GRÆCUM LEXICON MANUALE

PRIMUM A

BENJAMINE HEDERICO

INSTITUTUM

MOX ASSIDUO LABORE

SAM. PATRICII

AUCTUM MYRIADE AMPLIUS VERBORUM

POSTREMO

INNUMERIS VITIIS REPURGATUM PLURIMISQUE NOVIS SIGNIFICATIBUS VERBORUM LOCUPLETATUM

CURA

JO. AUGUSTI ERNESTI

ATQUE ITERUM

RECENSITUM ET QUAMPLURIMUM IN UTRAQUE PARTE AUCTUM

A

T. MORELL S.T.P.

THESAURI GRÆCÆ POESEΩS AUTORE.

EDITIO NOVA

CUI ACCEDIT MAGNUS VERBORUM ET EXEMPLORUM NUMERUS EX SCHEDIS

PETRI HENR. LARCHERI.

TYPIS ET CURA R. ET A. TAYLOR.

BIBLIOTECA
SENADO
BRASIL

LONDINI

IMPENSIS F. C. ET J. RIVINGTON; PAYNE ET FOSS; SCATCHERD ET LETTERMAN; J. CUTHELL; J. NUNN; LONGMAN, HURST, REES, ORME, ET SOC.; CADELL ET DAVIES; E. WILLIAMS; W. GINGER; S. BAGSTER; R. SCHOLEY; J. RICHARDSON; LACKINGTON ET SOC.; J. MAWMAN; BALDWIN, CRADOCK, ET JOY; R. S. KIRBY; W. BAYNES ET FILII; J. BOOKER; J. ROBINSON; T. HAMILTON; G. ET W. B. WHITTAKER; OGLE, DUNCAN, ET SOC.; T. TEGG; J. COLLINGWOOD; E. EDWARDS; R. SAUNDERS; SIMPKIN ET MARSHALL; HURST, ROBINSON, ET SOC.; G. MACKIE; J. SHELDON: J. DEIGHTON ET FILIORUM; ET WILSON ET FILIORUM, EBORACI.

1821.

BIBLIOTECA DO SENADO FEDERAL
Este volume acha-se registrado
sob número 870
do ano de 1945

MONITUM.

DE hac nova Lexici Hedericiani editione, L. B. paucis accipe. Quarto abhinc anno diem obiit Lutetiæ Parisiorum, senex fere nonagenarius, Petrus Henricus Larcherus, Divionæus, vir tum ob diffusam eruditionem, tum ob singularem ejus humanitatem et candorem, omni laude dignissimus; præsertim vero egregia Herodoti versione meritam per Europam celebritatem nactus. Is autem moriens supellectilem librariam reliquit satis amplam, quæ paullo post, hæredum jussu, sub hasta venum data est. Inter alios, qui tum voci præconis subjiciebantur, libros, exemplar erat hujus Lexici, editionis quæ A. 1755 prodierat, cujus quidem foliis chartæ scriptæ singulis interjectæ sunt, in quas magnum tum vocabulorum, tum exemplorum numerum senex venerabilis inter legendum conjecerat. Hunc vero librum, pretio satis magno comparatum, redemtores nostri, qui novam hujus vocabularii editionem, curis Larcherianis auctam, prelo subjicere cupiebant, in manus mihi tradiderunt, ut si quid in eo vel minus accurate scriptum, vel præter necessitatem adjectum fuisset, id omne transverso calamo notarem; ne lexici, tironum usibus destinati, moles inutiliter augeretur. Hoc igitur effeci, et præterea nihil; quippe qui correctoris munus, molestum sane ac laboriosum, in me suscipere noluerim. Ipse vero Larcherus in thesauro suo locupletando quanta cum diligentia versatus sit, intelligere licet ex sequente notula, quam ad libri calcem reperi: "1682 *additions en Juillet* 1782." In his autem additamentis, haud pauca reperies poetarum scenicorum loca recte explicata; multa etiam tum veterum historicorum, Herodoti, Thucydidis, Xenophontis, tum recentiorum, Polybii scilicet, Appiani, Arriani, item Plutarchi et Eroticôn scriptorum, imo et medicorum, ne quid de poetis, Lycophrone, Apollonio, Nicandro, et Florilegii auctoribus, dicam.

Animadvertent tirones multa esse vocabula, quæ unius Oppiani vel Nonni auctoritate nituntur; non tamen idcirco Græca civitate donanda; quia Cynegetica, quæ sub Oppiani nomine circumferuntur,

feruntur, et Nonni poemata insulsissima, verbis ac locutionibus scatent, quas in probatis auctoribus frustra quæsiveris. Alia sunt haud pauca, quæ nullum, præter Heliodorum, fidejussorem habent; attamen episcopus ille Tricensis Græce longe melius sciebat, imo melior erat poeta, quam Nonnus iste, vel pseudonymus Cynegeticôn scriptor.

Porro in hac nova editione vocabula, quæ Morellii Appendicem occupabant, suo quodque loco interseruntur, cura ac diligentia Typographi. Idem vero eo nomine laudandus est, quod Larcheri additamenta, minuta manu et perplexo ordine scripta, magno cum labore enuclearit, et secundum litterarum seriem disposuerit.

Quod præterea dicam nihil fere habeo, nisi ut exoptem fore aliquando, qui Bastii τοῦ μακαρίτου egregios in librum Hederici labores publici juris faciat; quo nescio an quidquam ad Græcarum litterarum cognitionem utilius accidere possit.

C. J. B.

Scripsi Non. Jul. 1816.

M. BENJ.

M. BENJ. HEDERICI PRÆFATIO.

ALTERUM hoc Lexicon est, *Lector benevole*, quod juventuti bonarum artium studiosæ commodare satagi. Græcum, ut vides, illud est, et, velut in priori disciplinas atque veterum Scriptorum monumenta, quæ Scholas fere occupatas habent, dilucidare pro viribus sum annixus; ita hoc, quod jam exhibeo, literas in primis Græcas adjuvare studui. Neque vero operam hanc, ut quidem confido, præter rem necessitatemque suscepisse jure existimari potero. Etenim, quæ Linguæ Græcæ cum præstantia sit, tum utilitas, atque ad omne propemodum studiorum genus necessitas, ab aliis jam ostensum est pluribus: attamen Lexicon, quo illa contineatur, satisque idoneum Scholis, adhuc deesse experiuntur identidem, quibus hanc eruditionis partem tradere juventuti incumbit. Quotquot enim hujus generis libri exstant, vel mole sua usum sufflaminant sui, vel jejunitate qua laborant, sæpius destituunt paulo serius literis Græcis operaturos, vel ordinis implicatione linguæ adhuc minus gnaros plus justo fatigant, efficiuntque haud raro, ut tot illi tantisque difficultatibus præpediti non sine indignatione ac tædio in hoc studiorum genere versentur.

Singula igitur illa, quantum quidem fieri potuit, amoliturus, librum in tres Partes dispescui, Hermeneuticam scilicet, Analyticam, atque Syntheticam: primæ, quæ ad intelligendos omnis generis scriptores, quos antiquiora tempora dedere, facere debet, eam Vocabulorum copiam inserere allaboravi, quam ad negotium hoc, amplum licet ac vastum satis, suffecturam omnino putavi. Certe, quæ ex ingenti Henrici Stephani Thesauro, volumine satis etiam grandi, Joannes exhibet Scapula, ea tantum non omnia hic etiam suppeditavi. Quinimmo ipsorum non solum numerum, sed in primis etiam, quas obtinent, significationes ex Suida, Polluce, Suicero, Leighio, Scriptoribusque similibus aliis, non parum earumdem hinc inde adauxi. Hasce quoque pro ea, qua differunt varietate, suis fere distinxi numeris, et sic clarius ordinatiusque, spero, se oblaturas cuique; eodemque fere modo quo Voces potissimum ipsas ordine, quem vocamus, alphabetico disponere visum est. Equidem virtutes naturalis illius, quo Voces derivatæ primigeniis, compositæ simplicibus subjiciuntur, non ignoro, neque me præterit etiam, quantopere eum in Stephano aliisque prædicent bene multi; sed non æque tamen intricatus hic alter est, longeque facilius linguæ nondum satis peritis Vocabula, quæ inquirunt ipsi, suggerit. Et, si omnino ad indagandam genuinam Vocis potestatem momenti maximi est nosse originem ejusdem, singulis etiam Vocabulis hanc subjeci, ut adeo nec adminiculo isto, necessario certe ad feliciorem cujusvis Scriptoris interpretationem, destitutos Lexico hoc usuros conqueri possint, qui id ordinis naturalis laudem, atque virtutem ferme præcipuam, habere solent.

Quemadmodum autem hæc primæ Lexici hujus Partis ratio est; ita altera illa, cui Analyticæ, ut dixi, nomen feci, ea Vocabula grammatice, quomodo loqui consuevimus, resoluta complexus sum, quæ difficultatibus suis, sive a Dialecto aliqua, sive aliunde subortis, solicitare tironum patientiam possunt. Est certe eadem hæc opera, quæ liberalius paulo a Schrevelio juventuti navata, ipsum tam acceptum huic reddidit, ut unus fere ex sui ordinis Lexicographis in Scholis huc usque locum vindicaverit sibi. Ac tametsi non desint, qui eamdem ignaviæ potius subsidium habeant, quam ut emolumenti quidquam juventuti illam credant adferre, eo quod hæc a penitiori Grammatices studio avocet, ad quod potissimum solidior linguæ cognitio redit: attamen, qui rectius justiusque rem expendunt, satius utique existimant, velificari nonnihil discentium a labore molestiore aversioni, quam quidem committere, ut miseri succumbant inscitiæ suæ, vel etiam, quod sæpius usu in Scholis evenire videmus, difficultatibus his absterriti linguæ pulcherrimæ studium plane abjiciant. Ne igitur habeant, quod et ipsi suo quasi jure desiderare possint, hac etiam in re illis deesse nolui. Quin potius non solum Vocabula prope omnia, quæ Schrevelius ex appendice Scapulæ Lexico subnexa, Pasoris in Hesiodum Indice, aliisque id genus operibus attulit, in Partem hanc alteram conjeci: sed locupletavi quoque passim ex Jo. Vorstii Veterum Poetarum

Græcorum

Græcorum excerptis, Celeberrimi item Viri, Dn. Jo. Davidis Schreberi, in Hortulo Græco ex omnibus Plutarchi Operibus adornato, et Clarissimi Dn. Hieronymi Freyeri Fasciculo Poematum Græcorum, libellis vere aureis atque ad perdiscendam Græcam linguam accommodatissimis. Attamen, ne nimis etiam indulsisse discentium inertiæ videri possem, satis habui, digitum in cibum hunc intendere, præmansum vero ipsum atque hoc tantillum laboris recusantibus, ut eumdem sumere ipsi dignentur, inserere in ora utique supersedi.

Tertia libri Pars, quæ Syntheticæ titulum præfert, iis destinata est, quibus Latina sermone Græco, eoque prosaico, reddere collibet; adjutusque a Scriptoribus laudatissimis, Benzio, Posselio, Devario, Scheidio, aliisque, hic quoque eum Vocum Formularumque loquendi apparatum, suis fere ubique auctoritatibus munitum, suggessi: qui, nisi me omnia fallant, ad institutum hoc, quantum quidem in Scholis illud exigi, vel certe usui hodie esse solet, abunde suppeditabit. Et, si omnino contingat, ut quædam adhuc desideres, ea tamen forsitan hæc erunt, quæ omissa facile pati, vel ex iis etiam, quæ allata sunt, compensare non incommode poteris. Ita quippe sæpius Nomina illa a Verbis deducta, qualia sunt *Accumulator*, *Admodulator*, *Adoptator*, item *Accumulatrix*, *Admodulatrix*, et similia, perinde qualia *Accumulatio*, *Admodulatio*, *Adoptatio*, et quæ sunt hujus generis alia, frustra hic quæsiveris. Præterquam enim quod magna eorum pars ipsa civitate Latina deficitur, adeoque soli formationis inuititur Analogiæ, certe, si Græce eadem reddenda sunt, alia fere per Participia, alia per Infinitivos Verborum, a quibus descendunt, tuto enunciari possunt. Ita videlicet *Accumulatorem*, vel ipsius Demosthenis exemplo, rectius ἐπισωρεύοντα, *Admodulatricem*, προσάδουσαν, et *Accumulationem*, quæ ipsum in primis accumulandi actum significat, τὸ ἐπισωρεύειν interpretaberis, quam ut nomina vel plane nova confingas, vel sua etiam, carentia auctoritate usurpes. Quumque adeo hæc talia a Verbis allatis, si quidem ipsis opus sit, nec suo ista loco reperiantur, formare perquam sit facile, operæ chartæque tanto justius eorum me omissione pepercisse arbitror, quo magis Lexicon hoc manus impleat, nomenque suum excedat. Nec alia quoque causa fuit, cur Nomina etiam, quæ propria Grammatici vocant, omiserim, utpote quod ipsa quoque facile Græce efferri possunt, quippe ex Grammatica constet, quæ literarum utriusque linguæ natura sit atque cognatio. At vero, quod in Prima præcipue Parte nec auctores addiderim Vocibus, nec locutionum etiam, quas hæ ex se progignunt, subjecerim exempla, forsitan mirabuntur, qui ex his propemodum solis Lexici perfectionem æstimare solent. Sed et his adferendis locus plane defuit. Nec vero etiam video, si vel maxime ipse suppetivisset, ecquis eorum in Lexico hermeneutico sit usus. Sua enim Scriptori cuivis interpretando, auctoritas sufficit, et, qui ex Vocum significationibus tam distincte copioseque subministratis sensum effati alicujus Græci indagare nequit, eum vel plane a Grammatica non instructum, vel rei, quam continet illud, prorsus ignarum esse oportet. Secus statuendum esse de Lexico synthetico facile concedo, quum Græce scripturus utique non solum de Vocis, qua usurus est, probitate, sed et de Constructionis, qua gaudet, eadem ratione certus esse debet. Quare id etiam mihi quam maxime commendatum habui, ut ne facile in Tertia hujus libri Parte Vox aliqua sine auctore suo compareat, vel Constructionis etiam exemplum non habeat adjunctum. Quod si tamen vel hic etiam alterutrum, immo utrumque deesse nonnunquam deprehendas, auctorem quidem Vocis idoneum me fugisse non inficior, licet de bonitate ejus Lexicographorum saltem præstantissimorum auctoritas dubitare me non siverit; Constructionis vero modus ideo a me neglectus est, quod Regulas ille notissimas atque adeo Græcæ etiam Linguæ cum Latina communes sequatur.

Atque hæc fere ea sunt, *Lector benevole*, quæ te scire, e re tua, immo et mea, esse existimavi. Tute labori etiam huic meo, si merebitur, fave: sin minus, eum ante ne damnes, quam cogitaveris, contingere haud raro, ut tuo arbitrio stare non possis. Vale.

Expositio Notarum quæ in priore Lexici hujus Parte inter alias occurrunt.

Gl. V. Glossaria Veterum a Labbeo edita.
Ph. Philoxenus, Glossographorum facile princeps.
Lex. Gr. Lexicographi Græci, Hesychius, Suidas, auctor Etymologici magni, Varinus, Phavorinus.
Hes. Hesychius, Alexandrinus.
Suid. Suidas.
Etym. vel *E. M.* Etymologicum magnum.
R. Gulielmus Robertsonus Anglus.
Suicer. Jo. Casp. Suicerus, Tigurinus.

Atque hos Lexicographos ad eas voces allegare placuit, de quarum auctoritate aliunde, quam ex ipsis, non constat; quum e contrario Philoxenus et Glossaria Veterum eo laudentur nomine, quod multas easque aptissimas vocum significationes suppeditant, quæ alibi non facile sunt obviæ.

EX

EX PRÆFATIONE JO. AUGUSTI ERNESTI.

In causis, propter quas tam pauci ad linguæ Græcæ vel mediocrem scientiam perveniant, Moses Solanus* jure numerat vitia Lexicorum quibus puerilis ætas utitur. Eorum duo maxime impediunt verum verborum intellectum. Primum est, quod significationes sæpenumero vel prorsus alienæ verbis tribuuntur, vel parum accurate distincteque traduntur: alterum, quod tam pueriliter atque inepte Latinis vocabulis exprimuntur Græca, ut intellectus impediatur potius interpretando, quam adjuvetur. Hoc fit maxime, et hanc ob causam, quod interpretatio nimis etymologiæ rationibus accommodetur, neglecto usu loquendi, qui solus in hoc genere dominatur, in primis in compositis ex præpositione una pluribusve, in quibus incredibile dictu est quam pueriliter peccetur; item ex εὖ, φίλος, aliisque. Talibus igitur erroribus, vitiis, ineptiisque cum plena sint Lexica vulgaria, quæ sunt in tironum manibus.....&c.

Itaque cum rogatus essem, ut Hedericiani Lexici Græci, quod nunc maxime versatur in manibus tironum, putaturque esse in hoc compendiario genere optimum, recensendi curam susciperem; eam provinciam, quanquam duram et tædii plenam, defugiendam non putavi, qui vitiis ejus, et ortis inde apud tirones noxis, sæpe doluissem, iisque tollendis, omninoque opere illo emendando locupletandoque, plurimum adjumenti me allaturum discentibus putarem. *Non is ego sum*, cui aut jucundum, aut adeo opus sit, de aliis detrahere, et hac via ad famam contendere. Melioribus artibus laudem parare didici. Itaque non libenter dico, quod præsens institutum dicere cogit: Hedericum illum, virum bonum cetera et laboriosum, at Græce doctum, et ad tale Lexicon rite conficiendum, satis a lectione Græcorum scriptorum instructum non fuisse. Totus ille, id quod per totum opus observare licuit, e Scapula aliisque vulgaribus Lexicis pendebat: attamen tot præclaras doctorum hominum de verbis plurimis, post Stephanum et Scapulam, observationes ignorabat, nec ipse e lectione ipsorum scriptorum meliora didicerat. Itaque non modo totidem verbis e Scapula in suum Lexicon retulit verborum interpretationes parum idoneas aut perspicuas, sed subinde etiam ne assecutus quidem est ejus aliorumque Lexicographorum mentem, vitiisque operarum se decipi passus est: unde manarunt innumera peccata. [*Aliquot exempla Cl. autor protulit, sed hæc apud illum quærenda mitto.*] Jam incredibile dictu est, quam sæpe, quam absurde interpretatus sit, plerumque post alios, verba composita ex ἀμφὶ, ἐκ, σὺν, κατὰ, ὑπὸ, παρὰ, περὶ, πρὸ, &c. exprimens has præpositiones e vulgari significatione, non ex usu scriptorum in verbo quoque; in quo sane est mira varietas. Idemque notavimus in aliis generibus compositorum. Φιλότμητος est ineptum Nonni verbum in Johannis μεταφράσει; sed id ineptius vertitur in Scapulæ Lexico *sectionis amans, incisione gaudens*, sequaci Hederico. Similiterque peccatur in verbis compositis Poetarum, inprimis tragicorum; quorum vim ex illis interpretationibus nemo adsequatur. Illud quoque parum scienter factum erat, ut significationes πολυσήμων parum recte digererentur atque ordinarentur, activa et media, eorumque significatio, itemque temporum significatio diversa, cum v. gr. præsens activam, aor. 2. neutram vim habeat; quod hodie in Lexicis ferri non potest, quamvis sit ad accuratam linguæ Græcæ scientiam scriptorumque intelligentiam pernecessarium.

Enimvero hæc et alia omnia correcta sperabam me reperturum in editione *Sam. Patricii*, Scholæ Carthusianæ apud Londinenses Hypodidascali, qui Hedericianum Lexicon bis recoxit, et magnam diligentiæ laudem apud suos (vid. Scott. præf. ad Append. Steph.) etiamque apud exteros tulit: præsertim qui in præfatione dicat, se diligenter hoc opus correxisse, vivatque in insula ea quæ sibi Græcarum literarum principatum vindicare videtur, et in qua Græce doctissimi homines pæne nasci videantur; adeo mature ibi omnes Græcos scriptores vel difficillimos intelligi et emendari posse. Sed omnia alia deprehendi, intellexique Patricium Britannum non plus

* In Præf. ad Plutarch. Briani.

in

in Græcis potuisse Hederico Germano. Hujus quidem peccata fere omnia sanctissime conservata sunt eaque novis aucta.

Prima igitur nobis cura fuit, ut talia peccata toleremus, corrigeremusque, si quid parum vel recte, vel accurate, vel perspicue scriptum esset in significationibus vocabulorum tradendis. In quo tamen difficultas quædam objecta est a ratione ipsa talis Lexici, in quo singula tantum verba explicantur: quod nonnulla vocabula, inprimis adverbia, separatim commode explicari non possunt, facilioremque interpretationem habent cum verbo, cui adjungi solent. Tum in verbis, quæ Grammatici proprie dicunt, operam dedimus, primum ut activa et media, etiam tempora interdum, ex usu optimorum scriptorum, distingueremus, deinde ut significationes in πολυσήμοις digereremus diligentius, et, quoad fieri posset, a propria et prima significatione quomodo ceteræ ducerentur, ipso ordine indicaremus, v. gr. σμύχω, τύφω, πομπεύω, πύργος, σηκὸς, τίθημι, ὕβρις, δημιουργὸς, προτείνω. Auximus etiam priorem significationum numerum e nostris aliorumque observatis, qui veteres scriptores Græcos illustraverunt. Sed maxime in hac parte sic laboravimus, ut accurate exponeremus verba e præpositionibus composita, in quibus explicandis omnium adhuc Lexicorum stultitia accusanda est, tribuentium interdum præpositionibus aliquam vim, ubi ex usu loquendi veterum nullam habent, aut ita exprimentium, scilicet e vulgatissima cujusque significatione, ut nemo intelligere possit. Nos in omnibus usum secuti sumus, comparandis, ubi non statim vera significatio succurreret, aut aliquid dubitationis oriretur, exemplis idoneis. Itaque et subinde notavimus, in eodem verbo, modo redundare præpositionem, nec ullam vim habere, modo addere verbo aliquid significationis. Quædam tamen, sed perpauca, fuere, in quibus analogia et conjectura sequenda esset, quod nullum exemplum veteris scriptoris vel ipsi notatum habebamus, vel ab alio notatum reperiebamus: in quibus si forte aberravimus, nobis ut ignoscatur, rogamus. Atque pari ratione usi sumus in aliis compositorum generibus, ut e φίλος, χαίρω, &c. ut facile quivis intelliget, qui vel in his, quæ exempli causa posuimus, nostra cum superioribus velit comparare. Denique ipsis verbis locupletare hoc Lexicon studuimus, &c.

Et hæc fere sunt, quæ in castigando locupletandoque hoc Lexico secuti sumus, quibusque, ut speramus, perfecimus, ut et latius ejus usus pateret, et tutius usurpari a tironibus posset. Unum restat de quo admonendum videtur. Singulis verbis etymologiam addere instituit Hedericus. Id nos non totum mutavimus: sed correximus tamen in nonnullis, plane autem sustulimus, ubi unusquisque tiro sua sponte videre posset, unde verbum ductum aut compositum esset; in quibus addi etymologias, ut εὐποιέω esse ex εὖ et ποιέω, εὐπάσχω ex εὖ et πάσχω, &c. putidum sane et nimis puerile sit: eaque ratione tantum compendifecimus, ut cum tot millia vocabulorum, tot novæ significationes accesserint, tamen aliquot plagulis brevior sit hæc editio superiori. Atque etiam in altera parte deleri curavimus per idoneum virum ea, quæ nemo vel quærat, vel quærere debeat. Nam in eo genere nonnisi rara et difficilia debebant notari: vulgaria, et quæ quisque, formas declinationum et conjugationum rite tenens, ipse sua sponte adsequi possit, poni non modo inutile et supervacuum, sed etiam id quod usu didici, noxium est. Etenim ad ignaviam proniores, ut sunt plerique, libenter abutuntur ista ratione, putantes, hanc esse ad lectiones præparationem, quam vocant, si in tali libello quærant singula verba, et inde descripta recitent a magistris interrogati: qua stultitia committunt, ut nunquam recte percipiant teneantque conjugationum formas. Scr. Lipsiæ a. d. VIII. Kal. Sept. A. C. CIↃIↃCCLIV.

(*Alteram Partem, quam Syntheticam vocavit Hedericus, plane sublatam voluit Cl. Ernestus, totamque igitur illam partem intactam se fatetur reliquisse: sed et hanc etiam, tironum gratia, quibus non potest esse non necessaria, (saltem ut in optima olim schola mihi visum fuit) haud minus auctam ac locupletatam dedi.*)

T. M.

LEXI-

LEXICI

MANUALIS GRÆCI

PARS PRIMA.

Α, Vel α, prima litera Alphabeti Græci, quæ Ἄλφα dicitur, et nomen adepta est ab Hebræorum Aleph; (2) nota numeralis siguificans *unum*, et cum lineola inferne posita ͵α, *mille*; (3) in Apocalypsi Joan. 1, 8. eum notat qui omni principio prior atque antiquior est.

Α, in compositione est (1) στερητικὸν, *privativum*, ut ex α et βέβαιος, *stabilis*, fit ἀβέβαιος, *instabilis*: cum ν interjecto, (si vocabulum cui α præfigitur a vocali initium habet) Euphoniæ gr. ut ἄξιος, *dignus*; ἀνάξιος, *indignus*: ὄλβος, *divitiæ*; ἄνολβος, *pauper*. Quædam vero aliquando τῷ ν carent, ut ἄσοφος, ἄσικος, ἄοζος, ἄϋλος, &c. Quamplurima etiam mutant terminationem, ut ex ἡδὺς, ἀηδὴς; ex γραφὴ, ἄγραφος; ex φρὴν, ἄφρων; ex γνωμὴ, ἀγνώμων. Tale est et α quod ὀλίγον vel μικρὸν denotat, ut ἀφυὴς, i. e. μικροφυὴς, ab α et φυὴ, ἀμαθὴς, *indoctus*, vel parum doctus, ab α et μανθάνω; pro δυς etiam, ut ἄβατος, accessu difficilis: interdum etiam κακὸν siguificat, ut ἀνιηδὴς, ἄϋλος, ἄδωρα δῶρα, &c. (2) Ἐπιτατικὸν, *intensivum*, ut ἄϋλος, ap. *Hom.* (vid. voc.); ἀστυγὴς, i. e. πολυστυγὴς, ap. *Apoll.*; ἀχανὴς, in immensum hians, *Hes.* (3) Ἀθροιστικὸν, *collectivum*, ut ἄστας; et vicina significatione pro ἅμα vel ὁμῦ, ut ἀδιλφος, ἀκοιτις, ἄλοχος, &c. (4) Πλεοναστικὸν, *abundans*, *supervacaneum*, ut ἄσαχυς, ἀσιφοσὴ, ἀάσχιτος, &c.

Ἀ, Ah! ἄ, ἄ, Ah! ah! Vox admirantis, lamentantis: Ἄ, ἄ, vel ἄ, ἄ, Ha, ha, ridentis.

Ἄ, Ah! O! Oh! Ἄ, ἄ, Ah! ah! Oh! oh! Vox miserantis, admirantis.

Ἀ, nominat. sing. f. g. articuli præpos. *Dorice*, pro ἡ, a masculino ὁ.

Ἀ, *cui*, dativ. sing. f. g. artic. postpos. *Dorice*, pro ᾗ, ab ὅς, *qui*.

Ἀ, *quæ*, nom. vel acc. plur. n. g. articuli ejusd.

Ἀάατος, υ, ὁ ᾗ ἡ, (pen. comm.) valde noxius, *Od.* 22, 91. (ubi α ὑπερτερητικὸν, *Eustath.* sc. ab α priv. et ἄατος, *innoxius*.) (2) innoxius. Ab α priv. et ἄτη (vel ἄασθη), noxa. (Vid. *Thesaur. Græc. Poes.* et *Dawes*, p. 381.)

Ἀαγὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *Od.* 11, 574, fractu difficilis, robustus, non fractus, firmus. Ex α priv. et ἄγω, *frango*.

Ἀαδὲς, (pro ἡδὲ, *Schrev*) *molestus fuit*, 3. sing. a. 2 ind. act. verbi

Ἀαδέω, ἀαδῆν, non placere, ingratum esse. (Ab α priv. et ἀδὴν, *placere*, *Steph.*) Exp. etiam (2) turbare, molestia afficere; (3) injuria affici, lædi, *Ern.* (4) inopia laborare; cibo abstinere, *Hes. Suid.* Ex α int. et ἀδέω, *tædio afficior*. Vel ab ἀηδὴν, ex α priv. et ἡδὺς, *jucundus*, (fit ab ἄαδα, *Laconice*, pro ἰνδία, *Steph.*)

ΑΑΖΩ, f. ἄσω, calidum halitum efflo, exhalo (ἀάζω, f. lædo, violo, *Dawes*, p. 183).

Ἀάθικτος, υ, ὁ ᾗ ἡ, incorruptibilis, damno non obnoxius. Ex α pleon. et ἄθικτος, *intactus*.

ΑΑΜΙΝΣ, θος, ἡ, instrumentum quoddam aucupatorium; venabulum.

Ἀανὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, qui perfici nequit. Ex α priv. et (ἄνω *Poet.* pro) ἀνύω, (ab ἄνη, *effectio operis*. At ἀάνης, ὁ, ἡ, qui efficere nil potest, *Ern.*)

Ἀάομαι, lædo, *Il.* 9, 116. Hinc ἀᾶται.

Ἄαπτος, υ, ὁ ᾗ ἡ, non tangendus, intactus, *Gl. V. Il.* 1, 567. (2) inaccessus, (ὅτις κίν τοι ἀάπτυς χεῖρας ἰφθίω, *Il.* 1, 567. *Odyss.* 22, 70) Ex α priv. et ἅπτομαι, *tango*. (3) illæsus, lædi nescius. Ex α int. vel (4) qui valde potest lædere. Ex α priv. et ἄπτω vel ἰάπτω.

Ἄασα, *læsi*, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔσα.

Ἀασάμην, a. 1. ind. med. per *Dialys.* pro ἠσάμην, ab ἄω. (vel ἄτω. Verbum fictitium et abnorme, *Cl. ad Il.* 1, 116. sed vid. *Dawes*, p. 180.)

Ἀάσθην, *offensus sum*, a. 1. ind. pass. ab ἄω. νήκιστον ἀάσθη, *Hesiod. Oper. et Dies*, 283.

Ἄᾶσι, 3 pl. præs. ind. act. v. ἄημι.

Ἀάσκω, f. άσω, lædo, noceo, adficio damno. Ex α et ἀτάω, (*al.* ἄω, ἀάω, *Ern.*) idem.

Ἀασμὸς, οῦ, ὁ, halitus calidi efflatio, exhalatio. Ab ἀάζω, *halo*.

Ἀάστιτος, ον, immensus, *Callim.* si lectio sana. Ex α int. et ἄστιτος.

Ἀάσχιτος, υ, ὁ ᾗ ἡ, qui retineri nequit; (2) nemini cedens, *Il.* 5, 892; (3) intolerandus; Μητρός τοι μίνος ἐστὶν ἀάσχιτον, ὄν τιπτικτόν. *Il.* 5, 892; (4) insuperabilis. Ex α pleon. et ἄσχιτος, idem.

Ἄαται, 3. sing. præs. ind. pass. ἄαμαι (act. ἄημι). Καὶ κραταιές περ ἰὼν ἄαται πολίμοιο, *Hesiod. Scut. Herc.* 101.

Ἄατος, υ, ὁ ᾗ ἡ, innoxius. Ab α priv. (2) valde noxius. Ab α int. et ἄτη, *noxa*. (3) insatiabilis. Γύγης τ' ἄατος πολίμοιο, *Hesiod. Theog.* 714. Ab α priv. et ἄσαι, *satiasse*.

Ἀάτω, f. ἀσω, noceo, lædo. Ex α pleon. et ἄτω.

Ἄαζος, υ, ὁ ᾗ ἡ, mutus; (2) taciturnus, quietus. Ex α priv. et βάζω, *loquor*.

Ἀβάζω, f. σω, præclare ago.

Ἀβαὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, profunditate carens. Ex α priv. et βάθος, *profunditas*.

Ἄβαι, nom. plur. *Dor.* pro ἥβαι, ab ἥβη, *pubes*. ἐπὶ γὰρ ἄβαι, sunt enim teneræ. *Theocrit. Idyll.* 5, 109.

Ἀβακέω, f. ήσω, tileo, sc. ob ignorantiam; (2) ignoro, nescio. Οἱ δ' ἀβάκησαν πάντες, *Odyss.* 4, 249. Unde

Ἀβακήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, mutus; (2) stultus.

Ἀβακίως, *adv.* placide, quiete. Ab

Ἀβακὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, taciturnus, mutus; (2) quietus, placidus. Ex α priv. et βάζω.

Ἀβάκησαν, a. 1. ind. act. v. ἀβακέω.

Ἀβακίζω, f. ἴσω, taceo; (2) quietus sum. Ὡς ἀφίλεια μεγίστη τῶν ἀβακιζομένων quod simplicitas sit maxima rerum placidarum. Inter *Frogm. Anacr.* p. 272, edit. Barnes.

Ἀβάκιον, υ, τὸ, abaculus, &c. Dim. ab ἄβαξ, q. v.

Ἀβακίσκος, υ, ὁ, tessella pavimenti, vel operis musivi. Ab eod.

Ἀβάκχευτος, υ, ὁ ᾗ ἡ, alienus a Baccho, i. e. tristis; Bacchi numinis expers, aut male bacchans, (vino carens, vid. *Thes. Gr. P.*) Ab α priv. et βακχεύω: sed et *valde bacchans*, ab α int. explicari posse ait Schol. ad *Eur. Or.* 319. ἀβάκχευτος Διάσος, festum dissimile Bacchico.

ΑΒΑΙΑΕ, *adv.* (antep. product.) utinam, *Hes.* (2) heu, phy! *Ep.*

ΑΒΑΞ, ακος, ὁ, acc. ἄβακα, abacus; (2) tabula mathematica, in qua lineæ atque figuræ describi solent; (3) tabula calculatoria; (4) tabula aleatoria; (5) tabula, s. mensa, cui vasa imponuntur. *Gl. V.* abacus, armarium.

Ἄβαξ, ακος, ὁ ᾗ ἡ, id. quod ἀβακὴς, *Eustath.*

Ἀβάπτιστον, υ, τὸ, terebella, instrumentum medicorum. Ex α priv. et βαπτίζω.

Ἀβάπτιστος, υ, ὁ ᾗ ἡ, immersabilis, qui mergi non potest, vel non mergitur; (2) non baptizatus. Ex iisd.

Ἄβαπτος, υ, ὁ ᾗ ἡ, intinctus; (2) cujus acies durata non est. Ex α priv. et βάπτω, *tingo*.

ΑΒΑΡ, αρος, τὸ, placentæ genus.

Ἀβαρὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, non onerosus. *Met.* non molestus. Ex α priv. et βάρος, *onus*.

Ἄβαρις, ιος, ἡ, continentis habitator. Ex α priv. et βάρις, *navis*, adeoque proprie, cui non est navis.

Ἄβας, *pubis*, gen. sing. *Dor.* pro ἥβης, ab ἥβη.

'Αβάσαι, *præclare egisse*, a. 1. infin. act. verbi ἀβάζω, *præclare ago*.

'Αβασάνιστος, η, ὁ ἡ ἡ, inexploratus, non examinatus, non spectatus, non tortus, *Hes.* (2) expers doloris. Ex α priv. et βασανίζω.

'Αβασανίστως, *adv.* temere, re non examinata.

'Αβασίλευτος, η, ὁ ἡ ἡ, rege carens, regi non subditus. Ex α priv. et βασιλεύω.

'Αβάσκανος, η, ὁ ἡ ἡ, invidia vacuus, non invidens; (2) non mendax, verus. Ex α priv. et βασκαίνω.

'Αβάσκαντον, η, τὸ, fascini amuletum. Ex iisd.

'Αβάσκαντος, η, ὁ ἡ ἡ, invidia carens, ab invidia tutus. *Gl. V.* infascinabilis. Ex iisd.

'Αβασκάντως, *adv.* citra invidiam. *Gl. V.* sine fascino, infascinate, præfiscine.

Αβασκάντως, idem.

Αβάσκαντος, η, ὁ ἡ ἡ, q. d. importabilis, portatu impossibilis. Ex α priv. et βαστάζω, *porto*.

'Αβατᾶς, *Dor.* pro ἡβητής, puber. Παῖδα τὸν ἀβατᾶν 'Ακτωίονα, *Callim. Lav. Pall.* 108.

ABATON, η, τὸ, adytum. Ab

"Αβατος, η, ὁ ἡ ἡ, invius, accessu vel aditu difficilis; (2) sacer, non adeundus; (3) desertus, desolatus; (4) παρθένια ἄβατα; sic et ἵππος ἄβατος, sc. quæ non conscenduntur, *Lucian.* Ex α priv. et βαίνω. Hinc

'Αβατόω, ῶ, f. ώσω, desertum reddo.

"Αβαφος, η, ὁ ἡ ἡ, non tinctus. Ex βάπτω.

'ΑΒΒΑ, pater. Nomen Syr. indecl.

"Αββαλε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἀπέβαλε, vel ἀνέβαλε· ab ἀποβάλλω, vel ἀναβάλλω.

'Αβδίλυκτος, η, ὁ ἡ ἡ, non exsecrabilis.

'Αβέβαιος, η, ὁ ἡ ἡ, inconstans, qui facile mutatur, instabilis, infirmus.

'Αβεβαιότης, ητος, ἡ, infirmitas. *Gl. V.* instabilitas.

'Αβεβαίως, *adv.* inconstanter.

'Αβέβηλος, η, ὁ ἡ ἡ, non profanus, sacer, sacrosanctus, de loco quem non fas est adire.

'Αβελτερία, ας, ἡ, stultitia, amentia, insipientia, vesania. Vel 'Αβελτηρία, vecordia. *Gl. V.* ruditas. Ab ἄβέλτερος.

'Αβελτεροπόκκυξ, γος, ὁ ἡ ἡ, *verbum comicum*, stultus; (2) vanus. Ex ἄβέλτερος et πόκκυξ, *cuculus*.

'Αβέλτερος, η, ὁ ἡ ἡ, stultus, insipiens, vecors, melius non cognoscens. *Gl. V.* stolidus.

'Αβέρβελος, η, ὁ ἡ ἡ, incompositus, inanis, vel idem quod 'Αβύρβηλος, *Hes. Suid.*

'Αβίαστος, η, ὁ ἡ ἡ, non coactus, sine violentia. Hinc τὸ ἀβίαστον, η, libertas. Ex α priv. et βιάζω, *cogo*.

'Αβιάστως, *adv.* sine violentia, libere, non coacte. A præc.

"Αβιος, η, ὁ ἡ ἡ, cui non suppetit victus. Ex α priv. et βίος, i. e. βίοτος, *victus*. (2) dives. Ex α int. (3) longævus. Ex α int. et βίος, *vita*. (4) inermis. Ex α priv. et βιὴ, *arcus*. (5) valde robustus. Ex α int. et βία, *vis*. (6) non violentus, non injurius. (1) vel (2) *Il.* 13, 6. incertum quo sensu acceperit Poeta: ejus temporibus, credo, nihil ambigui fuisse.

'Αβίωτος, η, ὁ ἡ ἡ, non vitalis, sine vita; (2) malus, injucundus, molestus: ἀβίωτον et ἀβίωτα, *pl.* vita non vitalis, i. e. misera.

'Αβιώτως, *adv.* cum tædio vitæ.

'Αβλάβεια, ας, ἡ, incolumitas; (2) innocentia. Ἐπ' ἀβλαβείῃσι νόοιο, *Hom. Hymn. in Merc.* 393. Ab ἀβλαβής.

'Αβλαβίως, et 'Αβλαβῶς, *adv.* innoxie; *pass.* citra noxam, illæse. 'Αβλαβίως ἀτὸ ποσσὶν ἰδήσατο, absque damno sub pedibus ligavit. *Hom. Hymn. in Merc.* 83. Ab

'Αβλαβής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, innoxius, innocuus, non nocens; (2) noxæ expers, illæsus. Ex α priv. et βλάπτω.

"Αβλαπτος, η, ὁ ἡ ἡ, noxæ expers; (2) innocuus. Ex iisd.

'Αβλαστέω, ῶ, f. ήσω, male germino, non succresco. Ex α priv. et βλαστέω, seu βλαστάνω.

'Αβλαστής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, male germinans, infecundus. Ex iisd.

"Αβλαστος, η, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iisdem.

'Αβλαύτοις, sine soleis, discalceatus. 'Αβλαύτοισι πόδεσσιν ἀν' οὔρεα πάντ' ἀλάλησαι, *Opp. Cyn.* 4, 369.

'Αβλεμὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, audacia carens, imbellis, iners. Ex α priv. et βλιμαίνω, a βλῖμμα, *Eustath.* (vid. *Thes. Gr. P.*) Hinc

'Αβλεμίως, *adv.* imbeciliter, ignave, *al.* negligenter. Sed et pro ἀμειλίως, *E. M. Suid.* ab ἀμειλὴς. q. v.

'Αβλητὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, despectus, vilis, indignus qui videatur. Ex α priv. et βλέπω, *video*.

'Αβλιττέω, f. ήσω, non video, conniveo, cæcutio; (2) pecco. Ex iisd. Hinc

'Αβλίττημα, ατος, τὸ, peccatum, erratum.

'Αβλιψία, ας, ἡ, cæcitas; (2) inconsiderantia.

'Αβλὴς, ῆτος, ὁ ἡ ἡ, nondum jactus, *Il.* 4, 117. (male jactus, *E. M.*) Ex α priv. et βάλλω, *jacio*.

"Αβλητος, η, ὁ ἡ ἡ, nondum missus, nondum jactus; (2) non ictus, non vulneratus, illæsus, *Il.* 4, 540. Ex iisd.

'Αβληχὴς, ὶς, ubi nulli sunt balatus, *Ep.* Ex α priv. et βληχή.

"Αβληχρος, η, ὁ ἡ ἡ, al. ἀβληχρὸς, ρὰ, ρὸν, debilis, infirmus; (2) fortis. Ex α priv. vel pleon. et βληχρὸς, *debilis*.

'Αβλίμαστος, ὁ ἡ ἡ, intactus. Ab α priv. et βλιμάζω, *premo*.

'Αβλόει, *sacrifica*, 2. sing. præs. imper. act. *contract.* pro ἀβλόεις, a verbo ἀβλοέω.

'Αβοηθησία, ας, ἡ, auxilii defectus. Ex α priv. et βοηθέω, *auxilior*.

'Αβοήθητος, η, ὁ ἡ ἡ, auxilio destitutus; (2) remedio carens, immedicabilis. Ex iisd.

'Αβοητὶ, *adv.* sine clamore, sine pugna. Ab α priv. et βοή.

'Αβόητος, ον, ubi nullus est clamor, vel sine pugna, *Nonn.* Ex α et βοή.

'Αβολέω, occurro. Ὡς τ' ἀβόλησαν Λητοΐδῃ κατὰ νῆσον, *Apoll. Rhod.* 11, 770.

'Αβόλησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠβόλησα, a verbo ἀβολέω, *occurro*.

'Αβολήτωρ, ορος, ὁ, qui occurrit seu convenit, *E. M.* Ab ἀβολέω.

"Αβολος, η, ὁ ἡ ἡ, (pullus equinus) qui nondum amisit dentes ætatis indices. Ex α priv. et βάλλω, *jacio*.

"Αβοτος, η, ὁ ἡ ἡ, pascuis carens, non pastus. Ex α priv. et βόσκω, *pasco*.

'Αβωκόλητος, η, ὁ ἡ ἡ, injucundus, (vid. *Thes. Gr. P.*) fastidiosus, repudiandus, *Ern.* Ex α priv. et βωκολέω, *demulceo*.

'Αβουλεὶ, *adv.* inconsulte, temere.

'Αβουλεύτως, *adv.* inconsulto, sine deliberatione. Ex α priv. et βουλεύω, *consulto*.

'Αβουλέω, f. ήσω, nolo; (2) non consulto. Ex α priv. et βουλή.

'Αβουλὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, nolens, invitus; (2) inconsultus. Ex α priv. et βούλομαι, vel βουλή.

'Αβουλησία, ας ἡ, nolentia. Ex α priv. et βούλομαι. Potius ex ἀβουλέω. Et hinc

'Αβούλητος, η, ὁ ἡ ἡ, invitus, non voluntarius; (2) quem nolumus, qui nobis invitis accedit.

'Αβουλήτως, *adv.* involuntarie, præter voluntatem; (2) fortuito.

'Αβουλία, ας, ἡ, consilii inopia; (2) temeritas, imprudentia; (3) amentia, stultitia; (4) consilii pravitas. Ex α priv. et βουλή.

"Αβουλος, η, ὁ ἡ ἡ, consilii expers; (2) stultus. *Gl. V.* incogitans, inconsultus, id. quod δύβουλος, *Soph.*—vel κακίβουλος, *Thucyd.*

'Αβουλότατα, *adv.* inconsultissime, inconsideratissime, *Herodot.*

'Αβούλως, *adv.* temere, imperite, male, inconsulte, sine ratione. Ab ἄβουλος.

'Αβύτιω, gen. sing. *Ion.* pro ἀβύτου, ab

'Αβύτης, υ, ὁ, bobus carens. Ex α et βῦς, *bos*: *al.* egenus. Κραδίην δ' ἴδαχ' ἀνδρὸς ἀβύτιω, *Hesiod. Oper. et Dies*, 449 et 451. Ex α priv. et βοτὸν, *pecus. E. M.*

"ΑΒΡΑ, vel ἄβρα, ας, ἡ, ancilla honestior, pedissequa.

'Αβρήκησαν, *senuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠβρήκησαν, ab ἀβρηκέω.

"Αβρηχι, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἄβρηχι, ab ἀβρήχω, *sono*.

"Αβρικτος, η, ὁ ἡ ἡ, non madefactus, ubi non pluit. Ex α priv. et βρέχω.

'Αβρίζομαι, delicato cultu utor, delicate me orno. Ab ἁβρός.

'Αβρίζω, f. ίξω, mox a cibo dormito; (2) dormito. Ex α int. et βρίζω.

'Αβριθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, sine pondere, levis. Ex α priv. et βρίθω, *sum gravis*.

'Αβρίξαι, a. 1. inf. act. v. ἀβρίζω. Unde

"Αβριχτος, η, ὁ ἡ ἡ, insomnis, vigil; (2) surdaster, ex parte tantum audiens.

'Αβροβάτης, η, ὁ, molli incessu utens. Ex ἁβρὸς et βαίνω.

'Αβρόβιος, ὁ ἡ ἡ, qui mollioris vitæ est, delicatus: ἀβροβίων 'Αράβων γένος, *Dionys.* 968.

'Αβρογόης, η, ὁ ἡ ἡ, molles gemitus edens. *Æschyl. Pers.* 541.

'Αβροδάκις, ὁ, idem quod ἁβροδιαίτος, *Ath.*

'Αβροδιαιτάομαι, ῶμαι, vitam mollem et delicatam ago. Ex ἁβρὸς et δίαιτα.

'Αβροδίαιτος, η, ὁ ἡ ἡ, molliter et delicate vivens. *Gl. V.* ἁβροδίαιτον, delicatum.

'Αβροείμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, delicate vestitus. Ex ἁβρὸς et εἶμα, *vestis*.

'Αβρόκαρπος, η, ὁ ἡ ἡ, molles et delicatos fructus ferens.

'Αβροκομάω, f. ήσω, capillos orno; (2) molli coma sum; (3) deliciosus sum. Ex κόμη.

'Αβροκόμης, *Dor.* ἁβροκόμας, η, ὁ, qui molli et delicata coma est. Ex iisd.

'Αβρόκομος, η, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iisd. *Suid.*

'Αβρομία, ας, ἡ, tenebræ. Ab ἄβρομος, quia tenebræ strepitu carent.

'Αβρόμιος, η, ὁ ἡ ἡ, abstinens a vino, abstemius.

"Αβρομος, η, ὁ ἡ ἡ, strepitum magnum edens, tumultuosus, *Il.* 13, 41. Ex α int. et βρόμος, *strepitus*.

'Αβρόπτητος, η, ὁ ἡ ἡ, molli et subtili stamine contextus. Ex ἁβρὸς et πήνη, *Ern.* πῆνος, tela, *Hes.*

'Αβρόπλυτος, η, ὁ ἡ ἡ, molli et opulento ornatu condecoratus.

'Αβρὸς, ὰ, ὸν, mollis, delicatus; (2) lautus; (3) festivus; (4) gravitatem præ se ferens.

'Αβροσαγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, mollitie diffluens. Ex ἁβρὸς et σάζω, *stillo*.

'Αβροσύνη, ης, ἡ, mollities, deliciæ, luxus; (2) splendor, nitor. Ab ἁβρός.

'Αβροτάζω, f. άσω, noctu vagor; (2) aberro, *Il.* 10, 56. Ab ἀβρότη, *nox*.

'Αβροτέω, nocte occurro; (2) pecco. Ab eod.

'ΑΒΡΟΤΗ, ης, ἡ, nox, aliquando cum nomine νὺξ, (*Il.* 14, 78.) Quasi ex α priv. et βροτὸς, *homo*, quia noctu homines latent, et nox illis quasi favet.

'Αβροτήμων, ονος, ὁ, peccator. Ab ἀβροτέω.

'Αβρότης, ητος, ἡ, mollities. Ab ἁβρός.

'Αβρότιμος, ὁ ἡ ἡ, delicatus, pretiosus. Ex ἁβρὸς et τιμὴ, *decus, pretium*.

'Αβροτόνινος, ίνη, ινον, confectus ex abrotono.

'Αβροτονίτης, η, ὁ, ut ἀβροτονίτης οἶνος, vinum abrotonites. Ab

'ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ, υ, τὸ, abrotonum, genus herbæ perpetuo virentis. *Angl.* SOUTHERNWOOD.

"Αβροτος, η, ὁ ἡ ἡ, immortalis, incorruptus, divinus, *Hom.*—carens mortalibus, *Æsch.*—sensu non præditus, *Suid.*—inhumanus, *Hes.*

'Αβροχαίτης, η, ὁ, *Dor.* ἁβροχαίτας, qui tenera et molli coma est. Ex ἁβρὸς et χαίτη.

'Αβροχία, ας, ἡ, siccitas, pluviæ defectus.

'Αβροχίτων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, molli tunica indutus.

"Αβροχος, η, ὁ ἡ ἡ, immadidus, non madefactus, ubi non pluit, siccus. "Ετι δ' ἄβροχος ἦεν ἅπασα 'Αρκαδίη, *Call. in Jov.* 19. Ex α priv. et βρέχω, *madefacio*.

'Αβρόχως, *adv.* sine pluvia.

'ΑΒΡΥΝΑ, vel ἄβρυνα, ων, τὰ, mora. (f. ab ἁβρὸς, *Steph.*)

'Αβρύνω, ἀβρύνομαι, ornor, deliciis indulgeo, nitesco, cultum mihi comparo, glorior, insolesco. Ab ἁβρὸς.

"Αβρωμος, ὁ ἡ ἡ, sine fœtore, sine salsugine.

'Αβρῶς, *adv.* molliter, delicate.

'Αβρὼς, ῶτος, ὁ ἡ ἡ, idem quod

"Αβρωτος, η, ὁ ἡ ἡ, non voratus, non exesus; (2) cariem non sentiens; (3) esui ineptus.

Gl. V. ἄζωστον, irrosum, inesum. Ex α priv. et βρώσκω, voro, edo.

"Αβυθος, ου, ὁ ἡ, idem quod

"Αβυσσος, *adj.* fundo carens; ut passim usurpatur. Sed et substantive abyssus, infinitæ profunditatis vorago; (2) in sacris, gehenna, infernus; (3) *Trop.* adfluentia rerum. Ex α priv. et βυσσός, *Ion.* pro βυθός.

'ΑΒΥ'ΡΒΗΛΟΣ, ου, ὁ ἡ, multus, magnus, satietatem adferens; (2) impudens, invisus, *Hes. Scut.* 'Αζύρζηλον, *E. M.*

'Αζυρτάκη, ἡ, barbarium ἐπίσριμμα, et edulium, *Alex. ap. Athen.* Hinc

'Αζυρταχοποιός, ὁ ἡ, qui vel quæ conficit ἀζυρτάκην, *Demetr.*

'Αζυσσοτόκος, ον, abyssum habens seu pariens, *Cyr.*

'Αγάασθαι, præs. inf. med. *Poet.* pro ἄγασθαι, ab ἄγαμαι.

'Αγάγαε, *qui duxit*, a. 2. part. act. *Ion.* pro ἀγαγών, et hoc *Att.* pro ἀγών, ab ἄγω.

'Αγαγεῖν, *duxisse*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἀγαγεῖν, et hoc *Att.* pro ἀγεῖν.

'Αγάγετε, 2. pl. a. 2. imper. act. *Att.* pro ἄγετε.

'Αγάγοι, 3. sing. a. 2. opt. act. *Att.* pro ἄγοι.

'Αγαγῶ, *ducam*, f. 2. ind. act. *Att.* pro ἀγῶ.

'Αγάζηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, invidus; (2) qui valde æmulatur, *Steph.* Ex ἄγαν et ζῆλος.

'Αγάζομαι, admiror, suspicio; (2) veneror; (3) indignor, succenseo, *Il.* 14, 111. (4) invideo. 'Αγάζομαι σῦ τὸ φρόνημα, σὲ τῦ φρονήματος, ἀνδρὸς ἀρετῆς, ἀγασθεὶς τοῖς λόγοις. Ab ἀγάω.

'Αγαθαρχία, ας, ἡ, boni principium. Ex ἀγαθὸς et ἀρχὴ, *principium.*

'Αγάθειος, *Pind.* p. 9. Vid. ἠγάθειος.

'Αγαθιωρέω, ῶ, admirabundus intueor. Ex ἄγαν.

'Αγαθίζομαι, bona dico, bonis omnibus prosequor. Ab ἀγαθὸς, *bonus.*

'Αγαθικὸς, ἡ, ὸν, probus; (2) recte et cum virtute factus. Ab eod.

'ΑΓΑΘΙ'Σ, ίδος, ἡ, glomus.

'Αγαθοδότης, ου, ὁ, bonorum dator. (Et 'Αγαθοδότις, ἡ, fem. *Steph.*)

'Αγαθοεργέω, benefacio, bene ago. Ex ἔργον.

'Αγαθοεργία, ας, ἡ, beneficentia. Ex iisd.

'Αγαθοεργοὶ, qui ex equitibus exibant quinque quot annis apud Spartiatas, *Hes.* vel ut *Suidas*, illi qui ex ephoris deligebantur strenuitatis ergo. 'Ες ὃ δὴ Λίχης τῶν ἀγαθοεργῶν καλουμένων Σπαρτιητίων ἀνίησι, *Herodot.* 1, 67.

'Αγαθοεργὸς, ὸν, beneficus, bene meritus.

'Αγαθόλιμα, ας, ἡ, bonorum electio, sive voluntas, adfectus eligendi bona, *Suid.* Ex θέλω.

'Αγαθοποιέω, f. ήσω, bene recteque ago; (2) beneficio adficio; (3) prosum.

'Αγαθοποΐα, ας, ἡ, beneficentia, boni efficientia; (2) beneficiorum collatio; (3) benefactum. Ab

'Αγαθοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, bonum vel bona efficiens; (2) munificus, beneficus. Ex ποιέω.

'Αγαθοπρεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, bonos decens; (2) beneficus. Ex ἀγαθὸς et πρέπω.

'Αγαθοπρεπῶς, ut bonum decet; (2) benigne.

'Αγαθόρρυτος, ον, pure fluens. Ex ἀγαθὸς et ῥέω, *Synes.*

'ΑΓΑΘΟ'Σ, ὴ, ὸν, bonus, probus; (2) fortis, strenuus; (3) prudens; (4) præstans, excellens; (5) peritus alicujus rei; (6) utilis; (7) faustus, secundus, felix; (8) lautus, opiparus; (9) benevolus; (10) frugifer; (11) purus; (12) dives; (13) servit et ironiæ in allocutionibus. 'Αγαθὸν, ῦ, τὸ, bonum; (2) commodum, emolumentum; (3) hinc formula ἐπ' ἀγαθῷ, auspicato, item bono consilio; (4) ap. *Scriptores Eccl.* S. Cœna. 'Αγαθὰ, τὰ, divitiæ, opes; (2) res secundæ; (3) virtutes. Hinc

'Αγαθοσύνη, ης, ἡ, bonitas, *Gl. V.* adfectus ad benefaciendum proximo, *N. T.*

'Αγαθοτέλεια, ας, ἡ, boni efficientia, boni perfectio. Ab

'Αγαθοτελὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, boni efficiens; (2) perfecte bonus. Ex ἀγαθὸς et τέλος.

'Αγαθότης, ητος, ἡ, bonitas, probitas, benevolentia. Ab ἀγαθός.

'Αγαθουργέω, ῶ, f. ήσω, beneficio. Ab ἀγαθουργός.

'Αγαθουργὴς, beneficus. Ex ἀγαθὸς et ἔργον.

'Αγαθουργία, ας, ἡ, *Ion.* ἀγαθουργίη, beneficentia; (2) bonum opus.

'Αγαθουργικὸς, ὴ, ὸν, beneficus, benignus.

'Αγαθουργὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, beneficus, benignus.

'Αγαθοφυὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, natura seu indole bonus. Ex ἀγαθὸς et φυή. Hinc

'Αγαθοφυΐα, ας, ἡ, bonitas a natura proveniens.

'Αγαθυβίης, *gavisus*, a. 1. part. pass. verbi

'Αγαθύνω, f. υνῶ, benefacio, bonum efficio; (2) beneficio adficio; (3) exhilaro; et ἀγαθύνομαι, bene adfectus sum.

'Αγαθῶς, *adv.* bene; (2) utiliter; (3) valide.

'Αγαθώτατος, *optimus*, ab ἀγαθὸς.

'Αγαίεται, 3. sing. præs. med. v. ἀγαίομαι.

'Αγαῖος, αία, αῖον, admirabilis; (2) invidiosus. *Gl. V.* invidus; (3) elegans. Ab ἀγάω, *demiror*, (potius ab ἄγη, *E. M.*)

'Αγαίω, et quod usitatius, ἀγαίομαι, admiror; ἀγαιόμενος προσίωσιν, mirabundus, *Apoll. Rhod.* 1, 899; (2) obstupefacio, perterrefacio; (3) succenseo, indignor. Τῷ δή τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, irascitur, *Hesiod. Oper. et Dies*, 331; (4) invideo. Ab ἀγάω.

'ΑΓΑΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, Sol. *V. L.*

'Αγακλεὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, valde gloriosus, percelebris. Ex ἄγαν et κλέος, *gloria.* Hinc

'Αγακλειτὸς, ὴ, ὸν, valde celebris, præclarus, inclytus, *Il.* 2, 564.

'Αγακλεῶς, studio gloriæ, *Ern.* celeberrime, valde gloriose, *Hipp.*

'Αγακλὴς, ἐσσα, ἐν· vide ἀγακλεὴς, *Apoll.*

'Αγακλυτὸς, ὴ, ὸν, percelebris, inclytus.

'Αγακτίζω, bene condo, perf. part. ἀγακτισμένη (vel ἀγακτιμένη) πόλις, urbs pulchre extructa, *Pind. Pyth.* 5, 107. Ex ἄγαν et κτίζω.

'Αγάλακτις, ωνος, οἱ, collactanei, sc. qui idem lac suxerunt; (2) consanguinei; (3) æquales, ætate pares; (4) simul educati; (5) fratres; (6) sacrorum gentilitiorum participes; (7) lacte carentes. Οὐδ' ἀγάλακτις ὅτις, οὐδ' ἄκυος, neque sine lacte oves, aut steriles fuerint, *Call. in Apoll.* 52. Sing. ἀγάλαξ reperitur in *Hesychio.* Ex α notante ὁμῦ et γάλα, *lac.*

'Αγαλακτία, ας, ἡ, lactis penuria; (2) lactis abundantia. Ex α priv. vel int. et γάλα.

'Αγάλακτος, ου, ὁ ἡ ἡ, lacte carens; (2) collactaneus, *Ern.* Idem quod ἀγάλαξ. vide supra in ἀγάλακτις. "Εθρεψιν δὲ λέοντα σίνιν δόμοις ἀγάλακτον, leonem educavit exitialem ædibus lacte nutritum, *Æschyl. Agam.* 726. Ex iisd.

'Αγαλακτοσύνη, ης, ἡ, cognatio, qu. lactis communicatio; (2) lactis inopia. Ab α i. e. ὁμῦ, vel α priv. *Ern.*

'Αγαλίος, vide ἠγαλίος, *E. M.*

'Αγαλλητὸν, ῦ, τὸ, delectabile; (2) admirabile. Ab ἀγάλλω.

'Αγαλλίαμα, ατος, τὸ, exsultatio præ gaudio magno, *Ph.* exultatio, al. *Gl. V.* jubilum. Ab ἀγαλλιάομαι.

'Αγαλλιᾶσθε, *exultate*, 2. pl. præs. imperat. med. *contr.* pro ἀγαλλιάισθε, ab ἀγαλλιάω.

'Αγαλλίασις, ιως, ἡ, exultatio, lætitia, *N. T.*

'Αγαλλιάω, ῶ, et frequentius ἀγαλλιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, exsulto, gestio, tripudio. *Gl. V.* ἀγαλλιῶμαι, jubilo. Ab ἀγάλλω.

'ΑΓΑ'ΛΛΟΧΟΝ, ου, τὸ, lignum Indicum, odoratum et gustu austeriori, *Diosc.*

'ΑΓΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, orno, insignio, facio delectabile; et ἀγάλλομαι, glorior, oblecto me aliqua re, gaudeo, gestio, exsulto: a. 1. inf. ἀγῆλαι, decorare.

"Αγαλμα, ματος, τὸ, ornamentum, oblectamentum; (2) simulacrum, statua, imago, *Il.* 4, 144. (3) res ornata, ut victima sertis, auro ornata; (4) simulacrum dei. Βασιλῆι δίκιῖται ἄγαλμα, regi vero est repositum deliciis, *Il.* 4, 144; (5) deliberis, ἄγαλμα ματρὸς, de filia, *Eurip. Sup.* 1154. Νηρίων ἀγάλματα, Nerei quinquaginta filiæ. *Id. Iph. in Tauris*, 273. Καδμείας νύμφας ἄγαλμα καὶ Διὸς γόνος, Cadmeæ decus o puellæ et Jovis soboles, *Soph. Antig.* 1115. Εἰ γὰρ ματέρος ἄγαλμα φόνιον ἀξίλοι, utinam auferat meos filios occisos, *Eurip. Suppl.* 369, 370; *Il.* 4, 144. Ἱερὸν ἄγαλμα Κύπριδος, *Call. in Delum*, 307. *Id. in Lav. Pall.* 39. *Epig.* 35, 1. Ab ἀγάλλω.

'Αγαλμάτιον, ου, τὸ, simulacrum parvum, imaguncula, statua parva. Dim. ab ἄγαλμα.

'Αγαλματογλύφος, ου, ὁ, marmorarius, *Ph.* sculptor. Ab ἄγαλμα et γλύπτω, *sculpo.*

'Αγαλματοποιέω, ῶ, statuas conficio. Hinc

'Αγαλματοποιητικὸς, ὴ, ὸν, conficiens statuas. Hinc ἡ ἀγαλματοποιητικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars statuaria, seu conficiendi statuas.

'Αγαλματοποΐα, ας, ἡ, simulacrorum confectio, *Ern.* Ab

'Αγαλματοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, statuarum et simulacrorum fabricator, statuarius. *Gl. V.* fictor simulacri, sigillarius.

'Αγαλματουργία, ας, ἡ, ars statuaria, seu conficiendi statuas et simulacra. Hinc

'Αγαλματουργικὸς, ὴ, ὸν, conficiens statuas, vel pertinens ad confectionem statuarum. Ab

'Αγαλματουργὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, statuarius. Ex ἔργον.

'Αγαλματοφορέομαι, οῦμαι, quasi simulacrum gestor, in animo circumferor. Exp. etiam decorari, insigniri, *Hes.*

'Αγαλματόω, ῶ, f. ώσω, in simulacrum verto; (2) simulacrum facio. Ab ἄγαλμα.

'Αγαλματωτὴς, ὶς, idem quod ἀγαλματοποιὸς, *Maneth.* Ex ἄγαλμα et τύπτω.

"Αγαμαι, admiror, *Il.* 3, 180. (2) probo, laudo. aor. 1. ἠγασσήν. part. ἀγασθεὶς, admiratus. "Αγαμαί σε τόσσε, σὺ τόσσε, τῆς ἀρετῆς. Ab ἀγάω.

'Αγαμένως, *adv.* mirabiliter, mirifice, cum admiratione. Ab ἄγαμαι· part. ἀγαμένος.

'Αγάμητος, ου, ὁ ἡ ἡ, cælebs, nuptiarum expers. Ex α priv. et γαμέω, *nubo.*

'Αγαμία, ας, ἡ, cælibatus. Ab ἄγαμος.

'Αγάμιον, ου, τὸ· ἀγαμίᾳ δίκη, crimen cælibatus, id. et ab eod.

"Αγαμος, ου, ὁ ἡ ἡ, cælebs, qui uxorem non duxit, vel quæ non nupsit, *Ph.* cælebs, *Il.* 3, 40. (2) viduus, qui uxore mortua factus est cælebs. γάμος ἄγαμος, nuptiæ quæ non sunt nuptiæ, id est, nuptiæ nefariæ, vel infaustæ, inauspicatæ, *Soph. Œd. Tyr.* 1214.

'ΑΓΑΝ, *adv.* nimis, immodice, nimium, valde, (aliquando nominis adjectivi formam induit cum articulo, ut τὸν ἄγαν φίδον, *Plut.*) ἐ καλὸν αὐτὸν ἔφαν, ἐ γὰρ ἄγαν ἰδέσθαι, non pulchrum eum dixi: neque multum mihi esse visus est, *Call. Epig.* 47, 2.

'ΑΓΑΝΑΚΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, indignor, stomachor, ægre fero, conqueror, succenseo, excandesco, ringor. 'Αγανακτῶν τινι, πρός τινα, κατά τινος. Hinc

'Αγανάκτησις, ιως, ἡ, indignatio, stomachatio.

'Αγανάκτητος, ὴ, ὸν, indigne ferendus. Ab eod.

'Αγανακτικὸς, ὴ, ὸν, querulus, qui facile queritur et ægre fert casus incommodos. Ab eod.

'Αγανακτικῶς, irate, ægre.

'Αγανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, mitis, lenis, placidus, comis. Ex α int. et γάνος, *lætitia.*

'Αγανῆσι, *Ion.* pro ἀγαναῖς, ab ἀγανός.

'Αγάννιφος, ου, ὁ ἡ ἡ, valde nivosus, nivalis, *Il.* 1, 419. Ex ἄγαν et νίφομαι.

'Αγανοβλέφαρος, ου, ὁ ἡ ἡ, blandos habens oculos. Ex ἀγανὸς et βλέφαρα, *palpebræ.*

'Αγάνορας, acc. pl. *Dor.* pro ἀγήνορας.

"Αγανος, fractus, vel qui facile frangitur, *Suid.* Ab ἄγω, *frango.*

'Αγανὸς, ὴ, ὸν, mitis, placidus, blandus, *Il.* 2, 164. (2) desiderabilis. Ex α int. et γάνος.

'Αγανοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, mansuetudo, lenitas, jucunditas, *Il.* 24, 471. Ab

'Αγανόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, mitis, blandus, mansuetus, placidus, *Il.* 20, 467. Ex φρήν.

'Αγανώπης, ου, ὁ, qui blandis est oculis. Ex ἀγανὸς et ὤψ. Hinc

'Αγανῶπις, ιδος, ἡ, placidum adspectum habens, blando adspectu intuens.

'Αγάνωρ, *Dor.* pro ἀγήνωρ, strenuus.

'Αγαπάζοντι, *Dor.* pro ἀγαπάζουσι, ab

'Αγαπάζω, amo, comiter excipio, amplexor; (2) curo, condo, *de funere.* Ab

'ΑΓΑΠΑ'Ω, f. ήσω, amo, diligo; (2) amice et

hilare excipio; (3) osculor; (4) præfero; (5) contentus sum, adquiesco, probo. Ἠγάπα, εἰ δύναιτο τὴν χώραν ἀδήωτον διαφυλάττειν. *Xenoph. Hist.* 3. contentus erat si modo regionem a direptione immunem servare posset. ἀγάπησον, dilige, *Ph.* a. 1. act. ἀγαπηθείς, dilectus, *Ph.* a. 1. part. pass ἠγαπήμενος, dilectus, *Ph.* dilectissimus, pert. part. pass. Ἀγαπᾷν τὰ χρήματα, τὶ αντὶ, seu πρὸ ἐκείνου, μᾶλλον ἤ, præferre; τοῖς παροῦσι, sorte contentus esse.

Ἀγαπαστὸς, ὁ ἡ ἡ, amplectendus.

Ἀγάπη, ης, ἡ, amor, dilectio, caritas; (2) osculum. ἀγάπαι, convivia Christianorum sacra. Ab ἀγαπάω.

Ἀγάπημα, ματος, τὸ, dilectio; (2) res, seu persona, quæ amatur. Ab eod.

Ἀγαπήνωρ, ορος, ὁ, fortis, strenuus, virtutis amans, *Il.* 8, 114. Ex ἀγαπάω et ἠνορίη, *Ion.*

Ἀγάπησις, εως, ἡ, dilectio. Ab ἀγαπάω.

Ἀγαπησμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Ἀγαπητέον, sc. ἐστὶ, adquiescendum est, contentum esse oportet. Ab eod.

Ἀγαπητὸς, ἡ, ὸν, amandus. Ab eod.

Ἀγαπητικὸς, ἡ, ὸν, vim diligendi habens.

Ἀγαπητικῶς, *adv.* amanter, benevole.

Ἀγαπητὸς, ἡ, ὸν, dilectus, carus, amabilis; (2) unicus, sc. unigenitus; (3) vir cum diaconissa habitans, ut ἀγαπητὴ, virgo habitans cum monachis cælibatum professis; (4) ἀγαπητόν ἐστι, boni consulendum est, non respuendum est. Ab ἀγαπάω.

Ἀγαπητῶς, *adv.* grate, amabiliter; (2) cupide, libenter; (3) satis. (ἀγαπητῶς ἔχειν, contentus esse, *He ortan.*) (4) vix, ægre, *Ern.* Δικαίως γὰρ ἦν, τοὺς ἀγαπητῶς ὀλίγῳ πρότερον σεσωσμένους, ὑφ' ὕτερον κίνδυνον ἶέναι, *Lysias, Def. pro Mantitheo*, 307.

Ἀγαπῶν, *diligam*, 1. sing. præs. opt. act. *Att.* pro ἀγαπάω.

Ἀγαπωμένη, ης, ἡ, amasia, amica. Ab

Ἀγαπώμενος, ου, ὁ, amasius, amicus. Ab ἀγαπάω.

Ἀγαπῶν, præs. part. act. *contr.* pro ἀγαπάων.

Ἀγαπῶντας, pro ἀγαπάοντας.

ΑΓΑΡΙΚΟΝ, ου, τὸ, agaricum. Nomen fungi arboris.

Ἀγάῤῥητος, ου, ὁ ἡ ἡ, valde ingratus et invisus, *Phav.* Ex ἄγαν et ῥήτες.

Ἀγάῤῥοος, *contr.* ἀγάῤῥους, ου, ὁ ἡ ἡ, celeriter fluens, æstuosus, *Il.* 2, 845. Ex ἄγαν et ῥίω, *fluo.*

Ἀγασαίμην, *admiratus sim*, a. 1. opt. med.

Ἀγάσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠγάσαντο, ab ἄγαμαι.

Ἀγασθαι, præs inf. med verbi ἄγαμαι.

Ἀγασθεὶς, *admiratus*, a. 1. part. pass.

Ἀγασθενὴς, fortis. ἀγασθενέων ἡρώων, fortium heroum, *Oppian. Cyneget.* 11, 3.

Ἀγάσιος, ου, ὁ, inclytus, celebris. Ab ἄγαμαι.

Ἄγασμα, ματος, τὸ, veneratio; (2) res veneratione digna. Ab eod.

Ἀγάσομαι, *admirabor*, f. 1. ind. act. verb. ejusd.

Ἀγασσάμενος, a. 1. part. med. *Poet.* pro ἀγασάμενος.

Ἀγάσταχυς, υ, abundans spicis, prægrandes spicas habens, *Nax.*

Ἀγάστονος, ου, ὁ ἡ ἡ, multum gemens, valde suspirans; (2) luctuosus. Ex ἄγαν et στόνος.

Ἀγαστὸς, ἡ, ὸν. admirandus; (2) stuporem adferens. Ab ἄγαμαι, *admiror.*

Ἀγάστωρ, ορος, ὁ, frater uterinus; (2) gemellus; (3) consanguineus. Ex α notante δμῶς, et γαστὴρ, *venter.*

Ἀγαστῶς, admirabiliter. Καὶ τοῦτ' ἦν ἀγαστῶς ἴδεῖν πρᾶξαι, hoc etiam admirabiliter fecisse visus est, *Xenoph. Agesil.* 1.

ΑΓΑΣΤΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, frutex unde liquor ammoniacus elicitur. *Diosc.*

Ἀγατὸν, *adv.* admirabiliter, *Hom. Ap.* 515.

Ἀγάομαι, admiror. Ab ἄγαω.

Ἀγαυὸς, ἡ, ὸν, admirabilis, præclarus, nobilis; (2) superbus, arrogans. Ab eod.

Ἀγαυρίαμα, ατος, τὸ, elevatio animi. Ab

Ἀγαυριάω, ῶ, valde insolesco. A seq.

Ἀγαυροῖο, gen. sing. *Ion.* pro ἀγαυροῦ.

Ἀγαυρὸς, ρὴ, ρὸν, superbus, insolens, ferox; (2) elegans; (3) inops; (4) delicatus. Ex α int. et γαῦρος, *superbus.*

Ἀγάφθιγκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, valde sonans. Ex ἄγαν et φθίγγομαι, *sono.*

ΑΓΑΩ, ῶ, et -άομαι, ῶμαι, *usitatius*, demiror, stupeo; (2) invideo; (3) odi. Ἄγασθαί τινος τὴν τρόφιν.

Ἄγγαρα, ων, τὰ, mansiones, seu stationes, in quas οἱ ἄγγαροι, peracto diei penso, diverterebant. Ab ἄγγαρος.

Ἀγγαρεία, ας, ἡ, servitus coacta et invita, ministerium, officium expressum. *Ph.* prensatio. Ab ἀγγαρεύω.

Ἀγγαρεῖον, ου, τὸ, *Ion.* ἀγγαρηΐον, cursus angarorum. Ab eod.

Ἀγγαρευτὴς, οῦ, ὁ. qui alium cogit ad cursum, aut ad aliud servitium præstandum. Ab eod.

Ἀγγαρεύω, f. σω, angario, jubeo currere, vel aliquid ferre; (2) adigo, impello. Ab

Ἄγγαρος, ου, ὁ, nuncius vel tabellarius regum Persarum, qui in statione sua positus literas ab altero angaro acceptas alteri tradebat, ut ita celerius perferrentur; (2) quivis, qui aliquid bajulat, vel perfert: servus, minister, operarius.

Ἀγγαροφορίω, ῶ, f. ήσω, bajulo velut ἄγγαρος.

Ἀγγεῖδιον, ου, τὸ, vasculum. *Dim.* ab ἀγγεῖον.

Ἀγγειλεγίω, ῶ, venas lego. Ex ἀγγεῖον, *vena*, et λέγω, *lego.* Hinc

Ἀγγειολογία, ας, ἡ, ipse actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomicæ ea quæ venarum cursus persequitur et demonstrat, *Ern.*

Ἀγγεῖον, ου, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγγειόσπερμος, et ἀγγειοσπέρματος, ου, ὁ ἡ ἡ, vasculo sive vasculis semen inclusum habens. Ex ἀγγεῖον et σπέρμα.

Ἀγγειώδης, ους. ὁ ἡ ἡ, vasis formam vel capacitatem habens. Ab ἀγγεῖον.

Ἀγγειλῶσι, *nunciabunt*, 3. plur. f. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀγγελοῦσι. ab ἀγγέλλω.

Ἀγγειλέων, f. 1. part. act. *Ion.* pro ἀγγελῶν.

Ἀγγελία, ας, ἡ, nuncium, denunciatio; (2) mandatum a nuncio perlatum; (3) rumor, relatio. Σεῦ ἕνεκ' ἀγγελίης, causa mandati te spectantis, *Il.* 3, 206, sic interpretandum est cum *Eustathio* et celeb. *Ernesti.* Ab ἀγγέλλω, *nuncio.* Hinc

Ἀγγελίας, ου, ὁ, nuncius, *Il.* 3, 206.

Ἀγγελιαφορέω, tabellarius sum, nuncio, (*Sch. ad Æsch. Pr.* 965.)

Ἀγγελιαφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, nuncius, tabellarius. *Gl. V.* famiger. Ab ἀγγελία et φέρω.

Ἀγγελίεια, ἡ, nuncia, *Orph. H.*

Ἀγγελίζομαι, nuncio.

Ἀγγελίη, *res quæ nunciatur*, item, *potestas renunciandi oracula*, *Ion.* pro ἀγγελία.

Ἀγγελικὴ, ῆς, ἡ, saltatio quædam, quæ exercebatur inter pocula. Ab ἀγγέλλω.

Ἀγγελικὸς, ἡ, ὸν, angelicus, ad angelum pertinens; ab angelis ortum, datum. Ab ἄγγελος.

Ἀγγελικώτης, ου, ὁ, idem quod ἄγγελος, *Hom.* Ἠΐκαο δ' οἰωνὸν μίγ' ὑπέρτερον ἀγγελιώτην, fecisti autem avium longe maximam nunciam, *Callim. in Jov.* 68. Ἠοῦς νυκτιγάμοιο γαμοστόλον ἀγγελιώτην. Herus nocte-nubentis nuptias-ornantem nuncium, *Musæus*, 7.

Ἀγγελίωτις, ἡ, fœm. *Call.* Τοίη σι πρεσβίδεσσιν ἀγγελιῶτις, adeo celeriter ad te accurrit nuncia. *Call. in Delum*, 216.

Ἀγγελόντων, gen. pl. part. qui *Att.* etiam poni solet pro 3. pl. præs. imp. act. ab

ΑΓΓΕΛΛΩ. f. ελῶ, perf. ἤγγελκα, nuncio, certiorem facio: a. 1. ἤγγειλα, in med. ἠγγειλάμην. Ἀγγέλλειν τί τινι, νικὴν εἰς τὴν πόλιν, τινὶ περί τινος.

Ἄγγελμα, ματος, τὸ, nuncium, res quæ nunciatur. Ab ἀγγέλλω.

Ἄγγελος, ου, ὁ ἡ ἡ, nuncius, nuncia, *Il.* 1, 333. (2) angelus, sc. nuncius Dei; (3) nuncium. Ab eod.

Ἀγγελτρία, ἡ, nuncia, *Sibyl.*

Ἄγγεσιν, *vasis*, dat. pl. cum ν ἐφελκ. ab ἄγγος.

Ἀγγεῖον, *vas*, *Ion.* pro ἀγγεῖον.

Ἀγγεθήκη, ης, ἡ, apotheca vasorum; (2) capsa et theca poculi. Ex ἄγγος et θήκη.

Ἀγγοπῆναι, ῶν, αἱ, favi, seu crates favorum et quasi contextus, *Hes. Suid.* Ex ἄγγος et πήνη, *tela*, quia in modum telæ structæ sunt. Unde

Ἀγγοπήνια, ων, τὰ, idem. *Hes. Suid.*

Ἄγγος, ους, τὸ, vas quodlibet, ut dolium, urna, &c. *Il.* 2, 471. (2) uterus, *ap. Hippoc.*

ΑΓΓΟΥΡΙΟΝ, ου, τὸ, cucumis.

Ἄγγυρον, υ, τὸ, idem.

ΑΓΓΟΥΡΟΣ, υ, ὁ. placentæ genus. *Hes.*

Ἀγγυρίζω, f. ίσω, irrito, dolore adficio. Ab

Ἄγγρις, ἡ, dolor, *Hes. Phav.*

Ἀγγρισμὸς, οῦ, ὁ, irritatio, *Gl. V.* Ab ἀγγρίζω.

Ἀγγρισὴς, οῦ, ὁ, irritator, *Gl. V.* Ab eod.

ΑΓΓΥΑΗ, ης, ἡ, lorum in modum catenæ intortum. (ἀγκύλη, *Steph.*)

Ἄγε, *adv. hortantis*, age, agedum, agesis, eja, *Il.* 1, 61. Ab ἄγω.

Ἀγέοχα, perf. ind. act. *Bœot.* pro ἀγήοχα. ab ἄγω.

Ἄγειραν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤγειραν.

Ἀγείρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, inhonoratus; (2) valde honoratus, *Rob.* Ex α priv. vel int. et γίρας.

ΑΓΕΙΡΩ, f. ερῶ, p. ἤγερκα, *Att.* ἀγήγερκα, pass. ἀγήγερμαι, congrego, colligo; (2) mendicando corrogo, circulatorum more peto; (3) vagor, victoriæ aut alius rei causa. Ἀγείρειν τὰ χρήματα, δωτίνας ἐκ τῶν πόλεων, τὴν δύναμιν.

Ἀγείσσωτος, υ, ὁ ἡ ἡ, suggrunda non instructus. Ex α priv. et γείσσον, *suggrunda.*

ΑΓΕΙΤΗΣ, υ, ὁ, injurius, *Hes. Etym. Ern.* al. ἀγιστὴς, rixator, contumeliosus. f. ἀτίτης, *Kust.*

Ἀγείτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Dor.* et *contr.* pro ἠγεῖτο· ab ἡγέομαι, *duco.*

Ἀγείτων, ονος, ὁ ἡ ἡ, vicinum non habens.

Ἀγειτάζω, f. άσω, congrego: ἀγειλάζεσθαι, congregari, gregatim vivere. Ab ἀγέλη, *grex.*

Ἀγειλαιοκομικὸς, ἡ, ὸν, ad pecorum curam pertinens. Ex ἀγέλη et κομέω, *curo.*

Ἀγειλαῖος, αία, αῖον, armentalis, qui est e grege, *Gl. V.* gregarius, gregalis, *Il.* 11, 723. (2) congregabilis, socialis; (3) e trivio, vilis; (4) imperitus, rudis. Ab ἀγέλη.

Ἀγειλαιοτροφία, ας, ἡ, pecuaria, *Ern.* gregaria nutritio, *Plut.*

Ἀγειλαιοτροφικὸς, pecuarius, *Ern.* qui gregarie ali solet: ab

Ἀγειλαιὼν, ῶνος, ὁ, locus armenti, locus in quo pascuntur armenta. Ab ἀγέλη.

Ἀγειλαρχέω, ῶ, f. ήσω, præsum armento vel gregi. Ex ἀγέλη et ἀρχὴ, *principatus.* Unde

Ἀγειλάρχης, υ, ὁ, armenti præfectus, armentarius, gregarius, *Ph.* (2) taurus, armenti dux.

Ἀγέλαρχος, υ, ὁ, idem et ex iisdem, *Suid.*

Ἀγειλασίω, ῶ, f. ήσω, risu abstineo, non rideo. Ex α priv. et γελάω, *rideo.*

ΑΓΕΛΑΣΤΙΣ, ῦ, ὁ, anguilla, *Hes.*

Ἀγείλαστὶ, *adv.* sine risu, citra risum, seriò.

Ἀγειλασία, ας, ἡ, risus abstinentia; (2) vultus tetricus. Ab

Ἀγέλαστος, υ, ὁ ἡ ἡ, risu non dignus; (2) risus expers, non ridens; (3) tetricus, severus. Ex α priv. et γελάω.

Ἀγειλεία, ας, ἡ, epitheton Palladis, qu. dux populi, vel quæ prædam ducit, *Il* 4, 128. *Gl. V.* Ex ἄγω et λαὸς· vel etiam ex ἄγω et λεία, præda, qu. prædatrix.

ΑΓΕΛΗ, ης, ἡ, armentum, grex, proprie boum, deinceps etiam equorum, luporum, avium, hominum, &c. *Il.* 2, 480.

Ἀγειληδὸν, *adv.* gregatim; (2) turmatim, catervatim. Ab ἀγέλη.

Ἀγειληθὶν, *adv.* ex armento, e grege. Ab eod.

Ἀγειληΐς, ίδος, ἡ, congregatilis. Ab eod.

Ἀγειλήτης, ου, ὁ, qui ex armento vel grege est.

Ἀγειλῆφι, in armento: syllaba φι poetice additur, *Il.* 2, 480. Vide φι.

Ἀγέλως, ωτος, ὁ ἡ ἡ, non ridens, severus. Ab α priv. et γελάω, *rideo.*

Ἀγέμεν, *ducere*, præs. inf. act. *Ion.* pro ἄγειν.

Ἀγεμονεύειν,

Ἀγεμονεύειν, præs. inf. act. *Dor.* pro ἡγεμονεύειν.
Ἀγεμόνι, dat. sing. *Dor.* pro. ἡγεμόνι, ab ἡγεμών.
Ἄγεν, *ducebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦγεν, vel *Dor.* pro ἄγειν, ab ἄγω.
Ἄγεν, *fracti sunt*, Bœot. pro ἄγησαν, aor. 2. ind. pass. v. ἀγνυμι, frango, *Il.* 4, 214.
Ἀγενεαλόγητος, ε, ὁ ἢ ἡ, sine genealogia, sine serie generis; vel cujus prosapia enarrari non potest.
Ἀγένεια, ας ἡ, ignobilitas; (2) vilitas; (3) animus ignobilis, non generosus. Ab ἀγενής.
Ἀγένειος, ε, ὁ ἢ ἡ, imberbis. Ex α priv. et γένειον.
Ἀγενείως, *adv.* sine barba, *Philostr. op. Phav.*
Ἀγενής, ἐος, ὁ ἢ ἡ, ignobilis, humili loco natus; (2) degener, ignavus, minime generosus; (3) abjectus, vilis, humilis, improbus; (4) qui est sine prole. Ex α priv. et γένος.
Ἀγένητος, ε, ὁ ἢ ἡ, non generatus, non creatus; (2) non generans; (3) ignobilis.
Ἀγενναδας, ὁ, generosus. Ex α int. et γενναδας, idem.
Ἀγέννεια, (sive ἀγέννια, *Suid.*) ας, ἡ, ignobilitas generis; (2) ignavia, ἀ ἀιδρεία, *Etm.* Ab
Ἀγεννής, ἐος, ὁ ἢ ἡ, ignobilis, idem quod ἀγενής. Ex α priv. et γεννάω. Unde
Ἀγεννησία, ας, ἡ, sterilitas, orbitas; (2) apud *Scriptores Eccles.* est character Dei patris.
Ἀγέννητος, ε, ὁ ἢ ἡ, non creatus, non genitus, non natus; (2) ignobilis, qui claro genere non est ortus; Κἀξ ἀγεννήτων ἄρα μῦθοι καλὸς πίπτουσιν, vel ignobilium ex ore sermones recti prodeunt, *Soph. Trach.* 61.
Ἀγεννῶς, *adv.* ignobiliter; (2) timide, ignaviter, parum viriliter. Ab ἀγεννής.
Ἄγεο, *duc*, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* et *Ion.* pro ἄγεσο, ab ἡγέομαι.
Ἄγεο, 2. sing præs. imperat. pass. *Ion.* pro ἄγεσο, ab ἄγω.
Ἀγεόμενοι, *qui ducuntur*, nom. plur. præs. part. med. *Dor.* pro ἡγεόμενοι, ab ἡγέομαι.
Ἀγέρατος, ὁ ἢ ἡ, sine munere, præmio carens, *Il.* 1, 118. Ex α priv. et γέρας.
Ἀγερσίω, colligo, congrego. Vocabulum poeticum. Νῆες Ἀχαιῶν ἠγερσίοντο, *Il.* 2, 303. Ab ἀγείρω.
Ἀγέρεσθαι, præs. inf. pass. *Att.* pro ἀγείρεσθαι, ab ἀγείρω.
Ἀγερθεν, *congregati sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Ion.* et Bœot. pro ἠγέρθησαν.
Ἀγέρθην, 1. sing. a. 1. *Ion.* pro ἠγέρθην.
Ἀγερμός, ῦ, ὁ, congregatio. Idem quod ἀγυρμός.
Ἀγέροντο, *congregati sunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἠγέροντο.
Ἀγέρω, *congrego*, *Æol.* pro ἀγείρω.
Ἀγεροσικυδῆλις, qui mactatoriam securim in sese concitat, quasi ἠγεροσικυδῆλις, *Steph.* ex *E. M.* idem quod ἀγύρτης, et κυδηλισὴς, *Hes.*
Ἄγερσις, εως, ἡ, collectio.
Ἀγερώσατο, *neglexit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠγερώσατο, ab ἀγερώομαι.
Ἀγερωχία, ας, ἡ, superbia, ferocia. *Gl. V.* arrogantia; (2) strenuitas. Ab
Ἀγέρωχος, ε, ὁ ἢ ἡ, superbus, ferox, *Il.* 2, 654. *Gl. V.* protervus, insolens; (2) valde honoratus. Ab α int. (vel ἄγαν) γέρας ἔχων, *Eustath.* ἀγείρων ἐχὴν, *Hes.* ἄγαν αὐχεῖν, vel γιγυχεῖν, *E. M.* Hinc
Ἀγερώχως, *adv.* superbe, ferociter.
Ἄγες, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ἄγεις, ab ἄγω.
Ἄγεσθαι, *duci*, præs. inf. pass. verbi ejusd.
Ἀγεσίλαος, ε, ὁ, epitheton Plutonis, qu. ductor populi, quoniam mortales omnes ad se ducit. Ab ἄγω et λαὸς, *populus.*
Ἀγησίλαος, ε, ὁ, idem et ab eod.
Ἄγεσκεν, *ducebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἦγε.
Ἀγέστρατος, ε, ὁ, dux exercitus. Ab ἄγω et στρατὸς.
Ἀγέτης, ε, ὁ, dux, ductor, Ab ἄγω, *duco.*
Ἀγεωσία, ας, ἡ, obstetrix, *Hes.* al. ἀναγεσία.
Ἀγεωσία, ας, ἡ, jejunium, inedia. Ab
Ἄγευστος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui gustari non potest, vel gustatus non fuit. *Gl. V.* insipidus; (2) qui non gustavit. *Gl. V.* impastus, jejunus. Ex α priv. et γεύομαι, *gusto.*
Ἀγεωμέτρητος, ε, ὁ ἢ ἡ, geometriæ ignarus Ex α priv. et γεωμετρία, *geometria.*
Ἀγεωργησία, ας, ἡ, agriculturæ neglectus, imperitia. Ex α priv. et γεωργία. Unde
Ἀγεώργητος, ε, ὁ ἢ ἡ, incultus, desertus.
Ἄγη, ης, ἡ, admiratio cum stupore conjuncta; (2) honor, veneratio; (3) gaudium; (4) diffidentia; (5) æmulatio. Ab ἀγάω.
Ἀγὴ, ῆς, ἡ, fractura, contusio. Περὶς ἁρμάτων ἀγαῖσι, circa fractos currus, *Eurip. Suppl.* 693; (2) littus ubi fluctus frangitur; (3) fractio fluctus; (4) pernicies. Ab ἄγω.
Ἄγη, *fractus est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. *Ion.* pro ἤγη, ab ἄγνυμι.
Ἀγηγίρατοι, *Il.* 4, 211. 3. pl. perf. ind. pass. *Att.* et *Ion.* pro ἠγερμένοι εἰσὶ, ab ἀγείρω.
Ἀγήγιερκα, perf. ind. act. *Att.* et *Ion.* pro ἤγιερκα.
Ἀγηλαΐζω, servo, *Hes. Etym.*
Ἀγῆλαι, a. 1. inf. act. v. ἀγάλλω. Περὶ λίκτρα, καὶ γυναῖκα, καὶ γαμηλίους ἰυνὰς ἀγῆλαι, prius quam connubium et uxorem et nuptiales lectos ornarim, *Eurip. Med.* 1026.
Ἀγηλατίω, ῶ, f. ήσω, fugo, abigo, ut piaculum; ab ἄγος, *piaculum*, et ἐλάω; (2) impello, ago.
Ἀγηλατίζω, f. ίσω, persequor, fugo, abigo. Ab
Ἀγήλατος, ε, ὁ ἢ ἡ, valde manu impulsus, plur. ἀγήλατοι, fulmina *Suid.* Ex ἄγαν et ἐλαύνω.
Ἄγημα, τος, τὸ, agmen; cohors prætoria; agmen delectorum equitum, peditumve. Αὐτὸς δ' ἀναλαβὼν τὸ ἄγημα καὶ τοὺς ὑπασπιστὰς...κατὰ τὸ εὐώνυμον ἦγιν, ipse agmen sumens et scutatos in lævum cornu duxit, *Arr. Exped. Alex.* 1, 1. (2) stupor, *Gl. V.* ubi etiam vehementia. Ab ἄγω, vel ἄγη.
Ἀγηνορίω, ῶ, f. ήσω, superbio, insolesco. Et
Ἀγηνορία, ας, ἡ, virilitas, strenuitas; (2) audacia; (3) arrogantia, insolentia. Νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνορίηφιν ἐνῆκας, nunc vero eum multo magis in insolentiam conjecisti, *Il.* 9, 696. Ab
Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, admodum virilis; strenuus, fortissimus; (2) audax, præfidens; (3) superbus, arrogans, *Il.* 2, 276. Ex ἄγαν et ἀνὴρ.
Ἀγήοχας, *Il.* 1, 98, *duxisti*, 2. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ἦχας, ab ἄγω. Non reperi in Homero. Legitur ἀγήοχεν *Genes.* 46, 32. ἀγηοχὼς, part. perf. 3 *Macc.* v. 45. ἀγήοχει, plusq. perf. *Polyb. Excerp. Legat.* Larcher.
Ἀγήραντος, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἀγήρως, immortalis, *Ep.*
Ἀγήρατος, ε, ὁ ἢ ἡ, senectutis expers, *Il.* 2, 447. *Gl. V.* insenescibilis; (2) incorruptus. Ex α priv. et γῆρας, *senectus.*
Ἀγήρατος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἀγήρως. Κλέος ἀγήρατον, gloriam non senescentem, *Eurip. Iphig. in Aul.* 567.
Ἀγήρατον, ε, τὸ, *Dioscor.* 4, 59. Ageraton herba, *Plin.* l. 27, 84, c. 4. Angl. MAUDLIN TANSIE.
Ἀγηρίραι, pro ἀγηρίρασι, *Att.* et *Ion.* pro ἠγερμένοι εἰσὶν, *congregati sunt*, 3. plur. perf. ind. pass. vel pro ἀγήγιρατο, *Att.* et *Ion.* pro ἠγερμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. Περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγίραθ' ὅσσοι ἄριστοι, circumque ipsum congregati erant quique præstantissimi, *Il.* 4, 211.
Ἀγῆρων, accus. sing. *Att.* ab ἀγήρως. Χάριν τ' ἀγήρων ἴξομεν, habebimusque non senescentem gratiam, *Eurip. Suppl.* 1178.
Ἀγήρως, ω, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἀγήρατος.
Ἀγῆς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, scelestus, frequentius ἐναγής. Ab ἄγος.
Ἀγήσανδρος, ε, ὁ, epitheton Plutonis, qu. ducens homines, s. viros. Ab ἄγω et ἀνὴρ.
Ἀγήσασθαι, *narrasse*, a. 1. inf. med. *Dor.* pro ἠγήσασθαι, ab ἡγέομαι.
Ἄγησι, 3. sing. præs. ind. act. v. ἄγημι.
Ἀγησίλαος, ε, ὁ, idem quod Ἀγεσίλαος.
Ἀγησίχορος, ε, ὁ ἢ ἡ, ducens vel moderans chorum. Ex ἄγω et χορὸς.
Ἀγητὴς, dux, ductor, *Dor.* pro ἡγητὴς.
Ἀγητὸς, ἡ, ὸν, admirabilis, *Il.* 5, 788. Ab ἀγάω, *admiror.*
Ἁγιαζω, f. άσω, sanctifico, consecro; (2) veneror; (3) Deo sacrifico et sancte adoleo. Ab ἅγιος. Hinc
Ἁγίασμα, τος, τὸ, sanctificatio, purificatio; (2) sanctimonia; (3) templum Dei.
Ἁγιασμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.
Ἁγιαστήριον, ε, τὸ, sanctuarium.
Ἁγιστία, ας, ἡ, sanctitas, sanctimonia.
Ἁγίζω, f. ίσω, sanctifico, consecro; (2) adoleo, sancte uro. Ab ἅγος, *veneratio*, vel etiam pro ἁγιάζω.
Ἁγινίσκω, idem quod ἀγινίω, *Ion. Hom.*
Ἁγινέω, ago, duco, *Il.* 18, 692; (2) congrego, colligo, *Etm.* Vox Ionica qua utitur *Herodot.* Ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἁγίνεον ἄσκιστον ὕλην, novem dies quidem hi adducebant immensam materiam, *Il.* 24, 784. ἁγινεῖ, fert, *Odyss.* 14, 105. ἀγινήσασι, ferent, *Hom. Hymn. in Apol.* 57. ἀγινέμεναι, inf. pro ἀγίνειν, ferre, *Odyss.* 20, 213. ἁγινῶσι, *Dor.* pro ἀγινῶσι, ferunt, *Call. in Apol.* 82. Ab ἄγω.
Ἁγίνω, idem et ab eod.
Ἁγιόγραφα, ων, τὰ, Scripta sancta, pars ultima sacrorum librorum. Ex ἅγιος et γράφω.
Ἁγιόγραφος, ε, ὁ ἢ ἡ, a divinis viris scriptus. Ex iisd.
Ἅγιον, ε, τὸ, sanctuarium; pars templi Hierosolymitani solis sacerdotibus adeunda. Ab ἅγιος.
Ἁγιοπρεπὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, sanctis conveniens, sanctus. Ex ἅγιος et πρέπω.
Ἁγιοπρεπῶς, *adv.* convenienter sanctis.
Ἅγιος, ία, ιον, sanctus, sacer; (2) purus; (3) venerandus. Hinc
Ἁγιοσύνη, ης, ἡ, sanctitas, sanctimonia; *potius* ἁγιωσύνη, *N. T.*
Ἁγιότης, ητος, ἡ, idem et ab eod.
Ἁγίω, ῶ, f. ώσω, sanctifico, sanctum reddo.
Ἁγιστία, ας, ἡ, sanctimonia, puritas; (2) cultus Deorum, sacrorum peractio, sacrum, res divina, ceremoniæ. Ab
Ἁγιστύω, f. ύσω, sanctifico; (2) veneror; (3) pietatem colo; (4) castimoniam servo. Ab ἅγιος.
Ἁγιστίω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.
Ἁγιστία, ας, ἡ, idem quod ἁγιστία. Vid. *Steph.*
Ἁγίως, *adv.* sancte. Ab ἅγιος.
Ἀγκάζω, f. άσω, ulnis amplector, ulnis attollo, in ulnas sumo. Ab ἀγκαί.
Ἀγκαθεν, pro ἀνέκαθεν, quod vide. (2) in ulnis. (1) Στίγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, super ædes Atridarum, *Æschyl. Agam.* 3. Παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας, antiquum ulnis amplexus simulacrum, *Id. Eumen.* 80.
Ἄγκαι, ῶν, αἱ, ulnæ, *Il.* 5, 371.
Ἀγκαλίω, *Poet.* pro ἀναπαλίω, *revoco.*
Ἀγκάλη, ης, ἡ, ulna, *Gl. V.* gremium. Ab ἀγκαί.
Ἀγκαλιάζω, idem quod ἀγκάζω.
Ἀγκαλιδαγωγίω, ῶ, f. ήσω, manipulos seu fasciculos veho. Ab
Ἀγκαλιδαγωγὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, qui manipulos seu fasciculos navigio aut super jumento vehit; (2) bajulus. Ex ἀγκαλὶς et ἄγω.
Ἀγκαλιδοπώλης, ε, ὁ, qui manipulos vendit, *E. M.*
Ἀγκαλιδοφορίω, ῶ, f. ήσω, manipulos porto, fasciculos gesto. Ab
Ἀγκαλιδοφόρος, et ἀγκαλιδηφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui manipulos seu fasciculos portat; (2) bajulus. Ex ἀγκαλὶς et φέρω.
Ἀγκαλίζω, *usitatius* ἀγκαλίζομαι, ulnis amplector, in ulnis gesto. Ab ἀγκάλη.
Ἀγκαλικῶς, *adv.* ulnis gestando vel complectendo. Ab eod.
Ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ, ulna, *Il.* 18, 555. Σὶ μιτ' ἀγκαλίδισι φέρουσα, te in ulnis gestans, *Call. in Dian.* 73. (2) manipulus, fasciculus.
Ἀγκάλισμα, τος, τὸ, quod ulnis amplexamur, quod in ulnis gestamus, quantum complecti ulnis possumus. Ab ἀγκαλίζω.
Ἄγκαλος, ε, ὁ, fasciculus. Ab ἀγκάλη.
Ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ, præcipitium; (2) fovea, *Hes.*
Ἀγκὰς, *adv.* in ulnis. Ἡδ' ἀγκὰς ἐλάζιτο, hæc autem

autèm ulnis complectebatur, *Il.* 5, 371. Ἀγκὰς ἔχειν, *Theoc.* amplecti. Ab *ἀγκαί.*

Ἄγκια, *vel -ες*, nom. pl. ab *ἄγκος, εος.*

Ἄγκισαι, *recubas*, 2. sing. præs. ind. med. *Poet.* pro *ἀνάκεισαι*, ab *ἀνάκειμαι.*

Ἀγκεῖσθαι, *positum esse*, pro *ἀνακεῖσθαι*, *Call. Epig.* 53, 2. item *consecratum esse*, Id. ibid 60, 3.

Ἀγκιράτισσι, *supra cornua*, *Poet.* pro *ἀνακιράτισσι*, pro *ἀνακιράτισι*, quod est ex *ἀνὰ*, *supra*, et *κέρας*, *cornu.*

Ἀγκίον, *ε, τὸ*, vallis parva. Dim. ab *ἄγκος.*

Ἀγκιστρεία, *ας, ἡ*, piscatio quæ fit hamo. Ab *ἄγκιστρον.*

Ἀγκιστρευτὴς, *οῦ, ὁ*, piscator hamo utens. Ab *ἀγκιστρεύω.*

Ἀγκιστρευτικὸς, *ἡ, ὸν*, piscatorius, ad piscationem pertinens. Hinc *ἡ ἀγκιστρευτικὴ, ῆς*, sc. *τέχνη*, ars piscatoria. Ab eod.

Ἀγκιστρεύω, f. *εύσω*, inesco, allicio. *Gl. V.* uncino, hamo, adhamo. *Metaph.* venari, *Hes.* Ab *ἄγκιστρον.*

Ἀγκιστρ-ώδης, *εος, ὁ ἡ*, hamatilis, *Gl. V.*

Ἀγκιστρόδετος, *ὁ ἡ*, hamo vinctus seu captus, *Ep.*

Ἀγκιστροειδὴς, *έος, ὁ ἡ*, hamatus, aduncus in hami modum. Ab *ἄγκιστρον* et *εἶδος.*

ΑΓΚΙΣΤΡΟΝ, *ε, τὸ*, hamus; (2) uncus quilibet.

Ἄγκιστρος, *ε, ὁ*. idem.

Ἀγκιστροφάγος, *ε, ὁ ἡ*, hamivorus: (2) avarus. Ex *ἄγκιστρον* et *φάγος, vorax.*

Ἀγκιστρόω, *ῶ*, f. *ώσω*, capio hamo. *ἠγκιστρωμένος*, hamo captus; perf. part. pass. Ab *ἄγκιστρον.*

Ἀγκιστρωτὸς, *ὴ, ὁ*, hamatus, hami formam habens; (2) hamis consertus. Ab *ἀγκιστρόω.*

Ἀγκλίνω, pro *ἀνακλίνω*, *Hom.*

Ἄγκλειτον, pro *ἀνάκλιτον*, *jactabundum.*

ΑΓΚΛΕΤΩ, servo, *Varin.*

Ἄγκλιμα, *ατος, τὸ*, locus in nave ad quem reclinatur gubernator. Ab

Ἀγκλίνω, *Poet.* pro *ἀνακλίνω. Ποτὶ γαίῃ ἀγκλίνας*, ad terram inclinans, *Il.* 4, 113.

ΑΓΚΛΟΣ, *ὴ, ὸν*, obliquus, tortuosus, *Hes.* (pro *ἀγκύλος*, *Steph.*)

ΑΓΚΟΙΝΗ, *ης, ἡ*, ulna, quod tamen usitatius in plurali est. *Ζηνὸς...ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις*, Jovis in ulnis dormis, *Il.* 14. 213. Unde

Ἀγκοινίζω, idem quod *ἀγκαλίζομαι*, *Steph.*

Ἀγκομίζειν, *Poet.* pro *ἀνακομίζειν.*

Ἀγκονεύω, idem quod *ἀγκονέω.* Ex *ἀνὰ* et *κονέω.*

Ἀγκονέω, *ῶ*, f. *ήσω*, studiose in opere versor, opus accelero. Ex *ἀνὰ* et *κονέω, moveo.*

Ἀγκονὶς, *ίδος, ἡ*, ministra, serva, *V. Lex.* Ab

Ἄγκονος, *ε, ὁ*, minister, famulus, *Hes.* Ab *ἀγκονέω.*

ΑΓΚΟΣ, *εος, τὸ*, vallis, convallis.

Ἀγκρεμάννυμι, suspendo, *ἀγκρεμάσας*, aor. 1. part. Dicitur pro *ἀνακρεμάσας*, qualia plura.

Ἀγκρίνει, *Poet.* pro *ἀνακρίνει.*

Ἄγκρισις, pro *ἀνάκρισις*, *Æsch.*

Ἀγκρύομαι, pro *ἀνακρύομαι*, *Theoc.*

Ἀγκρύσομαι, *Poet.* pro *ἀνακρύσομαι*, ab *ἀνακρύω.*

Ἀγκταλιάζω, f. *άσω*, suffoco, strangulo, *Hes.* Ubi *ἀγκτηριάζω*, *Voss.*

Ἀγκτὴρ, *ῆρος, ὁ*, id quo constringimus aliquid, quale vinculum; fibula; (2) locus in collo in quo fit suffocatio. Ab *ἄγχω.* Hinc

Ἀγκτηριάζω, f. *άσω*, anctere constringo.

Ἀγκτηριασμὸς, *οῦ, ὁ*, constrictio per ancterem.

Ἀγκυλίσμαι, *ῦμαι*, f. *ήσομαι*, jaculor. Ab

ΑΓΚΥΛΗ, *ης, ἡ*, jaculi genus; (2) amentum; (3) curvatura cubiti; (4) flexus poplitis. *Phil.* poples; (5) genus poculi; (6) adstrictio vel contractio articuli; (7) vitium linguæ; (8) antennarum cornua; arcus. Vide in *χρυσόστροφος.*

Ἀγκυλιδωτὸν, *ῦ, τὸ*, ansulatum, vel ansulam habens. A præc.

Ἀγκυλίζομαι, jaculor. Ab *ἀγκύλη.* Unde

Ἀγκύλιον, *ε, τὸ*, hamus, seu annulus catenæ; (2) genus scuti, ancile; (3) vitium linguæ.

Ἀγκυλιστὴς, *οῦ, ὁ*, jaculator. Ab *ἀγκυλίζομαι.*

Ἀγκυλοβλίφαρον, *ε, τὸ*, palpebrarum commissura. Ex *ἀγκύλη* et *βλίφαρον, palpebræ.*

Ἀγκυλόγλωσσον, *ε, τὸ*, linguæ impedimentum. Ex *ἀγκύλη* et *γλῶσσα, lingua.*

Ἀγκυλογλώσσος, *ε, ὁ ἡ*, præpeditam habens linguam. Ex iisd.

Ἀγκυλόδους, *οντος, ὁ ἡ*, curvis dentibus, epith. falcis, *Opp.*

Ἀγκυλοειδὴς, *ὴς*, cavus, depressus et simul tortuosus, *de locis, vallibus.*

Ἀγκυλόεις, id. quod *ἀγκύλος*, *Poet.*

Ἀγκυλομήτιω, gen. sing. *Ion.* pro *ἀγκυλομήτου*, ab

Ἀγκυλομήτης, *ε, ὁ*, dolosis consiliis utens, versipellis, versutus, *Gl. V.* habens curva consilia, *Il.* 2, 205. Ex *ἀγκύλος* et *μῆτις, consilium.* Hinc

Ἀγκυλόμητις, *ιος, ἡ*, versuta, vafra.

Ἀγκυλόομαι, *ῶμαι*, incurvo; (2) laboro *ἀγκυλίῳ*, morbo seu vitio linguæ. Ab *ἀγκύλη.*

Ἀγκυλίστρις, *ίδος, ὁ*, curulis sella, *Phil.*

ΑΓΚΥΛΟΣ, *η, ον*, curvus, aduncus, tortuosus.

Ἀγκυλοστόμου, *υ, τὸ*, instrumentum chirurgicum, quo *ἀγκύλη*, seu vitium linguæ, tollitur. Ab *ἀγκύλη* et *τέμνω, seco.*

Ἀγκυλότοξος, *ὁ ἡ*, qui curvo arcu utitur, *Il.* 2, 848. Ex *ἀγκύλος* et *τόξον.*

Ἀγκυλοχείλαι, nom. pl. ab

Ἀγκυλοχίλης, *υ, ὁ*, incurvum habens rostrum. *Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι, Hes. Scut. Herc.* 405. Ex *ἀγκύλος* et *χεῖλος.*

Ἀγκυλόχειλος, *υ, ὁ ἡ*, idem. *Gl. V.* Ex iisd.

Ἀγκυλοχῆλαι, nom. pl. ab

Ἀγκυλοχήλης, *υ, ὁ*, habens aduncas chelas, aduncos ungues. Ex *ἀγκύλος* et *χηλὴ, chela.*

Ἀγκυλόω, *ῶ*, f. *ώσω*, curvo, tortuosum reddo. *ἠγκυλωμένος*, curvatus, curvus; perf. part. pass. Ab *ἀγκύλος.*

Ἀγκύλω, curvo, retro flecto. *Ὀπισθότονος δὲ κατέστιν ἀγκύλει τὸν ἄνθρωπον*, *Aret.* 1, 6.

Ἀγκύλως, *adv.* aduncе, tortuose. Ab *ἀγκύλος.*

Ἀγκύλωσις, *εως, ἡ*, incurvatio, recurvatio; (2) morbus quidam articularis. Ab *ἀγκυλόω.*

Ἀγκυλωτὸς, *ὴ, ὸν*, incurvus. Ab eod.

Ἄγκυρα, *ας, ἡ*, ancora; (2) præsidium, columen; (3) uncus; (4) membrum genitale.

Ἀγκυρίζω, f. *ίσω*, supplanto. Ab *ἄγκυρα.*

Ἀγκύριον, *ε, τὸ*, ancora parva. Dim. ab eod.

Ἀγκύρισμα, *ματος, τὸ*, supplantatio, genus artificii in lucta; (2) instrumentum quo ficus decerpuntur. Ab *ἀγκυρίζω.*

Ἀγκυροβολίω, ancoram jacio; (2) insero ita ut tenaciter hæreat.

Ἀγκυροβόλιον, *υ, τὸ*, ancora, seu instrumentum ad jaciendam ancoram. Ex *ἄγκ.* et *βολίω.*

Ἀγκυροειδὴς, *έος, ὁ ἡ*, ancoræ formam habens. Ex *ἄγκυρα* et *εἶδος.*

Ἀγκυρομήλη, *ης, ἡ*, hamus seu uncus.

Ἀγκυροχία, *ας, ἡ*, ancoræ retentio. Ex *ἴχω.*

Ἀγκυρόω, *ῶ*, f. *ώσω*, ancora firmo. Ab *ἄγκυρα.*

Ἀγκυρωτὸς, *ὴ, ὸν*, ancoris firmatus, fundatus.

ΑΓΚΩΝ, *ῶνος, ὁ* cubitus, flexus brachii, *Il.* 5, 582. (2) quælibet curvatura; (3) cornua citharæ; (4) jugum montis, promontorium, angulimontium. *Οἱ δ' ἱσπίερους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀντιπλόους ἰόντες*, *Soph. Aj.* 805.

Ἀγκωνίζομαι, sinuo me, sinuor. Ab *ἀγκών.*

Ἀγκωνίσκος, *υ, ὁ*, parvus cubitus; (2) catenatio, commissura; (3) instrumentum torturæ et carnificinæ. Dim. ab eod.

Ἀγκωνίδισμος, *υ, ὁ*, cubital, *Gl. V.* Ab eod.

Ἀγλαϊθριος, *υ, ὁ ἡ*, splendidam comam habens. Ex *ἀγλαὸς* et *ἔθειρα, coma.*

Ἀγλαΐα, *ας, ἡ*, splendor, nitor; (2) pulchritudo; (3) ornatus, decus; (4) voluptas, lætitia; (5) una ex tribus Gratiis. Ab *ἀγλαός.*

Ἀγλαϊάων, gen. pl. *Æol.* pro *ἀγλαϊῶν.*

Ἀγλαϊΐσθαι, *Il.* 10, 331. f. 1. inf. med. *Att.* pro *ἀγλαΐσεσθαι*, ab

Ἀγλαΐζω, f. *ίσω*, illustro, splendidum reddo; (2) decoro, orno. Inde *ἀγλαΐζομαι*, illustror; (3) splendeo, splendesco, niteo; (4) gaudeo. Ab eod. Hinc

Ἀγλαΐσμα, *λαΐσματος, τὸ*, ornamentum.

Ἀγλαϊσμὸς, *οῦ, ὁ*, ornatus, splendor.

Ἀγλαϊτὸς, *ὴ, ὸν*, optabilis, pretiosus.

Ἀγλαόγυιος, *ε, ὁ ἡ*, pulchra membra habens; (2) pulchra membra faciens. Ex *ἀγλαὸς* et *γυῖον, membrum.*

Ἀγλαοδενδρος, *υ, ὁ ἡ*, qui pulchras fert arbores. Ex *ἀγλαὸς* et *δένδρον, arbor.*

Ἀγλαόδωρος, splendidus. *Θήρην ἀγλαόδωρον ἐπιστείχων*, *Opp. Cyneget.* 4, 17.

Ἀγλαοθηλὴς, *έος, ὁ ἡ*, tener. Ex *ἀγλαὸς* et *τέθηλα*, a *Θάλλω, vireo.*

Ἀγλαόθρονος, *υ, ὁ ἡ*, splendida sede residens.

Ἀγλαόθωκος, *ῦ, ὁ ἡ*, pulchram sedem vel splendidum solium habens.

Ἀγλαόκαρπος, *υ, ὁ ἡ*, qui pulchrum habet fructum; (2) formosus; (3) fertilis. *Παρ' ὄχθαις ἀγλαοκάρποις Νείλου πυροφόροιο*, *Opp. Cyneget.* 2, 84.

Ἀγλαόκοιτος, *υ, ὁ ἡ*, splendidum lectum habens; (2) valde honoratus.

Ἀγλαόκουρος, *υ, ὁ ἡ*, pulchros habens pueros.

Ἀγλαόκωμος, *υ, ὁ ἡ*, Epitheton *vocis* seu *cantus*, ap. *Pind. Ol.* 3. oblectans convivium vel ornans.

Ἀγλαομήτης, *υ, ὁ*, consilio clarus, prudentia insignis. Ex *ἀγλαὸς* et *μῆτις, consilium.*

Ἀγλαομητία, *ας, ἡ*, præclarum et illustre consilium, magnus senatus. (vox suspecta, *Hes.*)

Ἀγλαόμητις, *ιος, ἡ*, consilio clara.

Ἀγλαόμερφος, *υ, ὁ ἡ*, conspicuus forma, splendidam formam habens. Ex *ἀγλαὸς* et *μορφή.*

Ἀγλαόπαις, *αιδος, ὁ ἡ*, pulchros pueros aut liberos habens.

Ἀγλαόπεπλος, *ὁ ἡ*, splendida veste, *Cal.*

Ἀγλαόπιστος, *υ, ὁ ἡ*, præclare fidelis.

ΑΓΛΑΟΣ, *ῆ, ὁ*, splendidus, clarus, fulgens, limpidus, illustris, insignis.

Ἀγλαότιμος, *υ, ὁ ἡ*, valde honoratus. Ex *ἀγλαὸς* et *τιμὴ, honor.*

Ἀγλαοτριαίνης, *υ, ὁ*, tridente inclytus, *Pind.*

Ἀγλαοφάρης, *ες*, splendida veste, *Sibyl.* A *φᾶρος.*

Ἀγλαόφημος, præclarus, celeberrimus.

Ἀγλαόφωνος, *υ, ὁ ἡ*, præclaram vocem habens. Ex *ἀγλαὸς* et *φωνὴ, vox.*

ΑΓΛΑΡΟΣ, *ρὰ, ρὸν*, stultus, *Hes.* ubi *ἀγλαὸς*, *Voss.*

ΑΓΛΑΣΙΝΟΣ, *ὴ, ὸν*, pulcher, venustus, formosus, *Hes.*

Ἄγλαυρος, *υ, ὁ ἡ*, ubi gratæ auræ flant. Ex *ἀγλαὸς* et *αὔρα, aura.*

Ἀγλάφυρος, *υ, ὁ ἡ*, inelegans, invenustus.

Ἀγλαφύρως, *adv.* ineleganter, invenuste.

Ἀγλαῶπις, *ιδος, ἡ*, pulchros habens oculos. Ex *ἀγλαὸς* et *ὤψ, oculus.*

Ἀγλαῶς, splendide, liberaliter. Ab *ἀγλαός.*

Ἀγλάωψ, *ωπος, ὁ ἡ*, adspectu splendidus, pulchros oculos habens; lucidus. *Φλίγουσ' ἀγλαῶπι πεύκᾳ*, *Soph. Œd. Tyr.* 213. Ex *ἀγλαὸς* et *ὤψ.*

Ἀγλευκὴς, *έος, ὁ ἡ*, minime dulcis, insuavis, insipidus. Ex *α* priv. et *γλεῦκος, mustum.*

Ἄγλευκος, *υ, ὁ ἡ*, idem et ex iisdem.

Ἄγληνος, *υ, ὁ ἡ*, pupillas non habens; cæcus. Ex *α* priv. et *γλήνη, pupilla oculi.*

Ἀγλίδια, *ων, τὰ*, spicarum divisiones in allio. Ab

ΑΓΛΙΟΝ, *υ, τὸ*, allium.

ΑΓΛΙΗ, *ης, ἡ*, subalba cicatrix in oculis.

Ἀγλιθις, *ων, αἱ*, alliorum capita, seu nuclei. *Εἰρμίνος ἀγλίθων ὅλοι ἴχει στέφανον*, redimitus est crispa corona ex alliorum capitibus, *Callim. Frag.* 140, 2.

Ἀγλισχερος, *υ, ὁ ἡ*, non lentus, non viscosus.

Ἀγλυκὴς, *έος, ὁ ἡ*, amarus, expers dulcedinis. Ex *α* priv. et *γλυκὺς, dulcis.*

Ἀγλύομαι, lædor, offendor, *Hes.*

Ἄγλυφος, *υ, ὁ ἡ*, non sculptus, non cœlatus, *Gl. V.* Ex *α* priv. et *γλύφω, sculpo.*

Ἀγλωσσίω, *ῶ*, f. *ήσω*, lacero conviciis, maledico. *Hes.* obscœna, inauspicata loquor.

Ἀγλωσσία, vel *ἀγλωττία, ας, ἡ*, inscitia loquendi, taciturnitas. Ab

Ἄγλωσσος, vel *ἄγλωττος, υ, ὁ ἡ*, linguam non habens, elinguis; (2) qui loqui non potest, qui obmutuit; (3) dicendi imperitus; (4) barbarus. *Οὔθ' Ἕλλας, οὔτ' ἄγλωσσος*, nec Græca gens, nec barbara, *Soph. Trach.* 1060. Ex *α* priv. et *γλῶσσα.*

Ἄγμα,

Ἄγμα, ματος, τὸ, fragmentum. Ab ἄγω.
ΑΓΜΕΙ'ΟΝΕΣ, ων, οἱ, bubones, seu tumores in inguinibus, *Hes.* ἀγμῖονες, *Voss.*
ΑΓΜΗ', ῆς, ἡ, focus, *Hes.* calculus, *Voss.*
ΑΓΜΗΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, quietus, *Hes.*
Ἀγμίζω, f. ἰσω, frango, concutio. Ab ἄγμα.
Ἀγμὸς, ῦ, ὁ, fractio; (2) locus præceps ac præruptus; (3) littus. Ab ἄγω, *frango.*
Ἀγιᾷ, *rustæ*, dat. sing. f. g. *Dor.* pro ἀγιῇ.
Ἁγναῖος, purus, castus, *Hes.* Ab ἁγνός.
Ἀγναμπτοπόλεμος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, qui invicti est roboris, bello insuperabilis, ex *Hes.* V. *D'Orville, Misc. Ob.* 9, 1. p. 118.
Ἄγναμπτος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, qui flecti nequit, durus, inexorabilis.
Ἄγναπτος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, a fullone nondum purgatus; impexus. Ex α priv. et γνάπτω.
Ἄγναφος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, idem. *Ph.* rudis. Ex iisd.
Ἁγνεία, ας, ἡ, castitas, pudicitia, castimonia, puritas; (2) expiatio, lustratio. Ab ἁγνεύω.
Ἄγνευμα, ματος, τὸ, idem et ab eodem.
Ἁγνευτήριον, ὑ, τὸ, locus in quo fit expiatio; (2) monasterium; (3) sacrarium, *Gl. V.*
Ἁγνευτικὸς, ἡ, ὸν, castitatem servans, non proclivis in Venerem: ἁγνευτικὸν, piaculare, *Gl. V.* ab eodem.
Ἁγνεύτρια, ας, ἡ, piatrix, *Gl. V.* ab eod.
Ἁγνεύω, f. εύσω, castus sum, castitatem colo; (2) purus sum ab aliqua re; Οἱ μὲν γὰρ ἁγνεύσει ἔμψυχον μηδὲν κτείνειν, abstinent enim ab occidendo nullum animal: hi enim puros se esse statuunt, si nullum animal occiderint, *Herodot.* 1, 140. (3) purum reddo, expio. Ab ἁγνός.
Ἁγνήκαμεν, *ignoravimus*, 1. pl. perf. ind. act. *Æol.* pro ἠγνοήκαμεν, ab ἀγνοέω.
Ἁγνὴς, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἁγνός.
Ἁγνίζω, f. ίσω, purifico, lustro, expio; (2) adoleo; (3) corrumpo. Ab ἁγνός. Hinc
Ἁγνισμα, ματος, τὸ, purificatio, lustratio, expiatio, *Ph.* ἁγνίσματα, piacula; (2) combustio in sacris.
Ἁγνισμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eodem.
Ἁγνιστήριον, ὑ, τὸ, locus ubi fit expiatio seu lustratio. Ab eodem.
Ἁγνιστὴς, ῦ, ὁ, purificus, *Gl. V.* Ab eodem.
Ἁγνιστικὸς, ἡ, ὸν, expiandi vim habens.
Ἁγνίτης, ὑ, ὁ, expiatus a scelere; (2) qui alium expiat. Ab eodem.
Ἀγνοίω, ῶ, f. ήσω, ignoro, non intelligo. Ex α priv. et νοίω; (2) pecco, erro. Hinc
Ἀγνόημα, νοήματος, τὸ, ignoratio; (2) peccatum per ignorantiam commissum, erratum.
Ἀγνοητέον, ignorandum. Ab eodem.
Ἄγνοια, ας, ἡ, ignorantia, inscitia, imperitia, imprudentia. Ἦ ὑπ' ἀγνοίας ἐρᾷς, quam te nosse dissimulabas, *Soph. Trach.* 419. Ab eodem.
Ἀγνοίω, *Il.* 1, 536, idem quod ἀγνοίω.
Ἀγνοίσιν, *ignorent*, 3. sing. præs. conjunct. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἀγνοιῇ, ab ἀγνοίω.
Ἀγνομάντις, ὁ ἢ ἡ, castus vates.
Ἀγνοῦν, præs. part. act. *contr.* pro ἀγνοίων.
Ἁγνοποιὸς, ῶ, ὁ ἢ ἡ, purificans, purum reddens. Ex ἁγνὸς et ποιέω.
Ἁγνοπόλος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, purus. Ex ἁγνὸς et πολέω.
Ἀγνόῤῥοος, pure fluens; pro ἀγνόῤῥοος.
Ἀγνόῤῥυτος, ον, idem quod ἀγνόῤῥοος, *Æsch.*
ΑΓΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, castus, pudicus, purus, nullo scelere pollutus; *cum gen.* ut ἁγνὸς γάμων, ἁγνὸς φόνου· οὐχ ἁγνὸν, nefas. Ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἁγνὸν πατεῖν, nam tenes locum quo intrare nefas est, *Soph. Œdip. Col.* 37.
ΑΓΝΟΣ, ὑ, ἡ, vitex, salix amerina; (2) piscis quidam; (3) avis, *Suid.*
Ἁγνοτιλὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, absolute purus. Ab ἁγνὸς et τέλος.
Ἁγνοτιρὴς, ῆς, castus, *Orph.* nisi sit pro ἁγνοτιλής.
Ἁγνότης, ητος, ἡ, castitas, puritas, sanctitas.
ΑΓΝΤΘΕΣ, ων, lapides, quos stamini intertexendum appendunt textores.
Ἄγνυμι, seu ἀγνύω, f. ἄξω, a. 1. ἔαξα, p. act. ἔαχα, p. m. ἔαγα, a. 2. pass. ἔαγην. Ab ἄγω
Ἀγνωβὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, q. d. viticeus. Ab ἄγνος.
Ἀγνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ignoranter et imperite ago; (2) inique et improbe ago; (3) ingrate me gero, *Gl. V.* ἀγνωμονῶ, tergiversor, fidem rumpo. ἀγνωμονεῖ, inficiatur, *Gl. V.* Ab ἀγνώμων. Unde
Ἀγνωμονίω, idem, *ap. Plut.* (si vera lectio.) *Etn.*
Ἀγνωμόνως, *adv.* stulte; (2) ingrate. Ἐν πόλει δ' ὄντα, ὦττως ἀπειρισκέπτως καὶ ἀγνωμόνως ἀναστρέφεσθαι τίνος σοι φαίνεται; cum autem in urbe sis, adeo inconsiderate et stulte vitam agere, cujus tibi videtur esse? *Arrian. in Epictet.* 4, 11.
Ἄγνωμος, ὁ ἢ ἡ, stultus, imperitus; (2) malignus; (3) ingratus. Ex α et γνώμη.
Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, mens consilii expers; (2) stoliditas; (3) malignitas, culpa; μεγάλην δὲ θεοῖς ἀγνωμοσύνην Εἰδότες ἔργων τῶν παρασσομένων, nempe εἰδότες ἀγνωμοσύνην ἔργων εἶναι θεοῖς, culpamque in deos conferentes. *Soph. Trach.* 1266. (4) improbitas; (5) inficiatio debiti. *Ph.* perfidia, fraus, fraudatio. Ab
Ἀγνώμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, mente et consilio carens, stolidus; expers prudentiæ, mente &c. et οὐκ ἀγνώμων, prudens, *Soph. Trach.* 478; (2) improbus, malignus; (3) inclemens, qui veniam non dat; (4) non agnoscens debitum, ingratus; (5) carens dentibus, qui gnomones dicuntur, annosus; (6) sententiam contrariam habens. Ex α priv. et γνώμη. (7) Qui est ejusdem sententiæ, *Hes.* ubi α pro ὁμῶ, *Steph.* sed f. ibi, et lege ἀσυμψήφος.
Ἀγνωρίζω, f. ίσω, ignoro, (vox suspecta, *Steph.*)
Ἀγνώριστος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, non agnitus, qui non innotuit, incertus, incognitus. A præc.
Ἀγνὼς, ῶτος, ὁ ἢ ἡ, ignarus, inscius, qui oblitus est; (2) incertus, incognitus, non notus; (3) durus, inclemens, sævus; (4) inglorius. (1) Ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς ἀγνῶτ' ἀναμνήσωσιν· sed quæ excidere, jam ei clare in memoriam reducam, *Soph. Œd. Tyr.* 1133. (2) Δόκησις ἀγνὼς λόγων· incerta suspicio de sermonibus. *Id. ibid.* 681. ἀγνῶτ' ἀκύω φθόγγον ὀρνίθων· ignotum audio sonum avium. *Id. Antig.* 1001. (3) Σὺ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος· durum te expertus. *Id. Œd. Tyr.* 677.
Ἀγνῶς, *adv.* pure, caste, sancte. Ab ἁγνός.
Ἀγνώσασκι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠγνόησε. Ab ἀγνοίω.
Ἀγνωσία, ας, ἡ, ignorantia, ignoratio; (2) ignobilitas. Ex α priv. et γνῶσις, *cognitio.*
Ἀγνωσάσκω, ignoro; supponitur propter ἀγνώσασκι, rectius ἀγνώσισκι, quod est imperf. *Ion.* Ab
Ἀγνώσσω, ignoro, nescio. Ex α et γινώσκω.
Ἄγνωστος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, incognitus, ignotus; (2) ignobilis, inglorius; (3) obscurus, in sermone.
Ἀγνώστως, ignobiliter, inglorie, *Steph.*
Ἄγνωτος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, idem.
Ἀγόγγυστος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, non murmurans, non mussans, *Suid.* Ex α priv. et γογγύζω.
Ἀγοήτευτος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, qui fascinari non potest. Ex α priv. et γοητεύω. Hinc
Ἀγοητεύτως, *adv.* citra præstigias et fucum.
Ἄγοι, 3. sing. præs. opt. act. v. ἄγω.
Ἀγοίατο, 3. pl. præs. opt. pass. *Ion.* pro ἄγοιντο.
Ἀγόμφωτος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, nullis compactus clavis; (2) incompactus.
Ἀγόνατος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, genu carens, non geniculatus. Ex α priv. et γόνυ.
Ἄγον, 1. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἦγον. Ab ἄγω.
Ἀγονέω, ῶ, f. ήσω, sterilesco; (2) sterilis sum, infecundus sum.
Ἀγονία, ας, ἡ, sterilitas, infertilitas, *Gl. V.* Ab ἄγονος.
Ἀγονόμαχθος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, mulus, seu mula, *Hes.* Ex ἄγονος et μάχθος, quoniam sterile animal.
Ἄγονος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, non natus, *Il.* 3, 40. (2) sterilis, infecundus; (3) *Exp.* male genitus, (*ap. Soph.*) *cum gen.* ut βίος ἄγονος κακῶν. Ex α priv. et γόνος.
Ἄγοντι 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἄγουσι, ab ἄγω.
Ἄγορος, ὁ ἢ ἡ, indefletus. Ab α priv. et γόος.
ΑΓΟΡΑ', ᾶς, ἡ, forum judiciale; (2) concio populi. Ἐπεὶ ἐκ ἂν ἀπέλθοιμι πρὶν παντάπασιν ἡ ἀγορὰ λυθῇ· quoniam discessurus non sim prius quam penitus finis concionis fuerit, *Xen. Œcon.* 12, 1. (3) forum rerum venalium; (4) annona, commeatus venalis; (5) nundinæ. ταῖς δὲ πόλεσιν. προϊπτεν ἀγορὰν παρασκινάζειν, civitatibus...commeatum imperavit, *Xen. Ages.* 1, 14. παρέχειν ἀγορὰν, commeatum præbere, *Id. ibid.* 2, 30. (6) idem quod ἀγορητὴς, *Il.* 2, 370.
Ἀγορεύεσθαι, præs. inf. med. *Poet.* pro ἀγορᾶσθαι, ab ἀγείρομαι, *Il.* 1, 72.
Ἀγοράζω, f. άσω, in foro rerum venalium versor, emo, mercor, αἱ μὲν γυναῖκες ἀγοράζουσι καὶ καπηλεύουσι, feminæ quidem in foro versantur cauponanturque, *Herodot.* 2, 35. hoc sensu præsertim adhibuerunt veteres Attici. (2) consulto, delibero; ἠγόρασα, emi, *Gl. V.* a. 1. act. ἀγορασθῆν, emptum, *Ph.* a. 1. part. pass. ἀγορασθείη, ematur, *Ph.* a. 1. opt. pass. Ab ἀγορά.
Ἀγοραῖος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, forensis, qui in foro est, vel ad forum pertinet; (2) Deus fori præses, cujus statua in foro stat, colitur; (3) patronus causarum; (4) mercator imprimis pusillus, qui emit, quæ statim vendat; (5) subrostranus, concionalis.
Ἀγόραιος, ὑ, (sub. ἡμέρα) dies quo forum agitur, conventus; (2) qui forensibus sordibus et artibus inquinatus est. Ab eod. Hinc
Ἀγοραίως, *adv.* circumforaneorum modo; (2) scurriliter, non graviter.
Ἀγορανομέω, ῶ, f. ήσω, ædilitatem gero, præfectum fori seu annonæ ago.
Ἀγορανομία, ας, ἡ, ἀγορανόμιον, τὸ, *Suid.* ædilitas, agoranomi munus.
Ἀγορανομικὸς, ἡ, ὸν, ædilitius, ad agoranomum pertinens.
Ἀγορανόμος, ὑ, ὁ, ædilis, magistratus, qui foro rerum venalium præest, præfectus annonæ. respondet fere Romanorum Ædilibus, quod ad curam rerum venalium attinet. Ὥστε δοκεῖς ἐμοὶ, κἂν εἰ τοῖς ἀγορανόμοις ἀφιστῶτο ὥσπερ ἄρτους τὰ κάτω πρὸς τὰ ἄνω, ἀζήμιος ἂν γενέσθαι, *Xen. Symp.* 2, 20. Ex ἀγορὰ et νέμω, *distribuo.*
Ἀγοράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, concionor; (2) consulto; (3) dico. Ab ἀγορά.
Ἀγοράσδιν, *Dor.* pro ἀγοράζειν, ab ἀγοράζω.
Ἀγορασίω, empturio, emere cupio. Ab eod.
Ἀγορασία, ας, ἡ, emptio. Ab eod.
Ἀγόρασις, ιως, ἡ, idem et ab eodem.
Ἀγόρασμα, ματος, τὸ, res venalis.
Ἀγορασμὸς, ῦ, ὁ, merces, res venalis; (2) emptio. Ab eod.
Ἀγοράσομεν, *ememus*, 1. plur. f. 1. ind. act.
Ἀγόρασον, *eme*, 2. sing. a. 1. imperat. act.
Ἀγορασὴς, ῦ, ὁ, emptor, opsonator. Ab ἀγοράζω. Hinc
Ἀγορασικὸς, ἡ, ὸν, ad emptionem pertinens.
Ἀγορασὸς, ἡ, ὸν, emptitius, emptus, *Gl. V.*
Ἀγοράσρια, ας, ἡ, emptrix, *Gl. V.* Ab eod.
Ἀγορεύμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀγορεύειν, ab
Ἀγορεύω, f. εύσω, concionor in foro, *Il.* 1, 109. (2) orationem quamlibet habeo; (3) dico, loquor, denuncio; (4) appello, nomen impono. Ἀγορεύειν τινὶ, ὑπὲρ seu περί τινος. Ἐγώγε τὰς τοιούτους κακῶς ἠγόρευον, *Luc.* vituperabam. Ἀγορὰς ἀγόρευον, conciones habebant, *Il.* 2, 781. Ab ἀγορά.
Ἀγορίω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eodem. Usitatum in compositis.
Ἀγορίων, *fororum*, gen. pl. *Ion.* pro ἀγορῶν.
Ἀγορὴ, *forum*, *Ion.* pro ἀγορά.
Ἀγορῆθεν, *adv.* e foro, e concione.
Ἀγορήνδε, *adv.* in forum, *Il.* 1, 53.
Ἀγορήσατο, *concionatus est*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠγορήσατο, ab ἀγορεύω.
Ἀγορητὴς, ῦ, ὁ, orator, concionator, *Il.* 1, 247. Ab ἀγορίω.
Ἀγορητὺς, ύος, ἡ, eloquentia, concionandi facultas. Ab eod.
Ἄγορος, ὑ, ὁ, congregatio, exercitus; (2) concionator. Ab ἀγορά.
ΑΓΟΣ, ους, τὸ, veneratio, admiratio; (2) res sacra,

sacra, quam veneramur; (3) puritas; (4) lustratio, purificatio; (5) piaculum, scelus; (6) cubitus.

'Αγὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, dux, *Il.* 3, 231. Ab ἄγω.

'Αγοσίω, ῶ, f. ήσω, immundus sum, sordibus inquinatus sum, unde apud *Il.* 6, 506, ἀγοστήσας, ut aliqui Veterum legebant, pro ἀκτεήσας. Ab ἄγος vel ἄγος.

'ΑΓΟΣΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, interior pars manuum, vola, *Il.* 11, 425. (2) extrema pars manus; (3) cubitus, ulna; (4) palma, *Il.* 11, 425.

"ΑΓΡΑ, ας, ἡ, captura; (2) venatio; (3) piscatio; (4) res quam capimus aut venamur; præda. (2) Θοῆς ὅτι παύσιται ἄγρης, *Call. in Delum*, 229.

'Αγραῖος. 'Αγραία Ἄρτεμις, Diana capturæ præses; venatrix. Ab ἄγρα.

'Αγραμματία, ας, ἡ, literarum imperitia. Ab

'Αγράμματος, ου, ὁ ἢ ἡ, illiteratus, indoctus, expers literarum. Ex α priv. et γράμμα.

"Αγραπτος, ου, ὁ ἢ ἡ, non scriptus.

'Αγραυλίω, ῶ, f. ήσω, ruri seu in agris pernocto, excubo die vel nocte. *Gl. V.* ruro, rusticor, villico; item vigilo. Ab ἄγραυλος.

"Αγραυλις, ιος, idem quod ἄγραυλος, sc. sub. dio, quod fit in agro, *Nic.* Ab eod.

'Αγραυλία, ας, ἡ, stabulatio in agro, pernoctatio ruri. Ab eod.

"Αγραυλος, ου, ὁ ἢ ἡ, in agro stabulans, *Il.* 10, 155. sub dio manens, *Hesiod. Theog.* 26. Ex ἀγρὸς et αὐλὴ, *stabulum.*

'Αγραυλέντες, nom. pl. part. præs. *contr.* pro ἀγραυλίοντες, ab ἀγραυλίω.

'Αγράφιον· ἀγραφίου δίκη, lis non scripti aut delati nominis. Vid. *Poll.* A seq.

"Αγραφος, ου, ὁ ἢ ἡ, non scriptus, ut lex non scripta, ut crimen ἄγραφον stellionatus: quod nullum certum nomen habet, contra quod e nulla certa lege actio est, cujus delatio est εἰσαγγελία; (2) quod sine scriptura ac literis fit, ut ἄγραφος διαθήκη, nuncupatio, *Gl. V.* item qui nondum adscriptus est alicui numero, societati, &c. Ex α priv. et γράφω, seu γραφὴ, *scriptura.* Hinc

'Αγράφως, *adv.* citra scripturam, sine scripto.

'Αγρει, *Il.* 5, 765. 7, 459. 11, 512. 14, 271. *Od.* 21, 176. et in pl. ἀγρεῖτε, *Od.* 20, 149. imperat. age, agesis, agite. Ab ἀγρίω.

'Αγρῖος, ία, ῖον, rusticus. Ab ἄγρος.

'Αγριτάω, ῶ, violenter ago. Ab ἀγρίω.

'ΑΓΡΕΙ'ΦΝΑ, sive ἀγρύφιν, ης, ἡ, furcilla, rastellum, *Suid.*

'Αγρέμιος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui in venatione captus est. Ab ἄγρα.

"Αγρεμον, τὸ, ridica; hasta, *Æsch.* Ab ἄγρα.

'Αγρεμὼν, όνος, ὁ, vel ἀγρέμων, ονος, venator, *Hes.* ab ἄγρα.

'Αγρεσία, ας, ἡ, venatio, captura. Ab eod.

'Αγρῖται, ων, οἱ, duces: ἀγρῖται, Ἡγεμόνα, *Hes.* hinc corrigendus *Æsch. Pers.* 997. ubi nunc legitur ἀγρότει nullo sensu. βιῶσι γὰρ οἵπερ ἀγρῖται στρατοῦ.

"Αγρευμα, ματος, τὸ, quod venatu captum est, præda; (2) res omnis studio ac labore parta; (3) spolium; (4) rete, reticulum, *Æsch.* Ab ἀγρεύω.

'Αγρεὺς, ως, ὁ, venationi præfectus, ut Pan et Apollo. Ab ἄγρα.

"Αγρευσις, εως, ἡ, venatio; (2) prædatio. Ab ἀγρεύω.

'Αγρευτέω, ῶ, infero injuriam, *Hes.* ubi ἀγρευτεῖ, ὑβρίζει. Ab ἀγρευτὴς, *Etn.* sed q.

'Αγρευτὴς, ῆος, ὁ, venator. *Call. in Dian.* 218. Ab ἀγρεύω.

'Αγρευτὴς, οῦ, ὁ, idem et ab eodem. ὠγρευτὴς, ἐπικυδὴς, ἐν ἅρεσι πάντα λαγωὸν διῳξ, *Call. Epig.* 33, 1.

'Αγρευτικὸς, ὴ, ὸν, venandi peritus. *Gl. V.* captiosus. A præc.

"Αγρευτος, ὁ ἢ ἡ, venationis studiosus, *Sch. ap. Arist.*

'Αγρεύω, f. εύσω, venor, venatu capio feras, pisces, aves, &c. (2) capto, allicio. 'Αγρεύειν ἰχθῦς, δόξαν, ὕπνον; ἀγρευθεὶς ὑπ' ἡγεμόνος, ipse captus cepit. Ab ἄγρα.

'Αγρέω, ῶ, idem et ab eodem.

"Αγρηθεν, *adv.* ex venatione. Ab ἄγρα.

"Αγρην, acc. sing. *Ion.* pro ἄγραν.

"Αγρηνον, ου, τὸ, rete; (2) vestis lanea reti similis. Ab ἄγρα.

'Αγρία, ας, ἡ, aquifolia; arboris nomen.

'Αγρια, τὰ, (*sub.* ζῶα) feræ; (2) pro ἀγριότητα, *Il.* 24, 41. (3) adv. pro ἀγρίως.

'Αγριάζω, ferus sum, efferor, *Hes.* Ab ἄγριος.

'Αγριαίνω, f. ανῶ, agrestem reddo; (2) effero, exaspero. *Gl. V.* ferum facio, irrito, instigo: item asper sum, ἀγριαίνομαι, ferocio, sævio, *Gl. V.* 'Αγριανθήσεται βασιλεὺς τῇ Νότῳ, *Dan.* 11, 11. Ab eod.

'Αγριάμπελος, ου, ἡ, labrusca, *Ph.*

'Αγριὰς, άδος, ἡ, agrestis. Ab ἀγρὸς. Unde

'Αγρίδιον, ου, τὸ, agellus, villula, *Gl. V.* Dim.

'Αγριελαία, ας, ἡ, agrestis oliva, oleaster.

'Αγριέλαιος, ου, ὁ ἢ ἡ, oleaster; (2) ex agresti olivâ, seu oleastro, confectus, *Theocriti Schol. in Idyl.* 4, 7. Ex iisdem.

'Αγρίευς, ὁ, rusticus, *Hes.*

'Αγριζομαι, irritor, ferocio, aspere ago.

"Αγρικος, ον, idem quod ἄγροικος, *Mosch.*

'Αγριμαῖος, αία, αῖον, ferinus, ferus. Ab ἀγρὸς.

'Αγριμέλιττα, ἡ, apis sylvestris, *Hes.* ἀγριὰ μέλιττα, *Suid.*

'Αγριόεις, ίσσα, εν, agrestis; (2) ferum reddens. Ab ἄγριος.

'Αγριόθυμος, ου, ὁ ἢ ἡ, fero animo præditus.

'Αγριοκάρδαμον, ου, τὸ, nasturtium agreste, herba Iberis.

'Αγριοκάρυον, τὸ, nux sylvestris, *Hes.*

'Αγριοκήπιον, ου, τὸ, hortulus incultus. Ex ἄγριος et κῆπος, *hortus.*

'Αγριομελιντζάνα, idem quod τρύχνος, solanum, *Schol. Theoc. in Idyl.* 10, 37.

'Αγριόμηλα, ων, τὰ, mala sylvestria.

'Αγριόμορφος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui adspectu agresti et truculento est, ferinam faciem habens. Ex ἄγριος et μορφὴ.

'Αγριομυρίκη, ης, ἡ, myrica agrestis.

'Αγριόμωρος, ου, ὁ ἢ ἡ, ferociter, rustice stultus, *Suid.* Ex ἄγριος et μωρὸς, *stultus.*

'Αγριοπηγοὶ, ῶν, οἱ, carpentarii, plaustrorum artifices; (2) qui ex qui busvis agrestibus lignis opera conficiunt. Ex ἄγριος et πήγνυμι.

'Αγριοποιὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, ferum reddens, feritatem inducens; (2) flagitiosus, immanis. Ex ἄγριος et ποιέω.

'Αγριορίγανος, ου, ὁ, origanum sylvestre.

'Αγριόρνιθες, ων, αἱ, gallinæ feræ. Ex ὄρνις.

'Αγριόρροδον, ου, τὸ, saliunca.

"Αγριος, ια, ιον, agrestis, ruralis, rusticus; (2) inurbanus; (3) ferus, ferinus; (4) ferox; immanis, atrox, barbarus. ἄγριον ἅμαλις λιμὸν, sævam injecit famem, *Call. in Cererem*, 67; (5) fortis; (6) pæderasta; κἂν μενῇδωσι κομήτην ἄγριόν τινα τῶν λασίων τράγων, et, si videant crinitum aliquem pæderastam, ex istis hirsutis, *Arist. Nub.* 347, 8. ἰὼν δ' ὑμᾶς ἀναμνήσας ἰπιδιῷξω, ὑπερβαίνων τύσδε τὰς ἄγριας ἄνδρας, Κηδονίδην καὶ Αὐτοκλείδην, καὶ Θέρσανδρον, ἀλλ' ἰπιδιῷξω αὐτὰς, λέγων ὡς ἐν ταῖς οἰκείαις ἀπιλήμμασιν γίγονι, &c. sin refricata vestra memoria, omissis istis pæderastis, Cydonide, Autoclide, Thersandro, demonstraro ipsos, commemoratis iis in quorum fuerit ædes receptus, &c. *Æsch. contra Timarchum*, 30, 16. ἄγριος ταῦρος, bos agrestis, *Ælian. Hist. Var.* 12. 22, 4. ἄγριοι κύνες, *Id. ibid.* 12. 40, 2. Ab ἀγρὸς.

'Αγριοσέλινον, ου, τὸ, apium silvestre.

'Αγριοσταφυλὶς, ίδος, et ἀγριοστάφυλις, ιος, ἡ, uva agrestis seu silvestris.

'Αγριοσύνη, ης, ἡ, feritas, immanitas, sævitia. Ab ἄγριος.

'Αγριότης, ητος, ἡ, idem et ab eodem.

'Αγριότης, ου, ὁ, agricola, apud *Theocrit.* si lectio vera. Ab ἄγριος.

'Αγριόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, mente ferox. Ex φρὴν.

'Αγριόφυλλον, ου, τὸ, peucedanum.

'Αγριόφωνος, ου, ὁ ἢ ἡ, feram et immanem vocem habens. Ex ἄγριος et φωνὴ.

'Αγριοχηνάρια, ων, τὰ, anserculi feri. Ex χήν.

'Αγριόψυχος, ὁ ἢ ἡ, ferox, sævus.

'Αγριοψωρία, ας, ἡ, scabies fera. Ex ψώρα.

'Αγριόω, ῶ, f. ώσω, agreste vel ferum reddo, exaspero; ἠγριωμένος, efferatus, *Ph.* perf. part. pass. Ab ἀγρὸς.

"ΑΓΡΙΠΠΟΣ, ου, oliva silvestris, oleaster.

'ΑΓΡΙ'ΦΗ, ης, ἡ, ligo bidens, rastrum, *Suid.*

'Αγριώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, ferus, feritatem præ se ferens. Ab ἄγριος.

'Αγριωπὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, qui vultu fero est; (2) impudens; (3) insolens; (4) sævus, horribilis, *Etn.* Ex ἄγριος et ὤψ, *vultus.*

'Αγρίως, *adv.* fere, immaniter, duriter, aspere.

'Αγριῶτις, ἡ, *fœm.* ab ἀγριώτης, *Sapph.*

'Αγριωτὸς, ὴ, όν, efferatus. Ab ἀγριόω.

'Αγροβότης, ου, ὁ, qui in agris pascit, ἀγροβώτης, *Etn.* Ex βόω. ὡς σοιμὴν ἀγροβότας, agrestis ut pastor, *Soph. Phil.* 214.

'Αγρογυίτων, ονος, ὁ, vicinum agrum habens, accola, *Gl. V.* Ex ἀγρὸς et γυίτων.

'Αγρογυνὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, rurigena, *Gl. V.* Ex ἀγρὸς et γίνομαι.

'Αγροδιαιτος, ου, ὁ ἢ ἡ, in agro vitam agens, rusticam vivendi rationem sectans. *Gl. V.* agricola; (2) rusticus, inscitus, illepidus. Ex ἀγρὸς et δίαιτα, *vitæ ratio.*

'Αγροδότης, ου, ὁ, agrorum dator. Ex ἀγρὸς et δότης· vel venationis dator. Ex ἄγρα.

'Αγρόθεν, *adv.* rure, ex agro. Ab ἀγρὸς.

"Αγροθι, *adv.* ruri, in agro; ex agris. Φέρε δ' ἀγρόθι νόστιμα πάντα, et ex agris fer matura omnia, *Call. in Cererem*, 136. Ab eodem.

'Αγροικίσσομαι, f. ίσσομαι, sum moribus agrestibus et rusticis. Ab ἄγροικος.

'Αγροικία, ας, ἡ, rusticorum habitatio, ager, rus, villa; (2) inurbanitas, rusticitas.

'Αγροικίζω, f. ίσω, rustice ago vel loquor; (2) ineptio; (3) morosus sum. Ab ἄγροικος.

'Αγροικικὸς, ὴ, όν, rusticanus. Ab eod.

'Αγροῖκος, ου, ὁ ἢ ἡ, ruri seu in agro habitans; rusticus, ab ἀγρὸς: aliter *Att.* pro ἄγροικος, ὁ ἢ ἡ, imperitus, illepidus, inurbanus, *Etn.* vid. *Steph.*

'Αγροικοτέρως, subrustice.

'Αγροικοτόνος, ὁ ἢ ἡ, agreste sonans, *Etn.*

'Αγροίκως, *adv.* rustice; (2) imperite.

'Αγροιώτης, ου, ὁ, homo rusticus, pastor, *Il.* 11, 548. Ab ἀγρὸς.

'Αγροκόμος, ου, ὁ, villicus. Ab ἄγρος et κομέω.

'Αγροκύδοιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui in agris tumultuatur.

"Αγρομαι, congrego, seu congregor.

'Αγρομένης, ου, ὁ, in agro manens, vitam in agro degens, *Hes.* ἀγρόμεναι ἀπὸ πηγῆς, habitantes prope fontem, *Apoll. Rhod.* 3, 882. Ex ἀγρὸς et μένω, *maneo* (potius ab ἀγρόμαιος).

'Αγρομένησιν, *Il.* 2, 481. *congregatis*, dat. plur. f. g. part. præs. *Ion.* pro ἀγρομένῃσι, per *Syncop.* pro ἀγειρομένῃσι, ab ἀγείρω.

'Αγρόνδε, *adv.* in agrum. Ex ἀγρὸς.

'Αγρονομία, ας, ἡ, agri suburbani administratio; (2) agrorum distributio; (3) ædilitas, magistratus, *Etn.* Ab

'Αγρόνομος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui in agro pascitur; (2) vitam in agro degens. Ex ἀγρὸς et νέμω.

'Αγρονόμος, ου, ὁ ἢ ἡ, in agro pascens, aut agrestia pascens, pastor, agricola, villicus; (2) magistratus, administrans quæ ad rura suburbana pertinent; ædilis. Τῷ γὰρ πλάκες ἀγρονόμοι πᾶσαι φίλαι, huic enim planities in summitate montium in quibus pascuntur agrestia, omnes gratæ sunt, *Soph. Œd. Tyr.* 1002. Ex iisdem.

'ΑΓΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, rus, ager, fundus, prædium, villa; (2) fines, regio, ditio; (3) rusticitas.

'Αγρότειρα, ειρα, ειρον, rusticus, agrestis, *I.* 2, 852. 'Αγροτέρα Ἄρτεμις, Diana venatrix. Ab ἀγρὸς, vel ἄγρα.

'Αγροτὴς, ῆος, ὁ, idem quod ἀγρέτης, *Eur.*

'Αγρότης, ου, ὁ, rusticus, ruricula, pastor.

'Αγρότης, ητος, ἡ, rusticitas.

'Αγροτὶς, ίδος, rustica, ruri educata; (2) venatrix. Ab ἀγρὸς, vel ἄγρα.

"Αγροφος, montanus, *Suid. Ph.*

'Αγροφύλαξ, ακος, ὁ, agri custos, saltuarius.

'Αγρόω, id. quod ἀγρεύω, *Steph.*

'Αγρυξία, ας, ἡ, silentium, taciturnitas. Ex α priv. et γρύζω, *musco.*

'Αγρυπνία,

Ἀγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, vigilo, insomnem noctem duco; (2) invigilo, vigili et attentâ mente observo, lucubro, *Gl. V.* Ἀγρυπνεῖν τὴν νύκτα τοῖς καιροῖς. Ab ἄγρυπνος. Unde

Ἀγρυπνητήρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀγρυπνητής, *Maneth.*

Ἀγρυπνητής, οῦ, ὁ, vigil, excubitor, *Gl. V.*

Ἀγρυπνητικός, ή, όν, vigil, insomnis.

Ἀγρυπνία, ας, ἡ, insomnia, vigiliæ, pervigilium, lucubratio. Ab eodem.

Ἀγρυπνίη, *Ion.* pro ἀγρυπνία.

Ἀγρυπνίς, ίδος, ἡ, festum quoddam pervigilium Bacchi.

Ἄγρυπνος, ε, ὁ ἡ, insomnis, vigil. Ex α priv. et ὕπνος, insertisque per Epenthesin literis γρ, pro ἄὑπνος.

Ἀγρυπνώδης, vigilias afferens.

Ἀγρωνεύς, έως, ὁ, rusticus, *Hes.* Ab ἀγρός.

Ἀγρώσσω, venor, in venatu capio; dicitur et de piscatu. Ἄρτεμις ἀγρώσσουσα, Diana venari solita, *Callim. in Apoll.* 60. Ab eod.

Ἀγρώστης, ε, ὁ, venator; (2) operarius; (3) genus phalangii. Ab eod.

Ἀγρωστίνος, ε, ὁ, venator; (2) rusticus. Ab ἄγρα, vel ἀγρός.

Ἄγρωστις, ιος, ἡ, genus herbæ, gramen, herbæ genus quod arbores, virgulta, aliasque plantas hederæ more amplectitur: quidam vero volunt esse quoddam herbæ genus simile porro. Εἰλιτενὴς ἄγρωστις, *Theocrit. Idyl.* 13, 42. Ab ἀγρός.

Ἀγρώσσωρ, ορος, ὁ, venator. Ab ἄγρα.

Ἀγρώστης, ε, idem quod ἀγρώστης.

ΑΓΥΙΑ, ᾶς, ἡ, vicus, via, sc. urbis; regio, platea; (2) vicinia; (3) angiportum. *Callim. in Dian.* 78.

Ἀγυιάτης, ε, ὁ, cognomen Apollinis, quatenus viis præest urbanis. Ab ἀγυιά.

Ἀγυιάτις, ίδος, ἡ, ad Apollinem ἀγυιάτην pertinens, sc. ara. Οὐδ' ἀγυιάτιδες θεραπεῖαι, *Eurip. Ion.* 186. Ab eod.

Ἀγυιεύς, έως, ὁ, columna acuminata ante fores, sacra Apollini viarum in urbe præsidi; (2) cognomen Apollinis, qui viis præesse credebatur. Hic deus columnæ tantum in speciem figuratus erat, obelisci in morem acute desinentis. Καὶ σὺ Φοῖβ' ἄναξ ἀγυιεῦ, *Eurip. Phœniss.* 634. Ab eod.

Ἀγυιοκλαστέω, in vico, via, fingo; de avibus, v. g. hirundinibus, nidos ponentibus. Ex ἀγυιὰ et πλάσσω, *fictor.*

Ἄγυιος, ε, ὁ ἡ, inarticulatus, carens membris; (2) imbecillis, infirmus. Ex γυῖον.

Ἀγυΐσι, eo. Ab ἀγυιά.

Ἀγυμνασία, ας, ἡ, exercitationis omissio, defectus; (2) inertia, desidia.

Ἀγύμναστος, ε, ὁ ἡ, inexercitatus; (2) qui non est adsuetus exercere corpus; (3) valde exercitatus, *Hes.* Ex α priv. vel intens. et γυμνάζω.

Ἀγυμνάστως, *adv.* inexercitate, imperite.

Ἀγύναικος, ε, qui uxore caret, cælebs.

Ἀγυνής, οῦ, ὁ, idem. Ex α priv. et γυνή.

Ἀγύναιος, ε, ὁ, idem.

Ἄγυιος, ε, ὁ, idem.

Ἀγυρίω, ῶ, congrego, colligo in unum. In Hesychio legitur ἀγυρεῦ· ἀθροίσματι ἢ συναγρετεῖ. Sed viri docti legunt ἀγύρει· ἀθροίσματι ἢ συναγρετήσει.

Ἀγυρίζω, f. ίσω, idem, et ab

ΑΓΥΡΙΣ, ιος, ἡ, cœtus, multitudo congregata. Κλίμενον ἐν νεκύων ἀγύρει, *Il.* 16, 661. Ὡς οἵγ' ἐν νηῶν ἀγύρει, *ib.* 24, 141.

Ἀγυρισμός, οῦ, ὁ, congregatio, collectio. Ab ἀγυρίζω.

Ἀγυρμός, οῦ, ὁ, cœtus, turba; (2) strepitus; (3) circuitio colligendæ stipis causa; (4) mendicitas. Ab ἄγυρις.

Ἀγυρμοσύνη, ης, ἡ, cœtus. Πίστησιν ἀγυρμοσύνην ἐπάρσιον ἔντυον ἰθῆσαι, et cursum dirigere parabant sociis fidis comitatæ, *Oppian. Cyneget.* 4, 251.

Ἀγυρτάζω, f. άσω, congrego, cogo in unum, colligo, χρήματα, *Odyss.* 19, 284. agyrtam, circulatorem ago. Ab ἀγύρτης.

Ἀγύρτεια, ας, ἡ, circulatio, præstigiæ, impostura; (2) mendicitas; (3) cœtus, congregatio. Ab

Ἀγυρτεύω, idem quod ἀγυρτάζω, τὸν ἀγύρτην agere, *Athen.*

Ἀγυρτής, ῆρος, ὁ, idem quod ἀγύρτης, *Man.*

Ἀγύρτης, ε, ὁ, qui congregat ac cogit in unum; (2) circulator et præstigiator circumforaneus; (3) mendicus, qui stipem colligit; (4) jactus quidam tesserarius; (5) confusaneus. Ab ἄγυρις. Hinc

Ἀγυρτικός, ή, όν, futilis, mendax, vanus, de trivio.

Ἀγυρτίς, ῖδος, ὁ, congregatus, collectus.

Ἀγύρτρια, ή, circulatrix, mendica.

Ἀγυρτώδης, ους, ὁ ἡ, confusaneus.

Ἄγχαζε, *Poet.* pro ἀνάχαζε, ab ἀναχάζω.

Ἀγχαλάω, relaxo, *Poet.* pro ἀναχαλάω.

Ἄγχασδι, *recede*, 2. sing. præs. imp. act. *Dor.* pro ἄγχαζε, ab ἀγχάζω, pro ἀναχάζω.

Ἄγχαυρος, ε, ὁ, mane gelidum ac pruinosum; diluculum, crepusculum, *Suid.* Οὔποτι νύκτα ἄγχαυρον κνώσουσιν, nunquam noctem sternunt proximam diluculo, appropinquante diluculo, *Apoll. Rhod.* 4, 110. Ex αὔρα.

Ἀγχῖος, ία, ίον, propinquus, vicinus, *Suid.* Ab ἄγχι.

Ἀγχέμαχος, ε, ὁ ἡ, cominus pugnans; (2) qui cominus pugnatur. Τὰ δ' ἀγχέμαχα ὅπλα καλέμενα· quibus utuntur cominus pugnando. *Xenoph. Cyri Inst.* 1, 2. Ex ἄγχι et μάχομαι, *pugno.*

ΑΓΧΙ, *adv.* prope, juxta; (2) brevi.

Ἀγχίαλος, ε, ὁ ἡ, mari vicinus, maritimus, littoralis. Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλης, Salaminiæ (insulæ) qui tenet sedem maritimæ, *Soph. Ajac. Mastigoph.* 135. Ποτὶ δὲ λειμῶνα ἕδαινον ἀγχιάλης, et in prata exibant maritima, *Moschi Idyll.* 2, 34. Ex ἄγχι et ἅλς, *mare.*

Ἀγχιβαθής, ίος, ὁ ἡ, vicinus profundo, qui prope fundum est; (2) prope littus vel ripam profundus; (3) profundus, altus, præaltus, *Gl. V.* (Ἀγχιβαθές, τό, altitudo, profunditas, *Steph.*) Ἀγχιβαθὲς στόμα λίμνης, *Apoll. Rhod.* 4, 1572. Ex ἄγχι et βάθος.

Ἀγχιβαίνω, f. ήσω, prope accedo.

Ἀγχίβατος, ῶ, f. ήσω, prope accedo; (2) ambigo, dubito. Ἀγχισβατίω, disceptare, et contendere inter se, *Varin.* Ex iisd.

Ἀγχιβάτης, ε, ὁ, qui propius accedit.

Ἀγχιβέβακα, *prope accessi*, 1. sing. perf. ind. act. *Dor.* pro ἀγχιβέβηκα, ab ἀγχιβαίνω.

Ἀγχίγυιος, ε, ὁ ἡ, terræ nostræ vicinus; (2) contérminus, propinquus. Ex ἄγχι et inus. γία, *terra.*

Ἀγχιγυίτων, ονος, vicinus.

Ἀγχίγυος, ε, ὁ ἡ, arvis nostris vicinus; (2) vicinus. Ex ἄγχι et γύα, *arvum.*

Ἀγχιθάλασσος, et ἀγχιθάλαττος, ε, ὁ ἡ, vicinus mari, maritimus. Ex θάλασσα.

Ἀγχιθανής, ίος, ὁ ἡ, morti vicinus, semimortuus. Ex ἄγχι et inus. θανέω, *morior.*

Ἀγχίθεος, ε, ὁ ἡ, propinquus seu similis Deo. Ex ἄγχι et Θεός, *Deus.*

Ἀγχίθρονος, ὁ ἡ, sedem alteri propinquam habens. Ex ἄγχι et θρόνος, *thronus.*

Ἀγχίθυρος, ε, ὁ ἡ, propinquus foribus; (2) vicinus, proximus. Ἀγχίθυρος ναοῖσα κατιύζατο, *Theoc.* 2, 71. Ex ἄγχι et θύρα, *janua.*

Ἀγχικέλευθος, ε, ὁ ἡ, qui prope viam est.

Ἀγχιμαχητής, οῦ, ὁ, cominus pugnans, *Il.* 2, 604. (2) in pugna stataria præstans. Ex ἄγχι et μάχομαι, *pugno.*

Ἀγχίμαχος, ε, ὁ ἡ, idem et ex iisd.

Ἀγχίμολον, *adv.* e propinquo, prope; (2) confestim. Ἀγχίμολον δὲ οἱ ἦλθε θέας, *Il.* 4, 529. Ab

Ἀγχίμολος, ε, ὁ ἡ, e propinquo veniens; (2) qui prope accedit, *Il.* 4, 529. Ex ἄγχι et μολέω, s. μολῶ, *venio.*

Ἀγχινιφής, έος, ὁ ἡ, nubibus propinquus; (2) altus. Ex ἄγχι et νίφος, *nubes.*

Ἀγχίνοια, ας, ἡ, solertia, ingenii acumen, sagacitas. Ab

Ἀγχίνοος, *contr.* ἀγχίνους, ε, ὁ ἡ, qui qumentem in propinquo habet, vel cum mente sua ad rei veritatem prope accedit; ingeniosus, perspicax, solers, sagax. Hinc

Ἀγχινόως, *adv.* solerter, sagaciter, ingeniose.

Ἀγχίνωψ, herba quædam, al. φοίνιξ, ικος, *Dioscor.*

Ἀγχίπλοος, *contr.* ἀγχίπλους, ε, ὁ ἡ, prope navigans, brevis, non longinquus, *Eurip.*

Ἀγχίπολις, propinquus urbi, vicinas urbes colens. Ἰὼ ἀγχίπολις Ἄρης, ubi Mars vicinas urbes colens, *Soph. Antig.* 970.

Ἀγχίποροος, ε, ὁ ἡ, prope accedens; (2) propinquus.

Ἀγχίπους, οδος, ὁ ἡ, prope nos pedem habens; (2) propinquus.

Ἀγχίπτολις, ιος, ὁ ἡ, urbi propinquus.

Ἀγχίῤῥοος, *contr.* ἀγχίῤῥους, ε, ὁ ἡ, cujus fluenta prope sunt, vicina fluenta habens.

Ἀγχίσαο, *Æol.* pro Ἀγχίσου, ab Ἀγχίσης.

Ἀγχίσπορος, ε, ὁ ἡ, propinquus, adfinis genere. Ex ἄγχι et σπόρος, *satio, semen.*

Ἄγχιστα, *adv.* proxime; (2) maxime, *Il.* 2, 58. Superlat. ab ἄγχι.

Ἀγχιστία, ας, ἡ, propinquitas, adfinitas, proximitas; (2) jus propinquitatis; (3) jus successionis legitimæ; (4) jus succedendi ab intestato. Ab ἀγχιστεύω.

Ἀγχιστεῖον, ε, τὸ, idem et ab eod.

Ἀγχιστεύς, έως, ὁ, vicinus, proximus; (2) cognatus, genere propinquus, affinis; ἀγχιστεῖς, cognati, *Gl. V.* Ab ἄγχιστα. Hinc

Ἀγχιστεύω, f. εύσω, genere propinquus sum; (2) jure propinquitatis hæreditatem cerno, aut peto; (3) jure cognationis rem venditam redimo; (4) jure propinquitatis uxorem duco, vel retineo.

Ἀγχιστήκω, ήνη, ήνον, prope stans; (2) densus. Ex ἄγχι et ἵσταμι, *stare*, vel potius ab ἀγχιστάω, vel ἀγχιστέω, vel ἀγχιστίνος, quæ melior est scriptio. *Etym.*

Ἀγχιστήρ, ῆρος, ὁ, vicinus, propinquus. Ab ἄγχιστα. (2) auctor, causa alicujus rei. Διώμοσεν ἢ μὴν τὸν ἀγχιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους δουλώσειν, juramento semetipsum obstrinxit, eum, qui causa hujus dedecoris sibi exstitisset, in servitutem redacturum, *Soph. Trach.* 255.

Ἀγχιστικός, ή, όν, ad propinquitatem pertinens. Ab ἄγχιστα.

Ἀγχιστίνδην, *adv.* secundum gradum propinquitatis, pro jure propinquitatis. Ab eod.

Ἀγχιστίνος, ίνη, ίνον, prope stans; (2) coacervatus; *Il.* 5, 141. Ex ἄγχι et ἵστημι.

Ἄγχιστος, ε, ὁ ἡ, proximus, maxime propinquus; proximus genere, *Soph. El.* 1105. Ab ἄγχι.

Ἀγχίστροφα, *adv.* celeriter. Ab

Ἀγχίστροφος, ε, ὁ ἡ, conversioni mutationique propinquus, obnoxius; (2) subinde mutabilis, versatilis, volubilis: (3) qui versatili ingenio est. Hinc τὸ ἀγχίστροφον, ε, inconstantia. Ex ἄγχι et στρέφω, *verto.* Hinc

Ἀγχιστρόφως, *adv.* subita et repentina conversione seu mutatione.

Ἀγχιτέλεστος, ε, ὁ ἡ, cujus eventus prope est. Ex ἄγχι et τέλος.

Ἀγχιτέρμων, ονος, ὁ ἡ, metæ proximus; (2) conterminus, finitimus, vicinus. *Philox.* affinis. Ὠκυπόρῳ δίναισιν ἀγχιτέρμονα, *Lycoph.* 729. Τὰς ἀγχιτέρμονας πόλεις ἐκ ἀνάγκης διὰ τὸν ἀεὶ ἐν ὅπλοις ὄντας, καὶ εἰρήνης μάλιστα ἐπιθυμεῖν, *Xenoph. Hier.* 10, 7.

Ἀγχίτοκος, ε, ὁ ἡ, in propinquo natus; ἀγχιτόκος, partui vicina. Ex τίκτω, *pario.*

Ἀγχιφανής, ὁ ἡ, ex propinquo apparens; (2) propinquus. Ex φαίνομαι.

Ἀγχίων, ονος, ὁ ἡ, propior. Ab ἄγχι.

Ἀγχοβίω, *adv.* cominus, e propinquo.

Ἄγχοθι, *adv.* prope; *Il.* 14, 412. Ἀγχόθι πηγάων Αἰγυπτίου Ἰωπόδος, *Callim. in Dian.* 170.

Ἀγχονάω, ῶ, f. ήσω, strangulo, suffoco; (2) suspendo.

Ἀγχόνιος, strangulans, ad strangulandum comparatus. Epith. laquei. Ab ἀγχόνη.

Ἀγχονίω, idem quod ἀγχονάω, *Man.*

Ἀγχόνη, ης, ἡ, suffocatio, strangulatio; (2) laqueus, restis; (3) suspendium; (4) res quæ angit et cruciat. Ab ἄγχω.

Ἀγχονή, ῆς, ἡ, ipsa actio strangulandi (rejicit hanc distinctionem *Steph.*).
Ἀγχονιμαῖος, α, ὁ, ad laqueum pertinens, *Steph.*
Ἀγχονιστής, οῦ, ὁ, necator, quasi ab ἀγχονίζω, quod est *strangulo.*
Ἄγχορος, ον, ὁ ἢ ἡ, conterminus. Ab ὅρος.
Ἄγχυ-ς, suffocatio, strangulatio. Ab ἄγχω.
Ἀγχοτάτω, *adv.* proxime. Τῆς γὰρ ἀγχοτάτω ἢ χώρης οὔτος ὁ Ζεύς, etenim deus hic cuicunque regioni proximus existat, *Herodot.* 2, 24, Ab ἄγχι.
Ἀγχότερος, έρα, ερον, propinquior. Ab eod.
Ἀγχοῦ, *adv.* prope. Genitivo adjungitur, *Il.* 24, 709. Dativo, *Aret.* 2, 7.
Ἄγχυ, 2. sing. præs. imper. pass. *Att.* pro ἄγχιο, et hoc *Ion.* pro ἄγχεσο, ab ἄγχω.
Ἄγχουσα, ης, ἡ, anchusa, herba quædam vim suffocatoriam habens. *Gl. V.* ebulum, vaccinium. *Angl.* ALKANET. Ab ἄγχω.
Ἀγχουσίζω, f. ίσω, anchusa inficio, anchusa coloro. Ab ἄγχουσα.
ΑΓΧΩ, f. ξω, neco, strangulo, suffoco, fauces constringo, *Il.* 3, 371. (2) constringo, coarcto quovis modo; (3) mœrore adficio. Ἄγχομαι, angor.
Ἀγχώμαλα, *adv.* æqualiter, æqua vi. Ab
Ἀγχώμαλος, α, ὁ ἢ ἡ, propemodum æqualis, anceps; (2) æqualis. Ἀλλ' ἐγίγνοντο ταῖς γνώμαις ἀγχώμαλοι, ancipiti fuerunt sententia, *Appian. de Rebus Samniticis.* Τῆς μάχης ἐπὶ πολὺ ἀγχωμάλου γινομένης, postquam diu ancipiti prælio pugnatum est, *Id. de Rebus Hispan.* lib. vi. § 45. Ex ἄγχι et ὁμαλός. Hinc
Ἀγχωμάλως, *adv.* ferme, æqualiter; (2) ex æquo, æquo Marte.
Ἄγω, f. ἄξω, p. ἦχα, *Att.* ἀγήοχα, duco, adduco, adfero. ἤγαγον, duxi. aor. 2. ἤγαγεν, detulit, *Philox.* ἀχθείς, perductus, *Philox.* aor. 1. part. pass. ago; (2) æstimo; duco; (3) appendo; (4) rego; (5) accipio, aufero, rapio, abigo; (6) habet et alias significationes quæ e constructione pendent, nec possunt verbo simpliciter tribui. Δίκην αἰτίας ἄγειν, accusare, *Ælian. Var. Hist.* 9, 32. Βάκτρον ὃ οἱ πόδας ἐς δέον ἄξει, baculum qui ipsi pedes regat, *Callim. in Lav. Pall.* 127. ᾧ ἵνα δαῖτας ... θυμαρέας ἄξω· in quo convivia . . . jucunda agitabo, *Id. in Cererem*, 55. Ἑορτὴν ἄγειν, festum celebrare, *Ælian. Hist.Var.* 5, 20 ἡσυχίαν ἄγειν, quiescere, *Id. ib.* 9, 33. Ψῆφον ἄγειν, sententiam ferre, *Id. ib.* 1, 34. Δι' ἐπαίνων ἄγειν, laudare, *Id. ib.* 6, 6. εἰς μνήμην ἑαυτῷ ἄγειν, in memoriam sibi revocare, *Id. ib.* 14, 23. Ἄγειν σπονδάς, inducias conservare, in iis manere, *Xenoph. Ages.* 1, 10. Ἄγειν πένθος, lugere; ἡδονήν, quiescere; ἀπασίαν, jejunare; γέλωτα, ridere; ἐπὶ τῷ θανάτῳ, rapere; εἰς ὑποψίαν, adducere; ἐν ἐσχατιμῇ, æstimare; διὰ φρενῶν ἴδος, curare; διὰ μνήμης, mandare; δι' εὐχῆς, optare; δι' αἰδοῦς, venerare; παρ' οὐδέν, παρὰ πολύ, nihili, plurimi facere: ἄγειν καὶ φέρειν τὰς πολιτείας, *Isocrat. in Archid.* agitare et diripere; ἐπ' ἀγκυρῶνος, in ancoris stare. Ἄγομαι, duco, ducor; ἄγεσθαι φόνου, accusari; καλῶς, erudiri; ἐν τιμῇ, honorari; υἱῷ γυναῖκα πρὸς γάμου, despondere; differt etiam act. et med. ἄγω νύμφην et ἄγομαι, hoc de sponsa, illud vero de patre nuptiarum auctore dicitur. Εἰ δὲ ἄλοχον ἄγεται, ducit uxorem, *Eurip. Orest.* 248. Καὶ υἱῷν γαμετὴν ἠγάγετο, in matrimonium duxit, *Ælian. Var. Hist.* 13, 38.
Ἄγω, f. ξω, frango, rumpo, pro quo usitatius dicitur ἄγνυμι, quod videndum.
Ἀγωγαῖος, α, ον, quo duci potest vel solet, *Ep.* Ab ἄγω.
Ἀγωγεύς, έως, ὁ, dux viæ; (2) qui litem intendit, actor; (3) lorum equi, habena. Τρεῖς ἅμα ἢ τέτταρας τοῖς ἀγωγεῦσιν, ἑνὸς ἀνδρὸς ἐξ ἑκατέρου τοῦ μέρους ἢ τρύμνης οἰακίζοντος, ex utroque latere cujusque puppis, unus homo loris regebat tres simul vel quatuor equos, *Polyb. Hist.* 3, 43.
Ἀγωγή, ῆς, ἡ, ductus, adductio; (2) abductio; (3) portatio, importatio; (4) vectio, vectura; (5) onus quod vehitur: (6) sensus, v. g. legis; (7) eductio; (8) mutatio; (9) institutio, educatio, disciplina, secta; (10) ratio victus, diæta; (11) ratio vitæ; (12) cultura herbarum et arborum; (13) contextus et structura orationis; (14) via; (15) profectio novæ nuptæ ad maritum. Ab ἄγω, *duco.*
Ἀγώγιμος, ον, ὁ ἢ ἡ, duci aut vehi facilis, ductilis; (2) proclivis, pronus; (3) qui advehi vel importari potest, vel solet; ἀγώγιμα, merces; (4) in quem jus est prehensionis; (5) qui a creditore domum velut in servitutem ductus est. Ab ἀγωγή.
Ἀγώγιον, ου, τὸ, onus quod plaustro vehitur.
Ἀγώγιος, ου, ὁ, lenocinium, illecebræ.
Ἄγωγος, ον, ὁ ἢ ἡ, dux viæ; (2) valens ad ducendum vel alliciendum; (3) habens vim educendi, eliciendi, ciendi; (4) *Subst.* aquæ ductus. Ἀγωγότερος, *Aret. Chron.* 1, 2.
Ἀγώμενος, *demirans*, præs. part. med. *contr.* pro ἀγαόμενος, ab ἀγάομαι.
ΑΓΩ'Ν, ῶνος, ὁ, certamen, solennes ludi, certamina ludorum; (2) locus in quo certamen editur, *Il.* 23, 273. (3) cœtus, multitudo, certamen spectantium, *Il.* 23, 617. (4) bellum, belli certamen, *Il.* 23, 530. (5) concertatio quævis; (6) judicium, actio forensis; (7) cum quis reus est; (8) periculum, discrimen; Καὶ κοινὸς ἀγὼν βροτοῖς, *Eurip. Iph. in Aul.* 1096. (9) molestia; (10) templum, *Il.* 7, 298. (11) exercitatio ad certamen.
Ἀγωνάρχης, ου, ὁ, qui ludis et certaminibus præest, præses certaminis, agonotheta. *Soph. Aj.* 572. Ex ἀγὼν et ἄρχων, *princeps.*
Ἀγωνία, ας, ἡ, certamen; δορίστητὸς ἀγωνία, bellicum certamen, *Eurip. Troad.* 1003. Προσφέρων ἀγωνίας, afferens certamina, *Eurip. Suppl.* 525. (2) palæstra; (3) sollicitudo, angor, trepidatio. Ab ἀγών. Hinc
Ἀγωνιάζω, f. άσω, certo; (2) trepido.
Ἀγωνιάτης, ου, ὁ, certator; (2) qui trepidat. Ab
Ἀγωνιάω, ῶ, certo; (2) anxius sum, doleo; (3) vereor, timeo; (4) periclitor; ἀγωνιῶντα, suspensum, *Phil.* Ab ἀγωνία.
Ἀγωνίδαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἠγωνισμένοι εἰσί. Πολλοὶ μὲν γὰρ ἄνδρες Σπαρτιῆται ἀγῶνις ἀγωνίδαται, multæ enim pugnæ, viri Spartiatæ, pugnatæ sunt, *Herod.* 9, 34. Ab ἀγωνίζω.
Ἀγωνιοῦμαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀγωνιοῦμαι, quod *Attice* dicitur pro ἀγωνίσομαι.
Ἀγωνίζομαι, f. ίσομαι, certo, certamen ineo, dimico, prælior, prælium ineo; (2) ago fabulam; (3) certo judicio, causam dico. Καὶ πῶς δὴ, ἔφην ἐγὼ, ἀγωνίζῃ; et quomodo, inquam ego, causam agis? *Xenoph. Oeconom.* 2, 25. Καὶ σὺ τοῦδε ἀγωνιεῖ φόνου κλέος, atque tu istius cædis infamiam dices, *Eurip. Andr.* 336; (4) in aliquâ re tritus et versatus sum. Ἀγωνίζεσθαι μάχην, κίνδυνον, κρίσιν, τὰ τοιαῦτα, αὐτῷ, τοῦτο πρός τινα, περί s. ὑπὲρ δίκης· ἐπιτάφιον, in ludis funebribus. Ab ἀγών. Unde et
Ἀγώνιος, ον, ὁ ἢ ἡ, ad certamen pertinens; (2) trepidationem s. angorem adferens; (3) cognomen Mercurii, certaminum præsidis; cognomen Jovis, certaminum arbiter. *Soph. Trach.* 26.
Ἀγώνιος, ον, ὁ ἢ ἡ, angulo carens. Ex α priv. et γωνία, *angulus.*
Ἀγωνῖσαι, *certavisse*, a. 1. inf. act.
Ἀγώνισαι, *certato*, 2. sing. a. 1. imperat. med.
Ἀγώνισις, εως, ἡ, concertatio. Ab ἀγωνίζομαι.
Ἀγώνισμα, τος, τὸ, certamen; (2) præmium certamini propositum, omninoque præmium alicujus rei, ut virtutis; (3) studium, diligentia; (4) quicquid ostentandæ artis ingeniive causa fit; (5) actio fabulæ; (6) recitatio; (7) res qua quis maxime in certamine confidit, argumentum gravissimum. Ἀρᾶς ἀγώνισμ' Οἰδίπου, certamen ortum ex diris Œdipi, *Eurip. Phœn.* 1364. Ab eod.
Ἀγωνισμός, οῦ, ὁ, idem et ab eod.
Ἀγωνιστέον, certandum, *Phil.* Ab ἀγωνίζομαι.
Ἀγωνιστήριον, ου, τὸ, locus certaminis; (2) præmium quod datur certatoribus. Ab eod.
Ἀγωνιστής, οῦ, ὁ, certator, pugil, athleta; Πίτυν δ' ἀποτιμήσαιτ', Ἢ περὶ ἀγωνιστὰς ἔστεφε τὰς Ἐφύρη, *Callim. Fragm.* 103, 5, (2) propugnator; (3) ludio, histrio, actor scenicus. Ab eod.
Ἀγωνιστικός, ή, όν, certatorius; (2) aptus ad certamina. Ab ἀγωνιστής.
Ἀγωνιστικῶς, *adv.* certatorie, certatorum more.
Ἀγωνοδίκης, ου, ὁ, designator, judex certaminis. Ex ἀγὼν et δίκη.
Ἀγωνοθεσία, ας, ἡ, constitutio certaminis; (2) munus agonothetarum. Ex ἀγὼν et τίθημι.
Ἀγωνοθετέω, ῶ, f. ήσω, certaminibus præsum; (2) certamina s. ludos instituo, edo; (3) cieo, moveo, auctor sum alicujus rei. Ab
Ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, certaminum arbiter s. moderator, agonotheta, qui præest ludis scenicis. *Gl. V.* munerarius. Ex ἀγὼν et θέτης.
Ἀγωνοθέτις, ή, fœm. ab ἀγωνοθέτης, *Soph. ap. Steph.*
Ἄδα, ορco, dat. sing. *Dor.* pro ᾅδῃ, ab ᾅδης, *orcus.*
Ἀδαγμός, οῦ, ὁ, pruritus, *Hes.* (2) cruciatus. ἀδαγμὸς ἀντισπασμός, cruciatus convellens artus, *Soph. Trach.* 770. Ab ἀδάξαι, *al.* α pleon. et δαγμὸς s. δηγμός.
Ἄδαδος, ον, ὁ ἢ ἡ, tædam non habens. Ex α priv. et δᾷς, *tæda.*
Ἀδαδύχητος, ον, ὁ ἢ ἡ, cui fax prælata non est. Οἱ λαβραῖοι παῖδες ἐξ ἀδαδουχήτων γάμων γινόμενοι, nothi liberi ex clandestinis nuptiis, ex nuptiis quibus fax prælata non est, *Schol. Eurip. ad Alc.* 992. Ex α priv. δᾷς, et ἔχω.
Ἀδαημονία, ας, ἡ, imperitia. Ab
Ἀδαήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, imperitus, indoctus, inscius, *Il.* 5, 634.
Ἀδαής, έος, ὁ ἢ ἡ, ignarus, imperitus: Γραικοὶ, ἢ γαίης ἠμετέρης ἀδαεῖς, *Callim. Fragm.* 160. (2) ἀδαὴς δ' ἔχειν μυρίον ἄχθος· nescia sustinere immensas ærumnas, ut Horatius dixit: *indocilis pauperiem pati. Soph. Phil.* 1167. Ex α priv. et δαίω, *scio.*
Ἀδάπτος, ον, ὁ ἢ ἡ, incognitus. Ex iisd.
Ἀδαΐδαλτος, ον, ὁ ἢ ἡ, non varius, non variegatus; (2) artificio carens. Ex α priv. et δαιδάλλω, *variego.*
Ἀδαίστος, ὁ ἢ ἡ, indivisus, integer. Ab α pr. et δαίω, *divido.*
Ἀδαΐκτος, ον, ὁ ἢ ἡ, non dilaceratus, *Hes.* ἀδαΐκτου, purum, mundum. A δαΐζω.
Ἀδάϊος, ον, ὁ ἢ ἡ, bello non devastatus. Ex α pr. et δάϊος, *hostilis.*
Ἀδαΐς, ῖδος, ὁ ἢ ἡ, largus, *Hes.* ab ἄδην, *Ern.* sed f. pro ἀδαΐον, *Steph.*
Ἀδαΐος, αία, αῖον, qui satiat, abundans, largus, satietatem adducens. Ab ἄδω: (2) non ustus. Ex α priv. et δαίω, *uro.*
Ἀδαϊστί, *adv.* imperite. Ex α pr. et δάϊος.
Ἄδαιτος, ὁ ἢ ἡ, non epulandus, ex quo non comeditur, epith. victimæ humanæ. Σπινδομένα Ξυσίαν ἱτήραν, ἄνομόν τιν' ἄδαιτον, *Æschyl. Agam.* 155. Ab α priv. et δαίς. (Vid. *Thes. Gr. P.*)
Ἀδαίτριστος, ον, ὁ ἢ ἡ, indivisus, de cibo. Ex α priv. et δαιτρεύω, *divido.*
Ἀδαιτρος, ον, ὁ ἢ ἡ, idem, *Hes.*
Ἄδακρυς, υος, ὁ ἢ ἡ, non lacrymans, lacrymarum expers, qui sine lacrymis fit, lacrymis carens. Ex α priv. et δάκρυ.
Ἀδακρυτί, *adv.* sine lacrymis. Ab ἄδακρυς.
Ἀδάκρυτος, ον, ὁ ἢ ἡ, non lacrymans. *Gl. V.* illacrymabilis, infletus; (2) multum lacrymans; (3) multis lacrymis dignus. Ab eod. Vel ab α int.
Ἀδαλής, ῆς, illæsus, integer. A δηλέω, *Dor.* δαλέω, *Ern.* Sanus, innocuus, *Hes. Phav.*
Ἀδαμάντινος, ίνη, ινον, adamantinus; (2) validissimus, firmissimus; (3) solidissimus, durissimus. Ab ἀδάμας.
Ἀδαμαντόδετος, ον, ὁ ἢ ἡ, adamante ligatus, compactus clavis ferreis; (2) tenax, firmus. Ex ἀδάμας et δέω, *ligo.*
Ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas, lapis durissimus; (2) ferrum. Ex α priv. et δαμάω.
Ἀδαμαστί, *adv.* indomite, effrænate, *Ern.*
Ἀδάμαστος, ον, ὁ ἢ ἡ, indomitus, qui domari nequit, qui domitus non est; indomabilis, *Gl. V.*

Gl. V. Il. 9, 159; (2) ἡ, quæ nondum nupsit, non compressa; (3) epitheton Minervæ. Ex α priv. et δαμάζω.

'Αδάμαστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, indomitus; (2) refractarius, *Hesych.* Ex α priv. et δαμάω.

'Αδαμὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, fortis, robustus, validus; (2) durus. Ex iisdem.

'Αδαξίω, f. ήσω, pruritum moveo. A δάκνω.

'Αδαξῆσαι, *prurire*, a. 1. inf. act.

'Αδάξω, et ἀδάξομαι, ἀδαξόμαι, *Ern.* ἀδακτῶ, *Hes.* prurio, appeto, cupio. A δάκνω.

"Αδαι, genit. *Dor.* pro "Αιδου, ab "Αιδης. "Αδαό τι πύλας, *Eurip. Alc.* 124. Ψυχὰς ἐξ. "Αδαο, animæ ex inferis, *Id. Alc.* 464. (*perperam pro* Αΐδα.)

'Αδαπάνητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, inexhaustus, inconsumptus; (2) qui sumptuum nil erogat, *Ern.* Ex α priv. et δαπανάω.

'Αδάπανος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, sumptum non faciens; (2) qui sine sumptu fit, contigit. Ex iisd.

'Αδαπάνως, *adv.* sine sumptu; ἀδαπάνως τέρψαι φρένα, *Eur. Or.* 1176. Ab ἀδάπανος.

"Αδαπτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui dilaniatus non est; (2) qui dilaniari nequit; (3) nudus, excoriatus; (4) apella. Ex α priv. et δάπτω.

'ΑΔΑΡΚΗΣ, ᾱ, ὁ, adarces, salsugo quædam gelata seu concreta.

"Αδαρτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, flagris non cæsus. *Gl. V.* incæsus. Ex α priv. et. δέρω, *flagris cædo.*

"Αδασμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, tributum non solvens.

"Αδαστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, non divisus. Ex α pr. et δαΐζω.

'ΑΔΑΧΕ'Ω, ῶ, pruriginem excito, titillo, scabo. V. ἀδαξίω.

'Αδδιὴς, audax, *Poet* pro ἀδιὴς, ab ἀδιέω.

'Αδδιὴς, pro ἀδιὴς, *Hom.*

'Αδδηκότις, *Il.* 10, 98, *qui laboribus defessi fuerunt*, nom. pl. perf. part. act. *Poet.* pro ἀδηκότες, ab ἀδέω.

"Αδδην, affatim, *Poet.* pro ἄδην.

'Αδδηφάγος, pro ἀδηφάγος, quod vide.

"ΑΔΔΙΞ, mensura quatuor chœnicum.

"Αδι, huc, *Dor.* pro ὧδι.

'Αδιάτερον, *adv.* securius, tutius. Ab

'Αδιὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, metu carens, metus expers; (2) periculo vacuus; (3) audax, intrepidus; (4) contumax, temerarius; (5) tutus, securus. Ex α priv. et δίος, *metus.*

'Αδιὴς, ἐς, non indigus. Ab α priv. et δεῖσθαι, *Ern.* Hinc

'Αδίητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem.

"Αδι, *cantat*, 3. sing. præs. ind. act. verbi ᾄδω, quod *contr.* dicitur pro ἀείδω, *canto.*

'Αδῖῖ, *dulci*, dat. sing. *Dor.* pro ἡδεῖ, ab ἡδύς.

"Αδιμα, ας, ἡ, vacuitas a metu, securitas, fiducia; (2) libertas, immunitas. Ab ἀδιής.

'Αδιὴς, *Il.* 7, 117. *Dor.* pro ἀδιής.

'Αδίλμαντος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, impavidus, intrepidus; (2) a spectris liber, terriculamentorum expers. Ex α priv. et δεῖμα, *metus.* Hinc

'Αδιμάντως, impavide.

'Αδιμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.

'Αδιῖν, *placere*, præs. inf. act. *Poet.* pro ἀδιέειν, ab ἀδίω, *placeo*; vel *placuisse*, a. 2. inf. act. ab ἄδω, immo etiam ab cod. ὡς ὄφελεν Θάνατός μοι ἀδῖῖ, utinam mors mihi placuisset. *Il.* 3, 173.

"Αδιστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, incœnatus. Ex α priv. et δεῖπνον, *cœna.*

'Αδιτσιδαιμονία, ἡ, sine superstitione, *Hipp.*

'Αδιτσιδαιμόνως, *adv.* Ab

'Αδιτσιδαίμων, ὁ ᾗ ἡ, liber a superstitione.

'Αδίκατος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, muneribus non corruptus, incorruptus. Ex α priv. et δικάζω.

'Αδικάτως, *adv.* incorrupte, sincere; recte, integre; (2) sine ulla participatione.

'Αδεκάτευτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, decimis solvendis liber. Ex α priv. et δεκατεύω, *decimo.*

"Αδεκτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, non acceptus, non admissus; (2) qui non accepit; (3) incredibilis. Ex α priv. et δέχομαι.

'Αδελφιὰ, soror. *Soph. Œd. Col.* 535.

'Αδελφεκτόνος, fratricida. Ex ἀδελφὸς τε κτείνω.

'Αδελφεὶς, *Il.* 2, 409. et ἀδελφεὸς, *ib.* 5, 21. *Callim. Epigram.* 21, 3. frater, pro ἀδελφός.

'Αδελφὴ, ῆς, ἡ, soror, germana; (2) *adject.* similis, congrua. Ab ἀδελφός.

'Αδελφιδὴ, ῆς, ἡ, neptis ex sorore vel ex fratre.

'Αδελφίδιον, ᾱ, τὸ, fraterculus. Ab eod.

'Αδελφιδοῦς, *contr.* quod usitatius, ἀδελφιδῆς, ᾶ, ὁ, filius fratris vel sororis, nepos ex fratre vel sorore; (2) patruelis, *Gl. V.* ἀδελφιδοῖ, fratrueles. Ab eod.

'Αδελφίζω, f. ίσω, fratrem meum appello; ἀδελφίζεσθαι, conjungi proximitate. *Isocr.* 390. *edit. Hen. Steph.* Ab eod.

'Αδελφικὸς, ἡ, ὸν, fraternus, germanus; (2) affinis. Ab eod.

'Αδελφικῶς, *adv.* fraterne.

'Αδελφίζις, εως, ἡ, fraterna communio et societas, fraternitas, germanitas. Ab ἀδελφός.

'Αδελφόθεος, ᾱ, ὁ, frater Dei, seu Christi. Cognomen D. Jacobi.

'Αδελφόθερος, ᾱ, ὁ, patruus, patris frater.

'Αδελφοκτονέω, ῶ, f. ήσω, fratrem occido.

'Αδελφοκτονία, ας, ἡ, fratricidium, sororicidium, *Gl. V.* Ab

'Αδελφοκτόνος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, fratricida. Ex ἀδελφὸς et κτείνω.

'Αδελφόπαις, δος, ὁ ᾗ ἡ, nepos, vel neptis ex fratre vel sorore. *Gl. V.* fratris filius.

'Αδελφοποιέω, ῶ, fratrem reddo vel facio. *Suid.* Ex ἀδελφὸς et ποιέω.

'Αδελφοποιὸς, ὸν, ὁ ᾗ ἡ, fratres faciens. Epith. Amoris.

'Αδελφοπρεπῶς, *adv.* pari cum fratribus decore, virtute, *Joseph. Maccab.* 10.

'Αδελφὸς, frater, *Æol.* pro ἀδελφός.

'ΑΔΕΛΦΟ'Σ, ὸν, ὁ, frater; (2) cognatus, consanguineus, adfinis; (3) proximus; (4) christianus; (5) popularis; (6) qui ejusdem est sectæ; (7) *adject.* -ὸς, -ὴ, -ὸν, geminus; (8) similis, congruens; τῶν ἀδελφὰ, et τούτοις ἀδελφὰ, his similia. Καὶ τὰ τούτων ἀδελφὰ, et his similia. *Xenoph. Hier.* 1, 22. Οἱ δὲ κατειλέοντες αὐτῶν, ἀδελφὰ τὰ βεβιλήματα τοῖς ἔργοις τῶν ἐνθάδε κειμένων ἐπιδικνύντες, ex iis vero qui redierunt consilio usi eorum factis qui hic jacent consimili, *Lysias. Epitaph. pag.* 61 *edit. Londinensis, pag.* 196 *edit. Hen. Steph.* Hinc

'Αδελφότης, ητος, ἡ, fraternitas, germanitas, *Gl. V.* (2) cœtus fratrum.

'Αδέματος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, corpore exutus; (2) mortuus. Ex α priv. et δέμας; (3) fortis, imperterritus, ab α priv. et δέμα pro δεῖμα, *metus*, Ern.

'Αδέμειν, *canere*, præs. inf. act. *Ion.* pro ᾄδειν

'Αδέμνιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, expers cubilis, qui cubile non habet. Ex α priv. et δέμνιον, *lectus.*

'Αδένδρειος, ον, idem quod ἄδενδρος, *Opp.*

"Αδενδρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, purus ab arboribus, arboribus carens Ex α priv. et δένδρον.

'Αδενώδης, et ἀδενοειδὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, glandulosus. Ab ἀδήν.

'Αδέξιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, minime seu parum dexter; (2) incivilis. Ex α priv. et δεξιά.

'Αδεξιώτως, *adv.* sine dextræ apprehensione, sine ulla blanda salutatione. Ex iisd.

'Αδέρκης, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, non videns; (2) invisibilis, obscurus. Ex α priv. et δέρκω.

"Αδερκτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.

'Αδέρκτως, *adv.* limis et conniventibus seu aversis oculis.

'Αδέσμιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, non ligatus, non vinctus, liber. Ex α priv. et δέσμιος, *ligatus.*

"Αδεσμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem. ὁ δ' ἵκελον μὲν ἐν φυλακῇ ἀδέσμῳ εἶχεν, ipse vero cum in custodia sine vinculis servari jussit. *Thucyd.* 3. 34. Ἐπὶ ᾗ νῦν ἀδέσμῳ φυλακῇ φυλάσσεσθαι πρὸς αὐτῶν Βῆσσον, in custodia enim libera Bessum teneri apud se, *Arrian. Exped. Alex.* 3. 29. *Id.* 7. 24. Δεσμὸν δ' ἀδέσμων τόνδ' ἔχουσα φυλλάδες, astricta autem vinculo non vincienti frontis sacræ. *Eurip. Suppl.* 32.

'Αδέσποτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, non habens dominum *Gl. V.* indominabilis; (2) sine auctore; (3) de navi quæ gubernatore caret, *Ern.* Ab α priv. et δεσπότης, herus. Hinc

'Αδεσπότως, *adv.* sine hero.

"Αδετος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, non ligatus.

'Αδιύητος, id. q. ἄδυτος. Item non agens, *Ern.*

'Αδεικὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, amarus, acerbus, gravis; 'Αγγελίην ἑτάρων ἰρίων ᾗ ἀδεικέα πότμων, nuncium de sociis relaturus, et amarum fatum, ubi possis interpretari, *inopinatum*, ἀδεικὴ τὴν Θάλασσαν vocat *Apoll. Rhod.* 2, 390. ἦ τις ὥλεθ' ὁλέθρῳ ἀδεικέϊ ἦς ἐπὶ νηὸς an quisquam periit morte inopinata, sua in nave. *Odyss.* 4, 8, 489. *Schol. cum Hesychio* ἀδεικεῖ, ἀπροσδοκήτῳ, χαλεπῷ. Ex α priv. et δεῦκος, *dulcedo.*

"Αδευτος, non madefactus, non subactus aqua. Ab α et δεύομαι, *Ern.*

'Αδέψητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, inelaboratus, rudis, crudus, de corio; Καμμὲν ἀδέψητον βοέην τόρεσε, substravit quidem crudam bubulam pellem, *Odyss.* 20, 2. Ex α priv. et δεψέω.

'ΑΔΕ'Ω, ῶ, placeo; (2) gratificor. Ὡς ὄφελεν Θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς, *Il.* 3, 173.

'Αδέω, ῶ, f. ήσω, tædio adficior. Μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδδηκότες, ἠδὲ ᾗ ὕπνῳ. *Il.* 10, 98. Ab ἄδω. v. ἀνδέω.

'Αδεῶς, *adv.* absque metu; 'Αδεῶς δὴ τὸ ἀπὸ τούτου ἐστρατεύετο, *Xenoph. Ages.* 1, 34. (2) tuto; (3) impune, licenter, *Gl. V.* (4) imprudenter. Ab ἀδεής.

"Αδῃ, 3. sing. a. 2. conj. act. v. ἀδέω, *placeo.*

'Αδήϊος, η, ον, non perturbatus, inoffensus, quietus; δι' ἴθνια μυρία Κελτῶν περόωντες ἀδήϊοι· inoffense trajicientes Celtorum innumeras gentes. *Apoll. Rhod.* 4. 646. Ab α priv. et δηΐς.

'Αδηκότις, *qui laboribus defessi fuerunt*, nom. pl. part. perf. act. *Ion.* pro ἠδηκότες, ab ἀδέω.

"Αδηκτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, non morsus, immorsus, *Gl. V.* (2) qui cariem non sensit; (3) non mordax, *Dosc.* Ἧμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ ὕλη, quando minime carici est obnoxia cæsa ferro materia, *Hesiod. Op.* 418. Ex α priv. et δάκνω, *mordeo.*

'Αδήκτως, *adv.* sine morsu, sine ægritudine.

'Αδήλητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, illæsus, incolumis, ab omni noxa integer. Ex α priv. et δηλέω, *lædo.*

'Αδηλία, ἡ, incertitudo; (2) ignorantia. Ab

"Αδηλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui non apparet, imperspicuus, non manifestus, obscurus, occultus; (2) incertus, dubius. Hinc

'Αδηλότης, ητος, ἡ, incertitudo, obscuritas.

'Αδηλοτοιὸς, abolendi vim habens, *Ern.*

'Αδηλόφλεβος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, habens venas latentes, cujus venæ non apparent. Ex ἄδηλος et φλὲψ, *vena.*

'Αδηλόω, ῶ, f. ώσω, obscuro; (2) ignotum reddo. Ab ἄδηλος.

'Αδήλως, *adv.* obscure, non manifesto; (2) incerto.

'Αδημιούργητος, ὁ ᾗ ἡ, rudis, imperfectus. Ex α priv. et δημιουργέω.

'Αδημοκράντητος, ὁ ᾗ ἡ, a statu populari reip. abhorrens. Ex α priv. et δημοκρατέομαι.

'ΑΔΗΜΟΝΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, gravissime angor, præ dolore pene exanimor; (2) terreor, terrefio, pavesco. Ἀδημονῆσαι τὰς ψυχὰς, *Xen.* Hinc

'Αδημονία, ας, ἡ, anxietas animi, ingens mœror, cura, sollicitudo. *Gl. V.* angor, tædium.

'Αδημονιάω, ῶ, idem quod ἀδημονέω.

"Αδημος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, absens a populo seu patria, peregrinans. Ex α priv. et δῆμος.

'Αδημοσίευτος, ᾱ, non publicatus

"ΑΔΗΝ, *adv.* adfatim, abunde, largiter; (2) ad satietatem usque; (3) vehementer.

'ΑΔΗ'Ν, ένος, ὁ, glandula, tonsilla.

'Αδηνέως, *adv.* sine consilio; (2) simpliciter, citra dolum; (3) negligenter, incuriose; (4) sine molestia. Ab

'Αδηνὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, qui est sine consilio. Ex α priv. et δῆνος, *consilium.*

'Αδῆος, inexpugnabilis, tutus a vastatione. *Soph. Œdip. Col.* 1533.

"Αδηρις, non contentiosus; contentione carens; (2) non controversus; (3) invictus; (4) expers prælii; (5) qui nullo labore fatigari potest. Ex α priv et δῆρις, *contentio.*

'Αδήριτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisdem. Τὸ τῆς ἀνάγκης ἐστ' ἀδήριτον σθένος, necessitatis est inexpugnabile robur, *Æschyl. Prom. Vinct.* 105.

'Αδηρίτως, *adv.* sine contentione; (2) sine controversia, haud dubie.

Ἀΐδης, ου, ὁ, orcus, tartarus, inferi; (2) Pluto, deus inferorum; Ἴν' Ἄϊδης χωρὶς ὤκισται θεῶν· *Eurip. Hecub.* 2. (3) mors; (4) sepulchrum. Φεύγουσι γάρ τοι χ' οἱ θεσπεσίς, ὅταν πέλας ἤδη τὸν ἄδην ἱσορῶσι τῷ βίῳ. *S ph. Antig.* 586.

Ἀδής, ἐος, ὁ ἢ ἡ, jucundus, insuavis. Ex α priv. et ἡδύς, *suavis.*

Ἀδήσεις, 2. sing. f. 1. indic. act. v. ἀνδάνω.

Ἀδήσω, *placebo*, f. 1. ind. act. verbi ἀνδάνω.

Ἀδηφαγίω, ῶ. f. ήσω, ad satietatem usque comedo; (2) vorax sum.

Ἀδηφαγία, ας, ἡ, voracitas, edacitas, insatiabilis edendi aviditas; (2) esus ad satietatem usque; ἐ γὰρ ὄγε .... παύσατ' ἀδηφαγίης. *Callim. in Dian.* 159 & 160. Ab

Ἀδηφάγος, ὁ ἢ ἡ, ad satietatem comedens, cibo se ingurgitans, gulosus, vorax; (2) in quem magni erogantur sumptus; (3) insatiabilis. *Gl. V.* edax. Ex ἄδην et φαγεῖν.

Ἀδήωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, non vastus, καὶ τὴν μὲν τῶν φίλων χώραν ἀδήωτον παρέχων, cumque amicorum agrum a vastatione tutum præstaret, *Xenoph. Ages.* 1, 34. Ex α priv. et δηόω, *vasto.*

Ἀδιάβατος, ου, ὁ ἢ ἡ, inaccessus; (2) qui transiri, seu trajici, nequit; (3) non diductus, ut σκίλη ἀδιάβατα, *striæ non distinctæ*, in statua, *Ern.* Ex α priv. et διαβαίνω.

Ἀδιάβλητος, ου, ὁ ἢ ἡ, irreprehensibilis, omnis calumniæ expers. Ex α priv. et διαβάλλω.

Ἀδιαβλήτως, *adv.* sine reprehensione, infamia.

Ἀδιαβόλητος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἀδιάβλητος.

Ἀδιάγνωστος, ου, ὁ ἢ ἡ, ad dignoscendum difficilis. Ex α priv. et διαγινώσκω, *dignosco.*

Ἀδιάδοχος, ου, ὁ ἢ ἡ. jugis, perpetuus, *proprie* successoribus carens. Ex α et διάδοχος.

Ἀδιάδρατος, ου, ὁ ἢ ἡ, inevitabilis. Ex α priv. et διαδιδράσκω, *effugio.*

Ἀδιάθετος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui dispositus non est, indispositus, inordinatus; (2) intestatus; (3) non vendibilis, emtorem non inveniens, *Ern.* Ex α priv. et διατίθημι, *dispono.*

Ἀδιαθέτως, ab intestato, *Gl. V.* A præc.

Ἀδιαίρετος, ου, ὁ ἢ ἡ, indiscretus, indivisus, inseparabilis, individuus, partium expers.

Ἀδιαίτητος, ὁ ἢ ἡ, alienus, insuetus, *Suid.* Ab α priv. et διαιτάομαι.

Ἀδιάκλειστος, ου, ὁ ἢ ἡ, non interclusus. Ex α priv. et διακλείω, *intercludo.*

Ἀδιακόητος, ου, cui non obeditur, paretur. Καὶ γράφει τάδε πρὸς τὸν Γαΐον ἐπ' ἀπολογίᾳ τῇ ἐκλιπεῖν ἀδιακόητον τὴν ἐπιστολήν, et illa scripsit ad Caium ut semet excusaret quod mandatis ejus non fuerat obsecutus, *Joseph. Antiq. Jud.* 19. *cap.* 1. Epith. legis, præcepti.

Ἀδιακόνιστος, ου, spissus, crassus, et propterea stupidus; (2) vulnerabilis, *de corio.* Ex α priv. et διακονίζω, *perimo.* Φασὶ παχύτατον γινέσθαι τὴν διάνοιαν οἱ τῆς κωμῳδίας ποιηταὶ τὸ δέρμα ἔχοντα ἀδιακόνιστον, Πολύδωρόν τινα. Comici poetæ Polydorum quemdam stupidissimum mente fuisse aiunt, cutemque durissimam, quæ vulnerari non posset, habuisse. *Ælian. Var. Hist.* 13. *cap.* 15.

Ἀδιάκοπος, ου, ὁ ἢ ἡ, indiscretus, individuus, non interruptus, non diremptus. Ex α priv. et διακόπτω.

Ἀδιακόπως, *adv.* sine divisione, non interrupte.

Ἀδιακόσμητος, ου, ὁ ἢ ἡ, inordinatus, qui composite distinctus non est. Ex α priv. et διακοσμέω, *ordino.*

Ἀδιακρισία, ἡ, tarditas, error judicii, confusio rerum.

Ἀδιάκριτος, ου, ὁ, qui discerni seu distingui non potest; (2) indistinctus, indiscretus; (3) non judicatus, non dijudicatus, qui est absque disceptatione; (4) qui nescit quid cuique loco et tempori conveniat, imperitus, stultus. Ex α priv. et διακρίνω.

Ἀδιακρίτως, *adv.* non distincte, promiscue, sine judicio, perperam.

Ἀδιάλειπτος, ου, ὁ ἢ ἡ, non intermissus, indesinens, assiduus, perpetuus, continuus, *Philox.* Ex α priv. et διαλείπω, *intermitto.*

Ἀδιαλείπτως, *adv.* sine intermissione, jugiter, indesinenter.

Ἀδιάλλακτος, ου, ὁ ἢ ἡ, implacabilis, irreconciliabilis, cum quo in gratiam rediri non potest, inexorabilis, *Philox.* Ex α priv. et διαλλάττω.

Ἀδιαλλάκτως, *adv.* implacabiliter, odio capitali.

Ἀδιάλυτος, ου, ὁ ἢ ἡ, indissolubilis, *Phil.* ἀδιάλυτα, inexplicabilia. Ex α priv. et διαλύω.

Ἀδιαλώβητος, ου, ὁ ἢ ἡ, non mutilatus, illæsus. Ex α priv. et διαλωβάω.

Ἀδιαμέριστος, ον, indivisus.

Ἀδιανέμητος, ου, ὁ ἢ ἡ, non dissectus; (2) indivisus. Ex α priv. et διανέμω.

Ἀδιανόητος, ου, ὁ ἢ ἡ, non intelligendus; (2) stultus, insulsus. Ex α priv. et διανοέομαι.

Ἀδιανοήτως, obscure; (2) stulte, imperite.

Ἀδίαντον, ου, τὸ, herba perpetuo virens, capillus Veneris. Ab ἀδίαντος, *non adspersus*, quia folium ejus aqua perfusum non madescit, *Angl.* MAIDEN-HAIR.

Ἀδίαντος, ου, ὁ ἢ ἡ, non humectatus, siccus. Ex α priv. et διαίνω, *humecto.*

Ἀδιάντυτος, ὁ ἢ ἡ, inextricabilis, *Gl. V.* qui perfici non potest. Ab α priv. et διαντύω.

Ἀδιάπαυστος, ου, ὁ ἢ ἡ, non desinens, non sedandus, vehemens. Ex α priv. et διαπαύομαι.

Ἀδιαπαύστως, *adv.* indesinenter, assidue, sine intermissione.

Ἀδιάπλαστος, ου, ὁ ἢ ἡ, informis, rudis. Ex α priv. et διαπλάσσω.

Ἀδιάπνευστος, ον, qui aliquid sine respiratione facit, assiduus; (2) non ventilatus auris, *Ern.* Ex α et διαπνέω, *respiro.*

Ἀδιαπνεύστως, sine respiratione, assidue.

Ἀδιαπτωσία, ἡ, vacuitas ab errore, ἀναμαρτησία.

Ἀδιάπτωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui non labitur; (2) stabilis, firmus; (3) in quo error non admittitur. Ex α priv. et διαπίπτω, *intercido.*

Ἀδιαπτώτως, *adv.* sine lapsu et errore.

Ἀδιάρθρος, ου, ὁ ἢ ἡ, inarticulatus, articulis et nodis non distinctus; (2) non perspicuus. Ex α priv. et ἄρθρον, *articulus.*

Ἀδιάρθρωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem. Ex α priv. et διαρθρόω, *articulatim discerno.*

Ἀδιαρθρώτως, confuse, obscure.

Ἀδιαρρίπτως, ον, *proprie* vento non perflatilis, non perflatus; (2) imperitus, stultus. Ab α et διαρρίπτω, *perflo.*

Ἀδιάσειστος, ου, ὁ ἢ ἡ, inconcussus, *Gl. V.* Ex α priv. et διασείω, *concutio.*

Ἀδιασκίδαστος, ον, non dissipatus.

Ἀδιάσκευος, ου, ὁ ἢ ἡ, incompositus, inornatus, incultus, neglectus, non instructus. Ex α priv. et διασκεύω.

Ἀδιάσπαστος, ου, ὁ ἢ ἡ, indistractus, indivulsus. Ex α priv. et διασπάομαι, *distraho.*

Ἀδιασπάστως, indistracte, sine divulsione.

Ἀδιάστατος, ου, ὁ ἢ ἡ, nullis intervallis discretus, non distinctus, indivulsus; (2) dimensione carens. Ex α priv. et διάστατος.

Ἀδιαστάτως, *adv.* sine intervallo; (2) sine controversia.

Ἀδιαστίκτως, indistincte, *Gl. V.*

Ἀδιάστολος, ον, confusus, obscurus. Ab α priv. et διαστέλλω.

Ἀδιάστροφος, ου, ὁ ἢ ἡ, non distortus, non perversus; (2) inconcussus.

Ἀδιαστρόφως, firmiter, inconcusse.

Ἀδιάσχιστος, ου, ὁ ἢ ἡ, non diffissus, indivisus. Ex α priv. et διασχίζω, *diffindo.*

Ἀδιάτακτος, ου, ὁ ἢ ἡ, inordinatus, confusus. Ex α priv. et διατάσσω, *ordino.*

Ἀδιάτμητος, ου, ὁ ἢ ἡ, non dissectus, indivisus; (2) insecabilis. Ex α priv. et διατέμνω.

Ἀδιάτομος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisdem.

Ἀδιάτρεπτος, ου, ὁ ἢ ἡ, immotus, firmus. Ex α priv. et διατρέπω, *muto.*

Ἀδιατρέπτως, *adv.* firmissime, constanter.

Ἀδιατρεψία, ἡ, constantia, firmitas in proposito tenendo; (2) pervicacia; (3) impudentia.

Ἀδιατύπωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, non figuratus, informis: καὶ ὁ ἀὴρ ἀδιατύπωτος πρὸς ψόφον aer quoque omni informatione carens ad sonum refertur, *Ocellus Lucan. cap.* 2. Vide et *Philonem de Mercede Meretricis* sub finem. Ex α priv. et διατυπόω, *informo.*

Ἀδιαφθαρσία, ας, ἡ, incorruptibilitas, integritas, quum quis corrumpi non potest. Ex α priv. et διαφθείρω.

Ἀδιάφθαρτος, ου, ὁ ἢ ἡ, incorruptus, integer; (2) corruptioni non obnoxius. Ex iisd.

Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, idem quod ἀδιαφθαρσία.

Ἀδιάφθορος, ου, ὁ ἢ ἡ, incorruptus, integer; inviolatus, *Philox.*

Ἀδιαφθόρως, incorrupte.

Ἀδιαφορέω, ῶ, f. ήσω, rem aliquam pro media habeo; (2) neglectim transmitto, contemno, negligo. Hinc

Ἀδιαφόρησις, εως, ἡ, contemptus, neglectus.

Ἀδιαφορία, ας, ἡ, indifferentia, quum quis rem pro media habet, negligentia, rei alicujus neglectus vel contemptus. Ex

Ἀδιάφορος, ου, ὁ ἢ ἡ, medius, promiscuus; (2) qui nihil pensi habet, negligens et discrimen rerum non attendens.

Ἀδιαφόρως, *adv.* indifferenter; (2) licentius, promiscue, *Philox.*

Ἀδιάφραχτος, ου, ὁ ἢ ἡ, non interseptus, non septus. Ex α priv. et διαφράσσω, *intersepio.*

Ἀδιαφράκτως, *adv.* sine sepimento.

Ἀδιάχυτος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui non diffunditur aut diffluit, i. e. frugalis, modestus, in cultu, victu, &c. Ex α priv. et διαχύω.

Ἀδιαχώρισος, ου, ὁ ἢ ἡ, inseparabilis. Ex α priv. et διαχωρίζω, *separo.*

Ἀδιάψιυστος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui falli aut decipi nequit. Ex α priv. et διαψεύδομαι, *fallo.*

Ἀδίδακτος, ου, ὁ ἢ ἡ, indoctus, ignarus; indocilis, *Gl. V.* (2) a seipso doctus; (3) quod tradi doctrina nequit, *Ern.*

Ἀδιδάκτως, nullo docente, citra doctrinam.

Ἀδικοδίκητος, ου, ὁ ἢ ἡ, indefensus, inultus. Ex α priv. et δικοδικέω, *defendo.*

Ἀδικοδύτως, *adv.* sine tergiversatione. Ex α priv. et δικοδύνω, *elabor.*

Ἀδιξίτασος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui perquiri nequit; (2) inenarrabilis. Ex α priv. et διξιτάζω.

Ἀδιξίτητος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui percursus non est, transitu carens, qui percurri nequit oratione et cogitatione. Ex α priv. et διξίτημι.

Ἀδιξόδευτος, ου, ὁ ἢ ἡ, viam non inveniens; (2) inextricabilis, impervius, invius. Ex α priv. et διεξοδεύω, *exeo per.*

Ἀδιξόδος, ου, ὁ ἢ ἡ, qua transiri nequit; (2) unde exire non licet; (3) detentus. Ex α priv. et διέξοδος.

Ἀδιέργαστος, ου, ὁ ἢ ἡ, inelaboratus, incultus. Ex α priv. et διεργάζομαι, *elaboro.*

Ἀδιερεύνης, ους, ὁ ἢ ἡ, inexploratus, inscrutabilis, impervestigabilis, *Vet. Lex.* Ex α priv. et διερευνάω, *pervestigo.*

Ἀδιερεύνητος, ου, ὁ ἢ ἡ, impervestigatus, imperscrutabilis. Ex iisd.

Ἀδιευκρίνητος, ου, ὁ ἢ ἡ, indistinctus. Ex α priv. et διευκρίνω, *bene secerno.*

Ἀδιήγητος, ου, ὁ ἢ ἡ, inenarrabilis, inexplicabilis. Ex α priv. et διηγέομαι, *enarro.*

Ἀδιήθητος, ου, non colatus, vel quod nequit colari. Ab α et διηθέω, *percolo.*

Ἀδικαίαρχος, ου, ὁ ἢ ἡ, injustus magistratus. Ex α priv. et δικαιαρχία.

Ἀδικαιοπραγίω, ῶ, f. ήσω, inique vel injuste ago. Ex α priv. et δικαιοπραγίω. Hinc.

Ἀδικαιοπραγία, ας, ἡ, injusta actio.

Ἀδίκαστος, ου, ὁ ἢ ἡ, non judicatus, indemnatus. Ex α priv. et δικάζω, *in jus voco.*

Ἀδικίσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* et *Æol.* pro ἀδικῆσαι, à verbo

Ἀδικίω, ῶ, f. ήσω, injuste ago, contra fas ac jus ago, scelus admitto, injuria adficio, injurius sum in aliquem, lædo, noceo; ἀδικοῦμαι, lædor, injuriam patior, *Gl. V.* τοῖς ἀδικουμένοις, injuriam accipientibus, *Philox.* præt. part. pass. ἠδικημένος, injuriam passus; ἀδικηθείς, idem, a. 1. part. pass. Ἀδικῶ τοῦτό σε, σι τὶς τοῦτο, περί σι, περὶ τοὺς θεούς· πάνθ' ὅσα ἠδίκησί με, *Dem.* Οἱ γέ με πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν, *Eur. Med.* 165. Ex ἄδικος.

Ἀδίκηλος,

Ἀδίκηλος, seu ἀδδίκηλος, ον, sine effigie. Ex α priv. et δίκηλον, *Man.*

Ἀδίκημα, τος, τὸ, injusta actio. scelus, maleficium; (2) injuria, læsio, *Gl. V.*

Ἀδικήτικος, η, ὁ ἢ ἡ, injurius, injuriosus, proclivis ad inferendam injuriam. Ab eod.

Ἀδίκητος, ον, idem; (2) inultus, *Ern.*

Ἀδικία, ας, ἡ, injustitia, injuria, iniquitas, *Philox.* Ex ἄδικος.

Ἀδικοδοξέω, maledico, obtrecto, *Ern.* Unde

Ἀδικοδοξία, ας, ἡ, obtrectatio, maledicentia, *Suid.* (2) injustum consilium, *Polyb.* Ex ἄδικος et δόξα, *gloria.*

Ἀδικοπραγίω, ῶ, f. ήσω, injuste, inique ago. Ex α priv. δίκη, *jus*, et πραγίω pro πράττω.

Ἀδικοπραγία, ας, ἡ, injusta actio.

Ἄδικος, η, ὁ ἢ ἡ, injustus, iniquus, *tam de re quam de homine*, improbus, injurius. Ἀδικώτατος, perinjquus, iniquissimus, *Gl. V.* (2) præter modum magnus, ut *Lat.* improbus. Ex α priv. et δίκη.

Ἀδίκως, injuste, inique, per injuriam, immerito, abs re, injuria.

ΑΔΙΝΟΣ, ἡ, ὁν, confertus, densus, multus, frequens, *Il.* 2, 87. (2) continuus, non intermissus; (3) non magnus, gracilis; μῆλ' ἀδινὰ σφάξαι· pecora gracilia mactant. Vocantur gracilia ad differentiam boum. Possis tamen referre ad (1) et interpretari cum Sam. Clarkio, Sam. Clarkii filio, pecora plurima mactant, *Od.* 1, 92. (4) mollis, *Od.* 1, 99. (5) miserabilis, gemendus.

Ἀδινῶς, confertim; (2) miserabiliter; (3) sensim, paullatim. Ab ἀδινός.

Ἀδινώτερον, *adv.* miserabilius. Ab eod.

Ἀδιόδευτος, η, ὁ ἢ ἡ, invius, impervius. Ex α priv. et διόδευτος, *pervius.*

Ἀδιοίκητος, η, ὁ ἢ ἡ, nondum constitutus, aut in ordinem redactus. Ab α priv. et διοικέω.

Ἄδιον, *suavius*, *Dor.* pro ἥδιον, ab ἡδύς, *suavis.*

Ἀδίοπος, η, ὁ ἢ ἡ, incustoditus, administratore et rectore carens. Ex α priv. et δίπω.

Ἀδιόρθωτος, η, ὁ ἢ ἡ, inemendabilis, non correctus. Ex α priv. et διορθόω, *corrigo.*

Ἀδιορθώτως, *adv.* sine correctione, aut correctionis spe, *Ern.*

Ἀδιόριστος, η, ὁ ἢ ἡ, indistinctus, promiscuus. Ex α priv. et διορίζω, *distermino.*

Ἀδιορίστως, indistincte, promiscue.

Ἀδίσακτος, η, ὁ ἢ ἡ, indubitatus, certus. Ex α priv. et διστάζω, *dubito.*

Ἀδιστάκτως, haud dubie, *Gl. V.* aliquando active, sine dubitatione petere quid.

Ἄδιψος, η, ὁ ἢ ἡ, non sitiens; (2) sitim extinguens; item, non adferens, non incondens, *Ern.* Ex α priv. et δίψα, *sitis.*

Ἄδμης, μῆτος, ὁ ἢ ἡ, indomitus, nondum subactus; Epith. virginis, ut ἀδάμαστος, *Od.* 4, 637. Ex α priv. et δαμάω, *domo.*

Ἀδμῆτις, ιδος, ἡ, indomita, nondum subacta; *Il.* 23, 655. sed quidam legunt hoc loco ἀδμήτην. (2) nondum a viro compressa, *Suid.* Ex iisdem.

Ἀδμήτος, η, ον, *Il.* 10, 293, idem quod ἀδμής. Οὐ μὰ τάν γ' ἀδμήταν αἰὲν Ἄρτεμιν, at enim ita me juvet casta semper Diana, *Soph. El.* 1239.

Ἀδμολία, seu ἀδμωλία, ἡ, ignorantia, imperitia, *Call. ap. Suid.*

Ἄδοιμι, *placuerim*, a. 2. optat. act. verbi ἀδέω.

Ἀδόκητος, η, ὁ ἢ ἡ, inopinatus, improvisus; (2) qui expectationem fallit. Ex α priv. et δοκέω, *videor.*

Ἀδοκήτως, *adv.* inopinato, ex improviso.

Ἀδοκία, ας, ἡ, inopinatus eventus, *Hes.*

Ἀδοκίμαστος, η, ὁ ἢ ἡ, non probatus, non exploratus. Ex α priv. et δοκιμάζω, *probo.*

Ἀδοκιμάστως, *adv.* temere, inexplorato.

Ἀδόκιμος, η, ὁ ἢ ἡ, reprobus, non probatus, rejectus; (2) adulterinus.

Ἀδόκως, idem quod ἀδοκήτως, *Eur.*

Ἀδολισχέω, ῶ, f. ήσω, loquax sum, deblatero, garrio; (2) meditor aliquid, *in bonam partem.* Ab ἀδόλισχος.

Ἀδολίσχης, η, ὁ, nugator, garrulus; (2) sophista; (3) fabulosus. Ab eodem.

Ἀδολεσχία, ἡ, intempestiva loquacitas, continua garrulitas, nugatio, *Gl. V.* argutia; (2) assidua meditatio, *Gl. V.* exercitatio. Ab eodem.

Ἀδολεσχικὸς, ἡ, ὸν, garrulus.

Ἀδόλεσχος, η, ὁ ἢ ἡ, garrulus, loquax, qui ad nauseam usque sermocinatur; verbosus, *Gl. V.* Καὶ ταῦτα ὢν ἀ ἐγὼ δὴ ἀδολεσχεῖν δοκῶ, præsertim cum ego sim is qui hominum opinione inepte garriam, *Xenoph. Œconom.* 11, 2. Ab ἄδος et λέσχη.

Ἄδολος, η, ὁ ἢ ἡ, doli expers, dolo carens, candidus; (2) non callidus; (3) non adulteratus, purus. Ex α priv. et δόλος.

Ἀδόλως, *adv.* sincere, candide, sine dolo, incorrupte. *Philox.* seduló.

Ἄδον, imperf. ind. act. *Dor.* pro ἦδον, ab ἄδω.

Ἀδονὰ, voluptas, *Dor.* pro ἡδονή.

Ἀδόνευτος, η, ὁ ἢ ἡ, inconcussus, immobilis. Ex α priv. et δονεύω, *agito.*

Ἀδόνητος, η, ὁ ἢ ἡ, idem. Ex δονέω.

Ἀδόξαστος, η, ὁ ἢ ἡ, insperatus; (2) nihil opinans. τὸ ἀδόξαστον, certum. Τὸ ἀληθὲς ἢ τὸ θεῖον ἢ τὸ ἀδόξαστον θεωμένη (ψυχὴ), verumque et divinum certumque contemplans (anima), *Plato Phæd.* 34. Ex α priv. et δοξάζω, *opinor.*

Ἀδοξέω, ῶ, f. ήσω, inglorius sum, ignobilis sum; (2) malæ sum famæ, male audio; (3) non honestum puto; (4) non habeo in pretio, improbo. Καὶ εἰκότως μέν τοι πάνυ ἀδοξοῦνται πρὸς τῶν πόλεων, et merito in civitatibus ignobiles sunt, *Xenoph. Œconom.* 4, 2. Ἠδόξουν ἀναιμωτὶ φιύγειν, *Joseph.* Ex α priv. et δόξα, *opinio.*

Ἀδοξία, ἡ, infamia, dedecus, ignominia; (2) conditio privata, conditio hominis privati, qui magistratuum expers est, adeoque populari gloria caret; τὸ τῆς ἀδοξίας ἔνιδες, ignominia conditionis privatæ, *Polyb.* 6. § 57. Εἰ δὲ δὴ ἢ σφαλείη, συναπολεῖσθαι τῇ βασιλείᾳ, μετὰ ἀκεραίου τοῦ φρονήματος μᾶλλον, ἢ στερηθείης αὐτῆς, ἔν τε ταπεινότητι ἢ ἐν ἀδοξίᾳ ζῆν ἤθελεν, si vero successus eum frustraretur, potius sibi cum regno pereundum, integro adhuc animo, quam si regno excidisset, in abjecto statu et sorte privata vivendum, ducebat, *Dio. Cass.* tom. 1. pag. 118. Ab

Ἄδοξος, η, ὁ ἢ ἡ, inopinabilis; (2) ignobilis, inglorius; (3) ignominia notatus; (4) privatus, honoris et publici muneris exsors; τῶν ἀδόξων τίς ἡρέθη βασιλεὺς· quidam ex eorum numero qui nunquam publica munia gesserint, rex designatus fuit. *Diodor. Sicul.* 1. § 62. Ex α priv. et δόξα, *gloria, opinio.*

Ἀδόξως, *adv.* inglorie, ignominiose, probrose.

Ἀδοξοποίητος, qui non regitur opinionibus, *Polyb.*

Ἀδρανσία, ας, ἡ, cessatio sive vacatio a bello et armis; (2) ignavia, socordia, otium. Ex α priv. et δόρυ, *hasta.*

Ἀδορεὶ, sine excoriatione. Ex α priv. et δέρος.

Ἄδορος, ὁ ἢ ἡ, non excoriatus. Ex iisd.

Ἀδορύληπτος, ὁ ἢ ἡ, qui hasta capi nequit; (2) hasta non captus; (3) invictus, inexpugnabilis. Ex α priv. δόρυ, et λαμβάνω.

Ἀδορυφόρητος, η, ὁ ἢ ἡ, satellitibus non stipatus. Ex α priv. et δορυφορέω.

Ἄδος, τος, τὸ, et ἄδος, ους, ὁ, satietas; (2) defatigatio, fastidium, *Il.* 11, 88. Ab ἄδω, *satio.*

Ἄδος, ους, ὁ, gaudium. Ab ἄδω, *placeo.*

Ἄδοτος, η, ὁ ἢ ἡ, indotatus, cui nihil datum est. Ex α priv. et δίδωμι.

Ἀδούλευτος, η, ὁ ἢ ἡ, qui uni domino servivit, nec iterum venditus alii, *Hesych.* Ex α priv. et δουλεύω.

Ἀδουλία, ας, ἡ, servorum inopia, quum quis servum non habet. Ab

Ἄδουλος, η, ὁ ἢ ἡ, servos non habens. *Gl. V.* sine servo.

Ἀδούλωτος, ὁ ἢ ἡ, non redactus in servitutem; (2) invictus; (3) servitutis impatiens. Ex α priv. et δουλόω.

Ἀδούπητος, η, ὁ ἢ ἡ, expers strepitus. Ex α priv. et δοῦπος, *sonitus.*

Ἀδρακὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, cæcus; (2) cæcutiens. Ex α priv. et δέρκω.

Ἀδρανσία, ας, ἡ, imbecillitas, ignavia, inertia, socordia, *Ph.* Ab ἀδρανής.

Ἀδρανέω, ῶ, f. ήσω, debilis sum, langueo. Ab

Ἀδρανὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, infirmus, imbecillus, *Ph.* segnis, inefficax, socors, ignavus, iners, ineptus, futilis. Ex α priv. et δραίνω, *facio.*

Ἀδρανία, ας, ἡ, idem quod ἀδρανσία.

Ἄδραστος, η, ὁ ἢ ἡ, a fuga alienus; (2) infectus, irritus; (3) inevitabilis, *Gl. V.* Ex α priv. et δράω, *fugio*, *facio.*

ΑΔΡΑΧΝΗ, ης, ἡ, adràchne. Arbor unedoni similis.

Ἀδρέπανος, η, ὁ ἢ ἡ, falce carens. Ex α priv. et δρέπανον, *falx.*

Ἀδρεπήβολος et ἀδρεπίβολος, ὁ ἢ ἡ, felix in assequendis rebus magnis. Ex ἀδρὸς et ἐπίβολος. Τὸ ἀδρεπήβολον, id quod natura valde uber et sublime est. Πρῶτον μὲν ἢ κράτιστον, τὸ περὶ τὰς νοήσεις ἀδρεπήβολον, primum enim et valentissimum est felix in sensibus audacia. *Longin. de Sublim.* 8.

Ἄδρεπτος, η, ὁ ἢ ἡ, non carptus; (2) quem decerpere non licet. Ex α priv. et δρέπω.

Ἀδρέω, ῶ, f. ήσω, ad maturitatem perduco. Unde ἡδρηκὼς, adultus. Ab ἀδρός.

Ἄδρησις, εως, ἡ, maturitas. Ab ἀδρέω.

Ἀδρησις, εως, ἡ, desidia, *Varin.* Ex α priv. et δράω.

Ἄδρηστος, *minimè fugitivus. Ion.* pro ἄδραστος.

Ἀδριμυς, τος, ὁ ἢ ἡ, minime acerbus, non amarus.

Ἀδροβατικὸς, ἡ, ὸν, terram seu solum calcans. Ex ἀδρὸς et βαίνω.

Ἀδρόβωλος, η, ὁ ἢ ἡ, qui crassis seu grandibus glebis est; (2) plenus glebis; (3) fertilis, uber. Ex ἀδρὸς et βῶλος.

Ἀδρομερὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, crassis particulis constans, crassus. Ex ἀδρὸς et μέρος, *pars.*

Ἀδρόμισθος, ον, qui permagnam mercedem exigit, velut meretrices.

ΑΔΡΟΣ, ἁ, ὸν, multus, abundans, magnus, crassus, opulentus, validus, vehemens, largus, maturus, adultus. *Philox.* grandis, gravis. Καὶ σὺ δὲ ἀσθενεῖ χαλεπὸν πολλὰς ἀδρὰς χοίρους ἱκτερίφιν, sicut et imbecillæ sui difficile est multos porcellos robustos (majusculos) alere, *Xenoph. Œcon.* 17, 10.

Ἀδροσία, inopia roris, siccitas.

Ἀδροσύνη, ης, ἡ, magnitudo; (2) robur; (3) proceritas; (4) crassitudo; (5) abundantia, exuberantia. Ab ἀδρὸς.

Ἀδρότης, ητος, idem et ab eod.

Ἀδροτέρως, *adv.* copiosius.

Ἀδρόχωρος, vel Ἀδροχῶρος, η, ὁ ἢ ἡ, qui uberem regionem habitat.

Ἀδρύω, ad maturitatem perduco; ἀδρύομαι, -ῦμαι, ad maturitatem pervenio, adolesco. Βλαστάνει τι ἢ ἀδρύεται, *Plat.* Ab ἀδρός.

Ἄδρυνσις, εως, ἡ, densatio; (2) maturitas, perfectio fructuum. Ab

Ἀδρύνω, f. υνῶ, crassum reddo; (2) in justam magnitudinem adduco; ἀδρύνομαι, crassesco, turgesco; (3) superbio. Ἀδρύνει τὰς ὄγκως, τὸν καρπὸν, *Theophr.* Ab ἀδρός.

Ἄδρυς, υος, ὁ ἢ ἡ, carens arboribus.

Ἀδρύφακτος, η, ὁ ἢ ἡ, non circumseptus, cancellis non circumdatus; (2) incustoditus; (3) carens judicio, sc. quia locus judicii cancellis circumdatur. Ex α priv. et δρύφακτος.

Ἀδὺ, *dulce*, nom. sing. n. g. *Dor.* pro ἡδύ.

Ἀδυγίλως, dulce ridens, *Dor.* pro ἡδυγέλως.

Ἀδύγλωσσος, dulcilinguis, *Dor.* pro ἡδύγλωσσος.

Ἀδυιστὴς, dulciloquus, *Dor.* pro ἡδυιστής.

Ἀδυλόγως, suaviloquus, *Dor.* pro ἡδυλόγος.

Ἀδυμελὴς, dulcisonus, *Dor.* pro ἡδυμελής.

Ἀδύναμαι, non possum.

Ἀδυναμία, ας, ἡ, imbecillitas; (2) virium defectus ad aliquid agendum; item, pecuniæ, *Ern.* (3) impotentia, inscitia. Ex α priv. et δύναμις.

Ἀδυναμίη, impossibilitas, *Ion.* pro ἀδυναμία.

'Αδύναμος, ε, ὁ ἡ, imbecillis, viribus defectus. Ex iisd.

'Αδυνασία, et ἀδυναξία, ας, ἡ, imbecillitas.

'Αδυναξὶ, adv. invalide.

'Αδυνατέω, ῶ, f. ήσω, non possum, *Gl. V.* ἀδυνατεῖ, nequit. 'Αδυνατῶ γοάφειν· ἐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν, *Matt.* 17, 20. Ab

'Αδύνατος, ε, ὁ ἡ, non potens, invalidus ad aliquid, impotens, infirmus, *Philox.* Al. *Gl. V.* inops. Imprimis Athenis sic dicti, qui ob corporis debilitatem laborare non poterant, eaque de causa stipendium publice obolum indies accipiebant; unde Patres Gr. sic vocant viduas, pupillos, aliosque publice alendos, *Ern.* (2) ἀδύνατον, quod fieri nequit, impedimentum. Extat Lysiæ oratio πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν περὶ τῦ μὴ διδόσθαι τῷ ἀδύνατῳ ἀργύριον, adversus delationem quod pecunia publica ei conlata esset qui impotens non erat. Vid. *Clar. Taylori notas ad hunc locum.* Ex α priv. et δυνατός.

'Αδυνάτως, *adv.* impossibiliter; (2) invalide, absque viribus; (3) inscite, inepte.

'Αδύσμος, suaviter olens, *Dor.* pro ἡδύσμος.

'Αδύπνοος, dulce spirans, *Dor.* pro ἡδύπνοος.

'Αδὺς, suavis, *Dor.* pro ἡδύς.

'Αδυσώπητος, ε, ὁ ἡ, impudens; (2) inexorabilis, durus, *Philox.* Ex α priv. et δυσωπέω, *pudore adficio.*

'Αδυσωπήτως, *adv.* sine pudore, inverecunde.

"Αδυτον, ε, τὸ, adytum, sacrarium, *Gl. V.* Ab

"Αδυτος, ε, ὁ ἡ, ad quem non patet ingressus; (2) non accessibilis. Ex α priv. et δύνω, vel δύω, *subeo.*

"ΑΔΩ, f. ἄσω: a. 1. inf. ἆσαι: imperat. m ἆσαι, satio, expleo.

"Αδω, f. ᾄσω, p. act. ᾆκα, p. pass ᾆσμαι, cano, canto; (2) celebro; ᾄδειν τὴν φωνὴν, τὰ ἐλιγεῖα, τῷ Διῒ ἄσματα. Pro ἀείδω.

'Αδῶ, *placebo*, f. 2. ind. act. verbi ἀνδάνω, sive ἄδω, *placeo.*

'Αδώμητος, ε, ὁ ἡ, qui structus non est. Ex α priv. et δωμάω, *exstruo.*

'Αδὼν, *qui placuit*, a. 2 part. act. verbi ἄδω.

'Αδὼν, όνος, ἡ, pro ἀηδὼν, *M sch.*

'Αδωνίδι, *Adonidi*, gen. sing. ab 'Αδώνιος.

'Αδωνιάζω, sacra Adonidis celebro.

'Αδωνιασμὸς, ῦ, ὁ, celebratio sacrorum Adonidis. Vide quæ notarunt eruditi de fletu Thammuz ad *Ezech.* 8, 14. ὅτ' ἀδωνιασμὸς οὗτος εἰστὶ τῶν τεγῶν, et illa in tectis Adonidis deploratio, *Aristoph. Lysist.* 390. fletibus enim ejus sacra celebrabantur.

'Αδώρητος, ε, ὁ ἡ, indonatus. Ab ἄδωρος.

'Αδωρία, ας, ἡ, quum quis donis corrumpi se non sinit, integritas. Ab eod.

'Αδωροδόκητος, ὁ ἡ, qui muneribus non corrumpitur. *Gl. V.* immunis. Ex α priv. et δωροδοκέω, *muneribus corrumpo.*

'Αδωροδοκήτως, *adv.* integre, incorrupte.

'Αδωροδοκία, ἡ, abstinentia a donis accipiendis, integritas.

'Αδωρόδοκος, ον, idem quod ἀδωροδόκητος, *Ep.*

'Αδωρόλητος, ὁ ἡ, incorruptus donis.

"Αδωρος, ε, ὁ ἡ, donorum expers, qui munera non accipit; (2) qui non dat; (3) incorruptus muneribus; (4) muneris mali et inauspicati. Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κὰκ ὀνήσιμα, hostium dona, non dona, nec utilia, *Soph. Aj* 665. ἀδωρότατα, integerrime. Ex α priv. et δῶρον, *munus.*

'Αδώρως, *adv.* gratis, sine præmio; (2) incorrupte.

'Αδώσιτος, ε, ὁ ἡ, muneribus non corruptus, de judice, *Hesych.* (*corrupte*). Ex α priv. et δόσις, *donatio.*

'Αδώτῃ, dat. sing. ab

'Αδώτης, ε, ὁ, qui nihil dat. Ex α priv. et δώτης.

"Αδωρος, ε, ὁ ἡ, dotis expers; (2) dotatus, *Hesych.* Ex α priv. vel int. et ἔδνα, *dos.* Hinc

'Αἴδωτος, ε, ὁ ἡ, indotatus; (2) innuptus.

'Αιθλιυτὴρ, ῆρος, ὁ, certator. Ab

'Αιθλεύω, f. εύσω, certo, dimico, pugno; (2) mala perfero, malis exerceor. 'Αιθλεύειν βασιλῆϊ, πρὸ ἄνακτος. 'Οπόσ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀιθλιύωσιν. *Hesiod. Theog.* 435. Ab ἄιθλος.

'Αιθλιύωσιν, *colluctentur*, 3. pl. præs. conjunct.

'Αιθλίω, ῶ, f. ήσω, certo, dimico.

'Αιθλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator. Ab ἀιθλίω.

'Αιθλητὴς, ῆ, ὁ, idem et ab eod.

'Αέθλιον, ε, τὸ, certaminis præmium, βασιλῆος ἀέθλια πολλὰ καμόντος ἐσσόμενα, regi præmia magni laboris futura, *Call. in Delum*, 187. (2) certamen ipsum. ἀέθλιον Ἡρακλῆϊ ὕστατον ἔρρα γένοιτο, certamen Herculi ultimum ut foret, *Idem in Dianam*, 108. Ab eod.

'Αέθλιος, ε, ὁ ἡ, præmium reportans; οὐ μὴν ἵππον ἀέθλιον ἀμφιδέδηκας, non tamen equum curuleni insedisti, *Call. in Delum*, 113. (2) aptus ad certamen. Ab eod.

'Αεθλοθέτης, ε, ὁ, certaminis auctor; (2) qui certaminum curam agit. Ex ἄεθλον, *certamen*, et τίθημι, *pono.*

"Αεθλον, ε, τὸ, præmium certaminis; (2) labor; (3) certamen. Ἥνδον Ἰτωνίαδός μιν Ἀθαναίας ἐσ' ἄεθλα. venerant Itoniæ Minervæ ad certamina, *Call. in Cererem*, 75. Ab ἄεθλος.

'Αεθλονικία, ας, ἡ, victoria quæ ex certamine reportatur. Ex ἄεθλον et νίκη, *victoria.*

"ΑΕΘΛΟΣ, ε, ὁ, certamen; (2) labor.

'Αεθλοσύνη, ης, ἡ, certamen, concertatio; (2) miseria. Ab ἄεθλος.

'Αεθλοφόρος, ε, ὁ ἡ, qui præmium ex certamine reportat. Καὶ τὰν βῶν ἔφαγεν . . . . Καὶ τὸν ἀεθλοφόρον, καὶ τὸν πολεμήϊον ἵππον, et bovem devoravit . . . et curulem bellicumque equum, *Call. in Cererem*, 109. Ex ἄεθλον et φέρω.

'ΑΕΙ, *adv.* semper, perpetuo, *Il.* 1, 51; (2) sine intermissione; (3) usque ad, donec; (4) subinde; (5) perpetua quadam successione. Hinc ὁ ἀεὶ, sc. ὤν, qui semper est; ἀείποτε, semper; ἐς ἀεὶ, idem: διῦρ' ἀεὶ, huc usque. In compositione interdum adjicitur, ut ἀέναος, pro ἀείναος.

'Αειβλαστέω, f. ήσω, semper germino. Unde

'Αειβλαστὴς, ές, ὁ ἡ, semper germinans.

'Αειβλάστησις, εως, ἡ, perpetua germinatio.

'Αειβλύω, semper adfluo, perpetuo scaturio, *Hes.*

'Αειβρυὴς, ές, ὁ ἡ, semper scaturiens; (2) semper germinans. Ex ἀεὶ et βρύω.

'Αειγενετάων, *sempiternarum*, gen. plur. *Æol.* pro ἀειγενετῶν. Ab

'Αειγενέτης, ε, ὁ, sempiternus.

'Αειγενὴς, ές, ὁ ἡ, qui semper fuit et erit, sempiternus. Ex ἀεὶ et γίνομαι, *sum, fio.*

'Αείγνητος, ὁ ἡ, idem.

'Αείδελος, ε, ὁ ἡ, inconspicuus, qui non cernitur; (2) obscurus. Ex α priv. et εἶδω. (3) α int. valde conspicuus, *Steph. ex Nic.*

'Αείδιν, *canere*, præs. inf. *Dor.* pro ἀείδειν.

'Αείδιο, *cane*, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἀείδεσο, a verbo eod.

'Αείδηλος, ὁ ἡ, valde conspicuus, *Nic.* Ex α int. et εἰδεῖν.

'Αειδὴς, έος, ὁ ἡ, qui non cernitur, qui cerni non potest, obscurus, tenebricosus; (2) deformis. Ex α priv. et εἶδος, *species.*

'Αειδία, ας, ἡ, deformitas, *Suid.* Ex iisd.

'Αειδίνητος, ε, ὁ ἡ, semper in vorticem seu gyrum actus, qui semper circumagitur. Ex ἀεὶ et δινέω, *gyro.*

'Αείδιος, ία, ον, sempiternus, perpetuus, æternus, perennis, *Gl. V.* Ab ἀεί.

'Αειδιότης, ητος, ἡ, æternitas, perpetuitas, perennitas, *Gl. V.* A præc.

'Αειδοῦσα, præs. part. act. f g. *Dor.* pro ἀείδουσα.

"Αειδον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤειδον.

'Αείδοντι, *Dor.* pro ἀείδουσι, ab ἀείδω.

'Αειδουλία, ας, ἡ, perpetua servitus. Ex δοῦλος.

'Αείδρομος, ον, semper currens, *Cyr.*

'ΑΕΙΔΩ, f. ίσω, cano, canto, carmine celebro.

'Αειεγὼ, όος, ἡ, sempiternitas, æternitas. Ab ἀεὶ et ἐγὼ, *est*, vel ἑτάνα, *stare.*

'Αειζωΐα, ας, ἡ, vitæ sempiternitas, æterna vita. Ex ἀεὶ et ζωὴ, *vita.*

'Αείζων, ε, τὸ, sedum, *Philox. Angl.* SEMPREEN.

'Αείζωος, ε, ὁ ἡ, semper vivens.

'Αείζωτος, ὁ ἡ, semper cinctus, semper paratus, pro ἀείζωστος. Ex ἀεὶ et ζώννυμι.

'Αειζώων, όντος, ὁ. semper vivus, perennis. "Ενθεν ἀειζώοντα Θεωρίδος ἱερὰ Φοίβῳ Κεκροπίδαι πέμπουσι, hac de causa perennia Theoridis sacra Phœbo Cecropidæ mittunt, *Call. in Delum*, 314.

'Αειθαλέω, ῶ, f. ήσω, semper vireo. Ab

'Αειθαλὴς, έος, ὁ ἡ, semper virens, semper florens. Ex ἀεὶ et θαλέω, s. θάλλω.

'Αειθανὴς, ὲς, semper moriens, *Man.* Ex ἀεὶ et θνήσκω.

'Αειθερὴς, έος, ὁ ἡ, semper calidus, seu calefaciens. Ex ἀεὶ et θέρος, *æstas.*

'Αείκαρπος, ε, ὁ ἡ, semper fructificans, semper fructus habens. Ex ἀεὶ et καρπός.

'Αεικέα, *durum*, acc. sing. ab ἀεικής. Unde

'Αείκεια, ας, ἡ, et ἀεικία, indecentia; (2) contumelia; (3) indignitas, indignum facinus, peccatum. Ab ἀεικής.

'Αεικείη, indignitas, *Ion.* pro ἀείκεια.

'Αεικέλιος, ε, ὁ ἡ, indecorus, *Il.* 14, 84. (2) indignus; (3) vilis, contemnendus, contemptus. Ab eod.

'Αεικελίως, *adv.* indecenter, indigne.

'Αεικὴς, έος, ὁ ἡ, non consentaneus, indecens, indecorus, *Il.* 1, 340. (2) fœdus, *Il.* 10, 453. (3) indignus; (4) durus, asper. Ex α priv. et ἴκω, *similis sum.* Hinc

'Αεικίζω, f. ίσω, indecenter aliquem tracto, *Il.* 3, 546. (2) contumelia adficio. 'Αεικίζειν τὸν νεκρὸν, τὴν γῆν. "Ως ὁ μὲν "Εκτορα δῖον ἀεικίζει μενεαίνων, *Il.* 24, 22.

'Αεικινησία, ας, ἡ, motus sempiternus. Ex ἀεὶ et κίνησις, *motus.*

'Αεικίνητος, ε, ὁ ἡ, semper motus, qui semper et assidue movetur.

'Αεικινήτως, *adv.* cum perpetuo motu.

'Αείκωμοι, οἱ, semper lætantes seu comessantes, *Man.*

'Αεικῶς, *adv.* indecenter, indigne, præter morem. Ab ἀεικὴς, *indecens.*

'Αείλαλος, ε, ὁ ἡ, semper loquax. Ex ἀεὶ et λαλέω, *loquor.*

'Αειλαμπὴς, έος, ὁ ἡ, semper lucens, et splendens. Ex ἀεὶ et λάμπω, *luceo.*

'Αειλιβὴς, έος, ὁ ἡ, semper distillans et defluens; (2) perennis. Ex ἀεὶ et λίβω.

'Αείλογέω, ῶ, f. ήσω, semper loquor. Ex ἀεὶ et λόγος, *sermo.* Unde

'Αειλογία, ας, ἡ, verbositas, multiloquium, loquacitas, vel earundem rerum in loquendo inepta iteratio, vel perpetua garrulitas; (2) facultas, qua quis semper rei gestæ vel gerendæ rationes in promptu habet.

"Αειλος, ε, ὁ ἡ, sole carens, opacus. Ex α priv. et ἴλη, *solis splendor.*

'Αείμαργος, ὁ ἡ, semper insaniens, *Opp.*

'Αείμεναι, *spirare*, præs. inf. act. *Poet.* pro ἄἰμεναι, et hoc *Dor.* pro ἄημι, a verbo ἄω.

'Αειμνημόνευτος, ον, immortalis memoriæ.

'Αειμνήμων, ονος, ὁ ἡ, semper memor.

'Αείμνηστος, ε, ὁ ἡ, semper memorandus, *Gl. V.* memorabilis. "Ενθα βροτοῖς τὸν ἀείμνηστον τάφον ἰδρώοντα καθίζει, *Soph. Aj.* 1166. Ex ἀεὶ et μιμνήσκω.

'Αειμνήστως, immortaliter.

'Αειναόντων, gen. pl. ab ἀειναάων.

'Αείναος, ε, ὁ ἡ, semper fluens; (2) perennis, perpetuus. Ex ἀεὶ et νάω, *fluo.*

'Αείνας, αντος, ὁ, idem et ex iisdem.

'Αειναῦται, ων, οἱ, quasi semper nautæ, magistratus quidam Milesiorum. Ex ἀεὶ et ναύτης.

'Αεινεφὶς, ίδος, ἡ, cæcitas, quum oculi alicui semper nubecula sunt obducti, *Etym.* Ex ἀεὶ et νέφος, *nubes.*

'Αεινάθεια, ας, ἡ, passio perpetua, nunquam deficiens adfectio. Ab

'Αειναθὴς, έος, ὁ ἡ, semper patiens, sempiternæ passioni obnoxius. Ex ἀεὶ et πάθος.

'Αείπαις, αιδος, ἡ, semper virgo, *Suid.*

'Αειπαλὴς, έος, ὁ ἡ, qui semper vibratur, qui perpetuo motu agitur. Ex ἀεὶ et πάλος.

'Αειπαρθένος, ε, ἡ, semper virgo.

'Αειπλανὴς, έος, ὁ ἡ, semper vagus, qui perpetuis erroribus jactatur, vagabundus; (2) nugatorius, futilis. Ex ἀεὶ et πλάνη.

'Αείπλανος, ε, ὁ ἡ, idem et ex iisdem.

"Αειρα,

Ἄεισα, *suscepi*, 1. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἦεισα, a verbo ἀείρω, *suscipio.*

Ἀείραι, *suscipisse*, a. 1. inf. act. verbi ejusd.

Ἄεῖρον, *suscipe*, 2. sing. a. 1. imperat. act.

Ἀειῤῥέος, ὁ ᾗ ἡ, semper fluens, *Cyr.* Ex ἀεὶ et ῥεῖθρον.

Ἀείῤῥοος, *contr.* ἀείῤῥους, υ, ὁ ᾗ ἡ, semper et jugiter fluens. Ex ἀεὶ et ῥέω, *fluo.*

Ἀείῤῥυτος, υ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisdem.

Ἀείρυτος, semper et jugiter fluens. Ἐξ ἀειρύτου κρήνης, e fonte perenni, *Soph Œd. Col.* 469

ΑΕΙΡΩ, tollo, attollo, erigo, eveho; (2) affero, præbeo, infero. Ἀεῖραν τύχαι, Ζάρσος, αἴτόν τινα ἀείρασθαι πόλεμον τῷ βαρβάρῳ, *inferre.* Εὖθ' οἵγε ῥαιστῆρας ἀειράμενοι ὑπὲρ ὤμων, cum illi, malleis super humeros elatis, *Call. in Dian.* 59.

Ἀεῖς, *flans*, præs part act. verbi ἄημι, *flo.*

Ἄεισαν pro ἄισαντο, *cecinit*, 3. sing. a. 1. indic. med. verbi ἀείδω, *cano.*

Ἄεισατε, *canite*, 2. plur. a. 1. imperat. act.

Ἄεισης, *cecineris*, 2. sing. a. 1. conjunct. act.

Ἀεισθενὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, semper viribus pollens. Ex ἀεὶ et σθένος, *robur.*

Ἄεισιν, *spirant*, *Æol.* et *cum* ν ἐφελκ. pro ἄϊσι.

Ἀείσιτος, υ, ὁ ᾗ ἡ, qui quotidie victum ex publico Athenis in Prytaneo accipiebat. Ex ἀεὶ et σῖτος, *cibus.*

Ἀεισκῶπες, ων, αἱ, noctuæ certi generis. Ex ἀεὶ et σκώψ, *noctua.*

Ἄεισμα, τος, τὸ, cantio; (2) laus. Ἠτίδε τοὶ ἄεισμα, Hesiodi hic est versus, *Call. Epig.* 29, 1. Ab ἀείδω.

Ἀεισός, υ, ὁ ᾗ ἡ, semper servans. Ex ἀεὶ et σάω, *servo.*

Ἀεισῤῥιφὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, semper volubilis. Ex ἀεὶ et σῤῥίφω, *verto.*

Ἀείσυρος, υ, ὁ ᾗ ἡ, semper trahens, vel qui tarde incedit. Ex ἀεὶ et σύρω, *traho.* (*dubium.*)

Ἀϊέτας, α, ὁ, aquila, *Bœot.* pro ἀετὸς, ut dixere Θηβαῖοι, Θῆβαι, *apud Aristoph.* Σκύμνον παρ' ἀγκάλῃσιν ἀϊέτα βράσας, aquilæ catulum in ulnis quatiens, *Lycoph.* 461.

Ἀείυπνος, υ, ὁ ᾗ ἡ, semper dormiens. Epith. mortis, vel mortui. Ex ἀεὶ et ὕπνος.

Ἀειφανὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, semper apparens, semper conspicuus. Ex ἀεὶ et φαίνομαι.

Ἀειφλιγὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, semper ardens. Ex ἀεὶ et φλίγω, *uro.*

Ἀειφόρος, υ, ὁ ᾗ ἡ, semper ferens; (2) semper vernans; (3) semper ferens fructus. Ex φέρω.

Ἀειφρούρητος, ὁ ᾗ ἡ, semper custoditus, seu præsidio instructus. Ex ἀεὶ et φρουρέω.

Ἀείφρουρος, υ, ὁ ᾗ ἡ, idem; (2) semper custodiens. Ex iisdem.

Ἀειφυγία, ας, ἡ, perpetuum exilium. Ex φεύγω.

Ἀειφυλλία, ας, ἡ, frondium perpetuitas. Ab

Ἀείφυλλος, υ, ὁ ᾗ ἡ, semper frondens, perpetuo virens. Ex ἀεὶ et φύλλον, *folium.*

Ἀείχλωρος, υ, ὁ ᾗ ἡ, semper virens.

Ἀείχρηστος, υ, ὁ ᾗ ἡ, semper utilis, perpetuo bonus. Ex ἀεὶ et χρηστὸς, *utilis.*

Ἀεκαζόμενος, *invitus*, præs part. pass. Ab

Ἀεκάζω, cogo. Πόλλ' ἀεκαζομένη, *Il.* 6, 458. Ex α priv. et ἑκών.

Ἀεκήλιος, idem quod ἀεικέλιος, *Hom.*

Ἀικήλιος, υ, idem quod ἀεικέλιος, *Suid. Steph.* al. *Hes. Eustath. Il.* 6, 77.

Ἀέκητι, *adv.* invito, *Gl. V.* ἀεκήτι, ingratis, *Il.* 11, 636. Ab iisdem.

Ἀέκοντε, *inviti*, nom. dual. Ab ἀέκων.

Ἀεκήσιος, υ, ὁ ᾗ ἡ, invitus; (2) invito factus, expressus. Ex α priv. et ἑκήσιος.

Ἀέκων, ουσα, ον, invitus, *Il.* 1, 300. (2) imprudens, imperitus. Ex α priv. et ἑκών.

Ἀελίοιο, gen. sing. *Dor. Poet.* et *Ion.* pro ἡλίου.

Ἄελλα, ης, ἡ, procella, turbo.

Ἀιλλαῖος, α, ον, procellosus, rapidus.

Ἄελλας, άδος, idem quod ἀιλλαῖος, *Soph. ap. Hes.*

Ἀιλλίω, ῶ, f. ήσω, vi convolvo. Ab ἄελλα.

Ἀελμήεις, ἔσσα, εν, procellosus, turbinis in morem convolutus. Ab eod.

Ἀιλλὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, idem et ab eod.

Ἀιλλόθριξ, τριχος, ὁ ᾗ ἡ, densos habens capillos; (2) capillos habens varie intortos. Ab ἄελλα et θρὶξ, *capillus.*

Ἀίλλομαι, flo, spiro, *Etym.* Ab ἄελλα.

Ἀιλλόμαχος, υ, ὁ ᾗ ἡ, pugnans cum procella. Ex ἄελλα et μάχη, *pugna.*

Ἀιλλόποδες, *Hom. Hymn. in Vener.* veloces, nom. pl. ab ἀιλλόπους, *velox, celeripes.*

Ἀιλλοπόδης, α, ὁ, idem quod ἀιλλόπους, *Call.*

Ἀίλλοπος, ὁ ᾗ ἡ, velox tanquam procella, *Il.* 8, 409. Ex ἄελλα et πούς, *pes.*

Ἀιλλόπους, οδος, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisdem.

Ἀιλλὼ, nomen Harpyiæ; et unius ex canibus Actæonis *apud Ovid.*

Ἀιλλώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, procellosus; (2) velox.

Ἀιλπὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, insperatus, præter spem; item, spe carens. Ex α priv. et ἐλπὶς.

Ἄελπος, υ, ὁ ᾗ ἡ, idem.

Ἀιλπτέον, diffidendum. Ab

Ἀιλπτέω, ῶ, despero. Ab ἄελπτος.

Ἀιλπτία, ας, ἡ, desperatio. Vel potius rei improvisæ insperatæ interventus. Ἐξ ἀιλπτίης, ex improviso, *Archil. apud Heracl Pontic.* pag. 412, edit. Galei, Amstel. 1688. Ab eod.

Ἄελπτος, υ, ὁ ᾗ ἡ, insperatus, insperabilis, desperandus. Ἐξ ἄελπτα, ex improviso, *Herod.* 1, 111. Ἄελπτα νίκη, jurgia desperata, quæ componi unquam posse nemo speret. Εὖτέ γ' ἐξ ἀέλπτων Αἴας μετιγνώσθη θυμὸν Ἀτρεΐδαις μεγάλων τε νεικέων, siquidem post magna et desperata jurgia iram Atridis condonavit Ajax, *Soph. Aj.* 716.

Ἀίλπτως, *adv.* ex insperato, præter spem.

Ἀίλπω, non spero, despero. Καί ῥ' ἦγον ποτὶ ἄστυ, ἀίλποντες σόον εἶναι, *Il.* 7, 310.

Ἄιμμα, ατος, τὸ, nervus, chorda, qua tenditur arcus; (2) arcus; (3) vestimentum. Quasi ἄμμα, ab ἅπτω, *necto.*

Ἄϊναος, *perpetuo fluens*, *Poet.* pro ἀΐναος.

Ἀΐναος, vel ἀΐνηκος, υ, ὁ ᾗ ἡ· ἀΐναον ὕδωρ, jugis aqua, *Gl. V.* idem quod ἀΐναος, abjecto scilicet ι. Ex ἀεί.

Ἀίναων, οντος, idem quod ἀΐναος, *Hesiod.*

Ἀϊνάως, jugiter. A præc.

Ἀϊνάσασθαι, *perfundi*, præs. inf. pass. *Poet* pro ἀϊνάσθαι, a verbo ἀϊνάομαι, *perfundor.*

Ἀϊννόητος, ον, inopinatus, inexpectatus.

Ἄϊντων, gen. pl. part. præs act. ab ἄημι, *flo.*

Ἄϊξι, *augebat*, *Ion.* pro ἤϊξι, ab ἀΐξω.

Ἀιξίγονος, υ, ὁ ᾗ ἡ, membra augens; (2) corpus roborans. Ex ἀΐξω et γυῖον.

Ἀιξίνοος, ὁ ᾗ ἡ, quasi augens mentem, *Proc.*

Ἀιξιτόκος, υ, ὁ ᾗ ἡ, fœtum augens; (2) prolificus, fœtificus. Ex ἀΐξω et τόκος.

Ἀιξιτρόφος, ον, bene nutriens.

Ἀιξίφυτος, ὁ ᾗ ἡ, plantas augens, plantis dans incrementum. Ex ἀΐξω et φυτόν.

Ἀεΐξω, augeo, accumulo, *Il.* 6, 261. (2) proveho, promoveo; ἀΐξομαι, cresco. Ἄδηλον ἀΐξει, extollit, *Hesiod. Op.* 6. Ποίη τοσσὴν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀΐξετο, *Id. Theog.* 195. Ἄλλως βούταν φόνον Ἑλλὰς ἀΐξει, frustra mactationes boum promovet Græcia. frustra Græcia victimas immolat, *Eurip. Hippol.* 535-537. Δίκης σέβας οὔτοτ' ἀΐξων, justitiæ nullam curam habens, *Opp. Hal.* 2, 409.

Ἄϊπτος, ον, volare nondum valens, *Æsch.* (*si lectio sana.*)

Ἀιργέω, ῶ, f. ήσω, cesso ab omni opere, otior; (2) sum deses, piger.

Ἀιργηλὸς, λὴ, λὸν, iners; (2) otiosus, negotiis vacuus; qui jugum non passus est, (Epith. vituli) *Apoll. Rhod.* 4. 1186. Ab

Ἀιργὴς, ἐός, ὁ ᾗ ἡ, qui feriatur ab omni opere, nullum opus agens; (2) iners, piger, deses. Ex α priv. et ἔργον, *opus.* Hinc

Ἀίργητος, ον, idem.

Ἀιργία, ας, ἡ, cessatio ab opere; (2) inertia, desidia, pigritia; (3) cessatio ab aratione terræ.

Ἀιργίῃ, *otio*, dat. sing. *Ion.* pro ἀργίᾳ.

Ἀιργὶς, ὴ, ὸν, idem quod ἀιργὴς. Ἐπεὶ χέλυς ἐκτὸς ἀιργὸς, quando quidem lyra non amplius otiosa fuit, *Call. Apoll.* 16.

Ἀιρδὴν, *adv.* portando sublate. Ab ἀείρω, *tollo.*

Ἀιρδινὴς, ὶς, volans, qui in aëre versatur, *Ep.* Ex ἀὴρ et δίνη.

Ἀιρέθω, tollo, *Il.* 2, 449. (2) suspendo; ἀιρέθομαι, pendeo, suspensus sum; (3) inconstans sum, dubius sum, pendeo animi. Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠιρέθοντο, *Il.* 2, 448. Ab ἀείρω, *tollo.*

Ἀιρθεὶς, *evectus*, a. 1. part. pass. verbi seq.

Ἄιρθεν, *Il.* 8, 74, *evecti sunt*, 3. plur. a. 1. indic. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ἤρθησαν, a verbo ἀείρω, *tollo.*

Ἀερήϊος, υ, ὁ ᾗ ἡ, aërius; (2) multus, immensus. Ab ἀὴρ, *aër.* Unde

Ἀερία, ας, ἡ, caligo, aër tenebrosus.

Ἀερίζω, f. ίσω, aërius sum, aëria natura præditus sum. Ἀερίζων ἀτμὸς, *Dioscor.* Ab ἀέριος.

Ἀερίοικος, ον, aërius, de avibus, &c.

Ἀέριος, υ, ὁ ᾗ ἡ, aërius, qui est in aëre; (2) altus, magnus. Ab ἀὴρ.

Ἀερὶς, ίδος, ἡ, apis, *Hes.* ubi al. ἀκρίδες.

Ἀεριώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, aërius; (2) obscurus, caliginosus. Ab ἀέριος.

Ἀερκὴς, ὶς, idem quod ἄϊρκτος, seu immensus. *Call.*

Ἄερκτος, υ, ὁ ᾗ ἡ, non septus, nullo septo cinctus. Ex α priv. et ἕρκος, *septum.*

Ἀεροβατέω, ῶ, f. ήσω, *proprie*, incedo vel ambulo per aërem; (2) nugas sublimes capto, superbio. Ἀεροβατῶ ᾗ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, *Aristoph. Nub.* 225. Ex ἀὴρ et βαίνω.

Ἀεροβάτης, υ, ὁ, res sublimes et inanes tractans, superbus, alta petens.

Ἀεροδόνητος, ον, volans, áles. Ab ἀὴρ et δονέω.

Ἀερόδρομέω, ῶ, f. ήσω, per aërem curro. Ex ἀὴρ et inus. δρέμω, *curro.*

Ἀερόεις, ἐσσα, εν, caliginosus, obscurus. Ab ἀὴρ, *aër.*

Ἀεροειδὴς, ὲς, idem; item aërius.

Ἀερολέσχης, ου, ὁ ᾗ ἡ, inflato sermone utens; (2) qui de rebus inanibus et nugatoriis multum et magnifice loquitur. Ex ἀὴρ et λίσχη, *sermocinatio.*

Ἀερομαχέω, ῶ, f. ήσω, in aëre pugno.

Ἀερομαχία, ας, ἡ, pugna aëria, quæ fit in aëre, i. e. inanis et imaginaria.

Ἀερόμιελι, ιτος, τὸ, aërium mel, quod quidam manna biblicum esse putant. Ex ἀὴρ et μέλι, *mel.*

Ἀερομιτρέω, ῶ, f. ήσω, aërem metior; (2) res inanes et captum humanum transcendentes consector. Καὶ ταῦτα ὦν ἀνὴρ, ὃς ἀβδολισχεῖν τι δοκῶ καὶ ἀερομιτρεῖν, *Xenoph. Œcon.* 11, 3. Ex ἀὴρ et μιτρέω, *metior.*

Ἀερομιγὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, permixtus aëri. Ex ἀὴρ et μίγνυμι, *misceo.*

Ἀερόμορφος, ον, aërius, aëriformis.

Ἀερονηχὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, per aërem, sive in aëre natans, *Arist. Nub.* 336. Ex ἀὴρ et νήχω, *nato.*

Ἀεροναμέω, de saltatore, cum pedibus in aëre velut suspensus est. Ex ἀὴρ et νόμος, ut χειρονομέω.

Ἀεροπετὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, ex aëre delapsus. Ex ἀὴρ et πίπτω, *cado.*

Ἀεροπέτης, ου, ὁ ᾗ ἡ, in aëre volans. Ex ἀὴρ et πέτομαι, *volo.*

Ἀεροπορέω, ῶ, f. ήσω, in aëre gradior. Ab

Ἀεροπόρος, υ, ὁ ᾗ ἡ, aërigradus, aërivagus. Ex ἀὴρ et πόρος, *transitus.*

Ἀεροσκοπία, ας, ἡ, divinatio ex aëre. Ex ἀὴρ et σκοπέω.

Ἀεροτόμος, υ, ὁ ᾗ ἡ, aërem secans et findens. Ex ἀὴρ et τέμνω, *seco.*

Ἀεροφεγγὴς, ὲς, ὁ ᾗ ἡ, splendens, lucidus, sc. in modum aëris. Ab ἀὴρ et φέγγος, *lumen.*

Ἀεροφοίτης, υ, ὁ, aërem colens, in aëre versans. Ex ἀὴρ et φοιτάω, *ventito.*

Ἀερόχροος, *contr.* ἀερόχρους, υ, ὁ ᾗ ἡ, colorem aëris tenuem ac dilutum habens. Ex ἀὴρ et χρόα, *color.*

Ἄερσα, ros, *Dor.* pro ἕρσα.

Ἀερσίλοφος, υ, ὁ, conum habens altum et sublimem. Ex ἀείρω, *tollo*, f. *Æol.* ἄερσω, et λόφος.

Ἀερσίνοος, *contr.* ἀερσῖνους, υ, ὁ ᾗ ἡ, elatus animo, superbus. Ab ἀείρω et νόος.

Ἀερσίπνους, ὁ ᾗ ἡ, quod facit ut animi tollantur, spiritus sumentur. Ex ἀείρω et πνοὴ, *spiritus.*

Ἀερσίποδες,

'Αερσίποδις, *celeres*, nom. pl. ab *ἀερσίπους, ὁδος.*
'Αερσιπότης, *ου, ὁ*, vel potius *ἀερσιπέτης*, alte volans. Ab *ἀείρω, tollo*, et *πέτομαι, volo.*
'Αερσιπότητος, *ου, ὁ ἡ*, in sublimi se librans. Ex *ἀείρω* et *πετάομαι, volo.*
'Αερσίπους, *οδος, ὁ ἡ*, pedes in currendo, seu saltando, in altum tollens; (2) agilis, celer, *Il.* 3, 327. Ex *ἀείρω* et *πούς.*
'Αέρσω, *tollam*, f. 1. ind. act. *Æol.* pro *ἀερῶ*, a verbo *ἀείρω, tollo.* Unde
'Αερτάζω, f. *άσω*, tollo, attollo, elevo; (2) aufero. *Ἱέρταζε κάρη ἰτωμαδὸν, Apoll.* Ἡ μὲν *ἀερτάζουσα μέγα τρύφος·* illa quidem attollens magnum frustum, *Callim. Fragm.* 19, 1. *Θηρὸς ἀερτάζων δέρμα κατωμάδιον*, leonis exuvias circa humeros gestans, *Id. ibid.* 211.
'Αερτάω, idem et ab eodem.
'Αερώδης, *ὁ ἡ*, obscurus, caliginosus.
'Αέσαι, *spirasse*, a. 1. inf. act. ab *ἀέω, spiro.*
'Αεσαν, *dormierunt*, 3. plur. aor. 1. verbi *ἀέω, ἀῶ, Apoll. Rhod.* 4. 884.
'Αεσίμαινα, *ης, ἡ*, (ut. *Θαλάσσα*, mare) ventis agitatum, inquietum. Ex *ἄημι, flo*, et *μαίνομαι, furo.*
'Αεσίφρονα, *stolidum*, acc. sing. ab *ἀεσίφρων.*
'Αεσιφροσύνη, *ης, ἡ*, levitas, stultitia. Ab
'Αεσίφρων, *ονος, ὁ ἡ*, ventosus, levis, inconstans; (2) stultus, temerarius; (3) vanus. Ex *ἄω, flo*, et *φρὴν, mens.*
'Αέτιος, *ου, ὁ ἡ*, aquilinus. Ab *ἀετός.*
'Αετιδεύς, *έος, ὁ*, pullus aquilæ, *ἀετιδίης*, aquilæ pulli. Ab eod.
'Αετίτης, *ου, ὁ*, sc. *λίθος*, aëtites lapis. Ab
'ΑΕΤΟΣ, *οῦ, ὁ*, aquila; (2) fastigium ædificiorum, quod et *ἀέτωμα·* (3) uniuscujusque radii in rota ferramentum; (4) omen, ut *οἰωνός.*
'Αετοφόρος, *ου, ὁ*, aquilifer, signifer. A *φέρω.*
'Αετώδης, *ους, ὁ ἡ*, aquilinus. Hinc *τὸ ἀετῶδες*, genus aquilinum, item mos aquilinus. Ab *ἀετὸς, aquila.*
'Αέτωμα, *ατος, τὸ*, fastigii quoddam genus in tectis ædificiorum, præcipue templorum. *Cl. V.* fastigium. Vide *ἀετός.*
'Αεχήνες, *ων, οἱ*, pauperes, *Hes.* Ex *ἀεὶ* et *χαίνω, inhio, appeto*..(sed leg. est *ἀχῆνες* quorum loculi vacui sunt. v. *ἀχήν, Ern.*)
'Αέω, (inusit.) spiro; (2) dormio. Unde *ἀέσαμεν, Hom.*
"AZA, *ης, ἡ*, fuligo, sordes ex ignis flammis adhærentes camino; (2) nigredo, ex putredine; squalor; (3) reliquiæ lactis in vase arefactæ. *Scholiast. Theocr. in Idyll. 5*, 109. voc. Ἄζαι.
'Αζαίνω, sicco, exsicco. Ab *ἄζω*. Hinc
'Αζάλιος, *ου, ὁ ἡ*, aridus, siccus.
'Αζαλίος, *ία, ιον. Il.* 7, 239. idem.
'Αζαλίοιο, *aridi*, gen. sing. *Ion.* pro *ἀζαλέου.*
'Αζάνω, arefacio, sicco. Ab eod.
'Αζαχὴς, *έος, ὁ ἡ*, *Dor.* pro *ἀζηχής.*
"Αζει, *siccat*, 3. sing. præs. ind. act. verbi *ἄζω.*
'Αζείω, ferveo, *Suid.* Ex *α* intens. et *ζέω.*
'Αζειρέω, *ῶ*, sicco, *Hesych.* Ab *ἀζαίνω.*
"Αζειρος, *ου, ὁ ἡ*, non variegatus, nullis distinctus coloribus. Ex *α* priv. et *ζειρός.*
"Αζεο, *cole*, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro *ἄζεσο*, seu *ἄζου*, à verbo *ἄζομαι, colo.*
"Αζευ, *cole*, 2. sing. præs. ejusd. sed *Dorice.*
"Αζυγκτος, *ου, ὁ ἡ*, non jugatus; (2) cælebs, virgo; (3) non jugandus, non copulandus; *Ἀνηκτοίησας ἐπ' ἀζύγκτοισι πόθοισι*, concitasti ad amores illicitos, *Oppian. Cyneg.* 2. 425. Ex *α* priv. et *ζυγνυμι, jungo.*
'Αζιχὴς, *Hes.* V. *ἀζηχής.*
'Αζηχὲς, *adv.* incessanter, *Hom.*
'Αζηλία, *ἡ*, ab æmulatione vacuitas. Ab
"Αζηλος, *ου, ὁ ἡ*, quem nullus æmulatur; (2) levis, vilis, neglectus; (3) qui zelo, seu zelotypia, non ducitur; (4) miser, miserandus; (5) detestandus; (4) *καὶ μάλ' ἄζηλος θέα*, et spectaculum prorsus miserandum, *Soph. Elect.* 1482. *Τὰς δ', ἅσπερ ἰσορρόπους, ἐξ ὀλοΐων ἄζηλον ἐρύσαι βίον, χωρῆσαι πρός σε*, ad miseram vitam lapsæ, *Id. Trach.* 284. (5) *ἄζηλον ἔργον*, detestandum facinus, *Soph. Trach.* 745. Ex *α* et *ζῆλος.*
'Αζηλοτύπητος, *ου, ὁ ἡ*, quem æmulari, aut cui invidere, nemo solet. Ab
'Αζηλότυπος, *ου, ὁ ἡ*, zelotypia et invidia carens, a suspicione alienus. Ex *α* priv. et *ζηλότυπος, invidia percussus.*
'Αζήλωτος, *ον*, præter modum magnus, et supra invidiam aut spem assequendi positus; (2) contemptibilis, non invidendus, *Ern.*
'Αζήμιος, *ου, ὁ ἡ*, indemnis, damni expers; (2) impunitus. Inde *τὸ ἀζήμιον, ου*, impunitas; (3) nulla pœna dignus; Χ' *ὡ φράσας ἀζήμιός*, et qui indicavit (viam) nulla pœna dignus, *Soph. Elect.* 1108. Alludit ad legem Atheniensium qua pœna statuebatur adversus eos qui falso indicarant viam. Ex *α* priv. et *ζημία, damnum,*
'Αζημίως, *adv.* sine damno; (2) impune.
'AZH'N, *ένος*, barba, *Etymol.*
'Αζηοίων, sicco, *Suid.*
'Αζηρὸς, *ὴ, όν*, aridus: ab *ἄζω, Ern.*
'Αζήτητος, *ου, ὁ ἡ*, de quo quæstio non est habita. Ex *α* priv. et *ζητέω.*
'Αζητὸς, *ὴ, όν*, augustus, venerandus, *Suid.* Ab *ἄζω, veneror.*
'Αζηχὴς, *έος, ὁ ἡ*, magnum sonum edens, *Il.* 15, 25. (2) durus et aridus; [quia arida fracta fortiùs crepitant, *Ern.*] (3) continuus, perpetuus, qui fit sine intermissione. Hinc *ἀζηχὲς, adv. Il.* 4, 435, magno cum clamore, vel indesinenter. Ex *α* int. et *ἦχος, sonus.*
"AZOI, *ων, οἱ ἡ αἱ*, servi, servæ; famuli, famulæ.
'Αζυγὴς, *έος, ὁ ἡ*, injugatus; (2) cælebs. Ex *α* priv. et *ζυγὸς, jugum.*
'Αζυγία, *ας, ἡ*, q. d. injugatio, cælibatus. Ab
"Αζυγος, *ου, ὁ ἡ*, idem quod *ἀζυγὴς*, et ab eod. *Philox.* impar, dispar.
"Αζυμα, *ων, τὰ*, festum apud Judæos, quo a fermentatis abstinebant. Ab
"Αζυμος, *ου, ὁ ἡ*, non fermentatus, fermenti expers; (2) sincerus. Ex *α* priv. et *ζύμη.*
'Αζυμοφαγία, *ας, ἡ*, usus panis infermentati, *Suid.* Ex *ἄζυμος* et *φαγεῖν.*
"Αζυξ, *υγος, ὁ ἡ*, qui non est sub jugo; (2) cælebs, innupta; (3) singularis, cum alio non junctus. Ex *α* priv. et *ζυγός.*
"AZΩ, sicco, arefacio, unde et *ἄζομαι*, aresco. *Κιφαλὴν δ' γάνατα Σείριος ἄζει, Hesiod. Op.* 585. (2) tristor, cura et mœrore conficior; (1) 'Αζομένη κεῖται, arescens jacet, *Il.* 4, 487. (2) *Εἰ γάρ τις . . . ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος·* siquis enim tristetur animo dolens, *Hesiod. Theog.* 98.
"AZΩ, veneror, colo, *Il.* 1, 20. *Ταῦτ' ἄρα ἀζόμενος σίμα ἀριδίκητον υἱὸν, Hesiod. Theog.* 532. *Τῦτον δ' ἀζόμενος παύσθη χόλε·* eum itaque veneratus remisit iram.
'ΑΖΩΛΕ'Ω, *ῶ*, irascor, *Hes.*
"Αζωνος, *ου, ὁ ἡ*, qui sine zona est, discinctus. Ex *α* priv. et *ζῶνη.*
"Αζωος, *ου, ὁ ἡ*, animal non procreans; (2) vita carens. Ex *α* priv. et *ζῶον, animal*, vel *ζώη, vita.*
"Αζωρος, *ου, ὁ ἡ*, bene temperatus. Ex *α* int. et *ζωρὸς, merus.*
"Αζωστος, *ου, ὁ ἡ*, qui non est cinctus. *Gl. V.* discinctus. Ex *α* priv. et *ζωννύω.*
"Αζωτος, *ου, ὁ ἡ*, idem et ex iisd.
"Αη, *spirabat*, 3. sing. imp. ind. act. v. *ἄημι.*
'Αηδέω, *ῶ*, tædio afficior, fastidio. Ab *ἀηδής.*
'Αηδηκότες, *tædio adfecti, laboribus defessi*, nom. plur. perf. part. act. *Poet.* pro *ἠηδηκότες.*
'Αηδὴς, *έος, ὁ ἡ*, insuavis, fœdus, odiosus, *Philox.* Ex *α* priv. et *ἡδύς.*
'Αηδία, *ας, ἡ*, fœditas, injucunditas, molestia; (2) tædium. Ab *ἀηδής.*
'Αηδίζομαι, f. *ίσομαι*, tædio adficior, fastidio; (2) abhorreo. 'Αηδίζεσθαι *τῷ ξίνῳ*, a novitate rei abhorrere. Ab *ἀηδία.*
'Αήδιζον, *infestabant*, 3. plur. imperf. indic. act. *Ionicè* pro *ἠήδιζον*, a verbo *ἀηδίζω.*
'Αηδόνιος, *ου, ὁ ἡ*, et *ἀηδόνιος*, cantui lusciniæ similis, lugubris. Ab *ἀηδών.*
'Αηδονίηες, nom. pl. *Ion.* pro *ἀηδονίες.*
'Αηδονὶς, *ίδος, ἡ*, lusciniola; (2) luscinia. Dim. *γοερῶν ὄρνιν ἀηδονίδων*, flebilium luctum lusciniarum, *Callim. Lavac. Pall.* 94. *Οἷοι ἀηδονιδῆες, Theocr.* 15, 121.
'ΑΗΔΩ'N, *όνος, ἡ*, luscinia; (2) tibiarum lingula. *Ζωῦσιν ἀηδόνες*, sed Philomela tamen vivit tua, (tua musa, tua carmina,) *Callim. Epigr.* 2, 5.
'Αηδῶς, *adv.* insuaviter, fœde; tædiose, *Gl. V.* (2) gravatim; (3) inimice. Ab *ἀηδής.*
'Αήθεια, *ας, ἡ*, insolentia, insueta novitas; desuetudo, *Gl. V.* Ab *ἀήθης.*
'Αηθείη, insolentia, *Ion.* pro *ἀηθεία.*
'Αήθεσσον, *Il.* 10, 493, *insuetus eram*, 1. sing. imp. ind. act. *Ion.* pro *ἠήθεσσον·* ab
'Αηθέσσω, insuetus sum. 'Αήθεσσον *γὰρ ἴπ' αὐτῶν, Il.* 10, 493. Ab *ἀήθης.*
'Αηθέω, *ῶ*, f. *ήσω*, insuetus sum. Ab eod.
'Αήθης, *ους, ὁ ἡ*, insuetus, insolens; (2) qui non format et instituit mores. Ex *α* priv. et *ἦθος, mos.*
'Αηθίζομαι, desuesco, *Gl. V.* non fero propter insolentiam, *apud Strab.* Ab *ἀήθης.*
'Αήθως, *adv.* præter morem; (2) inexperte.
'Αήκης, *εος, ὁ ἡ*, aciem non habens, non acutus, obtusus, hebes. Ex *α* priv. et *ἀκή.*
"Αημα, *ατος, τὸ*, spiritus, flatus, flatus venti, spiraculum. 'Εκ' *μίγα πελύ τ' ἄημα φυσάων·* vastumque spiritum follium. *Callim. in Dian.* 55. Ab *ἄω*, seu *ἄημι, spiro.*
'Αήμεναι, præs. inf. med. *Dor.* pro *ἀῆναι.* Ab
"Αημι, flo, spiro, *ᾶις*, flabat, *ᾱείς, ᾱέντος*, spirans, part. *ἄημαι*, spiro, *ἄητο*, spirabat. *Τοῖος ἄηθ' οἷον τε πολυχρύσε 'Αφροδίτης, Hesiod. Scut.* 8. Ab *ἄω, spiro.*
'Αημερία, *ας, ἡ*, immitis animi adfectio; (2) immanitas. Ex *α* priv. et *ἥμερος, mitis.*
'ΑΗ'Ρ, *έρος, ὁ*, aër; (2) cœli temperies; (3) *ἡ ἀὴρ*, caligo, aër tenebrosus; *Ἐρεβεννὴ ἀὴρ*, nigra caligo, *Il.* 5, 864.
"Ανσις, *έος, ἡ*, ventus, flatus, spiritus. Ab *ἄω, flo.*
'Αήσσατος, *ου, ὁ ἡ*, invictus; (2) incomparabilis, *Dor.* pro *ἀήσσητος, ἀήττητος.* Ex *α* priv. et *ἠσσάομαι, vincor.*
'ΑΗ'ΣΤΑΟΣ, *ύλη, υλον*, molestus; (2) iniquus, injustus, *Il.* 5, 876. V. *αἰσύλος.*
'Αήσυρος, *ου, ὁ ἡ*, levis, agilis; (2) tenuis; (3) sublimis, in sublimi degens, qui in aëre suspensus fertur. Ex *ἀὴρ*, aër, et *σύρω.*
'Αήτας, accus. plur. ab *ἀήτης, ου, flatus.*
'Αητίομαι, volo, cum auris vagor. Ab *ἀήτης.*
'Αήτη, *ης, ἡ*, ventus, flatus. *Ὅτι οἱ κατίδησας ἀήτας*, quando ei obstrinxeras ventos, *Callim. in Dian.* 230. Ab *ἄω, flo.*
'Αήτης, *ου, ὁ*, idem et ab eod. *item* avis, apud *Arat.*
"Αητο, *spirabat*, 3. sing. imperf. med. verbi *ἄημαι.*
'Αητόῤῥοος, *contr. ἀητόῤῥυς, υ, ὁ ἡ*, ventis fluens, seu ex quo fluente venti oriuntur, *vox ficta Platonis.* Ex *ἀήτη, ventus*, et *ῥέω, fluo.*
"Αητος, *ου, ὁ ἡ*, qui vento perflatur, ventis ac flatibus expositus, *Il.* 18, 410. (2) insatiabilis; (3) magnus. Ab *ἄω, flo.*
'Αητὸς, *ὁ*, aquila, apud *Arat.*
'Αήττητος, *ου, ὁ ἡ*, inexpugnabilis, invictus, insuperabilis; (2) qui nulli labori succumbit, nulli largitioni, &c. Ex *α* priv. et *ἡττάομαι, vincor.*
"Αηχος, *ου, ὁ ἡ*, sine voce: *ἄηχος φωνὴ, Aret. De causis et signis diut. morb.* 1, 2. Ab *α* priv. et *ἦχος, sonus, vox.*
"Αθ' pro *ἄτ'*, ob sequentem adspiratam, et *ἄτ'* pro *ἄτε*, quippe.
'Αθάλασσος, seu *ἀθάλαττος, ου, ὁ ἡ*, maris expers. Ex *α* priv. et *Θάλασσα.* Unde
'Αθαλάσσωτος, seu *ἀθαλάττωτος, ου, ὁ ἡ*, maris inexpertus, rei nauticæ rudis, insolens navigandi.
'Αθαλλὴς, *έος, ὁ ἡ*, non virens, aridus. Ex *α* priv. et *Θάλλω, vireo.*
'Αθαλπέως, *adv.* sine calore seu æstu. Ex *α* priv. et *Θάλπω, calefacio.*
'Αθαμβεῖ, *adv.* intrepide, impavide. Ab
'Αθαμβὴς, *έος, ὁ ἡ*, intrepidus, impavidus. Ex *α* priv. et *Θάμβος, stupor.* Unde

'Αθαμβία,

'Αθαμβία, ας, ἡ, terroris vacuitas.
"Αθαμβος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, idem quod ἀθαμβής.
'Αθάνα, Minerva, *Dor.* pro 'Αθήνη. *Callim. Lav. Pall.* 79.
'Αθαναία, idem quod 'Αθηναίη, Minerva. *Callim. Lav. Pall. 5.*
'Αθανασία, ας, ἡ, immortalitas.
'Αθανάτων, acc. sing. *Dor.* pro ἀθανάτην.
'Αθανάτηισι, dat. pl. *Ion.* pro ἀθανάταις.
'Αθανατίζω, f. ίσω, immortalem reddo:
'Αθανατισμός, ῦ, ὁ, immortalitas, in deos relatio.
'Αθάνατος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, immortalis; (2) sempiternus, æternus, perpetuus; et *in plurali* οἱ ἀθάνατοι, dii immortales; (3) decem millia militum selectorum in exercitu Persarum, qui ita dicebantur, quod, uno mortuo vel occiso, statim legeretur. alius, numerusque adeo idem semper maneret. Ex α priv. et θάνατος, *mors.*
"Αθαπτος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, insepultus, inhumatus. Ex α priv. et θάπτω, *sepelio.*
'ΑΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, pultis genus, apud *Aristoph.*
'Αθαρσὴς, ίος, ὁ ᾖ ἡ, fiduciæ expers, timidus. Ex α priv. et θάρσος, *fiducia.*
'Αθαυμασία, ας, ἡ, et ἀθαυμαξία, vacuitas ab admiratione. Ab
'Αθαύμαστος, ον, expers admirationis. Ab α priv. et θαυμάζω, *miror.* Hinc
'Αθαυμαστὶ, et ἀθαυμαστὶ, *adv.* citra admirationem.
'Αθεάμων, ονος, ὁ ᾖ ἡ, qui non spectat. Ex α priv. et θεάομαι, *specto.* Unde
'Αθέατος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui non spectatur, invisibilis, non visus; (2) qui non vidit.
'Αθεὶ, *adv.* sine Deo, sine numine. Ex α priv. et Θεὸς, *Deus.*
'Αθείητα, nom. pl. n. g. *Ion.* pro ἀθίατα, ab ἀθίατος.
'Αθεησίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ἀθεησία, copia videndi adempta, *Aret. De curat. diut. morb.* 1, 4. Ex α priv. et θεάομαι, *specto.*
'Αθεΐα, ας, ἡ, impietas. Ex ἄθεος.
'Αθείαστος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, numine divino non adflatus, non divinus. Ex eod.
'ΑΘΕ'ΓΓΩ, f. ξω, mulgeo; (2) sugo, *Hes.*
'Αθέλητος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, quod præter voluntatem fit. Ab ἀθέλω.
'Αθελήτως, *adv.* involuntarie; præter voluntatem, *Ath.*
"Αθελκτος, ον, immitis, implacabilis. Ab α priv. et θέλγω, *lenio.*
"Αθελξις, ιως, ἡ, suctio, mulctus, *Ern.* apud *Hippocr.* explic. *attractio.* Sed vox est suspecta. Ab ἀθέλγω.
'Αθέλω, f. θελήσω, nolo.
'ΑΘΕΜΒΕ'Ω, ῶ, lascivio, *Hes.*
'Αθεμίλιος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, fundamento carens, sine fundamento. Ex α priv. et θεμέλιον.
'Αθέμιτος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, idem et ex iisd.
"Αθεμις, ιδος, ὁ ᾖ ἡ, illicitus, nefastus. Καὶ τότε γνὺς ἴσχυις ἄθεμιν δόλον, etiam tunc sentiens ischyis nefariam fraudem, *Pind. Pyth.* 3, 55.
'Αθεμιστία, ας, ἡ, actio nefaria. Καὶ τοὺς ὑποστρατευομένους ἐς ὁμοίας ἀθεμιστίας ἄγουσιν, et milites suos ad eadem facinora ducunt, *App. Bell. Civ.* 2, 77.
'Αθεμίστιος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, injustus. Ex α priv. et θέμις, *jus.*
'Αθέμιστος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, injustus, nefarius. Τὰς τὰ τοιαῦτα παρὰ τῶν θεῶν συνβαινόμενας ἀθεμίστα ποιεῖν ἠγεῖτο, ea qui a diis quærerent, nefarie ducebat agere, *Xenoph. Memor. Socr. Dicta.* 1, 1, 9.
'Αθεμιτεργία, ας, ἡ, facinus nefarium, scelus. Ex ἀθέμιστος et ἔργον, *opus.*
'Αθεμιτογαμίη, seu ἀθεμιτογαμίω, incestas nuptias celebro, *Pseudo Clem.* apud *Euseb.*
'Αθεμιτογαμία, ας, ἡ, incestæ nuptiæ, *Suid.* Ex ἀθέμιτος et γάμος, *nuptiæ.*
'Αθεμιτόγαμος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui incestas init nuptias, *Suid.* Ex iisd.
'Αθεμιτοποιὸς, ῦ, ὁ ᾖ ἡ, infanda faciens, infanda gerens, *Gl. V.* Ex ἀθέμιτον et ποιῶ.
'Αθέμιτος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, nefarius, infandus, nefandus, illicitus, *Philox.* Hinc τὸ ἀθέμιτον, ᾱ, nefas. Ex α priv. et θεμιτός.
'Αθεμιτεργίω, ῶ, nefanda patro, *Suid.* Ex ἀθέμιτος et ἔργον, *opus.*
'Αθεμιτεργὸς, ὁ ᾖ ἡ, qui vel quæ nefaria patrat. 'Αθεμιτεργὶν ᾗ μοιχαλίδα ὡς ὅτι τάχιστα τι μορήσασθι, de scelerata et moscha quam primum sumite pœnas, *Heliodor.* lib. 8.
"Αθεος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui sine Deo est, Deum tollit, impius. Ex α priv. et Θεός. Hinc
'Αθεότης, ητος, ἡ, ignoratio Dei, impietas.
'Αθεραὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἀθερὴς, *Nic.*
'Αθεραπευσία, ας, ἡ, cultûs negligentia, item omnino, cum corpus male habetur; (2) neglectus, contemptus, sc. ejus quem servare, curare, tueri debebamus. Ex α priv. et θεραπεύω, *colo.*
'Αθεράπευτος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, incultus, qui corpore horrido et inculto est; (2) neglectus; (3) immedicabilis, insanabilis Ex iisd.
'Αθερεγινὴς, ίος, ὁ ᾖ ἡ, spicas seu aristas habens vel generans. Ex ἀθὴρ et γίνομαι.
'Αθεριγινὴς, ίος, ὁ ᾖ ἡ, idem et ex iisd.
'Αθερὴς, ίδος, spicatus, acutus. 'Ηρύγγιον τιτθόμοις ἀθερηΐδα ῥίζαν, eryngi spicatam radicem cædas, *Nic. Ther.* 849.
'Αθερὴς, ίος, ὁ ᾖ ἡ, inspicatus, acutus; (2) contemptus. Ab ἀθὴρ, (prius debet esse ἀθερὴς, posterius repetendum, ab α priv. et θέρω, *foveo*, unde θεραπεύω, *Ern.*)
'Αθερίζόσκης, ᾱ, ὁ, aristis vescens, ap. *Ding. L.*
'Αθέριζον, *parvi penderunt*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠθέριζον, a verbo
'Αθερίζω, f. ίσω, sperno, rejicio, contemno, sc. velut spicas degeneres. 'Ανδράσιν ἀμίλητα, ᾗ ἤ ποτέ μ' οὐ γ' ἀθέριζον, *Il.* 1, 261. Ab ἀθὴρ, *spica.*
'Αθερίνη, ης, ἡ, atherina piscis Ab eod.
'Αθέριξ, ικος, ὁ, arista, cuspis spicæ. Ab eod.
'Αθερίσσω, f. ίξω, idem quod ἀθερίζω.
'Αθέριστος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, non demessus, adhuc in spica; (2) neglectus. Ab ἀθερίζω, vel ex α priv. et θέρος, *messis.*
'Αθέρμαντος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, non calefactus; (2) qui non calefit.
"Αθερμος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, calore vacans.
'Αθερολόγος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, spicilegus, qui aristas seu spicas colligit. Ex ἀθὴρ et λέγω.
'Αθερώδης, ους, ὁ ᾖ ἡ, aristas habens. Ab ἀθὴρ.
'Αθέρωμα, ατος, τὸ, tuberculum in capite nasci solitum. Ab ἀθέρα.
'Αθετία, ας, ἡ, inconstantia, perfidia. Ex α priv. et θέσις, *positio.*
'Αθεμία, ας, ἡ, transgressio legis, iniquitas, scelus. Ab ἄθεμος.
'Αθέσμιος, et "Αθεσμος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, lege carens, exlex, qui legem non observat; (2) de quo lex non est posita; (3) illicitus, iniquus. Ab α priv. et θεσμὸς, *lex.*
'Αθεσμόβιος, ον, improbus, nullis legibus obediens.
'Αθεσμόλεκτρος, ον, incestas nuptias celebrans, in incesto matrimonio vivens.
'Αθεσμοφάγος, ὁ ᾖ ἡ, vetita edens, *Man.*
'Αθέσμως, *adv.* illicite, nefarie, contra leges.
'Αθέσφατος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, ineffabilis, ingens, *Il.* 3, 3. Ex α priv. et θέσφατος, *a Deo pronunciatus.*
'Αθετεῖ, *rejicit*, 3. sing. præs. pro ἀθετέει, ab
'Αθετέω, ῶ, f. ήσω, abrogo, aboleo, irritum facio; (2) rejicio, improbo; (3) sperno; (4) contumeliose tracto; (5) prævaricor. *Philox.* ἀθετῶ, reprobo, decipio; ἀθετεῖ, refellit, decipit, idem. ἠθέτησα, reprobavi, *Gl. V.* decepi: ἠθέτησαν, deceperunt, *Philox.* aor. 1. ἠθετημένος, abrogatus, perf. part. pass. 'Αθετεῖτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀρχῶν. Οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι, *Marc.* 6, 26. (2) παραχωρῆσαι δύναιτ' ἄν τι, ἢ ἀθετῆσαι, concedere aliquid posset, aut improbare, *Arrian. in Epictet.* 230. Hinc
'Αθέτημα, ατος, τὸ, abrogatio, improbatio.
'Αθέτησις, ιως, ἡ, abrogatio; (2) deceptio.
"Αθετος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, irritus, abdicatus; (2) ineptus, inutilis. *Gl. V.* inhabilis. Ex α priv. et θετὸς, *positus.* Hinc
'Αθέτως, *adv.* inconstanter; (2) inepte; (3) improbe.
'Αθεωρησία, ἡ, negligentia, in spectando, considerando.
'Αθεωρητὶ, *adv.* sine contemplatione, negligenter. Ab
'Αθεώρητος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, non spectabilis, in adspectum non cadens; (2) improvisus; (3) a contemplatione alienus, negligens in cognoscendo, considerando. Ex α priv. et θεωρητὸς, *spectabilis.*
'Αθεωρήτως, *adv.* non spectabiliter, invisibiliter; (2) imperite, negligenter, temere.
'Αθέως, *adv.* impie, scelerate, sine Deo. "Ωδ' ἀκάρπως κἀθέως ἐφθαρμένης, numinis ira adflictæ, *Soph. Œd. Tyr.* 254.
'Αθήητος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, non perspicuus, non visus, latens, occultus: *Ion.* pro ἀθέατος.
"Αθηλος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, ablactatus; (2) qui lac non suxit. Ex α priv. et θηλή.
'Αθήλυντος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, non effeminatus, virilis; (2) indomitus; (3) durus. Ex α priv. et θῆλυς, *femineus.*
"Αθηλυς, εως, ὁ ᾖ ἡ, idem et ex iisd.
'ΑΘΗΝΑ˜, ᾶς, ἡ, Minerva, Pallas.
'Αθήναζε, *adv.* Athenas. Ab 'Αθῆναι.
'Αθῆναι, ῶν, αἱ, Athenæ, urbs Atticæ.
'Αθηναίη, ης, ἡ, idem quod 'Αθηνᾶ, *Ionic.*
'Αθηναῖον, ᾱ, τὸ, Athenæum, templum Minervæ. Ab 'Αθηνᾶ.
'Αθηναῖος, αία, αῖον, Atheniensis.
'Αθήνη, ης, ἡ, Minerva, Pallas, *poetice.*
'Αθήνηθεν, *adv.* Athenis, *from Athens.*
'Αθήνησι, *adv.* Athenas, *to Athens.* Ab eod.
'Αθηνογέρων, οντος, ὁ, senex scholasticus, qui in senectute literis operam navat. Ex 'Αθήνη, Minerva, quæ studiorum præses credebatur, et γέρων, *senex.*
'ΑΘΗ'Ρ, έρος, ὁ, pars spicæ acuta; (2) spica; (3) spica degener; (4) summa pars cuspidis sagittæ; (5) mucro gladii. (1) χαλεπὸν γὰρ, οἶμαι, ᾗ τοῖς ὄμμασι ᾗ ταῖς χερσὶ γίγνεσθαι ἀντίον ἀχύρων ᾗ ἀθέρων θηρίζειν, nam et oculis et manibus, ut mihi videtur, molestia quædam exhibetur, si quis adversus paleas et aristas motat, *Xenoph Œcon.* 18, 1.
'Αθήρα, ας, ἡ, idem quod ἀθέρα.
'Αθήρευτος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, a venatore non indagatus; (2) a venatore non captus; (3) sine feris. A θηρεύω, *venor.*
'Αθηρηλοιγὸς, ῦ, ὁ, ventilabrum minutissimas paleas dissipans. Ex ἀθὴρ et λοιγός.
'Αθηρία, ας, ἡ, penuria ferarum. Ab ἄθηρος.
'Αθηρόξεστον, ᾱ, τὸ, ventilabrum; (2) cochlear, quo puls in olla agitatur. Ex ἀθὴρ, *arista*, vel ἀθήρα, *puls*, et ξέω, *comedo.*
"Αθηρος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, feris seu belluis carens; (2) expers venationis; (3) qui capi non potest. Ex α priv. et θὴρ, *fera.*
'Αθησαύριστος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, non repositus in thesauro; (2) qui recondi et adservari nequit; (3) qui nihil recondit in crastinum, prodigus. Ex α priv. et θησαυρίζω.
'Αθήτευτος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, nemini mercenarius, qui nulli servit ob mercedem. Ex α priv. et θητεύω, *mercede servio.*
'Αθίγγανος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui tangi non vult, intactus. Ex α priv. et θιγγάνω, *tango.*
'Αθιγὴς, ίος, ὁ ᾖ ἡ, intactus. Ex θίγω.
"Αθικτος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, intactus; (2) integer, illibatus, intemeratus. (1) μύρτιον δὲ χεῖρες ἄθικτοι, *Call. Dian.* 201. (2) ἐνὸς δ' ἄθικτος, ᾧ με νῦν ἑλεῖν δόκεις, unius vero *criminis sum* immunis, *Eurip. Hipp.* 1002. Ab iisd.
'Αθίκτωρ, ορος, ὁ, idem et ex iisd. *Hes.*
'Αθλεύω, f. εύσω, certo, certamen ineo, *Il.* 7, 453. (2) mala tolero, malis exerceor. Ab ἆθλος, *certamen.*
'Αθλέω, ῶ, f. ήσω, *Il.* 7, 453. idem et ab eod. 'Εὰν δὲ ᾗ ἀθλῇ τις, ὁ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ, 2 *Tim.* 2, 5.
"Αθλημα, ατος, τὸ, certamen, pugna. Ab ἀθλέω.
"Αθλησις, ιως, ἡ, certatio athletica; (2) certamen seu certatio quævis. Ab eod.
'Αθλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator, athleta; (2) certaminum peritus. Ab eod.
'Αθλητὴς, ῆ, ὁ, idem et ab eod. (2) in quocunque genere peritus et exercitatus; (3) profusus in aliquo genere, ut libidine. Hinc
'Αθλητικὸς, ἡ, όν, athleticus, ad athletas seu certatores

certatores pertinens; (2) robustus ac firmus.

'Αθλητικῶς, *adv.* athletice, athletarum more.

'Αθλητῶν, *luctatorum*, gen. plur. ab ἀθλητής.

"Αθλιος, ία, ιον, miser, ærumnosus, malis exercitus. Πῶς δ' τάττε ἀθλίως ἂν τις ἧττον πόνητας δικαίως νομίζοι; *Xenoph. Hier.* 4, 10. Ab ἆθλος. Hinc

'Αθλιότης, ητος, ἡ, miseria, ærumna.

'Αθλίως, *adv.* misere, ærumnose, infeliciter.

'Αθλοθησία, ας, ἡ, præmii propositio, ipsum munus et officium athletarum, *Steph.*

'Αθλοθιτέω, ῶ, f. ήσω ludos præbeo; præmium certatoribus propono, sicut athlotheta; vel generaliter præmia cuilibet propono. 'Ηθλοθέτει ἀρετὴ, præmium proponebat virtus, *Joseph. Maccab.* 17. Ab ἆθλον et τίθημι, *pono.*

'Αθλοθιτήρ, ῆρος, ὁ, idem quod

'Αθλοθέτης, ου, ὁ, munerarius certaminis, seu qui præmium certaminis constituit; (2) qui quodvis præmium proponit. Ex iisd.

"Αθλον, ου, τὸ, certaminis præmium; (2) præmium quodlibet; (3) merces sceleris, *i. e.* pœna; (4) labor, ærumna; (5) certamen. (5) ἐπὶ Πατρόκλῳ ἆθλα, certamina in honorem Patrocli, *Ælian. Hist. Var.* 13, 14. Ab ἄεθλος.

"Αθλος, ου, ὁ, certamen; (2) labor, laboriosum negotium. Ab cod.

'Αθλοθεσία, ἡ, præmiorum constitutio; (2) ipsum munus et officium athletarum; (3) item mutua depositio utriusque concertantium, *Aristoph.*

'Αθλοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, victor, qui præmium certaminis reportat, *Il.* 9, 124. Ex ἆθλον et φέρω, *fero, reporto.*

"Αθολος, ου, ὁ ἡ ἡ, non turbidus, non turbatus, purus, limpidus. Ex α priv. et θολός.

'Αθόλωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non turbatus, limpidus. Κρήνης τ' ἀενάου ἡ ἀταρβύτου, ἥτ' ἀθόλωτος quique limpidus sit, *Hesiod. Oper. et Di.* 595. Ex α priv. et θολόω, *turbulentum reddo.*

"Αθορος, qui nondum iniit fœminam. ᾧ καθ' ἕκαστον ἔτος αἱ παρθένοι χίμαιρον ἄθορον ἐκρέμναν, in hujus honorem quotannis virgines suspendebant hircum, qui nondum capras inierat. *Anton* lib. cap. 13.

'Αθορύβωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non perturbatus; (2) qui non perturbatur. Νομίζων ἐν τῷ τοιούτῳ τί, τε ἀτρεμὲς ἡ ἀνεκπληκτότατον ἡ ἀθορυβητότατον ἡ ἀκμαρτητότατον ἡ δυστυξυλυτότατον εἶναι, quippe qui existimabat in ejusmodi ordine et quietem suorum militum, et summam a terrore et tumultuatione, et peccatis et insidiis vacuitatem esse sitam, *Xenoph. Agesil.* 6, 7. Ex α priv. et θόρυβος.

'Αθόρυβος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iisd.

'Αθορύβως, *adv.* sine tumultu, tranquille.

'ΑΘΡΑΓΈΝΗ ης, ἡ, arbor quædam ex qua optima igniaria fiunt.

"Αθραυστος, ου, ὁ ἡ ἡ, infractus, inquassatus; (2) integer, non vulneratus, aut diminutus.

"Αθρεπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non nutriens, nutriendi expers, *Ern.*

'ΑΘΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, video, cerno, intueor; (2) dispicio, considero, perpendo; (3) circumspicio et cum intentione intueor. 'Αθρεῖν τὰς τῶν ἄλλων συμφοράς· πῶς πόπτρον, μή τι γίνηται. 'Αλλ' ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νιφᾷ, *Eur. Hec.* 674. Ὅς κέ τιν' ἀθανάτων, ὅκα μὴ θεὸς αὐτὸς ἵληται, ἀθρήσῃ, μισέῳ τῦτον ἰδεῖν μιγάλῳ, *Callim. Lav Pall.* 101. Ἐς δ' ἐμὲ φίγγη ἀθρήσας, φήσις . . . . *Id. Epigr.* 58, 3.

'Αθρήματα, των, τὰ, munera a cognatis novæ sponsæ missa, quum se primum conspiciendam præbebat, *Hes.* Ab ἀθρέω.

'ΑΘΡΙΗΝΗ, ης, ἡ, genus apis, *Suid.*

'Αθρηνὶ seu ἀθρηνεὶ, *adv.* absque luctu, sine lacrymis. Ex α priv. et θρῆνος, *luctus.*

'Αθρητέος, ου, diligenter inspiciendus, inquirendus. 'Αθρητέον δὲ γὰρ, πῶς ποτε δόλων φιλοσοφήσας, νόμως, κράτιστος τῇ πόλει κατέβηκεν, *Xenoph. Sympos.* 8, 39.

'Αθρίγγωτος, ὁ ἡ ἡ, non septus, non loricatus. Ab α priv. et θρίγγος, *septum, lorica.*

"Αθρικτος, ου, illæsus, indeceptus, *Ern.*

"Αθριξ, τριχος, ὁ ἡ ἡ capillis sive pilis carens, glaber, *Arct.* Ex α priv. et θρίξ, *pilus.*

'Αθριπόδιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, a vermibus non arrosus, sive exesus. Ex α priv. et θρίψ, *vermis*, et ἰδιόω, *edulis*, ab ἴδω, *edo.*

'Αθροίζω, f οίσω, congrego, colligo, coacervo; et (2) *in passivo*, sum apud me, potens mei. 'Αθροίζειν εἰς ἕνα τόπον, πολλὰς πολίτας· ἀθροίζεσθαι εἰς ἑαυτὸν, apud se esse. "Αλλος δὲ Καδμεῖ λαὸν ὧδ' ἀθροίζεται, *Soph. Œd. Ty.* 143. Πολλὴν ἀθροίζας ἀσπίδ' Ἀργείων, exercitum. *Eur. Ph* 78. (1) ἄγει magnas quas collegit Danaidum copias secum trahit, *Eur. Phœn.* 78. *Xenoph. Œconom.* 9, 6. Ab ἀθρόος.

'Αθροίσασα, *quæ congregavit*, part. f. aor. 1.

'Αθροίσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, frequens, celebris, confertus; (2) congregans, congregando inserviens Ab ἀθροίζω.

"Αθροισις, εως, ἡ. congregatio, coacervatio, conventus, *Philox.* Ab ἀθροίζω.

"Αθροισμα, ατος, τὸ, congeries, collectio, acervus; (2) cœtus, multitudo. *Philox.* globus, caterva. Ab eod. Hinc

'Αθροισματικὸς, ἡ, όν, congregativus, collectivus.

'Αθροισμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἀθροισμα.

'Αθροιστήριον, ου, τὸ, congregationis locus.

'Αθροιστὴς, ῆ, ὁ, congregator, collector.

'Αθροιστικὸς, ἡ, όν, vim congregandi habens, collectivus. Ab ἀθροίζω, *congrego.*

'Αθροιστικῶς, *adv.* catervatim, *Gl. V.*

'Αθρόον, *adv.* pro ἀθρόως, quod vide.

'ΑΘΡΟ'ΟΣ, ία, όον, *contr.* ᾶθρους, *quod minùs frequens*, confertus, in unum collectus, coacervatus; (2) universus, simul totus. "Αθρόον, ἡ ἡδὺν, ἡ γνήσιον ὕπνον ἐδέξατο, *Chrysostom. Homil.* 2. *Il.* 22, 270. (3) frequens, densus. Comp. ἀθρόστερος.

"Αθρους, ου, ὁ ἡ ἡ, nullam edens vocem vel strepitum. Ex α priv. et θρόος.

'Αθρότης, ητος, ἡ, universitas. Ab ἀθρόος.

'Αθρόως, *adv.* confertim; (2) universe, summatim; (3) confestim, celeriter.

'Αθρυπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, infragilis; (2) non fractus deliciis, non delicatus; (3) non mollis, virilis; (4) non inflatus. Ex α priv. et θρύπτω, *frango.*

'Αθρύπτως, *adv.* non delicate; (2) viriliter.

'Αθυμέω, ῶ, f. ήσω, animum despondeo, animum abjicio, animo sum dejecto, animo sum fractus; (2) timeo, angor metu 'Αθυμεῖν τοῖς πυρῶσι πράγμασι, ἐπὶ τύτοις, τὴν τιλευτήν· ἀθυμῶ ἐπιχειρήσειν. Τοῖς αὐτῶν νικηθεῖς ἀθυμῆσαι, ob cædem suorum, *Plut.* (1) μηδὲν τι, ἔφην, ἀθυμήσῃς, ὦ γύναι, ὅτι ἂκ ἔχεις δῶναι ε, τι σε αἰτῶν τυγχάνω, ne sis dejecto animo, *Xenoph. Œcon* 8, 2. (2) δεινῶς ἀθυμῶ μὴ βλάπων ὁ μάντις ἦ, valde metuo, *Soph. Œdip. Tyran.* 766. Ab ἄθυμος. Hinc

'Αθυμήτης, ου, ὁ, anxius, mœrore adfectus.

'Αθυμία, ας, ἡ, animi dejectio; (2) tristitia; (3) anxietas; (4) desperatio. Ab ἄθυμος.

'Αθυμίην, acc. sing *Ion.* pro ἀθυμίαν

"Αθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui animo est dejecto; (2) anxius; (3) mœstus, tristis; (4) pusillanimus, non animosus. Ex α priv. et θυμός.

'Αθύμως, *adv.* animo dejecto, anxie.

'Αθυρεύομαι, f. εύσομαι, ludo, lusito; (2) salutito. Ab ἀθύρω.

'Αθυρίω, f. ήσω, idem et ex iisd.

'Αθυρίδωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, fenestris vel valvis carens. Ex α priv. et θυρὶς, *fenestra.*

"Αθυρμα, ατος, τὸ, ludus puerilis; (2) ludus quilibet; (3) oblectamentum; (4) ornamentum, *Il.* 15, 363. Ab ἀθύρω.

'Αθυρμάτιον, ου, τὸ, idem, sed diminutive.

'Αθυρόγλωσσος, idem quod ἀθυρόγλωττος. 'Ανὴρ τις ἀθυρόγλωσσος, vir quidam lingua effreni, valde loquax, *Eurip. Or.* 901. Δάκρυσον ἰδὼν μυρία πήδη τῆς ἀθυρογλώσσου Ταντα λίδος Νιόβας, *Theodorides apud Anthologiam.*

'Αθυρογλωττέω, ῶ, nugas, ludicra loquor; item, petulanter loquor, linguæ non tempero, *Suid.* Ex ἄθυρος, *incontinens*, et γλῶσσα.

'Αθυρογλωττία, ας, ἡ, incontinentia linguæ, garrulitas, studium nugandi, lasciviendi. Ab

'Αθυρόγλωττος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui lingua est effreni, loquax, garrulus, cui fores oris semper patent.

'Αθυρονόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui leges ludos facit, iisque pro sua libidine abutitur. Ex ἀθύρω et νόμος, *lex.*

"Αθυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, janua carens, janua non clausus; (2) incontinens Ex α priv. et θύρα.

'Αθυροστομέω, idem quod ἀθυρογλωττέω.

'Αθυροστομία, ας, ἡ, oris seu linguæ incontinentia et petulantia. Ab

'Αθυρόστομος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus os apertum est; (2) qui linguæ temperare nequit, loquax, garrulus. Ab ἄθυρος et στόμα, *os.*

"Αθυρσος, ου, sine vel cum thyrso, *Eur.* Ex α priv. vel int.

'ΑΘΥ'ΡΩ, ludo, lusito. "Αψ αὖτις συνίχιυσ τοσὶν ἡ χερσὶν, ἀθύρων, *Il.* 15, 364.

'Αθύρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, janua carens, nullis foribus clausus; (2) incontinens, effrenis, effrenatus, et qui regi nescit. Ab ἄθυρος.

"Αθυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non sacrificatus, non immolatus; (2) qui est sine sacrificio, sacrificiis carens. Ex α priv. et θύω, *sacrifico.*

'Αθώπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui mulcta imposita non est, impunis. Ab

'Αθῶος, ου, ὁ ἡ ἡ, muletam non passus, impunis, indemnis, damni expers; (2) innocens, innoxius, insons, criminis expers. Τὸν δ' οὕτω μεγάλα ἡ σιμνῶ καταψευδομένως πράγματος ἡ ὀνόματος, ἀθῶος ἀπαλλάττεσθαι δεῖ; num impuniti abibunt? *Arrian. in Epict.* 3, 24. Ex α priv et θωὴ, *mulcta.* Hinc

'Αθωόω, ῶ, f. ώσω, absolvo mulcta, seu pœna libero; (2) innoxium declaro. 'Αθωῦν τίνα τῦ ἐγκλήματος, τῦ φόνυ.

'Αθώπευτος, et ἀθώπτυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui blanditiis et adulatione emolliri nequit, immitis, misericordiæ expers; (2) incorruptus, qui adulatione et blanditiis, &c. capi non potest. 'Αθωπεύτυς δίκας φθιτοῖσι ῥητεύων, incorrupta jura mortuis dicens, *Lycoph.* 1399. 'Ως ἀθώπευτόν γέ σε γλώσσης ἀφῆσα σῆς ἐμῆς, *Eurip. Androm.* 459. Ex α priv. et θωπεύω, *adulor.*

'Αθωράκιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui thoracatus aut loricatus non est; (2) inermis. Ex ἀ priv. et θωρακίζομαι, *lorica munior.*

'Αθώρηκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non ebrius, non temulentus, *Hipp.* Ex α priv. et θωρήσσομαι, *ruto.*

'Αθώως, *adv.* citra mulctam et damnum; (2) innoxie. Ex ἀθῶος.

'Αθώωσις, ιως, ἡ, impunitas; (2) absolutio rei. Ab ἀθωόω, *absolvo.*

Αἆ, heu! hei! eheu! (2) utinam!

Αἰ, *si*, *Dor.* pro εἰ.

Αἶ, heu! eheu! *interject.*

Αἶα, per aphær. pro γαῖα, terra, *Hom.* et montes Melidis terræ, *Callim. in Del.* 287.

Αἴαγμα, τος, τὸ, luctus, gemitus, querelæ. Σὺν ἀλαλαγαῖς δ' αἰαγμάτων, *Eur. Phœn.* 337. Ab

Αἰάζω, f. άξω, lugeo, lamentor. 'Εμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα, *Eur. Med.* 1350. Ab αἶ, *heu!*

Αἰακίδαο, *Ion.* pro Αἰακίδου, ab Αἰακίδης.

Αἰακτὸς, ἡ, όν, deflendus, gemitu dignus, lamentabilis, luctuosus. 'Εκεῖνο δ' ἦν αἰακτὸν ἄρ', *Aristoph. Acharn.* 1193. Ab αἰάζω, *lugeo.*

Αἰακοὶ, οἱ, qui duas sorores in matrimonio habent, *Phavor. Lexic. Ern.*

Αἶαν, *Ajax*, voc sing. ab Αἴας, αντος.

ΑΙ'ΑΝΗ'Σ, ίος, ὁ ἡ ἡ, gravis, acerbus, luctuosus; (2) tenebricosus; (3) perpetuus. (1) 'Εμὲ δ' ἄλλων τ' ἰρισλύρα φιᾷ κίντρον αἰανὶς, stimulum gravem, *Pindar. Pyth.* 4, 419. Γαστρὶ δὲ πᾶς τις ἀμάνων λιμὸν αἰανῆ τίκτεται, famem tetram, *Id. Isth.* 1, 69. (2) ἠπεῖς γάρ ἐσμεν νυκτὸς αἰανῆ τέκνα, tenebrosæ filiæ, *Æschyl. Eumen.* 420.

Αἰανὸς, ἡ, όν, tenebricosus. Ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς κύκλος, *Soph. Aj.* 672.

Αἰανῶς, *adv.* perpetuo; (2) graviter.

Αἴαντι, *Ajaces duo*, Telamonius et Oileius, nom. dual. ab Αἴας.

Αἰ'βοῖ, *vox dolentis seu indignantis.* heu! hei! (2) *ad-*

(2) *admirantis*, papæ! (1) *αἰβοῖ· πόνηροί γ', οἶδα, Arist. Nub.* 102. (2) *αἰβοῖ τί λαρεῖς; Id. ibid.* 827.

Αἶγα, acc. sing. ab αἴξ.

Αἰγάγρειος, et αἴγαγρος, ᾱ, ὁ, capra vel caper silvestris. Ex αἴξ, *capra*, et ἄγριος.

Αἰγᾶδιν, ab Ægis, *Dor.* pro Αἰγῆδιν.

Αἰγαίης, ον, mare Ægæum, *Callim. in Del.* 53. Ὅς Αἰγαίῃ πρῆωας (suppl. ἔχεις), *Aristoph. Ran.* 678.

Αἰγαίων, ονος, ὁ, Ægeon, centimanus gigas, quem Briareum vocant dii; (2) Neptunus. (1) Ὤχ' ἑκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον, ὃν Βριάρεων καλέσσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰγαίων', *Il.* 1, 402. (2) Καί μιν Ἀλητιάδαι, πυλὺ γηγενέστερον Τυδεΐ παρ' Αἰγαίωνι θεῷ τελέσαντες ἀγῶνα, *Callim. Fragm.* 103, 1.

ΑΙΓΑΝΈΑ, ας, ἡ, *Ion.* αἰγανίη, jaculum, spiculum, tragula. Αἰγανέηισιν ἰάπτεις, *Il.* 2, 774.

Αἴγδην, *adv.* subito; (2) impetuose. Ab ἄϊσσω, *tuo*, *cum impetu feror.*

Αἰγίη, ης, ἡ, pellis caprina. Ab αἴξ, *capra.*

Αἰγίος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, vel ιος, ία, ιον, caprinus. Ἀσπὼ ἐν αἰγιόῳ, *Il.* 3. 247. Ab eodem.

Αἰγίπυρος, ᾱ, ὁ, herbæ nomen, quasi capræ triticum. Ex αἴξ, *capra*, et πυρὸς, *triticum.*

Αἰγίρινον, τὸ, unguentum populeum, *Rub.* Ab

ΑΙΓΕΙΡΟΣ, ᾱ, ὁ, populus, alnus, *Philox.*

Αἰγιροτόμος, ᾱ, populorum succisor, *Steph.* Ab ἄγιρος et τέμνω, *cædo.*

Αἰγιλώτης, ᾱ, ὁ, caprarius, quasi caprarum agitator. Ex αἴξ et ἐλάω vel ἰλαύνω.

Αἴγιος, idem quod αἴγιτος.

Αἰγιαλὶς, ίος, ὁ, piscator. Ab αἰγιαλός.

Αἰγιαλίσης, ᾱ, ὁ, littoreus; (2) in littore habitans. Ab eodem. Hinc

Αἰγιαλίτις, ίδος, ἡ, littorea; (2) quæ in littore habitat.

ΑΙΓΙΑΛΌΣ, ῡ, ὁ, littus, ora maritima, *Il.* 2, 210. Hinc

Αἰγιαλώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, littoreus.

Αἰγίβοσκος, capras alens, sc. terra. Ex αἴξ, *capra*, et βόσκω, *pasco.*

Αἰγιβότης, ᾱ, ὁ, capras pascens, pastor caprarum. Ex iisdem.

Αἰγίβοτος, ᾱ. ὁ ᾗ ἡ, capras pascens, capris pascendis aptus. Αἰγίβοτος, ᾗ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότοιο, *Odyss.* 4, 606. Ex iisdem.

Αἰγίδ', pro αἰγίδα, acc. sing. ab αἰγίς.

Αἰγίδιον, ᾱ, τὸ, capella, hœdus. Dim. ab αἴξ.

Αἰγίζω, f. ίσω, dilacero, dilanio, flo vehementius, tempestate adfligo; (2) capras pasco. Ab αἴξ, *capra*, &c.

ΑΙΓΙΘΑΛΛΌΣ, ῐ, ὁ, parus, avis quædam; *Aristoph. Av.* 889. (2) certa herba; (3) quoddam saltationis genus.

ΑΙΓΊΘΟΣ, ᾱ, ὁ, salus, avis quædam.

Αἰγίκναμος, *Dor.* pro

Αἰγίκνημος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, crura caprina habens. Ex αἴξ et κνήμη, *crus.*

Αἰγικορεύς, ῆος, ὁ, caprarius, qui capras satiat et pascit; (2) cujusvis pecoris pastor; *usitatum plurale* αἰγικορῆς, pars Atheniensium. Ex αἴξ, *capra*, et κορέω, *satio.*

Αἰγίλιψ, ιτος, ὁ ᾗ ἡ, prærultus. *Epith.* scopuli. Αἰγίλιτος πίτνης, *Il.* 9, 14. Ex αἴξ, *capra*, et λείπω, *linquo*, qu. *ad cujus fastigium pervenire capræ nequeant; sive* ex αἴξ, procella, *Hes. quem fluctus et procellæ* attingere nequeunt.

Αἴγιλος, ᾱ, ὁ, herba quædam capris grata. Ab αἴξ, *capra.*

Αἰγίλα, *Ægili* sive *Caprariæ*, genit. sing. *Dor.* pro Αἰγίλᾱ. Ab Αἴγιλος, Ægilus, *insula maris Ligustici.*

Αἰγίλωψ, ωπες, ὁ, vitium oculi capris familiare; (2) festuca, avenæ quoddam genus; (3) herba, quæ hordeum enecat; (4) arboris glandiferæ genus. Ex αἴξ et ὤψ.

Αἰγινήθεν, Ægina, *from Ægina. Callim. Epigr.* 19, 3.

Αἰγινόεις, εσσα, εν, capris abundans.

Αἰγινόμος, capras pascens.

Αἰγιόχειο, *Ion.* pro αἰγιόχᾱ, ab

Αἰγιόχος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, ægida gestans, seu habens, vel etiam a capra nutritus. Jovis epith. *Il.* 1, 201. Ex αἰγὶς, *ægis*, et ἔχω, *habeo*, vel ex αἴξ et ὀχὴ, *cibus.* Vera autem prior explicatio. Vid. *Il.* 4, 167. 5, 238, &c.

Αἰγίπαν, ανος, ὁ, semicaper Pan, qui caprino fuisse corpore fingitur, *Gl. V.* semicaper. Ex αἴξ et Πάν.

Αἰγιπόδης, ᾱ, ὁ, capripes. Ab

Αἰγίπους, οδος, ὁ ᾗ ἡ, pedibus caprinis præditus. Ex αἴξ et πῦς, *pes.*

Αἰγίπυρος, ᾱ, ὁ, planta spinis carens. αἰγίπυρος, ᾗ κνύζα . . . *Theocr. Idyll.* 4, 24. idem quod αἰγίπυρος.

Αἰγὶς, ίδος, ἡ, pellis caprina; (2) munimentum pectoris, ægis; (3) genus retis; (4) quiddam quod meditullio pini arboris innascitur; (2) αἰγίδος ἡνίοχος, ægidæ quæ moderaris (Epith. Minervæ), *Aristoph. Nub.* 602. Ab αἴξ, *capra.*

Αἰγίσκος, ᾱ, ὁ, caper juvenis, hœdus. Dim.

Αἰγιλάζω, illumino, *Man.* Ab αἴγλη.

ΑΙ΄ΓΛΗ, ης, ἡ, fulgor, splendor.

Αἰγλᾶντα, *Dor. et contr.* pro αἰγλήεντα. Οὐρίων πιδάκων ἐνίψαντ' αἰγλᾶντα σώματ' ἐν ῥοαῖς, nitentia corpora, *Eur. Androm.* 284. Αἰγλᾶντα τίθησι κόσμον, radiantem imponit ornatum, *Pindar. Pyth.* 12, 19. Ab

Αἰγλήεις, ήεσσα, ῆεν, fulgens, splendidus, coruscus. Εἰς ἅλα ἅλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου, in mare desiliit profundum e splendido Olympo. *Il.* 1, 532. Ab αἴγλη.

Αἰγληπτὴς, οῦ, ὁ, idem quod αἰγλήεις, epith. Apollinis.

Αἰγλοβολίω, radios vibro seu jacio, *Man.*

Αἰγοβοσκὸς, οῦ, ὁ, caprarius, pastor caprarum. Ex αἴξ et βόσκω, *pasco.*

Αἰγοβότας, *Dor.* pro

Αἰγοβότης, ᾱ, ὁ, idem ac αἰγοβοσκός.

Αἰγογενὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, caprigena, *Gl. V.* Ex αἴξ et γίνομαι, *nascor.*

Αἰγοδίωξ, çapras persequens. Ex αἴξ et διώκω.

Αἰγοθήλης, ᾱ, ὁ, caprimulgus, avis quædam. Ex αἴξ et θηλὴ, *mamma.*

Αἰγόκερας, ατος, τὸ, fœnum Græcum, sic dictum, quod semen habet corniculis simile. Ex αἴξ et κέρας, *cornu.*

Αἰγοκερεὺς, ῆος, ὁ, capricornus. Ex iisd.

Αἰγόκερως, ωτος, ὁ, idem et ex iisd.

Αἰγοκέφαλος, ᾱ, ὁ, capriceps, caprinum caput habens; (2) avis quædam. Ex αἴξ et κεφαλὴ, *caput.*

Αἰγόλεθρος, ᾱ, ὁ, herba capris noxia. Ex αἴξ et ὄλεθρος, *perditio.*

Αἰγομιλὴς, pastor caprarum. Ab αἴξ et μέλω.

Αἰγονομεὺς, ῆος, ὁ, caprarius, pastor caprarum.

Αἰγονόμιον, ᾱ, τὸ, grex caprarum. Ex

Αἰγονόμος, ᾱ, ὁ, caprarius; (2) locus qui capris pascua suppeditat. Ex αἴξ et νέμω.

Αἰγόνυξ υχος, ὁ ᾗ ἡ, ungulas caprinas habens Ex αἴξ et ὄνυξ, *ungula.*

Αἰγοπόδης, ᾱ, ὁ, capripes. Ex αἴξ et πῦς.

Αἰγοπρόσωπος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, caprinam habens faciem. Ex αἴξ et πρόσωπον, *facies.*

Αἰγὸς, *capræ*, gen. sing. ab αἴξ, *capra.*

Αἰγοτριχίω, ῶ, caprarum in morem hirtus sum, *Suid.* Ex αἴξ et θρὶξ, *pilus.*

Αἰγοφάγος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, caprivorus, capras comedens. Ex αἴξ et φαγεῖν, *comedere.*

Αἰγόφθαλμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, oculos habens caprinos. Ex αἴξ et ὀφθαλμὸς, *oculus.*

ΑΙΓΥΠΙΌΣ, ῦ, ὁ, vultur, *Il.* 7.

Αἰγυπτιάζω, f. άσω, Ægyptios imitor; (2) vafrè me gero, ut Ægyptii; (3) aduro. (2) οὐκ ἴσὸς πάλαι ἠγυπτιάζετ', de Ægypto nescio quid muginatæ estis. Certe αἰγυπτιάζειν est vox anceps; tam enim significare potest *de Ægypto quædam garrire*, quam *Ægyptiorum versutiam et fraudulentos mores imitari.* Ægyptios autem male audivisse notat Schol. Aristoph. ex Æschylo, διυνεὶ πλίκιων τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι, valent indolis nectendis Ægyptii.

Αἰγυπτιογενὴς, ὶς, et Αἰγυπτογενὴς, Ægyptius.

Αἰγύπτιος, ια, ιον, Ægyptius.

Αἰγυπτιόω, nigrum reddo, *Hes.*

Αἰγυπτιστὶ, dolose, more Ægyptiorum; (2) lingua Ægyptiaca. (1) παρέρπων Αἰγυπτιστὶ, dolose subiens more Ægyptio, *Theoc.* 15, 48.

ΑΙΓΎΠΤΟΣ, ᾱ, ἡ, Ægyptus; (2) Nilus.

ΑΙΓΩΛΙΌΣ, ῦ, ὁ, ulula.

Αἰγὼν, ῶνος, ὁ, caprile. Ab αἴξ, *capra.*

Αἰγωπὶς, ῖδος, ὁ, habens oculos caprinos. Ex αἴξ et ὤψ, *oculus.*

Ἀΐδαο, *Æol.* pro Ἄϊδος, ab Ἀΐδης.

Ἄϊδες, *quæ*, nom. pl. a masc. sing. ὅδε.

Αἰδεῖσθαι, inf. med. *contr.* pro αἰδέεσθαι, ab

Αἰδέομαι, ῶμαι, f. έσομαι et ήσομαι, perf. ᾔδεσμαι, veneror, revereor, *Il* 1. 22. (2) timeo, metuo; (3) pudet me, verecundor; (4) non audeo; (5) placor, injuriam remitto; (6) placo, exoro; ᾐδέσθην, a. 1. pass. *veritus sum.* Αἰδεῖσθαι τὰς πρεσβυτέρας; Ζεὺς· αἰδοῦμαι τάδε, *pudet* Ἀλλ' αἰδέσαι μὲν πατέρα τὸν σὸν, ἐν λυγρῷ γήρᾳ περολίπων, *Soph. Aj.* 506. Ab αἰδώς.

Ἀϊδὲς, *obscurum*, neutr. Ab ἀϊδής.

Αἰδεσθεὶν, *Il.* 6, 93. 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ᾐδέσθησαν, ab αἰδέομαι.

Αἰδέσιμες, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, venerabilis, reverentia dignus; honestus, *Gl. V.* observabilis, *Gl. V.* (2) dignus qui exoret; (3) inviolatus, intactus. Ab eod. Hinc

Αἰδεσιμότης, ητος, ἡ, veneratio.

Αἰδέσις, εος, ἡ, veneratio, reverentia; (2) venia; (3) misericordia. Ab αἰδέομαι.

Αἰδέσσαι, 2. sing. aor. 1. imperat. med. *Poet.* pro αἴδεσαι, a verbo eod.

Αἰδεσικὸς, ἡ, όν, pudicus, *Philox.* Ab αἰδοῦμαι.

Αἰδεσικῶς, pudenter, *Philox.* A præc.

Αἰδεσὶς, ἡ, όν, reverentia dignus. Ab eod.

Αἰδεύμεθα, *reveremur*, 1. plur. præs. ind. med. *Dor.* pro αἰδόμεθα, vel αἰδεόμεθα.

Ἀΐδεω, *Ion.* pro Ἄϊδι, ab Ἄϊδης.

Ἀΐδη, *inferno*, Orco, dat. sing. ab eod.

Ἀϊδήλως, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, tenebricosus; (2) arcanus; (3) inexpectatus; (4) e conspectu tollens, exitialis. Πῦρ ἀΐδηλον, *Il.* 2, 455. flamma vastatrix, infesta: nam ὄλλυ est vastare, affligere. Φωὴν ἀΐδηλοι forma incerta, *Apoll. Rhod.* 4, 681. Ἀΐδηλα δείκηλα, exitiosa phantasmata, *Id. ibid.* 1671. Ab ἄϊδης, vel ex α priv. et δῆλος, *manifestus.*

Ἀϊδήλως, *adv.* obscure, ut conspectus adimatur; (2) exitiose. Σὺ δὲ κτείνεις ἀϊδήλως, tu autem interficis omnes penitus, *Il.* 21, 220. Ab ἀΐδηλος.

Αἰδημονέστερος, verecundior. Ab αἰδήμων.

Αἰδημονίω, ῶ, f. ήσω, verecundus sum, verecundiam servo. Ab αἰδήμων.

Αἰδημόνως, *adv.* verecunde, pudenter. Αἰδημόνως φθέγγεσθαι, verecunde loqui. *Xenoph. Sympos.* 4, 58. Ab

Αἰδήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, verecundus; pudicus, *Gl. V.* Ab αἰδώς.

Ἀϊδὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, qui cerni nequit; (2) abolitus. Ex α priv. et ἰδῶ, *video.*

ΑΙ΄ΔΗΣ, ᾱ, ὁ, orcus; (2) mors; (3) sepulchrum; (4) inferi. *Callim. in Delum*, 277.

Αἴδηψος, Ædepsus, urbs Eubœæ, celebris æris et ferri metallis. Hinc

Αἰδήψιος, η, ον, Ædepsius: Αἰδήψιον ἄορ, quivis ferreus vel æneus ensis, nam epitheton est commune, ut ἀχαλκέων ὕδωρ, quia prope Ædepsum erant æris et ferri metalla. *Callim. Fragm.* 51.

Ἀϊδίζω, perpetuo, *Gl. V.* A seq.

Ἀΐδιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, perpetuus, æternus. Εἰς τὸν ἀΐδιον οἶκησιν κατηγάγετο (de sepulcro dicitur), *Xenoph. Ages.* 11, 16. Ab ἀεὶ, *semper.*

Ἀϊδιότης, ητος, ἡ, æternitas. Ab ἀΐδιος.

Ἀϊδίως, *adv.* sempiterne, in perpetuum.

Ἀϊδνῆς. *tenebricosis*, dat. plur. *Ion.* pro ἀϊδναῖς, ab ἀϊδνὴ, quod est fem. ab ἀϊδνός.

Ἀϊδνὴς, et ἀϊδνὸς, ἡ, όν, tenebricosus. Ex α priv. et ἰδεῖν, *videre.*

Αἰδοῖ, *contr.* pro αἰδόϊ, ab αἰδὼς, ὁος.

Αἰδοιέστατος, maxime venerandus, *superl. Poet.* pro αἰδοιότατος, ab αἰδοῖος, *venerandus.*

Αἰδοίης, gen. *Ion.* pro αἰδοίας, ab eod.

Αἰδοιϊκὸς, ἡ, όν, ad inguen pertinens. Ab

Αἰδοῖον, ᾱ, τὸ, inguen, veretrum; αἰδοῖα, pudenda. Ab αἰδώς.

Αἰδοῖος, οία, οῖον, venerabilis, venerandus; (2) verecundus, *Il.* 2, 514. Ab eod.

Αἰδοιώδης, ες, ὁ ἡ, formam inguinis habens. Ab αἰδοῖον.

Αἰδοίως, *adv.* cum reverentia. Ab αἰδοῖος.

Αἴδομαι, revereor. Αἰδομένων τ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, *Il.* 5, 531. Ἢ πίφαυσκαι, verecundantium utique virorum plures salvi quam interfecti sunt. Ab αἰδώς.

Αἰδομένω, *reveriti*, dual. ab αἰδόμενος.

Ἄϊδος, *Orci*, gen. sing. ab Ἄϊς, *Orcus*.

Αἶδος, ους, τὸ, idem quod αἰδώς.

Αἰδῦ, *revere·e*, 2. sing. præs. imp. med. *contr.* pro αἰδέϊσ, ab αἰδέομαι.

Αἰδῦς, gen. sing. *contr.* pro αἰδόος, ab αἰδώς.

Ἄϊδω, *Orci*, gen. sing. ab Ἄϊδης, ου, *Orcus*.

Ἀϊδοφοίτης, ου, ὁ, qui ad inferos ventitat. Ex ἄϊδης, *orcus, inferi*, et φοιτάω, *ventito*.

Αἰδόφρων, ονος, ὁ ἡ, verecundus. Ex αἰδὼς et φρήν.

Ἀϊδρεία, ας, ἡ, et ἀϊδρία, inscitia, imprudentia, *Od.* 12, 41. Ex α priv. et ἰδρία.

Ἀϊδρείῃσι, dat. pl. *Ion.* pro ἀϊδρείαις.

Ἀϊδρείης, gen. sing. *Ion.* pro ἀϊδρίαχ.

Ἀϊδρήιος, ήσσα, ήιν, inscius, imprudens.

Ἄϊδρις, ιος, et *Poet.* ος, ὁ ἡ, ignarus, inscius, imperitus, imperito viro similis. Ἀϊδρει φωτὶ ἐοικὼς, *Il.* 3, 219. Ex α priv. et ἴδρις, *sciens*.

Ἀϊδροδίκης, ου, ὁ, *Poet. proprie* justitiæ nescius; (2) perniciosus, sævus.

Ἀϊδρυτος, υ, ὁ ἡ, instabilis. Ex α priv. et ἱδρυτὸς, *fundatus*.

Ἀϊδρῶς, *adv.* imperite. Ab ἄϊδρις.

Ἀϊ⁺ΔΤΑΟΣ, η, ον, audax. *Hes. Suid.*

Αἰδώ, acc. sing. *contr.* pro αἰδόα, ab αἰδώς.

Ἀϊδωνεύς, έως, ὁ, Pluto, Orcus, *Il.* 5, 190. Ab ἄϊδης.

Ἀϊδωνῆος, gen. sing. *Ion.* pro ἀϊδωνίος.

Αἰ'ΔΩ'Σ, όος, *contr.* ῦς, ἡ, pudor: φόβος τῆς ἀδοξίας, (ut definiunt Stoici,) metus infamiæ, verecundia; (2) reverentia, veneratio, observantia; (3) membrum genitale, inguen, pudenda.

Ἀϊδῶς, *adv.* invisibiliter; (2) modo incomprehensibili. Ab ἀΐδης.

Αἰεὶ, *semper*, Poët pro ἀεί. Ὁ αἰεὶ βίοτος, senilis vita, *Soph. Œd. Col.* 1584.

Αἰειγενετάων, *Il.* 2, 400. gen. pl. *Poet.* et *Æol.* pro ἀειγενετῶν, ab ἀειγενέτης.

Αἰέλλοι, οἱ, iidem qui Αἰολοὶ.

Αἰετόεις, όεσσα, εν, aquilinus. Αἰετόεντά τε φῦλα, *Oppian. Cyneget.* 3, 117.

Αἰετὸν, *Il.* 8, 247. *Att.* pro ἀετόν.

Αἰζήϊος, υ, ὁ, juvenilis. Ab

Αἰ'ΖΗΟ'Σ, ῦ, ὁ, juvenis, qui robore juvenili viget, *Il.* 2, 660.

Αἰνὸς, ὴ, όν, dirum, lamentabile; (2) grave valde et molestum; (3) æternum. Ab αἰ.

Αἶνις, *Il.* 2, 162. *Ion.* pro αἶλας.

Αἰήταο, *Æol.* pro Αἰήτου, ab

Αἰήτης, ου, Aieta, rex Colchorum, unde αἰητίνη, filia vel neptis ipsius.

Αἴητος, vide ἄητος, item ardens, *Hom.*

Αἴθ', ob seq. literam aspiratam pro αἴτ', et hoc pro αἶτις, nom. pl. f g. ab ἥτις, *quæ*.

Αἰθαλέος, έα, έον, cineritius, sc. color. Ab

Αἰθάλη, ης, ἡ, fuligo, favilla. Ab αἴθω, *uro*.

Αἰθαλὴς, ὲς, splendidus, illustris, *Ern.*

Αἰθαλὶς, ίδος, ἡ, splendida.

Αἰθαλίτης, ου, ὁ, fumosus, fuliginosus.

Αἰθαλίων, ωνος, ὁ, ardens, vel calore solis gaudens, et est Epith. cicadarum. Αἰθαλίωνες τέττιγες λαλαγεῦντες, *Theoc. Idyll.* 7, 138.

Αἰθαλόεις, όεσσα, εν, ardens, *Il.* 2, 415. Ἔχων αἰθαλόεντα κεραυνὸν, *Hesiod. Theog.* 72, et 504. Ab αἰθάλη.

Αἰθαλοκομπία, ας, ἡ, fumi instar vana jactantia, magniloquentia. Ex αἰθάλη, *fuligo*, et κομπέω, *jacto*.

Αἴθαλος, ὁ, idem quod αἰθάλη, *Eur.*

Αἰθαλοῦσσα, *contr.* pro αἰθαλόεσσα. Αἰθαλοῦσσα φλὸξ, ardens flamma, fulmen, *Æsch. Prom. Vinct.* 1000.

Αἰθαλόω, ῶ, f. ώσω, uro, comburo; (2) nigrefacio. Ab αἰθάλη. Hinc

Αἰθαλώδης, ες, ὁ ἡ, fuliginosus, fumeus, obscurus; (2) in favillas conversus.

Αἰθαλωτὸς, ὴ, όν, ustus, combustus.

Αἰθᾶν, gen. pl. *Dor.* pro αἰθῶν, ab αἰθὴρ, *nigra*, quod est fœm ab αἰθὸς.

Αἴθε, utinam, *Il.* 1, 127. *Dor.* pro εἴθε. Τὸ αἴθε sæpe præponitur verbo ὄφελον, sequente mox infinitivo; usurpatur autem ut adverbium optandi: factum ex aor. 2. verbi ὀφέλω, *debeo*, et aliquando reperitur in prima, secunda, et tertia persona. Αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν.....ἧσθαι, utinam apud naves sederes, *Il.* 1, 415.

Αἰθεριμβατέω, ῶ, f. ήσω, per æthera incedo. Ex αἰθὴρ et inus. βατέω, *vado*.

Αἰθέρι, *adv.* in æthere. Ab αἰθὴρ.

Αἰθέριος, υ, ὁ ἡ, vel αἰθέρϊος, ία, ιον, æthereus. Ab eod. Hinc

Αἰθερίως, *adv.* pure, instar aëris, *Steph.*

Αἰθεροειδὴς, (et αἰθερώδης, *Steph*) ες, ὁ ἡ, idem.

Αἰθεροβατέω, ῶ, idem quod αἰθεριμβατέω.

Αἰθεροδρόμος, υ, ὁ ἡ, per ætherem currens. Εἴδωλα πτητικῶν αἰθεροδρόμων, *Aristoph. Aves*, 1393. Ex αἰθὴρ, *æther*, et inus δρόμω, *curro*.

Αἰθεροειδὴς, ες, ὁ, ἡ, ætheris formam habens. Ex αἰθὴρ et εἶδος, *forma*.

Αἰθερονόμος, υ, ὁ, qui in aëre aut in altis locis pascitur.

Αἰθεροπλαγκτος, η, ον, qui in aëre vagatur, ut avis, vel cœlo, ut stellæ. Ex πλάζω, *erro*.

Αἰθήεις, εσσα, εν, ex ustione niger. Ab αἴθω.

Αἰ'ΘΗ'Ρ, έρος, ὁ, æther; (2) aër; (3) cœlum, deorum domicilium, *Il.* 2, 412; (4) inflammatio.

Αἴθινος, υ, ὁ ἡ, qui comburi potest, qui facile comburitur, *Etym.* Ab αἴθω, *uro*.

Αἰθίοπα, acc. sing. ab Αἰθίοψ.

Αἰθίοπαις, Bacchus; fortasse propter αἰθίοπα οἶνον, inter *Fragmenta Anacreontis*.

Αἰθιοπεύς, έως, ὁ, Æthiops. Μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη, *Il.* 1, 423. Vide κρημνός.

Αἰθιοπῆας, acc. plur. *Ion.* pro Αἰθιοπέας, ab Αἰθιοπεὺς, *Æthiops*.

Αἰθιοπίζω, more Æthiopum utor.

Αἰθιοπικὸς, ὴ, όν, Æthiopicus.

Αἰθίοπις, ίδος, ἡ, Æthiopica fœmina, lingua, &c.

Αἰθίοψ, οπος, ὁ, Æthiops, *Il.* 1, 422. (2) fuscus Ex αἴθω, *uro*, et ὤψ, *facies*.

Αἴθοκες, ων, *Hes. rectius* αἰθόλικες, *Suid.* αἰθύλ, *Gal.* pustulæ in summa cute, ex igne vel aliunde. Ab αἴθω.

Αἰθομένοιο, *Ion.* pro αἰθομένου, ab αἴθομαι.

Αἴθοπα, *ardentem*, acc. sing ab αἴθοψ.

Αἶθος, ους, τὸ, æstus, ardor; (2) ignis, flamma. Ab αἴθω.

Αἰθὸς, ὴ, όν, niger, in carbonem redactus, *Eustath.* (2) ambustus. (2) αἰθὸς γεγένη μοι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν, *Aristoph. Thesmoth* 253. Ab eod.

Αἴθουσα, ης, ἡ, porticus, *Il.* 6, 243.

Αἰθύσσῃ, dat. sing. præs. part. act. f. g. ab αἴθω.

Αἴθοψ, οπος, ὁ ἡ, niger, *Il.* 1, 462. (2) rutilus; (3) calidus; (4) splendidus. Epithet. vini apud Homerum et alios. Hinc fortasse Bacchus vocatur Αἰθόπαις, inter *Fragm. Anacreont* quæ collegit Jos Barnes. (3) οἷον ἰδήλωσας ἀνδρὸς αἴθοπος ἀγγελίαν, fervidi animi viro, *Soph. Aj.* 221. Ex αἴθω et ὄψις, *facies*.

Αἰ'ΘΡΑ, ας, ἡ, aëris serenitas, suda tempestas, *Il.* 17, 646.

Αἰθρέω, ῶ, f. ήσω, conturbo tempestate seu procella. Ab αἴθρα.

Αἰθρηγενὴς, υ, ὁ, in æthere natus; (2) frigus et pruinam vel etiam serenitatem inducens. Ex αἰθὴρ et γίνομαι.

Αἰθρηγενὴς, ὲς, ὁ ἡ, idem. *Il.* 15, 171. serenificus, sudificus. Boreæ epitheton.

Αἰθρήεις, ήεσσα, εν, serenus, sudificus. Αἰθρήεντος ἰαγεροῖνου βορέαο, *Oppian. Cyneget.* 4, 73.

Αἴθρης, *æthra*, gen. sing. *Ion.* pro αἴθρας.

Αἰθρία, ας, ἡ, aër sudus, serenitas, sudum; (2) serenitas nocturna; (3) dium, ut ἐν αἰθρίᾳ, sub dio. Ab αἴθρα.

Αἰθριάζω, f. άσω, sereno, serenum induco; (2) sub dio versor. Αἰθριάζειν τὸν ἀέρα, τὰς νεφέλας. Ab αἰθρία.

Αἰθριάω, ῶ, f. άσω, idem; ab eod.

Αἰθρινὸς, ὴ, όν, matutinus. Ab eod.

Αἰθριοκοιτέω, ῶ, f. ήσω, sub dio cubo. Ἀλλ' οὐδὲ τῶν Θήρεος παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοιτεῖν, *Theoc. Idyll.* 8, 78. Ex αἰθρία et κοίτη, *cubile*.

Αἰθριος, υ, ὁ ἡ, serenus, sudus, apricus, clarus, *Gl. V.*. (2) subdialis, qui est sub dio; ab αἴθρα. (3) frigidus. Ab αἶθρος.

Αἰθριόω, sereno, *Gl. V.* Ab αἴθρα.

Αἰθροβάτης, ου, ὁ, qui in aëre ambulat.

Αἰθροδόνητος, ον, in splendore agitatus, *Man.* Ex αἴθρα et δονέω.

Αἰθρολαμπὴς, ὲς, lucidi ætheris, in æthere splendens, *Man.*

Αἰθροστολεύω, in æthere versor, vel idem quod αἰθριμβατέω, *Man.*

Αἶθρος, υ, ὁ, pruina, frigus matutinum.

Αἴθρος, ου, ὁ, ventus a serena parte cœli flans. Ab αἴθρα.

Αἰθροτόκος, ον, in æthere procreans, *Man.*

Αἴθυγμα, ατος, τὸ, fomes, suscitabulum; (2) incitamentum.

ΑΙ''ΘΤΙΑ, ας, ἡ, mergus, fulica.

Αἰθυϊθηρατος, ον, epith. piscatoris qui perpetuo in mari versatur, et e mari victum quærit, ut mergi: ex αἴθυια et τρέφομαι, *alor*.

Αἰθυκτὴς, ῆρος, ἡ, violentus, impetuosus. Ab αἰθύσσω.

Αἰθυλικώδης, ες, ὁ ἡ, qui refert formam pustularum. Ab αἰθύλικες, quod idem est ac αἰθόλικες.

Αἰθύσσω, f. ξω, splendeo; (2) calefacio; (3) suscito; (4) moveo, quatio; (5) jacio; (6) extendo; (7) prorumpo. Αἰθύσσων λιταρῆς ἄνθος ὑπερθε κόμης, *Ep.* Ab

Αἰ''ΘΩ, uro, accendo; cremo, *Gl. V.* (2) fulgeo, splendeo; (3) ardeo. Σίλας, ὡς πυρὸς αἰθομένοιο ἰσαύτ' ἐν δίφρῳ, *Hesiod. Scut.* 60. Αἴθειν ἱερὰ, sacra facere, *Soph. Phil.* 1066.

Ἄϊθω, respiro, *Ern.* expiro, *V. Lat.* ab *Hom. sed perperam* pro ἀΐσθω, q. v.

Αἴθων, ωνος, ὁ, ardens, flagrans, vehemens; et dicitur de fame; (2) comburendi vim habens; (3) splendidus, fulgidus; (4) fervidus, agilis; (5) niger, seu rutilus. (1) ἔμβαλε λιμὸν αἴθωνα, *Call. in Cerer.* 67. Ab αἴθω.

Αἴκ' vel αἴκεν, *Il.* 1, 66, pro αἴκε, siquidem, *Dor.* pro εἴκε.

Αἰ'ΚΑ'ΛΛΩ, blandior, adsentior, adulor. Τὰ μὲν λόγι' αἰκάλλεί μι, *Aristoph. Eq.* 211. Ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τὴ καρδίαν ἐμήν, *Id. Thesmoph.* 876. Hinc

Αἰκάλος υ, ὁ, adulator, adsentator.

Ἄϊκὴ, ῆς, ἡ, motus alicujus qui irruit; (2) motus violentus quivis, impetus, *Il.* 15, 709. Ab ἄϊσσω, *ruo*.

Αἰ'ΚΙ'Α, ας, ἡ, plaga, verberatio, pulsatio; (2) injuria quæ fit cædendo aut pulsando. Βλίτειν αἰκίαν, esse irato vultu et minaci, *Aristoph. Aves*, 1670.

Αἰκίζω, f. ίσω, verberibus indigne adficio, pulso; (2) virgis supplicii causa cædo; (3) supplicio adficio; (4) contumeliose tracto, mutilo, ut statuas; αἰκίζει, cruciat, *Ph.* αἰκίζομαί σε, verbero, affligo te, mulcto te; αἰκίζομαι ὑπό σε, affligor de te, mulctor de te, *Gl. V.* unde et de iis dicitur qui gravius lugendo se ipsi male tractant, lacerant, &c. Καὶ νὺν κατ' οἶκους συνδίτας αἰκίζεται, *Soph. Aj.* 65. Ἤ τις τυράννων ἰσίαν ἡκισμένην, χαίρεις κλύουσα; *Eurip. Med.* 1133 *Polyb.* 69. 11. A præc.

Αἰκίον, υ, τὸ, læsio, damnum. Ab αἰκία.

Αἴκισμα, ατος, τὸ, idem quod

Αἰκισμὸς, οῦ, ὁ, verbera, pulsatio, flagellatio, mutilatio, &c. Ab αἰκίζω.

Αἰκισικὸς, ὴ, όν, ad pulsandum proclivis, contumeliosus. Ab eod.

Αἰκίσιμα, ας, ἡ, quæ pulsat. Ab eod.

Αἶκλον, υ, τὸ, vespertina cœna; (2) postcœnium. Vox usitata Laconibus. *Athen.* 140. *Eustath.* 1141. 9. Ab

Αἴκνον, idem quod αἶκλον, *Hes. Etym.*

Ἀϊκτὴς,

Αἴκτης, ητος, ὁ, impetuosus, *Opp.* Ab ἀΐσσω.
Αἶκτος, ε, ὁ, inaccessus; (2) ingens. Ex α priv. et ἱκνέομαι, *venio.*
Αἰκῶς, *adv.* indecenter, turpiter, contumeliose, *Il.* 22, 336. Ab αἰκία· vel etiam pro ἀικῶς, quod suo loco videndum.
Αἴλινα, *adv.* lugubriter. Κινύρεται αἴλινα μήτηρ, (Achillem) luget flebiliter mater, *Callim Apoll.* 20. Ab
Αἴλινος, miser, lamentabilis.
Αἰλάριος, ε, ὁ, radix quædam qua cati vescuntur. Ab αἴλουρος.
Αἰλουρόμορφος, ε, ὁ ἢ ἡ, cati seu felis formam habens. Ex αἴλουρος et μορφή.
ΑΙΛΟΤΡΟΣ, ε, ὁ ἢ ἡ, felis, catus; (2) piscis quidam.
ΑΙΜΑ, ατος, τὸ, sanguis, cruor; (2) cædes, homicidium; (3) consanguinitas; (4) genus, nati, posteri; (5) gladius, audaci metaphora; (6) cæsa corpora. (7) αἷμα ματρὸς μυσαρὸν ἐξιεργασμένος, patrata cæde abominabili matris, *Eur. Or.* 1624. (4) στρατὸν Ἀργείων ἱππικὸν σὰς αἵματι Θήβας, in Thebes progeniem, *Eurip. Phœn.* 796. (5) νεακόνητον αἷμα χειρῶν ἔχων, recens acutum gladium, *Soph. Elect.* 1410. (6) τρισσὰ φέρουσα τάδ' αἵματα σύγγονα, ferens hæc tria cruenta cognata cadavera, *Eurip. Phœn.* 1507.
Αἱμακομία, et αἱμακομίαι, parentatio, inferiæ Ex αἷμα et κομίω, *satio.*
Αἱμακτὸς, ὴ, όν, sanguinolentus. Ab αἷμα.
Αἱμαλέος, ία, έον, idem et ab eod.
Αἱμαλωπὶς, ίδος, ἡ, color sanguineam speciem habens, vel sanguineus. Ab
Αἱμαλῶψ, ῶπος, ὁ, cruenta suffusio, præsertim in oculis; (2) cui oculi sunt cruentati. Item adjective, sanguineus, ut χυμὸν αἱμάλωπα, *Aret.* Ex αἱμαλέος et ὤψ.
Αἱμάξασα, aor. 1. part. act. fem. gen. verbi αἱμάσσω.
Αἱματώτης, ε, ὁ, idem quod αἱματότης, *Lys.*
Αἱμὰς, άδος, ἡ, sanguis. Ὃς τὸν θερμότατον αἱμάδα κατευνάσειεν, *Soph. Phil.* 696.
Αἱμασιὰ, ᾶς, ἡ, *Od.* 18, 358, sepes, *proprie*, quæ spinas habet, *Suid.* maceria e lapidibus temere congestis sine luto aut calce structa. Ab αἱμάσσω, quia scandentes talem maceriam αἱμάττονται· (2) septum quodlibet, *Ern.* Hinc
Αἱμασιώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, ad modum maceriæ structus.
Αἱμάσσω, vel αἱμάττω, fut. ξω, cruento, lacerando sanguinem elicio; (2) sanguinem fundo, cruentus sum; ἡμαγμένος, cruentatus, perf. part. pass. Ὡς ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἱμάξαι βροτοῖς, *Soph. Aj.* 453. Ab αἷμα.
Αἱμαφόρος, ον, sanguineus, *Ath.*
Αἱματεκχυσία, ας, ἡ, sanguinis effusio. Ex αἷμα et ἔκχυσις, *effusio.*
Αἵματη, ης, ἡ, ensis, gladius, *Etym.*
Αἱματηρὸς, ρὰ, ρὸν, sanguinolentus. cruentus.
Αἱματηφόρος, ον, idem.
Αἱματία, ας, ἡ, jus nigrum apud Lacedæmonios in primis usitatum.
Αἱματῖδωτις, idem quod αἱματῖτις, seu *farta sanguine*, Ath.
Αἱματίζω, f. ίσω, sanguinem elicio.
Αἱματικὸς, ὴ, όν, sanguineus.
Αἱμάτινος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem.
Αἱμάτιον, ε, τὸ, exiguus sanguis. Dim. ab αἷμα.
Αἱματίτης, ὁ, λίθος, hæmatites, lapis. Hinc
Αἱματῖτις, ίδος, ἡ, sanguinaria.
Αἱματόεις, εσσα, εν, cruentus; (2) purpureus. Ab αἷμα.
Αἱματόισσοι, nom. pl. fem. gen. ab αἱματόεις.
Αἱματολοιχὸς, ὁ, sanguinem lambens. Ab αἷμα et λείχω, *lambo.*
Αἱματοποιητικὸς, ὴ, όν, sanguificandi vim habens, sanguificus. Ex αἷμα et ποιῶ.
Αἱματοποτίω, ῶ, sanguinem poto. Ab
Αἱματοπότης, ε, ὁ, sanguinem bibens, *Aristoph. Equit.* 198.
Αἱματοπώτης, ε, ὁ, idem quod αἱματότης, *Lys.*
Αἱματοτῶτις, ἡ, *fœm. Man.*
Αἱματορρόϊος, sanguine fluo.
Αἱματορρόφος, ε, ὁ ἢ ἡ, sanguinem sorbens. Ab αἷμα et ῥοφέω, *sorbeo.*
Αἱματόρρυτος, ε, ὁ ἢ ἡ, sanguine fluens. Ex αἷμα et ῥυτὸς, *fluidus.*
Αἱματοσαγὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, sanguine distillans. Σκόπελος αἱματοσταγὴς, *Aristoph. Ran.* 474. Ex αἷμα et σάζω, *stillo.*
Αἱματοσφαγὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, jugulatus. Ex αἷμα et σφάζω, *jugulo.*
Αἱματοστάσεις, αἱ, suppressiones supertumescentis sanguinis; (2) plenæ sanguine et tumescentes venæ. Ex αἷμα, *sanguis*, φλὲψ, *vena*, et στάσις, *statio.*
Αἱματόφυρτος, ε, ὁ ἢ ἡ, sanguine permixtus, sanguinolentus. Ex αἷμα et φύρω, *misceo.*
Αἱματοχαρὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, sanguine gaudens, sanguinarius. Ex αἷμα et χαίρω, *gaudeo.*
Αἱματόω, ῶ, fut. ώσω, et αἱματάω, et αἱμάττω, f. ξω, cruento, cruore seu sanguine inficio; (2) interficio; (3) in sanguinem verto. Καὶ τὰ ἀκόντια ἰδιόκινητ μὲν ἦ, κατέβηκε δὲ ἡματωμένα ὅπῃ ὦπτο τὸν πάπτον ὄψεσθαι, *Xen. Cyr.* 1, 17. Ab αἷμα.
Αἱματώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, sanguinolentus, sanguineus, cruentus. Ab eod.
Αἱματωπὸς, ὴ, όν, sanguineum adspectum habens, cruentus. Αἱ δ' αἱματωποὶ διεγμάτων διαφοραὶ, oculorum lacerationes, *Eurip. Phœn.* 877. Ex αἷμα et ὄψ, *oculus.*
Αἱμάτωσις, ωσ, ἡ, quasi sanguificatio. Ab αἱματόω.
Αἱμευτὴς, ῆ, ὁ, salgamarius. Ab αἷμα.
Αἱμηπότης, ε, ὁ, sanguinis potor.
Αἱμηρὸς, ὰ, όν, idem quod αἱματηρός.
Αἵμιον, ε, τὸ, vas quo excipitur sanguis. Ab αἷμα.
Αἱμοβαφὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, sanguine tinctus, cruentus, *Soph. Aj.* 219. Ex αἷμα et βαφὴ, *tinctura.*
Αἱμοβόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, sanguivorus. Ex αἷμα et βορὰ, *pabulum*, βιβω, *cibus.*
Αἱμοδιψος, ε, ὁ ἢ ἡ, sanguinem sitiens.
Αἱμοδόχος, ε, ὁ ἢ ἡ, sanguinem recipiens. Ex αἷμα et δέχομαι, *recipio.*
Αἱμόδωρον, ε, τὸ, genus herbæ.
Αἱμόκτεχνον, ε, τὸ, quidquid in sanguinis profluvio faucibus inducit κέγχνον, *Hippoc.* Ex αἷμα et κέγχος.
Αἱμομίκτης, ε, ὁ, qui suo sanguine miscetur; (2) incestus, incestuosus. Ex μικτός.
Αἷμονα, acc. sing. per *Aphæresin*, pro δαίμονα, ab αἵμων pro δαίμων, *sciens.*
Αἱμοστότης, ε, ὁ, sanguinem appetens, sugens, epith. serpentis, *Gl. V.* idem quod αἱματοστότης.
Αἱμοστυγὴς, ὴ, όν, sanguinem exspuens. Ex αἷμα et πτύω, *exspuo.*
Αἱμορέω, idem quod αἱμορρέω, *Man.*
Αἱμορροῖς. Vide αἱμορρόϊς. *Nicand. Ther.* 315.
Αἱμορρὸς, idem quod αἱμορρόος, *Nicand. Ther.* 318.
Αἱμορραγέω, ῶ, f. ήσω, sanguinis eruptione opprimor, sanguinem sponte erumpentem emitto. Ex αἷμα et ῥήγνυμι.
Αἱμορραγὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, sanguinis eruptione oppressus, sanguinem stillans, *Soph. Phil.* 825.
Αἱμορραγία, ας, ἡ, sanguinis eruptio.
Αἱμορραγικὸς, ὴ, όν, idem quod αἱμορραγής.
Αἱμορράντος, ε, ὁ ἢ ἡ, sanguine conspersus. Ex αἷμα et ῥαντὸς, *adspersus.*
Αἱμορρόϊα, ας, ἡ, fluxus sanguinis, sanguinis profluvium.
Αἱμορρόϊς, ίδος, ἡ, hæmorrhois, sanguinis fluxus, sc. per venas oris; (2) genus quoddam serpentum.
Αἱμορρόϊκὸς, ὴ, όν, idem quod
Αἱμόρροος, contr. αἱμόρρους, ε, ὁ ἢ ἡ, sanguine fluens; (2) profluvio sanguinis laborans; (3) ἡ, femina menstruum patiens. Ex αἷμα et ῥέω.
Αἱμορρωδὴς, ες, idem.
Αἱμορρύγχια, ας, ἡ, rostri cruentatio. Ex αἷμα et ῥύγχος, *rostrum.*
Αἱμορυγχία, ας, ἡ, idem et ex iisd.
Αἵμος, ε, ὁ, locus arboribus densus, dumus. Ab αἷμα, v. αἱμασία.
Αἱμοσταγὴς, ὲς, sanguine stillans. Ab αἷμα et στάζω, *stillo.*
Αἱμόσταγμα, τος, τὸ, stillatio sanguinis.
Αἱμοφόβος, ε, ὁ ἢ ἡ, sanguinem metuens; (2) metuens sanguinis missionem. Ex αἷμα.
Αἱμοφόρυκτος, ε, ὁ ἢ ἡ, sanguine inquinatus. Ex αἷμα et φορύσσω, *polluo.*
Αἱμίφυρτος, ε, ὁ ἢ ἡ, *Polyb. Hist.* 15, 14. idem quod αἱματόφυρτος.
Αἱμοχαρὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, idem quod αἱματοχαρής.
Αἱμόχροος, contr. αἱμίχρους, ε, ὁ ἢ ἡ, sanguinei coloris. Ex αἷμα et χρόα.
Αἱμόω, idem quod αἱματόω, *Hes.*
Αἴμυλα, *adv.* blande, &c. *Hes.*
Αἱμυλία, ας, ἡ, festivitas, lepor.
Αἱμύλιος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem quod αἱμύλος.
Αἱμύλλω, decipio. Ab αἱμύλος.
Αἱμυλομήτης, ε, ὁ, blanditiarum autor, *Hom. M.*
ΑΙΜΥΛΟΣ, ε, ὁ ἢ ἡ, blandus, festivus, lepidus, adfabilis: (2) illiciens, blanditiis decipiens, Αἱμύλα ῥήματα, *Aristoph. Equit.* 684. Καὶ τῶν αἱμυλῶν ἀλωπέκων παυσαίμεθ', *Id. Lysist.* 1271.
Αἱμώδιω, ῶ, f. ήσω, dentibus stupeo, hebesco, sc. ex acidis aut acerbis cibis, *Ern.* (2) dentium dolor adficior; (3) obstupeo. Ex αἷμα et ὀδούς.
Αἱμώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, sanguine suffusus aut mistus; (2) sanguineus, sanguinem habens. Ab αἷμα.
Αἱμωδία, ας, ἡ, *proprie* suffusio sanguinis, aut admistio sanguinis in saliva, &c. *Ern.* (2) dentium dolor, stupor, ac torpor. Ex αἷμα et ὀδὰς, *dens.*
Αἱμώδιασμὸς, ὲ, ὁ, idem et ex iisdem.
Αἱμωδιάω, idem quod αἱμωδίω.
Αἵμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *Il.* 5, 49, peritus, gnarus, *Hes.* (2) cruentus. (2) λύκου αἵμονι χαλᾷ σφαζομένων, cruento ungue, *Eurip. Hec.* 91. Vel pro δαίμων, *peritus*; vel ab αἷμα, *sanguis.*
Αἱμωτὸς, ὴ, όν, idem quod αἱματωπός.
Αἰνὰ, *adv.* infeliciter, graviter, malo fato, *Il.* 1, 414.
Αἰνὰ, *adv.* Vide αἰνῶς, *Call.*
Αἰναὶ, *graves*, nom. pl. f. g. ab αἰνὸς, ὴ, όν.
Αἰναρέτης, ε, ὁ, cujus virtus gravis est et perniciosa, *Il.* 16, 31. male fortis, abutens fortitudine ad perniciem aliorum, *Ern.* Ex αἰνὸς et ἀρετή.
Αἰνείω, *Ion.* ab Αἰνείας *poetice* pro Αἰνέας, *Il.* 5, 534.
Αἰνῖτε, *contr.* pro αἰνέετε, ab αἰνέω, *laudo.*
Αἴνεσις, ε, ὁ, consilium, cohortatio, instinctus. Ab αἴνησις, (sed vox est vitiosa, pro ἴνησις vel ἴνεσις, v. *Call. Il. in Dian.* 104, *Ern.*) Unde
Αἰνέσιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem quod αἰνετὸς, *Hes.*
Αἴνεσις, εως, ἡ, laudatio; laus, *Gl. V.* (2) adsensus. Ab αἰνέω, *laudo.*
Αἰνέτης, ε, ὁ, laudator.
Αἰνετὸς, ὴ, όν, laudabilis, laude dignus.
Αἰνέω, ῶ, f. ήσω, vel έσω, laudo; (2) approbo, comprobo; (3) adsentior; (4) renuo, recuso; (5) dico; (6) promitto. Αἰνέω σε προθυμίας σοι, assentior. (1) αἰνέσης γὰρ ἂν τὰ πᾶσδ' ἔπη, *Soph. Aj.* 526. (5) ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, fabulam prodigiosam, *Soph. Phil.* 1424. (6) ἀλλ' ἥνεσ' ἀνδρὶ πάντα, omnia, promisit, *Eurip. Med.* 1157. Ἃ δ' ἠνεσάς μοι δεξιᾶς, ἰμῆς ὑγιῶν, ταῦτά μοι πρᾶξον, promisisti, *Soph. Phil.* 1388. Ἔδωκ' ὅσοντιῳ ἔχρην. ἐπίστιρ ἠνεσεν, quandoquidem promisit, *Eurip. Hippol.* 1319. Ab αἶνος.
Αἶνη, ης, ἡ, laus, pro αἴνησις vel αἴνεσις, *Etn.* Ἐόντα ἐν αἴνῃ μεγίστῃ, cum esset in maxima existimatione, *Herodot.* 3, 74.
Αἰνήθιος, et αἰνόθιος, ον, precibus non facile placandus, *Hes.* ex αἶνος et θίσσομαι.

Αἴνησ',

Αἴνησ' pro αἴνησι, et hoc *Ion.* pro ᾔνησε, ab αἰνέω.

Αἰνῆσιν, *gravibus*, dat. pl. *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro αἰναῖς, quod ab αἰνός.

Αἰνήσαιμι, *laudaverim*, 1. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* et *Poet.* pro αἰνήσαιμι, a verbo αἰνίω.

Αἴνιγμα, ατος, τὸ, ænigma, obscurus sermo; (2) occulta significatio alicujus rei, *Gl. V.* quæstio, prodigium. Ab αἰνίσσομαι.

Αἰνιγματίζομαι, ænigmatice loquor, obscuro sermone utor. Ab αἴνιγμα. Unde

Αἰνιγματικᾶς, idem quod αἰνιγματωδῶς, *Ern.*

Αἰνιγματιστὴς, οῦ, ὁ, sermone ænigmatico utens.

Αἰνιγματώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, ænigmaticus, ænigmatice dictus vel scriptus; (2) obscurus, *Gl. V.* monstrosus. Ab αἴνιγμα.

Αἰνιγματωδῶς, *adv.* ænigmatice, per ænigmata, obscure.

Αἰνιγμὸς, οῦ, ὁ, idem quod αἴνιγμα. Ὅμως γι μὲν τοι σοὶ δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ, *Aristoph. Ran.* 61.

Αἰνίζομαι, f. ίσομαι, laudo, admiror, *Il.* 13, 374; (2) idem quod αἰνίσσομαι, per parabolas, fabulas significo, *Ern.* Ab αἶνος.

Αἰνικτήριος, α, ὁ ἢ ἡ, ænigmaticus, obscure dictus. Ab αἰνίζομαι.

Αἰνικτηρίως, *adv.* ænigmatice, obscure.

Αἰνικτὸς, ἡ, όν, ænigmaticus, obscurus, *Soph. Œd. Tyr.* 447. Ab

Αἰνίσσομαι, vel αἰνίττομαι, f. ίξομαι, obscure significo, occulte seu ænigmatice innuo; (2) alludo ad aliquid etiam sensu reprehendendi, et irridendi: ἠνίξατο ἆρα ὁ Σιμωνίδης ποιητικῶς τὸ δικαίον ὃ ἐστι, *Plat. de Rep.* 1. Ab αἶνος, *oratio obscura.*

Αἰνοβάκχευτος, ε, ὁ ἢ ἡ, graviter bacchans; (2) horribili furore percitus. Ex αἰνὸς, *gravis*, et βακχεύω, *bacchor.*

Αἰνοβίας, *Ion.* αἰνοβίης, ε, ὁ, immani robore et vi præditus; (2) fortis, strenuus. Ex αἰνὸς et βία.

Αἰνόγαμος, ε, ὁ ἢ ἡ, infelici item incesto matrimonio junctus; (2) adulter, furtivis amoribus deditus. Ex αἰνὸς et γάμος.

Αἰνογένεθλος, ον, in nativitate miser, *Man.*

Αἰνογένειος, ε, ὁ ἢ ἡ, terribiles malas habens; (2) terribilis, sævus. Θηρίον αἰνογένειον, *Call. in Delum*, 92. Ex αἰνὸς, *terribilis*, et γένειον, *mentum.*

Αἰνοδότειρα, ας, ἡ, dirorum malorum datrix. Ex αἰνὸς et δότειρα, *datrix.*

Αἰνόθεν, *adv.* a re gravi, *Il.* 7, 97. Ab αἰνός.

Αἰνόθρυπτος, ε, ὁ ἢ ἡ, quem male decent deliciæ; (2) perdite delicatus, valde mollis, luxu diffluens. Ex αἰνὸς et θρύπτομαι.

Αἰνολαμπὴς, ὶς, terribiliter fulgens.

Αἰνόλεκτρος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem quod αἰνόγαμος.

Αἰνολιχὴς, ὶς, idem.

Αἰνολίτης, ε, ὁ, horrendum in modum perditus; (2) grave exitium inferens. Ex αἰνὸς, *horribilis*, et ὄλλυμι, *perdo.*

Αἰνολέων, οντος, ὁ, sævus ac formidabilis leo. Ex αἰνὸς et λέων.

Αἰνόλυκος, ε, ὁ, horrendus ac sævus lupus. Ex αἰνὸς et λύκος, *lupus.*

Αἰνομανὴς, ὶος, ὁ ἢ ἡ, gravi et immani furore percitus. Ex αἰνὸς et μαίνομαι.

Αἰνόμορος, ε, ὁ ἢ ἡ, infelix, miserandus, gravi cum fortuna conflictans. Ex αἰνὸς et μόρος.

Αἰνοπαθὴς, ὶος, ὁ ἢ ἡ, gravia patiens. Ex αἰνὸς, *gravis*, et πάσχω, *patior.*

Αἰνόπαρις, exitiosus Paris. Αἰνόπαριν κατάρᾳ διδοῦσα, *Eurip. Hec.* 945.

Αἰνοπατὴρ, ὶρος, parens infelix.

Αἰνοπέλωρος, ε, ὁ ἢ ἡ, valde monstrosus, immanis. Ex αἰνὸς et πέλωρος.

Αἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ ἢ ἡ, graviter percutiens. Ex αἰνὸς et πλήττω, *percutio.*

Αἰνόποτμος, ον, infelix, sævi fati homo.

Αἶ'ΝΟΣ, ε, ὁ, apologus, fabula; (2) proverbium, item dictum quodlibet; (3) adsensio; (4) laus, oratio laudatoria, collaudatio.

Αἰ'ΝΟ'Σ, ὴ, όν, gravis; (2) horribilis, horrendus, terribilis; (3) malus, infelix; (4) vehemens. Hinc

Αἰνότης, ητος, ἡ, gravitas.

Αἰνοτέκεια, ας, ἡ, quæ male peperit, mater infelix. Ὡς ἐγὼ αἰνοτόκεια, *Mosch. Idyll.* 4, 27. Ab αἰνὸς et τίκτω.

Αἰνοτόκος, ε, ὁ ἢ ἡ, cum gravi dolore pariens, vel infeliciter, *hoc est*, malos vel infelices liberos pariens. Ex iisd.

Αἰνοτύραννος, ε, ὁ, gravis, horrendus tyrannus, *Steph.*

Αἰνότων, gen. plur. part. præs. act. *contr.* pro αἰνούντων, a verbo αἰνίω, *laudo.*

Αἴ'ΝΥΜΑΙ, capio, aufero, *Il.* 4, 531. *Hesiod. Scut.* 41.

Αἰνῶς, *adv.* graviter; (2) horrende; (3) valde.

Αἴ"Ξ, αἰγὸς, ἡ, vel ὁ, capra, caper; (2) signum cœleste.

Αἶξ, ικος, ἡ, motus violentus, impetus fluctus. Ab ἀΐσσω, *ruo.*

Ἀΐξας, nom sing. part. a. 1. act. verbi ἀΐσσω.

Αἶξι, *capris*, dat. plur. cum ν ἐφελκ. Ab αἶξ.

Αἰξωνὶς, ίος, ὁ, caprarum emptor, *Suid.* Ex αἶξ et ὠνέομαι, *emo*: nomen populi Athenis. Unde

Αἰξωνιύεσθαι, maledicere, maledicum esse. Et

Αἰξωνία, ας, ἡ, maledicentia, *Ern.*

Ἀΐουσα, *audiens*, part. præs. act. f. g. *Dor.* pro ἀΐσσα, ab ἄϊω.

Αἰολάω, ῶ, seu αἰολάομαι, vagor, erro, *Hippocr.*

Αἰολίω, ῶ, f. ήσω, vario, variego; (2) verto, volvo. Ab αἴολος.

Αἰολὴς, *Æolica*, Poet. pro Αἰολίς.

Αἰολίας, ε, ὁ, nomen piscis, coracinus, *Ath.*

Αἰολίδα, *Æoliam*, acc. sing ab Αἰολίς.

Αἰολίζω, f. ίσω, vario, variego; (2) versute ago; (3) Æolûm more loquor. Ab eod.

Αἰολιστὶ, et Αἰολικῶς, *adv.* Æolûm more.

Αἰόλλησις, ἡ, variegatio; (2) conversio, *Ern.*

Αἰόλλω, idem quod αἰολάω. Ὅτ' ὄμφακες αἰόλλονται, mutant colorem, *Hes. Scut.* 399.

Αἰολόβυλος, ε, ὁ ἢ ἡ, callidus, versutus in consiliis. Ex αἴολος et βυλὴ, *consilium.*

Αἰολοβρόντης, *Dor.* αἰολοβρόντας, qui velocia tonitrua excitat. Ex αἴολος et βροντή.

Αἰολόδειρος, ε, ὁ ἢ ἡ, versicolorem cervicem vel pellem habens. Ab αἴολος et δειρὴ vel δέρος.

Αἰολόδερμος, ε, ὁ ἢ ἡ, variam habens cutem seu pellem. Ex αἴολος et δέρμα.

Αἰολόδικτος, ὁ ἢ ἡ, epith. solis. Ex αἴολος et δίκω, *jacio*, vel a δείκω, δίκνυμι, qui varias sui formas ostendit, *Ern.*

Αἰολόδωρον, ε, τὸ, donum ex variis rebus constans. Ab

Αἰολόδωρος, ε, ὁ ἢ ἡ, varia donans. Ex δῶρον.

Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ ἢ ἡ, vario, *i. e.* pulchro thorace indutus. Ex αἴολος et θώρηξ.

Αἰολομήτας, *Dor.* pro

Αἰολομήτης, ε, ὁ, varius consiliis, astutus. Ex αἴολος et μῆτις, *consilium.*

Αἰολομῆτις, ἡ, callida.

Αἰολομίτρης, ε, ὁ, qui mitram varie ornatam gerit, mitram variegatam habens, *Il.* 5, 708. Ex αἴολος et μίτρα, *mitra.*

Αἰολόμορφος, ε, ὁ ἢ ἡ, multiformis. Ex αἴολος et μορφὴ, *forma.*

Αἰολόνωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, variegatum seu maculosum tergum habens. Ex αἴολος et νῶτον.

Αἰολοπάλης, ε, ὁ, variis luctæ generibus versatus, *Man.* Ex αἴολος et πάλη.

Αἰολόπωλος, ε, ὁ ἢ ἡ, velocem equum habens vel maculosum; (2) bene equitans, *Il.* 3, 185. Ex αἴολος et πῶλος, *pullus equinus.*

Αἰ'Ο'ΛΟΣ, ε, ον, varius, variegatus; (2) multiplex, implicitus; (3) velox; (4) *Subst.* species scari piscis. Αἴολος, *quoque*, deus ventorum, Æolus.

Αἰολοσκόπος, ον, varie speculans, *Nic.*

Αἰολόστομος, ε, ὁ ἢ ἡ, habens os varium; (2) ambiguus, obscurus, perplexa loquens. Ex αἴολος et στόμα, *os.*

Αἰολόφυλος, ον, diversi generis, seu ex alia tribu, *Opp.* Α φῦλον.

Αἰολόφωνος, ε, ὁ ἢ ἡ, varie sonans, variam vocem edens. Ex αἴολος et φωνὴ, *vox.*

Αἰολοχαίτης, ε, ὁ, varios *i. e.* crispos capillos habens. Ex αἴολος et χαίτη, *Steph.*

Ἄϊον, imp. ind. act. *Ion.* pro ἤϊον, ab ἄϊω.

Αἰ'ΟΝΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, adspergo, perfundo, irrigo. Ἐλαίῳ αἰονᾶν, *Gal.* Hinc

Αἰόνημα, ατος, τὸ, humectatio, adspersio, irrigatio. Τοῖς δὲ αἰονήμασι καὶ τοῖς ἡπίοις φαρμάκοις τὰ πλεῖω μαλθάσσοντες θεραπεύουσι, *Dio Cass.* 55, 17.

Αἰόνησις, εως, ἡ, idem. Ab αἰονάω.

Αἰπεῖαν, acc. sing. f. g. ab αἰπύς.

Αἰπινὲς, ἡ, όν, excelsus, in edito loco positus, *Il.* 2, 573. Ab αἰπὺς, *altus.*

Αἶπῐ, *adv.* ubi *Dor.* pro ἤπῐ.

Αἰπήεις, ήεσσα, ήεν, altus. Ab αἰπύς.

Αἴποκα, pro ἴποτε. Anonym. inter *Fragm. Pythagor.*

Αἰπολίω, ῶ, f. ήσω, sum pastor caprarum; (2) versor inter capras. Αἱ δέ τι λῆς με καὶ αὐτὸν ἅμ' αἰπολέοντα διδέξαι, *Theoc. Id.* 8, 85. Ab αἶξ et πολίω, *versor.*

Αἰπολικὸς, ἡ, όν, caprariis usitatus, utilis; (2) pastoritiæ vitæ deditus. Ab αἰπόλος.

Αἰπόλιον, ε, τὸ, grex caprarum. Παρ' αἰπολίοισι νομεῦς, *Opp. Cyneget.* 2, 42. Ab

Αἰπόλος, ε, ὁ, caprarius, pastor caprarum, *Il.* 2, 474. Ex αἶξ et πολίω.

Αἶπος, εος, τὸ, altitudo, celsitas; (2) cacumen montis; (3) labor. Ab αἰπὺς, *altus.*

Αἰπὺς, ὴ, ὺ, altus, unde usitatius αἰπύς.

Αἴπτω, valde noceo. Ab α int. et ἴπτω.

Αἰπύδμητος, ε, ὁ ἢ ἡ, alte structus. Ex αἰπὺς et δομέω, *ædifico, exstruo.*

Αἰπύκερως, ω, ὁ ἢ ἡ, cornua alta gerens. Ex αἰπὺς et κέρας, *cornu.*

Αἰπυμήτης, ε, ὁ, consilia alta capiens, alta appetens; (2) prudens, callidus; (3) grandiloquus. Ex αἰπὺς et μῆτις.

Αἰπύνωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, altus. Epith. urbis in alti montis dorso sitæ. Ex αἰπὺς et νῶτον, *tegum.*

Αἰπυπλανὴς, ὶς, in summo errans, *Man.* Ex αἰπὺς et πλάνης.

Αἰ'ΠΥ'Σ, εῖα, ὺ, altus, excelsus, in alto positus, *Il.* 2, 538; (2) gravis; (3) ingens; (4) difficilis.

Αἰπύτιος, ία, ιον, altus. Ab αἰπύς.

Αἰ'ΡΑ, ας, ἡ, malleus; (2) securis; (3) lolium, graminis genus. Αἰράων ἔργα διδασκόμενοι, *Call. Frag.* 129, 2. *Angl.* Darnel.

Αἴρας, nom. sing. a. 1. part. act. ab αἴρω.

Αἴρει, *capiebat*, 3. sing. imp. ind. act. *Ion.* pro ἤρει, a verbo αἱρέω, *capio.*

Αἱρεθέωσι, *capti sint*, *Ion.* pro αἱρεθῶσι, ab eodem.

Αἱρέθη, *captus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἡρέθη.

Αἱρεθήσομαι, *capiar*, f 1. ind. pass.

Αἱρεθῆτι, *capiaris*, 2. sing. a. 1. imperat. pass.

Αἱρεῖ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro αἱρέει.

Αἱρεῖσθαι, *contr.* pro αἱρέεσθαι, a verbo eod.

Αἱρεσιαρχέω, ῶ, f ήσω, sum auctor sectæ. Ab

Αἱρεσιάρχης, ε, ὁ, sectæ auctor ac caput. Ex αἵρεσις et ἀρχὸς, *princeps.*

Αἱρεσιάρχος, ε, ὁ, idem et ex iisd.

Αἱρεσιμάχης, ε, ὁ ἢ ἡ, hæreseos seu sectæ propugnator, qui pro secta pugnat; (2) qui sectas impugnat. Ex αἵρεσις et μάχομαι.

Αἱρέσιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui capi potest. Ab

Αἵρεσις, εως, ἡ, expugnatio; (2) optio, electio; (3) conditio; (4) animus, voluntas, propositum; (5) secta, dogma; (6) institutum, vitæ ratio. Ab αἱρέω, *capio, eligo.* Unde

Αἱρεσιώτης, ε, ὁ, hæreticus. Hinc

Αἱρεσιῶτις, ίδος, ἡ, hæretica.

Αἱρετίος, ία, ίον, eligendus. Ab αἱρετός.

Αἱρέτης, ε, ὁ, electror. Ab αἱρέω.

Αἱρετίῃ, *eligat*, 3 sing f. 1 ind act. *Att.* pro αἱρετίσει, a verbo seq

Αἱρετίζω, f. ίσω, eligo, deligo, optabile duco, amplector; (2) sectæ adhæreo; (3) amo, *N. T.* Ἐξελίξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ἠρετίσατο αὐτὴν, *Psal.* 132, 13. Ab αἵρεσις.

Αἱρετὶς, ίδος, ἡ, electrix. Ab αἱρέτης.

Αἱρετιστὴς, οῦ, ὁ, qui sectam aliquam suscepit; (2) sectator etiam in politicis. Γραμματοφόρον ἐσήγαγον ὡς ἀτιστακλίνου ὑπὸ τῶν ἐκ Σαρδίνος αἱρετιστῶν, earumdem partium secta-

sectatoribus, *Polyb. Hist.* 1, 79. Ab *αἱρετίζω*.

Αἱρετός, ἡ, ὸν, eligendus præ aliis, optabilis, expetendus; (2) electus, delectus, creatus: *αἱρετώτερον*, potius. Hinc *τὸ αἱρετόν*, bonum; (2) *ἡδονὴ δέ ἐστιν ἄλογος ἕπαρσις ἐφ' αἱρετῷ δοκοῦντι ὑπάρχειν*, propter bonum quod videatur adesse, *Diog. Laert.* 7, 114. Ab *αἱρέω*.

Αἵρευ, 2. sing. præs. imp. med. *Dor.* pro *αἵρου*, ab *αἵρω*.

ΑΙΡΕΩ, ῶ, f. *ήσω*, capio, prehendo, corripio, invado, occupo; (2) deturbo, everto; (3) expugno, subigo; (4) vinco, obtineo, teneo; (5) convinco et damno; (6) interficio, tollo; (7) perdo aliquem. Et *αἱρέομαι* adhuc; (8) capesso, eligo; (9) antepono, pluris facio; (10) volo; (11) opinor, censeo; (12) sectam aliquam consector; *ἡρημένοι*, optati, *Gl. V.* p. pass. part. *Αἱρεῖν τινα κλέπτοντα*, convincere aliquem furti, *Aristoph. Equit.* 821. *Ἁλῶν τινα δώρων καὶ κλοπῆς*, damnare aliquem furti et acceptorum munerum, *Id. ibid.* 591. *Αἱρῶν τὴν ἀρχὴν, πόλιν· τὴν δίκην, γράφην*, vincere judicio; *τί παρά τινος· αἱρεῖ αὐτὸν τὰ δημόσια γράμματα*, reum peragunt; *αἱρεῖσθαι ὕπνον, σῖτον· ἀντὶ πάντων τὸ καλὸν, πόλεμον πρὸ εἰρήνης, ζωὴν, θάνατον*, malle; *ἐπὶ τὴν ἀρχὴν*, eligere; *αἱρεθεὶς ἀρχὴν*, evectus ad. *Τὸν ἐμὸν εἶλον βίον πρόδοτον*, prodiderunt, *Soph. El.* 209 *Πέδαι τῆς νεοδμήτου κόρης αἱρῆ, Eur. Med.* 623.

Αἱρῇ, *capiat*, vel *capiat*, 3 sing. præs. conjunct. act. *contr.* pro *αἱρέῃ*, a verbo *αἱρέω*.

Αἱρησιτείχης, ους, ὁ ἡ, murorum urbis expugnator. Ex *αἱρέω*, *capio*, et *τεῖχος*.

Αἱρήσω, *capiam*, f. 1. ind act. verbi *αἱρέω*.

Αἱρικός, ἡ, όν, loliaceus. Ab *αἶρα*, *lolium*.

Αἵρινος, ίνη, ινον, idem et ab eod.

Αἰρόσινον, ου, τὸ, cribrum, *Etym.* Ex *αἴρω*, *tollo*, et *πίνος*, *sordes*.

Ἄϊρος, ου, ὁ, miser, cui infeliciter nomen Iri inditum. Ex *α* notante *κακὸν*, et Ἶρος, *Irus*.

Αἰρούμενα, *contr.* pro *αἱρεόμενα*, ab *αἱρέω*.

ΑΙΡΩ, f. *ἀρῶ*, p. *ἦρκα*, tollo, attollo, sursum tollo, eveho; (2) augeo, amplifico; (3) capio, sumo; (4) tollo e medio, interficio, subverto; (5) proficiscor, abeo; sic et *αἴρομαι*, med. (6) erigo; (7) porto, gesto; (8) suscipio, aggredior; (9) fero, reporto; (10) occido. *Αἴρειν φορτίον ἐπὶ τῶν ὤμων, κλίνης*, seu *δόξαν, σάρσος· ναῦν*, solvere; *ὄγκον*, superbire; *τραπέζους*, apponere; *χεῖρας*, supplicis ritu extendere; *αἴρεσθαι δίκας παρὰ τῶν φονευσάντων, φυγὴν, μισθὸν, πόλιμον, κίνδυνον· ἀρθεὶς εἰς ὕψος, ταῖς ἐλπίσι* Ἄρασθαι κίνδυνον, πόλεμον, πόνον, in se suscipere periculum, bellum, laborem. *ἦρτο νίκας*, victorias reportavit, *Ph t. in Biblioth. Cod.* 243, pag. 1113, 45; nempe milites *αἴρουσιν* in activo, alteri, nempe duci cujus sunt arma victricia *reportant victoriam*, at ipse dux cujus et milites et arma sunt. *ἄρασθαι νίκην reportare victoriam*, in media voce dici debet: *αἴρεσθαι τὰ σφάγματα*, stragula humeris imponere portanda, *Aristoph. Ran.* 607. Ἕς τ' ἀνιόντες ἥλιος ταύτη μὲν αἴρῃ, donec sol iste hac quidem exorietur, *Soph. Phil.* 1330.

Αἱρώδης, ους, ὁ ἡ, lolio plenus, sive lolio permixtus, loliaceus. Ab *αἶρα*, *lolium*.

Ἄϊς, ίδος, ὁ, Orcus, Pluto, *Il.* 1, 3; (2) imbecillis; (3) invisibilis, qui non videtur. Vel pro *ἀΐδης*, vel ex *α* priv. et *ἴς*, *virtus*. Vel ex *α* priv. et *ἰδῶ*, *video*.

Αἷς, dat. pl. f. g. art. postpos. ab *ὅς*, *qui*.

ΑΙΣΑ, ης, ἡ, Parca, fati præses, *Il.* 1, 416; (2) fatum; (3) sors; (4) pars, portio; (5) insania, *Soph.* (6) ævum, vita. (2) *τὸν αἰὸ' Ἄτλαντος ἔχει*, quem fati vis inexpugnabilis urget, *Soph. Aj.* 256. (6) *ἐπεί νύ τοι αἶσα μινυθὰ πέλει*, ævum breve, *Il.* 1, 416. Servit etiam periphrasi, ut *ἥματος αἶσα*, dies, *Apoll. Rhod.* 4, 961. Ἐλπίδος αἶσα, spes. *Od.* 19, 84.

ΑΙΣΑΚΟΣ, ου, ὁ, ramus lauri vel myrti, *Hes. Etym.*

ΑΙΣΑΛΩΝ, όν, æsalo, accipitris species.

Αἰσιῦμαι, *canam*, 1. sing. f 1. ind med *Dor.* pro *ᾄσομαι*, et hoc pro *ᾄσομαι*, ab *ᾄδω*.

ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΙ, f *αἰσθήσομαι*, sentio, *proprie* sensu corporis; (2) audio; (3) sentio sensu quolibet; (4) mente percipio, intelligo, cognosco; (5) scio; *ἠσθόμην*, sensi, a. 2. *ἠσθημαι*, sensi, p. pass. *Αἰσθάνεσθαι ψυχῆς, κεκαυγῆς, φωνῆς· τῇ ἀκοῇ· τὸν ψόφον, φωνὴν, περί τινος. Πολλάς μεν ἤδη γνώμας, πολλάς δὲ ἀντήρεις ἔσθεν, Soph. El.* 88. Ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ἔσθεν' ἠδικημένην, lædi, *Eurip. Med.* 26.

Αἴσθημα, ατος, τὸ, sensio, ipse sentiendi actus. Ab *αἰσθάνομαι*.

Αἴσθησις, εως, ἡ, sensus; (2) sensio, sentiendi actio vel passio; (3) cognitio, notitia, intelligentia. Ab eod.

Αἰσθήσομαι, *sentiam*, 1. sing. f. 1. indic. med. verbi *αἰσθάνομαι*.

Αἰσθητήριον, ου, τὸ, sentiendi instrumentum; (2) domicilium sensus; (3) intelligendi et judicandi facultas, *Gl. V. αἰσθητήριος*, sensificus. Ab *αἰσθητός*.

Αἰσθητικός, ἡ, όν, sentiendi vim habens, sensu præditus; (2) qui sentiri potest, qui in sensus cadit. Ab eod.

Αἰσθητικῶς, *adv.* sensibiliter, ut sentias.

Αἰσθητός, ἡ, όν, sensibilis, qui sensu percipi potest. Ab *αἰσθάνομαι*.

Αἰσθητῶς, *adv.* sensibiliter, ita ut sensu percipiatur. Ab *αἰσθητός*.

Αἰσθοῖντο, 3. pl. a. 2. opt. med. v. *αἰσθάνομαι*.

Ἄϊσθω, audio; (2) exspiro. *Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἀΐσθη καὶ ἤρυγεν, Il.* 20, 403. Ab *ἀΐω*, *audio*, vel *ἄω*, *fluo*.

Αἰσιᾶν, gen. pl. *Dor.* pro *αἰσιῶν*, ab *αἰσία*, fem. ab *αἴσιος*, *faustus*.

Αἰσίησι, *faustis*, dat. plur. *Ion.* pro *αἰσίαις*.

Αἰσιμία, ας, ἡ, divinatio, vaticinium; (2) officium, quod decet. Ἐν αἰσιμίαισι Πλούτου, in divitiis, in bonis fortunæ, *Æsch. Eumen.* 999. Ab *αἶσα*. Unde

Αἴσιμος, ου, ὁ ἡ, fatalis, *Il.* 8, 72; (2) decens; (3) bonus, utilis, *Il.* 6, 62.

ΑΙΣΙΜΟΩ, ῶ, f. *ώσω*, insumo, impendo.

Αἴσονται, *conent*, pro *ᾄσονται*, 3. pl. f. 1. ind. med. verbi *ᾄδω*, *cano*.

Αἰσιοποιῶ, obsecundo, secundo, prospere facio, *Gl. V. αἰσιοποιηθήσεται*, prosperabitur, *Gl. V.* f. 1. pass. Ex *αἴσιος* et *ποιῶ*.

Αἴσιος, ου, ὁ ἡ, faustus, auspicatus, fortunatus, prosper, secundus. Γνωσῖται δ' ὀρνίθας, ὃς αἴσιος, οἵ τε πέτονται Ἠλιθα, *Call. Lavac. Pall.* 123. Ab *αἶσα*, *fatum*.

Αἰσιόω, ῶ, f. *ώσω*, auspicatum seu faustum reddo; (2) auspicium accipio. *Αἰσιώμενον τὸ χωρίον. Αἰσιοῦμαι*, faustum credo, faustum existimo. *Αἰσιούμενος ἴσως διὰ τὸν κατίρα, App. Bell. Civ.* 5, 97. Ab *αἴσιος*.

Αἰσίως, *adv.* fauste, auspicate, prospere; (2) decenter.

Ἄϊσσος, η, ον, inæqualis, impar.

Ἄϊσσοντο, 3. pl imperf. ind. med. verbi

ΑΪΣΣΩ, vel *ἀΐσσω*, f. ξω, ruo, cum impetu feror, ingruo, irruo; (2) erumpo, prosilio; (3) festino; (4) vagor; (5) impellor. *Ἀΐσσειν κατ' ἴχνος, τοῖς ὅπλοις, ἐπί τινα. Ἀμφὶ δὲ χαῖται ὤμοις ἀΐσσονται, Il.* 6, 510. Ὁ δ' *αὐτῷ τυμπάνῳ ἀΐξας*, una cum tympano irruens, *Aristoph. Vesp.* 119. aor. 1. *ἤϊξα* vel *ἤξα*, velut ab *ἀΐσσω*.

Αἰσήη, ῆρος, ὁ, torris, titio; (2) qui incendit. Ab *αἴθω*, *uro*.

Ἄϊστος, ου, ὁ ἡ, de quo nihil sciri potest; obscurus, incertus, *Il.* 14, 258; (2) qui quod de medio sublatus est, ideo conspici nusquam potest, *Ern.* Ex *α* priv. et *ἴστημι*, *scio*.

Ἀϊστόω, ῶ, f. *ώσω*, memoriam alicujus aboleo; (2) deleo, simpliciter. Σὺ γὰρ μᾶ πατρὶδ' *ἠΐστωσας δόρι, Soph. Aj.* 516. (3) interimo; (4) irritum reddo. (3) *δύο ἡμίων ἠΐστωσι, Herodot.* 3, 127. Κόρην *ἀϊστώσας πυρὶ, Soph.* ex trag incerta. (4) *ἀϊστωσαν* δέ τε θήρην, et irritam venationis operam reddiderunt, *Opp Cynaget.* 4, 419. Ex iisdem.

Ἀϊστώθην, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro *ἠϊστώθην*, ab *ἀϊστόω*, *Od.* 10, 259.

Ἄϊσυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, imperitus, inscius, ignarus. Ὅπλων γὰρ ὄντες καὶ μάχης ἀΐσυροι, *Eurip. Androm.* 683. Ex *α* priv. et *ἴσαρ*, *peritus*.

Αἰσυπτὴρ, ῆρος, ὁ, *Il.* 24, 347. adolescens valde robustus; (2) decens, moderatus; (3) pastor; (4) qui facile huc illucve movetur. Ex *α* intens. et *σύω*, *τυῶ*, vel ab *αἶσα*, *officium*, vel ab *αἴσσω*, *ruo*, *Eustath. ad Il.* 24, 347. (idem quod *αἰσυμνητὴρ*, ex quo et corruptum quidam putant. Unde *αἰσύω*, *E. M. Ern.*)

Αἰσυπτὴς, ῆ, ὁ, idem et ex vel ab iisd.

Αἰσυλοεργὸς, ὸν, ὁ ἡ, qui nefaria perpetrat. Ex *αἴσυλος* et *ἔργον*, *opus*.

ΑΪΣΥΛΟΣ, ος, ὁ ἡ, vel *αἴσυλος*, *ύλη*, *υλον*, iniquus, nefarius, injustus, flagitiosus. *Il.* 5, 503. *Call. Frag.* 316.

ΑΙΣΥΜΝΑΩ, ῶ, fut. *ήσω*, regno, impero. Ὅς *αἰσυμνᾶ χθονὸς*, *Eurip. Med.* 19. suam cuique *αἶσαν*, sortem, munium, seu provinciam attribuo, *Ern.*

Αἰσυμνητεία, ας, ἡ, regia potestas per electionem alicui data. Ab *αἰσυμνήτης*.

Αἰσυμνητὴρ, ῆρος, ὁ, certaminis præses et curator; (2) rex. Ab *αἰσυμνάω*.

Αἰσυμνήτης, ου, ὁ, idem et ab eod. *Od.* 8, 258.

Αἰσυμνῆτις, ίδος, ἡ, regina.

Αἴσχεσι, dat. plur. ab *αἶσχος*, εος.

Αἴσχισις, εως, ἡ, dedecoratio. Ab

Αἰσχίω, ῶ, f. *ήσω*, dedecoro, infamo. Ab *αἶσχος*, *turpitudo*.

Αἴσχιστος, η, ον, turpissimus; *αἰσχίων*, turpior. Ab *αἰσχρός*.

ΑΙΣΧΟΣ, ους, τὸ, turpitudo, fœditas, deformitas; (2) probrum, dedecus, infamia.

Αἰσχραυδράποδα, famosa mancipia, *Gl. V.* Ex *αἰσχρὸς* et *ἀνδράποδον*, *mancipium*.

Αἰσχρεύομυθος, ον, idem quod

Αἰσχρορρήμων, ν. *αἰσχρορρήμων*, *Matt.*

Αἰσχρεύφημος, ον, turpis famæ. Ex *αἰσχρὸς* et *φήμη*.

Αἰσχρήμων, ονος, ὁ ἡ, turpis. Ab *αἰσχρός*.

Αἰσχρόβιος, ον, turpiter vivens, *Sibyl.*

Αἰσχρογέλως, ωτος, ὁ, turpiter ridiculus, *Man.*

Αἰσχροδιδάκτης, ου, ὁ, turpium magister, *ib.*

Αἰσχροεπῶ, turpia loquor, *Steph.*

Αἰσχροεπὴς, ους, ὁ ἡ, qui turpia loquitur. Ex *αἰσχρὸς* et *ἔπος*, *verbum*.

Αἰσχρουργέω, ῶ, turpiter ago. Ex *αἰσχρὸς* et *ἔργον*, *opus*.

Αἰσχροκέρδεια, et *αἰσχροκερδία*, ας, ἡ, turpis quæstus studium. Ex *αἰσχρὸς* et *κέρδος*.

Αἰσχροκερδέω, ῶ, f. *ήσω*, turpiter lucrum facio.

Αἰσχροκερδὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, dedi tus turpi lucro, turpis lucri cupidus, *Gl. V.* turpilucris. Οἱ δ' *ἄτ' ὅ τις αἰσχροκερδὴς*, *Aristoph. Pac.* 622.

Αἰσχροκερδῶς, *adv.* cum turpi lucro, faciendo turpe lucrum, turpiter adsectato lucro, studio turpis lucri.

Αἰσχρολογέω, ῶ, f. *ήσω*, fœda loquor.

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, turpitudo verborum, sermo turpis et obscœnus; (2) maledicentia fœda, exprobratio rerum fœdarum, *Ern.*

Αἰσχρολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, turpia loquens, obscœnus. Ex *αἰσχρὸς* et *λόγος*.

Αἰσχρόμητις, turpia consilia capiens, ad fœda consilia descendens.

Αἰσχρομυθέω, turpia loquor.

Αἰσχρόπιπλος, ον, turpiter vestitus, *Diosc.* A *πίπλον*.

Αἰσχροποιέω, ῶ, f. *ήσω*, turpia (imprimis in Venere) facio. Ex *αἰσχρὸς* et *ποιέω*.

Αἰσχροποιΐα, ας, ἡ, fœda actio, turpe et flagitiosum facinus. Ab

Αἰσχροποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, turpia perpetrans; (2) fœdus; (3) fellator; *Mart.* obscœnus.

Αἰσχροπραγίω, ῶ, f. ήσω, turpia ago. Ex αἰσχρὸς et πράττω. Hinc
Αἰσχροπραγία, ας, ἡ, turpis actio.
Αἰσχροπρόσωπος, ὁ, ἡ, fœdus ore, vultu, facie.
Αἰσχρορρημοσύνη, ης. ἡ, turpiloquium, fœda et turpis oratio. Ab
Αἰσχρορρήμων, ονος, ὁ ⁊ ἡ, fœda loquens. Ex αἰσχρὸς et ῥῆμα, verbum.
Αἰσχρὸς, ὰ, όν, turpis, fœdus, deformis; (2) inhonestus, probrosus. Compar. αἰσχρότερος et αἰσχίων. Superlat. αἰσχρότατος et αἴσχιστος, turpissimus, fœdissimus. Αἰσχρὸν φαίνεσθαι, turpe visu. Ab αἶσχος.
Αἰσχρότης, ητος, ἡ, turpitudo, fœditas, obscenitas, dedecus. Ab αἰσχρὸς, turpis.
Αἰσχρουργίω, ῶ, f ήσω, fœde et turpiter ago.
Αἰσχρουργία, ας, ἡ, fœdum facinus. Ab
Αἰσχρουργὸς, ὸν, ὁ ⁊ ἡ, fœda patrans. Αἰσχρουργότατα, turpissime, *Dio Cass.* 79, 3. Ex αἰσχρὸς et ἔργον, opus.
Αἰσχρῶς, adv. turpiter, fœde. Ab αἰσχρός.
Αἰσχυνέμην, præs. inf. act. *Ion.* pro αἰσχύνειν.
Αἰσχύνισο, *fac te pudeat*, 2. sing. imperat. pass. *Ion.* pro αἰσχύνεσο, ab αἰσχύνω.
Αἰσχύνη, ης, ἡ, pudor, verecundia. Hanc philosophi definiunt φόβον δικαίᾳ ψόγῳ, *id est*, metum justæ reprehensionis, *Gel.* 29, 7; (2) ignominia, dedecus; (3) pudenda. Ab αἶσχος.
Αἰσχυνθείην, 1. sing. aor. 1. opt. pass.
Αἰσχυνθῆμεν, aor. 1. inf. pass. *Ion.* pro αἰσχυνθῆναι. Ab
Αἰσχύνομαι, pudet me, pudefio, verecundor, *Gl. V.* ἠσχύνθη, pudefactus, veritus est, a. 1. Αἰσχύνομαι γεράφιν, γεράφων, τοῖς αἰσχροῖς, erubescere ob turpia, *Aristoph. Nub.* 988; τῇ αἰτίᾳ, ob culpam; ἐπί τινι, ἐν τοῖς ἔργοις τὸν Θεὸν, revereor.
Αἰσχυνομένως, adv. reverenter, *Suid.*
Αἰσχυντέον, verecundandum est. Ab αἰσχύνω.
Αἰσχυντηλία, ας, ἡ, verecundia. Ab
Αἰσχυντηλὸς, ὴ, όν, verecundus, pudens, pudicus. Ab αἰσχύνη.
Αἰσχυντὴρ, ῆρος, ὁ, fœda perpetrans, ut adulter, &c.
Αἰσχυντηρὸς, ρὰ, ρὸν, verecundus. Ab αἰσχύνω.
Αἰσχυντία, ας, ἡ, pudor, verecundia. Ab
Αἰσχυντὸς, ὴ, όν, pudendus. Ab αἰσχύνη, *pudor*.
Αἰσχύνω, f. νῶ, pudefacio, pudorem incutio; (2) infamo, dedecore adficio, *Il.* 6, 209; (3) vitium offero, stupro. Hinc αἰσχύνομαι, pudefio, me pudet, revereor. Αἰσχύνειν πρόσωπον, γένος, εἰνήν. Αἰσχύνομαι τὰς ἐμαυτῆ ξυμφορᾶς, *Aristoph. Plut.* 773. Αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις, *Id. Eq.* 1351. Ab αἶσχος, *pudor*.
Αἶτας, *Dor.* pro εἴτης.
Αἴτε, sive, vel; *Dor.* pro εἴτε.
Αἶτει, 2. sing. præs. imperat. act.
Αἰτεῖ, *pete*, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* et *Æol.* pro αἰτοῦ.
Αἰτεύμενος, præs. part. med. *Dor.* pro αἰτούμενος. Ab
Αἰ'ΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, peto, postulo, posco. αἰτοῦμαι, m. peto utendum, mutuum; (2) postulo. Αἰτεῖν τὸν Διὸς τ' ἀγαθὰ, σῦτο παρὰ σῦ, Συγατέρα πρὸς γάμον αἰτῶ λαβεῖν, σὺ τὴν γνώμην αἰτεῖσθαι δίκαια, ἀγαθὰ παρὰ τῶν Διῶν. Αἰτήσομαι δέ σ' ὀ μακρὸν γέρας λαβεῖν, *Soph.*
Αἴτημα, ατος, τὸ, petitio; (2) postulatum, quod petitur. Ab αἰτέω.
Αἴτημι, idem quod αἰτέω.
Αἴτης, ου, ὁ, mendicus. Ab αἰτέω.
Αἴτης, ου, ὁ, socius, qui amatur libidinose. Ab ἄω, *flo*, (ab α pro ἅμα, et ἴτης, ab ἴω vel εἶμι *eo*, quia suum amatorem utrinque comitatur et assectatur, et a latere ejus non discedit, *Ern.*)
Αἰτῆς, *petas*, 2. sing. præs. conjunct. act. *contr.* pro αἰτέῃς, a verbo αἰτέω, *peto*.
Αἰτῆσαι, *petere*, seu *petivisse*, aor. 1. infin. act.
Αἴτησις, εως, ἡ, petitio, postulatio.
Αἰτητὴς, οῦ, ὁ, petitor, postulator.
Αἰτητικὸς, ὴ, όν, qui amat petere.
Αἰτητὸς, ὴ, όν, petendus, qui peti debet, vel potest. Ab αἰτέω, *peto*.
Αἰ'ΤΙ'Α, ας, ἡ, caussa, ratio, occasio; (2) culpa, crimen; (3) accusatio; (4) controversia, lis; (5) petitio. Alia præterea significat cum certis verbis junctum, quæ simpliciter verbo tribui non possunt. (1) διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, eandem ob causam, *Æsch. Socrat.* 2, 31. Αἰτίαν ἔχειν, dici, prædicari, nominari, *Plato in Alcib.* 1. *Æsch. Socrat.* 1, 2. *Aristid.* 2, 363, edit. Carteri. *Plutar. de Musica.* (2) διπλῆν αἰτίαν φέρεσθαι, duplicem culpam ferre, *Ælian. Var. Hist.* 3, 14, 2. (3) αἰτίαν ἔχειν, accusari, reprehendi. Sic etiam Latini dicunt *crimen habere*, ut docet *Burman. ad Phæd.* 1, 3, 11. *Xen. Memor. Socrat.* 2, 8, 4. *Œcon.* 3, § 11. Ἐν αἰτίᾳ εἶναι, reprehendi, *id. Mem. Socrat.* 2, 8, 5. Δι' αἰτίας ἄγειν τινὰ, accusare aliquem, *Ælian. Hist. Var.* 9, 32, 2. (5) Ὥστε ἡ κατὰ σε παρθενία κωλύει τὴν οὐκ οἶδ' ὅπως γιγνομένην αἰτίαν, quod cum ita sit, tua virginitas impedit hanc, quæ unde oriatur haud scio, petitionem, *Heliodor.* lib. 10.
Αἰτιάζω, f. άσω, accuso, culpo. Ab αἰτία.
Αἰτίαμα, ατος, τὸ, criminatio, accusatio. Ab
Αἰτιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, caussam attribuo, adsigno, imputo, acceptum fero, caussor, *Gl. V. Il.* 10, 220. αἰτιῶμαι, criminor, accuso, culpo, incuso. Αἰτιᾶσθαι τινὰ ὕβρεως, ἑαυτὸν συμβεβηκότων, αὐτὸν τῆς κακίας τὰς θεὰς, acceptum referre; αὐτὸν εἰς ὑπερηφανίαν, de superbia. Τί ταῦτα τὰς Λάκαινας αἰτιώμεθα, accusamus, *Aristoph. Ach.* 519. Κ' ἐκ αἰτιῶμαι κεῖνον ὡς τὰς ἐν τέλει, *Soph. Phil.* 384. Ab αἰτία, *caussa*.
Αἰτίασις, εως, ἡ, accusatio, querela, litis principium, *Gl. V.* conquestio, incusatio. Ab αἰτιάζω.
Αἰτιατέον, accusandum est, caussa tribuenda. Ab αἰτιῶμαι.
Αἰτιατικὸς, ὴ, όν, criminatorius, accusatorius, accusativus; αἰτιατικὴ, sc. πτῶσις, accusativus, scil. casus. Ab eod.
Αἰτιατικῶς, accusatorie; (2) in accusativo.
Αἰτιατὸς, ὴ, όν, ex alio tamquam ex caussa procedens, effectus; (2) qui pro caussa, sc. ratione adfertur. Ab αἰτία, *caussa*.
Αἰτίης, *caussæ*, gen. sing. *Ion.* pro αἰτίας.
Αἰτίζω, f. ίσω, peto, mendico, *Call. in Dian.* 31: *in Cererem*, 115. Ab αἰτέω.
Αἰτιολογίω, ῶ, f. ήσω, rationem seu caussam reddo; αἰτιολογοῦμαι, idem.
Αἰτιολογία, ας, ἡ, caussæ redditio, demonstratio.
Αἰτιολογικὸς, ὴ, όν, peritus reddendi rationem ejus, quod versatur in quæstione; (2) sensualis, rationalis, caussativus, juridicialis, *Ph.* Ab
Αἰτιολόγος, ου, ὁ ⁊ ἡ, qui caussam seu rationem reddit, qui sequitur rationem et utitur probationibus. Ex αἰτία, *caussa*, et λόγος, *sermo*, vel λέγω, *dico*.
Αἴτιον, ου, τὸ, caussa, ratio; (2) culpa, accusatio; (3) noxa; (4) τὰ αἴτια sc. πράγματα, origines, res antiquissimæ, quo nomine et argumento scripsit libros Callimachus, *Ern.* Ab αἰτία.
Αἴτιος, ία, ον, qui in caussa est, culpandus, accusandus; (2) auctor. Ab αἰτία.
Αἰτιώδης, ες, ὁ ⁊ ἡ, caussæ vim habens, vel caussam indicans, ut conjunctio causalis in gramm.; (2) formalis, in sensu metaphysico; τὸ αἰτιῶδες, *forma*.
Αἰτιωδῶς, adv. caussaliter, *Ern.*
Αἰτιῶντο, 3. pl. præs. opt. med. *contr.* pro αἰτιάοιντο, ab αἰτιάομαι.
Αἶτος, τὸ, hospitium, item lucus, *Pind. Eust.*
Αἰτοῦντι, *petenti*, dat. sing. part. præs. act. *contract.* pro αἰτέοντι, a verbo αἰτέω, *peto*.
Αἰτῶμεν, 1. pl. præs. conjunct. act. *contr.* pro αἰτέωμεν.
Αἴφνης, adv. repente, subito. Ab ἄφνω, *repente*.
Αἰφνίδιον, adv. idem. Ab αἴφνης.
Αἰφνίδιος, ου, ὁ ⁊ ἡ, repentinus, improvisus, ex improviso adveniens. Ab eod.
Αἰφνιδίως, adv. repente, statim, ex improviso.
Αἰχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ἀΐσσω.
Αἰχμάζω, f άσω, vibro, jaculor, *Il.* 4, 324. Ἦ ⁊ πρὸς Ἀτρειδῆσιν ἠχμασας χέρα, *Soph. Aj.* 97: (2) bellum gero, suscipio. (2) ἕως δέ νιν μόνος Διῶν ἔζξειεν αἰχμάσαι τάδε, induxisse bellum hoc ut susciperet, *Soph. Trach* 355. Ab αἰχμή.
Αἰχμαλωσία, ας, ἡ, captivitas. Ex αἰχμὴ, *bellum*, et ἅλωσις, *captura*.
Αἰχμαλωτεύω, f. εύσω, captivum duco. Αἰχμαλωτεύοντες τὰ γυναικάρια, 2 *Tim.* 3, 6. Ab αἰχμάλωτος.
Αἰχμαλωτίζω, f. ίσω, captivum abduco, in servitutem abduco. Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον —— αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας, *Rom.* 7, 23. Αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη, *Luc.* 21, 24. Ab eod.
Αἰχμαλωτικὸς, ὴ, όν, captivus. Ἐν αἰχμαλωτικοῖς καθεζέμηται, *Eurip. Troad.* 871. Ab eod.
Αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, captiva. Ab eod.
Αἰχμαλωτίσθην, *captivus abductus sum*, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἠχμαλωτίσθην.
Αἰχμαλωτιστὴς, οῦ, ὁ, captivator, *Gl. V.* qui captivos ducit. Ab αἰχμαλωτίζω.
Αἰχμάλωτος, ου, ὁ ⁊ ἡ, bello captus, manu captus, captivus. Ex αἰχμὴ et ἁλωτός.
Αἰχμάσσω, idem quod αἰχμάζω.
Αἰχματὰς, bellator, *Dor.* pro αἰχμητής.
Αἰ'ΧΜΗ', ῆς, ἡ, cuspis, mucro; (2) hasta, lancea, hastile, spiculum, telum; (3) bellum, arma; (4) unguis, ut belluarum et avium rapacium, *Ern.* Ἴδεις αἰχμῆς, peritus armorum, *Call. in Jov.* 74.
Αἰχμήεις, εντος, ὁ, bellicosus.
Αἰχμητὰ, *bellator*, voc. sing. ab αἰχμητής.
Αἰχμητάων, gen. plur. *Æol.* pro αἰχμητῶν.
Αἰχμητήριος, α, ον, bellicus.
Αἰχμητὴς, οῦ, ὁ, bellator, bellicosus, *Il.* 1, 150. Ab αἰχμή.
Αἰχμητὶς, ίδος, ἡ, bellatrix, perita hastæ.
Αἰχμίον, ου, τὸ, hastile, telum, hasta, *Hes.* Dim. ab αἰχμή.
Αἰχμόδετος, ου, ὁ ⁊ ἡ, bello captus et vinctus. Ex αἰχμὴ et δέω, *vincio*.
Αἰχμοφόρος, ου, ὁ ⁊ ἡ, hastam gerens, hastatus; (2) satelles. Ex αἰχμὴ et φέρω.
Αἰ'ΨΑ, *adv.* statim, continuo, cito, celeriter, *Il.* 1, 303.
Αἰψηροκίλευθος, ου, ὁ ⁊ ἡ, celeriter viam conficiens. Ex αἶψα et κίλευθος, *via*.
Αἰψηρὸς, ρὰ, ρὸν, celer, velox. Ab αἶψα.
Αἰ'Ω, audio, *Il.* 10, 160; (2) efflo; (3) intelligo, scio.
Αἰ'Ω'Ν, ῶνος, ὁ, ævum, æternitas; seculum, quasi ἀεὶ ὤν, *Gl. V.* (2) vita, tempus vitæ hominis, *Il.* 4, 478. hominum memoria; (3) improbi homines, *N. T.* (4) spinæ medulla.
Αἰῶν, littus, *Dor.* pro ἠϊών.
Αἰωνίζω, f. ίσω, æternum reddo; (2) perenno, duro perpetuo. Ab αἰών.
Αἰώνιος, ου, ὁ ⁊ ἡ, et αἰώνιος, ία, ιον, æternus, sempiternus, perennis, *Call. Dian.* 6. Ab eod.
Αἰωνίως, adv. æterne, æternum.
Αἰωνοτόκος, ον, seculorum parens, *Synes.* Ab αἰών et τίκτω.
Αἰώρα, ας, ἡ, exaltatio; (2) gestatio, sc. lectus, sella, in qua gestatur aliquis, ut leniter agitetur corpus; (3) vas pensile; (4) suspendium; (5) restis, quo quis ad suspendium utitur. Ταῦτα δὲ πάντα κινεῖν ἄνω καὶ κάτω, ὥσπερ αἰώραν τινὰ ἐνῦσαν ἐν τῇ γῇ, hæc autem oscillum, *Plat. Phæd.* 60.
Αἰωρίόμην, imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἠωρίόμην.
Αἰ'ΩΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, in sublime attollo, sursum tollo, elevo, eveho; (2) suspendo; et ad hæc αἰωρῶμαι, pendeo, spe suspensus sum; (3) rebus novis immineo. Αἰωρῶν τι ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, αἰωρεῖσθαι τῇ ψυχῇ ἐλπίσι αἰωρηθεὶς ὑπὲρ μεγάλων, magna aggressus. Hinc
Αἰώρημα, ατος, τὸ, elatio, elevatio, exaltatio, subvectio; (2) suspensio; (3) gestatio, agitatio

tatio corporis, quæ fit gestando in sede vel lecto. *Vox medicorum.* V. *αἴωρα, Etm.*

Αἴωρησις, ιως, ἡ, idem et ab eod.

Αἰώρητο, *evectus erat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἠώρητο, a verbo οἰωρέω.

Αἰωρίζω, f. ίσω, gesto, *Gl. V.* αἰωρίζεται, gestatur. Ab *αἴωρα.*

Ἀχῇ, *tacite, Dor.* pro ἀκῇ.

Ἀκαδήμεια, sive Ἀκαδημία, ας, ἡ, Academia, gymnasium publicum Athenis. Reperitur etiam Ἀκαδήμειον, τὸ. Ab Ἀκάδημος, *Academus.*

Ἀκαδημαικὸς, ὴ, όν, Academicus; (2) Philosophus Academicus.

Ἀκάζω, f. άσω, acuo. Ab *ἀκὴ, acies.*

Ἀκαής, ές, ὁ ⁊ ἡ, non ustus, ustionem non expertus. Ex *α* priv. et *καίω, uro.*

Ἀκαθαίρετος, ε, ὁ ⁊ ἡ, inexpugnabilis, qui everti seu dirui non potest. Ex *α* priv. et *καθαιρέω, everto.*

Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, immundities, impuritas, spurcitia, illuvies. Ex *α* priv. et *καθαίρω.*

Ἀκαθάρτης, ητος, ἡ, immunditia. Ex iisd. (sed aut *ἀκαθαριότης*, aut *ἀκαθαρτὺς*, leg. *Etm.*)

Ἀκάθαρτος, ε, ὁ ⁊ ἡ, impurus, immundus, spurcus, obscœnus, pollutus, scelestus.

Ἀκαθαρτοφαγία, ας, ἡ, impurorum comestio, *Suid.* Ex *ἀκάθαρτος* et *φαγεῖν.*

Ἀκάθεκτος, ε, ὁ ⁊ ἡ, qui non potest retineri. Ex *α* priv. et *κωατέχ, contineo.*

Ἀκαθέκτως, *adv.* incontinenter.

Ἄκαινα, ης, ἡ, spina; (2) stimulus; (3) virga decempedalis. Ab *ἀκὴ, acies.*

Ἀκαιρίομαι, ῶμαι, opportunitate temporis destituor. Ἐφ' ᾧ ⁊ ἐφρονοῦτε, ἠκαιρῖσθε δὲ, *Phil.* 4, 10. Ab *ἄκαιρος.*

Ἀκαιρία, ας, ἡ, intempestivitas, non opportunum tempus; (2) molestia incommode interpellans; (3) immodestia. Ab eod.

Ἀκαίριμος, η, ον, intempestivus.

Ἀκαιροβόας, ε, ὁ, intempestive clamans; (2) loquax, blatero. Ex *ἄκαιρος* et *βόης.*

Ἀκαιρολογία, ας, ἡ, intempestiva sermocinatio. Ex *ἄκαιρος* et *λόγος, sermo.*

Ἄκαιρος, ε, ὁ ⁊ ἡ, intempestivus, non opportunus; (2) importunus, tempus opportunum non observans; (3) qui non habet vacuum tempus; (4) immodicus. Ex *α* et *καιρός.*

Ἀκαίρως, *adv.* intempestive, non opportune; (2) immodice.

ΑΚΑΚΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, semen fruticis Ægyptiaci.

Ἀκακέμφατος, ε, ὁ ⁊ ἡ, mala fama liberatus, qui male audire desiit. Ex *α* et *κακέμφατος.*

Ἀκάκης, εος, ὁ ⁊ ἡ, non nocens; (2) nullo malo dignus. Ab *ἄκακος.*

Ἀκακήσιος, (*ἀκάκητος, Suid.*) Epith. Mercurii ab urbe, seu monte, ubi cultus, *Etm. Call. Dinn.* 148.

Ἀκάκητα, ὁ, nominativus Macedonicus pro *ἀκάκητος, Il.* 16, 185. ut *ἱππηλάτα, ibid.* 7, 125: *ἱππότα, ibid.* 2, 336; sexcentaque alia.

Ἀκακήτης, ε, ὁ, et *ἀκακήτα, apud Poet.* nihil male faciens; (2) nullo malo dignus; (3) pacificus. Ab *ἄκακος.*

Ἀκακία, ας, ἡ, innocentia, simplicitas, mens ab omni malo abhorrens. Ab eod.

Ἄκακος, ε, ὁ ⁊ ἡ, minime malus, ab omni malitia alienus; (2) innocens, simplex; (3) apertus.

Ἀκακούργητος, ε, ὁ ⁊ ἡ, a malo intactus, nullo maleficio læsus aut depravatus. Ex *α* priv. et *κακουργέω, maleficus sum.*

Ἀκάκουργος, ε, ὁ ⁊ ἡ, innocens, a maleficio vacuus, *Suid.*

Ἀκακόφρων, ὁ, bonæ seu innoxiæ mentis homo; innocens.

Ἀκάκως, *adv.* pure, simpliciter, sine fraude.

Ἀκάκωτος, ὁ ⁊ ἡ, non affectus malo; molestiæ expers, *Iles.* Ab *α* priv. et *κακόω.*

ΑΚΑΛΑΝΘΙΣ, ίδος, ἡ, carduelis, avis; (2) canis. (2) ἡ κώδων ἀκαλανθὶς ἐστιγομένη τυφλὸ τίκτει, latrator canis, *Aristoph. Pax*, 1078.

Ἀκαλαβρύτως, *quiete fluentis*, gen. sing. *Æol* pro *ἀκαλαβρύτου*, ab

Ἀκαλαβρύτης, ε, ὁ, placide et quiete fluens, *Il.* 7, 422. Ab *ἀκαλὸς* et *ῥέω.*

Ἀκαλάβρυος, ον, idem.

Ἀκαλάβρος, η, ον, idem.

ΑΚΑΛΗΦΗ, ης, ἡ, urtica; (2) spina; (3) concha quædam marina exigua. Ἀπὸ τῆς ὀργῆς τὴν ἀκαλήφην ἀφελεῖθαι, ab iracundia urticam demere, nempe asperitatem, mordacitatem, *Aristoph. Vesp.* 878. Nota hanc vocem *ἀκαλήφη* Atticis propriam esse, *κνίδη* vero dici Ἑλληνικῶς.

Ἀκαλλὴς, ὲος, ὁ ⁊ ἡ, invenustus, deformis, ineleganς. Ex *α* priv. et *κάλλος, pulchritudo.*

Ἀκαλλιέρητος, ε, ὁ ⁊ ἡ, qui non litavit. Ex *α* priv. et *καλλιερέω, secunda sacra facio.*

Ἀκαλλιερήτως, *adv.* non litato, sine litatione.

Ἀκαλλώπιστος, ε, ὁ ⁊ ἡ, non comptus, non ornatus; (2) curam pulchritudinis negligens; (3) qui non gloriatur. Ex *α* priv. et *καλλωπιστὴς, cultus nimium studiosus.*

ΑΚΑΛΟΣ, ὴ, όν, quietus.

Ἀκάλυπτος, ε, ὁ ⁊ ἡ, non tectus, inopertus, apertus. Ex *α* priv. et *καλυπτὸς, tectus.*

Ἀκαλύψεις, acc. pl. *contr.* pro *ἀκαλύψεως*, ab

Ἀκάλυψις, ἡ, revelatio.

Ἀκαλῶς, *adv.* quiete, leniter, sine strepitu.

Ἀκάμαντι, *indefesso*, dat. sing. ab *ἀκάμας.*

Ἀκαμαντόδετος, ον, adamantinus, *Æsch.*

Ἀκαμαντολόγχης, ὁ, infatigabilis hasta, seu fortissimus bellator.

Ἀκαμαντομάχης, ε, ὁ, idem. Ex *μάχομαι.*

Ἀκαμαντόπους, οδος, ὁ ⁊ ἡ, qui pedes habet indefessos, strenuus viator.

Ἀκάμας, αντος, ὁ ⁊ ἡ, indefessus, infatigabilis. Ex *α* priv. et *κάμνω, fatigor.*

Ἀκαμάτῃσι, dat. plur. f. g. *Ion.* pro *ἀκαμάτοις*, ab

Ἀκάματος, ε, ὁ ⁊ ἡ, labore carens, laborem non sentiens; (2) infatigabilis, indefessus, *Il.* 5, 4. (3) qui non laboravit, *Aristoph.* Ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον στιλαγῖται, sine fine coruscat, *Nub.* 284. Ἀκάματος αἰὼν, indefessa ætas, immortalitas, *Apoll. Rhod.* 4, 1656. Hinc *adv. ἀκάματα*, indefesse, sine intermissione, sine lassitudine. Ex iisd.

Ἀκαματοχάρμης, ε, ὁ, indefatigabilis bello. Ex *ἀκάματος* et *χάρμη, bellum.*

Ἀκαμάτως, *adv.* sine defatigatione, indefesse.

Ἀκάμπτους, ε, ὁ ⁊ ἡ, non connivens. Ex *α* priv. et *καμπύω, conniveo.*

Ἀκαμπὴς, ὲος, ὁ ⁊ ἡ, inflexibilis, rigidus. Ex *α* priv. et *κάμπτω, flecto.*

Ἀκαμπτίας, ε, ὁ, qui recta currit. Ex iisdem.

Ἀκάμπτως, ε, ὁ ⁊ ἡ, rectus in longitudinem, non reflexus. Ex iisd.

Ἄκαμπτος, ε, ὁ ⁊ ἡ, non flexus, qui flecti nequit. Ex iisd. Unde

Ἀκαμψία, ας, ἡ, rigiditas; (2) constantia.

ΑΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, spina vepres, sentis; (2) carduus, ut interpret. *Schol. Theocriti ad Idyll.* 6, 15. (3) aculei piscium *vulgo* arretes, *Plut. de Valet.* (4) spina dorsi, *Herodot.* 4. (5) difficultas, molestia, salebræ. Unde

Ἀκανθιὼν, ῶνος, ἡ, spinetum, senticetum, dumetum.

Ἀκανθήεις, ήεσσα, ῆεν, spinosus, spinis abundans. Ab eod.

Ἀκανθίας, ε, ὁ, cicadæ species, vel potius epitheton tantum cicadæ, ex eo quod inter spinas cantet; (2) spinax, piscis. Ab eodem.

Ἀκανθίζω, f. ίσω, spinosum reddo; (2) spinosus sum, spinis horreo. Ab eod.

Ἀκανθικὸς, ὴ, όν, spinosus. Ab eod.

Ἀκανθίλις, ίδος, ἡ, carduelis: idem quod *ἀκανθὶς, Schol. Theoc. ad Idyll.* 7, 141.

Ἀκάνθινος, ίνη, ινον, spineus, ex spinis factus et contextus. Ab eod.

Ἀκάνθιον, ε, τὸ, spina.

Ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, carduelis. Ab eod.

Ἀκανθίων, ωνος, ὁ, echinus, *Gal.*

Ἀκανθοβάτης, ε, ὁ, per spinas seu sentes gradiens, spinigradus. Ex inus. *βατέω.*

Ἀκανθοβάτις, ίδος, ἡ, quæ per spinas incedit.

Ἀκανθοβόλος, ε, ὁ ⁊ ἡ, spinas jaciens vel emittens. Ex *βολέω, jacio.*

Ἀκανθολόγος, ε, ὁ ⁊ ἡ, spinas colligens. Ex *λέγω, lego*, i. e. *colligo.*

Ἀκανθόνωτος, ε, ὁ ⁊ ἡ, dorsum spinis horrens habens; (2) echinus. Ex *νῶτος.*

Ἀκανθοστλὴξ, ῆγος, ὁ ⁊ ἡ, a spina vel stimulo ictus; (2) pastinacæ radio vulneratus. Ὀδυσσεὺς ἀκανθοστλὴξ, titulus unius e Sophoclis dramatibus, quod laudat *Stephanus Byz.* in Δώδωνη. Titulum dramatis imperite verterunt Stephani interpretes, *Ulysses spinis flagellatus*, vel, *flagris cæsus*: verti debuit, Ulysses pastinacæ radio vulneratus. Pastinaca est piscis marinus, de quo vide *Plin.* 9, 48. Ex *ἄκανθα* et *πλήσσω, percutio.*

Ἄκανθος, ε, ἡ, acanthus, frutex. *Angl.* BRANK-URSINE, or BEARSBREECH; (2) ὁ, echinus, erinaceus. Ab *ἄκανθα, spina.*

Ἄκανθος, ε, ὁ ⁊ ἡ, carduo fullonio non carminato. Ab eod.

Ἀκανθοστιφὴς, ὲος, ὁ ⁊ ἡ, spinis cinctus Ex *ἄκανθα* et *στέφω, cingo.*

Ἀκανθοφαγέω, spinis vescor, *Steph.*

Ἀκανθοφάγος, ε, ὁ ⁊ ἡ, spinis vescens. Ex *ἄκανθα* et *φάγος, edax.*

Ἀκανθοφορέω, f. φορήσω, spinas fero. Ex *φέρω, fero.*

Ἀκανθοφόρος, ε, ὁ ⁊ ἡ, spiniger, spinas ferens.

Ἀκανθοφυέω, ῶ, f. ήσω, spinas produco. Ex *ἄκανθα* et *φύω, gigno, prefero.*

Ἀκανθόφυλλος, ε, ὁ ⁊ ἡ, spinosa folia habens.

Ἀκανθόχοιρος, ε, ὁ, porcus spinis horrens, i. e. echinus terrestris.

Ἀκανθόω, spinosum reddo, *Steph.*

Ἀκανθυλλὶς, ίδος, ἡ, carduelis. Ab *ἄκανθα.*

Ἀκανθώδης, εος, ὁ ⁊. ἡ, spinosus, senticosus, sentus, *Gl. V. Metaph.* molestiis plenus. Ab *ἄκανθα.* Unde

Ἀκανθὼν, ῶνος, ὁ, dumetum, vepretum.

Ἀκανίζω, f. ίσω, acanum imitor, acani speciem gero. Ab *ἄκανος.*

Ἀκανικὸς, ὴ, όν, acanicus, qui acani est.

Ἀκάνιον, ε, τὸ, spinula. Dim. ab eod.

Ἀκανόνιστος, ε, ὁ ⁊ ἡ, non canonicus, in canonem non relatus. Ex *α* priv. et *κανών.*

Ἀκανονίστως, *adv.* non canonice, contra canones et regulas ecclesiæ vel conciliorum.

Ἄκανος, ε, ὁ ⁊ ἡ, acanus, spinæ genus.

Ἀκαπήλευτος, ε, ὁ ⁊ ἡ, qui non cauponatur; (2) integer, simplex, sincerus, non adulteratus. Ex *α* priv. et *καπηλεύω.*

Ἀκάπηλος, ε, ὁ ⁊ ἡ, caupone carens. Ex *α* priv. et *κάπηλος, caupo.*

Ἀκάπιστος, η, ον, epith. mellis, idem quod *ἄκαπνος*, acapnum, *apud Plin.*

Ἄκαπνος, ε, ὁ ⁊ ἡ, libera fumo; (2) incruentus, cum est epith. sacrificii.

Ἀκάρδιος, ε, ὁ ⁊ ἡ, vecors, sine corde, excors. Ex *α* priv. et *καρδία, cor.*

Ἀκαρεὶ, *adv.* puncto temporis, momento.

Ἀκαρέως, *adv.* idem.

Ἀκαρῆ, *adv.* idem. *οὐδ' ὅσον ἀκαρῆ*, ne tantillum quidem. Ἀκαρῆ διαλιτὼν, quum pauxillum remisissem, *Aristoph. Nub.* 496. Οὐκίτι πρισβυτῶν ὄχλος χρήσιμος ἔστ', οὐδ' ἀκαρῆ, nec hilum, *Id. Vesp.* 538. Πλὴν τοῦτ', ὀ φίλτατε, ἀκαρῆ, *Id. ibid.* 699. Τῶν γὰρ πατρῴων οὐδ' ἀκαρῆ μέτεσί σοι, *Id. Aves*, 1048. Ab *ἀκαρὴς.*

Ἀκάρηνος, ον, caput non habens.

Ἀκαρὴς, ὲος, ὁ ⁊ ἡ, brevis, individuus; (2) exiguus; (3) minimum interjectum habens spatium, *Gl. V.* momentarius; *ἀκαρὲς*, momentum, *Gl. V.* (4) fere, prope. Ἐν *ἀκαρεῖ χρόνῳ*, brevissimo tempore, *Aristoph. Plut.* Ex *α* priv. et *κεῖραι, secare.*

Ἄκαρι, animal minutissimum, quale innascitur ceræ, caseis, et cuti hominum. Ex iisd.

Ἀκαριαῖος, αία, αῖον, minimus, pauxillus; (2) brevis, momentaneus. Ab *ἀκαρὴς.*

Ἀκαρίδιος, ε, ὁ ⁊ ἡ, idem et ab eod.

ΑΚΑΡΝΑ, ης, ἡ, genus plantæ.

'Ακαρὶς, cerebrum; (2) caput, *Etym.* Ex *α* pleon. et *κάρη, caput.*

'Ακαρπία, ῶ, f. *ήσω*, sine fructu sum, sterilis sum, fructum non gigno. Ab *ἄκαρπος.*

'Ακαρπία, ας, ἡ, sterilitas.

'Ακάρπισος. Τὴν ἀκαρπίστων πιδίων, *Eurip. Phœn.* 218. Idem quod

"Ακαρπος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, infructuosus, fructus expers, sterilis; (2) inutilis

'Ακάρπως, *adv.* sine fructu; (2) sine prole, de mulieribus.

'Ακαρστωτος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, ex quo nullus fructus percipitur. Ex *α* priv. et *καρπῶμαι, fruor.*

'Ακαρτίερητος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, intolerabilis. Ex *α* priv. et *καρτιρίω, tolero.*

"Ακαρτος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, intonsus. Ex *α* priv. et *καρτὶς, tonsus.*

'Ακαρφὴς, ἐς, ὁ ᾗ ἡ, qui arefactus non est, nec succo plane caret. Ex *α* priv. et *κάρφω.*

'Ακαρῶς, *adv.* puncto temporis. Ab *ἀκαρὴς.*

'Ακάσκα, vel *ἀκασκᾶ*, quiete, placide, molliter, lente, pedetentim, *Etym.* Ab *ἀκήν.*

'Ακασκαῖος, ον, valde ornatus, *apud Æsch.*

'Ακασόφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, prudens, acuta mente præditus, *Hes.* Ex *ἀκάζω* et *φρήν.*

'Ακαταβίαστος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, non coactus, *Suid.* Ex *α* priv. *κατὰ*, et *βιάζω, cogo.*

'Ακατάβλητος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, qui dejici non potest; (2) invictus, invincibilis. Τὸν *ἀκατάβλητον λόγον*, invictum illum sermonem, *Aristoph. Nub.* 1230. Ex *α* priv. et *καταβάλλω, dejicio.*

'Ακατάγγελτος, ὁ ᾗ ἡ, non denunciatus, sine denunciatione illatus. Ὡς *ἀκατάγγελτον ἐξενηνεχότος πρὸς αὐτὸς πόλεμον, Plut. in Numa.* Epith. belli.

'Ακατάγνωστος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, qui damnari aut reprehendi nequit, in quem reprehensio non cadit. Ex *α* priv. et *καταγινώσκω.* Hinc

'Ακαταγνώστως, *adv.* sine reprehensione, ut condemnari nequeat, *Ern.*

'Ακαταγώνιστος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, inexpugnabilis, in victus. Ex *α* priv. et *καταγωνίζω.*

'Ακαταδίκαστος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, indemnatus, *Gl. V.* Ex *α* priv. et *καταδικάζω, condemno.*

'Ακαταθύμιος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, ingratus, injucundus, parum arridens.

'Ακατατίατος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, non accusabilis, culpa vacans. Ex *α* priv. et *καταιτιάομαι, accuso.*

'Ακατακάλυπτος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, non velatus, non opertus, non tectus.

'Ακατάκλαστος, qui frangi nequit. *Hesych.* in *ἄκαμπτος.*

'Ακατακόσμητος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, inexornatus, indispositus. Ex *α* priv. et *κατακοσμέω, orno.*

'Ακατάκριτος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, non damnatus, *Ph.* indemnatus; (2) cui indicta caussa pœna infligitur. Ex *α* priv. et *κατακρίνω, damno.*

'Ακατακρίτως, *adv.* sine judicio, indicta caussa.

'Ακαταληκτικὸς, versus in cujus fine nulla syllaba redundat.

'Ακατάληκτος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, non cessans, non desinens. Ex *α* priv. et *καταλήγω, desino.*

'Ακαταλήκτως, *adv.* indesinenter.

'Ακατάληπτος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, qui comprehendi, includi, circumiri non potest, *de locis*; (2) quem assequi quocunque modo non licet; (3) *philosophis*, incomprehensibilis, qui percipi non potest.

'Ακαταλήπτως, ita ut assequi eum non liceat: *cursu*, ubi est velocissime; *oculis*, ubi est vel tenuissime vel celerrime; vel *mente*, ubi est obscurissime, *Ern.*

'Ακαταληψία, ας, ἡ, incomprehensibilitas, *vox philos.* quæ admit facultatem rerum percipiendarum sine metu erroris. Ex *α* priv. et *καταλαμβάνω, comprehendo.*

'Ακατάλλακτος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, implacabilis. Ex *α* priv. et *καταλλάσσω, placo.*

'Ακαταλλάκτως, *adv.* implacabiliter.

'Ακατάλληλος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, incongruus, absonus. *Gl. V.* præposterus, mutabilis.

'Ακαταλλήλως, *adv.* incongrue, inconcinne.

'Ακατάλυτος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, indissolubilis, æternus, perpetuus, invictus. Ex *α* priv. et *κατὰλύω.*

'Ακαταμάθητος, η, ον, qui disci, intelligi non potest.

'Ακαταμάκτος, ον, qui propter duritiem contundi aut molliri vel subigi, et alteri rei illini non potest.

'Ακαταμάχητος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, inexpugnabilis, qui nullis laboribus frangi potest, ineluctabilis, *Ph.* Ex *α* priv. et *καταμάχομαι.*

'Ακαταμίτρητος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, immensus. Ex *α* priv. et *καταμιτρέω, dimetior.*

'Ακατανόητος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, qui intelligi aut percipi nequit. *Gl. V.* inconsideratus, item immensus. Ex *α* priv. et *κατανοέω, intelligo.*

'Ακατατάλαιστος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, insuperabilis, lucta non superandus, *Gl. V.* inextricabilis. Ex *α* priv. et *καταταλαίομαι.*

'Ακατάπαυστος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, irrequietus, cessare nescius, finem non habens; (2) qui sedari seu cohiberi nequit. Ex *α* priv. et *καταπαύω.*

'Ακαταπαύστως, *adv.* irrequiete, sine quiete; (2) sine fine.

'Ακατάπληκτος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, non attonitus, imperterritus. Ex *α* priv. et *καταπλήττω.*

'Ακαταπλήκτως, *adv.* intrepide.

'Ακατατόνητος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, infatigabilis, invictus. Ex *α* priv. et *καταπονέω, fatigo.*

'Ακατάπτοτος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, qui deglutiri nequit. Ex *α* priv. et *καταπίνω, absorbeo, deglutio.*

'Ακαταπτοήτος, ον, qui terreri non potest.

'Ακαταπραΰντος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, qui sedari et deliniri nequit, implacabilis, implacatus. Ex *α* priv. et *καταπραΰνω, delinio, placo.*

'Ακατάρρυτος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, non rigatus, siccus. Ex *α* priv. et *ἀρδύω, rigo.*

'Ακατάσειστος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, qui decuti seu deturbari non potest, firmus, inconcussus. Ex *α* priv. et *κατασείομαι, decutio.*

'Ακατασήμαντος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, qui non est obsignatus. Ex *α* priv. et *κατασημαίνω.*

'Ακατάσκεπτος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, inconsideratus. Ex *α* priv. et *κατασκέπτομαι, considero.*

'Ακατασκέπτως, *adv.* inconsiderate.

'Ακατασκεύαστος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, non elaboratus; (2) informis, rudis, inconditus, incompositus, *Gl. V.*

'Ακατασκευάστως, *adv.* incondite, incomposite.

'Ακατάσκευος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, solutus, incompositus; (2) non probatus argumentis; (3) carens elocutionis arte; (4) omnino simplex, sine apparatu, magnificentia, ut *βίος ἀκατάσκευος.* Ex *α* priv. et *κατασκευή.*

'Ακατασκεύως, *adv.* sine ulla arte; (2) temere, sine opera humana, *Ern.*

'Ακατάσκιος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, non opacus, non umbrosus; (2) apertus. Ex *α* priv. et *κατάσκιος.*

'Ακατάσκοπος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, inconsideratus, qui nihil explorat. Ex *α* priv. et *κατασκοπέω.*

'Ακατάσκωπτος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, reprehensioni, irrisioni, non obnoxius, *Suid.* Ex *α* et *κατασκώπτω.*

'Ακαταφασία, ας, ἡ, turba, tumultus, seditio; (2) confusio, opponitur ordini, *N. T.* (*Jac.* 3, 16.); (3) trepidatio; (4) inconstantia, *Ern.* Ex *α* priv. et *καθίστημι, consisto.*

'Ακατάστατος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, inconstans, incertus, infirmus. Ex iisd.

'Ακαταστάτως, *adv.* incomposite, confuse.

'Ακατάστροφος, ον, finem, exitium non habens.

'Ακατάσχετος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, qui coerceri nequit. Ex *α* priv. et *κατέχω*, seu *κατάσχετος.*

'Ακαταστχίτως, *adv.* incontinenter.

'Ακατάτρητος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, qui absumi non potest, *Suid.* Ex *α* priv. et *καταρρίω.*

'Ακατάφρακτος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, qui non est cataphractus, seu armis septus. Ex *α* priv. et *κατάφρακτος.*

'Ακαταφρόντος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, non contemnendus, satis fortis, doctus. Ἀκαταφρόντος ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν διτίλιστν, *Xenoph. Agesil.* 6, 8. Ex *α* priv. et *καταφρονέω, contemno.*

'Ακατάψευστος, intractabilis. A *ψαύω.*

'Ακατάψικτος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, qui non vituperatur, vel reprehenditur, vel nequit culpari, *Suid.* Ex *α* priv. *κατὰ*, et *ψικτὸς, reprehensibilis.*

'Ακαταψίκτως, *adv.* citra reprehensionem.

'Ακατάψευστος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, haud ementitus, non fictus. Ex *α* priv. *κατὰ*, et *ψεύδω, mentior.*

'Ακατέργαστος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, incompositus, rudis, impolitus; (2) inchoatus; (3) qui nequit confici, domari, frangi. *Gl. V.* infectus. Ex *α* priv. et *κατεργάζομαι.*

'Ακατένυστος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, insomnis, vigilans. Ex *α* priv. et *κατενύάζω.*

'Ακατηγόρητος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, accusationi non obnoxius, irreprehensibilis. Ex *α* priv. et *κατηγορέω, accuso.*

'Ακατηγορήτως, *adv.* citra reprehensionem vel accusationem, *Suid.*

'Ακατήχητος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, non initiatus, qui prima religionis Christianæ fundamenta nondum percepit. Ex *α* priv. et *κατηχέω.*

'Ακάτιον, ὐ, τὸ, parvi navigii genus, genus naviculæ piscatoriæ. *Gl. V.* cymba. Dim. ab *ἄκατος.*

'Ακατοπτὶς, non conspicuus, non oculis expositus. Ἡ γὰρ περισβύτις ἀνιυοχλήτου καὶ ἀκατόπτου σχολῆς ἐτιλῆφθαι νομίσασα, *Heliodor.* 6.

"ΑΚΑΤΟΣ, ὐ, ὁ vel ἡ, genus navigii actuarii; (2) genus poculi. (1) τὴν ἄκατον παραβάλλω, lembum habe paratum, *Aristoph. Equit.* 559.

'Ακατονόμαστος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, innominatus, qui nomen non habet; (2) obscurus, ignobilis. Ex *α* priv. *κατὰ*, et *ὀνομάζω, nomino.*

"Ακαυλος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, qui sine caule est, caulis expers. Ex *α* priv. et *καυλὸς, caulis.*

'Ακαυστηρίατος, (et -*αστος*,) non signatus cauterio. Α *καυστηριάζω.* Ἀγίλην ἀπιλάσαντα ἀκαυστηριάτων, *Strab.* 5.

"Ακαυστος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, non ustus; (2) qui aduri nequit. Ex *α* priv. et *καυστός.*

'Ακαυχησία, ας, ἡ, jactantiæ odium, orationis modestia, *Suid.* Ex *α* priv. et *καυχίω.*

'Ακαχίατο, *tristati erant*, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro *ἀκάχηντο*, ab

'Ακαχίω, ῶ, f. *ήσω*, et *ἀκάχημι*, tristitia adficio. Hinc *ἀκαχήμινος*, tristis. Κραδίην ἀκαχήμινος, *Hesiod. Theog.* 99. Ex *α* pleon. et *ἄχος, tristitia.*

'Ακαχήμενος, *Il.* 5, 24. *animo dolens*, præs. part. pass. verbi *ἀκάχημι.*

'Ακάχητα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro *ἠκάχησα.*

'Ακαχῆσθαι, perf. inf. pass. *Ion.* pro *ἠκαχῆσθαι.*

'Ακαχίζω, f. *ίσω*, idem, *Il.* 6, 486.

'Ακαχμένος, perf. part. pass. *Ion.* et *per Syncop.* pro *ἠκαχημένος*, ab *ἀκάχημι.*

'Ακαχμόω, ῶ, fut. *ήσω*, acuo. Εἵλιτο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξίῃ χαλκῷ, *Odyss.* 1, 99. Ab *ἀχμὴ, acies.*

'Ακάχω, dolore, mœstitia, tristitia adficio, *Hesiod. Theog.* 868. Ex *α* pleon. et *ἄχος.*

'Ακίανος, ὐ, leguminis genus rotundum ac durum ita ut ægre frangi queat. Ex *α* priv. et *κίω, findo.*

'Ακίασος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, qui frangi, findi, aut dissolvi nequit. Ex *α* priv. et *κιάζω, findo.*

'Ακιόμινος, *sinans*, part. præs. med. *Ion.* et *Poet.* pro *ἀκιόμενος*, a verbo *ἀκίομαι.*

'Ακιρόκομας, intonsus, *Dorice* pro

'Ακίρομος, ὐ, ὁ, non tonsus. Ex *α* priv. *κίρω, tondeo*, et *κόμη, coma.*

'Ακιρόκομος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.

'Ακίλιυθος, ὐ, invius. Ex *α* priv. et *κίλιυθος.*

'Ακίλιυσος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, injussus. Ex *α* priv. et *κιλιύω.*

'Ακίλυφος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, nullo putamine tectus, non tectus, nudus. Ex *α* priv. et *κίλυφος.*

'Ακινοδοξία, ας, ἡ, contemptus vanæ gloriæ.

'Ακινόδοξος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, vanæ gloriæ non appetens, vacuus ostentatione.

'Ακινόσπουδος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, vanarum rerum non appetens, contemptor. Ab *α* priv. *κινὸς*, et *σπουδὴ, studium gloriæ.*

'Ακίνητος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, stimulo seu aculeo non ictus, non percussus cuspide teli. Ex *α* priv. et *κιντέω, stimulo.*

"Ακιντρος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, stimulo, aculeo, calcaribus carens. Ex *α* priv. et *κίντρον.*

'Ακίνωτος, ὐ, ὁ ᾗ ἡ, non evacuatus vel exhaustus. Ex *α* priv. et *κινόω, vacuo.*

Ἀκέομαι, ἔσομαι, fut. ἰσομαι, et ἤσομαι, sano, medeor, medicor; (2) *metaphor.* expio, sarcio, resarcio, revoco, retracto. Ἀκέσθαι ἕλκος, δίψαν, τὰ διερρωγότα, ὑποδήματα, Θυσίαις ἀδικήματα. Βελόμενοι ἀκέσασθαι τὴν ἁμαρτάδα, volentes crimen expiare, *Herodot.* 1, 167.

Ἀκέσσα, fœm. ab ἀκέων, tacita, quieta, *Apoll. Rhod.* 3, 85.

Ἀκέραιος, ος, ὁ ἡ ἡ, sincerus, purus, integer, illibatus; (2) innocens, placidus. Ex α priv. et κεράω, *misceo.* Hinc

Ἀκεραιότης, ητος, ἡ, sinceritas, integritas.

Ἀκεραίως, *adv.* sincere, *Phil.* Ab ἀκέραιος.

Ἀκέρατες, ος, ὁ ἡ ἡ, cornibus vacans. Ex α priv. et κέρας, *cornu.*

Ἀκεραύντατος, ος, ὁ ἡ ἡ, non tactus, non ictus fulmine. Ex α priv. et κεραυνόω.

Ἀκέρδεια, ας, ἡ, detrimentum, damnum. Ab

Ἀκερδής, ής, ὁ ἡ ἡ, non lucrosus; (2) damnosus. Ex α priv. et κέρδος, *lucrum.*

Ἄκερκος, ος, ὁ ἡ ἡ, cauda carens.

Ἀκερμία, ας, ἡ, rei pecuniariæ summa inopia. Ex α priv. et κέρμα, *nummulus.*

Ἄκερος, ος, ὁ ἡ ἡ, cornua non habens. Ex α priv. et κέρας, *cornu.*

Ἀκερσικόμης, ος, ὁ, intonsus, *Il.* 20, 39. Ex α priv. κείρω, *tondeo*, et κόμη, *coma.*

Ἀκερσίκομος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iisd.

Ἀκέρχνος, ος, ὁ ἡ ἡ, expers asperitatis ejus quæ medicis κέρχνος dicitur. Φάρμακον ἀστρίῃ ἄκερχνον, *Aret.*

Ἀκέρας, ω, ὁ ἡ ἡ, qui cornua non habet, cornibus carens. Ex α priv. et κέρας, *cornu.*

Ἀκεσάμην, a. 1. ind. med. *Ionice* pro ἠκεσάμην.

Ἀκεσάσθαι, aor. 1. inf. med. v. ἀκέομαι.

Ἀκεσίμβροτος, ος, ὁ ἡ ἡ, mortales sanans. Ex ἀκέομαι et βροτός.

Ἀκέσιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, medicabilis, sanabilis; (2) valens ad sanandum. Ab ἀκέομαι.

Ἀκέσιος, ος, ὁ ἡ ἡ, epith. Apollinis, ab arte medendi.

Ἀκεσίπονος, ος, ὁ, dolorem mitigans, qui vim medendi habet. Ex ἀκέομαι et πόνος.

Ἄκεσις, ιος, ἡ, sanatio, medela.

Ἄκεσμα, ατος, τὸ, idem; (2) sanitatis recuperatio. Ab ἀκέομαι.

Ἀκέσμιος, ος, ὁ ἡ ἡ, sanabilis, medicabilis.

Ἀκεσμός, οῦ, ὁ, idem quod ἄκεσμα.

Ἀκεσσάμην, *Poet.* idem quod ἀκεσάμην.

Ἀκεστήριος, ος, ὁ ἡ ἡ, sanans, vim habens sanandi. Ab ἀκέομαι.

Ἀκεστὴρ, ῆρος, idem quod

Ἀκεστής, οῦ, et ἀκέστης, ου, ὁ, medicus; (2) sartor; (3) domitor, qui regit. (3) Ἵπποισιν τὸν ἀκεστῆρα χαλινὸν κτίσας, frænum instituisti rectorem equorum, *Soph. Œd. Col.* 713. Ab eod.

Ἀκεστικὸς, ἡ, ὸν, ad sarciendum aptus, sarciendi peritus. Ab ἀκεστής.

Ἀκεστὶς, ίδος, ἡ, fornacis ferreæ genus, *Dioscor.*

Ἀκεστοΐα, ας, ἡ, *Ionice* ἀκεστορίη, medicina, ars medica. Ab ἀκέσωρ.

Ἀκεστορικὸς, ἡ, όν, medicinalis. Ab ἀκέσωρ.

Ἀκεστὸς, ἡ, όν, sanabilis, medicabilis.

Ἀκέστρα, ας, ἡ, acus.

Ἀκέστριον, τὸ, idem. *Eustath.*

Ἀκέστρια, ας, ἡ, medicatrix; (2) sartrix. *Gl. V.* sarcinatrix.

Ἀκεστρὶς, ίδος, ἡ, idem.

Ἀκέστρον, τὸ, medicamentum. *Soph. Hes.*

Ἀκέσωρ, ορος, ὁ, medicus. Ab ἀκέομαι, *sano.*

Ἀκεσφόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, remedium adferens, salutaris. Ex ἄκεσις et φέρω, *fero.*

Ἀκεσώδυνος, ος, ὁ ἡ ἡ, dolores sanans, doloribus medens. Ex ἄκεσις et ὀδύνη, *dolor.*

Ἄκισμα, ατος, τὸ, idem quod ἄκεσμα.

Ἀκεύμενος, *audiens*, part. præs. med. *Æol.* et *Dor.* pro ἀκούμενος, a verbo ἀκέω, *audio.*

Ἀκέφαλος, ος, ὁ ἡ ἡ, caput non habens. *Ph.* truncus; (2) qui caret principio; (3) qui sine auctore certo est; (4) imperfectus; (5) honoris et dignitatis expers; (6) nomen herbæ certæ. Ex α priv. et κεφαλή.

Ἀκεφάλως, *adv.* sine capite; (2) sine exordio.

Ἀκέω, tacitus sum, inhio. Κλέους τ' ἰσορόων ἀκέοις, *Apoll. Rhod.* 1, 765.

Ἀκέω, vide ἀκέομαι. *Apoll.*

Ἀκέων, ουσα, tacitus, ne hiscens quidem. *Il.* 1, 33. Ex α priv. et χαίνω, *hisco.*

Ἀκέων, *adv.* tacite. Ex iisd.

Ἀκή, ῆς, ἡ, acies ferri; (2) cuspis; (3) quies; (4) urbs Phœniciæ.

Ἀκῆ, *adv.* Dor. idem quon ἦχα, *Pind.*

Ἀκηδέι, *adv.* negligenter, sine cura, *Æsch.* Ex α et κῆδος.

Ἀκηδέστερ, *adv.* idem, *Apoll.*

Ἀκηδία, ας, ἡ, incuria, neglectus; (2) mœror, tristitia. Μηδ' ἐμ' ἀκηδίῃσιν ἀφορμήσητε λιπόντες, *Apoll. Rhod.* 2, 219. Ab ἀκηδής.

Ἀκηδεμόνευτος, ος, ὁ ἡ ἡ, quem nemo curat, neglectus. Ex α priv. et κηδεμονεύω, *curo.*

Ἀκηδίστος, ος, ὁ ἡ ἡ, non curatus, neglectus, cujus nulla cura habetur; (2) insepultus, inhumatus, *Il.* 6, 60. Ex α priv. et κηδέω, *curo.*

Ἀκηδέως, *adv.* sine ulla cura, temere; (2) sine misericordia, inhumaniter.

Ἀκήδευτος, ος, ὁ ἡ ἡ, inhumatus. Ex α priv. et κηδεύω, *funero.*

Ἀκηδέω, ῶ, f. ήσω, negligo, non curo. Τῶν δ' ἄλλων ὅτις εὖ ἀκήδησ', ubi εὖ pro ἕο vel ὅ ponitur, h. e. αὐτῇ, *Il.* 14, 427. Ab

Ἀκηδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, nullam curam gerens, negligens; (2) neglectus, cui curæ non est; (3) inhumatus, insepultus; (4) tristitia vacuus; (5) securus, *Il.* 21, 123. Ἀκηδὴς Ὠκεανῖναι, sine timore, *Call. in Dian.* 62. Ex α priv. vel intens. et κῆδος, *cura.* Hinc

Ἀκηδία, ας, ἡ, vacuitas mœroris; (2) mœroris abundantia; (3) contumelia; (4) incuria; (5) dolor; (6) tristitia.

Ἀκηδιάω, ῶ, fut. άσω, negligenter ago; (2) animo concido; (3) mœrore gravi adficior. Μὴ ἀκηδιάσωμεν πρὸς τὰ παρόντα, *Basil.* Ab eod.

Ἀκηδῶς, *adv.* sine sepultura. Ab ἀκηδής.

Ἀκήκοα, *audivi*, 1. sing. perf. med. *Att.* pro ἤκουα, a verbo ἀκέω.

Ἀκήλητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui decipi nequit; (2) qui deliniri nequit. Ex α priv. et κηλέω.

Ἀκηλίδωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, immaculatus, maculæ expers; (2) incorruptus. Ex α priv. et κηλιδόω.

Ἄκεημα, ατος, τὸ, sanatio, medela; (2) remedium. Ab ἀκέομαι, *sano.*

Ἀκῆν, *adv.* tacite, quiete. *Il.* 3, 95. Ἀκῆν ἐγένοντο σιωπῇ, fuerunt taciti. Ex α priv. et χαίνω, (ab ἀκή, v. ab ἀκακῆς, *Etm.*)

Ἄκηπος, ον, horto carens, horti nomine indignus.

Ἀκηράσιος, ος, ὁ ἡ ἡ, purus, incorruptus; (2) illæsus; (3) immortalis. Ex α priv. et κηράω, (α priv. et κὴς vel κηραίνω, *Etm.*)

Ἀκήρατος, ος, ὁ ἡ ἡ. Κλῆρος ἀκήρατος, patrimonium integrum, *Il.* 15, 498. Φιλία ἀκήρατος, *Xenoph. Hier.* 3, 4. Ἀκήρατον ἄλγεσι θυμόν, *Eurip. Hippol.* 1114. Idem.

Ἀκήριος, ος, ὁ ἡ ἡ, exanimis, cor non habens, *Il.* 5, 199. Ex α priv. et κῆρ, *cor*; (2) immortalis, fato lethifero non obnoxius; (3) illæsus; (4) *act.* non lethifer. *Schol. ap. Nic.* (1) Δίος ἴσχει ἀκήριον, timor exanimans, *Il.* 5, 812. (3) Ἐν ἄστει δ' ᾧ κεν ἐκτῖνοι πρῶκες ἔραζε πίσσουν, ἀκήρια πάντ' ἐγένοντο, *Call. in Apoll.* 40. Ex α priv. et κῆρ, *fatum.*

Ἀκηροφανὴς, ὶς, idem quod ἀκηραιφὴς.

Ἀκηρυκτὶ, *adv.* nullo feciali misso, sine denunciatione; (2) implacabiliter. (1) Ἐν ᾧ ὥτι ἐπιμίγνυντο ἔτι ἀκηρυκτὶ παρ' ἀλλήλους, sine caduceatore, *Thucyd.* 2, 1. Ab

Ἀκήρυκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, per caduceatorem non denuntiatus; (2) inglorius, ignotus; (3) implacabilis, *Steph.* qui nuntium non remisit, *Soph. Trach.* 45. Ex α priv. et κηρύσσω.

Ἀκηρύκτως, *adv.* idem quod ἀκηρυκτεί.

Ἀκήρωτος, ον. non ceratus, non oblitus cera. Ab α priv. et κηρὸς, *cera.*

Ἀκηχίαται, 3. pl. perf. ind pass. *Ion.* pro ἀκήχηται, ab ἀκαχίω.

Ἀκηχίατο, *tristitia adfecti erant*, 3. plural. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀκήχητο.

Ἀκηχίδαται, *Il.* 17, 636. 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀκήχηται.

Ἀκηχιδὼν, όνος, ὁ, dolor, tristitia.

Ἀκήχεμαι, vel ἀκήχημαι, tristor. Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, *Il.* 18, 29. Ex α pleon. et ἄχος, *mœror.*

Ἀκιβδήλευτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non adulteratus, sincerus, incorruptus. Ex α priv. et κιβδηλεύω, *adultero.*

Ἀκίβδηλος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui scoria nulla admixta est; (2) purus, sincerus. Ex α priv. et κίβδηλος, *cui scoria admixta est.*

Ἀκιβδήλως, *adv.* sine scoria; (2) sincere, pure. *Ph.* sedulo.

Ἀκιδνὸς, ὴ, όν, infirmus, qui se vix movere potest. Ex α priv. et κινέω, *moveo*, (vel potius pro ἀκηδινὸς, quietus, segnis, piger, ab ἀκὴ, ἀκὴν vel ab α priv. et κήδω, κηδίω, qui nil pensi habet, *Etm.*)

Ἀκιδώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, cuspidatus, acuminatus in modum cuspidis. Ab ἀκίς.

Ἀκιδωτὸς, ὴ, ὸ ἡ ἡ, idem et ab eodem.

Ἀκίζω, f. ίσω, acuo. Ab eodem.

Ἀκίκυς, υος, ὁ ἡ ἡ, impotens, imbecillis; (2) qui non est velox. (1) Ὀλιγοδρανίην ἀκίκυν, *Æsch. Prom. Vinct.* 549. Καὶ οὐτιδανὸς, καὶ ἀκίκυς, *Odyss.* 9, 515. Ex α priv. et κίκυς.

Ἀκίναγμα, ατος, τὸ, concussio, complosio, *Etym.* Ex α pleon. et τι ἄσσω, *quatio*, mutato sc. σ in κ (quidni potius a κινάσσω a κίνω, κινάω, quanquam usitatius est κινίω, *Etm.*)

Ἀκίναιδος, ος, ὁ, pudicus, castus, qui cinædus non est, *Suid.* Ex α priv. et κίναιδος.

Ἀκινα΄κης, ου, ὁ, acinaces, gladius Persicus. Reperitur in dat. ἀκινάκεϊ, *Herod.* 152. ἀκινάκῃ, *Paus.* pag. 99. In accus ἀκινάκια, *Herod.* pag. 129. ἀκινάκην, *Idem*, pag. 256. τοὺς ἀκινάκιας et ἀκινάκας, *apud eundem*, pag. 132 et 256.

Ἀκίνδυνὶ, *adv.* citra periculum, sine periculo.

Ἀκίνδυνος, ος, ὁ ἡ ἡ, sine periculo, liber, extra periculum constitutus. Ἐν ἀκινδύνῳ ἐστὶν, *Suppl.* τόπῳ, in tuto est, *Xenoph. Hier.* 2, 10. Ex α priv. et κίνδυνος, *periculum.*

Ἀκινδυνώδης, ώδις, idem.

Ἀκινδύνως, *adv.* sine periculo, secure.

Ἀκινησία, ας, ἡ, immobilitas, quies. Ex α priv. et κίνησις, *motio.*

Ἀκινήτα, *Dor.* pro ἀκινήτη, ab ἀκίνητος.

Ἀκινητίω, ῶ, f. ήσω, immobilis sum.

Ἀκινητίζω, f. ίσω, idem, caveo ne movear, quiescere cupio. Ab

Ἀκίνητος, ος, ὁ ἡ ἡ, immobilis; (2) qui moveri aut mutari nequit, immotus; (3) non movendus; (4) segnis. (4) οὐδ' ἀκίνητοι φέρονες, *Aristoph. Ran.* 899. Αὐδᾷν τἀκίνητα ἔπη, tacendas res fari, *Soph. Œd. Col.* 624. Ex α priv. et κινέω.

Ἀκινήτως, *adv.* sine motu, citra motionem.

Ἀκινος, ος, ὁ ἡ ἡ, acinus; (2) herbæ genus.

Ἄκιος, ος, ὁ ἡ ἡ, vermibus non obnoxius, a vermibus non arrosus; (2) incorruptus. Ex α priv. et κὶς, *vermis.* Ἀκιώτατοι ἰσοθεῖς, *Hesiod. Op.* 432.

Ἀκιρὸς, ὰ, όν, ignavus, nihil agens, *ap. Theocr.* (28, 15.) sed ibi est ἀχίρως pro ἀχίρεως, a χεὶρ, *manus.* Ern. (2) Boreas, Aquilo, *Etm.*

Ἀκιρῶς, *adv.* remisse, sine motu, *Hes.*

Ἀκὶς, ίδος, ἡ, cuspis ferrea, spiculum, *Gl. V. Metaph.* dolor acutus. Ἐκ τῶν ὀλικράνων ἀκίδας ἰξαιρόμενον, *Aristoph. Pax*, 442. Dim. ab ἀκὴ, *acies.*

Ἀκίχητα, *Il.* 17, 75. pro ἀκιχήτως, *adv.* ita ut tu consequi nequeas. Ab

Ἀκίχητος, ος, ὁ ἡ ἡ, quem non possumus adsequi cursu, telo, &c. qui comprehendi nequit; (2) inaccessus; (3) quem mente et cogitatione comprehendere non possumus. Ex α priv. et κίχημι, *comprehendo.*

Ἀκίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, nullis fultus columnis.

Ἀκιώτατοι, *firmissimi*, nom. pl. ab ἀκιώτατος, quod est superlat. ab ἄκιος.

Ἀκκίζομαι, f. ἰσομαι, simulare recuso. Ab Ἀκκὼ, muliere, quæ simulate recusabat quod maxime cupiebat. Μικρά μιν ἓν ἠκκίσαντο παραιτήσιοι, *Plut.* Hinc

Ἀκκισμὸς, οῦ, ὁ, simulata recusatio.

Ἀκκορίζιον, perdere cimices, *Ep ap. Steph.*

Ἀκλαὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, illacrymabilis. Ex α priv. et κλαίω, *flec.*

Ἀκλάρωτος, exsors, *Dorice* prò ἀκλήρωτος.

Ἀκλὰς, άδος, ἡ, non fracta. Epith. vitis, cui sarmenta non sunt amputata. Ex α priv. et κλάω, *frango*. Unde

Ἄκλαστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, non fractus, infractus.

Ἀκλαυσὶ, seu ἀκλαυστὶ, *adv.* sine fletu. Ab

Ἄκλαυστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, indeploratus, indefletus. *Gl. V.* indeflebilis. Ex α priv. et κλαίω.

Ἄκλαυτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.

Ἀκλαυτὶ, *adv.* sine fletu, *Call. in Dian.* 167.

Ἀκλὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, inglorius, turpis, fœdus. Τοῖς φίλοις ἀκλεέστατον θρᾷν, *Xenoph. Œconom.* 8, 4. Ἀκλὴς δ' ἴδε σπολὰς ἄνω χιτῶνος, *Aristoph. Aves*, 945. Ex α et κλέος. Hinc

Ἀκλεΐα, ας, ἡ, seu ἀκλείη, ignobilitas, infamia.

Ἀκλεὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *Poet.* pro ἀκλεής.

Ἀκλειτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, non clausus.

Ἀκλειῶς, *Poet. adv.* sine gloria. Μὴ μὰν ἀστυδιήγε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην, perierim, *Il.* 22, 304. Ab ἀκλεής.

Ἄκλιστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, non furans; (2) qui non aliud in corde occultum, aliud in lingua promptum habet. Ex α priv. et κλέπτω.

Ἀκλιῶς, *adv.* inglorie. Ab ἀκλεής.

Ἀκληδονίσως, *adv.* sine gloria, fama. Ab α priv. et κληδὼν, *fama*.

Ἀκλῆϊστος, ον, *Poet.* pro ἄκλειστος. Ἔχει γὰρ τίγος ἀκλῆϊστον, *Call. Frag.* 41, 2.

Ἀκληρέω, ῶ, f. ήσω, sum exsors, miseriis adfligor. Ex α priv. et κλῆρος, *sors*. Hinc

Ἀκληρημα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas.

Ἀκληρία, ας, ἡ, egestas, infelicitas. Ab

Ἄκληρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, exsors; (2) pauper, egenus; (3) infelix, miser. Ex α priv. et κλῆρος.

Ἀκληρωτὶ, *adv.* citra sortem.

Ἀκληρωτὶ, *adv.* idem; ab

Ἀκλήρωτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, sorte non lectus; (2) exsors, expers. Ex α priv. et κληρόω.

Ἄκλητος, ον, idem quod ἄκλιτος.

Ἀκλητὶ, *adv* sine vocatione, invitatione, ἄκλητως, *Steph.* Ab

Ἄκλητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, non vocatus, non invitatus; (2) nomine carens. Νομίσας γελοιότερον εἶναι τὸ ἄκλητον, ἢ τὸ κεκλημένον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *Xenoph. Sympos.* 1, 13.

Ἀκλινέως, *adv.* in neutram partem vergendo. Ἥνιον ἀκλινέως τὸν κύσφιδος δόλιχον, *Anthol. inedita. Epig.* 298, 4.

Ἀκλινὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, non vacillans; (2) firmus, rigidus, qui flecti nequit, aut deflexus non est. *Ph.* durus. Ex α priv. et κλίνω. Unde

Ἀκλινῶς, *adv.* idem quòd ἀκλινέως.

Ἄκλιτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui non declinatur.

Ἀκλίτως, indeclinabiliter, sine declinatione.

Ἀκλόνητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, imperturbatus, non agitatus, inconcussus. Ex α priv. et κλονέω.

Ἄκλονος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem. Ex α priv. et κλόνος.

Ἄκλοπος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, furum injuriæ non expositus, non deceptus; (2) non furtivus. Ex α priv. et κλοπὴ, *furtum*.

Ἀκλυδώνιστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, fluctibus non agitatus, tranquillus. Ex α priv. et κλυδωνίζομαι.

Ἀκλυδωνίστως, *adv.* sine fluctibus, tranquille.

Ἄκλυστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, non ablutus; (2) undis non agitatus; tranquillus, ut portus. Ex α priv. et κλύζω, *abluo*.

Ἀκλώνητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, ramulis carens. Ex α priv. et κλὼν, *ramulus*.

Ἄκλωστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, nendo non ductus, tortus, seu connexus. Ex α priv. et κλώθω, *neo*.

Ἀκμάζω, f. άσω, floreo ætate, ætate sum firma; (2) sum vegetus et validus per ætatem, polleo robore juvenili; (3) facio ea quæ juvenes decent; (4) polleo, vigeo, floreo re quacumque. *Gl. V.* vigeo, adolesco, pubesco, viresco, vireo; ἀκμάζων, vegetus, vigens, *Phil.* Ἀκμαζούσα, vivida, fortis, *Phil.* Ἀκμάζειν τὴν ἡλικίαν, πίστασι, σελλῇ, πλούτῳ, χρήμασι, σιζῇ τριτιᾷ, πρὸς δύναμιν ἀκμάζων σῖτος, maturum, μῆλα, πίλιμος· ἀκμάζουσα ἡμέρα, νὺξ, Ὥρες, medius. Ab ἀκμὴ.

Ἀκμαῖος, αία, αῖον, vigens, florens ætate, floreus re quacumque; (2) juvenis, adultus; (3) vegetus; (4) maturus, tempestivus; (5) vigoris plenus, *Ph.* (6) opportunus; (7) qui in ipso temporis articulo rem aliquam aggreditur. Ab eod.

Ἀκμαίως, *adv.* in flore; (2) cum vigore; (3) mature.

Ἀκμὰν, acc. sing. *Dor.* pro ἀκμὴν, ab ἀκμὴ.

Ἀκμασὴς, ῆ, ὁ, strenuus, validus, robustus. Ab ἀκμάζω.

Ἀκμὴ, ῆς, ἡ, cuspis, acies, *Il.* 10, 173; (2) vigor, maturitas seu flos ætatis, firma ætas, juventus; (3) ἐν ἀκμῇ dicuntur esse omnia, cum sunt in summa vi, optima conditione, &c. (4) articulus temporis, quo aliquid agi debet, tempus rei agendæ; (5) ἀκμαὶ, vari, quia in juvenili ætate nasci solent in facie, *Etm.* (1) Ἐπὶ ξυρῷ ἕσταναι ἀκμῆς, in novacula sita est (res) acie. Hinc posses referre ad tertiam significat, *Il.* 10, 173. (2) πάντας ἐν ἀκμῇ, omnes florentes ætate, *Call. in Cererem*, 34. (3) ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μίλλειν, ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ἢ δεῖ παρόντ' ἀμύνειν, *Aristoph. Plut.* 255. Ὡς ἀκμὴ καλεῖ. Ἡκάδη παρεῖναι Τρωάσιν τε συμμάχοις, tempus vocat, *Eurip. Hecub.* 1042. Οὐκ ἔδρας ἀκμὴ, non est sedendi tempus, *Soph. Ajax*, 818. Ἀκμαὶ, summitates digitorum ἀμφιδιξίοις ἀκμαῖς, utraque manu. *Soph. Œd. Tyr.* 1243. ποδῶν ἀκμαὶ, summitates pedum. λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδῶν ἀκμὰς, *Id. ibid.* 1034. ἀκμὴ ἥβης, ætas. τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης πόπι, *Id. ibid.* 744.

Ἀκμὴν, *adv.* adhuc, etiam nunc; (2) sedulo, strenue; (3) cum maxime; (4) aliquamdiu. Ab ἀκμὴ, vel etiam pro κατ' ἀκμήν.

Ἀκμηνὸς, ὴ, όν, adultus; (2) florens; (3) exuberans. Ab eod.

Ἀκμηνὸς, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, jejunus, qui non gustavit; item, qui non bibit, siccus. Ἀκμηνὸς σίτοιο, expers cibi, *Il.* 19, 163. Ἀκμήνας βορᾶς, *Lycoph.* 672.

Ἀκμὴς, ῆτος, ὁ, non defatigatus, non defessus, recens, integer; pro ἀκαμὴς, *Il.* 11, 801. Ex α priv. et κάμνω.

Ἀκμήτης, ᾱ, ὁ, idem.

Ἀκμητὶ, *adv.* sine lassitudine. Ab ἀκμὴς.

Ἄκμητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, et ἄκμητος, η, ον, idem.

Ἀκμόδετον, ᾱ, τὸ, lignum incudis, basis, *Il.* 18, 410. Ex ἄκμων et τίθημι.

Ἄκμονας, *incudes*, acc. pl. ab ἄκμων.

Ἀκμονίδας, *Acmonides*, *Dor.* pro Ἀκμενίδης.

Ἄκμων, ονος, ὁ, incus, *Il.* 15, 19. indefessus. Λόγχης ἄκμονες, *Æsch. Pers.* 51. Τριβόλους ἄκμων, *Callim. Dian.* 146. Hinc Ἄκμων, substant. incus.

Ἄκνηκτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, inflexibilis. Ex α priv. et κάμπτω, *flecto*.

Ἄκναστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, fullonem non expertus, a fullone non purgatus, subactus. Ex α priv. et κνάπτω.

Ἄκναφος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem; *Gl. V.* rudis, impolitus. Ex iisd.

Ἄκνημος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, tibiis seu cruribus carens, qui non habet suras. Ex α priv. et κνήμη.

Ἀκνησις, ίδος, ἡ, spina dorsi. Ex α priv. et κνάω, *scalpo* seu *scabo*, quia animalia eam scabere non possunt (vel potius pro ἀκάνησις, v. ἄκανος, ἀκάνιον, *Etm.*)

Ἄκνισσος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, insulsus, insipidus; *propriè* nidoris expers. Ex α priv. et κνίσση.

Ἀκνίσωτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, vacuus a nidore, expers sacrificiorum.

Ἀκοᾶς, *auditus*, gen. sing. *Dor.* pro ἀκοῆς.

Ἀκοὴ, ῆς, ἡ, auditus; (2) fama, rumor, sermo; (3) auris; (4) strepitus qui audiri potest. (4) Φέρε νυν ἐν πύλαισιν ἀκοὰν βάλω, *Eurip. Or.* 1281. (5) *ap. historicos* traditio, *Etm.* Ab ἀκούω.

Ἄκοιλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui cavus non est, in quo est nihil cavum, cavitatis expers. Ex α priv. et κοῖλος, *cavus*.

Ἀκοίμητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, insomnis. non dormiens, pervigil. Ex α priv. et κοιμάω.

Ἀκοιμήτων, gen. pl ab ἀκοίμητος.

Ἄκοινος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, non communis; (2) non pollutus. Ex α priv et κοινὸς, *communis*.

Ἀκοινωνησία, ας, ἡ, cum nullum est commercium, nulla societas; (2) nulla benignitas, quæ de suo aliquid impertiat; (3) excommunicatio. Ex α priv. et κοινωνέω. Unde

Ἀκοινώνητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, incommunicabilis; (2) sine societate, insociabilis; (3) parcus, tenax, non communicatus. Τὴν μίαν μοι ταρχίσω πόσις γάμοις ἀκοινώνητον εὐνάν, maritus in nuptiis uno sit contentus lecto, non communicato cum aliis, *Eurip. Andr.* 470.

Ἀκοινωνήτως, *adv.* insociabiliter.

Ἄκοιτης, ᾱ, ὁ, commune cubile habens, maritus. Ex α pro ὁμοῦ, et κοίτη.

Ἄκοιτις, ίδος, ἡ, uxor, marita. A præc.

Ἄκοιτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, sine cubili, cubili carens; (2) at τὸ ἄκοιτον est mel sedimento carens.

Ἀκολάκευτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui adulationibus capi nequit, aut adulatoribus caret, *Etm.* Ex α priv. et κολακεύω, *adulor*.

Ἀκόλακος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, alienus ab adulatione. Ex α priv. et κόλαξ, *adulator*.

Ἀκολασία, ας, ἡ, intemperantia, luxuria, incontinentia in quocunque cupiditatum genere. *Gl. V.* protervia. Ex α priv. et κόλασις.

Ἀκολασταίνω, intemperanter seu petulanter ago; (2) proterve et libidinose vivo. *Gl. V.* nepotor, protervio. Ab ἀκόλαστος.

Ἀκολασίω, ῶ, idem et ab eod. Hinc

Ἀκολάσημα, ατος, τὸ, factum petulans; (2) scelus; (3) stuprum per proterviam illatum.

Ἀκόλαστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, intemperans, protervus, lascivus, libidinosus, flagitiosus: (2) non punitus; (3) audax; (4) insolens; (5) castigatione dignus. Ex α priv. et κολάζω, *punio*.

Ἀκολαστότερος, comp. ab ἀκολάστως, intemperantius, petulantius.

Ἀκολάστως, *adv.* intemperanter, petulanter. *Gl. V.* impune.

Ἀκόλλητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, non glutinatus. *Gl. V.* qui conglutinari vel uniri nequit. Ex α priv. et κολλῶ, *glutino*.

Ἄκολλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, glutinis expers; (2) qui conglutinari nequit; (3) qui coire nequit. Ex α priv. et κόλλα, *gluten*.

Ἄκολος, ᾱ, ὁ, frustum panis, parva buccella; (2) cibus. Αἰτίζων ἀκόλας, *Odyss.* 17, 222. Ex α ex parte priv. et κέλον, *cibus*.

Ἀκολουθέω, ῶ, fut. ήσω, sequor, comitor; (2) facio idem aliis, imitor, congruo, similis fio; (3) obsequor, obtempero. Ἀκολουθεῖν τινι, μετά τινος, κατά τινα τρόπον, ἀλλήλοις· τῷ λόγῳ, animo assequi, intelligere. Ab ἀκόλουθος.

Ἀκολούθημα, ατος, τὸ, consequentia; (2) adsectatio, consectatio. Ab ἀκολουθέω.

Ἀκολούθησις, ιως, ἡ, idem et ab eod.

Ἀκολουθητικὸς, ἡ, όν, sequax, proclivis ad sequendum. Ab eod.

Ἀκολουθία, ας, ἡ, adsectatio, comitatus; (2) series, nexus, consequentia, *Gl. V.* (3) convenientia, congruentia; (4) officium; (5) formula cæremoniarum, seu rituum sacrorum. Ab

Ἀκόλουθος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, pedissequus vel pedissequa, assecla, comes, adsectator; (2) consequens, consentaneus, conveniens, congruens, similis; (3) minister ecclesiæ veteris, qui sequitur cum cereo accenso diaconum, cum procedit ad prælegendum evangelium, *Eccl.*

Ἀκολουθοῦσιν, *sequentibus*, dat. plur. præs. part.

Ἀκολούθως, *adv.* consequenter; (2) convenienter. Ab ἀκόλουθος.

Ἀκόλυμβος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, natandi inscius. Ex α priv. et κολυμβάω, *nato*.

Ἀκομία, ας, ἡ, comæ defectus; (2) neglectus cultus et munditiei, *Ern.* Ab ἄκομος.

Ἀκομιστία, ας, ἡ, neglectus, incuria. Ὀλίσσων ἄλη τ' ἀκομιστίηπι, *Odyss.* 21, 284. Ἀκομιστίᾳ δὲ οὐχ ἵππον μόνον διαλλύει, *Themist.* Ab

Ἀκόμιστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, neglectus, squalidus, sine cura necessaria. Ex α priv. et κομίζω.

Ἄκομος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, cui nulla est coma, qui comatus non est. Ex α priv. et κόμη.

Ἀκόμπαστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, alienus a jactantia et ostentatione. Ex α priv. et κομπάζω.

Ἄκομπος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ab eod.

Ἀκόμψιστος, ον, non curiose aut insidiose ad illecebras ornatus.

Ἄκομψος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, inelegans, non festivus; (2) vilis, simplex, (ineptus, *Steph.*) Ἐγὼ δ' ἄκομψος εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον, ego vero ineptus sum ad verba faciendum apud turbam, *Eurip. Hipp.* 986.

Ἀκόμψως, *adv.* inelegantei, illepide.

Ἄκων, neutrum ab ἄκων, invitum, involuntarium. Πῶς γ' ἂν τό γ' ἄκων πρᾶγμ' ἀνείκοτος ψίγοις, *Soph. Œd. Col.* 977.

Ἀκοιᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀκονάειν.

Ἀκονάω, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo; (2) impello, incito. Τὸν κίραννὸν ἀκονήσαντες, *Luc.* Ex ἀκόνη, *cos.*

Ἀκόνδυλος, ον, expers tuberum. Ab α et κονδύλη.

ΑΚΟΝΗ, ης, ἡ, cos.

Ἀκόνημα, ατος, τὸ, incitamentum. Ab ἀκονάω.

Ἀκονητής, οῦ, ὁ, qui acuit. *Ph.* cotiarius.

Ἀκόνιον, ᾱ, τὸ, coticula. Dim. ab ἀκόνη.

Ἀκονητί, *adv.* sine pulvere; (2) sine pugna, citra laborem, facile, nemine impediente. Ex α priv. et κόνις.

Ἀκονιτικός, ή, όν, ex aconito confectus. Ab

Ἀκόνιτον, ᾱ, τὸ, aconitum, herba venenata, quæ ἐν ταῖς ἀκόναις, seu cautibus, nascitur. *Angl.* WOLFSBANE, MONKSHOOD.

Ἀκόνιτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, pulveris expers; (2) qui sine pulvere fit, sine labore; (3) non illitus calce, opere tectorio non obductus; (4) non picatus. Ex α priv. et κόνις, *pulvis, cinis.*

Ἀκονίτως, *adv.* sine pulvere; (2) sine difficultate.

Ἄκοντι, *inviti*, nominat. dual. ab ἄκων.

Ἀκοντί, *adv.* invito, coacte. Ex α priv. et ἑκοντί, *sponte.*

Ἀκοντίας, ᾱ, ὁ, jaculus, serpentis genus; (2) *in plur.* stellæ, quæ jaculi modo feruntur. Ab ἀκόντιον. Unde

Ἀκοντίζω, f. ίσω, jaculor, jaculum vibro, intorqueo; (2) jaculo peto. Ἀκοντίζων τὸν φεύγοντα εἰς τύτον, τινὰ ἴγχει, τινός. Ἀκόντισε δορὶ φαεινῷ, *Il.* 4, 496. Hinc

Ἀκόντιον, ᾱ, τὸ, medicamentum ad sananda vulnera ἀκόντιων, seu jaculorum.

Ἀκόντιον, ᾱ, τὸ, jaculum, telum, spiculum, pilum; (2) teli jactus; (3) spina dorsi. Ab ἄκω, *jaculum.*

Ἀκόντισις, εως, ἡ, jaculatio, jactus. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκόντισμα, ατος, τὸ, idem; (2) jaculum.

Ἀκοντισμός, οῦ, ὁ, jaculatio.

Ἀκοντίσσαι, aor. 1. inf. act. *Poet.* pro ἀκοντίσαι.

Ἀκοντιστήρ, ῆρος, ὁ, jaculator; (2) jaculandi peritus. Ab eod.

Ἀκοντιστής, οῦ, ὁ, idem. Hinc

Ἀκοντιστικός, ή, όν, jaculandi peritus.

Ἀκοντισύς, ύος, ἡ, jaculatio. Οὐδέ σ' ἀκοντισὺν ἐνδύσαι, neque jaculorum certamen inibis, *Il.* 23, 622; (2) jaculandi peritia. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκοντοβόλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, jaculi vibrator, jaculator. Ex ἄκων, -οντος, et βάλλω, *jacio.*

Ἀκοντοδόκος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui jacula observat, ut eorum ictus evitet. Ex ἄκων et δέκομαι, *recipio*, vel potius δοκάζω, *observo.*

Ἀκοντοφόρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, jaculum ferens. Ex ἄκων, *jaculum*, et φέρω, *fero.*

Ἀκόντως, *adv.* invite. Ab ἄκων.

Ἀκοπητί, sine labore ac molestia. Ex α priv. et κόπος.

Ἀκοπίαστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, indefessus, indefatigabilis; (2) lassitudinem et laborem nullum adferens. Ex α priv. et κοπιάω, *laboro.*

Ἀκοπιάστως, *adv.* sine labore.

Ἄκοπος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, indefessus; (2) corruptioni non obnoxius. Ex α priv. et κόπος, *labor.*

Ἀκόπρισος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, non stercoratus, cui fimus non est ingestus. Ex α priv. et κόπρος, *stercus.*

Ἄκοπρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.

Ἀκοπρώδης, ώδες, purus a stercore, comp. ἀκοπρωδέστερον, minus stercoris habens.

Ἀκόπως, *adv.* sine lassitudine; (2) sine vermium noxa.

Ἀκόρεστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, inexplebilis, insatiatus, insatiabilis. Ex α priv. et κορέω, *satio.*

Ἀκορέστως, sine satietate.

Ἀκόρητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, *Il.* 7, 117, idem; (2) non ornatus, non mundatus. Ab eod.

Ἀκορία, ας, ἡ, insatiabilitas. Ab eod.

Ἀκορίτης, ᾱ, ὁ, sc. οἶνος, vinum ex acoro confectum. Ab

ΑΚΟΡΟΝ, ᾱ, τὸ, acorum, herba sive radix quædam medica. *Angl.* THE SWEET-SMELLING FLAG, or CALAMUS.

ΑΚΟΡΝΑ, ης, ἡ, nomen plantæ cujusdam, quæ putatur a nonnullis esse carduus benedictus sylvestris.

Ἄκορος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἀκόρητος.

Ἀκόρυφος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, verticem seu fastigium non habens. Ex α priv. et κορυφή, *vertex.*

Ἄκος, εος, τὸ, medela, medicina, sanatio, curatio, remedium, *Il.* 9, 250. Ab ἀκέομαι.

Ἀκοσμέω, ῶ, f. ήσω, incomposite mę gero; (2) improbus sum. Κολάσεσι τὲς ἀκοσμεῦντας, *Isocr.* (2) Οἱ δ' ἀκοσμεῦντες βροτῶν, *Soph. Phil.* 887. Ex α priv. et κοσμέω, *orno.*

Ἀκοσμήτειρα, ης, ἡ, inornatus. Ab ἀκοσμέω.

Ἀκόσμητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ab eod.

Ἀκοσμήτως, *adv.* confuse, sine ornatu.

Ἀκοσμία, ας, ἡ, status rerum perturbatus, res incompositæ; dedecus, *Philox.* indecentia, λόγων ἀκοσμία, *Eurip. Iphig. in Aul.* 317. Ab eod.

Ἄκοσμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, inornatus, indecorus, inscultus, inordinatus, incompositus, incomptus; inhonestus, *Gl. V.*

Ἀκόσμως, *adv.* idem quod ἀκοσμήτως.

Ἀκοσίω, ῶ, futur. ήσω, abundo esu hordei, pascor hordeo. Ἀκοσήσας ἐπὶ φάτνῃ, *Il.* 6, 506. Ab

ΑΚΟΣΤΗ, ης, ἡ, hordeum; (2) quilibet cibus.

Ἄκοτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui simultates non alit.

Ἀκούάζω, audio; (2) invocor, *Il.* 4, 343. Ab ἀκούω.

Ἀκουείμεν, *audire*, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀκούειν.

Ἀκουέτω, *audiat*, 3. sing. præs. imperat. act.

Ἀκουή, ῆς, ἡ, auditus, auditio. Ab eod.

Ἄκουκα, 1. sing. perf. ind. act. *Ion.* pro ἤκουκα.

Ἀκούοντα, *audientem*, acc. sing. præs. part. act.

Ἀκουόντεσσι, dat. pl. part. præs. *Ionice* et *Poet.* pro ἀκούσι.

Ἀκούοντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἀκούσι.

Ἀκούριστος, ᾱ, ὁ, intonsus, *Gl. V.* Ex α priv. et κουρίω, *tondeo.*

Ἄκουρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, intonsus; (2) qui est sine liberis. Ex α priv. et κοῦρος, vel κόρος.

Ἄκυς, υντος, ὁ, jaculum, telum. Ab ἄκων.

Ἀκύσαιεν, *audiverint*, 3. pl. aor. 1. opt.

Ἀκύσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἀκύσας.

Ἀκύσας, *qui audivit*, vide anteced. ἀκύσαις.

Ἀκυσάτωσαν, *audiant*, 3. pl. a. 1. imperat. act.

Ἀκύσιαι, *audies*, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Ionice* pro ἀκύσεαι, vel ἀκύσῃ.

Ἀκυσιάζω, cogo. Ab ἀκύσιος.

Ἀκυσίβιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui a Deo exauditur. Ex ἄκυσις et Θεός, *Deus.*

Ἀκύσιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, vel ἀκύσιος, ία, ον, (prima producta) non voluntarius, coactus, invitus, *Gl. V.* Ex α priv. et ἑκών, *sponte.*

Ἄκυσις, ιος, ἡ, auditio. Ab ἀκούω, *audio.*

Ἀκυσίως, *adv.* præter voluntatem, invite.

Ἀκυσμά, ατος, τὸ, res quæ auditur, auditio; (2) auditio discipuli, quod discipulus ex præceptore audit; (3) fama, rumor; (4) quod oblectationis causa auditur, ut cantus, res auditu jucunda, *Ern.* Ex ἀκύω.

Ἀκυσμάτιον, ου, τὸ, auditiuncula, narratiuncula: Dim. ab ἄκυσμα.

Ἀκυστής, οῦ, ὁ, auditor, qui audit; (2) discipulus. Ab ἀκύω. Hinc

Ἀκυστάω, gestio audire.

Ἀκυστικός, ή, όν, ad auditum pertinens.

Ἀκυστικῶς, attente, ad audiendum parate.

Ἀκυστός, ή, όν, sub auditum cadens. Ab ἀκύω.

Ἀκύσωσιν, 3. pl. aor. 1. conj. act.

Ἀκυτιεῖς, *audire facies*, 2. sing. f. 1. indic. act. *Att.* pro ἀκυστίσεις. Ab

Ἀκυτίζω, f. ίσω, audire fácio, *pass.* audior. Ab

ΑΚΟΥΩ, fut. ήσω, audio, auribus percipio, ausculto; (2) auditor seu discipulus sum; (3) audiens sum dicto, obtempero; (4) intelligo et interpretor, item sentio; (5) vocor, appellor, dicor; (6) novi, teneo; (7) *est ubi verti potest*, lego: ducta inde significatione, qua olim anagnostæ utebantur, *Ern.* Ἀκούει τινός, Σοφοῦς· φωνήν τινος· τῦτο παρά σε, πρός σε, ex; ταῦτα περὶ σε, περὶ τῦ πράγματος· σῦ περὶ τύτων, οἱ ὄντα· ἰσθλός, κακός, appellor; εὖ ἀκούειν ἀπό, ὑπό, πρός τινος, laudari; κακῶς, vituperari; ἀκούομαι ὑπό σε, audior. Λόγας δ' ἄκουσαν, ὡς ἥκω φέρων, *Soph. Phil.* 1255. Ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχρὰ καὶ λωβῆτ' ἔπη, qui ubique pessima audit, probrisque oneratur omnibus, *Soph. Phil.* 607. Ἀκούομαι, perhibeor. Ἀλλ' οὐ γὰρ εὖτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι κακὸς γάμοισιν, *Id. Œd. Col.* 988.

Ἀκύω, *audiam*, futur. 2. indic. act. verbi ἀκύω.

Ἄκρα, ας, ἡ, summitas, fastigium, culmen; (2) arx; (3) promontorium; (4) littus, omnino de extremitate dicitur, maxime extremitatibus corporis. Ab ἄκρος.

Ἀκράαντος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, imperfectus. Ἄμμι δ' ἔργον αὖτως ἀκράαντον, *Il.* 2, 137. Ex α priv. et κραίαινω, *efficio.*

Ἀκραγής, ὶς, mutus. Ab α priv. et κράζω.

Ἀκράδαντος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, inconcussus, immotus. Ex α priv. et κραδαίνομαι, *metu concutior.*

Ἀκραής, ίος, ὁ ᾗ ἡ, vehemens, acer, secundus. Epith. venti; pure spirans, leniter spirans; secundus, apud *Hom. passim.* Οὖρος ἀκραὴς, *Apoll. Rhod.* 4, 1223. ἀκραὴ, vento secundo, *Art. Ind.* 24, 1. Ex ἄκρος, *summus*, et ἄω, *flo.*

Ἀκραῖος, ᾱ, ὁ, summus; (2) qui in arce colitur, epith. Dei; (3) qui præest arci, (unde Ἀκραία Venus, vid. *Thes. Med.*) Ex ἄκρος, vel ἄκρα, *arx.*

Ἀκραιφνής, ές, ὁ ᾗ ἡ, purus; (2) alacer; (3) recens. Ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων, illæsas omnibus quæ minitabatur, *Soph. Œd. Col.* 1147. (1) καὶ πῶς ἀκραιφνὴς, ἐν νέοις σεσφωμένη ἴσαι; pura erit, *Eurip. Alc.* 1055. Ex ἀκραῖος et φαίνομαι, (ex ἄκρος, quia in summo suo vigore apparet, *Ern.*)

Ἀκραιφνῶς, *adv.* sincere. Ab ἀκραιφνής.

Ἀκράλιπος, τὸ, pinguedo, unguentum, *Call. Ep.*

Ἄκραντος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, imperfectus; (2) irritus, *ut promissum, prædictio.* Ex α priv. et κραίνω.

Ἀκραξόνιον, ου, τὸ, summa pars axis. Ex ἄκρος et ἄξων, *axis.*

Ἀκρασία, ας, ἡ, intemperies, intemperantia, incontinentia. Ex α priv. et κρᾶσις. Hinc

Ἀκράσιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, intemperans.

Ἀκρατεύομαι, fut. εύσομαι, intemperanter vivo. Ab ἀκρατής.

Ἀκρατευτικός, ή, όν, incontinens.

Ἀκρατής, ίος, ὁ ᾗ ἡ, incontinens, intemperans; (2) invalidus, debilis; (3) qui contineri nequit. (2) ἀκρατὲς γῆρας, viribus defecta senectus, *Soph. Œd. Col.* 1236. Ex α priv. et κράτος.

Ἀκράτητος,

Ἀκράντητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui contineri et cohiberi domarique et compesci nequit. Ex α priv. et κραντέω.

Ἀκρατὶ, impotenter, per impotentiam. Ex α priv. et κράτος, robur.

Ἀκρατίζω, f. ίσω, jento; (2) merum bibo; ἀκρατίζομαι, jento, *Gl. V.* Ab ἄκρατος. Hinc

Ἀκράτισμα, ατος, τὸ, jentaculum.

Ἀκρατισμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod. Plutarchus in Symposiacis a meracius potandi consuetudine nomen hoc inflecti conjectat, quoniam panis buccellam mero tingerent.

Ἀκράτιστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui non jentavit; (2) qui jentaculo non facile caret; (3) validus. Ex α priv. et κρατίζω, vel α int. et κράτος.

Ἀκρατοσύς, ῦσσα, ῦν, instabilis, intemperans, *Man.* Ab ἀκρατὴς.

Ἄκρατον, ᾱ, τὸ, vinum, merum, meracum. Ex α priv. et κεράννυμι, misceo.

Ἀκρατοποσία, ας, ἡ, meracioris vini potatio. Ex ἄκρατος et πόσις, potatio.

Ἀκρατοποτίω, ῶ, fut. ήσω, merum bibo. Ab

Ἀκρατοπότης, ου, ὁ, qui merum potat.

Ἄκρατος, ος, ὁ, merus, meracus; (2) purus, sincerus; (3) validus, vehemens in utramque partem, immoderatus, immitis; (4) perspicuus. Ex α priv. et κεράω, misceo, vel α intens. et κράτος, robur.

Ἀκρατότης, *Ion.* ἀκρητότης, meracitas.

Ἀκρατοφόρος, ος, ὁ ᾗ ἡ, qui meracum fert; *nomen vasis vinarii.* Ex ἄκρατος et φέρω.

Ἀκράτω, ορος, ὁ, impotens; (2) incontinens. Ex α priv. et κράτος.

Ἀκρατῶς, *adv.* incontinenter, intemperanter; (2) graviter, vehementer, impense.

Ἀκράτως, *adv.* mere, pure, sine admixtione.

Ἀκρατωσύνη, *Poet.* pro ἀκρατοσύνη, intemperantia, instabilitas, *sed nimis licentiose, Steph.*

Ἀκραχολία, ας, ἡ, ira repentina et levi de causa. Ab

Ἀκράχολος, ος, ὁ ᾗ ἡ, ad iram valde proclivis, iracundus. Ex ἄκρος et χολὴ, *ira.*

Ἀκρίδεμνος, ον, sine vitta, *Ep.*

Ἀκριμονικὸς, ὴ, όν, ramos grandes habens. Ab

ΑΚΡΕΜΩΝ, ονος, ὁ, ramus major, ramus prægrandis; (2) ramus quivis.

Ἄκρεος, ος, ὁ ᾗ ἡ, vel ἄκρειος, ία, ον, non carneus. Ex α priv. et κρέας, *caro.*

Ἀκρέσπερον, *adv.* summa vespera, extremo vespere. Ab

Ἀκρέσπερος, ος, ὁ ᾗ ἡ, vesperæ principium faciens, vesperam inducens. Ex ἄκρος et ἕσπερος, *vesper.*

Ἄκρη, *summa, Ion.* pro ἄκρα.

Ἀκρήγενης, ους, ὁ ᾗ ἡ, valde juvenis. Ex ἄκρος et ἥβη, *ætas.*

Ἀκρηβὸς, ος, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisdem.

Ἄκρητος, *Ion.* pro ἄκρατος, merus, meracus: σπονδαί τ' ἄκρητοι, meracæ libationes, i. e. fœdera vini libatione sancita, *Il.* 2, 341. Οἴνῳ ἐν ἀκρήτῳ, *Odyss.* 24, 78.

Ἀκρητόχολος, idem quod ἀκράχολος, *Hipp.*

Ἀκρία, ας, ἡ, Minerva, ita dicta; (2) jugum montis. Δι' ἄκριας ἔρχεται ὄϊος, *Odyss.* 10, 281. Χῶρον ἀν' ὑλήεντα δι' ἄκριας, per juga, *Id. ibid.* 14, 2. [Sic Larcherus. Sed refer ad v. ἀκρὶς, q. v. infra in suo loco.] Vid. ἀκραῖος.

Ἀκριβάζω, f. άσω, probo, diligenter tracto, exploro. Ab ἀκριβὴς. Hinc

Ἀκριβασμὸς, οῦ, ὁ, accuratio, exquisitum examen.

Ἀκριβαστὴς, οῦ, ὁ, diligens explorator, inquisitor. *Gl. V.* scrupulosus. Ab eod.

Ἀκρίβεια, ας, ἡ, accuratio, accurata diligentia, summa cura; (2) summum jus; (3) tenacitas, parsimonia. Χαλεπῶς ἔφερε τὴν τοῦ πατρὸς ἀκρίβειαν, γλίσχρα καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ χορηγοῦντος, *Plut. in Pericle*, c. 36. (4) vita exacta; (5) accuratum examen; (6) forma eximia. Ab

ΑΚΡΙΒΗΣ, ές, ὁ ᾗ ἡ, certus, accuratus, subtilis, exquisitus, diligens, scrupulosus; (2) certus, exploratus; (3) plenus, justus, copiosus; (4) ad rem attentus, tenax. Sic *Angl.* dicitur, AN EXACT MAN.

Ἀκριβοδίκαιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, summo jure utens, seu agens. Hinc τὸ ἀκριβοδίκαιον, ου, jus summum. Ex ἄκρος et δίκη, *jus.*

Ἀκριβολογίω, ῶ, f. ήσω, accurate perpendo, examino.

Ἀκριβολογία, ας, ἡ, accurata discussio et examinatio. Ab

Ἀκριβολόγος, ος, ὁ ᾗ ἡ, accurata et curiosa diligentia utens; (2) accurato sermone utens. Ex ἀκριβὴς et λόγος, *sermo.*

Ἀκριβόω, ῶ, f. ώσω, plane cognosco, diligenter exploro; (2) probe calleo, compertum exploratumque habeo; (3) summa cura ac diligentia aliquid facio; (4) facio, ut aliquis sit accuratus, et exquisitus. Ἀκριβῶν λόγοις, τὰς τάξεις, τὰς αἰσθήσεις, δικαιοσύνην, περί τι· ἠκριβωμένη σύνεσις. Ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τῆ φαινομένῃ ἀστέρος, *Mutl.* 2, 7. (2) σοφοὶ μὲν οὖν εἰσ' οἱ τἀδ' ἠκριβώκοτες, *Eurip. Hec.* 1192. Ab ἀκριβὴς.

Ἀκριβῶς, *adv.* diligenter, exacte, accurate, exquisite; (2) plane, plene, penitus, perfecte; (3) summo jure; (4) severe.

Ἀκρίβωσις, ή, diligentia, accuratio.

Ἀκρίδιον, ου, τὸ, locustula. Dim. ab ἀκρὶς.

Ἀκριδοθήρα, ας, ἡ, decipula ad capiendas locustas. Ab ἀκρὶς et θήρα, *captura.*

Ἀκριδοφάγος, ος, ὁ ᾗ ἡ, qui locustis victitat, locustas comedens. Ex ἀκρὶς et φάγος.

Ἀκρίζω, f. ίσω, cacumina seu summa loca perambulo; (2) summis pedibus ambulo; (3) summa cædo. Ab ἄκρις, *summitas.*

Ἄκριον, ου, τὸ, summitas. Ὑπὲρ ἄκρια ῥινὸς, super summum nasum, *Oppian. Cyneget.* 11, 552. [refer ad ἄκρις.]

ΑΚΡΙΣ, ίδος, ἡ, locusta.

Ἄκρις, ιος, ἡ, summitas, cacumen montis. Ab ἄκρος, *summus.*

Ἀκρισία, ας, ἡ, inconsiderantia; (2) res controversa et non judicata; (3) judicii inopia, et temeritas; (4) malum judicium; (5) perturbatio, confusio, turbulentus rerum status. Ex α priv. et κρίσις.

Ἄκριτα, *adv.* idem quod ἀκριτὶ, *Hom.*

Ἀκριτὶ, *adv.* indicta causa; (2) nullo judicio, sine judicio, sine delectu; (3) indiscrete, confuse, nullo discrimine. Ab ἄκριτος.

Ἀκριτόβυλος, ον, imprudens.

Ἀκριτόδακρυς, ὁ ᾗ ἡ, futiliter aut immense lacrymans, epith. Tantali, *Ep.*

Ἀκριτόμυθος, ος, ὁ ᾗ ἡ, qui loquitur inconsiderate et sine judicio. Θερσῖτ' ἀκριτόμυθε, *Il.* 2, 246. Ex ἄκριτος et μῦθος, *verbum.*

Ἄκριτος, ος, ὁ ᾗ ἡ, injudicatus, indemnatus: (2) confusus, indiscretus; (3) anceps; (4) qui in controversiam non cadit; (5) qui componi aut discerni non potest; (6) sine ratione et judicio factus, inconsideratus; (7) immodicus, immensus, innumerabilis.

Ἀκριτόφυλλος, ος, ὁ ᾗ ἡ, frondosus; (2) multis arboribus consitus, ita ut folia arborum discerni nequeant; (3) umbrosus. Φθιήων τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον, *Il.* 2, 868. Ex φύλλον.

Ἀκριτόφυτος, ος, ὁ ᾗ ἡ, confertus, miscellaneus. Ex ἄκριτος et φύω, *misceo.*

Ἀκριτόφωνος, ος, ὁ ᾗ ἡ, indistinctam et confusam vocem habens. Ex ἄκριτος et φωνὴ.

Ἀκρίτως, *adv.* idem quod ἀκριτί.

Ἀκρόαμα, ατος, τὸ, acroama, quod auditur; (2) spectaculum omne jucundum, et oblectans etiam per oculos, *Ern.* (3) ipsa persona quæ auditur, ut musicus lector. Ab ἀκροάομαι. Hinc

Ἀκροαματικὸς, ὴ, όν, quod auditione percipitur, discitur; epith. doctrinæ; (2) in auditione, seu nuda scientia et contemplatione positum.

ΑΚΡΟΑΌΜΑΙ, ῶμαι, f. ἀκροάσομαι, audio; (2) audio discendi causa; (3) dicto sum audiens, pareo. Ἀκροάσθαί τινος λέγοντος, τῶν λιγομένων, ἐπωδήν· τῶν ἀρχόντων, τῷ προστάττοντος, parere. Ἀκρατὲς ἡμῖν τῶν κρειττόνων, cedere oportet. Hinc

Ἀκρόασις, εως, ἡ, auditio, ipsa audiendi actio; (2) recitatio; (3) obedientia, *Thuc.*

Ἀκροατήριον, ου, τὸ, auditorium; (2) locus in quo judices ad cognoscendam causam conveniunt. Ab eod.

Ἀκροατὴς, οῦ, ὁ, auditor, discipulus; (2) qui obedit præceptis. Ab eod. Hinc

Ἀκροατικὸς, ὴ, όν, ad auditionem pertinens; epith. mercedis, quæ pro audiendi labore datur, *Ern.*

Ἀκροβάμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, qui erectus in summos pedum digitos incedit. Ex ἄκρος et βαίνω.

Ἀκροβατίω, ῶ, f. ήσω, pedibus suspensis incedo. Ex ἄκρος et βατίω.

Ἀκροβαφὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, summa parte tinctus, leviter imbutus. Ex ἄκρος et βάπτω, *mergo.*

Ἀκροβελὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, acutam cuspidem habens. Ex ἄκρος et βέλος, *telum.*

Ἀκροβολὶς, ίδος, ἡ, jaculi genus, velitaris hasta. Ex usd.

Ἀκροδωματίζομαι, f. ίσομαι, sto in summo suggestu, vel tribunali. Ex ἄκρος et βῆμα.

Ἀκρόβλαστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, germen in cacumine habens. Ex ἄκρος et βλαστὸς, *germen.*

Ἀκροβολίω, ῶ, futur. ήσω, e summo jaculor; (2) jaculor. Ex ἄκρος et βάλλω. Hinc

Ἀκροβολία, ας, ἡ, velitatio, præludium pugnæ. Hinc

Ἀκροβολίζω, et frequentius ἀκροβολίζομαι, e longinquo jaculor; (2) velitor; (3) velitor verbis et certamen lacesso.

Ἀκροβόλισις, idem quod

Ἀκροβολισμὸς, οῦ, ὁ, jaculatio; (2) velitatio, præludium pugnæ; (3) irritatio; (4) omnino lapidum aliorumque missilium conjectus.

Ἀκροβολιστὴς, οῦ, ὁ, jaculator; (2) veles.

Ἀκροβόλος, ος, ὁ, idem.

Ἀκροβυσία, ας, ἡ, præputium; (2) gentes profanæ, non circumcisæ; (3) corruptio humanæ naturæ. Ab

Ἀκρόβυστος, ος, ὁ ᾗ ἡ, præputiatus. Ab ἄκρος et βύω, *tego*, quod præputium extremam membri virilis partem tegat.

Ἀκρογωνιαῖος, αία, αῖον, angularis, quod in summo angulo est; (2) imus. Ex ἄκρος et γωνία, *angulus.*

Ἀκρόγωνος, ον, in extremo angulo positus, *Naz.* Ex ἄκρος et γωνία.

Ἀκροδακτύλιον, ου, τὸ, summa pars digiti. Ex ἄκρος et δάκτυλος, *digitus.*

Ἀκρόδετος, ος, ὁ ᾗ ἡ, in summo ligatus.

Ἀκροδίκαιον, ου, τὸ, summum jus. Ex δίκη.

Ἀκρόδρυα, ων, τὰ, fructus arborei, et proprie quidem qui putamen lignosum habent. *Gl. V.* cacumen rami. ἀκρόδρυα, baccæ. Ex ἄκρος et δρῦς.

Ἀκρίζιτος, ος, ὁ ᾗ ἡ, leviter fervefactus; (2) leviter coctus. Ex ἄκρος et ζιτός.

Ἀκροζώνη, ης, ἡ, instita, *Philox.*

Ἀκρόθαλπτος, ος, ὁ ᾗ ἡ, in summo calefactus et tostus; (2) leviter calefactus. Ex ἄκρος et θάλπω, *foveo, calefacio.*

Ἀκροθιγγάνω, leviter attingo.

Ἀκροθιγὴς, ὶς, raptim, carptim datus. Δοῖη καί τι φίλημ' ἀκροθιγὲς, *Meleag. in Anthol.*

Ἀκροθιγῶς, summis digitis, *Gl. V.* summatim, carptim. A præced.

Ἀκροθινιάζω, f. άσω, summam partem attingo; (2) primitias offero; (3) aliquid pro primitiis offero; (4) diligo quod egregium, optimum. *In med.* diligo mihi, mea causa. Ab

Ἀκροθίνιον, ου, τὸ, et quod usitatius, ἀκροθίνια, ων, τὰ, primitiæ frugum; (2) primitiæ quælibet; (3) primitiæ manubiarum, quæ Diis offeruntur; (4) manubiæ, spolia. Ex ἄκρος et θίνι, θινὸς, *acervus*, quod primitiæ a summitate acervi sumebantur. (2) ἀπ' ἧς οἱ ἀκροθίνια τοιαῦτα γινέσθαι, *Herod.* 90. (3) ἀκροθίνια ταῦτα κατανγεῖν θεῶν ὁτεῳδὴ, *ibid.* 86.

Ἀκροθώραξ, ακος, ὁ ᾗ ἡ, leviter ebrius. Ex ἄκρος et θώρηξ, *inebrio.*

Ἀκρόκαρπος, ος, ὁ ᾗ ἡ, in summitate fructum habens. Ex ἄκρος et καρπὸς.

Ἀκροκιλαινιάω, ῶ, in summo vel superficie nigrico, seu ater sum. Hinc ἀκροκιλαινιῶν pro ἀκροκιλαινῶν. Ex ἄκρος et κιλαινὸς.

Ἀκροκίραιος,

'Ακροκέρκια, ων, τὰ, extremitates seu cornua antennarum. Ex ἄκρος et κέρας.

'Ακροκιόνιον, ου, τὸ, summa columnæ pars, fastigium columnæ. Ex ἄκρος et κίων.

'Ακροκνίφαιος, α, ὁ ἢ ἡ, vespertinus. Ex ἄκρος et κνίφας, *tenebræ, caligo.*

'Ακροκνιφὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisdem.

'Ακροκόμης, ου, ὁ, in vertice comam alens; (2) largiter comatus. Ex ἄκρος et κόμη.

'Ακροκόμος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem. Θρῄκιες ἀκροκόμοι, *Il.* 4, 533.

'Ακροκόρυφος, ον, summus. Ex κορυφή.

'Ακροκυματόω, ῶ, summis innato fluctibus.

'Ακροκωλία, ας, ἡ, extremitas membrorum, *i. e.* brachiorum, ubi humeris inseruntur. Ex ἄκρος et κῶλον, *membrum.*

'Ακρόλιον, ου, τὸ, primitiæ manubiarum, seu prædæ; (2) primitiæ quælibet. Ex λεία.

'Ακρόλιθος, ου, ὁ ἢ ἡ, in summo lapide positus; (2) summus lapis, seu summitas lapidis.

'Ακρολίνος, extremitas ratis. Κλίνον δοιαῖς ἐκάτερθε κεραιαῖς ἄκρας ἀκρολίνους, collocant in utroque cornu viros ad extremitates retium, *Oppian. Cyneget.* 4, 382.

'Ακρολίπαρος, ου, ὁ ἢ ἡ, per summa pinguis, in superficie pinguis.

'Ακρολογέω, ῶ, f. ήσω, in summitate lego, seu carpo, summa lego. Ex ἄκρος et λέγω.

'Ακρολόγος, ου, ὁ ἢ ἡ, summa colligens.

'Ακρολοφία, ας, ἡ, summitas collis.

'Ακρολοφίτης, ου, ὁ, qui in summitatibus collium et tumulis versatur. Ab

'Ακρόλοφος, ου, ὁ, summitas collis, aut galeæ; item, montosa loca, collis; (2) altus. (2) πρώτεσσιν ἐοικότες ἀκρολόφοισι, *Oppian. Cyneget.* 1, 417. Ex ἄκρος et λόφος.

'Ακρόμαλλος, ου, ὁ ἢ ἡ, summe villosus.

Ακρομανὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, summe insanus, extrema insania laborans. Ex ἄκρος et μαίνομαι.

'Ακρομάσθιον, ου, τὸ, papilla, *Philox.* Ex ἄκρος et μασθὸς, *mamma.*

'Ακρομίδιος, plane plenus, depositus vino.

'Ακρομόλιβδον λίνον, rete plumbum in extrema seu ima sui parte habens. Ex ἄκρος et μόλιβδος, *plumbum.*

'Ακρομφάλιον, ου, τὸ, media umbilici pars, umbilici meditullium. Ex ὀμφαλός.

'Ακρόμφαλον, ου, τὸ, idem et ex iisdem.

"Ακρον, ου, τὸ, apex, summum cacumen, fastigium, culmen; (2) crepido, margo.

'Ακρόνηον, ου, τὸ, summa seu extrema pars navis. Ex ἄκρος et ναῦς, *Ion.* νηῦς, *navis.*

'Ακρονύκτιον, ου, τὸ, prima noctis pars. A seq.

'Ακρόνυκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, vespertinus. A seq.

'Ακρόνυξ, κτος, ἡ, prima pars noctis, primæ noctis tempus. Ex ἄκρος et νύξ, *nox.*

'Ακρόνυχος, ου, ὁ ἢ ἡ, vespertinus.

'Ακροπαγὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, in summo fixus. Ex ἄκρος et πηγνύω, *figo.*

'Ακρόπαθος, ου, ὁ ἢ ἡ, in summa parte adfectus, *Hipp.* Ex ἄκρος et πάθος, *adfectus.*

'Ακρόπαστος, ου, ὁ ἢ ἡ, per summa leviter conspersus. *Gl. V.* ἀκρόπαστον, parce salsum. Ex ἄκρος et πάσσω, *conspergo.*

'Ακροπενὴς, ες, summe tristis.

'Ακρόπηλος, ου, ὁ ἢ ἡ, valde cœnosus, lutulentus. Ex ἄκρος et πηλὸς, *lutum.*

'Ακροποδητὶ, al. scrib. ἀκροποδιτὶ, *adv.* summis pedibus insistendo, summis pedum digitis. "Ωσπερ οἱ ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν ἐπιβαίνοντες ἀκροποδητὶ, *Lucian.* Ex ἄκρος et πούς, ποδός.

'Ακροποδιτὶ, *adv.* idem et ex iisdem.

'Ακροπολιύω, sublimis meo, *Man.*

'Ακρόπολις, εως, ἡ, arx; (2) quod summum est. Ex ἄκρος et πόλις, *urbs.*

'Ακρόπολος, ου, ὁ ἢ ἡ, altissimum habens verticem. Ex ἄκρος et πόλος, *vertex.*

'Ακρόπορος, ου, ὁ ἢ ἡ, summa parte acutus. Ex ἄκρος et πείρω, *transadigo, infigo.*

'Ακροπόρφυρος, ου, ὁ ἢ ἡ, in extremitate vel summitato purpuram habens, purpura prætextus. Ex ἄκρος et πορφύρα.

'Ακροποσθία, ας, ἡ, præputium; (2) glans. Ex ἄκρος et πόσθη.

'Ακροπόσθιον, ου, τὸ, idem et ex iisd.

'Ακρόπρωρον, ου, τὸ, summa pars proræ.

'Ακρόπτερα, τὰ, summæ alæ. Διπλῶν ἀκρόπτερα φωτῶν, *Oppian. Cyneget.* 4, 127.

'Ακριῤῥιζος, ου, ὁ ἢ ἡ, in superficie habens radicem, leviter radicatus. Ex ἄκρος et ῥίζα.

'Ακριῤῥίνιον, ου, τὸ, tota nasi summitas, totus ambitus nasi. Ex ἄκρος et ῥὶν, *nasus.*

'Ακριῤῥύμιον, ου, τὸ, summus temo, extrema temonis pars. Ex ἄκρος et ῥυμὸς, *temo.*

"ΑΚΡΟΣ, ρα, ρον, summus, extremus; (2) summus, i. e. supremus; (3) summum in aliqua re gradum obtinens; perfectus, præstantissimus, singularis; diciturque etiam in malam partem, ut ἄκρος ὀργὴν, *Eun.*

'Ακροσαπὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, qui in superficie putrescit; (2) qui leviter putrescere et mutari cœpit. Ex ἄκρος et σήπω, *putrefacio.*

'Ακρόσοφος, ου, ὁ ἢ ἡ, impense sapiens, peritus.

'Ακροσπάδια, ων, τὰ, hypochondria, ita dicta, quod velut in extremitate costarum sita sint. Ex ἄκρος et σπάδαι, *costarum ossa.*

'Ακροστήθιον, ου, τὸ, summa pars pectoris. Ex ἄκρος et στῆθος, *pectus.*

'Ακροστιχὶς, ίδος, ἡ, initium versus; (2) carmen, in quo deinceps e primis versuum literis aliquid connectitur. Ex ἄκρος et στίχος.

'Ακρόστιχον, ου, τὸ, idem et ex iisdem.

'Ακροστόλιον, ου, τὸ, aplustre, ornamentum navis in prora. Ex ἄκρος et στόλος, *pars navis in prora.*

'Ακροσόμιον, τὸ, summa et extrema pars oris.

'Ακροσφαλὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, proclivis ad lapsum; (2) lubricus, pronus, proclivis. Ex ἄκρος et σφάλλομαι, *labor.*

'Ακρόσφυρον, ου, τὸ, extrema malleoli pars; (2) genus calceamenti muliebris.

'Ακροσχιδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, summa vel extrema sui parte scissus, in cacumine divisus. Ex ἄκρος et σχίδη, *fissura.*

'Ακροτελεύτιον, ου, τὸ, finis seu extremitas carminis. Ex ἄκρος et τελευτὴ, *finis.*

'Ακρότης, ητος, ἡ, summitas, extremitas, apex, fastigium. Ab ἄκρος.

'Ακροτήριος, ου, τὸ, auditorium.

'Ακρότητος, ου, ὁ ἢ ἡ, non pulsatus; (2) non congruens ad numeros, illaboratus, impolitus. Ex α priv. et κρότος.

'Ακροτομίω, ῶ, f. ήσω, summas partes amputo. 'Ακροτομῖν τὸν σῖτον, de messoribus, *Xen. Gl. V.* ἀκροτομεῖ, truncat. Ab

'Ακρότομος, ου, ὁ ἢ ἡ, cujus summæ partes sectæ sunt; (2) durus; (3) excelsus; (4) asper et transitu difficilis. Ex τέμνω.

'Ακρότονος, ου, ὁ ἢ ἡ, in summo tentus; (2) qui extremas partes, sc. manus et brachia, summa vi intendit. Ex ἄκρος et τείνω.

"Ακροτος, ου, ὁ ἢ ἡ, plausu carens, cui non applauditur. Ex α priv. et κρότος, *strepitus.*

'Ακρουρανία, ας, ἡ, summitas cœli, vertex cœli, *Luc. in Lex.* Ex ἄκρος et οὐρανὸς, *cœlum.*

'Ακροφαὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, summo diluculo apparens; (2) qui tenuem tantum et non plenam lucem habet; (3) qui apparere incipit. Ex ἄκρος et φαίνομαι, *appareo.*

'Ακροφυὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, in cacumine proveniens, in summo nascens; (2) excelsa indole præditus. Ex ἄκρος et φυὴ, *natura.*

'Ακροφύλαξ, ακος, ὁ, arcis præfectus. Ex ἄκρα.

'Ακρόφυλλος, ου, ὁ ἢ ἡ, in summitate folia habens. Ex ἄκρος et φύλλον.

'Ακροφύσιον, ου, τὸ, follium pars summa seu extrema, quæ fornacis ori immittitur. Ex ἄκρος et φῦσα, *follis.*

'Ακροχάλιξ, ικος, ὁ ἢ ἡ, supra modum ebrius. Ex ἄκρος et χάλιξ, *vinum.*

'Ακρόχαλις, idem quod ἀκροχάλιξ.

'Ακροχανὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, in summo vel extremo hians, apertus; (2) immani vastus hiatu. Ex ἄκρος et χαίνω, *hisco.*

'Ακρόχειρ, ρος, ἡ, pars brachii a cubito ad extremos usque digitos.

'Ακροχειρία, ας, ἡ, idem cum ἀκροχειρισμός.

'Ακροχειρισμὸς, ου, ὁ. idem.

'Ακροχείρισις, εως, ἡ, idem.

'Ακροχειρίζομαι, summa manu capto, et quidem proprie, velut pancratiastæ solent. Ex ἄκρος et χεὶρ, *manus.* Hinc

'Ακροχειρισμὸς, ου, ὁ, exercitatio pancratiastarum, qua alter alterum manu tantum captat.

'Ακροχειριστὴς, οῦ, ὁ, qui se exercet ἀκροχειρισμῷ. Ab eodem.

'Ακροχηνίσκοι, ων, οἱ, extremitates ejus partis jugi quæ ζυγὸν dicitur. Ex ἄκρος et χηνίσκος, *anserculus.*

'Ακροχλίαρος, ου, ὁ ἢ ἡ, valde tepidus.

'Ακροχλιάρως, *adv.* valde tepide.

'Ακροχολίω, ῶ, f. ήσω, excandesco ira.

'Ακροχολία, ας, ἡ, iracundia. Ab

'Ακρόχολος, ου, ὁ ἢ ἡ, iracundus; (2) qui leviter irascitur. Ex ἄκρος et χολὴ, *ira.*

'Ακροχορδόνιον, ου, τὸ, verruca, *Philox.* Et

'Ακροχορδονώδης, ώδες, verrucosus. Cognomen Fabii Maximi. Ab

'Ακροχορδὼν, όνος, ἡ, verruca rotunda et callosa. *Gl. V.* verruca, nævus. Ex ἄκρος et χορδὴ, *chorda*, eo quod vertice suo similis est resectæ chordæ secundum extremitatem.

'Ακρόχωλος, ου, ὁ ἢ ἡ, valde claudus.

'Ακρόψιλος, ου, ὁ ἢ ἡ, in summo nudus; (2) plane nudus, *Eun.*

'Ακρόψωλος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui in summa tantum parte recutitus est, glandem nudam habet, libidinosus. Ex ἄκρος et ψωλός.

'Ακρῶ, imperativ. verbi ἀκροάομαι. 'Ακρῶ δὴ, ausculta jam, *Aristoph. Lysist.* ver. 503. Πρόσεχε τὸν νοῦν κ' ἀκρῶ, *Pherecrat. apud Athen.* 122.

'Ακρῶντ' pro ἀκροῶνται, *audiunt*, 3. plur. præs. indic. med. *contr.* pro ἀκροάονται.

"Ακρω, *summi*, gen. sing. *Dor.* pro ἄκρου.

"Ακρυπτος, ου, ὁ ἢ ἡ, non occultus, incelatus, *Gl. V.*

'Ακρύσταλλος, ου, ὁ ἢ ἡ, glacie carens, non glaciatus; (2) nihil crystallini habens.

'Ακρωθείλια, ας, ἡ, extremitas panis, qui ὀθείλιας dicitur. Ex ἄκρος et ὀθείλιας.

'Ακρωλένιον, ου, τὸ, summitas vel extremitas cubiti; (2) montis cacumen. Ex ἄκρος et ὠλένη, *cubitus.*

'Ακρωμία, ας, ἡ, eminentia vel summitas humeri; (2) montis vertex. Ex ἄκρος et ὦμος, *humerus.*

'Ακρώμιον, ου, τὸ, idem et ex iisd.

"Ακρων, ωνος, ὁ, extremitas membri. Ab ἄκρος.

'Ακρωνία, ας, ἡ, partium extremarum amputatio, *Æsch. Eumen.* 126. A præc.

'Ακρώνυξ, υχος, ὁ, qui summis fit, seu imprimitur unguibus; (2) summa unguis pars; (3) montis cacumen. Ex ἄκρος et ὄνυξ.

'Ακρωνυχία, ας, ἡ, extremitas unguium.

'Ακρώνυχος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἀκρώνυξ. *Philox.* ἀκρώνυχον, articulare.

'Ακρώρεια, ας, ἡ, summitas sive summa pars montis; collis jugum, *Gl. V.* vertex montis, *Philox.* Ex ἄκρος et ὄρος, *mons.*

"Ακρως, summe, in utramque partem, excellenter, eximie, *Philox.*

'Ακρωτηριάζω, f. άσω, extremitates corporis amputo, corpus mutilo, *Gl. V.* trunco, mutilo, decacumino; ἀκρωτηριάζει, obtruncat, mutilat, detruncat, *Philox.* ἠκρωτηριασμένος, mutilus, *Gl. V.* detruncatus, *Philox.* perf. part. pass. 'Ακρωτηριάζειν τὸ πρόσωπον, τὰς ῥῖνας, τὰς πτέρυγας τῶν νηῶν, τὰς τριήρεις· ἠκρωτηριασμένοι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, labefactantes, *Dem.* Ab ἀκρωτήριον.

'Ακρωτηρίασις, εως, ἡ, truncatio, mutilatio, *Gl. V.* A præc.

'Ακρωτηριασμὸς, οῦ, idem.

'Ακρωτηρίασμα, ατος, τὸ, quod resecatur ab extremo corpore, ut manus, pedes, &c.

'Ακρωτήριον, ου, τὸ, extremitas, summitas, cacumen, vertex speciatim; (2) promontorium; (3) extremitates corporis, ut *manus, pedes*, &c.; (4) rostrum navis; (5) pinnæ murorum; (6) simulacra, vexilla et similia in fastigio ædium, turrium, navium, quæ vel ornamenti vel venti indicandi causa imponuntur. Ab ἄκρος.

'Ακτάζω, vel ἀκταΐζω, in littore genio indulgeo, *Plut. Symp.* 4. *Probl.* 1. (2) hilari sum animo, exhilaro me. Ab ἀκτή.

'Ακταία, ας, ἡ, sambucus, *Gl. V.* Ab ἀκτή.

'Ακταίνω,

Ακταίνω, tollo, attollo. Ὡς μήτε σωκεῖν, μήτε μ' ἀκταίνειν βάσιν, Æsch. Eumen. 86.

'Ακταιονὶς, ίδος, ἡ, ad Actæonem pertinens, Ep.

'Ακταῖος, αία, αῖον, littoralis, maritimus.

'Ακταιωρεῖον, ῶ, f. ήσω, littora custodio. Ab

'Ακταίωρος, ε, ὁ ἢ ἡ, littorum custos. Ex ἀκτὴ, littus, et ὄρος, custos.

'Ακτίανος, ε, ὁ ἢ ἡ, nihil possessionum habens; (2) pauper, egenus. Ex α priv. et κτίανον.

'Ακτίνιστος, ε, ὁ ἢ ἡ, impexus. Ex α priv. et κτὶς, ινὸς, pecten.

'Ακτερέϊστος, ε, ὁ ἢ ἡ, infuneratus, cui non justa facta sunt. Ex α priv. et κτέρεα, exsequiæ.

'Ακτέριστος, ε, ὁ ἢ ἡ. idem et ex iisd.

'ΑΚΤΗ', ῆς, ἡ, littus, Il. 2, 395. 'Ακταὶ (inquit Ammonius) sunt loca maris petricosa, Ψῆτες vero arenosa; (2) farina, fruges, Il. 11, 630; (3) sambucus, Dioscor. 4. Δημήτρος ἀκτὴν, Cereris fruges, Il. 13, 322. Πὰρ δ' ἀλφίτα ἱερῆ ἀκτῆ, Odyss. 14, 429. Δάμαρτες ἀκταῖς δίμας ἀγνὸν ἴσχειν, habere corpus purum a farina Cereris. Cereris fructibus abstinere, Eurip. Hipp. 138.

'Ακτημοσύνη, ης, ἡ, paupertas. Ab

'Ακτήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, inops, pauper. Ex α priv. et κτάομαι, possideo.

'Ακτησία, ας, ἡ, paupertas, inopia. Ex iisd.

'Άκτητος, ε, ὁ ἢ ἡ, non possessus; (2) qui adquiri non potest. Ex iisd.

'ΑΚΤΙ'Ν, ῖνος, ἡ, radius solis, Il. 10, 537; (2) fulminis, Luc. in Timon. lucis, rotæ, Etym.

'Ακτινηβολία, ἡ, idem quod ἀκτινοβολία, Man.

'Ακτινηδὸν, adv. in formam radiorum vel radii. Ab ἀκτὶς.

'Ακτινοβολέω, ῶ, f. ήσω, radios ejaculor, Gl. V. ἀκτινοβολῶ, radio; ἀκτινοβόλισθαι, radiare.

'Ακτινοβολία, ας, ἡ, radiorum ejaculatio. Ab

'Ακτινοβόλος, ε, ὁ ἢ ἡ, radios ejaculans. Ex ἀκτὶς et βάλλω.

'Ακτινοειδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, radiatus. Ex ἀκτὶς et εἶδος, species.

'Ακτινοφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, radiatus capite, Philox.

'Ακτινωτὸς, ὴ, ὸν, radiatus, quasi ab ἀκτινόω.

'Ακτιος, ε, ὁ ἢ ἡ, littoralis; (2) cognomen Apollinis et Panis. Ab ἀκτὴ, littus.

'Ακτὶς, ῖνος, ἡ, radius; (2) sambucus; (3) vas in quo conjiciuntur oboli, Eustath. Ab ἀκτὶν.

'Άκτιστος, ε, ὁ ἢ ἡ, non creatus, inconditus, Gl. V. Ex α priv. et κτιστός.

'Ακτίτης, ε, ὁ, littoralis, in littore commorans. Ab ἀκτὴ, littus.

'Ακτίτος, ε, ὁ ἢ ἡ, non ædificatus. Ex α priv. et κτίζω, condo, ædifico.

'Άκτωρ, ορος, ὁ, ductor, princeps, rex, Æsch. (2) lorum, vel funis, quo ducimus aliquid. Ab ἄγω.

'Ακτωρεύω, ῶ, ago custodem littorum. Ab

'Ακτωρ, ῦ, ὁ, littorum custos. Ex ἀκτὴ et ὄρος, custos.

'Ακυβέρνητος, ε, ὁ ἢ ἡ, gubernatore carens. Ex α priv. et κυβερνάω.

'Ακύβευτος, ον, nihil temere faciens, nihil fortunæ permittens.

'Ακυητήριον, ε, τὸ, medicamentum conceptum impediens, Hes. Ex α priv. et κύω. Unde

'Ακυθος, ε, ἡ, quæ non concipit, sterilis. Οὐδ' ἀγάλακτις οἵτις, οὐδ' ἄκυθος, Call. in Apoll. 52.

'Ακύκλιος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui ambitum disciplinarum non comprehendit, indoctus. Ex α priv. et κύκλιος, circularis.

'Ακύλιστος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui non volvitur; (2) aut nequit volutari, immotus, stabilis; (3) rigidus. Ex α priv. et κυλίω, volvo.

'ΑΚΥΛΟΣ, ε, ἡ, glans ilicis.

'Ακύμαντος, ε, ὁ ἢ ἡ, fluctibus non agitatus; (2) sedatus, tranquillus; ex α priv. et κῦμα, fluctus; (3) fœtu carens, sterilis. Ex α priv. et κῦμα, fœtus.

'Ακυμάντως, adv. sine fluctu, tranquille, placide.

'Ακύματος, ον, idem quod ἀκύμαντος.

'Ακύματος, ον, idem quod ἀκύμαντος.

'Άκυμος, fluctibus non agitatus; (2) tranquillus. (2) μοχθήσας τὸν ἄκυμον θῆκεν βιότου βροτοῖς, Eurip. Herc. Fur. 698.

'Ακύμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, fluctibus non agitatus; (2) tranquillus; (3) fœtu carens, sterilis. (1) ἀκύμονα πόντου τίθησι νῶτα πορθμεύων πλάτη, Eurip. Iphig. in Taur. 1444. (3) νηδὺς δ' ἀκύμων διὰ σὲ μοι διόλλυται, sine fœtu, Id. Andr. 158.

'Άκυπρος, ε, ὁ ἢ ἡ, Veneris expers, Venerem non appetens, aut haud amabilis, Hes. Ex α priv. et Κύπρις, Venus.

'Ακύρημα, ατος, τὸ, infortunium, cum quis non potitur eo quod petiit. Ab

'Ακυρὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, qui nihil adquirit; (2) infortunatus. Ex α priv et κύρω, nanciscor.

'Ακυρολία, ας, ἡ, improprietas. Ab ἄκυρος.

'Ακυρίευτος, ε, ὁ ἢ ἡ, nullius dominio subjectus, aut impatiens imperii. Ex α priv. et κυριεύω, dominor.

'Άκυρμα, ατος, τὸ, idem quod ἀκύρημα.

'Ακυρολογέω, ῶ, f. ήσω, improprie loquor.

'Ακυρολογία, ας, ἡ, improprium loquendi genus, sermonis improprietas; (2) absurditas. Ab

'Ακυρολόγος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui improprie loquitur.

'Ακυρολόγως, adv. valde improprie.

'Άκυρος, ε, ὁ ἢ ἡ, auctoritate privatus, jus et potestatem non habens; (2) irritus; (3) improprius; (4) obsoletus, abolitus; (5) incertus. Ex α priv. et κῦρος, auctoritas. Hinc

'Ακυρόω, ῶ, f. ώσω, auctoritate privo; (2) infirmo, irritum reddo, abrogo, antiquo. Ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, Matt. 15, 6.

'Ακύρωσις, εος, ἡ, antiquatio, abrogatio.

'Ακύρωτος, ον, non firmatus, sancitus; irritus.

'Ακυτήριον, ε, τὸ, idem quod ἀκυητήριον.

'Άκυτος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἄκυθος.

'Ακωδώνιστος, ε, ὁ ἢ ἡ, nondum exploratus. Ex α priv. et κωδωνίζω, tintinnabuli sono et strepitu exploro, veluti solebant explorari equi, an bellicos strepitus ferre possent.

'Ακωκὴ, ῆς, ἡ, mucro, cuspis, acumen, Il. 5, 16. Per reduplicationem. Ab ἀκή.

'Ακώλιστος, membro aliquo carens, vel truncatus. Ex ἀκωλίζω. Ab

'Άκωλος, ε, ὁ ἢ ἡ, membris truncus; (2) speciatim pedibus carens. Ex α priv. et κῶλος.

'Ακώλυτος, ε, ὁ ἢ ἡ, non impeditus. Ex α priv. et κωλύω, impedio.

'Ακωλύτως, adv. nemine prohibente, libere.

'Ακωμωδήτως, sine ludibrio. Ab α priv. et κωμῳδέω.

'ΑΚΩΝ, et ἄκυς, ονος, ὁ, ab ἀκὴ, jaculum, spiculum, telum, Il. 4, 187.

'Ακων, οντος, ὁ, ἄκουσα, ης, ἡ, ἄκον, τὸ, invitus, a, um. Ex α priv. et ἑκών.

'Άκωνος, ε, ὁ ἢ ἡ, cono et fastigio carens.

'Άκωπος, ε, ὁ ἢ ἡ, remo carens. Ex α priv. et κώπη, remus.

'Ακα, mare, acc. sing. ab ἄλς, mare.

'Ακαβα, atramentum. Vox Cypria.

'Ακαβάρχης et ἀκαβαρχος, ὁ, alabarcha, proprie magister scripturæ, vectigalibus præfectus, deinde idem qui Ethnarcha.

'Ακαβαρχία, ἡ, (seu ἀκαβαρχίη, Poet.) principatus sc. Ethnarchæ.

'Ακαβαρχίω, sum alabarcha. Quidam autem volunt ἀραβ. in his omnibus, Etym.

'Ακάβασος, idem quod ἀκάβαρος.

'Ακαβασροειδὴς, ὶς, alabastri speciem referens.

'Ακαβάσριον, ε, τὸ, parvus alabaster, Dim.

'Ακαβασρίτης, ε, ὁ, sc. λίθος, alabastrites, sc. lapis. Ab eod.

'Ακαβασρῖτις, ιδος, ἡ, sc. λίθος, idem.

'Ακαβασροθήκη, ης, ἡ, vas in quo pyxides unguentariæ reponuntur. Ex ἀκάβασρος et θήκη.

'ΑΚΑ'ΒΑΣΤΡΟΝ, ε, τὸ, alabastrum; (2) genus vasis unguentarii (ex alabastro) sine ansis, myrotheca lapidea; lecythus.

'Ακάβασρος, ε, ὁ vel ἡ, idem.

'Ακαβασροφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, alabastra ferens.

'Ακαθὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, in quo nihil est quod prehendi queat, ansa seu manubrio carens; (2) qui prehendi, capi, teneri nequit. Ex α priv. et καθὴ, prehensio.

'Ακαδ', per Apostr. pro ἄκαδε; ad, ad mare.

'Ακαδρόμος, ον, in mari vagans, ut nauta, mercator.

'Ακαζονία, ας, ἡ, fastus, ostentatio, jactatio, gloriatio, vaniloquentia, jactantia, insolentia, arrogantia. Ab ἀλαζών.

'Ακαζονυμα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio, propter aliquod facinus; (2) verbum vel facinus insolens. Ab

'Ακαζονεύομαι, f. εύσομαι, me ostento, me vendito, falsa de me prædico, glorior; (2) mentior, per jactantiam. Τῷ ἀκαζονεύεσθαι ἀποτρέπειν τοὺς σύνοντας, Xenoph. τὰ ἤθη, Arist.

'Ακαζονικὸς, ὴ, όν, ad ostentationem pertinens, compositus; (2) ostentator, jactator, vanitati deditus. Ab ἀκαζών.

'Ακαζονικῶς, jactanter, gloriose.

'Ακαζονοχαυνοφλύαρος, ε, ὁ, ostentator, animo tamen remisso et nugax, in futilibus et nugis sese jactans, Etym. Vox Comica. Ex ἀκαζών, jactator, χαῦνος, laxus, et φλύαρος, ineptiæ.

'ΑΚΑΖΩ'Ν, όνος, ὁ ἢ ἡ, inanis jactator, ostentator, gloriosus, superbus, arrogans; (2) mendax; (3) vagus.

'Ακάθια, veritas, Dor. pro ἀλήθια.

'Ακαθὶς, a. 1. part. pass. verbi ἀκάω, sive ἄκημι, vagor, erro.

'Ακάθητος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui latere nequit, qui oblivioni mandari non potest; (2) quem nihil latet. Ex α priv. et λανθάνω, lateo.

'Ακαίτως, erro, vagor. Μανίαις ἀκαίτως, καὶ φόβοις, Eur. Or. 531. Ab ἀκάομαι.

'Ακάϊος, αΐα, άϊον, cæcus, captus oculis. Ab ἀκαός.

'Ακαιὸς, antiquus. Ἀκαλάϊός.

'Ακακάτα, colus, Dor. pro ἠλακάτη.

'Ακάκητος, ε, ὁ ἢ ἡ, strepitum non edens. Ex α priv. et κακίω, sono, strepo.

'Ακακὰ, vox inarticulata ciendo Marti, quæ a militibus ante pugnam edi solebat.

'Ακαλαγὴ, ῆς, ἡ, lætus clamor; (2) tristis clamor. (2) σὺν ἀκαλαγαῖς αἰαγμάτων, Eurip. Phœn. 337.

'Ακάλαγμα, ατος, τὸ, lætus clamor militum; (2) læta vociferatio. Ab ἀκαλάζω.

'Ακαλαγμὸς, ῦ, ὁ, idem; (2) hymnus, qui ob partam victoriam canitur. Ab eodem.

'Ακαλάζω, f. άξω, clamo alala, fremitum edo inter pugnandum; (2) tollo clamorem lætum; (3) tristem ululo; (4) tinnio, Gl. V. ululo, tintinno; ἀκαλάζων, tinnulus, Gl. V. Κύμβαλον ἀκαλάζον, 1 Cor. 13, 1. Ab ἀκαλὰ.

'Ακαλὴ, idem quod ἀκαλὰ.

'Ακάλημαι, Il. 23, 78, erravi, perf. ind. pass. Ion. pro ἠλάλημαι, a verbo ἀκάομαι.

'Ακάλημι, vagor, erro. Ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους, ἀκάληται, Hesiod. Op. 100.

'Ακαλητίω, idem.

'Ακαλητὶς, ῖδος, ὁ, clamor militum dicentium ἀκαλὴ; (2) fremitus militum quivis in pugna, vociferatio militaris. Τοὶ δ' ἀκαλητῷ νῆας ἐπισείοντο, Il. 2, 149. Θεσπεσίῃ ἀκαλητῇ, ibid. 18, 149. Ab ἀκαλὴ.

'Ακάλητος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui verbis non exprimitur vel profertur, Il. 2, 149. Ex α priv. et καλητός.

'Ακαλκίμην, præs. inf. act. Ion. pro ἀκαλκεῖν.

'Ακαλκίμεναι, arcere, idem, sed Dor.

'Ακαλκίω, ῶ, f. ήσω, depello, propulso, arceo, Il. 19, 30. Ab ἀκλίω.

'Ακαλκομήνιον, templum Minervæ auxiliatricis, Plutarc. Quæst. Græc. 301.

'Ακαλκομηνὶς, ίδος, ἡ, auxiliatrix, epitheton Minervæ, Il. 4, 8: 5, 908: vel Alalcomeneis dicta ab Alalcomenis vico Bœotiæ ubi colebatur: mentio ejus apud Ælian. Var. Hist. 12, 57; ubi vide interpretes. Ex ἀλάλκω, juvo, et μένος, robur.

'Ακαλκομένιος, nomen mensis, ap. Bœot.

'Ακαλκον, 1. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἤλαλκον.

'Ακαλκτήριον, ε, τὸ, remedium, auxilium. Ab ἀκλκτὴρ, auxiliator.

'Ακάλκω, depello, arceo, Il. 23, 185. Τρῶσσι δὲ λοιγὸν ἀκάλκοι, a Trojanis, Il. 21, 138. Ab ἀκλίω.

'Άκαλος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui loqui non potest, mutus. Ex α priv. et καλίω, vel κάλος.

'Ακάλυγξ, γος, ἡ, error, vagatio. Κακῇ ἀκάλυγγι βαρῦναι, Nic. Alexiph. 18.

'Ακαλύ-

Ἀλαλύκτημαι, erro; (2) moleste fero; (3) metuo. Οὐδέ μοι ἧτορ ἔμπαιδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι, *Il.* 10, 94. Ab ἀλύσσω.

Ἀλάμπετος, ος, ὁ ἡ ἡ, splendoris expers, non splendens, obscurus, *Soph. Œd. Col.* 1662 Ὀρφνὴ ἡ σκότος ἐστὶν ἀλάμπετον, *Epig. in Heraclitum apud Diog. Laertium.* Ab

Ἀλαμπής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ἀλαμπὲς ἠλίῳ, procul a solis radiis, *Soph. Trach.* 691. Ex α priv. et λάμπω, *luceo, splendeo.*

Ἀλάμπετος, α, ον, idem.

Ἀλλ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, vagor, erro ‖ (2) incertus sum. Ἦτοι ὁ καπανίδιον τὸ Ἀλήϊδν οἷος ἀλᾶτο, *Il.* 6, 201.

Ἄλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, non videns, cæcus; (2) obscurus, caliginosus, *Steph.*

Ἀλαοσκοπία, ας, ἡ, *Il.* 10, 515. *Ion.* ἀλαοσκοπίη, cæca, i. e. negligens speculatio, error oculi vel opinionis. Ex ἀλαὸς et σκοπέω, *speculor.*

Ἀλαοτόκος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui cæcos fœtus gignit; (2) cæcum pariens. Ex ἀλαὸς et τίκτω.

Ἀλαόω, ῶ, f. ώσω, cæco; (2) irritum reddo, frustro; (3) ærumnis frango. Νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος—ὀφθαλμῶ ἀλάωσιν, *Odyss.* 9, 516. Ab ἀλαός.

Ἀλαπαδνός, ὴ, όν, vastatu facilis, imbecillis, *Il.* 2, 675. Ab

Ἀλαπάζω, f. άξω, vasto, diripio, dissipo, exinanio, solo æquo. Νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας, *Il.* 11, 503. Ἀλαπάζοντα πίτυας ἀνδρῶν, *Il.* 5, 166.

Ἀλαπαξ, pro ἀλάπαξα, *dissipavi*, vel ἀλάπαξε, *dissipavit*, a. 1. ind. act.

Ἅλας, ατος, τὸ, sal. Ab ἅλς.

Ἀλαφαίνω, crucior, mœrore adficior. Ab

Ἀλαφός, ῶ, f. ήσω, idem. Καὶ ἀλαφήσας ἵππος ὑδὰ, *Il.* 12, 163. Ab ἄλαφος, *gravis.*

Ἄλαφον, αδν. in perpetuum. Νῦν αὖ παιδὸς ἄλαφον ὀδύρομαι, *Odyss.* 14, 174.

Ἀλαφορία, ας, ἡ, ultrix conscientia; (2) diræ, mores pestiferi.

Ἄλαφος, ος, ὁ ἡ ἡ, non obliviscendus, cujus indelebilis est memoria, *Il.* 12, 163. (2) intolerabilis, gravis, *Il.* 22, 260. (3) scelestus. (3) μηδ' ἄλαφον ἄνδρ' ἰδὼν, *Soph. Œdip. Col.* 1483.

Ἀλάστωρ, ορος, ὁ, qui perpetravit non obliviscenda; (2) scelestus, exsecrandus; (3) dæmon crudelis et sanguinarius; (4) genius scelerum vindex, ultor homicidarum. Παρεισήκεισαν δὲ αὐτῷ Ποιναὶ, ἡ Ἀλάστορες, ἡ Ἐριννύες, *Lucian. Necyom.* 11. Ὅσις μὴ ἀλαστόρων νοσεῖ, *Soph. Trach.* 1235. Ex α priv. et λανθάνομαι, *obliviscor*, aut λάζυμι, *capio, qui ferri aut capi nequit.*

Ἀλαπία, ας, ἡ, error, vagatio. Δυσπλάνοις ἀλαπίαις, *Æsch. Prom.* 908.

Ἀλᾶτο, 3. sing. imp. ind. med. *Ion.* pro ἠλᾶτο, et hoc *contr.* pro ἠλαίτο, ab ἀλάομαι.

Ἄλατο, *saliit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro ἅλατο, a verbo ἅλλομαι, *salio.*

Ἁλατοπωλία, ας, ἡ, salis venditio; (2) arbitrium vendendi salis. Ex ἅλς et πωλέω.

Ἀλάχανος, ος, ὁ ἡ ἡ, oleribus carens. Ex α priv. et λάχανον, *olus.*

Ἀλαῶπις, ιδος, ἡ, cæca, obscura. Ex ἀλαὸς et ὤψ, *oculus.*

Ἀλαωπὸς, ῶ, ὁ ἡ ἡ, cæcus, obscurus.

Ἀλάωσα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠλάωσα.

Ἀλαωτὺς, ύος, ἡ, cæcitas; (2) error. Ὀφθαλμῶ εἴρηται ἀικισίλην ἀλαωτύν, *Odyss.* 9, 502. Ab ἀλαὸς, vel ἀλάομαι.

Ἀλγεινὸς, ὴ, όν, molestus, asper, gravis, dolorem adferens. Ἀλγεινὸν, τὸ, et ἀλγεινὰ, τὰ, dolor, ærumna. Ab ἄλγος.

Ἀλγεινῶς, *adv.* moleste, cum dolore.

Ἀλγεσίδωρος, ον, dans dolorem, *Opp.*

Ἀλγεσίθυμος, ον, dolore animum afficiens, *Ep.*

Ἀλγέω, ῶ, f. ήσω, doleo de animo et de corpore. Ἀλγεῖν παιδὸς τοῖς κακοῖς, ἢ τὰ τοῖς κακοῖς τῶν φίλων, Θάνατόν τινος· τὴν κεφαλὴν, τὸν δάκτυλον. Τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἔτ' ἐξειργασμένης; *Soph. Aj.* 377. Ab eod. Hinc

Ἀλγηδὼν, όνος, ὁ, dolor, cruciatus.

Ἄλγημα, ατος, τὸ, dolor, ægritudo.

Ἀλγηρὸς, ὰ, όν, dolorem adferens, molestus.

Ἀλγήσας, a. 1. part act. verbi ἀλγέω.

Ἀλγήσις, ως, ἡ, dolor. Ab ἀλγέω.

Ἀλγητικὸς, ὴ, όν, dolori exprimendo aptum; epith. verbi; (2) dolorem afferens.

Ἀλγινόεις, εσσα, εν, molestus. acerbus. Ab

Ἄλγος, ους, τὸ, *Il.* 1, 2, dolor; (2) mœror, tristitia; (3) molestia; (4) calamitas, malum. Hinc compar. ἀλγίων, et superlat. ἄλγιστος, molestior, molestissimus.

Ἀλγῦσα, part. præs. act. f. g. *contr.* pro ἀλγέουσα.

Ἀλγύθην, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἠλγύνθην, a verbo ἀλγύνω.

Ἀλγύνω, f. υνῶ, dolore adficio; (2) mœrorem creo; ἀλγύνομαι doleo, mœreo. Τοῖσδε δὲ ὦκ ἀλγύνομαι, *Soph. Antig.* 474. Μὴ σίγων ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις, *Id. Trach.* 489 Τέκνων ἀλγύνει κέαρ, *Eurip. Med.* 398. Ab ἄλγος.

Ἀλδαίνω, augeo. Ἀθήνη ἄγχι παρισταμένη μίλα' ἠλδανε κομίνι λαῶν, *Odyss.* 18, 69. Ab

Ἀλδέω, ῶ, f. ήσω, augeo, do incrementum, foveo, orno, colo.

Ἀλδησάσκω, idem.

Ἀλδήσκω, fut. ἀλδήσω, augeor, cresco, incrementum capio, *Il.* 23, 599.

Ἄλε'α, ας, ἡ, calor, seu tepor, qui est ex sole; (2) calor quilibet; (3) vitatio, declinatio, effugium; (4) Palladis cognomen apud Tegeatas, a delubro quod struxerat ἀλιάς.

Ἀλιάζω, fut. άσω, tepeo, caleo, calore fruor; (2) vito. Ab ἀλία.

Ἀλιαίνω, calco; (2) calefacio. Ab eod.

Ἀλίασθαι, *Il.* 13, 436, *vitare*, a. 1. inf. med. *Poet.* pro ἀλύσασθαι, a verbo ἀλιύω.

Ἀλιγινὴς, ὴ, όν, curæ plenus, molestus, *Il.* 2, 787; (2) tristis; (3) difficilis. Ab ἄλγος, *dolor.*

Ἀλιγίζω, f. ίσω, curo. Πατρός γι δυσνύμφ ὦκ ἀλιγίζω, *Hesiod. Theog.* 171. Ab ἀλίγω.

Ἀλιγύνω, accuro, apparo. Θοὴν ἀλιγύνεται δαῖτα, *Odyss.* 8, 38. Ἔμπεδον ὣς ἀλίγυνε, sic firmiter curabat, id est, tuebatur, *Apoll. Rhod.* 4, 1203. Ἃς ἐπίοικε δικαστόλον ἄνδρ' ἀλιγύνειν, quibus (conviviis) decet principem virum curari. Ibi non sumitur sensu activo, quasi Telemachus debeat parare cœnas, sed sensu neutro; et ad ἃς est ellipsis præpositionis κατὰ, κατὰ ἅς· pessime interpretes. *Odyss.* 11, 185. Ab eod.

Ἀλε'γω, curo, rationem habeo alicujus rei. Θεῶν ὅπιν ὦκ ἀλέγοντες, *Il.* 16, 388. et *Hes. Op.* 249. Οὔ σιν ἔγωγε σκυζομένης ἀλέγω, *Il.* 8, 483.

Ἀλείνον, imp. ind. act. *Ion.* pro ἠλίνεον.

Ἀλεινὸς, ὴ, όν, tepidus, calidus; (2) æstivus. Ab ἀλία, *tepor.*

Ἀλείνω, effugio, declino, evito. Ὑπερβασίας ἀλείνων, *Hesiod. Op.* v. ult. πάτον ἀνθρώπων, *Il.* 6, 202. *Odyss.* 6, 273; 13, 148; (2) fugio, refugio. Ἄψ τ' ἀλίτνον εἶσω, *Apoll. Rhod.* 3, 650. Ab ἀλίομαι.

Ἀλίες, in unum congregati; (2) frequentes, conferti. Εἰς τὸ πρὸ τείχευς ἰερὸν ἀλίες δίυτι, *Callim. Frogm.* 86, 1. Ab ἀλής.

Ἀλιὴ, ῆς, ἡ, fuga. Ab ἀλίω, *vito.*

Ἀλίη, *Ion.* pro ἀλία, calor. Ἐστί κε πυρὸς Ῥερίω, ἀλίη τε γίνηται, *Odyss.* 17, 23.

Ἀλεία, ας, ἡ, piscatus, ut ἁλιεία.

Ἀλεία, ας, ἡ, peregrinatio.

Ἀλιάντος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui lævigatus aut complanatus non est; (2) qui lævigari nequit; (3) non mollitus. A λειαίνω, *lævigo.*

Ἄλειαρ, ατος, τὸ, farina; vel, ut vult Eustath., farina triticea. Ἄλφιτα τύχωσαι καὶ ἀλείατα, *Odyss.* 20, 108. Alii legunt ἀλείφατα. Ab ἀλέω, *molo.*

Ἄλειμμα, ατος, τὸ, unctio, ipsa actio ungendi; (2) unguentum; (3) incitamentum, *verbum ductum a palæstra.* Ab ἀλείφω, *ungo.*

Ἀλεινὸς, ὴ, όν, tenuis, imbecillus; (2) idem quod ἀλεινός.

Ἀλειπτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀλείπτης, *Man.*

Ἀλειπτήριον, ου, τὸ, unctuarium, locus in balneo unctui destinatus. Ab eod.

Ἀλείπτης, ου, ὁ, unctor; (2) qui alios ad certamina instruit et exercet; (3) certaminis moderator, excitator, cohortator.

Ἀλειπτικῶς, *adv.* more pædotribarum, *Ern.*

Ἀλειπτὸν, ὔ, τὸ, suffitus præparatus.

Ἄλειπτρον, ου, τὸ, vas unguentarium, *Athen.*

Ἀλειὸς, præs. part. act. verbi ἅλμαι, ractus, contractus, conversus, vel concitus. Ἧσο ἀλειὸς, sedebat contractus, *Il.* 16, 403. Ἀχιλῆα ἀλειὸς μένειν, conversus, *Il.* 21, 571. Οἴμησιν δὲ ἀλειὸς, conversus, *Il.* 22, 308. *Odyss.* 24, 537.

Ἄλεισον, ου, τὸ, poculum cælatum, *Il.* 11, 773; (2) poculum.

Ἀλειτία, ας, ἡ, peccatum, *Suid.* Ab ἀλείτω.

Ἀλείτης, ου, ὁ, peccator, *Il.* 3, 28.

Ἀλειτεργησία, ας, ἡ, immunitas ab obeundis muneribus, vectigalibus. Ex α et λειτεργέω.

Ἀλειτέργητος, ου, ὁ ἡ ἡ, immunis, *Gl. V.* vel qui munera nulla obit, aut ea recusat obire.

Ἀλιτέω, idem quod ἀλιτίω, *Hom.*

Ἄλειφα, unguentum, pro ἄλειφαρ. Ἀτ' ὀλίγων αἰεν ἄλειφα ῥέει, de capillis semper unguentum fluit, *Callim. Fragm.* 12 sed locus vitiosus videtur Clar. Valckenario.

Ἄλειφαρ, ατος, τὸ, unguentum; (2) oleum; (3) adeps; (4) pix, et quocunque aliquid oblinitur. Πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώρου, unguento novenni, *Il.* 18, 351.

Ἀλεί'φω, fut. ψω, ungo, oleo vel unguento lino, illino; (2) incito, instigo, exhortor. Ἀλείφειν μύρῳ τοῖχον, dealbare. Τῷ ῥ' ἥγε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη, *Il.* 14, 175. (2) Ἤλειφεν ἐπὶ τὸν Κλώδιον, adversus Clodium concitavit, *App. Bell. Civ.* 11, 16.

Ἄλειψις, ιος, ἡ, unctio. Ab ἀλείφω.

Ἀλείψωσιν, *unguerent*, 3. plur. a. 1. conj act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀλείφω.

Ἀλικτὴρ, ῆρος, ὁ, propulsator, *per Syncop.* pro ἀλεξητήρ. Ab ἀλέξω, *arceo.*

Ἀλεκτόρεσσιν, ου, ὁ ἡ ἡ, ad gallum vel gallinam pertinens. Ab ἀλέκτωρ, *gallus.*

Ἀλεκτορὶς, ίδος, ἡ, gallina. Ab eod.

Ἀλεκτοροκόλοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, gallinacei cristam habens. Ex ἀλέκτωρ et λόφος, *crista.*

Ἀλεκτοροφωνία, ας, ἡ, gallicinium. Ex ἀλέκτωρ, *gallus*, et φωνὴ, *cantus.*

Ἄλεκτος, ου. ὁ ἡ ἡ, ineffabilis; (2) non dicendus, celandus; (3) non lectus, non collectus. Ex α priv. et λέγω, *dico.*

Ἀλέκτρινος, *Dor.* pro ἠλέκτρινος. Τὸ δ' ὥς' ἀλέκτρινον, ὕδωρ, electroque similis aqua, *Callim. Cer.* 29.

Ἀλεκτρὶς, ίδος, ἡ, gallina.

Ἄλεκτρος, ὁ ἡ ἡ, cœlebs, innupta, *Eur.* Ex α priv. et λέκτρον.

Ἀλεκτρυονοπώλης, ου, ὁ, gallinarum venditor. Ex ἀλεκτρυὼν et πωλέω, *vendo.*

Ἀλεκτρυονοπώλης, ου, ὁ, idem.

Ἀλεκτρυονοπωλητήριον, ου, τὸ, locus ubi venduntur gallinæ. Ex iisd.

Ἀλεκτρυὼν, όνος, ὁ ἡ ἡ, gallus, gallina. Ab

Ἄλεκτρος, ορος, ὁ, gallus. Ex α priv. et λέκτρον, *lectus*, quia cantu suo facit ut homines lectos relinquant. Ἕως ἐβίησεν ἀλέκτωρ, donec cecinit gallus, *Hom. Batrach.* 191.

Ἄλεκτος, ορος, ὁ, ἡ, conjux; (2) innupta. Ex α *congr.* vel priv. et λέκτρον, *lectus.*

Ἀλέκτριον, ου, τὸ, oleum sali mixtum, *Ern.*

Ἀλέματος, *Dor.* pro ἠλέματος, irritus.

Ἀλιμάτως, frustra, *ap. Call.*

Ἄλιεν, *Il.* 22, 11. pro ἅλεσαν, *conclusi sunt, compulsi sunt, in unum locum coacti*, aor. 2. pass. *Ion.* verbi ἀλίσκω, *capio.*

Ἀλὲν, part. neut. ab ἀλεὶς· ᾗ χειμέριον ἀλὲν ὕδωρ, qua hiemalis collecta aqua, *Il.* 23, 420.

Ἀλίξαι, *juvisse*, a. 1. inf. act. verbi ἀλίξω.

Ἀλιξανδρίζω, Alexandrum imitor; (2) ejus partes defendo. Ab Ἀλίξανδρος.

Ἀλιξανδρῖνος, ίνη, ίνον, Alexandrinus.

Ἀλιξάνιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ventum frigus arcens. Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἴσασαν ἀλιξάνιμον, *Odyss.* 14, 529. Ab ἀλίξω, *arceo*, et ἄνεμος, *ventus.*

Ἀλίξασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἀλίξω.

Ἀλιξεῖν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀλιξέειν.

Ἀλιξέμεναι, præs. inf. act. *Dor.* et *Ion.* pro ἀλιξειν.

Ἀλιξέω, ῶ. fut. ήσω, arceo, depello; (2) opitulor, auxilior, juvo. (1) Δανκοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ, *Il.* 9, 251. Ab ἀλίξω. Hinc

Ἀλέξημα, ατος, τὸ, id quod arcet, remedium.

Ἀλεξήτωρ, ὁ ϗ ἡ, adjuvans homines, epith. Æsculapii. *Arist.*

Ἀλεξήσαι, *avertisset*, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀλεξήσαι.

Ἀλέξησις, εως, ἡ, propulsatio; (2) defensio, opitulatio; (3) remedium.

Ἀλιξήσω, *Il.* 6, 109, *juvabo*, futur. 1. ind. act. verbi ἀλίξω, pro ἀλεξήσω, *juvo.*

Ἀλεξήτειρα, ας, ἡ, propulsatrix; (2) auxiliatrix. Ab

Ἀλεξητήρ, ῆρος, ὁ, qui arcet, propulsator; (2) defensor, auxiliator. Ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, *Il.* 20, 396. Ab ἀλεξίω. Hinc

Ἀλεξητήριον, ου, τὸ, remedium; (2) amuletum; (3) munimen.

Ἀλεξητήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, propulsatorius; (2) defensorius; (3) remedium præstans.

Ἀλιξητικός, ἡ, όν, arcendi depellendique vim habens. Ab ἀλιξίω.

Ἀλεξήτωρ, ορος, ὁ, idem quod ἀλεξητής. Ζεῦ ἀλεξήτωρ, *Soph. Œd. Col.* 143.

Ἀλεξιάρη, ης, ἡ, dirarum expultrix. Ex ἀλέξω, *arceo*, et ἀρά, *imprecatio, diræ.*

Ἀλεξιάρης, ου, ὁ, dirarum depulsor.

Ἀλεξιβέλεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, arcens seu depellens sagittas; epith. scuti. Ex ἀλέξω et βέλος.

Ἀλεξίκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, arcens seu depellens malum, *Il.* 10, 20; (2) qui a vitio purgat et liberat. Ex ἀλέξω et κακόν

Ἀλιξίλογος, ον, adjuvans orationem, dicendi facultatem.

Ἀλεξίμαχος, ον, arcens bellum, vim hostilem.

Ἀλεξιμβρότος, ου, ὁ ϗ ἡ, propulsans ab hominibus mala. Ex ἀλέξω, sc. κακὰ, et βροτός.

Ἀλεξίμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, arcens mortem.

Ἀλέξιμος, ον, idem quod ἀλεξητήριος, *Nic.*

Ἀλέξιον, τὸ, idem quod ἀλεξητήριον, *Ib.*

Ἀλεξιφάρμακον, ου, τὸ, remedium adversus venenum, amuletum; (2) remedium quodvis; (3) præsidium. Ab

Ἀλεξιφάρμακος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab ἀλέξω et φάρμακον, *venenum.*

Ἀλέξω, fut. ξήσω, depello, arceo, *Il.* 1, 589; (2) auxilior. Ἀλέξειν τοῖς φίλοις, *Xen.* ἀλλήλοις, *Il.* 3, 9.

Ἀλεὸς, ῦ, ὁ, calidus, tepidus. Ab ἀλέα. (2) demens, pro ἠλεὸς, *Ern.*

Ἀλείστης, ητος, ἡ, collectio, congeries. Ab ἀλίω, *congrego.*

Ἀλεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, demens, mente captus. Ex ἀλεὸς pro ἠλεὸς, et φρήν.

Ἀλίπαδνος, ου, ὁ ϗ ἡ, non habens lora lata. Ex α priv. et λίπαδνα, *lora lata.*

Ἀλεπίδωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non squamatus, squamis carens. Ex α priv. et λεπιδώτός.

Ἀλέπιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non decorticatus, vel negans decorticari. Ex α priv. et λεπίζω, *decortico.*

Ἀλεσίον, molendum est. Ab ἀλέω.

Ἀλεσίος, ία, ίον, molendus. Ab eodem.

Ἀλεσὴ, ῆς, ἡ, acus, gluma. Ab eod.

Ἀλεσὴς, οῦ, ὁ, molendinarius, *Gl. V.* Ab ἀλέω. Unde

Ἄλεσις, ου, ὁ, ipsa molendi actio, molitura.

Ἀλεστεύω, fut. εύσω, molo. Αἱ μὲν ἀλεστεύουσι μύλης ἔπι μήλοτα καρπὸν, *Odyss.* 7, 104.

Ἀλεστρίδανος, ου, ὁ, pistillus quo sal teritur. Ex ἀλέω et τρίζω, *tero.*

Ἀλεστρὶς, ίδος, ἡ, molitrix, molitoris uxor. Μηδ' ὅθι δειλαὶ δυσκλεὲς μογέουσιν ἀλεστρίδες, *Callim. in Del.* 241.

Ἀλειτὼν, ῶνος, ὁ, pistrinum. Ab ἀλέω.

Ἀλευάμενος, *devitans*, aor. 1. part. med. *Poet.* pro ἀλευσάμενος, a verbo ἀλεύω, *devito.*

Ἀλεῦμαι, *vitor*, vel *vito*, præs. indic. pass. vel med. *Dorice* pro ἀλεῦμαι, a verbo ἀλέω, *vito.*

Ἀλεῦμαι, *saliam*, fut. ind. *Dor.* pro ἁλοῦμαι, a verbo ἄλλομαι, *salio.* Εἰς κήματα τῆνα ἀλεῦμαι, *Theocr. Idyll.* 3, 25.

Ἀλευρίτης, ου, ὁ, farinaceus. Ab ἄλευρον.

Ἀλευρόμαντις, εως, ὁ, qui ex farina divinat; cognomen Apollinis, *Steph.* Ex ἄλευρον et μάντις.

Ἄλευρον, ου, τὸ, farina. Ab ἀλέω.

Ἀλευροστοιέω, ῶ, fut. ήσω, farinam facio, pinso, molo. Ex ἄλευρον et ποιέω, *facio.*

Ἀλευρότητις, ητος, ἡ, farina in cribro tenuiori agitatio, ut tenuissima farina transeat, unde et quidam interpretantur *pollen.*

Ἀλευσάμην, a. 1. ind med *Ion.* pro ἠλευσάμην.

Ἀλεύω, fut. εύσω, fugio, vito. Νῦν αὖτ' τ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι (γρ. ἄλευε) χάλκιον, *Il.* 22, 285. Ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν, mortem, *Il.* 14, 462. Ἄλευ' ὦ δᾶ, averte terra, *averruncationis formula. Æschyl Prometh.* 570. Ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσασι, *Id. Sept. adv. Theb.* 88. Ab

ΑΛΕΩ, ῶ, fut. ήσω, vel ήσω, molo; (2) caveo, vito; (3) congrego. Ὡσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἄλεσαν, *Aristoph. Nub.* 1361; (2) Ἐκ τ' ἀλέοιτο, ab evitabant, *Il.* 18, 586.

Ἀλειώμεθα, 1. pl præs conj. med. verb. præc.

Ἀλεωρὴ, ῆς, ἡ, evitatio, *Hesiod. Op.* 402; (2) munimentum. Ab ἀλέω.

Ἀλέως, *adv.* confertim. Ab ἄλις, *satis, abunde.*

Ἄλη, ης, ἡ, error, erratio, vagatio; (2) error mentis, insania. Αἶψ ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι, *Odyss.* 10, 464: 21, 284. Ἄλης ἀπεπαύσατο λυγρῆς, *Callim. in Del.* 205, ex conject. Clar. Ernesti. (2) Ἡ Διὸς δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλη, insania, *Eurip. Med.* 1285. Ab ἀλάω.

Ἀλήγης, ες, incessans, *Diosc.* Ex α et λήγω.

Ἀληθάργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lethargo seu veterno non corripitur. Ex α priv. et λήθαργος, *veternus.*

Ἀλήθεια, ας, ἡ, veritas. Ex α et λήθη, *oblivio.*

Ἀληθείη, *veritas*, *Ion.* pro ἀλήθεια. Ἀληθείην ἀποείσω, *Il.* 23, 361.

Ἀληθὲς, *adv.* revera, profecto; (2) *adv. admirantis*, itane vero! itane? Inservit ironicæ interrogationi, *Soph. Œd. Tyr.* 350. *Antig.* 758. *Aristoph. Ran.* 840, et passim. Ab ἀληθής.

Ἀληθευτικὸς, ἡ, όν, verax. Ab ἀληθεύω.

Ἀληθεύω, f. εύσω, vera loquor; (2) verus sum; (3) integer, sincerus sum, non fucatus; (4) verum esse doceo, pro vero probo. Ἀληθεύω σοι τῶτο, ἀληθεύομαι, idem. Ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν; *Gal.* 4, 16. Ab

ΑΛΗΘΗΣ, έος, ὁ ϗ ἡ, verus, verax; (2) certus; (3) rectus, conveniens, idoneus; (4) memor; (5) sincerus. Hinc

Ἀληθίζω, et ἀληθίζομαι, vera dico.

Ἀληθίη, pro ἀλήθεια, *Diosc.*

Ἀληθινολογία, ας, ἡ, veritas, *ap. Plat.*

Ἀληθινὸς, ἡ, όν, verus, verax; (2) non fictus, non fucatus; (3) certus, firmus. Ab eod.

Ἀληθινῶς, *adv.* vere, veraciter.

Ἀληθὶς, festum Athenis.

Ἀληθογνωσία, ας, ἡ, veri cognitio. Ab ἀληθὴς et γνῶσις, *cognitio.*

Ἀληθοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, veriloquus, verax. Ex ἀληθὴς et ἔπω, *dico.*

Ἀληθόμαντις, εως, ὁ, vates verus.

Ἀλήθω, f. ἀλήσω, molo. Ab ἀλίω, *molo.*

Ἀληθῶς, *adv.* vere. Ab ἀληθής.

Ἀλήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, arvis vel satis carens; (2) sine præda; (3) pauper. Οὔ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ, ᾧ τόσσα γένοιτο, *Il.* 9, 125 et 267. Ex α priv. et λήϊον, *seges*, vel λεία, *præda.*

Ἀλήϊσος, ου, ὁ ϗ ἡ, tutus a prædonum injuria; non direptus. Ex α priv. et ληϊς.

Ἄληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indesinens, qui nunquam cessat. Ἄληκτον πολεμίζειν, indesinenter bellare, *Il.* 2, 452, 453. Ex α priv. et λήγω, *desino.*

Ἄληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, communis, sorte non divisus. Ex α priv. et λαγχάνω, *sortior.*

Ἀλήλικα, *molui*, 1. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ἤλεκα.

Ἀληλισμένος, perf. part. pass. *Att.* pro ἠλεσμένος.

Ἀλήλημαι, *vagor*, perf. pass. ind. *Æol.* verbi ἄλημι: vel *erravi*, *Att.* pro ἤλημαι.

Ἀλήλιμμαι, *unctus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ἤλειμμαι, a verbo ἀλίφω, *ungo.*

Ἀλήλιφα, 1. sing. perf. ind. med. *Att.* pro ἤλιφα.

Ἄλημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio; (2) fraus, machinatio; (3) homo astutus et fraudulentus. (2) κακοσυνέστατόν τ' ἄλημα ϝρητῆ, impurissime veterator exercitus, *Soph. Aj.* 381. Ab ἀλάομαι, *erro.*

Ἀλήμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro ἀλῆναι.

Ἄλημι, erro, congrego. (2) Ἀργείους ἐπέλυσα ἀλήμεναι ἰνθάδε πάντας, *Il.* 5, 823.

Ἀλημοσύνη, ης, ἡ, error, vagatio; (2) peritia regionum e peregrinationibus multis et diuturnis. (1) *Dionys. Perieg.* 715. (2) *Apollod.*

Ἀλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, erro, vagus. Ἦ οὐχ ἅλις ἡμὶν ἀλήμονις εἶσι, an non satis nobis errones sunt? *Odyss.* 17, 376. Τοιῶτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι, *Ibid* 19, 74. Ab eod.

Ἀλῆναι, *Il.* 2, 374, *captum esse*, aor. 2. inf. pass. verbi ἁλίσκω, pro ἁλῶναι, *capio.*

Ἄληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui captus non est; (2) qui capi aut vinci nequit; (3) reprehensionis expers; (4) incomprehensibilis. Ex α priv. et ληπτὸς, *captus.*

Ἀλήπτως, *adv.* ita ut capi nequeat; (2) sine reprehensione, absque crimine vel condemnatione.

Ἀλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, congregatus, confertus. Ab ἄλις, *affatim.*

Ἀλήσιον, quidquid moli potest. Ab ἀλήω.

Ἄλησις, ἡ, idem quod ἄλη, de via solis in zodiaco, *ap. Arat.*

Ἀλήστιστος, ου, latronibus non obnoxius. Ab α priv. et ληστεύω, *prædor.*

Ἄλκησις, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄλαλκησις.

Ἄλκηται, 3. sing. aor. 1. conj. med. verbi ἄλαλκομαι, *salio.*

Ἀλήτας, *vagus*, *Dorice* pro ἀλήτης.

Ἀλητεία, ας, ἡ, idem quod ἄλη.

Ἀλητεύω, fut. εύσω, vagor, erro. Ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα, mendicantium more vagatur, *Odyss* 17, 501. Ab

Ἀλήτης, ου, ὁ, vagus, erro. Κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης, *Odyss.* 17, 578. Ab ἀλάομαι. Hinc

Ἀλῆτις, ίδος, ἡ, erratrix, vagabunda.

Ἀλητιβόρης, ου, mendicivorus, epith. Iri. *Nax.*

Ἀλητοειδὴς, ὲς, farinæ similis, *Hipp.* Ab

Ἀλητὸν, οῦ, τὸ, farina.

Ἀλήτυς, υος, ἡ, erratio. *Callim. Fragm.* 277.

Ἀλθαλὲς, t *Ionice* ἀλθαίη, ας, ἡ, malvæ silvestris genus. Ab ἄλθω, *sano.*

Ἀλθαίνω, medeor. Ab eod.

Ἀλθείξις, εως, ἡ, sanatio, *Hipp.* reperitur et ἄλθαξις, *Ern.* Ab eod.

Ἄλθετο, *sanabatur*, 3. sing. imp. pass. *Ion.* pro ἤλθετο, *Il.* 5, 425.

Ἀλθεὺς, έως, ὁ, medicus. Ab

Ἀλθέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ἀλθαίνω.

Ἀλθήσις, εσσα, ῆεν, sanitati utilis, saluber.

Ἀλθήσκω, f. θήσω, sano, medeor.

Ἀλθητήριον, ου, τὸ, medela, remedium.

Ἄλθος, εος, τὸ, sanatio, medela, medicamentum. Ab

ΑΛΘΩ, sano; (2) augeo. V. ἀλθέω.

Ἀλία, ας, ἡ, congregatio, cœtus, consilium. Ab ἄλις, *satis, abunde.* V. ἠλιαία.

Ἁλία, ας, ἡ, vas in quo sal terebratur aut reponebatur. Ab ἅλς, *sal.*

Ἁλιάδης, ου, ὁ, piscator. Τίς ἂν φιλοπόνων ἁλιαδᾶν ἔχων αὔπνως ἄγραις, *Soph. Aj.* 879.

Ἁλιάετος, et ἁλιαίετος, ου, ὁ, aquila marina. Ex ἅλς, *mare*, et ἀετὸς, *aquila.*

Ἁλιαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, per mare flans. Οὐδέ ποτ' ἔρροι πνείοντες φαίνοντ' ἁλιαίης, *Odyss.* 4, 360. Ex ἅλς, *mare*, et ἄημι, *flo.*

Ἁλιανθὴς, ὲς, in mari florens, *Ep.* Ex ἅλς et ἀνθέω.

Ἁλίαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, sale conditus. Ab ἅλς.

Ἁλιὰς, άδος, ἡ, navicula, cumba; (2) piscatrix, *Joseph. Bell. Jud.* 11, 14. Ab eod.

Ἀλίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inevitabilis, *Il.* 2, 727; (2) vehemens, capi et teneri negans; (3) non desinens. (3) μήδ' ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμὸν, nec perpetuo mœre tuo in animo, *Il.* 24, 549. Οὕτω' ἰμὲ φρὴν ὧδ' ἀλίαστος φέρεσθαι, ταρβεῖ, *Eurip. Hec.* 85. Ex α priv. et λιάζω, *propero, agito, exeo.*

Ἀλιβάνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui thure accenso honos non est habitus.

Ἁλίβας,

'Αλίβας, αντος, ὁ, mortuus, defunctus; (2) fluvius apud inferos; (3) acetum, exclusum a libationibus; aceto enim non fiebat; ἀλίβαντες anni. (3) Ἔδηξαν, οἷον ἀλίβαντα πίνοντες, tussierunt, tanquam qui acetum bibunt, *Callim. Fragm.* 88. Ex α priv. et λιβὰς, *fons*, quasi expers vitalis humoris.

'Αλίβατος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, per mare vadens; aut in undis constitutus, *Ern.* Ex ἅλς, *mare*, et inus. βατέω, *gradior.*

'Αλίβατος, altus, *Dor.* pro ἠλίβατος, q v.

'Αλιβύω, fut. ύσω, submergo in mari; (2) occulto. Αἱ νῆας ἀλιβύβυσι, *Callim. Fragm.* 269. Ex ἅλς, *mare*, et δύω, *mergo.*

'Αλίβρεκτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, mari immersus, madefactus. Ex ἅλς et βρέχω. Unde

'Αλίβρος, ον, idem quod ἀλίβροτος, *Lycurg.*

'Αλίβρομος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, marinum quendam fremitum edens. Ex ἅλς et βρέμω.

'Αλίβροχος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui mari abluitur.

'Αλιβρώς, idem quod ἀλίβροτος.

'Αλίβροτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, salem comedens; (2) a mari exesus. Ex ἅλς, *sal*, vel *mare*, et βρῶσκω, *comedo.*

'Αλίγδαπος, ον, idem quod ἀλίδυπος, *Opp.*

'Αλιγενίτων, ωνος, ὁ ἢ ἡ, mari vicinus. Αἰολίδα Σμύρνην ἀλιγενίτονα, *Hom. Epigr.* 4, 5. Ex ἅλς et γειτὼν, *vicinus.*

'Αλιγενὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, mari genitus vel natus. Ex ἅλς, *mare*, et γείνομαι, *nascor.*

'ΑΛΙΓΚΙΟΣ, ᾱ, ὁ, similis. Εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν, *Odyss.* 8, 174.

'Αλιδινὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, qui in mari versatur, qui per mare circumagitur. Ex ἅλς et δίνη.

'Αλίδυπος, ον, qu. d. maristrepus, epith Neptuni; (2) sonorus, strepens, epith. maris. *Ern.*

'Αλίδρομος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, per mare currens. Ex ἅλς, *mare*, et δρομέω, *curro.*

'Αλιδύω, submergo in mari. Ex ἅλς et δύω.

'Αλιεὶς, ας, ἡ, piscatio, piscatus. Ab ἁλιεύς.

'Αλιεῖς, pro ἁλιεῖς, vel ἁλιέας, *piscatores*, nom. vel accus. plur. ab ἁλιεὺς, ἑως.

'Αλιεργὴς, ὲς, in mari laborans, piscator; (2) purpureus, quasi e mari factus.

'Αλιερκὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, mari cinctus. Ab ἅλς, *mare*, et ἕρκος, *septum.*

'Αλίευμα, ατος, τὸ, piscatio; (2) captura. Ab ἁλιεύω.

'Αλιεὺς, ἑως, ὁ, piscator; (2) marinator. Ab ἅλς, *mare.*

'Αλιευτὴς, οῦ, ὁ, idem. Ab ἁλιεύω. Hinc

'Αλιευτικὸς, ἡ, ὸν, piscatorius, ad piscationem seu piscatorem pertinens. Hinc ἁλιευτικὰ, sc. ἔπη, carmina vel præcepta de captura piscium, ἡ ἁλιευτικὴ, scil. τέχνη, ars piscatoria.

'Αλιευτικῶς, *adv.* more piscatorio.

'Αλιεύω, f. εύσω, piscor. Ἐπάγω ἁλιεύειν, *Joan.* 21, 3. Ab ἁλιεύς.

'Αλίζω, fut. ίσω, congrego, colligo; (2) sale condio, conspergo. Ἁλίζειν χρεών, ἁλὶ ἁλισθήσεται, sale condietur. Ἐὰν τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται; *Matt.* 5, 13. Ab ἅλς, *sal*, vel ἅλις, *satis*, vel ἁλὴς, *confertus*, *Ern.*

'Αλίζωνος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, mari cinctus, bimaris. Epith. isthmi. Ex ἅλς, *mare*, et ζωννύω, *cingo.*

'Αλίζωος, ον, in mari vivens, *Ep.*

'Αλιῆες, nom. plur. ab ἁλιεὺς, *Ion.* piscatores, *Odyss.* 22, 384.

'Αλιήρης, εος, ὁ ἢ ἡ, per mare remigans; (2) marinus. (2) ἁλιήρει κώπᾳ πιπαρμέναι, *Eurip. Hec.* 455. Ex ἅλς et ἐρίσσω, *remigo.*

'Αλιήτωρ, ορος, ὁ, piscator. Ab ἅλς, *mare.*

'Αλιηχία, *marisonum*, accus. sing. ab

'Αλιηχὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, marisonus. Ex ἅλς, *mare*, et ἦχος, *sonus.*

'Αλίθεις, *stultus*, *Dor.* pro ἠλίθιος.

'Αλιθεὸς, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, minime lapidosus.

'Αλιθρέμμων, ον, in mari nutritus, *Cyr.*

'Αλικὶς, ίδος, ἡ, salsilago, salsugo. Ab ἅλς.

'Αλίκλυσος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui mari alluitur: ut littus, urbes maritimæ; qui in mari habitat, ut Nymphæ; in mari situs est, ut insulæ. Ex ἅλς et κλύζω, *alluo.*

'Αλικὸς, ἡ, όν, maritimus. Ab ἅλς, *mare.*

'Αλίκος, *quantus*, *Dor.* pro ἡλίκος.

'Αλίκρας, ατος, ὁ ἢ ἡ, mari, seu salsugini marinæ commistus. Ex ἅλς et κεράω, *misceo.*

'Αλικρείων, οντος, ὁ, maris regnum obtinens.

'Αλικρηπὶς, ίδος, ἡ, maritima, habens fundamentum a mari. Ex ἅλς et κρηπίς.

'Αλικρόκαλος, ον, calculis e mari in littus ejectis obsitus. Ex ἅλς et κρόκαλη.

'Αλίκτυπος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, mari, seu undis marinis resonans, marisonus; (2) ventus qui in mari strepitum excitat; (3) est et epith. maris ipsius; (4) piscator. (4) ἄκλυον ἁλικτύπων τινὸς, ex quodam piscatore, *Eurip. Or.* 373. Ex ἅλς et κτυπέω.

'Αλικώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, salsus. Ab ἁλικίς.

'Αλιμα, τὰ, genus fruticis, *Ern.*

'Αλιμέδων, οντος, ὁ, mari imperans, maris imperator. Ex ἅλς et μέδω, *regno.*

'Αλίμενος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, portu carens. *Gl. V.* importuosus. Ex α priv. et λιμὴν, *portus.*

'Αλιμένωτος, ον, idem, *Hes.*

'Αλιμενότης, ητος, ἡ, defectus portuum, *Ern.* Φοβέμενος δὲ τὴν τε ἀλιμενότητα τῆς χώρης, *Xenoph. Hell.* 4, 8.

'Αλιμενὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, in mari artem exercens, e mari quæstum faciens. Epith. mercatoris. Ex ἅλς et μηδος.

'Αλίμικτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, mari permistus, vel cum mari consuetudinem habens, mare frequentans, *Ern.* Ex ἅλς, *mare*, et μίγνυμι, *misceo.*

'Αλιμος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, maritimus; (2) aridus. Ab ἅλς, *mare.*

'Αλιμος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, famem pellens.

'Αλιμυρήεις, εσσα, ῆεν, in mare cum sonitu fluens, *Il.* 21, 190. Ex ἅλς et μύρω.

'Αλιμυρὴς, ἐως, ὁ ἢ ἡ, salsus, a mari adspersus, *Apoll. Argon.* 1, 913.

'Αλινδίω, ῶ, fut. ήσω, volvo, voluto. Ab ἁλίω.

'Αλινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum. Συσκιδᾷν σταλὰς ἁλινδήθρας ἑτῶν, spargere multa involucra verborum, *Aristoph. Ran.* 935.

'Αλίνδησις, εως, ἡ, volutatio in pulvere.

'Αλινδὸς, ῦ, ὁ, certamen quod fit cursu. Ab α et λίνδω.

'Αλινέω, et ἁλίνω, ungo, lino.

'Αλινήκτιρα, ας, ἡ, in mari natans. Ex ἅλς, *mare*, et νήχω, *nato.* Unde

'Αλινηχὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, idem.

'Αλίνιτρον, ᾱ, τὸ, salpetrum, salpetræ. Ex ἅλς et νίτρον, *nitrum.*

'Αλινος, ίνη, ινον, ex sale confectus. Ex ἅλς.

'Αλινὸς, ή, ὸν, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, quod retibus caret, vel retibus non fit. Ex α priv. et λίνον, *rete.*

'Αλινὸς, ὸν, venustus, lepidus; sed vid. ἀδινός.

'Αλιξ, *statura*, *Dor.* pro ἥλιξ.

'Αλίοιο, *Ion.* pro ἁλίης, ab ἅλιος.

'Αλιόκαυσος, *sole tostus*, *Dor.* pro ἡλιόκαυσος.

'Αλιος, *sol*, *Dor.* pro ἥλιος.

'Αλιος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, vel ἅλιος, ία, ον, marinus, maritimus, *Odyss.* 4, 349. *Il.* 18, 342. (2) vanus, irritus, *Il.* 4, 26, 158. Ab ἅλς, *mare.*

'Αλιοτρεφὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, in mari nutritus. Φωκάων ἁλιοτρεφίων ὀλοώτατος ὀδμή, *Od.* 4, 441. Ex ἅλς et τρέφω, *nutrio.*

'Αλιόω, fut. ώσω, vanum seu irritum reddo. Οὐδ' ἁλίωσι βίλος, frustra misit, *Il.* 16, 737. Ab ἅλς, *mare.*

'Αλίπαινα, ων, τὰ, quæ constant ex medicamentis non pinguibus. Ab ἀλιπὴς.

'Αλιπαρὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, squalidus; τὸ ἁλιπαρὲς, negligens cultus, nitore carens, *Ern.* Barbara vox, et e Græcis lexicis eximenda. Vide λιπαρὴς. Ab eod.

'Αλίπασος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, sale conspersus; (2) mari, seu unda marina conspersus. Ex ἅλς, *mare*, seu *sal*, et πάσσω, *conspergo*; sed ἁλίπασος, non unctus, non saginatus.

'Αλίπεδον, ᾱ, τὸ, solum quod aliquando mari coopertum fuit; (2) quilibet campus; (3) planities sive ager juxta mare. Ex ἅλς, *mare*, et πέδον, *campus.*

'Αλιπὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, pinguedine seu oleo carens; (2) macilentus; (3) siccus, aridus. Ex α priv. et λίπος, *pinguedo.*

'Αλίπλαγκτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, marivagus, pontivagus; (2) mari circumfusa (de insula), *Soph. Aj.* 602. (1) Πὰν ἁλίπλαγκτι, *Id. ibid.* 704. Ex ἅλς et πλαγκτὸς, *vagus.*

'Αλιπλανὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, idem. Ex ἅλς et πλάνος, *error*, *vagus.* Hinc

'Αλιπλανία, ας, ἡ, vagatio in mari.

'Αλίπλανος, mari vagus. Ἔνθα κίχανον πρίσεων ὁμῦ τεκνίσσιν ἁλίπλανον, *Oppian. Cyneget.* 4, 257.

'Αλιπλὴξ, a mari verberatus; epith. littoris. Οἷά Σ' ἁλιπλὴξ, *Callim. in Del.* 11.

'Αλίπλοος, *Il.* 12, 26. *contr.* ἁλίπλους, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, per mare navigans, seu natans. Ἰχθυόλῃσι ἁλίπλοοι, *Callim. in Del.* 15. 'Αλίπλοοι, nautæ, *Id. ibid.* 52. Ex ἅλς, *mare*, et πλόος, *navigatio.*

'Αλίπνοος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, odorem maris habens, mare redolens; (2) per mare, in mari flans. Ex ἅλς et πνέω, *spiro.*

'Αλιπόρφυρος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, marinæ purpuræ colorem habens, purpureus; (2) seu qui ab undis susque deque agitatur, *Ern.* Ἡλάσατο τροφῶσ' ἁλιπόρφυρα, *Odyss.* 6, 53. Ex ἅλς, *mare*, et πορφύρα.

'Αλιῤῥαγὴς, ὲς, in quo undæ seu fluctus franguntur. Epith. scopuli, *Ern.* Ab ἅλς et ῥήγνυμι.

'Αλιῤῥαίστης, ᾱ, ὁ, maris corruptor, epith. Draconis, *Nax.*

'Αλίῤῥαντος, ον, mari conspersus, *Ep.* Ex ἅλς et ῥαίνω.

'Αλίῤῥηκτος, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἁλιῤῥαγὴς, *Ep.*

'Αλιῤῥόθιον, ᾱ, τὸ, fluctus marinus.

'Αλιῤῥόθιος, ον, marinus. Ab

'Αλιῤῥόθος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, marifluus, in mari fluens; (2) qui fluctibus marinis agitatur; (3) *Subst.* ὁ, fluctus maris. Ex ἅλς, *mare*, et ῥόθος, *undarum strepitus.*

'Αλίῤῥοος, *contr.* ἁλίῤῥους, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, marifluus, circa mare, ad mare, in mare vel in mari fluens. Ex ἅλς, *mare*, et ῥέω, *fluo.*

'Αλίῤῥυτος, ον, marinus, quod mari alluitur.

'ΑΛΙΣ, *adv.* satis, abunde; (2) adfatim, magna copia; (3) confertim, coacervatim; (4) moderate. Ἀλλ' ἴωπας ἴζρισι κακὸν ἅλις, sed moderate ferebat malum, *Eur. Alc.* 909.

'Αλὶς, ίδος, ἡ, salsugo. Ab ἅλς, *sal.*

'Αλις, *Elis*, *Dor.* pro Ἔλις.

'ΑΛΙΣΓΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, contamino, polluo, *Malach.* 1, 12 *Dan.* 1, 8. Hinc

'Αλίσγημα, ατος, τὸ, contaminatio, pollutio, contagio ex cibo vetito

'Αλισις, εως, ἡ, salitura, *Gl. V.* Ab ἁλίζω.

'ΑΛΙΣΚΩ, fut. ἁλώσω, p. ἑάλωκα, capio; (2) deprehendo; (3) convinco, reum perago; (4) damno; (5) vinco; ἑάλω, captus est; *Gl. V.* a. 2. Ἁλίσκειν τὴν πόλιν ἁλῶναι τῆς κόρης ἕρωτι, ἐπὶ κακοῖς ἔργοις, μανίᾳ, ἀπάταις, capi; κλοπῆς, μιᾷ ψήφῳ, damnari; ἁλίσκεσθαι ψευδόμενος, convinci; τὴν γραφὴν, damnari; ἀπὸ τῶν ληφθέντων, capi. Γυναῖκες δὲ ὅσαι ξυνίστοντο αὐτοῖς, ἑάλωσαν πᾶσαι· ἡ τὰ παιδάρια, ἡ ἡ λεία πᾶσα ἑάλω. Mulieres, quotquot eos sequebantur, omnes captæ sunt. Pueri quoque et præda omnis abducta. *Arrian.* 1, 1. Ἀσεβῶν ὅτος ἡλωκε, convictus est impietatis, *Dem.* (1) Μανίᾳ ἅλους, furore actus, *Soph. Aj.* 216. Ἀλλ' ἁλίσκεται χῷ δεινὸς ὅρκος χ' αἱ περισκιλεῖς φρένες, vincitur, *Soph. Aj.* 648. (3) Ἵνα μὴ ἐλεγχόμενος ἁλίσκεται, ne argumentis convinceretur, *Herod. t.* 1, 117. (5) Θέμις δ' ἐκ ἔστιν ἁλῶναι, non vero fas est ut vincatur, *Apoll. Rh. d.* 11, 614.

'ΑΛΙΣΜΑ, ατος, τὸ, alisma, planta.

'Αλισμήκτος, marinis fluctibus verberatus. Λίνα Σ' ἁλισμήκτοιο διηρείαν ἄκραν, *Lycoph.* 994.

'Αλισμὸς, ῦ, ὁ, salitura, ipse actus saliendi. Ab ἁλίζω, *salio.* Unde

'Αλισθήσομαι, fut. 1. ind. pass. v. ἁλίζω.

'Αλίσπαρτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, sale conspersus (per contumeliam); (2) graviter per injuriam verberatus, et vix sanabilia vulnera inde habens; *ap. Crn.* Ern.

'Αλισφάνος, mari cinctus. Ἁλισφάνου πτολίεθρου, *Hom. Hymn. in Apoll.* 410.

Ἁλισιφής, ἐς, mari cinctus.
Ἁλίσονος, ον, a maris allapsu strepens, resonans. Ex ἅλς et σίνω.
Ἁλιτὸς, ἡ, ὸν, salitus, sale conditus.
Ἁλίτρα, ας, ἡ, volutabrum, locus ubi se voluntant animalia. Ab ἁλίω, *volvo*.
Ἁλίφριαττος, ε, ὁ ϗ ἡ, marivagus. Ex ἅλς, *mare*, et φρίφω, *verto*.
Ἁλιφρίφης, ἐος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Ἁλίσω, *volvam*, f. 1. ind. act. verbi ἁλινδέω, pro ἁλίω, *volvo*.
Ἁλιταίνω, pecco, offendo, lædo. Ab ἁλιτέω.
Ἁλιτάνευτος, ε, ὁ ϗ ἡ, cui supplicari non potest; (2) qui supplicando exorari non potest, inexorabilis; (3) cui preces adhibitæ nullæ sunt. Ex α priv. et λιτανεύω, *supplico*.
Ἁλιτενὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, mari adjacens, maritimus; (2) demissus, humilis; (3) vadosus. Ex ἅλς, *mare*, et τείνω, *tendo*.
Ἁλιτέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mari finitimus, seu conterminus. Ex ἅλς et τέρμα, *terminus*.
Ἁλιτεύω, fut. εύσω, pecco. Ab
Ἁλιτέ͂Ω, ῶ. f. ήσω, pecco, delinquo; (2) scelus admitto; (3) violo; (4) offendo; (5) decipio, fallo. Hinc ἁλιτήμενος, peccans, peccator, nocens. Διὸς δ' ἁλίτηται ἰφεσμὰς, *Il.* 24, 586 (1) Ἅ διλὲς βασιλίων ὅσον ἥλιτεν, *Call. in Dian.* 255. Hinc
Ἁλίτημα, ατος, τὸ, peccatum, scelus, flagitium.
Ἁλιτημοσύνη, ης, ἡ, idem.
Ἁλιτημένος, part. perf. pass. *Ion.* pro ἡλιτημένος.
Ἁλιτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, peccator, peccatrix, *Il.* 24, 156; (2) inexorabilis.
Ἁλιτήμορος, al. ἁλιτήμορος, ε, ὁ ϗ ἡ, mente captus, stultus. Ex ἁλιτέω et μορός.
Ἁλιτήριος, ε, ὁ, peccator, sceleratus, flagitiosus; (2) qui voto ac spe excidit, qui scopum non est adsecutus.
Ἁλιτηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, exsecrabilis, exitiosus. Ab ἁλιτήριος.
Ἁλιτηρὸς, όν, sceleratus, fœdus. Ab ἁλιτέω.
Ἁλιτόκαρπος, ε, ὁ ϗ ἡ, vanam seu inanem habens prolem. Ex ἁλιτέω et καρπὸς, *fructus*.
Ἁλίτοντο, *offendebant*, 3. pl. imperf. indic. med. *Ion.* pro ἡλίτοντο, a verbo ἁλίτομαι.
Ἁλιτόξενος, ον, qui hospitem violavit.
Ἁλιτοφροσύνη, ης, ἡ, peccatum; malus animus. Ex ἁλιτέω et φρὴν, *Ep.*
Ἁλιτραίνω, pecco, scelerate ago. Ὡς τί ται ἀφραδίῃς ἁλιτραίνεται ὀρφανὰ τέκνα, *Hesiod. Op.* 328. Ab ἁλιτρὸς.
Ἁλιτρεφὴς, ἐς, mare nutritus, *Call.* Ex ἅλς et τρέφω.
Ἁλιστρεφὴς, idem, *Hom.*
Ἁλιτρία, ας, ἡ, scelus. Ab ἁλιτρὸς.
Ἁλιτρόβιος, ε, ὁ ϗ ἡ, improbe vivens. Ab ἁλιτρὸς et βίος, *vita*.
Ἁλιτρόνοος, ε, ὁ ϗ ἡ, dira et scelesta consilia agitans. Ex ἁλιτρὸς et νόος, *mens*.
Ἁλίτροπος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui huc illuc in mari jactatur. Ex ἅλς, *mare*, et τρέπω, *verto*.
Ἁλιτρὸς, ῦ, ὁ, nefarius, sceleratus, *Il.* 8, 361. Ab ἁλιτέω. Hinc
Ἁλιτροσύνη, ης, ἡ, improbitas, audacia.
Ἁλίτροφος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui ex mari alitur, v. gr piscatu, vel esu piscium marinorum, seu etiam mercatura maritima; (2) mari innutritus. (2) ἁλίτροφα φῦλα, *Oppian. Halieut.* 1, 76. Ex ἅλς, *mare*, et τρέφω.
Ἁλίτρυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, vel ἁλίτρυτος, ύτη, υτον in mari vexatus, in mari absumptus, vel attritus. Ex ἅλς et τρύω, *vexo*.
Ἁλίτυπος, ε, ὁ ϗ ἡ, a mari percussus. Ex ἅλς et τύπτω, *percutio, verbero*.
Ἁλιτύπτος, idem et ex iisd.
Ἁλιτύρος, ε, ὁ, caseus sale aspersus, *Ep.*
Ἁλιφθορία, ας, ἡ, *Ion.* ἁλιφθορίη, pestis in mari, naufragium. Ab
Ἁλιφθόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, prædo marinus. Ex ἅλς, *mare*, et φθείρω, *perdo*.
Ἁλίφλοιος, ε, ὁ ϗ ἡ, species quercus. Ex ἅλς et φλοιὸς, *cortex*.
Ἁλίφρων, ονος, ὁ, satis prudens, *Naum. ap. Stob.*
Ἁλιχλαινος, ε, ὁ ϗ ἡ, purpuratus. Ex ἅλς et χλαῖνα, *læna*.
Ἁλῐ́Ω, fut. ίσω, volvo, voluto.
Ἁλίως, *adv.* frustra. Ab ἅλιος, *irritus*.
Ἁλκὰ, *robur*, *Dor.* pro ἀλκή. Unde
Ἁλκάζω, fortiter ago, pugno, *Etym.*
Ἁλκαία, ας, ἡ, cauda leonis, quia caudam quatiendo leo sibi robur addere et animos ciere solet; item cæterorum animalium. Ἁλκαίας ἀφάσσων, caudas palpans, contractans, *Call. Fragm.* 317. Ab eod.
Ἁλκαίοιο, *Alcæi*, *Ion.* pro Ἁλκαίου.
Ἄλκαρ, αρος, τὸ, auxilium, remedium, tutamen, munimentum, præsidium, *Il.* 5, 644. Ab ἀλκή.
Ἁλκία, ας, ἡ, alcea, malvæ silvestris genus.
Ἁλκείδαο, *Alcidæ*, gen. sing. *Æol.* pro Ἁλκείδη, ab Ἁλκείδης, *Alcides*, i. e. *Hercules*.
Ἁλκίω, ῶ, fut. ήσω, arceo, auxilior. Ab
Ἄλκη, ης, ἡ, robur, vires, validitas; (2) fortitudo, strenuitas; (3) auxilium, remedium; (4) impetus, dum conferuntur manus, quia tum res venit ad vim pugnantium; (5) ardor fortis malum illatum aut imminens a se propulsandi aut ulciscendi, *Ern.* (3) ἀλκὴν ποιῆσθαι, auxiliari, *Soph. Œd. Col.* 459. Ὡς ἀλκὴν ὄδε γειτόνων ἀεὶ τιθῇ, ut sit tibi semper præsidio contra vicinos, *Id. ibid.* 1524. Ἐς ἀλκὴν ἔρχομαι, venio in certamen, pugno, *Eurip. Phœn.* 424.
Ἁλκήεις, ήσσα, ῆεν, robustus; (2) fortis, strenuus. A præc.
Ἄλκι, *robori*, dat. sing. ab ἄλξ, *robur*.
Ἁλκιβιάδιος, herba quædam faciens contra ictum serpentum, species anchusæ.
Ἁλκῐ́ΒΙΟΣ, idem.
Ἁλκίμα, *Dor.* pro ἀλκίμη, ab ἄλκιμος.
Ἁλκίμαχος, ε, ὁ ϗ ἡ, strenuus in pugna, strenue pugnans. Ex ἀλκὴ et μάχομαι.
Ἁλκιμοποιὸς, όν, roborans.
Ἄλκιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *Il.* 3, 338. vel ἄλκιμος, ίμη, ιμον, robustus, fortis. Ab ἀλκὴ, *robur*.
Ἁλκίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, strenuus. Ex ἀλκὴ et φρὴν, *mens*.
Ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, defensor, propugnator, *Il.* 14, 485. Ab ἀλκή. Hinc
Ἀλκτήριον, ε, τὸ, auxilium, remedium. Κακῆς ἀλκτήρια λιμῦ, Poeta nescio quis *apud Suid.* V. λιμὸς.
Ἁλκυδὼν, όνος, ἡ, halcedo, avis marina. Ex ἅλς, *mare*, et κύω, *gravida sum*, quoniam in mari nidificat et parit.
Ἁλκυόνιον, sive ἀλκυόνιον, ε, τὸ, spuma maris concreta, admistis sordibus tenuissimis, ex qua nidificant halcyones.
Ἁλκυόνιος, ε, ὁ ϗ ἡ, halcedonius. Ab ἁλκυών.
Ἁλκυονὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἁλκυδών et (2) *adjective* halcyonia, tranquilla. Ab eod.
Ἁλκυονίδιες, αἱ, dies brumales 14 sereni, qui Halcyonia dicuntur.
Ἁλκυών, όνος, ἡ, halcedo, sive halcyone. Ex ἅλς et κύω. Vide ἀλκυδών.
Ἄλκω, vel ἀλάλκω, f. ξω, idem quod ἀλκέω.
Ἀλλὰ, sed, ast, at, quin. ἀλλὰ γὰρ, quin, *Phil.* ast enim, ἀλλὰ δὴ καὶ, quinimo, *Gl. V.* sed ἀλλ' ἐπειδὴ, quoniam vero, *Philox.* ἀλλὰ μὴν, quin, verum etiam, *Philox.* imo, vero, sed enim, *Gl. V.* ἀλλ' ὅμως, attamen, *Philox.* quare, quapropter, *Ern.* Ἀλλ', ἦ; *interrogative*, num? Ἀλλ' ἦ τις τὶς σὸν οὖς μι διαβαλὼν ἔχει φίλων; *Eurip. Hippol.* 932. Ἀλλ' ἦ σ' ἐφείην; μὴ φρονοῦσαν, ὡς θάνοις, *Id. Androm.* 817.
Ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio; (2) contractus, commercium; (3) vicissitudo; (4) mansio iter facientium, ubi permutantur equi. Ab ἀλλάττω.
Ἄλλαγμα, ατος, τὸ, idem et ab eodem.
Ἀλλαγμὸς, ῦ, ἡ, idem quod ἄλλαγμα, *Man.*
Ἀλλακτικὸς, ἡ, όν, ex pacto sequens, pacto consentaneus; (2) habilis permutationibus faciendis. Ab eod.
Ἀλλακτὸν, ῦ, τὸ, lignum quo gestabantur onera; *verbum novæ Græcitatis*, Ern. Ab ἀλλάσσω.
Ἀλλάλοισι, *Dor.* et *Ion.* pro ἀλλήλοις.
Ἀλλαλοφονία, *Dor.* pro ἀλληλοφονία.
Ἄλλαν, *aliam*, *Dor.* pro ἄλλην, ab ἄλλος.
Ἀλλαντοποιέω, ῶ, fut. ήσω, farcimina vel lucanicas facio. Ab
Ἀλλαντοποιὸς, ῦ, ὁ, qui facit lucanicas, fartor. Ex ἀλλᾶς et ποιέω, *facio*.
Ἀλλαντοπωλέω, vendo farcimina.
Ἀλλαντοπώλης, ε, ὁ, qui facit lucanicas, seu farcimina quævis vendit. *Gl. V.* ἀλλαντοπῶλαι, fartores. Ex ἀλλᾶς et πωλέω, *vendo*.
Ἀλλὰξ, *adv.* permutatim, mutatis vicibus, vicissim. Ab ἀλλάττω.
Ἀλλάξαιτο, 3. sing. a. 1. opt. med. v. ἀλλάσσω.
Ἄλλαξις, ιος, ἡ, mutatio, permutatio.
Ἀλλᾶ͂Σ, άντος, ἐ ᾶντος, ὁ, lucanica, botulus, farcimen.
ἈλλάΣΣΩ, seu ἀλλάττω, f. άξω, muto, immuto, commuto; (2) permuto, vendo; (3) excuso, a culpa libero; ἀλλάσσομαι, mutor, et muto; ἠλλάγη, mutatus est, a. 2. pass. ἠλλαγμένος, mutatus, *Gl. V.* Ἀλλάσσειν χρυσῦ ἀργύριον, τὸ ἑαυτῦ εἶδος εἰς πολλὰς μορφὰς, χρειὰν ἀλλάσσεσθαι οἷον σίτῳ, νόμισμα χρημάτων, ἡδονὰς ἀντὶ τῶν δικαίων· τὴν ἐλευθερίαν τῆς σφαγῆς, cæde redimere; τοσοῦτον ἠλλακτο ὑπὸ τῶν δινῶν, *Luc.*
Ἀλλαχῆ, *adv.* alibi, alio. Ab ἄλλος.
Ἀλλαχίθεν, *adv.* aliunde.
Ἀλλαχόθι, *adv.* alibi.
Ἀλλαχόσε, *adv.* alio, aliorsum, alibi. Ab eod.
Ἀλλαχῶ, *adv.* alibi; (2) alio.
Ἀλλάων, *Æol.* pro ἄλλων, ab ἄλλος.
Ἄλλιγον, *congregabam*, imperf. indic. act. *Poet.* et *Ion.* pro ἀνέλιγον, a verbo ἀναλίγω, *congrego*. Ἄλλιγον ἐς χρυσείην φιάλην, collegerunt, *Il.* 23, 253.
Ἀλλίης, *Poet.* pro ἀολλίης, ab ἀολλής.
Ἀλλίξαι, *congregasse*, a. 1. infin. act. *Poet.* pro ἀναλίξαι, a verbo ἀναλίγω, *congrego*. Οὐδέ οἱ ὀτῖ' ἐπιφήσονται Ἀχαιοὶ ἀλλίξαι, *Il.* 21, 320.
Ἀλλιπαλληλία, ας, ἡ, alternitas; (2) continuitas. Ab
Ἀλλιπάλληλος, ε, ὁ ϗ ἡ, alternus; (2) creber, continuus. Ex ἄλλος, ἰπὶ, et ἀλλήλων.
Ἄλλῃ, *adv.* aliter, alia ratione; (2) alio, ad alium locum; (3) alibi, alio in loco; (4) alio itinere. Ab ἄλλος.
Ἀλληγορέω, ῶ, fut. ήσω, aliud verbis, aliud sensu ostendo; (2) aliter interpretor, ac verba præ se ferunt. Ἅ τινά ἐστιν ἀλληγορεῦμενα, *Gal.* 4, 24. Ex ἄλλο et ἀγορέω, *prædico*. Hinc
Ἀλληγόρημα, ατος, τὸ, interpretatio allegorica. Ab
Ἀλληγορητὴς, ῶ, ὁ ϗ ἡ, interpres allegoriæ.
Ἀλληγορία, ας, ἡ, figura, qua aliud dicitur, aliud significatur. Hinc
Ἀλληγορικὸς, ἡ, όν, allegoricus, per allegoriam dictus.
Ἀλληγορικῶς, *adv.* allegorice.
Ἀλληγορεύμενα, nom. pl. præs. part. pass. n. g. ab ἀλληγορέω.
Ἄλληκτος, *non cessans*, *Æol.* pro ἄληκτος. Σοὶ δ' ἄλληκτόν τι κακὸν τε θυμὸν ἐνὶ φρέσσι θεοὶ θέσαν, implacabilem, *Il.* 9, 632. Ἄλληκτος ἄη νότος, perpetuus, *Odyss.* 12, 325.
Ἀλληλέγγυοι, ων, οἱ, qui mutua fidejubent, satisdant. Ex ἀλλήλων et ἐγγύη. Hinc
Ἀλληλέγγυον, ε, τὸ, mutua fidejussio.
Ἀλληλεγγύως, *adv.* cum mutua fidejussione.
Ἀλληλήσι, *Ion.* pro ἀλλήλαις.
Ἀλληλίζω, aliud atque aliud loquor, seu dico, *Hes.* Ab ἀλλήλων.
Ἀλληλοβόροι, οἱ, qui se mutuo devorant. Ex βορὰ, *devoratio*.
Ἀλληλογονία, ας, ἡ, mutua procreatio, *Suid.* Ex ἀλλήλων et γίνομαι, *nascor*.
Ἀλληλογραφία, ας, ἡ, mutua scriptio. Ex ἀλλήλων et γράφω.
Ἀλληλοδιάδοχος, ε, ὁ ϗ ἡ, continua serie succedens.

cedens. Ab ἀλλήλων et διάδοχος, *successor*.

'Αλληλοδωδόται, οἱ, qui se mutuo devorant. Ab ἰδωδή, *cibus*.

'Αλληλοκτονεῖν, mutuo se interficere. Ab ἀλλήλους et κτείνειν.

Αλληλοκτονίαι, αἱ, mutuæ cædes.

'Αλληλοκτόνος, ον, mutuas cædes gignens.

'Αλληλομαχεῖν, mutuo pugnare. Ex ἀλλήλων et μάχομαι, *pugno*. Hinc

'Αλληλομαχία, ας, ἡ, mutua pugna.

'Αλληλοτομίω, ῶ, f. ήσω, mutuo seco. Ex τέμνω, *seco*.

'Αλληλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, mutuo ferio. Hinc

'Αλληλοτυπία, ας, ἡ, mutua conflictio.

'Αλληλούϊα, Alleluja, laudate Dominum. Vox Hebraica.

'Αλληλοχίω, ῶ, fut. ήσω, connecto, compingo. Ab ἴχω, ut alterum ab altero sustentetur.

'Αλληλοχία, ας, ἡ, nexus inter se, series rerum inter se connexarum. *Gl. V.* compago, compages. Ab

'Αλληλόχος, ε, ὁ ϗ ἡ, mutuam connexionem habens. Ex ἀλλήλων et ἴχω, *habeo*.

'Αλληλοφαγεῖν, mutuo vorare se, seu vexare. Ex ἀλλήλους et φαγεῖν, *comedere*. Hinc

'Αλληλοφαγία, ας, ἡ, mutua devoratio.

'Αλληλοφάγοι, ων, οἱ ϗ αἱ, mutuo se devorantes, vexantes litibus, maledictis.

'Αλληλοφθονία, ας, ἡ, mutua invidia.

'Αλληλοφθορεῖν, mutuo se destruere, perdere. Ex ἀλλήλους et φθορὰ, *perditio*.

'Αλληλοφθορία, ας, ἡ, mutua grassatio, perditio. Ex iisd.

'Αλληλοφονία, ας, ἡ, mutua cædes. Ab

'Αλληλοφόνοι, ων, οἱ ϗ αἱ, mutuo se interficientes, mutua cæde pereuntes. Ex ἀλλ. et φόνος, *cædes*.

'Αλληλοφόνται, οἱ, idem.

'Αλληλοφυεῖς, ῶν, οἱ ϗ αἱ, ex se invicem nati. Ex ἀλλ'. et φυὴ, *natura*, sive φύω, *nascor*.

'Αλλήλων, dat. ἀλλήλοις, αις, οις, acc. ἀλλήλους, invicem, mutuo; alius alium, alter alterum. Ab ἄλλος, *alius*.

'Αλλήλως, *adv.* mutuo, *Gl. V.* A præc.

"Αλλην, *adv.* aliorsum; ἄλλην ϗ ἄλλην, hinc atque illinc, alias atque alias. Ab eodem.

"Αλλησος, ον, idem quod ἄλησος, *Ep.*

'Αλλογενὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, aliunde genus habens, alienigena, peregrinus, ex alia tribu aliave gente oriundus. Ex ἄλλος et γένος.

'Αλλογλωσσία, ας, ἡ, diversitas linguæ.

'Αλλόγλωσσος, ε, ὁ ϗ ἡ, aliena lingua utens; (2) externus, peregrinus. Ex ἄλλος et γλῶσσα, *lingua*.

'Αλλογνοῶν, desipiens, delirans, aliena comminiscens. Ex ἄλλος et γινώσκω, *cognosco*.

'Αλλογνώσας, non cognoscens. "Ηὶ γὰρ τῶν τις Περσέων ἀλλογνώσας Κροῖσον ὡς ἀποκτενίων. Crœsum sibi incognitum interfectus erat quidam Persa, *Herod.* 1, 85.

'Αλλόγνωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, aliis cognitus, nobis ignotus, externus, peregrinus. Ab eod.

'Αλλοδαπὸς, ὴ, ὸν, externus, extraneus, peregrinus, *Il.* 3, 48. Ex ἄλλος et δάπιδον, *solum*.

'Αλλοδημία, ας, ἡ, peregrinatio seu commoratio in populo, seu domo aliena, *Etm.* Ab ἄλλος et δῆμος.

'Αλλοδοξίω, ῶ, f. ήσω, aliud opinor quam verum est. Ex ἄλλος et δόξα, *opinio*. Hinc

'Αλλοδοξία, ας, ἡ, opinionis diversitas.

'Αλλοεθνὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, alius gentis, alienigena, externus. Ex ἄλλος et ἔθνος, *gens*.

'Αλλοειδὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, aliam formam habens. Ex ἄλλος et εἶδος, *forma*.

'Αλλοεθνία, ας, ἡ, diversitas nationis, originis.

"Αλλοθεν, *adv.* aliunde. Ab ἄλλος.

"Αλλοθι, *adv.* alibi, alio loco. Ab eod.

'Αλλόθροος, ε, ὁ ϗ ἡ, alia voce utens; (2) externus; (3) inimicus, hostis. (2) πλάζετ' ἐπ' ἀλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμον τε, πόλιν τε, *Odyss.* 14, 43. (3) τὰ μὲν ὅτι προσέβαλ' ἀπ' ἀλλοθρόου γνώμας μόλοντα, ab infenso animo, *Soph. Trach.* 844. Ex ἄλλος et θρόος, *vox*.

'Αλλόθρους, idem; exterus, *Soph. Phil.* 540.

'Αλλοιοσία, ας, ἡ, varietas et mutatio vini. Ex ἄλλος et οἶνος, *vinum*.

'Αλλοιόβιστος, ε, ὁ ϗ ἡ, varie positus vel affectus. Ex ἀλλοῖος et τίθημι.

'Αλλοῖος, οία, οῖον, alius atque alius, diversus, varius. Ἡ μὲν ἐν στολίμῳ, ἢ δ' ἀλλοίῳ ἐπ' ἔργῳ, tum in bello, tum alio in opere, *Il.* 4, 258. Ab ἄλλος. Hinc

'Αλλοιόστροφος, ον, e diversis versibus composi tum carmen.

'Αλλοιότης, ητος, ἡ, diversitas, variatio.

'Αλλοιοτροπίω, ῶ, f. ήσω, varie muto. Ab

'Αλλοιότροπος, ε, ὁ ϗ ἡ, variis moribus præditus, versipellis. Ex τρόπος, *mores*.

'Αλλοιόω, ῶ, f. ώσω, diversum reddo, muto, immuto, vario; ἀλλοιόομαι, ῶμαι, mutor. Ὀλλοιντ' ἰδοῦσαι τούσδ' ἂν ἠλλοιωμένους, deformatas, *Eurip. Suppl.* 944. Ἀλλοιῶσθαι τὰς γνώμας, *Thuc.* Ab ἀλλοῖος.

'Αλλοιώδης, ἐος, ὁ ϗ ἡ, mutabilis.

'Αλλοίωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio.

'Αλλοιωτικὸς, ἡ, όν, mutandi vim habens, ad mutandum aptus. Ab

'Αλλοιωτὸς, ἡ, όν, mutabilis, mutationis capax. Hinc τὸ ἀλλοιωτὸν, ῦ, mutabilitas.

'Αλλοκότατος, ον, idem quod ἀλλόκοτος, *Eur.*

'Αλλόκοτος, ε, ὁ ϗ ἡ, monstrosus, prodigiosus; (2) inusitatus; (3) absurdus, rationi non consentaneus; (4) peregrinis moribus præditus. Ex ἄλλος et τέκος, *partus*.

'Αλλοκότως, *adv.* absurde.

"ΑΛΛΟΜΑΙ, futur. ᾶμαι, salio, salto; ἅλατο, a. 1. Κἂν εἰς πῦρ ἄλλοιτο, *Xen.*' Ανήρτ' ..... ψύλλαν ὁπόσης ἄλλοιτο τῆς αὐτῆς πέδας, scil. στρὶ, *Aristoph. Nub.* 145.

'Αλλόπους, ὁ ϗ ἡ, velox.

'Αλλοπρόσαλλος, ε, ὁ ϗ ἡ, ab alio ad alium se transferens, nunc huic, nunc illi adhærens; mutabilis, inconstans, epith. Martis, sc. fortunæ bellicæ. *Gl. V.* versipellis, *Il.* 5, 831 et 889.

"ΑΛΛΟΣ, η, ον, alius, a, ud; (2) alter; (3) reliquus. Οὐκ ἔξι παρὰ ταῦτ' ἄλλα, fieri aliter nequit, *Aristoph. Nub.* 698. *Vesp.* 1166. *Pac.* 110.

"Αλλοσι, *adv.* alio, alium in locum. Τίς δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λίχος, *Odyss.* 23, 184.

"Αλλοτι, *adv.* alias, alio in tempore. Φείτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' "Εκτορος, ἄλλοτ' ὄπισθεν, *Il.* 5, 595. Ἡ δ' ὁτὲ μὲν .... ὑπὸ δρυσὶ κρύπτεσκε... ἄλλοτε δ' ἰαμενῆσιν, *Call. in Dian.* 192.

'Αλλότριππος, *alienus*, Æol. pro ἀλλότριος.

"Αλλοτι, *adv.* utrum? numquid? Ab eodem. "Αλλο τι ἤ; num, numquid? quasi esset τί ἄλλο ἤ; quid aliud, quam? "Αλλοτι ἢ περὶ πλείης ποιῇ ὅπως ὅτι βέλτιστοι οἱ νεώτεροι ἔσονται, id est, *nunquid hoc plurimi facis, quomodo juniores evadant quam optimi?* quasi esset, τί ἄλλ' ἢ περὶ πλείης ποιῇ; *quid aliud, nisi plurimi facis?*

'Αλλοτριήγαμος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui alienum sectatur torum, *Suid.* Ex ἀλλότριος et γάμος.

'Αλλοτριεπίσκοπος, ε, ὁ ϗ ἡ, alienarum rerum inspector, alieni speculator, curas alienas agens, ardelio, qui sese alienis et nihil ad se attinentibus rebus immiscet. Ex ἀλλότριος et ἐπίσκοπος, *inspector*.

'Αλλοτριολογέω, aliena, absurda loquor.

'Αλλοτριομορφοδίαιτος, η, ον, aliam semper speciem habens. Epith. Naturæ.

'Αλλοτριονομίω, ῶ, f. ήσω, alieno more vivo, alienas leges imitor. Ex ἀλλότριος et νόμος, *lex*.

'Αλλοτριοπραγία, ας, ἡ, alienorum cura.

'Αλλοτριοπραγμοσύνη, ης, ἡ, mala sedulitas in alienis. Ex ἀλλότρια et πράσσω, *ago*.

'Αλλότριος, ία, ιον, alienus, non proprius, qui est alterius; (2) peregrinus, extraneus; (3) non consentaneus. (1) ἀλλότριες φῶς, *Odyss.* 16, 102. Ab ἄλλος. Hinc

'Αλλοτριότης, ητος, ἡ, alienus animus, abalienatio animi; (2) peregrinitas; (3) absurditas.

'Αλλοτριόφυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, diversæ naturæ, *Suid.* Ex ἀλλότριος et φυτὸν.

'Αλλοτριοφαγέω, ῶ, alienis vivo.

'Αλλοτριοφάγος, ε, ὁ ϗ ἡ, aliena comedens, aliena vivens quadra.

'Αλλοτριοφθονίω, ῶ, alienis bonis invideo. Οὐδὲ τί σε χρὴ ἀλλοτριοφθονίειν, *Odyss.* 18, 17. Sed quidam ibi legunt ἀλλοτρίων φθονέειν.

'Αλλοτριοφρονέω, diversa sentio, diversas partes sequor; item, alieno sum animo.

'Αλλοτριόχωρος, ε, ὁ, alienigena.

'Αλλοτριόω, ῶ, fut. ώσω, alieno, abalieno, alii attribuo, reddo; ἀλλοτριωθέντα, abalienata, *Philox.* a. 1. pass part. 'Αλλοτριῶντις σωμάτων τὴν πόλιν, evacuantes, *Thuc.* Ab ἀλλότριος. Unde

'Αλλοτρίως, *adv.* aliene.

'Αλλοτριώσις, εως, ἡ, alienatio, abalienatio.

'Αλλοτροπέω, ῶ, fut. ήσω, muto, immuto. Ab ἄλλος et τρέπω, *verto*.

'Αλλοτρόπως, alio modo, aliter.

'Αλλοτύπωτος, ον, aliis characteribus, *Mus.*

'Αλλοφωνὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, qui alius et diversus apparet. Ex ἄλλος et φαίνομαι, *appareo*.

'Αλλοφάσω, aliud loquor; (2) animo turbato et anxio sum; (3) desipio. Ex ἄλλος et φάσω, *dico*.

'Αλλόφατος, ε, ὁ ϗ ἡ, ab alio interfectus. Ex ἄλλος et φάω, *occido*.

'Αλλοφράζω, aliter dico, pronuncio.

'Αλλοφρονίω, ῶ, f. ήσω, aliud ago, seu in animo habeo, *Il.* 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio, *Il.* 23, 698. (3) examinor. Ex ἄλλος et φρὴν, *mens*.

'Αλλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, diversa sentiens, *Man.* Ex ἄλλος et φρὴν.

'Αλλοφυὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, qui alius naturæ est.

'Αλλοφυλίω, sum ἀλλόφυλος. (2) ritus, mores externos amplector. Οὐδαμῶς ἰσχύσει ἀναγκάσαι τοὺς Ἰεροσολυμίτας ἀλλοφυλῆσαι, *Joseph. Maccab.* 18. *Etm.*

'Αλλοφυλισμὸς, ῶ, ὁ, ritus extraneus, vel alienigenarum; (2) degeneratio in alienos mores. Ab

'Αλλόφυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui est ex alia tribu, qui diversæ est gentis seu nationis, externus, peregrinus, diversi generis, seu diversæ naturæ. *Gl. V.* extraneus, alienigena. Ex ἄλλος et φυλὴ, *tribus*.

'Αλλοφωνία, ἡ, diversitas linguæ.

'Αλλόφωνος, ε, ὁ ϗ ἡ, alia vel peregrina voce utens. Ex ἄλλος et φωνὴ, *vox*.

'Αλλοχρόω, ῶ, f. ήσω, alium atque alium colorem induo, colorem muto, alio colore sum. Ab

'Αλλόχρως, *contr.* ἀλλόχροος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui est alio colore, in quo color subinde mutatur. *Philox.* ἀλλόχροος, discolor, ἀλλόχροοι, discolores. Ex ἄλλος et χρόα, *color*.

'Αλλόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, aliam corporis speciem gerens. 'Αλλόχρως τις ἔκδημος ξένος, *Eurip. Andr.* 880. Ex ἄλλος et χρόα, vel χρώς.

"Αλλυδις, *adv.* alibi; (2) alio; (3) aliorsum, *Il.* 11, 486. Ab ἄλλος.

'Αλλύσκει, *resolvebat*, *Poetice* pro ἀνέλυε; (2) *dissolvebat*, Νύκτας δ' ἀλλύσκειν, *Odyss.* 2, 105: et 19, 150.

'Αλλύσσαν, part. præs. *Poet.* pro ἀναλύσσων, dissolventem, *Odyss.* 2, 109.

"Αλλυτος, *insolubilis*, *Poet.* pro ἀνάλυτος: idem quod ἄλυτος, *Ep.*

"Αλλως, *adv.* aliter, aliorsum, alio modo, alia ratione; (2) alioqui; (3) præcipue; in illa phrasi, ἄλλως τε καὶ, &c. *h. e.* et alias, et tum, cum; (4) frustra, incassum.

"Αλλωστι, *adv.* ἄλλως τε, præsertim, *Gl. V.* præsertim cum, *Philox.* Ab eod.

"Αλμα, ατος, τὸ, saltus. "Αλματι δ' Ἀμφίαλος πάντων προφερίστερος ἦεν, *Odyss.* 8, 128. Ab ἅλλομαι, *salio*.

'Αλμὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, in muria conditus, al. tepidus, *Hes.*

"Αλμενος, *saltans*, præs. part. med. *per Syncop.* pro ἁλλόμενος, a verbo ἅλλομαι.

"Αλμισις, εως, ἡ, muria; (2) actio condiendi vel servandi in muria. Ab ἁλμεύω.

'Αλμιντὴς,

Ἁλμευτὴς, οῦ, ὁ, qui condituras facit in muria, salgamarius; (2) salsamentarius. Ab eod.

Ἁλμεύω, f. εύσω, muria condio, in muria servo. Ab ἅλμη.

Ἅλμη, ης, ἡ, salsugo, salsilago; (2) mare. Στέμματος δ' ἐξίπτασθαι ἅλμην, *Odyss.* 5, 322. Ab ἅλς, *mare*. Hinc

Ἁλμήεις, ήεσσα, ῆεν, salsus, salsuginosus.

Ἁλμοποτίς, ίδος, ἡ, muriam bibens.

Ἁλμυρίζω, salsus sum.

Ἁλμυρὶς, ίδος, ἡ, salsilago, aqua salsa, muria.

Ἁλμυρὸς, ρὰ, ρὸν, salsus. Ἐπεὶ πλὴν ἁλμυρὸν ὕδωρ, *Odyss.* 4, 511. Ab ἅλμη.

Ἁλμυρότης, ήτος, ἡ, salsugo.

Ἁλμυρώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἁλμυρός.

Ἁλμώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, idem et ab eodem.

Ἄλξ, ἀλκὸς, ἡ, occurrit dativus ἀλκὶ, robur.

Ἁλοαθὶς, *tritus*, a. 1. part. pass. Ab ἁλοάω.

Ἁλοάω, ῶ, fut. ήσω, et ἀσω, trituro; (2) comminuo; (3) cædo, percutio. Οὐ φιμώσεις βοῦν ἁλοῶντα, 1 *Corinth.* 9, 9. Λίθοις ἁλοῶν τινα, *Ælian.*

Ἄλοος, ου, ὁ ἢ ἡ, non habens λοῦν: epith. victimæ, cujus exta, velut jecur, cor, non habent caput, *Etm.*

Ἁλογίτομαι, f. ίσομαι, a ratione aberro, non sum compos rationis. Ab ἄλογος. Unde

Ἁλογίω, ῶ, f. ήσω, adspernor, negligo, non curo; ἁλογεῖται, ratione destituor, item nullo in loco habeor; item decipior, *Polyb.* Εἰ δί μοι ἐκ ἐπείσθη ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἁλογήσει, *Il.* 15, 162 et 178.

Ἁλογία, ας, ἡ, rationis privatio; (2) incogitantia; (3) contemptus; (4) silentium; (5) absurditas; (6) res infeliciter gesta, *Suid.*

Ἁλογιστὶ, *adv.* sine ratione. Ex α priv. et λογίζομαι.

Ἁλογιστία, ας, ἡ, incogitantia, temeritas. Ab

Ἁλόγιστος, ου, ὁ ἢ ἡ, sine ratione et consilio aliquid faciens, inconsideratus, irrationabilis. *Gl. V.* qui est nullius pretii Ἁλόγιστον δί τι τὸ πλῆθος, *Eurip. Or.* 1156. Ex α priv. et λογίζεμαι.

Ἁλογίστως, *adv.* inconsiderate, incogitanter.

Ἁλογοβίητον, indiscussum, *Gl. V.* Ex α priv. et λογοβιητῶ, *ratiocinor, discutio.*

Ἄλογος, ου, ὁ ἢ ἡ, rationis expers, *in neut.* a ratione alienum; (2) bestia, imprimis equus; (3) sermonis expers; hoc est, cum quis non loquitur, aut qui orationem alterius non audit; ut surdus; (4) nefandus, non dicendus; (5) irritus; (6) innumeratus; (7) *in neut.* incommodum, molestum, *ap. Plat.* Ex λόγος.

Ἁλογοτροφεῖον, ου, τὸ, brutorum animantium stabulum. Ex ἄλογος et τροφεῖον.

Ἀλόγως, *adv.* sine ratione, immerito, *Philox.* (2) brutorum more; (3) absurde; tacite, *Soph. Œd. Col.* 131.

Ἄλοη, ης, ἡ, aloe, herba.

Ἁλοηδάριον, ου, τὸ, medicina ad solvendum ventrem aloen habens. Ab ἀλόη.

Ἁλόησις, ιος, ἡ, tritura, *Philox.* Ab ἁλοᾶν.

Ἁλοητὸς, οῦ, ὁ, tritura; (2) triturandi tempus. Ab ἁλοάω, *trituro.*

Ἁλόθεν, *adv.* e mari. Εἴσομαι ἐξ ἁλόθεν, ibo e mari, *Il.* 21, 335. Ab ἅλς, *mare.*

Ἁλοία, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* et *contr.* pro ἤλοιε, ab

Ἁλοιάω, ῶ, fut. ήσω, percutio, contundo. Γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἁλοίας, *Il.* 9, 564. Ab ἁλοάω.

Ἁλοιδόρητος, ου, ὁ ἢ ἡ, conviciis non obnoxius. Ex α priv et λοιδορέω, *convicior.*

Ἁλοιδορήτως, *adv.* sine conviciis.

Ἁλοίδορος, ου, idem.

Ἁλοίην, *captus sim*, vel *interimar*, 1. sing. a. 2. ind. pass. Ἕλοιμί κεν, ἤ κεν ἁλοίην, interimam certe, vel interimar, *Il.* 22, 253; verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, *capio*, vel verbi αἴρω, *interficio.*

Ἁλοιητὴς, ῆρος, ὁ, percussor, pulsator. Ab ἁλοιάω.

Ἁλοίμαν, *saliverim*, 1. sing. aor. 2. optat. med. *Dor.* pro ἁλοίμην, a verbo ἅλλομαι.

Ἁλοιμὸς, οῦ, ὁ, tectorium parietum, *Eust.* Ab ἁλείφω, *Ad Hom.* 764, 15.

Ἁλοίτις, ίδος, ἡ, aloe Gallica. Ab ἁλόη.

Ἁλοιτὸς, οῦ, ὁ, peccator. Ab ἁλιτέω, *pecco.*

Ἁλοιφαῖος, ου, unctorius, unctioni serviens.

Ἁλοιφὴ, ῆς, ἡ, pinguedo, unguentum, oleum, *Il.* 2, 208; (2) unctio. Ἄφαρ δέ τι ἐκμὰς ἕζετ, δύνει δὲ τ' ἀλοιφὴ, *Il.* 17, 392. Ῥάχιν, τιθαλυῖαν ἀλοιφῇ, *Ibid.* 9, 208. Ab ἀλείφω.

Ἁλοιζὸς, f. ίσω, sulco: Ἠλοισμένα, lauratæ sumus, *Eurip. Suppl.* 826. Ab ἄλοξ.

Ἁλόντι, *capti*, nom. dual. a. 2. partic. act. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, *capio.*

Ἄλοξ, οκος, ὁ, sulcus, vulnus, *Eurip. Herc. Fur.* 164; (2) nuptiæ, conjugium; (3) pudendum muliebre, *Em.* Δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα, velocis hastæ sulcum, i. e. vulnera, *Eurip. Herc. Fur.* 464. Idem quod αὖλαξ.

Ἁλοσήγια, ων, τὰ, salinæ, locus in quo sal concrescit. Ab

Ἁλοσηγὸς, οῦ, ὁ, qui in salinis salem concrescere facit, salarius. Ex ἅλς, *sal*, et πήγνυμι.

Ἄλοπος, ου, ὁ ἢ ἡ, cortice carens, quod deglubi nequit; (2) squamarum expers. Ex α priv. et λέπος.

Ἅλος, *clavus*, *Dor.* pro ἧλος.

Ἁλοσάχνη, ης, ἡ, arida spuma maris. Ex ἅλς, *mare*, et ἀχνὴ, *spuma.*

Ἁλοσύδνη, ης, ἡ, una Nereidum; (2) epitheton Thetidos, *Il.* 20, 207. marina: Θύγατρες ἁλοσύδναι, filiæ marinæ, *Apoll. Rhod.* 4 1599. Ex ἅλς, *mare*, et ὕδωρ, *aqua.*

Ἁλόσυδνος, η, ον, Exp. marinus, *Apoll.*

Ἁλοσύνη, ης, ἡ, dementia, *apud Nicand.*

Ἁλότριψ, ίβος, ὁ, pistillus quo sal teritur. Ex ἅλς, *sal*, et τρίβω, *tero.*

Ἁλουργὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, purpureus; (2) violaceus. Ex ἅλς, *mare*, et ἔργον, *opus.*

Ἁλουργίαῖος, α, ον, idem.

Ἁλουργὶς, ίδος, ἡ, vestis purpurea. *Gl. V.* palmaris. Ex iisd

Ἁλουργὸν, οῦ, τὸ, purpureus color; (2) purpura. Ex iisd.

Ἁλουργοπώλης, ου, ὁ, venditor purpuræ. Ex ἁλουργὸν et πωλέω, *vendo.* Hinc

Ἁλουργοπωλικὴ, ῆς, ἡ, sc τέχνη, mercatura purpuraria.

Ἁλουργοπώλιον, ου, τὸ, locus ubi purpura venditur. Ab eod.

Ἁλουργὶς, ὴ, ἐν, purpureus; marinæ purpuræ colore tinctus. Ex ἅλς, *mare*, et ἔργον.

Ἁλὼς, *captus*, *Il.* 2, 374, a. 2. part. pass. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, *capio.*

Ἁλυσία, ας, ἡ, illuvies, quum quis non lavatur. Διὰ μακρῆς ἁλυσίας, *Eurip. Or.* 226. Ex α priv. et λέω, *lavo.*

Ἁλυτέω, ῶ, f. ήσω, illotus sum, abstineo a lotionibus.

Ἄλυτος, ου, ὁ ἢ ἡ, illotus.

Ἄλοφος, ου, ὁ ἢ ἡ, cristam non habens, *Hom.*

Ἁλόχευτος, ου, ὁ ἢ ἡ, partu non editus; (2) non conceptus, aut genitus; (3) quæ non peperit. Ex α priv. et λοχεύω, *pario.*

Ἄλοχος, ου, ὁ, sterilis; (2) virgo quæ nondum peperit; (3) conjux, uxor. Ex α priv. vel pro ἐμοῦ et λέχος, *lectus.*

Ἀλόω, f. ώσω, capio (inusitatum). Unde ἁλίσκω sumit tempora quædam.

Ἀλύω, ερτα, 2. sing. imperat. med. *Poet.* pro ἀλῶ, et ἁλάω, a verbo ἅλλομαι, *vagor.*

Ἁλπνὸς, ὴ, ὸν, suavis; ἅλπνιστος, superl. pro ἁλπνίστατος, *Pind.*

Ἅλς, ἁλὸς, sal; (2) mare; ἅλες, sales, lepores. Ἁλῶν ἐκοινωνήσαμεν, eodem convictu usi sumus, *Luc.*

Ἁλσηΐδες, ων, αἱ, nemorenses. Cognomen Nympharum. Ab ἄλσος, *nemus, lucus.*

Ἁλσίνη, ης, ἡ, alsine, herba in lucis nasci solita. *Angl.* CHICKWEED. Ab eod.

Ἅλσις, vel ἅλσις, ιος, ἡ, saltatio; (2) palpitatio. Ab ἅλλομαι, *salto.*

Ἁλσοκομικὸς, ὴ, ὸν, qui pertinet ad saltuarios. Ab

Ἁλσοκόμος, ου, ὁ, qui luci curam gerit, luci custos, saltuarius. Ex ἄλσος et κομέω.

Ἄλσος, ους, τὸ, lucus, nemus, saltus.

Ἁλσώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, nemorosus, frondosus. Μητ' ἀλφώδεις ἴζου κρήνας, *Eurip. Iphig. in Aul.* 141.

Ἁλτῆρες, ων, οἱ, halteres, pondera plumbea, instrumenta exercitii gymnastici. Ab ἅλλομαι, *salto.*

Ἁλτικὸς, ὴ, ὸν, saltatorius, ad saltum pertineus; (2) agilis; (3) *subst.* saltator. *Gl. V.* ἁλτικεῖ, saltatores. Ab eodem.

Ἅλτις, ἡ, idem quod ἅλσος, *Pind. Hes.*

Ἅλτο, *Il.* 1, 531 *saliit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *per Syncop.* pro ἥλατο.

Ἄλυγος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui sine flagello est, *Hes.* Ex α priv. et λύγος, *flagellum.*

Ἁλύζω, jactor, hæsito.

Ἀλύτη, ης, ἡ, lignum cui infigitur stiva.

Ἀλύκη, ης, ἡ, anxietas, quæ cum molesta corporis jactatione conjuncta est. Ap. *Hipp.*

Ἁλυκὶς, ίδος, ἡ, salsula aqua.

Ἁλυκὶς, ἡ, ὸν, salsus Ab ἅλς, *sal.* Hinc

Ἁλυκότης, ητος, ἡ, salsugo, salsedo.

Ἁλυκρὸς, pro Ἁλυκρὸς, *E. M.*

Ἁλυκτάζω, f. άσω, rationem solvendi me non invenio; (2) metuo, anxius sum, animo concido. Ab ἀλύω, *animo inquieto sum.*

Ἁλυκτέω, ῶ, f. ήσω, non sum quietus. Ab ἄλυκτος.

Ἀλυκτοπέδη, ης, ἡ, indissolubilis pedica. Ex ἄλυκτος et πέδη, *pedica.*

Ἀλυκτοπέδησι, dat. pl. *Ion.* pro ἀλυκτοπέδαις.

Ἄλυκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, insolubilis, ineluctabilis; (2) inevitabilis. Ex α priv. et λυκτὸς, pro λυτὸς, (potius pro ἀάλυκτος. Ex α priv. et ἀλύκω, *fugio*, Ern.)

Ἁλυκτοσύνη, ης, ἡ, status incompositus, tumultuatio. Ab ἄλυκτος.

Ἀλύμαντος, ου, ὁ ἢ ἡ, cui detrimentum inferri nequit; (2) illæsus. Ex α priv. et λυμαίνω.

Ἀλύξας, a. 1. part. act. v. ἀλύσκω.

Ἄλυξις, ιος, ἡ, evitatio, effugium; (2) anxietas. Ab ἀλύσσω.

Ἀλύξω, fut. 1. ind. act. v. ἀλύσκω.

Ἀλύπητος, ου, ὁ ἢ ἡ, tristitia non adfectus; (2) qui tristitia adfici nequit. Ex α priv. et λυπέω, *tristitia adficio*

Ἀλυπήτως, *adv* citra dolorem.

Ἀλυπία, ας, ἡ, vacuitas doloris. Ab

Ἄλυπος, ου, ὁ ἢ ἡ, doloris et tristitiæ expers: γήρως ἄλυπα, senectutis doloris expertia, *id est*, quæ senium numquam sentient, quæ nullo consenescent ævo, *Soph. Œd. Col.* 1519. Ex α priv et λύπη, *tristitia.*

Ἀλύπως, *adv* sine dolore et molestia, absque animi ægritudine

Ἄλυρος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui sine lyra est: ἄλυρος μοῦσα, tristè carmen, *Eu in. Phœn.* 1035. ἄλυροι ὕμνοι, carmina lugubria, sive threni. *Id. Alc.* 449 Ex α priv. et λύρα, *lyra.*

Ἅλυσις, ἡ, *proprie*, error; (2) sollicitudo, anxietas animi, mœror. Ab ἀλύω.

Ἁλυσηδὸν, *adv* catenatim, *Man.* Ab ἅλυσις.

Ἀλυσθαίνω, viribus destituor; (2) dolore adficior ex anxietate et inquietudine. Ab ἅλυς.

Ἀλυσθίνω, idem, *Hes.* vitiose pro præc.

Ἀλυσίνεια, ας, ἡ, imbecillitas.

Ἀλυσμαίνω, idem. *vp. Call. vix suspecta.*

Ἁλυσίδωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, catenatus, catena vinctus. Ex ἅλυσις, *catena*, et δετὸς, *vinctus.*

Ἁλυσιδωτὸς, οῦ, ὁ, ex hamis consertus. Epith. loricæ.

Ἁλύσιον, ου, τὸ, catenula. Dim. ab ἅλυσις.

Ἅλυσις, vel ἁλυσὶς, ιος, ἡ, catena; (2) compages. (2) τῶν κλιθέρων ἡ ἅλυσις, *Hclmdor.* 7. Ex α priv. et λύω, *solvo.*

Ἅλυσις, ιος, ἡ, anxietas animi, mœror. Ab ἀλύω

Ἀλυσιτελία, ας, ἡ, incommodum, inutilitas, cum ex re non modo fructus nullus percipitur, sed ne impendium quidem recuperatur. Ab

Ἀλυσιτελὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, quasi qui non solvit vectigalia; non refert sumptus in se factos, inutilis, noxius Ex α priv. λύω, et τέλος.

Ἀλυσιτελῶς, *adv.* inutiliter. Ab ἀλυσιτελής.

Ἁλυσκάζω,

Ἀλυσκάζω, idem quod ἀλύσκω. Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι, *Il.* 5, 253.

Ἀλύσκω, fut. ὑξω, evito, fugio. Αὐτή τι χ' ἡ ξύναμος ἐκ ἀλύξειεν μέρε κάκιστε, *Soph. Antig.* 494. Θράσους τοῦ' ἐκ ἀλύξεις, *Idem, El.* 629. Ἀλύξεται αἴσιμα λιμόν, *Hesiod. Op.* 361. Ab ἀλίομαι.

Ἀλυσμός, οῦ, ὁ, anxietas animi, mœror. Ab ἀλύω. Hinc

Ἀλυσμώδης, ους. ὁ ἢ ἡ, anxius, mœstus.

Ἄλυσσον, ου, τό, *Dioscor.* 3, 405. Alysson, nomen accepit quod a cane commorsos rabiem sentire non patitur, potus ex aceto adalligatusque, *Plin.* 24. § 57. c. 11. *Angl.* MADWORT.

Ἀλύσσω, f. ξω, anxius sum; (2) indignor; (3) rabie percitus sum, insanio, non sum compos mentis; (4) tremo. Οἵκ' ἰμὸν αἷμα πίοντες ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ, *Il.* 22, 70. Ab ἀλύω.

Ἀλυσσαίνω, rectius ἀλυσθαίνω.

Ἄλυτος, ου, ὁ ἢ ἡ, indissolubilis; (2) inexplicatus; (3) τὰ ἄλυτα, philosophis sunt, quæ explicari, refelli non possunt; sophismata acuta. Ex α et λύω.

Ἀλύτως, *adv.* indissolubiliter.

Ἄλυφλος, genus quercus, *ap. Schol. Theoc.*

Ἄλυχνος, ον, sine lychno, *Eur.*

Ἀλύω, *propriè*, vagor, erro; (2) animo per varias rerum imagines tacite erro. Unde (3) animo inquieto, fracto, incerto consilii, hincque adeo sollicito, mœsto sum: item ad desperationem furoremve redigor; (4) nihil ago, a negotiis vacuus sum; ei enim licet indulgere cogitationum varietati; (5) læto hilarique animo sum. (3) *Soph. Œd. Tyr.* 713. Ἡ δ' ἀλύσα' ἀπεζήσατο, *Il.* 5, 352. Ἦ ἀλύεις ὅτι Ἥρην ἐνίκησας τὸν ἀλήτην, exultas, *Odyss.* 18, 332. Ab ἄλυς.

Ἀλυώδης, ους, amœnus, Epith. loci *ap. Hipp.*

Ἄλφα, τὸ, prima literâ alphabeti Græci; (2) qui primas in re aliqua tenet; (3) principium

Ἀλφάζω, excogito, *Varin.* Ab ἄλφα.

Ἀλφαίνω, invenio, *Eurip. Med.* 297. Ab eod.

Ἀλφαίω, idem et ab eodem.

Ἀλφάνω, idem et ab eodem. Φθίσιον πρὸς ἀεῶν ἀλφάνεσι δυσμενῆ, sibi conciliant ab, *Eurip Med.* 297.

Ἀλφεσίβοιαι, ων, αἱ, virgines, quæ propter formam sponsos invenerunt, atque ab his boves, *i. e.* lautam rem familiarem, dono accepere, *Il.* 18, 593; (2) plurium boum pretio dignæ; (3) bene dotatæ; (4) formosæ. Ex ἀλφίω et βοῦς.

Ἀλφίω, ῶ, invenio. Ab ἄλφα.

Ἀλφή, ῆς, ἡ, inventio; (2) honor. Ab eod. Hinc

Ἀλφηστής, οῦ, ὁ, inventor, excogitator; (2) vir honoratus; (3) piscis quidam.

Ἀλφηστῆσιν, dat. pl. *Ion.* pro ἀλφησταῖς.

Ἄλφι, τό, indecl. farina, *Hes. Suid.* Ab ἄλφιτον.

Ἀλφιταμοιδός, οῦ, ὁ, permutator farinæ, pistor. Ex ἄλφιτον et ἀμείβω, *permuto.*

Ἀλφιτεῖον, ου, τό, pistrinum. Ab ἄλφιτον.

Ἀλφιτεύς, έως, ὁ, farinam faciens.

Ἀλφιτικός, ἡ, όν, polentarius, *Gl. V.*

Ἀλφιτοθήκη, ης, ἡ, theca servandæ farinæ.

Ἀλφιτόμαντις, εως, ὁ, e tarina vaticinans.

Ἄλφιτον, ου, τό, farina hordeacea, *Il.* 11, 630; (2) polenta; (3) τὰ ἄλφιτα, ad victum necessaria.

Ἀλφιτοποιΐα, ας, ἡ, farinæ confectio; (2) molitura; (3) ars conficiendi pultem. Ex ἄλφιτον et ποιέω, *facio.*

Ἀλφιτοπώλης, ου, ὁ, farinæ venditor. Ex ἄλφιτον et πωλέω, *vendo.*

Ἀλφιτόπωλις, ιδος, ἡ, farinæ venditrix.

Ἀλφιτοσκόπος, ου, ὁ, farinæ inspector, seu divinans ex farina. Ex σκοπέω, *inspicio.*

Ἀλφιτόχρως, ωτος, ὁ ἢ ἡ, farinæ colorem habens, albus, candidus. Ex χρόα, *color.*

Ἀλφός, ἡ, όν, albus, *Hes.*

Ἀλφός, οῦ, ὁ, species albæ vitiligines; impetigo, *Gl. V.*

Ἄλφω, invenio, *Il.* 21, 79. Ab ἄλφα.

Ἀλῶ, *ceperim*, 1. sing. a. 2. conjunct. act. v. ἁλίσκω.

Ἀλωά, ᾶς, ἡ, area, in qua trituratur frumentum; (2) locus vitibus vel arboribus consitus, arbustum, arboretum, vinea, *Il.* 5, 90 (3) campus frumentarius; (4) seges, sata. Ab ἄλως.

Ἀλῶα, ων, τά, festum arvale in honorem Cereris Athenis celebrari solitum. Ab eod.

Ἀλωαῖος, α, ον, et

Ἀλωάς, άδος, ἡ, arealis. Epith. Cereris.

Ἀλάβητος, ου, ὁ ἢ ἡ, illæsus, nulla injuria adfectus. Ex α priv. et λωβάω.

Ἀλωεινός, ἡ, όν, arealis, idem quod ἀλώϊος

Ἀλωεύς, έως, ὁ, qui in area frumentum terit; (2) vinitor; (3) agricola. Ab ἄλως.

Ἀλῷη, *Il.* 9, 588, *capius sit, caperetur*, 3. sing. a. 2. opt. act. *Dor.* et *Att.* pro ἁλοίη, verbi ἁλίσκω pro ἁλόω, *capio.*

Ἀλωΐος, *Aloei, Ion.* pro Ἀλωέος, ab Ἀλωεύς.

Ἄλαβι, 2. sing. a. 2. imperat. pass. v. ἄλωμι.

Ἀλώϊος, ου, ὁ ἢ ἡ, arealis, cujus usus est ad areas; qui fit, agitur in area. Ab ἄλως.

Ἄλωκα, *cepi, Ion* pro ἥλωκα, ab ἅλωμι.

Ἀλώμενος, part. verbi ἀλάομαι, ἀλῶμαι, vagus, exsul. Ἐν ταῖς Ἀθήναις κατθανεῖν μ' ἀλώμενον, esse exsulem, *Eurip. Phœn.* 1699.

Ἄλων, ωνος, ἡ, area. Ab ἄλως.

Ἀλῶναι, *capisse*, a. 2. inf. med. verbi ἅλωμι.

Ἀλωνεύομαι, trituro frumentum in area, *Suid.* Πέρσεὺς μὲν ἐν τοῖς πεδίοις ἀλωνιούμενος, *Suid. ex Appiano.*

Ἀλώνητος, ου, ὁ ἢ ἡ, sale emptus; (2) mancipium, quia Thraces olim mancipia sale emebant. Ex ἅλς, *sal*, et ὠνέομαι, *emo.*

Ἀλωνία, ας, ἡ, area. Ab ἄλων.

Ἀλωνίζω, f. ίσω, in area versor seu commoror. Ab eod

Ἀλώνιος, ία, ιον, qui areæ vel ex area est, *Gl. V.* ἁλώνιον, area. Ab eod.

Ἀλωπεκάω, ῶ, idem quod ἀλωπεκίζω.

Ἀλωπεκῆ, ῆς, ἡ, vulpina pellis, *contr.* pro ἀλωπεκίη. Ab ἀλώπηξ, *vulpes.*

Ἀλωπεκία, ας, ἡ, defluvium capillorum; (2) defluvium pilorum quorumlibet; (3) vulpis latibulum, seu cavernula. Ab eod.

Ἀλωπεκίας, ου, ὁ, vulpinaris; (2) piscis quidam. Ab eod.

Ἀλωπεκίασις, εως, ἡ, idem quod ἀλωπεκία.

Ἀλωπεκίζω, fut. ίσω, vulpinor, astute ago, dolis utor. Οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν, ὃθ' ἀμφορεῖσι γίγνεσθαι φίλον, *Aristoph. Vesp.* 1232. Ab ἀλώπηξ.

Ἀλωπεκίον, ου, τό, vulpecula. Dim.

Ἀλωπεκίς, ίδος, ἡ catulus vulpis; (2) canis e vulpe et cane progenitus; (3) vitis genus.

Ἀλωπέκιον, ου, vulpinæ cauda, genus herbæ. Ex ἀλώπηξ et οὐρά. *Angl.* FOXTAIL.

Ἀλωπεκώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, vulpinus, vulpinaris; (2) vulpem imitans; (3) fraudulentus, astutus, dolis et imposturis utens. Ab

Ἀλώπηξ, εκος, ἡ, vulpes; (2) homo astutus; (3) piscis quidam; (4) avis quædam; (5) genus saltationis; (6) idem quod ἀλωπεκία; (7) *pl.* partes musculosæ circa clunes, vel etiam interiores musculi lumborum.

Ἀλωπόδη, ἡς, vulpinæ cauda, genus herbæ.

Ἀλωπόξυος, ου, vulpinæ cauda, genus herbæ. Ex ἀλώπηξ et ὀξύς. *Angl.* FOXTAIL.

Ἀλωπώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, vulpinus, vulpinaris; (2) vulpem imitans; (3) fraudulentus, astutus, dolis et imposturis utens. Ab

Ἀλώπηξ, εκος, ἡ, vulpes; (2) homo astutus; (3) piscis quidam; (4) avis quædam; (5) genus saltationis; (6) idem quod ἀλωπεκία; (7) *pl.* partes musculosæ circa clunes, vel etiam interiores musculi lumborum.

Ἄλως, ω, ἡ, area, in qua teritur frumentum; (2) corona, seu circulus siderum; (3) circulus lucidus circa solem aut lunam; (4) circumferentia clypei; (5) circulus quidam in oculis.

Ἁλώσιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui facile capi vel expugnari potest; τὸ ἁλώσιμον, quod capi, confici potest. Τῷδ' ἁλώσιμον ἡμᾶ φρονῖδι, *Soph. Phil.* 868. Ab ἅλωσις.

Ἅλωσις, εως, ἡ, captura, excidium. Ab ἁλέω.

Ἁλωσομένης, *expugnandæ* seu *expugnaturæ*, gen. sing. part. fut. 1. indic. med. v. ἁλόω.

Ἁλωτός, ἡ, όν, idem quod ἁλώσιμος.

Ἀλώφιτος, ου, ὁ ἢ ἡ, indesinens, jugis, adsiduus. Ex α priv. et λωφάω, *respiro.*

Ἅμα, *adv.* una cum, simul cum, eodem tempore. Dativo jungitur: Ἅμα τῷ βασιλῆϊ ἀναδιχθῆναι, *Herod.* 3, 2.

Ἀμαγγάνευτος, ου, ὁ ἢ ἡ, mangonio carens; (2) purus, sincerus. Ex α et μαγγανεύω.

Ἀμαδρυάδες, ων, αἱ, Hamadryades, genus Nympharum, quæ cum arboribus, imprimis quercubus, nasci et interire credebantur. Ex ἅμα, *simul cum*, et δρῦς, *quercus, arbor.*

Ἀμαζονίς, ἡ, Amazonis, *Apoll.*

Ἀμαθαίνω, in ignorantia versor, indoctus sum, imperite, stulte, turpiter me gero. Ἀμαθαίνειν ταῦτα seu τῆς ταῦτα, *Plat.* Ab ἀμαθής.

Ἀμαθεῖ, *adv.* sine disciplina, sine doctrina.

Ἀμάθεια, ας, ἡ, inscitia, ignorantia, imperitia rerum; (2) rusticitas; (3) imprudentia, inconsiderantia; (4) stupiditas. Ab

Ἀμαθής, ους, ὁ ἢ ἡ, indoctus, literarum rudis; (2) rusticus; (3) imperitus, ignarus, nescius; (4) insuetus; alienus ab aliqua re; qui non didicit aliquid facere. (2) Ἀμαθέστερόν πως ἐπὶ καὶ σαφέστερον, *Aristoph. Ran.* 1445. Ex α et μανθάνω, *disco.*

Ἀμαθία, ας, ἡ, idem quod ἀμάθεια. Et nomin. dualis ab ἀμαθία. Ἀμαθία δυοῖν ἐς ταὐθ' ὅταν μόλητον, αἴσχιστον κακόν, *Eurip. Phœn.* 587.

Ἀμαθίτιδες, ων, αἱ, gaudentes arena littorea. Epith. quarumdam concharum. Ab ἄμαθος.

Ἀμαθόεις, εσσα, εν, arenosus, *Il.* 2, 76.

Ἄμαθος, ου, ὁ, arena; (2) campi pulvis. Hinc

Ἀμαθύνω, redigo in pulverem; (2) perdo, destruo. Πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει, *Il.* 9, 589.

Ἀμαθώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, arenosus. Ab eodem.

Ἀμαθῶς, *adv.* inscite, imperite, indocte; (2) rustice, more hominis imperiti.

Ἀμαῖρ, αος, ἡ, apud Trœzenios Ceres sic appellabatur.

Ἀμαίευτος, ου, ὁ ἢ ἡ, obstetricis manum non expertus. Epith. virginis, *Nonn.* Ex α priv. et μαῖα, *obstetrix.*

Ἀμαιμάκετος, ου, ὁ ἢ ἡ, inexpugnabilis, indomitus, invictus, *Il.* 9, 179; (2) qui animo in prælia prono est; (3) immensus.

Ἀμαίωτος, carens obstetricio auxilio.

Ἀμαλακισία, ἡ, firmitas. Ex α priv. et μαλακίζω.

Ἀμάλακτος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui molliri nequit, durus, rigidus. Ex α priv. et μαλάττω.

Ἀμαλάττω, perdo, corrumpo, destruo. Ὅντινα γνάθοις Τρίτωνος ἡμάλαψε κάρχαρος νύων, scil. cetus, *Lycoph.* 34. Ab ἀμαλός.

Ἀμαλδύνω, corrumpo, consumo, ut molle; (2) demolior, everto, solo æquo; (3) deleo, oblitero. Τεῖχος ἀμαλδῦναι, *Il.* 12, 18. ἀμαλδύνεται, *Il.* 7, 463. Ab eod.

Ἀμαλλοτόμος, ου, ὁ, messor, *Oppian. Cynege.* 1, 521.

Ἀμαλθεία, ας, ἡ, capra cœlestis, quæ Jovem lactasse dicitur.

Ἀμαλθύω, dito, *Hes.* a præc.

Ἅμαλλα, ης, ἡ, manipulus, fasciculus manipulorum, *Plut.* Hinc

Ἀμαλλιόω, fut. ώσω, in manipulos colligo.

Ἀμάλλιον, ου, τό, funis ad ligandos manipulos.

Ἀμαλλοδιστὴρ, ῆρος, ὁ, manipulorum vinculum; (2) messor, collector, et manipulorum ligator, *Il.* 18, 552. Ex ἅμαλλα et δέω.

Ἀμαλλοδίτης, ου, ὁ, idem et ex iisd.

Ἀμαλλοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, manipulos ferens.

Ἁμαλός, ἡ, όν, mollis, tener; (2) debilis, imbecillis.

Ἀμαλόω, ῶ, futur. ώσω, aboleo. Ab ἀμαλός.

Ἀμαλῶς, *adv.* molliter; (2) imbecille.

Ἀμάμυθ, υκες, sive ἀμάμυξις, vel ἀμάμαξυς, ἡ, vitis quoddam genus.

Ἀμᾶν, *melle, contr.* pro ἀμάϊν, ab ἀμάω.

Ἀμάνδαλος, ου, evanidus, *Alcæ.*

Ἀμανίται, fungi.

Ἀμάντευτος, ου, ὁ ἢ ἡ, non vaticinans; (2) de quo nemo vaticinatus est, aut vaticinatur; (3) qui vatibus non paret; (4) futurum non prospiciens, facultate divinandi carens. Ex α priv. et μαντεύω, *vaticinor.*

Ἅμαξα, vel ἄμαξα, ης, ἡ, currus, plaustrum; (2) septemtriones, a figura plaustri.

Ἁμαξαία, ας, ἡ, currus, *Ionice.* Ab ἅμαξα.

Ἁμαξάριον,

'Αμαξάριον, ῠ, τὸ, parvus currus. Dim.
'Αμαξεία, ας, ἡ, veles, onus, quod vehitur curru. Ab eod.
'Αμαξεύω, fut. εύσω, plaustrum duco, aurigor.
'Αμαξήλατος, ῠ, ὁ ἡ, vehicularis, seu plaustraria via. Ex ἄμαξα et ἐλαύνω.
'Αμαξηπόδιτι, ων, οἱ, idem quod ἀμαξόπεδις, usitatius.
'Αμαξήρης, ους, ὁ ἡ, plaustrarius, plaustralis Τήιδ' ἀμαξήρη τρίοδον, in hac via publica, *Eurip. Or.* 1251. Ab ἄμαξα.
'Αμαξητὸς, ῆ, ὁ, via vehicularis. Ab eod.
'Αμαξία, ας, vel ἀμαξιὰ, ᾶς, ἡ, via qua plaustrum agitur. Ab eod.
'Αμαξιαῖος, αῖα, αῖον, plaustralis, plaustrum implens. Ab eod.
'Αμαξιεὺς, -έως, ὁ, auriga, aurigator; (2) compactor, faber curruum.
'Αμαξικὸς, ἡ, όν, plaustralis, ad plaustrum pertinens.
'Αμάξιον, ῠ, τὸ, plaustellum. Dim. ab ἄμαξα.
'Αμαξὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod. Unde
'Αμαξίτης, ῠ, ὁ, plaustralis, curulis.
'Αμαξιτὸς, ῆ, ἡ, via vehicularis, seu plaustralia, per quam agitur vel agi potest currus seu plaustrum; (2) via publica.
'Αμαξόβιος, ῠ, ὁ ἡ, in plaustro vivens. Epith. Scytharum. Ex ἄμαξα et βίος.
'Αμαξοβίτης, ῠ, ὁ, idem et ex iisd.
'Αμάξοικοι, ων, οἱ, in curribus degentes. Ex οἶκος, *dego, habito.*
'Αμαξοκυλισταὶ, ῶν, οἱ, quasi currus devolutores, quomodo quidam Megaris dicebantur. Ex ἄμαξα et κυλίω, *volvo.*
'Αμαξοπηγέω, ῶ, f. ήσω, plaustra fabricor. Et
'Αμαξοπηγία, ας, ἡ, plaustrorum fabricatio. Ab
'Αμαξοπηγὸς, ῦ, ὁ ἡ, curruum fabricator. Ex ἄμαξα et πήγνυμι, *fabricor.*
'Αμαξοπλήθης, ους, ὁ ἡ, plaustrum implens. Ex ἄμαξα et πλήθω.
'Αμαξόποδες, ων, οἱ, quasi dicatur plaustripides, arbusculæ in quibus versantur rotarum axes. Ex ἄμαξα et πῦς, *pes.*
'Αμαξοτροχία, ας, ἡ, curriculi orbita. Ex ἄμαξα et τροχὸς, *orbita.*
'Αμαξουργία, ας, ἡ, plaustri fabricatio. Ab
'Αμαξουργὸς, ῦ, ὁ, plaustrorum fabricator. Ex ἄμαξα et ἔργον, *opus.*
'Αμαξοφόρητος, ον, qui in plaustris fertur. 'Αμαξοφόρητος οἶκος, currus, qui domus ad veterum Scytharum morem inædificata est, *Fragm. Pindari ex Schol. Aristoph. ad Aves,* 942.
"Αμαρ, *dies, Dor.* pro ἦμαρ.
'ΑΜΑΡΑ, ας, ἡ, aquæductus, sulcus in prato, per quem aqua ducitur irrigandæ terræ causa; (2) cloaca, meatus subterraneus; (3) fossa; (4) fons, scatebræ, *Call.*
'Αμαράκινος, ίνη, ινον, amaracinus, ex amaraco confectus, aut amaraco conditus.
'Αμαρακόεις, όεσσα, όεν, amaraco similis. Ab
'ΑΜΑΡΑΚΟΝ, ῠ, τὸ, et ἀμάρακος, ῠ, ὁ, antepenult. product. amaracum, amaracus, herba. *Angl.* MARJORAM.
'Αμαράντινος, ῠ, ὁ ἡ, qui est ex amaranto. Ex α priv. et μαραίνω, *marcesco.*
'Αμαράντιος, α, ον, idem quod ἀμαράντινος, *Apull.*
'Αμάραντος, ῠ, ὁ ἡ, immarcescibilis; (2) amarantus, flos. *Ph.* veneria. *Angl.* FLOWER GENTLE.
'Αμαρασκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, fossor sulcorum, *Man.*
'Αμάργαρος, ῠ, ὁ ἡ, margaritis carens. Ex α priv. et μάργαρον.
'Αμάρευμα, ατος, τὸ, aquæ, aut sordes, quæ per aquarum sulcum aut cloacam defluunt. Ab
'Αμαρεύω, f. εύσω, permeo more aquarum, quæ per aquarios sulcos derivantur.
'Αμαρία, ας, ἡ, idem cum primitivo ἀμάρα.
'Αμάριος, αία, αῖον, qui per aquarios sulcos influit. Ab ἀμάρα.
'Αμαρὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἀμάρα.
'ΑΜΑΡΤΑΝΩ, fut. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, ab inusitat. ἁμαρτίω, aberro, *proprie* a scopo vel via; (2) erro, fallor, allucinor, pecco, delinquo, peccatum admitto; ἥμαρτον, peccavi, *Gl. V.* aor. 2. 'Αμαρτάνειν τῆς ὁδῦ, πάντες δικαίε, τῆς πράξεως, τῆς ἐλπίδος· ἐν λόγοις, ἐν πολίμῳ· εἰς τὰς γνώσεις· περὶ τέτο· ἁμαρτανόμενα περὶ τὴν πόλιν, τῇ τῦ ἄπρος ἀκρασίᾳ, depravata. Οὐ γὰρ εἰκὸς ἔτ' ἐμὲ ὑμῶν ἁμαρτεῖν τῦτό γ', ὅθ' ὑμᾶς ἐμῦ, non consequi, *Soph. Phil.* 240. Hinc
'Αμαρτὰς, άδος, ἡ, peccatum. Καὶ μεγάλα ποινσάμενος ὅτι τι ἡ ἁμαρτὰς οἱ ἐς διὸν ἐγεγόνει, *Herodot.* 1, 119.
"Αμαρτεν, *erravit,* 3. sing. a. 1. ind. act. *Ionice* pro ἥμαρτεν, cum ν ἐφελκ. ab ἁμαρτάνω.
'Αμαρτήθεν, *peccatum,* a. 1. part. pass. n. g.
'Αμάρτημα, ατος, τὸ, peccatum, erratum, lapsus. Ab eod.
'Αμαρτηρὸς, ρὰ, ρὸν, erroneus. Ab eod.
'Αμαρτήσω, *peccabo,* 1. sing. f. 1. ind. act.
'Αμαρτητικὸς, ἡ, όν, qui sæpe offendit in aliqua re, offensator, *Gl. V.* Ab eod.
'Αμαρτία, ας, ἡ, peccatum, culpa, delictum, error, noxa Ab eod.
'Αμαρτίνοος, ῠ, ὁ ἡ, mente errans; cujus mens est prava; (2) furiosus. Ex ἁμαρτάνω et νόος.
'Αμαρτοεπὴς, έος, ὁ ἡ, errans verbis. Ex ἁμαρτάνω et ἔπος, *verbum.*
'Αμαρτόλογος, ον, idem.
'Αμαρτοσύνη, ἡ, idem quod ἁμαρτία, *Ep.*
'Αμαρτύρητος, ῠ, ὁ ἡ, carens testibus, *Gl. V.* intestabilis. Ex α priv. et μαρτυρέω, *testor.*
'Αμάρτυρος, ῠ, ὁ ἡ, idem. Ex μάρτυς.
'Αμαρτύρω, *adv.* sine testimonio.
'Αμαρτωλὴ, ἡ, idem quod ἁμαρτία, *Theogn.*
'Αμαρτωλὸς, ῦ, ὁ ἡ, peccator vel peccatrix; qui peccatis deditus est, noxius. Ab ἁμαρτάνω.
'Αμαυγὴ, ῆς, ἡ, fulgor, splendor emicans. Οὔπερ κάλλισαι ἴασιν ἰσπειρίην διὰ νύκτα φαεινομένε ἀμαυγαὶ, *Apoll. Rhod.* 2, 41. Et
'Αμάυγυμα, ατος, τὸ, idem. Ab
'ΑΜΑΡΓΎΣΣΩ, splendeo, fulgeo. Τᾷ ὀφρύσι πῦρ ἀμάυρυσσι, *Hesiod. Theog.* 827.
'Αμαυνθιὰς, άδος, ἡ, idem quod ἁμαρτία, *Ep.* 1, 6.
'Αμᾶς, *nos, Dor.* pro ἡμᾶς.
'ΑΜΑΣ, αδὸς, ἡ, navis, *Etym.*
'Αμάσας, *Dor.* pro ἀμήσας, ab ἀμάω, *meto.*
'Αμάσητος, ῠ, ὁ ἡ, non mansus. Ex α priv. et μασάομαι, *mando, manduco.*
'Αμᾶσθαι, inf. med. *contr.* pro ἀμάισθαι.
'Αμαστίγωτος, ῠ, ὁ ἡ, non flagellatus; (2) flagris non examinatus. Ab μαστιγόω.
'Αμασυκάδις, ων, αἱ, mala, seu pyra, quæ una cum ficis florent et proveniunt. Ex ἅμα, *simul,* et συκῆ, *ficus.* Unde
'Αμάσυκον μῆλον, malum simul cum ficu florens.
'Αματροχάω, ῶ, simul curro. Ex ἅμα, *simul,* et τρέχω, *curro.* Hinc
'Αματροχία, ας, ἡ, rotarum concursus, nisi sit ἁρματροχία, *curruum certamen,* Ern.
'Αμάτωρ, ορος, *Dor.* pro ἀμήτωρ. 'Αμάτορος Παλλάδος φραδαῖσι, *Eurip. Phœn.* 670.
'Αμαυρόβιος, ῠ, ὁ ἡ, otiose, molliter, adeoque obscure vivens. Ex ἀμαυρὸς et βίος, *vita.*
'Αμαυρόκαρπος, ῠ, ὁ ἡ, nigrum fructum ferens. Ex ἀμαυρὸς et καρπός.
'ΑΜΑΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, obscurus; (2) evanidus, elanguidus; (3) ignobilis; (4) obsoletus, *Gl. V.*
'Αμαυρότης, ητος, ἡ, obscuratio. Ab eod.
'Αμαυρόω, ῶ, fut. ώσω, obscuro, obfusco, oblittero, et tantum non extinguo; deformo, decoloro. *Gl. V.* ἀμαυρῦμαι, evanesco, dispareo. 'Αμαυρῦν τὴν πρᾶξιν τινὸς, ὑπὸ πλήθυς ἡμαυρομένος τὸ ἀξίωμα, dignitate, τὰς ὄψις. Τὰ δὲ φορτὶ ἀμαυρωθείη, *Hesiod. Op.* 691. Ab ἀμαυρὸς.
'Αμαυρωθείη, *interierit,* 3. sing. a. 1. opt. pass. verbi ἀμαυρόω.
'Αμαυρῶς, *adv.* obscure, ita ut oculis vix percipi queat. Ab eod.
'Αμαύρωσις, ως, ἡ, obscuratio; (2) hebetatio, obtusio. Ab ἀμαυρόω.
'Αμαυρωτικὸς, ἡ, όν, obscurandi vim habens, obscurans, hebetans. Ab eod.
'Αμαχανία, *difficultas, Dor.* pro ἀμηχανία.
'Αμάχανος, *Dor.* pro ἀμήχανος, *Theocrit.* 1, 85. Vide in δύσπορος.
'Αμαχεὶ, *adv.* sine pugna, sine controversia.
'Αμαχητὶ, *adv.* idem et ab eod.
'Αμαχὶ, idem.
'Αμάχητος, pro ἀμάχητος, idem quod ἄμαχος No. 2. qui sustineri, inhiberi nequit. Βρέμει δ' ἀμαχήτε δίκαν ὕδατος ῥοτύπε, *Æsch. Sept. ad Thebas,* 84.
"Αμαχος, ῠ, ὁ ἡ, qui non pugnat, non litigiosus; (2) invictus, inexpugnabilis; (3) qui difficulter expugnari potest, qui difficulter fieri potest; difficilis. Ex α et μάχη.
'ΑΜΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, meto; (2) colligo, accumulo; (3) abscindo, demeto; (4) fructum et utilitatem percipio. 'Αμᾶν θέρος ἀλλότριον· ἀμᾶσθαι καρτὸν, κάματον ἀλλότριον εἰς σφετέρην γαστέρα, immittere. Ἰδὲ, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χῶρας ὑμῶν, *Jac.* 5, 4.
'Αμβαίνειν, *Poet.* pro ἀναβαίνειν.
'Αμβάλλω, *differ, fac distuleris,* 2. sing. aor. 2. imper. med. *Dor.* et *Poet* pro ἀναβάλλε. Ab
'Αμβάλλομαι, *differo, Poet.* pro ἀναβάλλομαι.
"Αμβασι, *imposuit in,* 3. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* et *Poet.* pro ἀνέβησε.
'Αμβάσα, *ascendes,* 2. sing. fut. 1. ind. med. *Poet.* et *Dor.* pro ἀναβήσῃ, ab ἀναβαίνω.
"Αμβασις, vid. ἀνάβασις. Πᾶσα δ' ὁρμᾶται κατ' ἀκατυκτήρια φάλαρα πώλων ἄμβασις, *Soph. Œd. Col.* 1068.
'Αμβάτης, vid. ἀνάβατης, sessor, conscensor equi, currus. Τὰς ἄλλας πάντας ἀπηξίε ἀμβάτας, *Arr. Hist. Alex.* 5, 19.
"Αμβη, ης, ἡ, supercilium petræ, superciliosa prominentia petræ, crepido.
"ΑΜΒΙΞ, ικος, ὁ, olla; (2) cadus; (3) calix.
'Αμβλήδην, interrupte, velut alternis, aut cum singultu, de lamentante et plorante, unde et vehementer explicant; item cum proœmio. Vid. ἀναβάλλω (4).
'Αμβλισκάνω, abortior. Τῶν δὲ ἱρώτων τύτων οἱ πολλοὶ ἀμβλισκάνεσι, *Max. Tyr.* 36, 6.
'Αμβλίσκω, abortior. Ab ἄμβλυς, *Plutar.*
'Αμβλόω, ῶ, f. ἀμβλώσω, p. ἠμβλωκα, obtundo et hebeto; (2) abortior, abortum pario. 'Αμβλῦναι γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ, *Theoph.*
'Αμβλυγώνιος, ῠ, ὁ ἡ, obtusum angulum habens. Ex ἄμβλυς et γωνία, *angulus.*
'Αμβλυντικὸς, ἡ, όν, hebetandi vim habens. Ab
'Αμβλύνω, f. υνῶ, obtundo, hebeto; (2) tardo, impetum frango; ἀμβλύνομαι, hebesco, *Gl. V.* 'Αμβλύνειν τὴν δύναμιν, *Plutar.* τὴν ὄρεξιν, τὸ ἄλγος, *Arct.* Ab
'ΑΜΒΛΥ'Σ, εῖα, ὺ, *genit.* έος, είας, έος, obtusus, hebes, cujus acies est obtusa; (2) cæcutiens, cujus acies oculorum obtusa est; (3) languidus, remissus.
'Αμβλυώσις, ωσσα, εν, obscurans, *Man.* Ab ἄμβλυς.
'Αμβλυτέρως, *adv.* obtusius; (2) remissius, negligentius, minus cupide.
'Αμβλύτης, ητος, ἡ, hebetudo; (2) tarditas ingenii, inscitia; (3) remissio animi, ignavia. Ab ἄμβλυς.
'Αμβλυωγμὸς, ῦ, ὁ, hebetudo oculorum. Ab
'Αμβλυωπέω, ῶ, fut. ήσω, cæcutio, sum obtusis et hebetibus oculis. Ab
'Αμβλυωπὴς, έος, ὁ ἡ, hebetem habens oculorum aciem. Ex ἄμβλυς et ὤψ.
'Αμβλυωπία, ας, ἡ, visus obtusus, hebes oculorum acies. Ab
'Αμβλυωπὸς, ῶ, ὁ ἡ, idem quod ἀμβλυωπής.
'Αμβλυώσσω, vel ἀμβλυώττω, fut. ώξω, cæcutio, sum obtusis et hebetibus oculis. Ab ἄμβλυς.
'Αμβλωθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass. v. ἀμβλόω.
'Αμβλωθρίδιον, ῠ, τὸ, partus abortivus; (2) medicamentum ad partum abigendum. Ab ἀμβλόω.
"Αμβλωμα, ατος, τὸ, abortus, *Iles.*; hebetatio, item abortio, *Naz.* Ab ἀμβλόω.
'Αμβλωτὴς, έος, ὁ ἡ, cæcutiens, qui hebetibus est oculis. Ex ἄμβλυς et ὤψ.
'Αμβλώσει, 3. sing. fut. 1. ind. act. v. ἀμβλόω.
"Αμβλωσις, ως, ἡ, et ἄμβλωμα, apud Theophrastum

phrastum excæcatio est oculorum in vitibus. Dicitur etiam de mulieribus abortum parientibus. Ab ἀμβλόω.

'Αμβλωσμός, ῆ, ὁ, abortio; abortus, *Aret.*

"Αμβλωσσος, ὁ ᾗ ἡ, abortiens, *Man.*

"Αμβλωψ, ὁ ᾗ ἡ, cæcutiens, *Eur.* Ex ἀμβλὺς et ὤψ, *oculus.*

'Αμβολάδην, cunctanter differendo; (2) valde, *de aqua ebulliente præ æstu*, Herod. V. ἀναβολάδην.

'Αμβολαδίς, *adv.* summa vi, ope, alte elatis brachiis, vel sic alternis, *Call.*

'Αμβολή, ῆς, ἡ, rejectio, dilatio; (2) agger. Pro ἀναβολή.

'Αμβολιεργός, ῆ, ὁ, dilator operis, cunctator. Ex ἀμβολὴ et ἔργον.

'Αμβολίη, ης, ἡ, dilatio. Ab ἀμβολή.

'Αμβροσία, ας, ἡ, ambrosia, cibus Deorum. Ab ἄμβροτος.

'Αμβροσιᾶν, *ambrosiarum*, gen. plur. *Dor.* pro ἀμβροσιῶν, ab ἀμβροσία.

'Αμβροσιόδμος, ον, ambrosiam redolens. Ex ἀμβροσία et ὀσμὴ, *odor.*

'Αμβρόσιος, ία, ιον, immortalis, divinus; (2) excedens vim et potestatem humanam; (3) dulcis; (4) placidus.

'Αμβροτέω, ῶ, aberro, pro ἀβροτέω, ab ἄβροτη.

"Αμβροτος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, immortalis; (2) divinus; (3) incorruptus. Ex α priv. et βροτὸς, *mortalis*, inserto μ.

'Αμβρότω, aberro. Ab ἀβρότη, *nox*, inserto μ.

'Αμβωμοῖσι, *Poet.* et *Ion.* pro ἀνὰ βωμοῖς.

"ΑΜΒΩΝ, ωνος, ὁ, umbo clypei, et quidquid in plano protuberat; (2) acclivitas et fastigium montis; (3) pulpitum, suggestus, cathedra.

'Αμβώσας, *qui exclamavit*, a. 1. part. act. *Poet.* et *Ion.* pro ἀνεβόησας. ab ἀναβοάω. Ὁ δ' ἀμβώσας εἶπε, *Herodot.* 1, 8.

'Αμὶ, *Dor.* pro ἐμὶ, ab ἐγὼ, *ego.*

'Αμίγαρτος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, immensus, magnus; (2) invidia carens; (3) cui non invidetur; (4) non invidendus, quod carpi et minui ab invidia nequit. (1) πόνον δ' ἀμίγαρτον ὄφελλεν, laborem vero magnum augebat, *Il.* 2, 420. Ex α et μίγας, vel μιγαίρω, *invideo.*

'Αμιγέθες, εος, ὁ ᾗ ἡ, magnitudine carens, tenuis, humilis. Ex α priv. et μιγέθεος.

'Αμίθικτος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, non communis, cujus quis non potest fieri particeps, *Suid.* Ex α priv. et μίθικτος, *particeps.*

'Αμιθίκτως, *adv.* citra participationem, *Suid.*

'Αμιθξία, ας, ἡ, quum quis alicujus rei particeps fieri nequit, *Suid.* Ex α priv. et μίθξις.

'Αμίθοδος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, et ἀμιθόδιστος, *Ern.* via, ratione, arte carens, male ordinatus et digestus. Ex α priv. et μίθοδος, *via.*

'Αμίεινος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, non ebrius; (2) ebrietatem arcens; (3) herba et gemma ebrietati resistens. Ex α priv. et μιθύω, *ebrius sum.*

'Αμίθυστος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisdem.

'Αμιθυσίζω, refero colore aut alia similitudine amethystum.

'Αμίθιτο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἀμείβω

'Αμίβοντες, οἱ, tigna tecti, quæ pedibus distant, capitibus vero sibi invicem obnituntur, trabes ædificium sustinentes. Ὡς δ' ὅτ' ἀμείβοντες, τύς τε κλυτὸς ἥραρε τέκτων, δώματος ὑψηλοῖο, *Il.* 23, 712.

'Αμείβω, fut. ψω, muto, commuto, permuto; (2) alterno; (3) succedo; (4) prætereo, transeo; (5) *med.* remuneror gratiam, par pari refero; (6) respondeo; ἀμείβομαι σε, rependo tibi, *Philox.* Ἀμείβει ὄνομα ἀντὶ ὀνόματος χοῦμα, γῆν τῇ ἀρανῦ· γίνει γενὸς· ἀλλήλες τὴν ὁδὸν ἴσα ἴσοις, τίνα τῆς φιλίας· ἀμείβεται φόνες, vicissim fit cædes: τοιούτοισι ἀμείψατο Κροῖσον, *Herodot.* respondit; χρηστοῖσί τινα, gratiam referre; ἄμειψον δώματα τάδε, domos has exi, *Eurip. El.* 750. In prima significatione accusativus ponitur Latine in ablativo, et genitivus in accusativo. Ἡ λώβη φρένας τῶν νῦν παρεσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαι πόθεν, vel meliori mente eam, quæ nunc adest tibi, cuicuimodi commutasse, *Soph. Trach.* 736. (5) τὸ χρύσιον δὲ τῆς Δίκης δίδοκεν ὅμμα, τὸν δ' ἄδικον ἀμείβεται, *Soph. ex incerta Tragœdia.* Hinc

'Αμείβων, οντος, ὁ, trabs ædificium sustinens.

'Αμειδὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, tristis, non ridens. Ex α priv. et μειδάω.

'Αμείδητος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ab eod.

'Αμείλικτος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, implacabilis, asper, durus, inflexibilis. Ex α priv. et μειλίσσω.

'Αμείλιχος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ab eod.

'Αμεινότερος, pro ἀμείνων, *Alcæ.*

'Αμείνων, ὁ ᾗ ἡ, et τὸ ἄμεινον, ονος, melior, commodior, aptior, potior. Compar. irreg. ab ἀγαθός.

'Αμείρω, privo aliquem portione. Ex α priv. et μείρω, *distribuo.*

'Αμείφθην, aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἠμείφθην.

'Αμείψεται, *transibit*, 3. sing. fut. 1. ind. med. verbi ἀμείβω.

'Αμείψις, εως, ἡ, mutatio; (2) compensatio; (3) responsio. Ab ἀμείβω.

'Αμείωτος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, non imminutus, integer; (2) de quo nihil imminui potest. Ex α priv. et μειόω, *minuo.*

'Αμίλαθρος, ον, extorris, *Man.* Ex α et μίλαθρον.

'Αμίλγις, *Dor.* pro ἀμέλγις. Ab

'ΑΜΕΛΓΩ, f. ξω, mulgeo; (2) fructus immaturos decerpo, ut fur. 'Αμέλγεις τῶν ξένων τὰς καρτέρμες, *Aristoph. Eq.* 326. Μυρίαι ἐτήκασιν, ἀμελγόμεναι γάλα λευκὸν, *Il.* 4, 434.

'Αμελδίω, idem quod ἀμελέω, *Hes.*

'Αμέλει, *ne cura*, 2. sing. imper. act. *contr.* pro ἀμέλει, a verbo ἀμελέω, *non curo*; item *adv.* certe, profecto, utique, plane, sane, omnino. *Gl. V.* etenim, nimirum, ab eod. q. d. noli de hoc, quod aio, animo angi aut dubitare, *Ern.* Unde

'Αμέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria.

'Αμελιτηνία, ας, ἡ, ignavia, negligentia, incogitantia. Ex α priv. et μελετάω, *meditor.*

'Αμελίτητος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, non exercitatus. *Gl. V.* ἀμελίτητον, extemporaneum.

'Αμελιτήτως, sine exercitatione: cum ἔχω, imparatus sum, non exercui me ad hanc rem.

'Αμελίω, ῶ, f. ήσω, supersedeo, curæ non habeo, negligo, contemno. 'Αμελιῶν τῆς ὑγιείας. περί τινος. Πῶς ἐστὶ τοῖς φθινοῦσιν ἀμελεῖν καλόν; *Soph El.* 239. 'Αμελῶ τοῦ ὀργίζεσθαι, missam facio, *Xen.* Οὐκ ἠμελημένοι, non ignobiles, passim apud *Arrianum in Hist. Alex.* Ab ἀμελής.

'Αμελημένος, *neglectus*, part. perf. pass. *Ion.* pro ἠμεληκένος, a verbo ἀμελέω.

'Αμελὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, qui curam non gerit, negligens; (2) qui negligitur, cujus cura non geritur. Ex α priv. et μέλει, *curæ est.*

'Αμελησία, ας, ἡ, securitas. Ab ἀμελέω.

'Αμελητέον, non oportet curare, negligere oportet. Ab eod.

'Αμελητέος, ία, ιον, negligendus, contemnendus. Ab eod.

'Αμελητὶ, *adv.* negligenter, sine cura.

'Αμελλητὶ, sine mora, sine cunctatione. Ab

'Αμέλλητος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, non futurus; (2) non differendus; (3) qui non differtur. Ex α priv. et μέλλω, *futurus sum.*

'Αμελλήτως, *adv.* sine mora.

'Αμέλξης, 2. sing. aor. 1. conj. act. ab ἀμέλγω.

'Αμελξις, εως, ἡ, mulsio. Ab ἀμέλγω.

'Αμελῶς, *adv.* sine cura et studio, negligenter, contemptim. Ab ἀμελής.

"Αμεμπτος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, inculpatus, irreprehensibilis; (2) non querulus. Ex α priv. et μέμφομαι, *queror.*

'Αμέμπτως, *adv.* inculpate, ita ut queri nemo possit; (2) sine querelis.

'Αμεμφὴς, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἄμεμπτος. Hinc

'Αμεμφία, ας, ἡ, nulla querela; (2) probri aut sceleris immunitas; (3) de facto, quod reprehensione caret.

'Αμέμφως, *adv.* sine querela.

'Αμεμψίμοιρος, qui sua sorte contentus est, non queritur de conditione sua.

'Αμενηνὸς, ἡ, ὸν, debilis; (2) evanidus, qui cito perit. Ἀλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅπα. Hanc lectionem mutavit Brunckius, ἐμὲ δ' ἀμενηνὸν, et refert ad socium navalem qui quærebat Ajacem. Sed intelligendus est qui non potest dici ἀμενηνός. Lege minima mutatione ἀλλὰ μεμήνοτα ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅπα, *Soph. Aj.* 900. Ex α priv. et μένος, *robur*, vel μένω, *maneo.* Hinc

'Αμενηνόω, ῶ, fut. ώσω, imbecillem reddo, debilito, *Il.* 13, 562.

'Αμενηνὶ, *adv.* impatienter, *Suid.* Ab ἀμενής.

'Αμέρα, *dies*, *Dor.* pro ἡμέρα.

'Αμέρισι, dat. plur. *Dor.* et *Ion.* pro ἠμέρασις.

'Αμεσβὲς, ἐος, τὸ, nox intempesta. Ab ἀμεσβής.

'ΑΜΕΎΡΓΩ, f. ξω, exsugo, proprie amurcam exprimo; (2) stringo.

'Αμίρδω, fut. σω, privo visu, excæco; (2) obscuro; (3) obtundo. Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσης, spoliaveris, *Hesiod. Scut.* 331. Αὐτὰς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερδῆς, *Il.* 22, 58. Ex α priv. et μέρδω, *intueor.*

'Αμερὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, individuus; (2) indivisus; partes non habens. Ex μέρος. Hinc

'Αμερία ας, ἡ, cum res non habet partes, nec dividi potest.

'Αμερία, ως, *Dor.* pro ἡμερία, dies. Τί δ' ἐνάλλακται τῆς ἀμερίας νὺξ ἥδε βάρος; *Soph. Aj.* 208.

'Αμεριμνάω, ῶ, fut. ήσω, securus sum, animo sum libero. Et

'Αμεριμνία, ας, ἡ, securitas. Ab

'Αμέριμνος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, securus, vacuus curis; (2) neglectus. (3) κῆμαι δ' ἀμέριμνος ἥτως, *Soph. Aj.* 1207. Ex α priv. et μέριμνα, *cura.*

'Αμέριμνον, τὸ, pro ἀμεριμνία, *Herodian.*

'Αμερίμνως, *adv.* sine cura, secure.

'Αμέριος, *Dor.* pro ἡμέριος, humanus, mortalis. Οὐδεὶς ἓθ' ἀμερίων ἀνθρώπων, *Soph. Antig.* 788. 'Αμερίῳ γένναι, *Eurip. Phœn.* 132. Αἵματος ἀμερίῳ, *Id. ibid.* 1513. Vide ἠμέριος.

'Αμέριστος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, individuus, qui dividi nequit, indivisus. Ex α priv. et μερίζω.

'Αμέριστὶ, *adv.* vide ἀμερῶς, *Synes.*

'Αμερμνεὶ, *adv.* citra curam et sollicitudinem. Ex α priv. et μέρμνα, *cura.*

'Αμέρσαι, aor. 1. inf. act. *per Syncop.* pro ἀμερίσαι, ab ἀμερίζω.

'Αμέρσης, 2. sing. a. 1. conj. act. v. ἀμερδω.

'Αμεσίγαμος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, qui nuptiis privat. Ex ἀμείρω, *privo*, et γάμος.

'Αμεσίνοος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, mente privans. Ex νόος, *mens.*

'Αμεσίφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, idem.

'Αμεσῶς, *adv.* non per partes, ex toto, integre. Ab ἀμερὴς.

'Αμερώσας, *qui mansuefecit*, a. 1. part. act. *Dor.* et *Æol.* pro ἡμερώσας, ab ἡμερόω.

"Αμες, νος, *Dor.* pro ἡμεῖς, ab ἐγὼ, *ego.*

"Αμεσος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, medio carens, immediatus.

'Αμέσως, *adv.* sine medio, immediate.

'Αμεταβατος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, intransitivus. Ex α priv. et μεταβαίνω, *transeo.*

'Αμεταβάτως, *adv.* intransitive; (2) perpetuo.

'Αμεταβλητος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, immutabilis.

'Αμεταβόλος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.

'Αμετάγνωστος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, immutabilis, *Philox.* qui sententiam non mutat. Ex α priv. et μεταγιγνώσκω, *sententiam muto.*

'Αμετάδοτος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, qui nihil impertit, haud munificus, avarus; (2) qui cum altero communicari, alteri impertiri nequit, *Ern.* Ex α priv. et μεταδίδωμι, *dono.*

'Αμεταδότως, *adv.* nemini quidquam impertiendo.

'Αμετάθετος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, immutabilis, constans. Ex α priv. et μετατίθημι.

'Αμετακίνητος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, immotus, constans, certus. Ex α priv. et μετακινέω, *commoveo.*

'Αμετακινήτως, *adv.* immutabiliter.

'Αμετάκλητος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, irrevocabilis, qui revocari nequit. Ex α priv. et μετακαλέω.

'Αμετάλητος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, cujus expositio adferri non potest. Ex α priv. et μεταλητός.

'Αμετάλλακτος, ον, immutabilis.
'Αμεταμελήτος, ε, ὁ ἢ ἡ, cujus nos non pœnitet; (2) qui pœnitentia non ducitur. Ex α priv. et μεταμέλομαι.
'Αμεταμελήτως, adv. sine ulla pœnitentia.
'Αμετανόητος, ε, ὁ ἢ ἡ, animum mutare nescius; (2) quem non pœnitet. Ex α priv. et μετανοέω, resipisco.
'Αμετανοήτως, adv. sine ulla pœnitentia; (2) non mutato animo, firma sententia.
'Αμετάπειστος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui in aliam sententiam traduci, ab sententia deduci, non potest. Ex α priv. et μεταπείθω.
'Αμεταπειστως, adv. pertinaciter, contumaciter.
'Αμετάπλαστος, ε, ὁ ἢ ἡ, non transformatus; (2) qui transformari nequit. Ex α priv. et μεταπλάσσω, transformo.
'Αμεταπείνητος, ε, ὁ ἢ ἡ, immutabilis. Ex α priv. et μεταποέω, muto.
'Αμετάπτωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui cadere seu offendere nequit; (2) constans, immutabilis. Ex α priv. μετὰ, et πταίω, laburo.
'Αμετάπτωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui transire in aliam speciem ac degenerare nequit; (2) immutabilis. Ex α priv. et μεταπίπτω.
'Αμεταπτώτως, adv. sine lapsu.
'Αμετάστατος, ε, ὁ ἢ ἡ, immutabilis, constans. Ex α priv. et μεθίστημι, muto.
'Αμεταστρεπτεί, et -στρεπτί, sine conversione. Oculo irretorto, *Plut. de Leg.* 10. Continuato cursu. Εἰς Ἑλάτειαν ἀμεταστρεπτεὶ διέδραμεν, *Appian. Syr.* 20. Ex α priv. et μεταστρέφω.
'Αμετάστροφος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui converti nequit, immutabilis. Ex iisd.
'Αμετάστρεπτος, ε, ὁ ἢ ἡ, immutabilis, mutationis seu conversionis expers; (2) inexorabilis, inflexibilis. Ex α priv. et μεταστρέφω.
'Αμετάστροπος, idem et ex iisdem.
'Αμετάφορος, ε, ὁ ἢ ἡ, immutabilis, qui transferri nequit. Ex α priv. et μεταφέρω.
'Αμεταχείρ ιστος, ε, ὁ ἢ ἡ, intractabilis. Ex α priv. et μεταχειρίζω, tracto.
'Αμετέρα, nostra, Dor. pro ἡμετέρα.
'Αμετιώρητος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui non movetur leviter, constans, firmus, *Suid.* Ex α priv. et μετιωρίζω.
'Αμέτοχος, ε, ὁ ἢ ἡ, non particeps, expers.
'Αμέτρητος, ε, ὁ ἢ, ἡ, immensus, immodicus. Ex α priv. et μετρέω, mensuro, metior.
'Αμετρήτως, adv. sine mensura, sine modo.
'Αμετρὶ, adv. idem.
'Αμετρία, ας, ἡ, excessus mensuræ, immodicitas; (2) intemperies. Ab ἄμετρος.
'Αμετροβαθὴς, ες, ὁ ἢ ἡ, immense profundus. Ex ἄμετρος et βάθος.
'Αμετρόβιος, ον, longævus, *Man.*
'Αμετροεπὴς, ες, ὁ ἢ ἡ, sine modo loquax, immoderatus in verbis. Ex ἔπω, loquor.
'Αμετρόκακος, ε, ὁ ἢ ἡ, plus quam dici potest malus, qui est malitia immensa. Ex ἄμετρος et κακὸς, malus.
'Αμετρολογίω, sum loquax, garrio.
'Αμετροπότης, ε, ὁ, immodice bibens, *Ep.*
"Αμετρος, ε, ὁ ἢ ἡ, mensura carens; (2) certam mensuram non habens; (3) immoderatus, immodicus. *Gl. V.* abnormis, enormis. Ex α priv. et μέτρον.
'Αμέτρως, adv. immodice, infinite.
'Αμευσιπὴς, ες, ὁ ἢ ἡ, respondens verbis seu sermonibus, mutuos sermones reddens, mutuo compellans. Ex ἀμεύω et ἔπω.
'Αμεύσιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, pertransibilis, pervius. Ab ἀμεύω.
'Αμευτίπορος, ε, ὁ ἢ ἡ, gressus repetens. Ex ἀμεύω et πόρος, transitus.
'ΑΜΕΤ'Ω, f. σύσω, transeo, pertranseo, vado; (2) muto, idem quod ἀμείβω.
"Αμη, ης, ἡ, falx; (2) ligo. Ab ἀμάω.
'Αμῆγε, adv. ubique; (2) quoquo modo; (3) quodammodo, quadantenus. Ab ἀμὸς.
'Αμηγίπη, adv. idem et ab eod.
'Αμηγίποι, adv. quemcunque ad locum.
'Αμηγίπου, adv. ubique, ubivis.
'Αμηγίπως, adv. aliquo modo.
'Αμὴν, adv. Hebr. vere. *Gl. V.* certe.
"Αμηνις, ὁ ἢ ἡ, non iratus, ira vacuus. "Ιλιον καὶ ἄμηνιν, *Joseph. Antiq.* 19, 4, 6.
'Αμήνιτος, ε, ὁ ἢ ἡ, non iratus, ira vacuus. Ex α priv. et μηνίω, irascor.
'Αμηνίτως, adv. sine ira, animo placido.
'Αμήρυτος, ε, ὁ ἢ ἡ, colo non deductus; (2) imperfectus; (3) multus, perpetuus, evolvi ad instar glomeris, et explicari non facilis. Ex α priv. et μηρύω, revolvo, filum deduco.
"ΑΜΗΣ, ητος et ε, ὁ, genus placentæ lacteæ.
'Αμήσεις, 2. sing.fut. 1. ind. act. v. ἀμάω. Unde
'Αμητὴρ, ῆρος, ὁ, messor; (2) deletor.
'Αμητίσκος, ε, ὁ, parvus ἄμης. Dim.
"Αμητος, ε, ὁ, messis; (2) ipsa metendi actio. Ab ἀμάω, meto.
'Αμητὸς, οῦ, ὁ, messis tempus. Ab eod.
'Αμήτωρ, ορος, ὁ, qui caret matre; sive sine matre natus, ut Minerva; sive matre orbatus; (2) matrem sævam seu negligentem habens; (3) obscura et sordida matre natus; (4) cujus mater ignoratur. (1) Θυγατρὶ ἀμήτορι, *Herodot.* 4, 154. (5) ἀμήτορα μητέρα, matrem non-matrem, *Oppian. Cyneget.* 1, 261. A μήτηρ.
'Αμηχανίω, ῶ, fut. ήσω, sum inops consilii, sum anxius animi; (2) non possum. 'Αμηχανεῖν τῷ ἔρωτι, περί τινος, τοῦτο. "Ενθα ἀμηχανέουσι χρήματος ἕδενὸς, *Herodot.* Ab ἀμήχανος.
'Αμηχανὴς, ες, ὁ ἢ ἡ, inops consilii, anxius.
'Αμηχάνητος, ον, invictus.
'Αμηχανία, ας, ἡ, mentis et consilii inopia; (2) difficultas et angustiæ rerum. (2) τὸν ἀμηχανίας ἔχουσα δυσπέρατον αἰῶνα, habens vitam ægre transigendam egestatis plenam. *Eurip. Med.* 647.
'Αμηχανίη, inopia consilii, *Ion.* pro ἀμηχανία.
'Αμηχανοεργὸς, ὸν, male fabricans machinas, epith. Satyrorum, *Hes.*
'Αμηχανοστατεῖσθαι, male fabricari machinas, vel ineptas machinas conficere. Ex α priv. et μηχανοποιὸς, *machinarum fabricator.*
'Αμήχανος, ε, ὁ ἢ ἡ, cui nullum commentum suppetit ad aliquid agendum; stupidus, minime solers; (2) nullis machinis expugnabilis; omnia artificia et commenta superans et irrita reddens; invictus; (3) cujus magnitudo æstimari non potest; singularis etiam in malis rebus; (4) impossibilis. *Gl. V.* intractabilis. Ex α priv. vel κυκὼν notante, et μηχανή.
'Αμηχάνως, adv. nullo modo.
'ΑΜΊΑ, ας, ἡ, piscis genus.
'Αμίαντος, ε, ὁ ἢ ἡ, immaculatus, impollutus, purus, de luce; (2) lapis ex quo fila duci possunt, et telæ fieri; quæ comburi non possunt. Ex α priv. et μιαίνω, polluo.
'Αμιγὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, non mixtus, purus, sincerus. Ex α priv. et μίγνυμι, misceo.
'Αμιγῶς, immixtim. *Gl. V.* citra mixturam, pure. A præc.
'Αμίδεος, semideus, Dor. pro ἡμίθεος.
'Αμιθρεῖν, per Metath. pro ἀριθμεῖν, *Hes. ex Call.*
'Αμικτος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἀμιγὴς; (2) abhorrens ab alio; (3) inhospitalis, difficilis aditu, trux; (4) qui commerciis caret. (3) δίφυῆ τ' ἄμικτον, *Soph. Trach.* 1095. (4) οἳ πάντα ἄμικτα καὶ ἄσπλωτα ταῖς πόλισιν εἰς ἀλλήλους ἱστόουν, *App. Mithr.* 119.
'Αμίκτως, adv. sine mistura, pure, sincere.
"ΑΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, certamen, contentio; (2) studium.
'Αμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, certo, contendo, enitor; (2) æmulor, invideo. 'Αμιλλᾶσθαι πρός τινα, τινὶ περί τινος, τόνδε λόγον, πρὸς τὴν τύχην, ἐπὶ τὰ θηρία, ὑπέρ τινος, περὶ δίξης, ἵπποις. Τόνδ' ἀμιλλῶμαι λόγον, *Eurip. Hec.* 277. Γέροντι δίῳ ἀμιλλᾶται ποδὶ, *Eurip. Or.* 456; (3) contendo, comparo, *et in passivo* comparor. (3) μόνον δέ φασι τοῦθ' ἁμιλλᾶσθαι βίῳ, γνώμην δικαίαν, ὅτῳ παρῇ, animum comparari cum vita, *Eurip. Hipp.* 426. Ab ἅμιλλα. Hinc
'Αμίλλημα, ατος, τὸ, certatio, contentio.
'Αμιλλητὴς, ῆρος, ὁ, certator, contentiosus, qui succedit. Τροχοὶ ἀμιλλητῆρας ἡλίου, rotarum solarium vices, *Soph. Antig.* 1065.
'Αμιλλητήριον, ε, τὸ, locus in quo certatur.
'Αμιλλητικὸς, ὴ, όν, ad pugnam aptus, pertinens.
'Αμιλλῶ, imperat. *contract.* pro ἀμίλλαε. "Αλλως ἀμιλλᾶ ταῦτ', *Eurip. Iphig. in Aul.* 309.
'Αμιμητόβιος, ε, ὁ ἢ ἡ, inimitabilem vivens vitam. Ex ἀμίμητος et βίος, vita.
'Αμίμητος, ε, ὁ ἢ ἡ, inimitabilis.
'Αμῖν, nobis, dat. pl. *Dor.* pro ἡμῖν.
'Αμιξία, ας, ἡ, dicitur esse inter eos, quibus nihil est commercii; (2) confusio, *Polyb.* (3) truculentia animi et morum, abhorrens ab hominum congressu. Ex α priv. et μίξις.
"Αμιππος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui cum equis est, equis adjunctus; et in plur. ἄμιπποι, pedites equitibus juncti; (2) ipsi equi copulati sine rheda, equi desultorii; (3) equites desultorii; (4) celeritatem equorum cursu æquans. (4) ἄμιππος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου, *Soph. Antig.* 985. Ex ἅμα et ἵππος.
'ΑΜΙ'Σ, ίδος, ἡ, vas urinarium, matula.
'Αμίσαλλος, ε, ὁ ἢ ἡ, difficilis et morosus, *Etymol.* Ex α priv. μίσγω, misceo, et ἄλλος, alius; quasi qui aliis non miscetur.
'Αμισγὴς, ὲς, idem quod ἀμιγὴς, *Nic.*
'Αμισὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, carus, sine odio, non odiosus. Ex α priv. et μῖσος, odium.
'Αμισθὶ, adv. gratis, sine mercede.
'Αμισθὶ, adv. idem. Ab
"Αμισθος, ε, ὁ ἢ ἡ, mercedem non merens, mercede non redemptus aut redimendus, gratuitus; (2) non mercenarius, stipendio carens, mercedis expers. Ex α priv. et μισθός.
'Αμίσθωτος, ον, mercede non conductus; (2) non corruptus, de judice.
'Αμίσυλλος, ε, ὁ ἢ ἡ, nondum sectus in frusta. Ex α priv. et μισύλλω.
"Αμισχος, ε, ὁ ἢ ἡ, carens pediculo sive caule.
"Αμιτρος, ε, ὁ ἢ ἡ, mitram seu zonam non habens. Epith. virginis immaturæ. Ex α priv. et μίτρα.
'Αμιτροχίτων, ωνος, ὁ ἢ ἡ, cujus tunica cincta non est. Ex α priv. μίτρα, et χιτών.
'Αμιχθαλόεις, όεσσα, όεν, inaccessus, importuosus. Ex ἄμικτος et ἅλς, mare.
"Αμμα, ατος, τὸ, nexus, vinculum, amentum. Ab ἅπτω, necto.
"Αμμας, νος, acc. plur. *Æol.* pro ἡμᾶς.
'Αμματίζω, necto. 'Αμματίσας περὶ σῶμα περιτειῶνα τὸν ὀρθὸν, *Vetus Poeta de Viribus Herbarum.*
"Αμμι, νις, acc. plur. *Poet.* pro ἡμᾶς.
'Αμμίγα, permagnum, *Poet.* pro ἀνὰ μίγα.
'Αμμίνας, *qui expectavit*, a. 1. part. act. *Poet.* pro. ἀναμείνας, a verbo ἀναμένω.
"Αμμεναι, *satiatum esse*, præs. infin. pass. *Dor.* pro ἆσαι, a verbo ἄω.
"Αμμενος, *sedens*, præs. part. med. *Dor.* pro ἥμενος, ab ἧμαι.
'Αμμένομεν, *expectamus*, 1. plur. præs. ind. act. *Æol.* et *per Syncop.* pro ἀναμένομεν.
'Αμμένω, pro ἀναμένω, moror: *apud tragicos.* Οὐ μακρὰν ὅτ' ἀμμένει, *Soph. El.* 1389.
'Αμμέων, *nostri*, gen. pl. *Æol.* pro ἡμῶν.
"ΑΜΜΙ, ιος, τὸ, nomen seminis cujusdam cumino minoris. *Angl.* BISHOPSWEED.
"Αμμιγα, adv. simul, una cum, quasi mixtim, *Nic.* promiscue, *Apoll. Rhod.* 1, 572. Quasi ex ἀνὰ et μίγνυμι, misceo.
'Αμμίγδην, adv. *Poet.* pro ἀναμίγδην, idem.
"Αμμιν, seu ἄμμι, dat. plur. *Dor.* pro ἡμῖν.
"ΑΜΜΙΟΝ, ε, τὸ, minium.
'Αμμίξας, *qui miscuit*, a. 1. part. act. *Poet.* pro ἀναμίξας, a verbo ἀναμίγνυμι.
'Αμμοβάτης, ε, ὁ, per arenam incedens; (2) dipsas, serpentis genus. Ex ἄμμος, arena, et βαίνω, vado, incedo.
'Αμμοδύτης, ε, ὁ, arenam subiens, serpens quidam. *Gl. V.* arenarius serpens. Ex ἄμμος et δύω, subeo.
'Αμμοδυώτης, ε, ὁ, idem et ex iisd.
'Αμμοιρία, ας, ἡ, infortunium, calamitas. Ab
"Αμμοιρος, ε, ὁ ἢ ἡ, expers, non particeps; (2) immortalis, lethali fato non obnoxius, *Hes.*

Hes. (3) orbus, orba. (3) ἡμεῖς δὲ πιντήκοντά γ' ἄμμοιροι τέκνων, *Eurip. Hec.* 421. Ex α priv. et μοῖρα, *pars*, item *fatum*.

'Αμμοκονία, ας, ἡ, arena calci admixta.

'Αμμόνιτρον, ου, τὸ, arena nitro immista. Ex ἄμμος et νίτρον, *nitrum*.

'Αμμοσία, ας, ἡ, infortunium. Ab

"Αμμορος, ου, ὁ ᾗ ἡ. V. ἄμοιρος.

"Αμμος, ου, ἡ, arena, sabulum. A ψάμμος.

'Αμμόχρυσος, ου, ὁ, gemma, in qua aurum videtur arenis mistum. Ex ἄμμος. Unde

'Αμμώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, arenosus, sabulosus.

"ΑΜΝΑΜΟΣ, ου, ὁ, nepos, *Suid. Etymolog.* (2) omninoque proles, filius.

'Αμνάμων, *immemor*, *Dor.* pro ἀμνήμων.

'Αμνάς, άδος, ἡ, agna. Ab ἀμνός, *agnus*.

'Αμνάσει, *in mentem revocabit*, 3. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* et *per Syncop.* pro ἀναμνήσει.

"Αμναρος, *ignotus*, *Dor.* pro ἄμνηστος.

'Αμνῖνος, είᾳ, ῖνον, agninus.

'Αμνή, ῆς, ἡ, agna.

'Αμνημόνευτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, immemorabilis; (2) immemoratus, silentio præteritus. Ab

'Αμνημονεύω, non memoro, mentionem non facio; (2) obliviscor. 'Αμνημονεύειν τῶ καθήκοντος. Ab ἀμνήμων.

'Αμνημονίσω, ῶ, fut. ήσω, immemor sum.

'Αμνημοσύνη, ης, ἡ, oblivio.

'Αμνημόνως, *adv.* sine recordatione. Ab

'Αμνήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, immemor, obliviosus. "Ιν' ἀμνήμων τύχη γένοιτο, in oblivionem abiret, *Eurip. Phœn.* 64. Ab α et μνάω.

'Αμνησικακέω, ῶ, fut. ήσω, illatæ injuriæ obliviscor; (2) non ulciscor.

'Αμνησικακία, ας, ἡ, injuriæ oblivio. Ab

'Αμνησίκακος, ου, ὁ ᾗ ἡ, injuriæ immemor, *Suid.* (2) vindictæ non studiosus.

'Αμνησικάκως, *adv.* sine illatæ injuriæ memoria, *Suid.*; (2) absque vindictæ studio.

'Αμνηστία, ας, ἡ, oblivio præteritorum, sc. injuriarum, &c. Ab ἄμνηστος.

'Αμνήστευτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, innuptus, -a. Ex α priv. et μνηστεύω, nuptias ambio.

'Αμνηστέω, immemor sum, obliviscor, *in passivo* ἀμνηστέμενα, oblivioni tradita.

'Αμνηστία, ας, ἡ, abolitio, *Philox.* Idem quod ἀμνηστία.

"Αμνηστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, oblivione deletus. Ex α priv. et μνάομαι, *recordor*.

"ΑΜΝΙΟΝ, ου, τὸ, membrana fœtum involvens; (2) vas ad excipiendum sanguinem.

'Αμνίς, ίδος, ἡ, agna. Ab ἀμνός.

'Αμνοκόστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pastor seu tonsor ovium. Ex κόπτω, *Hes.* sed vox est suspecta, *Ern.*

'Αμνοκῶν, ῶντος, ὁ, agni mentem habens; (2) simplex, fatuus, vox comica. Ex ἀμνός et κοέω, pro νοέω, *intelligo*.

'ΑΜΝΟΣ, ῦ, ὁ, agnus.

'Αμνοφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, ovis fœta. Ex φέρω.

'Αμογητί, *adv.* sine labore. Ab

'Αμόγητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, indefessus. Ex α priv. et μογέω, *laboro*.

'Αμόθεν, unde? (2) ab aliqua parte, ex parte.

'Αμοῖ, usquam. Ab ἀμός.

'Αμεῖ, *adv.* in aliquem locum. Ab ἀμῆ.

'Αμοιβάδιος, ον, idem quod ἀμοιβαῖος, *Gyp.*

'Αμοιβαδὶς, *adv.* vicissim, alternatim.

'Αμοιβαδὶν, *adv.* idem et ab eod. *Gl. V.* invicem, alternatim.

'Αμοιβαῖος, αία, αῖον, et ἀμειβαῖος, ου, ὁ ᾗ ἡ, alternus, mutuus, quod permutari potest.

'Αμοιβαίως, *adv.* alternis, vicissim; alternatim, *Gl. V.*

'Αμοιβὰς, άδος, ἡ, mutatoria. Ab

'Αμοιβὴ, ῆς, ἡ, mutatio, permutatio; (2) vicissitudo; (3) compensatio, retributio; *Gl. V.* vicis, talio. Ab ἀμείβω.

'Αμοιβηδὸν, *adv.* vicissim, per vices, alternatim. Ab ἀμοιβὴ.

'Αμοιβηδὶ, *adv.* idem.

'Αμοιβηδὶς, *adv.* idem, *Hom.*

'Αμοιβηδὸν, *adv.* idem.

'Αμοιβὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, mutuus. Ab ἀμείβω.

'Αμοιρέω, ῶ, fut. ήσω, expers sum, careo, destituor. 'Αμοιρεῖν τῆς ἀληθείας, συμφορᾶς, χάριτος. Ab ἄμοιρος.

'Αμοίρημα, ατος, τὸ, quando quis exsors est rei; (2) infortunium, in eo genere.

"Αμοιρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, expers, carens; (2) expers communis juris, *Soph. Œd. Tyr.* 248. Ex α priv. et μοῖρα, *sors*.

'Αμολγάζω, meridior, *Hes.* Ab ἀμολγός.

'Αμολγαῖος, αία, αῖον, lacteus, qui mulgetur, pastoritius. Ab ἀμέλγω, *mulgeo*.

'Αμολγιὺς, ίως, ὁ, mulctra. *Gl. V.* mulctrale. Ab eod.

'Αμόλγιον, ου, τὸ, mulctra. "Αλλος ἀμέλγιον εἶχε, *Theocrit.* 25, 106. Ab ἀμέλγω.

'Αμολγὸς, οῦ, ὁ, tempus quo mulgetur; (2) vespera; (3) nox extrema. Ab eod.

'Αμόλυντος, ου, ὁ ᾗ ἡ, impollutus, intemeratus, *Gl. V.* Ex α priv. et μολύνω, *polluo*.

'Αμομφήτος, ου, et

"Αμομφος, ου, inculpatus, non reprehendendus. Ab α et μέμφομαι.

'Αμὸν, *nostrum*, *Dor.* pro ἡμέτερον.

'ΑΜΟ'ΡΑ, ας, ἡ, similago cocta cum melle.

'Αμορβαῖος, ου, ὁ ᾗ ἡ, tenebricosus, obscurus; (2) pastoralis. Ab ἀμορβός. Unde

'Αμορβὰς, άδος, ἡ, pedissequa, sectatrix, comes.

'Αμορβεύω, f. εύσω, sequor, adsector, comitor.

'Αμορβὴς, et ἀμορβὶς, media nox, *Etym.* Ex α intens. et ὀρφνὴ, quasi ἀμορφής.

'Αμόρβιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, tenebricosus. Ab

'ΑΜΟΡΒΟ'Σ, ὁ, comes, adsecla, sectator; (3) pastor gregem sequens et coram se agens, *Ern.*

'Αμοργιὺς, ίως, ὁ, qui quasi exsugit seu exprimit oleas, unde fit amurca. Ab

'Αμόργη, ης, vel ἀμοργὴ, ῆς, ἡ, amurca, oleæ expressæ recrementum; (2) herba quædam purpurea. Ab ἀμέργω, *exsugo*.

'Αμοργίδιον, ου, τὸ. Dim. ab ἀμοργίς.

'Αμόργινος, ου, ὁ ᾗ ἡ, purpureus, ruber.

'Αμοργὶς, ίδος, ἡ, vestimentum purpurei coloris.

'Αμοργὸς, ὴ, ὸν, qui exsugit; *tropice*, hirudo ærarii reip.; (2) frondator, lignator. Ab ἀμόργη.

'Αμορία, ας, ἡ, confinium. Ex ἅμα, *simul*, et ὅρος, *terminus*.

'Αμορίτης, ου, ὁ, panis mellitus et dulciarius. Ab ἀμόρα.

'Αμορμιύω, idem quod ἀμορξιύω.

"Αμορος, ου, ὁ ᾗ ἡ, expers, infelix, non particeps; (2) infortunatus, calamitosus. (1) Στείχω διστῶν ἄμορος πέτεων, *Eurip. Med.* 1395. Ex α priv. et μόρος, *portio*, *fatum*.

'Αμορφίτερος, deformior. Ab ἄμορφος.

'Αμορφία, ας, ἡ, deformitas, deformatio, *Gl. V.* "Ω παράλογόν μοι σὴ φασῖς' ἀμορφία, præter opinionem, *Eurip. Or.* 391. Ab

"Αμορφος, ου, ὁ ᾗ ἡ, formam non habens, informis, deformis, squalidus, incultus. "Οσαι δὲ ἄμορφοι αὐτέων εἰσὶ, *Herodot.* 1, 199. Ex α priv. et μορφὴ, *forma*.

'Αμόρφως, *adv.* deformiter, turpiter.

'Αμόρφωτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui formatus non est, formam suam justam non habens, non elaboratus. Ex α priv. et μορφόω.

"Αμος, ὁ, *per Syncop.* pro ἄμαθος, arena.

'ΑΜΟ'Σ, ᾱ, ὁ, cum spiritu levi, *Attic.* unus, aliquis; (2) meus, noster. (2) Δίχομαι χειρὶ δάμασί σ' ἀμοῖς, recipio manu et in ædes meas, *Theocr.* 8, 1175.

'Αμὸς, cum spiritu aspero, *Doric.* pro ἡμέτερος, noster. Τίς ἰπάκοος ἔσσται ἀμῶν; quis noster auditor erit? *Theocr.* 8, 25.

"Αμοτον, *adv.* vehementer, cupide. "Ερις ἄμοτον μεμανῖα, insatiabiliter furens, *Il.* 4, 440. Ab

"Αμοτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, quod linimentis vulnerariis oppleri nequit; (2) inexplebilis, insatiabilis; (3) vehemens. Ex α priv. et μοτὸς· potius ab antiquo μίτω, *metior*, Ern.

'Αμουσία, ας, ἡ, imperitia, inelegantia; (2) discrepantia modulorum musicorum.

'Αμουσολογία, ας, ἡ, inerudita et intempestiva oratio. Ex ἄμουσος et λόγος, *oratio*.

"Αμουσος, ου, ὁ ᾗ ἡ, Musis non initiatus; (2) musicorum modulorum imperitus; (3) indoctus, rudis; (4) insulsus, illepidus, rusticus; absonus. Superl. ἀμουσατάτος. 'Αμουσατάτοις σὺν ᾠδαῖς, *Eurip. Phœn.* 814. Ex α priv. et μοῦσα, *musa*.

'Αμούσως, *adv.* imperite, inscite, illepide.

'Αμοχεῖ, *adv.* citra laborem. Et

'Αμοχεὶ, *adv.* idem. Ab ἄμοχθος.

'Αμοχθήτος, laboris expers. Στεῦνοι δ' ἀμοχθήτοισι ὀπωπαῖς, nullo indagant labore oculorum, *Oppian. Cyneget.* 1, 455.

"Αμοχθος, ου, ὁ ᾗ ἡ, labore carens, laboris expers. Ex α priv. et μόχθος, *labor*.

'Αμόχθως. Vide ἀμοχεῖ, *Man.*

'Αμπαιανίζω, f. ίσω, pæanem recanto. Ex ἀνὰ et παιανίζω, *pæanem canto*.

"Αμπαιδες, ων, οἱ, puerorum curatores apud Lacedæmonios. Ex ἀνὰ et παῖδες, *pueri*.

'Αμπαλίνορος pro ἀναπαλίνορος, qui rursus obit. Οὐ πρὶς γυναικὸς ὄχλος· εἶπαδ', ὦ κόρη, ἄπιθ' ἀμπαλίνορος. Sic legendus locus *apud Suid.* in 'Αμπαλίνωρος vel potius ἀμπαλίνορος.

'Αμπάλλω pro ἀναπάλλω, quod vide.

"Αμπαλος, *resortitio*, *Poet.* pro ἀνάπαλος.

'Αμπαλῶν, a. 2. part. act. *Poet.* pro ἀναπαλών.

'Αμπαύω, vide 'Αναπαύω, et sic etiam cætera, in quibus αμ per Syncopen ponitur pro ἀνά. 'Αμπαύεσθαι ἐπὶ τῆς κλίνης, *Herodot.*

'Αμπεδιηρὴς, ὶς, campestris, *Æsch.* A πεδίον.

'Αμπεδίον, *per campum*, *Poet.* pro ἀνὰ πεδίον. *Il.* 5, 87.

'Αμπερᾶς, *transgressus*, aor. 1. part. act. *Poet.* pro ἀναπερᾶς.

'Αμπέλαγος, *Poet.* pro ἀνὰ πέλαγος, in pelago, *Apoll. Rhod.* 4, 1744.

'Αμπέλειος, ου, ὁ ᾗ ἡ, viteus, vitigineus, vinealis. Ab ἄμπελος. Unde

'Αμπελιὼν, ῶνος, ὁ, vinetum, vinea.

'Αμπελικὸς, ὴ, όν, vinearius, *Gl. V.*

'Αμπέλινος, ου, ὁ ᾗ ἡ, et ἀμπέλινος, ίνη, ινον, viteus, vinealis.

'Αμπέλιον, ου, τὸ, viticula, Dim.

'Αμπελὶς, ίδος, ἡ, vitis, *Gl. V.* viticula; (2) avis quædam.

'Αμπελῖτις, ίδος, ἡ, vinealis.

'Αμπελογενὴς, ους, ὁ ᾗ ἡ, vitigineus, vites gignens. Ex ἄμπελος et γίνομαι, *nascor*.

'Αμπελόεις, όεσσα, όεν, vitifer. Ab ἄμπελος.

'Αμπελοεργὸς, *contr.* ἀμπελουργὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, vinitor. Ex ἄμπελος et ἔργον, *opus*.

'Αμπελόκαρπον, ου, τὸ, herba quædam; (quæ et ἀπαρίνη, *Diosc.*) Ex ἄμπελος et καρπός.

'Αμπελολευκὴ, ῆς, ἡ, alba vitis: sic dicta vel a qualitate coloris, vel quod ejus radix contrita et corpori infricata, teneriorem et candidiorem reddat cutem.

'Αμπελομιξία, ας, ἡ, commistio cum vitibus. Ex ἄμπελος et μίγνυμι, *misceo*.

'Αμπελόπρασον, ου, τὸ, porrum agreste, quod nascitur in vineis; species allii. Ex ἄμπελος et πράσον, *porrum*. *Angl.* VINE-LEEKE.

"ΑΜΠΕΛΟΣ, ου, ἡ, vitis; (2) vinea.

'Αμπελουργεῖον, ου, τὸ, vinea.

'Αμπελουργέω, ῶ, f. ήσω, vites colo, vel puto, vinitorem ago; (2) ex aliquo prædari, cum accus. 'Αμπελουργοῦσί τινες τὴν πόλιν, *Æschin.* Ex ἄμπελος et ἔργον.

'Αμπελουργία, ας, ἡ, vineæ cultura.

'Αμπελούργημα, ατος, τὸ, idem.

'Αμπελουργικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars vitium colendarum. Ab

'Αμπελουργὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, vinitor.

'Αμπελοφάγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, vites rodens, exedens.

'Αμπελοφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, vitifer, vini ferax.

'Αμπελοφύτης, ου, ὁ, vitisator. *Gl. V.* Ex ἄμπελος et φύω, *sero*.

'Αμπελόφυτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, vitibus consitus. Ex ἄμπελος et φύτος, *satus*.

'Αμπελοφύτωρ, ορος, ὁ, vitium sator.

'Αμπελὼδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, vinealis, *Gl. V.*

'Αμπελὼν, ῶνος, ὁ, vinea. Ab ἄμπελος.

'Αμπέλως, acc. pl. *Dor.* pro ἀμπέλους.

"Αμπιμψας, *remisisti*, 2. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἀναπίμψας, ab ἀναπίμπω.

'Αμπισαλὼν, *sursum vibrans*, a. 2. part. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἀναπαλὼν, ab ἀναπάλλω.

'Αμπίσαι, *induisse*, a. 2. inf. act. *Lacon.* vel *Æol.* pro ἀμφίεσαι, ab inus. ἀμπίω, pro ἀμφιέννυμι.

'Αμπίστασον, *fac explicueris*, 2. sing. a. 1. imperat. act. *Poet.* pro ἀναπίτασον, ab ἀναπιτάζω.

'Αμπιχόνη, ης, ἡ, cultus corporis, vestitus; (2) vestimentum, indumentum exterius.

'Αμπίχονον, ου, τὸ, indumentum. Ab

'Αμπίχω, f. ἀμφίξω, circumdo, occupo; (2) induo, amicio. Πίπλως ποικίλως ἠμπίσχητο, induit, *Eurip. Med.* 1162. Ex ἀμφὶ et ἔχω, *habeo.*

'Αμπνδάω, pro ἀναπηδάω. *Hom.*

'Αμπισχνεῖσθαι, idem. Ex ἴσχω, pro ἔχω.

'Αμπίσχω, idem et ex iisdem. Σπέπος ἀμπίσχων, *Eurip. Hipp.* 192. Γένυ σὸν ἀμπίσχειν χερί, *Id. Suppl.* 165. Σὴν σάρκα ἀμφίξει καλῶς, *Id. Cycl.* 343.

Αμπλακίω, f. ήσω, erro, pecco. aor. 2. ἡμπλάκον· aberro, frustror. Κἀμπλάκω τῆ σῆ μόρῳ; si tua sorte frustror, *Soph. Antig.* 560. Εἰ τοῦδ' ἥμπλακον, *Id. ibid.* 910. Ἥμπλακε, ictu aberravit, *Id. ibid.* 1234. Ὅς ἀείσης ἀμπλακὼν ἀλόχου, *Eurip. Alc.* 241. Ab inusitat. πλακίω.

'Αμπλάκημα, ατος, τὸ, peccatum. A præc.

'Αμπλάκητος, ου, ὁ ἡ ἡ, non aberrans; pro ἀναπλάκητος, q. v. vel potius ἀπλάκητος, *Ern.*

'Αμπλακία, ας, ἡ, erratum, peccatum, *Poet.*

'Αμπλάκιον, ου, τὸ, peccatum, erratum. Τὸ δὴ πάσαις ἀλόχοις ἴσχειον ἀμπλάκιον, *Pind. Pyth. Od.* 11, 41.

'Αμπλάκιος, ου, ὁ ἡ ἡ, peccato carens, justus.

'Αμπλακὼν, a. 2. part. act. ab ἀμπλακίω.

'Αμπνοὴ, ἡ, *Ion.* pro ἀναπνοὴ, respiratio. 'Αμπνευὰς ἔχειν, vitales auras carpere, *Soph. Aj.* 417.

'Αμπνύνθη, *respiravit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἀνεπνύνθη, a verbo ἄμπνυμαι, *respiro.*

'Αμπολεῖν, pro ἀναπολεῖν, ab ἀναπολέω.

'Αμπόλιν, *per urbem*, *Ion.* pro ἀνὰ πόλιν.

'Αμπρεύω, f. εύσω, traho more boum seu jumentorum; (2) bajulo. Ab

ΑΜΠΡΟΝ, ου, τὸ, funis quo boves onera trahunt; helcium.

'Αμπτάμενα, *revolantia*, a. 2. part. med. *Poet.* pro ἀναπτάμενα, ab ἀνίπταμαι, *revolo.*

'Αμπυγμῶν, ονος, ὁ· vide ἄμπυξ, *Nic.*

'Αμπυκάζω, f. άσω, religo comas, jubas; (2) freno; (3) corono. Ab ἄμπυξ.

'Αμπυκίζω, f. ίσω, comas religo et adstrictas teneo. Ab eod.

'Αμπυκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἄμπυξ in equis.

'Αμπυκτήριος, equus cui comæ religantur funiculo aurato. 'Αμπυκτήρια φάλαρα, phaleræ, *Soph. Œd. Col.* 1068.

ΑΜΠΥΞ, υκος, ὁ, funiculus auratus, quo comæ in equorum frontibus religantur; (2) reticulum muliebre, vitta; (3) rota; (4) operculum vasis, omne in orbem fastigiatum.

'Αμπωσις, εως, ἡ, reciprocatio æstus marini; (2) æstus; (3) revocatio humoris ab externis corporis partibus ad interiores. *Gl. V.* gurges. Ex ἀνὰ et πῶμι pro πίνω.

'Αμπωτίζω, f. ίσω, resorbeo. Ab

'Αμπωτις, εως vel ιδος, ἡ, idem quod ἄμπωσις.

'ΑΜΥΓΔΑΛΕΆ, ας, *contr.* ἀμυγδαλῆ, ῆς, ἡ, amygdala, seu amygdalus arbor. Hinc

'Αμυγδάλη, ης, ἡ, amygdala, fructus.

'Αμυγδάλεος, α, ον· vide ἀμυγδάλινος, *Nic.*

'Αμυγδάλινος, ίνη, ινον, amygdalinus, confectus ex amygdalis.

'Αμυγδαλίς, ίδος, ἡ, amygdala seu amygdalum, fructus.

'Αμυγδαλίτης, ου, ἡ, amygdalites, similitudinem aliquam habens cum amygdalo.

'Αμυγδαλοειδὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, amygdalæ speciem habens. Ex ἀμυγδάλη et εἶδος.

'Αμυγδαλόεις, όεσσα, όεν, amygdalæ speciem habens. Ab ἀμυγδάλη.

'Αμυγδαλοκατάκτης, ου, ὁ, amygdalarum fractor, homo, vel instrumentum quoddam. Ex ἀμυγδάλη et κατάγνυμι, *frango.*

'Αμύγδαλον, ου, τὸ, amygdalum, fructus.

'Αμύγδαλος, ου, ἡ, amygdalus, arbor.

'Αμυγδαλώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, amygdalæ similis.

'Αμυγμα, ατος, τὸ, laniatus et laceratio cutis; (2) evulsio capillorum. Ab ἀμύσσω.

'Αμυγνὸς, ὸν, purus, *Soph. ap. Suid.*

'Αμυδις, *adv.* simul, cum. Ab ἅμα.

'Αμυδρίτις, ιδος, ἡ, idem quod primitivum.

'ΑΜΥΔΡΟΣ, ὰ, ὸν, subobscurus; (2) exilis, tenuis; (3) hebes. Hinc

'Αμυδρότης, ητος, ἡ, hebetudo, languor in pulsu arteriarum.

'Αμυδρόω, ῶ, f. ώσω, obscuro, hebeto, vim detraho.

'Αμυδρῶς, *adv.* obscure; (2) exiliter,

'Αμύδρωσις, εως, ἡ, obscuratio, hebetatio. Ab ἀμυδρόω.

'Αμύελος, ου, ὁ ἡ ἡ, carens medulla.

'Αμύζω, f. ύσω, sugo; (2) lac premo; (3) sicco. Ex α pleon. et μύζω, *sugo.*

'Αμύητος, ου, ὁ ἡ ἡ, non initiatus sacris arcanis, profanus; (2) nondum baptizatus; (3) imperitus, ignarus. *Philox.* ἀμύητοι, profani. Ex α priv. et μυίω, *initio.*

'Αμύθητος, ου, ὁ ἡ ἡ, ineffabilis. Ex α priv. et μυθέομαι, *dico.*

'Αμυθος, ου, ὁ ἡ ἡ, fabularum expers, in quo sunt nullæ fabulosæ narrationes.

'Αμυκλαὶ, ῶν, αἱ, cuspides jaculorum, *Hes.* Ab ἀμύσσω.

'Αμύκητος, ου, ὁ ἡ ἡ, expers mugitus, vacuus bubus, de stabulo. Ex α et μυκάω.

'Αμυκλαΐσδιν, *Laconice loqui*, præs. infin. act. *Dor.* pro ἀμυκλαΐζειν, a verbo ἀμυκλαΐζω, *Laconice, sive ut Amyclæi, loquor.*

'Αμυκτὴρ, ῆρος, ὁ, naso carens, *ap. Strab.*

'Αμυκτικὸς, ὴ, όν, vim habens dilacerandi et dilaniandi. Ab ἀμύσσω.

'Αμυκτικῶς, *adv.* vellicatim discerpendo, dilaniando.

'Αμύλιον, ου, τὸ, amylium, placentæ genus.

'Αμύλον, ου, τὸ, amylum, farina triticea sine mola facta. Ab

'Αμυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, non molitus. Ex α priv. et μύλη, *mola.*

'Αμυλος, ου, ἡ, species quercus, *apud Schol. Theocriti.*

'ΑΜΥΜΩΝ, ονος, ὁ ἡ ἡ, inculpatus; (2) laudabilis, præclarus, egregius, in quocunque genere, elegans; (3) faustus.

'Αμυνα, ης, ἡ, ultio; (2) injuriæ propulsatio; (3) auxilium. *Philox.* adminiculum, ultio. Ab ἀμύνω.

'Αμυνάθω, auxilior; (2) ulciscor. (1) ᾧ σ' ἀμυνάθειν χρέων, *Eurip. Iphig. in Aul.* 910 (2) αἱ δὲ συμφοραὶ αὐτοῦ πανώλεις, ἄξιαι δ' ἀμυνάθειν, vindice digna, *Soph. Œd. Col.* 1014. Εἰ καὶ σοῖς φίλοις ἀμυνάθειν χρῄζεις τὸ πρακθὲν, si per tuos amicos ulcisci vis factum, *Eurip. Androm.* 1080. Ab eod.

'Αμῦναι, *auxiliari*, a. 1. inf. act. verbi ἀμύνω.

'Αμυνίμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀμύνειν.

'Αμυνίμεναι, *auxiliari*, præsens item, sed *Dorice.*

'Αμυνῖσι, *auxiliabuntur*, 3. pl. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀμυνοῦσι, a verbo eod.

'Αμύνη, *ultio*, *Ion.* pro ἄμυνα.

'Αμυνίας, ου, ὁ, auxiliatorius; (2) vindictæ cupidus.

'Αμύντειρα, ας, ἡ, ultrix, *Philox.* auxiliatrix. Ab

'Αμυντὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator; (2) ultor; (3) propulsator; (4) pars cornu cervini. Ab ἀμύνω.

'Αμυντήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, auxiliatorius, propulsatorius, idoneus vindictæ. Τὸ ἀμυντήριον, omne illud quo possis aggredi aliquem, vel vim alicujus propellere, arma. Εἰ δὲ ἐυπορήσειεν ἀμυντηρίω, *Heliod. Æth.* 2. Ab ἀμυντήρ.

'Αμυντικὸς, ὴ, όν, ad injuriam propulsandam aptus. Ab ἀμύνω.

'Αμύντωρ, ορος, ὁ, auxiliator; (2) ultor. Ab

'ΑΜΥΝΩ, f. υνῶ, auxilior, opem fero; (2) defendo aliquem ab injuria; (3) propello, arceo; (4) ulciscor: et *in medio* (5) dimico pro, propugno; (6) resisto; (7) par pari refero. 'Αμύνειν αὐτοῖς, περί σε τιθήκοτος. 'Αμύνεσθαι περὶ, ὑπὲρ, πρὸς πατρίδος, pugnare pro; τοὺς ἀδικοῦντας. τινὰ ὑπὲρ τότου. τινὰ τότου. τοῖς ἴσοις, ὁμοίοις. Εἰδὼς δ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε, *Soph. Œd. Col.* 1228. Οἵπερ ἔρχ' ἀμύνεσθαι κακὰ, *Id. Philox.* 608. Ἕως ἠμύναθο ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν, *Josue* 13, 13. (3) τίς ἔτι θυμῷ βίλη ἔξει ψυχῆς ἀμύνειν; *Soph. Œd. Tyr.* 892. *Philox.* ἀμύνεται, ulciscitur, refutat.

'Αμύξ, *adv.* vellicando. laniando.

'Αμυξ, υχος, ἡ, vellicatio, laniatio, laceratio.

'Αμυξις, εως, ἡ, idem, scarificatio. Ab

'ΑΜΥΣΣΩ, f. ξω, rado unguibus, vellico, lacero, discerpo; (2) lancino; (3) scarifico; (4) exulcero animum, saucio mentem alicujus. Σὺ δ' ἐιδοὶ θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος, *Il.* 1, 243. Τὴν γνάμην ἀμύξει, *Æschin.*

'Αμυσταγώγητος, ου, ὁ ἡ ἡ, mysteria non edoctus, ad sacra arcana non admissus. Ex α priv. et μυσταγωγέω.

'Αμυσταγωγός, ὁ ἡ ἡ, non initiatus. *Sch. Theoc.*

'Αμυστὶ, *adv.* integris amystidibus, vel sine labiorum compressu, patente ore. Ex α priv. et μύω.

'Αμυστίζω, f. ίσω, hiante ore, large et avide bibo. Ab

'Αμυστις, ιδος vel ιος, ἡ, potandi genus, quum poculum largius ἀμυστὶ, sive sine respiratione et labiorum compressione exhauritur; (2) poculi genus, *Eurip. Rhes.* 419. Ab ἀμυστί.

'Αμυστος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀμύητος.

'Αμυσχρὸς, ὰ, όν, nullo contaminatus scelere et piaculo, *Etym.* (pro quo ἀμυγνὸς, *Suid.*) 'Αμυσχρὸν οὔνομ' ἔσσετ' Ἀρχιλαΐδος, *Parthen. apud Heph.* 4. Ex α priv. et μῦσος, (sine dubio leg. ἀμύσαρος, *Ern.*)

'Αμυχὴ, ῆς, ἡ, vellicatio, laceratio; (2) ulcus parvum, vulnus leve, quo summa tantum cutis perstringitur. Ab ἀμύσσω. Hinc

'Αμυχηδὸν, *adv.* idem quod ἀμύξ.

'Αμυχὶ, *adv.* idem.

'Αμυχιαῖος, α, ον, qui est in superficie, de ulcere levi, vel incisura levi in cute. Ab ἀμυχή.

'Αμυχώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, similis ταῖς ἀμυχαῖς, in quo cutis velut carpta et vellicata unguibus videtur. Ab eod.

'Αμφ' pro ἀμφὶ, *circa.*

'Αμφαγαπάζω, caritate amplector, valde diligo. Ex ἀμφὶ et ἀγαπάω.

'Αμφαγαπάω, f. ήσω, idem et ex iisd.

'Αμφαγείρω, fut. ερῶ, undique congrego, *in pass.* coeo ad vel circa aliquem. Θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο πᾶσαι, *Il.* 18, 37.

'Αμφαγνοέω, ῶ, fut. ήσω, ex parte ignoro; (2) dubito; (*vox incertæ fidei*, Ern.)

'Αμφαδὰ, *adv.* palam. Ex ἀνὰ et φαίνομαι.

'Αμφαδίη, palam. Ὅσσα μὲν ἀμφαδίη ῥίζαν Θέμις, palam facere, *Apoll. Rhod.* 11, 1020.

'Αμφαδίην, *adv.* palam. Ab

'Αμφάδιος, α, ὁ ἡ ἡ, manifestus.

'Αμφαδὸν et ἀμφανδὸν, *adv.* palam, manifeste, *per Syncop.* pro ἀναφανδόν.

'Αμφαδος, ον, idem quod ἀμφάδιος, *Apoll.*

'Αμφαινε, *ostendebat*, 3. sing. imperf. indic. act. *Poet.* pro ἀνέφαινε, a verbo ἀναφαίνω.

'Αμφάκης, *utrinque acutus*, *Dor.* pro ἀμφήκης, *Soph. Elect.* 485.

'Αμφαλάλησι, circumvagor. 'Αμήχανος ἀμφαλάλησι, *Oppian. Cyneget.* 3, 423.

'Αμφαλλάσσω, muto, idem quod ἀμείβομαι, *Opp.*

'Αμφαμῶται, ῶν, οἱ, servi apud Cretenses indigenæ, sed tamen bello capti, qu. ἀφημῶται, fama, nomine, nobilitate carentes, *Ern.*

'Αμφανε, *ostendit*, 3. sing. aor. 1. indic. act. *Poet.* pro ἀνέφανε, a verbo ἀναφαίνω, *ostendo.*

'Αμφαξονίω, ῶ, exorbito, quum ἄξων currus in utrumque latus labat, et non firmiter hæret. Ex ἀμφὶ et ἄξων, *axis.*

'Αμφαραβέω, ῶ, f. ήσω, circumstrepo. Τιύχιά τ' ἀμφαράβησι, *Il.* 21, 408.

'Αμφαραβίζω, idem. Ἅρματα δ' ἰυτοίητα ἠ ἄντυγις ἀμφαράβιζον, *Hesiod. Scut.* 64. Ex ἀμφὶ et ἄραβος, *strepitus.*

'Αμφα-

'Αμφαριστερὸς, ρὰ, ρὸν, qui dextra ut sinistra utitur; (2) sinister, infelix. Ex ἀμφὶ et ἀριστερὸς, *sinister*.

'Αμφασία, ας, ἡ, *Poet.* pro ἀφασία, *Hom.*

'Αμφαυξις, εως, ἡ, truncus arboris ramis recisis. Ex ἀμφὶ et αὔζω.

'Αμφαυτὸν, idem quod ἀμφαύω, *Opp.*

'Αμφαύω, circumsono, *Hes.* Ex ἀμφὶ et αὐω.

'Αμφαφάασθαι, *circumtractari*, præs. inf. pass. pro ἀμφαφᾶσθαι, a verbo seq.

'Αμφαφάω, et ἀμφαφάομαι, contrecto; ἀμφαφόων, *Ion.* et *Poet.* pro ἀμφαφῶν. et ἀμφαφάων. Μαλακώτερος, ἀμφαφάασθαι "Εκτωρ, *Il.* 22, 373. Ex ἀμφὶ et ἀφάω, *tango*.

'Αμφείπετο, *fovebat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἀμφέπομαι, *foveo*.

'Αμφικάρη, *circumtruncatus* seu *circumtonsus est*, 3. sing. aor. 2. ind. pass. verbi ἀμφικείρω.

'Αμφελαύνω, circumtraho, *Hom.*

'Αμφιελίττω, concutio, tremefacio. Γαῖαν... γαιήοχος ἀμφιελίξη, *Orph. Pronost.* 6.

'Αμφιελίσσω, circumplico, constringo, ἀμφιελίξαντες χέρας, *Eurip. Andr.* 425. Idem quod ἀμφιελίσσω. Hinc

'Αμφίλικτος, ον, circumvolutus, convolutus.

'Αμφέλκω, fut. ἑλξω, circumquaque traho.

'Αμφελυτρόω, involvo, tego. Ab ἀμφὶ et ἕλυτρον, *involucrum*.

'Αμφελύτρωσις, εως, ἡ, involutio.

Αμφίξω, *induam*, f. 1. ind. act. verbi ἀμπέχω.

'Αμφισονήθη, *consumpsit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀμφισονέομαι, *consumo*.

'Αμφίπω, amplector, circumdo; (2) tracto, versor, circa aliquid; (3) curo, foveo; (4) persequor. "Οσσες ὄχλος νιν ὑσίρε ποδὶ πάνσπλος ἀμφέπει, *Eurip. Ph.* 150. Τὲς δ' ἄμφεπε Θερμὸς ἀϋτμὴ Τιτῆνας χθονίης, *Hesiod. Theog.* 696. (2) ἀμφίπων πάγχρυσον δίφρας, *Eurip. Med.* 480. (3) Πίνον τε κῆδος ἀμφέπειν, peregrinamque adfinitatem curare, *Eurip. Phœn.* 342. Ex ἀμφὶ et ἕπω, *curo*.

'Αμφέρεσθαι, *rejicere*, præs. infin. med. *Poet.* pro ἀναφέρεσθαι, a verbo ἀναφέρω, *rejicio*.

'Αμφερυθαίνω, idem quod simpl. *Call.*

'Αμφῆκεν, *circumstetit*, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφίστημι, *circumcolloco*.

'Αμφιτέτυμος, verus, ut *simplex* ἰτέτυμος.

'Αμφιφίωθεν, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἀμφιφοβήθησαν, a verbo ἀμφιφοβέω.

'Αμφιφυγὼς, *evasisti*, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιφεύγω, *evado*.

'Αμφίχυτο, *circumfusus erat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀμφικέχυτο, ab ἀμφιχύω

'Αμφηκὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, utrimque acutus, anceps. 'Αμφάκης γίνυς, anceps bipennis, *Soph. Elect.* 485. Ex ἀμφὶ et ἀκὴ, *mucro*, *cuspis*.

'Αμφῆλιξ, ικος, ὁ ἢ ἡ, adolescens ad justam ætatem accedens. Ex ἀμφὶ et ἡλικία.

'Αμφημισεὶὸς, ὴ, ὸν, quotidianus. Ex ἀμφὶ et ἡμέρα, *dies*.

'Αμφήμισος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

'Αμφηρεφία, *undique tectum*, accus. sing. ab

'Αμφηρεφὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, undique tectus. Ex ἀμφὶ et ἐρέφω, *tego*.

'Αμφήρης, ες, ὁ ἢ ἡ, utrimque instructus remis, a cujus utraque parte remigari potest; (2) utrimque instructus dentibus, utrimque comedens. Ex ἀμφὶ et ἐρίσσω.

'Αμφηρικὸς, ὴ, ὸν, ambiremis. Ab ἀμφήρης.

'Αμφήρισος, ε, ὁ ἢ ἡ, anceps, controversus. Ex ἀμφὶ et ἔρις, *contentio*.

'ΑΜΦΙ', *præpositio*, circa, circum, circiter, jam, juxta; *aliquando* propter, præ. οἱ ἀμφὶ Σωκράτην, Socratici; οἱ ἀμφὶ 'Ορφία, Orphici. Οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον, Priamus et Panthous, *Il.* 3, 146. Ὀτρύνοντα μάχεσθαι, ἀμφὶ μέγαν Πηλάγοντα, hortantem ad pugnandum magnum Pelagonta, *Ib.* 4, 294. Ἀμφὶ θυμῷ, præ ira, *Soph. in Achivorum cœtu*. Cum *gen.* de, propter, per; *dat.* circum, propter, prope, apud; *accus.* circa, ad.

'Αμφιάζω, f. άσω, induo. 'Αμφιασθῆναι τὴν στολὴν, *Herodot.* Ab ἀμφίννυμι.

'Αμφίαλος, ε, ὁ ἢ ἡ, utrimque mare habens, mari circumfusus, in mari situs. Epith. insulæ, *Odyss.* 1. 386, 395, 401. Ex ἀμφὶ et ἅλς, *mare*.

'Αμφιάνακτες, ων, οἱ, Poetæ dithyrambici, ita dicti, quod carmina eorum fere inciperent: 'Αμφί μοι αὖθις ἄνακτα——vel etiam 'Αμφί μοι αὖτις Φοῖβε ἄναξ Δήλιε. Ex ἀμφὶ et ἄναξ, *rex*.

'Αμφιανακτίζω, fut. ίσω, proœmio utor; (2) hymnos in Apollinem cano, imprimis vero istum Terpandri: 'Αμφί μοι αὐτὸν "Αναχθ' ἑκατηβόλον ἀθίτω φρήν.

'ΑΜΦΙ'ΑΣ, ε, ὁ, genus vini, *Hes.*

'Αμφίασις, εως, ἡ, amictus, indumentum, vestis; (2) actio induendi. Ab ἀμφιάζω, *induo*.

'Αμφίασμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.

'Αμφιασμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

'Αμφιαχέω, ὦ, f. ήσω, circumsono. Ab ἀμφὶ et ἠχέω vel ἰάχω, *sono*.

'Αμφιάχω, idem et ab eod.

'Αμφιαχὼς, ἀμφιαχυῖα, circumsonans, valde clamitans, part. præt. *Il.* 2, 316.

'Αμφιβαίνω, fut. βήσομαι, p. βέβηκα, circumeo, lustro; (2) defendo, tueor, sto super vel coram aliquo diductis cruribus, *Etym.* 'Αμφιβαίνει μοι Θράσος, τόνος φρένας. "Ος Χρύσην ἀμφιβέβηκας, *Il.* 1, 37.

'Αμφιβάλῃ, *circumjecerit*, 3. sing. aor. 2. conjunct. med. verbi ἀμφιβάλλω

'Αμφιβάλλω, fut. βαλῶ, p. βέβληκα, circumjicio, circumpono, induo, accingo; (2) dubito, *Philox.* (3) conjicio, conjector. (3) τὴν Ζακυνθίων ἄκρον προσκοπεῖν ἀμφιβάλλομεν, videre tanquam e longinquo conjectabamur, *Heliod. 5.* 'Αμφιβάλλε μαστὸν ὠλέναισι ματρὸς, *Eurip. Ph.* 313.

'Αμφιβὰς, a. 2. part. act. verbi ἀμφιβαίνω.

'Αμφιβασία, ας, ἡ, contentio, altercatio, defensio. Ab ἀμφιβαίνω. Unde et

'Αμφίβασις, εως, ἡ, circumventio, sc. ab hostibus; (2) protectio, defensio; (3) contentio, altercatio.

'Αμφιβατὴρ, ῆρος, ὁ, circumventor, *Synes.*

'Αμφιβιβάω, ῶ, circumeo, obeo. Ex ἀμφὶ et βαίνω, *vado*, *eo*.

'Αμφιβέβηκας, *circumivisti*, 2. sing. perf. indic. act. verbi ἀμφιβαίνω.

'Αμφίβιος, ε, ὁ ἢ ἡ, in terra et in aqua vivens Ex ἀμφὶ et βίος, *vita*.

'Αμφίβλημα, ατος, τὸ, vestimentum, indumentum. Πάντλά τ' ἀμφιβλήματα, *Eurip. Phœn.* 786. Ex ἀμφιβάλλω.

'Αμφιβληστρικὴ, ἡ, sub. τέχνη, ars piscatorum qui reti utuntur, *Poll.*

'Αμφιβληστρικὸς, ὴ, όν, retiformis, retis vim et usum præstans. Σχεδὸν γὰρ αὐτὸν περιειλήφαμεν ἐν ἀμφιβληστρικῷ τινι τῶν ἐν τοῖς λόγοις περὶ τὰ τοιαῦτα ὀργάνων, *Plato in Sophista*.

'Αμφιβληστροειδὴς, ὲς, retiformis, *Poll.*

'Αμφίβληστρον, ε, τὸ, rete; (2) tunica; (3) munitio.

'Αμφίβοητος, ε, ὁ ἢ ἡ, valde celeber. Ex βοάω, *clamo*.

'Αμφιβολεὺς, ἑως, ὁ, piscator. Ab ἀμφιβάλλω.

'Αμφιβολία, ας, ἡ, ambiguitas in sermone, dictio duas aut etiam plures res proprie significans, ita ut eandem diverso sensu intelligere possimus. Ab

'Αμφίβολος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui undique feritur; (2) ambiguus, dubius, anceps, in utramque partem jactabilis; (3) circumstans, circumjectus. (1) οἱ δ' ἕκαστον ἤδη λάξεως καὶ ἀθρόως, ἀμφίβολοι γιγνόμενοι, utrimque petiti, *Appian. Bell. Annibal.* 48. (3) στιφάνην διήκειον ἀμφιβόλων ὀρέων, *Oppian. Cyneget.* 11, 132.

'Αμφιβολῶς, ambigue, *Athen.*

'Αμφιβόσκομαι, depascor. Μή τις μ' ἐχίδνης ἷὸς ἀμφιβόσκηται; *Lucian. Tragopod.* 302. Ex βόσκω.

'Αμφίβουλος, ον, ambiguus, incertus animi.

'Αμφιβράγχια, ων, τὰ, loca circum tonsillas.

'Αμφίβραχυς, εος, ὁ, utrimque brevis, ab initio et a fine brevis, pes prosodicus, Amphibrachys, ut *labore*.

'Αμφίβροτος, ε, ὁ ἢ ἡ, hominem undique tegens, epith. scuti, *Hom.*

'Αμφίβρυχος, ε, ὁ ἢ ἡ, undequaque madidus; (2) ebrius, temulentus. Ex βρέχω.

'Αμφιβώτης, idem quod ἀμφιβέντος.

'Αμφιγάννυμαι, lætor, *Call.*

'Αμφιγέγηθε, *circum oblectatus est*, 3. sing. perf. ind. med. verbi ἀμφιγηθέω.

'Αμφιγυῖος, ὁ, quasi conterraneus, finitimus, *Steph. ex Dion.* sed leg. ἀγχίγυιος, v. 215.

'Αμφιγηθέω, ῶ, fut. ήσω, et ἀμφιγήθω, valde gaudeo.

'Αμφιγνοέω, ῶ, fut. ήσω, aliqua ex parte cognosco; (2) dubito. "Ινα περὶ ὧν ἂν ἀμφιγνοῆς ἔχῃς τὲς συνδοκιμάζοντας, *Isocr.* Ex νοέω, *intelligo*.

'Αμφίγονος, ε, ὁ, privignus, qui ex priore uxore est. Ex γίνομαι, *nascor*.

'Αμφιγυήεις, ήεσσα, ῆεν, utroque pede claudus; (2) epitheton Vulcani, *Philox.* Mulciber. Ex γυῖος, *claudus*.

'Αμφίγυος, ε, ὁ ἢ ἡ, utrimque acutus: epith. hastæ, quæ superne et inferne habet ferrum; (2) fortis, robustus. (1) ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν, *Il.* 13, 147. (2) ἀμφίγυοι κατέβαν σὺν, *Soph. Trach.* 504.

'Αμφιγυόω, ῶ, f. ώσω, extremas partes amputo; (2) utrimque terræ infigo, utrimque depango. Ex γυιόω.

'Αμφιδαὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, utrimque secans. Ex δαίω, *seco*, *divido*.

'Αμφιδαίω, circum accendo. Σέο δ' ἔνεκ' ἀϋτῇ τε, πτόλεμός τε ἄξυ τόδ' ἀμφιδέδηε, *Il.* 6, 329.

'Αμφιδάκρυτος, ον, flebilis, luctuosus. Πόθεν ἀμφιδάκρυτον αἰὶ κατίχων, *Eurip. Phœn.* 332.

'Αμφιδάσιαν, acc. sing. f. g. ab

'Αμφίδασυς, δάσεια, δασὺ, ubique hirsutus, valde hirsutus; (2) epith. ægidis, *Hom.*

'Αμφίδεα, ων, τὰ, armillæ. Ex δέω.

'Αμφιδέαι, ῶν, αἱ, catenæ; (2) armillæ; (3) periscelides.

'Αμφιδέδια, 1. sing. perf. ind. med. v. ἀμφιδείδια.

'Αμφιδέες, ων, αἱ, catenæ; (2) annuli.

'Αμφιδεὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, admodum meticulosus. Ex δέος, *metus*.

'Αμφιδέμω, circumædifico. Τὰ ἱερὸν ἀμφιδιέμαντο, *Joseph.*

'Αμφιδέξιος, ε, ὁ ἢ ἡ, ambidexter. *Gl. V.* æquimanus; (2) valde aptus, egregius; (3) ambiguus; (4) anceps (de gladio); (5) uterque. (5) κόμην σκῶν' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς, utraque manu, *Soph. Œd. Tyr.* 1243. Ἐρείσατε πλευρὸν ἀμφιδέξιον, utrumque latus, *Id. Œd. Col.* 1112. Οὐκ οἶσθ' ὅτι ἀμφιδέξ ον σίδηρον, ancipitem gladium, *Eurip. Hipp.* 780. Ex δεξιὰ, *dextra*.

'Αμφιδεξίως, *adv.* admodum dextre et apte.

'Αμφιδέρκομαι, et ἀμφιδέρκω, circumspicio.

'Αμφιδέρχθης, *circumspectus es*, 2. sing. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἀμφιδέρχθης.

'Αμφίδετος, ε, ὁ ἢ ἡ, circumligatus, undique septus. Ex ἀμφιδέω.

'Αμφιδεύτατος, ε, ὁ ἢ ἡ, postremus; (2) minutissimus.

'Αμφιδέω, ῶ, fut. ήσω, circumligo.

'Αμφιδηριάομαι, ῶμαι, decerto, contendo. Διαιτῆσιν ἀρχαῖς ἀμφιδηριώμενον, *Lycoph.* 1437.

'Αμφιδήριτος, ε, ὁ ἢ ἡ, anceps, dubius; ut victoria. Ex δῆρις, *pugna*.

'Αμφιδιαίνω, irrigo, madefacio, penitus.

'Αμφιδινέω, circumvolvo.

'Αμφιδινίω, idem: ᾧ πέρι χεῦμα φαεινῷ κασσιτέρῳ ἀμφιδίδνηται, *Il.* 23, 562.

'Αμφιδοκεύω, f σω, speculor; (2) insidior.

'Αμφιδονέω, ῶ, f. ήσω, agito, in orbem.

'Αμφιδοξέω, ῶ, fut. ήσω, ambigo, dubito. Ab

'Αμφίδοξος, ε, ὁ ἢ ἡ, anceps, dubius. Ex δόξα, *opinio*.

'Αμφίδορος, ε, ὁ ἢ ἡ, pelle undique tectus; (2) excoriatus, seu cui detracta pellis est. Ex δορὰ vel δέρμα, *pellis*.

'Αμφί-

'Αμφίδουλος, ε, ὁ ἡ ἡ, natus utroque parente servo et ipse servus.

'Αμφίδρυμος, palmaris, qui palma *seu* manu comprehendi potest. Ex *ἀμφὶ* et *δρυμὴ*, *palma. Xenoph. de Re Equest.* 4, 4.

'Αμφιδρόμια, ων, τὰ, dies quintus a natis infantibus, quo obstetrices illos circa focum ferebant currentes. Ex

'Αμφίδρομος, ε, ὁ ἡ ἡ, circum currens; (2) qui cursu obiri potest; (3) qui in gyrum rotatur.

'Αμφίδρυπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, undique laceratus. Ex *δρύπτω*, *lacero.*

'Αμφιδρυφής, ίος, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iisd. 'Αμφιδρυφὴς ἄλοχος, ambas-laceratas-genas uxor, *Il.* 2, 700.

'Αμφίδρυφος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iisd.

'Αμφίδυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, quod utrimque potest subiri, geminos aditus habens, undique patens, ut portus, littus; (2) duplex. Ῥάχις ἀμφίδυμος, spina duplex, *Oppian. Cyneget.* 1, 186. Ex *δύω*, *subeo.*

'Αμφιδὺς, *indutus*, a. 2. part. act. verbi

'Αμφιδύω, fut. ύσω, induo. Φράζ' ὅπως μηδὲὶς βροτῶν κίνδ πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροΐ, *Soph. Trach.* 614.

'Αμφίειμαι, perf. indic. pass. et

'Αμφιεσμένος, perf. part. pass. verbi *ἀμφιέννυμι.*

'Αμφιελαύνω, circumduco, *Hom.*

'Αμφίλικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, volubilis, qui circumagitur, ut rota; (2) orbem suum conficit, ut luna, stellæ.

'Αμφιέλισσος, *ίσση*, *ισσον*, qui utrimque agitur, impellitur, ut navis. Ab

'Αμφιελίσσω, fut. ίξω, circumvolvo, circumplico.

'Αμφίεμαι, induor. Ab

'Αμφιέννυμι, vel *ἀμφιεννύω*, fut. *ἀμφιέσω*, induo. ἠμφιεσμένος, indutus, perf. pass. part. 'Ημφίεσε ἑκεῖνον τὸν ἑαυτῆ χιτῶνα, *Xenoph.* Ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί, *Aristoph. Plut.* 934. Στολὴν γυναικὸς ἠμφιεσμένον, *Id. Thesm.* 98.

'Αμφιέποντες, præs. part. act. verbi

'Αμφιέπω, tracto; circa quidpiam versor, curo; (2) persequor. Ὡς οἵγ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο, *Il.* 24, 804.

'Αμφίεργος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui dimidia ex parte irrigatur aquis cœlestibus, et dimidia ex parte solaribus incalescit radiis, adeoque utrumque naturæ opus experitur. Epith. soli. Ex ἔργον.

'Αμφιέρχομαι, circumvenio, *Hom.*

'Αμφιεσάμενος, a. 1. part. med. v. *ἀμφιέννυμι.*

'Αμφίεσον, 3. sing. aor. 1. conj. act.

'Αμφίεσμαι, 1. sing. perf. ind. pass.

'Αμφίεσμα, ατος, τὸ, vestimentum, indumentum. Ab *ἀμφιέννυμι.*

'Αμφιεσρὶς, ίδος, ἡ, pænula, amiculum.

'Αμφίεσω, *induam*, fut. 1. ind. act.

'Αμφιετάζομαι, quotannis recurro, et quasi in orbem redeo. Ex *ἀμφὶ* et ἔτος. Unde

'Αμφιετὶ, *adv.* quotannis, unoquoque anno.

'Αμφίετις, *adv.* idem et ex iisd.

'Αμφιετίω, ῶ, quotannis ago, celebro.

'Αμφιετηρὶς, ίδος, ἡ, festum anniversarium.

'Αμφίετηρος, ον, annuus, anniversarius; item cui quotannis certa die sacra sunt, *Ern.*

'Αμφιετὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, idem.

'Αμφιετίζομαι, idem quod *ἀμφιετάζομαι.*

'Αμφιζάνω, adhæreo, undique obsitum teneo. Νίκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαν' ἀμφίζανε πίφρη, *Il.* 18, 25. Ex ἵζάνω, *sedeo.*

'Αμφίζευκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrimque junctus. Ex ζευγνύω, *jungo.*

'Αμφικὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, utrimque acutus. Ex ἀκὴ, *acies.*

'Αμφιθάλαμος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrimque thalamos habens.

'Αμφιθάλασσος, vel *ἀμφιθάλαττος*, ε, ὁ ἡ ἡ, utrimque mare habens, ut bimaris.

'Αμφιθαλὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, isthmus; (2) utrumque parentem superstitem habens, patrimus et matrimus; undique floridus, florentissimus.

'Αμφιθάλλω, undique vireo, valde floreo; *ἀμφιτίθηλα*, perf. med.

'Αμφιθέατρον, ε, τὸ, amphitheatrum.

'Αμφίθετος, ε, ὁ ἡ ἡ, epith. phialæ, incertæ significationis; quæ utrimque poni potest, quæ ex omni parte potest statui, vel quæ utrinque prehendi potest, *Hom.* vel cui appositæ sunt ansæ duæ. Ex *τίθημι*, *pono.*

'Αμφιθέω, fut. -θεύσομαι, circumcurro.

'Αμφίθηκτος, ον, utrimque acutus. 'Αμφιθήκτῳ ξίφει, *Soph. Antig.* 1309. A *θήγω.*

'Αμφίθλασθεις, aor. 1. part. pass. verbi *ἀμφιθλάω.*

'Αμφίθλασις, ἡ, contusio undique facta. Ab

'Αμφιθλάω, ῶ, fut. άσω, undique frango, contundo, quatio. A *θλάω*, *frango.*

'Αμφιθοάζω, circumcurro, *Man.*

'Αμφιθοέω, undique assulto.

'Αμφίθρικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, circum concretus et coagulatus. 'Αμφίθρικτον αἷμα, concretus sanguis, *Soph. Trach.* 572. Ex *τρέφω.*

'Αμφίθρυπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, undique fractus, contusus. A *θρύπτω.*

'Αμφίθυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrimque januam habens, fores anticas et posticas habens. *Subst.* janua, aliam sibi oppositam habens; item pugillares, binis tabulis, *Ern.* A *θύρα.*

'Αμφικαλύπτω, fut. ύψω, circumtego, *Hesiod. Op.* 553.

'Αμφικαλύψη, 3. sing. a. 1. conj.

'Αμφικάρηνος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrimque caput habens, biceps.

'Αμφικαρὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) utrimque an satus. Ex *κάρη*, *caput.*

'Αμφίκαρπος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrimque vel ab utraque parte, vel undique fructum habens Verbum incertæ significationis.

'Αμφίκαυσις, vel -καυτις, ιος, ἡ, genus hordei; (2) ap. *Comicos*, pudenda. A *καίω.*

'Αμφικεάζω, fut. άσω, circumscindo; excorticO, *Ern.* Τὸ μίλαν δρυὸς ἀμφικιάσσας, *Odyss* 14, 12.

'Αμφικιάσσας, *circumscindens*, aor. 1. part. act. *Poet.* pro *ἀμφικιάσας.*

'Αμφίκιμαι, jaceo, circumjaceo. Σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ ἀμφικεῖσθαι μόρον, accedere, *Soph. Antig.* 1291. 'Επ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενει, se invicem amplexi, *Id. Œdip. Col.* 1620.

'Αμφικείρω, fut. ξῶ, circumtondeo.

'Αμφικέλευθος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrimque viam habens; sc. in media via situs, undique accessui patens, *Ern.*

'Αμφίκερως, ὁ ἡ ἡ, utrimque cornuta; epith. lunæ, *Man.*

'Αμφικεύθω, fut. εύσω, diligenter occulto, circumtego.

'Αμφικίφαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrimque caput habens, biceps; *ἀμφικίφαλος κλίνη*, genus lecti ita dictum, quod utrimque pulvinar habeat. Ex *κεφαλὴ*, *caput.*

'Αμφικινύρομαι, circumlamentor, ubique valde queror.

'Αμφικίων, ονος, ὁ, columnis fultus. Epith. templi, *Soph. Antig.* 285.

'Αμφίκλαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, ex omni parte fractus, undique fractus. Ex *κλάω*, *frango.*

'Αμφίκλαυστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ubique ab omnibus fletur. Ex *κλαίω*, *fleo.*

'Αμφικλύζω, circumluo, undique alluo, colluo, vel abluo.

'Αμφίκλυστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui utrimque abluitur vel alluitur, circumfluus. Ex *κλύζω.*

'Αμφικνέφαλος, ον, utrimque pulvinum habens.

'Αμφικνιφὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, undique caliginosus seu tenebrosus, circumquaque nebulis tectus. Ex *κνίφας.*

'Αμφίκοιλος, ε, ὁ, ἡ ἡ, utrimque cavatus; epith. ligni, cui ex utroque fine suspensa onera gestant bajuli, *Ern.*

'Αμφίκοιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, lectum ambiens.

'Αμφίκολλος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrimque glutinatus, seu ab utraque parte glutine coagmentatus. Ex *κόλλα*, *gluten.*

'Αμφικομέω, curo, orno, ut *simplex κομέω.*

'Αμφικόμη, ης, ἡ, genus gemmæ, ap. *Plin. Ern.*

'Αμφίκομος, ε, ὁ ἡ ἡ, undique comas habens, bene comatus; (2) bene frondosus. Ex *κόμη.*

'Αμφίκοπος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrimque scindens. Ex *κόπτω*, *scindo.*

'Αμφίκορος, ε, ὁ ἡ ἡ, medius inter tres fratres, *Hes. Suid.* Ex *κόρος*, *puer.*

'Αμφίκυρτος, ε, ὁ ἡ ἡ, circumquaque rasus; (2) ἡ, quam ab utraque parte viri amplectuntur. Ex *κυίω* vel *κύρος.*

'Αμφικραδαίνω, quasso, roto, torqueo, sc. jaculum.

'Αμφικραδάω, ῶ, idem.

'Αμφίκρανος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrimque habens caput. Ex *κράνον.*

'Αμφικρεμάμαι, f. άσω, circumpendeo. Unde

'Αμφικρεμὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, utrimque pendens.

'Αμφίκρημνος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrimque præcipitium habens, valde præceps.

'Αμφικτίονες, ων, οἱ, vicini. Ex *κτίζω*, i. e. *οἰκίζω*, *habito.*

'Αμφικτύονες, Græcæ civitates, ad concilium Græcorum apud Thermopylas haberi solitum, convenientes.

'Αμφικτυονὶς, ίδος, epith. civitatis ad fœdus Amphictyonum pertinentis.

'Αμφικτυονία, ας, ἡ, fœdus et societas Amphictyonum.

'Αμφικυλίσσεις, *qui circumvolvit*, aor. 1. part. act. *Æol.* et *Poet.* pro *ἀμφικυλίσας*, ab

'Αμφικυλίω, fut. ίσω, circumvolvo.

'Αμφικύπελλον, ε, τὸ, poculum rotundum et utrimque ansas habens.

'Αμφίκυρτος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrimque declivis, gibbosus, ut luna apparet nondum semiplena.

'Αμφιλαφὴς, ὲς, ambiguus.

'Αμφιλαῖος, utraque manu lævus.

'Αμφίλαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, loquax.

'Αμφιλαμβάνω, amplector.

'Αμφιλάφεια, ας, ἡ, amplitudo, exuberantia. Ab

'Αμφιλαφὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, amplus, multus, copiosus; (2) undique plenus, exuberans; (3) umbrosus, densus, epith. silvæ; (4) tectus ab omni parte, munitus, cinctus. 'Ελέφαντας ἀμφιλαφέας, vastos elephantes, *Herodot.* 3, 114. "Ιππος ἀμφιλαφὴς, *Apoll. Rhod.* 4, 1366. 'Αμφιλαφὴς περιουσία· ἀμφιλαφῆ κτήματα. De personis, *ἀμφιλαφὴς ἀνὴρ*, amplus vir. (2) τίχνη δ' ἀμφιλαφὴς ὕτις τόσον, ὅσσον 'Απόλλων, arte nemo abundat ut Apollo, *Callim. Hymn. in Apoll.* 42. (3) ἔνθα πλάτανος μὲν ἀμφιλαφὴς, *Aristænet.* 1, 3. (4) ἀμφιλαφὴς πασῶς, tectus ab omni parte, *Theoc. Idyll.* 24, 46. 'Αμφιλαφὴς πίτυρα κιρανύη εἰν ἁλὶ νῆσος, undique cincta mari, *Apoll. Rhod.* 4, 983. Ex *λαμβάνομαι*, quasi *ἀμφιλαβὴς*, *qui utraque manu prehendi potest, qui utrinque cingit, ambit, amplectitur.*

'Αμφιλαφῶς, *adv.* ample, abunde. Ab eod.

'Αμφιλαχαίνω, circumcirca fodio.

'Αμφιλέγω, futur. ξω, quasi ab utraque parte dico, in utramque partem dico, discepto, contendo; (2) dubito, ambigo, (sed in usu est *ἀμφιλογέω*.) Hinc

'Αμφίλεκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, dubius, anceps.

'Αμφιλέκτως, *adv.* dubie, ambigue.

'Αμφίλινος, ον, utrinque lineis vinculis evinctus, *Hes.*

'Αμφιλογίω, ῶ, fut. ήσω, idem quod *ἀμφιλέγω.*

'Αμφιλογία, ας, ἡ, ambiguitas sermonis, sermo ambiguus; (2) disceptatio. *Gl. V.* altercatio. Ab

'Αμφίλογος, ε, ὁ ἡ ἡ, controversus, de quo dubitatur; (2) qui ambigit, dubius. Μηδὲ ποτ' ἀμφιλόγῳς ὀργὰς προσπάλοιμι, ambigua certamina, *Eurip. Med.* 638. Ex λόγος, *ratio.*

'Αμφιλόγως, idem quod *ἀμφιλέκτως.*

'Αμφίλοξος, ε, ὁ ἡ ἡ, obliquus.

'Αμφίλοφος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrimque cristam vel collem habens. 'Αμφίλοφον ζυγὸν, jugum cervicibus impositum, *Soph. Antig.* 351. Ex λόφος, *crista*, vel *collis.*

'Αμφιλύκη νὺξ, sublustris nox, ultima pars noctis sub exortum auroræ. Ex λύκη.

'Αμφίλυκος, antelucanus, *Gl. V.*

'Αμφίμακρος, ε, ὁ ἡ ἡ, pes prosodicus ex brevi utrimque longam syllabam habente. Amphimacrus, vel Amphimacer.

'Αμφίμαλλος,

Ἀμφίμαλλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, utrimque villosus et hirsutus.

Ἀμφιμάρπτω, prenso, usitatius μαρπτίω.

Ἀμφιμάσσομαι, abstergo, *Hom.*

Ἀμφιμάσχαλος χιτὼν, tunica utrinque manicata. Οὐτώστ' ἀμφιμασχάλῃ τὸν Δῆμον ἠξίωσας, nunquam dignatus es Domum veste utrimque manicata, *Aristoph. Eq.* 882. Ex μασχάλη, *axilla.*

Ἀμφιμάτως, *Dor.* pro ἀμφιμήτωρ.

Ἀμφιμάχητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, de quo pugnatur, seu pugnandum est; (2) excellens. Ab

Ἀμφιμάχομαι, pro aliquo pugno. Ἀχαιοί τε Τρῶές τε τίτχιος ἀμφιμάχοντο θοάων ἕκτοθι νηῶν, *Il.* 15, 391.

Ἀμφιμάχωμαι, 1. sing. præs. conj. med.

Ἀμφιμέλαινα, omnino nigra.

Ἀμφιμέμυκα, *circummugii*, 1. sing. perf. ind. med. verbi ἀμφιμυκάω.

Ἀμφιμερίζομαι, divido, in duas partes seco.

Ἀμφιμήτορες, οἱ, fratres ex diversa matre. Ἀμφιμάτορας κόρας, liberos ex diversa matre, *Eurip. Androm.* 467.

Ἀμφιμήτριος, ε, ὁ ᾗ ἡ, quod circum matricem est in utero. Ex μήτρα, *matrix.*

Ἀμφιμιγής, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, bene mixtus. Ab

Ἀμφιμίγνυμι, admisceo.

Ἀμφιμυκάω, ῶ, circummugio.

Ἀμφινικής, κίος, et

Ἀμφινίκητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, de quo contenditur; (2) excellens. Τὸ δ' ἀμφινίκητον ὅαμα νύμφας, *Soph. Trach.* 527. Ex νῖκος, *victa.* Hinc

Ἀμφίνικος, ε, ὁ ᾗ ἡ, de quo est contentio.

Ἀμφινέμομαι, circumquaque pascor; (2) circumhabito, incolo, habito. Οὐδέ τις ἄλλος ἀθανάτων, εἴ Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται, *Il.* 18, 186. Ex νέμω.

Ἀμφινεῖω, ῶ, fut. ήσω, ambigo. Ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινεῶ τόδε, considero, refero, *Soph. Antig.* 382.

Ἀμφίνοος, ον, dubius, *Diog. L.*

Ἀμφιξέω, fut. ξέσω, circumrado. Unde

Ἀμφιξέος, *contr.* ἀμφίξους, ε, ὁ ᾗ ἡ, utraque parte radens; (2) bene dolans, vel poliens.

Ἀμφίον, ε, τὸ, indumentum, amictus, pallium. Ab ἀμφίννυμι.

Ἀμφιορκία, ας, ἡ, jusjurandum ab utroque litigatorum præstitum. Ex ὅρκος.

Ἀμφιπαγής, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, circumquaque firmus; (2) firmiter hærens. Ex πήγνυμι.

Ἀμφιπαλτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, peltis densus, i. e. bene instructus. Ex παλτὸν, *jaculi genus.*

Ἀμφιπαλύνω, undique conspergo.

Ἀμφιπατάσσω, assidue, crebro percutio.

Ἀμφιπάτορες, οἱ ᾗ αἱ, ex diversis patribus sed eadem matre nati. Ex πατήρ.

Ἀμφίπεδος, ε, ὁ ᾗ ἡ, campis cinctus. Ex πέδον.

Ἀμφιπελέκιν, vel -λέκκη, ης, ἡ, securis anceps, bipennis. Ex πέλεκυς, *securis.*

Ἀμφιπέλικος, ε, ὁ, capulus securis, bipennis, manubrium.

Ἀμφιπέλομαι, adsum, exsisto.

Ἀμφιπένομαι, operam do, in aliqua re elaboro. Τὸν μὲν Πηφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφιπένοντο, *Il.* 13, 661.

Ἀμφιπερικλάω, ῶ, fut. άσω, vibro, roto, torqueo.

Ἀμφιπερικτίονες, ων, οἱ, circumhabitantes, vicini. Ex κτίζω, *condo.*

Ἀμφιπερικτίνσι, *vicinis*, dat. pl.

Ἀμφιπερικλάζω, oberro.

Ἀμφιπεριπλέγδην, circumplexe, ita ut circumplectantur, &c.

Ἀμφιπερισκαίρω, circumsilio. Ἀμφιπερισκαίροντες ἰύζυγον ἅρμα Θαλάσσης, *Oppian. Halieut.* 1, 190.

Ἀμφιπεριστρέφω, fut. ψω, converto, undique circumago, *Hom.* Unde

Ἀμφιπεριστρωφᾶ, *circumvertebat*, 3. sing. imp. act. *contr.* et *Ion.* pro ἀμφιπεριστρέφαι. Ab

Ἀμφιπεριστρωφάω, idem.

Ἀμφιπεριτρίζω, vel ἀμφιπεριτρύζω, fut. σω, vel ξω, circumstrideo.

Ἀμφιπεριφθινύθω, plane corrumpor et pereo.

Ἀμφιπεπυσῦσης, *amplexæ*, gen. sing. aor. 2. part. pass f. g. a verbo ἀμφιπίτνω.

Ἀμφίπηρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, utrimque plane mutilus, mancus.

Ἀμφιπιάζω, fut. άσω, circumcirca premo, vel constringo. Τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφιπιάζει λύκος, *Theoc. Ep* 6, 4.

Ἀμφιπίπτω, collum alicujus invado et amplector, præ luctu imprimis; amplector. Ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα, *Odyss.* 8, 523.

Ἀμφιπιτνέω, idem: ad genua procumbo, eaque amplector.

Ἀμφιπλακὴς, ὶς, convolutus, implicitus.

Ἀμφίπλικτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem. Ab

Ἀμφιπλίκω, f. ξω, circumnecto, amplector.

Ἀμφίπληκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex πλήσσω, *percutio.*

Ἀμφιπλῆξ, ῆγος, ὁ ᾗ ἡ, utrimque impetens, anceps (de gladio). Ἀμφιπλῆξ ἀρὰ, utrimque impetentes diræ, *Soph. Œd. Tyr.* 417. Ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ, ancipiti gladio, *Soph. Trach.* 930.

Ἀμφιπλῆξ, *adv.* pedibus alternatim motis. Item circumeundo. Ab

Ἀμφιπλίσσω, circumeo.

Ἀμφιπλύνω, bene eluo, vel abluo, vel subigo.

Ἀμφίπνευμα, τὸ, respiratio fortis et difficilis.

Ἀμφίπνοος, ε, ὁ ᾗ ἡ, lanatus, seu villosus.

Ἀμφιπολεύω, fut. εύσω, comitor; (2) famulor alicui; (3) laboro circa quidpiam ceu famulus. Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν, *Hesiod. Dies*, 39.

Ἀμφιπολέω, ῶ, fut. ήσω, versor circum; (2) obeo, lustro; (3) ministro, famulor, curo. Θείαις ἀμφιπολῶν τιθήναις, *Soph. Œd. Col.* 672. Ex πολέω, *versor.* Unde

Ἀμφίπολος, ε, ὁ ᾗ ἡ, famulus, famula; (2) adjutor, adjutrix. Ἀ δ' ἀμφίπολος Κύπρις, *Soph. Trach.* 860.

Ἀμφιπονέω, ῶ, fut. ήσω, satago, occupor in aliqua re; (2) absumo. Τὸν μὲν Τυδείδης δυρικλυτὸς ἀμφιπονῆτο, *Il.* 23, 681.

Ἀμφιπορφύρεος, idem quod simpl. *Eur.*

Ἀμφιποτάομαι, ῶμαι, circumvolito. Μήτηρ δ' ἀμφιποτᾶτο, ἐδυρομένη φίλα τέκνα, *Il.* 2, 315. Ex πέτομαι, *volo.*

Ἀμφίποτοι, ων, οἱ, milites, qui duobus equis una ligatis, sine ephippiis vehuntur, ut ex uno in alterum transiliant; desultores.

Ἀμφιποτοξόται, ῶν, οἱ, equites sagittarii. Ex ἀμφὶ, ἵππος, et τόξον, *arcus.*

Ἀμφιπρονίω, undique promineo, seu propendeo.

Ἀμφιπρόσυλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ab anteriore et posteriore parte columnas habens.

Ἀμφιπρόσωπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, bifrons, cognomen Jani. Ex πρόσωπον, *facies.*

Ἀμφιπτερμνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, utrimque puppim habens. Epith. navis, quæ sine conversione in utramque partem agi potest.

Ἀμφίπταμαι, fut. πτήσομαι, circumvolo.

Ἀμφίπτολις, quæ urbem cingit, *Æsch.*

Ἀμφίπυλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, utrimque portas habens; porta, qua pars ædium ab alia divisa est. Ἐπ' ἀμφιπύλῃ γὰρ ἴσαν μιλάδεω βοὰν ἔκλυον, ad fores medias. Ἀμφιπύλῃ non construitur cum μιλάδεω substantivum est, *Eurip. Med.* 134. Ex πύλη, *porta.*

Ἀμφίπυρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, undique ardens, totus in igne. Ex πῦρ.

Ἀμφιῤῥιπὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, utramque in partem inclinans; (2) ambiguus, anceps. Ex ῥίπτω.

Ἀμφιῤῥῆδης, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, undique adspersus, probe irrigatus. Ex ῥάζω, *adspergo.*

Ἀμφιῤῥύτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, circumfluus. Ex ῥέω.

Ἀμφιῤῥώξ, ῶγος, ὁ ᾗ ἡ, undiquaque ruptus.

Ἀμφίρυτος, idem quod ἀμφιῤῥύτος.

Ἀμφὶς, *adv.* utrimque; (2) in medio; (3) sine, seorsum, extra. Ab ἀμφί.

Ἀμφίσβαινα, ης, ἡ, serpentis genus, quasi utriquegradus, qui videtur duo capita habere. Ab ἀμφὶς βαίνω, quia ἀμφοτέρωθεν βαίνει.

Ἀμφίσβατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, controversus, ambiguus, quasi de quo in utramque partem itur, vel quod statui in utrovis veluti capite graduve potest, *Ern. Hes. Suid.* Ex βαίνω.

Ἀμφισβησία, ας, ἡ, *Ion.* ἀμφισβησίη, controversia, contentio. Ab

ΑΜΦΙΣΒΗΤΕΩ, ῶ, fut. ήσω, controversor, contendo de aliqua re, contendo in judicio, litigo; (2) ambigo, dubito. Ἀμφισβητεῖν περὶ τῶν λόγων, τοῖς φανομένοις, τοῦτο, τοῦτ', τὴν ἰσότητα τοῦ πράγματος σοὶ ἀρχῆς, tecum de; μετὰ γένος, πρὸς ἀλλήλους. Hinc

Ἀμφισβήτημα, ατος, τὸ, controversia, res de qua disceptatur; (2) quæstio; (3) dubitatio.

Ἀμφισβητήσιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, controversus, dubius.

Ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, disceptatio, contentio; (2) dubitatio; (3) actionis quoddam genus.

Ἀμφισβητικὸς, ἡ, όν, contentiosus, contentionibus deditus.

Ἀμφίσγονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, diverso semine genitus.

Ἀμφισβαίνω, ης, ἡ, idem quod ἀμφίσβαινα, *Etym.*

Ἀμφίσκιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, undique umbram habens. Ex σκιὰ, *umbra.*

Ἀμφίσκω, induo, induor. Ab ἀμφίννυμι.

Ἀμφίσκωμοι, qui circumjacentes pagos inhabitant, *Hes.* Ex κώμη, *pagus.*

Ἀμφίσμαι, undique circumsto. Ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ ἀμφίσταντο δὴ, *Il.* 11, 732. Ex ἵσταμαι, *sto.*

Ἀμφίσταυρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, bifurcatus, *Gl. V.*

Ἀμφισταλάμενος, *colligatus*, a. 1. part. med. ab

Ἀμφιστέλλω, amicio, vel orno; (2) adstringo, cohibeo. Κἀμφιστειλαμένα τὰν ξύστιδα τᾶς Κλεαρίσας, *Theoc. Idyll.* 2, 74.

Ἀμφιστὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, coronatus, redimitus; (2) plenus, redundans; (3) sibi mutuo innexus. Ex στέφω, *corono.*

Ἀμφίστομος, ε, ὁ ᾗ ἡ, versipellis, bilinguis; (2) utrimque acutus. *Gl. V.* anceps. Ἀμφίστομος φάλαγξ est ea quæ a fronte et a tergo adversus hostem incurrentem dirigitur; in hac aciei forma, qui medii stant, terga habent opposita, *Arr. Hist. Alex.* 5, 17. Ex στόμα, ατος, *acies.*

Ἀμφιστρατόομαι, circum pugno, *Hom.*

Ἀμφιστρεφὴς, ὲς, al. ἀμφιστιφὴς, ὲς, *Il.* 11, 40.

Ἀμφιστρόγγυλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, plane rotundus.

Ἀμφιστροφὴ, ἡ, deflexio, conversio, *Hes.*

Ἀμφίστομος, ε, ὁ ᾗ ἡ, undique conspicuus et patens. Ex ὤψ, *oculus.*

Ἀμφιταθεὶς, aor. 1. part. pass. ab ἀμφιτείνω.

Ἀμφιτάλαντος, ε, ὁ ᾗ ἡ, libratus. Ex τάλαντον.

Ἀμφιτάμνω, seco vomere agrum, &c. *Ern.*

Ἀμφιτάπης, ητος, ἡ, tapes villosus. Ex ἀμφὶ et τάπης, *tapes.*

Ἀμφίτηπις, ιδος, ἡ, idem et ex iisdem.

Ἀμφιτηράσσω, turbo, ut ventus mare.

Ἀμφιτρεπὴς, ὲς, exterritus. Ex τάρβος, *timor.*

Ἀμφιτείνω, circum extendo.

Ἀμφιτειχὴς, ὁ ᾗ ἡ, mœnia circumdans, obsidens.

Ἀμφιτίμνω, circumcido. Ex τίμνω.

Ἀμφίτομος, ον, exterminatus, *Hes. ex Soph.*

Ἀμφιτίθει, *circumpone*, 2. sing. præs. imperat. act. verbi inus. ἀμφιτιθέω, pro

Ἀμφιτίθημι, circumpono; (2) involvo, velo. Ἀμφιθεὶς κάρα πίπλοις, *Eurip. Hec.* 434. Δὴ τότ' Ὀδυσσῆος πύκασιν κάρη ἀμφιτεθεῖσα, *Il.* 10, 271.

Ἀμφιτιτάσσω, fut. άξω, utrimque quatio.

Ἀμφιτιτυβίζω, circumpipio, *Ar.*

Ἀμφίτομος, ε, ὁ ᾗ ἡ, utrimque scindens, anceps; (2) circumcisus, undiquaque amputatus. Ἀμφιτόμῳ λόγχας ἔραμαι, *Eurip. Hipp.* 1375. Ex τέμνω, *seco.*

Ἀμφίτορνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, bene tornatus.

Ἀμφιτόρνωτος, ον, idem.

Ἀμφιτρέμω, valde tremo. Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμφρέσιος ἑανὸς τρέμε, *Il.* 21, 507.

Ἀμφιτρέφω, circumquaque nutrio, *Steph.*

Ἀμφιτρέχω, circumcurro, circumfundo.

Ἀμφιτρὴς, ῆτος, ὁ ᾗ ἡ, *Eurip. Cycl.* 703. Ab utraque parte perforatus, pertusus. Ex ἀμφὶ et τρέω, *foro.*

Ἀμφίτρητος,

'Αμφίτρητος, ου, ὁ ἡ, idem et ex iisd.
'Αμφιτρίτη, ης, ἡ, Amphitrite, conjux Neptuni; (2) mare. Ex τρίζω, *sono*.
'Αμφιτρομίω, ῶ, tremo ab omni parte, omnibus membris.
'Αμφιτρυγής, ἐος, ὁ ἡ, valde attritus. Ex ἀμφὶ et τρύω, *tero*.
'Αμφιτρυχής, ἐος, ὁ ἡ, idem et ex iisd.
'Αμφιφαίνω, vide ἀμφιφάω, *Il.* m.
'Αμφιφαής, ἐος, ὁ ἡ, plenam ubique lucem habens, conspicuus. Ex φάω, *luceo*.
'Αμφίφαλος, ου, ὁ ἡ, Epith galeæ ornatæ undique aureis clypeolis seu cristis.
'Αμφιφανής, idem quod ἀμφιφαής, de astris, est stella mane et vesperi conspicua, omnibus notus, manifestus de facinore.
'Αμφιφάω, ῶ, circumcirca luceo, colluceo igni, seu facibus accensis.
Αμφίφλοξ, ογος, ὁ ἡ, dubiæ et ancipitis flammæ, vel undique flammans.
'Αμφιφοβέω, circa terreo, vel in fugam conjicio, *Hom.*
'Αμφιφορεύς, έως, ἡ, amphora, seu vas utrimque auriculas habens, quibus gestari potest. Ex φέρω.
Αμφιφύα, ας, ἡ, idem quod ἄμφαυξις.
'Αμφιφῶν, ῶντος, ὁ, placentæ genus, quæ in ædem Munythiæ Dianæ ferebatur, facibus ardentibus circumcirca adfixis. Ab ἀμφιφάω.
'Αμφιχαίνω, inhio; (2) absorbeo, devoro.
'Αμφίχαιτος, ου, ὁ ἡ, bene comatus.
'Αμφιχαλκοφάλαρος, ὁ ἡ, æreus, ære ornatus. Vox comica ap. *Aristoph.* Ex χαλκὸς et φάλαρα, *phaleræ*.
'Αμφιχαράσσω, circumcirca figuro, *Man.*
'Αμφιχέαι, *circumfudisse*, aor. 1. inf. act. *Poet.* pro ἀμφιχεῦσαι, a verbo seq.
'Αμφιχέω, ῶ, circumfundo, fundo seu spargo circa. Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῆν Ἀφροδίτην, *Hesiod. Op.* 65.
'Αμφιχορεύω, f. εύσω, circum choreas ago.
'Αμφίχροος, *contr.* ἀμφίχρως, ου, ὁ ἡ, undique coloratus; (2) bicolor. Ex χρόα, *color*.
'Αμφιχρύσεος, ον, inauratus.
'Αμφιχυθεῖσα, *circumfusa*, a. 1. part. pass. f. g. verbi ἀμφιχύω.
'Αμφίχυτος, ου, ὁ ἡ, circumfusus; (2) terra adgesta utrimque munitus. Ab
'Αμφιχύω, idem quod ἀμφιχέω.
'Αμφίχωλος, ου, ὁ ἡ, utroque pede claudus.
'Αμφοδάρχης, ου, ὁ, magister pagi, *Ph.* Ex ἄμφοδον et ἄρχω, *impero*.
'Αμφοδιαῖος, ᾱ, ον, circumbivia, *Man.*
'Αμφόδιον, ου, τὸ, parvus vicus, parva platea; ἀμφόδια, compitalia, *Ph.* Dim. ab
"Αμφοδον, ου, τὸ, via urbis, platea, vicus; compitum, *Ph.* Ab
"Αμφοδος, ου, ὁ ἡ, bivium, vicus; (2) circuitus. Ex ἀμφὶ et ὁδός, *via*.
'Αμφόδους, ουντος, ὁ ἡ, utrimque dentatus, utrimque dentes habens. Ex ἀμφὶ, vel ἄμφω, et ὀδούς, *dens*.
'Αμφοῖν, gen. vel dat. dual. ab ἄμφω.
'Αμφόνον, *per cædem*, *Poet.* pro ἀνὰ φόνον.
'Αμφοριαφορέω, amphoram gesto, *Arist.*
'Αμφοριαφόρος, ου, ὁ ἡ, amphoræ gerulus, qui amphoras bajulat mercede conductus; (2) mercenarius. Ex ἀμφορεὺς et φέρω.
'Αμφορεύς, έως, ὁ, idem quod ἀμφιφορεύς, vel pro ἀναφορεύς.
'Αμφορία, ας, ἡ, *Exp.* circumspectio, *Man.*
'Αμφορίδιον, ου, τὸ, amphorula, vasculum testaceum vinarium. Dim.
'Αμφορίσκος, idem.
'Αμφορικός, ἡ, όν, testaceus, ut amphora vinaria.
'Αμφοτιρᾴκις, *adv.* utroque modo. Ab ἀμφότιρος. Unde
'Αμφοτιρίζω, f. ίσω, in utramque partem vergo; (2) utrimque cingo vel attingo.
'Αμφοτιρόγλωσσος, vel -ωττος, ου, ὁ ἡ, in utramque partem disputans; (2) callidus, acutus in disputando. Ex γλῶσσα.
'Αμφοτιρόδιξιος, ου, ὁ ἡ, ambidexter, qui sinistra pro dextra utitur, et hanc illa debiliorem habet; item ad utrumque paratus.
'Αμφοτιρόπλους, *contr.* ἀμφοτιρόπλους, ου, ὁ ἡ, qui ab utraque parte navigari potest.
'Αμφοτιρόπλων, fœnus nauticum, pro itu et reditu, *Bud.*
'Αμφότιρος, ίρα, ίρον, uterque; ἀμφότιροι, ambo. Ab ἄμφω. Hinc
'Αμφοτιρόθιν, *adv.* utrimque.
'Αμφοτιρόθι, *adv.* utrobique.
'Αμφοτιρώς, *adv.* utroque modo.
'Αμφοτίρωσε, *adv.* utroque, in utramque partem.
'Αμφοῦς, *adv.* in terram, humi. Ex ἀμφὶ et ἕδος, *solum*, *humus*.
'Αμφράσσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. med. *Poet.* pro ἀναφράσαιτο, a verbo ἀναφράζω.
'Αμφυλάω, ῶ, circumlatro, undique oblatro.
'Αμφύω, f. σω, undique adnascor, vel adhæreo. Ab ἀμφὶ et φύω, *nascor*.
"ΑΜΦΩ, οἱ, αἱ, τὰ, ambo, ambæ; *gen.* et *dat.* ἀμφοῖν *actus*. ἄμφω.
'Αμφώλια, ων, τὰ, vaticinia ex inspectione viscerum. Ex ἀμφὶ et ὀϊλὺς, *verru*.
'Αμφώλολος, missile. "Ἑκλυτοι τ' ἀμφώλολοι, *Eurip. Andr.* 1134. Ab ἄμφω et βολή.
'Αμφώδων, οντος, ὁ ἡ, utrimque dentes habens. Ex ἀμφὶ et ὀδούς, *dens*.
'Αμφώης, ους, ὁ ἡ, utrimque aures habens; (2) utrimque ansatus. Ex οὖς, *auris*.
'Αμφωλίνιον, ου, τὸ, armilla. Ex ὠλένη, *ulna*.
'Αμφωμόσια, ας, ἡ, juramenti utrimque præstatio, quum utraque litigantium pars jurat. Ex ἄμφω et ὄμνυμι, *juro*.
"Αμφωτις, ίδος, ἡ, poculi genus utrimque ansas habens. Ex ἀμφὶ et οὖς, *auris*.
'Αμφωτὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) tegmen vel munimentum auris; (3) auris seu ansa vasis. Ex iisd.
"Αμφωτος, ου, ὁ ἡ, utrimque auritus, binas aures habens; (2) utrimque ansatus.
'Αμωμήτος, ου, ὁ ἡ, inculpatus, irreprehensibilis. Ex α priv. et μωμάομαι, *culpo*.
'Αμωμήτως, *adv.* inculpate, irreprehensibiliter.
'Αμωμὶς, ίδος, ἡ, herba quædam amomo similis. Ab ἄμωμον.
'Αμωμίτης, ου, ὁ, amomum similitudine aliqua referens, ut vinum odore vel sapore. Ab eod.
"ΑΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, amomum, nomen fruticis.
"Αμωμος, ου, ὁ ἡ, maculæ expers, irreprehensibilis. *Ph.* immaculatus. Ex α priv. et μῶμος, *dedecus*, *probrum*.
'Αμῶνται, *metuntur*, 3. plur. præs. ind. pass. *contr.* pro ἀμάονται, a verbo ἀμάω, *meto*.
'Αμώντισι, pro ἀμῶσι, dat. plur. part. verbi ἀμάω, *Poet.* Πρὰν ἀμώντισι ποταύλι, *Theoc.* 6, 41.
'Αμῷς, *metas*, 2. sing. præs. opt. act. *contr.* pro ἀμάοις, a verbo eod.
'Αμῶς, *hdv.* quodammodo. Ex ἀμὸς, *unus*.
'Αμωσγίπως, *adv.* quodammodo, quovis modo, aliquo pacto; omnino; aliquatenus. *Plut. in Pericle.* Ex ἀμὸς, γε, et πως.
"ΑΜΩΤΑ, ων, τὰ, castaneæ.
"ΑΝ, Conjunctio potentialis, cum opt. et conjunctivo: imperfecto et aoristis indicativi addit vim optativi et conjunctivi; (2) Conjunctio conditionalis, pro ἐὰν, si.
'ΑΝΑ, Præp. per, *regit* acc. *Gl. V. apud Poetas*, super, in, cum; ἀνὰ μέρος, vicissim, alternis, *Ph.* ἀνὰ πίντε, quini, *Phil.*
"Ανα, *surrexit*, 3. sing. aor. 2. indic. act. *per Apocop.* pro ἀνάστα, quod *Ion.* dicitur pro ἀνίστη, a verbo ἀνίστημι, *surgere facio*. "Ανα pro ἀνάστηθι, surge, *Il.* 6, 331; 9, 247. *Eurip. Troad.* 98.
'Ανάβα, *ascende*, 2. sing. aor. 2. imperat. act. *per Apocop.* pro ἀνάβαθι, sive ἀνάβηθι, a verbo ἀναβαίνω, *ascendo*.
'Αναβάδην, *adv.* pedibus in altum extensis, seu exporrectis; vel potius in loco sublimi. 'Αναβάδην ἀναπαύομαι, in superiori ædium parte requiesco, (*ubi pauperculi, atque infimæ sortis homines, utplurimum degebant,*) *Aristoph. Plut.* 1124. Alii interpretantur leniter sursum porrectis pedibus; sed hæc interpretatio non mihi arridet. Αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβαδὴν ποιεῖ τραγῳδίαν, ipse autem intus in superiore ædium parte facit tragœdiam, *Id. Acharn.* 398. Fortasse tamen Euripides, ridiculi causa, quasi per machinam ostenditur, ut Socrates in *Nub.* 218. Σαρδανάπαλος δὴ, ἀνὴρ τρυφερὸς, ἔξαινεν οἴκοι πορφύραν, ἀναβάδην ἐν ταῖς παλλακαῖς καθήμενος, Sardanapalus, virili natus sexu, domi lanam purpuream carpebat, inter pellices desidens sursum porrectis pedibus, *Plutarch.* 2, 336. [Ex Toupio in Suid. 1, 41.] Ab ἀναβαίνω.
'Αναβαδὸν, *adv.* scandendo. Ab eod.
'Αναβαθμικὸς, ἡ, όν, gradualis, gradatim factus.
'Αναβαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus scalæ. Ab
'Αναβαθμὸς, οῦ, ὁ, adscensus; (2) gradus scalæ; (3) sedile; (4) reditus Judæorum ex captivitate Babylonica. Ab ἀναβαίνω.
'Αναβάθρα, ας, ἡ, scala navis. Ab eod.
'Αναβάθρον, ου, τὸ, scala; (2) pulpitum; (3) subsellium. Ab eod.
'Αναβαίνω, fut. ἀναβήσομαι, p. ἀναβέβηκα, adscendo, conscendo; (2) emergo; (3) succresco; ἀνάβα, adscende, *Gl. V.* pro ἀνάβαθι, ἀνάβηθι, quasi ab ἀνάβημι. 'Αναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον, ἐπὶ δίνδρον, εἰς τὸ ὄρος, εἰς ἐκκλησίαν. Καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, *Marc.* 4, 7.
'Αναβαίνω, pervado, incedo per, *Hom.*
'Αναβακχεύω, valde bacchor.
'Αναβακχίω, exagito. Ματέρος αἷμα σῆς, ὃ δ' ἀναβακχιοῖ, *Eurip. Or.* 338.
'Αναβάλλειν (γῆν), egerere terram fodiendo, *Xen.* attollo, *item* sterno, excutio, ut equus sessorem, *Bud.*
'Αναβάλλεσθαι, *differri*, præs. inf. pass. verbi
'Αναβάλλω, rejicio, retardo, remoror, resupino, *Gl. V.* protraho, *Gl. V.* ἀναβάλλομαι, differo, procrastino, *Ph.* (2) præludo, *Gl. V.* ἀναβάλλεσθαι, præfari, *Gl. V.* 'Αναβάλλειν τινὰ ἐπὶ τὸν ἵππον, sustollere; τινὰ remorari; κρήνη λευκὸν ὕδωρ ἀνέβαλλεν, *Callim.* 'Αναβάλλεσθαι τὴν δίκην, μάχας· (3) induo me vel mihi; (4) incipio canere; (5) cano.
'Αναβάντες, *ascendentes*, nom. pl. masc. aor. 2. part. act. verbi ἀναβαίνω.
'Αναβαπτίζω, rebaptizo, baptismum itero. Ex ἀνὰ et βαπτίζω. Hinc
'Αναβάπτισμα, ατος, τὸ, idem.
'Αναβαπτισμὸς, οῦ, ὁ, idem. *Suicer.*
'Αναβαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qui baptismum iterat.
'Αναβὰς, nom. sing. part. aor. 2. verbi ἀναβαίνω.
'Αναβάσιμος, ου, ὁ ἡ, ubi ascendere possumus. Ab ἀναβαίνω.
'Ανάβασις, ως, ἡ, adscensio, adscensus; (2) clivus; (3) augmentum. Ab eod.
'Αναβασμὸς, οῦ, ὁ, adscensus. Ab eod.
'Αναβάσομαι, *conscendam*, 1. sing. fut. 1. ind. med. Dor. pro ἀναβήσομαι, ab ἀναβαίνω.
'Αναβαστάζω, fut. άσω, tollo ad portandum. Ἐς ὕψος ἀναβαστάσαι τὸν ἀντίπαλον, *Luc.*
'Αναβάτης, ου, ὁ, qui equum conscendit, *Gl. V.* admissarius equus. Ab ἀναβαίνω.
'Αναβατικὸς, ἡ, όν, proprie, equos conscendendi peritus, qui celeriter et facile se in equum conjicere potest. Ab eod.
'Αναβατὸς, οῦ, ὁ, qui conscendi potest, scansilis. Ab eod.
'Αναβέβηκεν, 3. sing. perf. ind. act. verbi ejusdem.
'Αναβεβιωκὼς, perf. part. act. verbi ἀναβιόω.
'Αναβεβλημένως, *adv.* tarde, remisse, *Ern.*
'Αναβέβρυκεν, *scatuit*, 3. sing. perf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀναβρύω, *scateo*.
'Ανάβηθι, 2. sing. aor. 2. imperat. act. verbi ἀναβαίνω.
'Αναβήσσω, vel ἀναβήττω, tussio; (2) tussiendo exspuo; (3) exscreo; (4) rejicio.
'Αναβιβάζω, fut. άσω, adscendere facio, impono, subduco, proveho, eveho. *Ph.* subrigo. 'Αναβιβάζειν ἐφ' ἅρμα, τῆς παίδας ἐπὶ ἵππους,

ἵστης, εἰς τιμήν. Τὰς αὐτὸν τὸν ἀρανὸν ἀναζωζίζεις τὴν γυναῖκα, extollis, *Luc.*

Ἀναζωρώσκω, corrodo, exedo.

Ἀναζωσίην, *revivisram*, 1. sing. præs. opt. act. *Att.* pro ἀναζιοῖμι. a verbo

Ἀναζιόω, ῶ, f. ώσω, revivisco. Hinc

Ἀναζίωσις, ιως, ἡ, reditus ad vitam, revivi-scentia, resurrectio.

Ἀναζιώσκομαι, revivisco; (2) reviviscere facio, vitæ restituo. Ab eod.

Ἀναθλατάνω, fut. ἀναθλατήσω, regermino, renascor; (2) germino; (3) *act.* edo, profero de terra Ὅταν δὲ κοπῇ, μετὰ τρίτον ἔτος ὑβὺς ἀναθιλάσηκε, *Theophr.*

Ἀναθλαστίω, idem. Hinc

Ἀναθλάστημα, ατος, τὸ, quod renascitur.

Ἀνάθλεμμα, ατος, τὸ, adspectus, intuitus in sublime. Ab

Ἀναθλίπω, fut. ψω, oculos attollo; suspicio, *Gl. V.* (2) visum recipio; (3) intueor, conspicio. Ἀνεθλίπτην εἰς τὸν ἀρανὸν, εἴς τινα, πρός τινα. Ἀνέθλιψεν πρὸς αὐτὸν γοργὸν, ὥστε οἱ λίοντες, sæve, *Dion.*

Ἀναθλίψαται, nom. pl. part. aor. 1. act. f. g.

Ἀνάθλεψις, ιως, ἡ, visus recuperatio.

Ἀναθλῆδὸν, *adv.* in modum amiculi. Ab ἀναβάλλω. Unde

Ἀνάθλησις, ιως, ἡ, procrastinatio, dilatio.

Ἀναθλητικῶς, tarde, cunctanter.

Ἀναθλύζω, fut. ύσω, scaturio; scateo, ebullio, redundo, *Gl. V.* Φλύγες ἐκ γῆς ἀναθλύσασαι, *Aristot.*

Ἀνάθλυσις, ιως, ἡ, scaturigo. Ab ἀναθλύζω.

Ἀναθοᾶ, *proclamat*, 3. sing. præs. act. *contr.* verbi ἀναβοάω.

Ἀναθοᾷ, *proclamaris*, 2 sing. præs. pass. *contr.* ejusd. verbi. *Eurip. Or.* 103.

Ἀναθοάω, ῶ, fut. ήσω, exclamo, inclamo.

Ἀναθόημα, τὸ, idem quod ἀναβόησις.

Ἀναθοῆσαν, aor. 1. part. act. n. g.

Ἀναθόησις, ιως, ἡ, exclamatio.

Ἀναθορύω, effodio, effodiendo egero, *Hes.*

Ἀναθολάδην, *adv.* idem quod ἀναθλητικῶς.

Ἀναθόλαιον, ν, τὸ, amictus. *Ph.* amiculum. Ex ἀνὰ et βάλλω.

Ἀναθολαίω, indico, *V. Lex.*

Ἀναθολιὺς, ίως, ὁ, id in quod imposito pede adscendimus equum; stapes, stapeda; (2) homo cujus ministerio utimur ad hoc ipsum, qui alios in equum levat. *Ph.* strator. (1) Ἵππων χωρὶς ἀναθολίως ἐπίβαινε, *Appian. in Lybic.* 64. (2) ἅμα δ' ἵππος τῷ Κράσσῳ πορίση χρυσοχάλινος, οἵτε ἀναθολῆς αὐτὸν ὠράμενοι παριδίδασαν, *Plut. in Crasso*, 3, 292. Ab ἀνὰ et βάλλω

Ἀναθολὴ, ῆς, ἡ, egestio; (2) terra egesta; (3) cunctatio, dilatio; (4) amictus; (5) proœmium carminis. (2) σκόλοψιν ἐπὶ σῆς ἀναθολῆς, sudes defixæ in terra egesta, *Xenoph. 5*, 260. Ab eod.

Ἀναθολικῶς, *adv.* per dilationem, cunctanter.

Ἀναθόλιμος, ον, rejectitius, seu dilatitius, *Hes.*

Ἀναθορυβορίζω, vel ἀναθορυβορύζω, exclamo, *Ar.*

Ἄναθος, *Dor.* pro ἄνηθος.

Ἀναθουλεύω, consultationem instituo, delibero, *Ern.*

Ἀναθράζω, fut. άσω, fervefacio, bullire facio. *Gl. V.* bullio; fervendo ejicio; de mari, v. gr. spumam. Hinc

Ἀνάθρασις, ιως, ἡ, æstuatio, ebullitio.

Ἀναθράσσω, vel ττω, idem quod ἀναθράζω.

Ἀνάθρατος, ν, ὁ ἢ ἡ, fervefactus, elixus.

Ἀναθρίχω, f. ξω, madefacio; insono, resono, *Hes. Hom.*

Ἀναθρομέω, efferveo cum murmure, *Ern.*

Ἀναθρόξιτα, *resorbuerim*, 1 sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀνακρόξαιμι, ab

Ἀναθρόχω, fut. ξω, resorbeo. Ἀλλ' ὅτ' ἀναθρόξιις Θαλάσσης ἅλμυρὸν ὕδωρ, *Odyss.* 12, 240.

Ἀναθρυάζω, vocifero, exclamo.

Ἀναθρυχάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, infremo, fremitus seu rugitus edo; (2) cum fremitu et rugitu desleo.

Ἀναθρύχω, fut. ξω, scaturio, subsilio. Οὐ ἅλις ἀναθίθρυχεν ὕδωρ, *Il.* 17, 54.

Ἀναθρύω, fut. ύσω, idem. Ex ἀνὰ et βρύω.

Ἀναθρωβδὶς, ίσα, ὲν, undique corrosus, aor. 1. part. pass. verbi ἀναθρώσκω.

Ἀνάθρωσις, ιως, ἡ, corrosio, exesio. Ab

Ἀναθρώσκω, fut. ώσω, corrodo, exedo.

Ἀναθρωτικὸς, ἡ, όν, exedendi, corrodendi vim habens. Ab eod.

Ἀναθωλακία, ας, ἡ, glebarum eversio per arationem. Ab ἀνὰ et βῶλαξ, *gleba*.

Ἀναθαγγανίω, exclamo, *Hes. E. M.*

Ἀνάθγαιτος, ον, idem quod ἀνώγιος, *V. T.*

Ἀνάθγαλλὶς, ίδος, ἡ, *Dioscor.* 2, 209. anagallis, *Plin.* 25. § 92. c. 13. morsus gallinæ, herba. *Angl.* BROOK LIME, PIMPERNEL.

Ἀναθαγαρίζω, futur. ίσω, gargarizo, fauces colluo.

Ἀναθαγάρισον, sc. φάρμακον, medicamentum quo fauces colluuntur in angina.

Ἀναθγίλαι, a. 1. inf. act.

Ἀναθγίλον, 2. sing. a 1. imperat. act.

Ἀναθγιλὶ, 3. sing. f. 1 indic. act. verbi

Ἀναθγίλλω, f. λῶ, renuncio, nuncio, expono, narro. Ἀναθγέλλειν τινί τι, περί τινος. Ἀνηθγίλθη τεθνεὼς αὐτὸς, ipsum cecidisse, *Plut.* Ex ἀνὰ et ἀγγέλλω.

Ἀνάθγιλος, ν, ὁ ἢ ἡ, nuncio carens, cujus ne nuncius quidem relictus est. Ex α priv. et ἄθγελος, *nuncius*.

Ἀναθγίσθαι, *narrare*, præs. inf. med. *Dor.* et *contr.* pro ἀνηγίσθαι, a verbo ἀνηγίσμαι.

Ἀναθγελάω, ῶ, fut. άσω, rideo.

Ἀναθγενάω, ῶ, f. ήσω, regenero. Ἀναθγενήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν, 1 *Pet.* 1, 3 Hinc

Ἀναθγένησις, ιως, ἡ, regeneratio; (2) baptismus; (3) resurrectio

Ἀνάθγευσις, ἡ, ipsa gustandi actio, *V. L.*

Ἀναθγεύω, f. εύσω, gustandum præbeo.

Ἀναθνὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, impurus. Ex α priv. et ἅθγος, *veneratio*.

Ἀναθγιώσκω, f. ἀναθγώσομαι, p. ἀνέθγωκα, agnosco, recognosco, *Gl. V.* (2) lego, ἀνέθγνων, legi, a. 2. Ἀναθγιώσκειν βίβλους, τὰ γεάμματα· τὸν ἐκεῖνον μεταβελεύεσθαι, a sententia revocare; ἀναθγωσθεὶς χρήμασι, corruptus, *Herodot.* (3) persuadeo. (3) τίς σε ἀνθρώπων ἀνέθγωσε; quisnam hominum tibi persuasit, *Herodot.* 1, 87.

Ἀναθγιώσκω, pro simpl *Hom.*

Ἀναθκάζω, fut. άσω, cogo, compello, adigo; de rebus animatis proprie dici annotat Ammonius, quemadmodum βιάζεσθαι de inanimatis; (2) urgeo, vexo (1) ἠναθκασμένος, præt. pass. part. coactus, vi factus. Ἀργεῖος ἐκ Ἀργεῖος, ἠναθκασμένος, Argivus non natura, sed vi. Homo, qui hic innuitur, vi legibus facta, civitati se obstruserat, malisque artibus civilia jura, inter quæ præcipuum illud, quo jam abutitur, publicis interesse deliberationibus, adeptus fuerat, *Eur. Or.* 902. Ἠνάγκασε τὺς μαθητὰς αὐτῷ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, *Marc.* 6, 45. Ab ἀνάγκη.

Ἀναθκαία, ας, ἡ, necessitas, *Ion.* pro ἀνάγκη.

Ἀναθκαῖον, ν, τὸ, necessarium, necessitas; (2) carcer. (2) Ἦλθε πρὸς τὸ ἀναθκαῖον, venit ad carcerem, *Xenoph. Hellen. Hist. 5*, 329. Ab

Ἀναθκαῖος, αία, αῖον, vel ἀναθκαῖος, ν, ὁ ἢ ἡ, necessarius, necessario eveniens; (2) necessarius, cujus usus est necessarius; (3) necessarius, necessitudine conjunctus. Ἀναθκαία τύχη, servitus, *Soph. Aj.* 485. Ἦμαρ ἀναθκαῖον, dies servilis, servitus, *Il.* 16, 836 Τέθνηκ' Οἰέως ἐξ ἀναθκαίας τύχης, violenta morte, *Soph. El.* 48. (3) Ἄλλος δ' ἦν ἀναθκαῖα δόμοις, sed necessitudine erat juncta *Eurip. Alcest.* 536. Hinc

Ἀναθκαιότης, ητος, ἡ, propinquitas generis; (2) amicitia.

Ἀναθκαιοφαγίω· v. ἀναθοφαγίω.

Ἀναθκαίως, *adv.* necessario. Θνητὸν ἀναθκαίως ἔχει, *Eurip. Herc. Fur.* 502, mori necesse est.

Ἀνάθκασμα, ατος, τὸ, necessitas, *Ern.*

Ἀνάθκασον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. verbi ἀναθκάζω.

Ἀναθκαστήριος, ν, ὁ ἢ ἡ, qui cogit, qui necessitatem imponit. Δικαιοσύνης ἀναθκαστήρια, *Dionys. Halic. Antiq. Rom.* 11, 75. Ab ἀναθκάζω.

Ἀναθκαστικὸς, ἡ, όν, idem et ab eod.

Ἀναθκαστὸς, ἡ, όν, coactus, non voluntarius.

Ἀναθκαστῶς, *adv.* coacte.

ΑΝΑΘΚΗ, ης, ἡ, necessitas; (2) rerum difficultas; (3) quidquid animum quodammodo cogit; (4) tormentum, quæstio; (5) miseriæ e tormentis aliisque vexationibus; (6) supplicium, mors; (7) quivis casus adversus; (8) necessitudo quæ inter cognatos aut amicos intercedit. (4) ὁ δὴ, ἀγόμενοι ἐς τὰς ἀνάγκας, ad tormenta, *Herodot.* 1, 116 (6) τῷ Δάμωνος ἀναγομένῳ πρὸς τὴν ἀνάγκην, ad supplicium, *Diod. Sicul.* 2, 555. (8) τὰς ἀνάγκας εἰ χρέοντο διώρισεν, amicitias, *Eurip. Hec.* 847.

Ἀναγκιτάτιν, necessario equitare, *Eur. apud Suid.*

Ἀναγκοσιτίω, idem quod ἀναγκοφαγίω· (2) invitus aliquem alo, *Crates ap. Ath.*

Ἀναγκόσιτος, idem quod ἀναγκοφάγος· (2) qui invitus aliquem alit.

Ἀναγκοτρῴω, ῶ, fut. ήσω, idem quod seq. Ex τρῴω.

Ἀναγκοφαγίω, ῶ, f. ήσω, coactus comedo; (2) copiosiore victu uti cogor, ut athletæ; (3) molestiam aliquam devorare cogor.

Ἀναγκοφαγία, ας, ἡ, victus athleticus; nam athletæ frugaliter admodum victitabant. Ab

Ἀναγκοφάγος, ν, ὁ ἢ ἡ, qui victu athletico utitur. Ex ἀνάγκη et φάγος, *edax*.

Ἀναγκοφορέω, ῶ, necessitate coactus perfero.

Ἀνάγκυλος, ν, ὁ ἢ ἡ, obliquus.

Ἀναγλυκαίνω, dulce reddo.

Ἀναγλυκανθῶσι, *dulcedinem ceperint*, 3. pl. a. 1. conj. pass. verbi præc.

Ἀνάγλυπτος, ν, ὁ ἢ ἡ, sculptus, cælatus, cælaturis asper.

Ἀνάγλυφος, ν, ὁ ἢ ἡ, idem.

Ἀναγλυφὴ, ῆς, ἡ, cælatura, signum cælatum. Ab

Ἀναγλύφω, fut. ψω, sculpo.

Ἀναγνάμπτω, fut. ψω, flecto, reflecto, curvo, incurvo; (2) solvo, dissolvo. *Il.* 3, 348.

Ἀναγνία, ας, ἡ, scelus. Ab ἄναγνος.

Ἀνάγνισος, impurus, non expiatus.

Ἀναγνόντες, *qui agnoverunt*, nom. plur. part. a. 2. act. verbi ἀναγνώσκω, *agnosco*.

Ἄναγνος, ν, ὁ ἢ ἡ, impurus; (2) scelestus; (3) impudicus. (1) ἢ τὴν ἐμὴν ἅγιον ἐκλιπὼν φρένα, pollutam, *Eurip. Hipp.* 1459. Ex α priv. et ἁγνὸς, *purus*.

Ἀναγνωρίζω, futur. ίσω, recognosco, agnosco. Ἀναγνωρίσθη Ἰωσὴφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, *Act.* 7, 13.

Ἀναγνώρισις, ιως, ἡ, agnitio rei vel personæ ante notæ, sed diuturnitate obliteratæ. A præc.

Ἀναγνωρισμὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) specimen, documentum. Ab eod.

Ἀναγνώρισμα, ατος, τὸ, id ex quo aliquid agnoscitur.

Ἀναγνωσίω, lecturio, *Gl. V.* Ab ἀναγιώσκω.

Ἀνάγνωσις, ιως, ἡ, agnitio; (2) recognitio; (3) lectio; ipsa legendi actio; (4) persuasio. Ab eod.

Ἀνάγνωσμα, ατος, τὸ, agnitio; (2) lectio, quæ legitur, recitatio. Ab eod.

Ἀναγνωστήριον, ν, τὸ, locus in quo lectiones vel recitationes fiunt. Ab eod.

Ἀναγνώστης, ν, ὁ, lector, cujus munus est prælegere alicui. Ab eod.

Ἀναγνωστικὸς, ἡ, όν, ad legendum aptus.

Ἄναγον, *reducebant*, 3. pl. imperfect. act. *Ion.* pro ἀνῆγον, a verbo ἀνάγω. *reduco*.

Ἀναγοᾶν, *in futum*, pro ἀνὰ ἀγοράν.

Ἀναγόρευσις, ιως, ἡ, prædicatio, proclamatio; (2) renunciatio, declaratio. *Ph* nuncupatio, recitatio Ab

Ἀναγορεύω, fut. εύσω, publice pronuncio, proclamo, per præconem declaro, renuncio, per consulem, imperatorem, præ dico. Ἀναγορεύειν ἐν τῷ Διάτρῳ τινὰ αὐτοκράτορα. Νικῶν ἀναγορεύετο, vicisse, *Dem.* Σιδηξέν τε ἀναγορεύει, ἐς πατέρα καλεῖ, *Herod.*

Ἀνάγραμμα, ατος, τὸ, literarum trajectio et transpositio, qua vocabuli alicujus literis trajectis fit alia (et diversum significans) vox, ut ἀρετὴ, ἐρετὴ, μῦθος, Σωμὸς, &c. Unde

'Αναγραμματίζω, f. ίσω, transpositis literis effero et dico. Hinc
'Αναγραμματισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀνάγραμμα.
'Αναγραπτὸς, ὴ, ὸν & ἡ, perscriptus, literis proditus; (2) in acta, literas publicas, relatus.
'Αναγραφεὺς, έως, ὁ, scriptor, scriba publicus.
'Αναγραφὴ, ῆς, ἡ, scriptio; (2) commentarius, breviarium, descriptio, enumeratio; (3) perscriptio, acta. *Gl. V.* titulus. Ab
'Αναγράφω, fut. ψω, scribo, conscribo, perscribo, literis mando; (2) proscribo, propono; (3) perscribo, in acta refero; (4) inscribo; (5) adscribo; (6) pingo; (7) colores addo imaginibus delineatis. 'Αναγράφειν εἰς κατάλογον, τινὰ ἐν τοῖς φίλοις, εἰς τὸν τοῖχον, τὰ ὑποτυπωθέντα. Νόμοι μεγάλοις γράμμασιν ἀναγεγραμμένοι, *Luc.*
'Αναγριύομαι, venor.
'Αναγρία, ας, ἡ, tempus quo venari non licet. Ex α priv. et ἄγρα, *venatio.*
'Αναγρύζω, f. ύξω, grunnio; (2) hisco, mutio.
'Αναγυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo.
'ΑΝΑΓΥΡΙΣ, ιος, ἡ, vel ἀνάγυρος, ου, ὁ & ἡ, anagyris, vel anagyrus, frutex.
'Ανάγω, fut. ἀνάξω, tollo, eveho; (2) reduco, refero; (3) defero; (4) redhibeo; (5) offero; (6) abduco; (7) rejicio, remitto; (8) evado; (9) educo, extraho, ejicio; (10) retrocedo; (11) instituo, educo, doceo; (12) indico sceleris auctorem et in eum tendo; (13) acceptum fero, adscribo; (14) idem quod simplex ἄγω· ἀνήγαγον, aor. 2. ἀναχθείς, subductus, evectus, aor. 1. part. pass. 'Ανάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν ἰσθμὸν, per pelagus deducere; κατάγειν, ad terram appellere; εἰς θεὸς, referre; εἰς τιμὰς, promovere; ἐπὶ πόδα, ἴζω βίλης, retrocedere; τῷ βασιλεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ, narrare. 'Ανάγεσθαι ἀπὸ τόπου, solvi, ναυσὶ εἰς τόπον. Κινεῖ γὰρ ἀνὴρ ὅμμα, κἀνάγει κάρα, *Soph. Phil.* 868.
'Αναγωγεὺς, έως, ὁ, quod adligatur alicui rei, quasi ad eam sustollendam, qu. funis, catena; (2) corrigiæ calceorum, *Ern.* Ab ἀνάγω.
'Αναγωγὴ, ῆς, ἡ, subductio, subvectio, elatio; (2) exitus e portu; (3) reductio, relatio; (4) rejectio ad aliquem, remissio; (5) redhibitio; (6) institutio, disciplina. Ab eod.
'Αναγώγια, τὰ, festum in honorem Veneris, quo die e Sicilia in Africam abire (ἀνάγεσθαι) creditur, et universe numinum omnium, quæ post annuam absentiam redire fingebantur ad suas sedes, visitandi ergo. *Call.*
'Αναγωγία, ας, ἡ, defectus disciplinæ, mala educatio; (2) vita dissoluta, animus indomitus, &c. Ex α priv. et ἀγωγή.
'Αναγωγικὸς, ὴ, όν, sursum ferens; (2) mysticus, qui a sensibus subvehit ad intellectualia; (3) sensus remotissimos et abstractissimos exquirens. Ab ἀνάγω.
'Αναγωγικῶς, *adv.* mystice.
'Αναγώγιος, ον, in cœlum revocans, vel cœlestia affectans, *Synes.*
'Αναγωγὸς, ὄ, ὁ & ἡ, in sublime evehens, in theol. mystica; (2) vim eliciendi, attollendi habens.
Ανάγωγος, ου, ὁ & ἡ, qui recte institutus non est; hinc (2) contumax, intractabilis; (3) intemperans, petulans; (4) indoctus, imperitus; (5) ineptus. Ex α priv. et ἀγωγή.
'Αναγώγως, *adv.* contumaciter; (2) petulanter, injuriose, contumeliose; (3) imperite, indocte; (4) inepte; (5) citra inductionem et certum nexum.
'Αναγώνιστος, ου, ὁ & ἡ, qui non certat, qui certamine non experitur; (2) iners. Ex α priv. et ἀγωνίζομαι, *certo.*
'Αναδάζομαι, fut. άσομαι, et act. ἀναδάζω, divido. 'Αναδασάμενος τὴν χώραν, *Plut.*
'Αναδαίω, fut. ἀναδαίσω, divido.
'Αναδαίρετον, perspicue, *apud Aristoph.*
'Αναδάκνω, f. δήξω, remordeo; (2) mordeo.
'Αναδάσασθαι, a. 1. inf. med. v. ἀναδάζομαι.
'Αναδρομὴς, ὁ, idem qui ἀνδρομὴς, *Ern.*
'Αναδασμὸς, οῦ, ὁ, divisio. Ab ἀναδάζομαι.
'Ανάδασος, ου, ὁ & ἡ, divisus, distributus; (2) viritim æqua portione divisus; (3) rescissus, irritus. Ab eod.
'Αναδάσως, *adv.* inequaliter, *Hes.* (2) indivisim.
'Αναδέδρομα, *percurri*, 1. sing. perf. ind. med. verbi ἀνατρέχω, pro ἀναδέδρομα.
'Αναδέδραμεν, *sursum cucurrimus*, 1. plur. perf. ind. med. *per Sync.* pro. ἀναδεδρόμαμεν, a verbo eod.
'Αναδείγματα, ων, τὰ, sigilla seu imagunculæ quæ in tragicis scenis ostenduntur; (2) lora seu habenæ circa equorum colla.
'Αναδείγματα, τὰ, sigilla, *Hes.* *item* lora, *Id.* potius ἀναδίγματα, *Steph.*
'Αναδείκνυμι, vel ἀναδεικνύω, f. δείξω, demonstro, ostendo; (2) designo, creo; (3) edo; (4) dedico, consecro; (5) instituo, constituo; (6) pando, *de portis.* "Υπατον ἀναδείξας ἑαυτὸν· ἱερὸν ἀναδειχθὲν Καίσαρι τῷ σεβαστῷ· τὰς πύλας τινί. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξιν ὁ Κύριος ἑτέρους ἑβδομήκοντα, *Luc.* 10, 1.
'Αναδεῖξαι, *ostendisse*, aor. 1. inf. act. verbi præc.
'Ανάδειξις, εως, ἡ, demonstratio; (2) designatio, creatio; (3) dedicatio, consecratio, de qua etiam Scriptoribus Eccles. dicitur in eucharistia. Ab eod.
'Αναδεῖσνια, ων, τὰ, mensa secunda, bellaria. Ex δεῖπνον, *cœna.*
'Αναδέχεσθαι, *recipere*, præs. inf. med. *Ionice* pro ἀναδέχισθαι, a verbo ἀναδέχομαι.
'Ανάδελφος, ου, ὁ & ἡ, fratre carens. Ex α priv. et ἀδελφὸς, *frater.*
'Αναδείμω, ædificium instauro; (2) exædifico.
'Αναδενδράς, άδος, ἡ, vitis arbustiva, vitis arborem conscendens; labrusca, *Ph.* (2) locus vitibus consitus; (3) ramus, arbustum. Ex δένδρον. Hinc
'Αναδενδρίτης, ου, ἡ, scil. οἶνος, vinum ex vite arbustiva.
'Αναδενδρομαλάχη, ης, ἡ, althæa, ibiscus, species malvæ silvestris.
'Αναδέξαι, *ostendisse*, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀναδεῖξαι, a verbo ἀναδείκνυμι.
'Αναδέρκω, suspicio; (2) adspicio.
'Αναδέρω, fut. ρῶ, excorio; (2) nudo, revelo; (3) aperte dico.
'Ανάδεισις, εως, ἡ, religatio. Ab ἀναδέω. Hinc
'Αναδεσμεύω, fut. εύσω, religo.
'Αναδεσμίως, idem.
'Αναδεσμὴ, ης, ἡ, ornamentum capitis, redimiculum, simile quidpiam diademati.
'Ανάδετος, ου, ὁ & ἡ, religatus, revinctus.
'Αναδεύω, f. εύσω, irrigo, imbuo, misceo, subigo, sc. farinam. 'Αναδεύω τοῖς ἤθεσι παιδῶν νόμους, *Plut.*
'Αναδέχομαι, fut. ξομαι, suscipio, recipio, excipio; (2) suscipio apud me, receptum apud me do; (3) recipio in me, polliceor sc. me præstiturum; (4) recipio in me, sc. crimen, offero me crimini, agnosco rem perpetratam; (5) do pœnas; (6) expecto patienter, sustineo; (7) promitto pro infante in baptismo, ago susceptorem. 'Αναδέχισθαί τινα φιλοφρόνως, τινὰ ἐπὶ τῶν νώτων, τὸν παῖδα· ἀναδέχομαι ἤξιον, ἐφ' ἑαυτόν τι δίκην, τὸ ἔγκλημα· τὴν τιμωρίαν, pœnas dare.
'Αναδέω, ῶ, f. ήσω, religo, vincio; (2) redimio, corono. 'Αναδεῖν χρυσίῳ στεφάνῳ, δᾷδας πρὸς ἅρμασιν κίρας· εἰς θεὸν, referre. Λῆροις ἀναδῶν τὰς νικῶντας, *Aristoph. Plut.* 5, 588. Hinc
'Ανάδημα, ατος, τὸ, diadema, fascia.
'Αναδῆσαι, *religasse*, aor. 1. inf. act.
'Αναδηχθὶς, *remorsus*, a. 1. part. pass. verbi ἀναδάκνω, pro ἀναδήκω, *remordeo.* Unde
'Ανάδηξις, εως, ἡ, morsus, morsio.
'Αναδιδάσκω, fut. άξω, doceo; (2) meliora edoceo. Τῷ θεῷ τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν, ὡς ἔχει, *Aristoph. Eq.* 153.
'Αναδίδωμι, fut. ώσω, reddo; (2) emitto, produco. 'Αναδιδόναι καρπὸν, ὀσμὴν, τὴν πίστιν, ἐκ τολμὴν· ψῆφον, permittere ut sententiam dicat.
'Αναδικάζω, denuo judico, sc. judicata, sed irrita.
'Αναδικία, ας, ἡ, lis, seu judicium de re, judicata quidem, sed irrita. Ab
'Ανάδικος, ου, ὁ & ἡ, in jus retrahendus, priori judicio irrito. Ex ἀνὰ et δίκη, *jus, lis.*
'Αναδιατὴς, οῦ, ὁ, species laquei seu pedicæ. A δίκω,
'Αναδινέω, ῶ, f. ήσω, in vorticem seu gyrum revolvo. Ex δῖνος, *vortex.*
'Αναδιπλασιάζω, fut. άσω, duplico. Hinc
'Αναδιπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, duplicatio.
'Αναδιπλόω, ῶ, f. ώσω, duplico. Hinc
'Αναδίπλωσις, εως, ἡ, duplicatio; (2) figura rhetorica.
'Αναδοθὶς, aor. 1. part. pass. v. ἀναδίδωμι.
'Αναδοιδυκάζω, fut. άσω, commisceo, confundo, proprie pistillo in mortario. Ex δοίδυξ.
'Αναδομὴ, ἡ, divisio, *Suid.* reædificatio, *Steph.* A δίμω.
'Αναδορὴ, ῆς, ἡ, detractio cutis, excoriatio, nudatio. Ab ἀναδέρω, *excorio.*
'Ανάδοσις, εως, ἡ, productio; (2) eruptio, quæ sursum versus fit; (3) scaturigo; (4) distributio. Ab ἀναδίδωμι.
'Αναδοτικὸς, ὴ, όν, distributivus. Ab eod.
'Ανάδοτος, ου, ὁ & ἡ, reddendus. Ab eod.
'Ανάδυ, *redde*, aor. 2. imperat. med. *Att.* pro ἀνάδοσο, a verbo ἀναδίδωμι.
'Αναδουλόω, in servitutem retraho. 'Ανεδούλωσαν τοῖς παισὶ τὴ προγεγραμμένου, *App. Bell. C.* v. 4, 29.
'Αναδύλωσις, εως, ἡ, revocatio seu retractio in servitutem. Ex δελόω.
'Αναδοχεὺς, έως, ὁ, idem quod ἀνάδοχος.
'Αναδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio; (2) sponsio, repromissio; (3) susceptio in baptismo. Ab ἀναδέχομαι.
'Ανάδοχος, ου, ὁ & ἡ, receptor, receptum dans alicui; (2) repromissor, sponsor, fidejussor. *Ph.* præs, redhibitor; (3) susceptor in baptismo. Ab eodem.
'Αναδράω, idem quod ἀνατράσσω, *Hes.*
'Αναδρομὴ, ῆς, ἡ, recursus; (2) elevatio in altum; (3) germinatio; (4) adscensio, adscensus. Ab ἀνατρέχω.
'Αναδρύπτειν, carpere unguibus, *Hes. Steph.*
'Αναδῦναι, vel ἀναδύω, f. ύσω, exsisto, emergo, prodeo; (2) orior; (3) retrocedo, pedem refero; (4) respuo, recuso, fugio, detrecto; (5) retracto. ἀναδύομαι, recuso. 'Ανίδυ τολιῆς ἁλὸς, *Il.* 1, 359. 'Ανιδύσατο κῦμα θαλάσσης, emersit, *Il.* 1, 496. Hinc
'Ανάδυσις, εως, ἡ, emersio, v. gr. ex aqua; (2) retrocessio; (3) fuga; (4) perfugium; (5) retractatio pacti; (6) emersio in baptismo.
'Αναδύνω, idem quod ἀναδύω, *Hom.*
'Ανάεδνος, ου, ἡ, dote carens, indotata. Ex α priv. et ἔδνα, *dos.*
'Αναείρω, tollo, elevo. Ex ἀείρω.
'Ανάελπτα, *insperata*, nom. plur. n. g. ab
'Ανέλπτος, ου, ὁ & ἡ, insperatus.
'Αναιρετάζω, f. άσω, tollo in altum. Ab ἀναείρω.
'Αναζάω, ῶ, fut. ήσω, revivisco, ad vitam redeo; (2) resipisco ab improba vita; (3) innovor. 'Ελεύσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν, *Rom.* 7, 9.
'Αναζεῖν, *Poet.* pro ἀναζέω, *Ep.*
'Ανάζεμα, ατος, τὸ, ebullitio. Ab ἀναζέω.
'Αναζευγνύω, vel ἀναζευγνόω, f. εύξω, equos rursum jungo; (2) redeo; (3) moveo, sc. castra; (4) solvo, de classe; (5) reduco domum, redeo. 'Αναζευγνύειν διὰ τόπου, εἰς τόπον, ἐπ' οἶκον, οἴκου τὰς νῆας, solvere; τὸν στρατὸν, abducere.
'Αναζεύξαι, *movere* vel *movisse*, aor. 1. inf. act.
'Ανάζευξις, εως, ἡ, castrorum motio; (2) reditus domum. Ab ἀναζεύγνυμι.
'Αναζέω, ῶ, futur. ήσω, efferveo, ebullio; (2) fervefacio, et ad hæc ἀναζέομαι, scaturio, effundo.
'Αναζητέω, ῶ, fut. ήσω, requiro; (2) inquiro. 'Ανεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι, *Luc.* 2, 44. Τὰ ὑπὸ γῆν πάντα ἀνεζητηκὼς, *Plat.*
'Αναζήτησις, εως, ἡ, inquisitio. A præc.
'Αναζυγὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἀνάζευξις.
'Αναζυγόω, ῶ, f. ώσω, jugo exsolvo; (2) refero, pando. Ab ἀναζεύγνυμι.
'Αναζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento.
'Αναζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, delineo, pingo.

'Αναζωγρέω, ῶ, f. ήσω, in vitam revoco, exsuscito; (2) instauro.
'Αναζωννύω, vel ἀναζώννυμι, f. ζώσω, succingo. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, 1 *Pet.* 1, 13.
'Αναζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, in vitam revoco.
'Αναζωΐω, ῶ, f. ώσω, focillo, recreo.
'Αναζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, exsuscito, resuscito; (2) in vitam revoco; (3) renovo. 'Αναζωπυρεῖ ἡ τρίφει τὴν ὄψιν, *Paul.* τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, 2 *Tim.* 1, 6.
'Αναζωτύρησις, εως, ἡ, refectio virium.
'Αναζωσάμενος, *qui succinxit*, aor. 1. part. med. verbi ἀναζώννυμι, pro ἀναζώω. Unde
'Αναζωτικός, ἡ, όν, refocillandi vim habens, recreans.
'Αναθαλίω, ῶ, idem quod
'Αναθάλλω, fut. αλῶ, repullulo, regermino; (2) vegetor, convalesco, vires reparo; (3) revirescere facio. 'Εγὼ Κύριος ἀναθάλλων ξύλον ξηρὸν, *Ezek.* 17, 24.
'Αναθάλπω, f. ψω, refoveo, refocillo.
'Αναθαῤῥέω, ῶ, fut. ήσω, fiduciam resumo, animum recipio.
'Αναθαῤῥύνω, fut. υνῶ, fiduciam, seu spem, animum reddo, confirmo. 'Αναθαῤῥύνωμεν τὸν ἄνδρα, *Xen.*
'Αναθαρσέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀναθαῤῥέω.
'Αναθαρσύνω, f. υνῶ, idem quod ἀναθαῤῥύνω.
'Αναθ.ιτὰ (ἡμέρα) τῆ καθαυτῆν, dies mortis quæ differtur in aliud tempus, *Soph. Aj.* 476.
'Αναθείην, *retulerim*, 1. sing a. 2. opt. act. verbi ἀνατίθημι, pro ἀναθείω, *refero*. Unde
'Ανάθεμα, ατος, τὸ, exsecratio; (2) separatio, alienatio; (3) segregatio a communi usu ad usum sacrum; (4) homo exsecrabilis, homo sacer, exitio destinatus; (5) donarium dedicatum, numini consecratum. *Ph.* donum.
'Αναθεματίζω, f. ίσω, exsecror, diris devoveo, anathema declaro. Ποιήσαντές τινες τῶν 'Ιουδαίων συνωμοσίαν, ἀνεθεμάτισαν ἑαυτούς, *Act.* 23, 12. Ab ἀνάθεμα. Hinc
'Αναθεματισμός, οῦ, ὁ, exsecratio, anathematismus.
'Αναθεῖμεν, *imponere*, aor. 2, inf. act. *Ion.* pro ἀναθεῖναι, a verbo ἀνατίθημι, *impono*.
'Αναθερμαίνω, calefacio.
'Ανάθεσις, εως, ἡ, dicatio, consecratio; (2) dilatio, cunctatio; (3) attributio, *h. e.* cum alicui aliquid, velut culpam, tribuimus; ad aliquem auctorem, ad causam referimus, *Ern.* Ab ἀνατίθημι.
'Αναθέω, ῶ, fut. εύσομαι, sursum curro; (2) recurro; (3) cursito.
'Αναθεωρέω, ῶ, f. ήσω, attente contemplor, diligenter considero. Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, *Act.* 17, 23. Hinc
'Αναθεώρησις, εως, ἡ, diligens consideratio, contemplatio.
'Αναθεωρισμός, οῦ, ὁ, recognitio. Ab eod.
'Αναθήκη, ης, ἡ, idem quod ἀνάθεσις, *Hes.*
'Αναθηλίω, reviresco. A θάλλω, *vireo*.
'Ανάθημα, ατος, τὸ, donarium Deo in templo suspensum; (2) persona Deo consecrata ac dicata; (3) ornamentum quodlibet. Ab ἀνατίθημι, *sepono*.
'Αναθηματικός, ἡ, όν, ad consecrandum seu dicandum comparatus, aptus, *Ep.*
'Αναθήσουσι, *seponent*, 3. plur. f. 1. ind. act.
'Αναθλίβω, fut. ψω, elido; (2) exprimo.
'Αναθλος, ος, ὁ, ἡ, certaminibus inhabilis, imbecillis. Ex ἀνὰ et ἆθλος, *certamen*.
'Αναθολόω, ῶ, fut. ώσω, obscuro, sc. admistis fecibus, atramento, &c. aquam, urinam, &c.; dicitur etiam metaphorice; (2) turbo, cieo. (2) ἀναθολώντων ἐπ' αὐτὸν τοὺς 'Αθηναίους, *Philostrat.* 559.
'Αναθόλωσις, ίσως, ἡ, perturbatio, obscuratio.
'Αναθορεύω, ῶ, exsilio; (2) prosilio; (3) resilio. 'Αναθορεῦντες ἔφυγον, *Synes.*
'Αναθορυνόω, irruo, *Ern.* Αἱ τῶν στρουθιμένων ὑπ' αὐτοῦ ψυχαὶ πᾶσαι ἅμα ἐπ' αὐτὸν ἀναθορυνοῦσι, *Dio Cass.* 63, 28.
'Αναθορυβέω, ῶ, f. ήσω, tumultuor; (2) rebello; (3) adstrepo, id est, cum strepite applaudo. (3) ταῦτα ἀκούσαντες οἱ στρατιῶται ἀνεθορύβησαν ὡς εὖ λίγει, *Xenoph. Cyr. Anab.* 5, init.
'Ανάθρεμμα, ατος, τὸ, alumnus, omne quod nutritur, alitur, educatur.
'Ανάθρεπτος, ος, ὁ, ἡ, alumnus.
'Ανάθρηψις, εως, ἡ, instauratio, reparatio, refectio. Ab ἀνατρέφω.
'Αναθρέω, ῶ, f. ήσω, perspicio, attente considero. Ex α intens. et ἀθρέω, *video*.
'Ανάθρησις, ἡ, attenta consideratio, *Tim. ap. Polyb.* Ab ἀναθρέω.
'Αναθρώσκω, f. θρώσω. exsilio, saltu conscendo; resulto, *Gl. V.* "Υψι τ' ἀναθρώσκων πίσυρσι, *Il.* 13, 140.
'Αναϊνάω, ῶ, subsiliendo lascivio, ut *simpl. Ern.*
'Αναϊυμιάζω, fut. άσω, suffio, exhalare facio. *Gl. V.* exhalo.
'Αναϊυμίαμα, ατος, τὸ, suffitus, suffimen, vapor; (2) vaporatio, suffitio.
'Αναϊυμίασις, εως, ἡ, exhalatio, vaporatio, suffitus; (2) respiratio. Ab
'Αναϊυμιάω, ῶ, fut. άσω, idem quod ἀναϊυμιάζω. 'Αναϊυμιᾶσθαι ἐκ τῆς θαλάσσης, ὑπὸ θερμότητος.
'Ανάϊυρμα, ατος, τὸ, lusus, ludus, ludicrum; (2) id quo quis ludit. Ex ἄϊυρμα.
'Ανάϊυσις, εως, ἡ, immolatio.
'Αναϊύω, f. ύσω, rursus impetum capio; (2) in re venerea, ut θυάω, *Hes.* (3) erumpo, prorumpo, de *aqua vel sanguine*.
'Αναϊωύσσω, vociferor, exclamo.
'Αναίδεια, ας, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναιδής.
'Αναιδιήφι, *impudentiæ*, dat. sing. *Ionice* et *per Paragogen* τῦ φι, ab ἀναίδεια.
'Αναιδύομαι, impudentia utor, impudenter me gero. Ab eod.
'Αναιδυμόνως, *adv.* absque ulla reverentia, impudenter. Ab eod.
'Αναίδην, *adv.* idem et ab eod.
'Αναιδής, έος, ὁ, ἡ, impudens, inverecundus. Hinc τὸ ἀναιδές, έος, inverecundia. Πρὸς τὸ ἀναιδὲς, inverecunde, impudenter, *Eurip. Iphig. in Aul.* 379. Ex α priv. et αἰδώς, *pudor*.
'Αναίδητος, ον, quasi non verecundatus, *Apoll.* Ex α et αἰδέομαι.
'Αναιδῶς, impudenter, *Gl. V.* Ab ἀναιδής.
'Αναιθύσσω, quatiendo, movendo, excito flammam: unde (2) accendo; (3) moveo; (4) prorumpo.
'Αναίθω, uro, accendo.
'Ανναιμακτί, *adv.* sine sanguine, incruente. Ab
'Αναίμακτος, ος, ὁ, ἡ, incruentus.
'Αναιμία, ας, ἡ, sanguinis defectus. Ab
'Αναιμος, ος, ὁ, ἡ, exsanguis. Ex α priv. et αἷμα.
'Αναιμόσαρκος, ος, ὁ, ἡ, cujus caro sanguinis est expers. Ex α priv. αἷμα, et σάρξ.
'Αναιμόχροος, *contr.* ἀναιμόχρους, ος, ὁ, ἡ, qui est colore exsangui, pallidus. Ex α priv. αἷμα, et χρόα, *color*.
'Αναίμων, ονος, ὁ, ἡ, exsanguis. Ex α priv. et αἷμα.
'Αναιμωτί, *adv.* sine cruore. Ex iisdem.
'Αναιμωτὶ, *adv.* idem et ex iisd.
'Αναίνεται, *recusat*, 3. sing. præs. indic. Ab
'ΑΝΑΊ'ΝΟΜΑΙ, abnuo, renuo, recuso, detrecto; (2) inficior; (3) respuo, repudio. Οὐδ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν, licet repudiare, *Eur. Med.* 237. Σὶ δ' ἀναίνεται, ἠδὲ σὰ δῶρα, *Il.* 9, 675.
'Αναίξας, a. 1. part. act. verbi ἀναΐσσω.
'Αναιρεθῆναι, aor. 1. ind. pass. v. ἀναίρω.
'Αναίρεμα, ατος, τὸ, præda, spolium, *Schol. Apollon. Rhod. ad lib.* 2, 264.
'Αναίρεσις, εως, ἡ, ablatio, sublatio; (2) sublatio mortuorum; (3) eversio; (4) abrogatio; (5) interfectio, cædes. (2) Εἶργουσι δ' οἱ κρατοῦντες, οὐδ' ἀναίρεσιν δῶναι θέλουσι, *Eurip. Suppl.* 18. Ab ἀναιρέω. Unde
'Αναιρέτης, ου, ὁ, ablator, fur, latro; (2) eversor; (3) interfector, interemptor.
'Αναιρετικός, ἡ, όν, exitialis, lethalis, mortifer.
'Αναιρέω, ῶ. f. ήσω, aufero, tollo; (2) everto; (3) abrogo; (4) tollo de medio, interficio; (5) condemno; (6) capio, in manus sumo; *Steph.* (sed delet *Ern.*) (7) reddo responsum, *de oraculo*: et *in medio*, (8) tollo, *de liberis*, pro suscipio, vel educo; (9) suscipio, adgredior; (10) excipio, recipio ad me; (11) eligo; (12) demereor, vel concilio mihi aliquem; (13) concipio, gravida fio; (14) vinco, reporto præmium; (15) tollo mortuum, sepelio. 'Αναιρεῖν τι ἐκ τῆς πόλεως, πόλεις, νόμους, ἑαυτὸν ἀναιρεῖσθαι τὴν συγγραφὴν, expungere; παῖδας, tollere; τὰς νεκρὰς, efferre ad sepulturam; πόλεμον, ἔχθρας, πόνους, suscipere. Ab ἀνὰ et αἴρέω.
'Αναίρω, tollo, sursum tollo.
'Αναισθησία, ας, ἡ, defectus sensuum, stupor; (2) stoliditas, dementia. Ex α priv. et αἴσθησις.
'Αναισθητεύομαι, f. εύσομαι, idem quod
'Αναισθητέω, ῶ, f. ήσω, careo sensu, non sentio; (2) sum stupidus vel vecors. Ἐπιτείσουν δ' ὑπὲρ ἐμαυτῦ, τυχὸν μὲν ἀναισθητῶν, *Dem.* Ab
'Αναίσθητος, ος, ὁ ἡ, carens sensu, expers facultatis sentiendi; (2) qui non sentitur, sensum effugiens, qui non cadit sub sensum; (3) stupidus, stolidus, demens. Ex α priv. et αἰσθητὸς, *sensibilis*.
'Αναισθήτως, *adv.* sine sensu; (2) stupide, stolide; (3) lente, patienter.
'Αναισιμῶν, *impendere*, præs. inf. act. *contr.* pro ἀναισιμόειν, a verbo
'Αναισιμόω, ῶ, f. ώσω, insumo, impendo. 'Αναισιμώθη ἐκ τοῦ τάφου ἡ γῆ, *Her.* Εὐζώνῳ ἀνδρὶ πίνοντι ἡμέρας ἀναισιμοῦνται, *Herodot.* 1, 72. Hinc
'Αναισίμωμα, ατος, τὸ, sumptus.
'Αναΐσσω, fut. ξω, sursum ruo, surgo, prosilio. Μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρηΐοι υἷες 'Αχαιῶν, *Il.* 4, 114. Ex ἀνὰ et ἄϊσσω, *ruo*.
'Αναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudens sum, impudenter ago. Τί ἂν ὃν εἶπoι πρὸς ταῦτα τις, ὅστι τοιαῦτα ποιῶν οὐδ' ἀναισχυντεῖ; *Aristoph. Thesm.* 715.
'Αναισχύντημα, ατος, τὸ, facinus impudens.
'Αναισχυντία, ας, ἡ, impudentia, inverecundia. Ab
'Αναίσχυντος, ος, ὁ ἡ, impudens, inverecundus. Ex α priv. et αἰσχύνω.
'Αναισχύντως, *adv.* impudenter, inverecunde.
'Αναιτιολόγητος, ος, ὁ ἡ, cujus ratio reddi non potest. Ex α priv. et αἰτιολογέω.
'Αναιτία, ας, ἡ, innocentia.
'Αναίτιος, ος, ὁ ἡ, causam non habens, cujus causa nulla est; qui in causa non est, cur aliquid fiat; (2) innocens; qui culpari vel accusari nequit. Ex α priv. et αἰτία.
'Αναιτίως, *adv.* sine causa, sine culpa.
'Ανακαγχάζω, fut. άσω, cachinnor, effuse rideo. 'Ακούσας ἀνεκάγχασε μάλα Σαρδόνιον, *Plut.*
'Ανακαθαιρίομαι, depono, *V. L*, Ex ἀνὰ, κατὰ, et αἱρέομαι.
'Ανακαθαίρω, expurgo, perpurgo. Hinc
'Ανακάθαρσις, εως, ἡ, purgatio; (2) explanatio allegoriarum.
'Ανακαθαρτικός, ἡ, όν, purgativus. Ab eod.
'Ανακάθημαι, sedeo erectus; (2) recumbo, resideo.
'Ανακαθίζω, f. ίσω, resideo. Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, *Luc.* 7, 15.
'Ανακαινίζω, fut. ίσω, innovo, instauro. 'Ανακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, *Psal.* 104, 30. 'Ανακαινίζειν εἰς μετάνοιαν, *Heb.* 6, 6. Ex ἀνὰ et καινὸς, *novus*. Hinc
'Ανακαίνισις, εως, ἡ, renovatio, instauratio.
'Ανακαινισμός, οῦ, ὁ, idem et ab eod.
'Ανακαινόω, ῶ, fut. ώσω, innovo, instauro. 'Ενδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον, &c. *Col.* 3, 10. Ab ἀνὰ et καινὸς. Hinc
'Ανακαίνωσις, εως, ἡ, renovatio, instauratio.
'Ανακαῖον, ου, τὸ, carcer in quem conjiciebantur servi mali et liberti qui a dominis suis defecerant, *Suid. Harpocration.*
'Ανακαίω, fut. καύσω, accendo, incendo; (2) incito. 'Ανακαύσαντες τὸ πῦρ, *Herodot.*

'Ανακαλέω, ῶ, fut. ήσω, p. κέκληκα, inclamo, alta voce appello, voco; (2) invoco; (3) revoco; (4) sarcio, rependo. 'Ανακαλεῖν τὸν ὑπεργίτην, ἀγκῶν· ἀνακαλεῖσθαι τῇ σάλπιγγι τὰς στρατιώτας, τὰς ἐν ὑπερορίαις· τὴν φάσιν, labantem reparare.

'Ανακαλινδέω, ῶ, f. ήσω, verso, volvo.

'Ανακαλυπτήρια, τὰ, dies quo sponsa facie retecta prodit; (2) munus quod sponsæ eo die a marito aliisque dabatur, pro honore et gratia revelati oris.

'Ανακάλυπτρα, τὰ, idem quod præc. (2). Ab

'Ανακαλύπτω, fut. ψω, revelo, retego, patefacio. 'Ανακαλύπτειν μυρίαις· λόγοις, aperte loqui; βλίφαρον. 'Ανακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι, 2 *Cor.* 3, 18.

'Ανακάλυψις, εως, ἡ, revelatio.

'Ανακάμπτω, f. ψω, reflecto; (2) revertor, redeo; (3) declino, deflecto. Πάλιν δὲ ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς, *Act.* 18, 21.

'Ανακάπτω, *reverti*, a. 1. inf. act.

'Ανακάμψιρως, ἐρωτος, ἡ, herba quæ amorem reducere credebatur. Ex ἀνακάμπτω et ἔρως.

'Ανακαμψίπνους, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, qui reflexo itinere flat, qui reflexos flatus habet, *apponitur ἐυθύπνοος, Aristot.* Ex ἀνακάμπτω, *reflecto*, et πνόος, *flatus*.

'Ανάκαμψις, εως, ἡ, reflexio; (2) reciprocatio. Ab ἀνακάμπτω.

'Ανάκανθος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, spinis seu aculeis carens. Ex α priv. et ἄκανθα, *spina*.

'Ανακάπτειν, *deglutire*, præs. inf. act. verbi

'Ανακάπτω, f. ψω, devoro, deglutio, absorbeo.

'Ανάκαρ, *adv.* sursum versus, in superiorem partem. Ex ἀνὰ et κὰρ, pro κάρα, *caput*.

'Ανακάρδιον, ᾱ, τὸ, arbor quædam Indica fructu aviculæ corculo non dissimili. Ex ἀνὰ et καρδία, *cor*.

'Ανάκαρδος, ᾱ, ὁ, ἡ, idem et ex iisd.

'Ανάκαυσις, εως, ἡ, accensio, incensio. Ab ἀνακαίω, *incendo*.

'Ανακαχλάζω, ebullio, effervesco, ut *simplex*. *Schol. Soph. ad Trach.* 704.

'Ανακάχλασις, εως, ἡ, ebullitio, æstus, *Schol. Æschyl. ad Prometh. Vinct.* 365.

'Ανάκαψις, εως, ἡ, devoratio. Ab ἀνακάπτω.

'Ανακιάζω, f. άσω, findo.

'Ανακίαται, *dicati sunt*, 3. plur. præs. indic. med. *Ion.* pro ἀνάκεινται, a verbo ἀνάκειμαι.

'Ανάκια, ων, τὰ, festum Dioscurorum, Castoris et Pollucis, qui et 'Ανακες dicti.

'Ανάκειμαι, f. κείσομαι, accumbo, recumbo; (2) consecratus, dicatus sum; (3) deditus, addictus sum; (4) situs, repositus sum; (5) tribuor, adscribor alicui. 'Ανάκεισται εἰς ὀλίγως, ἐντί σοι, πᾶν ἐς σέ· τοῖς βιβλίοις, συμποσίοις, incumbere; ὧν Ὄιλον, deditus; τῷ Διῒ· ἀνάκειται ὑτομνήματα.

'Ανάκειον, ᾱ, τὸ, templum 'Ανάκων, seu Dioscurorum. Ab ἄνακες.

'Ανακείρω, tondeo; (2) abscindo; (3) disseco, lacero.

'Ανακεκαλυμμένως, *adv.* sine velo, aperte. Ab ἀνακαλύπτω.

'Ανακεκραγώς, part. perf. act. v. ἀνακεράζω.

'Ανακιλαδίω, strepo, garrio. *Schol. Eurip. ad Or.* 184. Ab

'Ανακίλαδος, ᾱ, ὁ, susurrus, strepitus, sonitus. Φυλασσομένα ῥόματος ἀνακίλαδον, *Eurip. Or.* 184.

'Ανακιρέννυμι, vel ἀνακιρανύω, vel ἀνακιράω, commisceo, permisceo; (2) tempero. 'Ανακερασθέντων καιναῖς ἐπιγαμίαις τῶν γενῶν, *Plut.*

'Ανακες, ων, οἱ, Dioscuri, Castor et Pollux. Ab ἄναξ. V. ἀνακῶς.

'Ανάκεστος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, immedicabilis, insanabilis. Ex α priv. et ἀκέομαι, *sano, medeor*.

'Ανακιφαλαιῶται, 3. sing. præs. ind. pass. *contr.* pro ἀνακιφαλαιοῦται.

'Ανακιφαλαιόω, ῶ, f. ώσω, capitulatim et summatim repeto; (2) peroro; (3) partes dissectas in unum corpus colligo; (4) renovo, instauro; (5) impleo, perficio. 'Ανακιφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, *Eph.* 1, 10. Ἐν τέτῳ τῷ λόγῳ ἀνακιφαλαιῦται, *Rom.* 1, 13. Hinc

'Ανακιφαλαίωσις, εως, ἡ, summaria repetitio; (2) repetitio ante dictorum per capita; (3) consummatio; (4) relatio.

'Ανακιφαλαιωτικὸς, ἡ, όν, ad repetitionem pertinens, quo quid repetitur.

'Ανακκίλω, sursum feror, erumpo, ut *aqua, sanguis*, scaturio, prosilio. 'Αμφὶ δ' ἄρα σφὶν πρυμνοῖσιν κιράσσι πολὺς ἀνακκίλι ἰδρώς, *Il.* 13, 709.

'Ανακήρυκτος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, præconis voce renunciatus, designatus, ad munus in rep. gerendum, aut venditionis ergo, *Etym.* Et

'Ανακήρυξις, εως, ἡ, renunciatio, proclamatio, declaratio per præconem.

'Ανακηρύσσω, vel ἀνακηρύττω, f. ξω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. 'Ανακηρύσσομαι νενικηκὼς, *Luc.* edicta proclamo. Κἀνακηρύσσων φόνον τὸν Λαΐειον, edicta proclamans de cæde Laii, *Soph. Œd. Tyr.* 450.

'Ανακινδυνεύειν, præs. inf. act. verbi

'Ανακινδυνεύω, fut. εύσω, periclitor, periculum adeo. 'Ανακινδυνεύω, συμβάλλων ναυμαχίᾳ.

'Ανακινέω, ῶ, f. ήσω, moveo, impello; (2) suscito, excito; (3) excito, i. e. produco. Hinc

'Ανακίνημα, ατος, τὸ, idem quod

'Ανακίνησις, εως, ἡ, commotio; (2) suscitatio. 'Ανακίνησις φρενῶν, *Soph Œd. Tyr.* 727.

'Ανακίρναμαι, permisceo. Μητρὸς φιλίας ἀνακίρνασθαι, mediocres jungere, contrahere amicitias, *Eurip. Hippol.* 254. Ex ἀνὰ et κίρνάω.

'Ανακλάζω, fut. άγξω, clango, clamo.

'Ανακλαίω, f. αύσω, defleo; (2) vehementer fleo; (3) vicissim fleo; (4) *in medio*, ploratum incipio, quem deinde alii sequantur. 'Ανακλαίομαι περῦσι τοῖς ἰωθόσιν, *Soph. Phil.* 933.

'Ανάκλασις, εως, ἡ, reflexio, repercussio. Ab ἀνακλάω. Unde

'Ανακλασμὸς, ῦ, ὁ, fractio, reflexio.

'Ανάκλαστος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, reflexus, vel reflecti valens. Ab eod.

'Ανακλαυθμὸς, ῦ, ὁ, fletus. Ab ἀνακλαίω.

'Ανάκλαυσις, εως, ἡ, deploratio. Ab eod.

'Ανακλαυσμὸς, ῦ, ὁ, fletus. Ab eod.

'Ανακλάω, ῶ, f. άσω, refringo, reflecto, repercutio.

'Ανακλίττομαι, retrocedo sensim, clam me proripio.

'Ανακλίττω, rursus furor, *Hom.*

'Ανάκλημα, ατος, τὸ, idem quod ἀνάκλησις· (2) pars cantus. Ab ἀνακαλέω.

'Ανάκλησις, εως, ἡ, inclamatio, appellatio; (2) revocatio; (3) revocatio ab exilio; (4) invocatio et evocatio quæ fit cantu; (5) imploratio auxilii; (6) compellatio, adlocutio. Ab eod.

'Ανακλητικὸν, ῦ, τὸ, cantus tubæ revocantis ad prælium; (2) signum receptus. Ab eod.

'Ανακλητικὸς, ἡ, όν, excitans, evocans, revocans. Ab eod.

'Ανάκλητος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, revocatorius. Ab eod.

'Ανακλιθῆναι, *repositum esse*, a. 1. inf. pass.

'Ανακλιθήσονται, 3. plur. fut. 1. ind. pass.

'Ανακλῖναι, a. 1. inf. act. verbi ἀνακλίνω.

'Ανακλιντήριον, ᾱ, τὸ, lectulus in quo quiescimus interdiu. Ab

'Ανακλίνω, f. ινῶ, p. κέκλικα, repono, reclino; (2) discumbere facio; (3) aperio, expando, explico. 'Ανακλίνας αὐτὸν ἐπ' ἀγκώνος, ἐπὶ δίπτυου, ἐν τῇ φάτνῃ. 'Ανακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ, *Matt.* 8, 11. Hinc

'Ανάκλισις, εως, ἡ, discubitus, accubatio, recubatio.

'Ανακλισμὸς, idem; (2) recubitorium.

'Ανακλιτικὸς, ἡ, όν, discubitorius.

'Ανάκλιτος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, idem, et

'Ανάκλιτον, ᾱ, τὸ, *subst.* sella, quæ habet in quod reclinari dorsum possit.

'Ανακλύζω, fut. ύσω, abluo.

'Ανακλώω, f. ώσω, filum retorqueo; (2) involutos fusos revolvo; (3) retracto mutando fatum; de Parca.

'Ανάκλωσμα, ατος, τὸ, revolutio, *ap. Nic.* (si lectio vera, *Etym.*)

'Ανακοαὶ, ῶν, αἱ, aures. Πρὸς τὰς ἀνακοὰς ποιεῖ, *Plutarch. de Nat. Deor.* 32, 227.

'Ανακογχίζω, contineo, cohibeo, fulcio; sed videtur leg. esse ἀνακυχίζω, *Etym.*

'Ανακογγυλιάζω, f. άσω, os seu fauces colluo, gargarizo. Τὸ ἀνακογχυλίασον, aqua intus allue fauces, *Plat. Sympos.* 3, 185. Οἱ δὲ ἰατροὶ, τὰ πρὸ τῶν ἀνακεγχυλιαζειν τὰ ἐπίλεσιον, *Aristid.* 1, 349. ex edit. Jebb. Ex ἀνὰ et κογχύλιον. Hinc

'Ανακογχυλιασμὸς, ῦ, ὁ, gargarizatio, oris colluto. Et

'Ανακογχυλιαστὸς, ἡ, όν, quo fauces colluuntur; (2) qui gargarizari solet vel potest.

'Ανακογχυλίζω, fut. ίσω, idem quod ἀνακογχυλιάζω. Ὁ δὲ ἀπόρροφῆ τε καὶ ἀνακογχυλίζει, τῷ νιτρῶδει ἐπιτιθεῖσθαι τοῖς μέλεσι, fauces colluit gargarizatu, *Synes. Dion.* 55. Hinc

'Ανακογχυλισμὸς, ῦ, ὁ, gargarizatio.

'Ανακοὶ, ῶν, οἱ, idem quod 'Ανακες.

'Ανάκοιλος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, cavus.

'Ανακοίλωμα, ατος, τὸ, cavum, v. gr. arboris.

'Ανακοιμάομαι, ῶμαι, dormio, cubo.

'Ανακοίνος, *communica*, 2. sing. præs. imperat. et ἀνακοίνου, quoque *communica*, præs. imperat. act. *Ion.* pro ἀνακοίνε, verbi

'Ανακοινόω, ῶ, f. ώσω, communico aliquid cum aliquo; (2) communico cum aliquo de re aliqua, consulo cum aliquo de re quapiam: ἀνακοινώσασθαι, communicare, *Ph.* 'Ανακοινῶ τι τῷ φίλῳ, περὶ τινος, μετά τινος, τινί. Βυλεύσασθε, ᾱ τοῖς συμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε, *Aristoph. Lys.* 1181.

'Ανακοίνωσις, εως, ἡ, communicatio; (2) schema quoddam rhetoricum.

'Ανακοιρανέω, ῶ, dominor, rego; (2) obeo.

'Ανακολλάω, ῶ, f. ήσω, conglutino, glutine adstringo et contineo. Hinc

'Ανακόλλημα, ατος, τὸ, glutinamentum quo aliquid constringitur.

'Ανακόλλησις, εως, ἡ, restrictio quæ fit glutine. Ab eod.

'Ανακολυθία, ας, ἡ, consequentiæ defectus, quum sequentia prioribus non respondent. Et

'Ανακόλυθον, ᾱ, τὸ, vitium orationis, quando non sequitur quod superioribus respondeat.

'Ανακόλυθος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, inconsequens, non respondens præcedentibus; (2) non consentaneus, ineptus. Ex α priv. et ἀκόλυθος.

'Ανακολύθως, *adv.* neglecta consecutione legitima; (2) parum convenienter.

'Ανακολπάζω, succingo, *al.* ἀνακολπίζω, *ap. Aristoph.* nam κολπάζω non reperitur.

'Ανακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, emergo, supernato; (2) emergens adfero.

'Ανακομάω, ῶ, comas recipio; (2) refloresco.

'Ανακομιδὴ, ῆς, ἡ, relatio, reportatio; (2) recuperatio, receptio; v. gr. spiritus e suffocatione, vel pristinæ valetudinis e morbo gravi; (3) reditus; (4) delatio mortuorum ex uno sepulchro in aliud. Ab

'Ανακομίζω, f. ίσω, refero; (2) eveho; ἀνακομίζομαι, redeo, revertor, retro trajicio. 'Ανεκομίσαντο τὴν βασιλείαν, receperunt, *Plut.* Τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀκρόπολιν, *Xen.*

'Ανακοντίζω, f. ίσω, ejaculor; (2) erumpo.

'Ανάκοος, *Dor.* pro ἀνήκοος.

'Ανακοστὴ, ῆς, ἡ, impedimentum; (2) repercussio, reciprocatio. Ab

'Ανακόπτω, fut. ψω, retundo, inhibeo, impedio; (2) arceo, propulso; (3) elido. 'Ανακόπτειν τὸ ῥεῦμα, σὲ τῆς ὁρμῆς, τὰς ὀφθαλμούς. Οὔσω μὲν ἀνεκόπην τῆς ὀργῆς, *Luc.* Τίς ὑμᾶς ἀνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; *Gal.* 5, 7.

'Ανάκυσος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, sub auditum cadens. Ex ἀνὰ et ἀκυσός.

'Ανακυφίζω, f. ίσω, sublevo. Ἐς βραχὺ ἀνακυφισθῆναι, *Arct.* Hinc

'Ανακύφισις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio.

'Ανακύφισμα, ατος, τὸ, idem.

'Ανακύω,

Ἀνακέω, inaudio, ausculto. Θέλεις μείνωμεν αὐτοῦ, κἀνακέσωμεν γόον; *Soph. Elec.* 81.

Ἀνακραγγαίνω, succlamo, *Hes.* Ab ἀνακράζω. *Voss.* habet ἀναγαγγιρίνω, *Ph.* ἀναγαγγανεύω.

Ἀνακραδαίνω, vibro, quatio, quasso.

Ἀνακραδάω, ῶ, idem,

Ἀνακράζω, f. ἄξω, exclamo; (2) loquor, proloquor. Ἀνέκραξε φωνῇ μιγάλῃ, *Luc.* 4.

Ἀνακραβὶς, *permixtus*, aor. 1. part. pass. verbi ἀνακιράννυμι, pro ἀνακράω, *permisceo.*

Ἀνάκρασις, εως, ἡ, permistio, commistio, temperatio. Ab ἀνακιράννυμι, *immisceo.*

Ἀνακράτης, ὲς, admodum firmus, validus. A κράτος, *Hes.*

Ἀνακρέκομαι, sono, loquor. Ex ἀνὰ et κρέκω, *pectine pulso.*

Ἀνακρέμαμαι, suspensus sum, pendeo ex alto.

Ἀνακρέμασαν, *suspenderunt*, 3. plur. aor. 1. ind act. *Ion.* pro ἀνεκρέμασαν.

Ἀνακρεμάω, ῶ, vel

Ἀνακρεμάννυμι, vel

Ἀνακρεμανύω, vel

Ἀνακρέμνημι, et ἀνακρήμνημι, suspendo in altum; (2) spe suspendo. Ἀνακρέμασαν εἰς ἀκρόπολιν, *Herodot.* Ἀνακρεμάσας ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, *Æschin.* Ex ἀνὰ et κρεμάω.

Ἀνάκρησις, ἡ, *Ion.* pro ἀνάκρασις.

Ἀνακρίνω, f. ινῶ, quæstionem habeo, scrutor; (2) dijudico; (3) examino, æstimo. Ἀνακρίνειν τὰ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων ταῖς ἡδοναῖς, *Isocr.* Ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων, 1 *Cor.* 14, 24. Hinc

Ἀνακρίσις, εως, ἡ, interrogatio; (2) inquisitio, maxime quam singuli magistratus faciunt ante judicia de rebus ad litem pertinentibus; (3) disceptatio, judicium.

Ἀνακριτικὸς, ἡ, ὸν, interrogatorius, interrogativus. Ab eod.

Ἀνακροταλίζω, plaudo, ut seq.

Ἀνακροτέω, ῶ, f. ήσω, plaudo, edo plausum, plausu comprobo; (2) celebro.

Ἀνάκρυσις, εως, ἡ, retractio, inhibitio. Ab

Ἀνακρύω, fut. ύσω, navem reprimo, coerceo; (2) ἀνακρύεσθαι, cauendi initium facere; (3) retro remigare, inhibere remis. Ἀνακρύεσθαι τὴν ναῦν εἰς πίλαγος, τὸ σῶμα τῷ ἴσῳ· τὸν αὐτὸν λόγον, exordiri.

Ἀνακρυσίος, qui sursum impellitur, qui retro agitur. Ἀνακρυσίαν μὲν τὸ σῶμα τῷ ἴσῳ, *Xenoph. de Re Equ.* 10, 12.

Ἀνακρωτηρίατος, ον, integer, illæsus. Ab α priv. et ἀκρωτηριάζω.

Ἄνακτα, *regem*, acc. sing. ab ἄναξ, *rex.*

Ἀνακτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, recupero, recipio, reparo; (2) refocillo, recreo; (3) demereor, mihi concilio, mihi amicum facio. Ἀνακτᾶσθαι τὴν ἀρχὴν, τὴν δύναμιν τῷ σώματος, ἀνιστήσατο τὰς πολίτας.

Ἀνακτέον, reducendum, subvehendum: ab ἀνάγω.

Ἀνακτήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἀνακτάομαι. Hinc

Ἀνάκτησις, εως, ἡ, recuperatio; (2) recreatio; (3) conciliatio gratiæ.

Ἀνακτητικὸς, ἡ, ὸν, recuperatorius, recuperandi vim habens.

Ἀνακτίζω, f. ίσω, renovo, reædifico, rursum creo, reformo.

Ἀνάκτισις, εως, ἡ, instauratio.

Ἀνακτίτης, ου, ὁ, gemma, quæ alias γαλακτίτης.

Ἀνακτόριος, idem quod ἀνακτόριος, *Christod.*

Ἀνακτορία, ας, ἡ, imperium, regnum. Ab ἄνακτωρ.

Ἀνακτόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, seu ἀνακτόριος, ία, ον, herilis. Ἀμ' ὕπνῳ ἀνακτορίῃσιν ἐπίσθαι, *Odyss.* 15, 396. A præc.

Ἀνάκτορον, ου, τὸ, regium palatium; (2) templum, imprimis Dioscurorum.

Ἀνακτοτελίσαι et ἀνακτοτελίται, sacerdotes Dioscurorum, omninoque Deorum.

Ἀνάκτωρ, ορος, ὁ. rex; (2) herus. Ab ἄναξ.

Ἀνεκυίσκω, abortum facio. Ex ἀνὰ et κύω.

Ἀνακυκάω, ῶ, fut. ήσω, permisceo, commisceo. Ἀνακυκᾶν τὰ φάρμακα, *Aristoph. Plut.* 302.

Ἀνακυκλέω, evolvo, explico, extendo. Ἀνακύκλει δίπας, extende corpus, *Eurip. Or.* 231. Vide ἀνακυκλόω, *Eur.*

Ἀνακύκλησις, εως, ἡ, idem quod ἀνακύκλωσις.

Ἀνακυκλισμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Ἀνακυκλόω, ῶ, f. ώσω, cingo, circumdo; (2) repeto; (3) revolvo.

Ἀνακύκλωσις, εως, ἡ, circumactio, circulatio; (2) conversio in orbem. A præc.

Ἀνακυλισμὸς, ῦ, ὁ, revolutio, conversio. Ab

Ἀνακυλίω, f. ίσω, replico, revolvo; (2) sursum volvo.

Ἀνακυμβαλιάζω, f. άσω, cum sonitu everto.

Ἀνακυντέω, sterto, *Hes.*

Ἀνακυπτέω, everto, *Nic.* Et

Ἀνακυπτόω, ῶ, f. ώσω, subverto, in dorsum reclino et resupino, *Hes.* Ab

Ἀνακύπτω, f. ψω, oculos et caput erigo, ut aves bibentes solent; (2) exsisto, emergo; proprie et tropice, ut e malis, curis, &c. (3) orior; (4) spe erigor, animoque recreor. Μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελὲς, *Luc.* 13, 11.

Ἀνακυρίωσις, εως, ἡ, auctoritas. Ex ἀνὰ et κυρόω: leg. igitur ἀνακύρωσις.

Ἀνάκυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, repandus, *Gl. V.*

Ἀνακύψατε, *suspicite*, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi ἀνακύπτω, *suspicio.*

Ἀνακωδωνίζω, vide simp. *Hes.*

Ἀνακωκύω, fut. ύσω, deploro, defleo.

Ἀνάκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, brevissimus. Ex ἀνὰ et κῶλον, *membrum.*

Ἀνακωλύω, f. ύσω, arceo.

Ἀνακωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, comice decanto vel dico; (2) comice irrideo.

Ἀνακῶς, *adv.* sedulo, ab α priv. et ἀκῶς, antiquo, quod est ab eodem vocabulo, unde ἀκὴν, unde colligitur fuisse in usu ἀκὸς, ὴ, ὸν, *sedatus, tranquillus*; (2) regie, regum more, *Ern.*

Ἀνακωφάω, ῶ, f. ήσω, surdum reddo.

Ἀνακωφόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Ἀνακωχύω, f. ύσω, navem in ancoris retineo; (2) retineo, inhibeo, recedo. Κἀνακωχύνει, fræna inhibet, *Soph. El.* 732.

Ἀνακωχέω, idem, *Hes.*

Ἀνακωχὴ, ῆς, ἡ, est, cum naves in salo tenentur in ancoris, ne a vento illidantur scopulis; recessio navium a littore versus altum in tempestate; (2) inducię; sed in hoc sensu scribendum ἀνοκωχὴ potius. Ab ἀνίχω, vel ἀνικίχω, *Ern.*

Ἀναλαβεῖν, aor. 2. inf. act. verbi ἀναλαμβάνω.

Ἀναλάζομαι, fut. άσομαι, rursum capio.

Ἀναλακτίζω, calcitro, repudio.

Ἀναλαλάζω f. άξω, ululo, exclamo, tripudio. Ἐκαιάνιζον πάντες οἱ στρατιῶται καὶ ἀνηλάλαζον, *Xenoph. Cyri Exped.* 4, 207.

Ἀναλαμβάνω, f. λήψομαι, p. ἀπίληφα, recipio, recupero; (2) reparo, instauro; (3) repeto, itero, revoco; (4) assumo; (5) excipio, sc. convivio, &c. (6) animo voluto, cogito; (7) corrigo; (8) retineo; (9) cohibeo, &c. Ἀναλαμβάνειν τι ἔκ τινος, τόκον τινὶ τὶς μνήμην, τὶς διάνοιαν· τὴν ἰσχὺν, ἑαυτὸν, ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς νόσου· ἐκ τῆς νόσου· τινὰ ἀπὸ τῆς ἁρμάμαξαν, τινὰ ἐφιάσασι ϗ θεαῖς κίνδυνον, suscipere; τὸν ἵππον, sistere; αἰτίαν τὴν ἐπικθεῖσαν, culpam objectam delere; τὴν ἀρχὴν, recuperare; τὴν διασκιδασθεῖσαν δύναμιν, resumere. (7) τὴν ἁμαρτίαν αἰσχρὰν ἁμαρτὼν ἀναλαβεῖν πειράσομαι, turpe quod admisi peccatum, emendare conabor, *Soph. Philoct.* 1248. re sarcire.

Ἀναλάμπω, futur. ψω, resplendeo, reluceo; (2) illustro.

Ἀναλγὴς, ὲς, ὁ ϗ ἡ, doloris expers, durus, stupidus. Ex α priv. et ἄλγος. Hinc

Ἀναλγησία, ας, ἡ, indolentia.

Ἀνάλγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, sine dolore, expers doloris; (2) crudelis, qui nullo dolore aut misericordia tangitur. Ἀναλγήτων ἱερῆσας ἄναυδον ἔργον Ἀτρεΐδᾶν τῷδ' ἄχει, immisericordium, *Soph. Aj.* 946.

Ἀναλγήτως, *adv.* inhumaniter; (2) absque doloris sensu, absque molestia. (1) Μὴ τλῆς ἄδαστον ὧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν, *Soph. Aj.* 1333.

Ἀναλδαίνω, augeo, do incrementum. Ex α intens. et ἀλδίω, *augeo.*

Ἀναλδὴς, ὶος, ὁ ϗ ἡ, non crescens, incrementum non capiens Ex iisd.

Ἀναλδήσκω, succresco, augeor. Ab ἀναλδὴς.

Ἀναλδὸς, idem quod ἀναλδὴς, *Hes.*

Ἀναλεαίνω, contero.

Ἀναλεγομένων, gen. pl. part. præs. pass. verbi

Ἀναλέγω, f. ξω, colligo; ἀναλέγομαι, recito, lego, *Gl. V.* Ἀναλέγειν τὰ πάντα εἰς ἑαυτὸν, *Phil.* Ἀναλέγεσθαι τὰς βίβλους· τὸν χρόνον ταῖς διαδοχαῖς τῶν βασιλευόντων, supputare.

Ἀνάλειπτος, η, ον, non unctus.

Ἀναλείφω, cum quis non ungitur. Ex α priv. et ἀλείφω.

Ἀναλείχω, fut. ξω, lambo, delingo.

Ἀνάλεκτα, ων, τὰ, reliquiæ ciborum. Ab

Ἀνάλεκτος, η, ὁ ϗ ἡ, collectitius, collectus, collectaneus. Ab ἀναλέγω, *colligo.*

Ἀναλέκτης, ου, ὁ, collector, *Steph.*

Ἀναλεπτίδες, αἱ, conveniunt scapulis tenues analectides altis, *Ovid. de Art. Am.* 3.

Ἀναλήθης, ὲς, falsus.

Ἀναλήθως, *adv.* falso.

Ἀνάλημμα, ατος, τὸ, altitudo; (2) quicquid in edito est, ut horti pensiles, &c. Ab ἀναλαμβάνω.

Ἀναληπτὴρ, ῆρος, ὁ, hamula, *Jos.* vulgo ἀναλημπτὴρ, male, *Steph.* Item *medicamentum* ad sanandum proficiens. Epith. remedii, *Ern.*

Ἀναληπτικὸς, ἡ, ὸν, recuperatorius; (2) refocillandi, recreandi vim habens.

Ἀναληπτικῶς, *adv.* apte ad refocillandum corpus.

Ἀνάληψις, εως, ἡ, resumptio, recuperatio, receptio; (2) virium refectio; (3) adoptio; (4) perceptio rei alicujus; (5) schema rhetoricum. Ab ἀναλαμβάνω.

Ἀναλθὴς, ὶος, ὁ ϗ ἡ, insanabilis, incurabilis. Ex α priv. et ἀλθέω, *sano.*

Ἀνάλθητος, insanabilis, immedicabilis. Πῶς ἀναλλάξω βιοτὰν ἐμὰν τοῦδ' ἀναλθήτου πάθους; *Eurip. Hipp.* 1396. Vide *Brunck.* et *Musgrave.*

Ἀναλίγκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, dissimilis. Ex α priv. et ἀλίγκιος, *similis.*

Ἀναλικμάω, ventilo, vanno purgo.

Ἀνάλιπος, *Dor.* pro ἀνήλιπτος, *Theoc.*

Ἀνάλιπτος, *discalceatus*, *Dor.* pro ἀνήλιπτος.

Ἀναλίσκουσα, *Dor.* pro ἀναλίσκουσα, ab

Ἀναλίσκω, fut. ἀναλώσω, p. ἀνήλωκα, absumo, insumo, impendo; (2) mercedem do, impensas suppedito; (3) consumo, extinguo, perdo, interficio. Ἀναλίσκειν χρόνον, πόνον, λόγῳ ἐπί τινι· τὰ χρήματα εἰς τὰς στρατιώτας, τινὶ ἀργύριον· κάλλος, *Isoc.* Ταχὺ δὲ τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ θηρία ἀνήλωκεν, *Xen. Pæd.* 1. Τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνάλωσας λόγον; *Soph. Aj.* 1049. Βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε, *Gal.* 5, 15. Ex ἀνὰ et ἁλίσκω, *capio.*

Ἀναλιχμάομαι, lambo.

Ἀνάλκεια, ας, ἡ, impotentia; (2) ignavia, timiditas. Ex α priv. et ἀλκὴ, *robur.*

Ἀναλκία, ας, ἡ, idem et ex iisd.

Ἀνάλκιδας, *impotentes*, acc. pl. ab. ἀναλκὶς.

Ἀναλκὶν, *ignaviam*, *Ion.* pro ἀναλκία.

Ἄναλκις, ίδος, ὁ ϗ ἡ, impotens, carens animo impatiente et ultionis studioso. Ex iisd.

Ἀνάλλακτος, ον, immutabilis, irreconciliabilis.

Ἀναλλίξας, *qui collegit*, aor. 1. part. act. *Poet.* pro ἀναλίξας, a verbo ἀναλίγω, *colligo.*

Ἀναλληγόρητος, ον, proprie et sine allegoria dictus.

Ἀναλλοίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immutabilis; (2) qui ægre mutatur. Ex α priv. et ἀλλοιωτὸς.

Ἀνάλλομαι, assilio, insilio.

Ἄναλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, salsuginis expers. Ex ἀνὰ et ἅλμη.

Ἀναλογάδην, *adv.* secundum proportionem. Ex ἀνάλογος.

Ἀναλογεῖον, ου, ὁ, locus in quo reponuntur libri, sc. rationum. Ab eod.

Ἀναλογίως,

'Αναλογίω, ῶ, f. ήσω, proportione respondeo, similis sum: τὸ ἀναλογοῦν, *simile.*
'Αναλογία, ας, ἡ, proportio, similis ratio.
'Αναλογίζομαι, ratiocinor, reputo, æstimo. 'Αναλογίζεσθαι τὰς χρόνους, τὰς τόκους. 'Αναλογίσασθε γὰρ, &c. *Heb.* 12, 3.
'Αναλογικὸς, ἡ, όν, proportionalis.
'Αναλόγισμα, ατος, τὸ, idem quod
'Αναλογισμὸς, οῦ, ὁ, ratiocinatio, subductio; (2) cogitatio.
'Αναλογιστικῶς, probabiliter, per conjecturam
'Ανάλογος, ε, ὁ ἡ ἡ, consentaneus. Ex ἀνὰ et λόγος, *ratio.*
'Αναλογοῦσα, *quæ similis est*, part. præs. act. f. g. *contr.* pro ἀναλογίουσα, a verbo ἀναλογίω.
'Αναλόγως, *adv.* convenienter, congrue.
'Αναλος, ε, ὁ ἡ ἡ, insulsus, non salitus. Ex α priv. et ἅλς, *sal.*
'Αναλόω, idem quod ἀναλίσκω, consumo, perdo. Λύγος ἀναλοῖς, *Eurip. Med.* 325.
'Αναλτος, ε, ὁ ἡ ἡ, inexplebilis, insatiabilis; (2) non augescens; (3) non salitus. Ex α priv. et ἄλω, *alo*; vel ἄλδω, *augeo*; vel ἅλς, *sal.*
'Αναλυέμεν, *resolvere*, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀναλύειν a verbo ἀναλύω.
'Αναλύζω, ingemisco, singultio.
'Ανάλυσις, εως, ἡ, resolutio, dissolutio; (2) abrogatio, remissio; (3) migratio, discessus, abitus, præsenti e vita; (4) explicatio. Ab ἀναλύω.
'Αναλυτὴρ, ῆρος, ὁ, liberator.
'Αναλυτικὸς, ἡ, όν, qu. resolutorius, totum in suas partes, elementa, &c. resolvens; vel modum resolvendi demonstrans.
'Αναλυτρόω, ῶ, f. ώσω, redimendum concedo, redemtum reddo. *In med.* redimo.
'Αναλύω, f. ύσω, resolvo, dissolvo, retexo; (2) abrogo; (3) redeo, revertor; (4) abeo, discedo, migro. 'Αναλύειν τὰ γινόμενα, irrita facere; οἴκαδε, reverti. Πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων, *Luc.* 12, 36.
'Αναλφάβητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ne alphabetum quidem callet, plane illiteratus. Ex α priv. ἄλφα, et βῆτα.
'Ανάλωκα, *consumpsi*, 1. sing. perf. ind. act. *Ion.* pro ἀνήλωκα, a verbo ἀναλίσκω.
'Ανάλωμα, ατος, τὸ, sumptus, impensa.
'Ανάλωσα, aor. 1. verbi ἀναλίσκω, *Att.* pro ἀνήλωσα. Τίνος χάριν τοσόνδε ἀνάλωσας λόγον; *Soph. Aj.* 1049.
'Αναλῶσαι, *consumpsisse*, a. 1. inf. act. verbi ἀναλίσκω, pro ἀναλόω.
'Ανάλωσις, εως, ἡ, consumptio, et
'Αναλωτὴς, οῦ, ὁ, consumptor. Ab eod.
'Αναλωτικὸς, ἡ, όν, absumens, vim consumendi habens. Ab
'Ανάλωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, invictus, inexpugnabilis. Ex α priv. et ἁλωτὸς, *expugnabilis.*
'Αναλωφάω, ῶ, f. ήσω, respiro, interquiesco, mitesco, desævio, *Odyss.* 9, 460. *Aretæus*, ii. 11, 112.
'Αναμάθω, aor. 2. sub. ab ἀναμανθάνω.
'Αναμαίμάω, ῶ, furibundo impetu sursum deorsum feror, furo, *Il.* 20, 490.
'Αναμαλάσσω, vel ἀναμαλάττω, fut. άξω, remollio, subigo.
'Αναμανθάνω, fut. θήσομαι, de integro disco; (2) disco, attendo; (3) dedisco, melius disco.
'Αναμαντεύομαι, augurium capio, vaticinor.
'Αναμάξευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui nullis plaustris permeari potest, aut tritus nondum est. Ex α priv. et ἅμαξα, *currus, plaustrum.*
'Αναμαρμαίρω, splendesco.
'Αναμαρτησία, ας, ἡ, cum quis non peccat, non errat, innocentia. Ex α priv. et ἁμαρτάνω.
'Αναμάρτητος, ε, ὁ ἡ ἡ, peccati expers, qui sine peccato est; (2) qui peccare nequit, in quo lapsus vel error locum non habet. Ex iisd.
'Αναμαρτήτως, *adv.* sine peccato, juste et recte.
'Αναμαρτησὶς, ίος, ὁ, ἡ ἡ, qui verbis non peccat, qui falsum non dicit, *Suicer.*
'Αναμαρυκάομαι, (al. ἀναμηρ.) idem quod
'Αναμασάομαι, ῶμαι, it. ἀναμασσ. iterum mando, rumino; (2) diligenter, iterum iterumque cogito, explioro.
'Αναμάσσω, vel ἀναμάττω, f. ξω, pinso, subigo farinam; (2) abstergo; (3) luo, de pœna, et *in med.* (4) exprimo, imitor; (5) tollo colores penicillo, et in tabulam transfero, *Etn.* 'Αναμάσσειν τι ἑαυτῷ κιφαλῇ, in periculum se inferre. Ἐν Συρίᾳ τροχηλάτῳ ἀναμάττετο, mortario rotundo subigebat, *Arist ph. Nub.* 676. (3) καὶ ἐγὼ ἐμῇ κιφαλῇ ἀναμάξας φίρω, ego meo capite pendo, *Herodot.* 1, 155. Ὅσῃ κιφαλῇ ἀναμάξεις, *Odyss.* 19, 91.
'Αναμασεύω, f. εύσω, quæro; (2) requiro; (3) diligenter quæro, pervestigo.
'Αναμασχαλίτης, ῆρος, ὁ, axillaris. Ex ἀνὰ et μασχάλη, *axilla.*
'Ανάματος, ε, ὁ ἡ ἡ, aquis carens, *Hes.* Ex α priv. et τάμα, *fluentum.*
'Α ααάχεσθαι, præs. infin. med. verbi
'Αναμάχομαι, f. ἐσομαι, vel ήσομαι, rursum seu denuo pugno, pugnam repeto, item cum effectu; iterum pugnando rem restituo, aciem reparo. 'Αναμάχεται ἡ φύσις τῷ πλήθει τὴν φθορὰν, compensat, *Aristot.*
'Ανάμβατος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui conscendi non potest. Ex α priv. et ἀμβατὸς, pro ἀναβατὸς, *scansilis.*
'Αναμέλγητος, ε, ὁ ἡ ἡ, non emulctus; (2) qui nequit mulgeri. Ex α priv. et ἀμέλγω.
'Ανάμιλκτος, ον, idem.
'Αναμίλπω, f. ψω, cano, celebro cantu.
'Αναμιμιγμένως, *adv.* mixtim, promiscue.
'Αναμεμίχαται, *permixti sunt*, 3. pl. perf ind. pass. *Ion.* pro ἀναμεμιγμένοι εἰσὶ, a verbo ἀναμίγνυμι, *permisceo.*
'Αναμένω, f. ενῶ, expecto; (2) permaneo, constans maneo; (3) maneo aliquem, vel aliquid; (4) differo, moror. (4) ἀνάμεινον δὲ φασγάνῳ τομὰς, *Eurip. Or.* 1101. 'Αναμένειν τὴν ὥραν, ἐν τοῖς ἤθεσι· κίνδυνοι ἕτερος ἀναμένουσι. 'Αναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, 1 *Thess.* 1, 10.
'Αναμέσος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui est medius aliquo in loco, intermedius.
'Ανάμεστος, ε, ὁ ἡ ἡ, plenus, refertus. Hinc
'Αναμεστόω, ῶ, f. ώσω, repleo. Κατ' ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν ὑπὸ γραμματίων ἀνεμεστώθη, *Aristoph. Ran.* 1202.
'Αναμετρέω, ῶ, f. ήσω, metior; (2) denuo metior, remetior; (3) iter eundo remetior; (4) narro, commemoro, *in med.* fere eadem notat: item per mensuram dividere, ut agros colonis. Λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι δυσμενίων, aciem hostilem metiri, *Theoc.* 24, 125, pessime interpres. 'Αναμετρεῖν τὸ χωρίον, τὴν θάλασσαν, τὰς τράξεις· ἀναμετρεῖσθαι τοὺς κινδύνους· Τί ἄρρητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ; *Eur. Or.* 14. Hinc
'Αναμέτρησις, εως, ἡ, dimensio.
'Αναμηρυκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rumino, remando. 'Αναμηρυκώμενος τῇ μνήμῃ τὰ βιβρωμένα, *Luc.*
'Αναμηρύκομαι, rumino, *V. L.*
'Αναμηρύομαι, f. ρύσομαι, fila dilapsa, seu fluentia, fuso circumacto recolligo.
'Αναμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rursum machinor; rursus molior; irritum conatum nova calliditate vel arte reparo.
'Ανάμιγδα et 'Αναμίγδην, *adv.* mixtim, promiscue. Ab
'Αναμίγνυμι, f. ίξω, immisceo, permisceo, commisceo. 'Αναμιγνῦναι τὴν ἀριστὴν πρὸς ἀλέρα πίας χρείας, ἀναμιχθέντες τῷ πλήθει, πρὸς ἀλλήλας.
'Αναμιγνύω, idem.
'Αναμίλλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, non controversus; (2) non contentiosus. Ex α priv. et ἅμιλλα.
'Αναμιμνήσκω, in mentem revoco. 'Αναμιμνήσκειν τινά τινος, τῆς παιδείας. Ὅς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδὸς μου, 1 *Cor.* 4, 17. 'Αναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας, *Heb.* 10, 32. Ex ἀνὰ et μνάομαι, *recordor.*
'Αναμίμνω, maneo. Ex ἀνὰ et μίνω, *maneo.*
'Αναμινυρίζω, f. ίσω, cantillo, parva sc. et querula voce.
'Αναμὶξ, *adv.* promiscue, mixtim.
'Αναμίξις, εως, ἡ, permistio, commistio.
'Αναμίσγω, f. ίξω, permisceo, remisceo.
'Αναμισθαρνέω, ῶ, f. ήσω, mercedem capio. Ex ἀνὰ, *mισθὸς, merces*, et ἄρνυμαι, *capio.*
'Αναμμα, ατος, τὸ, quod accensum est, ignitum; (2) fax ardens seu accensa. Ab ἀνάπτω, *accendo.*
'Ανάμματος, ε, ὁ ἡ ἡ, enodis, vinculo seu nodo carens. Ex α priv. et ἄμμα.
'Αναμμένος, *amictus*, part. perf. pass. *Ion.* pro ἀνημμένος, a verbo ἀνάπτομαι, *induo.*
'Αναμνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, reminiscor, recordor. 'Αναμνησθεὶς, τὰς τῶ πατρὸς προαιρίσιις, περὶ τίτεος.
'Αναμνάω, ῶ, f. ήσω, suggero, admoneo, in mentem revoco.
'Αναμνησθώμεν, *recordemur*, sive *recordati simus*, 1. pl. a. 1. conjunct. pass. verbi ἀναμιμήσκομαι pro ἀναμνάομαι, *recordor.* Hinc
'Ανάμνησις, εως, ἡ, reminiscentia, recordatio; differt ab ὑπόμνησις, vide Ammonium; (2) commonefactio.
'Αναμνησικὸς, ἡ, όν, qui reminiscentia valet; (2) facile reminiscens. Ab eod.
'Αναμολύνω, fœdo, inquino, ut simplex.
'Αναμονὴ, ῆς, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμένω, *remaneo.*
'Ανομόργνυμι, f. ξομαι, imprimo, rejicio, *Etn.*
'Αναμορμύρω, cum murmure ebullio, æstuo. Πᾶσ' ἀναμορμύρισκε κυκωμένη, *Odyss.* 12, 238.
'Αναμορφόω, ῶ, f. ώσω, reformo. Hinc
'Αναμόρφωσις, εως, ἡ, reformatio.
'Αναμοχλεύω, f. εύσω, vectibus submoveo, amolior; (2) tollo, submoveo. Τί τάσδε κίνεις κἀνομοχλεύεις πύλας; *Eur. Med.* 1317.
'Αναμπέχονος, ε, ὁ ἡ ἡ, non habens ἀμπεχόνην, seu certum vestitum; non togatus, seu lænatus. Ex α priv. et ἀμπιχόνη.
'Αναμπλάκητος, ε, ὁ ἡ ἡ, non errans, peccato carens, justus. Ex ἀνὰ et πλακία, *error.*
'Ανάμπυξ, υκος, ὁ ἡ ἡ, non habens vittam. Ex α priv. et ἄμπυξ.
'Αναμυρίζω, f. ίσω, iterum inungo. Hinc
'Αναμυρισμὸς, οῦ, ὁ, unctio repetita.
'Αναμυχθίζομαι, f. ίσομαι, irrideo; (2) suspiro.
'Αναμύω, f. ύσω, aperio oculos, dispicio; (2) visum recipio. Ex ἀνὰ et μύω, *connive.*
'Αναμφήριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, certus, indubitatus, non controversus. Ex α priv. et ἀμφήριστος.
'Αναμφηρίστως, *adv.* sine dubio vel controversia.
'Αναμφίβολος, ε, ὁ ἡ ἡ, minime dubius, non ambiguus. Ex α priv. et ἀμφίβολος.
'Αναμφιβόλως, *adv.* sine dubitatione.
'Αναμφίδοξος, ε, ὁ ἡ ἡ, minime dubius. Ex α priv. et ἀμφίδοξος, *dubius.*
'Αναμφιδόξως, *adv.* proculdubio; (2) omnium consensu.
'Αναμφίεσος, ε, ὁ ἡ ἡ, non indutus, nudus, *Suicer.* Ex α priv. et ἀμφίνυμι, *induo.*
'Αναμφίεσως, *adv.* nude, sine vestibus, *Suicer.*
'Αναμφίλεκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non dubius, extra controversiam positus. Ex α priv. et ἀμφίλεκτος, *in controversia positus.*
'Αναμφιλέκτως, *adv.* sine controversia.
'Αναμφίλογος, ε, ὁ ἡ ἡ, non dubius, certus, non controversus; (2) carens difficultatibus. Οὐκ ἄπορον οὐδὲ ἀναμφίλογον, *App. Bell. Civ.* 2, 128. Ex α priv. et ἀμφίλογος.
'Αναμφιλόγως, *adv.* sine controversia.
'Αναμφισβητήσιμος, ὁ ἡ ἡ, idem quod
'Αναμφισβήτητος, ε, ὁ ἡ ἡ, non controversus. Ex ἀνὰ et ἀμφισβητέω, *controversor.*
'Αναμφισβητήτως, *adv.* sine controversia, haud dubie.
'Αναμωκάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, irrideo.
'Ανανάγκαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, voluntarius, minime coactus. Ex α priv. et ἀναγκαστός.
'Ανανδρία, ας, ἡ, et ἀνανδρεία, ignavia, improbitas, levitas degeneris et imbellis animi.
'Ανανδρίτις, οἱ, eunuchi, *ap. Hipp.*
'Ανανδρος, ε, ὁ ἡ ἡ, parum virilis, ignavus, effeminatus, mollis; (2) viris vacuus; (3) ἡ, innupta, conjugii expers. 'Εγὼ οὔτ' ἀνανδρον τήνδε τὴν πόλιν λίγων, viris vacuam, *Soph. Œd. Col.* 939. 'Ανάνδρους ἀλωμένας,

μίνας, conjugii expertes, *Id. Œd. Tyr.* 1505. Ἀνανδρος, ἡ τικτοῦσα, *Id. Trach.* 308. Ex *α* priv. et ἀνήρ, *vir*. Hinc

Ἀνανδρόω, ῶ, f. ώσω, ignavum reddo, eviro.

Ἀνάνδρως, *adv.* non viriliter, ignave.

Ἀνάνδρωτος, ε, ή, viduata, marito orbata. Εὐναῖς ἀνανδρώτοις τρύχισθαι, *Soph. Trach.* 109.

Ἀνανιάζω, f. άσω, renovo, instauro; ἀνανιάζομαι, muto me in novam formam. Ἀνανιάζειν σαυτὸν αἰεὶ, *Aristoph. Ran.* 602.

Ἀνανίμω, recenseo; (2) distribuo. Ἀνανιμῆσαι τῆς μητρὸς τὰς μητέρας, *Herodot.* quæ lectio suspecta est.

Ἀνανιῦσθαι, *renovari*, præs. inf. pass. *contr.* pro ἀνανιάσθαι. Ab

Ἀνανιόω, ῶ, fut. ώσω, renovo, instauro; (2) percontor quid sit novi de aliquo, vel de aliqua re. (2) πρὶν ἡμᾶς ἀνανιώσασθαι λόγας, priusquam didicerim quid vobis interea contigerit novi, *Soph. Troch.* 396: vel, priusquam novos tecum instaurem sermones de Herculis rebus (quod rectius). Ἀνανιώσασθαι τὰς ξυνίας, τὴν ἀρχὴν, τὴν μαχήν. Ἀνανιῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τῶ νοὸς ὑμῶν, *Ephes.* 4, 23. Τὴν εὐνομίαν τὴν ἐπὶ τῆς πατρίδος ἀνανεωσάμενοι, renovata lege patria, *Joseph Maccab.* 18.

Ἀνάνιτος, ε, ὁ ἢ ἡ, remissionis expers, qui non remittitur. Ex *α* priv. et ἄνιτος.

Ἀνανῦσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀνανεύω.

Ἀνάνευσις, εως, ἡ, recusatio, repulsa; (2) rejectio capitis et oculorum; (3) requies a malis, ac liberatio.

Ἀνανεύω, fut. εύσω, renuo, abnuo, nutu veto; (2) suspicio, oculos et caput attollo; (3) emergo; (4) respiro ab ærumnis. Ἀνὰ δ' ὀφρῦσι νεῦον ἐκάτερ', *Odyss.* 9, 468.

Ἀνανέωσις, εως, ἡ, renovatio, instauratio, regeneratio. Ab ἀνανεόω, *renovo*.

Ἀνανεωτικὸς, ἡ, όν, epith. sacrificii, *apud Jos.* quod fit ad instaurandam memoriam et gratiam beneficiorum superiorum, *Ern.*

Ἀνανηπιόομαι, repuerasco.

Ἀνανηπιόομαι, idem quod ἀνανηπιόομαι, *Gaz.*

Ἀνανήφω, f. ψω, ad sobrietatem redeo ab ebrietate; (2) resipisco; (3) cum εκ, liberor ab aliquo malo, expedio me e malo; item (4) desino. Καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, 2 *Tim.* 2, 26.

Ἀνανήχομαι, f. ξομαι, enato, emergo; (2) recreor e calamitate.

Ἀνανθέω, ῶ, fut. ήσω, refloresco. Ab

Ἀνανθής, ές, ὁ ἢ ἡ, flore carens; (2) infirmus. Ex *α* priv. et ἄνθος, *flos*.

Ἀνάνιος, ε, ὁ ἢ ἡ, mœrore carens; (2) innocuus, innoxius; (3) superbus. (*Dor.* pro ἀνήνιος, effrænis, superbus. Ex *α* et ἡνία, *Steph.*) Ex *α* priv. et ἀνία, *mœror*. Hinc

Ἀνανίως, *adv.* sine dolore et molestia.

Ἀνανομὴ, ῆς, ἡ, distributio; (2) iterata recensio. Ab ἀνανίμω, *distribuo*.

Ἀνανοσέω, ῶ, fut. ήσω, in morbum recido.

Ἄνανται, τὰ, acclivia: *adv.* sursum, in arduum, adverse.

Ἀνανταγώνιστος, ε, ὁ ἢ ἡ, cui nullus est æmulus, unde pro invicto. Ex *α* priv. et ἀνταγωνίζομαι, *depugno*.

Ἀνανταπόδοτον, ε, τὸ, ubi consequens in oratione omittitur. Ex *α* priv. et ἀνταποδίδωμι, *reddo debitum*.

Ἀνάντης, ες, ὁ ἢ ἡ, acclivis, arduus, sursum tendens; (2) difficilis. Ex *α* priv. et ἀντάω.

Ἀναντίβλητος, ε, ὁ ἢ ἡ, contra quem non ausit aliquis oculos aperire, vel attollere. Ex *α* priv. et ἀντιβλέπω, *contra adspicio*.

Ἀναντίλεκτος, ε, ὁ ἢ ἡ. quem contra dici non potest. Ex *α* priv. et ἀντίλεκτος.

Ἀναντιλέκτως, *adv.* citra controversiam.

Ἀναντίῤῥητος, ε, ὁ ἢ ἡ, quem contra dici nequit. Ex *α* priv. et ἀντίῤῥητος.

Ἀναντιῤῥήτως, *adv.* citra controversiam.

Ἀναντιφώνητος, ε, ὁ ἢ ἡ, cui nihil respondetur, aut carens alternatione cantus; (2) quem contra dici non potest. Ex *α* priv. et ἀντιφωνέω, *respondeo*.

Ἀναντλέω, haurio, ut *simplex*.

Ἀνάντυκτα, *inutiliter*, *Dor.* pro ἀνήνυτα.

Ἄνανξ, ακτος, ὁ, rex, ἡ, regina; ab ἄναξ, quod medelam significat, testibus *Plutarcho* et *Eustathio*; (2) herus, dominus; (3) nomen diis commune, *Eurip. Iphig. in Aul.* 739. Ἄναξ κώπης, remex, *Id. Cycl.* 86.

Ἄνηξε, *regnavi*, 1. sing. aor. 1. ind. act. *l.n.* pro ἤναξα, a verbo ἀνάσσω, *regno*.

Ἀναξαίνω, f. ανῶ, rursum carmino; (2) iterum discerpo, lacero. Ἀναξαίνεσθαι, recrudescere, de dissidio, *Polyb.*

Ἀναξηραίνω, f. ανῶ, sicco. Hinc

Ἀναξήρανσις, εως, ἡ, exsiccatio.

Ἀναξιδώρα, ας, ἡ, munera e terra submittens. Cognomen Cereris ab ἀνάγω, *submitto*, et δῶρον, *munus*; vel principatum tenens in liberalitate munerum elargiendorum. Ab ἀνάσσω, *Ern.*

Ἀναξιοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, indigna patior; (2) indignitate rei commoveor, irascor, &c. Ex ἀνάξιος et πάσχω.

Ἀναξιοπάθω, idem et ex iisdem.

Ἀναξιοπαθῶσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἀναξιοπάσχω, pro ἀναξιοπάθω.

Ἀναξιοπάθεια, ας, ἡ, indignitas, cum quis indigna patitur, aut injuriarum indignitatem queritur, *Ern.*

Ἀνάξιος, ε, ὁ ἢ ἡ, indignus; (2) inhonoratus, qui nullo habetur loco. Ex *α* et ἄξιος.

Ἀναξιόω, idem quod ἀπαξιόω, *Eur.*

Ἀναξιφόρμιγξ, γος, ὁ ἢ ἡ, in cithara regnans. Epith. hymni, *Pind.* Ex ἀνάσσω et φόρμιγξ.

Ἀναξίως, *adv.* indigne, immerito.

Ἀναξυρίς, ίδος, ἡ, subligaculum; *in p'ur.* ἀναξυρίδες, tibialia, braccæ. Ex ἀνὰ et σύρω.

Ἀναξύω, fut. ύσω, rado.

Ἀναπαιδεύω, fut. εύσω, rursus instituo.

Ἀνάπαιστος, ε, ὁ, pes carminis primam et secundam syllabam breves, tertiam longam habens; (2) versus anapæsticus. Ab ἀνάπαιω, *repercutio*.

Ἀναπαιστρίδιες, ων, αἱ, mallei fabrorum. Ab

Ἀναπαίω, fut. αίσω, repercutio, referio.

Ἀναπαλαίω, fut. αίσω, luctam redintegro, certamen luctæ reparo; (2) pugnam reparo, instauro.

Ἀνάπαλιντος, ε, ὁ ἢ ἡ, indelebilis. Ex ἀνὰ et ἀναλίφω, *deleo, deurgo*.

Ἀνάπαλη, ης, ἡ, genus saltationis. Ex ἀνὰ et πάλη, *luctu*.

Ἀνάπαλιν, *adv.* e contrario, in vice.

Ἀναπαλινδρομέω, ῶ, recurro.

Ἀναπάλλομαι, exsilio. Ἀναπάλλεται ἰχθὺς ϑὴν ἐπὶ φυκιόεντι, *Il.* 23, 692. *Poet.* pro ἀνιφάλλομαι. Ab ἀνὰ, ἐπὶ, et ἄλλομαι, *salio*.

Ἀνατάλλω, f. αλῶ, vibro, evibro; vibro alas, i. e. volo. Αἴ τε τὸν ταναὸν πίδιὸν ἀμπάλλισθε, quæ per latum aerem volatis, *Eurip. Or.* 322; (2) percutio, τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλειτε, pro ἀνα———, *Aristoph. Ran.* 1486. Hinc

Ἀνάπαλσις, εως, ἡ, vibratio, quassatio.

Ἀνάπαλος, seu ἄμπαλος, ὁ, resortitio, *Pind.*

Ἀναπαριάζω, f. άσω, muto sententiam, pactum irritum facio, more sc. Pariorum. Ex ἀνὰ et Πάριος, *Parius*.

Ἀναπάρτισος, ον, imperfectus, mancus.

Ἀνάπας, απα, αν, *Gen.* αντος, άσης, αντος, omnis, universus. Ex ἀνὰ et πᾶς.

Ἀναπάσσω, f. άσω, adspergo; (2) affero, addo alicui rei; item edo, *in met.*

Ἀναπατάσσομαι, idem quod ἀνακρούομαι.

Ἀναπατέω, ῶ, f. ήσω, sursum versus gradior, adverso flumine navigo.

Ἀναπαύδητος, ε, ὁ ἢ ἡ, indefatigabilis. Ex *α* priv. et ἀπαυδάω, *defatigor*.

Ἀνάπαυλα, ης, ἡ, quies, requies; (2) cessatio; (3) diversorium, locus quietis; (4) finis periodi, ap. *rhetores*; (5) intervalla respirandi. Ab ἀναπαύω.

Ἀνάπαυλις, idem et ab eod.

Ἀνάπαυμα, ατος, τὸ, requies, intermissio a labore. Ab eod.

Ἀνάπαυσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Ἀναπαυτήριον, ε, τὸ, locus quietis, seu in quo quies capitur; (2) lituo datum signum ad castrametanda. Ab eod.

Ἀναπαυτήριον, ε, τὸ, idem et ab eod.

Ἀναπαύω, f. αύσω, sedo, do requiem seu laxationem; (2) recreo, refocillo; ἀναπαύομαι, quiesco, requiesco, cesso a re aliqua; (3) donor immunitate; (4) confero me cubitum; (5) morior, excedo e vita. Ἀναπαύειν σαυτὸν, τὸ τρέτεσμα, τὰς ἱππίας τῦ βαδίζειν, ἀναπαύεσθαι τῶν πόνων, ἐκ καμάτου βίε, mori. Ἀνάπαυσόν με τὰ σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ, *Philem.* 20. Ἀνατέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν, 2 *Cor.* 7. 13.

Ἀναπείθω, fut. ίσω, persuadeo; (2) sollicito ad mutandam sententiam, ad rebellandum. Τὸς ἄνδρας ἀναπίπεικεν ἐκ εἶναι ϑεὸς, *Aristoph. Thesm.* 458. Παρὰ τὸν νόμον ὅτος ἀναπείθει τὸς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν Θεὸν, *Act.* 18, 13.

Ἀνάπειρα, ας, ἡ, experimentum; (2) exercitatio; (3) communis usus; (4) conatus, inceptum; (5) recensio copiarum.

Ἀναπειράω, ῶ, fut. άσω, vel ήσω, iterum experior, iterum tento; (2) tento, experior.

Ἀναπείρω, fut. ερῶ, transadigo, transfigo.

Ἀνάπειτμα, ατος, τὸ, funis quo aliquid religatur, et præsertim quo navis religantur ad littus; (2) fiducia aggrediendi aliquid. Ab ἀναπείθω.

Ἀναπεισήριος, ε, ὁ ἢ ἡ, persuasorius, aptus ad persuadendum. Ab eod.

Ἀνάπειστος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui in aliam opinionem impellitur. Ab eod.

Ἀναπεμπάζω, f. άσω, iterum numero, repeto; (2) animo verso, præterita repeto, rumino; Ὥσπερ τινὰ ὄνειρον ἀναπεμπαζόμενοι τὴν παρ' ἡμῖν εὐδαιμονίαν, *Luc.* Ἀναπεμπάζων φρενὶ συνῇ, *Lycurg.* 9.

Ἀναπέμπω, fut. ψω, remitto; (2) emitto; (3) sursum mitto; (4) exhalo, exhalando sursum mitto. Ἀναπέμπειν χρήματα, τίνι τινος, δυσωδίαν. Ἐπὶ δὲ τοῖσδε τόδ' ἀνέπεμψεν ἰεῤῥόν, *Aristoph. Thesm.* 1054.

Ἀναπεπλήρωνται, *completæ sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ἀναπληρόω, *compleo*.

Ἀναπεπταμένος, *apertus*, part. perf. pass. *per Syncop.* pro ἀναπεπετασμένος. Ab ἀναπετάζω.

Ἀναπέπτω, fut. ψω, iterum coquo, recoquo.

Ἀναπεπτωκὼς, *qui discubuit*, part. perf. act. v. ἀναπίπτω, pro ἀνατέω.

Ἀνάπεσαι, *accumbe*, 2. sing. a. 1. imperat. med. verbi ἀναπίπτω, pro ἀναπίου.

Ἀναπεσεῖν, *discumbere*, a. 2. inf. act. v. ejusd.

Ἀναπετάζω, f. άσω, idem quod

Ἀναπετάννυμι, expando, explico; (2) aperio; (3) laxo. Ἀναπετάσαι ἱστία λευκὰ, τὰς ϑύρας, τὸ συνέζηκὸς τῶν πόρων. Ἦν ἅπασιν ἀναπετάσης τὰ ὦτα, *Luc.* Ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πετάσας, *Odyss.* 10, 506. Ex ἀνὰ et πετάω, *pando*.

Ἀναπετανύω, idem et ex iisdem.

Ἀναπετάω, ῶ, f. άσω, idem et ex iisdem.

Ἀναπέτομαι, f. ἀναπτήσομαι, in altum evolo.

Ἀναπέττω, f. ψω, recoquo.

Ἀναπέφηνα, *visus sum*, 1. sing. perf. indic. med. verbi ἀναφαίνω, *exhibeo*.

Ἀναπηγάζω, f. άσω, emitto in modum fontis et scaturiginis.

Ἀναπήγνυμι, fut. ξω, suffigo, suspendo. Πῆξαι κεφαλὴν ἀνασκολόπισσι, *Il.* 18, 177.

Ἀναπηδάω, ῶ, f. ήσω, subsilio, sursum salio; (2) prosilio, exsilio; (3) resilio, retrorsum salio. Ἀναπηδᾶν ἐπὶ τὸν ἵππον, πρὸς τὸν πάτταν, ἐκ μίσων. Ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθὺς ἀναπηδήσαμεν, *Aristoph. Ran.* 575. Hinc

Ἀναπήδησις, εως, ἡ, exsultatio, procursio.

Ἀνατηνίζω, f. ίσω, fuso circumacto recolligo.

Ἀναπηρία, ας, ἡ, mutilatio, læsio, membri alicujus vitium, seu vitiatio. Ab

Ἀνάπηρος, ε, ὁ ἢ ἡ, mutilus, quovis corporis membro mancus, ut cæcus, claudus, &c. Hinc

Ἀναπηρόω, ῶ, f. ώσω, mutilo, mutilum reddo.

Ἀναπιδύω, f. ύσω, scaturio, erumpo e scaturigine.

Ἀναπίζω, f. σω, iterum vel sursum retrove premo. Ἀναπίζει φλέγμονας, *Arel.*

Ἀναπιμπλάναι, *perferre*, præs. inf. act. verbi

Ἀναπίμ-

Ἀνατίμπλημι, f. ήσω, repleo, impleo. Ἀνατιμπλησῖν τινα φόβῳ, φιλ αν ἀπιστίας.

Ἀνατίνω, absorbeo, resorbeo, *H pocr.*

Ἀνατιτράσκω, f. άσω, revendo, emptum vendo.

Ἀνατίπτω, recumbo, decumbo, procumbo; (2) accumbo ad mensam; (3) supinus sum; (4) animo concido, animum abjicio; (5) frigeo, remissus sum; (6) pœnitentia ducor, sententiam muto. Ἀναπίπτειν ἐπὶ τὴν γῆν, ἐπὶ τῆς γῆς, παρά τινα. Νικώμενοι ἐπ' ἰλάσχισον ἀναπίπτουσι, *Thuc.* Ἀλλ' ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, *Luc.* 14, 10.

Ἀνατιτύω, f. εύσω, confido, spero, bono animo esse incipio.

Ἀνατιτνάμεν, præs. inf. act. *Dor.* et *Ion.* pro ἀναπτιτνάναι, ab ἀνατίπτημι pro ἀνατίπτω, *supinus jacio.*

Ἀνατίπτημι, expando, explico. Ab ἀνὰ et πιτάω, *pando.*

Ἀναπλάκητος, ον, *Poet.* pro ἀναμπλάκητος, *Soph.*

Ἀναπλάσαντες, *qui formavere*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi ἀναπλάσσω, *formo, fingo.*

Ἀνάπλασις, ώς, ἡ, fictio seu formatio de integro, ut restitutio membri fracti in integrum; (2) regeneratio.

Ἀνάπλασμα, ατος, τὸ, figmentum, id quod fictum est; (2) mendacium, commentum.

Ἀναπλασμός, οῦ, ὁ, qu. dic. réfictio, reformatio; (2) fictio, formatio de integro; fictio, seu ipsa fingendi actio; (3) fictio rerum quæ non sunt aut esse possunt. Ab

Ἀναπλάσσω, vel ἀναπλάττω, f. πλάσω, denuo fingo, reformo; (2) fingo, comminiscor, imaginor apud me, quæ non sunt. Ἀναπλάσσειν τὴν οἰκίαν, τι εἰς τροχίσκους.

Ἀναπλέοντι, *implicant*, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro ἀναπλέουσι. Ab

Ἀναπλέκω, f. ξω, implico, innecto; (2) redimio.

Ἀναπλεύσασθαι, f. 1. inf. med. verbi ἀναπλέω.

Ἀναπλέω, f. εύσω, provehor in altum, e portu solvo; (2) navigo; (3) ἀναπλεῖσθαι dicuntur v. gr. flumina, in quibus naves commeant. Ἐς Τροίην νήσσιν ἀναπλεύσασθαι ἔμελλον, *Il.* 11, 21.

Ἀνάπλεως, ω, ὁ ᾗ ἡ, plenus, refertus.

Ἀναπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo. Ἀναπλήθειν τινά τινος. Κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται, *Il.* 8, 35.

Ἀναπλημμυρίω, ῶ, f. ήσω, redundo, exundo.

Ἀναπληρόω, ῶ, f. ώσω, expleo, suppleo, impleo. Τὸ ὑμῶν ὑστέρημα ἔτοι ἀνεπλήρωσαν, 1 *Cor.* 16, 17. Καὶ ἀναπληροῦται ἐπ' αὐτοῖς ἡ προφητεία, *Matt.* 13, 14. Hinc

Ἀναπλήρωμα, ατος, τὸ, supplementum, explementum.

Ἀναπληρωματικός, ἡ, όν, expletivus, explendi vim habens, explendo aptus.

Ἀναπλήρωσις, εως, ἡ, expletio.

Ἀναπλῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναπλήθω. Unde

Ἀναπληστικός, ἡ, όν, expletivus.

Ἀνάπλοος, *contr. usitatius* ἀνάπλους, ου, ὁ, evectio e portu; (2) remigatio navalis.

Ἀναπλόω, ῶ, f. ώσω, expando, explico.

Ἀναπλύνω, f. υνῶ, eluo. Hinc

Ἀνάπλυσις, εως, ἡ, ablutio, elotio.

Ἀναπλώσει, *solvere portu*, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀναπλεῖν, a verbo ἀναπλώω.

Ἀνάπλωσις, εως, ἡ, explicatio, interpretatio.

Ἀναπλώω, f. ώσω, idem quod ἀναπλέω.

Ἀναπνεῖν, præs. inf. act. verbi ἀναπνέω.

Ἀναπνεῖν, *Poet.* pro ἀναπνέω.

Ἀνάπνευσις, εως, ἡ, respiratio; (2) recreatio, relaxatio. Ab ἀναπνέω.

Ἀναπνευστικός, ἡ, όν, vi respirandi præditus, respirationi serviens. Ab eod.

Ἀνάπνευστος, ον, ὁ ᾗ ἡ, qui respirare non potest; (2) exanimis; (3) flatu venti carens. Ex α pleon. et ἄπνευστος.

Ἀναπνέω, f. εύσω, respiro; (2) recreor, relaxor animo; (3) desidero, adspiro ad aliquid. Ἀνέπνευσε τῆς νόσου, *Soph. Aj.* 274. Ἀναπνεύσωσι δ' ἀρίστοι υἷες Ἀχαιῶν, *Il.* 11, 799. Hinc

Ἀναπνοή, ῆς, ἡ, respiratio; (2) relaxatio animi.

Ἀναπόβλητος, ον, ὁ ᾗ ἡ, non rejiciendus, non contemnendus, qui amitti vel rejici non potest. Ex α priv. et ἀποβάλλω.

Ἀνατόγραφος, ον, ὁ ᾗ ἡ, a publicano non recensus nec scriptus. Ex α priv. et ἀπογράφω.

Ἀναπόδεικτος, ον, ὁ ᾗ ἡ, improbabilis, qui demonstrari aut probari nequit. Ex α priv. et ἀπόδικτος.

Ἀναπεδίκτως, *adv.* sine probatione vel demonstratione.

Ἀναπόδικτος, ον, ὁ ᾗ ἡ, non recipiendus. Ex α priv. et ἀποδέχομαι, *recipio.*

Ἀναπεδίζω, f. ίσω, retrocedo, pedem refero; (2) revoco, retro ago; (3) diligenter perpendo, excutio, volvo rem revolvoque animo. Ἀναποδίζειν εἰς τὰ ὀπίσω τὰ γραμματία. Hinc

Ἀναπόδισις, εως, ἡ, remeatio, retrocessio in pedem.

Ἀναποδισμός, οῦ, ὁ, diligens inquisitio; (2) regressus, retrogradus motus; (3) resolutio.

Ἀναπέδοσις, ἡ, remeatio, retrocessio. *Schütz Trilinii* ad *Soph. Electr.* 142. [Sed vid. ἀναπόδισις.]

Ἀναπόδοτος, ον, ὁ ᾗ ἡ, non redditus; (2) non reddendus, gratuitus; (3) cui deest pars altera necessaria superiori respondens, *Ern* Ex α priv. et ἀποδίδωμι.

Ἀναπόδραστος, ον, ὁ ᾗ ἡ, inevitabilis. Ex α priv. et ἀποδράω, *effugio.*

Ἀναποικίλλω, variego, orno. *Schol. Pindari ad Ol.* 10, 114.

Ἀνάποινος, ον, ὁ ᾗ ἡ, non redemtus pretio, gratuitus. Ex α priv. et ἄποινον.

Ἀναποίνως, *adv.* gratis. *Eustath. ad Il.* A. 56, 39.

Ἀναπόκριτος, ον, ὁ ᾗ ἡ, cui non respondetur, seu cui responsum non est, qui non respondet. Ex α priv. et ἀποκρίνομαι.

Ἀνατόλαυστος, ον, ὁ ᾗ ἡ, jejunus; (2) vacans voluptate; (3) quo frui non licet. Ex α priv. et ἀπολαύω, *fruor.*

Ἀναπολεμίω, bellum infero, cieo, in bellum conjicio. Κρῆντος δὲ πάλιν τῇ ἀναπολεμῖν, *Strab.* 17.

Ἀναπολέω, ῶ, f. ήσω, revoco in animum, instauro rem abolitam memoria hominum, in animo volvo; (2) rumino (de brutis). Δὶς ταῦτα βάλει ἐς τρὶς ἀναπολῖν μ' ἔπη; repetere, *Soph. Phil.* 1267.

Ἀνατόλησις, ως, ἡ, ipsa actio revolvendi in animo, recordatio, revocatio in mentem, ruminatio. Ab ἀναπολέω.

Ἀναπολητικός, ἡ, όν, revolvendi facultatem habens. Ab eod.

Ἀναπολίζω, aro; (2) celebro carmine vel oratione, *ad. Pind.* proprie instauro. (2) Ἀφροδίτας ἄρχεαν ἢ χαρίτων ἀναπολίζομεν, *Pind. Pyth.* 6, 1.

Ἀνατολόγητος, ον, ὁ ᾗ ἡ, inexcusabilis; (2) non defensus. Ex α priv. et ἀπολογέομαι, *excuso.*

Ἀνατόλυτος, ον, ὁ ᾗ ἡ, non absolutus; (2) indissolubilis; (3) non dimissus. Ex α priv. et ἀπολύω, *solvo.*

Ἀναπομπή, ῆς, ἡ, sursum missio; (2) effossio, recogitatio, revolutio rei in animo. Ex ἀνὰ et πέμπω, *mitto.*

Ἀνατόμπιμος, ον, ὁ ᾗ ἡ, qui remittitur, aut remitti potest.

Ἀναπομπός, ὴ, όν, qui mittit, ducit ad superos.

Ἀνατόνιστος, ον, ὁ ᾗ ἡ, illotus. Ex α priv. et ἀποπίπτω, *abluo.*

Ἀναπορεύομαι, procedo, in locum editiorem imprimis.

Ἀνατόσβιστος, inextinctus, semper lucens vel ardens. Ex α et ἀποσβέννυμι.

Ἀναποστιὴν, ἡ, impedimentum, *V. L.*

Ἀναπέφασος, ον, ὁ ᾗ ἡ, qui non descivit a fide, vel desciscere nequit. Ex α priv. et ἀφίστημι, *deficio.*

Ἀναποτάομαι, avolo.

Ἀναποτνιασμός, οῦ, ὁ, lamentatio cum imploratione divini auxilii, *Greg*; (2) divini numinis imploratio.

Ἀναπότριπτος, ον, ὁ ᾗ ἡ, qui detergi aut excuti, depelli nequit; (2) indelebilis. Ex α priv. et ἀποτρίβω.

Ἀνάπραξις, ἡ, exactio.

Ἀναπρασις, ως, ἡ qu. dic. revenditio, iteratà venditio. Ab ἀναπιπράσκω, *revendo.* Unde

Ἀναπράτης, ου, ὁ, qui sibi vendita revendit.

Ἀναπράσσω, vel ἀναπράττω, f. άξω, exigo, reposco, recupero. Ἀναπράσσειν τὰ χρήματα. Δὰ δύο ὑποσχίσις τὴν μὲν βυλόμενος ἀναπράξαι, τὴν δὲ αὐτὸς ἀποδῶναι, *Thuc.*

Ἀναπρεσβεύω, legatos mitto; (2) alteram legationem obeo.

Ἀναπρήθω, f. ήσω, incendo, inflammo; (2) cum gemitu effundo, *Il.* 9, 433; (3) de vento vela implente, *Ern.*

Ἀναπρίω, frendeo. *Nic.*

Ἀναπροσιμιάζομαι, incipio cantum, *in Phavorino*, 76, 2.

Ἀνάπταιστος, ον, ὁ ᾗ ἡ, inoffensus, qui non offendit. Ex α priv. et ἄπταιστος.

Ἀναπτᾶσθαι, a. 2. inf. med. v. ἀνίπταμαι.

Ἀναπτερῦν, *animum adhibere*, præs. inf. act. *contract.* pro ἀναπτερόειν. Ab

Ἀναπτερόω, ῶ, f. ώσω, pennis seu alis instruo; (2) excito, instigo, animum addo, in spem præsertim levem et temerariam erigo; (3) suspensum teneo. (2) Ἄγγελμ' ἀναπτέρωκε Δαναΐδων πόλιν, *Eurip. Or.* 874. (3) ὡς φόβος μ' ἀναπτεροῖ, *Id. Suppl.* 89. Ἀναπτερῶσαι (δεῖ) πᾶν τὸ σῶμα, totum corpus extollere, *Aristoph. Lys.* 669. Ex ἀνὰ et πτερὸν, *ala.*

Ἀνάπτημι, sursum volo.

Ἀναπτῆναι, a. 2. inf. act verbi præc.

Ἀναπτικός, ἡ, όν, incendi vim habens, *V. L.* Ab ἅπτω.

Ἀναπτοέομαι, ὅμαι, consternor, paveſio, perterreor; ἀναπτόημαι, spe erigor et animo, perf pass.

Ἀναπτοίω, concito, amore incendo, Θῆρας ἀναπτοίησας ἐπὶ πόθοισι, *Oppian. Cyneget.* 11, 425.

Ἀναπτομένοιο, *Ion.* pro ἀναπτομένου. Ab ἀνάπτω.

Ἄναπτος, ον, ὁ ᾗ ἡ, intactus; (2) suspensus et nexus per fibulam. Epith. vestis. Ex α priv. et ἅπτομαι, *tango.*

Ἀναπτύξας, a. 1. part. act. verbi ἀναπτύσσω.

Ἀνάπτυξις, εως, ἡ, expansio, apertio; (2) explicatio, explanatio. Ab

Ἀναπτύσσω, f. ξω, expando, explico, ut vestem, telam; (2) aperio, ut librum; (3) explano, expono; (4) patefacio, revelo; (5) rumino (de brutis) (5) μήλοισιν ἀναπτύσσων, ἵνα φορβὴν, cibum ruminatur ad instar ovium, *Oppian. Halieut.* 1, 137. Ἀναπτύξῃ ἕν, ἀναπτάσσει. μηρυκίζεται, Suidas in Σκάρος. Ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, *Luc.* 4, 17. τὰς χεῖρας, προσλήματα. Οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει πρὸς φῶς, *Soph. El.* 641. Hinc

Ἀναπτυχή, ῆς, ἡ. explanatio, expositio. Ἠλίῳ τ' ἀναπτυχαὶ, solisque exortus, *Eurip. Hipp.* 601.

Ἀνάπτυχος, ον, ὁ ᾗ ἡ, qui aperiri potest; (2) apertus; (3) explicatus.

Ἀναπτύω, f. ύσω, exspuo, exspuendo ejicio; *Gl. V.* sputo; (2) despuo, conspuo; (3) contemno.

Ἀνάπτω, f. ψω ligo, religo, suspendo ad; (2) circumpono, appono; ἀνάπτομαι, induo. Ἀνάπτειν τί τινι, αὐτῷ τὴν χάριν.

Ἀνάπτω, f. ψω, p. ἀνῆφα, p. pass. ἀνῆμμαι, accendo, incendo. *Metaph.* suscito, stimulo, impello. Ἀνάπτειν ὕλην, πυράν. Ἐγὼ δ' ἔτ' ἔσοι πυρὸς ἀνήψα φῶς νύμιμον ἐν γάμοις, *Eur. Ph.* 346. Νίφος οἰμωγῆς ὡς τάχ' ἀνάψει μείζονι θυμῷ, *Id. Med.* 107. Ἤδη ἀνήφθη (τὸ σῦρ), *Luc.* 12, 49

Ἀνάπτωσις, εως, ἡ, decubitio, accubitio; (2) resupinatio; (3) animi remissio, consiliorum vel cœptorum mutatio, spei conversio, *Ern.* Ab ἀναπίπτω.

Ἀναπυνθάνομαι, interrogo, percunctor. Hinc

Ἀνάπυστος, ον, ὁ ᾗ ἡ, pervulgatus, passim auditus, omnibus notus.

Ἀναπυρέω, ῶ, f. ώσω, accendo, inflammo.

Ἀναπυρσεύω, incendo.

Ἀναπωλίω, ῶ, f. ήσω, rursus vendo, revendo.
Ἀνάπωσις, ως, ἡ, discessus et reciprocatio maris. Ἀλλὰ Ζηνὸς τέχνοις ἀνάπωσιν ἰξαίφνας ἄντλον ἑλεῖν, resorptam esse statim undarum colluviem. *Pindar. Olymp.* 9, 77.
Ἀνάπωτις, ως, ἡ, discessus et reciprocatio maris; quasi ἀνάποσις, quia resorbetur. Reperitur et ἀνάπωσις. Frequentius ἄμπωτις, quod vide.
Ἀναραΐζω, fut. ίσω, convalesco, ex morbo recreor.
Ἀναρπηκὼς, *qui sustulit*, perf. part. act. *Att.* pro ἀνῃρηκὼς, a verbo ἀναιρέω, *tollo*.
Ἀναράομαι, ῶμαι, diras revoco, resecro, votum factum revoco. Ex ἀνὰ et ἀράομαι, *precor*.
Ἀνάρρυλος, ον, discalceatus.
Ἀνάργυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, argento carens, pecunia destitutus; (2) qui largitionibus non corrumpitur; (3) qui gratis aliquid facit, ut medicus gratis sanans. Ex α priv. et ἄργυρος.
Ἀνάρδυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non irrigatus, siccus. Ex α priv. et ἀρδεύω, *irrigo*.
Ἀναρθρία, ἡ, articulorum seu artuum debilitas. Ab ἄναρθρος, *Steph.*
Ἄναρθρος, ε, ὁ ἡ ἡ, inarticulatus, articulis carens. Ex α priv. et ἄρθρον, *articulus*.
Ἀναριθμέω, ῶ, f. ήσω, enumero, dinumero; recognosco. *Gl. V.* ἀναριθμεῖ, renumerat.
Ἀναρίθμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, innumerabilis; (2) immensus; (3) imperitus numerorum, *Eur. Hel.* 1695. Ab α priv. et
Ἀνάριθμος, ε, ὁ ἡ ἡ, innumerus; (2) qui in nullo numero est, vilis.
Ἀναριστάω, ῶ, non prandeo; unde ἀνηριστηκὼς, impransus, perf. pass. part. Ab ἀνάριστος.
Ἀναρίστησις, ως, ἡ, abstinentia a prandio.
Ἀναρίστια, ας, ἡ, idem.
Ἀναρίστητος, ε, ὁ ἡ ἡ, impransus.
Ἀνάριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, impransus, non pransus; (2) prandio carens. Ex α priv. et ἄριστον.
ΑΝΑΡΙΤΗΣ, ε, ὁ, piscis e concharum genere.
Ἀναριτοτρόφος, ε, ὁ ἡ ἡ, nutriens vel alens anaritas. Ex ἀναρίτης et τρέφω.
Ἄναρχτος, ε, ὁ ἡ ἡ, nullius imperio subjectus; (2) ei non parens in cujus autoritate est; (3) non ortus, principio carens. Ex α priv. et ἄρχω, vel ἄρχομαι, *incipio*.
Ἀναρμόδιος, ε, ὁ ἡ ἡ, non idoneus, inconveniens et incongruens. Ex α priv. et ἁρμόζω.
Ἀναρμοδίως, *adv.* non convenienter.
Ἀναρμόζω, f. όσω, adapto, copulo. Περισυτίρων τὴν περισυτίρων ἀναρμόσας, *Dion.*
Ἀναρμοστέω, ῶ, non congruo, non quadro.
Ἀναρμοσία, ας, ἡ, incongruentia, inconvenientia; (2) ineptiæ. Ab
Ἄναρμοστος, ε, ὁ ἡ ἡ, haud incongruens, inconveniens, non quadrans, non habilis, incompositus, ineptus, *Ph.* ἀνάρμοστον, absonum, absurdum. Ex α priv. et ἁρμοστὸς, *aptus*.
Ἀναρμόστως, *adv.* incongrue, inconvenienter, inepte.
Ἀναρμόττω, idem quod ἀναρμοστέω.
Ἀναρπάγδην, *adv.* cum impetu, vi, revulsione. Καὶ τότ' ἀναρπάγδην ὅλοὴ Βορέαο Θύελλα, tunc Boreæ perniciosa procella cum impetu, *Apoll. Rhod.* 4, 1232. Ab
Ἀναρπάζω, f. άσω, sursum rapio, abripio; (2) subito e medio tollo; (3) ad pœnam rapio; (4) sede sua revello, v. ἀνέρπασος, 3. (5) diripio; (6) vi opprimo. Ἀνηρπασμένος ἐκ Θεᾶς· πρὸ ὥρας, morte præreptus. Ἀλλά μιν αὖτις ἀναρπάξασα Θύελλα, *Odyss.* 23, 316.
Ἀναρπάσας, a. 1. part. act.
Ἀναρπάζανδρος, ε, ὁ ἡ ἡ, homines devorans.
Ἀνάρπαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, abreptus, sursum raptus; (2) repente raptus; (3) e sedibus suis emotus, et alio migrare coactus; (4) oppressus. *Gl. V.* abreptitius.
Ἀναρπαγήσεσθαι, f. 2. inf. pass. v. ἀναρπάγνυμι.
Ἀναρπαρηκὼς, *qui sustulit*, perf. part. act. *Ion.* pro ἀνῃρηκὼς, a verbo ἀναιρέω, *tollo*.
Ἀναρράπτω, f. ψω, resarcio, reconcinno; (2) consuo, consarcino.
Ἀναρραψῳδέω, rhapsodi more decanto.
Ἀναρρέω, f. εύσω, refluo; (2) sursum fluo.
Ἀναρρήγνυμι, f. ξω, diffindo, dirumpo, abrumpo, defringo, effringo, disturbo; ἀναρρήγνυμαι, diffringor; (2) erumpo; (3) confero sc. pugnam; ἀνερράγη, erupit, a. 2. ἀνερρώγως, passus, patens, *Gl. V.* Τεῖχος ἀναρρῆξας, *Il.* 7, 461.
Ἀναρρηγνύω, idem.
Ἀναρρήκτως, *adv.* sine disruptione, ita ut effringi, perrumpi nequeat; pro simplici ἀρρήκτως, vel pro ἀναρρήκτως, *Etm.* Συνώμοσαμεν, ὅπως ἀναρρήκτως ἔχῃ, rata sint, *Aristoph. Lys.* 182.
Ἀνάρρημα, ατος, τὸ, edictum præconis voce enunciatum. Ex ἀνὰ et ῥέω, *dico*.
Ἀναρρῆξιν, f. 1. inf. act. v. ἀναρρήσσω.
Ἀναρρῆξις, ως, ἡ, disruptio, discissio. Ex ἀνὰ et ῥήγνυμι, *rumpo*.
Ἀναρρησις, εως, ἡ, renunciatio, creatio, proclamatio; (2) refutatio. Ex ἀνὰ et ῥέω, *dico*.
Ἀναρρήσσω, et ἀναρρήσσω, idem quod ἀναρρήγνυμι.
Ἀνάρρινον, ε, τὸ, per nares rediens. Ex ἀνὰ et ῥὶν, *nasus*.
Ἀναρριπίζω, f. ίσω, ignem extinctum flatu resuscito; (2) accendo, suscito, exsuscito. Ἀναρριπίζειν πόλιμον, *Chrys.*
Ἀναρριπτέω, ῶ, f. ήσω, sursum, seu in altum, jacio, sublime jaculor; (2) temere et præcipitanter adeo periculum, in aleam do; (3) adeo, suscipio; (4) pœnitet me, muto consilium. Ἀναρρίπτειν τὸν κίνδυνον, μάχην, κύβον. Ἀναρρίπτειν ἄλλα πηδᾷ, remis percutere, *Odyss.* 7, 328. Ex
Ἀναρρίπτω, f. ψω, idem. *Gl. V.* subacto, jacto.
Ἀναρριχάομαι, ῶμαι, f. χήσομαι, manibus et pedibus in altum enitor. Ex ἀνὰ et ἀρριχάομαι, vel potius ab antiquo ῥίγω, unde Lat. *rego, arrigo, erigo*, et similia, *Etm.*
Ἀναρρίχομαι, idem et ex iisdem.
Ἀναρρίχησις, actio enitendi in murum pedibus et manibus, *Porphyr. de Prosodia, in Anecdotis Græcis*, 2, 114.
Ἀνάρρῐψις, ως, ἡ, ipsa actio sursum jaciendi.
Ἀνάρροια, ας, ἡ, refluxus undarum. Ex ἀνὰ et ῥέω, *fluo*.
Ἀναρροιβδέω, ῶ, f. ήσω, resorbeo, absorbeo cum magno stridore, *Odyss.* 12, 104. Hinc
Ἀναρροίβδησις, ως, ἡ, absorptio.
Ἀναρροπία, ας, ἡ, motus versus superiores partes. Ab
Ἀνάρροπος, ε, ὁ ἡ ἡ, sursum vergens; (2) retrocedens, retro fugiens. Ex ἀνὰ et ῥέπω.
Ἀνάρρυς, ε, refluxus. Ex ἀνὰ et ῥῦς.
Ἀναρροφάω, vel ἀναρροφέω, ῶ, f. ήσω, resorbeo, absorbeo. Ex ἀνὰ et ῥοφέω, *sorbeo*.
Ἀναρρόφησις, ως, ἡ, resorptio, absorptio.
Ἀναρροχθέω, cum strepitu retroruo (de fluctu).
Ἀνάρρυσις, ως, ἡ, redemptio; (2) sacrificium; (3) libertatis recuperatio. Ab
Ἀνάρρύω, f. ύσω, redimo, libero captivum; (2) reparo, resarcio; (3) macto, sacrifico.
Ἀνᾐρῳγώς, *apertus*, perfect. part. med. *Ion.* pro ἀνεῳγώς, a verbo ἀναρρήγνυμι, *aperio*.
Ἀναρρώννυμι, vel ἀναρρώω, f. ώσω, robur pristinum reddo; ἀναρρώνυται, convalescit, *Ph.*
Ἀναρρωσθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass.
Ἀναρρώσις, ως, ἡ, confirmatio, convalescentia.
Ἀνάρσιος, ε, ὁ, implacabilis; (2) intolerabilis; (3) improbus, sceleratus, qu. male congruens civili civitate, *Etm.*; (4) illætabilis; (5) hostis. (2) ἀνάρσια πρήγματα ἴφη πιτνέειναι, rem intolerandam, *Herodot.* 1, 114. (4) αὐλὸς ἐκ ἀναρσίαν ἰάχων καναχὴν, lætabilem edens cantum, *Soph. Trach.* 641. (5) οἷον ἀναρσίων ὕπαν πέμπολεν πάθος, ab hostibus, *Id. ibid.* 853. Vide ἀπεμπολῶν. Ex α priv. et ἄρω, *apto*.
Ἀναρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo; ἀναρτῶμαι, suspendor, suspensus sum, pendeo; (2) concilio mihi, adscisco; (3) promptus et paratus sum; *Gl. V.* devincio. Ἀναρτᾷν τινὰ βρόχῳ ἑαυτὸν ἵης τινα, præsidium in eo locare; ἀναρτᾶσθαι ἔλπεσιν, ἐξ ἐλπίδων, ἐκ τοῦ πνεύματός τινος, ἑαυτοῦς ἐν τὸν δῆμον, τῷ λόγῳ τινά. Ταχὺ δὲ τὰς πατέρας αὐτῶν ἀνήρτηντο, *Xen.* (3) ἀναρτημένα σὺν ἀνδρὶ βασιλέως χρηστὰ ἔργα καὶ ἴσια ποιεῖν, *Herod.* 1, 90. Μαθὼν δὲ τότε τὰς Ἀθηναίας ἀναρτημένας ἔνδειν Αἰγινήτας κακῶς, *Id.* 6, 88. Hinc
Ἀνάρτησις, εως, ἡ, suspensio; (2) obstrictio, devinctio. Ab ἀναρτάω.
Ἀνάρτιος, ε, ὁ ἡ ἡ, impar. Ex α priv. et ἄρτιος, *par*.
Ἀναρτύω, adorno, exstruo, molior.
Ἀναρύκα, arbor eadem quæ φιλλόδρυς.
Ἀναρυτὴρ, ῆρος, ὁ, vas quo hauritur vinum. Ab
Ἀναρύτω, et ἀναρύω, f. ύσω, haurio. Ex ἀνὰ et ἀρύτω.
Ἀναρχία, ας, ἡ, status reip. ubi nullus est magistratus; (2) soluta licentia. Ab ἄναρχος.
Ἀνάρχομαι, denuo ordior. Ex ἀνὰ et ἄρχομαι, *incipio*.
Ἄναρχος, ε, ὁ ἡ ἡ, principio carens, seditiosus. Ναυτικὸν φράτριμ' ἄναρχον, *Eurip. Iphig. in Aul.* 914. Ex α priv. et ἀρχὴ, *principium*, seu *principatus*.
Ἀνασαλεύω, f. εύσω, concutio, quasso, agito; succutio, *Gl. V.*
Ἀνασειράζω, f. άσω, retraho catena; (2) retraho, revoco, averto; (3) refreno, reprimo; (4) a sana mente revoco: metaphora ducta ab eis qui loris equos retrahunt a directo cursu. (4) ὅστις σε Θεῶν ἀνασειράζει; *Eurip. Hipp.* 237. Ex ἀνὰ et σειρὰ, *catena*.
Ἀνασεισίφαλλος, ε, ὁ ἡ ἡ, concutiens penem. Ex ἀνασείω, *concutio*, et φαλλός.
Ἀνασεισμὸς, ᾶ, ὁ, conquassatio, concussio. Ab
Ἀνασείω, f. είσω, concutio, quatio, ut sinum vestis; (2) incito, concito, impello, ut ad defectionem vel res novas. *Ph.* ἀνασείει, solicitat, concitat. Ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον, *Marc.* 15, 11. Αἰγίδ' ἀνασσίσασα, *Hes.* 344.
Ἀνασιλγαίνομαι, petulanter ago, petulanti injuria adficior. Ex ἀνὰ et ἀσιλγίω.
Ἀνασισύρμενος, perf. part. pass. v. ἀνασύρω.
Ἀνασηκόω, ῶ, f. ώσω, addo quod deest; (2) ad æquabilitatem libro; (3) par pari refero, rependo.
Ἀνασημαίνω, f. ανῶ, significo.
Ἀνάσιλλος, ε, ὁ, et
Ἀνάσιλες, ε, ὁ ἡ ἡ, comam e fronte, versus verticem capitis, versam habens: quæ forma comæ et ipsa τὸ ἀνάσιλον vel ἀνάσιλλον vocatur.
Ἀνάσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, resimus, repandus; (2) informis, deformis. Ex ἀνὰ et σιμός.
Ἀνασιμόω, ῶ, resimo, resimum facio; (2) odoror, quia, cum odorem captamus, nares sursum attrahuntur, et quasi repanduntur, *Etm.*
Ἀνασκαλεύω, f. εύσω, sarculo, laxo, refodio, effodio; (2) exsuscito; (3) scrutor, scrutando eruo, ut ignem cineribus obsitum.
Ἀνασκάπτω, f. ψω, effodio; (2) evello radicitus; (3) exscindo, de urbe. Ex ἀνὰ et σκάπτω.
Ἀνασκέπτομαι, f. ψομαι, considero.
Ἀνασκευάζω, f. άσω, et med. ἀνασκευάζομαι, labefacto, destruo; (2) reædifico, instauro, reparo; (3) refuto; (4) vasa colligo, migro. Ἐτάραξεν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, *Act.* 15, 24. Καὶ ἀνασκευασάμενοι, ἐς τὰς ναῦς ἔμβαντες, omnibus fortunis convasatis, *Thucyd.* 1, 18. Dicitur etiam exercitus ἀνασκευάζεσθαι qui collectis vasis castra movet, *Pausan. in Bœot.*
Ἀνασκευαστικὸς, ἡ, όν, instaurandi vim habens; (2) destructivus, refutatorius. A præc.
Ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ, reædificatio, instauratio, molitio; (2) destructio, eversio, refutatio. Ex ἀνὰ et σκεῦος, *instrumentum*.
Ἀνασκήπτω, f. ψω, irruo, ingruo.
Ἀνασκησία, ας, ἡ, inertia, imperitia. Ex α priv. et ἀσκέω, *exerceo*.

'Ανάσκητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, inexercitatus, inexercitus. Ex iisd.

'Ανασκήτως, *adv.* sine exercitio.

'Ανασκίδναμαι, sursum deorsumque dissipor, huc illuc dispergor. Ex ἀνὰ et σκιδάω.

'Ανασκινδυλιόομαι, vel ἀνασχινδυλιύομαι, in crucem seu palum tollor, suspendor.

'Ανασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exsilio, lascivio exsiliendo; (2) prosilio; (3) resilio.

'Ανασκολοπίζω, f. ίσω, in crucem tollo, cruci adfigo, suspendo. 'Ανασκολοπίζειν ἐπὶ ξύλα, *Luc.* Ex ἀνὰ et σκολοπίζω, *cruci adfigo.*

'Ανασκολόπισις, εως, ἡ, crucifixio, *Ern.*

'Ανασκολύπτειν, nudare glandem penis.

'Ανασκοπέω, ῶ, f. ήσω, considero, meditor Πάντ' ἀνασκόπει καλῶς, *Aristoph. Thesm.* 673.

'Ανασμύχω, f. ξω, lento igne absumo vel corrumpo, sive idem quod σμύχω.

'Ανασοβέω, ῶ, f. ήσω, sursum rejiciendo expello, excutio; (2) terreo, *Polyb.* Διαμηχανώμενος τίνα τρόπον ἀνασοβήσει με, *Plat.*

'Ανασπαράσσω, dilacero.

'Ανάστασις, εως, ἡ, exscidium; (2) contractio.

'Αναστατήριος, ον, vim vel convellendi vel contrahendi habens.

'Ανάσταγος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, extractus alicunde; (2) pulsus, ablegatus e loco aliquo, vid. ἀναστάω, n. 4. (3) e provincia successore misso revocatus; (4) occlusus. (4) κλιθῆ' ἀνασταγῆ πύλης, *Soph Antig.* 1186. Ab

'Αναστάω, ῶ, f. άσω, haurio, revello, convello, évello, exscindo; (2) attollo ut supercilia; (3) contraho; (4) expello, velut in exilium; dicitur in primis de incolis eversæ urbis, cum alio traduciuntur; (5) eripio v. gr. e periculo, *Ern.* 'Αναστάσει αὐτὸν, *Luc.* 14, 5. Τίλος δ' ἐπαίξας διὰ θυρῶν σκιᾷ τινὶ λόγῳ ἀνέστα, truci voce confabulatus est, *Soph. Aj.* 301; *vel potius* cum vocis contentione confabulatus est. (1) ὕδωρ ἀναστάσαντας ὑδρεύεσθαι, aquam haurire, *Thucydid.* 4, 97.

'Αναστογγίζω, f, ίσω, spongia detergo.

'Ανασσα, ης, ἡ, regina, emphatice de quavis dearum, *Eur. Andr.* 934. Ab ἄναξ, *rex.*

'Ανάσσατοι, *invicti*, Dor. pro ἀνήσσατοι.

'Ανασσι'σασα, *quatiens*, a. 1. part. act. f. g. *Poet.* pro ἀνασείσασα, a verbo ἀνασίω, *quatio.*

'Ανασσίμιν, *Ion.* pro ἀνάσσειν.

'Ανασσον, *regnabam*, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤνασσον.

'Ανάσσυτος, ον, revulsus, sursum vadens, ruens.

'Ανάσσω, f. άξω, regno, impero; regno, imperio potior. 'Ανάσσειν τινὸς, τινὶ, ἐν ἀθανάτοισιν. Μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασιν, *Il.* 1, 252. 'Ανάσσονται δ' ἰμοὶ αὐτῷ, reguntur, *Odyss.* 4, 177. Ab ἄναξ.

'Ανάστα, *surge*, a 2. imperat. act. *per Syncop.* pro ἀνάστηθι, ab ἀνίστημι. Unde

'Αναστάδὶν, *adv.* stando desuper, consurgendo.

'Αναστάλμενος, *sublatus*, perf. part. pass. *Ion.* pro ἀνεσταλμένος, a verbo ἀναστέλλω.

'Αναστάλτικὸς, ἡ, ὸν, reprimendi et cohibendi vim habens. Ab ἀναστέλλω, *reprimo.*

'Αναστὰς, a. 2. part. act. verbi ἀνίστημι.

'Αναστὰς, άδος, ἡ, porticus, *ap. Ap. Rh.*

'Αναστάσιμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, resuscitandi vim habens. Ab

'Ανάστασις, εως, ἡ, resurrectio a sedili, vel cubili, vel e somno; (2) resurrectio a morte; (3) resurrectio a lapsu; (4) eversio; (5) ex pulsio e sede, evocatio; (6) erectio, exstructio, prominentia; (7) reditus ab exilio; (8) migratio; (9) consurrectio ex insidiis; (10) seditio, *Ern.* Ab ἀνίστημι, *erigo.*

'Αναστὴρ, ῆρος, ὁ, eversor, vastator, qui victis necessitatem emigrandi admovet.

'Αναστήριος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, epith. victimæ factæ ob valetudinis recuperationem.

'Αναστάτης, ᾱ, ὁ, eversor.

'Αναστατικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἀναστάσιμος.

'Αναστατικῶς, *adv.* seditiose. A præc.

'Ανάστατος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, eversus, vastatus; (2) sede expulsus; exsul, extorris. Ἐν Τραχῖνι τῇδ' ἀνάστατοι, *Soph. Trach.* 39. Ab cod. Hinc

'Αναστάω, ῶ, f. άσω, everto, vasto; (2) sedibus expello; (3) conturbo, seditionem, tumultum excito. Οἳ τὴν οἰκυμένην ἀναστατώσαντες, *Act.* 17, 6.

'Αναστάτωσις, εως, ἡ, eversio; (2) conturbatio.

'Αναταυρόω, ῶ, f. ώσω, in crucem attollo, cruci adfigo. 'Αναταυρώντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, *Heb.* 6, 6.

'Αναταύρωσις, εως, ἡ, suspendium, *Gl. V.*

'Αναταχύω, spicas emitto, et cresco, surgo (de segete).

'Ανατε, *surgite*, 2. plur. a. 2. imperat. act. *per Sync.* pro ἀνάστητε, ab ἀνίστημι.

'Ανατιγνόω, ῶ, f. ώσω, adstringo, constipo.

'Αναστίλασα, aor. 1. part. act. f. g.

'Αναστίλλω, f. στελῶ, inhibeo, reprimo, coerceo; (2) sursum tollo; ἀναστίλλεσθαι, tergiversari, *Gl. V.* item dissimulare, tegere, *ap. Polyb.* ἀνεσταλμένος, alticinctus, *Gl. V.*, p. pass. part. 'Ανεστάλησαν εἰς τὰς Ἄλπεις, se receperunt, *Plut.*

'Αναστενάζω, f. άξω, alte ingemisco; suspiro, *Ph.* (2) vehementer deploro. 'Αναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ, *Marc.* 8, 12.

'Αναστενάχω, graviter suspiro. Τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοὶ, *Il.* 23, 211.

'Αναστένω, gemo, gemitus et suspiria duco.

'Αναστέρες, ον, sine astris, *Man.* Ex α et ἄστρον.

'Αναστέφω, f. ψω, corono, redimio, cingo.

'Αναστῆ, 3. sing. a. 2. conj. act. v. ἀνίστημι.

'Αναστηλόω, ῶ, f. ώσω, erigo, statuo cippum. Εἰκόνα χαλκῆν ἀναστηλῶσαι, *Plut.*

'Ανάστημα, ατος, τὸ, erectio; (2) quod adsurgit in altum; (3) statura; (4) proceritas; (5) altitudo montis, ædificii; (6) animal, *op. LXX.* (4) Θαυμαστὸν ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσεῖ τὸ τῆς ἡλικίας ἐξῆσιν ἀνάστημα, *Joseph. Antiq. Jud.* 2, 9, 6. Ab ἀνίστημι, *erigo.*

'Αναστῆναι, *surrexisse*, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

'Αναστήσειν, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.*

'Αναστήσεται, 3. sing. f. 1. indic. med.

'Ανάστητι, *surgite*, 2. plur. a. 2. imperat. act.

'Αναστίζω, rursum compungo; (2) pungo.

'Αναστοιχιόω, ῶ, f. ώσω, informo, quasi ab elementis incipiendo; (2) resolvo, quasi in elementa; (3) reformo, regenero, *ap. Eccles.* Hinc

'Αναστοιχείωσις, εως, ἡ, informatio quæ fit a primis elementis; (2) resolutio qu. in elementa; (3) renovatio, regeneratio, reformatio.

'Ανάστομος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, apertus, laxus, dehiscens. Ex ἀνὰ et στόμα, -τος, *os.* Hinc

'Αναστομόω, ῶ, f. ώσω, laxo, relaxo, capaciorem reddo, aperio; (2) angusto, in fauces comprimo; (3) evacuo, purgo; (4) lato ore effundo, de fluminibus in mare se exonerantibus; (5) fluvium derivo, diduco effossione ripæ. 'Αναστομῶν τὸ χεῖλος, τὰς τάρρας. (5) εἰ μή τις ἀναστομώσας αὐτὸν κατὰ τὸν Παλλακόπαν εἰς τὰλίμνη τι ἐκτρέψει καὶ τὰς λίμνας, *Arrian. Hist. Alex.* 7, 21.

'Αναστόμωσις, εως, ἡ, laxatio, relaxatio; (2) arctatio, compressio in fauces; (3) exacutio palati; (4) exitus venæ alterius in alteram, quo sanguis ex illa in hanc exoneratur.

'Αναστομωτήριος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem quod

'Αναστομωτικὸς, ἡ, ὸν, aperiendi vim habens et oris patefaciendi; (2) exacuendi palati vi pollens. Ab ἀνάστομος.

'Αναστοναχίζω, idem quod ἀναστοναχίω, *Hom.*

'Αναστραγαλίζω, f. ίσω, tesseris ludo.

'Αναστράγαλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, talo seu talis carens. Ex α priv. et ἀστράγαλος, *talus.*

'Αναστρατεύομαι, f. εύσομαι, militiam itero.

'Αναστρατοπιδία, ας, ἡ, castrorum motio. Ab

'Αναστρατοπιδεύω, f. εύσω, castra moveo, revertor cum exercitu.

'Αναστρέφω, f. ψω, inverto, converto; (2) revertor, regredior, remeo, *Gl. V.* convertor, *Ph.* ἀναστρέφομαι, invertor; (2) versor; ἀνεστραμμένον, contortum, *Ph.* p. pass. part. 'Αναστρέφειν τὰ πράγματα, τὰς στρατιώτας· ἀπὸ τῆς νομῆς· τὸν λόγον, perpendere; ἀναστρέφεσθαι τὴν γῆν, ἐν πράγμασι πολιτικοῖς, ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, περί τι versari. Ἐπ' ἄλλ' ἀνάστροφ' ἐυρύθμῳ ποδὶ, *Aristoph. Thesm.* 994. Τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε, *Joan.* 2, 15. Ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι, *Heb.* 13, 18.

'Αναστρολόγητος, ον, expers astronomiæ.

'Αναστρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, astris carens, obscurus.

'Αναστροφάδην, *adv.* inverse, præpostere, ordine inverso. Ab ἀναστροφή.

'Αναστροφᾶν, præs inf. act. pro ἀναστροφάειν.

'Αναστροφάω, ῶ, *P. et.* verto, verso; (2) converto, subverto. Πάντη ἀναστροφᾶν, *Hes. Scut* 121. Ab ἀναστροφή.

'Αναστρωφάω, vide ἀναστροφάω, *Hes.*

'Αναστρωφή, ῆς, ἡ, inversio, conversio; retrorsum, seu in contrariam partem, reciprocatio; (2) reditus, reversio; (3) conversatio, commoratio; (4) vitæ genus, vel ratio; (5) tempus, mora, dilatio. (1) ἐχθρῶν γὰρ ἀνδρῶν μοῖραν εἰς ἀναστροφὴν δαίμων δίδωσι, in conversionem, *Eurip. Androm.* 1008. Ab ἀναστρέφω.

'Ανασύνταξις, εως, ἡ, recensio, census cognitio, census iterum habitus. Ab

'Ανασυντάσσω, vel ἀνασυντάττω, f. άξω, recognosco census, iterum constituo census.

'Ανασύομαι, erumpo, *Hom.*

'Ανάσυρμα, ατος, τὸ, quod sursum retractum est, aut sursum retrahendo retectum. Ab

'Ανασύρω, sursum traho, seu retraho vestes tegentes pudenda; (2) detego quod latet.

'Αναφαδάζω, f. άσω, resilio, recalcitro, exsilio.

'Αναφάλλω, resurgo ex lapsu vel morbo; ἀνέσφηλε, convaluit, a. 1. (2) relabor in partem contrariam.

'Αναφῆλαι, a. 1. inf. act. v. ἀναφάλλω.

'Αναφραγίζω, f. ίσω, resigno, signum tollo.

'Αναχίθω, attollo, erigo. Ex ἀνὰ et σχίθω.

'Ανάσχω, *suffer*, 2. s. præs. imp. med. *Ion.* pro ἀνάσχεσο, seu ἀνασχῦ, a verbo ἀνασχέω.

'Ανάσχεσις, εως, ἡ, emersio, ortus, exortus; (2) toleratio, tolerantia. Ab ἀνασχέω, *orior.*

'Ανασχετὸς, ἡ, όν, tolerabilis. Ab

'Ανασχέω, ῶ· occurrit in futuro ἀνασχέσω, pro ἀνίσχω, emergo, orior, existo; (2) molestiam adfero. Ex ἀνὰ et σχέω pro ἔχω, *habeo.*

'Ανασχίζω, f. ίσω, discindo, seco, disseco.

'Ανασχοίμην, 1. sing. a. 2. optat. med.

'Ανασχὼν, a. 2. part. act. verbi ἀνέχω.

'Ανασώζω, f. ώσω, servo, salvum præsto; (2) recupero. 'Ανασώζειν τινὰ φονῦ· ἀνασώζεσθαι τὴν πατρῴαν δόξαν, στρατηγήματι τὰς ἐκ παρατάξεως ἡλαττώσεις. 'Ανασωθεὶς εἰς τὴν πάτριδα, restitutus, *Diod.*

'Ανασώσασθαι, a. 1. inf. med.

'Αναταινύω, idem quod ἀνατείνω, *Call.*

'Αναταράσσω, vel ἀναταράττω, f. άξω, conturbo, perturbo, permisceo; (2) commoveo, agito. Ὥστε τὴν πόλιν αὖθις ὑπὸ τῶν λόγων τούτων ἀναταράττεσθαι, *Plut.*

'Ανάτασις, εως, ἡ, extensio, porrectio; (2) altitudo; (3) superbia, minax vultus et oratio, *Ern.* (4) minæ. (4) ἡ δὲ τῆς ζημίας ἀνάτασις, pœnæ comminatio, *Porphyr. de Abstin.* 1, 8. Ab ἀνατείνω.

'Ανατάσσω, vel ἀνατάττω, f. άξω, compono; (2) colloco, ordino. 'Ανατάξασθαι διήγησιν, *Luc.* 1, 1. τὰ μαθήματα, *Plut.*

'Ανατατικὸς, ἡ, όν, extensus, porrectus; (2) aptus ad extendendum sursum; (3) vehemens, gravis, minax. Ab ἀνατείνω.

'Ανατατικῶς, *adv.* cum extensione quadam, elato quodam modo; (2) rigide, imperiose, minaciter, iracunde.

'Ανατεῖ, *adv.* sine damno, impune. Ex α priv. et ἄτη, *noxa.*

'Ανατείλαντος, *exorti*, gen. sing. part. a. 1. act. verbi ἀνατέλλω, *exorior.*

'Ανατείνω, f. τενῶ, sursum extendo, attollo; (2) intento, v. gr. manus, gladium; (3) porrigo manum, ut amicitiæ signum; (4) surrigo, v. gr. gladium, quod est signum fatentis se victum, *Ern.* 'Ανατείνειν τὰς ὄψεις πρὸς οὐρανὸν, τὸ ξίφος, τὰς χεῖρας· ἀνατείνεσθαι τὰς μαχαίρας, unde *Met.* minor. Ἐκεινὸς μὲν ἤδειν εἶχεν ὑμῖν ἀνατείνασθαι φοβερὸν, *Dem.*

'Ανατιχίζω,

Ἀνατειχίζω, f. ίσω, instauro mœnia. Hinc
Ἀνατειχισμός, ῦ, ὁ, instauratio et refectio murorum.
Ἀνατελεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi
Ἀνατέλλω, f. τελῶ, p. ἀνατέταλκα, produco, emitto, extrudo, ut cum vitis gemmam; aut cum quis facem ardentem extollit. *Ern.* (2) enascor, exsisto, orior, ut sol, luna; ἀνατείλας, ortus, *Ph.* a. 1. part. Τὸν ἥλιον αὐτῷ ἀνατέλλει, *Matt.* 5, 45. Conf. *Eurip. Herc. Fur.* 1596. Ἐξ Ἴδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος, *Heb.* 7, 14.
Ἀνατέμνω, f. τμῶ, reseco, disseco, incido.
Ἀνατέταλκα, 1. s. perf. ind. act. v. ἀνατέλλω.
Ἀνατεταμένως, valde, magna vi et minis.
Ἀνατετμημένος, *dissectus*, perf. part. pass. verbi ἀνατέμνω, *disseco.*
Ἀνατήκω, f. ξω, liquefacio, liquo; (2) macero, consumo, tabefacio; (3) mollio; (4) attenuo.
Ἀνατί, *adv.* idem quod ἀνατεί.
Ἀνατίθεασι, *transferunt*, 3. plur præs. ind. act. *Ion.* pro ἀνατιθῶσι, a verbo ἀνατίθημι.
Ἀνατιθείτω, *reponito*, 3. sing. præs. imperat. act.
Ἀνατίθημι, f. ήσω, sursum pono, tollo; (2) impono alicui pro onere; (3) impono, injungo aliquid; (4) expono, narro, refero; (5) attribuo, acceptum fero, adscribo, imputo et refero, ut auctori; (6) dedico, consecro; ἀνατίθεμαι, differo, rejicio in crastinum, retracto, revoco. Ἀνατίθεναι ἐπὶ κρημνόν τινα, σκεύη τινὶ, τινὶ τὰ πράγματα, ταῦτα εὐνοίᾳ Θεῶν, ἀσπίδας πρὸς τὸν καινὸν νεὼν εἰς τὸ Ἡραῖον· ἀνατίθεσθαι τὴν πρᾶξιν τινὶ, committere, τὰ κατηγορημένα, revocare. Ἀνατίθημι αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον, *Gal.* 2, 2.
Ἀνατίλλω, evello, ut comam, spicas.
Ἀνατιμᾶν, *contr.* pro ἀνατιμάειν. Ab
Ἀνατιμάω, ῶ, f. ήσω, augeo pretium, supra modum magni facio. Ex ἀνὰ et τιμή.
Ἀνατιναγμός, ῦ, ὁ, concussio, traductio e loco in alium. Ab
Ἀνατινάσσω, f. άξω, concutio, vehementer quatio.
Ἀνατιταίνω, idem quod ἀνατείνω.
Ἀνατιτραίνω, f. ανῶ, perforo, terebro.
Ἀνατιτράω, ῶ, f. ἀνατρήσω, idem. Ἀνατιτρᾶται ὑπὸ τῶν σκωλήκων, *Diosc.*
Ἀνατλᾶς, a. 2. part. act. v. ἀνάτλημι, pro
Ἀνατλάω, f. ήσω, perfero, tolero. Ἀνατλᾶν πόνον, *Xen.* τὰ φάρμακα, *Odyss.* 10, 327. Εἴτης ὀπιπόθειν ἐσσὶ, ᾗ ὀπτόσα κῆδε' ἀνέτλης, *Ilid.* 14, 47. Hinc
Ἀνάτλημα, ατος, τὸ, tolerantia, *Suid.*
Ἀνάτλημι, idem quod ἀνατλάω.
Ἀνατμηθείς, *sectione apertus*, a. 1. part. pass. verbi ἀνατέμνω, *sectione aperio.*
Ἀνατοιχίω, ῶ, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor. Ex ἀνὰ et τοῖχος.
Ἀνατοκίζω, f. ίσω, usuram renovo. Ex ἀνὰ et τόκος, *usura*, *fœnus.* Hinc
Ἀνατοκισμός, ῦ, ὁ, usuræ renovatio anniversaria, seu usurarum usuræ.
Ἀνατολή, ῆς, ἡ, ortus, oriens. Ab ἀνατέλλω.
Ἀνατολικός, ή, όν, orientalis. Ab ἀνατολή.
Ἀνατολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo, animum recipio, animum recolligo. Ἀλλ' ἀνατόλμα, *Eurip. Alc.* 277.
Ἀνατομή, ῆς, ἡ, dissectio, præcipue corporis. Ab ἀνατέμνω, *disseco.*
Ἀνατομικός, ή, όν, ad anatomen pertinens, anatomicus.
Ἀνάτονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, sursum tendens; (2) nimis in altum tendens. Ab ἀνατείνω.
Ἄνατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, illæsus; (2) innocuus. Ex α priv. et ἄτη, *noxa.*
Ἀνατράω, perforo. Αἱοὶ ἦν πολὺ μὴ σφᾶς ἀνατρήσειν, *App. Bell. Civ.* 2, 59. [Vid. ἀνατιτραίνω.]
Ἀνατρεπτικός, ή, όν, perniciosus, evertendi vim habens. Ab
Ἀνατρέπω, f. ψω, subverto, everto, prosterno; ἀνετράπη, sublatus est, *Ph.* a. 2. pass. diruo, tollo, labefacto, confuto, *Ph.* Ἀνατρέπειν τὸ πλοῖον, τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν, τὰς πόλεις. Ἀνατρέπεσθαι τὴν τινων πίστιν, 2 *Tim.* 2, 18. Ἀνατρέψεις ἔτι τὰν πόλιν, ἃν' ἔχεται ῥοπᾶς, quæ vergit ad ruinam, *Aristoph. Vesp.* 1227. ἀνατρέπεσθαι ψυχῇ, animo concidere vel animum mutare.
Ἀνατρέφω, f. ψω, nutrio, alo, educo. Ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱὸν, *Act.* 7, 21.
Ἀνατρέχω, recurro, redeo currens; (2) attollor, in altum erigor, cresco, cursum muto, emendo peccata, *Ern.* (3) augere, v. gr. divitiis. Ἀνατρέχειν ἐπὶ τὴν παρέκβασιν τῆς διηγήσεως, πρὸς τὸν ὑρανέν τοῖς χρόνοις, altius repetere.
Ἀνάτρησις, ιος, ἡ, perforatio, perfossio. Ab ἀνατράω, *perforo.* Unde
Ἀνάτρητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, perforatus, pertusus.
Ἀνατριαίνω, vel potius ἀνατριαίνω, permisceo perturbo, *Eur.* quasi tridenti concutio. A τρίαινα, *fuscina.*
Ἀνατρίβω, f. ψω, contero, frico; (2) affrico, ut sordes, scabiem; (3) misceo. Hinc
Ἀνάτριπτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, attritus, affrictu adspersus.
Ἀνάτριψις, ιος, ἡ, attritus, frictio.
Ἀνατροπεύς, έως, ὁ, subversor, eversor. Ab ἀνατρέπω, *everto.*
Ἀνατροπή, ῆς, ἡ, eversio, subversio. Ab eod.
Ἀνατροφή, ῆς, ἡ, nutritio, educatio. Ab ἀνατρέφω, *nutrio.*
Ἀνατροχάω, ῶ, idem quod ἀνατρέχω.
Ἀνατυλίττω, f. ξω, revolvo animo; (2) verso, reglomero, revolvo.
Ἀναττυπόω, ῶ, reformo, iterum formo; (2) informo aliquid animo, imaginor. Hinc
Ἀνατύπωμα, ατος, τὸ, species rei, figura.
Ἀνατύπωσις, ιος, ἡ, reformatio, formatio; (2) imaginatio.
Ἀνατυρβάζω, f. άσω, conturbo, perturbo. Καὶ τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακὼς, *Aristoph. Eq.* 310.
Ἀνεύγητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ater, obscurus, non splendens. Ex α priv. et αὐγή, *lux.*
Ἀναυδής, ές, ὁ ᾗ ἡ, mutus, non vocalis; (2) ineffabilis, non fandus. Ex α priv. et αὐδή, *vox.* Hinc
Ἀναύδητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem; inenarrabilis. Ἀναύδητον λόγον ἐμοὶ Ῥοιτῖς, *Eurip. Ion.* 783. Κοὐδὲν ἀναύδητον φατίζειμ' ἄν, omnia dici posse aio, *Soph. Aj.* 715.
Ἀναυδία, ας, ἡ, loqui non posse, obmutescentia.
Ἄναυδος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἀναυδής. Ἄναυδον ἔργον, nefandum facinus, *Soph. Aj.* 947.
Ἀναύδως, *adv.* sine voce, tacite.
Ἀναύλα, *adv.* sine tibiis, *Plut.* Ex α et αὐλός.
Ἀναυλεί, *adv.* sine naulo. Ex α priv. et ναῦλον.
Ἄναυλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, tibiarum expers, sine tibiis; (2) imperitus tibiarum; (3) non pervius, non pertusus, *Ern.* (4) minime tibiis congruus, inconcinnus; (5) non pervius, non pertusus. (4) κῶμον ἀναυλίστατον προχαρίσιος, *Eurip. Phœn.* 797. Ex α priv. et αὐλός.
Ἀναυλόχητος, ε, ὁ, ᾗ ἡ, epith. navis parvæ, quæ in iis quæ in portu sunt non numeratur, cujus ratio nulla habetur.
Ἀνακμάχιον, ε, τὸ, desertio pugnæ navalis, quum quis ad navale prælium non venerat. Ex α priv. et ναυμάχια.
Ἀναῦξας, a. 1. part. act. *Dor.* pro ἀναῦσας.
Ἀναυξής, ές, ὁ ᾗ ἡ, qui non auget; (2) qui non augetur. Ex α priv. et αὔξω. Hinc
Ἀναυξησία, ας, ἡ, quum quid incrementum non capit, *R.*
Ἀναύξητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui non augetur.
Ἀναύξω, increscо, multum augeo. Ex α intens.
Ἄναυος, ε, ὁ ᾗ ἡ, vocis expers. Ex α priv. et αὔω, *clamo.*
Ἄναυρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui est sine aura. Ex α priv. et αὔρα.
Ἀναΰσαν, *exclamaruni*, 3. plur. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀνηΰσαν, a verbo ἀναΰω, *acclamo.*
Ἀναυσία, ἡ, nausea nulla, *Suid.*
Ἄναυτος, ον, nautis carens, navibus impervius, *Hes.*
Ἀναύχην, ενος, ὁ ᾗ ἡ, cervice carens. Ex α priv. et αὐχήν, *cervix.*
Ἀναύω, f. αὐσω, accendo. Ex ἀνὰ et αὔω, *atefacio.*
Ἀναύω, acclamo. Ab ἀνὰ et αὔω, *clamo.*
Ἀναΰω, exclamo, *Theoc.*
Ἀναφαίνω, f. ανῶ, manifesto, ostendo, exhibeo, edo; ἀναφαίνομαι, conspicuus fio, manifestus reddor; ἀναφαίνεται, extat, *Ph.* ἀνεφάνη, exorta est, apparuit, *Ph.* a 2. ἀναφανόμενος, extans, *Ph.* Ἀναφαίνεσθαι ἔχων, habere; γρύφων, scribere Ἕτερον αὖ τὸ λῆμα τῦτο, κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνεν, *Aristoph. Thesm.* 467.
Ἀναφαίρετος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui auferri non potest. Ex α priv. et ἀφαιρέω, *aufero.*
Ἀναφαλαντίας, ε, ὁ, calvus, recalvus, recalvaster. Ab
ΑΝΑΦΑΛΑΝΤΟΣ, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem.
Ἀναφαλαντίασις, εως, ἡ, calvities in superciliis; (2) calvities omnino. A præc.
Ἀναφαλάντωμα, ατος, τὸ, idem.
Ἀναφανδά, *adv.* aperte, manifeste, palam. Ab ἀναφαίνω.
Ἀναφανδόν, *adv.* idem et ab eod. Αἰσχρὰ, ἀναφανδὸν (ἐσὶ ποιέειν χρεών), *Herodot.* 2, 35.
Ἀναφανίντες, a. 2 part. pass. verbi ἀναφαίνω.
Ἀναφαντάζω, f. άσω, apparere facio, phantasia adficio.
Ἀναφέρπω, recedo, *V. L. ex Theoc.* Ex ἀνὰ, ἀπὸ, et ἕρπω.
Ἀναφέρω, f. ἀνοίσω, a. 1. ἀνήνεγκα, sursum fero, sustollo, subveho; (2) perfero, fero, patior; (3) produco, edo, emitto, evomo; (4) offero, de sacrificiis; (5) refero, attribuo; (6) refero, ut ad senatum, fero ad populum, *Ern.* (7) refero, commemoro; (8) transfero, rejicio; (9) recreor, reficior, colligo me, convalesco; (10) de vectigalibus vel fructibus ex aliqua re redeuntibus, *Ern.* Ἀναφέρειν εἰς τόπον, τὰς δόσεις, Θυσίας τῷ Θεῷ, τὴν τῆ γένεσ διαδόχην εἴς τινα, τὶ πρὸς τὴν σύγκλητον, εἰς τὴν σύγκλητον περί τινος, τὸ πράγμα πρός τινα, τὴν αἰτίαν ἐπ' ἄλλον ἐκ τῆς ἀῤῥωστίας, πληγῆς, μίσης.
Ἀναφεύγω, f. ύξομαι, sursum fugio; (2) refugio, confugio. Ἀναφεύγειν ὀλίγον ἀνόσιον, effugere.
Ἀναφής, ές, ὁ ᾗ ἡ, intactilis, non tactus. Ex α priv. et ἅφη, *tactus.*
Ἀναφθέγγομαι, f. ξομαι, reclamo, respondeo; (2) exclamo, proclamo. Ἀναφθέγγεσθαι χρησμὸς, *Plut.*
Ἀναφθείρομαι, iterum corrumpor; (2) intereo.
Ἀναφθείς, *accensus*, a. 1. part pass. v. ἀνάπτω.
Ἀναφλασμός, ῦ, ὁ, masturbatio. Ab
Ἀναφλάω, f. άσω, masturbo.
Ἀναφλεγμαίνω, rursus ardeo vel æstuo; (2) rursum intumesco.
Ἀναφλίγω, f. ξω, rursum incendo; rursum comburo; (2) inflammo, excito; ἀναφλίγομαι, exardeo ira.
Ἀναφλιχθῆναι, *excandescere*, a. 1. inf. pass.
Ἀναφλογίζω, f. ίσω, incendo.
Ἀναφλύζω, f. φλύσω, rursum ferveo; (2) ferveo.
Ἀναφλυκταίνωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ex quo pustulæ non erupere, nec erumpunt, *R.* Ex α priv. et φλύκταινα, *pustula.*
Ἀναφλύω, idem quod ἀναφλύζω. *Ph.* ἀναφλύει, emanat.
Ἀναφοβίω, ῶ, f. ήσω, terreo, minor.
Ἀναφοιβάζω, f. άσω, repurgo, februo.
Ἀναφοιτάω, ῶ, f. ήσω, rursum eo, redeo, repeto. Εἰς ὑρανὸς ἀνιφοίτησιν, *Herodot.*
Ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ, elatio sursum versus, subvectio, emersio; (2) relatio; (3) criminis relatio in alium; (4) perfugium, præsidium; (5) oblatio; (6) reditus, proventus; (7) erectio ejus quod cecidit; (8) virium et animi collectio; (9) Anaphora, figura rhetorica. Ab ἀναφέρω. Unde
Ἀναφορεύς, έως, ὁ, vectis; (2) lorum; (3) bajulus, qui humeris aliquid gestat; (4) genus lignei vectis, quod media parte excavatum,

vatum, ut apte cervicibus sedeat, gestatur. Vide ἀμφίκοιλος.

'Αναφορέω, ῶ, f. ήσω, in altum erigo, attollo, impono.

'Αναφορικὸς, ἡ, ὸν, relativus, *ap. Gram.* (2) qui cruenta e pectore extussit, *Diosc.*

'Αναφορικῶς, *adv.* relative. Ab ἀναφορά.

'Ανάφορον, ε, τὸ, fulcimentum oneris, quo baculi utuntur; clitellæ. Ab ἀναφέρω.

'Αναφορύσσω, vel ἀναφορύττω, f. ύξω, subigo in modum farinæ; (2) commisceo; (3) fœdo, v. gr. pulvere.

'Αναφράσσω, vel ἀναφράττω, f. άξω, obstipo, occludo; (2) aperio, explico, quod septo clausum erat.

'Αναφρίσσω, vel ἀναφρίττω, f. ξω, horreo pilis; (2) horreo.

'Αναφροδισία, ας, ἡ, rerum venerearum contemptus; (2) invenustas, inelegantia. Ex α priv. et 'Αφροδίτη, *Venus*. Unde

'Αναφρόδιτος, ε, ὁ ἢ ἡ, non venereus, a re venerea alienus; (2) invenustus.

'Αναφρονίω, ῶ, resipisco.

'Αναφροντίζω, f. ίσω, animo volvo, excogito.

'Ανάφρος, ε, ὁ ἢ ἡ, spumæ expers, non spumans, non spumosus. Ex α priv. et ἀφρός.

'Αναφυγὰ, ἡ, vide ἀνάφυξις, *Æsch.*

'Ανάφυμι, idem quod ἀναφύω.

'Ανάφυξις, ιος, ἡ, effugium, perfugium. Ab ἀναφεύγω, *refugio*.

'Αναφυράω, ῶ, f. ήσω, idem quod

'Αναφύρω, f. ῶ, commisceo, permisceo, confundo; (2) inquino, fœdo.

'Αναφυσάω, ῶ, sursum flo; (2) sufflo, inflo; (3) elatum reddo, ad superbiam attollo. Hinc

'Αναφύσημα, ατος, τὸ, inflatio; (2) evaporatio, spiraculum.

'Αναφύσησις, εως, ἡ, inflatio; (2) spiraculum.

'Αναφυσιάω, ῶ, anhelo; hinc ἀναφυσιῶντες, *Ion.* pro ἀναφυσιῶντες, ἀναφυσιόντες.

'Αναφυτεύω, resero, *Gl. V.* rursus sero.

'Αναφύω, f. ύσω, renasci facio; (2) produco, emitto; ἀναφύομαι, recresco, *Gl. V.* ἀνεφύη, orta est, *Gl. V.* a. 2. pass.

'Αναφωνέω, ῶ, f. ήσω, alta voce pronuncio, exclamo, proloquor, pronuncio. 'Ανεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, *Luc.* 1, 42. Hinc

'Αναφώνημα, ατος, τὸ, exclamatio, pronunciatio rei alta voce.

'Αναφώνησις, εως, ἡ, idem.

'Αναχάζω, f άσω, retrocedo, gressum inhibeo. Τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω, *Il.* 5, 443.

'Αναχαίνω, f. ανῶ, hisco, dehisco.

'Αναχαιτίζω, f. ίσω, ferocio, de aquis; (2) contumaciter efferor, in licentiam erumpo, parere recuso; (3) inhibeo, retro ago, reprimo, *Eur. Bacch.* 1070; (4) excutio, *proprie* de equo qui sessorem excutit. Hinc labi facio, præcipito. "Εως ... καινχαίτισεν, *Eurip. Hippolyt.* 1232. Ex ἀνὰ et χαίτη, *juba*.

'Αναχαλασμὸς, ῦ, ὁ, relaxatio.

'Αναχαλαστικὸς, ἡ, ὸν, relaxandi vim habens. Ab

'Αναχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo, remitto.

'Αναχαράσσω, vel ἀναχαράττω, f. άξω, denuo sculpo, rursum incido; sulcis ducendis scabrum, asperum reddo, ut limam, *Ern.*

'Αναχάσκω, hisco, dehisco.

'Αναχάσσασθαι, *recessisse*, a. 1. inf. med. *Poet.* pro ἀναχάσασθαι, a verbo ἀναχάζω.

'Αναχειρίζομαι, impedio; (2) tracto, in manu verso.

'Αναχιλύσσομαι, exscreo, extussio.

'Αναχίω, f. ύσω, refundo; (2) infundo, perfundo; (3) conturbo, moveo.

'Αναχλαινόω, ῶ, f. ώσω, induo, vestio. Ex ἀνὰ et χλαῖνα, *læna*.

'Αναχλίνω, f. ανῶ, tepefacio, calefacio.

'Αναχνοάλνομαι, lanugine obsitus sum; (2) primam lanuginem emitto. Ex ἀνὰ et χνόος.

'Αναχοὴ, ῆς, ἡ, refusio; (2) meatus. Ab ἀναχέω.

'Αναχορεύω, f. εύσω, tripudio, salto, choreas ago; (2) celebro cantu et choreis.

'Αναχόω, ῶ, f. ώσω, aggero, e terra congesta extruo, vel fossam aut lacunam expleo. Τὴν ὁδὸν ἀνεκεχώκεισαν, *Dem.*

'Αναχράομαι, interficio, ut καταχράομαι, q. v.

'Αναχρίμπτω, exscreo, seu screatu egero. Hinc

'Αναχρίμψις, ἡ, exscreatio, *Hipp.* ebullitio, *H.*

'Αναχριαίνω, f. ανῶ, rursum ungo, inungo.

'Αναχρώννυμι, f. ώσω, colore aliquo inficio, tingo; (2) contagio inficio; affrico, aspergo labem; (3) ungo.

'Αναχρωννύω, idem. Hinc

'Ανάχρωσις, εως, ἡ, infectio; (2) inunctio; (3) contagium.

'Αναχύρωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, a paleis purus, non aceratus. Ex α priv. et ἀχυρόω, *paleis admisceo*.

'Αναχυθὶς, a. 1. part. pass. verbi ἀναχύω.

'Ανάχυσις, εως, ἡ, refusio; (2) maris æstuarium navigabile; (3) confusio; (4) animi viriumque resolutio, mollities, hilaritas. Ab

'Αναχύω, f. ύσω, refundo.

'Ανάχωμα, τὸ, agger. Unde

'Αναχωματισμὸς, ῦ, ὁ, idem.

'Αναχωνεύω, f. εύσω, conflo; (2) refundo.

'Αναχώννυμι, idem quod ἀναχόω.

'Αναχωρέω, ῶ, f. ήσω, retrocedo, redeo, revertor; (2) remotus sum a via; (3) abhorreo. 'Αναχωρεῖν ἐπὶ τὰς ναῦς, εἰς φυγὴν ἀπ' οἴκου, ἔκ τινος. Κελεύσαντος βασιλέως σημῆναι τὸ ἀναπλητικὸν, ἀνεχώρησαν εἰς τὸ στρατόπεδον, receptui canere, *Diod.* Hinc

'Αναχώρημα, ατος, τὸ, recessus, secessus; (2) locus qui est in secessu.

'Αναχωρησάντων, *digressorum*, gen. plur. a. 1. part. act. verbi ἀναχωρέω.

'Αναχώρησις, εως, ἡ, recessus, secessus; (2) reditus; (3) receptus ex pugna et periculo; (4) locus semotus, solitudo; (5) locus perfugii, perfugium. Ab eod.

'Αναχωρητὴς, οῦ, ὁ, qui in solitudine vivit, eremita, anachoreta; (2) qui ad privatam conditionem aut ad otium a reip. administratione se recipit, *Ern.*

'Αναχωρίζω, f. ίσω, separo, secerno; (2) facio réverti aut secedere; in locum reduco, suæ terræ restituo. Ὁ λοχαγὸς αὐτὸς ἀνεχώριζεν, *Xen.*

'Αναψαλάσσω, contundo, retundo.

'Αναψάω, ῶ, f. ήσω, tergo, detergo; (2) manu demulceo.

'Αναψηλάφησις, εως, ἡ, contrectatio; (2) investigatio, indagatio. (2) ἐλθὼν ἐκ Τυρσηνίας εἰς ἀναψηλάφησιν τῆ πατρὸς, *Eustath. ad Odyss.* 1676.

'Ανάψῃς, *adfigas*, sive *adfixeris*, 2. sing. a. 1. conj. act. verbi ἀνάπτω, *adfigo*.

'Αναψηφίζω, f. ίσω, rursus in suffragia mitto; (2) abrogo; (3) retracto. Hinc

'Αναψήφισις, εως, ἡ, repetitio suffragiorum; (2) abrogatio; (3) retractatio.

'Αναψήχω, f. ήξω, idem quod ἀναψάω.

"Αναψις, εως, ἡ, accensio. Ab ἀνάπτω.

'Αναψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, recreator.

'Αναψυκτικὸς, ἡ, ὸν, refrigeratorius, *Gl. V.*

'Αναψύξαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναψύχω.

'Ανάψυξις, εως, ἡ, refrigeratio; (2) recreatio, refocillatio.

'Αναψυχὴ, ῆς, ἡ, idem. Ab

'Αναψύχω, f. ξω, refrigero, eventilo; (2) abstergo, sicco; (3) focillo, recreo; (4) animum reduco. 'Αναψύχειν τὰς νίας, reficere; τινὰ σιτῷ καὶ ποτῷ. "Οτι πολλάκις μὲ ἀνέψυξε, 2 *Tim.* 1, 16. Οὐ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ, *Il.* 13, 84.

'Αγνοίη, *agnoverit*, 3. sing. a. 2. opt. act. *Dor.* pro ἀναγνοίη, a verbo ἀναγινώσκω, *agnosco*.

'Ανδάνον, ε, τὸ, placitum. Ab

'ΑΝΔΑ'ΝΩ, placeo. 'Αλλ' ὐκ' 'Ατρείδη 'Αγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ, *Il.* 1, 24, et 378. Δίχα δέ σφισιν ἤνδανε βουλὴ, *Il.* 18, 510.

'Ανδιῶσθαι, *coronari*, præs. inf. pass. *Dor.* pro ἀναδίεσθαι, a verbo ἀναδίω, *corono*.

"Ανδιμα, *vitta*. Poet. pro ἀνάδημα, *Æol. per Sync.* pro ἀνάδημα, seu ἀναδήμα, *Ep.*

"ΑΝΔΗΡΟΝ, ε, τὸ, summitas, cacumen; (2) fluviorum labrum seu agger, *Hes.* (3) areola in horto; idem quod ἡ τρασιά. Τῶν ἄνδηρα παρ' αἰμασιαῖσι πεφύκει, *Theocrit.* 5, 93. Σικυὸς πρῶτός πω ὑπ' ἀνδήροισιν ὁρᾶσθείς τίμιος, qui primus conspicitur in areolis, *Epigr. ineditum*. (2) Ῥώσασθαι ὑπ' ἀνδήροισι θαλάσσης, littora, *Oppian. Halieut.* 4, 3 9.

'Ανδησάμενος, *qui relinquit*, a 1. part. med. *Poet.* pro ἀναδησάμενος, a verbo ἀναδέω.

'Ανδίκτης, *laqueus*, Poet. pro ἀναδίκτης, *E. M.*

"Ανδιτον, ε, τὸ, articulus.

"Ανδιχα, divisim, inter, seorsum. "Ανδιχα τοῖο ἄνακτος, *Apoll. Rhod.* 1, 908. Διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν, diversa sentientem animum, *Hesiod. Op. et Dies*, 13. Ex ἀνὰ et δίχα.

'Ανδοκάδην, *Æol. Sync.* pro ἀναδοχάδην, alternis vicibus, per successionem, *Hes.*

'Ανδοκεὺς, pro ἀναδοχεὺς, vel ἀνάδοχος, *Hes.*

'Ανδραγαθίω, ῶ, f. ήσω, fortiter seu strenue me gero, virum me præbeo. Ex ἀγαθὸς. Hinc

'Ανδραγάθημα, ατος, τὸ, facinus viro forti dignum, actio fortis viri, res fortiter et præclare gesta. *Gl. V.* facinus; ἀνδραγαθήματα, merita, *Gl. V.*

'Ανδραγαθητὴς, οῦ, ὁ, qui facinora edit viro forti digna, fortiter se gerens.

'Ανδραγαθία, ας, ἡ, strenuitas, fortitudo; (2) actio digna forti viro; (3) officium boni viri; (4) probitas. Hinc

'Ανδραγαθίζομαι, f. ίσομαι, fortiter me gero; (2) bonum virum me præsto.

'Ανδράγρια, ων, τὰ, spolia homini detracta. Ex ἀνὴρ et ἄγρα, *præda, spolium*.

"Ανδραγχος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui homines strangulat, *Eust.* Ex ἀνὴρ et ἄγχω, *strangulo*.

"Ανδρεγχος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisdem.

'Ανδρέλφος, ε, ὁ, levir, *Ph.* Ex ἀνὴρ et ἀδελφὸς, *frater*.

'Ανδρακὰς, *adv.* viritim. Ab ἀνὴρ, *vir*.

'Ανδραποδίνται, *mancipabuntur*, 3. plur. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀνδραποδιοῦνται, quod *Attice* dicitur pro ἀνδραποδίσονται, ab

'Ανδραποδίζω, f. ίσω, in servitutem redigo, captivum abduco liberum hominem; (2) servum alteri furor et meum facio; (3) subjugo, in potestatem redigo, velut urbem. Ab ἀνδράποδον. Hinc

'Ανδραποδισμὸς, ῦ, ὁ, redactio in servitutem eo quo de ἀνδραποδισῇ dictum est modo; (2) plagium.

'Ανδραποδίσις, εως, ἡ, idem.

'Ανδραποδιστὴς, ῦ, ὁ, qui liberum furatur et in servitutem redigit, vel legitimo domino furatur et suum facit aut vendit. *Gl. V.* plagiarius.

'Ανδραποδιστήριος, α, ον, plagio serviens, aptus.

'Ανδραποδιστικὸς, ἡ, ὸν, idem.

'Ανδραποδοπάπηλος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui mancipia vendit, mango, venalitiarius. Ex

'Ανδράποδον, ε, τὸ, mancipium. Ex πούς. Hinc

'Ανδραποδώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, servilis; (2) illiberalis, servilis ingenii, degener; voluptatibus et cupiditatibus serviens. *Gl. V.* flagitiosus.

'Ανδραποδωδία, ας, ἡ, servilis turpitudo, vita flagitiosa.

'Ανδραποδωδῶς, *adv.* serviliter.

'Ανδράριον, ε, τὸ, homuncio, homo contemnendus. Ab ἀνὴρ, *vir*.

'Ανδραφυτίω, cædis accuso.

'Ανδραχθὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, virum gravans, seu onerans, sufficiens ad onerandum virum valentem. Ex ἀνὴρ et ἄχθος, *pondus*.

'ΑΝΔΡΑ'ΧΑΗ, ης, ἡ, scabellum muliebre, foramina habens et subjectos carbones.

"ΑΝΔΡΑΧΑΟΣ, herba quædam.

'ΑΝΔΡΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, portulaca, *herba*. Angl. PURSLAIN.

'Ανδρεία, ας, ἡ, virilis ætas. *Gl. V.* vigor; (2) virilitas, fortitudo. Ab ἀνὴρ.

'Ανδρείκελον, ε, τὸ, simulacrum, statua; (2) purpurissum, coloris genus. Τὰς ὀφθαλμὰς ὑπαλειφομένους ἀνδρεικέλῳ, oculos sublitus purpurisso, *Xenoph. Œconom.* 10, 5. Ab

'Ανδρείκελος,

'Ανδρεικέλος, ε, ὁ ἧ ἡ, viro seu homini similis. Ex ἀνὴρ et ἴκελος, *similis*.
'Ανδρειόθυμος, ον, fortis, virili animo præditus.
'Ανδρεῖον, ε, τὸ, virile robur, fortitudo. Ἔδησαν τὶς τἀνδρεῖον, profecerunt ad fortitudinem, *Eurip. Andr.* 684. Ab
'Ανδρεῖος, εία, εῖον, virilis; (2) fortis, strenuus. Ab ἀνήρ.
'Ανδρειοφόντης, ε, ὁ, homicida. Ex φένω.
'Ανδρείως, *adv.* viriliter, strenue. Ab ἀνδρεῖος.
'Ανδρεισάρεια, ας, ἡ, virorum amatrix. Ex ἀνὴρ et ἐράρεια, *amatrix*.
'Ανδρεύομαι, virilem ætatem attingo.
'Ανδρεύμενος, *vir factus*, præs. part. pass. *Dor.* pro ἀνδρέμενος, quod est *contr.* ex ἀνδρεόμενος, a verbo ἀνδρέω, *Herod.* 1, 123.
'Ανδρεών, ῶνος, ὁ, idem quod ἀνδρὰν (2) domus magna.
'Ανδρέων, *virorum*, gen. plur. *Ion.* pro ἀνδρῶν.
'Ανδρηΐη, *Ion.* pro ἀνδρεία, item ἀνδρήϊος, pro ἀνδρεῖος, *Herod.*
'Ανδρηλατέω, ῶ, f. ήσω, in exsilium pello, in exsilium mitto; (2) ex asylo detraho. Ex ἐλαύνω.
'Ανδρια, ων, τὰ, convivia quædam apud Cretenses, ad quæ soli viri admittebantur.
'Ανδρία, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία.
'Ανδριάντα, acc. sing. ab ἀνδριάς. Unde
'Ανδριαντίσκος, ε, ὁ, parva statua. Dim. ab ἀνδριάς.
'Ανδριαντογλύφος, ε, ὁ, idem quod
'Ανδριαντοπλάστης, ε, ὁ, statuarius. Ab ἀνδριὰς et πλάσσω, *fictor*. Hinc
'Ανδριαντοπλαστικὴ, ῆς, ἡ, scil. τέχνη, ars fingendi statuas.
'Ανδριαντοποιέω, ῶ, f. ήσω, statuas facio, artem sigillariam exerceo. Ex ἀνδριάς. Hinc
'Ανδριαντοποιητικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars statuaria.
'Ανδριαντοποΐα, ας, ἡ, statuarum confectio, ipsa actio faciendi statuas; (2) ars statuaria.
'Ανδριαντοποιὸς, οῦ, ὁ, statuarius, statuarum artifex. A præc.
'Ανδριαντουργέω, statuas facio.
'Ανδριὰς, άντος, ὁ, statua, cippus, *Gl. V.*
'Ανδρίζω, f. ίσω, et ἀνδρίζομαι, ætatem virilem ingredior, viriliter ago. Ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε, 1 *Cor.* 16, 13. τῷ σώματι, roborari, *Luc.*
'Ανδρικὸς, ἡ, ὸν, virilis, ad viros pertinens; (2) virilis, fortis, strenuus; (3) viro forti dignus. Ab ἀνήρ.
'Ανδρικῶς, *adv.* viriliter, fortiter, strenue; (2) valide, robuste; (3) vehementer.
'Ανδρίον, ε, τὸ, parvus vir, homuncio. Dim.
'Ανδρισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀνδρία, *Poll.*
'Ανδριστὶ, *adv.* viriliter, fortiter, strenue; (2) more virorum, *Theocrit.* 17, 23.
'Ανδρόφιλος, ε, ὁ ἧ ἡ, viri amans, viri amicus.
'Ανδροφόντης, ε, ἡ, homicida. Ex ἀνὴρ et φένω.
'Ανδροβαρὴς, ὲς, viros gravans.
'Ανδρόβασμος, ε, ὁ, via angusta, quæ uni tantum homini sufficit, *Hes.* Ex ἀνὴρ et βαίνω, *vado, eo*.
'Ανδροβατέω, ῶ, cum viris seu pueris consuesco, rem habeo, amore sc. nefando.
'Ανδροβόρος, ε, ὁ ἧ ἡ, hominem vorans. Ex ἀνὴρ et βόρος, *vorax*.
'Ανδρόβουλος, ε, ὁ ἧ ἡ, virilis consilii, fortis, seu viris insidians.
'Ανδροβρὼς, viros devorans. A βιβρώσκω, *edo*.
'Ανδρόβρωτος, idem.
'Ανδρογένεια, ας, ἡ, virorum genitura, hominum propagatio; (2) per viros successio generis. Ex ἀνὴρ et γένος, *genus*.
'Ανδρογίγας, αντος, ὁ, gigas.
'Ανδρογόνος, ε, ὁ ἧ ἡ, marem gignens, viripara. Ex ἀνὴρ et γίγνομαι, a γίνομαι.
'Ανδρογύνης, ε, ὁ, idem quod
'Ανδρόγυνος, ε, ὁ, androgynus, semimas, semifemina, semivir, *Gl. V.* (2) castratus; (3) debilis, imbecillis, invalidus; (4) effeminatus, muliebri animo præditus; (5) socors, parum strenuus. Ex ἀνὴρ et γυνὴ.
'Ανδροδάϊκτος, ε, ὁ ἧ ἡ, viros seu homines perimens. Ex ἀνὴρ et δαΐζω, *occido*.
'Ανδροδάμαν, acc. sing. *Dor.* pro ἀνδροδάμην.
'Ανδροδάμας, αντος, ὁ, et ἀνδροδάμη, ης, ἡ, virum domans; (2) gemma quædam. Ex δαμάω, *domo*.
'Ανδρόδομος, ε, ὁ, triclinium, pars ædium solis viris consecrata, *Hes. Suid.*
'Ανδρείειν, *adv.* ex viro. Ab ἀνήρ.
'Ανδροθνὴς, ῆτος, ὁ ἧ ἡ, homines perdens, vexans, ærumnosus. Ἀνδροθνῆτας Ἰλίου φθοράς, *Æschyl. Ag.* 823, [uti vulgo legitur].
'Ανδρομὰς, άδος, ἡ, pars, *Hes. Nic.*
'Ανδραμὴς, ῆτος, ὁ ἧ ἡ, a viro interfectus; (2) homines perdens, vexans, ærumnosus; (3) in quo viri occumbunt, pereunt, interfecti sunt; (3) ὑὸ ἀνδροκμῆτας προσφέρων ἀγωνίας, *Eurip. Suppl.* 525; passim *apud Æschylum*. Ex κάμνω. Unde
'Ανδρόκμητος, ε, ὁ ἧ ἡ, ab homine laboratus seu factus; (2) in quo vir jacet, epith. sepulchri.
'Ανδρακόβαλος, ε, ὁ, homo maleficus, nequam, veterator, *Hes. Suid.*
'Ανδροκτασία, ας, ἡ, *Ion.* ἀνδροκτασίη, cædes virorum.
'Ανδροκτονέω, viros interficio.
'Ανδροκτονία, ας, ἡ, homicidium. Ab
'Ανδροκτόνος, ε, ὁ ἧ ἡ, homicida, virum occidens. Ex ἀνὴρ et κτείνω, *occido*.
'Ανδρολέτειρα, ας, ἡ, viros perdens.
'Ανδρολήμη, ης, ἡ, virilem habens animi celsitudinem, *Hes.* Ex ἀνὴρ et λῆμα.
'Ανδρολημία, ας, ἡ, jus homines prehendendi, quo scil. Athenienses, si civis extra Atticam interfectus esset, tres ejus urbis incolas prehendebant, cædis pœnam daturos, nisi ipse criminis reus traderetur; clarigatio, *Gl. V.* Ex ἀνὴρ et λαμβάνω, *prehendo*.
'Ανδρολήϊον, ε, τὸ, idem et ex iisd.
'Ανδρολογέω, ῶ, f. ήσω, viros lego, delectum militarem habeo. Ex ἀνὴρ et λέγω. Hinc
'Ανδρολογία, ας, ἡ, virorum collectio ad militiam, delectus; (2) collectio quævis, quæ viritim fit.
'Ανδρολογίζω, f. ίσω, idem quod ἀνδρολογέω.
'Ανδρομανὴς, ὸς, ὁ ἧ ἡ, virorum amore insanens, vires insane appetens, libidinosa. Ex μαίνομαι. Hinc
'Ανδρομανία, ας, ἡ, insanus virorum amor.
'Ανδρομάχος, ε, ὁ ἧ ἡ, cum viris vel viro pugnans. Ex ἀνὴρ et μάχομαι, *pugno*.
'Ανδρόμειος, ία, ιον, virilis; (2) humanus.
'Ανδρομήκης, εος, ὁ ἧ ἡ, staturam ad altitudinem viri æquans. Ex μῆκος.
'Ανδρονίτις, ίτιδος, ἡ, locus ubi viri versantur, domicilium virorum, locus in domo ubi soli viri habitant, sicut γυναικονῖτις, ubi solæ mulieres.
'Ανδρόομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, virile robur, vel ætatem virilem, attingo, ad ætatem virilem pervenio, vir fio; *in med.* stupro fœminam; ἀνδρωθεὶς, adultus, *Gl. V.* ἀνδροτῖσα, compressa a viro virgo, a. 1. part. pass.
'Ανδρόπαις, αιδος, ὁ, puer virili animo, qui ante ætatem virilem viriliter sentit, cogitat, agit.
'Ανδροπλασία, ας, ἡ, virorum formatio. Ex πλάσσω, *formo*.
'Ανδροπληθεία, ας, ἡ, hominum multitudo seu conventus. Ex πλῆθος, *multitudo*.
'Ανδρόπορνος, ε, ὁ, scortum masculinum.
'Ανδροπρεπὴς, έος, ὁ ἧ ἡ, virum decens. Ex ἀνὴρ et πρέπει, *decet*.
'Ανδρόπωρος, ον, hominis faciem habens, *in neut.* humana facies. Ex ἀνὴρ et πρώρα, *prora*, metaph. *facies*.
'Ανδροσάθης, εος, ὁ, virilia grandiora habens. Ex ἀνὴρ et σάθη.
'Ανδροσάθων, ονος, ὁ, idem et ex iisd.
'Ανδρόσαιμον, ε, τὸ, *Dioscorid.* 3, 178. ruta silvestris, *Plin.* 17, 4. Ex ἀνὴρ et αἷμα, *sanguis*, quia herba hæc digitis trita sanguineo succo fluit. *Angl.* ST. JOHN'S WORT.
'Ανδρόσαιμος, ε, ὁ, idem et ex iisd.
'Ανδρόσιννις, ιδος, ὁ ἧ ἡ, hominibus noxius, pestifer. Ex ἀνὴρ et σίνω, *noceo*.
'Ανδρόσφιγξ, γγος, ὁ, statua quæ viri et sphingis figuram habet.
'Ανδρότης, ητος, ἡ, virilitas, fortitudo.
'Ανδρῶσθαι, *fieri virum*, præs. inf. pass. *contr.* pro ἀνδρόεσθαι, ab ἀνδρόομαι, *vir fio*.
'Ανδροτυχὴς, ὲς, maritum nactus; in matrimonio agens femina.
'Ανδροφαγέω, ῶ, humana carne vescor. Ab
'Ανδροφάγος, ε, ὁ ἧ ἡ, humana carne vescens.
'Ανδροφθόρος, ον, ab homine periens, vel ἀνδροφθόρος, homines perdens, *Soph.*
'Ανδροφονέω, ῶ, f. ήσω, sum homicida; (2) occido.
'Ανδροφονία, ας, ἡ homicidium. Ab
'Ανδροφόνος, ε, ὁ, homicida, sicarius; ἀνδροφόνες, ἡ, interfectrix viri. Ex φένω.
'Ανδροφόντης, ε, ἡ, homicida.
'Ανδρόφωνος, ε, ὁ ἧ ἡ, virilem vocem habens. Ex φωνὴ, *vox*.
'Ανδρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo, virile robur subministro. Ab ἀνήρ. Hinc
'Ανδρώδης, εος, ὁ ἧ ἡ, virilis, virum decens, forti viro dignus; (2) forti animo præditus, magnanimus.
'Ανδρωδῶς, *adv.* viriliter, fortiter.
'Ανδρωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἀνδρόω.
'Ανδρὼν, ῶνος, ὁ, pars domus in qua viri a muliebus seorsim agunt; (2) exponitur etiam schola, ubi studiosi sapientiæ erudiuntur. Ab ἀνήρ.
'Ανδρωνῖτις, ιδος, ἡ, idem et ab eodem.
'Ανδρῷος, ῴα, ῷον, virilis, ad virum pertinens.
'Ανδύεται, *emersit*, 3. sing. præs. ind. med. *Poet.* pro ἀναδύεται.
'Ανδύομαι, pro ἀναδύομαι, *Hom.*
"Ανδωκε, *reddidit*, 3. sing. perf. ind. act. *Dor.* et *Poet.* pro ἀπέδωκε, ab ἀναδίδωμι, *reddo*.
'Ανέδη, *conscendit, adscendit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀναβαίνω.
'Ανεβοήβυξαν, *exclamarunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀναβοηβύζω, *exclamo*.
'Ανέβρεχε, *insonuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀναβρέχω.
'Ανέβωσε, *clamavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀνεβόησε, a verbo ἀναβοάω.
'Ανεγγυάω, ῶ, f. ήσω, fidejubeo.
'Ανέγγυος, ε, ὁ ἧ ἡ, sine sponsione actus; ἀνέγγυος, ἡ, non desponsa. Ex α priv. et ἔγγυος, *satisdationi obnoxius*.
'Ανεγείρω, f. ερῶ, expergefacio, excito; (2) ædifico; ἀνεγείρομαι, resurgo. *Gl. V.* evigilo. Ὀδυσῆα ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε, *Il.* 10, 138. Hinc
'Ανέγερτος, ε, ὁ ἧ ἡ, non experrectus.
'Ανεγέρτως, *adv.* citra restitutionem vitæ.
'Ανεγκάλυπτος, ον, non intectus, seu tectus, *Hes.*
'Ανέγκλητος, ε, ὁ ἧ ἡ, inculpatus, irreprehensus. *Gl. V.* inaccusabilis. Ex α priv. et ἐγκαλέω, *culpo*.
'Ανεγκλήτως, *adv.* citra reprehensionem, culpam, sine vitio.
'Ανέγκυος, ε, ὁ, quæ uterum non fert, quæ non est gravida. Ex α priv. et ἔγκυος.
'Ανεγκωμίαστος, ε, ὁ ἧ ἡ, illaudatus, nulla laude adfectus. Ex α priv. et ἐγκώμιον, *laus*.
'Ανεγνάμπτοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. Ex ἀναγνάμπτω.
'Ανεγνωρίσθη, *agnitus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀναγνωρίζω, *notum facio*.
'Ανέγνωσμαι, *lectus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. verbi ἀναγινώσκω, pro ἀναγνῶ, *lego*.
'Ανέγνωτε, *legistis*, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi ejusd.
'Ανέγρετο, *concitabatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. *per Syncopen*, pro ἀνεγείρετο, a verbo
'Ανέγρομαι, expergiscor; *per Sync.* pro ἀνεγείρομαι.
'Ανεγχώρητος, ε, ὁ ἧ ἡ, qui fieri, concedi, admitti nequit, quod locum non habet in rerum natura. Ex α priv. et ἐγχωρέω, *admitto*.
'Ανεδάφιστος, ε, ὁ ἧ ἡ, qui pavitus non est, qui solo æquatus non est. Ex α priv. et ἰδαφίζω.
'Ανεδίγμεθα, *suscepti eramus*, 1. pl. plusq. perf. ind.

ind. pass. *per Sync.* pro ἀνεδιδύγμιλκ, ab ἀναδίχομαι.

'Ανεδέξατο, *suscepit*, 3 sing. a. 1. ind. med.

'Ανέδειξεν, *demonstravit*, 3. sing. a. 1. ind act. verbi ἀναδείκνυμι, pro ἀναδείκω.

'ΑΝΕ'ΔΗΝ, *adv.* licenter, impune; (2) effuse; (3) promiscue; (4) palam, aperte. *Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἐπιδὰν βάλωνται ἀνέδην τοῖς παρ' αὐτοῖς ξυγγινέσθαι σοφισταῖς, Plat. in Protag.* 342.

'Ανέδρακον, *suspexi*, 1. sing. a. 2. ind. act *per Metathes.* pro ἀνέδερκον, verbi ἀναδέρκω.

'Ανέδραμον, *recucurri*, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀνατρέχω pro ἀναδράμω, *recurro.*

'Ανέδρατος, ον, non stabilis. Ab α pr. et ἕδρα.

'Ανέδυ, *prodiit*, 3. sing imperf. ind act. v. ἀναδῦναι.

'Ανεδύσατο, *emersit*, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀναδύω.

'Ανέδωκεν, *reddidit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδίδωμι, *reddo.*

'Ανέεργε pro ἀνείργε, aor. 1. verbi ἀνείργω, cohibeo, *Hom. Il.* 3, 77.

'Ανέζευξεν, *discessit*, 3. sing. a 1. ind. act. verbi ἀναζεύγνυμι pro ἀναζεύγω, *discedo.*

'Ανεζήτευν, *requirebant*, 3. pl. imp. ind. act. *contr.* pro ἀνεζήτουν ab ἀναζητέω.

'Ανέζω, f. ήσω, sublatum in sede colloco et pono. *Ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντος ἄγων πρὸτι Ἴλιον ἱρὴν, Il.* 13, 657. Ex ἀνὰ et ἵζω.

'Ανεζωπύρησι, *revixit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναζωπυρέω, *revivisco.*

'Ανειδησία, ας, ἡ, conditio hominis inviti, cum quis non vult, coactio, *Suicer.* Ex α priv. et ἑκὼν, *volo.*

'Ανειδήτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, coactus; invitus; (2) inexspectatus; (3) tristis, adversus. Ex iisd.

'Ανείηκεν, *remisit*, 3. sing a. 1. ind. act. v. ἀνίημι, *remitto.*

'Ανειλάλεις, *reviruistis*, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀναθάλλω, *reviresco.*

'Ανειμένος, *remissus*, a. 1. part. pass. verbi ἀνίημι, *remitto.* Κἀνειμένα τῷ γε κατθανεῖν, liberatus a morte, in crastinum dilatus, *Soph. Aj.* 476.

'Ανείθιστος, ον, non adsuefactus.

'Ανείθη, *laxatus est*, 3 sing. a. 1. ind. act. verbi ἀνίημι, *remitto, laxo.*

'Ανείθηκα, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀνατίθημι, pro ἀναθέω, *repono.*

'Ανειθρεψάμην, *nutrivi*, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀνατρέφω, *nutrio.*

'Ανείδεος, ε, ὁ ᾗ ἡ, forma carens, informis. Ex α priv. et εἶδος, *forma.*

'Ανειδωλοποιέω, ῶ, f. ήσω, speciem et imaginem fingo, animo propono.

'Ανειδωλοποιΐα, ἡ, imaginum effictio in animo.

'Ανείκαστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui nulla imagine exprimi potest, quem nulla conjectura adsequi possis. *Ph.* inexistimabilis. Ex α priv. et εἰκάζω.

'Ανεικόνιστος, ον, qui imagine exprimi non potest, ut Deus.

'Ανειλείθυια, seu ἀνειλήθυια, ας, ἡ, quæ nondum peperit, Lucinæ labores nondum experta Ex α priv. et Εἰλείθυια, *Lucina.*

'Ανειλίω, ῶ, f. ήσω, evolvo, involutum explico; (2) involvo, circumplico. (1) *ἐντιλλόμενος ἡμέρᾳ μιᾷ πάντας ἀνειλήσαντας αὐτὰς ἐπιχειρεῖν τοῖς κεκλεισμένοις*, ut uno die aperirentur omnes litteræ, *App. Bell. Civ.* 5, 131. Ex ἀνὰ et εἰλίω. Hinc

'Ανείλημα, ατος, τὸ, evolutio; (2) involutio, involucrum.

'Ανείληπται, *contractum est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀναλαμβάνω pro ἀναλάβω.

'Ανείλησις, εως, ἡ, convolutio, *Aret.*

'Ανειλίσσω, et ἀνειλίττω, revolvo.

'Ανείλλω, idem quod ἀνειλέω.

'Ανεῖλον, *sustuli*, 1. sing a. 1. ind. act. verbi ἀναιρέω pro ἀνέλω, *tollo.*

'Ανειμένη, perf. part. pass. f. g. verbi ἀνίημι.

'Ανειμένος, part. perf. pass. verbi ἀνίημι, solutus; (2) violens, quasi sit solutus fræno, laxans frænum, laxans habenas animo, iræ. (2) *ἀνειμένον τι χρῆμα πρειοδυτῶν γίνος*, violens quædam res senum genus. proni sunt ad iram senes, *Eurip. Andr.* 728.

'Ανειμένως, *adv.* remisse, solute, licenter, negligenter. Ab ἀνειμένος.

'Ανεῖναι, reddo, redibo. Ex ἀνὰ et εἶμι, *eo.*

'Ανείμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, non vestitus, nudus; (2) male vestitus. Ex α priv. et εἷμα, *vestis.*

'Ανειρ, *conficere*, præs. inf. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἀνύειν, a verbo ἀνύω, *conficio.*

'Ανεῖσαι, *remisisse*, a. 2. inf. act verbi ἀνίημι.

'Ανεισιτεῖν, edicere, proclamare, publice pronunciare. Ex ἀνὰ et εἰσιτεῖν.

'Ανείργω, f. ξω, arceo, repello, inhibeo.

'Ανείρεαι, *interrogas*, 2 sing præs. ind. med *Ion.* pro ἀνείρεσαι, a verbo ἀνείρομαι.

'Ανείρξις, εως, ἡ, inhibitio. Ab ἀνείργω.

'Ανείρυσαν, 3 pl. a. 1 ind. act. Ab

'Ανειρύω, f. ύσω. sursum traho. 'Ανειρύσαι τὰς νῆας, in terram subducere, *Herodot.* Ab ἰρύω, *traho.*

'Ανείρω, necto, adnecto. Ex ἀνὰ et εἴρω, *necto.*

'Ανειρώτευν, *Ion.* pro ἀνειρώτων, *Eust.*

'Ανεῖσαν, *adscenderunt*, 3 pl. a. 1. ind act. verbi ἀνίημι.

'Ανεῖσθαι, perf. inf. pass. verbi ἀνίημι.

'Ανείσοδος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inaccessus, ad quem non patet ingressus, *R.* Ex α priv. et εἴσοδος.

'Ανεισφορία, ας, ἡ, immunitas a tributo.

'Ανείσφορος, ε, ὁ ᾗ ἡ, immunis, qui tributum non solvit. Ex α priv. et εἰσφορὰ, *tributum.*

'Ανεῖτε, 2 plur. a 2. verbi ἀνίημι. pro ἄνετε. *Πάλιν ἀνεῖτε ταὐτὸν σπέρμα*, remisistis, *Soph Œd. Tyr.* 1404.

'Ανεῖχον, 1. sing. imperf. ind. act. v. ἀνέχω.

'Ανείω, *remitto*, præs. ind. act. *Poet.* pro ἀνίω, sive ἀνίημι.

'Ανέκαθεν, *adv.* desuper, e loco alto; (2) ab origine generis et juxta seriem priscorum, quibus quis ortus est. Ab

'Ανεκάς, *adv.* sursum, superne, eminus. Ex ἀνὰ et ἑκάς, *procul.*

'Ανέκβατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ex quo non est egressus; (2) invius; (3) carens eventu. Ex α priv. et ἐκβαίνω, *exeo.*

'Ανεκβίαστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui vi compelli nequit, inviolabilis. Ex α priv. et ἐκβιάζω.

'Ανεκβιάστως, *adv.* inviolabiliter.

'Ανεκδαρτεί, *adv.* sine excoriatione.

'Ανέκδαρτος, ον, non excoriatus. Ab α priv. et ἐκδέρω, *excorio.*

'Ανεκδήμητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui non peregrinatur, seu qui nunquam domo abfuit, aut nunc domi versatur, non peregre. Ex α priv. et ἐκδημέω, *peregrinor.*

'Ανεκδιήγητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inenarrabilis, ineffabilis. Ex α priv. ἐκ, et διηγέομαι, *enarro.*

'Ανεκδιηγήτως, inenarrabiliter. A præc.

'Ανεκδίκητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inultus, indefensus. Ex α priv. et ἐκδικέω, *ulciscor.*

'Ανέκδοτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non editus, non vulgatus; (2) non elocata (de filia). Ex α priv. et ἔκδοτος.

'Ανέκδρομος, ε, ὁ ᾗ ἡ, excursum et effugium non habens, impervius. Ex α priv. et δρόμος.

'Ανεκθέρμαντος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui calefieri non potest. Ex α priv. et ἐκθερμαίνω.

'Ανέκθυτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inexpiabilis. Ex α priv. et ἐκθύομαι, *expio.*

'Ανέκλαγον, 3. pl. a 2. ind. act. v. ἀνακλάζω.

'Ανεκλησίαστος, ον, cœtu populi carens, inanis; item, de re quæ ad populum non est lata, cujus causa concio commissa non est.

'Ανεκλάλητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ineffabilis. Ex α priv. ἐκ, et λαλέω, *loquor.*

'Ανέκλειπτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non deficiens; (2) perpetuus; (3) inexhaustus. Ex α priv. et ἐκλείπω, *deficio, cesso.*

'Ανεκλείπτως, *adv.* perpetuo, semper, sine fine.

'Ανέκλινε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀνακλίνω.

'Ανεκλιτής, ές, ὁ ᾗ ἡ, non deficiens, indefinitus. Ex α priv. et ἐκλιτὴς, *deficiens.*

'Ανεκλόγιστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, a quo rationes non petuntur, cujus rationes subduci non possunt. Ex α priv. et ἐκλογίζομαι.

'Ανεκλογίστως, *adv.* sine ratione, sine modo, intemperanter.

'Ανέκνιστος, ον, elotu difficilis. Ab α priv. et ἐκνίστω, *eluo.*

'Ανεκόμισε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀνακομίζω.

'Ανεκόπη, *percussus, repressus est*, 3. sing a. 2. ind pass. v. ἀνακόπτω.

'Ανεκπίμπλημι, repleo, expleo.

'Ανέκπληκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non obstupefactus, imperterritus, impavidus. Ex α priv. et ἐκπλήττομαι. *obstupesco.*

'Ανεκπλήκτως, *adv.* impavide, intrepide.

'Ανεκπλήρωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inexplebilis, *Gl. V.* Ex α priv. et ἐκπληρῶ, *expleo.*

'Ανέκπλυτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, indelebilis, non elutus. Ex α priv. et ἐκπλύνω, *eluo.*

'Ανεκποίητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui non potest educi, extrahi, aut expelli; qui emancipari et in alienam potestatem dari nequit. Ex α priv. et ἐκποιέω.

'Ανεκπύητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, quod ad suppurationem perduci non potest. 'Ανεκπύητον ἕλκος, *Aret.* Ex α priv. et ἐκπυέω. *suppuro.*

'Ανέκπυστος, ον, non divulgatus, celatus; (2) non divulgandus, celandus.

'Ανέκραγον, 3. pl. a. 2 indic. act. v. ἀνακράζω.

'Ανεκρίζωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non radicitus evulsus, aut quod eradicari, extirpari nequit. Ex α priv. et ἐκριζόω, *eradico.*

'Ανεκτικὸς, ἡ, όν, patiens, qui tolerare potest.

'Ανεκτὸς, ἡ, όν, tolerabilis, commodus. Ab ἀνέχω, *tolero.*

'Ανεκτῶς, *adv.* tolerabiliter, commode.

'Ανέκτριπτος, ον, qui deleri, deteri non potest.

'Ανέκφευκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, quem nemo effugere potest; (2) cui non licet effugere. Ex α priv et ἐκφεύγω.

'Ανεκφοίτητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non prodiens foras, non emanans. Ex α priv. et ἐκφοιτάω.

'Ανέκφορος, ε, ὁ ᾗ ἡ, quod efferre non licet. Ex α priv. et ἐκφέρω, *effero.*

'Ανεκφράστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ineffabilis. Ex α priv. et ἐκφράζω, *eloquor.*

'Ανεκφώνητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ineffabilis; qui exprimi, seu verbo pronunciari, non potest. Ex α priv. et ἐκφωνέω, *exclamo.*

'Ανέλαιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, sine oleo. Ex α priv. et ἔλαιον.

'Ανέλεγκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, irreprehensibilis; (2) qui refelli non potest, aut non convinci; (3) manifestus, convictus, *ap. Plat. si locus sanus, quod Stephano non videtur*, Ern. Ex α priv. et ἐλέγχω.

'Ανελέγκτως, *adv.* sine reprehensione; (2) sine probatione.

'Ανελέγχω, arguo, convinco.

'Ανελεήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, immisericors, durus, rigidus. Ex α priv. et ἐλεήμων.

'Ανελεημόνως, *adv.* crudeliter.

'Ανελεὴς, ὲς, immisericors. Hinc

'Ανελεῶς, *adv.* sine misericordia.

'Ανελεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀναιρέω, pro ἀνέλω, *tollo.*

'Ανελευθερία, ας, ἡ, illiberalitas, illiberalis morositas; (2) avaritia, sordes.

'Ανελευθεριότης, ητος, ἡ, idem. Ab

'Ανελεύθερος, ε, ὁ ᾗ ἡ, illiberalis; (2) sordidus, avarus; (3) inhonestus, indecens.

'Ανελευθέρως, *adv.* illiberaliter; (2) sordide.

'Ανέλιυσις, εως, ἡ, reditus.

'Ανελθέμιναι, *Dor.* pro ἀνελθεῖν. Ab ἀνέρχομαι.

'Ανέλιγμα, ατος, τὸ, convolutio, concinnus. Ab ἀνελίττω.

'Ανελινύω, tempus tero, cunctor, cesso.

'Ανέλιξις, εως, ἡ, involutio, volutatio; (2) explicatio. Ab ἀνελίσσω.

'Ανέλικτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non torquens, non trahens pedem, i. e. non incedens. Ex ἀνελίσσω, *verso*, et πῦς, *pes.*

'Ανελίσσω, vel ἀνελίττω, f. ξω, volvo, evolvo, revolvo, voluto, verso; (2) explico, aperio. 'Ανελίσσειν τὰ βιβλία, ἰσοῤῥοπίας.

'Ανέλκυστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui trahi non potest.

'Ανελκύω, f. ύσω, idem quod

'Ανέλκω, f. ξω, sursum traho, attollo attrahendo; (2) subduco; (3) extraho, retro traho;

traho; (4) traho. Ἀνέλκων κῶλον, accelerans gradum, *Eurip. Med.* 1181. Ἀνέλκειν ἰχθὺν ἀγκίστρῳ, τὰς ναῦς. Ὁ δὲ τόξῳ πῆχυν ἀνέλκει, *Il.* 13, 583. Ex ἀνὰ et ἕλκω.

Ἀνέλκωτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, non ulceratus, qui ulcus non sensit. Ex α priv. et ἑλκόω, *ulcero.*

Ἀνέλλην, ὁ ἢ ἡ, alienus a moribus Græcorum.

Ἀνελλήνιστος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, alienus a Græca consuetudine, qui Græcis moribus aut imbutus non est, aut iis nequit imbui. Ex α priv. et ἑλληνίζω, *cum Græcis fario.*

Ἀνελλιπὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, cui nihil deest, non deficiens; (2) cui nihil detrahi potest; (3) non cessans, perpetuus. Ex α priv. et ἐλλείπω, *deficio.*

Ἀνελλιπὴς, ὁ, claudus.

Ἀνελόντα, *eum qui abstulit*, acc. sing. a. 2. part. act.

Ἀνέλοντο, *sumserunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἀνείλοντο. Ab ἀναιρέω, pro ἀνέλω.

Ἀνελπίζω, spei expers sum.

Ἀνελπὶς, ὁ ἢ ἡ, qui est sine spe.

Ἀνελπίσης, *desperes*, seu *desperaveris*, 2. sing. a. 1. conjunct. act. verbi ἀνελπίζω, *despero.*

Ἀνελπισία, ας, ἡ, desperatio. Ab

Ἀνέλπιστος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, insperatus, præter spem accidens; (2) non sperans, desperans, nullam spem habens. Ex α priv. et ἐλπὶς.

Ἀνελπίστως, *adv.* sine spe, citra spem, præter spem, insperato.

Ἀνέλυτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, non involutus, sine tegmine, velamine. Ex α priv. et ἕλυτρον.

Ἀνέλωσι, *sustulerint*, 3. pl. a. 2. conj. act. verbi ἀναιρέω, pro ἀνέλω.

Ἀνέμβατος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, inaccessus, invius. Ex α priv. et ἐμβαίνω, *accedo.*

Ἀνέμεινι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀναμένω.

Ἀνεμίσητος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, carens invidia, non invisus. Ex α priv. et νεμεσάω.

Ἀνεμισήτως, *adv.* citra invidiam.

Ἀνεμίτως, *adv.* sine vomitu, *Ern.* Ab

Ἀνεμῶ, ῶ, f. ήσω, vomo. Ex ἀνὰ et ἐμέω.

Ἀνέμητος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, indivisus, individuus, non distributus. Ex α priv et νέμω.

Ἀνεμιαῖος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, vel ἀνεμιαῖος, αία, αῖον, vento plenus, vanus, evanidus; (2) levis, inconstans. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμίδιον, ᾱ, τὸ, ventulus, Dim. Ab eod.

Ἀνεμίδιος, ία, ιον, idem quod ἀνεμιαῖος.

Ἀνεμίζω, f. ίσω, ventis agito. *Gl. V.* ventilo. Ὁ γὰρ διακρινόμενος ὅοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ, *Jac.* 1, 6. Ab ἄνεμος.

Ἀνέμιος, ία, ιον, idem quod ἀνεμιαῖος.

Ἀνεμνήσθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀναμνάομαι.

Ἀνεμόδρομος, ᾱ, ὁ, cursor, qui ventos cursu æquat, vel velocissimus. Ex ἄνεμος et δρόμος

Ἀνεμόεις, όεσσα, όεν, ventosus, vento plenus.

Ἀνεμοκοῖται, ῶν, οἱ, qui apud Corinthios incantamentis ventos sedabant. Ex κοῖτος.

ΑΝΕΜΟΣ, ᾱ, ὁ, ventus; (2) anima.

Ἀνεμοσκέπης, ους, ὁ ἢ ἡ, a vento tegens, ventum arcens, ventis inaccessus. Ex σκέπω, *tego.*

Ἀνεμόστροφος, ον, a vento agitatus, et in orbem actus.

Ἀνεμοσφάραγος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, vento perstrepens. Ex ἄνεμος et σφάραγος.

Ἀνεμοτραφὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, a vento nutritus, a vento auctus et corroboratus Ex τρέφω.

Ἀνεμοτρεφὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

Ἀνεμόστροτος, ον, ventis agitatus, *Anac.* Ex ἄνεμος et τρέχω.

Ἀνεμοφθορία, ας, ἡ, corruptio quæ fit a vento Ab

Ἀνεμόφθορος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, a vento corruptus, disperditus, vanus, futilis, *Schol. ad Il.* 4, 355. Ex ἄνεμος et φθείρω.

Ἀνεμοφόρητος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, a ventis sublatus; a ventis in diversas partes dispersus. Ex φορέω.

Ἀνεμόω, ῶ, f. ώσω, ventilo, vento expono.

Ἀνεμπλήκτως, *adv.* intrepide, audacter. Ex α priv. et ἐμπλήκτος.

Ἀνέμπλοος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, non navigans, quiescens. Ex α priv. et ἐμπλέω, *navigo.*

Ἀνεμπόδιστος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, cui nihil impedimento est, non impeditus, liber. Ex α priv. et ἐμποδίζω, *pedes implico.*

Ἀνεμποδίστως, *adv.* sine impedimento, et libere.

Ἀνέμπτωτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui incidere non potest; (2) irreprehensus, qui nihil peccat. Ex α priv. et ἐμπίπτω, *incido.*

Ἀνέμφαντος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, non demonstratus. Ex α priv. et ἐμφαίνω, *ostendo.* Unde

Ἀνέμφατος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, carens efficacia; (2) sine emphasi seu significatione expressa; (3) luculentam speciem non præbens.

Ἀνεμφάτως, *adv.* sine efficacia; (2) non expresse.

Ἀνεμώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, vento plenus, ventosus; (2) venti naturam habens. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμώκης, εος, ὁ ἢ ἡ, venti celeritatem habens, *Eurip. Phœniss.* 166. Ex ἄνεμος et ὠκὺς, *celer.*

Ἀνεμωλία, ας, ἡ, nomen herbæ.

Ἀνεμωλίαι, *adv.* inutiliter, *Il.* 5, 216.

Ἀνεμώλιος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, futilis, ventosus, vanus. Ἀνεμώλια βάζεις, *Il.* 4, 355. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμώνη, ης, ἡ, anemone, herba, *Gl. V.* vaccinium, saliuncula; (2) vanitas.

Ἀνεμῶτις, ίδος, ἡ, cognomen Minervæ, ventum perniciosum sedantis.

Ἀνενδεὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, non indigus. Ex α priv. et ἐνδεὴς.

Ἀνένδεικτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, alienus ab ostentatione. Ex α priv. et ἔνδειξις.

Ἀνένδεκτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui fieri nequit, impossibilis. Ex α priv. et ἐνδέχομαι, *fieri possum.*

Ἀνενδεῶς, *adv.* sine necessitate, ex inopia; (2) largiter, abunde. Ab ἀνενδεὴς.

Ἀνενδοίαστος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, indubitatus, indubitabilis Ex α priv. et ἐνδοιάζω, *dubito.*

Ἀνενδοιάστως, *adv.* indubitanter, haud dubie.

Ἀνένδοτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, non remissus, non languidus; (2) in quo non est remissio nec languor; (3) rigidus, inexorabilis. Ex α priv. et ἐνδίδωμι, *remissior fio.*

Ἀνενδότως, *adv.* non remisse, non languide, non perfunctorie.

Ἀνένδυτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, non indutus. *Gl. V.* investis. Ex α priv. et ἐνδύομαι, *induor.*

Ἀνενίγκαι, *sustulisse*, a. 1. inf. act v. ἀναφέρω.

Ἀνενείκατο, *emisit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἀνηνείκατο, a verbo eod.

Ἀνενεκτέον, referendum, *Greg. Naz.* Ex ἀνὰ et φέρω.

Ἀνενεργὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, effectu carens; (2) quiescens, segnis, otiosus, ab exercitatione vel actione alienus, *Ern.* Ex α priv. et ἐνεργὴς, *efficax.*

Ἀνενέργητος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, inefficax. *Gl. V.* effectu carens. Ex α priv. et ἐνεργῶ, *operor.*

Ἀνένευσιν, *renuit*, a. 1. ind. act. verbi ἀνανεύω.

Ἀνεπηνοχυῖα, *erumpens, quæ erupit*, part. perf. med. f. g. *Att.* pro ἀνηνοχυῖα. Ab ἀναφέρω, pro ἀνήνεγκα.

Ἀνενθουσίαστος, ᾱ ὁ ἢ ἡ, non adflatus divino numine, non fanaticus, non vesanus, non insanus. Ex α priv. et ἐνθουσιάζω.

Ἀνενόητος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, indoctus, qui non cogitat aliquid, non memor est; (2) inexcogitatus, imperceptus; (3) cujus notio mente formari quod percipi mente nequit, *Ern.* Ex α priv. et ἐνοέω.

Ἀνενοχλησία, ἡ, tranquillitas, *Bud.* Ab

Ἀνενόχλητος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, non perturbatus, placatus, quietus; (2) carens turbis, molestiis. (2) ἐν ἐπὶ σῆς ἐρημίας ἀνενόχλητον εἶχεν ἡ Χαρίκλεια τὸ κάλλος, *Heliod.* 5. Ex α priv. et ἐνοχλέω.

Ἀνέντις, nom. pl. a. 2. part. act. v. ἀνίημι.

Ἀνέντευκτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, non adfabilis, hominum congressus refugiens, insociabilis, morosus, difficilis, superbus. Ex α priv. et ἐντυγχάνω, *convenio, alloquor.*

Ἀνεντρεχὴς, ές, tardus, non velox.

Ἀνέντροτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, irreverens, *Gl. V.* Ex α priv. et ἐντρέπομαι, *revereor.*

Ἀνεξάκουστος, ον, non audiendus, non auditus, *Ern.*

Ἀνεξάλειπτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, indelebilis. Ex α priv. et ἐξαλείφω, *deleo.*

Ἀνεξάλλακτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, immutabilis, invariabilis, constans, *Suicer.* Ex α et ἐξαλλάσσω.

Ἀνεξάντλητος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, inexhaustus. Ab α priv. et ἐξαντλάω, *exhaurio.*

Ἀνεξαπάτητος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui decipi, falli, non potest. Ex α priv. et ἐξαπατάω.

Ἀνεξάρνητος, ον, qui non abnegat.

Ἀνεξέλεγκτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui refutari et coargui non potest. Ex α priv. et ἐλέγχω, *arguo.*

Ἀνεξελέγκτως, *adv.* citra refutationem, ut nil contra dici queat.

Ἀνεξέλιστος, ον, idem quod ἀνεξίτητος, *Hes.* Ex α et ἐξέρχομαι.

Ἀνεξέργαστος, idem quod ἀνέργαστος.

Ἀνεξερεύνητος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, imperscrutabilis. Ex α priv. et ἐξερευνάω, *perscrutor.*

Ἀνεξετάζω, f. άσω, exploro, examino.

Ἀνεξέταστος, non examinatus, non exploratus, diligenti examine non cognitus. *Gl. V.* inconsultus. Ex α priv. et ἐξετάζω.

Ἀνεξετάστως, *adv.* sine examine, inexplorato, sine delectu vel discrimine; (2) sine rationis reddendæ necessitate.

Ἀνεξεύρετος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui inveniri nequit; (2) non inventus, incompertus. Ex α priv. et ἐξευρίσκω, *invenio.*

Ἀνεξήγητος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, non expositus, non explicatus, non enarratus; (2) inenarrabilis, inexplicabilis. Ex α priv. et ἐξηγέομαι.

Ἀνεξικακέω, ῶ, f. ήσω, malos tolero.

Ἀνεξικακία, ας, ἡ, tolerantia malorum, tolerantia, patientia. Τίχυη καὶ ἀνεξικακίᾳ μᾶλλον, ἢ φανερῷ θρασύτητι, *App. Bell. Civ.* 3, 14. Ab

Ἀνεξίκακος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, tolerans malorum, vel injuriarum patiens. *Gl. V.* Ex ἀνέχομαι.

Ἀνεξικάκως, *adv* cum incommodo, animo malorum et cladium patiente.

Ἀνεξίκμαστος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui exsiccari non potest; (2) qui exsiccatus non est; (3) non exsuccus. Ex α priv. et ἰκμάζω, *humecto.*

Ἀνεξίλαστος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, implacabilis, qui placari nequit. Ex α priv. et ἐξιλάσκομαι, *propitio.*

Ἀνεξίπτιλος, ον, non delendus, non eluendus.

Ἀνεξίστητος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, exitum non habens, impervius. Ex α priv. et ἔξειμι, *exeo.*

Ἀνεξιχνίαστος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, impervestigabilis. Ex α priv. et ἐξιχνιάζω, *investigo.*

Ἀνέξοδος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui nullum habet exitum, unde exiri non potest, impervius; (2) cui exitus non permittitur. Ex α priv. et ἔξοδος.

Ἀνέξοιστος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, quem efferre non licet, non evulgandus. Ex α priv. et ἐκφέρω.

Ἀνέξομαι, *tolerabo*, f. 1. ind. med. verbi ἀνέχω.

Ἀνέονται, *laxati sunt*, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀνεῖνται, a verbo ἀνίημι.

Ἀνέορταστος, ον, parum festus, festo diei non aptus.

Ἄνεορτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, incultus, incelebris; (2) non feriatus, non hilariter transactus. *Gl. V.* profestus. Ex α priv. et ἑορτή.

Ἄνεος, mutus, vocis expers, *Hes.* (2) tacitus, quietus; (3) quietus ab aliquo incommodo, *cum gen.* ut κακῶν, *Herod.* Ern.

Ἀνεοσσίη, ἡ, stupore attonitus, *Hes.*

Ἀνεπάγγελτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, non vocatus; (2) non denunciatus, non indictus. Ex α priv. et ἐπαγγέλλω, *denuncio.*

Ἀνεπαίσθητος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui non sentitur; qui non sentit. Ex α priv. et ἐπαισθάνομαι.

Ἀνεπαισθήτως, *adv.* citra sensum, ita ut non sentiatur.

Ἀνεπάϊστος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, non auditus, qui audiri nequit. Ex α priv. et ἐπάϊστος.

Ἀνεπαίσχυντος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, inverecundus, impudens. Ex α priv. et ἐπαισχύνομαι.

Ἀνεπαισχύντως, *adv.* inverecunde, impudenter.

Ἀνεπαιτίαστος, ον, innocens. Ex α priv. et ἐπαιτιάομαι, *criminor, Ern.*

Ἀνεπάλλακτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, non alternans, seriem continuam habens; (2) cui sunt dentes continui. Ex α priv. et ἐπαλλάττω, *alterno.*

Ἀνεπαλ-

'Ανιπάλμενος, *resiliens*, Poet. et *per Sync.* pro ἀνιφαλλόμενος, ab ἀνιφάλλομαι, *resilio*.
'Ανίπαλτο, *resilit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *per Sync.* et *Dor.* pro ἀνιφάλατο. Ab eod.
'Ανιπανόρθωτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, qui corrigi aut emendari non potest, non emendabilis; inemendatus. Ex α priv. et ἰπανορθόω.
'Ανίπαφος, ᾱ. ὁ ᾗ ή, intactus, liber, quem attingere nequeas; (2) sincerus, purus. Ex α priv. et ἰφάπτομαι, *attingo*.
'Ανιπαφρόδιτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, qui sine venere et gratia est, invenustus, illepidus.
'Ανιπαχθὴς, ἐος, ὁ ᾗ ή, non molestus; (2) non invidiosus, nullam invidiam faciens. (2) ὡς ἀνιπαχθέστατα ἰπιζῆν, *Appian. Hist. Alex.* 2, 7.
'Ανιπαχθῶς, *adv.* non moleste, non gravate; (2) sine invidia vel offensione.
'Ανίπεισε, *persuasit*, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀνιπείθω.
'Ανιπέλευστος, ον, non redux. Ab α priv. et ἰπέρχομαι.
'Ανιπέμψα, 1. s. a. 1. ind. act. v. ἀναπέμπω.
'Ανιπεξεργαστος, elaboratus, *Eustath. ad Il.* 3, 449.
'Ανίπεσε, *discubuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀναπίπτω.
'Ανιπήδησε, *saltavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀναπηδάω.
'Ανιπηρέαστος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, inoffensus, injuria nulla petitus. Ex α priv. et ἰπηρεάζω.
'Ανιπὴς, ἐος, ὁ ᾗ ή, nihil dicens, mutus, *Hes. Etym.* Ex α priv. et ἔπος, *verbum*.
'Ανιπίβατος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, inaccessus, impervius. Ex α priv. et ἰπιβαίνω, *accedo*.
'Ανιπιβούλευτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, cui insidiari nemo potest, insidiis non obnoxius, ab insidiis tutus. Ex α priv. et ἰπιβουλεύω.
'Ανιπίγνωστος, ον, non prævisus, non intellectus. Ab α priv. et ἰπιγινώσκω. Unde
'Ανιπιγνώστως, ut agnosci, cerni nequeat, *Ern.*
'Ανιπίγραφος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, titulo carens, carens inscriptione, cujus auctor ignoratur. Ex α priv. et ἰπιγράφη.
'Ανιπιδὴς, ἰος, ὁ ᾗ ή, non indigens, nullius rei indigus. Ex α priv. et ἰπιδέω.
'Ανιπίδικτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, qui est sine ostentatione, non ostentator. Ex α priv. et ἰπιδείκνυμι.
'Ανιπίδεκτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, non capax, non admittens, qui recipere non potest; (2) qui non accidit, fieri non potest. Ex α priv. et ἰπιδέχομαι, *recipio*.
'Ανιπίδετος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, non obligatus. Ex α priv. et ἰπίδετος, *obligatus*.
'Ανιπίδηκτος, ᾱ. ὁ ᾗ ή, minime mordens. Ex α priv. ἰπὶ, et δάκνω, *mordeo*.
'Ανιπίδικος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, purus et controversia vacuus, de quo nulla controversia est; (2) puella, de cujus patrimonio et matrimonio contendi inter consanguineos fas non est, *Ern.* Ex α priv. et δίκη, *jus*.
'Ανιπίδω, resudo, sudorem refundo, *Plut.*
'Ανιπίδοτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, nihil proficiens, nulla incrementa capiens. Ex α priv. et ἰπιδίδωμι.
'Ανιπιείκια, ας, ἡ, durities, immanitas, iniquitas. Ab
'Ανιπιεικὴς, ἐος, ὁ ᾗ ή, durus, immitis, iniquus, sævus. Ex α priv. et ἰπιεικὴς.
'Ανιπιεικῶς, *adv.* inique, immaniter.
'Ανιπιθύμητος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, vacuus concupiscentia, *Suicer.* Ex α priv. et ἰπιθυμέω.
'Ανιπικαλύπτως, *adv.* sine tegmine, nude; (2) aperte, palam.
'Ανιπίκαυστος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, non adustus. Ex α priv. et ἰπικαύω, *aduro*.
'Ανιπίκαυτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, idem et ex iisdem.
'Ανιπίκλητος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, nulli criminationi obnoxius, irreprehensus, inculpatus. Ex α priv. et ἰπικαλέω, *crimini do, reprehendo*.
'Ανιπικλήτως, *adv.* citra reprehensionem.
'Ανιπικοινώνητος, ον, incommunicabilis.
'Ανιπικούρητος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, auxilio destitutus, cui nemo fert opem. Ex α priv. et ἰπικουρέω.
'Ανιπίκριτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, inconsultus, temerarius, inconsulte et temerarie factus. Ex α priv. et ἰπικρίνω, *comprobo*.
'Ανιπίκρυπτος, ον, qui non occultat.
'Ανιπικώλυτος, ον, liber, non interdictus.
'Ανιπικωλύτως, *adv.* sine impedimento, nemine impediente, libere, fortiter.
'Ανιπίληπτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, qui reprehendi non potest, reprehensioni non obnoxius, vitii expers. *Gl. V.* irreprehensibilis. Ex α priv. et ἰπιλαμβάνω.
'Ανιπιλήπτως, *adv.* sine reprehensione, culpa.
'Ανιπίλητος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, memor, quem oblivio rei non incessit, sine oblivione; (2) non absconditus. Ex α priv. et ἰπιλανθάνομαι, *obliviscor*.
'Ανιπιλόγιστος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, inconsideratus. *Gl. V.* inrecogitatus. Ab ἰπιλογίζομαι.
'Ανιπιλογίστως, *adv.* inconsiderate.
'Ανιπιμέλητος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, incuriosus, qui nullam curam habet; incuratus, *Gl. V.* Ex α priv. et ἰπιμελέομαι, *curo*.
'Ανιπίμικτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, non permixtus; (2) ab omni commercio sejunctus, nulla commercia exercens. Ex α priv. et ἰπιμίγνυμι.
'Ανιπιμίκτως, *adv.* sine omni permistione; (2) sine commercio vel aditu.
'Ανιπιμιξία, ας, ἡ, abstinentia ab aditu, commercio, &c. *Polyb.*
'Ανιπίμονος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, non permanens, non durabilis. Ex α priv. et ἰπιμένω.
'Ανιπίμωμος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, inculpabilis.
'Ανιπινόητος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, inconsideratus; (2) improvisus; (3) incogitabilis, qui mente concipi nequit. Ex α priv. et ἰπινοέω.
'Ανιπίξεος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, impolitus, imperfectus. Ex α priv. et ἰπιξέω.
'Ανιπίπλαστος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, nulla simulatione fucatus, non fictus. Ex ἰπιπλάσσω.
'Ανιπίπλεκτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, qui aliis non permisceatur. Ex α priv. et ἰπιπλέκω.
'Ανιπίπληκτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, inculpatus, irreprehensus. Ex α priv. et ἰπιπλήττω. Hinc
'Ανιπιπλήκτως, *adv.* sine reprehensione.
'Ανιπιπληξία, ας, ἡ, vacuitas a reprehensione.
'Ανιπίρρικτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, nondum confectus vel libatus. Ex α priv. et ἰπιῤῥίζω, *conficio*.
'Ανιπισήμαντος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, non notabilis, nulla nota insignitus; non insignis, ut veste, &c. (2) de oratione vel facto, quod neque laus neque reprehensio insequitur, *Ern.* (3) inglorius, obscurus. Ex α priv. et ἰπισημαίνω, *noto*.
'Ανιπισημείωτος, ον, non notatus seu explicatus, sc. scholiis aut commentariis.
'Ανιπίσκεπτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, inconsideratus; (2) inexplicatus; (3) neglectus. Ex α priv. et ἰπισκέπτομαι.
'Ανιπισκέπτως, *adv.* inconsiderate, inexplorate.
'Ανιπισκεύαστος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, irreparabilis. Ex α priv. et ἰπισκευάζω, *reparo*.
'Ανιπισκόπητος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, rectore et inspectore carens, *Suicer.* Ex ἰπισκοπέω.
'Ανιπισκόπητος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, cui tenebræ non offunduntur, *Suicer.* Ex α priv. et ἰπισκοτέω.
'Ανιπισάβμιτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, immunis ab hospitiis præbendis exercitui in transitu, a parochi munere immunis. Ex α et ἰπισαβμεύω.
'Ανιπισασία, ας, ἡ, inconsiderantia, incogitantia. Ex α priv. et ἰφίστημι, *considero*.
'Ανιπισάτητος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, qui sine curatore est, incustoditus, inobservatus. Ex α priv. et ἰπισατέω, *præsum, præfectus sum*.
'Ανιπίσατος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, cui animum non advertimus, nulla diligentia consideratus. Ex α priv. et ἰφίστημι, *considero*.
'Ανιπισάτως, *adv.* sine animadversione, inconsiderate, incaute.
'Ανιπισημόνως, *adv.* imperite, inscite, inepte.
'Ανιπισημοσύνη, ης, ἡ, inscitia, imperitia. Ab
'Ανιπισήμων, ονος, ὁ ᾗ ή, insciens, ignarus, nescius; (2) inscius, indoctus, imperitus.
'Ανιπισιρατὶ, *adv.* idem quod ἀνιπισίρατος.
'Ανιπισιρατῶ, non converto me, non respicio. 'Αποδημοῦντα ἰπὶ τοῖς ὅροις ἀνιπισιρατεῖν, ad fines ne respicito, *Diogen. Laert.* 8, 17. sub finem.
'Ανιπισιρατὶ, *adv.* sine reditu, sine reversione. Ab
'Ανιπίσιρατος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, qui non mutatur, qui non convertitur. Ex α et ἰπισίρφω.
'Ανιπισίρατος, *adv.* ita ut non convertaris, nec faciem convertendo, nec pedem reflectendo.
'Ανιπισιρεφὴς, ἐος, ὁ ᾗ ή, securus; (2) negligens, v. gr. scelera; (3) inexorabilis, ad veniam flecti nescius.
'Ανιπίσροφος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, idem; (2) qui non redit.
'Ανιπισρόφως, *adv.* sine retrogressu; (2) incuriose.
'Ανιπισρωψία, ας, ἡ, neglectus.
'Ανιπίσχιτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, qui inhibitus aut repressus non est; (2) qui inhiberi aut reprimi nequit, effrenatus. Ex ἰπίχω.
'Ανιπισχίτως, *adv.* sine remissione, ut reprimi nequeat.
'Ανιπίτακτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, injussu aliquid agens; (2) invictus, fortis, qui indignatur aliena imperia. Ex α priv. et ἰπιτάττω.
'Ανιπιτάκτως, *adv* injussu.
'Ανιπίτατος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, qui intendi non potest, aut tentus non est. Ex α priv. et ἰπιτείνω.
'Ανιπίτευκτος, ον, infelix, non consequens petita. Ex eod. et ἰπιτυγχάνω.
'Ανιπιτιχνήτως, *adv.* sine arte; (2) inconsulto, non ex industria. Ex ἰπιτιχνητός.
'Ανιπιτήδειος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, non idoneus, ineptus. *Gl. V.* incongruus, inhabilis. *Ph.* importunus; (2) dissentiens, alienus; (3) non cognatus, non conciliatus amicitia; (4) incommodus. (4) τοῖσι ὅκως τὶ μέλλοι ἀνιπιτήδειον ἔσεσθαι αὐτοῖσι, *Herodot.* 1, 175. Hinc
'Ανιπιτηδειότης, ητος, ἡ, inhabilitas.
'Ανιπιτήδειως, ᾱ, ὁ ᾗ ή, non accuratus, sine arte; (2) incompositus. Ex α priv. et ἰπιτηδεύω.
'Ανιπιτηδεύτως, *adv.* non accurate, negligenter.
'Ανιπιτίμητος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, irreprehensus; (2) impunis. Ex α priv. et ἰπιτιμάω.
'Ανιπίτροπος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, tutoribus carens; (2) qui non revertitur; (3) qui non curat aliquid. Ex α priv. et ἰπιτρέπω.
'Ανιπιφανὴς, ἐς, obscurus, ignobilis.
'Ανιπίφαντος, ον, idem; (2) parum ornatus, non conspicuus.
'Ανιπιφάντως, *adv.* sine ostentatione.
'Ανιπίφθονος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, non invidendus, minime invidiosus, *Gl. V.* sine invidia; (2) non reprehensus, reprehensioni non obnoxius. Ex α priv. et ἰπίφθονος.
'Ανιπιφθόνως, *adv.* non invidiose; (2) citra reprehensionem.
'Ανιπίφραστος, ον, ineffabilis, *Suid.*
'Ανιπιχείρητος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, insuperabilis, inaccessus, quem conatu nullo adsequaris. Ex α priv. et ἰπιχειρέω, *manum admoveo*.
'Ανιπόπτευτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, qui non inspexit, proprie, sc. mysteria Cereris. Ex α priv. et ἰποπτεύω, *inspicio*.
'Ανιπόψιος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, qui non videtur, inadspectabilis, *Suid.* Ex α priv. et ἰπόπτομαι.
'Ανιπτάμαν, *sursum volavi*, 1. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀνιπτάμην, ab ἀνίπταμαι.
'Ανιπτοίητο, *obstupuerat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀναπτοίομαι, *obstupesco*.
'Ανίραστος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, inamabilis; (2) *act.* ab amore alienus. Ex α priv. et ἐράω.
'Ανίργαστος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, incelaboratus, incultus, rudis, qui factus seu fabrefactus non fuit. *Gl. V.* infectus. Ex α priv. et ἐργάζομαι.
'Ανιργος, ον, idem quod ἀνίργαστος, inefficax, *Eur.* Ex α et ἔργον.
'Ανιριθίζω, f. ἰσω, instigo, irrito. Παντὶ δὶ τρόπῳ, ἀνηριθίσω ἡ πόλις, *Thuc.* τῆς ἀρχαίας ἀριτῆς, excitari ad, *Xen.*
'Ανίρισιτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, non fresus seu fractus, mola sc. aut pistillo; (2) non cribratus; (3) qui cribrari non potest. Ex α priv. et ἐρίσσω.
'Ανιρίπτω, f. ψω, rapio sursum, corripio. Τὸν καὶ ἀνιρίψαντο Θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν, *Il.* 20, 234.
'Ανιριψαμίνη, part. a. 1. med. f. g.

'Ανιρύγω,

'Ανερεύγω, f. ξω, eructo, emitto. 'Ανερεύγεσθαι εἰς ἄλα, *Apoll.*

'Ανερευνάω, ῶ, f. ήσω, investigo, scrutor, invenio. Hinc

'Ανερεύνησις, εως, ἡ, perscrutatio.

'Ανεφίατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non caprificatus, cui non sunt admoti fructus caprifici, ut maturescat. Ex α priv. et ἐρινὸς, *caprificus.*

'Ανέριστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, de quo non contenditur. Ex α priv. et ἐρίζω, *contendo.*

'Ανερμάτιστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non saburratus, saburra non stabilitus; (2) non fulcris fixus. Ex α priv. et ἐρματίζω.

'Ανερμήνευτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inexplicabilis, ineffabilis. Ex α priv. et ἑρμηνεύω.

'Ανερμηνεύτως, *adv.* ut explicari nequeat, modo inscrutabili.

'Ανέρομαι, interrogo, rogito, percontor, *Gl. V.*

'Ανερπύζω, f. ύσω, sursum serpo; (2) adrepo; (3) eo.

'Ανέρπω, idem. Καὶ στειρώμενος ἀνέρφει, *Euripid. Phœniss.* 1184. Ex ἀνὰ et ἕρπω, *serpo.*

'Ανερράγην, *diffractus sum*, 1. sing. a. 2. ind. pass. verbi ἀναρρήγνυμι pro ἀνερρήγην.

'Ανερρημένος, *consutus*, part. perf. pass. *Ion.* pro ἀνερραμένος, verbi ἀναρράπτω, *consuo.*

'Ανέρρωγε, *rescissum est*, 3. sing. perf. ind. med. verbi ἀναρρήγνυμι.

'Ανερυθριάω, fut. άσω, erubesco.

'Ανερύω, f. ύσω, sursum traho; (2) retraho. Ἀνὰ δ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες, *Odyss.* 9, 77.

'Ανέρχομαι, f. ἀνιλεύσομαι, adscendo, scando, conscendo, *Gl. V.* subeo; (2) redeo; a. 2. ἀνῆλθον, part. ἀνελθών. Οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱερισόλυμα, *Gal.* 1, 17.

'Ανερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo; (2) sæpe rogo. Καί μιν ἀνηρώτων, *Odyss.* 4, 251.

'Ανερωτίζω, idem quod ἀνερωτάω, *Suid.*

"Ανες, 2. sing. a 2 imperat. act. v. ἀνίημι.

'Ανέσαιμι, *reduxero*, 1. sing. a. 1. opt. act. verbi ἀνίζω.

'Ανεσθίω, exedo, erodo, *Hipp.*

'Ανεσία, ἡ, idem quod ἄνεσις, *Suid.*

'Ανεσις, εως, ἡ, relaxatio, *Ph.* requies, remissio, otium, imprimis diebus festis; (2) segnis et diffluens otio vita; (3) immodica libertas, lascivia; (4) condonatio, v. gr. debitorum, delictorum. Ab ἀνίημι.

'Ανέσιμος, ον, otiosus.

'Ανέσπερος, ε, ὁ ᾗ ἡ, vespere carens. Ex α priv. et ἕσπερος, *vesper.*

'Ανέσχομαι, sursum versus sequor, *Hes.*

'Ανέσυτο, *exsilierat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *per Metath* pro ἀνασίευτο. ab ἀ ασύω.

'Ανέταν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀνίημι.

'Ανετέτατι, *remiserunt*. 3 plur. perf. ind. act. *Ion* pro ἀνειμήκασι, a verbo ἀνίημι.

'Ανετησία, ας, ἡ, privatio sensuum.

'Ανέτην, *siverat*, 1. sing. a. 2. ind act.

'Ανέτιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, domo et sede propria carens Ex α priv. et ἑστία, *domus.*

'Ανετραμμένως, *adv.* perverse, præpostere. Ab ἀνατρέφω, *verto.*

'Ανέτχιτο, 3. sing. a 2 ind med v. ἀνίχω.

'Ανετάζω, f ἀσω, inquiro, quæstioni subjicio. Ἀνέτησαν ἀπ' αὐτῆ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν, *Act.* 22, 29. Ἐπίλυσιν——μάστιγι ἀνετάζεσθαι αὐτὸν, *Ibid* 24.

'Ανέταιρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui nullos habet amicos, carens sodalibus. Ex α priv. et ἑταῖρος.

'Ανέτειλα, a. 1. ind. act. verbi ἀνατέλλω.

'Ανετέος, έα, έον, remittendus, laxandus; (2) condonandus, ignoscendus. Ab ἀνίημι.

'Ανετειρόωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non mutatus; (2) immutabilis. Ex α priv. et ἑτειρόω, *muto.*

'Ανετίθετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. ἀνατίθημι. Unde

'Ανετικὸς, ἡ, όν, vim habens remittendi, resolvens; (2) remissionem indicans.

'Ανέτοιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, imparatus, invitus.

'Ανετοίμως, *adv.* imparate. Οὐκ ἀσθενῶς, ἀλλ' ἀνετοίμως ἔχοντος πρὸς ἄμυναν, *Appian. Mithr.* 12.

"Ανετος, ε, ὁ ᾗ ἡ, laxus; (2) patens, apertus; (3) remissus, dissolutus; (4) solutus omni imperio; *Gl. V.* otiosus; ἀνετώτερον, remissiores, *Ph.* ἀνετώτερον, remissius, *Gloss. Vet.* Ab ἀνίημι, *remitto.*

'Ανέτως, *adv.* solute, laxe, remisse, licenter, otiose.

"ΑΝΕΥ, *adv.* absque, sine, præter, citra; (2) injussu alicujus.

'Ανευάζω, f. άσω, evan clamo; bacchor; (2) ovando celebro, *Arrian. Hist. Alex.* 5, 2. Ex ἀνὰ et εὐάζω, idem.

"Ανευθε, *adv* absque, sine. Ab ἄνευ.

"Ανευθεν, *adv.* idem et ab eod. "Ανευθεν ἰὼν, *quanquam abiens sit*, *Il.* 2, 64. Μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἰμεῖο λιλαίεσθαι πολιμίζειν Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, *Id.* 16, 89.

'Ανεύθετος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non appositus, ineptus, indignus.

'Ανευθυνία, ας, ἡ, immunitas a reddenda ratione. Ab

'Ανεύθυνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui rationes non reddit; (2) crimine carens, sine pœna, non obnoxius, noxa solutus. *Gl. V.* insons, innocens. Ex α priv. et εὐθύνω.

'Ανευθύνως, *adv.* sine rationibus reddendis, non redditis rationibus.

"Ανευκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non optabilis; (2) non optans, non petens. Ex α et εὔχομαι.

'Ανευλαβὴς, ἐες, ὁ ᾗ ἡ, irreligiosus; (2) non timens, irreverens; (3) incautus, non circumspectus. Ex α priv. et εὐλαβὴς.

'Ανευπαράδεκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non acceptus non admissus, ingratus, *Suicer.* Ex α priv. εὖ, et παραδέχομαι.

'Ανεύρεσις, εως, ἡ, inventio. Ab ἀνευρίσκω.

'Ανεύρετος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non inventus, incompertus, irrepertus; (2) quod inveniri seu excogitari nequit; (3) quod investigari aut quærendo erui non potest, aut erutum est. Ab

'Ανευρίσκω, f. ήσω, reperio, invenio, adinvenio. Πυκνῶς τι ποικίλες λόγυς ἀνεῦρεν ἐν διεζητημένυς, *Aristoph. Thesm.* 445.

'Ανεῦρον, *inveni*, 1. sing. a. 1. ind. act.

"Ανευρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, enervis, non nervosus; (2) debilis, infirmus, sine vi. Ex α priv. et νεῦρον, *nervus.*

'Ανευρύ ω, f. υνῶ, dilato, amplio, diffundo. Hinc

'Ανεύρυσμα, ατος, τὸ, dilatatio; *ap. Med.* arteriæ, et inde ortus tumor, *Ern.* Idem quod

'Ανευρυσμὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, dilatatio.

'Ανευφημέω, ῶ, f. ήσω, celebro faustis ominibus prosequens; (2) lamenta edo seu clamorem cum ejulatu, præ dolore exclamo, detestor ut rem abominandam, ut cum dicimus, *bona verba quæso, dii, meliora, Ern.* (3) infaustum sonum edo. (3) ἐπ' ἀξιοσιν ἀρ' ἀνευφημεῖ δῆμος, *Eurip. Or.* 1335. Ex ἀνὰ, vel etiam α priv. et εὐφημέω, *celebro.*

'Ανεύφραντος, ον, non lætabilis, molestus.

'Ανευρωνίω, ῶ, idem quod ἀνευφημέω, *R.* Ex α priv. et εὐφρωσύνη, *canorus.*

'Ανεύχομαι, deprecor, *R.*

'Ανεφαίνετο, 3. sing. imperf. ind. med. v. ἀναφαίνομαι.

'Ανεφάλλομαι, resilio. Ab ἀνὰ, ἐπὶ. et ἅλλομαι.

'Ανεφάνατο, *apparuit*, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀνεφαίνομαι.

'Ανέφαντος, ε, ὁ ᾗ ἡ, intactus, aut tangi recusans. Ex α priv. et ἐφάπτομαι.

'Ανέφελος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non nubilus, serenus.

'Ανεφίκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, incomprehensibilis; intactus, *Ph.* inaccessus, quo perveniri nequit. Ex α priv. et ἐφικτὸς.

'Ανεφῶνησι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀναφωνέω.

'Ανεχάζετο, *recedebat*, 3. sing. imperf. ind. med. v. ἀναχάζω.

'Ανεχίγγυος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ab α priv. et ἐγγύη, ut fidejussor minime idoneus, *Thucyd.*

'Ανεχέλκυστος, *attracti*, gen. sing. a. 1. part. pass. ab ἀνέλκω, al. ab ἀνίχω, al. ab ἀναφέρω.

'Ανεχείμαν, *sustineam*, 1. sing. præs. opt. med. *Dor.* pro ἀνεχοίμην, a verbo ἀνίχω.

'Ανέχοιτο, 3. sing. præs. opt. med.

'Ανεχώρησα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀνεχωρέω.

'Ανίχω, f. ἀνίξω, seu ἀνασχήσω, p. ἀνέσχηκα, sursum tollo, in altum erigo; (2) promineo, orior; (3) retineo, inhibeo; ἀνίχομαι, patior, sustineo, tolero, fero; (4) suscipio; (5) colo. Τέτρες ἀνάσχε δισπότας ἐμῶν δόμων, *Eurip. Alc.* 311. (5) ἐπεί σε φέρξας ἂν ἔχει Θήριος Αἴας, colit, *Soph. Aj.* 211. Τῆς μαντιπόλε βάκχης ἀνίχων λίκτρ' Ἀγαμέμνων, honorans, *Eurip. Hec.* 123. Ἀνίχνιν χεῖρας, τὰς ἐμὰς ἐπὶ νεῦς· τῦ πολέμε, cessare. Ἀνίχεσθαι δυσχερῆ, πολλὰ κακὰ, ψύχη, Ἑλλάδι ἐκ ἀνίχομαι ζῶν, ἀνίχε τὸ ἴσον ἔχειν. "Ανεχον σοὶ φάος, σωτήριον, attuli, *Eur. Med.* 482.

'Ανέψανος, ε, ὁ ᾗ ἡ, incoctilis. Ex α priv. et ἕψω, *coquo.*

'Ανεψίω, ῶ, fut. ήσω, coquo, elixo. Αἰσχύλος ἱστορεῖ ὅτι καὶ τὰς Διονύσε τροφὰς ἀνεψήσασα, ἐποτοίησε, *Argum. Medeæ.*

'Ανέψητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, incoctus, non coctus, non elixus. Ex α priv. et ἕψω, *coquo.*

'Ανεψιὰ ᾶς, ἡ, consobrina, patruelis.

'Ανεψιαδῆ, ῆς, ἡ, filia consobrini, vel consobrinæ, vel patruelis, sive amitæ.

'Ανεψιαδῆς, ῆ, ὁ, sobrinus, *Ph.* Ab

'ΑΝΕΨΙΟ'Σ, ῆ, ὁ, *Ph.* consobrinus, sobrinus, frater patruelis; ἀνεψιοὶ ἐκ δύο ἀδελφῶν ἀρρένων, *ex duobus fratribus maribus* patrueles, sobrini, consobrini, *Gl. V.* ἐκ δύο ἀδελφῶν Ἠλειῶν, *ex dualus sororibus*, amitis, *Gl. V.* Hinc

'Ανεψιότης, ητος, ὁ, consobrinitas, sobrinitas.

'Ανέψυχεν, *refrigerati sunt*, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἀνεψύχθησαν, ab ἀναψύχω.

"Ανεω, *adv.* mute, tacite (nisi sit nom. pl. *Ern.*) Ab ἄνεως.

'Ανέῳγα, *aperui*, 1. sing. perf. ind. med. *Att.* pro ἄνῳγα, a verbo ἀνοίγω, *aperio.*

'Ανέῳγμαι, *apertus sum*, perf. ind. pass.

'Ανεῳγμένες, *apertos*, acc. plur. part. perf. pass.

'Ανεῳγότως, *adv.* patule, *Gl. V.* Ab ἀνέῳγα, *patet.*

'Ανέωνται, *dimissi sunt*, 3. plur. perf. ind. pass. *Att.* pro ἀνεῖνται, a verbo ἀνίημι.

'Ανέῳξα, *aperui*, 1. sing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἤνοιξα, a verbo ἀνοίγω, *aperio.*

"Ανεως, ω, ὁ, silens, mutus, tranquillus. Ex α priv. et αὔω, *clamo.* (Ex α priv. et νέω, *nato, huc illuc feror*, Ern)

'Ανέῳχα, 1. sing. perf. ind act. *Att.* pro ἤνοιχα.

'Ανεῴχθησαν, *aperti sunt*, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Att.* pro ἠνεῴχθησαν, a verbo εοῦ.

"Ανη, ης, ἡ, perfectio, absolutio; *Æschyl. in Sept.* 724. (2) factum ipsum quod opponitur *consilio.* Ab ἄνω, *perficio.*

'Ανῇ, *dimiserit*, 3. sing. a. 2. conj. act. verbi ἀνίημι.

'Ανηβᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀνηβάειν.

'Ανηβάσκω, idem quod

'Ανεβάω. ῶ, f. ήσω, repubesco; (2) pubesco. Νῦν δεῖ ἀνηβῆσαι πάλιν, *Aristoph. Lys.* 671.

'Ανηβητήριος, ε, ὁ ᾗ ἡ, repubescens, revigescens. A præc.

"Ανηβος, ε, ὁ ᾗ ἡ, impuber, qui nondum ad maturam seu jus am pervenit ætatem. Ex α priv. et ἥβη.

'Ανήγαγον, *subduxi*, 1. sing. a. 2. ind. act. *Att.* pro ἀνῆγον, ab ἀνάγω

'Α ήγγειλαν, 3. plur. a. 1. ind. act. v. ἀναγγέλλω.

'Ανηγεμόνευτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, duce et rectore carens. Ex α priv. et ἡγεμονεύω, *duco.*

'Ανήγερτος, ε ὁ ᾗ ἡ, epith somni, ex quo excitari aliquis nequit. Ex α priv. et ἔγερμαι, *excito.*

'Ανήδονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, illætabilis, injucundus, gravis, molestus. Ex α priv. et ἡδονή.

'Ανήδυντος, ε, ὁ ᾗ ἡ, insuavis, insulsus, inconditus. Ex α priv. et ἡδύνω.

'Ανήδυς, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.

'Ανηδῶς, *adv.* moleste. Ex α priv. et ἡδύς.

'Ανῆισαν, *redierant*, 3. plur. plusq. perf. ind. act. *Att.* pro ἀνῆισαν, a verbo ἄειμι, *redeo.*

'Ανῇκ, *dimisisset*, 3. sing. a. 2. conjunct. act. *Poet* pro ἀνῇ, a verbo ἀνίημι, pro ἀνέω.

'Ανηθικίτως, *adv.* mores non bene exprimens servans, *de poeta.* Ex α priv. et ἠθικὸς.

'Ανήθινος, ίνη, ινον, anethinus, ex anetho confectus. Ab

"ΑΝΗΘΟΝ, ε, τὸ, anethum, herba, *Angl.* DILL.

'Ανηθροίπτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non moratus, in quo

moræ personæ convenientes redditi non sunt; (2) non instructus bonis moribus. Ex α priv. et ἠθοποιέω.

'Ανήϊξα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀναΐσσω.

'Ανῆκα, *ad-eo-di*, perf. ind. act. verbi ἀνίκω.

'Ανῆκε, 3. sing. perf. ind act. v. ἀνίημι.

'Ανηκίς, pro ἀνήκοον, *Il-s.* vel aciem non habens, *Steph.* Ex α et ἀκή.

'Ανήκεστος, ε, ὁ ἢ ἡ, insanabilis, *Ph.* intolerabilis, intolerandus, atrox, implacabilis, gravis. Omnia gravia mala dicuntur ἀνήκεστα; (2) irrevocabilis, ubi pœnitentiæ locus non est. Ex α priv. et ἀκέομαι, *sano.*

'Ανηκέστως, *adv.* insanabiliter, atrociter; (2) nullo pœnitentiæ loco relicto.

'Ανηκοΐα, ας, ἡ, auditionis defectus; (2) imperitia; (3) contumacia. Ab

'Ανήκοος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui non audit, expers auditus; (2) ignarus, imperitus; (3) qui audire monentem non vult, contumax. Ex α priv. et ἀκέω, *audio.*

'Ανηκουέω, ῶ, f. ήσω, non audio; (2) non obtempero, non sum dicto audiens. 'Ανηκούειν τοῖς στρατηγοῖς. Οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούσησιν 'Απόλλων, *Il.* 15, 236.

'Ανηκουΐα, ας, ἡ, surditas; (2) contumacia, obsequii detrectatio. Ab

'Ανήκουστος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui audiri nequit; (2) non auscultandus, non admittendus; (3) qui non audivit; (4) contumax, morem gerere recusans. (2) ἀνήκουστα πᾶς τυράννῳ πάθια, *Eurip. Hipp.* 362.

'Ανηκόως, *adv.* sine auditione; (2) ignare, imperite. Ab ἀνήκοος.

'Ανήκω, convenio, *Ph.* ἀνήκει, attinet, pertinet; ἀνῆκεν, competit, pertinet, attinet, *Id.*; (2) adscendo, evado, pervenio: (3) conjunctus sum cum aliquo, ut cognatione, &c. Τοῦτο ἐς ἐδὲν ἀνήκει, nullius est momenti; ἐς τοῦτο θράσεος ἀνήκει, ἐς τὰ μέγιστα ἀρετῆς πέρι χρῆμασι ἐς τὰ πρῶτα, ad maximos honores.

'Ανήκων, ουσα, ον, adscendens, perveniens; (2) elatus. Ab ἀνήκω.

'Ανηλάκατος, ε, ὁ ἢ ἡ. destitutus colo, colum non tractans; (2) coli tractandi imperitus. Ex α priv. et ἠλακάτη.

'Ανήλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀνάλλομαι.

'Ανήλατος, ε, ὁ ἢ ἡ, inobediens, contumax, nondum domitus. Ex α priv. et ἐλαύνω.

'Ανηλιγῶς, *adv.* contemptim, inconsiderate. Ab

'Ανηλιγὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, nil curans; (2) neglectus. Ex α priv. et ἀλίγω, *curo.*

'Ανηλεὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, immisericors, crudelis, immitis.

'Ανηλίητος, ε, ὁ ἢ ἡ, non miserandus; (2) commiserationem non expertus. Ex α priv. et ἐλεῶ, *misereor.*

'Ανήλιφος, ε, ἀνήλιφος, ε, ὁ ἢ ἡ, non unctus, non oblitus; (2) non venenatus. Ex α priv. et ἀλείφω. Unde

'Ανηλιψία, ας, ἡ, squalor, qui contrahitur ob diutius intermissa balnea et unctionem.

'Ανηλιῶς, *adv.* immaniter, crudeliter.

'Ανῆλθεν, *redit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *contr.* et cum ν ἐφελκ. pro ἀνήλυθε, ab ἀνέρχομαι.

'Ανηλιάζω, f. άσω, soli expono.

'Ανήλικος, impuber.

'Ανήλιος, ε, ὁ ἢ ἡ, opacus, sine sole. Ex α priv. et ἥλιος, *sol.*

'Ανήλιτος, ε, ὁ ἢ ἡ, excalceatus, discalceatus. Ex α priv. et ἥλιψ, *calceus.*

'Ανηλιφὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἀνήλιφος.

'Ανήλυσις, εως, ἡ, adscensus, reditus. Ab ἀνέρχομαι.

'Ανηλώθην, *absumptus sum*, 1. sing. a. 1. ind pass. verbi ἀναλίσκω, pro ἀναλόω, *absumo.*

'Ανήλωκα, *insumpsi*, 1. sing. perf ind. act.

'Ανῆμεν, *dimisimus*, 1. plur. a. 2. ind. act. pro ἀνεῖμεν, a verbo ἀνίημι, pro ἀνέω, *dimitto.*

'Ανήμελκτος, ε, ὁ ἢ ἡ, non mulctus, qui non mulgetur. Ex α priv. et ἀμέλγω, *mulgeo.*

'Ανήμερος, ε, ὁ ἢ ἡ, immansuetus, immitis, agrestis, ferus, ferox. Δαῖτ' ἀνήμερον, dapes immanes, *Eurip. Hec.* 1078. Ex α et ἥμερος. Hinc

'Ανημερότης, ητος, ἡ, inclementia, *Gl. V.*

'Ανημερόω, ῶ, f. ώσω, mansuefacio, cicuro.

'Ανημιωβολαίης, α α, αῖον, semiobolaris, valens pretium semioboli. Ab

'Ανημιωβόλιον, ε, τὸ, semiobolus. Ex ἀνὰ et ἡμιώβολος.

'Ανήμυκτος, ον, qui unguibus carptus scissusque non est, *Hes.*

'Ανῆν, *relaxavi*, 1. sing. a. 2. verbi ἀνίημι.

'Ανῆνασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἀναίνομαι.

'Ανῆνεγκα, 1. sing a. 1. ind. act. v. ἀναφέρω.

'Ανηνεμία, ας, ἡ, ventorum vacuitas, tranquillitas, malacia. Ab

'Ανήνεμος, ε, ὁ ἢ ἡ, sine ventis, tranquillus. Ex α priv. et ἄνεμος, *ventus.*

'Ανηνέχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass.

'Ανῆνται, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἀναίνω.

'Ανῆνοθα, 1. sing. perf. ind. med. *Att.* et *per Epenthes* τῦ ο pro ἦθα, ab ἀνθέω.

'Ανήνοθε, ἀνήλυθα, *per Sync* ἄνηλθα, *Dor.* ἄνηνθα, *per Epenth.* ἀνήνοθα, *Steph.*

'Ανήνορα, *ineptum*, accus sing. ab ἀνήνωρ, *iners.*

'Ανήνυστος, ε, ὁ ἢ ἡ. qui perfici nequit, infectus; (2) qui expleri non potest. (1) ἀνηνύστῳ ἐπὶ ἔργῳ, infecto in opere, *Odyss.* 16. 3. 'Ανηνύστῳ ἐπ' ἀέθλῳ, *Apoll. Rhod.* 4, 1307 (2) τὸν ἀνήνυστον οἶτον ἔχουσα κακῶν, ærumnas inexhaustas habens, *Soph. El.* 167. Ex α priv. et ἀνύω, *perficio.*

'Ανήνυτος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

'Ανηνύτως, *adv.* impossibiliter. Ταῦτ' ἀνηνύτως ἔχει, *Soph. in Scyrias.*

'Ανήνωρ, ορος, ὁ, non virilis, ignavus, iners. Ex α priv. et ἀνήρ.

'Ανῆξε, præt. verbi ἀναΐσσω, *Eurip. Phœn.* 333.

'Ανῆπται, 3. sing. perf. ind. pass v. ἀνάπτω.

'ΑΝΗΡ, ἀνέρος, *per Sync. p.* ἀνδρὸς, vir; (2) homo; (3) vir, *i. e.* virilem ætatem habens; (4) vir, *i. e.* virili animo præditus, strenuus, fortis; (5) vir, *i. e.* maritus; (6) ille, ipse.

'Ανηρίθη, 3. sing. a. 1. ind pass. v. ἀναιρέω.

'Ανήρεικτος, ε, ὁ ἢ ἡ, non fractus. Ex α priv. et ἐρείκω, *frango.*

'Ανηρείψαντε, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἀνερείπτομαι.

'Ανηριφὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, altus, alte tectus; (2) tecto carens. Ex ἀνὰ, vel α priv. et ἐρέφω.

'Ανηρεκὼς, part. perf. act. verbi ἀναιρέω.

'Ανηρὴς, ὶς, virilis, *Hes. ex Æsch.*

'Ανηριθμησάμην, *enumeravi*, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀναριθμέω, *enumero.*

'Ανήριθμοι, ον, idem quod ἀνάριθμος.

'Ανηρὸς, *per Sync.* pro ἀναερὸς, ærumnosus, *Nic. Sch.* illæsus, innocens, *E. M.*

'Ανηροσίη, ἡ, ubi nulla aratio, *Sibyl.*

'Ανήροτος, ε, ὁ ἢ ἡ, inaratus. Ex α priv. et ἀρόω, *aro.* Od. 9, 110.

'Ανήρπασα, *rapui*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἁναρπάζω, *rapio.*

'Ανηρώτευον, *interrogabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* et *Ion.* pro ἀνηρώτων, a verbo ἀνερωτάω, *interrogo.*

'Ανησίδωνος, ε, ὁ ἢ ἡ, munera emittens, spargens. Ex ἀνίημι, *dimitto*, et δόνος, *munus.*

'Ανησίδωρος, ώρα, ωρον, idem. A δῶρον.

'Ανήσαντος, vel ἀνήτητος, ε, ὁ ἢ ἡ, invictus, insuperabilis. Ex α priv. et ἡσσάομαι.

'Ανησις, εως, ὁ ἢ ἡ, jejunus; (2) non jejunus. Ex α pleon. vel priv. et νῆσις.

'Ανήσω, 1. sing. f. 1. ind. act. verbi ἀνίημι.

'Ανήφαιστος, ον, ignis expers, qui fit sine igne. "Εως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίστῳ πυρί, *Eur. Or.* 620.

'Ανήφθην, 1. sing. a. 1. ind. pass v. ἀνάπτω.

'Ανηχέω, ῶ, f. ήσω, resono. 'Ανήχει μολπὴν, *Epigr.* Ex ἀνὰ et ἠχέω, *sono.*

'Ανήχθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀνάγω.

'Ανῆω, 1. sing a. 2. conjunct. act. *Æol.* pro *Ionico* ἀνέω, et hoc pro ἀνῶ, a v. ἀνίημι.

'Ανθαιρήσομαι, ῆσαι, f. ήσομαι, in locum alterius eligo, sufficio in locum alicujus; (2) antefero, antepono. Οὐδεὶς σίφνον ἀνθαιρήσεται, *Eur. Hec.* 655. Ex ἀντὶ et αἱρέω.

'Ανθαλίσκομαι, contra, vicissim damnor.

'Ανθάμιλλος, æmulus, qui alicui in certamine est adversarius. Ex ἀντὶ et ἅμιλλα.

'Ανθάπτομαι, f. ψομαι, contra manus injicio; (2) e contrario attingo; (3) præsto, efficio; (4) increpo, reprehendo. 'Ανθάπτεσθαι πολέμου, ἔργου, suscipere; φρενῶν, affligere; τῶν πραγμάτων, res publicas administrare. Ταχὺς βαδιστὴς πειρόνων ἀνθήπτετο attigit, *Eur. Med.* 1182. Τῆς σῆς καρδίας ἀνθψύχομεν, sauciavi, *Ibid.* 1363. Ex ἀντὶ et ἅπτομαι

'Ανθάψω, 2. sing a. 1. ind. med. *Ion.* et *Att.* pro ἀνθήψασο, ab ἀνθάπτομαι.

'Ανθείλοντο, *in alterius locum delegerunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ἀνθαιρέω, pro ἀνθέλω.

'Ανθεινὸς, ἡ, όν, floridus. Ab ἄνθος, *flos.*

'Ανθικτέον, inhærendum, amplectendum, consequendum, vindicandum, resistendum est. Ab ἀντίχομαι, *amplector*, &c.

'Ανθιλιγμὸς, ῦ, ὁ, volutatio, convolutio contraria; (2) contrarius vortex. Ex ἀντὶ et ἑλίσσω, *volvo.*

'Ανθίλιξ, ικος, ἡ, pars auris, in cujus medio cavum seu κόγχη est. Ex ἀντὶ et ἕλιξ.

'Ανθιλκόντως, *adv.* in contrariam partem trahendo. Ab ἀνθέλκων, quod est ab

'Ανθέλκω, f. ξω, contra traho, in diversum traho; (2) manum distineo; (3) distineo, remoror; (4) resisto. 'Ανθέλκειν πρὸς αὐτὸν τὴν δύναμιν ἕκαστον τοῖς ἄλλοις νεύροις, resistere. Ex ἀντὶ et ἕλκω, *traho.*

"Ανθιμα, *per Sync.* pro ἀνάθεμα, donarium. "Ανθιμά σοι Μιλήσιος Ζήτε, *Anal. Br.* 33.

'Ανθίμενος, *qui reponit*, a. 2. part. med. *Poet.* pro ἀναθέμενος, a verbo ἀνατίθημι.

'Ανθιμίζομαι, defloror. Ab ἄνθος, *flos.*

'Ανθιμὶς, ίδος, ἡ. argemona, hodie chamomila, *Angl.* CHAMOMILE. *Gl. V.* ἄνθιμις, ligustrum. Ab eodem

'Ανθιμοειδὴς, ὲς, floridus.

'Ανθιμόεις, όεσσα, όεν, idem.

"Ανθιμον, ε, τὸ. flos; ἄνθιμα, flores.

'Ανθιμόῤῥυτος, ε, ὁ ἢ ἡ, a flore fluens. Ex ἄνθιμον et ῥύω, *fluo.*

"Ανθιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, floridus.

'Ανθιμουργὸς, ὸ, ὁ ἢ ἡ, ex floribus opus suum conficiens, ut apis. Ex ἔργον.

'Ανθιμώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, floridus, florens, vernans. Ab ἄνθιμον, *flos*

"Ανθιξις, εως, ἡ, retentio, amplexus mutuus. Ab ἀντίχομαι, *retineo.*

'Ανθίξομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. ἀντίχω.

"Ανθιο, *depone*, 2. sing a. 2. imperat. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἀνάθεσο, a verbo ἀνατίθημι.

'Ανθιρεὼν, ῶνος, ὁ, mentum, locus sub mento qui barba vestitur et efflorescit. Sic dictus a flore barbæ, quod ibi maxime vigeat. Quandoque de muliere dicitur per Catachresin. Ab ἄνθος.

'ΑΝΘΕΡΙΚΟΣ, ε, ὁ, asphodeli fructus, seu caulis; (2) albacum. Hinc

'Ανθιρικώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, antherici formam habens.

'Ανθίρις, ικος, ὁ, arista. Ab ἀθήρ.

"Ανθισαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἀνέθισαν, ab ἀνατίθημι.

'Ανθισικότητος, ον, *Ath.*

'Ανθίσηκα, 1. sing. perf. ind. act. v. ἀνθίζηκα.

'Ανθιστήρια, ων, τὰ, floralia, seu festa Bacchi, Dionysia. Ab ἄνθος, *flos.* Hinc

'Ανθιστηριὼν, ῶνος, ὁ, Anthesterion, octavus anni mensis, Dionyso seu Baccho sacer.

'Ανθιστιάω, ῶ, f. άσω, vicissim et mutuo convivio accipio. Ex ἀντὶ et ἑστιάω.

'Ανθισφόριος, ον, festum Proserpinæ. Ex ἄνθος et φέρω, quod Pluto istam Deam flores legentem rapuerat.

'Ανθισφόρος, ον, florea serta gerens.

"Ανθιτο, *superposuit*, 3. sing. a. 2. ind med. *Poet.* pro ἀνέθιτο, a verbo ἀνατίθημι.

'Ανθιῶσαν, *florentem*, acc. sing. part. præs. act. f. g. *Dor.* pro ἀνθοῦσαν, a verbo ἀνθέω.

'Ανθιῶσι, 3. pl. *Dor.* pro. ἀνθοῦσι.

'Ανθίω, ῶ, f. ήσω, floreo; (2) floreo, *metaphorice*, velut artes florent; (3) scateo, exubero. "Ωστι ἤσχαπτι μὲν χαλκῷ, ἴνθει δὲ φοινικίσι πᾶσι ἡ σχατιὰ, *Xen. Cyr.* 6, 24. 'Ανθεῖν πολλαῖς τι ἐξ ἀγρίαις ἐπιθυμίαις, *Luc.*

Περὶ

Πρὶν σφῶϊν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰὼλὶς ἀνθῆσαι, *Odyss.* 11, 319. Ab ἄνθος.

Ἄνθη, ης, ἡ, pro ἄνθησις, flos.

Ἀνθηλών, όνος, ἡ, apis. *Gl. V.* vespa. Ex ἄνθος et ἔδω, *edo.*

Ἀνθήλη, ης, ἡ, panicula, *i. e.* lanosus flos panici, milii et similium. Hinc

Ἀνθήλιον, ου, τὸ, flosculus. Dim.

Ἀνθήλιος, ου, ὁ ϰ ἡ, soli obversus vel oppositus. Ἀνθήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει Θεῶν, *Eurip. Ion.* 1550. Deorum ostendit faciem solis instar splendentem.

Ἄνθημα, ατος, τὸ, florum proventus et copia. Ab ἀνθέω.

Ἀνθημάτικός, ἡ, όν, floridus, floribus ornatus.

Ἀνθήμων, ονος, ὁ ϰ ἡ, floridus. Ab eod.

Ἀνθηρογραφέω, ῶ, floride scribo, varie orno, ut vestem variis coloribus.

Ἀνθηρὸς, ρὰ, ρὸν, floridus.

Ἀνθηρῶς, *adv.* floride.

Ἄνθησις, εως, ἡ, florum progeneratio.

Ἀνθησίχρως, ωτος, ὁ ϰ ἡ, floridi coloris, *Ath.*

Ἀνθησσάομαι, ῶμαι, vicissim vincor, vicissim succumbo; (2) cedo. Ex ἀντὶ et ἡσσάομαι.

Ἀνθησυχάζω, e contra sileo, taceo. Ὁ δ' ἀνθησυ-ϰαζει, *App. Bell. Civ.* 2, 93.

Ἀνθητικὸς, ἡ, όν, flores efferens; (2) florendi vim habens; (3) floribus fœcundus.

Ἀνθηφόρος, ου, ὁ ϰ ἡ, floriger.

Ἀνθηφόρος, ον, florifer, *Ep.*

Ἀνθίας, ου, ὁ, piscis quidam, *Aristot.*

Ἀνθιερόω, ῶ, f. ώσω, vicissim consecro. Ex ἀντὶ et ἱερόω, *sacro.*

Ἀνθίζω, f. ίσω, floribus orno; (2) varie orno, variego.

Ἀνθινὸς, ἡ, όν, floridus, plenus floribus, e floribus factus; (2) *de veste*, variis coloribus picta, *Etm.*

Ἀνθιππάζομαι, equitans occurro; (2) contra aliquem equo invehor. Ex ἀντὶ et ἱππάζω.

Ἀνθιππασία, ας, ἡ, decursio equestris.

Ἀνθιπτύω, f. ύσω, idem quod ἀνθιππάζω. Ἀνθιπτύειν ἀλλήλοις, *Xen.*

Ἀνθιστάμενος, præs. part pass. v. ἀνθίστημι.

Ἀνθίστατο, *resistebat*, 3. sing. imperf. act.

Ἀνθίστημι, f. ἀνθιστήσω, ex adverso colloco; ἀντίστη, obstitit, restitit, *Ph.* a. 2. Τῷ βυλή-ματι αὐτῷ τίς ἀνθίστηκε; *Rom.* 9, 19. Ἀνθί-στασαν τροπαῖον, *Thuc.* e regione statuerunt. Ex ἀντὶ et ἵστημι *statuo.*

Ἀνθοβαφὴς, ὶς, pulchre coloratus.

Ἀνθοβάφος, ου, ὁ, tinctor. Ex βάπτω.

Ἀνθοβολέω, ῶ, fut. ήσω, flores jacio, spargo; (2) fragro, redoleo. Ab

Ἀνθοβόλος, ου, ὁ ϰ ἡ, flores jaciens vel emittens; (2) fragrans; (3) florulentus. Ex ἄνθος et βάλλω.

Ἀνθοβόσκων, flores alens, *Hes.* Ex βόσκω.

Ἀνθοδίαιτος, ον, floribus vescens, epith. apis, *Ep.*

Ἄνθοδμον, ου, τὸ, flos odoratus, floris odor. Ex ἄνθος et ὄζω, *oleo.*

Ἀνθοκάρηνος, ον, floribus caput redimitum habens, *Oppian. Cyneget.* 4, 235.

Ἀνθοκομέω, flores edo. Εἰαριναὶς ἀνθεκόμει βοτάναις, *Anthol.*

Ἀνθοκίμος, ου, ὁ ϰ ἡ, floriger. Λειμῶνας πνέει ἐπ' ἀνθοκόμους, *Anthol.*

Ἀνθοκρατέω, floribus abundo, *Lucian. Pseudolog.*

Ἀνθοκρόκος, ου, ὁ ϰ ἡ, subtemen habens quod flores varii coloris exprimit. Epith. vestis pictæ. Ἀνθοκρόκοισι πήναις, floridis liciis, *Eurip. Hec.* 471. Ex ἄνθος et κρόκη.

Ἀνθολκή, ῆς, ἡ, tractus in contrariam partem; (2) repugnandi, contra disserendi studium. Ex ἀντὶ et ἕλκω.

Ἀνθολογέω, ῶ, f. ήσω, flores decerpo, colligo.

Ἀνθολογία, ας, ἡ, florum collectio, florilegium.

Ἀνθολόγιον, ου, τὸ, idem. Ab

Ἀνθολόγος, ου, ὁ ϰ ἡ, florilegus, flores decerpens. Ex ἄνθος et λέγω.

Ἀνθομιλέω, versor cum aliquo.

Ἀνθόμοια, *adv.* pariter, perinde, æque. Τίς μοι τόδ' ἀνθόμοια μισητὸν κρίσις πίμπει; in carmine laudato a schol. *Soph. ad Œd. Col.* 1375.

Ἀνθομολογέω, ῶ, f. ήσω, paciscor, conventum et pactum ineo; (2) adstipulor; (3) confiteor; (4) laudo, celebro, gratias ago. Ἀνθομολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, *Luc.* 2, 38. χάριν τινι. Ex ἀντὶ et ὁμολογέω, *confiteor.* Hinc

Ἀνθομολόγησις, εως, ἡ, promissum; (2) laus, gratiarum actio.

Ἀνθομολογία, ας, ἡ, repromissio, *Gl. V.*

Ἀνθονόμος, ου, ὁ ϰ ἡ, flores depascens.

Ἀνθοπλίζω, f. ίσω, contra armo.

Ἀνθοποιὸς, ὸν, ὁ, florificus, flores procreans.

Ἀνθοπωλέω, ῶ, f. ήσω, flores vendo.

Ἄνθορε, *exsilii*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἀνέθορε, a verbo ἀναθορέω, *exsilio.*

Ἀνθορίζω, f. ίσω, contrariam definitionem facio, contrario modo definio. *Ph.* ἀνθορίζει, restipulat. Ex ἀντὶ et ὁρίζω, *definio.*

Ἀνθορισμὸς, ῦ, ὁ, restipulatio, *Ph.* A præc.

Ἀνθορμέω, ῶ, f. ήσω, sto contra in statione. Ἀνθορμεῖν πρός τινα, ἀλλήλοις, *Thuc.*

Ἄνθος, ους, τὸ, flos; (2) præcipuum rei alicujus; (3) decor corporis, orationis, &c. (4) ornamentum; (5) color venustus.

Ἀνθοσμίας, ου, ὁ, ut οἶνος, vinum habens odorem suavem, fragrans; (2) floriger, floribus abundans, ut pratum. Ex ὀσμή.

Ἀνθοσύνη, ης, ἡ, flos.

Ἀνθοφορέω, ῶ, f. ήσω, flores fero.

Ἀνθοφόρια, ων, τὰ, idem quod ἀνθεσφόρια. Ab

Ἀνθοφόρος, ου, ὁ ϰ ἡ, floriger, florifer.

Ἀνθοφυὴς, ὲος, ὁ ϰ ἡ, florulentus, producens flores. Ex ἄνθος et φύω, *gigno, produco.*

Ἀνθρακεὺς, έως, ὁ, carbonarius. Ab ἄνθραξ.

Ἀνθρακεύω, f. εύσω, carbones conficio. Ἀπει-λοῦντας ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν, *Arist. ph. Lys.* 342.

Ἀνθρακία, ας, ἡ, carbonum congeries.

Ἀνθρακίας, ου, ὁ, ater, ut carbonarius. Ab eod.

Ἀνθρακίζω, f. ίσω, in carbones redigo; (2) carbonis seu carbunculi speciem habeo.

Ἀνθρακίν, *Ion.* pro ἀνθρακία.

Ἀνθράκιος, ου, ὁ ϰ ἡ, niger, ut carbo, carbonis colorem habens.

Ἀνθρακὶς, ίδος, ἡ, pruna; (2) ignis e congestis carbonibus.

Ἀνθρακώδης, ους, ὁ ϰ ἡ, carbonem referens, carbonis more ardens. Ab eod.

Ἄνθραξ, ακος, ὁ, carbo; (2) carbunculus, gemma; (3) carbunculus, ulcus; (4) species piscis.

Ἀνθρήνη, ης, ἡ, crabro, vespa. Hinc

Ἀνθρήνιον, ου, τὸ, favus vespæ, alvear.

Ἀνθρηνιώδης, favi ad instar cellulis distinctus, multicavus, multicavatus, ut apud Varronem *de Re Rust.* 3, 16, ubi agitur de apibus; Ὁ δὲ πολύτης τὴν τε σάρκα προσιδεῖν αὐτόθεν ἀνθρηνιώδης καὶ πολύτρητος, *Plutarch. Quæst. Nat.* 916.

Ἀνθρηνοειδὴς, ὶς, referens crabronem seu vespam. Ex ἀνθρήνη et εἶδος, *Theoph.*

Ἀνθρωποπαρέσκεια, ας, ἡ, studium placendi hominibus. Ab

Ἀνθρωπάρεσκος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui studet hominibus placere, qui aurem captat popularem; (2) placens hominibus. Ex ἀρέσκω, *placeo.*

Ἀνθρωπάριον, ου, τὸ, homulus, homuncio. Dim.

Ἀνθρωπίη, ης, *contr.* ἀνθρωπῆ, ῆς, ἡ, humana pellis.

Ἀνθρώπιος, ία, ιον, humanus, ad homines, ad humanum genus pertinens.

Ἀνθρωπίως, *adv.* humano more, hominum more, ut homines decet, humanitus.

Ἀνθρωπίσομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, homo fio.

Ἀνθρωπίνομαι, humano more ago, ea quæ hominis sunt usurpo, ex humana natura ago.

Ἀνθρώπησις, ιος, ἡ, incarnatio, *Suicer.*

Ἀνθρωπίζω, f. ίσω, homines imitor, humaniter ago; (2) hominem facio, et *in pass.* homo fio, incarnor. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπικὸς, ἡ, όν, humanus, ad homines pertinens. Ab eod.

Ἀνθρωπικῶς, *adv.* humano more, ut hominem decet.

Ἀνθρώπινος, ίνη, ινον, humanus, ad homines pertinens, humanæ naturæ conveniens.

Ἀνθρωπίνως, *adv.* humanitus, humano more, homini convenienter.

Ἀνθρώπιον, ου, τὸ, homuncio, homulus, homunculus. Dim. ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπίσκος, ου, ὁ, idem et ab eod.

Ἀνθρωπισμὸς, ῦ, ὁ, humanitas, humani et compositi mores. Ab ἀνθρωπίζω.

Ἀνθρωποβορέω, ῶ, f. ήσω, homines voro. Ab

Ἀνθρωποβόρος, ου, ὁ ϰ ἡ, homines vorans. Ex βορὰ, *cibus.*

Ἀνθρωποδόρητος, ου, ὁ ϰ ἡ, ab hominibus devoratus, *Suicer.* Ex βρώσκω.

Ἀνθρωπόγλωσσος, vel -γλωττος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui humana loquitur lingua.

Ἀνθρωπογναφεῖον, ου, τὸ, balneum, *Suicer. Clem. Alex.* Ex γναφεῖον, *officina fullonis.*

Ἀνθρωπογονία, ας, ἡ, hominum generatio. Ex γόνος, *generatio.*

Ἀνθρωποδαίμων, ονος, ὁ ϰ ἡ, deus ex homine factus.

Ἀνθρωπόδηκτος, ου, ὁ ϰ ἡ, ab homine morsus. Ex δάκνω, *mordeo.*

Ἀνθρωποδίδακτος, ου, ὁ ϰ ἡ, ab homine doctus, *Suicer.* Ex διδάσκω, *doceo.*

Ἀνθρωποειδὴς, ὲος, ὁ ϰ ἡ, humanam formam habens. Ex εἶδος, *forma.*

Ἀνθρωποειδῶς, *adv.* humana specie.

Ἀνθρωποθηρία, ας, ἡ, captura hominum, venatio. A θήρα.

Ἀνθρωπόθυμος, ου, ὁ ϰ ἡ, hominum animum vel iram habens. Ex θυμός.

Ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ, hominum immolatio. Ab

Ἀνθρωποθύω, f. ύσω, hominem immolo vel sacrifico. Ex θύω, *sacrifico.*

Ἀνθρωποθυτέω, idem.

Ἀνθρωποκτονέω, ῶ, f. ήσω, hominem vel homines occido. Ab

Ἀνθρωποκτόνος, ου, ὁ ϰ ἡ, hominem vel homines occidens, homicida. Ex κτείνω.

Ἀνθρωπολατρία, ας, ἡ, hominum cultus, *Suicer.*

Ἀνθρωπολατρέω, ῶ, hominem colo, *Suicer.*

Ἀνθρωπολάτρης, ου, ὁ, hominum cultor. Ex λάτρης, *servus.*

Ἀνθρωπόλεθρος, ου, ὁ ϰ ἡ, homicida; (2) homini perniciosus. Ex ὄλεθρος.

Ἀνθρωπολόγος, ου, ὁ ϰ ἡ, de hominibus loquens. Ex λέγω, *dico.*

Ἀνθρωπολυγὸς, ὁ ϰ ἡ, hominem perdens, *Nax.*

Ἀνθρωπομορφίται, ων, οἱ, hæretici, Deo humanam formam tribuentes, *Suicer.*

Ἀνθρωπομορφῖται, ων, οἱ, iidem.

Ἀνθρωπόμορφος, ου, ὁ ϰ ἡ, humanam formam habens, *Suicer.* Ex μορφή. Hinc

Ἀνθρωπομορφόω, ῶ, f. ώσω, humanam formam tribuo.

Ἀνθρωπονομικὸς, ἡ, όν, ad homines pascendos pertinens. Ex νέμω, *pasco.*

Ἀνθρωπόομαι, οῦμαι, homo fio; (2) homo sum.

Ἀνθρωποπάθεια, ας, ἡ, humanus adfectus.

Ἀνθρωποπαθέω, ῶ, f. ήσω, humano more adficior. Ab

Ἀνθρωποπαθὴς, ὲος, ὁ ϰ ἡ, humanis adfectibus obnoxius. Ex πάθος.

Ἀνθρωποπαθῶς, *adv.* humano adfectu; (2) humano more.

Ἀνθρωποποιΐα, ας, ἡ, humanarum formarum fabricatio. Ab

Ἀνθρωποποιὸς, ὸν, ὁ ϰ ἡ, hominum seu humanarum formarum fictor. Ex ποιέω.

Ἀνθρωποπρεπὴς, ὲος, ὁ ϰ ἡ, homini decens, homini conveniens. Ex πρέπω.

Ἀνθρωποπρεπῶς, *adv.* convenienter humanæ naturæ.

Ἄνθρωπος, ου, ὁ ϰ ἡ, homo. Socrates apud Platonem in Cratylo dici putat ἄνθρωπον quasi ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε, id est, contemplans quæ vidit. Nam reliqua (inquit) animantia quæ vident, non expendunt neque considerant. Hinc

'Ανθρωπότης, ητες, ἡ, humanitas, humana natura; (2) genus humanum.
'Ανθρωποτόκος, ε, ἡ, quæ hominem pperit, hominipara, *Sciter.* Ex τίκτω.
'Ανθρωπουργία, ας, ἡ, hominum fabricatio. Ab
'Ανθρωπουργός, οῦ, ὁ, hominum fabricator. Ex ἔργον, *opus.*
'Ανθρωποφυγίων, ωῦ, homines voro. Ab
'Ανθρωποφάγοι, ε, ὁ, ἡ, hominum vorator, homines vorans, humana carne vescens.
'Ανθρωποφυὴς, έος, ὁ ἡ, hominis naturam habens. Ex φυὴ, *natura.*
'Ανθρωπώδης, ες, ὁ ἡ, humanús.
'Ανθυλλίζω, f. ίσω, vicissim contumelia adficio. Καὶ γὰρ ἀνθυβρίζομαι, *Eurip. Phœn.* 623. Ex ἀντὶ et ὑβρίζω.
'Ανθυλακτέω, ῶ, f. ήσω, vicissim latro, oblatro. Ex ἀντὶ et ὑλακτέω, *latro.*
'Ανθύλλιον, ε, τὸ, anthyllium, flosculus.
'Ανθυλλὶς, ίδος, ἡ, idem. Ab ἄνθος.
'Ανθυπάγω, recriminor, vicissim accuso. Ex ἀντὶ et ὑπάγω, *accuso.*
'Ανθυπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutua commutatio. Ex
'Ανθυπαλλάσσω, -ττω, commuto, inverto.
'Ανθυπατεία, ας, ἡ, proconsulatus.
'Ανθυπατεύω, f. εύσω, proconsul sum, proconsule provinciam administro. Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας, *Act.* 18, 12.
'Ανθυπατικὸς, ἡ, όν, proconsularis. Ab
'Ανθύπατος, ε, ὁ, proconsul. Ex ὕπατος.
'Ανθυπείκω, f. ξω, cedo, vicissim do locum. Ex ἀντὶ et ὑπείκω, *cedo.* Hinc
'Ανθύπειξις, εως, ἡ, cessio qua vicissim alicui locum damus; (2) submissio, obsequium.
'Ανθυποβάλλω, invicem supero.
'Ανθυπηρετέω, ῶ, f. ήσω, ei qui mihi gratificatus est, vicissim gratificor, obsequium reddo.
'Ανθυπισχνέομαι, contra polliceor.
'Ανθυποζάλλω, suggero contra, objicio loquenti. Ex ἀντὶ et ὑποζάλλω, *subjicio.*
'Ανθυποκαθίστημι, in locum alicujus substituo, sufficio. Ex ἀντὶ et ὑποκαθίστημι.
'Ανθυποκρίνομαι, vicissim simulo. Ex ἀντὶ et ὑποκρίνω, *simulo.*
'Ανθυποκρίνω, vicissim dissimulo. Καὶ ἀνθυποκριθῶμεν ἐλάσσονα παθεῖν, vicissimque dissimulemus nos inferiores fuisse, *App. Bell. Civ.* 4, 114.
'Ανθυπόμνυμαι, litem differo interposito jurejurando, est rei jurantis, se justa de causa abesse. Ex ἀντὶ et ὑπόμνυμι.
'Ανθυποπτεύω, f. εύσω, vicissim suspicor, contra suspectum habeo.
'Ανθυποστρέφω, revertor.
'Ανθυπόστακτος, subjunct. modus, *ap. Gramm.*
'Ανθυποτιμάομαι, mulctam tertio loco æstimo. Vid. ὑποτιμῶμαι.
'Ανθυπουργέω, ῶ, f. ήσω, penso beneficium, remunero. Ἀνθυπουργῆσαι χάριν, gratiam referre pro benefactis, *Soph. in Cholchis.* Μήτ' ἀνθυπουργεῖν αἰσχρὰ τοῖσι χρεμίνοις, *Eur. Hipp.* 999. Ex ἀντὶ et ὑπουργέω. Hinc
'Ανθυπούργημα, ατος, τὸ, mutuum officium.
'Ανθυπούργησις, εως, ἡ, idem.
'Ανθυποφέρω, f. ἀνθυποίσω, a. 1. ἀνθυπήνεγκα, statim objicio, refero. Ἀνθυποφέρομεν αὐτοῖς, *Nax.* Ex ἀντὶ et ὑποφέρω, *subjicio.* Hinc
'Ανθυποφορὰ, ᾶς, ἡ, exceptio, sc. quæ objectioni opponitur.
'Ανθυποχώρησις, εως, ἡ, reditus, recessus, regressus. Ex ἀντὶ et ὑποχωρέω, *sensim redeo.*
'Ανθυφαίρεσις, εως, ἡ, spoliatio, subductio, quum quid vicissim subducitur; (2) adsumptio, quæ opponitur Prolepsi. Ex ὑφαιρέω.
'Ανθυφαιρέω, eximo. Καὶ δηλοῖότι ἀνθυφηρέθη αὐτὸς, *Dio Cass.* 48, 33.
'Ανθυφίσταμαι, pariter sustineo vel suscipio aliquid. Ab ἀντὶ et ὑφίσταμαι.
'Ανθώδης, ες, ὁ ἡ, flore plenus, florulentus. Ab ἄνθος, *flos.*
'Ανθωμολογεῖτο, 3. sing. imperf. ind. med. *contr.* pro ἀνθωμολογεῖτο, a verbo ἀνθωμολογέομαι, *priam confiteor.*
'Αὐ ὄν, quia, quapropter, *Soph. Œd. Tyr.* 264. *Œd. Coll.* 275, 953. *Antig.* 1068.
'Ανθωραΐζομαι, f. ίσομαι, vicissim decorem ostento, æmula pulchritudine certo. Ex ἀντὶ et ὡραΐζω, *decoro.*
'ΑΝΙ'Α, ας, ἡ, tristitia, mœror.
'Ανιάζω, f. άσω, tristitiam adfero, mœrore adficio. Τρώων δ' ὃς κτιάτσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει, *Il.* 18, 300. Ab ἀνία. Unde
'Ανιαρὸς, ρὰ, ρὸν, mœrorem adferens, tristis, mœstus; (2) gravis, adversus: comp. ἀνιαρότερος; reperitur tamen et ἀνιαρίστερος.
'Ανιαρῶς, *adv.* moleste, acerbe, cum mœrore, misere.
'Ανιασθῶ, a. 1. conj. pass. v. ἀνιάζω.
'Ανιάσι, *sursum jacunt*, 3. plur. præs. ind. act *Att* pro ἀνιῶσι, a verbo ἀνίημι.
'Ανίατος, ε, ὁ ἡ, insanabilis, immedicabilis. Ex α priv. et ἰάομαι, *medeor.*
'Ανιάτρευτος, ε, ὁ ἡ, non sanabilis; (2) non sanatus.
'Ανιατρολόγητος, ε, ὁ ἡ, ignarus eorum quæ de medicina disseruntur, rationis medicæ expers. Ex α priv. et ἰατρολογέω.
'Ανιάτως, *adv.* insanabiliter. Ab ἀνίατος.
'Ανίαχος, ε, ὁ ἡ, streperus, resonans. Ab
'Ανιάχω, et ·ίω, resono, clamo; (2) alta voce celebro, *de Poetis.* Ex ἀνὰ et ἰάχω.
'Ανιάω, ῶ, idem quod ἀνιάζω, ἀνιῶμαι, mœreo, discrucior, lugeo, *Gl. V.* Ἀνιᾶσθαι τῷ πράγματι, διά τι. Ἱμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἡλίκα ξυνὰν, *Soph. Aj.* 273.
'Ανιγρὸς, ᾶ, ὁ, molestus, contristans, malus; pro ἀνιαρός.
'Ανίδιος, ε, ὁ ἡ, nihil habens proprium. Ex α priv. et ἴδιος, *proprius.*
'Ανιδιτὶ, et ἀνιδιτὶ, *adv.* sine sudore, sine labore. Ex α priv. et ἰδίω, *sudo*, vel ἰδρώς.
'Ανίδρος, ον, sudoris expers.
'Ανιδρόω, ῶ, f. ώσω, resudo, denuo sudorem emitto:
'Ανίδρυτος, ε, ὁ ἡ, non fixus, instabilis, sine fundamento; vagus, irrequietus. Δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ἠλάσθην μ' ἀεὶ, *Eurip. Iphig. in Taur.* 971. Ex α priv. et ἱδρύω.
'Ανιδρύω, colloco, consecro. Ex iisd.
'Ανίδρωσις, εως, ἡ, sudatio, sudor.
'Ανιδρωτὶ, *adv.* sine sudore vel labore, *Herodian.* 2, 14. Ex α priv. et ἱδρόω.
'Ανίδρωτος, ον, qui non sudavit. Ab ἀνιδρόω.
'Ανιεὶς, *relaxans*, præs part. act. verbi ἀνίημι.
'Ανίεμαι, nudo, vestes ab inferioribus partibus reduco, retraho: hinc (2) excorio. (2) ἐνθεν δ' ἄρα μνησῆας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν Αἶγας ἀνιέμενος, capras excoriantes, *Odyss.* 2, 299. Vid. ἀνίημι.
'Ανιέρευτος, ον, cui sacra non fiunt, *Suid.*
'Ανίερος, ε, ὁ ἡ, profanus, pollutus.
'Ανιερόω, ῶ, f. ώσω, sacrum facio, consecro, voveo. Ex ἀνὰ et ἱερόω, *sacro.* Hinc
'Ανιέρωσις, εως, ἡ, consecratio, dedicatio.
'Ανίεσκε, *relaxabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀνίη, a verbo ἀνίημι, *relaxo.*
'Ανιῦνται, *relaxantur*, 3. pl. præs. ind. pass. *Dor.* et *Ion.* pro ἀνιῶνται, ab ἀνιάω, pro ἀνίημι.
'Ανίη, mœror, *Ion.* pro ἀνία.
'Ανιηθὶς, aor. 1. partic. passiv. v. ἀνιάω.
'Ανίημι, f. ἀνήσω, p. ἀνεῖκα, remitto, relaxo; (2) emitto, submitto; (3) dimitto, relinquo; (4) omitto, intermitto; (5) condono, remitto; (6) stimulo, urgeo. Ἀνίεναι τὴν ψυχὴν, τὰ σώματα ἐπὶ ῥαδιουργίαν, τῆς φιλονικίας· τὸ πρόσωπον, exporrigere; τὸν πόλεμον, οἱ τῆς ὀργῆς, omittere; τῇ τύχῃ, condonare; τοῦ προσύχεσθαι, desistere; τὰ σήματρα, obsignatas literas aperire. Πάντων τὰ δεσμὰ ἀνεῖη, *Act.* 16, 26. Νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας, versatur, *Aristoph. Nub.* 953. (5) ἐδ' ἀνέντων ἕτερον ἀραγμὸς, intermiserunt, *Soph. Œdip. Col.* 1068. *In med.* edo, submitto; *in pass.* permittor, concedor; (2) consecror; (3) ab omnibus adiri possum, omnibus expositus sum; (4) negligenter, dissolute vivo, *Ern.* (4) Κἀνιέσθαι τοῦ γε κατθανεῖν. Vide in ἀνιεῖς.
'Ανίνη, *tristitiam*, acc. sing. *Ion.* pro ἀνίαν.
'Ανιηρὰ, *tristia*, neut. plur. *Ion.* pro ἀνιαρά.
'Ανιήσιη, *molestet*, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀνιήσαι, a verbo ἀνιάω, *molesto.*
'Ανίησι, 3. sing. præs. ind. act. v. ἀνίημι.
'Ανίκα, *quando*, *Dor.* pro ἡνίκα.
'Ανίκανος, non idoneus. Ἐγὼ μὲν ἐκ ἀνίκανος δῶρόν γε λαμβάνειν, *Hesiod. Æschrep.* 2.
'Ανίκατος, *invictus*, *Dor.* pro ἀνίκητος.
'Ανικὶ, *adv.* sine certamine, atque adeo sine parta victoria.
'Ανικίτητος, ε, ὁ ἡ, cui supplicatum non est; (2) non supplex. (2) τίν' ἀνικίτητος ἦς, *Eurip. Iphig. in Aul.* 1003. Ex α et ἱκετεύω.
'Ανίκητος, ε, ὁ ἡ, invictus, insuperabilis. Ex α priv et νικάω, *vinco.*
'Ανικμάζω, f. άσω, humecto; (2) exsicco. Ab
'Ανικμος, ε, ὁ ἡ, siccus, humore carens, squalidus, aridus. Ex α priv. et ἰκμάς.
'Ανίλαστος, ον, non placatus.
'Ανίλεως, ω, ὁ ἡ, immisericors. Ex α priv. et ἵλαος, *Attice*, ἵλεως, *misericors.*
'Ανίλλομαι, dedignor, despicio, *Suid.* Ex ἀνὰ et ἴλλω, *oculis conniveo.* Unde
'Ανίλλωμα, ατος, τὸ, adspectus, despectus, *Poll.*
'Ανίμαστος, ε, ὁ ἡ, loris non cæsus. Ex α priv. et ἱμάσσω, *loris cædo.*
'Ανιμάω, ῶ, f. ήσω, fune sursum traho, extraho, haurio; (2) elevo, sustollo, eveho. Ἀνιμᾶν ἀλλήλους τοῖς δόραισι, τὸ σῶμα· τῇ ἀριστερᾷ, τὸ ἀγκύριον, τὴν ἀλήθειαν. Ἀνιμήσθω ὁ ἰχθὺς, *Luc.* Ex ἀνὰ et ἱμὰς, *lorum.*
'Ανίμησις, εως, ἡ, extractio, quæ fit fune aut loro, extractio in altum. Ab ἀνιμάω.
'Ανίον, *habena*, *Dor.* pro ἡνίον.
'Ανίπλος, ε, ὁ ἡ, impubes. Ex α et ἵπλος.
'Ανίοχος, *auriga*, *Dor.* pro ἡνίοχος.
'Ανιστεύω, equito, equos ago.
'Ανιστος, ε, ὁ ἡ, qui est sine equo.
'Ανίστημαι, f. στήσομαι, sursum volo. Ἀνίστασ' ὀφθεῖσ', *Soph. Antig.* 1307. Περιχαρὴς ἀνίστημαν, *Id. Aj.* 693.
'Ανιστόπους, οδος, ὁ ἡ, illotos pedes habens; (2) qui ob puritatem lotione non eget. Ex α priv. νίπτω, *abluo*, et πῦς, *pes.*
'Ανιστος, ε, ὁ ἡ, illotus. Ex νίπτω.
'Ανις, *adv.* sine, absque: *Bœot.* pro ἄνευ.
'Ανισάζω, f. άσω, compenso, adæquo. Ex ἀνὰ et ἰσάζω, *æquo.*
'Ανισοειδὴς, ἐς, qui disparem formam habere videtur.
'Ανισόμετρος, ε, ὁ ἡ, sine justa vel æquali mensura. Πολυποσίη ἀνισόμετρος, *Aret.*
'Ανισομὸς, οῦ, ὁ, compensatio, remuneratio.
'ΑΝΙΣΟΝ, ε, τὸ, anisum.
'Ανισος, ε, ὁ ἡ, inæqualis, impar, diversus, superior. Ex α priv. et ἴσος. Hinc
'Ανισότης, ητος, ἡ, inæqualitas, dissimilitudo.
'Ανισότιμος, ε, ὁ ἡ, inæqualis dignitatis. Ex α priv. et ἰσότιμος.
'Ανισοφυὴς, έος, ὁ ἡ, dissimilis naturæ. Ex α priv. ἴσος, *æqualis*, et φυὴ, *natura.*
'Ανισόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἀνισάζω.
'Ανισάμενος, præs. part. pass. v. ἀνίστημι.
'Ανίστη, 3. sing. imperf. ind. act. Ab
'Ανίστημι, f. ήσω, surgere facio, erigo, excito jacentem vel mortuum; (2) everto, subverto; (3) exstruo, ædifico; (4) excito, exstimulo; ἀνίσταμαι, surgo, resurgo, exsurgo; ἀνίστη, surrexit, a. 2. Ἀνιστάναι πόλιν, ædificare; τοὺς δήμους, ex suis sedibus ejicere; ἐς τὴν ἀρχὴν, promovere; τὸ στρατόπεδον, movere; τινὰ ἀπὸ τῆς ἱερωσίας, submovere; πόλεις ἐκ βάθρων, evertere. Ἀλλ' ὅτου τὸν γ' ἐξ ἀΐδα παγκοίνου λίμνας πατρὸς ἀνιστάσεις, ὅτι γόοισιν, ὅτι λιταῖς, *Soph. El.* 136.
'Ανισορέω, ῶ, f. ήσω, interrogo, sciscitor; (2) commentor. Οὐδ' ἀνισόρουν μακρὰν, *Soph.*
'Ανισορησία, ας, ἡ, historiarum ignoratio. Ex α priv. et ἱστορία.
'Ανισόρητος, ε, ὁ ἡ, qui historias non novit; (2) cujus nulla in historia fit mentio; (3) qui rem, locum non exploravit.
'Ανιστορήτως, *adv.* sine cognitione historiæ; (2) imperite, ex neglecta indagatione.
'Ανίσω, *surge*, 2. sing. præs imperat. pass. *Att.* et *Ion.* pro ἀνίσασο, ab ἀνίστημι.
'Ανίσχιο, *sustine*, 2. sing. præs. imperat. act. *Ion.* pro ἀνίσχισο, a verbo ἀνίσχω, *erigo.*

'Ανίσχιες,

'Ανίσχιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, clunium tumore vacans. Ex α priv. et ἴσχις, *lumbus*.
'Ανίσχυρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, invalidus, infirmus.
'Ανισχυς, υος, ὁ ᾗ ἡ, infirmus. Ex α priv. et ἰσχὺς, *robur*.
'Ανίσχω, attollo; (2) orior; (3) emitto, produco; (4) sustineo. Πᾶσι θεοῖσι χεῖρας ἀνίσχοντες, *Il.* 8, 347. Ἀν δ' ἴσχων πίλαμᾶνα, *Il.* 5, 798. Ex ἀνὰ et ἴσχω.
'Ανίσως, *adv.* inæqualiter. Ab ἄνισος.
'Ανίσωσις, εως, ἡ, adæquatio, exæquatio. Ex ἀνισόω, *adæquo*.
'Ανιχθυς, υος, ὁ ᾗ ἡ, carens piscibus.
'Ανιχνεύω, f. εύσω, pervestigo. indago, persequor. Ἀλλά σ' ἀνιχνεύων θέϊ ἵμασδον, ἔζρα κεν εὕρῃ, *Il.* 22, 192. Διὰ γῆς ᾗ θαλάσσης ἀνιχνεύων, *Plut.* Ex ἀνὰ et ἰχνεύω.
'Ανίχνευτος, idem quod
'Ανιχνίαστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui investigari nequit, impervestigabilis. Ex α priv. et ἰχνιάζω.
'Ανιωδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, molestus, gravis. Ab ἀνία, *molestia*.
'Ανιώμεθα, 1. plur. præs. ind. pass. v. ἀνιάω.
'Ανιῶν, *tristitiarum*, genit. pl. ab ἀνία.
'Ανίωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, rubiginem non sentiens, æruginem non contrahens. Ex α priv. et ἰός.
'Ανιῷτο, *mœstum reddat*, 3. singul. præs. optat med. *contr.* pro ἀνιάοιτο, a verbo ἀνιάω.
'Αννα, ης, ἡ, Anna. Nomen mulieris, Ebr. Gratiosa.
'Αννας, α, ὁ, Annas. Nomen viri, Ebr. Gratiosus.
'Αννιν, *perficere*, præs. inf. act. *Poet.* pro ἄνειν, a verbo ἄνω pro ἀνύω, *perficio*.
'Ανύεμω pro ἀνάνεμω, lego. Ὡς παριὼν τις ἀνύεμη, *Theocrit.* 18, 47.
'Αννται, metri causa pro ἄνυται, perficitur. *Pindar. Olymp.* 8, 10. Vide ἄνω.
'Ανύφιλος, *sine nubibus*, *Poet.* pro ἀνέφελος.
'Ανοδία, ας, ἡ, iter impervium. Ex α et ὁδός.
'Ανοδμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, odore carens, non odoratus.
'Ανόδμα ἕρα, *Aret.* Ex α priv. et ὀδμή.
'Ανοδος, ε, ὁ ᾗ ἡ, invius; (2) ἡ, jugum montis, *Polyb.* (3) idem quod ἀνάβασις.
'Ανόδους, οντος, ὁ ᾗ ἡ, edentulus, cui dentes sunt rari aut nulli. Ex α priv. et ὀδούς.
'Ανοδύρομαι, lamentor, vehementer deploro.
'Ανόδυρτος, ον, indeploratus.
'Ανοζος, ε, ὁ ᾗ ἡ, enodis, sine nodo.
'Ανοήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, non compos mentis, stultus, insipiens. Ex α priv. et νοήμων.
'Ανοησία, ας, ἡ, insipientia. Ex α et νόησις.
'Ανοηταίνω, desipio, insipiens sum, imprudenter et temere ago:
'Ανοητεύω, f. εύσω, idem. Ab
'Ανόητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, demens, insipiens, mente carens, stultus; (2) qui intelligi nequit.
'Ανοήτως, *adv.* imprudenter, stulte.
'Ανέθιστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, germanus, non fictus, legitimus, non spurius. Ex α et νοθεύω.
'Ανοια, ας, ἡ, et *Ion.* ἄνοιη, amentia, stultitia; (2) amor, amoris amentia; (2) τὴν ἄνοιαν τῦ φέρειν, τῷ σωφρονῖν πικῶσα, amoris amentiam, *Eurip. Hippol.* 398. Ab ἄνους, *amens*.
'Ανοιγμα, ατος, τὸ, apertio, reseratio.
'Ανοιγνύω, idem quod
'Ανοίγω, f. ξω, p. pass ἀνέωγμαι, aperio, resero, pando, expando, patefacio, *Gl. V.* ἀνοίγομαι, patesco, *Gl. V.* ἀνέωγμαι, pateo, *Gl. V.* perf. pass. (2) palam facio, retego. (2) μὴ, πρὸς ξενίας, ἀνοίξῃς, τᾶς σᾶς, *Soph. Œd. Col.* 515. Πύλας ἀνῴξας τῶν κίνναν ὄψει φόνον, *Eur. Med.* 1316. Ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτῦ παραχρῆμα, *Luc.* 1, 64.
'Ανοιδαίνω, tumefacio; (2) tumeo, intumesco.
'Ανοιδίω, *Ion.* et *Poet.* pro ἀνοιδίω.
'Ανοιδίω, ῶ, f. ήσω, intumeo, intumesco, turgeo; (2) irascor. Ἀνοιδίει θυμὸς, *Herodot.*
'Ανοίδησις, εως, ἡ, tumor. Ab ἀνοιδέω.
'Ανοιδίσκω, idem quod et ἀνοιδαίνω.
'Ανοίκειος, εία, ειον, et ἀνοίκειος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non familiaris, non domesticus; (2) non conveniens, non congruus; (3) improbabilis, incredibilis. Ex α priv. et οἰκεῖος. Hinc
'Ανοικειότης, ητος, ἡ, nulla familiaritas; (2) mores a familiaritate alieni.
'Ανοίκητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inhabitabilis. Ex α priv. et οἰκέω, *habito*.
'Ανοικίζω, f. ίσω, instauro, reædifico; (2) migro, habitationem transfero. Ἀνοικίζειν τὰς πόλεις· ἀνοικίσασθ' ἐς Ὄλυνθον, *Thuc.* Ab ἄνοικος.
'Ανοικισμὸς, ῦ, ὁ, instauratio. Ab ἀνοικίζω.
'Ανοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, instauro ædificium
'Ανοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, *Act.* 15, 16. Ex ἀνὰ et οἰκοδομέω.
'Ανοικονόμητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, prodigus; (2) male dispositus. Ex α priv. et οἰκονομέω.
'Ανοικος, ε, ὁ ᾗ ἡ, extorris, sine domo.
'Ανοικτίρμων, ὁ ᾗ ἡ, immisericors.
'Ανοίκτιρτος, ον, indefletus, *Ep.*
'Ανοικτὸς, ὴ, όν, apertus; (2) apertilis. Ab ἀνοίγω.
'Ανοικτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, immisericors. Ex οἶκτος.
'Ανοικτρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non miserandus, immiserabilis. Ex α priv. et οἰκτρὸς, *miserandus*.
'Ανοίκτως, *adv.* sine misericordia. Ab ἄνοικτος.
'Ανοιμώζω, f. ξω, ingemisco, fleo, edo gemitum. Ex α priv. et οἰμώζω. Hinc
'Ανοιμωκτὶ, *adv.* sine fletu, impune. Τλῆναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτὶ χαπῖν, *Soph. Aj.* 1226.
'Ανοίμωκτος, ον, indefletus.
'Ανοῖξαι, a. 1. inf. act. verbi ἀνοίγω.
'Ανοίξαντες, nom. plur. a. 1. part. act.
'Ανοιξις, εως, ἡ, apertio, reseratio; (2) ostium. Ab ἀνοίγω, *aperio*.
'Ανοισις, εως, ἡ, revectio. Ab ἀναφέρω, *refero*.
'Ανοισίον, referendum est. Ab eod.
'Ανοιστὸν, ὴ, όν, res de qua refertur. Ἀνοιστὸν γενομένη ἐν πρυτανείοις τῆς Κλεομενίους ἐς τὴν Πυθίην (sed ibi legitur ἀνωΐστε, quod vide), *Herodot.* 6, 66.
'Ανοιστρίω, ῶ, f. ήσω, incito, stimulo.
'Ανοίσω, 1. sing f. 1. ind. act. v. ἀναφέρω.
'Ανοκωχὴ, induciæ. Ab ὀκωχή.
'Ανολβία, ας, ἡ, miseria:
'Ανόλβιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, infelix, miser. Ab
'Ανολβος, ε, ὁ ᾗ ἡ, infelix, miser; (2) stolidus. (2) πειθῦ' ἄναλδον ἄνδρ' ἐνεβίτει παρὼν, *Soph. Aj.* 1156. Ex α priv. et ὄλβος.
'Ανόλεθρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ab exitio et damno immunis, *Il.* 13, 761. Ex α et ὄλεθρος.
'Ανολκὴ, ῆς, ἡ, tractio quæ fit sursum versus. Ab ἀνέλκω, *sursum traho*. Hinc
'Ανολκητὸν, ῦ, τὸ, id quo aliquid sursum trahitur.
'Ανολολύζω, f. ξω, cum clamore ploro, ejulo, exclamo. Ἀνολόλυξε τὸν ναίνιαν, *Soph. El.*
'Ανολοφύρομαι, deploro, lamentor.
'Ανομαι, perficior. Dicitur de re quæ jam in opere est et procedit, *Poet.* et *Ion.* idem quod ἀνύομαι. Μάλα γὰρ νῦν ἄνυται, ἐγγύθι δ' ἠώς, *Il.* 10, 251. Ὅππως Ἥφαιστός τ' ἐθέλει καὶ ἔργον ἄνοιτο, *Id. ibid.* 18, 473. *Apollon. Rhod.* dixit νέον ἦματος ἀνομένοιο de inchoante die, 2, 496. Ἦπιτο μὲν τὸ ἔργον, progrediebatur, *Herodot.* 1, 189, sub finem. Πέμπτῳ δὲ ἔτεϊ ἀνομένῳ ἐστρατηλάτις, quinto autem procedente anno exercitum duxit, *Id.* 7, 20.
'Ανομβρέω, ῶ. f. ήσω, pluo, pluendo emitto; (2) scaturio; (3) effundo tanquam pluviam, effundo more imbris.
'Ανομβρήεις, ήσσα, ῆεν, pluvialis, pluvius, pluviosus:
'Ανομβρία, ας, ἡ, pluviæ seu aquarum inopia. Ab
'Ανομβρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, imbribus carens.
'Ανομίω, ῶ, f. ήσω, inique ago, leges transgredior. Ἀνομιῶν ἐς ἱρὸν, *Herodot.* Ex α priv. et νόμος, *lex*. Hinc
'Ανόμημα, ατος, τὸ, iniquitas, flagitium.
'Ανομία, ας, ἡ, legum contemptus, iniquitas. Ab ἄνομος.
'Ανομίζω, idem quod ἀνομέω.
'Ανομιλία, versor cum aliquo; (2) concumbo cum aliqua vel aliquo
'Ανομίλητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, insociabilis.
'Ανόμιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, illegitimus. Ab ἄνομος.
'Ανόμιχλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, innubilus, innubis, nebula vacans. Ex α priv. et ὁμίχλη, *nebula*.
'Ανόμματος, ε, ὁ ᾗ ἡ, oculorum expers, oculorum usu privatus, non videns. Ὦ ἀνὴρ δ' ἀνόμματος, *Soph. Phil.* 856. Ex α priv. et ὄμμα, *oculus*.
'Ανομοιοδὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, qui est diversæ speciei, specie dissimilis. Ex α priv. et ὁμοιοδής.
'Ανομοθέτητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, lege male ordinatus; (2) nullis legibus constitutus. Ex α priv. et νομοθετέω, *legibus constituo*.
'Ανομογενῶς, *adv.* e diversis generibus.
'Ανομοιοειδὴς, ές, diversæ speciei, *Steph.*
'Ανομοιομερὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, partibus dissimilibus constans. Ex α priv. et ὁμοιομερής.
'Ανομοιόπτωτος, ον, dissimiliter desinens.
'Ανόμοιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, dissimilis, absimilis, dispar.
'Ανομοιόστροφος, ον, e dissimilibus versibus compositus ac mixtus:
'Ανομοιότης, ητος, ἡ, dissimilitudo, diversitas.
'Ανομοιόχρους, disparem quantitatem habens; *de syllabis*.
'Ανομοιόω, ῶ, f. ώσω, dissimilem facio.
'Ανομοίως, *adv.* inæqualiter, non perinde.
'Ανομοίωσις, εως, ἡ, dissimilitudo.
'Ανομολογίω, ῶ, f. ήσω, fateor, adsentior; (2) concedo. Ἀνομολόγηται παρὰ τοῖς ἀληθῆ δοξάζουσι, *Philo*.
'Ανομολογία, ας, ἡ, incongruentia; (2) dissensio inter aliquos de re aliqua. Ex α priv. et ὁμολόγος, *consentiens*.
'Ανομος, ε, ὁ ᾗ ἡ, exlex, lege carens; (2) iniquus; (3) improbus. Ex α priv. et νόμος.
'Ανόμως, *adv.* inique, improbe, *Eur.*
'Ανόητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inutilis, futilis; (2) injucundus. Πεισσὰ κἀνόητα σώματα, *Soph. Aj.* 758. Ex α priv. et ὄνημι, *juvo*.
'Ανονόμαστος, ον, obscurus, ignobilis.
'Ανους, contr. *usitatius*, ἄνους, ε, ὁ ᾗ ἡ, amens.
'Ανόπαια, seu ἀνοπαῖα, ας, ἡ, anopæa, avis ex aquilarum genere.
'Ανόπιν, *adv.* retro, retrorsum. Ex ἀνὰ et ὀπίσω, *retro*. ὦν, *Etm.*
'Ανοπλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inermis.
'Ανόπλως, sine armis
'Ανοπτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, invisibilis. Ex ὄπτομαι.
'Ανόρατος, ον, idem.
'Ανοράω, ῶ, sursum adspicio, *Euseb. in translat. Eclogæ Virgil. in Vita Constantini*, 50.
'Ανοργάζω, f. άσω, commoveo; (2) exsilio.
'Ανόργανος, ε, ὁ ᾗ ἡ, instrumentorum expers.
'Ανοργία, ας, ἡ, quando quis orgiis seu sacris non est initiatus. Ex α priv. et ὄργια.
'Ανοργίαστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, sacris non initiatus.
'Ανοργος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ira carens. Ex ὀργή.
'Ανορία, ας, ἡ, fortitudo, strenuitas, *Dor.* pro ἀνορίη. Ab ἀνὴρ, *vir*.
'Ανορικτίω, ῶ, f. ήσω, fastidio cibos. Ab
'Ανορίκτος, ε, ὁ, cibum fastidiens, cujus stomachus omnia respuit. Ex α et ὀρέγομαι.
'Ανορίκτως, *adv.* sine ulla ciborum appetentia, *Gal.*
'Ανορεξία, ας, ἡ, fastidium cibi.
'Ανορθίω, ῶ, f. ώσω, surrigo, rursum erigo; (2) instauro; (3) corrigo, emendo. Ἀνορθώσω αὐτὴν, *Act.* 15, 16. Παραχρῆμα ἀνωρθώθη, *Luc.* 13, 13.
'Ανορμάω, ῶ, f. ήσω, animo incitor, commoveor, magno impetu in aliquid feror; (2) surgo, ad dicendum, agendum, *Etm.*
'Ανορμίζω, e portu propello, sc. naves. *med.* e portu progredior.
'Ανορμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, stationem navium non habens, incommodus stationi navium.
'Ανόρυμι, excito.
'Ανόρυσι, *surrexit*, S. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀνόρυσε, ab
'Ανορύω, f. ύσω, exsurgo, prosilio. Ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρυσε, *Il.* 10, 162, Ὁ δ' ἄρ' ἐκ λίμνης ἀνορύσας, *Il.* 21, 246. Ex ἀνὰ et ὀρύω.
'Ανόρυφος, ον, tecto carens, non tectus.
'Ανορροπύγιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, cui cauda deest; (2) qui inter volandum non regitur cauda. Ex α priv. et ὀρροπύγιον.
'Ανορταλίζω, incipio in altum ferri, *Aristoph. Eq.* 1240.
'Ανορύξας, a. 1. part. act. verbi
'Ανορύσσω, vel ἀνορύττω, f. ξω, effodio, quod defossum erat, eruo e terra; (2) exstirpo, subverto.

subverto. Τῶν δ' ἀποθανόντων τὰς νικηφόρους ἀνορύξαντες ἐξέῤῥιψαν ὑπὲρ τοὺς ὅρους, *Plut.* Τὰς ὑδρίας ἀνορύττω, *Arist ph. Av.* 609.

'Ανορχίομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, exulto, exsilio; (2) saltp.

"Ανορχος, ον, testiculis carens. Ex ὄρχις.

'Ανόρω, excito.

'Ανόσητος, ε, ὁ ἡ, non ægrotus. Ex νοσέω.

'Ανόσιος, ε, ὁ ἡ, non sanctus, impius, sceleratus; profanus, scelestus, nefarius, *Gl. V.* (2) cui justa funebria non sunt persoluta. 'Ανόσιον νίκυν, *Soph. Antig.* 1071.

'Ανοσιότης, ητος, ἡ, impietas A præc.

'Ανοσιουργέω, ῶ, f. ήσω, impia perpetro, impie ago. Hinc

'Ανοσιούργημα, τὸ, impium factum, scelerata actio.

'Ανοσιουργία, ας, ἡ, idem

'Ανοσιούργων, ὁ ἡ, impie et scelerate agens. Ex ἀνόσιος et ἔργον, *opus.*

'Ανοσίως, *adv.* impie, scelerate.

"Ανοσμος, ε, ὁ ἡ, sine odore, non odoratus. Ex α priv. et ὀσμή, *odor.*

"Ανοσος, ε, ὁ ἡ, immunis a morbis.

'Ανόσως, sine morbo.

'Ανόστεος, ε, ὁ ἡ, sine ossibus, exossis. 'Ανόστεος προβολή, *Arel.* Ex α priv. et ὀστέον, *os.*

'Ανόστητος, ε, ὁ ἡ, reditus expers. Ex α priv. et νοστέω, *redeo.*

'Ανόσιμος, ε, ὁ ἡ, idem. Ex

"Ανοστος, ε, ὁ ἡ, idem; (2) insuavis. (2) νοστιμώτερα ἢ ἀνοστότερα, suaviora, insuaviorave, *Theoph. de Causis Plantar.* 4, 14, 317.

"Ανοστος, ε, ὁ ἡ, exos, *Gl. V.* ossibus carens. Ex α priv. et ὀστοῦν, *os.*

'Ανότιστος, ε, ὁ ἡ, siccus, non humidus. Ex α priv. et νοτίζω, *humecto.*

'Ανοτοτύζω, lamentor, per ὀνοματοποιΐαν, e sono lamentantis.

'Ανώατος, ε, ὁ ἡ, auribus carens. Ξόανον ἀνώατον, *Theocr. Epigr.* 4, 2.

'Ανωθίστητος, ε, ὁ ἡ, repudians admonitionem. Ex α priv. et νωθετέω, *admoneo.*

"Ανους, ε, ὁ ἡ, amens, demens, vecors, stultus, *Ph.* mente captus, sine sensu: et fluvii nomen in Pamphylia.

'Ανύσιος, ε, ὁ ἡ, carens substantia. Ex α priv. et ὑσία, *substantia.*

'Ανύτατος, ε, ὁ ἡ, non vulneratus. Ex α priv. et ὑτάω, *vulnero.*

'Ανυτητί, *adv.* sine vulnere.

"Ανυτος, idem quod ἀνύτατος, *Etm.*

'Ανόχευτος, ε, ὁ ἡ, expers coitus, qui non coit. Ex α priv. et ὀχεύω, *coeo.*

'Ανοχή, ῆς, ἡ, tolerantia: ἀνοχαί, induciæ. 'Εσ πεπόθησαν ἀνοχαί, induciæ factæ fuerunt, *Plut. in Rom.* 53. Σχολῆς ὕσης καὶ ἀνοχῶν, *Id. in Timol.* 1, 447. Πομπεῖσαι ἀνοχὰς πρὸς τινὰ, *Demosth.* Ab ἀνέχομαι.

'Ανοχλίζω, f. ίσω, vecte submoveo, vel elevo; revello. "Αν δὲ βαρείας ὀχλίζων λαΐγγας, *Apoll. Rhod.* 4, 1677.

"Ανοχλος, ε, ὁ ἡ, inoffensus, nulla molestia adfectus, turba seu hominum multitudine carens. Ex α priv. et ὄχλος, *turba.*

'Ανοχμάζω, f. άσω, gesto tollens in altum, sublatum gesto. "Ex ἀνὰ et ὀχμάζω.

'Ανοχύρωτος, ον, non munitus.

'Ανοψία, ας, ἡ, opsonii penuria. Ab

"Ανοψος, ε, ὁ ἡ, opsonio carens. Ex ὄψον.

'Ανσπάω, pro ἀνασπάω, *Pind.*

"Ανστα, 2. sing. a. 2. imperat. act. *Dor.* et *Poet.* pro ἀνάστηθι, a verbo ἀνίστημι.

'Ανστὰς, a. 2 part. act. *Poet.* pro ἀναστάς.

'Ανστῆναι, a. 2. inf. act. *Dor.* et *Att.* pro ἀναστῆναι

'Ανστήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἀνεστήτην.

'Ανστρίβεται, 3. sing. præs. ind. pass. *Poet.* pro ἀναστρίφεται, ab ἀναστρίφω.

'Ανσχιβίω, *emergere*, præs. inf. act. verbi ἀνσχιβίω, quod *Poet.* dicitur pro ἀνίχω, *emergo.*

'Ανσχίο, *tolera*, 2. sing. a. 2. imperat. med. *Poet.* et *Ion.* pro ἀνάσχισο, seu ἀνάσχυ, ab ἀνασχίω sive ἀνάσχημι, pro ἀνίχω, *sustineo.*

Ανσχήσισθαι, f. 1. inf. med. *Poet.* pro ἀνασχήσεσθαι.

"Ανσχοιτο, *toleraret*, 3. sing. a. 2. opt. act. *Poet.* pro ἀνάσχοιτο

"Αντα, *adv.* coram, e regione, *Il.* 2, 626. Ab ἀντί.

'Ανταγοράζω, vicissim emo; (2) permuto.

'Ανταγορεύω, adversarium me gero, liti me offero; (2) obloquor. Ex ἀντὶ et ἀγορεύω.

'Ανταγωνίζομαι, f. ίσομαι, decerto; (2) repugno. Πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, *Heb.* 12, 4. Hinc

'Ανταγώνισμα, ατος, τὸ, adversatio, obstaculum, *Suicer.*

'Ανταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui cum aliquo certat, adversarius; æmulus, *Gl. V.*

'Ανταγωνιστῶς, *adv.* more adversantium.

'Αντάδελφος, ε, ὁ, qui est loco fratris.

'Ανταδικέω, ῶ, f. ήσω, injuriam illatam ulciscor, vicissim injuria adficio.

'Ανταδω, occino; (2) cantu provoco; (3) cantu respondeo. Ex ἀντὶ et ᾄδω.

'Ανταείρω, adversus aliquem aliquid tollo, vel suscipio. 'Ανταείρειν τὰς χεῖρας τινι, πόλιμον βασιλῆι, πρός τινα. Ex ἀντὶ et ἀείρω, pro αἴρω.

'Αντάεις, contrarius, *Dor.* pro ἀντήεις.

"Ανταθλος, qui adversus aliquem pugnat ut præmium obtineat. Τί δ' ἐμοὶ τὸν ἰσπυραίων βασιλῆα ἄνταθλον νίκης τῆς ἐν ἔρωτι λαβεῖν, *Meleager. Anthol.*

'Ανταῖος, αία, αῖον, adversus; (2) hostis infensus; (3) exorabilis, propitius. (3) ἀνταίη δαίμων, *Apoll. Rhod.* 1, 1141. 'Ανταία (nempe πληγὴ) vulnus lethale. vel ictus corpus trajiciens, *Soph. Antig.* 1308. 'Ανταίαι γενύων ὠρμάθη πλαγὰι, securis ictu trajectum est corpus, *Id. Electr.* 197. Ab ἀντὶ vel ἄντα.

'Ανταίρω, idem quod ἀνταείρω; (2) *Gl. V.* rebello; (3) arma contrafero, etiam *in med.* omninoque; (4) resisto, repugno.

'Ανταιτίω, peto, ambio, pro aliquo, suffragor petenti honores. vicissim peto; (2) peto aliquid pro aliqua re; (1) ἀνταιτήσας τῷ τι Μίλωνι τὴν ὑπατείαν, *Dio Cass.* 40, 58 (2) ἆρ' ὑμῖν ὀλίγα τῆς ἀμνηστίας τὴν βουλὴν ἀνταιτῆσαι δοκῶ; ecquid pauca vel parva pro injuriarum oblivione a senatu poscere vobis videor? *App. Bell. Civ.* 3, 35.

'Ανταιτιάομαι, contra accuso. Προσήκει ἐμοὶ τὰ μὲν ἀπολύσασθαι, τὰ δὲ ἀνταιτιάσασθαι, *Dio Cass.* 46, 1.

'Ανταχολυθέω, ῶ, f. ήσω, vicissim sequor.

'Ανταχολυθία, ἡ, mutuus comitatus.

'Ανταχοντίζω, contra jaculor.

'Ανταχύω, f. ύσω, vicissim audio.

'Ανταφυόομαι, idem.

'Ανταλαλάζω, f. άξω, reclamo vicissim, vel contra clamorem attollo.

'Αντάλλαγμα, ατος, τὸ, commutatio; (2) expiatio; (3) pretium redemptionis. (1) ἀλόγιστον δέ τι τὸ κλῆθος ἀντάλλαγμα γενναίης φίλης, *Eur. Or.* 1156. Ab

'Ανταλλάσσω, vel ἀνταλλάττω, f. άξω, muto, permuto. 'Αντήλλαξε τῇ δικαιώσει τῶν ὀνομάτων ἀξίωσιν εἰς τὰ ἔργα, *Plut.*

'Ανταμείβετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἀντημείβετο, ab

'Ανταμείβομαι, f. ψομαι, gratiam rependo, compenso, remunero.

'Ανταμείβω, submuto, *Gl. V.* Σὺ δ' ἀντάμειψαί μ', *Eur. Ph.* 293. 'Αθίοις ἔργοις γὰρ ἀνταμειψόμεσθά σ', ὥσπερ εἰκός, ἀντὶ τῶν δέ, *Aristoph. Thesm.* 728. Hinc

'Αντάμειψις, εως, ἡ, retributio, compensatio; permutatio, submutatio, *Gl. V.*

'Ανταμοιβὴ, ῆς, ἡ, idem et ab eod.

'Ανταμοιβὸς, ὸν, ὁ ἡ, remuneratorius.

'Ανταμύνομαι, vicissim auxilior; (2) obsisto rursum; (3) me ulciscor.

'Ανταμφοδεύω, obviam eundo aberro. Ex ἀντὶ et ἄμφοδος, *bivium, circuitus.*

'Αντανατιθάζω, vicissim impono.

'Αντανατγινώσκω, vicissim lego; (2) relego.

'Αντανατγνώστης, ε, ὁ, qui vicissim legit, qui relegit, recognitor. A præc.

'Αντανάγω, et ἀντανάγομαι, ex adverso in hostem prodeo, obviam hosti prodeo; vel solvo; ut hosti obviam eatur, de classe. 'Αντανῆγον ναυσὶ, *Thuc. ap. Il. Alex.* 2, 20.

'Αντανάδωμι, remitto, ut in reciprocatione serræ.

'Αντανταιρίομαι, ῦμαι, vicissim sumo seu accipio. Ex ἀντὶ et αἱρέω, *capio.*

'Αντανταίρισις, ἡ, idem quod ἀνθυφαίρεσις.

'Αντανταίρω, contra attollo, sustollo, erigo; (2) contra destruo. Ex ἀντὶ et αἴρω, *tollo.*

'Αντανάκλασις, εως, ἡ, repulsus, repercussio; (2) motio reciproca et retracta; (3) figura rhetorica:

'Αντανακλασμ`ς, ῦ, ὁ, idem.

'Αντανακλαστικὸς, ἡ, όν, reciprocus. Ab

'Αντανακλάω, ῶ, f. άσω, refringo, reflecto, repercutio. Ex ἀντὶ et ἀνακλάω, *refringo.*

'Αντανάκοπὴ, ῆς, ἡ, repercussio. Ab

'Αντανάκοπτω, repercutio.

'Αντανατίσκω, f. ἀντανατλώσω, pr. ἀντανήλωκα, vicissim consumo, vicissim perdo, vicissim interficio. "Ἱν' ἀντανατλώσωμεν, οἵ μι πρεῦδοσαν, *Eurip. Or.* 1165.

'Αντανεμένω, vicissim exspecto.

'Αντανατληρόω, ῶ, f. ώσω, suppleo, expleo. 'Αντανατληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου, *Col.* 1, 24.

'Αντανατλήθω, idem.

'Αντανατῆσαι, a. 1. inf. act. v. ἀντανίστημι.

'Αντανατφίρω, refero.

"Αντανδρος, ε, ὁ ἡ, in alius viri locum substitutus, succedaneus, vicarius. Ex ἀνήρ.

'Αντάνιμι, ex adverso insurgo, contra surgo. 'Αντανῆναι αὐτῷ, *Thuc.*

'Αντανίσταμαι, f. ἀντανασταήσομαι, contra insurgo, adversus quempiam insurgo, resisto, reluctor. 'Αντανασταῆναι ἔρωτι, *Plut.*

'Αντανίστημι, e regione excito.

'Αντανίσχω, orior, contra exorior.

'Αντανίσωμα, ατος, τὸ, paril s quantitas, v. gr. numerus militum occisis par. Ex ἀντὶ et ἀνίσόω, *æquo.*

'Αντανύω, pro ἀνατανύω, *Call.*

"Ανταξ, *adv* vicissim, *Hes.* Ab ἀντὶ.

'Αντάξιος, ία, ιον, existimatione par, æqualis pretii, *Il* 1, 135. Hinc

'Ανταξιόω, ῶ, f. ώσω, paria rependo.

'Ανταπαιτέω, ῶ, f. ήσω, reposco.

'Ανταπαμείβομαι, respondeo

'Ανταπαστράπτω, f. ψω, contra fulguro, fulguro adversus fulgurantem.

'Ανταποδείκνυμι, contra demonstro.

'Ανταποδίδωμι, vicissim reddo; (2) rependo, retribuo; (3) *in pass. dicitur* de opposito *ap. philosophos.* 'Ανταποδιδόναι τὸ ὅμοιον, par pari referre. Δίκαιον παρὰ Θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλῖψιν, 2 *Thess.* 1, 6. 'Ανταποδοθήσεται γὰρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων, *Luc.* 4, 14. Hinc

'Ανταποδοθήσομαι, 1. sing. fut. 1. ind. pass.

'Ανταπόδομα, ατος, τὸ, retributio.

'Ανταπόδοσις, εως, ἡ, retributio, satisfactio. Unde

'Ανταπόδοσιν ποιῶ, alicui in quacunque re satisfacere; (2) dicitur etiam de commutatione rerum in contrarium, *Polyb. Etm.*

'Ανταποδοτέον, reddendum.

'Ανταποδοτικὸς, ἡ, όν, retributivus.

'Ανταποδοτικῶς, consecutive, in consequente.

'Ανταπόδοτον, ε, τὸ, vel ut alii ἀνταπόδοτον, figura orationis Atticis familiaris, quum orationi aliquid deest, quod subaudire necessum est, ut sententia perfecta sit, *Budæ. Pand.*

'Ανταποδύομαι, vicissim me accingo, contra aliquem accingor.

'Ανταποδώσω, f. 1. ind. act. v. ἀνταποδίδωμι.

'Ανταποκρίνομαι, respondeo; (2) altercor. Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα, *Luc.* 14, 6. Hinc

'Ανταπόκρισις, εως, ἡ, responsio.

'Ανταποκτίνω, vicissim occido, contra interficio.

'Ανταπολαμβάνω, vicissim accipio. 'Ανταπολαμβάνειν χάριν, *Dem.*

'Ανταπόλλυμαι, pereo. Αὗτις ἀνταπώλετο, *Eurip. Suppl.* 743.

'Ανταπόλλυμι, vicissim perdo.

'Αντα-

Ἀντᾰπολογῦμαι, vicissim excuso, defendo.
Ἀντᾰποστέλλω, vicissim dimitto seu amando.
Ἀντᾰποτῐτθω, crepitum ventris emittenti vicissim oppedo.
Ἀντᾰποτῐτύλλω, vicissim emitto, remitto.
Ἀντᾰποτροφὴ, ῆς, ἡ, digressus, divortium, duarum rerum in diversas partes situs.
Ἀντεπεταφρεύω, vicissim vallo includo. Πομπήϊος δ' αὐτὸν ἀνταπετάφρευσε, *App. Bell. Civ.* 2, 61.
Ἀντεπεστῐχίζω, vicissim obstruo, contra munio.
Ἀντεποτίω, f. ίσω, vicissim solvo, rependo.
Ἀντεπεφαίνω, vicissim ostendo, demonstro.
Ἀντεπεχὴ, ῆς, ἡ, scriptum quo debitum creditori fatetur debitor, aut quo quis se obligat.
Ἀντέπτῐσθαι, *capessere*, præs. inf. med. *Ion.* pro ἀνθάπτεσθαι, ab ἀνθάπτομαι.
Ἀντεπωθέω, ῶ, vicissim repello; (2) retrudo, repello. Hinc
Ἀντεπώθησις εως, ἡ, repulsio, renixus.
Ἀντεράτης (vitiosa lectio pro ἀντάρτης), *Ern*
Ἀντάρης, Antares, stella in corde Scorpii, *Ptol. Magn. Const.* 10, 3, 240.
Ἀνταρκέω, ῶ, f. ήσω, par sum ad resistendum; (2) resisto, ad ultimum usque resisto.
Ἀνταρκτικὸς, ὴ, όν, septemtrionali oppositus.
Ἄνταρσις, εως, ἡ, insurrectio, ipsa actio attollendi manus adversus aliquem. Ex ἀνταίρω, *attollo*. Unde
Ἀντάρτης, ου, ὁ, qui manus attollit adversus legitimum regem, rebellis.
Ἀντασπάζομαι, f. άσομαι, vicissim saluto, resaluto, vicissim amplector.
Ἀνταστράπτω, idem quod ἀνταναστράπτω.
Ἀνταυγάζω, resplendeo. Hinc
Ἀνταυγασία, ας, ἡ, reluminatio, *Ph.*
Ἀναύγια, ας, ἡ, lucis seu splendoris repercussio. *Gl. V.* reluminatio:
Ἀντανγίω, ῶ, lucem seu splendorem remitto, effulgeo Δίνον ἀνταυγεῖ φόνον, *Eurip. Orest.* 1519.
Ἀνταυγὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, lucem seu splendorem remittens. Ex ἀντὶ et αὐγή.
Ἀνταυδάω, ῶ, vicissim loquor, respondeo, adloquor. Οὐ γὰρ αἰσθάνῃ πάλαι ζῶντας θανοῦσιν ἔνιχ' ἀνταυδᾶς ἴσα; *Soph. El.* 1477.
Ἀνταφαιρέω, ῶ, vicissim aufero.
Ἀνταφίημι, vicissim dimitto aut emitto. Καὐτὸς ἀνταφῆκά σοι πάλιν, (sc. δάκρυα,) *Eurip. Iphig. in Aul.* 478.
Ἀνταχάτης, ου, ὁ, lapis, seu gemma achates, quum uritur, myrrham redolens; seu succini species bituminosa.
Ἀντάω, ῶ, f. ήσω, obvius fio, occurro; (2) consequor, nanciscor. Ἀντᾶν τι ὑτό τινος, pati; τινὸς, consequi; (3) intersum, versor. Μή σοι γέ πω δύσηνος ἀντήσας θάνοι, *Soph. Aj.* 533. Τῶν ὑπὸ Κύρῳ ἤντησε, ea quæ a Cyro pertulisset, *Herodot.* 1, 114 (2) ἀ δὲ στέρνα μὲν ἀρχαιογόνων ἄντασ' Ἐρεχθειδᾶν, genus ducebat, *Soph. Antig.* 981. (3) ὡ γὰρ ἤγαγε ἤντησα, non enim ego interfui, *Il.* 4, 374. Ab ἀντὶ vel ἄντα.
Ἀντεῖδλησιν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. Ab ἀντεῖδλίω, *occurro*.
Ἀντεγγεάφω, rescribo in locum ejus quod deletum est; (2) in aliorum loco sufficio.
Ἀντεγείρω, contra erigo, alterius loco erigo. Ἀράμενοι τὴν εἰκόνα, καὶ πλησίον τῆς Χαριλείας ἀντεγείραντες, *Heliodor.* 10.
Ἀντεγκαλέω, ῶ, vicissim criminor, recriminor, recriminando objicio; (2) excuso culpam alicujus.
Ἀντέγκλημα, ατος, τὸ, recriminatio.
Ἀντεγκληματικὸς, ὴ, όν, ad recriminandum pertinens.
Ἀντεγχειρίζω, vicissim trado.
Ἀντεικάζω, f. άσω, vicissim adsimilo, comparo. Ἀντήκασ' αὐτὸν πάριστι, *Aristoph. Vesp.* 1300.
Ἄντιλας, 2. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἀντέτλας, ab ἀνατλάω.
Ἄντῐτον, 2. sing. a. 1. imperat. act. *Poet.* pro ἄνατῐνον, ab ἀνατῐνω.
Ἀντειπεῖν, *contradicere* sive *contradixisse*, a. 2. inf. act. verbi ἀντείπω. Ἀντειπεῖν δίκαιον λόγον τινὶ, πρὸς τὸν λόγον τινός. Οὐ βάλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς, *Soph. Antig.* 1065.
Ἀντείρεσθαι, præs. infin. med verbi
Ἀντείρομαι, vicissim interrogo; item (2) contra dico; fut. ἀντερήσομαι, velut ab ἀντερέω μαι. Κρέοντος ἀντειροκτόνος, *Soph. Antig.* 47. Κἀδὲν ἀντερήσεται, *Soph. Trach.* 1184.
Ἀντεισάγω, f. άξω, vicissim introduco, vel in alterius locum introduco. Ἀντεισάγειν τὴν ἑαυτῆ γνώμην, *Naz.* Hinc
Ἀντεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio quæ fit vicissim, vel in alterius locum; *Ph.* subrogatio.
Ἀντεισβάλλω, contra irrumpo, bellum infero
Ἀντεισέρχομαι, f. ιλεύσομαι, vicissim ingredior, in alterius locum subeo, succedo.
Ἀντεισφέρω, contra infero, in locum alterius infero, refero, v. gr. gratiam. Ἀντεισφέρειν τῷ θελήματι τὸ θέλημα, *Naz.*
Ἀντεκδρομόντες, a. 2. part. act. v. ἀνεκτρέχω.
Ἀντεκθλίβω, rursus, vicissim extero, exprimo.
Ἀντεκκλίπτω, vicissim furor, furto eripio.
Ἀντεκκομίζω, rursus effero.
Ἀντεκκόπτω, f. ψω, vicissim exscindo.
Ἀντέκλινεν, *ex adverso innitebat*, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀντικλίνω.
Ἀντεκπέμπω, vicissim emitto, copias, classem.
Ἀντεκπλέω, classe exeo, obviam navigantibus obnato.
Ἀντέκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio, comparatio. Ex
Ἀντεκτείνω, contendo, confero, comparo.
Ἀντεκτίθημι, contra expono.
Ἀντεκτίνω, vicissim luo, rependo.
Ἀντέκτισις, εως, ἡ, repensio, mulcta. Ab
Ἀντεκτίω, f. ίσω, idem quod ἀντεκτίνω.
Ἀντεκτρέφω, vicissim enutrio et educo.
Ἀντεκτρέχω, procurro, prorumpo, sc. in hostes. Ἀντεξέδραμον ἀπὸ τῆς Ἀγησιλάου φάλαγγος, *Xenoph. Agesil.* 2.
Ἀντεκφέρω, vicissim effero et exporto.
Ἀντελαστῦμαι, vicissim vincor.
Ἀντέλιγιν, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἀντιλίγω.
Ἀντελιγμὸς, οῦ, ὁ, conversio et replicatio contraria. Ex ἀντὶ et ἑλίσσω, *volvo*.
Ἀντέλλειδα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀντέλλουσα, a verbo ἀντέλλω, *orior*.
Ἀντελοιδόρει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀντελοιδόρει, ab ἀντελοιδορέω.
Ἀντελπίζω, f. ίσω, novam spem concipio; (2) contra spero. Ex ἀντὶ et ἐλπίζω.
Ἀντεμβάλλω, vicissim injicio, vel in locum alterius repono; (2) rependo, refundo; (3) contra irruo, contra impetum facio.
Ἀντεμβιβάζω, substituo, addo supplementum, vicissim impono.
Ἀντεμβολὴ, ῆς, ἡ, injectio unius in locum alterius; (2) substitutio, suffectio. Ex ἀντεμβάλλω.
Ἀντεμμάσσομαι, rependo, *Hes.*
Ἀντεμπαίζω, vicissim illudo.
Ἀντεμπίμπρημι, vicissim incendo.
Ἀντεμπλέκω, f. ξω, mutuo implico, seu amplector.
Ἀντεμπλήθω, f. ήσω, vicissim impleo. Τήν τ' εἰκίαν αὐτῆ ἀντεμπλήσαντες τῶν ἐπιτηδείων, *Xen.*
Ἀντεμπλοκὴ, ῆς, ἡ, mutuus complexus, complexus mutuo hærentium. Ab ἀντεμπλέκω.
Ἀντεμφαίνω, contra dico, refellere tento.
Ἀντέμφασις, εως, ἡ, diversitas speciei externæ
Ἀντεναγωγὴ, ῆς, ἡ, compensatio; (2) mutua accusatio. Ex ἀντὶ et ἐναγωγή.
Ἀντενάντίωσις, εως, ἡ, figuræ nomen, quum per contrarium dicimus quod velut per adfirmationem dictum intelligi volumus.
Ἀντενδείκνυμι, contra indico, contrarium indicium habeo. Hinc
Ἀντένδυξις, εως, ἡ obnunciatio, consilii capti et agitati diremptio.
Ἀντενδύομαι, vicissim induor, seu induo me.
Ἀντενέδραι, ῶν, αἱ, mutuæ insidiæ.
Ἀντενεδρεύω, contra insidior.
Ἀντενεργέω, efficacem vim habere contra aliquid, operari adversus aliquid.
Ἀντενιχυράζομαι, vicissim pignus capio.
Ἀντενίχυρον, ου, τὸ, pignus quod contra datur vel accipitur.
Ἀντεξάγω, vicissim educo, e contrario educo in hostem; (2) resisto, repugno. Ἀντεξῆγον τοὺς Ῥωμαίους οἱ ὕστατοι, *Plut.*
Ἀντεξαιτέω, ῶ, f. ήσω, vicissim exposco.
Ἀντεξαπατάω, vicissim decipio.
Ἀντέξειμι, contra prodeo in aciem. Ἐπὶ μέντοι ἐδεῖς ἀντέξῃει, *Xenoph. Agesil.* 1.
Ἀντεξελαύνω, f. λάσω, vicissim invado; (2) repello. Ἀντεξελάσας ἱκανὸς ἱππεῦσι ἀγαθοῖς, *Plut.*
Ἀντεξέρχομαι, idem quod ἀντέξειμι.
Ἀντεξετάζω, f. άσω, contra vel vicissim examino, quæro; (2) contendo, comparo; ἀντεξετάζομαι, contra examinor; ad causam accurro, judicio me sisto, adversor. Hinc
Ἀντεξέτασις, εως, ἡ, collatio, comparatio.
Ἀντεξετασμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.
Ἀντεξορμάω, ῶ, f. ήσω, contra irruo et impetum facio. Hinc
Ἀντεξόρμησις, εως, ἡ, impetus acierum in primo concursu; (2) contrarius incursus.
Ἀντεπάγω, refero, *Gl. V.* reduco in aciem adversus aliquem; contra eo; (2) vicissim duco contra aliquem. (2) ἀντεπῆγε δὲ καὶ ὁ Τεδάσσης, *Heliodor.* 9.
Ἀντεπᾴδω, contra accino.
Ἀντεπαινέω, ῶ, vicissim laudo.
Ἀντεπανάγω, vicissim reduco, occurro.
Ἀντεπανέρχομαι, rursus redeo.
Ἀντέπειμι, occurro, contra eo, ut ἀντέξειμι.
Ἀντεπεισάγω, vicissim seu e contrario induco.
Ἀντεπείσοδος, ου, ἡ, mutuus seu alternus ingressus, aditus alternus. Ex ἐπὶ et εἴσοδος.
Ἀντεπισφέρω, vicissim adfero vel addo.
Ἀντεπιξάγω, ex adverso progredior; (2) invadendi hostiliter occurro.
Ἀντεπίξιμι, idem.
Ἀντεπιξελαύνω, idem.
Ἀντεπιξέρχομαι, idem.
Ἀντεπιξῆσαν, *ierant*, 3. plur. plusq. perf. ind. med. *Att.* pro ἀντεπεξῆσαν, ab ἀντεπέξειμι.
Ἀντεπίξοδος, eruptio in hostes irruentes.
Ἀντεπιρῥαίνομαι, obnitor, renitor, *Gl. V.*
Ἀντεπιρρώτησις, εως, ἡ, restipulatio, *Gl. V.*
Ἀντεπιρρωτῶ, restipulor, *Gl. V.*
Ἀντεπηχέω, ῶ, vicissim resono, clamorem reddo.
Ἀντεπισβαίνω, contra adscendo; (2) adversor.
Ἀντεπισβουλεύω, insidiantibus e diverso insidior, contra insidias tendo.
Ἀντεπιγράφω, in locum alterius, v. gr. nomen inscribo; titulum muto, alium repono.
Ἀντεπιδείκνυμι, vicissim ostendo.
Ἀντεπίθεσις, εως, ἡ, insidiæ vicissim factæ.
Ἀντεπιθυμέω, ῶ, et ἀντεπιθυμῦμαι, contra cupio, rivalis, competitor, sum. Ἀντεπιθυμεῖσθαι τῆς ξυνουσίας, *Xen.*
Ἀντεπικηρύττω, contra proscribo aliquem.
Ἀντεπικουρέω, ῶ, contra vel vicissim auxilior.
Ἀντεπικρατέω, vicissim vinco.
Ἀντεπιλαμβάνομαι, contra nitens retineo.
Ἀντεπιμελέομαι, οῦμαι, vicissim curam gero. Ἡμῶν δ' ἐδεῖς ἐδὲ ἀντεπιμελεῖται ὅπως, *Xenoph. Cyri Exped.* 3, 135.
Ἀντεπιμέλλω, contra cunctor in re aliqua, vicissim cunctor.
Ἀντεπιμετρέω, ῶ, remetior, eadem mensura retribuo.
Ἀντεπινοέω, ῶ, vicissim seu contra alium excogito et comminiscor.
Ἀντεπίξηνον, altera mensa coquinaria, *Æsch.* Ex ἀντὶ et ἐπίξηνον.
Ἀντεπισπλέω, contra tendo, obnavigo, hostium classi occurro
Ἀντεπιῤῥέω, vicissim adfluo.
Ἀντεπίῤῥημα, pars parabasεος chori respondens ἐπιῤῥήματι.
Ἀντεπισκώπτω, repungo dicterio.
Ἀντεπιστέλλω, per epistolam rescribo, respondeo.
Ἀντεπιστρατεύω, vicissim bellum infero.
Ἀντεπιστρέφω, vicissim vel contra converto.
Ἀντεπιστροφὴ, ῆς, ἡ, conversio mutua, vel contraria, vel in contrariam partem.

Ἀντεπι-

'Αντεπιτάττω, contra injungo, vicissim impono.
'Αντεπιτιχίζω, vicissim munitionem excito.
'Αντεπιτίθημι, vicissim vel contra aliquid impono; (2) rescribo, respondeo nuncio, contra do mandata alicui ad aliquem.
'Αντεπιφέρω, refero, *Gl. V.* ἀντεπιτιχθείς, relatus, *Gl. V.*
'Αντεπιφορά, ᾶς, ἡ, relatio, *Gl. V.* A præc.
'Αντεπιφιλοτιμέομαι, per ambitionem seu honoris causa cum aliquo certo, contendo.
'Αντεπιχειρέω, ῶ, contra aggredior, vicissim molior; (2) contra invado; (3) contra argumentor. Hinc
'Αντεπιχείρησις, εως, ἡ, ex adverso adgressio.
'Αντέπνευε, *contra spirabat*, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀντιπνέω.
'Αντερανίζω, f. ίσω. vicissim corrogo, vicissim exigo; ἀντερανιζόμενον, quod sic exigitur.
'Αντεραστής, οῦ, ὁ, rivalis, æmulus alicujus in amore. Ex ἀντὶ et ἐραστής, *amator*.
'Αντεράστρια, ας, ἡ, pellex, *Gl. V.*
'Αντεράω, ῶ, redamo, vicissim amo, mutuo amore prosequor.
'Αντεργολαβέω, ῶ, contendo cum aliquo in redemptura operis faciendi.
'Αντεριδῶ, renitor; (2) innitor; (3) certo cum aliquo. 'Αντεριδὶ νῦν βάσιν σὴν, siste, *Soph. Phil.* 1394.
'Αντερίειν, *contradicere*, præs. inf. act. *contr.* pro ἀντερίειν· ἀντήνεκα, *contradixi*.
'Αντερεισαις, a. 1. part. act. masc. gen. *Æol.* pro ἀντερείσας. a verbo ἀντερίδω. Unde
'Αντέρεισις, εως, ἡ, renixus, obluctatio.
'Αντέρεισμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.
'Αντεριδάινω, et
'Αντερίζω, contendo cum aliquo, certo cum aliquo per æmulationem.
'Αντερις, ίδος, ἡ, obluctatio. Ex ἀντὶ et ἔρις.
'Αντερόομαι, vicissim interrogo. 'Εγώ σε ἀντερήσομαι, *Nax.*
'Αντερύσασθαι, a. 1. inf. med. v. ἀντερύω.
'Αντέρως, ωτος, ὁ, amor mutuus.
'Αντερωτάω, ῶ, f. ήσω, vicissim interrogo, vicissim percontor.
'Αντερώτησις, εως, ἡ, mutua interrogatio, interrogatio quæ fit vicissim.
'Αντεσθαι, præs. inf. med. verbi ἄντομαι.
'Αντέτην, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀντέτημι.
'Αντετραμμένος, *in contrarium versus*, partic. perf. pass. verbi ἀντετρέφω. Hinc
'Αντετραμμένως, *adv.* vice versa.
'Αντέτραται, 3. sing. perf. indic. pass. *Poet.* pro ἀνατέτρατται, ab ἀνατίτρω.
'Αντέτυπεν, *exiit*, 3 sing a. 1. ind. act.
'Αντετύγχε, *Il.* 8, 163, *similis eras* seu *fueras*, 2. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀντιτύχω.
'Αντετόρησεν, *Il.* 5, 337, *transfixit*, 3. sing. a. 1. iud. act. verbi ἀντιτορέω.
'Αντευεργετέω, ῶ, vicissim benefacio, gratiam refero. Hinc
'Αντευεργέτης, ου, ὁ, qui gratiam refert.
'Αντευεργετικὸς, ἡ, όν, beneficium reddens seu referens.
'Αντεύκρατος, ου, ὁ ἡ, epith. zonæ quæ temperatæ opposita est. Ex εὔκρατος.
'Αντευνοέω, ῶ, vicissim benevolus sum, redamo.
'Αντευτράσχω, vicissim beneficium accipio.
'Αντευποιέω, ῶ, beneficium rependo.
'Αντεφέροντο, *referebantur*, 3. pl. imperf. ind pass v. ἀντιφέρω.
'Αντεφιλέω, ῶ, vicissim convivio accipio.
'Αντεφίλασε, *redamavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀντεφίλησε, ab ἀντιφιλέω.
'Αντεφοδιάζω, et ἀντεφοδιάζομαι, ingruo, irruo.
'Αντεφορμάω, adversus aliquem impetum facio. Οὐ μὲν ἰδίζετό γε ἀντεφορμήσαντας, *Heliod.* 8.
'Αντεφορμέω, ῶ, naves in statione habeo ad prælium paratas.
'Αντεφόρμησις, εως, ἡ, impetus adversus aliquem. Τὴν ἀντεφόρμησιν ἰθάρρησαν, *Heliod.* 8.
'Αντέχρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀντιχράω.
'Αντέχω, f. ἀνθέξω, detineo, inhibeo, prohibeo, *Gl. V.* retineo, duro, possum; ἀντέχομαι, retineo, v. gr. benevolentiam; (2) vendico; (3) animum adjicio ad aliquid agendum, expetendum, &c., *Ern.* ἀντίσχειν, inhibuit, *Ph.* 'Αντέχειν τῷ πόνῳ, sustinere; τί τινι, suppeditare; τοῖς πολεμίοις, resistere; ἀντέχεσθαί τινος πράγματος, adhærere. Ἔρως με ἀπόλλυσι, ᾧ ἐκ ἔστ' ἀντέχω πρὸς τὸ δεινόν, *Luc.* 'Αντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, 1 *Thess.* 5, 14.
'Αντέω, *Il.* 7, 423, *Ion.* pro ἀντάω, obviam eo, occurro. Ab ἀντί.
'Αντηλίης, orientalis. 'Αγκῶνας ἀντηλίης λόγισε, *Soph. Aj.* 805.
'Αντημείβετο, *respondebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀνταμείβομαι.
'Αντημοιβὸς, οῦ, ὁ ἡ, remuneratorius.
'Αντήν, *adv.* coram; (2) ex adverso; (3) manifeste, aperte. Ab ἀντί.
'Αντήρης, ους, ὁ ἡ, qui contra remigat; (2) adversarius, hostis, oppositus. 'Αντήρεις σίφων πλαγὸς, *Soph. Elect.* 89. Non est ab ἐρίσσω seu ἄρω, ut somniarunt grammatici, sed est paragoge ab ἀντί. Καί μοι γένοιτ' ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν, fratrem habere oppositum, *Eurip. Phœn.* 761. Ex ἀντὶ et ἐρέσσω.
'Αντηρὶς, ίδος, ἡ, sublica, fulcrum subjectum ædificio; ἀντηρίδες, tibicines, *Gl. V.* Ab ἀντηρίδω.
'Αντήρισε, 3 sing a. 1. ind. act. v. ἀντερίζω.
'Αντησις, εως, ἡ, occursus; supplicationes, supplices preces. Ab ἀντάω, vel ἀντίω.
'Αντησις, ἡ. pro ἄντησις, *E. M.*
'Αντηχέω, ῶ, f. ήσω, resono; (2) vicissim cano. Ἐπεὶ ἀντάχησ' ἂν ὕμνον ἀρσένων γένυς, *Eurip. Med.* 426.
'Αντηχήσης, g. sing. præs. part. act. v. ἀντηχέω.
'ΑΝΤΙ, pro, loco, vice, *Ph.* contra; *in Comp.* revicissim, et quandoque paritatem significat, ut ἀντίθεος, Deo par; interdum ante, dudum. Idem valet quod πρὸς in obtestationibus. Ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς, per hasce tuas filias et tuam vitam, *Soph. Œd. Col.* 1326. Ἀφ' ὧν vide in voce. Præ. Μὴ σίφῃ γυναῖκα κἄτος ἀντὶ σῆ πλέον, nullam feminam magis amabit quam te, *Soph. Tr ach.* 577. Ὁ γὰρ χρόνος μάθησιν ἀντὶ τῆ τάχης κρίτσω δίδωσι, *Eurip. Suppl.* 420. (Sic L. minus recte: in his locis ἀντὶ significat *vice.*)
'Αντία, *adv.* ex adverso, contra. *Neutrum plur.* ab ἀντίος.
'Αντιάασθε, 2. plur. imperf. indic. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἠντιᾶσθε, ab ἀντιάω.
'Αντιάγχη, ης, ἡ, est tumor inveteratus faucium, qui discuti nequit. Ex ἀντὶ et ἄγχω.
'Αντιάζω, f. άσω, obviam procedo; (2) obtestor. 'Αντιάζειν τὸν στράτον, occurrere. Καὶ σ' ἀντιάζω πρὸς σ' ἱφιγίν Διὸς, *Soph. Aj* 492. Ἀλλ' ἀντιάζω μή με καταλίπῃς μόνον, *Id Phil.* 805. Ab ἀντίος.
'Αντιαμοιβὸς, idem quod ἀνταμοιβός.
'Αντιάνειρα, ας, ἡ, virago, viris æquiparanda, *Il.* 3, 189. Ex ἀντὶ et ἀνὴρ, *vir*.
'Αντιάξει, 3. sing f 1. ind. *Dor.* pro ἀντιάσει, ab ἀντιάω.
'Αντιάξων, ονος, ὁ, axis seu polus qui nostro oppositus est; (2) ora australis nobis incognita. Ex ἀντὶ et ἄξων, *axis*.
'Αντιάομαι, intersum, *Il.* 24, 62.
'Αντιαόμην, *occurrebam*, imperf. ind. med. *Ion.* pro ἠντιαόμην.
'Αντιάς, άδος, ἡ, tonsillæ glandula. Ab ἀντίος.
'Αντιάσας, *qui occurrit* vel *assecutus est*, *Il.* 1, 67, a. 1. part. act. verbi ἀντιάζω non ἀντιάω· hujus enim penultima in aoristis et futuris longa est.
'Αντιάσειν, *occursurum esse*, f. 1. inf. act.
'Αντιαχίω, ῶ, reclamo, contradico; *item*, proclamo versus aliquem.
'Αντιάχω, idem quod ἀντιαχίω, *Orph.*
'Αντιάω, ῶ, f. άσω, obviam eo vel venio, occurro; (2) adsequor, consequor; (3) precor, supplico; (4) curo, colo. (2) Εἴ τι δίκης ἁλιτήμονος ἀντιάσεις, *Apoll. Rhod.* 4, 1057. Ἔτι γὰρ πολίμοιο μενοίνα ἀντιάων, *Il.* 13, 215. Ab ἀντί.
'Αντιβάδην, *adv.* obnixe, contra nitendo.
'Αντιβαίνω, refragor, adversor, obnitor; obsto.
'Αντιβάλαινα, ης, ἡ, galla, *Hes.*
'Αντιβάλλω, contra jacio, ex adverso jacio; (2) inter se confero, reputo. *Gl. V.* confero, recognosco, retracto. Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους; *Luc.* 24, 17.
'Αντιβασιλεὺς, έως, ὁ, prorex, qui regis locum obtinet; *ap. Hist. Rom.* inter rex.
'Αντιβασιλεύω, interrex, prorex sum, *Ern.*
'Αντίβασις, εως, ἡ, contraitio, occursus; (2) refragatio. Ab ἀντιβαίνω.
'Αντιβάτης, ου, ὁ, repagulum januæ, quod veluti renititur et obsistit. Ab eod.
'Αντιβατικὸς, ἡ, όν, obvius, reluctans.
'Αντιβῆναι, a. 1. inf. act. v. ἀντιβαίνω.
'Αντιβίᾳ, *adv.* contra, e contrario, ex adverso; (2) coram, in conspectu. *Dativus fœm.* ab ἀντίβιος.
'Αντιβιάζομαι, f. άσομαι, reluctor, vi obsisto.
'Αντιβιβρώσκω, vicissim comedo.
'Αντιβίη, *contraria*, *Ion.* pro ἀντιβίᾳ.
'Αντίβιην, *adv.* idem quod ἀντιβίᾳ.
'Αντίβιον, *adv.* idem. Ab
'Αντίβιος, ίη, ιον, et ἀντίβιος, ου, ὁ ἡ, contrarius, adversus. Ex ἀντὶ et βία, *vis*.
'Αντιβλάπτω, f. ψω, vicissim noceo.
'Αντιβλέπω, f. ψω, ex adverso intueor; (2) adversis oculis adspicio; (3) renitor, obsisto.
'Αντίβλεψις, εως, ἡ, obtutus. A præc.
'Αντιβοάω, ῶ, contra clamo, cum clamore respondeo.
'Αντιβοηθέω, f. ήσω, vicissim auxilior.
'Αντίβοιος, ου, ὁ ἡ, bovis pretium æquans, tantum valens quantum valet bos.
'Αντιβολῆν, præs. inf. act. verbi
'Αντιβολέω, ῶ, f. ήσω, occurro, consequor, intersum; (2) supplico, oro. *Gl. V.* ἀντιβολῶ, oro, quæso, precor, sodes, obsecro, obtestor. Μάχης καυτιερῆς ἀντιβολῆσαι, *Il.* 4, 342. Ἰθί μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ σε πρὸς τῶν Διῶν, *Aristoph. Vesp.* 1377. Et
'Αντιβολὴ, ῆς, ἡ, occursus; (2) conflictus; (3) collatio. Ab ἀντιβάλλω.
'Αντιβόλησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀντιβίλησα, ab ἀντιβολέω. Unde
'Αντιβόλησις, εως, ἡ, supplicatio, postulatio, adhortatio, deprecatio.
'Αντιβολία, ας, ἡ, idem.
'Αντιβωκολίω, vicissim decipio, deludo.
'Αντιβραδύνω, vicissim cunctor.
'Αντιβροντάω, ῶ, f. ήσω. contra tonantem tono.
'Αντιγεγωνίω, ῶ, reclamo.
'Αντιγενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, e diverso aliter progeniem recenseo.
'Αντιγεραίρω, honores, præmia rependo. Τὰ ἴσα τὴν ἐκπίμψασαν ἀντιγεραίριν, *App. Bell. Civ.* 2, 140.
'Αντιγηροτροφέω, ῶ, vicissim in senectute alo.
'Αντιγνωμονέω, ῶ, contra sentio, dissentio, refragor. Ab
'Αντιγνώμων, ονος, ὁ ἡ, qui contrariæ est sententiæ seu opinionis. Ex ἀντὶ et γνώμη.
'Αντίγραμμα, ατος, τὸ, contrarium scriptum.
'Αντιγραφὴ, ῆς, ἡ, descriptio. *Gl. V.* rescriptum; ἀντιγραφαὶ, constitutiones. *Ph* item accusatio ejus, a quo ante reus factus sis; denique lites, controversiæ.
'Αντίγραφον, ν, τὸ, exemplar, exemplum, v. gr. libri.
'Αντίγραφος, ου, ὁ ἡ, ex alio scriptus, descriptus. Ab
'Αντιγράφω, f. ψω, rescribo, scripto respondeo.
'Αντιδάκνω, f. δήξομαι, remordeo.
'Αντίδικος, ου, ὁ ἡ, vicarius alicujus in sumenda cœna, alterius loco in cœna suffectus.
'Αντιδιζάομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, vicissim amice excipio, vicissim dextram porrigo; item vicissim gratificor, liberaliter, comiter tracto.
'Αντιδέχομαι, contra tueor, non timeo aliquem; quod aliis ἀσπαρδαμύτιον, *Ern.*
'Αντιδέχομαι, f. ξομαι, vicissim accipio.
'Αντιδημαγωγέω, ῶ, vicissim mihi populum concilio, vel contra apud populum dico; contrariam sententiam in concionandi tueor, *Ern.*
'Αντιδημιουργέω, ῶ, f. ήσω, vicissim (simile quid) fabricor, opus contrarium fabricor, *Suicer.*

'Αντι-

'Αντιδιαβαίνω, vicissim transeo, sc. mare.
'Αντιδιαβάλλω, vicissim criminor.
'Αντιδιαίρεσις, εως, ἡ, divisio in contraria, ut virtus, vitium, &c. Ab
'Αντιδιαιρέω, ῶ, in contrarias formas divido; oppono.
'Αντιδιάκονος, ου, ὁ ἡ, vicissim serviens.
'Αντιδιακοσμέω, ῶ, f. ήσω, ex adverso aciem instruo. Ἔνθα καὶ ὁ Καῖσαρ ἀντιδιεκόσμει, *App. Bell. Civ.* 2, 75.
'Αντιδιαλλάσσομαι, vel ἀντιδιαλλάττομαι, permuto, velut captivos; muto in contrarium, contrario modo, v. gr. narro.
'Αντιδιαπλέκω, qu. contra involvo; *metaph.* quod contra dicam; excogito, respondeo.
'Αντιδιαφέλλω, distinguo. Hinc
'Αντιδιαφορὰ, ῆς, ἡ, discrimen, differentia, distinctio.
'Αντιδιαφορὴ, ῆς, ἡ, idem.
'Αντιδιατάσσω, vel ἀντιδιατάττω, contra statuo seu decerno.
'Αντιδιατιθέμενος, *contrario animo adfectus*, præs. part. pass. verbi ἀντιδιατίθημι.
'Αντιδιατίθημι, contrarie dispono; *in med.* repello, ulciscor. Hinc ἀντιδιαθέμενος, resistens, contrario animo adfectus. Ἐν πραότητι παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους, 2 *Tim.* 2, 25.
'Αντιδιδάσκω, alia, contraria doceo.
'Αντιδίδοται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi
'Αντιδίδωμι, f. ώσω, do vicissim, rependo; (2) mutuo dare, cum sc. uterque dat; (3) offero permutationem fortunarum, v. gr. ἀντίδοσις. Ἃ δ' ἀντιδῦναι δεῖ σ' ἀπαιτήσῃ ἰμῷ, ἄκνουν, *Eur. Hec.* 278.
'Αντιδιέξειμι, contra enarro, dissero.
'Αντιδιεξέρχομαι, idem.
'Αντιδιίστημι, distinguo in contraria.
'Αντιδικάζω, f. άσω, contra judicio contendo.
'Αντιδικασία, ας, ἡ, adversatio, *Gl. V.* A præc.
'Αντιδικέω, ῶ, f. ήσω, ad causam occurro, judicio me sisto; (2) contra litigo, *Gl. V.* ἀντιδικῶ, adversor, reluctor. Ab ἀντίδικος.
'Αντιδίκησις, εως, ἡ, refragatio, *Gl. V.*
'Αντιδικία, ας, ἡ, contra litigatio, oppositio litigantium inter se. Ab
'Αντίδικος, ου, ὁ ἡ, adversarius in lite, litigans contra aliquem; (2) hostis, adversarius. Ex ἀντὶ et δίκη, *lis.*
'Αντιδιορύττω, contra cuniculos ago.
'Αντιδογματίζω, f. ίσω, contraria dogmata introduco vel tueor.
'Αντιδοκέω, ῶ, contra censeo, contrariam sententiam habeo.
'Αντιδοξάζω, f. άσω, opinionis contrariæ sum, contrarium scitum foveo; (2) glorifico.
'Αντιδοξέω, ῶ, f. ήσω, dissentio; (2) refragor. Ab
'Αντίδοξος, ου, ὁ ἡ, qui est contrariæ sectæ vel opinionis. Ex ἀντὶ et δόξα, *opinio.*
'Αντίδορον, ου, τὸ, cuticula, quæ subjicitur et opponitur tergori et pelli, *Suid.* Ex δέρας.
'Αντίδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio; (2) verbum forense actionis, qua is qui recusat tributum vel munus impositum, propterea quod id suas facultates superet, defert alium, qui censum habeat, cui tributum illud conveniat, eoque negante, permutationem rei familiaris se cum illo facturum promittit. Sic est hæc vox accipienda in *Isocratis* Orat. περὶ ἀντιδόσεως, *Ern.* Ab ἀντιδίδομαι. Unde
'Αντίδοτον, ου, τὸ, remedium veneni, medicamentum quod adversus malum aliquod datur.
'Αντίδοτος, ου, ὁ ἡ, qui remedii gratia contra malum datur.
'Αντίδοτος, ου, ἡ, idem quod ἀντίδοτον.
'Αντίδοτος, ον, vicissim datus, contradatus, *Nonn.*
'Αντιδουλεύω, vicissim servio. Τοῖς τεκοῦσι γὰρ, δύσηνος, ὅστις μὴ 'ντιδουλεύει, τέκνων, nam qui parentibus vicissim non servit filius, infelix est, *Eurip. Suppl.* 361.
'Αντιδουλέω, vicissim servio.
'Αντίδουλος, ου, ὁ ἡ, qui loco servi est, vicarius servi; (2) vicissim serviens, seu ministrans.
'Αντίδουπος, ου, ὁ ἡ, contra sonans.
'Αντιδράω, ῶ, f. άσω, vicissim facio; (2) rependo.
'Αντιδυσχεραίνω, contra irascor.
'Αντιδωρεὰ, ᾶς, ἡ, remuneratio, retributio.
'Αντίδωρον, ου, τὸ, idem, scriptores eccl. de eulogiis utuntur.
'Αντιδωρέομαι, remuneror. Ὁ δὲ σφέας τῷδε ἀντιδωρέεται, *Herodot.* 2, 30.
'Αντιζέσθαι, *castra castris opposita habere*, præs. inf. med. *Ion.* pro ἀνθίζεσθαι, a verbo ἀνθίζω.
'Αντιζηλεῦμαι, æmulor.
'Αντιζητέω, contra, pariter quæro me quærentem, vel interrogo interrogantem.
'Αντίζυγος, ου, ὁ ἡ, ex adverso respondens; (2) adversus, oppositus.
'Αντιζυγόω, obnitor.
'Αντίη, *adversa*, *Ion.* pro ἀντία, ab ἀντίος.
'Αντιθάλπω, vicissim, mutuo foveo.
'Αντίθεος, ου, ὁ ἡ, æquiparandus Deo, similis Deo, divinus, *Il.* 1, 262; (2) semideus; (3) Diis inimicus; (4) Deus inimicus, contrarius. (4) ἀλλά μοι ἀντίθεός τις ἔοικεν ἐμποδίζειν τὴν πρᾶξιν, *Heliod.* 4.
'Αντιθερατεύω, f. εύσω, vicissim colo et observo, mutua observantia colo.
'Αντιθερμαίνω, f. ανῶ, contra calefacio.
'Αντίθεσις, εως, ἡ, oppositio. Ab ἀντιτίθημι.
'Αντιθετὸς, ὸν, ὁ ἡ, contra positus, oppositus. Ab eod.
'Αντιθυσόμενος, *qui contra aliquem est cursurus*, fut. 1. part. med. verbi ἀντιθέω.
'Αντιθέω, contra currentem curro, occurro.
'Αντιθλίβω, fut. ψω, vicissim premo, contra premo.
'Αντίθρονος, ου, ὁ ἡ, ex opposito sedens.
'Αντίθροος, ου, ὁ ἡ, vicissim vel contra sonans.
'Αντιθύριτρος, ου, ὁ ἡ, vicem januæ præstans.
'Αντίθυρος, ου, ὁ ἡ, januæ oppositus, januæ obversus; vestibulum. Βᾶτε κατ' ἀντιθύρων, *Soph. Elect.* 1433. Ex ἀντὶ et θυρά.
'Αντικαθαιρέω, vicissim perdo, everto: aor. 2. inf. ἀντικαθελεῖν.
'Αντικαθίζομαι, bellum gero contra aliquem.
'Αντικάθημαι, in conspectu hostium castra habeo; castra castris oppono.
'Αντικαθίζω, f. ίσω, ex adverso colloco; (2) *in med.* ex adverso sedeo; (3) castra castris opposita habeo.
'Αντικαθίστημι, contra statuo, adversus aliquem statuo, oppono; (2) substituo, sufficio in locum alterius; subrogo, *Gl. V.* ἀντικαθίστησι, repræsentat, *Ph.* ἀντικαθίσαμαι, suffero, sufficio, *Gl. V.* in aor. 2. et perf. adversarius sum, contra pugno; ἀντικαθιστάμενος, altercator, *Gl. V.* Οὕτω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε, *Heb.* 12, 4. (2) ἀντικαθίστανται μὲν ἐς τὸ τὴν γῆν διανέμων, subrogati sunt, *App. Bell. C v.* 1, 18.
'Αντίκαινος, ον, similis et par novo, *Hes.*
'Αντικακουργέω, ῶ, vicissim malum infero, *Suic.*
'Αντικακόω, idem.
'Αντικαλέω, ῶ, vicissim voco, invito. Μήποτε καὶ αὐτοί σε ἀντικαλέσωσι, *Luc.* 14, 12.
'Αντικανονίζω, contra canones constituo vel decerno, *Suicer.* Ex ἀντὶ et κανὼν, *canon.*
'Αντικάρδιον, ου, τὸ, cavum illum quod sub pectore est, carneum molleque os ventris.
'Αντικαρτερέω, resisto incommodo, perfero incommodum.
'Αντικαταθνήσκω, invicem morior, *Æsch.* (*si lectio sana.*)
'Αντικαταλαμβάνω, e regione occupo.
'Αντικαταλείγω, lego in locum aliorum; *de militibus.*
'Αντικαταλείπω, vicissim relinquo, v. gr. liberos, hæreditatem liberis.
'Αντικαταλλαγὴ, ῆς, ἡ, permutatio. A seq.
'Αντικατάλλαγμα, ατος, τὸ, remuneratio, compensatio.
'Αντικαταλλάσσομαι, vel ἀντικαταλλάττομαι, commuto, permuto; (2) *pass.* reconcilior, *Polyb.*
'Αντικαταλλάσσω, permuto, *Gl. V.*
'Αντικαταμύω, contra seu vicissim conniveo.
'Αντικατατλήττω, vicissim perterrefacio.
'Αντικατασκευάζω, contra apparo, v. gr. bellum, naves.
'Αντικατάστασις, εως, ἡ, restitutio, refectio, redhibitio; (2) dimicatio, refutatio, contra disputatio; (3) disceptatio causæ. Ab ἀντικαθίστημι.
'Αντικαταστρατοπεδεύω, castra castris oppono.
'Αντικατάσχεσις, εως, ἡ, retentio, v. gr. spiritus, urinæ. Ex κατασχέω, *retineo.*
'Αντικατατείνω, contra contendo, contra dissero.
'Αντικατατρέχω, vicissim incursionibus infesto.
'Αντικαταφρονέω, contemnentem me contemno.
'Αντικατηγορέω, ῶ, fut. ήσω, vicissim accuso. Hinc
'Αντικατηγορία, ας, ἡ, mutua accusatio, recriminatio.
'Αντικάθησθαι, præs. inf. med. *Ion.* pro ἀντικάθησθαι, a verbo ἀντικάθημαι.
'Αντικατίζεσθαι, præs. inf. med. *Ion.* pro ἀντικαθίζεσθαι, a verbo ἀντικαθίζω.
'Αντίκαμαι, fut. ίσομαι, ex adverso situs seu positus sum, oppositus sum; obsto, refragor, officio, *Gl. V.* ἀντίκειται, obest, *Gl. V.* ἀντικείμενος, adversarius, obtrectator, objectus, adversus, *Gl. V.* ἀντικεῖσθαι, obesse, officere, *Ph.* Καὶ εἴ τι ἕτερον, τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, 1 *Tim.* 1, 10.
'Αντικειμένως, *adv.* ex opposito.
'Αντικέλευθος, ου, ὁ ἡ, obvius; (2) adversus, oppositus.
'Αντικελεύω, f. εύσω, contra jubeo, vicissim jubeo; (2) contraria jubeo.
'Αντίκεντρον, ου, τὸ, par stimulo, stimuli vim habens, incitamentum. Τοῖς σώφροσι γὰρ ἀντίκεντρα γίνεται, *Æsch. Eumen.* 136. Ἄλγη ἀντίκεντρα καρδίᾳ, *Id. ibid.* 469.
'Αντικηδεύω, colo in modum, v. gr. patris. 'Αντικηδεύω πατρὸς, colo patris loco, *Eurip. Ion.* 734.
'Αντικηδέομαι, rursus colo.
'Αντινηνέω, vel ἀντικηρύττω, contra prædico, dico, edico. Κεῖθεν Κρέων τοῖς δ' ἀντικήρυξιν λογεῖς, *Eurip. Suppl.* 673.
'Αντικινέω, ῶ, f. ήσω, contra moveo; *pass.* occurro hosti ad resistendum.
'Αντικιχράω, ῶ, vicissim commodo.
'Αντικλάζω, f. γξω, reboo, clangorem vicissim edo. Κραυγὴ δὲ πέτρασιν ἀντέκλαγξεν, *Eurip. Andr.* 1144.
'Αντικλαίω, contra, vicissim ploro.
'Αντικλάω, refringo, *de radiis solis.*
'Αντίκλειθρον, ου, τὸ, adulterina clavis, *Gl. V.*
'Αντικλίνω, contra declino et dejicio; (2) ex adverso adnuo.
'Αντικνήμιον, ου, τὸ, pars suræ opposita, pars cruris anterior. *Ph.* tibia. Ex κνήμη.
'Αντικολάζω, vicissim punio; (2) contra supplicio adficio, sc. loco præmii.
'Αντικολακεύω, f. εύσω, vicissim adulor, adsentando par pari refero.
'Αντικομίζομαι, f. ίσομαι, vicissim reporto; (2) vicissim recipio. Ex ἀντὶ et κομίζω.
'Αντικομπάζω, contra, vicissim me jacto.
'Αντικόντωσις, εως, ἡ, renixus, qui fit conto, quum quis loco cruris conto corpus fulcit. Ex ἀντὶ et κόντος, *contus.*
'Αντικοπὴ, ῆς, ἡ, repulsus, ipse repellendi actus; (2) conflictatio, collisio. Ab
'Αντικόπτω, f. ψω, retundo, refero, repercutio; (2) propulso.
'Αντικορύσσομαι, vel ἀντικορύττομαι, oppugno (2) ad prælium me comparo.
'Αντικοσμέω, ῶ, vicissim orno; (2) contra orno, instruo, apparo. Hinc
'Αντικόσμησις, εως, ἡ, apparatus ad bellum contra aliquem.
'Αντικράζω, contra clamo.
'Αντικρατέω, vicissim impero, *Ep.*
'Αντικρίνω, comparo.
'Αντίκρουσις, εως, ἡ, repulsus, impulsus contrarius, seu in contrariam partem; (2) repugnantia. Ab

'Αντικρέω, f. ήσω, retundo, repello; (2) incurro, offendo; (3) resisto, repugno, dissentio; (4) præter opinionem evenio. (2) πρῶτον ἀντεκρέκει, *App. Bell. Civ.* 4, 82.

'Αντικρύ, *adv.* e regione, contra, *Il.* 3, 359.

'Αντικρυς, *adv.* plane, perspicue, aperte. Οὔτι μάλ' ἄντικρυς νοΐω φάτιν, *Apoll. Rhod.* 4, 1334. Ἄντικρυς μακάρεσσιν ἴικτο, *Id. Ibid.* 1612. Οὐ περιπλοκὰς, ἀλλὰ περιαγωγὰς, ἀλλ' ἄντικρυς, aperte, *Plut. Fab. Max.* 3.

'Αντικτάομαι, ῶμαι, f. κτήσομαι, emo pecunia vel alterius rei permutatione mihi comparo.

'Αντικτερίζω. contra vel vicissim funero.

'Αντικτόνος, ον, vicissim interficiens.

'Αντικτυπέω, contra fragorem, strepitum edo.

'Αντίκτυπος, ε, ὁ ϗ ἡ, obstrepens, contra sonans.

'Αντικυμαίνομαι, undabundus jactor contra aliquid. Ex ἀντὶ et κυμαίνω, *fluctuo.*

'Αντικυρία, ας, ἡ, potestas opposita. Ex κῦρος.

'Αντικύρικον, ε, τὸ, helleborus, sic dictus ab Anticyra insula.

'Αντικύρσας, a. 1. part. act. verbi

'Αντικύρω, f. ύρσω, incido in aliquem, nanciscor, offendo. Ὅτῳ μήτ' Ἄρης, μήτε πόντος ἀντίκυρσεν, in quem neque Mars incidit, neque pontus; id est, quem nec Mars nec pontus sustulit, *Soph. Œd. Col.* 1679.

'Αντικωλύω, impedio.

'Αντιλαβίς, ίος, ὁ, scuti fibula, vel uncus scuti fibulam accipiens. Ab ἀντιλαμβάνω.

'Αντιλαβὴ, ῆς, ἡ, apprehensio; (2) apprehensionis ansa; (3) sententia brevis hemistichio potissimum comprehensa.

'Αντιλάβοις, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi ἀντιλαμβάνω.

'Αντιλαγχάνω, subsortior, vel vicissim sortior; (2) denuo judicio experior in eadem causa.

'Αντιλάζομαι, et 'Αντιλάζυμαι, prehendo; (2) opitulor. (1) ἡ δ' ἀντιλάζετο, *Eurip. Med.* 1216. (2) πόνων σῶν ἀντιλάζυσθαι παρών, *Id. Or.* 751.

'Αντιλακτίζω, f. ίσω, recalcitro.

'Αντιλαμβάνω, recipio, vicissim accipio, velut beneficium; (2) rem aliam alterius loco accipio; (3) intelligo, percipio, *quo sensu usitatius est med.* ἀντιλαμβάνομαι, *quod præterea significat* (2) prehendo, manum injicio; (3) teneo; (4) capesso, *Gl. V.* suscipio; (5) affecto, vindico mihi; (6) corripio, reprehendo; (7) opitulor, sustineo cadentem, *cum genit.* 'Αντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων, *Dem.* Κᾆπιστ' ἐπαρθεὶς ἀντιλάβετο τῆ θρόνω, *Aristoph. Ran.* 795. 'Αντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτῦ, *Luc.* 1, 54.

'Αντιλάμπω, f. ψω, e contrario splendeo seu fulgeo; (2) splendorem reflecto, refulgeo, renideo, *Gl. V.*

'Αντιλεγόμενον, acc. sing. part. præs. pass. ab

'Αντιλέγω, f. ξω, contradico; (2) nego, recuso; (3) ambigo; (4) altercor, dissentio, reclamo, *Gl. V.* Κἀγὼ βύλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι τῶ Μιλησίω, contra hunc narrare, *Aristoph. Lys.* 809. Hinc

'Αντίλεκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, controversus, dubius.

'Αντίλεξις, εως, ἡ, contradictio: in tragœdiis et comœdiis opponuntur μονῳδίαις, suntque partes, quibus duo aut plures colloquuntur, *Eun.*

'Αντιλεσχαίνω, oggannio adversus aliquem, effutio aliquid.

'Αντιλέων, ὁ, similis leoni.

'Αντιληκτικὸς est genus versus Iambici.

'Αντίληξις, εως, ἡ, qu. subsortitio, cum in causa ea in qua v. gr. ob vadimonium ante desertum, damnatus sis, iterum adversus actorem et victorem experiare. Ab ἀντιλαγχάνω.

'Αντιληπτίος, ία, ίον, suscipiendus. Et

'Αντιληπτικὸς, ὴ, όν, susceptivus, apprehensivus; (2) ad percipiendum aptus, comprehensibilis; (3) sustinendo seu opitulando aptus. Ab ἀντιλαμβάνω.

'Αντιλήπτωρ, ορος, ὁ, defensor, adjutor, propugnator. Ab eod.

'Αντίληψις, εως, ἡ, apprehensio, correptio; (2) opitulatio, subsidium, patrocinium; (3) reprehensio, objectio; (4) perceptio sententiæ; (5) perceptio alicujus commodi. Ab eod.

'Αντιλίβανος, ε, ὁ, Antilibanus, mons Libano oppositus.

'Αντιλιτανεύω, vicissim supplico.

'Αντιλόβιον, ε, τὸ, pars auris contra posita λοβῷ.

'Αντιλοβὶς, ίδος, ἡ. idem.

'Αντιλογέω, contradico, nego, *Soph.*

'Αντιλογητικὸς, idem quod ἀντιλογικὸς, *Ph.*

'Αντιλογία, ας, ἡ. contradictio, disputatio doctorum hominum, seu altercatio, convicium; (2) oratio contraria, refutatio prioris orationis. Ab ἀντιλέγω.

'Αντιλογίζομαι, f. ίσομαι, vicissim vel rursum cogito; contendo, *Gl. V.* Ab eod.

'Αντιλογικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars contentionum et concertationum Sophistarum. Ab eod.

'Αντιλογικὸς, ὴ, όν, disputandi et refutandi peritus; (2) argutus. Ab eod.

'Αντιλογικῶς, contra dicendi causa, contra dicentium modo.

'Αντίλογος, ον, contra dicens, contrarius.

'Αντιλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, convicium regero, *Gl. V.* ἀντιλοιδορῶ, remaledico. Ὃς λοιδορέμενος ἐκ ἀντιλοιδόρει, 1 *Pet.* 2, 23.

'Αντιλυπέω, ῶ, f. ήσω, vicissim molestus sum, vicissim negotium facesso. Hinc

'Αντιλύπησις, εως, ἡ, molestia quæ vicissim alicui exhibetur.

'Αντίλυρος, ε, ὁ ϗ ἡ, lyræ respondens, lyræ consonans; (2) æmulus. (2) Θείας ἀντίλυρον μάτας, *Soph. Trach.* 643. Ex ἀντὶ et λύρα, *lyra.*

'Αντίλυτρον, ε, τὸ, redemptionis pretium. Hinc

'Αντιλυτρόω, ῶ, f. ώσω, redimo.

'Αντιμαίνομαι, furo contra aliquem, per furorem alicui adversor.

'Αντιμανθάνω, contra disco; (2) vicissim disco.

'Αντιμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, contrarium testor; (2) reclamo; (3) palam attestor. 'Αντιμαρτυρῶ πρὸς αἴσθησιν, *Plut.*

'Αντιμάχησις, εως, ἡ, depugnatio adversus aliquem; repugnatio, refragatio, *Gl. V.* Ab

'Αντιμάχομαι, pugno adversus aliquem; (2) repugno, reluctor, adversor. 'Αντιμάχεται τῇ κράσει τύπω.

'Αντίμαχος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui pugnat adversus aliquem, adversarius.

'Αντιμεβίλκω, f. έλξω, in contrariam partem traho. Τῇ ϗ τῇ Θαμινῶς ἀντιμεβιλκόμενος, scil. βίος, *Epigramm.*

'Αντιμεβίημι, contrariam partem transfero; (2) vicissim loco moveo et muto; ἀντιμεβίεμαι, in locum discedentis subeo. Ψηφίσματα ϗ νόμον ζητῶ' ἀντιμεβιέναι, *Aristoph. Thesm.* 369.

'Αντιμηρυκάομαι, f. εύσομαι, vicissim erga aliquem juveniliter vel adolescentis more ago.

'Αντιμιμίζω, f. ίσω, contra modulor.

'Αντιμίλλω, contra cunctor, vicissim cunctor.

'Αντιμίμφομαι, f. ψομαι, vicissim queror et expostulo.

'Αντιμένω, contra perduro, permaneo resistendo.

'Αντιμερία, vel ἀντιμερίη, ας, ἡ, partis unius pro alia positio. Ex ἀντὶ et μέρος, *pars.*

'Αντιμεσουράνιος, ῶ, in oppositio cœli umbilico sum.

'Αντιμεταβάλλω, in contrarium muto. Hinc

'Αντιμεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio in contrarium.

'Αντιμετάβασις, εως, ἡ, obluctatio in transitu. Ex ἀντὶ et μεταβαίνω, *transeo.*

'Αντιμεταλαμβάνω, vicissim accipio; (2) suscipio, velut odium. Hinc

'Αντιμετάληψις, εως, ἡ, participatio, quæ vicissim fit; (2) commutatio quum vices reddunter.

'Αντιμεταλλεύω, idem quod ἀντιδιορύττω.

'Αντιμεταρρέω, refluo.

'Αντιμεταστρέφω, alio traduco.

'Αντιμετάστασις, εως, ἡ, in contrariam partem translatio seu transmutatio. Ab ἀντιμεβίημι.

'Αντιμετατάσσομαι, pugno, prælior contra aliquem.

'Αντιμεταχωρέω, progredior in contrarias partes.

'Αντιμετέρχομαι, vicissim seu contra ambio.

'Αντιμετρέω, ῶ, f. ήσω, remetior; (2) rependo. Τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ, ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν, *Luc.* 6, 38.

'Αντιμετρηθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. act.

'Αντιμέτρησις, εως, ἡ, æqua remensio.

'Αντιμέτωπος, ε, ὁ ϗ ἡ, oppositam frontem habens. Ex ἀντὶ et μέτωπον, *frons.*

'Αντιμηνίω, f. ίσω, vicissim irascor, ob illatam injuriam irascor.

'Αντιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinis machinas oppono, repugno, vim defendo, vim vi repello.

'Αντιμηχάνημα, remedium adversus vim, fraudes, insidias, machinationes.

'Αντιμίμησις, εως, ἡ, imitatio hostium, *hoc est,* cum vim vi, fraudes fraudibus defendas.

'Αντίμιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui aliquem imitatur æmulatione; (2) similis.

'Αντιμισέω, ῶ, f. ήσω, odi vicissim. Κεῖνος ὑμῶν ἀντιμισεῖ τὺς πονηρὺς ἄνδρας ἀεὶ, *Aristoph. Lys.* 820.

'Αντιμισθία, ας, ἡ, merces meritis respondens, remuneratio; *Gl. V.* mercedis retributio.

'Αντιμισθωτὴς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui est vice mercenarii, qui pro alio mercede est conductus.

'Αντιμοιράω, vicissim sortiri, *i. e.* partem accipere tantam quantam alter accepit.

'Αντιμολέω, ῶ, f. ήσω, obviam eo.

'Αντίμολπος, ε, ὁ ϗ ἡ, contrarius in cantu, diversi cantus. Εἶτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μίγαν κωκυτόν, *Eurip. Med.* 1176. Ex ἀντὶ et μολπή.

'Αντίμορφος, ε, ὁ ϗ ἡ, adversam formam imitans, *veluti speculum.*

'Αντιμυκάομαι, contra mugio, remugio.

'Αντιμυκτηρίζω, f. ίσω, vicissim subsanno, seu irrideo.

'Αντιναυπηγέω, ῶ, f. ήσω, vicissim naves fabricor, contra machinor in navium fabricatione.

'Αντινήχομαι, nato contra seu adversum.

'Αντινικάω, vicissim vinco victorem.

'Αντινομία, ας, ἡ, legis adversus legem repugnantia, legum inter se pugna, leges contrariæ. Hinc

'Αντινομικὸς, ὴ, όν, pertinens ad ἀντινομίαν.

'Αντινομοθετέω, ῶ, f. ήσω, legem fero adversum.

'Αντινουθετέω, ῶ, f. ήσω, vicissim admoneo.

'Αντίνωτοι, οἱ ϗ αἱ, oppositi invicem terga habentes.

'Αντιξοεῖν, contrarium esse. Ab

'Αντίξοος, ε, contr. ἀντίξους, ε, ὁ ϗ ἡ, et ἄντιξος, adversus, contrarius. Ex ἀντὶ et ξέω.

'Αντιξύω, f. ύσω, vicissim scalpo, seu distringo, mutuum scabo.

'Αντίον, *adv.* adverso, e regione, contra.

'Αντίον, ε, τὸ, liciatorium, lignum teres, quo circumagendo textores licium intendunt. *Gl. V.* insubulum, insubula; (2) magnus malus nauticus.

'Αντιόομαι, ῶμαι, obsisto, adversor. 'Αντιῶσθαι τοῖς τισὶ πράγμασι, τινὶ ἐς μάχην. 'Αντιῶμαι τὸν βάρβαρον, *Herodot.* Ab

'Αντίος, ία, ίον, adversus, ex adverso stans, qui est in conspectu; (2) obvius. Ab ἀντί.

'Αντιοστατέω, idem quod ἀντιστατέω, contrarius sum. Νῦν γὰρ ἀντιοστατεῖ, *Soph. Phil.* 640.

'Αντιῶσθαι, *adversari,* præs. inf. med. *contr.* pro ἀντιόεσθαι, a verbo ἀντιόομαι.

'Αντιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, contraria sentiens. Ex ἀντὶ et φρὴν, *mens.*

'Αντιόω, et όομαι, adversor, repugno. Ab ἀντίον.

'Αντιόων, præs. part. act.

'Αντιστατὸς, ὴ, όν, ὁ ϗ ἡ, e contrario compactus, ex adverso fixus. Ex ἀντὶ et πηγνύω.

'Αντιπάθεια, ας, ἡ, naturalis dissensio et repugnantia. Ab

'Αντιπαθὴς, ὴς, ὁ ϗ ἡ, contrariam adfectionem habens, contrarius. Hinc τὸ ἀντιπαθὲς, ους, remedium

remedium adversus aliquid. Ex *ἀντὶ* et *πάθος, adfectus.*

'Αντιπαιδία, ας, ἡ, pubertas. Ab *ἀντίπαις.*

'Αντιπαίζω, obludo, ludo contra ludentem; (2) vicissim jocor, colludo.

'Αντίπαις, αιδος, ὁ ἧ ἡ, puer jam adultus, adolescens, valde juvenis. *Gl. V.* pueraster, juvenis. Θυγατρὸς *ἀντίπαιδος, Eurip. Andr.* 326.

'Αντιπαίω, f. *αίσω*, repercutio; (2) resisto.

'Αντιπαλαιστής, οῦ, ὁ, colluctator.

'Αντιπαλαίω, f. *αίσω*, reluctor, obluctor, resisto.

'Αντιπαλαμάομαι, idem.

'Αντίπαλος, ε, ὁ ἧ ἡ, colluctator, adversarius in lucta; (2) adversarius, hostis, inimicus, æmulus; (3) æquas vires habens, viribus par; (4) oppositus, contrarius Unde de pugna ambigua, de timore mutuo dicitur. Ex *ἀντὶ* et *πάλη, lucta.*

'Αντιπάλως, *adv.* æquis viribus, æquo Marte.

'Αντιπανουργία, fraudes fraudi oppono.

'Αντιπαραβάλλομαι, se æquiparo 'Εταιρίμενός τι ἐπὶ τῷδε, *ἀντιπαρεβάλλετο ἥδη καὶ Πομπήῳ, App. Bell. Civ.* 2, 15.

'Αντιπαραβάλλω, confero inter se, comparo. 'Αντιπαραβάλλει *τὰ ἑαυτοῦ ταῖς ἐκείνου πράξεσι, Plut.* Hinc

'Αντιπαραβολή, ῆς, ἡ, collatio, comparatio.

'Αντιπαραγγελία, ας, ἡ, ipse actus quo quis renunciat mulieris *παραγγελίαν*, seu denunciationem de graviditate ex se negat; (2) omnino, certamen, velut candidatorum, &c. ejusque professio, denunciatio. *Ern.* Ab

'Αντιπαραγγέλλω, mulieris *παραγγελίαν* contradico; (2) competitor sum alicui magistratum petenti; (3) denuncio, sc. me arma capere contra hostes. (2) Πομπήιῳ δ' *ἐς τὴν ὑπατείαν ἀντιπαρήγγελλε, App. Bell. Civ.* 2, 17.

'Αντιπαραγραφή, ῆς, ἡ, formula qua quis occurrit ei, qui exceptione utitur. *Gl. V.* replicatio, proscriptio, perscriptio. Ab

'Αντιπαραγράφω, exceptione utenti occurro. *Ph.* remancipo.

'Αντιπαράγω, ex adverso procedo; (2) hostium exercitum captans, cum exercitu ipse adequito. Hinc

'Αντιπαραγωγή, ῆς, ἡ, copiarum suarum copiis hostium oppositio; (2) prælium; (3) *in pl.* inimicitiæ, factiones. 'Αλέξανδρος *ἐς ἔθος αὐτὸν τῆς ἀντιπαραγωγῆς καθίστη*, consuetudinem sese opponendi hostili aciei, *Arr. Hist. Alex.* 5, 10.

'Αντιπαραδίδωμι, reddo, trado alteri, sc. quod et ipse ab alio accepi.

'Αντιπαράθεσις, εως, ἡ, rerum contentio, seu comparatio. Ex *ἀντὶ* et *παρατίθημι.*

'Αντιπαραινέω, vicissm cohortor.

'Αντιπαρακαλέω, ῶ, in contrariam partem hortor; (2) vicissim hortor, animo. (2) *ἐ πολλὰ παρακαλέσας τι καὶ ἀντιπαρακληθεὶς πρὸς τῶν ἡγεμόνων, Arr. Hist. Alex.* 3, 10.

'Αντιπαρακελεύω, f. *εύσω*, vicissim hortor; (2) contrarie suadeo.

'Αντιπαράκειμαι, in locum alterius pono.

'Αντιπαραλυπέω, ῶ, vicissim molestia adficio.

'Αντιπαραπλέω, vicissim præternavigo; (2) adversus hostem tendens navigo.

'Αντιπαραπορεύομαι, ad latus et e regione, v. gr. exercitus hostilis, iter facio, seu exercitum duco, *Polyb.*

'Αντιπαρασκευάζομαι, vicissim instruo, apparo bellum, sc. naves, &c. contra aliquem. 'Ο δὲ δὴ 'Αντώνιος *ἀντιπαρεσκευάζετο, Dio Cass.* 78, 4.

'Αντιπαρασκευάζω, vicissim instruo, contra suborno. *Νίννιον δημαρχοῦντα ἐναντιωθῆναι πᾶσι σφίσιν ἀντιπαρεσκεύασαν, Dio Cass.* 38, 14.

'Αντιπαρασκευή, ῆς, ἡ, apparatus qui fit ex parte contraria.

'Αντιπαράστασις, εως, ἡ, contrariis frontibus conflictio; acies contra instructa; (2) genus argumentationis rhetoricæ, quo in refellendo magna cum vi nituntur, *Ern.* Ex *ἀντὶ* et *παρίστημι, sisto.*

'Αντιπαρατατικός, ἡ, όν, quo quid negatur non simpliciter, sed cum diligenti explicatione ac demonstratione.

'Αντιπαρατοπιδεύω, castra contra castra pono.

'Αντιπαραχεῖν, a 2. inf. act. verbi *ἀντιπαρέχω*, pro *ἀντιπαραχέω, retribuo.*

'Αντιπαράταξις, εως, ἡ, acies contra instructa.

'Αντιπαρατάσσω, vel *ἀντιπαρατάττω*, contra colloco in acie, aciem contra instruo; unde *in voce med.* (*ap. Thucyd.*) Καὶ *οἱ Μακεδόνες ἐπεῖς ἀντὶ παρεταξάντο ὡς κωλύσοντες.*

'Αντιπαράτασις, εως, ἡ, contentio; (2) comparatio, collatio. Ab

'Αντιπαρατείνω, contendo, compono, comparo: (2) prætendo, exadversum; *item* aciem contra instruo.

'Αντιπαρατίθημι, contra pono, oppono; (2) confero, *acc.* et *dat.* Τὰς *ἄλλας νύκτας τι ἧ ἡμέρας τὰς τοῦ βίου τοῦ ἑαυτοῦ ἀντιπαραθέντα ταύτῃ τῇ νυκτὶ*, &c. comparatione cum hac nocte, *Plat. in Apol.*

'Αντιπαραχωρέω, ῶ, alicui invicem cedo. *Gl. V. ἀντιπαραχωρῶ*, reconcedo.

'Αντιπάρειμι, contra eo, vicissim contra aliquem eo, insequor. Περιενεμίνων δὲ *αὐτῶν ἀντιπαρῆισαν αἱ τάξεις τῶν ἱππέων, Xenoph. Cyr. Exped.* 4, 206.

'Αντιπαρίκτασις, εως, ἡ, idem quod *ἀντιπαράτασις.*

'Αντιπαρικτίνω, contra oppono secundum longitudinem, v. gr. murorum, aciei.

'Αντιπαριξάγω, contra duco exercitum in hostes, infesto exercitu eo in hostes. 'Αντιπαριξάγοντες *τῇ ἐλάσει, Arr. Hist. Alex.* 5, 17.

'Αντιπαρίξιμι, idem; (2) decedo invicem via alicui; (3) adversor; (4) persequor.

'Αντιπαριξιτάζω, contra disquiro et perscrutor, oppono; (2) vicissim compono, ex adverso comparo.

'Αντιπαρίεχομαι idem quod *ἀντιπάρειμι*; (2) ex adverso prætereo. Καὶ *ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν, Luc.* 10, 31.

'Αντιπαρίχω, refero, retribuo.

'Αντιπαρηγορέω, ῶ, consolor; (2) in contrariam partem cohortor, contra suadeo, dissuadeo.

'Αντιπαρήκω, contrario gradu incedo, contravenio, me contra infero. 'Αντιπαρήκει δὲ *τοῖς εἰρημένοις ὁ πόντος, Aristot. de Mundo.*

'Αντιπαρῆλθε, 3. sing. aor. 2. ind. act. v. *ἀντιπαρέχομαι, prætereo.*

'Αντιπαριστάνω, contra adequito, equestrem aciem admoveo, agmen equitum adversus aliud agmen duco. 'Επειδὰν *τὸ κατὰ σφᾶς σίφος τῶν ἱππέων ἰδόντες οἱ βάρβαροι ἀντιπαριστάνωσιν αὐτῶν, Arr. Hist. Alex.* 5, 16.

'Αντιπαρίστημι, repræsento, *Ph.*

'Αντιπαρωδέω, obviam eo, occurro. 'Αντιπαρῳδίνουν *ἀλλήλοις*, sibi invicem occurrerunt, *App. Pun.* 107. 'Αντιπαρῴδιουσιν *ἐκ Μακεδονίας*, obviam ei ivit, *Id. Bell. Civ.* 2, 55.

'Αντιπαρρησιάζομαι, f. *άσομαι*, vicissim libere loquor.

'Αντιπάσχω, contrariam adfectionem habeo; (2) vicissim beneficio adficior, vel maleficio; (3) resisto, adversor. (2) πόλλ' *ἐγὼ κείνων ὕπο δρῶν ἀντιπάσχω χρηιά γε, Soph. Phil.* 583.

'Αντιπαταγέω, ῶ, contra vel vicissim strepo, obstrepo.

'Αντιπατέω, ῶ, vicissim vel contra calco, seu conculco.

'Αντίπατρος, ε, ὁ, inimicus patri, epitheton Jovis *ap. Theocritum*, quod patrem Saturnum regno exuerit.

'Αντιπαραγίω, ῶ, f. ήσω, vicem rependo, beneficium retribuo. Ex *ἀντὶ* et *πελαργὸς, ciconia*, quæ parentes senio confectos vicissim alere creditur. Hinc

'Αντιπελάργησις, εως, ἡ, idem quod

'Αντιπελαργία, ας, ἡ, beneficii accepti remuneratio (reperitur etiam *ἀντιπελάργωσις*).

'Αντιπέμπω, f. ψω, remitto; (2) vicissim mitto, pariter mitto, mitto quoque. 'Αντιπεμπτῆι *ταῖς φωναῖς ἦχον. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες ταῦτα, ἀντιπεμψαν Τιμαγόραν τε καὶ Λέοντα, Xenoph. Hellen.* 7, 1.

'Αντίπεμψις, εως, ἡ, repercussio. *Τῇ ἀντιπέμψει τῆ κτύπε, Arr. Hist. Alex.* 5, 3.

'Αντιπεπονθός, ότος, τὸ, talio, beneficium vel maleficium redditum. Ab *ἀντιπάσχω.*

'Αντιπεπονθότως, *adv.* beneficio vel maleficio recipiendo, cum sensu respondente actioni vel affectioni alienæ.

'Αντιπεραῖος, αία, αῖον, ex adverso situs, *Il.* 2, 635. Ex *ἀντὶ* et *πέραν, trans.*

'Αντιπέραν, *adv.* e regione, ex adverso, trans.

'Αντιπέρας, et *ἀντιπέρα*, *adv.* idem.

'Αντιπέρηθεν, *adv.* idem.

'Αντιπεριάγω, converto, circumago, v. gr. navem, ut impetus in hostem fiat.

'Αντιπεριΐστημι, circumpono, sc. oppugnandi causa, ut naves, exercitum, &c. (2) oppugno, resisto; (3) comprimo, cohibeo; (4) retorqueo in partem contrariam, quam alter noluerit, aut non expectarit, *Ern.*

'Αντιπεριλαμβάνω, vicissim amplector.

'Αντιπερίστασμα, ατος, τὸ, stratagema, quum hostes distinemus, vim alio convertere cogimus. Ab

'Αντιπεριστάω, ῶ, retraho, revello; (2) distineo, in aliam partem vim convertere cogo; (3) adversor.

'Αντιπερίστασις, εως, ἡ, circumsessio, obsidio; (2) in humano corpore, quum e loco superiore spiritus coercetur infra, aut contra. Ab *ἀντιπεριΐστημι.*

'Αντιπεριστρέφω, circumagendo verto in contrariam partem. Hinc

'Αντιπεριστροφή, ῆς, ἡ, circumactio e contrario, vel circumactio in partem contrariam.

'Αντιπεριχωρέω, circumvenio hostem, circumeo a tergo.

'Αντιπεριψύχω, vicissim refrigero.

'Αντιπερισφίγω, ῶ, comprimo, coarcto, cohibeo; (2) trudo in partem contrariam vel alienam, *Ern.* Hinc

'Αντιπερίσφιγξις, εως, ἡ, obnixus et compressio.

'Αντίπετρος, ον, valde durus, ut saxum; saxi locum tenens.

'Αντιπιφάσθαι, perf. inf. pass. verbi *ἀντιφάω, occido pro altero.*

'Αντιπηδάω, ῶ, f. ήσω. vicissim et ipse salio.

'Αντίπηξ, γος, ἡ, arca lignea, cista, *Eurip. Ion.* 19, et 1338. Ex *πήγνυμι.*

'Αντιπηρόω, ῶ, f. ώσω, mutilum reddo, mutilo.

'Αντιπιέζω, f. ίσω, vicissim premo, prementem premo.

'Αντιπίμπλημι, rursus, vicissim impleo.

'Αντιπίμπρημι, vicissim incendo, vicissim uro.

'Αντιπίπτω, contra irruo, obnitor, repugno; (2) secus, contra spem evenire. 'Τμεῖς *δὲ τῷ πνεύματι τῷ ἀγίῳ ἀντιπίπτετε, Act.* 7, 51. (2) ἦν δ' *ἀντιπίπτη τι παρὰ τὴν μάχην, App. Bell. Civ.* 4, 124.

'Αντίπλαγος, ε, ὁ ἧ ἡ, similiter seu e simili materia fictus; (2) ad exemplar alterius fictus. Τὸν *ἀντίπλαγον νόμον ἔχει τιθηνάτων*, simili lege mortuorum tenetur, *Soph. in Inacho.* Ex *ἀντὶ* et *πλάσσω, fingo.*

'Αντιπλέκω, retorqueo, *Gl. V.*

'Αντίπλευρος, ε, ὁ ἧ ἡ, qui adverso est latere. Ex *ἀντὶ* et *πλευρά.*

'Αντιπλέω, contra navigo, navi occurro.

'Αντιπληκτίζω, contra percutio.

'Αντίπληξ, γος, ὁ ἧ ἡ, percussus, ictibus crebris obnoxius, ut litus. *Soph. Antig.* 592.

'Αντιπληρόω, ῶ, f. ώσω, vicissim impleo; (2) vires exhaustas repleo; (3) suppleo quod deest.

'Αντιπλήσσω, vel *ἀντιπλήττω*, f. *ήξω*, repercutio, referio.

'Αντίπλοια, ας, ἡ, navigatio, quæ fit averso utriusque remorum actu et impulsu; (2) *metaph.* æquabilitas, parilitas, *Polyb. si lectio sana est*, Ern. Ex *πλέω*, seu *πλέος.*

'Αντιπνεῖν, præs. inf. act. verbi

'Αντιπνέω, reflo, contratium flatum emitto; (2) adversus sum. 'Αντιπνέων *ἀνέμοισι, Phocyl.* Ex *ἀντὶ* et *πνέω, flo.* Unde

'Αντίπνοη, ῆς, ἡ, reflatus, flatus contrarius.

'Αντίπνοια, ας, ἡ, idem.

Ἀντίπνοος, *contr.* ἀντίπνους, ου, ὁ ἡ ἡ, spirans adversus, reflans.

Ἀντικνώως, *adv.* in contrarium.

Ἀντίποδες, ων, οἱ, adversipedes, *Ph.*

Ἀντιποθέω, ῶ, f. ήσω, mutuo alicujus desiderio tangor.

Ἀντιποιέω, ῶ, f. ήσω, contra facio, assimulo; (2) *in pass.* contra fio, vicissim fio; *in med.* (3) ἀντιποιοῦμαι, vindico, mihi attribuo; (4) adfecto, adsequi conor, item utor aliqua re.

Ἀντιποίησις, εως, ἡ, studium alicujus rei comparandæ, ut ἀρετῆς.

Ἀντίποινον, ου, τὸ, pœna pro delicto; compensatio quævis.

Ἀντιποιούμενος, præs. part. pass.

Ἀντιπολεμέω, ῶ, f. ήσω, belligero adversus; (2) armis lacessitus vicissim infesto.

Ἀντιπολέμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, bellum contra aliquem gerens, hostis. Ex πόλεμος.

Ἀντιπόλεμος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem.

Ἀντιπολίζω, urbem vel munimenta urbis instar exstruo, ad oppugnandam urbem. Ex

Ἀντίπολις, εως, ἡ, urbs urbi opposita et æmula.

Ἀντιπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, vicissim obsideo, obsessorem obsidione cingo, obsideo eum a quo obsidebar antea.

Ἀντιπολιτεία, ας, ἡ, contraria factio, proprie in reip. administratione; vel in re quacunque gerenda, sensus et artes adversæ; ἀντιπολιτεῖαι, simultates, *Ph.*

Ἀντιπολιτεύομαι, f. εύσομαι, adversor alicui in administranda republica; (2) contrariam factionem sequor; (3) contrario modo rempubl. administro; (4) reclamo, refragor, intercedo; (5) artes, cœpta, instituta alicujus, contrariis labefacto. Ἀντιπολιτεύεσθαι τοῖς πάλαι βασιλεῦσι, *Plut.*

Ἀντιπορεύομαι, f. εύσομαι, contra eo, vado in contrariam partem; (2) resisto, refragor.

Ἀντιπορέω, idem.

Ἀντιπορεία, ῶ, f. ήσω, vasto vicissim.

Ἀντίπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, oppositus ultra mare, ut Sicilia Italiæ.

Ἀντίπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, contra gradiens, in contrariam partem tendens; (2) oppositus, e regione situs. (2) ἅ νιν ἔβασιν Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον, *Eur. Med.* 209. Ex ἀντὶ et πόρος, *transitus.*

Ἀντίπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, adversa vestigia figens; (2) pedes nobis obvertens.

Ἀντιπραντικὴς, ὴ, όν, adversarius, inimicus.

Ἀντίπραξις, εως, ἡ, refragatio; (2) oppugnatio. Ab

Ἀντιπράσσω, vel ἀντιπράττω, f. ξω, contra facio; in contrarium laboro; (2) resisto, repugno, renitor. *Gl. V.* officio.

Ἀντιπρεσβεύομαι, f. εύσομαι, e contrario legatos mitto, qui sc. alios legatos impediant, &c. Ex ἀντὶ et πρέσβεις. Hinc

Ἀντιπρεσβευτὴς, ῆ, ὁ, prolegatus, *Gl. V.*

Ἀντιπρήσσειν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀντιπράσσειν.

Ἀντιπροβάλλομαι, contra propono et nomino designandum. Hinc

Ἀντιπροβολὴ, ῆς, ἡ, nominatio alterius contra alterum, ut rejectio judicum.

Ἀντιπρόειμι, ex adverso prodeo, seu progredior.

Ἀντιπροήισαν, *obviam prodierant*, 3. pl. plusq. perf. ind. act. *Att.* pro ἀντιπροῆσαν.

Ἀντιπροβυμοῦμαι, curo alterum, alterius vice curo; (2) officium, gratiam acceptam refero studio meo.

Ἀντίπρωτα, ων, τὰ, quæ vili pretio venduntur. Ἐπὶ γὰρ διὰ τὸ πολλὰ χρήματα εἰληφθαι ἀντίπρωτα τὰ πάντα ἐπωλεῖτο, *Xenoph. Agesil.* 1, 18.

Ἀντιπροῦχω, vicissim do, retribuo, *Hes.*

Ἀντιπροκαλέομαι, οῦμαι, vicissim provoco; (2) optione provoco, vicissim conditionem fero, vel offero, vicissim conditionem stipulor. *Gl. V.* ἀντιπροκαλεῖσθαι, restipulari.

Ἀντιπρόκλησις, εως, ἡ, mutua provocatio, stipulatio vicissim facta conditionem ferenti. A præc.

Ἀντιπροπίνω, mutuo propino.

Ἀντιπροσαγορεύω, resaluto, vicissim saluto.

Ἀντιπροσαμάομαι, ῶμαι, aggero terram, v. gr. arbori.

Ἀντιπρόσειμι, contra in aciem eo.

Ἀντιπροσειπεῖν, resalutare.

Ἀντιπροσελαύνω, e contraria parte adequito.

Ἀντιπροσέρχομαι, e contraria parte adcurro, accedo.

Ἀντιπροσκυνέω, vicissim adoro, veneror.

Ἀντιπροσρέω, resaluto, mutuo alloquor.

Ἀντιπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, oppositam faciem habens; (2) contraria fronte alium adspiciens. Ex ἀντὶ et πρόσωπον, *facies.*

Ἀντιπρόστασις, εως, ἡ, opposita propositio. Ab

Ἀντιπροτίνω, vicissim porrigo, v. gr. manum

Ἀντιπροτίθημι, contra vicissim propono, v. gr. edicta.

Ἀντίπτερος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui proram habet in aliquem conversam; (2) adversus; (3) conspicuus, qui est ante oculos. (2) κατ' ἀντίπτερα ναυσάθμων, ex adverso navium stationum, *Eurip. Rhes.* 136. (3) τάδ' ἀντίπτερα δῆτά σοι βλέπειν πάρεστ' ἐναργῆ, coram, *Soph. Trach.* 223.

Ἀντίπτωσις, εως, ἡ, figura quæ casus permutat. Hinc

Ἀντιπτωτικῶς, *adv.* casuum permutatione facta.

Ἀντίπυγος, ου, ὁ ἡ ἡ, adversas clunes habens.

Ἀντιπυκτεύω, repugno, adversor, obluctor.

Ἀντίπυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, oppositam januam seu portam habens. Ex ἀντὶ et πύλη.

Ἀντιπυνθάνομαι, contra interrogo, percunctor.

Ἀντίπυργος, ου, ὁ ἡ ἡ, quod turri opponi et comparari potest. Ex ἀντὶ et πύργος.

Ἀντιπυργόω, contra munio, turres ædifico.

Ἀντιπυρσεύω, vicissim signum ignibus dare, *Polyb.*

Ἀντιρητορεύω, contra concionor.

Ἀντιρρέπω, in contrariam partem vergo.

Ἀντιρρηθῆναι, contradici.

Ἀντίρρησις, εως, ἡ, contradictio, responsio contradicens; (2) refutatio. *Gl. V.* altercatio, refragatio, controversia. A præc.

Ἀντιρρητικὸς, ὴ, όν, refutatorius. Ex iisd.

Ἀντίῤῥινον, ου, τὸ, herba quædam ita dicta, quod semine sit vituli naribus simili. *Angl.* CALVES-SNOUT, SNAP-DRAGON.

Ἀντιῤῥοπία, ας, ἡ, *Ion.* ἀντιῤῥοπίη, nisus in contrariam partem, æquilibrium.

Ἀντίῤῥοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, in contrariam partem vergens; (2) æquipollens, æquale pondus seu libramentum habens. *Gl. V.* æquilibris. Ἄγειν ἀντίῤῥοπον, æquilibrio tenere, id est, parem ferendo esse. Hinc Μάτη γὰρ ἄγειν ἐκ ἴσι σωκῶ λύπης ἀντίῤῥοπον ἄχθος, *Soph. Electr.* 118. Ex ῥέπω.

Ἀντιῤῥόπως, *adv.* æqua vi, æqualiter.

Ἀντιρύσασθαι, a. 1. inf. m. *rependi.* Ab ἀντιρύομαι, *Theog.*

Ἀντισάζω, f. άσω, idem quod ἀντισέω.

Ἀντισέβομαι, vicissim colo.

Ἀντισεμνύνομαι, f. νοῦμαι, gravitati gravitatem oppono, liberaque contumacia respondeo, gravitatem præ se ferenti pari gravitate occurro; vicissim glorior et me jactito.

Ἀντισηκόω, ῶ, f. ώσω, quasi ad æquilibrium rependo, ex æquo rependo. Ἀντισηκώσας δέ σε φθόνῳ θεῶν τις τῆς πάροιθ' ὑπαρξίας, *Eurip. Hec.* 57; id est, malorum pondus, priori felicitati æquum, rependens. Hinc

Ἀντισήκωμα, τὸ, æquipondium; remuneratio.

Ἀντισήκωσις, εως, ἡ, adæquatio in pondere; (2) repensio, remuneratio.

Ἀντισημαίνω, f. ανῶ, contra significo, significationem do in contrariam partem; (2) contrarium et adversum futuri præsagium edo.

Ἀντισιωπάω, ῶ, f. ήσω, alternis sileo, ut et alius loqui possit.

Ἀντισκευάζω, e contrario comparo. Ὁ δὲ ὕστως ἀντισκευάσατο τὸν οἶκον, *Xenoph. Agesil.* 8.

Ἀντισκώπτω, f. ψω, vicissim mordacibus dictis incesso. Ex ἀντὶ et σκώπτω, *cavillor.*

Ἀντισοφίζομαι, f. ίσομαι, sophismatibus certo contra, sophismatibus contra sophistam argumentor; (2) fraudem fraudi oppono. Hinc

Ἀντισοφιστὴς, οῦ, ὁ, qui contra sophismatibus certat; (2) qui ingeniosis commentis utitur ad aliquid evertendum, qui callide oppugnat.

Ἀντισόω, f. ώσω, æquo, comparo; (2) permuto.

Ἀντίσπασις, εως, ἡ, tractio in contrariam partem, abstractio in diversum: revulsionem medici vocant in arte sua.

Ἀντίσπασμα, ατος, τὸ, distractio, ut ἀντιπερίσπασμα; (2) causa dissidii vel discordiæ; (3) quicquid contra dicitur, vel dici potest, quicquid alicui opponitur, ut sententiam mutet, adversatio, *Ern.*

Ἀντισπαστικὸς, ὴ, όν, antispastis constans:

Ἀντίσπαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, in contrarium abstractus; (2) contra nitens; (3) pes prosodicus, syllaba brevi, duabus longis, interjecta brevi, constans. Ab

Ἀντισπάω, f. άσω, in contrariam partem traho, revello, in diversum averto; (2) contrarius sum, repugno, dissideo; (3) reprehendo. Ἀντίσπασε πίτρης σκαιῆς, prehendit, *Apollon. Rhod.* 11, 593.

Ἀντισπεύδω, f. εύσω, contra contendo, contrarium efficere enitor, repugno, obsisto.

Ἀντισποδάζω, obtrecto, *Ph.* (2) contra aliquem studeo, studio meo adversor alicui.

Ἀντίσποδος, ου, ὁ ἡ ἡ, cineris vicem præstans, qui est pro cinere.

Ἀντισταθμέω, ῶ, f. ήσω, rependo.

Ἀντισταθμίζω, f. ίσω, rependo. *Gl. V.* repenso. Ab

Ἀντίσταθμος, ου, ὁ ἡ ἡ, æquale pondus habens; (2) æquipollens, æquivalens, æqualis, seu paris momenti; vice repensionis, multæ loco. Ὡς πατὴρ ἀντίσταθμον τῷ θηρὸς ἐκθύσειε τὴν αὐτῷ κόρην, *Soph. El.* 371.

Ἀντιστὰς, a. 2. part. act. v. ἀνθίστημι.

Ἀντισταδάζω, f. άσω, contrariam factionem moveo vel sequor. Ex ἀντὶ et στάσις. Hinc

Ἀντισασιαστὴς, οῦ, ὁ, qui est contrariæ factionis.

Ἀντιστάσιος, ejusdem ponderis, par.

Ἀντισασιώτης, ου, ὁ, qui est contrariæ factionis.

Ἀντίστασις, εως, ἡ, resistentia, obluctatio, renixus, obstaculum, *Gl. V.* (2) comparatio; (3) intentio; (4) factio contraria. Ab ἀνθίστημι. Hinc

Ἀντιστατέω, ῶ, f. ήσω, obsisto, obluctor, reluctor, contra eo in prælium; (2) factiosus sum; factiones cogo.

Ἀντιστάτης, ου, ὁ, reluctator, adversarius.

Ἀντιστατικὸς, ὴ, όν, vim reluctandi habens, adversarius.

Ἀντίστερνον, ου, τὸ, spina dorsi quæ pectori opponitur; (2) carnes ossi pectoris insidentes, aut utrinque oppositæ.

Ἀντιστῆναι, a. 2. inf. act. v. ἀντίστημι.

Ἀντιστήριγμα, ατος, τὸ, fulcimentum, seu firmamentum sustinendæ molis, ne corruat. Ab

Ἀντιστηρίζω, f. ίξω, contra fulcio; (2) protego.

Ἀντιστοιχέω, ῶ, f. ήσω, oppositus sum e regione, ex adverso respondeo.

Ἀντιστοιχία, ας, ἡ, duarum rerum opposita collocatio. Ab

Ἀντίστοιχος, ου, ὁ ἡ ἡ, e regione oppositus; (2) æqualis. Σκιὰ γὰρ ἀντίστοιχος ὢν, φωνὴν ἔχεις, tanquam umbra quæ respondet corpori, *Eurip. Andr.* 746. subintelligendum σώματι.

Ἀντιστοίχως, *adv.* opposita serie.

Ἀντίστομος, ου, ὁ ἡ ἡ, os seu faciem adversam habens. Ex ἀντὶ et στόμα, *os.*

Ἀντιστρατεύω, f. εύσω, expeditionem susciplo contra aliquem; (2) adversor alicui, repugno; ἀντιστρατεύομαι, adversus milito, *Gl. V.* Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, *Rom.* 7, 23.

Ἀντιστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, imperatoris locum obtineo; (2) sum hostium dux. Ab

Ἀντιστράτηγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui est loco imperatoris, vicem gerens imperatoris. *Gl. V.* proprætor, pro prætore; (2) contrariæ partis imperator, hostium imperator.

Ἀντιστρατοπεδία, ας, ἡ, idem quod ἀντιστρατοπέδευσις.

Ἀντιστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra ex adverso metor.

Ἀντισρατοπέδευσις, εως, ἡ, castrametatio adversus castra hostium, castra castris collata.

Ἀντισρέφω, f. ψω, in contrarium verto; obverto, converto, reciproco, retorqueo, *Gl. V.* (2) retrorsus ago, seu repello; (3) τὸ ἀντισρέφον, argumentum quod fit alterius argumento invertendo, *Ern.*

Ἀντισροφή, ῆς, ἡ, inversio, conversio retrorsum, reciprocatio; (2) schema rhetoricum; (3) dramatis et odæ Pindaricæ pars. A præc.

Ἀντίσροφος, ε, ὁ ἡ, oppositus, e regione situs, obversus. *Gl. V.* reciprocus; (2) contrarius; (3) ex adverso respondens; (4) æquipollens.

Ἀντισρόφως, *adv.* converso, reciproce; (2) contrario modo.

Ἀντισυγκρίνω, comparo.

Ἀντισυλλογίζομαι, f. ίσομαι, contrario syllogismo refuto. Hinc

Ἀνσισυλλογισμὸς, οῦ, ὁ, syllogismus contrarius.

Ἀντισυμποσιάζω, rursus convivio excipio.

Ἀντισυμφωνέω, ῶ, f. ήσω, vicissim consentio.

Ἀντισφαιρίζω, f. ίσω, pila contra ludo.

Ἀντισφάττω, f. άξω, vicissim occido.

Ἀντισχηματίζω, f. ίσω, eadem figura contra utor, imitor figuram alterius. Hinc

Ἀντισχηματισμὸς, ὁ, imitatio ejusdem figuræ.

Ἀντίσχειν, præs. inf. act. verbi ἀντίσχω.

Ἀντισχυρίζω, f. ίσω, e contrario adfirmo, seu corroboro, obfirmo; (2) obnitor. Διῖ δὲ ἀντισχυρίζεσθαι πρὸς ἀμφότερα, *Plut.*

Ἀντισχύω, f. ύσω, obnitor viribus, contra nitor, obluctor, resisto.

Ἀντίσχω, teneo ante, oppono; (2) arceo. Ἀντίσχεσθε τραπέζας ἰὼν ὠκυμόρων, *Odyss.* 22, 74. (2) ὄμμασι δ' ἀντίσχοις πάνυ αἴγλαν, ἃ τίσασαι ταῦν, et ab oculis arceas splendorem, *Soph. Phil.* 830.

Ἀντισώζω, f. ώσω, vicissim servo; (2) instauro.

Ἀντίτεγμα, τος, τὸ, quod alicui opponitur, quo vim alterius arcemus.

Ἀντιτακτικὸς, ἡ, όν, vim repugnandi habens.

Ἀντιταλαντεύω, f. εύσω, rependo, æquali pondere retribuo.

Ἀντιτάλαντος, ε, ὁ ἡ, qui paris seu æqualis est ponderis; (2) paris momenti; (3) æqualis. Ex τάλαντον.

Ἀντιτάλλω, f. λῶ, virere facio, alo, *Ion* pro ἀντιθάλλω, (nisi vitiosa est hæc lectio pro vera ἀντιτάλλω, *Ern.*) Vid. *Il.* 24, 280.

Ἀντιταμίας, ε, ὁ, proquæstor.

Ἀντίταξις, εως, ἡ, aciei instructio adversus hostem; (2) repugnantia. *Gl. V.* refragatio. Ab ἀντιτάσσω.

Ἀντίτασις, εως, ἡ, reluctatio, obsistentia. Ab ἀντιτίνω.

Ἀντιτάσσω, vel ἀντιτάττω, f. άξω, ex adverso instruo ad prælium; (2) oppono; ἀντιτάσσομαι, refragor, *Gl. V.* Ἀντιτάσσεσθαι καλοῖς ἢ ἀγαθοῖς, τινὶ, περί τινες, πρός τινα. Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, *Jac.* 4, 6.

Ἀντιτείνω, f. τενῶ, in contrariam partem tendo, seu traho; (2) vicissim tendo, obtendo, oppono; (3) renitor, repugno, refragor; (4) oppositus sum. Ἀντιτείνειν τινι, τὶ ἀντί τινος, πρός τι.

Ἀντιτιχίζω, f. ίσω, contra mœnibus munio; (2) contra munio, munitionem oppono.

Ἀντιτείχισμα, ατος, τὸ, munitio alteri opposita. A præc.

Ἀντιτίμημα, remedium præbeo, *ap. Eurip.* de medico, unde ἀντίτομον, ab herbis, quæ in potionem conciduntur, *Ern.* Πολυπόνοις ἀντιτιμῶν βροτοῖσι, *Eurip. Alcest.* 974. Vide ἀντίτομον.

Ἀντιτίπτω, f. ψω, vicissim delecto.

Ἀντιτύγχομαι, similis sum; ἀντιτίτυξο, 2. sing plusq. p. pass. *Hom.*

Ἀντίτυχος, ε, ὁ ἡ, contrarius.

Ἀντιτυχάζω, f. άσω, alterius artificiis alia oppono, contra machinor.

Ἀντιτυχέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἀντιτυχίω, ῶ, f. ήσω, aliquem in arte quapiam æmulor, eandem artem exerceo. Hinc

Ἀντιτύχησις, ιως, ἡ, æmulatio alterius eandem artem profitentis; (2) contraria machinatio, contraria molitio:

Ἀντίτυχος, ε, ὁ ἡ, adversarius alicui in arte quapiam; (2) æmulus; (3) contrarius commodis alicujus. Ex τίχη, ατς.

Ἀντιτύναι, *luere*, præs. inf. act. verbi ἀντίτινω.

Ἀντιτίθημι, ex adverso pono; (2) comparo, confero; (3) pono rem aliquam loco alterius; (4) pendo, contra pendo, obdo, obtendo, objicio, oppono, *Gl. V.* ἀντιτίθεσθαι, refertur, *Ph.* Ἀντιτίθεναι τὰ χρήματα τῇ βασιλείᾳ, λίθος ἀντὶ τῶν λίθων. (4) ἀλλ' ἀντιθέντας ἢ χρυσὸν, ἢ σίδηρον, ἢ χαλκῆ βάρος, *Eurip. Hippol.* 620.

Ἀντιτιμάω, ῶ, f. ήσω, vicissim honoro; (2) contra æstimo. Ἀντιτιμῆσαί τινα πᾶσι τοῖς καλοῖς. Ἐγὼ δὲ τινὸς ὑμῖν ἀντιτιμήσομαι, *Plat.* Hinc

Ἀντίτιμημα, ατος, τὸ, æstimatio litis, quam reus actoris æstimationi opponit; multa, quæ reus sibi contra actorem statuit.

Ἀντιτίμησις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Ἀντίτιμος, ε, ὁ ἡ, quem aliquis vicissim punit, qui vicissim pœnas luit; (2) τὸ ἀντίτιμον, quod pœna contra abrogatur, *Ern.* Ab ἀντιτίω.

Ἀντιτιμωρέω, ῶ, f. ήσω, vicissim punio, pœnas reposco.

Ἀντιτινάσσω, vicissim percutio, reconcutio.

Ἀντιτίνω, vicissim luo, vicissim pendo:

Ἀντίτισις, εως, ἡ, mutua pœnæ luitio:

Ἀντίτιτος, ε, ὁ ἡ, vicissim punitus. Ab

Ἀντιτίω, f. ίσω, vicissim punio, seu ulciscor, vicissim pœnas sumo; (2) *in pass.* vicissim pœnas luo.

Ἀντιτολμάω, ῶ, f. ήσω, contra audeo, adversor alicui sumpta audacia, audacter obsisto.

Ἀντίτολμος, ον, adversarius.

Ἀντίτομον, antidotum, remedium. Σὺν δ' ἑλαίῳ φαρμακώσσ' ἀντίτομα στιφρᾶν ὀδυνᾶν δῶκεν χρῆσθαι, *Pind. Py. h.* 4, 393. Vid ἀντίτεμνω, *Hom. Hymn. in Cer.* 228.

Ἀντίτονος, ε, ὁ ἡ, in contrarium tendens, renitens. Ab ἀντιτείνω.

Ἀντιτονῦμαι, adversor, *Ern.*

Ἀντιτοξεύω, f εύσω, contra sagittas mitto.

Ἀντιτορέω, ῶ, f. ήσω, transfodio, perfodio. Εἶδορ δὲ δόξυ χροὸς ἀντιτόρησεν, *Il.* 5, 337.

Ἀντίτος, pro ἀντίτιτος, *per Syncopen*, vicissim punitus. Τόϊ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο παιδὸς ἐμῦ, *Il.* 24, 213.

Ἀντιτρέφω, f. ψω, vicissim alo, alimenta reddo.

Ἀντιτρέχω, f. θρέξομαι, curro contra, seu in contrariam partem.

Ἀντιτρυτανεύω, f. εύσω, rependo, compenso.

Ἀντιτυγχάνω, vicissim adipiscor, vicissim adsequor. Γυναικὸς ἄρ' ἀντιτύχω, *Il.* 8, 163.

Ἀντίτυπα, *adv.* idem quod ἀντιτύπως. Ἀντίτυπα δ' ἐπὶ γᾷ πίσι πανταλοιεὶς, *Soph. Antig.* 134.

Ἀντιτυπέω, ῶ, f. ήσω, repercutio, relido; (2) renitor, resisto. (2) ἀντιτυπεῖ δὲ ἐνδοθεν ταῖς τῶν λόγων ὁδοῖς, *Max. Tyr.* 33, 9.

Ἀντίτυπος, ε, ὁ ἡ, ictum repellens, repercutiens; (2) durus, difficilis, refractarius:

Ἀντιτυπία, ας, ἡ, renixus; (2) durities, asperitas; (3) contrarietas, *Ph.* repercussio:

Ἀντίτυπον, ε, τὸ, exemplum, exemplar, typus, et figura; (2) exemplum ex alio expressum:

Ἀντίτυπος, ε, ὁ ἡ, ictum repellens, repercutiens; (2) refractarius, durus, asper; (3) contrarius, adversarius; (4) eandem formam et figuram habens, similis. (2) σκληρός γε λίγυις καὶ ἀντιτύπους ἀνθρώπους, *Plato in Theætete*, i, 155 et 156. Ex

Ἀντιτύπτω, repercutio, *Gl. V.*

Ἀντιτύπως, *adv.* repercussive, cum repercussione; (2) cum renixu; (3) dure, aspere.

Ἀντιτύχοις, 2. sing. aor. 2. opt. act. verbi ἀντιτυγχάνω, pro ἀντιτύχω, *consequor.*

Ἀντιφάρμακον, ε, τὸ, resistens venenis, antidotum; *Ph.* remedium.

Ἀντίφασις, εως, ἡ, responsio; (2) contradictio. Ab ἀντίφημι.

Ἀντιφατικὸς, ἡ, όν, contradictorius. Ab eod.

Ἀντιφάω, f. άσω, occido loco alterius. Τρῶες ἐνὸς ἀντιτιφάσθαι, *Il.* 13, 447. Αἶψ' ἅμα πάντες Ἕκτορος ὠρέλλε· ἀντὶ θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πιφάσθαι, *Il* 24, 254.

Ἀντιφερίζω, f. ίσω, obviam me offero; (2) contendo, concerto, æquiparo me, oppono. Ἤρτεί, ἤτις σοί γε θεῶν δύναται ἀντιφερίζειν, *Il.* 21, 357. Τῷ δὲ σπ' αἴσωσς κακὸν ἰσθλῷ ἀντιφερίζει, *Hesiod. Theog.* 609.

Ἀντιφερίξαι, *obviam se obtulisse*, a. 1. inf. act. *Poet.* et *Dor.* pro ἀντιφερίσαι.

Ἀντίφερνα, ων, τὰ, ea quæ vicissim a marito sponsæ dotis loco dantur. Ex ἀντὶ et φερνή.

Ἀντιφέρω, oggero, regero, *Gl. V.* ἀντιφέρομαι, obviam me fero, offero me, occurro, resisto. Οὔ τί σοι' ἀντιφέροντο μάχη, contra ferebantur, *Il.* 5, 701. Ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι, resisti, *Il.* 1, 589.

Ἀντιφερίζω, idem; (2) par sum, ut ἰσοφ.

Ἀντιφεύγω, alterius loco fugio, in exilium eo.

Ἀντίφημι, respondeo; (2) contradico.

Ἀντιφθέγγομαι, f. ξομαι, obloquor, contradico; (2) vicissim sonum edo; resono, de echo; *Gl. V.* respondeo, reclamo.

Ἀντίφθεγμα, ατος, τὸ, echo.

Ἀντίφθογγος, ε, ὁ ἡ, vicissim sonum edens; (2) contrarium sonum edens.

Ἀντιφιλέω, ῶ, f. ήσω, redamo, vicissim amo.

Ἀντιφίλησις, εως, ἡ, redamatio, mutuus amor. Χρύσειοι πάλαι ἄνδρες, ὃν' ἀντιφίλησ' ὁ φιλησίλς, *Theoc.* 12, 16. Ab ἀντιφίλεω.

Ἀντιφιλοδοξέω, ῶ, f. ήσω, gloriæ cupiditate certo vel æmulor cum aliquo. Ἀντιφιλοδοξῆντες οἱ τῶν ἱλιφάντων ἐπιρᾶται πρὸς τὸν Ἀσδρυβᾶν, *Polyb.*

Ἀντιφιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, contendo cum aliquo; (2) pertinaciter et contentiose resisto.

Ἀντιφιλοσοφέω, contraria statuo, argutor, doceo; contrariæ sectæ addictus sum.

Ἀντιφιλοσοφία, ας, ἡ, sectæ philosophorum alteri contraria. Ab

Ἀντιφιλόσοφος, ε, ὁ ἡ, sectæ contrariæ addictus, philosophus alteri contraria defendens.

Ἀντιφιλοτιμέομαι, οῦμαι, invicem certo, seu contendo; (2) ex adverso largior; (3) munificentia cum aliquo certo.

Ἀντιφιλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, vicissim amore complector.

Ἀντιφλέγω, vicissim illustro, vel uro, *Ern.*

Ἀντιφονεύω, vicissim interficio.

Ἀντίφονος, ε, ὁ ἡ, cædem compensans; (2) qui pro cæde rependitur. Ἀντίφονος δίκης, *Soph. Elect.* 247. Ἀντίφονον κορέσαι φόμα, *Id. Phil.* 1155.

Ἀντιφορικῶς, *adv.* idem quod ἀντιφρασικῶς.

Ἀντιφορτίζομαι, f. ίσομαι, pro pretio rerum venditarum alias merces emo, et mecum absporto. Ex ἀντὶ et φορτίζω, *onero.*

Ἀντιφράζω, f. άσω, per contrarium loquor; (2) contraria appellatione nomino. Hinc

Ἀντίφρασις, εως, ἡ, oppositio, objectio; *Ph.* adversitas; (2) figura grammatica, qua quid ex contrario appellatur.

Ἀντίφραξις, εως, ἡ, obstructio, oppositio. Ab

Ἀντιφράσσω, vel ἄττω, f. ξω, contra obstruo, obstructioni obstructionem oppono; (2) obstruo; (3) oppono. Ἐκλείπει ἡ σελήνη διὰ τὸ ἀντιφράττειν τὴν γῆν αὐτῇ, *Alex. Aphr.*

Ἀντίφρουρος, ε, ὁ ἡ, qui est loco custodis; (2) contrariam aut æqualem custodiam habens.

Ἀντιφυλακὴ, ῆς, ἡ, mutua custodia, custodia quæ fit ex altera parte.

Ἀντιφυλάσσω, vel ἀντιφυλάττω, f. άξω, contra vel vicissim custodio; ἀντιφυλάσσομαι, vicissim caveo.

Ἀντιφυτεύω, f. εύσω, vicissim gigno.

Ἀντιφωνέω, ῶ, f. ήσω, contra clamo, contra dico; (2) proclamo; (3) reclamo; (4) respondeo, etiam literis, γράμματα ἀντιτιφωνημένα; (5) constituo me soluturum, expromitto, obloquor, *Soph. Steph.* Hinc

Ἀντιφώνησις, εως, ἡ, contradictio; (2) sonus contrarius; (3) expromissio; pecunia constituta, *Ph.*

Ἀντιφωνία,

'Αντιφωνία, ας, ἡ, responsio; (2) sonus contrarius:

'Αντίφωνον, ε, τὸ, ecloga ex Psalmo aliquo in Liturgiis Græcorum, qua sacerdoti chorus respondet. Ab

'Αντίφωνος, ε, ὁ ϗ ἡ, contra sonans; (2) respondens; (3) qui est contrariæ vocis, dissonus. Ex ἀντὶ et φωνὴ, *vox.*

'Αντιφωτισμὸς, ῦ, ὁ, adversum lumen, i. e. quod sit ante oculos positum.

'Αντιχαίρω, pariter gaudeo.

'Αντιχαλεπαίνω, contra sævio; (2) vicissim succenseo.

'Αντιχαριὶς, invicem gratificans, aor. 2. part. pass. *Soph.* Ab ἀντιχαίρω.

'Αντιχαρίζομαι, f. ίσομαι, gratiam repono, beneficium rependo, mutuam gratiam refero. Ab

'Αντίχαρις, ιτος, ἡ, beneficii remuneratio.

'Αντιχασμάομαι, ῶμαι, vicissim oscito.

'Αντίχειρ, ειρος, ὁ, pollex. Ex ἀντὶ et χεὶρ, *manus*, quod solus tantum valet, quantum reliqui quatuor digiti, seu quod oppositus est et adversus manui, vel quod est ante manum, in principio manus positus, *Ern.*

'Αντιχειροτονία, ῶ, f. ήσω, contraria scisco suffragia ferendo, refragor. Hinc

'Αντιχειροτονία, ας, ἡ, refragatio, suffragatio contraria.

'Αντίχθων, ονος, ἡ, opposita pedibus nostris terra, terra antipodum. Ex χθών.

'Αντίχορδος, ε, ὁ ϗ ἡ, contrarias chordas habens, contrarium sonum chordis edens; (2) contrarius; (3) consonus, respondens. Ex ἀντὶ et χορδὴ, *chorda.*

'Αντιχορεύω, contrario motu feror, *Synes.*

'Αντιχορηγία, ῶ, in choragio certo, vel æmulor.

'Αντιχορηγος, ε, ὁ ϗ ἡ, antichoragus, æmulus alterius choragi, qui in choragio certat cum alio chorago, de choragis aliarum tribuum, qui eodem tempore fabulas edunt suo sumptu, *Ern.*

'Αντιχορία, ας, ἡ, opposita chori pars; (2) quod opposita chori pars canit. Ex χορός.

'Αντιχρᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀντιχράειν, a verbo ἀντιχράω, *sufficio.* Unde

'Αντίχρησις, εως, ἡ, mutuus usus. Ab ἀντιχράω.

'Αντίχριστος, ε, ὁ, Antichristus, Christi adversarius, pseudochristus.

'Αντιχρονισμα, ατος, τὸ, temporis pro tempore positio. Ex ἀντὶ et χρόνος, *tempus.*

'Αντιχρονισμὸς, ῦ, ὁ, idem et ex iisdem.

'Αντιψάλλω, psallo vicissim; (2) alteri in psallendo respondeo; (3) plaudo vicissim. Τοῖς σοῖς ἐλίγοις ἀντιψάλλων ἐλιφαντέδετον φόρμιγγα, *Aristoph. Av.* 225. Hinc

'Αντίψαλμος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui vicissim canitur, ex adverso respondens carmini.

'Αντιψίγω, vicissim invideo, vel reprehendo.

'Αντιψηφίζομαι, f. ίσομαι, contra decerno, contra statuo, seu scisco; *Gl. V.* refragor.

'Αντίψηφος, ε, ὁ ϗ ἡ, adversarius, qui alteri refragatur.

'Αντίψυχος, ε, ὁ ϗ ἡ, vicem animæ præstans, qui pro altero se devovet et mori cupit; (2) qui pro anima seu vita datur. Ex ψυχή.

'Αντιψύχω, f. ξω, vicissim refrigero.

'Αντιωθῆναι, a. 1. inf. verbi ἀντιόομαι, *adversor.*

'Αντλέω, ῶ, f. ήσω, haurio, exhaurio; (2) infundo; (3) exhaurio laborem, exantlo. Πατρῷαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων ἀντλεῖ, *Soph. El.* 1304. Οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ, *Joan.* 2, 9. Ab ἄντλος.

"Αντλημα, ατος, τὸ, haustus; (2) haustrum; (3) perfusio. Ab ἀντλέω.

'Αντλῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀντλέω.

'Αντλήσαντες, *qui hauserunt*, nom. pl part.

"Αντλησις, εως, ἡ, haustus, actio hauriendi.

'Αντλητήριον, ε, τὸ, vas ad hauriendum, haustrum. Ab eod.

'Αντλητὴρ, ῆρος, ὁ, haustor. Ab eod.

'Αντλητὴς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

'Αντλία, ας, ἡ, sentina; (2) ministerium et pœna hauriendi sentinam; *Gl. V.* haustus.

'Αντλίον, ε, τὸ, haustrum:

"Αντλον, ε, τὸ, sentina. Ab

"ΑΝΤΛΟΣ, ε, ὁ, sentina; (2) mare; *Eurip.* (3) manipulorum acervus. (2) ἄντλον οὐκ ἐδέξατο, aquam marinam non recepit, *Æsch. Sept. ad Th.* 798. Ἁλίμενόν τις ὡς ἄντλον ἐμπίσῶν λέχριος, *Eurip. Hec.* 1024. Πὰρ μὲν γὰρ ἄντλος ἰσοπέδαν ἔχει, nam mare malum navis occupat. *Alcæus apud Heraclidem*, 413.

'Αντοικοδομέω, alterius loco ædifico, si quid collapsum, vel periculum sit, ne diruatur, v. gr. murus in obsidione; (2) murum vel munitionem exstruo oppositam alteri munitioni. (2) Πομπήϊος δ' αὐτὸν ἀνταποτείχιζεις καὶ ἀντοικοδόμει, *App. Bell. Civ.* 2, 61.

'Αντοικοδομία, ας, ἡ, extructio muri talis qualis ante dicta: dicitur et in plurali de obsessis, cum pro muris per arietes dejectis intra struunt alios. Τῶν δὲ πολιορκουμένων ταῖς μὲν ἀντοικοδομίαις ἐνιεργῶς χρωμένων, *Polyb.* 1, 48.

"Αντοικος, ε, ὁ ϗ ἡ, ex adverso habitans.

'Αντοικτίζω, f. ίσω, vicissim misereor.

'Αντοικτίρω, idem.

'Αντοίομαι, contra, aliter opinor.

'Αντολὴ, et ἀντολίη, *ortus, Ion.* ἀνατολή.

"Αντομαι, occurro, obvius fio; (2) supplico. Ἑρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι, *Aristoph. Thesm.* 986. Διπλόος ἠντιτο Ϝόρηξ, *Il.* 4, 133. Ab ἄντα.

'Αντομματέω, ῶ, oculis rectis adversis intueor; (2) obnitor, obsisto, *Suicer.* Ex ὄμμα, *oculus, adspectus.*

'Αντόμνυμι, f. ἀντομόσω, juro vicissim; proprie de juramento calumniæ.

'Αντομνύω, idem. Hinc

'Αντομοσία, ας, ἡ, jusjurandum de calumnia a parte rei, vel accusatoris.

'Αντομόω, ῶ, f. ώσω, contra juro; (2) adjuro vicissim, adhortor.

'Αντονομάζω, f. άσω, nomen commuto; (2) contrario vel alio nomine appello crimen objectum. Hinc

'Αντονομασία, ας, ἡ. pronominatio, figura qua nomen proprium ponitur pro communi, aut contra.

'Αντοργίζομαι, f. ίσομαι, vicissim irascor.

'Αντορύσσω, vel ἀντορύττω, f. ξω, contra, e diverso, fodio.

'Αντοχλίομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, vicissim vel contra salto, saltationem alterius imitor, ut simiæ faciunt. Ex ὀχλίομαι, *salto.*

'Αντοφείλω, f. οφειλήσω, seu οφλήσω, p. ωφίληκα, seu ὤφληκα, vicissim debeo, debitor sum alicui ob acceptum aliquod officium.

'Αντοφθαλμέω, ῶ, f. ήσω, coram intueor; (2) contra intueor; (3) obluctor, obnitor; (4) audacter contra eo, non timeo; *item*, contemno etiam pecuniam, dona, *Ern.* 'Αντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, *Act.* 27, 15. Μὴ δύ.ασθαι τοῖς χρήμασιν ἀντοφθαλμεῖν, *Polyb.* 28, 17, 18. Ab

'Αντόφθαλμος, ε, ὁ ϗ ἡ, adversis oculis intuens, obtuens; (2) qui est ante oculos, coram.

'Αντοχὴ, ῆς, ἡ, mutua retentio, seu firma, tenax apprehensio vel retentio. Ab ἀντέχω.

'Αντοχρόω, ῶ, f. ώσω, e contrario munio.

'Αντραῖος, αία, αῖον, cavernosus. Ab ἄντρον.

'Αντριὰς, άδος, ἡ, quæ libenter in antris versatur. Ab eod.

'Αντροδίαιτος, ε, ὁ ϗ ἡ, in spelunca vivens.

'Αντροειδὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, antri formam habens.

"ΑΝΤΡΟΝ, ε, τὸ, antrum, caverna, spelunca.

'Αντροπαία, ας, ἡ, pro ἀνατροπαία, seu ἀνατροπὴ, mutatio, *Æsch. si lectio sana.*

'Αντροφυὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, in antris natus. Ex ἄντρον et φύω, *nascor.*

'Αντροχαρὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, antris gaudens, libenter in antris agens.

'Αντρώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, cavernosus.

"Αντυγες, *habenæ*, nom. plur. ab ἄντυξ.

'Αντυγωτὸς, ή, ὁ ϗ ἡ, colligatus, ut orbes rotarum ferro. Ab

"ΑΝΤΥΞ, γος, ἡ, orbiculus additus summæ sellæ currus, e quo habenæ suspendi possunt, si currus sistendus sit, *Ern.* (2) currus; (3) ambitus aliarum rerum, orbis, fornix. *Ph.* ἄντυγες, clitellæ; (4) jugum citharæ. (1) ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας, *Il.* 5, 262. Αὐτὸς εἴχετο τῆς ἄντυγος, *Lucian. Deor. Dial.* 25, 2. Δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰσι. *Il.* 5, 728. (4) μάστα δ' ἄντυγος ὑπ' ἄντυγι χρυσέῃ λάζεο πατρῷον ἀνὰ δόμον, *Eurip. Hipp.* 1135.

'Αντυπαγεῖν, *vicissim inserere*, præs. inf. act. *Ion.* et *contr.* pro ἀνθυπαγεῖν.

"Αντω, occurro, obvius fio, *med.* ἄντομαι. Ab ἀντὶ, vel ἄντα.

'Αντῳδὴ, ῆς, ἡ, cantus qui alteri occinitur, cantus alteri respondens. Ex ἀντὶ et ᾠδή.

'Αντῳδὸς, ε, ὁ, qui cantu mutuo respondet, qui occinit. Ex ἀντὶ et ᾠδὸς, *cantor.*

'Αντωθέω, ῶ, f. θήσω, vel ώσω, repello, reniter, obnitor.

'Αντωμοσία, ας, ἡ, idem quod ἀντομοσία.

'Αντωνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, vicissim vel contra emo; (2) in auctione mercor contra licendo; (3) emo loco alterius.

'Αντωνυμία, ας, ἡ, pronomen, pars orationis. Ex ἀντὶ et ὄνομα, *nomen.* Hinc

'Αντωνυμικὸς, ἡ, ὸν, ad pronomen pertinens, pronominalis: reperitur et ἀντωνυμιακὸς.

'Αντωνυμικῶς *adv.* usu vel loco pronominis.

'Αντωπέω, ῶ, f. ήσω, obtueor, contra intueor.

'Αντωπὸς, ὸς, idem quod ἀντωπὸς, *Man.*

'Αντώπιος, ε, ὁ ϗ ἡ, obtuens; (2) adversus:

'Αντωπὸν, *adv.* adversa facie, e regione, ex adverso. Ab

'Αντωπὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ex adverso intuens; (2) splendidus; (3) similis, par. (1) τῆς Ἑλένας ἐν ἀντωποῖς βλεφάρεσιν ἔρωτα δέδωκας, *Eurip. Iphig. in Aul.* 583. (3) ἀντωπὸν μακάρεσσι κάμιν γένος, æqualem, *Opp. Hal.* 5, 7. Ex ἀντὶ et ὤψ, *oculus.*

"Αντωσις, εως, ἡ, occursus; (2) repulsus. Ab ἄντω, *obvio*, vel ἀντωθέω, *repello.*

'Αντωφελέω, ῶ, f. ήσω, vicissim adjuvo; (2) refero gratiam, beneficium rependo.

'Ανύβριστος, ε, ὁ ϗ ἡ contumeliæ expers. Ex α priv. et ὕβρις, *contumelia.*

'Ανυγίαστος, ον, insanabilis. Ab ὑγιάζομαι.

'Ανυγραίνω, humecto, madefacio. Ex ἀνὰ vel α pleon et ὑγραίνω, *madefacio.*

'Ανύδατος, ον, sine aqua, *Man.* Ab α et ὕδωρ.

'Ανυδρεύομαι, ex fonte haurio, exhaurio. Ex ἀνὰ et ὑδρεύω

'Ανύδρευτος, ε, ὁ ϗ ἡ non rigatus. Ex α priv.

'Ανυδρία, ας, ἡ, aquæ inopia, ariditas. Ab

'Ανυδρος, ε, ὁ ϗ ἡ, aridus, siccus, aqua carens. Ex α priv. et ὕδωρ, *aqua.*

'Ανύδρων, *arentium*, gen plur ab ἄνυδρος.

"Ανυι, *perficiebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤνυε, a verbo ἀνύω.

'Ανύκτιρος, ε, ὁ ϗ ἡ non caliginosus, *Suicer.*

"Ανυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, sylva carens, non sylvosus; (2) expers materiæ, incorporeus. Ex ὕλη.

'Ανυμέναϊα, *adv.* sine ritibus usitatis in hymenæo. 'Ανυμέναια δ' ὁμηνὶς ἐκηδεύθη λυτροφόρῳ χλιδᾷς, *Eurip. Phœn.* 349.

'Ανυμέναιος, ε, ἡ, carens honoribus nuptialibus, justos hymeneos non passa. Ex α priv.

"Ανυμις, *perficiebamus*, 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* et *per Syncop.* pro ἠνύομεν, ab ἀνύω.

'Ανυμνέω, ῶ, f. ήσω, celebro, laudo, decanto. Ex ἀνὰ et ὑμνέω, *celebro hymno.*

'Ανύμφευτος, ε, ὁ ϗ ἡ, innupta. Ex α priv. et νυμφεύω, *nubo.*

"Ανυμφος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui sponsam non habet, expers connubii; (2) quæ nuptum dari nequit, illocabilis.

'Ανυπαίτιος, ε, ὁ ϗ ἡ, insons, innocens.

'Ανύπαρκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, non exsistens, commentitius; (2) qui in rerum natura esse nequit. Ex α priv. et ὑπάρχω, *exsisto.* Unde

'Ανυπαξία, ας, ἡ, essentiæ privatio.

'Ανύπεικτος, ε, ὁ ϗ ἡ, immitis, indomitus, non cedens. Ex α priv. et ὑπείκω, *obedio.*

'Ανυπερβλήτως, *adv.* sine exceptione.

'Ανυπέρβλητος, ε, ὁ ϗ ἡ, inexsuperabilis, *Gl. V.* (2) incredibilis; (3) eximius. Ex α priv. et ὑπερβάλλω, *supero.*

'Ανυπερβλήτως, *adv.* magnopere, summopere, vehementissime.

'Ανυπερήφανος, ε, ὁ ϗ ἡ, minime superbus.

'Ανυπέρ-

Ἀντιρρῑτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui differri et procrastinari nequit. Ex α priv. et ὑπερτίθημι. Hinc

Ἀντιρρῑτως, adv. sine mora, absque dilatione et cunctatione. *Gl. V.* incunctanter.

Ἀντιτύβυνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, innoxius; (2) legibus non obnoxius, qui rationem reddere non tenetur. Ex α priv. et ὑτιτύβυνος, *reus.*

Ἀντιτυβύνως, adv. cum summa libertate agendi quæ velis, ut rationem reddere nemini cogare, seu ita ut non sis obnoxius; (2) libere, quasi nemini sis obnoxius.

Ἄντην, ἡ, idem quod ἄντυξ, *Ep.*

Ἀντῑπήκοος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non obediens, non obtemperans. Ex α priv. et ὑπήκοος.

Ἀντῑπηος, ε, ὁ, imberbis. Ex α priv. et ὑπήνη.

Ἀντῑπηρέτητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ministris carens. Ex α priv. et ὑπηρέτης, *minister.*

Ἀντῑπόδατος, *discalceatus, Dor.* pro ἀνυπόδητος.

Ἀντῑσδηπία et -σία, ας, ἡ, pedum nuditas:

Ἀντῑποδηπίω, ῶ, calceis careo, non sum calceatus. Ab

Ἀντῑπόδητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non calceatus, qui est nudis pedibus. Ex α priv. et ὑποδέω.

Ἀντῑπόθετος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non suggestus, non suppeditatus; (2) non suppositus, non spurius. Ex ὑποτίθημι.

Ἀντῑποιστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, intolerabilis, non ferendus. Ex α priv. ὑπὸ, et οἰστός.

Ἀντῑποίστως, adv. intolerabiliter.

Ἀντῑπόκριτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, minime simulatus, non fucatus. *Gl. V.* non fictus, sincerus. Ex α priv. et ὑποκρίνομαι, *simulo.*

Ἀντῑποκρίτως, adv. sine simulatione.

Ἀντῑπομένητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, intolerabilis, *Gl. V.*

Ἀντῑπομόητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui sustineri nequit, intolerabilis, item impatiens. Ex α priv. et ὑπομένω.

Ἀντῑπυνόητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non suspicans, incuriosus, v. gr. futuri; (2) non suspectus; non provisus; inopinatus.

Ἀντῑποιήτως, adv. non suspiciose; (2) inopinato, insperato, improviso.

Ἀντῑπόπτυτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non suspectus, suspicione vacans. Ex α priv. et ὑπόπτομαι.

Ἀντῑποστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem, et *aut.* nihil mali de aliquo cogitans.

Ἀντῑπόστως, adv. citra suspicionem.

Ἀντῑποσημείωτος, ον, non annotatus.

Ἀντῑπότατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, intolerabilis; (2) cujus impetus sustineri nequit; (3) fundamento carens, *Polyb.* (4) *Theologis*, qui non potest subsistere, subsistentiam non habens. Ex α priv. et ὑφίστημι, *subsisto.*

Ἀντῑφολος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui in dicendo nihil timet, nulla utitur dissimulatione, qui libere loquitur, non prævaricans. Ex α priv. et ὑποφίλλομαι.

Ἀντοφέλως, adv. sine timore, libere; (2) citra prævaricationem; (3) nihil remittendo.

Ἀντρόχριτος, ον, idem quod

Ἀντρίτροφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, irremeabilis, irreparabilis, *Ph.* Ex α priv. et ὑποτρέφω, *revertor.*

Ἀντρόταχτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, refractarius. *Gl. V.* indomitus; (2) confusus, perturbatus, ordine carens, *Polyb.* Ex α priv. et τάττω.

Ἀντροτίμητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non census, non æstimatus; (2) cui lis æstimata non est, mulcta vel pœna non æstimata; (3) impunitus, unde (4) effrænis, insolens, impius. Ex α priv. et ὑποτιμάω, *censeo, æstimo*, (nisiquædam horum potius ad ἀνατιτίμητος sint referenda,) *Etm.*

Ἀντροτιμήτως, adv. impune; (2) licenter, libere.

Ἀντρότροφος, ον, idem quod ἀντρότροφος, *Orph.*

Ἀνύπαλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non simulatus, sincerus; sine suspicione; sine vitio occulto; proprie sub cujus cicatrice nullum vitium latet.

Ἀνύπας, οδος, ὁ ᾗ ἡ, qui pedibus celeriter confecit, *Hes.* Ex ἀνύω, *perficio*, et πούς.

Ἀνυσάμαν, *confeci*, 1. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* et *Ion.* pro ἠνυσάμην, a verbo ἀνύω.

Ἀνύσαι, *qui perfecit*, a. 1. part. act.

Ἄνυσι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤνυσι.

Ἀνυσίπονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, laboriosus; efficax in agendo. Ab ἄνυσις et ἔργον.

Ἀνύσιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, expeditus, efficax; (2) utilis. Ab ἀνύω, *perficio.*

Ἀνυσίμως, adv. efficaciter, strenue; (2) utiliter, cum effectu et emolumento.

Ἄνυσις, εως, ἡ, perfectio; effectio. *Gl. V.* efficacitas, effectus, efficacia, *Gl. V. Il.* 2, 347. (2) profectus, commodum; (3) finis. Ab ἀνύω.

Ἀνύσσας, *qui perfecit, Poet.* pro ἀνύσας.

Ἀνυσίον, perficiendum. Ab eod.

Ἀνυσικός, ἡ, όν, efficax, effectum magnum et celerem habens. Ab eod.

Ἀνυστός, ἡ, όν, qui effici potest, facilis, promptus. Ὡς ἀνυστόν, quoad fieri posset, *Arrian. Hist. Alex.* 1, 14. Ab eod.

Ἄνυτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἤνυτο, a verbo ἀνύω, *perficio.*

Ἀνύω, iter facio, proficiscor; subaudito ὁδόν. Ἤνυτον σχολῇ βραδύς, *Soph. Antig.* 231. Τὸν παγκοίταν ἕδ' ἐρῶ Θάλαμον τήνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτασαν elliptice pro ὁδὸν ἀνύτασαν εἰς τὸν παγκοίταν Θάλαμον, *Id. Antig.* 804. Idem quod ἀνύω.

Ἀνυφαίνω, retexo, *Gl. V.* Ex ἀνὰ et ὑφαίνω.

Ἀνύφαμμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non arenosus.

Ἀνύφαντος, ε, ὁ ᾗ ἡ, rudis, non textus, intextus, *Gl. V.* Ex α priv. et ὑφαντός, *textus.*

Ἀνυψόω, ῶ, f. ώσω, elevo, erigo, sublevo.

ΑΝΤΩ, f. ύσω, perficio, efficio, conficio, perago; (2) prosum; (3) impleo; (4) perdo; (5) lucror; (6) iter facio, consumo, *in med.* festino; (7) impetro; (8) consequor, lucror. Σιγῇ τὰμὸν ἔργον ἤνυτον, *Soph. Triach.* 323. Τῇδ' εὐφημοσύνα κοινὰν ἤνυσιν ἐς φίλας ἀρωγὰν, *Id. Phil.* 1135. Οὐ γὰρ οἷόν τ' αὖτε γ' ζώοντος ἀνύσασθαι τάδε ἔργα, perfectum iri, *Odyss.* 16, 373. (6) ἀνύσας τρέχει, properans curre, *Aristoph. Plut.* 229. Ἀνύσιν τὸν Ἄδαν, migrem ad Orcum, *Soph. Aj.* 606. Vide Ἀνύτω. (9) ἀνυσάμαν τὸν ἀμνὸν, agnum acquisivi, *Theocrit. Idyll.* 5, 144. Ὡς ἀνύσαιο, ut tu consequerere *nempe* nuptias, *Theocrit.* 18, 17. Κἂν ταῦτ' ἀνύσηται, si hæc consecutus fuerit, *Aristoph. Plut.* 196. Νίκας δυσαριθμήτους ἀνύσαντας, innumerabiles victorias adeptas, *App. Bell. C.* v. 2, 73. *Item* tolero. Ἀλλὰ τὸν αὐτῷ ἄνυε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄνυε μοῖραν, sed suum tolerabat amorem acerbum, atque *in illo fortiter ferendo* vitam ad finem usque transigebat, *Theocr.* 1, 92.

ΑΝΩ, *adv.* sursum, supra, in loco, vel ad locum. Hinc ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, superior, superius; ἄνω τε ᾗ κάτω, sursum et deorsum, *Eurip. Bacch.* 740.

Ἄνω, imperfect. ἤνων, finio. perficio; ἄνομαι, finior, perficior. Ἔνθα ἤνων ὁδὸν, hinc finiebant iter, *Odyss.* 3, 496. Μάλα νὺξ ἄνεται, nox mox finit se, properat ad finem, *Il.* 10, 251. Ὅπως ἔργον ἄνοιτο, quemadmodum opus perfici posset, et ad perfectionem suam postularet, *Ibid.* 18, 473. Ἤνετο μὲν τὸ ἔργον, perficiebatur quidem opus, *Herodot.* 1, 190.

Ἀνῶ, *deseram*, seu *deseruerim*, 1. sing. a. 2. conj. act. verbi ἀνίημι, pro ἀνῶ, *desero.*

Ἄνωγα, *jussi*, 1. sing. perf. ind. med. *Ion.* pro ἤνωγα, a verbo ἀνώγω.

Ἀνωγέμεν, *jubere*, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀνώγειν.

Ἀνώγειον, ε, et ἀνώγιον, ω, τὸ, cœnaculum. Ab

Ἀνώγεως, ω, ὁ ᾗ ἡ, qui supra terram est, editior domus locus. Ex ἄνω et γῆ, vel potius illud γιος est mera terminatio, *Etm.*

Ἀνωγίω, suadeo. Ab

Ἀνωγή, ῆς, ἡ, jussum, adhortatio. Ab ἀνώγω.

Ἀνώγηθι, *jube*, 2. sing. præs. imperat. act. v. ἀνώγημι.

Ἀνῷγμαι, 1. sing perf. ind. pass. v. ἀνοίγω.

Ἀνώγων, *jubebam*, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro ἠνώγεον, a verbo ἀνωγέω.

ΑΝΩΓΩ, jubeo, hortor, suadeo, instigo. Τί δῆτ' ἀνώγας; *Soph. Phil.* 53. Σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, *Il.* 2, 280.

Ἀνώγων, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠνώγεον.

Ἀνώδινος, ε, ὁ ᾗ ἡ, partus dolores non sentiens; doloris expers. Ex α priv. et ὠδίν.

Ἄνωδος, ον, non canens, epith. avis.

Ἀνωδυνία, ας, ἡ, doloris absentia. Ab

Ἀνώδυνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, doloris expers; (2) ἡ, quæ dolores partus non sentit, sine dolore pariens; (3) dolores pellens. Ex ὀδύνη.

Ἀνωδύνως, adv. sine dolore. A præc.

Ἄνωθεν, adv. desuper, superne, e loco superiori; (2) cœlitus, e cœlo; (3) a principio, altius repetendo; (4) denuo, rursum; οἱ ἄνωθεν dicuntur majores nostri, omnino veteres, antiqui, prisci. Ab ἄνω.

Ἀνωθέω, ῶ, f. θήσω, vel ώσω, sursum impello; (2) repello, retrudo. Οἱ μὲν ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, *Odyss.* 15, 552. Ἀνῶσαι εἰς πολεμίους τὴν πόλιν, objectare, *Thuc.* Ex ἀνὰ et ὠθέω, *pello.* Hinc

Ἀνώθησις, εως, ἡ, impulsio sursum versus; (2) repulsio.

Ἀνωΐστι, adv. clam, inopinato, insperato. Ἀέρθη, ἀνωΐστι, δόλῳ ἁλομένης ἀλόχοιο, *Odyss.* 4, 92. Ab

Ἀνώϊστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inopinatus, improvisus. Τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἦλυθε δῖος Ἀχιλλεύς, *Il.* 21, 89. (2) incognitus. Ἀνώϊστος δ' ἐτέτυκτο πᾶσιν ὁμῶς, *Apoll. Rhod.* 4, 255. (3) res de qua refertur. Ἀνώϊστα γινομένα ἐκ προνοίης τῆς Κλεομένεος ἐς τὴν Πυθίην, *Herodot.* 6, 66. Sed ibi legendum videtur ἀνοιστά. Vid. ἀνῷστι. Ex α priv. et οἶομαι.

Ἀνωΐστως, adv. inopinato, præter opinionem; (2) non suspecte, non suspiciose. Ὡς οἱ μὲν τυχινοῖσιν ἀνωΐστως δονάκεσσι μίμνον, *Apoll. Rhod.* 3, 6.

Ἀνωίχθην, *apertus sum*, 1. sing. a. 1. ind. pass. per *Dialysin*, pro ἀνῳχθην, ab ἀνοίγω.

Ἀγῴκται, *apertus est*, 3. sing. perf. ind. pass.

Ἀνώλεθρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, interitus expers, interitui non obnoxius. Ex α priv. et ὄλεθρος, *perditio.*

Ἀνωλόφυρτος, ον, indefletus. Ab α priv. et ὀλοφύρομαι.

Ἀνωμαλής, ίος, ὁ ᾗ ἡ, non planus, salebrosus, confragosus; (2) inæqualis, non æquabilis. Ex α priv. et ὁμαλὸς, *planus.* Hinc

Ἀνωμαλία, ας, ἡ, asperitas; (2) inæqualitas; (3) inconstantia; (4) aberratio a regula.

Ἀνώμαλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἀνωμαλής. (3) inconstans. (3) ἐν αἷς (ἐν μάχαις) τὸ δαιμόνιον ἀνώμαλον, *Appian. Punic.* 59.

Ἀνωμαλότης, ητος, ἡ, idem quod ἀνωμαλία.

Ἀνωμάλως, adv. salebrose; (2) inæqualiter, inæquabiliter; (3) contra regulam.

Ἀνωμάλωσις, εως, ἡ, inæqualis distributio.

Ἄνωμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, humero carens.

Ἀνωμοτί, adv. sine jurejurando. Ab

Ἀνώμοτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, injuratus; (2) non addictus jurejurando, citra jusjurandum (2) καὶ ϑεῶν ἀνώμοτος, *Eurip. Med.* 737. Ex ἀ priv. et ὄμνυμι, *juro.*

Ἄνων, præs. part. act. v. ἄνω, pro ἀνύω.

Ἀνωνύμη, sine nomine, *Arat.*

Ἄνωσις, *Dioscorid.* anonis, herbæ genus. *Angl.* REST-HARROW, or CAMMOCK.

Ἀνωνόμαστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, quasi innominabilis, nefandus; (2) qui sine nomine est. (1) ἄῤῥητ', ἀνωνόμαστα, *Eurip. Hec.* 714.

Ἀνωνυμί, et ἀνωνυμεί, adv. sine nomine. Ab

Ἀνώνυμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, expers nominis, sine nomine; (2) non nominatus, incelebris; ἀνώνυμα etiam dicuntur, quæ narrantur, suppresso nomine ejus a quo veniunt, aut ad quem pertinent; ut indicium ἀνώνυμον. Ex α priv. et ὄνομα, *nomen.*

Ἀνῶξαι, *jussisse*, a. 1. inf. act. verbi ἀνώγω.

Ἄνωξις, εως, ἡ, jussum. Ab ἀνώγω.

Ἀνώϊον, ε, τὸ, locus editior et a conspectu semotus. Ex α priv. et ὤψ, *oculus*, vel a terminatione πος et ιος, *Etm.*

Ἀνωρθώθην, *in altum erectus sum*, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀνορθόω, *surrigo.*

Ἀνωρία, ας, ἡ, intempestivitas. Ab

Ἄνωρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, intempestivus; (2) immaturus, præcox. Ex α priv. et ὥρα, *tempus.*

'Ανώροφος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, tectum non habens. Ab α priv. et ὄροφος, *tectum*.

'Ανωρρόθια, ας, ἡ, unda, quæ ad summam navis marginem attollitur. Ex ἄνω et ῥόθος.

'Ανώρρωπος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, sursum vergens, resupinus. Ex ἄνω et ῥοπὴ, *inclinatio*.

'Ανωρύομαι, magno cum ululatu exclamo; (2) graviter ejulo, lamentor.

'Ανωσάμινος, part. a. 1. med. v. ἀνωθέω, pro ἀνώθω, *propello*.

'Ανῶσαι, *retulisse*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀνοῖσαι, a verbo ἀναφέρω, pro ἀνοίω, *refero*. 'Ες Διὸν ἀνῶσαι, ad deum referre, *Herodot.* 1, 157.

'Ανώτατος, η, ον, summus, supremus, *Gl. V.*

'Ανωτάτω, *adv.* in supremo loco. Ab ἄνω.

'Ανωτερικὸς, ἡ, ὸν, supernus, *Ph.* aliter, *Gl. V.* superans. Ab

'Ανώτερος, α, ον, superior, *Gl. V.* Ab ἄνω.

'Ανωτέρω, *adv.* superius. A præc.

'Ανωφιλὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, inutilis, infructuosus, incommodus, *Gl. V.* ἀνωφιλῆ, irrita, *Ph.* (3) damnosus. 'Ανωφιλὴς ὑπηθίη, *Eur. Hippol.* 638. Ex α priv. et ὠφιλέω.

'Ανωφίλητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, non adjutus, nullo commodo affectus; (2) inutilis. Ex iisd.

'Ανωφιλῶς, *adv.* inutiliter, nullo commodo.

'Ανωφίρειά, ας, ἡ, adscensus, acclivitas. Ab

'Ανωφερὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, ad superna tendens, sublimis, sursum ferens. Ex ἄνω et φέρω.

'Ανώφορτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, sursum tendens. Ex ἄνω et φορτάω.

'Ανωφορέω, sursum fero, veho.

'Ανώφορος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἀνωφερὴς.

'Ανῷχα, *aperui*, 1. s. perf. ind. act. v. ἀνοίγω.

"Ανωχθι, *jubete*. Pro ἀνώχθητε, *Eurip. Herc. Fur.* 241. A verbo ἀνώγω, *jubeo*.

"Ανωχθι, *jube*, 2. sing. præs. imperat. act. *per Sync.* pro ἀνώγηθι, *Il.* 10, 63.

'Ανώχθω, *jubeto*, 3. sing. præs. imperat. act. *per Sync.* pro ἀνωγέτω, *Il.* 11, 189.

'Ανώχυρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, non munitus, intutus, indefensus. Ex α priv. et ὀχυρός.

"Αξαιμι, *fregerim*, 1. sing. a. 1. opt. act. verbi ἄγω, vel ἄγνυμι, *frango*.

"Αξας, a. 1. part. act. verbi ἄγω, *duco*.

"Αξες, part. aor. 1. verbi ἄσσω, *Soph. Aj.* 257.

"Αξι, *age*, præs. imperat. v. poet ἄζω pro ἄγω

"Αξιαι, *fregerim*, 1. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἄξαιμι, a verbo ἄγω, *frango*.

"Αξινος, *sine hospite*, *Poet.* pro ἄξενος.

"Αξινος, *Poet.* et ἀξίνεος, vide ἄξενος, *Hes. Call.*

'Αξεναγώγητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, non ductus ab hospite, non receptus. Ex α et ξεναγωγέω.

'Αξενία, ας, ἡ, inhospitalitas, inhumanitas erga peregrinos.

"Αξενος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, inhospitalis, inimicus, sævus hospitibus; (2) cui non est hospes, a quo suscipiatur.

'Αξενώτερος, compar ab ἄξενος, *Eur. Alcest.* 559.

"Αξεστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, radendo non politus.

'Αξία, ας, ἡ, dignitas, meritum, dignatio; (2) æstimatio, justum pretium. Ab ἄξιος.

'Αξιαγάπητος, ον, amore dignus.

'Αξιάγαστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, admiratione dignus; (2) fide dignus; *Gl. V.* memorabilis; ἀξιάγαστον, operæ pretium, memorabile, *Gl. V.* Ex ἄξιος et ἀγαστὸς, *admirabilis*.

'Αξιάκουστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, auditu dignus; (2) memorabilis. Ex ἄξιος et ἀκούω, *audio*.

'Αξιακρόατος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem. Ex ἀκροάομαι.

'Αξιαπήγητος, *Ion.* idem quod ἀξιαφήγητος. "Αλλα δὲ ἔργα ἀτιδέξατο ἐὼν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀξιαπηγητότατα, *Herod.* 1, 16.

'Αξιαφήγητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, dignus memoratione, memorabilis. Ex ἄξιος et ἀφηγέομαι.

'Αξιεπαίνητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, dignus laude. Ex ἔπαινος, *laus*.

'Αξιέπαινος, laude dignus, *Xenoph. Cyrip.* 3, 175. 'Ελεεινὸν τῷ πάθει, ἀξιέπαινον δὲ τῆς ἀρετῆς γενόμενοι, *App. de Reb. Ital. apud Suid.*

'Αξιεπιθύμητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, dignus qui expetatur. Ex ἐπιθυμέω, *desidero*.

'Αξιέρατος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, dignus amore, amabilis. Ex ἐράω, *amo*.

'Αξιῶμαι, *dignum censeo*, 1. sing. præs. indic. med. *Dor.* pro ἀξιοῦμαι, ab ἀξιόομαι.

'Αξινάριον, ῠ, τὸ, parva ascia; *Gl. V.* dolabella. Dim. ab

'ΑΞΙΝΗ, ης, ἡ, ascia, dolabra, securis. Εἷλετο καλὴν ἀξίνην, ἰὼ χαλκον, ἰλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ, *Il.* 13, 616. Hinc

'Αξινίδιον, ᾰ, τὸ, ascia parva. Dim.

'Αξινομαντεία, ας, ἡ, divinatio per secures.

'Αξιοβίωτος, ον, idem quod βιωτός.

'Αξιοδάκρυτος, ον, deflendus, lacrymabilis.

'Αξιοεπιθύμητος, ον, appetendus, studio dignus.

'Αξιέργος, ον, dignus labore; *item* par labori, operi.

'Αξιόζηλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, dignus æmulatione, imitatione, appetitione; (2) optabilis, præclarus.

'Αξιοζήλως, *adv.* laudabiliter, præclare.

'Αξιοζήλωτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἀξιόζηλος.

'Αξιοθάνατος, ον, morte dignus.

'Αξιοθαύμαστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, dignus admiratione.

'Αξιοθέατος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, spectatu dignus, spectabilis. Ex ἄξιος et θεάομαι, *specto*.

'Αξιοθέητος, *spectatu dignus*, *Ion.* pro ἀξιοθέατος.

'Αξιόθρηνος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, dignus lamentatione, lamentabilis. Ex ἄξιος et θρῆνος.

'Αξιοκοινώνητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, dignus quocum communicemus, dignus cujus consortium expetamus. Ex κοινωνέω.

'Αξιόκτητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, dignus qui quæratur et possideatur, digno vel justo pretio quæsitus, vel quærendus. Ex κτάομαι.

'Αξιόλεκτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, dictu dignus, laudabilis. Ex ἄξιος et λέγω, *dico*. Unde

'Αξιόλογος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, mentione dignus, memorabilis, laudabilis; (2) non aspernandus, magni pretii, *Ph.* honestus, egregius; ἀξιόλογον, operæ pretium, *Gl. V.* ἀξιολογώτατος, dignissimus, perfectissimus, *Ph.*

'Αξιολόγως, *adv.* egregie, præstanter, ita ut sit mentione dignum, laudabiliter.

'Αξιομακάριστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, dignus, quem beatum omnes prædicent. Ex μακαρίζω.

'Αξιόμαχος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, par viribus, idoneus ad pugnam. Ex μάχομαι.

'Αξιομιμέομαι, imitor.

'Αξιομιστὴς, ὁ ᾗ ἡ, odio dignus.

'Αξιόμισος, ον, odio dignus, *Æsch.*

'Αξιομίστητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem. Ex μισῶ.

'Αξιομνημόνευτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, memorabilis, commemorabilis, *Gl. V.* Ex μνημονεύω.

'Αξιόμορφος, ον, visu dignus, *Man.* A μορφὴ.

'Αξιόνικος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, victoria dignus, *Gl. V.* ἀξιόνικον, palmarium. 'Αξιονικότεροι εἶμὲν 'Αθηναίων ταύτην τὴν τάξιν ἴσχειν, *Herodot.* 9, 26. Ab ἄξιος et νίκη, *victoria*.

'Αξιοπενθὴς, dignus luctu. 'Αξιοπενθεῖς φήμαι μᾶλλον κατίσχουσιν, *Eurip. Hipp.* 1465.

'Αξιοπιστία, ας, ἡ, verisimilitudo, species, auctoritas fide digna. *Ph.* honestas. Ab

'Αξιόπιστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, fide dignus, gravis; (2) verisimilis, certus. *Ph.* severus, honestus, idoneus. Ex πίστις.

'Αξιοπιστοσύνη, ἡ, fidei dignitas, *Man.*

'Αξιοπίστως, *adv.* fideliter, ita ut fide sit dignum.

'Αξιόποινος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, pœna dignus; (2) qui meritas pœnas accipit. Ex ποινὴ, *pœna*.

'Αξιοπραγία, ας, ἡ, rerum honestarum susceptio, actio.

'Αξιοπρέπεια, ας, ἡ, dignitas. Ab ἀξιοπρεπὴς.

'Αξιοπρεπὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, dignus, decorus, laude dignus. Ex πρέπω, *convenio*.

'Αξιοπρεπῶς, *adv.* digne, decore.

'Αξιοπροστάτευτος, ον, imperio dignus.

"ΑΞΙΟΣ, ἰα, ιον, dignus; (2) æstimabilis, pretium et æstimationem habens; (3) salubri pretio parandus. 'Εκ' ἀξιοισιν, idem quod ἄξιος, merito, *Eurip. Or.* 1335.

"Αξιος, pro ἀντάξιος, æquiparandus, *Hom.*

'Αξιόσκεπτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, dignus consideratione, seu animadversione, considerandus. Ex σκέπτομαι, *considero*.

'Αξιοσπούδαστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, dignus studio, dignus quem studiose sectemur. Ex σπουδάζω.

'Αξιοστρατήγητος, ον, dignus imperatore; imperatori laudem gignens.

'Αξιοστρατηγικὸς, ῆ, ὸν, ἡ, idem.

'Αξιοστράτηγος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem Τῶν στρατηγῶν ἀξιοστρατηγότεροι, *Xenoph. Cyri Expedit.* 3, 137. Superl. ἀξιοστρατηγότατος, *apud Dion.* et *Arrian. Hist. Alex.* 4, 11.

'Αξιοτέκμαρτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, probatus sufficientibus argumentis. Ex ἄξιος et τεκμαίρομαι.

'Αξιότης, ητος, ἡ, dignitas; (2) dignatio.

'Αξιοτίμητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, pretiosus, *Ph.* Ex ἄξιος et τιμῶμαι, *æstimo*.

'Αξιόχρεως, ω, ὁ ᾗ ἡ, qui est solvendo; (2) fide dignus; (3) idoneus ad aliquid; (4) dignus; (5) satis magnus et amplus.

'Αξιόω, ῶ, f. ώσω, dignum censeo, dignor; (2) peto, postulo, volo, cupio; (3) existimo, puto; (4) statuo, instituo, aggredior; (5) oportet me, decet me; τὸ ἀξιοῦν, opinio; ἀξιοῦμαι, mereo, *Gl. V.* dignus habeor; ἀξιωθῇ, meruerit, *Ph.* (1) καλοῖσιν ὑμιν ἀξιόισιν ἀξιωμένη, *Eurip. Or.* 1210. 'Αξιώμενος δύγατρες τῆς σῆς, τῆς βιλῆς, τιμωρίας, τῶν δωρίων, τῷ ἐπακούειν, πάντων πρὸς σῦ βιλευμάτων. Οὐκ ἠξίωσαν τῶν 'Αχιλλείων ὅπλων, *Soph. Phil.* 61. Οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σε ἐλθεῖν, *Luc.* 7, 7. Πλείονος γὰρ δόξης ἔτος παρὰ Μωσῆι ἠξίωται, *Heb.* 3, 3. (3) εἶπερ γὰρ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγῳ τινὸς γυνὴ, *Eurip. Med.* 962. Ab ἄξιος.

'Αξίφυλλος, *Æsch.* lege ἀξιόφυλλος, vel ἀιξίφυλλος, *Pau.* αὐξίφυλλος, *Heath.*

'Αξίωμα, ατος, τὸ, dignitas, auctoritas; dignatio, honos, meritum, *Ph.* (2) decretum; (3) enunciatio, effatum, pronunciatum, conceptio animi communis, manifesta et indubitata, *ap. Dial.* (4) voluntas: (5) supplex oratio, preces. (3) μάτην γὰρ ἔδειν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι, *Soph. Œd. Coll.* 1451. Ab ἀξιόω.

'Αξιωματικὸς, ἡ, ὸν, habens auctoritatem, auctoritate præditus; unde Axiomatici pro senatoribus et aliis honoratis accipiuntur; (2) dignatione et majestate venerandus; honorarius, *Gl. V.* in precibus consumptus, sc. sermo, &c. *Ern.*

'Αξιωματικῶς, *adv.* cum auctoritate, cum dignitate; (2) pro axiomate, *ap. Dial.*

'Αξίως, *adv.* merito, digne, prout dignum est; (2) modico et salubri pretio. Ab ἄξιος.

'Αξιώσαιμι, *dignum censuerim*, 1. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀξιώσαιμι, ab ἀξιόω. Unde

'Αξίωσις, ιως, ἡ, postulatio, rogatio, postulatum, *Gl. V.* (2) dignitas, auctoritas, gravitas; prærogativa, *Gl. V.* (3) opinio, imprimis de se, virtutibusque suis; (4) significatio, vis verborum; (5) salutatio honorifica, omninoque honos qui alteri habetur. (2) ἄμφω στρατηγικὼς κατ' ἀξίωσιν, ambos prætoria dignitate, *App. Syr.* 51.

"Αξιφος, ον, ense carens, quod sine gladio peragitur.

'Αξόανος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, sculptili imagine carens; epith. templi. Ex α priv. et ξόανον.

"Αξμαι, 1. sing. f. 1. ind. v. ἄγω.

"Αξον, *frange*, vel *duc*, 2. s. a. 1. imperat. act.

'Αξονήλατος, ον, axe agitatus. Ex ἐλαύνω.

'Αξόνιος, ἰα, ιον, ad axim pertinens. Ab ἄξων.

'Αξοος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, non politus. Ex α et ξέω.

'Αξυγκρότητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui conflatus seu coactus non est; (2) qui conflari seu cogi nequit. Ex α priv. et συγκροτέω.

'Αξύλιτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, epith. silvæ incæduæ in quam nemo lignatum ivit, in quo ligna non cæduntur. Ex α priv. et ξυλεύω, *lignor*.

'Αξυλία, ας, ἡ, lignorum inopia.

'Αξύλιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, unde nemo ligna petiit.

"Αξυλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, non lignosus, ligno carens; (2) lignis plenus, ex quo nemo ligna petiit. "Οτι τὸν αἴθηλον ἐν ἀξύλῳ ἰμπέσῃ ὕλῃ, *Il.* 11, 155. Ex α priv. vel intens. et ξύλον, *lignum*.

'Αξύμβατος, vid. ἀσύμβατος.

'Αξύμβλητος, ον, ὁ ᾗ ἡ, non conferendus; (2) non adeundus, aditus difficiles habens, asper; (3) intelligi non potest, conjectura non assequendus 'Αξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν, *Soph. Trach.* 707.

'Αξύνετος, vid. 'Ασύνετος; (2) obscurus, sermo lingua peregrina, qui, ob eam rationem, intelligi non potest; (2) ἀξύνετα βαρβαρισὶ τὰς κτινεῦντας παρακαλύπτων, *App. Mithr.* 50.

'Αξυρὴς, ὶς, idem quod ἄξυρος, *Hes.*

"Αξυρος,

Ἄξυρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, irrasus. *Gl. V.* intonsus. Ex α priv. et ξύρομαι, *rado*.

Ἄξυστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, irrasus. *Gl. V.* rudis. Ex α priv. et ξύω, *rado*.

Ἄξω, 1. sing. f. 1. ind. act. verbi ἄγω.

ΑΞΩΝ, ονος, ὁ, axis, *Il.* 16, 378.

Ἀοδμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, odore carens, inodorus. Ex α priv. et ὀδμὴ, *odor*.

Ἀοζος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui est sine nodis, enodis; (2) ramosus, plenus ramorum; (3) nodosus; (4) qui multa ligna comburit. Ex α priv. vel intens. et ὄζος, *nodus arboris*.

Ἀοῖ, dat. sing. *Dor.* pro ἠοῖ. Ab ἠώς.

Ἀοιδᾶν, *cantuum*, gen. plur. *Dor.* pro ἀοιδῶν, ab

Ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, cantus; (2) carmen; (3) fama; (4) cantatrix; (4) Ἐσπερίδων δ' ἐπὶ μηλόσπορον ἄκτὰν ἀνύσαιμι τᾶν ἀοιδᾶν, *Eurip. Hippol* 742. Ab ἀείδω, *cano*.

Ἀοιδιάω, ῶ, cano, canto. Καλὸν ἀοιδιάει, *Odyss.* 10, 227. Ἣ δ' ἴδον ἀοιδιάουσ' ὑπὸ καλῇ, *Odyss.* 5, 61. Ab eod. Unde

Ἀοίδιμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, celebris, decantatus.

Ἀοιδοβίστης, ᾱ, ὁ, poeta, qui componit cantilenas. Ex ἀοιδὴ et τίθημι, *pono*.

Ἀοιδομάχος, ᾱ, ὁ, qui cantando certat.

Ἀοιδοπόλος, ᾱ, ὁ, qui versatur circa carmina, poeta. Ex ἀοιδὴ et πολέω.

Ἀοιδός, ᾱ, ὁ, cantor; (2) poeta; (3) cantus peritus. Ab eod.

Ἀοιδοσύνη, ης, ἡ, cantio, cantilena. Ab ἀοιδός.

Ἀοξίω, seu ἀοξέω, ministro, *Hes. Suid.*

Ἀοξοι, seu ἀοξοὶ, ministri, *Call. ap. Hes.*

Ἀοίκητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, non habitatus, inhabitabilis, *Gl. V.* Ab

Ἄοικος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, domo carens; (2) extorris; (3) pauper; (4) vix habitabilis (de domo). Προσκύσαντες τὴν ἔσω ἄοικον εἰσοίκησιν, *Soph. Phil.* 534.

Ἄοιμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, invius, vagus. Ex οἶμη, *via*.

Ἀοινάω, vino abstineo, non utor.

Ἀοινία, ας, ἡ, abstinentia a vino.

Ἄοινος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, vino carens; (2) abstemius.

Ἀοκνία, ας, ἡ, strenuitas. Ab

Ἄοκνος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, impiger; (2) intrepidus; indefessus, *Gl. V.* Ex α priv. et ὄκνος.

Ἀόκνως, *adv.* impigre. A præc.

Ἀολλίω, ῶ, f. ήσω, confertos reddo, congrego. Καὶ δ' ἄρ' ἀόλλισαν (alii ἀόλλισσαν) κατὰ ἄσυ γιφιὰς, *Il.* 6, 287.

Ἀολλῆδην, *adv.* confertim, simul. Ab

ΑΟΛΛΗΣ, ῆος, ὁ ᾗ ἡ, confertus, congregatus; ἀολλέες, conferti, densi.

Ἀολλίζω, f. ίσω, idem quod ἀολλίω. Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοὶ, *Il.* 19, 54.

Ἄοπλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, inermis. Ex ὅπλα.

Ἄοπος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui nullam vocem edit, mutus; (2) invisibilis. Ex α priv. et ὄψ.

Ἄοπτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, invisibilis. Ex ὄπτομαι.

ΑΟΡ, seu ἄορ, ορος, τὸ, ensis. *Gl. V.* spatha.

Ἀορασία, ας, ἡ, cæcitas; (2) ea conditio rei; ut oculis usurpari nequeat. Ex α priv. et ὁράω.

Ἀόρατος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, invisibilis; (2) quem nefas est videre; (3) quem ipsi non vidimus. *act.* qui non videt. Hinc

Ἀοράτως, *adv.* invisibiliter.

Ἀοργησία, ας, ἡ, iræ expers, aut non assequenda animi sedatio, lenitudo. Ex α priv. et ὀργή.

Ἄοργητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui non irascitur, aut irasci solet. Ex iisd.

Ἀοργήτως, *adv.* sine ira, leniter, sedate.

Ἄορες, ων, αἱ, mulieres, *Hes.* (2) tripodes.

Ἀορίσαίνω, hæsito, dubito. Ab ἀόριστος. Unde

Ἀοριστία, ῶ, f. ήσω, infinitus sum.

Ἀοριστία, ας, ἡ, infinitas.

Ἀοριστικὸς, ἡ, όν, indefinitivus. Ab eod.

Ἀόριστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, infinitus, indefinitus, indeterminatus. Ex α priv. et ὁρίζω.

Ἀορίστως, *adv.* infinite, indeterminate.

Ἄορνος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, avibus carens; (2) Avernus, lacus. Ex α priv. et ὄρνις, *avis*.

ΑΟΡΤΗ, ῆς, ἡ, arteria magna, quæ a sinistro cordis sinu oritur. Ab ἀείρω.

Ἀορτηθὶς, suspensus, appensus, affixus, a. 1. part. pass. ab ἀορτῆσθαι, *suspendi*.

ΑΟΡΤΗΡ, ῆρος, ὁ, lorum seu funis, quo ensis, vel clypeus, vel pera appenditur. Hinc

Ἄορτηρον, τὸ, pars pulmonis utrimque suspensa.

Ἄορτο, *sublatus erat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἦρτο, rejecto augmento et in serto ο. Ab ἀείρω, *tollo*.

Ἀόρχης, ᾱ, ὁ, cui testiculi exsecti sunt. Eunuchus. Ex α priv. et ὄρχις.

Ἀοσμία, ας, ἡ, odoris defectus, odor nullus; (2) odor malus, fœtor. Ab

Ἄοσμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, odoris omnis expers; (2) odore gravis et fœtidus; (3) *Subst.* ὁ, idem quod ἀνοσμία. Ex α priv. et ὀσμή.

Ἀοσσάω, ῶ, auxilior, *Steph.* adjuvo, *Mosch.* Unde

Ἀοσσητὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator, adjutor, qui juvat: ἄνευ ὄρνιος, nec omine nec augurio aliquo impulsus, sed sponte.

Ἄυτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, illæsus. Ex α priv. et ὐτάω; (2) carens auribus, auditu. Ab οὖς.

Ἀοχλησία, ας, ἡ, vacuitas a turbis. Ex α priv et ὄχλος.

Ἀόχλητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui turba et molestia vacat. Ex iisd.

Ἀοψ, οπος, ὁ ᾗ ἡ, visus expers, cæcus. Ex α priv. et ὄπτομαι, *video*.

Ἀπαγγίλαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπαγγίλλω.

Ἀπαγγίλατε, 2. plur. a. 1. imperat. act.

Ἀπαγγελεὺς, ὁ, internuncius, *Man.*

Ἀπαγγελία, ας, ἡ, narratio; (2) recitatio, quæ fit memoriter; (3) phrasis; (4) oratio; (5) notatio, explicatio. Ab

Ἀπαγγέλλω, f. ελῶ, annuncio, refero, narro, de historicis; (2) pronuncio; (3) enuncio; (4) memoriter recito; (5) salutem nuncio ab aliquo; ἀπήγγειλεν, retulit, *Ph.* a. 1. ἀπηγγέλθη, relatum est, *Ph.* a. 1. pass. Ex ἀπὸ et ἀγγέλλω, nuncio. Hinc

Ἀπαγγελτέον, pronunciandum, renunciandum.

Ἀπαγγελτὴρ, ῆρος, ὁ, index renuncius.

Ἀπαγγελτικὸν, οῦ, τὸ, enunciatio.

Ἀπαγγελτικὸς, ἡ, όν, enunciativus, commemorans, explicans.

Ἄπαγε, *adv.* apage, apagesis; (2) aufer; (3) absit, ne feceris. Ex ἀπὸ et ἄγε.

Ἀπαγὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, qui compactus non est. Ex α priv. et ἰπάγην, a πήγνυμι.

Ἀπαγινέω, abduco, aufero. Ἀπαγινεῖν φορτία, ἀργύριον, φόρον, pendere tributum, *Herodot.*

Ἀπαγκαλίζω, in ulnis foveo. Ab ἄγκαλαι.

Ἀπαγκυλόω, ῶ, f. ώσω, curvo, obliquo.

Ἀπαγκωνίζομαι, f. ίσομαι, cubitos intendo. Ex ἀπὸ et ἄγκων, *cubitus*.

Ἀπαγλαΐζω, f. ίσω, deturpo, dehonesto.

Ἀπαγόρευμα, ατος, τὸ, interdictum magistratus, edictum prohibitorium.

Ἀπαγόρευσις, εως, ἡ, interdictum, prohibitio; (2) renunciatio; (3) defatigatio.

Ἀπαγορευτικὸς, ἡ, όν, prohibitorius, vetans.

Ἀπαγορεύω, fut. εύσω, abdico; (2) interdico; (3) renuncio; (4) succumbo oneri, labori, *Gl. V.* ἀπαγορεύει, execrat, *Ph.* ἀπηγορευμένον, interdictum, *Ph.* ἀπηγορευμένος, intestabilis, *Ph.* Ἀπαγορεύειν τινὶ φόνον πρὸς τὰς πόνους, abhorrere; μὴ σιφανῶν. Κἀπαγορεύεται μήτ' ἐξελθεῖν, μήτ' ἰγκύψασαν ἀλῶναι, *Aristoph Thesm.* 797.

Ἀπαγρεύω, f. εύσω, eripio, aufero, proprie quidem venatione.

Ἀπαγρόω, ῶ, f. ώσω, agreste reddo, effero, exaspero; ἀπαγριῦμαι, efferor, exasperor. Ex ἀπὸ et ἄγριος, *agrestis*. Hinc

Ἀπαγρίωσις, εως, ἡ, efferatio, exasperatio.

Ἀπαγροικίζομαι, ad mores rusticos reducor.

Ἄπαγρος, ᾱ, ὁ, infelix et infortunatus, proprie in venando, *Hes.* Ex ἀπὸ et ἄγρα.

Ἀπαγχονάω, ab ἀγχόνη, et

Ἀπαγχονίζω, f. ίσω, strangulo, suffoco.

Ἀπάγχω, f. άγξω, idem, *in med.* strangulare se laqueo, sibi gulam frangere; (2) ita ægro animo aut irato esse, ut parum absit quin tibi laqueo vitam finias. Ὅ μὲν λάε νιζρὸν ἀπάγχων, *Odyss.* 19, 230. Καὶ ἀπιλθὼν, ἀπήγξατο, *Matt.* 27, 5. Ex ἀπὸ et ἄγχω.

Ἀπάγω, f. ξω, abduco, avoco; (2) abduco in carcerem, ad supplicium; (3) reduco; (4) pendo, solvo. Ἀπάγειν τινὰ ἐπὶ τὴν βουλὴν, deducere in senatum; τινὰ τῆς ἐπιτυμίας, abducere; φόρον, δεκάτην, pendere; οἴκαδε, reducere. Εἴ μ' ἕτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βία, *Soph. Phil.* 979. Μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε, *Act.* 24, 7. Hinc

Ἀπαγωγὴ, ῆς, ἡ, abductio; (2) abductio in carcerem, vel ad supplicium; (3) reductio; (4) pensio tributi; (5) reductio, ut ad impossibile, ad absurdum; (6) libellus, quo quis magistratui aliquem defert, reum facit.

Ἀπαγωγὲς, ῆ, ὁ, expulsor, abductor.

Ἀπαγώνιος, *Æsch.* rectius ἐπαγώνιος.

Ἀπαδεῖν, *displicere*, seu *displicuisse*, a. 1. inf. act. verbi ἀπάδω.

Ἀπαδὶς, ἡ, vis mentis, providentia, *ap. Pind.*

Ἀπᾴδω, in cantu discrepo; (2) dissentio, discrepo; ἀπᾴδει, abhorret, discrepat; ἀπᾴδων, abhorrens, *Gl. V.* Ex ἄδω, *cano*.

Ἀπαισιόμισος, *discedens*, part. præs med. verbi ἀπαίσιμι, *discedo*.

Ἀπαίσιμι, f. ισῶ, tollo ab, attollo. *Metaph.* discedo. Μή μ' ἀπαισιόμισον πόλιος πεδίονδε νοήσῃ, *Il.* 21, 563.

Ἀπαθανατίζω, f. ίσω, reddo immortalem, in deos refero.

Ἀπαθανάτισις, ίως, ἡ, consecratio, relatio in deos.

Ἀπάθεια, ας, ἡ, adfectuum vacuitas; (2) indolentia; (3) stupor. Ab

Ἀπαθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, non obnoxius adfectibus, carens passionum et adfectuum animi perturbatione, unde et placidus, lenis, velut ἥρως, ἀπαθὴς; (2) illæsus; (3) nullis malis obnoxius; (4) immunis; (5) qui non commovetur aliqua re. Ex α priv. et πάθος. Hinc

Ἀπάθητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, quasi impatibilis, patiendi necessitati non obnoxius.

Ἀπαθῶς, *adv.* sine ullo adfectu, ut ἀπαθῶς ὁρᾷς, non amore capi ejus quem videas.

Ἀπαὶ, *præpos. Poet.* a, ab, pro ἀπό.

Ἀπαιγιαρόομαι, in alnum commutor. Ab αἴγειρος.

Ἀπαιδαγώγητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui regi nequit; (2) indocilis, intractabilis; (3) qui rectorem non habet. Ex α priv. et παιδαγωγέω.

Ἀπαιδάγωγος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem.

Ἀπαιδαγωγήτως, *adv.* sine institutione; (2) indocte, imperite.

Ἀπαιδευσία, ας, ἡ, inscitia, imperitia. Ex α priv. et παιδεύω, *instituo*. Unde

Ἀπαίδευτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, incruditus, imperitus, indoctus.

Ἀπαιδεύτως, *adv.* imperite, indocte.

Ἀπαιδία, ως, ἡ, orbitas liberorum. Ab ἄπαις.

Ἀπαιδοῦμαι, præputium mihi reseco, vel resecari siuo, *Poll.* (2) glandem penis nudatum habeo; unde (3) libidinosus sum, *Etm.* Ex τὰ αἰδοῖα.

Ἀπαιδοτρίβητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, sub magistro non exercitatus; (2) inexercitatus. Ex α priv. παῖς, et τρίβω, *exerceo*.

Ἀπαιθαλόω, ῶ, f. ώσω, comburo, torrefacio.

Ἀπαιθριάζω, f. άσω, sub dio ago; (2) sereno, serenum reddo. Ex ἀπὸ et αἴθριος.

Ἀπαιθύσσω, ventilo, concutio facem, sc. ignis excitanda causa.

Ἀπαίνυμαι, aufero. Κῦδος ἀπαίνυτο, *Il.* 15, 594.

Ἀπαιολάω, et ίω, decipio, fraudo, *Eur. I.* 549. Ab αἰόλος.

Ἀπαιόλη, ης, ἡ, fraus, impostura. Εὖ γ', ὦ πομπεσίλαι' Ἀπαιόλη, o Fraus regina, *Aristoph. Nub.* 1150.

Ἀπαιόλημα, τος, τὸ, fraus, deceptio. Εὑρητὴς γὰρ ὢν ἀποστερητικὸς κἀπαιόλημα, *Aristoph. Nub.* 729.

Ἀπαιόλησις, εως, ἡ, fraudatio, imprimis in mercede, usura, &c.

Ἀπαιρεῖθαι, *privare*, 1. sing. a. 1. conj. pass. *Ion.* pro ἀφαιρεῖθαι, a verbo ἀφαιρέω.

Ἀπαιρεῖται, fraudati, nom. plural. partic. perf. pass. *Ion.* et *Att.* pro ἀφῃρημένοι.

Ἀπαίρω, tollo, aufero; (2) discedo, abeo, solvo, discedo navi; (3) morior. Ἡμεῖς μὲν

μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ, discedimus, *Eur. Med.* 938. Καὶ τοσοῦτον ἀπὸ τῆς αὐτῶν ἀπάραντες, a patria, *Luc.* Ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, *Luc. 5, 35* Μακρὰν γ' ἀποίρας λίπων ἐμέ; procul navigas, *Euripid. Iph. in Aul.* 664.

Ἄπαις, αιδος, ὁ ἡ ἡ, liberis carens.

Ἀπαίτιος, α, ὁ ἡ ἡ, infaustus, inauspicatus, mali augurii, obscœnus, *Ph.* Ex ἀπὸ et αἶσα.

Ἀπαισίως, *adv.* inauspicato.

Ἀπαΐσσω, f. ξω, prosilio cum impetu; (2) aberro. Καὶ μὴ τόδ' ὄμμα ἐκ φρενῶν διάστροφοι γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς, resiluerunt, *Soph Aj.* 447.

Ἀπαισχύνομαι, pudorem exuo.

Ἀπαιτέω, ῶ, f. ήσω, reputo, postulo, exigo, Ἀπαιτεῖν τι παρά τινος, τινὰ ἀργύριον. Τάδ' ὀπλ' ἀπῆτεν τῷ πατρὸς, *Soph. Phil.* 361. Εἰ καὶ νύ κεν οἶκοθεν ἄλλο μεῖζον ἀπαιτήσειας, *Il.* 23, 593. Οὐκ ἀπαιτέμεθα, nolim reposci, *Eurip. Phœn.* 605 Hinc

Ἀπαίτησις, εως, ἡ, exactio, repetitio.

Ἀπαιτητέος, ία, ίον, repetendus, efflagitandus

Ἀπαιτητικὸς, ἡ, όν, repetens, agens repetitorem, importunus exactionis.

Ἀπαιτίζω, f. ίσω, postulo, exigo. Χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη, *Odyss.* 2, 78. Ab ἀπαιτέω.

Ἀπαιωρέω, ῶ, ἀπαιωρέομαι, immineo, impendeo, dependeo. Ἔτι δὲ ζώνῃσι δράκοντι δοιὼ ἀπηώρηντο, *Hesiod. Scut.* 234.

Ἀπακοντίζω, f. ίσω, jaculor.

Ἀπακριβόω, ῶ, f. ώσω, diligenter aliquid facio, elaboro accurate; (2) studiose exquiro; (3) exacte respondeo. Ex ἀκριβής.

Ἀπακτέος, ία, έον, retrahendus, abducendus. Ab ἀπάγω, *abduco.* Unde

Ἄπακτος, ου, ὁ ἡ ἡ, ablatus, abductus.

Ἀπακτόω, abduco, *Soph.* ubi al. πακτόω.

Ἀπαλὰ, *mollis, Dor.* pro ἁπαλὴ, ab ἁπαλός.

Ἀπάλαιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, lucta, vel calliditate, vel imposturis invictus, insuperabilis.

Ἀπάλαιστρος, ου, ὁ ἡ ἡ, palæstræ imperitus, inexercitatus.

Ἀπαλαλκέμεν, *repellere, Dor.* pro ἀπαλάλκειν.

Ἀπαλάλκοι, *repellat*, 3. s. a. 1. opt. act. Ab

Ἀπαλάλκω, arceo, depello. Ὡς ἐκ ἴσθ', ὃς σῆς γε κύνας κιφαλῆς ἀπαλάλκοι, *Il.* 22, 348.

Ἀπάλαμος, et ἀπάλαυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, industria carens; (2) consilii inops; (3) difficilis. Ex α et παλάμη.

Ἀπαλάομαι, ῶμαι, deerro, vagor. Αὐτὸς δ' ἀπαλήσαται ἄλλη χώρῃ αἴδεις ἰὼν, *H. Merc.* 400. Ex ἀπὸ et ἀλάομαι, *erro.*

Ἀπαλαστέω, indignor, *Her.*

Ἀπαλγέω, ῶ, f. ήσω, dedoleo, dolere desino; (2) animum despondeo, despero; (3) de stupore et inscitia summa. Οἵ τινες ἀπηλγήκοτες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, *Eph* 4, 19.

Ἀπάλγησις, εως, ἡ, cessatio doloris, remedium contra dolorem. Ταχεῖαν ἀπάλγησιν παρασκευάζουσα, *Heliodor.* 6.

Ἀπάλιψον, 2. sing. a. 1. imperat. act. Ab

Ἀπαλίφω, f. ψω, præs. deungo; (2) deleo, oblitero. Δίκη δ' ἀπάλιψον ἄμυναν, *Phocyl.*

Ἀπαλιξὶν, idem quod ἀπαλέξω, *Hom.*

Ἀπαλέξησις, ἡ, propugnaculum, auxilium.

Ἀπαλεξίκακος, ου, ὁ ἡ ἡ, a quo malum depelli non potest. Ex ἀπὸ, ἀλέξω, et κακόν.

Ἀπαλέξω, propulso, repello; (2) auxilior, *Il.* 24, 371.

Ἀπαλεύομαι, devito, evito, effugio.

Ἀπαληθεύω, f. εύσω, verum dico.

Ἀπαλήσεται, 3. sing. f. 1. ind. med. v. ἀπαλάομαι.

Ἀπαλθέομαι, f. ήσομαι, curo. Οὐ δέ κεν ἐς δικάστης πεφιτιλλομένης ἑταιρὴν ἴλαι ἀπαλθήσεσθαι, *Il.* 8, 405 et 419. Ex ἀλθέω.

Ἀπαλίας, ου, ὁ, hædus tenellus et delicatus. Ab ἁπαλὸς, *mollis, tener.*

Ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, discessus, migratio; (2) reconciliatio; (3) liberatio; (4) effugium; (5) alienatio, cum rem, seu venditione seu alio modo, e jure nostro emittimus, et velut emancipamus. (4) πεφευγώς συμφορᾶς ἀπαλλαγὴν, *Soph. Antig.* 1338.

Ἀπαλλακτικὸς, ἡ, όν, liberandi vim habens, salutaris.

Ἀπαλλακτικῶς ἔχειν, liberari, defungi velle.

Ἀπαλλὰξ, *adv.* vicissim.

Ἀπαλλάξω, defungi cupio, volo discedere, liberari. Desiderativum a fut. 1. verbi ἀπαλλάσσω, *discedo.* Ἀπαλλαξίοντες τῇ Μηδικῇ πολεμῇ, *Thuc.*

Ἀπάλλαξις, εως, ἡ, discedendi facultas, discessus; (2) liberatio; (3) amissio; (4) alienatio. Vide ἀπαλλαγὴ Ab

Ἀπαλλάσσω, vel ἀπαλλάττω, f. άξω, dimitto, abire jubeo; (2) libero; (3) amoveo, dimoveo; (4) tollo e medio; (5) defungor vita; ἀπαλλάσσομαι, abeo, discedo; ἀπηλλαγμένος, liberatus, perf part. pass. ἀπηλλαγὴ, discessit, a. 2. pass. Ἀπαλλάττειν ἀπό τινος, discedere; ἐκ τῆς χώρης, τινὰ τῆς ὀφθαλμίας· ἀπαλλάττεσθαι δυσοσύνης, τῶν κακῶν ἐς τὰ οἰκεῖα. Δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν, *Soph. Antig.* 496. Μηδέ σ' ἐκ γόων στορέσαι τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί, *Id. El.* 291. Ἀπήλλαγμαι φόβου τοῦδε, quod ad hanc, *ibid.* 785. Καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντες τῶν μακρῶν λόγων, omissis, *ibid.* 1335. Ἀπηλλάχθαι δ' ἀκαὴ, urget autem occasio rei gerendæ, *Soph. El.* 1338. (1) ἐνταῦθα μένοντι τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον, finio, *Eurip. Med.* 790. Ἡμέρᾳ γὰρ τῇδ' ἀπήλλαγμαι φόβου, *Soph. Elect.* 783.

Ἀπαλλοτριόω, ῶ, f. ώσω, abalieno; ἀπηλλοτριωμένος, abalienatus, *Gl. V.* p. part. pass. Ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ, *Ephes.* 2, 12. Τῶν σωφρονούντων λογισμῶν αἰφνιδίως ἀπαλλοτριωθείς, *Plut. de Fluvius.* Πίστιν διδόασι τοῖς ἀπηλλοτριωμένοις ἔχουσι τὰς φρένας, *Id. Ib.* Hinc

Ἀπαλλοτρίωσις, εως, ἡ, abalienatio.

Ἀπαλόθριξ, χος, ὁ ἡ ἡ, mollem comam habens.

Ἀπαλοάω, ῶ, fut. ήσω, idem quod

Ἀπαλοιάω, ῶ, f. ήσω, contero, confringo; (2) tero, trituro. Ἀμφοτέρω δὲ τίνοντι ἐκ ὀσίας λᾶας ἀναιδὴς ἀχρὶς ἀπηλοίησιν, *Il.* 4, 522.

Ἀπαλοιφὴ, ῆς, ἡ, litura. Ab ἀπαλείφω.

Ἄπαλον, *adv.* molliter, delicate, *Hom.*

Ἀπαλοχαρὴς, ίδος, ἡ, tenera delicata virgo, *Athen.*

ΑΠΑΛΟΣ, ἡ, όν, tener, mollis, delicatus.

Ἀπαλόσαρκος, ου, ὁ ἡ ἡ, carne mollis, molli carne præditus. Ex σὰρξ, *caro.*

Ἀπαλότης, ητος, ἡ, teneritas, mollities.

Ἀπαλοτρεφὴς, ἐος, ου, ὁ ἡ ἡ, delicate nutritus, saginatus. Ex τρέφω.

Ἀπαλοφόρος, ον, delicatis vestibus utens.

Ἀπαλόφρων, molli animo præditus. A φρὴν.

Ἀπαλόχροος, *contr.* ἀπαλόχρους, ου, ὁ ἡ ἡ, cute tenera et molli præditus. Ex χρόα.

Ἀπαλόψυχος, ον, idem quod ἀπαλόφρων, *Ev.*

Ἀπαλύνω, f. υνῶ, tenerum reddo, emollio, *Gl. V.* mollio, mollifico; ἀπαλύνομαι, mollesco, *Gl. V.* Ab ἁπαλός.

Ἀπαλῶς, *adv.* molliter; (2) delicate.

Ἀπαμαλδύνω, perdo, corrumpo, deleo, oblitero, demolior, everto, solo æquo.

Ἀπαμαυρόω, ῶ, f. ώσω, tenebras offundo.

Ἀπαμάω, f. ήσω, meto, abscindo. Ἀπ' ὕατα νηλεῖ χαλκῷ ῥινάς τ' ἀμήσαντες, *Od.* 21, 300.

Ἀπαμβακίω, *Hes.* deerro vel oberro, *Steph.* potius ἀπαμπλακίω, *Soph.*

Ἀπαμβλόω, abortior, *Plut.* ubi al. ἐπαμβλόω.

Ἀπαμβλύνω, hebeto, obtundo, *Hom. Hymn.*

Ἀπαμείρω, aberro, deerro Σαρπηδὼν δ' αὐτῷ μὲν ἀπήμβροτεν δορὶ φαεινῷ, *Il.* 16, 466.

Ἀπαμείβετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi

Ἀπαμείβομαι, f. ψομαι, respondeo, vices sermonis meas alteri, qui suas dependerat, rependo, *Ern.*

Ἀπαμείρω, separo, privo, aufero, *pass.* privor; (2) expers sum, careo. Ἐνάπτις δὲ θεῶν ἀπαμείρεται αἴθι ἰόντων, *Hes. Theog.* 801. Τὸν δ' ἀπαμείρομεν σφίτερον κτέρας, *Apoll. Rhod* 3, 186. Κεῖνος ὅτι Ζωῆς ἀπαμείρεται, *Id.* 5, 785.

Ἀπαμιλίω, ῶ, negligo, prorsus negligo.

Ἀπαμίρδω, privo, ut simplex. V. ἀπαμείρω.

Ἀπαμμένος, *suspensus*, part. perf. pass. *Ion.* pro ἀφημμένος, a verbo ἀφάπτω.

Ἀπαμπίσχω, exuo.

Ἀπαμπλακίω, aberro. Ἀπήμπλαχε, aberravit a proposito, *Soph. Trach* 1139.

Ἀπαμύνω, propello, arceo; (2) resisto Ὡς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ, *Il.* 9, 593. ἀπαμύνεσθαι τὴν πενίαν, *Herodot.* Ὃ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χέρσι, *Odyss.* 11, 578.

Ἀπαμφιάζω, vestimenta detraho, nudo, spolio.

Ἀπαμφιασμὸς, οῦ, ὁ, denudatio. Τὸν παρὰ τοὺς πότους γινόμενον ἀπαμφιασμὸν τοῦ τρόπου, *Plutarch. de Nat. Deor.* 30.

Ἀπαμφιέννυμι, f. φιέσω, idem.

Ἀπαμφίσκω, idem.

Ἀπανάγω, decedo, abeo.

Ἀπαναίατο, *recusavit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poet.* et *Dor.* pro ἀπανήνατο.

Ἀπανήνασθαι, *recusare*, a. 1. inf med. Ab

Ἀπαναίνομαι, respuo, renuo, recuso, rejicio; ἀπαναίνεται, aspernatur, *Ph.* Ῥηΐδιον δ' ἀπανήνασθαι, παρὰ δ' ἔργα βίοσιν, *Hesiod. Op.* 452. Θεὸν ἰὼν, *Odyss.* 10, 297. Μὴ ξεινοπαθῇ, μηδὲ ἀπαναίνηται, *Plutarch. de tuendâ Sanitate Præcepta*, 132.

Ἀπαναισχύνομαι, impudenter attento; impudenter ago; ἀπηναισχύντησε, depudnit, *Ph.* a. 1. (ἀπὸ in hoc et talibus habet vim τῆ penitus, funditus, *Ern.*)

Ἀπαναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudenter me gero, impudentia utor. Ἀλισκόμενοι δὲ ἀπαναισχυντοῦσιν, *Heliodor.* 8.

Ἀπαναλίσκω, f. αλώσω, absumo, detero, erogo. Hinc

Ἀπανάλωσις, εως, ἡ, consumptio.

Ἀπανάστασις, εως, ἡ, demigratio, transmigratio; (2) emotio, extractio a sedibus patriis. Ab ἀπανίστημι.

Ἀπανδρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo; ἀπανδρόομαι, virilitatem seu viriles annos consequor.

Ἀπάνευθε, *adv.* sine, procul, seorsim.

Ἀπανθέω, ῶ, f. ήσω, defloreo, emarcesco, florem amitto. Hinc

Ἀπάνθησις, εως, ἡ, deflorescendi actio; (2) florum marcor et fluxus.

Ἀπανθίζω, f. ίσω, defloro, decerpo. Hinc

Ἀπανθίσμα, ατος, τὸ, actio decerpendi florem, *Schol. Pindari ad Olymp.* 1, 23.

Ἀπανθισμὸς, οῦ, ὁ, linea subtilis et visum effugiens; (2) defloratio.

Ἀπανθρακίζω, f. ίσω, carbones accendo; (2) torreo, asso; (3) anthracas, seu pisces ita dictos, comedo. Ex ἀπὸ et ἄνθραξ. Hinc

Ἀπανθρακὶς, ίδος, ἡ, piscis genus cui convenit assatio; (2) placentæ seu lagani genus.

Ἀπανθράκισμα, ατος, τὸ, quidvis tostum in prunis.

Ἀπανθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones verto, seu redigo, exuro.

Ἀπανθρωπίνομαι, inhumaniter, crudeliter ago.

Ἀπανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas, crudelitas. Ab

Ἀπάνθρωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, inhumanus, crudelis; (2) hominum frequentia carens, solitarius.

Ἀπανθρώπως, *adv.* inhumaniter, crudeliter.

Ἀπανισαμένης, *discedentis*, præs. part. med. f. g.

Ἀπανίσω, ῶ, idem quod

Ἀπανίστημι, f. στήσω, excito alicunde, surgere facio; ἀπανίσταμαι, surgo, exsurgo, discedo, migro. Ἀπανίσταμαι ἀπὸ τῆς πόλιος, *Herodot.*

Ἀπανοίγω, idem quod simplex, *Hom.*

Ἀπάνουργος, ον, simplex; a calliditate, fraudibus, alienus; (2) non exquisitus.

Ἀπανούργως, *adv.* simpliciter, tenuiter, sine arte.

Ἀπαντᾶν præs. inf. act. *contr.* pro ἀπαντάειν.

Ἀπανταχῆ, *adv.* ubique passim. Ab ἅπας.

Ἀπανταχόθεν, *adv.* undique, undiquaque.

Ἀπανταχόθι, *adv.* idem quod ἀπανταχῆ.

Ἀπανταχίσι, *adv.* quaquaversum.

Ἀπανταχῶ, *adv.* in omnem partem, quoquoversum; (2) ubique. Ab ἅπας.

Ἀπαντάω, ῶ, f. ήσω, obviam procedo, occurro;

curro; (2) me confero quo; (3) pervenio; (4) respondeo; (5) congruo; (6) evenio; contingo; (7) *ap. LXX.* percutere, interficere; (8) supplico, veneror; (9) addico, id est, consensum et approbationem deorum significo. Ὡς ἱερῖς αὐτοῖς ἀπήντων, quasi sacra venerabantur, *Porphyr. de Abstin.* 2, 6. (9) τῶν δὲ ἱερῶν οὐκ ἀπαντώντων, sed cum non addicerent victimæ, *Appian. de Rebus Samniticis.*——Ἀπαντᾶν τοῖς πολιμίοις εἰς τὸν ἀγῶνα· εἰς τὴν σίμησιν, deprecari; πρός σε, ἐπὶ τὴν μνησικίαν· πρὸς τὸ δικαστήριον τοῖς ἐγκαλοῦσι.

Ἀπάντη, ubique, undiquaque. Ab ἅπας.

Ἀπάντημα, ατος, τὸ, occursus, congressus; (2) pernicies, *Sym.* Πεῖραν εἰς ἀπάντημα, venire in occursum, *Eurip. Or.* 512. Ab ἀπαντάω. Unde

Ἀπάντησις, εως, ἡ, occursus; (2) responsio; (3) supplicatio, dies festus; (4) apparatus, comitatus; (5) consuetudo, conversatio, congressio; (6) idem quod ἀποδοχή, 2.

Ἀπαντικρὺ, *adv.* e regione.

Ἀπαντλία, *adv.* idem. Ex ἀπὸ et ἀντί.

Ἀπαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio; (2) minuo; (3) lenio. (3) ἀλλ' ὅμως βάρος ψυχῆς ἀπαντλεῖν ἄν, *Eurip. Alcest.* 354.

Ἀπάντομαι, resisto. Ab ἀπαντάω.

ΑΠΑΞ, *adv.* semel; (2) omnino, prorsus.

Ἀπαξάπας, ασα, απαν, simul omnis, universus, cunctus.

Ἀπαξαπλῶς, *adv.* universe, in universum, omnino.

Ἀπαξία, ας, ἡ, indignitas. Ab

Ἀπάξιος, ι, ὁ ἡ ή, indignus. Hinc

Ἀπαξιόω, ῶ, f ώσω, dedignor, indignum reputo; (2) recuso, deprecor, ut indignum, iniquum. Οὐδ' αὐτὴν τῶν καλλίστων ἀπηξίωσε, *Aristot.* Hinc

Ἀπαξίωσις, εως, ἡ, dedignatio, contemptio, despicientia.

Ἀπάορος, *remotus, Dor.* pro ἀπίορος.

Ἀπατωρ, ορ, non cognatus, alienus; (2) sine avo, cujus avus non superstes est, aut ignobilis est.

Ἀπαράβατος, ι, ὁ ἡ ή, non transitorius; (2) perpetuus; qui non transit in alium, v. gr. honos; (3) qui non violatur, inviolabilis, epith. legis; (4) *act.* qui non fallit, peccat, legem violat. Ex ἀπὸ et παραβαίνω.

Ἀπαραβάτως, *adv.* citra transgressionem.

Ἀπαράβλαστος, ι, ὁ ἡ ή, nullam sobolem proferens; (2) non renascens, non recrescens, a radice non regerminans. Ex α priv. et παραβλαστάνω.

Ἀπαράβλητος, ι, ὁ ἡ ή, incomparabilis; (2) dissimilis; (3) insociabilis.

Ἀπαραγγίλτως, *adv.* injussu; (2) sine denunciatione prægressa. Ex α priv. et παραγγίλλω, *jubeo.*

Ἀπαράγραφος, ι, ὁ ἡ ή, qui definiri, circumscribi nequit, *Polyb.*

Ἀπαράγωγος, ι, ὁ ἡ ή, perpetuus, constans, qui a proposito aut suscepta sententia abduci et depelli nequit.

Ἀπαράδεκτος, ι, ὁ ἡ ή, non receptus, non traditus a majoribus; (2) qui accipi nequit; (3) non recipiens. Ex παραδέχομαι.

Ἀπαράδοτος, ι, ὁ ἡ ή, epith. libri in quo nulla ex aliis loca afferuntur; *ap. Diog. L.* Ex α priv. et παραδίδωμι.

Ἀπᾶραι, *sustulisse*, a. 1. inf. act. verbi ἀπαίρω.

Ἀπαραιρημένος, *spoliatus*, part perf pass. *Ion.* et *per reduplic.* pro ἀφῃρημένος. Ab ἀφαιρέω.

Ἀπαραίτητος, ι, ὁ ἡ ή, inexcusabilis; (2) implacabilis, inexorabilis, severus, qui nec precibus nec pretio flecti potest; (3) inevitabilis, necessario subeundus; (4) *in neut.* durum, grave, ut ἀνήκιστον, *Polyb.* Ex παραιτέομαι.

Ἀπαραιτήτως, *adv.* inexorabiliter; (2) ut evitari nequeat, necessario.

Ἀπαρακάλυπτος, ι, ὁ ἡ ή, non occultatus, apertus, manifestus, nulla verecundia, nulla dissimulatione utens. Ex α priv. et παρακαλύπτω.

Ἀπαρακαλύπτως, *adv.* manifeste, aperte; (2) impudenter.

Ἀπαράκλητος, ι, ὁ ἡ ή, inconsolabilis; (2) non vocatus, se offerens, spontaneus.

Ἀπαρακολούθητος, ον, innumerabilis, quem mens nulla assequi potest.

Ἀπαρακολουθήτως, *adv.* temere, sine consilio.

Ἀπαράλιπτος, ον, non deficiens, perennis, perpetuus.

Ἀπαράλειπτος, ον, cui superflui crines dempti ac velut ablecti non sunt, *Steph.* al. idem quod ἀπαράτιλτος.

Ἀπαράλλακτος, ι, ὁ ἡ ή, immutabilis; (2) non differens, per omnia similis.

Ἀπαραλλάκτως, *adv.* absque ulla differentia, similiter per omnia, constanter.

Ἀπαραλλαξία, ας, ἡ, immutabilitas, constantia. Ex α priv. et παραλλάττω, *muto.*

Ἀπαραλόγιστος, ι, ὁ, ἡ ή, qui decipi nequit; (2) non decipiens, non confictus ad decipiendum. Ex α priv. et παραλογίζομαι.

Ἀπαραλογίστως, *adv.* ita ut non decipiaris vel decipi possis.

Ἀπαράλογος, ον, non absurdus, non adeo inopinatus.

Ἀπαραμίλλητος, ι, ὁ ἡ ή, non comparabilis, qui in certamen et contentionem non venit, nihil par habens. Ex ἀμιλλάομαι.

Ἀπαραμύθητος, ι, ὁ ἡ ή, qui flecti, exorari nequit; ferus, durus; qui agi secum non patitur; (2) inconsolabilis. Ex α priv. et παραμυθέομαι.

Ἀπαράμυθος, idem; qui nequit verbis mulceri. Φοβεῖσθ γὰρ ἀπαράμυθον ὄμμα πωλικὸν, *Eurip. Iphig. in Aul.* 620.

Ἀπαραμυθήτως, *adv.* nullo solatio relicto.

Ἀπαρασκεύαστος, ι, ὁ ἡ ή, non præditus, liber ab impedimentis, non intricatus. Ex α priv. et παρασκευάζω, *pedes implico.*

Ἀπαρασκεύαστος, *adv.* sine impedimento.

Ἀπαράσκευστος, ι, ὁ ἡ ή, non adulteratus, germanus, genuinus, verus. Ex παρασκεύω.

Ἀπαρασκεύστως, *adv.* genuine, non simulato.

Ἀπάρας, *qui sustulit.* a. 1. part. verbi ἀπαίρω.

Ἀπαρασάλευτος, ι, ὁ ἡ ή, inconcussus, immutatus, firmus. Ex α priv. et παρασαλεύω.

Ἀπαρασαλεύτως, *adv.* inconcusse.

Ἀπαρασήμαντος, ι, ὁ ἡ ή, nulla nota insignitus; (2) incelebris. Ex παρασημαίνω.

Ἀπαρασημείωτος, ι, ὁ ἡ ή, non insignitus, non adnotatus. Ex παρασημειόω.

Ἀπαράσημος, ι, ὁ ἡ ή, nullo insigni notus; (2) incorruptus, illæsus, integer, sanus.

Ἀπαρασκευασία, ας, ἡ, negligentia vel defectus necessarii ad rem agendam apparatus.

Ἀπαρασκεύαστος, ι, ὁ ἡ ή, imparatus.

Ἀπαράσκευος, ι, ὁ ἡ ή, idem; item simplex, tenuis, nullo ambitioso molestoque apparatu, frugalis, de genere vitæ. Ex α priv. et παρασκευή, *apparatus.*

Ἀπαρασκεύως, *adv.* imparate, sine præmeditatione.

Ἀπαράσπιστος, ον, implacabilis. A σπένδομαι.

Ἀπαράσσω, vel ἀπαράττω, f. ἄξω, abscindo, amputo; (2) vi depello deturbo. Ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε, *Il.* 16, 116. Ἀπήραξε δὲ χαμᾶζε, *Il.* 14, 497. Οὐδ' ἀπαράξαι κράτα βία θέλει μολὼν τὴν συγερὴν, *Soph. Trach.* 1032.

Ἀπαρασχημάτιστος, ον, qui mutari non potest.

Ἀπαρατήρητος, ι, ὁ ἡ ή, inobservatus, memoriæ non traditus; (2) inobservabilis. Ex ἀπὸ et παρατηρέω.

Ἀπαρατηρήτως, *adv.* sine observatione, negligenter.

Ἀπαράτιλτος, ι, ὁ ἡ ή, qui vulsus non est, hirsutus. Ex ἀπὸ et παρατίλλω, *vello.*

Ἀπάρατος, ι, ὁ ἡ ή, execrabilis, execrandus; (2) deprecandus. Ex ἀπὸ et ἀράομαι.

Ἀπαράτρεπτος, ι, ὁ ἡ ή, indeclinatus; (2) indeclinabilis, non mutabilis, flecti non facilis; (3) non declinans. Ex α priv. et παρατρέπω.

Ἀπαράτρεπτως, *adv.* recta, rigide, severe, nullo diverticulo.

Ἀπαράτρυτος, ον, inconcussus, illæsus. A τρύω.

Ἀπαράφθαρτος, ι, ὁ ἡ ή, incorruptus, *Suicer.* Ex α priv. et παραφθείρω, *corrumpo.*

Ἀπαράφθορος, ι, ὁ ἡ ή, idem et ex iisdem.

Ἀπαραφυλάκτως, *adv.* incaute, nulla observatione, animadversione. Ex παραφυλάσσω.

Ἀπαραχάρακτος, ι, ὁ ἡ ή, non perperam, falso signatus; (2) non adulterinus; (3) illæsus, inviolatus. Ex παραχαράσσω.

Ἀπαράχυτος, ον, merus, epith. vini.

Ἀπαραχώρητος, ι, ὁ ἡ ή, nihil cedens, pertinax; (2) de milite, fortis, cedere nescius. Ex παραχωρέω.

Ἀπαραχωρήτως, *adv.* pertinaciter, constanter, fortiter.

ΑΠΑΡΓΙ'Α, ας, ἡ, herbæ certæ nomen.

Ἀπάργματα, τὰ, primitiæ. Ex ἀπάρχομαι.

Ἀπαργυρίζω, f. ίσω, ære præsente, pecunia numerata muto, vendo. Τὸν οἶνον καὶ τὰ ὄψα ἀπαργυρίζων, *Themist.*

Ἀπαργυρισμός, ῦ, ὁ. æstimatio rei in pecunia numerata. A præc.

Ἀπαργυρόω, ῶ, f. ώσω, in argentum verto, argento muto; ἀπαργυροῦσθαι, in argentum verti. Ab ἄργυρος.

Ἀπαρεγχείρητος, ι, ὁ ἡ ή, inviolandus, non mutandus vel movendus, quem comprehendere manibus non licet, adversus quem nihil moliri possumus, inexpugnabilis, *Suicer.* Ex α priv et παρεγχειρέω

Ἀπαρεγχειρήτως, *adv.* ut nemo audeat aggredi rem, perfecte; *ap. Diod. Sic.*

Ἀπαρέγκυτος, ον, idem quod ἀπαράχυτος.

Ἀπαρεμπόδιστος, ι, ὁ ἡ ή, minime implicitus, non impeditus, qui impediri non potest. Ex α priv. et παρεμποδίζω, *impedio.*

Ἀπαρέμφατος, ι, ὁ ἡ ή, cui nulla subest declaratio certæ, proprie designatæ rei; infinitus; ἀπαρέμφατον, infinitivum, *Gl. V.* Ex παρεμφαίνω

Ἀπαρεμφάτως, *adv.* absque declaratione, indefinite, per modum infinitivum, *ap. Gramm.*

Ἀπαρενθύμητος, ον, attentus, diligenter cogitans, ita ut cogitationes omnes alienas excludat. Ab ἐνθυμέομαι

Ἀπαρενθυμήτως, *adv.* diligenter, cogitate. A pr.

Ἀπαρενόχλητος, ι, ὁ ἡ ή, minime perturbatus. Ex α priv. et παρενοχλέω.

Ἀπαρίσκω, f. έσω, displiceo, improbor; (2) improbo, repudio; et (3) ἀπαρίσκομαι, ægre fero. Ἀπαρίσκεί μοι τῶτο γεγράφειν Ἐν μέντοι μι τῷ ῥηθέντων ἀπαρέσκει, *Plat.* Hinc

Ἀπάρεστος, ι, ὁ ἡ ή, ingratus, injucundus, ita ut non placeat.

Ἀπαρηγόρητος, ι, ὁ ἡ ή, inconsolabilis. Ex α priv. et παρηγορέω, *consolor.*

Ἀπαρηγορήτως, *adv.* inconsolabiliter.

Ἀπαρήκω, f. ξω, juvo, auxiliando propulso.

Ἀπαρθένευτα, *adv.* (vel potius accus. plur. adjectivi ἀπαρθένευτος, adverbialiter sumptus) indecore, non more virginum. Ἀπαρθένευτ' ἀλωμένα, indecore errans, *Eurip. Phœn.* 1729.

Ἀπάρθενευτος, ι, ὁ ἡ ή, non decens virginem. Ἀπαρθένευτα μὲν τάδε, *Eurip. Iphig. in Aul.* 993. Ex α priv. et παρθενεύω, *in virginitate maneo.*

Ἀπάρθενος, ι, ὁ ἡ ή, non amplius virgo, vitiata virgo.

Ἀπαρθρόω, sejungo, ut sit peculiaris pars, velut articuli sunt ἀπηρθρωμένοι.

Ἀπαρῆ, 1. sing. a. 1. conj. pass. v. ἀπαίρω, *tollo.*

Ἀπαριθμέω, ῶ, f. ήσω, pernumero, percenseo; (2) numero, enumero, recenseo. Ἀπαριθμησάμενος ἅπαν τὸ στράτευμα, *Xen.*

Ἀπαριθμήσας, a. 1. part. act.

Ἀπαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio, recensio.

ΑΠΑΡΙ'ΝΗ, ης, ἡ, Aparine, herba quædam. *Angl.* CLEAVERS, GOOSE-GRASS.

Ἀπαρκέω, ῶ, f. έσω, sufficio, satis sum.

Ἀπαρκής, ές, ὁ ἡ ή, sufficiens A præc.

Ἀπαρκτίας, ι, ὁ, ventus septentrionalis. Ex ἄρκτος, *septentrio.*

Ἀπαρνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, abnego, denego, recuso. Οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι, *Marc.* 14, 31. Hinc

'Απάρνησις, εως, ἡ, abnegatio, *Gl. V.*
'Απαρνητής, οῦ, ὁ, abnegator, *Gl. V.*
"Απαρνος, ον, ὁ ϗ ἡ. qui pernegat.
'Απάρνυμαι, aufero. Ex ἀρνυμαι, *capio.*
'Απαρόδιυτος, ον, inaccessus, per quem via non datur, non munita est, &c. Ex ὁδιύω, *iter facio.*
'Απὸρον, *tolle*, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. ἀπαίρω.
'Απαρόρμητος, ὁ ϗ ἡ, qui nulla re incitatur, immotus, languidus, stupidus. Ex α priv. et παρορμάω, *incito.*
'Απαρρινέω, ῶ, f. ώσω, masculum reddo.
'Απαρρησίαστος, ὁ ϗ ἡ, qui libere loqui non audet; (2) qui omni fiducia laudabili destituitur, adeoque semper inter spem metumque vivit; (3) libertate privatus.
"Απαρσις, εως, ἡ, profectio, abitio, discessus. Ab ἀπαίρω, n. 2.
'Απαρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo; (2) dirimo, semoveo, seorsim suspendo; (3) colloco; (4) proficiscor; (5) perficio, consummo. Τῇ γὰρ πρεσβυμίκ τὸ πᾶν ἀπήρτησας, *Joh. Chrysost. in Matth. Homil.* 7. 'Απαρτᾶν τὰς ἐλπίδας ἔκ τινος, *Luc.* ἀπαρτῶμαι, separor, disto. Hinc
'Απάρτησις, εως, ἡ, appensio.
'Απαρτὶ, *adv.* plane, omnino, *al.* ἀπάρτι, ab hoc tempore; *nullo idoneo auctore.*
'Απάρτια, τὰ, supellex, sarcina. Ab ἀπαίρω.
'Απαρτία, ας, ἡ, supellex; (2) profectio; (3) auctio bonorum. Ab eod.
'Απαρτιζόντως, *adv.* absolute et perfecte, consummato et completo numero. Ab
'Απαρτίζω, f. ίσω, perfectum et absolutum reddo, omnibus numeris expleo: (2) quadro, æquiparo, adæquo; (3) in jure antiquo, transigo; (4) divido, disjungo; (5) definio, finior; (6) præparo. *Gl. V.* perficio, consumo; ἀπαρτίζεται, peragitur, *Ph.* ἀπαρτισθέντων, peractis, *Ph.* a. 1. part. pass. 'Απαρτίζειν πρὸς τὸ μίγιθος ϗ τὸ ἄξίωμα τῆς ἀρχῆς, *Aristot.* Ex ἀπὸ et ἄρτιος, *perfectus.*
'Απαρτιλογίω, plane, perspicue loquor.
'Απαρτιλογία, ας, ἡ, integra summa, rotunda ratio. Ex ἀπὸ, ἄρτιος, et λόγος.
'Απάρτισις, εως, ἡ, perfectio, consummatio. Ab ἀπαρτίζω.
'Απαρτισμὸς, οῦ, ὁ, consummatio. Ab eod.
'Απαρτιστικὸς, ἡ, όν, absolutorius, ad perfectionem et absolutionem alicujus rei pertinens.
'Απαρτίως, *adv.* accurate, perfecte.
'Απαρυτέον, auferendum, *Aristoph.*
'Απαρύτω, idem quod
'Απαρύττω, f. ξω, idem quod
'Απαρύω, f. ύσω, haurio, detraho.
'Απαρχαΐζω, f. αΐσω, antiquum reddo; (2) antiquo nomine appello; (3) antiquitatis formam tribuo.
'Απαρχαιόω, ῶ, f. ώσω, antiquum reddo, obsolescere facio; ἀπαρχαιῶμαι, antiquor, obsolesco. Ex ἀπὸ et ἀρχαῖος, *antiquus.*
'Απάρχισθαι, præs. inf. med. v. ἀπάρχομαι.
'Απαρχὴ, ῆς, ἡ, primitiæ. Ex ἀπὸ et ἀρχή.
'Απάρχημα, ατος, τὸ, idem. Ab ἀπαρχίω.
'Απαρχῆς, *adv.* statim, ab initio.
'Απάρχομαι, f. ἀρξομαι, primitias solvo et decerpo; (2) libamenta facio; (3) primas partes recipio, primitias occupo. 'Αλλ' ὁγ' ἀπαρχόμενος, κιφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλιν, *Odyss.* 14, 442. Ex iisd.
"Απαρχος, ὁ, ὁ, dux, præfectus, *ap. Æsch.*
"Απας, απα, απ, *Gen.* άντος, άσης, άντος, omnis, universus; (2) omnino, cum additur numero; ἅπαντες, universi. Ex α collect. et πᾶς.
'Απασβολόομαι, ῶμαι, fuliginem excutio. Ex ἀπὸ et ἀσβόλη, *fuligo.*
'Απασίων, gen. pl. *Ion.* pro ἁπασῶν, ab ἅπας.
'Απασκαρίζω, f. ίσω, desilio, desulto; (2) exsilio præ gaudio.
'Απασπαλφω, palpito, singultio, *ut simplex.*
'Απάσσω, idem quod ἀπαίσσω, resilio, aberro. Γιώμης ἀπῆξαν τῆς ἰμῆς, *Soph. Aj.* 447.
'Απαστὶ, *adv.* jejune. Ab ἄπαστος.
'Απαστία, ας, ἡ, jejunium; (2) de eo qui nondum cibum sumpsit, ἀσιτία, *Ern.* Ab eod.
"Απαστος, ος, ὁ ϗ ἡ, qui non gustavit; (2) jejunus. Ex α priv. et πάω, *gusto.*
'Απαστράπτω, f. ψω, fulguro, corusco.
'Απασχολέω, ῶ, f. ήσω, negotium facesso; (2) impedio, occupo, abstraho.
'Απασχολία, ας, ἡ, occupatio, *ut simplex.*
'Απατᾶ, *defraudat*, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro ἀπατάει.
'Απαταγὶ, *adv.* sine strepitu, seu crepitu.
'Απατάτω, *decipiat*, 3. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro ἀπαταίτω. Ab
'ΑΠΑΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, fallo, decipio, impono. Μηδὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κινοῖς λόγοις, *Eph.* 5, 6. Καὶ 'Αδὰμ οὐκ ἠπατήθη, 1 *Tim.* 2, 14.
'Απάτιρθι, et ἀπάτιρθιν, *adv.* procul, seorsum. Ex ἀπὸ et ἄτιρ, *sine.*
'Απατεὼν, ῶνος, ὁ, deceptor, veterator. Ab
'Απάτη, ης, ἡ, deceptio, fallacia, fraus; (2) delectatio, suavitas inanis. Ab ἀπατάω.
'Απατηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ἀπατάω.
'Απατήλιος, ος, ὁ ϗ ἡ, fallax, deceptorius, fraudulentus, dolosus. Ab ἀπάτη.
'Απατηλὸς, ὴ, όν, idem et ab eod.
'Απάτημα, ατος, τὸ, fallacia, impostura, fraus; (2) oblectamentum. Ab ἀπατάω.
'Απατήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, virum decipiens. Ex ἀπατάω et ἀνὴρ, *vir.*
'Απατήσει, 3 sing. f. 1. ind. act. v. ἀπατάω.
'Απάτησις, εως, ἡ, deceptio. Ab eod.
'Απατητικὸς, ἡ, όν, ad decipiendum aptus.
'Απάτητος, ος, ὁ ϗ ἡ, non calcatus; (2) qui calcari nequit. Ex α priv. et πατίω, *calco.*
'Απατιμάζω, et
'Απατιμάω, ῶ, f. ήσω, dedecore afficio. Οὔνικ' ἀπητίμησι ποδώκια Πηλείωνα, *Il.* 13, 113.
'Απατμίζω, f. ίσω, exhalo, emitto vaporem.
'Απατῶντις, nom. pl. part. præs. act. *contr.* pro ἀπατάοντις. Ab ἀπατάω.
'Απάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, sine patre natus; Vulcani cognomentum *apud Theocritum. Apud Plutarch. in Problem.* ἀπάτορις, σπόριοι vertuntur; (2) patre orbatus; (3) posthumus; (4) abdicatus a patre, aut neglectus; (5) spurius, extra matrimonium natus; (6) obscuro, sordido patre natus; (7) cujus pater ignoratur.
'Απαυαίνω, exsicco, *Call.*
'Απαυγάζω, f. άσω, lucem edo, splendorem reddo. Ex ἀπὸ et αὐγὴ, *splendor.* Hinc
'Απαύγασμα, ατος, τὸ, splendor.
'Απαυγασμὸς, οῦ, ὁ, idem.
'Απαυγὴ, ῆς, ἡ, idem.
'Απαυδᾶν, præs. inf. act. pro ἀπαυδάειν. Ab
'Απαυδάω, ῶ, f. ήσω, renuncio; (2) veto, interdico, prohibeo; (3) deficio, defatigor. 'Εγὼ δ' ἀπαυδῶ γ' ὑτίρ τ' 'Αργιδῶν, τί τι σύμπαντος φρατῦ, *Soph. Phil.* 1282. Τπὸ λιμῦ τριῶν ἐξῆς ἡμιρῶν ἀπηὐδηκὼς, *Luc.*
'Απαυθαδιάζομαι, f. άσομαι, arroganter me gero; (2) pertinaci contumacia utor. (2) ταῦτα μιγάλως τι ἐπαινῶ 'Αλιξάνδρε, τὸ μήτι ἀπαυθαδιάσασθαι ἐπὶ κακῷ, quod non contumaciter perdurarit in malo, *Arr. Hist. Alex.* 4, 9.
'Απαυθαδιῖσθαι, *ausurum esse*, f. 1. inf. med. *Att.* pro ἀπαυθαδίσεσθαι. Ab
'Απαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, idem.
'Απαυθμηρείζω, f. ίσω, eo ipso die redeo.
'Απαύλια, ων, τὰ, dies quo sponsus apud socerum seorsim a sponsa pernoctat. Ex αὐλή.
'Απαυλίζομαι, f. ίσομαι, seorsim stabulor, seorsim stationem habeo; (2) seorsim pernocto. Ex iisd.
'Απαυλισήριος, ία, ιον, qui die ἀπαυλίων a sponsa mittitur sponso. Ab ἀπαύλια.
'Απαυλόσυνος, innoxius, qui non nocet, *Ern.* seorsim stabulans, *Steph.*
'Απαυράω, ῶ, qu. dic. respirationem aufero, i. e. occido; (2) aufero, eripio; (3) fruor, delibo de re, fructum capio, mercedem nanciscor. (1) μιλίφρονα Θυμὸν ἀπούρα, *Hesiod. Sc. Herc.* 428. (3) αὐτά τ' ἐναλλάξασα φόνον Θανάτῳ πρὸς τίκνων ἀπούρα, *Eurip. Andr.* 1028. Ab αὖρω.
'Απαυρίσκω, accipio, fruor. A præc.
'Απαυσὶ, *adv.* sine fine, sine requiete. Ab
"Απαυστος, ος, ὁ ϗ ἡ, indesinens, non cessans, irrequietus; (2) fine carens, perpetuus. Ex α priv. et παύω, *finio.*
'Απαυτίκα, *adv.* statim, illico.
'Απαυτομαπίζω, f. ίσω, sponte subministro.
'Απαυτομολέω, ῶ, f. ήσω, perfuga sum.
'Απαυχενίζω, f. ίσω, cervicem incido, seu frango; (2) contumaciter reluctor; (3) fræno. Ex ἀπὸ et αὐχὴν, *cervix.*
'Απαφαυαίνω exsicco, *Suid.*
'Απαφίσκω, fallo, decipio. Οὔτι σε Πιρσεφόνεια Διὸς Συγάτηρ ἀπαφίσκει, *Odyss.* 11, 216. Ab ἀπάφω.
'Απαφρίζω, f. ίσω, despumo. Ex ἀφρὸς.
'ΑΠΑ'ΦΩ, decipio, fallo. Μὴ τίς μι βροτῶν ἀτάφοιτ' ἐπίσσιν, *Odyss.* 23, 216.
'Απαχθὶς, a. 1. part pass. ab ἀπάγω.
'Απαχλύμενος, ὴ, ὁ ϗ ἡ, caligine offuscatus, *Aret.* Ex ἀπὸ et ὀχλὺς, *caligo.*
'Απαχλύω, idem quod simpl. *Call.*
'Απαχρειόομαι, obsolesco, mutilus fio; ex usu hominum tollor, ineptus reddor. Ab ἀχρεῖος.
'Απάψας, *qui nexuit*, a. 1. part. act. *Ion.* pro ἀφάψας, a verbo ἀφάπτω, *necto.*
'Απίβα, *successit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπίβη, a verbo ἀποβαίνω, pro ἀποβάω.
'Απίβαλι, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἀποβάλλω.
'Απίβη, *discessit*, 3. sing. a. 2 ind. act. et
'Απιβήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποβαίνω.
'Απιγαλακτίσθην, 1. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ἀπογαλακτίζω, *ablacto.*
'Απίγγονος, ος, ὁ, pronepos. Ex ἀπὸ et ἔγγονος, *nepos.*
'Απιγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manus porrigo, præbeo.
'Απιγλυκάνθη, *dulcis evasit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀπογλυκαίνω, *dulcem reddo.*
'Απιγναχότως, *adv.* desperate, per desperationem. Ex ἀπογινώσκω, *despero.* Unde
'Απιγνώθη, 3. sing. a. 1. ind. pass.
'Απιδανὸς, ὴ, ὁ ϗ ἡ, pro ἠπιδανὸς, *Steph.*
'Απιδάσσαο, *divisisti*, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἀπιδάσσαο, seu ἀπιδάσω. Ab ἀποδάζομαι.
'Απίδιξα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποδίκνυμι.
'Απιδιροτόμνσιν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. Ab ἀποδιροτομίω, *caput amputo.*
'Απιδίξατ' pro ἀπιδίξατο, *recepit*, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀποδίχομαι, *recipio.*
'Απιδίω, abedo, abmedo, derodo.
'Απιδήμησα, *peregre profectus sum*, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀποδημέω.
'Απιδίδω, 2. sing. imperf. ind. pass. v. ἀποδίδωμι.
'Απιδίδυν, *reddebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀπιδίδοσαν. A verbo eod.
'Απίδιλος, ος, ὁ ϗ ἡ, calceis carens, excalceatus. Ex α priv. et πίδιλον, *calceus.*
'Απιδίλωτος, ον, idem quod ἀπίδιλος, *Call.*
'Απιδοκιμάσει, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἀποδοκιμάζω, *reprobo.*
'Απίδοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἀποδίδωμι.
"Απιδος, ος, ὁ ϗ ἡ, planus, campestris. Ex α idem quod ὁμῶς, et πίδον, *Steph.* et idem quod ἀπὸ ut *Lat a.* sic ἄποινα qu. ἀπόποινα, et hinc ἀπόπιδος, solum, quod est a pedibus proximum, *Ern.*
'Απίδοσθι, *reddidistis*, 2. pl. a. 2. v. ἀποδίδωμι.
'Απίδρα, *aufugi*, 1. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* et *per Apocopen*, pro ἀπίδρασα, a verbo ἀποδιδράσκω, pro ἀποδράω, *aufugio.*
'Απιδύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποδύω.
'Απίδω, abedo, inus. sed hinc ἀπηδίσθη, a. 1. pass. Βρύκυσ' ἀπίδισθαι φησί μι τὰς δακτύλας, *Aristoph. Av.* 26. (ἀπιδίω, *Ern.*)
'Απίδωχ' ob seq. adspiratam, et ἀπίδωκ' pro ἀπίδωκι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποδίδωμι.
'Απίειπιν, *negabat*, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἄπιειπιν, a verbo ἀπίειπω, *nego.*
'Απίεργεν, *arcebat*, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἄπιεργεν, a verbo ἀπίεργω, *arceo.*

"Απιζος,

Ἄπιζος, ον, pedem non habens. A πίζα, pes.
Ἀπιζωμένος, exauctoratus, part. perf. pass. verbi ἀποζώννυμι, exauctoro.
Ἄπιην, aberat, 3. sing. imperf. ind. Poet. pro ἄπην, a verbo ἄπειμι, absum.
Ἀπίδανον, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀποθνήσκω.
Ἄπιθτο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. ἀποτίθημι.
Ἀπίθηλε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποβάλλω.
Ἀπιθίζω, f. ίσω, desuefacio; ἀπιθισμένος, desuetus, Ph perf. part. pass.
Ἄπιι, abi, 2. sing. præs. imperat. pro ἄπιθι. Ab ἄπειμι.
Ἀπιδέω, inusit. unde aor. 2. ἀπιδεῖν, respicio, oculos converto ad aliquid, animum ad aliquid intendo. Ἀπιδὼν, Joseph. Maccab. 17.
Ἀπιθαρχία, ας, ἡ, inobedientia, recusatio. Ex πιθαρχέω, obedio.
Ἀπιθέω, ῶ, f. ήσω, non pareo; (2) non credo; Ὁ δὲ ἀπιθῶν τῷ υἱῷ, Joan. 3, 36. Ab eod.
Ἀπίθη, dimissus est, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἀφίθη, a verbo ἀφίημι, dimitto.
Ἀπιθὴς, ίος, ὁ ᾖ ἡ, contumax, inobediens; (2) incredulus. Ex α priv. et πείθω. Hinc
Ἀπιθία, ας, ἡ, persuasionis obedientiæque contraria contumacia; diffidentia; (2) incredulitas
Ἀπιθῶς, adv. non obedienter, &c.
Ἀπικάζω, f. άσω adsimilo; (2) comparo Ὡς ᾖ θαὶς αὐτὴν ἀπικάζειν, Luc. Ἀπικάζεται τοῖς μέρεσι, Plut. Hinc
Ἀπεικασία, ας, ἡ adsimilata et expressa figura.
Ἀπίκασμα, ατος, τὸ, simulacrum, imago.
Ἀπικονίζω, f. ίσω, effingo ad imaginem seu exemplar. Ἀνάγκη πρὸς τὸν ἐκαίμοντα τὸν διχόμενον ἀπεικονίζειν, Phil'o. Hinc
Ἀπεικόνισμα, ατος, τὸ, adumbratio, imago, effictio ad exemplar; (2) effigies; specimen, simulacrum, Gl. V.
Ἀπικὼς, υῖα, ός, absimilis, surdus, incongruus. Ab ἀπίοικα.
Ἀπιλείσσα, part. præs. act. Poet. pro ἀπιλείσα.
ΑΠΕΙΛΕΩ, ῶ, f. ήσω, minor, minitor, interminor; (2) graviter præcipio, cum minis jubeo; (3) glorior; (4) voveo. (4) δὸ ἠπείλησεν ῥίξειν ἑκατόμβην, Il. 23, 863. Ἀπειλεῖν θάνατόν τινι, τινὶ εἰ μὴ, κατά τινος. Ἃ ἀπειλεῖσί γε νῦν; Aristoph. Av. 315. Μιγάλας ζημίας ἀπειλῶν κατὰ τῶ μὴ ὑπακούσαντος, Plut.
Ἀπειλέω, involvo, implico. Ἀπειλημένα δὲ τὸν Ἀρίονα ἐς ἀπορίην, Herodot. 1, 24. Τὸν δὲ ἰσία ἐς ἀπορίην ἀπειλημμένον, Id. 2, 141. Ἄνδρας ἐς ἀναγκαίην ἀπειλημένους, Id. 8, 109. Ex ἀπὸ et εἰλέω.
Ἀπειλὴ, ῆς. ἡ, comminatio, minæ; (2) gloriatio. A præc.
Ἀπείλημα, ατος, τὸ, minæ.
Ἀπειλήτειρα, ας, ἡ, quæ minatur.
Ἀπειλήτην, minati sunt, 3. dual. a. 1. ind. act. Ion. et per Syncop. pro ἀπειλησάτην. Ab ἀπειλέω.
Ἀπειλητὴς, ῆρος, ὁ, qui minatur, minax.
Ἀπειλητήριος, ία, ον, idem.
Ἀπειλητικὸς, ὴ, όν, idem.
Ἀπειλητικῶς, adv. minaciter.
Ἀπειληφόρες, ον, minax.
Ἀπειλήφασιν, receperunt, 3. pl. plusq. perf. ind. act. Att. pro ἀπολελήφασι, ab ἀπολαμβάνω.
Ἀπείμι, f. ίσομαι, absum. Ex ἀπὸ et εἰμί.
Ἄπειμι, abeo, proficiscor; (2) abibo. Ex ἀπὸ et εἶμι, vado, eo.
Ἀπειπάμην, 1. sing. a. 1. ind. med.
Ἀπείπεν, abdicavit, 3. sing. a. 1. vel. 2. ind. act.
Ἀπειπεῖν, abnuere, interdicere; (2) deponere honorem, abdicare se magistratu; (3) repudiare; (4) deficere, desperare; (5) negare alicui, interdicere, vetare; (6) dissuadere. med. ἀπείπασθαι, repudiare, negare, &c. Τοῖσι Θεοῖσιν ἀπειπεῖν διὰ τῆς χώρας ὑμετέρας μὴ διαφοιτᾶν, Aristoph. Av. 564.
Ἀπειραγαθία, ας, ἡ, nimia, item infinita, beneficentia, item nimia magnificentia, imperitia; Gl. V. infirmitas. Ab
Ἀπειράγαθος, ε, ὁ ᾖ ἡ, infinite bonus; (2) imperitus. Ex ἄπειρος et ἀγαθὸς, bonus.
Ἀπειραγάθως, adv. imperite.
Ἀπειράκις, adv. infinitis modis seu vicibus.
Ἀπείραντος, ε, ὁ ᾖ ἡ, infinitus; pro ἀπείραντος.
Ἀπείρατος, ε, ὁ ᾖ ἡ, intentatus; (2) qui tentari nequit. Ex α priv. et πειράζω, tento.
Ἀπείρατος, ε, ὁ ᾖ ἡ, inexpertus; (2) intentatus, cujus periculum non est factum. Ex α priv. et πειράω, tento.
Ἀπειραχῶς, adv. infinitis modis. Ab ἄπειρος
Ἀπείργω, f. ξω, arceo, excludo, prohibeo; (2) deterreo, abigo; (3) inhibeo; (4) dirimo; (5) relinquo, prætereo; (6) propulso. (6) τίς ταῦτ' ἀπείρξει; Soph. Aj. 1280. Τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις, ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις, Aristoph. Vesp. 465.
Ἀπειρίσιος, ε, ὁ ᾖ ἡ, et ἀπειρίσιος, ία, ον, infinitus, immensus. Ab ἄπειρος.
Ἀπειρίω, ῶ, f. ήσω, defatigor, viribus concido.
Ἀπειρημὼς, fessus, Gl. V. part. perf. act. ἀπειρημένος, interdictus, Gl. V. odiosus, Heliod. 4, 180. v. ἀπειρέω.
Ἀπείρητος, ε, ὁ ᾖ ἡ, idem quod ἀπείρατος· (2) inexpertus.
Ἀπειρία, ας, ἡ, imperitia. Ex α priv. et πεῖρα.
Ἀπειριδίως, ε, ὁ ᾖ ἡ, indeterminatus. Ex α priv et πέρας, terminus.
Ἀπείριτος, ε, ὁ ᾖ ἡ, infinitus. Ex iisd.
Ἀπείρξαν, 3. pl. a. 1. ind. act v. ἀπείργω.
Ἀπειρξις, εως, ἡ, repulsio, cohibitio. Unde
Ἀπειρόγαμος, ε, ὁ ᾖ ἡ, nuptiarum expers, cælebs. Ex ἄπειρος et γάμος.
Ἀπειρίγνωστος, ον, immensa scientia præditus.
Ἀπειρόδακρυς, υ. sine fine et modo plorans.
Ἀπειροδύναμος, ε, ὁ ᾖ ἡ, infinitam habens potestatem, Suicer. Ex ἄπειρος et δύναμις.
Ἀπειρόζυγος, ε, ὁ ᾖ ἡ, expers jugi, Suicer.
Ἀπειροθάλαττος, vel ἀπειροθάλαντος, ε, ὁ ᾖ ἡ, maris seu navigandi inexpertus.
Ἀπειροκακία, ῶ, fut. ήσω, malitia careo, simplicitate utor. Ab
Ἀπειρόκακος, ε, ὁ ᾖ ἡ, malorum inexpertus; (2) minime malus, simplex.
Ἀπειροκαλεύομαι, ineptio, inepte ago, Æsch. ap. Steph.
Ἀπειροκαλία, ας, ἡ, ignorantia boni honestique. Gl. V. insolentia, infirmitas. Ab
Ἀπειρόκαλος, ε, ὁ ᾖ ἡ, decori ignarus, ineptus; insolens, Ph. Ex ἄπειρος et καλὸς.
Ἀπειροκάλως, adv. inepte, præter decorum.
Ἀπειρολιχὴς, ίος, ὁ ᾖ ἡ, expers tori, cælebs.
Ἀπειρομάχης, ος, ὁ ᾖ ἡ, Dor. ἀπειρομάχας, imperitus prælii. Ex ἄπειρος et μάχη.
Ἀπειρομυγίδης, ες, immensus.
Ἀπείρονα, infinitum, acc sing. ab ἀπείρων.
Ἀπειροπάθεια, ας, ἡ, multitudo perturbationum; (2) vacuitas a perturbationibus seu molestiis; prosperitas vitæ nullas clades passæ. Ab
Ἀπειροπαθὴς, ίος, ὁ ᾖ ἡ, multis perturbationibus obnoxius; (2) vacuus a turbis animi, a molestiis. Ex ἄπειρος et πάθος.
Ἀπειροπλάσιος, ε, ὁ ᾖ ἡ, multiplex, innumerabilis modus. Ab ἄπειρος.
Ἀπειρόπλους, ε, ὁ ᾖ ἡ, navigationem non expertus, navigationis imperitus. A πλεῖν.
Ἀπειροπόλιμος, ε, ὁ ᾖ ἡ, rei militaris imperitus.
Ἀπειροπολίμως, adv. contra rationem belli bene gerendi. Ἐπίκειτο φιύγουσιν ἀπειροπολίμως, fugientes imprudenter, Appian. de Rebus Hispan. 58.
Ἄπειρος, ε, ὁ ᾖ ἡ, imperitus; (2) infinitus, immensus, interminatus. Ex α priv. et πεῖρα, experimentum, vel πέρας, terminus. Hinc
Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, inexperientia, inscitia.
Ἀπειροτόκος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quæ non peperit, sterilis, Suicer. Ex ἄπειρος et τίκτω, partio.
Ἀπειροδῖν, ῖνος, ἡ, dolores partus non experta.
Ἄπειρων, ονος, ὁ ᾖ ἡ, infinitus, fine carens. Sic vocatur ἄλιθος δακτύλιος, id est, annulus gemma non insignitus concinnatusque, quasi dicas omni carens fine, quod sit rotundationis absolutæ, nec appareat unde initium sumas. Meminit Aristot. lib. 3, Auscult. Phys. Humerus item terram vocat ἀπείρονα, id est, σφαιροειδῆ, orbicularem, ut interpretantur Eustathius et Jo. Grammaticus; intentatus, inexpertus. Ἀπείρων ἐκ ἴσει, experieris, Soph. Œd. Tyr. 1083. Πόνων καὶ πλάνης ἀπείρων, Plutarch. in Æmilio: proba lectio male sollicitata a Reiskio. Ab
Ἀπείρως, adv. infinite, immense.
Ἀπείρως, adv. imperite. Ἀπείρως ἔχειν, ignarus esse, Herodot. 2, 45.
Ἀπεισαγγελία, ας, ἡ, denunciatio læsæ majestatis. (Eadem putatur esse quæ εἰσαγγελία, E-n.)
Ἄπεισι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἄπειμι.
Ἀπειθέω, ῶ, f. ήσω, recuso parere, aut verbis fidem habere.
Ἄπεισον, ε, τὸ, pertinacia, contumacia. Ab
Ἀπειθὴς, ε, ὁ ᾖ ἡ, nulla persuasione flexibilis, contumax. Ex α priv. et πείθω.
Ἀπεῖχεν, 3. sing. imperf. ind. act v. ἀπέχω.
Ἀπεκάλει, nom nebat, 3. sing. imperf. ind. act, contr. pro ἀπεκάλει, ab ἀποκαλέω.
Ἀπεκάλυψε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποκαλύπτω.
Ἀπέκγονος, ε, ὁ, abnepos. Ab ἔκγονος.
Ἀπεκδέχομαι, f. ξομαι, exspecto; (2) intelligo, colligo aliquid ex aliqua oratione. Τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τῦ Θεῦ ἀπεκδέχεται, Rom. 8, 19. Hinc
Ἀπεκδοχὴ, ῆς. ἡ, exspectatio; collectio alicujus sententiæ vel sciti ex aliqua oratione.
Ἀπεκδύω, et -δύμι, fut. ύσω, exuo; (2) in med. accingor ad aliquid, qu. depositis vestibus. Ex ἀπὸ et ἐνδύω. Hinc
Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, ipse exuendi actus.
Ἀπεκλαίοντο, 3. plur. imperf. pass. v. ἀποκλαίω.
Ἀπεκλαιβάνω, obliviscor.
Ἀπέκλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀποκλάω.
Ἀπεκλέγομαι, reprobo, non eligo.
Ἀπέκλεισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀποκλείω.
Ἀπεκλελαθόμην, 1. sing. a. 2. ind. med. Poet. et Att. pro ἀπεξιλαθόμην, ab ἀπεκλανθάνω.
Ἀπεκλογὴ, ῆς, ἡ, reprobatio. Ab ἀπολέγομαι.
Ἀπεκλύω, f. ύσω, eluo, abluo, eluendo abstergo.
Ἀπεκλύω, f. ύσω, resolvo; (2) debilito; (3) libero.
Ἀπέκοψι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποκόπτω.
Ἀπεκρίθη, respondit, 3. sing. a. 1. ind. pass.
Ἀπεκρίνατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποκρίνομαι.
Ἀπεκροφέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio, exsorbeo.
Ἀπεκρυψάμην, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀποκρύπτω.
Ἀπέκτακα, præt ab ἀποκτείνω, (ἀπέκταγκα, V. T.) præt. m. ἀπέκτονα.
Ἀπέκτανεν, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ν add. Ab ἀποκτείνω.
Ἀπεκτείνω, extendo, diffundo, prolato.
Ἀπέκτητος, ε, ὁ ᾖ ἡ, impexus. Ex πεκτέω.
Ἄπεκτος, ε, ὁ ᾖ ἡ, idem. A πέκω, pecto.
Ἀπελάζω, concionor, quod et ἀπελλάζω scribitur, et vocabulum Laconicum est.
Ἀπελάμπετο, 3. sing. imperf. ind. med. v. ἀπολάμπω.
Ἀπελασία, ας, ἡ, abactio, depulsio, Hes. Ex ἀπελαύνω.
Ἀπέλαστος, ε, ὁ ᾖ ἡ, inaccessus, cui appropinquare non est tutum. Ex πελάζω.
Ἀπελάτης, ε, ὁ, abigens, abigator, abactor, Ph. Ab ἀπελαύνω.
Ἀπελαύνω, f. άσω, expello, abigo, arceo, abduco; (2) redeo, regredior. Τῆς ἐμῆς ἀπηλάθην πρὸς τῶν ἐμαυτῦ σπερμάτων, a mea sobole, Soph. Œd. Col. 591. (2) ἀπήλαυνε ἐς τὰς Σάρδις, Herod. 1, 77.
Ἀπέλαυσα, 1. sing. a. 1. ind. act. ab ἀπολαύω.
Ἀπελαφρύνω, sublevo. Ex ἀπὸ et ἐλαφρὸς.
Ἀπελάω, Poet. pro ἀπελαύνω, Arist.
Ἀπέλεγμα, ατος, τὸ, refutatio, confutatio, reprobatio, contemptio:
Ἀπελεγμὸς, ῦ, ὁ, idem; (2) probrum:
Ἀπέλεγξις, εως, ἡ, idem. Ab

'Απιλίγχω, f. ξω, redarguo, refuto, confuto. 'Απίλιγξαι τινὰ ψευδόμενον, *Chrys.*

'Απίλιθρον, *adv.* vehementer, procul, *Hom.*

'Απίλιθρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, immensus. Ἶν' ἀπίλιθρον ἔχοντας, *Il.* 5, 245. Ex α priv. et πίλιθρον, *jugerum.*

'Απιλίκητος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, non dedolatus, securi non complanatus. Ex α priv. et πέλεκυς.

'Απιλίσθαι, a. 2. inf. med. *Ion.* pro ἀφιλίσθαι, ab ἀφαιρέω pro ἀφέλω.

'Απιλιυθερία, ας, ἡ, manumissio, adsertio in libertatem, *Vulg. Lex.*

'Απιλιυθερικὸς, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, libertinus:

'Απιλιυθέριος, ᾱ, ὁ, idem. Ab

'Απιλεύθερος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, libertus, libertate donatus. Ex ἀπὸ et ἐλεύθερος, *liber.* Hinc

'Απιλιυθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto.

'Απιλευθερωσις, εως, ἡ, manumissio.

'Απιλευθερωτὴς, ᾱ, ὁ, manumissor.

'Απίλευσις, εως, ἡ, abitus, discessus. Ab ἀπέρχομαι.

'Απιλεύσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. v. ἀπέρχομαι.

'Απίλιηγεν, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἀπολίγω.

'Απιλήλακει, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ἀπήλακε, a verbo ἀπιλαύνω, pro ἀπελάω.

'Απιλήλατο, *abactus fuerat*, 3. sing plusq. perf. ind. pass.

'Απιλήλυθε, *abiit*, 3. sing. a 2. ind. act. et

'Απιλθι, *abi*, 2. sing. a. 2. imperat. act. verbi ἀπέρχομαι, pro ἀπιλεύθω, *abeo.*

'Απίλιπτον, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀπολείπω.

'Απιλλάζω, vide ἀπιλαζω.

'ΑΠΕΛΛΑΙ, ῶν, αἱ, fana; (2) conciones, *Hes.*

'Απιλοίατο, *Ion.* pro ἀφιλοῖντο, aor. 2. optat. med. verbi ἀφαιρέω, aufero, *Herodot.* 1, 70.

'Απιλόμενοι, *qui eripuerunt*, nom. pl. a. 2. part med. *Ion.* pro ἀφιλόμενοι, a verbo ἀφαιρέω.

'ΑΠΕΛΟΣ, ᾱ, ὁ, ulcus; (2) vulnus.

'Απιλπίζω, f. ίσω, despero; (2) ad desperationem adduco; (3) spero. Ἀπελίζετε μηδὲν ἀπιλπίζοντες, *Luc.* 6, 35.

'Απιλπίσας, *qui vicissim speravit*, a. 1. part. act.

'Απιλπισμὸς, ῦ, ὁ, desperatio.

'Απιλύθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀπολύω.

'Απιλυμαίνοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. v. ἀπολυμαίνω.

'Απίλυσι, *absolvit, dimisit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπολύω.

'Απιλαβῆθε, *contumeliam accepit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀπολωβάω.

'Απίμαθον, *dedidici*, 1. sing. a. 2. ind. act verbi ἀπομανθάνω, pro ἀπομαθίω, *dedisco.*

'Απιμαράνθη, *emarcuit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀπομαραίνω.

'Απίμεσσι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἀπήμισι, ab

'Απιμέω, ῶ, f. ίσω, revomo, evomo, vomitu ejicio. Ex ἀπὸ et ἐμέω, *vomo.*

'Απιμύσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἀπομνάομαι.

'Απιμόργνυμι, 3. sing. imperf. ind. act v. ἀπομόργνυμι.

'Απιμπολέω, ῶ, f. ήσω, vendo, venundo; (dicitur que imprimis de meretricibus;) (2) ut emptum abduco, seu rapio; (3) trado, projicio. (1) τὰς δ' ἄρνας ἡμῖν ἔτος ἀντ' εἴνα σύφα ἀπιμπόλα, *Eurip. Cycl.* 255. Κἀν ταῦθα λανθάνωσ' ἀπιμπολώμενοι, *Aristoph Achar.* 374. (2) τίς ἂν γε τήνδ' ἀπιμπολᾶς χθονός; *Eurip Iphig. in Taur.* 1360. (3) μήτε Πολυνείκους χάριν ψυχὰς ἀπιμπολᾶτε, *Id. Phœn.* 1233. Hinc

'Απιμπολὴ, ῆς, ἡ, venditio; (2) nundinatio; (3) negotiatio.

'Απιμπόλησις, εως, ἡ, venditio; (2) nundinatio.

'Απιμπολητὴς, ῆ, ὁ, venditor, seu qui lucrum e venditionibus facit, institor.

'Απιμυθιόμην, 1. sing. a. 2. ind. med. v. ἀπομυθίω.

'Απιμφαίνω, abhorreo, dissimilis sum. Hinc

'Απίμφασις, εως, ἡ, declaratio, expositio, demonstratio.

'Απιμφερὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, dissimilis, absimilis.

'Απίναντι, *adv.* coram; (2) e regione, contra.

'Απιναντίον, *adv.* idem.

'Απιναντίως, *adv.* contra.

'Απιναρίζω, spolio, aufero, *Hom.*

'Απινήγκασθαι, *abstulisse*, a. 1. inf. med. verbi ἀποφέρω, pro ἀπενίγκω, *aufero.*

'Απινεγκῦσα, part. a. 2. fem. gen.

'Απινιιχθὶς, a. 1. part. pass. *Ion.* pro ἀπενίχθεὶς.

'Απινίχθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἀπενίχθη.

'Απινέπω, seu ἀπινίπω, interdico, veto; (2) dehortor; (3) deprecor; (4) adversor. (1) ἐγώ σφι Φάψω, κἀν ἀπινέπῃ πόλις, *Eurip. Phœn.* 1651. (2) δρᾶν σ' ἀπινέπω τάδε, *Id. Med.* 813. (3) ἀπινέπω νιν ἀμετέρων θαλάμων, *Id. Iphig. in Aul.* 552.

'Απινεχθῆναι, a. 1. inf. pass. v. ἀποφέρω.

'Απενήνοχε, præt. med. verbi ἀποφέρω, *aufero, rapio.* Καλλιῤῥόη ἀπενήνοχε, *Charit.* 3, 3.

'Απενθεῖν, *abiisse*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἀπελθεῖν, a verbo ἀπέρχομαι, pro ἀπελεύθω.

'Απινθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, luctu carens. Ex α priv. et πένθος, *luctus.* Hinc

'Απένθητος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, quem luctu nemo prosecutus est, vel prosequitur; (2) indefletus.

'Απενιαυτίζω, f. ίσω, per annum absum, vel cesso. 'Απενιαυτιζέτω τρεῖς ἐνιαυτὸς, *Plat.* Ex ἀπὸ et ἐνιαυτὸς, *annus.* Hinc

'Απενιαυτισμὸς, ῦ, ὁ, exsilium seu omnino absentia et discessus in unum annum.

'Απενόφισεν, *separavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀποσοφίζω, *separo.*

'Απέντες, *qui dimiserunt*, nom. pl. a. 2. part. act. *Ion.* pro ἀφέντες, a verbo ἀφίημι.

'Απεξαμαρτάνω, delinquo, pecco.

'Απεξιδυσάμην, 1. sing. a. 1. ind. med v. ἀπεκδύω.

'Απεξιλαθόμην, *oblitus sum*, 1. sing. a. 2. ind. med. verbi ἀπεκλανθάνω, pro ἀπεκλήθω.

'Απεξεργάζομαι, perficio, absolvo.

'Απεξηρσμένος, perf. part. pass. *Ion.* pro ἀπεξηραμμένος, ab ἀποξηραίνω.

'Απέοικα, absimilis et dissimilis sum, abhorreo, repugno rectæ rationi; p. med. Ex ἀπὸ et ἔοικα, *similis sum.* Hinc

'Απεοικότως, *adv.* absimili modo, diversimode; (2) non verisimiliter, absurde:

'Απεοικὼς, υῖα, ὸς, absimilis, dissentaneus, absurdus, incongruus.

'Απέοντα, acc. sing. *Ion.* pro ἀπόντα, ab ἀπών.

'Απέσαντος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, ad maturitatem non perductus. Ex α priv. et πεπαίνω, *coquo.*

'Απέπειρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iisd.

'Απεπλάγχθη, *resilit, aberravit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀποπλάζω.

'Απέπλεισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀποπλέω

'Απεπλος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, peplo carens. Ἄπεπλος φαρέων λευκῶν, expers candidarum vestium, *Eurip. Phœn.* 328.

'Απέπλυναν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀποπλύνω.

'Απέπνυι, *spirabat*, 3. sing. imperf. ind. act. contract. pro ἀπέπνει, a verbo ἀποπνέω.

'Απέπνευσε, *exspiravit*, 3 sing. a. 1. ind. act.

'Απέπτυξα, 1. sing. a. 1. ind act. v ἀποπτύω.

'Απέπομαι, abdico, renuncio. 'Απεπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, 2 *Cor.* 4, 2. Ab ἀπὸ et ἔπω, *dico.*

'Απεπτάμην, 1. sing. a. 2. ind. med. v. ἀφίπταμαι.

'Απέπτην, 1. sing. a. 2. ind. act.

'Απεπτίω, ῶ, cibum non concoquo. Ab

'Απεπτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, non coctus; (2) qui coqui nequit. Ex α priv. et πέπτω.

'Απέπτως, *adv.* crude.

'Απεράντια, civitas Thessaliæ: unde

'Απεραντοὶ, gentile nomen.

'Απεραντολογία, ας, ἡ, verbositas inepta, vana loquacitas. Ab

'Απεραντολόγος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, nullam finem loquendi faciens, verbosus, loquax.

'Απέραντος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, infinitus; (2) qui difficulter trajici potest. (2) πόντε κλεῖδ' ἀπέραντον, *Eurip. Med.* 212. Ex α priv. et περαίνω, *termino.*

'Απεράντως, *adv.* infinite.

'Απέρασις, εως, ἡ, rejectio per vomitum. Ab ἀπὸ et ἐράω, *fundo, vomo.*

'Απέρατος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, infinitus, non habens exitum; (2) qui transiri nequit, impervius. Ex α priv. et πέρας, *finis*, vel περάω, *transeo.*

'Απέρατος, ον, *Aristoph.* al. ἀπέραντος.

'Απεράτωτος, ον, finem, exitum non habens. Ex α priv. et περατόω.

'Απεργάζομαι, f. άσομαι, efficio, facio, conficio. Τὰ ξύλινα τῶ τείχει, τίνες ἀπεργάσανθ'! *Arist. Av.* 1159. Hinc

'Απεργασία, ας, ἡ, effectio, absolutio; (2) amolitio, ut morbi curatio.

'Απεργάθω, separo, abscindo. 'Από δ' αὐχένος ὦμον ἐέργαθεν, *Il.* 5, 147.

'Απεργασίος, ία, ίον, peragendus.

'Απεργαστικὸς, ἡ, όν, operosus, efficax.

'Απεργαστικῶς, *adv.* efficaciter, operose.

'Απέργειν, *Ion.* pro ἀπείργειν, ab ἀπέργω.

'Απεργμαι, 1. sing. perf. ind. pass.

'Απέργω, idem quod ἀπείργω.

'Απερείδω, f. ρείσω, firmiter figo, defigo; ἀπερείδομαι, incumbo, innitor; (2) repono, depono; (3) confero in alium, ut culpam. Ἀπερεισάμην τὴν ὄψιν ἐς τὸ ἀντεὺς, *Luc.* 'Απερείδετο ἐπὶ τὰς τελευταίας συνθήκας, *Polyb.*

'Απερείσασθαι, *effudisse*, a. 1. inf. med.

'Απέρεισί, pro ἀπερείσια, et hoc *per Metathesin* pro ἀπερίσια. Ab

'Απερείσιος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, infinitus, multus, *per Metathes.* pro ἀπερίσιος. Ab ἄπειρος.

'Απέρεισις, εως, ἡ, innixus, actio innitendi. Ab ἀπερείδω.

'Απερεύγω, f. εύξω, eructo, sursum ructo; (2) effundo, emitto, *de fluviis.*

'Απέρευξις, εως, ἡ, eructatio, *Arel.*

'Απερίω, inusitatum; sed hinc ἀπείρηκα, p. act. deficior; tam de hominibus cum fatigati sunt, quam de rebus cum deesse cœperunt; ἀπείρηται, p. pass. interdictum est; ἀπερῶ, negabo, renuam, f. 2. quod *Ionice* ἀπείρω.

'Απερημόω, ῶ, f. ώσω, desolo, eremum facio; ἀπερημῶμαι, desolor, *Gl. V.*

'Απερητύω, f. ύσω, reprimo, cohibeo.

'Απερίβλεπτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, non circumspectus seu cautus; (2) non illustris, non spectatus; (3) cujus non facilis circumspectus, qui non facile cavetur. Ex α et περιβλέπω.

'Απερίβλητος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, non vestitus, purus, nudus. Ex α priv. et περιβάλλω.

'Απεριγίνητος, ον, insuperabilis, non facile circumveniendus. A περιγίνομαι, *vinco.*

'Απερίγραπτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, non circumscriptus; (2) incomprehensibilis; (3) perpetuus, æternus. Ex α priv. et περιγράφω, *circumscribo.*

'Απεριγράπτως, *adv.* incircumscripte, *Suicer.*

'Απερίγραφος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, non circumscriptus.

'Απεριγράφως, *adv.* idem quod ἀπεριγράπτως.

'Απερίεργος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, non exquisitus; (2) non superfluus, non supervacaneus; (3) incuriosus.

'Απερίεργως, *adv.* non exquisite, incuriose.

'Απεριήγητος, ον, non explicatus.

'Απεριήχητος, ον, quem nullus strepitus aut sonus circumsonat.

'Απερικάθαρτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, non mundatus, immundus. Ex α priv. et περικαθαίρω.

'Απεριπάλυπτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, detectus, apertus, sine dissimulatione.

'Απεριπόπως, *adv.* sine molestia, nemine impediente; (2) sine ambitione luxuriosa in vestitu, &c.

'Απεριπτύπτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀπεριήχητος.

'Απερίπαλπος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, infans, fari nescius; (2) quem non facile verbis compescas; (3) qui blaterandi finem non facit, garrulus. Ex α priv. vel intens. περὶ, et λαλίω, *loquor.*

'Απερίπλητος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, nullo loco vel tempore circumscriptus nec comprehensus, *Gl. V.* item finem non habiturus, sc. de oratione, *ap. Jus.* Ex περιλαμβάνω, *comprehendo.*

'Απεριμέριμνος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui nullas animo curas versat, inconsideratus. Ex μέριμνα.

'Απεριμερίμνως, *adv.* inconsiderate.

'Απερινόητος,

'Ατιρινόητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui mente comprehendi nequit. Ex α priv. et πιρινοέω.

'Ατιρινοήτως, *adv.* temere atque inconsiderate; (2) præter opinionem.

'Ατιρίοδος, ον, periodis carens, non periodo expressus, de oratione.

'Ατιρίσατος, ον, negligens.

'Ατιριόητως, *adv.* negligenter.

'Ατιριόριστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, indeterminatus, indefinitus. Ex α priv. et πιριορίζω.

'Ατιρίπτυκτος, non tectus, obvolutus.

'Ατιρίπτωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui talis est ut non impingat; immunis lapsus, erroris; ultra offensiones adversæ fortunæ positus. Ex α priv. et πιριπίπτω.

'Ατιρισάλπιγκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui tubarum clangore non circumsonat; (2) quem nihil circumsonat. Ex α priv. et πιρισαλπίζομαι.

'Ατιρίσκιπτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non circumspectus, inconsideratus. Ex α pr. et πιρισκίπτομαι.

'Ατιρισκίπτως, *adv.* inconsiderate, imprudenter; incaute, *Gl. V.*

'Ατιρισκιψία, ἡ, negligentia, imprudentia.

'Ατιρισκόπητος, et ἀπιρίσκοπος, ον, idem quod ἀπιρίβλητος.

'Ατιρίσπασες, ε, ὁ ᾗ ἡ, inconcussus; (2) non distractus, qui non occupatur multis, non distinetur; (3) otiosus. Ex α et πιρισπάω

'Ατιρισπάσως, *adv.* sine ulla distractione seu cura, otiose, tranquille, constanter; (2) assidue; (3) omissa omni alia cura, &c.

'Ατιρισσία, ας, ἡ, cum in aliqua re nil redundat.

'Ατιρισσόχρονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, suppar ætate, qui non excedit alium tempore.

'Ατιρίσατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, quem nihil circumstat, premit, urget, distrahit; (2) omnis periculi expers, *Polyb.* (3) desertus, derelictus. Ex α priv. et πιρίϊστημι, *circumsto.*

'Ατιρίστροπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui non circumvertitur; (2) qui circumagi nequit. Ex α priv. et πιρισρίφω, *circumago.*

'Ατιρίτμητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non circumcisus. Ex α priv. et πιριτίμνω, *circumcido.*

'Ατιρίτριπτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui circumagi nequit, qui non commutatur, non volubilis, non versatilis; (2) non revertens; (3) non curans. Ex α priv. et πιριτρίπω, *circumago.*

'Ατιρίτριτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.

'Ατίριττος, vel ἀπίρισσος, ε, ὁ ᾗ ἡ, supervacaneum nil habens; (2) magnificentia et copia in cultu et victu carens; (3) simplex, elegans; (4) negligenter factus; (5) par (de numero); nam ut πιρισσὸς significat impar sic cum alpha privato debet habere significationem contrariam. (5) τὸ μὲν κέρας ἀπίριττον καὶ ἀδιάφορον ὀξύνοντις, cornua paria et minime intorta in acutum desinentia, *Heli d. Æthiop.* 3.

'Ατιρίττως, *adv.* negligenter, simpliciter, sine sollicita cura elaborandi vel ornandi.

'Ατιρίττωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, excrementis carens, quæ πιριττώματα.

'Ατιριφιρὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, non orbiculatus. Ex α priv. et πιριφίρω, *circumfero.*

'Ατίρρηξ, a. 1. part act. v. ἀπορρίζω.

'Ατιρρί, *ali in malam rem*, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ἀπίρρω, *Æol.* pro ἀτίρω.

'Ατίρρω, abeo, facesso in malam rem.

'Ατίρρωγὼς, perf. part. med. v. ἀπορρήγνυμι.

'Ατιρυθριάω, ῶ, f. άσω, pudorem depono, impudenter ago. 'Αλλὰ κρεῖττον ἦν ὑθὺς τότι ἀτιρυθριάσαι γι μᾶλλον, ἢ σχεῖν τρέαγματα, *Aristoph. Nub.* 1218.

'Ατιρυπόμυσος, *prohibens*, præs. part. med. Ab

'Ατιρύκω, f. ξω, repello, propulso, abigo. 'Ατιρύκειν τὰς λύκας ἀπὸ τῶν πριβάτων, *Xen.* τινὸς τῆς ἐπιχιρούντας ἀδικεῖν τινα. Αὐτὰρ βιλίαων ἀπιρύκοι ἰρωὴν, *Il.* 4, 542.

'Ατιρυσιδίω, ῶ, rubiginem ingenero, rubigine consumo; ἀπ ρυσ. ἔψμαι, rubiginem sentio.

'Ατιρύω, f. ύσω, abstraho, detraho. 'Ρινὸν ἀπ' ὄφι ἑῷν ἱρύσαι, *Odyss.* 14, 134.

'Ατίρχομαι, f. ιλεύσομαι, a. 2. ῆλθον, abeo, discedo; (2) morior. 'Απιλθεῖν τῶν οἰκείων, abesse a domesticis; τῷ λόγῳ, omittere; τῷ βίῳ, mori; ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἐς τὴν πόλιν, πρός τινα.

'Ατιρωὺς, ἑως, ὁ, qui impetum alicujus impedit seu inhibet. Ab

'Ατιρώω, ῶ, cohibeo; (2) discedo. Τῷ κι τάχα συγιρῶς πολίμῳ ἀπιρωήσιας, *Il.* 16, 723.

'Ατιρωήσιας, 2. sing. a. 1. opt. act. *Æ l.*

'Ατίρωτος, ον, durus, asper, immitis. Ab ἀτὸ et ἔρως.

'Ατις, *dimitt-*, 2. sing. a. 2. imperat. *Ion.* pro ἄφις, a verbo ἀφίημι, *dimitto.*

'Ατίσαξα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποστάττω.

'Ατίσβας, 2. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπίσβης, ab ἀποσβέννυμι pro ἀποσβίω.

'Ατίσβισι, *exstinxit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

'Ατίσβην, a. 2. verbi ἀποσβέννυμι, *extinctus sum, interii.* Χρόνῳ δ' ἀπίσβη. *Eurip. Med.* 1218.

'Ατισθίω, abedo, exedo, erodo.

'Ατισκίμφθαι, a. 1. inf. pass. v. ἀποσκίπτω.

'Ατισκολυμμένος, perf. part. pass. v. ἀποσκολύπτομαι.

'Ατίσομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. ἄτιμι.

'Ατίσπασα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποσπάω.

'Ατίσσυθεν, 3. pl. a. 1. ind pass. *Æol.* vel *Boeot.* et *Poet.* pro ἀπισύθησαν, ab ἀποσύομαι.

'Ατίσσυτο, 3 sing plusq. perf. ind. pass *Poet.* pro ἀπισίσιυτο.

'Ατισάλην, 1. sing. a. 2. ind. pass. v. ἀποσίλλω.

'Ατίσαλκι, *misit*, 3. sing. perf. ind. act.

'Ατισαλμίνοι, *missi*, nom. pl. perf part pass.

'Ατίσασαν, *destiterunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπίσησαν, a verbo ἀφίσημι.

'Ατίσιλε, 3 sing. a. 1. ind. act. v. ἀποσίλλω.

'Ατισίρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποσιρίω.

'Ατίσην, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀφίσημι.

'Ατίσιχον, 1. sing. a 2 ind. act. v. ἀποσίχω.

'Ατίσολι, 3. sing. perf. ind. med v. ἀποσίλλω.

'Ατισραμένος, perf. part. pass. v. ἀποσρίφω.

'Ατίσραφον, *averti*, 1. sing. a. 2. ind. act.

'Ατίσρεψε, *avertit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

'Ατίσω, *absit*, 3. sing. præs. imperat. act. v. ἄτιμι.

'Ατισῶ, ῦς, οῖ, ἡ, absentia. Ab ἄτιμι.

'Ατισφάλην, 1. sing. a 2. ind. pass. v. ἀποσφάλλω.

'Ατισχεθέομαι, pass. Vid. simpl. exp. act. *Eustath.*

'Ατίσχηκα, *abfui*, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἀτίχω pro ἀποσχίω, *abitineo.*

'Ατίσκεν, *obstinuit*, 1. sing. a. 2. ind. act.

'Ατίσταμεν, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀποτίμνω.

'Ατιτίθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀποτίθημι.

'Ατίτηλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, carens foliis. A πίταλον.

'Ατιτίνυον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἀποτινύω.

'Ατίτρεγον, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀποτρώγω.

'Ατιτρωῶντο, *non audebant*, 3. pl. imperf. ind. pass. *contr.* pro ἀπιτρωτάοντο, ab ἀποτρωτάω.

'Ατιυδιασμὸς, ῦ, ὁ, serenitas, tranquillitas cœli, aeris, maris. Ex ἀτὰ et ιὐδία.

'Ατιυδοκίω, ῶ, f. ήσω, improbo, repudio.

'Ατιυθανατίζω, f. ίσω, felicem mortem oppeto, honesta morte perfungor. Ex εὐθάνατος.

'Ατιυθὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, fama inauditus, incognitus; (2) imperitus. A συνθάνομαι.

'Ατιυθὸς, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.

'Ατιυθύω, adæquo; (2) rego, dispono, dirigo; (3) corrigo, emendo; (4) punio. 'Ατιυθύνιν τὴν πόλιν, *Soph. Œd. Tyr.* 103. Σὶ τὸν τὰς χέρας δισμοῖς ἀπιυθύνοντα, πρασμολιῖν καλῶ, ἰάιμ, *Aj.* 72.

'Ατιυκος, ε, ὁ ᾗ ἡ, tædis inutilis, ex quo tædæ fieri nequeunt. Ex α et πεύκη.

'Ατιυκταῖς, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem quod

'Ατιυκτὸς, ἡ, όν, abominandus, exsecrandus; (2) vitandus, aversandus. Ab ἀτιύχομαι.

'Ατιυνάζω, f. άσω, sopio. Σὺ γάρ μ' ἀπιυνασθίντος ἰκανιῖς κακῶ, *Soph. Trach* 1 42.

'Ατιυσος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inauditus. A συνθάνομαι.

'Ατιυτακτία, idem quod ἀτακτία.

'Ατιύχιτος, ον, idem quod ἀπιυκτός.

'Ατιύχομαι, f. ξομαι, deprecor, precor, seu opto non evenire; (2) abominor, exsecror. (1) ἀτιύχω ταῦτα πάλιν, *Eurip. Hippol.* 891. (2) τοῦτο μίντοι μὴ γίνοιτο μηδαμῶς ἀτιύχομαι, abominor, *Aristoph. Thesmoph.* 714.

'Ατιυνίζω, f. ίσω, vilem reddo. Ex ἀτὸ et ιὔνος, *vilis.*

'Ατίφιυγον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἀποφιύγω.

'Ατιφηνάμην, *ostendi*, 1. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποφαίνω.

'Ατίφηνι, *ostendit*, 3. sing. a 1. ind. act.

'Ατιφθαμένος, perf part. pass. v. ἀποφθίρω.

'Ατιφθίγξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποφθίγγομαι.

'Ατίφθιτο, *interierat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀποφθίω, *corrumpo.*

'Ατιφθος, ε, ὁ ᾗ ἡ, sæpe coctus, ut ἄτιφθος χρυσὸς, aurum excoctum, obryzum. Pro ἄφιπτος, decoctus.

'Ατίφυγον, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀποφιύγω.

'Ατίχει, *sufficit*, impersonal. *alias* 3. sing. præs. ind. act. v. ἀτίχω, *abstineo.*

'Ατιχθαίρω, f. αρῶ, odio prosequor; (2) invisum reddo. Τὸς δί σ' ἀπιχθήρω, ὡς νῦν ἔκταγ' ἰφίλησα, *Il.* 3, 415.

'Ατιχθάνομαι, f. χθήσομαι, invisus sum, odio sum; (2) odi, infensus sum. Ὅστις, ὦ δύστη', ἀπήχθη πᾶσι κ τοῖς γιίτοσιν, *Aristoph. Lys.* 702.

'Ατίχθια, ας, ἡ, inimicitia, odium, simultas. Ab ἀπιχθής.

'Ατιχθίμιναι, *odio prosequi*, præs. inf. act. *Dor.* pro ἀτίχθιιν· a verbo ἀτίχθω.

'Ατίχθηαι, *odio sis*, 2. sing. præs. conj. pass. *Ion.* pro ἀτίχθησαι, seu ἀτίχθη.

'Ατίχθημα, ατος, τὸ, res odiosa et invisa.

'Ατιχθὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, invisus, infensus. Ex ἀτὸ et ἔχθος, *invidia, odium.*

'Ατιχθήσομαι, *odio ero*, 1. sing. f. 1. ind. med. verbi ἀπιχθάνομαι, *odio sum.*

'Ατιχθητικὸς, ἡ, όν, qui hominum odia solet incurrere. Ab ἀπιχθής.

'Ατίχθομαι, f. θήσομαι, offendor; (2) sum hostis; (3) tristor; (4) odio sum; ἀτίχθημαι, idem. Κρεῖσσον δέ μοι νῦν πρός σ' ἀπίχθεσθαι, *Eur. Med.* 290. Ὅταν τοι ἀπίχθωνται περὶ κῆρι, *Il.* 4, 52. Ab eod.

'Ατιχθόμην, 1. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἀπηχθόμην.

'Ατιχθῶς, *adv.* odiose.

'Ατιχέιστο, *satis erat*, imperf. pro ἀτίχει.

'Ατίχει, *satis erat*, imperf. ind. verbi impersonalis ἄτοχει, *satis est.*

'Ατιχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio.

'Ατίχω, f. ἀφίξω, abstineo; (2) disto, absum, differo; (3) recipio, reporto; (4) satis sum, sufficio; ἀπίχομαι, abstineo. Οἴνε τ' ἀπίχιι, ᾗ γυναικῶν, abstineas, *Aristoph. Nub.* 416. Τοσοῦτον ἀπίχιτο τοῦ τὶ καταπράξασθαι ὧν ἐβούλιτο, tantum abfuit, ut conficeret, *Them.* Οὐδ' ἀπιίχοντο ἐὸ' ἀπὸ τῶν φίλων, *Plut.* τῷ λίγειν, *Id.* Ex ἀτὸ et ἔχω.

'Ατιψίω, *Ion.* pro ἀφιψίω.

'Ατιψία, ας, ἡ, indigestio. Ex α et πίψις.

'Ατιψύχοντο, 3. pl. imperf. ind. med. v. ἀποψύχω.

'Ατίψω, decoquo, coquo, pro ἀφίψω.

'Ατιὼν, *absens, mortuus*, *Ion.* et *Poet.* pro ἀτὼν, ab ἄτιμι.

'Ατίωσι, *repulit*, 3. sing. a. 1. indic. act. *Att.* pro ἄτωσι, a verbo ἀτωθίω, *repello.*

'Ατῆ, *absit*, 3. sing. præs. conj. verbi ἄτιμι.

'Ατήγαγιν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Att.* et cum ι ἰφελκ. pro ἀτῆγιν, ab ἀτάγω.

'Ατήγγιλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀταγγίλλω.

'Ατήγημα, τὸ, *Ion.* pro ἀφήγημα.

'Ατηγήσασθαι, *narrasse*, a. 1. inf. med. *Ion.* pro ἀφηγήσασθαι, a verbo ἀφηγέομαι.

'Ατηγξάμην, 1. sing a. 1. ind. med. v. ἀπάγχω.

'Ατηγορίω, ῶ, f. ήσω, accusationi respondeo; (2) enarro. Ex ἀτὸ et ἀγορίω. Hinc

'Ατηγόρημα, ατος, τὸ, responsio ad accusationem; (2) narratio, relatio.

'Ατηγορία, ἡ, idem quod ἀτηγόρημα, *V. L.*

'Ατῆγχι, 3. sing. perf. ind act v ἀτάγχω.

'Ατήδαλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, gubernaculo carens. Ex α priv. et πηδάλιον.

'Ατήιν, 1. sing. plusq. pert. ind. med v. ἄτιμι.

'Ατηθίω, ῶ, f ήσω, percolo, per colum trajicio, deliquo. Ex ἀτὸ et ἠθίω. Hinc

'Ατήθημα, ατος, τὸ, cremor percolatus; 2) quicquid percolatum est.

'Απῆϊα, præt. med. ab ἄπειμι, *Plat.*
'Απῆκεν, *dimisit*, 3. sing. perf. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἀφῆκε, a verbo ἀφίημι.
'Απήκοος, idem quod ἀνήκοος, *Hes.*
'Απηκριβωμίνως, *adv.* absolute, summa cum diligentia, ad amussim. Ab ἀπηκριβωμίνος, quod est ab ἀπακρίβω.
"Απηκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, incompactus; (2) non concretus. Ex α priv. et πηγνύω, *compingo.*
'Απήλακε, *abegit*, 3. sing. perf. ind act. verbi ἀπελαύνω, pro ἀπιλάω, *abigo.*
'Απήλασα, *abegi*, 1. sing. a. 1. ind. act.
'Απήλαυον, 1. sing. imperf. ind. act. v. ἀπιλαύω.
'Απηλεγίως, non curo, contemno:
'Απηλιγέως, *adv.* sæve, intrepide, atrociter; præcise, abscisse, abrupte. 'Απηλεγέως ἐξείρεαι, *Apoll. Rhod.* 3, 19.
'Απηλεγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, nullius curam gerens, nullius respectum habens; (2) sævus, atrox. Ex ἀπὸ et ἀλέγω.
'Απῆλθον, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀπέρχομαι.
'Απηλιαςὴς, ῆ, ὁ, alienus a judiciis et litibus, seu causis judiciariis, alienus a foro. Ex α priv. et ἡλιαία, q. v.
'Απηνιθίω, ῶ, f. ώσω, fatuum reddo, ad fatuitatem redigo.
'Απηλιώτης, ε, ὁ, ventus subsolanus. Ex ἀπὸ et ἥλιος, *sol.*
'Απηλλάγη, 3. sing. a. 2. ind. pass. v. ἀπαλλάττω.
'Απηλλοτρίωκε, 3. sing. perf. ind. act. v. ἀπαλλοτριόω.
'Απηλοίησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπιλοιάω.
'Απήλπικε, 3. sing. perf. ind. act. v. ἀπιλπίζω.
'Απήμαντος, ε, ὁ ᾗ ἡ, illæsus. A πημαίνω.
'Απήμαρτεν, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poet.* et cum ν ἐφελκ. pro ἀφήμαρτεν, ab ἁφαμαρτάνω.
'Απημελημίνος, perf. part. pass. v. ἀπαμιλέω.
'Απημελημένως, *adv.* neglectim.
'Απῆμεν, 1. pl. plusq. perf. ind. act. *per Sync.* pro ἀπήιμεν, a verbo ἄπειμι, *abeo.*
'Απημονίη, ης, ἡ, incolumitas. Δῶτορ ἀπημονίης, *Callim. Hymn. in Jov.* 92.
'Απημοσύνη, ης, ἡ, incolumitas. Ab ἀκήμων.
'Απήμυνεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀπαμύνω.
'Απήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, nullo damno adfectus, illæsus, salvus, incolumis; (2) non nocens; innoxius. Ex α priv. et πῆμα, *damnum.*
'Απῆν, 1. sing. imperf. ind. verbi ἄπειμι.
'Απήνιγκε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπεφίρω.
'Απήνια, ας, ἡ, crudelitas, sævitia. Ab ἀπηνὴς.
'Απήνεμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, vento carens. Ex ἀπὸ et ἄνεμος, *ventus.*
'Απηνενάμην, 1. sing. a. 1. ind. med. v. ἀπαναίνομαι.
'Απηνέος, *atrocis*, gen. sing. ab. ἀπηνὴς, *atrox.*
'Απηνιόω, reddo ἀπηνία, *Suid.*
'Απηνιώθη, *obstupefactus est*, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀπηνιόομαι, *Dan.* 4, 18.
'ΑΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, rheda, carpentum, præsertim muliebre vehiculum. 'Απήνας ὁμωτίρυ, *Eurip. Phœn.* 331.
'ΑΠΗΝΗ'Σ, έος, ὁ ᾗ ἡ, crudelis, immitis, sævus; durus, trux. *Gl. V.*
'Απῆνθεν, *abiit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* et cum ν ἐφελκ. pro ἀπῆλθε, ab ἀπέρχομαι.
'Απήντησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπαντάω.
'Απηνῶς, *adv.* inclementer, crudeliter.
'Απῆξαν, 3. plur. aor. 1. verbi ἀπάσσω, quod vide.
'Απήριος, ε, ὁ ᾗ ἡ, desuper impendens; (2) altus, sublimis, in alto situs Ex ἀπὸ et ἀείρω, *tollo*, vel αἰώρα, *oscillum*, Ern.
'Απήορος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd. item distans, remotus.
'Απήραξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀπαράσσω.
'Απηρεισάμην, a. 1. ind. med. verbi ἀπερείδω.
'Απηνὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, nullo membro captus, aut mutilus; incolumis. Σὺν ἀπηρέσιν ἑταίροις, *Apoll. Rhod.* 1, 888; ad quem locum vide notam Brunckii. Ex α priv. et πηρὸς, *mutilus.*
'Απήρθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀπαίρω.
"Απηρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, pera carens. A πήρα.
"Απηρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἀπηρὴς.
'Απηρτημένος, perf. part. pass. v. ἀπαρτάω.
'Απήρτισμαι, 1. sing perf. ind. pass. v. ἀπαρτίζω.
'Απηρτισμένως, plane, perfecte. Ab ἀπαρτίζω.
'Απηρυθριασμένως, *adv.* impudenter, deposito pudore, perfricta fronte. Ab ἀπερυθριάω.
'Απήρωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non mutilatus, integer, illæsus. Ex α priv. et πηρόω.
'Απήσων, f. 1. part. act. *Ion.* pro ἀφήσων, ab ἀφίημι.
'Απηύρα, *auferebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀπηύρατ, a verbo ἀπαυράω, *aufero.*
'Απηῦρα, *privavi*, a. 1. ind. act. per *Syncop.* pro ἀπήρησα.
'Απηύρων, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀπηύραον.
'Απηχέω, ῶ, f. ήσω, dissono; (2) resono. Hinc
'Απήχημα, ατος, τὸ, resonantia; imprimis quæ in fine auditur, durante aliquamdiu sono. Unde (2) pro effectu alicujus rei naturali.
'Απηχὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, absonus; (2) ingratus, odiosus. Ex ἀπὸ et ἦχος, *sonus.*
'Απήχησις, εως, ἡ, idem quod ἀπήχημα.
'Απήχθετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. ἀπάχθομαι sive ἀπεχθάνομαι.
'Απήχθημαι, *odio exceptus fui*, perf. ind. pass.
'Απήχθην, *abductus fui*, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀπάγω, *abduco.*
'Απήχθης, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπεχθαίρω.
'Απηχθόμην, a. 2. ind. med. Vid. ἀπήχθετο.
'Απηχῶς, *adv.* absurde, odiose.
'Απηωρεῖντ', *suspensi erant*, pro ἀπηωρεῖντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Dor.* pro ἀπηωρῶντο, *contr.* ex ἀπηωρέοντο, a verbo ἀπαιωρέω.
'Απήωρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, suspensus, elevatus; (2) distans. Ex ἀπὸ et αἰωρέω, *suspendo.*
'Απία, ἡ, Apia dicta olim quæ nunc Peloponnesus. Alii appellativum esse volunt, *Il.* 1, 270. *Item* Scythis dicitur Tellus, Dea, *ap. Herod.*
'Απιάλλω, f. αλῶ, dimitto, *Thuc.*
'Απίασι, 3. pl. præs. ind. act. *Ion.* pro ἄπεισι, ab ἄπειμι.
'Απίδω, 1. sing. a. 2. conj. verbi ἀπίδω.
'Απίτμεν, *emittimus*, 1. pl. præs. ind. act. *Ion.* pro ἀφίεμεν, a verbo ἀφίημι.
'Απίναι, *abire*, præs. inf. act. verbi ἄπειμι.
'Απίνται, *emittunt*, 3. pl. præs. ind. med. *Ion.* pro ἀφίενται, a verbo ἀφίημι, *emitto.*
'Απίσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἄπειμι.
'Απίης, *abeas*, 2. sing. præs. conjunct. act.
'Απίθανος, ε, ὁ ᾗ ἡ, improbabilis; (2) cui non creditur, non paretur. *Gl. V.* ineptus.
'Απιθανότης, ητος, ἡ. improbabilitas; (2) defectus auctoritatis in suadendo, jubendo.
'Απιθάνως, *adv.* improbabiliter; (2) inscite, absurde.
'Απιθεῖν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀπιθέειν.
'Απιθέω, ῶ, f. ήσω, inobediens sum, non obtempero. 'Απιθεῖν τῷ ἄρχοντι, *Xen.* Ex α priv. et πείθω, *persuadeo.*
'Απίθησα, 1. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠπίθησα.
'Απιθύνω, dirigo, *Gl. V.* 'Απιθύνειν τῆς ὄψιος τὰ διάςροφα, *Aret.*
'Απίκαται, 3. pl. perf. pass. *Ion.* pro ἀφίκαται, et hoc pro ἀφίγμένοι εἰσὶ, ab ἀφικνέομαι.
'Απίκη, 2. sing. a. 2. conj. med. *Ion.* pro ἀφίκῃ.
'Απικνεῖσθαι, *Ion.* et *contr.* pro ἀφικνέεσθαι.
'Απικόμενος, a. 2. part. med. *Ion.* pro ἀφικόμενος.
"Απικρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non amarus.
'Απικρόχολος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non biliosus, flavæ bilis expers. Ex α priv. πικρὸς, et χολή.
'Απιλλήθη, 3. sing a. 1. ind. pass. v. ἀπιλλίω.
'Απίλλω, vel ἀπίλλω, arceo, excludo. Ex ἀπὸ et ἴλλος, *oculus*, (ἴλλω, *volvo*, Ern.)
'Απιμελὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, pinguedinis expers.
'Απίμελος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem.
'Απινὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, purus a sordibus. Ex α priv. et πῖνος, *sordes.*
'Απινύσσω, desipio; (2) cfflo. Κῆ' ἀπινύσσων, *Il.* 15, 10. Δοκέεις δέ μεν ἐκ ἀπινύσσειν, *Odyss.* 6, 258. Ex α priv. et πινύσσω.
'Απίζεται, *veniet*, 3. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀφίξεται, ab ἀφικνέομαι.
"Απιον, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἄπειμι.
"Απιον, ε, τὸ, pirum. Ab
"ΑΠΙΟΣ, ε, ἡ, pirus; (2) Apios, Thymalli species. *Angl.* KNOBBED SPURGE.
'Απιος, ία, ιον, longinquus. Ab ἀπό.
'Απισάω, ῶ, exprimo. Οἱ μὲν κόψαντες ἀπισῶσι, *Herodot.* 2, 94.
'Απισόω, ῶ, f. ώσω, adæquo, exæquo. Εἶτα διήσιειν ἀπισώσαι αὐτὸς, *Luc.*
'Απίσσωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non picatus. Ex α priv. et πίσσα, *pix.*
'Απιτάναι, *Ion. discedere*, præs. inf. act. v. ἀφίημι.
'Απιςέαται, *defecerunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀφίςανται, ab eod.
'Απιςέω, ῶ, f. ήσω, diffido; unde ἀπιςητέον, diffidendum; (2) suspectum habeo. (2) Οὐδὲν σ' ἀπιςῶ καὶ δὶς οἰμῶξαι, *Soph. Aj.* 940, facile credo. Οὔτι σοῖς ἀπιςήσω λόγοις, *Eur. Med.* 927. Ab ἄπιςος.
'Απίςημι, *Ion.* pro ἀφίςημι.
'Απιςητικὸς, ὴ, όν, incredulus.
'Απιςία, ας, ἡ, diffidentia, incredulitas; (2) incredibilitas; (3) perfidia. Ab eod.
'Απιςόκορος, ον, infidelis, *Sibyl.*
'Απιςος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui non credit; (2) incredibilis; (3) infidus, cui non creditur; perfidus. Ex α et πίςις. Hinc
'Απιςοσύνη, ης, ἡ, perfidia
'Απίςως, *adv.* fraudulenter, perfide, infide, incredibiliter. Ab eod.
'Απισχναίνω, emacio, extenuo.
'Απισχνόω, f. ώσω, idem.
'Απισχυρίζομαι, f. ίσομαι, obnitor; (2) ad fortitudinem me compono; (3) abnuo, pernego; (4) aio, assevero.
'Απίσχω, abstineo; (2) aversum teneo, amoveo. Ex ἀπὸ et ἴσχω, *habeo.*
'Απίσωσις, εως, ἡ, adæquatio. Ab ἀπισόω.
"Απιτ' pro ἄπιτε, 2. pl. præs. imp. act. v. ἄπειμι.
'Απίτης, ε, ὁ, ut οἶνος ἀπίτης, vinum e pitis factum. Ab ἄπιον, *pirum.*
'Απίττωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἀπίσσωτος.
"Απιχθυς, υος, ὁ ᾗ ἡ, qui non vescitur piscibus. Ex ἀπὸ et ἰχθύς.
'Απίων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, non pinguis.
'Απλάκητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui nihil peccat, *Hes.* e *Soph. Tr.* 122. (*nisi verum est* ἀμπλάκητος.) inevitabilis, immunis ab aliqua re, incolumis. Κῆρες ἀπλάκητοι, inevitabiles parcæ, *Soph. Œd. Tyr.* 472. Τὶς θεῶν αἶψ ἀπλάκητον Ἄϊδα σφι δόμων ἰρύκει, incolumem ab Orci limine, *Id. Trach.* 119. Ab α et πλάζομαι, *Ern.* V. *Prisc. Obs* 1, 102.
'Απλάνια, ας, ἡ, stabilitas, constantia, erroris et mutationis expers. Ab
'Απλανὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, non erraticus, non vagabundus. Ex α priv. et πλάνη, *error.*
'Απλάνητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd. *Suicer.*
'Απλανῶς, *adv.* sine errore.
"Απλαστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, informis, inelegiatus; (2) simplex, verus, sincerus; *Gl. V.* infictus.
"Απλαστος, *Dor.* pro ἄπληστος, insatiabilis. Τί σοι στοτὲ τᾶς ἀπλάστω κοίτας ἴρως, *Eurip. Med.* 150.
'Απλάστως, *adv.* simpliciter, non ficte, non dissimulanter.
'Απλατὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, latitudine carens. Ex α priv. et πλάτος, *latitudo.*
"Απλατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inaccessus, *et inde* inexpugnabilis; (2) immensus. Ex α priv. et πλάω pro πιλάω vel *Dor.* pro ἄπλητος. (1) τὸν αἰὲ ἄπλατος ἴχει, inexpugnabilis, *Soph. Aj.* 256.
'Απλατος, *Dor.* pro ἄπλητος.
'Απλειόκτητος, ον, non fraudatus. Ex α priv. et πλειοκτέω vel potius, avaritia vacuus, *Clem. Alex. Stromat.* 5.
'Απλειτομυγθὲς, ες, immensus. 'Αναφέρονται διάφυρσοι λίθοι ἀπλειτομυγθέες, *Schol. Apoll. Rhod.* ad 3, 41.
'Απλιτος, ον, immensus. 'Επὶ βάρος ἄπλιτον, *Soph. Trach.* 932. Κονιορτὸν γὰρ ἀρθέντος, οἷον ὑλὴς,

εἰκὼς, ἀπλίτης, *Plutarch. in Mario.* magnus inaccessus, *Apoll.*

Ἄπλινρος, ος, ὁ ἢ ἡ, cui latus non est stipatum. Ex α priv. et πλευρά.

Ἄπλευστος, ον, innavigabilis, pars maris quæ non navigata est. Τὸ δὲ πεπλευσμένον, ᾗδὶν εἰκιότερον τῷ ἀπλεύστῳ, καταλείπουσιν, *Xenoph. Cyrip.* 6, 1.

Ἁπλήγιος, ος, ὁ ἢ ἡ, simplex, innocens, innocuus. Ab

Ἁπληγίς, ίδος, ἡ, vestis simplex. Ab ἁπλόος.

Ἁπλήθης, ες, ὁ ἢ ἡ, non plenus; (2) strigosus. Ex α priv. et πλῆθος.

Ἄπληκτος, ος, ὁ ἢ ἡ, non percussus. Φερέδοι δ' ἄπληκτοι, illæsi, *Rhes.* 814. Ex α priv. et πλήττω, *percutio.*

Ἀπλημμελὴς, ες, delicti expers, insons. Ab α priv. et πλημμελέω.

Ἀπλήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, inexplebilis. Ex α priv. et πλέος, *plenus.*

Ἁπλῆξ, γὸς, ὁ ἢ ἡ, non percussus, non læsus. Οὐκ ἁπλῆξ ἀνὴρ, (*in sensu nequam,*) *Luciani Amor.* 54.

Ἀπλήρωτος, ος, ὁ ἢ ἡ, inexpletus, non completus. *Gl. V.* incomplebilis, insatiabilis.

Ἀπληρώτως, *adv.* insatiabiliter.

Ἀπλησιύομαι, f. ιύσομαι, sum insatiabilis; (2) sum avidus. Ab ἄπληστος.

Ἀπλησία, ας, ἡ, inexplebilitas, insatiabilitas: *Ph.* avaritia; (2) immensitas. Ab eodem.

Ἀπλήσοινος, ον, insatiabilis vini.

Ἄπλητος, ος, ὁ ἢ ἡ, inexplebilis, insatiabilis; (2) immensus. Ex α priv. et πλήθω.

Ἀπλήτως, *adv.* insatiabiliter, avare, *Gl. V.* (2) immense.

Ἄπλητον, *adv.* insatiabiliter. Ἄπλητον μιμάασιν ἰκτῆρμοι, *Apoll. Rhod.* 4, 1455.

Ἄπλητος, ος, ὁ ἢ ἡ, immensus, tam vastum hians ut impleri nequeat. *Poet.* ἄπλιτος. A πλέω, antiq. Unde πλήμι, πίμπλημι.

Ἁπλόη, ης, ἡ, simplicitas, candor. Ab ἁπλόος.

Ἁπλόθριξ, χος, ὁ ἢ ἡ, qui promissum vel porrectum capillum habet; (2) qui raro est capillitio. *Gl. V.* recto capillo.

Ἄπλοια, ας, ἡ, tempus quo navigari non potest, impossibilitas navigandi. Ἄπλοίᾳ χρώμενοι, cum non possimus navigare, *Eurip. Iphig. in Aul.* 88. Ex α priv. et πλόος, *navigatio.*

Ἁπλοΐζομαι, f. ίσομαι, simplicitate utor. Ἁπλοΐζεσθαι πρός τινα, *Xen.* Ab ἁπλόος.

Ἁπλοϊκὸς, ἡ, όν, simplex, non versutus; (2) inadfectatus. Ab eod.

Ἁπλοϊκῶς, *adv.* simpliciter, citra dolum.

Ἁπλοῖς, ίδος, ἡ, vestis simplex. Ab ἁπλόος.

Ἁπλόκομος, calvus.

Ἄπλοκος, ος, ὁ ἢ ἡ, non plicatus. Ex α priv. et πλέκω, *plico.*

Ἁπλοκύων, ὁ, Cynicus verissimus. Ex ἁπλόος et κύων, *canis.*

Ἁπλόος, όη, όον, usitat. ἁπλῆς, ῆ, ῆν, simplex; (2) candidus, ingenuus; sincerus, *Gl. V.* (3) stultus; (4) plane verus et extra controversiam positus.

Ἄπλοος, *contr.* ἄπλους, ὁ ἢ ἡ, navigatione carens; (2) impar navigationi, innavigabilis. (2) οἰόθι δ' ἄλμη ἄπλοος εἰλεῖται, *Apoll. Rhod.* 4, 1270.

Ἁπλοσχήμων, eandem simplicem speciem habens. Ab ἁπλόος et σχῆμα.

Ἁπλότης, ητος, ἡ, simplicitas, candor.

Ἄπλους, ὁ ἢ ἡ, *contr.* ex ἄπλοος. Κατέδυσαν ναῦς ἑβδομήκοντα, καὶ τὰς λοιπὰς ἄπλους ἐποίησαν, *Appian. de Rebus Samniticis.*

Ἁπλύστιαι, naves, *apud Thucydidem.*

Ἁπλυστίως, *adv.* simplicius. Ab ἁπλόος.

Ἄπλυτος, ος, ὁ ἢ ἡ, divitiis carens, pauper.

Ἁπλόω, ῶ, f. ώσω, explico, expando, extendo; ἁπλῶμαι, pandor, *Gl. V.* ἁπλῶσθαι, porrigi, *Ph.* ἡπλωμένος, patulus, *Gl. V.* perf. part. pass. ἅπλωσον, expande, *Gl. V.* a. 1. imperat. Ἥπλωτο ὕπτιος ἐπιπλίξων, porrectim jacuit, *Heliodor.* 10. Ab ἁπλόος.

Ἁπλυσία, ας, ἡ, immundities, illuvies; (2) spongia quæ elui nequit. Ex α priv. et πλύνω *lavo.* Unde

Ἄπλυτος, ος, ὁ ἢ ἡ, illotus, immundus.

Ἄπλωμα, τος, τὸ, expansio, dilatatio. Ab ἁπλόω.

Ἁπλῶς, *adv.* simpliciter; (2) non accurate, negligenter; (3) temere, frustra; (4) uno modo; (5) omnino, prorsus; (6) ingenue, candide; (7) necessario. Ab ἁπλῆς.

Ἄπλωτος, ος, ὁ ἢ ἡ, innavigabilis. Ex α priv. et πλώω, *navigo.*

Ἄπνους, ους, ὁ ἢ ἡ, valde spirans; (2) non spirans, flatu destitutus. Ex α intens. vel priv. et πνέω, *spiro.*

Ἀπνεύματος, ος, ὁ ἢ ἡ, vento non perflatus. Ex α priv. et πνεῦμα, *spiritus.*

Ἀπνευσὶ, *adv.* uno spiritu, sine respiratione; (2) confertim; (3) sine labore.

Ἀπνευσία, ας, ἡ, spiritus repressio. Hinc

Ἀπνευσιάζω, f. άσω, spiritum reprimo et contineo.

Ἄπνευστος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui respirare non potest; (2) sine anhelitu; (3) exanimis.

Ἀπνοία, ας, ἡ, ubi nullus est flatus; (2) sedata tempestas, tranquillitas a ventis. Ab

Ἄπνοος, ους, *contr.* ἄπνους, ος, ὁ ἢ ἡ, flatu seu respiratione carens, flatum non emittens; (2) mortuus, exanimis. Ex α priv. et πνέω, *spiro.*

Ἄπνυν, *mortuum*, acc. sing. *contr.* pro ἄπνουν.

ΑΠΟ', *præpos.* a, ab, abs, de, e, re-, dis-, *Ph.* Soli Gen. jungitur. Ἀφ' ἡλίου βολαὶ, pars occidentalis. Ἡ πρὸς ἡλίου βολὰς, via quæ ducit ad orientem, *Eurip. Orest.* 1266: hinc colligas legendum esse in *Sophoclis Ajace* 886, Τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν non ut Brunckius, Τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν, (nam ibi agitur *de* oriente.)

Ἄπαο, *adv.* longe, procul.

Ἀποαλύνομαι, aufero, detraho, adimo. Τὰ καταμίνων ἀποαλύνμαι, *Il.* 13, 262. Θεὸς δ' ἀποαλύνυτο νόσον, *Odyss.* 12, 419.

Ἀποαιρίζεσθαι, *Ion.* et *contr.* pro ἀφαιρίζεσθαι.

Ἀποαίρισο, *aufer*, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἀφαίρισο, seu ἀφαίρου. Ab

Ἀποαιρίομαι, ῦμαι, *Ion.* pro ἀφαιρίομαι, aufero, adimo. Δῶρ' ἀποαιρίζεσθαι, *Il.* 1, 230. Μή τε σὺ τόνδ', ἀγαθὸς περ ἐὼν, ἀποαίρισο κύρην, *ib.* 275.

Ἀποβαδίζω, f. ίσω, abeo, discedo.

Ἀποβάθρα, ας, ἡ, scala navalis. Ex

Ἀποβαίνω, descendo; (2) discedo, abeo; (3) evenio, contingo, accido; ἀπίέη, evenit, *Gl. V.* a. 2. ἀποβᾶς, digressus, *Ph.* part. a. 2. Ἀποβαίνειν ἐς τὴν γῆν, τῆς νήσου, παρά τινος, τῷ ἵππου, ἀπὸ τῶν πλοίων. Τροίας παῖδιον ἀπίβησαν, *Eur. Hec.* 143. Ἄρισοι ἄλδρες ἀποβαίνουσι, evadunt, fiunt, *Luc.* Τοιόνδ' ἀπίβη τόδε πρᾶγμα, *Eur. Med.* 1422.

Ἀποβάλητε, 2. pl. a. 2. conj. act. Ab

Ἀποβάλλω, abjicio; (2) amitto; (3) repudio, rejicio; ἀποβληθὶς, repulsus, *Ph.* a. 1. part. pass. ἀποβληθεῖσα, explosa, *Ph.* Ἀποβάλλειν τὴν τυραννίδα, τὰ ἀγαθὰ, τὰ πατρῷα, σρατόν. Μὴ ἀποβάλητε ὃν τὴν παῤῥησίαν ὑμῶν, *Heb.* 10, 35.

Ἀποβάπτω, f. ψω, intingo, immergo. Ἀποβάπτειν τὶς ὕδωρ, *Diosc.* Αὐτοῖσι ἱματίοισι ἀπ' ὧν ἕδαψε ἑωὑτὸν, cum ipsis vestimentis demersit se, *Herodot.* 2, 47.

Ἀπόβασις, ως, ἡ, descensus, *Ph.* digressio; (2) exitus, eventus. Ab ἀποβαίνω.

Ἀποβασάζω, deporto, *Ph.* ἀποβασαχθὶς, devectus, *Ph.* a. 1. part. pass.

Ἀπεβάτη, ης, ἡ, genus festi, et certaminis equestris.

Ἀποβεβληκότων, *eorum qui abjecerunt*, gen. plur. part. perf. act. verbi ἀποβάλλω.

Ἀποβιλίζειν, veru detrahere, *Ath.*

Ἀποβῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἀποβαίνω.

Ἀποβήσομαι, *descendam*, f. 1. ind. med.

Ἀποβήσσω, vel ἀποβήττω, f. ξω, extussio, tussiendo ejicio.

Ἀποβιάζομαι, f. άσομαι, vim adfero, vi cogo; (2) enitor, de muliere pariente. Ἀποβιάζεσθαι ταῖς ἐπιμιλίαις, *Xen.*

Ἀποβιβάζω, f. άσω, descendere in terram facio; (2) trajicio. Ἀποβιβάσας τὶς νῆσον, *Aristid.* Ἐς τὴν Ταινάρων ἀπεβίβασεν αὐτὸς, *Thuc.*

Ἀποβιῶναι, præs. inf. act. v. ἀποβίωμι. Ab

Ἀποβιόω, ῶ, f. ώσω, de vita decedo, morior; ἀποβιώσας, defunctus, *Gl. V.* a. 1 part. Ex ἀπὸ et βίος, *vita.* Hinc

Ἀποβίωσις, εως, ἡ, mors, obitus, interitus.

Ἀποβλάπτω, f. ψω, lædo; (2) privo. Ἀποβλαφθῆναι φίλε, *Soph.*

Ἀποβλαστάνω, f. ήσω, germino, egermino; nascor, originem duco, *Soph. Œd. Col.* 533. Vide ὠδὶν.

Ἀποβλάστημα, ατος, τὸ, germen; (2) proles. A præc.

Ἀποβλάστησις, εως, ἡ, germinatio. Ab eod.

Ἀποβλαβὶς, a. 1. part pass. v. ἀποβλάπτω.

Ἀπόβλημμα, ατος, τὸ, adspectus; (2) respectus.

Ἀπόβλητος, ος, ὁ ἢ ἡ, conspicuus; (2) celeber; (3) venerandus. Παρθένοις τ' ἀπόβλητος μίτρα, *Eurip. Hec.* 355. Ab

Ἀποβλέπω, f. ψω, respicio, intueor, adspicio; (2) suspicio, admiror, colo; (3) rationem habeo; (4) specto. Ἀποβλέπειν τὶς τινα, πρός τινα. Εἴς σε πάντες ἀποβλέψονται, *Luc.*

Ἀποβλὴθὶς, a. 1. part. pass. v. ἀποβάλλω.

Ἀπόβλημα, ατος, τὸ, rejiculum, quod abjicitur. Ab ἀποβάλλω.

Ἀποβλητικὸς, ἡ, όν, qui abjecit vel amisit; (2) abjiciendus. Ab

Ἀπόβλητος, ος, ὁ ἢ ἡ, abjectus, abjiciendus, respuendus. *Ph.* rejectus, amotus; ἀπόβλητα, rejectanea, idem. Ab ἀποβάλλω.

Ἀποβλίττω, f. σω, aufero, deteror. Οὐ ἀπίβλισε θοιμάτιόν μου, *Aristoph. Av.* 504.

Ἀποβλύζω, f. ύσω, scaturio, emitto aquas; (2) vomo, evomo. Ἀποβλύζων ἐν ναυτίῃ ἀλιγεινῇ, *Il.* 9, 487.

Ἀποβλύω, idem.

Ἀποβλώσκω, discedo, digredior. Ὥρη ἀποβλώσκειν, *Apoll. Rhod.* 3, 1143.

Ἀποβολεὶς, έως, ὁ, rejector. Ab ἀποβάλλω.

Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, abjectio, rejectio, ejectio, amissio, repudium, projectio, jactura, *Ph.*

Ἀποβολιμαῖος, ος, ὁ ἢ ἡ, rejectaneus. *Gl. V.* rejectitius. Ab eod.

Ἀποβόσκομαι, depasco. Ἀμβροσίων μελίων ἀπιβόσκετο, *Aristoph. Av.* 755.

Ἀποβοσκολίω, ῶ, f. ήσω, segrego, e grege abduco; (2) aberrare facio, decipio. Τῇ θυγατρὶ τὸν παῖδά τινος ἀποβοσκολήσαι, *Xen.* Μὴ ἀποβοσκολήσῃ, *Luc.* Hinc

Ἀποβοσκόλημα, ατος, τὸ, e grege alieno abductio; (2) impostura, deceptio.

Ἀποβοσκολίζω, f. ίσω, idem quod ἀποβοσκολίω.

Ἀποβράζω, f. άσω, fervendo seu æstuando exspuo, per æstum exspuo; (2) exæstuo, defervesco. Hinc

Ἀπόβρασμα, ατος, τὸ, spuma; (2) furfur tritici.

Ἀποβρασσω, vel βράττω, idem quod ἀποβράζω.

Ἀπόβριγμα, ατος, τὸ, dilutum; (2) aqua qua quid perfusum est. Ab

Ἀποβρίχω, f. ξω, perfundo, madefacio, intingo.

Ἀποβρίζω, f ίζω, crapulam edormio; (2) dormio. Ἔνθα δ' ἀποβρίζαντες ἰμείναμεν ἠῶ δῖαν, *Ody s.* 9, 151.

Ἀποβρίθω, f. ίσω, degravo; (2) præ pondere devergo.

Ἀποβροχὴ, ῆς, ἡ, perfusio, madefactio. Ab ἀποβρέχω.

Ἀποβροχθίζω, sorbeo, glutio, voro.

Ἀποβροχίζω, illaqueo, laqueis implico.

Ἀποβρύκω, f. ύξω, demordeo.

Ἀποβωθὶς, a. 1. part. pass. verbi

Ἀποβώσκω, abedo, comedendo consumo.

Ἀποβύω, f. ύσω, obturo, obstruo.

Ἀποβώμιος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui non in altari peragitur, sed in terra, sc. (2) impius, contemptor deorum, ab altaribus abigendus, sacrorum expers. Ex ἀπὸ et βωμός.

Ἀπόβωμος, ος, ὁ ἢ ἡ, ab altari remotus, profanus, *Hes.* Ex iisd.

Ἀπόγαιον, ος, τὸ, funis quo navis in terra alligatur. Ab

Ἀπόγαιος, ος, ὁ ἢ ἡ, a terra remotus; terrestris, *Gl. V.* Ex ἀπὸ et γαῖα.

Ἀπογαιῶσθαι, in terram verti. Ex iisd.

Ἀπογαλακτίζω, f. ίσω, ablacto, a lacte depello. Ex ἀπὸ et γάλα, *lac.* Hinc

Ἀπογαλακτισμὸς, ὁ, ablactatio.

'Απογι'α, ας, ἡ, ventus qui e terra ortus in mare fertur.

'Απόγιον, ου, τὸ, funis quo navis alligatur in litore; *Ph.* ἀπόγεια, retinacula; (2) summa planetæ altitudo et maxima a terra distantia. Ab

'Απόγιος, ος, ὁ ἢ ἡ, a terra remotus. *Ph.* terrestris. Ex ἀπὸ et γαῖα, vel γῆ.

'Απογιτόω, fundamenta destruo, *Suid.*

'Απογιττόω, ῶ, f. ώσω, imbrico, imbricatim vel suggrundiorum modo tego. *A* γιῖσσον.

'Απογμίζω, impleo; (2) exonero.

'Απογίμω, demo ex eo quod plenum est, minus plenum reddo, *Hes.*

'Απογιννάω, ῶ, genero, produco, *Vet. Lex.*

'Απογίννημα, τὸ, proles, fœtus. A præc.

'Απογίννησις, ἡ, idem.

'Απογοοί, οἱ, venti qui a terra consurgunt, non quidem semper aut qualibet, sed ex uliginosa et humefacta, quasi terra oriundi, ut tradit *Aristoteles* lib. περὶ κόσμ. Hos matutino imprimis tempore spirare, vapore refrigerato, *Theophrastus* prodit.

'Απογύσμαι, f. ύσομαι, degusto, tento aliquid, leviter delibo seu attingo.

'Απογυφύω, ῶ, f. ώσω, ponte jungo, pontem impono. Ex ἀπὸ et γέφυρα, *pons.*

'Απογηράσκοντας, acc. pl. præs. part. act. Ab

'Απογηράσκω, f. ράσω, consenesco.

'Απογίγνομαι, et ἀπογίνομαι, fut. ἀπογινήσομαι, absum; (2) decedo; (3) morior.

'Απογινώσκω, f. γνώσομαι, p. γνωκα, rejicio, non agnosco, repudio; (2) censeo, statuo aliquid non esse faciendum; (3) absolvo; (4) despero; ἀπεγνωσμένος, perditus, *Ph.* perf. part. pass. 'Απογινώσκειν τὴν γραφὴν, τὴν ἔνδειξιν, τινὰ τῆ ἐγκλήματος, absolvere; ἑαυτῶν, τῆς τάξεως, τὴν σωτηρίαν, desperare.

'Απογλαυκόω, ῶ, f. ώσω, cæsium reddo. Ex ἀπὸ et γλαυκὸς, *cæsius.* Hinc

'Απογλαύκωσις, εως, ἡ, glaucoma, glaucedo.

'Απόγλυτος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui exiguis est clunibus, depygis.

'Απογλυκαίνω, dulce reddo; ἀπογλυκαίνεσθαι, dulcescere.

'Απογλωττίζω, elinguo. *Gl. V.* mutum reddo. Ex ἀπὸ et γλῶττα, *lingua.*

'Απόγνοια, ας, ἡ, desperatio. Ab ἀπογινώσκω.

'Απογνώμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui dentes ætatis indices amisit. Ab eod.

'Απογνῷς, 2. sing. a. 2. conj. act. verbi ἀπογινώσκω.

'Απόγνωσις, εως, ἡ, desperatio; (2) negatio, vel absentia. Ab eod.

'Απογνώστης, ου, ὁ, qui desperat. Ab eod.

'Απογομῶ, exonero, *Gl. V.* Vide ἀπόγιμι.

'Απογονὴ, ῆς, ἡ, progenies, posteritas, *Ph.* Ab

'Απόγονος, ος, ὁ ἢ ἡ, nepos, et qui longius distant; unde ἀπόγονος τρίτος, pronepos; ἀπόγονος τέταρτος, abnepos. Historici tamen et pro *filio* dixere. Ex ἀπὸ et γίνομαι.

'Απογραΐζω, florem lactis decerpo, *Schol. Nicandri ad Alexiph.* 91. Vide γρᾶϋς.

'Απογραφὴ, ῆς, ἡ, descripitio; (2) census; (3) enumeratio, professio, *Gl. V.*

'Απόγραφον, ου, τὸ, exemplum libri vel tabulæ, descriptum, exscriptum.

'Απόγραφος, ος, ὁ ἢ ἡ, ab exemplari vel ad exemplar descriptus seu effictus. Ab

'Απογράφω, f. ψω, describo; (2) in tabulas refero; (3) depingo; (4) ἀπογράφομαι, nomen do, seu profiteor quacunque de causa, in primis in censu. Πρὸς τὴν γραπτὴν ἀπογράφισθαι, *Dind.* Πανηγύρει ἢ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, *Heb.* 12, 23.

'Απόγυιος, extemporalis, secretus, de precibus, *Ern.*

'Απογυιόω, ῶ, f. ώσω, enervo, membra debilito, delumbo. Μή μ' ἀπογυιώσῃς, *Il.* 6, 265. Ex ἀπὸ et γυῖον.

'Απογυμνάζομαι, exerceor, exerceo me.

'Απογυμνάζω, exerceo, *Æsch.*

'Απογυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo, denudo. Μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν ἢ ἀνήνορα θείη, *Odyss.* 10, 301.

'Απογυμνωθὶς, a. 1. part. pass.

'Απογύμνωσις, εως, ἡ, denudatio.

'Απογυναίκωσις, εως, ἡ, effœminatio. Ex γυνή.

'Απογωνιόομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, in angulum me colligo. Ex ἀπὸ et γωνία, *angulus.*

'Απόδα, *pedibus carentem*, acc. sing. ab ἄπους.

'Αποδάζομαι, f. άσομαι, divido, distribuo, impertio; (2) accipio sortem attributam. 'Αποδασάμενος τῆς γραπτῆς μέρτον, *Herodot.* Ἅμα τ' ἀμφ' 'Αχαιοῖς ἀλλ' ἀποδάσσεσθαι, *Il.* 22, 118. Ex ἀπὸ et δαίω, *divido.*

'Αποδαιμονίζω, f. ίσω, furo, insanio.

'Αποδάκνω, f. δήξω, demordeo, præmordeo.

'Αποδακρύω, f. ύσω, cum lacrymis narro, dico; (2) illacrymo; (3) lacrymarum more destillo. *Gl. V.* delacrymo; (4) lacrymis prosequor cladem acceptam, et flendo acerbitatem ejus exhaurio, *Ern.*

'Αποδαμεῖν, *peregre proficisci*, præs. inf. act. *Dor.* pro ἀποδημεῖν, a verbo ἀποδημέω.

'Αποδάπτω, demordeo, reseco.

'Αποδάσμιος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui in divisione, v. gr. prædæ datur, epith. portionis, *Nic.* (2) divulsus, sejunctus a ceteris, *Herod.* 1, 146. (3) qui tributum pendit. Ab

'Αποδασμὸς, οῦ, ὁ, divisio, partitio; (2) pars, portio. Ab ἀποδάζομαι, *divido.*

'Αποδασὺς, ύος, ἡ, idem.

'Αποδάσσασθαι, a. 1. inf. med. *Poet.* pro ἀποδάσασθαι, a verbo ἀποδάζομαι.

'Αποδαυλίζω, titione dedolo, vel contundo; (2) contundo. Ex ἀπὸ et δαυλὸς, *titio.*

'Αποδεδιγμαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. ἀποδείκνυμι

'Αποδεδιγμένος, *receptus*, part. perf. ejusd.

'Αποδεδιγμένος, part. pass. *Ion.* pro ἀποδεδειγμένος. Vide ἀποδείκνυμι.

'Αποδειδιλιακότως, *adv.* timide, meticulose, eorum more qui animo concidere. Ab ἀποδειδιλιακὼς, quod est ab ἀποδιλιάω.

'Αποδειδράκασι, *aufugerunt*, 3. plur. perf. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω, pro ἀποδράω.

'Αποδεὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, inferior, deficiens, vacuus, cui aliquid deest. Ab ἀποδέω.

'Αποδιδ'σσομαι, vel ἀποδιδίττομαι, imperf. ἀποδειδισσόμην, deterreo, absterreo. 'Απὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος ἰοῖσι, *Il.* 12, 53.

'Αποδείκνυμι, f. ξω, ostendo, demonstro, rationibus probo; (2) efficio, reddo, præsto, præsens sisto; (3) creo, designo, v. g. consulem; (4) edo, pario, *de fœmina*; (5) ἀποδεδειγμένον, probatum, *Gl. V.* item quod ad certos usus destinatum et accommodatum iisque consecratum est. 'Ο Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, 1 *Cor.* 4, 9. (5) τοῖσί ἐσι χῶρος ἐν μέσῃ τῇ πόλει ἀποδεδειγμένος, destinatus, *Herodot.* 1, 153. Hinc

'Αποδεικτικὸς, ἡ, όν, demonstrativus.

'Αποδεικτικῶς, *adv.* demonstrative.

'Απόδεικτος, ος, ὁ ἢ ἡ, demonstrabilis.

'Αποδειλίασις, εως, ἡ, timor, timiditas. Δι' τὸ δοκεῖν . . . . τὴν ἀπραγίαν τῶν στρατοπέδων μὴ παρὰ τὴν τῶν δυνάμεων ἀποδειλίασιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν τῆ προεστῶτος ἰδιότητα γιγονέναι, *Polyb.* 3, 103. Ab

'Αποδειλιάω, ῶ, f. άσω, reformido; præ timore refugio. Πρὸς τὸν θάνατον ἀποδειλιᾷς, *Luc.*

'Αποδεῖξαι, aor. 1. inf. act. v. ἀποδείκνυμι.

'Απόδειξις, εως, ἡ, demonstratio, declaratio, probatio; (2) specimen. Οὐκ ἀπόδειξις, incertitudo, *Eur. Hipp.* 195. Ab ἀποδείκνυμι.

'Αποδειπνίσαι, *percœnare*, *Gl. V.*

'Αποδειπνίδιος, ον, e cœna reliquus.

'Αποδειπνος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui cœnam finiit, qui cœnatus est; (2) cœnæ expers.

'Αποδείρειν, *verberibus cædere*; (2) *excoriare*, præs. inf. act. *Poet.* pro ἀποδέρειν, a verbo ἀποδέρω.

'Αποδειροτομέω, ῶ, f. ήσω, obtrunco, cervicem abscindo, decollo, abscindo a cervice. Τῆς δ' ὅτι δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπέδειροτόμησεν, *Hesiod. Theog.* 280. 'Αποδειροτομήσω Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, *Il.* 18, 336.

'Αποδειχθεὶς, a. 1. part. pass. v. ἀποδείκνυμι.

'Αποδεκάτευσις, εως, ἡ, edecumatio, *Gl. V.* Ab

'Αποδεκατεύονται, decimantur, *Ph.*

'Αποδεκατέω, ῶ, f. ώσω, decimo, decimas accipio; (2) decimas do. *Gl. V.* edecumo. 'Εντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατῶν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, *Heb.* 7, 5. Hinc

'Αποδεκάτωσις, εως, ἡ, decimatio, vel decimi cujusque sorte ducti supplicium, decimarum exactio.

'Αποδέκεσθαι, præs. inf. med. *Ion.* pro ἀποδέχεσθαι, a verbo ἀποδέχομαι.

'Αποδεκτέος, έα, έον, recipiendus, admittendus. 'Αλλ' ἀποδεκτέα ταῦτ' ἰσὶν ὅμως, *Aristoph. Lys.* 502. Ab ἀποδέχομαι. Hinc

'Αποδεκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

'Αποδέκτης, ου, ὁ, receptor, coactor tributi et vectigalis. *Gl. V.* ærarii tribunus.

'Απόδεκτος, ος, ὁ ἢ ἡ, dignus qui admittatur et recipiatur; (2) acceptus, gratus, probatus.

'Αποδεκτῶς, *adv.* grate, jucunde, recte, probabiliter.

'Αποδενδρόομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, arboresco, in arborem mutor.

'Αποδέξει, *demonstrasse*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀποδεῖξαι, a verbo ἀποδείκνυμι.

'Απόδειξις, *demonstratio*, *Ion.* pro ἀπόδειξις.

'Απόδερμα, ατος, τὸ, cutis seu pellis detracta; (2) spolium. Ab ἀποδέρω. Hinc

'Αποδερματόω, ῶ, f. ώσω, excorio, corium detraho; (2) *pass.* de scuto, cujus corium humore laxatum est, *Polyb.*

'Αποδέρω, f. ῥῶ, deglubo, excorio, *Gl. V.* (2) verberibus cædo. Κάδ' ὅτ' ἀπιδιερόμην, *Aristoph. Vesp.*

'Απόδεσις, εως, ἡ, religatio. Ab ἀποδέω.

'Αποδεσμεύω, f. εύσω, religo, devincio.

'Αποδεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab

'Απόδεσμος, ου, ὁ, fasciculus; (2) linteum; (3) fascia circa caput mulierum, vel mammas earum continens, strophium. *Gl. V.* alligamen. Ab ἀποδέω. Hinc

'Αποδεσμόω, ῶ, f. ώσω, colligo, religo.

'Αποδεχθὶς, a. 1. part. pass. verbi

'Αποδέχομαι, f. ξομαι, excipio, recipio, admitto; (2) probo, approbo; (3) commendo, laudo. 'Αποδέχεσθαι γνώμην χρησιμωτάτην, dare; λαμπρὸν ἔργον, ædere; στρατείαν, expeditionem facere; ἐμοὶ, ἡ περὶ αὐτῶν ἀποδέξιται, a me sententia dicta est; ἐς τὰς ὑπηκόους ἰυεργεσίας, conferre

'Αποδέχυ, *recipe*, 2. sing. præs. imperat. *contr.* pro ἀποδέχιο, ex ἀποδέχεσο.

'Αποδέω, ῶ, f. ήσω, religo, alligo, præligo, adnecto.

'Αποδέω, absum; ἀποδεῖ, abest, deest. Τοσοῦτον ἀπεδέω τῆ διδοικέναι τὸν θάνατον, ὥσι ἤδη ἔχειν αὐτῆ ἔρωτα, tantum abest, ut extimescam. *Plat.* Ex ἀπὸ et δέω, *deficio.*

'Αποδηλόω, ῶ, f. ώσω, manifestum reddo, declaro, demonstro.

'Αποδημέω, ῶ, f. ήσω, absum domo seu patria, peregrinor, peregre proficiscor. Πάσαισιν ἡμῖν ἔσιν ἀποδημῶν ἀνὴρ, *Aristoph. Lys.* 101. 'Απεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, *Luc.* 15, 13. Ab ἀπόδημος. Hinc

'Αποδημητὴς, οῦ, ὁ, peregrinator.

'Αποδημητικὸς, ἡ, όν, peregrinari solitus.

'Αποδημία, ας, ἡ, peregrinantis absentia, peregrinatio. Ab

'Απόδημος, ος, ὁ ἢ ἡ, peregre agens, absens a domo vel patria. Ex ἀπὸ et δῆμος.

'Αποδία, ας, ἡ, pedum defectus.

'Αποδιαιρέομαι, ῶμαι, divido, disjungo.

'Αποδιαιτάω, ῶ, f. ήσω, arbitrio absolvo. 'Αποδιαιτᾶν τινὲς τὴν δίκην, *Dem.* Ex ἀπὸ et δίαιτα, *arbitrium.*

'Αποδιαιτίλλω, dispesco, intersepio, divido.

'Αποδιατρίβω, f. ψω, immoror, consumo tempus; (2) anceps sum, rem differo; (3) aliquem distineo; (2) ἀποδιέτριβεν ἡ βελὴ, rem differebat senatus, *App. Bell. Civ.* 2, 13. (3) οἱ δ' 'Αντώνιον μὲν πρὸ θυρῶν ἀποδιατρίβειν ἐν ὁμιλίᾳ Τριβώνιον ἐξ ἑαυτῶν ὑπέλιποντο, *Id. Ibid.* 117.

'Αποδιδάσκω, f. ξω, dedoceo.

'Αποδιδόειν, præs. inf. act. verbi ἀποδίδωμι, adeoque pro ἀποδιδόναι, ab ἀποδιδόω.

'Αποδι-

Ἀποδιδόντις, nom. pl. præs. part. act.
Ἀποδιδράσκω, f. δράσω, aufugio.
Ἀποδίδωμι, f. ώσω, reddo; (2) attribuo, adsigno; (3) permitto, concedo; (4) explico, narro, definio; (5) *imprimis eleganter* facio, efficio, perficio, præsto, exhibeo; (6) *in med.* vendo; ἀποδίδυαι, dependere, *Ph.* a. 2. inf. Legitur et divisim, *apud Herodot.* 2, 39, Οἵδε φέροντες ἐς τὴν ἀγορὴν, ἀπ' ὧν ἔδοντο. Ἔτι καὶ νῦν ἀπόδοι πάση τίχνη, *Aristoph. Ran.* 1235. Ἀποδιδόναι τὸ σῶμα τῇ γῇ χάριν, ὅρκος τινὶ τὸ πρωτεῖον, ἐς τὸν δῆμον, deferre; τῆς ἀξίας ἀποδιδόσθαι, vendi; ἑκάστῳ τῷ βίῳ, τιμὴ τὴν ὁμοίαν, referre. Ὅσις ἀποδόσηται (seu ut nonnulli ἀποδώσεται) μοὶ τὴν ψῆφον, *Luc. Anab.* Οὐκ ἀποδώσει ταχίως ὁ Ζεὺς τὸ σκήπτρον τῷ Δρυοκολάπτῃ, *Aristoph. Av.* 486.
Ἀποδιίστημι, f. στήσω, p. σαα, dirimo, disjungo; ἀποδιίσαμαι, disto, intervallo sejungor.
Ἀποδικάζω, f. άσω, absolvo; abjudico, *Gl. V.*
Ἀποδικέω, ῶ, f. ήσω, causam meam defendo. Ex ἀπὸ et δίκη, *jus.*
Ἀποδίκω, abjicio, removeo, repello. Πάρες ἀπ' ὀμμάτων πέπλον· ἀποδίκει, *Eurip. Hercul. Fur.* 1203.
Ἀποδινέω, ῶ, f. ήσω, devolvo, circumactu in orbem, aut quassatione excutio; (2) tritturo, frumentum excutio; et dicitur de bove ungulis frumentum excutiente more Orientalium. Ἀποδινήσας δὲ τῇσι ὑσὶ τὸν σῖτον, ὕτω κομίζεται, *Herodot.* 2, 14. Idem quod simplex δίνεω.
Ἀποδίομαι, idem quod simplex δίω. expello.
Ἀποδιοπομπέω, ῶ, et έομαι, ῦμαι, ablego, procul amando; (2) abjicio; (3) expurgo, expio, lustro; (4) invocando Jove depello, velut abominabile exsecror, detestor. Ex ἀπὸ, Διὸς, et πομπή. Hinc
Ἀποδιοπόμπησις, ως, ἡ, sacrum piaculare, piamentum.
Ἀποδιοπομπτέον, amandandum, repudiandum. Ἐκεῖνα δ' ἀποδιοπομπτέον, *Plutarch. de Discrimine Adulat. et Amici.*
Ἀποδιορίζω, segrego suis limitibus; (2) separo. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ἑαυτὲς, *Judæ* 19.
Ἀποδισκεύω, discum jacio; (2) disci more jacio. Ex ἀπὸ et δίσκος.
Ἀποδιφθογγόω, ῶ, in diphthongum conflo sive contraho. Ex ἀπὸ et διφθογγος.
Ἀποδιφθόγγωσις, ως, ἡ, conflatio in diphthongum.
Ἀποδίωγμα, sacrum quoddam in Thesmophoriis. Vide δίωγμα, No. 3.
Ἀποδιωκέω, expello, extrudo, amolior trudendo. Τοῖς δ' ἀσθενῆ τὸν νόμον ἔχουσι, καὶ μὴ ῥᾳδίως ἀποδιωθοῦσι τὴν τροφὴν εἰς τὸ κύτος τῆς κοιλίας χρήσιμοι, *Athen.* 3, 10.
Ἀποδιώκτριξ, ἡ, expultrix, propulsatrix. *Scholiastes Lycophr. ad vers.* 368.
Ἀποδιώκω, f. ώξω, abigo, expello. Hinc
Ἀποδοξις, ως, ἡ, expulsio.
Ἀποδοθείης, 2. sing. a. 1. opt. pass. v. ἀποδίδωμι.
Ἀποδοθῆναι, *reditum esse*, a. 1. inf. pass.
Ἀποδοκεῖ, non videtur; ἀπέδοξε, non visum est, non placuit. Ex ἀπὸ et δοκέω.
Ἀποδοκιμάζω, f. άσω, rejicio; reprobo, *Gl. V.* ἀποδοκιμάζεσθαι, refutari, *Ph.* Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, *Matt.* 21, 42. Hinc
Ἀποδοκιμασία, ας, ἡ, improbatio, rejectio; repulsio, repulsa, *Gl. V.*
Ἀποδοκιμαστέος, ία, έον, reprobandus.
Ἀποδοκιμάω, ῶ, improbo, abjicio. Ab
Ἀποδόκιμος, ι, ὁ ἡ, minime probus, non probandus, adulterinus.
Ἀπόδομα, ατος, τὸ, munus, donum, oblatio:
Ἀποδόμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἀποδοῦναι, a verbo ἀποδίδωμι, *reddo.*
Ἀποδόντωσις, ως, ἡ, sordium circa dentes expurgatio. Ex ἀπὸ et ὀδὼς, *dens.*
Ἀποδόσιμος, ι, ὁ ἡ, qui reddi aut restitui debet. Ab ἀποδίδωμι.
Ἀπόδος, *redde*, 2. sing. a. 2. imperat. act.
Ἀπόδοσις, ως, ἡ, redditio, retributio, solutio; (2) enarratio, explicatio; (3) propositio; προτάσει, respondens. Ab eod.
Ἀποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, redditor. Ab eod.
Ἀπόδουλος, ι, ὁ ἡ, ex servo genitus.
Ἀποδοῦναι, *reddidisse*, a. 2. inf. act. verbi ἀποδίδωμι.
Ἀποδοχεῖον, ι, τὸ, receptaculum, receptorium. Ab ἀποδέχομαι.
Ἀποδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, admissio; (2) honos, qui (in excipiendo) habetur; auctoritas; (3) benevolentia; (4) approbatio; (5) admiratio; (6) gaudium ex re aliqua. Ab eod.
Ἀποδοχίω, recipio, exigo, vectigal sc. *ap Jos. et lectione C. Vat.*
Ἀποδοχὶς, ίος, ἡ, exactor.
Ἀποδοχμόω, ῶ, f. όσω, obliquo, incurvo. Κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα, *Odyss.* 9, 372.
Ἀπόδραγμα, ατος, τὸ, quod manu decerptum prehenditur. Ab ἀποδράττω.
Ἀποδραθεῖν, *dormisse*, a. 2. inf. act. *per Metath.* pro ἀποδαρθεῖν, a verbo ἀποδαρθάνω.
Ἀπόδραθι, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. ἀπόδημι.
Ἀποδραίη, *aufugerit*, 3. sing. a. 2. opt. ind act. verbi ἀποδιδράσκω, pro ἀποδράω.
Ἀποδρὰς, a. 2. part. act. v. ἀποδημι.
Ἀποδράσιμα, *aufugerim*, 1. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀποδράσαιμι. Ab ἀποδιδράσκω.
Ἀπόδρασις, ως, ἡ, fuga, vitatio, desertio. Ab ἀποδράω.
Ἀποδράττω, et ἀποδράττομαι, decerpo.
Ἀποδράω, ῶ, f. άσω, fugio, aufugio, effugio. Ὅτι γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδρακεν, *Soph. Aj.* 167. Ἐκ νηὸς ἀποδρὰς ἥλυθ' ἐμὸν πρὸς θάλαμον, *Odyss.* 16, 65.
Ἀποδρέπω, f. ψω, et ἀποδρέπομαι, decerpo, *Ph.* ἀποδρέπεται, decerpit.
Ἀποδρῆναι, *aufugisse*, a. 2. inf act. *Ion.* pro ἀποδρᾶναι, a verbo ἀποδιδράσκω.
Ἀποδρομὴ, ῆς, ἡ, perfugium. Ὁ δὲ τόπος ἀλίμενος, καὶ σκάφεσι μόνον τὴν ἀποδρομὴν ἔχων, *Arrian. Peripl. Maris Erythr.*
Ἀπόδρομος, ι, ὁ ἡ, qui recurrit, cursu revertens; (2) cursu inferior. Ex ἀπὸ et τρέχω, vel *potius* δρέμω, *curro.*
Ἀποδρύπτω, f. ψω, dilacero, dilanio, discerpo. Ἀποδρύψασι δὲ πάντα, *Odyss.* 17, 480.
Ἀποδρύφω, f. ψω, idem.
Ἀποδρῶναι, *aufugisse*, a. 2. inf act. *Ion.* pro ἀποδρᾶναι, a verbo ἀποδιδράσκω.
Ἀποδυρμὸς, ῦ, ὁ, deploratio, *Gl. V.* A seq.
Ἀποδύρομαι, f. δυρέσμαι, lamentor, graviter conqueror; defleo, deploro, ejulo, *Gl. V.* ἀποδύρονται, queruntur, *Ph.*
Ἀποδὺς, præs. part. act. v. ἀποδύμι.
Ἀπόδυσις, ως, ἡ, ipsa actio exuendi, vestimentorum depositio Ab ἀποδύω.
Ἀποδυσπετέω, ῶ, f. ήσω, stomachor, ægre fero, impatienter agitor; (2) renitor, resisto, difficulter cedo. Hinc
Ἀποδυσπέτησις, ως, ἡ, stomachatio in rebus adversis, impatientia.
Ἀπόδυτήριον, ι, τὸ, locus ubi vestimenta exuuntur. *Gl. V.* spoliarium, consternium. Ab
Ἀποδύω, f. ύσω, exuo, aliquem spolio, despolio, detraho, *in med.* exuo me; (2) amoveo, repudio; (3) accingor, aggredior. Ἀποδύσασθαι τὰς καταράτους ἰμβάδας, *Aristoph. Vesp.* 1151. Τὰ δ' ὀργῆς γὰρ πονηρὰς ἐκ ταύτην (ἰξωμίδα) ἀπίδυν ἐγὼ, *Id. Lys.* 1024. Ἀπίδυσάς με τὸ παιδίον συνῆτο ὄν, *Id. Thesm.* 751.
Ἀποδῶ, 1. sing a. 2. conj. act. v. ἀποδίδωμι.
Ἀποδῴην, 1. sing a. 2. opt. act. *Att.* pro ἀποδοίην.
Ἀποδωρεῖσθαι, dono. Μὴ δ' ἀποδωρεῖσθαι προτέροις ὀνομαστὶ λίγοντα, *Critias apud Athen.* 432.
Ἀπίδων, *pedibus carentium*, gen. plur. ab ἄπους.
Ἀποδῷς, *reddideris*, 2. sing. a. 2. conj. act.
Ἀπόιτ' pro ἀπόισεις, *fac refutaveris*, 2. sing. a. 2. imperat. act. verbi ἀποίσω, *refuto.*
Ἀποίσω, nego, *Hom.*
Ἀποίτυμι, exuo, spolio.
Ἀποκεγάλω, separo, prohibeo, coerceo. Ab
Ἀποκέργω, idem, *Poet.* pro ἀπέργω, seu ἀπείργω. *Il.* 8, 325.
Ἀποκέρρω, f. σω, perdo, corrumpo abreptum. Ἔνθα μὲ κῦμ' ἀπόηεσι, *Il.* 6, 348.
Ἀπόκερσα, 1. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* et *Æol.* verbi ἀποκέρρω.
Ἀποζάω, ῶ, f. ήσω, parce et tenuiter vivo, vitam quoquo modo ago; inf. ἀποζῆν.
Ἀποζεύγνυμι, vel ἀποζευγνύω, f. ύξω, disjungo, sejungo, separo, divido; ἀπεζευγμένον, sejunctum, *Ph.*
Ἀπόζεμα, ατος, τὸ, decoctum. Ab
Ἀποζέω, ῶ, f. έσω, fervefacio.
Ἀποζυγόω, ῶ f. ώσω, dejugo, *Gl. V.*
Ἀπόζω, redoleo, oleo. Ex ἀπὸ et ὄζω.
Ἀποζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, effingo, depingo, *Ph.* Ἀποζωγραφεῖ, depingit.
Ἀποζώννυμι, seu ἀποζωννύω, f. ζώσω, discingo, zonam aufero; (2) exauctoro, *Gl. V.* decingo, *Ph.* ἀπέζωσεν, discinxit, a. 1.
Ἀποζωσθῆναι, a. 1. inf. pass.
Ἀποθάλλω, defloresco.
Ἀποθανεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἀποθνήσκω.
Ἀποθανεῖσα, *mortua*, a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀποθανοῦσα
Ἀποθαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, confido, magnopere fido.
Ἀποθαρσέω, ῶ, idem.
Ἀποθαυμάζω, f. άσω, demiror, suspicio. Ἄφαρ δ' ἀποθαύμασ' ὄψιν, *Odyss.* 6, 49.
Ἀποθεάομαι, ῶμαι, despecto ex alto.
Ἀποθειάζω, numine divino adflor, divinitus pronuncio.
Ἀποθεμιλιόω, ῶ, funditus everto.
Ἀποθίμιος, a. 2. part. med. v. ἀποτίθημι.
Ἀποθὶν, *adv.* longe, seorsim, eminus, extra, procul; unde ὁ, ἡ, τὸ ἀποθεῖ, remotus.
Ἀπόθεος, ε, ὁ ἡ, qui sine deo est; (2) impius.
Ἀποθεόω, ῶ, f. ώσω, facio deum, in deos vel divos refero, consecro, divinos honores tribuo; ἀποθεῶμαι, ad deos abeo, inter cœlites referor.
Ἀποθεραπεία, ας, ἡ, cultus, veneratio; (2) cura post remedia vehementiora; (3) cura post exercitationem adhibita. Ab
Ἀποθεραπεύω, fut. εύσω, curo, sano; (2) colo.
Ἀποθεράπτευσις, ως, ἡ, curatio.
Ἀποθερίζω, f. ίσω, demeto; (2) abscindo, succido.
Ἀπόθερμος, ε, ὁ ἡ, caloris expers, *Aret.*
Ἀποθέσθαι, a. 2. inf. med. v. ἀποτίθημι.
Ἀπόθεσιμος, repositus, reconditus.
Ἀπόθεσις, ως, ἡ, depositio, abjectio; (2) expositio partus; (3) finis, clausula, v. g. scenæ, chori, *vox Gramm.* Ab ἀποτίθημι.
Ἀποθεσπίζω, f. ίσω, vaticinor, oraculum profero, edo.
Ἀποθέσπισις, ως, ἡ, oraculum. Οὐχ ὥσπερ ἐν Δελφοῖς καὶ Βραγχίδαις τὰς ἀποθεσπίσεις, *Strab.* 17. A præc.
Ἀπόθεστος, ε, ὁ ἡ, detestabilis, abominandus, contemptus Ex ἀπὸ et θέσσομαι, *potius* ab α et σοέω, *Ern.*
Ἀπόθετος, ε, ὁ ἡ, qui reponi solet in apothecis; (2) repositus, reconditus, conditus. Ab ἀποτίθημι.
Ἀποθευσέμεναι, f. 1. part. med verbi
Ἀποθέω, f. θεύσομαι, curro, aufugio.
Ἀποθεωρέω, ῶ, f. ήσω, longe prospecto; (2) speculor, exploro; (3) diligenter animadverto.
Ἀποθέωσις, ως, ἡ, relatio inter deos seu divos, consecratio. Ab ἀποθεόω.
Ἀποθήκη, ης, ἡ, repositorium, reconditorium; (2) horreum, granarium. Ab ἀποτίθημι.
Ἀποθηλασμὸς, ῦ, ὁ, exsuctio, suctus, qu. ex ἀποθηλάζω.
Ἀποθηλύνω, effemino, emollio.
Ἀποθηρόω, ῶ, effero, efferatum reddo, ad feritatem seu crudelitatem incito.
Ἀποθησαυρίζω, f. ίσω, recondo, congero pro thesauro. Ἀποθησαυρίζοντας, ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, 1 *Tim.* 6, 19.
Ἀποθησαυρισμὸς, ῦ, ὁ, coacervatio pecuniarum aut alius rei.
Ἀποθήσομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. ἀποτίθημι.
Ἀπόθητος, ι, ὁ ἡ, non concupitus, qui non

desideratur. *Gl. V.* inamabilis. Ex α priv. et ποθέω, *desidero, concupisco.*

'Αποθινδέω, ῶ, f. ώσω, cumulo; (2) aggere ob struo; (3) exaggero. Ex ἀπὸ et θῖς.

'Αποθλασμός, οῦ, ὁ, fractio, fractura, elisio quæ pressu fit. Ab

'Αποθλάω, extundo; *Gl. V.* defringo.

'Αποθλίβω, f. ψω, exprimo; (2) elido; (3) affligo vehementer; (4) excludo, abigo. *Οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, Luc.* 8, 45. Hinc

'Απόθλιμμα, ατος, τὸ, succus expressus.

'Απόθλιψις, ιως, ἡ, expressio; (2) elisio; (3) adflictio, calamitas.

'Αποθνήσκω, 3. sing. præs. opt. verbi

'Αποθνήσκω, f. 2. m. θανοῦμαι, morior; ἀποθανών, emori, Ph. a. 2. inf. ἀποθανόντος, defuncto, *Ph.* ἀποθνήσκων, moribundus, *Gl. V.* ἀποθνήσκει, decedit, *Ph.*

'Αποθρεῖν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀποθρέξειν.

'Αποθορίω, ῶ, desilio. *'Αποθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων, Herod.*

'Αποθύνται, 3. pl. præs. ind. pass. v. ἀποθύω.

'Αποθρασύνω, seu ύνομαι, fiduciam adfero, animum reddo, *in med.* animum sumo.

'Απόθρασις, ιως, ἡ, fractura, decussio; (2) friatura, comminutio.

'Απόθρασμα, ατος, τὸ, fragmentum. Ab

'Αποθραύω, f. αύσω, confringo, perfringo; (2) frio.

'Αποθρηνέω, ῶ, f. ήσω, vehementer lugeo, lamentor.

'Αποθριάζω, f. άσω, folia fici arboris decerpo et colligo; (2) aufero; (3) demeto, amputo. (3) *Τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ σῖς ἀποτεθρίακεν; Aristoph. Acharn.* 158. Ex ἀπὸ et θρίον.

'Αποθρίζω, pro ἀποθριζόω, *Epigr.*

'Απόθριξ, τριχος, ὁ ἡ ἡ, impubes; (2) depilis, carens pilis.

'Απόθρισμα, τος, τὸ, frustum, segmentum.

'Αποθρομβεῖν, exgrumare, degrumari, *Gl. V.* Ex ἀπὸ et θρόμβος, *grumus.*

'Απόθρονος, ε, ὁ ἡ ἡ, a throno veniens, a sede emanans.

'Αποθρύπτω, f. ψω, frango luxu et deliciis.

'Αποθρώσκωσιν, 3. pl. præs. conj verbi

'Αποθρώσκω, desilio; (2) exsilio; (3) resilio. (3) *πάντες ἀποθρώσκουσι, καὶ ἀκίτει νηυσὶν ἴσαντα, Oppian. Halieut.* 1, 206.

'Αποθυμίω, ῶ, animum despondeo.

'Αποθυμίασις, ἡ, exhalatio, evaporatio. Ab

'Αποθυμιάω, ῶ, f. άσω, evaporo, exhalo; (2) odorem cieo.

'Αποθύμιος, ε, ὁ ἡ ἡ, ingratus animo, invisus, molestus. Ex ἀπὸ et θυμὸς, *animus.*

'Απόθυμος, ον, remissus, negligens, animo a re alienus, animo dejectus.

'Αποθυνίζω, expungo, repudio, decipio.

'Αποθυρίζω, evalvo, *Gl. V.* Ex ἀπὸ et θύρα.

'Αποθυρόω, ῶ, excludo, foras ejicio; (2) oppono fores, obturo, *Ern.*

'Αποθυσάνιον, ε, τὸ, genus poculi. Ab

'Αποθύω, f. ύσω, polluceo, in sacrificium absumo; (2) offero, defungor, sacris. *Διακάτην τῶν ἐν τῆς λίας τῷ Διῒ ἀπέθυσε, Xen.*

'Αποθώμιδα, l. pl. a. 2. conj. med. verbi ἀποτίθημι.

'Αποθωρακίζομαι, thoracem exuo.

'Αποίδησις, ιως, ἡ, tumor. Ex ἀπὸ et οἰδέω.

'Αποίητος, ε, ὁ ἡ ἡ, sine arte factus. *Gl. V.* inhabilis. Ex α priv. et ποιέω. Hinc

'Αποιήτως, *adv.* non curiose, simpliciter, sinè affectatione artis.

'Αποικέω, ῶ, f. ήσω, aliunde habitatum venio; (2) migro in coloniam; (3) procul habito. *'Αποικεῖν ἐκ τῆς πόλιος, εἰς τόπον, μακρόν.* Ex ἀπὸ et εἶκος, *domus.* Unde

'Αποικία, ας, ἡ, colonia, transmigratio.

'Αποικίζω, f. ίσω, in coloniam deduco; (2) cogo migrare, amando, dissitas in sedes traduco. *Τοὺς εἰς ἑτέραν ἀφικόμενος συγγένειαν,* adoptatus, *Plut.* (2) *αὖρα, ἥ τις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, Soph. Trach.* 953 et seq.

'Αποίκιλος, ον, simplex.

'Αποίκιλτος, ον, non variegatus.

'Αποικὶς, ίδος, ἡ, in coloniam missa. *'Αποικὶς πόλις,* colonia, *App. Bell. Civ.* 3, 31.

'Αποικισμὸς, οῦ, ὁ, coloniæ deductio; (2) deportatio; (3) migratio. Ab ἀποικίζω.

'Αποικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, obstruo; (2) destruo, demolior. *'Αποικοδομεῖν τὰς ὁδὸς, Thuc.*

'Αποικονομέω, ῶ, f. ήσω, administratione seu dispensatione removeo; (2) removeo.

'Αποικος, ε, ὁ ἡ ἡ, *proprie* domo absens, aut domo emissus, ejectus; (2) colonus, in coloniam missus; (3) peregrinus, externus.

'Αποικτίζω, f. ίσω, misereor, defleo, defleo miserabiliter; (2) conqueror.

'Αποίμαντος, ον, carens pabulo, seu pascuis, seu pastore. Ex ποιμαίνω.

'Αποιμώζω, f. ώξω, ejulo, lamentor; (2) defleo, lamentor. *Αὐτὴ πρὸς αὐτὴν πάσιρ' ἀποιμώξῃ φίλον, Eur. Med.* 31. *Ποῖ ἀποιμῶξαι (δακτῖς) κακὰ; Soph. Phil.* 277.

'Αποινᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀποινάειν. Ab

'Αποινάω, ῶ, f. ήσω, debita pœna eximo; (2) redimo; (3) pecuniam exigo. Ab ἄποινον.

'Αποινόδικτος, ον, donivorus, *Lycurg.*

'Αποινον, ε, τὸ, pretium, aut munus, quod loco pœnæ debitæ offertur, seu quo pœna debita pensatur; (2) pœna; (3) pecunia, cujus usus est in recompensatione rerum:

'Αποινὶ, *adv.* sine pœna. Ex ἀπὸ et ποινή.

'Απόϊντος, ον, impunitus. Ex iisd.

'Αποινόδικτος, ον, ultor, ultrix.

'Αποιος, ε, ὁ ἡ ἡ, sine qualitate, qualitatis expers. Ex α priv. et ποῖος, *qualis.*

'Αποίσιτον, 2. vel 3. dual. f. 1. ind. act. verbi ἀποφέρω.

'Αποιστέον, auferendum, perferendum.

'Αποισῶ, 1. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποίσω, à verbo ἀποφέρω.

'Αποιωνίζομαι, abominor, *Gl. V.*

'Αποίχομαι, f χήσομαι, abeo, discedo.

'Αποιχόμενος, præs. part. med.

'Αποκαθαίρω, expurgo, abstergo.

'Αποκαθαίζω, purgo, mundo, *Suicer.* Hinc

'Αποκάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum, excrementum; (2) piaculum, piamentum.

'Αποκάθαρσις, ιως, ἡ, expurgatio; (2) expiatio, lustratio.

'Αποκαθαρτικὸς, ἡ, όν, purgatorius, purgandi vim habens; (2) expiatorius.

'Αποκαθίζομαι, resideo.

'Αποκαθεύδω, f. θευδήσω, seorsim dormio, secubo; (2) obdormio.

'Αποκαθηλόω, ῶ, f. ώσω, refigo. Hinc

'Αποκαθήλωσις, ιως, ἡ, quasi dic. refixio.

'Αποκάθημαι, deses sum, desideo; (2) languidus sum; (3) seorsim sedeo; ἀποκαθήμενος, sessilis, reses, *Gl. V.*

'Αποκαθίζομαι, sedem repeto; (2) seorsim sedeo; (3) dicitur de judice.

'Αποκαθιστῶ, *restituit,* 3. sing. præs. indic. act. *contr.* pro ἀποκαθιστάει, a verbo ἀποκαθιστάω.

'Αποκαθιστάνω, et

'Αποκαθιστάω, idem quod ἀποκαθίστημι. *Ph.* ἀποκαθιστῶ, remancipo, resarcio: ἀποκαθιστᾶν, repræsentare, *Ph.* ἀποκατασῆσαι, repræsentare, *Ph.* a. 1. inf. restituere in integrum, revocare ad veram et primigeniam conditionem.

'Αποκαθίστημι, reddo. *Ph.* restituo, repræsento, redintegro; ἀποκαθίστησι, exhibet, redintegrat, *Ph.*

'Αποκαθίστων, *restituebam,* vel *restituebant,* 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀποκαθίστασον, a verbo ἀποκαθιστάω.

'Αποκαλινομαι, vinco, supero, interficio. *Τῇ δ' αὖτ' Εὐρύλοχος ἀπικαίνυτο πάντας ἀρίστους, Odyss.* 8, 127.

'Αποκαίριος, ε, ὁ ἡ ἡ, intempestivus; (2) absurdus. Ex ἀπὸ et καιρὸς, *tempus.*

'Αποκαίω, f. αύσω, aduro, exuro.

'Αποκακίω, ῶ, f. ήσω, præ mali magnitudine deficio, succumbo malo; (2) succumbo; (3) male me habeo; (4) ignaviter fugio. Ex ἀπὸ et κακὸν, *malum,* vel κακὴ, *ignavia.* Unde

'Αποκάκησις, ιως, ἡ, detrectatio laboris, fuga militiæ, præ mollitie et formidine, *Ern.*

'Αποκακίζω, degenero; (2) malum, degenerem, ignavum appello.

'Αποκαλέω, ῶ, voco, appello, per opprobrium et invidiam appellito. *Gl. V.* sevoco; (2) invoco; (3) interdico, veto; ἀποκαλοῦμαι, devoco, *Gl. V.* *'Αποκικλήσκουσι Διογένεις Θιὸς μικέτι γε τὴν ἐμὴν διατρῖβν πόλιν,* clamando vetuimus, *Aristoph. Av.* 1267.

'Αποκαλλωπίζω, ornatu privo.

'Αποκαλυπτικὸς, ἡ, όν, qui revelare seu patefacere solet, aut potest. Ab

'Αποκαλύπτω, f. ψω, detego, revelo. *Σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, Matt.* 16, 17. *'Αποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ Θεοῦ, Rom.* 1, 18.

'Αποκαλυφθῆναι, a. 1. inf. pass.

'Αποκάλυψις, ιως, ἡ, revelatio, patefactio.

'Αποκάμνω, f. αμοῦμαι, de atigor, deficio, fatisco; ἀποκαμοῦσα, lassa, defessa, *Ph.*, a. 2. part.

'Αποκάμπτω, f. ψω, deflecto; (2) deflectere me a recto cursu. *Ph.* ἀποκάμψαι, degenerare.

'Απόκαμψις, ιως, ἡ, deflexus. A præc.

'Αποκαπνίζω, f. ίσω, suffio, suffumigo. Hinc

'Αποκαπνισμὸς, οῦ, ὁ, exceptio rei suffitæ per infundibulum sive arundinem.

'Αποκαπύω, efflo, *Hom.*

'Αποκαραδοκέω, ῶ, f. ήσω, solicite et quasi exserto capite exspecto. Hinc

'Αποκαραδοκία, ας, ἡ, exspectatio.

'Αποκαρατομέω, caput abscindo.

'Απόκαρμα, ατος, τὸ, quod tondendo resecatur. Ab ἀποκείρω, *detondeo.*

'Αποκαρπίζω, fructus decerpo; *item* privo bono aliquo.

'Αποκαρπόω, ῶ, fructum edo, pullulo.

'Απόκαρσις, ιως, ἡ, tonsura. Ab ἀποκείρω.

'Αποκαρτερέω, f. ήσω, inedia mortem mihi conscisco; (2) non sustineo, animo deficio, impar sum dolori. Hinc

'Αποκαρτέρησις, ιως, ἡ, mors quæsita per inediam; (2) tolerantia doloris victa, abruptio patientiæ præ dolore.

'Αποκαρφολογέω, ῶ, f. ήσω, paleas seu festucas alicunde lego.

'Αποκαταβαίνω, descendo.

'Αποκαταλλάσσω, vel ἀποκαταλλάττω, f. άξω, reconcilio. *Καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, Col.* 1, 20.

'Αποκατάστασις, ιως, ἡ, reditus solis, lunæ, et aliarum stellarum errantium anno vertente ad eadem signa; (2) restitutio in pristinam formam vel statum. *Gl. V.* restitutio, redhibitio. Ab ἀποκαθίστημι.

'Αποκατάσχεσις, ιως, ἡ, detentio. *Ph.* abstentio. Ab ἀποκατέχω.

'Αποκατίονται, *resident,* 3. pl. præs. ind. med. *Ion.* pro ἀποκάθηνται. Ab ἀποκάθημαι.

'Αποκατιζάθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀποκαθίζημι.

'Αποκατατίθημι, depono.

'Αποκαταφαίνω, de speculo, figuram reddente rei objectæ inspicienti.

'Αποκατέχω, detineo, *Ph.* ἀπεκατασχεθῆναι, detineri, *Ph.*

'Αποκαυλίω, ῶ, fut. ήσω, decaulesco, caulem amitto. Ab ἀπόκαυλος. Hinc

'Αποκαύλησις, ιως, ἡ, caulis amissio et abjectio, extirpatio.

'Αποκαυλίζω, f. ίσω, decutio, decurto; (2) revello una cum caule. *'Αποκαυλίζει τὸ περίττον τῆς ἰμβολῆς,* educebat. *Thuc.* *'Ομῶς τρεχήλως, κἀπικείμενον κάρα κυνίας θηρίζων, κἀποκαυλίζων ξύλῳ, Eurip. Suppl.* 717. Ex ἀπὸ et καυλὸς, *caulis.* Unde

'Απόκαυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, caule reciso non germinans.

'Απόκαυσις, ιως, ἡ, ambustio, deustio. Ab ἀποκαίω.

'Αποκεῖλαι, aor. 1. ab ἀποκέλλω.

'Απόκειμαι, f. κείσομαι, seponor, reponor; (2) statutus sum; (3) immineo, impendeo; ἀπόκειται, depositum est, *Gl. V.* ἀποκείμενος, conditus, repositus, conditicius, *Gl. V.* ἀποκείμενον, reconditum, *Ph.* *'Απόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, Heb.* 9, 27.

'Αποκείρω,

Ἀποκείρω, tondeo, detondeo; (2) amputo, abscindo; (3) privo, spolio, imminuo. Ἀποκείρειν τὰ πρόβατα, τὰς κεφαλάς. Στὰς ἀπέναντι πυρῆς ξανθὴν ἀκεκίρατο χαίτην, *Il.* 23, 141. ἀποκεκαρμένα, detonsa, *Ph.* (3) ἀπὸ δὲ στέφανα κίκαρσαι πύργων, *Eurip. Hec.* 910.

Ἀποκεκαλυμμένως, *adv.* aperte, palam. Ab ἀποκεκαλυμμένος, quod est ab ἀποκαλύπτω.

Ἀποκεκλίατο, 3. pl. plusq. perf ind. pass. *Ion.* pro ἀπεκέκλιντο. Ab ἀποκλίω.

Ἀποκεκλισμένης, acc. pl. part. perf. pass.

Ἀποκεκληρωμένως, *adv.* distribute, discrete

Ἀποκεκρυμμένων, *occultatorum*, gen. plur. part. perf. pass. verbi ἀποκρύπτω, *occulto*.

Ἀποκεκρυμμένως, *adv.* occulte. Ab ἀποκρύπτω.

Ἀποκεκύλισαι, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἀποκυλίω.

Ἀποκέλλω, deflecto, declino a via quæ ad portum tendit; (2) declino a recta via.

Ἀπόκενος, ος, ὁ ἢ ἡ, vacuus, inanis. Hinc

Ἀποκενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo.

Ἀποκεντέω, ῶ, f. ήσω, compungo, transfigo.

Ἀπόκεντρος, ον, extra centrum, *Man.*

Ἀποκένωσις, εως, ἡ, exinanitio, vacuitas. *Gl. V.*

Ἀποκερδαίνω, lucrifacio, lucror ex aliqua re.

Ἀποκερματίζω, f. ίσω, in æris minutulos nummos redigo; (2) facultates dissipo.

Ἀποκέρσω, *detondebo*, 1. sing f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἀποκερῶ, a verbo ἀποκείρω.

Ἀποκεφαλίζω, f. ίσω, capite privo, caput amputo. *Ph.* decollo. Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα, *Luc.* 9, 9. Ex κεφαλή. Hinc

Ἀποκεφάλισμα, ατος, τὸ, capitis amputatio; (2) sordes quibus caput repurgatum fuit.

Ἀποκεφαλισμός, οῦ, ὁ, capitis amputatio.

Ἀποκηδεύω, et

Ἀποκηδέω, ῶ, f. ήσω, negligo, non curo, luctum finio. Ex ἀπὸ et κῆδος, *cura*.

Ἀποκήρυκτος, ος, ὁ ἢ ἡ, abdicatus, excommunicatus:

Ἀποκήρυγμα, ατος, τὸ, et

Ἀποκήρυξις, εως, ἡ, venditio per præconem; (2) proscriptio; (3) abdicatio; (4) excommunicatio. Ab

Ἀποκηρύσσω, vel ἀποκηρύττω, f. ξω, per præconem vendo, auctionor; (2) proscribo; (3) abdico; (4) finibus expello, in exsilium ejicio; (5) excommunico; (6) edicto publico interdico. Ἀποκηρύσσειν τὰ ὄντα, τὰ πατρῷα, τῆς πατηγύρεως. Πόσα τῶν ἀποκηρύττεις, *Luc.*

Ἀποκίδναμαι, dissipor; (2) divergo, diverto. (2) ὃς τ' ἀποκιδνάμενος ποταμῷ κιλλάδοντος Ἀράξιο, *Apoll. Rhod.* 4, 133.

Ἀποκίδνημι, dissipo.

Ἀποκικλήσκω, avoco. Ab ἀποκαλέω.

Ἀποκινδυνεύω, f. εύσω, periculum facio, periclitor; (2) periculum adeo, aleam subeo. Ἀποκινδυνεύειν περί τινος, πρός τινα.

Ἀποκινέω, ῶ, f. ήσω, amoveo, removeo, *Gl. V.* ἀποκινῶ, dimoveo, (*verius* demoveo,) summoveo; ἀποκινηθείς, amotus, *Ph.* ἀποκινηθέντες, emoti, *Ph.* ἀποκινηθῆναι, summoveri, *Ph.* a. 1. pass. Hinc

Ἀποκινήσασκε, *submovisset*, 3. sing. a. 1. indic. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἀπεκίνησε.

Ἀποκίνησις, εως, ἡ, remotio, emotio, *Ph.*

Ἀπόκινος, ος, ὁ, recessus, discessus, fuga; (2) genus saltationis. Ἀλλ' ἐνέρι τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τῦ δισπότα, *Aristoph. Eq.* 20.

Ἀποκισσόομαι, οῦμαι, in hederam degenero, hedera fio. Ex ἀπὸ et κισσός.

Ἀποκίω, abscedo, *Hom.*

Ἀποκλάζω, f. άγξω, clango, clangorem edo; (2) cano, veluti cum clangore quodam.

Ἀποκλαίω, f. αύσω, defleo; (2) lacrymari desino. (2) ἐπὰν ἀποκλαύσωνται, *Lucian. Syriæ Dea*, 6.

Ἀποκλάξας, *qui exclusit*, a. 1. part. act. *Dor.* pro ἀποκλείσας, ab ἀποκλείω, *excludo*. *Theocrit.* 15, 77.

Ἀποκλάξον, *exclude*, 2. sing. a. 1. imperat. act. *Dor.* pro ἀπόκλεισον, a verbo eod. *Theocrit.* 15, 43.

Ἀπόκλαρος, *exsors*, *Dor.* pro ἀπόκληρος.

Ἀπόκλασμα, ατος, τὸ, abruptio, fragmentum. Ab

Ἀποκλάω, ῶ, f. άσω, defringo; ἀποκλᾷ, præfringit, *Gl. V.*

Ἀπόκλεισις, εως, ἡ, exclusio, interclusio.

Ἀπόκλεισμα, ατος, τὸ, locus quo aliquid includitur; (2) res qua aliquid includitur; (3) carcer.

Ἀπόκλειστος, ος, ὁ ἢ ἡ, inclusus. Ab

Ἀποκλείω, excludo, arceo, prohibeo; (2) includo; (3) claudo. Ἀποκλείσθαι τῆς ὁδῦ, τῦ ἄστεος, τὴν ὄψιν. Τὸ τῶν γυναικῶν ἀποκλείσμαι τῶν τυλῶν, *Aristoph. Lys.* 426.

Ἀποκλίπτω, f. ψω, furor, surripio.

Ἀποκληρονόμος, ος, ὁ, expers hæreditatis, exhæredatus.

Ἀπόκληρος, ος, ὁ ἢ ἡ, idem; (2) exsors, expers, liber. Hinc

Ἀποκληρόω, ῶ, f. ώσω, sortior, sorte lego; (2) sorte distribuo; (3) segrego, sorte privo exhæredo. Τοῖς δὲ στρατιώταις χώραν τῆς Ἰταλίας ἀπεκλήρωσε πολλὴν, *Plut.*

Ἀποκλήρωσις, εως, ἡ, electio, seu creatio, quæ fit per sortes; delegatio, deputatio, *Ph.*

Ἀπόκλητος, ος, ὁ ἢ ἡ, vocatus, evocatus. Ab ἀποκαλέω, *evoco*.

Ἀπόκλιμα, ατος, τὸ, declivitas.

Ἀποκλινθείς, a. 1. part. pass. *Poet.* pro ἀποκλιθείς. Ab

Ἀποκλίνω, declino, inclino, vergo, deflecto; (2) inclino animo ad aliquid; (3) deflecto, deficio ab aliquo; ἀποκλίνει, devertit, *Ph.* Ἀποκλίνειν πρὸς τὰ ἥττω, εἰς ἡσυχίην, τὸ ῥαθυμεῖν· ἀποκλίνεσθαι εἰς ὕπνον, εἰς ὄκνον.

Ἀπόκλισις, εως, ἡ, inclinatio. A præc.

Ἀποκλύζω, f. ύσω, eluo, abluo; deluo, *Gl. V.* Ἀποκλύζεται τὰ νοσώδη, *Aristot.*

Ἀπόκναισις, εως, ἡ, molestatio, vexatio. Ab

Ἀποκναίω, f. αίσω, tædio adficio, adfligo; (2) obtundo; (3) exhaurio, accido. Ὁ δ' ἱερὸς τῆς γυναικὸς ἐμὲ μετρίως ἀποκναίει μὲ, *Luc.*

Ἀποκνάω, ῶ, f. ήσω, scalpo, abrado.

Ἀποκνίω, ῶ, f. ήσω, metu ab aliquo deterreor; (2) per ignaviam aliquid adgredi recuso. (1) εἴ δ' οἱ τρεῖς ἀποκνοῖεν, *App. Bell. Civ.* 2, 58. Hinc

Ἀπόκνησις, εως, ἡ, detrectatio alicujus rei ex ignavia aut metu.

Ἀποκνίζω, f. ίσω, vellico, ungue aliquid abscindo, vel abrumpo; (2) ungue vulnero; (3) dedolo, extenuo. Hinc

Ἀπόκνισις, εως, ἡ, vellicatio, abscissio quæ fit ungue.

Ἀπόκνισμα, ατος, τὸ, frustum rei alicujus proprie ungue abscissum; (2) segmentum.

Ἀποκογχίζω, f. ίσω, concha aut testa excipio, aut in ipsam diffundo ac repono. Ex ἀπὸ et κόγχη, *concha*.

Ἀποκοιμάομαι, ώμαι, f. ήσομαι, seorsim dormio, secubo; (2) dormio; (3) foris dormio.

Ἀποκοιμίζω, idem quod

Ἀποκοιτίω, ῶ, f. ήσω, secubo, obnocto; emaneo, *Gl. V.* Ab

Ἀπόκοιτος, ος, ὁ ἢ ἡ, secubans, seorsim dormiens, *Ph.* emanens; discretus lectus, *Ph.* ἀπόκοιτοι, emansores, *Gl. V.* emansiones, *Ph* ablegati ad castella in finibus agri patrii, in confinio hostium, præsidii ergo, *Demosth.* Ex ἀπὸ et κοίτη, *cubile*.

Ἀποκολακεύω, eblandior, *Gl. V.*

Ἀποκολάπτω, f. ψω, tundendo, sculpendo, dolando aufero; (2) pertundo; (3) insculpo.

Ἀποκολεύω, f. εύσω, detrunco, mutilo; (2) infringo.

Ἀποκολπόω, ῶ, f. ώσω, sinuo, in sinus excavo.

Ἀποκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, enato, natando evado.

Ἀποκομάω, ῶ, f. ήσω, comis nudo, tondeo.

Ἀποκομιδή, ῆς, ἡ, asportatio; (2) deportatio; (3) reditus. Ab

Ἀποκομίζω, f. ίσω, asporto, porto, deporto; aufero, *Gl. V.* ἀποκομισθείς, latus, *Ph.* ablatus, a. 1. part. pass. Κόσμον εἰς τὸ ἱερὸν ἀποκομίζειν, *Aristot.* Ἀπεκομίζοντο πίμπτῳ μηνὶ τὺς ἐκ τῦ φρουρίυ, *Xen.*

Ἀπόκομμα, ατος, τὸ, frustum, fragmentum; ἀποκόμματα, segmenta, præsegmina, *Gl. V.* Ab ἀποκόπτω.

Ἀποκομπάζω, f. άσω, insolentius me effero, vel jacto.

Ἀποκοντόω, projicio. Ὁ δὲ βυθὸς ἐν τισὶ μὲν ἀτόκοτος, ἐν τισὶ δὲ πετρώδης ἐστὶ καὶ ὄφυρος, ὥστε τίμνεσθαι τὰς παρακειμένας ἀγκύρας ἀντέχειν ἀποκοντουμένας, navis retinendæ causa projectæ, *Arrian. Peripl. Mar. Erythr.* 165. Λοξουμένη τὴν ἐστίαν ἀποκοντῶσα, clunes projiciebat, id est, rursum prorsum succutiebat, *Procop. Arcana Hist.*

Ἀποκοπίσης, gen. sing. a. 2. part. pass. f. g. verbi ἀποκόπτω.

Ἀποκοπή, ῆς, ἡ, abscissio, amputatio; præfectio, defectio; *Gl. V.* (2) figura grammatica, qua a fine vocis aliquid aufertur.

Ἀπόκοπος, ος, ὁ ἢ ἡ, abscissus; (2) spado, debilis, imbecillis; *Ph.* eviratus; castratus, *Gl. V.* Ab

Ἀποκόπτω, f. ψω, abscindo, amputo, recido, præcido, minuo; (2) repello, abjungo, separo, avoco, abstraho. Ἀπέκοψεν αὐτῦ τὸ ὠτίον, τὸ δεξιόν, *Joan.* 18, 10.

Ἀποκορέννυμι, obsaturo, *Gl. V.*

Ἀποκορέω, ῶ, f. ώσω, detondeo.

Ἀποκορυφῦν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀποκορυφοῦν. Ab

Ἀποκορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo: (2) figuræ verticem efficio; (3) paucis rem expedio; (1) ῥίπτεις παρ' ἑκατέραν τὴν πλευρὰν, ἀποκορυφῶσιν αὐτῆς τὸ σχῆμα κατὰ τὴν πρὸς ἀλλήλες σύμπτωσιν, fastigiatam ejus figuram reddunt, *Polyb.* 3, 49. (2) πυθόμενος δὲ πρὸς τῶν ἀγγέλων ἀποκορυφῶσι σφετάδα, summatim hæc eis dixit, *Herodot*, 5, 73. Ex ἀπὸ et κορυφή.

Ἄποκος, ον, intonsus, epith. ovis.

Ἀποκοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine collocata aufero; (2) ornatum aufero, ornatu privo; *omninoque* privo, *sed re pulchra, ut regno*, &c. ἀποκοσμῦσι, dedecorant, *Ph.* Ex ἀπὸ et κόσμος, *ornatus*.

Ἀποκόσμιος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui procul a cœtu hominum degit, qui in secessu seu monasterio vivit. Ex ἀπὸ et κόσμος, *mundus*.

Ἀποκοτταβίζω, f. ίσω, effundo cum sonitu, quod a potu in poculo remanserat. Hinc

Ἀποκοτταβισμός, ος, ὁ, certamen illud potorum, quo, postquam biberant, reliquum sic e poculo ejiciebant, ut resonaret.

Ἀποκουρεύω, detondeo.

Ἀποκουρή, ῆς, ἡ, tonsura.

Ἀποκούριμος, ον, tonsus, vel tondendus.

Ἀποκυφίζω, f. ίσω, levo, sublevo, exonero. Οὐδὲν παΐδιον ἀποκυφίζησ', *Eur. Hec.* 105. Ἀποκυφίζων πολυπράγμονος ὄχλε τὴν πόλιν, *Plut.*

Ἀποκόψειν, f. 1. inf. act. v. ἀποκόπτω. Unde

Ἀποκόψιμον, succedaneum, *Gl. V.*

Ἀποκραδίζω, e ramo ficulneo aufero. Ex ἀπὸ et κράδη.

Ἀποκραιπαλάω, ῶ, crapulam edormio, seu exhalo. Ἐξυπνισθεὶς δὲ ἀποκραιπαλήσας, *Plut. in Anton.* 30.

Ἀποκραιπαλίζομαι, f. ίσομαι, idem. Ex ἀπὸ et κραιπάλη, *crapula*. Unde

Ἀποκραιπαλισμός, οῦ, ὁ, crapulæ exhalatio, reditus ad sobrietatem.

Ἀποκρανίζω, f. ίσω, caput amputo et reseco. Ex ἀπὸ et κράνιον, *caput*.

Ἀποκρατέω, ῶ, f. ήσω, cohibeo, compesco; (2) retineo.

Ἀποκριμάω, ῶ, f. άσω, suspendo; ἀποκρίμαμαι, dependeo, *Gl. V.*

Ἀποκρεόω, in carnem muto, carnem facio. Ex ἀπὸ et κρέας, *Att.* κρέως.

Ἀπόκρεως, ω, ὁ, abstinentia carnis, tempus quo a carne abstinetur. Ex iisd.

Ἀπόκρημνος, ος, ὁ ἢ ἡ, abruptus, præruptus, præceps; ἀπόκρημνον, præceps, *Ph.* abruptum, præcipitium, *Gl. V.*

Ἀποκριδόν, *adv.* separatim. Ab ἀποκρίνω.

Ἀποκριθείς, a. 1. part. pass. v. ἀποκρίνομαι.

Ἀποκριθῆναι, *respondisse*, aor. 1. inf. pass.

Ἀποκριθύνω, f. υνῶ, secerno, excerno.

'Απόκριμα, ατος, τὸ, responsio, responsum; (2) condemnatio; (3) sententia.
'Αποκρίνασθαι, *respondisse*, a. 1. inf. med.
'Αποκρινθέντι, *semoti*, nom. dual. part. a. 1. pass. *Poet.* pro ἀποκριθέντε, ab
'Αποκρίνω, f. ινῶ, secerno, eximo, separo, deligo, eligo; (2) excerno; (3) rejicio, improbo, abjudico; ἀποκρίνομαι, respondeo; *in pass.* desino, pertineo, vergo. Ἀποκρίνειν ἓν δυοῖν κακοῖν. Ἀποκρίνεσθαί τί τινι, πρός τινα. Σὺ δ' ἀπόκρινα μοι τοδί, *Aristoph. Thesm.* 747. Ἀπεκρίθη ἐς τοῦτο πάντα, convertebantur, *Thuc.* Τῶνδε, ἀποκρίνεσθε, hi semoti a suis, *Il.* 5, 12. Δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν, duorum malorum alterum eligens, *Soph. Œd. Tyr.* 640 Hinc
'Αποκρίσιον, dat. pl cum ν ἐφελκ. Ab
'Απόκρισις, εως, ἡ, responsio, responsum; (2) excretio, seu ipsa actio excernendi; (2) χῶρος ἀποκρίσεως, locus aptus ventri levando, latrina, *Anthol.* 495.
'Αποκριτικὸς, ἡ, ὸν, excernendi vim habens.
'Απόκριτος, ε, ὁ ἧ ὸ, selectus; ἀπόκριτον, excretum, *Gl. V.* Ab eod.
'Αποκροτέω, ῶ, f. ήσω, crepito, plausito:
'Αποκρότημα, ατος, τὸ, digitorum crepitus.
'Απόκροτος, ε, ὁ ἧ ὸ, durus, asper, rigidus; (2) pavitus. Ex ἀπὸ et κρότος, *pulsus.*
'Αποκρούεσθαι, præs. inf. med. v. ἀποκρόω.
'Απόκρουσις, εως, ἡ, depulsio, repulsio, propulsatio:
'Αποκρυστικὸς, ἡ, ὸν, depulsivus, vim depellendi habens:
'Απόκρουστος, ε, ὁ ἧ ὸ, qui repellitur, seu rejicitur. Ab
'Αποκρόω, f. όσω, repello, depello, propulso, reprimo; (2) excutio: et ἀποκρούομαι, propulso, refello, refuto. Ἀποκρούειν τί τινος· ἀποκρόεσθαι τῷ ἵππῳ, *Xen.* Ἀπεκρόσθησαν τύπτης τῆς μηχανῆς, repulsi sunt ab hoc astu, *Polyb.* 22, 11, 5.
'Αποκρύπτασκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀπέκρυπτε, ab
'Αποκρύπτω, f. ύψω, abscondo, occulto, contego, operio, celo, obscuro; (2) dignitate et præstantia supero, vinco; (3) conspectum amitto alicujus rei: ἀποκρύπτομαι, deliteo, delitesco, celo, *Gl. V.* ἀποκικρυμμένον, abditum, abstrusum, absconditum, reconditum, *Ph.* ἀπέκρυψεν, abdidit, *Ph.* Ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σεφῶν ἐξ συνετῶν, *Matt.* 11, 25. Οὐδὲν ἀποκρύψομαί σὶ, *Plut.* Ἀποκρύπτειν τί τινα, πρός τινα, περί τινος. (3) νήσους Ὀξείας ἀποκρύψαντες, cum conspectum insularum Oxiarum amisissemus, *Heliod.* 5.
'Αποκρύπτομαι. Ταύτην τὴν ἐπιβολὴν πάντας ἀπεκρύψατο, hoc inceptum celavit omnes, *Polyb.* 10, 9, 1.
'Απόκρυφη, ῆς, ἡ, latebra, latibulum. A præc.
'Απόκρυφος, ε, ὁ ἧ ὸ, occultus, absconditus; ἀπόκρυφον, abditum, absconditum, absconsum, secretum, arcanum, *Ph.* obscurum.
'Απόκρυψις, εως, ἡ, occultatio. *Gl. V.* latitatio.
'Αποκρυσταλλοῦμαι, in glaciem concresco, conglacio.
'Αποκτάμεν, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀποκτεῖναι, a verbo ἀποκτείνω.
'Αποκτανθῆναι, *interfectum esse*, a. 1. inf. pass.
'Αποκτάομαι, ῶμαι, possessionem alicujus rei amitto; alieno, emancipo.
'Απόκτητος, ον, alienatus.
'Αποκτεῖναι, a. 1. inf. act.
'Αποκτείνας, *qui interfecit*, a 1. part. act. ab
'Αποκτείνω, f. ινῶ, interficio, occido; perimo, *Gl. V.* Ἐζήτεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, *Joan.* 5, 16.
'Αποκτεινεῖτε, 2. plur. f. 2. ind. act.
'Αποκτεννύω, idem.
'Αποκτεύξον, 3. pl. f. 1. ind. act. v. ἀποκτείνω.
'Αποκτίνω, idem.
'Αποκτίνυμι, et ἀποκτεννύω, idem. Τὰς πολίτας ἀποκτεννύναι, μέγιστον ἀσέβημα τίθεται, *Polyb.* 2, 56, 15.
'Αποκτιννύντα, acc. sing. præs. part.
'Αποκτονίω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.
'Απόκτισις, εως, ἡ, colonia. Ab ἀπὸ et κτίζω.
'Αποκτυπέω, ῶ, f. ήσω, sonum edo, vel cieo.
'Αποκυβεύω, aleam tento, fortunæ casum subeo.
'Αποκυδιάω, desilio, præcipitem me do.
'Αποκυέω, ῶ, pario, gigno; ἀποκυήσασα, enixa, connixa, *Ph.* effœta, al. *Gl. V.* a. 1. act. part. Ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον, *Jac.* 1, 15. Hinc
'Αποκύησις, εως, ἡ, partus, puerperium:
'Αποκυίσκω, pario, fœtum depono. Ex κύω.
'Αποκυλίζω, f. ίσω, devolvo, volvendo amoveo, volvendo amolior. Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; *Marc.* 16, 3.
'Αποκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, idem.
'Αποκυλίσει, 3. sing. f. 1. ind act. v. ἀποκυλίζω.
'Αποκυλίω, f. ίσω, devolvo; (2) amoveo.
'Αποκυματίζω, undis agito, Ex κῦμα.
'Απόκυνον, ε, τὸ, frutex, qui canes in primis ab ipsis comestus necare traditur. Ex ἀπὸ et κύων, *canis. Angl.* DOGSBANE.
'Αποκυρτόω, gibbosum reddo.
'Αποκυρόω, ῶ, f. ώσω, abrogo, irritum facio, auctoritate privo; ἀποκυρεῖ, abroget, *Ph.*
'Αποκύρωσις, εως, ἡ, abrogatio, *Gl. V.* A præc.
'Αποκύω, gigno.
'Αποκωκύω, flendo conficio.
'Αποκωλύω, f. ύσω, prohibeo, veto, impedio.
'Αποκώλυσις, ἡ, impeditio.
'Αποκωφόω, ῶ, mutum reddo; (2) surdum reddo.
'Απολάβωμεν, 1. pl. a. 2. conj act. v. ἀπολαμβάνω.
'Απολαγχάνω, sortior. Ἀπολαγχάνειν τῶν κτημάτων, τῆς γῆς, τῆ μέρεος τινός.
'Απολαιμοτομέω, ῶ, jugulum incido.
'Απολαιμότομος, ον, cui gula præcisa est.
'Απολακτίζω, f. ίσω, calce ferio, calce repello; (2) despicio, sperno. Hinc
'Απολακτισμὸς, ῦ, ὁ, calcitratio.
'Απολαλίω, ῶ, f. ήσω, enuncio, eloquor; (2) renuo, sermone recuso.
'Απολαμβάνω, f. λήψομαι, recipio, recupero, *Gl. V.* (2) seduco; (3) intercludo, intercipio, dirimo; (4) capio, accipio; ἀπέλαβεν, recepit, *Ph.* ἀπολάβωσιν, consequerentur, *Ph.* Ἀπολαμβάνειν τὴν ἀρχὴν τὸν μισθὸν, τὰς ὄρκους, τὶ παρά τινος· τὶ πρὸς λόγον, reducere. adimere. Εἰ δέ τινες ἐξ ὧν ἀπολαμβάνουσιν οἱ Ῥωμαῖοι πόλιων, quas regi auferunt, *Polyb.* 22, 26, 8. (3) εὐλιμενος γενόμενος ἐπὶ τῷ δοκεῖν μέσης κατὰ πορείαν ἀπωλῆφθαι τὰς Κιλτάς, *Id.* 2, 27, 4.
'Απολαμπρύνω, splendidum reddo, illustro, polio; *pass.* ἀπολαμπρύνεται, gloria quæritur, paratur.
'Απολάμπω, f. ψω, emico, effulgeo, resplendeo; (2) ejaculor, emitto. Ὀρθαὶ πανταχῆ ἀκτῖνες ἀπολάμπουσιν, *Aristoph. Av.* 1015. Χάρις δ' ἀπιλάμπετο πολλή, *Il.* 14, 183.
'Απολαμπθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. *Ion.* pro ἀπολῃφθέντες, quod a fut. λάμψω, pro λήψω, ab ἀπολαμβάνω.
'Απολάπτω, f. ψω, lambendo absorbeo.
'Απόλαυσις, εως, ἡ, fruitio, usus, commodum, fructus, quem ex aliqua re percipimus; (2) voluptas, oblectatio.
'Απόλαυσμα, ατος, τὸ, oblectamentum.
'Απολαυστικὸς, ἡ, ὸν, in voluptate vivens; (2) voluptatem adferens. Ἀπολαυστικὸς οἶνος, *Polyb.* 12, 2, 7. Ab
'Απολαυστὸς, ε, ὁ ἧ ὸ, ad voluptatem pertinens, cujus dulcedo percepta est. Ab
'Απολαύω, f. αύσω, fruor; commodum, fructum, emolumentum capio; (2) *in deteriorem partem*, damnum capio, punior. Φίλων ἡδίστης ἐστὶ στοργῆς ὄψιος ἀπολαῦσαι, *Philo.* Ἀπολαύσομαι τί γ', εἰ διαγραφήσομαι; *Aristoph. Av.* 178. (2) Κρέων δ' ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων τῶν τ' Οἰδίπου δύσηνας ἀπολαῦσαι κακῶν, *Eurip. Phœn.* 1210.
'Απολεάω, in lapidem verto, al. lapido, *Steph.*
'Απολαφθέντες, *Dor.* pro ἀπολῃφθέντες.
'Απολαχεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀπολαγχάνω.
'Απολειαίνω, lævigo, complano; (2) contero, comminuo.
'Απολείγω, f. ξω, deligo, seligo; (2) decerpo; (3) rejicio, repudio; (4) declaro; (5) interdico, veto. Ἀπολίγειν τὴν ἐν τῇ ψυχῇ δυσγίνειαν· ἀπελίγεσθαι τὴν δίκησιν, πόνον, τὴν ψυχὴν, despondere. (3) ἀπέλιγεν ὁ ἀδιαφὲς τὴν κλῆσιν, recusabat, *Anton.* 15.
'Απολεῖ, *peribis*, f. 2. ind. med. *Att.* pro ἀπολῇ, a verbo ἀπόλλυμι pro ἀπολέω, *perdo.*
'Απολείβω, distillo, fundo. Καπρούων δ' ὀθονίων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον, *Odyss.* 7, 107.
'Απόλειμμα, ατος, τὸ, reliquum, reliquiæ. Ab ἀπολείπω.
'Απολειπτὸς, ὸς, pro ἀπολειπόμενος, seu ἀπολελειμμένος, *Hipp.*
'Απολείπω, f. ψω, relinquo; (2) desero, destituo; (3) supero, vinco, præsto, a tergo relinquo; (4) desisto, desino; *eleganter cum particip.* (5) absum *in formula*, parum abest, *cum gen. et infin.* Μικρὸν ἀπέλιπε τοῦ μὴ πίστιν, ἀπολείπεσθαι τῆς κυρίας, vadimonium deserere; τῆς ἐπιβολῆς, abesse; (1) ἀπολιφθεῖσα δ' αἰτίζω τύχης, privata ea, *Eurip. Or.* 80. Ἥτε σε ταχίως ἀπέλιπε τὰ χρήματα; *Aristoph. Plut.* 832. Ἀπὸ γὰρ βίου αὐτίκα λείψω, *Soph. Phil.* 1150.
'Απολείς, 2. sing. f. 2. ind. act. v. ἀπόλλυμι.
'Απολεῖσθε, *peribitis*, 2. plur. f. 2. ind. act.
'Απολειτουργίω, ῶ, munere defungor.
'Απολείχω, f. ξω, lambendo tollo, aufero. Οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ, *Luc.* 16, 21.
'Απόλειψις, εως, ἡ, relictio, derelictio; (2) defectus, deliquium. Ab ἀπολείπω.
'Απόλεκτος, ε, ὁ ἧ ὸ, electus, eximius; item piscium genus, quos synodontidas vocant, de quo *Hermol. in Plinium.* Ab ἀπολέγω.
'Απολελεγμένως, *adv.* negligenter.
'Απολελαμμένος, part. perf. pass. v. ἀπολαμβάνω.
'Απολέλαυκα, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἀπολαύω.
'Απολελοιπότες, nom. pl. perf. part. med. verbi ἀπολείπω, *relinquo.*
'Απολελυμένος, perf. part. pass. v. ἀπολύω.
'Απολελυμένως, *adv.* solute, libere. Grammaticis dicitur etiam de positivo adjectivorum gradu. Ab ἀπολύω.
'Απολέμητος, ε, ὁ ἧ ὸ, bello non vexatus, bello non lacessitus. Ab
'Απόλεμος, ε, ὁ ἧ ὸ, imbellis, inhabilis ad bellum; (2) inexpugnabilis; (3) pacificus.
'Απολέμως, *adv.* non pugnaciter et instanter.
'Απόλεμμα, ατος, τὸ, corium, pellis. A λέπω. Unde
'Απολεπίζω, f. ίσω, decortico.
'Απολέπισμα, ατος, τὸ, cortex resectus, *item* minutæ partes olerum, plantarum, resectæ.
'Απολεπτύνω, f. υνῶ, in mucronem colligo; (2) extenuo.
'Απολέπω, f. ψω, decortico.
'Απολέσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπόλλυμι.
'Απολέσκομαι, pereo; quasi hinc sit ἀπολέσκετο, imperf. quod tamen *Ionicum* est pro ἀπώλετο, ab ἀπόλλυμι.
'Απολέσθαι, a. 2 infin. med.
'Απόλεσσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἀπώλεσαν.
'Απολέσω, *perdam*, 1. sing. f. 1. ind. act.
'Απολευκαίνω, dealbo, candefacio. A λευκός.
'Απολήγοι, *desinat*, 3. sing. præs. opt. verbi
'Απολήγω, desino Ἀλλά τι ἐκ περὶ δυσὶ πεπαρμένη ὐκ ἀπολήγει ἀλκῆς, *Il.* 21, 577.
'Απολακίω, ῶ, crepo, crepitum edo.
'Απολακυθίζω, f. ίσω, detraho λακύθιον, seu ornamentum oratorium.
'Απόληξις, εως, ἡ, finis, clausula.
'Απολῆραι, ῶ, f. ήσω, nugor, deliro.
'Απόληται, 3. sing. a. 2. conjunct. med. v. ἀπόλλυμι.
'Απολῃφθείς, part. a. 1. pass. verbi ἀπολαμβάνω. Unde
'Απόλῃψις, εως, ἡ, receptio, retentio, recuperatio; (2) interclusio, suppressio.
'Απολιαίνομαι, livesco, *Hipp.*
'Απολιβάζω, f. άξω, recedo, aufugio. Οὐκ ἀπωλιβάξεις ὦ κάκις' ἀπολούμενος; *Aristoph. Av.* 1473. Ab ἀπολείβω, *destillo.*
'Απολιγαίνω, strepitum facio, turbas excito.

Ἦν δ' ἀπολιγαίνῃ, τὰς ἀγορανόμας, καλῶ, *Aristoph. Ach.* 973.

Ἀπολιθόω, ῶ, f. ώσω, in lapidem verto, lapidescere facio; ἀπολιθοῦμαι, lapidesco. Ex ἀπὸ et λίθος, *lapis*. Hinc

Ἀπολίθωσις, εως, ἡ, mutatio in lapidem.

Ἀπολιμπάνω, relinquo. Ab ἀπολίπω.

Ἀπολινόω, ῶ, f. ώσω, lino vincio. Hinc

Ἀπολίνωσις, εως, ἡ, ligatio, proprie quæ fit lino.

Ἀπολιόρκητος, ον, qui obsideri, expugnari non potest.

Ἄπολις, ιδος, ὁ ἡ, extorris, patria pulsus, erro, cui nulla est patria; civitate dignus ejici, *Soph. Antig.* 370.

Ἀπολισθαίνω, delabor; (2) non attingo, non adhæresco, defluo.

Ἀπολισθέω, ῶ, f. ήσω, delabor; (2) lapsante gressu, ut in loco lubrico; aberro ab eo quod petebam; (3) non attingo, non adhæresco; (4) labor.

Ἀπόλιστος, ον, sine urbe, *Man.* Ex α et πόλις.

Ἀπολιταργίζω, celeri gradu a foribus me propipio, celeriter aufugio, me abripio; ἀπολιταργιῶ, f. 1. *Att.* pro ἀπολιταργίσω. Οὔκουν ἄνδρας τι ὄπτιον ἀπολιταργιεῖς ἀπὸ τῆς θύρας; *Aristoph. Nub.* 1253. Ex ἀπὸ, λίτη, *janua*, et ἀργὸς, *celer*.

Ἀπολίτευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, nequaquam civilis, non urbanus, sine politia, nulli civitati adscriptus, extra leges et consortium civilis societatis agens; *item* alienus a rep. gerenda. Ex α priv. et πολιτεύω.

Ἀπολίτης, ε, ὁ, qui civis esse desit; (2) alienus a reip. negotiis. Ab ἄπολις, *extorris*.

Ἀπολιτικὸς, ἡ, όν, qui non est πολιτικὸς, qui est reip. ignarus. Ab eod.

Ἀπολιχμάω, ῶ, delambo, delingo. Ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ὠτιλῶς αἷμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέως, *Il.* 21, 123.

Ἀπολλήγω, *desino*, *Poet.* pro ἀπολήγω.

Ἀπόλλυμι, seu ἀπολλύω, perdo, vasto; f. 1. ἀπολέσω, f. 2. ἀπολῶ, p. ἀπολώλεκα, a. 1. ἀπώλεσα· ἀπόλλυμαι, pereo, intereo, dispereo; ἀπώλετο, periit, *Gl. V.* a. 2. Τὸ μὲν σώζει τὰς πόλεις ἢ τἆλλα πάντα, τὸ δὲ ἀπόλλυσι ἢ ἀνατρέπει, *Plat.* Ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν ἐκ ἀπώλεσεν, *Soph. El.* 26. Ἀλλά με λόγοις ἀπώλυε, *Ibid.* 1376.

Ἀπόλλυται, 3. sing. præs. ind pass.

Ἀπόλλω, accus. *Att.* pro Ἀπόλλωνα, *Soph. Œd. Col.* 1091.

Ἀπολλώνιον, τὸ, templum Apollinis. Χωρὶς τῶν ἐς τὸ Ἀπολλώνιον ἀμαρτόντων, *Appian. Punic.* 133.

Ἀπολογαριάζω, rationem ineo, computo.

Ἀπολογαρισμὸς, ῦ, ὁ, supputatio. A præc.

Ἀπολογεῖται, 3. sing. præs. ind. med. *contr.* pro ἀπολογέεται, ab

Ἀπολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, defendo sermone; (2) excuso. Ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα, περί τινος, τῷ δήμῳ, ὑπέρ τινος. Εὐθυμότερον τὰ περὶ ἑαυτοῦ ἀπολογοῦμαι, *Act.* 24, 10. Ex λόγος.

Ἀπολόγημα, ατος, τὸ, excusatio; (2) refutatio. A præc.

Ἀπολογησαμένῳ, dat sing. a 1. part. med.

Ἀπολογητικὸς, ἡ, όν, defensorius, ad defensionem pertinens. Ab eod.

Ἀπολογία, ας, ἡ, defensio, excusatio, purgatio, satisfactio, *Ph.* Ex ἀπὸ et λόγος.

Ἀπολογίζομαι, f. ίσομαι, rationes reddo, seu refero; (2) expensum refero; (3) rationem ineo, ratione inita colligo. Καὶ τἆλλα διανοῶν ἀπελογίζετο καθ' ἑαυτὸν, *Xen.* Hinc

Ἀπολογισμὸς, ῦ, ὁ, rationis redditio et relatio; (2) expensi relatio; (3) rationum codex; (4) narratio, expositio rei qua apparet rem bene actam; (5) mentis abalienatio.

Ἀπόλογος, ε, ὁ, narratio longa et verbosa; (2) fabula, apologus, narratio ficta; (3) *pl.* tabulæ expensarum.

Ἀπόλοιπος, ε, ὁ ἡ ἡ, reliquus.

Ἀπόλοιτο, *pereat*, 3. sing. a. 2. opt. med.

Ἀπολολύζω, f. ύξω, clamore et vociferatione lætitiam præ me fero.

Ἀπολυθήσεσθε, 2. pl. f. 1. ind. pass. verbi ἀπολύω.

Ἀπολῦμαι, f. 2. ind. med. verbi ἀπόλλυμι.

Ἀπόλυμα, ατος, τὸ, lavacrum, seu quod lavando abluitur, sordes e lotione.

Ἀπόλυσις, εως, ἡ, lotio. Ab

Ἀπολύω, f. ύσω, abluo. Πάτροκλον λέπτειαν ἀπὸ βρότον αἱματόεντα, *Il.* 18, 245. Ἀπόλυσαι τὰς ἁμαρτίας σου, *Act.* 22, 16.

Ἀπολοφύρομαι, ejulatibus prosequor, deploro.

Ἀπολοχμόομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, frutico, fruticesco, densis fruticibus silvesco. Ex ἀπὸ et λόχμη.

Ἀπολυμαίνεσθαι, præs. inf. pass. verbi

Ἀπολυμαίνομαι, purgor; (2) corrumpo. Λαὸς δὲ Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν, *Il.* 1, 313. Hinc

Ἀπολυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, corruptor, perniciem adferens, pernicies.

Ἀπολύματα, τὰ, retrimenta. Ἀπολύματα δαιτὸς, epularum retrimenta, *Nic. Ther.* 9.9.

Ἀπολύομαι, vita solvor. Ποίῳ δὲ κἀτελυσάτο ἐν φαεσῖ τρόπῳ; *Soph. Antig.* 1314. Ἀπειλύθης, vita exsolutus es, *Id. ib.* 1268.

Ἀπολῦσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπολύω.

Ἀπολυπραγμόνητος, ον, nihil laboris habens, rerum alienarum incurius.

Ἀπολυπραγμονήτως, *adv.* sine multo labore.

Ἀπολύπραγμων, ον, non curiosus.

Ἀπολύσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, liberativus, absolutivus Ab ἀπολύω. Unde

Ἀπόλυσις, εως, ἡ, liberatio, absolutio; (2) refutatio; (3) discessus, profectio; (4) decessus, obitus: (5) confectio, sc. negotiorum.

Ἀπόλυσον, *dimitte*, 2. sing. a. 1. imperat. act.

Ἀπολύσωσι, 3. plur. a. 1. conjunct.

Ἀπόλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, solutus, liberatus.

Ἀπολυτρόω, ῶ, f. ώσω, redimo; (2) accepto pretio dimitto. Χρημάτων ὀλίγων τὸν Ἕκτορος νικηφόρ' ἀπελύτρωσας, *Luc.* Hinc

Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio.

Ἀπολύτως, *adv.* solute, libere; (2) absolute.

Ἀπολύω, f. ύσω, solvo, exsolvo, sejungo; (2) absolvo reum; (3) dimitto, remitto; do veniam abeundi; (4) libero, dato pretio redemtionis; (5) ἀπολύομαι, diluo, refuto; (6) discedo, proficiscor; (7) dimitto redemtum ab altero. Ἀπολύειν σαυτὸν αἰτίας, τὸν φονέα, τὰ κατηγορημένα, τὴν γυναῖκα. Ἐμὲ ἀπόλυσον ταύτης τῆς ἐπιμελείας, *Xen.* Ἀπολύσεται τὰς διαβολὰς, *Plat.*

Ἀπολωβάω, ῶ, f. ήσω, injuria adficio, contumelia lacesso. Μανία γὰρ ἄλλὰς ἡμῖν ὁ κλινὸς Νύκτιρος Αἴας ἀπολωβήσῃ, *Soph. Aj.* 216.

Ἀπόλωλα, 1. sing. perf. ind. med. *Att.* pro ἀπῶλα.

Ἀπολώλει, 3. sing. plusq. perf. ind. med. *Att* pro ἀπώλει.

Ἀπολώλεκα, perf. ind. act. *Att.* pro ἀπόλλυκα.

Ἀπολωλικέναι, *perdidisse*, inf. perfecti ejusd.

Ἀπολωλὸς, neutr. sing. part. perf. med.

Ἀπολωλότα, *perdita*, acc. pl. n. g. part.

Ἀπολωτίζω, f. ίσω, vestem exuo.

Ἀπολωτίζω, detraho, evello, more eorum qui lotum carpunt, h. e. optimum quodque Τίς ἄρα μὴ ἐ πλοκάμους κόμας ἀπολωτιεῖ; *Eur. Iph. in Aul.* 791. Ὅταν τις τόλμας ἀφαιρῇ καπολωτίζῃ νέας, *Id. Suppl.* 449.

Ἀπολωφάω, ῶ, f. ήσω, sedo, relevo.

Ἀπομαγδαλία, ας, ἡ, seu ἀπομαγδαλιὰ, ᾶς, ἡ. Vide μαγδαλία, quod idem est. Ἦ μάτην γ' ἂν ἀπομαγδαλίας σιτίμενος τοσοῦτος ἐκταφείην, offis nutritus, quibus manus absterguntur, *Aristoph. Equit.* 413. Ab ἀπομάσσω, *abstergo*. Unde

Ἀπόμαγμα, ατος, τὸ, verrimentum, sive id quod ex abstersione colligitur; (2) lustratio, *Hes.*

Ἀπομαδαρόω, tondeo.

Ἀπομαδίζω, idem.

Ἀπομάθημα, τὸ, quod oblivioni dedimus: Ἀπομάθησις, εως, ἡ, doctrinæ oblivio.

Ἀπομαθοῦσα, a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀπομαθοῦσα, ab ἀπομανθάνω.

Ἀπομαίνομαι, f. νοῦμαι, furo, insanio; (2) furere, insanire desino.

Ἀπομακρύνω, longe removeo; (2) in longum extendo.

Ἀπομάκτης, ε, ὁ, abstergens, lustrator. Δεινότατες ἀπομάκτης τι μεγάλων συμφορῶν, *Soph. in Captivis.* Ab ἀπομάττω.

Ἀπομαλακίζομαι, f. ίσομαι, effeminatus sum, ob mollitiem ad rem quampiam parum animatus sum. Ex ἀπὸ et μαλακίζω.

Ἀπομαλθακίζομαι, idem.

Ἀπομαλθακόομαι, idem.

Ἀπομαντῶσα, a. 2. part. pass. f. g. v. ἀπομαίνομαι.

Ἀπομανθάνω, dedisco. Ὦχη ἀπίμαθον ἢ ταῦτα ἃ πρὶν ὤμην εἰδέναι, *Plat.*

Ἀπομαντεύομαι, divino.

Ἀπομάξη, *absterges*, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* et *Att.* pro ἀπομάξεσαι, ab ἀπομάττω.

Ἀπόμαξις, εως, ἡ, detersio. Ab ἀπομάσσω.

Ἀπομαραίνω, tabefacio; ἀπομαραίνομαι, deficio, flaccesco.

Ἀπομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, testor, attestor, testimonium perhibeo; (2) renuncio.

Ἀπομάσσω, vel ἀπομάττω, fut. ξω, abstergo; (2) exprimo, effingo, mentior aliquem, i. e. similis ei plane sum; *in med.* (3) veneficiis defixum et devotum libero; (4) imitor, ad exemplum ejus me compono; (5) ejicio. Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐν τῆς πόλεως ὑμῶν ἀπομασσόμεθα ὑμῖν, *Luc.* 10, 11. (5) Πολλὴν ἀπομάσσεται ὕδατος ἄχνην, *Call. Hymn. in Del.* 14.

Ἀπομαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello vehementer.

Ἀποματαΐζω, f. ίσω, crepitum ventris emitto.

Ἀπομάχομαι, propugno, propulso hostes, pugnam sustineo; item, arceo *simpliciter*.

Ἀπόμαχος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui est extra pugnam; (2) pugnæ inutilis Ex ἀπὸ et μάχη.

Ἀπομεθύσκομαι, ebrietate liberor, crapulam dormio. Ex ἀπὸ et μεθύσκω.

Ἀπομειλίσσω, vel ίττω, f. ίξω, demulceo, delinio, placo.

Ἀπομείρεται, 3. sing. præs. ind. med. verbi

Ἀπομείρομαι, f. ρῶμαι, præbeo, distribuo; (2) sortior. Ἦς γὰρ σ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν, *Hesiod. Op.* 576.

Ἀπομείωσις, εως, ἡ, diminutio.

Ἀπομελαίνω, denigro, nigrum reddo.

Ἀπόμελι, ιτος, τὸ, decoctum dulcissimorum favorum aceto mixtorum.

Ἀπομέμαρμαι, 1. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπομείρομαι.

Ἀπομέμαχε, 3. sing. perf. ind. act. verbi ἀπομάσσω.

Ἀπομέμφομαι, f. ψομαι, accuso, incuso; (2) reprehendo. Ἀπομεμφομένων δ' ἱερῶν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς παραβάσεσι τῶν ὅρκων, *Plut.*

Ἀπομένω, f. ενῶ, remaneo; (2) permaneo; (3) maneo. Κὴν ἀπομείνωσι, si convalescant a morbo, *Aret.*

Ἀπομερίζω, f. ίσω, dispertio, divido, separo; tribuo, *Gl. V.* (2) partem rei, v. gr. prædæ, do.

Ἀπομερμηρίζω, f. ίσω, depositis curis dormio.

Ἀπομετρέω, f. ήσω, metior, demetior. Hinc

Ἀπομέτρημα, ατος, τὸ, demensum, *Ph.*

Ἀπομηκύνω, f. υνῶ, in longum extraho, produco.

Ἀπομηνίσαντες, gen. sing. a. 1. part. act. verbi

Ἀπομηνίω, f. ίσω, irascor. Κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν, *Il.* 2, 762. Ex ἀπὸ et μῆνις, ιτος.

Ἀπομίγνυμι, f. ίξω, misceo, commisceo.

Ἀπομιμεῖσθαι, *imitari*, præs. inf. med. *contr.* pro ἀπομιμέεσθαι, ab

Ἀπομιμέομαι, οῦμαι, imitor, effingo. Ἀπομιμεῖσθαι βροντὰς ἢ κεραυνούς, *Plut.* Hinc

Ἀπομίμημα, τὸ, imitatio, simulacrum.

Ἀπομίμησις, εως, ἡ, imitatio, expressio ad exemplar alicujus.

Ἀπομνήσομαι, fut. μνήσομαι, recordor. Τῷ οἱ ἀτιμήσαντο ἢ ἐν Σκαμάνδρου πεδίῳ αἶσαν, *Il.* 24, 428. Ab ἀπομνάομαι.

Ἀπόμιξις, εως, ἡ, commistio. Ab ἀπομίγνυμι.

Ἀπόμισθος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui merces non datur, cui merces aut stipendium detrahitur; (2) mercede aliquid faciens, mercenarius. Hinc

Ἀπο-

'Απομισθόω, f. ώσω, loco, mercede eloco; (2) conduco:
'Απομίσθωμα, ατος, τὸ, res mercede conducta aut locata.
'Απομνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, recordor; (2) memorem me ostendo beneficii referendo gratiam, vel injuriæ ulciscendo.
'Απομνημόνευμα, ατος, τὸ, dictum memorabile; (2) res quæ memoratur, historia; (3) *pl.* commentarii rerum gestarum:
'Απομνημόνευσις, εως, ἡ, commemoratio. Ab
'Απομνημονεύω, f. εύσω, recordor, reminiscor; (2) memoriter recito; *Gl. V.* commemoro; (3) idem quod ἀπομνάομαι (2).
'Απόμνησαι, 2. sing. a. 2. imperat. med. verbi ἀπομνάομαι.
'Απομνησικακέω, ῶ, f. ήσω, memor sum injuriæ; (2) injuriæ memoriam ex animo deleo.
'Απόμνυμι, seu ἀπομνύω, f. ὀμοῦμαι, abjuro, jurejurando nego, ejuro; (2) adjuro. (2) ἀπώμοσ' ἀγνῷ Ζηνὸς ὕψιστον σέβας, *Soph. Phil.* 1289. Ἔπλορκον ἀπώμοσε, *Il.* 10, 332. Ἀπώμοσα μὴ ταῦ' ἑξοδᾶν ἐγὼ ξείνοισι κρήματα, *Eurip. Cycl.* 265. ἀπομόσαι, inficiari, dejerare, *Gl. V.* a. 1.
'Απόμοιρα, ας, ἡ, pars, portio; (2) pars reditus, ab agro, v. gr. decimæ. Hinc
'Απομοιράομαι, tribuo, largior.
'Απομονάω, ῶ, f. ώσω, derelinquo, desero; (2) privo, separo, excludo; (3) non comprehendo, v. gr. studio.
'Απόμοργμα, ατος, τὸ, quod est expressum ex alio; ut signum annulo impressum.
'Απομόργνυμι, seu ἀπομοργύω, f. ξω, exprimo; (2) abstergo; (3) lacrymor. Σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα, ἠδ' ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ, *Il.* 18, 415. Hinc
'Απόμορξις, εως, ἡ, abstersio; (2) expressio.
'Απομόσαι, a. 2. inf. act. verbi ἀπόμνυμι. Unde
'Απόμοσις, εως, ἡ, abjuratio, inficiatio.
'Απομοτικῶς, *adv.* ejurandi sensu.
'Απόμυσος, ος, ὁ ἡ ἡ, Musis alienus; (2) indoctus. (1) κὐκ ἀπόμυσον τὸ γυναικῶν, nec a Musis alienum est mulierum genus, *Eurip. Med.* 1089. Ex ἀπὸ et Μοῦσα, *Musa.*
'Απομύσσω, *adv.* indocte.
'Απόμυγμα, ατος, τὸ, excretio muci. Ab ἀπομύττω.
'Απομύζουσις, ιδος, ἡ, fellatrix.
'Απομυθίομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, dissuadeo, prohibeo. Μάλα γάρ τοι ἴγωγι πόλλ' ἀπεμυθιόμην, *Il.* 9, 109. Ex ἀπὸ et μῦθος.
'Απομυῖης, ου, ὁ, qui abigit muscas; (2) cognomen Jovis. Ex ἀπὸ et μυῖα, *musca.*
'Απομυκάομαι, ῶμαι, mugio.
'Απομυκτηρίζω, subsannando repudio.
'Απομυκτίζω, superbe et cum strepitu quodam narium aliquem rejicio, *Lucian.*
'Απομυλλαίνω, intorqueo, incurvo. Ex ἀπὸ et μυλλὸς, *curvus.*
'Απομυξία, ας, ἡ, id quod emungendo detrahimus. Ab
'Απομύσσω, vel ἀπομύττω, f. ξω, mungo, emungo; (2) decipio, argento emungo. Ἀπομύσσειν τὴν ῥῖν' τῇ χειρὶ, *Epigr.* (2) γέρων ἀπεμέμυκτ' ἄβλιος λίμφος, stolidus senex argento emunctus est, *Menand.*
'Απομύω, f. ύσω, claudo, tego.
'Απομφολύγωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, bullas non excitans, non erumpens in bullas. Ex πομφολυγόω.
'Απομωρόω, ῶ, fatuum reddo. Ex μωρός.
'Απεναίω, migro, sedem muto, alio habitatum eo.
'Απόναμαι, vel ἀπόνημι, f. ἀπονήσομαι, utilitatem ex aliqua re capio, fruor. Μηδέ ποτ' ἀγλαΐας ἀπεναίατο τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα, *Soph. El.* 213. Σὺ δὲ τῶν δ' ἀπόναιο, *Il.* 24, 556. Ex ἀπὸ et ὄνημι, *fruor.*
'Απόναντο, 3. plur. imperf. ind. med.
'Απεναρκάω, et ῶ, torpesco, torpeo, piger sum.
'Απονάσσωσιν, 3. pl. a. 1. conj. act. *Poet.* pro ἀπονάσωσι, ab
'Απονάω, f. άσω, commigro, ad habitandum me confero; (2) migrare facio. Ἀτὰρ ὁἱ πτερύγεσσιν ἀλλαλοῖς κύρῃ ἀψ ἀπονάσσωσιν, *Il.* 16, 85. *in passivo* discedo. Ὧν ἀπονάσθην αἰσχρῶς, *Eurip. Med.* 166.
'Απονίεσθαι, *redire*, præs. inf. med. v. ἀπονίομαι.
'Απονικρόομαι, emorior, item obrigeo (frigore) et emorior.
'Απονίμησις, εως, ἡ, distributio; attributio, adsignatio, deputatio, *Ph.*
'Απονιμητικὸς, ἡ, όν, distributivus.
'Απονιμητὴς, οῦ, ὁ, distributor, *Gl. V.* Ab
'Απονίμω, f. μῶ, tribuo, attribuo, adsigno, dispertio, *Gl. V.* ἀπονιμητὴς, disputarius, *Ph.* a. 1. part. pass. ἀπονεμημένος, deputatus, tributus, *Gl. V.* p. part. pass. Ἀπονίμειν χάριν τινι, agere gratias; εὐεργεσίαν, referre; ἑκόσῳ τὸ κατ' ἀξίαν, συγγνώμην τινι, tribuere. Εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα, *Aristoph. Av.* 1294. Τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, 1 *Pet.* 3, 7.
'Απονενομένος, part. perf. pass. v. ἀπονέομαι.
'Απονενομένως, *adv.* dementer, fatue, desperate.
'Απονέομαι, f. νήσομαι, abeo; (2) redeo, revertor. Ex ἀπὸ et νέω.
'Απονεοττεύω, f. εύσω, nidifico; (2) nidificare desino.
'Απόνυμα, τὸ, declivitas.
'Απονυρόω, ῶ, enervo, nervos incido. Hinc
'Απονεύρωσις, εως, ἡ, enervatio, nervorum incisio; (2) coitio multorum nervorum; (3) tendo.
'Απονεύω, f. εύσω, abnuo, respuo, aversor; (2) nuto, declino, flecto, vergo, inclino. Ἀπονεύειν πρὸς τὸν αἰθέρα, *Philo*: πρὸς τὴν γεωμετρίαν, *Plat.*
'Απόνημαι, f. ονήσομαι, utilitatem ex aliqua re capio; (2) fruor. Σὺ δὲ τῶν δ' ἀπόναιο, *Il.* 24, 556.
'Απονηπιεύσις, ας, ἡ, simplicitas, integritas, innocentia.
'Απόνηρος, ος, ὁ ἡ ἡ, minime malus, non depravatus, noxa carens, fraudis expers.
'Απονηστίζομαι, jejunium finio.
'Απονητὶ, *adv.* facile, sine labore, *Xenoph. Cyropæd.* 2, 9. Ab
'Απόνητος, ος, ὁ ἡ ἡ, illaboratus; (2) labore carens, facilis. Ab ἄπονος.
'Απονήχομαι, f. νήξομαι, nato; (2) enato. Ἀπονήξασθαι πρὸς ῥεῦμα, *Plut.*
'Απονία, ας, ἡ, Ion. ἀπονίη, vacatio e labore; (2) aversatio laboris, laborum detrectatio; (3) desidia, inertia. Ab ἄπονος.
'Απονίζω, f. ίσω, abluo, abstergo. Τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην, agnovi, *Odyss.* 23, 75. Αὐτοὶ δ' ἕδρῃ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ ἰσβάντες, *Il.* 10, 572.
'Απονικάω, f. ήσω, vinco, supero; (2) exoro.
'Απονικῆσαι, a. 1. inf. act.
'Απόνιμμα, ατος, τὸ, malluvium.
'Απόνιπτρον, ου, τὸ, idem. Ab
'Απονίπτω, f. ψω, abstergo, abluo; post mensam proprie, quemadmodum τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ αἰτῆσαι, ante mensam, *authore Polluce.* Ἀλλά μιν ἀμφίπολοι ἀπονίψατε, *Odyss.* 19, 317. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέψω, ἀπονίψομαι, *Aristoph. Av.* 1168.
'Απονοέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, nihil pensi habeo, mentem et rationem abjicio; (2) insolesco, vesana mente efferor; dicitur de omnibus generibus robustioris improbitatis, ut maledicere improbe, incestare, &c. de quibus Latini furorem dicunt, *Eph.* ἀπονενοημένος, temerarius, demens, desperatus. Ex ἀπὸ et νόος, *mens.*
'Απονοίω, ad amentiam, &c. redigo: *Gl. V.* ἀπονοῶ, amento.
'Απόνοια, ας, ἡ, amentia, vecordia, *Ph.* dementia; (2) vesania, confidentia, insolentia et animi elatio; contumacia, *Ph.* (3) de insigni fortitudine pugnantium. Ex iisd.
'Απονομάζω, f. άσω, denomino, appello.
'Απονομὴ, ῆς, ἡ, partitio, distributio. Ab ἀπονέμω.
'Απονος, ος, ὁ ἡ ἡ, labore carens; (2) minime impeditus; (3) lenis; (4) non dolens; (5) facile. Ἀπονώτερος, *comp.* legitur *apud Thucyd.* et ἀπονώτατος *apud Aretæum et Arrianum Hist. Alex.* 2, 7. Ἀπονώτατά τε καὶ μαλακώτατα τῆς Ἀσίας γίνη.
'Απονοσάσας, part. a. 1. act. *Dor.* pro ἀπονοσήσας, ab
'Απονοσέω, ῶ, f. ήσω, redeo, revertor. Μὴ δ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφοι ἀπονοσήσοντα, *Hesiod. Op.* 733. Ἀψ ἀπονοσήσειν ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν, *Il.* 8, 499.
'Απονοσήσας, *qui alicunde redit*, a. 1. part. act.
'Απονοσήσειν, *reditурum esse*, f. 1. inf. act.
'Απονόστησις, εως, ἡ, reversio, reditus.
'Απονοσφίζω, f. ίσω, separo, sejungo; (2) privo, spolio; (3) fugio, effugio. (2) ξυλλαῶν με, κἀπονοσφίσας ὅπλων, *Soph. Phil.* 978. (3) τὰ μισόμαλα γᾶς ἀπονοσφίζων μαντεῖα, *Soph. Œd. Tyr.* 480.
'Απονυκτιρεύω, pernocto foris, abnocto.
'Απονύμφης, ος, ὁ, qui a contrahendis sponsalibus, h. e. ducenda uxore abhorret; (2) qui mulierum commercio non delectatur:
'Απόνυμφος, ος, ὁ, idem. Ex ἀπὸ et νύμφη.
'Απονυσάζω, f. άξω, obdormisco, dormito; (2) negligenter ago; (3) secubo, foris cubo.
'Απονυχίζω, f. ίσω, ungues reseco. Hinc
'Απονύχισμα, ατος, τὸ, unguium segmentum. Ab ὄνυξ.
'Απόνως, *adv.* facile, sine labore. Ab ἄπονος.
'Απονωτίζω, exdorsuo, *Gl. V.* (2) fugo; (3) fugio. (2) κἀπενώτιζον φυγῇ γυναῖκεις ἄνδρας, *Eurip. Bacch.* 762. Ex ἀπὸ et νῶτος, *dorsum.*
'Αποξαίνω, flagris cædo, discerpo, lanio. Ἀποξαίνετο ταῖς μάστιξι, flagris cædebatur, *Joseph. Maccab.* 6.
'Απόξενος, ος, ὁ ἡ ἡ, inhospitalis, inhospitus.
'Αποξενίζω, idem quod
'Αποξενόω, f. ώσω, peregre abigo, expello; (2) in exsilium ablego; (3) abalieno; (4) abdico: ἀποξενόομαι, οῦμαι, extra patriam dego, peregrinor; (2) reus agor peregrinitatis; (3) externum me simulo; (4) degenero in morem externum. (1) Πατρίδος γῆς ἀποξενωμένοις, *Eurip. Hec.* 1221. Ἀποξενοῦντο πολὺν χρόνον ἔξω τῆς οἰκίας, *Aristot.* Hinc
'Αποξένωσις, εως, ἡ, peregrinatio, migratio in externam regionem; (2) commoratio extra patriam; (3) degeneratio a patrio more.
'Αποξεωτέος, α, ον, repudiandus, abjiciendus, *Aret.* Ab cod.
'Αποξέω, f. ήσω, abrado, dedolo, *Gl. V.* (2) polio, expolio.
'Αποξηραίνω, exsicco, arefacio; ἀποξηραίνομαι, exaresco, *Gl. V.*
'Αποξιφίζω, idem quod simplex.
'Αποξυλίζω, f. ίσω, lignum, seu quod est ligneum, detraho; (2) ligno spolio.
'Αποξύνω, f. υνῶ, acidum reddo; (2) acutum reddo, exacuo; ὀξύνομαι, acesco. Ἀποξύνεσιν ἱστιμὰς, *Odyss.* 6, 269.
'Αποξυράω, ῶ, f. ήσω, novacula rado, detondeo.
'Αποξυρέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ὅς μ' ἀπεξύρησε πρῶτον, *Aristoph. Thesm.* 1052.
'Αποξύρομαι, rador, detondeor.
'Απόξυρος, ος, ὁ ἡ ἡ, abrasus; (2) dedolatus, radendo acutus; (3) exesus. (2) ὁ δὲ βαθὺς ἐν τισὶ μὲν ἀπόκοπος, ἐν τισὶ δὲ πετρώδης καὶ ἀπόξυρος, *Arrian. Peripl. Mar. Erythr.*
'Αποξυς, ύος, ὁ ἡ ἡ, acuminatus, in mucronem fastigiatus.
'Αποξύσας, a. 1. part. act. v. ἀποξύω. Unde
'Απόξυσμα, ατος, τὸ, quod abrasum est, ramentum:
'Αποξυσρέω, ῶ, f. ώσω, strigili derado; (2) hebeto aciem gladii, vel aufero. Ab
'Αποξύω, f. ύσω, abrado, derado; (2) destringo; (3) abstergo; (4) lævigo; (5) detraho; demo, ut γῆρας, *Hom. In med.* exuo, depono.
'Αποπαγήσομαι, *concrescam*, 1. sing. f. 2. ind. pass. verbi ἀποπήγνυμι, pro ἀποπήγω.
'Αποπαίζω, f. ξω, et σω, ludo, lusito; (2) ludere desino.
'Αποπαλέω, pro ἀποπάλλω, *Hipp. ap. Steph.*
'Αποπαλαιόω, ῶ, f. ώσω, abrogo, antiquo.
'Αποπάλλω, evibro, ejaculor. Ὀψιαι τὴν κιονίδα, ἄλλοτε μὲν προσφυομένην ἐς πλάτος τῷ ὑρανῷ,

ὑραιῶ, ἄλλοτι δὲ ἀποκαλλομένην βίᾳ ὠκίως, *Aret.*

'Απόκαπτος, ε, ὁ, abavus.

'Αποκαπτόω, ῶ, in pappos verto.

'Αποκαρδινύω, f. ύσω, idem quod

'Αποκαρδιόω, ῶ, devirgino, virginitate privo.

'Απόκαρος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui non gustavit, jejunus. Ex ἀπὸ et πάρομαι, *gusto.*

'Αποκατίω, ῶ, f. ήσω, a via recedo, a via deflecto; (2) ventrem exonero. Hinc

'Αποκάτημα, ατος, τὸ, excrementum.

'Απόκατος, ε, ὁ, secessus quem quærimus ad levandum ventrem; locus ubi venter exoneratur; (2) evacuatio ventris.

'Αποκαύιο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἀποκαύισο, seu ἀποκαύου.

'Απόκαυσις, εως, ἡ, et *Ion.* ιος, finis, cessatio, vel decessio, *Aret.* Ab

'Αποκαύω, f. αύσω, sisto, inhibeo, compesco, cohibeo; ἀποκαύομαι, desisto, desino. "Η μιν ἔπειτ' ἀποκαύσει ἰὸς ὕστερον ὀρμηθῆναι, *Od.* 12, 126. Οὐδέποτ' ἐκ καμάτων ἀποκαύσομαι, cessabo, *Soph. El.* 233.

'Απόπειρα, ας, ἡ, experimentum, periculum; (2) conatus, inceptum. Ex πείρα. Hinc

'Αποπειράζω, f. άσω, tento, periculum facio; (2) conor, nitor; (3) exploro consilia alicujus. Πολλὰς δ' ἀποπειράζοντας τῶν ἀγραυλέντων, *Aristoph. Mir. Auscult.* (3) οἳ τῷ μὲν ἔργῳ, τῆς βουλῆς ἀποπειράσειν ἔμελλον, *App. Syriac.* 6.

'Αποπειρῶ, ῶ, f. άσω, experior, periclitor; (2) lacesso hostes; (3) exerceo. 'Αποπειρᾶσθαι γνώμης τινὸς, τῶν μαντίλων, τόπου. Τόδ' αὖθις ἀποπειράσομαι, *Aristoph. Ran.* 667. 'Αποπειρᾶσαι ταῖς ναυσὶν ἐβούλοντο, *Thuc.* (3) ἐν τούτῳ δὲ πολλάκις μὲν τῇ ναυτικῇ ἀπεπειρᾶτο, classem exercebat, *Arr. Hist. Alex.* 7, 23. Ab eod.

'Αποπίκω, f. ξω, detondeo.

'Αποπελεκάω, ῶ, f. ήσω, securi decido; (2) securi dolo et complano. Πελεκάντες, οἱ τοῖς ῥύγχεσιν ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας, *Aristoph. Av.* 1161.

'Αποπέμπομαι, abominor. 'Αποπέμπομαι ἴυγγος ὄψιν, abominor nocturnam visionem, *Eurip. Hec.* 72.

'Αποπιμπτόω, ῶ, f. ώσω, quintam partem persolvo, vel deligo. Ex πίμπτη.

'Απόπιμπτος, ε, ὁ ἢ ἡ, dimissus; (2) dignus qui rejiciatur ob improbitatem. Ab

'Αποπίμπω, dimitto, potestatem abeundi concedo; (2) dimitto cum comitatu; (3) amando, ablego; (4) in exsilium mitto; (5) remitto; (6) emitto, evulgo; (7) rejicio, repudio; (8) non agnosco. 'Αποπίμπειν τινὰ ἐς τὸν τόπον, ἐξ ὀφθαλμῶν· τὰ πόρρην ἐκ τόπου, evulgare, *Aristoph. Ran.* 361. Κἀπιμπόμην πρὸς ταῦτα, ᾗ τὸ πᾶν φράσω, hac de causa, *Soph. El.* 682.

'Αποπιψῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποπίμψει.

'Απόπιμψις, εως, ἡ, dimissio; (2) missio; (3) rejectio, repudiatio; (4) repudium.

'Αποπενθέω, ῶ, f. ήσω, lugeo; (2) elugeo.

'Αποπεπλάνηκα, 3. sing. perf. ind. act. v. ἀποπλανάω.

'Αποπέπλευκα, 3. sing. perf. ind. act. v. ἀποπλέω.

'Αποπέπνιχας, 2. sing. perf. ind. act. v. ἀποπνίγω.

'Αποπέπτωκα, 3. sing. perf. ind. act. v. ἀποπίπτω pro ἀποπτόω, *accido.*

'Αποπεραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco, efficio.

'Αποπερατόω, ῶ, f. ώσω, idem.

'Αποπερῶ, ῶ, trajicio alicunde.

'Αποπέρδω, f. 2. ἀποπαρδῶ, crepitum ventris emitto.

'Αποπερισπάω, ῶ, f. άσω, averto; (2) circumductum abstraho.

'Αποπερκάω, maturesco, nigresco, vario, varior, *de uvis.* Κλίνεται γι κἀποπερκᾶται βότρυς, vergit dies, et uva nigrescit et ad maturitatem tendit, *Soph. in Thyeste.*

'Αποπέτομαι, avolo; (2) revolo. Εἰς τὰπὶ Θρᾴκης ἀποπέτω, κἀκει μάχῃ, *Aristoph. Av.* 1375. Οἴκαδ' εἶκαδ' ἀποπετώμεθα, *Id. Pace,* 719. 'Αποπετήσει Ζάττον εἰς Ἐλύμιον, *Ibid.* 1135.

'Αποπεφασμένως, *adv.* palam, manifeste. Ab ἀποπεφασμένος, quod est ab ἀποφαίνω.

'Αποπήγνυμι, f. ξω, frigore cogo et adstringo, concrescere facio. Εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τἀντικνήμια, *Aristoph. Ran.* 126.

'Αποπηδάω, ῶ, f. ήσω, desilio; (2) resilio; (3) aufugio, celeriter abscedo. 'Αποπηδᾷ ἀπὸ τῆ πυρὸς, *Theophr.*

'Αποπιέζω, f. ίσω, exprimo, comprimo. Hinc

'Αποπίεσμα, ατος, τὸ, retrimentum ab expresso succo reliquum, fraces.

'Αποπίμπλημι, f. πλήσω, impleo, expleo; (2) satio, saturo. 'Αποπιμπλάνοι αὐτῆ τὸν θυμὸν, ipsius iræ satisfacere, *Herodot* 2, 129

'Αποπινόω, ῶ, f. ώσω, sordibus emaculo; (2) sordibus inquino.

'Αποπίνω, bibo.

'Αποπίπτω, decido; (2) excido spe, &c. (3) aberro a via recta vel cursu. Ἐπεὶ κέ τις ἀποπίσῃσιν ὁρμηθὲ ἐκ πίτνης. *Odyss.* 24, 7.

'Αποπιστεύω, f. εύσω, fido, credo.

'Αποπλάζω, f. γξω, a. 1. pass. ἀπεπλάγχθην, aberrare vel evagare facio; ἀποπλάζομαι, aberro, evagor. "Η μὲν ἀποπλαγχθεῖσα, χαμαὶ πίσει, *Il.* 13, 583. 'Αποπλαγχθέντες ἀρωγῆς, auxilio orbati, *Apoll. Rhod.* 2, 774.

'Αποπλανάω, ῶ, f. ήσω, aberrare facio, evagor; (2) impello in errorem, decipio; ἀποπλανῶμαι, aberro. 'Αποπλανᾶν τῆς ὑποθέσεως, ἀπὸ τῆς ὑποθέσιος. 'Αποπλανᾶν ἐβόλομαι τὸν λόγον, *Luc.* 'Απεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, 1 *Tim.* 6, 10. Hinc

'Αποπλάνησις, εως, ἡ, aberratio, evagatio; (2) figura certa rhetorica.

'Αποπλανίης, ὁ, errabundus, *Ep.*

'Απόπλανος, ε, ὁ, impostor.

'Αποπλάσωρ, ορος, ὁ, effictor, *Man.*

'Αποπλεῖσαι, præs. inf. act. *Poet.* pro ἀποπλεῖν.

'Αποπλέω, f. εύσω, navi discedo, solvo.

'Αποπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo; saturo, satio.

'Αποπληκτικὸς, ὴ, ὸν, attonitus; (2) ad apoplexiam pertinens. Ab

'Απόπληκτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui laborat apoplexia; (2) insanus, amens, attonitus. Ab ἀποπλήσσω, *percutio, attonitum reddo.*

'Αποπληκτως, *adv.* insane, stupide, stolide.

'Αποπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo, compleo; (2) perficio, præsto, v. gr. promissa; (3) satio; (4) sarcio.

'Αποπληρωσις, εως, ἡ, expletio, absolutio.

'Αποπληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui aliquid complet ac perficit, exsecutor.

'Αποπλήσσομαι, linquor animo, *Soph. Antig.* 1189.

'Αποπλήσσω, vel ἀποπλήττω, f. ξω, percutio; (2) repercutio; (3) attonitum reddo, perterrefacio.

'Αποπλίσσομαι, vel ἀποπλίττομαι, f. ξομαι, saltu me proripio, seu aufugio.

'Απόπλοος, *contr. usitatius* ἀπόπλους, ε, ὁ, discessus, proprie navi. Ab ἀποπλέω.

'Αποπλουτίω, ῶ, f. ήσω, divitias amitto, divitias absumo, vel profundo, minuor copiis.

'Απόπλυμα, ατος, τὸ, aqua sordida in qua aliquid purgatum est. Ab

'Αποπλύνω, f. νῶ, abluo. Οἱ δὲ ἁλιῆς ἀποξάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα, *Luc.* 5, 2.

'Αποπλώιν, *renavigare,* præs. inf. act. verbi *Ionici* ἀποπλώω, pro ἀποπλέω

'Αποπνέουσα, *respirans,* præs. part. act. fem. g. *Poet.* pro ἀποπνέουσα, a verbo ἀποπνέω.

'Απόπνευσις, εως, ἡ, exhalatio, exspiratio. Ab

'Αποπνέω, f. εύσω, efflo, exhalo, spiro. *Gl. V.* redoleo, prospiro; (2) efflo animam, morior; (3) pedo, flatum ventris emitto. Διὸς ἀποπνέουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο, *Hesiod. Theog.* 324. Θυμὸν ἀποπνείων, *Il.* 4, 524.

'Αποπνιγησόμενος, part. f. 2. pass. Ab

'Αποπνίγω, f. ξω, suffoco, strangulo; (2) vexo, discrucio. Οὗ ὑποσί με νῦν ἀποπνίξαι βάλεται, *Aristoph. Vesp.* 1128.

'Αποπνίξαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἀποπνίξας.

'Αποπνοὴ, ῆς, ἡ, exhalatio, exspiratio, efflatio. Ab ἀποπνέω.

'Απόπνοια, ας, ἡ, flatus, exhalatio. Ab eod.

'Αποποιέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, abduco, amoveo; *Gl. V.* ἀποποιοῦμαι, ablego; (2) improbo, non admitto, repudio; (3) renuncio alicui amicitiam. Hinc

'Αποποίησις, εως, ἡ, abdicatio, rejectio, repudiatio.

'Αποπομπαῖος, αία, αῖον, depulsorius, ad depellendum aptus; (2) depulsor malorum; (3) emissarius, de hirco, *Levit.* 16. Ab ἀποπέμπω. Unde

'Αποπομπαίω, ῶ, procuro prodigium.

'Αποπομπὴ, ῆς, ἡ, dimissio; (2) missio; (3) rejectio, repudiatio; (4) ablegatio; (5) procuratio, aut expiatio prodigii, sceleris; (6) status dies quo sacrificabatur.

'Αποπονέω, ῶ, f. ήσω, finem laborandi facio, laborare desino. 'Αλλ' ἐκ τ' ἐδίην πρᾶγμά σο· τὰ πλείστα γὰρ ἀποπεπόνηκας, *Aristoph. Thesm.* 252.

'Αποποντόω, in mari submergo.

'Αποπορδὴ, ῆς, ἡ, crepitus ventris. Ab ἀποπέρδω, *pedo.*

'Αποπορεία, ας, ἡ, abitus, discessus; (2) reditus, reversio. Ab

'Αποπορεύομαι, f. εύσομαι, discedo, abscedo, abeo, transeo. 'Αποπορεύεσθαι πρὸς τὰς ἐναντίας, *Aristot.* Hinc

'Αποπορευτέον, abeundum est.

'Απόπριεμνος, ον, ἀπόπριεμνα φυτευτήρια, plantæ particula stipitis suffultæ, *Theophr.*

'Αποπρεσβεία, ας, ἡ, expositio actorum in legatione; (2) renunciatio legationis. Ab

'Αποπρεσβεύω, f. εύσω, acta legationis renuncio; (2) mandata expono ad eum ad quem legatus sum.

'Αποπρίαμαι, emo.

'Απόπρισμα, ατος, τὸ, scobs, scobis. Ab

'Αποπρίω, f. ίσω, serra deseco, serra abscindo.

'Αποπρίω, *eme,* aor. 1. imperat. verbi ἀποπρίαμαι. 'Αποπρίω τὴν λήκυθον, *Aristoph. Ran.* 1227.

'Αποπρὸ, *adv.* procul. Ex ἀπὸ et πρό.

'Αποπροαιρέω, promo, sumo, *Hom.*

'Αποπροβάλλω, procul abjicio.

'Αποπροείκω, 3. sing. a 1. ind. v. ἀποπροείπω.

'Αποπροκεγμένα, τὰ, rejecta, postposita. Vox Stoicorum de malis corporis et fortunæ; opponuntur προηγμένα.

'Απόπροθεν, seu ἀπόπροθι, e longinquo, eminus; (2) sine. Ab ἀποπρό.

'Απόπροθι, *adv.* procul, longe. Ab eod.

'Αποπροθίω, procul, longe fugio.

'Αποπροθίρω, prosilio. Νηὸς ἀποπροθοροῦσαν, *Apoll. Rhod.* 3, 1280.

'Αποπροΐημι, emitto. Τὸν δὲ τέτρατον ἀποπροΐηκε πόλι δι, *Odyss.* 14, 26. Ἶσ' ἀπόπροθι βάλλε σῆμος παρὰ μαζὸν, *Ibid.* 22, 82.

'Αποπρολίπω, relinquo longe.

'Αποπρονοσφίζω, f. ίσω, separo.

'Αποπροσποιοῦμαι, proprie nego ad me pertinere, repudio, rejicio.

'Αποπροσωπίζομαι, f. ίσομαι, faciem purgo, sordes faciei abstergo. Ex πρόσωπον.

'Αποπροτίμνω, f. μῶ, abscindo. Νῶτα (υἱὸς) ἀποπροταμὼν, *Odyss.* 8, 475.

'Αποπτάμενος, a. 2. part. med. v. ἀπόπταμαι pro ἀφίπταμαι, *avolo.*

'Αποπτάνω, circumspicio.

'Αποπταπύσει, *Ion.* pro ἀποπτάνσει.

'Αποπτερνίζω, f. ίσω, calce peto, calce contusum subigo. A πτέρνα.

'Αποπτερύσσομαι, f. ξομαι, alas pando et quatio, quod est avium volare nitentium.

'Αποπτῆναι, a. 2. inf. med. v. ἀφίπταμαι.

'Απόπτης, ε, ὁ, spectator, qui ex editiore loco aliquid spectat. Ab ἀπόπτομαι.

'Αποπτήσομαι, *avolabo,* f. 2. ind. v. ἀφίπταμαι.

'Αποπτιλόω, pinnam sive apicem detraho. Τῇ κίονος ἀπεπτιλώθη μέρος, *Malal.* 2, 227.

'Αποπτοίω, ῶ, exterrefacio, obstupefacio.

'Απόπτολις, ιδος, ὁ ἢ ἡ, extorris, exsul; (2) peregre profectus. "Ον ἀπόπτολιν ἱξόμεν ἀμμίνεσαι, *Soph. Trach.* 647.

'Απόπτομαι, f. ψομαι, despicio, despecto, ex altiore loco adspicio.

'Αποπτος, υ, ὁ ἡ ἡ. qui spectari ex alto potest; (2) qui videri alicunde potest; (3) qui eminus conspicitur; (4) procul a conspectu, procul; (5) invisibilis. (4) ὡς πλεῖστον εἴη τοῦ ἄποπτος ἄγιος, *Soph. Œd. Tyr.* 762. 'Άποπτον ἡμῶν, longe a nostro conspectu, *Id. Elect.* 1489. 'Εξ ἀπόπτου, procul, *Id. Phil.* 467. (5) κἂν ἄποπτος ἦς, et si invisibilis sis, *Id. Aj.* 15. Ab ἀπόπτομαι.

'Αποπτύρω, absterreo, deterreo, *Gl. V.*

'Αποπτυσμός, οῦ, ὁ, aversatio, aspernatio, qu. desputatio, *Ern.*

'Αποπτυστὴρ, ῆρος, ὁ, aspernator, contemptor.

'Αποπτυστος, υ, ὁ ἡ ἡ, aspernandus, aversandus, detestandus. Ab

'Αποπτύω, spuo, exspuo; (2) respuo, aversor. 'Απεπτύι δ' ἀλὸς ἄχνην, *Il.* 4, 426.

'Απόπτωμα, ατος, τὸ, casus, prolapsio, ruina. Ab ἀποπίπτω.

'Απόπτωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

'Αποπυδαρίζω, salto nates calce feriendo 'Απευδάρισα μόθωνα, *Aristoph. Eq.* 694.

'Αποπυητικὸς, ἡ, ὸν, purulentus, vel pus creans et maturans. A πύος.

Αποπυΐσκομαι, purulentus fio.

'Αποπυνθάνομαι, f. πύσομαι, sciscitor ex aliquo, interrogo.

'Αποπυργίζω, in modum turris exstruo.

'Αποπυρίας, υ, ὁ, ut ἀποπυρίας ἄρτος, panis qui super carbonibus coquitur. Ex πῦρ.

'Αποπυρὶς, ίδος, ων, αἱ, pisces quidam.

'Αποπυρίζω, f. ίσω, asso, igni torreo.

'Αποπυρόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo: ἀποπυρόομαι, ῶμαι, ignesco.

'Αποπτυίζω, f. ίσω, respuo, spuendo ejicio vel eructo. 'Αποπτυίζει τὴν θάλασσαν, *Aristot.*

'Αποραφανίδωσις, εως, ἡ, raphani in podicem intrusio, raphani per podicem trajectio, quæ pœna erat mœchorum. Ex ἀπὸ et ῥαφανιδοῦσθαι a ῥάφανος, *raphanus.*

'Αποργὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, iracundus. Ex ὀργή.

'Αποργίζω, f. ίσω, irrito; et ἀποργίζομαι, irascor.

'Αποργίγχω, f. γξω, desterto.

'Αποργάω, præbeo; (2) extendo, protendo, *Hipp.*

'Απορεῖ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro ἀπορέει.

'Αποροῦμαι, οῦμαι, f. ήσομαι, dubito, perplexus sum. 'Απορούμενος δὲ ἐγὼ εἰς τὴν περὶ τοῦτο ζήτησιν, *Act.* 25, 20.

'Απόριστος, υ, ὁ ἡ ἡ, qua iter non est, invius. Ex α priv. et πορίσμαι, eo.

'Απορίω, ῶ, f. ήσω, ad angustias detrusus inexplicabiles hæsito; (2) dubito, æstuo, nescio quo me vertam; (3) nequeo, non possum; (4) egeo, destitutus sum. 'Απορεῖν τῷ πράγματι, τὴν αἰτίαν τινὸς, egere. Οὐδεὶς πώποτε λόγων ἠπόρησεν, *Isocr.* Μήτιν' ἀπορήσειν γηράων, *Hesiod. Theog.* 393. 'Ως πολλὰ πάσχειν ἔχω, ut multum mihi æstuat animus, *Soph. Trach.* 1243. Ab ἄπορος. Hinc

'Απόρημα, ατος, τὸ, res de qua quæritur, dubitatio in medium allata; (2) dubitatio.

'Απορηματικὸς, ἡ, ὸν, dubitandi vim habens.

'Απορηματικῶς, *adv.* vi dubitandi, ad modum quæstionis.

'Απορητικὸς, ἡ, ὸν, qui dubitare solet, dubitator. Ab eod.

'Απόρθητος, υ, ὁ ἡ ἡ, inexpugnabilis; (2) incolumis. Ex ἀπὸ et πορθέω.

'Απορθόω, f. ώσω, erigo; (2) dirigo, directum reddo. (2) γνώμας ἔχων χρηστὰς ἀπορθοῖς, rectis præditus consiliis regis, *Soph. Antig.* 635. Ex ὀρθόω.

'Απόρθωσις, εως, ἡ, planatio, *Gl. V.* A præc.

'Απορία, ας, ἡ, inopia consilii, res dubiæ et perplexæ, anxietas, angustia, difficultas; (2) inopia, egestas; imbecillitas. Κάμοντος βροτοῖσιν ἀπορία τι γίνεται, *Eurip. Or.* 315. Ab ἄπορος.

'Απορνιόω, ῶ, f. ώσω, in avem converto. Ab ἀπὸ et ὄρνιον.

'Απορνιβόω, ῶ, f. ώσω, idem et ex iisd. Hinc

'Απορνίθωσις, εως, ἡ, conversio in avem.

'Απορρύμνω, nom. pl. præs. part. pass. f. g.

'Απόρ.υμι, excito, concito; et ἀπόρνυμαι, prodeo cum impetu, concitus alicunde feror. Εἰ ἐντὸν μὴ ὦρσεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπορνύμενον Λυκίηθεν, *Il.* 5, 105.

'Απορος, υ, ὁ ἡ ἡ, invius, non pervius; (2) difficultatibus impeditus; (3) consilii inops, stupidus, hebes; (4) difficilis; (5) pauper, inops, egenus, indigus; (6) perplexus, dubius. Ex α priv. et πόρος, via, transitus.

'Απόρσει, 3. sing. a. 1. ind. act. Ab

'Απορσύω, f. ύσω, prosilio, erumpo; (2) discedo. 'Ιδαῖος δ' ἀπόρσει, λιπὼν περικαλλέα δίφρον, *Il.* 5, 20.

'Απορραγείην, 1. sing. a. 2. optat. pass. v. ἀπορρήγνυμι.

'Απορραθυμέω, ῶ, f. ήσω, pigresco, ignavia impedior, quo minus aliquid suscipiam.

'Απορραιδὶς, αἱ, murices, *Aristot. Steph.*

'Απορραίνω, spargo, adspergo, irroro. 'Απορραίνειν τῇ δρῷ, *Herodot.* τὴν ὑγρότητα, *Aristot.* Ex ἀπὸ et ῥαίνω, *profundo.* Hinc

'Απορραντήριον, υ, τὸ, lavacrum, lustratio.

'Απορραύω, destruo; (2) privo Μὴ γὰρ ὄγ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅστις αἰσυμνᾶν βίηφι Κτήματ' ἀπορραίσει, *Odyss.* 1, 404. Τὸν ῥ' ἔθελον φθίσαι, καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ, *Id.* 16, 428.

'Απορράζ, quod amputatum seu avulsum est. Ab ἀπορράσσω.

'Απόρραξις, εως, ἡ, modus ludendi pila, cum fortiter solo illisa ei remittitur, qui emiserat. Ab eod.

'Απορραπίζω, obturo, obstruo; (2) colaphis retundo, abigo.

'Απορράπτειν, præs. inf. act. verbi

'Απορράπτω, f. ψω, consuo, consuendo obstruo 'Απορράπτειν τὸ βαλάντιον, *Plut.* τὸ στόμα, *Æschin.*

'Απορράσσω, vel ἀπορράπτω, f. ξω, amputo, revello.

'Απορραψῳδέω, ῶ, f. ήσω, carmen recito vel canto.

'Απορρέμβομαι, latius evagor, aberro.

'Απορρέω, f. εύσω, effluo, defluo; (2) emano, promano, profluo; (3) elabor, fugio. Φήσας δὲ ἀπορρεῖν φύλλα τῶν σφάνων, *Dem.* Ὅτε δ' ἀπορρεῖ μήνεις εὖ πεποιθότος, beneficii, *Soph. Aj.* 523.

'Απορρέω, veto. Ex ἀπὸ et ῥέω, *inus.* dico.

'Απόρρηγμα, ατος, τὸ, segmentum, fragmentum avulsum, *Hesych.* Ab

'Απορρήγνυμι, vel ἀπορρηγνύω, f. ξω, abrumpo, disrumpo, frango; (2) abrumpo, divello; (3) erumpo. Δεσμὰν ἀπορρήξας Διὸς πεδίοιο κραίνων, *Il.* 6, 507. 'Απορρῆξαι τῆς ἱερήνης τὴν συμμαχίαν, *Æsch.* τὸν βίον, *Eur.*

'Απορρηθῆν, vetitum est, ἀπορρηθεὶς, vetitus, *item* abdicatus, repudiatus; ἀπορρηθήσεσθαι, dissolvi, de induciis, *ap. Lys.*

'Απόρρημα, τὸ, interdictum. *Gl. V.* diverbium. Ex ἀπὸ et ῥέω, *dico*, inusit.

'Απορρήξας, a. 1. part. act. v. ἀπερρήγνυμι. Unde

'Απορρήξις, εως, ἡ, et *Ion.* ιος, eruptio, *Aret.*

'Απόρρησις, εως, ἡ, interdictio; (2) renunciatio; (3) inopia, *Hes.* (sed videtur esse debere ἀπόρησις); (4) deratigatio, *Ern.*

'Απορρήσσω, vel ἀπορρήττω, f. ξω, idem quod ἀπορρήγνυμι.

'Απόρρητος, υ, ὁ ἡ ἡ, legibus vetitus; (2) arcanus; (3) inenarrabilis, ineffabilis; (4) contumeliosus, in contumeliam dictus aut factus, et quidem majorum; (5) nefandus; ἀπόρρητον, penetrale, secretum, arcanum, inauditum, nefandum, *Ph.* ἀπόρρητα, sacra, *Ph.* arcana, *Gl. V.* item merces quas exportare non licet, (idque maxime) denique maledicta graviora, quæ lege nominatim vetita erant, ut ἀνδροφόνος, ῥίψασπις, &c.

'Απορρήτως, *adv.* clam, secreto; (2) ita ut dici nequeat, seu non debeat.

'Απορρῑγίω, ῶ, f. ήσω, exhorreo, extimesco. Οἳ πατρὸς μίνυς οἴκενδ' ἀπιρρίγασι νίεσθαι, *Odyss.* 2, 52.

'Απορριζόω, ῶ, f. ώσω, radicitus evello. Ex ἀπὸ et ῥίζα, *radix.*

'Απόρριμμα, ατος, τὸ, retrimentum, *Gl. V.* Ab ἀποῤῥίπτω (nisi potius sit leg. ἀπορρίνημα, *Ern.*).

'Απορρινάω, ῶ, f. ήσω, lima aufero, limo. Ex ἀπὸ et ῥίνη, *lima.* Hinc

'Απορρίνημα, τὸ, limatura.

'Απορριπίζω, f. ίσω, flatu discutio, depello, abigo.

'Απορρίπτω, f. ψω, abjicio, rejicio, projicio, *Gl. V.* (2) dicitur et ut jacio *ap. Lat.* de maledicta in aliquem conferentibus. ἀπιρρίμμενος, abjectus, despectus, spretus, *Gl. V.* perfect. part. pass. Μνησιθεὸν ἀπορρίψαι, *Il.* 16, 282. 'Απωσὸς γῆς ἀπορριφήσομαι, *Soph. Aj.* 1031. Hinc

'Απορρίψαντα, acc. sing. a. 1. part. act.

'Απόρριψις, εως, ἡ, abjectio, projectio.

'Απορροὴ, ῆς, ἡ, profluvium, defluvium; (2) effluxus, profluentia, emanatio; (3) succus alicunde effluens. Ex ἀπὸ et ῥέω, *fluo.*

'Απόῤῥοια, ας, ἡ, idem et ex iisd.

'Απορροιβδέω, ῶ, f. ήσω, cum sonitu eructo seu emitto.

'Απόῤῥοος, *contr. usitatius* ἀπόῤῥους, υ, ὁ ἡ ἡ, profluens, manans, emanans. Ex ῥέω.

'Απορροφάω, ῶ, et ἀπορροφέω, ῶ, f. ήσω, absorbeo, exhaurio.

'Απορρύπτω, f. ψω, abluo, sordibus expurgo, detergo, velut sapone.

'Απόῤῥυσις, εως, ἡ, defluxus. Ab ἀπορρύω.

'Απορρυταλίζω, detraho, voc. *rutrum*, Lat. *Ern.*

'Απόῤῥυτος, ὁ ἡ ἡ, effluens, defluens. Ab

'Απορρύω, f. ύσω, effluo, defluo.

'Απορρωγὰς, άδος, ἡ, rupta, seu avulsa.

'Απορρῶξ, ῶγος, ὁ ἡ ἡ, abruptus, præruptus; *substant.* fragmentum avulsum, pars, portio, emanatio, latex, rivus. 'Απορρῶγις τοῦ παλάγχνου, *Aret.* Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρὼξ, *Il.* 2. 755. Ab eod.

'Απερύσσω, seu ἀπορύττω, f. ξω, defodio.

'Απόρυψις, εως, ἡ, detersio, ut simplex.

'Απορφανίζω, f. ίσω, orbo, orphanum reddo. 'Απορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, *1 Thess.* 2, 17. Ex ἀπὸ et ὀρφανος.

'Απόρφυρος, υ, ὁ ἡ ἡ, nulla purpura insignis.

'Αποχῶμαι, οῦμαι, f. ήσομαι, desulto, id est, imperite saltando perdo. 'Απωχήσατο τὸν γάμον, *Herodot.*

'Απόρως, *adv.* perplexe; (2) tenuiter.

'ΑΠΟΣ, ους, τὸ, labor, lassitudo.

'Αποσαλεύω, f. εύσω, e portu in altum proveho; (2) in salo sto, jactis ancoris commoror; unde additur interdum, ἐπ' ἀγκυρῶν, ἐπ' ἀγκυραῖς; (3) me stabilio. 'Αποσαλεύσας ἡμέραν ἓν νύκτα ὑπὲρ τοῦ στρατοπέδου, *Thuc.*

'Αποσαρκόω, ῶ, f. ώσω, in carnem concrescere facio; ἀποσαρκόομαι, οῦμαι, in carnem concresco, in carnem vertor; (2) me totum carni dedo, carnis voluptates sector. Ex ἀπὸ et σὰρξ, *caro.*

'Αποσάττω, f. ξω, depono clitellas, deonero.

'Αποσαφῶ, ῶ, f. ήσω, declaro, significo, ostendo. Ex ἀπὸ et σαφὴς, *clarus, manifestus.*

'Αποσβέννυμι, et ἀποσβενύω, f. σβέσω, exstinguo, cessare facio. Hinc

'Απόσβεσις, εως, ἡ, et *Ion.* ιος, extinctio. Ἡ δὲ σφυγμοῦ πρὸς ἀπόσβεσιν ἰῶσι, *Aret.*

'Αποσβέσσωσι, 3. pl. aor. 1. conj. *Poet.* pro ἀποσβέσωσι. Ab ἀποσβέννυμι.

'Αποσιμαίνης, a. 1. part. med. v. ἀποσιόω.

'Απόσιμις, εως, ἡ, excussio; (2) saltatio quædam impudica. Ab

'Αποσείω, f. σω, excutio; (2) *in med.* concutiendo a me repello; (3) amolior, ablego; (4) de medio tollo. 'Αποσείσασθαι τὸ γῆρας, *Aristoph. Lys.* 673.

'Αποσεμύνω, magnifice celebro; (2) *in med.* jacto me, ostendo, vendito, arrogans sum.

'Αποσιόω, idem quod ἀποσείω, quod vide.

'Αποσήθω, excutio, cribro.

'Αποσηκόω, ῶ, f. ώσω, in stabulo includo, includo tanquam in stabulo. Ex ἀπὸ et σηκός.

'Αποσημαίνεσθαι, *designare*, præs. inf. med. verbi.

'Αποσημαίνω,

'Αποσημαίνω, f. ανῶ, indico, significo; ἀποσημαίνομαι, annoto.
'Αποσήπω, f. ψω, putrefacio.
'Απόσηψις, ή, putrefactio.
'Αποσίγησις, ή, reticentia, taciturnitas.
'Αποσιμόω, ῶ, simum reddo; (2) e loco cavo elevo; (3) extollo, effero.
'Αποσίμωσις, εως, ή, incussus navis in aliam navem ex alto factus. Αἱ δὲ ἐμβολαὶ καὶ ἀποσιμώσεις ἐς βαρυτέρας τὰς Ῥωμαίων ναῦς ἀσθενεῖς ἐγίγνοντο, ex alto facti incursus, *Appian. Bell. Civ.* 4, 71.
'Αποσιτέω, ῶ, (ἀποσιτίζω, *Ern.*) a cibo abstineo. Ab ἀπόσιτος.
'Αποσιτία, ας, ή, abstinentia a cibo, inedia; (2) cibi fastidium. Ab eod.
'Αποσιτικὸς, ὴ, όν, abstinentiam a cibo inducens. Ab eod.
'Απόσιτος, ε, ὁ ᾗ ή, a cibo abstinens, abhorrens a cibo. Ex ἀπὸ et σῖτος, *cibus*.
'Αποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, sileo, taceo; (2) conticesco. Καὶ μιταξὺ λέγων ἀπισιώπα ᾗ διάλειπε, *Plut.* Hinc
'Αποσιώπησις, εως, ή, reticentia; (2) figura rhetorica.
'Αποσκάπτω, defodio, fodiendo detraho.
'Αποσκαρίζω, f. ίσω, palpitans pedes in adversum jacto; (2) palpitans animam efflo. *Anthol. Judic.* cap. 4. (3) cachinnum tollo. 'Αποσκαριῶ ἐγὼ γίλωτι τήμερον, *Menand.*
'Αποσκεδάζω, seu ἀποσκιδάω, f. άσω, dissipo, dispello. Ὡς εἰπὼν, ἄλλας μὲν ἀποσκέδασεν βασιλῆας, *Il.* 19, 309. Ἀλλ' αὐτὸς αὐτῇ τῦτ' ἀποδεικνὺς μῦθος, *Soph. Œd Tyr.* 137.
'Αποσκεδάννυμι, seu ἀποσκιδαννύω, idem.
'Αποσκιδῶ, fut. *Att* pro ἀποσκιδήσω. Τῦτ' ἀποσκιδῶ μύσος, *Soph. Œd. Tyr.* 138.
'Αποσκιαπάζω, detego, retego, *Gl. V.* ἀποσκιασμένα, detecta, *Ph.*
'Αποσκιαγρισμὸς, ῦ, ὁ, certa fractura cranii. Ex ἀπὸ et σκιαγρίζω, *ascia percutio.*
'Αποσκίπτομαι, f. ψομαι, ex alto speculor.
'Αποσκίπτω, detego.
'Αποσκευάζω, f. άσω, vasa aufero; (2) abjicio, depono, excutio; (3) onus ventris depono; (4) rejicio, repudio, non admitto; (5) amolior, de medio submoveo; (6) ablego, amando; (7) tollo de medio; (8) demolior, everto; (9) refuto, refello. 'Αποσκευασάμενοι ἀπῆλθον εἰς Ἱερυσαλὴμ, *Act.* 21, 15. Ex ἀπὸ et σκεῦος.
'Αποσκευὴ, ῆς, ή, vasa viatoria et sarcinæ; (2) impedimenta exercitus; (3) amolitio, sublatio de medio; (4) exoneratio alvi, et ipse locus ubi alvus exoneratur. Ex iisd.
'Απόσκημμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum; (2) decubitus, id est, humor, qui, relicta ea parte quam infestabat, in aliam transit. Ab
'Αποσκήπτω, f. ψω, idem quod ἀποσκήπτω.
'Απόσκηνος, ε, ὁ ᾗ ή, semotum ab aliis tentorium seu tabernaculum habens; (2) procul ab alio habitans. Ex ἀπὸ et σκηνή.
'Αποσκηνόω, ῶ, f. ώσω, seorsim seu longe remotum tabernaculum habeo; (2) seorsum habito; (3) tentorium moveo.
'Αποσκήπτω, f. ψω, decumbo in, incumbo, innitor; (2) decido, allidor; (3) evado, erumpo; (4) desino. 'Αποσκήψαντος εἰς φλαῦρον, *Herodot.* 33, 10.
'Αποσκήψας, a. 1. part. act.
'Αποσκιάζω, f. άσω, obumbro. Hinc
'Αποσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio; (2) umbra.
'Αποσκιασμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.
'Αποσκίδναμαι, dissipor. Μυρμιδόνες δ' ἐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεὺς, *Il.* 23, 4.
'Αποσκίμπτω, fulcio.
'Αποσκιρρόω, ῶ, f. ώσω, in scirrhum induro, induro; ἀποσκιρρῦσθαι, occallescere. Hinc
'Αποσκίρρωμα, ατος, τὸ, durities quæ in scirrhum abiit.
'Αποσκιρτάω, ῶ, f. ήσω, resilio.
'Αποσκλήμι, exaresco; (2) morior; (3) tabefio; (4) obduresco; ἀποσκληκὼς, tabidus, *Gl. V.* perf. part. pass. Ex σκλίω.
'Αποσκλῆναι, emortuum esse, a. 2. inf. act.
'Αποσκληρόω, ῶ, f. ώσω, duro, induro, obduro; ἀποσκληρῦμαι, obduresco, induresco.
'Αποσκληρύνω, induro; præduro, *Gl. V.* duriter habeo quem, οἱ ὁ, ἀποσκληρύνομαι, induresco.
'Αποσκολύπτω, f. ψω, decortico, excorio; (2) detrunco, mutilo; (3) circumcido.
'Αποσκοπιόω, f. ώσω, diligenter considero et intueor, contemplor.
'Αποσκοπέω, f. ήσω, ex alto despicio; (2) eminus contueor; (3) custodio, observo. *Gl. V.* speculor, pro ignoro, *Jos.* (2) τίλιν τ' ἀποσκοπῆσα, *Eurip. Hec.* 939. Ab
'Απόσκοπος, ε, ὁ, eminus intuens; (2) a meta aberrans.
'Αποσκορακίζω, f. ίσω, ad corvos abire jubeo, contumeliose repello; (2) in locum desertum amando; (3) vilipendo, contemptui habeo. Hinc
'Αποσκορακισμὸς, ῦ, ὁ, amandatio alicujus in malam rem, contumeliosa repulsio; (2) increpatio.
'Αποσκοτίζω, f. ίσω, obtenebro, obscuro; (2) in tenebras submoveo corpus, quo obumbrabam aliquid, amoveo.
'Αποσκοτόω, ῶ, f. ώσω, obtenebro, obscuro, tenebris obductum oculis eximo; (2) adumbro, picturam umbra decoro. *Ph.* ἀποσκοτῶ, obsto, obsum. A σκότος.
'Αποσκυβαλίζω, f. ίσω, rejicio, repudio, tamquam rem contemnendam.
'Αποσκυδμαίνω, irascor, succenseo. Ἥρη μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεῶσιν, *Il.* 24, 65.
'Αποσκύζω, f. ύσω, irrito.
'Αποσκυλίζω, f. ίσω, Scythico more tondeo; cutem capitis una cum pilis detraho; (2) contumeliose tonsura illudo. (1) τὸ δέρμα . . . . ἀποσκυλίζει, *Joseph. Maccab.* 10. (2) κεφὰς ἀποσκυλίσαι, crines evellere, *Athen.* 12, 3, 524. Κεφὰς ἀποσκυλισμένην, raso capite, *Eurip. Troad.* 1026.
'Αποσκυλάω, ῶ, f. ήσω, deprædor, eripio prædando.
'Αποσκυλύω, f. ύσω, idem.
'Απόσκωμμα, ατος, τὸ, dicterium mordax, irrisio per scomma. Ab
'Αποσκώπτω, f. ψω, scommata jacio, scommate incesso. 'Αποσκώπτειν εἰς τὰς φιλοσοφοῦντας, *Luc.*
'Αποσμάω, ῶ, f. ήσω, detergo, abstergo. 'Αποσμᾷν τὸν ῥυπὸν, *Luc.*
'Απόσμημα, ατος, τὸ, retrimentum. Ab
'Αποσμήχω, f. ξω, detergo. 'Ακριβῶς τὰ τρύβλια τῷ λιχανῷ ἀποσμήχων, *Luc.*
'Αποσμικρύνω, ad parvitatem redigo, imminuo. Τὸ μεῖζον ἀποσμικρύνεται, πρὸς τὸ παντὸς ἐλάττονα καταστῆσαι, *Luc. pro imagine.*
'Αποσμίλευμα, τὸ, segmen scalpello factum, rasura, id quod scalpello deteritur, abraditur. Ab
'Αποσμιλεύω, scalpello amputo, seu reseco; (2) scalpro purgo; (3) polio, expolio.
'Αποσυΐχω, fut. ξω, igni cæco absumo; (2) lenta tabe absumo; (3) dolore occulto et diuturno conficio.
'Αποσοβέω, ῶ, abigo, expello; (2) perterrefacio. 'Αποσοβῆσαι τὸν γίλωτα, *Aristoph Ran.* 45. Οὐκ ἀποσοβήσεις; ἀ ταχίως, εὐθέως, παπαῖ; *Id. Av.* 1263 Hinc
'Αποσόβησις, εως, ή, abactio, propulsatio.
'Αποσοβητήριον, ε, τὸ, remedium mali, vim propulsandi habens.
'Αποσοβητὴς, ῦ, ὁ, propulsator, averruncus.
'Απόσος, ε, ὁ ᾗ ή, quantitatis expers.
'Αποσπάδιον, ε, τὸ, decerptum, lacinia avulsa. Ab ἀποσπάω, *extraho, evello.*
'Αποσπάδων, ωνος, ὁ, cui testiculi sunt avulsi, vel exsecti. Ab eod.
'Αποσπαράσσω, lacerando avello.
'Αποσπαργανόω, ῶ, f. ώσω, fascia exsolvo.
'Αποσπαρτάζω, palpito, vibro, pulso. Ex ἀπὸ et σπαίρω, *palpito.*
'Απόσπασις, εως, et *Ion.* ιος, avulsio, evulsio, *Aret.* Ab ἀποσπάω. Unde
'Απόσπασμα, ατος, τὸ, pars rei avulsa; (2) evulsio. *Gl. V.* lacinia; fragmentum.
'Αποσπασμὸς, ῦ, ὁ, idem.
'Αποσπασμάτιον, ε, τὸ, particula excerpta, seu avulsa. Dim ab ἀπόσπασμα.
'Αποσπάω, ῶ, f. άσω, abstraho, avello ab aliqua re, imprimis uxorem abduco ab aliquo; (2) ἀποσπάσαι, recedere. 'Αποσπᾶσθαι τῆς μνήμης ὄτου, *Basil.* Πῶς δ' ἀποσπάσω πικρᾷ τεῦδ' αἴόλα κυδοίνεος; *Soph Aj.* 1043. ἀπόσπασθείς, avulsus, item regressus, *Gl. V.* a. 1. part. pass
'Αποσπείρω, dissemino
'Αποσπένδω, f. σπείσω, libo, effundo. *Ph* delibo; ἀπέσπεισεν, delibavit, *Ph.* a. 1. Πολλὰ δ' Ἀθήνη εὐχετ' ἀποσπένδων, *Od* 3, 394.
'Αποσπερμαίνω, semen jacio.
'Αποσπερματίζω, f. ίσω, semen emitto, semine genitali polluor.
'Αποσπεύδω, f. σπεύσω, ab aliqua re deterreo, dehortor. Τῶν Μαντινέων τινὰς ἀπέτρεπον ᾗ ἀπέσπευδον, *Thuc.*
'Αποσπογγίζω, f. ίσω, spongia abstergo, seu detergo Hinc
'Αποσπόγγισμα, ατος, τὸ, purgamentum, sordes spongia detersæ.
'Αποσποδέω, ῶ, f. ήσω, cinerem detergo; (2) ictu decutio; (3) in cinerem redigo; (4) a medio tollo. 'Αποσποδῆσαι τὰς ὄνυχας τῶν δακτύλων, attrivisse, *Aristoph. Av.* 8.
'Απόσπονδος, ε, ὁ ᾗ ή, alienus et excludendus a libationibus; (2) impius, profanus. Ex ἀπὸ et σπονδή.
'Απόσπορος, ε, ὁ ᾗ ή, satus ab aliquo, ab aliquo oriundus. Ab ἀποσπείρω, *semino.*
'Αποσπουδάζω, f. άσω. studiosus alicujus rei esse desino; (2) negligo, contemno, repudio. 'Αποσπουδάζειν τῶν κοινῶν, *Ph lust.*
'Απόσσυτος, ε, ὁ ᾗ ή, excitatus; (2) depulsus. Ab ἀποσσύομαι.
'Απόσταγμα, ατος, τὸ, liquor defluens; (2) distillatio; (3) stiria, stilla. Ab ἀποστάζω.
'Αποσαδὰ, *adv.* eminus Ab ἀφίσημι.
'Αποσαδὸν, *adv.* idem et ab eod.
'Αποσάζω, f. ξω, distillo, stillatim fundo. 'Αποσάζει λόγων αὐτῶν χρυσὸς, *Luc.*
'Αποσαθμάω, ῶ, f. ήσω, dependo, appensum trado.
'Αποσαλάζω, distillo. Ab ἀποσάζω.
'Αποσαλάω, ῶ, idem et ab eod.
'Απόσαξις, ή, distillatio. Ab eod.
'Αποσασία, ας, ή, defectio, discessio, discidium, *Gl. V.*
'Αποσάσιον, ε, τὸ, repudium; (2) derelictio justi domini; unde ἀποσάσιος δίκη.
'Απόστασις, εως, ή, abscessio, defectio; rebellio, segregatio, abitus, discidium, prævaricatio. (2) distantia, intervallum; (3) venditio per libram; (4) cella. (2) τίλος δ' ἐ δυνάμενοι μὲν ἀμύνασθαι τὰς ἀκοντίζοντας, διὰ τὴν ἀπόστασιν, *Polyb* 2, 30. Πάσης δὲ τῆς δυνάμεως περίστησε τὰς ἐξώτως ἐν ἀποστάσει, *Id.* 3, 113. (4) καταλιπὼν δὲ αὐτὸν (τὸν οἶνον) ἐν τῇ ἀποστάσει ἰδίᾳ παραδίδοσα, *Heraclides Ponticus de Politis, cap. de Aphytæis.* Ab ἀφίσημι.
'Αποστατέον, desistendum est. Ab ἀφίσαμαι.
'Αποστατέω, ῶ, f. ήσω, non adsum, non præsto sum; (2) deficio, desero; (3) discrepo, sum dissimilis. Οὐτοσὶ πάλαι πάρειμι, κὐκ ἀποστατῶ φίλων, *Aristoph. Av.* 320. (3) μορφῆς δὲ τῆς σῆς ὐκ ἀπεστάτει πολὺ, *Soph. Œd. Col.* 743. Ab ἀποστάτης.
'Αποστατὴς, ῆτος, ὁ, qui deficit, qui secessionem facit; (2) retractator.
'Αποστάτης, ε, ὁ, transfuga, desertor; (2) rebellis; (3) religionis Christianæ desertor.
'Αποστατικὸς, ὴ, όν, rebellis, contumax. *Gl. V.* suppuratorius. A præc.
'Αποστατὴς, ῆος, ή, rebellis, defectrix.
'Αποσταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallis, seu palis ligneis in terram depactis munio seu cingo; (2) adfigo cruci.
'Αποσταφιδόω, ῶ, f. ώσω, in uvam passam converto, seu muto. Ex ἀπὸ et σταφὶς, *uva.*
'Αποστιγάζω, f. άσω, detego; (2) tego, operio undique. 'Αποστιγάσαν τὴν σίγην ἦσαν, *Marc.* 2, 4. Hinc

'Αποσίγασμα, ατος, τὸ, tegmen, operculum; (2) protectio.
'Αποσιγνόω, ῶ, f. ώσω, tego.
'Αποσίγω, intus coerceo, cohibeo; (2) arceo, inhibeo, propulso.
'Αποσείω, abeo.
'Αποσεισμός, ὁ, abeo, discedo. Οἷσιν δ' ἀποσείεται, *Odyss.* 11, 131.
'Αποσειλίγγισμα, τὸ, strigmentum, *id. quod simp.*
'Αποσείλει, 3. sing. f. 1. ind. act.
'Αποσίλλω, f. ιλῶ, mitto; (2) mitto cum mandatis; (3) amando, ablego; (4) vi submoveo, *ap. Thuc.* ἀποσίλλει, renunciat. ἀποσίλλεσθαι, *pass. etiam dicuntur*, quos abeuntes prosequuntur; ἀποσαλὶς, directus, *Ph.* a. 2. part. pass. Τίνος μ' ἵκατι γῆς ἀποσίλλεις; *Eur. Med.* 282. Φυγὰς ἀποσαλὶς ἡμαίμα λώβᾳ, *Id. Ph.* 323 Κατ' ἀμφὶν σὴν ἀποσαλὶς, fama tua accitus, *Soph. Œd. Col.* 550.
'Αποσινόω, ῶ, f. ώσω, angustum reddo. Ex ἀπὸ et στενὸς, *angustus.*
'Αποστενωτικὸς, ἡ, ὸν, ad brevitatem, in pauca verba redigens sententiam.
'Αποστεπτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad ademptionem coronæ. Ab ἀποστέφω, *adimo coronam.*
'Αποστέργω, f. ξω, ejicio ex animo amorem, desino amare; (2) sustineo, tolero, *Suid.*
'Αποστερίω, ῶ, f. ήσω, privo, fraudo, defraudo, abnego, *Gl. V.* ἀποστερεῖ, inficiatur, *Ph.* Ἀποστερῶν τινα τὰ χρήματα, τῶ χρήματος· ἀποστερεῖσθαι συντυχίας τινος. Ἀποστέρησας τὸν βίον τὰ τόξ' ἰλὼν, *Soph. Phil.* 954. Τῶ μόνω πάντα μὴ πιθόμενος ἀποστερεῖν: *Aristoph. Thesm.* 705. Ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος; *Id. Av.* 1611. Οὔτι παρακαταθήκην ἀπεστέρηκα, *Porphyr. de Abstin.* 4. 10. Hinc
'Αποστέρησις, ιως, ἡ, privatio, defraudatio.
'Αποστερητὴς, οῦ, ὁ, fraudator, fraudulentus, inficiator, *Ph.* Ab eod.
'Αποστερήτρις, ίδος, ἡ, fraudatrix.
'Αποστερητικὸς, ἡ, όν, ad fraudandum valens. Ab eod.
'Αποστερίζω, et ρίσκω, privo.
'Αποστεφανόω, ῶ, f. ώσω, corona privo; ἀποστεφανοῦμαι, corona privor, *med.* coronam depono.
'Αποστέφω, f. ψω, idem.
'Αποστῆ, 3. sing. a. 2. conj act. v. ἀφίσημι.
'Αποστηθίζω, f. ίσω, ex pectore depromo, aut eloquor, memoriter recito. A στῆθος.
'Απόστημα, ατος, τὸ, abscessus, apostema. *Gl. V.* vomica, suppuratio, ulcus; (2) spatium et intervallum quo absistimus; (3) locus remotior ac secretior. Ab ἀφίσημι.
'Αποστηματίας, ου, ὁ, qui abscessu seu apostemate laborat. A præc.
'Αποστηματίζω, resisto, subsisto. Ab eod.
'Αποστηματικὸς, ἡ, όν, separativus. Ab eod.
'Αποστημάτιον, ου, τὸ, parvum apostema, parvus abscessus. Dim. Ab eod.
'Αποστηματίος, ία, ον, apostemate laborans.
'Αποστηματώδης, ους, ὁ ἡ, apostematis seu abscessus naturam habens. Ab eod.
'Αποστῆναι, a. 2. inf. act v. ἀφίσημι.
'Αποστήριγμα, ατος, τὸ, fulcrum. Ab
'Αποστηρίζω, f. ξω, fulcio, sustento. Τοῖς σκίλεσι τὰς μηρὰς ἀποστηριζόμενοι, *Aristot.*
'Αποστῆσαι, a. 1. inf. act. v. ἀφίσημι.
'Αποστησόμεθα, 1. pl f. 1. ind. med.
'Απόστιχος, qui abiit, qui discessit a recta via, *Soph. in Scyriais.*
'Αποστιλβόω, ῶ, splendidum reddo.
'Αποστίλβω, f. ψω, splendeo, niteo, rutilo, illustro, splendorem emitto. Ἀποστίλβοντος ἀλείφατος, *Od.* 3, 408. *Gl. V.* reniteo.
'Απόστιχι, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. ἀποστίχω.
'Αποστλίγγιζω, destringo, abrado strigile. Hinc
'Αποστλίγγισμα, ατος, τὸ, strigmentum.
'Αποστολὶς, ίος, ὁ, qui classi præest, rei nauticæ præfectus. Ab
'Αποστολὴ, ῆς, ἡ, missio; (2) dimissio; (3) remissio; (4) profectio navi; (5) munus apostolicum; (1) χρόνῳ δ' ἵξε πυθίαις ἀποστολαῖσιν, *Eurip. Phœn.* 1050. (2) ἀποστολαὶ γὰρ μακάριαι μὶν, ablegatio, *Id. Iphig. in Aul.* 688.
'Αποστολικὸς, ἡ, όν, ad apostolos pertinens; (2) apostolos decens; (3) ab apostolis profectus:
'Αποστολιμαῖος, αία, αῖον, missitius, emissitius:
'Απόστολος, ου, ὁ, apparatus classium et expeditio maritima; classis, *Gl. V.* (2) imperator classis; (3) literæ dimissoriæ; (4) qui cum mandatis ab aliquo mittitur; (5) *in S. Libr. κατ' ἐξοχὴν*, apostolus; et (6) *adjective*, ὁ ἡ, qui huc illuve mitti solet; *Gl. V.* missus. Ab ἀποστέλλω.
'Αποστοματίζω, f. ίσω, memoriter recitare jubeo; (2) allicio ad loquendum; (3) me moriter recito, refero. Ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς —— ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων, *Luc.* 11, 53. (3) ὁπότε ἀποστοματίζοι ὑμῖν ὁ γραμματιστὴς, πότεροι ἐμάνθανον τῶν παίδων τὰ ἀποστοματιζόμενα, *Plat. in Euthydema*, 1, 276. *Gl. V.* dicto. Ex ἀπὸ et στόμα, *os.* Unde
'Αποστομίζω, f. ίσω, idem; (2) os obstruo; (3) aciem retundo, hebeto. Πελέκων λαοὺς ἀποστομισμένον ὑπὸ τῆ πληγείν, *Philostr.*
'Αποστομόω, ῶ, os obturo, occludo; (2) aciem hebeto; (3) ore facto aperio. Hinc
'Αποστόμωσις, ιως, ἡ, apertio facto ostio; (2) apertura, patefactio.
'Αποστοργος, ου, ὁ ἡ, amoris expers; (2) inimicus. Ex α priv. et στοργὴ, *amor.*
'Αποστρακίζω, f. ίσω, testulis in urnam conjectis damno, relego.
'Αποστρακόω, f. ώσω, in testam muto; (2) induro in testæ modum.
'Αποστράπτω, fulguro, corusco, emitto. Στράπτειν ἠδεῖαν ἀπὸ φλόγα, *Apoll. Rhod.* 3, 1018.
'Αποστρατεύω, f. εύσω, dimittor a militia, exauctoror; ἀποστρατεύομαι, emereor, *Gl. V.* ἀποστρατευσάμενος, emeritus.
'Αποστράτηγος, ου, ὁ ἡ, dux exauctoratus, imperatoris vel ducis loco motus.
'Αποστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra moveo, castris moeis revertor.
'Αποστραφείης, 2. sing. a. 2. opt. pass. v. ἀποστρέφω.
'Αποστραφῶ, *avertor*, d. 2. conjunct.
'Αποστρεβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo.
'Αποστρέφω, f. ψω, averto; (2) obverto; (3) retro ago, retro flecto; (4) converto; (5) discedo, alio iter flecto; ἀποστρέφομαι, devertor, avertor, aversor, abhorresco, fastidio, *Gl. V.* ἀποστραμμένος, aversus, *Ph.* part perf. pass. Ἀποστρέφοντα τὸν λαὸν, *Luc.* 23, 14. Ἀποστρέφομένων τὴν ἀλήθειαν, *Tit.* 1, 14. Νυνὶ δ' ἀποστρέψαντες αὖ ὀρνιθομανεῖσι, *Aristoph Av.* 1289. Ἀποστρέφεται τὸν δῆμον, aversa refugit, *Id. Pace*, 681. Hinc
'Αποστρέψας, a. 1. part. act.
'Αποστροφὴ, ῆς, ἡ, aversio, aversatio; (2) perfugium, receptus; unde v. gr. ἀποστροφὴ τῆ βίῳ, subsidium vitæ tolerandæ; (3) effugium; (4) depulsio, purgatio; (5) figura rhetorica. (4) ἀρκέσαν εἰπας αἰτίας ἀποστροφὴν, *Eurip. Hipp.* 1036.
'Αποστροφία, ας, ἡ, cognomen Veneris homines ab inconcessa libidine avertentis. Ab
'Αποστρόφος, ου, ὁ ἡ, aversus, abhorrens. *Subst.* figura gramm. literæ abjectæ nota. Βάκτριον εἶα δὲ φῦλον ἔχουσιν ἀποστρόφα λίκτρα, sed aversæ ut Bactriani cameli coeunt, *Oppian. Cyneg.* 3, 501.
'Αποστυγέω, ῶ, f. ήσω, abhorreo, avertor. Ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρὸν, *Rom.* 12, 9.
'Αποστυγοῦντες, nom. pl. part. præs. act.
'Αποσυφιλίζω, depello, deturbo. Τοὶς δ' αὐτὸν ἀπεσυφίλιξεν Ἀπόλλων, *Il.* 16, 703.
'Αποσύφω, f. ψω, adstringo.
'Αποσῶ, *discesserim*, 1. sing. a. 2. conj. act. v. ἀφίσημι.
'Αποσυκάζω, f. άσω, ficus decerpo; (2) exploro more eorum qui ficus carpunt; (3) ficus comedo.
'Αποσυλᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἀποσυλῆσαι. Ab
'Αποσυλάω, ῶ, f. ήσω, spolio, deprædor, depeculor, spoliando aufero, eripio. *Gl. V.* ἀποσυλῶ, expilo.
'Αποσυμβολάω, ῶ, concurro, occurro. A συμβολή.
'Αποσυμβουλεύω, f. εύσω, dehortor, dissuadeo.
'Αποσυνάγω, disgrego, dispello.
'Αποσυνάγωγος, ου, ὁ ἡ, synagoga motus, cui interdictum est synagoga.
'Αποσύναντος, ον, idem; cui synaxi, seu sacræ cœnæ communione interdictum est.
'Αποσύομαι, erumpo, prosilio, exsilio.
'Αποσυριγγόω, ῶ, f. ώσω, in fistulam converto; ἀποσυριγγῶσθαι, in fistulam verti.
'Αποσυρίζω, sibilo, cum sibilo emitto.
'Αποσυρίσσω, sive ἀποσυρίττω, f. ίξω, exsibilo, sibilis ejicio.
'Απόσυρμα, ατος, τὸ, id quod detractum seu abrasum est, frustum alicunde abrasum, evulsum, excussum; (2) locus desquamatus. Ab
'Αποσύρω, detraho, retraho; abstraho, subtraho, subduco, dejicio; *Gl. V.* ἀποσύρεσθαι, præcipitem trahi sc. ab aliis ruentibus.
'Αποσυσσιτίω, ῶ, desum sodalitati, absum a sodalitio seu convivio.
'Αποσύσσασις, ιως, ἡ, destructio.
'Αποσφαγὶς, a. 2. part. pass. v. ἀποσφάζω.
'Απόσφαγμα, ατος, τὸ, fæculentum, quod per colum transmissum est; *Hipp.* (2) cruor jugulati animalis. Ab
'Αποσφάζω, seu ἀποσφάττω, f. ξω, jugulo, macto; (2) interficio. Αὕτή δ' ἀποσφαγήσεται μαλ' αὐτίκα, *Aristoph. Thesm.* 757.
'Αποσφαιρίζω, fut. ίσω, ejaculor et pilam repello; (2) retorqueo et relido in modum pilæ.
'Αποσφαίρισις, ἡ, excussio.
'Αποσφαιρόω, in globi formam redigo.
'Αποσφακιλίζω, f. ίσω, infestor seu laboro σφακίλῳ, sive membri inflammationem passi mortificatione; (2) σφάκιλον induco; (3) debilito, putrefacio. Hinc
'Αποσφακίλισις, ιως, ἡ, inflammatio membri alicujus torporem afferens.
'Αφοσφαλὶς, a 2. part. pass. verbi
'Αποσφάλλω, subverto, pessumdo; (2) a via aberrare facio; (3) facio excidere ab incepto, impedio. Ἀποσφάλλεσθαι τῆς ὁδῶ, τῆς ἰλπίδος. Μίγα δὶ σφιας ἀποσφάλλει πόνοις, *Il.* 5, 567.
'Αποσφαλμόω, ῶ, collabor, concido. Ὁ δὶ ἵππος ἀπὸ τῆς πληγῆς ἀποσφαλμήσας, *Polyb.*
'Αποσφᾶξ, ᾶγος, ἡ, excelsum præcipitium, præcipitium in rupibus a se divulsis. Ab
'Αποσφάξιον, f. 1. inf. act. verbi
'Αποσφάττω, f ξω, idem quod ἀποσφάζω· ἀποσφάττει, enecat, *Ph.*
'Αποσφενδονάω, ῶ, seu ἀποσφενδονίω, ῶ, f. ήσω, funda torqueo, funda tortum emitto. Ἀποσφενδονῶντες ἀλλήλοις, *Luc.* Hinc
'Αποσφενδόνητος, ου, ὁ ἡ, funda emissus; (2) funda repulsus.
'Αποσφενδονίζω, idem quod ἀποσφενδονάω.
'Αποσφῆλαι, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀποσφῆναι. Ab ἀποσφάλλω.
'Αποσφηνίω, in cunei formam redigo.
'Αποσφίγγω, f. ξω, stringo, adstringo, comprimo, coarcto, restringo, *Gl. V.* Οἳ μὲ τὰς σιαγόνας ἀπεσφίγξατη, *Luc.*
'Απόσφιγξις, ἡ, constrictio.
'Αποσφραγίζω, f. ίσω, resigno; (2) signo; (3) reddo, perfero. Ταῦτα δὴ τοῦτο τὰ διατάττοντα ἀποσφραγίσει, *Diog. Laert.* (4) Ἀποσφραγίζομαι, *metaphorice*, in tuto sum, nam quæ signantur tuta sunt. (4) καὶδὴ σαυτ' ἀποσφραγίζεται, *Eur. Or.* 1108. Hinc
'Αποσφράγισμα, ατος, τὸ, signaculum, sigillum.
'Αποσφραγιστὴς, οῦ, ὁ, resignator, *Gl. V.*
'Αποσφραίνομαι, odoror, olfacio.
'Αποσφραίνω, olfacio, *Ep.*
'Αποσχάζω, f. άσω, scarifico, venam aperio. Τὴν φλέβα ἀποσχάσαι, *Hippocr.*
'Αποσχαλιδόω, ῶ, plagas erigo, et furcis fulcio. Ex ἀπὸ et σχαλὶς, *furcula.*
'Αποσχάω, ῶ, idem quod ἀποσχάζω.

'Αποσχιδιάζω,

'Αποσχιδιάζω, f. άσω, ex tempore dico; (2) temere et inconsulte ago.
'Αποσχῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποσχίω.
'Απόσχιο, *abstine*, 2 sing. a. 2. imperat. med. *Ion.* pro ἀπόσχισο, seu *Attice* ἀπόσχε.
'Αποσχισις, ή, abstinentia, temperantia. Ab
'Αποσχίω, abstineo. Ab ἀπέχω.
'Αποσχήσουσι, *arcebunt*, 3. plur. f. 1. ind. act.
'Αποσχίζω, futur. ίσω, abscindo, reseco, fissu avello. 'Αποσχίζειν τινὰ τῶ λόγω, *Aristot.* Hinc
'Απόσχις, ιδος, ή, *Aret.* (propago, *Ern.*) idem quod
'Αποσχισις, εως, ή, abscissio, avulsio, quæ scindendo aut findendo fit.
'Απόσχισμα, ατος, τὸ, idem.
'Αποσχιστὴς, οῦ. ὁ, diremtor.
'Αποσχοινίζω, f. ίσω, fune circumscriptum sejungo; (2) sejungo, separo.
'Αποσχολάζω, f. άσω, vaco rei alicui.
'Αποσχόμενος, a. 2. part. med. v. ἀποσχίω.
'Αποσώζω, f. ώσω, servo, sanitati restituo. Πρὸς τὰς μὲν ἓν οἱ τὴν δί σ' ἔμαυον βάσιν παύσοντας ἄλγεα, κἀποσώζοντας νόσω, *Soph. Phil.* 1369.
'Αποσωθῆναι, a. 1. inf. pass.
'Αποτυγὴ, ῆς, ή, renunciatio. Ab ἀποτάττω.
'Αποτάδην, *adv.* extente. Ab ἀποτίνω.
'Αποτατὸς, a. 1. part pass. v. ἀποτίνω.
'Αποτακὶς, a 2. part. pass. v. ἀποτήκω.
'Απότακτος, ε, ὁ ἡ, ad certum usum sepositus. Ab ἀποτάττω.
'Αποταμιεύω, f. εύσω, recondo.
'Αποτάμνω, *Ion.* pro ἀποτέμνω, quod vide.
'Απόταξις, εως, ή, renunciatio.
'Απότασις, εως, ή, extensio; (2) consilium, propositum, argumentum, materia tractanda. Ab ἀποτίνω.
'Αποτάσσω, seu ἀποτάττω, f. ξω, colloco certo in loco. sepono, secerno; (2) centurio, in stationibus certis pono; (3) destino, despondeo; ἀποτάττομαι, renuntio, jubeo valere, a me submoveo, abstineo; (4) vale dico, de abeunte. Τὰς δὲ λοιτὰς σημαίας ὁ στρατηγὸς ἀποτάττει, *Polyb.* 'Επίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου, *Luc.* 9. 61. Καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι, *Marc.* 6, 46.
'Αποτάτω, *adv.* longissime. Ab ἀπὸ, *a.*
'Απότανρος, ε, ὁ ἡ, tauro carens.
'Αποταυρόω, ῶ, f ώσω, taurum facio; et ἀποταυροῦμαι, taurinas iras concipio, tauri in modum efferor. Καί τοι τοκάδος δίεγμα λιαίνης ἀποταυροῦται δμωσὶν, *Eur. Med.* 188.
'Απόταφος, ε, ὁ ἡ, privatus sepulchro; (2) seorsum ab aliis sepultus.
'Αποτάφρευσις, εως, ή, circumvallandi actio, circumvallatio. Ab
'Αποταφρεύω, f. εύσω, circumdo fossa, muro includo, murum duco, circumvallo, munio. 'Ελεῖν δὲ ἀδυνάμενος ἀπετάφρευσε, *Appian.*
'Αποτέγγομαι, mano, decido, de lacrymis. "Ομβρος χαλάζης αἵματος ἀπετέγγετο, *Soph. Œd. Tyr.* 1278.
'Αποτεθεῖεν, *reserventur*, 3. pl. a. 1. opt. pass. *per Sync.* pro ἀποτεθείησαν. Ab ἀποτίθημι.
'Αποτείνω, extendo, produco in longum, v. gr. orationem, convivium; (2) intendo; ἀποτείνομαι, invehor, *Gl. V.* Οἱ δ' ἴτι τούτων μακρωτέρως ἀποτείνεσι μισθὸς παρὰ Θεῶν, *Pint.*
'Αποτεικνωθῶ, 1. sing. a. 1. conj. pass. v. ἀποτεκόω.
'Αποτειχίζω, f. ίσω, muro obstruo, muro intersepio; (2) muro arceo, exitu vel aditu; vallum condo adversus aliquem, urbem circumvallo. 'Απετείχισε τὰς καταδρομὰς τῶν Θρακῶν, *Plut.* Hinc
'Αποτείχισις, εως, ή, obstructio per murum; (2) murorum destructio.
'Αποτείχισμα, ατος, τὸ, murus circumductus ad obstruendum munimentum loci.
'Αποτειχισμὸς, οῦ, ὁ, obstructio quæ fit muro circumducto; (2) circumvallatio, munitio.
'Αποτεκμαίρομαι, judico, colligo argumentando. Πόρους ἀπετεκμήραντο, *Apoll. Rhod.* 4, 1538.
'Αποτεκνόω, liberis orbo.
'Αποτέλιστοι, magistratus, *Polyb.* Vide τέλος.
'Αποτελεύω, οῦ, perficio; (2) consecro, initio.
'Αποτέλεσμα, ατος, τὸ, effectio, effectus; (2) effectus stellarum; (3) eventus. Ab ἀποτελέω. Hinc
'Αποτελεσματικὸς, ἡ, ὸν, effectum habens; unde ἡ ἀποτελεσματικὴ, scilicet τέχνη, scientia docens, ἀποτελέσματα, *imprimis* ars auguralis; ἀποτελεσματικοὶ post Homeri ætatem dicti sunt, qui mathematici vocantur et Chaldæi.
'Αποτελεσματικῶς, cum vi efficiendi, effective.
'Αποτελεστικὸς, ἡ, ὸν, efficiendi vim habens.
'Αποτελευτάω, ῶ, f. ήσω, finem habeo, desino; (2) finem do, termino.
'Αποτελεύτησις, ή, finis, determinatio.
'Αποτελέω, ῶ, f. έσω, efficio, perficio, præsto; consummo, *Gl. V.* 'Αποτελεῖν τὰ νομιζόμενα τὸν καρπὸν, producere; εἰς τὴν ἡλικίαν, adhibere. 'Η δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκτεί θάνατον, *Jac.* 1, 15.
'Αποτέμνω, f. τμῶ, abscindo; deseco, recido, reseco, *Gl. V.* Κρᾶτ' ἀπὸ πάντα χ ἄρθρα τιμῶ χειρὶ, *Soph. Phil.* 1198.
'Αποτετμὼν, f. 1. part. act.
'Αποτέτμεσθαι, f. 1. inf. med. v. ἀποτίκτω.
'Απότεξις, εως, ή, partus. Ab ἀποτίκτω.
'Αποτερματίζω, f. ίσω, definio, determino; (2) extermino, excludo. Hinc
'Αποτερματισμὸς, οῦ, ὁ, definitio, determinatio, descriptio.
'Αποτερμάτωσις, εως, ή, finis, extremitas. Κάρα, ἡ ἀποτερμάτωσις ἀνθρώπω, *Etymol. Mag.* 490, 27.
'Αποτερμίζω, f. ίσω, finio, definio. A τέρμα.
'Αποτεταμίνος, perf. part. pass. v. ἀποτείνω.
'Αποτέτμητο, 3 sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀπετέτμητο. Ab ἀποτέμνω.
'Απότευγμα, ατος, τὸ, res quæ male et præter animi sententiam successit; (2) damnum. Ab ἀποτυγχάνω, *non adsequor.*
'Αποτευκτικὸς, ἡ, ὸν, qui solet aberrare et frustrari. Ab eod.
'Απότευξις, εως, ή, repulsa, sinister et infelix successus; *Gl. V.* offensatio. Ab eod.
'Αποτεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo.
'Αποτηγανίζω, f. ίσω, e sartagine comedo.
'Αποτήκω, f ξω, liquo; (2) macero, tabefacio, consumo.
'Αποτῆλι, *adv.* procul. Ex ἀπὸ et τῆλι.
'Απότηξις, εως, ή, distillatio quæ fit humore liquefacto. Ab ἀποτήκω.
'Αποτίβατος, *Dor.* pro ἀπόβατος, *Soph.*
'Αποτισῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἀποτίσει. Ab ἀποτίω, *luo.*
'Αποτίθημι, depono, repono, *Gl. V.* ἀποτίθεμαι, omitto, depono, recondo, condo, *Gl. V.* 'Αποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, ἴχθυας, ὀργὴν, ἐπ' ἀνθράκων, εἰς ἀγγεῖον. *In medio*, rejicio. Καὶ μιτίχοιμι τῶς ἀφροδίτας, πολλάν τ' ἀποθίμαν, *Eurip. Iph g. in Aul.* 557.
'Αποτίκτω, partum emitto; (2) gigno.
'Αποτίλλω, avello, revello. 'Ανασχίσας τότε τὴν γαστέρα, καὶ ὐδὲν ἀποτίλας, *Herodot.* 1, 123. *pessime Gronovius* ἀποτίλας. Hinc
'Απότιλμα, ατος, τὸ, id quod avulsum est, seu vellendo abstractum.
'Αποτιμᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀποτιμάειν.
'Αποτιμάω, ῶ, f. ήσω, æstimo; (2) æstimatum do; (3) pignus conductionis domus do; at ἀποτιμάομαι, pignus ejusmodi accipio; (4) ignominia adficio, *Gl. V.* ἀποτιμῶμαι, censeor. 'Αποτιμήσασθαι τὸ χωρίον, *Dem.* Hinc
'Αποτίμημα, ατος, τὸ, pignus, quod dotis loco datur; (2) pignus, quod dare cogebatur, qui domum pupilli ab Archonte conducebat.
'Αποτίμησις, εως, ή, descriptio, census. *Gl. V.* æstimatio; (2) vectigal, tributum.
'Αποτιμητὴς, οῦ, ὁ, qui pignus conductionis certo pretio æstimatum accipit. *Gl. V.* censor.
'Απότιμος, ε, ὁ ἡ, honore carens, inhonoratus; (2) oppigneratus. Ex τιμή.
'Αποτίναγμα, ατος, τὸ, id quod decutitur seu excutitur. Ab
'Αποτινάξασθαι, a. 1. inf. med. verbi
'Αποτινάσσω, vel ἀποτινάττω, f. ξω, excutio, decutio; ἀποτίναξεν, decussit, *Ph.* a. 1. Τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε, *Luc.* 9, 5.
'Αποτινύμενος, præs. part. med. verbi
'Αποτίνυμι, pœnas sumo. "Η νίας ἐν κόσιτῳ Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν, *Hesiod. Op.* 245. Ab ἀποτίω.
'Αποτινύω, persolvo, luo, *Gl. V.*
'Αποτίνω, luo pœnas, solvo, dependo. Τριῖς δραχμὰς τῷ ἰδιώτῃ, δύω δ' ἄλλας ἀποτίνειν εἰς τὸ δημοτικὸν, *Plut.*
'Αποτισάμενος, a. 1. part med. v. ἀποτίω.
'Αποτίσει, *luet*, 3. sing. f. 1. ind. act.
'Απότισις, εως, ή, restitutio, redhibitio, *Gl. V.*
'Απότιτθος, ε, ὁ ἡ, a matris uberibus amotus.
'Αποτίω, f. ίσω, punio; (2) persolvo, luo, rependo, reddo; (3) luo pœnas: ἀπίτισιν, luit, *Ph.* 'Εκτισὰν ἀποτίσω τὰ τρία τάλαντα, ἃ ἄριλον, *Dem.* Τὰ καρένομα τάτ' ἀνόσια Διὸς ἀποτίνεται, *Aristoph. Thesm.* 692. 'Αποτίνειι ἀργύριον ἐκ κραιτάλης, h. e. post, *Id. Vesp.* 1246. (3) μιγάλοι δὶ λόγοι μιγάλας πληγὰς τῶν ὑπερόγων ἀποτίσαντες, gravibus plagis adfecti, magnorum dictorum pœnas luerunt, *Soph. Antig.* 1350.
'Αποτμήγω, f. ξω, abscindo. Πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποτμήγυσι χαράδραι, *Il.* 16, 391.
'Αποτμὴξ, ῆγος, ὁ ἡ, abscissus, abruptus. Ab ἀποτμήσω.
'Αποτμήξας, a. 1. part act. v. ἀποτμήγω.
'Απότμησις, εως, ή, prosectio, abscissio. Ab ἀποτίμνω.
'Αποτμήσσω, abscindo, abrumpo.
'Αποτμος, ε, ὁ ἡ, miser, infelix. "Αποτμος, ἄποτμος ὁ φύσκα τυδὶ νοσήματα, *Eurip. Phœn.* 1316. 'Εγὼ δὲ σῷ δυσμχίᾳ δάκρυσι διοῖσω πότμον ἄποτμον, *Id. Hippol.* 1142.
'Απότοκος, ε, ὁ ἡ, enascens, enatus. Τοιγαροῦν τὰ ἀπότοκα τῦδι νοσήματα ἄφυκτα γίγνεται, *Aret.* Ab ἀποτίκτω.
'Αποτολμάω, ῶ, f. ήσω, confidenter audeo, confidenter aggredior. 'Ησαΐας δὲ ἀποτολμᾷ, *Rom.* 10, 20.
'Απότολμος, ε, ὁ ἡ, audax. A τολμέω
'Αποτομὰς, άδος, ή, abrupta, abscissa; (2) jaculi genus Ab ἀποτίμνω. Unde
'Αποτομὶς, ίδος, ἡ, abscissor:
'Αποτομὴ, ῆς, ή, abscissio, scissura; prosectio, *Gl. V.* (2) jaculum parvum.
'Αποτομία, ας, ή, abscissio, incisio; (2) severitas nimia, qua res omnes ad vivum resecantur; *Ph.* crudelitas, al. *Gl. V.* temeritas, severitas, acerbitas.
'Απότομος, ε, ὁ ἡ, abscissus, abruptus, præruptus; (2) durus, rigidus, severus, inexorabilis, *Ph.* crudelis, immanis, acerbus, durus; ἀποτομώτατος, durissimus, *Gl. V.* (2) ἐδί τις ἀποτόμω λήματός ἐστιν αἰδὼς, *Eurip. Alc.* 985.
'Αποτόμως, *adv.* abscisse, abrupte; (2) severe, rigide; (3) plane, præcise, temere, *Gl. V.* (4) omnino.
'Αποτοξεύω, f. εύσω, sagitta appeto; (2) sagitta arceo, propulso.
'Αποτορεύω, f. εύσω, detorno; (2) expolio, elaboro, exorno; (3) in orbem redigo.
"Αποτος, ε, ὁ ἡ, qui sine potu vivit; (2) ad potandum non idoneus. "Αποτος ὢ 'νὴρ, ἄποτος, *Soph. Aj.* 324. Ex πίνω.
'Αποτραγεῖν, a. 2. inf act v. ἀποτρώγω. Unde
'Αποτράγημα, ατος, τὸ, cibi reliquiæ.
'Αποτραχηλίζω, f. ίσω, strangulo, frango collum. *Gl. V.* decollo, detrunco. Ex ἀπὸ et τράχηλος.
'Αποτραχύνω, exaspero; (2) audeo.
'Αποτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, avertendi seu depellendi vim habens; (2) dissuasorius, dehortatorius. Ab
'Αποτρέπω, f. ψω, averto; (2) avoco, revoco; deterreo, dehortor; ἀποτρέπομαι, pedem averto, retro converto; (3) aversor, repudio, repello.

repello. Ἀποτρέπειν τῇ γάμῳ, τῶν ὁμαρτημάτων Ὅτας ἀποτρέψαις ἂν ἀντιδικῶν δίκην; *Aristoph. Nub.* 774. Οὐδὲν τούτων ἀπίτρεπέ σε, μὴ ἓνεκ πίνειν παρ' αὐτῷ, prohibuit, quo minus, *Luc.* ἀποστραμένος, alienus ab aliqua re; ἐκ ἀποστραμμένος, non alienus, immo cupiens aliquid facere.

Ἀποτρέφω, f. ψω, alo, *Ern.*

Ἀπότρεχω, currendo abeo, recurro, revertor.

Ἀπότριψις, εως, ἡ, aversio. Ex ἀποτρίω.

Ἀποτριάζω, tres ictus infligo; (2) vinco, supero; (3) triumphum cano.

Ἀποτριαδίζω, idem.

Ἀποτριάσσω, f. άξω, idem.

Ἀποτριβὴ, ῆς, ἡ, attritus, detrimentum. Ab

Ἀποτρίβω, f. ψω, detero, attero, contero; (2) aboleo, expello; (3) frictu seu tritu abstergo; ἀποτρίβομαι, detergo, diluo; (4) submoveo, amolior, deflecto, impedio, *Gl. V.* ἀπότριψον, defrica. Πλευρὰ ἀποτρίψαι, *Odyss.* 17, 232. Ἀποτρίβειν διαβολὰς, *Diod. Sic.* Hinc

Ἀπότριμμα, ατος, τὸ, quod deterendo decidit, ramentum deterendo detractum. *Gl. V.* retrimentum, recrementum.

Ἀποτριτόω, ῶ, f. ώσω, ad tertiam partem redigo. *Ph.* ἀποτριτοῖ, decoquit.

Ἀπότριχες, ων, οἱ ἢ αἱ, impuberes. Ex ἀπὸ et θρὶξ, crinis, pilus. Unde

Ἀποτρίχω, f. θρίξω, pilos avello. Εἶδετε παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθριξε τρίχας, *Eur.*

Ἀπότριψις, εως, ἡ, detersio; tritura, *Ph.* Ab ἀποτρίβω.

Ἀποτροπάσθαι, præs inf. med. v. ἀποτροπάομαι.

Ἀποτρόπαιος, ε, ὁ ἢ ἡ, malorum depulsor; (2) averruncus; (3) averruncandus, avertendus, abominandus, fugiendus, odio dignus. Ab ἀποτροπὴ.

Ἀποτροπάομαι, ῶμαι, aversor, declino.

Ἀποτροπάω, ῶ, averto. Ἡμεῖς τέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω αὐτόθεν, *Il.* 20, 119.

Ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ, aversio; (2) amolitio, depulsio; (3) dehortatio, dissuasio. Ab ἀποτρέπω, *averto.* Hinc

Ἀποτροπιάζομαι, f. άσομαι, aversor, abominor, odio prosequor, exsecro; (2) placo, expio.

Ἀποτροπιάζω, pro piaculo expio, *Gl. V.* Ab ἀποτροπὴ. Hinc

Ἀποτροπίασμα, ατος, τὸ, sacrificium quod fit malorum avertendorum causa, expiatio.

Ἀποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ, amolitio iræ deorum; (2) aversatio. Ab eod.

Ἀποτρόπιος, ον, avertendi vim habens.

Ἀπότροπος, ε, ὁ ἢ ἡ, aversandus, abominandus, refugiendus; (2) separatus ac quasi exterminatus; (3) depulsor mali, averruncus. Ἰὼ σκότε νέρος ἰμὸν ἀπότροπον, detestabilis, *Soph. Œd. Tyr.* 1313. Τὸν ἀπότροπον ἄδηλον ἄδαν, *Id.* 612. Ab ἀποτρέπω.

Ἀποτροφὴ, ῆς, ἡ, cibus, alimentum.

Ἀπότροφος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui procul a parentibus nutritus fuit; (2) peregrinus. (1) καὶ τὸν Ἄρια ἀπότροφον γινόμενον. *Herodot.* 2, 64. A τρέφω.

Ἀποτρυγάω, ῶ, f. ήσω, vindemio.

Ἀποτρύχω, f. ξω, attero, consumo, exhaurio Ἀποτρύχειν ἑαυτὸν, *Plut.*

Ἀποτρύω, f. ύσω, detero, attero; (2) abjicio; (3) defatigo, conficio laboribus. Φαμὲ γὰρ ἐκ ἀποτρύειν ἔλπιδα τὰν ἀγαθὰν χρῆναί σι, *Soph. Trach.* 126.

Ἀποτρώγω, f. ξομαι, abedo, avello morsu.

Ἀπότρωκτος, ον, demorsus, resectus; Grammatici de Apocope dicunt.

Ἀποτυγχάνω, aberro, non adsequor; (2) frustror; (3) perdo, amitto; et (4) ex voto non succedo, præter spem evenio; repulsam fero, *Gl. V.* ἀπέτυχον, deceptus sum, *Ph.* a. 2. ἀποτυχὼν, deceptus, *Ph.* part. Ἀποτυγχάνειν τῇ σκάφῃ, τῆς ἔλπιδος, *Dem.*

Ἀποτυλόω, ῶ, f. ώσω, callum obduco; ἀποτυλῶμαι, occalleo, *Gl. V.* ἀποτυλῶσθαι, callescere.

Ἀποτυπανίζω, f. ίσω, fustibus concido; (2) fidiculis extendo; (3) crudeliter interficio.

Ἀποτυπόω, ῶ, f. ώσω, effingo, exprimo, *Gl. V.* ἀποτυπτῶ, effingo; ἀποτυποῖ, effingit, *Ph.* Πρὸς τὴν τῶ παραδείγματος ἀποτυπώσεως φύσιν, *Plut.*

Ἀποτύπτεσθαι, præs. inf. med. verbi

Ἀποτύπτω, f. ψω, verberare desino. *In med.* verberare me desino, plangere desino. Ἐπεὶ δὲ ἀποτύψωνται, *Herodot.* 2, 40.

Ἀποτύπωμα, ατος, τὸ, effigies expressa ex exemplari. Ab ἀποτυπόω, *Ern.*

Ἀποτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco; (2) obturo, sc. fontem, fenestram.

Ἀποτύχημα, ατος, τὸ, infortunium, frustratio. Ab ἀποτυγχάνω. Unde

Ἀποτυχία, ας, ἡ, spei frustratio, repulsa.

Ἀποτυχίζω, a lapide assulas et cementa malleo rostrato decutio ad eum complanandum. Ex ἀπὸ et τύχος, seu τύκος, quod vide.

Ἀποτυχόντως, adv. præter spem, præter votum. Ab ἀποτυγχάνω.

Ἀποτυχὼν, aor. 2. part. act. v. ἀποτυγχάνω.

Ἀπουλόω, ῶ, f ώσω, cicatrice obduco. Hinc

Ἀπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis inductio.

Ἀπουλωτικὸς, ἡ, όν, cui vis inest cicatricem inducendi.

Ἀπυραγέω, ῶ, f. ήσω, extremum agmen duco, agmen claudo.

Ἀπυρεμένος, aor. 1. part. med. *per Sync.* pro ἀπυρισάμενος. Ab ἀπυρίζω, pro ἀφορίζω, *definio.*

Ἀπυρανίδιον, cœlitus.

Ἀπύρας, a. 1. part. act. *per Sync.* pro ἀπυρίσας, a verbo eod.

Ἀπυρέω, ῶ, f. ήσω, cum urina excerno.

Ἀπύρησις, εως, ἡ, et *Ion.* ιος, ipsa actio mingendi, vel urinam reddendi. Ἀπυρήσιος πρόσω μίη, *Arct.*

Ἀπυρίζω, f. ίσω, aufero, separo, *Il.* 22, 498. Ab ἀφορίζω, *aufero.*

Ἄπυρος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui abest a terminis, longe a terminis. Πάτρας ἄπυρον, longe a mea patria, *Soph. Œd. Tyr.* 194. Ex ἀπὸ et ὅρος, *terminus.*

Ἀπυρόω, ῶ, f. ώσω, destituor vento secundo, adverso vento utor. Ex ἀπὸ et ὕρος.

Ἄπυς, οδος, ὁ ἢ ἡ, pedibus cárens.

Ἀπὼν, *absens*, præs. part f. g. verbi ἄπειμι.

Ἀπωσία, ας, ἡ, absentia; (2) detrimentum. Ἡ πίθου ἀπωσία, *Eurip. Iph. g. in Aul.* 651.

Ἀπωσιάζω, f. άσω, bonorum partem do alicui.

Ἀποφάγω, comedo.

Ἀποφαίνω, ostendo, demonstro, palam facio; (2) probo; (3) exhibeo, profero; (4) defero; (5) efficio, reddo, effectum exhibeo; (6) declaro, explico; ἀποφαίνομαι, pronuncio, decerno, sententiam dico. Ἀποφαίνειν γνώμην περί τινος, τὴν διαθήκην, τὰ πρὸς τὸ δημόσιον, εἰς τὸ κοινόν.

Ἀποφανῶμις, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποφανύμεν.

Ἀπόφανσις, εως, ἡ, enunciatio verum vel falsum significans, nomine et verbo constans; (2) sententia, breve dictum; (3) rei quæsitæ probatio; (4) index, recensio, commentarius. Ab ἀποφαίνω. Unde

Ἀποφαντικὸς, ἡ, όν, enunciativus, pronunciativus, adfirmationem aut negationem habens, qui sive adfirmans sive negans aliquid pronunciat; (2) qui aliquid negat. Hinc

Ἀποφαντικῶς, *adv.* enunciative, more eorum qui de aliqua re aliquid pronunciant. Ab

Ἀποφαντὸς, ἡ, όν. enunciatus, pronunciatus.

Ἀπόφασθι, 2. pl. a. 1. imperat. med verbi ἀπόφημι.

Ἀπόφασις, εως, ἡ, negatio; accipitur *apud Plutarchum* pro sententia et dicto brevi, hoc est apophthegmate; (2) descriptio bonorum, qua particulatim indicatur quantum quis in bonis habeat (sed vide potius ἀπόφανσις, *Ern.*). Ab ἀπόφημι.

Ἀποφάσκω, nego, inficior; (2) enuncio aliquid; (3) interdico. Ex ἀπὸ et φάω.

Ἀποφατικὸς, ἡ, όν, negativus, negans.

Ἀποφατικῶς, *adv.* negative.

Ἀπόφατις, ἡ, idem quod ἀπόφασις, *Eur.*

Ἀποφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, parvi, flocci facio; verbis elevo.

Ἀποφέρομαι, pascor seu alor ex, pasco seu alo me ex. Ἀποφερόμενοι κλεινοτάτων σοφίαν, *Eurip. Med.* 827. Ex ἀπὸ et φέρω, *alo.*

Ἀποφερόατο, 3. pl. præs. opt. pass. *Ion.* pro ἀποφέροιντο. Ab

Ἀποφέρω, aufero, abduco, tollo; (2) refero, reporto; (3) pendo, persolvo; (4) adfero; (5) renuncio, designo, nomen alicujus edo; (6) refero; ἀποφέρομαι, effluo, emano, expiro, *Gl. V.* Ἀποφέρειν τὸν φόρον, solvere; νόσος ἀπήνικε αὐτὸν, necavit; πικρανόμων γραφὴν κατά τινος, accusare. Ἀποφέρε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν, *Aristoph. Par.* 287. Καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα, κἀκ ἀποστερεῖν, redderé; *Id. Conc.* 449.

Ἀποφεύγω, f. ξομαι, effugio, evado; (2) absolvor crimine, judicio. Ἀποφεύγειν τὸν τόπον, νόσον, πάθος, αἰτίαν· τὸ ἔγκλημα, δίκην, ψηφίσματα, absolvi. Εὖ γνῶθι, ὅτι σοὶ κῆρα πάνθ' ἁφευγεῖν, *Soph. Phil.* 1158. Εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφευξόμεθα, *Aristoph. Av.* 933. Hinc

Ἀποφευκτικὸς, ἡ, όν, effugiendi peritus; (2) qui habet fortunam, ut facile effugiat.

Ἀπόφευξις, εως, ἡ, effugium (ἀπόφυξις, *Ern.*).

Ἀποφηλικίζω, decerpo seu deligo ficus immaturas; (2) vim adfero, cogo, *Suid.* Ex ἀπὸ et φήλικες, *ficus immatura.*

Ἀπόφημι, f. φήσω, contradico; (2) nego, inficior; (3) profiteor, effero; (4) censeo; (5) declaro; (6) demonstro. Ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχισθε, ἓ ἀγγελίην ἀπόφασθε, *Il.* 9, 645.

Ἀπόφημος, ε, ὁ ἢ ἡ qui est mali ominis, inominatus. Ex ἀπὸ et φήμη, *omen.*

Ἀποφῆναι, a. 1. inf. act. v. ἀποφαίνω.

Ἀπόφθαρμα, ατος, τὸ, pharmacum abortum faciens. Ex ἀποφθείρω, *corrumpo.*

Ἀποφθέγγομαι, f. ξομαι, eloquor, sententiose dico; vaticinor, oraculum edo. Ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτῷ, ἓ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς, *Act.* 2, 14.

Ἀποφθεγκτήριον, ε, τὸ, revelatio, *Man.*

Ἀπόφθεγκτος, ε, ὁ ἢ ἡ, a sermone remotus et separatus, indignus quem alloquamur:

Ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, acute dictum et breve:

Ἀποφθεγματικὸς, ἡ, όν, peritus apophthegmata loquendi; (2) qui apophthegmatibus loqui gaudet. Ab ἀποφθέγγομαι.

Ἀποφθείρω, corrumpo, perdo; (2) corruptum fœtum edo, abortum pario. Ἀποφθείρειν τὸ ἔμβρυον, *Hippocr.*

Ἀποφθίμενος, part. præs. med. *per Syncop.* pro ἀποφθιόμενος. Ab ἀποφθίω

Ἀποφθινύθω, perdo, profligo; (2) pereo, intereo. Ἀποφθινύθουσι δὲ λαοὶ, *Il.* 5, 643

Ἀποφθίνω, idem. Οὔτ' ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα, *Hes. Op.* 664.

Ἀποφθίσειε, 3. sing. a. 1. opt. act.

Ἀποφθίσθω, 3. sing. præs. imperat. med. vel pass. *per Syncop.* pro ἀποφθίνεσθω. Ab

Ἀποφθίω, f. ίσω, perdo, inficio; ἀποφθίμενος, perditus, interfectus, mortuus. Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἰοθλοὶ ἑταῖροι, *Od.* 5, 110.

Ἀποφθορὰ, ᾶς, ἡ, abortus, editio fœtus in utero corrupti. Ab ἀποφθείρω.

Ἀποφιμόω, ῶ, f. ώσω, fiscella capistro; (2) os obturo.

Ἀποφλαυρίζω, f. ίσω, floccifacio; (2) derideo; (3) malum aversor.

Ἀποφλαυρίξασα, a 1. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀποφλαυρίσασα A præc.

Ἀποφλεγμαίνω, inflammari tumore desino, tumorem depono.

Ἀποφλεγματίζω, f. ίσω pituita purgor, pituitam elicio. Ex ἀπὸ et φλέγμα. Hinc

Ἀποφλεγματισμὸς, οῦ, ὁ, purgatio a pituita; (2) id quo utimur ad eliciendam pituitam.

Ἀπόφλαμα, τὸ, debitum, *Dem. ap. Hes.*

Ἀποφλοιόω, ῶ, f. ώσω, decortico. A φλοιός.

Ἀποφλύζω, effluo, ebullio.

Ἀποφοιβάζω, expurgo; (2) oracula reddo.

Ἀποφοιτάω, ῶ, f. ήσω, abeo, abscedo, resilio, recedo; (2) non frequento scholam, derelinquo scholam; (3) renuncio; (4) morior. Ἀπιφοίτα τῶν ἐκκλησιῶν, *Philostr.* (2) παρ' Αἰσχίνην

Αἰσχίνην ἀποφοιτήσας, priore magistro derelicto, ad Æschinem se contulit, *Suidas.* Hinc

'Αποφοίτησις, ιως, ἡ, abitio, discessus.

'Απόφονος φόνος, injusta cædes, cædes infanda, *Eurip. Or.* 163. 'Απόφονον αἷμα, sanguis quem effundere fas non est, *Id. Ibid.* 192.

'Αποφορά, ᾶς, ἡ, ablatio; (2) lucrum, emolumentum; (3) vectigal, tributum; (4) pensio, pensitatio; (5) exhalatio, exspiratio, effluxio; (6) reditus, proventus; (7) graveolentia. Ab ἀποφέρω, *aufero.*

'Αποφόρητος, ον, auferendus; τὰ ἀποφόρητα, dona convivis data.

'Απόφορος, ος, ὁ, ἡ, infirmus, imbecillis, qui non est oneri ferendo; (2) non tolerandus, aversandus. Ab eod.

'Αποφορτίζομαι, f. ίσομαι, exonero, onus abjicio. 'Εκεῖσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον, *Act.* 21, 3. A φόρτος.

'Αποφράγνυμι, sive ἀποφραγνύω, obstruo, obturo, communio velut septo. Κἀποφράγνυσαι κύκλῳ τὸ πρᾶγμα, munis, *Soph. Antig.* 241. Ex ἀπὸ et φράσσω, *sepio.*

'Απόφραξις, ἡ, obturatio, obstructio.

'Αποφρὰς, άδος, ἡ, nefastus, sceleratus, infandus, inauspicatus; ἀποφράδες, nefasti dies, *Ph.* Ex ἀπὸ et φράζω, *loquor.*

'Αποφράσσω, sive ἀποφράττω, f. άξω, obstruo, obturo, intersepio. 'Αποφράσσειν τὸ στόμα.

'Αποφρικτος, ος, ὁ, ἡ, inhorrescens, exterritus, *Arct.* Ex ἀπὸ et φρικτὸς, *horrendus.*

'Αποφυάδες, aduata, id est, adnascentes ramuli ramis majoribus. Sic *Aristoteles* item vocat intestinorum appendices.

'Αποφυὰς, άδος, ἡ, appendix; (2) ramulus adnascens majoribus. Ab ἀποφύω.

'Αποφυγεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποφεύγω. Unde

'Αποφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium.

'Αποφύλιος, ος, ὁ, ἡ, tribum non habens; (2) peregrinus; (3) inimicus, infensus. A φυλή.

'Αποφυλλὰς, άδος, ἡ, *Nic.* Vide ἀποφύλλισις.

'Αποφυλλίζω, folia seu frondes amputo. *Gl. V.* defolio. Ex ἀπὸ et φύλλον. Hinc

'Αποφύλλισις, ιως, ἡ, foliorum amputatio, frondatio.

'Αποφυσάω, ῶ, f. ήσω, efflo; (2) perflo; (3) flatu expello, flatu dissipo, flatu dejicio; (4) respuo. 'Αποφυσᾶσθαι πλύτα μιγίβλι, *Philo.*

'Αποφύσια, ας, ἡ, eminentia; (2) bulla. Ab

'Απόφυσις, ιως, ἡ, excrescentia, pars ab alia enata et procedens; (2) pars ossis extuberans. Ab ἀποφύω.

'Αποφυτία, ας, ἡ, transplantatio, quum stolo evulsus seritur. Ab

'Αποφυτεύω, f. εύσω, stolonem evulsum sero; (2) transplanto.

'Αποφύω, emitto surculum; ἀποφύομαι, enascor, exorior, abnascor; (2) adnascor.

'Αποφύλιον, *adv.* frustra, incassum. Καὶ νίκην αὐτὶς' ἴδηκ' ἀποφύλιον ἐκπτύσαι, frustra exspuentem, *Oppian. Cynegel.* 3, 447.

'Αποφύλιος, ος, ὁ, ἡ, vanus, irritus; (2) monstrosus, prodigiosus; (3) indoctus. Ex ἀπὸ et φωλιὸς, *lustrum in quo feræ latent.*

'Απόφωλος, idem quod ἀποφύλιος, *Man.*

'Αποχάζω, f. άσω, abscedo, recedo. 'Αλλ' ἀποχάζεο βόθρου, *Odyss.* 11, 94.

'Αποχαιρετίζω, saluto, adloquor, *Glossa ad Soph. Trach.* 531.

'Αποχαλασμὸς, οῦ, ὁ, relaxatio. Ab

'Αποχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo, remitto, resolvo. 'Αποχαλᾶν τὴν φρουτίδα.

'Αποχαλινόω, ῶ, f. ώσω, frenum detraho, effreno. *Gl. V.* refreno.

'Αποχαλκεύω, f. εύσω, æra tego; (2) fabricor.

'Αποχαλκίζω, f. ίσω, æra privo, seu spolio.

'Αποχαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo seu aggere includo.

'Αποχάραξις, ιως, ἡ, vestigii impressio. Ab

'Αποχαράσσω, seu ἀποχαράττω, f. ξω, scarifico, derado; (2) impresso vestigio signo, vel noto.

'Αποχειρίζομαι, f. ίσομαι, elargior.

'Αποχειμάζω, hiems desinit, desæviit.

'Αποχειρίζω, f. ίσω, manum amputo, manu privo.

'Αποχειράδιος, ος, ὁ, ἡ, manibus victum quærens, manuum labore victitans, artem sellulariam exercens.

'Αποχειραδίωτος, ος, ὁ, ἡ, idem. *Gl. V.* mechanicus.

'Αποχειροτονίω, ῶ, f. ήσω, suffragio meo improbo, vel antiquo; (2) veto, abrogo; (3) plebiscito absolvo. 'Αποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, *Aristoph. Pace*, 665. Τὰ πραγμένα ἀκάσας ὁ δῆμος ἀποχειροτόνησε Μίδᾳ, *Dem.* Hinc

'Αποχειροτονία, ας, ἡ, antiquatio, quæ fit suffragio; (2) abrogatio.

'Αποχεύω, f. εύσω, per canalem in alium locum deduco, derivo; (2) averto rem molestam.

'Αποχέω, et ἀποχεύω, effundo.

'Αποχὴ, ῆς, ἡ, distantia; (2) scriptum, quo pecuniam debitam creditor se accepisse testatur. *Gl. V.* apocha, acceptilatio; (3) abstinentia. Ex ἀπὸ et ἴσχω, *habeo.*

'Αποχλωρίας, ος, ὁ, cui color faciei mutatur ex pudore aut insania, proprie in pallorem. Ex ἀπὸ et χλωρὸς.

'Απόχοροδος, ος, ὁ, ἡ, absonus. Ex χορδή.

'Αποχόω, ῶ, f. ώσω, terra adgesta averto; (2) aggere communio.

'Αποχρᾷ, sufficit, satis est.

'Αποχραίνω, colorare, *Steph.*

'Αποχρᾷν, præs. inf. act. *Dor.* pro ἀποχρῆν, a verbo impers. ἀπόχρη, *satis est.* Ab

'Αποχρέομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, abutor; (2) utendo consumo, usu attero; (3) valde, sæpe utor; (4) utor; ἀποχρῆται, usurpat, *Ph.* (5) interficio; (6) contentus sum. 'Αποχρᾶτο τῷ τραπόπιδϑ, *Aristot.*

'Απόχρεμμα, ατος, τὸ, excreatum. Ab

'Αποχρέμπτομαι, f. ψομαι, exscreo, screatu ejicio. Hinc

'Αποχρεμπτικὸς, ὴ, όν, exscreabilis.

'Απόχρεμψις, ιως, ἡ, excreatio.

'Αποχρεώμενος, *contentus, Ion.* pro ἀποχρώμενος, quod est ab ἀποχρέομαι.

'Απόχρη, f. ήσει, satis est, sufficit. 'Εμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, ᾧ ψηφίζομαι, *Aristoph. Av.* 1609. Ex ἀπὸ et χρῆμι pro χράομαι.

'Αποχρησις, ιως, ἡ, abusus; (2) interfectio, occisio. Ab ἀποχράομαι.

'Αποχρίω, f. ίσω, detraho, seu derado, quod inunctum fuit; (2) derado. *Gl. V.* relino.

'Αποχρυσόω, ῶ, f. ώσω, inauro, deauro.

'Αποχρώντως, *adv.* satis; abunde. Ab ἀποχρῶν, *sufficiens*, quod est ab ἀπόχρη.

'Απόχρωσις, ιως, ἡ, coloratio, tinctura. Ex ἀπὸ et χρόα, *color.*

'Αποχυθὶς, part. pass. a. 1. verbi ἀποχύω.

'Αποχυλίζω, f. ίσω, succum extraho.

'Απόχυμα, ατος, τὸ, id quod effusum est.

'Αποχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, ut *simp.*

'Απόχυσις, ιως, ἡ, effusio; (2) spicæ emissio, in frumento. Ab

'Αποχύω, effundo, profundo.

'Αποχωλεύω, f. εύσω, claudum reddo.

'Αποχωλόω, ῶ, f. ώσω, idem.

'Αποχωρέω, ῶ, f. ήσω, abscedo, discedo, recedo, decedo, *Gl. V.* 'Αποχώρησον δόμων, *Aristoph. A h.* 460. Διὸς ὡς ἐμὲ ἀποχώρησον, accede, *Id. Av.* 1653. 'Αποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν, *Act.* 13, 13. Hinc

'Αποχώρημα, ατος, τὸ, excrementum.

'Αποχώρησις, ιως, ἡ, abscessus, discessus, decessus; (2) egestio; (3) secessus ad levandum ventrem. (3) Ἵππους δέ τις ἰδὼν Σκυθίους ἐν ἀποχωρήσει ἐπὶ δίφρου ἀνθρώπους, *Plutarch. in Lycurgo.*

'Αποχωρίζω, f. ίσω, sejungo, secerno, segrego, revoco, sequestro, abstraho, abjungo, *Gl. V.* 'Εγίνετο ὧν παρεξυσμὸς, ὥστ' ἀποχωρισθῆναι αὐτὼς, ἀπ' ἀλλήλων, *Act.* 15, 39. Hinc

'Αποχωριστὴς, οῦ, ὁ, sevocator, *Gl. V.*

'Απόχωσις, ιως, ἡ, munitio quæ fit aggere. Ab ἀποχόω.

'Αποψαλίζω, forfice reseco.

'Αποψάλλω, perstringendo revello.

'Αποψάω, ῶ, f. ήσω, abstergo, detergo. 'Αλλ' ἀποψήσω' ἐγὼ καὶ τοί γε πάνυ πόνηρός εἰ, *Aristoph. Lys.* 1036.

'Αποψευδομαι, f. ψεύσομαι, mentior, fingo.

'Απόψημα, ατος, τὸ, ramentum, strigmentum, purgamentum. Ab ἀποψήκω, *derado.*

'Απόψημα, ατος, τὸ, quod abstergendo seu radendo detractum est. Ab ἀποψάω. Unde

'Απόψητος, ος, ὁ, ἡ, detersus, derasus.

'Αποψηφίζομαι, suffragio meo absolvo, absolvo; (2) suffragio meo antiquo, abrogo; amoveo suffragio meo aliquem a magistratu; (3) censeo; (4) sententiam fero. Εἰ γὰρ ἀποψηφιοῖσθε τούτου, absolveretis, *Dem.*

'Αποψήφισις, ιως, ἡ, absolutio; (2) rejectio.

'Αποψήχω, f. ξω, derado, detergo, destringo.

'Αποψιλόω, ῶ, f. ώσω, nudo, privo; (2) deglabro, depilo. Hinc

'Αποψίλωσις, ιως, ἡ, nudatio; (2) depilatio.

'Αποψις, ιως, ἡ, adspectus, conspectus, prospectus, *Gl. V.* Ex ἀπὸ et ὄπτομαι.

'Αποψοφίω, ῶ, magnum strepitum edo; (2) crepitum ventris emitto, pedo.

'Απόψυγμα, ατος, τὸ, idem quod excernitur, stercus.

'Απόψυξις, ιως, ἡ, refrigeratio; (2) extinctio. 'Η βίζα τῶν κακῶν πάντων, αὐτὴ ἐστιν ἡ ἀπόψυξις τῆς ἀγάπης, *Theophylact. ad vers.* 31, *cap.* 1, *ad Romanos.*

'Απόψυχος, frigidus. Δῆλον δὲ ὡς ἔμπαλιν τὰ ἐκτάδη ἀπόψυχα, ἅτι παρὰ μῆκος ἄκαιρον ἀναχαλώμενα, frigida et emortua, *Longin. Sublim.* 42.

'Αποψύχω, f. ξω, frigefacio; (2) restinguo; (3) exspiro, animam efflo, morior, *Gl. V.* derigeo; (4) animi deliquium patior; (5) exsicco, depurgo; (6) excerno, alvum exonero; (7) consumo. Ἐξ' ἀπέψυξεν βίον, *Soph. Aj.* 1050. 'Αποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου, *Luc.* 21, 26.

'Αποψιλάω, ῶ, f. ήσω, præputium detraho, glandem nudo; (2) apellam facio. Ex ἀπὸ et ψωλὸς, *apella, verpus.*

'Αποψώμενος, part. pass. vel med. verbi ἀποψάω, *abstergo.* Εἰς ἕδεν τὴν χεῖρα ἀποψώμενος, *Xenoph. Cyri Instit.* 1, 3.

'Αποώμενος, 2. sing. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἀπῶμνυς. Ab ἀπόμνυμι.

'Αππας, ου, ὁ, genitor, *apud Callim.*

'Αππαπαῖ, *adverbium annuentis et approbantis.*

'Απραγίω, facultate agendi destituor, nihil ago, otior, *Ern.*

'Απραγία, ας, ἡ, cessatio a rebus agendis, otium. A πράσσω.

'Απραγματίωτος, ος, ὁ, ἡ, circa quem studium adhibitum non fuit, non curiose excogitatus, levi labore partum; (2) de terra, commerciis carens; (3) homo socors, tardus, a rerum scita et astuta tractatione seu voluntate, seu ingenio, alienus. A πραγματεύω.

'Απραγμόνως, *adv.* sine molestia; (2) incuriose; (3) modeste, quiete; (4) sine affectatione imperii, potentiæ.

'Απραγμοσύνη, ης, ἡ, vacatio a negotiis; (2) tranquillitas a negotiis vacui; (3) negligentia; *Gl. V.* otium, incuriositas, incuria. Ab

'Απράγμων, ονος, ὁ, ἡ, negotiis vacuus, quietus; (2) a negotiis abhorrens, iners; (3) qui placidis est moribus et nulli negotium facessit; (4) qui lites non amat, fugitans litium; (5) ignarus rerum et incuriosus. Ex α priv. et πρᾶγμα, *negotium.*

'Απραγόπολις, ιως, ἡ, urbs negotiis vacua, otii altrix. Ex α priv. πρᾶγος, et πόλις.

'Απρακτέω, ῶ, nihil proficio; (2) non impetro quod peto; (3) nihil ago, otiosus sum. Παρὰ ἀνθρώποις ἀπρακτεῖν, *Xen.*

'Απρακτος, ος, ὁ, ἡ, infectus, non factus; (2) inultus, impunitus; (3) qui nihil efficit, inefficax, et qui effici nequit; (4) intractabilis; (5) ignavus, otiosus, *Gl. V.* (6) in quo a laboribus et negotiis abstinetur, ut ἄπρακτοι ἡμέραι, feriæ, *Gl. V.* (7) unde nil redit, ut γῆ ἄπρακτος, non vectigalis.

'Απράκτως, *adv.* re infecta, sine profectu.

'Απραξία, ας, ἡ, cessatio a rebus agendis; (2) otium; (3) ignavia, inertia; (4) justitium.

'Απρασία,

'Απρασία, ας, ἡ, emptorum penuria, quum nihil vendere possumus. Ex α et πράω.

"Απρατος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, qui nondum venditus est; (2) qui non venditur. *Gl. V.* invenalis, non vendibilis. Ex iisd.

'Απράϋντος, ον, implacabilis. A πραΰνω.

'Απρέπεια, ας, ἡ, indecentia, indecorum, dedecus, fœditas, *Gl. V.* Ab ἀπρεπής.

'Απρεπέστερον, *adv.* indecentius.

'Απρεπῶς, *adv.* indecenter, contra decorum, *Ion.* pro ἀπρεπῶς.

'Απρεπὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, indecens, indecorus. Ex α priv. et πρέπει, *convenit*. Hinc

'Απρεπῶς, *adv.* indecenter. *Gl. V.* dedecore, illicite.

'Απρήκτοισι, dat. pl. *Ion* et *Poet.* pro ἀπράκτοις

"Απρηκτος, idem quod ἄπρακτος, *Ion.*

'Απριάτην, *adv.* absque pretio, gratis. Ex πρίαμαι.

"Απριγδα, idem quod ἀπρίξ.

'Απριστόπληκτος, ον, enixe percussus, *Æsch. Heath.*

'Απρίξ, *adv.* tenaciter, ita ut secari nequit; (2) mordicus, totis viribus, enixe, firmiter. Κίμην ἀπρίξ ὄνυξι συλλαβὼν χειρὶ, *Soph. Aj.* 310. Ex πρίω.

'Απροαιρεσία, ας, ἡ, temeritas, inconsiderantia. Ex ἀπὸ et προαιρέω.

'Απροαίρετος, ῐ, ὁ ϗ ἡ, involuntarius, qui non fit consulto. Ex iisd.

'Απροαιρέτως, *adv.* involuntarie, non sponte, non consulto, non de industria.

'Απροβούλευτος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, temerarius, inconsultus; (2) res quæ non fuit antea in Senatu deliberata. (2) εἰσηγεῖτό τι, μηδὲν ἔτι ἀπροβούλευτον ἐς τὸν δῆμον ἰσφέρεσθαι, *Appian. Bell. Civ.* 1, 69. Ex α priv. et προβουλεύω.

'Απροβούλητος, ον, idem.

'Απροβουλεύτως, *adv.* inconsulto, non præmeditate.

'Απροβουλία, ας, ἡ, temeritas. Ex α priv. πρὸ, et βουλὴ, *consilium, deliberatio.*

'Απροβούλως, *adv.* improvide, incaute.

'Απροδιηγήτως, sine duce. Ex α, πρὸ, διὰ, et ἡγοῦμαι.

'Απροδιορίστως, *adv.* indefinite. A διορίζω.

'Απροθέτως, *adv.* sine certo consilio, temere. Ex ἀπὸ et προτίθημι, *propono.*

'Απρόθυμος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, minime alacer, invitus, segnis.

'Απροθύμως, *adv.* non alacriter, non libenter, tergiversando.

'Απροϊδὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, improvisus, non prævisus, inopinatus. Ex α priv. et προείδω.

"Απροικος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, dotis expers, indotatus. Ex α priv. et προῖξ, seu προῖξ, *dos.*

'Απροκαλύπτως, *adv.* sine velamento et colore quæsito, prætextu nullo, aperte, palam. Ex α priv. et προκαλύπτομαι.

'Απροκατασκεύαστος, ον, necessaria præstructione aut præparatione carens.

'Απρόκοπος, ον, sine progressu, *Man.*

'Απρόλογος, ον, prologo carens.

'Απρομήδωτος, ον, non prædictus.

'Απρονοησία, ας, ἡ, imprudentia. A προνοέω.

'Απρονόητος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, non provisus; (2) qui providentia non regitur; (3) improvidus, imprudens; (4) inexploratus.

'Απρονοήτως, *adv.* imprudenter, incaute, non proviso eventu.

'Απρονόμευτος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, non direptus, in quem excursiones non sunt factæ, ante nondum pastus. Ex προνομεύω.

'Απρόοπτος, ῠ, ὁ ϗ ἡ. improvisus.

'Απροόπτως, *adv.* ex improviso, præter exspectationem.

'Απροόρατος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, non provisus, improvisus. Ex α priv. et προοράω.

'Απροοράτως, *adv.* ex improviso, de improviso.

'Απροπτωσία, ἡ, vacuitas a temeritate in assentiendo, abstinentia a temeraria assentione. Ex α et προπίπτω. Unde

'Απρόπτωτος, ον, non temere adsentiens

'Απροσάντητος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, ad quem non patet accessus, inaccessus. Ex προσαντάω.

'Απροσαύδητος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, non compellatus, insalutatus. Ex α priv. et προσαυδάω.

'Απρόσβατος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, inaccessus.

'Απρόσβλητος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, cui nemo resistere potest, inaccessus. Ex α priv. et προσβάλλω.

'Απροδεὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, qui nulla re indiget.

'Απροδίητος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, idem, *Ern.*

'Απρόδυκτος, *Æs hyl.* et

'Απρόδυτος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, qui admittendus non est. Ex α priv. et προδύομαι,

'Απροδιόνυσος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, qui nihil ad rem facit; (2) absurdus. Ex α et Διόνυσος.

'Απροδιόριστος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, indefinitus. Ex α priv. et προδιορίζω, *definio.*

'Απροδιορίστως, *adv.* indefinite.

'Απροδόκητος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, inexspectatus, inopinatus.

'Απροδοκήτως, *adv.* præter exspectationem, ex improviso, inopinato.

'Απροέγγυος, ab ἐγγυάω, idem quod

'Απροείλευτος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, inaccessus, ad quem accedere non licet. Ex α priv. et ἔρχομαι.

'Απρόεικτος, ον, negligens.

'Απροεξία, ας, ἡ, negligentia, segnities. Ex α priv. et προέχω, *deditus sum rei alicui.*

'Απροεπηγόρητος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, insalutatus. Ex α priv. et προεπηγορεύω, *saluto.*

'Απροεπηγορία, ας, ἡ, silentium, taciturnitas; (2) neglectum salutandi officium. Ab

'Απροεπήγορος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, quem nemo appellare nec salutare ob severitatem audet, qui propter morum asperitatem non est adfabilis; (2) qui non libenter salutat.

'Απρόεπτος, vel ἀπρόεπτος, ον, non expositus solis calori, *Hes.*

'Απρόεπτος, ον, intactus.

'Απροείδητος, ον, non adspectabilis, *Man.*

'Απροείσκητος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, inaccessus; non adsequendus. Ex προείσκομαι, *venio.*

'Απρόεσιτος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, inaccessus, *Gl. V.* inaccessibilis, *Gl. V.* Ex πρὸς et εἶμι, *eo.*

'Απροέσκεπτος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, improvisus, inconsideratus Ex α priv. et προέσκεπτομαι.

'Απροέσκεπτος, *adv.* inconsiderate.

'Απρόεσκλητος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, qui non est rite vocatus in jus. Ex α priv. et προεσκαλέω.

'Απροσκλινὴς, ἐς, non inclinans se, non adsentiens, non amans, non studiosus.

'Απροσκλινῶς, *adv.* sine adsentione, accessione ad partes alicujus, studio alicujus rei.

'Απρόσκλιτος, ον, idem quod ἀπροσκλινής.

'Απροσκοπία, sum ἀπρόσκοπος et improvidus, *Steph.*

'Απρόσκοπος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, qui inoffenso gradu procedit; (2) inoffensus, inviolatus. Ex α priv. et προσκόπτω, *allido.*

'Απροσκόπτως *adv.* sine offendiculo.

'Απροσκορὴς, ἐες, ὁ ϗ ἡ, satietatem nullam adferens, *Suicer.* Ex α priv. et προσορῶ.

'Απρόσλημπτος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, non adsumptus, *Suicer.*

'Απρόσλογος, ον, ineptus, abhorrens a re proposita alienus.

'Απροσλόγως, *adv.* inepte, alieno loco.

'Απρόσματος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, intractabilis, qui tangi nequit, intactus. A προσμάσσω.

'Απρόσμαχος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis, invictus; (2) intolerabilis. A προσμάχομαι.

'Απροσμήχανος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, contra quem nullæ valent machinæ, inexpugnabilis. Ex α priv. πρὸς, et μηχανή.

'Απρόσμικτος, ῠ, ὁ ϗ ἡ. cui nullum cum alio commercium est, insociabilis. A προσμίγνυμι.

'Απροσόδευτος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, qui nullis adiri viis potest, inaccessus. A προσοδεύω.

'Απρόσοιστος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, intolerandus, non ferendus, quem quocunque modo tractes arduum sit non offendere. Ex α priv. et προσφέρω, *tolero.*

'Απροσοίστως, *adv.* intolerabiliter, intractabiliter.

'Απρόσοιτος, idem, *Iles. V. Misc. Obs.* 4, 176.

'Απροσόμιλος, ον, idem; abhorrens a consuetudine familiaritatis, morosus. 'Απροσόμιλον γῆρας, *Soph. Œd. Col.* 1236.

'Απρόσοπτος, ον, idem quod

'Απροσόρατος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, adspectu sævus, horrendus; (2) qui nequit adspici.

'Απροσόρμιστος, ον, stationem navium non habens.

'Απροσπαθὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπροσκλινής.

'Απροσπαθῶς, *adv.* idem quod ἀπροσκλινῶς.

'Απροσπίλαστος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, inaccessus. Ex α priv. et προσπιλάζω, *adpropinquo.*

'Απρόσπλοκος, ον, dissonus, qui conjungi, complicari, conseri nequit. Ab α, πρὸς, et πλέκω.

'Απροσπόριστα, ων, τὰ, quæ patrifamilias per filium non adquiruntur, bona adventitia. Ex α priv. et προσπορίζω, *adquiro.*

'Απρόσπταιστος, ον, in quo nihil offensionis est, planus, tutus. Ἀ προσπταίω.

'Απροσπτωσία, ας, ἡ, securitas ab hostili impetu. Ex α priv. et προσπίπτω.

'Απρόσπτωστος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, in quem impetus fieri nequit, quem adoriri non est tutum.

'Απρόσρητος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, non ulli adfabilis; (2) in quo salutationibus supersedetur.

'Απροστάσιον, ῠ, τὸ crimen ἀπροστασίου Athenis intendebatur inquilinis, qui nullum προστάτην, patronum, adoptassent, quod e legibus necesse erat facere.

'Αποστάτευτος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, rectore et adjutore carens, desertus. A προστατεύω.

'Απροστάτητος, ον, idem.

'Απρόστομος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, qui acuta cuspide præfixus non est, non acutus in summa sui parte.

'Απρόσφιλος, crudelis. Πρὸς τὴν ἰράσμιον Θέαν καὶ ἀπρόσφιλος ὀφθαλμὸς ἠμιεῦται, *Heliodor.* 5.

'Απρόσφορος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, incommodus, inconveniens. Ναυβάταις ἀπροσφόρως, *Eurip. Iphig. in Aul.*

'Απρόσφυλος, peregrinus, alienus, abhorrens.

'Απροσφώνητος, inexorabilis, qui flecti nequit.

'Απρόσφωτος, ον, *Nic.*

'Απρόψαυστος, intactus, non tangendus.

'Απροσωπολήπτης, ῠ, ὁ, respectu personarum carens. V. Lat. reperitur et ἀπροσωπόληπτος.

'Απροσωπολήπτως, *adv.* citra personarum respectum.

'Απρόσωπος, ῠ, ὁ ϗ ἡ. impersonalis, cum personæ non fit mentio; (2) qui personam i. e. larvam non habet; (3) qui faciem pulchram non habet, adspectu turpis, deformis.

'Απροσώπως, *adv.* sine persona, impersonaliter.

'Απροτίλαπτος, ον, pro ἀπρότιλαπτος, insperatus. Κακὸν ἐν λαγόνεσσι φέρων τίσιν ἀπροτίλαπτον, *Oppian. Cynegel.* 3, 422.

'Απροτίμαχος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, intactus, incontaminatus, *Il.* 19, 262. A προτιμάσσω.

'Απροτίοπτος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, quem adspicere non licet, invisibilis. Ex α priv. et ὄπτομαι.

'Απροτίοπτος, ον, pro ἀπρόοπτος, *Man.*

'Απροφανὶς, *adv.* repente, *Orph.*

'Απροφανὴς, ἐς, improvisus.

'Απροφάσιστος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, prætextu et excusatione carens; (2) qui sine prætextu et simulatione aliquid agit, inflexibilis, implacabilis. Ex α priv. et προφασίζομαι, *prætexo.*

'Απροφασίστως, *adv.* sine prætextu et excusatione; (2) præcise, simpliciter, ἀκατόμως.

'Απρόφατος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπροφάσιστος (2) non prædictus, ex improviso accidens. Ex α priv. πρὸ, et φάω, *dico.*

'Απροφάτως, *adv.* sine prætextu.

'Απροφύλακτος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, incustoditus; (2) nulla cautione prævisus. A προφυλάσσω.

'Απροφυλάκτως, *adv.* incaute, improvide.

'Απταισία, ας, ἡ, immunitas a peccato. Ex α priv. et πταίω.

"Απταιστος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, non impingens. *Gl. V.* irreprehensibilis. Ex iisdem.

'Απταίστως, *adv.* sine offensione, citra offensionem, sine peccato.

'Απτιρίως, *adv.* velocissime, idem quod ἀπτέρως, Κεῖθεν δ' ἀπτιρίως, *Apoll. Rhod.* 4. 1765. Ex α pro ἅμα et πτερόν.

"Απτιρος, ῠ, ὁ ϗ ἡ, non alatus, alas non habens. *Gl. V.* implumis. Ex α priv. et πτερὸν, *ala.*

'Απτέρυγος,

Ἀπτέρυγος, ε, ὁ ἢ ἡ, alas non habens. Ex α priv. et πτέρυξ, *ala*.

Ἀπτερύ-μαι, alas quatio, signum lætitiæ in volatilibus.

Ἀπτέρωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἄπτερος· (2) velox.

Ἄπτισθον, 2. dual. imperf. med. verbi ἄπτομαι.

Ἀπτὴν, ῆνος, ὁ ἢ ἡ, involucris, implumis.

Ἀπτῆσι, dat. plur ab ἀπτὴν

Ἀπτικὸς, ἡ, ὸν, tangendi vim habens. Ex ἅπτομαι, *tango*.

Ἄπτιλος, ε, ὁ ἢ ἡ, implumis, non volucris. Ex α priv. et πτίλον, *penna, pinna*.

Ἄπτιστος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui pinsus et tusus non est; (2) integer, indivisus. A πτίσσω.

Ἀπτοιητὴς, ἰος, ὁ ἢ ἡ, in dicendo intrepidus; (2) mordax in verbis, audax. Ex α priv πτοίω, et ἴτος· vel ex ἅπτομαι, *tango*.

Ἀπτόητος, ε, ὁ ἢ ἡ, intrepidus; impavidus, *Ph* Ex α priv. et, πτοίω, *consterno*.

Ἀπτοίητος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisdem.

Ἀπτολίμιστος, ον, idem quod ἀπτόλιμος, *Ath.*

Ἀπτόλιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, imbellis.

Ἅπτομαι, fut. ψομαι, tango, hæreo, attingo. *Gl. V.* ἥψατο, tetigit, attigit, *Gl. V.* Ἅπτεσθαι πολιτικῶν πραγμάτων, πολιτίας, λόγων, μουσικῆς, πολίμου. Μὴ τῶν ἀρίστων ἅπτεται βουλευμάτων, *Soph. Antig.* 185. Ὡς μὲ χρὴ σμικρὸ ἅπτεσθαι φρενῶν, *Aristoph. Eq.* 1233.

Ἀπτὸς, ἡ. ὸν, qui tangi potest, sub tactum cadens, tractabilis. Ab ἅπτω, *tango*.

Ἄπτω, f. ψω, necto, annecto, alligo, apto; ἥψα, aptavit, a. 1. ἡμμένος, aptatus, annexus, perf. part. pass.

Ἅπτω, f. ψω, accendo; ἅπτομαι, accendor; ἡμμένος, accensus, perf. part. pass. Τὴν λίβον ταύτην ἰώρας, ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτεται, *Aristoph. Nub.* 766. Ἧπταί μου νόσος, *Soph. Trach.* 1027.

Ἀπτὼς, ῶτος, ὁ ἢ ἡ, qui non cadit, stabilis, firmus, constans. Ex α priv. et πίπτω. Unde

Ἀπτωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, indeclinabilis; carens πτώσει, casu; (2) qui non labitur, peccat.

Ἀπτώτως, *adv.* citra lapsum, sine defectu.

Ἀπτωχεύτως, *adv.* sine pauperie.

Ἄπυγος, ε, ὁ ἢ ἡ, nates non habens, perexiles nates habens. Ex α priv. et πυγή.

Ἀπύθμενος, ε, ὁ ἢ ἡ, fundum non habens.

Ἄπυκτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui densus sec creber non est.

Ἀπύλωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui porta clausus seu munitus non est, qui obstrui nequit, patens: (2) effrænis, *de lingua*. Ex α priv. et πυλόω

Ἀπυνδάκωτος, ῶ, ὁ ἢ ἡ, fundo carens. Ex α priv. et πύνδαξ, *fundus*.

Ἄπυος, ε, ὁ ἢ ἡ, inulceratus, qui sine ulcere sive sine pure est. Ex α priv. et πύον.

Ἄπυργος, ε, ὁ ἢ ἡ, turres non habens, turribus non munitus.

Ἀπύρεγωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

Ἀπύρικτος, ε, ὁ ἢ ἡ, febri non laborans. Ex α priv. et πυρίσσω.

Ἀπυρεξία, ας, ἡ, vacuitas a febri, intermissio febris.

Ἀπύρετος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἀπύρικτος.

Ἀπύρηνος, ε, ὁ ἢ ἡ, nucleum non habens. Ex α priv. et πυρὴν, *nucleus*.

Ἀπύρια, τὰ, mala Punica seu granata, proprie dulcia.

Ἀπυρομήλη, ης, ἡ, specillum quod acumen non habet. Ex α priv. πυρὸν, et μήλη, *specillum*.

Ἄπυρος, ε, ὁ ἢ ἡ, ignis expers, ignem non expertus, crudus; (2) procul ab igne. (2) τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπυρον σάζειν, procul ab igne servare, *Soph. Trach.* 685. Ex α priv. et πῦρ. Ἄπυροι τρίποδες, crateres qui ornatus gratia domibus dicati erant vel templis prorsus ignibus immaculati intactique. Dicuntur etiam ἀναθηματικοί.

Ἀπύρως, *adv.* sine igne.

Ἀπύρωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἄπυρος.

Ἄπυστος, ε, ὁ ἢ ἡ, fando inauditus, de quo nihil fama aut auditione cognoscitur; (2) qui fando non audivit. Ἄπυστα φωνῶν, submisse loquens, *Soph. Œd. Col.* 489. Ex πυνθάνομαι.

Ἀπτ'Ω, sono, sonitum reddo; (2) vociferor, clamo; (3) loquor; (4) dico. Τί ποτ' ἀπύσω, *Eur. Hec.* 156.

Ἀπφὰ, *Suid.* ἀπφία, *Hes.* frater, vel soror, velut a blandientibus sic appellantur.

Ἀπφάριον, ε, τὸ, amasius.

Ἀπφίον, ε, τὸ, amasia.

ΑΠΦΤΣ, ύος, ὁ, pater. Vide ἀπφά.

Ἀπώγων, ωνος, ὁ ἢ ἡ, imberbis.

Ἀπῳδίω, ῶ, f. ήσω, in cantu discrepo; (2) sum absonus; (3) abhorreo. Ab

Ἄπῳδος, ῥ, ὁ ἢ ἡ, absonus, dissonus; (2) abhorrens; (3) non placens. Ex α et ᾠδή.

Ἀπωδύρετο, 3. sing imperf. med. verbi ἀποδύρομαι.

Ἄπωθεν, *adv.* procul, eminus. Ab ἀπὸ, *ab*.

Ἀπωθίω, ῶ, f. ἀπώσω, vel -ωθήσω, repello, abjicio, detrudo, *Gl. V.* ἀπωθῶ, detrudo, repello, repudio, depello, trudo; ἀπωθῆσαι, expellor, repellor, propellor; (2) pello, depello, depulso, propulso, retrudo, repudio; ἀπώθησιν, dispulit, *Ph.* a. 1. act. ἀπωθηκέναι, depulsitasse, *Gl. V.* ἀπώσασθαι, propellere, *Ph.* a. 1. inf. med. ἀπωθεῖς, repudiatus, repulsus, abactus, *Gl. V.* a. 1. part. pass. ἀπωθῆναι, depelli, *Ph.* a. 1. inf. pass Ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσασθε κράτη, *Soph. Aj.* 446 Αἰθαδίᾳ φίλους ἀπεθῆ, *Eurip. Med.* 622. Φυγάδα δ' ἀπωθεῖ τῆσδε Πολυνείκην χθονὸς, *Id. Ph.* 76. Σὺ μὲν πολίμους ἀπωσαμένη μιτ' ἐμοῦ σῷ φίλα χόρευσον, *Aristoph. Pace*, 776. Ὥσει δ' ἀπὸ ῥινὸν, detraxitque cutem, *Il. 5*, 308. Hinc

Ἀπώθητος, ον, repudiatus, repulsus.

Ἀπωκισμένος, perf. part. pass verbi ἀποικίζω.

Ἀπώλεια, ας, ἡ, exitium, perditio, amissio. Ab ἀπόλλυμι, *perdo*.

Ἀπώλειτος, ε, ὁ ἢ ἡ, non domitus eruditusque, ut pulli domari erudirique solent. Ex α priv et πώλιον, *pullus equinus domo*.

Ἀπώλισα, 1. sing a. 1. ind. act. v. ἀπόλλυμι.

Ἀπωλόμην, a. 2. ind. med.

Ἀπώλοντο, *extincti sunt*, 3. plur. ejusd.

Ἀπωμοσία, ας, ἡ. abjuratio, inficiatio per jusjurandum. Ab ἀπόμνυμι, *abjuro*.

Ἀπώμοσις, ιως, ἡ, idem et ab eod.

Ἀπωμοτικὸς, ῆ, ὸν ἡ, qui abjurare solet, vel abjuratur.

Ἀπωμοτικῶς, *adv.* abjurando.

Ἀπώμοτος, ε, ὁ ἢ ἡ, vitandus, lege interdictus.

Ἀπὼν, *absens*, part. præs. verbi ἄπειμι, *absum*.

Ἀπώρυξ, υγος, ὁ, canalis sub terra fossus; (2) propago in vite; (3) propago; (4) scissura, fissura. Ab ἀπορύσσω, *defodio*.

Ἀπωρχήσαο, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀπωρχήσασο vel ἀπωρχήσω, ab ἀπορχέομαι.

Ἀπώρωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui callum non obduxit, adeoque nondum coiit. Ex α priv. et πῶρος.

Ἀπωσάμην, a. 1. ind. med. v. ἀπωθέω. Unde

Ἄπωσις, ιως, ἡ, repulsio, rejectio, deturbatio.

Ἀπωσμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

Ἀπωσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. ἀπωθέω.

Ἀπωστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens expellendi.

Ἀπωστὸς, ἡ, ὸν, expulsus, detrusus. Οὐδὲ ἀπωστοὶ ἔσονται, *Herodot.* 1, 71. Ἀπωστὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι, *Soph. Aj.* 1019.

Ἀπώτερος, ἐρα, ερον, remotior, et ἀπώτατος, άτη, ατον, remotissimus. Ab ἀπὸ, *procul*.

Ἀπωτέρω, *adv.* remotius, et ἀπωτάτω, remotissime. A præc.

Ἀπῴχοντο, 3. pl. imperf. ind. med. v. ἀποίχομαι.

ἌΡ', *apud Poetas* pro ἄρα, ergo, utique, certe.

ἌΡΑ, utique, nempe; (2) tandem; (3) forte; (4) nam, *Adjectio*, ut quis *nam?* (5) igitur, ergo; cum γε, vel ὅν, ut ἄραγε, ἆρα ὅν, *igitur, quamobrem?*

Ἄρα, *alv.* an, utrum. Hinc (2) ἆρά γε, utrum, numquid? (3) ἆρα ὅν, utrum, nonne igitur? (4) ἆρα μὴ, numquid? (5) ἆρ' οὐκ, nonne? ἆρ' ὅ, ὁ, nonne? Ἆρα μὴ πατρὶ λυσαίνων πάρει; num patri infensus ades? *Soph. Oed.* 632. Ἆρα μὴ δοκεῖς λυπηρὸ' αὐτῇ ταῦτα τῷ φόνῳ φέρειν; *Id. Elect.* 446. Ἆρα μὴ διαλλάλισθαι δόξεις ὑπ' ἐμοῦ; *Xenoph. Memorab.* 2, 6, 39.

ΑΡΑ', ᾶς, ἡ, preces; (2) preces supplices; (3) diræ, imprecatio; (4) noxa, damnum.

Ἀραβδος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui est sine virga seu baculo. Ex α priv. et ῥάβδος.

Ἀραβεῦσαι, *concurrentes nonnisi tridore*, nom. pl. f. g. part. præs. act. *Dor.* pro ἀραβοῦσαι, ab

Ἀραβίω, ῶ, f. ήσω, strepitum seu fragorem edo. Ἀιυκὼς ἀραβεῦσαι ὀδόντας, *Hesiod. Scut.* 249. Ab ἄραβος.

Ἀράβκει, *insonuit*, 3. sing a. 1. ind. act.

Ἀραβία, ας, ἡ Arabia, regio Asiæ. Ab Ἄραψ.

Ἀραβίζω, f. ίσω, Arabice loquor; (2) partibus Arabum faveo. Ab eod

Ἀραβικὸς, ἡ, ὸν, Arabicus; (2) repentinus et procellosus. Ab ἄραβος.

Ἀράβιος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem; (2) Arabs.

ΑΡΑΒΟΣ, ε, ὁ, strepitus, stridor dentium in frigore aut consternatione.

Ἄραγμα, ατος, τὸ, et

Ἀραγμὸς, ῦ, ὁ, collisio, pulsatio, strepitus. Ab ἀράττω, *pulso*.

Ἀραδίω, commoveo, conturbo, *Hes.*

Ἀραδιόεργητος, ον. Vide ἀῤῥαδιούργητος.

ΑΡΑΔΟΣ, ε, ὁ, pulsus cordis post vehemens exercitium.

Ἄραι, *sustulisse*, a. 1. inf. act. verbi αἴρω.

Ἀραιὰ, ᾶς, ἡ, venter et intestina, ubi est multa ἀραιότης. Ab ἀραιὸς.

Ἀραιόστροος, ε, ὁ ἢ ἡ, meatus seu foramina rara habens. Ex ἀραιὸς et πόρος.

ΑΡΑΙΟΣ, ᾶ, ὰ, ὸν, rarus; (2) tenuis; (3) angustus; (4) imbecillis.

Ἀραῖος, α, ον, imprecationibus et diris devotus; (2) *active*, qui imprecatur et diris devovet; (3) dirarum vindex (epith. Jovis). (1) Ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ut me exsecratione hac obligasti, *Soph. Œd. Tyr.* 276. (2) μινῶ σ' ἐγὼ ἀραῖος ἱστὰι βαρὺς, omnibus locis adero et te diris devovens persequar, *Id. Trach.* 1202. Εἴθ' ἦν ἀραῖον δαίμονα βροτῶν γένος; utinam mortalium genus deos exsecrari posset! *Eurip. Hippol.* 1415. (3) μὴ πρὸς ἀραίας Διὸς, ἴλεθι, ἱκετεύω, per Jovem obsecro dirarum vindicem, *Soph. Phil.* 1181. Ab ἀρὰ, *imprecatio*.

Ἀραιόσαρκος, ε, ὁ ἢ ἡ, rarum seu laxam carnem habens. Ex ἀραιὸς et σὰρξ, *caro*.

Ἀραιόστημος, ον, rarum stamen habens.

Ἀραιόστυλος, ε, ὁ ἢ ἡ, raras columnas habens. Ex ἀραιὸς et στύλος, *columna*.

Ἀραιοσύγκριτος, quibus corpus est laxe concretum, cui libera corporis transpiratio est. Ex ἀραιὸς et συγκρίνομαι, *concresco*.

Ἀραιότης, ητος, ἡ, raritas, laxitas spongiosa. Ab ἀραιὸς.

Ἀραιόφυλλος, ον, rara folia habens.

Ἀραιρημένος, perf. part. pass. *Att.* et *Ion.* pro ἠρημένος, a verbo αἱρέω, *capio*.

Ἀραίρητο, *captus est*, 3. sing plusq. perf. pro ἥρητο, *Herodot.* 1, 191. et passim.

Ἀραιῶς, *adv.* rare, raris intervallis, leviter.

Ἀραιόω, ῶ, f. ώσω, rarefacio; ἀραιοῦμαι, rarescо, rarefio. Ab eod. Hinc

Ἀραίωμα, ατος, τὸ, interstitium, rima, hiatus, raritas:

Ἀραίωσις, ιως, ἡ, laxatio, rarefactio.

Ἀραιωτικὸς, ἡ, ὸν, rarefaciendi vim habens.

Ἀρακίδιος, species leguminis.

Ἄρακος, ε, ὁ, species leguminis.

ΑΡΑΚΤΟΝ, ῦ, τὸ, atramenti sutorii species.

Ἀράμενος, a. 1. part. med. verbi αἴρω.

Ἄραξαν, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤραξαν, a verbo ἀράσσω, *amputo*.

Ἀραξῆι, 3. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀράξει.

Ἄρασο, *amabas*, 2. sing imperf. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro ἤρασο, a verbo ἴεμαι.

Ἀράομαι, ώμαι, precor, facio vota; (2) imprecor, maledico. Ἤ σι πολλάκις θεοῖς ἀράται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν, *Soph. Aj.* 509. Ab ἀρὰ, *preces*.

Ἄραρα, *me accommodavi*, 1. sing. perf. ind. med. *Poet.* pro ἤρα, a verbo ἄρω, *apto*. Ἄραρεν, decretum est, *Eurip. Or.* 1330. Τῶν' ἄραρε, hoc decretum est, *Id. Med.* 322.

Ἀράρισκι, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἁράρισκι. Ἀλλ' ὁ μὲν ἀμφὶ κόδισσιν... καλοσίδιν' ἀράρισκι, *Theocr.* 25, 102. Ab

Ἀραρίσκω, apto. Ab ἄρω.

Ἀραρίσκω, *convenisse*, 3. pl. a. 2 opt. med *Att.* et *Ion.* pro ἀραροιντο, a verbo ἄρω.

Ἄραρον, 1. sing. aor. 2 ind. act. verbi ἄρω. Ἀλλ' ἐμά γ' ἀ γονόσσ' ἄραρε φρένας, sed animo meo complacita est, *S ph. El.* 147.

Ἀράρω, apto. Ab ἄρω.

Ἀραρότως, et ἀρηρότως, apte, commode, firmiter. Ἀλλ' ἀραρότως ξύνδισμα χρυσὸς ἴσχει, *Eurip. Med.* 1192; *id est*, corona aurea firmiter adhærebat capiti, perinde quasi constricta esset.

Ἀραρῶς, *adv.* idem.

Ἀραρῶς, *qui se accommodavit, qui placuit*, perf. part. med *Att.* pro ἠρῶς, a verbo ἄρω.

Ἄρας, *qui sustulit*, a. 1. part. act. verbi αἴρω.

Ἀράσιμος, ε, ὁ ἡ ἤ, exsecrandus, detestabilis. Ab ἀράομαι.

Ἄρασθαι, *solvisse*, a. inf. med. verbi αἴρω.

ΑΡΑΣΣΩ, vel ἀράττω, f. ξω, pulso, illido, ferio. Ὀνείδισιν ἤρασσον ἔνθεν κἀνθεν, *Soph. Aj* 736. Ἤρασσον κακοῖς τοῖς πᾶσιν, *Ibid.* 373. Πρώτην ἀράξας νύσσαν ὡς πτηνὸς δρομεύς, *Lycurg.* 15. Ἤρασσ' ὑπαίρων βλίφαρα, *Soph. Œd. Tyr.* 1276.

Ἀρᾶται, 3. sing. præs. ind. med. *contr.* pro ἀράεται, ab ἀράομαι.

Ἀρατροφορέω, ῶ, aratrum fero.

Ἀράττω, 3. sing. a. 1. imperat. act. v. αἴρω.

ΑΡΑΧΙΔΝΑ, ης, ἡ, planta quædam.

Ἀραχνάϊη, ἡ, aranea, *Ep.*

Ἀραχναῖος, αία, αῖον, ad araneam pertinens; (2) ab aranea factus. Ab ἀράχνη.

Ἀράχνειος, εία, ειον, idem et ab eod.

Ἀράχνη, ης, ἡ, aranea; (2) tela aranea:

Ἀραχνήεις, εσσα, εν, idem quod ἀραχναῖος, *Nic.* Ab

ΑΡΑ'ΧΝΗΣ, ε, ὁ, araneus vel aranea.

Ἀραχνικός, ἡ, όν, idem quod ἀραχναῖος.

Ἀράχνιον, ε, τὸ, aranæ tela; (2) araneus vel aranea; (3) vitium olivis et vitibus peculiare. Ab ἀράχνης.

Ἀραχνιόω, ῶ, et ἀραχνόομαι, ῶμαι, araneis squaleo, araneis vitior. Ab eod.

Ἀραχνιώδης, εος, ὁ ἡ ἤ, idem quod ἀραχνικός· (2) araneæ speciem imitans.

Ἄραψ, αβος, ὁ, Arabs.

ΑΡΒΗΛΟΣ, ε, ὁ, scalprum, culter sutorius.

ΑΡΒΥ'ΛΗ, ης, ἡ, genus quoddam calceamenti cavi et profundi, idoneique in primis ad lutum calcandum. Hinc

Ἀρβυλίς, ίδος, ἡ, idem; (2) calceus venatorius.

Ἀρβυλόπτερος, ε, ὁ ἡ ἤ, alas adfixas habens calceis. Ex ἀρβύλη et πτερὸν, *ala.*

Ἀργαίνω, albico, albesco. Ab ἀργὸς, *albus.*

Ἀργαλίος, ία, ίον, difficilis, molestus, qui alicui operosus est. Ab ἔργον, *opus*; aliis ab ἄλγος, *dolor*, quasi ἀλγαλίος.

Ἀργαλίως, *adv.* difficulter, ægre.

ΑΡΓΑ'Σ, άντος, seu ἄργας, ᾶ, seu ἄργης, vel ἀργῆς, genus serpentis; (2) callidioris quam pro ætate ingenii; (3) ferinis et violentis moribus.

Ἀργῖαι, ῶν, αἱ, genus pretiosorum calceamentorum, quæ Argis conficiebantur.

Ἀργίλης, ε, ὁ, albus. Ab ἀργίς.

Ἀργινὸς, idem quod ἀργινόεις, *Steph.*

Ἀργῖος, εία, εῖον, Argivus. Ab Ἄργος.

Ἀργιφόντης, ε, ὁ, Argi occisor, (epitheton Mercurii.) A φόντης, pro φονητής.

Ἀγίλφοι, οἱ, extremæ et inutiles rei partes.

Ἄργεμα, ατος, τὸ, albugo, vel oculi ulcusculum quod in iridis circulo nascitur. Ab ἀργὸς.

Ἄργιμον, ε, τὸ, idem et ab eod.

Ἄργιμος, ε, ὁ, idem et ab eod.

Ἀργιννὸς, ἡ, όν, albus. Ab eod.

Ἀργιοφάντης, ε, ὁ, Argivorum sacerdos, *Ep.*

Ἀργὶς, ἀργίτος, pro ἀργὴς, ἀργῆτος, *Hom.*

Ἀργιτέρ, ῆρος, ὁ, albus, splendidus:

Ἀργιτὴς, οῦ, ὁ, albus; (2) velox; ἀργίτης, ventus quidam, (ἀργητὴς, *Ern.*) Ab eod.

Ἀργῖτι, *albo*, dat. sing. ab ἀργὶς, pro ἀργῆς.

Ἀργιόω, cesso, ferior, pigresco, *Gl. V.*

Ἀργίω, ῶ, f. ήσω, otior, *Gl. V.* feriatus sum, cesso, vaco. Οἷς τὸ κρῖμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, 2 *Pet.* 2, 3. Οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς ἄργιται τῶν πραττισθαι δεομένων, *Xen.* Ab ἀργός.

Ἀργὴς, ῆτος, ὁ, albus; (2) velox. Ab ἀργίς.

Ἀργητὴς, ῆρος, ὁ. vide ἀργιτὴς, *Hes. Steph.*

Ἀργία, ως, ἡ, otium; (2) segnities, socordia; (3) festivitas qua Deo otiamur. (3) Πρέγραψαν ἡμερῶν ἀργίας πολλῶν, *Appian. Bell. Civ.* 1, 55. Ab ἀργός.

Ἀργιάω, minor. *E. M.*

Ἀργικέραυνος, ε, ὁ ἡ ἤ, albicans, seu velox fulmen mittens.

Ἀργικὸς pro ἀργὸς (2) vel Ἀργίος, *Eur.*

ΑΡΓΙΛΛΟΣ, seu ἄργιλος, ε, ὁ, argilla, terra alba et pura. Hinc

Ἀργιλλώδης, seu ἀργιλλῶδης, εος, ὁ ἡ ἤ, argillosus, argillaceus; (2) sordidus.

Ἀργινόεις, εσσα, εν, albus, *Soph.*

Ἀργινόεις, όεσσα, όεν, albus, candidus, splendidus. Ab ἀργὶς, *albus.*

Ἀργιόδους, οντος, ὁ ἡ ἤ, albos dentes habens.

Ἀργιόδων, οντος, ὁ ἡ ἤ, idem.

Ἀργίπους, οδος, ὁ ἡ ἤ, celer, velox; (2) albis pedibus.

Ἄργμα, ατος, τὸ, primitiæ. Ab ἄρχομαι.

Ἀργμένος, *qui cœpit, qui inceptus est*, perf. part. pass. *Ion.* pro ἠργμένος, ab ἄρχομαι.

Ἀργολίζω, Argivorum partibus faveo.

Ἀργολογέω, ῶ, verba otiosa et supervacua facio.

Ἀργολογία, ας, ἡ, sermo otiosus et supervacuus.

Ἀργομόνη, ης, ἡ, Romani liburnicam vocarunt vel concordialem: herba est similis agresti papaveri.

Ἀργοναύτης, ε, ὁ Argonauta, qui in navi Argo Jasonem comitatus est. Ex Ἀργώ.

Ἀργοποιὸς, ὁ ἡ ἤ, inertiam adferens; inertem reddens. Ex ἀργὸς, *otiosus*, et ποιέω.

Ἄργος, εος, τὸ, Argos, urbs Peloponnesi celeberrima, unde et pro ipsa Græcia quandoque ponitur; (2) ε, ὁ, Argus, pastor centum oculis præditus, a Mercurio demum occisus.

ΑΡΓΟ'Σ, ὴ, όν, albus; (2) otiosus, piger; (3) incultus, *Gl. V.* segnis, socors, lentus; (4) neglectus; (5) rudis, de lapide non cæso. (4) νῦν δ' ἦτ' ἀργὸν ὕδὲν ὧν ἐρίστο, *Soph. Œd. Col.* 1605. Ἐν ἀργοῖς, negligenter, *Soph Œd. Tyr.* 287, pro ἀργῶς. Ἐν δ' ἡμῖν ἀργὸν ἐστιν, unum omisimus, negleximus, *Eurip. Phœn.* 773.

Ἀργοτρεφέομαι, otiose et molliter vivo.

Ἀργοφάγος, ον, inutilis homo, fruges consumere natus.

Ἀργόχαος, ωτος, albus, *Cyr.*

Ἀργυράγχη, ης, ἡ, quum quis muneribus corruptus tacet, et ab argento quasi suffocatur. Ex ἄργυρος et ἄγχος, *suffocatio.*

Ἀργυραμειβικῶς, *adv.* argentariorum more.

Ἀργυραμοιβὸς, οῦ, ὁ, nummularius, argentarius, trapezita, qui nummos vendit, permutat. Ab ἄργυρος et ἀμείβω, *muto.*

Ἀργύρασπις, ιδ ος, ὁ ἡ ἤ, argenteum clypeum habens. Ex ἄργυρος et ἀσπὶς, *clypeus.*

Ἀργυρεῖον, ε, τὸ, argentarii officina; (2) argentifodina Ab ἄργυρος.

Ἀργύρειος, ον, argenteus, *Gl. V.* Ab eod.

Ἀργυρεῦος, εία, εῖον, idem.

Ἀργυρέος, έα, έον, *contr.* ἀργυροῦς, ᾶ, οῦν, idem.

Ἀργύριος, ε, ὁ ἡ ἤ, idem.

Ἀργυριωνᾶς, οῦ, ὁ, metalli fossor, *Diod.* Ab

Ἀργυριόω, f. ώσω, argentum effodio.

Ἀργυρηλάτης, ε, ὁ, argenti cusor, vascularius. Ex ἄργυρος et ἐλαύνω.

Ἀργυρήλατος, ον, ex argento factus.

Ἀργυρίδιον, ε, τὸ, pecunia. Ab ἄργυρος.

Ἀργυρίζω, f. ίσω, pecunia corrumpo. *In. med.* capturas facio, nundinor, lucror; corrumpi me patior.

Ἀργυρικὸς, ἡ, όν, pecuniarius.

Ἀργυροθήκη, ης, ἡ, et ἀργυροθήκη, argenti seu pecuniæ theca.

Ἀργυροκόπος, ε, ὁ, vascularius, cælator; (2) argentarius. A κόπτω.

Ἀργύριον, ε, τὸ, argentum, pecunia, nummi argentei; (2) nummus argenteus minutior.

Ἀργυρὶς, ίδος, ἡ, argentea phiala, item argenteum vas quodvis.

Ἀργυρισμὸς, οῦ, ὁ, capturarum consectatio, quæstus ejus qui pecuniam facit, ut mercator. Ab ἀργυρίζω.

Ἀργυρίτης, ε, ὁ qui pecunia abundat.

Ἀργυρῖτις, ίδος, ἡ, quæ pecunia abundat; (2) quæ argento abundat, ut terra.

Ἀργυρόβιος, ε, ὁ ἡ ἤ, arcum argenteum habens. Ex βιὸς, *arcus.*

Ἀργυρογνώμων, ονος, ὁ ἡ ἤ, argenti spectator, qui argentum ad Lydium lapidem probat.

Ἀργυροδίκτης, ὁ, argenti seu pecuniæ receptor, *Naz.* A δέχομαι.

Ἀργυροδίνης, ε, ὁ, argenteos, i. e. limpidos, habens vortices. A δίνη, *vortex.*

Ἀργυροειδὴς, έος, ὁ ἡ ἤ, argenti speciem habens. Ex εἶδος, *species.*

Ἀργυρόηλος, ε ὁ ἡ ἤ, argenteis clavis distinctus. Ex ἦλος, *clavus.*

Ἀργυροκάπηλος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui argentariam exercet. Ex κάπηλος.

Ἀργυροκοπεῖον, ε, τὸ, officina argentaria, in qua numni argentei cuduntur, vel argentum elaboratur. Ab

Ἀργυροκοπέω, ῶ, f. ήσω, argenteos nummos cudo, argentum signo. Ab

Ἀργυροκόπος, ε, ὁ ἡ ἤ, argentarius, argenti signator; monetarius, *Gl. V.* Ex κόπτω.

Ἀργυροκοπιστὴς, ῆρος, ὁ. idem.

Ἀργυρολογέω, ῶ, f. ήσω, pecuniam exigo.

Ἀργυρολόγητος, ε, ὁ ἡ ἤ, ad pecuniam colligendam institutus; (2) is a quo tributa sunt exacta. Ab ἀργυρολογέω.

Ἀργυρολογία, ας, ἡ, pecuniæ exactio. Ab

Ἀργυρολόγος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui pecuniam colligit. Ex ἄργυρος et λέγω, *colligo.*

Ἀργυρομιγὴς, έος, ὁ ἡ ἤ, argento mixtus. Ex ἄργυρος et μίγνυμι, *misceo.*

Ἀργυρόπιζα, ας, ἡ, quæ pedes argenteos, i. e. candidos et formosos, habet.

Ἀργυρόπιζος ε, ὁ ἡ ἤ, idem.

Ἀργυρόπους, οδος, ὁ ἡ ἤ, argenteis pedibus præditus sive instructus.

Ἀργυροπράκτης, ε, ὁ, nummularius. A πράττω (sed lege ἀργυροπράτης, *Etm.*).

Ἀργυροπρακτικὸς, ἡ, όν, ad argentariam pertinens; unde ἀργυροπρακτικὴ, ῆς, ἡ, argentaria, sc. ars (sed lege ἀργυροπρατικὴ, *Etm.*)

Ἀργυροπράτης, ε, ὁ, nummularius.

Ἀργυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo.

Ἀργυρόριζος, ον, argenteas radices, origines habens, *Etm.*

Ἀργυρόῤῥυτος, ε, ὁ, qu dic. argentifluus. fluenta habens argentum vehentia. Ex ῥύω, *fluo.*

ΑΡΓΥΡΟΣ, ε, ὁ, argentum: (2) pecunia; (3) vasa argentea.

Ἀργυροτειρὴς, ὶς, furax. Ex ἄργυρος et τείρω.

Ἀργυρότοιχος, parietes argento ornatos habens.

Ἀργυρότοξος, ε, ὁ ἡ ἤ, argenteo arcu decorus.

Ἀργυροτράπεζα, ας, ἡ, mensa argentaria; (2) mensa argentea.

Ἀργυροῦν, *argenteum*, nom. sing. n. g. *contr.* pro ἀργύρειον, ab ἀργύρειος, *contr.* ἀργυροῦς

Ἀργυροφάλαρος, ε. ὁ ἡ ἤ, argenteis phaleris insignis. Ex ἄργυρος et φάλαρα.

Ἀργυροφανὴς, έος, ὁ ἡ ἤ, instar argenti splendens. Ex ἄργυρος et φαίνομαι, *splendeo.*

Ἀργυροφεγγὴς, έος, ὁ ἡ ἤ, argento splendens.

Ἀργυροφύλαξ, ακος, ὁ, argentarius, *Gl. V.*

Ἀργυροχάλινος, ε, ὁ ἡ ἤ, argenteis frenis ornatus.

Ἀργυροχοΐω, ῶ, f. ήσω, argentum fundo, vel conflo, de vascularii. Ab

Ἀργυροχόος, ε, ὁ, argenti fusor, faber argentarius. Ex ἄργυρος et χέω, *fundo.*

Ἀργυρόω, ῶ, argento induco. Hinc

Ἀργυρώδης, ες, argentum habens; epith. montium in quibus argenti fodinæ

Ἀργύρωμα, ατος, τὸ, vas argenteum.

Ἀργυρώνητος, ε, ὁ ἡ ἤ, argento emptus, v. gr. servus. Ex ὠνέομαι, *emo.*

Ἀργυφέῃ, dat. sing. ab ἀργυφὴς.

Ἀργύφεος, ε, ὁ ἡ ἤ, albus propter texturam, ex alba textura constans; (2) albus. Ex

ἀργής, albus; et *ὑφ-ή, textura* (vel potius *υφις* est mera terminatio, *Ern.*)

'Αργυφής, ής, ὁ ἡ ή, idem et ex iisd.

'Αργύφης, ι, ὁ ἡ ή, idem et ex iisd.

'ΑΡΓΩ', όος, ἡ, Argo, navis Jasonis; (2) sidus quoddam.

'Αργῶς, *adv.* otiose, segniter; (2) temere, frustra. Ab *ἄργος, otiosus.*

'Αρδή, inquinamentum. Hinc

'Αρδηλος, η, ὁ ἡ ή, immundus. Hinc

'Αρδαλόω, ῶ, inquino, contamino.

'Αρδάνιον, ι, τὸ, vas fictile; (2) vas ex quo pecudes bibunt; (3) vas quod ante fores defunctorum ponebatur, ut ex eo se adspergerent introeuntes. Ab *ἄρδω*. Unde

'Αρδαία, ας, ἡ, irrigatio, seu e pluvia seu e rivis.

'Αρδεῖν, præs. inf. act. *Att.* et *Dor.* pro *ἄρδειν.*

'Αρδευσις, ιως, ἡ, irrigatio:

'Αρδευτὴς, ῆ, ὁ, rigator, *Man.* Ab *ἀρδεύω.*

'Αρδεύω, f. *εύσω*, rigo, irrigo; (2) adaquo. *'Αρδευόμενα τοῖς ψυχροῖς, Theophr.* Ab *ἄρδω.*

'Αρδηκμὸς, ῆ, ὁ, idem quod *ἄρδινσις*

'Αρδην, *adv.* funditus, plane, omnino. *Εἰ δυνηθείη τὰς ἐχθρὰς ἄρδην ἀφανίσαι, Polyb.* 1, 82. Ab *ἄρω, tollo.*

'ΑΡΔΙΣ, ιος, ἡ, cuspis teli; (2) arma quibus cominus pugnabant.

'Αρδμὸς, ῆ, ὁ, irrigatio; (2) adaquatio: vel potius *ἀρδηθμὸς, Ern.*

'Αρδυντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro *ἀρδουσι.* Ab

'ΑΡΔΩ, f. *σω*, rigo, irrigo; (2) potum præbeo, adaquo: *'Αρδων τὰς κάτω, ἔφασον. 'Εξίνηκά μοι ταχίως οἶνα χοᾶ, τὸν ὧν ἵν' ἄρδω, Aristoph. Eq.* 96. *'Αρδω σ', ὅτως ἀναβλαστάνῃς, Id. Lys.* 387.

'Αρειὰ, ᾶς, ἡ, *Poet.* *ἀρειὴ*, minæ. Ab *ἀρά.*

'Αρεϊβύασνος, ι, ὁ, fimbria Martis.

'Αρεικὸς, ὴ, ὸν, Mavortius, *Gl. V.* Ab *'Αρης.*

'Αρειμανὴς, ἐος, ὁ ἡ ή, Marte furens, bellicosus. Ex *'Αρης, Mars*, et *μαίνομαι.*

'Αρειμάνιος, ι, ὁ ἡ ή, idem et ex iisd.

'Αρειομανὴς, ἐος, ὁ ἡ ή, Arianus, Arii studio furens. Ab *'Αρειος, Arius*, et *μαίνομαι.*

'Αρειομανίτης, ι, ὁ, idem et ex iisd.

'Αρειοπαγίτης, ι, ὁ, Areopagita, senator Areopagi; (2) *proverbialiter* homo tetricus, severus et taciturnus. Ab

'Αρειπαγος, ι, ὁ ἡ ή, Areopagus, curia Athenis, qs. Martis collis. Ex *'Αρης.*

'Αρειος, ι, ὁ, ἡ ή, Martius; (2) Marti sacer, seu ad Martem pertinens; (3) bellicosus, τὰ *'Αρεια*, ludi Martiales. Ab *'Αρης.*

'Αρειστολμος, ι, ὁ ἡ ή, Marte audaciam sumens, Martius; (2) bellicosus. Ex *'Αρης, Mars*, et *τόλμα, audacia.*

'Αρεῖται, 3. sing. f. 2. ind. med. verbi *αἴρω.*

'Αρειτολμος, ον, bellicosus, *Ep.* Vid. *ἀρειστολμος.*

'Αρειφατος, ι, ὁ ἡ ή, Martius, bellicosus, fortis, proprie in bello sive a Marte ereptus. *Οἵ δ' ἀρείφατος φόνοι, Eurip. Suppl.* 603. Ex *'Αρης* et *φάω.*

'Αρείων, ονος, ὁ ἡ ή, ἡ τὸ *ἄριον*, præstantior, proprie Marte; (2) melior, potior, præstantior. Ab *'Αρης, Mars.*

'Αρίμβαστος, immotus, constans. Ab *α* priv. et *ῥιμβάζω*, (*ῥίμβομαι, vagor*, Ern.)

'Αρις, *Martis*, gen. sing. ab *'Αρης, Mars.*

'Αρίσαι, a. 1. inf act. verbi *ἀρίσκω.*

'Αρισαίμαν, 1. sing. a. 1. opt. med. *Dor.* pro *ἀρισαίμην.*

'Αρίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro *ἠρίσαντο.*

'Αρίσασθαι, ab *ἀρίσκω*, aor. 1. infin. verbi med. *Τῷ κέν τυμάλα πρόφρων ἀρισαίμαν, Theocrit.* 1, 60.

'Αρίσαιο, 1. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro *ἀρίσαιμι.*

'Αρίσθαι, *sustulisse*, a. 2. inf. med. verbi *αἴρω.*

'Αρίσκιτια, ας, ἡ, comitas adsentatrix, lepos in sermone, facetosa urbanitas, blanditia. *Gl. V.* venustas. Ab *ἀρίσκω*, (*ἄρισκος, Ern.*)

'Αρίσκιτιμα, ατος, τὸ, blanda et adulatoria appellatio. Ab

'Αρισκιτίομαι, comiter appello, comiter cum aliquo ago. *'Αρισκιτίσθαί τινι τῇ κρίσει, τοῖς παρῶσι, Διὸς ἱερεῖς, Xen.*

'Αρισκόντως, *adv.* grate:

'Αρίσκος, ίσκη, ισκον, blandus, placendi studiosus, gratiæ occupator. Ab

'ΑΡΕ'ΣΚΩ, f *ίσω*, placo, amicum reddo; (2) placeo; *ἀρίσκομαι*, adquiesco, placet conditio, satis fit mihi; *ἀρίσκῃ*, libeat, *Gl. V.* a. 1. conj *ἀρίσαν*, placitum, *Gl. V. ἀρίσκων*, placitus, *Gl. V. ἀρίσκει*, placet, libet, juvat, *Gl. V. ἀρίσκομαι*, placo, *Gl. V.* *Σὲ δὲ σαυτ' ἀρίσκει; Arist. ph. Ran.* 103. *Τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρίσκει τῆς κόρης, Alciph. Thesm.* 413. *Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται, Rom.* 8, 8. *In med* benigne excipio; (2) gratificor: *ὑγίαινε· ἀρίσαντο*, benigne exceperunt, *Apoll. Rhod.* 1, 963.

'Αρίσομαι, *placebo*, 1. sing f. 1. ind. med. verbi *ἀρίσκω*, pro *ἀρέω, placeo.*

'Αρισσάμενος, a. 1. part. med. *Poet.* pro *ἀρισάμενος.*

'Αρισὴρ, ῆρος, ὁ, libum, genus placentæ diis gratum. Ab *ἀρίσκω*, qu. *placator.* Hinc

'Αρισσήριον, ι, τὸ, sacrificium placandi ergo.

'Αρισὸν, ῦ, τὸ, decretum, placitum. Ab *ἀρίσκω.* Unde

'Αρισὺς, ὴ, ὸν, gratus, æquus; placidus, *Gl. V.*

'Αρισῶς, *adv.* grate.

'Αρισταίνω, idem quod *ἀριστάω.*

'Αρεστ' pro *ἄρειστο*, 3. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro *ἤρειστο*, a verbo *οἴω, tollo.*

'Αρίσται, 3. sing. præs. ind med. verbi *ἄρω.*

'Αριταλογία, ἡ, sermo de virtute, *Man.* Ex *ἀρετὴ* et *λόγος.*

'Αριτᾶν, gen. pl. *Dor.* pro *ἀριτῶν.*

'Αριτάω, ῶ, virtutis felicitatem adsequor; (2) feliciter procedo; (3) virtutis studiosus sum; (4) virtutis laudem quæro. (1) *ἀριτῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῷ*, feliciter degunt, *Odyss.* 19, 114. *Οὐκ ἀριτᾷ κακὰ ἔργα, Odyss.* 8, 329. Ab

'ΑΡΕΤΗ', ῆς, ἡ, virtus; (2) industria, fortitudo, navitas, *Gl. V.* (3) benignitas.

'Αρευς, *Martis*, gen. sing. *Dor.* pro *'Αρεως*, ex *'Αρεος*, ab *'Αρης, Mars. 'Αρευς αἱματόεντα λάφυρα, Anthol.*

'Αρέων, gen. plur. *Ion.* pro *ἀρῶν.*

'Αρὴ', pro *'Αρα, Martem*, acc. sing ab *'Αρης.*

'Αρήαι, 2. sing. a. 2. conj. med *Ion.* pro *ἄρῃ.*

'Αρηγίμιν, præs. inf. act. *Ion.* pro *ἀρήγειν.*

'Αρήγισα, præs. part. act. *Dor.* pro *ἀρήγουσα.*

'ΑΡΗΓΩ, f. ξω, auxilior, opem fero, proprie in bello; *ἀρήγειν*, opitulari, *Ph.* *'Αρήγειν τοῖς φίλοις, Xen.* *Καὶ τί μί φησι μάχῃ Τρῶισιν ἀρήγειν, Il.* 1, 521. Hinc

'Αρηγὼν, όνος, ὁ ἡ ή, auxiliator; (2) defensor.

'Αρηΐθοος, η, ὁ ἡ ή, bellicosus, proprie agilis in prælio. Ex *'Αρης* et *θοὸς, velox.*

'Αρήϊος, η, ὁ ἡ ή, idem quod *ἄρειος.*

'Αρηΐφατος, η, ὁ ἡ ή, idem quod *ἀρείφατος.*

'Αρηΐφιλος, η, ὁ ἡ ή, Marti carus, Martis amicus; (2) cui Mars est carus, bellator.

'Αρημένος, *læsus*, part. ab *ἀράομαι.* *Γήραϊ λυγρῷ ἀρημένος*, senectute confectus, *Il.* 18, 635.

'Αρὴν, ut hinc sit *ἀρνὸς, ἀρνὶ, ἄρνα, ἄρνες, per Sync.* pro *ἀρενὸς*, in gen. &c. agnus, agna.

'Αρεν, *Martem*, acc. sing. ab *'Αρης, 'Αρεος.* Passim *apud tragicos*, imprimis Euripidem.

'Αρῆξαι, a. 1. inf. med. verbi *ἀρήγω.*

'Αρηξις, ιος, ἡ, auxilium. Ab *ἀρήγω.*

'Αρήϊος, martius, *Eurip. Phœn.* 840.

'Αρηρα, 1. sing. perf. ind. med. *Att.* pro *ἤρα.* Ab *ἄρω.*

'Αρήρειν, 1. sing. plusq. perf. ind. med. *Att.* pro *ἤειν.*

'Αρήρομαι, apto, congruo: formatur a præterito medio *ἄρηρα.* part. *ἀρηρόμενος.* aor. 1. *ἀρηράμην.* part. *ἀρηράμενος.* *Εὐνύκτοισιν ἀρηραμίαις σανίδεσσιν, Apoll. Rhod.* 1, 787.

'Αρηρὼς, constans, conveniens. *'Εχων ἐν σήθεσι θυμὸν ἀρηρότα καλιμὲς αἰεί, Theocrit.* 25, 112. Vid. *ἀράρω.*

'ΑΡΗΣ, ιος, ὁ, Mars; Gradivus, *Gl. V.* (2) prælium; (3) bellum; (4) vulnus, plaga, cædes, ferrum, &c.

'Αρης, ιος, et ητος, ὁ, *Steph.*

'Αρῆς, gen. sing. *Ion.* pro *ἀρᾶς.*

'Αρησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi *ἀράομαι.*

'Αρηται, 3. sing. a. 2. conj. verbi *αἴρω.*

'Αρήτειρα, ας, ἡ, sacerdos. Ab *ἀρὰ, preces.*

'Αρητὴρ, ῆρος, ὁ, precator; (2) sacerdos. (2) *ὃς ῥα Σκαμάνδρου ἀρητὴρ ἱτύγνετο, Il.* 5, 77.

'Αρητιὰς, άδος, ἡ, Martia, bellicosa. Ab *'Αρης.*

'Αρητὸς, ὴ, ὸν, funestus, noxius, perniciosus. Ab *ἀράομαι, damno adficio.*

'Αρηφαίνων, *Martem præ se ferens*, quasi part. præs. act. ab *ἀρηφαίνω*, ex *'Αρης* et *φαίνω.*

'Αρθὶς, *sublatus*, a. 1. part. pass verbi *αἴρω.*

'Αρθὶν, *sublati sunt*, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro *ἤρθησαν*, a verbo eod.

'Αρθὶς, 2. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro *ἤρθης.*

'Αρθήσονται, *surgent*, 3. plur. f. 1. ind. pass.

'Αρθητι, *sublatus esto*, 2. sing. a. 1. imperat. pass.

'Αρθμίω, ῶ, f *ήσω*, amicitiæ vinculo jungor cum aliquo. *Ἣδ' αὖτ' ἐν φιλότητι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε, Il.* 7, 302. Ab *ἀρθμός.*

'Αρθμία, ας, ἡ, amicitia, concordia.

'Αρθμιος, η, ὁ, amicus. Ab eod.

'Αρθμὸς, ῆ, ὁ, amicitia. Ab *ἄρω, apto.*

'Αρθρέμβολα, τὰ, tormenta, equulei. Ab *ἄρθρον* et *ἐμβάλλω, Joseph. Macc.* 8.

'Αρθρίδιον, ι, τὸ, membrum parvum. Dim.

'Αρθρικὸς, ὴ, ὸν, articularis, articulis quadrans et conveniens; (2) ex articulis laborans, podagricus, chiragricus:

'Αρθριτικὸς, ὴ, ὸν, idem.

'Αρθρῖτις, ίδος, ἡ, morbus articularis, dolor articulorum: Ab

'ΑΡΘΡΟΝ, ι, τὸ, artus, articulus, naturalis ossium compages; copula, *Gl. V.* *τὰ ἄρθρα*, genitalia; *Τῆς ὕπτα ταύτης τῶν ἄρθρων ἁψάσης τῇ χειρί*, attrectatis manu hujus equæ genitalibus, *Herodot.* 3, 87. (2) Articulus, vox Grammaticorum. (3) *ἄρθρον ἢ λυγίζεται*, qua flectitur cruris junctura, *Soph. Trach.* 779. Inservit periphrasi *ἄρθρον ποδὸς*, pes, *Soph. Phil.* 1201. Hinc

'Αρθρόω, ῶ, f. *ώσω*, articulo, fingo, formo.

'Αρθρώσαι, *formaverit*, 3. sing a. 1. opt. act.

'Αρθρώδης, ους, ὁ ἡ ή, articulosus.

'Αρθρωδία, ας, ἡ. Vide *Steph.*

'API, particula inseparabilis, quæ vocabulis præfixa significationem eorum auget, pervalde, vehementer, multum, cito, statim, facile, ut *ἀρίδηλος*, valde clarus, manifestus.

'API'A, ας, ἡ, arbor quædam sero florens. *Angl.* THE WHITE BEAM-TREE.

'Αρίγνωτος, ι, ὁ ἡ ή, valde notus, clarissimus, qui facile nosci potest. A *γινώσκω.*

'Αριγνὼς, ῶτος, idem, *Ern.*

'Αριδάκρυος, ι, ὁ ἡ ή, multum lacrymans, propensus ad lacrymandum. A *δάκρυ.*

'Αρίδακρυς, υος, ὁ ἡ ή, idem et ab eod.

'Αριδάκρυτος, ον, multum lacrymabilis et multum lacrymans, *Hes.*

'Αριδείκητος, ι, ὁ ἡ ή, præclarus, valde inclytus. Ex *ἄρι* et *δείκνυμι, ostendo.*

'Αρίδηλος, ι, ὁ ἡ ή, valde clarus, præclarus; valde manifestus.

'Αριδήλως, *adv.* manifeste.

'Αριζήλος, ι, ὁ ἡ ή, multum æmulandus; (2) valde clarus, manifestus, ζ proditio pro δ, (2) *τὸν μὲν ἀριζήλον θήκεν Διὸς, Il.* 2, 818.

'Αριζήλως, *adv.* clare, manifeste; (2) studiose.

'Αριζήλωτος, ι, ὁ ἡ ή, valde æmulandus. Ex *ἄρι* et *ζηλόω, æmulor.*

'Αριήκοος, ι, ὁ ἡ ή, obediens, dicto audiens; (2) acute audiens. Ex *ἄρι* et *ἀκούω.*

'Αριθμεῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. *Dor.* pro *ἀριθμοῦνται.* Ab

'Αριθμέω, ῶ, f. *ήσω*, numero. *'Αλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω, Odyss.* 13, 215. *'Αλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠριθμηνται, Luc.* 12, 7. Ab *ἀριθμός.* Hinc

'Αριθμηθήμεναι, aor. 1. inf. pass. *Dor.* pro *ἀριθμηθῆναι.*

'Αρίθμημα, τὸ, numerus.

'Αριθμησις, ιως, ἡ, numeratio, enumeratio.

'Αριθμητικὴ, sc. *τέχνη, τς, ἡ*, arithmetica, ars numerorum et numerandi. Ab

'Αριθμητικὸς, ὴ, ὸν, numerandi peritus; (2) ad arithmeticam pertinens.

'Αριθμητικῶς, *adv.* numerando; (2) more arithmeticorum, arithmetica ratione. Ab

'Αριθμητὸς, ἡ, ὸν, numerabilis; (2) paucus; (3) dicitur et de paucis eleganter.
'Αρίθμιος, ον, adnumerandus, *Suid.*
'ΑΡΙΘΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, numerus; (2) homo nullius pretii, ut *Lat.* numerus
'Αρικύμων, ονος, ἡ, quæ facile fit gravida; (2) fœcunda. Ex ἄρι et κύω.
"Αριν, ινος, ὁ ϗ ἡ, naso seu naribus carens; (2) non sagax. Ex α priv. et ῥὶν, *nasus.*
"Αρινος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
'Αριοβαρζάνιος, α, ὁ, nomen emplastri. Ab Ariobarzane.
'Αρίπικρος, ον, valde amarus.
'Αριπρεπὴς, nom. pl. ab ἀριπρεπὴς.
'Αριπρέπεια, ας, ἡ, decus eximium.
'Αριπρεπέως, *adv.* valde decenter. Ab
'Αριπρεπὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, valde decorus; (2) valde illustris et excellens. Ex ἄρι et πρέπω.
"Αρις, ιος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄριν.
'ΑΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, instrumentum fabrile; (2) herba quædam. *Angl.* FRIAR'S COWL.
'Αρίσαμος, *bello clarus, Dor.* pro ἀρίσημος.
'Αρίσημος, ε, ὁ ϗ ἡ, clarus, conspicuus; (2) illustris, insignis. Ex ἄρι et σῆμα.
'Αρισήμως, *adv.* clare, perspicue. Φωνῇ τὴν μαντείαν ἀρισήμως δηλῶν ἐπαναγκάζουσα, *Heliod.* 6.
'Αρισθάρματος, victor certamine curuli.
'Αρισκυδὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, valde indignans seu iracundus, *Etymol.* Ex ἄρι et σκύζομαι.
"Αρισα, *adv.* optime, *Gl. V.* Ab ἄρισος.
'Αρίσαθλος, ε, ὁ, optime decertans, præstantissimus in certaminibus. Ex ἆθλος.
'Αρισαρχεῖον, τὸ, templum Dianæ. Ab
'Αρισαρχέω, ῶ, optime impero, optime gero magistratum. Ex ἄρισος et ἄρχω, *impero.*
'Αρισάφυλος, ον, abundans uvis.
'Αρισάω, ῶ, f. ήσω, prandeo. 'Ηρώτα αὐτὸν Φαρισαῖός τις ὅπως ἀρισήσῃ παρ' αὐτῷ, *Luc.* 11, 37. Ab ἄριστον, *prandium.*
'Αρισία, ας, ἡ, fortitudo, strenuitas; ἀρισῖται, fortia facta, *Gl. V.* Ab "Αρης, *Mars.*
'Αρισῖον, ε, τὸ, præmium, proprie fortitudinis ergo datum. Ab eod.
'Αρισιρὰ, ᾶς, ἡ, sc. χεὶρ, sinistra sc. manus. *Ph.* læva. Ab
'ΑΡΙΣΤΕΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, sinister; (2) infaustus; (3) stultus. Οὔποτε φρενόθεν ἐκ' ἀρισιρὰ ἴδας, stultitiæ deflexisti. *Soph. Aj.* 183.
'Αρισιροϛάτης, ε, ὁ, qui a sinistra stat. Ex ἀρισιρὰ et ϛατὸς, *qui stetit.*
'Αρισιροχίρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, qui tantum sinistram habet; (2) qui sola sinistra utitur.
'Αρισεύσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠρίστευε, ab ἀρισεύω.
'Αρίσιμμα, ϛος, τὸ, præclarum facinus.
'Αρισιύσισα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀρισεύσσα.
'Αρισεὺς, ῆος, ὁ, princeps; (2) omnium fortissimus. Ab ἀρισεύω.
'Αρισεύσσα, a. 1. part. act. fem. gen.
'Αρισευτικὸς, ὴ, όν, qui quasi a natura ita est comparatus, ut omnium fortissime se gerat; (2) strenuus. Ab
'Αρισεύω, f. εύσω, fortissime me gero; (2) strenuum me præsto; fortiter facio, *Gl. V.* (3) excello; (4) principatum teneo. Τὰ πρῶτα καλλιϛεῖ ἀρισεύσας ϛρατῷ, nactus summa præmia, *Soph. Aj.* 435. Ab ἄρισος.
'Αρισῆες, nom. pl. *Ion.* pro ἀρισῆς, ab ἀρισεύς.
'Αρισήϊον, τὸ, *Ion.* pro ἀρισεῖον, *Herod.*
'Αρισητὴς, οῦ, ὁ, pransor, qui prandere solet.
'Αρισίζω, f. ίσω, prandium excipio, prandium præbeo; (2) prandeo, *in act. et med.* Ab ἄρισον.
'Αρισιδὸν, *adv.* optimos quosque deligendo, secundum delectum virtutis. Ab ἄρισος.
'Αρισόβουλος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, cujus optimum est consilium. Ex ἄρισος et βουλή.
'Αρισογένθλος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui optimos generat.
'Αρισογόνος, ε, ὁ ϗ ἡ, parens optimæ prolis.
'Αρισόδαιτος, ε, ὁ ϗ ἡ, prandium cœnæ conjunctum, ad cœnam perductum.
'Αρισοεπέω, recte loquor, dico.
'Αρισοεπὴς, ὲς, recte loquens.
"Αρισοι, ων, οἱ, optimates, primores, viri præcipui ac præstantissimi.
'Αρισοκλὴς, ῆς, percelebris, *Ep.*
'Αρισοκράτεια, ας, ἡ, status reipubl. quæ ab optimatibus gubernatur. Ab ἄρισος et κράτος.
'Αρισοκρατέω, ῶ, f. ήσω, optime impero; et (2) ἀρισοκρατέομαι, οῦμαι, sub optimatum regimine vivo, ab optimatibus gubernor. 'Αρισοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν, *Aristoph. Av.* 123. Ex iisd.
'Αρισοκρατία, ας, ἡ, idem quod ἀρισοκράτεια.
'Αρισοκρατικὸς, ὴ, όν, ad aristocratiam, sive imperium optimatum, pertinens; (2) aristocratiæ studiosus. Ab iisd.
'Αρισοκρατικῶς, *adv.* ut convenit aristocratiæ, more optimatum remp. gubernantium.
'Αρισολόχεια, ας, ἡ, idem quod ἀρισολοχία, *Nic.*
'Αρισολοχία, ας, ἡ, herba puerperis opitulans. Ex λοχὸς, *gravida.* Angl. BIRTH-WORT.
'Αρισόμαν-ις, ιος, ὁ ϗ ἡ, optimus vates.
'Αρισόμαχος, ε, ὁ ϗ ἡ, præstantissimus in prælio. Ex μάχη, *prælium.*
"ΑΡΙΣΤΟΝ, ε, τὸ, prandium.
'Αρισονομία, ας, ἡ, optimatum regimen seu imperium. Ex νομὸς, *præfectura.*
'Αρισόνοος, ε, ὁ ϗ ἡ, benevolus, optima mente præditus. Ex νόος, *contr.* νοῦς.
'Αρισοποιέω, ῶ, prandium facio, cibum apparo; ἀρισοποιέομαι, οῦμαι, prandeo.
'Αρισοπονὴς, ἐος, ὁ, optimus operarius, *Man.*
'Αρισοπόνος, ε, ὁ ϗ ἡ, optime laborans.
'Αρισοπάσια, præstantissimum maritum habens. Νύμφη ἀρισοπόσια, *Opp. Cyneg.* 1, 6.
"Αρισος, ίση, ισον, optimus, præstantissimus, proprie Marte, sive armis; (2) optimus, generaliter; egregius; (3) maxime idoneus. Ab
"Αρης, *Mars*, vèl ἄρι, *bene*, vel ἄρω, *apto.*
'Αρισοσαλαιγκτὴς, ῆ, ὁ, præstantissimus tubicen.
'Αρισοτέχνης, ε, ὁ, optimus artifex.
'Αρισοτόκεια, optimæ prolis genitrix, *Theocrit.* 24, 72.
'Αρισοτόκος, ε, ὁ ϗ ἡ, quæ optimos liberos parit. Ex τίκτω, *pario.*
'Αρισοφάνιον, τὸ, nomen emplastri. Vid. *Steph.*
'Αρισοφόρον, τὸ, vas in quo prandium fertur, *Steph.*
'Αρισόχειρ, ιρος, ὁ ϗ ἡ, manibus strenuus. 'Αρισόχειρ ἀγὼν, certamen virtutis, *Soph. Aj.* 935.
'Αρισῷδιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, optimos parturiens, *Ep.*
'Αρισωτὸν, οῦ, ὁ, tempus prandii, *Hes.* Ab ἄρισον (an ἀρισητὸν ut γευνητὸν, *N.*)
'Αρισφαλὴς, ὲς, ὁ ϗ ἡ, valde lubricus; (2) fallax. Ex ἄρι et σφάλλω, *decipio.*
'Αρισφραδὴς, ὲς, ὁ ϗ ἡ, valde manifestus, insignis, cognitu facilis 'Αρισφραδέα δὲ τέτυκται, *Il.* 23, 240. Σῆμα δέ σοι ἐρέω μάλ' ἀρισφραδές, *Id. Ibid.* 326. Ex ἄρι et φραδὴς, *prudens.*
'Αρισφραδῶς, it. ως, *adv.* valde perspicue, *Hom.*
'Αρίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, valde prudens. A φρὴν.
'Αρκεῖ, *sufficit*, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro ἀρκέει. Ab ἀρκέω.
"Αρκειον, ε, τὸ, personata, *Plin.* 25, 58, 9. herba quædam palustris. *Angl.* BURDOCK. Ab
"Αρκειος, εία, ειον, ursinus. Ab ἄρκος.
'Αρκεσθησόμεσθα, *arcebimur*, 1. plur. f. 1. ind. pass. *Dor.* pro ἀρκεσθησόμεθα.
'Αρκέσι, 3. sing. f. 1. ind. act. v. ἀρκέω.
'Αρκεσίγυιος, ον, roborans membra. Ex ἀρκέω et γυῖον.
'Αρκεσ-ις, ιος, ἡ, auxilium; (2) utilitas.
"Αρκεσμα, ατος, τὸ, auxilium.
'Αρκετὸς, ὴ, όν, sufficiens. Ab ἀρκέω.
'Αρκετῶς, *adv.* sufficienter.
'Αρκευθὶς, ίδος, ἡ, bacca juniperi maturitate nigrescens. *Gl. V.* juniperus. Ab
"ΑΡΚΕΘΟΣ, ε, ἡ, juniperus, arbor et fructus.
"ΑΡΚΕ'Ω, ῶ, f. έσω, propulso; (2) auxilior, opitulor; (3) sufficio, satis sum; (4) par sum; (5) contentus sum, adquiesco; (6) facio; ἀρκεῖ, sufficit, satis est, *Ph.* ἀρκείσθω, contenti estote, *Gl. V.* imperat. ἀρκείσθητι, contentus esto, *Ph.* a. 1. imperat. pass. Πίφυκεν ἐσθλὸς, ὥσ' ἀρκεῖν φίλοις, *Soph. El.* 324. (6) Οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἄρκεσας ἐμῆς, neque minoribus rebus manu gestis (ubi χειρὸς regitur a præpositione διὰ subintellecta, *Soph. Aj.* 439. (2) ὡς ἂν ἀρκέσει τὸ μὴ οὐ θανεῖν, nihil fore ei præsidii, quin moriatur, *Id. Aj.* 727. 'Αρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν, *Luc.* 3, 14.
"Αρκειοι, ursorum catuli, *Eust.* ἀρκτύλοι, *Poll.*
"Αρκιος, ε, ὁ ϗ ἡ, sufficiens; (2) possibilis; (3) satis dignus, ab ἀρκέω. (4) septentrionalis. (2) μισθὸς δὲ εἰ ἄρκιος ἔσται, *Il.* 10, 304. (2) εἰ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐοσσῖται, *Id.* 2, 392. Ab
"Αρκος, ursa, pro ἄρκτος.
'Αρκύντως, *adv.* sufficienter, satis, abunde. Ab ἀρκίων, quod est ab ἀρκέω.
'Αρκτεία, ας, ἡ, consecratio virginum Dianæ. Ab ἀρκτεύω.
"Αρκτειος, εία, ειον, ursinus. Ab ἄρκτος.
'Αρκτεῖος, εία, ειον, incipiendus; (2) imperandus; (2) ἀρκτέον γ' ὅμως, *Soph. Œd. Tyr.* 628. Ab ἄρχω.
'Αρκτεύω, f. εύσω, in ursæ occisæ honorem virgines Dianæ consecro. Ab ἄρκτος 'Αρκτεύειν apud Athenienses dicebantur virgines, quæ ante nuptias Dianæ initiarentur, et sacra quædam peragerent. Voce hinc ducta quod ob ursam interfectam Dianæ sacram, non prius cessaturam pestem responsit oraculum, quam deæ virgines dicarentur antequam viro congrederentur. Unde et puellæ ipsæ ἄρκτοι, id est ursæ, appellabantur, ut perspicue docent *Euripides* et *Aristophanes.* Vide *Pollucem*, lib. 5. ἐνομασικῶν.
'Αρκτὴ, ἡ, *sub.* δορὰ, ursina pellis, *Steph.*
'Αρκτικὸς, ὴ, όν, septentrionalis. Ab eod.
'Αρκτομῦς, ός, ἡ, mus ursinus, sic dictus quod velut ursus binis pedibus incedit.
"ΑΡΚΤΟΣ, ε, ὁ ϗ ἡ, ursus, ursa; (2) signum cœleste; (3) piscis quidam; (4) pars orbis septentrionalis.
'Αρκτοῦρος, ε, ἡ, Arcturus, stella post ursæ majoris caudam. Ex ἄρκτος et οὐρά.
'Αρκτοφύλαξ, ακος, ὁ, Arctophylax, custos ursæ, sidus quod et Bootes.
'Αρκτῷος, ῴα, ῷον, arctous, septentrionalis. Ab ἄρκτος.
"Αρκυον, ε, τὸ, reticulum, *Gl. V.* Ab ἄρκυς.
'Αρκυοσασία, ας, ἡ, retium collocatio; retium tentio, *Poll.* A σάσις.
"ΑΡΚΤΣ, υος, ἡ, rete; ἄρκυες, casses, *Gl. V.*
'Αρκυσάσιον, ε, τὸ, locus ubi tenduntur retia.
'Αρκύσατα, ων, τὰ, loca ubi retia tenduntur, item retia ipsa. Τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυσάτοις πίπτω; *Soph. El.* 1476. Ex ϛατός. Unde
'Αρκύσατος, ὁ ϗ ἡ, vel ἀρκύσατη, ον, retiarius. ἀρκύσατη μηχανὴ, rete. Τοῖς δ' ἐς ἀρκυσάτων μηχανὰν ἐμπλέκειν παῖδα Τυνδαρίδ', *Eurip. Orest.* 1422.
'Αρκυοφύω, ῶ, ήσω, et ἀρκυοφέομαι, retia custodio, sto ad retia, seu ad indaginem. Ab
'Αρκυοφὸς, οῦ, ὁ, custos, qui retia custodit. Ex ἄρκυς et ὄφος, *custos.*
"ΑΡΜΑ, ατος, τὸ, currus, vehiculum, quadrigæ.
"Αρμα, ατος, τὸ, onus; τὰ ἅρματα, arma. Ab αἴρω, *Ern.*
'Αρμαλιὰ, seu *Ionice* ἁρμαλιὴ, cibus, alimentum, demensum. Ab ἄρω, *adepto.*
'Αρμάμαξα, ης, ἡ, carruca, plaustrum. Ab ἅρμα.
'Αρμάτειος, εία, ειον, ad currum pertinens, curulis; *Eurip.* (al. ἁρμάτιος, ία, ιον.) Ab ἅρμα.
'Αρμάτειος νόμος, modus musicus lugubris. 'Αρμάτειον, ἁρμάτειον μέλος, *Eurip. Or.* 1385.
'Αρματεύω, f. εύσω, aurigo, aurigor. Ab eod.
'Αρματηλασία, ας, ἡ, agitatio currus. Ab
'Αρματηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigo, currum ago. Ab
'Αρματηλάτης, ε, ὁ, auriga, agitator currus, *Ph.* quadrigarius, al. *Gl. V.* vehicularius. Ab ἅρμα et ἐλαύνω.
'Αρματηλάτις, ιδος, ἡ, curulis victoria, *Pind.*
'Αρμάτιον, ε, τὸ, curriculum. *Gl. V.* curriculus. Dim. ab ἅρμα.
'Αρμάτιος νόμος, modus musicus lugubris. Τὸν δὲ καλούμενον ἁρμάτιον νόμον λίγεται ποιῆσαι πρῶτος Ὄλυμπος, *Plut. de Mus.*
'Αρματῖται, ῶν, οἱ, bigarii. Ab ἁρμάτιον.

'Αρμα-

Ἁρματοδρομία, ας, ἡ, certamen curule. Ex ἅρμα et δρόμος, cursus.
Ἁρματόδρομος, curru certans auriga.
Ἁρματόεις, όεσσα, όεν, curulis. Ab ἅρμα.
Ἁρματόκτυπος, ον, epith. strepitus e motu curruum.
Ἁρματομαχέω, ῶ, f. ήσω, ex curru pugno.
Ἁρματοπηγέω, ῶ, currus fabricor. Ab
Ἁρματοπηκτής, οῦ, ὁ ϗ ἡ, curruum fabricator, plaustrorum compactor. Ex πήγνυμι.
Ἁρματοποιός, οῦ, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ἁρματοτροφέω, ῶ, f. ήσω, equos curules alo Ex ἅρμα et τρέφω, alo.
Ἁρματοτροφία, ας, ἡ, equorum curulium nutritio. Ex iisd.
Ἁρματοτροχία, ας, ἡ, et ἁρματοτροχιὰ, ᾶς, ἡ, orbita. Ex ἅρμα et τροχός, rota.
Ἁρματωλία, ας, ἡ, aurigatio; vox Comica *Aristophanis*, in qua confunduntur ἁρματηλασία et ἁμαρτωλία, peccatum.
Ἅρμενα, nom. vel acc. pl. præs. part. pass. n. g. *per Sync.* pro ἁρόμενα, ab ἄρω.
Ἁρμενίζω, velifico, *Gl V.* A seq.
Ἅρμενον, ου, τὸ, velum navis, carbasus; (2) instrumentum; armamentum, *Gl. V.* Ab ἄρω, *apto.*
Ἅρμενος, ου, ὁ, idem et ab eodem; (2) aptus, idoneus. (2) εἴ τ' ἅρμενοι ἐς τόδε ἔργον, *Apoll. Rhod.* 4, 1461.
Ἁρμη, ης, ἡ, compages, commissura.
Ἁρμηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigor; (2) aurigatione certo in certamine curuli. Ab
Ἁρμηλάτης, ου, ὁ, auriga. Ex ἅρμα et ἐλαύνω.
Ἁρμίως, idem quod ἁρμοῦ, *Gal.*
Ἁρμίως, *adv.* confestim. Ab ἁρμοῦ.
Ἁρμογὴ, ῆς, ἡ, apta junctura seu commissura, compages, coagmentatio, aptus ordo, aptatio. Ab ἁρμόζω.
Ἁρμοδίαις, dat. pl. f. g. ab
Ἁρμόδιος, ία, ιον, aptus, concinnus, idoneus *Ph.* adfabilis; ἁρμόδιον, congruum, *Gl. V.*
Ἁρμοδίως, *adv.* competenter, *Gl. V.* A præc.
Ἁρμόζουσα, præs. part. act. *Dor.* pro ἁρμίζουσα.
Ἁρμοζόντως, *adv.* convenienter, congruenter.
Ἁρμόζω, fut. όσω, quadro, convenio, congruo; (2) apto, adapto; (3) jungo connubio, do nuptum. Ἁρμόζεσθαι τὰς νόμως τοῖς πολίταις. Ἃ δ' ἁρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ, σήμαιν', *Soph. El.* 1306. Ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἐπ' ἀνδρὶ, 2 *Cor.* 11, 2. Βάσει βάσιν ἁρμόσαι, *Soph. Œd. Col.* 199. Ab ἁρμός.
Ἁρμοῖ, *adv.* modo, nuper.
Ἁρμοῦ, *adv.* convenienter, congruenter.
Ἁρμολογέω, ῶ, coagmento, coapto. Ἡρμολόγησε τάφον, *Epigr.*
Ἁρμολόγησις, εως, ἡ, compaginatio, *Gl. V.*
Ἁρμολογία, ας, ἡ, coaptatio, conjunctio.
Ἁρμολόγος, ου, ὁ, coagmentarius, *Ph.*
Ἁρμονία, ας, ἡ, compages; (2) concentus. Ab ἁρμός.
Ἁρμονίης, gen. sing. *Ion.* pro ἁρμονίας.
Ἁρμονικὸς, ἡ, όν, ad harmoniam pertinens; (2) musicæ peritus. Ab ἁρμονία.
Ἁρμόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, conveniens.
Ἁρμὸς, οῦ, ὁ, commissura, compages, articulus. Ab ἄρω, *apto*, mutato spiritu.
Ἁρμοσία, ας, ἡ, gubernatio. Ab ἁρμόζω.
Ἁρμοσις, εως, ἡ, aptatio, compaginatio, *Gl. V.*
Ἅρμοσμα, ατος, τὸ, idem.
Ἁρμόσσω, vel ἁρμόττω, f. όσω, idem quod ἁρμόζω. Ἁρμόσσειν τινι, πρός τι. Τόδε πρὸς τὰς συνουσίας ἁρμόττει, *Isoc.* Ab ἁρμός.
Ἅρμοσαι, 3. sing. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἥρμοσται.
Ἁρμοστὴς, ῆρος, ὁ, moderator, gubernator, nomen magistratus Spartani. Ab eod.
Ἁρμοστὴς, οῦ, ὁ, idem. *Gl. V.* aptator.
Ἁρμοστικὸς, ἡ, όν, sponsalis, *Gl. V.* Ab
Ἁρμοστὸς, ἡ, όν, conveniens, congruens. *Gl. V.* aptus, habilis; ἁρμοστὴ, sponsa.
Ἁρμόσυρος, ορος, ὁ, idem quod ἁρμοστής.
Ἁρμόσυροι, οἱ, moderatores, apud Laced.
Ἁρμόσωσιν, 3. pl. præs. opt. act. v. ἁρμόσω.
Ἁρμοστόντως, *adv.* apte.
Ἀρνακὶς, ίδος, ἡ, pellis agni, pellis ovina cum lana; *Ph.* pellis lanata. Ab ἄρν.
Ἄρνας, *agnos*, accus plur. ab ἀρὴς, ἀρνός.
Ἀρνεῖον, ου, τὸ, locus ubi agninæ carnes venduntur, *Hes.* Ab eod.
Ἀρνειὸς, ία, ιον, agninus Ab eod.
Ἀρνειὸς, οῦ, ὁ, agnus adultus, aries. Ἀρνειῷ μὲν ἴγνυγι ἴσκω σπησιμάλλῳ, *Il.* 3, 197. Ab eod.
Ἀρνεῖσθαι, præs. inf. med. Ab ἀρνέομαι.
Ἀρνευόεσσα, ης, ὁ, agnis vescens. Ex Θοίνη.
ΑΡΝΕΟΜΑΙ, ῦμαι, f ήσομαι, recuso, nego, inficior, denego, detrecto. Οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνειρά μοι, *Apoc.* 3, 8.
Ἀρνευτὴς, ῆρος, ὁ, urinator, παρὰ τὰς ἄρνας.
Ἀρνευτηρία, ας, ἡ, ars urinatoria.
Ἀρνησάμενοι, nom. pl. a. 1. part. med.
Ἀρνησάσθαι, a. 1. inf. med.
Ἀρνησίθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, Deum negans, atheus. Ex ἀρνέομαι, *nego*, et Θεός.
Ἀρνήσιμος, ον, negandus, *S ph.* Ab ἀρνέομαι.
Ἄρνησις, εως, ἡ, negatio, recusatio.
Ἀρνῆται, 3. sing. præs. conj. *contr.* pro ἀρνέηται.
Ἀρνητικὸς, ἡ, όν, negativus. Ab eod.
Ἀρνητικῶς, *adv.* negative, negando.
Ἀρνίον, ου, τὸ, agnellus. Dim. ab ἀρὴς, *agnus.*
Ἀρνόγλωσσον, ου, τὸ, plantago, seu lingua agnina. *Angl.* PLANTAIN.
Ἀρνόγλωσσος, ου, ὁ, idem.
Ἀρνὸς, *agni*, gen. sing. ab ἀρὴς, *agnus.*
Ἀρνοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui agnum devorat vel comedit. Ex ἀρὴς et φάγος, *edax.*
Ἀρνόφυλλον, ου, τὸ, qu. dic. agnifolium, cytisus, herba qua agni delectantur.
ΑΡΝΥΜΑΙ, capio, consequor. Ὦ ἐγὼ μεθύσιρον, ὅτ' ἐκὼν ἀρχῆ, τὴν μάθησιν ἄρνυμαι, cum nil prodest, *Soph. Trach.* 724. Κάρις——πολὺ παρὰ πόδας κράτος ἄρνυται, suppeditat, *Id. Phil.* 883.
Ἀρνύσθην, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Ion.* et *per Syncop.* pro ἠρνύσθησαν.
Ἀρνωδὸς, οῦ, ὁ, cantor, cui agnus propositus est præmium. Ex ἀρὴς et ᾄδω, *cano.*
Ἀρνὼν, ῶνος, ὁ, agnile, *Gl. V.* Ab ἄρς.
Ἀρξάμενος, ἀ 1. part. med v. ἄρχομαι.
Ἀρξεῦμαι, *incipiam*, 1. sing. f. 1. ind. med *Dor.* et *Æol.* pro ἄρξομαι.
Ἀρόης, 2. sing. præs. conj. act v. ἀρόω.
Ἀρόιμαν, 1. sing. a. 2. opt. med. *Dor.* pro ἀροίμην. Ab αἴρω.
Ἀροίμεθα, *retulerimus*, 1. pl. a. 2. opt. med.
Ἄροιο, *tuleris*, 2. sing. a. 2. ejusd.
Ἄρομα, τὸ, idem quod ἄροσις, *Hes.*
Ἀρόμμιναι, præs. inf. act. *Pæt.* et *Dor.* pro ἀρόσιν.
ΑΡΟΝ, υ, τὸ, arum, herba. *Angl.* CUCKOO-PINTLE, WAKE-ROBIN.
Ἄρον, *tolle*, 2. sing. a. 2. imp. act. verbi αἴρω.
Ἄροντο, *Ion. tulerint*, 3. pl. a. 2. ind. med.
Ἄρος, ου, ὁ, utilitas, *apud Æschylum.*
Ἀρόσῃς, 2. sing. a. 1. conj act. v. ἀρόω.
Ἀρόσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, arabilis, segetibus accipiendis aptus. Ab
Ἄροσις, ιος, ἡ, aratio; (2) agricultura; (3) ager frumentarius. Ab ἀρόω.
Ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, arator; (2) pater. Ab ἀρόω.
Ἀρότης, ου, ὁ, idem et ab eod.
Ἀροτήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, arabilis. Ab eod.
Ἀροτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad arationem pertinens.
Ἄροτοιο, *arationis*, gen. sing. *Ion.* pro ἀρότου.
Ἄροτος, ου, ὁ, aratio; (2) seges, sementis, messis, fruges; (3) annus; (4) generatio prolis. (2) ἰύχομαι Διὸς μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆν ἀνίεναι τινὰ, *Soph. Œd. Tyr.* 269. (3) τὸν μὲν παριλθόντ' ἄροτον, anno præterito, *Id. Trach.* 69 & 825. Ab eod.
Ἀροτὸς, οῦ, ὁ, tempus arandi. Ab eod.
Ἀροτὸς, ἡ, όν, arabilis. Ab eod.
Ἀροτραῖος, α, ον, Cerealis, rusticus, *Ep.*
Ἀροτρεὺς, ῆος, ὁ, arator. Ab eod.
Ἀροτρευτὴρ, ῆρος, ὁ, arator. Ab
Ἀροτρεύω, f. εύσω, aro. Ab ἀροτρεύς.
Ἀροτρητὴς, οῦ, ὁ, rusticus, arator.
Ἀροτριάζω, f. άσω, aro. Ab ἄροτρον. Hinc
Ἀροτρίασις, εως, ἡ, aratio, aratura, *Ph.*
Ἀροτριασμὸς, οῦ, ὁ, idem; *Ern.*
Ἀροτριάω, ῶ, f. άσω, aro. Ἐπ' ἐλπίδι ὀρτλεῖ ὁ ἀροτριῶν ἀροτρᾷν, 1 *Cor.* 9, 10.
Ἀρότριος, ου, ὁ ϗ ἡ, rusticus, arationi favens, &c.
Ἀροτρίωμα, ατος, τὸ, ager aratus.
Ἀροτρίωσις, εως, ἡ, aratio. Ab ἀροτρίω.
Ἀροτροειδὴς, ὶς, aratri figuram habens.
Ἄροτρον, ου, τὸ, aratrum. Ab ἀρόω.
Ἀροτροστόνος, ου, ὁ ϗ ἡ aratro laborans.
Ἀροτρόχως, οδος, ὁ, vomer.
Ἀροτροφορέω, aratrum traho, *de bubus*, &c.
Ἀρῦν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀρόειν.
Ἄρυρα, ας ἡ, arvum, arata terra, ager. *Gl. V.* seges; (2) terra, tellus; (3) terræ mensura centum cubitorum; (2) ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρυρα, *Il.* 3, 115. Ab ἀρόω. Hinc
Ἀρυραῖος, αία, αῖον, ruralis.
Ἀρύριον, ου, τὸ, agellus Dim. Ab ἄρυρα.
Ἀρυροστόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, in arvo laborans, agricola. Ex ἄρυρα et πόνος
Ἀρῦσι, *tollent*, 3. pl. f. ind. act. verbi αἴρω.
ΑΡΟΩ, ῶ, f. άσω, aro. Εἰ δέ κεν ἠελίοιο τρόπαις ἀρέῃς χθόνα δῖαν, *Hes. Op.* 477. *Metaphorice*, arvum muliebre aro: *passive*, nascor. Τὴν τικτύσαν ἄροσιν, corpus miscuit cum matre, *S ph. Œd. Tyr.* 1497. Πατρὸς ἐφάνην ἔνθεν αὐτὸς ἠρόθην, genitor extiti unde ipse genitus fueram, *Id. ibid.* 1485.
Ἁρπάγδην, *adv* raptim. Ab ἁρπάζω. Unde
Ἁρπαγίντα, acc. sing. a. 2. part. pass.
Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, raptus, ipsa rapiendi actio; rapina. Ab eod.
Ἁρπάγη, ης, ἡ, harpago, irpex, instrumentum quo e puteis attolluntur vasa aquaria.
Ἁρπαγιμαῖος, α, ον, idem quod
Ἁρπάγιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, rapto quæsitus.
Ἁρπαγίμως, *adv.* raptim, *Ph.*
Ἁρπάγιον, τὸ, vas clepsydræ simile, *Steph.*
Ἅρπαγμα, ατος, τὸ, quod raptum est, rapina, præda rapta.
Ἁρπαγμὸς, οῦ, ὁ, ipsa rapiendi actio, raptus.
Ἁρπάζουσι, dual. num. part. præs. act. verbi
ΑΡΠΑ'ΖΩ, f. άσω, vel άξω, rapio; prædor, *Gl. V.* ἥρπασα, rapui, *Gl. V.* a. 1. ἡρπαγμένος, raptus, *Ph.* p. part. pass. Ἐκ μέσου, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τῶν κόλπων ἥρπασαν, *Luc.* Καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός μου, *Joan.* 10, 29. Καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς τὸν Θεὸν, *Apoc.* 12, 5. Πέρσαι ἴχθρων ἁρπάσαι, *Soph. Aj.* 2. hostium consilia præripere, *Cic. Off.* 1, 30. Hinc
Ἁρπάκτειρα, ἡ, prædatrix.
Ἁρπακτήριος, α, ον, rapax, *Lycurg.*
Ἁρπακτὴρ, ῆρος, ὁ, raptor.
Ἁρπακτὴς, οῦ, ὁ, idem. Hinc
Ἁρπακτικὸς, ἡ, όν, rapiendi peritus, rapax.
Ἁρπακτικῶς, *adv.* rapacium more; (2) raptim.
Ἁρπακτὸς, ἡ, όν, ereptus. Ab ἁρπάζω.
Ἁρπακτὺς, ύος, ἡ, raptus, direptio. Ab eod.
Ἁρπάλαγος, ὁ, telum leporarium, *Opptan. Cyneget.* 1, 153.
Ἁρπαλέος, έα, έον, rapax, rapidus; (2) celer; (3) qui cupide appetitur.
Ἁρπαλέως, *adv.* cupide; (2) raptim.
Ἁρπαλίζω, aufero, *Æsch.*
Ἁρπάλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cupide appetitur; (2) qui rapitur.
Ἁρπαξ, αγος, ὁ, rapax, raptor. Ab ἁρπάζω.
Ἁρπάξαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἁρπάξας.
Ἁρπάξασα, *quæ rapuit*, a. 1. part. act. f. g.
Ἁρπαξίβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, rapto vivens.
Ἁρταξῶ, 1. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἁρπάσω.
Ἅρπασμα, ατος, τὸ, rapina. Ab ἁρπάζω.
Ἁρπαστικὸς, ἡ, όν, rapax. Ab eod.
Ἅρπαστον, ου, τὸ, harpastum, genus pilæ grandioris. Ab
Ἁρπαστὸς, ἡ, όν, ad rapiendum expositus, qui rapi potest.
Ἁρπάω, rapio; ἁρπάομαι, idem, falce utor, *Hes.*
Ἀρτιδὶς, solo æquale, planum. Κάρη γε μὲν ἀρτιδὶς, planum illi caput, *Nic. Ther.* 420. Ex ἄρω et σίδον, *solum.* Hinc
Ἀρτιδίζω, solo æquo, complano, pavio, *Hes.*
Ἀρτιδοὶς, οῖσσα, οῖν, planus.

Ἀρτιδόνη,

'Αρτιδόη, ης, ἡ, laqueus, funis. Hinc
'Αρτιδονίζω, f. ίσω, prædor, illaqueo.
'Αρτιδών, όνος, ἡ, funis, laqueus. Ab ἀρτάζω.
'Αρτίζα, ης, ἡ, pes vel imum montis 'Αλλ' ἤ γ' ἀρτίζαις . . . φωλεύοντος, Nic. Ther. 393. Ex ὄρος (vel potius ἄρω, Ern.) et πίζα.
"Αρτη, ης, ἡ, falx; (2) avis quædam, harpe, e genere aquilarum.
'Αρτίς, seu ἀρτίς, ίδος, ἡ, crep'dæ aut calcei genus. A ῥαπίζω, suo, quasi ῥαφίς.
"Αρπυια, ας, ἡ, Harpyia, monstrum rapax fictitium, (2) procella. Ab ἅρπυς.
'Αρπυιόγυνος, ον, aviformis, Lycurg.
"Αρπυς, υος, ὁ, amor, Hes ἁρπύς, Salm.
'Αῤῥάβδωτος ᾰ, ὁ ἡ ή, non virgatus.
'Α'Ρ'ΡΑΒΩ'Ν, ῶνος, ὁ, arrhabo, arrha, pignus.
'Αῤῥαβωνίζομαι, in pignus do.
'Αῤῥαβωνίζω, arrabone confirmo contractum emptionis, Steph.
'Αῤῥαγής, ίος, ὁ ἡ ή, non fractus; (2) haud fragilis. 'Αῤῥαγὲς ὄμμα, oculus lacrymis non madens, siccus, qui non lacrymatur, Soph. ex Trag. deperdito. Ex α priv. et ῥήσσω, frango.
'Αῤῥαδιέργητος, ᾰ, ὁ ἡ ή, non temerarius. Ex α priv. et ῥαδιέργω,
"Αῤῥαιστος, ᾰ, ὁ ἡ ή, non corruptus, incorruptus. Ex α priv. et ῥαΐστος.
"Αῤῥαξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Dor. et Poet. et cum ν ἐφελκ. pro ἤραξε. Ab ἀράσσω.
"Αῤῥαφος, ᾰ, ὁ ἡ ή, insutilis, inconsutus, Gl. V. Ex α priv. et ῥάπτω, suo.
'Αῤῥαφής, ὲς, idem.
"Αῤῥικτος, ᾰ, ὁ ἡ ή, infectus, imperfectus. Ex α priv. et ῥίζω, facio.
'Αῤῥενικὸς, ἡ, όν, masculinus. Ab ἄῤῥην, mas.
'Αῤῥενικῶς, adv. masculino genere, ap. Gramm.
'Αῤῥενογονία, ας, ἡ, masculorum generatio, seu procreatio; virilis sexus, Ph. Ab
'Αῤῥενογόνος, ᾰ, ὁ ἡ ή, mares generans. Ex ἄῤῥην, mas, et γίνομαι, genero.
'Αῤῥενόθηλυς, εος, ὁ ἡ ή, mas et femina, incerti seu ambigui sexus.
'Αῤῥενοκοίτης, ᾰ, ὁ, qui cum maribus concumbit. Ex ἄῤῥην et κοίτη, cubile.
'Αῤῥενοκυέω, prolem masculam edo.
'Αῤῥενομανέω, ῶ, f. ήσω, masculos depereo, Suicer. Ex ἄῤῥην et μαίνομαι, insanio.
'Αῤῥενοτοκέω, ῶ, f. ήσω, partum virilem edo Ab
'Αῤῥενοτόκος, ᾰ, ὁ ἡ ή, masculum pariens vel generans. Ex ἄῤῥην et τίκτω, pario.
'Αῤῥενοφθορέω. ῶ, f. ήσω, masculos corrumpo, Suicer. Ex ἄῤῥην et φθείρω.
'Αῤῥενόω, ῶ, f. ώσω, masculum reddo; ἀῤῥενῶσθαι, masculum evadere. Ab ἄῤῥην. Hinc
'Αῤῥενώδης, εος, ὁ ἡ ή, masculus, fortis.
'Αῤῥενωδῶς, adv. mascule, fortiter.
'Αῤῥενωνυμέω, masculino nomine appello.
'Αῤῥενωπὸν, ᾰ, τὸ, mascula facies; (2) animus virilis et generosus. Ab
'Αῤῥενωπὸς, ᾰ, ὁ ἡ ή, qui virili facie est; (2) fortis, virilis. Ex ἄῤῥην et ὤψ.
'Αῤῥενωπῶς, adv. viriliter, strenue.
'Αῤῥινὼψ, et ἀῤῥινώπας, ᾰ, ὁ, idem quod ἀῤῥινώπος, sed in malam partem utrumque, Steph. Eust.
'Αῤῥιστὴς, ίος, ὁ ἡ ή, non vergens quoquam, in neutram partem inclinans.
'Αῤῥιστῶς, adv. non vergendo in alterutram partem.
'Αῤῥιψία, ας, ἡ, animus in neutram partem magis inclinans. Ex α priv. et ῥίπτω.
"Αῤῥηκτος, ᾰ, ὁ ἡ ή, non fractus. A ῥήσσω.
'Αῤῥήκτως, adv. firme, stabiliter.
'Αῤῥήκτοισι, dat. pl. Poet. pro ἀῤῥήκτοις.
'Αῤῥήκτου, gen. sing. Dor. pro ἀῤῥήκτου.
'Αῤῥησυσύνη, ης, ἡ, taciturnitas, silentium. Ab
'Αῤῥήτων, ονος, ὁ ἡ ή, tacitus, taciturnus, mutus. Ex α priv. et ῥήμα, verbum.
"Α'Ρ'ΡΗΝ, ενος, ὁ, mas, masculus; (2) ὁ ἡ ή, fortis, virilis.
'Αῤῥήνειν, vel ἀῤῥηνίειν, rixari, conviciis sævire, Hes. Ab
'Αῤῥηνὴς, ὶς, ἄσνus, ferox, Theoc. 25, 83. Etn. ἀῤῥηνίειν dicitur de fœmina quæ cum viro contendat, Rust.
'Αῤῥησία, ας, ἡ, silentium. Ex α priv. et ῥέω.
'Αῤῥητοποιΐα, ας, ἡ, nefandum facinus, imprimis fœda Venus. Ab
'Αῤῥητοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ή, nefanda perpetrans Ex ἄῤῥητος et ποιέω.
"Αῤῥητος, ᾰ, ὁ ἡ ή, non dictus, indictus; inauditus, ineffabilis; (2) non dicendus, celandus; (3) non dicendus ex lege, de conviciis gravioribus lege prohibitis. Unde ἄῤῥητα, fœda convicia; (4) infandus, nefandus nefastus, Gl. V. (5) fœdus, odiosus. (2) ἄῤῥητ' ἀῤῥήτων, maxime infanda, Soph. Œd. Tyr. 465. Ex α priv. et ῥέω.
'Αῤῥητουργία, ίας, ἡ, nefandum facinus, nefanda libido. Ex ἄῤῥητος et ἔργον, opus.
'Αῤῥήτως, adv. infande, ineffabiliter, arcane.
'Αῤῥηφορέω, ῶ, sacra arcana fero.
'Αῤῥηφορία, ας, ἡ, arcanorum gestatio. Ab
'Αῤῥηφόρος, ᾰ, ὁ ἡ ή, nefanda et arcana gestans Ex ἄῤῥητος et φέρω, fero.
"Αῤῥηχος, ᾰ, ὁ ἡ ή, admodum aptus sepimentis Ex α intens. et ῥηχὸς, sepimentum.
'Αῤῥίγητος, ᾰ, ὁ ἡ ή, exhorrescere nescius, impavidus. Ab
"Αῤῥιγος, ᾰ, ὁ ἡ ή, non frigens, frigori non obnoxius. Ex α priv. et ῥῖγος, frigus.
"Αῤῥιζος, ᾰ, ὁ ἡ ή, radicibus carens, radices nullas agens. Ex α priv. et ῥίζα, radix.
'Αῤῥίζωτος, ᾰ, ὁ ἡ ή, idem. Ex ῥιζόω.
'Αῤῥὶν, ῖνος, ὁ ἡ ή, naso aut naribus carens; (2) malum habens nasum, non sagax. Ex α priv. et ῥὶν, nasus.
"Αῤῥις, ινος, ὁ ἡ ή, idem et ex iisd.
'Α'Ρ'ΡΙΧΑ ΣΘΑΙ, manibus et pedibus sursum tendere, Hes. al. ἀναῤῥιχᾶσθαι.
'Α'Ρ'ΡΙΧΟΣ, ᾰ, ὁ ἡ ή, cophinus, vas vimineum.
"Αῤῥοια, ας, ἡ, retentio mensium seu menstrui. Ex α priv. et ῥοὴ, fluxus.
'Αῤῥοπὸς, όν, idem quod ἀῤῥιπὴς, Steph.
'Αῤῥυθμέω, dissono, Gall. Ex α et ῥυθμός.
'Αῤῥυθμία, ας, ἡ, dissonantia, discrepantia. Ab ἄῤῥυθμος.
'Αῤῥυθμοστόπης, ᾰ, ὁ, qui non bibit ad rhythmum et mensuram, sed plenis poculis et sine ordine. Ex ἄῤῥυθμος et πίνω, bibo.
"Αῤῥυθμος, ᾰ, ὁ ἡ ή, numeris et modulatione carens, inconcinnus; (2) immoderatus. (2) μηδ' ἄῤῥυθμος ἴλθοις, Eurip. Hippol. 529. Ex α priv. et ῥυθμός.
'Αῤῥύθμως, adv. sine numeris, inconcinne.
'Αῤῥύπαντος, ᾰ, ὁ ἡ ή, non sordidatus, non contaminatus. Ex α priv. et ῥύπος. Unde
'Αῤῥύπωρος, ᾰ, ὁ ἡ ή, non sordidus.
'Αῤῥύπωτος, ον, idem.
'Αῤῥυσίαστος, ᾰ, ὁ ἡ ή, qui pignoris loco captus non est. Ex α et ῥυσιάζω.
'Αῤῥύσονται, haurient, 3. pl. f. 1. ind. med. Poet. pro ἀνερύσονται, a verbo ἀναρύω.
'Αῤῥυτίδωτος, ᾰ, ὁ ἡ ή, qui rugas non habet. Ex α et ῥυτιδόω, corrugo.
'Αῤῥωδία, non timeo, contemno. Ex α priv. et ὀῤῥωδέω, timeo, ap. Ammon. sed Herod. dixit pro ὀῤῥωδέω.
'Αῤῥῶξ, ῶγος, ὁ ἡ ή, non fractus, non scissus. Ex α priv. et ῥῶξ, fissura.
'Αῤῥωσία, ῶ, f. ήσω, infirmus sum, adversa valetudine laboro. Gl. V. ἀῤῥωσῶ, ægroto, languesco. Ex α priv. et ῥώννυμι. Hinc
'Αῤῥώστημα, ατος, τὸ, languor, ægritudo.
'Αῤῥωστία, ας, ἡ, infirmitas, morbus, ægritudo, invaletudo, Gl. V. Ab
"Αῤῥωστος, ᾰ, ὁ ἡ ή, infirmus, ægrotus.
'Αῤῥώστως, adv. languide, invalide.
"ΑΡΣ, ἀρνὸς, ὁ ἡ ή, agnus.
'Αρσάμενος, a. 1. part. med. Æol. pro ἁράμενος.
"Αρσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. Æol. pro ἄραντες. Ab ἄρω.
'Αρσενικὸς, ἡ, όν, masculinus; ἀρσενικὸν, masculinum: auripigmentum, Gl. V.
'Αρσενογενὴς, ὶς, masculini generis.
'Αρσενόθηλυς, idem quod ἀῤῥενόθηλυς.
'Αρσενοκοίτης, idem quod ἀῤῥενοκοίτης.
'Αρσενόμορφος, ον, masculina facie præditus.
'Αρσενόπαις, ὁ, ἡ, cui masculus est filius.
'Αρσενοπληθὴς, ὶς, plenus maribus.
"Αρσην, Attice, idem est quod ἄῤῥην, unde et reliqua ab ἄρσην incipientia sub ἄῤῥην videnda sunt.
"Αρσις, εως, ἡ, elevatio, subvectio; (2) ablatio, detractio; (3) onus, tributum. Ab αἴρω, tollo.
"Αρσον, a. 1. imperat. act. Æ l. pro ἆρον. Ab ἄρω.
"Αρσω, 1. sing. f. 1. ind. Æol. pro ἀρῶ.
'ΑΡΤΑ'ΒΗ, ης, ἡ, genus mensuræ Persicæ sive Medicæ mediumum Atticum capiens
'Αρταμέω, ῶ, f. ήσω, concido in frusta; (2) trucido. 'Αλλ' ἄνδρας ἀρταμῶσι λαιψηραῖς γναθοις, Eurip. Alcest. 497. Ab
"ΑΡΤΑΜΟΣ, ᾰ, ὁ lanius; (2) coquus.
'Αρτάνη, ης, ἡ, laqueus; (2) suspendium (1) πλεκταῖσι ἀρτάναισι, Soph. Aiac. 54. Ab
'ΑΡΤΑ'Ω, ῶ, f ήσω, suspendo, appendo; et (2) ἀρτάομαι, ῶμαι, pendeo ex aliquo, spem in aliquo collocatam habeo 'Εξ ὧν ὠλλυ πάντες ἀρτίαται Πέρσαι. ex quibus alii omnes pendent Persæ, Herodot. 1, 125. Pessime Gronovius, aliique editores, excepto Wesselingio, qui hic nobis obtruserunt nescio quam tribum Arteatarum. Καὶ πᾶς ἐκ Φοινίκων ἤρτητο ὁ ναυτικὸς στρατὸς, Id. 3, 19. Ταῦτα ὧν πάντα ἴς σε νῦν πίστει, καὶ ἐκ σεῦ ἄρτηται, Id 6, 109.
'Αρτίαται, Ion. pro ἤρτηνται, pendent. Herodot. 1, 125. Ab ἀρτάομαι, quod vide.
'Αρτιμία, integrum, acc sing. ab ἀρτιμίης.
'Αρτιμίω, ῶ, f. ήσω, incolumis sum, valeo, sum integris viribus. Ab
'ΑΡΤΕΜΗ'Σ, ίος, ὁ ἡ ή, incolumis, integer, sanus, salvus. Hinc
'Αρτιμία, ας, ἡ, incolumitas, salus, sanitas.
'Αρτιμιδόβλητος, ᾰ, ὁ ἡ ή, a Diana sive Luna percussus; lunaticus, lymphaticus. Ex "Αρτιμις et βλητός.
"Αρτιμις, ιος, vel ίδος, ἡ, Diana.
'ΑΡΤΕΜΙΣΙ'Α, ας, ἡ, artemisia, herba. Angl. MUGWORT.
'Αρτεμίσιον, ᾰ, τὸ, Dianæ statua, festum, aut templum; urbs Dianæ sacra. Ab "Αρτιμις.
'ΑΡΤΕ'ΜΩΝ, ωνος, ὁ, artemon, velum navis majus, seu ut alii volunt troclea.
'Αρτεπίβωλος, ᾰ, ὁ ἡ ή, pani insidians; nomen muris in Batrach. Ab ἐπίβωλος.
'Αρτίω, ῶ, f. ήσω, paro, apparo. Ab ἄρτις, (vel ἄρω, Etn.)
"Αρτημα, ατος, τὸ, quidquid pendet ex aliquo loco, suspensum, appensum, etiam monilia, inaures; (2) de centro, ad quod nituntur partes corporis, v. gr. terræ, quia ex eo corpus quasi suspensum est.
'ΑΡΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, calceamenti genus; (2) instrumentum bajulorum.
'ΑΡΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, arteria, spiritus semita, spiritus conceptaculum. Gl. Vet. vena vitalis; (2) omnis vena pulsans a motu oscillatorio.
'Αρτηριακὸς, ἡ, όν, arteriacus, ad arteriam pertinens; (2) raucus A præc.
'Αρτηριοτομία, ας, ἡ, arteriæ asperæ sectio. Ex ἀρτηρία et τέμνω, seco.
'Αρτηριώδης, εος, ὁ ἡ ή, arteriæ similis.
"ΑΡΤΙ, adv. modo, paullo ante, nuper; (2) nunc, jamprimum; (3) in compositione notat perfectionem, brevitatem, vel novitatem; ἕως ἄρτι, huc usque; ἀπ' ἄρτι, seu ἀπάρτι, ex hoc tempore, jam, nunc.
'Αρτιάζω, f. άσω, ludo par impar; (2) præparo. Στατῆρσι δ' οἱ Φράσαντες ἀρτιάζομεν χρυσοῖς, Aristoph. Plut. 816. Ab ἄρτιος.
'Αρτιάκις, adv. pariter, pari numero, secundum numerum parem. Ab eod.
'Αρτιασμὸς, ῦ, ὁ, lusus eorum qui ludunt par impar, micatio. Ab ἀρτιάζω.
'Αρτιβλαστὴς, ίος, ὁ ἡ ή, et ἀρτίβλαστος, ον, recens germinans. Ex βλαστάνω, germino.
'Αρτιβρεχὴς, ίος, ὁ ἡ ή, nuper irrigatus. Ex ἄρτι et βρέχω, irrigo.
'Αρτίγαμος, ᾰ, ὁ ἡ ή, qui modo uxorem duxit, vel recens nupta.

'Αρτιγένέθλος,

'Αρτιγένεθλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, recens genitus, modo natus. Ex ἄρτι et γενέθλη.

'Αρτιγένειος, ε, ὁ ᾗ ἡ, epith. lanuginis. Ex ἄρτι et γένειον, barba.

'Αρτιγενὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, modo natus. Ex ἄρτι et γίνομαι, nascor.

'Αρτιγένητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem. A γεννάω.

'Αρτιγλυφὴς, ἐς, recens sculptus, *Theoc.*

'Αρτίγνωτος, recens cognitus. 'Αρτιγνώτων οἱ τῶν συνόντων σχεδὸν ὄντων ἁπάντων, *Appian. Cv.* 3, 12.

'Αρτίγονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, modo natus, recens genitus. Ex ἄρτι et γόνος, *generatio.*

'Αρτιγραφὴς, ἐς, modo scriptus.

'Αρτιδακὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, qui nuper didicit; (2) qui nuper discere cœpit; (3) qui nuper cognitus et mente perceptus est. Ex δαίω.

'Αρτιδακρυι, υος, ὁ ᾗ ἡ, qui modo lacrymavit. 'Ως ἀρτιδακρύς εἰμι, καὶ φόβε πλία. *Eur. Med.* 902.

'Αρτιδίδακτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, recens doctus, qui modo didicit. Ex ἄρτι et διδάσκω, *doceo.*

'Αρτίδιον, ε, τὸ, parvus panis. Dim. ab ἄρτος.

'Αρτίδομος, ε, ὁ ᾗ ἡ, recens exstructus. Ex ἄρτι et δέμω, *struo.*

'Αρτιέπεια, ας, ἡ, verum dictum; (2) vera dicendi studium. Ab

'Αρτιεπὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, verborum concinnator, in dicendo perfectus; (2) garrulus, loquax; (3) veridicus. Ab ἄρτιος et ἔπω, *dico.*

'Αρτιζυγία, ας, ἡ, recens conjunctio.

'Αρτίζω, f. ίσω, compono, perficio; (2) paro, instruo. "Τδατι δ' ἐν μίσσῳ νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο, *Theoc.* 13, 43. Ab ἄρτιος.

'Αρτίζωος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui est brevis vitæ. Ex ἄρτι et ζωὴ, *vita.*

'Αρτιθαλὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, recens ortus, ut flos, planta, &c. Ex ἄρτι et θάλλω.

'Αρτιθανὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, modo vel recens mortuus. Κλαίων ἀλόχῳ νέκυν ἐν δώμασιν ἀρτιθανῆ, *Eurip. Alc.* t. 602. Ex ἄρτι et θνήσκω.

'Αρτικόλλος, ον, recens seu accurate conglutinatus. Προσπτύσσετο πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τίκτουσ, *Soph. Trach.* 767. Ab ἄρτι et κόλλα.

'Αρτικροτίω, et ἀρτικροτίομαι, consono, *Ep.*

'Αρτιλόχευτος, ον, recens partu editus, recens natus, *Ep.*

'Αρτιμαθὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, qui nuper discere cœpit; (2) qui nuper certior factus est. 'Εξ ἀλάστορος ἀρτιμαθὴς κακῶν, *Eurip. Hec.* 885. Ex ἄρτι et μανθάνω, *disco.*

'Αρτιμελὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, qui membris est integris et perfectis. Ex ἄρτιος et μέλος.

'Αρτίμπασα, ἡ, cœlestis Venus Scythica vocatur, *ab Herodoto*, lib. 9.

'Αρτίνοος, ε, ὁ ᾗ ἡ, cui mens est sana.

'Αρτιοπέρισσος, ε, ὁ ᾗ ἡ, par impar.

'Αρτιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, par, ut numerus; (2) integer, perfectus, omnibus partibus suis constans; (3) integer, sanus, incolumis; (4) consentaneus; (5) consummatus pleneque instructus ad omnia pietatis officia; (6) paratus ad aliquid faciendum. (2) ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη, quia ei mente *inesse* prudentia consilia norat, *Il.* 5, 326.

'Αρτιπαγὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, recens compactus et coagmentatus. Ex ἄρτι et πηγνύω.

'Αρτίπαις, αἰδος, ὁ, adultus puer.

'Αρτίπλουτος, ον, recens ditatus. Λαοῖσι πίνης ὡς ἀρτίπλουτα χρήματα, *Eurip. Suppl.* 742.

'Αρτιπτόλεμος, novellus miles. 'Εν πλήθει συγκλύδων ἀνδρῶν ἀρτιπολίμων, *Appian. Syr.* 37.

'Αρτίτος, idem quod ἀρτίτυς, *Hom.*

'Αρτίτυς, ὀδος, ὁ ᾗ ἡ, pedibus integer et valens, integros pedes habens; (2) celer. (2) ἀρτίτυς Θρήσσαι δόμοι, *Soph. Trach.* 58.

'Αρτισις, εως, ἡ, cultus, ornatus. Ab ἀρτίζω.

'Αρτίσκαπτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, recens fossus, nuper effossus. Ex ἄρτι et σκάπτω, *fodio.*

'Αρτίσκος, ε, ὁ, parvus panis, pastillus, *Athen.* Dim. ab ἄρτος.

'Αρτισμόω, ῶ, f. ήσω, expedite et articulate loquor. Ab

'Αρτίσμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui distincte, plane, et perfecte verba pronunciat, minime blæsus; (2) qui jam fari potest. Ex ἄρτι vel ἄρτιος et σῖμα, *os.*

'Αρτισρέκτυτος, ον, tiro.

'Αρτισυζυγία, ας, ἡ, idem quod ἀρτιζυγία.

'Αρτιτελὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, recens initiatus. Ex ἄρτι et τελέω, *initio.*

'Αρτίτοκος, ε, ὁ ᾗ ἡ, nuper natus. 'Ωὰ ἐκ ζώων ἀρτίτοκα, *Aret.* Ex ἄρτι et τίκτω.

'Αρτιτόκος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui, vel quæ, nuper peperit. Ex iisd.

'Αρτίτομος, ε, ὁ ᾗ ἡ, nuper cæsus, nuper vel recens sectus. Ex ἄρτι et τέμνω, *seco.*

'Αρτιτόμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui nuper secuit seu incidit; (2) qui nunc secat. Ex iisd.

'Αρτιτριφὴς, ἐς, epith. infantis.

'Αρτίτροπος, ον, puerilem ætatem vix egressus, *Æschyl.* proprie integris adhuc moribus.

'Αρτίτυπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, recens formatus.

'Αρτιύπωχρος, ον, vepallidus. Ab ἄρτι, ὑπὸ, et ὠχρὸς.

'Αρτιφαὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, qui visum modo recuperavit. Ex ἄρτι et φάος, *lux.*

'Αρτιφανὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, nuper in lucem editus. Ex ἄρτι et φαίνω.

'Αρτίφατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, recens peremptus. Ex ἄρτι et φάω, *interficio.*

'Αρτιφρονέω, ῶ, sana mente præditus sum. Ab

'Αρτίφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, mente integra, sana præditus. Ex ἄρτι et φρὴν.

'Αρτιφυὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, recens natus. A φύω.

'Αρτίφυτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, nuper plantatus vel natus. Ex eod.

'Αρτίφωνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, cui vox est integra et perfecta; (2) qui verba accurate et integre pronunciat. Ex ἄρτι et φωνὴ, *vox.*

'Αρτιχανὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, qui recens hiare cœpit. Ex ἄρτι et χαίνω, *hisco.*

'Αρτιχάρακτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, recenter sculptus seu insculptus. Ex ἄρτι et χαράσσω.

'Αρτίχειρ, ιρος, ὁ ᾗ ἡ, cui manus sunt integræ et perfectæ; (2) qui utraque manu utitur. Ex ἄρτι et χείρ.

'Αρτίχνυς, υν, recens lanuginosus, *Ep.*

'Αρτιχόρευτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, recens choreis celebratus. Ex ἄρτι et χορεύω.

'Αρτίχριστος, ον, recens unctus "Εως ἂν ἀρτίχριστον ἁμῦσαιμί πυ, *Soph. Trach.* 687.

'Αρτίχυτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, recens fusus. A χύω.

'Αρτίως, *adv.* modo, nuper, recens, paullo ante; (2) integre, perfecte, prorsus; (3) apte, ut cohæreat. Ab ἄρτιος.

'Αρτόδειγμα, ατος, τὸ, specimen frumenti in pane ex eo confecto. Ex ἄρτος et δεῖγμα.

'Αρτοδοτέω, ῶ, f. ήσω, panem do, panem distribuo. Ex ἄρτος et δίδωμι, *do.*

'Αρτοζήτης, cibum quæreus, ad cibum veniens.

'Αρτοθήκη, ης, ἡ, locus in quo panis reponitur, panarium. Ex ἄρτος et θήκη.

'Αρτοκοπεῖον, ε, τὸ, pistrinum. Ex κόπτω.

'Αρτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, pistrinum exerceo.

'Αρτοκοπικὸς, vel ἀρτοκοπικὸς, ἡ, όν, ad pistrinum pertinens. *Gl. V.* pistrinicus, Cerealis.

'Αρτοκόπιον, ε, τὸ, idem quod ἀρτοκοπεῖον. Ab

'Αρτοκόπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, pistor, pistrix. Ex ἄρτος et κόπτω, *scindo, pinso.*

'Αρτόκρεας, ατος, τὸ, panis carni mixtus, cibus pane et carne constans. *Ph.* visceratio.

'Αρτολάγανον, ε, τὸ, panis genus delicatum, (opus pistorium tenuioris generis, *Ern.*)

'Αρτολάγυνος πήρα, pera panem et lagenam habens. Ex ἄρτος et λάγυνος, *lagena.*

'Αρτοποιέω, ῶ, f. ήσω, conficio panem, artem pistoriam exerceo; (2) in panes formo. Ab ἀρτοποιὸς. Hinc

'Αρτοποΐα, ας, ἡ, panificium, *Gl. V.*

'Αρτοποϊκὸς, et ἀρτοποιητικὸς, ἡ, όν, ad pistoriam seu pistrinum pertinens; pistorius.

'Αρτοποιῶν, ε, τὸ, panificium, *Gl. Vet.* Ab

'Αρτοποιὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, unde panis coquitur; (2) pistor vel pistrix. Ex ἄρτος et ποιέω.

'Αρτοπτεῖον, ε, τὸ, vas vel officina ubi panes coquuntur. Ex ἄρτος et ὀπτάω, *coquo.*

'Αρτόπτης, ε, ὁ, qui panes coquit. Ex iisd.

'Αρτοπωλεῖον, ε, τὸ, taberna in qua panes venduntur. Ab

'Αρτοπωλέω, ῶ, f. ήσω, panes vendo. Ex ἄρτος et πωλέω, *vendo.* Unde

'Αρτοπώλης, ε, ὁ, qui panem vendit. *Gl. V.* panarius.

'Αρτοπώλιον, ε, τὸ, locus ubi panis venditur.

'Αρτοπῶλις, ιδος, ἡ, quæ vendit panem.

"ΑΡΤΟΣ, ε, ὁ, panis; (2) quivis cibus.

'Αρτοσιτέω, ῶ, f. ήσω, pane vescor. Ex ἄρτος et σιτέω, *nutrio.*

'Αρτοτροφέω, ῶ, f. ήσω, pane alo. Ex ἄρτος et τρέφω, *alo.*

'Αρτοφαγέω, ῶ, f. ήσω, pane vescor. Ex ἄρτος et φαγέω, *edo.* Hinc

'Αρτοφάγος, ε, ὁ ᾗ ἡ, panivorus, qui pane vescitur.

'Αρτοφόρον, ε, τὸ, vas quo panis fertur; panarium, *Gl. V.* Ex ἄρτος et φέρω.

'Αρτοχάριτις, ωνος, αἱ, placentarum genus. Ex ἄρτος et χάρις, *gratia.*

'ΑΡΤΤΑΙ'Α. ας, ἡ, testamentum, *Hes.*

'Αρτυμα, ατος, τὸ, condimentum; conditura, pulmentum, *Gl. V.* Ab ἀρτύω. Hinc

'Αρτυματώδης, εως, ὁ ᾗ ἡ, in condiendis cibis usum habens.

'Αρτύναι, οἱ, quidam Argivorum magistratus; ἄρτυνοι, idem Epidauriorum. *Hes.*

'Αρτύνω, apto, adorno. 'Αρτύνειν τὴν ἐπιβολὴν, parare, *Herodot.* Οἱ δέ τε πυγμῆδὸν σφίας αὐτὸς ἀρτύναντες, *Il.* 12, 43.

'Αρτυσις, εως, ἡ, ipsa actio condiendi. *Gl. V.* conditura.

'Αρτυτικὰ, ῶν, τὰ, fructus cinaræ.

'Αρτυτικὸν, ε, τὸ, conditaneum, *Gloss. Vet.* Ab

'Αρτυτὸς, ἡ, όν, condimentarius, conditaneus, conditus, *Gl. V.* Ex

'ΑΡΤΥ'Ω, f. ύσω, apparo, adorno, instruo; (2) condio; ἠρτυμένον, conditum, *Gl. V.* perf. part. pass.

'Αρυβαλὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἀρύβαλλος, *Hes. E. M.*

'Αρύβαλλος, ε, ὁ, marsupium quod trahendo clauditur et aperitur, crumena. Ex ἀρύω, *traho*, et βάλλω, *jacio.*

'Αρυσάμινος, a 1. part. med. v. ἀρύω.

'Αρυσάνη, ης, ἡ, cyathus. Ab ἀρύω.

'Αρυστὴρ, ῆρος, ὁ, quoddam mensuræ genus, cyathus; (2) haustrum. Ab eod.

'Αρύσιχος, ὁ, idem quod ἀρυστὴρ, *Hes. Ath.*

'Αρυστὴς, ἡ, quasi haustrix, *Ep.*

'Αρύταινα, ης, ἡ, genus cyathi aut poculi; (2) haustrum. Ab ἀρύω.

'Αρυταινοειδὴς, ἐς, una e tribus laryngis cartilaginibus. Vid. *Steph.*

'Αρυτίδωτος, ον, non rugosus, *Ep.* Ex α et ῥυτὶς.

'Αρυτὴρ, ῆρος, ὁ, cochlear; (2) haustrum.

'Αρύτω, idem quod

'ΑΡΤ'Ω, f. ύσω, haurio, ex profundo traho; ἀρύομαι, haurio, *Gl. V.* ἀρύσαι, exantlat, *Ph. in med.* est eflam destringo, extraho, sc. gladium; item orior, de sole et stellis.

'Αρχέγγελος, ε, ὁ, archangelus, princeps angelorum. Ex ἄρχων et ἄγγελος.

'Αρχαγέτας, *dux*, *Dor.* pro ἀρχηγέτης.

'Αρχᾶθεν, *antiquitus*, *Dor.* pro ἀρχῆθεν.

'Αρχαὶ, ων, αἱ, primitiæ; (2) principia.

'Αρχαΐζω, f. ίσω, antiquitatem seu antiquos imitor, antiquo, *Gl. V.* Ab ἀρχαῖος.

'Αρχαϊκὸς, ἡ, όν, antiquitatem seu antiquam rusticitatem præ se ferens, sine moribus; (2) stultus, simplex. Ab eod.

'Αρχαϊκῶς, *adv.* antiquo more loquendi et vivendi.

'Αρχαιογονία, ας, ἡ, antiqua origo, antiquitas. *Gl. V.* origo, originalis. Ab

'Αρχαιόγονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, primigenius, primordialis. Ex ἀρχαῖος et γίνομαι, *nascor.*

'Αρχαιογράφος, ε, ὁ, antiquarius, *Ph.* Ex ἀρχαῖος et γράφω, *scribo.*

'Αρχαισειδὴς, ἐς, antiquitatem redoleus.

'Αρχαιόθεν, *adv.* antiquitus, *Gl. V.*

'Αρχαιολογίω, ῶ, f. ήσω, de rebus antiquis dissero; (2) antiquo sermone utor.

'Αρχαιολογία, ας, ἡ, historia de rebus antiquis. *Gl. V.* origo; *verius*, origines, antiquitates.

'Αρχαιολο-

'Αρχαιολογικός, ή, όν, qui antiquitatem rimatur; antiquitatis peritus. Ab

'Αρχαιολόγος, ε, ὁ ᾗ ἡ, de rebus antiquis disserens; (2) antiquo sermone utens. *Ph.* ἀρχαιολόγοι, Attellani. Ex ἀρχαῖος et ἀόγος.

'Αρχαῖον, ε, τὸ, sors usurarum; (2) bonum avitum, bona, unde fructus et reditus veniunt.

'Αρχαιοπινής, ὲς, antiquitatem redolens. Ab ἀρχαῖος et πίνος.

'Αρχαίπλουτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, jam inde a majoribus dives, qui divitias avitas habet.

'Αρχαιοπρεπής, ὲς, antiquitatem referens, more antiquo factus.

'Αρχαῖος, αία, αῖον, pristinus, antiquus, vetustus; (2) stultus, ineptus, fatuus, simplex; (3) rusticus. Hinc

'Αρχαιότης, ητος, ἡ, antiquitas, vetustas.

'Αρχαιοτρεπία, ας, ἡ, prisca vivendi ratio. Ab

'Αρχαιότροπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, antiquis moribus præditus, *ap. Thuc. sed in contumeliam.*

'Αρχαιοτρόπως, *adv.* more antiquo. A præc.

'Αρχαιόφυτος, ον, antiquus, exempli vetusti.

'Αρχαιρεσία, ας, ἡ, magistratuum electio seu creatio; (2) magistratuum eligendorum tempus; (3) magistratus electi. *Gl. V.* ἀρχαιρεσίαι, comitia. Ex ἀρχὴ et αἵρεσις.

'Αρχαιρέσια, ίων, τὰ, comitia magistratibus creandis. *Gl. V.* comitia. Ex iisd. Unde et

'Αρχαιρεσιάζω, f. άσω, ad magistratus creandos convenio, magistratum creo; (2) magistratum peto (quo sensu et *in med.* dici tur); (3) gratiam hominum capto; ambitione utor.

'Αρχαιρεσιακός, ή, όν, comitialis, *Gl. V.*

'Αρχαϊσμός, ῦ, ὁ, veterum seu priscorum imitatio; (2) antiqua loquendi ratio. *Ph.* antiquitas. Ab ἀρχαΐζω.

'Αρχαίως, *adv.* antique, antiquo more; (2) stulte. Ab ἀρχαῖος.

'Αρχανος, ὁ, piscis nomen. *Aristot.*

'Αρχάριος, ε, ὁ, tiro, novellus, incipiens, *Suicer.* Ab ἄρχομαι.

'Αρχᾶς, gen. sing. *Dor.* pro ἀρχῆς.

'Αρχιγόνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, primigenius, prior natu; (2) priscus. *Gl. V.* primævus; (3) auctor generis; item causa genitrix, causa gignendi.

'Αρχεδίκης, ε, ὁ, proprie, auctor juris, justus possessor.

'Αρχεῖον, ν, τὸ, magistratuum curia; (2) tabularium publicum, archivum. Ab ἀρχή.

'Αρχεῖος, εία, εῖον, antiquus, priscus.

'Αρχέκακος, ε, ὁ ᾗ ἡ, auctor seu origo malorum. Τικτήνατο νῆας ἴσας, ἀρχεκάκους, *Il.* 5, 62. Ex ἀρχὴ et κακὸς, *malus.*

'Αρχέλαος, ε, ὁ ᾗ ἡ, populi rector, princeps; (2) nomen proprium. Ex ἀρχὴ et λαός.

'Αρχέλιος, ε, ὁ, rector populi, princeps. Τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν τῶν ἀρχελίων; *Æschyl. Pers.* 297. [dubia lectio.]

'Αρχέπλους, ω, ὁ ᾗ ἡ, qui nunc primum navigat; (2) navi imperans. Ex ναῦς.

'Αρχέπλουτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, penes quem administrandarum ac dispensandarum divitiarum potestas est; (2) dominus divitiis et pristinæ fortunæ restituendus. Ἀλλ' ἀρχέπλουτον καὶ καταφάτην δόμων, avitas opes possidens, *Soph Elect* 72.

'Αρχέπολις, εως, ὁ ᾗ ἡ, civitati imperans.

'Αρχεσίμολπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui cantui præest. Ex ἀρχὴ et μολπὴ, *cantus.*

'Αρχεσίφωτες, ον, autor luminis, epith. solis, *Cyr.*

'Αρχέσπερος, ε, ὁ ᾗ ἡ, vesperæ principium afferens. Ex ἀρχὴ et ἕσπερος.

'Αρχέτης, ε, ὁ, regius, *Eur.*

'Αρχετο, 3. s. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἤρχετο

'Αρχετυπία, ή, exemplar, idea. *Bud.*

'Αρχέτυπον, ε, τὸ, exemplar primigenium, exemplar primum, ad quod reliqua effinguntur; *Ph.* principale. Ab

'Αρχέτυπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, archetypus, qui alteri dat initium, qui primam rei alicujus formam exhibet. Ex ἀρχὴ et τύπος.

'Αρχεῦ, imperat. med. *Dor.* pro ἄρχου.

'Αρχεύω, f. εύσω, impero. Ab ἀρχή.

'Αρχίχορος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui præest choro, choragus. Ex ἀρχὴ et χορός.

'ΑΡΧΗ', ῆς, ἡ, principium, exordium, initium, fundamentum; (2) principatus, imperium, dominatus, magistratus; (3) causa, origo, *in accus. adverbialiter*, ἀρχὴν, principio, ante omnia, in primis; (4) omnino, ἀρχὰς, ab initio; statim, *Polyb.* (5) extremitas alicujus rei; *in accus. adverbialiter*, principio, ante omnia, in primis, primo, statim; *sed cum vel præcedit vel sequitur particula negativa, valet* omnino. Vide *Lennepium ad Phalaridis Epistolas*, 16. (5) ἐκδήσαντο πλιτὰς στιφάτων ἀρχὰς, *Eurip. Hippol.* 761.

'Αρχηγενὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, auctor.

'Αρχηγετεύω, f. εύσω, principatum obtineo, præsum:

'Αρχηγετέω, ῶ, f. ήσω, auspicor, incipio. Ab

'Αρχηγέτης, ε, ὁ, præses, princeps, dux; (2) auctor. Ab ἀρχηγός.

'Αρχηγέτις, ίδος, ἡ, præses, princeps, dux femina; (2) metropolis imperii.

'Αρχηγικ'ς, ὴ, όν, principalis, præcipuus. Ab

'Αρχηγὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, præses, dux, auctor, magister, inventor, causa rei; (2) præcursor, prænuncius. (2) κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον, prænuncia, *Eurip. Hippol.* 881. *In Christi Patientis Tragœdia adscripta Gregorio Nazian.* 418, ἀρχηγὸς κακῶν reddi debet *causa malorum.* Ex ἀρχὴ et ἡγέομαι, *dux sum, præco.*

'Αρχῆθεν, *adv.* ab initio, antiquitus, denuo, *Ph.* Ab ἀρχή.

'Αρχθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. v. ἄρχω.

'Αρχίατρος, ε, ὁ, medicorum princeps, primarius inter medicos. *Gl. V.* archiater.

'Αρχιβούκολος, ε, ὁ ᾗ ἡ, bubulcorum princeps.

'Αρχίβουλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, princeps consilii.

'Αρχιγένέθλιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, auctor vitæ.

'Αρχιγραμματεὺς, έως, ὁ, scribarum præfectus, inter scribas primarius; ἀρχιγραμματεῖς, cancellarii.

'Αρχιδισμοφύλαξ, ακος, ὁ, custos et princeps seu præfectus carceris.

'Αρχιδισμώτης, ε, ὁ, idem, *Suicer.*

'Αρχιδιάκονος, ε, ὁ, archidiaconus, primarius inter diaconos.

'Αρχιδικαστὴς, ε, ὁ, præses seu præfectus judicum et magistratus Ægyptiorum.

'Αρχίδικος, ε, ὁ ᾗ ἡ, præses judicii, qui exercet judicium, judex quæstionis. Ex ἀρχὴ et δίκη, *jus.*

'Αρχίδιον, ε, τὸ, imperiolum, parvum imperium, parvus magistratus. Dim. ab ἀρχή.

'Αρχιερισία, ας, ἡ, principatus inter remiges, remigatio, *Suid.* Ex ἀρχὴ et ἐρετσία.

'Αρχιεράομαι, ῶμαι, summus sacerdos sum, summo sacerdotio fungor.

'Αρχιερατεύω, f. εύσω, idem.

'Αρχιερατικὸς, ὴ, όν, pontificius, ad summum sacerdotem pertinens. Ab ἀρχιεράομαι.

'Αρχιέρεια, ας, ἡ, pontificatus maximus.

'Αρχιερεὺς, έως, ὁ, summus pontifex, summus sacerdos. Ex ἀρχὴ et ἱερεύς. Hinc

'Αρχιέριος, *nomin. Attice*, idem.

'Αρχιερωσύνη, ης, ἡ, summum sacerdotium. *Gl. V.* pontificatus. Ab ἀρχιερεύς.

'Αρχισταῖρος, ε, ὁ, princeps sodalium.

'Αρχιευνοῦχος, ε, ὁ, eunuchorum præfectus seu princeps.

'Αρχίζωος, ε, ὁ ᾗ ἡ, vitæ initium præbens, vitæ auctor. Ex ἀρχὴ et ζωὴ, *vita.*

'Αρχιθάλασσος, ον, maris imperator, epith. Neptuni, *Ep.*

'Αρχιθεωρίω, sum ἀρχιθεωρὸς. Hinc

'Αρχιθεωρία, ἡ, idem, *Hes. Poll.*

'Αρχιθέωρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, præfectus eorum qui sacrorum causa aliquo mittebantur.

'Αρχιθιασίτης, ε, ὁ, dux chori Bacchici.

'Αρχικέραυνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, auctor vel moderator fulminis.

'Αρχικλὼψ, et ἀρχίκλοπος, princeps furum, *Steph.*

'Αρχικὸς, ὴ, όν, primarius, princeps. *Gl. V.* principalis; (2) peritus imperandi, aptus ad regendum; (3) imperans. Ab ἀρχή.

'Αρχικυβερνήτης, ε, ὁ, præfectus summus.

'Αρχικυνηγὸς, ε, ὁ, magister rei venaticæ.

'Αρχιλῃστὴς, ε, ὁ, princeps prædonum seu latronum.

'Αρχιμάγειρος, ε, ὁ, præfectus seu magister coquorum.

'Αρχιμανδρίτης, ε, ὁ, Archimandrita, præfectus cœnobii, abbas. Ex ἀρχὴ et μάνδρα.

'Αρχιμανδρίτις, ίδος, ἡ, abbatissa. *Gl. V.* præfecta cœnobio.

'Αρχίμιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, mimorum princeps; (2) princeps histrionum.

'Αρχιονοχοΐα, ας, ἡ, dignitas et officium ejus qui principatum inter pocillatores tenet. Ab

'Αρχιονοχόος, ε, ὁ, princeps pocillatorum.

'Αρχιπατριῶται, οἱ, principes familiarum.

'Αρχιπειρατὴς, ε, ὁ, piratarum princeps, archipirata.

'Αρχίσκυλοι, οἱ, principes Scythorum, *Luc.*

'Αρχιτοιμὴν, ένος, ὁ, pastorum princeps.

'Αρχιτοσία, ας, ἡ, principatus bibendi; (2) primus bibendi locus. Ex ἀρχὴ et πίσις.

'Αρχιπρεσβευτὴς, ε, ὁ, princeps legationis.

'Αρχιραβδοῦχος, ε, ὁ, lictor primus.

'Αρχισιτοποιὸς, ε, ὁ, pistorum princeps.

'Αρχιστράτηγος, ε, ὁ, imperator exercitus, princeps militiæ, summus imperator.

'Αρχισύμβολον, ε, τὸ, inter symbola princeps, *Suicer.* Ex ἀρχὴ et σύμβολον, *symbolum.*

'Αρχισυνάγωγος, ε, ὁ, princeps synagogæ.

'Αρχισωματοφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus satellitum, princeps stipatorum, præcipuus custos corporis.

'Αρχιτεκτονέω, ῶ, f. ήσω, fabricor, architector.

'Αρχιτεκτόνημα, ατος, τὸ, opus ab architecto fabricatum, structura. Ab ἀρχιτεκτονέω.

'Αρχιτεκτονία, ας, ἡ, architectonica ars.

'Αρχιτεκτονικὴ, sc. τέχνη, idem, architectura.

'Αρχιτεκτονικὸς, ὴ, όν, architectonicus, ad architecturam pertinens. Ab

'Αρχιτέκτων, ονος, ὁ, architectus, fabrorum princeps, structor, machinator.

'Αρχιτελώνης, ε, ὁ, magister publicanorum.

'Αρχιτρίκλινος, ε, ὁ, architriclinus, symposiarcha, qui præest apparando convivio.

'Αρχιϋπασπιστὴς, ῦ, ὁ, princeps satellitum.

'Αρχίφυλοι, οἱ, præfecti seu principes tribuum.

'Αρχιφὼρ, ῶρος, ὁ, princeps furum; nomen magistratus, *ap. Diodor.*

'Αρχίφωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, princeps seu auctor luminis. Ex ἀρχὴ et φῶς, *lumen.*

'Αρχμενος, præs. part. pass. *per Syncop.* pro ἀρχόμενος.

'Αρχογλυπτάδης, ε, ὁ, magistratus ambiens, *Etym. Eust.* Ex ἀρχὴ et γλύφω, *sculpo.*

'Αρχοειδὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, principii formam habens: (2) primigenius; (3) primarius. Ex ἀρχὴ et εἶδος, *forma, species.*

'Αρχολάβος, ε, ὁ ᾗ ἡ, magistratuum hospes. Ex ἀρχὴ et λαμβάνω.

'Αρχολίταρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, magistratum ambiens; (2) ex magistratu pinguescens. Ex λιταρὴς, *studiosus*, vel λιταρὸς, *pinguis.*

'Αρχομαι, f. ξομαι, incipio, cœpto, inchoo, cœpi, *Gl. V.* ἀρχομένη, ineuntis, *Ph.* ἠρξάμην, orsus sum, cœpi, inchoavi, a. 1. med. *Gl. V.* ἀρξάμενος, orsus, exorsus, part. a. 1. med. *Gl. V.* Ἄρχεσθαί τινος, ἐκ τινος, ὑπό τινος, τὴν ἀρχὴν, τῇ γραφῇ.

'Αρχοντεύω, ῶ, principatum ambio, *Suicer.* Ab ἄρχων.

'Αρχοντικὸς, ὴ, όν, ad magistratum pertinens.

'Αρχὸς, ῦ, ὁ, princeps, dux; (2) podex, intestinum rectum. Ab

'Αρχω, f. ξω, perf. pass. ἤγμαι, incipio, initium facio; (2) principium, auctor, vel origo sum; (3) priores partes occupo, prior aliquid incipio; (4) principatum obtineo, impero, dominor, præsum; (5) magistratu fungor; ἄρχομαι, incipio; (6) sum sub imperio alterius; pareo, obtempero; ἀρχομένων, subjectorum, *Ph.* Ἄρχειν τῆς μάχης, τῆς διαφορᾶς, τῆν ἀρχήν. Οὔκ ἐστιν ᾧ ἄρχειν μὴ

μὴ ἀρχθίντα, nemo potest bene imperare, nisi ipse sub imperio fuerit, *Aristot.* Ἐγὼ δ' ἦρχον χαλιπαίνων, pro ἦρχον τῷ χαλιπαίνιν, *Il.* 2, 378. Ἄρχω καθυδρίζουσα pro ἄρχω ὕδρεως, *Soph. Elect.* 524. Ab ἀρχή

Ἀρχώμεσθα, 1. pl. præs. conj. med. *Dor.* pro ἀρχώμεθα.

Ἄρχων, οντος, ὁ, principatum seu imperium obtinens, princeps, *Ph.* præpositus, moderator, rector, præses, magistratus. Ab ἄρχω.

ΑΡΩ, f. ἀρῶ, apto, adapto; (2) congruo, quadro. Νῆ' ἄρσας ἐρίτηισιν ἰλίκοσιν, *Odyss.* 1, 280.

Ἀρωγή, ῆς, ἡ, auxilium, remedium. Ab ἀρήγω.

Ἀρωγοναύτης, ου, ὁ, nautarum auxiliator, sive fautor. Ex ἀρωγὸς ναύτης, *nauta.*

Ἀρωγὸς, ου, ὁ ἢ ἡ, auxiliator, vindex; (2) defensor: ἐλπίδων ἀρωγοὶ, auxiliatores spei, *id est*, spes auxilii, *Soph. Elect.* 857. Item *adj.* ut Πυρὶ μὲν ὧν καίτοι τὸ πάθος ἀρωγὸν, *Aret.* Ab ἀρήγω.

ΑΡΩΜΑ, ατος, τὸ, aroma, odoramentum, suavitas odorum, *Gl. V.* ἀρώματα, odores, *Ph.*

Ἀρωματίζω, f. ίσω, aromata resipio; (2) aromatibus imbuo. Ab ἄρωμα. Unde

Ἀρωματικὸς, ὴ, όν, aromaticus, odoratus:

Ἀρωματίτης, ου, ὁ, aromaticus, ex aromatibus confectus. Ab eod.

Ἀρωματῖτις, ίδος, ἡ, ex aromatibus confecta, aromatica, sc. πόσις.

Ἀρωματοπώλης, ου, ὁ, aromatum venditor. *Gl. V.* odorarius. Ex ἄρωμα et πώλης.

Ἀρωματοφορέω, ῶ, f. ήσω, aromata fero. Ab

Ἀρωματοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, aromata ferens.

Ἀρωματώδης, ες, odoratus, aromata redolens, *Ath.*

Ἀρωραῖος, pro ἀρουραῖος.

Ἀρώσιμος, ον, idem quod ἀρόσιμος.

Ἄρως, *heros*, *Dor.* pro ἥρως.

Ἅς, *quas*, acc. pl. artic. postpos. ὅς, *qui*.

Ἄσα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἦσα, ab ἄτω.

Ἄσα, *cecini*, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi ᾄδω.

Ἀσαγήευτος, ου, ὁ ἢ ἡ, non captus, vel non capiendus, *Suicer.* Ex α priv. et σαγηνεύω.

Ἀσαγὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, oneribus ferendis non assuetus, *Suicer.* Ex α priv. et σάγη.

Ἀσάζω, fastidio, nauseo; (2) tristor. Ab ἄση.

Ἀσαι, *satiasse*, a. 1. inf. act. verbi ἄδω, *satio*; sed ᾆσαι est ab ᾄδω, *cano.*

Ἀσαίνω, idem quod ἀσάζω.

Ἄσακτος, ου, ὁ ἢ ἡ, non conculcatus, non refertus, non oneratus. Ex α et σάττω.

Ἀσαλαμίνιος, ου, ὁ ἢ ἡ, rei nauticæ imperitus, maris expers. Ex Σαλαμίνιος, quia Salaminii rei navalis fuere peritissimi.

Ἀσαλία, ας, ἡ, tranquillitas, securitas; (2) incogitantia, *Etym.* Ab ἀσαλὴς, (nisi potius sit exarandum ἀσάλτια, *Ern.*)

Ἀσάλευτος, ου, ὁ ἢ ἡ, inconcussus, immotus.

Ἀσαλεύτως, *adv.* intrepide, constanter.

Ἀσαλὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, tranquillus, cura vacuus, *Etym.* Ex α et σάλος.

Ἀσάλπιγκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, tuba non proclamatus. Ἀσάλπιγκτος ὥρα, media pars noctis, hora in qua tuba non canebatur; nam tuba canebatur tantum vesperi et diluculo. *Soph. ex T ag. deperdita.* Ex α priv et σάλπιγξ, *tuba.*

ΑΣΑΜΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, pelvis, solium, labrum, in quo veteres se lavabant, balneis nondum repertis.

Ἀσᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀσάειν, ab ἀσάω, *fastidio adficio.*

Ἀσάνδαλος, ου, ὁ ἢ ἡ, sandaliis carens.

Ἄσαντος, ου, ὁ ἢ ἡ, non blandiens, sc. more canum caudam agitantium, *Iles.* Ex α priv. et σαίνω. (*Æsch. Ch.* 420.)

Ἀσάομαι, ῶμαι, nauseo, fastidio; (2) contristor, molestia afficior; (3) irascor. (2) Ὅταν τὸν Θυμὸν ἀσηθῇς, *Theogn.* 983. Ἐδίζητο ἐπ' ᾧ ἂν μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀσηθείη ἀπολομένων τῶν κυμηλίων, *Herod.* 1. 3, 41. Ab ἄση.

Ἀσαπὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, non putrefactus, putredini non obnoxius. Ex α priv. et σήπω.

Ἀσαρίτης οἶνος, asarites, seu vinum ex asaro herba confectum. Ab ἄσαρον.

Ἀσαρκέω, gracilis seu macilentus sum:

Ἀσαρκία, ας, ἡ, macies, gracilitas. Ab

Ἄσαρκος, ου, ὁ ἢ ἡ, carnis expers; (2) gracilis, macilentus. Ex α priv. et σὰρξ, *caro.*

Ἀσαρκώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, idem. *Aret.*

ΑΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, asarum, nardus silvestris. *Angl.* ASARABACCA.

Ἀσάρωτος, ον, qui non verritur; τὸ ἀσάρωτον, pavimentum, ex marmore, &c. quod non purgatur verrendo. Ab α et σαρόω.

Ἄσας, 2. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἦσας, ab ᾄδω.

Ἀσάφεια, ας, ἡ, obscuritas. Ab

Ἀσαφὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, obscurus; (2) incertus.

Ἀσαφῶς, *adv.* obscure.

Ἀσβεσος, η, ον, et ἄσβεστος, ου, ὁ ἢ ἡ, inextinguibilis, inextinctus, nunquam cessans. *Ph.* calx; (2) nomen lapidis unde telæ fiunt quæ non comburuntur in igne. Ex α priv. et σβέννυμι.

Ἀσβολαίνω, fusco. *Gl. V.* ἀσβολαίνεται, fuscatur Ab

ΑΣΒΟΛΗ, ης, ἡ, fuligo, favilla. Hinc

Ἀσβολώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἀσβόλη. Hinc

Ἀσβολόω, ῶ, f. ώσω, fuligine inficio.

Ἀσβολώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἀσβολώδης.

Ἀσέβεια, ας, ἡ, contemptus cultus divini, impietas. Ab ἀσεβής.

Ἀσεβέω, ῶ, fut. ήσω, irreligiosus et impius sum, impie ago; impie tracto aliquem; *in pass.* impie tractari, et impie fieri. Ἐξελίγξει —— περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν, *Judæ* 15. Ab eod. Hinc

Ἀσέβημα, ατος, τὸ, facinus impium, facinus nefarium. *Gl. V.* nefas.

Ἀσεβὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, qui numen divinum vel Deum non colit; irreligiosus, impius, qui Deum non novit. Ex α priv. et σέβω.

Ἀσέβησις, εως, ἡ, actio impia et nefaria; irreverentia.

Ἀσεβῶς, *adv.* impie, *Ph.* Ab ἀσεβής.

Ἄσειρος, ου, ὁ ἢ ἡ, habena carens; (2) non vinctus. Ex α priv. et σειρὰ, *catena.*

Ἀσείρωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

Ἄσεισος, ου, ὁ ἢ ἡ, inconcussus, immotus, non quassatus. *Gl. V.* inquassatus; (2) qui quassari et concuti nequit. Ex α et σείω.

Ἀσελγαίνω, petulanter et lascive ago; (2) petulanter aliquem injuria adficio; (3) nefandæ libidini indulgeo. Οὐκ εἰς ἐμὲ ἠσέλγαινε μόνον, *Dem. Gl. V.* lascivio.

Ἀσέλγεια, ας, ἡ, petulantia, protervitas, improbitas; (2) petulans et proterva injuria, lascivia, luxus, impudicitia.

Ἀσελγέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀσελγαίνω.

Ἀσελγῶς, *adv.* proterve, petulanter, libidinose. Ab

ΑΣΕΛΓΗΣ, ές, ὁ ἢ ἡ, petulans, insolens, protervus, improbus, petulanter injurius; (2) lascivius. *Ph.* ganearius, libidinosus, luxuriosus, obscœnus, flagitiosus, impudicus, incestus, al. *Gl. V.*

Ἀσελγόκερως, ωτος, ὁ ἢ ἡ, cornibus lasciviens, item magna cornua habens. Ex κέρας.

Ἀσελγομανέω, ῶ, per lasciviam insanio, insana impudicitia teneor, vel prurio. Ex μαίνομαι.

Ἀσελγῶς, *adv.* idem quod ἀσελγέως.

Ἀσέληνος, ου, ὁ ἢ ἡ, illunis; (2) obscurus. Ex α priv. et σελήνη, *luna.*

Ἄσεμνος, ου, ὁ ἢ ἡ, minime venerandus, inhonoratus; (2) incastus, impudicus, *Gl. V.*

Ἀσεμνῶς, *adv.* parum decore.

Ἀσεπτέω, impius sum. Χρὴ δὲ τά γ' ἐς θεὸν μηδὲν ἀσεπτεῖν, *Soph. Antig.* 1349. Ab

Ἄσεπτος, ου, ὁ ἢ ἡ, impius, irreligiosus. Ex α priv. et σέβω, *colo.*

Ἀσεύμαι, *canam*, f. 1. ind. med. *Dor.* pro ᾄσομαι, a verbo ᾄδω, *cano.*

Ἄση, ης, ἡ, fastidium, nausea; (2) molestia animi; (3) sordes; (4) dolor. Ex ᾄδω, *satio.*

Ἀσῇ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ᾄσῃ, ab ᾄδω.

Ἀσηθείην, 1. sing. a. 1. opt. pass. v. ἀσάομαι.

Ἀσηθῇς, 2. sing. a. 1. conj. pass

Ἀσήκορος, ου, ὁ ἢ ἡ, fastidiens et satietate.

Ἀσήμαντος, ου, ὁ ἢ ἡ, non signatus, nullo sigillo obsignatus; (2) incustoditus; (3) incertus; (4) rectore carens; (5) infectus (de auro et argento); (6) qui nulla imperii insignia habet, qui nullum legitimum imperium habet. (5) χρυσὸν καὶ ἄργυρον, τὸν μὲν ἐν σκεύεσι πεποιημένον, τὸν δὲ ἐπίσημον, τὸν δὲ ἀσήμαντον, *Appian. de Reb. Hispan.* 448. (6) παρασκευασάμενος ἡμῖν ἀσήμαντον, qui nos obsedit, quanquam ne insignia quidem imperii habens, *Appian. de Bell. Civ.* 3, 58. Ἀσημαίνω.

Ἀσημείωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, non notatus aut insignitus. Ἀ σημειόω.

Ἀσημόγραφος, ον, obscure scriptus; ἀσημογράφος, obscure scribens Ἀ γράφω.

Ἄσημος, ου, ὁ ἢ ἡ, cui signum seu nota non est impressa; (2) obscurus; (3) qui nihil significat. Ἄσημα βοῆς pro ἄσημος βόη, vox inarticulata, *Soph. Antig.* 1223. Ex α priv. et σῆμα.

Ἀσημότης, ητος, ἡ, ignobilitas. A præc.

Ἀσήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἄσημος· haud indistinctus, clarus. Γόων γὰρ ὐκ ἀσήμονες φθόγγοι, *Soph. Œd. Col.* 1668.

Ἀσήμως, *adv.* obscure; (2) iguobiliter. Οὐ πάνυ ἀσήμως, *Aret.*

Ἄσηπτος, ου, ὁ ἢ ἡ, putredine non vitiatus; (2) non putredini obnoxius. Ἀ σήπω.

Ἀσηρὸς, ά, ὁ ἢ ἡ, fastidium adferens, molestus; (2) impurus, ab ἄση· (3) nullos habens vermes, *Suid.* Ἀ σῆρες, *vermes.*

Ἀσηρὸς, ὸς, idem quod ἀσηρὸς (2) *Suid.*

Ἀσηρῶς, *adv.* moleste. Ab ἀσηρός.

Ἀσήσῃ, 2. sing. a. 1. conj. med. v. ἀσάομαι.

Ἀσθείς, a. 1. part. pass. verbi ᾄδω.

Ἀσθένεια, ας, ἡ, imbecillitas, debilitas; (2) ægritudo, languor, infirmitas, fragilitas, *Gl. V.* (3) ignavia. (2) ἀσθένεια βίου, egestas, victus tenuitas, *Herodot.* 2, 47.

Ἀσθενέω, ῶ, f ήσω, imbecillis, infirmus sum; (2) langueo, ægroto; (3) nihil ago. Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει, *Rom.* 4, 19.

Ἀσθενώσις, εως, ἡ, idem quod ἀσθένεια.

Ἀσθένημα, ατος, τὸ, idem.

Ἀσθενὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, imbecillis, invalidus; debilis, æger, infirmus, ægrotus, tenuis, *Gl. V.* Ex α priv. et σθένος, *robur.* Hinc

Ἀσθενικὸς, ὴ, όν, imbecillis, languidus, valetudinarius; (2) pauper.

Ἀσθενοποιὸς, όν, languidum faciens.

Ἀσθενόῤῥιζος, ου, ὁ ἢ ἡ, imbecilli radice hærens. Ex ἀσθενὴς et ῥίζα, *radix.*

Ἀσθενόντων, gen pl. præs. part. act *contr.* pro ἀσθενούντων, ab ἀσθενέω.

Ἀσθενόψυχος, ον, imbecillis animo.

Ἀσθενόω, ῶ, f. ώσω, infirmum reddo, debilito, robur viresque alicujus frango. Ab ἀσθενής.

Ἀσθενῶς, *adv.* imbecilliter, invalide.

Ἀσθῇ, *detrimentum passus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἠσθη, a verbo ἄω.

ΑΣΘΜΑ, ατος, τὸ, flatus, spiritus, anhelitus, anhelatio; (2) respiratio difficilior, suspirium. Hinc

Ἀσθμάζω, f. άσω, anhelo.

Ἀσθμαίνω, anhelo, halo; (2) suspiria duco, anxius sum. (1) ἐν γὰρ τοῖσι παροξυσμοῖσι ἀσθμαίνουσι καὶ οἴδουσι, *Aret.* (2) ἥλικος ἀσθμαίνουσα περὶ δρυΐ, *Callimach. Hymn. in Delum*, 81.

Ἀσθματικὸς, ὴ, όν, ad anhelationem seu respirationem pertinens; (2) suspiriosus, difficulter spirans. *Gl. V.* anhelator.

Ἀσθμίστοκος, ον, anhelans, *Man.* pro ἀσθματικός.

Ἀσία, ας, ἡ, Asia, nomen regionis.

Ἀσιανὸς, ὴ, όν, Asianus. Ab Ἀσία.

Ἀσιάρχης, ου, ὁ, Asiarcha, nomen magistratus Asiatici qui curam sacrorum habet.

Ἀσιατογενὴς, ὲς, Asiaticus.

Ἀσιγησία, ας, ἡ, tacendi impotentia. Ex α priv. et σιγάω, *taceo.*

Ἀσίγητος, ου, ὁ ἢ ἡ, non tacens, non silens, tacere non valens, garrulus. Ex iisd.

Ἄσιγμος, ε, ὁ ἢ ἡ, stridore carens; (2) carens litera Sigma. Ex σιγμὴς vel σῖγμα.

Ἀσίδηρος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui sine ferro est; (2) qui sine ense est.

Ἀσιγγινὴς, Asiaticus. Τῶν Περσῶν Ἀσιγγινέων βασιλῆα, *Oppian. Cyneg.* 1, 235.

Ἀσίης, gen sing *Ion.* pro ἀσίας, ab Ἄσιος.

Ἄσικχος, ε, ὁ ἢ ἡ, delicatioris cibi non appetens; (2) non injucundus, robustus. Τὰ βρέφη ποιῶν ἰδικαλα ταῖς διαίταις, καὶ ἄσικχα, pueros ad victum faciles reddere et robustos, *Plutarch. in Lycurgo*, 107. vel 49, *ex ed Parisina.* Ὄψων ἀσικχότατον, gratissimum appetitionibus nostris, *Idem de tuenda Sanitate Præcepta*, 132.

ΑΣΙΝΗ, ης, ἡ, herba quædam aliis sese implicans.

Ἀσινὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, illæsus, nullo malo adfectus, innocuus, *Æschyl. Agam.* 1530. *Gl. V.* sine vitio. Ex α priv. et σίνω, *nocco.*

Ἀσινῶς, *adv.* innocue, innoxie, sine noxa.

Ἄσιος, ία, ιον, limosus. Ab ἄσις, *limus.* (Ex *Il.* 2, 461, ἀσίῳ ἐν λειμῶνι. Sed ibi videtur potius ἀσκίῳ leg. esse; i. e. *umbroso.* Ern.)

ΑΣΙΡΑΚΟΣ, ε, ὁ, locustæ genus carens pinnis.

ΑΣΙΣ, ιδος, ἡ, limus, sordes, cœnum.

Ἀσιτέω, ῶ, f. ήσω, cibum non capio, abstineo a cibo, panem non comedo. Ἀσιτεῖ δ' ὡς ἀπόσασιν βίᾳ, *Eurip. Hipp.* 277.

Ἀσιτία, ας, ἡ, inedia, esuries, jejunium, abstinentia a cibo; (2) inopia frumenti seu commeatus. (1) ὑπ' ἀσιτίαις ἐμὸν δέμας γεραιὸν συντακεῖς ἀπορρέῳ, *Eurip. Suppl.* 1105. Ab

Ἄσιτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui cibum non sumpsit, jejunus, impastus. Ex α priv. et σῖτος.

Ἀσίτως, *adv.* jejune.

ΑΣΚΑΛΑΒΟΣ, ε, ὁ, stellio, animal lacertæ simile.

Ἀσκαλαβώτης, ε, ὁ, idem.

ΑΣΚΑΛΑΦΟΣ, ε, ὁ, avis nomen.

Ἀσκάλαφος, ε, ὁ ἢ ἡ, valde durus. Ex ἀσκαλὴς et ἀφὴ, *Suid.* (vel potius a σκαλάπτω, *Ern.*)

Ἀσκάλευτος, ε, ὁ ἢ ἡ, non fossus, non circumfossus, seu sarritus. Ex α priv. et σκαλεύω, *fodio.*

Ἄσκαλος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem. (2) τοιγάρτοι πρὸ θυρῶν μιν ὑπὸ στοᾷ ἄσκαλα πάντα, *Theocr.* 10, 14. Ex σκάλλω.

Ἀσκαλὴς, ὶς, idem; (2) valde durus.

Ἄσκαλτος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem et ab eod.

ΑΣΚΑΛΩΠΑΣ, ε, ὁ, gallinago, avis gallinæ magnitudine.

Ἀσκαμωνία, ας, ἡ, genus herbæ medicæ.

Ἀσκανδάλιστος, ον, non offensus, *Ern.*

ΑΣΚΑΝΤΗΣ, ε, ὁ, vilis lectus non habens stoream, grabbatus; (2) scamnum; sellæ genus.

Ἀσκαρδαμυκτὶ, et ἀσκαρδαμυκτὶ, *adv.* oculis fixis, oculis intentis, ita ut non nicteris:

Ἀσκαρδαμύκτιον, ῶ, non conniveo, non nictor, fixis et immotis oculis intueor. Ab

Ἀσκαρδαμυκτὸς, ῆ, ὁ ἢ ἡ, non nictans, non connivens. Ex α priv. et σκαρδαμύσσω.

Ἀσκαρὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, non exsultans, non palpitans. Ex α priv. et σκαίρω, *salio.*

Ἄσκαρθμος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

Ἀσκαριδώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, scatens ascaridibus, seu vermibus sic appellatis. Ab ἀσκαρὶς.

Ἀσκαρίζω, f. ίσω, salio, exsulto. Ex α pleon. et σκαρίζω, *salio.*

ΑΣΚΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, genus lumbricorum.

Ἀσκάριστος, ε, ὁ ἢ ἡ, non saliens, non exsultans. Ab ἀσκαρὴς.

ΑΣΚΑΡΟΣ, ε, ὁ, calceorum seu sandaliorum genus, *Ilex.* (2) genus crepitaculi, *Poll.* Vide ἀσκίρα.

Ἄσκαφος, ε, ὁ ἢ ἡ, non fossus. Ex α priv. et σκάπτω, *fodio.*

Ἀσκιδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἀσκηδής.

Ἀσκιὰ, ας, ἡ, idem quod ἄσκησις.

Ἀσκιῖον, idem quod ἀσκίον.

Ἀσκιλὶς, *adv.* dure, graviter. Ab ἀσκιλής.

Ἀσκιλίως, *adv.* duriter; (2) assidue; (3) graviter; (4) sine cruribus; (5) pari mensura. Ab

Ἀσκιλὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, qui non obduruit; (2) qui supra modum exaruit vel obduruit, præ durus; (3) cruribus carens; (4) immobilis, adsiduus, indesinens. Ex α priv. vel intens. et σκίλλω, *sicco*, vel σκέλος, *crus.*

Ἀσκίπαρνος, ε, ὁ ἢ ἡ, rudis, impolitus, non elaboratus, non exasciatus, securi non tactus. Ex α priv et σκίπαρνον.

Ἄσκιπαστος, ε, ὁ ἢ ἡ, *Ph.* intectus. Ex α priv. et σκιπάζω, *tego.*

Ἀσκίπαστος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui tectus non est, operimento carens. Ex α priv. et σκίπαστον.

Ἀσκιπὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, idem. Ex α et σκίπη.

Ἄσκιπος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

Ἄσκεπτος, ε, ὁ ἢ ἡ, inconsideratus, non circumspectus; inconsultus, incognitus, *Gl. Vet.* Ex α priv. et σκίπτομαι, *contemplor.* Hinc

Ἀσκέπτως, *adv.* inconsiderate, temerarie, inconsulto, temere.

ΑΣΚΕΠΑ, ας, ἡ, calceamenti Attici genus, quod hirsutum erat et commodum tempore hiemali.

Ἀσκιρικὸν, ῦ, τὸ, idem.

Ἀσκιυὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, imparatus.

Ἄσκευος, ε, ὁ ἢ ἡ, vasis utensilibusque carens, omni instrumento ac supellectile carens, non instructus, inops; (2) simplex et omni apparatu carens. Ex α et σκεῦος.

Ἀσκευώρητος, ε, ὁ ἢ ἡ, sagaci curiosaque perscrutatione non excussus. Ex α priv. et σκευωρέω, *perscrutor.*

ΑΣΚΕΩ, ῶ, f. ήσω, colo, exerceo, percolo, medtor, *Gl. V.* ἀσκεῦμεν, erudimus, *Ph.* ἤσκησα, percolui, *Ph.* a. 1. (2) polio; ἤσκημένος, politus, *Ph.* p. part. pass. Ἀσκεῖν ἀνδρίαν, ἀλαθείαν· τὸν υἱὸν τὸν ἰσχνὸν τρόφιν; *Aristoph. Plut.* 47. Ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκῶ, scil. ἐμαυτὸν, *Act.* 24, 16. (3) orno; Ἐν οἰκήματι ἠσκημένῳ, *Herodot.* 2, 130. Πασὰς ἠσκημένη σάλοισι, *Ib. ibid.* 169. Ὅπότε ἀσκηθείη τῇ ἱερῇ φολῇ, *Phil. Jud. Leg. Cai.* 1033. D. ubi Th. Mangey reponit ἐνασκευασθείη, non intellecta scilicet vi vocis.

Ἀσκηθὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, non læsus, incolumis. Ἀσκηθὴ πάσματι Κύπρις ἰοσίφανος, *Solon apud Plutarch.*

Ἄσκημα, ατος, τὸ, quod exercemus, institutum. Ab ἀσκέω.

Ἄσκηνος, ε, ὁ ἢ ἡ, tentorio sive tabernaculo carens; (2) subdialis, sub dio positus; (3) non fictus. Ex α priv. et σκηνή.

Ἀσκήνως, *adv.* non ficte.

Ἄσκησις, εως, ἡ, exercitatio, institutio, industria, cultus. *Gl. V.* studium; (2) vita monastica. Ab ἀσκέω.

Ἀσκητέος, ία, έον, exercendus. Ab eod.

Ἀσκητήριον, ε, τὸ, locus in quo exercitatio instituitur, gymnasium; (2) cœnobium, monasterium. Ab eod.

Ἀσκητὴς, ῆ, ὁ, qu. dic. exercitator. *Gl. V.* curator; (2) athleta; (3) qui in rerum divinarum meditatione se exercet. *Ph.* ἀσκηταὶ, cælibes. Ab eod. Hinc

Ἀσκητικὸς, ἡ, όν, ad exercitationem comparatus; (2) exercitationi vacans; (3) meditationi sacræ incumbens; (4) discendi cupidus, sapientiæ studiosus.

Ἀσκητὸς, ἡ, όν, elaboratus arte, affabre factus; (2) ornatus; (3) quod exercitatione adquiri ac disci potest ac debet. Ab ἀσκέω.

Ἀσκήτρια, ας, ἡ, virgo, seu quævis mulier meditationibus sacris vacans, monialis. *Gl. V.* ἀσκήτριαι, sanctimoniales. Ab ἀσκητής.

Ἀσκίασος, ον, qui occultari non potest.

Ἀσκίδιον, ε, τὸ, parvus uter. Dim. ab ἀσκός.

Ἀσκίον, ε, τὸ, idem et ab eod.

Ἄσκιος, ία, ιον, umbrosus, opacus; qui densam habet umbram; (2) umbra carens; inopacus, *Gl. V.* Ex α int. vel priv. et σκιά.

Ἀσκίπων, ονος, ὁ ἢ ἡ, scipione non nitens, qui sine baculo incedit, cui adhuc vegeta est senecta. Ex α priv. et σκίπων, pro σκίμπων.

Ἀσκίτης, ε, ὁ, ut ἀσκίτης ὕδρωψ, species aquæ intercutis, sive hydropis, in quo humor aquosus cum exiguo spiritu in membrana abdominis interiore inter peritonæum et intestina, velut in utre quodam continetur. Ab ἀσκὸς.

Ἀσκληπιάδαι, οἱ, medici; filii Æsculapii, posteri Æsculapii. Οὐδ' ὅσα Φοῖβοι Ἀσκληπιάδαισι παρίδωκεν, *Eurip. Alcest.* 972. Ab Ἀσκλήπιος, ῦ, ὁ, Æsculapius.

Ἀσκληπιὸν, Æsculapii filius, medicus. Καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχὼν Ἀσκληπιῶνι, *S. ph. Phil.* 1333.

Ἀσκοδίτης, *Nic.*

Ἀσκοκήλης, ε, ὁ, herniosus, *Gl. V.* Ex ἀσκὸς et κήλη, *hernia.*

Ἀσκοστάσα, ας, ἡ, marsupium, pera, crumena.

Ἄσκοπος, ε, ὁ ἢ ἡ, inconsideratus, non circumspectus; (2) mente et cogitatione non perceptus; (3) multus, longus; (4) inopinatus; (5) non feriens scopum.

Ἀσκοστυτίνη, ης, ἡ, lagena coriacea.

Ἀσκόπως, *adv.* inconsiderate; (2) inopinate.

Ἀσκορδίνωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, non agitans membra, vertigine non circumactus. Ex α priv. et σκορδινάομαι, *pandiculor.*

ΑΣΚΟΣ, ῦ, ὁ, uter, pellis; follis, culeus, *Gl. V.*

Ἀσκοτεινὸς, ὸν, non tenebrosus.

Ἀσκύμες, 1. pl. præs. ind. act. *Dor.* et *contr.* pro ἀσκίομεν, ab ἀσκίω.

Ἀσκυρῶτις, ἡ, ursa minor.

Ἀσκοφορέω, utres fero in sacris Bacchanalibus, *E. M.*

Ἀσκοφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, utrem ferens.

Ἀσκύλευτος, ε, ὁ ἢ ἡ, inspoliatus, non spoliatus. Ex α priv. et σκυλεύω, *spolio.*

Ἄσκυλτος, ε, ὁ ἢ ἡ, infatigabilis, *Gl. V. item* illæsus; integer, *Ern.* Ex α priv. et σκύλλω, *fatigo.* Hinc

Ἀσκύλτως, *adv.* sine molestia et vexatione.

ΑΣΚΥΡΟΝ, ε, τὸ, hyperici genus, herba. *Angl.* ST. PETER'S-WORT.

Ἀσκώλια, ων, τὰ, Ascolia, festum Bacchi Athenis. Ab ἀσκὸς, quia super ἀσκοὺς, utres unctos, uno pede saltabant, ut lapsi risum excitarent. Hinc

Ἀσκωλιάζω, f. άσω, super utrem salio; (2) salto unico pede innitendo; (3) claudico.

Ἀσκωλιασμὸς, ῦ, ὁ, saltatio ἀσκωλιαζόντων.

Ἄσκωμα, ατος, τὸ, pellis muniens remos, qua parte scalmo incumbunt; (2) lorum, quo remus scalmo alligatur. Ab ἀσκὸς.

Ἄσμα, ατος, τὸ, cantus, canticum, cantilena, carmen. Ab ᾄδω, *cano.*

Ἀσμάραγος, ον, strepitum non edens, *Opp.*

Ἀσμάτιον, ε, τὸ, cantiuncula. Dim.

Ἀσματοκάμπτης, ε, ὁ, cantuum artifex, qui nimis exquisito artificio utitur, velut poetæ Dithyrambici solent; vox Aristophanica. Ex ᾆσμα et κάμπτω.

Ἀσματόκομπος, ον, cum grandiloquentia et fastu canens, *Tzetz.*

Ἀσματοποιὸς, ον, cantilenas faciens, *E. M.*

Ἀσμενίζω, f. ίσω, libens suscipio, comiter accipio; (2) adquiesco, contentus sum, gratum et acceptum habeo, amplector lætus. (2) ἀσμενίζοντες, εἰ μή τις ἐγχειρεῖν καὶ βιάζοιτο κινδυνεύειν, *Polyb.* 4, 11. Ἀσμενίζων ἐπὶ τῷ γιγνομένῳ προτερήμασι διὰ τὸ παράδοξον, *Id.* 5, 87. Ab ἄσμενος.

Ἀσμενίσσια, 1. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀσμενίσαιμι.

ΑΣΜΕΝΟΣ, ένη, ενον, gaudens, alacris. *Gl. V.* ultroneus, libens. Οὔ νιν τὰ πρῶτ' ἐσιδὼν ἄσμενος πόθῳ, *Soph. Trach.* 755.

Ἀσμένως, *adv.* cum gaudio, libenter; jucunde.

Ἄσμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ᾆσμα. Ab ᾄδω, *cano.*

Ἀσολοικίστως, *adv.* sine solœcismo.

Ἀσόλοικος, ε, ὁ ἢ ἡ, vitio carens, non solœcus, non barbarus; simplex, nullo artis lenocinio corruptus: κρίας ἀσόλοικος, caro simplex, *Eubulus apud Athen.* 63.

Ἀσολοίκως, *adv.* sine vitio; (2) simpliciter.

Ἀσοφία, ας, ἡ, insipientia, stultitia. Ab ἄσοφος.

Ἀσόφιστος, cui non potest imponi. Ἀσόφιστοι λόγων παρασκευαῖς, verborum eloquentia non

non potest eis fucum facere, *Joseph. contra Ap.* 2, 41.

'Ασοφος, ε. ὁ ᾗ ἡ, insipiens, imperitus. Φοίξε τ' ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαί, *Eurip. Elect.* 1302.

'Ασόφως, *adv.* insipienter, stulte.

'ΑΣΠΑ'ΖΟΜΑΙ, f. *άσομαι*, amplector, amplexor, comiter accipio, amanter complector, saluto, complector, cupide apprehendo; ἀσπασαι, saluta, *Gl. V.* a. 1. imperat. med. Καὶ μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ φρατὸς ἑξάντα πᾶς ἠσπάζετο; *Soph. Phil.* 355. Μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε, *Luc.* 10, 4.

'Ασπάθητος, ον, qui non σπάθῃ colliditur, *Steph.*

'Ασπαίρω, tremo, palpito. Τὸν μὲν καπέβησεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας, hos quidem deposuit super terram palpitantes, *Il.* 8, 393. Ex α pleon.

'ΑΣΠΑ'ΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, frutex multis spinis horrens.

'ΑΣΠΑ'ΛΑΞ, ακος, ὁ, talpa; (2) herbæ genus.

'Ασπαλιάς, et ἀσπαλία, ας, ἡ, piscatus (*pro quo vitiose vulgo* ἀσπαλία, *Ern.*) Unde

'Ασπαλιεύς, έως, ὁ, piscator. Ab ἄσπαλος.

'Ασπαλιεύομαι, f. εύσομαι, piscor. Hinc

'Ασπαλιευτής, οῦ, ὁ, piscator.

'Ασπαλος, ου, ὁ, piscis, *Hes.*

'Ασπαραγία, ας, ἡ, asparagi plantarium. Ab

'ΑΣΠΑ'ΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, asparagus.

'Ασπαρίζω, fut. ίσω, tremo, palpito. Ab ἀσπαίρω.

'Ασπαρτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non satus, non seminatus, inseminatus; (2) cui semen non committitur, qui non seminatur. Ex α priv. et σπείρω, *semino.*

'Ασπάρτως, *adv.* semente non facta, citra sationem.

'Ασπασαι, 2. sing. a. 1. imperat. med. verbi ἀσπάζομαι.

'Ασπάσασθαι, *salutavisse*, a. 1. inf. med.

'Ασπάσησθε, 2. pl. a. 1. conj. med.

'Ασπάσιος, ία, ιον, et ἀσπάσιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, amplectendus, optatus, gratus, acceptus.

'Ασπασίως, *adv.* grate, lubenter, comiter, amice, amanter.

'Ασπασμα, ατος, τὸ, res quam amplexamur:

'Ασπασμός, οῦ, ὁ, amplexatio, amplexus; salutatio.

'Ασπιδηφόρος, ον, idem quod ἀσπιδηφόρος, *Soph.*

'Ασπαστικόν, οῦ, τὸ, salutatorium, quod erat locus extra basilicam ubi peregrini excipiebantur:

'Ασπαστικός, ἡ, όν, salutatorius, *Gl. V.* Ab

'Ασπαστός, ἡ, όν, quem quis amplecti velit; amplectendus, optatus, gratus, jucundus; divinam speciem præ se ferens:

'Ασπασμός, ύος, ἡ, salutatio, *Call.* Ab ἀσπάζομαι.

'Ασπασῶς, *adv* lubenter. Ab ἀσπαστός.

'Ασπιστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, implacabilis; de bello nullis induciis, nulla pace componendo. Ex α priv. et σπένδω.

'Ασπιρμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, sine semine et prole, semine carens. Ex α priv. et σπέρμα, *semen.*

'Ασπιεχὲς, *adv.* sedulo, studiose, sine cessatione, diligenter, continue. Ex α intens. et σπίεχω, *urgeo.*

'Ασπετος, ε, ὁ ᾗ ἡ, quem adsequi oratione nequeas; (2) multus, immensus. Ἄσπετόν τι θαῦμα, ingens quoddam miraculum, *vel potius*, horrendum visu, *Soph. Trach.* 961. Ex α priv. et ἔπομαι, (ἔπω, *dico*, Ern.)

'Ασπιδαποβλὴς, ῆτος, ὁ, qui aspidem sive clypeum abjecit, desertor militiæ; vox comica. Ex ἀσπὶς et ἀποβάλλω, *abjicio.*

'Ασπιδὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, in clypei modum rotundus. Ab ἀσπὶς.

'Ασπιδηφόρος, ον, idem quod

'Ασπιδηφόρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, clypeum ferens, scutatus, scutiger. Ex ἀσπὶς et φέρω, *fero.*

'Ασπίδιον, ε, τὸ, parvus clypeus, clypeolus, scutulum. Dim. ab ἀσπὶς.

'Ασπιδισκάριον, ε, τὸ, parma. *Gl. V.* parmula, Ab

'Ασπιδίσκη, ης, ἡ, idem et ab eod. *Hes.*

'Ασπιδίσκιον, ε, τὸ, idem et ab eod.

'Ασπιδιώτας, *Dor.* pro

'Ασπιδιώτης, ε, ὁ, scutatus, clypeum gerens. Ἀνέρας ἀσπιδιώτας, *Il.* 2, 554.

'Ασπιδοδηκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ab aspide morsus sive ictus. Ex ἀσπὶς et δάκνω, *mordeo.*

'Ασπιδόδυτος, ον, scutum pulsans, item scutatus. Ex ἀσπὶς et δύω.

'Ασπιδοειδὴς, όεσσα, όεν, scutatus, in clypei formam factus. Ab ἀσπὶς.

'Ασπιδοσιδὴς, ὲς, idem.

'Ασπιδοβιβάμων, ον, bello vivens, bellicosus.

'Ασπιδόν, *adv.* clypeatim, testudine facta, *Suid.* pro ἀσπιδηδόν, *Ern.*

'Ασπιδοπηγεῖον, ε, τὸ, locus ubi clypei compinguntur.

'Ασπιδοπήγιον, ε, τὸ, idem.

'Ασπιδοπηγὸς, οῦ, ὁ, clypeorum fabricator. Ex ἀσπὶς et πήγνυμι, *compingo.*

'Ασπιδοποιία, ας, ἡ, clypeorum fabricatio. Ab

'Ασπιδοποιὸς, οῦ, ὁ, clypeorum fabricator. *Gl. V.* scutarius. Ex ἀσπὶς et ποιέω, *facio.*

'Ασπιδοτρόφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui vescitur aspidibus sive serpentibus. Ex ἀσπὶς et τρέφω.

'Ασπιδοῦχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, clypeum tenens, clypeatus, scutum habens. Ἀ' ἀσπιδοῦχος ἵπποτ' ἀντιτίσομαι σὸν φόνον, *Eurip. Suppl.* 1144. Ab ἔχω.

'Ασπιδοφέρμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, qui clypeo se alit, qui bello vivit, bellicosus. Ἀσπιδοφέρμονα θίασον ἰὼν σλον *Eurip. Phœn.* 802. Ex φέρβω.

'Ασπιδοφόρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, clypeum gerens, clypeatus. Ex ἀσπὶς et φέρω, *fero.*

'Ασπίζω, f. ίσω, clypeo protego, defendo. Ab ἀσπὶς.

'Ασπιλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, immaculatus, intemeratus. Ex α priv. et σπίλος.

'Ασπίλωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.

'ΑΣΠΙΣ, ίδος, ἡ, clypeus, scutum, clypeatorum agmen; ἐξ ἀσπίδος, a sinistra; (2) aspis, serpentis genus. Πολλὴν ἀθρήσας ἀσπίδα, magnum conscribens exercitum, *Eurip. Phœn.* 78. Εἰς ἀσπὶδ' ἥξειν, ad pugnam venturos, *Id. Ibid.* 1135. Ἔφ' ἑπτακαίδεκ' ἀσπίδων σεῖς ταῖς τύλαις καθιδών, per sedecim ordines, *Aristoph. Lysistrat.* 282.

'Ασπισέων, gen. pl. *Æol.* pro ἀσπιστῶν, ab

'Ασπιστὴς, οῦ, ὁ, clypeatus miles. Ab ἀσπίζω.

'Ασπίτωρ, ορος, ὁ, idem. Λιπῶσα δ' ἀσπίτωρ ἀσπὶ σῶρας κλόνους λογχίμους τι, *Æschyl. Agam.* 413.

'Ασπλαγχνία, ας, ἡ, durities animi. Ab

'Ασπλαγχνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non habens cor; (2) timidus, ignavus: (3) immitis, crudelis, inhumanus. *Gl. V.* immisericors; (2) δὴ λώσω μὴ τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κύνη γεγῶς, *Soph. Aj.* 472. Ex α priv. et σπλάγχνον, *viscus.*

'Ασπλήνιον, ε, τὸ, medicamentum ad curanda lienis vitia; (2) herba quædam. Ab

'Ασπλήνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, lienis expers. Ex α priv et σπλὴν, *splen.*

'Ασπονδὶ, *adv.* sine amicitia; (2) sine sacrificio, sine libationibus:

'Ασπονδία, ῶ, f. ήσω, fœdus aut inducias non servo; (2) fœdus non admitto. Ab

'Ασπονδος, ε, ὁ ᾗ ἡ, fœderis seu induciarum expers; (2) qui est sine libamento; (3) implacabilis; (3) τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ Στύγι, *Eurip. Alcest.* 426. Ex α priv. et σπένδω, *libo.*

'Ασπορία, ἡ, ubi nulla seminatio est, *Sibyll.*

'Ασπορος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non seminatus; (2) seminis expers. Ex α priv. et σπείρω.

'Ασπόβδαγος, ὁ ᾗ ἡ, neglectus. *Gl. V.* insedulus, improperatus. Ex α priv. et σπουδὴ.

'Ασπουδὶ, *adv.* sine cura, sine studio, negligenter, sine labore. Μὴ μὰν ἀσπουδὶ γε, *Il.* 15, 475. Ex iisd.

'Ασπουδῇ, *adv.* sine molestia. Ex iisd.

'ΑΣΠΡΟΣ, ε, ἡ, quercus species.

'Ασσάομαι, idem quod ἀσάομαι, *Arct.*

'Ασσάριον, ε, τὸ, assarium, assis, quarta pars unciæ. Vox Lat.

'Ασσίσα, *adv.* proxime, *Æsch. ap. Hes.* Ab ἄσσον.

'ΑΣΣΟΝ, *adv.* prope, propius. *Item*, prope, fere omnia, pleraque. Ὧν τοῖς ξυγγράμμασι ἄσσόν μοι πρόσθιν γεγράφθαι, *Arct.* Hinc

'Ασσότερος, propius, et ἀσσοτάτω, proxime.

'Ασσότατος, η, ον, proximus. Ab ἄσσον.

'Ασσότερος, α, ον, propior. Ab eod.

'Ἄσσω, *Attice* pro ἄισσω, irruo. Κατ' ἴχνος ἄσσω, *Soph. Aj.* 82. *Active* sumitur interdum; Πρὸς τὶ δυσλέγιστον ὧδ' ἤξιν χέρα; *Id. Ibid.* 40. Vide ἤξιν, ἄξασα.

'Ασσύτερον, *prius*, *Æol.* pro ἀσσότερον.

'Ασσῶδης, idem quod ἀσώδης.

'Ασαγὲς, *adv.* copiose, incessanter. Τὰ δ' ἔρρινν ἀσαγὲς, *Apoll. Rhod.* 3, 805.

'Ασαγὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, non stillatus vel stillativus, non destillans, sed copiose fluens. Ex α priv. et σάζω, *stillo.*

'Ασαθὲς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, instabilis. Ex ἵστημι.

'Ασάθμητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, immunitatem habens ab tributis publicis; (2) qui caret castris. (2) Ἴδωσι δ' ἡμᾶς ἀσαθμήτους οἱ σολέμιοι, *App. Bell. Civ.* 2, 74. Ex α priv. et σαθμεύω.

'Ασάθμητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, instabilis, incertus; (2) improvisus, inopinatus. *Gl. V.* inconsideratus; (3) a quo nemini cautum est, quod omnibus accidere potest.

'ΑΣΤΑΚΟ'Σ, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, astacus, cancer marinus. *Gl. V.* locusta, squilla.

'Ασακτὶ, *adv.* non stillatim; (2) affatim; (3) cum multis lacrymis. Ἀσακτὶ δὲ σὺν σαῖς παρθένοις γένοντες ὠμαρτοῦμεν, *Soph. Œd. Col.* 1646. Ab

'Ασακτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non destillans. Ex α priv. et σάζω, *destillo.* Unde

'Ασάλακτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non stillatus, non stillativus, non destillans.

'Ασαλὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, non instructus, vestimentis non indutus. Ex α priv. et σάλλω.

'ΑΣΤΑ'ΝΗΣ, ε, ὁ, nuntius, seu tabellarius Persicus, angarus.

'Ασάρτη, ης, ἡ, Assarte Syriorum numen, Venus.

'Ασασία, ας, ἡ, instabilitas, inconstantia. Ex α priv. et σάσις, *stativo.*

'Ασασίαστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, seditione carens, nullis seditionibus turbatus. Ex iisd.

'Ασατίω, ῶ. f. ήσω, inconstans sum, vacillo; (2) incertis sedibus vagor, 1 *Cor.* 4, 11.

'Ασατον, ε, τὸ, instabilitas, inconstantia.

'Ασατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, instabilis, inconstans; (2) parum accuratus. Hinc

'Ασάτως, *adv.* inconstanter.

'Ασαφὶς, ίδος, ἡ, uva passa. Ex α pleon.

'Ασαφιδίτις, ίτιδος, ἡ, ex uva passa decerpta, *Ern.*

'Ασαφύλινος, ε, ὁ, pastinaca herba; (2) genus quoddam insecti. Ex α pleon.

'Ασαφυλος, ον, uvis carens. Ἀ σαφυλή.

'Ασαχυς, υος, ὁ, spica, arista, culmus, *Gl. V.* Ex α pleon.

'Ασίγαστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non tectus.

'Ασιγὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, non tectus; (2) multis tectis clausus. Ex α priv. vel int. et σίγω.

'Ασιγος, ε, ὁ ᾗ ἡ, tecto ædibusque destitutus; (2) qui non retinet arcana in pectore, loquax; (3) qui sustineri nequit, intolerabilis. Ex α priv et σίγω, *tego*, *tolero.*

'Ασιτύομαι, (*Ern.*) idem quod

'Ασιτίζομαι, f. ίσομαι, urbanitate sermonis utor, festivus sum, jocor. Ab ἄσυ.

'Ασιολέγος, ε, ὁ ᾗ ἡ, eloquens, disertus, *Ph.* Ex ἀσὶς et λέγω, *dico.* Hinc

'Ασιολογία, ας, ἡ, urbanitas, lepos orationis.

'Ασιορρημοσύνη, ἡ, idem quod ἀσιολογία, *Steph.*

'Ασὶος, ε, ὁ ᾗ ἡ, urbanus, festivus, lepidus, comis, venustus, elegans, honestus, bellus. Ab ἄσυ. Hinc

'Ασιοσύνη, ης, ἡ, urbanitas; (2) festivitas.

'Ασιότης, ητος, ἡ, festivitas, elegantia, sales, facetiæ, *Gl. V.*

'Ασιστος, ον, non tritus, *Soph.* Ex α et σίζω.

'Ασισμὸς, οῦ, ὁ, urbanitas; (2) festivitas; (3) figura rhetorica. Ab ἀσίζομαι.

'Ασὶως, *adv.* festive, urbane. Ab ἀσὶος.

'Ασικτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἄσιγος. Hinc

'Ασικτὰς, *adv.* intolerabiliter, intoleranter.

'Αστιλίχης, ες, ὁ ἢ ἡ, caudice, trunco carens.
'Αστίλεχος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem.
'Αστίμβακτα, adv. lamentabiliter, flebiliter. Ab
'Αστίμβακτος, ε, ὁ ἢ ἡ, contumeliis probrisque carens; (2) firmus, stabilis. Ex α priv. et στίμβω, contumelia adficio, τ' oveo.
'Αστιμὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, immotus, firmus; (2) non perturbatus, stupore non attonitus, metu non perculsus. Ex iisd.
'Αστιμφὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd. "Εχων ἀστιμφὲς βυλὴν, Il. 2, 344. 'Αλλ' ἀστιμφὲς ἴχεσκεν, Id. Ibid. 3, 219.
'Αστιμφίως, idem quod ἀστιμφῶς, Steph.
'Αστιμφῶς, adv. immote, rigide, firmiter.
'Αστιναχτὶ, adv. sine gemitu:
'Αστιναχτὶ, adv. idem. Ab
'Αστίναχτος, ε, ὁ ἢ ἡ, non gemebundus; (2) qui non gemit, qui sine gemitu aliquid agit. Ex α priv. et στιναχίζω.
'Αστιναχτως, adv. sine gemitu.
'Αστίον, canendum est, Aristoph. Ab ἄδω.
"Αστιπτος, ον, non coronis ornatus, honoratus, sc. cultus, de diis, Eur. Ex α priv. et στέφω.
'Αστοργάνωρ, ορος, ὁ, non grata marito. Ab ἀνὴρ et
'Αστοργὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, inamabilis; (2) inexorabilis, implacidus. Ex α priv. et στέργω.
'Αστόριος, ε, ὁ ἢ ἡ, stellans, sidereus. Ab ἀστὴρ.
'Αστοριὰς, ε, ὁ, stellarius.
'Αστοριάζω, f. ἰσω, in stellam verto.
'Αστόριον, ε, τὸ, phalangium.
'Αστόριος, ε, ὁ ἢ ἡ, stellans.
'Αστοριτκος, ε, ὁ, stellula, asteriscus*, signum criticorum locis pulcrioribus adponi solitum; (2) herba quædam. Dim. ab ἀστὴρ.
'Αστροειδὴς, ὲς, stellatus. Ab εἶδος.
'Αστρόεις, όεσσα, όεν, stellatus, stellis distinctus et ornatus. Gl. V. sidereus. Ab cod.
'Αστροόμματος, ον, epith. noctis, stellata, proprie, oculorum loco stellas habens. Ab ὄμμα.
'Αστροπᾷ, dat. sing. Dor. pro ἀστροπῇ.
'Αστροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur. Ab ἀστράπτω. Hinc
'Αστροπητὴς, οῦ, ὁ, fulgurator, fulminator.
"Αστρος, idem quod, vel pro, ἀστέριος, Lycurg.
'Αστροσκίστος, ε, ὁ ἢ ἡ, stellarum contemplator. Ex ἀστὴρ et σκοπὸς, spectator.
'Αστροφεγγὴς, ὲς, stellis fulgens.
'Αστρωτὸς, ὴ, ὁ ἢ ἡ, stellarum faciem habens, stellatus. 'Αστρωτὸς ἐν γαφαῖσιν, Eurip. Phœn. 131. Ex ἀστὴρ et ὤψ, facies.
'Αστέφανος, ε, ὁ ἢ ἡ, coronam non habens, corona non redimitus. Καὶ φονίας ἀνδρῶν ἀμίλλας ἄθεὶ' ἀστεφάνους, Eurip. Androm. 1020.
'Αστεφάνωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem.
'Αστὴ, ῆς, ἡ, civis femina. Ab ἄστυ.
"Αστηλος, ε, ὁ ἢ ἡ, cippum non habens, epith. sepulti vel sepulchri. Ex α priv. et στήλη.
'Αστὴν, ῆνος, ὁ ἢ ἡ, infortunatus, infelix, ærumnosus, qui nullam stationem nec sedem habet, Hes. Ex α priv. et στῆναι, stare.
"Αστηνος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd. Hes.
'Αστὴρ, έρος, ὁ, stella.
'Αστήρικτος, ε, ὁ ἢ ἡ, instabilis, infirmus. Ex α priv. et στηρίζω, stabilio.
'Αστὴς, οῦ, ὁ, cantor, Gl. V. Ab ἄδω, cano.
'Αστιατικὸς, ὴ, όν, pro ἀστικὸς, Steph.
'Αστιβὴς, ὲς, ὁ ἢ ἡ, non calcatus, non tritus; (2) non pervius. Ex α priv. et στείβω.
'Αστίβητος, ον, idem quod ἀστιβὴς, Lycurg.
'Αστικὸς, ὴ, όν, canorus, Gl. V. Ab ἠχὴ.
'Αστικὸς, ὴ, όν, qui in urbe habitat; (2) urbanus, civilis, scitus, festivus; (3) prudens, circumspectus. Ab ἄστυ, urbs.
'Αστικῶς, adv. festive, urbane, prudenter.
"Αστικτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui punctus non est; (2) nullo stigmate signatus.
'Αστίοχος, ε, ὁ, vas rotundum, quod infusa pice, sulphure, et stuppa, injectoque igne ejaculabatur; malleolus, Hes.
'Αστίτης, ε, ὁ, urbis incola, civis. Οὐ γάρ τι Θισμὰ τοῖσιν ἀστίταις πρέπει, Soph. in Fragm. Alexandri. Βοτῆρα νικᾷν ἄνδρας ἀστίτας, Id. Ibid.

'Αστοιχείωτος, ον, proprie elementis carens; (2) rudis literarum, indoctus. Ex στοιχεῖα.
"Αστοιχος, ε, ὁ ἢ ἡ, in quo versus seu ordines nulli sunt. Ex α priv. et στοῖχος, ordo, versus.
"Αστολος, ον, veste carens, non stolatus, Soph. ap. Plut.
"Αστομος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui os non habet; (2) qui loquendi facultate destitutus est; (3) cui parvum est os; (4) durioris oris; (5) ingratus ori. (4) ἄστομοι πῶλοι, contumaces durique oris equi, Soph. El. 724. Ex α priv. et στόμα, os.
'Αστόμωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui exactus non est; (2) epith. ferri, quod non tinctum est, postquam candefactum fuit. Ex α priv. et στομόω.
"Αστονος, ον, dolore vacuus; (2) valde tristis. Ex α et στένω.
'Αστόξενος, ε, ὁ ἢ ἡ, cujus majores erant cives, quum ipse sit peregrinus. Ex ἀστὸς et ξένος.
"Αστοργος, ε, ὁ ἢ ἡ, naturalis amoris expers. Ph. inamabilis, sine affectione. Ex α priv. et στοργὴ, amor naturalis.
'Αστὸς, ῦ, ὁ, civis. Ab ἄστυ.
'Αστοχέω, ῶ, f. ήσω, non recta ad scopum tendo; aberro a scopo; (2) non gratificor, desum alicui, op. Polyb. Περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν, 1 Tim. 6, 21. "Ωιν τινες ἀστοχήσαντες, Ibid. 1, 6. Ab ἄστοχος. Hinc
'Αστόχημα, ατος, τὸ, erratum, proprie ejus qui non recte ad scopum tendit, imprudenter factum.
'Αστοχία, ας, ἡ, quum quis non bene collineat; quum quis aberrat a scopo; (2) opinionis et spei frustratio. Ab
"Αστοχος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui non bene collineat; (2) qui non bene conjicit, male consulit. Ex α priv. et στοχάζομαι.
'Αστόχως, adv. imprudenter, infeliciter.
'ΑΣΤΡΑ'ΒΗ, ης, ἡ, sella lignea, ephippium; (2) asinus, mulus.
'Ασραιβλάτης, ε, ὁ, agaso, mulio. Ex ἀσράβη et ἐλαύνω, agito.
'Ασράβηλος, ε, ὁ, idem quod σράβηλος.
'Ασραῖὸς, ε, ὁ ἢ ἡ, non tortus seu tortuosus, planus; (2) qui non fallit, certus. Ex α priv. et σρέφω. Hinc
'Ασραβίζω, et ἀσραβαλίζω, complano.
'Ασραγαλίζω, f. ίσω, talis ludo:
'Ασραγάλιον, ε, τὸ, taxillus, parvus talus. Dim. ab ἀσράγαλος.
'Ασραγάλισις, ἡ, idem quod ἀσραγαλισμὸς, Aristot.
'Ασραγαλίσκος, ε, ὁ, taxillus, Ph. Ab eod.
'Ασραγαλισμὸς, ε, ὁ, lusus taxillorum, vel aleæ. Ab ἀσραγαλίζω. Unde
'Ασραγαλισικὸς, vel ἀσραγαλιτικὸς, ὴ, όν, talarius.
'Ασραγαλίτης, ε, ὁ, astragalo similis.
'ΑΣΤΡΑ'ΓΑΛΟΣ, ε, ὁ, vertebra, spondylus; (2) talus lusorius.
'Ασραγαλωτὸς, ὴ, όν, talaris, Philox. A præc.
'Ασραπαῖος, αία, αῖον, fulguralis. Ab
'Ασραπὴ, ῆς, ἡ, fulgur, coruscatio. Ab ἀσράπτω.
'Ασραπηφορίω, ῶ, f. ήσω, fulgura fero. 'Τφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀσραπηφόρου, Aristoph. Pace, 721. Ab
'Ασραπηφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, fulgura ferens.
'Ασραποειδὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, coruscus, Gl. V. Ex ἀσραπὴ et εἶδος, forma.
'Ασραπτὴς, ές, ὁ, fulgurator, epith. Jovis.
'Ασράπτης, ε, ὁ, fulgurator, Orph.
'Ασραπτικὸς, ὴ, όν, fulgurans.
'ΑΣΤΡΑ'ΠΤΩ, f. ψω, fulguro; (2) fulgeo, corusco, mico; (3) ejaculor, emitto, spiro. Κατάχαλκον ἅπαν πίδιον ἀσράπτει, Eur. Ph. 111. "Ησραπτε χαλκῷ, Xen. Cyr.
'Ασράρχης, ε, ὁ ἢ ἡ, princeps siderum.
"Ασραρχος, η, ον, astrorum princeps, epith. lunæ, Orph.
'Ασρατία, ας, ἡ, militiæ vacatio; (2) desertio militiæ; (3) pax. 'Ασρατία Minerva vocabatur, cujus templum erat in Laconia. Ex α et σρατὸς.
'Ασράτευτος, ε, ὁ ἢ ἡ, immunis a militia; (2) qui non militavit. Ex α priv. et σρατεύω.

'Ασρατηγησία, ας, ἡ, imperatoriæ artis imperitia. Ex α priv. et σρατηγία.
'Ασρατήγητος, ε, ὁ ἢ ἡ, imperitus ducendi exercitum; (2) duce carens. Ab iisd.
'Ασρατηγήτως, adv. sine duce, sine imperio; (2) imperite, temere.
'Ασρατηγικὸς, ὴ, όν, imperatoriæ artis ignarus, malus imperator. Ex α priv. et σρατηγός.
'Ασραφὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, qui flecti nequit; (2) durus, immobilis. Ex α priv. et σρέφω.
"Ασρεπτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui flecti aut torqueri nequit; (2) quem vertere aut circumagere non licet. Ex iisd
'Ασρία, et ἄσρις, taxilli. Vid. ἄσρις. Hinc
'Ασρίζω, f. ίσω, taxillis ludo.
'Ασρικὸς, ὴ, όν, sideralis. Ab ἄσρον.
"Ασρις, ις, ἡ, taxillus; talus lusorius, Call. Steph. Dim. Ab ἀσράγαλος.
'Ασρόβακος, ε, ὁ, astronomus, qui de astris loquitur. Ex ἄσρον et βάζω, loquor.
'Ασροβλὴς, ῆτος, ὁ ἢ ἡ, sideratus, a sidere perculsus. Ex ἄσρον et βάλλω, jacio.
'Ασροβλησία, ας, ἡ, sideratio. Ex iisd.
'Ασροβολέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, sideror. Ex iisd.
'Ασροβόλητος, ε, ὁ ἢ ἡ, sideratus. Ex iisd.
'Ασροβολία, ας, ἡ, idem quod ἀσροβλησία.
'Ασροβολιζόμενοι, siderari, Gl. V. ἀσροβολιζόμενοι, siderati, Gl. V. Ex ἄσρον et βολή.
'Ασροβολισμὸς, οῦ, ὁ, sideratio. A præc.
'Ασρογείτων, ονος, ὁ ἢ ἡ, ita editus ut astris vicinus videatur. Ex ἄσρον et γείτων.
'Ασρογονηία, ας, ἡ, astrologia præstigiatrix, Suicer. Ex ἄσρον et γονητία, præstigiæ.
'Ασροδίαιτος, ον, sub dio etiam noctu agens, epith. pastoris. Ex δίαιτα, vitæ ratio.
'Ασροειδὴς, ὲς, sideribus similis, sc. motu, aut alia re. Ex εἶδος.
'Ασροθεσία, ας, ἡ, plures stellæ simul positæ, quæ astrum sive sidus efficiunt; (2) constellatio, positus siderum. Ex θέσις.
'Ασροθετέω, stellas quasdam vicinas conjungere, (imaginem ἀσερισμὸν vocant) eisque nomen tribuere. Οὐδὲ γὰρ εἰκὸς ἦν πω, τὴν ἑτέραν ἠσροθέτησαι, Strabo, 6.
'Ασροθέτημα, τὸ, asterismus, astrum ipsum.
'Ασροθέτης, ε, ὁ, qui conjungit stellas et iis nomen facit. Οὐράνιον νόμον, ἀσροθέτην, stellis suum locum adsignantem, Orph. Hym. 63.
'Ασρόθετος, ε, ὁ ἢ ἡ, ad stellarum positum pertinens. Οὕτω Πήγασος ἵππος ἀπώλετο Βελλεροφόντην βεβληέντα μαθεῖν ἀσροθέτους κανόνας, Anal. Brunck. 2, 420. Ex ἄσρον et τίθημι, pono.
'Ασροθύτης, ε, ὁ, qui astris sacrificat, astrorum cultor. Ex ἄσρον et θύω, sacrifico.
'Ασρόκυνος, ὁ, canis siderius, Steph.
'Ασρολογίω, ῶ, f. ήσω, astrologiam tracto, profiteor:
'Ασρολόγημα, ατος, τὸ, constellatio, horoscopus.
'Ασρολογία, ας, ἡ, astrologia, scientia astrologorum.
'Ασρολογικὸς, ὴ, όν, ad astrologiam pertinens. Ab
'Ασρολόγος, ε, ὁ, qui ex astris futura prædicit, astrologus. Ex ἄσρον et λόγος, sermo.
'Ασρόμαντις, ως, ὁ, qui ex astrorum contemplatione futura prædicit.
"Ασρον, ε, τὸ, sidus, astrum, congregatio stellarum; (2) stella; (3) signum; (4) canis, canicula. "Ω τὴν ἐν ἄσροις ὁρανῷ τεμνὼν ὁδὸν, Eur. Phœn. 1. Ab ἀσήρ.
'Ασρονομίω, ῶ, astronomiam tracto:
'Ασρονομία, ας, ἡ, astrorum scientia, astronomia. Οἱ ἐν ἀσρονομίᾳ, astronomi; ut οἱ ἐν τέλει, magistratus. Σοφὰς παρὰ τὰς ἐν ἀσρονομίᾳ, Suidas, voc. Ζωροάσρης.
'Ασρονομικὸς, ὴ, όν, ad astronomiam pertinens, astronomicus. Ab
'Ασρονόμος, ε, ὁ, astrorum scientiæ peritus, astronomus. Ex ἄσρον et νέμω, distribuo.
'Ασροπλὴξ, siderosus, Ph. Ex πλήσσω, ferio.
'Ασροπολίω, ῶ, f. ήσω, circa astrorum scientiam versor. Ex ἄσρον et πολίω.
'Ασρύθιος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui radiculæ succo elotus purgatusque non est. Ex α priv. et σρυθίζω, radiculæ succo purgo.

'Ασροφὴς,

Ἀστροφανής, ἴος, ὁ ἢ ἡ, stellis, seu in modum stellarum, resplendens. Ex φάω.
Ἀστροφόρητος, ον, idem quod ἀστροφόρος, *Synes.*
Ἀστροφόρος, ε, ὁ, astrifer. Ex ἄστρον et φέρω.
Ἄστροφος, qui terga non vertit, qui non respicit. Ἀφίστειν ἄστροφος, *Soph. Œd. Col.* 490.
Ἀστριχίτων, ονος, ὁ ἢ ἡ, stellis velut tunica indutus, stellis amictus. Ex ἄστρον et χιτών.
Ἀστρῷος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, sidereus. Ab ἄστρον.
Ἀστρωτός, όν, sidereus, sideris modo splendens. Ἀστρωτός τε κατίσχει οἴκους, *Eurip. Herc. Fur.* 406. Ab ἄω.
Ἀστρωσία, ας, ἡ, cubatio sine stragulis. Ex α priv. et στρωννύω, *sterno.* Unde
Ἄστρωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui stratus seu instratus non est, stragula non tectus, item sine stragulis cubans. Ἄστρωτος εὐνὴ χαμαί, *Aret.* Ἀστρώτῳ πέδῳ πλευρὰς τιθέντες, *Eurip. Herc. Fur.* 52.
ΑΣΤΥ, υος, τὸ, urbs, astu, seu asty; peculiariter Athenæ.
Ἀστυάναξ, ὁ, urbis princeps, *Æsch.*
Ἀστυβοώτης, ου, ὁ ἢ ἡ, per urbem clamitans. Ex ἄστυ et βοάω, *clamito.*
Ἀστυγειτονία, in vicinia (urbis) habito.
Ἀστυγειτονικός, ἡ, όν, idem quod
Ἀστυγίτων, ονος, ὁ ἢ ἡ, urbi vicinus, vicinus conterminus, finitimus, propinquus; confinis, proximus urbi, *Gl. V.*
Ἀστυδρομίων, per urbem vagor.
Ἀστυκός, ἡ, όν, qui in urbe habitat, oppidanus; (2) urbanus, scitus. Τὸ ἀστυκόν, cives, urbana multitudo, *Appian. Bell. Civ.* 1, 107. Ab ἄστυ.
Ἄστυλος, ε, ὁ ἢ ἡ, columnis carens.
Ἀστυμέριμνος, ον, mundanas res curans, *Synes.*
Ἀστυνομία, ας, ἡ, viarum ædificiorumque publicorum curam gerendi munus; ædilitas.
Ἀστυνομικός, ἡ, όν, ædilitius.
Ἀστυνόμιον, ου, τὸ, edictum ædilitium. Ab
Ἀστυνόμος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui viarum ædificiorumque curam gerit; ædilis, curator urbis. Ex ἄστυ et νέμω, *distribuo, colo, rego.*
Ἀστύοχος, ε, ὁ ἢ ἡ, urbem tuens seu protegens. Ex ἄστυ et ἔχω, *teneo.*
Ἀστυπολέω, ῶ, per urbem incedo, in publicum prodeo, in forum, &c.
Ἄστυρον, vel ἀστυρόν, οῦ, τὸ, oppidulum. Dim. Ἄστυρον ἐκτίσαντο, *Callim. Epig.* 104. Ἀστυρά τε Πριόλαο καταστρεφθέντα δίδυπτι, *Nicand. Alexiph.* 15.
Ἄστυτος, ε, ὁ, qui penem erigere nequit. Ex α priv. et στύομαι.
Ἀστυφίλικτος, ε, ὁ ἢ ἡ, non disturbatus, inconcussus, immotus; (2) non dissectus. Ex α priv. et συφιλίζω, *disturbo.*
Ἀστύφιλος, ε, ὁ ἢ ἡ, minime durus, non asper vel salebrosus.
Ἀστυφίη, ης, ἡ, adstrictionis vacuitas. Ex α priv. et στύφω, *adstringo.*
Ἀστυφία, ας, ἡ, idem et ex iisd.
Ἀσυγγενής, ἴος, ὁ ἢ ἡ, nihil adfinitatis habens, alienus genere.
Ἀσυγγνώμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, non propensus ad ignoscendum; (2) qui veniam non dat; (3) immitis, immisericors.
Ἀσύγγνωμος, ε, ὁ ἢ ἡ, indignus venia, indignus cui ignoscatur.
Ἀσυγγνώστως, *adv.* ita ut ignosci non possit, vel non debeat, vel sine venia.
Ἀσύγγραφος, ον, epith. pecuniæ sine syngrapha datæ. A συγγραφή.
Ἀσυγγύμναστος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui non exercetur.
Ἀσυγκίρατος, ε, ὁ ἢ ἡ, intemperatus, *Gl. V.* (2) qui cum alio commisceri, coalescere nequit. Ex α priv. et συγκιράννυμι.
Ἀσύγκλειστος, ε, ὁ ἢ ἡ, non conclusus; (2) qui concludi nequit. Ex συγκλείω.
Ἀσύγκλωστος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui nendo connexus aut girgillo contortus in unum glomerem non est; (2) qui connecti nequit. Ex α priv. et συγκλώθω, *consuo, necto, connecto.*
Ἀσυγκόμιστος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui comportatus seu collectus non est. Ex συγκομίζω.
Ἀσύγκρατος, ε, ὁ ἢ ἡ, simplex, non mixtus; (2) qui cum altero conciliari, coire, non potest, plane contrarius.
Ἀσύγκριτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui concretus non est; (2) qui concrescere aut coalescere nequit; (3) qui cum alio commercium non habet; (4) qui cum alio contendi et comparari nequit: incomparabilis, *Gl. V.* Ex α priv. et συγκρίνω.
Ἀσυγκρίτως, *adv.* citra concretionem, more eorum quæ concreta non sunt.
Ἀσυγκρότητος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui conflatus, seu coactus, item compactus non est; (2) qui conflari aut cogi non potest. *Gl. V.* sine sustentatione. Ex α priv. et συγκροτέω.
Ἀσυγκροτήτως, *adv.* disperse, negligenter, raro, filo, tenuiter.
Ἀσύγχυτος, ε, ὁ ἢ ἡ, non confusus, non permixtus. Ex α priv. et συγχύω.
Ἀσυγχύτως, *adv.* citra confusionem, distincte.
Ἀσυγχώρητος, ε, ὁ ἢ ἡ, non concedendus, non permittendus; (2) venia non dignus, cui non est ignoscendum; (3) qui ad veniam dandum non est propensus, non placabilis; (4) nimium severus, inclemens. Ex α priv. et συγχωρέω, *concedo.*
Ἀσυγχωρήτως, *adv.* ita ut venia dari non possit, citra veniam.
Ἀσύζυκτος, ον, insociabilis, abhorrens, qui coire cum altero non potest. A ζεύγνυμι.
Ἀσυκοφάντητος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui a sycophanta delatus non est; (2) qui calumniose deferri nequit. *Gl. V.* sine calumnia. Ex α priv. et συκοφαντέω.
Ἀσυκοφαντήτως, *adv.* citra calumniam.
Ἀσυλαῖος, αία, αῖον, ad asylum pertinens. Ab ἄσυλον.
Ἀσυλάρχης, ου, ὁ, inviolabilis et sacer magistratus, qualis apud Romanos tribuni plebis erant; (2) præfectus, magister, curator asylorum. Ex ἄσυλος, vel ἄσυλον, et ἀρχή.
Ἀσυλεί, *adv.* tuto, sine spoliationis periculo; (2) ita ut sine scelere summo violari nequeas.
Ἀσύλητος, ε, ὁ ἢ ἡ, non spoliatus, inviolatus, firmus, item non violandus.
Ἀσυλία, ας, ἡ, sanctitas loci; (2) jus libertatis et veniæ quod quis apud aras consequitur; (3) asylum ipsum, *ap. Jos.*
Ἀσύλληπτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui comprehendi non potest, seu manu, seu mente. *Gl. V.* incomprehensus; ἡ, quæ concipere nequit. Ex α priv. et συλλαμβάνω.
Ἀσυλληψία, ας, ἡ, impotentia concipiendi. Ex iisd.
Ἀσυλλόγιστος, ε, ὁ ἢ ἡ, non probe collectus, et ratiocinando conclusus; ἀσυλλόγιστον, inexplicabile, *Gl. V.* (2) qui nequit ratiocinando aliquid colligere. Ex α priv. et συλλογίζομαι.
Ἀσυλλογίστως, *adv.* sine ratiocinatione; (2) inconsiderate, imprudenter.
Ἄσυλον, ε, τὸ, asylum, locus sacrosanctus, *sub.* τίμενος, vel χωρίον. Ab
Ἄσυλος, ε, ὁ ἢ ἡ, inspoliatus, tutus. *Gl. V.* intemeratus; (2) a violentia tutus, sacer, inviolabilis. Tribuni plebis erant apud Romanos ἄσυλοι, sic et caduceatores, *Budæ Pandect.* Ex α priv. et σύλη, *spolium.*
Ἀσύλωτος, ον, idem. Ex α et συλόω.
Ἀσύμβατος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem quod
Ἀσύμβατος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui compositionem non admittit, a pacificatione alienus; (2) non conveniens, non congruens, non cohærens. Ex α priv. et συμβαίνω, *convenio.*
Ἀσυμβάτως, *adv.* animo a compositione alieno.
Ἀσύβλητος, ε, ὁ ἢ ἡ, non comparandus, impar; (2) non adsequendus, obscurus. (2) διέρχομαι φάτιν ἄφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώποις μαθεῖν, *Soph. Trach.* 693. Ex α priv. et συμβάλλω.
Ἀσύμβολος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui symbolam non confert; (2) iners, inutilis; (3) qui nihil in medium attulit. Ex iisd.
Ἀσυμβόλως, *adv.* sine symbolo, gratis.
Ἀσυμβούλευτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui nemine consultore utitur; (2) qui nemo consilio adjuvat; ἀσυμβούλευτον, insuasum, *Ph.* Ex α priv. et συμβουλεύω, *consilium do.*
Ἀσύμβουλος, ε, ὁ ἢ ἡ, consilio vacans, inconsultus. Ex α priv. et συμβουλή, *consilium.*
Ἀσυμμετρία, ας, ἡ, symmetriæ carentia; (2) chorda in circulo. Ab
Ἀσύμμετρος, ε, ὁ ἢ ἡ, inconcinnus, incongruus. *Gl. V.* immoderatus; (2) qui nullam quantitatis proportionem, sive nullum commensum habet cum alio.
Ἀσυμμέτρως, *adv.* sine symmetria.
Ἀσυμμιγής, ἐς, qui misceri cum altero non potest, nihil cum altero commercii, consuetudinis habet.
Ἀσύμμικτος, ον, idem; (2) immanis, insociabilis.
Ἀσυμπαγής, ἴος, ὁ ἢ ἡ, qui compactus et coagmentatus non est. Ex συμπήγνυμι.
Ἀσυμπάθεια, ας, ἡ, vacuitas ab adfectu, inclementia, nulla misericordia. Ab
Ἀσυμπαθής, ἴος, ὁ ἢ ἡ, adfectu seu naturæ consensu carens, cui nullus est consensus adfectuum cum alio; (2) qui commiseratione alieni mali non tangitur; *Ph.* inclemens, immitis. Ex α priv. et συμπαθής.
Ἀσυμπαθῶς, *adv.* sine misericordia.
Ἀσύμπλεκτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui copulatus vel consertus non est; (2) qui complicari aut connecti nequit. A συμπλέκω.
Ἀσυμπλήρωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, incompletus; (2) qui compleri nequit. Ex συμπληρόω.
Ἀσύμπλοκος, ον, qui conjungi, coire cum altero non potest, insociabilis. A συμπλέκω.
Ἀσύμπτωτος, ον, qui non considit, et compressus est, *Steph.* Ex α et συμπίπτω.
Ἀσυμπώρωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, non consolidatus. Ex α priv. et συμπωρόω.
Ἀσυμφανής, ἐς, ὁ ἢ ἡ, non conspicuus, non perspicuus. Ex α priv. et συμφαίνω.
Ἀσυμφανῶς, *adv.* obscure, tecte.
Ἀσύμφιλος, ον, alienus ab amicitia.
Ἀσύμφορος, ε, ὁ ἢ ἡ, inutilis, damnosus; (2) qui non potest se accommodare. (2) καὶ ἄλλως τῷ βαρβαρικῷ τρόπῳ τῆς διαίτης ἀκ. ἀξύμφορον, *Arr. Hist. Alex.* 6, 30.
Ἀσυμφόρως, *adv.* inutiliter, damnose.
Ἀσυμφυής, ἴος, ὁ ἢ ἡ, non coalescens.
Ἀσύμφυλος, ε, ὁ ἢ ἡ, nullam cognationem habens; (2) abhorrens, alienus.
Ἀσύμφυρτος, ε, ὁ ἢ ἡ, non commixtus, non confusus.
Ἀσύμφυτος, ον, alienus, abhorrens ab alterius natura.
Ἀσυμφωνία, ας, ἡ, inconcentio, *Gl. V.* Ab
Ἀσύμφωνος, ε, ὁ ἢ ἡ, absonus, discors, dissentiens, abhorrens.
Ἀσυμφώνως, *adv.* absone, inconvenienter, absurde.
Ἀσυνάγωγος, ε, ὁ ἢ ἡ, alienus a synagoga, exclusus a synagoga. Ex συναγωγή.
Ἀσυναίρετος, ον, non contractus, vox grammaticorum. Hinc
Ἀσυναιρέτως, *adv.* absque contractione. Ex α priv. et συναιρέω, *contrahо.*
Ἀσύναχτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui congregari non potest, insociabilis; (2) qui se abstinet a συνάξει seu communione Christiana, vel ab ea arcetur. Ex α priv. et συνάγω.
Ἀσυναλγής, ἴος, ὁ ἢ ἡ, ab omni commiseratione alienus, *Suicer.* Ex α priv. et συναλγέω.
Ἀσυναλίπτως, *adv.* sine synalœphe, sine elisione: vox gramm.
Ἀσυνάλλακτος, ε, ὁ ἢ ἡ, cum quo contrahi vel commercium haberi non potest; (2) cui nihil est commercii cum vita civili; (3) insociabilis. Ex α priv. et συναλλάττω.
Ἀσύναπτος, ε, ὁ ἢ ἡ, non conjunctus, non cohærens; (2) qui conjungi nequit, insociabilis. Ex α priv. et συνάπτω.
Ἀσύνδερος, vox gramm. qui articulo non copulatur substantivo.
Ἀσυνάδερως, *adv.* sine articulo.
Ἀσυναρίθμητος, ον, qui connumerari non potest.
Ἀσυνάρτητος, ε, ὁ ἢ ἡ, non connexus, non cohærens;

hæreus; (2) non consentaneus, non conveniens. Ex α priv. et *συναρτάω, connecto.*

'Ασυναρτήτως, *adv.* non connexe.

'Ασύνδετον, ου, τό, conjunctionis copulativæ defectus, figura grammatica. Ab

'Ασύνδετος, ου, ὁ ἢ ἡ, non connexus, non copulatus. Ex α priv. et *συνδέω, copulo.*

'Ασυνδέτως, *adv.* sine copula; (2) modo Asyndeti.

'Ασύνδηλος, ου, ὁ ἢ ἡ, non manifestus, non cognitus.

'Ασυνδύαστος, ου, ὁ ἢ ἡ, non copulatus; (2) qui copulari aut conjungi nequit; (3) cælebs. Ex α priv. et *συνδυάζω.*

'Ασυνδυάστως, *adv.* sine copulatione.

'Ασυνείδητος, ου, ὁ ἢ ἡ, non conscius, inconsciens, *Gl. V.* Ex α priv. et *συνειδέναι.*

'Ασυνειδότως, *adv.* inscio alio. Ex *συνειδώς.*

'Ασυνείκαστος, ον, obscurus, nulla conjectura aut ingenio assequendus.

'Ασυνεσία, ας, ἡ, insipientia, inscitia. Οὐδ' ἀμείζεται βροτῶν ἀσυνεσίας, neque compensat mortalium imprudentiam, *Eurip. Phœn.* 1718. Ex α priv. et *συνίημι.*

'Ασυνετάω, ῶ, desipio; (2) non intelligo. Ab

'Ασύνετος, ου, ὁ ἢ ἡ, insipiens; qui in judicando non est perspicax; (2) difficilis intellectu, obscurus. (1) Ὁ γὰρ τοσοῦτον ἀσύνετος πίφυκ' ἐγώ, *Eurip. Phœn.* 1606. Τὰ μὲν ὑπὸ γνώμας πολιτῶν ἀσυνέτα, *Id. Iphig. in Aul.* 368. (2) Αἴνιγμα παρθένε κόρας ἀσύνετον εὑρών, *Id. Phœn.* 1721. *Gl. V.* imprudens. Ex α priv. et *συνετός.*

'Ασυνετοποιέω, stulte facio, dementer ago.

'Ασυνέτως, *adv.* dementer, stulte.

'Ασυνηγόρητος, ου, ὁ ἢ ἡ, patrocinio destitutus. Ex α priv. et *συνηγορία, patrocinor.*

'Ασυνήθεια, ας, ἡ, insolentia, novitas insueta. *Gl. V.* desuetudo. Ab

'Ασυνήθης, ες, ὁ ἢ ἡ, insuetus, insolens.

'Ασυνήθως, *adv.* insolenter.

'Ασυνήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, ignarus, *Æsch.* Ex α et *συνίημι.*

'Ασυνθεσία, ας, ἡ, transgressio et violatio pactorum seu fœderis. Ex *συντίθεμαι.*

'Ασυνθετέω, sum *ἀσύνθετος*, non sto pactis, *V. T.*

'Ασύνθετος, ου, ὁ ἢ ἡ, non compositus aut concretus, simplex; incompositus, *Gl. V.* (2) qui fœdera et pacta non servat; (3) qui pacta non iniit, qui non est pactus, qui fœdus non fecit, cum quo nemo pactum inire potest, ab omni commercio cum aliis abhorrens; (4) implacabilis.

'Ασυνθέτως, *adv.* distracte, divulse, *per Tmesin.*

'Ασυνίστωρ, ορος, ὁ, inconscius, *Gl. V.*

'Ασύννες, parum prudens.

'Ασυνόδευτος, ον, non comitatus.

'Ασύνοπτος, ον, obscurus, quem oculis adsequi non licet.

'Ασυνουσίαστος, ου, ὁ ἢ ἡ, cum nemine versans, cum nemine consuetudinem habens. Ex α priv. et *συνουσιάζω.*

'Ασύντακτος, ου, ὁ ἢ ἡ, inordinatus, indispositus; (2) immunis a muneribus. Ex α priv. et *συντάττω, compono.*

'Ασυνταξία, ας, ἡ, ordinis perturbatio. Ex α priv. et *σύνταξις, ordo.*

'Ασυντέλεστος, ον, imperfectus.

'Ασυντελής, ές, ὁ ἢ ἡ, imperfectus, ad finem non perductus; (2) inutilis, qui nihil prodest; (3) immunis; Ἀσυντελῆ χωρία, immunes fundi, *Gl. V.* Ex α priv. et *συντελέω, perficio.*

'Ασυντελῶς, *adv.* imperfecte; (2) ut nihil tributorum conferas.

'Ασύντονος, ου, ὁ ἢ ἡ, non contentus, laxus, remissus, languidus. Ex α priv. et *συντείνω.*

'Ασυντόνως, *adv.* sine contentione, remisse.

'Ασύντριπτος, ου, ὁ ἢ ἡ, inquassatus, *Gl. V.* A *συντρίβω, contero.*

'Ασυνύπαρκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui simul non subsistit. *Vox eccles. Suicer.* Ex α priv. et *συνυπάρχω.*

'Ασελής, ές, ὁ ἢ ἡ, scelestus, temerarius; (2) abjectus, sortis infimæ. Ex α priv. et *σύρω.*

'Ασύριστος, ου, ὁ ἢ ἡ, non exsibilatus, vel irrisus Ex α priv. et *συρίσσω.*

'Ασυσκίαστος, ου, ὁ ἢ ἡ, non complicatus, ut sarcina, non convasatus; (2) inconditus, non digestus. Ex α priv. et *συσκιάζω.*

'Ασυσσία, ας, ἡ, discordia, confusio. Ab

'Ασύστατος, ου, ὁ ἢ ἡ, male compactus, non cohærens, qui consistere non potest, parum sibi constans; *ἀσύστατα*, repugnantia. Ex α priv. et *συνίστημαι.*

'Ασυστόλως, *adv.* citra systolen sive correptionem. Ex α priv. et *συστολή.*

'Ασύτρεφος, ον, inconcinnus, incompositus.

'Ασύφηλος, ὁ ἢ ἡ, vilis, abjectus; (2) contumelia affectus; (3) stolidus. *Ph.* absurdus. (*reperitur et ἀσύμφηλος, sed dubia scriptura*, Ern.) Ex ἄτω et φῆλος, *impostor*, (potius ab α priv. et *σοφὸς*, Ern.)

"Ασυχα, *quiete*, *Dor.* pro ἥσυχα.

'Ασυχίμως, acc. pl. *Dor.* pro *ἡσυχίμους.*

'Ασυχίου, gen. sing. *Dor.* pro *ἡσυχίου.*

'Ασφάδαστος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui non jactat pedes. Ex α priv. et *σφαδάζω.*

'Ασφαδάστως, *adv.* sine palpitatione, ita ut pedibus terram non pulses.

'Ασφαλίλιστος, ου, ὁ ἢ ἡ, non infestatus *σφαλίλῳ*, quod vide.

"Ασφακτος, ον, non mactatus. Ab α et *σφάττω*

'Ασφάλεια, ας, ἡ, securitas; (2) cautio, pignora, sponsores; cautela, *Gl. V.* (3) fides publica, libera potestas commeandi; (4) præsidium firmum, munitio; (5) veritas, certitudo; stabilitas, *Gl. V.* (6) tabulæ pactorum, quibus reges seu magistratus quicunque civibus de modo futuri sui regiminis cavent; vulgo, *capitulatio*, Ern.

'Ασφαλίας, *adv.* tuto, secure, sine periculo; (2) certo, haud dubie; (3) diligenter, accurate. Ab

'Ασφαλής, ές, ὁ ἢ ἡ, minime lubricus, de via, stabilis; (2) tutus, non periculosus; (3) qui non potest everti et dejici, firmus; (4) tutus adversus fortunæ incursus seu insidias; cautus, *Gl. V.* ἀσφαλὴς, cautum, *Gl. V.* Ἀσφαλίστεροι, ἐς κίνδυνον, minus periculosi, *Arr. Hist. Alex.* 7, 28. Ex α priv. et *σφάλλω.*

'Ασφαλίζω, f. *ίσω*, tutor, firmo, stabilio, proprie in lubrico lapsantem; (2) confirmo, adfirmo, pro certo adsevero; (3) tutum reddo, munio; (4) caveo sponsoribus, sive pignoribus; (5) propulso, arceo; (6) occludo fores seris; *ἀσφαλίζομαι*, caveo, communio, munio. *Gl. V.* ἠσφαλίσω, cavisti, *Ph.* a. 1. med. *ἠσφαλισμίνον*, munitum, cautum, perf. part. pass. Τὰς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον, *Act.* 16, 24. Τὰς καταφορὰς τῶν μαχαιρῶν ἀσφαλίζεται, *Polyb.* Ab *ἀσφαλής.* Unde

'Ασφάλιος, ου, ὁ, stabilitor; epith. Neptuni, quia inconcussa terræ fundamenta servat.

'Ασφαλίσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. med. verbi *ἀσφαλίζω.*

'Ασφάλισις, ιως, ἡ, munitio; (2) adservatio; (3) occlusio.

'Ασφάλισμα, ατος, τό, cautela. *Gl. V.* munitio; (2) firmamentum, πλοίου, saburra. *Gl. V.* *ἀσφαλίσματα*, instrumenta. Ab *ἀσφαλίζω, caveo.*

'Ασφαλτίτης, ου, ὁ, et *in fem.*

'Ασφαλτῖτις, ιδος, ἡ, sc. λίμνη, bitumen fundens. Ab

"Ασφαλτος, ου, ἡ, bitumen. Hinc

'Ασφαλτόω, ῶ, f. *ώσω*, bitumine illino.

'Ασφαλτώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, bituminosus.

'Ασφάλτωσις, εως, ἡ, bituminis inductio, qu. dic. bituminatio. Ab *ἀσφαλτόω.*

'Ασφαλῶς, *adv.* tuto, firmiter, stabiliter, certe. Ab *ἀσφαλής.*

'Ασφαραγίω, ῶ, valde strepo.

'Ασφάραγος, ου, ὁ, sonus, strepitus; (2) asparagus.

'Ασφήλος, ον, invalidus, imbecillis, *Hes.* potius, idem quod *ἀσφαλής*, *Ib. Steph.*

'Ασφιγκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui constringi nequit; (2) non constrictus. Ex α priv. et *σφιγγω.*

'ΑΣΦΟΔΕΛΟΣ, ου, ὁ, asphodelus, planta Proserpinæ et Manibus sacra. *Ph.* ebulum. *Angl.* KING'S SPEAR, or ASPHODEL.

'Ασφοδελός, οῦ, ὁ ἢ ἡ, asphodelum generans, ubi asphodelus invenitur. A præc.

'Ασφοδελιώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, asphodelo similis, qui de asphodeli genere est. Ab eod.

'Ασφράγιστος, ου, ὁ ἢ ἡ, non signatus, non obsignatus; (2) non custoditus; (3) non baptizatus. Ex α priv. et *σφραγίζω.*

'Ασφυκτιάω, ῶ, pulsu arteriarum careo; (2) quiesco, perturbatione animi vaco. Ab

'Ασφυκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, non pulsans, pulsu destitutus, ubi pulsus tam exilis est ut deprehendi nequeat. Ex α priv. et *σφύζω.*

'Ασφυξία, ας, ἡ, privatio seu defectio pulsus in animali. Ex α priv. et *σφύξις.*

'Ασχαλάω, ῶ, idem quod seq. Ἀσχαλάων παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, *Il.* 2, 297.

'ΑΣΧΑΛΑΩ, doleo, mœreo, tristor; (2) indignor, ægre fero. Ἦν κ' ἐπὶ Συμῷ τίνων ἀσχαλᾷς, *Odyss.* 2, 193.

'Ασχέτος, ου, ὁ ἢ ἡ, intolerabilis; (2) qui cohiberi nequit. Ex α priv. et *σχω* pro ἴσχω.

'Ασχέτως, *adv.* immoderate.

'Ασχημάτιστος, ου, ὁ ἢ ἡ, figura carens, figuras seu schemata non habens, non figuratus; non habens formam legitimam; (2) male figuratus. Ex α priv. vel *κακὸν* notante, et *σχηματίζω, figuro.*

'Ασχήματος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem.

'Ασχηματίστως, *adv.* sine figura certa legitima.

'Ασχημονέω, ῶ, f. *ήσω*, indecore ago, turpiter me gero; *ἀσχημονήσαντες*, deformati, *Ph.* a. 1. part. Ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτῆ, 1 *Cor.* 7, 36.

'Ασχημόνως, *adv.* indecore, indecenter.

'Ασχημοσύνη, ης, ἡ, fœda actio; (2) deformitas, turpitudo. Ab

'Ασχήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, figura seu forma sua carens, indecorus, turpis. *Gl. V.* inhonestus, ignominiosus. Ex α priv. et *σχῆμα.*

'Ασχιδής, ές, ὁ ἢ ἡ, non fissus, indivisus, individuus. Ex α priv. et *σχίζω.*

'Ασχίζης, ες, ὁ ἢ ἡ, idem.

'Ασχίσες, ου, ὁ ἢ ἡ, idem; (2) qui scindi nequit. Ex iisd.

'Ασχίσωρος, ου, ὁ, idem quod *σύαγρος*, ap. Siculos, *Athen. ex Æsch.*

'Ασχίον, τό, tuber terræ, *Theophr.*

'Ασχολέω, ῶ, f. *ήσω*, negotium facesso, occupo, in opere detineo. *Gl. V.* *ἀσχολῶ*, avoco; *ἀσχολῶμαι*, occupatus sum, *Ph.* *ἀσχοληθείς*, districtus, *Ph.* negotiis distringor. Ἀσχολεῖσθαι πρός τι, *Æsop.* Ab *ἄσχολος.*

'Ασχόλημα, ατος, τό, negotium, occupatio.

'Ασχολία, ας, ἡ, idem. Ab

"Ασχολος, ου, ὁ ἢ ἡ, cui otium non est, occupationibus et negotiis districtus. Ὡς ἄσχολός γε συγγόνῳ, προσιδρίᾳ, *Eurip. Or.* 93. A *σχολή.*

'Ασχολῶς, *adv.* sine otio.

'Ασῶ, 2. sing. præs. imperat. pass. pro *ἀτέω*, ab *ἀσάομαι, contristor.*

'Ασῶδης, ες, ὁ ἢ ἡ, fastidio et nausea laborans, ex repletione vel alia ventriculi labe cibum fastidiens; (2) palustris, *Ern.* Ἀσῶδες πῦρ, *Aret.* Ex *ἄσω.*

'Ασωματοειδὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, corpoream formam non habens, incorporeus, *Suicer.*

'Ασώματος, ου, ὁ ἢ ἡ, incorporeus: Hinc

'Ασωματότης, ητος, ἡ, incorporea natura, *Suicer.*

'Ασωμάτως, *adv.* sine corpore:

"Ασωμος, ου, ὁ ἢ ἡ, incorporeus, incorporalis, cui corpus non est. Ex α priv. et *σῶμα.*

"Ασωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem quod *ἄσωτος.*

'Ασωτεία, ας, ἡ, luxus, luxuria, profusio; (2) nequitia. Ab *ἄσωτος.*

'Ασωτεῖον, ου, τό, locus in quo homines luxuriose epulantur ac libidines exercent, ganeum. Ab eod.

'Ασωτεύομαι, f. *εύσομαι*, luxuriose vivo, omnia per luxum profundo. *Gl. V.* luxurior, prodigo, helluor. Ab eod.

'Ασωτία, ας, ἡ, idem quod *ἀσωτεία. Gl. V.* luxus, luxuria, lascivia.

'Ασωτο-

Ἀσωτοδιδάσκαλος. ε, ὁ ᾗ ἡ, luxuriæ præceptor Ex ἄσωτος et διδάσκαλος.

Ἀσωτοποσία, ας, ἡ, luxuriosa potatio, crapula. Ex ἄσωτος et πόσις, *potatio*.

Ἄσωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui servari nequit, de cujus salute spes nulla est, vel potius qui bona sua servare nequit; perditus, desperatus. *Ph.* ganeatius, lascivus, luxuriosus, prodigus, profusus, sumptuosus, helluo, exoletus, balatro. Ἡ σὰς ἀσώτε Σισυφιδᾶν γινῆαι, *Soph. Aj.* 190. Ex α priv. et σάω.

Ἀσώτως, *adv.* luxuriose. *Gl. V.* prodige.

Ἀσωφρόνιστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non castigatus aut emendatus; (2) qui non castigat et emendat. Ex α priv. et σωφρονίζω.

Ἄταισι, *damnis*, dat. plur. *Ion* pro ἄταις.

Ἀταΐω, stupeo, obstupesco, cum stupore admiror, *E. M. nisi est* pro ἀγαίω, *Etn.*

Ἀτακτίω, ῶ, f. ήσω, inordinatus sum, ordinem non servo; (2) in manipulo aut turma me non contineo; (3) inhoneste et petulanter me gero, flagitiose vivo, a bono vivendi ordine descisco. *Gl. V.* ἀτακτῶ, tumultuor. Οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν, 2 *Thess.* 3, 7. Ab ἄτακτος. Hinc

Ἀτάκτημα, ατος, τὸ, petulans factum; (2) confusio; (3) turbatus rerum status.

Ἀτακτιδακρύω, intempestive lacrymor; (2) affatim lacrymor. Ex ἄτακτος, *nisi sit leg.* ἀτακτὶ δακρύω.

Ἄτακτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, perturbatus, confusus; (2) in numerum non redactus, de milite; (3) incompositis moribus; (4) qui nulla moderatione utitur; (5) male curiosus et qui præter officium ac decorum aliquid facit. *Ph.* inquietus, inordinatus, petulans; ἀτακτότεροι, tumultuosiores, *Ph.* Ex α priv. et τάττω, *ordino*.

Ἀτάκτως, *adv.* incomposite, indigeste; (2) more ejus qui incompositis est moribus; (3) nulla moderatione; (4) petulanter. *comp.* ἀτακτοτέρως.

Ἀταλαιπώρως, ε, ὁ ᾗ ἡ, laborum et ærumnarum expers; molestiis carens; (2) segnis, iners; (3) qui ex tempore et sine demonstratione dicitur; (4) facilis et manifestus

Ἀταλαιπώρως, *adv.* segniter, negligenter, incuriose.

Ἀταλαιτώρητος, ον, durus, immisericors.

Ἀταλαιτωρήτως, *adv.* sine misericordia.

Ἀτάλαντος, ε, ὁ ᾗ ἡ, paris ponderis; (2) æqualis, par, similis; (3) incomparabilis. Ex α ὁμῦ notante et τάλαντον, *pondus*.

Ἀταλάφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, puerilia sapiens, tener, impotens. Ex ἀταλὸς et φρήν.

Ἀτάλλω, delicate nutrio; (2) cresco, adolesco; (3) præ gaudio exsulto. Ἀτάλλειν ἵππαν ψυχήν, *Soph. Aj.* 560. Ab

ΑΤΑΛΟΣ, ἡ, ὸν, tener, puerilis, juvenilis.

Ἀταλόφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἀταλάφρων.

Ἀταλόψυχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, pusilli et angusti animi; (2) animi mollis et teneri. Ex ψυχή.

Ἀταμίευτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non reconditus, qui non reconditur; (2) qui nihil recondit; (3) non providens res in futurum necessarias; (4) qui vim suam uno impetu effundit, qui abutitur potentia, opibus, imperio, ad crudelitatem, luxuriam, &c. Ex α priv. et ταμιεύω, *recondo*.

Ἀταμιεύτως, *adv.* more eorum quæ non reconduntur, non recondendo.

Ἀταξία, ας, ἡ, confusio; (2) incontinentia; (3) ordinis in militia desertio. *Gl. V.* enormitas, tumultuatio. Ex α priv. et τάξις.

Ἀτάξιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, confusus, minime regularis. Ἀτάξιοι σφυγμοί, *Aret.* Ab eod.

Ἀτατείνωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, celsus, minime abjectus. Ex α priv. et τατείνω.

ΑΤΑΡ, *conjunct.* sed, verum, cæterum, at.

Ἀταραξτίω, constanti, impavido animo sum.

Ἀταραξτστησία, ης, ἡ, animi constantia res suas sine perturbatione atque trepidatione peragentis. Ex ἀτάραχτος et ποιῶ, *facio*.

Ἀτάραχτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, imperturbatus, qui perturbari nequit, tranquillus, quietus. Ex α priv. et ταράττω, *turbo*.

Ἀταράχτως, *adv.* sine pavore.

Ἀταραξία, ας, ἡ, animus imperturbatus, tranquillitas animi. Ex α priv. et τάραξις.

Ἀτάραχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, vacuus a perturbationibus; (2) intrepidus; (3) sedatus ac defæcatus. Ex α priv et ταράττω, *turbo*.

Ἀταράχως, *adv.* citra perturbationem, intrepide, tranquille, placide.

Ἀταρβής, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, intrepidus, minime pavidus et meticulosus. Ex α priv. et τάρβος.

Ἀτάρβητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem; (2) inculpatus, irreprehensus. Ex α priv. et ταρβέω.

Ἀταρβήτως, *adv.* intrepide, impavide.

Ἀταρίχευτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non conditus aut macératus sale. Ex α priv. et ταριχεύω

Ἀτάρμυκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui oculos non claudit, non connivet; (2) intrepidus, impavidus. Ex ἄτιρ et μύω, vel α priv. et ταρμύσσω.

Ἄτορνον, ε, τὸ, ferrum in modiolo rotæ.

Ἀταρπιτὸς, et ἀταρτὸς, ὸ, ἡ, via; ut ἀτραπιτὸς, ἀτραπὸς, *Etn.*

Ἀταρτηρὸς, ὸς, ὸν, et ἀτάρτηρος. ε, ὁ ᾗ ἡ, noxius, damnosus; (2) contumeliosus. Ex α priv. et ἀτηρὸς, *noxius*.

Ἀτάρχυτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, insepultus. A ταρχύω.

Ἀταυθαλία, ας, ἡ, improbitas, amentia, vesania, vecordia, petulantia. Σφιτίσγσιν ἀτασθαλίγσιν ὄλοντο, *Il.* 4, 409.

Ἀτασθαλίω, *Nax.* idem quod

Ἀτασθάλλω, inepte ago, proterve me gero. Ab

ΑΤΑΣΘΑΛΟΣ, ε, ὁ ᾗ ἡ, magnorum damnorum auctor, improbus, scelestus, perniciosus, injustus, impius.

Ἄταυρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qu. a tauro non tactus, virum non experta. Ex α priv. et ταῦρος. Hinc

Ἀταύρωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem; (2) expers conjugii femina: *reperitur etiam* ἀταυρώτη· (2) ἀγνὰ ἀταύρωτος, virgo viri expers, *Æschyl. Agam.* 252.

Ἀταφία, ας, ἡ, jactura sepulchri; pœna sceleratorum qui honores sepulturæ amiserunt. Ab

Ἄταφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, sepulchro carens, non sepultus; inhumatus, insepultus, *Gl. V.*

ΑΤΑΩ, ῶ, f. ήσω, lædo, noceo, noxam seu damnum infero.

ΑΤΕ, utpote, quippe, quia, quasi, quum, veluti; ἅτε δὴ, utpote, quippe, *Ph.*

Ἄτηκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non tinctus et humectari nequit; (2) qui tingi et humectari nequit; (3) cujus animus molliri non potest; (4) qui nullis solatiis mitigari potest, qui nulla solatia admittit; (5) qui nulla misératione movetur.

Ἀτήκτως, *adv.* ita ut humectari et aqua tingi nequeat; (2) duriter, rigide, immobiliter.

Ἀτιμήτος, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, indomitus. Κραδίη . . . . ἀτιμήτος, *Il.* 8, 60. Ex ἀ priv. et τίμω, *domo*.

Ἀτίμυγτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, sine muris; (2) non circumvallatus; (3) non munitus. Ex α priv. et τίμγος, *murus*.

Ἀτεκμαρτὶ, *adv.* sine certis signis, indiciis aut argumentis, *Rab.* Ab

Ἀτέκμαρτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui ad finem et exitum perduci nequit; (2) de quo nulla certa conjectura fieri potest, obscurus; (3) inconsideratus; (4) nullas conjecturas sequens; (5) ex cujus volatu nullum augurium capi potest. Ex α priv. et τέκμαρ.

Ἀτεκμάρτως, *adv.* sine conjectura, nullam sequendo conjecturam; sine certo signo.

Ἀτέκμων, ὁ ᾗ ἡ, sterilis. *Man.*

Ἀτεκνία, ας, ἡ, orbitas. Ab

Ἄτεκνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, liberis seu prole carens. *Ph.* orbus, sine liberis, sterilis. A τέκνον.

Ἀτεκνόω, ῶ, f. ώσω, liberis et prole orbo; (2) sterilem efficio. Ab eod.

Ἀτέλεια, ας, ἡ, imperfectio; (2) immunitas a publicis vectigalibus et tributis.

Ἀτελείωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, imperfectus; (2) qui effici nequit. Ab ἀτελὴς.

Ἀτέλεσα, *adv.* frustra; (2) sine fine. Ab

Ἀτέλεστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, infectus, imperfectus; (2) rudis, *Ph.* (3) infinitus, *Ph.* (4) non initiatus, non baptizatus Ex α priv. et τελέω.

Ἀτελεσφόρητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ad maturitatem non perductus. Ex ἀτελὴς et φέρω, *fero*.

Ἀτελεύτητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, interminatus, ad finem non perductus; (2) fine carens, æternus; ἀτελεύτητον, sempiternum, *Gl. V.* (3) inflexibilis, pervicax. (3) ἄτεγκτος κἀτελεύτητος φανῆ, rigidus pervicaxque videberis, *Soph. Œd. Tyr.* 336. Ex α priv. et τελευτάω, *finio*.

Ἀτέλευτος, idem.

Ἀτελείης gen. sing *Ion.* pro ἀτελείας.

Ἀτελὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, imperfectus; (2) mutilus; (3) immunis a pendendo vectigali; (4) immunis; (5) qui nihil perficit; (6) non sumptuosus. *Ph.* inefficax. (7) impuber. Οὐ συμφέρειν σφίσιν ἠγέμονι τελειότερον ἄρχειν Σίφαν ἀντὶ παιδὸς ἀτελοῦς, *Appian. Syr.* 46. A τέλος.

Ἀτελίη, *Ion.* pro ἀτελεία, *Herod.*

Ἀτελώνητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ex vel de quo vectigal non penditur. Ex α priv. et τελωνέω.

Ἀτίμετος, ε, ὁ ᾗ ἡ, querulus, miser. Ab

ΑΤΕΜΒΩ, contristo, tristitia adficio; (2) privo, frustror. Ἐξ ὃ ἀτίμεσι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν, *Odyss.* 2, 90. Ἄμφω γὰρ ἀτίμεσσεναι νόστοιο, *Il.* 23, 444. Apud recentiores, convicior, queror, expostulo, incuso, vitio verto. Ἵνα μή μοι ἀτίμεσσαι μετόπισθεν, *Apoll. Rhod.* 2, 56.

Ἀτενὲς, *adv.* intentis seu fixis oculis, valde attente; (2) omnino; (3) confestim; (4) valde, vehementer; (5) simpliciter. Ab

Ἀτενὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, intentus; (2) admodum intentus; (3) qui intentis et fixis oculis aliquid intuetur; (4) qui eumdem semper tenorem servat, rigidus, inflexilis; (5) pervicax, obstinatus. Hinc

Ἀτενίζω, f. ίσω, intentis oculis adspicio, oculos defigo. *Gl. V.* contemplor, contueor, intueor: ἀτενίζων, intuens, *Ph.* Ἀτενίζειν τινὶ, εἰς τινὰ, εἰς τὸ πρόσωπόν τινος. Ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες, *Act.* 6, 15.

Ἀτενισμὸς, ῦ, ὁ, intuitus fixus et rigidus, obtutus, intuitus. *Gl. V.* A præc.

Ἀτενῶς, *adv.* idem quod ἀτενὲς. Ab ἀτενὴς.

Ἄτιζ, ὴ, sterilis, orba, *Suicer.* Ex α et τίκτω.

ΑΤΕΡ, *adv.* sine, citra, extra, præter, absque.

Ἀτερπνίη, ης, ἡ, incoctilis natura, *Ion.* Ab

Ἀτέραμνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, durus, præfractus, indomitus, pervicax, qui non facile mutatur, fatigatur, vel mollitur; (2) inhabilis concoctioni, de cibo dicitur et de alvo dura. *Gl. V.* ἀτέραμνοι, capitones. Hinc

Ἀτεραμνότης, ητος, ἡ, durities et cruditas cibi, ob quam concoqui non potest, *item* de aqua.

Ἀτεράμων, *duri*, gen. sing. *Dor.* pro ἀτεράμνε.

Ἀτεραμωδὴς, τος, ὁ ᾗ ἡ, et

Ἀτεράμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἀτέραμνος.

Ἀτέριμνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem, *Etn.*

Ἀτερηδόνιστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, a teredinibus non exesus; (2) teredinibus non obnoxius. Ex α priv. et τερηδονίζομαι.

Ἄτερθε, *Æol.* pro ἄτερθεν, seu ἄτερθεν, absque, sine, præter. Ab ἄτερ.

Ἀτερμάτιστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, interminatus, infinitus; (2) infirmus, instabilis; (3) incertus, fundamento carens. Ex α priv. et τέρμα.

Ἀτέρμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd. rotundus. Χρυσέων ὑπάτρων λύσσαν' ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς, rotundos splendores, *Eurip. Hec.* 925. Sic interpretatur Scholiastes; sed hanc vocem isto sensu adhibitam nullibi inveni.

Ἄτερος, *alter*, Att. pro ὁ ἕτερος.

Ἀτερπὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, insuavis, injucundus. Εἴ τις ὑπερβάλλοι τὸ μίτριον, τὰ ἁπιτερπέστατα ἀτερπέστατα ἂν γίγνοιτο, *Stob.*

Ἄτερσος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem. Ex α priv. et τέρσω.

Ἀτερψία, ας, ἡ, molestia. A τέρψις.

Ἀτευκτέω, ῶ, f. ήσω, non attingo, non adsequor; (2) aberro; (3) spe frustror. Ab

Ἄτευκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui consecutus non est, voti non compos. Ex α priv. et τυγχάνω.

Ἀτευχὴς,

Ἀτευχής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, armis destitutus, inermis. Ex α priv. et τεῦχος.

Ἀτεχνής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, rudis, imperitus, sine arte. *Gl. V.* iners; (2) qui est sine fraude. Ex α priv. et τέχνη, *ars, fraus.*

Ἀτεχνίη, ας, ἡ, imperitia, nulla ars. *Gl. V.* inertia. Ex iisd.

Ἀτεχνίτωτος, ον, non elaboratus arte.

Ἀτεχνος, ε, ὁ ἡ ἡ, inartificialis; (2) calidus, astutus; (3) imperitus; (4) artibus dolosis carens. *Ph.* rudis, iners. Ex α priv. vel intens. et τέχνη, *ars, dolus.* Hinc

Ἀτέχνως, *adv.* sine artificio, sine arte, imperite, negligenter; infabre, *Gl. V.*

Ἀτεχῶς, *adv.* utique, certe; ut in ea re nulla calliditas, nulla fraus, versetur, et tu ei tuto confidere possis; (2) prorsus, omnino; (3) valde, vehementer; (4) absque versutia, simpliciter; (5) fere; (6) fortasse, ni fallor. Ab ἀτεχνής, (quatenus hoc dicitur pro ἀτευκής, *Hes.*)

Ἀτέω, lædo, noceo, damno adficio; ἀτέων, demens, *Hym.*

Ἄτη, ης, ἡ, damnum, noxa; ærumna, *Gl. V.* (2) peccatum; (3) Ate, dea hominibus nocens.

Ἄτηκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non liquescens; (2) non liquefactus. Ex α priv. et τήκω.

Ἀτημέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria, contemptus:

Ἀτημελέω, ῶ, f. ήσω, negligo. Ab

Ἀτημελής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, incuratus, inornatus, neglectus. Ex α priv. et τημελής.

Ἀτημέλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.

Ἀτημελήτως, *adv.* negligenter, incuriose; (2) inornate, inscite, inculte.

Ἀτημελία, ας, ἡ, idem quod ἀτημέλεια.

Ἀτημελῶς, *adv.* idem quod ἀτημελήτως.

Ἀτηρής, ἐς, idem quod ἀτηρός, *Ep.*

Ἀτηρίς, idem, *Æsch.*

Ἀτηρός, ρά, ρόν, noxius, contumeliosus, ærumnosus. Ab ἄτη.

Ἀτηρία, ἡ, noxa, calumnia, *Suid.*

Ἀτθίς, ίδος, ἡ, Attica, v. gr. dialectus.

Ἀτίετος, ε, ὁ ἡ ἡ, inultus; (2) qui non valet punire; (3) qui non punit aut ulciscitur, *Rob.* Ex α priv. et τίω, *punio.* Unde

Ἀτίζω, f. ίσω, vilipendo; (2) privo.

Ἀτιθάσσευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui mansuefieri nequit, intractabilis, indomitus. Ex α priv. et τιθασσεύω, *mansuefacio.*

Ἀτίθασσος, ε, ὁ ἡ ἡ, asper, intractabilis.

Ἀτιμαγίλας, *Dor.* pro ἀτιμαγίλης.

Ἀτιμαγιλέω, ῶ, f. ήσω, gregem sperno, armentum fastidio; (2) seorsim pascor a grege; (3) segregor, separor a grege. Vid. *Erasm. Adag.* p. 44. b. Ex ἀτιμάω et ἀγέλη. Unde

Ἀτιμαγέλης, ε, ὁ, qui spernit gregem; (2) refractarius et gregem domini deserens; (3) separatus a grege; seorsim a grege pascens. (3) οἵ καὶ ἀτιμαγίλαι βόσκονθ' ἰρηνλέα ποίην ἐν νομῷ, *Theoc.* 25, 132. Κέρας ταύρε κλάσεν ἀτιμαγέλα, *Epigr. in Anth.*

Ἀτιμάζισκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠτίμαζε. Ab

Ἀτιμάζω, f. άσω, contemno, dedignor; (2) contumelia adficio; (3) honore privo, nihil honoris tribuo. *Ph.* contumelior, dehonesto, infamo, deformo; ἠτιμασμένον, dehonestatum, *Ph.* perf. part. pass. Ἀτιμάζειν τινά. Ἀτιμάζεσθαι πρός τινος, ὑπό τινος. Ὡσεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν, *Jac.* 2, 6. Τὰ τῶν Θιῶν ἔντιμ' ἀτιμάσας' ἔχε, *Soph. Antig* 77. Ex α priv. et τίω.

Ἀτιμαλφέω, nullum honorem invenire, *Hes.* Ex α, τιμή, et ἀλφέω.

Ἀτιμασθῆναι, a. 1. inf. pass.

Ἀτιμασμός, ὁ, idem quod ἀτίμωσις, al. ignominia, *Steph.*

Ἀτιμαστέος, ία, έον, qui contemni debet, contemnendus. Ab ἀτιμάζω.

Ἀτιμαστής, ε, ὁ, contumeliosus, *Ph.* a præc.

Ἀτιμαστήρ, ῆρος, ὁ, idem.

Ἄτιμαστος, ον, inhonoratus, *Mimn.*

Ἀτιμάω, ῶ, f. ήσω, despicio, vitupero, dehonesto, *Ph.* ἀτιμῶ, dehonesto, inhonoro. Μὴ νῦν ἀτίμα Διὸς, *Soph. Aj.* 1148. Ἠτίμηται, ὅτι ἐψεύσατο, *Dem.* Ab ἄτιμος.

Ἀτιμήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. v. ἀτιμάω.

Ἀτίμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, inhonoratus, contemptus, neglectus; (2) non æstimatus; (3) qui non æstimari solet, epith. δίκης, causæ, in qua leges pœnam constituerunt, ut non sit opus τιμήσει actoris vel judicis. Ab ἀτιμάω.

Ἀτιμία, ας, ἡ, ignominia, infamia, contumelia, famositas, ignobilitas, dehonestamentum, dehonestatio, *Ph.* Ab

Ἀτίμιος, ε, ὁ, inhonoratus, *Ph.*

Ἀτιμοπενθής, ἐς, contumeliam lugens.

Ἀτιμοσκοπος, ε, ὁ, qui alium ignominia adficit, ignominiosus. *Gl. V.* famosus. *Ph.* capitalis. Ex ἄτιμος et σκοπέω, *fario.*

Ἄτιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, inhonoratus, honore carens; (2) ab omni honore exclusus. *Ph.* famosus, ignobilis, infamis, al. *Gl. V.* inhonoratus, intestabilis, infimus; (3) inultus; idem eo sensu quod ἀτιμώρητος. Οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ Θιῶν τιθνήξομεν, *Æschyl. Agam.* 1288. Οὐ γὰρ . . . ἄτιμοι Κύπριδος ἐργαὶ κατασκήψουσιν ἐς τὸ σὸν δίμας, *Eur. Hipp.* 1427. Ἐγὼ μὲν ἐκ ἄτιμα ποιῶμαι, *Soph. Antig.* 78. Ex α priv. et τιμὴ, *honor.* Hinc

Ἀτιμόω, ῶ, f. ώσω, ignominia adficio, infamia noto. Ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον, *Marc.* 12, 4.

Ἀτιμωρησία, ας, ἡ, impunitas, *Ph.* Ex α priv. et τιμωρέω, *punio.* Unde

Ἀτιμωρητί, et -τεί, *adv.* impune. Ab

Ἀτιμώρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, de quo pœna non est sumpta; (2) cujus injuriam nemo ultione prosecutus est, inultus; (3) cui auxilium non est latum; (4) malus, improbus. *Gl. V.* inultus, impunitus. Hinc

Ἀτιμωρήτως, *adv.* impune.

Ἀτίμως, *adv.* sine honore; (2) ignominiose, cum infamia. (2) γυναῖκα δυστυχῆ κτείνυς ἀτίμως, *Eurip. Andr.* 634. Ab ἄτιμος.

Ἀτίμωσις, εως, ἡ, ignominiosa damnatio. Ab ἀτιμόω. Unde

Ἀτιμωτικὸς, ἡ, όν, ignominiosum reddens, ad contumeliam valens.

Ἀτιμωτικῶς, *adv.* cum ignominia et infamia.

Ἄτιν', pro ἄτινα, *quæ*, neutr. plur. Ab ὅστις.

Ἀτίνακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, inconcussus, immotus, non agitatus, inquassatus, *Gl. V.* Ex α priv. et τινάσσω, *concutio.*

Ἀτισανδρέω, ῶ, contemno virum, *Hesych.* Ex ἀτίζω et ἀνὴρ, *vir.*

Ἀτιταλλίμεναι, *Dor.* pro ἀτιτάλλειν.

Ἀτιτάλλω, delicate nutrio, curo; (2) augeo. Πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν, *Theoc.* 15, 111. Ab ἀταλὸς, *mollis.*

Ἀτιτήω, ῶ, f. ήσω, injuria adficio. Ex α priv. et τίω, seu τίω, *punio.*

Ἀτίτης, ε, ὁ, contemptus:

Ἄτιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) impunitus, inutilis. Ex α priv. et τίω.

Ἀτίω, idem quod ἀτίζω, *Suid.*

Ἀτλαγενέων, gen. plur. ab

Ἀτλαγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, Atlante genitus. Ex Ἄτλας et γείνομαι, *nascor.*

Ἄτλας, αντος, ὁ, Atlas, nomen proprium; (2) extrema colli vertebra; (3) qui aliquid more Atlantis cæliferi bajulat; (4) statua aliquid capite sustinens; (5) qui non est audax; (6) qui nihil patitur. Ex α priv. vel pleon et τλῆμι, *pe-fero.*

Ἄτλατος, *Dor.* pro ἄτλητος.

Ἀτλησία, ας, ἡ, intolerantia, impatientia.

Ἀτλητίω, ῶ, f ήσω, tolerare vel perpeti non possum; (2) sum intolerabilis; (3) metuo, animo sum abjecto. Πάρειμ' ἀτλητῶν, *Soph. Œd. Tyr.* 515. Ab

Ἄτλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, intolerabilis, intolerandus. Ex α priv. et ταλάω, seu τλῆμι.

Ἀτμᾷ, *vapori*, dat. sing. *Dor.* pro ἀτμῇ.

Ἀτμενία, ας, ἡ, servitus; (2) infortunium, calamitas; (3) administratio. (1) ἀλλὰ καὶ αὐτὸς δμῶας μνησόμεθα ῥύσαι ἀτμενίης, *Anthol.* 4.

Ἀτμένιος, ε, ὁ ἡ ἡ, laboriosus. Ab

Ἄτμενος, ε, ὁ, famulus, servus, minister; (2) subjectus alterius potestati.

Ἀτμιύω, servio. Pro ἀτμενίω, ab ἄτμενος.

Ἀτμιεῖον ἀνέμοις πόρον ἐννοσίγαιος, *Nic. Alexiph.* 172.

Ἀτμὴ, ῆς, ἡ, vapor. Ab ἀτμός.

Ἀτμὴν, ίνος, ὁ, idem quod ἄτμενος.

Ἄτμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, non sectus, sectionem non passus; (2) non exsectus, non castratus; (3) indivisibilis. *Gl. V.* imputatus, incæduus. Ex α priv. et τέμνω, *seco.*

Ἀτμιάω, ῶ, exhalo, vaporo. Ab ἀτμός.

Ἀτμιδῦχος, ε, ὁ, vaporem habens, vaporosus. Ex ἀτμὶς et ἔχω, *habeo.*

Ἀτμιδώδης, ώδες, idem.

Ἀτμίζω, f. ίσω, vaporo, exhalo. Ab

Ἀτμὶς, ίδος, ἡ, flatus, halitus, exhalatio, vapor, fumus.

Ἄτμισις, ἡ, vaporatio, vaporum emissio.

Ἀτμισμὸς, ῦ, ὁ, idem, *Steph.*

Ἀτμοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, fumi speciem habens, vapori similis. Ex ἀτμὸς et εἶδος.

Ἀτμοειδῶς, *adv.* in fumi seu vaporis modum.

Ἀτμὸς, ῦ, ὁ, flatus, vapor, halitus, fumus. Hinc

Ἀτμώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, plenus vaporis, vaporiferus, vapores multos emittens.

Ἄτοιχος, ε, ὁ ἡ ἡ, parietem non habens.

Ἀτοκὶ, *adv.* sine prole; (2) sine usura.

Ἀτόκιον, ε, τὸ, medicamen sterilitatem inducens. Ab

Ἀτόκιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui conceptionem impedit, qui sterilitatem adfert. Ab

Ἄτοκος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui nondum peperit; (2) sterilis; (3) mutuo datus sine usura. Ex α priv. et τίκτω, *pario.*

Ἀτόκως, *adv.* idem quod ἀτόκι (2).

Ἀτολμάτω, gen. sing. *Dor.* pro ἀτολμήτῳ.

Ἀτολμάω, ῶ, f. ήσω, timidus sum, cunctor, expavesco, reformido. Hinc

Ἀτόλμητος, ον, non audendus, non sustinendus.

Ἀτολμία, ας, ἡ, timiditas, formido, ignavia. Ab

Ἄτολμος, ε, ὁ ἡ ἡ, confidentiæ expers, timidus, imbellis, formidolosus. Ex α priv. et τόλμα.

Ἀτόλμως, *adv.* timide. A præc.

Ἄτομος, ε, ὁ ἡ ἡ, insecabilis, individuus; (2) qui sectus non est; (3) ἡ, corpusculum minutissimum, quod divisionem non admittit; dicuntur item ἄτομοι minuta quædam corpuscula qualia videmus in sole, per fenestram radios ac lumen immittente; (4) momentum, temporis spatium brevissimum. (2) Οἵτης ἄτομον ὀξὺ λειμῶν ἔχυις, intonsum, *Soph. Trach.* 200. Ex α priv. et τέμνω, *seco.*

Ἀτονίω, ῶ, f. ήσω, deficio, infirmus sum, langueo. *Ph.* ἀτονῶ, deficit.

Ἀτονία, ας, ἡ, defectio, imbecillitas, languor, infirmitas. Ab

Ἄτονος, ε, ὁ ἡ ἡ, incontentus, infirmus, inefficax, lassus, *Ph.* Ex α priv. et τείνω.

Ἀτόνως, *adv.* leviter, remisse.

Ἀτόξευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, quem sagitta non possis attingere; (2) qui sagitta non est ictus. Ex α priv. et τοξεύω, *sagitta fero.*

Ἄτοξος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui sine arcu est; (2) qui arcu uti nescit. Ex α priv. et τόξον, *arcus.*

Ἀτόπατος, ον, qui conjici nequit, *Hes.* Ex α et τοπάζω.

Ἀτόπημα, ατος, τὸ, factum vel dictum inepte atque absurde. *Ph.* flagitium, facinus. Ab ἄτοπος.

Ἀτοπηματοποιὸς, ῶ, ὁ, facinorosus, *Gl. V.* Ex ἀτόπημα et ποιέω, *facio.*

Ἀτοπία, ας, ἡ, insolentia, insolita novitas; (2) turpitudo, malitia; (3) absurditas, disconvenientia; (4) de symptomatibus morborum molestis, insolitis, haud prævisis. Ab

Ἄτοπος, ε, ὁ ἡ ἡ, insolens, novus, etiam mirabilis; (2) incommodus, importunus; (3) absurdus; (4) stolidus; (5) improbus. *Gl. V.* absurdus, inconsequens; *item* facinorosus, flagitiosus, *Gl. V.* Ex α et τόπος.

Ἀτόπως, *adv.* absurde, inconvenienter, inepte. A præc.

Ἀτρεμιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, incælatus, *Gl. V.*

Ἄτος,

Ἄτος, ε. ὁ ᾗ ἡ, insatiabilis. Ἄτος πολέμοιο, *Il.* 5, 388. Ex α priv. et ἄδω.

Ἀτραγῳδής, ες, ὁ ᾗ ἡ, tragœdiæ non similis; (2) indecens. Ex α priv. et τραγῳδός.

Ἀτραγῳδηστος, ε, ὁ ᾗ ἡ. tragico fastu et ostentatione carens; (2) qui tragice decantatus aut exaggeratus non est. Ex iisd.

Ἀτραγῳδως, *adv.* sine tragico tumore, sine strepitu, tumultu; leniter, modeste.

Ἀτράκτιον, ε, τὸ, fusus, *Gl. V.* Ab ἄτρακτος.

Ἀτρακτοειδὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, fuso similis.

Ἀτρακτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, fusus, colus; (2) jaculum, sagitta. Hinc

Ἀτρακτυλὶς, ἴδος, ἡ, spinæ genus. *Gl V.* colus. *Angl.* THE DISTAFF-THISTLE.

Ἀτράνωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui declaratus non est, non manifestus, obscurus. Ex α et τρανός.

Ἀτράπιζος, ον, expers convivii, *Man.*

Ἀτράπιλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui difficulter moveri potest; (2) morosus. Ex α priv. et τρέπω.

Ἀτραπίζω, eo, vado, viam carpo, iter facio, *Hes.* Ab ἄτραπος, *via.*

Ἀτραπιτὸς, ὃ ὁ, idem quod

Ἀτραπὸς, ὃ, ἡ, via trita, semita, callis, trames, *Ph.* Ex α int. et τραπέω, *calco.*

Ἀτραυμάτιστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, invulneratus; (2) invulnerabilis. Ex α priv. et τραυματίζω.

Ἀτραφαξὶς, ως, ἡ, atriplex, genus oleris. *Angl.* ORACHE.

Ἀτράφαξυς, υος, ἡ, idem.

Ἀτράχηλος, collo carens, *Ep.*

Ἀτρεΐδαι, *Atridæ, Dor.* pro Ἀτρεῖδαι.

Ἀτρεΐδε, *Atridæ*, nom. dual.

Ἀτρεκεια, ας, ἡ, veritas, certitudo, perspicuitas. Ab

Ἀτρεκὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, verus, certus; (2) accuratus; (3) numeris additum ἀτρεκὲς est omnino; (4) eximius, illustris. (1) βίοτα δ' ἀτρεκέως ἱστηδὸν ἐσεις, accurata vitæ studia, *Eurip. Hipp.* 266. (4) δόξα δὲ μήτ' ἀτρεκὴς, μήτ' αὖ παράσημος ἐστίν, neque eximia neque mala, *Id. Ibid.* 1115. Ab α et τρέω.

Ἀτρεκίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ἀτρέκεια.

Ἀτρεκῶς, *adv.* vere. Ab ἀτρεκὴς.

Ἀτρέμα, *adv.* sine aliquo motu, quiete, tacite, tranquille; (2) intrepide. Ab ἄτρομος.

Ἀτρεμαῖος, αία, αῖον, quietus, intrepidus.

Ἀτρέμας, *adv.* idem quod ἀτρέμα.

Ἀτρεμίσσαι, præs. inf. med. verbi

Ἀτρεμίω, ῶ, f. ήσω, immotus maneo. Ἀτρεμίει ἡ χολὴ, *Aret.* Ab ἄτρομος.

Ἀτρεμὴς, ὶς, imperterritus, immotus. Ab α et τρέμω.

Ἀτρέμητος, ον, immotus, *Hes.* Ex α et τρέμω.

Ἀτρεμία, ας, ἡ, quies, audacia. Hinc

Ἀτρεμίζω, immotus subsisto; (2) stabilio, firmo. Ἀτρεμίζειν τὴν ψυχὴν, *Herodot.*

Ἀτρεπτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, immutabilis, immotus, firmus, constans; (2) rectus; qui verti nequit, rigidus, crudelis, inhumanus. Ἀτρέπτοιο λυτήριον φόνοιο, *Apoll. Rhod.* 4, 704. Ex α priv. et τρέπω, *verto.* Hinc

Ἀτρεπτότης, ητος, ἡ, immutabilitas, nulla conversio, *Suicer.*

Ἀτρέπτως, *adv.* immutabiliter; (2) recte.

Ἀτρεφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, intrepidus. Ex α priv. et τρέω, *tremo.* Hinc

Ἀτρέφως, *adv.* intrepide.

Ἀτρεψία, ας, ἡ, idem quod ἀτρεπτότης, *Suicer.*

Ἄτρητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non cavus, non perforatus nec pertusus, non terebratus; (2) cui meatus ani coaluit.

Ἀτρήτως, *adv.* sine foramine. A præc.

Ἀτρήχυντος, ε, ὁ ᾗ ἡ, asperitatis expers. Ἀτρήχυντον ἔλαιον, *Aret.* Ab α priv. et τραχύνω, *Ion.* pro τραχύνω, *exaspero.*

Ἀτρίακτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, invictus.

Ἀτρίβαστος, ον, idem quod ἄτριψ, *Xen.*

Ἀτριβὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, non tritus, insuitatus; (2) inexercitatus, imperitus. Ex α et τρίβω

Ἀτριβεῖ, *adv.* sine mora, sine detrimento, *Steph.*

Ἀτρίβων, ωνος, ὁ ᾗ ἡ, pallio carens trito; (2) non tritus in aliqua re.

Ἄτριητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἀτριβὴς. (2) indomitus, laboris inexpertus.

Ἄτριχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, sine capillis, capillis carens. Ex α priv. et θρὶξ, *capillus.*

Ἀτρὶψ, ῖβὸς, ὁ, imperitus, in re aliqua non versatus. Ex α priv. et τρίβω, *tero.*

Ἀτρομέω, ῶ, f. ήσω, non tremo. Ab

Ἄτρομος, ε, ὁ ᾗ ἡ, intrepidus. Ἄτρομον μένος, *Il.* 5, 126. Ex α priv. et τρομέω.

Ἀτροπία, ας, ἡ, male morata natura, improbitas, malignitas; (2) temeritas; (3) immutabilitas; (4) nox intempesta, media nox. Ab

Ἄτροπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, immutabilis, perpetuus, æternus; (2) ἡ, una Parcarum, Atropos. Ex α priv. et τρέπω, *verto.*

Ἀτροφέω, ῶ, f. ήσω, tabefio, non nutrior. *Gl. Vet.* tabesco. Ex α priv. et τρέφω, *nutrio.*

Ἀτροφία, ας, ἡ, alimenti defectus; inedia, *Gl. V.* (2) tabes; (3) morbus. Ab

Ἄτροφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, impastus; (2) non alens. Ex α priv. et τροφὴ, *alimentum.*

Ἀτρύγιστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, sterilis, infructuosus, epith. maris, vel indomitus, indomabilis. A τρύχω, *Etym.*

Ἀτρυγὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, qui vindemiari non potest, ineptus vindemiæ. A τρυγή.

Ἀτρυγηφάγος, ον, helluo, *Hes.*

Ἄτρυγος, ε, ὁ ᾗ ἡ, fæce carens; (2) purus. Ex α priv. et τρὺξ, *vinum fecens.*

Ἀτρύμων, ον, idem quod ἄτρυτος.

Ἀτρύπητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non perforatus, nullo foramine pervius. *Gl. V.* infossus; (2) solidus. Ex α priv. et τρυπάω.

Ἀτρύτονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ærumnosus; (2) qui multos subit labores, nec iis frangitur. Ex ἄτρυτος et πόνος, *labor.*

Ἄτρυτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, indefessus, indomitus; (2) vehemens; (3) ingens. Ex α priv. et τρύω, *tero.* Hinc

Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, indomita, epith. Minervæ.

Ἀτρύτως, *adv.* sine defatigatione, fortiter, constanter.

Ἀτρύφερος, ε, ὁ ᾗ ἡ, minime mollis, non delicatus, deliciis non addictus; (2) incultus. Ex α priv. et τρυφὴ, *deliciæ.*

Ἀτρύφητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem.

Ἄτρυφος, idem; (2) delicatus, *ap. Ath.*

Ἀτρὼς, ῶτος, ὁ ᾗ ἡ, invulneratus; (2) illæsus; (3) inoffensus. Ex α priv. et τιτρώσκω, *vulnero.*

Ἀτρωσία, ας, ἡ, qu. dic. invulnerabilitas, corpus quod vulnerari nequit, quale fuit Cœneo.

Ἄτρωτος, idem quod ἀτρὼς, invulneratus, incolumis. Ἄτρωτον ἐ μιλῆν' ἄν, *Soph. Œd. Col.* 906.

Ἀτρώτως, *adv.* sine vulnere; (2) invicte.

Ἄττα, ων, τὰ, pro ἅττινα, aliqua, quædam; (2) *vocula* in sermone plane abundans.

Ἄττα, vox qua juniores senes compellant, sodes, amabo, pater, *Lat.* attæ, *senes.*

Ἀττάγας, seu ἀττάγᾶς, avis picto dorso, gallinago, rusticula, coturnix, attagen.

Ἀττᾰγῆν, ῆνος, ὁ, idem.

Ἀττάραχος, vel ἀττάραγος, ε, ὁ, pustula, seu minutum fragmentum, quod pani nimium cocto deraditur, aut sponte decidit, mica.

Ἀττατᾶι, *interjectio*, atat.

Ἀττατάῖξ, *interjectio flentis.*

Ἀττέλαβος, ε, ὁ, locustæ species.

Ἀττίλιος, ε, ὁ, idem.

Ἀττιλιόφθαλμος, ον, locustæ oculos habens.

Ἀττικὴ, ῆς, ἡ, Attica, Atticus ager.

Ἀττικίζω, f. ίσω, partes Atheniensium sequor; (2) Atticorum dicendi genus imitor. Ab Ἀττικός.

Ἀττικισμὸς, ῦ, ὁ, sermo Atticus, Attica dialectus. Ab ἀττικίζω.

Ἀττικὸς, ὴ, ὸν, Atticus.

Ἀττικιστὶ, *adv.* Attice, more Attico.

Ἀττικουργία, more Attico facio, elaboro.

Ἀττικουργὴς, ὶς, more Attico factus. Ab ἔργον.

Ἄττω, prosilio, subsilio, subsulto. Ἄττων διῦρο κἀκῦσι, *Dem.* Ὁρίζεις τῷ ὁμοίῳ πρὸς τὸ ὅμοιον ἄττοντος φύσει, *Max. Tyr.* 26, 4.

Ἀτυζηλὸς, ὴ, ὸν, terribilis, terrificus. Ab

Ἀττύζω, f. ξω, terreo, metu percello; (2) perturbo; (3) obstupefacio, stupore percello, attono; (4) emitto. Πατρὸς φίλας ὄψιν ἀτυχθεὶς, *Il.* 6, 468. (4) ὁ δ' ἥερα ταῦρον ἀτύζει, paulum aeris emittit, parum respirat, *Nic. Alexiph.* 193.

Ἄτυκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, infectus. Ex α et τεύχω.

Ἀτύλωτος, qui non est callosus, de humero. Ἀτύλωτοι δί φιν ὦμοι, *Callimach. Hymn. in Dian.* 213: ubi male legitur ἀσύλωτοι, quæ vox Græca non est.

Ἀτύμβευτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, carens sepultura, insepultus. Ex α priv. et τυμβεύω.

Ἀτυμβος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem.

Ἄτυπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui non satis expedite lingua utitur, non satis verba exprimens, aerem nempe non recte feriendo; (2) justa membrorum proportione destitutus. Ex α priv. et τύπος.

Ἀτύπητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non verberatus, incæsus, *Gl. V.* Ex α priv. et τύπτω.

Ἀτύπωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non formatus, non expressus; (2) rudis. Ex α priv. ec τυπόω.

Ἀτυραννευτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, liber a tyrannis sive a dominatu tyrannico. Ex τυραννεύω.

Ἀτυραννεύτως, *adv.* libere a tyrannide.

Ἀτύρωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui in caseum densatus et coagulatus non est; (2) qui lac coagulari non sinit. Ex α priv. et τυρόω.

Ἀτυφία, ας, ἡ, modestia, vacuitas a fastu. Ab

Ἄτυφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, minime fastuosus.

Ἀτύφως, *adv.* sine fastu, modeste, quasi sine jactantiæ fumo, aut stultitiæ caligine.

Ἀτυχέω, ῶ, f. ήσω, miser sum, non adsequor. Ab ἀτυχὴς. Hinc

Ἀτύχημα, ατος, τὸ, miseria, infortunium; (2) flagitium, scelus.

Ἀτυχὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, infelix; (2) impos voti; (3) scelestus, impurus.

Ἀτύχησις, ως, ἡ, et

Ἀτυχία, ας, ἡ, casus adversus, infortunium; (2) culpa, flagitium, *ap. Polyb.* Ex α priv. et τύχη, *fortuna*

Ἀτυχῶς, *adv.* infeliciter; (2) præter votum.

Ἄτω, f. άσω, lædo, noceo. Ab ἄτη, *noxa.*

Ἄτ', *adv.* rursum; (2) retro, retrorsum; (3) vice versa, contra; (4) vicissim; (5) vero, pro δὲ· (6) αὖ αὖ, vox ficta latratum canis exprimens.

Αὐαίνω, vel αὐαίνω, f. ανῶ, arefacio, exsicco. Ἄφιλος αὐανῶ βίον, *Soph. El.* 819. Ab αὖω, *sicco.*

Αὐαλέος, ία, έον, siccus, aridus; (2) squalidus, horridus, *de capillis.* Ab αὖος.

Αὐάλης, 2. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ηὐάνθης, a verbo αὐαίνω.

Αὔανος, ε, ὁ, placentarum genus, *Poll.*

Αὔανσις, ως, ἡ, arefactio; (2) senium et tabes plantarum. Ab αὐαίνω.

Αὐανὴ, ῆς, ἡ, nomen morbi, *ap. Hipp.*

Αὐαντικὸς, ὴ, ὸν, exsiccans aliquid.

Αὐασμὸς, ῦ, ὁ, exsiccatio; (2) siccitas.

Αὐάτη, ης, ἡ, *Æol.* pro ἄτη, damnum. Ἀλλά νιν ὕδρις εἰς αὐάταν ὑπερέφανον ὦρσεν, *Pindar. Pythic.* 2, 52.

Αὐγάζω, f. άσω, illustro; (2) video, adspicio; (3) splendeo, illucesco. Εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι αὐτοὺς τὸν φωτισμὸν, 2 *Cor.* 4, 4. Ab αὐγή.

Αὐγαλίες, α, ου, splendidus, *Diosc.*

Αὐγάσθιο, *inspice*, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* pro αὐγάζιο, et hoc *Ion.* pro αὐγάζεσο, seu αὐγάζε, a verbo αὐγάζομαι.

Αὐγάσιαι, *respicies*, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro αὐγάσεαι, seu αὐγάσῃ.

Αὔγασμα, ατος, τὸ, splendor. Ab αὐγάζω.

Αὐγασμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

Αὐγίω, ῶ, f. ήσω, splendeo. Ab

Αὐγὴ, ῆς, ἡ, splendor, lux; jubar, lumen, *Gl. V.* (2) locus illustratus; (3) oculus; (4) diluculum. Hinc

Αὐγήεις, ήεσσα, ῆεν, splendidus; (2) oculorum acie valens.

Αὐγήτιρα, ας, ἡ, illuminatrix, epith. lunæ.
Αὐγοειδής, ὲς, splendidus, *Suid.*
Αὐδάζομαι, loquor, proloquor.
Αὐδάξασθαι, a. 1. inf. med. *Ion.* pro αὐδήσασθαι.
Αὐδάσσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro αὐδήσομαι. Ab
Αὐδάω, ῶ, f. ήσω, vocem edo, loquor, dico. jubeo, *Soph. Œd. Col.* 1630. (2) alloquor. Χρὴν ἀντὶ τέκνων αὐτὸν αὐδάσθαι νιφρὸν, *Soph. Phil.* 430. Ab αὐδή.
Αὐδάομαι, ῶμαι, vocor; (2) *active*, dico. (1) αὐδᾶμαι δὲ παῖς Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμος, *Soph. Phil.* 240. (2) οἶσθα γὰρ ὃν γ' αὐδῶμαι, scis enim quem dico, *Id. Ibid.* 852.
ΑΥ'ΔΗ', ῆς, ἡ, vox, oratio, sermo; (2) nuncium.
Αὐδήεις, ήεσσα, ῆεν, voce præditus, vocalis; (2) clarus, celebris, qui voce hominum celebratur. Ab αὐδή.
Αὐδήσασκε, 3 sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ηὔδησε, a verbo αὐδάω.
Ἀΰδρία, ας, ἡ, aquæ penuria. Ab
Ἄΰδρος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, aqua carens. Ex ἀ priv. et ὕδωρ.
Αὖθ', rursus, pro αὖθι.
Αὐθάδεια, ας, ἡ, arrogantia; (2) morositas; (3) amor sui; (4) pertinacia; (5) temeritas. *Ph.* contumacia, præsumptio, temeritas, insolentia. Ab
Αὐθάδης, ες, ὁ ᾖ ἡ, sibi placens, se ipsum admirans; (2) superbus; (3) contumax; procax, insolens, præfractus, cerebrosus, petulans, ferox, *Gl. V.* Ex αὐτὸς et ἀδέω.
Αὐθαδία, άς, ἡ, idem quod αὐθαδεία. Hinc
Αὐθαδιάζω, f. άσω, contumacem reddo; et αὐθαδιάζομαι, pertinaciter resisto.
Αὐθαδίζομαι, insolenter, temere ago. *Gl. V.* præsumo.
Αὐθαδικὸς, ὴ, όν, idem quod αὐθάδης.
Αὐθάδισμα, ατος, τὸ, procacitas, contumacia, protervia.
Αὐθαδόξομος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, contumaci ore et temerario. Ex αὐθάδης et ξόμα, os.
Αὐθαδῶς, *adv.* contumaciter, pertinaciter.
Αὔθαιμος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui est ejusdem sanguinis. Ex αἷμα, sanguis.
Αὐθαίμων, ονος, ὁ ᾖ ἡ, idem. Ὦ Διὸς αὐθαίμων, *Soph. Trach.* 1039.
Αὐθαίρετος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, voluntarius, ultroneus, *Gl. V.* Τέκνων δ' αὐθαίρετον ὕδειν, *Soph. Œd. Col.* 523. Πρὶν .... φυγῇ πρὸς Ἄργος διαβαλεῖν αὐθαίρετος, *Eurip. Suppl.* 930. Ex αὐτὸς et αἱρέομαι.
Αὐθαιρέτως, *adv.* sponte, ultro.
Αὐθίκαρος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, severus, rigidus; (2) justus. Ex ἴκαρος, (potius ἰκὼς, *Ern.*)
Αὐθεντέω, ῶ, auctoritatem in aliquem usurpo, dominor; (2) auctoritate mea probo; (3) auctorem me præbeo. *Gl. V.* αὐθεντῶ, auctoro. Αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, 1 *Tim.* 2, 12. Ab αὐθέντης. Hinc
Αὐθέντημα, ατος, τὸ, auctoramentum, *Gl V.*
Αὐθέντης, ᾱ, ὁ, qui sua manu se perimit; (2) auctor cædis; (3) auctor quilibet; (4) dominus, auctor, qui suo jure aliquid facit. (3 et 4) istæ duæ significationes veteribus Græcis ignotæ. Vide ἰὐθύντης. Ex αὐτὸς et ἵσθαι, *mittere.* Hinc
Αὐθεντία, ας, ἡ, potestas, auctoritas, jus.
Αὐθεντικὸς, ὴ, όν, authenticus, auctoritate justa munitus. *Gl. V.* αὐθεντικὸν, auctoratitium, authenticum.
Αὐθεντικῶς, *adv.* cum auctoritate, authentice.
Αὐθεμήνυτος, ον, facilis explicatu. Ex ἑρμηνεύω, qu. seipsum interpretans.
Αὐθημερίζω, codem die perficio.
Αὐθημερὸν, *adv.* eodem die, eo ipso die.
Αὐθήμερος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, eodem die factus, qui est ejusdem diei, subitus, extemporalis. Ex αὐτὸς et ἡμέρα, *dies.*
Αὐθημερινὸς, idem.
Αὖθι, *adv.* illic, ibi; (2) huc; (3) statim. Ab αὐτόθι. Quandoque etiam idem quod αὖθις.
Αὐθιγενὴς, ὲος, ὁ ᾖ ἡ, indigena, in aliquo loco natus; (2) perennis, de fonte. Ex γίνομαι.
Αὐθιμόνης, ος, ὁ ᾖ ἡ, indigena, nativus, *Lex. Vulg.* Ex αὖθι et μένω, *maneo.*
Αὖθιν, *adv.* idem quod
Αὖθις, *adv.* denuo, rursus, iterum; (2) posthac, in posterum; (3) retro. Hinc (4) ὁ, ἡ, τὸ, αὖθις, sequens, posterus. Ab αὖ.
Αὐθόμαιμος, ᾱ, ὁ, ᾖ ἡ, consanguineus; (2) frater. (2) οἱ δ' αὐθόμαιμοι τῷ νιανίᾳ ποτὲ ἦν; *Soph. Œd. Col.* 335. Ex αὐτὸς et αἷμα, *sanguis.*
Αὐθομολογέομαι, οῦμαι, ultro profiteor.
Αὐθύπαρκτος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, per se subsistens. Ex αὐτὸς et ὑπάρχω, *subsisto.*
Αὐθυπόστατος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, idem. Ex αὐτὸς et ὑφίστημι, *subsisto.*
Αὐθυπόστακτος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui per se est subjunctivi modi. Ex αὐτὸς et ὑποτάσσω.
Αὐθυποτάκτως, *adv.* ita ut per se sit subjunctivi modi.
Αὐθωρεὶ, *adv.* ea ipsa hora, ilico. Κελεύειν αὐθωρεὶ ἀπαλλάχθαι, *Synes. de Regno*, 18.
Αὐθωρὸν, *adv.* ea ipsa hora, eadem hora. Ex αὐτὸς et ὥρα, *hora.*
Αὐϊαχος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, clamans, ut canes latrantes; (2) clamosus. Ex αὖ et ἰάχω.
Αὐλαία, ας, ἡ, aulæum, cortina, velum scenæ vel januæ, sc. ταπὶς. Ab αὐλή.
Αὐλαυλεγάτης, ᾱ, ὁ, sulcorum efficiens, epith. vomeris. Ex αὔλαξ, *sulcus*, et ἐργάτης, *operarius.*
Αὐλακίζω, f. ίσω, sulco, hiulco, imporco, *Ph.* Αὐλακίζειν τὸ χωρίον, *Aristot.* Ab
ΑΥ'ΛΑΞ, ακος, ἡ, sulcus, lira, *Gl. V.*
Αὐλακισμὸς, ῦ, ὁ, sulcatio, *Gl. V.* αὐλακισμοὶ, insectiones. Ab αὐλακίζω.
Αὐλάρχης, ᾱ, ὁ, aulæ princeps, *Suicer.*
Αὐλεία, ας, ἡ aulæ janua. Ab αὐλή.
Αὔλειον, τὸ, ᾱ, vestibulum, atrium.
Αὔλειος θύρα, janua atrii, h. e. viæ proxima, antica.
Αὔλειος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, vestibularis, atriensis.
Αὐλείτης, ᾱ, ὁ, villicus, pastor, opilio qui ovium stabulum curat, purgat. Εἵπετο δ' ἀνὴρ αὐλείτης, *Apoll. Rhod.* 4, 1486. Ab αὐλή.
Αὐλέω, ῶ, f. ήσω, tibia cano. Ab αὐλός.
ΑΥ'ΛΗ', ῆς, ἡ, locus subdialis; (2) atrium; (3) stabulum, caula, ovile; (4) domus regia, seu principis aula. Olim sic dictus fuit locus ad quem capite condemnati ducebantur; postea dictus est ἀρχεῖον.
Αὔλημα, ατος, τὸ, carmen ad tibiarum sonum; (2) tibiarum inflatio. (2) ἐπειδὴ κυρτωμένην αὐτῇ τὴν παρεῖαν ἐν τοῖς αὐλήμασιν εἶδε, *Hesi d. Æthiop.* 2. Ab αὐλέω.
Αὐλησάωσι, *tibia laudabunt*, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro αὐλήσουσι, ab αὐλέω. Unde
Αὔλησις, εως, ἡ, ipsa tibiarum inflatio.
Αὔλησον, *tibia cane*, 2. sing. a. 1. imperat. act.
Αὐλητὴς, ῆρος, ὁ, tibicen.
Αὐλητὴς, ῆ, ὁ, tibicen: idem quod αὐλείτης, *Hesych.* Ἑσθιὸς γὰρ περὶ τὴν αὐλητῶν ὁρᾶν, *Soph. in Pastoribus. Harpocrat. in* Νάννιον, quo in loco pessime interpres *tibicinem* reddit.
Αὐλητικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars inflandi tibias, seu canendi tibiis. Ab
Αὐλητικὸς, ὴ, όν, ad tibicinem pertinens.
Αὐλητικῶς, *adv.* more tibicinum.
Αὐλητρία, ας, ἡ, theca tibiarum.
Αὐλητρίδιον, ᾱ, τὸ, tibicinula. Dim. ab
Αὐλητρὶς, ίδος, ἡ, tibicina. Ab αὐλητής.
Αὐλιὰς, άδος, ἡ, incola, *Ep.*
Αὐλίδιον, ᾱ, τὸ, Dim. ab αὐλὴ, conisterium, *ap. Theophr.*
Αὐλίζομαι, f. ίσομαι, diversor, stabulor, pernocto, dormio; (2) castra loco. *Gl. V.* commoror, imprimis in castris. Αὐλίζεσθαι ἀπό τινος, abesse; ὑπὸ τῆς γῆς, jacere. Ab αὐλή.
Αὐλικὸς, ὴ, όν, tibialis, fistularis; (2) tibicen, fistulator. Ab αὐλός.
Αὔλιον, ᾱ, τὸ, stabulum; (2) domicilium. Αὔλιον βοτῆρα, *Apoll. Rhod.* 4, 1249.
Αὔλιος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, ad stabulum pertinens, vel ducens. Ἄστὴρ αὔλιος, vesper, hesperus, *Apoll. Rhod.* 4, 1629. Ab αὐλή. Unde
Αὔλις, ιδος, ἡ, aula; (2) tentorium; (3) cubile, lectus; (4) stabulum; (5) castra; (6) locus septus, in quo retia avibus tensa stant; (7) nidus avium; (8) portus in Bœotia.
Αὐλίσκος, ᾱ, ὁ, parva tibia, fistula, Dim.
Αὐλισμὸς, ῦ, ὁ, pernoctatio, stabulatio. Ab αὐλίζομαι.
Αὐλοειδὴς, ὲς, tibiæ formam habens, *Bud.*
Αὐλοθετέω, ῶ, f. ήσω, fistulas seu tibias compingo, *pessime.* Αὐλὸς *tibia* diversum quid est a *fistula*; hanc Pan invenit, illam Minerva. Eadem compositionis est ratio quæ in verba ἀγωνοθετέω vertendum igitur, tibiarum concentus instituo. Ἡ γὰρ παρθένος αὐλοθετεῖ· diva enim virgo tibiarum concentus instituit, *seu* tibiæ inventrix est *Lecmidas Tarent. in Anth. logia H. Steph.* 437. Ex αὐλὸς et τίθημι, *compono.*
Αὐλοθήκη, ης, ἡ, loculus tibiarum.
Αὐλοποιητικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars conficiendi tibias.
Αὐλοποιητικῶς, *adv.* ex arte tibiarum conficiendarum. Ab
Αὐλοποιΐα, ας, ἡ, idem quod sequens.
Αὐλοποιΐη, ῆς, ἡ, ars tibiarum conficiendarum.
Αὐλοποιὸς, ῦ, ὁ, qui fistulas conficit. *Gl. V.* tibiarius. Ex αὐλὸς et ποιέω, *facio.*
Αὐλοπρεπὴς, ὲος, ὁ ᾖ ἡ, aulæ conveniens. Ex αὐλὴ et πρέπω, *convenio.*
ΑΥ'ΛΟΣ, ῦ, ὁ, tibia; (2) follis; (3) pars hastilis, annulus fibulæ; (4) sanguinis e naribus torrens.
Ἄΰλος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, materiæ expers. Ex ἀ priv. et ὕλη, *materia.*
Αὐλοτρύπης, ᾱ, ὁ, qui tibias perforat. Ex αὐλὸς et τρύτα, *foramen.* Unde *adv.* αὐλοτρυπητικῶς.
Αὐλωρὸς, et αὐλωρὸς, ῦ, ὁ, custos aulæ, *Ern.* domus custos, *Hes.*
Αὐλῳδία, ας, ἡ, tibiarum cantus, tibiæ sonus.
Αὐλῳδικὸς, ὴ, όν, tibialis fistularis. Ab
Αὐλῳδὸς, ῦ, ὁ, cantor, auletes, tibicen. Ex αὐλὸς et ᾠδὴ, *cantus.*
Αὐλὼν, ῶνος, ὁ, vallis, convallis, locus planus montibus inclusus. Ab αὐλὸς. Hinc
Αὐλωνίσκος, ᾱ, ὁ, parva vallis. Dim.
Αὐλωνῖτις, άδος, ἡ, in vallibus commorans, habitans, v. gr. Nympha.
Αὐλωνίζω, in convalle dego, *Suid.*
Αὐλωνοειδὴς, ὲς, ὁ ᾖ ἡ, vallis figuram habens, anfractuosus, habens speciem seu formam αὐλῶνος, *Dicd.* Ex αὐλὼν et εἶδος.
Αὐλώτιδι, *galeæ*, dat. sing. ab
Αὐλῶτις, ίδος, ἡ, epith. galeæ, a figura foraminis per quod prospectus patet, vel coni, cui crista inseritur. Ab
Αὐλωτὸς, ῦ, ὁ ᾖ ἡ, fistulæ similes habens oculos; (2) piscis quidam, qui et αὐλωτίας. Ex αυλὸς et ὤψ.
Αὐλωτὸς, ὴ, όν, ad fistulæ formam factus; vel fistula ut dolone instructa.
Αὐξάνω, f. ξήσω, augeo, incrementum do; αὐξάνομαι, cresco, glisco, olesco, integresco, augesco, *Gl. V.* αὐξήσαι, augere, *Ph.* a. 1. inf. αὐξηθίντα, creta, *Ph.* a. 1. pass. part. πὐξημένος, ampliatus, *Ph.* perf. part. pass. (2) *interdum tamen est*, cresco. Ταῖς κατὰ μικρὸν προσθήκαις αὐξάνεσθαι, *Greg* Ἰάσων ἕτως αὐτὸν ηὔξησε, *Isocr.* Αὐξάνονται αἱ πόλεις ἐν ταῖς ἡσυχίαις, *Id.* Ab αὔξω.
Αὔξει, 2. sing. præs. imperat. act. ab αὔξω.
Αὔξη, ης, ἡ, incrementum. Παντὶ σθένει τὴν, αὔξην κωλύειν, *Agathias*, 1.
Αὐξηθὶς, a. 1. part. pass. v. αὐξάνω.
Αὔξημα, ατος, τὸ, incrementum, *Gl. V.*
Αὐξῆσαι, a. 1. inf act. v. αὐξάνω.
Αὔξησις, εως, ἡ, incrementum, augmentum, auctus, *Gl. V.* Ab eod.
Αὔξηται, 3. sing. perf. ind. pass. *Ion.* pro πὔξηται
Αὐξητὴς, ῦ, ὁ, augens, *Orph.*
Αὐξητικὸς, ὴ, όν, augendi vim habens, auctificus; (2) crescens, crescendi vim habens. *Gl. V.* augmentarius.

Αὐξητικῶς,

Αὐξητικῶς, *adv.* augendi causa, rem verbis augendo.

Αὐξιθαλὴς, ὶς, viriditatem largiens, virescens. Ex αὔξω et θάλλω.

Αὔξιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ad augendum et incrementum accommodatus. Ab

Αὔξις, ιως, ἡ, idem quod αὔξησις.

Αὐξιτρόφος, alens; αὐξίτροφος, adolescens.

Αὐξιφαὴς, ὶς, crescens, epith. lunæ, *Man.*

Αὐξόμενος, præs. part. med. verbi αὔξω.

Αὐξοσίλνιον, ε, τὸ, plenilunium; metaphorice florens ætas. Τὸ δ' αὐξοσίλνιον ἰξιλίσσει, abiit ætas vegeta, *Anthol. Brunck.* 3, 112.

Αὔξω, f. ξήσω, augeo, amplifico, cumulo. *Gl. V.* cresco, glisco; αὔξομαι, cresco, olesco, *G. Vet.* Ἐνδέξω προσθήκη τῷ Ἑλληνικῷ αὔξειν τὴν ἀρχὴν, *Aristid.* Τὰ μὲν γὰρ σώματα τοῖς συμμίκτοις πόνοις, ἡ δὲ ψυχὴ τοῖς σπουδαίοις λόγοις αὔξεσθαι πέφυκε, *Isocr.* Ab ἀίξω, *augeo.*

Αὐόη, ης, ἡ, siccitas, ariditas, *Etym.* (2) clamor, *Varin.* Ab αὖω, vel ἀΰω, *sicco*, vel *clamo.*

Αὖος, αὔα, αὔον, siccus, aridus; (2) qui (terrore) obriguit, obstupefactus. (2) ἀχανὴς τι καὶ αὔος ἐγιγάντι, *Heliodor.* 10. Ab αὖω.

Αὐότης, ητος, ἡ, siccitas ariditas. Ab αὖος.

Ἀϋπνία, ας, ἡ, insomnia, vigiliæ. Ab

Ἄϋπνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, insomnis, somnum non capiens, vigil, pervigil; (2) in quo somnus non capitur. Epith. fluvii, fontis qui incessanter fluit, perennis. Ἄϋπνα κρῆναι Κηφισσῦ, *Soph. Œd. Col.* 685. Ex α priv et ὕπνος.

ΑΥ̓ΡΑ, ας, ἡ, aura, ventus lenior; (2) exspiratio ex humido prodiens; (3) ventus.

Αὐρίζω, procrastino, in crastinum diem differo; a præc. (2) algeo, *Etym.* Ab

Αὔριον, *adv.* cras, crastino die. Unde ὁ, ἡ, τὸ, αὔριος, *crastinus.*

Αὐροσυκὰς, άδος, ἡ, vitis, *E. M.*

Αὐροφόρητος, ον, aura vel vento ablatus; ferri, vel impelli, valens, *Etm.*

Ἄϋσαι, *canere*, a. 1. inf. act. verbi ἀΰω.

Ἄϋσι, 3 sing. a. 1 ind. act. *Ion.* pro ἤϋσε.

Αὐσαλίος, ία, ίον, siccus, aridus; (2) squalens, squalidus. Ab αὖος.

Αὐσηρία, ας, ἡ, austeritas, tetricitas. Ab

ΑΥ̓ΣΤΗΡὈΣ, ρὰ, ρὸν, austerus, severus, agrestis; tetricus, durus, *Gl. V.* Hinc

Αὐστηρότης, ητος, ἡ, austeritas, severitas.

Αὐστηρῶς, *adv.* austere; (2) severe; (3) tenuiter.

Αὖτ', *rursus*, pro αὖτι.

Αὐτὰ, *ipso*, *Dor.* pro αὐτή.

Ἄϋτὰ, *pugna*, *Dor.* pro ἄϋτή.

Αὐτάγαθος, idem quod ὁ αὐτοάγαθος, *Cyr.*

Αὐτάγγελος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui sibi est nuncius, qui sua ipse nunciat; (2) qui ultro nuncius venit. Πῶς ἂν Ὀδυσσεὺς πρὸς τάδ' ὐκ αὐτάγγελος πλεῖν ἦν ἕτοιμος, operam suam non ultro obtulit, *Soph. Phil.* 568. Ex αὐτὸς et ἀγγέλλω, *nuncio.*

Αὐτάγγελτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, nuncius, qui rei interfuit, qui non alio utitur nuncio. Ex iisd.

Αὐτάγιτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, sui ipsius admirator. Ex αὐτὸς et ἄγαμαι, *admiror.*

Αὐτάγνητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.

Αὐτάγρετος, ε, ὁ ᾗ ἡ, electus; (2) τὰ αὐτάγρετα, quæ sunt arbitrii nostri, in potestate nostra; *item*, quæ ipsi volumus et optamus. Ab ἀγείρω, (ab ἄγρω, *copio, sumo*, Ern.)

Αὐτάδελφος, ε, ὁ, frater germanus, frater ex utroque parente.

Αὗται, *hæ*, nom. plur. f. g. ab ὗτος, *hic.*

Αὐταιώρητος, ον, qui a seipso in sublime evehitur, *Iles.*

Αὐτὰν, *ipsam*, acc. sing. f. g. *Dor.* pro αὐτήν.

Αὐτανδρὶ, *adv.* cum ipsis viris, v. gr. navis capta; (2) ipse. Ab

Αὐτάνδρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, cum ipsis hominibus, seu viris. Ex αὐτὸς et ἀνὴρ, *vir.*

Αὐτανεψιὸς, οῦ, ὁ, consobrinus, patruelis; fratris vel sororis filius. Αὐτανέψιος νικᾷ τοῦδι, *Eurip. Rhes.* 944.

ΑΥ̓ΤἈΡ, sed, autem; (2) cæterum; (3) deinde.

Αὐταρίσκεια, ας, ἡ, nimius amor sui, suarumque rerum. Ab

Αὐτάρισκος, ε, ὁ ᾗ ἡ, sibi placens. Ex αὐτὸς et ἀρίσκω, *placeo.*

Αὐτάρκεια, ας, ἡ, animus sua sorte contentus, sufficientia; (2) frugalitas.

Αὐταρκίω, ῶ, sufficio, satis sum, duro; αὐτάρκησον, contentus esto, *Ph.* a. 1. imp. Ab

Αὐτάρκης, ες ε, ὁ ᾗ ἡ, contentus, frugalis; (2) sibi sufficiens, habens necessaria, nec aliena ope indigus; (3) opportunus, commodus, idoneus; (4) αὐταρκεῖ βοᾷ, haud impari pugna, *Soph. Œd. Col.* 1057. Ex αὐτὸς et ἀρκέω.

Αὐταρκία, ας, ἡ, idem quod αὐτάρκεια.

Αὐτάρκως, *adv.* sufficienter, contente, satis; abunde, prolixe, commode, *Gl. V.*

Αὐταρχίω, ῶ, f. ήσω, summæ rerum præsum. Ab

Αὐτάρχης, ε, ὁ, et αὔταρχος, qui summæ rerum præest, qui summam rerum potestatem obtinet. Ex αὐτὸς et ἄρχων, *princeps.* Hinc

Αὐταρχία, ας, ἡ, summa rerum potestas.

Αὐτᾶς, gen. sing. f. g. *Dor.* pro αὐτῆς.

Αὐτάων, *ipsarum*. gen. plur. *Dor.* pro αὐτῶν.

Αὖτι, *adv.* rursum, iterum, postea. Ab αὖ

Αὐτινέργητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ipse per se operans et efficiens. Ex αὐτὸς et ἐνεργέω, *operor.*

Αὐτιξύστιον, ε, τὸ, liberum arbitrium. Ab

Αὐτιξύσιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui sui juris sive suæ potestatis est; (2) de imperio infinito, de regno, cujus potestas nullis limitibus circumscribitur. Ex αὐτὸς et ἐξουσία. Hinc

Αὐτιξυσιότης, ητος, ἡ, libera potestas.

Αὐτιξυσίως, *adv.* libere.

Αὐτίν, *ipsa*, *Ion.* pro αὐτή.

Ἄϋτιον, *exclamabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤϋτιον, a verbo ἀϋτέω, *exclamo.*

Αὐτισάγγιλτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, sponte aliquid indicans vel pollicens; *Ph* ultroneus, *Isocrat.* etiam qui cœnam condicit. Ex ἐπαγγέλλω.

Αὐτισίζυλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, suis ipsius captus insidiis. Ex αὐτὸς et ἐπίζυλος.

Αὐτισίσκοπος, ε, ὁ, sui juris, sui ipse curam gerens.

Αὐτισίσπαστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, quem quis sibi ipse accersivit atque attraxit. Ex ἐπισπάω.

Αὐτισιτάκτης, ε, ὁ, qui ipse per se aliquid injungit, qui jure suo jussa imponit.

Αὐτισίτασκτος, ὁ, idem. Ex ἐπιτάσσω.

Αὐτισιταστικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars suo imperio regendi. Ab

Αὐτισιτακτικὸς, ὴ, όν, ad imperium absolutum pertinens. Ab αὐτισιτάκτης.

Αὐτισιτακτικῶς, *adv.* more eorum qui per se jubendi potestatem habent.

Αὐτισώνυμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, cui idem nomen est impositum, cognominis. Σὲ πατρὸς αὐτισώνυμον, qui nomen habet patris tui, *Eurip. Phœn.* 776. Ex αὐτὸς et ὄνομα.

Αὐτιστρίτης, ε, ὁ, miles, qui ipsemet remigat.

Ἄϋτιον, 3. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἤϋτων, ab

Ἀϋτίω, ῶ, clamo. Ab

Ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, clamor, vox pugnæ commissæ; (2) pugna. Ab ἀΰω.

Αὐτήγι, *ipsa*, *Att.* pro αὐτή.

Αὐτήκοος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui suis aliquid auribus audivit; (2) qui sui est juris. Ex ἀκούω.

Αὐτῆμαρ, *adv.* eodem die.

Αὐτῆς, *ipsis*, dat. plur. f. g. *Ion.* pro αὐτοῖς.

Αὐτίκ', *statim*, pro αὐτίκα.

Αὐτίκα, *adv.* mox, statim, protinus, illico, continuo, extemplo, illicet, actutum, *Gl. V.* (2) exempli causa; (3) primum, jam primum; (4) vicissim.

Αὖτις, *adv.* idem quod αὖθις.

Αὐτίτης, ε, ὁ, hornus, qui unius ejusdemque anni est; (2) purus, merus; (3) solus in solitudine vivens. Ex αὐτὸς et ἔτος, *annus.*

Αὐτίχ, pro αὐτίκ', ob sequentem adspirationem.

ΑΥ̓ΤΜἨ, ῆς, ἡ, halitus, spiritus; (2) vapor; (3) fumus; (4) ardor. (Ab αὖω.)

Ἄϋτμην, ενος, ὁ, idem.

Αὐτοάγαθος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ipse per se bonus. Hinc

Αὐτοαγαθότης, ητος, ἡ, ipsamet bonitas.

Αὐτοαγιότης, ητος, ἡ, sanctitas naturæ i nterna et perfectissima.

Αὐτόγα, *hic profecto*, *Dor.* pro αὐτόγε.

Αὐτοαδαμας, αντος, ὁ, ipsissimus adamas, *Suicer.*

Αὐτοαλήθια, ας, ἡ, ipsa veritas.

Αὐτοαληθῶς, *adv.* verissime.

Αὐτοάληθρωπος, ε, ὁ, homo verissimus.

Αὐτοάπιρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, a se infinitus, *Suicer.*

Αὐτοαπλότης, ητος ἡ, ipsa simplicitas, *Bud.*

Αὐτοαρετὴ, ῆς, ἡ, ipsa virtus, *Suicer.*

Αὐτοβοάω, ῶ, ipse me mea voce prædico, ipse mei præconem ago. Ex αὐτὸς et βοάω.

Αὐτοβοεὶ, *adv.* ipso clamore, primo statim clamore, seu impetu. Ex αὐτὸς et βοή

Αὐτοβοηδὸς, ὲ, ὁ, qui sibi ipse sufficit, consulere potest, alieno auxilio non indiget.

Αὐτοβόητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui ipse sua voce de se testatur. Ab αὐτοβοάω.

Αὐτοβορίας, ε, ὁ, ipse boreas.

Αὐτόβουλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, sua sponte, suo instinctu, per se aliquid volens; homo sui arbitrii ac consilii; *Ph* arbiter. Ex βουλή.

Αὐτογινίβλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, cui ex se ipso genus est, qui a se ipso est. A γενίβλη.

Αὐτογινὴς, ὶος, ὁ ᾗ ἡ, idem. Ex γίνομαι.

Αὐτογίνητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ex se genitus.

Αὐτογίννητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ex se genitus. Κοιμήματ' αὐτογίννητα, *Soph. Antig.* 864.

Αὐτογλωχὶν, ῖνος, ὁ, spiculum nativum, ex eadem materia. Αὐτογλώχινα τὸν ὄϊδὸν ἀπιργάζεται, *Heliodor.* 9.

Αὐτογνωμοσίω, ῶ, f. ήσω, ex animi mei sensu et arbitratu facio ac judico. Ab

Αὐτογνώμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, qui suam dumtaxat sententiam sequitur. Ex αὐτὸς et γνώμη.

Αὐτογνωμόνως, *adv.* suo arbitrio, consilio.

Αὐτόγνωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, suam sententiam secutus; pervicax. Σὲ δ' αὐτόγνωτος ὧλεσ' ὀργὰ, *Soph. Antig.* 875. Ex αὐτὸς et γιγνώσκω, *cognosco.*

Αὐτόγονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ipse per se genitus, a se ortum habens Ex αὐτὸς et γόνος.

Αὐτογραμμὴ, ῆς, ἡ, linea mathematica.

Αὐτόγραφον, ε, τὸ, scriptum propria manu exaratum. Ab

Αὐτόγραφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, sua manu scriptus.

Αὐτόγυον, ε, τὸ, aratri dentale, lignum cui vomer includitur. Ex αὐτὸς et γύα.

Αὐτοδαὴς, ὶος, ὁ ᾗ ἡ, qui ex se ipso et sine magistro didicit. Ὀργήματ' αὐτοδαῆ, *Soph. Aj.* 709. Ex αὐτὸς et δαίω, *disco.*

Αὐτοδάϊκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, a se ipso interfectus. Ex αὐτὸς et δαΐζω, *occido.*

Αὐτόδαικτος, idem quod αὐτόδιαντος.

Αὐτοδαξ, *adv.* mordicus, ipsis dentibus; pertinaciter. Ὡς ἂν ὄζωμεν γυναικῶν αὐτοδαξ ὠργισμένων, *Aristoph. Lysistr.* 687. Τὰς φύσεις ὑμῶν διδοικὼς, καὶ τὸν αὐτοδαξ τρόπον, præfractum ingenium, *Id. Pac.* 607.

Αὐτόδιαντος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui vocatus secum ipse adfert, quæ cœnet, (*sive potius* pauper, parasitus, *ut* αὐτόσιτος, *Ern.*) Ex δίαινον.

Αὐτοδικαίτης, ε, ὁ, qui est omnino decem annorum. Ab ἔτος.

Αὐτοδίσποτος, ε, ὁ, dominus absolutus, summus.

Αὐτόδιτος, sponte vinctus. Αὐτόδιτοι βαίνεσι, *Oppian. Cyneget.* 2, 376.

Αὐτόδηλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, per se manifestus.

Αὐτοδημιόργητος, ον, a se factus.

Αὐτοδιακονία, ας, ἡ, quum quis sui ipsius ministerio, non alieno, utitur. Ab

Αὐτοδιάκονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui ipse-sibi ministrat et famulatur. Ex αὐτὸς et διακονέω.

Αὐτοδίδακτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui sua ipsius industria aliquid didicit, a se ipso doctus; cujusmodi dicitur fuisse Heraclitus Ephesius philosophus. Apud *Homerum*, *Odyss.* 10, quidam αὐτοδίδακτον se vocat, quod non ex hominum institutione, sed ex afflatu dei caneret; (2) suapte natura aliquid faciens. Hinc

Αὐτοδιδάκτως, *adv.* naturæ instinctu.

Αὐτοδιήγητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ab ipso seu per se narratus, ab ipso auctore commemoratus:

Αὐτοδιηγήμενος, ε, ὁ, ipse ex sua persona narrans. Ex διηγέομαι, *narro.*

Αὐτοδικαιοσύνη, ης, ἡ, ipsa justitia.

Αὐτοδικέω, ῶ, f. ήσω, legibus et judicibus suis uti. Ex αὐτὸς et δίκη.

Αὐτοδίκη, ης, ἡ, litigatio per se ipsum, et non per alium; libertas legum et judiciorum.

Αὐτόδικος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui non externo judice utitur, sed domestico.

Αὐτόδιον, adv. statim, e vestigio. Ex ὁδός.

Αὐτοδόξα, ας, ἡ, opinio, vel gloria ipsa per se spectata.

Αὐτοδόξαστος, ον, proprie et magis opinabilis.

Αὐτόδρομος, ε, ὁ ϗ ἡ, per se et sua natura currens; (2) qui per se et sua natura movetur. Ex αὐτὸς et inus. δρέμω, curro.

Αὐτοδύναμος, ε, ὁ ϗ ἡ, per se potens. Ex αὐτὸς et δύναμαι, possum.

Αὐτόδωρον, ε, τὸ, donum ipsum, totum.

Αὐτοεδής, ὲς, prorsus similis.

Αὐτοεῖναι, ipsum esse, per seipsum esse.

Αὐτοέκαστος, ε, ὁ, pro se quisque.

Αὐτοέλικτος, ε, ὁ ϗ ἡ, sua sponte volutatus, qui per se contorquetur, vel vorticibus circumagitur. Ex αὐτὸς et ἑλίσσω.

Αὐτοενεργητικὸς, ἡ, ὸν, formam passivam sed activam significationem habens.

Αὐτοεντεῖ, adv. propria manu. Ab

Αὐτοέντης, ε, ὁ, interfector, percussor; (2) qui sibi ipsi manum infert; (3) dominus, ap. Eur. Ern. (1) τὲς αὐτοέντας τιμωρεῖν, Soph. Œd. Tyr. 107. Ἴδω δὲ ... τὸν αὐτοέντην ἡμὶν ἐν καίτῃ πατρὸς ξὺν τῇ παλαίνῃ μητρὶ, Soph. El. 271. Ex αὐτὸς et ἵω, mitto.

Αὐτοεξουσία, ας, ἡ, libera potestas.

Αὐτόετες, adv. eodem anno, annuo spatio. Ab

Αὐτοετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, eodem anno, qui ejusdem anni est. Gl. V. anniculus. Ex ἔτος.

Αὐτοζήμιος, ον, qui se ipse punit. A ζημία.

Αὐτοζήτητος, qui se ipse offert, qui non quæsitus reperitur. A ζητέω.

Αὐτοζωὴ, ῆς, ἡ, ipsa vita, cum quis per se vivit. Ex αὐτὸς et ζωή.

Αὐτόζως, adv. per se vivens, Bud.

Αὐτοθάνατος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui ipse sibi mortem intulit.

Αὐτοθελεὶ, adv. ultro. Ab

Αὐτοθελὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, voluntarius. A θέλω.

Αὐτοθεμέθλος, ε, ὁ ϗ ἡ, per se habens fundamentum. Ex αὐτὸς et θεμέθλον.

Αὐτόθεν, adv. illic, istinc, inde, ex isto loco, indidem, Gl. V. (2) ab hoc tempore; (3) ex tempore, confestim, protinus; (4) jam inde. Ab αὐτός.

Αὐτόθεος, ε, ὁ ϗ ἡ, per se Deus vel Dea; (2) Deus verissimus, Suicer.

Αὐτοθήριον, ε, τὸ, ipsa verissima bellua, Suicer.

Αὐτόθι, adv. illic, istic, ibi; inibi, Gl. V.

Αὐτόθροος, ε, ὁ ϗ ἡ, ex sua ipsius voce profectus, quem quis de se ipso dicit. Ex αὐτὸς et θρέω, clamor, loquor.

Αὐτοῖο, ipsius, gen. sing. Ion. pro αὐτοῦ.

Αὐτοκάβδαλος, ε, ὁ ϗ ἡ, utcumque subactus; (2) brevi tempore et levi opera compactus, tumultuarie factus. Ὡς αὐτοκάβδαλα φαίνεται, ἐὰν μὴ ἔχῃ, Aristot. Rhetor. 3. Ex αὐτὸς et κάβος, farina, de qua proprie dicitur.

Αὐτοκαβδάλως, adv. tenuiter. Ἐὰν μήτι περὶ ἐνόγκων αὐτοκαβδάλως λέγηται, Aristot. Rhetor. 3.

Αὐτοκάθαρσις, εως, ἡ, ipsamet purgatio, sponte facta purgatio.

Αὐτόκαλος, ε, ὁ ϗ ἡ, per se bonus, Suicer.

Αὐτοκάνδαλος, ον, tumultuarius, Lycurg.

Αὐτοκασιγνήτη, ης, ἡ, soror germana. Αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁμόγαμος κυρεῖ, uxoris ipsam sororem sponsam maritus habet, Eurip. Phœn. 137.

Αὐτοκασίγνητος, ε, ὁ, frater germanus.

Αὐτοκατάκριτος, ε, ὁ ϗ ἡ, suopte judicio condemnatus. Ex αὐτὸς et κατακρίνω.

Αὐτοκατασκεύαστος, ον, non factus opera humana, epith. domicilii in antro, &c.

Αὐτοκέλευθος, ε, ὁ ϗ ἡ, per se iter faciens.

Αὐτοκέλευστος, ε, ὁ, ϗ ἡ, injussus, sua sponte. Ex αὐτὸς et κελεύω, jubeo.

Αὐτοκελὴς, ὲς, (a κέλομαι) idem.

Αὐτοκέρας, ατος, ὁ ϗ ἡ, ipse per se mixtus ac temperatus. Ex αὐτὸς et κεράννυμι.

Αὐτοκίρατος, ον, idem.

Αὐτοκίφαλον, ε, τὸ, ipsum caput. A κεφαλή.

Αὐτοκινησία, ας, ἡ, motus ultroneus, motus quo res aliqua sua sponte vel suopte impulsu movetur, aut moveri potest. Ex κίνησις.

Αὐτοκίνητος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui per se movetur, aut moveri potest, suapte natura mobilis. Τὸ αὐτοκίνητον, mentis celeritas, ingenii dotes, ingenium. Ἀλλὰ τὸ αὐτοκίνητον ἐ προσήνθει τῇ φιλομαθίᾳ, sed mens non æque florebat ut discendi studium, Damascius apud Photium, 1044. Ex αὐτὸς et κινέω, moveo.

Αὐτόκλαδος, ε, ὁ ϗ ἡ, cum ipsis ramis.

Αὐτόκλητος, ε, ὁ ϗ ἡ, a se ipso vocatus, qui non invitatus ad epulas venit; (2) sua sponte. (2) ἀλλ' αὐτόκλητος, ἐκ δόμων πορεύεται, Soph. Trach. 392.

Αὐτοκλήτως, adv. sua ipsius vocatione.

Αὐτοκμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, a se sua sponte fabricatus et elaboratus. Ex κάμνω.

Αὐτόκομος, ε, ὁ ϗ ἡ, ipse per se comatus, sua sponte comatus. Ex αὐτὸς et κόμη.

Αὐτόκοτον ἱμάτιον, ε, τὸ, vestis comica, vulgo *suplæ* dicta. Ex κόπτω, Poll. sed vide αὐτότοκος.

Αὐτοκρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ipse per se mistus et temperatus; (2) cui aliunde temperamentum accersere opus non est. Ex κεράννυμι.

Αὐτόκρας, ατος, ὁ ϗ ἡ ϗ, τὸ, idem.

Αὐτοκράτειρα, ας, ἡ, imperatrix, liberum imperium habens.

Αὐτοκρατὲς, έος, τὸ, libera potestas.

Αὐτοκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui sui juris est, qui pro suo arbitrio de re aliqua statuit. Ex κράτος.

Αὐτοκρατορεύω, imperator sum, summum imperium teneo. Ab αὐτοκράτωρ.

Αὐτοκρατορία, ας, ἡ, libera postestas, potestas αὐτοκράτορος, Gl. V. principatus.

Αὐτοκρατορικὸς, ἡ, όν, ex libero arbitrio manans; (2) imperatorius, pertinens ad imperatorem; imperialis, Gl. V. Hinc

Αὐτοκρατορικῶς, adv. pro suo arbitrio, plena et sua potestate.

Αὐτοκρατορὶς, ίδος, ἡ, epith. urbis in qua est sedes imperii, Jos.

Αὐτόκρατος, ε, ὁ, vinum sapore medium inter dulcem et austerum, ut nova contemperatione non indigeat. A κεράννυμι.

Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, qui sui juris est, qui liberam plenamque potestatem habet, ut legatus, dux belli. Unde (2) imperator Rom. a Græcis sic vocatur. Ex κράτος.

Αὐτοκρὴς, Ion. pro αὐτοκρανής.

Αὐτοκτείνω, ipse interficio me.

Αὐτόκτιτος, ε, ὁ ϗ ἡ, sua sponte structus. Ex κτίζω. Vide αὐτοκατασκεύαστος.

Αὐτόκτιτος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

Αὐτόκτονος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui se ipsum interfecit, qui sibi manus intulit. Ex κτείνω.

Αὐτοκτόνως, adv. sua cæsus manu. A præc.

Αὐτοκυβερνητὶ, adv. sua ipsius gubernatione.

Αὐτοκύλιστος, ε, ὁ ϗ ἡ, per se volutus, suapte natura volubilis.

Αὐτοκύριος, ε, ὁ ϗ ἡ, per se dominus.

Αὐτόκωλος, ον, integro corpore, Simon. A κῶλον.

Αὐτόκωπος, ον, adnatum capulum vel manubrium habens, v. gr. ensis. A κώπη.

Αὐτολάλητος, ον, secum loquens. A λαλέω.

Αὐτολεξεὶ, adv. verbo tenus, ad verbum. A λέξις.

Αὐτολιτὴς, ῆτος, ὁ, peremtor. Ex ὄλλυμι.

Αὐτολήκυθος, ε, ὁ ϗ ἡ, pauper, qui sibi ipsi portat lecythum; scurra; (2) parasitus. Τῶ αὐτοληκύθω, pueri, qui illi erat in deliciis, Philostrat. 409.

Αὐτολίθινος, ε, ὁ ϗ ἡ, lapideus, saxeus; (2) durus, qui flecti nequit.

Αὐτολόγος, ε, ὁ, ipsum verbum, filius Dei.

Αὐτολόχιυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, a se genitus. Ex αὐτὸς et λοχεύω, pario.

Αὐτολυρίζω, f. ίσω, ipsemet lyra cano.

Αὐτομαθὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, qui ex se ipso didicit; qui nullo præceptore usus est. Ex αὐτὸς et μανθάνω, disco. Hinc

Αὐτομαθῶς, adv. discendo a se, sine præceptore.

Αὐτομανὴς, ὲς, ex ipso furibundus, Man. Ex αὐτὸς et μαίνομαι.

Αὐτομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, de me ipso testor.

Αὐτομάρτυς, υος, ὁ ϗ ἡ, qui sibi ipsi testis est.

Αὐτομάτει, adv. sponte, ultro:

Αὐτομάτην, adv. idem:

Αὐτόματι, adv. idem:

Αὐτοματία, ας, ἡ, fortunæ temeritas, eventus fortuitus. Ab αὐτόματος.

Αὐτοματίζω, f. ίσω, sponte facio; injussus, non coactus. Hinc

Αὐτοματισμὸς, ῦ, ὁ, actio quæ sponte fit.

Αὐτόματος, ε, ὁ ϗ ἡ, ex se ipso aliquid faciens, non alieno impulsu, sponte, ultro; (2) fortuito eveniens; αὐτομάτη, sub. τύχη, τὸ αὐτόματον, sub. τὸ συμβὰν, casus fortuitus. (1) αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε, Il. 2, 408. Ex μάτην, frustra, vel μάομαι, excito.

Αὐτομάτως, adv. sponte, ultro, sine alieno impulsu; (2) temere, fortuito.

Αὐτοματοεργοὶ, οἱ, qui αὐτόματα faciunt. Ab ἔργον.

Αὐτοματουργὸς, ῦ, ὁ, faber, αὐτομάτου, artifex operis se ipsum moventis. Ex ἔργον.

Αὐτομαχέω, ῶ, per me, meis viribus pugno; (2) per me ipse, non per alium, litigo ac judicio contendo. Ex μάχομαι.

Αὐτομεγάνωρ, valde potens, Etr.

Αὐτομήτηρ, ηρος, ἡ, ipsissima mater.

Αὐτομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, eadem matre natus.

Αὐτομολέω, ῶ, f. ήσω, tranfugio, meos desero et ad hostes deficio, ut ipsis militem; (2) ruo in aliquid, amplexor aliquod. Αὐτομολεῖν πρὸς τινα, ἐς τινα, ἔκ τινος. Ab αὐτόμολος. Unde

Αὐτομολία, ας, ἡ, transfugium, defectio, cum quis sponte ad hostes transit; (2) stolo, seu soboles e trunco vitis nata.

Αὐτόμολος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui sua sponte et a nullo incitatus it; (2) qui sua sponte ad partem alteram transit ac deficit; transfuga, Ph. perfuga, al. Gl. V. Ex μολέω.

Αὐτομόλως, adv. more transfugæ, in modum proditoris ac transfugæ, Hes. ex Soph.

Αὐτονομέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, meis legibus utor, meique juris sum:

Αὐτονομία, ας, ἡ, libertas publica, potestas vivendi suis legibus, vel suo jure utendi. Gl. V. privilegium. Ab

Αὐτόνομος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui suis legibus vivit; magister morum, Ph.

Αὐτονόμως, adv. suis vivendo legibus, suo utendo jure.

Αὐτονυμωρέμενος, ε, ὁ, se ipsum puniens. Ex αὐτὸς et τιμωρέομαι.

Αὐτονυκτὶ, αὐτονυχὶ, et αὐτονυχὶ, ea ipsa nocte.

Αὐτόξυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, ex ligno rudi confectus, non dolatus aut elaboratus. A ξύλον.

Αὐτοοὐδίτερον, ε, τὸ, per se, sive absolute neutrum. Vox gramm. ex αὐτὸς et οὐδίτερος.

Αὐτοπαγὴς, ὶς, a semet ipso factus sibi.

Αὐτοπάθεια, ας, ἡ, innata passio; (2) reciprocatio, qua persona agit et patitur. Ab

Αὐτοπαθὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, ex se, vel intrinsecus patiens; (2) reciprocus; (3) intimo sensu adfectus. A πάθος.

Αὐτοπαθῶς, adv. passione interna, patiendo intus et a se, ut ipse sentias quæ dicas; (2) ex proprio adfectu; (3) ex vero animi sensu.

Αὐτόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, filius genuinus, filius germanus. Τῷ Διὸς αὐτόπαιδι, Soph. Trach. 826.

Αὐτοπαράκλητος, ε, ὁ, qui sponte aliquid facit, non indigens adhortatione.

Αὐτοπάρακτος, ε, ὁ ϗ ἡ, a se ipso productus.

Αὐτοπαραξία, ας, ἡ, per se ipsum productio, Suicer. Ex παράγω, produco.

Αὐτοπάτωρ, ορος, ὁ, qui a se est, nullo patre natus.

Αὐτοπήμων, ονος, ὁ, sibi ipsi nocens. A πῆμα.

Αὐτόπιστος, ε, ὁ ϗ ἡ, per se fidem faciens, per se credibilis.

Αὐτοποδητὶ, adv. idem quod αὐτοποδὶ, Luc.

Αὐτοπόδι, suis pedibus:

Αὐτοποδία, ας, ἡ, quum quis suis pedibus iter facit. Ex αὐτὸς et πῦς, *pes*.

Αὐτοπάϊητος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, a se ipso factus.

Αὐτοποιὸς, ᾱ, ὁ, sua sponte et per se factus, seu faciens; sponte natus, nullius manu satus. *Φύτευμα αὐτόποιον, Soph. Œd. Col.* 698.

Αὐτόπορος, ον, (vestis) lanea, non tonsa, non tincta colore, adeoque rudis. A τόκος, *vellus*, Ern.

Αὐτόπολις, ἴως, ἡ, civitas quæ suis ipsius legibus utitur, urbs quæ per se sola civitatis nomine censetur.

Αὐτοπόητος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, per se non manu humana elaboratus. Ex ποιέω.

Αὐτοπόνος, ον, idem quod αὐτοπόνητος, *Nic.*

Αὐτόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui suis ipsius pedibus iter facit; (2) sine duce incedens.

Αὐτοπραγία, ας, ἡ, actio quum quis per se et suo arbitrio aliquid facit; (2) potestas vivendi ut velis. Ex αὐτὸς et πράττω.

Αὐτοπραγματεύτως, *adv.* sine arte.

Αὐτόπριμνος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, epith. arboris quæ cum ipsis radicibus evellitur, *Soph. An.* 725. A πρίμνον.

Αὐτοπρεπὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, se ipsum decens, sibi ipsi conveniens; (2) difficilis; (3) magnus. Ex πρέπω.

Αὐτοπροαίρετος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, libero arbitrio agens, ultro susceptus; *Gl. V.* ultroneus, voluntarius.

Αὐτοπροαιρέτως, *adv.* suo ipsius arbitratu, sua sponte. A præc.

Αὐτοπρόσωπον, ᾱ, τὸ, scriptum, in quo auctor ex sua persona docet, nulla extrinsecus adsumpta. Ab

Αὐτοπρόσωπος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, non personatus; (2) personam veram gerens.

Αὐτοπροσώπως, *adv.* in vel sub propria persona; (2) coram. A præc.

Αὐτοπτέω, ῶ, ipse meis oculis cerno. Ab

Αὐτόπτης, ου, ὁ, qui suis oculis vidit, oculatus testis. Ex αὐτὸς et ὄπτομαι. Unde

Αὐτοπτος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, ipse visus et deprehensus.

Αὐτοπυρίτης, ᾱ, ὁ, sc. ἄρτος, panis cui furfur non ademptus: opponitur qui est ex polline.

Αὐτόπυρος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex πυρός.

Αὐτοπώλης, ᾱ, ὁ, qui non vendit ab alio empta. Unde

Αὐτοπωλικὴ, ῆς, ἡ, mercatura rerum non aliunde emptarum, ut frugum in agro suo natarum.

Αὐτορίζιγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, epith. mali, quod ipsi sibi quis conscivit. Ex ῥίζω, *struo*.

Αὐτόροφος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, tectum ex se ipso habens, se ipsum contegens, *Opp.* Ex αὐτὸς et ὀροφή.

Αὐτόῤῥικτος, a se ipso factus, sponte factus. *Αὐτόῤῥικτα φύει καὶ ἀμήτορα φῦλα, Oppian. Cynegel.* 2, 557.

Αὐτόῤῥιζος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, cum ipsa radice, cujus radix non avulsa est; (2) radices, fundamenta habens a se. *Αὐτόῤριζον ἐξίαν χθονὸς*, priscum terræ larem. Nempe *αὐτόῤριζον* vocat Idam, quod radix esset gentis, nec incolæ ejus aliunde aut ab alia radice advenissent, *Eurip. Rhes.* 288.

Αὐτοῤῥιφὴς, ὲς, sua sponte cadens. A ῥίπτω.

Αὐτόῤῥοος, ον, sponte profluens, *Pind.*

Αὐτόῤῥυτος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, idem. A ῥύω.

ΑΥ'ΤΟΣ, ή, ό, ipse, ipsa, ipsum; (2) ipsemet; (3) qui sponte aliquid facit; (4) solus, ab aliis non adjutus; (5) idem; (6) ego; (7) dominus. Hinc *Superl.* αὐτότατος, ipsissimus.

Αὐτοσαρκεῖς, οἱ ϗ αἱ, cuticulam nimis curantes, voluptarii. A σάρξ, σαρκός.

Αὐτόσε, *adv.* illuc, huc; (2) eodem.

Αὐτοσίδηρος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, ferreus. *Αὐτοσίδαρος ἅμιλλα*, certamen ferreum; id est, impetus propriæ manus ferrum adigentis, *Eurip. Hel.* 362.

Αὐτόσιτος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui ipse sibi cibum comparat; (2) pauper; (3) parasitus.

Αὐτοσκεύαστος, ον, idem quod

Αὐτόσκευος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, rudis, simplex et inconditus, nullo factus artificio.

Αὐτοσπόρος, ον, a seipso semen habens, *Æsch.*

Αὐτόσσυτος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, sponte excitus, veniens. Ex αὐτὸς et σεύομαι, *excito*.

Αὐτοσαδία, ας, ἡ, pugna stataria, qua sc. pede collato cum hoste pugnatur. Ex στάδιος.

Αὐτόστιγος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, tecta natura sua instructus; (2) perfectus, absolutus, epith. domus.

Αὐτόστοιχος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui solus et cogitatus ambulat, qui ad se animum advertit, *Suid.*

Αὐτόστολος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui sine navi trajicit, ipse sibi navis est, *de natante*; (2) ipse navi deductus. (1) αὐτόστολες, αὐτόματος νῆες (de Leandro natante), *Musæus* 255. (2) αὐτόστολον, ipsum navi adductum. *Ἔστειλλον αὐτὸν ..... αὐτόστολον πίμψαντά μ' ἐκσῶσαι δόμοις, Soph. Phil.* 496.

Αὐτοστόνος, ον, tacite gemens.

Αὐτοστράτηγος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, summus dux belli, penes quem auspicia sunt.

Αὐτόστυλος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, per se et suapte natura columnis fultus.

Αὐτοσφαγὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, ipse a se jugulatus, qui se ipse occidit. Ex αὐτὸς et σφαγή.

Αὐτοσχεδὰ, *adv.* illico; (2) cominus:

Αὐτοσχεδία, ας, ἡ, sc. μάχη, pugna quæ cominus fit. Ab αὐτοσχέδιος.

Αὐτοσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore et tumultuarie facio, sive (2) temere, inconsulte, v. gr. judico, loquor, &c. (3) sponte ago. *Αὐτοσχεδιάζειν περὶ τῶν πραγμάτων, Isocr. εἰς τὰ σώματα, Æschin.* Ab eod. Hinc

Αὐτοσχεδίασμα, ατος, τὸ, opus ex tempore et tumultuarie factum.

Αὐτοσχεδιασμὸς, ῦ, ὁ, dictio extemporalis; (2) temeraria quævis actio;

Αὐτοσχεδιαστὴς, ῦ, ὁ, qui extemporalem habet orationem; (2) qui ex tempore et tumultuarie aliquid facit:

Αὐτοσχεδιαστὶ, *adv.* ex tempore, sine meditatione vel præparatione.

Αὐτοσχεδιαστικὸς, ἡ, όν, extemporalis.

Αὐτοσχεδὶν, idem quod αὐτοσχέδιος, *Hom.*

Αὐτοσχέδιος, ία, ιον, et αὐτοσχέδιος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, extemporalis, ex tempore factus, inelaboratus, tumultuarius, *Gl. V.* αὐτοσχέδιον, præ oculis dictio.

Αὐτοσχεδίως, *adv.* ex tempore, tumultuarie; (2) temere, fortuito casu; (3) sponte sua.

Αὐτοσχοδὸν, *adv.* cominus. Ex αὐτὸς et σχεδόν.

Αὐτοτέλεια, ας, ἡ, perfectio, absolutio; (2) integritas. Ab αὐτοτελὴς.

Αὐτοτέλεσις, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, per se perfectus. Ab

Αὐτοτελὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, in se finem suum habens; (2) per se finem faciens seu imponens; (3) per se absolutus et consummatus; (4) ipse sibi sufficiens, cui propriæ vires ad aliquid perficiendum sufficiunt. *Ph.* αὐτοτελὴς, absolutum. Ex αὐτὸς et τέλος.

Αὐτοτελῶς, *adv.* absolute, perfecte; (2) suo arbitrio.

Αὐτότιχνος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, per se peritus, per se artem tenens. Ex αὐτὸς et τέχνη, *ars*.

Αὐτότονος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, editus cum ipso partu. Ex αὐτὸς et τίκτω, *pario*.

Αὐτότροφος, idem quod αὐτόσιτος.

Αὐτότυπος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, a se ipso impressus.

Αὐτῆ, *adv.* ibi, illic; (2) hic. (1) τὰς μὲν λίπεν αὐτῆ, *Il.* 4, 364. Ab αὐτός.

Αὐτῆ, tribus personis servit, et valet ἐμαυτῆ mei ipsius, σεαυτῆ tui ipsius, ἑαυτῆ sui ipsius: exempla passim apud scriptores Atticos, tragicos præsertim.

Αὐτοϋπερθύριος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, per se præstantioris naturæ, *Suicer.*

Αὐτουργέω, ῶ, f. ήσω, per me, manu mea facio:

Αὐτούργημα, ατος, τὸ, quod quis ipse facit.

Αὐτούργητος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, extemporalis, inelaboratus; (2) sponte natus.

Αὐτουργία, ας, ἡ, quicquid sua quis manu ipse facit; (2) peritia rerum ex usu suo, vel usus ipse rerum agendarum, *Etn.*

Αὐτουργὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui per se facit et operatur, non aliena opera utens; (2) qui manu sua victum sibi quærit; (3) opifex; (4) qui sua manu cædit, pulsat, vel pugnat. *Gl. V.* auctor rei. (2) *αὐτουργὸς, οἵπερ καὶ μόνοι σώζουσι γῆν, Eurip. Or.* 918. Ex αὐτὸς et ἔργον. Hinc

Αὐτουργικὸς, ῆ, ὁ, qui sua manu victum quærit potius quam ab alio datis fruitur.

Αὐτουργότευκτος, ον, subito, ex tempore factus.

Αὐτόφι, seu αὐτόφιν, *adv.* ibi; (2) ipsis, pro *Dativo* αὐτοῖς.

Αὐτοφιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas ipsissima.

Αὐτοφίλαυτος, ον, sui valde amans.

Αὐτόφλοιος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, ipsum corticem adhuc habens, nondum a cortice sejunctus.

Αὐτοφονιστὴς, ῆ, ὁ ϗ ἡ, qui se ipsum peremit.

Αὐτοφόνος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Αὐτοφόντης, ου, ὁ, idem; (2) qui alii sua manu cædem infert. *Ἐπὶ γαῖαν αὐτοφόνταισι συνωδὰ Θιόθεν πίτνῦσ' ἐπὶ δόμοις ἄχη, Eurip. Med.* 1269.

Αὐτοφώνως, *adv.* suo ictu, sua manu.

Αὐτόφορβος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui ipse voravit. Ex αὐτὸς et φέρβω, *voro*.

Αὐτόφορτος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, cum ipso onere et mercibus, epith. navis pereuntis.

Αὐτοφόρητος, ον, a semetipso servatus.

Αὐτοφυὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, nativus, opere non factus, arte carens; (2) genuinus, germanus. *Gl. V.* spontaneus, naturalis. Ex φύω.

Αὐτόφυτος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, ex se ipso natus, ex se ipso procreatus. Ex αὐτὸς et φυτός.

Αὐτοφυῶς, *adv.* suapte natura, sponte, natura; (2) genuine; (3) sine arte, elaboratione.

Αὐτόφωνος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

Αὐτόφωρος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, deprehensus in ipso furto, deprehensus in ipsa re, sive scelere, ita ut non sit inficiando. *Gl. V.* manifestarius; *ἐπ' αὐτοφώρῳ*, in furto, in scelere ipso; *Gl. V.* manifesto. Ex φῶρ vel φῶρες.

Αὐτοφῶς, τὸ, ipsa lux; de Spiritu Sancto.

Αὐτόχαρις, ιτος, ὁ, ipsa per se gratia, *Suicer.*

Αὐτόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, qui sua manu aliquid facit; (2) qui sua manu victum quærit; (3) qui sua manu vim facit, cædem patrat; (4) quod sua manu patratur; (5) qui se ipsum interficit; (6) *αὐτόχειρ τινὸς* est etiam qui aliquem sua manu capit, v. gr. in prælio. *Αὐτόχειρ* periisse dicitur, cuicumque violentæ manus illatæ fuerunt, sive a se ipso, sive ab alio. *Αὐτόχειρ δ' αἱμάσσεται, Soph. Antig.* 1175. Vide *Brunck. ad Sophoclis locum laudatum.* Hinc

Αὐτοχειρὶ, *adv.* sua manu, suo Marte.

Αὐτοχειρία, ας, ἡ, homicidium manu sua patratum, neque solum in semet ipso, sed et in aliis, *unde interdum* facinus *possis vertere:*

Αὐτοχειρία, *adv.* sua ipsius manu:

Αὐτοχειρίζω, f. ίσω, mea manu facio.

Αὐτόχειρος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui se ipsum occidit.

Αὐτοχειροτόνητος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, suo ipsius suffragio electus, per se creatus. Ex αὐτὸς et χειροτονέω, *creo*.

Αὐτοχείρως, idem quod αὐτοχειρί.

Αὐτόχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ex ipsa terra ortus, ex ipsa tellure oriundus in qua vivit; (2) indigena, domesticus; patricius, *Ph.* αὐτόχθονες, aborigines, *Ph.*

Αὐτοχόλωτος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui sua sponte iram concipit; (2) sibi ipsi iratus, infestus. *Ὦ γένος ἀνθρώπων ἀνιαμόλιον, αὐτοχόλωτον, Palladas in Anthol.* 181, *ed. Steph.* Ex χολόω.

Αὐτοχόωνες, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, crassa Minerva fusus, veluti sua sponte fusus. Ex αὐτὸς et χώνη.

Αὐτόχρημα, *adv.* re ipsa, re vera, plane; (2) statim, confestim. Ex χρῆμα, *res, negotium*.

Αὐτόχροος, *contr.* ως, ὁ ϗ ἡ, nativi coloris, *Gl. Vel.* αὐτόχρως, nativa.

Αὐτόχυτος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, per se et sponte sua fusus vel diffusus. Ex αὐτὸς et χύω.

Αὐτοχώνιτος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, idem quod αὐτοχώνητος. Ex αὐτὸς et χωνιὸς, *fundo*.

Αὐτόχωνος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Αὐτοψεὶ, *adv.* videndo suis oculis. Ab

Αὐτοψία, ας, ἡ, quum quis suis oculis vidit, oculata fides. *Gl. V.* in conspectu. Ex αὐτὸς et ὄψις, *visus*.

Αὐτῷ, *sibi ipsi*, dat. sing. *Att.* pro ἑαυτῷ.

Αὔτως, sive αὐτως, *adv.* sic, hoc modo; (2) eodem modo, pariter; (3) utcumque; (4) temere, frustra. Ab *αὐτός.*

Αὐφένα, *cervicem, Dor.* pro *αὐχένα.*

Αὐχενίας, ου, ὁ, cervicosus, *Gl. V.* Ab *αὐχήν.*

Αὐχενίζω, f. *ίσω*, cervicem incido, cervicem frango; (2) loro caput equi constringo:

Αὐχενιστήρ, ῆρος, ὁ, gulam frangens, epith. laquei.

Αὐχένιος, α, ὁ ᾗ ὁν, ad cervicem pertinens

ΑΥ̓ΧἘΩ, ῶ. f. *ήσω*, glorior, jacto me. *Αὐχεῖν τὴν εὐγένειαν, Aristid. Ἐλπὶς, λίαν αὐχεῖς ἐπὶ γαστέρι, Hom. Batr.* 57. Hinc

Αὐχή, ῆς, ἡ, gloriatio, animi elatio, jactatio.

Αὐχήεις, ήεσσα, ῆεν, jactabundus gloriabundus, ad jactantiam comparatus; (2) alacris, cui cervix erecta est. Ex *αὐχὴ* vel *αὐχήν.*

Αὔχημα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio, fastus.

ΑΥ̓ΧἨΝ, ένος, ὁ, cervix; (2) angustia loci, locus angustus; (3) pars clavi et gubernaculi, in quam gubernator incumbit. *Gl. V. αὐχένες*, gubernaculum; *αὐχὴν πλοίου*, gubernaculum, *Gl. V. αὐχὴν πηδαλίου*, temo, *Ph.*

Αὐχητικός, ἡ, όν, idem quod *αὐχήεις.*

Αὐχμάω, ῶ, f. *ήσω*, areo præ æstu; (2) squaleo. Ab *αὐχμός.*

Αὐχμάω, ῶ, f. *ήσω*, idem et ab eod.

Αὐχμαλέος, η, ον, et

Αὐχμήεις, ήεσσα, ῆεν, squalidus. Ab eod.

Αὐχμηρός, ά, όν, squalidus, hispidus, hirsutus, *Gl. V.* (2) obscurus, caliginosus; (3) siccus; (4) pauper. Ab eod.

Αὐχμηροκόμης, ου, ὁ, comam squalidam habens.

ΑΥ̓ΧΜὈΣ, οῦ, ἡ, siccitas ex æstu vehementi; (2) squalor, situs, pædor, illuvies.

Αὐχμώδης, ους, ὁ ᾗ ὁν, æstuosus, aridus præ æstu; (2) squalidus. A præc.

ΑΥ̓Ω, vel *αὔω*, sicco, arefacio, accendo.

Αὔω, et *per dialys.* *ἀΰω*, clamo, resono, boo. Αὖς δ' ἰταλὸς, *Il.* 11, 461.

Αὔως, Aurora, dies: *Æolice* pro *ἄως, Sapph.* et communiter *ἠώς.*

Ἀφ', *ab*, pro *ἀπὸ*, ob sequentem literam aspiratam.

Ἀφαγίζω, f. *ίσω*, purifico, expio; (2) consecro; (3) spolio, exuo. Ex *ἀπὸ* et *ἁγίζω.*

Ἀφαγισεύω, f. *εύσω.* Vide *ἀφαγιεύω.* Ab eod.

Ἀφαγνίζω, idem; purifico, expio. *Περὶ ἂν θεοῖσι τοῖσι νεκτέροις ἀφαγνίσηαι, Eurip. Alc.* 1148. Unde

Ἀφαγνισμός, οῦ, ὁ, purificatio, consecratio.

Ἀφάδιος, α, ὁ ᾗ ὁν, qui non placet, ingratus; (2) hostis, inimicus. Ex *ἀπὸ* et *ἀδίω.*

Ἀφαίμαξις, εως, ἡ, sanguinis detractio. Ab

Ἀφαιμάσσω, vel *-άττω*, sanguinem elicio, sanguinem detraho. Ex *ἀπὸ* et *αἱμάσσω.*

Ἀφαιρεθείς, a. 1. part. pass. verbi *ἀφαιρέω.*

Ἀφαιρείσθων, 3. pers. plur. imperat. *Attice* pro *ἀφαιρείσθωσιν, Soph Aj.* 100.

Ἀφαιρεῖται, *aufert*, 3. sing. præs ind. med. *contr.* pro *ἀφαιρέεται.*

Ἀφαίρεμα, ατος, τὸ, quod aufertur; (2) ablatio; (3) quod pro donario eximitur et seligitur. Ab *ἀφαιρέω* Hinc

Ἀφαιρεματικὸς, ἡ, όν, ablativus, abstractivus:

Ἀφαίρεσις, εως, ἡ, ademptio, ablatio, abstractio; (2) Figura grammatica, quum principio vocabuli aliquid detrahitur; (3) id quod ex cæsi animalis interaneis extrahitur:

Ἀφαιρετικὸς, ἡ, όν, eripiendi vim habens.

Ἀφαιρέτις, ίδος, ἡ, ereptrix, epith. Parcæ.

Ἀφαιρέτος, η, ὁ ᾗ ἡ, qui auferri potest; (2) exemptilis. *Fœm.* quoque *ἀφαιρετὴ* occurrit:

Ἀφαιρέω, ῶ, f. *ήσω*, aufero, adimo, detraho; (2) vindico, adfero; (3) eximo, *Ph. ἀφαιροῦμαι*, adimo, demo, deripio, detraho, autero, eximo, subtraho; *ἀφεῖλετο*, abstulit, dempsit, *Gl. V.* a. 2. *ἀφεῖλον*, detractis, *Ph.* perf part. pass. Ἀφαιρεῖν τί τινος, τί τινι, τί τινα, ἀπό τινος. *Κἀγὼ μὲν αἰὼ βασιλέων θυμμίνων ὀργὰς ἀφῆρον, Eur. Med.* 456. Ἄνδρων ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν; auferes? *Aristoph. Ach* 469. Εἰ τἀμὰ κἰτίου ὅπλ' ἀφαιρήσοιτο μι, *Soph. Phil.* 374. Τὸν βίον μή μ' ἀφέλῃς, *Ibid.* 926. Ex *ἀπὸ* et *αἱρέω, capio.*

Ἀφαίρημα, ατος, τὸ, idem quod *ἀφαίρεμα.*

Ἀφαιρήσεσθαι, f. 1. inf. med. verbi *ἀφαιρέω.*

Ἀφαιρητικὸς, ἡ, όν, idem quod *ἀφαιρετικὸς.*

Ἀφάκη, ης, ἡ, leguminis et quidem in specie viciæ genus. *Gl. V.* vicia. *Angl.* YELLOW VETCHLING

Ἀφάλλεμαι, desilio, ex uno loco in alium salio, resilio; exilio, desilio, *Gl. V.*

Ἄφαλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, clavis seu scutulis ex auro splendentibus non insignis; (2) sine cono aut crista. Ex α priv. et *φαλὸς.*

Ἄφαλσις, εως, ἡ, resultatio. Ab *ἀφάλλομαι.*

Ἄφαλτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, resiliens. Ab eod.

Ἀφαμαρτάνω, f. *ήσω*, aberro; (2) privor. Ἀφαμαρτάνεσθαι τῆ πᾶσῃ ὁδῷ, *P ou.*

Ἀφάμαρτε, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro *ἀφήμαρτε.*

Ἀφαμαρτοπὴς, ῆος, ὁ ᾗ ἡ, errans in verbis, a veritate et a modo; gerro, nugator. Ex *ἀφαμαρτάνω* et *ἔπος.*

Ἀφανδάνω, displiceo. Ex *ἀπὸ* et *ἀνδάνω.*

Ἀφάνειον, non manifestum, *Gl V.*

Ἀφάνεια, ας, ἡ, obscuritas; (2) incertitudo. Ab

Ἀφανὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, obscurus, non manifestus, occultus, latens; (2) incertus; (3) ignotus, ignobilis; (4) qui e medio sublatus est, periit, discerptus a bestiis, &c. Ex α priv. et *φαίνω, ostendo.* Hinc

Ἀφανίζω, f. *ίσω*, ab adspectu removeo, e conspectu aufero, ex oculis tollo; (2) perdo, interficio; (3) inquino, polluo, contamino; (4) quovis modo corrumpo, deformo, vasto, excido; (5) levo, imminuo v. gr. laborem, ne sentiatur; (6) in exilium pello; (7) in deos refero, *cum additur* ἐξ ἀνθρώπων· (8) abeo, e conspectu discedo, *int.* ἐμαυτὸν ἀφανίζομαι, evanesco, abolesco, pereo, &c. Κιρανύυσι τ' ἀφανίζυσί σι, vinum eis miscent et calicem exsiccant, *Alcæus Comicus apud Athen.* 424, pessime interpres.

Ἀφάνισις, εως, ἡ, abolitio, ex conspectu hominum ablatio. Ab *ἀφανίζω.* Unde

Ἀφανισμὸς, οῦ, ὁ, abolitio, excidium, interitus, exterminium. *Gl. V.* obscuratio rei, v. gr veritatis:

Ἀφανιστὴς, οῦ, ὁ, destructor, exterminator, vastator, corruptor.

Ἀφανιστικὸς, ἡ, όν, vim habens e medio tollendi, perdendi.

Ἀφανὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, non parcens, profusus; (2) nullam curam habens, nihil curans. *Gl. V.* largus; (3) rigidus, asper, *Gl. V.* (2) *ἀφειδὲς ἀλομένου δίματος, Apoll. Rhod.* 4, 1252. Ex α priv. et *φείδομαι, parco.*

Ἀφειδήσαντα, *secutum, qui non pepercit*, acc. sing. a. 1. part. act. verbi *ἀφειδέω.*

Ἀφειδία, ας, ἡ, severitas disciplinæ; (2) crudelitas; (3) profusio. Ab *ἀφειδής.*

Ἀφειδαλία, ἡ, munificentia, profusio, *Poll.* Ex α et *φειδαλέος.*

Ἀφειδῶς, *adv.* sine parsimonia, *Gl. V.* (2) aspere, crudeliter. Ab *ἀφειδής.*

Ἀφεῖθες, 2. sing. a. 1. ind. pass. v. *ἀφίημι.*

Ἀφεῖλεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *ἀφαιρέω.*

Ἀφεῖμαι, 1. sing. perf. pass. verbi *ἀφίημι.*

Ἀφεῖμεν, 1. pl. a. 2. opt. *per Sync.* pro *ἀφείημεν.*

Ἀφεῖναι, *dimisisse*, aor. 2. inf. act.

Ἀφείς, *derelinquens*, a. 2. part. act.

Ἀφεκτέον, abstinendum est. Ab *ἀπέχομαι.*

Ἀφεκτικὸς, ἡ, όν, abstinens. *Gl. V.* distans. Ab *ἀπέχομαι, abstineo*, vel *ἀπέχω, disto.*

Ἀφέλεια, ας, ἡ, simplicitas orationis, cultus, &c. Ab *ἀφελής.*

Ἀφελεῖν, a. 2. inf. act. v. *ἀφαιρέω.*

Ἀφελεῖται, *auferet*, 3. sing. f. 2. med.

Ἀφελέσθαι, *abstulisse*, aor. 2. inf. med.

Ἀφελὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, simplex; (2) tenuis, frugalis; (3) nudus arboribus, ut planities. (3) διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἵππει, *Aristoph. Equit.* 527.

Ἀφελκόω, ῶ, f. *ώσω*, exulcero, vulnero; *ἀφελκοῖ*, exulcerat, *Ph.* Ex *ἀπὸ* et *ἕλκος.*

Ἀφέλκυσις, εως, ἡ, deductio, *Gl. V.* Ab

Ἀφελκύω, f. *ύσω*, abstraho, retraho, avoco, abduco; *ἀφέλκυσιν*, abstraxit, *Ph ἀφελκύσαι*, a. 1. inf. detrahere, *Ph.* Ex *ἀπὸ* et *ἑλκύω.*

Ἀφέλκω, abstraho, substraho, detraho, *Gl. V. ἀφέλκεται*, detrahit, *Ph. ἀφέλκεσθαι*, detrahi, *Ph.* Κᾶτα κεῖν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφέλκ-

κον, *Aristoph. Av.* 509. Φίρε δὴ κατίδω σοῦ τὸς λίθους ἀφίλξομεν, *Id. Pace*, 361.

Ἀφιλκωσις, εως, ἡ, exulceratio. Ab ἀφιλκόω.

Ἀφιλόμην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἀφιλόμην.

Ἀφιλότης, ητος, ἡ simplicitas. Ab ἀφιλής.

Ἀφίλωμαι, 1. sing a. 2. conj med. v. ἀφιλείω.

Ἀφιλῶν, *auferens*, a 2. part. act.

Ἀφιλῶς, *adv.* simpliciter, tenuiter, sine artis affectione. Ab ἀφιλής.

Ἄφιμα, ατος, τὸ, id quod dimittitur. Ab ἀφίημι, *dimitto.*

ΑΦΕΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἄφινος, ους, τὸ, divitiæ, opes, qu reditus annui, lucrum, (pro ἄπινος,) ex ἀπὸ et ἴνος, inde Lat. *penus.*

Ἀφίντες, nom. pl. a. 2. part. act. Ab ἀφίημι.

Ἀφίντι, *relinquenti*, dat. aor. ejusd.

ΑΦΕΝΤΙΝΔΑ, ης, ἡ, nomen lusus.

Ἀφιξις, εως, ἡ, abstinentia. Ἄφιξις δεμίων, *Aret.* Ab ἀπίχω, *obstineo.*

Ἀφίξω, 1. sing. f. 1. indic. act. v. ἀπίχω.

Ἀφιξίπονος, ον, qui laborem ferre nequit.

Ἄφιρκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, conclusus, inclusus, velut carcere. Ex ἀπὸ et ἵργομαι.

Ἀφιρμηνίω, f. ύσω, enarro, explico.

Ἀφιρτύζω, idem quod

Ἀφίρτω, f. ψω, abeo. Ἀφίρτιν ἄσχορος, *Soph. Œd. Col.* 490. Ex ἀπὸ et ἵρτω.

Ἄφιρτος, ου, ὁ ἢ ἡ, non ferendus, non tolerabilis, minime tolerandus; ἀφίρτιρος, ἀφίρτατος, minus, minime ferendus.

Ἀφιρψῶ, *serpendo abibo*, f. 1. ind act. *Dor.* pro ἀφίρψω, a verbo ἀφίρπω.

Ἄφις, a. 2. imperat. act. verbi ἀφίημι.

Ἀφίσιος, ου, ὁ, qu. dic. dimissor, liberator. Epith. Jovis. Ab ἀφίημι, *dimitto.* Unde

Ἀφισις, εως, ἡ, dimissio uxoris, &c. (2) carceres, ultima meta; (3) remissio debiti, v. gr. delicti, pœnæ. *Gl. V.* emancipatio Δρομε δ' ἰσώσας τῇ φίσει τὰ τίρματα, metam carceribus cursu jungens, *Soph. Elect.* 686.

Ἀφισμὸς, οῦ, ὁ, examen, congregatio apum; (2) agmen. Ex ἀπὸ et ἰσμὸς, *examen.*

Ἀφισαίην, *dimitterem*, 1. sing. a. 2. opt. act. *Poet.* pro ἀφισαίνω, a verbo ἀφίσημι.

Ἀφισᾶσι, *cessant*, 3 plur. præs. ind act. pro ἀφισᾶσι, a verbo ἀφίσημι, *cesso.*

Ἀφίστατε, *cessaveritis*, 2. plur. perf. imperat. act. *per Syncop.* pro ἀφιστήκατε.

Ἀφιστήκω, absisto, absum. Ἅμα ταῦτα ποιούντων ἡμῶν εὐθὺς Ἀριαῖος ἀφιστήξει, *Xenoph. Cyri jun. Expedit.* 2, 4, 3.

Ἀφίστιος, ου, ὁ ἢ ἡ, absens, qui a domo abest; (2) non domesticus, alienus. Ab ἑστία.

Ἀφισταιρος, ον, sodalibus privatus, vel sodalitio amotus, *Poll.*

Ἄφιστι, 2. pl a. 2. imperat. act. v. ἀφίημι

Ἀφιστέος, ία, ίον, dimittendus. A præc.

Ἀφίστης, ητος, ὁ, idem quod ἀφίστης.

Ἀφιστηρία, ας, ἡ, sc γραμμὴ, θύρα, &c. carceres, unde equi cursu certaturi dimittuntur; (2) principium inuendæ viæ, aut profectionis; (3) quodlibet principium.

Ἀφιστήριον, ου, τὸ, portus unde navigatur.

Ἀφιστήριος, ου, ὁ ἢ ἡ, missilis, qui mittere seu dimittere potest. Ab ἀφίημι.

Ἀφίστης, ου, ὁ, qui emittit vel demittit, minister tormenti qui emittit jacula, &c. (2) manumissus, e servitute dimissus, libertus. Ab cod. Hinc

Ἀφιστικὸς, ἡ, όν, remittendi vel emittendi potestatem et vim habens:

Ἄφιστος, ου, ὁ ἢ ἡ, dimissus, liber; (2) solutus et cujusque libidini expositus; (3) pro derelicto habitus; (4) absolutus.

Ἄφιυκτος, ον, non effugiendus. Unde

Ἀφιύκτως, *adv.* sine ullo effugio, inevitabili lege.

Ἀφιύω, f. ύσω, accendo, inflammo. Ἀποξυρεῖν παδὶ, τὰ κάτω δ' ἀφιύσιν, *Aristoph Thesm.* 223. Ἄφιυσιν αὐτὸν, *Ibid.* 597. Ex ἰύω.

Ἀφιψίω, ῶ, f. ήσω, decoquo. Ex ἀπὸ et ἴψω.

Ἀφίψη, ης, ἡ, decoctio. Ab cod.

Ἀφίψημα, ατος, τὸ, decoctum.

Ἀφίψησις, εως, ἡ, coctio, decoctio.

Ἀφιψιάομαι, non confabulor, non in cœto versor, *Hes. ex Soph.*

Ἀφίψις, εως, ἡ, coctio. decoctio.

Ἀφίψω, idem quod ἀφιψίω.

Ἀφίωνα, *remisi*, 1. sing perf. ind. act. *Att.* pro ἀφίκα, a verbo ἀφίημι.

Ἀφίωνται, 3. pl. perf. ind. pass. *Att.* pro ἀφίινται.

Ἀφιώρα, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀφώρα, et hoc pro ἀφώρει. Ab ἀφοράω.

Ἀφὴ, ῆς, ἡ, tactus, contrectatio; (2) commissura; (3) ictus, plaga; (4) accensio, incensio; (5) color lepræ Ab ἅπτομαι, *tango*, vel ἄπτω, *incendo.*

Ἀφηβάω, ῶ, f. ήσω, ex pubertate egredior. Ab ἄφηβος. Hinc

Ἀφηβηκὼς, ότος, ὁ, vergens ad senectutem.

Ἄφηβος, ου, ὁ ἢ ἡ, pubertatem egressus. Ex ἀπὸ et ἥβη, *adolescentia.*

Ἀφηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, duco, sum dux, præco; (2) narro, enarro, commemoro. Ἀφηγεῖσθαι τῆς χολῆς· τῶν τὸ γίγνοος, οὐκ συμφορὰν. Ex ἀπὸ et ἡγέομαι. Hinc

Ἀφήγημα, ατος, τὸ, narratio.

Ἀφηγηματικὸς, ἡ, όν, narratione conexus, narrationem continens.

Ἀφηγηματικῶς, *adv.* modo narrationis.

Ἀφηγήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, dux viæ.

Ἀφήγησις, εως, ἡ, narratio.

Ἀφηγητὴς, οῦ, ὁ, narrator; (2) dux viæ.

Ἀφηδύνω, f. υνῶ, jucundum reddo.

Ἄφηκα, *dimisi*, a. 1. ind. act verbi ἀφίημι.

Ἀφήκω, f. ήξω, pervenio. Ex ἀπὸ et ἥκω.

Ἀφήλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀφάλλομαι.

Ἀφῆλιξ, ικος, ὁ ἢ ἡ, qui florentes annos exegit, adultæ ætatis, *Ph.* (2) impuber. *Ph.* minor; Ἀφηλικίστερος, adultior; jam senior, quæ antiqua est significatio, *Ern.* Ex ἀπὸ et ἥλιξ, *cœvus.*

Ἀφηλιώτης, ου, ὁ, subsolanus, *Gl. V.* Ab ἥλιος.

Ἀφήμαρτον, a. 2. ind. act. v. ἁφαμαρτάνω.

Ἀφήμενος, ου, ὁ, sedens procul, sedens seorsim. Ex ἀπὸ et ἧμαι, *sedeo.*

Ἀφημερεύω, f. εύσω, interdiu absum; (2) diem unum absum. Ex ἀπὸ et ἡμερεύω.

Ἄφημος, ον, ὁ ἢ ἡ, qui fama celebris non est, non nominatus, ignobilis, non memoratus. Ex α priv. et φήμη, *fama.*

Ἀφήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

Ἀφήμως, *adv.* tacite; (2) indecore.

Ἀφηνιάζω, f. άσω, habenas detracto, et excutio, frena respuo; (2) contumax sum, non pareo, contumaciter recedo. Ἀριστῆς δ' ἀφηνιάσαντες, spernentes, *Philo.* Ex ἀπὸ et ἡνία, *frenum.* Hinc

Ἀφηνιασμὸς, οῦ, ὁ, frenorum excussio, ferocia habenas non admittens; (2) contumacia; (3) rebellatio.

Ἀφηνιαστὴς, οῦ, ὁ, qui habenas excutit; (2) ferox.

Ἀφηνιάω, ῶ, idem quod ἀφηνιάζω.

Ἀφηρέθην, a. 1. ind. pass. v. ἀφαιρέω.

Ἀφηρωΐζω, ἀφηρῴζω, et *Dor.* ἀφηρείζω, heroum honore adficio; in numerum heroum refero. Ab ἥρως. Ex inscrip. ant.

Ἀφησυχάζω, ad quietem redigor, conquiesco.

Ἄφητι, 2. plur. a. 2. conj. act. v. ἀφίημι.

Ἀφητόριος, α, ον, qui est Apollinis; ἀφήτορος, *Steph.*

Ἀφήτωρ, ορος, ὁ, jaculator, epith. Apollinis; (2) vaticinator. Ab ἀφίημι. Hinc

Ἀφητωρία, ας, ἡ, vaticinatio; (2) jaculatio.

ΑΦΘΑΙ, ῶν, οἱ, ulcera maligna in oris superficie; *item*, in ore uteri.

Ἀφθαρσία, ας, ἡ, incorruptibilitas; (2) immortalitas. Ex α priv. et φθάρσις, *corruptio.*

Ἀφθαρτίζω, f. ίσω, incorruptibilem reddo; (2) immortalem reddo. Ab

Ἄφθαρτος, ου, ὁ ἢ ἡ, incorruptibilis, immortalis. *Ph.* incorruptus, inviolatus, inlibatus, intemeratus, al. *Gl. V.* Ex φθείρω.

Ἀφθᾶς, pro φθᾶς, quæ dictio Vulcanum significat apud Memphiticos; sicut pro σάχνς, ἄσαχνς.

Ἀφθάσως, *alv.* celerrime, ut adsequi nemo possit. Ex α et φθάω.

Ἀφθάω, ῶ, aphthis laboro. Ἀφθῶντα παιδάρια, *Soranus de vita Hippocr. apud Fabricium Bibl. Gr.* 12, 678. Ab ἄφθαι.

Ἄφθεγκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, non vocalis.

Ἀφθίς, a. 1. part. pass. verbi ἄπτομαι.

Ἄφθη, *conflagravit*, 3. sing. aor. 1. ind pass. *Ion.* pro ἥφθη, a verbo ἄπτω, *incendo.*

Ἀφθιτόμητις, ιος, ὁ ἢ ἡ. qui consilium habet incorruptum. Ex ἄφθιτος et μῆτις.

Ἀφθιτόμισος, ον, æternum invisus, *Man.*

Ἄφθιτος, ου, ὁ ἢ ἡ, incorruptibilis. Ex α priv. et φθίω, *corrumpo.*

Ἀφθίφος, ου, ὁ ἢ ἡ, aphthis laborans. Ab ἄφθαι.

Ἀφθογγος, ου, ὁ ἢ ἡ, mutus, non vocalis

Ἀφθονία, ων, invidiæ carentia. Ex

Ἄφθονος, ου, ὁ ἢ ἡ, invidia carens; nulli invidens, sine invidia, *Gl. V.* (2) copiosus. *Gl. V.* opimus.

Ἀφθόνως, *adv.* sine invidia, copiose affatim.

Ἀφθορία, ας, ἡ, incorrupta conditio, integritas. *Ph.* pudicitia. Ab

Ἄφθορος, ου, ὁ ἢ ἡ, incorruptus; (2) investis. (2) Φλάυις Τίρπνος Κιθαρῳδὸς Ἀλεξανδρεὺς ἐτῶν ϰγ ἄφθορος, Flavius Terpnus, Citharœdus Alexandrinus, annorum 23, investis. *Inscriptio in Muratorio.* Inepte Muratorius vertit Glossæ Philoxeni *investis* ἄφθορος. [Sed *investis* idem valet ac *incorruptus.* Vide *Ruhnken. ad Tim.* 133.] A φθείρω.

Ἀφθώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, aphthis laborans. Ab ἄφθαι.

ΑΦΙΑ, ας, ἡ, genus plantæ.

Ἀφιδρόω, ῶ, f. ώσω, desudo, exsudo, sudo. Ex ἀπὸ et ἱδρὼς, *sudor.*

Ἀφίδρυμα, ατος, τὸ, statua; simulacrum, delubrum, effigies, *Ph.* Περὶ τὰ ἀφιδρύματα τρέφονται, *Porph. de Abstin.* 2, 35. Ab ἀφιδρύω.

Ἀφιδρύω, idem quod ἀφιδρόω.

Ἀφίδρυσις, εως, ἡ, collocatio, dedicatio. Ab

Ἀφιδρύω, f. ύσω, statuo, colloco, firmum stare facio. *Gl. V.* erigo. Ex ἀπὸ et ἱδρύω.

Ἀφίδρωσις, εως, ἡ, sudatio, desudatio; (2) sudoris evacuatio. Ab ἀφιδρόω.

Ἀφιερίζω, f. ίσω, sacrum et sanctum reddo, purifico. Ex ἀπὸ et ἱερὸς, *sanctus.*

Ἀφιερόω, ῶ, f. ώσω, consecro, dedico, devoveo; ἀφιερωθέντες, dicati, *Ph.* ἀφιερωμένος, sacrosanctus, *Ph.* Ex iisd. Hinc

Ἀφιέρωμα, ατος, τὸ, donarium.

Ἀφιέρωσις, εως, ἡ, consecratio, dedicatio.

Ἀφιζάνω, f. ζήσω, e sede surgo ac descendo.

Ἀφίζω, idem. Ex ἀπὸ et ἵζω, *sedere facio.*

Ἀφίημι, f. ήσω, p. εῖκα, dimitto, repudio; (2) absolvo reum, remitto culpam; (3) omitto, missum facio; (4) permitto, sino; (5) emitto; v. gr. vinculis; *item* aquas de fonte, &c. (6) projicio, conjicio; (7) jacio, ἀφίεμαι, dimittor, *Gl. V.* emereor; ἄφις, sine, omitte, dimitte, remitte. *Gl. V.* a. 2. part. ἀρειμένος, solutus, *Ph.* perf. part. pass. ἀφειθείς, missus, *Ph.* a. 1. part. pass. Ἀφεῖναι τινὰ ἐπὶ τόπον, τὴν ψυχὴν, τὴν γυναῖκα, τινὰ τῷ ἐγκλήματος, τινὰ τῇ χρήσει· ἀφεῖσθαι τῆς δόξης, sententiam repudiare; τῷ ἐγκλήματος, absolvi. Τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφις, *Soph. El.* 1301. Ἀρτίνται παῖδες εἶδι σοι φυγῆς, liberati sunt, *Eur. Med.* 1002. Ex ἀπὸ et ἵημι.

Ἀφίνσιν, 3. sing. præs. ind. act.

Ἀφίνται, *remittuntur*, 3. plur. præs. ind. act.

Ἀφικάνω, advenio, pervenio. Ἡ μὲν δὴ περὶ τεῖχος ἐπιγομένη ἀφικάνει, *Il.* 6, 388.

Ἀφικέσθαι, a. 2. inf. med v. ἀφικνέομαι.

Ἀφίκιν, 2. sing. a 2. imp. med. *Dor.* pro ἀφίκευ.

Ἀφίκηαι, *adveneris*, 2. sing. a. 2. conjunct. med. *per Paragogen*, pro ἀφίκῃ.

Ἀφικτόομαι, ῶμαι, f. ἀφίξομαι, pervenio, advenio, adsequor, sc. cursu, virtute quacunque, similitudine, &c. Ἀφικτεῖσθαι ἐς τοσοῦτον τύχης· διὰ μάχης τινὶ, prælium committere cum; ἐς λόγνς τινὶ, ἐς λίσχην πέρι τινος, colloqui; ἐς διαπεράν τινος, periculum facere; ἐς χειρῶν νόμον, manus conserere.

Κἀγὼ

Κἀγὼ πόλιν σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι, *Eur. Med.* 757. Ex ἀπὸ et *ικνέομαι, venio.* Hinc

'Αφίκτωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, supplex.

'Αφιλάβουλος, ον, non amans consilium, *Ep.*

'Αφιλάγαθος, ε, ὁ ἢ ἡ, minime amans bonorum aut bona. Ex α, *φίλος*, et *ἀγαθός*.

'Αφιλάλληλος, ον, carens mutuo amore.

'Αφιλανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas, inclementia. Ab

'Αφιλάνθρωπος, ε, ὁ ἢ ἡ, inhumanus, inclemens. Ex α priv. *φίλος*, et *ἄνθρωπος*.

'Αφιλανθρώπως, *adv.* inhumane, inclementer, inhumaniter.

'Αφιλαργυρία, ας, ἡ, absum ab avaritia, cupiditate pecuniæ careo.

'Αφιλαργυρία, ας, ἡ, ab avaritia continentia.

'Αφιλάργυρος, ε, ὁ ἢ ἡ, alienus ab avaritia.

'Αφιλαρύνω, exhilaro. "Ον τρόπον ἀφιλαρύνεται τὰ ζῶα, καὶ ᾄλλα τὰ φυτὰ, *Diog. Laert.* 7, 86.

'Αφιλαύτως, *adv.* sine amore sui illiberali.

'Αφιλεργία, idem quod *ἀφιλοεργία*.

'Αφιλεργία, ας, ἡ, fuga laboris.

'Αφιλέταιρος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui suos sodales odit, inimicus sodalium.

'Αφιλέχθρως, *adv.* sine amore inimicorum; (2) animo ab inimicitiis et simultatibus abhorrente.

'Αφιλήδανος, ον, voluptatem contemnens.

'Αφίλητος, ε, ὁ ἢ ἡ, inamabilis, *Gl. V.*

'Αφιλία, ας, ἡ, amicorum defectus; (2) inimicitiæ, odium inimicitiarum colendarum.

'Αφιλίαστος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui conciliari nequit, cum quo familiaritas iniri non potest. Ab

"Αφιλος, ε, ὁ ἢ ἡ, alienus ab amicitia, amicis carens.

'Αφιλοδοξία, ας, ἡ, gloriæ contemptus. Ab

'Αφιλόδοξος, ε, ὁ ἢ ἡ, minime gloriæ cupidus. Ex α priv. *φίλος*, et *δόξα*.

'Αφιλοδόξως, *adv.* sine gloriæ cupiditate.

'Αφιλοεργέω, ῶ, f. ήσω, in otio dego, nihil ago, abhorreo a navitate.

'Αφιλοθεάμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, non cupidus spectandi, spectaculorum non amans.

'Αφιλοθεΐα, ας, ἡ, impietas, *Suicer.* Ab

'Αφιλόθεος, ε, ὁ ἢ ἡ, Dei non amans. *Suicer.*

'Αφιλοικτίρμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, immisericors, immitis.

'Αφιλοκαλία, ας, ἡ, rerum honestarum negligentia vel inscitia. Ab

"Αφιλόκαλος, ον, rerum honestarum minime studiosus.

Αφιλοκομπέω, ῶ, fastum, jactantiam contemno, *Suicer.*

'Αφιλοκομπία, ας, ἡ, arrogantiæ et fastus contemptus, *Suicer.* Ab

'Αφιλόκομπος, ε, ὁ ἢ ἡ, alienus ab arrogantia et fastu, *Suicer.*

'Αφιλομαθὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, discendi non cupidus; (2) imperitus, *Suicer.* Hinc

'Αφιλομαθία, ας, ἡ, rudítas, imperitia, *Suicer.*

'Αφιλόμαχος, ε, ὁ ἢ ἡ, a pugna abhorrens.

'Αφιλόνεικος, ε, ὁ ἢ ἡ, a contentione alienus, non pertinax. Ex α priv. et *φιλόνικος*.

'Αφιλονίκητος, ον, idem.

'Αφιλονίκως, *adv.* sine contentionis studio.

'Αφιλοξενέω. ῶ, ab hospitalitate alienus sum.

'Αφιλοπλουτία, ας, ἡ, divitiarum contemptus.

'Αφιλοπόλεμος, ε, ὁ ἢ ἡ, belli non amans, non bellicosus.

'Αφιλόπονος, ε, ὁ ἢ ἡ, ignavus, iners.

"Αφιλος, ε, ὁ ἢ ἡ, amicis carens; (2) ab amicitia alienus.

'Αφιλοσόφητος, ε, ὁ ἢ ἡ, philosophiæ et literarum expers. Ex α priv. et *φιλοσοφία*.

'Αφιλόσοφος, ε, ὁ ἢ ἡ, a philosophia alienus; (2) philosophiæ non conveniens; (3) parum diligens in aliqua re explicanda, de Historico, *Polyb.*

'Αφιλοστοργέω, ῶ, f. ήσω, a caritate sum alienus

'Αφιλόστοργος, ε, ὁ ἢ ἡ, non amans, a caritate alienus.

'Αφιλοτιμία, ας, ἡ, contemptus liberorum.

'Αφιλοτιμία, ας, ἡ, animus ab honoris, laudis, cupiditate alienus. Ab

'Αφιλότιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, liber ab ambitione; (2) illiberalis, qui laudem non meretur.

'Αφιλοτίμως, *adv.* sine gratia aut partium studio; (2) sine vanitate et splendore externo.

'Αφιλοχρηματία, ας, ἡ, contemptus neglectusque divitiarum.

'Αφιλοχρήματος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui pecuniam non amat, qui opes contemnit, *Suicer.*

'Αφιματόω, ῶ, f. ώσω, vestes exuo, veste exuo, vestimentis spolio. Ex ἀπὸ et *ἱμάτιον*.

"Αφιξις, εως, ἡ, adventus, accessus, interventus; (2) discessus, profectio. Ab

'Αφίξομαι, f. 1. ind. med. v. *ἀφικνέομαι*.

'Αφιππάζομαι, f. άσομαι, equo aufugio. Ex ἀπὸ et *ἵππος, equus.*

'Αφιππεύω, f. εύσω, idem et ex iisdem.

'Αφίππευσις, vel *ἀφιππία*, ας, ἡ, inscitia equitandi; (2) fuga quæ fit equo.

"Αφιππος, ε, ὁ ἢ ἡ, equitandi imperitus; (2) equitari non aptus:

'Αφιπποτοξότης, ε, ὁ, sagittarius equester.

'Αφίσταμαι, avolo. *Gl. V.* morior.

'Αφισάνω, et *ἀφιστάω*, idem quod

'Αφίστημι, sejungo, amoveo; *Gl. V.* *ἀφίσαμαι*, absto, absisto, desero; abscedo, discedo, recedo, desisto, suppuro, *Gl. V.* *ἀπόστησον*, remove, *Ph* a. 1. imperat. *ἀποστῆσαι*, per libram vendere; *ἀποστήσασθαι*, libra appensum accipere; *ἀπέστη*, destitit, *Ph.* a. 2. 'Αφισάγαι τινα τῶν πολεμικῶν, ἀπό τινος, τὴν διανοίαν τῶν ἐχομένων; avocare; *ἀφίσασθαι τῆς ἀρχῆς*, abdicare; *ἀφισάναι φρενῶν*, deficere, *Soph. Phil.* 867. Παμπολὺ τῶν τοῦ πατρὸς ἐγκλήματων ἀφέστηκώς, remotus, *Luc.* Τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλιστὸν φύσιος ἦν ἔχει τὶς ἀὶ, *Aristoph. Vesp.* 1446.

'Αφίχθαι, perf. inf. pass. v. *ἀφικνέομαι*.

"Αφλαστον, ε, τὸ, summa pars et ornamentum puppis, aplustre puppis. Ex α priv. et *φλαστὸς, qui contundi nequit.*

"Αφλιβος, ε, ὁ ἢ ἡ, venis carens seu privatus. Ex α priv. et *φλὴψ, vena.*

'Αφλίγμαντος, ε, ὁ ἢ ἡ, inflammatione carens; (2) inflammationem prohibens. Ex α priv. et *φλεγμαίνω, inflammo.*

"Αφλεκτος, ε, ὁ ἢ ἡ, non ustus; (2) non coctus, non tostus. Ex α priv. et *φλέγω*.

'Αφλόγιστος, ε, ὁ ἢ ἡ, non ustulatus. Ex α priv. et *φλογίζω, ustulo.*

"Αφλεγος, ον, igni carens.

"Αφλοιος, ε, ὁ ἢ ἡ, cortice carens.

'Αφλοισμὸς, ῦ, ὁ, (et *ἀφλυσμὸς*) spuma. Ab *ἀφρὸς*, mutato ρ in λ· vel qu. ab ἀπὸ et *φλύω, Etym.*

'Αφλύαρος, ον, nugis, garrulitate abstinens.

'Αφλυκταίνωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, pustulas non sentiens, ex quo pustulæ non erumpunt. Ex α priv. et *φλυκταινόομαι, in pustulas erumpo.*

'Αφνιόομαι, ditesco. Ab

'Αφνιὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, idem quod *ἀφνειός· ἀφνιότερος*, ditior; *ἀφνιέστατος*, ditissimus.

'Αφνὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, dives, opulentus; *ἀφνιώτερος*, ditior. "Οπως ἀφνιωτέραις χεροὶ σίφωμεν, *Soph. El.* 457. Ab *ἄφνος*.

'Αφνόω, ῶ, ditesco, *Eust.* Ab *ἀφνιός*. Hinc

'Αφνήμων, ονος, ὁ, dives, opulentus.

"Αφνος, εος, τὸ, idem quod *ἄφνιος*, q. v.

'Αφνύω, dito. A præc.

'Αφνύω, dito. Ab eod.

'Αφνω, *adv.* repente, subito; protinus, *Gl. V.* Ab *ἀφανῶς* (potius *ἀπίνως, ἀπιναίως*).

'Αφόβητος, ε, ὁ ἢ ἡ, metu non perculsus, non metuens. Ex α priv. et *φοβέομαι*.

'Αφοβία, ας, ἡ, securitas, imperterritus animus. Ab

"Αφοβος, ε, ὁ ἢ ἡ, metu carens, intrepidus; interritus, *Gl. V.* (2) metum non adferens.

'Αφοβόπλαγχνος, ον, audax, timoris expers.

'Αφόβως, *adv.* sine metu, intrepide.

'Αφόδευμα, ατος, τὸ, stercus, *Gl. V.*

'Αφοδευτήριον, ε, τὸ, latrina, *Steph. Nic.*

'Αφοδεύω, f. εύσω, caco, alvum exonero. Ab

"Αφοδος, ε, ἡ, discessus, digressus; (2) reditus; (3) secessio ad exonerandam alvum; (4) latrina; (5) excrementum, stercus. Ex ἀπὸ et *ὁδὸς, via.*

'Αφοίτητος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui frequentari nequit, inaccessibilis. Ex α priv. et *φοιτάω*.

"Αφολκος, ε, ὁ ἢ ἡ, levis. 'Αφολκότερος, *Strabo*, 15. Ex ἀπὸ et *ὁλκὴ, pondus.*

'Αφόμοιος, ε, ὁ ἢ ἡ, absimilis, dissimilis. Hinc

'Αφομοιόω, ῶ, f. ώσω, similem reddo, adsimilo.

'Αφομοίωμα, ατος, τὸ, similitudo alicujus rei ficta, simulacrum, effigies, *Gl. V.*

'Αφομοίωσις, εως, ἡ, adsimilatio. Ab eod.

'Αφοπλίζω, f. ίσω, armis spolio; *ἀφοπλίζομαι*, arma exuo. Οἱ δ' ἵνα' ἀφοπλίζοντο ἕκαστος χάλκια, *Il.* 23, 26.

'Αφοράω, ῶ, f. άσω, intueor, respicio; *Gl. V.* adspecto. 'Ατειὴς ἀφιώρα ἐς ἰμὲ, *Luc.* 'Αφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστιως ἀρχηγὸν, *Heb.* 12, 2.

'Αφόρδιον, ε, τὸ, excrementum. Ab *ἄφοδος, inserto ρ* (si sana lectio).

'Αφόρητος, ε, ὁ ἢ ἡ, intolerabilis, molestus. Ex α priv. et *φορέω*. Hinc

'Αφορητότης, ητος, ἡ, intolerabilitas, *Gl. V.*

'Αφορήτως, *adv.* ut tolerari nequeat.

'Αφορία, ας, ἡ, infœcunditas, sterilitas frugum, agrorum. Ab *ἄφορος*.

'Αφορμῆ, 3. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro *ἀφορίσει*. Ab

'Αφορίζω, f. ίσω, separo, segrego, distinguo; (2) finio, termino; (3) designo, adsigno, attribuo. *Gl. V.* delego, destino, determino, limito; (4) extermino, excommunico; (5) repudio; (6) alicui abjudico aliquid, ut virtutem, &c. *ἀφορίζομαι*, destinor, deportor, deputor, *Gl. V.* aboleo, perdo. Τιμὰς ἱερῶν ἀφορίζόμενος, *Eurip.* 31. *ἀφώρισεν*, delegavit, *Ph.*, a. 1. act. *ἀφωρισμένα*, destinata, *Ph.* perf. part. pass. 'Αφώρισε τὰς μαθητὰς, *Act.* 19, 9. 'Αφοριῖ αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, *Matt.* 25, 32. Ex ἀπὸ et *ὁρίζω*. Hinc

'Αφόρισμα, ατος, τὸ, suis terminis descriptum et definitum.

'Αφορισμένος, part. perf. pass. *Ion.* pro *ἀφωρισμένος*.

'Αφορισμὸς, ῦ, ὁ, determinatio, distinctio, separatio; (2) brevis sententia. Ab eod.

'Αφοριστικὸς, ἡ, ὸν, secernendi et distinguendi vim habens. Ab eod.

'Αφοριστικῶς, *adv.* distinguendi causa.

'Αφόρμακτος, ον, *Nic.*

'Αφορμάω, ῶ, proripio me ex aliquo loco; (2) discedo, proficiscor. Δίδοκται ὡς τάχιστα τῆσδ' ἀφορμᾶσθαι χθονὸς, *Eur. M.* 1240.

'Αφορμίω, ῶ, f. ήσω, e statione navium discedo, solvo, enavigo. 'Αφώρμησαν ἐντεῦθεν εἰς τὴν Λιβύην, *Polyb.*

'Αφορμὴ, ῆς, ἡ, impetus; (2) perfugium, auxilium; (3) materia alicujus rei perficiendæ, occasio, opportunitas; (4) pecunia, et res familiaris universa; (5) merces, mercatus; (6) occasio et causa rerum. Ex ἀπὸ et *ὁρμή*. Unde

"Αφορμος, ον, erumpens, profugus, abiens.

'Αφόρμιγκτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui cithara caret. Ex α priv. et *φόρμιγξ, cithara.*

'Αφορολόγητος, ε, ὁ ἢ ἡ, a quo non exigitur tributum. Ex α priv. et *φορολογέω*.

"Αφορος, ε, ὁ ἢ ἡ, sterilis, non frugifer. "Αφοροι γυναῖκες, *Hippocr.* Ex α priv. et *φέρω*.

'Αφόρυκτος, ε, ὁ ἢ ἡ, impollutus, non inquinatus. Ex α priv. et *φορύσσω, polluo.*

'Αφοσιόω, ῶ, *ἀφοσιόομαι*, ῶμαι, expio; (2) sacro, devoveo; (3) justa facio; (4) abominor; (5) perfunctorie ago; *unde est*, leviter defungor, velut auspicandi tantum causa; (6) deprecor, recuso. Πόλιν τὸ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀφοσιῶ, *Æschin.* Ex ἀπὸ et *ὅσιος, sanctus.* Hinc

'Αφοσίωμα, ατος, τὸ, piaculum.

'Αφοσίωσις, εως, ἡ, expiatio. Ab eod.

"Αφυ, 2. sing. a. 2. imperat. med. *Att.* pro *ἄφσο*, et hoc *Ion.* pro *ἄφισο*, ab *ἀφίημι*.

'Αφέωντα, acc. sing. præs. part. act. *Poet.* pro *ἀφέωντα*, et *ἀφάωντα*. Ab *ἀφάω*.

'Αφραδίοντι, dat. sing. part. præs. act. verbi

'Αφραδίω, ῶ, f. ήσω, inconsulte ago; (2) stulte loquor, insanio. Ab *ἀφραδὴς*.

'Αφραδίως, *adv.* stulte, temere, inconsiderate.

'Αφραδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, temerarius, inconsultus. Ex α priv. et *φράζω*. Hinc

'Αφραδία,

'Αφραδία, ας, ἡ, imprudentia, temeritas, stultitia; imperitia. 'Αφραδίη πολίμοιο, *Il.* 2, 368.
'Αφραδμόνως, *adv.* idem quod ἀφραδέως.
'Αφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀφραδής.
'Αφράζω, desipio, stulte ago.
'Αφραίνω, f. ανῶ, insanio, desipio. 'Αφραίνεις Μενέλαε διόθρεφες, *Il.* 7, 109. Ex *φρήν*.
"Αφρακτος, ος, ὁ ϗ ἡ, non septus; (2) incautus, non munitus, non armatus adversus insidias. (2) εἰ μὴ γὰρ ὄρκοις θεῶν, ἄφρακτος, ἡρέθην, *Eurip. Hipp.* 667.
'Αφράσμων, idem quod ἀφραδμων.
'Αφρασμόνως, *adv.* idem quod ἀφραδμόνως.
"Αφρασος, ος, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis; (2) improvisus, inexspectatus; (3) occultus. (2) κήλις ἄφρασος ἐξ ἀλαστόρων τινὸς, (*non provisa,*) *Eur. Hipp.* 819. Sic capienda est vox ἄφρατος cum Scholiaste. Φάτις ἄφρασος, res infanda, *Soph. Trach.* 693. Ex *α* priv. et *φράζω, dico.* Hinc
'Αφρασότης, ητος, ἡ, ineffabilitas.
'Αφρασύς, ύος, ἡ, idem quod ἀφραδία.
'Αφράσως, *adv.* inconsiderate; (2) ex improviso. (2) ἐστί σι νῦν ἀφράστως αἴλπτως τ' ἐστῖδον, *Soph. El.* 1262.
'Αφρέω, ῶ, f. ήσω, spumo, spumesco. Ab ἀφρὸς, *spuma.*
'Αφρηλύγις, ον, spumilegus; *Ep.*
'Αφρήτωρ, ορος, ὁ, qui est extra tribum; (2) inimicus civilis societatis. A φράτωρ.
'Αφρίζω, f. ἰσω, spumo, spumam excito, *Marc.* 9, 18. Ab ἀφρὸς, *spuma.* Hinc
'Αφρισμὸς, οῦ, ὁ, spumatio.
'Αφρικτὶ, *adv* sine horrore. Ab *α* et φρικτός.
'Αφριόεις, ἰόσσα, εν, spumosus, *Ep.*
'Αφρόγαλα, ακτος, τὸ, spuma lactis, lac spumosum, lac quod in spumam abiit. Ex ἀφρὸς et γάλα, *lac.*
'Αφρογένεια, ας, ἡ, spuma genita. Epith. Veneris. Ex ἀφρὸς et γίνομαι. Unde
'Αφρογενὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, spuma prognatus.
'Αφροδίσια, ων, τὰ, res Venereæ; (2) festum Veneris. Ab 'Αφροδίτη.
'Αφροδισιάζω, et ἀφροδισιάζομαι, utor rebus Venereis, Venerem exerceo; (2) *passive*, muliebria patior. Ab eod.
'Αφροδισιακὸς, ὴ, όν, Venereus; (2) ὁ, sc. λίθος, gemma Aphrodisiaca. Ab eod.
'Αφροδισιὰς, άδος, ἡ, Acoron, Veneria.
'Αφροδισιασμὸς, οῦ, ὁ, rerum Venerearum usus.
'Αφροδισιαστικὸς, ὴ, όν, Venereus, salax, libidinosus.
'Αφροδίσιος, ία, ιον, seu ἀφροδίσιος, ος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab
'ΑΦΡΟΔΙ'ΤΗ, ης, ἡ, Venus, Dea amoris; quam sic dictam διὰ τὴν τῷ ἀφρῷ γένεσιν tradunt *Hesiodus* et *Plato*, quod e maris spuma sit enata. (2) Venerea libido; (3) venustas, gratia.
'Αφρόκομος, ος, ὁ ϗ ἡ, spumicomus, spumantes capillos habens. Ex ἀφρὸς et κόμη.
'Αφρολόγος, ος, ὁ ϗ ἡ, qu. spumilegus. Ex λέγω.
'Αφρονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, desipio, amens sum. Ex *α* priv. et φρὴν, *mens.* Hinc
'Αφρόνησις, εως, ἡ, dementia.
'Αφρόνιτρον, ου, τὸ, spuma nitri, aphronitrum.
'Αφροντις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, curæ expers, securus.
'Αφροντίσια, ας, ἡ, negligentia. A præc.
'Αφροντίσιος, ῶ, f ήσω, p. ηκα, non curo, negligo. Ab eod.
'Αφροντιστὶ, *adv.* sine cura.
'Αφρόντιστος, ος, ὁ ϗ ἡ, curis vacuus, securus; (2) curis abundans. Ex *α* priv. vel intens. et φροντίζω, *curo.*
'Αφρόντίστως, *adv.* sine cura, secure; (2) negligenter, contemptim; (3) amenter. (1) οὐκ ἀφροντίστως, non sine cura singulari, *Soph. Trach.* 366. (3) δηλοῖ δὲ τὸ ῥῆγνον ὡς ἀφροντίστως ἔχει, res ipsa indicat quam insanus sit, *Id. Aj.* 355.
'Αφρόνως, *adv.* insipienter, imprudenter. Ab ἄφρων.
'ΑΦΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, spuma; (2) piscis quidam.
'Αφροσίληνος, ος, ὁ, spuma lunæ, lapis quidam. Ex ἀφρὸς et σιλήνη, *luna.*
"Αφροσι, *insipientibus*, dat. plur. ab ἄφρων.
'Αφροσκόροδον, ου, τὸ, allii prægrandis genus. Ex ἀφρὸς et σκόροδον, *allium*, eo quod tritum multam spumam reddat.
'Αφροσύνη, ης, ἡ, amentia, imprudentia. Ab ἄφρων.
'Αφρούρητος, ος, ὁ ϗ ἡ, incustoditus, nullo præsidio munitus. Ex *α* priv. et φρουρέω.
"Αφρουρος, ος, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) immunis ab excubiis. Ex *α* priv. et φρουρὰ, *custodia.*
'Αφροφόρος, ος, ὁ ϗ ἡ, spumans. Ex ἀφρὸς et φέρω.
'Αφροφυὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, spumam innatam habens. Ex ἀφρὸς et φύω, *nascor.*
'Αφρύη, ης, ἡ, apua, piscis e spuma nasci creditus. Ab ἀφρὸς. Vid. ἀφύη, quod melius.
'Αφρὼ, οῦς, ἡ, Venus: idem quod 'Αφροδίτη.
'Αφρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, spumosus. 'Αφρώδη πίλανον, *Eurip. Or.* 220. Ab ἀφρὸς.
"Αφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, amens, desipiens, stolidus, stultus, imprudens. Ex *α* priv. et φρὴν.
'Αφυσερίζω, f. ἰσω, desævio, petulantiam meam compesco, injuria vel contumelia adficere desino. Ex ἀπὸ et ὑσερίζω.
'Αφυγιάζω, sanum reddo, sano. Hinc
'Αφυγιασμὸς, οῦ, ὁ, sanatio.
'Αφυδραίνω, abluo.
'Αφύδιον, τὸ. Dim. ex
'Αφύη, ης, ἡ, apua, piscis quidam. Athenienses ἀφύας vocabant πτωχικὸν ὄψον, id est, mendicorum opsonium ob rei minimam affluentiam, authore *Chrysippo.* Vid. ἀφρύη.
'Αφυὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, natura minime aptus ad aliquid, simplex, minime callidus; (2) indocilis, indoctus, imperitus. (1) ἀλλ' ἡ κακὴ σὴ ψυχή νιν ἀφυὴ τ' ὄντα εὖ πρὸς ἀδιδαξεν, simplicem illum, *Soph. Phil.* 1013. Ex *α* priv. et φυὴ, *natura.* Hinc
'Αφυΐα, ας, ἡ, natura ad aliquid inepta.
"Αφυκος, ος, ὁ ϗ ἡ, fuco carens.
'Αφυκτος, ος, ὁ ϗ ἡ, inevitabilis, necessarius. Τέξοις ἀφύκτοις τοῖσδε τιμωρήσομαι, *Eurip. Hipp.* 1422.
'Αφύκτως, *adv.* sine spe fugæ, inevitabiliter.
'Αφυλακτέω, ῶ, f. ήσω, mihi non caveo, incaute me gero. Ab
'Αφύλακτος, ος, ὁ ϗ ἡ, qui sibi non cavet, incautus, securus; (2) incustoditus, non observatus. Ex *α* priv. et φυλάττω, *custodio.*
'Αφυλάκτως, *adv.* incaute; (2) incustodite.
'Αφυλαξία, ας, ἡ, custodiæ defectus; (2) incuria custodum. Ex *α* priv. et φύλαξ.
'Αφυλίζω, f. ἰσω, defæco. Ex ἀπὸ et ὑλίζω.
'Αφύλισμα, ατος, τὸ, sedimentum. A præc.
"Αφυλλος, ος, ὁ ϗ ἡ, foliis carens; (2) destitutus ramo supplicatorio. (1) καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, *Il.* 2, 425. (2) ἀφύλλῳ στόματος ἐξάπτων λιτὰς, *Eurip. Or.* 383. A φύλλον.
'Αφύξιμος, ος, ὁ ϗ ἡ, qui hauritur; (2) exhaustus. 'Αφύξιμος οἶνος, *Nicand. Ther.* 603. Ab ἀφύσσω, *haurio.*
'Αφυξῶ, *hauriam*, 1. sing. f. I. ind. act. *Dor.* pro ἀφύξω, a verbo ἀφύσσω, *haurio.*
'Αφυπνίζω, f. ἰσω, expergefacio, e somno excito: ἀφύπνισον, excita a somno, *Eurip. Rhes.* 25. 'Εκ τούτων ὁ Γίλων ἅμα τε ἀφυπνίσθη, καὶ τῇ δίκῃ ἀφίδη, *Ælian. Var. Hist.* 1, 13. Ex ἀπὸ et ὕπνος, *somnus.* Unde
"Αφυπνος, ον, expergefactus.
'Αφυπνόω, ῶ, f. ώσω, sopior, obdormisco. Πλείστων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσε, *Luc.* 8, 23.
'Αφύρητος, ον, non mixtus vel subactus. Ab *α* et φυράω.
'Αφυσγιστὸς, ὴ, όν, haustus; (2) sordes, cœnum. Ab ἀφύω, *haurio.*
'Αφύσητος, ον, non inflatus. Ab *α* et φυσάω.
'Αφυσιολόγητος, ον, alienus a scientia naturali, non consentiens doctrinæ naturali.
'Αφυσμὸς, οῦ, ὁ, haustio, exhaustio. Ab ἀφύω.
"Αφυσος, ος, ὁ ϗ ἡ, expers flatuum, non inflans. Ex *α* priv. et φύσα.
'Αφύσσαι, a. 1. inf. act. *Poet.* pro ἀφύσαι. Ab ἀφύω.
'Αφύσσω, f. ξω, p. χα, haurio, hauriendo promo. "Αφυσσε δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι, *Il.* 3, 295. Ab ἀφύω.
'Αφυσιρέω, ῶ, f. ήσω, non assequor præeuntem, relinquor; (2) defraudor.
'Αφύτευτος, ος, ὁ ϗ ἡ, non plantatus, non satus; (2) non consitus. A φυτεύω.
'ΑΦΥ'Ω, f. ύσω, p. υκα, haurio, hauriendo promo; (2) album colorem traho. Εἰς ἄγγη' ἀφύσσαι δῶρα Διωνύσε πολυγηθέος, *Hesiod.*
'Αφυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, apuam referens, in apuæ modum albidus. Ab ἀφύη.
'Αφυῶς, *adv.* natura inhabili; (2) male temperata. Ab ἀφυὴς.
'Αφωμοιωμένος, part. perf. pass. v. ἀφομοιόω.
'Αφώνητος, ος, ὁ ϗ ἡ, privatus facultate edendi vocem. Ex *α* priv. et φωνέω, *vocem edo.*
'Αφωνία, ας, ἡ, defectus vocis; (2) silentium:
"Αφωνος, ος, ὁ ϗ ἡ, mutus, voce destitutus. Ex *α* priv. et φωνὴ, *vox.*
'Αφώνως, *adv.* tacite, sine ullo vocis usu, vocem non emittendo.
'Αφώρατος, ος, ὁ ϗ ἡ, non deprehensus in furto; (2) non deprehensus in fraude quacunque. Ex *α* priv. et φωράω.
'Αφωρίζειν, 1. sing. imperf. ind. act. verbi ἀφορίζω.
'Αφωρισμένως, *adv.* separatim. Ab ἀφορίζω.
'Αφώτιστος, ος, ὁ ϗ ἡ, lucis expers; (2) non illuminatus; (3) mysteria religionis Christianæ non edoctus; (4) non baptizatus. Ex *α* priv. et φωτίζω, *illumino.*
'Αφῶσιν, 3. pl. a. 2. conj. act. v. ἀφίημι.
'Αχαία, ἡ, epith. Cereris, *Ar. Schol.*
'ΑΧΑΙ'Α, ας, ἡ, Achaia. Nomen regionis.
'Αχαΐς, ίδος, ἡ, et 'Αχαϊὰς, idem.
'Αχαΐνεη, ης, ἡ, hinnulus. Θάμβος, ὅταν ἀχαϊνέην στειρόντες ἀττάγῖς.... Θορόντις, stupendum est quando hinnulo pennati attagenes insiliunt, *Oppian. Cynegel.* 2, 426.
'Αχαϊκὸς, ὴ, όν, et 'Αχαικὸς, Achaicus, pertinens ad Achæos.
'ΑΧΑΙΟ'Σ, ὰ, όν, Achæus, Achivus.
'Αχάλινος, ος, ὁ ϗ ἡ, effrenatus, freno carens.
'Αχαλίνωτος, ος, ὁ ϗ ἡ, idem.
'Αχάλκευτος, ος, ὁ ϗ ἡ, qui non est ex ære fabricatus. Ex *α* priv. et χαλκεύω.
'Αχαλκέω, ῶ, f. ήσω, sum sine ære, pecuniam non habeo. Ab
'Αχαλκὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, ære carens; (2) non habens pecuniam Ex *α* priv. et χαλκὸς.
"Αχαλκος, ος, ὁ ϗ ἡ, idem. "Αχαλκος ἀσπίδων, sine scuto ferreo, *Soph. Œd. Tyr.* 191.
'Αχαπάφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, stupidus, *Sibyl.* Ex ἀχανὴς (2) et φρὴν.
'Αχανδὴς, ὶς, pauper, *Anac.*
'ΑΧΑ'ΝΗ, ης, ἡ, genus mensuræ frumentariæ apud Persas; (2) cista frumentaria.
'Αχανὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, non hians, unde (2) mutus, ob defectum virium vel animi; qui hiscere non potest, silentio defixus. Ab *α* priv. et χαίνω. (3) at *α* int. valde hians, vastum hiatum habens, *unde* et (4) non tectus, *de ædificio*; (5) vastus, immensus. Hinc
'Αχάνεια, ας, ἡ, immensa vastitas.
'Αχάραικτος, ος, ὁ ϗ ἡ, nullas sibi impressas habens notas, nullis notatus signis; (2) ineffigiatus, informis. Ex *α* et χαράσσω
'Αχαράκωτος, ος, ὁ ϗ ἡ, vallo non munitus. —καὶ τὸ στρατόπεδον αὐτὸ Καίσαρος, ἀχαράκωτον ὄν, διαπράζειν, *App. Bell. Civ.* 2, 75. Ex *α* priv. et χαρακόω, *vallo munio.*
"Αχαρις, ιτος, ὁ ϗ ἡ, ingratus, insuavis, invenustus, illepidus, insulsus, molestus; (2) tristis, durus, acerbus; (3) ingratus, officii immemor.
'Αχαριτία, ας, ἡ, animus ingratus, animus beneficii immemor. Ab
'Αχάριτος, ος, ὁ ϗ ἡ, ingratus, beneficii immemor; (2) ingratus, injucundus. (2) ἀχάριτος ὅλοιτο, invisus pereat, *Eurip. Med.* 659.
'Αχαρίτως, *adv.* ingrate, animo ingrato; (2) gravate, non libenter.
'Αχαρίτη, ης, ἡ, ingratus animus. Ab ἄχαρις

(nisi vitiosa sit ea lectio pro ἀχαριτίη, *Ion.* pro ἀχαριτία, *Ern.*)

'Αχαρίτως, *adv.* ingrato animo.

'Αχαρίτωτος, ον, invenustus, indecorus. Ab α et χαριτόω.

'ΑΧΑΤΗΣ, ου, ὁ, achates, gemma.

"Αχει, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* et *contr.* pro ἤχεε. ab ἠχέω.

"Αχειλος, ος, ὁ ἢ ἡ, labiis carens; (2) qui sine ora sive margine est.

'Αχείμαντος, ος, ὁ ἢ ἡ, tranquillus, nullis tempestatibus agitatus. Ex α priv. et χείμα.

'Αχείμαστος, ος, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

"Αχειρ, ρος, ὁ, ἡ, τὸ, manibus carens, mancus. Ex α priv. et χείρ, *manus.*

'Αχειραγώγητος, ον, immansuetus, sævus.

'Αχειρὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

'Αχειρία, ἡ, *opp.* εὐχειρία, defectus manus, tarditas manus.

'Αχειρουργώργητος, ον, non cultus manu humana.

'Αχειρόπλαστος, ον, non fictus manu.

'Αχειροποίητος, ος, ὁ ἢ ἡ, non manu vel manibus factus; (2) non humano structus opere.

'Αχειροποιήτως, *adv.* sine manuum opera.

"Αχειρος, ος, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἄχειρ

'Αχειρότευκτος, ον, non factus manu humana.

'Αχειροτόνητος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui nullis electus est suffragiis.

'Αχείρωτος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui subigi non potest, insuperabilis; (2) manu non factus, manu non satus. Φύτευμ' ἀχείρωτον, *Soph. Œd. Col.* 698.

'Αχέοισα, part. præs. act. f. g. *Dor.* pro ἠχέουσα. Ab ἀχέω, *doleo.*

"ΑΧΕΡΔΟΣ, ος, ὁ, spina quædam.

'Αχερουσιὰς, άδος, ἡ, Acherusa, infernalis, *Ep.*

'Αχερούσιος, α, ον, Acherusus, *A-.*

'ΑΧΕΡΩΙΣ, ίδος, ἡ, populus alba.

'Αχεῦσιν, *resonant*, 3. plur. præs. ind. act. *Dor. Æol.* et cum ν ἐφελκ. pro ἠχοῦσι.

'Αχεύω, fut. εὔσω, doleo, ægre fero. Θυμὸν ἀχεύων, *Il.* 5, 869.

'Αχέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

'Αχέω, *resono*, *Dor.* pro ἠχέω.

'Αχὴν, ένος, ὁ ἢ ἡ, pauper, mendicus. Ex α priv. et ἴχω, (vel ab α int. et χάω, χαίνω, *hisco*, ut sit valde avidus, admodum famelicus, *Ern.*)

'Αχηνία, ας, ἡ, pauperies, mendicitas. Προστίθει χρημάτων ἀχηνία, *Æschyl. Chœph.* 299.

'Αχηρὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, vel potius ἀχήρης, dolorificus, molestus. Ab ἄχος.

"Αχης, ες, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἀχήν.

'Αχήσῃ, *Dor.* pro ἠχήσῃ, ab ἀχέω.

'Αχθινὲς. ἡ, όν, gravis, onerosus; (2) molestus; (3) invisus; (4) laboriosus. Ab ἄχθος.

'Αχθινῶς, *adv.* moleste, graviter.

'Αχθὶς, *ductus*, a. 1. part. pass. verbi ἄγω.

'Αχθίσει, 2. sing. f. 1. ind. med. *Att.* pro ἀχθέσῃ, a verbo ἀχθέω, *doleo.*

'Αχθηδὼν, όνος, ἡ, dolor, tristitia. Ab eod.

'Αχθῆναι, *adduci*, a. 1. inf. pass. verbi ἄγω

'Αχθηρὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, onerosus, gravis, molestus. Ab ἀχθέω, (nisi potius sit ἀχθήρης, ab ἄρω, *apto*, Ern.)

'Αχθηρῶς, *adv.* gravate, gravatim.

'Αχθήσομαι, *dolebo*, f. 1. ind. med. verbi

"Αχθομαι, f. θέσομαι, vel θήσομαι, gravor, pondere premor, ingemo sub pondere; (2) gravate fero, ægre et moleste fero; (3) succenseo. "Αχθεσθαι περί τινος πράγματος. 'Ανὴρ δ' ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνὼν, *Eurip. Med.* 244. τοῖς πρίσθεσι, *Aristoph. Ach* 62. Οὕτω τοῖς παισὶν ἄχθομαι, *Soph. Phil.* 961. Πλὴν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι, *Aristoph. Lys.* 10. Ab ἄχθος.

"ΑΧΘΟΣ, ους, τὸ, pondus, onus; (2) dolor, gravis molestia, quasi ἄχος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θ. Stoici λύπην βαρύνουσαν definiunt, id est, ægritudinem prementem.

'Αχθοφορέω, ῶ, f. ήσω, onera fero, onera sustineo. Ex ἄχθος et φορέω. Unde

'Αχθοφορία, ας, ἡ, *Ion.* ἀχθοφορίη, molestia in oneribus ferendis, bajulatio.

'Αχθοφόρος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui sarcinas et onera fert, bajulus, sarcinarius. Ex iisd.

'Αχὶ, vel ἄχι, *adv.* facile, *Suid.*

"Αχι, *ubi*, *Dor.* pro ἧχι.

'Αχιλλῆα, acc. sing. *Ion.* et *Poet.* pro 'Αχιλλέα, ab 'Αχιλλεύς.

"Αχιλος, ος, ὁ ἢ ἡ, sine succo aut nutrimento; (2) pabulo destitutus; (3) pabulo abundans. Ex α priv. vel intens. et χιλός.

'Αχίτων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui tunicam non habet.

'Αχλαινία, ας, ἡ, defectus læneæ. Ab

"Αχλαινος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui est sine læna vel veste. Ex α priv. et χλαῖνη.

"ΑΧΛΑΞ, ακος, ὁ, arena lapidosa, glarea; (2) lapillus. Vid. πάχλιξ.

'Αχλόεντος, ον, idem quod

"Αχλοος, ἄχλως, ος, ὁ ἢ ἡ, virore destitutus. Ex α priv. et χλόα, *herba virens.*

'Αχλυόεις, όεσσα, όεν, caliginosus. Ab ἀχλύς.

'Αχλυοπέζα, ἡ, caliginosos pedes habens, *Tryph.*

'ΑΧΛΥΣ, ύος, ἡ, caligo; (2) tenebræ; (3) nebula; (4) oculorum caligatio. Hinc

'Αχλύω, f. ύσω, et ἀχλυόω, f. ώσω, caligo, obtenebror; (2) obtenebro.

'Αχλυώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, caliginosus, nebula obtectus. Ab eod.

"ΑΧΝΑ, vel ἄχνη, ης, ἡ, gluma, acus; (2) fumus, fuligo; (3) spuma; (4) sordes; (5) tenuissima et minima pars alicujus rei. *S. phocles* pro rore usurpavit. (3) ἁλὸς ἄχνη, maris spumam, *Il.* 4, 426. Οὐρανίη ἄχνη, ros, *Soph. Œd. Col.* 681. Οἰνωτὶς ἄχνη, vinum in libationibus humi sparsum, *Eurip.* In genere ἄχνη dicitur de rebus non cohærentibus sed minutatim sparsis. 'Αδινῶν χλωρὰν πέγγει δακρύων ἄχναν, densarum lacrimarum fundit rorem, *Soph. Trach* 847. Et ἄχναι, somni, *apud Hippocratem.*

"Αχνοος, ος, *contr.* ἄχνους, ους, ὁ ἢ ἡ, lanugine carens, imberbis; (2) impuber.

"Αχνυμαι, f. ύσομαι, dolco. Ab ἄχος.

'Αχνύμενος, præs. part. med.

'Αχνὺς, ύος, ἡ, mœror. Ab ἄχνυμαι.

'Αχοῖ, *Echo*, dat. sing. *Dor.* et *contr.* pro ἠχοῖ, ab ἠχὼ, *Echo.*

'Αχολία, ἡ, mens non biliosa, nulla bilis. Ab

"Αχολος, ος, ὁ ἢ ἡ, bile seu felle carens. Ex α priv. et χολὴ, *fel*, *bilis.*

"Αχομαι, idem quod ἄχνυμαι, *Hom.*

"Αχορδος, ος, ὁ ἢ ἡ, sine fidibus. A χορδὴ, *chorda.*

'Αχόρευτος, ος, ὁ ἢ ἡ, carens choreis; (2) illætabilis. (2) ἀχόρευτα φίλημ' ὀνίδη, *Soph. El.* 1069. "Ατας κιλαδῶν ἀχορεύτους, *Eurip. Troad.* 121. Ex α priv. et χορεύω, *choreas duco.*

'Αχορηγία, ας, ἡ, inopia commeatus seu apparatus.

'Αχορήγητος, ος, ὁ ἢ ἡ, cui non subministratur, non suppetit, egens. Ex iisd.

"Αχορος, ος, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἀχόρευτος. (1) Ὅτι Μοῖρ' ἄχορος ἀναπίφνει, *Soph. Œd. Col.* 1022. (2) ἀχόρευς τοναχὰς μέλπονται, *Eurip. Andr.* 1038.

'Αχόρταστος, ος, ὁ ἢ ἡ, insatiatus, inexpletus, inexplebilis. Ex α priv. et χορτάζω.

"ΑΧΟΣ, ους, τὸ, mœror, dolor, tristitia. Οὐρέων ἄχος, aëris præcipua pestis, *Soph. Antig.* 418.

'Αχραὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, impollutus, incontaminatus, purus, intactus. Ex α priv. et χράω.

'Αχραὶνὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisdem.

"Αχραντος, ος, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

'ΑΧΡΑΣ, άδος, ἡ, pirus silvestris; (2) fructus piri silvestris.

'Αχρειάγελως, ωτος, ὁ ἢ ἡ, temere vel sine causa ridens; (2) qui in re tristi ridet; (3) ineptus, stultus. Ex ἀχρεῖος et γέλως.

'Αχρείων, *adv.* leviter, indecore, alieno loco, inutiliter, *sed eo sensu quo sæpe apud Latinos, ut apud Hirtium*, Multa Romæ male et inutiliter (hoc est perniciose) administrari. 'Αχρεῖον ἰδὼν, deforme tuens, fœdo vultu, *Il.* 2, 269. Ab ἀχρεῖος.

'Αχρειωσοὺς, ῦ, ὁ, inutilia faciens.

'Αχρεῖος, ία, εῖον, inutilis; (2) ineptus; (3) *cum de homine malo dicitur, verti debet* maxime nequam, perniciosus, *ut sexcentis in locis apud Latinos vox hæc* inutilis. Ex α priv. et χρεία. Hinc

'Αχρειόω, ῶ, f. ώσω, inutilem reddo; et (2) *in pass.* inutilis fio. (2) τὰς δὲ λοιπὰς ἠχρειωκότα, reliquos inutiles futuros, *Polyb.* 3, 64.

'Αχρείως, *adv.* turpiter. Ab eod.

'Αχρεὶς, ῆσσα, ῆν, inutilis. Ab eod.

'Αχρεῖτος, idem quod ἄχρηστος, *Mus.*

'Αχρεματία, ας, ἡ, inopia pecuniæ. Ab

'Αχρέματος, ος, ὁ ἢ ἡ, carens pecunia, inops. Ex α priv. et χρῆμα, *opes.*

'Αχρεμονίω, ῶ, f. ήσω, pecunia careo, tum inops. Ab ἀχρήμων. Unde

'Αχρεμονίη, ης, ἡ, inopia, pecuniæ defectus.

'Αχρέμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἀχρήματος. Ὡς μὴτ' ἀχρέμων ξὺν πλουσίοις ἰκοίσης, *Eurip. Med.* 461.

'Αχρὴς, ὲς, inutilis, molestus, *E. M.*

'Αχρηΐα, ας, ἡ, idem quod ἀχρεία.

'Αχρήϊμος, ον, inutilis.

'Αχρηΐω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, inutilis sum; (2) inusitatus sum.

'Αχρηΐα, ας, ἡ, inutilitas; (2) desuetudo, omissio usurpationis. Ab

"Αχρηστος, ος, ὁ ἢ ἡ, inutilis, incommodus; (2) inusitatus; (3) improbus.

'Αχρήτως, *adv.* inutiliter; (2) inusitate.

"Αχρι, vel ἄχρις, *adv.* dicitur ut μέχρι, q. v.

"Αχρυστος, ος, ὁ ἢ ἡ, non unctus, non illitus.

'Αχρόω, f. ήσω, et ἀχροιόω, sum coloris expers; (2) nativum colorem amisi; (3) sum pallidus. Ab ἄχροος.

"Αχροια, ας, ἡ, coloris carentia, nullus color; (2) pallidus color; (3) color amisso colore nativo. Ab eod.

"Αχρους, ουν, exsanguis, coloris expers.

"Αχρονος, ος, ὁ ἢ ἡ, expers temporis, æternus.

'Αχρόνως, *adv.* sine tempore, citra temporis principium; (2) subito, statim.

'Αχρονοτρεχὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, celeriter seu subito factus; (2) qui tempus non terit. Ex α priv. et χρονοτρεχέω, *tempus tero.*

"Αχροος, *contr.* ἄχρους, ους, ὁ ἢ ἡ, coloris expers, nullo colore imbutus; (2) qui nativum colorem amisit, decolor. A χρόα.

'Αχρυσόστολος, ος, ὁ ἢ ἡ, carens veste aurea.

'Αχρυσος, ος, ὁ ἢ ἡ, auro carens, pauper.

'Αχρωμάτιστος, ος, ὁ ἢ ἡ, nullo colore imbutus, coloris expers. Ex χρωματίζω.

"Αχρωμος, ος, ὁ ἢ ἡ, idem; (2) turpis, impudicus. Ἦ γὰρ αὐτῷ ἡ ἰσχνασία ἄχρωμος, *de lenone. Artemidor.* 4, 43. A χρῶμα, *color.*

"Αχρωστος, ος, ὁ ἢ ἡ, idem; (2) inverecundus, impudens. Ex α priv. et χρώζω.

"Αχυλος, ος, ὁ ἢ ἡ, exsuccus; (2) insipidus; (3) fatuus Ex α priv. et χυλὸς, *succus.*

"Αχυμος, ος, ὁ ἢ ἡ, idem.

'Αχύμωτος, ον, idem. Ab α et χυμόω.

'Αχύτετος, ος, ὁ ἢ ἡ, longe lateque et in multas partes fusus, copiose fluens. Ex α intens et χύνω, *fundo.*

'Αχύρινος, η, ον, e paleis constans.

'Αχυρμιὰ, ᾶς, ἡ, acervus palearum. Ab ἄχυρον.

'Αχυροδόκη, ης, ἡ, locus ubi palæ volitantes coguntur, palearium. Ex ἄχυρον et δέχομαι, pro δέχομαι, *recipio.*

'Αχυροθήκη, ης, ἡ, idem.

"ΑΧΥΡΟΝ, ου, τὸ, palea, acus, festuca; (2) folliculus tritici.

'Αχυρότριψ, βος, ὁ ἢ ἡ, paleam terens. Ex ἄχυρον et τρίβω, *tero.*

'Αχυροφαγέω, paleas comedo.

'Αχυρόω, f. ώσω, paleis sterno et respergo; (2) paleis immisceo. Ab ἄχυρον.

'Αχυρίδιος, αἱ, paleolæ, *Ep.*

'Αχυρώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, acerosus. Ab eod.

'Αχυρὼν, ῶνος, ὁ, acervus palearum; (2) receptaculum palearum; palearium, *Arist.* Ab eod.

'Αχύρωσις, εως, ἡ, qu. dic. paleatio, constructio quæ fit paleis. Ab ἀχυρόω.

'Αχὼ, *Echo*, *Dor.* pro ἠχώ.

'Αχώνευτος, ος, ὁ ἢ ἡ, non conflatus, qui conflari nequit. Ex α priv. et χωνεύω, *conflo.*

'ΑΧΩΡ, ῶρος, ὁ, manans capitis ulcus, sordes capitis.

Ἀχώρητος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui capi seu comprehendi non potest, immensus. Ex α priv. et χωρέω.
Ἀχώριστος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, inseparabilis. Ex α priv. et χωρίζω, *separo*.
Ἀχωρίστως, *adv.* inseparabiliter, indivise.
Ἄχωρος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui sine loco est, extorris, cui igni et aqua interdictum est.
Ἄψ, *adv.* retro, retrorsum, in aversum; (2) rursus, iterum; (3) ἂψ δ' αὖθις, rursus autem.
Ἀψάλακτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui tactus non est; (2) qui tangi nequit; (3) immotus, immobilis Ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, inultum tulit, *Aristoph. Lys.* 270. Ex α et ψαλάσσω.
Ἄψαλτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, fidium pulsu vel cantu carens; qui cani ad fides nequit. Ex α priv. et ψάλλω.
Ἀψάμαθος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, arenis carens, non sabulosus.
Ἄψαμμος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, idem.
Ἄψαο, *tetigisti*, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro ἥψω, a verbo ἅπτω, *tango*.
Ἀψασθαι, *tetigisse*, a. 1. inf. med. v. ejusd.
Ἀψαυσίω, ῶ, f. ήσω, non tango, non attingo:
Ἀψαυστί, *adv.* citra tactum. Ab
Ἄψαυστος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, intactus, illibatus; (2) non tangendus; (3) qui non tetigit. (3) ἄψαυστος ἔγχος, *Soph. Œd. Tyr.* 969. Ex α priv. et ψαύω, *tango*.
Ἀψήγης, ους, ὁ ἢ ἡ, irreprehensus. Ex α priv. et ψέγω, *reprehendo*.
Ἀψηγῶς, *Ion.* ἀψηγέως, sine reprehensione.
Ἄψικτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.
Ἀψευδία, ας, ἡ, veracitas, veritas.
Ἀψευδίω, ῶ, f. ήσω, verum dico, non mentior.
Ἀψευδίως, *adv.* Ἀψευδῶς, *Ion.* vere, citra mendacium. Ab
Ἀψευδής, ές, ὁ ἢ ἡ, mentiri nesciens, verax; (2) certus, de rebus.
Ἀψευστέω, ῶ, f. ήσω, non mentior, veritatem loquor.
Ἄψευστος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, non mentiens, minime fallax. Ex α priv. et ψεύδω.
Ἀψεφής, ές, curis vacuus, *Hes.*
Ἄψηκτος, ᾱ ὁ ἢ ἡ, non rasus; (2) non detersus; (3) durus, non emollitus. Ex α priv. et ψήχω, *rado*.
Ἀψηλάφητος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, intactus; (2) non bene ponderatus et consideratus.
Ἀψήφιστος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui non tulit suffragium; (2) non computatus. Τὸ ἀψήφιστον, lex naturæ, quæ non hominum suffragiis nititur, sed constans et sempiterna est. Ὃ κατίχων τὸ ἀψήφιστον γνώμη, ἐπιτιλεῖ πᾶσαν τὴν γραφήν, *Theologus nescio quis apud Suidam.* Ex α priv. et ψηφίζω.
Ἄψηφος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, suffragio carens.
Ἀψηφοφόρητος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui nondum suffragium tulit. Ex ἄψηφος et φορέω, *fero*.
Ἀψιδοειδής, ές, ὁ ἢ ἡ, in modum apsidis formatus seu structus. Ex ἀψὶς et εἶδος.
Ἀψικάρδιος, ον, vim habens animum movendi. Ex ἅπτω et καρδία.
Ἀψιορία, ας, ἡ, fastidium. Ab
Ἀψίορος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, fastidiosus. Ex ἅπτω et ὄρος.
Ἄψιλος, ον, non nudus, vel glaber, *Hes.*
Ἀψιμαχέω, ῶ, f. ήσω, velitor, proludo pugnæ.
Ἀψιμαχία, ας, ἡ, velitaris pugna, velitatio; (2) quælibet rixa. Ab
Ἀψίμαχος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, pugnam leviter attingens; veles, qui accendens pugnam; (ex ἅπτω, *accendo*, et μάχη· non ab ἅπτομαι, *tango*, Ern.)
Ἀψιμισία, ας, ἡ. odium vel simultas non diuturna. Ex ἅπτομαι et μῖσος.
ΑΨΙΝΘΙΟΝ, ᾱ, τὸ, absinthium, herba amara. *Angl.* WORMWOOD Hinc
Ἀψινθίτης, ᾱ, ὁ, sc. οἶνος, absinthites, vinum absinthio conditum.
Ἄψινθος, ᾱ, ὁ, absinthium.
Ἀψὶς, vel ἀψῖς, ίδος, ἡ, connexio, vinculum; (2) testudo, fornix, arcus; (3) ligneus rotæ circulus. Dicuntur item ἀψῖδες circuli in stellis, teste *Plinio* libro secundo. Ab ἅπτω, *necto*.
Ἀψις, ιος, ἡ, tactus; (2) contrectatio. Ab ἅπτομαι, *tango*.
Ἀψίχολος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, cui fel facile exardescit, qui cito irascitur, sed iram etiam facile deponit. Ex ἅπτω et χολή.
Ἄψογος, ον, in quo nil reprehendi potest.
Ἀψόγως, *adv.* sine reprehensione.
Ἄψορρον, *adv.* retro, retrorsum; (2) iterum.
Ἀψόρροος, *contr.* ἀψῤῥους, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, retrograda seu reciproca fluenta habens, refluus. Ex ἄψ et ῥόος, *fluentum*.
Ἄψορρος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, retrogradus, retro vestigia referens. Ὃδ' ἐκ δόμων ἄψορρος εἰς δίον πεδὸς, *Soph. Antig.* 386. Ex iisd.
Ἄψος, ους, τὸ, junctura membrorum; (2) membrum. Ab ἅπτω, *connecto*.
Ἀψοφητί, *adv.* sine strepitu; *Antonin.* 1, 6: sed in sensu metaphorico. Ab
Ἀψόφητος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, nullum edens sonum vel strepitum. Ἀψόφητος ἐξίων κωκυμάτων, *Soph. Aj* 321. Ex α priv. et ψοφέω.
Ἄψοφος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, idem.
Ἀψυδρακίωτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, non infestatus pustulis quæ ψύδρακες dicuntur.
Ἄψυκτος ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui refrigerari nequit; (2) qui refrigerationem non sentit. Ex α priv. et ψύχω, *refrigero*.
Ἀψυχαγώγητος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, non jucundus.
Ἀψυχέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, animæ expers sum; (2) animo linquor, exanimor:
Ἀψυχία, ας, ἡ, exanimatio; (2) animi deliquium; (3) timiditas, ignavia. Ab
Ἄψυχος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, anima carens, inanimus; (2) timidus, ignavus; mortuus. Ἀψύχοισι ἰοικότες εἰδώλοισιν, *Apoll. Rhod.* 4, 1280. Τῶν δὲ περὶ αὐτῶ συγγραφίων τε καὶ ἱστοριῶν ἀψύχως ὥσπερ εἰσαγόντων τὰς συγγραφὰς, *Marcellin. in Vita Thucydid.* Ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα, animam inanimem, *Aristoph. Ran.* 1334 (1370). Ex α priv. et ψυχή.
Ἄω, f. ἀήσω, (et ἀΐω, f ἄσω, ἀΐσω, ἀήσω,) flo, spiro; (2) dormio, quiesco. (2) νύκτα μὲν ἀΐσαμεν pro ἠΐσαμεν, per noctem dormivimus, *Odyss.* 3, 151 Πολλὰς νύκτας ἀσυκελίῳ ἰσὶ πολίτη ἄασα pro ἧσα, quievi, *Id* 19, 341.
Ἄωδης, ους, ὁ ἢ ἡ, inodorus, non olens. Ex α priv. et ὄζω, *oleo*.
Ἄῶθεν, *mane*, *Dor.* pro ἠῶθεν, *Theoc.* 15, 132.
Ἀωρέω, ῶ, f. ήσω, non custodio, negligo.
Ἀωρὶ, *adv.* intempestive.
Ἀωρία, ἡ, intempestivitas, immaturitas.
Ἀωρόλειος, ον, cui cutis intempestive lævis et glabra fit, *Suid.*
Ἄωρος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, intempestivus, *act. et pass.* (2) indecorus; (3) difficilis custoditu; (4) non curans, negligens. Ex α priv. et ὥρα, *tempus*, sive ὥρος, *custos*, vel ὥρα, *cura*.
Ἀώριος, idem.
Ἀωρόνυκτος, ον, media nocte veniens, abiens, &c.
Ἀωρότοκος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, immaturo seu intempestivo partu editus. Ex ἄωρος et τόκος.
Ἄωρτο, *Il.* 3, 272, *pependerat*, 3. sing. plusq perf. ind. pass *per Syncop. et Ion.* pro αἰώρητο, a verbo αἰωρέω, *sursum volo*.
Ἀὼς, αὐτος, *Dor.* pro ἠώς.
Ἀωτεύω, f. εύσω. flores decerpo; (2) carpo, ut somnum. Ab
Ἀωτέω. ῶ, f. ήσω, idem. Ab
Ἄωτον, ᾱ, τὸ, flos; (2) præstantissimum cujusque rei; (3) *translate* lana. (3) ἰὼ τρόφῳ εἰὸς ἄωτῳ, *Il.* 13, 599. Φοινικίῳ εἰὸς ἀώτῳ, *Theocrit. Idyll.* 2, 2.
Ἄωτος, ᾱ, ὁ, idem.
Ἄωτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, aures non habens; (2) ansa carens. Ex α priv. et οὖς, ὠτὸς.

B

B, Secunda litera Alphabeti, quæ βῆτα dicitur ab Hebræorum Beth; (2) nota numeralis significans *duo*, et cum lineola inferne posita, β, *duo millia*.
Βᾶ, *incede*, 2. sing. a. 2. imperat. *Dor.* et *per Apoc.* pro βῆθι, a βαίνω, *eo*.
ΒΑΑ'ΡΑΣ, radix quædam.
Βαβάζω, f. άσω, vel άξω, idem quod βαμβαίνω, *Gl. V.* βαβάζων, lallare. A βάβαξ.
ΒΑΒΑΙ', *interjectio admirantis*, papæ! (2) βαβαὶ, βαβαιάξ, idem.
Βαβαιὰξ, ό, idem quod βάβαξ, *Aristoph.*
Βαβάκτης, ᾱ, ὁ, loquax, garrulus, nugator; (2) insanus; (3) saltator. A βαβάζω.
Βαβάλιον, ᾱ, τὸ, cunabula. A βάβαλον.
Βαβαλιστήρια, ων, τὰ, cunæ. A præc.
Βάβαλον, ᾱ, τὸ, pudenda, seu βάμβαλον.
Βάβαξ, ακος, ὁ, garrulus, nugator, loquax; (2) vanus; (3) impudens A βάζω. Unde βὰξ, et per reduplicationem βάβαξ.
Βαβάξαι, saltare, *Hes.*
Βαβραδὼν, όνος, item βαμβραδὼν, et βιβραδὼν, stridulus Ex βαβράζω, *strideo*; proprie de cantu cicadarum, turdorum, &c. Ex βράζω, *Ern.*
Βαβρικιὴς, vel βαβρηκιὴς, gingivæ, *Hes.*
Βάγμα, ατος, τὸ, sermo, oratio; (2) rumor fama; (3) vaticinium. A βάζω.
Βαγώας, ὁ, eunuchus. Vox Persica.
Βάδαν, *pedetentim*, *Dor.* pro βάδην.
Βάδας, ὁ, cinædus, *Hes.*
Βαδδὶν, linea vestis, stola. Vox Hebræa.
Βάδδομαι, *V. L.* βάδομαι, *Hes.* deligo.
Βάδην, *adv.* pedetentim, gradatim, lento gradu. A βαίνω.
Βαδίζοντι, *Dor.* pro βαδίζουσι.
Βαδίζω, f. ίσω, p. ικα, vado, eo. Βαδίζειν ὁδὸν, ὁδῷ, πρὸς, ἐπὶ, εἰς οἰκίαν· εἰς τὸ πολίτευμα, se conferre; ἐπὶ τὸ βῆμα. Ἀπάσῃ τῇ σπουδῇ βαδίζειν ἐπὶ τὰς πολεμίους, *Luc.* Διὰ ταῦτα τὸν βάδον βαδίζομεν, *Aristoph. Av.* 42. Ab eod. seu a βάδος.
Βαδιῶ, 1. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro βαδίσω.
Βαδιοῦμαι, 1. sing. f. 1. ind. med. *Att.* pro βαδίσομαι.
Βάδισις, εως, ἡ, ambulatio, ingressus. A βαδίζω. Hinc
Βάδισμα, ατος, τὸ, gressus, incessus:
Βαδισμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.
Βαδισματίας, ὁ, idem quod βαδιστής.
Βαδιστέον, *adv. posit.* eundum est, *Aristoph. Ran.* 671. Ab eod.
Βαδιστὴς, ῦ, ὁ, tolutarius, cursor. Ab eod.
Βαδιστικὸς, ἡ, όν, qui ambulare potest, qui veloces pedes habet. Ab eod.
Βαδιστὸς, ἡ, όν, per quem incedi potest.
Βαδιῶ, *ibo*, futur. idem ac βαδιοῦμαι, et eadem dialecto formatum in activo.
Βάδος, ᾱ, ὁ, iter; (2) gressus. Ab eod.
ΒΑ'ΖΩ, f. άσω, et άξω, loquor, dico.
Βαθίην, acc. sing. *Ion.* pro βαθεῖαν, a βαθὺς.
Βαθεῖ, *profundo*, dat. sing. *contr.* pro βαθεῖ.
Βάθεσσιν, dat. plur. *Ion.* et *Poet.* pro βάθεσι, a βάθος, ους.
Βαθέως, *adv* profunde, alte; (2) graviter.
Βαθμηδὸν, *adv.* gradatim. A βαθμὸς.
Βαθμὶς, ίδος, ἡ. gradus; (2) basis. Ab eod.
Βαθμὸς, ῦ, ὁ, gradus; (2) limen; (3) gradus dignitatis; (4) statio pœnitentium. A βαίνω, *scando*.
ΒΑ'ΘΟΣ, ους, τὸ, profunditas; (2) locus penitior, locus intimus; (3) acies militaris; (4) magnitudo quælibet; (5) solertia, prudentia singularis, patientia; (6) τὸ βάθος, penitus, introrsum, alte; *item* omnino.
Βαθύδιον, ᾱ, τὸ. Dim. ex
Βάθρα, ας, ἡ, scala domus vel navis. A βαίνω.
Βαθρεία, ἡ, idem quod βάθρον, *Æsch.*
Βάθρον, ᾱ, τὸ, scala; (2) fundamentum, basis; (3) scamnum, subsellium. Ab eod.
Βαθυαγχὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, altas valles habens. Ex βαθὺς et ἄγχος.
Βαθυαχὴς, ὲς, longe vel graviter spirans, *Nic.*
Βαθύβουλος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, profundi consilii, prudentissimus. Ex βαθὺς, *consilium*.
Βαθύγειος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, cujus solum profundum est; fertilis, pinguis. Ex γῆ.
Βαθυγένειος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, prolixam barbam habens, egregie barbatus. Ex γένειον.
Βαθύγειως, ω, ὁ ἢ ἡ, idem quod βαθύγειος.
Βαθυγήρως, ω, ὁ ἢ ἡ, provectam senectutem agens; decrepitus senex. Ex γῆρας.
Βαθύγλωσσος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, eloquens. Ex γλῶσσα.

Βαθύγνοφος, ον, profundam caliginem habens, *Naz.*

Βαθυγνώμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, homo abstrusi ingenii et consilii; taciturnus. Ex *γνώμη*.

Βαθυδίνης, ες, ὁ ἢ ἡ, *βαθυδινήεις*, profundos vortices habens; altus, de flumine. Ex *δίνη*.

Βαθύδοξος, ος, ὁ ἢ ἡ, gloriosissimus, celeberrimus. Ex *βαθὺς* et *δόξα*, *gloria*.

Βαθύζωνος, ος, ὁ ἢ ἡ, late cinctus, latum et pulchrum cingulum gerens, *Hom.* Ex *ζώνη* (et ex eo, summi ordinis et clarissimi generis fœmina, *Ern.*)

Βαθυζώνως, acc. pl. *Dor.* pro *βαθυζώνους*.

Βαθύθριξ, τριχος, ὁ ἢ ἡ, bene lanatus, comatus.

Βαθυκαμπὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, valde curvus. Ex *καμπή*.

Βαθυκήτης, ες, ὁ ἢ ἡ, piscosus; (2) profundus, altus; (3) in profundis recessibus cetos habens. Ex *βαθὺς* et *κῆτος*.

Βαθυκλεὴς, ὲς, illustris. Ex *κλέος*.

Βαθύκληρος, ος, ὁ ἢ ἡ, opulentus.

Βαθύκολπος, ος, ὁ ἢ ἡ, profundum sinum habens; (2) magnos sinus habens, de veste.

Βαθυκόμης, ες, ὁ, bene comatus. A *κόμη*.

Βαθύκρημνος, ος, ὁ ἢ ἡ, profunda præcipitia habens.

Βαθυκρηπὶς, ίδος, ὁ ἢ ἡ, profundum fundamentum habens.

Βαθυκτίτωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, prædives.

Βαθυλίμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, habens undas profundas. Ex *κῦμα*.

Βαθύλειμος, ος, ὁ ἢ ἡ, læta pascua habens:

Βαθυλείμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, idem:

Βαθυλήϊος, ος, ὁ ἢ ἡ, ferax, fertilis. Ex *βαθὺς* et *λήϊον*.

Βαθύμαλλος, ος, ὁ ἢ ἡ, villosus.

Βαθυμήτης, ος ὁ, prudentissimus. Ex *μῆτις*.

Βαθύννις, ον, idem quod *βαθύφρων*, epith. Nestoris, *Ep.*

Βάθυνσις, εως, ἡ, excavatio. A

Βαθύνω, f. *υνῶ*, p. *υγκα*, excavo, profundum facio. A *βαθύς*.

Βαθύξυλος, ος, ὁ ἢ ἡ, opacus, densus arboribus. Ex *ξύλον*.

Βαθυστίδιος, ος, ὁ ἢ ἡ, seu *βαθυστίδιος*, *ία*, *ιον*, latum campum seu planitiem habens.

Βαθύπλουμος, altisoleatus, de calceo. *Βαθύπλουμος ὑμαρις*, calceus altisoleatus, *Anthol.* 3, 339, sic legendum.

Βαθύπεπλος, ον, promissum peplum habens, *Call.*

Βαθύπικρὸς, ος, ὁ ἢ ἡ, valde amarus.

Βαθυπλικὴς, ὲς, ὁ ἢ ἡ, valde nexus, perplexus. Ex *βαθὺς* et *πλέκω*, *necto*.

Βαθυπλόκαμος, ος, ὁ ἢ ἡ, comam densis cincinnis nexam habens.

Βαθυπλούσιος, ος, ὁ ἢ ἡ, prædives.

Βαθύπλυτος, ος, ὁ ἢ ἡ, idem.

Βαθύπνοος, ον, longe seu valde spirans, *Nic.*

Βαθυπόλιμος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui magnum et grave bellum movet.

Βαθύπρωρος, ὁ ἢ ἡ, navis alta prora.

Βαθυπώγων, ὁ, valde barbatus.

Βαθυῤῥείταων, gen. sing. *Æol.* pro *βαθυῤῥείτης*, a

Βαθυῤῥείτης, ος, ὁ ἢ ἡ, profunde fluens, profundum alveum habens. Ex *βαθὺς* et *ῥέω*.

Βαθυῤῥιζία, ας, ἡ, radicis profunditas:

Βαθύῤῥιζος, ος, ὁ ἢ ἡ, altas radices habens.

Βαθύῤῥοος, *contr.* *βαθύῤῥους*, ος, ὁ ἢ ἡ, profunde fluens. Ex *βαθὺς* et *ῥέω*, *fluo*.

Βαθύῤῥοωχμος, ον, profundam scissuram habens, *Call.*

Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus; (2) longus et extremus; (3) crassus; (4) plenus; (5) *in compositione*, profundus, magnus, gravis. *Comp.* *βαθύτερος*, *βαθίων*, et *βάσσων*. *Superl.* *βαθύτατος*, et *βάθιστος*. Ἐς *βαθὺ τῆς ἡλικίας*, in extrema senectute, *Aristoph.* A *βάθος*.

Βαθυσκαφὴς, ὲς, ὁ ἢ ἡ, alte effossus. Ex *βαθὺς* et *σκάπτω*.

Βαθύσκιος, ος, ὁ ἢ ἡ, umbrosus. Ex *σκία*.

Βαθυσκόπελος, ον, altas rupes habens.

Βάθυσμα, τὸ, profunditas, altitudo. A *βαθύς*.

Βαθύσπορος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui profunde scritur; (2) in quo profundæ sationes fieri possunt.

Βαθύστερνος, ος, ὁ ἢ ἡ, cui altum est pectus; (2) profundos habens recessus. Ex *στέρνον*.

Βάθυστήριγξ, γγος, ὁ ἢ ἡ, fulcimentum profundum habens, alte defixus. A *στηρίζω*.

Βαθύστομος, ον, altas fauces habens. A *στόμα*.

Βαθύστρωτος, ος, ὁ ἢ ἡ, alte stratus, molliter stratus. Ex *στρώννυμι*, *sterno*.

Βαθύστοιχος, ος, ὁ ἢ ἡ, densos juncos ferens, juncis obsitus, juncosus.

Βαθυτίεμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, profundus, ingens, ad profundum depressus, epith. navis. *Φαίης κεν κατὰ γαῖαν ἴμεν βαθυτίεμονα νῆα*, *Oppian. Cynaget.* 2, 87.

Βαθύτης, ητος, ἡ, profunditas. A *βαθύς*.

Βαθύτριχος, ος, ὁ ἢ ἡ, villosus, multos et prolixos capillos habens. A *θρίξ*.

Βαθύυδρος, ον, altus, de puteo. Ab *ὕδωρ*.

Βαθύϋπνος, alto mersus somno, *Nic. Ther.* 394.

Βαθύφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, profunda mente præditus, callidus, prudens. Ex *φρὴν*

Βαθύφυλλος, ος, ὁ ἢ ἡ, densa folia habens, frondosus. Ex *φύλλον*.

Βαθύφωνος, ος ὁ ἢ ἡ, profundus labio, ex quo non exit vox distincta Ex *φωνή*.

Βαθυχαῖος, ον, valde nobilis "Αγιος ἰὼ *βαθυχαῖος*, *Æschyl. Supplic* 865. Ex *χαός*.

Βαθυχαιτήεις, ήεσσα, ήεν, idem quod *βαθυχαίτης*, *M. Mus.*

Βαθυχαίτης, ες, ὁ, qui densam habet cæsariem. Ex *χαίτη*, *coma*.

Βαθύχειλος, ος, ὁ ἢ ἡ, profunda habens labia.

Βαθυχεύμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, profundæ effusionis, *Perict.*

Βαθύχθων, ονος, ὁ ἢ ἡ, fertilis, pinguis.

Βαθυχρήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, opulentissimus, *Man.*

Βαθύχρους (*contr.* *βαθύχρως*, ος, ὁ ἢ ἡ, profunde coloratus, qui denso et saturo est colore Ex *βαθὺς* et *χρόα*, *color*.

Βαΐην, *verint*, 3. plur. aor. 2. opt. act. *per Syncop.* pro *βάίησαν*, a verbo *βάίνω*, *eo*.

Βαΐνὸς, ὴ ὁ ἢ ἡ, palmeus. A *βάϊον*.

ΒΑΙΝΩ, f *βήσω*, vel *βήσομαι*, p. *βέβηκα*, gradior, incedo, eo; (2) abeo; (3) coco, ineo, de animalibus; (4) *in re f. etiam* situs et fixus sum, fundatus sum *Βαίνειν ἐπὶ σμικρῷ*, basin exiguam habere; *ἐν ῥυθμῷ, πρὸς ῥυθμὸν μιγάλα, ἴσα, ἄῤῥα*, superbe, æquis passibus, molliter; *εὖ*, bene succedere; *ἄνδρας ἐπὶ τὰς καμήλους ἔδησιν* imposuit; *βιβηνῖα ἐν δάκτυλῳ*, fundata. "Ον δὴ πάλαι ἂν *ἐξόντα δίδοικ' ἐγὼ μή μοι βιβήκοι*, mortuus sit, *Soph. Phil.* 494.

Βάϊον, ὁ, τὸ. Dim. a *βάϊς*

Βαιὸν, *adv.* paullisper, parum. A

ΒΑΙΟΣ, ὰ, ὸν, parvus, modicus, paucus, unus.

Βαϊοφόρος, ος, ὁ ἢ ἡ, palmifer. Ex *βαΐον*.

ΒΑΙΣ, ἡ, ramus palmæ.

ΒΑΙΤΑ, ης, ἡ, læna consuta ex corio seu pellibus, *Dor.*

Βαϊφόρος, ος, ὁ ἢ ἡ, idem quod *βαϊοφόρος*.

ΒΑΙΩΝ, ονος, ὁ, piscis gobio adsimilis, alias *βλέννος* dictus.

ΒΑΚΑΝΟΝ, ῦ, τὸ, raphani sive brassicæ semen.

ΒΑΚΗΛΟΣ, ος, ὁ, homo magnæ staturæ, sed excors et effeminatus; (2) eunuchus, spado; (3) mollis.

Βακίζειν, de Bacide loqui seu Bacidem crepare, *Aristoph.*

Βακκάριον, ος, τὸ, unguentum ex baccari. A

ΒΑΚΚΑΡΙΣ, εως, ἡ, baccar, seu baccaris, herba odorata.

Βακτηρεύω, f. *εύσω*, baculo nitor. A

ΒΑΚΤΗΡΙΑ, ας, ἡ, baculus, scipio.

Βακτήριον, ος, τὸ, idem

Βακτηρίδιον, ος, τὸ, bacillum.

Βάκτρευμα, ατος, τὸ, nixus in baculum; (2) baculus ipse, quo nitimur. *Τί μὲ βακτρεύμασι τυφλῷ ποδὸς ἐξάγαγες εἰς φῶς*; *Eurip. Phœn.* 1534. A

Βακτρεύω, fut. *εύσω*, idem quod *βακτηρεύω*.

Βάκτρον, ος, τὸ, idem quod *βακτήριον*.

Βακτροφορσίτης, epith. Cynici, baculum gestantis et mendicantis.

Βακχίβακχος, sic vocabatur Dionysius in sacrificiis.

Βακχία, ας, ἡ, bacchatio. A *Βάκχος*.

Βακχεῖον, ος, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.

Βακχεῖος, εία, εῖον, furore Bacchico adflatus; (2) Bacchicus, ad Bacchum pertinens; sed *subst.* ὁ, Bacchicus, pes poeticus syllaba brevi et duabus longis constans. Εἴ τι *βακχεῖον πεσὼν*, et cum se inebriasset, *Eurip. Phœn.* 21.

Βακχιώτας, ου, ὁ, *Dor.* pro *Βακχειώτης*.

Βακχιώτης, ου, ὁ, bacchans, bacchator. "Ι' ὁ *βακχιώτας αἰὶ Διόνυσος ἰμαστεύει*, ubi bacchans semper Dionysus inambulat, *Soph. Œd. Col.* 678.

Βακχίωμα, ατος, τὸ, Bacchanalia:

Βάκχιος, ὁ, Bacchus, *Orph.*

Βακχιώσιμον, τὸ, bacchatio. Τὸ γὰρ *βακχιώσιμον μαντικὴν πολλὴν ἔχει*, *Eurip. Bacch.* 298.

Βάκχευσις, εως, ἡ, Bacchatio. Πικρὰν *βάκχευσιν ἐν Θήβαις ἰδὼν*, *Eurip. Bacch.* 357.

Βακχευτὴς, οῦ, ὁ, bacchicus. A *βακχεύω*.

Βακχευτικὸς, ἡ, όν, bacchativus, ad bacchationem pertinens. Ab eod.

Βακχεύτωρ, ορος, ὁ, bacchator Ab eod.

Βακχεύω, f. *εύσω*, bacchor, Orgia celebro; (2) exagito: *βακχεύομαι*, furiosus sum. (2) *αὐτοί σε βακχεύσει συγγενὴς φόνῳ*, *Eur. Or.* 411. Βεβάκχευται *μανίαις*, furoribus exagitatur, *Ibid.* 833.

Βακχὴ, ης, ἡ, furore percita; (2) sacerdos Bacchi.

Βακχία, ας, ἡ, debacchatio, insania.

Βακχιάδαι, οἱ, Bacchiadæ, Milesii, item Corinthii, sic dicti a Baccho, *Ap.*

Βακχιάζω, Bacchor.

Βακχικὸς, ἡ, όν, Bacchicus:

Βακχιακὸς, ἡ, όν, et *Βάκχιος*, α, ον, idem. A

ΒΑ'ΚΧΟΣ, ου, ὁ, furore percitus; (2) Bacchus, Deus vini; (3) orgia celebrans; (4) coronæ quoddam genus.

Βακχώδης, refum Bacchicarum peritus. Κατασῆσαι *βασιλία τῆς χώρης Σταφυλίδαν, τῶν ἑταίρων ἕνα, τὸν Βακχωδέστατον*, *Art. Ind.* 8.

Βάκχων, ονος, ὁ, Bacchulus. Dim. a *Βάκχος*.

Βαλανάγρα, ας, ἡ, clavis, qua immissa in *βάλανον* ipse extrahitur, *Ern.*

ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ, ου, τὸ, balineum, balneum.

Βαλανεὺς, έως, ὁ, balneator A præc.

Βαλανεύτρια, ας, ἡ, balneatrix

Βαλανεύω, f. *εύσω*, aquam in balneo administro; (2) servio, ministro. 'Αλλ' *εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ 'μαυτῷ βαλανεύσω*, *Aristoph. Pace*, 1112.

Βαλανηρὰ, ῶν, τὰ, quæ glandium genere comprehenduntur. A *βάλανος*.

Βαλανηφαγέω, glandibus vescor.

Βαλανηφάγος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui glandes edit, qui glandibus vescitur. Ex *βάλανος* et *φαγεῖν*.

Βαλανηφόρος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui glandes fert, glandifer. Ex eod. et *φέρω*.

Βαλανίζω, f. *ίσω*, glandes excutio; (2) glandem sedi subjicio. A *βάλανος*.

Βαλάνινος, *ίνη*, *ινον*, qui e glande fit.

Βαλανὶς, ίδος, ἡ, balneatrix.

Βαλανίτης, ου, ὁ, glandem referens.

Βαλανοδόκη, ης, ἡ, foramen vectis (*μοχλοῦ*) cui immittitur *βάλανος*. A *δέχομαι*.

ΒΑ'ΛΑΝΟΣ, ου, ἡ, glans, fructus quercus; (2) fructus similis quivis; (3) arbor glandifera; (4) animalculum quoddam aquatile; (5) medicamentum in glandis forma, quod ano immittitur ad dejiciendam alvum; (6) extrema pars penis; (7) obex, pessulus. Hinc

Βαλανόω, ῶ, f. *ώσω*, obice objecto, obsero. Νῦν *μὲν γὰρ ὅτος βιβαλάνωκε τὴν θύραν*, *Aristoph. Conc.* 361.

Βαλαντίδιον, ου, τὸ, crumenula. Dim. a

ΒΑΛΑ'ΝΤΙΟΝ, ου, τὸ, crumena, marsupium.

Βαλαντιοτομέω, crumenas seco. A

Βαλαντιστόμος, ος, ὁ, sector crumenarum, zonarum; saccularius, manticularius. Ex *βαλάντιον* et *τέμνω*.

Βαλανώδης, ες, glandibus plenus; *τὰ βαλανώδη*, glandes, *V. L.*

ΒΑΛΑΤΣΤΙΟΝ, ου, τὸ, flos mali silvestris Punici.

Βαλλήν, vel βαλλῆν, O rex. Unde

Βαλληναῖος, vel βαλληνᾶιος, regius.

ΒΑΛΒΙΣ, ῖδος, ἡ, repagulum, locus unde ii qui cursu certant emittuntur.

Βάλι, 2. sing. a. 2. imperat. act verbi βάλλω.

Βάλι, et βάλιν, *demisit*, 3. sing. a. 2. indic. act. *Ion.* pro ἔβαλε.

Βαλίειν, a. 2. inf. act. *Ion.* et *Poet.* pro βαλεῖν.

Βαλιόντι, dat. sing. f. 2. part. *Ion.* pro βαλοῦντι.

Βαλίω, 1. sing. a. 2. conj. *Ion.* pro βαλῶ.

Βαλῆς, *jeceris*, 2. sing. a. 2. conjunct. act.

Βαλήσω, *jaciam*, fut. 1. indic. act.

Βαλιός, ά, όν, et βαλίος, ία, ίον, varius, maculosus; (2) velox, rapidus. A βάλλω.

Βάλλεαι, 2. sing. præs. conj. pass. *Ion.* pro βάλλῃ.

Βάλλετο, præs. imperat. med. *Ion.* pro βάλλυ.

Βαλλίσκετο, *jaciebat*, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἐβάλλετο.

Βάλλετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐβάλλετο.

Βάλλιν, præs. imperat med. *Dor.* pro βάλλυ.

Βαλλίω, inus. pro βάλλω· unde βαλλησιῖν, et ἐβάλλησα, *Ar.*

Βάλλησα, *jeci*, 1. sing. a. 1. ind. *Ion.* et *Poet.* pro ἐβάλλησα, a verbo inus. βαλλίω.

Βαλλητὸς, ἡ, jactus; ut λιθίνη βαλλητὸς, *Ath.*

Βαλλίζω, f. ίσω, tripudio, jacto crura.

Βαλλισμὸς, οῦ, ὁ, tripudium. A præc.

ΒΑ'ΛΛΩ, f. βλήσω, p. βέβληκα, jacio, jaculor; (2) ferio, figo, saucio; (3) attingo; (4) projicio; (5) emitto, profundo; (6) pono, immitto; (7) trado, committo; (8) condo, ædificio; (9) verro, flecto. Βάλλειν πέτροις, petere; λόγοις, lacessere; σκοτὸν, seu ἐπὶ σκοτὸν, attingere; δάκρυα, effundere; ἐν θυμῷ seu ἐν φρεσὶ, cogitare; βάλλεσθ' εἰς ἑῦν, animum advertere; ἐφ' ἑαυτῷ, apud se cogitare: τί δὲ θυμόν.

ΒΑΛΛΩΤΙΗ', ῆς, ἡ, marrubium nigrum. *Angl.* STINKING HORSEHOUND.

Βάλοι, 3. sing. a. 2 optat. act. v. βάλλω.

Βαλοῖσαι, nom. pl. a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro βαλοῦσαι, a verbo βάλλω.

Βαλσαμίνη, ης, ἡ, balsamine, herba quædam. A

ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, ου, τὸ, balsamum. Hinc

Βαλσαμώδης, ους, ἡ, cassia quædam, odore similis balsamo.

Βάλλωμεν, 1. plur. a. 2. conj. act. a βάλλω.

Βαλῶ, *jaciam*, f. 2. ind. act. verbi βάλλω.

Βᾶμα, *incessus, gressus*, *Dor.* pro βῆμα.

Βάμβα, *tinctura*, *Dor.* pro βάμμα.

ΒΑΜΒΑΙ'ΝΩ, βαμβάλω, et βαμβαλίζω, tremo (labiis), strideo, ut folia vento agitata; (2) balbutio, confusum quemdam sonum edo; (3) dentibus præ metu crepito, *Hom.*

Βαμβαλίζω, tremo labiis, strideo.

Βαμβάλω, idem.

Βᾶμιν, 1. pl. a. 2. conj. act. *Dor.* pro βῶμεν, a verbo βαίνω, *eo*.

Βάμμα, ατος, τὸ, tinctura. A βάπτω, *tingo*.

Βαμμάτιον, τὸ, Dim. a βάμμα, *Ath.*

Βᾶν, *iverunt*, 3 pl. a. 2. ind. act. *Ion.* et *per Syncop.* pro ἔβησαν, a βαίνω.

Βαναυσία, ας, ἡ, ars quæ ad caminum exercetur; (2) opus quod ad ignem conficitur; (3) opificium, ars illiberalis; (4) inepta et prodiga magnificentia.

Βαναυσικὸς, ἡ, όν, ad artifices mechanicos pertinens; (2) illiberalis. Vide *Ern.* A

ΒΑ'ΝΑΥΣΟΣ, ου, ὁ ἡ, artifex mechanicus et illiberalis, proprieque, qui opus suum ad ignem conficit, qui manibus sibi victum quærit, sellularius, sedentarius; (2) inepte magnificus; (3) trivialis, vilis; (4) negligens. (3) ὁ γὰρ βάναυσον τὴν τίχνην ἐκτησάμην, *Soph. Aj.* 1121.

Βαναυσοτιχία, opificium exerceo.

Βαναυσουργία, idem. A

Βαναυσουργὸς, οῦ, ὁ, qui manu opera conficit, quæ sunt artis sedentariæ et sellulariæ. Ex βάναυσος et ἔργον, *opus*.

Βαναύσως, *adv.* more βαναύσων.

Βάντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi βαίνω.

Βάξις, εως, ἡ, fama, sermo; (2) oraculum. Θὴν κατὰ βάξιν, *Apoll. Rhod.* 1, 8. A βάζω.

Βαπτίζω, f. ίσω, mergo, immergo, aqua obruo; (2) abluo, lavo; (*quibuscunque in rebus tropice mergere dicitur Latinis, inde et pro* opprimere, urgere. v. gr. tributis, ære alieno; ebriare, *Ern.*) (3) baptizo, *significatu sacro*. Βαπτίζειν εἰς τὴν λίμνην, *Heliod.* 5. Ψυχὴ τοῖς μὲν συμμέτροις αὖξεται πόνοις, τοῖς δὲ ὑπερβάλλουσι βαπτίζεται, *Plut. de Educat.* Τῇ σύμφορᾳ βεβαπτισμένος, *Heliod.* 2. Τῆς νεὼς κινδυνούσης βαπτίζεσθαι, *Æsop.* A βάπτω.

Βαπτισθῆναι, *baptizari*, aor. 1. inf. pass.

Βαπτισθήσεσθε, 2. pl. f. 1. ind. pass.

Βάπτισις, εως, ἡ, lavacrum. A βαπτίζω.

Βάπτισμα, ατος, τὸ, immersio, intinctio; (2) baptismus:

Βαπτισμὸς, οῦ, ὁ, idem:

Βαπτιστήριον, ου, τὸ, lavacrum; (2) baptisterium, locus ubi baptismus peragitur:

Βαπτιστὴς, οῦ, ὁ qui immergit, qui abluit; (2) baptizator, baptista. Ab eod.

Βαπτὸς, ὴ, όν, tinctus, infectus cŏlore aliquo; (2) hauriendus; (3) gemma quædam. (2) βαπτὰν κάλπιδι ῥυτὰν παγὰν, *Eurip. Hippol.* 123.

Βάπτρια, ας, ἡ, tinctrix:

ΒΑ'ΠΤΩ, f. ψω, mergo, immergo; (2) tingo, intingo; (3) lavo; (4) haurio, impleo hauriendo; (5) pereo, de navi, *in pass.* (1) ἔβαψας ἔγχος οὗ πρὸς Ἀργείων στρατῷ; *Soph. Aj.* 95. (4) σάμιον ὕδροφόροι μὴ βάπτιτι, *Callim. Hymn. in Lav. Pall.* 45. Βάψας ἀρύταιναν. *Theophr. Char.* 9. Βάπτειν τι εἰς ὕδατα· ἔγχος πρὸς Ἀργείων στρατῷ, *Soph. Aj.* 95.

ΒΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, fovea in terra excavata; (2) hiatus terræ profundior; (3) locus apud Athenienses in quem malefici præcipitabantur; (4) pernicies Hinc

Βαραθρόω, ῶ, f. ώσω, in barathrum præcipito.

Βαραθρώδης, ους, ὁ ἡ, barathro similis; (2) profundæ altitudinis voraginosus.

Βαρβαρίζω, f. ίσω, barbaris faveo; (2) barbaros imitor; (3) barbarice loquor:

Βαρβαρικὸς, ἡ, όν, barbaricus, ad barbarorum mores accedens. A βάρβαρος.

Βαρβαρικῶς, *adv.* barbare barbarorum more.

Βαρβαρισμὸς, mores et idioma barbarorum, adfectatio utendi moribus et lingua barbarorum. Τῷ βαρβαρισμῷ αὐτοῦ ἔχαιρον Ἀλέξανδρος, *Arr. Hist. Alex.* 7, 6. A βαρβαρίζω.

Βαρβαριστὶ, *adv.* barbaros imitando, barbarice. Ab eod.

Βαρβαρόγλωσσος, ου, ὁ ἡ, barbare loquens.

Βαρβαρογνώμων, ονος, ὁ ἡ, idem quod βαρβαρόφυσος, *Strab.*

Βαρβαρόκτονος, ου, ὁ ἡ, a barbaris interfectus.

ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ, ου, ὁ ἡ, barbarus, pronunciatione insuavi et peregrina utens; omninoque peregrinus, cujus orationem non intelligimus; (2) ineruditus, imperitus; (3) agrestis; (4) non Græcus

Βαρβαροστομία, ας, ἡ, vitium, cum quis linguam barbare pronunciat. A

Βαρβαρόστομος, ου, ὁ ἡ, qui barbare verba linguæ alicujus effert. Ex στόμα.

Βαρβαρότης, ητος, ἡ, barbaries.

Βαρβαροφωνία, ῶ, f. ήσω, barbare loquor; (2) barbaro sermone utor. A

Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ ἡ, barbaram vocem habens. Ex βάρβαρος et φωνὴ, *vox*.

Βαρβαρόω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo, effero agrestem, ferum facio; (2) barbarorum potestati subjicio. A βάρβαρος.

Βαρβάρως, *adv.* barbare.

ΒΑ'ΡΒΙΛΟΣ, ου, ὁ, barbilus. Nomen arboris.

Βαρβιτίζω, f. ίσω, barbitum pulso, barbito cano. A

ΒΑ'ΡΒΙΤΟΝ, ου, τὸ, barbitum, instrumentum musicum multis chordis intentum.

Βάρβιτος, ου, ὁ ἡ, idem.

Βαρβιτῳδὸς, οῦ, ὁ, qui barbito canit.

Βάρδιος, *tardissimus*, pro βράδιος, *Hom.*

Βαρίσθω, *gravetur*, 3. sing. præs. imperat. pass. *contr.* pro βαρείσθω, a

Βαρίω, ῶ, f. ήσω, gravo, degravo, deprimo pondere. A βαρύς.

Βαρέως, *adv.* graviter, moleste, valde. Ab eod.

Βαρηκοέω, difficulter audio. Ab ἀκήκω, (sed βαρυηκοίω melior est lectio, *Ern.*)

Βάρημα, ατος, τὸ, gravitas, pondus. A βαρίω.

Βαρία, ας, ἡ, et *Ion.* βαρίη, gravitas. Ὑπὸ βαρίης τοῦ ἤρεος, *Arct.* A βάρος, *pondus*.

ΒΑ'ΡΙΣ, ιος vel ίδος, ἡ, proprie quodvis ædificium, οἰκοδόμημα, respondetque Lat. *mœnia*. Deinde de variis speciebus dicitur, ut navi Ægyptiis peculiari; (2) turri; (3) domo turrita et regia; (4) muro; (5) porticu; (6) sphæra. (1) Καὶ ἕλκει τὴν βάριν, et trahit navigium, *Herodot.* 2, 96. Βαρίδας βαρίδας, *Eurip. Iph. in Aul.* 297. male Barnesius. Αἰγυπτίαν δὲ βάριν ἐχ ὑπερθορῇ, *Æsch. Suppl.* 880. Βαρίδεσσι πόντιαις, *Id. Pers.* 553.

ΒΑ'ΡΟΣ, ους, τὸ, pondus, onus; (2) molestia; (3) auctoritas, gravitas; (4) opes, potentia. Ἐπὶ βάρος ἄπλετον, ad mali pondus intolerandum, *Soph. Trach.* 982.

Βαρυαλὴς, gravem sonum edens, altus, profundus (de somno). Ἐξ ὕπνου βαρυάσου ἔγειρε διιλὲς, ex alto sopore expergiscitur miser, *Oppian. Cyneget.* 3, 421.

Βαρυάλγητος, ου, ὁ ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. Βαρυάλγητα, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph. Aj.* 200. Vide πανχάζω.

Βαρύαρος, ον, firmiter compactus, *Hes.* Ex βαρὺς et ἄρω.

Βαρυβάμων, ονος, ὁ ἡ, graviter means, *Man.* A βαίνω.

Βαρυβίας, gravi clamore boans. Ex βοάω.

Βαρυβρεμέτης, ου, ὁ, graviter fremens, tonans; *Fœm.* βαρυβρεμέτιρα.

Βαρύβρεμος, ου, ὁ ἡ, graviter fremens vel strepens. Ex βρέμω, *fremo*.

Βαρυβρὼς, ῶτος, ὁ ἡ, valde mordens, acerbus: Βαρυβρὼς γόνος, morbus edax. (Vide γόνος (2.) *Soph. Philoct.* 693.

Βαρύγδουπος, ου, ὁ ἡ, graviter sonans.

Βαρύγλωσσος, vel βαρύγλωττος, ου, ὁ ἡ, cujus lingua gravis est; (2) maledicus.

Βαρυγνάτιος, genibus gravatus, præ lassitudine vel alia causa, *Theocr.* 18, 10.

Βαρύγναος, idem quod βαρυγνάτιος. Ἀσωτὸς βαρύγναος, Asopus tardigradus, *Callim. H. in Del.* 78.

Βαρύγυιος, ον, gravans, conficiens membra; item membra gravatus, tardus. A γυῖον.

Βαρυδαιμονίω, ῶ, f. ήσω, gravi fortuna premor, miser sum:

Βαρυδαιμονία, ας, ἡ, gravis fortuna. A

Βαρυδαίμων, ονος, ὁ ἡ, infelix, miser.

Βαρύδακρυς, υος ὁ ἡ, graviter lacrymans.

Βαρυδάκρυος, ου, ὁ ἡ, idem et ex iisd.

Βαρύδισμος, ου, ὁ ἡ, gravi vinculo ligatus.

Βαρύδικος, ον, graviter ulciscens. A δίκη.

Βαρυδότειρα, ας, ἡ, graviter adfligens, vexans.

Βαρυδυσκος, ου, ὁ ἡ, idem quod βαρύγδουπος.

Βαρυεγκέφαλος, ου, ὁ, gravedo.

Βαρυεργὴς, ὁ, qui non leviter rem tractat, qui serio et studiose rei incumbit, qui anxie et sollicite rem curat. Καὶ πάλιν Ῥωμαίων ὄντων. εἰς τὰ τοιαῦτα βαρυεργῶν, Romanis anxie et sollicite istas res curare solitis, *App. Bell. Civ.* 1, 83.

Βαρύζηλος, ου, ὁ ἡ, æmulus, invidus; (2) invidiosus; (3) infestus.

Βαρυηκοΐα, ἡ, hebetudo aurium. A

Βαρυήκοος, ου, ὁ ἡ, cui hebetes sunt aures. Βαρυήκοοι νότοι, *Hippocr.* Ex ἀκοή.

Βαρυηχὴς, ἐος, ὁ ἡ, gravisonus. Ex ἦχος.

Βαρυθυμίω, ῶ, f. ήσω, irascor, graviter animo commoveor; (2) animum despondeo, tristis, mœstus sum:

Βαρυθυμία, ας, ἡ, ira; (2) abjectio animi. A

Βαρύθυμος, ου, ὁ ἡ, difficilis, animo ferox; (2) abjectus animo.

Βαρυθύμως, *adv.* irate, ægre.

Βαρύλη,

Βαρύβω, f. ύσω. gravor, premor. *Βαρύθει δὲ Θ' ὑπ' αὐτῆς, Hesiod. Op.* 213. A *βαρύς.*

Βαρυκάρδιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, excors. Ex *καρδία.*

Βαρυκέφαλες, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, grave caput habens.

Βαρύκομπος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, gravem strepitum edens.

Βαρύκοτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, invisus; (2) gravem simultatem gerens.

Βαρυκτυπής, ἐς, idem quod *βαρύκτυπος, Sibyl.*

Βαρύκτυπος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, graviter strepens.

Βαρυλαίλαψ, valde sonans, fremens.

Βαρύλλιον, ᾱ, τὸ, pondusculum, D.m. a *βάρος.*

Βαρυλόγος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, maledicus.

Βαρύλυπος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, graviter dolens; (2) gravem dolorem adferens. Ex *λύπη.*

Βαρίμαστος, ον, mammosus.

Βαρυμάνιος, *Dor.* pro

Βαρυμήνιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, iracundus, valde iratus. A

Βαρύμηνις, ιος, ὁ ᾗ ἡ, idem.

Βαρυμηνίω, valde irascor, gravem simultatem gero.

Βαρύμιτον, ᾱ, τὸ, idem quod *βάρειτον.*

Βαρύμοχθος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, laboriosus.

Βάρυνθεν, 3 pl. a. 1. ind. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐβαρύνθησαν, a *βαρύνω.*

Βαρύνοσος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, gravi morbo laborans; (2) graves morbos adferens

Βαρυντικὸς, ἡ, ὸν, gravandi vim habens. A

Βαρύω, f. υνῶ, gravo, premo; (2) molestia adficio. *Βαρύνειν τὰς δικαιοπόλους τινὰ τινι· βαρύνεσθαι καμάτῳ, χόλῳ, γήρᾳ ὑπό τινος.* A *βαρύς.*

Βαρύνωτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, gravi testa, seu tergore onustus.

Βαρυοδμία, ας, ἡ, graveolentia. A

Βαρύοδμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, graviter olens. Ab ὀδμή.

Βαρυόπας, *gravissimus, Dor.* pro *βαρυώπης.*

Βαρυόργητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui gravi ira exardescit. Ex *βαρὺς* et *ὀργή.*

Βαρυόσμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem quod *βαρύοδμος.*

Βαρυπαθέω, ægre fero.

Βαρυπαθὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, tardus ad parendum. Ex *βαρὺς* et *πείθομαι.*

Βαρυπενθὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, gravi luctu oppressus. Ex *βαρὺς* et *πένθος.* Hinc

Βαρυπένθεια, ας, ἡ, gravis luctus.

Βαρύπενθος, ον, idem quod *βαρυπενθής.*

Βαρυπτὴς, ἐς, graviter cadens, *Æsch.* A *πίπτω.*

Βαρυπήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, gravi detrimento adfectus; (2) gravia detrimenta adferens. Ex *βαρὺς* et *πῆμα, damnum.*

Βαρυπνέω, graviter flo.

Βαρύπνοος, ᾱ, ὁ, grave olens. Ex *πνοή.*

Βαρύποτμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, miser, infelix. *Οἵ μοι βαρυποτμωτάτας, Eurip Phœn.* 1354.

Βαρύπους, υν, gravis, seu gravipes, *Ep.*

Βαρυπρεπὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, valde decorus; (2) sumptuosus. Ex *βαρὺς* et *πρέπω.*

Βαρύπυκνος, ᾱ, ὁ, valde densus; (2) sonus in musicis spissior, *Marc. Cap.*

Βαρὺς, εῖα, ὺ, ponderosus, gravis; (2) robustus; (3) gravis, de sono; (4) violentus; (5) molestus, onerosus; (6) opulentus, potens, amplus; (7) gravis, constans, severus, ratione morum. (5) *ᾧ μηδὲν ἐν οἴκοις βαρὺ,* cui nihil domi grave est, id est, quem nulla premit sceleris conscientia, *Soph. Trach.* 730. *Μινῶ σ' ἐγὼ ἴσασι βαρὺς, Id. ibid.* 1201. *Ἐν γήρᾳ βαρὺς,* senio morosus, *Id.* 1017. A *βάρος.*

Βαρυσίδηρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, gravis ferro.

Βαρυσθμέω, ῶ, f. ήσω, pondus et gravitatem addo; (2) valde sum ponderosus:

Βαρυσθμίζω, f. ίσω, idem. A

Βαρύσθμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, ponderosus, gravis.

Βαρυστιάχω, f. άξω, graviter gemo.

Βαρύσομος, ον, profundo ore, *Opp.* A *τόμα.*

Βαρύστονος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, graviter suspirans; (2) infelix; (3) luctuosus.

Βαρυστόνως, *adv.* ægre, magno cum gemitu.

Βαρυσύμφορος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, infelix. A *συμφορά.*

Βαρυσυμφορώτατα, *adv.* infelicissime.

Βαρυσφάραγος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui gravem edit strepitum.

Βαρύσωμος, ον, robustus. A *σῶμα.*

Βαρυταρβὴς, ἐς, terribilis.

Βαρύτης, ητος, ἡ, gravitas, acerbitas, dolor; (2) importunitas, odiosa morum sævitas. *Προσκόψαντες τῇ βαρύτητι τῇ Μάρκε,* insuper offensi duritia Marci *vel* insolentia postulatorum Marci, *Polyb.* 1, 31. *Διὰ τὴν βαρύτητα τῶν πλοίων, Id.* 1, 51. A *βαρύς.*

Βαρύτιμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, pretiosus; (2) qui pretium nimis grande exigit. (2) *μὴ βαρύτιμοι εἶναι περὶ τὴν διάκρασιν, Heliod. Æth.* 2. Ex *τιμή.*

Βαρύτλητος, ον, intolerabilis.

Βαρυτονέω, ῶ, gravi tono profero: Hinc

Βαρυτόνησις, pronunciatio cum tono gravi. A

Βαρύτονος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui gravi tono pronunciatur.

Βαρυτόνως, *adv.* gravi tono.

Βαρύϋμνος, hymnus grave sonans.

Βαρύφθογγος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, gravem sonum edens.

Βαρύφλοισβος, ον, graviter sonans, *Procl.*

Βαρύφορτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, gravis, onustus.

Βαρυφρονέω, ῶ, f. ήσω, graviter mente sum adfectus.

Βαρυφροσύνη, ης, ἡ, ægritudo animi. A

Βαρύφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, æger animo. Ex *φρήν.*

Βαρύφυλλες, ον, gravia folia habens, seu gravis foliis, *Ep.*

Βαρυφωνία, ας, ἡ, gravis vox, gravitas vocis. A

Βαρύφωνος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, cui vox est gravis. Ex *βαρὺς* et *φωνὴ, vox.*

Βαρύχειλος, ον, vaste loquens.

Βαρύχθων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, gravem humum habens, *Æsch.*

Βαρύψυχος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui ignavo vel graviter sauciato est animo, *Soph. Aj.* 819. Ex *ψυχή.*

Βαρυῴδης, ες, graviter olens, *Nic.*

Βαρυώδυνος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui graves dolores patitur; (2) qui graves dolores adfert. Ex *ὀδύνη.*

Βαρυωπέω, ῶ, f. ήσω, visu sum obtusiore. Ex *βαρὺς* et *ὤψ, oculus.*

Βὰς, *qui ivit,* a. 2. part. act. verbi *βαίνω,* seu potius *βῆμι,* ex *βάω, eo.*

Βάσαν, acc. sing. a. 2. part. act. f. g.

Βασανίω, idem quod *βασανίζω, Hes.*

Βασανηδὸν, *adv.* in tormentis, *Man.* Ab eod.

Βασανιζόμενος, *qui cruciatur,* præs. part. pass. v.

Βασανίζω, f. ίσω, exploro, probo, examino; (2) torqueo ad eruendam veritatem, quæstionem habeo de aliquo; (3) torqueo, adfligo quocumque modo; (4) tento aliquem. *Βασανίζειν ταῖς ἱμπιρίαις ἕκαστα, τὸν ἀλάστορα. Βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα τοῦτον λαθὼν, Aristoph. Ran.* 636. *Ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μένος, Id. Ach.* 110. A *βάσανος.*

Βασανισμὸς, ῦ, ὁ, exploratio, quæstio, tormenta, cruciatus. A *βασανίζω* Unde

Βασανιστέον, ferendum. *Ἀλλὰ βασανιστέον τῷδι σοι τὸ πάθος μιν' ἐμοῦ, Aristoph. Lys.* 481.

Βασανιστήριον, ᾱ, τὸ, instrumentum ad explorandum; (2) locus in quo habetur quæstio; (3) locus cruciatus quivis. Ab eod. et

Βασανιστὴς, ῦ, ὁ, explorator; (2) tortor:

Βασανίστρια, ας, ἡ, exploratrix; (2) tortrix.

ΒΑ'ΣΑΝΟΣ, ᾱ, ἡ, lapis quo probatur aurum, lapis Lydius; (2) exploratio, probatio, inquisitio, examen; (3) quæstio per tormenta; (4) tormenta; (5) cruciatus quivis; (6) documentum, specimen, quo nempe quis, ut amicus verus, &c. cognoscatur.

Βασεῦμαι, ίβο, 1. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* et *Æol.* pro *βήσομαι,* a verbo *βαίνω.*

Βασεῦνται, *progredientur,* 3. plur. futuri ejusd.

Βασίλεια, ας, ἡ, regina. A *βασιλεύς.*

Βασιλεία, ας, ἡ, regnum; (2) diadema. Ab eod. Hinc

Βασιλεάω, ῶ, f. άσω, regnum adfecto.

Βασιλείδης, ᾱ, ὁ, regis filius, *Suid.* Ab eod.

Βασιλείδιον, ᾱ, τὸ, regulus. Dim. a *βασιλεύς.*

Βασίλειον, ᾱ, τὸ, regia domus. A

Βασίλειος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, regalis. A *βασιλεύς.*

Βασιλεύμεν, præs. inf. *Ion.* pro *βασιλεύειν.*

ΒΑΣΙΛΕΥ'Σ, ῆος, ὁ, rex; (2) regulus, avis.

Βασιλευτήριος, ᾱ, ὁ, qui regiam majestatem magis præ se fert quam cæteri, augustior; (2) regno dignior. A *βασιλεύς.*

Βασιλευτὴς, ὴ, ὸν, qui regnum ferre natura aptus est. A

Βασιλεύω, f. εύσω, regno, impero, rex sum; (2) regnum adipiscor; (3) regnum creo. *Βασιλεύειν τῆς Ἀσίας. ἐν Πίερσαις· Βασιλεύεσθαι ὑπό τινος. Πάσης γῆς βασιλεύσεις, Aristoph. Eq.* 1048. A *βασιλεύς.*

Βασιλὴ, ἡ, regnum, *Hes. ex Soph.*

Βασιλῆϊ, *regi,* dat. sing. *Ion.* pro *βασιλεῖ.*

Βασιλῆΐδα, *regiam,* acc. sing. a.

Βασιλῆΐς, ΐδος, ἡ, regia. *Συμπάντων δὲ βασιλῆΐδε τιμὰν τῶνδε μόνα κρατύνεις, Eurip. Hippol.* 1280.

Βασιλίζομαι, f. ίσομαι, regis more ago, regiam speciem præ me fero, insolenter ago, regiam potestatem affecto. A *βασιλεύς.*

Βασιλικὸς, ἡ, ὸν, regius, regalis. Hinc *βασιλικὴ, ῆς, ἡ,* regia domus; (2) basilica, ædificium amplum, imprimis porticus ampla; (3) *βασιλικοὶ,* aulici, regis amici et ministri. Ab eod.

Βασιλικῶς, *adv.* rege, regaliter.

Βασιλίνδα, ης, ἡ, ludi genus in quo qui sorte rex factus facienda imperat.

Βασίλινα, ης, ἡ, regina, *apud Men.*

Βασιλὶς, ίδος, ἡ, regina. A *βασιλεύς.*

Βασιλίσκος, ᾱ, ὁ, regulus; (2) avicula quædam; (3) serpens quidam; (4) stella in corde Leonis. Dim. a *βασιλεύς.*

Βασιλίσσα, et *βασιλίττα,* ης, ἡ, regina.

Βάσιμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, pervius, meabilis, calcabilis; (2) accessibilis; (3) accessus; (4) stabilis, fixus, constans. A

Βάσις, ιος, ἡ, gressus, gradus, incessus; (2) pes, planta pedis; (3) fulcimentum, fundamentum, vestigium, locus in quo pes figi potest. (2) *σὺ τήνδε σ' ἔμπυον βάσιν παύσοντας ἄλγης, Soph. Phil.* 1378. A *βαίνω, eo, incedo.*

ΒΑΣΚΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, fascino; (2) invideo; (3) criminor, reprehendo. *Βασκαίνειν τινὶ, τί τινι, ἐπί τινι.*

Βασκαινητικὸς, ἡ, ὸν, ad invidiam pronus.

Βασκανία, ας, ἡ, fascinatio; (2) invidia, invidentia; (3) obtrectatio.

Βασκάνιον, ᾱ, τὸ, fascinum; (2) odium. A

Βάσκανος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, fascinator, fascinatrix; (2) invidus; (3) obtrectator, malevolus; (4) invisus, intolerandus, dirus, execrabilis, nefarius. A *βασκαίνω.*

Βασκάνως, *adv* animo invido.

Βασκοσύνη, ης, ἡ, idem quod *βασκανία.*

Βάσκω, vado, *Poeticum.*

Βασμὸς, ῦ, ὁ, idem quod *βαθμός.*

Βασῦνται, *gradientur,* 3. pl. f. 1. ind. med. *Æol.* pro *βήσονται,* a verbo *βαίνω.*

Βάσσα, *concavitas, Dor.* pro *βῆσσα.*

ΒΑΣΣΑ'ΡΑ, ας, ἡ, genus calceamenti; (2) Baccha; (3) meretrix; (4) vulpes. Hinc

Βασσάρεως, εία, ειον, vulpinus.

Βασσαρέω, Bacchico seu lymphato furore agitari, *Ath.* A *βασσάρα.*

Βασσαρικὸς, ἡ, ὸν, Bacchicus. Ab eod.

Βασσάριον, et ειον, τὸ. Dim. a *βασσάρα.*

Βασσαρὶς, ίδος, ἡ, Baccha; (2) vulpes femina; (3) meretrix. A *βασσάρα.*

Βάσσων, pro *βασσύτερος,* seu *βαθίων, E. M.*

Βαστάγη, ης, ἡ, onus, quod portatur:

Βάστασμα, ατος, τὸ, onus, gestamen. A

ΒΑΣΤΑ'ΖΩ, f. άσω, vel *Dor.* άζω, porto, bajulo; (2) examino, exploro, proprie scilicet onus libratu; (3) exporto; (4) tolero, suffero; (5) e medio tollo, deleo, sepelio; (6) contrecto, tango. Vide *Suidam* in voce. *Βαστάζειν τι ἴσα τῶν ὤμων, Aristot. Ἤρειν, Epig. Πάντα δ' ἐβάστασεν φρενὶ, Aristoph. Thesm.* 444. *Καὶ τὸ μηδαμὰ ἰλπισθὲν ἧξειν σῶμα βαστάσαι δότει, Soph. Œd. Col.* 1104. *Φιλίας ἀλόχου χέρα βαστάζων, Eurip. Alc.* 927.

Βαστακτικῶς, *adv.* bajulantis modo.

Βαστὸν, ῦ, τὸ, calceus.

Βαστάσαι, a. 1. inf. act. verbi *βαστάζω.*

Βαστάσασι, dat. pl. a. 1. part. act.

Βάσωμεν, 1. pl. præs. conj. act. *Dor.* pro *βήσωμεν.*

Βαταλίζομαι, f. *ίσομαι,* turpiter et effeminate vivo. A

ΒΑ'ΤΑΛΟΣ, ᾱ, ὁ, mulierosus, effeminatus, cinædus; (2) podex.

Βατάνιον, ᾱ, τὸ, patella. Dim. a *κατάνη.*

Βᾶτε, *ite*, 2. pl. a. 2. imperat. act. *Dor.* pro βῆτε, a βαίνω.

Βατεύω, f. εύσω, coeo, de maribus, ut βατεύομαι, de feminis. A

Βατέω, ῶ, idem; (2) calco, pro πατέω.

Βάτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi βαίνω.

Βατήρ, ῆρος, ὁ, qui incedit; (2) meta; (3) limen. Ab eod.

Βατήριος, ία, ιον, scansorius. A præc.

Βατία, ας, ἡ, rubus. A βάτος.

ΒΑΤΙΑ'ΚΗ, ης, ἡ, poculi genus.

Βατιδοσκόπος, et βατισκόπος, idem qui ὀψοφάγος. Ex βάτις vel βατία, *piscis*, et σκέπτομαι.

Βάτινος, ίνη, ινον, rubeus, e rubo. A βάτος.

Βάτιον, ου, τὸ, parvus cadus. Dim a βάτος.

Βατὶς, ίδος, ἡ, herbæ nomen; (2) piscis quidam, raia, *Gl. V.* avis quædam.

Βατοδρόπος, ου, ὁ & ἡ, rubos decerpens. Ex βάτος et δρέπω, *decerpo.*

Βατέεις, έσσα, εν, idem quod βατώδης, *Theoc.*

ΒΑ'ΤΟΣ, ου, ἡ, rubus, sentis.

ΒΑ'ΤΟΣ, ου, ὁ, batus, mensura liquidorum apud Hebræos.

Βατὸς, ἡ, ὸν, pervius, aditum admittens, accessu facilis. A βαίνω, *eo.*

Βατράχιος, ου, ὁ & ἡ, qu. dic. ranalis, ad ranas pertinens, *nomen coloris.*

Βατράχιος, α, ον, idem quod βατράχιως, *Ath.*

Βατραχίζω, f. ίσω, p. ικα, more ranæ nato, imitor ranam, vel coaxo A βάτραχος.

Βατράχιον, ου, τὸ, ranunculus; (2) genus herbæ, *Plin.* cujus succo inficiebant faciem ante inventas personas. Scribitur et βατράχειον, unde et color sic dictus. Dim. ab eod. *Angl.* CROW-FOOT.

Βατραχὶς, ίδος, ἡ, vestis habens colorem qui ex βατραχίῳ fit.

Βατραχίσκος, ου, ὁ, pars quædam in cithara.

Βατραχίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, batrachites lapis.

Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, ranarum et murium pugna, titulus carminis Homero tributi Ex βάτραχος, μῦς, et μάχη.

ΒΑ'ΤΡΑΧΟΣ, ου, ὁ, rana.

Βατταρίζω, f. ίσω, balbutio, lingua titubo et hæsito; (2) blatero, garrio. A βάττος.

Βατταρισμὸς, οῦ, ὁ, titubantia et hæsitantia linguæ, linguæ offensio in loquendo. A præc.

Βατταριστὴς, οῦ, ὁ, titubator, hæsitator, qui impedite loquitur.

Βαττολογέω, ῶ, f. ήσω, idem quod βατταρίζω. Ex βάττος et λόγος, *sermo.* Hinc

Βαττολογία, ας, ἡ, inanis eorundem repetitio; (2) loquacitas.

ΒΑ'ΤΤΟΣ, ου, ὁ, Battus, princeps Cyrenæorum, balbus et exili voce præditus.

ΒΑΤΤ'ΑΗ, ης, ἡ, femina nana.

Βάτω, 3. sing. a. 2. imperat. verbi βαίνω.

Βατώδης, ους, ὁ & ἡ, rubeus, rubo similis; (2) spinis obsitus. A βάτος.

Βαυδάω, ῶ, f. ήσω, dormio; (2) sopio. A

Βαυδὼ, οῦς, contr. ῶς, ἡ, Baubo, nutrix Cereris

Βαΰδουσιν, præs. inf. act. *Dor.* pro βαΰζειν.

ΒΑΥ'ΖΩ, f. ξω, latro, baubor. Βάϋζε, σὸν σῶμα βάλλουσα ψέγω, *Aristoph. Thesm.* 902.

Βαυκαλάω, ῶ, f. ήσω, sopio cantu nutricum more. A βαυδάω.

Βαυκαλίζω, f. ίσω, idem.

Βαυκάλιον, ου, τὸ, vas angusti oris. A βαΰζω.

Βαύκαλις, ιος, ἡ, vas refrigerandum.

Βαυκίδες, genus calceamentorum.

Βαυκίζω, f. ίσω, delicior, lascivio. A βαυκὸς.

Βαύκισμα, ατος, τὸ, deliciæ. A βαυκίζω.

Βαυκισμὸς, οῦ, ὁ, genus lascivæ saltationis.

Βαυκοστατῆρες, οἱ, gloriosi veteratores, *Aristot.*

ΒΑΥΚΟ'Σ, ὴ, ὸν, jucundus, delicatus.

Βαύνη, ἡ, idem quod βαύνος, *Hes.*

ΒΑΥ'ΝΟΣ, ου, ὁ, fornax, caminus.

Βαφεῖον, ου, τὸ, officina tinctoris seu infectoris.

Βαφεὺς, έως, ὁ, tinctor. A βάπτω.

Βαφὴ, ῆς, ἡ, immersio; (2) tinctura; (3) color; (4) macula. Ab eod.

Βαφικὸς, ὴ, ὸν, tinctorius. Hinc ἡ βαφικὴ, sc. τέχνη, ars tinctoria. Ab eod.

Βάψας, aor. 1. part. act. verbi βάπτω.

Βάψις, ιος, ἡ, tinctio, ipse tingendi aut mergendi actus. Ab eod.

ΒΑ'Ω, inus. unde βῆμι, et βαίνω, *eo.*

ΒΔΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, mulgeo; (2) sugo. Hinc

Βδάλσις, εως, ἡ, mulctus; (2) suctus.

Βδίλλα, ης, ἡ, hirudo, sanguisuga; *Prov.* 30, 15. (2) arbor quædam. Ab eod.

Βδίλλιον, ου, τὸ, arbor quædam Arabica; (2) lacryma istius arboris. Dim a βδίλλα.

Βδιλλολάφυγξ, γος, ὁ, convicium in parasitum. Vide Ἔτη.

Βδίλλω, idem quod βδάλλω.

Βδίλυγμα, ατος, τὸ, exsecratio, abominatio; (2) res exsecranda. A βδελύσσω.

Βδιλυγμία, ας, ἡ, abominatio; (2) fastidium, quale pedor et peditum movent. A

Βδιλυγμὸς, οῦ, ὁ, idem quod βδίλυγμα.

Βδιλυκτὸς, ὴ, όν, abominabilis, exsecrabilis.

Βδιλύκτροπος, idem. A præc. et τρέπω.

Βδιλυριύομαι, idem quod βδιλύσσομαι.

Βδιλυρία, ας, ἡ, summa impudentia, ingens protervia; (2) scurrilitas; (3) vita impura et flagitiosa, turpido morum nauseam creans. A

Βδιλυρὸς, ρὰ, ρὸν, qui est frontis prostitutæ, protervus, flagitiosus, impurus, fœdæ libidini, avaritiæ, &c. deditus. A βδίω.

Βδιλυρῶς, adv. impure, flagitiose.

Βδιλύσσομαι, vel βδιλύττομαι, f. ξομαι, exsecror, abominor, detestor, proprie ob fœtorem; (2) formido, exhorreo, detestor. Βδιλύττομαι γὰρ τὰς λόφας, *Aristoph. Ach.* 592. Οὕτω τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη κύνος, *Id Lys.* 797. A βδίω.

Βδιλυχρὸς, ὰ, όν, idem quod βδιλυρός.

Βδίννυμαι, idem quod βδίω.

Βδίσμα, ατος, τὸ, flatus ventris tacite editus, peditum.

ΒΔΕ'Ω, f. ίσω, vel ήσω, pedo, flatum ventris emitto; (2) fœteo, puteo. Hinc

Βδόλος, ου, ὁ, flatus ventris; (2) crepitus; (3) fœtor gravis, ut extinctæ lucernæ.

Βδύλλω, idem quod βδίω. (2) timeo, tremo. Τὶ βδύλλιθ' ἡμῶς; *Aristoph. Lys.* 356.

Βέβαα, 1. sing. perf. ind. act. *Ion.* pro βέβηκα, a βαίνω.

Βεβαίστιος, ου, ὁ & ἡ, firmus et constans in fide. Ex βέβαιος et πίστις, *fides.*

ΒΕ'ΒΑΙΟΣ, ου, ὁ & ἡ, et αιος, αία, αιον, firmus, stabilis; (2) de quo fiducia concipitur, de quo nobis aliquid certo persuademus. Hinc

Βεβαιότης, ητος, ἡ, firmitas, stabilitas.

Βεβαιόω, ῶ, f. ώσω, stabilio, firmo, firmum reddo; (2) confirmo; (3) præsto, ut ei habere liceat, cui sponsione et stipulatione evictionis cautum est; (4) fidem facio, affirmo. Βεβαιῶν τὴν εἰρήνην, εἴμεν, τὴν ἀρχὴν σφι. Ab eod.

Βεβαίως, adv. firmiter; (2) certo, explorato.

Βεβαιώσαι, *confirmasse*, a. 1. inf. act.

Βεβαίωσις, εως, ἡ, confirmatio, firmamentum. A βεβαιόω. Unde

Βεβαιωτὴς, οῦ, ὁ, confirmator, sanctor, auctor:

Βεβαιωτικὸς, ὴ, όν, confirmandi vim habens.

Βεβακὼς, perf. part. act. *Dor.* pro βεβηκώς.

Βεβάλωσι, *profanos*, acc. pl. *Dor.* pro βεβήλους.

Βέβαμεν, 1. pl. perf. ind. act. *per Sync.* pro βεβήκαμεν, a βαίνω.

Βεβαρημένος, part. perf. pass. verbi βαρέω.

Βεβαρὼς, perf. part. act. *Ion.* pro βεβαρηκώς.

Βέβασαν, *ingressi erant*, 3. pl. plusq. perf. ind. act. *Ion.* et *per Synæop.* pro ἐβεβήκεισαν.

Βέβαφε, 3. sing. perf. ind. act. v. βάπτω.

Βεβαὼς, perf. part. act. *Ion.* pro βεβηκώς, a βαίνω.

Βέβηκας, *ivisti*, 2. sing. perf. ind. act.

Βέβηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi ejusd. *abiit, mortuus est.* Θανάσιμον βεβηκότα, *Soph. Œd. Tyr.* 959. *plene* βεβηκότα θανάσιμον ἰδόν. Βέβηκε τὴν πανυστάτην ὁδὸν ἁπασῶν, *Id. Trach.* 874.

Βεβηκὼς, perf. part. act. verbi βαίνω. Ἐχθροῖς τῷ βεβηκόσιν στοι, summis opibus pollentibus, *Soph. El.* 979.

Βέβηλος, ου, ὁ & ἡ, profanus, non initiatus. A βηλὸς, *limen domus.* Hinc

Βεβηλόω, ῶ, f. ώσω, profano, contamino. Hinc

Βεβήλωσις, εως, ἡ, profanatio.

Βεβιασμένως, adv. coacte. A βιάζω.

Βέβικας, 3. sing. perf. ind. act. v. βιάω.

Βεβίωμαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. βιόω.

Βεβλαβὲς, 3. sing. perf. ind. med. v. βλάπτω.

Βέβλαμμαι, 1. sing. perf indic. pass.

Βεβλάστηκε, 3. sing. perf. indic act. v. βλαστάνω.

Βέβλαφε, 3. sing. perf. ind. act. v. βλάπτω.

Βέβληαι, *vulneratus es*, 2. sing. perf. ind. pass. *Ion.* pro βέβλησαι, a βάλλω.

Βεβλήαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro βέβληται.

Βεβλήατο, 3. pl. plusq. perf. pass. *Ion.* pro βεβλημένοι ἦσαν.

Βέβληκας, *jaculatus es*, 2. sing. perf. ind. act.

Βέβληται, *decumbit*, 3. sing. perf. ind pass.

Βεβοήαται, *clamoti sunt*, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro βεβόηνται, a βοάω.

Βέβοκα, et βεβόσκηκα, *pavi*, perf. ind. act. verbi βόσκω.

Βεβολήαται, *ejecti sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro βέβληνται, a βάλλω.

Βεβολημένος, perf. part. pass. v. βολέω.

Βέβυλα, 1. sing. perf. ind. med. v. βέλομαι.

Βεβούλευμαι, 1 sing. perf. ind. pass. v. βουλεύω.

Βεβουλευμένως, *adv.* consulto.

ΒΕΒΡΑ'Σ, άδος, ἡ, species piscis.

Βέβρυγμαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. βρύχω.

Βεβρέμηκε, *strepuit*, 3. sing. perf. ind. act. verbi βρέμω, *strepo.*

Βέβρωβε, 3. sing. perf. ind. med. v. βρίθω.

Βεβρωθότι, *onusto*, dat. sing. perf. part. med.

Βεβρισμένος, *ebrutus*, perf. part. pass.

Βέβρυχας, 2. sing. perf. ind. act. *Att.* pro βέβρυχας, a βρύχω.

Βέβρυχε, 3. sing. perf. ind. act. verbi βρύχω.

Βέβρωθα, *comedi*, perf. ind. med.

Βεβρώθοις, 2. sing. perf. optat. med. a βρώσκω.

Βεβρώθω, f. ώσω, comedo, depasco. A βρώθω inusitato, vel perf. βέβρωκα.

Βέβρωκας, 2. sing. perf. ind. act. verbi βρώσκω, βιβρώσκω, βρῶμι, βρώω, vel βρόω.

Βέβρωκε, *pavit*, 3. sing. perf. ind. act.

Βεβρώκοσιν, dat. pl. perf. part. act.

Βεβρὼς, *qui comedit*, perf. part. act. *per Sync.* pro βεβρωκὼς, a verbo eod.

Βεβωμένος, *celebris*, *clarus*, perf. part. pass. *Ion.* et *Dor.* pro βεβοημένος, a verbo βοάω.

Βεβὼς, perf. part. act. *Att.* et *Ion.* pro βεβηκὼς, a βαίνω.

Βέῃ, 3. sing. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro βῇ.

Βεινηιάω, ῶ, Venerem appeto. A

ΒΕΙ'ΝΩ, in usu βιτῶν, ineo, coeo.

Βείομαι, *vivam*, 1. sing. f. 1. ind. med. *Poet.* pro βίσομαι, a verbo inus. βείω, *vivo.*

Βείω, pro βίω, *Ion.* βῶ, vado, *Hom.*

Βείω, ιυτο, 1. sing. a. 2. conj. *Poet.* pro βῶ.

Βὲξ, panis, Phrygum vox est, de quo *Herod.* 2.

Βεκκοσεληνιακὸς, ὴ, όν, idem quod seq. e *Plut.*

Βεκκοσίληνος, ου, ὁ & ἡ, delirus, stupidus; (2) antiquus, quasi ante βέκκον, *panem*, et σελήνη, *lunam.*

ΒΕ'ΚΚΟΣ, ου, ὁ, panis, Phrygum lingua, *Hes.* (2) stultus, delirus.

Βέκυλος, ου, ὁ & ἡ, pecuinus, ovillus, *Suid.*

Βέλεκκος, idem quod βέλεκος, *Aristoph.*

ΒΕ'ΛΕΚΟΣ, legumen lathyro simile, *Suid.*

Βέλεμνον, ου, τὸ, telum, sagitta. A βέλος.

Βελεμνίτης, ου, ὁ, lapis qui sagittæ effigiem habet. Ab eod.

ΒΕ'ΛΕΝΟΣ, ου, ὁ, piscis quidam.

Βέλεσσιν, dat. pl. *Ion.* et *Poet.* pro βέλεσι, a βέλος, *telum.*

Βελεσσιχαρὴς, ίος, ὁ & ἡ, sagittis sive jaculis gaudens, venator. Ex βέλος et χαίρω.

Βελέπαιον, ου, τὸ, qu. dic. telorum remedium, dictamnus. Ex βέλος et ἀκέομαι, *sano.*

Βελοθήκη, ης, ἡ, pharetra.

Βελομαντία, ας, ἡ, genus vaticinationis, quum sagittæ nominibus inscriptæ mittuntur in pharetram miscenturque, ut videatur, cujus nomen primum exeat, ex eoque consilium capiatur. Ex βέλος et μαντεία.

Βελόνη, ης, ἡ, acus; (2) piscis quidam. A βέλος.

Βιλονίς, ίδος, ἡ, acicula. Dim. a βιλόγη.
Βιλονειδής, ές, ὁ ἢ ἡ, acus formam habens.
Βιλονοποικίλτης, ου, ὁ, qui acu vestes variegat. Ex βιλόνη et ποικίλλω, *variego*.
Βιλονοπώλης, ου, ὁ, qui acus vendit. A πωλέω.
Βιλονόπωλις, ίδος, ἡ, quæ acus vendit.
Βιλοποιΐα, ας, ἡ, telorum fabricatio. A
Βιλοποιός, οῦ, ὁ, telorum fabricator. A ποιέω.
ΒΕ΄ΛΟΣ, ους, τὸ, telum, jaculum, sagitta, et quicquid vulnerat; (2) fulmen; (3) ictus, et dolor ex ictu illatus. Ψυχῆς βέλη, stimuli conscientiæ, *Soph. Œd. Tyr.* 893.
Βιλόσασις, εως, ἡ, locus ad tela explodenda; (2) machina bellica, aries, balista.
Βιλοσφενδόνη, ης, ἡ, phalarica; (2) sagitta.
Βιλοτόκος, ου, ὁ, dictamnus, quod sagittas et fœtus expellat.
Βιλυλκίω, ῶ, f. ήσω, tela extraho:
Βιλυλκία, ας, ἡ, teli infixi extractio.
Βιλυλκικός, ἡ, όν, ad telorum extractionem pertinens. A
Βιλυλκός, ἡ, όν, tela missilia extrahens. Ex βίλος et ἕλκω, *traho*.
ΒΕ΄ΛΤΕΡΟΣ, έρα, έρον, melior. Compar. irreg. ab ἀγαθός. (Ab ant. βιλός, ἡ, όν, a v. βίλω, unde βέλομαι, et *volo*, idem quod appetitur, quod voluntas sequitur, *Etm.*)
Βιλτ.όω, ῶ, f. ώσω, meliorem reddo. A βιλτίων.
Βίλτιστα, *adv.* optime.
Βίλτιστος, ίστη, ιστον, optimus. Ab ἀγαθός.
Βιλτίω, nom. et acc. pl. comp. n. g. *Ion.* et *Att.* pro βιλτίονα. A
Βιλτίων, ονος, ὁ ἢ ἡ, melior.
Βιλτίωσις, εως, ἡ, in meliorem statum restitutio; (2) emendatio; (3) profectus. A βιλτιόω.
Βιμβεύω, f. εύσω, idem quod βιμβηκίζω.
Βιμβέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.
Βιμβηκιάω, idem quod
Βιμβηκίζω, f. ίσω, in gyrum ago, velut turbinem, quo pueri ludunt; circumago, volvo. Ἵν' ἐξ ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βιμβηκίζωσιν ἑαυτὸς, *Ar. Vesp.* 1506. A
ΒΕ΄ΜΒΗΞ, ηκος, ἡ, turbo, trochus.
Βίμβιξ, ικος, ἡ, idem. Hinc
Βιμβικώδης, ες, turbinis formam habens.
Βιμβὶς, ίδος, ἡ, apum species, *Nic. Sch.* item Dim. pisciculus, *Hes.*
Βιμβρὰς, idem quod βιβρὰς, piscis genus.
Βιμβρεύω, f. εύσω, idem quod βιμβεύω.
Βιμβρέω, ῶ, f. ήσω, idem quod βιμβέω.
Βίνθος, ους, τὸ, profunditas, fundum. A βάθος.
Βίντιστος, *optimus*, *Dor.* pro βίλτιστος.
Βίομαι, *vivam*, 1. sing. f. 1. ind. *Poet.* pro βιώσομαι, a verbo inus. βίω, *vivo*.
ΒΕ΄ΡΒΕΡΙ, τὸ, concha uniones continens. Vox Indica.
Βίρεθρον, barathrum, fossa, *Att.* pro βάραθρον.
Βιρίσχιθος, ου, stultus, *Aristoph.*
Βιρόκια, idem quod περσικόκια, præcocia. Περσικὰ καὶ βιρόκια καὶ κεράσια καὶ πάντα τὰ ὅμοια, πλὴν συκαμίνων, προσκαίρως ἡδονὰς καὶ ἀκάτους σημαίνει, *Artemid. Oneirocr.* 1, 75. *Angl.* APRICOTS.
ΒΕ΄ΤΙΟΝ, ου, τὸ, betium, herba; (2) dictamnus.
ΒΕΤ΄ΔΟΣ, ους, τὸ, vestis genus varium, purpureum.
Βεῦδος, τὸ, idem quod βεύδος, *Sapph.*
Βέω, -ομαι, vado, *E. M.*
ΒΗ΄, vox ovium balantium.
Βῆ, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβη.
Βῆγμα, ατος, τὸ quod tussiendo exspuitur; (2) tussis ipsa. A βήσσω, *tussio*.
Βῆζω, clamo βῆ, ut oves; (2) clamo. A βῆ.
Βῆθι, *vade*, 2. sing. a. 2. imperat. verbi βαίνω.
Βῆκα, ων, τὰ, oves, *Hes.* βηκία τὰ, *Hipp.* A βῆ.
ΒΗΛΟ΄Σ, ᾶ, ὁ. Sunt qui hoc nomine astrorum ac ætheris ambitum intelligant, alii supremum omnia circumplectentem aera, nonnulli secundum Dryopas etiam Olympum. Chaldæi cœlum. Significat item pavimentum, ἀπὸ τοῦ βαίνειν, id est ab incessu, ut placuit *Eustathio*, et limen domus vel templi quod calcatur. A βάω.
Βῆμα, ατος, τὸ, gressus; (2) vestigium; (3) tribunal, suggestus. A βαίνω. Hinc
Βηματίω, ῶ, f. ήσω, pedibus calco, ingredior.
Βηματίζω, f. ίσω, per passus metior; (2) rem divinam in suggestu peragro. (1) ταῦτα γὰρ νῦν βεβημάτισαι καὶ σεσημείωται κατὰ σταδίους ὀκτώ, *Polyb.* 3, 39. Secunda significatio obtinet apud auctores ecclesiasticos. Hinc
Βηματιστὴς, οῦ, ὁ, mensor itinerum.
Βήμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro βῆναι, a βαίνω.
Βῆν, *ivi*, 1. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβην.
ΒΗ΄Ξ, βηχὸς, ἡ, tussis.
ΒΗ΄ΡΗΚΕΣ, ων, αἱ, mazæ factæ e farinis percolatis; (2) gladii recti.
Βηρύλλιον, ου, τὸ, beryllus, gemma. Dim. a
ΒΗ΄ΡΥΛΛΟΣ, ου, ὁ ἢ ἡ, idem; (2) herbæ genus.
Βησάμινος, a. 1. part. med. a βαίνω.
Βῆσαν, 3. pl. a. 2. ind act. *Ion.* pro ἔβησαν.
Βῆσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔβησε.
Βήσεσθαι, *iturum esse*, f. 1. inf med.
Βήσετο, 3. sing. imp. ind. *Ion.* pro ἐβήσετο.
Βήσομαι, *progrediar*, 1. sing. f. 1. ind. med.
Βήσομεν, *ibimus*, 1. pl. f. 1. ind. act.
ΒΗ΄ΣΣΑΙ, ῶν, αἱ, loca in montibus per quæ gradi possumus; (2) saltus; (3) convalles, valles profluæ: reperitur et *Sing.*
Βησσήεις, ήεσσα, ῆεν, saltuosus. A præc.
Βήσσης, *vallibus*, dat. plur. *Ion.* pro βήσσαις.
ΒΗ΄ΣΣΟΣ, ους, τὸ, caverna.
Βήσσω, vel βήττω, f. ξω, tussio. Ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύκτ' ὅλην ἔβηττε, τριχίδων ἐσπέρας ἐμπλησμένος, *Aristoph. Conc.* 56. A βήξ.
Βηταρμὸς, οῦ, ὁ, saltatio concinno gressu, seu ad sonum. Ex βάω et ἁρμόζω.
Βητάρμων, ονος, ὁ, saltator ad sonum.
Βήτην, 3. dual. a. 2. ind. *Poet.* et *Ion.* pro ἐβήτην.
Βηχικὸς, ἡ, όν, ad tussim pertinens. A βήξ.
Βήχιον, ου, τὸ, tussilago, *Plin.* tussicularis, *Cæl. Aur.* herba. Ab eod. *Angl.* COLTSFOOT.
Βηχώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, tussi laborans. A βήξ.
ΒΙ΄Α, ας, ἡ, vis, robur; (2) violentia, violentus impetus; (3) injuria, contumelia violenta: βίαι, pl. *Hom.* (4) Inservit periphrasi: e. g. Ἡρακλείη, forti Herculi, *Il.* 2, 658. Sic *apud Horat.* 1, 3. Herculeus labor. Βίᾳ τῶν πολλῶν, invita multitudine, *Demosth. adv. Leptinem*, 548. Πρὸς βίαν, ingratiis. Μηδὲ πρὸς βίαν φύσῃ φρένας, neque ingratiis, sapere discat, id est, atque ultro ad sana consilia redeat, non vi coactus, *Soph. Elect.* 1462. Πρὸς βίαν, per tormenta. Εἴ τιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις, si videaris tormenta admovere velle, *Soph. Trach.* 388.
Βιάζεο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro βιάζεσο, et
Βιάζευ, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* pro βιάζου.
Βιάζω, f. άσω, usitatius βιάζομαι, vim adfero, urgeo; (2) opprimo; (3) vi efficio; (4) pervinco; (5) stupro, stuprum infero. Βιάζεσθαι ῥῶν ποταμῶν, *Eccl.* 4, 31, adversus flumen navigare. Μηδ' ἂν βιάζηται (supple λίγειν) πείθεσθαι, neque etiam cum ausultetis, si velit dicere invitis judicibus, *Demosth. contra Mid.* 609. Βιαζομένοι τὰς νόμους, legum violatores, *Id. ibid.* 612. Βιαζόμενοι ἄστρα, reluctantibus, sive non faventibus astris, *Theoc.* 22, 9. A βία.
Βιαιολάψ, ῶπος, ὁ, vi extortus.
Βιαιομάχης, ου, ὁ, violentus pugnator, strenuus bellator, proprie qui vi corporis, non dolo, pugnat. Ex βίαιος et μάχομαι.
Βιαιομαχεῖν, vi certare. A præc.
Βίαιος, αία, αῖον, et βίαιος, ου, ὁ ἢ ἡ, violentus, injurius, vehemens; (2) coactus. A βία. Hinc
Βιαιότης, ητος, ἡ, violentia.
Βιαίως, *adv.* vi, violenter.
Βιαρκὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, ad vitam sufficiens, vitam et victum suppeditans. Ex βίος et ἀρκέω, *sufficio*.
Βίαρχος, ου, ὁ, victui seu commeatui præfectus. Ex βίος et ἄρχος.
Βιᾶσθαι, *cogere*, præs. inf. med. verbi βιάω.
Βιάσθω, 3. sing. præs. imperat. med. *contr.* pro βιάεσθω, a verbo eod.
Βιασμὸς, οῦ, ὁ, violatio, vis adhibita. A βιάζω. Unde
Βιαστὴς, οῦ, ὁ, qui vim infert, latro; *Dor.* βιαστὰς, fortis, strenuus, *ap. Pind.*
Βιαστικὸς, ἡ, όν, violentus. A præc.
Βιατὰς, idem quod βιαστὴς, *Pind.*
Βιάω, ῶ, et βιάομαι, βιῶμαι, vim infero, violo. A βία.
Βιβάζω, f. άσω, vi admoveo, adigo, venire facio; (2) admitto, admissario admoveo. A βαίνω.
Βιβάομαι, cogor, aut tarde seu ægre venio ad coitum, *Arat.*
Βιβὰς, præs. vel a. 2. part. act. verbi βίβημι, pro βαίνω, s. βάω, *eo*.
Βιβάσβω, vado, transeo, ambulo. Ab eod.
Βίβασις, εως, ἡ, genus saltationis apud Lacedæmonios. A βιβάω.
Βιβασὴς, οῦ, ὁ, admissarius. Ab eod.
Βιβάω, ῶ, eo, gradior, incedo; *sensu transitivo*, effero. Καὶ πρὸς ὑψανὸν βιβῶν, nempe αὐτὸν, seque ab illis ad astra sublatum iri, *Soph. Œd. Col.* 381. A βαίνω.
Βίβημι, idem et ab eod.
Βιβλαρίδιον, ου, τὸ, libellus. Dim. a
Βιβλάριον, ου, τὸ, idem. Dim. a βίβλος. Unde
Βιβλιακὸς, ἡ, όν, in librorum lectione versatus; (2) ad libros pertinens.
Βιβλιαφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, tabellarius.
Βίβλινος, ίνη, ινον, Biblinus, natus in Biblinis montibus Thraciæ; (2) chartaceus.
Βιβλιογραφία, ας, ἡ, librorum scriptio. A
Βιβλιογράφος, ου, ὁ ἢ ἡ, librorum scriptor. Ex βιβλίον et γράφω, *scribo*.
Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, bibliotheca, libraria.
Βιβλιοκάπηλος, ου, ὁ ἢ ἡ, venditor librorum, qui libros venales habet.
Βίβλιον, ου, τὸ, liber; (2) scheda; et *in Plur.* τὰ βιβλία, Biblia, Scriptura sacra.
Βιβλιοπώλης, ου, ὁ, bibliopola, venditor librorum. Ex βιβλίον et πωλέω, *vendo*.
Βιβλιοτάφος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui libros occultat, et illis lucem invidet. Ex θάπτω.
Βιβλιοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, libellio, tabellarius.
Βιβλιοφυλάκιον, ου, τὸ, locus ubi libri custodiuntur et adservantur. Ex φυλακή.
ΒΙ΄ΒΛΟΣ, ου, ἡ, liber; (2) liber arboris, ut tiliæ, *Etm.*
Βιβλοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem quod βιβλιοφόρος.
Βιβρώσκω, f. βρώσω, p. βέβρωκα, edo, comedo, depasco. A βρώσκω.
Βιβῦντις, n. pl. præs. part. act. *Dor.* pro βιβῶντις.
Βιβύμαχος, ου, ὁ ἢ ἡ, vi et robore, non arte, pugnans. Ex βία et μάχη, *pugna*.
Βίης, gen. sing. *Ion.* pro βίας.
Βιήσατο, *cogebat*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐβιήσατο, verbi βιάω, *cogo*.
Βίηφι, *vi*, *per Paragog. Poet.* et *Ion.* pro βίᾳ.
Βικίδιον, ου, τὸ, idem quod
Βικίον, ου, τὸ, urceolus. Dim. a
ΒΙ΄ΚΟΣ, ου, ὁ, urna ansata; (2) urceus; (3) doliolum.
ΒΙΝΕ΄Ω, ῶ, f. ήσω, ineo, coeo. Hinc
Βινητιάω, ῶ, coire cupio, libidinor.
Βιοδόσης, ου, ὁ, vitæ dator. Ex βίος et δίδωμι.
Βιοδώτης, ου, ὁ, idem et ex iisd.
Βιοδώτωρ, ορος, ὁ, idem.
Βιόδωρος, ου, ὁ ἢ ἡ, victum largiens, altor. Βιοδόρα, ας, ἡ, altrix. Ὅσα τίμιαι γᾶ βιόδωρος, *Soph. Phil.* 1162.
Βιοθάλμιος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui diuturnæ vitæ est, longævus. Ex βίος et θάλλω, *vigeo*.
Βιοθανατέω, violenta morte pereo. A
Βιοθάνατος, qui violenta morte periit. A βία.
Βιοθρέμμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, vitam alens et sustentans. Ex βίος et τρέφω, *alo*.
Βιοθρέπτειρα, ας, ἡ, vitæ nutrix.
Βιοῖ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro βιόει.
Βιόλυτος, ον, vi solutus, *Man.* A βία et λύω.
Βιομηχανία, ας, ἡ, industria in vita sustentanda, et victu comparando. A
Βιομήχανος, ου, ὁ ἢ ἡ, docilis et ad vitæ munera ingeniosus, qui omnia ad vitam sustentandam machinatur. Ex μηχανή.
Βιοπλανὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, qui victus parandi causa huc illuc vagatur; mendicus.

Βιοπορι-στικός, ή, όν, victum parans et suppeditans. Ex *βίος* et *πορίζω, paro.*

ΒΙ'ΟΣ, ου, ὁ, vita; (2) victus; (3) facultates; (4) vivendi ratio, instituta; (5) annona; (6) res omnis ad vitam sustentandam necessaria; (7) vulgus, populus.

Βιός, οῦ, ὁ, arcus; (2) nervus arcus. (1) *λίγξε δ' ἰὸς, Il.* 4, 125. A *βία.*

Βιοσσόος, ου, ὁ ἡ ἡ, vitam servans, salutifer. Ex *βίος* et *σάω, servo.*

Βιοστερ-ὴς, ἴος, ὁ ἡ ἡ, cui victus et ad vitam sustentandam necessaria non suppetunt. Ex *βίος* et *στερέω, privo*, Soph. Œd. Col. 747.

Βιοτεία, ας, ἡ, vitæ institutum. A *βιοτή.*

Βιοτί-ρμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, vitam definiens, *Man.*

Βιοτεύω, vivo; (2) victum quæro. A

Βιοτή, ῆς, ἡ, vita; (2) vivendi ratio. A *βίος.*

Βιότης, ητος, ἡ, idem et ab eod.

Βιοτήσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, vitalis. A *βιοτή.*

Βιοτικός, ή, όν, vitalis, ad vitam sustentandam pertinens. Dim. a *βίοτος.*

Βιότιον, ου, τὸ, parvus victus. Ab eod.

Βιότοιε, *victus*, gen. sing. *Ion.* pro *βίστου* a

Βίοτος, ου, ὁ, vita; (2) victus; (3) facultates. A *βίος.*

Βιὰς, a. 2. part. act. verbi inus. *βίωμι.*

Βιῶσθαι, *vivere*, præs. inf. med. a verbo *βιόω.*

Βιοφθορία, ἡ, pernicies vitæ, pestis. A

Βιοφθόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, vitam corrumpens. Ex *βίος* et *φθείρω, corrumpo.*

Βιόχρηστος, ου, ὁ ἡ ἡ, vitæ utilis.

Βιόω, ῶ, f. *ώσω*, vivo. Ab hoc *βίωμι*, unde usitata ἐβίων, βιὰς, βιῶναι. A *βίος.*

Βίττυνα, crepidæ, sandalia, *Suid.*

Βιῶατο, *vigerent*, 3. pl. imperf. opt. *Ion.* pro *βιῶντο* a verbo *βιάω.* Et opt. pass. *Ion.* pro *βιῷντο, contr.* ex *βιάοιντο, coacti sunt*, Apoll. Rhod. 4, 1236.

Βιῴην, *viverem*, 1. sing. præs. opt. act. *Att.* pro *βιοίην*, a *βιόω.*

Βίωθι, *vive*, 2. sing. a. 2. imperat. act.

Βιῶναι, a 2. inf. act. verbi inus. *βίωμι.*

Βιώνης, ου, ὁ, qui bona alicujus sub hasta emit, sector. Ex *βίος* et *ὠνέομαι, emo.*

Βιῶναι, *vixisse*, a. 1. inf. act. verbi *βιόω.*

Βιώσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, spem vitæ servandæ habens, sanabilis; (2) vitalis. *Τί γὰρ μόνη μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον; Soph. Antig.* A *βιόω.*

Βιωσίμως, *adv.* vitaliter. *Βιωσίμως ἔχω*, vitalis sum, *Greg. Naz.*

Βίωσις, εως, ἡ, ipsa vivendi actio; (2) vita anteacta. A *βιόω.*

Βιώσκομαι, vivisco. Ab cod.

Βιωτικός, ή, όν, vitalis, ad vitam sustentandam pertinens; (2) civilis, ad vitam civilem pertinens, *opp.* sacris, spiritualibus.

Βιωτικῶς, *adv.* ut fit in communi vita, populariter.

Βιωτός, ή, όν, vitalis. A *βιόω.*

Βιώτω, *vixerit*, 3. sing a. 2. imperat. act. verbi *βίωμι*, pro *βιόω, vivo.*

Βιωφελής, ής, ὁ ἡ ἡ, vitæ utilis.

Βλαβὶς, a. 2. part. pass. verbi *βλάπτω.*

Βλαβεραυγὴς, ὲς, in damnum splendens, *Man.* A *βλαβερὸς* et *αὐγή.*

Βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, noxius, damnosus. A *βλάβη.*

Βλαβερῶς, *adv.* perperam.

Βλάβη, ης, ἡ, noxa, damnum, detrimentum. A *βλάπτω, noceo.* Unde

Βλαβόεις, όεσσα, όεν, noxius.

Βλάβος, ους, τὸ, idem quod *βλάβη.*

Βλάβω, antiquum pro *βλάπτω.*

Βλαβῶ, *nocebo*, 1. sing. f. 2. ind. act.

Βλαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, flaccidus, dissolutus.

Βλαδὺς, ἡ, ὺ, tardus, imbellis, *Ilcs.* A

Βλάζω, stultus sum. A *βλάξ.*

Βλαισιώδης. Vide *βλαισώδης.*

Βλαισοσφόδης, ου, ὁ, idem quod *βλαισόπους, Suid.*

Βλαισόπους, οδος, ὁ vel ἡ, pedibus mancus vel debilis. Ex *βλαισὸς* et *πῦς, pes.*

ΒΛΑΙΣΟ'Σ, ἡ, όν, valgus, distorta habens crura; (2) blæsus, balbus. Hinc

Βλαισότης, ητος, ὁ, distortio:

Βλαισόω, ῶ, f. *ώσω*, p. *ωκα*, distorqueo.

Βλαίωσις, εως, ἡ, distortio. A præc.

Βλάκιυμα, ατος, τὸ, quod per socordiam fit; (2) arrogantia; (3) stupor, dementia. A

Βλακιόω, f. *ώσω*, socordiæ me dedo, torpeo, stupeo; cunctor. *Ὡς βλακιόων αὐτῷ οἱ Μακεδόνες ἐδόκεον οἱ φέροντες τὰς κλίμακας, Arr. Hist. Alex.* 6, 9. A *βλάξ.* Unde

Βλακία, ας, ἡ, socordia, stupor, mollities:

Βλακικὸς, ἡ, όν, ignavus, socors, mollis, stultus

Βλακικῶς, *adv.* ignave, tarde, molliter.

Βλακωδῶς, βλακωδέστερον, ignave, ignavius, *Poll.*

Βλάμμα, ατος, τὸ, detrimentum. A *βλάπτω.*

Βλανὶς, idem quod *βλενὶς.*

ΒΛΑ'Ξ, βλακὸς, ὁ, piscis quidam inutilis; (2) stultus, ignavus, iners, socors, mollis: *comp.* βλακώτερος· *sup.* βλακώτατος, βλακίστατος.

Βλάπτη, 3. sing. præs. conj. act. v. *βλάπτω.*

Βλαπτήριος, α, ον, noxius, *Opp.*

Βλαπτικὸς, ἡ, όν, noxius, lædens, nocens. A

ΒΛΑ'ΠΤΩ, f. *ψω*, lædo, noceo, damno adficio. *Οὐ νῦν μὲ πρῶτον ἔβλαψε δίκη, Eur. Med.* 293. *Βλάπτεις δὲ τοι σὺ σεαυτόν, Aristoph. Av.* 1648. Cum duobus accusativis, alterum rei quæ damno adficitur, alterum personæ quæ adfecta est. *Οὐκ ἠξίουν ἐπὶ τοσαῦτα συμφοραῖς ἄλλως τοιαύτας βλαβῆναι τὴν πόλιν, App. Annibal.* 28. *Τὴν δὲ πόλιν τὰς ὑπολοίπους αἰδόμεθα βλάψαι, Id. Bell. Civ.* 2, 131. (2) privo, cum genitivo rei qua privamur. *Νόμ βιβλαμμένος ἰσθλῶ, Theogn.* 223.

ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ. f. *βλαστήσω*, p *βεβλάστηκα*, germino, fruticor, pullulo; (2) originem duco; (3) produco, profero. *Τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βελτίματα*, manant, *Aristoph. Lys.* 409. Hinc

Βλαστίον, ου, τὸ, germen, propago.

Βλάστη, ης, ἡ, idem et ab eod. *Παιδὸς δὲ βλαστὰς, Soph. Œd. Tyr.* 717.

Βλάστημα, ατος, τὸ, idem et ab eod. *Τίκτων γλυκειρὸν βλάστημα, Eurip. Med.* 1099. *Γῆς τεμεσὶν βλαστήματα, Id. Hecuba*, 1204.

Βλαστήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem quod *βλαστικὸς, Nic.*

Βλαστησάτω, *germinet*, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi *βλαστάνω*, pro *βλαστέω.* Unde

Βλάστησις, εως, ἡ, germinatio; (2) fructuum inchoatio.

Βλαστήσω, *germinabo*, 1. sing. f 1. ind. act.

Βλαστητικὸς, ἡ, όν, germinandi vim habens; (2) ad germinandum propensus. Ab eod.

Βλαστοκοπέω, ῶ, f. *ήσω*, p. *ηκα*, germina detraho, germina corrumpo. Ex *κόπτω.*

Βλαστολογέω, ῶ, f. *ήσω*, p. *ηκα*, lego germina, pampino. Ex *βλαστὸς* et *λέγω.* Hinc

Βλαστολογία, ας, ἡ, germinum collectio, pampinatio.

Βλάστον, τὸ, idem quod *βλάστος, Hes.*

Βλαστὸς, οῦ, ὁ, germen. A *βλαστάνω.*

Βλασφημέω, ῶ, f. *ήσω*, obscœna, fœda, male ominata loquor; (2) impie loquor, male dictis lacesso. *Βλασφημεῖν περί τινος, εἰς τινα, κατά τινος.*

Βλασφημία, ας, ἡ, obscenitas sermonis et fœditas; (2) impietas sermonis; (3) maledicentia:

Βλάσφημος, ου, ὁ ἡ ἡ, obscenus, infaustus; (2) impius in Deum; (3) maledicus; *ἀπὸ τοῦ βλάπτειν τὴν φήμην.*

Βλασφημόσυνη, idem quod *βλασφημία, Synes.*

ΒΛΑ'ΤΤΙΟΝ, ου, τὸ, os anterius narium purpuræ; (2) concha Indica.

ΒΛΑΤΤΑΙ, ῶν, αἱ, genus calceamenti.

Βλαυτίον, ου, τὸ, solea, crepida. A præc.

Βλαφθεὶς, *læsus*, a. 1. part. pass. verbi *βλάπτω.*

Βλαψιγονία, ας, ἡ, fœtus seu partus læsio. Ex *βλάψις* et *γόνος.*

Βλάψις, εως, ἡ, læsio. A *βλάπτω.*

Βλαψίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, cui mens est læsa, stolidus. Ex *βλάψις* et *φρὴν, mens.*

Βλῖμην, *percusserim*, 1. sing. a. 2. opt. act. verbi *βλῆμι, percutio*, a *βάλλω.*

Βλὶς, *percussus*, a. 2. part. act. v. cjusd. vel *jactus*, a. 2. part. pass. *per Sync.* pro *βαλὶς.*

Βλιχίμυξος, ου, ὁ ἡ ἡ, *Hes.* mucosus; (2) ignavus; (3) deceptu facilis. Ex *βλὰξ* et *μύξα, mucus.*

Βλεμαίνω, trucibus oculis circumspicio. A

Βλίμμα, ατος, τὸ, adspectus, intuitus, vultus. A *βλέπω.*

ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, mucus. Hinc

Βλεννὸς, ἡ, όν, ignavus.

Βλεννώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, mucosus.

Βλεπιδαίμων, ονες, ὁ ἡ ἡ, horrifico adspectu intuens; (2) strabus; (3) attonitus. Ex *βλέπω* et *δαίμων.*

Βλέπησις, εως, ἡ, et *βλέπος, εος, τὸ*, adspectus.

Βλέποισα, *Dor.* pro *βλέπουσα.*

Βλέπος, εος, τὸ, vide *βλέμμα, Aristoph.* A *βλέπω.*

Βλεπτικὸς, ἡ, όν, acute cernens:

Βλεπτὸς, ἡ, όν, spectabilis, *Soph.* A

ΒΛΕ'ΠΩ, f *ψω*, adspicio, intueor; (2) specto, vergos; (3) sedulo caveo; (4) rationem habeo; (5) vivo. *Βλέπειν φιλοφρονῶς πρός τινα*, amice intueri; *πρὸς* seu *εἴς τινα*, exspectare aliquid ab; *ἀπὸ*, cavere. *Βλέπουσι εἰς σὲ κἀμὲ, Aristoph. Av.* 316. Vide *σαύτος.* (6) vultum habeo, similis sum. (6) *ἀλλ' ὥς τις Ἅϊδα παρακείμενος βλέποι, Soph. Phil.* 861.

Βλεσὶς, ἡ, όν, idem quod *βλαισὸς.*

Βλεσηρὶς, potius *βλυσηρὶς, ίδος, ἡ*, scaturiens, *Ep.*

Βλέτυγις, *Hesych.* nugæ.

Βλιφαρίζω, f. *ίσω*, nicto, crebro conniveo. A

Βλιφαρὶς, ίδος, ἡ, cilium, pili palpebrarum; (2) palpebræ. A

ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ου, τὸ, palpebra, pellis tegens oculos.

Βλιφαρίξυσον, τὸ, chirurgicum instrumentum, *Gorr.* A *βλίφαρον* et *ξύω.*

Βλίψις, εως, ἡ, intuitus. A *βλίπω.*

Βλῆδην, *adv.* jaciendo. A *βάλλω.*

Βλητὸς, ἡ, όν, verbi ejusd.

Βληθῆναι, *projici*, a. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Βληθείην, *conjiciaris*, 2. sing. f. 1. conj. pass.

Βλῆμα, ατος, τὸ, jactus, ictus; (2) vulnus.

Βλημάζω, alias *βλιμάζω, βλημάττω*, contrecto, tactu exploro; *impr.* mammas fœminæ contrecto. Vox comica. Unde appeto.

Βλήμενος, *ictus*, perf. part. pass. *per Sync.* pro *βεβλημένος.* a *βάλλω.*

Βλῆσθαι, pro *βεβλῆσθαι*, perf. inf. pass.

Βλησείζω, fut. *ίσω*, jacto. *Βλησείζεσθαι ἐν τῇ πλατείᾳ κοίτῃ, Ael. Βλησείζοντες ἐμὴν φροντίδ' ἀν' Ἑλλάδα γᾶν*, jactantes mea opera per Græciam, id est, adplaudentes, *Diog. Laert.* 9, 19. A *βάλλω.* Hinc

Βλησρισμὸς, οῦ, ὁ, jactatio assidua et vehemens corporis, v. gr. ægrotantium, *Hippocr. End.* 1.

Βλήσω, *jaciam*, f. 1. ind. act. verbi *βάλλω.*

Βλητὴρ, ῆρος, ὁ, jaculator, *Ep.*

Βλῆτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass *Ion.* pro *ἐβέβλητο*, a verbo eod.

Βλητίζω, dejicio, vinco.

Βλητὸς, ἡ, όν, ictus, attonitus, apoplecticus. Vox medicorum de iis qui e lateris inflammatione difficulter respirant, et livores in latere habent, velut e percussione. A *βάλλω.*

Βλῆτρον, ου, τὸ, clavus ferreus, pessulus. Hinc

Βλητρόω, immitto, v. gr. clavum.

Βλῆττω, pro *βλίττω, ap. Pind.* (si lectio sana est, *Ern.*)

ΒΛΗΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. *ήσομαι*, balo ut ovis; (2) vagio ut infans.

Βλήχεσθαι, *balare*, v. *βλήχομαι* pro *βληχάομαι.*

Βληχὴ, ῆς, ἡ, balatus. A præc.

Βλήχημα, ατος, τὸ, idem et ab eod.

Βλῆχρον, ου, τὸ, filix, herba. A *βληχρὸς.*

Βληχρὸν, οῦ, τὸ, leguminis genus. Ab eod.

ΒΛΗΧΡΟ'Σ, ὰ, όν, debilis, imbecillus; (2) validus, robustus.

Βληχώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, qu. dic. balatorius; (2) mente similis ovi. A *βληχάομαι.*

Βλήχων, ωνος, ἡ, pulegium, herba. Vide *γλήχων.*

Βληχωνίας, ου, ὁ, ut *βληχωνίας κυκιῶν*, polio cui pulegium admistum. A præc.

Βλιμάζω, idem quod *βλημάζω. Οἳ' ὠνῦνται βλιμάζοντες, Aristoph. Av.* 536.

Βλιμάττω, idem quod *βλημάττω, Ar. Sch.*

ΒΑΙ'ΤΟΝ, ῠ, τὸ, blitum, olus insipidum; (2) fatuus.

Βλιτομάκαρ, ᾰρος, ὁ, stultus, fatuus. Vox comica.

ΒΑΙΤΤΩ f. *βλίσω*, exprimendo aufero, ut mel e favis, *item* quæ *βλιμάζω* notat. Ἢν μὴ τὶς ὥσπερ σίνηιὰν βλίττῃ με κομιδῆζῃ, *Aristoph. Lys.* 478.

Βλιχανώδης, (seu *βλιχώδης*.) pituitosus.

Βλοσυρισμός, ὁ, e *Gal.* laudat *Phav.* et interp. *ἀπορίαν*, (sed l *βλησρισμὸς* q v. *Ern.*)

Βλοσυρονύχιος, ᾰ, ον, acerrime pungens. A *βλοσυρὸς* et *νύσσω*, vel *δύζ*.

Βλοσυρόφρων, sævus, immitis A *φρήν*.

Βλοσυρῶπις, gen. sing. *Ion.* pro *βλοσυ.ῶ*, a

ΒΛΟΣΤΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, terribilis adspectu, torvus, truculentus.

Βλοσυρῶπις, ῐδος, ἡ, habens oculos truces. Ex *βλοσυρὸς* et *ὤψ*, *oculus*. Unde

Βλοσυρωπτὸς, ἡ, ὸν, terribilis adspectu.

ΒΛΥ'ΖΩ, f. *βλύσω*, scaturio, mano; (2) effundo.

Βλύσσω, et *βλύττω*, idem.

Βλυσμὸς, ῦ, ὁ, scatebra. A *βλύζω*.

Βλυστηρὶς, ἴδ ς, ἡ, qu. dic scaturitrix, scaturiens et fluens. Ab eod.

Βλύω, f. *ύσω*, p. *υκα*, idem quod *βλύζω*.

Βλωθρὶς, ρὰ, ρὶν, celsus, procerus; (2) viridis; (3) tener. A *βλώσκω*, *adscendo*.

Βλωμίδιον, ῐ, τὸ, buccella, offula; Dim. a

ΒΛΩΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, buccella, fragmentum panis, portio.

Βλωμίλιοι, sc. *ἄρτοι*, panes qui incisuras habent, a Romanis dicti quadrati, *Philem. ap. Ath.*

Βλῶσις, εως, ἡ, adventus. A

ΒΛΩ'ΣΚΩ, f. *ώσω*, p. *ωκα*, advenio; (2) adscendo; (3) cresco.

Βλώσω, *veniam*, f. 1. ind. act. verbi *βλώσκω*.

Βοᾷ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro *βοάει*.

Βοάᾳ, 3. sing. præs. ind. act. *Poet.* pro *βοάει*.

Βοάασκον, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro *ἐβόων*.

Βοάγριον, ῐ, τὸ, scutum indutum corio bubulo. Ex *βοῦς* et *ἄγριος*, *agrestis*.

Βοαδόος, bellator, *Dor.* pro *βοηδόος*.

Βοάνθεμον, τὸ, al. *βόφθαλμον*, vel *χρυσόφθαλμον*, *Gal.*

Βόαξ, ακος, ὁ, piscis quidam, qui et *βόηξ*, item *βοᾶξ*, dicitur. A *βοάω*.

Βοαρμία, ἡ, epith. Minervæ, *Steph.* A *βοῦς* et *ἄρω*.

Βοᾶται, 2 sing. præs. ind. pass. *Dor.* pro *βοᾶῃ*.

Βοάσας, *Dor.* pro *βοήσας*.

Βοᾶσι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro *βοῶσι*.

Βοᾶτις, ἡ, clamosa, *Æsch.*

Βοαύλιοι, ῐ, τὸ boum stabulum, bubile. Ex *βοῦς* et *αὐλὴ*, *aula*.

Βοαύλον, τὸ, idem quod *βοαύλιον*, *Ap.*

Βόαυλος, ῠ, ὁ, bovium stabulum. Ἰὼν ϑηῖτο βοαύλους, *Theocrit.* 25, 108.

ΒΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boo, clamo; (2) vociferor; (3) clamando dico, cum clamore dico; (4) inclamo, clamando voco; (5) celebro; (6) usurpatur et de inanimatis. Τήνδε δ' ἔκτοσθεν βοᾶν ἔα τάθ' αὐτῆς χ τὰ τῶν φίλων κακὰ, *Soph. El.* 805. Τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην, *Aristoph. Av.* 60.

Βοεία, ας, ἡ, pellis bubula; (2) scutum, sive clypeus e corio bubulo factus. A *βοῦς*.

Βοειακὸς, ἡ, ὸν, e bubula pelle factus; (2) bubulus. Ab eod.

Βοεικὸς, ἡ, ὸν, idem et ab eod.

Βόειος, εία, ειον, bovinus, bubulus. Ab eod.

Βόεος, έα, εον, idem et ab eod.

Βόες, *boves*, nom. plur. a *βοῦς*, *bos*.

Βοεὺς, έως, ὁ, lorum e corio bubulo. Ab eod.

Βοή, ῆι, ἡ, clamor; (2) pugna. (2) *αὐτηρκεῖ βοῇ*, haud impari pugna, *Soph. Œd. Col.* 1057. A *βοάω*.

Βοᾖ, 3. sing. præs. conj act. v. *βοάω*.

Βοηγενὴς, ἐος, ὁ χ ἡ, bove genitus; Epith. apis. Βοηγενέσσι μελίσσαις, *Analecta Br.* 31. Ex *βοῦς* et *γίνομαι*, *nascor*.

Βοηδρομέω, ῶ, f. ήσω, currens vociferor; (2) auxilior. (1) Ἐβοηδρόμεν βασιλία καὶ τύραννον ἀνιλιῖν, *App. Bell. Civ.* 2, 119. Ἐβοηδρόμει ἀνὰ τὸ στρατόπεδον, ἄπαντα ἴσχειν ἀσφαλῶς, discurrens per castra clamavit, *Id. Annibal.* 42.

Βοηδρόμιος, ῐ, ὁ χ ἡ, auxiliaris. A

Βοηδρόμος, ῠ, ὁ, ad clamorem alicujus accurrens, auxiliator, opitulator. Ex *βοὴ* et *δρόμω*, *curro*.

Βοήδρομος, ῠ, ὁ, præfectus auxiliorum.

Βοήθει, *succurre*, 2. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro *βοήθει*, a verbo *βοηθέω*.

Βοήθεια, ας, ἡ, adjumentum, auxilium; (2) depulsio malorum; (3) persecutio fugientium, &c. A

ΒΟΗΘΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, auxilior, opitulor, succurro; (2) occurro hostibus, propugnatum advenio; (3) patrocinor. Βοηθεῖν τινι πρὸς τὰς ἐπιλίτας ἐπὶ τὰς πολεμίας, adversus; ἐς τινα πόνον, procurrere.

Βοήθημα, ατος, τὸ, auxilium; (2) remedium.

Βοηθηματικὸς, ἡ, ὸν, auxiliandi vim habens. A præc.

Βοηθητικὸς, ἡ, ὸν, auxiliaris, qui auxiliari potest, aptus ad auxiliandum A *βοηθέω*.

Βοηθὸς, ῶ ὁ, auxiliator, opitulator. Ab eod.

Βοηλασία, ας, ἡ, boum abactio; (2) præda:

Βοηλατέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boves ago, pasco; (2) boves abigo; (3) voce, clamore agito. Ex *βοὴ*, *clamor*. (3) *βοηλατέωσί τι πόντῳ αὔρεις ἀντιάσαντις*, *Oppian. Cyneget.* 4, 64. A

Βοηλάτης, ῠ, ὁ, bubulcus; (2) boum abactor. Ex *βοῦς* et *ἐλαύνω*, *agito*.

Βοηλάτις, ῐδος, ἡ, boum agitatrix.

Βόημα, ατος, τὸ, clamor, *Dor.* pro *βόαμα*. A *βοάω*.

Βοῆν, *clamare*, *Dor.* et *contr.* pro *βοάειν*.

Βοηνόμος, ῠ, ὁ, boum pastor, bubulcus. Ex *βοῦς* et *νέμω*, *pasco*.

Βόης, ὁ, clamosus vociferator, *Luc.*

Βόησον, 2. sing. a. 1. imperat. act. v. *βοάω*.

Βοητὺς, ύος, ἡ, clamor. Ab eod.

Βοθρίζω, f. *ίσω*, obruo. A *βοθρὸς*, *fovea*.

Βόθριον, ῐ, τὸ, parva scrobs. Dim. ab eod.

Βοθριώδης, ες, in scrobis modum cavatus.

ΒΟ'ΘΡΟΣ, ῠ, ὁ, fovea, scrobs.

Βόϊνος, ῐ, ὁ, idem. A *βαβύνω*, *excavo*.

Βοϊρεῦσθαι, lacunam facere, *Gal.* A *βόθρος*.

Βοϊδάριον, ῐ, τὸ, bucula. A *βοῦς*.

Βοΐδιον, seu *βοΐδιον*, ῐ, τὸ, idem et ab eod.

Βοΐδης, ὁ, stolidus, fatuus, *Man.* Ab eod.

Βοϊκὸς, ἡ, ὸν, bubulus. Ab eod.

Βοΐκλιψ, πος, ὁ, boum fur. Ex *κλέπτω*.

Βοϊστὶ, bubulci more.

Βοιωτιάζω, et *βοιωτίζω*, Bœotorum partibus faveo, studeo.

Βοκέρριος, ὁ, bubulcus, *Ep.*

Βολαῖος, αία, αῖον, impetuosus; (2) irretitus. A *βολὴ*, *jactus*.

Βολαύγη, ἡ, jactus lucis, *Man.* A *βολὴ* et *αὐγὴ*.

Βολαυγὴς, ὶς, splendidus, *Man.* Ab iisd.

Βολβάριον, ῐ, τὸ, bulbulus, parvus bulbus:

Βόλβιον, ῐ, τὸ, idem. Dim. et ab eod.

Βολβίνη, ἡ, bulbi species, *Theophr.*

Βόλβιτον, ῠ, τὸ, stercus bubulum; (2) fimus. A *βάλλω*, *jacio*, quoniam ejicitur.

Βολβοειδὴς, ἐος, ὁ χ ἡ, bulbosus, bulbum referens. A

ΒΟΛΒΟ'Σ, ῶ, ὁ, bulbus; (2) radix quævis rotunda. Hinc

Βολβώδης, ες, ὁ χ ἡ, bulbosus.

Βολίω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, jacio. A *βάλλω*.

Βολιὼν, ῶνος, ὁ, fimetum, sterquilinium.

Βολὴ, ῆς, ἡ, jactus; (2) ictus, plaga. A *βάλλω*.

Βολίζω, f. *ίσω*, p. *ικα*, bolidem demitto. A

Βολὶς, ίδος, ἡ, jaculum, sagitta; (2) funis cum alligato plumbo, quo nautæ profunditatem maris explorant. A *βάλλω*.

Βολίτινος, ίνη, ινον, stercoreus. A *βόλιτον*.

Βόλιτον, ῠ, τὸ, stercus, fimus. A *βάλλω*.

Βόλιτος, ῠ, ὁ, idem et ab eod.

Βολοκυτπία, ας, ἡ, jactus tesserarum in alea; (2) fremitus quem cadentes edunt. Ex seq. et *κτυπέω*.

Βόλος, ῠ, ὁ, jactus vel tesseræ aut tali, vel retis, unde et captura; (2) dentitio.

Βομβαίνω, sonum bombo similem edo. A *βόμβος*.

Βόμβαξ, et *βομβαλοδόμβαξ*, *adv.* voces fictæ, *Aristoph.*

Βομβαύλιος, ῠ, ὁ, tibicen. Vox comica. Ex *βόμβος* et *αὐλὸς*, *tibia*.

Βομβεῦνει, *Dor.* pro *βομβεῖ*, a

Βομβέω, ῶ, fut. ήσω, bombum edo. A *βόμβος*.

Βομβηδὸν, *adv.* edendo bombum. Ab eod.

Βομβήεις, ήεσσα, ῆεν, bombum edens; (2) stridulus. Ab eod.

Βόμβησις, εως, ἡ, cum bombus editur. A *βομβέω*.

ΒΟ'ΜΒΟΣ, ῠ, ὁ, bombus, sonus quem edunt apes; (2) strepitus quivis. Hinc

Βομβύλη, ης, ἡ, genus apis streperæ, *item* insectum quodlibet streperum; ampulla olearia, *Hes.*

Βομβύλιον, τὸ, Dim. a *βόμβυξ*, *Aristoph.*

Βομβυλιάζω, f. *άσω*, p. *ακα*, ventris murmur edo. A

Βομβύλιες, ῠ, ὁ, idem quod *βομβύλη*· (2) insecta canora omnia; (3) genus poculi. A *βόμβος*.

Βομβυλὶς, ίδος, ἡ, bulla, *Hes.*

Βόμβυξ, υκος, ὁ, bombyx, vermis. A *βόμβος*.

ΒΟ'ΝΑΣΟΣ, ῠ, ὁ, animal silvaticum.

Βουβοστὸς, ῦ, ὁ, boum pastor. Ex *βοῦς* et *βόσκω*.

Βούγληνος, ῠ, ὁ χ ἡ, pulchris oculis præditus. Ex *βοῦς* et *γλήνη*, *pupilla*, *oculus*.

Βοοδμητὴρ, ῆρος, ὁ, boves domans seu vincens, *Call.* A *δμάω*.

Βοοζύγιον, ῐ, τὸ, boum jugum. Ex *ζυγός*.

Βοοθύτης, ῠ, ὁ, qui bovem mactat. Ex *θύω*.

Βοοκλόστος, ὁ, boum raptor. Ex *κλέπτω*.

Βούκρανος, ὁ, bubulum caput habens.

Βοοκτασία, ας, ἡ, boum occisio. Ex *κτείνω*.

Βοονόμος, ῠ, ὁ, bubulcus. Ex *νέμω*.

Βούσκραιος, bovinum caput habens, *Nonn.*

Βοοσσὸς, ον, boves incitans, *Cal.* ὁ, boves agitans, epith. stimuli. Βοοσσία κέντρα φέροντες, boum agitatores stimulos gerentes, *Quint. Calab.* 5, 64.

Βούσασις, ἡ, idem quod *βόσκησις*, *Call.*

Βοοσφαγία, ας, ἡ, boum mactatio. Ex *σφαγή*.

Βοοτρόφος, ῠ, ὁ χ ἡ, qui boves alit vel pascit. Ex *βοῦς* et *τρέφω*.

ΒΟΡΑ', ᾶς, ἡ, esca, pabulum, proprie brutorum. Τράπεζα βορᾶς, mensa, *Soph. Œd. Tyr.* 1464.

Βορβορέος, ᾰ, ον, cœnosus, lutosus, *Steph.* A *βόρβορος*.

Βορβορώδης, ες, idem, cœno plenus vel cœnum referens, *Cyr.*

Βορβορίζω, f. *ίσω*, cœno similis sum; (2) cœno inquino. A *βόρβορος*.

Βορβορόειδμος, ῠ, ὁ χ ἡ, cœnosus, stercus olens.

Βορβοροκοίτης, ῠ, ὁ, qui cubat in cœno. Ex *βόρβορος* et *κοίτη*, *cubile*.

ΒΟ'ΡΒΟΡΟΣ, ῠ, ὁ, cœnum, limus, lutum.

Βορβορόω, ῶ, f. *ώσω*, cœno contamino. A præc.

Βορβοροτάραξις, ιδος, ὁ, turbulentus, qui statum civitatis fœdum et turbulentum reddit. Vox comica. Ex *ταράσσω*, *commoveo*.

Βορβορυγὴ, ῆς, ἡ, idem quod

Βορβορυγμὸς, ῦ, ὁ, intestinorum strepitus. A

ΒΟΡΒΟΡΥ'ΖΩ, f. *ύσω*, strepo, proprie de intestinis crepitantibus.

Βορβορωπὸς, ῦ, ὁ χ ἡ, qui cœni speciem refert, fœdus, turpis. Ex *βόρβορος* et *ὤψ*.

Βορίαο, *boreæ*, gen. sing. *Æol.* pro *βορέω*, a

ΒΟΡΕ'ΑΣ, ῠ, ὁ, boreas, aquilo; (2) septentrio.

Βοριὰς, ἡ, filia Boreæ, *Soph. Antig.* 985.

Βορίηθεν, *adv.* a plaga septentrionali, a septentrione. A *βορίας*.

Βόρειος, ῠ, ὁ χ ἡ, borealis, septentrionalis.

Βορήϊος, et *βορειαῖος*, *Poet.* pro *βόρειος*, *Ap.*

Βορὴν, *pabulum*, acc. sing. *Ion.* pro *βορᾶν*.

Βόρος, ρα, ρον, edax, vorax. A *βορά*.

Βορὸς, ρὰ, ρὸν, idem et ab eod.

Βόρρᾶς, ᾶ, ὁ, Boreas. A *Βορίας*.

Βόσις, ιος, ἡ, pastus, cibus; (2) pascuum. Οὐ πῶσαι βόσκονται ἴαν βόσιν, *Theocrit.* 25, 8. A *βόω*, *pasco*.

Βοσκάδιος, ία, ιον, pascens, altilis. A

Βοσκὰς, άδος, pascens, a *βόσκω*· (2) avis quædam

dam marina; (3) piscis quædam species. (1) *Φορίει δέ τι βοσκάδα νηδὺν ἰυρσίαν, Nic. Ther.* 782.

Βοσκή, ἡ, pastus, *Æsch.*

Βόσκημα, ατος, τὸ, pecus; (2) pascua; (3) cibus. (1) *Ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα, Soph. Trach.* 761. (3) *Ἐμοὶ γὰρ ἔτι πρὸ νιν λυπεῖν μόνον βόσκημα*, id enim solum mihi pro cibo sit, quod eos angam, *Id. El.* 363.

Βόσκησις, εως, ἡ, pastio.

Βοσκήσω, pascam, f. 1. ind. act.

Βοσκησεῖσθε, pascemini, 2. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro βοσκήσεσθε, a βοσκέω, vel βόσκω.

Βοσκός, ὕ, ὁ, pastor, *V. L.* bubulcus. *Διηγίρατε τὸν βοσκὸν, Anal. Brunck.* 2, 107.

Βόσκοντι, pro βόσκουσι, a

Βόσκω, f. βοσκήσω, pasco. *Αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας ὡς λόγος, Eur. Ph.* 399. *Βόσκω κέφοις πνεύμασιν, Soph. Aj.* 559. *Ἀ (παιδάρια) ἐγὼ μόλις στιφανηπλοκῶ' ἔβοσκον, Aristoph. Thesm.* 455. *Οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν, νεμρε ἡ κὴρ οἰκτρὰ ὧτε βόσκειν αὐτὴν*, hic morbus miserabilis est ali, *Soph. Phil.* 1167. A *βόω*.

Βόσκομαι, vide præc. *Ἐλαίοισιν δὲ βόσκομαι, spe* mulceor, *Soph. Antig.* 1246. *Τίως δὲ κύφοις πνεύμασιν βόσκῃ, Soph. Aj.* 558.

Βόσμορες, frumenti indici genus, *Strabo.* Quasi *βόσεως μέρος, morum esculentum.*

Βοσορράϊκης, ἑ, boves profligans, *Tryph.* A *ῥαίω.*

Βοσπόριος, ὁ, ὁ ἡ, bosporius. A

Βόσπορος, ὁ, ὁ, bosporus, quasi boum trajectus fretum. Ex *βοῦς* et *πόρος.*

ΒΟΣΤΡΥΧΙΣ, χος, ὁ, cincinnus, cirrus muliebris; (2) capillus, cæsaries. Hinc

Βοστρυχηδόν, *adv.* in cincinni modum, in formam cirri. A præc.

Βοστρυχίζω, f. *ίσω*, in cincinnos plecto, capillum compono, calamistro. Ab eod.

Βοστρύχιον, ὁ, τὸ, cincinnulus. Dim. ab eod.

Βοστρυχόομαι, οῦμαι, unde *βεβοστρυχωμένος*, cincinnatus.

Βόστρυχος, ὁ, ὁ, idem quod *βόστρυξ.*

Βοστρυχώδης, ες, ὁ ἡ, cincinni seu cirri formam habens. A præc.

Βόσω, *pascam*, f. 1. ind. act. a *βόω.*

Βοτάμια, ων, τὰ, pascua. A *βόω.*

Βοτάνη, ης, ἡ, herba, gramen. Ab eod. Hinc

Βοτανίζω, f. *ίσω*, herbas carpo, vello.

Βοτανηφάγος, ον, herbas comedens, *Opp.*

Βοτανικὸς, ὴ, ὸν, herbarius, ad herbas pertinens. Hinc ἡ Βοτανικὴ, ῆς, sc. τέχνη, Botanica, peritia herbarum. Ab eod.

Βοτάνιον, ὁ, τὸ, herbula, herba pusilla. Dim.

Βοτανισμὸς, οῦ, ὁ, evulsio herbarum. A *βοτανίζω.*

Βοτανολογίω, ῶ, f. ήσω, herbas lego, colligo. Ex *βοτάνη* et *λέγω.*

Βοτανώδης, ες, ὁ ἡ, herbaceus, herbosus, herbis abundans. A *βοτάνη.*

Βότιμα, ας, ἡ, femina pastoris. A

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, pastor. *Καὶ βοτῆρας ἱπποκόμους, Soph. Aj.* 232. Adjective sumitur; *Κατανάσσαντο βοτῆρα αὔλιον, Apoll. Rhod.* 4, 1248. A *βόσκω.* Hinc

Βοτηρικὸς, ὴ, ὸν, pastoralis. A *βοτήρ.*

Βοτὸν, ὄν, τὸ, pecus, armentum, quod pascitur. *Plut. τὰ βοτὰ, ὧν*, oves. *Ὀλίσαι Δαναῶν βοτὰ καὶ λεία, Soph. Aj.* 144. A *βόσκω.*

Βοτὸς, ὄ, ὁ, pascuum, alimentum. Ab eod.

Βοτρύδιον, ὁ, τὸ, racemulus; (2) acinus. Dim.

Βοτρυδίω, *adv.* dense, instar racemi. A *βότρυς.*

Βοτρυηρὸς, ὄν, ὁ, qui e botrufero genere est; *τὰ βοτρυηρὰ*, pro ipsis botris, *Steph.*

Βοτρυηφόρος, et *βοτρυοφόρος*, idem quod *βοτρυφόρος, Eust.*

Βοτρυόδωμος, ὁ, ὁ, ἡ, racemos elargiens, dans uvas, botrorum largitor. Ex *δῶμον.*

Βοτρυόεις, όεσσα, όεν, racemosus, racemi instar collectus et intortus. A *βότρυς.*

Βοτρυόκοσμος, ὁ ἡ, racemis ornatus.

Βοτρυόομαι, ῶμαι, racemor. A *βότρυς.*

Βοτρυόσταις, αιδος, ὁ ἡ, vitis, quia botros, ut liberos seu prolem, fert.

Βοτρυοταγὴς, ὶος, ὁ ἡ, ab uvis distillans. Ex *βότρυς* et *τάζω, stillo.*

Βοτρυοστέφανος, ὁ, ὁ ἡ, serto ex uvis redimitus, Epith. Bacchi.

Βοτρυοχαίτης, ὁ, ὁ, botros crinibus implexos habens. Ex *βότρυς* et *χαίτη, coma.*

ΒΟΤΡΥΣ, υος, ὁ, botrus, uva; (2) racemus; (3) nomen herbæ; (4) *met.* de capillis.

Βοτρυώδης, ες, ὁ ἡ, racemosus. A præc.

Βοτρυφόρος, ὁ ἡ, uvas ferens.

Βου, *particula* augendi, ut *βύλιμος, βούταις.*

Βουάγω, ορος, ὁ ἡ, pastor, armenti ductor. Ex *βοῦς* et *ἄγω, ago, duco.*

Βούβαλις, ίδος, ἡ, bubala, vacca silvestris. A

Βούβαλος, ὁ, bubalus, bos silvestris. A *βοῦς.*

Βουβάρος, ὁ, qui instar bovis est gravis; (2) tardus, stupidus. Ex *βοῦς* et *βάρος.*

Βουβασικὸν ἕλκος, ulcus præhumidum, *Gutt. ex Aret.*

Βουβάστις, ἡ, Isis, *Ep.*

Βουβίσιον, ου, τὸ, locus ubi pascuntur boves. Ex *βοῦς* et *βόσκω.*

Βούβοσις, εως, ἡ, voracitas. Ex iisd. Unde

Βουβόστας, boum pastor, *Dor* pro

Βουβότης, ου, ὁ, boum pastor, bubulcus:

Βούβοτος, ου, ὁ ἡ, pabulo abundans.

Βούβρωσις, εως, ἡ, magna fames; (2) tristitia, acerbus dolor. Ex *βοῦ* et *βρῶσις.*

ΒΟΤΒΩ'Ν, ῶνος, ὁ, inguen; (2) tumor circa inguina, vel in quacunque corporis parte. Hinc

Βουβωνιάω, ῶ, laboro tumore circa inguen; (2) laboro tumore quovis.

Βουγάϊος, ου, ὁ ἡ, convicium in hominem magnæ staturæ, et viribus stulte ferocem. Ex *βοῦ* et *γαῖος, glorior.*

Βουγενὴς, ὲος, ὁ ἡ, bove genitus. Ex *βοῦς* et *γίνομαι, nascor.*

Βούγλωσσος, ου, τὸ, lingua bubula, herba. *Angl.* BUGLOSS, BORAGE.

Βούγλωσσος, ου, ὁ, idem; (2) solea, piscis.

Βουδέψιον, ου, τὸ, bovinum corium. Ex *δέψω.*

Βούδορος, ου, ὁ ἡ, boves excorians. Ex *δέρω.*

Βουδρομίω, ῶ, f. ήσω, cursu incitato curro. Ex *δρόμος.*

Βουδρομία, ας, ἡ, cursus citus seu incitatus.

Βουζυγία, appellabatur Athenis familia quædam sacerdotio prædita, sic dicta a Buzyge quodam heroe, qui omnium primus junctis bobus arasse terram creditur.

Βουζύγιος, ον, pertinens ad junctura bovis cum asino; *ἀρὰ*, diræ dictæ in eum qui junxerit, *Ern.*

Βουήρης, ες, ὁ ἡ, qui a bobus depascitur, herbosus. *Ἐν βουήρει λειμῶνι*, herboso in prato, *Soph. Trach.* 188. Ex *βοῦς* et *ἔρος.*

Βουθοίνης, boum comestor. Epith. Herculis, *Anthol. Steph.* 4, 8, 40.

Βούθορος, ὁ, insiliens vaccis, epith. tauri.

Βουθυσία, ας, ἡ, immolatio boum. A *θύω.*

Βουθυτέω, ῶ, f. ήσω, boves macto et immolo; (2) sacrifico. *Ἐνθα βουθυτῶν μᾶλλον πρέπει, Eur. Hec.* 263. (2) *βουθυτεύτατά μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔσχιτ', Soph. Œd. Col.* 887. A

Βουθύτης, ου, ὁ, qui boves mactat.

Βούθυτος, ου, ὁ ἡ, ad boum mactationem pertinens. A *βοῦς* et *θύω.*

Βυΐριτύω, et *βυτιλέω*, idem quod *βυτιστύω, Hes.*

Βυκαΐος, ου, ὁ, bubulcus; (2) agricola rusticus, messor, *Theocr.* 10, 1. A *βοῦς.*

Βυκανάω, *Polyb.* Vide *βυκανάω.*

Βυκάναι, ων, αἱ, boum præsepia. Ex *κάπη.*

Βυκάρδιος, ου, ὁ, sc. *λίθος*, bucardia, sc. gemma. Ex *βοῦς* et *καρδία, cor.*

Βύκιντρον, ου, τὸ, stimulus boum.

Βυκίρεως, idem quod *βύκιρως, Nic.*

Βυκίρας, fœnum Græcum.

Βύκιρως, ω, ὁ ἡ, bubulis præditus cornibus; (2) fœnum Græcum. Ex *κίρας.*

Βυκίφαλος, ου, ὁ ἡ, taurino et magno capite præditus; (2) equus Alexandri Magni.

Βυκινιφάλειος, ον, idem. A præc.

Βυκινίω, boves abigere, *Varin.*

Βυκολίω, ῶ, f. ήσω, boves pasco; (2) pasco; (3) *pass.* erro, vagor; (4) inani spe lacto; *item*, blandis verbis, narratiuncilis, &c. fallo ac decipio; *item* demulceo, delinio, *Κατακάρα ῥίψας μι βυκολήσεται, Aristoph. Pace*, 153. *Βυκολεῖν τὸν δήμιον. Idem Cunc.* 81. A *βυκόλος.* Hinc

Βυκόλημα, ατος, τὸ, lenimen, solamen:

Βυκόλησις, εως, ἡ, delinitio, deceptio:

Βυκολητὴς, οῦ, ὁ, deceptor, *Hes.* A *βυκολέω.*

Βυκολία, ας, ἡ, armentum, grex boum:

Βυκολιάζω, f. άσω, et άξω, *Doricæ*, pastoritium carmen cano. Ab eod.

Βυκολιάδιος, *Dor.* pro *βυκολιάζιος.*

Βυκολιασμὸς, οῦ, ὁ, pastoritii carminis modulatio. A præc.

Βυκολιαστὴς, οῦ, ὁ, pastoritii carminis modulator. Ab eod.

Βυκολικὸς, ὴ, ὸν, pastoritius. A *βυκόλος.*

Βυκόλιον, ου, τὸ, armentum boum.

Βυκολὶς, ίδος, ἡ, ad boves pascendos apta, v. gr. herba.

Βυκολισμὸς, οῦ, ὁ, pastoralis cantilena.

Βυκόλος, ου, ὁ, bubulcus, armentarius. Ex *βοῦς* et *κόλος, cibus.*

Βυκόρυζα, ἡ, magna gravedo.

Βυκόρυζος, ου, ὁ ἡ, admodum mucosus; (2) stolidus. Ex *βοῦς* et *κορύζα.*

Βῦκος, ου, ὁ, pro *βῶκος*, bubulcus; (2) messor, *ὑποκοριστικῶς* pro *βυκαῖος.* A *βοῦς.*

Βυκράνιον, ου, τὸ, vitis nigra. A

Βύκρανον, τὸ, caput bubulum; (2) galea facta ex corio bubulo. Ex *βοῦς* et *κράνον.*

Βύκρανες, ου, bubulum caput habens. Ex

Βυλαῖος, αία, αῖον, consiliarius. *Βυλαία Θεὸς*, dea quæ præsidet curiæ, senatui. *Φείσασθέ βυλαίας Διῦς, Appian. Pun.* 84. A *βυλή.*

Βυλαρχέω, ῶ, f. ήσω, consilii vel curiæ sum princeps. Ex *βυλὴ* et *ἄρχω.*

Βύλαρχος, ὁ, consilii publici princeps.

Βυλαφόρως, acc. pl. *Dor.* pro *βυληφόρους.*

Βύλει, *vis*, 2. sing. præs. ind. *Att.* pro *βούλῃ.*

Βυλεία, ἡ, munus senatorium:

Βυλεῖον, ου, τὸ, curia; *Herodot.* A *βυλή.*

Βύλει, *velis*, 2. sing. præs. imperat. *Dor.* pro *βούλου*, seu *βυλέσθω*, a verbo *βύλομαι.*

Βυλεύεσθαι, *in med.* cum de pluribus dicitur; inter se conferre consilia, seu deliberare, consultare inter se: at de uno, significat, secum deliberare vel consultare.

Βυλεύου, *consultare*, 2. sing præs. imperat. med. *Ion.* pro *βυλεύεσο*, a *βυλεύω.*

Βυλεύησθε, 2. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro *βυλεύῃς.*

Βούλευμα, ατος, τὸ, consilium, consultatio, deliberatio, molimen. *Ἡ καὶ τὸ βούλευμ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν, Soph. Aj.* 44. A *βυλεύω.*

Βυλευμάτιον, parvum consilium, consiliolum. *Πάντα, ταυτὶ καταπάσω βυλευματίων, pro βυλευματίοις*, omnia ista conspergam consiliolis, *Aristoph. Eq.* 99.

Βυλεύμενος, *volens*, præs. part. med. *Dor.* et *Poet.* pro *βυλόμενος*, a verbo *βύλομαι.*

Βυλεύομαι, consulo; *ἡμῖν*, nobis; *ὑτὲρ σῦ*, tibi. *Οὔτοι ἡμῖν κακῶς βεβυλευμένα ἔσαι*, neque nobis male consuluerimus, *Herodot.* 1, 112. *Ἀστυάγης δὲ μιν ἐκ τοῦ βυλεύεσθαι ἔφη*, Astyages dixit non bene sibi illum consulere, *Id. Ibid.* 116.

Βύλευσαι, 2. sing. a. 1. imperat. med. v. *βυλεύω.*

Βυλεύσαντι, nom. dual. a. 1. part. act.

Βύλευσεν, *consultavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et cum *ν ἐφελκ.* pro *ἐβύλευσε.*

Βούλευσις, εως, ἡ, consultatio; (2) accusatio insidiarum vitæ nostræ factarum, vel pecuniæ in publicum per calumniam petitæ, *Harpoc.* Ab eod.

Βουλευτήριον, ου, τὸ, consilii locus, curia, senatus; (2) consultor, senator. (2) *δόλια βουλευτήρια*, dolosi consultores, *Eurip. Andr.* 447. Ab eod.

Βουλευτὴς, οῦ, ὁ, consultor, senator. Ab eod.

Βουλευτικὸς, ὴ, ὸν, consultus; (2) senatorius, ad senatum pertinens. Ab eod.

Βουλευτὸς, ὴ, ὸν, in deliberationem cadens.

Βυλεύω, f. *εύσω*, p. *εύκα*, consulto, delibero, consilia agito. *Βυλεύειν νεώτερα περί τινος, ὅλεθρόν τινι*, moliri. *Ὅτις φρατῶ ξύμπαντι βυλεύσας φόνον, Soph. Aj.* 1074. *Ἀλλ' ἄμεινον βεβύλευμαι τάδε, Eur. Med.* 893. *Τί*

βιαζέλιυται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ ἡλῃ παραγράψαι ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμιν, *Aristoph. Lys.* 515. A βυλή.

Βυλίων, *consulitum*, gen pl. *Ion* pro βυλῶν.

ΒΟΤΛΗ, ῆς, ἡ, consilium; (2) consultatio.

Βόλναι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro βόλῃ.

Βυληθείην, *voluerim*, 1. sing. a. 1. opt. pass.

Βυληγορεύω, apud senatum concionor. Διίσας δ' ὁ Κικέρων ἐβουληγόρησεν ὧδε, *App. Bell. Civ.* 3, 51.

Βυληθείς, *qui voluit*, a. 1. part pass

Βύλημα, ατος, τὸ, voluntas, arbitrium propositum. A βυλή

Βυλῆσιν, *consiliis*, dat. plur. *Ion.* pro βυλαῖς.

Βύλησις, εως, ἡ, idem.

Βυλητικὸς, ἡ, όν, voluntarius A

Βυλητὸς, ἡ, όν, sub voluntatem cadens; τὸ βυλητὸν, voluntas.

Βυληφόρος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, consultor, consiliarius, princeps, magistratus Ex βυλὴ et φέρω.

Βυλιμία, ας, ἡ, ingens fames. Ex λιμός.

Βυλιμίασις, εως, ἡ, idem. A

Βυλιμιάω, ῶ, f. άσω, fame ingenti et intolerabili premor. A βυλιμία.

Βύλιμος, ᾱ, ὁ, idem quod βυλιμία.

Βυλιμώττω, idem quod βυλιμάω.

Βύλιος, α, ον, consultus, *Æsch.*

ΒΟΥ'ΛΟΜΑΙ, f. βυλήσομαι, volo, cupio; (2) malo; (3) opto.

Βυλόμαχος, ὁ, pugnandi semper cupidus, idem quod Θυμομαχῶν.

Βυλόμενον, ᾱ, τὸ, voluntas. Οὐδ' ἐπὶ τὸ κείνα βυλόμενον ἐλήλυθα, *Eurip. Iphig. in Aul.* 1270 Τὰ βυλόμενα, voluntas. Τὰ Θεῶν ὕτω βυλόμιν' ἔσται, *Id. Ibid.* 33.

Βυλυτὸς, ῆ, ὁ, vespera, tempus quo boves solvuntur, *Arriani Hist. Alex.* 2, 3. Ex βῦς et λύω, *solvo.*

Βέμασθες, vel βέματος, ᾱ, ὁ, uva quædam a crassitudine ita dicta Ex βῆ et μαστός.

Βεμελία, ας, ἡ, qu. dic. bubula fraxinus, species fraxini. Ex βῦς, seu βῆ, et μελία.

Βεμέλιος, ᾱ, ὁ, idem et ex iisd.

Βεμολγὸς, ῆ, ὁ, qui vaccas mulget. Ex βῦς et ἀμέλγω, *mulgeo.*

Βεμυκαὶ, et βέμυκοι, mugitus. A μυκή.

Βένιξος, ᾱ, ὁ, hinnulus magnus.

Βενὶξ, napi genus. A βενός.

Βενίζω, f. ίσω, accumulo, adgrego. Ab eod.

Βένιον, ᾱ, τὸ. idem quod Βενιάς.

Βενὶς, ίδος, ἡ, sc. γῆ, terra collibus frequens.

Βενοβατίω, ῶ, per colles incedo. Ex βαίνω.

Βενοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, montosus. Ex εἶδος.

Βένομος, a bobus depastus.

Βενόμος, bobus pascendis aptus, pascuis abundans, *Soph. El.* 181. (2) bubulcus. Ἀγέλαι βενόμοι, armenta boum, *Id. Œd. Tyr.* 26. Ex νέμω.

Βενοπατέω, ῶ, f. ήσω, colles calco, per colles ingredior. Ex βενὸς et πατέω.

ΒΟΤΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, collis, tumulus, clivus; (2) tumulus, acervus.

Βενώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, collibus seu tumulis frequens, clivosus, colli similis. A βενός.

Βέπαις, αιδος, ὁ, puer vel adolescens grandis, et apicularum epitheton, quia e bobus nascuntur. Ex βῆ et παῖς, *puer.*

Βεπάλειος, ον, magnus.

Βέπαλις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, multam luctam habens. Ex βῆ et πάλη, *lucta.*

Βέπαλος, ᾱ, ὁ, magnus luctator; (2) magnus; (3) magnus asinus. Ex iisd.

Βεπάμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, boum possessor, pecoris dives. Ex βῦς et πάω, *possideo.*

Βέπτινα, ης, ἡ, magna fames.

Βεπτιλάτης, ᾱ, ὁ, bubulcus. Βεπτιλάται τι βοῶν, bubulci, *Apoll. Rhod.* 1342. Ex πτιλάζω, (nisi sit potius ab ἐλάτης, ut Lat. *subsequa*, Ern.)

Βεπτλανόκτιστος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, locus ubi boves vagantur. Ἄτης ἀπ' ἄκρων βεπτλανοκτίστων λέφων, *Lycophr.* 29.

Βεπτλάστας, ᾱ, ὁ, qui boves fingit.

Βέπτλευρον, ᾱ, τὸ, herba quædam. A πλευρά.

Βέπτλητρον, ᾱ, τὸ, bovis stimulus.

Βεπτλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex πλήττω.

Βεπτείμην, ινος, ὁ, boum pastor, bubulcus.

Βεπτόλος, ᾱ, ὁ, idem. Ex πτολίω, *verso.*

Βεπτὸς ε, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, epith. veru magni. Ex βῦς et πτίρω, *transfigo.*

Βέπτρησις, εως, ἡ, insectum ex cantharidum genere, scarabæo simile; (2) oleris sylvestris species. Ex βῦς et πρήθω, *inflammo*, quia a bobus in herba devorata eos inflammat ac rumpit.

Βέπτρωρος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui bovem vel caput bovinum in prora habet; (2) in quo bos antecedit. Ἄλλοτ' ἀνδρείῳ κύτει βέπτρωρος, *Soph. Trach.* 12. Ex βῦς et πρῶρα.

ΒΟΤ'ΡΑΣΣΟΣ, ᾱ, ὁ, fructus qui clauditur spathe, seu elatę, i. e. palma suo involucro inclusa.

ΒΟΤ'Σ, βοὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, taurus, vacca; (2) bovina pellis; (3) flagellum factum e corio bubulo, *item* scutum; (4) piscis quidam; (5) numisma Atticum bovis imagine signatum.

Βυσπαφίω, subruo, proruo. Τᾷ μόσσυνας Ἐκτῆνων πυτὶ σιρρᾷ διιέλλῃ βυσπαφήσαντος γόνυ, *Lycoph.* 433. E σκάπτω.

Βυχάειον, ᾱ, τὸ, bubile. A βῦς et ἵσαμαι.

Βύψαλμον, ᾱ, τὸ, idem. A ψαλμός.

Βυψάλμος, ὁ, idem quod βύψαλμον, *Eur.*

Βυψάσιον, ᾱ, τὸ, idem. A ψάσις.

Βυψασία, ἡ, et βύψασις, εως, ἡ, idem.

Βυψροφηδὸν, *adv.* vertendo et flectendo se more boum arantium, i. e. a sinistra ad dextram, et a dextra ad sinistram; unde de scriptura antiqua Græcorum tali dicitur. Ex βῦς et ψρίφω.

Βύψροφος, ον, aratus, ad arandum aptus. Οἱ δ' ἐν μεταφρένοισι βυψρόφοις χβονὸς, *Lycoph.* 1438. Ex iisd.

Βυσφαγέω, ῶ, f. ήσω, boves macto. Ex σφάζω

Βυσφαγία, ας, ἡ, boum mactatio. A præc.

Βύτας, *Dor.* pro βότης, pastor; (2) bubulus. Ἂν ἐν Ἴδᾳ κρίνει ἀνὴρ βύτας, *Eurip. Hec.* 644. (2) βύταν φόνον Ἑλλὰς ἀΐξει, bubulam cædem, *Id. Hippol.* 587.

Βύτης, ᾱ, ὁ, pastor boum, bubulcus. A βῦς.

Βύτιμος, ᾱ, ὁ, bovis pretium æquans. Ex βῦς et τιμὴ, *pretium.*

Βύτομον, ᾱ, τὸ, frutex palustris et pratensis, *Theocr.* Ex βῦς et τίμνω.

Βύτομος, ᾱ, ὁ, idem et ex iisd.

Βύτορος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, boves penetrans et transfigens, epith. magni veru. Ex τορέω.

Βυτρόφος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, boves alens. Ex τρέφω.

Βυτύπος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, boves cædens, qui boves mactat; (2) species animaculi vexantis boves, œstrus. Ὅτ' ἐπιζίσῃ ὀζὺ κελεύων βυτύπος, *Oppian. Hal.* 2, 528. Ex τύπτω.

Βυτύρινος, ίνη, ινον, e butyro factus. A

Βύτυρον, ᾱ, τὸ, butyrum. Ex βῦς et τυρός.

Βυφάγος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, boves vorans; (2) valde vorax, valde edax. A βῦς, vel βῆ, et φαγεῖν.

Βύφθαλμον, ᾱ, τὸ, buphthalmum, herba. Ex βῦς et ὀφθαλμὸς, quia flores ejus oculis bovinis similes sunt. *Angl.* ox-EYE.

Βυφονέω, ῶ, f. ήσω, boves macto:

Βυφόνια, ων, τὰ, boum mactationes, festus dies apud Athenienses. A

Βυφόνος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui boves cædit et mactat; (2) Jovis Polici sacerdos, *Paus.* Ex βῦς et φονὴ, cædes.

Βυφορβέω, ῶ, f. ήσω, boves pasco.

Βυφόρβια, ων, τὰ, armenta. Τοῖσι δ' αὖ τὰ μείζονα νικῶσι, συγμὴν καὶ πάλην, βυφόρβια (ἦν ἄγιτοθαι), *Eurip. Alc.* 1033. A

Βυφορβὸς, ᾱ, ὁ, qui boves pascit, bubulcus. Ex βῦς et φέρβω, *pasco.*

Βυφόρτος, ον, onustus valde gravibus sarcinis, *Ep.* A βῦς et φέρω.

Βυχαλὴς, έος, ῆς, valde capax, amplissimus, de cratere, lebete, &c. Ex βῦ et *Poet.* χαλάω, *capio.*

Βυχίτιος, α, ον, a Βύχιτα, nom. pl. urbe Epiri, *Call.*

Βύχιλος, ον, herbosus, alendo pecori aptus. Βυχίλῳ κράντορες Ἀρκαδίης, pascuis abundantis domini Arcadiæ, *Analecta Brunck.* 2, 107.

Βοφὴν, 1. sing. præs. opt. *Att.* pro βοῷμαι, a verbo βοάω, *clamo.*

Βίων, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro ἐβίωσαν.

Βοώνης, ᾱ, ὁ, boum emptor, sive ad sacra, sive in macellum, nomine publico, nomen curationis publicæ, ejusdem valde honestæ. Ex βῦς et ὠνέομαι, *emo.*

Βοώνητος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, bove emptus. Ex iisd.

Βοῶντι, *clamantibus*, dat. plur. præs. part. act. *Dor.* pro βοῶσι, a verbo βοάω.

Βοώπης, ᾱ, ὁ, et βοῶπις, ιδος, ἡ, magnos (i. e. pulcros) oculos habens. Ex ὤψ.

Βοωτίω, bobus agitatis aro. Τυμνὸν δὲ βοωτίῃ, *Hesiod. Dies et Opera*, 389.

Βοώτης, ᾱ, ὁ, bubulcus, nomen astri.

Βόωψ, βόωπος, piscis quidam.

Βραβεία, ας, ἡ, actio moderandi certamen et constituendi de eo; (2) dijudicatio et disceptatio quævis. Ὅπως κλύουσί σε κοινὰς βραβείας, *Eurip. Phœn.* 452. A βραβεύς.

Βραβεῖον, ᾱ, τὸ, victoriæ præmium, Ab eod.

Βραβεύτω, *palmam ferat*, 3. sing. præs imp. act. verbi βραβεύω, *palmam fero.*

ΒΡΑΒΕΤ'Σ, έως, ὁ, qui dat præmium certaminis, judex certaminis; (2) arbiter rerum aliarum et præmia diribens, vel certamina quæque disceptans. (2) σὺ δ' ἡμῖν τῇ φόνε γενοῦ βραβεὺς, *Eurip. Or.* 1065.

Βραβευτὴς, οῦ, ὁ, idem.

Βραβεύω, f. εύσω, præmium do certaminis; (2) certaminis sum arbiter et moderator; (3) moderor, dispenso, guberno, rego, præsum; (4) *simpliciter*, tribuo, præbeo, do. Βραβεύειν τὴν δίκην, *Plut.* A βραβεύς.

Βραβῆς, *Att.* pro βραβεῖς, nom. plur. a recto βραβεὺς, *Soph. El.* 690.

ΒΡΑ'ΒΥΛΟΝ, ᾱ, τὸ, prunum Damascenum.

Βραγχαλέος, έα, έον, raucus. A βράγχος.

Βραγχάω, idem quod βραγχιάω, *Poll.*

Βράγχη, ἡ, *Suid.* Βράγχος, τὸ, *Hes.* morbus in suibus.

Βράγχια, ων, τὰ, branchiæ quibus pisces spirant; (2) fauces porci. A βράγχος.

Βραγχιάω, ῶ, raucesco. Ab eod.

Βραγχιοειδὴς, ὲς, branchiis similis.

ΒΡΑ'ΓΧΟΣ, ᾱ, ὁ, vel ους, τὸ, raucedo, raucitas.

Βράγχω, laqueis irretitus hæreo, *E. M.*

Βραγχώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, raucus. A βράγχος.

Βραδέως, *adv.* tarde, sero; (2) segniter, cunctanter. A βραδύς.

Βράδος, τὸ, idem quod βραδύτης, *Xen.*

Βραδύγλωσσος, vel βραδύγλωττος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, tardiloquus, qui tardioris est linguæ.

Βραδυδινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui tardo vortice circumagitur; (2) tardus ad motum. Ex βραδὺς et δίνη, *vortex.*

Βραδύκαρπος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, tardos seu seros dans fructus.

Βραδυκίνητος, ον, tardus, tarde incedens. A κινέω.

Βραδύνοια, ας, ἡ, tarditas ingenii. A

Βραδύνους, *contr.* βραδύνους, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui tarda est mente et ingenio. Ex νόος.

Βραδύνω, f. υνῶ, tardo, cunctor. A βραδύς.

Βραδυπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ægre sibi persuaderi sinit. Ex βραδὺς et πείθω.

Βραδυπιστέω, ῶ, f. ήσω, tarde coquo; (2) tarde concoquo. Ex βραδὺς et πίστω, *coquo.*

Βραδυπιψία, ας, ἡ, tarda et imbecilla concoctio. Ex iisd.

Βραδυπλοέω, f. ήσω, tarde navigo. Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες, *Act.* 27, 7. Ex βραδὺς et πλοῦς, *navigatio.*

Βραδύπνους, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, spiritum ægre trahens.

Βραδυπορέω, ῶ, f. ήσω, tarde progredior. A

Βραδυπόρος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, tarde transiens.

Βραδύπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, tardigradus; (2) lentus.

ΒΡΑΔΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, tardus, segnis; (2) tardus ingenio. *Comp.* βραδίων, vel βράσσων, vel βραδύτερος. *Superl.* βράδιστος, vel βραδύτατος.

Βραδυσκελὴς, έος, tardigradus, tarde incedens. Ex σκέλος, *crus.*

Βραδυεσμίω, ῶ, f. ήσω, impedite et difficulter loquor. Ex τέμα, ατος.

Βραδύτης, ητος, ἡ, tarditas, cunctatio; (2) segnities. A βραδύς.

Βραδυτόκος, ε, ή, tarde pariens. Ex τίκτω.

Βραδύφωνος, ον, idem quod βραδύγλωσσος, *Cyr.*

Βραδυχρόνιος, ον, serus.

ΒΡΑ'ΖΩ, fut. άσω, ferveo, bullio; (2) agito, quatio. Βρασεῖῃ τὰ ἔνδιν τῇ Ἀφρηκος, *Aret.* (2) σκύμνον παρ' ἀγκάλησιν ἀΐτης βράσας, *Lycoph.* 461.

ΒΡΑ'ΘΥ, υος, τὸ, sabina, seu savina, herba.

Βράκανα, τὰ, olera agrestia quæ non facile purgantur.

Βράκος, pro ῥάκος, *Theocr.*

Βρασθεὶς, a. 1. part. pass. verbi βράζω.

Βράσμα, ατος, τὸ, æstus, fervor; (2) agitatio, velut aquæ ferventis. A βράζω. Hinc

Βρασματίας, ε, ὁ, qui fit cum fervore; (2) ebullitioni similis, *de vento.*

Βρασματώδης, εος, ὁ ἢ ή, immodicus, qui quasi fervet. Ab eod.

Βρασμὸς, ῦ, ὁ, idem quod βράσμα.

Βράσσω, idem quod βράζω.

Βράσσων, pro βραδίων, *Hom.*

Βράχε, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβραχε, a βράχω.

Βραχέα, τὰ, brevia. Quasi a βράχος, εος.

Βραχέη, nom. sing. f. g. *Ion.* pro βραχεῖα.

Βραχεῖς, *perfusus*, a. 2. part. pass. verbi βρέχομαι, seu βρέχω, *madefacio.*

Βραχέως, *adv.* breviter; (2) paucis; (3) ad breve tempus.

Βραχίονιον, τὸ, ornamentum brachii, armilla, *Xen.*

Βραχιονιστὴρ, ῆρος, ὁ, armilla. Ἐπιβυμήσασα τῶν χρυσῶν βραχιονιστήρων, *Plutar. in Romulo, 5.*

ΒΡΑΧΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, brachium, lacertus; (2) armus, v. gr. vituli.

Βραχύβιος, ε, ὁ ἢ ή, qui brevis est vitæ. Hinc

Βραχυβιότης, ητος, ἡ, vitæ brevitas

Βραχυβλαβὴς, ὲς, parum, leviter nocens.

Βραχύβωλος, ον, parum glebæ habens, Epith. prædioli parvi.

Βραχυγνώμων, ὁ ἢ ή, tardus et tenuis consilii.

Βραχύδρομος, ον, tardus, tarde currens.

Βραχυεπὴς, έος, ὁ ἢ ή, breviloquus, brevitatis in dicendo studiosus. Ex ἔπος.

Βραχυεπῶς, *adv.* breviter, paucis verbis.

Βραχυκαταληκτέω, ῶ, f. ήσω, in brevem sc. syllabam desino; (2) pede uno brevior sum:

Βραχυκατάληκτος, ε, ὁ ἢ ή, in brevem desinens; pede uno brevior. Ex βραχὺς et καταλήγω, *desino, terminor.*

Βραχυκομέω, ῶ, f. ήσω, comam brevem gesto. Ex κόμη.

Βραχυκωλία, ἡ, membrorum brevitas, cola brevia, *Hermog.*

Βραχύκωλος, ε, ὁ ἢ ή, brevibus membris constans. Ex κῶλον.

Βραχύλεκτος, ον, brevis in dicendo. Ex λέγω.

Βραχυλογέω, brevis sum in loquendo.

Βραχυλογητέον, brevi oratione utendum, *Steph*

Βραχυλογία, ας, ἡ, breviloquentia. A

Βραχυλόγος, ε, ὁ ἢ ή, brevis in sermone.

Βραχυμέρεια, ας, ἡ, tenuitas partium. A

Βραχυμερὴς, έος, ὁ ἢ ή, cujus partes sunt breves et exiguæ, tenuis. Ex μέρος.

Βραχυμογὴς, ὲς, brevi temporis spatio laborans, *Hipp.*

Βραχυμυθία, ας, ἡ, breviloquentia. A μῦθος.

Βραχυντικὸς, ἡ, όν, breviandi vim habens. A

Βραχύνω, fut. υνῶ, corripio, breve reddo. A βραχύς.

Βραχύνωτος, ε, ὁ ἢ ή, brevis tergo, breve dorsum habens. Ex βραχὺς et νῶτος.

Βραχυόνειρος, ε, ὁ ἢ ή, pauca habens somnia.

Βραχυπαραληκτέω, ῶ, f. ήσω, penultimam brevem habeo. A

Βραχυπαράληκτος, ε, ὁ ἢ ή, cujus penultima brevis est. Ex βραχὺς et παραλήγω.

Βραχύπνοος, *contr.* βραχύπνους, ε, ὁ ἢ ή, breves simulque tardos spiritus ducens. Ex βραχὺς et πνοὴ, *spiritus.*

Βραχύπολις, parva, epith. urbis.

Βραχύπορος, ε, ὁ ἢ ή, breves meatus habens.

Βραχυπότης, ε, ὁ, parum potans.

Βραχύποτος, ε, ὁ, parum potans.

Βραχυρρίζια, ας, ἡ, brevitas radicum. A

Βραχύρριζος, ε, ὁ ἢ ή, breves radices habens. Ex βραχὺς et ῥίζα, *rad x.*

ΒΡΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, brevis, parvus, exiguus. Hinc (2) ἐν βραχεῖ, brevi, brevi tempore, subito, repente, paucis; (3) κατὰ βραχὺ, sensim, paullatim; (4) βραχὺ, aliquantum, interdum, paullisper, parvi momenti.

Βραχυσίδηρος, brevis, levis, epith teli.

Βραχυσκιλίχνης, qui parvo seu brevi caudice est. Ex βραχὺς et σκιλίχος, *caudex.*

Βραχυστομία, ἡ, brevitas oris. A

Βραχύστομος, ὁ ἢ ή, qui brevi est ore, sive parvo orificio. Ex βραχὺς et στόμα.

Βραχυσυλλαβέω α, ας, ἡ, brevitas orationis, carminis.

Βραχυσύλλαβος, ε, ὁ ἢ ή, paucis syllabis constans, epith. pedis. numeri. A συλλαβή.

Βραχυσύμβολος, ε, ὁ ἢ ή, qui parvum seu exiguum symbolum ad convivium confert.

Βραχυτίλης, έος, ὁ ἢ ή, brevem finem habens. Ex βραχὺς et τέλος

Βραχύτης, ητος, ἡ, brevitas. A βραχύς.

Βραχυτομέω, ῶ, f. έσω, curte recido. A

Βραχύτομος, ε, ὁ ἢ ή, curte recisus. Ex βραχὺς et τέμνω, *seco.*

Βραχυτράχηλος, ε, ὁ ἢ ή, breve collum habens.

Βραχύυπνος, ε, ὁ ἢ ή, brevi contentus somno.

Βραχυφαγία, ἡ, tenuitas victus, paucitas.

Βραχυφεγγίτης, ε, ὁ, breve et exiguum lumen habens; exiguum lumen præbens, *Suid.* Ex βραχὺς et φέγγος.

Βραχύφυλλος, ε, ὁ ἢ ή, brevia habens folia.

Βραχυχρόνιος, ε, ὁ ἢ ή, brevi tempore durans.

Βραχύωτος, ε, ὁ ἢ ή, breves habens auriculas. Ex βραχὺς et οὖς, *auris.*

ΒΡΑ'ΧΩ, sono, sonitum seu crepitum edo, strepo. Est onomatopœia. Hinc ἔβραχε, et βράχε, *apud Poetas.* Ἔβραχε χαλκὸς, *Il.* 4, 220.

Βρέγμα, ατος, τὸ, sinciput. A βρέχω.

Βρεγμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

Βρέμισθαι, *fremere*, præs. inf. med. verbi

ΒΡΕ'ΜΩ, fremo, murmuro. Μυρίοις δ' ὄτλοις βρέμων, *Eur. Ph.* 113.

ΒΡΕ'ΝΘΙΞ, vel βρένθις, lactuca:

Βρένθιον, et βρένθιον, τὸ, unguentum e floribus. Unde βρενθινὰ, *fucus.*

ΒΡΕ'ΝΘΟΣ, ε, ὁ, tumor, fastus; (2) avicula incerta.

Βρενθύομαι, et βρενθύνομαι, superbio, elato animo sum, eumque gestu et vultu prodo. *Ap. antiquiores*, vox comica; (2) *apud posteriores*, varia quæ ab superbia fiunt, aut cum superbia quadam conjuncta sunt, ut indignor, irascor, fastidio; aut superborum moribus insunt, ut severo et composito vultu aliquid facere, v. gr. med tari, *Ern.* Τὰ φρονήματος βρενθύεται, *Aristoph. Pac.* 26. A βρένθος.

Βρέξις, ιος, ἡ, pluvia. A βρέχω.

Βρέξαι, *pluere*, a. 1. inf. act. verbi βρέχω.

ΒΡΕ'ΤΑΣ, τὸ, simulacrum rude e ligno.

Βρεφικὸς, ἡ, όν, infantilis. A βρέφος.

Βρεφικῶς, infantiliter.

Βρεφοκτονία, ας, ἡ, infanticidium:

Βρεφοκτόνος, ε, ὁ ἢ ή, infanticida. Ex κτείνω.

ΒΡΕ'ΦΟΣ, ους, τὸ, infans; (2) fœtus animalis cujuscunque, etiam ova; (3) βρεφίδιον, ab infantia.

Βρεφοτροφεῖον, ε, τὸ, locus alendis et educandis infantibus destinatus. Ex τρέφω.

Βρεφυργία, infantem efficio, *Ep.* A βρέφος et ἔργον.

Βρεφύλλιον, ε, τὸ, infantulus. Dim. a βρέφος.

Βρέχμα, ατος, τὸ, sinciput: et

Βρεχμὸς, ῦ, ὁ, idem: A

ΒΡΕ'ΧΩ, f. ξω, madefacio, irrigo, pluo. Ἤρξατο βρέχειν τὰς πόδας αὐτῦ τοῖς δάκρυσι, *Luc.* 7, 38. Βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους, *Matt.* 5, 45.

ΒΡΙ', *partic.* insep. quæ in *compositione* intensionem notat, redditurque fere per *valde*, vel *vehementer.*

Βριαρὸς, ρὰ, ρὸν, fortis, validus.

Βριαρόχειρ, ὁ ἢ ή, robustus.

ΒΡΙΑ'Ω, ῶ, f. άσω, robustum reddo; (2) robustus sum; (3) extollo; (4) tumesco. Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει ῥία δ' βριάοντα καλέσσαι, *Hesiod. Op.* 5.

Βριζόμαντις, ιος, ὁ ἢ ή, qui ex somniorum interpretatione futura prædicit. Ex βρίζω.

ΒΡΙΖΩ, f. ίσω, vel ξω, post cibum dormio. Ἐπ' ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον, *Il.* 4, 223.

Βριήτυος, ε, ὁ ἢ ή, vehementer clamans. Ex βρῖ et ἠτύω, *clamo.*

Βρίθος, εος, τὸ, pondus, gravitas. A βρίθω.

Βριθοσύνη, ης, ἡ, idem et ab eod. Ut et

Βριθὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, gravis.

Βριθύκερως, ω, ὁ ἢ ή, gravia habens cornua. Ex βριθὺς et κέρας, *cornu.*

Βριθύνους, *contr.* βριθύνους, ε, ὁ ἢ ή, gravem et prudentem mentem habens.

ΒΡΙ'ΘΩ, sum gravis, ingravesco, onustus sum; (2) deorsum vergo præ pondere inclinor; (3) ingruo, impressionem facio; (4) abundo; (5) gravo. Ἦ χειρὶ βρίθεις, ἢ μακρὴ σάλευε βάρει, *Soph. Aj.* 130.

Βριμάζω, f. άσω, leonis voce utor: et

Βριμαίνω, f. ανῶ, idem; (2) excandesco. A

Βριμάω, ῶ, fremo, irascor. A

Βρίμη, ης, ἡ, robur, potentia. Μηδείης βρίμη, *Apoll. Rhod.* 4, 1677. A βριάω.

Βριμηδὸν, *adv.* cum fremitu.

Βρίμημα, ατος, τὸ, fremitus.

Βρίμηνις, ἡ, iracundia. A βρῖ et μῆνις.

ΒΡΙΜΟ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, idem quod βριμάομαι. Ἐβριμῶτο τῷ τε Κύρῳ, καὶ τοῖς Μήδοις, *Xen.*

Βριμὼ, όος, ἡ, Proserpina.

Βριτόμαρτις, Dianæ cognomen.

Βρόγχια, ων, τὰ, pulmonis concava. A βρόγχος.

Βρογχία, ἡ, arteria cartilaginea aspera.

Βρογχιάζω, f. άσω, p. ακα, deglutio, devoro.

Βρογχοκήλη, ης, ἡ, struma, tumor in gutture seu aspera arteria. A βρόγχος et κήλη.

ΒΡΟΓΧΟΣ, ε, ὁ, guttur, fauces; (2) aspera arteria.

Βρογχοπαράταξις, εως, ἡ, qu. prælium gulæ. Vox per jocum ficta, *apud Athen.*

Βρομέω, ῶ, f. ήσω, fremo. A βρῖμω.

Βρομιάζω, f. άσω, bacchor. A

Βρόμιος, ε, ὁ, Bromius, cognomen Bacchi. A βρόμος.

Βρομιώτις, τιδος, ἡ, Baccha; (2) vinosa. Πᾶσαι δ' ἰσάλαον βρομιώτισι δάκρυ παρειαί, *Oppian. Cyneget.* 4, 300. (2) πίδακι δ' ἐμπίλασαν βρομιώτιδι, *Id. ibid.* 4, 340.

Βρομόεις, ἐσσα, ἐν, fremens, *Nax.* A βρόμος.

Βρόμος, ε, ὁ, fremitus, fragor; (2) avena.

Βρομώδης, εος, ὁ ἢ ή, murmur edens A præc.

Βροντάειος, αῖα, αῖον, tonitrualis, tonans:

Βροντάω, ῶ, f. ήσω, tono:

Βροντεῖον, ε, τὸ, machina theatralis, qua tonitruum fragores imitantur. A

ΒΡΟΝΤΗ', ῆς, ἡ, tonitru:

Βρόντημα, ατος, τὸ, idem. A βροντάω.

Βροντησικέραυνος, ε, ὁ ἢ ή, tonans et fulminans.

Βροντογενὴς, έος, ὁ ἢ ή, filius vel filia tonitru. Ex βροντὴ et γίνομαι, *nascor.*

Βροντόκακις, ίδος, ὁ ἢ ή, idem.

Βροντοποιὸς, ῶ, ὁ ἢ ή, tonitru faciens. Ex ποιέω.

Βροντόφωνος, ον, vocem gravem, tonitrubus similem, habens. Ex φωνὴ.

Βροτείᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro βροτείων. A

Βρότειος, ε, ὁ ἢ ή, mortalis, humanus:

Βρότειος, εία, ειον, idem:

Βροτήσιος, ε, ὁ ἢ ή, idem. Βιβλήσιται τις θεῶν βροτησίᾳ χειρὶ; *Eurip Or.* 271. Κακῶν ἀπαλλαξασα τῶν βροτησίων, *Id. Androm.* 1256. A βροτός.

Βροτοδάμων, *Dor.* pro

Βροτοδήμων, ονος, ὁ ἢ ή, calcator hominum, Ex βροτὸς et βῆμα, *gressus.*

Βροτόγηρυς, υος, ὁ ἢ ή, voce humana loquens.

Βροτοδαίμων, ὁ, semideus, *Hes.*

Βροτοειδὴς, έος, ὁ ἢ ή, qui est humana specie; (2) homini similis. Ex εἶδος.

Βροτόεις, όεσσα, όεν, saniosus, cruore respersus. A *βρότος, cruor.*

Βροτοκλωστείρα, ἡ. hominibus faticina, *Man.* A *βροτὸς* et *κλωστήρ.*

Βροτοκτονίαν, hominem interficio. A

Βροτοκτόνος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, homicida. Ex *κτείνω.*

Βροτολοιγός, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, idem.

ΒΡΟΤΟ῾Σ, ᾰ, ὁ, mortalis; (2) homo.

ΒΡΟ῾ΤΟΣ, ᾰ, ὁ, sanies, cruor; (2) sanguis pulvere permixtus. Hinc

Βροτοσκόπος, ον, homines eorumque actiones spectans, inspiciens, epith Furiarum.

Βροτόσσυος, ον, salutaris hominibus.

Βροτοστυγής, ές, invisus hominibus. A *στύγος.*

Βροτοφθόρος, ον, hominibus perniciosus. A *φθορά.*

Βροτόω, ῶ, f. *ώσω*, cruore inficio, cruento. A *βρότος.*

Βροτών, reddo hominem mortalem, *Nax.*

ΒΡΟΤ῾ΚΟΣ, seu *βρῶχος*, ᾰ, ὁ, species locustarum, *Lev* 11, 22.

Βρόχιτος, ὁ, laqueus. A *βρόχος.*

Βροχὴ, ῆς, ἡ, pluvia vehemens, nimbus. A *βρέχω, humecto.*

Βρυχθίζω, f. *ίσω*, sorbeo; (2) voro; helluor. A

Βρόχθος, ᾰ, ὁ, guttur; (2) lagena. A *βρόγχος.*

Βροχώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, cavus, aridus, epith. lacus. *Ἐπὶ βροχώδεϊ λίμνῃ, Nic. Ther.* 366.

Βρόχιος μίρης, suspendio, qu. dic. laquearis mors, *Nonn.*

Βρόχις, ίδος, ἡ, laqueus.

Βρόχος, ᾰ, ὁ, idem.

Βρόχω, sorbeo, voro, deglutio: *inus.* unde *ἀνα βρόξαι, καταβρόξειν, apud Hom.*

Βρυάζω, f. *άσω*, floreo, germino; (2) lætor, exsulto. A *βρύω.*

Βρύγδην, *adv.* cum stridore dentium; (2) fuse A *βρύχω.*

Βρύγμα, ατος, τὸ, morsus. Ab eod.

Βρυγμός, ῦ, ὁ, stridor dentium; (2) fremitus; (3) rugitus. Ab eod.

ΒΡΥ῾ΚΩ, f. ξω, mordeo; (2) rodo; (3) deglutio. (2) *ἡ δ' αὖ μιαρὰ βρύκει*, exedit, *Soph Trach.* 987. *Βρύκεσά σε τὼς πνιύμοιας, καὶ σ' ἔντερ' ἔλαμψεν, Aristoph. Lys.* 367.

Βρύλλω, potito, subbibo; (2) sorbeo, sorbillo; inebrior. A

ΒΡΥ῾Ν, vox infantium potum petentium.

Βρυόεις, όεσσα, όεν, *Gen.* όεντος, οίσσης, όεντος, muscosus; (2) mollis, friabilis. A

ΒΡΥ῾ΟΝ, ᾰ, τὸ, muscus. *Angl.* MOSS. (2) alga, *Plin. Angl.* SEA-WRACK.

Βρυοφόρος, ᾰ, ὁ ϗ ἡ, musci fertilis. Ex *φέρω.*

Βρυΐω, ῶ, f. *ώσω*, musco oppleo. A *βρύον.*

Βρύσις, ιος, ἡ, quasi dic scaturitio. A *βρύω.*

Βρύτια, ων, τὰ, reliquiæ granorum post excoctam cerevisiam, *item* fraces vinaceæ. A

ΒΡΥ῾ΤΟΝ, ᾰ, τὸ. cerevisia, potus ex hordeo.

Βρύτος, ᾰ, ὁ, idem.

Βρύττω, idem quod *βρύχω*, edo, devoro, *E. M.* (2) ab hoc, febri laboro, *Id.*

Βρυχαλίος, ία, ίον, rugiens. A *βρύχω.*

Βρυχανάομαι, ῶμαι, f. *ήσομαι*, ejulo. Ab eod.

Βρυχάομαι, ῶμαι, f. *ήσομαι*, rugio, mugio, infremo. *Δεινὰ βρυχηθεῖς τάλας, Soph. Œd. Tyr.* 1265. *βρυχώμενον σπασμοῖσι, Id. Trach.* 805. *Ἐβρυχᾶτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσα, Id. ibid.* 904. *Τιτιναζι, ταῦρος ὡς, βρυχώμενος.* Ab eod.

Βρυχὴ, ῆ, stridor e contritu, v. gr. dentium, fremitus. Hinc

Βρυχηδὸν, *adv.* cum rugitu, cum fremitu:

Βρυχηθμὸς, ῦ, ὁ, rugitus, ejulatio, gemitus:

Βρυχήμα, ατος, τὸ, idem.

Βρύχιος, ᾰ, ὁ ϗ ἡ, submersus, mergens, obruens, et strepens fluctibus. A *βρύω*, (vel potius a *βρίχω*, unde *βροχὴ, Etm.*)

Βρυχμὸς, ῦ, ὁ, morsus, rosio, strepitus A

ΒΡΥ῾ΧΩ, f. ξω, frendo, strideo, mordeo cum stridore dentium; (2) fremo; (3) mugio; (4) gemo; (5) *in med.* furo. *Ἔβρυχον τὸν ὀδόντας ἐπ' αὐτὸν, Act.* 7, 54. (1) *ὅτις, ὥστε παρθένος βίβρυχὰ κλαίων, Soph. Trach.* 1071. (5) *ὑπτιάζει, βρυχώμενος, Soph. Aj* 321.

Βρυχώδης, ες, strepens fluctibus.

ΒΡΥ῾Ω, f. *ύσω*, scateo; (2) fundo; (3) germino; (4) floreo; (5) abundo, circumfluo; (6) scatere facio; (7) mano. *Μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρύει τὸ γλυκὺ ϗ τὸ πικρόν; Jac.* 3, 11. *Βρύων μιλίτταις ϗ προβάτοις; Aristoph. Nub.* 45.

Βρυώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, idem quod *βρυόεις.*

Βρυώνη, ἡ, idem quod *βρυωνία, Nic.*

Βρυωνία, ας, ἡ, vitis genus, bryonia. A *βρύον. Angl.* BRYONY.

Βρυωνὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

Βρωϊὸς, τοῦς, a. l. part. pass. verbi *β ώσκω.*

Βρῶμα, ατος, τὸ, esca, cibus; (2) quod exesum et erosum est. A *βρώσκω.*

Βρωμάομαι, ῶμαι, f. *ήσομαι*, proprie, (1) de ruditu asinorum; tum, (2) de clamore aliarum belluarum, ut leonis atque etiam hominum iratorum; (3) fœteo. A *βρῶμος.*

Βρωματίζω, f. *ίσω*, cibum do. A *βρῶμα.*

Βρωμίαω, ῶ, f. *ήσω*, fœteo. A *βρῶμος.*

Βρώμη, ης, ἡ, cibus, edulium, esca. A *βρώσκω.* (2) ruditus. A *βρίμω, Etm.*

Βρωμήεις, ήεσσα, ῆεν, rudens. A *βρωμάομαι.*

Βρώμησις, ως, ἡ, ruditus. Ab eod.

Βρωμήτης, ᾰ, ὁ, qu. dic. ruditor, rudens.

Βρωμήτωρ, ορος, ὁ, asinus. *Νῶτον δ' ἀργαλέῃ βρομήτορος δίξατο, Nic. Ther.* 357. Ab eod.

Βρωμολόγος, ᾰ, ὁ, fœtores loquens. Vox inepta *apud Lucian.*

ΒΡΩ῾ΜΟΣ, ᾰ, ὁ, graveolentia, fœtor; (2) virus. Hinc

Βρωμώδης, ες. ὁ ϗ ἡ, fœtidus.

Βρωσίμως, esurio, edere cupio. A *βρώσκω.*

Βρώσιμος, ᾰ, ὁ ϗ ἡ, esculentus, edulis. A

Βρῶσις, ως, ἡ, cibus, edulium; (2) ipsa comedendi actio; (3) erosio. A

ΒΡΩ῾ΣΚΩ, f *βρώσω*, comedo, depasco, consumo. *Βεβρωκὼς κικὰ φάρμακ', gramina, Il.* 22, 94. Hinc

Βρωτικὸς, ἡ, όν, edulis, cibo aptus.

Βρωτὴρ, ῆρος, ὁ. comestor, *Nic.* A *βρώσκω.*

Βρωτὸς, ἡ, όν, edulis, esculentus, *Æsch.*

Βρωτὺς, ἡ. cibus, esca, *Hom.*

ΒΥ῾, vox infantis vagientis.

ΒΥ῾ΑΣ, ᾰ, ὁ, bubo, avis nocturna.

Βυβλάριον, ᾰ, τὸ, chartula ex papyro. Dim.

Βύβλινος, ίνη, ινον, chartaceus, papyraceus.

Βυβλίον, τὸ, papyracea charta, in qua nihil scriptum est; (2) funiculus nauticus. A

ΒΥ῾ΒΛΟΣ, ᾰ, ὁ, papyrus Ægyptia; (2) herba quædam papyro similis; (3) liber.

Βύζην, *adv.* dense. *Τὰς μὲν ἓν ἴσπλεε ταῖς ναυσὶν ἀντιπρῴρεις βύζην κλήσιν ἔμιλλον*, navibus confertim collocatis, *Thucyd.* 4, 8. A

Βύζω, f. *ύσω*, refercio: (2) vagio; (3) bubulo. A *βύω, obturo*, vel *βῦ, voce infantium*, vel *βύας, bubo.*

Βυθίζεσθαι, *demergi*, præs. inf. pass. verbi

Βυθίζω, f. *ίσω*, mergo. A *βυθός.*

Βύθιος, ία, ιον. qui est in profundo, profundus, unde *τὰ βύθια*, aquatilia; (2) marinus, navalis. *Ἐνὶ πτόλιμῳ βυθίῳ, Oppian. Cynegel.* 2, 62. Ab eod.

Βυθῖτις, quæ est in profundo. *Βυθῖτις ψάμμος, Anthol.* 41. Ab eod.

Βυθίως, *adv.* sub fluctibus. A *βύθιος.*

ΒΥΘΟ῾Σ, ῦ, ὁ, gurges, profundum.

Βυθοτρεφὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, in profundo nutritus Ex *βυθὸς* et *τρέφω, nutrio.*

Βυκανάω, buccina cano. A

ΒΥΚΑ῾ΝΗ, ης, ἡ, buccina. Hinc

Βυκάνημα, ατος, τὸ, clangor buccinarum.

Βυκανίζω, f. *ίσω*, buccino. Ab eod.

Βυκανιστήριον, ᾰ, τὸ, buccina. A

Βυκανιστὴς, ῆ, ὁ, buccinator. A *βυκανίζω.*

Βύκτης, ᾰ, sonans, spirans. *Ἠΰτε βυκτάων ἀνέμων βρόμος, Apoll. Rhod.* 1328. A *βύζω.*

ΒΥ῾ΝΗ, ης, ἡ, hordeum madefactum et tostum ad coquendam cerevisiam.

Βυττίω, ῶ, f. *ήσω*, vel *βύσσω, Hes. Æol.* pro *βάπτω, Alb.* mergo. Vide *βάπτω.*

ΒΥ῾ΡΣΑ, ης, ἡ, corium, pellis.

Βυρσαίτος, ᾰ, ὁ, aquila raptrix *τῆς βύρσης, Ar.*

Βυρσεὺς, έως, ὁ, coriarius. Undę

Βυρσεύω, f. *εύσω*, corium apparo, concinno.

Βυρσικὸς, pro *βιβυσμένος*, oppletus, refertus, *Ar.*

Βυρσίνη, ης, ἡ, lorum, *Ar.*

Βύρσινος, ίνη, ινον coriaceus. A *βύρσα.*

Βυρσὶς, ίδος, ἡ. corium, pellis. Dim.

Βυρσοδιψέω, ῶ, f. *ήσω*. corium subigo.

Βυρσοδίψης, ᾰ, ὁ, coriarius. Ex iisd. Hinc

Βυρσοδιψικὸς, ὴ, όν, ad coriarios pertinens.

Βυρσοπαγὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, corio contectus, corio compactus. Ex *βύρσα* et *πηγνύω.*

Βυρσοτοιὸς, ῶ, ὁ, coriarius.

Βυρσοπώλης, ᾰ, ὁ, corii venditor.

Βυρσοτενὴς, ὶς, corio obductus; Epith. tympani.

Βυρσότονος, ον, idem. A *τείνω.*

Βυρσοτομὲς, ῆ, ὁ, pellio, *Man.* A *τέμνω.*

Βυρσόω, ῶ, f. *ώσω*, corio contego. A *βύρσα.*

Βυσαύχην, ενος, ὁ, qui humeros adducens humeros contrahit, *Arist.*

Βύσιος, ᾰ, ὁ, mensis quidam apud Delphos. A *φύω, germino*, quia eo omnia germinant.

Βύσμα, ατος, τὸ, obturamentum. A *βύω.*

Βύσσινος, ίνη, ινον, byssinus. A *βύσσος.*

Βυσσιβαρὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, in profundum labens præ pondere. Ex *βυσσὸς* et *βάρος.*

Βυσσοδομέω, f. *ήσω*, profunde cogito, machinor. A *βυσσὸς* et *δομέω* pro *δομέω.*

Βυσσόθεν, *adv.* ex imo. A

Βυσσὸς, ῆ, ὁ, fundum, imum maris, &c. A *βυθός.*

ΒΥ῾ΣΣΟΣ, ᾰ, ἡ, byssus, lini pretiosissimi genus.

Βυσσόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens, callidus, tectus animi et consiliorum. *Βυσσόφρων Ἐριννὺς, Æschyl. Choeph.* 649. A *φρήν.*

Βύσσωμα, ατος, τὸ, profunditas. A *βυσσός.*

Βύσσα, idem quod *βύσμα.*

ΒΥ῾Ω, f. *ύσω*, obturo, obstruo; (2) impleo; (3) tego. *Χρυσέῳ τῶν ταῦτα πειθόντων ἰούλῳ τὸ στόμα, Aristoph. Pace*, 643. *Νέματος ἀσκηταῖο βεβυσμένον, Odyss.* 4, 124.

Βώ, 1. sing. a. 2. conj. act. v. *βείνω.*

Βῶδιον, τὸ, bucula. Ex *βοΐδιον*, Dim. a *βῦς.*

Βωλεῖν, præs. inf. act. *Ion.* et *contr.* pro *βοηθεῖν.*

Βωκολιωξῦς, 2. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro *βωκολιάσεις*, a *βωκολιάζω.*

Βωκόλω, *bubulci*, gen. sing. *Dor.* pro *βωκόλου.*

Βῶκον, *bubulcum*, acc. sing. *Dor.* pro *βῶκον.*

Βῶκος, ὁ, idem quod *βωκόλος, Theocr.*

Βωλάκιον, ᾰ, τὸ. glebula. Dim. a

Βώλαξ, κος, ὁ, gleba. *Job.* 7, 5. A *βῶλος.*

Βωλάριον, ᾰ, τὸ, idem et ab eod.

Βωληδὸν, *adv.* in glebæ modum. Ab eod.

Βώλιον, ᾰ, τὸ, glebula. Dim. ab eod.

Βωλίτης, ᾰ, ὁ, boletus, fungi genus.

Βωλοκοπέω. ῶ. f. *ήσω*, glebas frango, occo. Ex *βῶλος* et *κόπτω.*

Βωλοκοπία, ας, ἡ, glebarum comminutio, occatio. Ex iisd.

Βωλοτεύω, glebas facio, *Etm.*

ΒΩ῾ΛΟΣ, ᾰ, ὁ, gleba; (2) ager; (3) massa; (4) bolus. A *βάω*, cujus spatium seu moles mensuram fere vestigii pedis exæquat, *Id.*

Βωλοτροφία, ας, ἡ, glebarum inversio. Ex *τρέφω.*

Βωλοτόμος, ᾰ, ὁ ϗ ἡ, glebas secans. Ex *τέμνω.*

Βωλώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, glebosus. A *βῶλος.*

Βωμάκιυμα, ατος, τὸ, scurrile factum aut dictum. A

Βώμαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, sacrilegus, scurra; (2) ara parva. A *βωμός.* Unde

Βώμευσις, ως, ἡ, aræ exstructio.

Βωμιαῖος, ον, ad aram pertinens. *Καὶ βωμιαῖον ἰσχάραν λαῶν, Soph. in captivis mulieribus.*

Βώμιος, ᾰ, ὁ ϗ ἡ, in ara positus, cultus. *Οὐδὲ βώμιοι πίτνοντες, Eurip. Andr.* 357. *Μητέρα γεραιὰν βωμίαν ἐρημίνην, Id. Suppl.* 93.

Βωμὶς, ίδος, ἡ, arula. Dim. ab eod.

Βωμίτρια, ας, ἡ, quæ ad aram sacra peragit, sacerdos, antistita sacri. Ab eod.

Βωμοειδὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, aræ similis.

Βωμολόχιυμα, ατος, τὸ, scurrile factum aut dictum. (Vid. *Etm.*) A

Βωμολοχεύω, f. *εύσω*, scurram ago.

Βωμολοχέω, idem.

Βωμολοχία, ας, ἡ, scurrilitas:

Βωμολοχικὸς, ὴ, όν, scurrilis. A

Βωμο-

Βωμολόχος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, *proprie*, adsiduus aræ, et quasi insidians Hinc (2) parasitus; (3) adulator; (4) scurra; (5) avis quædam e monedularum genere. Ex *βωμὸς* et *λόχος*.

Βωμολοχεύομαι, ὁ, ὁ, qui ad aram contendit, conviciatur, vel rixatur. Ex *νεικέω*.

ΒΩΜΟ'Σ, ῶ, ὁ, basis; (2) ara.

Βῶν, *bovem*, acc. sing. *Ion.* et *Dor.* pro *βῦν*.

Βωυτὴς, ῆ ὁ, bubulcus. A *βῦς*.

Βῶξ, κὸς, ὁ, vide *βόαξ*.

Βῶς, *boves*, accus. plur *Dor.* pro *βόας*.

Βῶσαι, *vocare*, a. 1. inf. act. *Ion.* et *Dor.* pro *βοῆσαι*, a *βοάω*.

Βώσαιτι *Poet.* pro *βοήσαντι*.

Βώσας, a. 1. part. act. *Poet.* pro *βοήσας*.

Βωτρέομες, *vocemus*, 1. pl præs conj. act. *Dor.* et *Poet.* pro *βωτρέωμεν*. A

Βωτρέω, f *ήσω*, clamo, voco. *Τί με βωτρεῖς*; vocas? *Aristoph. Ath.* 964. *Ποιήσω τήμερον τὰς δημότας βωτρεῖν σ' ἐγὼ πεπτέμενον*, *Id. Lys.* 688. *Τὴν τε Μανῆν ἡ Σύρα βωτρῆσατο τῇ χωρίᾳ*, *Id. Pace*, 1155. A *βοάω*, *clamo*.

Βώτην, *pastorem*, acc. sing. *Dor.* pro *βώτην*.

Βώτας, *Dor.* pro *βώτης*, pastor boum, bubulcus. *Βώτας μὰν ἐλέγιυ*, *Theocr.* 1, 86.

Βώτης, pastor, *Fem.* *βώτις*. A *βόσκω*, *pasco*.

Βωτιανίῃσι, *populi* sæ, dat. sing. f. g. a

Βωτιάνιρος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, alens et educans viros Epith agri, ex cujus cultura colonis victus satis redit. Ex *βώτης* et *ἀνὴρ*, *vir*.

Βώτωρ, ορος, ὁ, pastor. A *βόσκω*, vel *βόω*.

Γ.

Γ Tertia Alphabeti Græci litera, quæ *Γάμμα*, ab Hebræorum *Gimel*, dicitur; (2) nota numeralis, significans *tria*, at cum lineola inferne apposita *γ*, *tria millia*.

Γ', pro *γι*, per apostrophen, ob sequentem vocalem vel diphthongum.

Γᾶ, *Dor.* pro *γῆ*, *terra*, vel ead. dial. pro *γέ*.

ΓΑΓΑ'ΤΗΣ, ᾳ. ὁ, Gagates, lapis.

ΓΑΓΓΑΛΙ'ΖΩ, f. *ίσω*, titillo.

Γαγγαμεὺς, ῆος, ὁ, qui rete in aquam ejectum extrahit, piscator. A

ΓΑΓΓΑ'ΜΗ, ης, ἡ, sagena, rete piscatorium. *Γάγγαμά τ', ἠδ' ὑποχαὶ πτερυγίες, ἠδὲ σαγῆναι*, *Opp. Halieut.* 3, 81.

Γάγγαμον, ῳ, τὸ, idem.

Γαγγαμυλκὸς, ῆ, ὁ, idem quod *γαγγαμεύς*. Ex *ἕλκω*.

Γαγγαμὼν, ὄνος, ὁ, idem quod *γάγγαμον*, *Æsch.*

Γαγγιτὴς, ῆ, ὁ, vel *γαγγίτης*, Gangites, gemma.

ΓΑΓΓΑΙ'ΟΝ, ῳ, τὸ, nervi præter naturam contorsio (tuberculum circa nervos sub cute nasci solitum, *Ern.*).

Γαγγλιώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, ganglio similis; (2) e gangliorum genere. A *γαγγλίον*.

ΓΑΓΓΡΑΙΝΑ, ης, ἡ, gangræna, partis alicujus corporis mortificatio. Hinc

Γαγγραινικὸς, ἡ, ὸν, gangrænæ similis.

Γαγγραινόομαι, ῶμαι, f. *ώσομαι*, gangræna laboro, gangræna corripior. Ab eod. Hinc

Γαγγραίνωσις, εως, ἡ, gangrænæ ingruescentia

Γαδαρεὺς, έως, ὁ, Gadarensis. A Γάδαρα, quæ urbs fuit in Cœlo-Syria.

Γαδαρηνὸς, ῆ, ὁ, Gadarenus. Ab eod.

ΓΑ'ΖΑ, ης, ἡ, gaza, opes, divitiæ; (2) thesaurus. Vox Persica.

Γαζοφυλάκιον, ῳ, τὸ, gazophylacium; (2) ærarium ecclesiasticum. A

Γαζοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, thesauri custos.

Γαῆι, *bone*, voc. sing. *per Aphæres.* pro *ἀγαθέ*.

Γαθεῖν, *gaudere*, præs. inf. act. *Dor.* pro *γηθεῖν*.

Γαθέμεναι, præsens ejusdem, *Dor.* pro eod.

Γάθησεν, *gavisus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* et *Ion.* cum *ᾱ φιλκ.* pro verbo *ἐγήθησε*.

Γαθυλλὶς, vel *γηθυλλὶς*, ίδος, ἡ, cepæ genus, *Nic.*

Γαῖ, *terra*, per apostr. pro *γαῖα*.

ΓΑΙ'Α, ας, ἡ, terra, tellus; (2) regio; (3) patria.

Γαιάοχος, *Dor.* pro *γαιήοχος*, *Soph. Œd. Tyr.* 160.

Γαίῃ, *terræ*, dat. sing. *Ion.* pro *γαίᾳ*.

Γαιηγενὴς, ὲς, terra natus.

Γαίηθεν, *adv.* a terra. A *γαῖα*.

Γαιήϊος, ᾳ, ὁ ϗ ἡ, terrenus, terrestris.

Γαιήοχος, ᾳ, ὁ ϗ ἡ, terram tuens, moderans, Epith Dianæ; (2) terram cingens et continens, ambiens, Epith Neptuni; (1) *γαιάοχόν τ' ἀδιλφεὰν Ἄρτεμιν*, *Soph. Œd Tyr.* 160. (2) *καὶ τὸν πόντιον γαιάοχον Ῥίας φίλον υἱὸν*, *Id. Œd. Col.* 1072.

Γαιηφάγος, ᾳ, ὁ ϗ ἡ, qui terra vescitur.

Γαιογράφος, ᾳ, ὁ ϗ ἡ, qui terram describit. Ex *γαῖα* et *γράφω*, *scribo*.

Γαιοδότης, ᾳ, ὁ, terræ dator.

Γαιῦχος, idem quod *γαιήοχος*.

ΓΑΙΣΟ'Σ, ῦ, et *γαῖσον*, *γαῖσα*, gæsum, teli genus.

Γαίτης, ὁ, agricola, *Hes.*

ΓΑΙ'Ω, glorior, superbio, efferor fiducia et gloriatione roboris et virtutum mearum. *Κύδεϊ γαίων*, *Il.* 1, 405.

Γαιώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, terreus. A *γαῖα*.

Γαιωμορία. Vide *γεωμορία*.

ΓΑ'ΛΑ, *γάλακτος*, τὸ, lac; (2) succus plantæ vel arboris apud medicos, ut Lat. *lac*.

Γαλαβηδὸς, ἡ, όν, lacteus. A *γάλα*. Unde

Γαλακτιάω, ῶ, lacte abundo.

Γαλακτίζω, f. *ίσω*, candorem lactis imitor.

Γαλακτικὸς, ἡ, όν, lac referens, lacteus.

Γαλάκτινος, ίνη, ινον, lacteus.

Γαλάκτιον, τὸ, idem quod *γάλα*.

Γαλακτὶς, ίδος, ἡ, et

Γαλακτίτης, ᾳ, ὁ, lapis quidam, ita dictus quod lacteum quendam succum emittat.

Γαλακτοδόχος, ον, lacti recipiendo factus, ut mulctra.

Γαλακτοειδὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, lacteus, lac referens.

Γαλακτοθρέμμων, ον, lacte nutritus. A *τρέφω*.

Γαλακτοκόμος, ᾳ, ὁ, pastor. Ex *κομέω*.

Γαλακτόομαι, ῶμαι, f. *ώσομαι*, lactesco, in lac vertor, in naturam lactis degenero. A *γάλα*.

Γαλακτοπίνω, lac bibo.

Γαλακτοποιητικὸς, ἡ, όν, lacti augendo aptus. A

Γαλακτοποιΐα, ἡ, lactis augendi vis.

Γαλακτοποσία, ας, ἡ, usus lactis ad bibendum.

Γαλακτοπότραν, acc. sing. *Dor.* pro *γαλακτοπότην*.

Γαλακτοποτέω, ῶ, f. *ήσω*, lac bibo. A

Γαλακτοπότης, ᾳ, ὁ, qui lac bibit.

Γαλακτοτροφέω, ῶ, f. *ήσω*, lacte alo. Ex *γάλα* et *τροφὴ*, *cibus*.

Γαλακτοτροφία, ας, ἡ, nutricatio quæ fit lacte.

Γαλακτουργίω, lacticinia conficio.

Γαλακτουργὸς, ὸν, ὁ ϗ ἡ, lacticiniorum confector. Ex *γάλα* et *ἔργον*, *opus*.

Γαλακτυχέω, ῶ, f. *ήσω*, lacto. A *γαλακτύχος*.

Γαλακτυχία, ας, ἡ, lactatio. Ab eod.

Γαλακτύχος, ᾳ, ὁ ϗ ἡ, lac habens, lactans, lacte nutriens. Ex *γάλα* et *ἴχω*, *habeo*.

Γαλακτοφάγος, ᾳ, ὁ ϗ ἡ, lacte victitans, lac comedens. Ex *γάλα* et *φαγεῖν*, *comedere*.

Γαλακτοφόριος, ᾳ, ὁ ϗ ἡ, lacti generando aut augendo utilis.

Γαλακτοφόρος, lactifer, lactans. *Εἰδομένες αὐτῇσι γαλακτοφόρεισι τιθήναις*, *Oppian. Cyneg.* 1, 442.

Γαλακτόχροος, *contr.* *γαλακτόχρους*, ᾳ, ὁ ϗ ἡ, lactei coloris. Ex *γάλα* et *χρόα*, *color*.

Γαλακτώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, lacteus, albidus; unde *τὸ γαλακτῶδες*, ους, lac et lactis serum.

Γαλάκτωσις, εως, ἡ, mutatio in lac.

Γαλαναις, gen. sing. *Dor.* pro *γαλήνης*.

Γαλανιάω, pro *γαληνιάω*, *Suid.*

Γαλαξίας κύκλος, circulus lacteus in cœlo. Et *γαλαξίας λίθος*, lapidis genus.

Γαλαξίειος, pro *γαλαξίας*, *Man.*

Γαλάτης, ᾳ, ὁ, Gallus; (2) Gallo-græcus. Hinc

Γαλατία, ας, ἡ, Gallia; (2) Gallo-græcia.

Γαλατικὸς, ἡ, όν, Galaticus; (2) Gallicus.

Γαλιάγρα, ας, ἡ, cavea ferrea et quoddam carceris genus; (2) decipula.

ΓΑΛΕ Η, ης, *contr.* *γαλῆ*, ῆς, ἡ, mustela; (2) cetus, felis, *Lev.* 11, 29.

Γαλεσιδὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, qui ex mustelino genere est; (2) mustelæ similis. Ex *γαλεός*.

Γαλεομυομαχία, ας, ἡ, prælium inter felem et mures. Ex *γαλέη*, *μῦς*, *mus*, et *μάχη*.

Γαλεὸς, ῆ, ὁ, mustela; (2) piscis quidam; (3) stellio A *γαλέη*.

Γαλερὸς, ρὰ, ρὸν, tranquillus, serenus; (2) hilaris A *γαλήνη*.

Γαλεροστὸς, ῆ, έ, oculis lætus et hilaris. Ex *γαλερὸς* et *ὤψ*, *oculus*.

Γαλεώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, idem quod *γαλεοειδής*.

Γαλεώτης, ᾳ, ὁ, stellio. A *γαλέη*.

Γαλῆ, ῆς, ἡ, mustela. A *γαλέη*, ex quo contractum est; (2) *quidam interpretantur etiam felis*; *parum bene*. Ern.

Γαληναῖος, αία, αῖον, tranquillus. A *γαλήνη*.

ΓΑΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, serenitas; (2) tranquillitas et hilaritas vultus.

Γαληνὶς, ίος, ὁ ϗ ἡ, idem quod *γαληνός*.

Γαληνιάω, ῶ, serenus sum, tranquillus sum.

Γαληνίζω, f *ίσω*, serenum reddo tranquillo.

Γαλήνιος, ία, ιον, tranquillus, serenus; (2) hilaris. A *γαλήνη*.

Γαληνισμὸς, ῦ, ὁ, serenitas. A *γαληνίζω*.

Γαληνιῶσαν, acc. sing part. præs. act f. g. a *γαληνιάω*.

Γαληνόμορφος, ον, tranquillus, *J. Damasc.*

Γαληνὸς, ἡ, όν, idem quod *γαλήνιος*. Hinc

Γαληνότης, ητος, ἡ, serenitas, tranquillitas.

Γαληνόω, ῶ, f. *ώσω*, sereno, tranquillo.

Γαληνῶς, *adv.* tranquille, tranquillo animo.

Γαληρωτὸς, ῆ, ὁ ϗ ἡ, serenum et hilarem vultum habens. Ex *γαληρὸς*, pro *γαλερὸς*, et *ὤψ*.

Γαλιάγκων, ὁ ϗ ἡ, qui est breviori brachio, qu. mustelæ cubitum habens, ancus. Ex *γαλῆ* et *ἀγκών*.

Γάλιον, ᾳ, τὸ, galium, herba. A *γάλα*, quod lac coaguli modo cogat.

ΓΑΛΙ'ΟΨΙΣ, εως, ἡ, frutex, urticæ similis, urtica mortua, lamium, *Plin. Angl.* ARCHANGEL.

Γαλλαῖος, αία, αῖον, pertinens ad gallos. A

ΓΑ'ΛΛΟΣ, ᾳ, seu *γαλλὸς*, ῆ, ὁ, gallus, eviratus, spado.

Γαλλομάνης, ὁ, qui est in castratorum sacris, *Man.*

Γαλυχίω, ῶ, f. *ήσω*, lacte abundo, lac habeo. Ex *γάλα* et *ἴχω*, *habeo*.

Γαλυχία, ας, ἡ, abundantia lactis. Ex iisd.

Γάλοως, ἡ, τῆς *γάλοω* et *γάλως*, ἡ, τῆς *γάλω*, item *γάλωος*, glos, soror mariti; *Il.* 3. 122. (2) uxor fratris.

Γᾶμαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro *γαμῆσαι*.

Γαμβρεύω, f. *εύσω*, connubio jungo, vel socio. *Ἐγεγάμβρευτο δὲ ἕδη καθ' ὁμολογίαν τῷ Τρικάνᾳ γίνει*, *Joseph.*

Γάμβρια, ων, τὰ, munus seu conviviuni a genero dari solitum. A

Γάμβριος, α, ον, pretiosus, v. gr. vestitus, qualis rex Persarum generis dabat. A

ΓΑΜΒΡΟ'Σ, ῶ, ὁ, gener; (2) socer; (3) frater uxoris; (4) sponsus, impr. *op. Dor.* et. *Æol.*

Γαμβροκτόνος, ὁ, genericida, *Lycurg.* A *κτείνω*.

Γαμείτωσαν, 3. pl. præs. imperat. act. v. *γαμέω*.

Γάμεν, 3. sing. a. 1. ind. *Ion.* et *Bœot.* pro *ἠγάμησεν*.

Γαμίσσεται, pro *γαμίσεται*, 3. sing. f. 1. ind. med. *Poet.*

Γαμιτὴ, ῆς, ἡ, uxor. A *γαμίω*.

Γαμίτης, ᾳ, ὁ, marius.

Γαμίτις, ίδος, ἡ, uxor, conjux. Ab eod.

ΓΑΜΕ Ω, ῶ, fut. *ήσω*, uxorem duco; (2) nubo. *Εἰ κακὸν ἰσμὲν, τί γαμεῖν ἡμᾶς*; *Aristoph. Thesm.* 796. *Οὐ γὰρ γαμοῦμαι τῷ κασιγνήτῳ ποτὲ*, *Ib.* 907.

Γαμηλία, ἡ, pecunia quam dat novus maritus pro uxore, cum in curiales suos inducit.

Γαμηλιάω, idem quod *γαμίω*, *Ath.*

Γαμήλιον, ᾳ, τὸ, munus nuptiale. A *γαμίω*.

Γαμήλιος, ᾳ, ὁ ϗ ἡ, nuptialis, conjugalis.

Γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ, October, vel Januarius.

Γαμησείω, nupturio, uxorem ducere cupio, nuptias desidero. A *γαμίω*.

Γαμητὸν, uxor ducenda, vel nubendum, *Steph.*

Γαμίζω, f. *ίσω*, nuptum do. Ab eod.

Γαμικὸς, ἡ, όν, nuptialis. A *γάμος*.

Γάμιος, ία, ιον, idem et ab eod.

Γαμίσκω, idem quod *γαμίζω*.
Γάμοιο, gen. sing. *Ion.* pro *γάμε*.
Γαμοῖτο, *nubat*, 3. sing. præs. opt. med. *contr.* pro *γαμέοιτο*. A *γαμέω*.
Γαμοκλοπέω, ῶ, f. ήσω, furtivas nuptias quæro, uxorem alienam corrumpo. A
Γαμοκλόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, nuptiarum fur, adulter. A *κλέπτω*.
Γαμοκλοτία, ἡ, furtivæ nuptiæ, adulterium, *Sibyl.*
Γαμοστοῖτα, ἡ, nuptiarum apparatio.
Γάμορος, ὁ, colonus. A *γῆ* et *μείρω*, *Æsch.*
Γαμόρου, gen. sing. *Dor.* pro *γημόρου*.
Γάμος, ου, ὁ, nuptiæ; (2) connubium, matrimonium, conjugium; (3) uxor. (3) ἕξωθιν δέ με γάμοι γ' ἐλθῶσι Θεσσαλῶν, Thessalorum uxores, *Eurip. Alc.* 953. Ἰλίᾳ αἰτιᾶτε Πάρις ὃ γάμει, ἀλλὰ τιν' ἄναν ἠγάγετ', *Id. Androm.* 103. Ἐγάμει γάμους πλείονας, *Plutarch. in Antonio.* A *γαμέω*.
Γαμοτολίω, ῶ, f. ήσω, nuptias paro. A
Γαμοτόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, nuptias parans, ornans. Ex *γάμος* et *τέλλω*, *orno*.
Γαμοτολία, ἡ, nuptiarum paratio, *Soph.*
Γαμοτελίω, ῶ, nuptias celebro, perago.
Γαμεμένῃ, dat. s. pr. part. pass. f. g. v. *γαμέω*.
Γαμφαὶ, ῶν, αἱ, maxillæ. A *γαμψός*.
Γαμφηλαὶ, ῶν, αἱ. A præc.
Γαμψὸς, ἡ, ὸν, incurvus, inflexus, aduncus. A *κάμπτω*, *flecto*. Hinc
Γαμψότης, ητος, ἡ, curvitas, curvatura.
Γαμψωλὴ, ῆς, ἡ, idem et ab eod.
Γαμψώνυξ, χος, ὁ ἡ ἡ, cui curvi sunt ungues. Ex *γαμψὸς* et *ὄνυξ*, *unguis*.
Γαμψώνυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iisd.
Γανάω, idem quod *γανόω*, *Hes.*
ΓΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, lætitia, voluptas; (2) splendor; *item* quod est in quaque re pulchrum, nitidum, hilare, venustum. Hinc
Γανόω, ῶ, f. ώσω, lætitia adficio; (2) splendeo; (3) lævigo, polio:
Γάνυμαι, lætor, gaudeo. Γάνυσθαι τῷ ἐπαίνῳ, *Luc.* Τοῖσιν ἐγὼ γάνυμαι, *Aristoph. Ves.* 610.
Γανύομαι, f. ύσομαι, idem.
Γάνυσμα, τὸ, idem quod *γάνος*, *Nax.*
Γανυτελίω, ῶ, opipare apparo; (2) lætitiam efficio, jucunditatem adfero. Ex *γάνος*.
Γανώδης, ες, (γῆ) plenum solum, *Theophr.*
Γάνωμα, ατος, τὸ, lætitia; (2) splendor. A *γανόω*.
Γάνωσις, εως, ἡ, idem quod *γάνωμα*· (2) laquear. (2) ἐπάνω τῆς τοῦ Σαλάμιος γανώσεως, *Etymol. Magn.* in Ἀλαιμός.
Γαπιστὴς, *Dor.* pro *γηπιστὴς*, in terram delapsus. Γαπιστῆς δὶν' ὀδόντας, *Eurip. Phœn.* 672.
Γάποτος, ον, *Dor.* pro *γήποτος*, a terra bibendus.
ΓΑ'Ρ, *conj.* enim; (2) igitur; (3) quippe, scilicet; (4) interdum et redundat: αἲ γὰρ, utinam. Vide in *αἲ*.
ΓΑΡΓΑΙΡΩ, f. ἀρῶ, plenus sum; (2) moveor, palpito.
ΓΑΡΓΑΛΙ'ΖΩ, f. ίσω, titillo; (2) lætitia adficio. Γαργαλίζειν τὸν ἄνθρωπον, *Cebes.*
Γαργαλισμὸς, ῦ, ὁ. titillatio. A præc,
Γάργαλος, ου, ὁ, idem:
Γάργαρα, ων, τὰ, dicitur de multitudine insigni. Alioquin urba Troadis. A *γαργαίρω*.
ΓΑΡΓΑΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, gurgulio: ab
Γαργαρίζω, f. ίσω, gargarizo. Ab eod. Hinc
Γαργαρισμὸς, ῦ, ὁ, ipsa gargarizandi actio.
ΓΑ'ΡΟΝ, ου, τὸ, garum, liquamen piscium sale conditorum.
Γάρος, ου, ὁ, idem.
Γαρύϊμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro *γηρύειν*.
Γαρύιν, præs. idem *Dor.* formatum.
Γαρύομαι, conqueror, *Dor.* pro *γηρύομαι*.
Γᾶς, *terræ*, gen. sing. *Dor.* pro *γῆς*, a *γῆ*.
Γάσος, ὁ, veterator, *Hes.*
ΓΑΣΤΗ'Ρ, *έρος*, *per Syncop.* *γαστρὸς*, ἡ, venter; (2) ventriculus in quem cibus recipitur; (3) uterus. Hinc
Γάστρα, ας, ἡ, fundum vasis, navis, et similium; (2) vas ventricosum.
Γάστρη, ης, ἡ, idem et ab eod.
Γαστρ διον, ου, τὸ, parvus venter. Dim.
Γαστρίζω, f. ίσω, ventrem expleo, ventrem saburro; (2) opipare et laute accipio; (3) ventrem cædo. Παράδεινε κύκλῳ ἐς γάστρισον σεαυτὸν, *Aristoph. Vesp.* 1517. Ab eod.
Γαστριμαργία, ας, ἡ, ingluvies, helluatio. A
Γαστρίμαργος, ου, ὁ, gulosus, cibi avidus.
Γαστριμάργως, cum cibi aviditate.
Γάστρις, ιος, ὁ, gulosus, lurco, ventri deditus; (2) lumbricus. A *γαστὴρ*.
Γαστρισμὸς, ῦ, ὁ, ventris impletio, ingluvies. A *γαστρίζω*.
Γαστρίδυλος, ὁ, helluo.
Γαστροειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, formam ventris habens, ventrosus. Ex *γαστὴρ* et *εἶδος*, *forma*.
Γαστροκνημία, ἡ, sura, pars tibiæ posterior; (2) pulpa carnis. Ex *γαστὴρ* et *κνήμη*.
Γαστροκνήμιον, ου, τὸ, idem et ex iisd.
Γαστρολογία, ίας, ἡ, liber de ventris cupediis, ridiculi causa Archestrati opus. A
Γαστρολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui de rebus ventri gratis disserit et eas exponit.
Γαστρομαντεύομαι, f. εύσομαι, ventre vaticinor.
Γαστρονομία, ας, ἡ, lex ventris, jocosè de Archestrati libro. Ex *γαστὴρ* et *νόμος*, *lex*.
Γαστροειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, qui ventre tumidus est. Ex *γαστὴρ* et *οἰδέω*, *tumeo*.
Γαστροῤῥαφία, ας, ἡ, ventris vulnerati connexio, fibula facta consutio. Ex *γαστὴρ* et *ῥάπτω*, *suo*.
Γαστρίφιλος, ου, ὁ ἡ ἡ, ventri deditus.
Γαστροφορέω, ventre aufero, vel in ventre fero.
Γαστρόχειρ, ρος, ὁ ἡ ἡ, manuum labore vivens. Ex *γαστὴρ* et *χείρ*, *manus*.
Γαστρώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, ventrosus. A *γαστὴρ*.
Γάστρων, ωνος, ὁ, gulosus, lurco. Ab eod.
Γαυλικὸς, et γαυλιτικὸς, ἡ, όν, navalis; *χρήματα γαυλικὰ*, pecunia de navibus coacta. A
Γαῦλος, ου, ὁ, navigii genus; (2) sentina.
ΓΑΤΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, mulctra, mulctrale, situla.
Γαυλὼς, *mulctras*, acc. plur. *Dor.* pro *γαυλούς*.
Γαυνάκη, ἡ, mantile villosum, *ap. Cl. Alex.*
Γαυρίαμα, ατος, τὸ, exsultatio, gloriatio. A
Γαυριάω, ῶ, f. άσω, glorior, superbio, efferor, me jacto. Οἱ ἐγαυριώντο ἐπὶ ξίφεσιν, *Job.* 3, 14. Γαυριῶντες ἐπὶ τῷ συγκόψαι τὸν παιδαγωγόν, *Plut.* A *γαῦρος*.
Γαυρικὸς, ἡ, όν, elatus, superbus. Ab eod.
Γαυριώντες, *superbientes*, nom. pl. præs. part. act. *Poet.* pro *γαυριῶντες*. A *γαυριάω*.
Γαυροῦσθαι, ῶμαι, superbio, glorior, efferor. Τέκνα' ὦ σὺ κατθανῆ γαυρουμένη, *Eurip. Hippol.* 502.
Γαῦρος, ρα, ρον, superbus, arrogans, ferox; (2) qui elatus est et aliqua re exultat. Hinc
Γαυρότης, ητος, ἡ, superbia, elatio, ferocia.
Γαυρόω, ῶ, f. ώσω, superbio, glorior, efferor.
Γαυρώμα, τὸ, idem quod *γαυρότης*, *Eur.*
Γαύσαπες, ὁ, gausape.
ΓΑΤΣΟ'Σ, ὴ, όν, vel γαῦσος, η, ον, curvus, tortuosus Hinc
Γαυσόω, ῶ, f. ώσω, curvo.
ΓΕ', *particula*, aliis vocibus fere adnecti solita, certe; (2) cum pronominibus, quidem; (3) quum abundat, omnino; (4) saltem; (5) καίγε, idem quod γέ; (6) διάγε, tamen; (7) καίτοιγε, etsi; (8) μενοῦνγε, imo, vero.
Γέα, ας, *contr.* γῆ, ῆς, ἡ, terra; (2) patria.
Γεάοχος, ου, ὁ ἡ ἡ, terram complectens. Ex *γέα* et *ἔχω*, *contineo*.
Γέγαα, 1. sing. perf. ind. med. *Ion.* pro *γέγονα*, a verbo *Poet.* *γάω*, pro *γίνομαι*.
Γεγάασιν, *geniti sunt*, 3. plur. perf. ejusd.
Γεγάατε, *geniti estis*, 2. plur. perf.
Γεγαθὼς, perf. part. act. *Dor.* pro *γεγηθὼς*, et hoc *per Syncop.* pro *γεγηθηκὼς*, a *γηθέω*.
Γεγάμεν, *natum esse*, perf. inf. med. *Dor.* et *Poet.* pro *γεγῆσθαι*, a verbo *γάω*.
Γεγανυμένος, perf. part. pass. verbi *γανύω* pro *γανόω*.
Γεγιναμένος, *genitus*, perf. part. pass. *Dor.* pro *γεγενημένος*, a verbo *γίνομαι*, *fio*, *nascor*.
Γεγίνημαι, *natus fui*, 1. sing. perf. ind. pass.
Γεγενημένον, *factum*, acc. sing. perf. part. pass.
Γεγενῆσθαι, *fuisse*, præs. inf. pass.
Γεγενοίμην, *Poet.* et *Ion.* pro *γενοίμην*.
Γέγηθα, *per Sync.* pro *γεγήθηκα*, a *γηθέω*.
Γεγηθότως, *acu*. cum gaudio, cum lætitia. A *γεγηθὼς*, quod est a *γηθέω*.
Γεγηπήκα, 1. sing. perf. ind. act. v. *γηράσκω*.
Γεγόναμεν, *facti sumus*, 1. plur. perf. ind. med.
Γεγόνει, *natus fuerat*, 3 sing. plusq. perf. ind. med. *Ion.* pro ἐγεγόνει, a verbo *γίνομαι*, *sum*.
Γέγονεν, *factum est*, 3. sing. perf. ind. med.
Γεγραμμένος, perf. part. pass. verbi *γράφω*.
Γέγραπται, *scriptum est*, 3. sing. perf. ind. pass.
Γεγυμνασιαρχηκὼς, perf. part. act. v. *γυμνασιαρχέω*.
Γεγυμνασμένος, perf. part. pass. v. *γυμνάζω*.
Γέγωνα, præt. m. verbi *γάω* inus. *per metath.* pro *γέγονα*, *Steph.*
Γεγωνύμεν, præs inf. act. *Dor.* pro *γεγωνύειν*.
Γεγωνέω, ῶ, f. ήσω, clamo, vociferor. Hinc
Γεγώνησις, εως, ἡ, vociferatio, altus clamor.
Γεγωνύσκω, idem quod *γεγωνέω*.
Γεγωνόκωμος, valde notus, fama per oppidum pervulgatus. A seq. et *κώμη*
Γεγωνὸς, ἡ, όν, alto clamore enunciatus, clare pronunciatus; (2) clarum pronuncians; quæ quis audire possit. Πίμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνουτ' ἴτη, *Æschyl. Sept. contra Theb.* 445. Σαφῆ δ' ἐκ ἔχω γεγωνόν τ' ὄπα, *Eurip. Hipp.* 585.
Γεγὼς, *natus*, perf. part. med. pro *γεγαὼς*, et hoc pro *γεγηκὼς*, a verbo *γάω*, *nascor*.
ΓΕ'ΕΝΝΑ, ης, ἡ, gehenna, vallis Hinnom; (2) locus supplicorum. Vox Hebr.
Γεηπονία, ας, ἡ, terræ seu agri cultura. A
Γεηπόνος, ὁ ἡ ἡ, agricola. Ex *γέα* et *πόνος*.
Γεηρὸς, ρὰ, ρὸν, terrenus, terrestris. Ex *γέα*.
Γεωρότης, ητος, ὁ, agricola. Ex *γέα* et *ἀρόω*.
Γεναμένιο, *nati*, gen. sing. part. a. 1. med. *Ion.* pro *γενάμενος*, a verbo *γίνομαι*.
Γενάμην, 1. sing. a. 1. med. *Ion.* pro ἐγενάμην.
Γείνατο, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro *γένασο*.
Γείνασθαι, *natum esse*, a. 1. inf. med. verbi ejusd.
Γείνατι, 2. sing. præs. ind. *Ion.* pro *γίνῃ*.
ΓΕΙ'ΝΟΜΑΙ, a. 1. ἐγενάμην, gignor, nascor; (2) *active de mare et femina*, gigno, procreo; (3) sum.
Γειοκόμος, ου, ὁ, agricola. Ex *γῆ* et *κομέω*.
Γειομόροι, ων, οἱ, coloni, qui agrum inter se dividunt. Γειομόροι μύρμηκες ὁμίλαδον, *Apoll. Rhod.* 4, 1453. Ex *γῆ* et *μόρος*, *portio*.
Γειοπόνος, ου, ὁ, ἡ ἡ, agricola.
Γειοτόμον, ου, τὸ, aratrum. A
Γειοτόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui terram scindit, agricola. Ex *γέα*, pro *γῆ*, et *τέμνω*, *seco*.
Γείσιον, ου, τὸ, septum, lorica; (2) suggrundium. A *γεῖσον*.
Γεισιποδίζω, f. ίσω, suggrundia fulcio. A *γεισίπους*. Hinc
Γεισιποδίσις, εως, ἡ, suggrundatio.
Γεισιπόδισμα, ατος, τὸ, suggrundiorum fulcrum.
Γεισίπους, οδος, ὁ, idem. Ex *γεῖσον* et *πούς*.
ΓΕΙ'ΣΟΝ, ου, τὸ, suggrunda; pinna muri, pinnaculum. Ῥῆξας παλαιὰ γεῖσα, *Eurip. Or.* 1570. Γεῖσ' ἐπάλξεων ἄπο, *Id. Phœn.* 1165.
Γεῖσος, εος, τὸ, idem; (2) capitellum.
Γεισόω, vel *γεισόω*, f. ώσω, suggrunda munio; (2) in suggrundæ modum conformo. Hinc
Γείσωμα, ατος, τὸ, suggrundatio.
Γείσωσις, εως, ἡ, idem.
Γείταινα, ης, ἡ, vicina. A *γείτων*.
Γειτνία, ης, ἡ, vicinitas. Ab eod. Hinc
Γειτνιάζω, f. άσω, vicinus sum; (2) adfinis, cognatus sum.
Γειτνίασις, εως, ἡ, vicinitas. A præc.
Γειτνιάω, ῶ, f. άσω, idem quod *γειτνιάζω*. Unde
Γειτνιῶσα, *vicina*, præs. part. act. fem. gen.
Γειτονέω, ῶ, f. ήσω, idem quod *γειτνιάω*.
Γειτονίω, f. ύσω, idem.
Γειτόνιμα, ατος, τὸ, vicinitas, *Aret.*
Γειτόνισις, εως, ἡ, idem:
Γειτόνημα, ατος, τὸ, idem. A *γειτονίω*.
Γειτονία, ας, ἡ, idem. A *γείτων*.
Γείτοσι, *vicinis*, dat. plur. a *γείτων*.
Γειτόσυνος, ύνη, υνον, vicinus. Ab eod.
ΓΕΙ'ΤΩΝ, ονος, ὁ ἡ ἡ, vicinus; (2) adfinis; (3) similis.
Γειώρας, ου, ὁ, peregrinus; (2) proselytus; al. *γειῶρας*. Vox Syro-Chaldaica ap. *τὸς ὁ*.

Γιλᾶ,

Γιλᾷ, *ridet*, 3. sing. præs. ind. act. pro γιλάει.
Γιλᾶις, *rides*, 2. sing. præs. ind. act. *Æol.* pro γιλᾷς, et hoc per *contr.* pro γιλάεις.
Γιλᾶν, *ridens*, præs. part. act. *Dor.* pro γιλῶν.
Γελανής, έος, ὁ ᾗ ή, hilaris. A γιλάω.
Γιλάξω, *ridebo*, 1. sing. f. ι. *Dor.* pro γιλάσω.
Γιλάσισα, præs. part f. g. *Dor.* pro γιλάουσα.
Γελασείω, ridere cupio. Ab eod.
Γελάσιμος, ῃ, ὁ ᾗ ή, ridiculus, risu dignus.
Γελάσινος, η, ὁ, Democriti cognomentum a ridendo.
Γέλασμα, ατος, τὸ, risus. Ab eod.
Γελάσσαι, a. 1. inf. act. *Poet.* pro γιλάσαι.
Γιλαστικός, ὴ, όν, ridendi facultate præditus Unde γιλαστικῶς, ridicule.
Γελαστής, ῆ, ό, risor, irrisor:
Γιλαστὸς, ὴ, όν, risu dignus:
Γελαστὺς, ύος, ἡ, risus. Ab eod.
Γελάσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act.
ΓΕΛΑΩ, ῶ, f. άσω, rideo; (2) irrideo; (3) splendeo, niteo, floreo, hilaris sum. Γιλῶμενος πρὸς σῦ γὶ ᾗ τῶν Ἀτρίως διτλῶν φρατηγῶν, derisus ab, *Soph. Phil.* 1014. Ἐγίλων μέγα κικραγότα μ' οἱ Ϛιάμενοι, *Aristoph. Vesp.* 1278.
Γελεῦσα, præs. part act. f. g. *Dor.* pro γιλῶσα, a γιλέω, *Ion.* pro γιλάω.
ΓΕΛΓΗ, ης, ἡ, omnis generis merces, scruta; (2) color, tinctura. Ἐπὶ τὴν γιλγὴν ἀπαντᾷν, occurrere in foro ubi scruta venduntur, *Lucian. Lexiph.* sic legendus iste locus.
Γελγηθεύω, f. εύσω, decipio. A præc.
Γελγιδόομαι, οῦμαι, in γίλγιδας evado, in nucleos seu spicas divido et discerno. A
ΓΕΛΓΙΣ, ιος, et γιλγὶς, ίδος, ἡ, allii caput seu nucleus.
Γελγοπωλέω, ῶ, f. ήσω, scruta vendo.
Γελγοπωλὴς, οῦ, ὁ, scrutorum venditor.
Γελγόπωλις, ίδος, ἡ, scrutorum venditrix.
Γελᾷς, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro γιλᾷς.
Γελοιάζω, fut. άσω, ridicula dico, jocor. A γιλοῖος. Hinc
Γελοιασμὸς, οῦ, ὁ, jocatio.
Γελοιαστὴς, οῦ, ὁ, jocator, facetus. Ab eod.
Γελοιάω, idem quod γιλάω, *Hom.*
Γελοίης, gen. sing. *Ion.* pro γιλοίας.
Γελοῖος, idem quod γιλοῖος, *Hom.*
Γελοίσιο, *ridiculi*, gen. sing. *Ion.*
Γελοῖος, οία, οῖον, jocosus, facetus, urbanus; at γιλοιὸς, ut Grammaticis placet, ridiculus, irridendus. A γίλως.
Γελοιότης, ητος, ἡ, ridiculum rei.
Γελοίωντες, *ridentes*, *Poet.* pro γιλῶντες.
Γελοίως, *adv.* ridicule. A γελοῖος.
Γιλόω, idem quod γιλάω. *Ep.*
Γίλων, accus. a recto γίλως. Πολὺν δὶ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γίλων, *Soph. Antig.* 647. Κᾆτ' ἐς γίλων τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας, *Aristoph. Vesp.* 1253. Ξυντιθεὶς γίλων πολὺν, multa ridicula jactans, *Soph. Aj.* 303.
Γελῶος, ᾳ, ὁ, scurra, *Ep.*
Γέλως, ωτος, vel ω, ὁ, risus; (2) maris serenitas. Ἀλγῦσα μὲν δὴ', τί γέλωτ' ἐν σοὶ γιλῶ, *Soph. Antig.* 551. A γιλάω.
Γελωτοποιέω, ῶ, f. ήσω, risum excito; scurrilia loquor. Ex γέλως et ποιέω.
Γελωτοποιία, ας, ἡ, scurrilitas. A
Γελωτοποιὸς, οῦ, ὁ, scurra.
Γιμίζω, f. ίσω, impleo; (2) onero. Γιμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος, *Joan.* 2, 7. Ἐπιθύμει γιμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτῦ ἀπὸ τῶν κερατίων, *Luc.* 15, 16. A γίμω. Hinc
Γιμίσας, a. 1. part. act.
Γιμίσατε, *implete*, 2. plur. a. 1. imperat. act.
Γιμισθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass.
Γίμισμα, ατος, τὸ, impletio, implementum.
Γίμομις, *pleni sumus*, *Dor.* pro γίμομεν.
ΓΕ'ΜΩ, plenus sum, onustus sum, proprie de navi, tum vero de variis aliis, adeoque et de rebus animi. Πόλις δ' ἐμῶ μὲν Ϛυμιαμάτων γίμει, *Soph. Œd. Tyr.* 4.
Γενάρχης, ου, ὁ, gentis et familiæ auctor; unde Aborigines, γενάρχαι (2) princeps, nomen magistratus. Ex γένος et ἀρχή.
Γενᾶ, ᾶς, ἡ, natales, ἀπὸ γενέας, a natalibus, a puero; (2) generatio, stirps; (3) progenies, genus; (4) liberi; (5) tempus spatii non satis certi: non tamen infra 25 annos.
Γενεαλογία, ῶ, f. ήσω, genus recenseo, natales progenitorum investigo; (2) annumero in prosapia aliqua. A γενεαλόγος.
Γενεαλόγημα, ατος, τὸ, idem quod
Γενεαλογία, ας, ἡ, genealogia, generis recensio.
Γενεαλογικὸς, ὴ, όν, ad generis recensionem, sive ad genealogiam pertinens. A
Γενεαλόγος, ου, ὁ, qui originem et genus alicujus recenset. Ex γενεὰ et λέγω, *dico*.
Γενεθλιεν, genere.
Γενεθλίῳ, *generationi*, dat. sing. *Ion.* et per *Paragogen* τῷ φιν, pro γενεᾷ, a γενεά.
Γενέθλη, ης, ἡ, genus, progenies, genitura. Ὅθεν ἀργύρου ἰσὶ γενέθλη, *Il.* 2, 857. A γενά.
Γενέθλια, ων, τὰ, natalitia. A præc.
Γενεθλιάζω, natalitia ago, celebro. Βρᾶτον δὶ ἴν τι Σάμῳ γενεθλιάζοντα φασὶ, *App. Bell. Civ.* 4, 134.
Γενεθλιακὸς, ὴ, όν, ad natalitia pertinens; (2) genethliacus.
Γενεθλιαλογία, ας, ἡ, prædictio ex natali die, notatio ex sideribus natalitiis. A
Γενεθλιαλογίω, exerceo artem e natali die fata hominum colligendi, et ex illa arte quæstum facio.
Γενεθλιαλόγος, ου, ὁ, qui prædictiones e natali die facit. Ex γενέθλια et λέγω, *dico*.
Γενεθλιὰς, άδος, ἡ, dies natalis, nativitas.
Γενεθλίδιος, ου, ὁ, natalitius:
Γενεθλιολόγος, ου, ὁ, idem quod γενεθλιαλόγος.
Γενέθλιον, ου, τὸ, dies natalis hominis, urbis, &c. A γενέθλη. Hinc
Γενέθλιος, ου, ὁ ᾗ ή, natalis, natalitius, Θεοὶ γενέθλιοι, penates.
Γενεθλίσμα, ατος, τὸ, genus, sexus.
Γενέθλιον, ου, τὸ, genus, filius vel filia, proles.
Γένει, dat. sing. *contr.* pro γενεῖ, a γένος.
Γενιάζω, f. άσω, pubesco. A γένειον, *barba*.
Γενειᾷν, præs. inf. act. *contr.* pro γενειάειν.
Γενιὰς, άδος, ἡ, lanugo; (2) barba; (3) genæ. (3) ἀλλ' ἄντομαί σε τῇσδε πρὸς γενιάδος, *Eur. Med.* 709. Ἥ γ' ἐμὴν γενιάδα προσήγετ' αἰδὼ σόματι, *Id. Suppl.* 1099.
Γενιάδων, præs part. *Dor.* pro γενειάζων.
Γενιάσκω, barbam emittere incipio. A
Γενιάω, ῶ, barbatus sum; (2) pubesco. A γένειον. Hinc
Γενιήταν, acc. sing. *Dor.* pro γενιήτην, a
Γενιήτης, ου, ὁ, et γενειάτης, barbatus.
Γένειον, ου, τὸ, mentum; (2) barba. A γένος.
Γένεο, *fuisti*, 2. sing. a. 2. med. *Ion.* pro ἐγένου, a verbo γίνομαι, *sum*.
Γενέσιος, *Att.* et *Ion.* pro γενέσιος, a γένεσις.
Γενέσθαι, a. 2. inf. med. verbi γίνομαι.
Γενέσια, ων, τὰ, natalitia, et quidem proprie de mortuo cujus natalis celebratur. A γένεσις.
Γενεσιάρχης, ου, ὁ, originis auctor. Ex ἀρχή.
Γενεσιουργὸς, οῦ, ὁ, originis caussa. Ex ἔργον.
Γένεσις, εως, ἡ, ortus, origo; (2) creatio; (3) generatio, nativitas; *apud Platonem*, id quod semper fluit, et nunquam vere est; (4) genitura, positus cœli tempore nativitatis. A γίνομαι.
Γενέτειρα, ας, ἡ, genitrix, parens. A γενετὴρ.
Γενετὴ, ῆς, ἡ, ortus, nativitas. A γίνομαι.
Γενετὴρ, ῆρος, ὁ, genitor, pater. Ab eod.
Γενέτης, ου, ὁ, idem et ab eod.
Γενέτωρ, ορος, ὁ, idem et ab eod.
Γενέτο, *fuit*, 3. sing. a. 2. *Ion.* pro ἐγένετο.
Γένευ, 2. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro ἐγένου.
Γένῃ, *fueris*, 2. sing. a. 2. conj. med.
Γενὶς, ίδος, ἡ, securis. Ἐκεῖ γὰρ ἔ τι τῦ γενῇδος ἦν πλήγμ', ἐ δικίλλας ἰκϐολὴ, *Soph. Antig.* 255. Ξίφος εἶ ποθεν, ἢ γένυν, ἢ βιλέων τι, προσίμψαι, *Id. Phil.* 1249.
Γενηθεὶς, *natus*, a. 1. part. pass. verbi γίνομαι.
Γενήθητι, *nascaris*, 2. sing. a. 1. imperat. pass.
Γενηθήτω, *fiat*, 3. sing. a. ejusd.
Γενήσεται, *erit*, 3. sing. f. 1. ind. med.
Γένησθε, *fueritis*, 2. plur. a. 2. conj. med.
Γενήσομαι, *ero*, 1. sing. f. 1. ind. med.
Γενῆται, ῶν, οἱ, qui ejusdem generis sunt, gentiles. Ab eod.
Γένηται, 3. sing. a. 2. conjunct. med.
Γενηταῖος, α, ον, Genetæus, epith. Jovis, *Ap.*
Γενητήριος, α, ον, paternus, *Synes.*
Γενητὸς, ὴ, όν, creatus, factus. A γίνομαι.
Γενικὸς, ὴ, όν, generalis, γενικὴ πτῶσις, genitivus casus. A γένος. Hinc
Γενικῶς, *adv.* generaliter.
Γένναδες, ης, ἡ, genus, progenies. Hinc
Γενναδὰς, ᾶ, ὁ, generosus; (2) ingenuus.
Γενναιοπρεπῶς, generose.
Γενναῖος, αία, αῖον, ingenuus; (2) nobili loco ortus; (3) naturalis, avitus, insitus; (4) generosus, strenuus; (5) vehemens, validus. (3) ἐ γάρ μοι γενναῖον, non enim mihi avitum est, *aliter interpretantur* decorum est. *Sed perinde est*, *Il.* 5, 253. (5) γενναία δύη, acer dolor, *Soph. Aj.* 951. Περιτειχίσῳ τε γενναίῳ τι καὶ μεγίστῳ ἡ πόλις τείχει, *Herodian.* 3, 2. Ab eod.
Γενναιότης, ητος, ἡ, generositas. Γενναιότης σοι ἔνεστι, generosus tibi inest animus, *Eurip. Phœn.* 1674. A γενναῖος.
Γενναίως, *adv.* generose, fortiter. Ab eod.
Γεννᾶται, *nasceretur*, 3. sing. præs. conjunct. pass. *contr.* pro γεννάηται, a γεννάω.
Γέννατο, *fuit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Æol.* pro ἐγείνατο, a verbo γίνομαι, *sum*.
Γεννάω, ῶ, genero, progigno, *de viris*; pario, *de mulieribus*; (2) pario, *Metaph.* Σῶμα γεννᾷν μίγα, magna corporis mole esse, *Soph. Aj.* 1077.
Γεννητὸς, ὴ, όν, *natus*, masculinum gen.
Γεννηθὲν, aor. 1. part. pass. n. g. A γεννάω.
Γεννηθέντος, gen. sing. a γεννηθείς.
Γέννημα, ατος, τὸ, quod natum seu procreatum est, progenies; (2) fructus. A γεννάω.
Γεννῆσαι, a. 1. inf. act. verbi γεννάω. Unde
Γέννησις, εως, ἡ, nativitas, generatio:
Γεννήτειρα, ας, ἡ, genitrix, parens, mater:
Γεννητὴς, οῦ, ὁ, generator:
Γεννητικὸς, ὴ, όν, generandi vim habens, genitalis:
Γεννητὸς, ὴ, όν, genitus, natus; (2) mortalis:
Γεννήτωρ, ορος, ὁ, genitor, parens.
Γεννικὸς, ὴ, όν, generosus, fortis. A γέννα.
Γεννικῶς, *adv.* generose, fortiter.
Γεννοδότειρα, genitrix, epith. Veneris.
Γεννῶσα, *generans*, præs. part. act. *contr.* pro γεννάουσα, a verbo γεννάω.
Γενοίατο, 3. pl. a. 2. opt. med. *Dor.* pro γενοίντο.
Γενόμενος, *natus*, aor. 2. part. med.
Γένος, εος, τὸ, genus, progenies, familia; (2) gens, natio; (3) stirps; (4) Genus, cui opponitur Species. A γίνομαι.
Γενῦ, *sis*, 2. sing. aor. 2. imperat. med.
Γενῦμαι, *fiam*, f. 2. ind. med.
Γένυς, *generis*, g. sing. *contr.* pro γένεος, a γένος.
Γενύσης, ᾳ, ὁ, genere propinquus. A γένος.
ΓΕ'ΝΤΑ, ων, τὰ, carnes, viscera. Γέντα συὸς φλιδόωντος ἀλοιφῇ, viscera suis rupti e pinguedine, *Nic. Alexiph.* 556. Γέντα βοὸς μίλδοντες, artus bovis elixantes, *Callim. Fragm.* 309.
ΓΕΝΤΙΑΝΗ, ῆς, ἡ, gentiana, herba. *Angl.* GENTIAN, or FELWORT.
Γέντο, *fuit*, 3. sing. a. 2. med. *Poet.* pro ἐγένετο, a verbo γίνομαι, *sum*, *nascor*.
ΓΕ'ΝΤΣ, υος, ἡ, mentum, maxilla; (2) barba; (3) securis. Παγχάλκων γενύων πλαγὰ, *Soph. Elect.* 195.
Γένωμαι, *fiam*, a. 2. conj. med. v. γίνομαι.
Γενώμεθα, *efficiamur*, 1. plur. a. ejusd.
Γεοειδὴς, ὶς, terreus. Ex εἶδος.
Γεόομαι, οῦμαι, in terram vertor.
Γεῦχες, ᾳ, ὁ, terram continens, qui terram suo ambitu complectitur. Ex γῆ et ἔχω.
Γέρα, nomen plurale contractum ex γέρεα, ultima longa, a recto γέρας, munus. Γέρα τάδ' ἐν τάφοισιν δίξασθαι νίκυς, *Soph. Elect.* 443. Οὔτι γὰρ γέρα πατρὶ δίδοντες, *Eurip. Phœn.* 881.
Γεράεσσι, vel γεράεσσιν, dat. pl. *Ion.* et *Poet.* pro γέρασι, a γέρας, *munus*.
Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, anus; (2) matrona. Γεραιαὶ, Bacchæ mulieres. (1) γεραιᾷ δ' ἐκποδὼν χωρήσομαι, *Eurip. Hec.* 52. A

Γεραιὸς, ὰ, ὸν, senilis; (2) *masc.* senex, vir venerabilis, magnæ autoritatis. A *γέρων.*

Γεραιόφλοιος, ον, senili cortice, maturus, *Ep.*

Γεραίρω, muneror honoris caussa, orno; (2) veneror, magni facio. *Τραγικοῖσι χορηγοῖσι αὐτὸν ἐγέραιρεν, Herodot.* Μίλητε, ᾧ γέραιρε φωνῇ πᾶσα, χορεύμασιν τρόπῳ, *Aristoph. Thesm.* 970. A *γέρας.*

Γεραίτερος, *senior*, per Syncop pro *γεραιότερος, natu major*, Soph. Œd Col. 1294.

Γερανόδρυον, ε, τὸ, (al. *γεράνδριον*) arbor annosa. Ex *γέρων* et *δρῦς, arbor.*

Γεράνιον, ε, τὸ, grus, machina; (2) Geranium, herba, *Plin. Angl.* CRANESBILL.

Γερανίτης, ε, ὁ, sc. *λίθος*, geranites, lapis quidam. A *γέρανος.*

Γερανοβοτία, ας, ἡ, grex gruum pascentium. A *βόσκω.*

Γερανομαχία, ας, ἡ, pugna cum gruibus.

ΓΕ'ΡΑΝΟΣ ε, ἡ, grus, avis; (2) saltationis genus; (3) machina scenica; (4) machina tollendis oneribus comparata.

Γερα'ς, ᾶ, ὁ, senex; (2) honorandus. A *γέρων.*

Γεραῦσι, a. 1. inf. act. verbi *γεραίρω.*

Γεραρὸς, ᾶ, ὸν, honorandus, venerandus, augustus. Οὐδ' ἔτω γεραρόν, *Il.* 3, 170. Ab eod.

ΓΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, præmium, munus; (2) honor. Τὸ γὰρ γέρας ἐσὶ γερόντων, *Il.* 4, 323. Hinc

Γερᾶσμιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, honoratus, honore et præmio dignus; (2) honorificus; (3) senilis. Πρὶν σὶ γουνάων, καὶ τριχὸς γερασμίε, *Eurip. Phœn.* 930.

Γερασφόρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, præmium ferens; (2) præmium capiens. Ex *γέρας* et *φέρω.*

Γερατοφόρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.

Γεράων, gen. pl. *Ion.* pro *γερᾶτων*, a *γέρας.*

Γεργέριμος, ὁ ᾗ ἡ, epith. olivæ, estque decidua, quæ ob maturitatem sponte decidit.

Γέρια, nom. pl. *Ion.* pro *γέρατα*, a *γέρας.*

Γερήνιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, epith. Nestoris, *ap. Hom.* honoratus. A *γέρας*, aut a loco Γερήνα.

Γερηφορία, ἡ, honores A *φέρω.*

Γέρον, *senex*, vocat. sing. a *γέρων, senex.*

Γεροντα γωγέω, ῶ, f. ήσω, senem instituo; (2) senem duco, *Soph. Œd. Col.* 348. A

Γεροντα γωγὸς, ὄ, ὁ, qui senem instituit.

Γερόντειος, είη, ειον, senilis. A *γέρων.*

Γεροντιαῖος, αία, αῖον, idem et ab eod.

Γερουτία, ἡ, senectus; (2) Lacedæm. senatus.

Γεροντιάω, ῶ, senium et delirium resipio, ad senilem modum deliro, desipio. Ab eod.

Γερουτικὸς, ἡ, όν, senilis Ab eod.

Γερόντιον, τὸ, vetulus, senex; (2) senatus.

Γερουτικῶς, *adv.* seniliter.

Γεροντοδιδάσκαλος, ε, ὁ, qui senis, atque adeo parum docilis præceptor est.

Γεροντοκομεῖον, ε, τὸ, locus ubi senes tractantur et curantur. Ex *γέρων* et *κομέω, curo.*

Γέρουσι, *senibus*, dat. plur. a *γέρων.*

Γερουσία, ας, ἡ, senatus. A *γερούσιος.* Hinc

Γερουσιαστὴς, ῆ, ὁ, senator.

Γερούσιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ad senes vel principes reip. pertinens; (2) honorabilis. A *γέρων*

Γέρρᾶδια, ων, τὰ, storeæ ex vimine, aut junco. A

ΓΕ'ΡΡΟΝ, ε, τὸ, scutum Persicum ex vimine textum; (2) quodvis instrumentum defensionis.

Γερροφόρος, miles qui scuto vimineo utitur.

Γέρυνος, ὁ, parva rana. *Nic.* al. *γυρῖνος*, et *γυρῖνος, Eust.*

ΓΕ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, senex; (2) *in plural.* senatores, curia; (3) colus.

Γερωχία, ἡ, pro *γερουσία*, i. e *γερουσία* senatus.

Γευέμὼς, ῆ, ὁ, gustus. A *γεύω.*

Γεῦμα, ατος, τὸ, idem et ab eod. Hinc

Γευματίζω, f. ίσω, gusto.

Γεύμιθα, 1. plur. perf. ind. pass. *Ion.* et *Dor.* pro *γεγεύμεθα*, a *γεύω.*

ΓΕΥ'ΟΜΑΙ, gusto, experior, periculum facio Εἰ μὴ γένοιτό σφι ἡ χώρη τὰ ἀπὸ Διὸς, irrigetur pluviis, *Herodot.* Μὴ διατρίψῃς ἀλλὰ γεῦσαι τῆς Ὑδρας, *Aristoph. Ran.* 461. Ἔγευσαμην βραχύ τι μέλιτος, 1 *Sam.* 14, 29. Ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην, *Soph. Trach.* 1101. Τῆς σῆς δὲ τόλμης ἔσομαι γεγευμένος, *Eurip. Hippol.* 363.

Γευσάμενος, a. 1. part. med.

Γεύσις, εως, ἡ, gustatio. A *γεύω.* Unde

Γευσήριον, ε, τὸ, gustandi instrumentum; (2) poculum quo vinum gustatur.

Γευστικὸς, ἡ, όν, gustatorius.

Γευστὸς, ἡ, όν, qui gustari potest.

ΓΕΥ'Ω, fut. εύσω, gustare facio, gustandum præbeo, cibum potumve do.

ΓΕ'ΦΥΡΑ, ας, ἡ, pons; (2) intervallum inter binos instructæ aciei ordines; (3) locus quisque patulus, unde elabi et aliquo in tutum pervenire licet, *Ern.* (2) τί δ' ὀκτώτυξις πολέμοιο γεφύρας; *Il.* 4, 371.

Γεφυρίζω, f. ίσω, e ponte scommata in aliquem jacio; (2) derideo, cavillor, subsanno. A præc.

Γεφύριον, ε, τὸ, ponticulus. Dim. a *γέφυρα.*

Γεφυρισμὸς, ῦ, ὁ, derisio, cavillatio. A *γεφυρίζω.* Unde

Γεφυριστὴς, ῆ, ὁ, cavillator, irrisor.

Γεφυροποιέω, ῶ, f. ήσω, pontem facio, viam aliquam munio. A

Γεφυροποιὸς, ῦ, ὁ, pontifex, qui pontem facit.

Γεφυρῶν, præs. inf. pro *γεφυροῦν.* A

Γεφυρόω, ῶ, f. ώσω, ponte jungo, pontem impono. Γεφυροῦν διάβασιν, *Polyb.* τὰς σιταμὰς ἐκροῖς, *Luc.* Ex *γέφυρα.* Hinc

Γεφύρωμα, ατος, τὸ, ipsum opus jungendi ponte fluvium; (2) transitus fluminis.

Γεφύρωσις, εως, ἡ, pontium exstructio:

Γεφυρωτὴς, ῆ, ὁ, qui pontes exstruit.

Γεωγρα φέω, ῶ, f. ήσω, terrarum orbem describo oratione. A *γεωγράφος.*

Γεωγρα φία, ας, ἡ, descriptio terræ. Ab eod.

Γεωγραφικὸς, ἡ, όν, ad terræ descriptionem pertinens; (2) terræ descriptionis peritus; hinc (3) γεωγραφικὰ, ῶν, τὰ, commentarii de terræ descriptione. Ab eod.

Γεωγραφικῶς, geographice, more geographi.

Γεωγράφος, ε, ὁ, qui terram, seu terræ situm, describit. Ex *γέα* et *γράφω, scribo.*

Γεωδαισία, ας, ἡ, terræ divisio, distributio, partitio. Ex *γέα* et *δαίω, divido.*

Γεώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, terreus, terrenus. A *γέα.*

Γεωλοφία, ας, ἡ, tumulus, collis. A *γεώλοφον.*

Γεώλοφον, ε, τὸ, collis, tumulus. A

Γεώλοφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, e terra instar tumuli, seu collis elevati; (2) *Subst.* ὁ, tumulus; (3) homo crassus, stupidus, inutile terræ pondus.

Γεωμετρέω, ῶ, f. ήσω, terram metior; (2) disco vel exerceo geometriam. Γεωμετρῆσαι βύλομαι τὸν ἀέρα ὑμῖν, *Aristoph. Av.* 1001. A

Γεωμέτρης, ε, ὁ, geometra, agri mensor. Hinc

Γεωμετρία, ας, ἡ, geometria, terram dimetiendi scientia.

Γεωμετρικὸς, ἡ, όν, ad geometriam seu geometram pertinens; (2) geometriæ peritus. Ab eod.

Γεωμετρικῶς, *adv.* geometrice, proportione.

Γεωμιγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, terra mixtus; (2) terrenus. Ex *γέα* et *μίγνυμι, misceo.*

Γεωμορία, ας, ἡ, agricultura. A *γεωμόρος.*

Γεωμόριον, ε, τὸ, terræ portio. Ab eod.

Γεωμορικὸς, ἡ, όν, (*νόμος,*) agrarius.

Γεωμόρος, ε, ὁ, agricola, colonus. Ex *γέα* et *μείρω, divido.*

Γεωνόμος, ε, ὁ, qui agrum distribuit. Ex *νέμω.*

Γεωπένης, ε, ὁ, qu. dic. qui terræ fame laborat, qui parum terræ possidet; (2) famelicus. Ex *γέα* et *πένα*, (potius a *πένομαι, laboro*, Ern.)

Γεωπονέω, ῶ, f. ήσω, terram colo. Ex *πόνος.*

Γεωπονία, ας, ἡ, agricultura.

Γεωπονικὸς, ἡ, όν, ad agriculturam pertinens.

Γεωπόνος, ε, ὁ, agricola.

Γεωργέω, ῶ, f. ήσω, terram colo, agriculturam exerceo. Γεωργεῖν τὴν γῆν, *Dem.* A *γεωργός.*

Γεώργημα, ατος, τὸ, agricolatio. A præc.

Γεωργήσιμος, ὁ ᾗ ἡ, ad colendum idoneus, fertilis.

Γεωργία, ας, ἡ, agricultura. A *γεωργός.*

Γεωργικὸς, ἡ, όν, ad agriculturam pertinens: hinc *γεωργικὰ, τὰ*, libri de agricultura.

Γεώργιον, ε, τὸ, agricolatio; (2) arvum, ager aratus. Ab eod.

Γεωργὸς, ὸ, ὁ, agricola; (2) vinitor; (3) colonus quivis. Ex *γέα* et *ἔργον.* Hinc

Γεωργῳδὴς, εος, ὁ ᾗ ἡ, rusticus. Κατὰ τὸ γεωργῴδες, agricolarum sive rusticorum more.

Γέωρες, ων, οἱ, et *γεῶρες*, οἱ, qui terram custodiunt, agrorum custodes. Ex *ὄρος.*

Γεωρυχέω, ῶ, f. ήσω, terram fodio. A

Γεωρύχος, ε, ὁ, qui terram fodit. Ex *γέα* et *ὀρύσσω, fodio.*

Γεωτόμος, ε, ὁ, qui terram scindit, agricola. Ex *γέα* et *τέμνω, scindo.*

Γεωτροφία, ἡ, victus e rebus terræ natis; pro *infantibus opponitur* lacti, et est cibus non liquidus quivis. Ex *γέα* et *τρέφω.*

Γεωφάνιον, ε, τὸ, locus in quo metalla nascuntur seu apparent. Ex *γέα* et *φαίνομαι*, (nisi potius sit *γεωφάνιον* ubi glebæ terrestres metallis fœtæ excoquuntur, *Ern.*)

Γεωφύλαξ, ακος, ὁ, custos agri.

Γεώχαρὴς, ὲς, gaudens terra, libenter in terra versans. Ex *χαίρω.*

Γῆ, γῆς, ἡ, terra; (2) regia. *Contr.* e *γέα.*

Γηγενίτης, ε, ὁ, terrigena, terræ filius. Γίγαντι γηγενίτᾳ προσόμοιος, *Eurip. Phœn.* 129. Ex *γῆ* et *γίνομαι, nascor.*

Γηγενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, idem; (2) indigena; (3) gigas. Ex iisd.

Γήδιον, ε, τὸ, agellus. Dim. a *γῆ.*

Γῆθεν, *adv.* e terra. Ab eod.

Γήθειον, *Ion.* pro ἐγήθειον. A

ΓΗΘΕ Ω, ῶ. f. ήσω, gaudeo, lætor. Τίς ἂν τάδε γηθήσειε; *Il.* 9, 77. Γήθησιν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα σιλῶρι, *Hesiod. Theog.* 173.

Γήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. *Ion.* pro ἐγήθησαν.

Γηθήσιος, *lætatus sit*, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro γηθήσαι.

Γήθειον, τὸ, pro γήθυον, *Ar.*

Γῆθος, εος, τὸ, gaudium. Φρονήματος μιγεὶς καὶ γήθος, *Plutarch. in Agesilao*, 612. A γηθέω.

Γηθόσυνη, ης, ἡ, idem. A *γῆθος.*

Γηθόσυνος, ύνη, υνον. lætus, lætabundus.

Γηθοσύνως, *adv.* læte.

Γηθυλλὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) olus porro simile.

ΓΗ'ΘΥΟΝ, ε, τὸ, genus cepæ.

Γήθω, idem quod *γηθέω.*

Γήϊνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, terrenus; (2) corruptioni obnoxius; (3) mortalis A *γῆ.*

Γήϊος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem et ab eod.

Γήτης, ε, ὁ, agricola, rusticus. Ab eod.

Γηϊνία, ἡ, terræ motus. *Hes.*

Γήϊνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui terram quatit vel movet. Ex *γῆ* et *κινέω, moveo.*

Γηλαχὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, humi cubans, cui humi lectus est. Ex *γῆ* et *λέχος, lectus.*

Γήλοφος, ε, ὁ, tumulus, pro *γηλόφος.*

Γῆμαι, aor. 1. inf. *per Sync.* pro *γαμῆσαι.*

Γήμας, *qui uxorem duxit*, part aor. 1.

Γημᾶσθαι, aor. 1. inf. med. *per Sync.* pro *γαμήσασθαι.*

Γημόρος, ε, ὁ, agricola. Ex *γῆ* et *μείρω.*

Γηοχίω, ῶ, f. ήσω, agrum habeo, possideo. Ex *γῆ* et *ἔχω.*

Γηΰχος, ε, ὁ, terram habens; (2) terram continens, *de Neptuno.* Ex iisd.

Γηπάτταλος, ε, ὁ, paxillus terræ.

Γήπεδον, ε, τὸ, ager, fundus, solum; (2) solum, quod adjacet prædiis urbanis.

Γηπετὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, in terram delapsus. Ex *γῆ* et *πίπτω, cado.*

Γηπονέω, ῶ, f. ήσω, agrum colo. A *γηπόνος.*

Γηπονία, ας, ἡ, agricultura. Ab eod.

Γηπονικῶς, *adv.* rustice, more agricolarum.

Γηπόνος, ε, ὁ, agricola. Ex *γῆ* et *πόνος.*

Γήποτος, ον, terræ epotandus, *Æsch.*

Γήρᾳ, dat. sing. *Ion.* et *Att.* pro *γήρᾳτι, senectuti* vel *senectute:* aliquoties redditur *tandem*, ut in hoc Sophoclis versu, Γήρᾳ τὸ φρονεῖν ἰδίδαξεν, sapere tandem docentur, *Antig.* 1353. A *γῆρας.*

Γηραιός, αιὰ, αιὸν, senex, senilis, senio confectus, grandævus. A γῆρας.

Γηράλιος, ία, ίον, idem at ab eod.

Γηράλιος, α, ον, idem; (2) tristis, acerbus.

Γήραμα, ατος, τὸ, senium; (2) floccus vanescentis floris. (2) οἱ πάντοι οὓ τινές εἰσι γηράματα ἀκάνθης, σημεῖον ἐγίνοντο ἀνίμω, *Scholiast. ad Aratum*, 118, 1. A γηράω.

Γηράναι, præs. inf. act. v. γήσημι, *senesco*.

Γηράντεσσι, *senescentibus* dat pl.a. 1. part. act. *Poet.* et *Ion.* pro γηράσι, et hoc pro γηράσασι, a γηράσας, verbi γηράω, *senesco*.

Γηρὰς, *senescens*, præs. part. verbi γήσημι.

ΓΗ῞ΡΑΣ, ατος, τὸ, senectus, senium.

Γηράσῃς, *senueris*, 2. sing a. 1. conj. act. verbi

Γηράσκω, f. άσω, senesco. A

Γηράω, ῶ, f. άσω, idem. Αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα, *Il.* 7, 148. A γῆρας.

Γήρειον, ου, τὸ, idem quod γήραμα. Ab eod.

Γηροβοσκέω, ῶ, f. ήσω, in senectute alo. Εἶχον ἐλπίδας πολλὰς ἐν ὑμὶν γηροβοσκήσειν τ' ἐμὲ, *Eurip. Med.* 1032.

Γηροβοσκία, ας, ἡ, sustentatio senis:

Γηροβοσκὸς, ὃ, ὁ ᾗ ἡ, senum nutritor, qui aliquem in senectute alit. Ex γῆρας et βόσκω.

Γηροκομεῖον, ου, τὸ, locus quo aluntur senes. Ex γηροκόμος. Unde

Γηροκομέω, ῶ, f ήσω, curam senis gero.

Γηροκομία, ας, ἡ, cura et nutritio senum.

Γηροκομικὸς, ὴ, ὸν, ad curam alendi senes pertinens.

Γηροκόμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui curam habet senum. A γῆρας et κομέω, *curam gero*.

Γηροτροφεῖον, ου, τὸ locus in quo senes aluntur.

Γηροτροφέω, ῶ, f. ήσω, in senectute alo.

Γηροτροφία, ας, ἡ, actio et cura alendi senes:

Γηροτρόφος, ου, ὁ ᾗ ἡ, senes nutriens. Ex γῆρας et τρέφω. Obs. *Hæc verba omnia scribuntur et per ω*, Ern.

Γηρυόνας, gen. sing. *Dor.* pro γηρυόνης, a γηρυόνη, *garrula*.

ΓΗ῞ΡΥΣ, υος, ἡ, vox: ἴα γῆρυς, *Il.* 4, 437.

Γήρυμα, ατος, τὸ, vox. A

Γηρύω, f. ύσω, sono; velut pro mugire, canere, &c. (2) loquor, dico, conqueror. Γηρύειτ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, *Hesiod. Op.* 258. A γῆρυς.

Γήρως, gen. sing. *Ion.* et *Att.* pro γήρατος.

Γήτειον, ου, τὸ, idem quod γήθυον.

Γήτης, ου, ὁ, agricola, rusticus. A γητῶ.

Γητομία, ῶ, f. ήσω, terram scindo seu findo. A

Γητόμος, ου, ὁ, qui terram findit seu scindit. Ex γῆ et τέμνω.

Γηφάγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui terra vescitur; (2) pauper, qui terræ oleribus se sustentat.

Γήχυτον, ου, τὸ, exterior pars terræ mollis et minime lapidosa. Ex γῆ et χύω, *fundo*.

Γιγανταῖος, αία, αῖον, giganteus. A γίγας.

Γιγάντειος, εία, ειον, idem. Ab eod.

Γιγαντιάω, ῶ, gigantes imitor, gigantum similis sum.

Γιγαντολίτειρα, ας, ἡ, gigantum perditrix, epith. Minervæ.

Γιγαντολίτης, ου, ὁ, gigantum perditor et extinctor. Ex γίγας et ὄλλυμι, *perdo*.

Γιγαντολίτις, ιδος, ἡ, idem quod γιγαντολίτειρα.

Γιγαντολίτωρ, ορος, ὁ, idem quod γιγαντολίτης.

Γιγαντομαχία, ας, ἡ, pugna gigantum.

Γιγαντοραιστὲς, (a ῥαίω) idem quod

Γιγαντοφόνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui gigantes interficit.

Γιγαντώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, giganti similis.

ΓΙ῞ΓΑΡΤΟΝ, ου, τὸ, quod in acino osseum seu lapidosum est, granum acini. *Numb.* 6, 4. (2) uva, pars pro toto. (2) ἄτ' ὧν ἄνευ γιγάρτων, *Aristoph. Pax*, 634. Hinc

Γιγαρτώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, plenus γιγάρτων.

ΓΙ῞ΓΑΣ, αντος, ὁ, gigas.

ΓΙΓΓΑ῎ΙΟΝ, ου, τὸ, herbula, pastinacæ sylvestri similis.

ΓΙΓΓΑΙΣΜΟ῎Σ, ῦ, ὁ, titillatio; (2) risus petulans.

Γιγγλυμοειδὴς, ὶος, ῆς, ὁ ᾗ ἡ, cardini similis, de commissura articulorum, ut cubiti et brachii. A seq. et εἶδος.

ΓΙΓΓΛΥΜΟ῎Σ, ῦ, ὁ, cardo januæ; (2) ossium quædam junctura instar vertebræ.

Γιγγλυμοῦσθαι, jungi velut cardine.

Γιγγλυμώδης, idem quod γιγγλυμοειδής.

Γιγγραίνω, f. ανῶ, cano tibia quæ gingras dicitur. A γίγγρας. Hinc

Γιγγρανὸς, ὴ, όν, qui ad gingras cantatur.

ΓΙ῎ΓΓΡΑΣ, α, ὁ. parvula quædam tibia lamentabilem sonum edens.

Γιγγρασμὸς, ῦ, ὁ, cantus, seu sonitus τῆ γίγγρᾳ.

Γίγνομαι, vide γίνομαι.

Γιγνώσκω, vide γινώσκω.

Γίνεσθαι, *fieri*, præs. inf. med. verbi γίνομαι.

Γίνετ', *fiebat*, S. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* et *per Apocop.* pro ἐγίνετο. A γίνομαι.

ΓΙ῎ΝΝΟΣ, ου, ὁ, equuleus, equus parvulus; (2) fœtus asininus, vel equinus, qui in ventre matris corrumpitur, et inde membris depravatis nascitur.

ΓΙ῎ΝΟΜΑΙ, vel γίγνομαι, f. γενήσομαι, p. m. γέγονα, nascor, gignor; (2) orior; (3) sum, fio; (4) accido, evenio, contingo. Γίνεσθαι πρός τινος, μετά τινος, ab aliquo stare; ἀπό τινος, opponere; ἐπὶ σῶμα, incidere; ἐν ποιήσει, versari; ἐξ ἴσου, æquare; τινὶ δι' ἔχθρας, inimicus esse; ἐπὶ ταύτης τῆς γνώμης, idem sentire; ἔτ' ἐλπίδος, sperare; ἐπὶ τῆς γῆς, appellere.

Γινώσειν, præs. inf. act. *Dor.* pro γινώσκειν.

Γινώσκετε, *scitis*, 2 plur. præs. ind. act.

Γινώσκοντι, *Dor.* pro γινώσκουσι.

ΓΙΝΩ῎ΣΚΩ, vel γιγνώσκω, f. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, nosco, cognosco, agnosco, intelligo, novi; (2) meum agnosco; (3) approbo; (4) censeo, existimo, judico, statuo; (5) sentio; (6) coeo cum aliqua, *N. T.* Ἔγνως ἄνδρα δυσχίστον, *Aristoph. Thesm.* 9, 8. Ἄδικα ἔγνωκε περὶ ἐμοῦ ὁ Ζεύς, statuit, *Luc.* (5) ἀλλὰ κρατεῖ μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι, *Eurip. Hippol.* 248.

Γλαγερὸς, ῆ, όν, et

Γλαγόεις, όεσσα, όεν, lacteus. A γλάγος.

Γλαγοπῆξ, πῆγος, qui lac concrescere facit, seu in quo lac concrescit. E seq. et πήγνυμι.

Γλάγος, εος, τὸ, lac. A γάλα.

Γλαγοτρόφος, ον, qui lacte alitur. A τρέφω.

Γλαγόφορον, lac habens, epith. uberis.

Γλαγόων, οντος, ὁ, lactescens et nondum satis adultus. A γλάγος.

Γλάζω, cano.

Γλακάω, lacte plenus sum. A γλάξ.

Γλαυκοφάγος, ον, pro γαλακτοφάγος, *Hom.*

Γλαμάω, ῶ, f. ήσω, gramia laboro, lippio. A

Γλάμη, ης, ἡ, gramia, lippitudo; (2) oculorum sordes. A λήμη, *lippitudo*.

Γλαμυζιάω, ῶ, idem quod γλαμάω. A

Γλάμυζος, ου, ὁ ᾗ ἡ, epith. oculi cujus anguli scabri sunt, seu scabra lippitudine laborant. A γλάμη et μύζω (nisi ύζος mera terminatio est).

Γλαμυρὸς, ὰ, ὸν, gramiosus, lippus.

Γλαμώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, idem.

Γλάμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, idem. A γλάμη.

ΓΛΑΝΙ῎Σ, ίδος, ἡ, piscis quidam.

Γλανὶς, ὁ, Hyæna.

Γλαῦξ, *antiq.* lac; (2) herba, *ap. Plin.*

Γλαρὶς, ίδος, ἡ, instrumentum fabrorum ad lapides poliendos, &c.

Γλαυκιάω, ῶ, *Poet.* γλαυκιόω, glaucis oculis terribiliter intueor; (2) glaucesco. A γλαυκὸς.

Γλαυκίδιον, τὸ, idem quod γλαυκίσκος, *Ath.*

Γλαυκίζω, f. ίσω, ad glaucum colorem accedo; (2) obtuse video. Ab eod.

Γλαύκιον et γλαυκίον, herba quædam; (2) avis a glaucis oculis nomen habens.

Γλαυκιόων, part. act. *Poet.* pro γλαυκιῶν.

Γλαυκίσκος, ου, ὁ, piscis quidam, qui et γλαυκίδιον. Ab eod.

Γλαυκόμματος, ου, ὁ ᾗ ἡ, glaucos oculos habens, cæsius. Ex γλαυκὸς et ὄμμα.

ΓΛΑΤΚΟ῎Σ, ὴ, όν, glaucus, cæsius, cæruleus. Γλαυκὴ ὀπώρα, *Soph. Trach.* 703. Hinc

Γλαυκότης, ητος, ἡ, glaucus color.

Γλαυκοφιγγὴς, ὶς, cæruleum splendorem habens, *Dioscor.*

Γλαυκόφθαλμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui cæsiis est oculis.

Γλαυκοχαίτης, ου, ὁ ᾗ ἡ, cæsiam jubam vel comam habens. Ex χαίτη.

Γλαυκόχροος, *contr.* γλαυκόχρους, ου, ὁ ᾗ ἡ, glauci coloris. Ex χρόα.

Γλαυκόω, ῶ, cæsium reddo. A γλαυκὸς.

Γλαυκῶδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, noctuæ speciem gerens. Ab eod.

Γλαύκωμα, ατος, τὸ, vitium in oculo, glaucedo, suffusio, glaucoma. A γλαυκόω.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, cæsios habens oculos, vel truces, cujusmodi sunt oculi noctuæ, quæ avis Minervæ erat consecrata: Minervæ epith. Ex γλαυκὸς et ὤψ.

Γλαυκωπὸς, ὸ, ὁ ᾗ ἡ, glaucis oculis præditus.

Γλαυκῶψ, ῶπος, ὁ ᾗ ἡ, idem.

Γλαύκωσις, εως, ἡ, idem quod γλαύκωμα.

Γλαῦξ, κὸς, ἡ, ululu, noctua. A γλαυκὸς.

Γλαῦσσω, splendeo, cerno. Ab eod.

Γλάφυ, τὸ, spelunca, antrum, caverna. A γλάφω.

Γλαφυρῆσι, et γλαφυρῇς, *Ion.* pro γλαφυραῖς.

Γλαφυρία, ας, ἡ, elegantia, concinnitas. A

Γλαφυρὸς, ρὰ, ρὸν, cavus, profundus; (2) scitus, elegans, venustus; (3) lautus; (4) aptus, appositus. A γλάφω.

Γλαφυρῶς, *adv.* scite, eleganter, venuste.

ΓΛΑ῎ΦΩ, f. ψω, cavo; (2) sculpo.

Γλευκαγωγὸς, ὸ, ὁ ᾗ ἡ, mustum vehens. Ex γλεῦκος et ἄγω, *fero, veho*.

Γλεύκινος, ίνη, ινον, musteus. A

ΓΛΕΥ῎ΚΟΣ, εος, *contr.* γλεῦκος, τὸ, mustum, decoctum, defrutum; (2) dulce, *h. e.* potus quilibet dulcis factitius.

Γλεῦξις, εως, ἡ, idem.

Γλευκοτότης, ητος, ὁ, musti seu dulcioris potionis amans.

Γλήμη, ης, ἡ, lippitudo. A λήμη.

Γλήνεα, ων, τὰ, res ornatæ, pretiosæ, spectaculo dignæ. A γλήνη.

ΓΛΗ῎ΝΗ, ης, ἡ, pupilla oculi; (2) oculus; (3) pupa; (4) puella; (5) cavitas ossis quæ aliud os recipit, *item* favus.

Γλῆνος, εος, τὸ, stella; (2) lumen. A γλήνη.

ΓΛΗ῎ΧΩΝ, ωνος, ἡ, pulegium, herba. *Angl.* PENNYROYAL. Hinc

Γληχωνίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum e pulegio confectum.

ΓΛΙ῎Α, ας, ἡ, gluten.

ΓΛΙ῎ΝΟΣ, ου, *contr.* γλεῖνος, genus aceris campestris, gallica.

Γλισχραίνω, f. ανῶ, viscosum sive lentum reddo. A γλίσχρος.

Γλισχραντιλογιξιπίτριτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, homo ineptæ et odiosæ contumaciæ, deorum ira et internecione dignus, quod ob res nauci multum et pertinaciter obloquitur et contendit. Ex γλίσχρος, ἀντιλογία, ἴξ, et ἐπίτριτος. Vox comica.

Γλίσχρασμα, ατος, τὸ, viscositas. A γλίσχρος.

Γλισχρεύομαι, fut. εύσομαι, parcus et tenax sum:

Γλισχρία, ίας, ἡ, miseria. Ab eod.

ΓΛΙ῎ΣΧΡΟΣ, ρα, ρον, lentus, viscosus, tenax, glutinosus; (2) lubricus; (3) tenax, parcus; (4) strictus; (5) jejunus; (6) valde sordidus; (7) ærumnosus; (8) gulosus; (9) suavis; (10) humilis; (11) adulator.

Γλισχρότης, ητος, ἡ, viscositas, lentor, tenacitas; (2) lubricitas; (3) parcitas, avaritia, sordes. A γλίσχρος.

Γλισχρόχολος, ου, glutinosus et biliosus; γλισχρόχολα, excrementa glutinosa et biliosa. Ex χολὴ, *bilis*.

Γλισχρώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, lentus, tenax, viscosus:

Γλίσχων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, qui aliquid discupit; (2) infelix, infortunatus:

Γλίσχρως, *adv.* tenaciter, more viscosorum; (2) lubrice; (3) parce, tenuiter; (4) vix, difficulter, ægre A γλίσχρος

ΓΛΙ῎ΧΟΜΑΙ, cupio, adfectō, appeto. Γλίχεσθαί τινος, τί, περί τινος. Τῶν ἐναντίων ἡ φύσις γλίχεσθαι, *Aristot.*

Γλοιάζω, oculos sensim claudo, conniveo.

Γλοιὰς, άδος, ἡ, equa maligno ingenio, *item*, femina.

Γλοῖος, ητος, ὁ, malignus. A

ΓΛΟΙΟ῾Σ, ῦ, ὁ, invalidus; (2) sordidus; (3) malignus, malis imbutus moribus; *Subst.* (4) sordes olei, strigmenta.

Γλοιόω, ῶ, f. ώσω, lentum et viscosum reddo; *Pass.* lentesco, viscosus fio. A præc.

Γλοιώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, glutinosus, viscidus.

Γλοιωδῶς, *adv.* more eorum qui nutant capite inter dormiendum; (2) connivendo.

Γληρός, ᾶ, ὁ, aurum (Phrygia vox). Εἰς γὰρ βωμὸν ὀρῆς με μήτε γληρῷ πλίνθοις, *Dosiad. Ara.* 1, 7.

Γλῆτια, ων, τὰ, naticulæ, corpora duo dura in cerebro ad latera illius eminentia. A

ΓΛΟΤΤΟ῾Σ, ῦ, ὁ, nates, clunes.

Γλυκάζω, f. άσω, dulce reddo; (2) dulcesco, dulcem saporem imitor. A γλυκύς. Hinc

Γλυκαίνω, f. ανῶ, idem: et hinc

Γλύκανσις, εως, ἡ, qu. dic. dulcificatio.

Γλύκασμα, ατος, τὸ, dulcedo. A γλυκάζω.

Γλυκασμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

Γλυκερῆῖο, *dulcis*, gen. sing. *Ion.* pro γλυκιερῆ.

Γλυκερὸς, ρὰ, ρὸν, dulcis. A γλυκύς.

Γλυκεροσαφύλος, dulces uvas efficiens. Γλυκερόσαφύλῳ φθινοπώρῳ, *Oppian. Cyneget.* 1, 464.

Γλυκερόχειλος, ὁ ἢ ἡ, formosus, tener.

Γλυκόεις, όεσσα, όεν, subdulcis.

Γλυκύδακρυς, υος, ὁ ἢ ἡ, dulces fundens lacrymas. Ex γλυκὺς et δάκρυ.

Γλυκυδερκὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, dulce videns aut adspiciens, qui dulcis adspectus est.

Γλυκύδωρος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui suavia vel dulcia largitur. Ex γλυκὺς et δῶρον.

Γλυκυηχὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, dulcisonus. Ab ἠχέω

Γλυκυθυμία, ας, ἡ, animi hilaritas. A

Γλυκύθυμος, ε, ὁ ἢ ἡ, exhilarans; (2) delicatus; (3) placido et miti animo præditus.

Γλυκύκαρπος, ε, ὁ ἢ ἡ, dulcem fructum ferens.

Γλυκυκρέα, dulcem carnem habens.

Γλυκυμείλιχος, ε, ὁ ἢ ἡ, dulciter mitis, dulciloquus. Ex

Γλυκύμηλον, ε, τὸ, malum prædulce.

Γλυκυπάρθενος, ον, virginea sua vitæ præditus.

Γλυκύπικρος, ε, ὁ ἢ ἡ, dulcedinem amaritudini permixtam habens.

Γλυκύπνοος, ον, dulce spirans, *Cyr.*

Γλυκύῤῥιζα, ης, ἡ, dulcis radix, glycyrrhiza. *Angl.* LIQUORICE.

Γλυκύῤῥιζον, ε, τὸ, idem.

Γλυκύῤῥοος, ον, dulcifluus, *Cyr.*

ΓΛΥΚΥ῾Σ, ῖα, ὺ, dulcis; (2) jucundus; (3) mollis, clemens; γλυκεῖα, *subst.* de radice dulci.

Γλυκυσίδη, Glycyside, pæonia.

Γλυκύσεφφος, ε, ὁ ἢ ἡ, sapore dulci simul et acerbo præditus.

Γλυκύτης, ητος, ἡ, dulcedo.

Γλυκυτρέχηλος, ε, ὁ ἢ ἡ, dulcem, *i. e.* mollem, pulcram cervicem habens.

Γλυκύφθογγος, ον, dulce sonans.

Γλυκυφωνία, ας, ἡ, dulcis vox, cantus dulcis:

Γλυκύφωνος, ε, ὁ ἢ ἡ, cui dulcis est vox.

Γλυκύχυλος, ον, dulcem succum habens.

Γλύμμα, ατος, τὸ, scalptura, cælatura, quod scalptum est, opus cælatum. A γλύφω.

Γλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, scalptor, cælator.

Γλύπτης, ε, ὁ, idem et ab eod.

Γλυπτὸς, ὴ, ὸν, scalptus.

Γλύσσων, a γλυκίων, pro γλυκύτερος, a γλυκὺς, *Arist.*

Γλυφάνοιο, gen. sing. *Ion.* pro γλυφάνου. A

Γλύφανον, ε, τὸ, scalprum, instrumentum ferreum quo metalla scalpuntur et cælantur.

Γλύφανος, ε, ὁ, scalptura, cælatura; (2) idem quod

Γλυφεῖον, ε, τὸ, scalprum.

Γλυφεὺς, ἑως, ὁ, scalptor.

Γλυφὴ, ῆς, ἡ, scalptura, cælatura.

Γλυφὶς, ίδος, ἡ, incisura et crena sagittæ; (2) sagitta ipsa; (3) sculptura. Χαλκήιον ἐπὶ γλυφίδεσσιν ἀρήρει, *Apoll. Rhod.* 3, 218. (2) οὐχ ὁράᾷ ἰκηβόλων τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ἐξορμωμένας, *Eurip. Or.* 273.

Γλύφω, f. ψω, scalpo, cælo. A γλάφω.

Γλῶχες, αἱ, spicæ seu aristæ, *Hes. Scut.* 398. Al. στειγλῶχες.

ΓΛΩ῎ΣΣΑ, *Attice* γλῶττα, ης, ἡ, lingua; (2) dicendi facultas; (3) sermo unicuique genti peculiaris; (4) vocabulum peregrinum obscurum et exoletum; (5) lingua seu lingula tibiæ; (6) calceamentorum vincula.

Γλωσσαλγέω, ῶ, f. ήσω, lingua doleo; (2) lingua prurio, continere os a loquendo non possum.

Γλωσσαλγία, ας, ἡ, linguæ dolor; (2) linguæ prurigo; (3) loquax maledicentia. (3) τὴν σὴν τόμαργον γλωσσαλγίαν, *Eurip. Med.* 525. Ex ἄλγος.

Γλωσσαργία, ας, ἡ, garrulitas, loquacitas. A

Γλωσσαργὸς, ὸν, ὁ ἢ ἡ, garrulus, locutulcius, blatero, nugator. Ex γλῶσσα et ἀργός.

Γλωσσάριον, ε, τὸ, lingula. Dim. A γλῶσσα.

Γλώσσαστις, ίδος, ὁ ἢ ἡ, qui lingua pro clypeo utitur, qui sua se defendit facundia.

Γλωσσεμματικὸν, ῦ, τὸ, vocabulum peregrinum aut rarum, explicatione indigens.

Γλωσσεμματικῶς, voce antiqua, rara, exquisita.

Γλωσσογάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, qui linguæ ministerio ventrem alit, qui lingua victum quærit.

Γλωσσογράφος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui de glossarum interpretatione scribit. Ex γράφω.

Γλωσσοειδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, linguæ similis.

Γλωσσοκάτοχος, ε, ὁ ἢ ἡ, linguam continens. Ex κατέχω, *contineo.*

Γλωσσοκομεῖον, ε, τὸ, vas quod lingulas tibiarum recipit; (2) receptaculum quodvis. A

Γλωσσόκομον, ε, τὸ, theca condendis lingulis tibiarum idonea; (2) loculus cui Ægyptii includebant cadavera condita; (3) marsupium; (4) arca in templo collocata, in quam conjiciebatur pecunia. Ex κομέω, *curo.*

Γλωσσοκρατίω, ῶ, f. ήσω, linguam coerceo, taceo.

Γλωσσομανία, ἡ, linguæ incontinentia, petulantia, &c.

Γλωσσοστροφέω, ῶ, f. ήσω, linguam agiliter verso, blatero. A στρέφω.

Γλωσσοτμητὴς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, cui lingua præcisa est. A τέμνω, *scindo, seco.* Unde

Γλωσσοτομέω, ῶ, f. ήσω, linguam amputo: vel simpl. aufero. Οὐ γὰρ παρὰ τῶν τὸν λογισμὸν ἡμῶν γλωσσοτομήσεις, *Joseph. Maccab.* 10.

Γλωσσοχαριτέω, ῶ, f. ήσω, lingua blandior, oratione gratificor. A χάρις, *gratia, blanditiæ.*

Γλωσσώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, lingulatus; (2) linguæ similis; (3) linguax, locutuleius.

Γλῶττα, ης, ἡ, vide γλῶσσα· (2) ἐπισιύθη ἐκ βασιλέως τὴν τᾶμιὴν γλῶτταν, ab imperatore fisci advocatus constitutus est, *Philostr. Vit. Soph.* 2, 29, 621. Αὐτή τε ἀτσίκισις, εἰ παρὰ τὴν Ἡρῴδου γλῶσσαν βασανίζοιτο, *Idem*, 2, 3, 568. Ἡρῴδειο γλῶσσαν δέ τε μιν καλέουσιν Ἀθῆναι, illum linguam Herodis vocant Athenæ. Herodis lingua cognominatus est, quod dicendi virtute maxime similis esset patri. *Dedicatio Statuæ Regillæ*, 37.

Γλωττικὸς, ὴ, ὸν, ad linguam pertinens.

Γλωττισμὸς, ῦ, ὁ, et γλώττισμα, ατος, τὸ, osculum, quo linguæ basiantium se contingunt mutuo. Ab eod.

Γλωττοδιψίω, ῶ, fello, ore morigeror.

Γλωττόκομον, ε, τὸ, idem quod γλωσσόκομον.

Γλωττοπλάσσω, verba fingo, formo, sed talia fere qualia philosophi solent.

Γλωττοστροφέω, ῶ, idem quod γλωσσοστροφέω.

ΓΑΩΧΙ῎Ν, ῖνος, ὁ, cuspis teli, angulus, acies.

Γλωχὶς, ῖνος, ὁ, idem.

Γναθμὸς, ῦ, ὁ, mala, maxilla. A

ΓΝΑ῎ΘΟΣ, ε, ἡ, mala, maxilla; (2) dentes; (3) bucca. Hinc

Γναθόω, ῶ, f. ώσω, cædo in malas.

Γνάθων, ωνος, ὁ, parasitus, qui buccas inflatas cædendas dat.

Γναμπτοῖσι, dat. pl. *Ion.* pro γναμπτοῖς. A

Γναμπτὸς, ὴ, ὸν, incurvus, flexibilis. A

Γνάμπτω, et γνάπτω, f. ψω, inflecto, carpendo vel vellicando polio, mollio, carmino. A κάμπτω.

Γνάπτωρ, ὁ, politor, *Man.* A γνάπτω.

Γναφάλιον, ε, τὸ, herba, cujus foliis nonnulli pro gnaphalo utuntur. A

Γνάφαλον, ε, τὸ, floccus fullonico carduo detractus e panno inter pectendum; (2) tomentum, quod culcitris infarcitur. A γνάπτω.

Γναφαλώδης, ες, mollis, lanuginosus, in modum τῦ γναφάλε, *Diosc.*

Γναφεῖον, ε, τὸ, officina fullonis. A

Γναφεὺς, έως, ὁ, fullo; (2) piscis quidam.

Γναφευτικὴ, sc. τέχνη, ης, ἡ, fullonica, sc. ars.

Γναφευτικὸς, ὴ, ὸν, ad fullones pertinens.

Γναφεύω, fullonicam exerceo. A γναφεύς.

Γναφικὸς, ὴ, ὸν, fullonicus, *Ep.*

Γνάφος, ε, ὁ, carduus fullonis. A γνάπτω.

Γνάψις, εως, ἡ, politio quæ fit a fullonibus carpendo et vellendo. Ab eod.

Γνήσιος, ία, ιον, vel γνήσιος, ε, ὁ ἢ ἡ, legitime genitus; (2) genuinus, sincerus. (2) φρονοῦντα γνήσια, liberalia sentientem, *Eur. Hipp.* 309. A γίνομαι. Hinc

Γνησιότης, ητος, ἡ, sinceritas, germanitas.

Γνησίως, *adv.* legitime, genuine. Ab eod.

Γνοίην, 1. sing. a. 2. opt v. γινώσκω.

Γνὰς, *sciens*, a. 2. part. act. verbi ejusd.

Γνόφαλλον, τὸ, idem quod γνάφαλον, *Alcæ.*

Γνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, tenebrosus, caliginosus, v. sequent.

Γνοφίω, ῶ, f. ήσω, obtenebro.

ΓΝΟ῎ΦΟΣ, ε, ὁ, caligo, tenebræ; (2) turbo.

Γνοφόω, ῶ, f. ώσω, obtenebro. A præc.

Γνοφώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, caliginosus. Ab eod.

Γνύθες, τος, τὸ, specus. Δίκελλαι πᾶν μεταλλεύων γνύθος, *Lycophr.* 485.

Γνὺξ, *adv.* genu flexo. A γόνυ, *genu.*

Γνῶ, *cognovi*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* et *Poet* pro ἔγνω, a verbo γινώσκω.

Γνῶμα, ατος, τὸ, indicium, documentum. Τῶν ἔχομεν γνώμα μίγιστον, *Herodot.* 7, 52. Ὡς δὲ, εἰ δοκεῖς ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα, μὴ πειρωμένη, *Soph. Trach.* 992.

Γνώμας, *mentis*, gen. sing. *Dor.* pro γνώμης. A γνώμη, *mens.*

Γνωματεύω, f. εύσω, sententiose loquor; (2) dignosco, judico. A γνώμη.

Γνώμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro γνῶναι.

Γνώμη, ης, ἡ, sententia, mens; (2) voluntas; (3) consilium; (4) sententia, seu dictum aliquod insigne; (5) rogatio ad populum, relatio ad senatum; (6) senatus auctoritas, sc. cum intercessione tribuni senatus consultum impeditur. Ἄνευ γνώμης γὰρ ἔμ᾽ ἐχρὴ λίγειν, non enim, nisi re cognita, me decet loqui, *Soph. Œd. Col.* 594. Δύσφορος γνώμη, imago falsa, *Id. Aj.* 51. A γινώσκω.

Γνωμηδὸν, *adv.* per singulorum sententias:

Γνωμίδιον, ε, τὸ, sententiola. Dim.

Γνωμικὸς, ὴ, ὸν, sententiosus. A γνώμη.

Γνωμοδοτέω, ῶ, f. ήσω, consilium do, sententiam pronuncio. Ex γνῶμη et δίδωμι.

Γνωμολογέω, ῶ, f. ήσω, sententiose dico, sententias loquor. A γνωμολόγος. Unde

Γνωμολογία, ας, ἡ, dictio sententiæ; (2) sententiarum collectio.

Γνωμολογικὸς, ὴ, ὸν, sententiis utens.

Γνωμολογικῶς, sententiose.

Γνωμολόγος, ε, ὁ ἢ ἡ, sententiis frequenter utens; (2) collector rhapsodiarum præcepta morum complectentium. Ex γνώμη et λέγω.

Γνωμονικὸς, ὴ, ὸν, peritus, sciens, doctus; (2) ad sciatherica pertinens. Hinc ἡ γνωμονικὴ, sc. τέχνη, gnomonica, quæ est ars conficiendi solaria. A γνώμων.

Γνωμονικῶς, *adv.* gnomonice.

Γνωμοσύνη, ἡ, scientia, acumen judicii.

Γνωμοτυπία, sententiis acutis utor. Hinc

Γνωμοτυπικὸς, ὴ, ὸν, frequens acutis sententiolis.

Γνωμότυπος, ον, cum consilio excusus, seu fabricatus, *Ar.* A γνώμη et τύπτω.

Γνώμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, cognitor; (2) index, nempe, v. gr. in horologio; (3) norma, amussis; (4) dens, ætatis index. A γινώσκω.

Γνῶναι, a. 2. inf. act. verbi γινώσκω.

Γνωιζέσθω, 3. sing. præs. imperat pass. A

Γνωρίζω, f. ίσω, noscito, agnosco, cognosco; (2) probo, exploro; (3) notum facio, indico; (4) in memoriam revoco, *in N. T.* (5) commendo. Γνωρίζειν τὰς λίγοντας, ὁποῖοι ἢ τινές εἰσι, *Isoc.* γνωρίζισθαι πρός τινος, *ab Luc.* (5) Φλαμινίνα δὲ αὐτὸν τῇ βελῇ γνωρίζοντες ἰσχυρῶς, *Appian. Macedon. Ecl* g. 7, 4.

Γνώριμος, ε, ὁ ἢ ἡ, notus; (2) familiaris; (3) clarus, celebris; (4) discipulus. A γνωρίζω.

Γνωρίμως, αὖν. familiariter.

Γνώρισμα, ατος, τὸ, indicium, nota; (2) proprietas; (3) insigne, ornamentum, decus.

Γνωρισμὸς, ῦ, ὁ, agnitio e signis, &c.

Γνωριστικὸς, ἡ, ὸν, notitiam præbens, indicans.

Γνώριῶ, *notum faciam*, 1. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro γνωρίσω, a verbo γνωρίζω.

Γνώσαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro γνώσεσαι.

Γνώσῃ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro γνώσεσαι, a γινώσκω.

Γνωσθεὶς, *cognitus*, a. 1. part. pass.

Γνωσθήτω, *notum sit*, 3. sing. a. 1. imperat. pass.

Γνωσιμαχέω, ῶ, f. ήσω, fluctuo animo, repugno sententiæ meæ eamque muto, pœnitentiam ago, resipisco. Ex γνῶσις et μάχομαι.

Γνωσίμαχος, inimicus scientiæ; nomen hæreticorum. Ex iisd.

Γνῶσις, εως, ἡ, cognitio, notitia; (2) cognitio judicis; (3) scientia, doctrina, sapientia; (3) coitus cum femina, *Hebr.* A γινώσκω.

Γνώσομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. γινώσκω.

Γνώστης, ε, ὁ, divinator, ariolus. Ab eod. Hinc

Γνωστικὸς, ἡ, ὸν, cognoscendi facultate præditus. Hinc οἱ γνωστικοὶ, qui in mysteria Dei altius quam cæteri se penetrasse credebant, (iique vel Christiani recte sentientes, ut *ap. Cl. Al.* vel hæretici, *ap. Epiphan.* Ern.)

Γνωστὸς, ἡ, ὸν, notus, cognitus; (2) amicus.

Γνωτὴ, ῆς, ἡ, soror. A

Γνωτὸς, ῦ, ὁ, notus; (2) consanguineus, propinquus, frater; (3) nobilis, clarus. (3) ἴσθι δ' ἐκ πόρτα βοῶν γνωτὸς ἐὼν γένεαι ἀπήνης, *Soph. in Inacho.* A γινώσκω.

Γνωτοφόντις, ἡ, interfectrix fratris propinqui.

Γνώτω, *noscito*, 3. sing. a 2. imperat. act.

Γνῶωσι, 3. pl. a. 2. conj. act. *Poet.* γνῶσι.

Γοάοντι, 3. pl. præs ind. act. *Dor.* pro γοάουσι.

ΓΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, et γοάομαι, ῶμαι, gemo, deploro, defleo. Γοασθί μ' ὦ γυναῖκες, *Aristoph Thesm.* 1045.

Γόγγρος, ε, ὁ, congrus vel conger, piscis; (2) arborum tuberculum rotundum, olivæ simile.

Γογγροειδὴς, ὲς, congro similis. Ab εἶδος.

Γογγροκτόνος, ὁ, qui congrum occidit. A κτείνω.

Γογγρών, ῶνος, ἡ, tumor gutturis, aliarumque nervosarum partium. A γόγγρος.

Γογγύζω, f. ύσω, murmuro, musso.

Γογγύλευμα, ατος, τὸ, coagmentum rotundum, opus teres, orbis. A

Γογγυλεύω, f. εύσω, rotundo, rotundum efficio.

Γογγυλίω, ῶ, f. ήσω, idem. A γογγύλος.

Γογγύλη, ης, ἡ, rapum rotundum, *Angl.* TURNIP; (2) maza rotunda. Γογγύλην μεμαγμένην, *Aristoph. Pac.* 28. Ab eod.

Γογγυλίδιον, ε, τὸ, rapulum; (2) pilulæ minutæ. Dim. a γογγύλη.

Γογγυλίζω, f. ίσω, idem quod γογγυλεύω.

Γογγύλιος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem quod γογγύλος.

Γογγυλὶς, ίδος, ἡ, rapa. A

Γογγύλος, η, ον, rotundus. Idem quod στρογγύλος.

Γογγυλόσκηνος, ε, ὁ ἢ ἡ, tabernaculum, seu domicilium habens rotundum. A σκηνή.

Γογγυλωτὸς, ὴ, ὸν, qui rotunda est facie, rotundus visu seu adspectu. Ex ὤψ.

Γογγυσμὸς, ῦ, ὁ, murmur, mussitatio, fremitus.

Γογγυστὴς, ῦ, ὁ, murmurator. A γογγύζω.

Γογγυσικὸς, ὴ, ὸν, ad murmurationem propensus.

Γοεδνος, ον, qu. dic. luctu dotatus, lugens. Ex γόος et ἔδνον.

Γοερὸς, ρὰ, ρὸν, lugubris, flebilis, lamentabilis.

Γοερῶς, lamentabiliter.

Γοήμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro γοᾶναι, a γόημι, *gemo.*

Γοήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, gemibundus, lamentabilis. Ab eod.

Γοητλανὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, qu. dic. luctivagus. (Vel potius ad modum circulatoris vagabundus. A seq. et πλάνος, *Ern.*)

ΓΟ'ΗΣ, ητος, ὁ, incantator, præstigiator; (2) impostor quivis. Hinc

Γοητεία, ας, ἡ, præstigiæ, incantamentum:

Γοήτευμα, ατος, τὸ, idem:

Γοητευτικῶς, incantandi, fascinandi caussa:

Γοητεύω, f. εύσω, incanto, fascino, incantatione et præstigiis decipio; (2) illicio, pellicio. Ἐξαπατῶντες καὶ γοητεύοντες, *Plat.*

Γοητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod γόης.

Γόμος, ε, ὁ, onus navis; (2) merces. A γίμω.

Γομοφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, sarcinarius. Ex φέρω.

Γομόω, ῶ, f. ώσω, onero. A γόμος.

Γομφάριον, ε, τὸ, parvus clavus; (2) piscis quidam.

Γομφίασις, εως, ἡ, idem quod

Γομφιασμὸς, ῦ, ὁ, stridor vel stupor dentium.

Γομφιόδυτος, ον, circa molares dentes strepens, *Ep.*

Γομφίος, ε, ὁ, dens molaris. A γόμφος.

Γομφόδυτος, ον, clavis firmatus. A δύω.

Γομφοπαγὴς, ὶς, idem; (2) accuratus, exquisitus. A πήγνυμι.

ΓΟ'ΜΦΟΣ, ε, ὁ, cuneus; (2) clavus; (3) piscis quidam. Hinc

Γομφοτόριον, ε, τὸ, clavus ligneus, id quo fit coagmentatio, *Steph.* clavus.

Γομφότομος, ε, ὁ, clavis fixus. A τέμνω.

Γόμφωμα, ατος, τὸ, coagmentatio per clavos:

Γόμφωσις, εως, ἡ, idem:

Γομφωτὴρ, ῆρος, ὁ, coagmentator, fabricator:

Γομφωτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens, aptus ad fabricandum, struendum:

Γομφωτὸς, ἡ, ὸν, coagmentatus, compactus. A

Γομφόω, ῶ, f. ώσω, clavis compingo; (2) compingo quovis modo. A γόμφος.

Γονατίζω, f. ίσω, genua flecto; (2) in genua procumbere facio. A γόνυ.

Γονάτιον, ε, τὸ, geniculum. Dim. ab eod.

Γονατοδὶσμος, ε, ὁ, periscelis.

Γονατόομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, geniculor, in geniculum nodor.

Γονατώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, geniculatus, geniculis cinctus, nodis geniculatus.

Γονὶα, ας, ἡ, fœtificatio. A γονεύς.

Γονῆς, *parentes*, nom. pl. *contr.* pro γονῆες. A

Γονεὺς, ἑως, ὁ, parens. A

Γονὴ, ῆς, ἡ, genitura; (2) semen genitale; (3) fœtus, soboles.

Γονῆος, gen. sing. *Ion.* pro γονέος, a γονεύς.

Γόνιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, genitalis; (2) fœcundus; (3) generosus. Ab eod. Hinc

Γονίμως, *adv.* fœcunde:

Γονιμότης, ητος, ἡ, fœcunditas:

Γονιμώδης, ώδες, fœcundus. A

Γονοειδὴς, ὶς, semini humano similis.

Γονόεις, όεσσα, όεν, fœcundus, fertilis. A γόνος.

Γονοποιέω, fœtifico.

Γονοποιΐα, ας, ἡ, fœtura, fœtificatio.

Γονόῤῥοια, ας, ἡ, seminis genitalis profluvium.

Γονόῤῥοος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui seminis fluxum patitur. Ex γόνος et ῥέω, *fluo.* Unde

Γονορρύα, idem quod γονόῤῥοια.

Γονορρύης, ε, ὁ, idem quod γονόῤῥοος.

Γονορρυέω, ῶ, f. ήσω, fluxum seminis patior.

Γόνος, ε, ὁ, soboles, proles; (2) generatio; (3) genus; (4) genitura, semen. Ab *ant.* γίνω.

Γονὺς, ῦ, ὁ, locus, vel solum fertile. Ab eod.

ΓΟ'ΝΥ, υος, et γόνατος, et *Poet.* γουνὸς, τὸ, genu; (2) internodium.

Γουαλγὴς, ὁ ἢ ἡ, genuum dolore laborans.

Γουνκλινέω, ῶ, f. ήσω, genu flecto. A

Γουνκλινὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, genua flectens. Ex γόνυ et κλίνω, *flecto.*

Γουνκλισία, ας, ἡ, genuflexio, supplicatio quæ fit genibus flexis. Ex γόνυ et κλίσις.

Γουνόκροτος, ε, ὁ ἢ ἡ, cui genua trepidant; (2) timidus; (3) cinædus, mollis.

Γουνατίω, ῶ, f. ήσω, ad genua accido. A

Γουνατὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, accidens ad genua alicujus. Γουνατεῖ σ' ἕδρα προσπίτνῶν, *Eurip. Phœn.* 300. Ex πίπτω pro πέτω.

Γοστλανὴς, ὶς, luctivagus, *Nonn.*

Γόος, ε, ὁ, luctus. A γοάω.

Γοργίειος, εία, εῖον, Gorgonius. A Γοργώ.

Γοργεύω, f. εύσω, gradum cito, festino. A γοργός.

Γοργιάζω, Gorgiæ dictionem et artificia imitor.

Γοργίειος, α, ον, γοργόνειος, et γοργονώδης, idem quod γοργείος.

Γοργολόφα, ης, ἡ, galeam habens ex capite Gorgonis, caput Gorgonis in cono galeæ gestans. Ex Γοργὼ et λόφος.

Γοργολόφας, ε, ὁ, idem et ex iisd.

Γοργόνωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, in tergore Gorgonis caput pictum habens. Ex Γοργὼ et νῶτος.

Γοργόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, agilem et acrem me præbeo; (2) ferocio, efferor. A

ΓΟΡΓΟ'Σ, ὴ, ὸν, acer, vividus; (2) torvus.

Γοργότης, ητος, ἡ, torvitas; (2) strenuitas; (3) in oratione, genus dicendi incitatum. A præc.

Γοργῶς, *Gorgonis*, gen. sing. *contr.* pro Γοργόος. a nom. Γοργὼ, *Gorgo.*

Γοργόφθαλμος, idem quod γοργῶπις.

Γοργοφόνη, ης, ἡ, Gorgonis interfectrix.

Γοργοφόνος, ε, ὁ ἢ ἡ, interfector, vel idem.

Γοργύρα, canalis subterraneus per quem aqua effluit; fossa subterranea; carcer subterraneus. Ἐν γοργύρῃ ἐδέδετο, *Herodot.* 3, 145.

Γοργὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, celeritas; (2) Gorgo, una filiarum Phorci, Medusa scilicet, vel Stheno, vel Euryale, quæ junctim Γοργόνες dicuntur. A

Γοργὼν, όνος, ὁ, idem; (2) animal noxium in Africa.

Γοργώδης, ες, idem quod γοργείος.

Γοργῶπις, ιδος, ἡ, adspectu horrenda, ut Gorgo.

Γοργωπὸς, ὸν, ὁ, adspectu horrendus, ut Gorgo.

Γοργὼψ, ὁ ἢ ἡ, idem, *Ern.*

Γὲν, igitur; (2) certe, quidem; (3) saltem; (4) etiam. Ex γὲ et ἔν.

Γενάζομαι, f. άσομαι, genua amplectens oro. Τῶν ὕπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γενάζομαι ἐκ παρεόντων, *Il.* 15, 665. A γόνυ.

Γένατ' pro γένατα, acc. pl. *Ion.* pro γόνατα.

Γεναλγὴς, ὶς, idem quod γονυαλγής.

Γένασμα, ατος, τὸ, supplicatio. A γενάζομαι.

Γενάσιν, dat. pl. *Ion.* pro γενῆς. A γενός.

Γενύομαι, ύμαι, genua amplector supplex.

Γεισταχὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, genua pinguia, tumida habens. Ex γόνυ et παχύς.

Γενὸς, ὴ, ὸν, fertilis; (2) *substantive* solum fertile vel ferax, pro γόνος.

Γένων, gen. pl. *Ion.* pro γονέων, a γόνυ.

Γόω, idem quod γοάω, *Hom.*

Γοώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, lugubris. A γοάω.

Γοῶσα, *contr.* pro γοάουσα, a γοάω.

Γραέδην, *adv.* expresse, quasi depictim. A γράφω.

ΓΡΑ'ΒΙΟΝ, ε, τὸ, tædæ genus.

ΓΡΑΙ'Α, ας, ἡ, anus, vetula; (2) cutis circa umbilicum, quia in ea rugæ senectutem indicant; (3) una Γραιῶν, quæ certæ Deæ gentilium erant. *Hes.* Ceres.

Γραία, ας, ἡ, arca panaria. A γράω, *edo.*

Γραΐδιον, ε, τὸ, anicula. Dim. a γραῖα.

Γραικίτης, ὁ, Græcus, *Lycurg.*

Γραϊκὸς, ὴ, ὸν, anilis.

ΓΡΑΙΚΟ'Σ, ὴ, ὸν, Græcus. Unde γραικῶς.

Γραιόομαι, ώμαι, anus fio, senesco. A γραῖα.

Γραῖς, ΐδος, ἡ, anus.

Γράμμα, ατος, τὸ, litera, scriptum; (2) *antiq.* pro libro; (3) scriptum quodcunque, ut tabulæ publicæ, leges, libri rationum, &c. et *in plurali* (4) epistola, literæ; (5) literæ, doctrina; (6) acta publica, tabulæ; (7) chirographum. Hinc

Γραμμάριον, ε, τὸ, scrupulum, vigesima quarta pars unciæ.

Γραμματεία, ας, ἡ, scriptura, literatura.

Γραμματεῖον, ε, τὸ, tabella, libellus, codicillus, album; (2) volumen quodcunque; (3) testamentum, testamenti exemplum; (4) chirographum, cautio; (5) ludus literarius;

rius; et *in plural.* (6) acta et documenta publica; (7) rationes argentarii. A

Γραμματεύς, έως, ὁ, scriba; (2) magistratus nomen, variæ in variis civitatibus potestatis; (3) *in S. libr.* legis divinæ interpres, theologus.

Γραμματεύω, f. εύσω, sum scriba, scribæ munus gero. A præc.

Γραμματίδιον, ε, τὸ, epistolium *impr.* amatorium; (2) schedula testificantis; (3) tabella, libellus. Dim. a γράμμα.

Γραμματίζω, f. ίσω, literas. initia linguæ trado, *i. e.* legendi et scribendi scientiam.

Γραμματικεύομαι, fut. εύσομαι, grammaticum seu literatorem ago, seu interpretem potetarum:

Γραμματική, ῆς, ἡ, grammatica, sc. ars. A

Γραμματικός, ή, όν, literator, grammaticus; (2) calculo, numeris tractandis peritus.

Γραμματικῶς, *adv.* grammatice.

Γράμμάτιον, ε, τὸ, idem quod γραμματίδιον.

Γραμματιστής, οῦ, ὁ, grammaticæ præceptor. A γραμματίζω.

Γραμματοδιδασκαλεῖον, ε, τὸ, ludus literarius.

Γραμματοδιδάσκαλος, ε, ὁ, qui literas docet, ludi literarii magister.

Γραμματοεισαγωγεύς, έως, ὁ, publicarum literarum promulgator; (2) literarum doctor.

Γραμματόκον (μίλασμα), atramentum, *Ep.* A τίκτω.

Γραμματοκύφων, ονος, ὁ, pueros docens, sc. legere vel scribere (vilis et contemptibilis ut γραμματιστής). Ex κύφων, a κύπτω.

Γραμματολιχριβίδες, οἱ, literarum depravatores, *Ep.*

Γραμματοφορέω, ῶ, fut. ήσω, literas fero. A

Γραμματοφόρος, ε, ὁ ἡ, tabellarius.

Γραμματοφυλάκιον, ε, τὸ, locus ubi scripta publica adservantur. Ex φυλακή.

Γραμμή, ῆς, ἡ, linea; (2) carceres sive initium curriculi, quod olim ducta linea notabatur; (3) *pl.* tabula, in qua latrunculis ludebatur. A γράφω. Hinc

Γραμμίζω, fut. ίσω, latrunculis ludo.

Γραμμικός, ή, όν, linearis; (2) linearum peritus. Ab eod.

Γραμμισμός, οῦ, ὁ, ludus latrunculorum. A γραμμίζω.

Γραμμοστοίκιλος, ον, lineis variis distinctus, virgatus, scutulatus.

Γραμμώδης, ους, ὁ ἡ, lineæ similis.

Γραολογία, ἡ, aniles nugæ, fabulæ aniles.

Γραοπρικής, ές, aniculas decens, anilis.

Γραοσόδης, ε, ὁ, qui vetulas abigit, *proprie* ab emendis piscibus. Vox comica. A σοβέω.

Γραΰφιλος, ὁ, aniculæ amans.

Γράπις, ιδος, ἡ, senecta, seu exuviæ serpentis, cicadæ, et similium; (2) avis species.

Γραπτήρ, ῆρος, ὁ, scriptor. A γράφω.

Γράπτης, ε, ὁ, rugosus. Ab eod.

Γραπτός, ή, όν, scriptus. Ab eod.

Γραπτύς, ύος, ἡ, laceratio vel laniatio cutis, genarum, &c. (2) scarificatio; (3) lex scripta. In plurali γραπτύες, γραπτῦς· acc. plur. γραπτύας, γραπτῦς. (3) οἵ δή τοι γραπτῦς πατέρων ἔθεν εἰρύονται, *Apoll. Rhod.* 4, 279. Ab eod.

ΓΡΑΣΟΣ, ε, ὁ, sordes quæ in ovium lanis colliguntur; (2) alarum fœtor.

ΓΡΑΣΣΟΣ, ε, ὁ, clamor militum in conflictu primo.

Γράσις, εως, ἡ, gramen. A γράω.

Γράσων, ωνος, ὁ ἡ, hircosus, cui fœtent alæ; (2) fatuus. stultus, demens. A γράσος.

Γραῦς, αὸς, ἡ, anus. A γραῖα.

Γραφίδιον, ε, τὸ, stilus; (2) penicillus.

Γραφεῖον, ε, τὸ, idem. A

Γραφεύς, έως, ὁ, scriptor; (2) pictor.

Γραφή, ῆς, ἡ scriptura, scriptio; (2) pictura; (3) accusatio.

Γραφίτωσα, 3. pl. a. 2 imperat. pass. v. γράφω.

Γραφίδιον, ε τὸ, stilus Dim.

Γραφικός, ή, όν, scriptorius; (2) pingendi peritus.

Γραφικῶς, *adv.* graphice, expresse.

Γραφίς, ίδος, ἡ, stilus. A

ΓΡΑΦΩ, f. ψω, scribo; (2) pingo; (3) insculpo; (4) fero legem ad populum, sancio. Γράφω στμυρίας δραχμὰς, *Aristoph. Av.* 1057. Γράφεσθαί τινα παράνομον, ἐπί τινος, accusare coram; δίκην, impingere.

Γραψίον, scripturio.

Γράψης, 2. sing. a. 1. conj. act verbi γράφω.

Γράψον, *scribe*, 2 sing a. 1. imperat. act.

ΓΡΑΩ, ῶ, f. άσω, comedo.

Γραῶδης, ους, ὁ ἡ, anilis. A γραῦς.

Γρηγορέω, ῶ, f. ήσω, vigilo. Pro ἐγρηγορέω.

Γρηγόρησις, εως, ἡ, vigilantia. A præc.

Γρηγορικός, ή, όν, vigil, pervigil. Ab eod.

Γρηγορός, όν, vigil, *S byl.*

Γρηγορῶς, perf. part. med. *Ion.* pro ἐγρηγορώς

Γρῆϊος, ε, ὁ ἡ, anilis; (2) antiquus. A γραῖα

Γρῆϋς et γρηῦς, anus, vetula; (2) spuma, *sive* flos lactis, cremor; crustula quæ concrevit et innatat polentæ, spuma ferventi aquæ supernatans. (2) φιαρὴν δὲ πεπᾶ ἀποαίνυσο γρῆϋν, *Nicand. Alexiph.* 91. Γλυκέρα προσενέγκατα γάλα παρικάλει ῥοφῆσαι· ὁ δὲ, ὡ θέλω, εἶπεν· ἦν γὰρ ἐφεψηνεῖα γρηῦς αὐτῷ stabat enim super lacte cana spuma, *Athen.* 13.

Γριπάομαι, et γριφάομαι, item γρίπομαι, et γρίφομαι, *ap. Hipp.* vellico, lancino, de doloribus e spasmo.

Γριπεύς, έως, ὁ, piscator; (2) qui consuit vel sarcit retia. A γρίπος.

Γριπεύω, piscor. A præc.

Γριπίζω, f. ίσω, piscor. Hinc

Γρίπισμα, ατος, τὸ, lucrum, captura.

ΓΡΙΠΟΣ, ε, ὁ, rete.

Γρίπων, ὁ, piscator. A præc.

Γριφεύω, f. εύσω, griphos dissolvo. A

Γρῖφος, ε, ὁ, vel γρίφος, εος, τὸ, rete; (2) sagena; (3) convivalis quæstio ænigmatica; (4) ænigmaticus et ambiguus sermo quivis, griphus A γρίπος. Hinc

Γριφώδης, ους, ὁ ἡ, gripho similis, intricatus.

ΓΡΟΊΝΘΩΝ, primum rudimentum tibicinum, modulus quem primum docentur, scil. qui tibias inflare discunt.

ΓΡΟΊΣΦΟΣ, ε, ὁ, teli genus, pilum, hastæ cuspis, quam terræ infigimus; (2) glans qualis funda excutitur.

Γροσφομάχος, ε, ὁ, miles levis armaturæ, veles

Γροσφοφόρος, ε, ὁ, idem.

Γρῦνος, ὁ, griphus. *Lycurg.*

ΓΡΥ˜, vel γρῦ, quicquid minimum est; (2) sordes quæ sunt sub unguibus; (3) genus quoddam parvi numismatis; (4) vox suum, item eorum qui dedignantur respondere.

Γρύζω, f. ύξω, grunnio; (2) hisco, leniter loquor; (3) fremo, allatro. Οὐ γὰρ γρύζειν εἴαθ' ἡμᾶς, *Aristoph. Lys.* 511. A γρύ.

Γρυκτὸν, (ἐστὶν ὑμῖν;) hiscere audetis? *Ar.* A γρύζω.

Γρύλλη, ης, ἡ, grunnitus. A γρῦ. Unde

Γρυλλίζω, f. ίσω, grunnio. Hinc

Γρυλλισμὸς, οῦ, ὁ, grunnitus.

Γρυλλίων, ονος, ὁ, idem. Diminut. a

Γρύλλος, ε, ὁ, idem quod γρύλλη.

Γρυμαία, ας, ἡ, peræ genus; (2) res vilis et minimi pretii. A γρῦ.

Γρυμαισπάλης, ε, ὁ, qui peras et scruta vendit.

Γρυπόπτερος, ὁ, aduncus aquila; potius avis mixta ex aquilarum et gryphum genere, *Ar.*

Γρυπαίνω, incurvo. A γρυπός.

Γρυπαλώπηξ, ηκος, ὁ, genus satyri.

Γρυπός, ή, όν, qui naso vel rostro est adunco.

Γρυπός, ή, όν, incurvus, aduncus, inflexus. A γρύψ. Hinc

Γρυπότης, ητος, ἡ, aduncitas nasi.

Γρυπόω, ῶ, f. ώσω, aduncum reddo, incurvum et inflexum facio. Ab eod.

Γρύπωσις, ἡ, incurvatio, inflexio, *Steph.*

Γρυσμὸς, οῦ, ὁ, grunnitus. A γρύζω

Γρυτάρια, ων, τὰ, scruta. A γρῦ.

Γρύτη, ης, ἡ, idem et ab eod.

Γρυτοπωλεῖον, locus ubi scruta venduntur:

Γρυτοπώλης, ε, ὁ, scrutorum venditor. Ex γρύτη et πωλέω.

ΓΡΩ˜ΝΗ, ης, ἡ, et γρῶνος, ὁ, saxum excesum, excavatum. Ἀνὶ γρώικσιν ἔδυσαν μυοδόκοις, *Nic. Ther.* 794.

ΓΥ˜Α, ας, ἡ, arvum, jugerum; (2) via; (3) fossa. Hinc

Γύαια, ων, τὰ, funes quibus naves terræ alligantur.

Γύαλαι, ων, αἱ, pocula. Vox Megarica.

Γύάλοιο, gen. sing. *Ion* pro γυάλε.

ΓΥ˜ΑΛΟΝ, ε, τὸ, cavitas; unde (2) vola, vallis, &c Hinc

Γυαλίς, ὴ, όν, qui manu comprehendi potest.

Γυγρὴς, έος, ὁ ἡ, qui facit membra apta ad ferendos labores; (2) vegetus. Ex ἀρκέω.

Γύης, ε, ὁ, dentale, pars aratri A γύα.

Γυιαλβὴς, ὲς, membra sanans, *Nic.* A γυῖον et ἄλφω.

Γυιαλκὴς, (ἀλαισιοσύνη, lucta,) quæ nititur membrorum robore, *Opp.*

Γυιήτης, ε, ὁ, claudus, *Hes.* A γυιός.

Γυιοβαρὴς, ὲς, membra gravans, male afficiens.

Γυιοβόρος, ε, ὁ ἡ, membra depascens.

Γυιοδάμας, α, ὁ, qui membra domat. Ex γυῖον et δαμάω.

Γυιόκολλας, ε, ὁ ἡ, membra, pedes constringens. Ex κόλλα.

Γυιοκόρος, ε, ὁ ἡ, membra depascens; (2) membra fatigans. Ex γυῖον et κείρω.

ΓΥΙ˜ΟΝ, ὺ, τὸ, membrum, in primis majus, ut pes manusve.

Γυιοπαγὴς, ὲς, qui membra facit torpida, rigida, ut frigus. A πήγνυμι.

Γυιοπέδη, ης, ἡ, pedica.

Γυιὸς, ὴ, όν, claudus. A γυῖον.

Γυιοτακὴς, ὲος, ὁ ἡ, membra tabefaciens. Ex γυῖον et τήκω.

Γυιοτόρος, ὁ ἡ, membra transfigens, lacerans.

Γυιοφάγος, ε, ὁ ἡ, membra exedens.

Γυιόω, ῶ, f. ώσω, membra frango; (2) claudum reddo: (3) enervo. A γυιός.

Γυιωθὶς, aor. 1. part. pass. verbi γυιόω.

Γυλιαύχην, ενος, ὁ ἡ, cervicem prælongam et gracilem habens. Vox comica. Ex γυλιὸς et αὐχὴν, cervix.

ΓΥΛΙΟ˜Σ, ῦ, ὁ, et γύλιος, vasculum militare, vimineum in primis, in quo cibus adservabatur.

Γυμνάζω, f. άσω, exerceo. A γυμνός.

Γυμνὰς, άδος, ὁ ἡ, exercitatus; (2) gymnasia frequentans Γυμνάδος ἵππου, *Eurip. Hipp.* 1133. (2) ὁρᾷ μὲν ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα τόλεν, στίχοντα θενέρ, ἐν τρίχων πτερυμίνιν, *Frag. Eurip. ex Alcpa.* Ab eod

Γυμνασία, ας, ἡ, exercitatio A γυμνάζω.

Γυμνασιαρχέω, ῶ, f. ήσω, exercitationibus præsum, sum gymnasiarcha A

Γυμνασιάρχης, ε, ὁ, gymnasii præfectus, gymnasiarcha. Ex γυμνάσιον et ἄρχων.

Γυμνασιαρχία, ας, ἡ, gymnasii præfectura.

Γυμνασιάρχος, ε, ὁ, idem ac ἄρχης.

Γυμνάσιον, ε, τὸ, exercitatio; (2) palæstra, gymnasium, locus in quo se nudi exercent. A γυμνάζω. Unde

Γύμνασις, εως, ἡ, exercitatio.

Γύμνασμα, ατος, τὸ, idem.

Γυμναστὴς, οῦ, ὁ, præfectus pueris exercendis.

Γυμναστικὸς, ὴ, όν, palæstricus.

Γυμναστικῶς, more palæstrico.

Γυμνήλὸς, ὴ, όν, inops. A γυμνός.

Γυμνὴς, ῆτος, ὁ, miles levis armaturæ, veles. Ab eod.

Γυμνησίαι, et γυμνήτιδες, insulæ Balcares. (Ab exercitatione artis sagittandi. Sed erant arcus et tela in armatura τῶν γυμνήτων, *Ern.*)

Γυμνητεία, et γυμνητία, ἡ, armatura, *i. e.* milites levis armaturæ. A γυμνής.

Γυμνητεύω, f. εύσω, sum miles levis armaturæ; (2) nudus sum. Γυμνητεύομεν ἢ κολαφίζομεν, 1 *Cor.* 4, 11. Ab eod.

Γυμνήτης, ε, ὁ, idem quod γυμνής. Hinc

Γυμνητικὸς, ὴ, όν, levis armaturæ; (2) qui nudus degit.

Γυμνικὸς, ὴ, όν, gymnicus. A γυμνός.

Γυμνίτης, ὁ, nudus, *Lycurg.*

Γυμνοδερκέομαι, ῆμαι, nudus conspicior.

Γυμνόκαρπος, ε, ὁ ἡ, cujus fructus nudi sunt, qui non habet fructus involucro tectos.

Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, nudorum puerorum exercitatio, *Plut.*

Γυμνοποδέω, ῶ, f. ήσω, nudis pedibus incedo; (2) nudipedalia exerceo. A γυμνόπους.

Γυμνοπόδης, idem quod γυμνόπους. Hinc

Γυμνοποδία, ας, ἡ, incessus nudis pedibus; (2) nudipedalia.

Γυμνόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui nudis pedibus est, vel incedit. Ex γυμνὸς et πῦς.

ΓΥΜΝΟΣ, ἡ, όν, nudus; (2) investis, i. e. impubes; inermis; (3) destitutus rebus quibusvis, pauper, inops; (4) solus; (5) puer imberbis, qui sola tunica vel prætexta utebatur, nondum togam gestabat; (6) sola tunica indutus, sine pallio vel amiculo; (7) manifestus, apertus. (2) κῦρος ἐὰν ἦτι γυμνός, *Apoll. Rhod.* 2, 707.

Γυμνοσοφισταί, ῶν, οἱ, Indorum sapientes, qui nudi vitam voluptatis expertem agebant.

Γυμνόσπερμος, et γυμνοσπέρματος, ε, ὁ ϗ ἡ, cujus semen nudum, i. e. nullis involucris tectum est.

Γυμνότης, ητος, ἡ, nuditas; (2) paupertas:

Γυμνόω, ῶ, fut. ώσω, nudo; (2) spolio, privo; (3) aperio, detego. A γυμνός.

Γυμνωθέντα, acc. sing. m. g. a. 1. part. pass.

Γυμνώσις, εως, ἡ, nudatio; (2) nuditas.

Γυνὰ, mulier, *Dor.* pro γυνή.

Γύναι, *o mulier!* voc. sing. ab inus. γύνιξ.

Γυναικάδελφος, ὁ, uxoris frater.

Γυναικώνης, mollis, effeminatus.

Γυναικάριον, ε, τὸ, muliercula. Dim. a γυνή.

Γυναικεῖον, ε, τὸ, gynæceum, conclave mulierum. A

Γυναικεῖος, εία, εῖον, muliebris. Hinc τὰ γυναικεῖα, ων, menstrua.

Γυναικείως, *adv.* muliebriter.

Γυναικίας, ε, ὁ, muliebris, effeminatus.

Γυναικίζω, f. ίσω, cultu gestuque feminam reddo; (2) effemino. *In med.* (1) cultu femineo utor; (2) muliebriter, effeminate vivo, muliebria patior.

Γυναικικὸς, ἡ, ὸν, effeminatus, muliebris.

Γυναίκισις, ἡ, imitatio muliebris.

Γυναικισμὸς, ῦ, ὁ, superstitio, metus, mollities, luxuria, pravitas, aliave indolis et moris muliebris. A γυναικίζω.

Γυναικιστὶ, muliebriter

Γυναικόβουλος, ε, ὁ ϗ ἡ, muliebriter consulens, a muliere excogitatus, muliebris. A βουλή.

Γυναικοειδὴς, ἐος, ῆς, ῆ, ὁ ϗ ἡ, qui est specie muliebri. Ex γυνὴ et εἶδος.

Γυναικόθυμος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui muliebri est animo.

Γυναικοθύμως, *adv.* muliebriter.

Γυναικοϊέραξις, ων, οἱ, qui mulieribus, ut accipitres avibus, inhiant. Ex γυνὴ et ἱέραξ.

Γυναικοκήρυκτος, ον, a muliere celebratus, laudatus.

Γυναικόκλωψ, adulter.

Γυναικόκοσμοι, ων, οἱ, magistratus, qui Athenis mulieres petulantiores multa adficiebant.

Γυναικοκρασία, ἡ, mollitudo muliebris.

Γυναικοκρατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, feminarum imperio regor, feminæ pareo. Unde

Γυναικοκρατία, ας, ἡ, muliebre imperium.

Γυναικοκρατέμενοι, qui uxoriæ potestati parent. *Plin.* lib. 6. eo nomine populos appellat quosdam Amazonum vicinos, bello ab Amazonibus victos, ex eo sic dictos, quod victricibus obsequebantur ad procreandum eis sobolem.

Γυναικομανέω, ῶ, amore mulierum insanio. Γυναικομανῶ γὰρ, προξενῶ δ' ὑμῶν ἀεί, *Aristoph. Thesm.* 583. A

Γυναικομανὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, mulierum amore insanus, mulierosus. Ex μαίνομαι. Hinc

Γυναικομανία, ίας, ἡ, insanus mulierum amor.

Γυναικόμιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, mulieres imitans.

Γυναικόμορφος, ε, ὁ ϗ ἡ, mulieris formam habens. Ex μορφὴ, *forma.*

Γυναικονομία, ας, ἡ, mulierum disciplina. A

Γυναικονόμοι, ων, οἱ, magistratus modestiæ matronali præfecti. Ex νόμος.

Γυναικοπαθέω, ῶ, f. ήσω, muliebria patior, effeminor. Ex πάσχω.

Γυναικοπίτης, ὁ, venator mulierum.

Γυναικοπλὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, mulieribus plenus. Ξύλλογοι γυναικοπλῆες, *Eurip. Alcest.* 754.

Γυναικοτριὰς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, mulieres decens.

Γυναικοτρεπῶς, *adv.* muliebriter, ita ut mulieres decet.

Γυναικὸς, *mulieris*, gen. sing. a γυνή.

Γυναικοφίλας, *Dor.* pro

Γυναικοφίλης, ε, ὁ, mulierum amator; (2) effeminatus. Ex γυνὴ et φίλος.

Γυναικόφρων, muliebriter sentiens, cogitans.

Γυναικόφωνος, ε, ὁ ϗ ἡ, muliebrem vocem habens. Ex φωνὴ, *vox.*

Γυναικώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, muliebris, effeminatus. A γυνή.

Γυναικὼν, ῶνος, ὁ, mulierum conclave. Ab eod.

Γυναικωνίτης, ε, ὁ, idem. A præc.

Γυναικωνῖτις, ίδος, ἡ, idem; (2) cœtus mulierum.

Γυναιμανὴς, idem quod γυναικομανής.

Γύναιον, ε, τὸ, muliercula. Dim. a γυνή.

Γύναιρος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui masculi et feminei sexus est.

ΓΥΝΗ, γυναικὸς, γυναικὶ, γυναῖκα, γύναι, mulier, femina; (2) uxor. Hinc

Γύννις, et γυνὶς, ίδος, ὁ, mollis, effeminatus. Ποδαπὸς ὁ γύννις, *Aristoph. Thesm.* 136.

Γυπαίητος, ε, ὁ, aquila vulturis speciem referens.

Γυπάριον, ε, τὸ, avis nidus. A

Γυπὴ, ῆς, vel γύπη, ης, ἡ, vulturis nidus; (2) tugurium; (3) lustrum, domicilium subterraneum. A γύψ.

Γύπινος, ίνη, ινον, vulturinus, qui e vulture est. Ab eod.

Γυραλέος, έα, έον, inflexus, curvus. A γυρός.

ΓΥΡΑΘΟΣ, ε, ὁ, canistrum e vimine.

Γυρεία, ας, ἡ, fossio, scrobs, repastinatio, ambitus. A

Γυρεύω, f. εύσω, in orbem verso; (2) fodio; (3) in scrobibus condo. A γῦρος.

Γυρήτομος, ε, ὁ ϗ ἡ, in orbem scissus:

Γυρητόμος, in orbem findens. A τέμνω.

Γυρῖνοι, ranæ rotundæ minores et imperfectæ. A γῦρος. Ἐξ ὕδατος πατέρις βεόωσι γυρίνων, *Aratus* 947.

Γυρίος, ία, ίον, orbicularis. Ab eodem.

ΓΥΡΙΣ, ιος, ἡ, pollen.

Γυρόδρομος, ε, ὁ, in orbem currens.

Γυροειδὴς, ες, circularem formam habens, rotundus, *Steph.*

ΓΥΡΟΣ, ε, ὁ, curvus, incurvus; (2) rotundus; (3) ὁ, *subst.* scrobs

Γῦρος, ε, ὁ, gyrus, circulus, ambitus; (2) placentæ quoddam genus. A γυρός. Unde

Γυρόω, ῶ, f. ώσω, incurvo; (2) in gyrum colligo, in orbem verto; (3) in scrobem condo. Hinc

Γύρωμα, ατος, τὸ, circumactio in orbem; (2) circus.

Γύρωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

ΓΥΨ, γυπὸς, ὁ, vultur.

ΓΥΨΟΣ, ε, ἡ, gypsum. Hinc

Γυψόω, ῶ, f. ώσω, gypso illino, gypso obduco.

Γὼ, ego, *per Aphæresin*, pro ἐγώ.

ΓΩΛΕΑ, ῶν, τὰ, speluncæ et latibula, seu lustra ferarum. Φωλιῶ λοχάδην ὑπὸ γωλιὰ δίψας ἰχνίι, *Nicand. Ther.* 125.

Γωλεῖον, τὸ, gurges, *Lycurg.*

Γῶν, *saltem*, *Ion.* pro γῆν.

Γώνατα, nom. vel acc. pl. *Dor.* pro γόνατα.

ΓΩΝΙΑ, ας, ἡ, angulus; (2) locus abditus.

Γωνιαῖος, αία, αῖον, angularis. A γωνία.

Γωνισμὸς, ῦ, ὁ, angulus concurrentium parietum. A γωνιάζω.

Γωνίδιον, ε, τὸ, parvus angulus; (2) locus angustus et abditus. Dim. a γωνία.

Γωνιώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, anguli formam habens, angularis. Ex γωνία et εἶδος, *forma.*

Γωνιοβόμβυξ, ὁ, quasi angularis bombyx, *Ep.*

Γωνιόομαι, ῶμαι, fut. ώσομαι, angulo, in angulum formo, angulare reddo A γωνία.

Γωνιόφυλλος, ε, ὁ ϗ ἡ, angulosa folia habens.

Γωνισμὸς, ῦ, ὁ, idem quod γωνιασμός.

Γωνιώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, angulosus, angularis.

Γωνιωδῶς, *adv.* in formam anguli.

ΓΩΡΥΤΟΣ, ῦ, ὁ, pharetra.

Δ.

Δ Quarta alphabeti litera, quæ Δέλτα, ab Hebræorum *Daleth*, dicitur; (2) nota numeralis significans *quatuor*, et cum lineola inferne apposita, δ, *quatuor millia*; (3) pars Ægypti.

Δὰ, *particula* inseparabilis, augens significationem vocum quibus componitur, v. gr. δάσκιος, valde umbrosus, ex δὰ et σκιὰ, *umbra*; δαφοινὸς, cædis admodum avidus, ex δὰ et φόνος, *cædes.*

Δᾶ pro γῆ, terra (mutata littera γ in δ, ut in δημήτης pro γημήτης, alma terra,) Ceres. Φίῦ δᾶ, φίῦ δᾶ, *Eurip. Phœn.* 1304.

Δαγκάνω, mordeo. Ex δήκω.

Δᾶγμα, τὸ, *Dor.* pro δῆγμα, *Nic.*

ΔΑΓΥΣ, ύδος, ἡ, *Theocr.* 2, 110. ubi exponunt (1) glacies; (2) simulacrum cereum; (3) ornamentum quoddam muliebre; (4) corolla.

ΔΑΊΔΙΞ, ικος, ἡ, mensuræ genus.

Δᾴδιον, ε, τὸ, facula, scidulæ piceæ arboris, omninoque minuta materia piceæ, *Hipp.* A δᾷς.

Δαδοκοπέω, ῶ, f. ήσω, faces incido (sc. e picea). Ex δᾷς et κόπτω.

Δαδουργέω, ῶ, f. ήσω, tædas conficio. A

Δαδουργὸς, ὸν, ὁ, qui tædas conficit. Ex ἔργον.

Δαδυχέω, ῶ, f. ήσω, facem præfero, præluceo; (2) illumino, illustro. A δαδοῦχος.

Δαδυχία, ας, ἡ, facis gestatio. Ab eod.

Δαδυχίης, gen. sing. *Ion.* pro δαδυχίας.

Δαδοῦχος, ε, ὁ, facem gestans. Ex δᾷς et ἔχω.

Δαδοφορέω, ῶ, f. ήσω, facem gesto. A

Δαδοφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem quod δαδοῦχος.

Δαδόω, ῶ, fut. ώσω, in tædam converto, *Steph.* δαδόομαι, tædæ similis fio, resinosus fio, *Ern.* A δᾷς.

Δαδώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, tædæ similis; (2) tædis abundans. Ab eodem.

Δᾴδων, gen. plur. a δᾷς, *tæda.* A δαΐς.

Δᾴδωσις, εως, ἡ, in tædam mutatio, *Steph.* vitium arboris, *item* radicis, cum resina repletur, *Ern.*

Δάειρα, ἡ, Proserpina, Atticis dicta, *Etym. Mag.*

Δαειρίτης, ε, ὁ, Proserpinæ sacerdos.

Δαεὶς, *doctus*, a. 2. part. pass. verbi δαίω.

Δαείω, disco. A δαίω.

Δαίω, ῶ, disco, doceor; (2) scio; (3) doceo. (2) ὅππα δαῶμεν, ut sciamus, *Il.* 2, 299. (3) ὃν ποτὶ μιν δίδαε πότνια Κίρκη, docuit, *Odyss.* 8, 448. A δαίω.

Δάζομαι, f. δάσομαι, p. διδάσμαι, divido; (2) lacero, disseco.

Δάη, ης, ἡ, pugna. A δαίω, *incendo.*

Δαηθὸς, ὴ, ὁ, incendium. Ab eod.

Δαήμεναι, a. 2. inf. pass. *Dor.* pro δαῆναι, a δαίω.

Δαημόσυσι, *peritis*, dat. plur. *Ion.* et *Poet.* pro δαήμοσι, a δαήμων, *peritus.*

Δαημοσύνη, ης, ἡ, peritia, scientia. A

Δαήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, doctus, gnarus, peritus. A δαίω.

Δαῆναι, aor. 2. infin. pass. verbi δαίω.

ΔΑΗΡ, ἔρος, ὁ, levir, mariti frater.

Δαήσω, *discam*, f. 1. ind. act. verbi δαίω.

Δαὶ, vero. A δῆ, *Attice*, in interrog.

Δαιδαλίσιο, gen. sing. *Ion.* pro δαιδαλίου.

Δαιδαλέος, έα, έον, vel δαιδάλεος, vel δαιδάλεσσος, artificiosus, artificiose factus; (2) varius.

Δαιδαλόδμος, ον, suavissime olens. Epith. unguenti. Ex ὀδμὴ.

Δαιδαλοτέχνεια, ἡ, artifex, artificiosa femina.

Δαιδάλλω, f. αλῶ, artificiose facio; (2) variego Hinc

Δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus artificiosum.

Δαιδαλογλώσσος, ὁ ϗ ἡ, varia loquens, *Syn.*

ΔΑΙΔΑΛΟΣ, ε, ὁ, Dædalus, artifex summe ingeniosus; (2) artificiosus; (3) varius.

Δαιδαλόφωνος, ε, ὁ ϗ ἡ, artificiose sonans.

Δαιδαλόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, artificiosas manus habens, solers.

Δαιδαλόω, ῶ, idem quod δαιδάλλω.
Δαΐδων, *facum*, gen. pl. a δαΐς, *fax*.
Δαΐι, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἴδαιε, a δαίω.
Δαΐζω, fut. ίσω, vel ίξω, divido, partior; (2) discerpo, lanio; (3) occido. A δαίω.
Δαιθμός, et δαΐθμός, divisio. Ex δαίω et δαΐζω.
Δαΐκτης, ὁ, et δαΐκτωρ, vi cogens, domans, infestus, hostilis. A δαΐζω.
Δαΐκτος, ὁν, *Anac.* 42, 10: al. δαΐκτην, laniatricem, *Pausan.*
Δαιμανάω, ῶ, fut. ήσω, insanio, furore correptus sum:
Δαιμανιάζω, f. άσω, idem. A δαίμων.
Δαιμονιακός, ή, όν, a dæmone obsessus, aut adflatus, aut vexatus. Ab eod.
Δαιμονιάω, ῶ, idem quod δαιμανάω.
Δαιμονίζω, f. ίσω, pro dæmone habeo, et δαιμονίζομαι, a dæmone vexor, torqueor.
Δαιμονίη, *Ion.* pro δαιμονία, a δαιμόνιος.
Δαιμονικός, ή, όν, dæmonicus, idem quod δαιμονιακός.
Δαιμονιόληπτος, ον, a dæmone afflatus.
Δαιμόνιον, ου, τὸ, dæmonium, *i. e.* spiritus impurus, diabolus *in N. T.*; (2) larva; (3) genius; (4) fortuna.
Δαιμόνιος, ου, ὁ ἢ ή, divinus; (2) felix; (3) admiratione dignus; (4) præter modum magnus; (5) miser, miserandus, turpis, scelestus, insanus, furiosus.
Δαιμονιώδης, ους, ὁ ἢ ή, similis dæmoni; (3) præter modum magnus.
Δαιμονίως, *adv.* divinitus; (2) vehementer, mirum in modum.
Δαιμονοβλαβεία, ή, ira vel pœna divina.
Δαιμονολάτρης, ου, ὁ, dæmonum cultor.
Δαιμονομανία, ας, ή, insana idololatria.
Δαιμονοφόρητος, ου, ὁ ἢ ή, qui a dæmone agitatur. A φορίομαι.
ΔΑΙ'ΜΩΝ, ονος, ὁ ἢ ή, Deus; (2) dæmon, medium genus entium rationalium dæmones proprie sunt, qui secundum a diis locum implentes humanam naturam præcedunt, primisque ultima interveniendo connectunt; (3) fortuna cum bona, tum adversa; (4) diabolus, *in N. T.* (5) furor. Τύχη Δαιμόνων est fortuna sive bona sive mala nobis divinitus oblata. Τὰς δὲ Δαιμόνων τύχας ὅστις φέρει κάλλιστ' ἀνὴρ οὗτος σοφὸς, *Eurip. apud Stob.* 568. Ἀνακομίζομαι τύχαν δαιμόνων ἀμπλακίαισι τῶν πάροιθέν τινος, *Eurip. Hippolyt.* 831. (5) δαίμων, κύδιε ἀνδρῶν, *Soph. Aj.* 243. Δαιμόνων κατάστασις, fortunæ status, *Eurip. Phœn.* 1272.
Δαίνυ, 2. sing. præs. imperat. act. *per Apocopen*, pro δαίνυθι, a δαίνυμι.
Δαίνυμαι, epulor. A δαίνω, quia antiquitus convivis, sua cuique portio dapum apponebatur. Κιχήσατο Καδμείωνας δαινυμένους, *Il.* 4, 385. Hinc
Δαίνυμι, epulas do, convivium præbeo.
Δαίνυθ' pro δαίνυντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐδαίνυντο, a δαίνυμαι.
Δαίνυσθ' pro δαίνυσθαι, *epulari*, præs. inf. med.
Δαΐξαι, *divisisse*, a. 1. inf act. verbi δαΐζω.
Δάϊος, ία, ίον, peritus, prudens; (2) hostilis. (2) Θῦμα δάϊον, *Eurip. Andr.* 507. Τὸν ἐν δαΐοις ἄτρεσεν μάχαις, *Soph. Aj.* 365. Ὁ Θιασάμενος πᾶς ἂν τις ἀνὴρ ἠράσθη δάϊος εἶναι, *Aristoph. Ran.* 1022. Στριπταίγλαν δάϊον ὀρμὰν, *Aristoph. Nub.* 335.
Δαΐρα, Proserpina. Δαΐραν μυηογίνειαν, *Apoll. Rhod.* 3, 846.
Δαΐρω, flagello, verbero, cædo. A δίρω.
Δαΐς, ΐδος, ή, tæda; (2) pugna, prælium, bellum. A δαίω.
Δαὶς, δαιτὸς, ή, epulum, convivium.
Δαισάμενος, aor. 1. part. med. verbi δαίω.
Δαίσιμος, ε, ὁ ἢ ή, edulis, vescus. Ab eod.
Δαῖτα, *cibum*, acc. sing. a δαὶς, *cibus*.
Δαιταλιδὴς, έως, ὁ, conviva; (2) epulo. A δαίτη.
Δαιταλωγία, ας, ή, coquendi ars. Ex eod. et ἔργον.
Δαιτάλων, ῶ, fut. ώσω, convivor, epulor, qu. a δαιταλὸς.
Δαίτη, ης, ή, epulum, epulæ. A δαίω.
Δαίτηθεν, *adv.* e convivio. A præc.
Δαῖτις, ίδος, ή, fax major; (2) alliorum capita colligata. A δαίω.
Δαιτρεύω, f. εύσω, divido cultro; (2) coquum ago. A δαιτρὸς.
Δαιτροστόνος, ε, ὁ ἢ ή, pistor, coquus:
Δαιτρὸν, *adv.* divisim, particulatim, viritim. Δαιτρὸν πίνωσιν, portionibus certis bibant, *Il.* 4, 262. A
Δαιτρὸς, ῶ, ὁ, qui carnes dividit, coquus.
Δαιτροσύνη, ης, ή, scientia ministrandi more δαιτρῶ.
Δαιτυμονὶς, ὁ, idem quod δαιτυμὼν, *Nonn.*
Δαιτυμὼν, όνος, ὁ, epulo, conviva; (2) qui convivium instruit. A
Δαιτὺς, ύος, idem quod δαὶς.
Δαΐφρων, ονος, ὁ ἢ ή, bellicosus; (2) prudens. (1) Τύδεος υἱὸ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο, *Il.* 4, 370 Ex δαὶς et φρὴν.
Δαΐχθεὶς, a. 1. part. pass. verbi δαΐζω.
ΔΑΙ'Ω, f. αίσω, perf. m. δέδηα, plusq. perf. ἐδεδήειν, disco; (2) epulum præbeo; (3) divido; (4) incendo, uro; (5) epulor, edo; (6) celebro. (6) δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, *Il.* 19, 299. Εἰς τὰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους, *Eurip. Iphig. in Aul.* 122.
ΔΑ'ΚΑΡ, genus cassiæ.
Δάκε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδακε, a δάκνω.
Δακέειν, a. 2. inf. act. *Poet.* pro δακεῖν.
Δακέθυμος, ε, ὁ ἢ ή, mordens animum; (2) gravis, molestus. A δάκνω et θυμὸς.
Δάκεσον, ε, τὸ, animal venenosum. A δάκος.
Δακνάζω, idem quod
ΔΑ'ΚΝΩ, f. δάξω, perf. δέδηχα, aor. 1. ἔδακον, mordeo; (2) pungo, molestia adficio. Ἀλλ' ἐ γὰρ ἂν σε μυρίοις ὀνίδισι δάκοιμι, *Eur. Med.* 1347. Δηχθεὶς πρὸς ἃ ξύηκεσεν, ægre ferens, *Soph. Phil.* 377.
Δακνώδης, ους, ὁ ἢ ή, mordax. A δάκνω.
Δακόντος, gen. sing. aor. 2. part. act. v. δάκνω.
Δάκος, τος, τὸ, animal venenatum; (2) bestia fera major. Dicitur de apro, sphinge, panthera, equo Trojano, animali venenoso. (2) χρὴν δ' ἄφθογγα αὐταῖς ξυγκατοικίζειν δάκη θηρῶν, *Eurip. Hipp.* 646.
ΔΑ'ΚΡΥ, υος, τὸ, lacryma; (2) humor vel succus e plantis distillans; (3) effectus pro causa, sæpe apud tragicos, ut δάκρυα φέρειν φίλα, cineres gestas amicos, nempe, combustorum ducum, *Eurip. Suppl.* 1128.
Δακρύγελως, ωτος, ὁ ἢ ή, fletu misto ridens.
Δακρύδιον, ε, τὸ, lacrymula. Dim. a δάκρυ.
Δάκρυμα, ατος, τὸ, lacryma, fletus.
Δακρυντὸς, ὴ, όν, lacrymabilis, flebilis.
Δακρυογόνος, ον, lacrymas ciens, lacrymabilis, Epith. Martis, *Æsch.*
Δακρυόεις, όεσσα, όεν, lacrymosus, lacrymabundus. Δακρυόεσσαν ἰεῖσα, supple φωνὴν, *Eurip. Phœn.* 327.
Δακρυόεν, *adv.* lacrymis effusis, *Apoll. Rhod.* 4, 1291.
Δάκρυον, ε, τὸ, idem quod δάκρυ, *Hom.*
Δακρυοστιτὴς, ὲς, lacrymis cadentibus, *Æsch.*
Δακρυοποιὸς, ὴ, όν, lacrymas ciens. Ex ποίω.
Δακρυόσταπτος, ε, ὁ ἢ ή, lacrymis stillans, lacrymosus.
Δακρυότιμος, ον, merito defletus, *Orph.*
Δακρυτλώω, lacrymis exundo. A πλώω, pro πλέω.
Δακρυῤῥοέω, ῶ, f. ήσω, lacrymis fluo, lacrymor. Δι' ὄσσων νᾶμ' ἔχων δακρυῤῥῦν, *Eurip. Phœn.* 373. A
Δακρύῤῥοος, ε, ὁ ἢ ή, lacrymis fluens, lacrymas fundens. Ex δάκρυ et ῥέω, *fluo*.
Δακρύσας, a. 1. part. act. v. δακρύω.
Δάκρυσι, *lacrymis*, dat. plur. a δάκρυ, *lacryma*.
Δακρυσίστακτος, idem quod δακρυόστακτος.
Δακρυτὸς, ὸν, lacrymabilis, *Æsch.*
Δακρυχέω, f. ύσω, lacrymas fundo.
Δακρύω, f. ύσω, lacrymor; διδακρυμένος, lacrymans. Ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν κατίρων κάκην, *Aristoph. Av.* 547. A δάκρυ.
Δακρυώδης, ες, ὁ ἢ ή, lacrymosus.
Δακτυλήθρα, ας, ή, digitale, digitorum involucrum; (2) tormentum digitis manuum et pedum adhiberi solitum; (3) annuli pala. A δάκτυλος. Unde
Δακτυλιαῖος, αία, αῖον, digitalis.
Δακτυλίδιον, ε, τὸ, annellus. A δακτυλὶς.
Δακτυλικὸς, ὴ, όν, digitalis; (2) dactylicus, dactylicis pedibus constans.
Δακτυλικῶς, *adv.* per dactylos.
Δακτυλιογλυφία, ας, ή, annulorum scalptura sive cælatura. A
Δακτυλιογλύφος, ε, ὁ ἢ ή, qui annulos scalpit aut cælat. Ex δακτύλιος et γλύφω.
Δακτυλιοθήκη, ης, ή, annulorum theca, sive repositorium.
Δακτύλιος, ε, ὁ, annulus. A δάκτυλος.
Δακτυλιουργὸς, ῶ, ὁ, annulorum artifex.
Δακτυλὶς, ίδος, ή, digitalis. A δάκτυλος.
Δακτυλίτις, ίδος, ή, dactylitis, herbæ genus.
Δακτυλιώτης, ε, ὁ, digitus annularis.
Δακτυλοδεικτέω, ῶ, digito monstro. A
Δακτυλοδείκτης, ε, ὁ ἢ ή, qui digito monstrat. Ex δάκτυλος et δείκνυμι.
Δακτυλόδεικτος, ε, ὁ ἢ ή, qui digito monstratur.
Δακτυλοδιξία, ή, demonstratio facta digito.
Δακτυλοδόχμη, ης, ή, palmus minor.
Δακτυλοειδὴς, ὲς, digito similis.
ΔΑ'ΚΤΥΛΟΣ, ε, ὁ, digitus; (2) pes metricus, e syllaba longa et duabus brevibus constans; (3) fructus palmæ; (4) gramen aculeatum; (5) conchæ genus; (6) sacerdotes Cybeles.
Δακτυλότριτος, ον, digito tritus. A τρίω.
Δακτυλωτὶς, ὴ, όν, digitatus. A δάκτυλος.
Δακὼν, ὰ, 2. part. act. verbi δάκνω.
Δᾶλι, *Dele*, voc. sing. *Dor.* pro Δῆλι, a Δῆλος.
Δαλιῦτο, *lædebat*, 3. sing. imperf. ind. med. *Dor.* et *Ion.* pro ἰδηλιῦτο, a verbo δηλέω.
Δαλιερὸς, ρὰ, ρὸν, torridus, calidus. A δαλὸς.
Δαλίον, ε, τὸ, torris, titio. Ab eod.
Δάλιος, *Dor.* pro Δήλιος, *Delius*.
Δαλματικὴ, ή, vestis sacerdotalis, fere clavata.
Δαλὸς, ῦ, ὁ, titio, torris; (2) funale. A δαίω.
Δαμᾷ, pro δαμάει, a δαμάω. Unde
Δαμάζω, f. άσω, domo, interficio. Ὁ αὐτὸς ἑαυτὸν ἐοῖς βιλείοισι δαμάζει, *Epigr.* Τὸν δ' ἐ βίλος ὠκὺ δάμασσεν, *Il.* 5, 306, *et passim*. Δαμασσάμενοί περ, licet victores, *Id. Ibid.* 15, 476.
Δαμάλη, ης, ή, juvenca, vitula, bucula.
Δαμαλήστος, ε, ὁ ἢ ή, depastus a juvencis. A δαμάλη et βόσκω, *pascu*.
Δαμαληφάγος, ε, ὁ ἢ ή, qui boculas devorat.
Δαμαλίζω, idem quod δαμάζω.
Δάμαλις, ιος, ή, juvenca, vitula, bucula.
Δαμάλλω, lacero, avide voro.
Δάμαρ, αρτος, ή, uxor. A δαμάω, quia domatur jugo mariti (vel quia δαμᾷ imperat, præsest familiæ, eamque suis imperiis regit, qu. *domina*).
Δαμάσαι, a. 1. inf. act. verbi δαμάω.
Δαμάσδιν, *Dor.* pro δαμάζειν.
Δαμασίβροτος, ε, ὁ ἢ ή, domitor mortalium.
Δάμασις, ιος, ή, domitio, domitura; (2) colum. A δαμάζω.
Δαμασίφρων, ονος, ὁ ἢ ή, qui domat mentem, ferociam, &c. Ex δαμάζω et φρὴν, *mens*.
Δαμασίφρως, ωτος, ὁ ἢ ή, hominum domitor.
Δάμασσα, *Ion.* et *Poet.* pro ἐδάμασα.
Δαμαστήριον, ε, τὸ, tormentum quo quis cogitur fateri, aut facere, quæ nolit. A δαμάζω.
Δαμασώνιον, ε, τὸ, herba quædam.
Δαμάτειρα, ας, ή, victrix, domitrix, Domina.
Δαμάτωρ, ορος, ὁ, domitor, victor. A
ΔΑΜΑ'Ω, ῶ, fut. άσω, p. ακα, aor. 2. ἔδαμον, domo, subigo; (2) adfligo; (3) occido; (4) obscœno sensu, *Ern.* Εἰ δὴ ὁμῶ πόλιμός τι δαμᾷ ϗ λοιμὸς Ἀχαιὺς, *Il.* 1, 61. Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε δαμάσσεται ὠκὺς ὀϊστὸς, *Il.* 12, 478.
Δαμεῖν, *domitus sit*, 3. sing. aor. 2. opt. pass. verbi δίμνω, vel δάμνω, pro δαμάω.
Δάμεν, 3. pl. aor. 2. ind. pass. *Poet.* et *Bœot.* pro ἐδάμησαν, a verbo δαμάω.
Δαμέντι, nom. dual. a. 2. part. pass.
Δαμήμεναι, aor. 2. inf. pass. *Dor.* pro δαμῆναι.

Δσμναίμαν, *domer*, 1. sing. præs. opt. pass. *Dor.* pro δαμναίμην, a δάμνημι.

Δαμνάω, ῶ, idem quod δαμάω.

Δάμνημι, idem et ab eod

Δάμνησι, 3. sing. præs. ind. act verbi δάμνημι.

Δαμνίππος, ον, eques, bene equitans.

Δαμογέρων, *Dor.* pro δημογέρων, quod vide. Ποῖον ἐκ ἐλίσσετο δαμογερόντων, *Eurip. Androm.* 299.

Δᾶμον, acc. sing. *Dor.* pro δῆμον, a δῆμος.

Δαμόταν, acc. sing *Dor.* pro δημότην.

Δαμωσώμιθα, 1. plur. a. 2. conjunct. med. *Dor.* pro δημωσώμεθα, a verbo δημόομαι.

ΔΑΝΑ΄Η, ης, ἡ, laurus Alexandrina; (2) nomen mulieris.

Δαναΐδαι, ῶν, οἱ, Argivi. A Δναοί.

Δανάκη, ης, ἡ, nummus quidam barbaricus: (2) obolus Charonti solvi solitus. A δαίω.

Δαναοὶ, ῶν, οἱ, Danai, sive Græci a Danao, Beli filio, sic dicti.

Δανεικὸς, ὴ, ὸν, mutuus. A δάνειον.

Δανείζω, f. ίσω, mutuum do, fœnero. Ἐς χειρίδιον μοὶ νῦν δανεῖσον τριῶν δραχμὰς, *Aristoph. Pace*, 374. *in med.* mutuum sumo. A

Δάνειον, ου, τὸ, fœnus, mutuum, æs alienum. A δάνος, *donum.*

Δανεῖσασθαι, a. 1. inf. med. v. δανείζω. Unde

Δανείσμα, ατος, τὸ, pecunia fœneratitia; (2) ipsa fœneratio.

Δανεισμὸς, οῦ, ὁ, fœneratio, mutuatio.

Δανειστὴς, οῦ, ὁ, fœnerator, creditor. Hinc

Δανειστικὸς, ὴ, όν, fœneratitius.

Δανίζω, idem quod δανείζω, *Ep.*

ΔΑ΄ΝΟΣ, εος, τὸ, donum; (2) mutuum; (3) mors, Macedonibus.

Δανὸς, ὴ, όν, aridus. A δαίνω, υτο.

Δάος, υ, vel δαὸς, οῦ, ὁ, lumen; (2) ignis; (3) lampas; (4) lupus, Phrygibus; (5) Davus. Ab eod.

Δαπανᾶν, præs. inf. act. pro δαπανάειν.

Δαπανέσαιμι, 1. sing. a. 1. opt. act. A

ΔΑΠΑΝΑ΄Ω, ῶ, f. ήσω, consumo, impendo, sumptus facio; (2) exhaurio; (3) splendide vivo et bona abligurio. Δαπανᾶν τὴν οὐσίαν, πολλὰ εἰς ἡδονὰς, τὴν πόλιν. Hinc

Δαπάνη, ης, ἡ, sumptus, impendium.

Δαπάτημα, ατος, τὸ, impensa, sumptus.

Δαπανηρὸς, ρὰ, ρὸν, sumptuosus, profusus; (2) in quem magni sumptus fiunt. A δαπάνη.

Δαπανηρῶς, *adv.* sumptuose.

Δαπανητικὸς, ὴ, όν, consumendi vim habens.

Δαπάτος, υ, ὁ ἢ ἡ, idem; (2) sumptuosus.

ΔΑ΄ΠΕΔΟΝ, υ, τὸ, pavimentum; (2) solum.

Δαπίδιον, υ, τὸ, parvus seu vilis tapes. A

Δάπις, ιδος, ἡ, tapes, tapetum. A τάπης.

Δάπτης, υ, ὁ, vorax: at δαπταὶ μυῖαι, mordaces muscæ, a δάπτω.

Δάπτριος, υ, ὁ, lacerator, edax. Ab eod.

ΔΑ΄ΠΤΩ, f. ψω, voro, dilanio, dilaniando voro. Πέπλοι δὲ λευκοὶ λευκὴν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος, *Eur. Med.* 1192.

Δάρατος, υ, ὁ, panis non fermentatus, *Nic. ap. Ath.*

Δαρδάπτω, f. ψω, idem quod δάπτω, cum reduplicatione. Καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσι, *Aristoph. Nub.* 710. Τοιουτοσὶ σεσὺν μὲ δαρδάπτει πόθος Εὐριπίδου invadit, *Id. Ran.* 66.

Δάρεικος, υ, ὁ, nummus aureus Persicus.

Δαρήσομαι, 1. sing. f. 2. indic. pass. a δέρω.

ΔΑΡΘΑ΄ΝΩ, f. δαρθήσομαι, a. 2. ἔδαρθον, dormio. Ἔδραθεν ἐν πεδόμῳ, per *metath.* pro ἔδαρθεν, *Odyss.* 23, 143. A

Δαρθίω, ῶ, dormio. *Inusitatum.*

Δαρὸς, ὸν, ὁ ἢ ἡ, longævus. Ex δηρός.

Δάρσις, εως, ἡ, excoriatio. A δέρω, *excorio.*

Δαρτὸς, ὴ, όν, excoriatus; (2) pellicula scroti, *Etn.*

Δᾶς, δαδὸς, ἡ, tæda, fax. Ex δαΐς.

Δάσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐδάσαντο, a δάζω.

Δάσας, a. 1. part. act. *Dor.* pro δήσας, a δέω.

Δασάσκετο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poet.* et *Ion.* pro ἐδάσατο, a δάζω.

Δασεῖται, 3. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro δάσεται.

Δασὺς, *adv.* aspirate. A δασύς.

Δασθήσομαι, *dividar*, f. 1. ind. pass. v. δάζω.

ΔΑ΄ΣΚΙΛΟΣ, ου, ὁ, dascillus, piscis quidam.

Δάσκιος, υ, ὁ ἢ ἡ, umbrosus. Ex δὰ et σκιά.

Δάσμα, ατος, τὸ, partitio. A δάζομαι.

Δάσμιυσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Δασμογράφος, υ, ὁ, tributi scriba, *Steph.*

Δασμολογίω, ῶ, f. ήσω, tributum exigo; et δασμολογοῦμαι, tributum pendo. Δασμολογεῖν τὰς νησιώτας, *Isoc.* παρὰ τῶν ἄλλων ἰδίᾳ ἕκαστον, *Dem.*

Δασμολογία, ας, ἡ, tributi collectio. A

Δασμολόγος, υ, ὁ ἢ ἡ, tributorum exactor. Ex δασμὸς et λέγω, *colligo.*

Δασμὸς, οῦ, ὁ, divisio; (2) portio; (3) tributum. A δάζομαι.

Δασμοφορέω, ῶ, f. ήσω, tributum solvo. A

Δασμοφόρος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui tributum pendit, tributarius. Ex δασμὸς et φέρω.

Δάσος, εος, τὸ, locus sylvosus, fruticetum. A δασύς.

ΔΑΣΠΑΗ΄Σ, ῆτος, ὁ ἢ ἡ, difficilis, sævus, atrox. Ex δὰ intens. et πίμπλημι, repleo, quasi malo augens; vel a πιλάζω, quasi accessu arduus et nocens

Δασπλῆτις, ιος, ἡ, gravis; Erynnis, epitheton Hecates; (2) accessu difficilis. A præc.

Δάσσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἐδάσαντο, verbi δάζω.

Δασυγένιος, ὁ, barbatus. A γένειον.

Δασύζυλος, ον, arboribus densus, *Cyr.*

Δασύθριξ, ιχος, ὁ ἢ ἡ, qui denso capillo est.

Δασύκιρκος, υ, ὁ ἢ ἡ, cui villosa est cauda.

Δασυκίρκας, *Dor.* pro δασυκίρκης.

Δασύκνημος, ον, idem quod δασυκνήμων, *Ep.*

Δασυκνήμων, ὁ, hirsutos pedes habens.

Δασύμαλλος, υ, ὁ ἢ ἡ, lanosus.

Δασύνω, fut. υνῶ, denso, pilosum reddo; (2) spiritu aspero vocabulum signo. A δασύς.

Δασυπόδιος, ου, ὁ ἢ ἡ, leporinus. A

Δασύπους, οδος, ὁ, lepus; (2) cuniculus.

Δασύπρωκτος, ον, hirsutum anum habens; purus a nefanda et præpostera venere.

Δασυπώγων, ωνος, ὁ ἢ ἡ, densam barbam habens, hispida et hirsuta barba præditus.

ΔΑΣΥ΄Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, densus; (2) pilosus, hirsutus. Hinc δασὺ πνεῦμα, spiritus asper, sive densus, *apud Grammaticos.*

Δασύσκιος, υ, ὁ ἢ ἡ, densam umbram faciens. Ex δασὺς et σκιά.

Δασυσμὸς, οῦ, ὁ, densatio, densitas. A δασύνω.

Δασύστερνος, υ, ὁ ἢ ἡ, hirsutum pectus habens. A στέρνον.

Δασύτης, ητος, ἡ, densitas; (2) pilositas; (3) adspiratio vocis, *apud Gramm.* A δασύς.

Δασυτόνως, idem quod δασέως, *ap. Gramm.*

Δασύτριχος, υ, ὁ ἢ ἡ, idem quod δασύθριξ.

Δασύφλοιος, υ, ὁ ἢ ἡ, hirsutum habens corticem.

Δασυχαίτης, υ, ὁ, densam jubam seu comam habens.

Δασύφυλλος, ον, foliis densus, *Cyr.*

Δατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, divido, partior; (2) absumo, comedo, portiones ciborum appositas devoro. Ἀποφθιμένῳ δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται κηρωταὶ, *Hesiod. Theog.* 606. Ἀμαλιὴν δατίσθαι, *Id. Di.* 3.

Δατίοντο, 3. plur. imperf. ind. *Ion.* pro ἐδατέοντο, *contr.* ἐδατοῦντο.

Δατιοῦντο, *Ion.* pro ἐδατοῦντο.

Δατιώμεθα, *diviserimus*, 1. pl. præs. conj.

Δατήριος, α, ον, dividens.

Δάτησις, εως, ἡ, divisio, partitio. A δατέομαι.

Δατητὴς, οῦ, ὁ, divisor, distributor. Ab eod.

ΔΑΤΙΣΜΟ΄Σ, οῦ, ὁ, Datismus, *i. e.* barbarismus vel solœcismus, v. gr. χαίρομαι pro χαίρω, quo loquendi genere in Græcia utebatur Datis, Persarum satrapa.

Δατύσσω, helluor, voro. A δαίω.

Δαυκίτης, υ, ὁ, sc. οἶνος, vinum dauci radice conditum. A

ΔΑΥ΄ΚΟΣ, υ, ἡ, herba quædam Cretica; rubia.

Δαύλια, τὰ, seu γαύλια, mulctralia. A *Fab. in Call.*

Δαυλὸς, ὴ, όν, densus. Ex δὰ et ὕλη, *sylva.*

Δαυλὸς, ὦ, ὁ, titio, torris. *Æolicum*, a δαλός.

Δαύω, dormio. Δαύεις ἐπαλᾶς ἐν γήθεσιν, *Soph. Fragm.* 199.

Δαφναῖος, α, ὁ, Daphnæus, epith. Apollinis:

Δαφνίλαινα, υ, τὸ, laurinum oleum. A

ΔΑ΄ΦΝΗ, ης, ἡ, laurus; (2) nomen proprium nymphæ in laurum conversæ.

Δαφνήεις, ήεσσα, ῆεν, laureus. A δάφνη.

Δαφνηφάγες, υ, ὁ ἢ ἡ, dicitur de vaticinantibus, ut Pythia

Δαφνηφορέω, ῶ, f. ήσω, laurum fero; sum laureatus A

Δαφνηφόρος, υ, ὁ ἢ ἡ, lauriger. A φέρω.

Δαφνιακὸς, ὴ, όν, laureus, laurinus. A δαφνίς.

Δαφνικὸς, ὴ, όν, idem et ab eod.

Δάφνινος, ίνη, ινον, idem et ab eod.

Δαφνὶς, ίδος, ἡ, laurea; (2) bacca laurina.

Δαφνίτης, υ, ὁ, idem quod δαφνῖτις· (2) qui laurum aliqua similitudine refert. Ab eod.

Δαφνίτις, ιδος, ἡ, planta quædam lauro quodammodo similis A præc.

Δαφνογηθὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, lauro gaudens. Ex δάφνη et γηθέω, *gaudeo.*

Δαφνοειδὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, lauri speciem gerens.

Δαφνοκόμος, υ, ὁ ἢ ἡ, laureatus. A κόμη.

Δαφνοπόλης, ὁ, epith. Apollinis.

Δαφνόσκιος, υ, ὁ ἢ ἡ, lauris umbrosus.

Δαφνοχοέω, ῶ, f. ήσω, idem quod δαφνηφορέω.

Δαφνοφόρος, υ, ὁ ἢ ἡ, lauriger.

Δαφνοφόρως, *adv.* cum lauro seu laurea.

Δαφνώδης, ες, lauris consitus.

Δαφνὼν, ῶνος, ὁ, lauretum, locus consitus lauris. A δάφνη.

Δαφοίνεος, υ, ὁ ἢ ἡ, cædis avidus, valde cruentus; (2) rufus, rutilus, valde fulvus. Ex δὰ intens. et φόνος.

Δαφοινὸς, ὴ, όν, idem et ex iisd.

Δαψίλεια, ας, ἡ, copia, abundantia.

Δαψιλεύομαι, f. εύσομαι, copiose et abundanter subministro; (2) valde solicitus sum; (3) in quacunque re multum et copiosum esse.

Δαψιλέως, *contr.* δαψιλῶς, *adv.* copiose, abunde, abundanter, laute. A

ΔΑΨΙΛΗ΄Σ, ίος, ὁ ἢ ἡ, dapsilis, largus; (2) multus, etiam in malam partem.

Δάωμιν, 1. pl. a. 2. conj. act. verbi δαίω.

ΔΕ᾽, *conj.* vero, autem; (2) sed, verum; (3) enim; (4) igitur; (5) sane.

Δέας, τὸ, idem quod δέος, *Hes.*

Δέατται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro δεδίαται, et hoc pro δέδιννται, a δέω.

Δέγμενος, perf. part. pass. *Æol.* pro δεδέγμενος. A δέχομαι.

Δέδαα, *didici*, perf. ind. act. *Ion.* pro δεδάηκα, a δαίω, disco. Ἰητροὶ δεδάασιν, medici didicere, *Call. Hymn. in Apoll.* 46.

Δεδάηκα, *didici, novi*, 1. sing perf. ind. act.

Δεδαίαται, *divisi sunt*, 3 pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro δεδαίνται, a verbo δαίω, *divido.*

Δεδαϊγμένος, perf. part. pass. verbi δαΐζω.

Δέδαιμαι, *de sue sum*, perf. ind. pass. v. δαίω.

Δεδάκρυσαι, 2 sing perf. ind. pass. v. δακρύω.

Δεδάμασμαι, 1. sing. perf. ind. pass. verbi δαμάζω.

Δέδαον, *divisi*, 1. sing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἔδαον, a verbo δαίω, *divido.*

Δεδάρθηκα, perf. ind. act. verbi δαρθάνω.

Δέδαρμαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. δέρω.

Δέδασμαι, perf. ind. pass. A δάζω.

Δεδαὼς, *doctus*, perf. part. med. *al.* perf. part. act. *Ion.* pro δεδαηκὼς, a verbo δαίω.

Δεδέημαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. δέομαι.

Δέδειγμαι, perf. ind. pass. verbi δείκνυμι.

Δέδεικα, *timui*, perf. ind. act. verbi δείδω.

Δεδείπναμεν, 1. pl. perf. ind. med. a δυκτέω.

Δεδίσαι, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro δεῖσαι, a δείδω.

Δέδιχα, 1. sing. perf. ind. act. v. δίκνυμι.

Δέδικται, 3. sing. perf. ind. pass. v. δέχομαι.

Δέδιμαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. δέω.

Δεδιμένην, acc. sing. perf. part. pass. f. g.

Δεδίμηκα, 1. sing. perf. ind. act. v. δίμω.

Δέδιντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐδέδιντο, verbi δέω, *ligo.*

Δεδίξεται, *mox capiet*, 3. sing. paulo post fut. ind. pass. verbi δέχομαι, *capio.*

Δίδιξο, 2. sing. perf. imperat. pass.
Δέδιεχα, *vidi*, perf. ind. act. verbi δέρκω.
Δίδισθαι, perf. ind. pass. verbi δίω.
Δίδιστο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐδέδιστο.
Διδίχαται, *ceperunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro δεδεγμένοι εἰσί, a verbo δέχομαι.
Δίδηκα, 1. sing. perf. ind. med. v. δαίω.
Δίδηγμαι, perf. ind. pass. verbi δάκνω.
Διδηλώκαμεν, 1. plur. perf. ind. act. v. δηλόω.
Διδημιούργηται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi δημιουργέω.
Δίδημαι, *ligatus sum*, perf. ind. pass.
Διδῆσθε, 2. pl. perf. opt. pass. pro διδημένοι εἶητε, a δέω, *ligo*.
Διδήσομαι, 1. sing. paulo post fut. verbi ejusd.
Δίδηχα, 1. sing. perf. ind. act. verbi δάκνω.
Διδῆωμαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. δηΐω, seu δηιόω.
Δίδι', pro δίδια, 1. sing. perf. ind. med. v. δείδω.
Διδίγηθι, 2. sing. a. 2. imperat. pass. v. διδίττομαι.
Διδιδάχθαι, perf. infin. pass. v. διδάσκω.
Διδικόνηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi διακονέω.
Διδιῆτηκα, *arbitratus sum*, pro διδιαίτηκα, 1. sing. perf. ind. act. verbi διαιτάω.
Διδίθι, 2. sing. a. 2. imperat. pass. v. διδίττομαι.
Διδικαίωμαι, perf. indic. pass. v. δικαιόω.
Δίδιμεν, *veremur*, 1. plur. perf. ind. med. *per Sync.* pro διδίαμεν, a verbo δείδω.
Διδίοτως, *adv.* timide.
Διδίσσομαι, idem quod
Διδίττομαι, f. ἴξομαι, terreo, terrefacio; (2) metuo, trepido, timeo. Τῷ *χάσματι* διδιττόμενος, *Luc.* A δείδω.
Διδιωγμένοι, nom. pl. part. perf. pass. verbi διώκω.
Διδιώκηται, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro διώκηται, a verbo διοικίω.
Δίδμανθ' pro δίδμανται, 3. plur. perf. ind. pass. *Dor.* pro δέδμηνται, a δίμω.
Διδμᾶτε, *domiti sunt*, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐδεδμήντο, a verbo δαμάω.
Δίδμηκα, *ædificavi*, perf. ind. act. *per Syncop.* pro διδέμηκα, a verbo δίμω.
Δίδμημαι, perfect. ind. pass. *per Syncop.* pro διδέμημαι, ab inus. δέμω, pro δαμάω.
Δίδμητο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* et *per Syncop.* pro ἐδιδέμητο, a δέμω.
Δίδογμαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. δοκίω.
Δίδοικα, *timui*, perf. ind. med. *Ion.* pro δέδοικα.
Δίδοιγμεν, 1. plur. perf. ind. med. *per Sync.* pro δίδοϊκαμεν, a δίδοικα, euphoniæ gr. pro δίδοιδα, a δείδω.
Διδοίκαμες, *timuimus*, *Dor.* pro διδοίκαμεν.
Διδόκηκα, perf. ind. act. verbi δοκίω.
Διδόκημαι, 1. sing. perf. ind. pass.
Διδοκιμάσμεθα, 1. pl. perf. ind. pass. verbi δοκιμάζω.
Δίδοκται, *visum est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi δοκίω, *videor*.
Διδόνατο, *percussus erat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Dor.* et *Ion.* pro ἐδεδόντο. A δονίω.
Διδοξάσμενος, perf. part. pass. v. δοξάζω.
Δίδορκα, 1. sing. perf. ind. med. v. δέρκω.
Δίδοται, 3. sing. perf. ind. pass. v. δίδωμι, *do*.
Διδύλευκα, 1. sing. perf. ind. act. v. δυλεύω.
Διδυλώμενοι, nom. pl. perf. part. pass. v. δυλόω.
Δίδυπα, 1. sing. perf. ind. med. v. δυπίω.
Δίδοχα, perf. ind. act. v. δόκω, pro δοκίω.
Δίδρακα, 1. sing. perf. ind. act. v. δράω.
Διδράμηκα, 1. sing. perf. ind. act. v. τρέχω.
Δίδραται, *excoriatus est*, 3. sing. perf. ind. pass. *per Metath.* pro δίδαρται, a δέρω.
Δίδρορκα, *vidi*, 1. sing. perf. ind. med. *per Metath.* pro δέδορκα, a verbo δέρκω, *video*.
Δίδρομας, 2. sing. perf. ind. med. v. τρέχω.
Διδροσωμένος, part. perf. pass. verbi δροσόω.
Δίδυκα, *subii*, 1. sing. perf. ind. act. v. δύω vel δύνω.
Διδύκει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro ἐδεδύκει.
Διδύνημαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. δύνημαι.
Διδυσύχηκε, 3. sing. perf. ind. act. v. δυσυχίω.
Δίδωκας, 2. sing. perf. ind. act. verbi δίδωμι.
Διδώρηται, 3. sing. perf. ind. pass. v. δωρέομαι.
Δίελος, *Poet.* pro δῆλος, id. qu. δείλος, *Ern.*
Δέῃ, 3. sing. præs. conj. act. v. δεῖ, *oportet*.
Διέθεντι, 2. pl. a. 1. imperat. pass. a δίομαι.
Δίημα, ατος, τὸ, precatio, preces. A δίομαι.
Διῆσαν, a. 1. part. act. n. g. v. δεῖ, *oportet*.
Διήσει, dat. sing. *contr.* pro διήσεϊ, a
Δίησις, εως, ἡ, obsecratio; indigentia, *Harpocr.* A δίομαι.
Διήσομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. δίομαι.
Διητικὸς, ἡ, ὸν, precatorius, rogatorius; (2) supplex. Ab eod.
Διῖ, fut. διήσει, aor. 1. ἐδίησε, oportet, convenit; (2) caret, vacat, deest. Διῖ σ' ὅπως πατρὶς δίξῃς ἐν ἰχθυσῖς οἷος ἐξ οἵου τράφης, *Soph. Aj.* 588. Ἐρρίψει δεῖν στιγματίαν εἶναι, tentandum putavit, *Plut.* Οὐδὲν ἐπιτεχνήσεως αὐτῷ δεῖ, *Aristot.* Πολλοῦ δεῖ ἔτως ἔχειν, multum abest, *Plat.* Οὐδὲν γὰρ διήσει με ταῦτα ἔχοντα, *Luc.* A δέω. Unde
Δία, ας, ἡ, penuria, indigentia, *Hes.*
Διγᾶνες, οἱ, magistratus ap. Seleucienses, *Pol.*
Δῖγμα, ατος, τὸ, exemplum; (2) specimen mercis quod ostenditur emturientibus; (3) locus in Piræo ubi specimina talia proponebantur mercium; (4) conjectura. A δείκνυμι.
Δειγματίζω, f. ίσω, palam traduco, infamo, spectaculi ergo expono. Ἀπικδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παῤῥησίᾳ, *Col.* 2, 15. A δῖγμα.
Δίδεκτ' pro δίδικτο, 3. sing. plusq. perf. indic. pass. *Ion.* et *Poet.* pro ἐδέδικτο, a. v. δίκομαι.
Διδίχαται, *exceperunt*, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro διδεγμένοι εἰσί, a verbo eod.
Διδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, timidus, meticulosus.
Διδία, ας, ἡ, nox obscura, nox obscuritate sua terrorem incutiens, *Suid. Eust.*
Δίδια, *timui*, 1. sing. perf. ind. med. *Poet.* pro δέδια, a verbo δείδω, *timeo*.
Διδίζομαι, timeo. A δείδω.
Δίδιθι, *timueris*, 2. sing. perf. imperat. med. *Poet.* pro δέδιθι, et hoc pro δέδισι.
Δίδιμεν, *timuimus*, 1. pl. perf. ind. med. *Poet.* pro διδίαμεν.
Διδίξεται, *perterrebit*, 3. sing. f. 1. indic. med. *Poet.* pro διδίξεται, a διδίττομαι.
Διδιότες, nom. pl. perf. part. med. v. δείδω.
Διδίσκομαι, timeo; (2) humaniter excipio; (3) porrigo, ostendo. (3) φίλῳ διδίσκετο πατρί, *Apoll. Rhod.* 1, 558.
Διδίσσετο, præs. imp. *Ion.* pro διδίσσου. A
Διδίσσομαι, vel διδίττομαι, f. ἴξομαι, terreo; (2) metuo. Ὡς ἔα τὸν ἀκ ἰδύναντο δύω Αἴαντι κορυσσὰ Ἕκτορα Περιαμίδην ἀπὸ νηκῶν διδίξασθαι, *Il.* 18, 163, 164. Δαιμόνι' ἤ σε ἔοικε, κακὸν ὣς, διδίσσεσθαι, *Il.* 2, 190.
Δίδοικα, *timui*, 1. sing. perf. ind. med. *Poet.* Vide διδοίγμεν.
ΔΕΙ'ΔΩ, f. δείσω, timeo, paveo, trepido. Ἐδ δεισα, aor. 1. *Il.* 1, 568. Δείσαιεν, aor. 1. opt. *Isocr.* Δείσω, aor. 1. subj. *Idem.* Δείσωσιν, 3. plur. aor. 1. subj. *Xenoph. Apomn.* 3, 5 et 6. Δείσασα, aor. 1. part. *Soph. Aj* 317. Δέδοικα, perf. med. *Soph. Aj.* 280. Δέδοικας, *Xenoph. Apomn.* 2, 7, 3. Δέδια, perf. med. *Soph. Œd. Col.* 1538. Δεδίασιν, *Isocr.* Ἐδείδει, *Dio Cass.* 7. plusq. perf. med. Δείδιε, *Plat. Phæd.* Ἐδείσαν, *Isocr.* Δείδιθι, perf. med. imperat. *Lucian.* Δείδιναι, perf. med. inf. *Xenoph. Apomn.* 1, 1, 14. Δεδοικέναι, *Aristoph. Plut.* 354. Δείδειν τὴν τύσιν, περί τινος, ὑπέρ τινες, περὶ τοῖσιν Ἕλλησι, ἀμφὶ σφι. Ἦν σὺ μὴ δείσῃς πόθ', *Soph. El.* 1322. Ὑπὲρ λῃστῶν δέδοικε, *Isoc.*
Διηλίω, ῶ, f. ήσω, meridior, *Odyss.* 17, 599. διηλιήσας, ubi exponunt etiam cœnans, merendam sumens.
Διηλινὸς, ἡ, ὸν, pomeridianus; (2) vespertinus.
Διηλίτης, ὁ, maleficus, *Varin.*
Δίηλον, ου, τὸ, merenda; (2) crepusculum.
Δίηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, vespertinus. A δίηλη.
Διηκανάων, præs. inf. act. verbi inus. διηκανάω, *ostendo*.
Διηκανᾶσθαι, comiter et benigne excipere, salutare, *Il.* 15, 86; ubi διηκανόωντο, pro ἐδιηκανῶντο, quasi a δίκομαι, *Ion.* pro δίχομαι, *ap Theoc.* autem est vel porrigere vel simile quid. Vid. δικατάομαι.
Διηκελιστὴς, οῦ, ὁ, qui velut imaginem quotidianæ vitæ in scena repræsentat, mimus; quasi a διηκελίζω, simulacrum repræsento. Hujus verbi f. 1. διηκελίξω, *Dor.* unde ὁ διηκελίκτας, *Dor.* idem quod διηκελιστής.
ΔΕΙ'ΚΕΛΟΝ, ου, τὸ, simulacrum.
Διηκελίκτας, ου, ὁ, idem quod διηκελιστής.
Διίκηλον, ου, τὸ, idem quod δείκελον.
ΔΕΙ'ΚΝΥΜΙ, vel διηκνύω, fut. δείξω, ostendo, monstro, indico, declaro, manifesto; pro δείκω. Καὶ δεῖξιν ἀνθρώποισι τὰ 'πιτίμια τῆς δυσσεβείας, οἷα δωρῦνται Θεοὶ, *Soph. El.* 1398. Διίκνυμι οἰκοδομῶν, me ædificare, *Plat.* Διηκνύσθω ἰὼν πολίμιος, (*locutio rarior*,) Herod. 3, 72.
Διικνύναι, præs. infin. act. verbi δείκνυμι.
Διικτηριὰς, άδος, ἡ, prostibulum ap. Alexandrinos.
Διικτήριον, ου, τὸ, pulpitum, suggestum. A δείκνυμι. Unde
Διίκτης, ου, ὁ, demonstrator.
Διικτικὸς, ἡ, ὸν, demonstrativus, ostensivus.
Διικτικῶς, *adv.* demonstrative.
Διιλαινόομαι, timidus sum. A διιλός.
Διίλαιος, αία, αιον, timidus; (2) miser.
Διιλαῖος, *Dor.* et *Att.* pro διίλαιος.
Διιλαιότης, ητος, ἡ, timor. A præc.
Διιλακρίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, extreme timidus. *Aristoph.* A
Διίλακρος, ρα, ρον, *Aristoph.* idem. Ex διιλὸς et ἄκρος, *summus*.
Διίλαν, *vesperi*, *Dor.* pro κατὰ δείλην.
Διιλανδρέω, ῶ, f. ήσω, terreor, paveo. Ex διιλὸς et ἀνὴρ, *vir*.
Διιλανδρία, ας, ἡ, timiditas. Ex iisd.
Δίιλητο, quod a δείλομαι, in vespertinum tempus vergo, *Hom.*
Διιλιάτω, *formidet*, 3. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro διιλιαίτω, a verbo διιλιάω.
ΔΕΙ'ΛΗ, ης, ἡ, tempus pomeridianum; (2) vespera; (3) diluculum; (4) crepusculum.
Διιλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, timidus, meticulosus:
Διιλία, ας, ἡ, timiditas. Μήδε διιλίαν ἀρεῖς, ne formida, *Soph. Aj.* 75. A διιλός.
Διιλιάζω, f. άσω, formido, ob ignaviam defugio. Ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου διιλιάσουσι, *Psal.* 104, 7. A præc.
Διιλιαίνω, f. ανῶ, terrefacio. Ab eod.
Διιλίασις, εως, ἡ, pavor, formido. A
Διιλιάω, ῶ, f. άσω, idem quod διιλιάζω.
Διιλινεῖο, gen. sing. *Poet.* et *Ion.* pro διιλινῦ.
Διιλινεῖν, ῦ, τὸ, merenda. A δίιλη.
Διιλινὸν, *adv.* vesperi, vespertino tempore.
Διιλινὸς, ἡ, ὸν, pomeridianus, vespertinus.
Διιλόομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, timeo, paveo. A
ΔΕΙΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, timidus, ignavus; (2) miser; (3) debilis; (4) improbus, malus. Hinc
Διιλότης, ητος, ἡ, timiditas.
Διιλόψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, timidus, timidi animi.
Δίιμα, ατος, τὸ, timor, metus; (2) terriculamentum.
Διιμαίνω, f. ανῶ, timeo. Διιμαίνειν τὴν δύναμίν τινος, περὶ ἑαυτῷ, ὑπέρ τινος. Διιμαίνω τὰν σὰν ἄλκαν, *Eur. Ph.* 264.
Διιμαλίος, ία, ίον, timidus; (2) terribilis.
Διιμάομαι, ῶμαι, timeo, *Hes.* A δίιμα.
Δίιμας, aor. 1. part. act. verbi δίμω.
Διιμωτόεις, όεσσα, όεν, timidus, pavidus.
Διιματοσαγὴς, ὶς, terribilis, *Æsch.*
Διιματόω, ῶ, f. ώσω, terrefacio. Ἐδιιμάτα τὰς Ἴωνας, *Herodot.* Ab eod. Hinc
Διιματώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, terribilis, terrificus.
Διιμάω, idem quod δίμω, *Herod.*
Διιμὸς, ῦ, ὁ, terror, metus. A δίιδω. Hinc
Διιμώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, terribilis, terrificus.
Δίιν, *oportere*, præs. inf. act. v. imperson. δεῖ.
ΔΕΙ'ΝΑ, ὁ, ἡ, τὸ, *Gen.* δεῖνος, *Dat.* δεῖνι, *Acc.* δεῖνα, quidam.
Διινὰ, *adv.* vehementer. A διινός.
Διινάζω, f. άσω, ægre fero, indignor. Ab eod.
Δῖναι, vortices, alias δῖναι, *Hes.*
Δίινακρος, υ, ὁ καὶ ἡ, acutissimus, acerrimus. Ex δεινὸς et ἄκρος, *acutus*. (nisi κρος sit mera terminatio, *Ern.*)

Δεινόω, f. ώσω, contorqueo, in gyrum circumago; (2) in orbem salto, circumagor:
Δεινόω, ῶ, f. ήσω, idem. A δεῖνος.
Δείνησις, εως, ἡ, conversio. A præc.
Δείνημα, τό, volutatio, *Man.*
Δεινοβίης, ω, ὁ, fortissimus. A δεινὸς et βία.
Δεινοβίτεω, acc. sing. *Dor.* pro δεινοβίτην, a
Δεινοβίτης, ω, ὁ, maleficus, noxius, qui atrocia patrat. Ex δεινὸς et τίθημι.
Δεινοῖς, *terribilis*, gen. sing. *Ion.* pro δεινῦ.
Δεινοκάθεκτος, magna vi coercens, præpotens. Ex δεινὸς et κατέχω.
Δεινολεχὴς, ὲς, infelix conjugii. A λέχος.
Δεινόλινος, ον, infelix. Ex λίνον, *filum*, sc. Parcarum.
Δεινολογέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, graviter conqueror. Ex δεινὸς et λέγω, *dico.*
Δεινολογία, ας, ἡ, oratio amplificans et exaggerans rei indignitatem. Ex iisd.
Δεινοπάθεια, ας, ἡ, querela gravis.
Δεινοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, ægre fero.
Δεινοπαθὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, gravi adfectus injuria, ægre ferens. Ex δεινὸς et πάσχω.
Δεινοποιέω, ῶ, f. ήσω, augeo crimen amplificoque dicendo. Ex δεινὸς et ποιέω.
Δεινότης, ὁ ἢ ἡ, celer; (2) cujus adventus gravis est.
Δεινοπροσωπίω, ῶ, terribili sum visu seu adspectu. Ex δεινὸς et πρόσωπον.
ΔΕΙΝΟΣ, ὴ, ὸν, *universe*, qui est in aliquo genere multus, vehemens, excellens; *unde speciatim*, (2) dirus; (3) gravis; (4) solers; (5) peritus; (6) validus; (7) magnus; (8) nefarius, improbus; (9) terribilis; (10) graviter aliquid faciens; (11) splendidus; (12) τὰ δεινὰ, mala quævis, etiam mors. A δίω, vel δείδω.
Δῖνος, ου, ὁ, gyrus, turbo; (2) vortex, gurges; (3) poculi genus; (4) saltationis genus. A δίνος.
Δεινότης, ητος, ἡ, atrocitas, acerbitas; (2) calliditas, solertia; (3) eloquentia, dicendi vis. A δεινὸς. Unde
Δεινόω, ῶ, f. ώσω, contorqueo, in ordem ago; (2) exaggero. Δεινώσας πάντα ἐπὶ τὸ μεῖζον, *Thuc.* Ἔοικεν ἐνταῦθα δεινῶσαι τὰς τῆς κατερίδος συμφοράς, *Plut. in Pericle.*
Δεινὼ, *terribiles*, nom. dual. a δεινὸς, *terribilis.*
Δεινωπὸς, ὸς, ὁ ἢ ἡ, torvus. Ex δεινὸς et ὤψ.
Δεινῶς, *adv.* vehementer, graviter; (2) terribiliter; (3) mire; (4) acute; (5) indigne.
Δεινώσις, εως, ἡ, exaggeratio.
Δεινωτικῶς, *adv.* cum exaggeratione.
Δεινωτὸς, ὴ, ὸν, conversus; (2) tornatus.
Δεινωπὸς, ὼπος, ὁ ἢ ἡ, terribilis adspectu. Ὦ πόπαι δεινῶπες, *Soph. Œd. Col.* 84.
Δεῖξαις, 2. sing. a. 1. opt. act. v. δείκνυμι.
Δεῖξε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδειξε.
Δεῖξις, εως, ἡ, ostensio, ostentatio; (2) indicium; (3) argumentum. A δείκνυμι.
Δεῖξον, 2. sing. a. 1. imperat. act. v. δείκνυμι.
Δεῖξω, *ostendam*, 1. sing. fut. 1. ind. act.
Δεῖος, *Poet.* pro δῖος, *Hom.*
Δειπάριον, ω, τὸ, cœnula. Dim. a δεῖπνον.
Δειπνεῦντις, *Dor.* pro δειπνοῦντες. A
Δειπνέω, ῶ, f. ήσω, cœno; (2) comedo. Ἀποτραπιζῶν δειπνεῖν, *Plato.* Δειπνήσει πολυτιλῆ δεῖπνα, *Luc.* Ab eod.
Δείπνημι, unde δειπνάναι, idem et ab eod.
Δειπνηδὸς, ῦ, ὁ, cœnæ tempus, *Odyss.* 17, 170. Scrib. etiam δειπνιδὸς, δειπνησὺς, δείπνητος.
Δειπνήσω, *cœnabo*, 1. sing. f. 1. ind. act. verbi δειπνέω.
Δείπνητήριον, ω, τὸ, cœnaculum, cœnatorium.
Δειπνητικὸς, ὴ, ὸν, ad cœnam pertinens; (2) cœnæ instruendæ peritus.
Δειπνητικῶς, *adv.* laute, opipare.
Δειπνητὸς, ὴ, ὸν, lautus in epulando.
Δειπνίδιον, ω, τὸ, cœnula. Dim. a δεῖπνον.
Δειπνίζω, f. ίσω, cœnam præbeo. Δειπνίζοντες Ἑλλῆνα, *Herodot.* Τοιούτοις πόλλοις δειπνίζεσαι, *Xen.* Ab eod.
Δειπνῖτις, ἡ, convivalis, *Epith.* σολῆς, qua in cœna utebantur.
Δειπνοκλήτωρ, ορος, ὁ, qui ad cœnam vocat. Ex δεῖπνον et κλήτωρ.
Δειπνοκλητόριον, ω, τὸ, epulæ, convivium.
Δειπνολογία, ας, ἡ, sermo de cœna. A
Δειπνολόγος, ω, ὁ ἢ ἡ, qui de cœnis loquitur. Ex δεῖπνον et λέγω, *dico, loquor.*
Δειπνολόχος, ω, ὁ ἢ ἡ, qui conviviis insidiatur; (2) parasitus.
Δειπνομανὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, qui insano cœnarum amore ducitur. Ex μαίνομαι.
ΔΕΙΠΝΟΝ, ω, τὸ, cœna; (2) cibus; (3) convivium, epulum.
Δειπνοποιέω, ῶ, f. ήσω, cœnam paro.
Δειπνοποιΐα, ἡ, apparatio cœnæ vel convivii.
Δειπνοποιὸς, ῦ, ὁ, qui cœnam aut convivium parat. Ex δεῖπνον et ποιέω, *facio.*
Δειπνοσοφιστὴς, ῦ, ὁ, qui inter cœnam de rebus editis disserit.
Δειπνοσύνη, ης, ἡ, cœna. Fictum ridiculi caussa in Parodia, ᾧ εἴδως δειπνοσυνάων, ut Hom. ᾧ εἴδως τοξοσυνάων. A δεῖπνον.
Δειπνύοντα, acc. sing. præs. part. act. *contr.* pro δειπνίοντα, a δειπνέω.
Δειπνοφορία, ας, ἡ, cœnæ portatio; (2) ministerium conviviale. A
Δειπνοφόρος, ω, ὁ ἢ ἡ, cœnæ minister.
Δειραῖος, α, ον, jugosus, *Lycurg.*
Δειρὰς, άδος, ἡ, jugum montis. A δέρη.
Δειρὰς, a. 1. part. act. verbi δέρω.
Δειραχθὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, collo onerosus, satis gravis. Ex δειρὴ et ἄχθος.
Δείρειν, præs. inf. *Ion.* pro δέρειν, a δέρω.
Δειρὴ, ῆς, ἡ, collum; (2) cervix. A δέρη.
Δειρίάω, ῶ, f. άσω, probris scindo. *Lacon.*
Δειροκύπτλον, ω, τὸ, poculum oblongo collo.
Δειρόπαις, *a*ιδος, ὁ ἢ ἡ, filios ore pariens, epith. mustelæ. Τῆς δειρόπαιδος μαρμαρώπιδος γαλῆς, *Lycophr.* 843.
Δειρόπαις, ὁ ἢ ἡ, ex collo pariens, *Lycurg.*
Δειροτόμη, ης, ἡ, monile, torquis, collare.
Δειρὸς, ῦ, ὁ, collis, *Hes.* A δέρη.
Δειροτομέω, ῶ, f. ήσω, caput amputo. Ex δειρὴ et τέμνω, *seco.*
ΔΕΙΣΑ, vel δεῖσσα, ης, ἡ, humor; (2) stercus; (3) fœtor, *L. G.* Unde
Δεισαλίος, ία, ίον, stercoreus.
Δεισαλία, ας, ἡ, impuritas.
Δείσαντι, nom. dual. a. 1. part. act. v. δείδω.
Δεῖσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδεισε.
Δεισήνωρ, ὁ ἢ ἡ, virum metuens, *Æsch.*
Δεῖσθαι, præs. inf. *contr.* pro δέισθαι, a verbo δέομαι.
Δεισιδαιμονέω, superstitiosus, religiosus sum.
Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, metus deorum, superstitio; (2) religio. A δεισιδαίμων.
Δεισιδαιμονίως, *adv.* religiose. Τὰ πρὸς τὰς θεὰς δεισιδαιμόνως καὶ ψοφοδεῶς, ἔχω, *Lucian. pro Imag.* 7.
Δεισιδαίμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, superstitiosus.
Δεισίβιος, ὁ ἢ ἡ, idem.
ΔΕΊΚΑ, οἱ, αἱ, τὰ, decem. Hinc οἱ δέκα, decemviri.
Δεκάβοιος, ω, ὁ ἢ ἡ, decem boum pretio estimabilis. Ex δέκα et βοῦς. (vel βοιὸς est mera terminatio, *Ern.*)
Δεκαγονία, ας, ἡ, generatio ad decimum usque gradum. Ex δέκα et γονὴ, *generatio.*
Δεκαγράμματος, ω, ὁ ἢ ἡ, decem literis, lineis, vel versibus constans. Ex γράμμα.
Δεκαδάκτυλος, ω, ὁ ἢ ἡ, decem digitos habens, non numeratis pollicibus, *Hippocr. de Morbis.*
Δεκαδάρχης, ω, ὁ, decurio; (2) decemvir.
Δεκαδαρχία, ας, ἡ, decemviratus; (2) decurionatus. A
Δεκάδαρχος, ω, ὁ, idem quod δεκαδάρχης.
Δεκάδιλτος, ω, ὁ ἢ ἡ, decem tabulis constans.
Δεκαδίνις, ίως, ὁ, decurialis. A δέκα.
Δεκαδικὸς, ὴ, όν, denarius. Ab eod.
Δεκάδυχος, ω, ὁ, decemvir, *Lys.* Ex ἔχω.
Δεκάδυο, duodecim. Ἀκλιτον.
Δεκάδωρος, ω, ὁ ἢ ἡ, decem palmos longus. Ex δῶρον, *palmus.*
Δεκαινυία, novemdecim. Ἐβασίλευσιν ἔτη δεκαεννία, *Diod. Sic.* 12, 71.
Δεκαΐξ, οἱ, αἱ, τὰ, sexdecim.
Δεκαεπτὰ, οἱ, αἱ, τὰ, septemdecim.
Δεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, decennale tempus, decennium. A δεκαετὴς.
Δεκαέτηρος, ω, ὁ ἢ ἡ, decem annos natus. Ex iisd.
Δεκαετὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, idem. Ex ἔτος.
Δεκαετία, ας, ἡ, decennium. Ex δεκαετὴς.
Δεκάζω, f. άσω, denis corrumpo, ingero, obtrudo alicui donum; (2) corrumpo, perverto. Τὴν σπεῖραν ἰδίᾳ δεκάζει χρυσῷ ἑκάστῳ διανέμων, *Plut.*
Δεκάκις, *adv.* decies. A δέκα.
Δεκάκλινος, ον, decem lectos habens. A κλίνη.
Δεκακότυλος, ον, decem cotylas habens.
Δεκακυμία, ας, ἡ, decumanus, i. e. magnus fluctus. Ex κῦμα.
Δεκάκωλος, ον, decem versiculis constans. A κῶλον.
Δεκάλιτρος, ω, ὁ ἢ ἡ, qui decem librarum vel obolorum est. Ex λίτρα, *libra.*
Δεκάλογος, ω, ὁ, decalogus, decem præcepta Dei.
Δεκαμηναῖος, αία, αῖον, decimum mensem agens, decimestris. Ex δέκα et μήν.
Δεκάμηνος, ω, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.
Δεκαμναῖος, αία, αῖον, qui decem minarum est. Ex μνὰ, *mina.*
Δεκάμνως, idem et ex iisd.
Δέκαμνον, ω, τὸ, merces decem minarum.
Δεκάμφορος, ον, decem amphoras capiens.
Δεκαναῦς, ας, ἡ, decem naves. A ναῦς.
Δεκανία, ἡ, idem; *ap. Strab.*
Δεκανία, ας, ἡ, decuria. A δέκα.
Δεκανάομαι, ῶμαι, humaniter excipio, *Hes.* unde δεκανᾶσθαι, q. v.
Δεκαοκτὼ, οἱ, αἱ, τὰ, octodecim.
Δεκαπάλαι, *adv.* qu. dic. decies olim, jampridem.
Δεκαπέντε, quindecim.
Δεκάπηχυς, εος, ὁ ἢ ἡ, decem cubitorum.
Δεκαπλασιάζω, f. άσω, decuplo.
Δεκαπλάσιος, ω, ὁ ἢ ἡ, decuplus. A δεκάπλους.
Δεκαπλέθρος, ω, ὁ ἢ ἡ, qui decem jugerum est. Ex πλέθρον.
Δεκαπλοῦς, decuplus. A δέκα.
Δεκάπολις, ιος, ἡ, decem habens urbes; (2) regio quædam Judææ. Hinc
Δεκαπολίτης, ω, ὁ, qui e regione Decapoli.
Δεκάπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, qui decem pedum est.
Δεκαπρωτίδες, ων, οἱ, decemprimati. A
Δεκάπρωτοι, ων, οἱ, decemprimi senatores.
Δεκάρχης, ω, ὁ, decurio. Ex ἀρχή.
Δεκαρχία, ας, ἡ, decurionatus. A δεκάρχης.
Δεκαρχικὸς, ὴ, όν, decurionalis. Ab eod.
Δεκὰς, άδος, ἡ, decas, numerus denarius; (2) decuria. (1) ἧς καὶ σὺ φαίνῃ δεκάδος, ex qua decuria tu quoque es, quo in numero tu quoque videris esse, *Eurip. Suppl.* 219. Οἱ δὲ λόχοισιν εἴκελοι, ἢ δεκάδεσσιν, *Oppian. Hal.* 1, 443. A δέκα.
Δεκάσκαλμος, ω, ὁ ἢ ἡ, decem scalmis instructus.
Δεκασμὸς, οῦ, ὁ, decimatio; (2) decimæ; (3) corruptio munerum largitione. A δεκάζω.
Δεκάσπορος, ω, ὁ ἢ ἡ, in quo decem sementes factæ sunt; (2) decennalis.
Δεκαστάτηρος, ω, ὁ ἢ ἡ, decem stateribus valens; (2) qui stipendium decem staterum accipit. (2) ἐπὶ τούτῳ διμοίρητην Μακεδόνα ἢ δεκαστάτηρον, *Arr. Hist. Alex.* 7, 23. Ex στατὴρ.
Δεκάστεγος, ω, ὁ ἢ ἡ, decem tabulata habens.
Δεκάστυλος, ω, ὁ ἢ ἡ, decem columnas habens.
Δεκάστοινος, ω, ὁ ἢ ἡ, decem schœnos habens.
Δεκαταῖος, αία, αῖον, qui decimo die v. gr. venit.
Δεκατάλαντία, ας, ἡ, decem talenta. A
Δεκατάλαντος, ω, ὁ ἢ ἡ, qui decem talentorum est.
Δεκατέσσαρες, ων, οἱ ἢ αἱ quatuordecim.
Δεκατεύματα, τὰ, decimæ, *Call.*
Δεκάτευσις, εως, ἡ, decimatio. A δεκατεύω.
Δεκατευτήριον, ω, τὸ, locus in quo decimæ persolvuntur. Ab eod.
Δεκατευτὴς, ῦ, ὁ, qui decimas exigit; (2) decumanus, genus publicani.
Δεκατεύω, f. εύσω, decimo, decimam partem excerpo, decimas exigo; (2) decimum

quemque interficio. Δικατεύειν τὴν ἑστίαν, *Herodot.* A δίκα.

Δικάτη, ης, ἡ, decima pars, decimæ. Τὴν δικάτην ἐξιλίγοντο τῶν ἐκ τοῦ Πόντου πλοίων decumam de venientibus e Ponto navibus exigebant, *Xenoph. Hist. Græc.* 1, 1.

Δικάτην ἱστιᾶσθαι, dicebatur Atheniensibus, quum decimo die congregatis necessariis, et infantibus nominibus impositis, peracta re divina, splendidum pararent convivium.

Δικατηλογία, ας, ἡ, decimarum exactio.

Δικατηλόγιον, ου, τὸ, locus in quo decimæ exiguntur et penduntur. A

Δικατηλόγος, ου, ὁ ⁊ ἡ, decimarum exactor. Ex δίκα et λέγω, *colligo.*

Δικατημόριον, ου, τὸ, decima pars. A μέρος.

Δικατηφόρος, ον, decimifer, *Call.*

Δίκατος, άτη, ατον, decimus. A δίκα. Hinc

Δικατόω, ῶ, f. ώσω, idem quod δικατεύω. Διδικάτωκε τὸν Ἀβραάμ, *Heb.* 7, 6. διδικάτωται, *Ibid.* 5, 9.

Δικατώνης, ου, ὁ, qui decimas redimit, decumanus. Ex δικάτας et ὠνέομαι.

Δικαφύϊος, ον, idem quod δικαπλάσιος, *Call.*

Δικάφυλος, ου, ὁ ⁊ ἡ, decem tribus habens, in decem tribus divisus. Ex φυλή.

Δικάχαλκον, ου, τὸ, decem chalci, decem æreï nummi, denarius. Ex χαλκός.

Δικάχιλοι, αι, α, decies mille. Pro δικαχισχίλιοι, *Hom.*

Δικάχορδος, ου, ὁ ⁊ ἡ, decem chordas habens. Ex χορδή.

Δικέμβολος, ου, ὁ ⁊ ἡ, decem instructus rostris

Δικετηρίς, ίδος, ἡ, decennalis; (2) decennium; (3) ludi deno quoque anno recurrentes.

Δικέτηρος, ου, ὁ ⁊ ἡ, decennalis. A

Δικέτης, ους, ὁ ⁊ ἡ, idem. Fœm. δικέτις.

Δίκιν, *accipe*, Dor. et Ion. pro δίκου, a δίκομαι.

Δικήρης, ους, ὁ ⁊ ἡ, decem ordines remorum habens navis. Ex δίκα et ἐρέσσω, *remigo.*

Δίκομαι, *capio*, Ion. pro δίκομαι. Unde

Δικτέος, έα, έον, accipiendus, excipiendus, recipiendus.

Δικτήρ, ῆρος, ὁ, qui accipit vel suscipit.

Δίκτης, ου, ὁ, acceptor; (2) mendicus.

Δικτικός, ή, όν, ad recipiendum aptus.

Δίκτο, *Ion.* pro ἐδίκτο. A δίκομαι.

Δικτός, ή, όν, acceptus, gratus. Ab eod.

Δίκτρια, ας, ἡ, acceptrix, receptrix. A

Δίκτριος, ου, ὁ, susceptor. A δικτός.

Δίκτωρ, ορος, ὁ, idem.

Διλεάζω, f. άσω, inesco, esca capio; (2) escam imponо; (3) *metaphorice* allicio. Διλεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, 2 *Pet.* 2, 14. Τοῦ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος ⁊ διλεαζόμενος, *Jac.* 1, 14. A

ΔΕ'ΛΕΑΡ, ατος, τὸ, esca qua animalia capiuntur; (2) illecebræ quævis; (3) fraus, dolus. A δίλω.

Διλιάρπαξ, γος, ὁ ⁊ ἡ, escam rapiens.

Διλίασμα, ατος, τὸ, quod escæ loco imponitur hamo vel laqueis, illectamentum. A διλεάζω. Hinc Dim.

Διλιασμάτιον, ου, τὸ, inescamentum exiguum.

Διλιασμός, οῦ, ὁ, illectamentum. A διλεάζω.

Διλιάσφα, ας, ἡ, decipula, laqueus, transenna, in quam esca imponitur. Ab eod.

Διλιασφεύς, έως, ὁ, qui esca decipit. Ab eod.

ΔΕ'ΛΕΤΟΝ, ου, τὸ, laterna, fax.

Δίλινγον, τὸ, idem quod δίλιαφ, *ap. Ath.*

Διληπήριον, ου, τὸ, idem.

Διλήτιον, ου, τὸ, idem.

Δίλτα, τὸ, litera quarta alphabeti Græci; (2) pars Ægypti; (3) pudendum muliebre.

Διλτάριον, ου, τὸ, tabellula. Dim. a δίλτος.

Διλτίον, ου, τὸ, Dim. ab eod.

Διλτογράφος, ὁ, qui aliquid in literas refert,

Δίλτοισιν, *libellis*, dat. pl. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro δίλτοις, a δίλτος, *liber.*

Δίλτος, ου, ὁ, pugillares, qui a forma literæ Δ plicabantur; (2) liber quilibet; (3) tabula legum, testamenti, pictoris, &c.

Διλτόω, ῶ, f. ώσω, in formam literæ Δ plico vel effingo.

Διλτωτός, ή, όν, in formam triangularem literæ Δ effectus. Hinc διλτωτὸν, triangulum, signum quoddam cœleste, et διλτωτοί, libri in Δ figuram complicati. A διλτόω.

Διλφάκιος, ου, porcinus. A δίλφαξ.

Διλφάκινος, η, ον, idem.

Διλφάκιον, ου, τὸ, porcellulus lactens; (2) pudendum muliebre. Dim. a δίλφαξ.

Διλφακόομαι, succresco in porcam. A

ΔΕ'ΛΦΑΞ, ακός, ὁ ⁊ ἡ, porcellus.

Δελφίν, ῖνος, ὁ, delphin, piscis; (2) nauticum instrumentum, quo utebantur ad demergendas naves. Vocabantur etiam Delphines, qui Delphicum custodiebant oraculum. *Leand. et Callim.* Hinc

Διλφινίζω, delphinos imitor.

Διλφίνιον, ου, τὸ, delphinium, herba. *Angl.* LARKSPUR; (2) templum Apollinis hoc nomine Athenis fuit, et hinc judicium ἐπὶ Δελφινίῳ.

Διλφιόσκος, ου, ὁ, parvus delphin. Dim. a δελφίν.

Διλφινοειδής, ές, delphini formam habens. Ex δελφὶν et εἶδος.

Διλφινόσημος, ον, delphino signatus; (2) mensa Delphica, abacus marmoreus. A σῆμα et δελφίς.

Διλφιποφόρος, ον, delphinas ferens, *Æsch.*

Διλφὶς, ῖνος, ὁ, idem quod δελφίν.

Διλφὶς, ἡ, delphica, *Eur.*

ΔΕΛΦΥ'Σ, ύος, ἡ, vulva, uterus.

Δίλω, inesco.

Δίμα, ατος, τὸ, vinculum; (2) fasciculus. A δέω.

ΔΕ'ΜΑΣ, τὸ, corpus, quasi vinculum animæ. *Nomen indecl.* Δίμας, *adv.* instar. Δίμας πυρὸς αἰθομένοιο, *Il.* 18, 1. Δίμας inservit periphrasi: ex. gr. οἰκετῶν δίμας, famuli, *Soph. Trach.* 908. Δανάης δίμας, Danae, *Id. Antig.* 915.

Δεμάτιον, ου, τὸ, parvus fasciculus. A δέμα.

Δίμειν, *ædificare*, præs. inf. act. verbi δίμω.

ΔΕ'ΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, stratum, lectus. Εἶδε κοῖλα δίμνια φορνύντα, *Soph. Trach.* 901.

Διμνιοτήρης, ου, ὁ, custos lecti. Ex τηρέω.

ΔΕ'ΜΩ, *ædifico, struo*; est inusitatum sicut et δίμομαι. In usu hæc, ἴδιμα, ἰδιμάμην, δίδμηκα.

Δινδαλὶς, ἡ, quidam flos, *Steph. ex Ap. Sch.*

Δινδίλλω, oculos huc illuc verto; (2) oculis nuo vel adnuo. A δινέω et ἴλλος, *oculus*, (nisi potius ab *ant.* δίνω, unde δόνος, δίνδω, ut a τένω, *tendo*, hinc δίνδιλος, δινδίλλω) *Ern.*

Δίνδρια, *arbores*, nom. plur. a δίνδριον, *arbor.*

Δινδριόθριπτος, ου, arbores nutriens, *Diog. L.*

Δίνδριον, ίου, τὸ, arbor. A δένδρον.

Δινδρήεις, ήεσσα, ῆεν, nemorosus, arboribus abundans. A δένδρον. Hinc

Δινδριακὸς, ὴ, ὸν, arboreus, *Ep.*

Δινδρίζω, arboresco, arboris figura sum.

Δινδρικὸς, ὴ, ὸν, arboreus.

Δίνδριον, ου, τὸ, arbuscula.

Δινδρίτης, ου, ὁ, fautor arborum, cognomen Bacchi. Διονύσῳ δὲ δινδρίτῃ, πάντες, ὡς ἔπος εἰπεῖν, Ἕλληνες θύουσι, *Plutarchi Symp.* 5, 675.

Δινδρίτις, ίδος, ἡ, vitis arborescens, *Strabo.*

Δινδροβατέω, ῶ, fut. ήσω, arbores scando. Ex βαίνω, *scando.*

Δινδροειδὴς, έος, ῆς, ὁ ⁊ ἡ, arboris figuram habens. Ex εἶδος, *species.*

Δινδροκολάπτης, ου, ὁ, picus. A κολάπτω, *tundo.*

Δινδροκόμης, ὁ, idem quod δινδρόκομος, *Ep.*

Δινδρόκομος, ου, ὁ ⁊ ἡ, arboribus ornatus. Ex κόμη.

Δινδροκοπέω, ῶ, f. ήσω, arbores exscindo. Ex κόπτω.

Δινδρολάχανα, ων, τὰ, olera arborescentia.

Δινδρολίβανος, ου, ἡ, thus arbor, seu arbor ipsa quæ thus fert; (2) rosmarinus coronarius.

Δινδρομαλάχη, ης, ἡ, malva arborescens, althæa.

ΔΕ'ΝΔΡΟΝ, ου, τὸ, arbor; (2) stirps.

Δινδροπήμων, ονος, ὁ ⁊ ἡ, arboribus nocens. Ex πῆμα, *damnum.*

Δίνδρος, ου, τὸ, (unde δίνδριον,) id. q. δένδρον.

Δινδρότης, ητος, ἡ, arborum incrementum.

Δινδροτομέω, ῶ, f. ήσω, arbores exscindo, vasto, populor. Ex τέμνω.

Δινδροφορία, ἡ, feracitas arborum; (2) functio dendrophori, *Ern.*

Δινδροφόρος, ου, ὁ ⁊ ἡ, arborum ferax; (2) dendrophorus. A φέρω.

Δινδρόφυτος, ου, ὁ ⁊ ἡ, arboribus consitus. Ex φύομαι.

Δινδρυάζω, fut. άσω, quercus subeo, inter quercus me abscondo; (2) quovis modo me abscondo. A δίνδρον.

Δινδρύδιον, ου, τὸ, arbuscula. Ab eod.

Δινδρύφιον, ου, τὸ, idem et ab eod.

Δινδρώδης, ους, ὁ ⁊ ἡ, arboreus; (2) ad arboris magnitudinem accedens. Ab eod.

Δινδρώεις, ώεσσα, ῶεν, arboribus abundans.

Δινδρὼν, ῶνος, ὁ, arbustum, arboretum.

Δινδρῶτις, ἡ, arboribus densa.

Δεννάζω, f. άσω, probris incesso, *Eur. Rhes.* 926. Ἀλλ' ὁ χαίρων ἐστὶ ψόγοισι δεινάσειν ἐμέ, *Soph. Antig.* 758. Κακὰ δεννάζων ῥήματα, *Id. Aj.* 243. A δεινός.

Δεννητὸς, ὴ, όν, convitiis et maledictis obnoxius. A

ΔΕ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, probrum, contumelia. Δεινοῦ μίγιστός ἐστι, *Herod.* 9, 107.

Δέξαι, 2. sing. a. 1. imperat. med. A δέχομαι.

Δεξαμενὴ, ῆς, ἡ, receptaculum; (2) lacus; (3) cisterna; (4) piscina. A δέχομαι.

Δεξάμενος, a. 1. part. med. v. δέχομαι.

Δέξασθαι, *recepisse*, aor. 1. inf. med.

Δέξασθε, *suscipite*, 2. pl. a. 1. imperat. med.

Δέξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐδέξατο.

Δεξιὰ, ᾶς, ἡ, sc. χεὶρ, dextra, sc. manus; (2) fides per dextram data; (3) pacta conventa; (4) potentia et auxilium.

Δεξιάδην, *adv.* a dextra. A δεξιά. Hinc

Δεξιάομαι, ῶμαι, dextra prehendo, dextra prehensum amplector, saluto. Hinc Homericum δεξιόωντο, pro ἐδεξιῶντο.

Δεξίδωρος, ου, ὁ ⁊ ἡ, dono accipiens. A δέχομαι et δῶρον.

Δεξίμηλος, ου, ὁ ⁊ ἡ, oves excipiens vel suscipiens. Epitheton aræ templi in quo sacrificatur. Λίπτι δεξίμηλον δόμον τᾶς παννίας θεᾶς, *Eurip. Andr.* 129. Θεῶν τε δεξίμηλ' ἀγάλματα, *Id. Phœn.* 635. Ex μῆλον, *ovis.*

Δεξιόβολος, ου, ὁ ⁊ ἡ, qui dextra manu telum jacit, jaculator. Ex δεξιὸς et βάλλω.

Δεξιόγυιος, ου, ὁ ⁊ ἡ, qui dextra et agilia membra habet. Ex δεξιὸς et γυῖον.

Δεξιολάζος, ου, ὁ, satelles, stipator. A δεξιὰ et λαμβάνω, *sumo.*

Δεξιόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, dextram jungo, dextra prehendo; (2) humaniter ac comiter excipio. A δεξιά.

ΔΕΞΙΟ'Σ, ὰ, όν, dexter; (2) faustus, prosper; (3) solers, acutus, ingenii dexteritate præditus; (4) scitus, eruditus, catus, urbanus, lepidus; (5) agilis, promptus, expeditus.

Δεξιόσιπος, ου, ὁ, scil. ἵππος, equus jugali equo ad dextrum latus alligatus. Hinc metaphorice δεξιόσιπος Ἄρης, *apud Soph.* (A. 144.) Mars in dexterum cornu inclinans. A σειρὰ, *habenæ.*

Δεξιοστάτης, ου, ὁ, qui a dextra stat; (2) qui in dextra chori parte præsidet. Ex ἵστημι.

Δεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas, solertia. A δεξιός.

Δεξιοτοιχος, ου, ὁ ⁊ ἡ, in dextra parte navis remigans. Ex τοῖχος, *paries.*

Δεξιώοντο, 3. plur. imperf. ind. med *Poet.* pro ἐδεξιῶντο, a δεξιόομαι.

Δεξίπυρος, ου, ὁ ⁊ ἡ, ignem suscipiens, vel excipiens. Ἕμολον δεξίπυρος θεῶν θυμίλας, *Eurip. Suppl.* 64. A δέχομαι et πῦρ.

Δέξις, εως, ἡ, modus alicujus excipiendi, tractandi. A δέχομαι.

Δεξιτερὸς, ρὰ, ρὸν, dexter. A δεξιός.

Δεξίωμα, ατος, τὸ, idem quod comiter accipimus, et quasi dextra prehendimus, res grata, jucunda, expetita; (2) exceptio liberalis, modus liberalis excipiendi adeuntem; (3) fides pacta junctis dextris. Τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα ἐν δορὶ διακειθῶσιν, *Soph. Œd. Col.* 619. A δεξιόομαι.

Δεξιώνομος, ον, faustus, auspicatus.

Δεξιῶς, *adv.* dextre; (2) prospere; (3) solerter.

Δεξίωσις, εως, ἡ, idem quod δέξις, et fere in bonam partem; amplexus, gratulatio, etiam si cui occurrimus gratulabundi, eumque amplectimur. A δεξιόομαι.

Δεξιώτατα, adv. commodissime. A δεξιώτατος, quod est superl. a δεξιός.

Δέξομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. δέχομαι.

Δέξωνται, 3. pl. a. 1. conj. med.

Δέομαι, f. δεήσομαι, oro, rogo; (2) indigeo, mihi opus est; (3) δεόμενοι etiam, qui aliquem cupiunt conventum. Δέομαι τοίνυν γ' ὑμῶν νυνὶ πάνυ μικρόν, *Aristoph. Nub.* 428. πτοχισχεῦ βακτηρίᾳ, *Id. Ach.* 452. Παιδαγωγῆ γὰρ ἰδιόμην τῷ παιδὶ καλῷ ὄντι μοὶ, *Lucian. Vitar. Auct.* 12. A δεῖ, *opus est.*

Δέον, οντος, τὸ, decens, æquum, commodum; (2) deficiens; (3) necessarium. (1) ἡ ἀμαετάς οἱ ἐς δέον ἐγεγόνει, commode cesserat, *Herodot.* 1, 119. Ἐς δέον πάρεστι, commodum advenit, *Soph. Œd. Tyr.* 1416. Ab eod.

Δέον, *ligabant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδεον, a verbo δέω, *ligo*. Hinc

Δέοντως, *adv.* decenter; (2) commode.

Δέος, δέους, τὸ, metus. A δείδω.

Δεπάεσσιν, dat. pl. *Ion.* pro δέπασι, a δέπας.

ΔΕΠΑΣ, ατος, et αος, τὸ, poculum; (2) patera.

Δεπαεργαίος, α, ον, potulentus. Πολλὰ χείλιος καὶ δεπαεργαίων ποτῶν, *Lycoph.* 489.

Δέπαεργον, ου, τὸ, poculum, crater. A δέπας.

Δεραγχὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, collum constringens et suffocans. Ex δέρη et ἄγχω, *strangulo.*

Δέραιον, ου, τὸ, collare, torques. A δέρη. Hinc

Δεραιοπίδη, ης, ἡ, laqueus quo aves capiuntur, laqueus aucupatorius.

ΔΕΡΑΣ, ατος, τὸ, pellis, corium.

Δερβιτὴς, ῆτος, ὁ, pellis, corium, *Suid.* A δέρας, (nisi potius sit δερμιτὴς, *Ern.*)

Δέγμα, ατος, τὸ, adspectus. A δέρκομαι.

Δεγμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

ΔΕΡΗ, ης, ἡ, cervix, collum.

Δέρις, collum, *Hes.* A δέρη.

Δερκίσκετο, *apud Homerum* est a δέρκομαι, video, *Imperfectum Ionicum*, ut τύπτισκον, et τυπτέσκετο.

Δερκίσκομαι, idem quod δέρκομαι, *Hom.*

Δερκτυνὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, inter dormiendum videns. Ex δέρκω et εὐνὴ, *cubile.*

Δερκιάσμαι, ῶμαι, video. A δέρκω.

Δερκίωνται, *vident*, 3. pl. præs. ind. med. *Poet.* et *contr.* pro δερκίονται.

ΔΕΡΚΟΜΑΙ, vel δέρκω, video, *Poet.*

Δερομηνάων, *Æol.* pro δερομένων.

Δερομένεω, *Ion.* pro δερομένῳ.

Δέρμα, ατος, τὸ, pellis, cutis. A δέρω.

Δερματικὸς, ἡ, ὸν, coriaceus, *Lycurg.*

Δερμάτινος, ίνη, ινον, coriaceus. A δέρμα.

Δερμάτιον, ου, τὸ, pellicula, Dim. Ab eod.

Δερματουργικὸς, ἡ, ὸν, e corio conficiens, cerdo. Τὴν τῶν ὁλοσχίστων σκιασμάτων διαφορὰν δερματουργικὴν ἀφείλομεν, *Plut. Politic.* 280.

Δερματοφαγίον, pellem edo. Ὥστε μὴ χειροφαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ὀστοφαγεῖν, καὶ δερματοφαγεῖν, *Strab.* 16.

Δερματοφορέω, ῶ, f. ήσω, pellem gesto, pelle amictus sum. Ex δέρμα et φέρω.

Δερματώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, coriaceus; (2) cuteus. A δέρμα.

Δερμηστὴς, οῦ, ὁ, animalculum quoddam a consumendis pellibus ita dictum.

Δερμόστιγες, ων, ὁ ἢ ἡ, cui membranulæ loco pinnarum sunt. Ex στιγέω.

Δερμύλλω, sanguinem acute sugo; (2) excorio; (3) masturbo.

Δέρξις, εως, ἡ, visio, ipsa actio videndi. A δέρκομαι.

Δέρος, ους, τὸ, pellis, corium. A δέρας.

Δερρίδιον, ου, τὸ, umbraculum coriaceum, umbella ex pellibus confecta. A δέρρις.

Δέρριον, ου, τὸ, cilicium. A δέρας.

Δέρρις, εως, ἡ, pellis; (2) crassum seu vile vestimentum, cilicium.

Δερρὶς, ῆτος, ὁ, monile equi, *Hes.*

Δέρτρον, ου, τὸ, membrana; (2) omentum; (3) rostrum. A δέρας.

Δεχθεὶς, *obtutus*, aor. 1. part. pass. v. δέρκω.

Δέρω, f. δερῶ, a. 2. ἔδαρον, excorio, pellem detraho; (2) cædo, verbero. Εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει, 2 *Cor.* 11, 20.

ΔΕΣΙΟΣ, ου, ὁ, mensis Junius apud Macedones, ut nonnulli volunt.

Δέσις, εως, ἡ, ligatio; (2) nodus; (3) junctura, conjunctio. A δέω.

Δέσμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab eod.

Δεσμευτικὸς, ἡ, όν, aptus ad ligandum. A

Δεσμεύω, f. εύσω, ligo, vincio, colligo. Δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις, *Job.* 26, 8. A δεσμός.

Δεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

Δέσμη, ης, ἡ, fasciculus. A δέω.

Δέσμιος, ου, ὁ ἢ ἡ, vinctus. Ab eod.

Δεσμὶς, fasciculus. Dim. a δεσμός.

Δεσμοδέχος, υ, ὁ, laquei vinculum, *Man.*

Δεσμὲς, οῦ, ὁ, vinculum, ligamen. A δέω.

Δεσμοτόκος, ον, vincula pariens, *Apollin.* A τίκτω.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ ἢ ἡ, commentariensis, custos vinctorum. A δεσμὸς et φύλαξ.

Δεσμόω, ῶ, f. ώσω, vincio, ligo; (2) in carcerem conjicio. A δεσμός.

Δέσμωμα, ατος, τὸ, vinculum. A δεσμόω.

Δεσμωτήριον, υ, τὸ, carcer. Ab eod.

Δεσμώτης, υ, ὁ, vinctus, captivus. Ab eod.

Δεσμώτις, ἡ, captiva, *Soph.*

ΔΕΣΠΟΖΩ, f. όσω, dominor; (2) et *in pass.* dominio alicujus pareo, adquiror. Hinc

Δέσποινα, ης, ἡ, hera, domina, regina.

Δεσπόσιος, υ, ὁ ἢ ἡ, herilis. Ab eod.

Δεσποσυναύτης, ὁ, qu. dic. herilis navis magister; genus libertorum Laconicorum, quorum opera in navibus utebantur, *Athen.* 6, 271. F.

Δέσποσμα, τὸ, imperium, *Man.* A δεσπόζω.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, dominium, imperium. A

Δεσποσύνος, υ, ὁ ἢ ἡ, herilis; δεσποσύνη, filia herilis. A δεσπόζω.

Δεσπότεια, ας, ἡ, dominatus:

Δεσπότειος, α, ον, herilis. Ταῖς δεσποτείαις ὠλίναις ὠγκωμένον, *Lycoph.* 1183.

Δεσπότειρα, ας, ἡ, domina, hera:

Δεσποτεύω, f. εύσω, idem quod

Δεσποτέω, f. ήσω, dominor. A

Δεσπότης, υ, ὁ, herus, dominus; (2) rex, imperator; (3) rei alicujus possessor. Hinc

Δεσποτικὸς, ἡ, όν, herilis; (2) qui dominari novit; (3) imperiosus, dominandi cupidus.

Δεσποτία, ἡ, idem quod δεσποτεία, *Poll.*

Δεσποτικῶς, *adv.* heriliter, more dominorum.

Δεσπότις, ιδος ἡ, hera, domina. A δεσπότης.

Δεσποσύνος, ὁ, herus, vel blandiendo vel contemnendo. Ὦ δεσποσύνοι, *Eurip. Cyclop.* 266.

Δεσποτὸς, ἡ, όν, dominabilis. A δεσπόζω.

Δέσας, gen. sing. *Dor.* pro δέσης. A

Δέση, ης, ἡ, fistula. A δέω.

Δεστὴ, ῆς, ἡ, faces in fasciculum colligatæ.

Δεστὸς, ἡ, όν, vinctus, ligatus. Ab eod.

Δευάω, idem quod δεύω, *E. M.*

Δεῦς, imperf. ind. *Ion.* pro ἔδευς, a δεύω.

Δεύεαι, *inferior es*, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro δεύῃ, v. δεύσεαι, *Poet.* pro δέομαι.

Δευήσεαι, 2. sing f. 1. ind. med. *Ion.* pro δεύσῃ.

Δευήσομαι, *indigebo*, 1. sing. f. 1. ind. med. *Poet.* pro δεήσομαι, a verbo δέομαι.

Δεῦνος, τὸ, idem quod γλεῦνος, *Schol. App. Rhod.* 1, 1037.

Δεῦμα, ατος, τὸ, irrigatio. A δεύω.

Δευόμαι, *indigerent*, 3. pl. præs. opt. *Ion.* et *Poet.* pro δεοίντο, a verbo δέομαι.

Δεύομαι, egeo, indigeo, *Poet.* pro δέομαι. Θυμῷ δευομένῃ, anima carentes, *Il.* 3, 294. Οὐδέ τι θυμὸς ἰδυίτο δαιτὸς ἴσης, *Id.* 1, 468, 602, et passim.

Δευόμενοι, *madentes*, nom. pl. part. præs. pass. f. g. a verbo δεύομαι, *madefio.*

Δεῦρ', pro δεῦρο, huc. Δεῦρ' ἀεὶ, ἀντὶ τοῦ μέχρι νῦν, huc usque. Ἔα τὰ λοιπὰ· δεῦρ' ἀεὶ γὰρ εὐτυχῶς, *Eurip. Phœn.* 1215. Ἥκ σε μυρίοις πόνοις δεδεσα δεῦρ' ἀεὶ διώνυσι, *Id. Or.* 1662. Vide διανύω.

ΔΕΥΤΡΟ, *adv.* huc; (2) adesdum.

Δεύσῃ, 3. sing. aor. 1. conj. act. v. δεύω.

Δευσοτοιῶν, tingo, inficio, (v. gr. fuco,) humecto, *Origen contra Celsum*, 1, 40, 3, 151. Παιδίοισι δευσοτοιῦσι τὰς παρειὰς, *Alciphr.* 3, 11. A δεύω, idem.

Δευσοτοΐα, ἡ, infectio, fucatio, &c. Ταραχευσαντές τι καὶ δευσοτοΐαν, *Pollux*, 1, 49.

Δευσοτοὸς, ὸς, ὁ, infector, tinctor; (2) bene tinctus; (3) indelebilis, *passim apud Platonem, Lucianum, Plutarchum, Synesium.* Ex δεύω et ποιέω.

Δεύτατος, άτη, ατον, ultimus, postremus.

Δεῦτε, *adv.* huc adeste, venite. A δεῦρο.

Δευτεραγωνιστέω, ῶ, f. ήσω, secundas fabulæ partes ago; (2) secundam in judicio orationem habeo. A

Δευτεραγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui secundas fabulæ partes agit. Ex δεύτερος et ἀγωνίζομαι.

Δευτεραῖος, αία, αῖον, secundarius; (2) qui secunda die aliquid agit. A δεύτερος.

Δευτερεῖα, τὰ, secundæ partes. Ab eod.

Δευτερεύω, f. εύσω, secundus sum, secundas fero, locum secundum obtineo; (2) vincor, superor; (3) dissimilis sum. Ab eod.

Δευτεριάζω, f. άσω, secundas partes ago.

Δευτερίας, sc. οἶνος, vinum secundarium, lora.

Δευτέριον, υ, τὸ, secundæ, partus quasi secundarius. Ab eod.

Δευτέριος, ία, ιον, secundarius. Ab eod.

Δευτεροδόλος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui secundum dentes indices jacit. Ex δεύτερος et βάλλω.

Δευτερογαμέω, secundas nuptias celebro.

Δευτερογαμία, ἡ, secundæ nuptiæ.

Δευτερογάμος, iterum maritatus.

Δευτερόδεκάτη, ης, ἡ, secundæ decimæ.

Δευτερόζυγος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui est secundæ conjugationis. *Vox Gram.* Ex ζυγός.

Δευτεροκοιτίω, ῶ, secundus vel secunda sum in lecto, socium habeo in cubili. A κοίτη.

Δευτερολογίω, ῶ, f. ήσω, secundo loco verba facio.

Δευτερολογία, ας, ἡ, secunda actio, secundæ dicendi vices.

Δευτερὸν, *adv.* secundo. A δεύτερος.

Δευτερονόμιον, υ, τὸ, repetitio legis, secunda lex, liber quintus Mosis. Ex νόμος.

Δευτεροστομος, qui pro mortuo habitus, ideoque justis et exequiis de more honoratus, salvus redit ex bello vel peregrinatione.

Δευτεροπροσωπίω, ῶ, sum secundæ personæ. *Vox Gram.* A

Δευτεροπρόσωπος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui secundæ personæ est. *Vox Gram.* Ex δεύτερος et πρόσωπον, *persona.*

Δευτεροπρωτος, υ, ὁ ἢ ἡ, alter primus, a secundo primus; epith. Sabbathi primi a secundo Paschatis die, *Scal.*

ΔΕΥΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, secundus, alter, posterior. Ἐκ δευτέρου, secunda vice. Δεύτερα ἡγεῖσθαι, posthabere. Δεύτερ' ἡγεῖται τὰ τῆς οἴκοι διαίτης, *Soph. Œd. Col.* 851. Ὡς τἄλλ' ἅπαντα δεύτερ' ἡγεῖται πατὴρ Ζεύς, *Id. Phil.* 1442.

Δευτεροχίτος, ων, ὁ ἢ ἡ, secundo loco sequens, secundarius. Ab ἔχω.

Δευτεροτόκος, υ, ἡ, quæ secundo parit vel peperit. A τίκτω.

Δευτερότοκος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui secundo partu editus est. Ex iisd.

Δευτερουργὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, qui secundas actionis partes vel secundum in agendo locum obtinet; (2) manuarius. Ex ἔργον.

Δευτερόχος, ὁ, qui secundas tenet. Ab ἔχω.

Δευτερόω, ῶ, f. ώσω, secundo facio; (2) itero, repeto. A δεύτερος.

Δευτέρωμα, ατος, τὸ, secundus actus, repetitio.

Δευτέρως, *adv.* secundo. Ab eod.

Δευτερωσις, εως, ἡ, secundus actus aut ordo, iteratio, repetitio; (2) traditio, *Eccles.*

Δευτερωτὴς, οῦ, ὁ, traditionum doctor.

Δευτὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum pistorum et coquorum. A

ΔΕΥΩ, rigo, madefacio, imbuo; (2) fundere, profundere. (1) ὅτι τε γλάγος ἄγγια δύει, *Il.* 2, 471. (2) ἰφαμνὸν αἷμ' ἔδευσα, effudi, *Soph. Aj.* 876.

ΔΕΦΩ, f. δέψω, excorio; (2) glandem penis denudo.

Δεχάμματες, υ, ὁ ἢ ἡ, decem nodos seu vincula habens. Ex δέκα et ἄμμα.

Δίχατκι, pro διδίχαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro διδιγμένοι εἰσὶ, a verbo δίχομαι.

Δίχισθε, *capite*, 2. plur. præs. imperat. med.

Διχήμερος, ε, ὁ ἧ ἡ, decem dies durans. Ex δίκα et ἡμέρα.

Δίχθαι, *suscepisse*, perf. inf. pass. *Ion.* et *Poet.* pro διδίχθαι, a verbo δίχομαι.

Δίχμενος, *per Syncop.* pro διχόμενος.

Δίχνυμαι, capio. A

ΔΕ῾ΧΟΜΑΙ, f. δέξομαι, capio, accipio; (2) excipio, suscipio; (3) admitto, recipio; (4) admitto, approbo; (5) credo; (6) expecto, operior. Δέχεσθαι χάριν, τὸν ὅρκον, τινὰ χώραν, τοὺς στρατιώτας τῷ τείχει, τὶ παρά τινος. Ὅσις ξένες δέξαιτο ποντίῳ σάλῳ κάμνοντας, *Aristoph. Thesm.* 479. Τίς μι δέξεται πόλις; *Eur. Med.* 286.

Δέψα, ης, ἡ, pellis, corium, *Suid.* A δέφω.

Δεψέω, ῶ, fut. ήσω, depso, subigo, mollio coriariorum more. Ab eod.

ΔΕ῾Ω, f. δέσω, vel δήσω, ligo, vincio; (2) in vincula conjicio. Κ' ὀπίσω τῷ χεῖρε δεῖ, a tergo liga. *Aristoph. Lys.* 437.

ΔΕ῾Ω, f. δεύσω, qu. a δίω, absum, opus habeo, deficio. Τοσάτε δέοντι χάριν ἔχειν, *Isocr.* Τοῦτ' τὸ κράγμα φορτίε δεῖται πτερῶν, *Aristoph. Av.* 1381. Ἐλαχίστε ἐδέησαν διαφθαρῆναι, parum abfuerunt, quin, *Thuc.* Τί δεῖ μαχλῶν; opus est? *Aristoph. Lys.* 434. Unde δεῖ, oportet, ἔδει, ἐδέησε.

ΔΗ῾, sane, profecto; (2) porro, vero; (3) igitur, proinde; (4) videlicet, scilicet; (5) demum, duntaxat; (6) interrogationi servit; (7) ironicum est; (8) abundat.

Δῆγμα, ατος, τὸ, morsus. A δήκω, *mordeo.*

Δηγμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

Δήιτε, *invenietis*, 2. plur. præs. ind. act. verbi δήω, *invenio.*

Δηθὰ, *adv.* diu; (2) frequenter, crebro, *Poet.* A δήν.

Δηθαγόρος, ε, ὁ ἧ ἡ, loquax, qui diu loquitur. Ex δηθὰ et ἀγορεύω, *loquor.*

Δηθαίων, ονος, ὁ ἧ ἡ, longævus, annosus. Ex δηθὰ et αἰὼν, *ævum.*

Δηθάκι, vel δηθάκις, *adv.* diu; (2) crebro.

Δῆθεν, *adv.* videlicet, scilicet. A δή.

Δηθύνω, f. υνῶ, tardo, moror. A δηθά.

Δηϊάσκω, *Ion.* pro δηϊάω, *Ap.*

Δηϊάλωτος, ε, ὁ ἧ ἡ, bello captus. Δορὶ καὶ πυρὶ δηϊάλωτον, *Eurip. Andr.* 103. Ex δῆϊος et ἁλίσκω, *capio.*

Δηϊάω, ῶ, igne ferroque vasto, hostiliter depopulor. Hinc δηϊάασκον, *Ion. imperfect.* pro ἐδηΐων, quod est ex ἐδηΐαον. A δῆϊος.

Δήϊον, acc. sing. *Ion.* pro δάϊον, a

Δήϊος, ία, ϊον, hostilis, infestus, et *substantive*, hostis. A δαίω. Hinc

Δηϊοτὴς, ῆτος, ἡ, pugna; (2) bellum.

Δηϊόω, ῶ, f. ώσω, idem quod δηϊάω.

Δηΐς, ίδος, ἡ, pugna; (2) bellum. A δαίω.

Δηκτήριος, ε, ὁ ἧ ἡ, mordax. A δήκω.

Δήκτης, ε, ὁ, idem et ab eod.

Δηκτικὸς, ὴ, όν, idem et ab eod.

ΔΗ῾ΚΩ, f. δήξω, mordeo. Verbum inusit.

Δηλαδὴ, *adv.* videlicet, scilicet, profecto. A δῆλον, δῆλα, et partic. δή.

Δηλαίνω, lædo, corrumpo. A δηλέω.

Δηλέεις, έσσα, εν, idem quod δηλήμων, *Orph.*

Δηλεύμενος, *Dor.* pro δηλούμενος. A

ΔΗΛΕ῾Ω, ῶ, f. ήσω, lædo, noceo, *impr.* incantando et veneficiis; (2) deludo, decipio. Οὐδεὶς κακοεργὸς δαλεῖται τὸν ἑαυτὰ, *Theoc.* 15, 48. Hinc

Δήλημα, ατος, τὸ, nocumentum.

Δηλήμων, ονος, ὁ ἧ ἡ, nocivus.

Δήλησις, ως, ἡ, læsio, maleficium. A δηλέω.

Δλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui lædit. Ab eod.

Δηλητήριον, ε, τὸ, nocivum pharmacum, venenum.

Δηλητηριώδης, ες, ὁ ἧ ἡ, nocivus. Ab eod.

Δηλίφρων, ονος, ὁ ἧ ἡ, cui mens est oblæsa, stolidus, *apud Naum.*

Δηλονότι, *adv.* nimirum, omnino, profecto, quippe. Quasi ex δῆλον ἐστι.

Δηλοποιέω, ῶ, f. ήσω, manifestum reddo.

Δηλὸς, ὴ, ὁ, vox Sicula pro πηλὸς, vinum. Ἐκ πίθω ἀντλεῖς δηλὸν, *Theoc. Idyll.* 10, 13.

ΔΗ῾ΛΟΣ, η, ον, manifestus, perspicuus.

Δηλόω, ῶ, f. ώσω, manifesto, declaro, indico. Ἔδοξεν ἔν μοι πρὸς σε δηλῶσαι τὸ πᾶν, *Soph. Trach.* 373. A δῆλος. Hinc

Δήλωμα, ατος, τὸ, indicium.

Δήλως, *adv.* manifeste, aperte. A δῆλος.

Δήλωσις, εως, ἡ, declaratio, manifestatio, significatio, enunciatio; (2) *ap. LXX*, Urim et Thummim. A δηλέω. Hinc

Δηλωτικὸς, ὴ, όν, declarandi vim habens.

Δηλωτέον, ostendendum. A δηλέω.

Δημαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, populum duco quo volo, populi gratiam capto, auræ populari servio; (2) aliquem capio, concilio mihi; et *in pass.* ab aliquo capi, delectari, *impr.* oratione. Δημαγωγῶν τὸς πολλὸς, *Plut.* A

Δημαγωγία, ας, ἡ, populi ductus et regimen; (2) concio; (3) administratio reipublicæ; (4) gratia et auctoritas qua quis valet apud populum; (5) ars qua quis utitur ad conciliandum sibi populum. Ab eod.

Δημαγωγικὸς, ὴ, όν, popularis, *Ar.*

Δημαγωγὸς, ε, ὁ, orator in rep. populari, cujus consiliis populus obsequitur, utpote sibi gratiosi, popularis. Ex δῆμος et ἄγω, *duco.*

Δημαγωγικῶς, *adv.* populariter, more demagogorum.

Δημάζω, ludo.

Δημακίδιον, ε, τὸ, popellus. A δῆμος, δήμαξ, δημάκιον.

Δημάρατος, ε, ὁ ἧ ἡ, populi precibus et votis expetitus. Ex δῆμος et ἀράομαι, *precor.*

Δημαρχέω, ῶ, f. ήσω, tribunus plebis sum, magistratu fungor. A δήμαρχος.

Δημαρχία, ας, ἡ, tribunatus plebis. Ab eod.

Δημαρχικὸς, ὴ, όν, tribunitius. Ab eod.

Δήμαρχος, ε, ὁ, tribunus plebis, magistratus plebis quicunque etiam apud Græcos. Ex δῆμος et ἄρχων, *princeps.*

Δημιφαὴς, ὲς, ὁ, populi studiosus, popularis.

Δημιφανία, ας, ἡ, popularitas. A præc.

Δημευσία, ας, ἡ, proscriptio. A δημεύω.

Δήμευσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Δημεύω, f. εύσω, publico; (2) in exilium mitto; et in *pass.* bonorum publicatione multor; (3) exulo. Δημεύσιν ἡμῶν τὸς ἀγρὸς, *Dion. Hal.* A δῆμος.

Δημηγορίω, ῶ, fut. ήσω, concionor. Ἐδημηγόρει πρὸς αὐτὸς, *Act.* 12, 21.

Δημηγορία, ας, ἡ, concio, oratio:

Δημηγορικὸς, ὴ, όν, concionalis, concionatorius. A

Δημηγορὸς, ῦ, ὁ, concionator, orator. *Adject.* concionatorius. Ex δῆμος et ἀγορέω.

Δημηλάσιος, et δημήλατος, ον, populi scito in exilium actus. Ex δῆμος et ἐλαύνω.

Δημήτηρ, τειρος, τειρι, ἡ, et Δήμητρα, ας, Ceres. A δῆ, i. e. γῆ, et μήτηρ. *Dorilus autem usitatum* δᾶ pro γῆ. Unde et *Attici* Δάματερ *in vocativo.* (2) fruges. Hinc

Δημήτρια, ων, τὰ, Cerealia, festum Cereris.

Δημητριακὸς, ὴ, όν, Cerealis. Ab eod.

Δημητρίω, ε ομαι, cunctor more Demetrii, *Ern.*

Δημήτριος, ε, ὁ ἧ ἡ, idem et ab eodem; (2) Demetrius: nomen viri.

Δημητρίτλος, vel Δημήτρυλος, ε, ὁ, hymnus qui in Cererem canitur. Ex Δημήτηρ et ὕμνος seu ὕλος, *hymnus.*

Δημήδιον, ε, τὸ, popellus, plebecula, vel potius δημίδιον.

Δημίζω, f. ίσω, populo sum addictus, faveo, ut Μηδίζω. Τὰ τῶν αἰεὶ δημιζόντων ἐκ δὶ' ὅτου ἐγκυκλήσαι, qui populo se studere simulant semper, *Aristoph. Vesp.* 698.

Δημιοεργὸς, pro δημιεργὸς, *Hom.*

Δημιοπληθὴς, ὲς, quo populus abundat.

Δημιοπρασία, ας, ἡ, publica auctio.

Δημιόπρασα, quæ publicantur. Ex δήμιος et πιπράσκω, *vendo.*

Δήμιος, ία, ιον, publicus, plebeius; (2) *subst.* ὁ, servus publicus, lictor, carnifex. A δῆμος.

Δημιεργεῖον, ε, τὸ, officina.

Δημιεργέω, ῶ, f. ήσω, sum opifex, opificium exerceo; (2) efficio, fabricor, condo.

Δημιέργημα, τὸ, opus artificis cujusque, item quicquid ab aliquo effectum est.

Δημιεργία, ας, ἡ, rerum popularium administratio; (2) opificium; (3) administratio, gubernatio, effectio.

Δημιεργικὸς, ὴ, όν, ad opifices pertinens, fabrilis.

Δημιεργικῶς, *adv.* artificiose. A

Δημιεργὸς, ῦ, ὁ vel ἡ, quilibet opifex et artifex; (2) auctor operis, creator, *unde* de Jove fabricatore mundi, secundum Orpheum et Platonem, legislatore, architecto, &c. dicitur, *item*, et conciliatrice nuptiarum; (3) administrator, gubernator, præfectus; *unde* interdum est nomen magistratus, v. ἐπιδημιεργὸς, et συνδημιεργὸς, *Ern.* Ex. δήμιος et ἔργον, *opus.*

Δημοβορέω, populum devoro, *Steph.*

Δημοβόρος, ε, ὁ ἧ ἡ, qui bona populi devorat vel consumit. Ex δῆμος et βορά.

Δημογέρων, οντος, ὁ, senator; (2) qui in populo honoratior est propter ætatem.

Δημοδιδάσκαλος, ε, ὁ, populi doctor; (2) concionator ecclesiasticus.

Δημόθεν, *adv.* e populo. A δῆμος.

Δημοθοινία, ας, ἡ, epulum publicum, sacrificium publicum; (2) dies festus. Ex δοίνη.

Δημόθρους, ὁ ἧ ἡ, rumore vulgi celebratus, vulgatus, popularis.

Δημοκατάρατος, ε, ὁ ἧ ἡ, publicæ exsecrationi obnoxius.

Δημοκηδὴς, ὲς, ὁ ἧ ἡ, poplicola, qui populum colit. Ex δῆμος et κήδομαι.

Δημοκήρυξ, υκος, ὁ, fecialis.

Δημόκοινος, ε, ὁ, publicorum tormentorum minister, carnifex.

Δημοκόλαξ, ακος, ὁ ἧ ἡ, adulator populi.

Δημόκομος, ε, ὁ, *proprie* qui se jactat ad populum. Ex κομπὸς, (potius a κόπτω, *Ern.*)

Δημοκοπίω, ῶ, fut. ήσω, populi favorem capto. A δημοκόπος.

Δημοκόπημα, ατος, τὸ, popularitas, favor populi. Ὁ δὶ, τῦ δημοκοπήματος ἐκπεσὼν, εἰς Λιβύην.... διάπλευσεν, *App. Bell. Civ.* 1, 24.

Δημοκοπία, ας, ἡ, captatio gratiæ populi, popularitas. A δημοκόπος.

Δημοκοπικὸς, ὴ, όν, ad popularem gratiam captandam aptus, popularis.

Δημοκόπος, ε, ὁ ἧ ἡ, qui populum velut concutit, obrepens ei arte aliqua, qui popularitate sua populum sibi conciliat, popularis. E δῆμος et κόπτω, (terminatio κόπος significat eum qui rem quamque miscet, versat, tractat, in ea paranda laborat, *Ern.*)

Δημοκρατίομαι, ῦμαι, populi imperio subsum. Ἔτι δημοκρατυμένης τῆς πόλιος, *Plat.*

Δημοκρατία, ας, ἡ, democratia, imperium popolare. Hinc

Δημοκρατίζω, f. ίσω, imperio populari faveo.

Δημοκρατικὸς, ὴ, όν, ad democratiam sive imperium popolare pertinens.

Δημοκρατικῶς, *adv.* juxta popularem statum.

Δημόκρατος, ον, popularis.

Δημολάλητος, ε, ὁ ἧ ἡ, populi sermone jactatus. Ex δῆμος et λαλίω.

Δημόλιτος, ὁ ἧ ἡ, a populo lapidibus obrutus.

Δημολογίω, concionor.

Δημολογικὸς, ὁ, concionator plebeius.

Δημόομαι, ῦμαι, populum lenociniis capto, nugor, fucum facio, illudo. Καὶ ταῦτα πῶς μὴ φῶμεν δημόμενον λίγειν τὸν Πρωταγόραν; *Plato in Theæteto*, 1, 161. *Lexicogr. Græci*; propter δημώματα, *Dor.* apud Aristoph. pro δημάματα, ludicra et carmina publica. A δῆμος.

Δημοπίθηκος, ε, ὁ, qui simiam se exhibet erga populum, vel adulatione vel fraudulentia.

Δημόπρακτος, ον, publicus, a populo factus, decretus, &c.

Δημορρίφὴς, ὲς, a populo jactatus, seu vulgatus, popularis. A δῆμος et ῥίπτω.

ΔΗ῾ΜΟΣ, ε, ὁ, populus, plebs, vulgus; (2) partes tribuum Atheniensium dictæ δῆμοι.

ΔΗΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, pinguedo, adeps.
Δημοσία, *adv.* publice, in loco publico.
Δημοσιακός, ἡ, ὄν, publicus. A δημόσιος.
Δημοσίευσις, ως, ἡ, promulgatio, divulgatio; (2) auctio.
Δημοσιεύω, f. εύσω, promulgo, divulgo, publico; (2) publica persona fungor, publica civitatis negotia tracto. Δημοσιεύειν τὴν πολιτείαν, *Plat.* A δημόσιος.
Δημόσιον, ου, τὸ, ærarium publicum, fiscus; (2) carcer; (3) publice vendo, in primis cujus in carcere opera utitur civitas; (4) dicitur tamen de honestioribus hominibus qui operas suas civitati præstant, ut scriba.
Δημόσιος, ία, ιον, publicus, solennis; (2) *subst.* servus publicus. Hinc
Δημοσιόω, ῶ, fut. ώσω, publico; (2) divulgo.
Δημοσιώνης, ου, ὁ, publicanus, publici redemptor, vilis, contemptus, *Ern.* Ex δημόσιος et ὠνίομαι. Hinc
Δημοσιώνιον, ου, τὸ, proventus publicus.
Δημοσίως, *adv.* publice. A δημόσιος.
Δημοτροφέω, ῶ, f. ήσω, in populo versor. Ex δῆμος et τρέφω, *verto, verso.*
Δημοτελίω, ῶ, f. ήσω, publicis expensis aut publico nomine facio. A
Δημοτελὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, publicis expensis factus; (2) publicus. Ex δῆμος et τελέω.
Δημοτελῶς, *adv.* publicis impensis; (2) publice.
Δημότερος, ον, popularis, civis. Δημότεραι ἐπεκλόνεοντο γυναῖκες, *Apoll. Rhod.* 1, 783. Ἄσχετα ἔργα πιφαύσκετο δημοτέροισι, *Apoll. Rhod.* 3, 606.
Δημοτερπὴς, ές, ῆς, ὁ ϗ ἡ, populo jucundus.
Δημοτεύομαι, f. εύσομαι, popularis sum, municeps sum, populo alicui accenseor. A
Δημότης, ου, ὁ, homo plebeius; (2) popularis; item eidem δήμῳ adscriptus. A δῆμος.
Δημοτικὸς, ἡ, όν, plebeius; (2) popularis status amans; (3) popularis, civilis, comis. Ab eod.
Δημοτικῶς, *adv.* popullariter, more popularium seu plebeiorum; (2) humaniter, comiter.
Δημότις, ἡ, fœm. a δημότης, *Theoc.*
Δημοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, præses, gubernator, rector populi. Ξὺν ταῖσδε ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς, *Soph. Œd. Col.* 458. Ex δῆμος et ἔχω.
Δημοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, plebivorus.
Δημοφιλὴς, idem quod δημωφελὴς, *Diosc.*
Δημοφθόρος, populum corrumpens. A φθείρω.
Δημοχαρισὴς, ές, ὁ, qui populo libenter gratificatur, popularis, gratiam populi captans, *Eurip. Hec.* 134. Ex χαρίζομαι.
Δημόω, publico; usibus populi concedo, *ap. Dion.*
Δημώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, plebeius, popularis; (2) publicus; (3) pervulgata, de muliere quæ usum sui præbet pro mercede. (3) ἥδη δὲ ὅσαι δημώδεις γυναῖκες, *Heliodor.* 3. A δῆμος.
Δημώματα, τὰ, *Dor.* δαμώματα, vulgaria carmina quæ publice canuntur. Τοιάδε χορὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων τὸν σόφον ποιητὴν ὑμνίω, *Aristoph. Pac.* 798.
Δημωφελίω, ῶ, f. ήσω, populo prosum.
Δημωφελὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, populo utilis. Hinc τὸ δημωφελὲς, ές, publica utilitas.
Δημωφελῶς, *adv.* populo utiliter; δημωφελέστατα, ad utilitatem populi aptissime.
ΔΗ'Ν, *adv.* diu; (2) dudum, pridem.
Δηναιὸς, ὰ, όν, diuturnus, longævus; (2) vetus, qui jam olim fuit. A δήν.
Δηνάριον, ου, τὸ, denarius.
Δήνιον, ου, τὸ, consilium. A
ΔΗ'ΝΟΣ, ους, τὸ, consilium; (2) ars; (3) vafrities. (1) ἥπια δήνια οἶδε, *Il.* 4, 361.
Δηξ, δηκὸς, ἡ, teredo, vermis lignum corrodens. A δήκω, pro δάκνω, *mordeo.*
Δηξίθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, animum mordens; (2) molestus. Ex δῆξις et θυμός.
Δῆξις, ως, ἡ, morsus. A δήκω, *mordeo.*
Δήξω, 1. sing. f. 1. ind. act. verbi δάκνω.
Δήουν, *cumburebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* et *Ion.* pro ἐδήουν. A
Δηόω, ῶ, f. ώσω, vasto, hostiliter populor. Δηώσασθαι τὴν νῆσον, *Herodot.* A δῄτος.
Δῆπτε, *adv.* saltem.
Δήποθεν, *adv.* undecunque.
Δήποτε, *adv.* aliquando, tandem, unquam.
Δήπου, *adv.* utique, certe, profecto; (2) nimirum.
Δήπουθεν, *adv.* videlicet, scilicet; (2) utique, certe; (3) alicunde, ex aliquo loco.
Δῆρη, ης, ἡ, pugna, contentio. A δῆρις.
Δηριάω, ῶ, contendo, pugno. Ab eod.
Δηρίζω, idem.
Δηριθῆναι, et Δηρίσασθαι, ejusdem significationis. Ab inusitatis δηρίνω et δηρίζω.
Δηριωθήτην, *contendebant*, 3. dual. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐδηριωθήτην, a verbo δηρίνω.
ΔΗ'ΡΙΣ, ως, ἡ, pugna, prælium, contentio, rixa.
Δηριτάοιν, *certantibus*, gen. vel dat. dual. a. 1. part. act. verbi δηρίζω, *certo.*
Δηρίω, f. ίσω, contendo, certo. A δῆρις.
Δηρόβιος, ον, longævus, immortalis, *Æsch.*
Δηρὸν, *adv.* diu, ad multum tempus. A
Δηρὸς, ρὰ, ρὸν, diuturnus, longævus. A δήν.
Δῆσαν, 3. pl. aor. 1. *Ion.* pro ἔδησαν, a δέω.
Δησάσκετο, *colligabat*, 3. sing. imperf. ind. verbi *Poet.* δησάσκομαι, vel potius pro ἐδήσατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi δέω.
Δήσατε, *colligate*, 2. pl. a. 1. imperat. act.
Δῆσε, 3. sing. aor. 1. *Ion.* pro ἔδησε, a δέω.
Δῆτα, *adv.* demum, certe, sane, igitur. A δή, *sane.*
ΔΗ'Ω, invenio, vel potius in significatione futuri, inveniam.
Δηὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Ceres. A δῆ, pro γῆ.
Δηώσειν, f. 1. inf. act. verbi δηόω, pro δηΐόω.
Δὶ, pro δὶς. Vide δίς.
ΔΙΑ, *præpos.* cum *genitivo*, per; (2) ex; (3) in; (4) post; (5) inter; (6) notat *caussam instrumentalem*, et redditur Latine ablativo; (7) cum nominibus temporis redditur per *quoque*, vel *quique*, v. gr. διὰ δέκα ἐτῶν, decimo *quoque* anno, (8) facit periphrasin *adverbii*, v. gr. διὰ τάχους, celeriter; διὰ βραχέων, breviter; (9) notat *spatium* vel *intervallum*, διὰ βίου, tota vita; δι' ἔτους, toto anno; (10) cum *accusativo*, per; (11) propter; in *compositione* notat (12) *diversitatem*, ut διασκιδάζω, dispergo; (13) *medium*, per quod, ut διαβαίνω, transeo sive eo per; (14) *continuum*, ut διαμένω, permaneo; (15) *vehementiam* aut *excellentiam*, διορῶ, perspicio; (16) *rem fieri inter duos pluresve*, ut διαγωνοθετέω; (17) redditurque adeo per *di*, vel *dis*, *per*, *trans*, *de*, *circum*, *ex*, *post*, *ob*, *contra*, et *sub*, *cum*, *inter*; (18) præter, ut διὰ σέλας ἀνδρῶν ἔρχεσθαι; (19) sæpissime significationem simplicis non mutat. Διὰ τύχης εἶναι, in discrimine versari, *Soph. Œd. Tyr.* 773. Δι' ὀδύνης βαίνειν, in dolore esse, dolore affici. Διὰ φόνῳ χωρεῖν, necem intentare, dare. Διὰ πόθῳ, διὰ φόβῳ ἐλθεῖν, desiderare, formidare. Διὰ ἐκ, *cum genitivo*, per et extra. Ὧρτο δ' ἐκ πρόθυρου, *Il.* 15, 124.
Διαβαδίζω, f. ίσω, pertranseo.
Διαβάθρα, ας, ἡ, scala nautica, pons; (2) scala qua in muros adscenditur. Ex βάθρα.
Διάβαθρον, ου, τὸ, calceamentum quo lutum permeatur.
Διαβαίνω, f. βήσομαι, permeo, transeo, trajicio; (2) divarico. Εὖ διαβὰς, magno gradu, *Hom.* Διαβαίνειν τὸν ποταμὸν εἰς τόπον. Πίστιν διέβησαν τὴν ἐρυθρὴν θάλασσαν, *Heb.* 11, 29.
Διαβάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα, trajicio, transfero; (2) calumnior; (3) defero, criminor; (4) invidiam facio: unde διαβεβλημένοι, qui male audiunt, invisi sunt; (5) fallo, decipio. Οὐ γάρ με ϗ νῦν διαβαλεῖ Κλέων, calumniabitur, *Aristoph. Ach.* 507. Μή με διαβάλλῃς φρενῶν, *Soph. Phil.* 583. Διέβαλλε μ' ὁ γραῦς, *Aristoph. Thesm.* 1226. Διαβάλλεται σ' ὁ Θεῖος, *Id. Av.* 1654. (1) πρὶν .... φυγῇ πρὸς Ἄργος διαβληθεὶς αὐθαίρετος, *Eurip. Suppl.* 930. Quandoque de maris transitu: Ἔσχε τὰς νῆας ἐς Καύκασα, ὡς ἐντεῦθεν βορέῃ ἀνέμῳ ἐς τὴν Νάξον διαβήσει, *Herodot.* 5, 33. Διαβάλλομεν τὸ πέλαγος εἰς Μεσσαπίους, *Demetrius Comicus apud Athen.* 3, 425.
Διαβὰς, a. 2. part. act. verbi διαβαίνω.
Διαβασανίζω, diligenter examino, exploro. Πιθοῖ πάσῃ καὶ ἰκανῷ χρόνῳ διαβασανίσαντες, *Plat. de Legib.* 5.
Διαβασιῶ, transiturus sum, gestio transire.
Διαβασιλίζομαι, f. ίσομαι, regis more ago, regiam speciem præ me fero, regnum mihi vindico, regem ago.
Διάβασις, ως, ἡ, transitus; (2) divaricatio crurum, gradus vastus et firmus. A διαβαίνω.
Διαβάσκω, circumeo. Ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει, *Aristoph. Av.* 492.
Διαβαστάζω, f. άσω, porto.
Διαβαστάσαι, *portasse*, a. 1. inf. act.
Διαβατήρια, ων, τὰ, sacrificia pro transitu. A διαβαίνω.
Διαβατήριος, ου, ὁ, qui felicem transitum largitur, epith. Jovis. A διαβαίνω.
Διαβάτης, ου, ὁ, trajector. Ab eod.
Διαβατὸς, ὴ, όν, qui trajici vel transiri potest.
Διαβεβαιόομαι, ῶμαι, affirmo, assevero. Περὶ τούτων βάλομαί σε διαβεβαιῶσθαι, *Tit.* 3, 8.
Διαβεβαίωσις, ως, ἡ, affirmatio.
Διαβῇ, 3. sing. a. 2. conj. act. verbi διαβαίνω.
Διάβημα, ατος, τὸ, transitus; (2) gressus.
Διαβησίω, transire cupio, conor.
Διαβήτης, ου, ὁ, perpendiculum; *item* funiculus fabrorum rubrica illitus, quo exprimunt lineam rectam in ligno; (2) circinus, seu radius, quo describitur circulus; (3) *ap. medicos*, morbus, cum vitio renum omne serum in corpore proliciunt, et per urinam continuo et copiose effundunt, qu. transitus urinæ. Ab eod.
Διαβιάζομαι, cogere conor, cogo, *Eur.*
Διαβιβάζω, f. άσω, trajicio; (2) traduco. Κατὰ τὰς γεφύρας διεβίασε τὸν στρατὸν, *Herod.*
Διαβιβάσκω, idem.
Διαβιβρώσκω, peredo, exedo, corrodo. Διεβρώθη ἡ κιονὶς, *Aret.*
Διαβιόω, ῶ, f. ώσω, vitam transigo. Τῶν χαλεπῶν ἄπειρος διαβιώσῃ, *Xen.* εὐτυχῆ βίον, *Isoc.* unde διαβιωτέον.
Διαβλαστάνω, f. στήσω, germino, pullulo. Hinc
Διαβλάστησις, ως, ἡ, germinatio.
Διαβλέπω, f. ψω, perspicio, visu penetro; (2) despicio. Καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος, &c. *Luc.* 6, 42.
Διαβλέψεις, 2. sing. f. 1. ind. act.
Διαβλήτωρ, ορος, ὁ, calumniosus, vituperator, *Man.* A διαβάλλω.
Διαβοάω, ῶ, f. ήσω, divulgo; (2) celebro. Διεβοήθη πρὸς τοὺς ἐκτὸς ἀνθρώπους, *Plut.*
Διαβόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, celebris, insignis; (2) famosus. A διαβοάω.
Διαβολὴ, ῆς, ἡ, criminatio, obtrectatio. A διαβάλλω. Unde
Διαβολία, ας, ἡ, idem.
Διαβολίῃ, dat. sing. *Ion.* pro διαβολίᾳ.
Διαβολικὸς, ἡ, όν, criminosus.
Διάβολος, ου, ὁ, calumniator, criminator; (2) satan. Hinc
Διαβόλως, *adv.* per calumniam, criminando.
Διαβομβέω, ῶ, f. ήσω, perstrepo.
Διαβορβορύζω, et διαβορβορίζω, strepitum edo.
Διαβόρειος, ον, adversus Boream porrectus in latitudinem.
Διάβορος, ου, ὁ ϗ ἡ, adsumptus, exesus; (2) peredens, exedens. Ex διὰ et βορά.
Διαβοστρυχόω, cincinnis orno.
Διαβυκολόω, ῶ, f. ήσω, permulceo, delinio; (2) decipio. Διαβυκολεῖ αὐτὸς ϗ ἐπιλπίζει, *Luc.*
Διαβυλεύομαι, f. εύσομαι, delibero, decerno.
Διαβυλία, ας, ἡ, deliberatio, dubitatio. Ex βυλή.
Διαβύλιον, ου, τὸ, idem et ex iisd.
Διάβυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, dubius, consilii dubii vel duplicis, *Hes.*
Διαβρέχω, f. ξω, perfundo, adspergo, humecto.
Διαβρεχὴς, humefactus.
Διαβρίθω, f. ίσω, gravo.
Διαβροχὴ, ῆς, ἡ, perfusio, irrigatio, adspersio.

Διάβροχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, madidus, uvidus. A διαβρέχω.

Διάβρωμα, τος, τὸ, quod exesum est vetustate.

Διάβρωσις, εως, ἡ, consumtio. A διαβρώσκω.

Διαβρώσκω, idem quod διαβιβρώσκω.

Διαβρωτικὸς, ἡ, ὸν, peredendi vim habens.

Διαδυνάσσθαι, præs. inf. med. verbi

Διαδυνίομαι. Verbum rarissimum. *Ap. Herod.* διαδυνίονται, trajiciunt, transfigunt.

Διαδύω, infercio, indo.

Διαδῶ, 1. sing. a. 2. conj. act. verbi διαδαίνω.

Διαγαληνίζω, f. ίσω, sereno, tranquillo.

Διαγανακτέω, ῶ, f. ήσω, ægre fero, indignor.

Διαγανόω, exhilaro.

Διάγανος, η, ον, splendidus, *Man.*

Διαγγελία, ας, ἡ, præceptum, jussum; (2) renunciatio, relatio, v. gr. quid legatione sua peregerit, *Ern.*

Διαγγέλλω, f. ελῶ, annuncio, divulgo. Διάγγελλε τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ, *Luc.* 9, 60. Hinc

Διάγγελμα, ατος, τὸ, idem quod διαγγελία.

Διάγγελος, ε, ὁ, internuncius.

Διᾶγι, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro διῆγε, a διάγω.

Διαγείρω, f. ερῶ, congrego, colligo.

Διαγελάω, ῶ, f. άσω, derideo; (2) de serenitate et tranquillitate.

Διαγενόμενος, a. 2. part. med. verbi διαγίνομαι.

Διαγίγνομαι, idem quod διαγίνομαι.

Διαγιγνώσκω, idem quod διαγινώσκω.

Διαγίνομαι, f. γενήσομαι, intersum; (2) intercedo; (3) duro, permaneo; (4) vitam tolero; (5) evado. Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, *Act.* 25, 13.

Διαγινώσκω, f. γνώσομαι, pernosco, plane cognosco; (2) statuo; (3) delibero; (4) discerno visu. Εἴ γε καῦσαί με διαγνώκατε, *Luc.* Διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς, *Act.* 24, 22.

Διαγκυλίω, ῶ, f. ήσω, digitos amento jaculi insero. [Nullum exemplum reperire potui, nisi in passiva voce.] Ex ἀγκυλίω.

Διαγκυλίζω, f. ίσω, idem. Διηγκυλισμένης τὸς ἀκοντιστὰς, *Xenoph.* 4, 209. Ὁ δὲ τοῖς πελτασταῖς πᾶσι παρηγγέλλε διηγκυλισμένους εἶναι, ὡς ὁπόταν σημήνη, ἀκοντίζειν διῆσον, *Id.* 5, 262. Ex ἀγκύλη.

Διαγκυλόω, ῶ, f. ώσω, idem et ex iisd.

Διαγκωνίζομαι, f. ίσομαι, cubito innitor, in cubitum reclinatus sedeo; (2) cubito impacto vel adacto obstantia propello. Hinc

Διαγκωνισμὸς, ῦ, ὁ, nixus in cubitum.

Διαγλαύκιον, τὸ, collyrium, *Gorr.*

Διαγλαύσσω, illumino; (2) dispicio.

Διαγλαύω, idem quod διαγλαύσσω, *E. M.*

Διαγλάψασα, *Hom.* quasi a διαγλάφω, aut διαγλάπτω, *inus.* excavans.

Διάγλυμμα, ατος, τὸ, opus cælatum. A

Διαγλύφω, f. ψω, scalpo, cælo.

Διαγνώμη, ης, ἡ, deliberatio, decretum.

Διαγνώμη, ης, ἡ, statutum, decretum, plebiscitum; (2) consilium; (3) deliberatio, consultatio. A διαγινώσκω.

Διάγνωμι, determino, *Æsch.*

Διαγνώμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, qui dijudicat, arbiter. Ab eod.

Διαγνωρίζω, f. ίσω, notifico, divulgo. Διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς, *Luc.* 2, 17.

Διάγνωσις, εως, ἡ, discretio; (2) judicium causæ, cognitio; (3) judicium. (3) τὸ γὰρ διάνουν σε τὴν διάγνωσιν κρατεῖ, *Eurip. Hipp.* 696. A διαγινώσκω.

Διαγνώσομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. verbi διαγινώσκω.

Διαγνώστης, ου, ὁ, idem quod διαγνώμων.

Διαγνωστικὸς, ἡ, ὸν, dijudicandi et dignoscendi peritus. Ab eod.

Διαγογγύζω, f. ύσω, obmurmuro. Διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, *Luc.* 15, 2.

Διαγορεύω, f. εύσω, explicate dico, scribo, edissero; (2) jubeo, edico. Διαγορεύει κακὼς Πλάτωνα, traducit, *Luc.*

Διάγραμμα, ατος, τὸ, titulus; (2) breviarium; (3) decretum, edictum; (4) descripta tabella, (Vid. *Ern.*) (5) diagramma, figura geometrica, item musicorum tabulæ musicis notis conscriptæ. A διαγράφω.

Διαγραμμισμὸς, ῦ, ὁ, tesserarii ludi species. A διαγραμμίζω, verbo in ea re usitato, h. e. lineis describo, in areolas divido.

Διάγραπτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, (δίκη,) deleta lis.

Διαγραφὶς, ίως, ὁ, qui publico scribendi munere fungitur.

Διαγραφὴ, ῆς, ἡ, edictum; (2) descriptio et delineatio, v. gr. ædificii; (3) tabulæ rationum; (4) antiquatio cœptæ controversiæ et sublatio ex actis publicis. A

Διαγράφω, f. ψω, describo; (2) conscribo, deligo; (3) deleo, abrogo; (4) præscribo. Διέγραψεν ὁ ἄρχων κατὰ τὸν νόμον τὴν τυτῆ ἀμφισβήτησιν, *Dem.*

Διαγράψομες, *describemus*, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro διαγράψομεν, a verbo διαγράφω.

Διαγρηγορέω, ῶ, f. ήσω, evigilo. Διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτῦ, *Luc.* 9, 32.

Διαγραίνω, f. ανῶ, exacerbo, effero.

Διαγρυπνέω, ῶ, fut. ήσω, insomnem noctem transigo. Ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα, *Aristoph. Ran.* 962.

Διαγρυπνητὴς, ῦ, ὁ, qui noctem vigilando consumit, vel in custodiis, vel in conviviis, &c.

Διαγυμνάζομαι, f. άσομαι, exerceo me.

Διάγχω, f. ξω, suffoco, strangulo.

Διάγω, f. ξω, traduco, trajicio, transmitto; (2) vitam dego, traduco; (3) rego; (4) abduco; (5) diduco, divarico; (6) procrastino, in longum traho vel duco. διάγειν τὸν βίον μετὰ φρονήσεως, in studio; ἐν ἡσυχίᾳ, ἡδέως· τὴν στρατίαν, trajicere; ἀπὸ τῦ λόγε, abducere. Τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμῦ, ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις, *Aristoph. Nub.* 462. Ταῦτα κἂν πείθησθε μοὶ, εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε, *Id. Conc.* 240. Διήγαγες τὰ σκίλη, *Exech.* 16, 25.

Διαγωγὴ, ῆς, ἡ, traductio; (2) productio; (3) vita, vitæ institutum; (4) conversatio; (5) oblectamentum; (6) statio. A διάγω.

Διαγώγιον, ε, τὸ, transvectionis merces, aut portorium.

Διαγωνιάω, ῶ, f. άσω, valde anxius sum, trepido; (2) vereor, timeo.

Διαγωνίζομαι, fut. ίσομαι, certo, dimico, prælior; (2) certo ad finem sive extremam dimicationem; (3) conor. Διαγωνίζεσθαί τινι, πρὸς τινά. Διαγωνίζομαι πρὸς τὰς πολιμίας, *Xen.*

Διαγώνιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ab angulo ad angulum perductus, diagonalis. Ex γωνία.

Διαγωνοθετέω, certamen committo inter, &c.

Διαδάζομαι, f. άσομαι, divido, distribuo, unde διεδάσαντο.

Διαδάκνω, mordendo lacero.

Διαδακρύω, lacrymor.

Διαδάπτω, f. ψω, dilacero; (2) percutio, vulnero. Διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν, *Il.* 5, 858.

Διαδάσασθαι, a. 1. inf. med. v. διαδάζομαι.

Διαδατέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, dispertior. Χερσαῖ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοιντο, *Il.* 5, 158.

Διαδείκνυμι, f. δείξω, ostendo, do documentum et specimen.

Διαδεκτὸς, ῆ, ὸν, hæreditate acceptus.

Διαδεξάμενος, a. 1. part. med. v. διαδέχομαι.

Διάδεξις, ε, ὁ ᾗ ἡ, faustus, lætus, prosper.

Διάδεξις, εως, ἡ, successio, propagatio ab alio ad alium, ut humorum ex parte in aliam, *Hippocrat.* A διαδέχομαι.

Διαδέρκω, fut. ξω, et διαδέρκομαι, perspicio, transpicio.

ΔΙΑΔΕΣΜΑ, ατος, τὸ, malva hortensis.

Διάδεσμος, ίσμε, ὁ, fascia, ligamentum.

Διαδεσμόω, ῶ, f. ώσω, vincio, ligo.

Διάδετος, vinctus.

Διαδέχομαι, f. ξομαι, excipio, accipio; (2) succedo. Διαδεξάμενος ἀρχὴν ἐκ ἀδόξου, *Plut.*

Διαδέω, f. ήσω, cingo, redimio; (2) connecto; (3) intertexo. Διότι διαδήματι τὴν κιφαλὴν διεδέδετο, *Luc.*

Διαδηλέω, ῶ, f. ήσω, valde lædo; (2) premo. Ἡ ὀλίγυ, σι κύνες διεδηλήσαντο, *Odyss.* 14, 37.

Διάδηλος, ε, ὁ ᾗ ἡ manifestus, perspicuus; (2) valde manifestus, *Arct.*

Διαδηλόω, manifesto, declaro.

Διάδημα, ατος, τὸ, diadema, fascia candida qua redimitur caput regum. A διαδέω.

Διαδηματοφόρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, diadema gestans.

Διαδιδρήσκω, f. άσω, aufugio, effugio. Διαδιδρήσκουσι διὰτέρων, *Arct.* Ex διδρήσκω.

Διαδιδωμι, f. ώσω, trado per manus, et hinc doceo; (2) distribuo; (3) dissemino, spargo, divulgo sermonibus. Τὴν ἐξουσίαν ἑαυτῶν τῷ θηρίῳ διαδιδώσουσιν, *Apoc.* 17, 13. Κόραι διάδοτε βοστρύχων πάντῃ διὰ, mittite pupillas undique per capillos, *Eurip. Or.* 1267.

Διαδικάζω, f. άσω, dijudico, judicium fero; et quidem *interdum* definitivum; et *in medio*, judicio contendo, ut actor.

Διαδικαιόω, ῶ, f. ώσω, justum censeo.

Διαδικασία, ας, ἡ, disceptatio, altercatio; (2) contentio inter duos, uter dignior honore aut munere, ut divinatio, *Lat.* (3) controversia de pecuniis publicatis aut publicandis, *ap. Lys.* (4) judicium definitivum, ut vocant. A διαδικάζω. Unde

Διαδίκασμα, ατος, τὸ, actio, petitio, in jure.

Διαδικασμὸς, ῦ, ὁ, lis, disceptatio.

Διαδικέω, ῶ, f. ήσω, judicio contendo seu disputo; (2) injuria adficio. A

Διάδικος, ε, ὁ, litigator. Ex δίκη, *lis.*

Διαδίπλοος, ε, ὁ ᾗ ἡ, duplex.

Διαδιφρεύω, curru conficio. Πίλοψ ὅτι πιλάγισσι διδίφρευσε Μυρτίλω φόνον, *Eur. Or.* 991.

Διαδοιδυκίζω, indecenter salto. Ex δοίδυξ.

Διαδοκιμάζω, f. άσω, internosco, dijudico. Hinc

Διαδοκιμαστικὸς, ἡ, ὸν, cui internoscendi et dijudicandi vis inest; (2) probandi vi præditus.

Διαδοχὶς, ίδος, ἡ, lignum transversarium, quod cæteras trabes sustinet. Ex δοκίς.

Διαδονέω, ῶ, f. ήσω, agitando discutio, disturbo.

Διαδορατίζομαι, f. ίσομαι, hasta dimico vel pugno, jaculor. Ex δόρυ.

Διάδος, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. διαδίδωμι.

Διαδίσιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui per manus traditur, qui propagatur. A διαδίδωμι.

Διάδοσις, εως, ἡ, traditio; (2) divisio, distributio. Ab eod.

Διαδοχὴ, ῆς, ἡ, successio, et quicquid fit per vices; (2) liberi, proles. A διαδέχομαι.

Διάδοχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, successor, succedens; (2) vicarius; (3) διάδοχα, quæ per vices fiunt. (3) Ἔργοισι δ' ἔργα διάδοχ' ἀντιλήψεται, factisque facta respondentia vicissim accipiet, *Eurip. Audr.* 744. Διάδοχα δακρύω (διάδοχα adverbialiter sumtum) lacrimæ respondent lacrimis, id est, indesinenter lacrimor, *Id. Ibid.* 1202.

Διαδράχοι, 3. sing. a. 2. opt. act. v. διαδέρκω.

Διαδραματίζω, f. ίσω, fabulam vel aliquod poema ago; (2) comœdiæ, tragœdiæ, vel alterius poematis dramatici auctor sum. Ex δρᾶμα, *fabula.*

Διαδραμοῦσα, nom. sing. a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro διαδραμοῦσα, a διατρέχω.

Διαδράναι, *aufugisse*, a. 2. inf. verbi inus. διαδρήμι, pro διαδράσκω, *aufugio.*

Διαδρᾶσα, nom. sing. f. g. a. 2. part. act.

Διαδράσκω, f. σω, et inus. διάδρημι, aufugio.

Διαδρασιπολῖται, qui reip. munia subterfugiunt; *vox Aristophanica.*

Διαδρήσηται, *diffugiat*, 3. sing. a. 1. conjunct. med. *Ion.* pro διαδράσηται.

Διάδρασις, εως, ἡ, effugium, fuga.

Διαδρομίω, ῶ, discurro. A διὰ et δρόμος.

Διαδρομὴ, ῆς, ἡ, discursus, discursio; (2) excursio ad lacessendam pugnam. Ex iisd.

Διάδρομος, ε, ὁ, idem et ex iisd.

Διαδρυφὴς, ἐς, attenuatus, *Nic.*

Διαδύνω, f. ύσω, subeo per medium, permeo, perlabor; (2) effugio, elabor, vito.

Διαδύομαι, idem. Ἀπορῶν, ὅπη ποτὲ διαδύσεται, *Plat.* Δικὴν δῶναι διαδὺς, *Dem.*

Διαδὺς, *subiens*, aor. 2. part. act. verbi διαδύνω.

Διάδυσις, εως, ἡ, transitus; (2) detrectatio, tergi-

tergiversatio, latitatio, elusio. Διαδύσεως ἐκ ἔσης, καλεῖ σὺν δάκρυσι τὸν Δίδν, *Liban. in Julian. apud Fabric. Biblioth. Græc.* 7, 240. A

Διαδύω, f. ύσω, idem quod διαδύνω.

Διᾴδω, f. διάσω, dissono. Ex δι and ᾄδω.

Διαδωρέομαι, donando distribuo.

Διαείδω, perspicio, cognosco. Unde *apud Homerum* διαείδεται, et in fut. διαείσεται.

Διαείμενος, *trajectus*, perf. part. pass. *Ion.* pro διείμενος, a verbo δίημι, *trajicio*.

Διαείπω, idem quod διείπω, *Hom.*

Διαείσομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. διαείδω.

Διαίριος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, aerius. Ex ἀήριος.

Διαζάω, ῶ, f. ήσω, vivo, vitam ago, vitam tolero. Ὡς μι καὶ μάθῃ, ἀφ' ὧν δίζων, *Soph. Phil.* 534. Ἀλλ' ἔστι ἕτερα, νὴ Δί', ἔργα σώφρονα, ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρὴ τοσοῦτον, victum sibi parare, *Aristoph. Av.* 1433.

Διαζευγμίς, ῖδ, ὁ, disjunctio. A

Διαζεύγνυμι, f. ύξω, disjungo, disgrego; (2) repudio. Hinc

Διαζευγνύω, idem et ex iisd.

Διαζευκτικός, ή, όν, disjunctivus.

Διάζευξις, εως, ἡ, separatio, disjunctio.

Διαζηλεύομαι, æmulor, affecto, studiose facio.

Διαζηλοτυπέομαι, οῦμαι, æmulor, invideo.

Διαζητέω, exquiro, excogito. Ποικίλης λόγυς ἀνευρεῖν οὗ διαζητημένης, *Aristoph. Thesm.* 446.

Διάζομαι, stamen telæ devincio, initium texendi facio; (2) plecto, nodo capillos, *LXX.*

Διαζυγία, ας, ἡ, separatio.

Διαζύγιον, ᾰ, τὸ, divortium. A ζυγός.

Διαζωγραφίω, ῶ, f. ήσω, depingo.

Διάζωμα, ατος, τὸ, septum transversum; (2) cingulum, cinctus, zona.

Διαζωμεύω, bene decoquo.

Διαζώννυμι, f. ζώσω, præcingo, succingo. Καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν, *Joan.* 13, 4. (2) διεζωσμένος τι, *eleganter* instructus, adjutus; *ut Lat.* succinctus.

Διαζωννύω, idem et ex iisd.

Διαζωστὴρ, ῆρος, ὁ, duodecima dorsi vertebra, *secundum Pollucem.* A διαζώννυμι.

Διαζώω, idem quod διαζάω.

Διάημι, f. ήσω, perflo.

Διάησι, *transmittet*, 3. sing. f. 1. ind. act. *Poet.* pro διήσει, a διΐημι, pro δίημι.

Διάηται, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro διάησι.

Διαθαλασσεύω, f. εύσω, mari disjungo.

Διαθάλπω, f. ψω, foveo, calefacio; (2) expansis alis apricor.

Διαθαύματος, ον, admirandus.

Διαθεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, dispicio, considero.

Διαθειόω, f. ώσω, sulphure perfumo et expio. Ex θεῖον, *sulphur.*

Διαθερμαίνω, f. ανῶ, calefacio; (2) incalesco.

Διαθερμασία, ας, ἡ, calor; (2) calor diffusus.

Διάθερμος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, fervidus, præcalidus.

Διαθερμόω, penitus calefacio, *item* calefacio.

Διάθεσις, εως, ἡ, dispositio; (2) testamentum; (3) adfectio, adfectus; (4) venditio; (5) conditio, ratio; (6) constitutio; (7) voluntas, animus erga aliquem; (8) accuratior descriptio; (9) species, habitus externus rei, ut διάθεσις οἰκίας, species domus, &c. (10) dispensatio. A διατίθημι.

Διαθεσμοθετίω, ῶ, instituo; (2) designo.

Διαθεσμὸς, ῦ, ὁ, interstitium, intervallum, *ap. Hipp.*

Διαθετὴρ, ῆρος, ὁ, ordinator, moderator, rector. A διατίθημι.

Διαθέτης, ου, ὁ, dispensator, curator; (2) explanator, interpres. Ab eod.

Διαθετικὸς, ἡ, όν, adficiendi vim habens; (2) adfectum denotans. Ab eod.

Διαθέω, f. εύσομαι, discurro, percurro, pervagor. Διαθεῖν πρός τινα, *Xen.*

Διαθήκη, ης, ἡ, testamentum; (2) fœdus, pactum; (3) libri Veteris et Novi Testamenti. A διατίθημι.

Διαθηλύνω, f. υνῶ, effemino; (2) prorsus effemino.

Διαθηράω, ῶ, venor, venando indago.

Διαθηριόω, ῶ, f. ώσω, effero; (2) prorsus effero, exacerbo.

Διαθῇς, 2. sing. a. 2. conj. act. v. διατίθημι.

Διαθλάω, perfringo, contundo, collido.

Διαθλέω, ῶ, f. ήσω, decerto, laboro.

Διαθλίβω, fut. ψω, premo.

Διαθολόω, ῶ, f. ώσω, turbo, v. gr. aquam; (2) infusco, obscuro.

Διαθορυβέω, ῶ, f. ήσω, valde tumultuor; (2) tumultuari facio, in turbas conjicio.

Διαθραύω, f. αύσω, confringo, lacero.

Διαθρέψαι, a. 1. inf. act. verbi διατρέφω.

Διαθρέω, perspicio, *Ar.*

Διαθρόω, ῶ, f. ήσω, tumultuando clamo seu loquor; (2) perturbo; (3) celebro; (3) διαθρόησαν ἐς ἅπαντας τὴν ἐμπειρίαν καὶ ἐπίτιμον τῷ Σκιπίωνος, *Appian. Pun.* 105.

Διαθρυλλέω, ῶ, fut. ήσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρυμματὶς, ίδος, genus placentæ: idem quod θρυμματὶς, *Antiphanes cumicus apud Athenæum*, 661.

Διάθρυπτος, ον, tener, delicatus, *Nic.*

Διαθρύπτω, f. ψω, diffringo, comminuo, contero; (2) deliciis frango, effemino; διαθρύπτομαι, delicior, delicias facio; (3) de cantaturo, præludiis mollibus, præludente, v. *Etn.* Διέτρυφην, aor. 2. pass. *diffractus sum*, *Il.* 3, 363. Διαθρύψις αὐτὰ κλάσματα, *Luc.*

Διάθρυψις, εως, ἡ, enervatio, effeminatio; (2) deliciæ. A διαθρύπτω.

Διάθυρον, ᾰ, τὸ, obex transversarius ductilis aut versatilis, repagulum. Ex θύρα.

Διαΐγδην, *adv.* cum impetu transeundo. A διαΐσσω.

Διαιθριάζω, fut. άσω, dissereno; (2) sub dio ago. A

Διάιθρος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, purus, serenus, perspicuus. Ex αἴθρα.

Διαιθύσσω, ruo, irruo.

Διαίθω, uro, succendo. Διαίθεται πλεύμων, *Aret.*

Δίαιμος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, sanguinolentus. Δίαιμον φλέγμα, *Aret.* Δίαιμον ὄνυχα τιθεμένα σταραγμοῖς, cruentum reddens unguem lacerationibus, *Eurip. Hec.* 656. Ex αἷμα.

ΔΙΑΪ'ΝΩ, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo. Οὐδ' ὑπίνερθε διαίνετο χάλκιος ἄξων, *Il.* 13, 80.

Διαιολάω, fraudo. Ab αἰόλος.

Διαίρεσις, εως, ἡ, divisio, distributio; (2) discriminatio et differentiarum constitutio; (3) destructio, dissolutio.

Διαιρέτης, ου, ὁ, divisor, distributor.

Διαιρετικὸς, ἡ, όν, vim aut facultatem dividendi sive discriminandi habens; (2) aptus ad dividendum.

Διαιρετικῶς, *adv.* cum facultate dividendum; (2) separatim.

Διαιρετὸς, ἡ, όν, qui dividi potest; (2) separabilis; (3) divisus; (4) fissilis; (5) explicabilis. A διαιρέω.

Διαιρετῶς, *adv.* divisim, separatim.

Διαιρέω, ῶ, fut. ήσω, divido, distribuo; (2) distinguo; (3) findo, seco; (4) explano, explico; (5) respondeo, v. gr. de jure, cum accusatore; (6) *in med.* differo, interpretor, disputo; (7) *pass.* deligor. Διαιρῶν τὸν ἄνθρωπον κατὰ μίλη πρὸς τοσοῦτων θεῶν τικόνας, *Luc. pro Imag.* Διῄλιεν αὐτοῖς τὸν βίον, *Luc.* 15, 12. (3) κατὰ μίλια διελών, membratim concidens, *Herodot.* 1, 119. Ex διὰ et αἱρέω, *capio.*

Διαίρω, f. ᾰρῶ, tollo, attollo, erigo; (2) aperio sc. os; (3) trajicio; transfreto. Οὐδὲ διῆρε τὸ στόμα, *Dem.* Ex ἄϊρω.

Διαισθάνομαι, fut. σθήσομαι, persentisco, perspicue percipio, plane sensu percipio. Τά τε ἀδύνατα καὶ τὰ δύνατα διαισθάνεται, *Plat.*

Διαΐσσω, f. ΐξω, cum impetu transeo; (2) emico. Διαΐσσουσιν ὀδύναι, *Hippocr.*

Διαΐσω, ῶ, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo, deleo, extinguo. Αὐτὴν διῄτωσε, *Soph. Trach.* 881. Ex ἀΐσσω.

Διαισχύνομαι, fut. ῦμαι, vereor, erubesco.

ΔΙΑΪ'ΤΑ, ης, ἡ, vitæ seu vivendi institutum, vitæ ratio, vitæ genus; (2) victus; (3) disciplina; (4) victus ratio a medicis præscripta; (5) judicium, arbitrium; (6) habitatio, domicilium, cubiculum.

Διαίτασιν, *peregit*, 3 sing. a. 1. act. *Poet.* et *Dor.* pro διήτησεν, a

Διαιτάω, ῶ, f ήσω, sum arbiter, judico, discepto, disputo; (2) diæta præscripta alo. Διαιτᾶν τὲς νοσοῦντας οἶκοι, *Plut.*

Διαιτῶμαι, victito, vitam dego; (2) habito, commoror, versor; (3) victus ratione certa utor. Ἀπὸ δίσποτη διαιτώμενος μίνει, *Xen.*

Διαιτωμίνη, *vitam degens*, præs. part. med. f. g. *contr.* pro διαιτωμένη a διαιτάομαι.

Διαίτημα, ατος, τὸ, vitæ institutio et disciplina, vitæ genus quod quisque sequitur; (2) victus ratio. A διαιτάω. Unde

Διαιτητήσιμος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, ad arbitrium pertinens.

Διαιτητήριον, ᾰ, τὸ, locus in quo judicant arbitri.

Διαιτητὴς, οῦ, ὁ, arbiter; (2) procurator ærarii.

Διαιτητικὴ, scil. τέχνη, ης, ἡ, diætetica, medicina victum ordinans.

Διαιτητικὸς, ὁ, λόγος, judicium, arbitrium.

Διαιτωνεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro διαιωνίσει.

Διαιωνίζω, f. ίσω, perenno, perpetuo duro. A

Διαιώνιος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, sempiternus.

Διακαὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, perustus, ardens. Ex διὰ et καίω, *uro.*

Διακαθαίρω, f. ᾰρῶ, purgo, perpurgo; (2) interputo et interluco, sc. arbores.

Διακαθαριεῖς, *repurgabis*, 2. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro διακαθαρίσεις. A

Διακαθαρίζω, fut. ίσω, perpurgo, purifico, mundo. Διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, *Matt.* 3, 12.

Διακάθαρσις, εως, ἡ, perpurgatio; (2) interlucatio. A διακαθαίρω.

Διακαθίζω, f. ίσω, confessum instituo ad deliberandum.

Διακαίω, f. καύσω, peruro, urendo penetro; (2) accendo; (3) stipulum addo, incito; (4) ira accendo. Ταῦτα δίκαια ἢ παρῴξυνε τὸν Κράσσον, *Plut.*

Διακαλλωπίζω, orno exquisitius.

Διακαλλύπτω, f. ύψω, detego; (2) patefacio.

Διακάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo. Hinc

Διάκαμψις, εως, ἡ, inflexio, incurvatio.

Διακανάσσω, dictum de liquore cum murmure canalem permeante. Μῶν τὴν λάρυγγα διεκάναξί σε καλῶς; *Eur. Cycl.* 157.

Διακαραδοκίω, expecto. Τὴν νύκτ' ἐκείνην διεκαραδοκήσαμεν, *Diphilus apud Suid.*

Διακάρδιος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, cor transiens.

Διακαρπόομαι, οῦμαι, fructus decerpo.

Διακαρτερίω, ῶ, f. ήσω, ad extremum usque perduro, tolero, perfero.

Διακαταβάλλω, infamo, invisum reddo.

Διακαταδαρθίω, obdormisco, dormio.

Διακατάσχεσις, ἡ, conservatio, v. gr. bonorum.

Διακαταχράομαι, interficio.

Διακατελέγχομαι, magis ac magis redarguo. Εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, *Act.* 18, 28. A κατελέγχω.

Διακατέχω, f. ΐξω, moror; (2) obtineo, possideo.

Διακατοχὴ, ῆς, ἡ, possessio, detentio. A præc.

Διακάτοχος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, possessor, detentor.

Διακαυλίζω, f. ίσω, caulem amitto. A καυλός.

Διάκαυμα, ατος, τὸ, æstus et ardor perurens.

Διακαυνιάζω, sorte divido, *Ar.*

Διάκαυσις, εως, ἡ, perustio, ustio penetrans seu pertransiens. A διακαίω.

Διακαῶς, *adv.* ardenter, v. gr. amare.

Διακεάζω, diffindo, discindo, *Hom.*

Διάκεισμαι, f. κείσομαι, constitutus sum, animatus, affectus ab aliquo et in aliquem.

Διακείρω, f. ᾰρῶ, p. ᾱκα, tondeo, detondeo; (2) interseco.

Διάκειρσο, 2. sing. pr. imperat. v. διάκεισμαι.

Διακεκριμένως, *adv.* discrete, distincte. A διακεκριμένος, quod est a διακρίνω.

Διακελεύομαι, f. εύσομαι, hortor, adhortor, cohortor; (2) præcipio, præcepta do; (3) jubeo.

jubeo. Τοσοῦτοι ὑμῖν διακελεύομαι, μνημονεῦσαι, *Isoc.* Hinc

Διακελευσμός, οῦ, ὁ, et διακέλευσμα, τό, adhortatio, jussus.

Διακενῶς, *adv.* inaniter, frustra, nequicquam.

Διάκενος, ος, ὁ ἡ, vacuus, inanis; (2) maculentus. Hinc

Διακενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo.

Διακεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo; (2) adfigo; (3) configo, confodio.

Διακένως, *adv.* vane, inaniter. A διάκενος.

Διακένωσις, εως, ἡ, evacuatio; (2) inanitas.

Διακεράννυμι, f. ράσω, misceo, permisceo, diluo.

Διακερματίζω, in minutas partes seco.

Διακέρσαι, a. 1. inf. act. *Æol.* pro διακεῖραι.

Διακερτομέω, ῶ, f. ήσω, conviciis proscindo.

Διακεχυμένως, *adv.* effuse, sine modo. A διακέω.

Διακεχωρισμένως, *adv.* discrete, separate.

Διακηρυκεύομαι, f. εύσομαι, per caduceatorem seu præconem pacem peto; (2) mitto legatos de ineundo fœdere.

Διακιγκλίζω, f. ίσω, imitor κίγκλον sive moticillam, moveor sive agitor more κίγκλου. (2) concutio, moveo, motito; (3) dissepio.

Διακινδυνεύω, periculum adeo, et *in pass.* in periculum adducor, cum periculo fio.

Διακινέω, ῶ, f. ήσω, permoveo, incito, concutio. Διακίνει τὸν νεῦν αὐτῷ, *Aristoph. Nub.* 475 Χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων διακινήσας φαιδροῖς ὠσὶν, *Id. Pace*, 156.

Διακιρνάω, commisceo, *Ern.*

Διακλάομαι, ῶμαι, corpus molliter moveo, artubus frangor, salto. Διακλῶντ' Ἰωνικῶς, *Aristoph. Thesmoph.* 163. Ἰωνικὰς καὶ διακλωμένας, *Dionyss. Halicarn.* 2, 310, 18.

Διακλάσσας, a. 1. part. act. *Poet.* pro διακλάσας.

Διακλαυσικός, ἡ, όν, flebilis, flentis vocem exprimens. A διακλαίω.

Διακλάω, ῶ, f. άσω, frango, comminuo, fiudo.

Διάκλεισις, ἡ, interclusio, prohibitio. A

Διακλείω, f. ίσω, discludo, intercludo, intercipio; (2) ad inopiam redigo.

Διακλίπτω, f. ψω, furto diripio et distraho, subduco, supprimo.

Διακληδονίζομαι, f. ίσομαι, ominor, vaticinor.

Διακληρόω, ῶ, f. ώσω, sorte distribuo seu divido; (2) *in med.* sortior. Hinc

Διακλήρωσις, εως, ἡ, distributio quæ fit sorte; (2) ipsa actio legendi sorte.

Διακλίνω, declino, vito.

Διακλονέω, ῶ, f. ήσω, valde percutio; (2) perturbo.

Διακλόζω, f. ύσω, perluo, colluo. Hinc

Διάκλυσμα, ατος, τό, id quod colluimus, seu quo utimur ad colluendum.

Διακλυσμός, οῦ, ὁ, collutio. Ab eod.

Διακναίω, f. αίσω, corrumpo, vitio, fœdo; (2) molestia adficio, obtundo, eneco; (3) tabefacio; (4) macero; (5) vellico; (6) discerpo. Ἵνα μὴ διακναίσῃ τὰς προλόγους ἡμῶν, *Aristoph. Ran.* 1345. (2) τῶν ἀγαθῶν διακναισμένων, quando boni tristantur, *Eurip. Alc.* 108. Ἀνθρώπων γνῶμαι πολλαὶ καὶ δυσάρεστοι διήκναισαν, *Id. Iphig. in Aul.* 27. (5) πόλος, ὃς μὲ διακναίσας ἔχει, *Aristoph. Concion.* 956. (6) ὃν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμι αὐτοῖς μιλάθροις διακναισμένης, *Eurip. Med.* 163.

Διακνίζω, f. ίσω, vellicatim rumpo, ungue dirumpo.

Διάκοιλος, ος, ὁ ἡ, cavus.

Διακοινοπούω, commune pluribus facio.

Διακοιρανέω, ῶ, f. ήσω, regis more obeo et administro. Πολλὰς διακοιρανέοντα, *Il.* 4, 230.

Διακολλάω, ῶ, f. ήσω, conglutino, coagmento.

Διακολλητικός, ἡ, όν, ad conglutinationem vel ferruminationem pertinens, vel faciens. A præc.

Διακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, transnato.

Διακολυμβώντων, gen. pl. præs. part. act.

Διακομιδή, ῆς, ἡ, transportatio, traductio, trajectio, quæ portando vehendoque fit. A

Διακομίζω, f. ίσω, transporto, transveho; (2) perfero, ut tabularius, vel bajulus. Hinc

Διακομιστής, οῦ, ὁ, qui aliquid transportat vel transvehit; (2) tabellarius, qui literas perfert.

Διακομπέω, ῶ, f. ήσω, glorior, jacto me.

Διακονάω, ῶ, f. ήσω, exacuo.

Διακονικῶν, ος, τό, diaconeum, locus ubi diaconi congregantur, vel convenire solent:

Διακονέω, ῶ, f. ήσω, famulor, ancillor, ministrum ago, inservio, ministro; dicitur de legatis, *impr.* eleganter; (2) cædere, interficere. Ὡς βλακικῶς διακονεῖς; *Aristoph. Av.* 1328. Διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς, *Luc.* 8, 3. A διάκονος.

Διακονηθείσα, *fœmina cui alii inserviunt*, a. 1. part. pass f. g. verbi διακονέω.

Διακόνημα, ατος, τό, opera a ministro præstita, ministerium; (2) utensile ad supellectilem pertinens. A διακονέω.

Διακονητής, οῦ, ὁ, idem quod διάκονος.

Διακονία, ας, ἡ, ministerium; (2) officium publicum; (3) legatio; (4) diaconatus in ecclesia; (5) instrumentum ad supellectilem pertinens. A διάκονος.

Διακονίζω, f. ίσω, idem quod διακονέω.

Διακονικός, ἡ, όν, ministratorius, ad ministerium pertinens; (2) promptus ad exsequendum ministeria, peritus exsequendi ministerium. Hinc τὸ διακόνικον, sacrarium.

Διακονικῶς, *adv.* more eorum qui ministrant, sedulo, expedite.

Διακόνιον, ου, τό, diaconatus; (2) placentæ genus; (3) placentæ crepido; (4) jus quoddam; (5) maza. A διάκονος.

Διακονίς, ίδος, ἡ, adornatio; (2) textura quædam; (3) homo gracilis. Ab eod.

Διακόνισσα, ης, ἡ, diaconissa. Ab eod.

Διακονίω, f. ίσω, pulvere perlino; (2) pice perlino; et (3) διακονίομαι, lorico me pulvere more athletæ, in palæstra ad certamen me paro.

Διάκονος, ου, ὁ ἡ, *proprie*, minister, famulus; (2) legatus; (3) in ecclesia qui eleemosynas distribuebat pauperibus, qui panem et calicem ministrabat in eucharistia; *in compar.* (4) διακονίστερος, expeditior et celerior in ministrando. (2) τὰ τῶν διακόνων idem quod οἱ διάκονοι, legati, ii quibus mandavi, *Soph. Phil.* 497. Ex διὰ et κονέω.

Διακοντίζω, f. ίσω, jaculor.

Διακοπή, ῆς, ἡ, intercisio, præcisio, separatio. A

Διακόπτω, f. ψω, discindo, disseco; (2) dirimo, separo; (3) interrumpo, interpello, impedio; (4) perrumpo. Διακόψαι πόταμον, τὰς διαλύσεις, ἀμφισβήτησιν.

Διακόρευσις, εως, ἡ, devirginatio, stuprum:

Διακορευτής, οῦ, corruptor virginis. A

Διακορεύω, f. εύσω, devirgino, stupro, vitio. Ὅστις με διεκόρευσιν ὕστατα ἐπεῖτα, *Aristoph. Thesm.* 487.

Διακορέω, ῶ, f. ήσω, idem. A κόρη.

Διακορής, ής, ές ὁ ἡ, satur, satiatus, expletus. Ἥκε καινὸς ἢ προσφάτως ἐπὶ τὴν κοινωνίαν, ἢ διακορεῖς ἤδη ἰξιτήλους ταῖς ἀναίδην κοινωνίαις, *Plut. in Lycurg.* 15. A κόρος.

Διακόρησις, εως, ἡ, devirginatio. A διακορέω.

Διακορίζω, f. ίσω, devirgino; (2) intensis oculis vel pupillis intueor. A κόρη.

Διακορκορυγίω, ῶ, f. ήσω, strepitum edere cogo. Ex κορκορυγὴ, *strepitus.*

Διάκορος, ος, ὁ ἡ, idem quod διακορής.

Διακόρως, *adv.* abunde, adfatim.

Διακόσιοι, αι, α, ducenti; (2) duceni. Ex δὶς et ἑκατόν, *centum.* Hinc

Διακοσιοντάχυς, υν, ducentiplex.

Διακοσιοστός, ἡ, όν, ducentesimus.

Διακοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordino, distribuo, digero; (2) compono, adorno, exorno. Στρατιὰ ἐπαγγέλοις καὶ ἐπιχρύσοις ὅπλοις διακεκοσμημένη, *Philo.* A διάκοσμος.

Διακοσμηθεῖμεν, *distributi simus*, 1. plur. a. 1. opt. pass. *per Syncop.* pro διακοσμηθείημεν.

Διακόσμησις, εως, ἡ, ordinatio; (2) distributio; (3) gubernatio. A διακοσμέω.

Διάκοσμος, ου, ὁ, ordo et rerum digestio, numeros omnes concinnitatis habens.

Διακοσμῶν, gen. pl. præs. part. act.

Διακουφίζω, f. ίσω, levo, alleviore.

Διακοφίνω, f. ινῶ, discerno, dirimo, secerno; (2) dissipo, discutio; (3) dijudico, disceptо; (4) *in pass.* (cum πρὸς) significat etiam adjungo me; (5) deficio, descisco ad aliquem. Διακρῖναι τῷ ἐκείνῃ τὸ ἀκόσμητον τὸν πόλεμον, dimicare. Μαρδόνιος τὴν τραπεζικὴν δίκαιος, *Herodot.* delectum habebat; διακρίνεσθαι μάχῃ. Οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, *Act.* 15, 9. Καὶ ἂ διακρίνεται ἐν ἑαυτοῖς, *Jac.* 2, 4.

Διάκρισις, εως, ἡ, discretio, diremptio, secretio; (2) dissolutio; (3) judicium, dijudicatio; (4) certamen.

Διακριτικός, ἡ, όν, discernendi vim habens; (2) segregans, præditus vi discutiendi.

Διακροβολίζομαι, f. ίσομαι, velitor.

Διακροβολισμός, οῦ, ὁ, velitatio.

Διακροτέω, pertundo, pugnis cædo, mulco; (2) *metaph.* subagito. (2) ἅπαντες αὐτὴν διεκρότησαν ἐν μέρει; *Eurip Cycl.* 179.

Διάκρουσις, εως, ἡ, depulsio veluti periculi, calumniæ, &c.

Διακρούσονται, 3. pl. f 1. ind. med. verbi διακρόω.

Διακρυσικός, ἡ, όν, eludens, fraudulentus. A

Διακρόω, f. ύσω, pulsando transigo; (2) *in med. potius*, depello; (3) rejicio; (4) retro ago, retro impello; (5) impello; (6) interpello; (7) eludo, fallo; (8) differo; (9) recuso. Ταῦτη διακρουσάμενος αὐτὸς τῇ προφάσει, *Dion. Hal.*

Διακτενίζω, pecto.

Διακτενισμός, οῦ, ὁ, compositio capillorum.

Διακτορία, ας, ἡ, administerium; (2) functio perferendi mandata. A διάκτωρ. Unde

Διάκτορος, ου, ὁ, minister; (2) nuncius, internuncius. Mercurii epith. uti et sequens.

Διάκτωρ, ορος, ὁ, idem. A διάγω.

Διακυκλίω,

Διακτυπέω, strepo, sonum gravem edo.
Διακυβερνάω, ῶ, f. ήσω, guberno, rego.
Διακυβεύω, f. εύσω, alea ludo; (2) alcam seu periculum adeo.
Διακυκάω, ῶ, f. ήσω, permisceo; (2) confundo.
Διακυκλόω, ῶ, f. ώσω, voluto.
Διακυλινδέω, ῶ, f. ήσω, pervolvo; (2) in diversas partes volvo.
Διακυμαίνω, fluctus cieo, concito.
Διακυνοφθαλμίζομαι, fut. ίσομαι, caninis, i. e. impudentibus oculis adspicio; (2) in faciem procaciter resisto.
Διακύπτω, f. ψω, per aliquem locum, ut rimam vel simile, perspicio, prospicio.
Διακυρ'ττισθαι, dicuntur arietes inter se cornibus decertantes; (2) *metaph.* contendere, *Hes.* κυρίττω, *cornu peto.*
Διακωδωνίζω, f. ίσω, tinnio; (2) tintinnabuli sono exploro, v. gr. equum, an ferre possit, nec consternetur; (3) diligenter exploro, examino; (4) divulgo.
Διακώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum.
Διακωλυτὴς, οῦ, ὁ, qui vetat, qui impedimento est.
Διακωλυτικὸς, ἡ ὸν, impediendi vim habens A
Διακωλύω, f. ύσω, impedio, prohibeo, veto Ἐάν πως διακωλύσωμεν ἔοντα φόνον τοῖσιν ὁμαίμοις, imminentem fratribus, *Soph. Œd. Col.* 1774. Ἢ γάρ σε λιταὶ διακωλύσασ' ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς μιλίας, *Eur. Hec.* 151.
Διακωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, comice decanto; (2) mordacibus dictis incesso, subsanno.
Διακωπηλατέω, remigo.
Διακωχὴ, ῆς, ἡ, intermissio, cessatio, pausa; (2) induciæ. V. ὀκωχή.
Διαλαγχάνω, sortior, sortito divido; (2) lanio. Θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τέδε, *Eur. Ph.* 68. (2) σὺ δὲ περὶν Ἀχαιῶν δίλαχον κύνες, *Eurip. Bacch.* 1290.
Διαλακέω, ῶ, disrumpor, cum sonitu dissilio. A λακέω.
Διαλακτίζω, calcitrando repello.
Διαλάλέω, ῶ, f. ήσω, colloquor; (2) divulgo. Διελάλεν πρὸς ἀλλήλες, *Luc.* 6, 11. Διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, *ibid.* 1, 65.
Διαλάλησις, ἡ, colloquium; (2) divulgatio.
Διαλαμβάνω, f. λήψομαι, divisim et sigillatim accipio; (2) intercipio, occupo; (3) distinguo, divido, partior; (4) comprehendo, complector; (5) narro vel dissero; (6) interpello; (7) dirimo, diduco; (8) ornandi causa distinguo, orno; (9) intelligo, capio; (10) statuo, censeo, dijudico; (11) consulto; (12) administro, rego. Ὁ δὲ διέλαβεν τὰς ὁδὸς φυλακαῖς, *Polyb.*
Διαλαμπὴς, ὶς, splendidus, *Nax.*
Διαλάμπω, fut. ψω, illucesco; (2) excello, splendeo.
Διάλαμψις, ἡ, splendor.
Διαλανθάνω, f. λήσω et λήσομαι, p. m. λίληθα, prorsus lateo, clam effugio, fallo. Οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τοῦτο διέλαθε, *Isocr.*
Διαλαχεῖν, a. 2. inf. act. verbi διαλαγχάνω.
Διαλγέω, ῶ, f. ήσω, vehementer doleo, acri dolore discrucior. A
Διαλγὴς, ἐς, ὁ ἧ ἡ, qui perdolet, vehementi dolore discruciatur. Ex διὰ et ἄλγος.
Διαλεγδὸν, *adv.* eximie, præcipue, insigniter. A διαλέγω, *deligo.*
Διαλέγομαι, loquor, sermocinor; (2) disputo, dissero. Οὐδ' ἂν διαλεχθείην ἀτιχῶς τοῖς ἄλλοις, *Aristoph. Nub.* 424.
Διαλέγω, f. ξω, deligo, secerno, eligo.
Διαλείβομαι, restagno, deliquesco.
Διάλειμμα, ατος, τὸ, interstitium. A
Διαλείπω, f. ψω, intermitto, interjicio, transmitto; (2) disto, absum; (3) *cum participio*, desino. Οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά με τὸν πόδας, *Luc.* 7, 45. Διὰ μυρίον οἶδμα λιπόντες, transmisso multo æquore, *Apoll. Rhod.* 4, 1765. Διαλείποντες πυρετοὶ, *Hippocr.*
Διαλείφω, f. ίψω, perungo, perlino; (2) deleo.
Διαλείχω, f. λείξω, perlambo, perlingo.
Διαλείψις, εως, ἡ, intermissio. A διαλείπω.
Διαλεπτύνομαι, subtiliter dissero.
Διαλεπτιζὴ, ῆς, sc. τιχὴ, dialectica, ars disserendi. *Apud Platonem* apex scientiarum quod per intelligibile totum progrediatur, ac rursus resolvit in illud ad quod processerat ab initio, de omnibus non opinione sed scientia tractans. A
Διαλεκτικὸς, ἡ, ὸν, disserendi peritus. A διαλέγω.
Διάλεκτος, ου, ἡ, modus loquendi peculiaris, idioma linguæ, dialectus. Ab eod.
Διαλελαμμένος, *distinctus*, perf. part. pass. *Ion* pro δ ιλελημμένος, a διαλαμβάνω.
Διαλελυμένως, *adv.* dissolute.
Διαλέξις, εως, ἡ, sermocinatio, dissertatio, colloquium. A διαλέγω.
Διαλεπτολογέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, argute dissero, subtiliter discepto, de rebus parvis argute disputo.
Διάλευτος, ου, ὁ ἧ ἡ, pertenuis, perexilis.
Διάλευκος, ου, ὁ ἧ ἡ, albo intermixtus et distinctus.
Διαλιχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi διαλίγομαι.
Διάλημμα, ατος, τὸ, intercapedo. A διαλαμβάνω.
Διάληξις, εως, ἡ, divisio per sortem: A διαλαγχάνω.
Διαληπτικὸς, ἡ, ὸν, diligens, accuratus.
Διαλήσῃ, 2. sing. f. 1. ind. med. v. διαλανθάνω.
Διάληψις, εως, ἡ, interceptio, intercapedo; (2) consilium, propositum, institutum; (3) disceptatio, ratiocinatio; (4) explicatio rei quæ tractatur; (5) communicatio; (6) opinio, cogitatio, existimatio; (7) constitutio, decretum. A διαλαμβάνω.
Διάλιθος, ου, ὁ ἧ ἡ, gemmatus, gemmis distinctus.
Διαλιμπάνω, idem quod διαλείπω.
Δικλινίω, ῶ, f. ήσω, e reti evado seu effugio Ex λίνον, *rete.*
Διαλιπεῖν, a. 2. inf. act. verbi διαλείπω.
Διαλιχμάζω, f. άσω, perlambo. A διαλείχω.
Διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, differentia; (2) reconciliatio; (3) permutatio, ut mercium.
Διαλλάγηθι, 2, s. a. 2. imp. pass. v. διαλλάσσω.
Διάλλαγμα, ατος, τὸ, reconciliatio; (2) permutatio. (2) Ἥρᾳ διάλλαγμα, *Eurip. Hel.* 592.
Διαλλακτὴρ, ῆρος, ὁ, reconciliator, pacis auctor.
Διαλλακτήριος, ου, ὁ ἧ ἡ, reconciliandi vim habens.
Διαλλακτὴς, οῦ, ὁ, reconciliator. Διαλλακτὴς κακῶν, reconciliator malorum, *Eurip. Phœn.* 471.
Διαλλάσσω, vel διαλλάττω, f. ξω, muto, permuto; (2) differo, discrepo; (3) reconcilio. Καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Ἀκκωνικοῖς, fœdus ferire, *Aristoph. Lys.* 631. Πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, *Matt.* 5, 24.
Διάλλομαι, transilio, desilio.
Διάλμα, ατος, τὸ, saltus.
Διλογὴ, ῆς, ἡ, delectus, secretio; (2) dinumeratio; (3) oratio; (4) colloquium.
Διαλογίζομαι, f ίσομαι, dissero, discepto; (2) discerno, distinguo; (3) rationem cum aliquo ineo; (4) ratiocinor, animo verso Διελογίζοντο πρὸς ἑαυτὰς, *Luc.* 20, 14. ἐν ἑαυτοῖς, *Marc.* 2, 8. Ex διὰ et λογίζομαι.
Διαλογικὸς, ἡ, ὸν, in dialogo scriptus.
Διαλογισμὸς, οῦ, ὁ, sermocinatio, confabulatio; (2) cogitatio hominis secum ratiocinantis; (3) nugæ, inanis cogitatio; (4) dubitatio. A διαλογίζομαι.
Διαλογικὸς, ἡ, ὸν, ratiocinatus, considerationi, meditationi deditus.
Διάλογος, ου, ὁ, sermocinatio, sermo aliquorum inter se differentium aut confabulantium. A διαλέγω.
Διαλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, et διαλοιδορέομαι, ῆμαι, conviciis lacero, maledictis insector. Hinc
Διαλοιδόρησις, εως, ἡ, maledictio, maledicentia; (2) convicium, maledictum, jurgium, altercatio probrosa.
Διαλυγίζω, f. ίσω, flecto. Hinc
Διαλύγισμα, ατος, τὸ, flexio, distorsio.
Διαλυκαίνομαι, noceo, detrimentum infero, corrumpo; (2) dilanio, dilacero, excarnifico. Καπηλὶς τῇ χοὸς ἡ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυκαίνεται, *Aristoph. Thesm.* 355.
Διτλύσεις, acc. pl. *contr.* pro διαλύσεις. A
Διάλυσις, εως, ἡ, dissolutio; (2) solutio æris alieni et quicquid debeas, *unde* et gratiæ relatio; (3) compositio, fœdus; (4) mors, interitus. A διαλύω.
Διαλυτὴς, οῦ, ὁ, dissolutor. A διαλύω.
Διαλυσίφιλος, ου, amicos solvens, *Ep.*
Διαλυτικὸς, ἡ, ὸν, dissolvendi, expediendi, reconciliandi in gratiam vim habens, paralyticus: νόσοι διαλυτικοὶ, *Hippocr.* Ab eod.
Διαλύτος, ου, ὁ ἧ ἡ, dissolutus. Ab eod.
Διαλυτὸς, ἡ, ὸν, dissolubilis, qui dissolvi potest.
Διλύτρωσις, εως, ἡ, redemtio.
Διαλύω, f. ύσω, dissolvo, persolvo; (3) tollo, abrogo; (4) pacem inter aliquos compono, *sed sic dicitur sæpius in med.* ubi διαλύεσθαι significat coalescere in concordiam renovata gratia.
Διαλφίτόω, ῶ, f. ώσω, farina conspergo. Verbum Aristophanicum. Ex ἄλφιτον.
Διαλωβάω, ῶ, f. ήσω, mutilo, depravo, fœdo.
Διαμαθύνω, vasto, perdo.
Διαμαλάττω, emollio, penitus emollio.
Διαμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor; (2) oraculum peto, consulo, augurium capto.
Διαμάομαι, ῶμαι, effodio. Ὕδατι ὀλίγῳ διαχεῆσθαι, χαλεπῶς διακωμύνες τὸν κάχλακα, *Arr. Hist. Alex.* 6, 23. Ex διὰ et ἄμη, *sarculum.*
Διαμαρτάνει, 3. sing. præs. opt. act. A
Διαμαρτάνω, f. ἁρτήσω, aberro; (2) adsequi nequeo, excido; (3) fallo. Διημαρτηκότες τῶν ἐλπίδων, *Luc.* τῆς δόξης, *Isocr.*
Διαμαρτία, ας, ἡ, error, aberratio, peccatum, delictum.
Διαμάρτημα, τὸ, idem.
Διαμαρτυράμενος, *qui etiam atque etiam obtestatus est*, a. 1. part. med. v. διαμαρτύρομαι.
Διαμαρτυρίω, ῶ, f. ήσω, exceptione utor, quæ διαμαρτυρία dicitur; et *in med.* (2) testor, contestor.
Διαμαρτυρία, ας, ἡ, contestatio, obtestatio; (2) testimonium; (3) in foro Attico est genus παραγραφῆς, cum actor aut reus contendit adhibitis testibus, actionem dari posse aut non posse.
Διαμαρτύρομαι, testificor, obtestor; (2) demonstro, docco, *impr.* in re mala. Ἑτέροις τι λίγοις πλίοσι διεμαρτύρετο, *Act.* 2, 40.
Διαμασάομαι, et διαμασσάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, mando, commanduco. Hinc
Διαμάσημα, vel διαμάσσημα, ατος, τὸ, mansum, quod mansum est.
Διαμάσησις, εως, ἡ, ipsa actio manducandi.
Διαμασητὸς, ἡ, ὸν, mansus, commansus.
Διαμάσσω, vel διαμάττω, f. ξω, subigo, pinso. Ὃν διαμάττειν ἐν κωλύει, *Aristoph. Av.* 469.
Διαμαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, flagris cædo.
Διαμαστίγωσις, εως, ἡ, flagellatio. A præc.
Διαμαστρωπεύω, f. εύσω, lenociniis concilio, lenonem ago; (2) constupro. (2) βοῶντος Κάτωνος διεμαστρωπεύσθαι γάμοις τὴν ἡγεμονίαν, *App. Bell. Civ.* 2, 14.
Διαμασχαλίζω, suffarcino.
Διαμάχη, ης, ἡ, pugna, depugnatio.
Διαμάχομαι, f. ήσομαι, ίσομαι, et ῆμαι, depugno, acriter pugno; (2) repugno. Διαμάχεσθαί τινι περὶ τῆς χώρης, ὑπὲρ τῆς οὐσίας, πρὸς τινα, ὑπό τινος, τοῖς λόγοις. Ἀναστάντες οἱ Γραμματεῖς τῆ μέρος τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο, *Act.* 23, 9.
Διαμάω, ῶ, f. ήσω, demeto, abscindo. Διάμενοι χιτῶνα ἔγχος, *Il.* 3, 359; (2) *in med.* egero, v. gr. nivem, terram, *Polyb.* haurio, *Jos.* disturbo, ut rutro vel ligone.
Διαμείβημι, demitto, *Eur.*
Διαμείβω, f. ψω, commuto, permuto. Ἡμεῖς αὐτοῖς ἐ διαμειψόμεθα τῆς ἀρετῆς πλοῦτον, *Luc.*
Διαμειδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo, aliquantum rideo. Διαμειδία τῷ προσώπῳ, *Plut.*
Διαμειρακιύομαι, f. ιύσομαι, adolescentior; (2) ludo, exulto; (3) juveniliter et jactabunde contendo cum aliquo, &c. Τοῖς σοφισταῖς διαμειρακιύόμενος, *Plut.*

Διάμειψις, ιως, ἡ, permutatio. A διαμείβω.
Διᾰμειψόμῐθα, 1. pl. f. 1. ind. med.
Διαμελᾰίνω, f. ανῶ, nigro, nigrefacio.
Διαμελιστὶ, adv. membratim, per partes.
Διαμελιτᾰάω, exerceo aliquid.
Διαμελίζω, f. ίσω, membratim concido; (2) contrunco. Hinc
Διαμελισμὸς, οῦ, ὁ, concisio in membra.
Διαμέλλησις, ιως, ἡ, cunctatio, mora.
Διαμελλητὴς, οῦ, ὁ, cunctator, procrastinator. A
Διαμέλλω, f. ήσω, futurus sum; (2) cunctor, moror; (3) differo.
Διαμεμνηκότες, qui permanserint, nom. plur. perf. part. act. verbi διαμένω, permaneo.
Διαμέμφομαι, f. ψομαι, incuso, conqueror, accuso. Διαμέμφεσθαί τινα ἀχαριστίας.
Διαμένω, f. ενῶ, p. μεμένηκα, permaneo, perduro. Ὑμεῖς δὲ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου, *Luc.* 22, 28. Διέμεινεν εἰς ἡμᾶς, *Plut.*
Διαμερίζω, f. ίσω, partior, distribuo. Διεμέριζον αὐτὰ (κτήματα) πᾶσι, *Act.* 2, 45. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, *Matt.* 27, 35. Διαμερισθήσεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ, *Luc.* 12, 53. Hinc
Διαμερισθεῖσα, *divisa*, a. 1. part. pass. f. g.
Διαμερισμὸς, οῦ, ὁ, partitio; (2) discidium.
Διάμεσος, ος, ὁ ϗ ἡ, intermedius; (2) qui mediocris fortunæ est.
Διάμετος, ος, ὁ ϗ ἡ, plenus, refertus. Hinc
Διαμετόω, ῶ, f. ώσω, repleo, impleo, refercio.
Διαμετρέω, ῶ, f. ήσω, dimetior, admetior; (2) distribuo. Πιδίον διαμετρήσασθαι σχοινῷ, *Herodot.*
Διαμετρήσασθαι, *metiri*, a. 1. inf. med.
Διαμέτρησις, εως, ἡ, dimensio. A διαμετρέω.
Διαμετρητὸς, ὴ, ὸν, dimensus. Διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ, *Il.* 3, 344. Ab eod.
Διάμετρος, ος, ἡ, sc. γραμμὴ, diameter lineam dimentiens, per medium secans. Hinc ἐκ διαμέτρου, directe ex opposito. A μέτρον.
Διαμηρίζω, f. ίσω, femora diduco; (2) femoribus diductis ineo. Διαμηρίζω τὴν Εἰρεσιώνην αὐτὴν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως, *Aristoph. Av.* 1260. Ex μηρὸς. Hinc
Διαμηρισμὸς, οῦ, ὁ, femorum diductio; (2) coitus.
Διαμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, molior, machinor, conor efficere arte adhibita. Διαμηχανώμενος τινὰ τρόπον ἀνασοβήσει μὲ, *Plut.*
Διαμηχανητέον, elaborandum, quærendum.
Διαμίγνυμι, permisceo.
Διαμίσγω, idem.
Διαμικρολογίομαι, οῦμαι, nimis *μικρολόγος*, i. e. sordidus sum. Vide *μικρολόγος*.
Διαμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, magno studio decerto, contendo.
Διαμινυρίζω, exili voce cantillo.
Διαμισέω, ῶ, f. ήσω, penitus odi.
Διαμισθόομαι, οῦμαι, elocor. Ἣ εἰς τὰ κοινὰ διεμισθώσατο, quæ in usus reipublicæ elocabatur, *App. Bell. Civ.* 2, 10.
Δίαμμος, ος, ὁ ϗ ἡ, arenosus.
Διαμνάομαι, recordor.
Διαμνημονεύω, f. εύσω, in memoriam revoco, commemoro. Λόγους εἰρημένους αὐτοῖς διαμνημονεύσει, *Luc.*
Διαμοιράω, divido, discerpo. Τίνʼ ἔρημα λιτῶν βάκχαις ᾄδε διαμοιράσαι, *Eurip. Hecub.* 1075. Ἀμφιτόμῳ λόγχᾳ ἔραμαι διαμοιράσαι, ensem ancipitem desidero, quo me secam in partes, *Id. Hippol.* 1375.
Διαμοιράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, dispartior, divido. Καὶ τὰ μὲν ἔσταχα πάντα διμοιρᾶτο, *Odyss.* 14, 434. Ὡς διμοιράσω χρέα, *Eurip. Hec.* 717.
Διαμοιρηδὰ, *adv.* per æquales partes. Μίσσην νύκτα διαμοιρηδὰ φυλάξας, *Apoll. Rhod.* 3, 1029.
Διαμονὴ, ῆς, ἡ, permansio, stabilitas, perennitas. A διαμένω.
Διαμονομαχέω, ῶ, f. ήσω, id. q. *μονομαχέω*.
Διαμορφοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, formas specto, de forma alicujus e diligenti inspectione judico.
Διαμορφόω, ῶ, f. ώσω, deformo, informo, effingo.
Διαμόρφωσις, ἡ, formatio.
Διαμοτόω, ῶ, f. ώσω, linamentum vulneri indo, ne coëat.
Διαμοχλίζω, vectibus amolior, frango, rumpo.
ΔΙΑΜΠΑ'Ξ, *adv.* penitus, prorsus; (2) semper; (3) utrimque.
Διαμπερὲς, penitus transfigo. Hinc
Διαμπερὲς, *adv.* prorsus, perpetuo. Βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέρυσʼ ὦμον, *Il.* 5, 112.
Διαμπερὼς, *adv.* idem et ab eod.
Διαμπερᾰβῆτην, a. 2. inf. act. *Æol.* et *Poet.* pro διαναπερᾰθῆν, a διαναπέρθω.
Διαμυδάω, nimio humore, sudore, marcesco.
Διαμυθέομαι, aliter loquor quam res est.
Διαμύθησις, εως, ἡ, *Hes.* fallens ratio, paralogismus. A præc.
Διαμυθολογέω, ῶ, f. ήσω, et διαμυθολογέομαι, confabulor; (2) disputo, differo. Διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλους, *Plat.*
Διαμυθολογικὸς, ὴ, ὸν, fabulosus.
Διαμυθολογικῶς, *adv.* fabulose.
Διαμυλλαίνω, f. ανῶ, labra torqueo, rictu os distraho; (2) tortis labris illudo; (3) pastoritia fistula prosequor. Οὗτος δὲ διεμύλλαινεν ὡς δὴ διξὸς, *Aristoph. Vesp.* 1304. Ex μυλλὸς, *curvus*.
Διαμυλλάω, disseco in frusta.
Διαμφίδιος, ος, ὁ ϗ ἡ, seorsum positus; (2) separatus; (3) diversus; (4) alienus. Διαμφίδιον μέλος, *Æschyl. Prom.* 557, idem quod ἀλλοῖον, διαστατὸς κεχωρισμένον. Ἀμφὶς γὰρ χωρὶς, *Hesych.* A
Διαμφὶς, *adv.* utrimque; (2) seorsim.
Διαμφισβητέω, ῶ, f. ήσω, controversor, discepto. Διαμφισβητεῖν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἡγεμονίας, *Dem.* Hinc
Διαμφισβήτησις, εως, ἡ, dubitatio; (2) altercatio.
Διαμφοδέω, ῶ, f. ήσω, devio, in bivio ab alio digradior. Ex ἄμφοδος, *bivium*.
Διαμωκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, irrideo, illudo.
Διαμώκησις, εως, ἡ, irrisio, illusio. A præc.
Διαναβάλλω, differo, procrastino.
Διαναγινώσκω, lego.
Διαναγκάζω, f. άσω, invitum cogo.
Διαναγκασμὸς, ὁ, coactio; (2) membri restitutio in locum suum vi instrumenti quod et ipsum sic vocatur, *Ern.*
Διάναι, *humectasse*, a. 1. inf. act. verbi διαίνω.
Διανακαθίζω, idem quod καθίζω.
Διανακλάω, ῶ, f. άσω, reflecto, refringo.
Διανακαύω, f. αύσω, recreo, quietem do, ut exercitui iter facienti, refocillo, *Hippocr.*
Διανάσσω, vel διανάττω, interfarcio, farciendo premo, *Strabo*, 4.
Διανάσσασις, ἡ, conatus assurgendi, assurrectio, et eam consequens discessus.
Διαναυμαχίω, ῶ, navali prælio dimico.
Διανάω, perfluo.
Διάνδιχα, *adv.* bifariam. Διάνδιχα νηὸς ἰούσης, utrinque navi procurrente; *id est* cum ventus incidit in utrumque pedem, *Apoll. Rhod.* 1, 934. Διὰ δʼ ἄνδιχα θυμὸν ἔχευεν, *Hesiod. Op. et Di.* 13.
Διανεῖμαι, aor. 1. inf. act. verbi διανέμω.
Διανεμηθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass.
Διανενέμημαι, 1. sing. perf. ind. pass.
Διανέμησις, εως, ἡ, divisio, distributio; (2) dissipatio. A διανέμω.
Διανεμητικὸς, ὴ, ὸν, qui distribuit. Ab eod.
Διανεμόω, ῶ, f. ώσω, ventilo; (2) ventis expono.
Διανέμω, distribuo, divido, partior. Τοῖς πολλοῖς τὰ τῶν ὀλίγων ὑπὸ ψηφισμάτων διανέμων, *Plat.* Ἵνα ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαὸν, *Act.* 4, 17.
Διανενοημένως, *adv.* cogitate, prudenter.
Διανεύμα, τὸ, actus annuendi.
Διανεύω, f. εύσω, annuo, innuo; (2) *cum acc. rei*, vitare, *Polyb.*
Διανέω, enato; (2) evado periculum, molestiam.
Διανήθω, f. ήσω, neo.
Διάνημα, τὸ, filum, stamen.
Διανηστεύω, jejuno.
Διανηστισμὸς, οῦ, ὁ, jentaculum; (2) jentaculi sumptio. Ex νήστις, *jejunus*.
Διανήχομαι, f. ξομαι, transno natando, pervenio; (2) transeo.
Διάνηψις, εως, ἡ, evaporatio, exhalatio crapulæ. Ex νήφω.
Διανθέω, ῶ, f. ήσω, floreo. Ex ἄνθος.
Διανθὴς, ὲς, ὁ ϗ ἡ duplicem florem habens. Ex δὶς pro δὶς, et ἄνθος.
Διανθίζω, f. ίσω, floridum reddo, floridis coloribus pingo, variego.
Διανιάω, et άομαι, vehementer ango.
Διανίζω, idem quod
Διανίπτω, f. ψω, perluo, eluo, abluo.
Διανίσσομαι, transeo, *Orph. Pronost.* 56.
Διανίστημι, f. στήσω, excito, exsuscito; (2) excito, incito; (3) *in* aor. 2. consurgo; (4) impetum facio, cum εἰς, *in med.* assurgo, surgere conor.
Διάνῐψις, ιως, ἡ, lotio.
Διανοέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ratiocinor, mente agito, sentio, statuo. Διανοέμενος πρὸς ἑμαυτὸν, *Plut.* Κακῶς διανοηθεὶς ὑπὲρ τῶν ἰδίων, *Isocr.* Hinc
Διανοηθεὶς, a. 1. part. pass.
Διανόημα, ατος, τὸ, cogitatum; (2) commentatio; (3) sententia.
Διανοῆσθε, 2 plur. præs. conj. pass. v. διανοέομαι.
Διανοήσις, εως, ἡ, ipsa actio cogitandi.
Διανοητικὸς, ὴ, ὸν, ad cogitationem pertinens, in cogitatione et commentatione positus; (2) cogitatione valens, ingeniosus. Ab eod.
Διανοητῶς, *adv.* mente et cogitatione.
Διάνοια, ας, ἡ, mentis agitatio, cogitatio vel animæ potentia intellectui proxima, quæ quandam velut viam perficit, dum a propositionibus ad conclusiones trajecit, unde nomen accepit, quod διὰ νοῦ, id est, per intellectum transeat; (2) ingenium; (3) sententia, sensus.
Διανοίγω, f. ξω, adaperio. Διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφὰς, *Luc.* 24, 32. Διενοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαὶ, *Marc.* 7, 35.
Διανοίχθητι, 2. sing. a. 1. imperat. pass.
Διάνοιξις, εως, ἡ, apertio, *Ern.*
Διανομεὺς, έως, ὁ, divisor, distributor, dispensator. A διανέμω.
Διανομὴ, ῆς, ἡ, divisio, distributio, largitio.
Διανομοθετέω, ῶ, f. ήσω, fero leges, statuo.
Διανοσέω, diu ægroto.
Διανοσφίζω, f. ίσω, disjungo, dirimo, divido.
Διανύμενος, præs. part. pass. verbi διανέομαι.
Διανταῖος, αία, αῖον, adversus, ex adverso penetrans. Ξίφος διανταίαν ὀξυτενεῖς σῦται, *Æschyl. Choeph.* 638. Ex διὰ et ἀντὶ, seu ἄντικρυς.
Διαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio velut sentina; (2) tolero, perfero.
Διαντλίζομαι, idem.
Διανυκτερεύω, f. εύσω, pernocto. Ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ, *Luc.* 6, 12.
Διάνυσις, εως, ἡ, confectio itineris.
Διάνυσμα, ατος, τὸ, idem; *item*, quod confectum est.
Διανύω et διανύτω, f. ύσω, absolvo, expedio, perficio, *impr.* iter, uti est, et pervenio. Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες, *Act.* 21, 7. Διανύω sequente participio; ἢ σι μυρίοις πόνοις διδοῦσα δίῳ ἀιὼ διήνυσι pro ἢ σι ἴδωσι πόνοις δίῳ ἀιὼ, quæ te indesinenter huc usque innumeris implicuit laboribus, *Eurip. Or.* 1662. Vide δίῳ ἀιὼ, in Δίος.
Διαξαίνω, carmino, carpo; (2) cædo.
Διάξυς, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi διάγω.
Διαξηραίνω, exsicco.
Διαξιφίζομαι, digladior, gladio decerto. Ex ξίφος.
Διάξυσμα, τὸ, columnæ canaliculus, *strigem* vulgo vocant.
Διαξιφισμὸς, οῦ, ὁ, digladiatio. Ἀγὼν δʼ ἦν τῷ Πιλοστίδᾳ πρὸς τὸν Λεοντίδην καὶ διαξιφισμὸς ἐν ταῖς Ὑδραις τῷ Σαλάμι συναῖς ὕσαις, *Plutar. de Genio Socratis*, 2, 597.
Διαξύω, fut. ύσω, radendo strias, canaliculos facio.

Διαπαγκρατιάζω, f. άσω, pancratio certo.
Διαπαιδαγωγίω, ῶ, f. ήσω, instituo pueros; (2) moderor; (3) inservio, accommodo me. Διαπαιδαγωγῆντες ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὴν πολιτίαν, *Plut.* Κλεοπάτρα διαπαιδαγώγει τὸν Ἀντώνιον, *Plut. in Ant.* 29.
Διαπαιδεύω, f. εύσω, instituo, erudio, doceo.
Διαπαίζω, f. ξω, et σω, illudo, ludificor, irrideo.
Διαπαλαίω, f. αίσω, colluctor.
Διαπάλη, ης, ἡ, colluctatio.
Διαπάλλω, quasso, concutio.
Διαπαλύνω, in partes minutas comminuo, conspergo, v. gr. farina, nive. Ξανθὸν δὲ κρᾶτα διαπάλυνε, flavumque caput comminuit, *Eur. Phœn.* 1168.
Διαπαννυχιασμός, οῦ, ὁ, pervigilium. Διαπαννυχισμὸς ἐν ἱεροῖς ἀνδρῶν σὺν γυναιξὶν, *Dionys. Halic. A. R.* 2.
Διαπαννυχίζω, f. ίσω, totam noctem pervigilio, transigo; pernocto.
Διαπαννυχισμός, οῦ, ὁ, pervigilium.
Διαπαντός, *adv.* semper. Ex διὰ et πᾶς.
Διαπαπταίνω, circumspicio.
Διαπαρακύπτω, f. ψω, oblique adspicio.
Διαπαρθενεύμενη, *Ion.* pro διαπαρθενεύουσα. A
Διαπαρθενεύω, f. εύσω, devirgino, vitio virginem.
Διαπαρθένια δῶρα, dona quæ dantur pro virginitate adempta. Ex διὰ et παρθένος.
Διαπαροξύνω, exaspero, irrito.
Διάπαρσις, εως, ἡ, transfixio, *Aret.* A διαπείρω.
Διάπασμα, ατος, τὸ, medicamentum corpori vel potui inspersum, unguentum quo crines, &c. adsperguntur. A διαπάσσω.
Διαπασσαλεύω, et διαπαταλεύω, distendo clavis ab extrema parte fixis, ut corium bubulum, item, clavis figo. Διαπαταλευθῆσαι χαμαὶ, *Aristoph. Eq.* 370.
Διαπάσσω, vel διαπάττω, f. άσω, inspergo.
Διαπατάω, ῶ, f. ήσω, fallo, decipio.
Διαπατέω, conculco.
Διάπαυμα, ατος, τὸ, intermissio, cessatio.
Διάπαυσις, εως, ἡ, idem. A
Διαπαύω, f. αύσω, idem quod simplex.
Διαπειλέω, ῶ, f. ήσω, interminor, interpositis minis territo, minitor.
Διαπεινάω, ῶ, f. ήσω, valde esurio.
Διάπειρα, ας, ἡ, experientia, periculum; ἐπὶ διάπειρα, periculi faciendi ergo, quo cognoscatur, aut rei natura, aut successus fortuna, *Etm.*
Διαπειράζω, f. άσω, tento. Διεπειρᾶτο αὐτοῦ τῆς ψυχῆς, *Herodot.*
Διαπειράω, ῶ, f. άσω, tento, sollicito; (2) capto. Διαπειρώμενος τῶ παιδὸς, *Plut.*
Διαπείρω, f. ερῶ, transfigo, transadigo. Σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον, *Eur. Ph.* 26.
Διαπελεκίζω, f. ίσω, securi percutio seu ferio, deglabro, dedolo.
Διαπέμπω, f. ψω, transmitto; (2) dimitto, in varia loca mitto. Διαπέμπειν φίλους πρός τινα, τινί. Κατὰ τὴν χώραν φρέδρας διαπέμψαν.
Διαπενθέω, ῶ, f. ήσω, lugeo. Διαπένθησαν ἑαυτὸν ὅλον ἐπὶ τῶ ἀνδρὶ, *Plut.*
Διαπεπονημένως, elaborate, eleganter, fabre.
Διαπέττω, sive διαπέσσω, f. ψω, percoquo.
Διαπεραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco, absolvo. Σελήνη ἐν μηνὶ τῆς ἑαυτῆς διαπεραίνεται κύκλον, *Aristot.* Φέρε δὴ, διαπεράνωμεν λόγους, *Eurip. Androm.* 333.
Διαπερᾶναι, a. 1. inf. act.
Διαπεριάω, ῶ, trajicio, transveho. Ὡς εἰς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε ἐκ χειρῶν κυλιῶν ἰφυρὰ διαπεριαῶθη ξίφη, stringerentur, *Soph. Aj.* 741. Hinc
Διαπεραίωσις, εως, ἡ, trajectus.
Διαπέραμα, τὸ, trajectus; (2) fretum.
Διαπεράσας, aor. 1. part. act.
Διαπεράσιμος, pervius.
Διαπεράω, ῶ, f. άσω, transjicio, transmitto. Διαπερᾶν πόλιν, *Aristoph. Av.* 1265. Ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διαπέρασε, *Matt.* 9, 1. Βασιλία δ' ἐκ τῶδε χεὴ ἄλλον δι' ἄλλου διαπερᾶν Μολοσσίαν, alium ex alio succedere regentem Molossiam, *Eurip. Andr.* 1248.
Διαπέρθω, f. πέρσω, devasto, everto, depopulor, expugno. Τὰς διαπέρσαι, ὅταν τοὶ ἀπίχθωνται περὶ κῆρι, *Il.* 4, 53.
Διαπεριπατέω, deambulo.
Διαπερονάω, ῶ, fibula trajicio, necto.
Διαπέρσομεν, 1. pl. f. 1. ind act. verbi διαπέρθω.
Διαπερῶσιν, 3. pl. præs. conj. act. *contr.* pro διαπεράωσι, a διαπεράω.
Διαπεσεῖσθαι, f. 2. inf. med. v. διαπίπτω.
Διαπετάζω, f. άσω, aperio, pando. Ἦξω τάχιστα, ὅσον διαπετάσασα ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον, *Aristoph. Lys* 732.
Διαπετάννυμι, f. τάσω, idem.
Διαπέτομαι, f. πτήσομαι, pervolo. Σιωπῆ διαπέτει διὰ τῆς πολίως τῆς ἀλλοτρίας, volas, *Aristoph. Av.* 1217.
Διαπεττεύω, calculum aliter pono; *item* ut med. calculis ludo, et ludum finio.
Διαπεύθομαι, inquiro, *Æsch.*
Διάπτωσις, ἡ, concoctio. A διαπέπτω.
Διάπηγα, ων, τὰ, intercolumnia, columnæ parvæ inter majores dispositæ. A
Διαπήγνυμι, f. ξω, compingo, concinno, compono. Ex διὰ et πήγνυμι, *compingo.*
Διαπηδάω, ῶ, f. ήσω, transilio, saltu supero. Διαπηδᾶν τάφρους, *Xen.*
Διαπήδησις, εως, ἡ, transitus qui saltu fit.
Διαπηδύω, f. ύσω, scaturio; (2) *Hes.* διαπηδύει, διαπηδᾶ, transilit; (διαπιδύω, *Voss.*)
Διαπηνικίζω, f. ίσω, decipio, fallo.
Διαπήρωμα, ατος, τὸ, quod mutilatum est. Ex πηρόω, *mutilo.*
Διαπιαίνω, f. ανῶ, pinguefacio, pinguedine distendo.
Διαπιέζω, comprimo.
Διαπιθηκίζω, f. ίσω, ludo more simiæ. A πίθηξ, *simia.*
Διαπιδύω, idem quod διαπηδύω.
Διάπικρος, ον, amarus.
Διαπίμπρημι, f. πρήσω, peruro, percalefacio.
Διαπίνω, propino, ad bibendum provoco; (2) bibo strenue.
Διαπιπράσκω, f. πράσω, divendo.
Διαπίπτω, f. πεσοῦμαι, intercido, interlabor, elabor, quasi e manibus, *unde* (2) excido, de verbis, &c. emano in vulgus; (3) vanesco, intereo, diffluo; (4) pecco, labor, dictis factisve aberro a vero et justo. Ἐν σῆ μάχη διαπεσόντες εἰς τὰ στρατεύματα, *Plut.*
Διαπιστεύω, f. εύσω, fidei alicujus committo; (2) διαπιστεύεται, committitur fidei meæ; (3) creditur mihi, fides habetur mihi.
Διαπιστέω, ῶ, f. ήσω, prorsus diffido, fidem non habeo. Νομίζω μᾶλλον ἡμᾶς τούτοις διαπιστῆσαι, *Dem.*
Διάπλασις, εως, ἡ, formatio, conformatio; (2) species. A
Διαπλάσσω, vel διαπλάττω, f. πλάσω, fingo, formo; (2) *apud Medicos*, in locum restituo membrum. Τελειώτατον ἔργον διαπλάσασθαι, *Philo.* Hinc
Διάπλασμα, τὸ, formatio, conformatio.
Διαπλασμὸς, ὁ, idem.
Διαπλαστικὸς, ἡ, ὸν, effingendi vi præditus.
Διαπλατύνω, dilato. Ex διὰ et πλατύνω.
Διαπλέκω, f. ξω, intertexo; (2) pertexo, contexo; (3) implico; (4) diduco; (5) perrumpo, v. gr. exercitum; (6) traducere sc. vitam. Παῖδοι διαπλέξαι μὲν ὃ δυνάμενοι τὸν τρόπον, perrumpere, *Plut.* Διαπλέκειν τὸν βίον, *Plut.*
Διαπτυλιγμένα, diducta, divaricata. A præc.
Διαπλέξασα, quæ contexuit, a. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro διαπλέξασα.
Διάπλεως, ω, ὁ ἡ, plenus.
Διαπλεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. A
Διαπλέω, f. εύσω, navigando transeo, trajicio. Τὸ τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, *Act.* 27, 5. Διαπλεῖν τὸν βίον τοῦτον, *Herodot.*
Διαπλήθω, f. ήσω, expleo, compleo.
Διαπληκτίζομαι, f. ίσομαι, usque ad plagas pervenio in altercatione; (2) dimico, pugno.
Διαπληκτισμὸς, οῦ, ὁ, altercatio qua venitur ad manus. A præc.
Διαπλήσσω, f. ξω, ictu perfringo, ictu diffringo, diffindo; (2) dissipo; (3) διαπλήσσεσθαι, divaricari (nisi hoc sit potius διαπλήσσεσθαι, *Etm.*). Τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ, *Il.* 23, 120.
Διαπλοκὴ, ῆς, ἡ, simultas; (2) permistio, confusio. A διαπλέκω.
Διάπλοκος, ον, ὁ ἡ, implicitus. Ab eod.
Διάπλους, *contr.* διάπλους, ου, ὁ, trajectus, trajectio, transmissio. A διαπλέω. Unde
Διαπλώω, *Poet.* navigationem conficio; (2) emetior, transigo.
Διάπνευμα, τὸ, vapor, exhalatio.
Διάπνευσις, ἡ, halitus, exhalatio.
Διαπνευστικὸς, ἡ, ὸν, dissipandi vim habens, *Aret.* A
Διαπνέω, f. εύσω, perflo, perspiro; (2) diffluo; (3) respiro; (4) flatum ventris emitto. Διαπνεύσαντος τῆς τιμωρίας ἐπ' ὀλίγον, *Philo.* Hinc
Διαπνοὴ, ῆς, ἡ, perflatus.
Διαποδίζω, fut. ίσω, pedibus dimetior; (2) examino. Hinc
Διαποδισμὸς, οῦ, ὁ, genus saltationis.
Διαποιέω, conficio, transigo.
Διαποίκιλος, ε, ὁ ἡ, variegatus, diversicolor.
Διαποικίλλω, vario, variego.
Διαπολεμέω, ῶ, bello decerto, debello. Ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας διεπολέμησαν πρὸς τὴν συράνιδα, *Plut.* Ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἀσίας διαπεπολεμῆσθαι ἐνόμιζον, *Arrian. Hist. Alex.* 2, 12. Ἐς ἂν διαπολεμηθῆ αὐτῶ πρὸς τοὺς ἄλλους Ἰνδούς, *Id. ibid.* 6, 14. Hinc
Διαπολέμησις, εως, ἡ, decertatio; (2) belli confectio.
Διαπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, constanter obsideo.
Διαπολιτεία, ας, ἡ, concertatio de rebus ad reipub. administrationem pertinentibus. A
Διαπολιτεύομαι, f. εύσομαι, concerto de rebus ad administrationem reip. pertinentibus; (2) in reipublicæ administratione versor.
Διαπολίτης, ε, ὁ. qui alteri in republica contrarius est, qui diversarum partium est. Ὅσοι δὲ τῶ Βάρκα διαπολῖται, *Appian. de Reb. Hispan.* 430.
Διαπόλλυμι, f. ολέσω, p. ολώλεκα, perdo, interimo.
Διαπομπὴ, ῆς, ἡ, transmissio, dimissio.
Διαπόμπιμος, ε, ὁ ἡ, transmissus; (2) trajectui idoneus. A διαπέμπω.
Διαποιέω, ῶ, f. ήσω, elaboro, expolio; (2) operam do; (3) exerceo; (4) factito; (5) excolo; (6) *in pass.* laboribus exerceor; (7) laboro. Διαπεπονημένος, studiosus alicujus artis eamque exercens, fabrifactus. Διαπονεῖσθαι ἐν ὅπλοις, *Plut.* Διαπονήμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτὸς τὸν λαὸν, *Act.* 4, 2. A διάπονος.
Διάπονημα, ατος, τὸ, labor et exercitatio.
Διαπόνησις, εως, ἡ, idem.
Διαπονηρεύομαι, callide, improbe facio.
Διάπονος, ε, ὁ ἡ, laboriosus, laborum patiens.
Διαπόντιος, ε, ὁ ἡ, qui per mare fertur; (2) maritimus, ut πόλεμος; (3) transmarinus.
Διαπόνως, *adv.* laboriose, magno cum labore.
Διαπορεία, ας, ἡ, iter per aliquem locum; (2) intercessio. A
Διαπορεύομαι, f. εύσομαι, eo per locum aliquem; (2) eo, proficiscor; (3) enarro, ut διέρχομαι. Διεπορεύετο κατὰ πόλιν καὶ κώμας διδάσκων, *Luc.* 13, 22. Διεπορεύοντο τὰς πόλις, *Act.* 16, 4.
Διαπόρευσις, εως, ἡ, idem quod διαπορία.
Διαπορέω, ῶ, f. ήσω, hæsito, dubito, ambigo; (2) dubitationem adfero, addubitans quæro; (3) disquiro de re aliqua: (4) egeo, indigeo. Ἐν ἑαυτῶ διηπόρει ὁ Πίτρος, *Act.* 10, 17. Ἐγένετο ἐν τῶ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, *Luc.* 24, 4.
Διαπόρημα, τὸ, angor, æstuatio, corporis inquieta jactatio. A præc. Unde
Διαπόρησις, εως, ἡ, dubitatio, addubitatio.
Διαπορητικὸς, ἡ, ὸν, dubitativus, dubii plenus.
Διαποριτικῶς, *adv.* dubitanter.

Διαπορθέω, ῶ, f. ήσω, devasto, depopulor. Τὴν χώραν καλῶς κατεσκευασμένην διεπόρθησαν, *Thucyd.*

Διαπορθμευτικῶς, *adv.* transportando, transmittendo.

Διαπορθμεύω, f. εύσω, transfreto; (2) transporto; (3) interpretor. Τὴν στρατιὴν ἐκ Χερσονήσου διεπόρθμευσε ἐς Ἄβυδον, *Herodot.*

Διαπόρφυρος, ε, ὁ ἢ ἡ, ex quo aliquid purpurei coloris perlucet; purpureus, purpura interstinctus.

Διαποσίλλω, f. τλῶ, amando in diversas partes; (2) dimitto seu emitto nuncium.

Διαποστολή, ῆς, ἡ, missio internuncii. A præc.

Διαποστόζομαι, servor. Ἐς τὰ βάθεα διαπεσώθησαν, *Arr. Ind.* 37, 5.

Διαπραγματεύομαι, negotior, idem quod πραγματεύομαι. Ἵνα γιῷ τίς τί διαπραγματεύσατο, *Luc.* 19, 15.

Διαπραβίσιν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro διαπαρβεῖν, a verbo διαπίρθω, *devasto.*

Διαπράθομεν, 1. plur. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διεπάρθομεν.

Διαπραξάμενος, a. 1. part. med. v. διαπράττω.

Διάπραξις, εως, ἡ, confectio negotii; (2) negotium ipsum. A διαπράσσω.

Διάπρασις, ιος, ἡ, venditio, divenditio. A διαπιπράσκω.

Διαπράσσω, vel διαπράττω, f. ξω, conficio, efficio; (2) obtineo, impetro; (3) transigo cum aliquo; (4) *in med.* dicitur et de iis qui pecunia aliquid conficiunt in malam partem. Διαπράσσειν μοὶ ἐφ' ἃ ἥκομι, *Dem.* Διαπράττεσθαι τὴν κατάδασιν παρά τινος, *Luc.*

Διαπρέπεια, ας, ἡ, magnificentia, excellentia.

Διαπρεπής, ής, ὁ ἢ ἡ, eximius, illustris.

Διαπρέπω, decorus sum et excello inter alios. Διαπρέπειν μορφώματι, *Plat.*

Διαπρεπῶς, *adv.* decore, eximie, magnifice.

Διαπρεσβεία, ας, ἡ, legatorum intercessio.

Διαπρεσβεύσιος, ως, ἡ, legatorum missio. Καὶ ἐν τοιῷδε ταῖς διαπρεσβεύσιον ἐπιθέσθαι τοῖς ὀκτακοσίοις, *Appian. de Reb. Gallicis.*

Διαπρεσβεύω, f. εύσω, legatos dimitto, et διαπρεσβεύομαι, legatus mittor, legatione fungor.

Διαπρήθω, f. ήσω, penitus inflammo, peruro.

Διαπρήξασθαι, *perfecisse*, a. 1. inf. med. *Ion.* pro διαπράξασθαι, a verbo διαπράττω.

Διαπρήσσουσα, f. 1. part. act. f. g. et

Διαπρήσσουσι, 3. plur. f. 1. ind. act. a διαπρήσσω, *Poeticum*, a fut. v. διαπερώω, f. ήσω.

Διαπρήσσω, *Ion.* pro διαπράσσω, *apud Herodotum.*

Διαπρήσσω, pertranseo; (2) percurro. Μάλα δ' ὦκα διεπρήσσον πεδίοιο, *Il.* 2, 785.

Διαπρηνεύω, indicium defero. Διαπρήσσουσι .... πρὸς τοὺς Σκύθας, indicium detulit Scythis. indicavit, *Herodot.* 4, 79. (sed locus valde suspectus.)

Διαπρίω, f. ίσω, serra disseco. Οἱ δὲ ἀκέσαντες διεπρίοντο, *Act.* 5, 33.

Διαπριωτός, ὸν, dissectus, *Ern.*

Διαπρὸ, *adv.* per totum, penitus, extra. Διαπρὸ δωμάτων, extra domum, *Eurip. Or.* 1495.

Διαπροσωτεύω, præsum rei, auctor sum, moderor, *Ern.*

Διαπρύσιος, ε, ὁ ἢ ἡ, et διαπρύσιος, ία, ιον, penetrabilis; (2) penetrans; (3) clarus, qui audiri perspicue potest. A διαπορεύω. Hinc

Διαπρυσίως, *adv.* clare, clara voce.

Διαπταίω, f. αίσω, offendo, titubo. Ταῦτα ἢ ἔστι τέτων πλιόνα διαπταίσασα, *Luc.*

Διαπτᾶσθαι, aor. med. inf. verbi διΐπταμαι, transvolare, volare per, *Eurip. Med.* 1.

Διαπτιεγνιτὴς, ὁ, calcitro.

Διαπτιέω, f. ώσω, alas explico seu expando; (2) pennis instruo. Διαπτιεῶσαι βρόγχον, *Hippocr.*

Διαπτιρύσσω, idem. Κόρακες ἐπιφανέντες καὶ διαπτιρυξάμενοι τὰ πτερὰ ἐπλήρωσαν τὰ δένδρα, corvi apparentes, expansis alis, arbores, quæ circa erant, replevere, *Plut. de Fluv.*

Διαπτέρωσις, ἡ, expansio alarum; (2) purgatio aurium, quæ fere fit penna, *ap. Hipp.*

Διαπτίσσω, f. ίσω, tundo, comminuo.

Διαπτοέω, ῶ, f. ήσω, perterrefacio, *Poet.* διαπτοίω; (2) amore incendo, *pass.* vehementi amore vel formidine capior, dementor.

Διαπτόησις, et Διαπτοίησις, εως, ἡ, pavor, formido; (2) vehemens libido, amor, &c.

Διαπτυΐζω, ventilo, λικμάω. A πτύον.

Διάπτυξις, εως, ἡ, explicatio, solutio. A διαπτύσσω, f. ξω, explico quod complicatum est; (2) expando, aperio.

Διάπτυος, ος, ὁ ἢ ἡ, despuendus, fœdus.

Διαπτυχὴ, ἡ, volumen, *Eur.*

Διαπτύω, f. ύσω, despuo; (2) contemno, fastidio. Σὺ δ' ὁ σμινὸς ἀνὴρ ἢ διαπτύων τὰς ἄλλας, *Dem.*

Διάπτωμα, ατος, τὸ, lapsus, ruina; (2) opinionis vel spei frustratio; (3) peccatum.

Διάπτωσις, εως, ἡ, idem. A διαπίπτω.

Διαπυέω, pus colligo, purulentus fio.

Διαπύημα, ατος, τὸ, collectio puris universi, concocto tumore aliquo, qui præter naturam est. A præc.

Διαπύησις, εως, ἡ, suppuratio. Ab eod.

Διαπυητικὸς, ἡ, ὸν, ad pus ciendum et concoquendum aptus. Ab eod.

Διαπύθω, f. ύσω, penitus putrefacio.

Διαπυΐσκω, f. πυήσω, pus moveo, ad suppurationem perduco. Ex διὰ et πυέω.

Διαπυκτεύω, f. εύσω, pugnis, cæstibus decerto; (2) contendo. Τοῖς καταρατοῖς οἰκονόμοις διαπυκτεύων, *Luc.*

Διαπύλιος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui per portam effertur. Ex πύλη.

Διαπυνθάνομαι, fut. πύσομαι, intelligo, cognosco; (2) sciscitor, percontor.

Διάπυσις, ε, ὁ ἢ ἡ, suppuratus. Ex πύον.

Διαπυρίζω, f. ίσω, excandefacio; (2) accendo, inflammo; (3) ad iram commoveo. A

Διάπυρος, ε, ὁ ἢ ἡ, igne excandefactus; (2) fervidus ardens, vehemens, acer. Hinc τὸ διάπυρον, ardor, fervor. Ex πῦρ.

Διαπυρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod διαπυρίζω.

Διαπυρσεύω, f. εύσω, facem accensam præfero; (2) facibus sublatis significo a longinquo.

Διαπύρως, acriter, vehementer.

Διάπυστος, ε, ὁ ἢ ἡ, auditus, intellectus, notus. A διαπυνθάνομαι.

Διαπυτίζω, idem quod πυτίζω.

Διαπύω, ad suppurationem perduco. Διάπυον ἦπαρ, *Hippocr.*

Διαπωλέω, ῶ, f. ήσω, divendo.

Διαρραίνω, vel διαῤῥαίνω, f. ανῶ, respergo, irrigo.

Διαραίρηται, 3. sing perf. ind. pass. per reduplicationem *Att.* vel *Ion.* pro δήρηται, a verbo διαιρέω, *Herodot.* 1, 192.

Διαρράσσω, vel διαῤῥάττω, f. άξω, pertundo, perfringo. Διὰ δὲ μίγα σάκος ἄραζα, *Hesiod. Scut.* 364.

Διάργεμος, ε, ὁ ἢ ἡ, *Suid.* partim albus, partim niger. Ab ἀργὸς, *albus.*

Διάρδω, f. άρσω, irrigo; (2) adaquo.

Διαρέω, (inus) enuncio, *Eur.*

Διαρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulis suis distinguo; (2) jungo, annecto; (3) effingo, conformo, exprimo; (4) membratim et artuatim compono, absolvo; (5) explico, explano. Hinc

Διάρθρωσις, εως, ἡ, artuum commissura; (2) artuum agilitas.

Διαρθρωτικὸς, ἡ, ὸν, articulandi et membra committendi vim habens. Ab eod.

Διαριθμέω, ῶ, f. ήσω, dinumero, distincte numero, numerando discerno. Ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ, *Arist. Au.* 1628. Hinc

Διαρίθμησις, εως, ἡ, dinumeratio, supputatio.

Διαρικνόομαι, vide ῥικνόομαι, *Crat.*

Διαριστεύομαι, certo cum aliquo.

Διάρκεια, ας, ἡ, perpetuitas, continuatio, sufficientia. A διαρκής.

Διαρκέω, ῶ, f. έσω, sufficienter vires habeo, par sum; (2) duro, perduro, permaneo; (3) suggero, subministro, suppedito, adjuvo. Διαρκεῖν πρὸς τῷ πίνθει τὸ μίγισθος, *Luc.* τοῖς γεωργοῦσι, *Plut.* Hinc

Διαρκὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, sufficiens, abunde instructus; (2) durans, perdurans.

Διαρκῆς, *par sis*, 2. sing. præs. conjunct. act. *contr.* pro διαρκέῃς, a διαρκέω.

Διαρκῶς, *adv.* sufficienter; (2) perseveranter.

Δίαρμα, ατος, τὸ, elatio, sublatio brachii vel gladii ad ictum tanto fortius adigendum; (2) trajectus. A διαίρω, *tollo.*

Διαρμίζω, f. όσω, disjungo, disgrego. Ἄλλον ἄλλοσε διαρμόσας ἀπόπτερο διστοίνας, alium alio avellens procul a domina, *Eurip. Or.* 1452.

Διαρμόττω, f. όσω, idem.

Διαρπαγὴ, ῆς, ἡ, direptio. A

Διαρπάζω, f. άσω, vel άξω, diripio. Τὰ σκεύη αὐτῷ διαρπάσαι, *Matt.* 12, 29. Ἐξίλισθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος, *Jer.* 21, 22.

Διαῤῥαγείης, 2. sing. a. 2. opt. pass. v. διαῤῥήγνυμι.

Διαῤῥαίνω, vide διαραίνω.

Διαῤῥάσσει, 3. sing f. 1. ind. act. v. διαῤῥαίω.

Διαῤῥαίω, vasto, perdo, corrumpo, destruo. Νὺξ δ' ἥδ' ἡ διαῤῥαίσει στρατὸν, ἢ σώσει, *Il.* 9, 78.

Διαῤῥαντίζω, f. ίσω, adspergo, conspergo.

Διαῤῥάπτω, divergo, in utramque partem moveo.

Διαῤῥέω, f. εύσω, per mediam regionem fluo, perfluo; (2) diffluo, dilabor. Πᾶσαν (χώραν) διαῤῥέων, *Iscr.* διαῤῥέειν τευχῆ.

Διαῤῥήγνυμι, f. ήξω, diffringo, perrumpo. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτῦ, *Matt.* 26, 65 Διεῤῥήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν, *Luc.* 5, 6.

Διαῤῥηγνύω, idem. Ex διὰ et ῥηγνύω.

Διαῤῥηδὴν, *adv.* palam, clare, disertis verbis. Ex ῥέω, *dico.*

Διαῤῥήξας, a. 1. part. act. v. διαῤῥήγνυμι. Hinc

Διάῤῥηξις, ἡ, fissio, diruptio, divortium fluminis.

Διαῤῥήσσω, f. ξω, diffringo.

Διαῤῥίμμα, ατος, τὸ, disjectio, disjectus:

Διαῤῥιπίζω, f. ίσω, diventilo, difflo; (2) ventilando vel flando dispergo, disjicio.

Διαῤῥίπτω, f. ψω, disjicio, in diversas partes jacio. Πανταχῇ διάῤῥιψον ὅμμα, *Arist. Thesm.* 672. Τί δ' ἂν διά τ' ἀγάλματ' ἀντὶ σῶν πλατῶν γραφῶν διαῤῥίπτοιμι, *Ibid.* 781. Hinc

Διάῤῥιψις, ἡ, dispersio, dissipatio.

Διάῤῥοδος, ε, ὁ ἢ ἡ, ex rosis compositus. Ex ῥόδον, *rosa.*

Διάῤῥοη, ης, ἡ, meatus, canalis. Τέμνει σιδήρῳ στόματος διαῤῥοὰς, *Eurip. Hec.* 567. A διαῤῥέω.

Διαῤῥοθέω, rumores sero; (2) *cum dativo personæ et accusativo rei* tumultuose alicui aliquid injicio. (2) πολῖται διαῤῥοθήσατ' ἄψυχον κάκην, civibus excitastis exanimem ignaviam, *Æsch. Sept. adv. Th.* 194.

Διαῤῥοια, ας, ἡ, fluxus, fluentum, meatus; (2) profluvium ventris.

Διαῤῥοιζέω, f. ήσω, cum impetu vel stridore fluo, trajicio. Ἐς δὲ πτύμενος στέρνον διῤῥοίζησιν, cum stridore trajecta est sagitta, *Soph. Trach.* 577.

Διαῤῥοίζομαι, f. ίσομαι, alvi profluvio laboro. A διαῤῥοια.

Διαῤῥυδαω, diffluo, *Æsch.*

Διαῤῥυεῖν, diffluo, unde in usu διῤῥυηκὼς, διαῤῥυεὶς, διαῤῥυῆναι. Διῤῥυηκὼς ὑπὸ μαλακίας, *Plut.*

Διαῤῥύπτω, f. ψω, sordes eluo, purgo, abstergo.

Διάῤῥυτος, ε, ὁ ἢ ἡ, irriguus. A διαῤῥέω.

Διαῤῥωγὴ, *Ion.* διαῤῥιωγὴ, ἡ, fissura, rima, hiatus. A διαῤῥήγνυμι. Unde

Διαῤῥῶξ, ῶγος, ὁ ἢ ἡ, disruptus, fissus.

Δίαρσις, εως, ἡ, elatio in altum. A διαίρω.

Διαρτάζω, idem quod διαρτάω, *Æsch.*

Διαρταμίω, ῶ, f. ήσω, concido in frusta; (2) trucido. Ζωὸν δὲ διαρταμίοντις ἐδέσσι, *Oppian. Hal.* 2, 622.

Διαρτάω, ῶ, f. ήσω, in altum tollo; (2) diduco, dirimo, intervallo aliquo intercipio; (3) distineo; (4) decipio, fallo.

Διαρτίζω, f. ίσω, compingo, fingo, formo.

Διαρυθμίζω, f. ίσω, coapto.

Διαρυμβεναω, dissipo, disjicio.

Διαρύω, vel διαῤῥύω, f. ύσω, traduco trahendo. Διαρύσαι τὰς νέας τὸν ἰσθμὸν, *Herodot.*

Διάρχω,

Διάρχω, impero usque ad certum finem.
Διασαίνω, adulor, de cane caudam movente.
Δ ασαλακωνίζω, f. ίσω, idem quod *simplex*.
Διασαλεύω, f. εύσω, vehementer concutio, quatio, labefacto.
Διασαλπίζω, f. ίσω, pervulgo, divulgo.
Διασαρδωνίζω, idem quod *simplex*.
Διασαυλόομαι, ῶμαι, *inus.* unde διασαυλόμενος, ένη, ενον, delicians, luxui deditus.
Διασαφίω, ῶ, f. ήσω, manifestum reddo; (2) explico, doceo. Διεσάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γινόμενα, *Matt.* 18, 31.
Διασαφηνίζω, f. ίσω, accurate et dilucide explico.
Διασάφησις, εως, ἡ, declaratio, explicatio. A διασαφίω.
Διασαφητικός, ὴ, όν, declarativus. Ab eod.
Διασαφητέον, explanandum, declarandum. *Theophr.*
Διασεισμός, ῦ, ὁ, concussio magistratus, quæ fit muneribus; corruptio magistratus donatione munerum, vel etiam metu injiciendo minis. A διασείω
Διάσειστος, ε, ὁ ἡ ἡ, concussus Ab eod.
Διασείω, vehementer concutio; (2) terreo auctoritate, minis; (3) commoveo dicendo; (4) muneribus corrumpo. Μηδένα διασείσητε, *Luc.* 3, 14. Ὅλον σὲ διασείων ταῖς ἐλπίσι, *Luc.*
Διασήθω, cribro, incerno; (2) abrado, expungo, deleo.
Διασηκόω, ῶ, f. ώσω, pondus rei manu æstimo, manu sublatum pondero.
Διασημαίνω, f. ανῶ, signum do; (2) manu designo; (3) notæ insignio, signo noto. Διεσήμηνεν αἴτησιν ἡσυχίας ἡ σιωπῆς, *Plut.* Διασημαίνει τῷ ἱερωγότος μέρεσι, *Aret.*
Διάσημος, ε, ὁ ἡ ἡ, insignis, illustris. A σῆμα
Διασήπω, f. ψω, putrefacio, putredine ac tabe consumo. Διασαπὲν ἔντερον, *Aret.*
Διάσια, ων, τὰ, Jovialia, festum in honorem Jovis Milichii Athenis. A *gen.* Διός.
Διασιγάσομαι, sileo, reticeo.
Διασιγήσομαι, *reticebo*, 1. sing. f. 1. indic. med. *Dor.* pro διασιγήσομαι, a verbo διασιγάω.
Διασιλλαίνω, irrideo, subsannio.
Διασιλλόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Διασιωπάω, ῶ, f. ήσω, silentium teneo, conticesco.
Διασκαίρω, transnato; (2) persulto. (2) Ὑργὰ κέλευθα διασκαίροντες ἵπποι, *Apoll. Rhod.* 1, 574.
Διασκαλίδιόω, f. ύσω, sarculo terram verso; (2) discutio, sollicito. A σκαλίς, *sarculum*.
Διασκαιδικίζω, *Aristoph.* Euripidis more me gero. A σκάνδιξ, *olus vile*, quod vendere solebat Euripidis mater.
Διασκάπτω, f. ψω, perfodio, fodiendo everto.
Διασκαριφῆσαι, aves dicuntur unguibus terram scalpentes; διασκαριφήσασθαι, dissolvere.
Διασκεδάζω, f. άσω, dissipo, disjicio, dispergo; (2) divulgo, dissemino.
Διασκεδάω, ῶ, f. άσω, et διασκεδάννυμι, idem in pass. est etiam pereo *ap. Plut.* Πολλῶν δικαζῶν σφηκιὰν διασκεδῶ, *Aristoph. Vesp.* 229
Διασκεδῶ, fut. *Att.* verbi διασκεδάω, pro διασκεδάσω, *Soph. Œd. Col.* 1341. Διασκεδῶσι pro διασκεδάσωσι, *Id. Ibid.* 620.
Διασκεδῶν, part. fut. pro διασκεδάσων. Τὴν ἐκείνων καὶ νόμως διασκεδῶν, *Soph. Antig.* 287.
Διασκεδῶσι, 3. plur. fut. *Att.* verbi διασκεδάω, pro διασκεδάσωσι, *Soph. Œd. Col.* 620.
Διασκιπάζω, tego, obscuro.
Διασκίπτομαι, f. ψομαι, dispicio, considero; (2) contemplor, inspecto; (3) consulto, delibero, Ἀλλ' ἔοικ' ἡμῖν ἅπαντά πως διασκίφθαι καλῶς, *Aristoph. Thesm.* 694.
Διασκευάζω, fut. άσω, adorno, compono, instruo; (2) emendo, corrigo; (3) *in med.* distrahere, v. gr. rem familiarem; (4) opus, fabulam iterum recensere, perpolire. Τὴν μὲν γὰρ λαβοῦσα τύχη βασιλικῶς διεσκεύασε, *Luc.*
Διασκευή, ῆς, ἡ, ornamentum; (2) apparatus; (3) ordo militaris; (4) iterata recensio, emendatio operis.
Διασκευωρέω, ῶ, f. ήσω, captiose machinor, insidiose fabrico, dolose tracto; (2) conservo, tueor.
Διάσκεψις, εως, ἡ, consideratio, deliberatio. A διασκέπτομαι.
Διασκίω, ῶ, f. ήσω, exorno.
Διασκηνάω, ῶ, vel διασκηνόω, ῶ, f. ήσω, diversandi caussa tentoria pono; (2) dispertior tentoria; (3) castra metior; (4) tentoria dissolvo, vasa colligo. Διασκηνέντων δὲ μετὰ τὸ δεῖπνον, *Xenoph. Cyrip.* 3, 145.
Διασκηνίπτω, dissipo, dispergo. Πάντα διεσκήνιψε, *Nic. Ther.* 193.
Διασκηρίπτω, suffulcio.
Διασκιδιᾶσιν, 3. pl. præs. ind. act. verbi
Διασκιδνημι, dissipo, dispergo. Διασκιδνᾶσί τι νῆας, *Hesiod. Theog.* 875.
Διασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exsulto, exsilio, persulto.
Διασκοπέω, ῶ, f. ήσω, contemplor, speculor; (2) contemplor animo, considero rem; (3) exploro hominem, specto, experior. Διασκοπεῖν σιώπῃ, *Aristoph. Thesm.* 667. Διασκοπῶν ἥδομαι τὰς λημίας ἀμπέλους, *Id. Pace*, 1170.
Διασκοπιάσμαι, ῶμαι, speculor, e specula observo.
Διασκορπίζω, f. ίσω, dissipo, dispergo. Διασκόρπισιν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν, *Luc.* 1, 51. Διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς, *Matt.* 26, 31. Hinc
Διασκορπισμός, ῦ, ὁ, dispersio, dissipatio.
Διασκώπτω, f. ώψω, scommata et dicteria jacio. Ταῦτα μὲν δὴ ὕτω διεσκώπτοντο, *Xen.*
Δίασμα, ατος, τὸ, initium telæ texendæ, stamina; (2) licium, *LXX.* A διάζομαι.
Διασμᾶν, præs. inf. pro διασμᾶσθαι. A
Διασμάω, ῶ, extergo, detergo.
Διασμόω, ῶ, idem.
Διασμήχω, f. ξω, extergendo perpurgo.
Διατμιλεύω, f. εύσω, scapello perpurgo; (2) accurate expolio.
Διασμύχω, f. ξω, lento et latente igne exuro, et cætera quæ ab ἀπομύχω. Th. σμύχω.
Διασοβέω, ῶ, fut. ήσω, dispello, discutio, dis turbo.
Διασοφίζομαι, f. ίσομαι, astu utor, sophistice ago. Διασοφίζεται, λέγων, Μήτοι θεὸς, ἢ μὴ 'σοδεῖν, *Aristoph. Av.* 1625.
Διασπαλάω, ῶ, f. ήσω, tramam denso; τῇ στάθῃ, instrumento textorio; (2) prodige licia telæ addo; (3) profuse insumo. Διεσπαλῆσαι τὴν ὑσίαν, *Plut.*
Διασπαραχτὸς, ὴ, όν, dilaniatus, dilaceratus. A
Διασπαράσσω, vel διασπαράττω, ῤ. ξω, dilacero, dilanio.
Διασπάσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui divelli potest.
Διάσπασις, εως, ἡ, idem quod
Διάσπασμα, ατος, τὸ, distractio, diruptio.
Διασπασμός, ῦ, ὁ, idem.
Διασπάω, ῶ, convello, divello, dirimo, destruo Εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, *Act.* 23, 10. Διασπασθεὶς τὸν βίον ἐτελεύτησε, *Isocr.*
Διασπείρω, fut. ερῶ, dispergo, dissemino, dissipo. Πᾶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμον, *Soph. El.* 750. Πάντες τὸ δεσπόσηναν κατὰ τὰς χώρας, *Act.* 8, 1.
Διασπεύδω, f. σω, excito ad properandum, festinare jubeo, *in med.* festino.
Διασποδία, idem quod *simplex*.
Διασπορὰ, ᾶς, ἡ, disseminatio, dispersio; (2) in sacris literis Israelitæ vel Judæi extorres, et diversis locis domicilium habentes.
Διασπορεὺς, έως, ὁ, dispersor. A διασπείρω.
Διασπουδάζω, f. άσω, ambitiose ago aliquid vel expeto; unde et de ambitu dicitur, διασπουδάσαντες per ambitum sc. creati sunt. *Dicitur et in med.*
Διάσσω, percurro, penetro. Ἕως αἷς Λύκτ' ὄρια διάσσει, *Soph. Œd. Tyr* 208. Ὁ δ' αὖ δῆζε πλευρῶν, *Id. Trach.* 1082.
Διασσαδὸν, *adv.* eminus, interjecto spatio, intercedente utrimque intervallo, dissitis stationibus. A διΐημι.
Διασταθμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, libro pondus exigo; (2) metor, dispono. (2) αἰνῶ δ', ὃς ἡμῖν βιότου ἐκ πιφυσμένα καὶ θηριώδες, θεῶν διεσταθμήσατο, *Eurip. Suppl.* 201. Ex διὰ et στάθμάω, *pondero*.
Διασταλήσονται, 3. pl. f. 2. ind. pass. verbi διστέλλω.
Διάστασις, εως, ἡ, fœdus, pactum; (2) distinctio. A διαστέλλω. Unde
Διαστολικὸς, ὴ, όν, ad distinguendum aptus, distinguendi causa factus.
Διαστολικῶς, ad distinguendum accommodate, distinguendi causa.
Διασταστάζω, f. άσω, discordiam vel seditionem inter aliquos excito, dissidiis segrego, Ὁ δὲ Μάλλιος διεστασίαζε τὴν πόλιν, *Plut.*
Διάστασις, εως, ἡ, intervallum; (2) diremptio, distractio in duas partes; (3) dissidium, animorum disjunctio; (4) mutatio in iis quæ degenerant; (5) apta et concinna rerum dispositio; (6) drachma data arbitris ab actore. A διΐημι.
Δ αστάω, ῶ, disto; (2) dissidiis implico.
Διαστατικὸς, ὴ, όν, dirimendi vim habens. A
Διαστατὸς, ὴ, όν, distans, diremptus.
Διαστεγνόω, vallo intersepio, munio.
Διάστιλον, 2. sing. a. 2. imperat. act. verbi διαστέλλω.
Διαστίλλω, permeo, pervado; (2) discedo. Διαστίλλων πόλιν, *Eur.*
Διαστέλλω, fut. ελῶ, diduco; (2) divido, separo, disterminо; unde διαστέλλει *pro* dissentire, *ap. Polyb.* (3) dispono, distinguo; *unde et pro* interpungo; (4) mando, edico; præcipio; (5) interdico; (6) *in med.* definio, ambiguitatem distinguendo tollo. Διέστειλας αὐτὸς σεαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐν πάντων λαῶν, 1 *Reg.* 8, 53. Διεστείλατο αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν, *Matt.* 7, 86.
Διάστιος, ε, ὁ ἡ ἡ, angustus.
Διάστιχος, ε, ὁ ἡ ἡ, stellis distinctus, stellatus. Ab ἀστὴρ.
Διάστημα, ατος, τὸ, intervallum. A διΐστημι.
Διαστηματίζω, f. ίσω, paulisper subsisto et cesso, intervallum facio. A præc.
Διαστηματικὸς, ὴ, όν, intervallis distinctus.
Διαστηρίζω, stabilio, firmo.
Διαστῆσαι, a. 1. inf. act. verbi διΐστημι.
Διαστήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διστήτην.
Διαστίζω, f. ξω, distinguo punctis et notis; (2) in punctum desino.
Διαστίλβω, mico, pelluceo, intermico. Αἵτε θρίνακες διαστίλβεσι πρὸς τὸν ἥλιον, *Aristoph. Pace*, 565.
Διάστιξις, εως, ἡ, interpunctio. Item figura, quando dictio a dictione distinguitur, aut quando syllaba contra naturam extenditur. A διαστίζω.
Διαστοιβάζω, f. άσω, constipo.
Διαστοιχίζω, fut. ίσω, ordine colloco et dispono. Διεστοιχίζετο ἀρχὴν, imperium ordinavit, *Æschyl. Prometh.* 230.
Διαστολεὺς, έως, ὁ, instrumentum chirurgicum quo os ægrotantis aut alia compressa diduntur. A διαστέλλω
Διαστολὴ, ῆς, ἡ, distinctio; *unde et* interpunctio; (2) divisio, discretio, distractio; (3) examen rei, disquisitio, disceptatio; (4) pacificatio, reconciliatio animorum; (5) eminentia. Ab eod.
Διαστομόω, ῶ, f. ώσω, diduco ore patefacto. A στόμα, os. Hinc
Διαστόμωσις, εως, ἡ, diductio et apertio oris.
Διαστοματὸς μήλη, specillum quo os clausum deducitur. Ab eod.
Διαστοχάζομαι, f. άσομαι, conjector.
Διαστράπτω, f. ψω, corusco, fulguro.
Διαστρατεύομαι, conficio, emereor stipendia; legitime stipendia, seu annos militiæ, absolvo; διαστρατευσάμενοι, emeriti veterani.
Διαστρατηγίω, ῶ, f. ήσω, munus imperatoris obeo: (2) *cum acc.* dolis et insidiis peto.
Διαστρεβλόω, torqueo, tormentis distraho.
Διάστριμμα, τὸ, depravatio, perversitas, ut strabonum, &c. A
Διαστρέφω, fut. ψω, perverto, distorqueo; (2) depravo. Ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀπόστολον ἀπὸ τῆς

τῆς πίστεως, *Act.* 13, 8. Διαστρέφων τὰς ὁδὸς Κυρίου τὰς εὐθείας, *Ib.* 13, 10.

Διασροβέω, ῶ, f. ήσω, rapido vortice circumago, impetuose pervado.

Διασροφή, ῆς, ἡ, distortio, obliquitas; (2) iniquitas, perversitas; (3) depravatio. A διαστρέφω.

Διάστροφος, ος, ὁ ϗ ἡ, distortus; (2) perversus, præposterus. Διάστροφος πολυκλως κιφαλή, *Aret.* Ab eod.

Διασρώννυμι, vel διασρωνύω, sterno, insterno.

Δ άστυλος, ος, ὁ ϗ ἡ, columnis fultus. Hinc

Διασυλέω, ῶ, f. ώσω, columnis fulcio.

Διασυνίημι, commendo, jucundum reddo; (2) constituo, instituo, *Gl. V.* (1) ἡδίως πως διασυνίεσθαι, *Antonin.* 3, 2.

Διασύομαι, vel διασεύομαι, transeo. *Poetice*, ut hinc sit δίσσυτο.

Διασυρίω, idem quod διασύρω, *Ath.*

Διασυριγμός, ὁ, exsibilatio, irrisio. Ὁ δὲ Διονύσιος πυθόμενος τὸν τῶν ποιημάτων διασυριγμὸν, *Diod. Sic.* 14, 109. A

Διασυρίζω, sibilum edo; (2) exsibilo.

Διασυρμός, ῶ, ὁ, distractio; (2) Diasyrmus, figura rhetorica, qua dictio ad duo diversa significata trahitur; (3) obtrectatio, cavillatio, irrisio.

Διασυρτικός, ὴ, όν, aptus, *item* pronus ad obtrectandum, cavillatorius. A

Διασύρω, obtrecto, graviter reprehendo, irrideo; (2) distraho, dissipo. Ὃν ἂν σὺ λοιδορούμενος ϗ διασύρων, *Dem.*

Διασφαγή, ῆς, ἡ, hiatus in jugulo seu gutture dissecto; (2) hiatus quilibet.

Διάσφαγμα, τὸ, idem. A

Διασφάζω, vel διασφάττω, jugulum seco; (2) disseco. Hinc

Διασφαιρίζω, f. ίσω, in modum pilæ disjicio.

Διασφακτὴρ, ῆρος, ὁ, jugulum alicui resolvens, aptus ad resolvendum jugulum.

Διασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo.

Διασφάλλω, aberrare facio, fallo; (2) fortuna adversa utor. Διίσφηλε τὴν τέχνην, *Æschin.* Διασφαλῆναι τῆς πρὸς τινὸς συμμαχίας, *Id.*

Διασφάξ, γγος, ἡ, interstitium quo duæ rupes diruptæ distant, montis hiatus et scissura, rupes hians et diducta; (2) vallis; qu. a διασφάζω.

Διασφενδονάω, vel διασφενδονέω, f. ήσω, funda dissipo, disjicio.

Διασφενδονίζω, f. ίσω, idem.

Διασφετερίζεσθαι, sibi vindicare.

Διασφηνόω, ῶ, fut. ώσω, in vespam converto, vespæ figuram tribuo; (2) clavis ligneis ferreisve trabes configo et vincio.

Διασφηνόω, ῶ, cuneis diffindo.

Διασφίγγω, f. ξω, cohibeo, colligo, connecto.

Διάσφιγξις, εως, ἡ, colligatio, connexio. Διάσφιγξις κραταιὴ, *Aret.*

Διασφύξις, εως, ἡ, pulsus *arteriarum*, *Aret.* Ex σφύζω, *salio.*

Διασχάω, fut. σω, pertundo, ut venam. Διασχάσαι φλέβα, *Aret.*

Διασχιδάσης, ὁ, dissipator, *Steph.*

Διασχιδαστικὸς, ὴ, όν, dissipandi vim habens, *Ib.*

Διατχηματίζω, f. ίσω, figuro, describo.

Διασχίδης, ὲς, fissus, sectus. A

Διασχίζω, f. ίσω, diffindo, discindo, disseco. Διῄσχισαι τῇ καλῇ, separatur ab honesto.

Διάσχισις, ίδος, ἡ, dissectio, fissio. A præc.

Διάσχισμα, ατος, τὸ, frustum e dissectione.

Διασχολέω, fut. ήσω, negotiis distineo, occupo.

Διασχὼν, a. 2. part. act. verbi διασχίω.

Διασώζω, f. ώσω, servo, salvum et incolumem tueor, conservo; (v. *Ern.*) *in pass.* effugio, salvus perfugio. Ἐρωτῶν αὐτὸν, ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτῆ, *Luc.* 7, 3. Διεσώθησαν δι' ὕδατος, 1 *Pet.* 3, 20.

Διασώσειε, *servaverit*, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro διασώσαι.

Διασώσῃ, *servaverit*, 3. sing. a. 1. conj. act.

Διασωτὴς, legatus principis, qui legatum ab hostibus venientem in itinere comitatur et defendit, et ad principis audientiam salvum ac sospitem perducit, *Ern.*

Διασωτικὸς, ὴ, όν, hominum vitæ conservandæ studiosus. Epith. imperatoris.

Διαταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, sanctio, mandatum; (2) ministerium. A διατάττω. Hinc

Διάταγμα, ατος, τὸ, edictum, sanctio.

Διατάκτης, ου, ὁ, dispositor.

Διατάκτωρ, ορος, ὁ, idem et ab eod.

Διαταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, ærumnis et miseriis usque premor.

Διαταμιεύω, f. εύσω, in penu custodio, penum administro.

Διατάμνω, disseco, discindo, *Ion.* et *Poet.* pro διατέμνω.

Διάταξις, εως, ἡ, edictum, constitutio; (2) ordinatio; (3) ordo militaris, acies. A διατάσσω.

Διαταράσσω, vel διαταράττω, f. ξω, perturbo. Διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, *Luc.* 1, 29.

Διάτασις, εως, ἡ, contentio virium et vocis; (2) contentio, seu oratio invectiva, interminatio vehemens; (3) distentio. A διατείνω.

Διατάσσω, vel διατάττω, f. άξω, ordino, dispono; (2) statuo, constituo; (3) impero, præcipio. Διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, *Matt.* 11, 1. Ἐποίησε τὰ διαταχθέντα αὐτῷ, *Luc.* 17, 9.

Διαταφρεύω, f. εύσω, fossam duco ad dirimendum, fossa dirimo vel separo; (2) perfodio.

Διαταχέως, *adv.* repente, celeriter, prompte, *Strabo.* A ταχύς.

Διατέγγω, f ξω, humecto, mollio, ut ferrum igni.

Διατεθρυλλημένα, *divulgata*, nom. plur. perf. part. pass. n. g. verbi διαθρυλλέω.

Διατετρυμμένως, *adv.* delicate, molliter; (2) dissolute. A διατεθρύμμενος, quod est *particip. perf. pass.* a διαθρύπτω.

Διατείνας, a. 1. part. act. verbi διατείνω. Δωρίδα τὴν ῥοδόστυγον ὑπὲρ λιχίων διατείνας, *Sosipater in Anthol.*

Διατείνω, protendo, extendo, porrigo; (2) duro; (3) pertineo, specto; (4) διατείνομαι, omnes nervos intendo, enitor, allaboro; (5) adfirmo, adsevero; (6) oratione contendo cum aliquo, sæpe per contentionem interrogo. Διατείνει ταῦτα διὰ παντὸς β' ᾠ, *Aristot.* Διατεινάμενοι οἱ μὲν τὰ πέλτὰ, οἱ δὲ τὰ τόξα, *Xen.*

Διατειχίζω, fut. ίσω, dirimo, distermino muro interjecto. Ἡ δὲ ὑψηλὴ ῥὶς διατέτειχικε τὰ ὄμματα, *Xen.* Hinc

Διατείχισμα, ατος, τὸ, murus in id structus ut separet quædam, murus intersepiens; (2) vallum, castra; (2) παραλύσας τι τῷ διατειχίσματος, *Appian. de Rebus Samnitic.*

Διατεκμαίρομαι, a. 1. m. διατεκμηράμην, certis notis ostendo; (2) conjicio, conjecturis adsequor. Ἔργα τάτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραιτο, *Hesiod. Op.* 396.

Διατελευτάω, idem quod διατελέω, *Hom.*

Διατελέω, ῶ, f. έσω, perago, traduco ævum vel vitam; (2) permaneo, persevero. Quando persevero significat neutrum absolutum est. Διατετελεκὼς τὰ ἐν τοῖς ἱππικοῖς δίκα ἴτη, *Xen.* Ἄσιτοι διατελοῖτη, *Act.* 27, 33.

Διατελὴς, ὁ ϗ ἡ, perpetuus.

Διατελὼς, *Ion.* διατελέως, semper, perseveranter.

Διατέμνω, f. εμῶ, disseco, divello, perrumpo, discindo. Διατετμηκότα τὴν πολιτείαν, *Æschin.*

Διατενὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, perpetuus; (2) contendens. A διατείνω.

Διατηκεσαλίνω, exsicco, inarefacio.

Διατιταμένως, *adv.* magna contentione, enixe. A διατείνω.

Διατεταχέναι, perf. inf. act. verbi διατάσσω.

Διατετινάχθαι, perf. inf. pass. v. διατινάσσω.

Διατετραίνω, vel διατετρανέω, perforo, pertere-bro, pertundo.

Διατήκω, f. ήξω, liquo, liquefacio; (2) tabefacio, mollio.

Διατηρέω, ῶ, f. ήσω, servo, conservo, tueor; (2) servo, observo; (3) attente observo, caveo. Διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, *Luc.* 2, 51. Hinc

Διατήρησις, εως, ἡ, observatio, conservatio:

Διατηρητικὸς, ὴ, όν, conservans, conservandi vim voluntatemque habens.

Διατίθημι, f. θήσω, dispono, compono; (2) administro quamcunque rem; κακῶς διατιθέναι, male pronunciare, male agere; (3) constituo; (4) aliquo modo adficio, ut exhilaro, placo, concilio mihi; (5) tracto; et *in medio*, (6) testor, testamento mando, vel relinquo; (7) paciscor, pactum ineo, fœdus pango; (8) satisfacio; (9) vendo, venum expono; (10) *in pass.* significat et habitum animi et mores, ut φιλοτίμως διατιθῆναι, cupidum honoris esse; (11) statum et conditionem, ut ἀγὼν ἀδοξότερον διατιθεμένος, certamen tenue, minus gloriosum, causa male, turpiter acta. Ἡ διαθήκη, ἣν διεθέσμαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, *Heb.* 8, 10. Διάθες τάδε κόσμῳ, dispone eleganter, *Aristoph. Av.* 1336.

Διατιλάω, ῶ, f. ήσω, caco, excerno.

Διατίλλω, pervello, evello. Hinc

Διάτιλμα, ατος, τὸ, convulsio, evulsio.

Διατιμάω, ῶ, f. ήσω, æstimo; (2) probo, in honore habeo, curo. Διατιτίμηται θεοῖς, *Æschyl.*

Διατίμησις, εως, ἡ, æstimatio. A præc.

Διατιμητικὸς, ὴ, όν, æstimandi vim habens, *i. e.* rei venalis pretium constituendi.

Διατινάσσω, f. άξω, discutio, quassatione labefacto; (2) quatio, vibro. Κάρα τι διστίναξ' ἄνω κάτω, *Eur.*

Διατινθαλίος, ία, ίον, fervidus, ignitus, candens.

Διατιτραίνω, vide διατετραίνω.

Διατιτράω, perforo. Οἱ δὲ τὰς ναῦς ἐν τῷ διάπλῳ διετίτρων, *Appian. de Bello Hispan.* 77.

Διατιτρώσκω, conficio ictu, confodio.

Διατλάω, vel διάτλημι, f. ήσω, perfero, perpetior.

Διατμήγω, f. ξω, disseco, discindo: διάτμαγον, aor. 2. *dividebantur* vel *divisi sunt*, Apoll. Rhod. 2, 298.

Διατμήσσω, idem. Ex διὰ et τμήσσω, *seco.*

Διατμίζω, f. ίσω, in vaporem resolvo. Διατμίσθε τὸ ξύμπαν σκῆνος, *Aret.*

Διατοιχίω, ῶ, f. ήσω, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor vel discurro.

Διάτοιχος, ος, ὁ ϗ ἡ, a pariete ad parietem pertinens.

Δ ατομὴ, ῆς, ἡ, incisio. A διατέμνω.

Διάτομος, ος, ὁ ϗ ἡ, dissectus, discissus; (2) æquali portione divisus. A διατέμνω.

Διατονοβρύζω, murmuro, fremo.

Διατόνια, ων, τὰ, circuli, annuli. A διατείνω.

Διάτονος, ος, ὁ ϗ ἡ, distentus, extentus; (2) contentus, vehemens. Ab eod.

Διατοξεύω, f. εύσω, sagitta penetro vel trajicio; (2) jaculor, telum vibro.

Διατορέω, ῶ, f. ήσω, perforo, perterebro.

Διάτορος, ος, ὁ ϗ ἡ, penetrans; (2) trajectus; (3) qui clare audiri potest, acutus, sonorus.

Διατρανόω, ῶ, f. ώσω, reddo clarum et perspicuum, declaro, manifesto.

Διατραχηλίζω, f. ίσω, præcipitando collum frango; (2) præcipito; (3) disseco et contrunco animal.

Διατρίτω, f. τρίψω, distorqueo, perverto; (2) averto, avoco, deterreo; (3) persuadeo; (4) perterreo, ad inopiam consilii redigo. Διέτριψε πρὸς ὀλίγον τὸ μιαρώτατον, *Herod.*

Διατριπτικώτατα, efficacissime sc. ad persuadendum, *ap. Cl. Alex.*

Διατρίφω, f. θρέψω, alo, nutrio, enutrio. Ἀπὸ ἀρτοποι ἴας οἰκίαν διατρέφω, *Xen.*

Διατρέχω, f. ξομαι, p. δεδράμηκα, discurro, percurro, cursu pertranseo; (2) evado.

Διατρίω, ῶ, f. ίσω, intremisco; (2) perterrefactus diffugio; (3) perterebro, perforo. Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, *Il.* 11, 486. Ex τρίω, *tremo*, vel τράω, *perforo.* Hinc

Διάτρησις, εως, ἡ, perforatio. Unde

Διάτρητος, ος, ὁ ϗ ἡ, perforatus, foraminibus pertusus.

Διατριβὴ, ῆς, ἡ, mora, productio temporis in longum,

longum, procrastinatio; (2) commoratio in aliquo loco, conversatio; (3) studium vel opera quæ alicui rei impenditur, exercitium, occupatio; (4) philosophorum congressus et disputatio; (5) locus in quo διατριβὴ fit; (6) schola, locus in quo literæ discuntur. A

Διατρίβω, f. ψω, absumo, attero, perdo; (2) moror, commoror; (3) tempus tero in aliqua re; (4) procrastino, differo, duco, extraho aliquem ostensa varia spe. Διατρίβειν χρόνον ἔπη, τὸν βίον ἔν τινι, ἐπί τινι, περὶ τὰ μαθήματα, περὶς Θυσίαις, *Plut.* Διετρίβον δὲ ἐπὶ χρόνον, ἐκ ὀλίγου σὺν τοῖς μαθηταῖς, *Act.* 14, 28. Τὸν δ' ἐν Ῥώμῃ τὰς λόγους διαβίμενον ὑπὲρ τῶν Κιλικιήρων . . . . ἐπὶ πολὺ διέτριβεν, diu retinuit apud se, *Appian. de Rebus Hispan.* 50. Hinc

Διατρίμμα, ατος, τὸ, intertrigo; (2) intertrimentum.

Διατριπτικὸς, ἡ, ὸν, ex attritu ortus, atterendi vim habens.

Διάτριτος, ᾱ, ὁ, morbus seu febris tertia quaque die rediens.

Διάτριχα, *adv.* trifariam, tripliciter.

Διάτριχος, tremens, al. διάδρομος, dissiliens, *Eur.*

Διατροπὴ, ῆς, ἡ, pudor, confusio oris; (2) confusio, perturbatio; (3) commiseratio; (4) mentis mutatio a suasione diversa.

Διάτροπος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, perversus; (2) qui perverti solet; (3) mutabilis; (4) dissimilis moribus. Διάτροποι δὲ τρόποις, *Eurip. Iphig. in Aul.* 559. Ab eod.

Διατροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum, victus, cibus. A διατρέφω.

Διατροχάζω, curru vehor, et quidem fere celeriter, propere; (2) discurro.

Διατρύγιος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, frumento consitus inter vitium ordines; (2) frugifer. A τρύγη.

Διατρυπάω, ῶ, f. ήσω, perterebro, perforo, pertundo; (2) penetro, transfigo; (3) excavo. Hinc

Διατρύπημα, ατος, τὸ, perforatio, foramen.

Διατρύπησις, ἡ, perforatio.

Διατρυπητὸς, ἡ, ὸν, perforatus.

Διατρυφάω, ῶ, f. ήσω, delicate vivo, luxurior, luxu diffluo. Διατρυφήσῃ παίδιαις τεθραμμένος, *Plut.*

Διατρυφὴς, aor. 2. part. pass. verbi διαθρύπτω.

Διατρώγω, f. τρώξομαι, peredo, perrodo, erodo.

ΔΙΑΤΤΑ'Ω, ῶ, percribro.

Διάττω, huc et illuc salio, emico. Ex ἄττω.

Διατυπόω, ῶ, f. ώσω, constituo, sancio; (2) formo, reformo; (3) apud me constituo, animo concipio. Διατυπῶν νόμους, *Luc.*

Διατύπωσις, εως, ἡ, informatio; (2) constitutio, statutum, testamentum; (3) figura rhetorica; (4) oratio, velut imaginem rei exhibens.

Διαυαίνομαι, exsiccor. Ab αὖος, *siccus.*

Διαυανθῆναι, a. 1. inf. pass v. διαυαίνομαι.

Διαυγάζω, f. άσω, perluceo; (2) illucesco. Ἕως ἡμέρα διαυγάσῃ, 2 *Pet.* 1, 19.

Διαυγάσμα, ατος, τὸ, dilucidum. A præc.

Διαυγασμὸς, ῦ, ὁ, splendor translucens.

Διαύγεια, ας, ἡ, idem. A

Διαυγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, pellucidus, translucidus, limpidus. Ex αὐγὴ, *splendor.*

Διαυγία, ας, ἡ, splendor pellucens.

Διαυγάω, illucesco, ἡμέρα διαυγῶσα, diluculum.

Διαυλακίζω, f. ίσω, persulco, peraro.

Διαύλιον, ῠ, τὸ, diaulium, quum omnibus in scena tacentibus tibicen intus canit.

Διαύλιον, ῠ, τὸ, idem. Ab αὐλὸς.

Διαυλίσκος, ῠ, ὁ, canaliculus, in dioptris, quo visus dirigitur.

Διαυλοδρομέω, ῶ, a calce seu meta rursum ad carceres redeo. A

Διαυλοδρόμος, ῠ, ὁ, qui diaulum currit, qui cursum circensem, i. e. διςάδιον, peragit.

Δίαυλος, ῠ, ὁ, circumactus curriculi hujusmodi, ut, quum ad metam pervenissent, flectentes eo rursum recurrant, unde cursum inierant: cursus duplex, à carcere ad metam, et a meta ad carcerem; (2) mensura duorum stadiorum; (3) studium abeundi, sed et mox redeundi. Ex αὐλὸς, q. v.

Διαυλωνία, ας, ἡ, locus angustus, in quo aves silvestres capiuntur. A præc. Hinc

Διαυλωνίζω, f. ίσω, per angustum fluo; (2) meatus longos transeo:

Διαυλώνισμος, ὁ, transitus per longos meatus.

Διαυχενίζομαι, f. ίσομαι, cervicem erigo; (2) elata cervice incedo. Ex αὐχὴν.

Διαυχένιος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui est in cervice, per cervicem vadit.

Διαυχέω, glorior.

Διαφαγεῖν, exedere, edendo consumere.

Διαφαίνω, f. ανῶ, ostendo, demonstro; (2) eluceo; et διαφαίνομαι, inter alia conspicuus sum; (3) pellucidus sum; (4) in conspectum venio, conspicuus fio. Διαφάνη ἐδὲν πρὸς αὐτὸ ἰσχύος περὶ, ἢ ἀσθενείας, *Thucyd.* 2, 51.

Διαφανία, et διαφανία, ἡ, splendor, perspicuitas, pelluciditas.

Διαφανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, pellucidus, candens; (2) illustris, celebris, clarus. A διαφαίνω.

Διαφανέστατα, *adv.* clarissime.

Διάφανσις, εως, ἡ, idem quod διαφανία.

Διαφανῶς, *adv.* pellucide, clare, manifeste; (2) cum concentu suavi.

Διαφαρμακεύω, f. εύσω, medicamentum purgans præbeo, potionibus medicatis purgo.

Διάφασις, εως, ἡ, idem quod διάφανσις.

Διαφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, floccifacio, etiam verbis.

Διαφαύω, f. αύσω, illucesco.

Διαφέγγης, ὁ ἡ ἡ, splendidus.

Διαφενάκισις, ἡ, deceptio, impostura.

Διαφερόντως, *adv.* excellenter, egregie, etiam vehementer; (2) magis, maxime. A

Διαφέρω, f. διοίσω, a. 1. ἐνήνεγκα, differo, in diversas partes fero; (2) dissipo; (3) divulgo; (4) traduco, agito bellum, ætatem, &c. (5) conficio; (6) fero, perfero, sustineo; (7) differo; (8) antecello, excello, præsto; (9) confero, prosum: et (10) διαφέρομαι, jactor, diffundor; (11) dissideo, dissentio; (12) contendo, ambigo, litigo; (13) perfero, litteras, &c. (14) etiam sententia judicum dicitur διαφέρεσθαι. Διαφέρειν τὰς ψυχὰς, distrahere, ἐν ἑαυτῷ, cogitare, ἀπὸ τόπου, ἐπὶ τόπον, traducere; γυναικῶν ἕδὲν, differre; τῶν ἄλλων τινὶ, antecellere in; ἡμῖν, prodesse; ἀνδρία, πρὸς πολεμικὰ, præstare. Imperson. ᾧ μάλιστα διαφέρει, cujus maxime interest. Οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν, discrepabis, *Aristoph. Nub.* 533. (5) Ἀλεάττης δὲ ὁ λυδὸς τὸν πρὸς Μιλησίους πόλεμον διενίκας, confecto cum Milesiis bello, *Herod.* 1, 25. (13) ὁ δὲ ὑφίσταται γράμματα διοίσειν διὰ τῶν ἱχθύων ἐς τὸ Καπιτώλιον, *Appian. de Rebus Gallicis.* Imperson. Ὧν δὴ καὶ μάλιστα τῇ βουλῇ διέφερεν, qui maxime cordi erant Senatui, *App Bell. Civ.* 3, 2. Διαφέρειν τὸν αἰῶνα, vitam agere, ævum traducere, *Herodot.* 3, 40. Elliptice, Σὲ διοίσεται μόνος, te orbatus vitam aget, *Soph. Aj.* 511. Ἄταις διοίσει, orbus vitam deget, *Eurip. Rhes.* 982.

Διαφεύγω, f. εύξομαι, effugio, evito. Εἴπερ τὰ χρέα διαφευξεῖται, *Aristoph. Nub.* 442. Οἱ ῥᾴδιος ἔστως ἂν αὐτὲς διέφυγες, *Id. Vesp.* 459. Hinc

Διαφυξὶς, ἡ, effugium.

Διαφημίζω, f. ίσω, spargo famam, divulgo, nomen indo, quod vulgetur mox. Διαφημίζειν τὸν λόγον, *Marc.* 1, 45. Διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ, *Matth.* 9, 31.

Διαφλαρῇ, 2. sing. a. 2. conj. pass. verbi

Διαφθείρω, f. ερῶ, corrumpo; (2) stupro; (3) interficio; (4) *de legibus est* abrogare, *de judiciis* eludere, perfringere; *in fœtu*, elidere per abortum. (1) μηδαμῶς σῶγμα κάλλιον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα, *Aristoph. Pac.* 823. (4) οὐκ ἴσθ' ὁποίῳ φαρμάκῳ διαφθερεῖν ἅμιλλον, nulla vis medicaminis eorum memoriam abolitura erat. Οὐκ ἅμιλλον διαφθερεῖν, non amissura eram, *id est*, non oblitura eram, *Eurip. Hippol.* 389. Χεῖρα δ' ὁ διαφθερῶ, manum meam non corrumpam misericordia, *Id. Med.* 1055. Τὰς ὕσας τὸ μὲν, ἐς τὰς ἀπύσας ἐλπίδας διέφθορεν, *Soph. El.* 308. Hinc

Διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, corruptela; (2) stupratio, vitiatio; (3) abortus; (4) strages, cædes, pernicies; (5) mors.

Διαφθορεὺς, έως, ὁ, corruptor; (2) stuprator.

Διαφθορέω, ῶ, diripio, vasto.

Διαφθορεῦμαι, per invidiam in periculum et mala adducor, *Jos.*

Διαφίημι, f. ήσω, dimitto; (2) elabi manibus sino. Διαφεῖναι τὴν δύναμιν, *Dem.*

Διαφιλονικέω, ῶ, f. ήσω, pervicaciter contendo.

Διαφιλοτιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, contendo et magno studio conor aliquid efficere.

Διαφλέγω, f. ξω, exuro.

Διάφλυξις, ἡ, effusio, ebullitio. A φλύω.

Διαφοιβάζω, f. άσω, vaticinor. Τὸν ἀνδρὸς διαπεφοιβάσθαι κακοῖς, *Soph. Aj.* 332.

Διαφοινὸς, idem quod δαφοινὸς, *Orph.*

Διαφοινίσσω, rubefacio, cruento.

Διαφοιτάω, ῶ, f. ήσω, pervagor, percrebresco. Τῷ ἔργῳ λόγος μείζων διεφοίτησεν εἰς Ῥώμην, *Plut.*

Διαφορὰ, ᾶς, ἡ, differentia, discrimen; (2) dissidium, dissensio, controversia, contentio, inimicitia; (3) id quod interest tua, pro fortuna rei. Hinc

Διαφορέω, ῶ, f. ήσω, differo, disjicio, distraho; (2) diripio, spolio, discutio; (3) digero; et *in pass.* exhaurior, resolvor, dissipor. Διαφορεύμενης τῆς αὐτῆ χώρας ὑπὸ τῶν ληῖῶν, *Dem.* Ἵν' ὑπὸ τέτων διαφορηθῶ, dilanier, *Aristoph. Av.* 360. Διαφορήσω σ' εἴτι γρύζεις, *Idem Eq.* 294. A διαφορά. Hinc

Διαφόρημα, ατος, τὸ, quod dissipatur seu discutitur; (2) ludicrum, ludibrium.

Διαφόρησις, εως, ἡ, dissipatio, v. gr. per sudorem, resolutio; (2) dissolutio. Ab eod.

Διαφορητικὸς, ἡ, όν, discutiendi vim habens, v. gr. per sudorem. Vox medica.

Διάφορον, ῠ, τὸ, differentia; (2) simultas, odium; (3) pars adversa; (4) controversia; (5) sumptus, impensæ; (6) ipsa pecunia, et pretium rei; (7) tributum; (8) utilitas; (9) præmium.

Διάφορος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, differens, diversus; (2) præstans, excellens; (3) commodus, utilis; (4) dissidens, dissentiens, atque etiam inimicus, hostis. (4) διάφορος εἰμὶ, dissentio, *Eurip. Med.* 579. A διαφέρω.

Διαφορότης, ητος, ἡ, idem quod διαφορὰ, *secundum Platonem in Theæteto.*

Διάφορως, *adv.* cum differentia; (2) diverse, varie, multifariam; (3) exquisite, eximie.

Διάφραγμα, ατος, τὸ, intersepimentum, quod intersepit, seu intersepiendo discludit; (2) membrana, quæ cor et pulmonem a jecore et liene distinguit, præcordia:

Διαφράγνυμι, sive διαφράγνυμαι, sepio, munio, obstruo. Διεφράγνυτο ξύλοις πολλοῖς τὸ τράπεζοδον, *Plut.*

Διαφραδὲως, *adv.* liquide, aperte. A φραδὼς.

Διαφράζομαι, med. (al. διαπεφράδω, *Ct.*) consilium confero, *Hom.*

Διαφράζω, indico, monstro. Τοῖσι δὲ καὶ δρυμὸν διεπέφραδε, *Oppian. Cyneget.* 4, 378.

Διαφράσσω, vel διαφράττω, f. άξω, intersepio, septo interjecto discludo et separo.

Διαφρίττω, inhorresco.

Διαφροντίζω, f. ίσω, curo, curam suscipio et adhibeo.

Διάφρος, ον, spumans. Ab ἀφρὸς, *Etym.*

Διαφρυκτᾶν, suffragia ferre et sortiri, *Suid.* A calculo, qui φρυκτὸν ψῆφος dicebatur, et φρυκτὸς κύαμος.

Διαφυὰς, άδος, ἡ, fissura.

Διαφυγγάνω, effugio, evado. Διεφύγγανον ἐκ τῶν δικαστηρίων, *Thuc.* A διαφύγω.

Διαφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium. Ex διὰ et φυγὴ.

Διαφύγοι. 3. sing. a. 2. opt. act. v. διαφεύγω.

Διαφυὴ, ῆς, ἡ, interstitium inter artus, intervallum, fissura. A διαφύω.

Διαφυλάξαι, a. 1. inf. act. v. διαφυλάσσω.

Διαφυλάσσω, vel διαφυλάττω, f. άξω, conservo, custodio, tueor, retineo. Διαφυλάσσειν τὴν πόλιν,

πόλιν, *Eur.* Ἀδύνατοι γιγῶτις αὐτοὶ διαφυλάξασθαι πόλιν, *Eurip. Iph. in Aul.* 369.

Διαφυσάω, ῶ, f. ήσω, subigo, pinso.

Διαφυσάω, ῶ, f. ήσω, perflo; (2) flatu discutio, dispergo. Hinc

Διαφύσησις, εως, ἡ, perflatio, dissipatio.

Διάφυσις, εως, ἡ, interstitium inter artus; (2) fissura, rima, res intercurrens et discriminans. A διαφύω.

Διαφύσσω, exhaurio. Ex διὰ et ἀφύσσω.

Διαφυτεύω, sero, planto.

Διαφύω, f. ύσω, internascor; (2) enascor, orior; (3) adsuescor, usu edoctus sum. (3) Ἡράσυλλον ἄνδρα πάσης ἀστρολογίας διαπεφυκότα ἴχειν, *Dio Cass.* 55, 11. Ὡς μέντοι καὶ Ἑλληνικῶν τι αὐτὸν Πειτέναξ, ὧν ἐκεῖνος διαπεφύκει, ἀνήρητο, cujus linguæ peritus erat, *Id.* 72, 6.

Διαφωνέω, ῶ, f. ήσω, voce seu sono dissideo, dissentientem sonum edo; (2) dissideo, dis crepo. Διαφωνεῖ ταῦτα ἀλλήλοις, *Arist.* (3) a nimia vocis contentione obmutesco, *unde* (4) animam ago, efflo, morior, pereo, *Ern.* (2) ὅσοις δὲ ταῖς ἰστιήμαις διαφωνεῖν, a sententiis videntur discrepare, *Aristot. Ethic. Nicomach.* 1, 6. Τοῖς λόγοις δὲ τούτοις τὰ ἔργα διαφωνεῖ, *Idem*, 10, 8. Ὥστε τῷ τεταρτῷ πάλιν διαστεφωνηκέναι, ita ut quarta diei parte rursus discrepavit, *Ptolem. Magna Construct.* 3, 60, 23.

Διαφώνησις, εως, ἡ, dissonantia, discrepantia.

Διαφωνητικὸς, ὴ, όν, qui est ingenio ad dissensionem propenso. A præc.

Διαφωνία, ας, ἡ, vocis seu soni discrepantia; (2) dissensio, discordia. A

Διάφωνος, ος, ὁ ἢ ἡ, dissonus; (2) dissentiens. Ex διὰ et φωνὴ, *vox.*

Διαφόως, diverse ab aliquo. A præc.

Διαφώσκω, illucesco.

Διαφωτίζω, f. ίσω, lucidum reddo, illumino, illustro; (2) in lucem profero

Διαχαίνω, hisco, magno hiatu diducor.

Διαχαλάσμα, τὸ, interstitium, hiatus.

Διαχαλάω, ῶ, f. άσω, laxo, dissolvo; (2) resolvo, dissipo, aperio.

Διαχαράττω, f. ξω, describo, exaro.

Διαχαρίζομαι, dilargior.

Διαχάσκω, hisco.

Διαχίαι, a. 1. inf. act. verbi διαχίω.

Διαχειμάζω, f. άσω, hiemem traduco, hiberno.

Διαχειραγωγίω, traduco.

Διαχειρία, ἡ, administratio, tractatio.

Διαχειρίζω, f. ίσω, in manibus habeo, administro, rego, gero, tracto, *in med.* interficio. Διαχειρίζειν τὰ πράγματα, χρήματα, πόλλα τῶν κοινῶν. Ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλῳ, *Act.* 5, 30.

Διαχείρισις, εως, ἡ, idem quod διαχείρια.

Διαχειρισμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Διαχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, suffragio meo declaro, utra res ex propositis mihi placeat.

Διαχειροτονία, ας, ἡ, dijudicatio, qua una e duabus rebus alteri suffragio præfertur.

Διαχέω, f. εύσω, diffundo, dispergo, et dissipo fundendo; (2) divulgo; (3) perfundo, transfundo; (4) disseco, in frusta seco; (5) frango, minuo, v. gr. impetum, iram; *unde et* lenio, placo; (6) perdo; (7) *in pass.* hilari animo sum. Καὶ μὲν διέχυσαν ἅπαντα, *Il.* 7, 316.

Διαχλιύζω, irrideo.

Διαχλιδάω, ῶ, f. ήσω, luxui deditus sum, in deliciis vivo.

Διαχόω, f. ώσω, aggerem perduco; (2) aggere arceo.

Διαχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, utor; (2) sustento me; (3) interficio; (4) mutuo sumo. Διαχρᾶσθαι ξυνικοῖσι ἔθεσι, κήρυξι, ἀξυλία. Διεχρήσαντο τοιούτῳ μέρει, *Herod.*

Διαχρᾶσθαι, præs. inf. pro διαχράεσθαι, a διαχράομαι.

Διάχρισμα, ατος, τὸ, id quo perungimur, unguentum; (2) perunctio. A

Διαχρίω, fut. ίσω, perungo, perlino.

Διαχρόω, f. ώσω, coloro; (2) contamino.

Διαχρύσος, ος, ὁ ἢ ἡ, auro distinctus, aurum intextum habens, inauratus.

Διαχρώννυμι, vel διαχρωννύω, f. χρώσω, idem quod διαχρόω.

Διαχύσις, εως, ἡ, diffusio, effusio; (2) profusio, prodigalitas; (3) lætitia, voluptas, &c.

Διαχυτικὸς, ὴ, όν, diffundendi et exhilarandi vim habens; (2) prodigus. A

Διαχύω, f. ύσω, diffundo, effundo; (2) late spargo; (3) placo, exhilaro; *unde* διαχυμένοι, læti, hilares, *præsertim* in conviviis, ludo, item voluptuarii.

Διαχώννυμι, vel διαχωννύω, idem quod διαχόω.

Διαχωρέω, ῶ, fut. ήσω, pervado; (2) excerno, onus ventris pono; (3) admittor, probor, *de* nummis. Hinc

Διαχώρημα, ατος, τὸ, excrementum; (2) hiatus.

Διαχώρησις, εως, ἡ, excretio, egestio, maxime per alvum.

Διαχωρητικὸς, egerendi vim habens (per alvum).

Διαχωρίζω, f. ίσω, disgrego, discerno, dissungo. Hinc

Διαχώρισις, εως, ἡ, idem quod

Διαχωρισμὸς, ῦ, ὁ, separatio, sejunctio.

Διαχωριστικὸς, ὴ, όν, separandi vim habens, qui discernit ac separat. Ab eod.

Διάχωρος, ος, ὁ, intervallum quod est inter cohortes aut centurias, manipulorum interstitium. A χῶρος.

Διάχωσις, ἡ, aggeris oppositio. A διαχόω.

Διαψαθάλλω, idem quod διαψαλάττω, *Hes.* διαψαθαλάσσω, contrecto, *Poll.*

Διαψαίρω, f. αρῶ, perpurgo; (2) perflo, perspiro; (3) distraho; (4) dissolutus sum, diffluo; (5) quietus sum. Αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην κατνῦ, *Aristoph. Av.* 1721.

Διαψαλάττω, dimitto ad scrutationem.

Διαψάλλω, f. αλῶ, tango; (2) psallo.

Διάψαλμα, ατος, τὸ, cantus et melodiæ immutatio. A διαψάλλω.

Διαψάω, ῶ, f. ήσω, radendo et tergendo penetro; (2) perforo, perfodio, effodio.

Διαψέγω, f. ξω, vitupero, reprehendo.

Διαψεύδομαι, fut. εύσομαι, fallo, decipio, mentior. Διαψευσθεὶς ὑπὸ τῆς ἀῤῥωστίας, *Isocr. in Orat. ad Philip.* Διεψεύσθη τῶν λογισμῶν, *Plut. in Lyc.* opinione sua est falsus.

Διαψηλαφάω, ῶ, f. ήσω, pertracto.

Διαψηφίζομαι, f. ίσομαι, calculum in urnam conjicio, sententiam fero. Hinc

Διαψήφισις, εως, ἡ, suffragiorum latio; (2) disquisitio; (3) recensio civium populatim tributimque citatorum; examen, quod singuli populi de popularibus instituunt, inquirentes, num quis revera civis sit, an vero peregrinus et perperam adscriptus:

Διαψηφισμὸς, ὁ, ὄν, populi scitum, judicum decretum.

Διαψιθυρίζω, f. ίσω, susurro; (2) fremo.

Διαψιλόω, nudo, ut *simplex* ψιλόω. Στρίψας (τὴν ἰχθύα) καὶ αὐτὸς καὶ διαψιλώσας, φαγὼν ἐστῖπεν, *Athen.* 8, 344.

Διαψυκτικὸς, ὴ, όν, vim refrigerandi, reficiendi habens. A

Διαψύχω, f. ξω, refrigero; (2) recreo, reficio; (3) aëri seu vento perflandum expono. Τὰς ναῦς διαψύξαι, *Thuc.*

Διάω, vel διάημι, perflo, perspiro.

Δίβαμος, ος, ὁ ἢ ἡ, bipes. Ex δὶς et βαίνω.

Δίβαφος, ος, ὁ ἢ ἡ, bis tinctus. Epith. purpuræ; (2) ἡ δίβαφος, vestis purpurea, purpura prætexta. Ex δὶς et βάπτω.

Δίβολος, ος, ὁ ἢ ἡ, dupliciter injectus, (infectus, de panno, *Ern.*) (2) anceps; (3) duplex. Ex δὶς et βάλλω.

Δίβουλος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui duplicis est consilii. Ex δὶς et βουλὴ, *consilium.*

Δίβροχος, ος, ὁ ἢ ἡ, bis madefactus, bis tinctus. Ex δὶς et βρέχω, *madefacio.*

Διγαμίω, alteras nuptias celebro.

Διγαμία, ας, ἡ, secundæ nuptiæ. A

Δίγαμος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui secundo jungitur matrimonio.

Δίγαμμα, duplex gamma. Æolica litera figura et vi similis Latinæ F. Sic dicta quod duorum Γ sibi superimpositorum formam gerat.

Διγένειος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui mento est bipartito.

Διγενὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, qui duorum est generum; (2) qui duplicis est sexus. Ex δὶς et γένος.

Δίγληνος, ος, ὁ ἢ ἡ, binas pupillas habens.

Δίγλυφος, ος, ὁ ἢ ἡ, bis incisus, gemina sculptura incisus. Ex δὶς et γλύφω.

Δίγλωσσος, vel δίγλωττος, ος, ὁ ἢ ἡ, bilinguis, duarum linguarum peritus; (2) bilinguis, fallax. (1) Ἀναμίξαντα δὲ τὸν κάτω ἀδελφὸν, ὅτι δίγλωσσος ἦν ἐς τὰ βαρβαρικὰ γράμματα, ἐπὶ τοῖς αἰχμαλώτοις βαρβάροις κατέστησεν, *Arriani Alex. Exped.* 3, 6. *male interpretes.* (2) ἐξ ὧν καὶ διγλώσσου δόξαν ἐκτήσατο, *Socrat. Hist. Ecclesiast.* 1, 23. A γλῶσσα.

Δίγνωμος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui duplicis seu dubiæ est sententiæ, anceps. A γνώμη.

Διγόνατος, ος, ὁ ἢ ἡ, duplici geniculorum nodo cinctus. A γόνυ, *genu.*

Διγονία, ας, ἡ, partus geminus, seu partus geminatio et iteratio. A

Δίγονος, ος, ὁ ἢ ἡ, geminus, seu bis genitus. Ex δὶς et γίνομαι, *nascor.*

Δίγυιος, vel δίγυος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui duorum jugerum est. A γύα.

Δίδαγμα, ατος, τὸ, documentum. A διδάσκω.

Διδακτήριον, ος, τὸ, idem et ab eod.

Διδακτικὸς, ὴ, όν, aptus ad docendum, docendi peritus. Ab eod.

Διδακτὸς, ὴ, όν, doctus, peritus; (2) qui doceri potest; (3) qui disci potest; (4) docendus, quem docere licet; (5) arte excogitatus, exquisitus. Ab eod.

Δίδακτρον, ος, τὸ, præmium quod magistro pro doctrina traditur, Minerval. Ab eod.

Διδάκτυλος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui duorum est digitorum.

Διδακτῶς, per doctrinam.

Διδάξαι, a. 1. inf. act. verbi διδάσκω.

Διδάξει, *docebit*, 3. sing. f. 1. ind. act.

Διδαξις, εως, ἡ, doctrina, docendi actus.

Διδάξω, a. 1. conj. act. v. διδάσκω.

Διδασκαλεῖον, ος, τὸ, locus ubi docetur, gymnasium, schola. A διδάσκαλος. Unde

Διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina, institutio.

Διδασκαλικὸς, ὴ, όν, qu. dic. doctorius, ad doctrinam pertinens; (2) docendi peritus.

Διδασκαλικῶς, more docentium.

Διδασκάλιον, ος, τὸ, idem quod δίδακτρον. A

Διδάσκαλος, ος, ὁ, magister literarum aut morum; (2) magister quilibet; (3) poeta comicus, tragicus, aut dithyrambicus. A διδάσκω.

Διδασκίμην, præs. inf. act. *Ion.* pro διδάσκειν.

Διδασκίμεναι, idem, sed *Dorice.*

Διδάσκιν, 2. sing. præs. imperat. pass. *Dor.* pro διδάσκου.

Διδασκῆσαι, a. 1. inf. act. v. διδασκέω, *Att.* pro

ΔΙΔΑΣΚΩ, f. ξω, doceo, erudio, instituo; (2) *in passiv.* disco, certior fio; (3) *in med.* erudiendum curo, loco. Fabulam dicitur poeta *docere* διδάσκειν, cum eam a se conscriptam in scenam producit et spectandam dat. (1 et 2) παρὸν δὲ πρὸς παρόντας ἰμφανῶς γαμβρὸς διδάζω, καὶ διδάζομαι λόγως, *Eurip. Andr.* 739. Διδάσκειν τοὺς πολίτας τὰ συμφέροντα, τινὰ περί τινος, τινὰ μίσθ' ἔργον ἐδεσθαι. Ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, *Joan.* 14, 26.

Διδαχὴ, ῆς, ἡ, doctrina, instructio, admonitio. A διδάσκω.

Διδαχθῆς, 2. sing. a. 1. conj. pass. verbi διδάσκω.

Διδίασι, *ligant*, 3. pl. præs. ind. act. *Poet.* pro δίδιασι, vel δίδυσι, a δίδημι.

Διδίω, vel δίδημι, ligo. A δέω.

Δίδη, *ligabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἐδίδη.

Διδόαμεν, *damus*, 1. pl. præs. ind. act. *per Epenthes.* pro δίδομεν, a δίδωμι.

Διδοῖ, *dat*, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro διδόει, a διδόω, pro δίδωμι, *do.*

Διδόμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro διδόναι.

Δίδωτι, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro δίδωσι.
Διδότω, *dato*, 3. sing. præs. imperat. act.
Δίδου, *da*, 2. sing. præs. imperat. med.
Διδοῦν, *Ion.* et *Poet.* pro διδόναι.
Διδόω. Unde διδώσομεν, διδώσιν, ἰδίδων. Idem quod δίδωμι.
Διδράσκω, fugio, aufugio. A δρᾶω.
Διδράσω, f. 1. ind. act. verbi διδράσκω.
Δίδραχμον, ου, τὸ, didrachmum, nummas duas continens drachmas, (Alexandrinis autem idem est quod al. τετράδραχμον, quia drachma Alex. valet duas Atticas, *Ern.*) Ex δὶς et δραχμή. Unde
Δίδραχμος, ου, ὁ ἡ ὁ, valens duas drachmas.
Διδυμάοιν, nom. dual. a διδυμάων.
Διδυματόκος, ου, ἡ, et διδυμοτοκής, gemellipara, quæ gemellos peperit. Ex δίδυμος et τίκτω, *pario*.
Διδυμάων, άονος, ὁ, geminus. A δίδυμος.
Διδυμεύω, f. εύσω, geminam habeo prolem.
Διδυμογενής, eodem partu editus.
Διδυμόφθογγος, ου, ὁ ἡ ὁ, duplici voce resonans.
ΔΙ'ΔΥΜΟΣ, ου, ὁ ἡ ὁ, geminus, duplex; *in pl.* (2) gemini, gemelli; (3) testiculi.
Διδυμότης, ητος, ἡ, duplicitas; gemina natura; (3) geminatio. A præc.
Διδυμοτοκέω, ῶ, f. ήσω, geminos pario.
Διδυμοτοκία, ας, ἡ, geminorum partus.
Διδυμόχρους, *contr.* διδυμόχρως, ου, ὁ ἡ ὁ, bicolor. Ex δίδυμος et χρόα.
Δίδωθι, imperat. act. *Poet.* et *Æol.* pro δίδοθι.
ΔΙ'ΔΩΜΙ, f. δώσω, dono, do; (2) concedo, permitto; (3) do nuptum, do in matrimonium; (4) offero, porrigo; (5) dedo; (6) tribuo, adscribo alicui, *in bonam partem*, ut doctrinæ laudem, &c. (7) *in partem deteriorem* affligere, ut διδόναι πόνους, &c. (8) mathematicis est indicare, definire numerum, quantitatem, ut ex ea colligatur quod quæritur, *Ern.* Διδόναι τινὶ σοφίας ἀριστῖον, δυγατέρα εἰς χεῖρας, ἑαυτὸν, dedere; πληγὰς, infligere; τῷ ῥεύματι, projicere; ἀμφιδίας περὶ τὰς πόδας, injicere. Οὐκ οἶσθ' ὅπῳ μ' ἔδωκας εἰς χεῖρας ποτὲ, *Soph. El.* 1363. Γαμικὴν χλαμύδα διδότω τις δυοῖ μοι, *Aristoph. Av.* 1699. Θεῶν διδόντων, ἐκ ἂν ἐκφύγοι κακά, si modo dii faveant, sane perniciem non effugiet, *Æsch. Septem advers. Theb.* 721. Ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν, Ζεῶν διδόντων, *Id. Pers.* 291. Ἀνθρώπειοι δὲ, Ζεῶν διδόντων, εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν, *Eurip. Hipp.* 1433.
Διδῶν, *dare*, præs. inf. act. *Dor.* pro διδῶν, et hoc *Ion.* et *Poet.* pro διδόναι.
Δίδωρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui duorum palmorum est. Ex δὶς et δῶρον, *palmus*.
Δίι, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδει, a δέω, pro δεῖδω, *timeo*.
Διεβιβάσει, 3. sing. a. 1. ind. act. v. διαβιβάζω.
Διεβλήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. διαβάλλω.
Διεγγυᾶ, ᾶς, ἡ, fidejussio. Ex διὰ et ἐγγυή.
Διεγγυάω, ῶ, sponsione facta recipio et libero, quod fit in adsertione, repignero; (2) oppignero; (3) *in medio* spondeo, promitto, facturum me recipio; (4) sponsores do. Διεγγυήσαντες τὰ σώματα χρημάτων, *D. Hal.* Hinc
Διεγγύησις, ως, ἡ, fidejussionis intercessio.
Διεγείρω, f. ερῶ, excito, suscito, expergefacio; (2) exstimulo. Ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν, 2 *Pet.* 3, 1. Θάλασσα διηγείρετο, *Joan.* 6, 18.
Διεγερθείς, a. 1. part. pass. v. διεγείρω. Unde
Διέγερσις, ως, ἡ, excitatio:
Διεγερτικὸς, ἡ, όν, excitandi vim habens.
Διεγρηγορέω, ῶ, f. ήσω, evigilo, expergiscor.
Διεδάσσατο, *distribuit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poet.* a διαδάζω.
Διέδεξε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro διέδειξε, a δείκνυμι.
Διεδίδομην, 1. sing. imp. ind. pass. v. διαδίδωμι.
Διέδοξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαδοκέω.
Διέδρα, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro διέδρη, a διάδρημι, *effugio*.
Διεδρία, ας, ἡ, dissidium. A δίδρος.
Διέδριον, ου, τὸ, sellula. Dim. a δίδρον.
Διέδρον, ου, τὸ, bisellium, sellæ genus. A
Δίδρος, ου, ὁ ἡ ὁ, dissidens. Ex διὰ et ἕδρα.
Διέδωκα, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi διαδίδωμι.
Διέζωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. διαζώννυμι.
Διέθετο, 3. sing. a. 2. med. verbi διατίθημι.
Διέθηκα, 1. sing. a. 1. indic. act.
Δίει, *transmittebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi διέω, aut διΐημι, *transmitto*.
Διεζευγμένως, divise, disjuncte.
Διεθίζω, f. ίσω, et διεθίζομαι, assuefacio. Διεθίζειν χρόνῳ μάκρῳ τὸ ἄλγημα, *Aret.*
Διειδῆναι, pernoscere, probe tenere.
Διειδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, conspicuus, clarus.
Διείλε, 3. sing. a. 2. ind. verbi διαιρέω.
Διειλημμένως, *adv.* distincte, divisim; (2) præcise, præcisa formula. A διειλημμένος, quod est a διαλαμβάνω.
Διείλησις, ως, ἡ, turbo, convolutio. Hæc vox nititur tantum auctoritate Platonis, sed corrupta est et legendum divisim in *Platone Lexum* 5to, sub finem, 747. δι' εἰλήσιος, per calores. Vide εἰλήσις. Ab εἰλέω.
Διειλύω, f. διειλύσω, clam evolvo, *in pass.* clam abeo, aufugio e media turba.
Δίειμι, transeo, permeo, transmitto; (2) penetro; (3) prosequor; (4) percurro oratione; (5) narro, percenseo. Ἅπαντα γὰρ δίειμι σοὶ τὸν ἀέρα, narro, *Aristoph. Av.* 1398.
Δίειμι, usque sum, pergo esse.
Διείπω, enuncio, expono; (2) administro.
Διείργω, f. ξω, diduco, dirimo, intersepio; (2) intercludo, ut viam. Βραχεῖ πόρῳ διείργεται τῆς Ἀττικῆς ἡ νῆσος, *Plut.*
Διείρει, imperat. med. *Ion.* pro διείρου, a
Διείρομαι, inquiro, interrogo diligenter.
Διείρω, trajicio, infero, innecto; (2) transadigo.
Διειρωνέυξενος, ου, ὁ ἡ ὁ, simulato hospitio fallens, sub hospitalitatis specie decipiens. Vox comica *Aristophanis* de Laconibus, *Pac.* 623. Ex διὰ, εἰρωνεία, et ξένος.
Διεισδύνω, f. δύσω, subeo, ingredior.
Διεκβαίνω, exeo per, inter.
Διεκβάλλω, per medium emitto, trajicio. Hinc
Διεκβολὴ, ῆς, ἡ, trajectus, saltus; (2) eruptio; (3) exitus per locum angustum et interceptum, et exitus quicunque.
Διεκβόλιον, τὸ, medicamentum ejiciens fœtum.
Διεκδικέω, ῶ, f. ήσω, tueor, defendo, sive armis sive oratione, ulciscor.
Διεκδρομὴ, ῆς, ἡ, excursus; (2) percursus. Ab ἐκτρέχω.
Διέκδυμι, et διεκδύω, exeo, erumpo. Hinc
Διέκδυσις, ως, ἡ, ambages, fuga et strophæ tergiversationum; (2) exitus, eruptio.
Διέκειτο, 3. sing. imperf. ind. med. v. διάκειμαι.
Διεκθέω, f. θεύσομαι, discurro, excurro.
Διεκθρώσκω, perrumpo, erumpo.
Διεκλύω, resolvo, exsolvo.
Διεκόπην, 1. sing. a. 2. pass. verbi διακόπτω.
Διεκπαίω, proruo, prorumpo, cum impetu egredior. Ἐξίεσαν νυκτὸς ἐπὶ τὰς πύλας αὐτῶν, ὡς διεκπαίσων αὐτὰς, *App. Bell. Civ.* 5, 34. Ἀλλὰ διεκπαῖσαι πᾶς τις τὸ καθ' αὐτὸν ἐπειγόμενοι, *Arr. Hist. Alex.* 3, 15.
Διεκπατίω, e via seu semita digredior, *Diog. L.*
Διεκπεραίνω, f. ανῶ, absolvo et ad finem perduco rem institutam; (2) percurro, dicendo.
Διεκπεράω, ῶ, f. ήσω, vel άσω, e loco aliquo per alium transeo; (2) exeo; (3) trajicio, transeo; (4) trajicio, transfigo.
Διεκπερδικίζω, f. ίσω, perdicis more decipio et effugio. Ex διὰ, ἐκ, et πέρδιξ.
Διεκπίπτω, per medium elabor, et evado; (2) per rimam et foramen evado; (3) intercido. Διεκπίπτω ἐκ τῶν φρατοπέδων, *Plut.*
Διεκπλέω, f. εύσω, impetum classe facio, carptim, *h. e.* irruendo, et mox recedendo, et deinde iterum impetum faciendo; (2) per medium navigo, v. gr. per hostiles naves. Unde talis impetus dicitur
Διέκπλους, *contr.* διέκπλους, ου, ὁ, et distinguitur a μάχη, *Ern.*
Διεκπλώειν, *Ion.* et *Poet.* pro διεκπλεῖν.
Διεκπνέω, f. εύσω, exspiro per, perflo. Hinc
Διεκπνοὴ, ῆς, ἡ, perflatus, expiratio, pertransitus.
Διεκπορεύομαι, f. εύσομαι, egredior, exeo per, transeo per; (2) progredior.
Διεκπροκλὴς, ές, e superiori loco pondere suo ruens.
Διέκπτωσις, ως, ἡ, effugium. A διεκπίπτω.
Διεκρέω, f. ρεύσω, perfluo, effluo per. Hinc
Διέκροος, *contr.* διέκρους, ου, ὁ, meatus per quem aliquid effluit, ostium, exitus aquæ.
Διέκτασις, ἡ, pandiculatio. A διεκτείνω.
Διεκτήκω, f. ξω, disseco; (2) exseco.
Διεκτρέχω, excurro per, percurro.
Διεκφανὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, pellucidus; (2) illustris, clarus. Ex διὰ et ἐκφανής.
Διεκφεύγω, effugio.
Διεκχέω, effundo. Διεκχέη τὸ αἷμα, *Aret.*
Διέλαθον, 1. sing a. 2. ind. act. v. διαλανθάνω.
Διελάλουν, *divulgabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro διελάλειον, a διαλαλέω.
Διελασία, ας, ἡ, decursio militaris.
Διέλασις, ως, ἡ, idem. A
Διελαύνω, f. λάσω, perequito, equitando iter perago; (2) decurro in armis; (3) tranfigo, trajicio. Ὃν σὺ δορατίῳ διέλασας, *Luc.*
Διελέγετο, 3. s imperf. ind. pass. v. διαλέγομαι.
Διελέγχω, f. ξω, redarguo, refuto; (2) disceptо. Διελέγχων ἅπαντας, *Luc.*
Διελεῖν, *divisisse*, a. 2. inf. act. verbi διαιρέω.
Διελυσίτα, *penetrabit*, 3. sing. et
Διελυσόμεθα, *transibimus*, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi διέρχομαι.
Διελίχθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. v. διαλέγω.
Διελυθέντα, acc. sing. perf. part. med. verbi διέρχομαι, *transeo*.
Διέλης, 2. sing. a. 2. conj. act. verbi διαιρέω.
Διελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi διέρχομαι.
Διελινύω, cesso, desino.
Διελίττω, pervolvo, excutio, sc. librum.
Διελκυσμὸς, ὁ, pertrahendi actio.
Διελκυσίνδα, ης, ἡ, puerorum lusus, in quo una pars singulos alterius partis ad se pertrahere nititur. A
Διελκύω, f. ύσω, traho per, v. gr. annulum, *præcipue dicitur* de navibus quæ per isthmum trahuntur. Vide δίολκος.
Διέλκω, f. ξω, diduco; (2) idem quod præc. Πρὸς πῦρ διέλκων, ad ignem potans, *Arist. Pac.* 1130.
Διελλαμβάνω, undique amplector, λόγος διειλλημμένος, oratio intricata, obscura.
Διελοιδορῦντο, *conviciis adficiebantur*, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi διαλοιδορέω.
Διέλοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. pro διείλοντο, a διαιρέω, *divido*.
Δίεμαι, humecto. Voce passiva significationem habet activam. A δίημι.
Διεμαρτυράμην, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi διαμαρτύρομαι.
Διεμάχετο, 3. s. imp. ind med. v. διαμάχομαι.
Διεμβάλλω, injicio, immitto.
Διεμερίσθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi διαμερίζω.
Διέμενω, f. ενῶ, constanter permaneo in.
Διεμπιμπλάω, seu διεμπίμπλημι, seu διεμπιπλάω, f. πλήσω, impleo.
Διεμπολάω, ῶ, f. ήσω, coemo, mercor; (2) divendo. Τὶ μὲ κατὰ σκότον ποτὲ διεμπολᾷ λόγοισι πρὸς σ' ὁ ναυδάτης; dictis obscuris ducit, *Soph. Phil.* 580.
Διεμφαίνω, f. ανῶ, ostendo.
Διενίκαι, a. 1. inf. act. *Poet.* pro διενίκησαι, a διαφέρω, *confero*.
Διενιῶντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. v. διανοέομαι.
Διενήνοχε, *distulit, excelluit*, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* verbi διαφέρω, *differo*.
Διενήνοχως, part. præt. medii *Att.* excellens, præstans. Πόλιμον.... πολύ τι τὰς ἄλλας ὠμότητι καὶ παρανομίᾳ διενηνοχότα, *Polyb.* 1, 88.
Διενθυμέομαι, cogito diligenter, cum cura et sollicitudine.
Διενιαυτίζω, f. ίσω, peranno, per totum annum duro; (2) per totum annum alicui rei incumbo.
Διενίσμαι, f. ήσομαι, occurro disserendo.
Διενοήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. διανοέομαι.

Δίενος, ε, ὁ ἢ ἡ, biennis, bimus, qui est duorum annorum. Ex δὶ vel δὶς et ἔνος.
Διενοχλέω, molestus sum.
Διεντερεύμα, τος, τὸ, vox comica, *ap. Aristoph.* quæsita de intestino; commentum, *Ar.*
Διεξάγω, f. ἄξω, traduco; (2) rego, administro; (3) transigo; (4) dirimo. Διεξάγειν τὸν βίον, τὴν ἀμφισβήτησιν, *Polyb.* Hinc
Διεξαγωγή, ῆς, ἡ, transactio, compositio, controversiæ diremptio; (2) exitus, finis rei.
Διεξάϊξε, *cum impetu transiit*, 3 sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro διεξᾶξε, a διεξαΐσσω; *Theocr.* 13, 23.
Διεξάνθημα, ατος, τὸ, pustula. Διεξανθήματα μικρὰ, *Aret.*
Διεξατμίζω, per vaporem emitto, evaporo.
Διεξάττω, f. ἄξω, erumpo, prosilio.
Διέξειμι, transeo; (2) narro, edissero, mente revolvo; (3) perlego.
Διέξεισιν, 3. pl. præs. ind. act.
Διεξίεργω, prohibeo, arceo.
Διεξέλασις, εως, ἡ, transitus. Ἐλυμαίνοντο τὴν ἵππον ὑπὸ τὴν γαστέρα κατὰ τὴν διεξέλασιν τοῖς ξίφεσιν ἀνακόπτοντες, in transitu suffodientes, *Heliodor.* 9.
Διεξελαύνω, f. άσω, transeo.
Διεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. διεξέρχομαι.
Διεξελίγχω, refello.
Διεξελίξις, ἡ, idem quod διέξοδος.
Διεξελήλυθα, *transii*, perfect. ind. med.
Διεξελθεῖν, *transiisse*, a. 2. inf. act.
Διεξελίσσω, dissolvo. Φακέλεις ῥάβδων διεξελίσσουσι, *Herodot.*
Διεξερέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, interrogo, percontor.
Διεξερευνάω, ῶ, f. ήσω, pervestigo, perscrutor. Διεξερευνωμένος χώραν, *Plat.* Hinc
Διεξερευνητής, οῦ, ὁ, perscrutator, indagator.
Διεξερπύζω, f. ύσω, erepo, prorepo. A
Διεξέρπω, f. ψω, idem.
Διεξέρχομαι, f. ελεύσομαι, pertranseo, pervado; (2) percurro narrando, explico; (3) percurro legendo; (4) considero, perpendo; (5) interficio. Διεξελθεῖν κατηγορίαν κατά τινος βίᾳ, *Luc.* accusare. Ὅσους πονήσας ἢ διεξελθὼν πόνους, *Soph. Phil.* 1409. (5) διὰ πάντων δὴ διεξελθόντες τῶν παίδων, omnibus interfectis pueris, *Herodot.* 3, 11.
Διεξέχονται, 3. pl. præs. indic. act.
Διεξετάζω, f. άσω, diligenter inquiro.
Διεξηγέομαι, narro, demonstro, explico.
Διέξις, εως, ἡ, idem quod διέξοδος. A διέχω.
Διεξίσμεναι, *enarrare*, præs. inf. act. *Dor.* pro διεξιέναι, a
Διεξίημι, dimitto, emitto per.
Διεξιτέον, pertranseundum, percurrendum, *Steph.*
Διεξοδεύω, exitum reperio, exeo.
Διεξοδικὸς, ἡ, όν, pervius; (2) qui aliquid ordine et prolixe narrat et explicat, ἱστορία διεξοδικὴ, *Plut. in Fab.* A διέξοδος.
Διεξοδικῶς, *adv.* copiose, fuse, narratione et explicatione verbosa, perspicua.
Διέξοδος, ε, ἡ, bivium, trivium; (2) effugium, exitus latior; (3) transactio; (4) explicatio verbosa, et enarratio rei; (5) cursus; τριῶν φασινὲς ἡλίου διεξόδους, *Eur. Andr.* 1087; (6) excretio per alvum; (7) expeditio bellica.
Διεξοράω, per urinam emitto.
Διεορτάζω, f. άσω, festum diem perago.
Διεπέρασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαπεράω.
Διέπεσον, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi διαπίπτω.
Διεπέφραδε, *dixit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διέφραδε, a verbo διαφράζω, *dico.*
Διέπευτι, *Dor.* pro διέπυσι, a διέπω.
Διεπεράθομες, *perdidimus*, 1. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro διεπερέθομεν, a διαπέρεω.
Διέπρησσον, *efficiebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro διέπρασσον, a διαπράσσω.
Διέπτατο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. διίπταμαι.
Διέπω, administro, rego, guberno. Διέπειν ἀγῶνα, *Herodot.* τρατὸν, *Il.* 2, 207.
Διεπιφράζω, explico, præcipio, moneo.
Διεπιφώσκω, illucesco.
Διέραμα, ατος, τὸ, colum, *vas ad colandum aptum.* Ἆρα δ' δοκῦσί σοι διεράματι τῷ σώματος χρῆσθαι τῇ ψυχῇ, nonne videntur tibi animam pro corporis colo usurpare? *Plutar. ne suaviter vivi posse secundum Epicuri decreta*, 1088.
Διεργάζομαι, f. άσομαι, conficio; (2) interficio. Καὶ μὴ σὲ γ' αὐτὸν ἢ πόλιν διεργάσῃ, perdas, *Soph. Œd. Col.* 1422.
Διερείδω, f. ίσω, infigo, et διερείδομαι, innitor; (2) urgeo, insto. Κἀγὼ σκολιῶ σκίμπωνι χεροῖν διερειδομένα, *Eur. Hec.* 65. Διερεισμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ, *Aristoph. Conc.* 150.
Διερίσσω, vel διερίττω, f. ξω, remigo per.
Διερευνάω, ῶ, f. ήσω, indago, perscrutor. Τὰς μυχὰς τῆς θαλάσσης διερεύνων, *App.*
Διερευνητὴς, οῦ, ὁ, inquisitor, scrutator.
Διερὴν, acc. sing. f. g. *Ion.* pro διερὰν.
Διερίζω, f. ίσω, contendo, certo.
Διερμήνευσις, ἡ, interpretatio.
Διερμηνευτὴς, οῦ, ὁ, interpres. A
Διερμηνεύω, f. εύσω, interpretor. Διερμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ, *Luc.* 24, 27.
Διέρομαι, interrogando insto, interrogo.
Διερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus, madidus; (2) recens. A δίημι.
Διερπύζω, f. ύσω, penetro reptando, perrepo.
Διέρπω, f. ψω, idem.
Διερρήγνυμεν, 1. sing. imperf. ind. pass. verbi διαρρήγνυμι.
Διερρήγνυτο, 3. sing. imperf.
Διέρρηξε, *dirupit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
Διερρίμμενος, negligenter; (2) interrupte. A
Διέρριψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαρρίπτω.
Διερυθρος, ε, ὁ ἢ ἡ, rubro colore distinctus, cui ruber color permistus est.
Διερύκω, f. ύξω, inhibeo, impedio; (2) dirimo, quasi medium me interponendo. Διερύκων ἁψιμαχίαν τινὰ, *Plut.*
Διέρχομαι, f. ελεύσομαι, transeo, pertranseo, prætereo; (2) dissero, enarro, oratione percurro; (3) transigo, conficio; (4) pervado, dimano; (5) exire, præterire, *de certo die ac tempore*; (6) nihil prætermittere, v. gr. in narrando, vexando, &c. Διέρχεσθαι τὸν βίον διὰ θεοσεβείας, pie transigere. Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον, *Act.* 13, 6. Περὶ ἐμοῦ δηλῶ λόγος, *Plat.* Τὸν βίον, idem; πρὸς ἑαυτὸν, reputare, *Isocr.*
Διερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo. Διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος, *Act.* 10, 17.
Διεσάφησα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. διασαφέω.
Διεσθίω, f. ίσω, exedo, corrodo, erodo.
Δίεσις, εως, ἡ, divisio; (2) transmissio; (3) perfugio; (4) quarta pars toni musici, quod est elementum toni minimum. *Unde* (5) minima rei pars; (6) transmissio rei liquidæ vel fluidæ, v. gr. per canalem; (7) humectatio. A δίημι, *divido*, vel διήμι, *perfundo.*
Διεσκίδασι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. διασκεδάω.
Διεσκιμμένως, *adv.* prudenter. A διασκίπτομαι.
Διεσκόρπισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διασκορπίζω.
Διεσπάραξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi διασπαράσσω.
Διεσπάρην, 1. sing. a. 2. ind. pass. verbi διασπείρω.
Διεσπασμένως, sparsim, distracte, carptim. A διασπάω.
Διεσπουδασμένως, accurate, diligenter.
Διέσπεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. διασπείρω.
Διέσυτο, *mota est*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Poet.* pro διεσίσυτο, a διασείω.
Διεσταλάμην, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi διασταλλω.
Δίεσην, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi δίεσημι.
Διέστιχε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi διαστίχω.
Διεστραμμένος, perf. part. pass. verbi διαστρέφω.
Διεστραμμένως, *adv.* distorte, prave. A præc.
Διεστράφην, 1. sing. a. 2. ind. pass.
Διεσὼς, *dissitus*, perf. part. act. *Ion.* et *Alt.* pro διεσακὼς, a δίεσημι.
Διεσφαλμένως, cum noxa; (2) prave, falso, perperam. A διασφάλλω.
Διέσχε, *divisit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi δίσχω, pro δίεχω.
Διεσώθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi διασώζω.
Διέσωσε, *servavit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
Διέταξα, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi διατάσσω.
Διεταράχθη, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαταράσσω.
Διετικμῆραντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi διατεκμαίρω.
Διετίλει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro διετέλει, a διατελέω.
Διετιτάχατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro διατεταχμένοι ἦσαν, a διατάσσω. Ὡς δὲ οἱ πάντες διετετάχατο, *Herodot.* 1, 80.
Διετήρει, *conservabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro διετήρει; a διατηρέω.
Διετηρὶς, ίδος, ἡ, biennium. A
Δίετης, ίος, ὁ ἢ ἡ, bimulus, biennis. Δίετὴς ὁ τόκος τῶν ἐλεφάντων ἐστὶ, *Aristot. de Gen. Animal.* 4. ¶ Δίετης et Δίετης, prior de eo dicitur qui perannet; posterior de bimo, *Casaubon. ad Sueton. Vesp. 5.*
Διετήσιος, ε, ὁ ἢ ἡ, per totum annum durans; anniversarius. Ex διὰ et ἔτος.
Διετία, ας, ἡ, biennium. Ex δὶς et ἔτος.
Διετίζω, f. ίσω, totum annum duro, annum compleo; (2) bimatum compleo.
Διέτμαγεν, 3. pl. a. 2. ind. pass. *Bœot.* pro διετμάγησαν, a διατμήγω.
Διέτμαξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro διέτμηξεν.
Διετῆς, pro διετίσιος, gen. sing. a. διετής.
Διέτριβον, 1. sing. imperf. ind. act. v. διατρίβω.
Διέτριψεν, *dilapidavit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
Διευεργετέω, benefacio cum perseveratione.
Διευθετέω, ῶ, f. ήσω, suo quodque loco pono, colloco; (2) boni consulo. Hinc
Διευθέτησις, ἡ, compositio, bona administratio.
Διευθυμέω, ῶ, f. ήσω, pergaudeo, bono et hilari sum animo.
Διευθυντὴρ, et διΐθυντὴρ, idem quod
Διευθυντὴς, et διΐθυντὴς, οῦ, ὁ, gubernator, *Man.*
Διευθύνω, f. υνῶ, dirigo; (2) corrigo, emendo; (3) examino, discepto; (4) refuto; (5) inquiro disputando. Διευθύνειν τὸν λόγον, *Luc.*
Διευκρινέω, ῶ, f. ήσω, discerno, intelligo; (2) dijudico, disputo, discutio, accurate examino; (3) jus dico. (1) Ὥστε τὲς συντετάτως ἴνια μόλις ἐξ ἐπισάσιως διευκρινεῖν, *Polyb.* 3, 22. Ex εὐκρινὴς, *dijudicatu facilis.*
Διευκρίνησις, εως, ἡ, discretio, discussio. A præc.
Διευλαβέομαι, ήμαι, f. ήσομαι, metuo; (2) caveo; (3) vereor; (4) colo.
Διευναζω, sopio; (2) vitam adimo. Διὰ τ' ἐὺνάσαι τὸν ἐμὸν βιοτόν, *Eurip. Hippol.*
Διευπραγέω, res bene, feliciter gero, fortuna secunda utor.
Διευρισκέζω, f. ίσω, huc et illuc vagor, sive Euripi more huc illuc agitor et reciprocor.
Διευρύνω, f. υνῶ, dilato.
Διευστοχέω, adsequor quod petii, volui.
Διευσχημονέω, decore ago, decorum conservo.
Διευτονέω, ῶ, f. ήσω, validus sum, valeo viribus; (2) viribus utor. Ab εὔτονος.
Διευτυχέω, ῶ, f. ήσω, usquequaque prospera utor fortuna.
Διέφαυσεν, *illuxit*, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. verbi διαφαύσκω.
Διεφθάρην, 1. sing. a. 2. ind. pass. v. διαφθείρω.
Διέφθαρμαι, 1. sing. perf. ind. pass.
Διεφθαρμένως, corrupte, vitiose.
Διέφθορα, perf. med. verbi διαφθείρω. Πολλὰ δὴ διέφθορα, multa perperam egi, *Eurip. Med.* 349.
Διεφθὸς, ε, ὁ ἢ ἡ, bene coctus, concoctus.
Διέφυ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi διαφῦμι.
Διεχειρίσασθε, 2. pl. a. 1. ind. med. verbi διαχειρίζω, *interficio.*
Διέχεαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi διαχέω.
Διεχθρεύω, f. εύσω, inimicus sum, inimicitias gero.

Διεχρήσατο,

Διαχρήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi διαχράομαι.

Διΐχω, disjungo, distineo; (2) pertineo ad locum aliquem; (3) disto, intercedo. Οὐ διέσχεν ἡμέραι τρεῖς, *Soph. Œd. Tyr.* 717. Διέχων ἀπ' ἀλλήλων, *Thuc.*

Διεψευσμένως, fallaciter, fallendi caussa, falso

Διΐψυσαι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi διαψύδομαι.

Διΐψω, coquo, concoquo; bene calefacio.

Δ ζεο, *quære*, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro δίζεσο, a δίζημαι.

Δίζηαι, *quæris*, 2. sing. præs. ind. act. *Poet.* pro δίζεαι, et hoc *Ion.* pro δίζεσαι.

Διζήμεθα, *quærimus*, 1. pl præs. ind. act.

Δίζημι, idem quod δίζω.

Δίζημαι, quæro, investigo. A δίζω.

Διζήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quæsitor, investigator, *Nonnus*. A δίζημαι.

Δίζυγος, ε, ὁ ϗ ἡ, bijugus; (2) duplex.

Δίζυξ, υγος. ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

ΔΙΖΩ, ambigo, dubito; (2) quæro; (3) do operam, studeo, *Il.* 16, 713.

Δίζων, *geminum*, nom. sing. n. g. *Dor.* pro δίζυν, et hoc *contr.* pro δίζοον, a δίζοος.

Δίζωος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui geminam vitam habet, vitæ geminæ vel duplicis. Ex δὶς et ζωὴ, *vita*.

Διήγειρα, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi διεγείρω.

Διηγέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, narro, commemoro, dissero. Τίς ἂν ἓν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγήσαιτο, *Aristoph. Av.* 205. Διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ διηγήσωνται, *Marc.* 9, 9.

Διήγημα, ατος, τὸ, narratio; (2) expositio, commemoratio. A διηγέομαι. Hinc

Διηγηματικὸς, ἡ, ὸν, qui narrationibus delectatur; fabulator; (2) ad narrationem pertinens, per narrationes scriptus.

Διηγηματικῶς, *adv.* narrando, narratione verbosa.

Διηγημάτιον, ε, τὸ, narratiuncula, Dim.

Διήγησις, εως, ἡ, narratio, commemoratio, sed longior quam διήγημα.

Διήειν, 1. sing. plusq. perf. ind. med. *Att.* a διείμι.

Διήριος, pro διαΐριος, ε, ὁ ϗ ἡ, aerius, per aerem gradiens vel volans, qui est in aere, ad aerem pertinens. Ex διὰ et ἀήριος.

Διηθέω, ῶ, f. ήσω, et διήθω, percolo; (2) transmitto per angustos meatus, ut lumen, de corporibus pellucidis.

Διήθησις, ἡ, percolatio. A præc.

Διῆκα, 3. sing. præt. perf. verbi διΐημι, trajecit, vel potius, transadigere conabatur, *Eurip. Phœn.* 1407.

Διηκόνουν, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro διηκόνεον, a διακονέω.

Διηκριβωμένως, *adv.* accurate.

Διήκω, f. ήξω, pervado, pertranseo. Ἰσθμὸς εἰς τὸν πόντον διήκει. *Aristot.*

Διῆλθον, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi διέρχομαι.

Διηλιόω, ῶ, f. ώσω, insolo, sole peruro.

Διηλιφὴς, ἐς, unctus. Οὗτοι γίνεσιν ὧδι χρὴ διηλιφὶς φορεῦντα, *Soph. in Achivorum Cœtu.*

Διήλλαττον, imperf. ind. act. verbi διαλλάττω.

Διηλόω, ῶ, f. ώσω, clavum adigo per, clavo transfigo.

Διήλυσις, εως, ἡ, excursus; (2) separatio, v. gr. hostium per impetum. A διέρχομαι.

Διημαρτήκασι, 3. plur. perf. ind. act. verbi διαμαρτάνω.

Διημερεύω, f. εύσω, diem transfigo, diem totum perduro in aliquo negotio.

Διημερόω, ῶ, f. ώσω, mitigo, emollio, mansuefacio.

ΔΙΗΜΙ, humecto, perfundo, diluo.

Διηνύκει, 3. sing. acr. 1. ind. act. v. διαφέρω.

Διηνυκίσσιν, dat. pl. *Poet.* pro διηνυκίσι, a διανυκὴς.

Διηνυκίως, *adv.* continua et perpetua serie, jugi et continuo tenore, continuo, perpetuo. A

Διηνυκὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, continuus, perpetuus. Hinc εἰς τὸ διηνυκὲς vel διηνυκὲς, in perpetuum, jugiter. Ex διὰ et ἠνυκὴς. Unde

Διηνυκῶς, *adv.* idem quod διηνυκίως.

Διήνεμος, ον, ventosus, vento expositus; hinc (2) altus, celsus. (2) ἐξ ὅτου πάτραν διήνεμον λίλοιτιν, *Soph. Trach.* 826. Ab ἄνεμος.

Διήνοιξα, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. διανοίγω

Διῆξι, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro διΐξῃ, a διαΐσσω.

Διηπειρόω, ῶ, f. ώσω, in continentem redigo, continenti adjungo.

Διηπόρει, 3. sing. imperf. ind. act. v. διηπορέω.

Διηπόρων, *mirabantur*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro διηπόρεον, a διαπορέω.

Διήρισι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro διηρίσσι, a διερίσσω.

Διηρημένως, *adv.* divisim, distincte. A

Διηρημένος, *divisus*, quod est a διαιρέω.

Διῆρις, τὸ, suprema contignatio domus. Μιλάβρων δ' ἐς διῆρες ἔσχατον, in extremam contignationem domus, *Eurip. Phœn.* 90. Ab ἄρω.

Διήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, biremis. Ex ἐρίσσω.

Διηρῆσθαι, pro διαιρεῖσθαι (apud Platonem et Aristotelem).

Διήρτηται, 3. sing. perf. ind. pass. v. διαιρέω.

Διημυήνιον, imp. ind. act. verbi διεμνήνω.

Διήσασι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. διαπάζω.

Διήρχεθεν, 1. sing. a. 1. ind. pass. v. διέρχω.

Διηρχόμην, 1. sing. imp. ind. med. v. διέρχομαι.

Διῆσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. δίημι.

Διητᾶτο, 3. sing. imperfect. indic. med. *contr.* pro διητάετο, a διαιτάομαι.

Διήτησα, 1. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἰδιαίτησα, a διαιτάω.

Διηχέω, ῶ, f. ήσω, persono. Hinc

Διηχὴ, ῆς, ἡ, facultas illa qua velut vehiculo sonitus ad auditum pervehitur.

Διθάλασσος, vel διθάλαττος, ε, ὁ ϗ ἡ, bimaris, qui utrimque mari adluitur.

Διθεΐα, ας, ἡ, duplex numen, duo Dii. Ex Θεῖον, *numen*.

Διθεῖται, ων, οἱ, qui duos Deos statuunt. A pr.

Διθήκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, utrimque acutus.

Δίθρονος, ον, geminum thronum habens, *Æsch.*

Διθυμία, ας, ἡ, dissensio, discordia. A

Δίθυμος, ε, ὁ ϗ ἡ, discors.

Διθυραμβικὸς, ἡ, ὸν, ad dithyrambos pertinens:

Διθυραμβικῶς, *adv.* poetarum dithyrambicorum more, dithyrambica licentia et audacia:

Διθυραμβογενὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, quasi duabus januis in lucem editus. Ex γίνομαι.

Διθυραμβοδιδάσκαλος, ε, ὁ, dithyrambicus poeta.

Διθυραμβοποιέω, ῶ, f. ήσω, dithyrambos scribo.

Διθυραμβοποίησις, εως, ἡ, dithyramborum exaratio.

Διθυραμβοποιὸς, ε, ὁ, dithyramborum poeta.

Διθύραμβος, ε, ὁ, Dithyrambus, cognomen Bacchi; (2) genus carminis in honorem Bacchi. Ex δίθυρος, *biforis*, et ἰμβαίνω, *ingredior*, quia Bacchus primum ex Semele, et deinde ex femore Jovis natus, adeoque bis in vitam ingressus fingitur, (al. *Etm.* quem vid.) Hinc

Διθυραμβώδης, ος, ὁ ϗ ἡ, dithyrambicam audaciam, seu dithyrambicum tumorem præ se ferens.

Διθυραμβωδῶς, *adv.* dithyrambico tumore.

Δίθυρος, ε, ὁ ϗ ἡ, duas januas habens, biforis, τὰ δίθυρα, *ap. Polyb.* exponunt tribunal. Ex δὶς et θύρα.

Δίθυρσον, τὸ, duplex thyrsus.

Διΐαύω, bene dormio, dormio usque ad auroram. Μὴ τὸν τῷ διΐαύοντα . . . ἐυνᾶς ἐγείρειτε, *Eurip. Herc. Fur.* 1019.

Διΐδρες, ε, ὁ ϗ ἡ, valde sudans. Ex ἱδρώς.

Διϊδρόω, ῶ, f. ώσω, sudo, valde sudo.

Διΐημι, transmitto, trajicio; (2) dimitto.

Διϊθυντὴς, οῦ, ὁ, rector, moderator. A

Διϊθύνω, dirigo, rego, moderor.

Διϊκμάζω, f. άσω, humecto.

Διϊκνέομαι, οῦμαι, f. διΐξομαι, pervado, permeo; (2) pervenio; (3) oratione percurro, enarro. Διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε ϗ πνεύματος, *Heb.* 4, 12.

Διϊκτικὸς, ἡ, ὸν, permeabilis, *Aristot.*

Διΐξομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. διϊκνέομαι.

Δίϊος, ε, ὁ ϗ ἡ, Jovialis. A Ζεὺς, Διὸς.

Διϊπετὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, a Jove dilapsus, qui cœlitus decidit; (2) continuus, instar torrentis, seu limpidus, &c. *ap. Hipp.* Ex Διὸς, *Jovis*, et πίπτω.

Διϊπόλια, τὰ, festum Athenis priscum dictum quod in eo Jovi πολιεῖ sacrificaretur. Hinc διϊπολιώδη, *apud Aristophanem*, pro priscis et obsoletis.

Διϊπολιώδης, ος, ες, unde τὰ διϊπολιώδη, prisca, obsoleta, *apud Aristoph.*

Διΐππασία, ας, ἡ, certamen equestre.

Διΐππεύω, equo pervado, v. gr. flumen equo transeo.

Διΐπταμαι, f. διΐπτήσομαι, pervolo.

Διΐπτάμενος, *pervolans*, præs. part. med.

Διΐπτημι, idem quod διΐπταμαι.

Διϊσθμίω, ῶ, f. ήσω, isthmum trajicio vel traduco. Ex διὰ et ἰσθμὸς, *isthmus*.

Διϊσθμεύζω, f. ίσω, per isthmum traduco sive traho. Ex iisd.

Διϊστάντι, præs. inf. act. verbi

Διΐστημι, f. στήσω, seorsum statuo; (2) dirimo, distinguo, separo; at (3) διΐσταμαι, disto; (4) differo, dissentio. Διέστη ἀπ' αὐτῶν, *Luc.* 23, 51. Ex διὰ et ἵστημι.

Διΐσχανον, inhibeo, reprimo, discutio. Οὐκ ἄστρα διΐσχανεν (νύκτα), noctem (caliginem) astra non discusserunt, *Apoll. Rhod.* 4, 1696.

Διΐσχναίνω, extenuo.

Διϊσχυρίζομαι, f ίσομαι, adfirmo, vehementer contendo. Ἡ δὲ διϊσχυρίζετο ὅτως ἔχειν, *Act.* 12, 15.

Διΐσχύω, f. ύσω, viribus superior sum.

Διΐσχω, idem quod δίἰχω.

Διΐχθαι, perf. inf. pass. v. δικνέομαι.

Διΐχνιν, pervestigare, investigare, *Steph.*

Διΐχνιόω, perscrutor, exploro.

Δικάζιμεν, præs. inf act. *Ion.* pro δικάζειν.

Δικάζω, f. άσω, jus dico, judico; (2) *in med.* litigo, in jus voco, jus meum persequor, judicio cum aliquo contendo. Κατὰ μίγεθος ἀδικήματος ἐκάστῳ δικάζειν, *Herodot.* A δίκη.

Δικαία, ας, ἡ, *Ion.* pro δίκη, justitia.

Δικαιαρχία, ας, ἡ, justum imperium. Ex δίκαιος et ἀρχή.

Δικαιοῦμαι, præs. ind. *Dor.* pro δικαιοῦμαι.

Δικαϊκὸς, justus. Νῶν δικαϊκὸν, *Marc. Antonin.* 9, 22.

Δικαιοδοσία, ας, ἡ, juris administratio, jurisdictio. Ex δίκαιος et δόσις, a δίδωμι, *do*. Unde

Δικαιοδοτέω, ῶ, f. ήσω, jus reddo.

Δικαιοδότης, ε, ὁ, jurisdictionem exercens magistratus, juridicus Alexandrinorum.

Δικαιόεισθι, 2. pl. præs. imper. pass. v. δικαιόω.

Δικαιοκρισία, ας, ἡ, justum judicium.

Δικαιοκρίτης, ε, ὁ, justus judex. A κρίνω.

Δικαιολογέω, ῶ, judicio contendo; (2) accuso; (3) defendo. Ἥδιως ἂν σοὶ δικαιολογησαίμην ὑπὲρ τῶν ἐγκλημάτων, *Luc.*

Δικαιολογία, ας, ἡ, causæ suæ defensio; (2) accusatio. A λόγος.

Δικαιολογίζω, causam alterius defendo. *In med.* me vel causam meam defendo, *Lucian.*

Δικαιολογικὸς, ad defendendum pertinens, ad defendendas causas idoneus.

Δικαιολόγος, ε, ὁ, causidicus, causarum orator.

Δικαιόνομος, ὁ, juridicus, præfectus jure dicendo.

Δικαιόπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, justitiam in suis urbibus colens, epith. insulæ, *Pind.*

Δικαιοπραγίω, ῶ, f. ήσω, juste ago. Ex δίκαιος et πράττω, *facio*. Hinc

Δικαιοπράγημα, ατος, τὸ, juste factum.

Δικαιοπραγία, ας, ἡ, actio ex æquo et bono, actio justa.

Δίκαιος, αία, αιον, justus, æquus; aliquando dicitur non ob unam illam virtutem quæ prima est inter mortales, hoc est δικαιοσύνη, sed ob absolutam omnibus numeris probitatem; (2) dignus; (3) legitimus; (4) probus, innocens; (5) verus, *sed in causis forensibus*, (6) lenis, mitis; (7) non præter modum magnus, vid. ἄδικος; (8) τὰ δίκαια, suum cujusque jus, *item* res familiaris cujusque, *item* quicquid in causa agenda fit. (5) ἀλλ' ἢ τῶν κακὸς, ἢ πρόσθεν ὢ δίκαιος ἄγγελος παρῆν, *Soph. Trach.* 347. Δίκαια pro δίκαιον ἐστὶ, justum est, par est. Αἰτήσομαι γὰρ

γὰρ σ' ὧν δίκαια τυγχάνειν, *Id. Ibid.* 1116. Κτενῶ γὰρ ἢ δίκαιά σε χωρεῖν, *Id. Ibid.* 1005. A δίκη, *jus.* Hinc

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, justitia, æquitas; (2) consensio cum lege; (3) vita pia et sancta; (4) liberalitas, beneficentia, benignitas. Ex Hebraismo, ut (5) justificatio.

Δικαιότης, ητος, ἡ, justitia.

Δικαιόω, ῶ, f. ώσω, justum et æquum censeo; (2) censeo, judico, statuo; (3) absolvo, justum et innocentem pronuncio; *N. T.* (4) condemno; (5) ulciscor, punio, supplicio adficio; (6) *in pass.* jus obtineo, opp. ἀδικεῖσθαι. Ὁ δὲ θέλων δικαιῶν ἑαυτὸν, *Luc.* 10, 29. Οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, *Gal.* 2, 16. Οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι, 1 *Cor.* 4, 4. A δίκαιος. Hinc

Δικαιωθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass.

Δικαίωμα, ατος, τὸ, juste factum; (2) jus; (3) privilegium; (4) præsidium et firmamentum causæ; (5) quæstio juris; (6) instrumentum vel res qua in controversia utimur e legibus, τὸ δίκαιον, *Ern.*

Δικαίως, *adv.* juste, per fas; (2) merito, jure.

Δικαίωσις, ως, ἡ, defensio; (2) postulatum; (3) arbitrium; (4) supplicium; (5) justificatio, *N. T.*

Δικαιωτήριον, ου, τὸ, locus ubi (1) judicium exercetur; (2) pœnæ sumuntur.

Δικᾶν, *apud Herodotum* est pro δικάσειν, non a δικάω.

Δικανικὸς, ἡ, όν, forensis, judicialis; (2) juris peritus. A δίκη.

Δικάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps. Ex δὶς et κάρηνον, *caput.*

Δικαρπίω, ῶ, f. ήσω, bis fructum fero. A

Δίκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, bis fructum gignens.

Δίκας, gen. sing. *Dor.* pro δίκης.

Δικάσης, 2. sing. a. 1. conj. act. verbi δικάζω, *jus dico.* Unde

Δικάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo judicatur, aut jus dicere licet, judicio præstitutus; (2) disceptationi obnoxius.

Δικασπολίη, ης, ἡ, *Ion.* pro δικασπολία, *in Epig.* judicium, causa, controversia. A

Δικασπόλος, ου, ὁ, judex, qui jus tractat; (2) rex. Ex δίκη et πολίω, *versor.*

Δικάσσαι, a. 1. inf. act. *Poet.* pro δικάσαι, a δικάζω.

Δικαστήριον, ου, τὸ, forum judiciale, tribunal; (2) judicium, consessus judicum.

Δικαστηρίδιον, ου, τὸ. Dim. a præc.

Δικαστὴς, οῦ, ὁ, judex. A δικάζω. Hinc

Δικαστικὸν, οῦ, τὸ, merces judicum, sportulæ judiciales:

Δικαστικὸς, ἡ, όν, ad judicem pertinens, judicialis, judiciarius; (2) judicandi peritus. Hinc

Δικαστικῶς, *adv.* judicum more, ut fit in judiciis.

Δικάστρια, ας, ἡ, femina judex.

Δικατάλληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dupliciter desinens.

Δικάω, idem quod δικάζω, *Herod.*

ΔΙΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, ligo, bidens, instrumentum rusticum. Hinc

Δικελλίτης, ου, ὁ, qui ligone utitur, fossor.

Δικέραιος, ὁ ϗ ἡ, duo cornua sive duos apices habens. Ex δὶς et κεραία, *apex.*

Δικέρως, ου, ὁ ϗ ἡ, bicornis. A δὶς et κέρας.

Δίκερος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

Δίκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

Δικίφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps. A κιφαλή.

ΔΙΚΗ, ης, ἡ, jus, justitia, fas; (2) dea judiciorum præses, Dice; hanc virginem credi, scribit *Proclus*, quoniam dicasticum genus deceat esse καθαρὸν, id est, integrum purumque, cujus virginitas est symbolum; (3) ritus, mos, consuetudo; (4) dica, judicium, causa, actio, lis; (5) supplicium, pœna: δίκην, *adv.* ad modum, more, *cum gen.* Δίκης ἰς ὀρθὸν, vere. Ἀνὴρ δὲ ἐδὼν, ὃν ἔλιξεν ἀρτίως, φωνεῖ δίκης ἰς ὀρθὸν, *Soph. Trach.* 346. (4) Αἰγύπτῳ δίκας διδόντα, Ægypto in lite respondentem, *Eurip. Or.* 870. (5) δίκην ὑπέχω, do pœnas, *Eurip. Hec.* 1253.

Δικηγόρος, ὁ, causidicus, *Bud.*

Δίκηλον, ου, τὸ, imago, *proprie* statua Jovis. Ex Διὸς et ἴκελον, *simulacrum.* V. διίκελον, (vel potius ab ant. δίκω, *ostendo*, Ern.)

Δίκησιν, dat. pl. *Ion.* pro δίκαις.

Δίκησις, ως, ἡ, vindicta, qu. a. δικάω.

Δικηφόρος, ου, ὁ, juris defensor, epith. Jovis, *item* judicialis, v. gr. dies; *item* judex, ultor injuriæ alteri factæ. A δίκη et φέρω.

Δικίδιον, ου, τὸ, liticula, controversiola. Dim. a δίκη.

Δίκλειδος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrinque clausus:

Δίκλιδος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. A

Δικλὶς, ίδος, δικλεῖς, ἡ, fores geminæ, valvæ, bifores; (2) quæ duplici clave obserantur. Ex δὶς et κλείω, *claudo.*

Δικογραφία, ας, ἡ, causarum scriptio, seu concinnatio. A

Δικογράφος, ου, ὁ, causarum scriptor, qui orationes judiciales conficit, quas alii recitent. Ex δίκη et γράφω, *scribo.*

Δικόδιφης, ου, ὁ, causarum actor. A διφάω, *quæro.* Nomen pene probrosum, *Ern.*

Δικοδοσία, ας, ἡ, causæ dictio. Ex δίκη et δίδωμι, *do.*

Δίκοκκος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplici grano præditus.

Δικολίκτης, ου, ὁ, causidicus:

Δικολογέω, ῶ, f. ήσω, causas dico; (2) judiciales præceptiones do.

Δικολογία, ας, ἡ, de jure disceptatio. A

Δικολόγος, ου, ὁ, causidicus. Ex δίκη et λέγω, *dico.*

Δίκολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, duos sinus habens.

Δικόνδυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, duos nodos habens, duos articulos, epith. digiti.

Δικορραφέω, ῶ, f. ήσω, causas consuo, *Aristoph. Av.* 1441.

Δικορραφία, ἡ, causarum consarcinatio. A

Δικορράφος, ου, ὁ, causarum consarcinator, calumniator. Ex δίκη et ῥάπτω, *suo.*

Δίκορσος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps. Ex κόρση.

Δικόρυμβος, ου, ὁ ϗ ἡ, binos vertices habens, epith. montis.

Δικόρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duplicem verticem habet; (2) qui duplici est capillorum discrimine. Ex δὶς et κορυφή.

Δικότυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas carunculas concavas circa cirros habens, de pisce; (2) qui geminas cotylas capit. Ex δὶς et κοτύλη.

Δικόω, ῶ, f. ώσω, supplicio adficio. *Apud Cic.* ἐδικόθησαν. A δίκη.

Δικραὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, biceps. Ex κρέας.

Δίκρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, bicornis, bifidus. Ex eod.

Δικρανότης, ητος, ἡ, qu. dic. bicornitas, bifiditas. A δίκρανος.

Δικρανόω, in duas partes divido, bifidum facio.

Δίκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps; (2) bifidus; (3) bicornis. Ex δὶς et κεράτα.

Δίκρανον, ου, τὸ, fuscina.

Δίκρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps. Hinc

Δικρανόω, ῶ, f. ώσω, bifurcum reddo, biceps facio.

Δικρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. bipotens, divisum habens imperium. Ex κρατέω.

Δίκρους, *contr.* δίκρους, et δικρόος, *contr.* δικρῦς, biceps, bifidus, bifurcus.

Δίκρος, η, ον, duplex. Δίκρη ῥά οἱ ἔνθα καὶ ἔνθα κῆτος ὀλκαίη μηκύνετο, duplex ei hinc et illinc ceti cauda porrigebatur, *Apoll. Rhod.* 4, 1613. Vide *figuram Tritonis apud Montfaucon Antiq. Expliquée, tom.* 1.

Δικροσσος, ὁ ϗ ἡ, fimbriatus, cirratus.

Δίκροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bis pulsans; (2) qui utrinque impellitur, epith. naviculæ.

Δίκρουνος, ου, ὁ ϗ ἡ, duos habens fontes aquæ salientis. Ex δὶς et κρουνός.

ΔΙΚΤΑΜΟΝ, vel δίκταμνον, ου, τὸ, et δίκταμνος, ου, ἡ, dictamnus, seu dictamnus, herba *Angl.* DITTANY.

Δίκτης, ου, ὁ, indagator, inspector, defensor. Δίκτα δικαιοσύνης, *Orph. Hym. in Solem*, 16. A δίζομαι.

Δικτυαγωγὸς, οῦ, ὁ, retiarius. Ex δίκτυον et ἄγω.

Δικτυάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, reti captus, irretitus. Ex δίκτυον et ἁλίσκω, *capio.*

Δικτυβόλος, vide Δικτυοβόλος.

Δίκτυννα, Diana; ἀπὸ τῶν δικτύων, a retibus, quia venatrix.

Δικτύδιον, ου, τὸ, reticulum, rete parvum. Dim.

Δικτυεὺς, έως, ὁ, piscator retiarius. Ab eod.

Δικτυοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui rete jacit, piscator retiarius. Ex δίκτυον et βάλλω.

Δικτυόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, retium instar positus, reticulatus. Ex δίκτυον et τίθημι.

Δικτυόκλωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, in retia plexus, in retis, fili modo textus. Στείραισι δικτυοκλώστοισι, *Soph. Antig.* 347. Ex δίκτυον et κλώθω.

ΔΙΚΤΥΟΝ, ου, τὸ, rete; (2) plaga, cassis; (3) media cribri pars.

Δικτυοπλόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui retia texit. A πλέκω.

Δικτυοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui retia conficit.

Δικτυουλκὸς, οῦ, ὁ, qui rete trahit, piscator retiarius. Ex δίκτυον et ἕλκω, *traho.*

Δικτυόω, ῶ, f. ώσω, ad retis formam compono et fabrico, reticulatum facio.

Δικτυώδης, ους, ες, et

Δικτυωτὸς, ἡ, όν, reticulatus; (2) τὸ δικτυωτὸν, pro fenestra, *LXX.*

Δίκυκλος, ὁ ϗ ἡ, binas rotas habens, sc. currus: unde et pro carpento tali dicitur.

ΔΙΚΩ, jacio, dejicio. Πίσημα δίκει, procubuit, *Eurip. Phœn.* 643. Γαστεῖς δίκ' ὀδόντας, *Id. Ibid.* 672.

Δίκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, bimembris. Ex κῶλον.

Δικωπία, ας, ἡ, scapha quæ duobus tantum remis agitur. A

Δίκωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, duos remos habens. A κώπη.

Διλήκυθον, ου, τὸ, gemina lecythus, binæ lecythi. Ex δὶς et λήκυθος.

Δίλημμα, ατος, τὸ, dilemma, syllogismus ab utraque parte feriens adversarium. Ex δὶς et λῆμμα, quod est a λαμβάνω, *sumo.*

Διλογίω, ῶ, f. ήσω, bis idem dico; (2) ambigue loquor. (1) εἰ δέ τις διλογεῖν ἡμᾶς οἴεται, idem bis dicere, *Xenoph. de Re Equest.* 8, 2.

Διλογία, ας, ἡ, sermonis ambiguitas; (2) duplex vocis in eodem loco significatio. Figura gramm. (3) ejusdem rei repetitio.

Δίλογος, ου, ὁ, bilinguis, fallax.

Δίλογχος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas gestans lanceas. Ex δὶς et λόγχη, *lancea.*

Δίλοφος, ον, duas cristas, item duplicem verticem habens.

Διλοχία, ας, ἡ, duplaris decuria. A λόχος.

Διμάχαι, οἱ, dupliciter pugnantes, qui equites et pedites depugnant prout necessitas exigit. Ex δὶς et μάχομαι.

Διμάχαιρος, ον, duobus gladiis armatus.

Διμέδιμνον, ου, τὸ, mensura capiens duos modios. Ex δὶς et μέδιμνος.

Διμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bipartitus, bimembris. Ex δὶς et μέρος, *pars.* Hinc

Διμερῶς, *adv.* bipartito.

Διμέτρητος, ον, duas amphoras capiens.

Διμέτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas habens seu continens mensuras, qui duabus mensuris sive dimensionibus constat. Ex δὶς et μέτρον.

Διμέτωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, bifrons; (2) anceps.

Δίμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, bimestris. Ex δὶς et μήν.

Διμήτωρ, ορος, ὁ, duas matres habens.

Δίμιτρος, ου, ὁ, duplici zona cinctus. Ex δὶς et μίτρα.

Διμναῖος, αία, αῖον, qui duarum minarum est, duarum minarum pretium æquans. Ex δὶς et μνᾶ, *mina.*

Διμοιρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, duas habens partes. Ex δὶς et μοῖρα, *pars.* Hinc

Διμοιρία, ας, ἡ, duæ partes, duplum; (2) bes in hæreditatibus; (3) cohors dimidia in militia.

Διμοιρίτης, ου, ὁ, qui duplam portionem capit, cui duplex portio, dupla annona, duplum stipendium datur; (2) qui διμοιρίᾳ præest. Duplaris vocatur a Vegetio. Ἄξειας τῶν διμοιριτῶν τις τραπεζομένων, *Arr. Hist. Alex.* 6, 9.

Δίμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod διμοιρὴς.

Δίμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, biformis. A μορφή.

Διμόρφωτος, ον, biformis, *Man.* A μορφή.

Δίμυξος, ου, ὁ ϗ ἡ, duo ellychnia habens. Ex δὶς et μύξα, *ellychnium.*

Δινάζω, in gyrum ago, vorticosus sum, ut τόπος δινάζων, gurges. A δίνη.

Δινατῖος, α, ον, idem quod δινήεις, *Ep.*

Δίνασι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἰδίνησι.

Δινδυμηνὴ, ῆς, ἡ, Cybele.

Δινδυμίη, ης, ἡ, Cybele, mater deorum. Δινδυμίη γὰρ ἀγίζονται κατὰ δήμους, sic legendum, non οἰδύμη, *Manetho* 6, 538.

Δινέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro δινεῖν.

Δινεύισκ', pro δινεύισκε, *volutabat se*, 3. sing imperf. ind. act. *Ion.* pro ἰδίνευε.

Δίνευμα, τὸ, circumactio in gyrum. A

Δινεύω, f. εύσω, memetipsum in gyrum ago, tripudio; (2) aliquem in gyrum ago, instar vorticis circumago, gyro; (3) versor, moveo me, voluto me. (1) δινεύεις ἄρμασι καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι μώνυχα πῶλον, *Eurip. Phæn.* 798. (3) δινεύοι κατὰ μέσσον versaretur in medio, *Il.* 4, 541. A δίνη.

Δινέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod. (2) tritura, frumentum excutio: a δῖνος, no. 6. Δινομένην ὑπὸ βαιὴν ἰμὴν ἐφύλασσον ἄλωα, *Call. Fragm.* 51. Hoc verbum explicat Suidas καταμένην. Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν δινέμεν, *Hesiod. Op.* 596.

ΔΙ'ΝΗ, ης, ἡ, vortex. Hinc

Δινήεις, εσσα, εν, vorticosus.

Δινηθμὸς, ῦ, ὁ, vortex ætherius, turbo; (2) gyrus; (3) vertigo; (4) saltationis genus; (5) vasculi species; (6) area, *Ælian. Hist. Anim.* 2, 25; 4, 25. Τελείλλαι δὲ ἡ Ἀργεῖα καὶ τὴν ἄλω καλεῖ δῖνον, *Athen.* 11, 467. A δίνη.

Δίνιον, idem quod δινίον.

Δινώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, vorticosus, vorticibus plenus. A δίνη.

Δινώεις, εσσα, εν, vorticosus.

Δινωτὸς, ἡ, ὸν, turbinatus, tornatus; (2) arte elaboratus; (3) rotundus. (1) ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λίχεσσι, tornatis lectis, *Il.* 3, 391. A δινόω.

Δίζυος, ε, ὁ ἡ ἡ, bifidus, bifurcus. Ex δὶς et ξίω, *rado, scalpo.*

Διζὼς, ἡ, ὸν, geminus, *Ion.* pro δισσός.

Διὶ, *conjunct.* ideo, propterea, quamobrem; (2) servit transitioni. Ex διὰ εἰ ὅ, *quod.*

Διοβλὴς, ῆτος, ὁ ἡ ἡ, a Jove tactus, seu fulmine ictus. Ex Ζεὺς, Διὸς, et βάλλω. Unde

Διόβλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem: a Jove missus.

Διόδολος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem. Πρὶν αὐτὸν εἶλε διόδολον πλάκτρον πυρὸς κεραυνίῳ, *Eurip. Alc.* 126.

Διογενέτωρ, ορος, τὸ, Jovis parens, Jovis natalis.

Διογενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, e Jove genitus seu ortus; (2) generosus, divus, nobilissimus. Ex Διὲς et γείνομαι, *nascor.*

Διαγένητος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iisd.

Διογκόω, ῶ, f. ώσω, tumefacio, inflo; διογκόομαι, ῶμαι, turgeo. Hinc

Διόγκωσις, εως, ἡ, tumor, inflatio.

Διόγνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod διογένητος.

Διοδεία, ας, ἡ, et διόδευσις, εως, ἡ, transitus:

Διοδεύσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, pervius, permeabilis. A

Διοδεύω, f. εύσω, iter facio per, transeo. Διώδευε κατὰ πόλιν ἠ κώμην, *Luc.* 8, 1. Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν, *Act.* 17, 1.

Διοδοιπορέω, f. ήσω, permeo. A

Δίοδος, ε, ἡ, transitus. Ex διὰ et ὁδός.

Δίοζος, ὁ ἡ ἡ, duos ramos habens.

Δίοθεν, *adv.* a Jove. A Ζεὺς, *gen.* Διος.

Διοιγμος, ὁ, patefactio, *ap. Æsch.* (si locus sanus, *Etm.*) ch. 5, 24, ubi legendum videtur διΐυγμος.

Διοίγνυμι, fut. ξω, aperio, pando, resero. Ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε, *Aristoph. Conc.* 849. Ex διὰ et οἴγω, *aperio.*

Διοίγω, f. ξω, idem et ex iisd. Βοᾷ διοιγεῖν κλεῖθρα, *Soph. Œd. Tyr.* 1296.

Διοιδαίνω, intumesco, inturgesco; (2) intumesco ira; (3) erumpo.

Διοιδίω, ῶ, f. ήσω, idem. Διοιδίουσαι φλέβες, *Aret.* Διῳδῆκει ἐκ τῆς φαρμακοποσίας τὰ σκέλη, *Luc.*

Διοιδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, tumidus, turgidus. A præc.

Διοικίω, ῶ, f. ήσω, seorsum habito; (2) rego, administro; (3) instituo. Διοικεῖν τὴν πόλιν, τὰ πρὸς τὴν πόλιν, τὸν βίον πραγματείᾳ διοικεῖται, administrantur. Hinc

Διοίκημα, ατος, τὸ, administratio, magistratus, præfectura.

Διοικῆσαι, a. 1. inf. act.

Διοίκησις, εως, ἡ, administratio, moderatio; (2) quævis provincia in qua præses jus dicit et conventus habet; (3) administratio multarum provinciarum; *apud Scriptores Ecclesiasticos*, diœcesis:

Διοικητὴς, οῦ, ὁ, administrator, procurator, *impr.* fisci.

Διοικήτρια, ας, ἡ, cellæ penuariæ præposita.

Διοικίζω, f. ίσω, dissocio, incolas dispergo, sparsim colloco.

Διοικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, ædificando separo et discrimino.

Διοικονομέω, ῶ, f. ήσω, persevero regendo.

Διοικοῦντας, acc. plur. præs. part. act. *contr.* pro διοικέοντας, a διοικέω.

Διοινοχοέω, vinum ministro convivis.

Διοινόω, ῶ, f. ώσω, vino refercio. Ex οἶνος.

Δίοιξις, εως, ἡ, patefactio. A διοίγω.

Διοίσομαι, fut. verbi διαφέρω, ætatem agam, *Soph. Aj.* 511.

Διοίσω, 1. sing. f. 1. ind. act. v. διαφέρω.

Διοιστεύω, f. εύσω, sagittam mitto per, sagitta trajicio.

Διοιστρέω, vehementi cupiditate ac prope insana incendo.

Διοιχνέω, ῶ, f. ήσω, pererro, permeo. Διοίχνει δυσφάτους αἰνιγμάτων οἴμας, *Lycurg.* 10.

Διοίχομαι, f. οιχήσομαι, pereo, intereo.

Διόκτυπος, ὁ, fulmine ictus.

Διοκωχὴ, ἡ, remissio.

Διολισθαίνω, labor per; (2) effugio, dilabor e manibus; (3) labor, cado in lubrico.

Διολισθέω, ῶ, fut. ήσω, idem. Διολισθεῖν τὰς χεῖρας, *Aristoph. Nub.* 433.

Διολὴ, ῆς, ἡ, distractio, tractio per:

Δίολκος, ε, ὁ, tractus in isthmo Corinthiaco, ubi naves ex Ionio in Ægæum et vicissim trahebantur. A δίλκω.

Διόλλυμι, seu διολλύω, f. ολέσω, p. ολώλεκα, disperdo; (2) obliviscor. (2) ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ εἰδὼς διώλεσα, *Soph. Œd. Tyr.* 317. Τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν, *Soph. Trach.* 472.

Δίολος, ε, ὁ ἡ ἡ, perpetuus, totus.

Διόλου, *adv.* perpetuum, *Gl. V.*

Διομαλίζω, f. ίσω, compiano, æquale reddo.

Διομαλύνω, idem

Διομανὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, furiosus, cui furor a Jove immissus est, *Etm.*

Δίομβρος, ε, ὁ ἡ ἡ, imbre madidus; (2) madidus. Ex διὰ et ὄμβρος, *imber.*

Διομηνία, ης, ἡ, ira Jovis, vel gravissima. Θεῶν διομηνίῃ ἐχθρῶν, ira deorum, *Orph. Pronost.* 21.

Δίμνυμι, f. ομόσω, vel ομοῦμαι, dejero; (2) juro; (3) jurejurando adfirmo. Ὅρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν, *Soph. Trach.* 255.

Διομύνω, idem.

Διομολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, confiteor; (2) pacificor, ex pacto promitto; (3) constituo; (4) adfirmo; (5) transigo; (6) decido; (7) a te contendo, ut hoc fatearis, Διομολογησάμεθα τὴν δικαιοσύνην ἀρίστην εἶναι, *Plat.*

Διομολόγησις, ἡ, confessio, pactum, transactio.

Δίον, 1. sing. imp. ind. act. *Ion.* pro ἴδιον, a δίω.

Διονομάζω, f. άσω, denomino, appello. Hinc διωνομασμένος, celeber, in utramque partem.

Διονύσια, ων, τὰ, sacra bacchica, Bacchanalia.

Διονυσιάζω, f. άσω, bacchanalia ago, festum Bacchi celebro.

Διονυσιακὸς, ὴ, όν, Bacchicus, Bacchanalis:

Διονυσιὰς, άδος, ἡ, herba quædam:

Διονύσιον, ε, τὸ, templum Bacchi:

Διονύσιος, ία, ιον, Bacchicus:

Διονυσίσκος, ε, ὁ, qu. dic. Bacchulus; (2) ossea eminentia quæ prope tempora nascitur. A

ΔΙΟ'ΝΥΣΟΣ, ε, ὁ, Dionysus, Bacchus: *i. e.* intellectus mundanus.

Διόπαις, αίδος, ὁ, Jovis filius. Ex *gen.* Διός.

Διοπίμπατος, ε, ὁ ἡ ἡ, a Jove missus. Ex Ζεὺς, Διὸς, et πέμπω, *mitto.*

Διότιρ, *conjunct.* quapropter, quare, proinde, idcirco. Ex διὰ et ὅτιρ, *quod.*

Διοστὸς, ἡ, όν, a Jove delapsus, de cœlo descendens. Ex πίπτω.

Διοτομέομαι, οῦμαι, expio, v. gr. prodigium; unde purgo; (2) ablego, exigo, et procul amoveo, rejicio, negligo. Ex Διὸς et τομὴ, *missio.*

Δίοτος, ε, ὁ, administrator, inspector; (2) curator navis; (3) rex. *Æsch. in Pers.* 44. A δίομαι.

Δίοτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui habet duo foramina. Ex δὶς et ὀπὴ, *foramen.*

Διοπτεύω, f. εύσω, inspicio, curo, custodio, *imprimis* navem; (2) speculor, exploro. Ex διὰ et ὄπτομαι, *video.* Unde

Διοπτὴρ, ῆρος, ὁ, inspector; (2) dispensator; (3) excubitor; (4) instrumentum geometricum cujus ope rerum altitudo æstimatur.

Δίοπτης, ε, ὁ, qui pervidet et prospicit, inspector. Ab eod.

Διόπτομαι, f. όψομαι, pervideo, perspicio. Hinc

Διόπτρα, ας, ἡ, dioptra, instrumentum geometricum; (2) instrumentum librandis aquis aptum; (3) specillum chirurgicum.

Διοπτρικὸς, ἡ, όν, ad spectanda remotiora aptus.

Διόπτριον, ε, τὸ, idem quod διόπτρα, n. 3. Unde

Διοπτρισμὸς, ῦ, ὁ, apostema vulvæ.

Διόπτρον, τὸ, idem quod διόπτρα, *Etm.*

Διορᾷν, *contr.* pro διοράειν, a διοράω.

Διορατικὸς, ἡ, όν, perspicax. A

Διοράω, ῶ, transpicio; (2) perspicio; (3) internosco. Διορᾷν πρός τινα, *Isocr.*

Διοργανέω, apte compingo. Unde

Διοργάνωσις, εως, ἡ, partium instrumentalium in corpore humano coagmentatio.

Διοργίζω, f. ίσω, ira accendo vel inflammo; (2) *pass.* irascor.

Διόργυιος, ε, ὁ ἡ ἡ, duas ulnas longus. Ex ὄργυια.

Διορθεύω, recte quid facio, ut λόγον, recte dico, bene consulo; ad veritatis normam exigo, examino. Πῶς ἂν μὴ διορθεύων λόγους, *Eurip. Suppl.* 417.

Διορθόω, ῶ, f. ώσω, corrigo, emendo. Διορθῶμαι τὸ χρέος, reddo, *Phal.* Hinc

Διόρθωμα, ατος, τὸ, correctio, emendatio.

Διορθῶν, *contr.* pro διορθόων, a διορθόω.

Διόρθωσις, εως, ἡ, idem, vel ipsa corrigendi vel emendandi actio, membri luxati repositio; (2) recta rei, ut vitæ, institutio, administratio.

Διορθωτὴς, οῦ, ὁ, corrector, qui emendat.

Διορθωτικὸς, ἡ, όν, qui corrigere potest.

Διορθωτικῶς, *adv.* corrigendi causa, per correctionem.

Διορία, ας, ἡ, definita et præscripta dies; (2) discrimen. A διόρος. Unde

Διορίζω, f. ίσω, distermino; (2) extermino; (3) definio, distinguo; (4) explico, explano disserendo; *Plato* διορίζειν, διαφέλλειν, διατέμνειν, χωρίζειν pro eodem posuit, hoc est dividere, partiri; (5) statuo, decerno, adfirmo, *quo sensu* (2, 3) *et in med. dicitur*, Δικαιότατον διορίζεσθαι περί τινος, *Isocr.* Κὲ διώρισαν κράτος, nec discreverunt victoriam; id est, non potuit discerni cui pertinuerit victoria, *Eurip. Phœn.* 1433. Hinc

Διόρισμα, ατος, τὸ, distinctio, definitio.

Διορισμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

Διορισμένως, *adv.* distincte, definite.

Διορκισμὸς, οῦ, ὁ, obtestatio quæ fit adjurando, *Etm.*

Διόρνυμαι, procedo. Ex διὰ et ὄρνυμι.

Δίορος, ε, ὁ, diremptor, discriminator. Ex διὰ et ὅρος, *terminus.*

Διόροφος, ε, ὁ ἡ ἡ, duplici tecto instructus, duplicem concamerationem vel contignationem habens. Ex δὶς et ὄροφος.

Διορόω, vel διορρόω, f. ώσω, in serum converto, in serosam qualitatem muto.

Διόρροσις, ἡ, idem quod διόρησις.

Διορυγὴ, ῆς, ἡ, fossa, perfossio. A διορύττω.
Διορυγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi διορύσσω.
Διόρυγμα, ατος, τὸ, fossa per aliquem locum ducta; (2) fovea. Ab eod.
Διόρυξις, εως, ἡ, fossa, *Scholiastes Theocrit. ad Idyl.* 1, 67.
Διορύσσω, vel διορύττω, f. ξω, perfodio. Ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι, *Matt.* 6, 19.
Διορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, persalto, usque ad finem salto, desalto; (2) peritia saltandi cum aliquo certo.
Διόρωσις, εως, ἡ, conversio in serum.
Διός, *Jovis*, gen. sing. a Ζεὺς, *Jupiter*.
Διΐος, δῖα, δῖον, a Jove oriundus; (2) divus; (3) excellens, nobilis, generosus. A Ζεὺς, *gen.* Διός.
Διοσδότος, ε, ὁ ἢ ἡ, a Jove datus. Ex *gen.* Διὸς et δίδωμι, *do.*
Διοσημεία, ας, ἡ, signum a Jove datum; (2) prodigiosa tempestas; (3) prodigium, ostentum. Ex Διὸς et σημεῖον.
Διόσκουροι, ων, οἱ, Jovis filii, Castor et Pollux; (2) reges. Ex Ζεὺς, Διὸς, et κόρος.
Διόσκυροι, ων, οἱ, idem; (2) apostemata sub auribus emergentia (παρωτίδες) in gravi morbo salutem indicantia.
Διόσμος, ε, ὁ, vis illa quæ odorum sensum ad odoratum transmittit. Ab ὀσμή.
Διόσπυρα, et Διόσπυρον, genus cerasi, *Theophrast. Hist. Plant.* 3, 13. Est etiam Diospyron alio nomine lithospermon dicta herba, *Plin.* 27, 74, 11. *Angl.* STONECROP.
Διόστεος, ε, ὁ ἢ ἡ, gemino constans osse. Ex δὶς et ὀστέον, *os.*
Διοσφραίνω, odore (seu suavi seu fœdo) perfundo, imbuo, *unde* inquino fœdis sordibus.
Διότε, *conjunct.* quoniam, quamobrem, quare.
Διοτρεφίσσι, dat. pl. *Ion.* pro διοτρεφέσι, a διοτρεφὴς.
Διοτρεφὴς, ές, ὁ ἢ ὁ, a Jove nutritus, Jovis alumnus. Ex *gen.* Διὸς et τρέφω.
Διουρέω, ῶ, f. ήσω, per urinam excerno. Hinc
Διουρητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens urinam ciendi.
Διοχέτευσις, ἡ, aquæ deductio. A
Διοχετεύω, f. εύσω, per canalem aquam deduco.
Διοχλὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, epith. currus quo duo vehi possunt. Ex δὶς et ὄχος.
Διοχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, molestiam exhibeo.
Διοχλίζω, idem quod ὀχλίζω.
Διοχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo.
Δίοψ, οπος, ὁ, dispensator, *Hes.* A δίπτω, *al.* a διόπτομαι. Hinc
Διόψις, εως, ἡ, transpectus; (2) perspectio.
Δίπαις, δος, ὁ ἢ ἡ, duorum liberorum parens; (2) bis puer.
Διπάλαιστος, ε, ὁ ἢ ἡ, duorum palmorum, bipalmis. Ex δὶς et παλαιστὴ, *palmus.*
Δίπαλτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui utrimque vibrari potest; (2) utrimque telum vibrans, bina tela tenens; (3) ambidexter. (2) πᾶς δὲ τραπὸς δίπαλτος ἂν μὴ χειρὶ φοινίαι, *Soph. Aj.* 408. A δὶς et πάλτις.
Διπάλτως, *adv.* utrimque vibrando telum; (2) ambabus manibus, totis viribus.
Δίπηχυς, εος, ὁ ἢ ἡ, bicubitalis.
Διπλάζω, f. άσω, geminus sum; (2) duplico. A διπλόος.
Δίπλαξ, ακος, ἡ, læna duplicata; (2) ὁ ἢ ἡ, duas habens crustas. Ab eod. vel etiam ex δὶς et πλάξ, *crusta.*
Διπλασιάζω, f. άσω, duplico, gemino.
Διπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, duplicatio; (2) figura grammatica qua litera geminatur.
Διπλάσιος, ία, ιον, duplo major; (2) duplex, geminus. A διπλόος. Hinc
Διπλασίων, ονος, ὁ ἢ ἡ, duplex.
Δίπλεθρον, ε, ὁ ἢ ἡ, spatium duorum jugerum; (2) duo jugera. Ex δὶς et πλέθρον.
Δίπλεθρος, ον, duo jugera æquans.
Διπληθὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, duplicatus, bis plenus.
Διπλησὴς, ὶς, plenus, refertus, *Nic.*
Διπλοὴ, ῆς, ἡ, duplicitas; (2) fraus, versutia; (3) obscuritas. A διπλόος.
Διπλοσίμαντος, ον, duplicato pallio utens.
Διπλοΐζω, duplico, *ap. Æsch. (si lectio sana,* Ern.) *Ag.* 844. *al.* διπλάζω.
Διπλοΐς, ίδος, ἡ, læna duplicata; (2) toga Rom. quæ totum hominem ambit; (3) pallium; (4) chlamys. Ab eod.
ΔΙΠΛΟΌΣ, ῆ, ν· f. διπλόη, ῆ· n. διπλόον, οῦν, duplex, duplus; (2) versipellis, versutus; (3) magnus.
Διπλοσήμαντος, ε, ὁ ἢ ἡ, duas habens significationes. Ex διπλόος et σημαίνω.
Διπλόω, ῶ, f. ώσω, duplico. Διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα, *Apoc.* 18, 6.
Δίπλωμα, ατος, τὸ, diploma, literæ principum, vulgo *patentes*; (2) vas duplex.
Δίπλωσις, ἡ, duplicatio. A διπλόω.
Δίπνοος, ον, duo spiracula habens. A πνέω.
Διποδία, ἡ, genus saltationis Laconicæ; (2) dimensio versuum per duos pedes, v. gr. qui Hexameter vulgo dicitur, κατὰ διποδίαν est trimeter, ut et senarius Iambicus.
Διποδισμὸς, οῦ, ὁ, idem.
Διποδιάζω, f. άξω, salto per διποδίαν.
Διποδιαῖος, αία, αῖον, bipedalis, bipedaneus.
Δίπους, ους, ὁ ἢ ἡ, idem. A δίπους.
Διπόλιτης, ε, ὁ, gemina urbe utens, *Man.*
Δίπολος, ε, ὁ ἢ ἡ, bis versus seu aratus. Ex δὶς et πολέω, *verso.*
Δίπορος, ε, ὁ ἢ ἡ, duas vias seu duos meatus habens. Ex δὶς et πόρος, *meatus.*
Διπόταμος, ον, duo flumina habens, qui a duobus fluminibus alluitur. Διπόταμον ἵνα πόλιν μόλω, *Eurip. Suppl.* 621.
Δίπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, bipes.
Διπρόσωπος, ε, ὁ ἢ ἡ, biceps, bifrons, anceps.
Δίπρυμνος, ε, ὁ ἢ ἡ, duplicem puppim habens. Ex δὶς et πρύμνα, *puppis.*
Δίπρωρος, ε, ὁ ἢ ἡ, duplicem proram habens.
Δίπτερος, ε, ὁ ἢ ἡ, bipennis, binas alas habens. Ex δὶς et πτερὸν, *ala.*
Διπτέρυξ, υγος, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.
Δίπτυξ, υχος, ὁ ἢ ἡ, duplex. Ex δὶς et πτύσσω, *plico.*
Δίπτυχα, *adv.* dupliciter. A
Δίπτυχος, ε, ὁ ἢ ἡ, duplex, geminus, duo. Hinc δίπτυχον δελτίον, pugillaris duplicatus. Χεῖρας διπτύχεις ἀνέναι, *Eurip. Andr.* 578. Διπτύχα φάσγανα, *Id. Or.* 1303. A δίπτυξ.
Δίπυλος, duas portas habens. A πύλη.
Διπύρηνον, ε, τὸ, instrumentum chirurgicum, specillum, duo capita habens, aversa parte et in summa cuspide, velut nucleos. A
Διπύρηνος, ε, ὁ ἢ ἡ, duos nucleos habens; (2) qui interiore ligno geminus est. Ex δὶς et πυρὴν, *nucleus.*
Διπύριτης, ὁ, bis coctus, epith. panis.
Δίπυρος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem. Ex δὶς et πῦρ.
ΔΙΡΚΑΙ'Α, ας, ἡ, herba quædam.
Δίρραβδος, ὁν, duabus lineis descriptus, notatus.
Δίρρυθμος, ον, duos rhythmos habens.
Διρρύμους, ε, ὁ ἢ ἡ, duos temones habens.
ΔΙ'Σ, *adv.* bis, quod in compositis sequente vocali vel diphthongo σ fere retinet, sequente consona vero plerumque amittit, v. gr. δίπους, bipes. Sed dicitur tamen etiam δίεφθος pro δὶς ἑφθὸς, et δισθανὴς pro δίθανης.
Διὶς, Διὸς, ὁ, Jupiter, sed in usu est Ζεύς.
Δισαλία, ας, ἡ, impuritas, pro δισαλία.
Δισάρπαγος, ον, bis raptus, *Lycurg.*
Δισιγγόνη, ης, ἡ, atneptis. A
Δισίγγονος, ε, ὁ ἢ ἡ, atnepos.
Δίσικτος, ε, ὁ ἢ ἡ, bissextus.
Δισιξάδελφος, consobrinus, patruelis.
Δίσιννος, ε, ὁ, qui duas habet uxores. Ex δὶς et ἰύνη, *cubile.*
Δίσιφθος, ε, ὁ ἢ ἡ, bis coctus, recoctus.
Δίσημος, ον, duplicem significationem habens.
Δισθανὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, bis moriens. Ex δὶς et θνήσκω, *morior.*
Δισκὶς, ίδος, ὁ, cometa quidam. A δίσκος.
Δισκεύω, f. εύσω, disco ludo, discum jacio.
Δισκέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.
Δίσκημα, τὸ, quod jaculamur, projicimus, ut δίσκον.
Δίσκηπτρος, ον, duo sceptra tenens.
Δίσκιος, ον, perumbrosus. A σκία.
Δισκήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro δισκήσας, a δισκέω.
Δισκοβολία, ας, ἡ, disci jactus. A
Δισκοβόλος, ε, ὁ, disci jaculator. Ex βάλλω.
ΔΙ'ΣΚΟΣ, ε, ὁ, discus, orbis proprie saxeus, quem exercendi corporis causa jacere solebant olim; (2) orbis solis; (3) vas in quo cibaria apponuntur, patina; (4) speculum.
Δίσκωμα, terminus qui disci jactu petitur. Ex δίσκος, et Ionico ὦρος, pro ὅρος, *terminus.*
Δισκοφόρος, ον, discum ferens.
Δισμύριοι, ιαι, ια, viginti millia; reperitur et δισμύριος, α, ον.
Δίσπαπος, ε, ὁ, atavus.
Δισπιθαμαῖος, αία, αῖον, idem quod
Δισπίθαμος, ε, ὁ ἢ ἡ, duas spithamas; (2) duos dodrantes altitudine æquans. Ex δὶς et σπιθαμὴ.
Δισπόνδιος, ε, ὁ, duplex spondeus.
Δισσάκις, et δισσάκι, *adv.* bis. A δισσός.
Δισσάρχης, ε, ὁ ἢ ἡ, princeps vel rex geminus. Τάς τε δισσάρχας ὀλίσσας βασιλεῖς, *Soph. Aj.* 389. Ex δὶς et ἄρχω.
Δισσεύω, f. εύσω, duplex sum. A δισσός.
Δισσολογέω, vel διττολογέω. ῶ, f. ήσω, geminato verbo loquor; (2) bis dico; (3) duobus modis effero. Ex δισσὸς et λέγω.
Δισσολόγισες, ον, quod duobus modis pronunciatur, scribitur.
Δισσολόγος, ον, gemino sermone utens, *Man.*
Δισσὸς, vel διττὸς, ὴ, ὸν, duplex, geminus; (2) ambiguus; (2) φάσματα δισσῶν ὀνείρων, *Soph. El.* 644. Διττὰς τινας καὶ ἀμφιβόλους καὶ λοξὰς χρησμὰς συγγράφων, *Lucian. in Alexandro.* A δὶς.
Δισσυλλαβία, ἡ, duæ syllabæ.
Δισσύλλαβος, ε, ὁ ἢ ἡ, duabus constans syllabis.
Δισσυλλαβῶς, *adv.* per duas syllabas.
Δισσυμφωνέω, ῶ, f. ήσω, duabus consonantibus efferri. A
Δισσύμφωνος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui duarum est consonantium.
Δισσῶς, *adv.* dupliciter. Δισσῶς ἀῢτῶ, iterum dico, *Eurip. Phœn.* 1347.
Δισταγμὸς, οῦ, ὁ, dubitatio. A δισάζω.
Δισταδίης, ον, duo stadia æquans.
ΔΙΣΤΑ'ΖΩ, f. άσω, dubito, ambigo. Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας, *Matt.* 14, 31.
Δισταικτικὸς, ἡ, όν, dubitativus.
Δισταστὸς, ὴ, όν, dubitativus. Ab eod.
Διταφὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, bis sepultus. Ex δὶς et θάπτω, *sepelio.*
Δισυγία, ίας, ἡ, duplex tectum, vel domicilium duobus tectis seu contignationibus duabus instructum. A
Δίσυγος, ε, ὁ ἢ ἡ, duas contignationes habens. Ex δὶς et σύγη.
Δίσυχος, ε, ὁ ἢ ἡ, duos ordines habens; (2) ex duobus versibus constans.
Δισοιχία, ας, ἡ, duplex ordo, bini ordines. A
Δίσοιχος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem quod δίσυχος.
Δίσοκος, ε, ὁ, ἡ, quæ bis peperit. A τίκτω.
Δίσολος, ον, geminus. Τὰς δισόλους ἀδιλφάς, *Soph. Œd. Col.* 1055.
Δισομέω, bilinguis sum. A
Δίσομος, ε, ὁ ἢ ἡ, geminum os habens; (2) anceps, acutus; (3) duo habens ostia.
Δισυλλαβία, ἡ, duæ syllabæ.
Δισύλλαβος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem quod δισύλλαβος.
Δισυλλάβως, *adv.* per duas syllabas.
Δισχιδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, bifidus. Ex δὶς et σχίζω.
Δισχίλιοι, ίαι, ία, bis mille, duo millia.
Δίσχωλος, ε, ὁ ἢ ἡ, utroque claudicans pede.
Δισώματος, ε, ὁ ἢ ἡ, bicorpor. A σῶμα.
Δίσωμος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem.
Δίτάλαντος, duo talenta ponderans.
Διτοκέω, ῶ, fut, ήσω, bis pario; (2) gemellos pario. A
Δίτοκος, ε, ὁ, ἡ, quæ bis peperit. A τίκτω.
Διτονίζω, duobus diversis tonis utor in pronunciando.
Διτταχῶς, *adv.* dupliciter. A διττὸς.
Διττογλωττία, ας, ἡ, duplex lingua, duarum diversarum linguarum usurpatio. A
Διττόγλωττος, ε, ὁ ἢ ἡ, bilinguis, duplicis linguæ. A διττὸς et γλῶττα, *lingua.*

Διττογονέω, ῶ, bis pario, seu bina pario. Ex διττὸς et γίγνομαι, quod est a γίνομαι.
Διττολογίω, ῶ, idem quod δισσολογίω.
Διττὸς, ὴ, όν, duplex, *Attice* pro δισσός.
Δίτυλος, ον, duplicem gibbum habens; epith. camelorum quorumdam. Ex δὶς et τύλος, *callum*.
Διωγίαινω, sanitatem consequor, salvus maneo. Οὔτι γὰρ Ξενοκράτης μᾶλλον διυγίαινε Φωκίωνος, ἢ τὲ Δημητρὶς Θεόφραστος, *Plutar.* 135. Οὐ γὰρ ἦτι ῥᾴδιον εἶναι διυγιᾶναι τὴν ὑπάρχουσαν φιλίαν, salvam manere, *Jamblich. in Vita Pythag.* 102.
Διωγραίνω, madefacio, humecto. A
Δίυγρος, ος, ὁ ἡ ή, humidus; (2) uliginosus; (3) mollis, infirmus.
Διυλάζομαι, f. άσομαι, in materiam abeo.
Διυλίζω, f. ίσω, defæco, per colum transfundo. Οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα, *Matt.* 23, 24.
Διύλισις, ισως, ή, defæcatio, percolatio; (2) perfusio, baptismus. A præc.
Διυλισμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.
Διυλιστὴρ, ῆρος, ὁ, colum. Ab eod.
Διυπνίζω, f. ίσω, expergefacio, e somno excito. Ex διὰ et ὕπνος.
Διυφαίνω, intertexo, pertexo.
Διφαλαγγάρχης, ου, ὁ, præfectus duarum phalangum.
Διφαλάγγαρχος, ου, ὁ, idem:
Διφαλαγγαρχία, ας, ή, præfectura qua quis duabus phalangibus præest.
Διφαλαγγία, ας, ή, duplicata phalanx; (2) duæ phalanges. Ex δὶς et φάλαγξ.
Διφασία, ας, ή, duobus modis dictum, sermo duplex et secum non conveniens. A
Διφάσιος, ία, ιον, qui duobus modis dicitur, bifarius; (2) duplex, geminus. Ex δὶς et φάσις, a φάω, *dico*, αἰο.
Δίφατος, ος, ὁ ἡ ή, qui duobus modis dicitur.
ΔΙΦΑΊΩ, ῶ, quæro, vestigo. Τὴν διῤῥῶσα καλιὴν, *Hesiod. Op.* 372. Hinc
Διφήτωρ, ορος, ὁ, quæsitor, investigator.
ΔΙΦΘΕΡΑ, ας, ή, pellis Amaltheæ capræ, in qua res humanas scribere dicitur Jupiter; exuvium; (2) quicquid e pellibus fit, ut vestis coriacea; membrana, in qua scribitur.
Διφθερίας, ου, ὁ, qui gestat διφθέρην.
Διφθέριον, ου, τὸ, ulcus quoddam.
Διφθερίτης, ου, ὁ, idem quod διφθερίας. Hinc
Διφθερίτις, ιδος, ή, femina quæ vestem coriaceam gestat.
Διφθεροπώλης, ου, ὁ, qui pellibus negotiatur.
Διφθερόω, ῶ, fut. ώσω, pelle, corio intego. A διφθέρα.
Διφθογγίζω, per diphthongum scribo aut pronuncio.
Διφθογγραφίω, per diphthongum scribo.
Δίφθογγος, ου, ὁ ἡ ή, duplicem sonum habens; (2) ή, duæ vocales in unum sonum conflatæ, diphthongus. Ex δὶς et φθόγγος.
Διφορίω, ῶ, f. ήσω, bis fructum fero.
Διφορήσις, ή, differentia, discrimen. A præc.
Δίφορος, ος, ὁ ἡ ή, bis anno eodem fructum ferens. Ex δὶς et φέρω, *fero*.
Δίφραξ, ακος, ή, sella. Μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἕδραμε τήια, *Theocr.* 14, 40. A δίφρος.
Διφρὰς, άδες, ή, idem et ab eod.
Διφρεία, ας, ή, aurigatio, currus agitatio:
Διφρελάτειρα, ή, currus agitatrix.
Διφρευτὴς, οῦ, ὁ, auriga, rector plaustri. Τὸν διφρευτὴν Ἥλιον προσιννίσω, *Soph. Aj.* 857. A
Διφρεύω, f. εύσω, curru aut bigis vehor; (2) aurigor, moderor currum. (1) κυαλέαις ἵπποις διφρεύων ἅλιον στίλαγος, *Eurip. Andr.* 1012. A δίφρος.
Διφρηλασία, ας, ή, currus agitatio, aurigatio. Ex δίφρος et ἐλαύνω, *agito*.
Διφρηλατέω, currum ago, rego. Ὦ τὸν αἰσὺν ἅρμασιν διφρηλατῶν, *Soph. Aj.* 845. Ἵππους γὰρ οὐ ἴδρισ' ἁρμάτων διφρηλάτην, *Eurip. Rhes.* 781.
Διφρηλάτης, ου, ὁ, currus agitator, auriga.
Διφρηφόρος, ου, ὁ ἡ ή, qui sella aliquem gestat. Ex δίφρος et φέρω.
Διφρίσκος, ου, ὁ, sellæ curulis auriga. Dim.
Δίφρονις, ὁ ἡ ή, animi dubius.
Διφροπηγία, ας, ή, vehiculorum fabrica, sellarum fabricatio. Ex δίφρος et πήγνυμι.
ΔΙ'ΦΡΟΣ, ου, ὁ, locus in curru in quo parabates et auriga sedebant; (2) bigæ; (3) sella. (f. pro δίφορος. A δὶς et φέρω.)
Διφρωλκίω, ῶ, f. ήσω, currum traho. Ἄντυγα διφρωλκεῖ, *Epigr.* Ex δίφρος et ἕλκω.
Διφρωρυγία, ας, ή, bigarum seu sellarum fabricatio. Ex δίφρος et ἔργον, *opus*.
Διφροφορέομαι, curru vehor; (2) sella gestor, sedeo. Ἐμπεσόντες δὲ οἱ ἱππόκυροι τῶν Περσέων τὲς διφροφορευμένης ...ἔκτεινον, *Herodot.* 3, 146.
Διφροφορέω, ῶ, f. ήσω, curru veho. A
Διφροφόρος, ου, ὁ ἡ ή, qui sella aliquem gestat.
Διφρυγὴς, ους, ὁ ἡ ή, bis tostus, qui bis torretur. Ex δὶς et φρύγω, *torreo*.
Δίφυὴς, ους, ὁ ἡ ή, qui duas habet naturas; (2) bipartitus, geminus; bicorpor. Διφυὴ τ' ἄμικτον, *Soph. Trach.* 1095. Ex δὶς et φυή.
Διφυΐα, ας, ή, bifida partitio. A præc.
Δίφυλλος, ου, ὁ ἡ ή, bina folia habens, bifolius. Ex δὶς et φύλλον.
Δίφωνος, ου, ὁ ἡ ή, duplicem habens vocem; (2) duplici voce loquens, bilinguis. A φωνή.
Διφῶσα, part. *contr.* pro διφάουσα, a διφάω.
Δίχα, *adv.* bifariam, dupliciter, divisim; (2) sine, absque, seorsim. (2) δίχα πάντες, ab omni conspectu segregatus, *S ph Œd. Col.* 1732. Ἐκ πάντων δίχα, *Id. Antig.* 164. A δὶς. Hinc
Διχάζω, f. άσω, in duo divido, separo; (2) dissidium injicio. Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἀνδρῶπον καὶ τὸ πατρὸς αὐτῷ, *Matt.* 10, 35.
Διχαίω, idem.
Διχὰς, άδος, ή, dimidia pars. A δίχα.
Διχασμὸς, ῦ, ὁ, divisio. A διχάζω.
Διχατὴς, ῆρος, ὁ, unus dentium quatuor anteriorum. A διχάζω, quoniam dentes isti cibum dividunt.
Διχάω, idem quod διχάζω, *Ern.*
Διχῆ, *adv.* divisim, bifariam.
Διχηλεύω, f. εύσω, ungulam bisulcam habeo:
Διχηλία, ῶ, f. ήσω, idem. A
Δίχηλος, ος, ὁ ἡ ή, in duas chelas fissus; (2) ungulam habens bisulcam; (3) bisulcus, bifidus. Ex δὶς et χηλή.
Διχθὰ, dupliciter, bifariam. A δίχα.
Διχθάδιος, ία, ιον, duplex. A
Διχθὰς, άδος, ή, duplex. A διχθά.
Διχίτων, ὁ ἡ ή, duabus tectus tunicis.
Διχόβουλος, ου, ὁ ἡ ή, discors, dissentiens. Ex δίχα et βουλή, *voluntas*.
Διχογνωμία, ῶ, f. ήσω, dissentio animo, duplici sententia distrahor:
Διχογνωμονία, ῶ, f. ήσω, idem. A
Διχογνώμων, ονος, ὁ ἡ ή, ancipiti tractus sententia; (2) cujus sententia dissidet a sententia alterius. Ex δίχα et γνώμη.
Δίχοθεν, *adv.* a duabus partibus. A δίχα.
Διχόθυμος, ου, ὁ ἡ ή, dubius animi.
Διχοίνικον, ου, τὸ, mensura continens duas chœnicas. A
Διχοίνικος, ου, ὁ ἡ ή, duas capiens chœnicas. Ex δὶς et χοῖνιξ, *chœnix*.
Διχόλωτος, ου, ὁ ἡ ή, duplicis iræ.
Διχόμην, ηνος, ὁ ἡ ή, in duas partes mensem secans. Ex δίχα et μήν. Hinc
Διχομηνία, ας, ή, dimidia mensis pars; (2) plenilunium:
Διχομηνιαία, ας, ή, sc. ἡμέρα, dies qui mensem in duas partes æquales dividit; (2) quæ decimo quinto die mensis aliquid facit.
Διχόμηνις, ιδος, ή, luna plena et soli adversa; (2) medius mensis, Idus. Ab eod.
Διχόμηνος, ου, ὁ, idem quod διχόμην. Διχόμηνος σελήνη, plena luna, (passim apud Ptolem. in Magna Constructione.) Vide 10, 1, 239.
Διχόμυητις, ιος, ὁ ἡ ή, duplicis consilii, anceps, dubius. Ex δίχα et μῆτος.
Διχόμυθος, ου, ὁ ἡ ή, qui ambigue loquitur; (2) ambiguus.
Διχονοέω, ῶ, f. ήσω, dissentio, dissideo.
Διχόνοια, ας, ή, duplex seu bifaria sententia mentis, dissensio; (2) incertitudo. (2) σὺν μὲν ὄκνῳ καὶ διχονοίᾳ τῆς Ἀντωνίᾳ γνώμης, *App. Bell. Civ.* 5, 33.
Δίχορδος, ον, duabus chordis tentus. Δίχορδον εἶναι φησὶ τὴν πηκτίδα, *Athen.* 4.
Διχορία, ας, ή, divisio chori in duas partes, chorus in duas divisus. Hinc
Διχοριάζω, f. άσω, in duabus choreis cano.
Διχορρᾳγὴς, ους, ὁ ἡ ή, duplicem rupturam habens, dupliciter ruptus, disruptus. Ὃς (κίων) πισήματι σίγνις διχορρᾳγὴς ἔκειτο πρηστῆσιν ἔπι, *Eurip. Herc. Fur.* 1007. Ex δίχα et ῥήγνυμι, *rumpo*.
Διχορρόπως, *adv.* cum inclinatione in duas partes, ambigue. Τὸ δ' εὖ κρατοῖη, μὴ διχορρόπως ἰδεῖν, *Æschyl. Agam.* 359, translatio sumpta a trutina. Ἐς αἱματηρὸν τεῦχος ἐ διχορρόπως ψῆφος ἔθεντο, *Id. ibid.* 824. Οὐ διχορρόπως μάτην, *Id. ibid.* 1283.
Διχοστασία, ας, ή, dissensio, seditio, secessio. Ex δίχα et στάσις, *statio*.
Διχοστατέω, ῶ, f. ήσω, dissideo, dissentio, discordo; (2) dissensionem facio; (3) ambigo, dubito. Ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ, *Eur. Med.* 15. Ex δίχα et ἵστημι.
Διχοτομέω, ῶ, f. ήσω, in duas partes seco, dissecto, separo; (2) concido. Διχοτομήσει αὐτὸν, *Matt.* 24, 51. Ἐν ταύταις δὴ τὸ παράνομον καὶ ἄνομον ἑκάστην διχοτομεῖ τέτων, in his jam legum vel custodia, vel transgressio, singulas bifariam partiuntur, *Plat. Politic.* 302. Ex τέμνω.
Διχοτόμημα, ατος, τὸ, dimidia portio; (2) particula, frustum. A præc.
Διχοτομία, ή, divisio in duas partes. A
Διχότομος, ου, ὁ ἡ ή, dissectus, in duo divisus; (2) dimidiatus; (3) bifidus.
Διχοτόμος, in duo dividens.
Διχοφρονέω, dissideo, dissentio.
Διχοφροσύνη, ης, ή, discordia; (2) inimicitia; (3) seditio. A
Διχόφρων, ονος, ὁ ἡ ή, discors, dissentiens, qui mente est discordi; (2) versipellis. Ex δίχα et φρήν.
Διχόω, divido in duas partes. A δίχα.
Διχροια, ας, ή, geminus color. A δίχροος.
Διχρονίω, ῶ, f. ήσω, sum duorum temporum, sum anceps, indifferens. A δίχρονος.
Διχρονοκατάληκτος, ου, ὁ ἡ ή, desinens in ancipitem vocalem.
Δίχρονος, ου, ὁ ἡ ή, qui duorum temporum est, anceps, indifferens, communis.
Δίχροος, *contr.* δίχρους, ου, ὁ ἡ ή, bicolor, qui gemini coloris est. Ex δὶς et χρόα.
Δίχρωμος, ου, ὁ ἡ ή, idem et ex iisd.
Διχῶς, *adv.* dupliciter. A δίχα.
ΔΙ'ΨΑ, ης, ή, sitis; (2) vehemens desiderium.
Διψᾷ, *sitit*. Vide διψῇ.
Διψακὸς, ᾶ, ὁ, morbus renum quem comitatur maxima sitis; (2) genus herbæ. *Angl.* TEASEL. A δίψα. Unde
Διψαλέος, ία, έον, sitibundus. siticulosus.
Διψὰς, άδος, ή, siticulosa, bibula, arida; (2) genus viperæ veneno celerius necantis, prester, causos, melanurus; (3) genus herbæ.
Διψάω, ῶ, f. ήσω, sitio; (2) cupio, desidero, appeto. Διψῶν ὑδάτων μάλιστα, *Herodot.* Πόλις ἐλευθερίας διψήσασα, *Plat.*
Διψῇ, *sitit*, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro διψᾷ, *contr.* ex διψάει, a verbo διψάω.
Διψηρὸς, ρὰ, ρὸν, siticulosus, aridus. Ab eod.
Διψήσῃ, 3. sing. a. 1. conj. act. verbi διψάω.
Δίψησις, ή, sitis.
Διψητικὸς, ὴ, όν, sitim provocans; (2) siticulosus, sitiens, sitibundus. A διψάω.
Δίψιος, ου, ὁ ἡ ή, siticulosus, aridus.
Δίψος, ους, τὸ, idem quod δίψα.
Διψυχίω, ῶ, f. ήσω, ambiguo et duplici sum animo:
Διψυχία, ας, ή, dubitatio, hæsitatio. A
Δίψυχος, ου, ὁ ἡ ή, animo duplex, qui mentem habet dubiam et inconstantem. Ex δὶς et ψυχὴ, *anima*.
Διψώδης, ους, ὁ ἡ ή, siticulosus, sitibundus. A δίψα, *sitis*.
Διψῶντις, pro διψάοντες, a διψάω.
ΔΙ'Ω, expello, abigo; (2) timeo: *med.* δίομαι, idem; (3) celeriter curro, fugio. Περὶ γὰρ δὶς ποιμένι λαῶν, *Il.* 5, 566. Μή σε, ᾧ ὀπλότιμες,

τιτρός τις' ἰὼν, ἀγερώνδε δίωμαι Βάλλων χειμαδιοισι, *Odyss.* 21, 370.

Διωβόλιον, ου, τό, duo oboli, genus nummi binos obolos valens.

Διώβολον, ου, τό, idem.

Διώγμα, ατος, τό, id quod persequimur; (2) persecutio; (3) sacrum quoddam *apud Græcos*, a quo viri arcebantur. (2) μὴ .... Πηλεὺς μιτέλθῃ πωλικοῖς διώγμασι, *Eurip. Andr.* 993. Nescio an sit locus primæ explicationi. Exemplum quod affert Stephanus ex Xenophonte potest optime reddi *persecutio*. Sic se habet: Πολλαὶ δὲ τὰ διώγματα ἀφιεῖσαι ἐπανίσχουσι διὰ τὸ μισόθηρον, multæ (canes) ferarum odio, persequutione omissa recurrunt, *Xenoph. de Venat.* 3, 9. A διώκω.

Διωγμὸς, οῦ, ὁ, persecutio, exagitatio, vexatio.

Διώδυσιν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διοδύω

Διώδυνος, ον, acerbus, gravem dolorem adferens. Καὶ διώδυνος σπαραγμὸς αὐτῷ πλευμόνων ἀνθῆψατο, *Soph. Trach.* 777. A διὰ et ὀδύνη.

Διωθέω, f. διώσω, vel διωθήσω, dispello, protrudo, submoveo; (2) diluo, refello; (3) intrudo per, trajicio impellendo; (4) detrudo, deturbo; (5) ejicio, propulso; (6) *med.* elabor, effugio; (7) detrecto, recuso. Ταῦτα πάντα διεωθοῦντο, *Dem.* Διωσάμενος τὴν ἀρχὴν, τὸν ὄχλον, *Plut.*

Διωθίζω, f. ίσω, idem. Hinc

Διωθισμὸς, οῦ, ὁ, impulsio; (2) propulsio.

Διωκάθω, *Att.* idem quod διώκω.

Διωκίμιν, *Ion.* pro διώκειν, a διώκω.

Διώκιν, *Dor.* pro διώκειν.

Διωκτέος, έα, έον, persequendus. Ab eod.

Διώκτης, ε, ὁ, persecutor. Ab eod.

Διωκτὸς, ὴ, όν, quem persequi debemus; (2) quem consectari oportet, expetendus.

Διώκτρια, ας, ἡ, persecutrix, venatrix.

Διωκτὺς, ύος, ἡ, persecutio. A

ΔΙΩ'ΚΩ, f. ξω, et ξομαι, expello, abigo, transadigo; (2) in exsilium mitto; (3) persequor, insequor; (4) adsequi conor, consector, adfecto, expeto; (5) persequor judicio, accuso, reum ago; (6) persequor oratione, describo; (7) pervado, permeo. Διώξομαί σι διλλας, reum agam, *Aristoph. Eq.* 367. Φρῆδοι διώκοντές σι ταυτικῷ τρόπῳ, discesserunt ut persequerentur, *Soph. Phil.* 562. Οὐδὲ ταπεινῶς διώκει τὸν ἑαυτῷ βίον, *Isocr.*

Διωλένιος, ία, ον, ulnas expansas habens, vel ulnis amplexus. A διὰ et ὠλένη.

ΔΙΩΛΑ'ΤΙΟΣ, α, ὁ ἢ ἡ, magnus; (2) vehemens; (3) late se extendens. (3) πίζα διωλυγίης ἀναπίπταται ἠπείροιο, *Apoll. Rhod.* 4, 1258.

Διωμοσία, ας, ἡ, dejeratio; (2) jusjurandum de calumnia. A δίμνυμι.

Διώμοτος, juratus; διώμοτοι, jurati fidem suam obligant, *Soph. Phil.* 593. Vide quoque *Suidam* in voc. Unde nescio quare in edit. anni 1766 hæc vox reddita sit *perjurus*.

Διωνομασμένος, perf. part. pass. v. διονομάζω.

Διωνυμία, ας, ἡ, duplex nomen. A

Διώνυμος, ε, ὁ ἢ ἡ, binominis, duo habens nomina; (2) celebris, pervulgatus. (2) πτίσαν ᾗ διώνυμοι Θηβαι ἐκτίσαντο, *Eurip. Phœn.* 688. Διώνυμος ἐγίνετο ὁ Γράκχος, *Appian. de Rebus Hisp.* 43. Illud a δὶς, et hoc a διὰ et ὄνομα.

Διώνυσος, idem qui Διόνυσος.

Διωξάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. v. διώκω.

Διωξικέλευθος, ον, cursor, festinans.

Διώξιππος, ε, ὁ, equorum agitator. Ἄρευς δ' αἱματόεντα διωξίπποιο λάφυρα, *Leonidas in Anth.* Ex διώκω et ἵππος, equus.

Δίωξις, εως, ἡ, persecutio; (2) peroratio, permeatio; (3) perpulsio, *Ern.* A διώκω.

Διώξωσι, 3. pl. a. 1. conj. act. verbi διώκω.

Διωρία, dilatio; (2) intervallum. Ab ὅρος.

Διώρισα, a. 1. ind. act. verbi διορίζω. Unde

Διωρισμένως, *adv.* definite, distincte; (2) seorsim, particulatim.

Διώροφος, ε, ὁ ἢ ἡ, duplex tectum habens.

Διωρυγὴ, ῆς, ἡ, fossa. A διορύσσω. Unde

Διώρυγμα, ατος, τό, fossa per aliquem locum ducta. Διώρυκα βαθὴν ὀρύσσειν, *Herodot.* 1, 75.

Διηρυκτὴς, οῦ, ὁ, qui parietes perfodit.

Διώρυξ, υχος, vel υγος, ὁ, fossa; (2) cuniculus.

Διωρύσσω perfodio. Vide διορύσσω. Hinc

Διωρυχὴ, ῆς, ἡ, idem quod διώρυξ.

Διωσάμενος, a. 1. part. med. verbi διωθέω.

Δίωσις, εως, ἡ, protrusio, propulsio; (2) dilatatio cum pulsu. A διωθέω.

Διωσμὸς, οῦ, ὁ, idem. Διωσμὸς χειρῶν, *Aret.* Ab eod.

Διωστὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum chirurgicum quo aliquid ex vulnere detruditur; (2) vectis. Ab eod.

Διώτη, ης, ἡ, diota, genus vasis duas habentis ansas. A

Δίωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, duas habens aures; (2) duas habens ansas. Ex δὶς et ους, ὠτος.

Δμῶεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Dor.* et *Bœot.* pro ἐδμήθησαν, a δμάω.

Δμηθίσα, *domita*, a. 1. part. pass. f. g.

Δμηθήτω, *dometur*, 3. sing. a. 1. imperat. pass.

Δμῆσις, εως, ἡ, subactio, domitio; (2) ipse domandi actus. A δαμάω.

Δμήτειρα, ας, ἡ, domitrix. A

Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor. A δαμάω.

Δμητὸς, ὴ, όν, domitus. Ab eod.

Δμήτρα, *per Sync.* pro δμήτειρα, *Hes.*

Δμωὴ, ῆς, ἡ, serva, ancilla. A δμώς.

Δμωΐς, ΐδος, ἡ, idem et ab eod.

Δμώϊος, ον, servilis, *Ep.*

Δμωὸς, οῦ, ὁ, servus. A δμάω.

Δμὼς, ωός, ὁ, idem et ab eod.

Δμῶσιν, *servis*, dat. plur. cum ν ἐφελκ.

ΔΝΟΠΑΛΙ'ΖΩ, f. ίσω, agito et percutio, vel excutio manibus; (2) induo. Ἀνὴρ δ' ἀνδρὶ ἐδνοπάλιζεν, *Il.* 4, 472.

Δνόφιος, έα, εον, caliginosus, ater. A δνόφος.

Δνοφιερῇσι, dat. pl. f. g. *Ion.* pro δνοφερᾶῖς. A

Δνοφιερὸς, ρὰ, ρὸν, idem et ab eod.

Δνοφόεις, εσσα, εν, idem quod δνόφιος, *Steph.*

ΔΝΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, tenebræ, caligo

Δοάζω, ομαι, dubito, delibero; (2) post dubitationem tandem decerno. A δοάς.

Δόγμα, ατος, τό, edictum, decretum; (2) sententia, placitum, dogma; (3) ritus, ceremonia religiosa, *N. T.* A δοκέω. Hinc

Δογματίζω, f. ίσω, dogma aliquod introduco, dogmata trado; (2) ritus religiosos præscribo, *N. T.* (3) consulto; (4) censeo. Τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε; *Col.* 2, 20.

Δογματικὸς, ὴ, όν, dogmaticus, qui certam rerum quarundam scientiam dari statuit; (2) ad præcipiendum vel docendum aptus.

Δογματιστὴς, οῦ, ὁ, qui dogmatis alicujus est auctor vel defensor. A δογματίζω.

Δογματοποιέω, ῶ, f. ήσω, decretum facio.

Δογματοποιΐα, ἡ, inventio placitorum philosophicorum. A præc.

Δόδδα, ἡ, *Lat.* potio, seu quoddam jusculum, *ap. Auson.*

Δοθεὶς, a. 1. part. pass. verbi δίδωμι.

Δοθείσης, *datæ*, gen. sing. ejusd. f. g.

Δοθῆναι, *datum esse*, a. 1. inf. pass.

ΔΟΘΙΗ'Ν, ῆνος, ὁ, furunculus, tumor in carnosis corporis partibus.

Δοθίων, ονος, ὁ, idem.

Δοιὰ, *duo*, nom. pl. n. g. *Poet.* pro δύω.

Δοιάζω, f. άσω, dubito; (2) consulto, fluctuo. Ἐζομένη δ' ἅπτετα δοάσσατο, animo fluctuabat, *Apoll. Rhod.* 3, 770.

Δοιδυκοφόβης, ου, ὁ, pistilli sonum timens.

Δοιδυκοποιὸς, ὁ, pistillorum fabricator, *Steph.*

ΔΟΙ'ΔΥΞ, υκος, ὁ, pistillum mortarii; (2) cochlear quo contusa eximuntur.

Δοῖεν, 3. pl. a. 2. opt. act. *Bœot.* et *Æol.* pro δοίησαν. A δίδωμι.

Δοιὴ, ῆς, ἡ, dubium, dubitatio. A δύο.

Δοίη, 3. sing. aor. 2. opt. verbi δίδωμι.

Δοῖοι, *duo*, nom. pl. m. g. *Poet.* pro δύω.

Δοιὸς, ὰ, όν, geminus. Ab eod.

Δοιὼ, *duo*, nom. dual. m. g. *Poet.* pro δύο.

ΔΟΚΑ'ΖΩ, fut. άσω, observo, speculor, exspecto, arbitror. Ὡρᾶν πεπλύσθαι νὺ ἐπὶ πράναισι δοκασῖς, *Theoc.* 1, 150.

Δοκασῖς, 2. sing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro δοκήσεις, a δοκέω.

Δοκεῖς, 2. sing. præs. ind. act. *contr.* pro δοκέεις.

Δοκεύω, observo, exspecto; (2) insidior. Βίη σύλασκε δοκεύων, *Hesiod. Scut.* 480. A

ΔΟΚΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, video; (2) censeo, existimo; (3) probo; (4) in aliqua existimatione sum, laudor, celebror, *unde* δοκοῦντες, *sunt* clari, &c. (5) hinc *impers.* δοκεῖ, videtur, placet, volo, ut πῶς δοκεῖς, τί δοκεῖς, πότον δοκεῖς, sunt formulæ admirandi. *In pass.* δεδόκται, visum est, decretum est, placet. Δοκῶ μοι ἀδύνατος εἶναι, *Plat.* Κἂν ἐγὼ δοκῶ μοι κίνδυνον οὐκ ὀκνεῖν, *Xen.* Ἄριστος εἶναι δοκεῖ, *Luc.* Ὡς τόν' ἐδόκει, *Æsch.* Τίς ἀνὴρ πλέον τῆς εὐδαιμονίας φέρει, ἢ τοσοῦτον ὅσων δοκεῖν, καὶ δόξαν' ἀποκλῖναι; quis homo plus felicitatis obtinet, quam quantum opinione concipit? *Soph. Œd. Tyr.* 1189. (3) μάλιστα δ', ὅπῃ τίκτες, Τλλον, εἰ πατρὶς νέμοι τιν' ὥραν τῷ καλῶς πράσσειν, δοκεῖν, quem par est ostendere, *Id. Trach.* 56.

Δόκημα, ατος, τό, idem quod δόκησις.

Δοκησιδίζιος, α, ὁ ἢ ἡ, qui sibi acutus et dexter videtur, qui se faustum et felicem existimat. Ex δοκέω et διξιός.

Δόκησις, εως, ἡ, existimatio, opinio; (2) suspicio; (3) exspectatio. A δοκέω.

Δοκησισοφία, ας, ἡ, opinio quam qui falso de sua sapientia concipit. A

Δοκησίσοφος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui sibi videtur sapiens esse quum non sit. Οὐκοῦν ἂν ἥδη τῶν Θιατῶν τις λίγοι νεανίας δοκησίσοφος, *Aristoph. Pac.* 43. Ex δοκέω

Δοκίδιον, ε, τό, trabecula, trabs parva. Dim. a δοκός.

Δοκιμάζω, f. άσω, exploro, probo, examino, experior; (2) approbo, in pretio habeo; (3) utile judico, consultum censeo: *it. simpliciter*, judico, censeo; et *in pass.* (1) tutelæ meæ permittor, togam virilem sumo; (2) de iis quorum vita et mores explorantur, an quis sit ad honores, quos petit, admittendus. Δοκίμαζε τοὺς φίλους ἐκ τῆς περὶ τὸν βίον ἀτυχίας, *Isocr.* Πρὸς ἀνθρώπων δοκιμάζεσθαι, *Plat.* A δόκιμος. Hinc

Δοκιμασία, ας, ἡ, probatio, exploratio; (2) *impr.* eorum qui honores petunt; (3) censura; (4) specimen, documentum; (5) delectus militum.

Δοκιμαστὴς, οῦ, ὁ, explorator, examinator, æstimator; (2) approbator. Ab eod.

Δοκιμαστὴς, ῆρος, ὁ, idem; quæstor ærarii, *Polyb.*

Δοκιμαστικὸς, ὴ, όν, exploratorius.

Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, experientia; (2) documentum.

Δοκίμιον, ε, τό, exploratio. A

Δόκιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, probus, probatus, acceptus. A δοκέω. (vel a δίκομαι, v. *Ern.*)

Δοκιμότης, ητος, ἡ, integritas. A præc.

Δοκίμως, *adv.* plane, vere.

Δοκὶς, ίδος, ἡ, trabecula; (2) trabs. A δοκός.

ΔΟΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, trabs, tignum; (2) hasta, lancea.

Δοκὼ, όος, ἡ, opinio. A δοκέω.

Δόκωσις, εως, ἡ, contignatio. A δοκὸς, verbale.

Δολερὸς, ρὰ, ρὸν, dolosus. A δόλος.

Δολερῶς, *adv.* dolose, fraudulenter.

Δολεύομαι, fut. εύσομαι, fraudulenter ago. A δόλος. Hinc

Δολέωσι, dat. pl. f. g. *Ion.* pro δολέαις, a δόλιος.

Δολίζω, f. ίσω, adultero, corrumpo.

Δόλιος, ία, ιον, dolosus. Δολίαν καὶ μιγάλαν ἄτην, *Soph. Trach.* 849.

Δολιόπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, insidiator, insidioso pede incedens.

Δολιότης, ητος, ἡ, fraudulentia. A δόλιος.

Δολιόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, fraudulentus, dolosus. Ex δόλιος et φρήν.

Δολιόω, ῶ, f. ώσω, dolo utor, decipio. Ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιῶσαν, (pro ἐδόλιων, *Bœot.*) *Rom.* 3, 13. A δόλιος.

Δολίχαυλος, ε, ὁ ἢ ἡ, longas tibias seu fistulas habens. Ex δολιχὸς et αὐλὸς.

Δολιχαύχην, ενος, ὁ ἢ ἡ, longam cervicem habens. Διά σε τὰν κύνα δολιχαύχενος γόνον, *Eurip. Iphig. in Aul.* 794. Ex δολιχὸς et αὐχὴν, *cervix.*

Δολιχεγχὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, longam hastam habens. Ex δολιχὸς et ἔγχος, *hasta.*

Δολιχεύω, f. εύσω, dolichum, quod est curriculum

lum certum, curro, decurro; (2) cursito. Δολιχεύει, τὸν τῆς φύσεως δρόμον, *Philo.* A δόλιχος.

Δολιχήπους, ὁ ᾗ ἡ, longos habens pedes, *Ath.*

Δολιχήρετμος, υ, ὁ ᾗ ἡ, qui longis remis utitur. Ex δολιχὸς et ἐρετμὸς, *remus.*

Δολιχήρης, longus, procerus. Δολιχήρεις ἰσοὶ, *Oppian. Cyneget.* 1, 407.

Δολιχογραφία, ας, ἡ, scriptorum prolixitas.

Δολιχόδειρος, υ, ὁ ᾗ ἡ, collum longum habens. Ex δολιχὸς et δειρὴ, *collum.*

Δολιχοδρομέω, ῶ, f. ήσω, dolichum, *h. e.* cursum longissimum decurro. A

Δολιχοδρόμος, υ, ὁ ᾗ ἡ, qui sexies stadium decurrit. Ex δολιχὸς et δρέμω, *curro.*

Δολιχόκαυλος, υ, ὁ ᾗ ἡ, longum caulem habens; (2) longum hastile habens.

Δολιχόουρος, qu. dic. longam caudam habens; epith. versus cujus in fine syllaba redundat.

Δολιχόπους, ὁ ᾗ ἡ, idem quod δολιχήπους.

ΔΟΛΙΧΟΣ, ἡ, ὁν, longus, prolixus; (2) multus.

Δόλιχος, υ, ὁ, curriculum duodecim vel quatuor et viginti stadiorum. A δολιχός.

Δολιχόσκιος, υ, ὁ ᾗ ἡ, longam projiciens umbram; (2) longus.

Δολιχύατος, longis præditus auribus, *Oppian. Cyneget.* 3, 186.

Δολίως, *adv.* dolose.

Δολόδυκος, ὁ ᾗ ἡ, callide strepens, dolosus, epith. Martis.

Δολόεις, όεσσα, όεν, dolosus; (2) dolose factus.

Δολοήτωρ, ορος, ὁ, dolosus, *Sibyll.*

Δολοπασία, ἡ, cædes per insidias facta.

Δολομήδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, qui dolos meditatur, dolosus. Ex δόλος et μῆδος.

Δολομῆτα, voc. sing. a

Δολομήτης, υ, ὁ, vafer, dolosus. A μῆτις.

Δολόμητις, ιος, ὁ ᾗ ἡ, idem.

Δολομήχανος, υ, ὁ ᾗ ἡ, dolorum machinator. Ex δόλος et μηχανὴ, *machina.*

Δολόμυθος, ον, dolose loquens.

Δολοτεύω, f. εύσω, *Lex. Græc.* Fraudem meditor, insidior. A δόλοψ.

Δολοπλοκία, ας, ἡ, dolus. A

Δολοπλόκος, υ, ὁ ᾗ ἡ, dolos nectens, versutus, dolosus. Ex δόλος et πλέκω, *necto.*

Δολοποιὸς, ὁν, idem.

Δολόπους, οδος, ὁ ᾗ ἡ, doloso pede gradiens.

Δολορράφιον, dolos suo, excogito. A

Δολορράφης, ους, ὁ ᾗ ἡ, ex dolis consutus, dolosus. Ex δόλος et ῥάπτω, *suo.*

Δολορραφία, ας, ἡ, vafrities. A præc.

ΔΟΛΟΣ, υ, ὁ, dolus, fraus. (Ab ant. δίλω, inesco. Unde δίλιαρ et διλιάζειν, *Etm.*)

Δολῶντες, part. pro δολεύοντες, a δολόω.

Δολοφονέω, ῶ, f. ήσω, dolo et ex insidiis occido. Ex δόλος et φόνος, *cædes.*

Δολοφονεύω, idem.

Δολοφόνησις, ἡ, idem quod

Δολοφονία, ας, ἡ, cædes dolo et ex insidiis patrata. Ex iisd.

Δολοφόνος, υ, ὁ, sicarius.

Δολοφραδὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, dolos animo agitans, astutus. Ex δόλος et φράζομαι, *cogito.*

Δολοφράδμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.

Δολοφρονέω, ῶ, f. ήσω, dolos, fraudes, cogito. Τέτυκα δὴ νῦν διΰρο δολοφρονέουσα παρίστης; *Il.* 3, 405.

Δολοφροσύνη, ης, ἡ, doli meditatio, dolus, fraudes. A

Δολόφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, dolos meditans. Ex δόλος et φρὴν, *mens.*

Δόλοψ, οπος, ὁ, speculator, explorator, insidiator, *ap. Hes.* Quia Δόλοπες, Thessaliæ incolæ, fraudulenti.

Δολόω, ῶ, f. ώσω, dolose ago, decipio; (2) adultero, depravo. Οὐκ ἄρα δύστηνον δολώμεθα; *Soph. Phil.* 1276. A δόλος.

Δολωθεὶς, a. 1 part. pass.

Δόλωμα, ατος, τὸ, fraus.

Δόλων, ονος, ὁ, sica, pugio in baculo ligneo occultus; (2) minimum velum in navi.

Δόλωσις, εως, ἡ, fraus, deceptio. A δολόω.

Δόμα, ατος, τὸ, donum. A δίδωμι.

Δομαῖος, αία, αῖον, ad structuram pertinens: οἱ δομαῖοι, fundamenta. Τῆς οἵ γε νέον βάλλοντο δομαίης, *Apoll. Rhod.* 1, 737.

Δομέω, ῶ, f. ήσω, ædifico. Ὁ δ' Ἀργυρίπταν παρ' Αὐσονῖτιν φυλαμὸν δομήσεται, *Lycurg.* 593. A

Δομὴ, ῆς, ἡ, ædificium, structura; (2) murus; (3) corporis compages. (3) κήτεσσι δομὴν ἀτάλαντοι ἰδίσθαι, cetis similes corpore visu, *Apoll. Rhod.* 3, 1395. Κόχλοισι δομὴν ἰνδάλλεται αἴης, similis est corpore cochleis terrestribus, *Nic. Ther.* 153. A δέμω, *exstruo.*

Δόμησις, εως, ἡ, idem. A δομέω.

Δόμητωρ, ορος, ὁ, architectus. Ab eod.

Δόμονδε, *adv.* domum versus. A

Δόμος, υ, ὁ, domus; (2) triclinium; (3) compages, ordo. (3) καὶ διὰ τριήκοντα δόμων πλίνθω, et per tricesimas laterum compages, *Herodot.* 1, 179. [Sed v. δομή.] A δέμω.

Δομοσφαλὴς, ὲς, domum labefactans. A σφάλλω.

Δοναξιΐσα, a. 1. part. pass. f. g. *Dor.* pro δονηθεῖσα, a δονέω.

Δοναξίων, υ, τὸ, arundinetum. A δόναξ.

Δοναξὺς, έως, ὁ, arundinosus. Ab eod.

Δοναξύεις, ισσα, ιν, idem.

Δοναξῆα, acc. sing. *Ion.* pro δοναξία, a δοναξύς.

Δοναξοτριφὴς, ὲς, idem quod δοναξοτρόφος, *Nonn.*

Δοναξοτρόφος, υ, ὁ ᾗ ἡ, arundinifer. Ἀπ' Εὐρώτα δοναξοτρόφου; *Eurip. Iphig. in Aul.* 179. Ex δόναξ et τρέφω, *alo.*

Δοναξόχλοος, *contr.* δοναχόχλους, υ, ὁ ᾗ ἡ, arundinibus virens. Ex δόναξ et χλόα.

Δοναχώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, arundinosus. A

ΔΟΝΑΞ, ακος, ὁ, arundo concava et crassa; (2) sagitta; (3) calamus scriptorius; (4) calamus piscatorius; (5) fistula.

Δονεύω, f. εύσω, agito. A

ΔΟΝΕΩ, ῶ, f. ήσω, idem; (2) turbo; (3) lacesso. Ῥύμῃ τι ᾗ πτεροῖσι ᾗ ῥοιζήμασιν αἰθὴρ δονεῖται, *Aristoph. Av.* 1187. (Ab ant. δίνω, δίννω.)

Δόνημα, ατὸς, το, motus. A præc.

Δόνησις, εως, ἡ, agitatio. Ab eod.

Δόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi δίδωμι.

Δόξα, ης, ἡ, sententia, opinio: hoc est id quod cognoscit quod in sensilibus est universale, et eorum quæ διανοίᾳ percipiuntur conclusiones, sed scit sine demonstratione; (2) fama, rumor; (3) gloria, laus; (4) exspectatio; (5) dignitas; (6) dogma, axioma; (7) suspicio. (1) δόξης γὰρ ἡμὶν πρὸς θεῶν ἰσφαλμένοι, mente enim eramus a diis privati, *Eurip. Hippol.* 1414. (4) δόξης δ' ἰσφάλην ἐὐαγγίλᾳ, spe beati nuntii frustratus sum, *Id. Med.* 1010. (7) κόμψευε τῶν τὴν δόξαν, *Soph. Antig.* 324. A δοκέω.

Δοξάζητι, 2. pl. præs. conj. act. verbi δοξάζω.

Δοξάζω, f. άσω, laudo, celebro; (2) existimo, opinor, suspicor, conjicio. Δοξάζειν τὸν Θεὸν τ' ἀληθῆ, κακῶς, φρενί. Δοξάζω περὶ ψυχῆς ἔτως, *Thuc.* Ἐδοξάσθη εἶναι σοφώτατος, *Herodot.* A δόξα. Unde

Δοξάριον, υ, τὸ, parva gloria, gloriola. Dim.

Δοξάσαι, a. 1. inf. act. verbi δοξάζω.

Δοξασθῶσι, 3. pl. a. 1. conj. pass.

Δοξασία, ας, ἡ, opinatio, opinio, conjectura.

Δόξασμα, ατος, τὸ, quod faciendum videtur.

Δοξαστὴς, οῦ, ὁ, opinator. Hinc

Δοξαστικὸς, ὴ, όν, vi opinandi præditus.

Δοξαστὸς, ὴ, όν, opinabilis. A δοξάζω.

Δόξητι, 2. pl. aor. 1. conj. act. verbi δοκέω.

Δοξοκαλία, ας, ἡ, opinio pulchritudinis suæ seu honestatis. Ex δόξα et καλὸς, *pulcher.*

Δοξομοστέω, ῶ, f. ήσω, jactito et ostento me.

Δοξοποτέω, ῶ, f. ήσω, de fama et gloria laboro, ambio.

Δοξοποτία, ας, ἡ, ostentatio, jactantia; (2) auræ popularis captatio. Ex δόξα et ποτή.

Δοξολεγίω, ῶ, p. ηκα, laudibus celebro.

Δοξολογία, ας, ἡ, collaudatio.

Δοξολόγος, υ, ὁ ᾗ ἡ, collaudans.

Δοξομανὴς, ἰος, ὁ ᾗ ἡ, qui insano gloriæ amore tenetur. Ex δόξα et μαίνομαι.

Δοξομανία, ας, ἡ, insanus gloriæ amor.

Δοξοσοφισταὶ, οἱ, philosophi, sic dicti ob inanem de sua sapientia opinionem, *Ath.*

Δοξομιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator rei non certo cognitæ.

Δοξομιμητικὸς, ὴ, όν, imitans rem non satis cognitam, *Plat.*

Δοξοπαιδευτικὸς, ὴ, όν, scientiæ opinionem inspirans, tradens.

Δοξοπεῖα, ας, ἡ, inanis opinionis susceptio.

Δοξοσοφία, ας, ἡ, opinio sapientiæ suæ. A

Δοξόσοφος, υ, ὁ ᾗ ἡ, qui se ipse sapientem credit.

Δοξοῦσθαι, pro δοξόεσθαι, a δοξόω.

Δοξοφρὼς, ον, gloria plenus, *Man.*

Δόξω, 1. sing. f. 1. ind. act. v. δοκέω pro δόκω.

Δοὸς, ὰ, όν, duplex. Vide δοιός.

Δορὰ, ᾶς, ἡ, pellis detracta; (2) excoriatio. A δέρω, *excorio.*

Δορατιαῖος, αία, αῖον, hastæ magnitudinem æquans. A δόρυ, ατος, *hasta.*

Δορατίζομαι, f. ίσομαι, hastis pugno. Ab eod.

Δοράτιον, υ, τὸ, hastile, jaculum.

Δορατισμὸς, οῦ, ὁ, pugna quæ fit hastis. A δορατίζομαι.

Δορατογλύφος, υ, ὁ, e ligno structus; (2) qui hastilia radit et polit. A γλύφω.

Δορατοθήκη, ης, ἡ, locus in quo hastæ reponuntur. Ex δόρυ et θήκη.

Δορατομαχέω, hasta pugno.

Δορατοπαχὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, qui hastæ crassitudine est. Ex δόρυ et παχὺς, *crassus.*

Δορατοφόρος, υ, ὁ ᾗ ἡ, hastatus, satelles. Ex δόρυ et φέρω, *fero.*

Δοριαλωσία, ας, ἡ, expugnatio, *App. Bell. Civ.* 4, 52.

Δοριάλωτος, υ, ὁ ᾗ ἡ, hasta vel bello captus. Ex δόρυ et ἁλίσκω.

Δορίγαμβρος, ὁ, in bellum nupta (sc. a cujus nuptiis bellum natum est.) *Æsch. Ag.* 695.

Δοριθήρατος, υ, ὁ ᾗ ἡ, hasta, *i. e.* bello, captus. Δοριθήρατος πρὸς Ἀχαιῶν, *Eurip. Hec.* 105. Ex θηράω.

Δορικμὴς, ῆτος, ὁ ᾗ ἡ, hastatus, bellicosus, *Æsch. Ch.* 363. Ex κάμνω, *laboro.*

Δορίκτητος, υ, ὁ ᾗ ἡ, bello captus. Ex κτάομαι, *adquiro.*

Δορίκτυπος, υ, ὁ ᾗ ἡ, bellicosus.

Δορίληπτος, υ, ὁ ᾗ ἡ, captus bello. Ex δόρυ et λαμβάνω, *capio.*

Δορίμανὴς, ἰος, ὁ ᾗ ἡ, hasta furens; (2) bellandi cupidissimus. (2) ὐκ ἄν ποθ' Ἑλλὰς δορίμανὴς ἀπώλυτο, *Eurip. Suppl.* 485. Ex μαίνομαι.

Δορίμαργος, ον, bellicosus, insano ardore belli flagrans. Μή τι σε Θυμοστλῆβὴς δορίμαργος ἄτα φερέτω, *Æsch Sept. advers. Theb.* 688.

Δορικμήτωρ, ὁ, belli peritus, amans. Ἐνυαλίῳ δορικμήτορι, *Eurip. Androm.* 1016.

Δορίπαλτος, ον, hastam quatiens, hastatus. Χερὸς ἐκ δορίπάλτου, e manu hastam mittente, *vel potius legendum* χέρος ἐν δορίπάλτοι παμπρίστοις ἕδρασι, cohors hastatorum ante regias ædes excubias agens, *Æsch. Agam.* 118.

Δορίπτητὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, qui hasta cecidit. Ex δόρυ et πίπτω, *cado.*

Δορίπονος, υ, ὁ ᾗ ἡ, fortis, laboriosus in bello. Δορίπονοις ἀσπίσι Ἀχαιῶν, *Eurip. Iphig. in Aul.* 771.

Δορὶς, ίδος, ἡ, culter quo utuntur coqui ad excoriandum. A δορὰ, *excoriatio.*

Δορίτμητος, ον, hasta transfixus, *Etm.* Εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ πρὸς τινος Λυκίων δορίτμητος κατηναρίσθης, *Æschyl. Chœph.* 343.

Δορίτολμος, υ, ὁ ᾗ ἡ, audax bello, strenuus.

Δορκάδιος, ία, ιον, e dorcade factus, seu e talo hinnuli.

Δορκαδίζω, dorcadum sive caprearum saltus imitor.

Δορκάδιον, υ, τὸ, damula, parva caprea. Dim.

Δορκαλίδις, ων, αἱ, flagella e corio caprearum confecta; (2) instrumentum quo sontes torquebantur. A

Δορκὰς, άδος, ἡ, caprea, dama, dorcas. A δέρξ.

Δόρκος, υ, ὁ, capreolus.

Δόρκων, ωνος, ὁ, idem; (2) cervus. A

ΔΟΡΞ, κὸς, ἡ, caprea, capra silvestris, dama.

Δορυδόκος, υ, ὁ, lignum quod tectum domus sustinet,

sustinet, trabs, *Suid.* sed vox est corrupta, legendumque *cum Valesio* δορυδόχος.

Δορδός, ῦ, ὁ, uter, culeus, saccus e corio confectus. A δέρας, *pellis.*

Δορὶς, genit. pro δόρατος, (passim apud Poetas.) Vide in δόρυ.

Δορπάω, ῶ, f. ήσω, cœno. Ἵππους λυσάμενοι, δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες, *Il.* 23, 11. A δόρπον.

Δόρπη, ης, ἡ, tempus vespertinum. Ab eod.

Δόρπησος, ου, ὁ, hora cœnæ. Ab eod.

Δορτία, vel δορπτία, ας, ἡ, prima dies Apaturiorum, qua ad cœnam conveniebant qui ex eadem tribu erant. Ab eod.

Δόρπιστος, ου, ὁ, idem quod δόρπησος.

ΔΟΡΠΟΝ, ου, τὸ, cœna; (2) pastus; (3) appetitus cœnandi.

Δόρπος, ου, ὁ, idem.

ΔΟΡΥ, *gen.* δόρατος, δορὸς, δουρὸς· *dat.* δορὶ et δουρὶ· hasta; hinc (2) sceptrum; (3) lignum, trabs; (4) navis; (5) res quævis tignis compacta; (6) *metaph.* pugna. (1) γεγὼς ἐκ δορὸς πολιμίης, natus e matre captiva, *Soph. Aj.* 1013. Ἐπὶ δόρυ, ad dextram (nam dextra hastam tenebant). Ἐκ δόρατος, a dextra. (2) φίλιστον λαὸν εὐθύνων δορί, regens sceptro, *Eurip. Hec.* 9. Ἀνδρῶν συμμάχων κλιτὸν δόρυ ἔχων, sociis viduum sceptrum habens. Sed forte in hoc exemplo δόρυ debet accipi pro *nave*, Eurip. Or. 687. (3) ὅς' εἶσιν διὰ δορὸς, qui penetrat lignum, *Il.* 3, 61. (4) ἐπ' Ἀργῴῳ δορὸς, Argoa in navi, *Eurip. Andr.* 794. (6) καὶ σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλλοις, ante pugnam, *Eurip. Or.* 1603. Ἐκ παίδων δορὸς ἀκροθίνιον, primitiæ puellarum bello captarum, *Id. Phœn.* 288

Δορυάλωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, bello captus, captivus.

Δορυβόλος, ου, hastam jaculans, epith. tormenti bellici. Μηχανήματα πολλὰ πρὸς πολιορκίας κατεσκεύασε, πετροβόλα τε καὶ δορυβόλα, *Josiph. Antiq.* 9. A βάλλω.

Δορυδρέπανον, ου, τὸ, falx præacuta infixa longurio, harpago.

Δορυθαρσὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, bellicosus.

Δορυκλυτὸς, ὴ, όν, bello inclytus.

ΔΟΡΥΚΝΙΟΝ, ου, τὸ, dorycnium, herba.

Δορύκρανος, ου, cuspidatus. Ἡ δορυκράνου λόγχης ἰσχὺς, *periphr.* hastæ, *Æschyl. Pers.* 147.

Δορύκτητος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod δορίκτητος.

Δορύλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod δορίλητος.

Δορύμαχος, ου, ὁ ἡ ἡ, bellator.

Δορυμήκων, ωρες, ὁ, peritus rei militaris.

Δορύξενος, ὁ ἡ ἡ, qui in bello captus atque dimissus est cum hospitii jure; ex hoste factus hospes; (2) qui mittitur legatus de redimendis captivis. Ὁ γὰρ μίγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων, amicus, *Soph El.* 46. Καὶ οἱ δὲ πάντων φίλτατος δορυξένων, *Eurip. Med.* 688. conf. *Æschyl. Coeph.* 560. Ex δόρυ et ξένος, *hospes.*

Δορύξιον, ου, τὸ, locus ubi hastæ raduntur aut poliuntur, *Hes.* Ex δόρυ et ξίω.

Δορύξος, ου, ὁ, et δορύξου, hastarum artifex. Ex iisd.

Δορυπαγὴς, ὲς, ligno constructus. Δορυπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας νῆας, *Æschyl. Suppl.* 751. A πήγνυμι.

Δορυπετὴς, ὲς, hasta percussus. Πολλῶν νεκρῶν ποιῆσα δορυπετῆ φόνον. *Eurip. Cycl.* 504.

Δορύπληκτος, ον, hasta interfectus.

Δορυπτοίητος, ου, ὁ ἡ ἡ, hasta perculsus. Ex δόρυ et πτοίω, *consterno.*

Δορύπυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, igneam hastam habens.

Δορυσθενὴς, ὲος, ὁ ἡ ἡ, hasta potens. A σθένος.

Δορυσσόος, ου, ὁ ἡ ἡ, acer bello. A

Δορύσσω, f. ξω, vel δορύσω, hasta pugno. Δορύσσοντα σφατὸν Ἄργοθεν, hasta pugnaturum, *Eurip. Heracl.* 776. Δορυσσόντων μόχθων, *Soph. Aj.* 1188. A δόρυ.

Δορυτίφανος, ον, hasta coronatus, bellicosus, *Dieg. L.*

Δορυτίναικτος, ον, hasta concussus, hastam quatiens. A τινάσσω.

Δορυτόμος, ου, lignum secans, findens.

Δορυφορέω, ῶ, f. ήσω, stipo, comitor ut satelles; (2) tucor, protego; (3) servio, ambio, veneror, colo. Ἐδορυφόρουν τὸν βασιλία, *Herodot.* Τῇ τῶν πολιτῶν εὐνοίᾳ δορυφορούμενος, *Isocr.* Τὴν ἐκάστῳ σωτηρίαν τούτων δορυφορέντες, *Dem.*

Δορυφόρημα, ατος, τὸ, satellitium; (2) mutæ personæ in scena. Ἦν Περδίκκας εὐθὺς ἐν δυνάμει μεγίστῃ τὸν Ἀρριδαῖον ὥσπερ δορυφόρημα ἐφιλοκόμενος, *Plut. in Alex.* 77.

Δορυφόρησις, εως, ἡ, idem.

Δορυφορία, ας, ἡ, satellitium.

Δορυφορικὸς, ὴ, όν, ad satellites pertinens. A

Δορυφόρος, ου, ὁ, spiculator, satelles, hastatus.

Δὸς, et δόθι, 2 s. aor. 2. imper. act. v. δίδωμι.

Δόσαν, *dederunt*, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδοσαν.

Δόσις, nom. pl. *contr.* pro δόσεις, a δόσις.

Δοσίδικος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui peccati dat pœnas. Ex δόσις et δίκη, *pœna.*

Δοσιληψία, ας, ἡ, aviditas largitionum.

Δοσίπυγος, ὴ, prostibulum.

Δόσις, εως, ἡ, donum, donatio. A δίδωμι.

Δόσκον, 1. sing. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐδίδουν, a δίδωμι.

Δόστε, *dederitis*, 2. pl. aor. 2. imperat. act.

Δότειρα, ας, ἡ, quæ dat. A

Δοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator. A δίδωμι.

Δότης, ου, ὁ, idem et ab eod.

Δοτικὸς, ὴ, όν, ad dandum propensus.

Δοτὸς, ὴ, όν, qui dari potest; (2) datus.

Δότω, *dederit*, 3. sing. aor. 2. imperat. act. v. δίδωμι.

Δοῦ, 2. sing. a. 2. imperat. med. *Att.* pro δόο, et hoc *Ion.* pro δόσω.

Δουλαγωγίω, ῶ, in servitutem redigo. A

Δουλαγώγος, ου, ὁ ἡ ἡ, servorum ductor. Ex δοῦλος et ἄγω, *duco.*

Δουλαπατία, ας, ἡ, servorum seductio. Ex δοῦλος et ἀπατάω, *seduco.*

Δουλάριον, ου, τὸ, servulus. Dim. a δοῦλος.

Δουλεία, ας, ἡ, servitus. Ab eod.

Δουλείος, ου, ὁ ἡ ἡ, servilis. Ab eod.

Δούλευμα, ατος, τὸ, servitium, servitus; (2) servus; (2) γυναικὸς ὧν δούλευμα, *Soph. Antig.* 756.

Δούλευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐδούλευσαν, a δουλεύω.

Δουλευσάτωσαν, 3 pl. a. 1. imperat. act.

Δούλευσις, εως, ἡ, servitium. A

Δουλεύω, fut. εύσω, servio, servus sum. Δουλεύειν ταῖς ἡδοναῖς, *Xen.* τοῖς νόμοις, *Plat.* A δοῦλος.

Δούλη, ης, ἡ, ancilla, serva. Ab eod.

Δουλήης, gen. sing. *Ion.* pro δουλείας.

Δουλικὸς, ὴ, όν, servilis. Ab eod. Hinc

Δουλικῶς, *adv.* serviliter.

Δούλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, servilis. A δοῦλος.

Δουλὶς, ίδος, ἡ, serva. Ab eod.

Δουλιχέδειρος, ου, ὁ ἡ ἡ, longam cervicem sive longum collum habens. A δολιχὸς, pro δολιχὸς, et δειρὴ, *cervix.*

Δουλιχόεις, εσσα, εν, idem quod δολιχὸς, *Ep.*

Δουλογιώμων, ὁ, ἡ, servili animo præditus.

Δουλογράφιον, ου, τὸ, adscriptio in servitutem. Ex γραφὴ, *lis*, vel γράφεσθαι, *accusare.*

Δουλοκρατέομαι, a servis me regi patior.

Δουλοκρατία, ας, ἡ, servorum imperium in dominos. Ex δοῦλος et κρατέω, *impero.*

Δουλοπρεπὴς, ὲες, ὁ ἡ ἡ, servo conveniens, servilis, illiberalis. Ex δοῦλος et πρέπω.

Δουλοπρεπῶς, *adv.* serviliter, servili more.

ΔΟΥΛΟΣ, ου, ὁ, servus; (2) *adj.* ος, η, ον, servus, a, um; *comp.* δουλότερος. Δοῦλον παρασχὼν θάνατον, *Eurip. Or.* 1170. Ὥστε τὰς τρόπας δούλας παρασχεῖν, *Id. Suppl.* 876.

Δουλοσύνη, ης, ἡ, servitus. A δοῦλος.

Δουλόσυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, servilis. Ab eod.

Δουλοσώματα, ων, τὰ, mancipia, servi, famuli. Ex σῶμα, quod vocatur sæpe, vel per se *mancipium* significat.

Δουλούμενος, præs. part. pass. v. δουλόω.

Δουλοφωλὴς, ὲος, ὁ ἡ ἡ, servi speciem gerens. Ex δοῦλος et φαίνομαι, *appareo.*

Δουλόφρων, ὁ ἡ ἡ, servilis animo. A φρήν.

Δουλόω, ῶ, f. ώσω, in servitutem redigo. Δουλῶν ἁπάντων τὰς πολιμίους, *Plut.* τόπον ὑπόνομοις, *Plat.* Οἱ κῶες ἐδουλώθησαν ὑπὸ Ἀραβάγου, *Herodot.* A δοῦλος.

Δουλωθέντες, aor. 1. part. pass. v. δουλόω.

Δούλωσις, εως, ἡ, subjugatio. A δουλόω.

Δουλωσύνη, *servitus*, Ion. pro δουλοσύνη.

Δοῦναι, *dedisse*, a. 2. inf. act. verbi δίδωμι.

Δυπίω, ῶ, f. ήσω, sonitum edo. Δύπησίν δὲ πεσὼν, *Il.* 4, 504. Ex δῦπος.

Δύπησεν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἐδύπησε.

ΔΟΥΠΟΣ, ου, ὁ, sonitus qui ex corpore ad terram adliso oritur; (2) sonitus quivis; (3) mors ejus qui cum strepitu cadit.

Δῦρα, *ligna, hastæ*, pl. *per Apocopen* pro δόρατα, *Ion.* pro δόρατα, a δόρυ. Hinc

Δουράτεος, έα, εον, ligneus:

Δούρειος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem.

Δουρατόγλυφος, ον, lignis compactus, *Lycurg.*

Δουρηνίκης, ίος, ὁ ἡ ἡ, qui intra hastæ ictum est. Ex δόρυ et ἡνίκης, *longus*, (vel ἰνίγκω, ad quem ictus hastæ perferri potest, *Etm.*)

Δυρὶ, dat. sing. *Ion.* pro δορὶ, a δόρυ.

Δουρικλυτὸς, ὴ, όν, ὁ ἡ ἡ, præclarus bellator.

Δουρικλυτὸς, ὴ, ὁ, idem.

Δουρίκτητος, ου, ὁ ἡ ἡ, pro δορίκτητος.

Δουρίλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, pro δορίλητος.

Δούρινος, ίη, ινον, ligneus. A δοῦρα.

Δουροδόκη, ης, ἡ, hastæ receptaculum, armarium. Ex δόρυ et δέκομαι, pro δίκομαι.

Δουροθήκη, idem. Ex δόρυ et θήκη, *theca.*

Δουροπαγὴς, vide δορυπαγὴς, *Opp.*

Δουροτόμος, idem quod δορυτόμος, *Ep.*

Δουρύπληκτος, idem quod δορύπληκτος, *Æsch.*

Δοχαῖος, αία, αῖον, capax. A δίχομαι.

Δοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum. A

Δοχεὺς, έως, ὁ, acceptor. A

Δοχὴ, ῆς, ἡ, epulum, convivium. A

Δοχμὴ, ῆς, ἡ, palmus.

Δοχμιαυὸς, idem quod πενθημιμερὴς, cæsura, quum post secundum pedem syllaba superest, *Hephæstion de Metris*, 33.

Δόχμιος, et Δοχμικὸς, ὴ, ὁ ἡ ἡ, obliquus; per *Poet.* constans una brevi et tribus longis, *Hephæst. de Metris*, 83. A δοχμὸς.

Δοχμόκορσος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui coma est tortuosa, *Hes.* Ex δοχμὸς et κόρση.

Δοχμολόφος, cristata galea ornatus. Κῦμα δοχμολόφων ἀνδρῶν, *Æschyl. Sept. contra Theb.* 116.

ΔΟΧΜΟΣ, ὴ, όν, obliquus, tortus. Hinc

Δοχμόω, ῶ, f. ώσω, curvo, inflecto, obliquo. Θήγει δὲ τὲ λιχνὸν ὀδόντα δοχμωθεὶς, *Hesiod. Scut.* 389. *De arto.*

Δοχμωθεὶς, aor. 1. part. pass. v. δοχμόω.

Δοχὸς, ὴ, όν, capax. A δίχομαι, *capio.*

ΔΡΑΒΗ, ης, ἡ, herbæ nomen. *Angl.* ARABIAN MUSTARD.

Δράγμα, ατος, τὸ, manipulus. A δράσσω.

Δραγματολόγος, ου, ὁ, qui manipulos colligit. Ex δράγμα et λέγω, *colligo.*

Δραγμιύω, et δραγματεύω, f. εύσω, manipulos colligo. A δράγμα.

Δραγμὴ, ῆς, ἡ, manipulus, *Ph.* At *etymologo* multitudo parvæ pecuniæ.

Δραγμὸς, οῦ, ὁ, idem, seu prehensio.

Δραγμὶς, ίδος, ἡ, pugillus.

Δραθεῖν, aor. 2. inf. act. v. δαρθάνω.

Δραίην, 1. sing. aor. 2. opt. act. verbi δίεμι. δρῆμι pro διδράσκω, *fugio.*

Δραίνω, f. ανῶ, facio. A δράω.

Δράκαινα, ης, ἡ, dracæna. A δράκων. Hinc

Δρακαινὶς, ίδος, ἡ, dracunculus, piscis.

Δρακὶς, *visus*, a. 2. part. pass. verbi δίεμι.

Δράκον, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδρακον.

Δρακόντι, nom. dual. a δράκων. Unde

Δρακόντειος, εία, ειον, anguinus.

Δρακοντίας, ου, ὁ, anguinus; (2) lapis quidam.

Δρακόντιον, ου, τὸ, nomen herbæ. *Anglice*, DRAGONS; (2) genus vitis; (3) species morbi. Ab eod.

Δρακοντογενὴς, ίος, ὕς, ὁ ἡ ἡ, serpentigena.

Δρακοντοείθειρα, ἡ, serpentes in capite gerens. Epith. Furiarum.

Δρακοντοειδὴς, ὲς, serpentis speciem habens.

Δρακοντοειδῶς, *adv.* specie serpentis.

Δρακοντολίστης, ου, ὁ, draconis interfector. Ex δράκων et ὄλλυμι, *perimo, occido.*

Δρακοντομάλλος, ου, anguinos crines habens.

Δρακοντό-

Δρακοντόμιμος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, dracones imitans.
Δρακοντόμορφος, ον, idem quod δρακοντοειδής.
Δρακοντόπαις, δος, ὁ, Gigas, sc. e serpentis dentibus natus.
Δρακοντόπους, ὁ ἡ ἡ, anguipes, *Steph.*
Δρακοντοφόνος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, serpentes interficiens.
Δρακοντόφρουρος, ον, a serpente custoditus.
Δρακοντώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, draconibus seu anguibus plenus; anguicomus, *vel potius* anguibus armatus, epith. Furiarum. *Eurip. Or.* 256. A δράκων.
Δράκος, ους, τὸ, oculus, visus, *apud Nicandrum*, 479. A δέρκω, *video.*
Δρακῶ, f. 2. ind. act. *per Metath.* pro δαρκῶ, a δέρκω, *video.*
ΔΡΑ΄ΚΩΝ, οντος, ὁ, draco: δράκοντες, catellæ, armillæ.
Δρᾶμα, ατος, τὸ, fabula, tragœdia, vel comœdia; (2) narratio; (3) rei repræsentatio; (4) actus, seu facinus. A δράω.
Δραματίζω, fabulam ago. A δρᾶμα.
Δραματικός, ἡ, όν, ad fabulam pertinens, fabularis, poeticus, activus. Ab eod.
Δραματικῶς, *adv.* scenice.
Δραμάτιον, ᾱ, τὸ, fabella. Dim.
Δραματοποιέω, ῶ, f. ήσω, fabulas scribo.
Δραματοποΐα, ας, ἡ, fabularum scriptio.
Δραματοποιός, ῦ, ὁ ἡ ἡ, fabularum scenicarum scriptor.
Δραματουργέω, ῶ, idem quod δραματοποιέω; (2) aliquid machinor.
Δραματουργία, ας, ἡ, idem quod δραματοποιΐα. A
Δραματουργός, ῦ, ὁ ἡ ἡ, idem quod δραματοποιός. Ex δρᾶμα et ἔργον, *opus.*
Δραμεῖν, a. 2. inf. act. verbi τρέχω.
Δράμημα, ατος, τὸ, cursus. Παλίσσυτον δράμημα ψυτίσαι, *Soph. Œd. Tyr.* 193. A τρέχω.
Δραμῆν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro δραμεῖν.
Δραμοῦσα, quæ cucurrit, a. 2. part. act. f. g.
Δρᾶναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro δρῆναι, a δρῆμι, *facio.*
Δράναι, *fugisse*, a. 2. inf. act. verbi διδράσκω.
Δραξ, ακός, ὁ, pugillus. A δράσσω.
Δραξάμενος, a. 2. part. med. a δράσσω.
Δραπετεύω, f. εύσω, fugio, aufugio. Τῷ δραπετεύειν δισμοῖς ἀπείργουσι, *Xen.* A
Δραπέτης, ᾱ, ὁ, servus fugitivus. A διδράσκω.
Δραπετίδαν, *servum fugitivum*, acc. sing. *Dor.* pro δραπετίδην, a δραπετίδης.
Δραπετίδης, ᾱ, ὁ, idem et ab ipso.
Δραπετίνδα, ης, ἡ, genus lusus. Ab eod.
Δραπέτις, ίδος, ἡ, ancilla fugitiva.
Δραπετίσκος, ᾱ, ὁ, servulus fugitivus. Dim.
Δραπετοποιός, ῦ, ὁ ἡ ἡ, fugitivum faciens.
Δρακὼν, aor. 2. part. act. verbi δρέπω.
Δρὰς, aor. 2. part. act. verbi διδράσκω.
Δρασεῖν, facturio, facere vel patrare cupio, aliquid facere meditor. Τί παῖδ' ἐμὸν δρασείετον; *Eurip. Phœn.* 1214. Τοῖσδ' ὥς τι δρασείουσαν, *Id. Med.* 93. Σὺ δ' ὅτις φωνεῖς, ὅτι δρασείεις σοφά, *Soph. Phil.* 1245. Καὶ δῆλός ἐστιν ὡς τι δρασείων κακόν, *Id. Aj.* 326. Τί ποτι δρασείεις φρενί; *Id. Ibid.* 585. A δράω.
Δράσιμος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, efficax, strenuus.
Δρᾶσις, ιος, ἡ, actio. Ab eod.
Δρασκάζω, aufugio, latito. A διδράσκω.
Δράσκασις, ιος, ἡ, fuga, *Hes.* A præc.
Δρασμὸς, ῦ, ὁ, fuga. A διδράσκω, *fugio.*
ΔΡΑ΄ΣΣΩ, seu δράττω, f. ξω, prehendo. Ὁ δρασσόμενος τὺς σοφὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν, 1 *Cor.* 3, 19. Τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δὶ δραγμένος, fretus, *Soph. Antig.* 241.
Δράσαν, acc. sing. *Poet.* et *Dor.* pro δράσην.
Δρασίον, faciendum, *Soph.*
Δρασὴς, ῆρος, ὁ, servus, minister, *Ion.* δρησὴρ. Unde δρήσειρα, famula; (2) adjutrix. Σύντι δρησείρια πέλεσθαι, *Apoll. Rhod.* 3, 700. A δράω.
Δρασήριος, ία, ιον, efficax, strenuus, impiger, industrius, promptus. A δρασής.
Δρασηριότης, τος, ἡ, strenuitas, navitas.
Δράστης, ᾱ, ὁ, idem quod δρασής. A δράω.
Δραστικὸς, ἡ, όν, efficax; (2) ad faciendum paratus, et usu exercitatus, acer. A δράστης.
Δρατὸς, pro δαρτὸς, *Hom.*
Δρασσύνη, ης, ἡ, strenuitas in agendo; *Ion.* δρησσύνη. A δράστης.
Δραχμαῖος, αία, αῖον, drachmæ pretium seu pondus æquans. A
ΔΡΑΧΜΗ΄, ῆς, ἡ, drachma, moneta Rom. denarium æquans; (2) pondus duarum unciarum.
Δραχμιαῖος, αία, αῖον, idem et ab eod.
Δραχμίδιος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, idem et ab eod.
Δραχμὶς, ίδος, ἡ. Vid. δραχμίς.
ΔΡΑ΄Ω, ῶ, fut. άσω, facio; (2) ministro; (3) fugio. Δρᾷν τινὰ ἀγαθὸν, κακὸν, εὖ, κακῶς, χάριν, ἁμαρτήματα. Ὁ Ζεὺς μὲ ταῦτ' ἔδρασεν, *Aristoph. Plut.* 87. Ἀλλὰ δράσω ταῦτα, καὶ τοὶ δύσκολος γ' ἔφυς' ἀνὴρ, *Id. Lys.* 1031. Ἄργια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκις, δρᾷ κακὰ, *Id. Thesm.* 462.
Δρεπάνη, ης, ἡ, falx. A δρέπω.
Δρεπανηφόρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, falcatus. Ex φέρω.
Δρεπανὶς, ίδος, ἡ, avis, *Plinio* Drepanis, *Gazæ* Falcula riparia.
Δρεπανοειδὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, falcis habens formam, falcatus. Ex δρέπανον et εἶδος.
Δρέπανον, ᾱ, τὸ, falx messoria.
Δρεπανουργὸς, ὁ ἡ ἡ, falcium faber. Ex δρέπανον et ἔργον.
Δρεπτὸς, ἡ, όν, maturus; (2) quo quis frui potest; (3) vindemialis. A
ΔΡΕ΄ΠΩ, f. ψω, et δρέπομαι, decerpo, *unde* (2) colligo fructus; (3) vindemio; (4) meto. Μίλισσαι ποικίλα Μουσάων ἄνθεα δρεψάμεναι, *Epigr.*
Δρεψύμεναι, *Dor.* pro δρεψάμεναι, et hoc *Ion.* pro δρεψόμεναι, a δρέπω.
Δρήσας, aor. 1. part. act. *Ion.* pro δράσας, a δρέω.
Δρησμὸν, acc. sing. *Ion.* pro δρασμόν.
Δρήστειρα. Δρησσύνη. Vid. δραστὴρ, &c.
Δρήσω, fut. 1. indic. act. verbi διδράσκω.
Δρᾶς, arboribus et herbis vireo. A δρῖος.
Δρίλαξ, ακος, ὁ, hirudo, Eleis, *Hes.* A
ΔΡΙ΄ΛΟΣ, ᾱ, ὁ, lumbricus. *In Epigram.*
Δριμέως, *adv.* acriter, vehementer.
Δριμύλος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, aliquantum acer seu acerbus, acriusculus. A
ΔΡΙΜΥ΄Σ, εῖα, ὺ, *gen.* έος, είας, έος, qui acri gustu est, acrem seu pungentem saporem habens; (2) acer, vehemens; (3) astutus; (4) truculentus, iracundus. Hinc
Δριμύσσω, acri et mordaci humore adficio.
Δριμύτης, ητος, ἡ, acrimonia, acritudo; (2) vehementia, acerbitas, asperitas; (3) acumen, astutia. Ab eod.
Δριμυφαγία, ας, ἡ, acrium ciborum esus; (2) vomitus acrium esu provocatus. A
Δριμυφάγος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui acribus vescitur, qui acrium esu delectatur. A φαγεῖν.
Δρῖον, ᾱ, τὸ, et
Δρῖος, ος, τὸ, silva; (2) locus quivis arboribus consitus. A δρῦς.
Δρόιτη, ης, ἡ, alveus balneatorius; (2) arca funebris. Vide δρύτη. Ex δρῦς et οἶτος.
Δρομάδην, *adv.* cursim. A δρόμος.
Δρομαῖος, αία, αῖον, cursu valens, velox.
Δρομαίως, *adv.* cursim.
Δρομὰς, άδος, ἡ, cursitans, velox. Ut δρομὰς κάμηλος, vulgo dromedarius; (2) vagum scortum. A δρέμω.
Δρομεὺς, έως, ὁ, cursor. Ab eod.
Δρόμημα, ατος, τὸ, cursus, curriculum.
Δρομικὸς, ἡ, όν, cursu valens.
Δρομικῶς, *adv.* cursu celeriter.
Δρομοκήρυξ, υκος, ὁ, præco, nuncius cursorius.
Δρόμος, ᾱ, ὁ, cursus; (2) fuga; (3) curriculum; Gymnasium, ambulacrum publicum. (3) ἅμμις δ' ἰς δρόμον ἦρι. . . . ἐρῦμες, *Theocrit.* 18, 39. Δρόμως, παλαίσρας κοινὰς ἔχωσι, *Eur. Andr.* 600. A δρέμω, pro quo usurpatur τρέχω.
Δρομοχαίτης, ᾱ, ὁ, setas vel jubam inter currendum agitans. Ex δρόμος et χαίτη.
ΔΡΟ΄ΜΩΝ, ονος, ὁ, dromo, parvus cancer.
Δρόσις, ιδος, ἡ, vindemia, *Hes.* A δρέπω.
Δροσίω, idem quod δροσίζω, *Steph.*
Δροσιερὸς, ρὰ, ρὸν, roscidus, rorulentus; (2) tener, mollis. A δρόσος.
Δροσίζω, irroro, adspergo.
Δροσοβόλος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, rorem stillans, rorans. Ex δρόσος et βάλλω, *jacio.*
Δροσοείμων, ὁ ἡ ἡ, roratus, qu. rore vestitus.
Δροσόεις, όεσσα, όεν, roscidus, rorulentus.
Δροσομέλι, ιτος, τὸ, roscidum mel.
Δροσοπάχνη, ης, ἡ, pruina, ros pruinosus.
ΔΡΟ΄ΣΟΣ, ᾱ, ἡ, ros; (2) (*dicitur de teneritudine*, ut δρόσος ἡ χνῦς, *tenera lanugo*, Ern.) aqua; (3) catulus. (2) πορφύρια φάρια ποταμία δρόσῳ τέγγυσα, *Eurip. Hippol.* 126. Ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις, *Id. Iphig. in Aul.* 182. (3) δρόσοισιν ἀΐπτοισι μαιερῶν λιόντων, *Æsch. Agam.* 145. Vid. *Etym.* Ἔρσαι.
Δροσοφόρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, idem quod
Δροσώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, roscidus, rorulentus.
Δρυάδες, ων, αἱ, Dryades, nymphæ. A δρῦς.
Δρυάριον, ᾱ, τὸ, quercus. Dim.
Δρυηκόπος, idem quod δρυοκόπος, *Lycurg.*
Δρύϊνος, ίνη, ίνον, quernus, roboreus.
Δρυΐτης, ᾱ, ὁ, dryites, lapis.
Δρυκάρπον, τὸ, fructus, *Lycurg.*
Δρυκολάπτης, ᾱ, ὁ. Vid. δρυοκολάπτης.
Δρυμὸν, ῦ, τὸ, silva querna, quercetum; (2) nemus.
Δρυμὸς, ῦ, ὁ, idem.
Δρυμόνιος, α, ον, epith. Dianæ, *Orph.*
Δρυμώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, silvosus.
Δρυμὼν, ῶνος, ὁ, idem quod δρυμόν.
Δρυμὼς, acc. pl. *Dor.* pro δρυμύς.
Δρυοβάλανος, ἡ, glans querna.
Δρυοβαφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, quercu seu quercus cortice tinctus. Ex δρῦς et βάπτω, *tingo.*
Δρυόγονος, ἡ, e quercu nata. Nympha Dryas.
Δρυοκοίτης, ᾱ, ὁ, in quercu seu arbore cubans. Ex δρῦς et κοίτη, *cubile.*
Δρυοκολάπτης, ᾱ, ὁ, picus arborarius, picus Martius. Ex δρῦς et κολάπτω, *tundo, excavo.*
Δρυοκόπος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui quercus secat, quasi querciseca; (2) avis. Vid. præc. A κόπτω.
Δρύον, idem quod δρῖον, seu δρυμὸν, *Hesiod.*
Δρυοπαγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, e quercubus compactus. Ex δρῦς et πήγνυμι, *compingo.*
Δρυοπτερὶς, ίδος, ἡ, herba quædam.
Δρύος, ᾱ, ὁ, secundum quosdam pro δρῖος.
Δρυοτομία, ας, ἡ, arborum amputatio, fissio.
Δρυοτομικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars amputandi arbores. A
Δρυοτόμος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui quercus vel arbores cædit; (2) materiarius, lignarius, faber. Ex δρῦς et τέμνω.
Δρυόχος, ᾱ, ἡ, trabs, fulcrum, &c. super quo navis ædificatur. Unde ἐκ τῶν δρυόχων structæ naves sunt novæ, *Etm.* (1) ὅτι πρῶτον δρυόχοις ἐπεβάλλετο νηὸς Ἀργῦς, *Apoll. Rhod.* 1, 723. Ex δρῦς et ἔχω.
Δρύοψ, οπος, ὁ, nomen avis. A δρῦς.
Δρυπεπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, oliva drupa; fructus maturus. Ex πέπτω, *coquo*; sed melior lectio est.
Δρυπετὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, maturus, qui ex arbore cadere solet. Ex δρῦς et πίπτω.
Δρύπτω, ιτος, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iisd.
Δρυπὶς, ίδος, ἡ, frutex qui loco foliorum spinas habet. A δρύπτω, *lacero.*
ΔΡΥ΄ΠΤΩ, f. ψω, lacero, lanio. Δρύπτεται παρειὰν, *Eur. Hec.* 651.
ΔΡΥ΄Σ, υὸς, ἡ, quercus; (2) robur; (3) quævis arbor, *impr.* fructifera.
Δρύτη, ης, ἡ, loculus, sandapila, capulum. Alii scribunt δρόιτη, *Æschyl. Coeph.* 999.
Δρυτόμος, idem quod δρυοτόμος, *Hom.*
Δρύφακτον, ᾱ, τὸ, cancelli, sepes. A δρυφάσσω.
Δρύφακτος, ᾱ, ὁ, idem et ex iisd.
Δρυφακτόω, cancellis sepio. Hinc
Δρυφάκτωμα, ατος, τὸ, idem. *Strab.* 13.
Δρυφὰς, άδος, ἡ, unguis; (2) laniatus, *Hes.* A δρύπτω.
Δρυφάσσω, lorico, munio, v. gr. veste. A
Δρυφὴ, ῆς, ἡ, laceratio quæ fit unguibus.
Δρύψιλον, seu δρύψιλλον, τὸ, cortex, stirps, *Hes. E. M.*
Δρυώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, roboreus, quernus. A δρῦς.
Δρώσιμι, 1. sing. præs. opt. act. pro δρῷμι vel δράοιμι, a verbo δράω, *facio.*

Δρώντων,

Δρώντων, gen. pl. præs. part. act. pro δραόντων.
Δρωπακίζω, f. ίσω, adglutinatione picis calidæ evello pilos, et cutem deglabro. Hinc
Δρωπακισμός, οῦ, ὁ, dropacis adplicatio.
ΔΡΩΠΑΞ, ακος, ὁ, pix qua evelluntur pili; (2) *adjective*, vulsus, glaber.
Δῦ, 3. sing. aor. 2. indic. act. *Ion.* pro ἔδυ, a δῦμι.
Δυαδικός, ἡ, όν, dualis. A δυάς. Unde
Δυάζω, f. άσω, dubito; (2) *pass.* coeo, de duobus, *Ern.* A
Δυάς, άδος, ἡ, binarius, dualitas. A δύο.
Δυασμός, οῦ, ὁ, coitus. A δυάζομαι.
Δυάω, ῶ, in miserias et calamitates conjicio. Unde *Homericum* δυόωσι pro δυῶσι, δυάωσι. A δύη. Unde
Δυηρός, ρὰ, ρὸν, ærumnosus, calamitosus; (2) damnosus, noxius.
ΔΥΗ, ης, ἡ, calamitas, infelicitas; (2) dolor, mœror, anxietas; (2) γενναία δύη, acer dolor, *Soph. Aj.* 938.
Δυηπάθεια, ας, ἡ, laborum et ærumnarum perpessio, dolor ipse. A
Δυηπαθής, ίος, ὁ ἢ ἡ, laborum ærumnarumque patiens; (2) patiens. Ex δύη et πάσχω.
Δυηπαθία, ας, ἡ, dolor, cruciatus. Δυηπαθίη τε καὶ ἄλγεσιν, ob ærumnas et dolores, *Apoll. Rhod.* 4, 1395.
Δυήπαλος, ον, idem quod δυηπαθής, *Hom.*
Δύης, 2. sing. præs. conj. act. v. δῦμι.
Δῦθι, *subiveris*, 2. sing. a. 2. imperat. act.
Δυϊκός, ἡ, όν, dualis. A δύο.
Δυϊκῶς, *adv.* dualiter. A δυϊκός.
Δύμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro δῦναι. A
Δῦμι, subeo. A δύνω, vel δύω.
Δῦναι, *potes*, 2. sing. præs. ind. *per Apocopen* pro δύνασαι, vel *Dor* pro δύῃ, a δύναμαι.
Δυνάζομαι, inus. unde ἐδυνάσθην, *potui.*
Δύναιτ' pro δύναιτο, 3. sing. præs. opt. A
ΔΥ'ΝΑΜΑΙ, f. ήσομαι, possum, valeo; (2) æstimor, *de nummis*; (3) efficio. Οὐδενὶ ἀρέσαι δύναται, *Xen.* Τὸ μὴ δύνασθαι, debilitas, *Soph. Œd. Col.* 496.
Δυνάμεις, *virtutes*, nom. plur. *contr.* δυνάμεες, a δύναμις.
Δυνάμισθα, *possumus*, 1. pl. præs. ind. act. *Poet.* pro δυνάμεθα, a δύναμαι.
Δυναμικὲς, ὴ, όν, valens, efficax, strenuus.
Δύναμις, ιως, ἡ, vis, facultas; (2) dexteritas; (3) exercitus, copiæ; (4) multitudo, copia, *ut Lat.* vis, *in pl.* (5) dii; (6) miracula, *in N. T.* A δύναμαι. Unde
Δυναμοποιὸς, ὸν, potentem faciens, (nam in usu aliquando fuisse δύναμος, pro δύνατος, demonstrat seq.)
Δυναμόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, roboro.
Δυνασθῆναι, *potuisse*, a. 1. inf. verbi ejusd.
Δύνασις, ιος, ἡ, potentia. Ἑνὸς ἀ δύνασις ἀνά τε μίλαθρα, *Eurip. Andr.* 484. A δυνάζομαι.
Δυναστία, ας, ἡ, potentia, magistratus, imperium. A δυνάστης.
Δυναστεύοντας, acc. pl. part. a
Δυναστεύω, f. εύσω, potentatum obtineo, sum princeps, impero, præsum; (2) polleo opibus et potentia; (3) *in pass.* potentiæ seu imperio alicujus subjectus sum. Δυναστεύων Ῥώμης, *Plut.* κατὰ μοναρχίαν, *Gal.*
Δυνάστης, ου, ὁ, potentatum obtinens, potens, dominus, dynasta. A δυνάζομαι.
Δυναστικὸς, ὴ, όν, ad obtinendum potentatum aptus, potentatum referens. A δυνάστης.
Δυνάστις, ιδος, ἡ, mulier potentatum obtinens.
Δυνάστωρ, ορος, ὁ, vir obtinens potentatum. Ἡλίδος δυνάστορος, *Eurip. Iphig. in Aul.* 280.
Δυνατίω, ῶ, f. ήσω, potens sum. A
Δυνατὸς, ὴ, όν, potens; (2) validus etiam corpore; (3) habilis, aptus etiam de via; (4) possibilis. Ἐκ τῶν δυνατῶν, prout fieri potuit. Ὡς δὲ ἐκ τῶν δυνατῶν εἶχον αὐτάρκως, *App. Mithr.* 86. Λ δύναμαι.
Δυνατῶς, *adv.* potenter, valide.
Δῦνε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδυνε, a verbo δύνω, *ingredior.*
Δυνίαται, *possunt*, 3. pl. præs. ind. med. *Ion.* pro δύνανται, a δύναμαι.
Δύνῃ, *possis*, 2. sing. præs. conjunct.
Δύνηαι, *possis*, 2. sing. præs. conj. *Ion.* pro δύνῃ.
Δυνηθείην, 1. sing. a. 1. opt. pass.
Δυνηρὸς, ρὰ, ρὸν, potens, pollens. A δύναμαι.
Δυνήσαι, *poteris*, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro δυνήσεσαι, a δύναμαι.
Δυνήσεται, *poterit*, 3. sing. f. ejusd.
Δύνοντος, gen. sing. præs. part. act. v. δύνω.
Δύντα, *occidentem*, acc. sing. a. 2. part. act.
Δύνω, f. δύσω, subeo, ingredior; (2) occido; (3) induo. Θώρηκα περὶ τήθεσσιν ἔδυνεν, *Il.* 3, 332. A δύω.
ΔΥ'Ο, *gen.* δυοῖν et δυεῖν, duo.
Δυογὸν, τὸ, vox antiq. pro ζυγὸν, *ap. Plat.*
Δυόδεκα, αἱ, αἱ, τὰ, duodecim.
Δυοδεκάμηνος, ὁ ἢ ἡ, qui duodecim mensium est. Ex δυόδεκα et μὴν, *mensis.*
Δυοδεκαταῖος, duodecim dies natus, vel duodecimo die; (2) qui duodecimo die aliquid facit.
Δυοδέκατος, άτη, ατον, duodecimus.
Δυοιδὴς, ὶς, biformis.
Δυοκαίδεκα, duodecim.
Δυοκαιδεκάμηνος, qui duodecim mensium est. Πάντα δυοκαιδεκάμηνον ἀμείνουσαι χρόνον, *Soph. Trach.* 648.
Δυοκαιδεκὰς, άδος, ἡ, duodenarius numerus.
Δυοῖν, ῶ, τὸ, *intell.* μέρος, pars altera; respondet quæstioni, *quota pars?* A δύο.
Δυοτοκέω, ῶ, f. ήσω, bina pario. Ex τίκτω.
Δύπτης, ου, ὁ, urinator. A
Δύπτω, f. ψω, aquas subeo, mergo. Φιερωνύμης, ἔδυψε Νηρέως τάφρης, *Lycurg.* 164. A δύω, *subeo.*
Δύρομαι, idem ac ἐδύρομαι, lamentor, ploro. Τί μοι προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα σὸν δύρῃ, *Eurip. Hec.* 739.
ΔΥ'Σ, *particula inseparabilis*, notans in compositione, ægre, difficulter; (2) male, infeliciter; (3) in, sive non, velut α privativum; (4) intensionem, velut α ἐπιτατικὸν, valde, in partem sequiorem.
Δυσαγὴς, ὶς, male-sacer, *Man.*
Δυσαγκόμιστος, ον, non tollendus, *Æsch.*
Δυσάγκριτος, ον, difficilis judicatu, *Æsch.*
Δύσαγνος, ου, ὁ ἢ ἡ, male castus, impurus, spurcus.
Δυσαγρέω, ῶ, f. ήσω, infelici captura utor, infelix sum in venando vel piscando, &c. Ἀλιεύων καὶ δυσαγρῶν, *Plut. in Anton.* 29. Ex δὺς et ἄγρα, *venatio.*
Δυσαγρία, ας, ἡ, infelix captura seu venatio. Ex iisd.
Δυσαγωγὸς, ὸ, ὁ ἢ ἡ, qui ægre impellitur vel ducitur quo volumus; intractabilis, refractarius. Ex δὺς et ἀγωγὴ, *ductus.*
Δυσάδελφος, ου, ὁ ἢ ἡ, infelix in fratribus.
Δυσαερία, ας, ἡ, malus aër, aëris tempestas gravis, cœli intemperies. A
Δυσάερος, ου, ὁ ἢ ἡ, malum habens aërem.
Δυσαὴς, ὶος, ὁ ἢ ἡ, graviter spirans, tetrum spirans, olens. Φύκη τι δυσαὲς, *Oppian. Cyneg.* 3, 114. Ex δὺς et ἄημι, *spiro.*
Δυσάθλιος, ον, valde miser.
Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω vel δύνω.
Δυσαίακτος, ου, ὁ ἢ ἡ, graviter et miserabiliter defletus; (2) qui non facile lugetur; (3) lugubris; (4) qui non facile luget. Ex δὺς et αἰάζω, *lugeo.*
Δυσαιανὴς, ὶος, ὁ ἢ ἡ, idem.
Δυσαίνητος, ον, infamis.
Δυσαίρετος, ον, difficilis expugnatu vel captu.
Δυσαισθησία, ας, ἡ, sensuum labefactio, hebetudo. Ex δὺς et αἴσθησις, *sensus.*
Δυσαίσθητος, ου, ὁ ἢ ἡ, sensu non valens, hebetem sensum habens; (2) hebes.
Δυσαίων, ωνος, ὁ ἢ ἡ, cui ærumnosa est vita, qui vitam miseram degit.
Δυσαλγὴς, ὶος, ὁ ἢ ἡ, difficilem et gravem adferens dolorem, ægre tolerabilis; (2) qui dolore alterius vix adficitur. Ex δὺς et ἄλγος.
Δυσέλγητος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem.
Δυσάλιπτος, ον, infandus, *Man.*
Δυσαλδὴς, ὶος, ὁ ἢ ἡ, sanatu difficilis; (2) incurabilis. Ex δὺς et ἄλθος, *sanatio.*
Δυσάλθητος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem. Ab ἀλθέω.
Δυσαλλαοίωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui vix mutari potest.
Δυσάλυκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, vix evitabilis; (2) inevitabilis. Ex δὺς et ἀλύσκω, *evito.*
Δυσάλωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, difficilis captu; (2) qui ægre vel difficulter corrumpitur. Κακῶν γὰρ ἐδὶς δυσάλωτος, miseriarum enim nemo immunis est, *Soph. Œd. Col.* 1722.
Δυσάμβατος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui difficulter adiri aut scandi potest, impervius. Ex βαίνω.
Δυσάμμορος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem quod
Δυσάμοιρος, ου, ὁ ἢ ἡ, infelix, qui fata habet difficilia, *Hes.* Ex μοῖρα.
Δυσαναβίβαστος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui haud facile adduci, adsuefieri alicui rei, velut virtuti, potest.
Δυσανάγωγος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui ægre rejicitur vel exscreatur, non facile exscreabilis; (2) qui ægre exscreat; (3) difficilis persuasu, pertinax. Ex δὺς et ἀνάγω.
Δυσανάδοτος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui non facile digeritur et in membra distribuitur, cibus.
Δυσανάκλητος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui ægre revocatur. Ex ἀνακαλέω.
Δυσανακόμιστος, qui ægre reducitur, revocatur a morbo aut periculo ad salutem; (2) qui ægre evehitur. Δυσίξαστός ἐστι καὶ δυσανακόμιστος (ταύτη ψυχὴ, *Plut. in Romulo*, 65. Ex ἀνακομίζω.
Δυσανάκρατος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui difficulter commiscetur seu temperatur. Ex δὺς et ἀνακεράννυμι, *commisceo.*
Δυσανάλγητος, ον, idem quod δυσάλγητος.
Δυσανάληπτος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui difficile refocillari aut recreari potest. Ex ἀναλαμβάνω.
Δυσανάλυτος, ου, ὁ ἢ ἡ, ægre resolubilis seu dissolubilis. Ex δὺς et ἀναλύω, *resolvo.*
Δυσανάλωτος, ον, qui non potest absumi, confici.
Δυσανάπειστος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui vix dissuaderi potest; (2) qui ægre ab opinione potest deduci. Ex δὺς et ἀναπείθω, *persuadeo.*
Δυσανάπλεως, ων, non navigabilis adverso flumine.
Δυσανάπλωτος, ον, vix tranabilis.
Δυσανάπνευστος, ου, ὁ ἢ ἡ, ægre respirans.
Δυσανάντητος, ον, difficilis transitu, seu ad quem non facile transitur.
Δυσανάσφαλτος, ον, qui ægre e morbo convalescit.
Δυσαναστατέω, ῶ, f. ήσω, ægre fero, gravor. Δυσαναστατοῦντες ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις, *Plut.* περὶ ϑανάτου, *Ph.* A
Δυσανάσχετος, ου, ὁ ἢ ἡ, toleratu difficilis; (2) intolerabilis.
Δυσανασχέτως, *adv.* ægre, iniquo animo.
Δυσανάτρεπτος, ου, ὁ ἢ ἡ, eversu difficilis.
Δυσαναφορικὸς, ὴ, όν, qui difficulter exscreat. Ex δὺς et ἀναφέρω, *sursum fero, exscreo.*
Δυσανδρία, ας, ἡ, hominum penuria, paucitas. Τὰς δ' Ἰταλιώτας ὀλιγότης καὶ δυσανδρία κατιλάμβανε, *App. Bell. Civ.* 1, 7.
Δυσάνεκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem quod δυσανάσχετος.
Δυσανιάω, anxium reddo; sum molestus, *V. L.*
Δυσάνιος, ου, ὁ ἢ ἡ, morosus, difficilis; (2) valde anxius et tristis. Ex δὺς et ἀνία.
Δυσάνοδος, ου, ὁ ἢ ἡ, adscensu difficilis; (2) ad quem accedi vix potest.
Δυσάνολβος, ον, miser.
Δυσανταγώνιστος, ου, ὁ ἢ ἡ, cum quo male et periculose decertatur, fortis, bellicosus.
Δυσαντὴς, ὲς, ὁ ἢ ἡ, arduus. *Apud Poetas* idem quod
Δυσάντητος, ου, ὁ ἢ ἡ, cujus malus seu sinister est occursus; (2) difficilis, sævus. Ex δὺς et ἀντάω, *occurro.*
Δυσαντίβλεπτος, ου, ὁ ἢ ἡ, adspectu terribilis, cujus oculis haud facile occurras. Ex δὺς et ἀντιβλέπω.
Δυσαντίλεκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui vix refelli potest; (2) cui resisti non potest.
Δυσαντίῤῥητος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui refelli vix potest.
Δυσαντιῤῥήτως, *adv.* ita ut vix contradici queat, liquido.
Δυσαντοφθάλμητος, ου, ὁ ἢ ἡ, cui resisti non potest, invictus. Δοκήσης αὐτῆς ἔχειν τι δυσαντοφθάλμητον, *Polyb.* 23, 8, 13.

Δυσάνωρ, ορος, ὁ, infelix, epith. nuptiarum, *Æsch.*

Δυσαξίωτος, ον, inexorabilis.

Δυσαπάλιπτος, ον, non facile abluendus.

Δυσαπαλλαντία, ας, ἡ, difficultas rejectionis. A

Δυσαπάλλακτος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter abjici potest; (2) qui difficulter profligatur, a quo vix liberari possumus; (3) immedicabilis; (3) ἐν δυσαπαλλάκτοις ὀδύναις, *Soph. Trach.* 959. Ex ἀπαλλάττω.

Δυσαπαλλάκτως, *adv.* ut haud facile discedere, liberari possis.

Δυσαπάντητος, ον, idem quod δυσάντης.

Δυσαπάτητος, υ, ὁ ϗ ἡ, difficilis deceptu, qui vix decipi potest. Ex ἀπατάω.

Δυσαπιστέω, ῶ, f. ήσω, difficulter diffido, vix dubito.

Δυσαπόδεικτος, ον, ægre demonstrandus.

Δυσαποδίδακτος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre dedocetur.

Δυσαποκατάστασις, εως, ἡ, ægritudo, languor; (2) agitatio animi vix conquiescentis et ad se redeuntis.

Δυσαπόκριτος, υ, ὁ ϗ ἡ, cui vix responderi potest. Ex ἀποκρίνομαι.

Δυσαποκρίτως, *adv.* ita ut vix responderi queat.

Δυσαπολόγητος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre defenditur vel excusatur. Ex ἀπολογίομαι.

Δυσαπολύτως, *adv.* ita ut difficulter avelli vel absolvi queat.

Δυσαπόνιπτος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui vix deleri vel elui potest. Ex δύς et ἀπονίπτω, *eluo.*

Δυσαπόπαυστος, υ, ὁ ϗ ἡ, cui vix finem imponere possumus, vix sedabilis; (2) strenuus in bello. Ex δύς et ἀποπαύομαι, *cesso.*

Δυσαποπαύστως, *adv.* ita ut vix finis imponi possit; (2) constanter.

Δυσαπόπλυτος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter ablui potest. Ex δύς et ἀποπλύνω, *abluo.*

Δυσαπόπτωτος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui vix decidit seu delabitur. Ex δύς et ἀποπίπτω.

Δυσαπόῤῥυτος, ον, qui elui vix potest.

Δυσαπόσπαστος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre avellitur. Ex δύς et ἀποσπάω, *avello.*

Δυσαποσπάστως, *adv.* ita ut ægre avelli possit; tenaciter, firmiter.

Δυσαποτέλιστος, ον, eventum non habens, non finiendus aut absolvendus.

Δυσαπότρεπτος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre avertitur: (2) refractarius. Ex ἀποτρέπω.

Δυσαπότρεπτος, ον, qui amoveri non potest.

Δυσάρυλος, υ, ὁ ϗ ἡ, ægre cicatricem ducens. Ex δύς et ἀπυλόω, sed melius

Δυσαπύλωτος, υ, ὁ ϗ ἡ, idem et ab eod.

Δυσαρίσκομαι, displiceo.

Δυσάρισκος, υ, ὁ, ineptus gratiæ captator.

Δυσαριστέω, ῶ, et ῆμαι, non sum hilariter affectus, morosum me præbeo, offenso sum animo; (2) improbo. A δυσάριστος.

Δυσαρίστησις, εως, ἡ, ægritudo; (2) infelicitas summa. Ὁ μὲν Φίλιππος ἀπεκρύπτετο τὴν ἐπὶ τούτοις δυσαρίστησιν, *Polyb.* 24, 7, 5. A præc.

Δυσάριστος, υ, ὁ ϗ ἡ, cui placere difficulter queas, morosus; unde τὸ δυσάριστον, υ, morositas.

Δυσαρίστως, *adv.* morose, iniquo animo.

Δυσαρίθμητος, ον, innumerabilis. Νίκας δυσαριθμήτους ἀνύσαντας, *App. Bell. Civ.* 2, 73.

Δυσαριστοτόκια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, sed malo fato.

Δυσάριθμος, ον, vix numerabilis, *Cyr.*

Δύσαρκτος, υ, ὁ ϗ ἡ, cui difficile est imperare. Δυσαρκτότατον ἔθνος, *App. Bell. Civ.* 2, 149. Ex δύς et ἄρχω.

Δυσαρμοσία, ας, ἡ, disconvenientia, discordia. Ex δύς et ἁρμόζω, *congruo.*

Δυσάρμοστος, qui compagibus solutus est, cui compages solutæ sunt. Τὸν πύργον Ἀρχελάὸ κατίσωσι, καὶ δυσάρμοστον ἱποίησιν, *Appian. Mithrid.* 34.

Δυσαρχία, ας, ἡ, difficultas imperandi, quando milites imperatori vix obediunt.

Δυσάσχιτος, υ, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis, molestus. (Sed potius leg. δυσανάσχιτος, *Ern.*)

Δυσάτιμος, ον, idem quod ἄτιμος.

Δυσαυλία, ας, ἡ, inhospitalis locus.

Δύσαυλος, υ, ὁ ϗ ἡ, et δυσαύλιστος, ad commorandum, diversandum parum commodus. Δυσαύλων πάγων, *Soph. Ant.* 357. Ex δύς et αὐλή.

Δύσαυλος, infelix ob tibias. Εἰ δὲ σὺ τοιούτοις τότ' ἐνίπτευες, ὡς ἂν Ταγνις τὴν ἐπὶ Μειάνδρῳ κλαῦσε δύσαυλον ἔριν, *Anthlog.* 13, ex ed. *H. Steph.*

Δυσαυξής, ίος, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter augescit, parum crescit. Ex δύς et αὐξω.

Δυσαύξητος, υ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

Δυσαυχής, ίος, ὁ ϗ ἡ, molestus sese jactando, jactator odiosus. Ex αὐχή.

Δυσαφαίρετος, υ, ὁ ϗ ἡ, difficilis ablatu.

Δυσαχθής, ίος, ὁ ϗ ἡ, operosus, molestus.

Δυσβάκτος, υ, ὁ ϗ ἡ, difficilis portatu.

Δυσβατοποιέομαι, οῦμαι, difficilem aditum, transitum vel receptum facio. A

Δύσβατος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter adiri aut scandi potest; inaccessus, impervius, unde τὸ δύσβατον, υ, adeundi seu transeundi difficultas. Ex δύς et βαίνω, *eo.*

Δυσβάϋκτος, ον, lamentabilis. A βαΰζω.

Δυσβίοτος, ον, miser, ærumnosus.

Δυσβλαστέω, ῶ, f. ήσω, difficulter germino. A

Δυσβλαστής, ίος, ὁ ϗ ἡ, difficulter, tarde, male germinans.

Δυσβοήθητος, υ, ὁ ϗ ἡ, cui vix succurri potest, ægre medicabilis. Ex βοηθέω.

Δυσβόηθος, υ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Δύσβολος, υ, ὁ ϗ ἡ, cui jactus aleæ male cecidit. Ex δύς et βάλλω, *jacio.*

Δυσβουλία, ας, ἡ, infelicitas, stultitia consilii. A

Δύσβουλος, υ, ὁ ϗ ἡ, cujus malum vel infelix est consilium. Ex δύς et βουλή, *consilium.*

Δύσβρωτος, υ, ὁ ϗ ἡ, non valde edulis, gratiam in cibis non habens.

Δύσβωλος, υ, ὁ ϗ ἡ, epith. terræ asperæ, parum fertilis.

Δυσγαμία, ἡ, infelix conjugium, *Man.*

Δύσγαμος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui infeliciter contraxit nuptias.

Δυσγάργαλις, ιος, ὁ ϗ ἡ, qui se ægre manibus titillari vel contrectari sinit. Ex δύς et γαργαλίζω, *titillo.*

Δυσγαργάλιστος, υ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

Δυσγάργαλος, υ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

Δυσγένια, ας, ἡ, ignobilitas, generis obscuritas; (2) animus degener, ignavia.

Δυσγενής, ίος, ὁ ϗ ἡ, ignobilis, qui obscuro genere est ortus; (2) degener. Ex δύς et γίνομαι.

Δυσγιφύρωτος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui ponte vix jungi potest, qui ægre fert pontem. A γιφυρόω

Δυσγιώργητος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter coli potest. Ex δύς et γιωργίω, *terram colo.*

Δυσγνοία, ας, ἡ, ignorantia, error, dubitatio.

Δυσγνώριστος, υ, ὁ ϗ ἡ, agnitu difficilis, qui difficulter agnosci potest. Ex γνωρίζω.

Δύσγνωστος, υ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Δυσγνωσία, ας, ἡ, obscuritas, difficultas cognoscendi.

Δυσγοήτευτος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui non facile fascinari potest; (2) qui non facile vel illecebris capitur aut decipitur. A γοητεύω.

Δυσγραμματος, ον, ineptus ad literas discendas.

Δυσγρήπιστος, υ, ὁ ϗ ἡ, scriptum invenitur δυσγρήπιστος, e quo non facile lucrum percipi potest. Ex δύς et γρηπίζω.

Δυσδαιμονία, ας, ἡ, infortunium, infelicitas.

Δυσδαιμόνως, *adv.* infeliciter.

Δυσδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, infelix, infortunatus. Ex δύς et δαίμων, *fortuna, sors.*

Δυσδάκρυτος, ον, lacrymabilis. Ψυχὴ δυσδάκρυτε, τί σοι τὸ πιτανεῖν Ἔρωτος ϛοχῦμα .... αὖθις ἀναβλίγεται, *Anth. inedit. Brigr.* 84, 1.

Δυσδάμαρτος, ον, infelix uxore. A δάμαρ.

Δύσδικτος, υ, ὁ ϗ ἡ, demonstratu difficilis. Ex δύς et δείκνυμι, *demonstro.*

Δυσδίρκητος, adspectu fœdus, *Oppian. Cyneg.* 2, 607.

Δυσδιερκής, ίος, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter videri potest; (2) adspectu fœdus, deformis, terrificus. Βλοσυρῆς δυσδιερκέα δίψατα λίμνης, *Opp. Halieut.* 1, 47. Ex δύς et δέρκομαι, *video.*

Δυσδηλ, τὸ, phalangii quoddam genus, *Nic.*

Δυσδιάβατος, υ, ὁ ϗ ἡ, transitu difficilis, impervius. Ex δύς et διαβαίνω, *transeo.*

Δυσδιάγνωστος, ον, obscurus.

Δυσδιάγωγος, ον, difficulter tractandus, regendus, coercendus. Δυσδιάγωγον ποιεῖ τὴν πόλιν ἡ πολυκληθία τῶν βαφέων, *Strabo.*

Δυσδιάθετος, υ, ὁ ϗ ἡ, dispositu seu compositu difficilis; (2) non vendibilis. Ex δύς et διατίθημι.

Δυσδικέριτος, υ, ὁ ϗ ἡ, vix dividendus. Ex δύς et διαιρέω, *divido.*

Δυσδιαίτητος, υ, ὁ ϗ ἡ, de quo difficile est arbitrari. Ex δύς et διαιτάω, *arbitror.*

Δυσδιακόμιστος, υ, ὁ ϗ ἡ, portatu vel expeditu difficilis. Ex δύς et διακομίζω.

Δυσδιάκριτος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui discerni seu dijudicari ægre potest. Ex δύς et διακρίνω.

Δυσδιάλλακτος, υ, ὁ ϗ ἡ, difficilis reconciliatu, qui ægre placari potest. Ex διαλλάττω.

Δυσδιάλυτος, υ, ὁ ϗ ἡ, ægre dissolvendus, firmus; (2) implacabilis. Ex διαλύω.

Δυσδιανόητος, ον, obscurus, difficilis.

Δυσδιάπνευστος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre difflatur; (2) qui per spiritales meatus ægre transmittitur. Ex δύς et διαπνέω, *perflo.*

Δυσδιάσπαστος, ον, haud facile convellendus, firmus. A διασπάω.

Δυσδιατύπωτος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre ad bonos mores formari potest. Ex διατυπόω.

Δυσδιάφευκτος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre evitari potest. Ex δύς et διαφεύγω, *evito.*

Δυσδιαφόρητος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre per sudorem discutitur vel egeritur. Ex δύς et διαφορέω, *digero.*

Δυσδιάφυκτος, υ, ὁ ϗ ἡ, ægre evitabilis. Ex δύς et διαφεύγω, *evito.*

Δυσδιαφύλακτος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre custodiri potest. Ex δύς et διαφυλάττω.

Δυσδιαχώρητος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter excernit. Ex δύς et διαχωρέω, *excerno.*

Δυσδίδακτος, ον, tardus, difficilis eruditu.

Δυσδιέγειρτος, υ, ὁ ϗ ἡ, excitatu difficilis. Ex δύς et διεγείρω, *excito.*

Δυσδιεξίτητος, qui difficulter percurri seu transiri potest; (2) qui vix explicari potest. Ex δύς et διέξειμι, *transeo, percurro.*

Δυσδιέξοδος, υ, ὁ ϗ ἡ, ægre pervius, unde exiri non potest.

Δυσδιερεύνητος, υ, ὁ ϗ ἡ, difficilis investigatu, obscurus. Ex δύς et διερευνάω.

Δυσδιήγητος, υ, ὁ ϗ ἡ, enarratu difficilis. Ex δύς et διηγέομαι, *enarro.*

Δυσδιόδευτος, ον, idem quod δυσδιέξοδος, *Hesych.*

Δυσδίοδος, ον, idem, *Polyb* 3, 61.

Δυσδιοίκητος, υ, ὁ ϗ ἡ, administratu vel moderatu difficilis. Ex δύς et διοικέω.

Δυσδιόρθωτος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre emendari potest. Ex δύς et διορθόω.

Δυσδοκίμαστος, υ, ὁ ϗ ἡ, perspectu difficilis. Ex δύς et δοκιμάζω, *probo.*

Δύσδωρος, ον, inauspicato datus, *Opp.*

Δύσαι, *induas*, 2. sing. a. 1. conj. med. *Ion.* pro δύσαι, a δύω, *induo.*

Δυσιγχείρητος, ον, difficilis; epith. negotii.

Δυσίδρος, ον, ineptus, abhorrens, male sedens.

Δυσιδής, ίος, ὁ ϗ ἡ, deformis, turpis. Δυσιδὲς ὄμμα, *Soph. in Fragm. Aloadum.*

Δυσιδία, ἡ, deformitas, *Steph.* A δύς et ἰδος.

Δυσίκαστος, ῥ, ὁ ϗ ἡ, infeliciter expressus; (2) conjectu difficilis. Ex δύς et εἰκάζω.

Δυσίματος, male vestitus. Hinc

Δυσιματόω, ῶ, f. ώσω, malo seu sordido vestitu utor. Ex δύς et ἷμα, *vestitus.*

Δυσιμονία, ἡ, malus et sordidus vestitus. A

Δυσίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, sordide vestitus, male indutus, pannosus. Ex δύς et ἷμα.

Δυσιμοσία, ας, ἡ, difficilis remigatio; (2) remigatio infausta. Ex δύς et ἰμοσία.

Δυσισβολος, υ, ὁ ϗ ἡ, accessu difficilis, inaccessus. Ex δύς et ἰσβολή, *ingressus.*

Δυσίσπλοος, υς, οον, ων, idem quod

Δυσίστλωτος, υ, ὁ ϗ ἡ, ægre patens navibus. Ex δύς et ἱστόω, *navem vitro.*

Δυσίτιστος, υ, ὁ ϗ ἡ, exitum difficilem habens.

Δυσιτοίαστος, υ, ὁ ϗ ἡ, cui non facile vis adferri potest; (2) pertinax. Ex ἰκτιάζω.

Δυσικοίστος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui haud facile ab aliqua re, velut vitio, revocari, abstrahi potest.

Δυσίκ-

Δυσίκδοτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non facile vendi vel elocari potest. Ex δύς et ἐκδίδωμι.

Δυσίκδρομος, ον· a δύς et ἔκδρομος, quod vide, *Nic.*

Δυσεκθέρμαντος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ægre potest calefieri seu incalescere. Ex ἐκθερμαίνω.

Δυσικκόμιστος, ον, ægre exportandus.

Δυσίκκριτος, ον, non facile excernendus.

Δυσικλάλητος, ον, vix vel non effandus.

Δυσίκλειπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non deficiens. Ex δύς et ἐκλείπω, *deficio.*

Δυσικλόγιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ægre computari potest, adeoque perspectu difficilis est, obscurus. Ex δύς et ἐκλογίζομαι.

Δυσίκλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui solvi vel exsolvi non potest; (2) obscurus, inexplicabilis. Unde Δυσικλύτως, inextricabiliter, *Æsch.* Ab ἐκλύω.

Δυσίκνυτος, ον, e quo enatari non potest. Ab ἐκνέω.

Δυσίκνιπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui elui vix potest. Ex δύς et ἐκνίπτω, *eluo.*

Δυσικπέραντος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui vix absolvi et ad finem perduci potest. Ex δύς et ἐκπεραίνω, *ad finem perduco.*

Δυσικπέρατος, idem quod *δυσικπέραντος.* Τὸ γὰρ παρ' ἡμῖν πάθος παρὸν δυσεκπέρατον ἔρχεται βίᾳ, *Eurip. Hipp.* 677. Δυσικπέρατον, ὀλοὸν κακόν, ægre proferendum, *Id. ibid.* 882.

Δυσίκπλεις, ες, unde vix enavigari potest.

Δυσικπλώτος, ον, idem.

Δυσίκπλυντος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui elui vix potest. Ex δύς et ἐκπλύνω, *eluo.*

Δυσικπλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iisd.

Δυσικπόριστος, ον, unde exiri non potest.

Δυσικπύητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ægre ad suppurandum perducitur. Ab ἐκπυέω.

Δυσίκπτηκτος, ον, qui non facile evacuatur.

Δυσίκφυκτος, ον, vix effugiendus.

Δυσεκφύκτως, *adv.* sine effugio, *Ern.*

Δυσίκφορος, ον, difficilis, durus pronunciatu.

Δυσεκφόρως, *adv.* dure ad pronunciandum.

Δυσίκφυκτος, ον, inevitabilis, *Man.*

Δυσέλιγκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter redargui potest. Ex δύς et ἐλίγκω.

Δυσελένα, infausta Helena, *Eur. Or.* 1339.

Δυσέλικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, vix evolubilis; (2) difficilibus gyris perplexus. Ex ἑλίσσω

Δυσελκὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, cujus difficulter curantur ulcera vel vulnera. Ex δύς et ἕλκος.

Δυσελκία, ας, ἡ, difficilis curatio ulceris vel vulneris; ulcerum malignitas medelam respuens. Ex iisd.

Δυσέλκυστος, ον, qui ægre aliquo duci seu trahi potest. Ab ἑλκύω.

Δυσελπίζω, f. ίσω, parum, nihil spero, diffido.

Δύσελπις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, qui est abjectæ spei.

Δυσελπισίω, ῶ, f. ήσω, prope despero.

Δυσελπισία, ας, ἡ, spes mala. Ex iisd.

Δυσέλπιστης, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod *δύσελπις.*

Δυσέλπιστως, *adv.* cum mala spe, sine spe.

Δυσέμβατος, ε, ὁ ἡ ἡ, in quo incedi ægre potest, qui pedibus calcari nequit.

Δυσεμβλητος, ον, qui non facile reponi in locum suum potest, de luxatis, *Hipp.*

Δυσέμβολος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficilis accessu, item ad quem vix perveniri potest. Ex ἐμβάλλω.

Δυσεμετίω, ῶ, f. ήσω, ægre vomo.

Δυσεμίω, idem.

Δυσέμιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, ægre vomens. A

Δυσεμὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex δύς et ἐμέω.

Δυσέμφατος, ε, ὁ ἡ ἡ, malæ et infaustæ significationis. Ex δύς et ἐμφαίνω.

Δυσένδοτος, ὁ, cedere nescius, *Euseb. Demonstr. Evangelica.*

Δυσενίδρυτος, locus insidiis collocandis minime aptus. Ἐξέκλινε τῆς ὁδοῦ, καὶ μακροτέραν ἦγε καὶ δυσενίδρυτον, *Appian. Bell. Hispan.* 88.

Δυσεντερία, ας, ἡ, intestinorum tormina.

Δυσεντερικὸς, ἡ, όν, dysentericus; (2) qui dysenteria laborat.

Δυσεντεριώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, idem. A

Δυσέντερος, idem. Ex δύς et ἔντερον.

Δυσένστικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, ad quem non facile patet aditus; (2) morosus, asper in congressu, sævus. Ab ἐντυγχάνω, *adeo.*

Δυσεντυξία, ας, ἡ, morositas, asperitas in congressu.

Δυσένωτος, ον, non facile conjungendus.

Δυσεξάγωγος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ægre educitur vel exportatur. Ex δύς et ἐξάγω, *educo.*

Δυσεξάλειπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter deletur seu obliteratur. Ex δύς et ἐξαλείφω.

Δυσεξάλλακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, ægre mutabilis, qui in aliam naturam vix mutari potest. Ex δύς et ἐξαλλάττω, *muto.*

Δυσεξάλυκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non effugiendus.

Δυσεξανάλωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui non facile consumitur. Ex δύς et ἐξαναλίσκω.

Δυσεξαπάτητος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod *δυσαπάτητος.*

Δυσέξαπτος, ὁ ἡ ἡ, qui vel quæ ægre accendi potest, qui ægre accenditur, *Plutar. in Romulo*, 65.

Δυσεξαρίθμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod *δυσαρίθμητος.*

Δυσεξίλιγκτος, ον, idem quod *δυσίλιγκτος.*

Δυσεξίλικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficilis explicatu.

Δυσεξίργαστος, ον, difficilis elaboratu.

Δυσεξιρεύνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, cujus difficilis est perscrutatio, qui non facile investigari potest. Ex δύς et ἐξερευνάω, *investigo.*

Δυσεξιτήριτος, ε, ὁ ἡ ἡ, inventu difficilis.

Δυσεξήγητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui vix explicari potest. Ex δύς et ἐξηγέομαι, *explico.*

Δυσεξήμιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficilis ad cicurandum. Ex δύς, ἐξ, et ἥμερος (nisi potius sit δυσεξημέρωτος, *Ern.*).

Δυσεξήνυστος, Δυσεξήνυτος, effectu difficilis; (2) inexplicabilis, vel vix explicandus, enodandus. (2) δισμὸν δυσεξήνυστον ἕλκεται δεθείς, *Eurip. Hipp.* 1237.

Δυσεξίμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui vix e profundo educi potest, alte demersus. Ex δύς et ἐξιμάω, *profero e profundo.*

Δυσεξίτηλος, ε, ὁ ἡ ἡ, vix vel non delebilis.

Δυσεξίτητοι, ε, ὁ ἡ ἡ, difficilis exitu.

Δυσέξοδος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficilem exitum habens.

Δυσεξοίστος, ε, ὁ ἡ ἡ, elatu vel expositu difficilis; (2) vix explicabilis. Ab ἐκφέρω.

Δυσεπανόρθωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, vix emendabilis.

Δυσεπέκτατος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter extenditur. Ex δύς et ἐπεκτείνω, *extendo.*

Δυσεπήβολος, ε, ὁ ἡ ἡ, conjectu difficilis, quem contingere vix licet, explicatu difficilis.

Δυσεπίβατος, ον, aditu difficilis.

Δυσεπιβούλευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui insidiis vix capi potest, cautus. Ex ἐπιβουλεύομαι.

Δυσεπικούρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui vix auxilium adferri potest. Ex δύς et ἐπικουρέω, *auxilior.*

Δυσεπίκριτος, ε, ὁ ἡ ἡ, de quo vix judicari potest. Ex δύς et ἐπικρίνω, *judico.*

Δυσεπίμικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui cum aliis commercium non habet; (2) difficilis aditu. Ex ἐπιμίγνυμι.

Δυσεπινόητος, idem quod *δυσδιανόητος.*

Δυσεπίστροφος, ον, qui non facile converti potest. Τὰ μὲν ἄρματα ὑπὸ τῆς φορᾶς ἐς τὰς ὀπίσω παρενεχθέντα τι καὶ δυσεπίστροφα ὄντα, *Appian. Mithrid.* 42.

Δυσεπίσχετος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter inhiberi, contineri aut retineri potest.

Δυσεπίτευκτος, ον, difficilis ad assequendum.

Δυσεπιτήδευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, multis difficultatibus implicitus, in quo elaborando summa diligentia requiritur.

Δυσεπιχείρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui non facile invadi potest; (2) confectu difficilis. Ex δύς et ἐπιχειρέω, *manum admoveo.*

Δυσέργαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, factu, tractatu difficilis. Ex δύς et ἐργάζομαι, *operor.*

Δυσεργὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, idem quod *δύσεργος.*

Δυσεργία, ας, ἡ, difficultas; (2) segnities. A

Δύσεργος, ε, ὁ ἡ ἡ, piger ad opus faciendum; (2) difficilis, operosus. Ex ἔργον.

Δυσερεύνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, inscrutabilis. Ex δύς et ἐρευνάω, *scrutor.*

Δυσέρημος, ε, ὁ ἡ ἡ, desertus; (2) difficilis ob solitudinem.

Δύσερις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, contentiosus, morosus Οἱ Ῥωμαίοις αὐτὸν ἔφασκον εἶναι δύσεριν τι καὶ φιλοστόλεμον, *Appian. de Reb. Syr.* 4. Δύσεριν καὶ ἐχθροποιὸν, *Id. Bell. Civ.* 1, 53.

Δυσέρισος, ε, ὁ ἡ ἡ, de quo vel cum quo contendere difficile est; (2) in infelici contentione positus; ineluctabilis. Τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης, *Soph. Elect.* 1385. Ex δύς et ἐρίζω.

Δυσερμήνυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, explicatu difficilis. Ex δύς et ἑρμηνεύω, *interpretor.*

Δυσερμηνύτως, *adv.* obscure.

Δυσερμία, ας, ἡ, infelicitas, infortunium, *Hes.*

Δύσερμος, ε, ὁ ἡ ἡ, infelix. *Suidæ* exspes. A δύς et Ἑρμῆς, *Mercurius.*

Δύσερως, ωτος, ὁ ἡ ἡ, invenustus, qui infelici vel periculoso amore tenetur; (2) perdite amans. Ἅ δύσερώς τις ἄγαν καὶ ἀμάχανες ἐσσί, *Theocrit.* 1, 85. Δυσέρωτις δὴ φαινόμεθ' ὄντες τῶδι, *Eurip. Hipp.* 193. Hinc

Δυσερώτως, *adv.* perdito amore.

Δύσιται, 3. sing. præs. ind. v. *Poet.* δύσομαι.

Δυσιτηρία, ας, ἡ, sterilitas anni. Ex ἔτος.

Δυσιτυμολόγητος, ε, ὁ ἡ ἡ, cujus etymologia vix reddi potest. Ex ἐτυμολογέω.

Δυσιυνήτειρα, ἡ, periculose cubans, quæ obdormiscere non potest. A

Δυσιυνήτωρ, ὁ, male, periculose cubans.

Δυσιύνητος, ον, idem.

Δυσιύρετος, ε, ὁ ἡ ἡ, inventu, intellectu, numeratu difficilis. Ex δύς et εὑρίσκω.

Δυσίφικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, ad quem vix pervenire possumus; (2) cui vix pares esse possumus, *Herodian.* 2, 11.

Δυσζηλία, ας, ἡ, zelotypia. A

Δύσζηλος, ε, ὁ ἡ ἡ, æmulus, invidus, in malam partem æmulator; (2) acerbus. Δύσζηλοι ἐῆς ἐπὶ παισὶ τοκῆες, *Apoll. Rhod.* 4, 1089. Hinc

Δυσζήλως, *adv.* invide.

Δυσζήτητος, ε, ὁ ἡ ἡ, pervestigatu difficilis. Ex δύς et ζητέω, *quæro.*

Δύσζωος, ε, ὁ ἡ ἡ, cujus misera est vita.

Δυσηκὴς, ἐος, sanatu difficilis. Nam *Hes.* δυσηκὴ exponit δυσίατον. Ex δύς et ἀκέομαι.

Δυσηκοέω, ῶ, fut. ήσω, difficulter audio; (2) inobediens sum. A δυσήκοος.

Δυσηκοΐα, ας, ἡ, difficultas auditus, aurium tarditas; (2) inobsequentia. Ab eod.

Δυσήκοος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui graviter audit; (2) inobsequens, inobediens. Ex ἀκούω.

Δυσήλατος, ε, ὁ ἡ ἡ, vix equitabilis, inequitabilis. Ex δύς et ἐλαύνω, *agito.*

Δυσηλιγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, molestam habens dormitionem; (2) molestus, gravis. Ex δύς et λίγομαι, *cubo, dormio.*

Δυσήλιος, ε, ὁ ἡ ἡ, ad quem sol ægre pervenit, soli minus expositus.

Δυσημέρεος, α, ον, immansuetus, *Ar.*

Δυσημερίω, ῶ, f. ήσω, sum infelix, adversa fortuna utor, res mihi infeliciter cedunt.

Δυσημερήμα, ατος, τὸ, infortunium, fortuna adversa, *Schol. Hom. ad Il.* 6, 336.

Δυσημερία, ας, ἡ, infaustus dies; (2) infortunium, fortuna adversa. Ex ἡμέρα.

Δυσημίω, ῶ, f. ήσω, ægre vomo. A

Δυσημὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, ægre vomens. Ex ἐμέω.

Δυσήνιος, ε, ὁ ἡ ἡ, ventosus, ventis vexatus. Ex δύς et ἄνεμος.

Δυσηνίαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui frænis vix regi potest. Ex δύς et ἡνία, *frænum.* Hinc

Δυσηνιάστως, *adv.* ita ut frænis vix regi queat:

Δυσήνιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui frænis contineri nequit; (2) morosus; (3) doloris impatiens.

Δυσηνιόχητος, ε, ὁ ἡ ἡ, gubernatu difficilis, qui habenis ægre retineri potest. Ex iisd. et ἔχω.

Δυσηνίως, *adv.* idem quod *δυσηνιάστως.*

Δυσήνυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, effectu difficilis, inextricabilis. Ex δύς et ἀνύω, *perficio.*

Δυσήνωρ, ορος, ὁ, v. *δυσάνωρ, Æsch.*

Δυσπίστως, imperf. ind. act. *contr.* pro δυσπίστουν. A δυσπιστέω, *non credo.*

Δυσπόητος, ε, ὁ ἡ ἡ, aratu difficilis. Ex ἀρόω.

Δυσπότητος, ον, invictus, vix vincendus.

Δυσπόνως, ορος, ὁ ἡ ἡ, tristis, qui animo tristi est. Ex δύς et πόνος, *cor.*

Δυσηχὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, horrisonus. Ex ἦχος.

Δυσθαλὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, ægre vel non germinans, ægre virescens. Ex δύς et θάλλω.

Δυσθαλπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, calefactu difficilis, frigidus. Ex δύς et θάλπω, *foveo.*

Δυσθα-

Δυσθανατέω, et άω, ῶ, iniquo animo mortem obeo; difficulter morior. A

Δυσθάνατος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficulter moriens; (2) difficilem mortem inferens; (3) mortifer.

Δυσθανής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, misere mortuus, qui infelici morte periit. Ex δύς et θνήσκω.

Δυσθίατος, ε, ὁ ἡ ἡ, invisus, non visus; (2) horribilis vel infelix aspectu.

Δυσθενέω, ῶ, deficio viribus. A σθένος.

Δύσθεος, ε, ὁ ἡ ἡ, impius; odiosus Deo.

Δυσθεράπευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, ægre sanabilis. Ita *apud Sophoclem* Chorus Salaminus vocat Ajacem, quod ægre avelli poterat a sententia de consciscenda sibi morte. Ex δύς et θεραπεύω, *sano*.

Δυσθερής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, calefactu difficilis. Ex δύς et θέρω, *calefacio*.

Δυσθεσία, ἡ, languor corporis, propter quem quis sibi ipsi displicet; (2) ægritudo animi. A θέσις.

Δυτθετέω, ῶ, f. ήσω, male adficio, languidum reddo; (2) ad magnas difficultates et inopiam consilii redigo. A

Δύσθετος, ε, ὁ ἡ ἡ, male situs; (2) male adfectus, languens, sibi displicens.

Δυσθεώρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, cujus contemplatio difficilis est, obscurus. A θεωρέω.

Δυσθήρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficilis venatu; (2) difficilis intellectu. Ex δύς et θηράω.

Δύσθηρος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui parum succedit venatio. Ex iisd.

Δυσθησαύριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, reconditu difficilis, qui ægre recondi aut adservari potest.

Δυσθνήσκω, infeliciter seu male morior, *Eur.*

Δύσθραυστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ægre frangitur.

Δυσθρήνητος, lamentabilis, luctuosus, *Soph. Antig.* 1211.

Δύσθρους, ον, flebilis, lamentabilis.

Δυσθυμέω, ῶ, f. ήσω, animum despondeo.

Δυσθυμία, ας, ἡ, animi mœror. Τίπτωσι γάρ σοι καὶ νόσοι δυσθυμίαι, *Soph. in Tyrone*. A

Δύσθυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, graviter animo adfectus; (2) quem pœnitentia facti subit. (2) ἐκ ἐμοὶ τοῖς πεπραγμένοις δύσθυμος, *Soph. Elect.* 549.

Δυσθύμως, *adv.* ægre animo.

Δυσί, *duobus*, dat. plur. a δύο, *duo*.

Δυσίατος, ε, ὁ ἡ ἡ, incurabilis; (2) sanatu difficilis. Δεινή τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πίλει, *Eurip Med.* 520. Ex δύς et ἰάομαι, *curo*.

Δύσιδρος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui difficulter elicitur sudor. Ex δύς et ἱδρώς.

Δυσιερέω, ῶ, f. ήσω, non lito; (2) victimæ exta mihi dira protendunt. Ex ἱερός.

Δυσιθάλασσος, vel δυσιθάλαττος, ε, ὁ ἡ ἡ, mare subiens, epith. retis. Ex δύω vel δύνω, et θάλασσα.

Δυσίμερος, ε, ὁ ἡ ἡ, non amabilis; (2) improbus et protervus amator.

Δύσιππος, ε, ὁ ἡ ἡ, equitatui minus idoneus.

Δύσις, εως, ἡ, occasus. A δύνω, *subeo*, *occido*.

Δυσίχνευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, investigatu difficilis, investigabilis. Ex δύς et ἰχνεύω.

Δυσκαής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter uri seu cremari potest, ægre ardens. Ex καίω.

Δυσκαθαίρετος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ægre sive difficulter everti vel vinci, destrui potest. Ex καθαιρέω.

Δυσκάθαρτος, ε, ὁ ἡ ἡ, purgatu difficilis, inexpiabilis. Δυσκάθαρτος Ἄϊδε λιμήν, implacabilis inexpiabilisque Orci domus, *Soph. Antig.* 1284. Ex δύς et καθαίρω, *purgo*.

Δυσκάθεκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter contineri seu cohiberi potest. A κατέχω.

Δυσκαμπής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, qui non facile flectitur, inflexibilis. Ex δύς et κάμπτω.

Δύσκαμπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iisd.

Δύσκαπνος, ε, ὁ ἡ ἡ, fumum molestum habens.

Δυσκαρτέρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, ægre tolerabilis; (2) plane intolerabilis. Ex δύς et καρτερέω.

Δυσκαταγώνιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, expugnatu, superatu difficilis, *App. Bell.* 104, 4, 137. Ex καταγωνίζομαι.

Δυσκατάκλαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, fractu difficilis. Ex δύς et κλάω, *frango*.

Δυσκάτακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem. A καταγνύω.

Δυσκατάληπτος, ον, obscurus.

Δυσκατάλλακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficilis reconciliatu, implacabilis. Ex καταλλάττω.

Δυσκατάλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, ægre solubilis, firmus. Ex δύς et καταλύω, *dissolvo*.

Δυσκατάμαθητος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficilis ad discendum, obscurus. Ex καταμανθάνω.

Δυσκαταμαθήτως, *adv.* ita ut vix addisci vel intelligi possit.

Δυσκαταμάχητος, ε, ὁ ἡ ἡ, vix expugnabilis.

Δυσκατανόητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui vix potest animadverti vel percipi. Ex κατανοέω.

Δυσκατάσευστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui vix sedari seu cohiberi potest, irrequietus, qui coerceri non potest, implacabilis. Δυσκατάσευστος ψυχή, *Eurip. Med.* 109. Ex καταταύω.

Δυσκατασταύτως, *adv.* ita ut vix sedari possit.

Δυσκατάπληκτος, ον, terribilis, timendus.

Δυσκατατελίμητος, vix bello subigendus.

Δυσκαταπόνητος, ον, vix efficiendus; (2) qui vix frangi, domari possit.

Δυσκατάποτος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficilis deglutitu. Ex δύς et καταπίνω, *deglutio*.

Δυσκατάσκαπτος, ον, difficilis effectu.

Δυσκατάστατος, ε, ὁ ἡ ἡ qui fœtum non perficit, sed immaturum ejicit. Ex καταστάζω.

Δυσκατάσβεστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile extingui nequit. Ex δύς et κατασβέννυμι.

Δυσκατασκεύαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, conditu seu fabricatu difficilis. Ex δύς et κατασκευάζω.

Δυσκατάστατος, ε, ὁ ἡ ἡ, sedatu difficilis. Ex δύς et καθίστημι, *compono*.

Δυσκαταφρόνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui contemni vix potest, aut non debet. Ex καταφρονέω.

Δυσκατέργαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui effici seu confici ægre potest; (2) difficilis concoctu.

Δυσκατόπτατος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui spectari vix potest, difficilis intellectu. Ex κατόπτομαι.

Δυσκατόρθωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter ex animi sententia conficitur; (2) qui difficulter emendatur. Ex δύς et κατορθόω.

Δυσκατούλωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, ægre cicatricem ducens. Ex δύς et κατουλόω.

Δυσκίλαδος, ε, ὁ ἡ ἡ, malum sonum edens, horrisonus; (2) maledicus; (3) infaustus. (3) ἐκείτι δυσκίλαδος φάμα γυναῖκας ἕξει, *Eurip. Med.* 419.

Δύσκιεν, *aiebat*, 3. sing. imperf. ind act. *Ion.* pro ἔδυσκιεν, a δύσκω, pro δύνω, vel δύω.

Δυσκιερδής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, non lucrosus, malum lucrum aut non sine summo labore adferens. Ex δύς et κέρδος, *lucrum*.

Δυσκηδής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, graves curas habens; (2) difficilis; (3) infestus. Ex κῆδος, *cura*.

Δύσκηλος, ε, ὁ ἡ ἡ, ægre sanandus, placandus.

Δυσκινησία, ας, ἡ, difficilis motus, seu motus difficultas. Ex δύς et κίνησις, *motus*.

Δυσκίνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficile movetur aut moveri potest, tardus; (2) inexorabilis, præfractus. Ex δύς et κινέω.

Δυσκινήτως, *adv.* difficulter ad movendum.

Δυσκλεής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, inglorius, infamis.

Δύσκλεια, ας, ἡ, obscura fama, gloria pæne nulla, sinistra fama. Ἐπὶ δυσκλείᾳ, ob sinistram famam, *Soph Aj.* 143. A præc.

Δυσκλεῶς, cum fama non bona, sine gloria.

Δυσκληδόνιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, male ominatus.

Δυσκληρέω, ῶ, f. ήσω, difficili sorte premor; (2) sorte a magistratu excludor.

Δυσκληρία, ας, ἡ, sors adversa. A

Δύσκληρος, ε, ὁ ἡ ἡ, quem sors adversa premit; infortunatus.

Δύσκλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, inglorius, obscurus.

Δυσκοίλιος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui alvus est adstrictior. Ex δύς et κοιλία.

Δυσκοινώνητος, ον, alienus a societate, asper, immitis.

Δυσκοιτέω, ῶ, ægre et non sine molestia cubo.

Δυσκοιτία, ας, ἡ, mala et incommoda cubatio. A

Δύσκοιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, male et incommode cubans; (2) inhospitalis locus, asperum et iniquum domicilium. Ex κοίτη.

Δυσκολαίνω, morosus sum, indigne fero. Δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ ἡ βασιλεύουσα, *Aristoph. Lys.* 889. A δύσκολος. Unde

Δυσκολία, ας, ἡ, difficultas morum, morositas.

Δυσκόλλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui glutinari difficulter potest, vix sociabilis. Ex δύς et κολλάω.

Δυσκολόκαμπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ægre flectitur, in quo vox varie inflectitur: *vox Comica*. Ex δύσκολος et κάμπτω.

Δυσκολόκοιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficilem somnum efficiens. Ex δύσκολος et κοίτη.

Δύσκολος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficilis in sumendo cibo; (2) morosus; (3) difficilis; (4) acerbus. Ex δύς et κόλον, *cibus*.

Δυσκόλως, *adv.* morose, iniquo animo.

Δυσκόλπος, ον, infelicem uterum habens, epith. matris fœtum mortuum edentis.

Δυσκίμιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, intolerabilis. Πόπμος δυσκίμιστος, *Soph Antig* 1347. Ex κομίζω.

Δυσκρασία, ας, ἡ, intemperies. Ex κρᾶσις.

Δυσκράτητος, gubernari difficilis. Διὸ καὶ γηρῶντι ἤδη δυσκράτητον εἶναι, διὰ τὸ μέγεθος, *Arrian. Syr.* 61.

Δύσκρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, male temperatus. Ex δύς et κεράννυμι, *misceo*; unde δυσκράτως.

Δύσκριτος, ε, ὁ ἡ ἡ, judicatu difficilis, vel disceptatu obscurus. Ex κρίνω.

Δυσκρίτως, *adv.* ita ut non facile sit dijudicare, ita ut difficilis sit disceptatio; obscure.

Δύσκτητος, ε, ὁ ἡ ἡ, comparatu et possessu difficilis.

Δυσκυβεία, ῶ, f. ήσω, infelix sum in ludo tesserario. Ex δύς et κύβος, *tessera*.

Δυσκύμαντος, ον, procellosus. A κυμαίνω.

Δύσκωφος, ε, ὁ ἡ ἡ, surdaster.

Δύσλεκτος, ον, difficilis dic u vel pronunciatu.

Δύσλεκτρος, ον, infelix conjugio. Ex λέκτρον.

Δυσλέπης, ες, sine cortice, *Nic.*

Δύσληπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, captu difficilis. Ex δύς et λαμβάνω, *capio*.

Δυσλίγιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, ratiocinatu difficilis; (2) inconsideratus. Ex δύς et λογίζομαι

Δύσλοφος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui cervici non convenit, quod difficulter portatur. Καὶ τῶνδέ γ' ἕξει δυσλοφωτέρας πόνους, *Æschyl. Prometh.* 930. Hinc

Δυσλόφως, *adv.* difficulter, periculose. Κάρτα τοι τἀλιτύβιον ἐν τοῖς τοιούτοις δυσλόφως φέρει κακά, *Eurip. Troad.* 202.

Δύσλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui vix solvi potest. Καὶ δυσλύτας ἴσχουσα τὰς διαλλαγάς, *Eurip. Phœn.* 378.

Δυσλύτως, *adv.* ita ut vix solvi queat, nexu non facile solubili.

Δυσμάθεια, ας, ἡ, tarditas in discendo vel intelligendo. A δυσμαθής.

Δυσμαθέω, vix agnosco, *Æsch.*

Δυσμαθής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, indocilis, tardus ad discendum. Ex μανθάνω.

Δυσμαθία, ας, ἡ, idem quod δυσμάθεια.

Δυσμαθῶς, *adv.* non facile discendo.

Δυσμανής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, rarefactu difficilis. Ex δύς et μανός, *rarus*.

Δυσμαρής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, difficilis. Ex μάρη.

Δυσμαχέω, ῶ, f. ήσω, acriter resisto, repugno.

Δυσμάχητος, ον, et δύσμαχος, ε, ὁ ἡ ἡ, vix expugnabilis, inexpugnabilis. Ex δύς et μάχομαι.

Δυσμείλικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui vix mulceri potest, implacabilis. Ex μειλίσσω.

Δυσμενάω, animo erga aliquem sum male adfecto, simultates gero. Τί μαίνομαι, καὶ δυσμενάω τοῖσι βελτίοσιν ἐγώ; *Eurip. Med.* 873. Ex μένος.

Δυσμενέσσι, dat. pl. *Ion.* et *Poet.* pro δυσμενέσι. A δυσμενής.

Δυσμένεια, ας, ἡ, animus male erga aliquem adfectus; odium, inimicitia. A

Δυσμενής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, cujus animus male erga aliquem adfectus est, malevolus, inimicus.

Δυσμενῶς, *adv.* animo male erga aliquem adfecto; inimice, hostiliter. A præc.

Δυσμενικός, ἡ, όν, inimicus, hostilis.

Δυσμενικῶς, *adv.* hostiliter.

Δυσμετάβλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficilis mutatu. Ex δύς et μεταβάλλω, *muto*.

Δυσμετάδοτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ægre vel non libenter impertit vel impertitur. Ex μεταδίδωμι, *trado*.

Δυσμετάβλητος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, transpositu vel mutatu difficilis. Ex δύς et μετατίθημι.

Δυσμετακίνητος, ᾱ. ὁ ἧ ἡ, qui non facile moveri seu mutari potest. Ex μετακινέω.

Δυσμετύκλαστος, ον, immisericors, inexorabilis. Ex δύς, μετά, et κλάω.

Δυσμετακόμιστος, ον, idem quod

Δυσμετάτρεπτος, ον, vix mutabilis seu flexibilis.

Δυσμετάτρεπτος, ον, idem.

Δυσμετάστατος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, qui ægre de sententia dimoveri potest.

Δυσμεταχείριστος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, qui capi aut teneri ægre potest; (2) qui vix tractari potest; (3) insuperabilis. Ex μεταχειρίζω.

Δυσμεταχειρίστως, *adv.* ita ut vix tractari queat.

Δυσμέτοχος, ον, idem qui δυσαγωγός.

Δυσμέτρητος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, quem metiri non est facile. Ex δύς et μετρέω, *metior.*

Δυσμή, ῆς, ἡ, occasus solis; (2) occasus quilibet; (3) finis. A δύνω.

Δύσμηνις, ιος, ὁ ἧ ἡ, cujus gravis est ira; (2) injuriarum memor, ægre placabilis. Ex δύς et μῆνις.

Δυσμήτηρ, τερος, ἡ, mala seu infesta mater, nomine suo indigna.

Δυσμήτης, ᾱ, ὁ, mala meditans, mala vel stulta consilia animo volvens Ex δύς et μῆτις.

Δύσμητις, ιος, ὁ ἧ ἡ, idem et ex iisd.

Δυσμήτωρ, ὁ, sævam &c. matrem habens.

Δυσμηχανάω, f. ήσω, difficultate laboro, frustra conor, rationem, viam nullam invenio.

Δυσμικός, ἡ, όν, occidentalis. A δυσμή.

Δύσμικτος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, qui non facile cum alio misceri, coalescere in amicitiam et consuetudinem potest.

Δυσμίκτως, *adv.* non facile admittendo mixtionem, vel congressum, vel communionem rerum.

Δυσμίμητος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, vix imitabilis. Ex δύς et μιμέομαι, *imitor.*

Δυσμίσητος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, exosus. Ex μισέω.

Δυσμνημόνευτος, ον, difficilis ad tenendum memoria.

Δυσμοιρία, ας, ἡ, infelicitas.

Δύσμοιρος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, infelix. Ὦ πάτερ δύσμοιρ' ὀρᾷν, *Soph. Œd C.* 327. Ex μοῖρα.

Δύσμορα, *adv.* infeliciter. Δύσμορα κωκυόσῃ, *Oppian. Cynegt.* 3, 217.

Δυσμορία, ας, ἡ, miseria, sortis adversitas A

Δύσμορος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, cui difficile fatum obtingit, infelix; (2) mala infelicique morte periens. Ex δύς et μόρος, *fatum.*

Δυσμορφία, ας, ἡ, deformitas. A

Δύσμορφος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, deformis. A μορφή.

Δύσμουσος, ον, abhorrens a musis, parum suavis, parum comis, parum ingeniosus, tardus.

Δυσνίκητος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, qui haud facile vinci potest.

Δύσνιπτος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, qui ægre lavari aut eluipotest; (2) qui ægre deleri potest. (2) χαλκῆς ὅτως δύσνιπτον ἐκ δίλτυ γραφήν, *Soph. Trach.* 683. Ex δύς et νίπτω, *lavo.*

Δυσνοέω, ῶ, f. ήσω, malevolentia prosequor, infensus sum. Ex δύς et νῶς. Hinc

Δυσνόητος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, vix intelligibilis, obscurus.

Δυσνοήτως, *adv.* perobscure.

Δύσνοια, ἡ, animus malevolus, malevolentia. Καὶ τίκτουσ' ὅσων ἐμοὶ δύσνοια μὴ πρόσιτιν, *Soph. El.* 653. Ἀλλ' αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν, *Eurip. Hec.* 973.

Δυσνομία, ας, ἡ, malarum legum institutio, prava reip constitutio, a malis, quæ obtinent, legibus; (2) improbitas. Ex νόμος.

Δυσνομίη, *Ion.* pro δυσνομία.

Δύσνομος, ον, abhorrens a legibus, nefarius.

Δύσνους, *contr.* δύσνους, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, qui mala est mente adversus aliquem, malevolus

Δύσνοστος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, difficilis, infaustus, epith. iter facientis vel itineris. Δύσνοστον αὐτοῖς νόστον ἐμβαλεῖν θέλω, *Eurip. Tread.* 75.

Δυσνύμφιστος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, gravis nuptiis, infelix conjugii. Ex δύς et νυμφεύω.

Δύσνυμφος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, qui inauspicatas contraxit nuptias, infelix sponsus.

Δυσξήραντος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, qui difficulter inarescit, difficilis siccatu. Ex ξηραίνω.

Δυσξύμβλητος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, obscurus.

Δυσξύμβολος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, idem; (2) cum quo non facile pacta ineuntur; (3) difficilis moribus, non affabilis. Ex συμβάλλω.

Δυσξύνετος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, imprudens; (2) difficilis intellectu. Ex δύς et συνίημι.

Δύσογκος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, valde gravis.

Δυσόδιος, per quem difficiliter itur. Ὑψηλότατόν τι ὀρῶν, καὶ δυσόδιστον, *Appian. Syriac.* 21.

Δυσοδίω, ῶ, f. ήσω, ægre iter facio, in malam et imperviam viam incido. A δύσοδος.

Δυσοδία, ας, ἡ, iter difficile, asperum; difficultas viæ, *Appian. Syr.* 21.

Δύσοδμος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, malum odorem spirans; olidus, fœtidus. Ex δύς et ὀδμή, *odor.*

Δύσοδος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, per quem difficulter iter fieri potest; (2) invius, avius; (3) *subst.* via difficilis, aspera, et salebrosa.

Δυσοδοσκαίπολος, ον, idem.

Δυσοΐζω, timeo, suspecto; ægre fero, *Eur.*

Δυσοίκητος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, habitatu difficilis, propemodum inhabitabilis. Ex δύς et οἰκέω.

Δυσοικονόμητος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, dispensatu difficilis; (2) qui nescit gerere rem familiarem aliamve. Ab οἰκονομέω.

Δύσοικος, ον, idem quod ἀοίκος, *Schol. Soph ad Phil.* 534, intractabilis.

Δύσοικτος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, immisericors; (2) miserabilis.

Δύσοιμος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, idem quod δύσοδος. Ex δύς et οἶμη, *semita, via.*

Δύσοινος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, malum vinum producens; (2) non ferax vini.

Δύσοιστος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, vix tolerabilis; (2) difficilis, ægre parabilis. (1) πολλῶν ἔλιξιν δυσοίστων πόνων ἄελα, *Soph Phil* 507. (2) βίᾳ δύσοιστον ἴξασιν τροφάν, *Id. Œd. Col.* 1686.

Δυσοίως, *adv.* ita ut vix ferendo sit.

Δυσοιωνισμός, ῶ, ὁ, omen infaustum.

Δυσοιώνιστος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, inauspicatus, sinistri auspicii. Ex δύς et οἰωνίζομαι.

Δύσοκνος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, piger, segnis.

Δυσόκνως, *adv.* pigre, segniter, gravatim.

Δυσόλιθρος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, difficulter interiens.

Δύσομβρος, ον, pluviosus. Αἴθρια δύσομβρα φεύγειν βίλη, *Soph. Antig.* 357.

Δυσόμιλος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, non adfabilis, difficilis in congressu, sermone, &c.

Δυσομίλητος, ον, idem. Ex δύς et ὁμιλέω.

Δυσόμματος, ον, hebes, cæcus; (2) fœdus, horrendus adspectu. Ab ὄμμα.

Δυσόμοιος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, dissimilis.

Δυσόνειρος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, molestis somniis vexans.

Δύσοπτος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, qui ægre cernitur, obscurus. Ex ὄπτομαι, *video.*

Δυσόρατος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, qui vix visui est obvius, qui cerni difficulter potest; (2) fœdus, horrendus adspectu. (2) δυσόρατοί τε καὶ ἀλλόκοτοι κάμπαν ἀφθῆναι, *App. Bell. Hisp.* 97. Ex δύς et ὁράω.

Δυσοργησία, ας, ἡ, gravis ira, iracundia.

Δυσοργία, ας, ἡ, idem.

Δυσόργητος, ον, iracundus.

Δυσοργήτως, *adv.* iracunde.

Δύσοργος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, iracundus, qui graviter irascitur. Θυμῷ δύσοργος, impotenti ira exæstuans, *Soph. Trach.* 1118. Ex δύς et ὀργή, *ira.*

Δυσόριστος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, qui definiri et determinari vix potest. Ex δύς et ὁρίζω.

Δύσορμος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, stationem navium difficilem et incommodam habens.

Δύσορνις, ιθος, ὁ ἧ ἡ, qui adversis auspiciis fit. Κρησίας ἐκ γᾶς δύσορνις ἵπτατο κλεινὰς Ἀθήνας, *Eurip. Hipp.* 759.

Δυσορφναῖος, α, ον, obscurus, caliginosus. Δυσόρφναια δ' ἀμφὶ τερύχη τάδε σκότῳ ἀμείδομαι, *Eurip. Phœn.* 322.

Δυσοσμία, ας, ἡ, malus odor. A

Δύσοσμος, ὁ ἧ ἡ, malum odorem spirans, fœtidus. Ex δύς et ὀσμή, *odor.*

Δυσουρέω, ῶ, f. ήσω, ægre urinam reddo, *Aret.* Ex δύς et οὖρον, *urina.*

Δυσουρία, ας, ἡ, difficilis urinæ excretio; (2) urinæ suppressio. Ex iisd. Hinc

Δυσουριάω, ῶ, urinæ difficultate laboro.

Δυσουρικός, ἡ, όν, urinæ difficultate obnoxius.

Δυσουρίσιος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, infelix, qui secundo vento non provehitur; vel potius, immedicabilis. Οὖρος est proprie ventus secundus; *metaphorice*, rerum cursus prosperus. Hinc δυσούρισος, qui nequit reduci in cursum rectum, vento scilicet adverso reflante. Hinc irreparabilis, immedicabilis, *Soph. Œd. Tyr.* 1316. Ex δύς et ἐρίζω

Δύσουρος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, custoditu difficilis.

Δυσπάθεια, ας, ἡ, laborum et ærumnarum perpessio. A

Δυσπαθής, ἐος, ὁ ἧ ἡ, laborum miseriarumque patiens. Ex πάθος, *passio.*

Δύσπαις, ὁ ἧ ἡ, infelix proles vel prole, *Cyr.*

Δυσπάλαλος, ineluctabilis; (2) rigidus, asper. (1) τοῖς μὲν ἀδίσφατος ὄχλος αἰόλος ἀμφίκτιτι δυσπάλαλος ἱστυσήρων, *Oppian. Cyneg.* 11, 269. (2) ῥιὸς δ' αὖτε δίμας δυσπάλαλος ἀμφιβίβηκεν, *Id. ibid.* 527. Vide et 381; et *Halieut.* 2, 369.

Δυσπάλαιστος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, vix eluctabilis, superatu difficilis. Ex παλαίω, *luctor.*

Δυσπάλαμος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, difficilis; (2) malis instructus artibus, *Ilex.* Ex δύς et παλάμη.

Δυσπαλής, ἐος, ὁ ἧ ἡ, difficilem luctam adferens, superatu difficilis; (2) difficilis. (2) δυσπαλὴς δὴ γίνται, *Pindar. Pyth.* 4, 485. Ex δύς et πάλη.

Δυσπάλλω, concutio, labefacto, *Scot.*

Δυσπαραβοήθητος, ον, cui auxilium ferri vix vel non potest. Ex δύς et παραβοηθέω.

Δυσπαράβυλος, ον, male consulens.

Δυσπαράγραφος, ον, qui vix definiri potest; (2) inexplicabilis.

Δυσπαράδεκτος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, difficilis probatu seu perceptu. Ex δύς et παραδέχομαι.

Δυσπαραδέκτως, *adv.* difficulter ad credendum; cum ἔχειν, vix credere.

Δυσπαραίτητος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ. exoratu difficilis; (2) inexorabilis, implacabilis. Ex δύς et παραιτέομαι, *exoro.*

Δυσπαράκλητος, ον, difficilis ad flectendum.

Δυσπαρακολούθητος, ον, intellectu difficilis. Ex δύς et παρακολουθέω.

Δυσπαρακόμιστος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, qui difficulter vehitur equo, vel gestatur; qui difficulter iter facit; (2) difficilis, tam de itinere terrestri, quam maritimo. De maritimo Polybius: Συλλογιζόμενος τὸν πλοῦν τὸν ἀπὸ Μασσαλίας εἰς Τυρρηνίαν, ὡς μακρὸς καὶ δυσπαρακόμιστος εἴη, *Polyb.* 3, 61. Ex δύς et παρακομίζω.

Δυσπαραμύθητος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, qui verbis vix flecti potest; qui suasiones, solatia, ægre admittit. Ex παραμυθέομαι.

Δυσπαραπλεύσιος, ίᾱ, ὁ ἧ ἡ, ad præter-navigandum difficilis, *Strab.* 16.

Δυσπαράπλους, ουν, idem.

Δυσπάρθενος, ον, in quo seu quocum non bene dormitur, s. infelix lecto geniali vel conjuge. Τὸ δυσπάρθενον λέκτρον ὑδατήμενος, conviciis lacessens tuas infelices nuptias, *Soph. Trach.* 791.

Δυσπαρηγόρητος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, vix consolabilis, omninoque vehementissimus, velut amor. Ex δύς et παρηγορέω.

Δυσπαρήγορος, ον, idem.

Δυσπαρηγορήτως, *adv.* insolabiliter, acerrime.

Δυσπαρθελκτος, ον, pro δυσπαράβλητος, idem.

Δυσπάρθενος, ᾱ, ἡ, virgo misera.

Δύσπαρις, ιδος, ὁ, infaustus et infelix Paris, *Ilion.*; (2) infaustum et male ominatum nomen habens, ut Paris; infelix.

Δυσπάρτος, ᾱ, ὁ ἧ ἡ, progressu vel transitu difficilis. Ex δύς et πάρειμι, *progredior.*

Δυσπάροδος, ον, idem.

Δυσπάτητος, ον, asper calcatu.

Δυσπείθεια, ας, ἡ, obsequium coactum et involuntarium, inobedientia, contumacia. A

Δυσπιθής, ἐος, ὁ ἧ ἡ, qui ægre paret et obsequitur, refractarius; (2) cui ægre persuaderi potest. Ex δύς et πείθω.

Δυσπιθῶς,

Δυσπιθῶς, *adv.* inobsequenter.

Δυσπιθία, ας, ἡ, difficultas experientiæ.

Δυσπίθος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui ægre sibi persuaderi sinit. Ex δύς et πείθω.

Δυσπίθως, *adv.* ita ut ægre persuaderi sibi sinat.

Δυσπίλαστος, is ad quem accedere difficile est. Ὡς δυσπίλαστόν ἐστι ἀμαθία κακόν, immedicabile, *Soph. ex incerta Trag.*

Δύσπιμπτος, ον, qui ægre non amoveri aut submoveri potest:

Δυσπίμφιλος, ε, ὁ ϗ ἡ, trajectu difficilis; (2) tempestuosus; (3) immitis. Ex πίμπρημι.

Δυσπινθίω, ῶ, f. ήσω, graviter lugeo. A

Δυσπινθής, ές, ὁ ϗ ἡ, graviter lugens. Ex δύς et πένθος, *luctus.*

Δυσπιπτέω, ῶ, f. ήσω, difficulter concoquo; (2) ferre non possum. A

Δύσπιπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, concoctu difficilis. Ex δύς et πίπτω, *coquo.*

Δυσπόρατος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter transitur vel trajicitur; (2) vix, ægre transigendus. Ἀμηχανίας ἔχουσα δυσπόρατον αἰῶνα, *Eurip. Med.* 647. Ex δύς et πορέω.

Δυσπεριαιρέτος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter detrahi seu demi potest. Ex περιαιρέω.

Δυσπεριάθαρτος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui non facile purgari potest. Ex περιαθαίρω.

Δυσπερίληπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter comprehendi potest. Ex περιλαμβάνω.

Δυσπερινόητος, ον, difficilis intellectu. Ex δύς et περινοέω, *intelligo.*

Δυσπερίδιυτος, ον, finem non habens.

Δυσπερίψυκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter refrigerari potest, difficulter refrigescens.

Δυσπετέω, ῶ, f. ήσω, res mihi male cadunt, cum malis conflictor, male me habeo; (2) ægre fero.

Δυσπέτημα, ατος, τὸ, casus adversus, infortunium.

Δυσπετὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, male cadens, adversus; (2) difficilis. Ex δύς et πίπτω, *cado.*

Δυσπετῶς, *adv.* ægre, moleste; (2) infeliciter.

Δυσπεψία, ας, ἡ, difficultas concoctionis. A δύσπεπτος.

Δύσπημα, τὸ, damnum, *Æsch.*

Δυσπινὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, sordibus ac illuvie deformis, squalidus, sordidus. Ex πῖνος.

Δυσπιστία, ας, ἡ, credendi difficultas.

Δύσπιστος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter credit, incredulus; (2) creditu difficilis, cui fidem vix adhibeas. Ex δύς et πίστις.

Δυσπίστως ἔχω, ægre credo.

Δύσπλανος, ον, vagabundus, sed misere, *Æsch.*

Δυσπλήκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui non facile perturbatur, qui ægre obstupescit, *V. L.* Ex δύς et πλήσσω.

Δυσπλήρωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, completu seu perfectu difficilis. Ex δύς et πληρόω.

Δυσπλῆτις, ιδος, ἡ, aspera, *Lycurg.*

Δύσπλοος, ε, ὁ ϗ ἡ, navigatu difficilis; (2) malefidus navibus.

Δύσπλυτος, ον, ægre eluendus. A πλύνω, *lavo.*

Δυσπνοέω, ῶ, f. ήσω, spirandi difficultate laboro. Hinc

Δυσπνόητος, ον, ægre respirans.

Δύσπνοια, ας, ἡ, spiritus difficultas.

Δυσπνοϊκὸς, ἡ, όν, respirandi difficultate laborans. A

Δύσπνοος, contr. δύσπνους, ε, idem: anhelus præ festinatione; (2) graviter flans. (1) Δύσπνους ἱκάνω, anhelus advenio, *Soph. Antig.* 230. (2) Δυσπνόοις Θρήσσαις, Thraciis graviter flantibus, *Id. Ibid.* 595. Ex πνέω.

Δυσπολέμητος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui bello ægre vinci potest, invictus. Ex πολεμέω.

Δυσπόλιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, vix habilis ad bellum, imbellis, timidus.

Δυσπολιόρκητος, ε, ὁ ϗ ἡ, obsessu difficilis, valde munitus. Ex πολιορκέω.

Δυσπολίστυτος, ον, ineptus ad remp. gerendam.

Δυσπονὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, laboriosus, ærumnosus.

Δυσπόνητος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui difficili labore fit. Κἂν ἔτι τὴν δυσπόνητον ἕξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν, *Soph. Œd. Col.* 1613. Ex δύς et πονέω, *laboro.*

Δύσποτος, infelix, ærumnosus. Ὦ πόνοι βροτῶν δύσποτοι, *Soph. Antig.* 1477.

Δυσπονία, ἡ, difficilis opera, *Man.*

Δυσπόριτος, ε, ὁ ϗ ἡ, impervius, invius, difficilem habens transitum.

Δυσπορία, ας, ἡ, viæ difficultas. A δύσπορος.

Δυσπόρισος, ε, ὁ ϗ ἡ, ægre parabilis. Ex δύς et πορίζω, *paro.*

Δύσπορος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter transiri potest, impervius; (2) ægre parabilis. (2) τροφαὶ δὲ, ὃ δυσπορώτατόν ἐστι κρατοῖς μεγάλοις, *App. Bell. Civ.* 4, 100. Ex πόρος.

Δυσποτμέω, ῶ, f. ήσω, adversa fortuna utor, infelici fato adfligor:

Δυσποτμία, ας, ἡ, sors seu fortuna adversa. A

Δύσποτμος, ε, ὁ ϗ ἡ, cui sors est adversa.

Δυσπότμως, *adv.* infeliciter, misere.

Δύσποτος, ον, amarus, *de potu*, non potabilis.

Δυσπραγέω, ῶ, f. ήσω, infeliciter res gero; (2) infelix sum, adversa fortuna utor. A

Δυσπραγὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, infelix in rebus agendis; (2) infelix in rebus quibuslibet. Ex δύς et πράττω, *ago.*

Δυσπραγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis; (2) infelicitas quævis. A δυσπραγής.

Δυσπραγμάτιτος, ε, ὁ ϗ ἡ, difficulter tractabilis, difficilis, morosus, cum quo rem habere difficile est. Ex δύς et πρᾶγμα.

Δύσπρακτος, ε, ὁ ϗ ἡ, factu difficilis. Ex δύς et πράττω, *facio.* Unde

Δυσπραξία, ας, ἡ, idem quod δυσπραγία.

Δυσπρεπὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, indecorus, turpis. Ex δύς et πρέπω, *decorus sum.*

Δύσπριος, ε, ὁ ϗ ἡ, serra ægre secabilis, sectu difficilis. Ex δύς et πρίω, *serra seco.*

Δυσπρόμαχος, ὁ ϗ ἡ, inhabilis ad defendendum alterum.

Δυσπρόπτωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, non facile procidens, stabilis; (2) prudens circumspectus, non facile temeritati cedens.

Δυσπρόσβατος, ὁ ϗ ἡ, haud facilis accessu.

Δυσπρόσβλητος, idem.

Δυσπρόσδικτος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui ægre admittitur, vel recipitur, vel probatur; (2) odiosus.

Δυσπροσήγορος, ε, ὁ ϗ ἡ, non adfabilis, qui difficilem se præbet in congressu.

Δυσπροσηγόρως, *adv.* morose, aspere.

Δυσπρόσιτος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter adiri potest; (2) qui non est adfabilis. (1) δυσπρόσιτος, ἕζω σε κλῄθρων στάνις, *Eurip. Iphig. in Aul.* 345.

Δυσπροσίτως, *adv.* ita ut ægre adiri possit.

Δυσπρόσμικτος, ον, et

Δυσπρόσοδος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem quod δυσπρόσιτος.

Δυσπρόσοιστος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem; intractabilis, vix ferendus, *Soph. Œd. Col.* 1277.

Δυσπρόσοπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, adspectu difficilis; (2) qui adspectus infausti est. Δυσπρόσοπτ' ἐνεῖρατα, *Soph. Elect.* 460. Ex δύς et προσόπτομαι, *adspicio.*

Δυσπροσόρμιστος, ον, quo naves appelli non possunt.

Δυσπροσπέλαστος, ε, ὁ ϗ ἡ, accessu difficilis, qui ægre adiri potest. Ex προσπελάζω.

Δυσπρόσπτος, ὁ ϗ ἡ, non adfabilis, morosus.

Δυσπρόσωπος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui deformi facie est, adspectu tristis, *Soph. Œd. Col.* 286

Δυσπύητος, ε, ὁ ϗ ἡ, suppuratu difficilis. Ex δύς et πυίω, *suppuro.*

Δυσρηγὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, ruptu difficilis. Ex δύς et ῥήγνυμι, *rumpo.* Hinc

Δύσρηκτος, ὁ ϗ ἡ, qui non facile perrumpi potest.

Δύσρητος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui ægre dici seu pronunciari potest; (2) difficilis dictu.

Δυσριγὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Δύσριγος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui frigus ægre tolerat, frigoris impatiens, alsiosus.

Δυσροέω, non succedo. A ῥέω.

Δυσσέβεια, ας, ἡ, impietas. Τὴν δυσσέβειαν ὑσιεῖν' ἱκτησάμην, impietatis crimen, *Soph. Antig.* 924. A δυσσεβής.

Δυσσεβέω, ῶ, f. ήσω, impius sum, impie ago. Ἀλλ' ἐκδιδαχθῆναι δίκαι δυσσεβεῖν, *Soph. Trach.* 1245. Ab eod.

Δυσσέβημα, ατος, τὸ, impium facinus, impietas. A præc.

Δυσσεβὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, impius. Ex σέβομαι.

Δυσσεβῶς, *adv.* impie.

Δύσσιτος, ον, firmus, immobilis.

Δύσσιτο, 2. sing. præs. imperat. med. *Poet.* pro δύσιο, et hoc *Ion.* pro δύσαι, a δύσομαι.

Δύσσομαι, *Poet.* subeo aquas, mergor. A δύνω.

Δυσσομεινάων, *mersarum*, *Æol.* et *Poet.* pro δυσομενῶν. A δύσομαι.

Δύσσοος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui vix servari potest; (2) qui vix abigi potest; (3) quem difficulter persequi possumus.

Δυσσπλάγχνος, ον, immitis, sævus.

Δυσσύμβατος, ε, ὁ ϗ ἡ, non sociabilis, difficilis ad paciscendum. Ex συμβαίνω.

Δυσσύνακτος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter cogi seu colligi potest. Ex δύς et συνάγω.

Δυσσυνιδητὸς, ὸν, et

Δυσσυνίδοτος, ον, obscurus.

Δύσακτος, ε, ὁ ϗ ἡ, ordinatu difficilis, ægre se patiens in ordinem cogi. Ex τάττω.

Δυσάλας, αινος, valde miser, ærumnosus.

Δύσανον, *Dor.* pro δύσηνον.

Δυσάραχος, ον, valde ventosus, procellosus.

Δυσίκμαρτος, ε, ὁ ϗ ἡ, conjectu, inventu difficilis, *Soph. Œd. Tyr.* 109. Ex τεκμαίρω.

Δυσικνία, ας, ἡ, infelicitas prolis.

Δύσικνος, ε, ὁ ϗ ἡ, infelix liberis. Τὴν δὲ τίκτουσαν λίσσει σοῖς οἴκοις αὐτῇ δύσεκνον παιδοργίαν, *Soph. Œd. Tyr.* 1247.

Δυσιρὴς, ῆς, molestus.

Δύσηκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, ægre liquabilis.

Δυσηνία, ας, ἡ, miseria. ærumna. A

Δύσηνος, ε, ὁ ϗ ἡ, infelix, miser, ærumnosus, perditus. Ex δύς et ἵημι, quasi qui non invenit ubi consistat.

Δυσήρητος, ε, ὁ ϗ ἡ, observatu difficilis, qui ægre custodiri potest. Ex δύς et τηρέω.

Δυσίδευτος, ε, ὁ ϗ ἡ, investigatu difficilis. Ex δύς et ἰδεύω.

Δυσιδάσσιτος, ον, ferus, qui se mansuefieri non sinit.

Δυσλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ærumnosus.

Δύσλητος, ε, ὁ ϗ ἡ, toleratu difficilis.

Δυσοκήσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi δυσοικέω.

Δυσοικέω, ῶ, f. ήσω, difficulter pario.

Δυσοκὴς, idem quod δύτοκος, *Call.*

Δυσοκία, ας, ἡ, difficultas pariendi. A

Δύσοκος, ε, ὁ ϗ ἡ, difficulter pariens.

Δύσομος, ε, ὁ ϗ ἡ, difficilis cæsu. Ex δύς et τέμνω, *cædo, seco.*

Δύσονος, ον, valde molestus, gravis. A τίνω.

Δυσοπάζω, f. άσω, conjectura assequi non possum. Hinc

Δυσόπαστος, ε, ὁ ϗ ἡ, quem conjectura difficulter adsequi possis, difficilis conjectu, obscurus. Φοῖβε μ' ὑπῆλθε δυσόπαστ' αἰνίγματα, *Eurip. Suppl.* 138.

Δύστροπος, ε, ὁ ϗ ἡ, difficilis, absurdus.

Δυσόχαστος, ε, ὁ ϗ ἡ, conjectu difficilis. Ex δύς et στοχάζω, *conjicio.*

Δυσράπιζος, ον, nefandis cibis utens.

Δυσρᾳθυμία, ας, ἡ, perversitas et malignitas morum, improbi mores; (2) molestia, difficultas efficiendi. A

Δυσρᾴθυμος, ε, ὁ ϗ ἡ, morosus, cujus animus ægre flecti potest, durus, rigidus; (2) qui non facile sedatur: (3) qui suæ calamitatis effugium non invenit. Hesychius explicat per δυσμετάθετος, ægre a proposito dimovendus, *Soph. Aj.* 925.

Δυσρᾳθύμως, *adv.* morose, contumaciter; (2) inconcinne, incondite.

Δυσρέκτητος, ον, non facile loco movendus.

Δυσρεσία, ας, ἡ, morositas, malignitas animi. A

Δύστροπος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui ingenio et moribus est difficilis; (2) qui transferri et moveri difficulter potest; (3) inutilis; (4) pravus, malignus; (5) contumax. Ex τρέπω.

Δυστρόπως, *adv.* maligne, morum quadam perversitate.

Δύστροφος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter alitur. Ex δύς et τροφή.

Δυστρύπητος, ε, ὁ ϗ ἡ, terebratu difficilis. Ex δύς et τρυπάω, *terebro.*

Δυστυχίω, ῶ, f. ήσω, sum infelix. Δυστυχεῖν πέρι

περὶ τὴν μάχην, *Plut.* ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς, *Luc.* Τύμβος δυσυχῶν, tumulus infelix, *id est*, tumulus in peregrina terra. *Pars enim quædam felicitatis esse videbatur, si quis post mortem patrio conderetur solo*, Soph. Œd. Col. 402. A δυσυχής.

Δυσύχημα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas. A præc.

Δυσυχὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, miser, infelix.

Δυσυχία, ας, ἡ, miseria, infortunium.

Δυσυχῶντας, acc. pl. præs. part. act. *contr.* pro δυσυχίοντας, a δυσυχίω.

Δυσυχῶς, *adv.* infeliciter, adversante fortuna.

Δυσυπνέω, ῶ, ægre dormio. A —

Δύσυπνος, ὁ ἡ ἡ, qui ægre dormit.

Δυσυποδίδεκτος, ὁ ἡ ἡ, subductu difficilis. Ex δὺς et ὑποδιδάζω, *subduco*.

Δυσύποιστος, ὁ ἡ ἡ, vix tolerabilis.

Δυσυτομόνητος, ὁ, idem.

Δυσυτόστατος, ὁ ἡ ἡ, cujus impetus vix sustineri potest. Ex δὺς et ὑφίσταμαι.

Δυσυπόστακτος, ὁ, contumax, parere nescius.

Δυσυποχώρητος, ὁ, intolerandus.

Δύσφλατος, ὁ ἡ ἡ, labefactu et subversu difficilis. Ex δὺς et σφάλλω, *labefacto*.

Δυσφανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, vix apparens, obscurus Ex δὺς et φαίνομαι, *appareo*.

Δυσφάντατος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, non facile imagines rerum concipiens. Ex φαντάζω.

Δύσφατος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, nefandus, non dicendus. Ex δὺς et φημὶ, *dico*.

Δυσφ·ρὴς, ὶς, intolerandus. A φέρω.

Δυσφημίω, ῶ, f. ήσω, probra et convitia in aliquem jacto; (2) male ominor; (3) male ominatis verbis utor; (4) deploro, lamentor. (4) ἤ τοι ποτ' ἄλλην ἢ 'μὲ δυσφημεῖς, *Soph. Elect.* 1182.

Δυσφημία, ας, ἡ, maledicentia; (2) obscœnitas verborum.

Δυσφήμιστος, ὁν, male ominatus.

Δύσφημος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, maledicus, famam et existimationem alicujus lædens; (2) mali ominis, infaustus. Ex δὺς et φημί.

Δύσφθαρτος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, vix vel non corruptibilis. Ex δὺς et φθείρω, *corrumpo*.

Δυσφιλὴς, ὶς, invisus, immitis. A φίλος.

Δύσφιμος, ὁν, effrænis.

Δυσφορέω, ῶ, f. ήσω, difficulter porto; (2) ægre fero, indignor.

Δυσφόρητος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, toleratu difficilis.

Δυσφορία, ας, ἡ. portandi, tolerandi difficultas; (2) difficultas trahendi, v. gr. spiritum.

Δυσφορικὸς, ὁν, animi molestiam indicans. *Vox Gramm.* A præc.

Δυσφόρμιγξ, ιγγος, ὁ ἡ ἡ, flebilis, luctuosus.

Δύσφορος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, portatu difficilis; (2) molestus, gravis. Δυσφόρως ἐπ' ὄμμασι γνώμας βαλὼσα, *Soph. Aj.* 51. Ex δὺς et φέρω.

Δυσφόρως, *adv.* ita ut vix portari queat; (2) moleste, ægre, iniquo animo.

Δυσφράστος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui vix explicari potest. Ex δὺς et φράζω, *expono*.

Δυσφραστέω, obscure in pronuntiando, dicendo.

Δυσφρονέω, f. ήσω, animum abjicio, ægre fero.

Δύσφρονις, ὁ, curis plena, sollicita.

Δυσφρόνως, *adv.* ægro animo. A δύσφρων.

Δυσφροσυνάων, gen. pl. *Æol.* pro δυσφροσυνῶν.

Δυσφροσύνη, ης, ἡ, animi dejectio, anxietas, dolor, solicitudo. A

Δύσφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, æger animo, inimicus, invisus. Ἑτεροζόλαις λόγων δυσφρόνων, *Eurip. Andr.* 286. Δύσφρονος ἰριδος ὕπερ, *Id. ibid.* 491.

Δυσφυὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, ægre vel abnormiter nascens, aut proveniens. Ex φύω. Hinc

Δυσφυΐα, ας, ἡ, nascendi difficultas, monstrosa deformitas.

Δυσφύλακτος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, custoditu difficilis. Δυσφύλακτον ἐξυπνίας ὕπο, *Eurip. Andr.* 729.

Δύσφυσις, εως, ἡ, mala natura.

Δυσφωνία, ας, ἡ, asperitas vocis seu soni. A

Δύσφωνος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, malum aut insuavem sonum edens. Ex δὺς et φωνὴ, *vox*.

Δυσφώνως, *adv.* voce aspera, sono insuavi.

Δυσφώρατος, ὁ. ὁ ἡ ἡ, qui difficile deprehendi potest. Ex δὺς et φωράω.

Δυσχαλίνωτος, ὁν, effrænis.

Δυσχάριτος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, parum gratus, gratiæ referendæ immemor. Ex χάρις, *gratia*.

Δυσχειμερινὸς, ἡ, ὸν, infestus hiberno frigore, procellosus. Sed melius

Δυσχείμερος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, idem. Περὶ Δωδώνην δυσχείμερον, *Il.* 2, 750. Θρήκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων, *Eurip. Alc.* 68. Ex δὺς et χειμών.

Δύσχειμος, ὁ, ὁ ἡ ἡ. idem et ex iisd.

Δυσχείμων, ονος, idem.

Δυσχείρωμα, τος, τὸ, res invicta, invincibilis. Ἀντιπάλῳ δυσχείρωμα δράκοντι, *Soph. Antig.* 125.

Δυσχείρωτος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, ægre superabilis, invictus A χειρόω, *subigo*.

Δυσχειρανόντως, *adv.* cum indignatione et stomacho. A

Δυσχειράνω, f. ανῶ, gravor; (2) pertæsus sum, indigne fero; (3) rem difficilem esse censeo, addubito, hæsito; (4) rem difficilem reddo; et (5) δυσχειράνομαι, sum molestus, odiosus, invisus. Δυσχειραίνεις καθ' ἡμῶν, *Plut.* ἐπὶ πράξει, *Luc.* τὸ πρᾶγμα, *Dem.* A δυσχερής. Hinc

Δυσχειράντα, τὰ, molestiam creantia, (*significatione transitiva*,) Soph. Œd. Col. 1282.

Δυσχειραντικὸς, ἡ, ὸν, difficilis, molestus.

Δυσχείρασμα, ατος, τὸ, morositas.

Δυσχίρεια, ας, ἡ, difficultas rei cujuslibet; (2) molestia, tædium, incommodium; (3) sævitia, crudelitas, acerbitas quæcunque.

Δυσχειρίαι dicuntur διαπορήματα, et argutiones, et αὐτολογίαι.

Δυσχερὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, manibus ægre tractabilis; (2) difficilis, arduus; (3) molestus, gravis, odiosus. Ex δὺς et χείρ.

Δυσχερῶς, *adv.* difficulter, tarde; (2) odiose, moleste, ægre.

Δυσχημάτιστος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, figuratu difficilis.

Δύσχιμος, ὁν, pro δύσχειμος, hibernus.

Δύσχιστος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter finditur seu scinditur. Ex δὺς et σχίζω.

Δυσχλαινία, ας, ἡ, mala et detrita læna; (2) quævis vestis squalida. A

Δύσχλαινος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, attrita et lacera læna indutus, male vestitus. Ex χλαῖνα.

Δύσχορτος, ὁν, non commode habitandus, non bene munitus; (2) ubi pabulum aut quicunque pastus male provenit; non facile adeundus, accessu difficilis, qui terminum habet accessu difficilem. Δυσχόρτου οἴκους γαίου, *Eurip. Iphig. in Taur.* 219. Barnes exponit *inamœnas*; Scapula vero *graminis non feraces, incultas* [ambo male]. Vide σύγχορτος. Ex δὺς et χόρτος, *septum, area, chors*.

Δυσχραὴς, ὶς, fœdus, squalidus, et *hinc* invisus.

Δυσχρανὴς, ὶς, idem, (nisi potius leg. δυσχραυὴς.)

Δυσχρηστέω, ῶ, difficilis, aut etiam nullius usus sum; (2) ex aliqua gravi difficultate laboro, ut inopia, &c., *Ern.* Δυσχρηστοῦμαι, usu rei cujuspiam offendor; (2) impedior. Ἐδυσχρήστουν τὰ τῶν ἀντιπάλων σκάφη, *Polyb.* Ex δὺς et χρῶμαι, *utor*. Hinc

Δυσχρήστημα, ατος, τὸ, incommodum, difficultas.

Δυσχρηστία, ας, ἡ, difficultas; utendi re aliqua incommoditas; (2) confusio rerum. A

Δύσχρηστος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, cujus difficilis est usus; (2) inutilis, incommodus; (3) in magna difficultate constitutus; (4) male vaticinans, sinistra oracula reddens.

Δυσχρήτως, *adv.* ita ut difficile sit uti. Ab eod.

Δύσχροια, ας, ἡ, deformis, teter color corporis. A

Δύσχροος, *contr.* δύσχρους, ὁ, ὁ ἡ ἡ, male coloratus. Ex δὺς et χρόα, *color*.

Δύσχρως, ωτος, ὁ ἡ ἡ, idem.

Δυσχυλία, ας, ἡ, saporis injucunditas, sapor insuavis. A

Δύσχυλος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, difficilem et ingratum habens saporem.

Δύσχυμος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, difficilem et molestum succum seu saporem habens.

Δύσχωλος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, graviter claudicans.

Δυσχωρία, ας, ἡ, difficultas loci seu regionis, loco difficilia. Ex χῶρος.

Δυσχώριστος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter sejungi aut secerni potest. Ex δὺς et χωρίζω.

Δυσώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, graviter olens, fœtidus. Ex δὺς et ὄζω, *oleo*. Hinc

Δυσωδία, ας, ἡ, malus odor, fœtor.

Δυσώλεθρος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter interit; (2) ægre moriens. Ex δὺς et ὄλεθρος.

Δυσωνίω, ῶ, f. ήσω, difficilem me præbeo in emendo, nolo æquum pretium dare. A

Δυσώνητος, difficilis emptor, qui morosus est in emendo. Ex δὺς et ὠνέομαι, *emo*.

Δυσώνητος, ὁν, male emptus.

Δυσώνυμος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, cui malum est et infaustum nomen; (2) cujus nomen odiosum est; (3) infaustus (1) ὁ δυσώνυμος Αἴας, *Soph. Aj.* 914. (4) Καὶ γὰρ δυσιδὲς ὄμμα καὶ δυσώνυμον γλῶσσαν σφῷν εἶδησιν, ὑμφορόν τ' ἰδεῖν, *Soph. in Fragm. Alcandum*. Ex δὺς et ὄνομα.

Δυσωπέομαι, *Veteres* pro suscipere tantum usurpant, sicut *Plato in Phædro*.

Δυσωπέω, ῶ, f. ήσω, pudore adficio; (2) flecto, exoro, persuadeo; (3) *omnino*, moveo, sed rebus deterioribus, quæ absterrent, &c. *unde est* (4) horribili specie perterreo; (5) hæreo, hæsitabunde adspicio; (6) suspicor, vereor. Τί μάλιστά σε δυσωπεῖ τῶν ὑπὸ Κλεισθένους τεθειμένων, *Plut.* Ex δὺς et ὤψ. Hinc

Δυσώπημα, τὸ, res deterrens, abstrahens ab aliqua re.

Δυσώπησις, εως, ἡ. ipsa actio adficiendi aliquem pudore; (2) exoratio, persuasio, et cætera, quæ videas in δυσωπέω.

Δυσωπητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens pudoris, timoris, &c. injiciendi.

Δυσωπητικῶς, *adv.* ad injiciendum pudorem, &c. accommodate.

Δυσωπία, ας, ἡ, pudor qui eos intueri non sinit qui aliquid a nobis postulant; (2) vitiosus et immodicus pudor; (3) difficultas aliquid certo comprehendendi.

Δυσωπικῶς, graviter, dure, acerbe, *Ar.*

Δυσωρίω, ῶ, f. ήσω, difficulter custodio. Ex δὺς et ὧρος, *custos*.

Δυσωρήσωνται, 3. pl. f. 1. ind. med. v. δυσωρίω.

Δύσωρος, ον, importunus.

Δύτης, ου, ὁ, urinator. A δύω. Hinc

Δυτικὸς, ἡ, ὸν, urinatorius; (2) qui aquas subire amat seu solet; (3) occidentalis.

Δυτὸς, ἡ, ὸν, qui indui vel subiri potest.

ΔΥ'Ω, f. δύσω, subeo, ingredior; (2) occido; (3) induo. Καὶ θῆλυν ἀμφὶ σῶμα τλήσεται πέπλον δῦναι, *Luc.* 277.

Δυώδικα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim.

Δυωδικαδάρχης, ου, ὁ, et δωδικάδαρχος, qui duodecim viris præest. Ex ἄρχων.

Δυωδικάδρομος, ὁ, qui duodecim curricula absolvit.

Δυωδικάμηνος, et δωδικάμηνος, ὁ ἡ ἡ, qui duodecim mensium est. Ex δυώδικα et μήν.

Δυωδικάπαις, et δωδικάπαις, αιδος, ὁ ἡ ἡ, qui duodecim habet filios. Ex δυώδικα et παῖς, *filius*.

Δυωδικάπηχυς, εος, ὁ ἡ ἡ, qui duodecim cubitorum est. Ex δυώδικα et πῆχυς.

Δυωδικάριθμος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, duodecimus numero.

Δυωδικὰς, άδος, ἡ, duodenarius numerus; (2) *adjec.* pro in duodecim partes divisus; (3) pars duodecima.

Δυωδικαταῖος, qui duodecimo, v. gr. die aut anno aliquid facit aut patitur. A

Δυωδίκατος, duodecimus.

Δυωκαιεικοσίπηχυς, εος, ὁ ἡ ἡ, qui duorum et viginti cubitorum est.

Δυῶν, gen. dual. *Att. Jon.* pro δυεῖν. A δύο.

Δυώνομος, ον, duo nomina habens.

Δῶ, acc. sing. *per Apocop.* pro δῶμα.

Δῶ, *dederim*, 1. sing. a. 2. conj. act. v. δίδωμι.

Δώδικα, οἱ, αἱ, τὰ, pro δυώδικα.

Δωδικάδοιος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, duodecim boum pretium valens. Ex δώδικα et βοῦς, *bos*.

Δωδικάγναμπτος, ον, duodecim flexus habens. Epith curriculi.

Δωδικαδάκτυλος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, duodecim digitos habens.

Δωδικάδελτος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui duodecim tabulis constat.

Δωδικάδραχμος, ον, duodecim drachmas habens.

Δωδικά-

Δωδεκάδωρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui duodecim palmorum est. Ex δώδεκα et δῶρον, *palmus.*
Δωδεκάεδρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui duodecim basium seu laterum est. Ex δώδεκα et ἕδρα, *basis.*
Δωδεκάθλος, ον, duodecies victor.
Δωδεκαετὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, qui duodecim annorum est, duodecennis. Ex ἔτος.
Δωδεκαήμερος, ον, duodecim dies durans.
Δωδεκάθεον, ᾱ, τὸ, medicamentum quoddam antidoton; (2) herba quædam a duodecim diis sic dicta. Sunt autem οἱ δώδεκα θεοὶ, Jupiter, Juno, Apollo, Mars, Venus, Ceres, Neptunus, Mercurius, Vulcanus, Minerva, Diana, et Vesta.
Δωδεκάθεος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui duodecim deorum est.
Δωδεκάκις, *adv.* duodecies. A δώδεκα.
Δωδεκάκλινος, ον, duodecim lectos triclinares stratos habens.
Δωδεκάκλωνος, ον, duodecim ramos habens.
Δωδεκάκρηνος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, duodecim habens fistulas sive scaturigines.
Δωδεκάκωλος, ον, duodecim membra, *versus* habens.
Δωδεκάλινος, ον, duodecim filis constans.
Δωδεκαμήχανος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, duodecim instructus machinis; (2) duodecim artium peritus, versutus. Ex δώδεκα et μηχανή.
Δωδεκάμοιρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, in duodecim partes divisus. Ex δώδεκα et μοῖρα, *pars.*
Δωδεκαπάλαι, dudum.
Δωδεκάπους, οδος, ὁ ᾗ ἡ, qui duodecim pedes habet; (2) qui duodecim pedum est.
Δωδεκὰς. Vide δυωδεκάς.
Δωδεκάσκαλμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, duodecim scalmis instructus.
Δωδεκάσκυτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, duodecim pellibus instructus, epith scuti.
Δωδεκασσάδιος, ον, duodecim stadia æquans.
Δωδεκασσάσιος, ον, duodecim libras pendens.
Δωδεκαταῖος, αἵα, αῖον, qui duodecim dierum est; (2) qui dies duodecim alicubi manet, vel alicunde abest, vel duodecimo die v. gr. venit.
Δωδεκατημόριον, ᾱ, τὸ, duodecima pars.
Δωδέκατος, άτη, ατον, duodecimus.
Δωδεκαφόρος, ον, vitis singulis mensibus uvas ferens, vel duodenas amphoras implens succo, *Lucian.*
Δωδεκάφυλλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, duodecim folia habens.
Δωδεκάφυλον, ᾱ, τὸ, duodecim tribus.
Δωδεκέτης, ᾱ, ὁ, qui decem annorum est; fœm. δωδεκέτις.
Δωδεκήϊδις, *Ion.* pro δωδεκαΐδις, Θυσίαι, quæ et δωδεκάϊδες dicuntur, sacrificia ex duodecim animalibus.
Δωδεκήρης, ες, ὁ ᾗ ἡ, duodecim remorum ordinibus instructus. Ex δώδεκα et ἐρέσσω.
Δώκην, *dederim*, 1. sing. a. 2. opt. act. *Att.* pro δοίην, a δίδωμι.
Δώκησι, *dederit*, 3. sing. a. 2. opt. act. *Ion.* pro δῴη, et hoc *Att.* pro δοίη.
Δῶλον, *servum*, acc. sing. *Dor.* pro δοῦλον.
Δῶμα, ατος, τὸ, domus; (2) tectum planum; (3) triclinium. A δέμω, *ædifico.*
Δωμάτιον, ᾱ, τὸ, cubiculum, conclave; (2) tectum. Dim. a δῶμα.
Δωματῖτις, ή, domestica.
Δωμάω, ῶ, f. ήσω, ædifico. Οὗ σῆμα δωμήσαντες ἔγχωροι, *Lycophr.* 719.
Δῶμεν, *demus*, 1. pl. a. 2 conj. act. v. δίδωμι.
Δώμησις, ιως, ἡ, structura, ædificatio:
Δωμητὸς, ὑος, ἡ, apparatus structuræ, structura. A δωμάω. Unde
Δωμήτωρ, ορος, ὁ, ædificator, conditor.
Δῶμεν, *dederimus*, 1. pl. a. 2. conj. act. *per Systolen* pro δῶμεν, et hoc *Poet.* pro δῶμεν.
Δῶρ', *dona*, pro δῶρα, pl a. δῶρον, *donum.*
Δωρεὰ, ᾶς, ἡ, donum, munus, ut victus, qui publice alicui præbetur; prima sedes, immunitas, et similia, quæ imprimis honoris causa alicui dantur, sive quæ ita dantur ut non reddantur. A δῶρον.
Δωρεὰν, *adv.* gratis, sine merito; (2) frustra, sine causa. A δωρεὰ, accus. subaud. τὸ, κατὰ, vel πρός.
Δωρέω, ῶ, f. ήσω, et δωρεῦμαι, dono. Κροῖσος ἕκατον δύο ταπῆσι δωρέεται, *Herodot.* Ἑλένη σ' ἀδελφὴ ταῖσδι δωρεῖται χοαῖς, *Eur. Or.* 117. A δῶρον, *donum.* Hinc
Δώρημα, ατος, τὸ, donum, munus.
Δωρηματικὸς, ὴ, όν, munificus, liberalis.
Δωρητικὸς, ὴ, όν, idem quod
Δωρητὸς, ὴ, όν, muneribus placabilis; (2) donatus, dono sive gratis datus; (3) qui dona accipit. A δωρέω.
Δωριάζω et Δορίζω, Dorice loquor; (2) partem corporis nudo, seu nudam conspiciendam præbeo, ut Doricæ quondam solebant.
Δωρικὸς, ὴ, όν, et Δωρικκὸς, Doricus.
Δώριος, ία, ιον, idem. A
ΔΩΡΙΣ, ίδος, ἡ, Doris, regio Græciæ.
Δωρίσδιν, *Dorice loqui*, præs. inf. act. *Dor.* pro δωρίζειν, a verbo δωρίζω.
Δωρισμὸς, οῦ, ὁ, Dorica loquendi ratio.
Δωρισὶ, *adv.* Dorice. A Δωρὶς.
Δωρίτης, ὁ, *adject.* muneralis, *Plut.*
Δωροβόρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui dona vorat, donorum cupidus. Ex δῶρον et βόρος, vel βορός.
Δωρογραφὴ, ῆς, ἡ, accusatio magistratus vel judicis ob dona accepta. Ex γράφω.
Δωροδεκτὴς, ᾱ, ὁ, qui dona libenter accipit. A δέχομαι,
Δωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, donis inhio, munera accipio; (2) muneribus corrumpo. Οἱ δωροδοκοῦντες ᾗ χρήματα λαμβάνοντες ἀδικοῦσι, *Dem.* Δωροδοκῶ παρὰ σοῦ, *Id.* Διδωροδόκηται ταῦτα, *Id.*
Δωροδόκημα, ατος, τὸ, munus per corruptionem acceptum. A δωροδοκέω.
Δωροδοκία, ας, ἡ, corruptio per dona.
Δωροδοκισὶ, avide in accipiendis donis.
Δωροδόκος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, donis inhians, qui se donis corrumpi sinit.
Δωροκοπέω, ῶ, f. ήσω, muneribus corrumpo. Ex δῶρον et κόπτω, *seco.*
Δωρολαπτέω, munera accipio, muneribus me corrumpi sino.
Δωρολήπτης, ᾱ, ὁ, qui munera accipit. Ex δῶρον et λαμβάνω, *capio.*
Δωρολῳσία, ας, ἡ, munerum aviditas.
ΔΩΡΟΝ, ᾱ, τὸ, donum; (2) palmus minor.
Δωροξενία, ας, ἡ, quum quis peregrinitatis accusatus corruptis judicibus effugit. Ex δῶρον et ξένος, *hospes, peregrinus.*
Δωροπλέω, munera solvo, fero.
Δωροφάγος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem quod δωροβόρος.
Δωροφορέω, ῶ, f. ήσω, donum fero, largior.
Δωροφορία, ας, ἡ, munerum oblatio. A
Δωροφόρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui dona fert seu dat.
Δῶς, ἡ, donatio, donum. Ἄκλιτον, a δίδωμι.
Δωσίμεναι, f. 1. inf. act. *Dor.* pro δώσειν.
Δώσσῃ, *tradat*, 3. sing. a. 1. conj. act. *Poet.* pro δώκῃ.
Δῶσι, 3. sing. a. 2 conj. act. *Ion.* pro δῷ.
Δωσίδικος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui ad pœnam traditur, qui dat pœnas; (2) qui judicio se permittit. Ex δίδωμι et δίκη, *pœna.*
Δωσίπυγος, ᾱ, ἡ, meretrix, quæ facile copiam corporis facit. Ex πυγή.
Δωσῦντι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro δώσουσι.
Δωσῶ, 1. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro δώσω.
Δώσων, ὁ, Doson, qui semper pollicetur se daturum, nec tamen unquam dat. *Dabo, onis,* ex versione Erasmi. A δίδωμι.
Δώτειρα, ἡ, datrix, *Ar.*
Δωτὴρ, ῆρος, ὁ, donator, dator.
Δώτης, ᾱ, ὁ, idem.
Δωτινάζω, dona colligo et accipio. A δωτίνη.
Δωτίναν, acc. sing. *Dor.* pro δωτίνην.
Δωτίνη, ης, ἡ, donum, sive munus, quod consumitur, ut vinum, vestis, &c.
Δωτίῃσι, *donis*, dat. pl. *Ion.* pro δωτίναις.
Δωτὺς, ύος, ἡ, cibus, alimenta, donum.
Δώτωρ, ορος, ὁ, dator, donator. A δίδωμι.
Δώωσ', pro δώωσι, *dedissent*, 3. pl. a. 2. conj. *Poet.* pro δῶσι, a verbo δίδωμι, *do.*

E.

E Quinta apud Græcos litera, quæ ε ψιλὸν, sive ε tenue atque exile dicitur, ad differentiam τοῦ η, quod ε latum et pingue sonat; (2) nota numeralis valens *quinque*, et cum addita inferne lineola ε, *quinquies mille*, seu *quinque millia.*
Ἐ, ἔ, *interjectio dolentis*, he! he!
Ἑ, *se*, acc. sing. ab οὗ, *sui.*
Ἔα, *interjectio querentis*, ah! (2) *admirantis*, hem! Quasi ab imperativo verbi ἐάω, *sino.* Hinc ἔα δὴ, *age igitur.*
Ἔα, *eram*, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἦα, et hoc pro ἦν, ab εἰμί.
Ἐᾷ, *concedit*, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro ἐάει, ab ἐάω.
Ἔᾳκε, *sinit*, 3. sing. præs. ind. act. *Poet.* pro ἐᾷ.
Ἔαγα, *fregi*, perf. ind. med. *Att.* pro ἦγα, ab ἄγνυμι.
Ἐάγην, *fractus sum*, a. 1. ind. pass. *Att.* pro ἤγην, ab eodem.
Ἔαγμα, ατος, τὸ, fragmentum, ab ἄγω.
Ἔαδα, *demulsi, placui*, perf. ind. med. *Att.* pro ἧδα, ab ἅδω. Τῇσι δε λοιπῇσι πόλισι ἔαδε κοινῇ Ἴωσι ἵστασθαι, *Herodot.* 1, 151.
Ἑαδότα, *placentem*, acc. sing. perf part. med. *Att.* pro ἡδότα.
Ἔακα, *permisi*, perf. ind. act. pro εἷακα, ab ἐάω.
Ἑάλωκα, *captus sum*, perf. ind. act. *Att.* pro ἥλωκα, a verbo ἁλίσκω, *capio.*
Ἑάλων, *cepi*, a. 2. ind. act. *Att.* pro ἥλων, ab eod.
Ἐᾶ'Ν, *conjunct.* si; (2) ἐὰν μὴ, nisi; (3) geminatum cum σι notat sive; (4) particula potentialis pro ἄν; (5) ἐάνπερ, si, dummodo.
Ἑάνδανον, *placebam*, 1. sing. imperf. ind. act. *Att.* pro ἥνδανον, a verbo ἀνδάνω.
Ἐαπφόρος, ὁ ᾗ ἡ, epith. Auroræ; quasi splendidam vestem ferentis, *Hes.*
Ἑανὸς, ὴ, όν, subtilis, pulcher; et (2) *subst.* pallium, peplum. Mediam semper producit in Homero; hincque colligit celeb. Clarkius *Hymnum in Venerem*, ubi adjectivum ἑανὸς mediam corripit vers. 63. non Homeri esse, sed scriptoris cujusdam longe recentioris. (3) ἑανῷ λιτῇ κάλυψαν, tenui linteo, *Il.* 18, 352. Ab ἕω, *induo*, (nisi sit ab ant. ἵω, ἰὰ, ἰὸν, unde ἴυς, cujus neutrum in σῦ adhuc superest, *Etm.*)
Ἑανὸς, οῦ, *subst.* amictus, pallium, peplum. Mediam semper corripit: Ἑανῷ ἐτίναξε λαοῦσα, *Il.* 3, 385.
Ἕανται, *sedent*, 3. pl. præs. ind. *Att.* pro ἧνται, ab ἧμαι.
Ἑάξιν, *fregit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἦξι, a verbo ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango.*
Ἔαρ, αρος, τὸ, ver; (2) sanguis; (3) pinguedo. (2) Ἰσμὸν ἔαρ λάπτουσιν, *Oppian. Hal.* 2, 618. Hinc
Ἐαρίζω, f. ίσω, vernum tempus dego; (2) verno, vernam temperiem refero.
Ἐαρινὸς, ὴ, όν, vernus. Ab eod.
Ἐαρόδρεπτος, ον, verno tempore decerptus.
Ἐαροτιφὴς, ὲς, verno tempore gaudens, *Orph.*
Ἐαροτρεφὴς, ὲς, vernus, vere natus, nutritus.
Ἐαροτρόφος, ον, et ἐαροτρεφὴς, ὲς, idem.
Ἐαρόχροος, ως, ων, vernum colorem, *i. e.* recentem, viridem habens.
Ἑάρτερος, ἑρα, ερον, vernus. Ab ἔαρ.
Ἑᾷς, *sinis*, 2. sing. præs. ind. act. *contr.* pro ἐάεις, ab ἐάω.
Ἔασα, *placui*, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἧσα, ab ἀνδάνω.
Ἐάσαμεν, *sivimus*, a. 1. ind. act. verbi ἐάω.
Ἐάσατε, *sinetis*, 2. pl. f. 1. ind. act.
Ἔασι, *sunt*, 3. pl. præs. ind. act. *Ion.* pro εἰσὶ, a verbo εἰμὶ, *sum.*
Ἔασκε, *dimittebat*, 3. sing. imperf. ind. *Ion.* pro εἴα.
Ἐάσομεν, *sinemus*, f. 1. ind act. verbi ἐάω.
Ἔασσα, *existens*, præs. part. f. g. *Dor.* pro ἔσσα, ab εἰμί.
Ἔατε, *eratis*, 2. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἦτε.
Ἐατέον, renunciandum vel valedicendum est. Ab ἐάω.
Ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, sui ipsius. Ex ἕο pro οὗ, *sui*, et αὐτὸς, *ipse.*
Ἑαφθὴ, aor. 1. pass. verbi ἕπω, *sequor*, pro ἑάφθη.

ἴαφθη. Ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπὶς ἰάφθη, insuperque scutum secutum est, id est, decidit, *Il.* 14,419.

Ἐάφθην, *accensus sum*, a. 1. ind. pass. *Att.* pro ἥφθην, ab ἅπτομαι

ΕΑ'Ω, ῶ, f. ἄσω, sino; (2) prætermitto, omitto; (3) desino; (4) valere jubeo, renuncio. Οὐκ ἰάω, *nego*, apud Isæum, Demosthenem et quosdam alios Scriptores; sed apud Herodotum nusquam est *imperantis*, at mitibus verbis *dissuadentis*; dissuadeo, dehortor. Xenophon et Thucydides hoc verbum eodem sensu aliquoties usurparunt. Καὶ σφέας θεὸς πατρώιους ἀπολιπεῖν οὐκ ἴα, dehortabatur, *Herodot.* 2, 30. Πόλεμον δὲ οὐκ εἴων ποιεῖν, *Thucyd.* 1, 28. Οὐκ ἐᾶ ναυμαχεῖν, *Xenoph. Hellen.* 2. Οὐκ ἐάω ποιεῖν, *Xen.* Μήτε τὸν ὄχλον ὑβρίζειν ἐᾶς, μήτε ὑβριζόμενον περιορᾷς, *Isocr.*

Ἐάων, *suarum*, gen. pl. f. g. *Æol.* pro ἑῶν, ab ἑός.

Ἐάων, *bonorum*, genit. plur. fem. gen. ab ἐός, *suus*. ἑὰ, *sua*, dicuntur quæ unusquisque possidet seu habet veluti sua et sibi propria, hoc est, *bona*. Hactenus *Stephanus in Thesauro*, sed non potest esse ab ἐός propter spiritum asperum hujus vocis. Vid. Ἐός.

Ἑβᾶ, *venit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔβη, a βαίνω.

Ἐβάδισε, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. βαδίζω.

Ἔβαινε, 3. sing. imperf. ind. act. v. βαίνω, *eo*.

Ἔβαλον, *jeci*, a. 2. ind. act. verbi βάλλω.

Ἔβαν, *iverunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἔβησαν, a βαίνω.

Ἐβάπτετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. βάπτω.

Ἐβαπτίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. βαπτίζω.

Ἐβαρύπισαν, *caligarunt*, 3. pl. a. 2. pass. v. βαρυόπτομαι, *caligo*.

Ἔβασον, *sine*, aor. 1. imperat. act. *Lacon.* pro ἔασον.

Ἐβάσσασα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. βασάζω.

Ἐβάφην, *tinctus sum*, 1. sing. a. 2. ind. pass. v. βάπτω.

Ἐβδιλυγμίνος, *abominatione ejectus*, part. perf. pass. verbi βδιλύσσομαι.

Ἐβδιλιξάμεθα, 1. pl. a. 1. ind. med.

Ἑβδομαγίτης, ου, ὁ, septimo die natus. Epith. Apollinis.

Ἑβδομαδικὸς, ὴ, ὸν, septimanus, qui septiduum durat.

Ἑβδομαῖος, αία, αῖον, qui septimo die aliquid facit; (2) septimanus. Ab ἕβδομος.

Ἑβδομάκις, *adv.* septies. Ab eod.

Ἑβδομὰς, άδος, ἡ, numerus septenarius; (2) hebdomas, septimana; (3) septima quæque dies; (4) septimus quique annus. (4) δίκα δὲ ἐτῶν πρὸς ἑβδομάδι πληρῶν, *Heliodor.* 10. Ab eod.

Ἑβδόματος, άτη, ατον, septimus. Ab eod.

Ἑβδομήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, septuaginta.

Ἑβδομηκοντάκις, *adv.* septuagies.

Ἑβδομηκοντούτης, ες, septuaginta annos natus; ἑβδομηκοντοῦτις, fœm.

Ἑβδομηκοστὸς, ὴ, ὸν, septuagesimus.

Ἑβδομηκοστόδυος, septuagesimus secundus, *Plut.*

Ἕβδομος, όμη, ομον, septimus. Ab ἑπτά.

Ἐβεβαιώθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. et

Ἐβεβαίωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. βεβαιόω.

Ἐβεβλήμην, *ictus eram*, 1. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi βάλλω.

Ἐβέβλητο, *jaciebat*, 3. sing. plusq. perf. ejusd.

ΕΒΕΛΟΣ, ου, ἡ, ebenus, lignum gravissimum.

Ἐβένινος, ίνη, ινον, ebeninus, ex ebeno factus. Ab

Ἔβενος, ου, ἡ, idem quod ἔβηλος.

Ἔβερ vel Ἐβὲρ, ὁ, Heber vel Eber. Nomen viri Ebr. ἅκλιτον, *Transiens*.

Ἔβην, *veni*, a. 2. ind. act. verbi βαίνω, *venio*.

Ἐβήσετο, *venit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐβήσετο, *ibat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi βήσομαι pro βαίνω, *eo*.

Ἐβήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. βιάω, *cogo*.

Ἐβίω, *vivebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐβίου, a verbo βιόω, *vivo*.

ΕΒΙ'ΣΚΟΣ, ου, ἡ, hibiscus, malva althæa, herba.

Ἐβίων, *vixi*, a. 2. ind. act. verbi βιόω.

Ἔβλαβον, *nocui*, a. 2. ind. act. verbi βλάπτω.

Ἐβλάκτμαι, *dissolutus sum*, perf. ind. pass. *Att.* pro βιβλάκτμαι, a verbo βλακτόω.

Ἔβλαμμαι, *læsus sum*, perf. ind. pass. *Att.* pro βέβλαμμαι, a verbo βλάπτω, *noceo*.

Ἐβλαστηκότες, *germinantes*, nom. pl. partic. perf. act. *Att.* pro βεβλαστηκότες, a βλαστάνω.

Ἔβλάστησεν, *germinavit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἔβλαστον, *germinavi*, a. 2. ind act.

Ἐβλαστήμησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi βλασφημέω.

Ἔβλαψε, *nocuit*, 3. s a. 1. ind. act. v. βλάπτω.

Ἔβλεπε, 3. sing. imperf. ind. act. v. βλέπω.

Ἔβλητο, *jactus erat*, 3 sing. plusq. perf. ind. pass. *per Syncop.* pro ἐβέβλητο, a βάλλω.

Ἐβόα, 3. sing. imperf. pro ἐβόασε, a βοάω, *clamo*.

Ἐβοήθησα, *succurri*, aor. 1. ind. act.

Ἐβοηθήσαμην, 1. s. a. 1. ind. med. v. βοηθέω.

Ἔβοσκον, *pascebant*, 3. pl. imperf. ind. act. v. βόσκω, *pasco*.

Ἐβούλιατο, *volebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐβούλοντο, a verbo βούλομαι, *volo*, vel plusq. perf. pro βεβούλητο.

Ἐβούλευκι, 3. sing. perf. ind. act. v. βουλεύω.

Ἐβούλευσι, *consului*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐβουλήθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass v. βούλομαι.

Ἐβύλαξ, *volebas*, 2. sing. imperf. ind. pass. *Att.* et *Ion.* pro ἐβούλεσο, ab eod.

Ἑβραΐζω, f. ίσω, Ebræorum more loquor seu vivo. Ab Ἑβραῖος.

Ἑβραϊκὸς, ὴ, ὸν, Ebraicus. Ab eod.

Ἑβραῖος, αία, αῖον, Ebræus. Ab Ἑβὲρ.

Ἑβραΐς, ίδος, ἡ, Ebræa. Ab Ἑβραῖος.

Ἑβραϊστὶ, *adv.* Ebraice. Ab eod.

Ἐβράσθη, *ebullivit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi βράζω.

Ἔβραχε, *madefecit*, 3. sing. a. 2. ind. act. v. βρέχω.

Ἔβραχον, *madefeci*, 1. sing. a. 2. ind. act.

Ἔβρεξε, *madefecit*, 3. sing. aor. 1. ind. act.

Ἐβρόντησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. βροντάω.

Ἐβρυχᾶτο, *rugiebat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi βρυχάομαι.

Ἔβρω, *edit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. v. βρῶμι.

Ἐβώσατο, *vocavit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐβόησατο, a verbo βοάω.

Ἔβωσεν, *vocavit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐβόησεν.

Ἐβώσθησαν, *celebres facti sunt*, 3. pl. a. 1. ind pass *Ion.* pro ἐβοήθησαν. Καὶ ὥτω Ἀλκμαιονίδαι ἐβώσθησαν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, celebrati fuerunt, *Herodot.* 6, 131.

Ἐγανώθην, *gavisus sum*, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi γανόω.

Ἐγγάγγις, ίδος, ἡ, sc. πίτρη, Gangitis, seu Gagatis, gemma, *Nic.*

Ἔγγαιος, αία, αιον. Vid. ἔγγειος.

Ἐγγαλακτίομαι, ῦμαι, lactesco, in lac convertor.

Ἐγγαληνίζω, f. ίσω, serenus fio. Ex γαλήνη.

Ἔγγαλος, ου, ὁ ἢ ἡ, lac habens. A γάλα.

Ἐγγαμίζω, f. ίσω, nuptui colloco.

Ἐγγαστρίδυος, ὁ. in imum ventrem penetrans.

Ἐγγαστρίμαντις, ιος, ὁ ἢ ἡ, vaticinator e ventre. Ex ἐν, γαστὴρ, et μάντις.

Ἐγγαστρίμυθος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui e ventre vocem reddit; (2) qui in ventre dæmonem habet interrogantibus responsa dantem.

Ἐγγάστριος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui in utero seu ventre est. Ex ἐν et γαστὴρ, *venter*.

Ἐγγαστρίτης, ου, ὁ, idem qui ἐγγαστρίμυθος.

Ἐγγέγαα, *natus sum*, 1. sing. perf. ind. med. verbi ἐγγίνομαι.

Ἐγγεγαυῖα, *prognata*, part. perf. f. g.

Ἐγγεγύνκα, *pollicitus sum*, 1. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ἐγγέγυνκα, ab ἐγγυάω.

Ἐγγεγραμμένοι Θεοὶ, dii majorum gentium quasi jam inde ab initio in deorum albo connumerati.

Ἐγγεγυμνασμένος, perf. part. pass. verbi ἐγγυμνάζω.

Ἐγγείνομαι, idem quod ἐγγινάω, *Hom.*

Ἔγγειος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui in terra seu ipso solo est. Ex ἐν et γῆ, *terra*, ἔγγειος κτῆσις, fundus, (domi, in patria; *oppon.* illis fundis qui in solo sunt alieno, *Etm.*)

Ἐγγειόστοκος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui in ipsa terra nascitur.

Ἐγγειοτόκος, ον, animal in continente fœtum excludens.

Ἐγγειόφυλλος, ου, ὁ ἢ ἡ, habens folia humi serpentia. Ex ἔγγειος et φύλλον.

Ἐγγελαστὴς, οῦ, ὁ, irrisor. Ab

Ἐγγελάω, ῶ, f. άσω, irrideo. Ἐγγελῶσα τοῖς ποιμένοις, *Soph. El.* 279.

Ἐγγενίτης, ου, ὁ, inquilinus, indigena. Δαίμοσιν ἐγγενίταις μείλια θύεσθαι, diis indigenis munus dare, *Apoll. Rh. d.* 4. 1549.

Ἔγγενὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, indigena; (2) consanguineus; (3) congenitus, insitus. Μή σφε πειρῆδης ἐγγενεῖς ἀλωμένας, *Soph. Œd. Tyr.* 1505. Θεοὶ ἐγγενεῖς, dii patrii, *Id. El.* 428.

Ἐγγένηται, *innatus fuerat*, 3. sing. a. 2. conj. med. verbi ἐγγίνομαι.

Ἐγγενιάω, gigno, *ut simplex*.

Ἐγγενῶς, *adv.* genuine, legitime, sincere. Εἴπερ ἐγγενῶς ἐντρέπεσθε, *Soph. Œd. Tyr.* 1225.

Ἔγγεον, idem quod ἔγγειον, terrestre.

Ἐγγεύω, f. σω, gustationem præbeo, *pass.* gusto: *met.* imbuo, v. gr. sanguine, cædis faciendæ initio, *Etm.*

Ἐγγήραμα, ατος, τὸ, id cui senescimus. Ab

Ἐγγηράσκω, seu ἐγγηράω, f. άσω, insenesco.

Ἐγγηροτροφίω, in senectute alo.

Ἐγγίγνομαι, seu ἐγγίνομαι, f. γενήσομαι, insum, innascor; (2) intersum, interjicior, *de tempore*; (3) contingo, evenio; et (4) ἐγγίνεται, *impers.* licet, facultas est, datum est, fieri potest; (5) pro γίγνομαι. Ἵνα μηδεὶς χρόνος ἐγγίνηται πράγμασι, *Dem.* Ἵνα μὴ αὖθις ἡμῖν τοιοῦτον ἐγγίνηται, *Plat.*

Ἐγγιγνώσκω, agnosco inesse. Οὔτε ἦν ἔρωτα ἐγγιγνώσκων, *Aret.*

Ἐγγίζω, f. ίσω, appropinquo, immineo, insto, accedo. Ἐγγίζοντες πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδίαν, *Cebes.* Ab ἐγγὺς, *prope*.

Ἐγγίον, *adv* propius. Ab ἐγγύς.

Ἔγγιστα, *adv.* proxime. Ab eod.

Ἐγγισάτωσαν, *appropinquent*, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ἐγγίζω. Unde

Ἐγγίσωμα, ατος, τὸ, cranii fissura, in qua os loco naturali dimotum interiorem cerebri membranam attingit, (nisi potius ab ἐν et γῖσον, vid. *Etm.*)

Ἔγγλαυκος, ου, ὁ ἢ ἡ, glaucus.

Ἐγγλισχρὸς, υ, ὁ ἢ ἡ, viscosus, glutinosus, tenax.

Ἔγγλυκος, ου, ὁ ἢ ἡ, cui inest aliqua dulcedo. Ex ἐν et γλυκὺς, *dulcis*. Unde

Ἐγγλύσσω, dulcedinem infero.

Ἐγγλύφω, f. ψω, insculpo. Ἐγγλύφειν ζῶα ἐν λίθοις.

Ἐγγλωσσοστυτίω, ῶ, f. ήσω, lingua crepo; (2) semper in ore habeo, jacto. Ex ἐν, γλῶσσα, et στυτίω.

Ἐγγλωττογάστωρ, ορος, ὁ, qui lingua victum quærit. Ex ἐν, γλῶσσα, et γαστὴρ.

Ἐγγόμφωσις, εως, ἡ, compages dentium; (2) commissura dentium vel radiorum aliorum in alios ingredientium.

Ἐγγόνη, ης. ἡ, neptis. Ab ἔγγονος.

Ἔγγονοι, οἱ, nepotes, *omnimque*, posteri, progenies. Ex ἐν et γίνομαι.

Ἔγγονον, ου, τὸ, fœtus, fœtura, τὰ ἔγγονα, viscera.

Ἐγγράμματος, ου, ὁ ἢ ἡ, scriptus.

Ἔγγραπτος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem.

Ἐγγραφὴ, ῆς, ἡ, inscriptio.

Ἔγγραφος, ου, ὁ ἢ ἡ, scriptus, scripto constans, in literas relatus; (2) in scriptura sancta exstans. Ab

Ἐγγράφω, f. ψω, inscribo; (2) refero in tabulas; *unde* ἐγγεγραμμένα, de quibus lis instituta est in foro; (3) adscribo, addo; (4) conscribo; (5) sacrifico. Ἐγγράφειν εἰς βιβλίον, εἰς πολιτείαν, εἰς τὸ ψήφισμα· ἐγγράφεσθαι εἰς ἄνδρας, τὸ διπλῆν τινι, mulctari. Ex ἐν et γράφω, *scribo*.

Ἐγγράφως, *adv.* scripto, in scripto.

Ἐγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manus trado; (2) trado. Ἔργον, ὅ δὴ Διὸς ἐγγυαλίξει, *Il.* 2, 436. Ex ἐν et γύαλον.

Ἐγγυαλίξαι, *tradere*, a. 1. inf. act.

Ἐγγυ-

'Εγγυάσομαι, *spondebo*, 1. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐγγυήσωμαι. Ab

'Εγγυάω, ῶ, spondeo, satis do; (2) mutuo dare, in fœnus locare: *pass.* satis accipio: ἐγγυᾶν παῖδά τινι, *Herodot.* Ἀλλ' εἴγε ἐγγυᾷς σύ μοι ἄξιον ἐκείνου ὡς ἔμ', οἷσω τὰς χύτρας, *Aristoph. Plut.* 1203. Οὔδὲ τὶς βάλεται ἐγγύασθαι τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι, *Dem.* Ab

'ΕΓΓΥΗ, ῆς, ἡ, sponsio, fidejussio, desponsatio.

'Εγγύβαθος, ον, fundo vicinus.

'Εγγυηθήκη, ης, ἡ, scrinium, in quo velut in fidejussione nummi deponuntur et pretiosa supellex. Ex ἐγγύη et θήκη, (*ap. Athen.* ἐγγοϊθήκη. Ab ἔγγος, ἔγχος, vas, instrumentum, *Ern.*)

'Εγγύησα, aor. 1. ind. act. v. ἐγγυάω. Unde

'Εγγύησις, ιως, ἡ, fidejussio, vadimonium.

'Εγγυητὴς, οῦ, ὁ, fidejussor, sponsor.

'Εγγυητικὸς, ὴ, όν, ad fidejussorem pertinens.

'Εγγυητὸς, ὴ, όν, promissus; unde ἡ ἐγγυητὴ, sponsa, desponsata. Ab eod.

'Εγγύθεν, *adv.* cominus, prope. Ab ἐγγύς.

'Εγγυθήκη, ης, ἡ, idem quod ἐγγυηθήκη.

'Εγγύθι, *adv.* prope. Ab eod.

'Εγγυμνάζω, f. άσω, exerceo. 'Εγγυμνασάμενος πολέμοιο, *Plut.*

'Εγγυοθήκη, ης, ἡ, idem quod ἐγγυηθήκη.

'Εγγυος, ε, ὁ ϗ ἡ, præs; (2) sponsor. Ab ἐγγύη.

'ΕΓΓΥΣ, *adv.* prope. Hinc ἐγγύτερος, vel ἐγγίων, *propior*, et ἐγγύτατος, vel ἔγγιστος, *proximus.*

'Εγγύτατα, *adv.* proxime.

'Εγγυτάτω, *adv.* idem.

'Εγγυτέρω, *adv.* propius. Ab ἐγγύτερος.

'Εγγύτης, ητος, ἡ, propinquitas, vicinitas.

'Εγγώνιος, ε, ὁ ϗ ἡ, angulos habens. Ex ἐν et γωνία, *angulus.*

'Εγγεγραφήκειν, *scripseram*, 1. sing. plusq. perf. ind. act. verbi γράφω, *scribo.*

'Εγείνατο, *genuit*, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐγεννήσω, a verbo γίνομαι, *nascor.*

'Εγείραι, *suscitare*, a. 1. inf act. v. ἐγείρω.

'Εγειρεν, 3. sing. a. 1. ind. act.

'Εγειρομένω, *excituti*, gen. sing præs. part. pass. *Dor.* pro ἐγειρομένου· a verbo eod.

'Εγειρόφρων, ον, mentem excitans, acuens.

'ΕΓΕΙΡΩ, f. ερῶ, excito, expergefacio; (2) incito, accendo; (3) exstruo, ædifico; (4) vitam reddo; *in N. T.* Μήτ' ἐπὶ πλείω ξηρὸν ἐγίεστε, *Soph. Œd. Col.* penult. Τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται, *Matt.* 17, 28.

'Εγίλαξα, *risi*, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐγέλασα.

'Εγίλασσε, *risit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐγέλασε. A γελάω.

'Εγίμισαν, 3 pl. aor. 1. ind. act. v. γεμίζω.

'Εγιμον, imperf. ind. act. v. γίμω.

'Εγιννήθη, 3. sing a. 1. ind. pass. a γεννάω.

'Εγίννησι, *genuit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

'Εγινόμην, a. 2. ind. med. verbi γίνομαι.

'Εγιντο, *factus est*, 3. sing. a. 2. med. *per Sync.* pro ἐγένετο, a verbo eod.

'Εγίρθην, *sum exsuscitatus*, a. 1. ind. pass. verbi ἐγείρω.

'Εγερθῆναι, *expergisci*, inf. aor. ejusdem.

'Εγερσιβόητος, ε, ὁ ϗ ἡ, voce excitans. Ex ἐγείρω et βοάω, *clamo.*

'Εγερσίγελως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, risum excitans.

'Εγερσιθίατρος, ον, spectatores excitans.

'Εγερσίμαχος, ὴ, όν, pugnam incitans. Ἦκον ἐγερσίμαχον δολιχῶν πολιμήϊον αὐλῶν, *Oppian. Cyneg.* 1, 207.

'Εγέρσιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, epith. somni, e quo evigilamus, cui opponitur somnus mortis.

'Εγερσίνοος, *contr.* ἐγερσίνους, ε, ὁ ϗ ἡ, mentem excitans.

'Εγερσις, ιως, ἡ, excitatio; (2) resurrectio. Ab ἐγείρω.

'Εγερσιφαὴς, ίος, ῆς, ὁ, lucem vel ignem excitans; lapis igniarius. In Epigram. πέτρον ἐγερσιφαῆ. Ex ἔγερσις et φάος.

'Εγερσιχόρος, chorcas excitans. Βάκχον φοιταλίηος ἐγερσιχόροιο τιθῆναι, *Oppian. Cyneget.* 4, 236.

'Εγερτὶ, *adv.* vigilanter. Ab ἐγείρω.

'Εγερτικὸς, ὴ, όν, excitativus, excitandi vim habens. Ab eod.

'Εγεύσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. v. γεύω.

'Εγηγέρατο, *excitati erant*, 3. pl. plusq. ind. pass. *Ion.* et *Att.* pro ἐγηγερμένοι ἦσαν, ab ἐγείρω.

'Εγήγερμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro ἔγερμαι.

'Εγηγερμένον, *resuscitatum*, acc. sing. ejusdem.

'Εγήθην, 1. sing. aor. 1. ind. pass. v. γηθέω.

'Εγημα, *uxorem duxi*, a. 1. ind. act. verbi obsoleti γάμω, *uxorem duco.*

'Εγίνωσκιν, *cognoscebat*, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ· verbi γινώσκω.

'Εγναγχάζω, fut. άσω, cachinnor, effuse rideo.

'Εγκάειν, præs. inf. act. *Ion.* et *Att.* pro ἐγκαίειν, ab ἐγκαίω, *incendo.*

'Εγκαθαίρω, purgo.

'Εγκαθαρμόζω, fut. σω, apto, accommodo. Τέτων χρὴ ἅπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τετονὶ τὸν αὐχένα, perforato stipite vincire, *Aristoph. Lys.* 684.

'Εγκαθίζομαι, f. ιδύμαι, insideo.

'Εγκαθείργνυμι, seu ἐγκαθειργύω, et ἐγκαθείργω, f. ξω, includo, coerceo. Βίᾳ τῷ πνεύματος τὸ ῥαγδαῖον ἐγκαθείργειν, *Plut.*

'Εγκάθετος, ε, ὁ ϗ ἡ, subornatus, clam submissus. Καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους, ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, *Lucas* 20, 20. Ex ἐν et καθίημι, *submitto.*

'Εγκαθίστως, insidiose, fraudulenter, *Diod. Sic.*

'Εγκαθυδῶ, f. δήσω, indormio, incubo. Οὐκ ἔτ' ἔργον ἐγκαθυδεῖν, ὅστις ἐξ' ἐλεύθερος, *Aristoph. Lys.* 617.

'Εγκαθύω, f. ψήσω, incoquo.

'Εγκαθηβάω, ῶ, f. ήσω, pubesco in, juvenesco in, pubertatem consumo in. Ὡς ἐγκαθηβᾷν πόλλ' ἔχεις εὐδαίμονα, *Eurip. Hipp.* 1096.

'Εγκάθημαι, insideo; (2) in insidiis sum.

'Εγκαθιδρύω, f. ύσω, colloco in.

'Εγκαθίζω, f. ίσω, colloco in, v. gr. insidiis; (2) insideo. 'Εγκαθίζειν εἰς θρόνον, *Plato.*

'Εγκαθίημι, f. ήσω, immitto.

'Εγκάθισμα, ατος, τὸ, sessio in aqua medicata; (2) insidiæ; (3) locus depressus, cavus, unde in pronunciatione ἐγκάθισμα est in asperitate vocis, cum vox velut subsidet: *oppon.* ἀνακοπὴ, τηρίγμὸς, velut offensio ad eminentia loca, *Ern.* Ab ἐγκαθίζω.

'Εγκαθισμὸς, ῦ, ὁ, idem.

'Εγκαθίστημι, f. στήσω, colloco; (2) constituo in; (3) interpono; (4) clam submitto. *In a. 2. perf. et pass. etiam* (5) intersum. 'Εγκαθίσασι τύραννον πόλει, *Dem.*; φρουρὰν, *Luc.*

'Εγκαθορᾶω, specto.

'Εγκαθορμίζομαι, in portum invehor, in statione esse. Καὶ ταύτην σφαλερὴν ἐγκαθορμίζεσθαι, *Arr. Ind.* 40, 10. Hinc

'Εγκαθόρμισις, ιως, ἡ, invectio in portum.

'Εγκαθυβρίζω, f. ίσω, insolens et contumeliosus sum in; (2) insolens sum.

'Εγκαίνια, ων, τὰ, encænia, festus dies novi operis memoriæ dicatus. Ex ἐν et καινὸς.

'Εγκαινίζω, fut. ίσω, renovo, instauro; (2) sancio, confirmo; (3) dedico, consecro. Ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, *Heb.* 10, 20; ἐγκεκαίνισται, *Ibid.* 9, 18. Ex iisd. Hinc

'Εγκαινισμὸς, ῦ, ὁ, renovatio, instauratio; (2) regeneratio; (3) dedicatio, consecratio.

'Εγκαινόω, ῶ, f. ώσω, innovo; (2) initio, dedico.

'Εγκαιρία, ας, ἡ, opportunitas. Ab

'Εγκαιρος, ε, ὁ ϗ ἡ, opportunus, tempestivus.

'Εγκαίρως, *adv.* opportune, tempestive.

'Εγκαίω, f. καύσω, inuro; (2) exuro; (3) encaustica pingo.

'Εγκακέω, et όω, male tracto, molestia afficio; *item* segnesco, detrecto, ut ἐκκακέω, *si vera lectio*, Ern.

'Εγκαλέω, ῶ, et *in med.* ἐγκαλοῦμαι, in jus voco; (2) peto ab aliquo aliquid actione juris, ut pecuniam; (3) accuso, sc. in causa capitis. 'Εγκαλῶν δέ μοι φόνου πατρῷας, *Soph. El.* 781. Οὔτ' ἐγκαλοῦντες ἔτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων, *Dem.*

'Εγκαλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo in re aliqua. *pass.* versor.

'Εγκαλλωπίζομαι, f. ίσομαι, placeo mihi, glorior. 'Αγαθὸς ὢν ἐγκαλλωπίσασθαι τοῖς αἰσχροῖς, *Plut.* Hinc

'Εγκαλλώπισμα, ατος, τὸ, ornamentum, id quo gloriamur.

'Εγκαλοσκελὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, qui habet crura in ligno seu numella, *Hes.* Ex ἐν, κᾶλον, *lignum*, et σκέλος, *crus.*

'Εγκαλυπτήρια, vox jocantis, qui ob deformitatem sponsæ negabat sibi ἀνακαλυπτήρια convenire, sed ἐγκ.

'Εγκαλύπτω, f. ύψω, obtego, velo; (2) *in med.* velo me, faciemque meam aut caput, præ pudore; (3) pudore suffundor. Hinc

'Εγκάλυψις, ιως, ἡ, velatio.

'Εγκάμνω, f. αμῶ, lassesco. 'Εγκάμῃ τὸ θέρμον ἔργον, *Aret.*

'Εγκάμπτω, f. ψω, inflecto.

'Εγκανάζει, *Aristoph. Eq.* 105. ἐγκάναζον, infunde cum sonitu; quasi a καναχὴ, *strepitus.* Vide διακανάζει.

'Εγκαναχήσασθαι, *Theocr.* ἐγκανεχήσατο, insonuit, vel ridendo præ lætitia vel canendo fremitum edit; vel e concha a se inflata, *Ern.*

'Εγκανθὶς, ίδος, ἡ, canthorum radix; (2) tumor carneus in angulo oculorum. A κανθὶς.

'Εγκάπτω, f. ψω, voro, devoro, deglutio.

'Εγκαρ, αρος, τὸ, cerebrum; (2) pediculus. Sed hæc vox cum his significationibus tantum Grammaticorum auctoritate nititur eorum, sc. qui *apud Homerum*, Il. 9, 378, pro ἐν καρδὶ legebant ἔγκαρος, minus bene.

'Εγκάρδιον, ε, τὸ, qu. dic. in quo cor est, medulla ligni; (2) quod in corde est, τὰ ἐγκάρδια, cogitata mentis, *Cl. Al.* A καρδία.

'Εγκαρος, ε, ὁ, cerebrum. A κὰρ, *caput.*

'Εγκαρπὴς, ὲς, fructuosus, *Hes.*

'Εγκάρσιος, ον, idem quod

'Εγκαρπος, ε, ὁ ϗ ἡ, fructum in se habens, ut poma; (2) fœcundus; (3) gravidus. (2) φθίσασα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονὸς, *Soph. Œdip. Tyr.* 25. Τὰ ἔγκαρσα, primitiæ. Τιλεῖ τ' ἔγκαρσα Κηναίῳ Διΐ, *Id. Trach.* 238. Hinc

'Εγκαρπόω, fructum capio, mercedem, &c.

'Εγκάρσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, obliquus.

'Εγκαρσίως, *adv.* oblique.

'Εγκαρτερέω, ῶ, f. ήσω, patienter vel forti animo fero, constans maneo in re aliqua. 'Εγκαρτερῶ ταῖς ἀλγηδόσιν, *Xen.*

'Εγκὰς, *adv.* profunde, alte, *Gal. in Lex. Hipp.* Idem quod ἐνδοτάτω, κας enim est mera terminatio.

'Εγκασι, dat. plur. ab ἔγκατα, viscera, pro ἐγκάτοις. Καὶ ἔγκασι κυφοτέροισι, *Oppian. Cyneget.* 4, 447.

'Εγκατα, ὼν, τὰ, intestina, viscera, *Gen.* 43, 30.

'Εγκαταβαίνω, descendo in, ingredior.

'Εγκαταβιόω, ῶ, f. ώσω, vitam consumo in.

'Εγκαταγέλαστος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἐν et καταγελάω, *irrideo.*

'Εγκαταγηράσκω, consenesco in re aliqua.

'Εγκαταγράφω, inscribo.

'Εγκατάγω, deduco in domum, coloniam, &c.

'Εγκαταδαμάω, subigo, affligendo perdomo, affligo.

'Εγκαταδαρθάνω, indormio.

'Εγκαταδέω, illigo.

'Εγκαταδίδωμι, f. δώσω, dimitto; (2) remitto.

'Εγκαταδύω, sive ἐγκατάδυμι, subeo in.

'Εγκαταζεύγνυμι, f. ζεύξω, adjungo, adapto.

'Εγκαταθῇς, *reposueris*, 2. sing. a. 2. conjunct. act. verbi ἐγκατατίθημι.

'Εγκατακαίω, aduro, inuro. Ἡ στιφανῶσι, ἡ ἐγκατακαίτει, *Lucian. Piscat.* 52.

'Εγκατακείμαι, f. κείσομαι, insideo, incumbo; (2) incumbo, sc. oraculi petendi causa.

'Εγκατακεῖσθαι, *insidere*, præs. inf. med.

'Εγκατακιράνυμι, vel ἐγκατακιρανύω, f. κιράσω, immisceo.

'Εγκατάκλιτος, ον, inclusus. 'Εγκατάκλιτον δόμοις, *Eurip. Danae*, 39. Ab

'Εγκατακλείω, f. είσω, includo, intercludo.

'Εγκατακλίνω, f. ινῶ, reclino, depono; unde ἐγκατακλίνομαι, discumbo, accumbo.

'Εγκατακρύω, infigo.

'Εγκατακρύπτω, occulto. Κῦδος μαρανθὶν ἐγκατακρύψεις ζόφῳ, *Lycoph.* 1231.

'Εγκαταλαμβάνω, f. λήψομαι, intus v. gr. in urbe

urbe vel facinore capio; (2) obstringo, obligo, v. gr. jurejurando; (3) intercipio. Ἐγκαταληφθέντες ἐντὸς τείχους, *Thuc.*

Ἐγκαταλίγω, f. ξω, recenseo inter alios, adnumero; (2) adlego, adscisco; (3) militibus accenseo; (4) congero.

Ἐγκατάλιμμα, ατος, τὸ, reliquiæ; (2) monumentum. Ab

Ἐγκαταλείπω, f. ψω, derelinquo. Ὅτι ὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδου, *Act.* 2, 27. Τῆς χώρας τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε, *Thuc.* Hinc

Ἐγκατάλειψις, εως, ἡ, derelictio; (2) cum aliquid alicubi relinquitur.

Ἐγκαταλείφω, inungo, illino, *Hippocr. de Rat. Victus.* Ab ἀλείφω.

Ἐγκατάληψις, εως, ἡ, interceptio, interclusio; (2) suppressio humorum evacuandorum in corpore, (sed vox est suspecta pro ἐγκατάλειψις, *Etm.*)

Ἐγκαταλιμπάνω, idem quod ἐγκαταλείπω.

Ἐγκαταλογίζομαι, f. ἰσομαι, computo, adnumero.

Ἐγκαταμεμιγμένως, *adv.* permixtim, immiscendo. Ἐγκαταμεμιγμένως ταῦτά φησι, *Triclin. ad Soph. Œd. Tyr.* 95.

Ἐγκαταμίγνυμι, vel ἐγκαταμιγνύω, f. ἴξω, insero, immisceo. Καὶ τένες ἐγκαταμίξαι, *Aristoph. Lys.* 583.

Ἐγκατανάω, habitatum deduco aliquo, colloco alicubi habitandi causa. Τὸν ῥα ποτὲ Ζεὺς ἐρανῷ ἐγκατένασσεν ἐφέστιον ἀθανάτοισι, *Apoll. Rhod.* 111, 115.

Ἐγκατάντλησις, εως, ἡ, exhaustio, actio exhauriendi sive lavandi. Μιλτοῦν δὲ χρὴ ἐν ἰητρικῇ ταῦτα .... περὶ ἐγκαταντλήσιος πρὸς τὴν εὐρυθμίην τῶν χειρέων, *Hippocr. de decenti Ornatu.*

Ἐγκαταπαίζω, f. ξω, vel σω, illudo.

Ἐγκατα πήγνυμι, f. πήξω, infigo.

Ἐγκαταπλέκω, f. ξω, innecto, insero.

Ἐγκατάπληξις, εως, ἡ, terror.

Ἐγκαταῤῥάπτω, f. ψω, insuo in.

Ἐγκατασβέννυσθαι, extingui in, *Steph.*

Ἐγκατασκευάζω, f. άσω, intus vel clam confício, condo, et perficio.

Ἐγκατάσκευος, ος, ὁ ἢ ἡ, concinnus; (2) locuples; (3) absolutus. Ex ἐν et κατασκευή.

Ἐγκατασκεύως, *adv.* apte, concinne. A præc.

Ἐγκατασκήπτω, f. ψω, invado, irruo. Hinc

Ἐγκατάσκηψις, εως, ἡ, impetus, v. gr. morbi, fulminis, &c.

Ἐγκατασκιῤῥόω, ῶ, f. ώσω, in scirrhum induro; (2) invetero, de macula.

Ἐγκατασπείρω, f. σπερῶ, spargo in, semino in; (2) dissemino, divulgo.

Ἐγκατασπορὰ, ᾶς, ἡ, disseminatio. A præc.

Ἐγκαταστηρίζω, f. ίξω, insero, interpono, pono in mediis.

Ἐγκαταστοιχειόω, ῶ, f. ώσω, una cum primis elementis indo, *Plut. in Lycurg.* 13. Ex ἐν, κατὰ, et στοιχεῖον, *elementum.*

Ἐγκατασφάζω, f. ξω, trucido in loco aliquo.

Ἐγκατασχάζω, f. σω, scarifico, scalpro aperio.

Ἐγκατατάσσω, vel ἐγκατατάττω, f. ξω, inter alios colloco, insero.

Ἐγκατατίμνω, concido in loco aliquo.

Ἐγκατατίθημι, f. θήσω, depono in, repono seu recondo.

Ἐγκαταφυτεύω, sero in loco.

Ἐγκαταχόω, et -χώννυμι, f. ώσω, obruo.

Ἐγκαταχωρίζω, suo, apto loco pono, insero.

Ἐγκατέβα, *intravit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ἐγκατέβη, a verbo ἐγκαταβαίνω.

Ἐγκατειλίω, ῶ, f. ήσω, involvo, implico.

Ἐγκατέλιτον, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐγκαταλείπω, *desero.*

Ἐγκατέχω, insisto; (2) detineo.

Ἐγκάτθιο, *conde*, 2 sing. a. 2. imperat. *Ion.* pro ἐγκατάθεσο, vel ἐγκατάθου, a verbo seq.

Ἐγκάτθιτο, *condidit*, 3. sing. a. 2. ind. med. *per Syncop.* pro ἐγκατέθετο, ab ἐγκατατίθημι.

Ἐγκατίζεσθαι, præs. inf. med. *Ion.* pro ἐγκαθίζεσθαι, ab ἐγκαθίζομαι.

Ἐγκατιλλώπτω, f. ώψω, irrideo cum quodam oculorum motu. *Hes.* ἐγκατιλλώψαι, ἐγκαταμυκτηρίσαι. Ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα, *Æschyl. Eumen.* 113.

Ἐγκατόσιος, ισσα, ιν, internus, *Nic.*

Ἐγκατοικέω, ῶ, f. ήσω, inhabito, incola sum. Ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς, *2 Pet.* 2, 8.

Ἐγκατοικίζω, f. ίσω, colloco habitatum.

Ἐγκατοικοδομέω, inædifico; (2) ædificatione includo, munio; (3) in carcerem compingo, *item*, vivum circum ædifico, includo structis parietibus ut moriatur, *Ern.*

Ἐγκάτοικος, ε, ὁ, incola.

Ἐγκατορύττω, defodio.

Ἔγκατος, ε, ὁ ἢ ἡ, interior. Ex ἐν et κεῖμαι. (sed κατος est mera terminatio. V. ἐγκάς.)

Ἐγκαυλίω, ῶ, f. ήσω, caulesco, caulem emitto seu gigno, erumpo in caulem. Ex ἐν et καυλὸς, *caulis.*

Ἐγκαύλημα, τὸ, *Ar. Sch.* et

Ἐγκαύλησις, ἡ, *Theoph.* Vid. ἐκκαύλησις.

Ἐγκαυλίζω, caulem evello seu emitto, *Steph.*

Ἔγκαυμα, ατος, τὸ, nota inusta; (2) actus inurendi; (3) pustula ex ustione contracta; (4) materia quæ cito ignem concipit, fomes; (5) pictura encaustica. Ab ἐγκαίω. Unde

Ἔγκαυσις, εως, ἡ, exustio; (2) ardor, æstus, aliqua re excitatus; (3) pictura encaustica.

Ἐγκαυστὴς, οῦ, ὁ, qui inurit; (2) pictor, cui inustione aliquid pingit. Ab eod. Hinc

Ἐγκαυστικὸς, ἡ, όν, ad ἔγκαυσιν sive inustionem pertinens; (2) ἐγκαύστου pictus; unde et ἡ ἐγκαυστικὴ, scil. τέχνη, ars inurendo pingendi.

Ἔγκαυστον, encaustum, liquor ardentis rubri coloris, quo imperatores Rom. literis S. sacris suis subscribere solebant.

Ἔγκαυστος, ε, ὁ ἢ ἡ, inustus; (2) ἐγκαύστου pictus. Ab ἐγκαίω, *inuro.*

Ἐγκαυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior in vel de aliqua re.

Ἔγκαφος, ε, ὁ, buccella; ἓδ' ἔγκαφος, ne tantillum quidem. Οὐ γὰρ λίλειπται τῶν ἐμῶν ἓδ' ἔγκαφος, *Eubulus apud Suidam.* Ab ἐγκάπτω.

Ἔγκειμαι, f. κείσομαι, jaceo in, insum, inhæreo; (2) invado, immineo, incumbo, insto; (3) valde cupio. Οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα, *Arist. Ach.* 313. Ὅσοι δ' ἐνεργείαισιν ἐγκεῖνται βλάβαις, *Soph. Phil.* 1306.

Ἐγκείσται, 2. sing. f. 1. ind. *Ion.* pro ἐγκείσῃ.

Ἔγκειται, 3. sing. præs. ind. verbi ἔγκειμαι.

Ἐγκεκαλυμμένοι, *dedicatus est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐγκαλύπτω.

Ἐγκεκαλυμμένος, *occultus*, perf. part. pass. verbi ἐγκαλύπτω.

Ἐγκέλαδος, ε, ὁ ἢ ἡ, cui inest strepitus; (2) genus insecti quod bombum edit.

Ἐγκέλευμα, ατος, τὸ, adhortatio, *ap. Xen.*

Ἐγκέλευσμα, ατος, τὸ, idem.

Ἐγκελευσμὸς, οῦ, ὁ, adhortatio.

Ἐγκέλευσος, ε, ὁ ἢ ἡ, jussus. Ab

Ἐγκελεύω, f. εύσω, et ἐγκελεύομαι, hortor, incito.

Ἐγκέλλω, f. έλσω, insisto, incumbo.

Ἐγκενόω, f. ώσω, infundendo evacuo, infundo large.

Ἐγκέντρια, ων, τὰ, calcaria, *Hes.* Ab ἐν et κέντρον. Unde

Ἐγκεντρίζω, f. ίσω, stimulo, pungo; (2) insero. Δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς, *Rom.* 11, 23. Ἐγκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ, *Ibid.* 24.

Ἐγκεντρὶς, ίδος, ἡ, aculeus; (2) calcar; (3) graphium, stylus; (4) retinaculum ferreum, quo uti solent in altum nitentes.

Ἐγκέντρισις, εως, ἡ, insitio. Ab ἐγκεντρίζω.

Ἐγκεντρισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἔγκεντρος, ε, ὁ ἢ ἡ, aculeatus, cui aculeus est. Ex ἐν et κέντρον, *stimulus.* Hinc

Ἐγκεντρόω, ῶ, f. ώσω, aculeum infigo.

Ἐγκεράω, præs. inf. act. v. ἐγκεράω.

Ἐγκερώννυμι, seu -ρανύω, f. άσω, immisceo.

Ἐγκερτομέω, ῶ, f. ήσω, convitia ingero; (2) illudo.

Ἐγκέχνω, exaspero.

Ἐγκέφαλος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui in capite est. Ὧδί σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέει, *Il.* 3, 300. Hinc ὁ ἐγκέφαλος, sc. μυελὸς, cerebrum.

Ἐγκέχοδα, *incacavi*, perf. ind. med. v. ἐγχέζω.

Ἐγκεχρημένος, *qui est in usu*, perf. part. pass. v. ἐγχράομαι.

Ἐγκεχυρασμένος, *oppigneratus*, perf. part. pass. v. ἐγχυράζομαι.

Ἔγκηρος, mortalis. *Hes.* ἔγκηροι, θνητοὶ, mortales. Ex ἐν et κὴρ, *Parca, mors.*

Ἐγκηρόω, ῶ, f. ώσω, cera obduco. A κηρός.

Ἐγκιθαρίζω, f. ίσω, citharam pulso in, fidibus cano.

Ἐγκικρῶ, immisceo. Ex ἐν et κικρῶ, a κιρνάω.

Ἐγκιλικιτύομαι, f. ιτύσομαι, morosus, seu potius improbus sum, ingenio improbo præditus sum, moribus Cilicum utor. A Κίλιξ.

Ἐγκιλικίζομαι, idem pro eodem.

Ἐγκιμένιος, turbans, impediens, *Lex. Gr.*

Ἐγκίρνημι, immisceo, *Pind.*

ΕΓΚΙΣΣΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, coitum maris appeto. Hinc

Ἐγκισσόομαι, hederæ more volvor, serpo, *unde* (2) implicor; (3) coeo.

Ἐγκίσσησις, εως, ἡ, implicatio; (2) initus; coitus Venereus.

Ἐγκισσήσασι, *coitum appetiverint*, 3. pl. a. 1. conj. act. verbi ἐγκισσάω.

Ἐγκλαγρίδια, ων, τὰ, inaures.

Ἐγκλάω, f. άσω, infringo.

Ἐγκλείω, f. ίσω, includo. Εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλείσει φίλος, præcluderet, *Soph. Antig.* 311. Ἐγκεκλεισμένες τι, aliquid occultans, occultè faciens.

Ἐγκλεισμὸς, οῦ, ὁ, inclusio, occultatio. A præc.

Ἔγκλημα, ατος, τὸ, crimen cujus aliquis accusatur; (2) accusatio; (3) querela. Ab ἐγκαλέω. Hinc

Ἐγκληματικὸς, ἡ, όν, litigiosus, accusatorius.

Ἐγκληματικῶς, *adv.* accusatorie. A præc.

Ἐγκληματεύω, accuso, queror, querulus sum, *Bud.*

Ἐγκληματόομαι, ῶμαι, sarmentis silvesco.

Ἔγκληρος, ε, ὁ ἢ ἡ, consors, particeps; (2) hereditarius; (3) dives.

Ἔγκλησις, εως, ἡ, criminatio, accusatio.

Ἐγκλητίος, ία, ιον, reprehensione dignus:

Ἔγκλητος, ε, ὁ ἢ ἡ, de quo provocatio est; (2) de quo provocatum est. (Rectius ἔκκλητος.) Ab ἐγκαλέω.

Ἐγκλιδὸν, *adv.* inclinando. Ab ἐγκλίνω.

Ἔγκλιμα, ατος, τὸ, inclinatio ut aciei ad fugam. Ab

Ἐγκλίνω, f. ινῶ, inclino; (2) fugio, de acie. Ἐγκλιμίνει τοῖς σκίμποσι, innixi, *Plut.* (1) προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα σὸν, *Eurip. Hec.* 739. (2) οἱ δ' ἐνέκλιναν καὶ τάδε, in fugam verterunt, *Xenoph. Cyripæd.* 3. Τῷ γὰρ ξυνικῷ παντὸς ἐγκεκλικότος τοῖς Ἀχαιοῖς, cum inclinasset in fugam, *Polyb.* 11, 12.

Ἔγκλισις, εως, ἡ, inclinatio; (2) modus, *ap. Gramm.*

Ἐγκλιτικὸς, ἡ, όν, qui inclinari potest; (2) encliticus, sive qui accentum in vocem præcedentem reclinat vel rejicit. Unde *adv.* ἐγκλιτικῶς.

Ἐγκλοιόω, ῶ, f. ώσω, includo, seu illigo vinculo, quod collo circumdatur. Ex ἐν et κλοιὸς, *collari*, sive κλοιόω. Vid. κλειστός.

Ἐγκλυδάζομαι, f. άσομαι, intus fluctuo. Hinc

Ἐγκλυδαστικὸς, ἡ, όν, solitus fluctuare vel æstuare, seu æstum intus movens.

Ἐγκλύζω, f. ύσω, per clysterem indo. Hinc

Ἔγκλυσμα, ατος, τὸ, quod per clysterem infunditur, infusio.

Ἐγκνήθω, f. ήσω, intero, immisceo.

Ἐγκοιλαίνω, f. ανῶ, incavo, excavo.

Ἐγκοίλιος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui in ventre est. Hinc τὰ ἐγκοίλια, intestina, viscera.

Ἔγκοιλος, ε, ὁ ἢ ἡ, cavus.

Ἐγκοίλωσις, εως, ἡ, excavatio. Ab ἐγκοιλόω.

Ἐγκοιμάομαι, ῶμαι, indormio, incubo, ut cum ægroti pellibus in templo Æsculapii indormiunt.

Ἐγκοίμησις, εως, ἡ, incubatio. A præc.

Ἐγκοισυρόομαι, ῶμαι, Cœsyræ mores imitor, luxuriose vivo, et imprimis nimio cultu ornor,

ornor, *Aristoph.* ἐγκεκοισυρώμενην, etiam, longo Cœsyrarum ordine ac serie (*i. e.* nobilitate) superbiens, a Κοισύρα, quæ fœmina Athenis erat luxu et mollitie diffluens.

'Εγκοιτάω, indormio.

'Εγκολαβίω, prædico, præcido. 'Αποχρίψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐνεκολήβασας, *Aristoph. Equit.* 263. Idem quod ἐγκολάπτω.

'Εγκόλαμμα, ατος, τὸ, sculptura, celatura.

'Εγκολαπτὸς, ἡ, ὸν, insculptus, incisus, proprie tundendo, excavando. Ab

'Εγκολάπτω, f. ψω, tundendo insculpo; (2) insculpo, incido. Περομάντειαν εἰς τὸ μίτωπον τῶ χαλκῶ λύκω ἐγκολάπτω, *Plut.*

'Εγκολλαβίζω, f. ίσω, et ἐγκολαβίω, instar κολλάβου deglutio. Εἶτ' ἀποχρίψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐνεκολήβασας, *Aristoph. Eq.* 263. Ex ἐν et κόλλαβος, *panis genus.*

'Εγκολπίας, ου, ὁ, ventus qui e sinu maris oritur. Ex ἐν et κόλπος, *sinus.*

'Εγκολπίζω, f. ίσω, insinuo, in sinum recipio. Πλῆθος ἄλλων σωμάτων, ὡς οἰκεῖα ἐγκεκόλπισαι μέρη. *Philo.* Ex iisd.

'Εγκόλπιος, ον, in sinu seu gremio jacens:

'Εγκολπόω, ῶ, f. ώσω, in sinum colligo vel constringo. Ex iisd.

'Εγκομβόομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, induor; (2) ornor. Τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε, 1 *Pet.* 5, 5. Ex ἐν et κομβόω, *orno.* Hinc

'Εγκόμβωμα, ατος, τὸ, amictorium servile.

'Εγκομμα, ατος, τὸ, impedimentum, offensio. Ab ἐγκόπτω.

'Εγκομπίω, jactito me in, ostento me inter, *Plut.*

'Εγκονέουσα, præs. part. act. f. g. Ab

'Εγκονέω, ῶ, f. ήσω, propero, festino, urgeo opus. Οὐ δάπτον ἐγκονήσεις; *Aristoph. Av.* 1329. Ex ἐν et κόνις, *pulvis.* Unde

'Εγκονητὶ, *adv.* laboriose, cum labore.

'Εγκονίζω, pulvere conspergo luctatorem.

'Εγκονίομαι, pulvere perfundor, ut luctatores.

'Εγκονὶς, ίδος, ἡ, ancilla, famula, ministra.

'Εγκοπεὺς, έως, ὁ, instrumentum quo lapides secantur. Ab ἐγκόπτω.

'Εγκοπὴ, ῆς, ἡ, incisio, incisura; (2) impedimentum. Ab eod.

'Εγκοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, laboriosus, *de rebus.*

'Εγκόπτω, f. ψω, incido; (2) impedio, interpello; (3) impingo; (4) figo.

'Εγκορδυλίω, ῶ, f. ήσω, involvo. *Aristoph.* ἐγκεκορδυλημένος. Ex ἐν et κορδύλη.

'Εγκορύπτω, f. ψω, cornibus peto, confligo. Τῷ δὲ διυτέραν ἐπὶ πλαγὴν ἀβαμβὴς κριὸς ἐγκορύψεται, incutiet, *Lycophr.* 558.

'Εγκοσμίω, ῶ, f. ήσω, ordine colloco seu dispono. Ex ἐν et κόσμος, *ordo.*

'Εγκόσμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui est in mundo.

'Εγκοτίω, ῶ, f. ήσω, irascor, æstuo ira.

'Εγκότημα, ατος, τὸ, ira. A præc.

'Εγκότησις, εως, ἡ, idem et ab eod.

'Εγκοτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui veteres iras animo conditas habet; (2) iratus, pertinaciter infestus.

'Εγκοτύλη, ludus quidam. Vide *Steph.*

'Εγκότως, *adv.* irato animo, iracunde.

'Εγκεκράδες, stigmata et notæ in facie; ἐγκύραι, pictus, *Æsch.*

'Εγκεκραγάναι, *Suidas* ἐκβοᾶν. Ab

'Εγκεκράζω, inclamo.

'Εγκεκρασίχολες, cui permixta est bilis, biliosus.

'Εγκεκρασίχολοι, pisces quidam. A χολή.

'Εγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia.

'Εγκρατεῖς, *continentes*, nom. pl. *contr.* pro ἐγκρατέϊς.

'Εγκρατεύομαι, f. εύσομαι, contineo me. Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, 1 *Cor.* 7, 9.

'Εγκρατέω, ῶ, f. ήσω, teneo, contineo. 'Εγκρατῶ τῆ πενίᾳ, *Plut.* Ab

'Εγκρατὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui in potestate habet aliquid; (2) superior; (3) potens, validus; (4) qui potitur re aliqua; (5) temperans, suimet ipse compos. (4) ἆχ' ὁ πρίσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἴτι; annon senex Polybus regno potitur adhuc? *Soph. Œd. Tyr.* 941. Ex ἐν et κράτος.

'Εγκρατίως, *adv.* fortiter, *Theoc.* Ab ἐγκρατὴς.

'Εγκρατῶς, *adv.* potenter; (2) temperanter.

'Εγκρεμάννυμι, ἐγκρεμανύω, et ἐγκρεμάω, ῶ, f. άσω, suspendo in. Ex ἐν et κρεμάω.

'Εγκριδοπώλης, ου, ὁ, qui vendit ἐγκρίδας, *Ar.*

'Εγκρικόω, insero, devincio, proprie annulo. A κρίκος.

'Εγκρίνω, f. ινῶ, admitto, adopto, adjungo, adnumero; (2) probo. Ἐπειδάν τις εἰς τὴν καλυμένην γερουσίαν ἐγκριθῇ, *Dem.*

'ΕΓΚΡΙΣ, ίδος, ἡ, opus dulciarium ex simila et oleo, vel oleo, melle et aqua, *Exod.* 16, 31.

'Εγκρισις, εως, ἡ, admissio, approbatio; (2) sacrum certamen, ad quod non admittebantur οἱ ἔγκριτοι. Ab ἐγκρίνω.

'Εγκριτος, ου, ὁ ἡ ἡ, admissus ad certamen palæstricum; approbatus, probus. Ab eod.

'Εγκροτίοισαι, *Dor.* pro ἐγκροτίσαι. Ab

'Εγκροτέω, ῶ, f. ήσω, pulso cum strepitu, *impr.* de saltantibus.

'Εγκρύω, f. ύσω, tundendo introrsum adigo, infigo; (2) ad numeros incedo.

'Εγκρυμμα, τὸ, milites qui aliquo in loco occuluntur ad circumveniendos hostes. Ab

'Εγκρύπτω, fut. ψω, condo, intego, occulo. Ὁμοία ἰσῖ ζύμη, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψιν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, *Luc.* 13, 21. Hinc

'Εγκρυφίας, ου, ὁ, genus panis qui calido tectus cinere coquitur, panis subcineritius.

'Εγκρυφιάζω, lateo in, *Ar.*

'Εγκτάομαι, possideo extra patriam. Unde

'Εγκτημα, ατος, τὸ, et ἔγκτησις, possessio extra patriæ fines. Καὶ τὰ μὲν ὑμίτερα εἶναι ἐγκτήματα φασὶν, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ· τὰ δὲ αὐτῶν, κτήματ', ὡς ἐν οἰκείᾳ, *Demosth. de Halonneso.* Καὶ τὰ ἐγκτήματα Ῥωμαίων καρπῶσθε, prædiis, quæ Romanorum sunt in vestra insula, *Appian. Mithr.* 47.

'Εγκτηρίτζω, justa facio, funus duco.

'Εγκτησις, idem quod ἔγκτημα.

'Εγκτητος, ου, ὁ ἡ ἡ, adquisitus, comparatus.

'Εγκτίζω, f. ίσω, in aliquo loco condo, struo.

'Εγκυδον, magna gloria præditum, *Hes.*

'Εγκυκάω, ῶ, f. ήσω, immisceo, miscendo confundo. Ἐσόψεται ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ Ῥέαν, *Lycophr.* 674.

'Εγκυκλίω, ῶ, f. ήσω, circumvolvo; (2) in theatris dicebantur ἐγκυκλίῳ, cum per machinam proferebant spectanda, quæ intus acta essent, *Etm.* Hinc

'Εγκύκλημα, ατος, τὸ, machina, qua conversa in scenis proferuntur ea de quibus ἐγκυκλίῳ dicitur.

'Εγκύκληθρον, idem quod ἐγκύκλημα, *Ar.*

'Εγκύκλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, circularis, rotundus; (2) trivialis, vulgaris, ad omnes pertinens; (3) anniversarius; (4) certis temporibus velut orbe quodam rediens, solennis, *Etm.*

'Εγκυκλοπαιδία, ας, ἡ, disciplinarum orbis sive complexus. Ex ἐγκύκλιος et παιδία.

'Εγκυκλος, ου, ὁ ἡ ἡ, orbicularis, in orbem factus. Ast τὸ ἔγκυκλον, vestis quædam muliebris. Hinc

'Εγκυκλόω, ῶ, f. ώσω, circo includo; (2) circumago; (3) circumeo, cingo. Ὥσπερ φωνὴ μι τίς ἐγκεκύκλωται, *Aristoph. Vesp.* 394. Χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυκλωμένος, *Id. Av.* 1185. Hinc

'Εγκύκλωμα, τὸ, machina quæ et ἐγκύκλημα· (2) actio, qua proferuntur in conspectum per machinam quæ latebant; quod et

'Εγκύκλωσις, εως, ἡ.

'Εγκυλίδωτος, ου, (seu *potius* ἐγκυλίνδωτος) involutus, convolutus.

'Εγκυλινδίω, ῶ, f. ήσω, involvo, implico.

'Εγκυλίω, f. ίσω, idem.

'Εγκυμοσύω, ῶ, f. ήσω, gravida sum. Ab

'Εγκύμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, fœtum habens, prægnans; (2) plenus, refertus. Ex ἐν et κύω.

'Εγκυος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iisd.

'Εγκυύμινος, præs. part. verbi ἐγκυίομαι.

'Εγκύπτω, f. ψω, pronus incumbo; (2) incurvo me ad introspiciendum; (3) cognosco.

'Εγκυρέω, ῶ, f. ήσω, incurro, incido. Ab

'Εγκύρω, f. ύρσω. Τμητοῖς ἑλκοῖς ἐγκύρσαι, loris implicari, *Soph. El.* 863.

'Εγκύρσας, *illapsus*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐγκύρως, a verbo ἐγκύρω.

'Εγκυρτος, idem quod κυρτὸς, *Steph.*

'Εγκυσις, εως, ἡ, partus. Ab ἐγκύω.

'Εγκυτὶ, *adv.* ad cutem usque, etymologus. Ex ἐν et κύτος, pro σκύτος, *cutis.*

'Εγκυτον, ου, τὸ, *Laconibus* pro ἔγκατον, intestinum, *Hes.* Ex iisd.

'Εγκύω, f. ύσω, in utero fero, sum prægnans.

'Εγκωμιάζω, f. άσω, laudo. Ἀνδρὸς ἀρετὴν διὰ λόγων ἐγκωμιάζειν, *Plut.* 'Εγκωμιασθεὶς ἐπ' ἀνδραγαθίας, *Isocr.* Ab ἐγκώμιον, *laus.* Hinc

'Εγκωμιαστέος, έα, έον, laudandus.

'Εγκωμιαστὴς, οῦ, ὁ, laudator. Ab eod.

'Εγκωμιαστικὸς, ὴ, όν, laudatorius. Ab eod.

'ΕΓΚΩΜΙΟΝ, ου, τὸ, laudatio, præconium.

'Εγκωπον, τὸ, ea pars navis qua remi sunt collocati, *Ath.*

'Εγλυκάνθην, a. 1. ind. pass. verbi γλυκαίνω.

'Εγμεν, *habere*, præs. inf. act. *per Syncop.* pro ἔχειμεν, quod *Dor.* dicitur pro ἔχειν.

'Εγνω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi γιγνώσκω.

'Εγνωκα, *cognovi*, perf. ind. act. verbi ejusd.

'Εγνώκαμεν, *cognovimus*, 1. pl. perf. ejusd.

'Εγνων, *sapui, cognovi*, a. 2. ind. act.

'Εγνωρίζετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi γνωρίζω.

'Εγνώρισε, *notum fecit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

'Εγνωσαν, 3 pl. a. 2. ind. act. verbi γιγνώσκω.

'Εγνωσμαι, 1. sing. perf. ind. pass.

'Εγξέω, ῶ, f. ήσω, intus rado; (2) insculpo, inscalpo.

'Εγόγγυζον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi γογγύζω.

'Εγράφησαν, *scripti sunt*, 3. pl. a. 2. ind. pass.

'Εγραψε, *scripsit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

'Εγρεκύδοιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, tumultum excitans bellicum. Ex ἐγείρω et κυδοιμός.

'Εγρεμάχος, ου, ὁ ἡ ἡ· ἐγρεμάχος, ου, ὁ, pugnam incitans, bellicosus, *Soph. Œd. Col.* 1054. Ex ἐγείρω et μάχη, *pugna.*

'Εγρει, *excitare*, 2. sing. præs. imperat. pass. *Ion.* pro ἔγεισο, a verbo ἴγρω pro ἐγείρω.

'Εγρεσίδομος, ου, domum excitans, *Man.* Vide *Thes. Gr. P. App.*

'Εγρεσίκωμος, ου, ὁ ἡ ἡ, excitans comessationem, cognomen Bacchi.

'Εγρήγορε, *vigilavit*, 3. sing. perf. ind. med. Vide γρηγορέω.

'ΕΓΡΗΓΟΡΕΩ, ῶ, perf. ἐγρήγορα, vigilo. 'Εγὼ δί γ' ὑμᾶς προσδοκῶς ἐγρηγορῶ τὴν νύκτα πᾶσαν, *Aristoph. Conc.* 32. Hinc

'Εγρήγορθαι, *suscitatum esse*, perfect. inf. med. *Poet.* pro ἐγρηγορέναι, a verbo præc.

'Εγρηγόρθασιν, *vigilaverunt*, 3. pl. perf. ind. med. *Dor.* pro ἐγρηγόρασιν.

'Εγρηγορικὸς, ὴ, όν, vigil, pervigil.

'Εγρήγορος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem.

'Εγρηγορότως, *adv.* vigilanter, vigilando:

'Εγρήγορσις, εως, ἡ, vigilantia, evigilatio:

'Εγρηγορτὶ, *adv.* vigilanter. Ab eod.

'Εγρηγόρως, idem quod ἐγρηγορότως, *Steph.*

'Εγρήσσω, idem quod ἐγρηγορέω.

'Εγρομαι, *excitor*, *Att.* pro ἐγείρομαι.

'Εγύμναζον, *exercebam*, imperf. ind. act. verbi γυμνάζω.

'Εγύμνασμαι, *exercitus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro γεγύμνασμαι.

'Εγυμνώθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. γυμνόω.

'Εγχαίνω, f. ανῶ, inhio; (2) valde derideo. Κἀγ' ἐγχανῆται σ' ἐξαπατῶν 'Τπέρβολος, *Aristoph. Vesp.* 1000. Οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανῆται τῇ πόλει, *Id. Eq.* 1309.

'Εγχαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno, frenum injicio; (2) freno injecto rego.

'Εγχαλκύω, f. ύσω, cudo in aliquo, cudendo imprimo. Ab

'Εγχαλκος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui æs inest, æreus; (2) cui est pecunia.

'Εγχάνδης, ες, capax, hians, *Nic.*

'Εγχάραγμα, ατος, τὸ, vestigium.

'Εγχάραξις, εως, ἡ, insculptura, incisura; (2) scarificatio. Ab

'Εγχαράσσω, vel ἐγχαράττω, f. ξω, insculpo, incido, imprimo.

'Εγχάσκω, idem quod ἐγχαίνω.

'Εγχίζω, f. ίσω, *perf. med.* ἐγκίχοδα, caco in.

'Εγχεία, ας, ἡ, sive ἐγχείη, ης, ἡ, hasta; (2)

peritia hasta certandi. (2) ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο, hastæ peritia excellebat, *Il.* 2, 530. Ab ἔγχος, *hasta.*

'Εγχεσπόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, bellicosus. A βρίμω.

'Εγχεσίφαυνος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui fulmine pro hasta uti solet, fulmina jaciens.

'Εγχειμάζω, f. άσω, hiberno in.

'Εγχείμαργος, ου, ὁ ἢ ἡ, hasta furens, bellicosus.

'Εγχειρέω, ῶ, f ήσω, adgredior, tracto. 'Εγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ, *Aristoph. Thesm.* 784. Τμῶν ὑδρὶς δὲ ἐγχειρεῖ πολιμίζειν, *Ibid.* 814. Ex ἐν et χείρ, *manus.* Hinc

'Εγχείρημα, ατος, τὸ, cœptum, conatus; (2) institutum.

'Εγχειρηματικὸς, ἡ, όν, solers in aggrediendo:

'Εγχείρησις, εως, ἡ, modus rei tractandæ.

'Εγχειρητὴς, οῦ, ὁ, qui aliquid aggreditur.

'Εγχειρητικὸς, ἡ, όν, solers in aggrediendo.

'Εγχειρίδιον, ου, τὸ, libellus; (2) pugio, gladiolus, culter; (3) manubrium.

'Εγχειρίζω, f. ίσω, in manum do, trado, committo, et *in pass.* in manus accipio. 'Εγχειρίζειν τὰς πόλεις, *Dem.* Αὐτοῖς χρήματα, ἢ δόξαν, ἢ φίλυς ἐγχείρισι, *Isocr.*

'Εγχειρίθιτος, ου, ὁ ἢ ἡ, in alicujus manu positus. Ex ἐν, χείρ, et τίθημι.

'Εγχείριον, ου, τὸ, mantile, sudarium.

'Εγχείρισις, εως, ἡ, idem quod

'Εγχειρισμὸς, οῦ, ὁ, ipsa actio tradendi in manus. Ab ἐγχειρίζω. Unde

'Εγχειρίτης, ου, ὁ, qui conatur, molitur.

'Εγχειρογάστορες, qui manuum labore victitant. Ab ἐν, χείρ, et γαστὴρ, *venter.*

'Εγχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, inter alios creo manus imponendo.

'Εγχειουργίω, ῶ, f. ήσω, manibus operor; (2) fabricor; (3) manu facinus perpetro; (4) medicinam manu admoveo.

'Εγχέλειος, ου, ὁ ἢ ἡ, anguillaris. Ab ἔγχελυς, *anguilla.* Unde

'Εγχελιὼν, ῶνος, ὁ, vivarium anguillarum.

'Εγχέλιον, ου, τὸ, parva anguilla. Dim.

'Εγχελύδιον, ου, τὸ, idem.

'Εγχελυοτρόφος, ου, ὁ ἢ ἡ, anguillarum nutritor. Ex ἔγχελυς et τρέφω.

'ΕΓΧΕΛΥΣ, υος, ἡ, εως, ἡ, anguilla.

'Εγχελυωπὸς, οῦς, ὁ ἢ ἡ, anguillæ similis. Ex ἔγχελυς et ὤψ, *vultus.*

'Εγχιον, *infundebam*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνέχιον. Ab ἐγχέω.

'Εγχεσίμαργος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἐγχείμαργος, *Hes.*

'Εγχεσίμωρος, ου, ὁ ἢ ἡ, bellicosus. Ex ἔγχος et ὥρα, *cura.* (A μορέω vel μωρὸς, *laboriosus*, Schol. Hom. qu. pro μάορος a μάσσθαι, *sedulo et fabre aliquid struere*, Ern.)

'Εγχεσίπαλλος, idem quod ἐγχίσπαλος, *Hes.*

'Εγχεσίσπαλος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui hastam vibrat; (2) bellicosus. Ex ἔγχος et πάλλω.

'Εγχίσπαλος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

'Εγχεσίχειρ, ος, armatus, hastam manibus gerens. Δυσμενίοις βροτοὶ ἐγχεσίχειρες, *Orph. Pronost.* 18.

'Εγχισφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, hastatus, bellicosus.

'Εγχεῦντα, *infundentem*, acc. sing. part. præs act. *Dor.* pro ἐγχέοντα. Ab

'Εγχέω, f. εύσω, infundo. Ἔγχει δὴ σπονδὴν, ἢ τῶν σπλάγχνων φίρε δινρὶ, *Aristoph. Pace*, 1111.

'Εγχθόνιος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui in terra est, terrenus. Ex ἐν et χθὼν, *terra.*

'Εγχλαινόω, ῶ, f. ώσω, læna induo. Λιὼς ἰσθῆτα πρὸς πρόπαιον ἐγχλαινύμενος, *Lycophr.*

'Εγχλάω, f. ίσω, delicias habeo in, luxurior in; (2) illudo.

'Εγχλοάω, unde ἐγχλοάουσα, idem quod ἔγχλωρος, *Nic.*

'Εγχλωρος, ου, ὁ ἢ ἡ, viridis.

'Εγχνόος, *contr.* ἔγχνους, ου, ὁ ἢ ἡ, lanuginosus.

'Εγχονδρίζω, f. ίσω, chondro adspergo; (2) cartilaginem coapto. Ab

'Εγχονδρος, ου, ὁ ἢ ἡ, grumosus; (2) cartilagineus.

'Εγχορδος, ut ὄργανα ἔγχορδα, instrumenta chordas habentia. Ex ἐν et χορδὴ.

'Εγχορεύω, f. εύσω, choros duco in.

'ΕΓΧΟΣ, ους, τὸ, hasta; (2) ensis; (3) exercitus. (3) τό σ' ἔγχος, τὴν τε δυστυχεστάτην γένων στρατιὰν, *Eurip. Suppl.* 22.

'Εγχουσα, ης, ἡ, fucus, anchusa herba.

'Εγχουσίζεσθαι, fuco colorari. A præc.

'Εγχόω, ῶ, f. ώσω, usit. ἐγχωνύω, terra adgesta impleo.

'Εγχραύω, f. αύσω, infligo, impingo. Ἐνίχραυε τὸ σκῆπτρον ἐς τὸ πρόσωπον, *Herodot.*

'Εγχρέω, idem; (2) coloro, imbuo, *pass.* ἐγκεχραμένοι, collisi.

'Εγχρίμμα, ατος, τὸ, quod in aliquem exscreamus. Ab

'Εγχρίμπτομαι, f. ψομαι, exscreo in, inspuo in.

'Εγχρήσω, utor, opus habeo. Τὰ ἐγχρήζοντα, utensilia.

'Εγχριμπτίσα, a. 1. part. pass. f. g. Ab

'Εγχρίμπτω, et ἐγχρίπτω, admoveo, appello; (2) accedo; (3) fulcio me, nitor. Περισκοπῶ μήπω τὶς ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτῃ βροτῶν, *Soph. El.* 904.

'Εγχρισις, εως, ἡ, unctio quæ fit ob vulnus; &c. quod et

'Εγχρισμα, τὸ, unguentum.

'Εγχρισον, *inunge*, 2. sing. a. 1. imperat. act. verbi ἐγχρίω.

'Εγχρισος, ου, ὁ ἢ ἡ, illitus; (2) qui illinitur, de medicamentis. Ab ἐγχρίω.

'Εγχρίψας, *Nicand. in Ther.* 445, *admovens*, a. 1. part. act. *Poet.* pro ἐγχρίμψας, verbi ἐγχρίμπτω, *admoveo.*

'Εγχρίω, f. ίσω, illino, sc. medicamentum; (2) pungo, stimulo. Κολλύριον ἐγχρισον τὰς ὀφθαλμὰς σου, *Apoc.* 3, 18.

'Εγχρονίζω, f. ίσω, diu permaneo in, immoror; (2) inveterasco. Ab

'Εγχρονος, ου, ὁ ἢ ἡ, per aliquod tempus durans.

'Εγχρόω, usit. ἐγχρωνύω, f. ώσω, colore imbuo, tingo; (2) imbuo velut colore.

'Εγχρώζω, vel ἐγχρώννυμι, idem.

'Εγχρυσος, ου, ὁ ἢ ἡ, aurem in se habens.

'Εγχυλίζω, f. ίσω, in succum redigo. Ab ἔγχυλος. Hinc

'Εγχύλισμα, ατος, τὸ, succus expressus.

'Εγχυλος, ου, ὁ ἢ ἡ, succum in se habens, succulentus; (2) sapidus.

'Εγχυλόω, ῶ, idem quod ἐγχυλίζω. Hinc

'Εγχύλωσις, εως, ἡ, succi derivatio, *Aret.*

'Εγχυμα, ατος, τὸ, quod infunditur seu infusum est. Ab ἐγχύω. Hinc

'Εγχυματίζω, f. ίσω, infundo, instillo. Hinc

'Εγχυματισμὸς, οῦ, ὁ, infusio, instillatio.

'Εγχυμος, ου, ὁ ἢ ἡ, succulentus, succi plenus; (2) sapidus. Hinc

'Εγχύμωμα, ατος, τὸ, sanguinis et humorum in aliquam partem naturalis infusio.

'Εγχύμωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

'Εγχυσις, εως, ἡ, infusio. Ab ἐγχύω.

'Εγχυτος, ου, ὁ ἢ ἡ, infusus, qui infundi solet aut potest. Ab eod.

'Εγχύτριαι, et ἐγχυτρίδιαι, quæ inferias mortuis ferunt; (2) præficæ; (3) quæ in olla exponunt. A χύτρα.

'Εγχυτρίζω, in olla pono; (2) occido. Ὅν ὅπως αἰσχυνεῖς, ἐγχυτριεῖς, *Aristoph. Vesp.* 289.

'Εγχύω, f. ύσω, infundo.

'Εγχωμα, ατος, τὸ, terra aggesta.

'Εγχώννυμι, vel ἐγχωνύω, f. χώσω, p. ωκα, terra adgesta impleo.

'Εγχωρίω, ῶ, f. ήσω, concedo, admitto, do locum. Hinc ἐγχωρεῖ, licet, locus est. Κάθ' ὅσον ἐγχωρεῖ, quatenus fieri potest, *Xen.*

'Εγχώριος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui natus est in ea regione in qua degit, indigena, domesticus, patrius. Ab

'Εγχωρος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem. Ex ἐν et χῶρος.

'Εγχωρίως, *adv.* patrio, domestico more.

'Εγχωσις, εως, ἡ, repletio quæ fit terra adgesta in locum cavum. Ab ἐγχόω.

'Εγχωστήριος, η, ον, qui inservit ad complendam aggere fossam. Ἐφίριτο δὲ καὶ τάφρων ἐγχωστήρια ὄργανα, *App. Bell. Civ.* 5, 36.

'ΕΓΩ', *gen.* ἐμοῦ, *per Aphæresin* μοῦ, ego.

'Εδαεν, *didicit*, 3. sing a. 2. ind. act. verbi δαίω.

'Εδάη, *novit*, 3. sing. a. 2. ind. pass.

'Εδαΐζετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. δαΐζω, *divido.*

'Εδαίσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. δαίομαι, *epulor.*

'Εδακ', pro ἔδακε, *rosit*, 3. sing a. 2. ind. act. verbi δάκνω.

'Εδάμασσι, *domuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐδάμασε, a verbo δαμάω, *domo.*

'Εδάμη, *domitus est*, 3. sing. a. 2. ind. pass.

'Εδάμνα, *domabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐδάμναε, a verbo δαμνάω.

'Εδανὸς, ἡ, όν, jucundus, suavis. Ab ἥδυς. (vel ab ἅδω, comedo, *Ern.* q v.)

'Εδαρ, ατος, τὸ, unde ἔδαρ *per Epenthesin* τῦ ι, esca, edulium, cibus. Ab ἔδω.

'Εδαρθὸν, *dormivere*, 3. pl. a. 2. ind. act. v. δαρθάνω seu δαρθίω, *dormio.*

'Εδρακον, *vidi*, 1. sing. a. 2. ind. act. *per Metathes.* pro ἔδρακον, a verbo δέρκω.

'Εδασάμην, *divisi*, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi δάζομαι, *divido.*

'Εδασσάμεθ', pro ἐδασσάμεθα, *divisimus*, 1. pl. a. 1. ind. med *Poet.* pro ἐδασάμεθα.

'Εδαφεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐδαφίσει. Ab

'Εδαφίζω, f. ίσω, solo allido, solo æquo.

'Εδάφιον, ου, τὸ, parvum pavimentum. Dim. Ab

'Εδαφος, ους, τὸ, solum; (2) pavimentum; (3) fundus; (4) contextus scriptoris, in quem commentarius scribitur, seu qui explicatur. Ab ἵζομαι.

'Εδαψεν, *dilaceravit*, 3. s. a. 1. ind. act. a δάπτω.

'Εδδιως, *timuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔδεισε, a verbo δείδω.

'Εδεαι, *edis*, 2. sing. præs. ind. *Ion.* pro ἔδεσαι. Ab ἔδομαι.

'Εδίατρος, ου, ὁ, prægustator; (2) convivii totius magister et curator. Ab ἔδω.

'Εδίγμην, *captus eram*, 1. sing plusq. perf. ind. pass. *Poet.* et *Ion.* pro ἐδιδίγμην, a δίχομαι.

'Εδιδίατο, *ligati fuerant*, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐδιδίντο, a verbo δέω, *ligo.*

'Εδιδήεις, 2. sing. plusq. perf. ind. med. v. δαίω.

'Εδιδίην, *timebam*, 1. sing. plusq. perf. ind. med. verbi δείδω.

'Εδιδμήατο, *structi erant*, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐδιδμηντο. A δίμω.

'Εδιδοίκει, 3. sing plusq. perf. ind. med. v. δείδω.

'Εδει, *oportebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδει, a verbo δεῖ, *oportet.*

'Εδιήθην, *indigui*, a. 1. ind. pass. verbi δέομαι.

'Εδίησι, *opus fuit*, 3. sing a. 1. ind. act. v. δεῖ.

'Εδίεη, *ligatus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. δέω.

'Εδει, *oportebat*, impert. ind. verbi impers. δεῖ.

'Εδιδισαν, *timuerant*, 3. pl. plusq. perf. ind. med. *per Syncop.* pro ἐδεδίεισαν A δείδω.

'Εδίμει, *exstruxit*, 3. s. a. 1. ind. act. v. δίμω.

'Εδιξας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi δίκνυμι.

'Εδιρει, *excoriavit*, 3. s. a. 1. ind. act. v. δέρω.

'Εδιστλον, ου, τὸ, firmamentum, fundamentum; (2) solum, pavimentum. Ab ἵζομαι, *sedeo.*

'Εδιστλον, ου, τὸ, idem et ab eod.

'Εδικτο, *suspectus erat*, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro ἐδίδικτο. A δίχομαι.

'Εδιμεναι, præs. inf. *Dor.* pro ἔδειν. Ab ἔδω, *edo.*

'Εδίζατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi δίχομαι.

'Εδίχθη, *visus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi δέρκω.

'Εδίσκει, 3. sing. imperf. *Ion.* pro ἤδει. Ab ἴδω.

'Εδισμα, ατος, τὸ, cibus, edulium. Ab ἔδω.

'Εδισμάτιον, ου, τὸ, idem. Dim.

'Εδισματοθήκη, ης, ἡ, penaria cella.

'Εδιστὴς, οῦ, ὁ, esor, qui edit. Ab ἔδω.

'Εδιστὸς, ἡ, όν, edulis, esculentus. Ab eod.

'Εδιύετο, 3. sing imperf. ind. verbi δίομαι.

'Εδιύησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. *Poet.* διύω.

'Εδῆ, *sedibis*, 2. sing. f. 2. ind. med. verbi ἵζω.

'Εδήδαται, *comesus est*, 3. sing. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐδήδισμένος ἐσί.

'Εδηδι, *edit*, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro ἤδει.

'Εδήδοκα, *edi*, 1. sing. perfect. ind. act. *Att.* pro ἔδηκα, a verbo inus. ἐδέω.

'Εδηδὼν, όνος, ἡ, serpigo, phagedæna.

'Εδηδὼς, *edens, qui edit*, perf. part. med. v. ἔδω.

'Εδηλα,

Εδηκα, *edi*, 1. sing. perf. ind. act. *Ion.* pro ἔδηκα, a verbo inus. ἰδέω, *edo*.

Εδηλήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi δηλέω, *lædo*.

Ἐδήλεον, *manifestabant*, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐδήλουν, a verbo δηλόω.

Ἔδησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi δέω, *ligo*.

Ἐδητύς, ύος, ἡ, cibus, id quod comeditur.

Ἐδήχθην, *punctus* seu *morsus sum*, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi δάκνω, *mordeo*.

Ἐδίδαξι, 3. sing. a. 1 ind. act verbi δ.δάσκω.

Ἔδιδε, *dabat*, 3. sing. imperf. ab

Ἐδίδων, *Dor.* pro ἐδίδουν, a δίδωμι.

Ἐδίζετο, 3. sing imperf. ind. med. verbi δίζω

Ἐδίηνε, *irrigavit*, 3. s. aor. 1. ind. act. v. διαίνω.

Ἐδίησας, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi δισάζω.

Ἐδιψήσι, 3. sing. aor. 1 ind. act. verbi διψάω

Ἐδιώκον, imperf. ind. act. verbi διώκω.

Ἔδμεναι, præs inf. act. *Dor.* et *per Syncop.* pro ἰδίμεναι, *Poet.* pro ἔδειν, a verbo ἔδω, *edo*.

ΕΔΝΑ, vel ἕδνα, ων, τὰ, munera sponsalia quæ sponsus sponsæ dat, (qu ab ἔδω, unde viduata victum habere possit, *Ern.*) (2) dos quam uxor affert marito. (2) ἕδνων ξύν τ' ὀλυχρύσῳ χλιδῇ, *Eurip. Androm.* 2.

Ἑδραία, ας, ἡ, cathedra, sedes, *Suid.*

Ἑδνὰς, άδος, ἡ, epulum quod acceptis donis sponsalibus paratur, *Hes.* Ab ἕδνα. Unde

Ἑδνάω, idem quod ἑδνόω.

Ἔδνιος, ία, ιον, sponsalis.

Ἑδνόω, ῶ, f. ώσω, despondeo.

Ἐδνωτή, ῆς, ἡ, quæ sponso jam desponsata est et donata ab ipso donis sponsalibus.

Ἐδνωτὴς, ῆ, ὁ, socer, qui filiam despondet addita dote.

Ἐδόθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi δίδωμι.

Ἔδοις, *edas*, 2. sing. præs optat. act.

Ἐδόκει, 3. sing imp. ind. act. v. δοκέω, *vide* v.

Ἐδοκεῦμες, *arbitrabamur*, 1 pl. imperf ind. act. *Dor.* pro ἐδοκοῦμεν.

Ἐδολιῶσαν, *dolo utebantur*, 3. pl. imperf. ind. act. *Bœot.* pro ἐδολίευν, a δολιόω.

Ἔδομαι, *comedam*, 1. sing. f 2. ind. med. *Att.* pro ἐδοῦμαι, ab ἔδω.

Ἔδον, *dederunt*, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Dor.* et *Bœot.* pro ἔδοσαν, a δίδωμι.

Ἐδονεῖτο, *agitabatur*, 3. sing imperf ind. pass. *contr.* pro ἐδονέετο A δονέω.

Ἔδοντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἔδουσι.

Ἔδοξι, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. δέκω, *puto*.

Ἕδος, εος, τὸ, sedes, sella; (2) delubrum, templum, ædes; (3) simulacrum; (4) firmamentum, basis; (5) solum. (1) Θήβης ἕδος ἵλομεν, Thebes sedem cepimus; Thebas cepimus, *Il.* 4, 406. Οὐχ ἕδος ἱστὶ, cunctandi non est tempus, *Il.* 11, 647. Vide Ἕδρα in 1ma significatione. (3) τὸ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς ἕδος, ὃ Παλλάδιον καλοῦσι, Minervæ signum, *App. Mithr.* 53. (5) τὰ πρῶτα κατὰ Πιλασγὸν ἕδος Ἀργείων, *Eur. Or.* 1247. Ab ἵζομαι, *sedeo*.

Ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. ind act. verbi δίδωμι, *do*.

Ἔδυ, *da*, 2. sing. aor. 2. imperat. med. *Att.* pro ἔδου, et hoc *Ionice* pro ἔδυσο.

Ἐδύλισσαν, 3 pl. a 1. ind act. verbi δυλίω.

Ἔδυμαι, *sedebo*, 1. sing. f. 2. ind. med v. ἵζω.

Ἔδυσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi δυσέω.

Ἕδρα, ας, ἡ, sella, sedes; (2) basis; (3) podex hominis; (4) latrina; (5) supplicatio. (1) ἀχ ἕδρας ἀκμὴ, cessato non est opus. Nam verba sedendi significant apud auctores utriusque sermonis, cunctari, pigre se gerere, *Soph. Aj.* 811. Οὐχ ἕδρας ἀγών, *Eurip. Or.* 1292. (5) τοιάνδε μὴ 'κ κατευτίμων ἕδραν, *Soph. Œd. Tyr.* 13. cf. *Eur. Phœn.* 300. Ab ἵζομαι, *sedeo*.

Ἔδρα, *cucurri*, 1. sing. a. 1. ind. act. *per Apoc.* pro ἔδρασα, a verbo διδράσκω.

Ἑδράζω, f. άσω, colloco, stabilio. Ab ἕδρα.

Ἔδραθον, *dormivi*, 1. sing a 2. ind. act. *per Metathes.* pro ἐδάρθον, a verbo δαρθάνω.

Ἑδραῖος, αία, αῖον, sedentarius; (2) stabilis, firmus. Ab ἕδρα. Hinc

Ἑδραιόω, ῶ, f. ώσω, stabilio, firmo. Hinc

Ἑδραίωμα, ατος, τὸ, stabilimentum, firmamentum.

Ἑδραίως, *adv.* qu. dic. sessim; (2) stabiliter, firmiter.

Ἔδρακον, *vidi*, 1. sing. aor. 2. ind. act. *per Metathes.* pro ἴδαρκον, a δέρκω.

Ἔδραμε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τρέχω pro δρέμω, *curro*.

Ἔδραμες, *fugimus*, 1. pl. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ἴδραμεν, a verbo διδράσκω, *fugio*.

Ἔδραμον, *cucurri*, 1. sing. a. 2. ejusdem.

Ἔδρασι, *fecerunt*, 3 pl a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἔδρασαν, a verbo δ.δράσκω.

Ἕδρασσι, ν, τὸ, sedes; (2) basis. Ab ἕδρα.

Ἑδρασὸς, ἡ, ὸν, stabilis, firmus. Ab eod.

Ἑδρασῶς, *adv.* firmiter, stabiliter.

Ἔδρασε, 3. sing aor. 1. ind act verb διδράσκω.

Ἕδρασμα, ατος, τὸ, firmamentum, fundamentum. Ab ἑδράζω.

Ἑδρῆις, ήισσα, ῆιν, sessilis, stabilis. Ab ἕδρα.

Ἕδρης, *sellæ*, gen. sing. *I n.* pro ἕδρας.

Ἕδρησα, *feci*, a 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδρασα, a δράω, *facio*.

Ἕδρῃσι, *sedibus*, dat pl *Ion.* pro ἕδραις.

Ἑδριάομαι, sedeo. Unde ἱδριόωντο, pro ἱδρώωντο, ἱδρώοντο.

Ἑδριάω, ῶ, sedem habeo, sedeo. Παρ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος ἱδριάει, *Theoc.* 17, 19.

Ἑδριὸς, ἡ, όν, sessilis, stabilis. Ab ἕδρα.

Ἕδριον, ου, τὸ, *Hesychio* ἕδρια, idem quod συνέδριον, consessus. Ab eod.

Ἑδρίωνται, *sedem habent*, 3. pl. præs ind. pass *Poet.* pro ἱδρῶνται a verbo ἱδριάω.

Ἑδρῖται, supplices, *Suid.* Ab ἕδρα.

Ἑδροδιαγολεὺς, έως, ὁ, instrumentum quo chirurgi hominis anum d ducunt, ut excrementa transmittere possit. A διαγίλλω.

Ἑδροτρόφος, ου, ὁ ἡ, qui podicem versat, velut luctatores inter luctandum. A τρέφω.

Ἐδύετο, 3. sing. imperf. ind. verbi δύομαι.

Ἔδυν, *subii*, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi δύμι.

Ἐδυνάθη, *potuit*, 3. sing. a. 1. ind. *Dor.* pro ἐδυνήθη, a δύναμαι.

Ἐδυνάιατο, *poterant*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐδύναντο.

Ἐδυνάσθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. v. δυνάζω.

Ἐδύνατο, 3. sing imperf. ind. verbi δύναμαι.

Ἔδυνε, *induit*, 3. s. imperf. ind. act. verbi δύνω.

Ἐδυνίατο, *poterant*, 3. pl. imperf. ind *Ion.* pro ἐδύναντο, a δύναμαι.

Ἐδυνήθην, *potui*, 1. sing. a. 1. ind. pass.

Ἔδυσι, 3. sing a. 1. ind. act. v. δύω vel δύνω.

Ἐδύσσατο, *subiit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐδύσατο.

Ἐδυσόκησι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. δυσοκέω.

Ἐδυσφόρει, *ægre ferebat*, 3. sing. imperf. ind act. *contr.* pro ἐδυσφόρεις, a δυσφορέω.

Ἔδω, f. 2. med. ἔδομαι, vel ἐδοῦμαι, perf. ἐδήδοκα, edo; (2) rodo, arrodo. Ἔδουσί τε σῖτον μῆλα, *Il.* 12, 319. Τῶν ἤτοι αὐτῶν τέρεα χρόα γυῖα ἔδονται, *Il.* 4, 237.

Ἐδωδᾶς, *cibi*, gen. sing *Dor.* pro ἐδωδῆς. Ab

Ἐδωδὴ, ῆς, ἡ, cibus. Ab ἔδω. Unde

Ἐδώδιμος, ου, ὁ ἡ, esculentus, edulis.

Ἐδωδὸς, ὴ, όν, edax. Ab eod.

Ἔδωκε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi δίδωμι.

Ἐδωλιάσαι, in transtris collocare remiges. Ab

Ἐδώλιον, ου, τὸ, sedes; et *in plur.* navium transtra, fori. Ab ἕδος.

Ἔδωνται, 3. pl. præs. conj. med. verbi ἔδω, *vescor*.

Ἐδώρησαν, 3. pl. a 1. ind. act verbi δωρέω.

Ἔδωσαν, *dederunt*, 3. pl. aor. 2. ind act. *Poet.* pro ἔδοσαν, a δίδωμι.

Ἑδῶνα, et ἕδνα, ων, τὰ, dotes: vide ἕδνα.

Ἐδωνάσασθαι, ab ἐδωνᾶσθαι, dotatam filiam elocare.

Ἐδωνητὴς, οῦ, ὁ, qui dotat et elocat; (2) socer, affinis.

Ἐείδομαι, assimilor: unde ἐισάμενος.

Ἐεικοσάβοια, τὰ, pretium viginti boum. A βοῦς.

Ἐείκοσι, *Poet.* pro εἴκοσι.

Ἐεικόσορος, idem quod εἰκόσερος, qui viginti remis agitatur. Νήεσιν ἐεικοσόροισιν ἐοικὼς, navibus quæ viginti remis impelluntur similia, *Opp. Hal.* 5, 59.

Ἔεικται, *similis est*, 3. sing. perf ind. pass. *Ion.* pro εἴκται, a verbo εἴκω, *similis sum*.

Ἔειπα, *dixi*, 1. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro εἶπα, ab ἔπω.

Ἔειπον, 1. sing. a. 2. ind. act. *Att.* pro εἶπον.

Ἐείς, *unus*, Ion. pro εἷς.

Ἐεισάμενος, *visus*, aor. 1. part. med. *Ion.* pro εἰσάμενος, a verbo εἴδω, *video*.

Ἐεισάμην, *adsimilatus sum*, 1. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro εἰσάμην.

Ἐείσαι, 2. sing a. 1. ind. med *Ion.* pro εἴσασο.

Ἐεισάτην, *duo illi iverunt*, 3. dual. a. 1. ind. act. *Ion.* pro εἰσάτην, a verbo εἶμι, *eo*.

Ἐείλδεται, *appetit*, *Ion.* pro ἔλδεται, ab ἔλδομαι.

Ἐείλδωε, *desiderium*, *Ion.* pro ἔλδωρ.

Ἐειλμαι, *obvolutus sum*, *inclusus sum*. Ἐπὶ δηρὸν ἐείλμένοι, inclusi *Apoll. Rhod.* 1, 870. 1. sing. perf. ind pass. *Ion.* pro εἴλμαι, a verbo εἴλω seu ἕλω, εἰλέω seu εἰλέω.

Ἐείλπετο, *sperabant*, 3 sing. imperf ind. *Ion.* pro ἤλπετο, a verbo ἔλπομαι, *spero*.

Ἐείλσαι, a 1. inf act. *I n.* pro εἶλσαι, quod *per Sync.* dicitur pro ἐλάσαι. Ab ἐλαύνω, *abigo*.

Ἐείνυτεν, *induebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔνδυεν, a verbo ἐνδύω, *induo*.

Ἐέργαθε, *disjunxit*, 3. sing. imperf. *Ion.* pro ἤργαθε, ab ἐργάθω.

Ἔεργε, *cohibe*, 2. sing. præs. imperat. act. *Ion.* pro εἶργε. Ab εἴργω.

Ἐεργμένοι, nom pl. perf. part. pass. *Ion.* pro εἰργμένοι.

Ἐέρχατο, *muniti erant*, 3. pl. plusq. perf ind. pass. *Ion.* pro εἴργμένοι ἦσαν.

Ἐέρτο, plusq. perf. pass pro εἶρτο, ab εἴρω, vel ab εἴργω, dissoluta diphthongo ει in ε, *inclusus erat*. Περὶ γήϊσσιν ἔερτο, *Apoll. Rhod.* 3, 868.

Ἐές, *eras*, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦς, ab εἰμὶ, *sum*.

Ἑέσθω, *induatur*, 3. sing. a. 2. imperat. med. *Ion.* pro ἕσθω, a verbo ἕννυμι, seu ἕω, *induo*.

Ἔεστο, 3. sing. plusq perf. ind. pass. *Ion* pro εἶστο.

Ἐεύς, suus, ab ἑός· *item* mitis, bonus, *Hom.*

Ἔζεε, *fervebat*, 3. sing. imperf ind. act. v. ζέω.

Ἔζετο, *sedebat*, 3. s. ind. med. *I n.* pro εἵζετο.

Ἔζη, *viveba*, *Dor.* et *contr*, pro ἔζας, a ζάω.

Ἐζήλωσα, a. 1. ind. act. verbi ζηλόω.

Ἐζημίωμαι, perf. ind. pass. verbi ζημιόω.

Ἔζην, *vivebam*, 1. sing. imperf. ind. act. *Dor.* et *contr.* pro ἔζαον, a ζάω.

Ἐζήτεε, *quærebat*, pro ἐζήτει, a ζητέω.

Ἐζήτευν, *quærebant*, 3. pl. imperf. ind. act. ejusd.

Ἕζομαι, f. ἕσομαι, sedeo.

Ἑζόμενος, præs. part. med. verbi ἵζομαι.

Ἔζυγην, 1. s. a. 2. ind. pass. v. ζεύγνυμι, *jungo*.

Ἐζωγρημένος, perf. part. pass. v. ζωγρέω.

Ἔζωον, 3. pl. imp ind. act. v. *Poet.* ζάω, *vivo*.

Ἔζωσε, *cinxit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ζωννύω, pro ζώω, *cingo*.

Ἔζωσμαι, *cinctus sum*, perf. ind. pass. v. ejusd.

Ἔη, *s t*, 3. sing. præs. conj. *Ion.* pro ᾖ ab εἰμί.

Ἔηκα, *misi*, a. 1. ind act *Att.* pro ἧκα, ab ἵημι.

Ἔην, *eram*, 1. sing vel *erat*, 3 sing. imperf. ind *Ion.* pro ἦν, ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐήνδανον, *placebam*, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤνδανον, ab ἀνδάνω.

Ἑῆος, *boni*, gen. sing. *Ion.* pro ἑοῦ, ab ἑός, *suus*.

Ἑήσθα, *eras*, 2. sing imperf. ind. act. *Ion.* et *Æol.* pro ἦς a verbo εἰμὶ, *sum*.

Ἑῆσι, *sit*, 3. sing. præs. conjunct. *Ion.* pro ᾖ.

Ἑῆσιν, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ἑαῖς, ab ἑός, *suus*.

Ἔησον, *siveris*, 2. sing. aor. 1. imperat act. *Ion.* pro ἔασον, a verbo ἐάω, *sino*.

Ἔητε, *miseritis*, 2. pl. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἦτε, ab ἵημι

Ἔθακας, *reddidisti*, 2. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔθηκας, a τίθημι, *pono*.

Ἔθαλον, *vigui*, a. 2. ind act. verbi θάλλω.

Ἔθανον, *mortuus sum*, a. 2. ind. act. v. θνήσκω.

Ἐθὰς, άδος, ὁ ἡ, adsuetus, amicus. Ab ἔθος.

Ἐθαύμαζε, 3. sing. imperf. ind. act v. θαυμάζω.

Ἐθαύμασαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ἔθαψα, *sepelivi*, a 1. ind. act. verbi θάπτω.

Ἐθιασάμην, a. 1. ind. med. v. θιάσμαι.

Ἐθιάσασθε, *vid stis*, 2. plur. aor. ejusd.

Ἔθειν, *curribat*, 3. s. imperf. ind. act. v. θέω.

ΕΘΕΙΡΑ, ας, ἡ, coma, cæsaries; (2) juba equorum.
Ἐθειράζω, f. άσω, comam alo. Ab ἔθειρα.
Ἐθειρᾶς, άδος, ἡ, idem quod ἔθειρα.
Ἐθεῖς, missus, a. 1. part. pass. verbi ἵημι.
Ἐθελακρισία, ας, ἡ, nimia inanis diligentia.
Ἐθελαξίτης, petulans. Ἐταιρίδιον τὸ ἰθελάξιον ἐκεῖνο καὶ μάτην θρυπτόμενον παραγκωνισάμενος, *Heliodor.* 7.
Ἐθέλιζε, *volebat*, *Ion.* pro ἤθελε, a θέλω.
Ἐθελιχθρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui libenter cum aliquo inimicitias exercet. Ex ἔθελω et ἰχθρός.
Ἐθελίχθρως, adv. ἔχω seu sum ἰθελιχθρος.
Ἐθελιμός, ῆ, ὁ ᾗ ἡ, voluntarius. "Οσσ' ἰθελιμὸς αἰτίζεις, *Callimach. in Dian.* 31. Ab ἰθέλω.
Ἐθελήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, volens, lubens.
Ἐθελήμως, et ἰθελημῶς, *adverb.* voluntarie, prompte.
Ἐθελήσθα, *velis*, 2. sing. præs. conjunct. act. *Æol.* pro ἰθέλῃς, ab ἰθέλω.
Ἐθελήσιν, *voluerit*, 3. sing. præs. conjunct. act. *Ion.* pro ἰθέλῃ.
Ἐθελήσω, *volam*, f. 1. ind. act. verbi ejusd.
Ἐθελοδουλέω, voluntariam in servitutem me trado, voluntarius servus sum.
Ἐθελοδουλία, et ἰθελοδουλίη, ας, ἡ, voluntaria servitus. Ab
Ἐθελόδουλος, servus voluntarius.
Ἐθελοθρησκία, ας, ἡ, superstitio, adfectata pietas, summum studium obsequii erga principem.
Ἐθελοθρησκίω, ῶ, utor ἰθελοθρησκίᾳ.
Ἔθελοι, 3. sing. præs. opt. act. verbi ἰθέλω.
Ἐθελοκακέω, ῶ, f. ήσω, rem ultro ignaviter gero, tergiversor. Οἱδὲ πλείστοι ἰθελοκάκεόν τι καὶ ἔφευγον, *Herodot.* 1, 128. Hinc
Ἐθελοκάκησις, εως, ἡ, quum milites dedita opera vincere nolunt ob indignationem et malevolentiam erga imperatorem.
Ἐθελοκακία, ας, ἡ, idem. Ab
Ἐθελόκακος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, male rem data opera gerens.
Ἐθελοκάκως, *adv.* de industria ignaviter.
Ἐθελοκίνδυνος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui sua sponte se periculis objicit, temerarius.
Ἐθελοκωφέω, ῶ, audire nolo, simulo surdum. Ab
Ἐθελόκωφος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui dedita opera surdus est, et audire non vult.
Ἐθελοντηδόν, *adv.* ultro, sponte. Ab ἰθέλω.
Ἐθελοντήν, *adv.* idem et ab eod.
Ἐθελοντηρέ, ῆρος, ὁ, voluntarius. Ab eod.
Ἐθελοντής, οῦ, ὁ, idem et ab eod.
Ἐθελοντεί, et ἰθελοντεί, *adv.* sponte.
Ἐθελόντιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, voluntarius, ultroneus.
Ἐθελοξείνος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui voluntarie peregrinatur.
Ἐθελοπαρισσοθρησκία, idem quod ἰθελοθρησκία.
Ἐθελόπονος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, laboris nimis cupidus.
Ἐθελόπορνος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui sua sponte corpus suum prostituit. Ex ἰθέλω et πόρνος.
Ἐθελοπρόξενος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, voluntarius hospes, qui ultro hospites recipit, cum non sit muneris ejus. Vide πρόξενος.
Ἐθελόστροτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, cujus voluntas mutabilis est. Ex ἰθέλω et τρέφω, *verto*.
Ἐθελουργέω, alacer sum in labore suscipiendo et peragendo.
Ἐθελουργία, ας, ἡ, alacritas in labore suscipiendo vel conficiendo. Ab
Ἐθελουργὸς, ός, ὁ ᾗ ἡ, qui sponte sua opus subit, promptus et impiger opere faciendo. Ab ἔργον.
Ἐθελούσιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, voluntarius. Ab ἰθέλω.
Ἐθελουσίως, *adv.* ultro, libenter, sponte.
Ἐθέλχθην, a. 1. ind. pass. verbi θέλγω, *delinio*.
ΕΘΕΛΩ, f. ἰθελήσω, volo.
Ἔθεν, *sui*, gen. sing. *Æol.* pro σ. Οὔ ἔθεν ἀμφ' ἑταίρου, de suo socio, *Apoll. Rhod.* 4, 1471. Ἔθεν εἵνεκα, sui causa, *Il.* 3, 128.
Ἔθεντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. v. τίθημι, *pono*.
Ἐθεράπευεν, *medebatur*, v. θεραπεύω, *medeor*.
Ἔθεσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. v. τίθημι, *pono*.
Ἔθευ, 2. sing. a. 2. imperat. med. *Dor.* pro ἔθου.
Ἐθέγγιν, *acuebat*, 3. s. imp. ind. act. a θέγγω.
Ἐθηνίμεθα, *spectamus*, 1. pl. præs. ind. med. *Dor.* pro ἰθηνέμεθα, a θηέομαι.
Ἐθηήσαντο, *inspexerunt*, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἰθεάσαντο, a θεάομαι.
Ἐθηῆτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἰθεᾶτο.
Ἔθηκα, *posui*, a. 1. ind. act. v. τίθημι.
Ἐθήκαο, *posuisti*, 2. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἰθήκασο.
Ἔθηλα, *florui*, a. 1. ind. act. verbi θάλλω.
Ἐθήλασας, 2. s. a. 1. ind. act. v. θηλάζω, *sugo*.
Ἐθημοσύνη, ης, ἡ, mos, consuetudo. Ab
Ἔθημων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, consuetus. Ab ἔθος, *mos*.
Ἔθην, aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro εἴθην, ab ἵημι.
Ἔθιζε, 2. sing. præs. imperat. act. ab
Ἐθίζω, f. ίσω, adsuefacio, instituo; ἐθίζομαι, adsuefio, soleo. Πρὸς τὰς πόνους τὰ σώματα ἐθιζόντες, *Luc.* Ἐθισμένος ἀπὸ πολέμου βιοτεύειν, *Xen.* Ab ἔθος. Unde
Ἔθιμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, consuetus, adsuetus.
Ἔθισμα, ατος, τὸ, adsuefactio:
Ἐθισμὸς, οῦ, ὁ, adsuefactio; (2) consuetudo; (3) institutum. Ab ἐθίζω. Unde
Ἐθιστέον, *adv.* adsuefaciendum est.
Ἐθιστὴς, ἡ, όν, cui consuetudini parari, assumi potest.
Ἔθλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. θλάω, *frango*.
Ἐθναγὸς, οῦ, ὁ, dux gentis. Ex ἔθνος et ἀγός.
Ἐθνάρχης, ᾱ, ὁ, gentis præfectus, nomen principis, regio minus majusve tetrarchæ nomine insignita. Ex ἔθνος et ἄρχω.
Ἐθναρχία, ας, ἡ, præfectura gentis.
Ἔθνη, *gentes*, acc. pl. *contr.* pro ἔθνεα, ab ἔθνος.
Ἐθνηδὸν, *adv.* generatim, secundum totas gentes.
Ἐθνικὸς, ἡ, όν, genti alicui peculiaris ac proprius; (2) a fide Christiana alienus, Gentilis. Ab ἔθνος.
Ἐθνικῶς, *adv.* more Gentilium, more non Judaico, non Christiano.
Ἐθνιτὴς, οῦ, ὁ, gentilis, ejusdem gentis.
Ἐθνίτης, ᾱ, ὁ, idem (quod melius). Ab
Ἔθνος, ους, τὸ, gens, natio; (2) gens a fide Christiana aliena; (3) societas, ordo atque genus hominum; (4) sexus; (5) multitudo.
Ἐθνοκάτωρ, ορος, ὁ, auctor gentis, *Joseph. Macchab.* 16.
Ἐθνόπληκτος, ον, gentem perdens, delens. Διὰ τῆ ἰθνοπλήκτῃ πυρὸς ἰκτερίχων, *Joseph. Macchab.* 7.
Ἐθοινῦτο, *devorabat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi θοινάομαι.
Ἐθοίνων, *depascebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐθοίνεον, a verbo θοινάω.
Ἔθος, ους, τὸ, ritus, mos, consuetudo; (2) lex non scripta.
Ἔθυ, *ponebas*, 2. sing. a. 2. imperat. med. *Att.* et *Ion.* pro ἔθεσο, a τίθημι.
Ἐθύωσα, *excitavi*, 1. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐθόασα, a verbo inus. θοάω.
Ἐθράξε, *conturbavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἐτάραξε, a verbo ταράσσω.
Ἔθρηξα, *cucurri*, a. 1. ind. act. verbi τρέχω.
Ἐθρίφθην, aor. 1. ind. pass. v. τρέφω.
Ἔθρεψα, *alui*, a. 1. ind. act. verbi ejusd.
Ἐθρήνυν, *lugebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐθρήνευν, a θρηνέω.
Ἐθύθην, aor. 1. ind. pass. v. θύω.
Ἐθυμώθην, a. 1. ind. pass. verbi θυμόω.
Ἐθύνεον, 3. pl. imperf. ind. act. v. θυνέω.
Ἔθυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. θύω.
Ἔθω, p. m. εἴωθα, consuesco, facio aliquid ex consuetudine. Ab ἔθος.
Ἐθῶσι, *mittantur*, 3. pl. a. 1. conj. pass. v. ἵημι.
ΕΙ, *conjunct.* si; (2) an, utrum, num; (3) utinam; (4) quod. Hinc (5) εἰ δὴ, quod si; eja; (6) εἴπερ, si quidem, quoniam, sic; (7) εἴγε, si modo; si quid; (8) εἰ δὲ μὴ, sin minus, alioqui; (9) εἰ ἄρα, si forte; (10) εἰ γὰρ, utinam enim; (11) εἰ δὴ, si quidem, si modo; (12) εἴγαρ, si saltem; (13) εἰ δ' ἄγε, agendum; (14) εἰ καὶ, etsi; (15) εἰ μὲν, si δὲ, si, sin; (16) εἰ μὴ, nisi; (17) εἴ τις, si quis, εἴ του, si cujus, εἴ τῳ, si cui; (18) εἴ πως, utinam, *Apoll. Rhod.* 4, 1459; (19) εἴ γὰρ, utinam. Tragicis frequentatum, *Eurip. Orest.* 1104. istud εἰ *per Apocopen* ab εἴθε factum, accentum retinet: εἰ simplex idem valet, *Eur. Orest.* 1177. Εἴ γὰρ Αἰγίσθῳ Σ' ὁμῶ! utinam et Ægistho simul! *Soph. El.* 1416. Εἰ γὰρ . . . ἐξέλοι, utinam auferat, *Eurip. Suppl.* 369—371.
ΕΙ'Α, *adv. hortantis*, eja.
Εἶα, idem; (2) ας, ἡ, herba, gramen, *Hes.*
Εἶα, ivi, 1. sing. perf. ind. med. verbi εἶμι.
Εἰάζω, hortor, *Eur. ap. Hes.*
ΕΙ'ΑΜΕΝΗ, ης, ἡ, locus humectus, irriguus; (2) locus herbosus, pratum. (1) Ἐν εἰαμενῇ, *Il.* 4, 483.
Εἵαντο, *sedebant*, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἧντο, ab ἧμαι.
Εἶαον, *sinebam*, 1. sing. imperf. ind. act. v. ἐάω.
Εἶαρ, ver; (2) sanguis: *Poet.* pro ἦαρ.
Εἰαρινὸς, ἡ, όν, vernus.
Εἰαρομάσδες, quæ est sororiantibus papillis, id est, succi plenis; nam εἶαρ vel ἦαρ est sanguis, *Anthol.* 7, 474.
Εἰαρόμασες, ον, vernantes mammas habens, *Ep.* Ab ἦαρ et μάσος.
Εἰαροπότης, ᾱ, ὁ, sanguinem bibens.
Εἰαροτιρπὴς, ὲς, veris amicus.
Εἶας, *sinebas*, 2. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἔαις, ab ἐάω.
Εἶασι, *reliquit*, 3. sing. aor. 1. ind. act.
Εἵασκε, *sinebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἴα, quod *contr.* dicitur pro εἶας.
Εἵαται, *sedent*, 3. pl. præs. ind. act. *Ion.* pro ἧνται, ab ἧμαι.
Εἵεται, *distillat*, 3. sing. præs. ind. pass. *Ion.* et *Poet.* pro λείβεται, a λείβω.
Εἴζιμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, stillatitius; (2) stillans. Ab
Εἴζω, libo; (2) perfundo; (3) εἴζομαι, destillo; (4) lacrymor. Ἀπὸ βριφάων ἔρος εἴζετο, *Hesiod. Theog.* 910. A λείβω.
Εἴγμα, ατος, τὸ, imago. Ab εἴκω.
Εἰδαίνομαι, adsimilor, similis fio. Ab εἶδος.
Εἰδάλιμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, speciosus, formosus.
Εἰδάλλομαι, idem quod εἰδαίνομαι, *L. G.*
Εἶδαρ, ατος, τὸ, esca, cibus. Παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ, *Il.* 5, 369. Ab ἔδω.
Εἶδα, *scito*, 2. s. a. 2. imperat. act. verbi εἴδω.
Εἰδία, ας, ἡ, idem quod ἰδία. Ab εἶδω.
Εἰδείην, *viderem*, præs. opt. act. verbi εἴδημι.
Εἶδεν, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. Ab εἶδω.
Εἰδέ-αι, *videre*, præs. inf. act. verbi εἴδημι.
Εἴδεται, 3. s. præs. ind. pass. v. εἴδομαι, *video*.
Εἰδιχθὴς, ὲος, ὁ ᾗ ἡ, adspectu deformis, qui adspectu odioso est. Ex εἶδος et ἔχθος.
Εἰδίω, scio, inus. in præs. et imperf. Usitata εἰδήσω, οἶδα, ἤδειν, ἰὰν εἰδῶην, εἰδῆς, &c. εἰδείην, εἰδέναι, εἰδώς. "Οσα γὰρ ἤδεις, ἐξίχνας ἅπαντα, *Aristoph. Thesm.* 561.
Εἰδὴ, simul, una, *Hom.* al. εἰ δὴ, al. pro ἐπειδὴ.
Εἰδημονικῶς, et
Εἰδημόνως, *adv.* scienter, perite. Ab
Εἰδήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, sciens, peritus.
Εἰδῆς, 2. sing. a. 2. conj. act. v. εἰδίω, *scio*.
Εἴδησις, εως, ἡ, scientia, peritia. Ab εἰδέω.
Εἰδήσω, *sciam*, f. 1. ind. act. verbi εἰδίω.
Εἰδῆτε, *sciatis*, 2. pl. præs. conj. act. v. ejusd.
Εἰδικὸς, ἡ, όν, specialis; (2) formalis. Ab εἶδος.
Εἰδικῶς, *adv.* speciatim.
Εἰδογραφία, ἡ, qu. dic. faciei pictura, seu picturatio, *Greg.*
Εἰδόθ', pro εἰδότα, *peritum*, acc. sing. perf. part. act. *per Sync.* pro εἰδηκότα, ab εἰδέω.
Εἴδομαι, εἴσομαι, εἰσάμην, videor, assimilor. Χάριν σοὶ, ἴφι, μᾶλλον εἴσομαι, majorem, inquit, tibi gratiam habebo, *Xenoph. Cyri Inst.* 1, 3.
Εἴδομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi εἰδέω.
Εἴδομες, 1. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro εἴδομεν.
Εἶδον, *vidi*, 1. sing. a. 2. ind. act.
Εἰδοποιέω, ῶ, f. ήσω, speciem seu formam efficio alicujus rei, repræsento aliquid. Ab
Εἰδοποιὸς, ὸς, ὁ ᾗ ἡ, speciem efficiens.
Εἰδοποία, ας, ἡ, speciei effornatio.
Εἶδος, ους, τὸ, species, forma, facies; (2) genus; (3) statura; (4) modus; (5) status rei et conditio. Ab εἶδω, *video*.

Εἴδοσαν, *noverunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro εἶδον, ab εἰδέω.

Εἰδότι, *scientes*, nom. dual. perfect. part. act. *per Syncop.* pro εἰδηκότι.

Εἰδότες, *scientes*, nom. pl. perf. part.

Εἰδότως, *adv.* scienter. Ab εἶδω.

Εἰδοφορέω, specimen alicujus rei effingo, gestu, motu, &c.

Εἰδυῖα, perf. part. act. f. g. *per Syncop.* pro εἰδηκυῖα, ab εἰδέω, *scio*.

Εἰδύλλιον, υ, τὸ, Idyllium, parvum poema. Dim. Ab εἶδος, (in quo veluti specimine quodam spectari possit aut operis ratio, aut auctoris ingenium.)

Εἰδύλλομαι, videor, judicor, existimor, *Dor. Pempelius Pythagoreus apud Stobæum*, 681.

ΕΙΔΩ, video, *in præs.* et *imperf.* inusitatum. Usitata εἶδον et ἴδον, a. 2. ἴδοιμι, opt. ἰδεῖν, infin. ἰδὼν, part.

Εἰδῶ, *sciam*, 1. sing. præs. conj. act. *contr.* pro εἰδέω.

Εἰδωλεῖον, υ, τὸ, delubrum. Ab εἴδωλον.

Εἰδωλικὸς, ἡ, ὸν, Paganus, *oppon.* Christianus.

Εἰδωλικῶς, *adv.* corporea specie.

Εἰδωλόθυτον, υ, τὸ, quod idolo immolatur.

Εἰδωλολατρεία, ἡ, idololatria, cultus idoli. Ab

Εἰδωλολάτρης, υ, ὁ, ididololatra, cultor idoli. Ex εἴδωλον et λάτρης, *servus*.

Εἰδωλομανία, ας, ἡ, insanus idolorum cultus.

Εἴδωλον, υ, τὸ, simulacrum; (2) species etiam animi; (3) imago deastri, *Ern.*

Εἰδωλόπλαστος, ον, cujus species efficta est animo, somnio. Ex εἶδος et πλάσσω, *fingo*.

Εἰδωλοποιέω, ῶ, f. ήσω, simulacra conficio.

Εἰδωλοποιητικὸς, ἡ, ὸν, ad speciem rei vel corpoream vel intelligibilem effingendam aptus.

Εἰδωλοποιὸς, υ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Εἰδωλουργικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Εἰδωλοποιΐα, ας, ἡ, imaginis fictio; (2) personæ repræsentatio. Ab εἰδωλοποιέω.

Εἰδωλοφανὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, simulacri speciem habens. Ex εἴδωλον et φαίνομαι.

Εἰδωλοφανῦντες, ων, οἱ, idoli speciem referentes. Ex iisd.

Εἰδωλοχαρὴς, idolis gaudens, idololatra, *Synesius.*

Εἰδὼς, *qui novit*, perf. part. act. *per Syncopen* pro εἰδηκὼς, a verbo εἰδέω.

Εἶεν, esto; (2) satis de hoc, hæc hactenus. Ab εἰμί.

Εἶεν, *essent*, 3. pl. præs. opt. *per Sync. Att.* pro εἶησαν, a verbo εἰμὶ, *sum*.

Εἶην, *miserim*, 1. sing. a. 2. opt. act. verbi ἵημι.

ΕΙΘΑΡ, *adv.* statim, confestim.

Εἴθε, *adv.* utinam. Ab εἰ.

Εἷθην, *missus sum*, 1. s. a. 1. ind. pass. verbi ἵημι.

Εἰθισὼς, *adsuetus*, perf. part. act. verbi εἰθίζω.

Εἴθισα, *adsuevi*, a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Εἴθισμαι, *adsuetus sum*, perfect. ind. pass.

Εἶκα, *similis sum*, perf. ind. med. verbi εἴκω.

Εἶκα, *misi*, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἵημι.

Εἰκαδάρχης, υ, ὁ, viginti viris præfectus. Ab εἴκὰς et ἄρχων, *princeps*.

Εἰκαδίσαι, ῶν, οἱ, qu. dic. vicesimarii, quo nomine appellabantur Epicurei, quia vicesimum cujusvis mensis diem in honorem Epicuri festum habebant. Ab εἰκάς.

Εἰκάζω, f. άσω, adsimilo; (2) conjicio. Εἰκάζειν ἀπὸ τῦ προσώπου τὴν τῆς καρδίας διάθεσιν, a vultu judicare. Τί δῆτα δῆτ' Ἄδραστος ἤκασεν, *Eur. Ph.* 423. Ab εἴκω, *similis sum*.

Εἰκάθω, cedo, pareo. Εἰκάθειν τοῖς κρατῦσι, *Soph. El.* 391. Μὴνιν βαρεῖαν εἰκάθειν τινὶ, remittere iram alicui. *Soph. Œd. Col.* 1328. Ab εἴκω, *cedo*.

Εἰκαιοβυλία, ας, ἡ, vana consultatio; (2) stoliditas. Ex εἰκαῖος et βυλὴ, *consilium*.

Εἰκαιόβυλος, ὁ ϗ ἡ, vane deliberans, vana consilia capiens.

Εἰκαιολίσχης, ὁ, garrulus.

Εἰκαιολισχία, ας, ἡ, garrulitas. Ab εἰκαῖος et λίσχη.

Εἰκαιομυθία, ῶ, f. ήσω, vana loquor.

Εἰκαιομυθία, ας, ἡ, vaniloquentia. Ab

Εἰκαιόμυθος, ὁ ϗ ἡ, vana loquens, garrulus.

Εἰκαιορρημονίω, ῶ, f ήσω, vana loquor.

Εἰκαιορρημοσύνη, ης, ἡ, vaniloquentia. Ab

Εἰκαιορρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, vaniloquus. Ab εἰκαῖος et ῥῆμα, *verbum*.

Εἰκαῖος, αία, αῖον, temerarius, qui temere aliquid facit; (2) qui temere se offert; (3) vulgaris, trivialis; (4) vanus, futilis. Εἰκαία σχολὴ, supina ignavia, *Soph. in Iphig.* Ab εἰκῆ. Hinc

Εἰκαιοσύνη, ης, ἡ, temeritas.

Εἰκαιότης, ητος, ἡ, idem et ab eod.

Εἰκαιοψόγος, ὁ ϗ ἡ, temere reprehendens.

Εἰκὰς, άδος, ἡ, numerus vicenus; (2) viginti; (3) vigesima dies mensis. Ab εἴκοσι.

Εἴκασι, *miserunt*, 3. plur. perf.

Εἰκασία, ας, ἡ, similitudo, repræsentatio imaginis, adsimilatio; (2) conjectura, imaginatio; (3) simulacri effictio. Ab εἰκάζω.

Εἴκασμα, ατος, τὸ, simulacrum.

Εἰκασμὸς, ῦ, ὁ, conjectura, conjectatio.

Εἰκάσσαις, *conjectari poteris*, 2. sing. a. 1. opt. act. *Poet.* pro εἰκάσαις. Ab εἰκάζω.

Εἰκαστὴς, ῦ, ὁ, conjector. Ab eod.

Εἰκαστικὸς, ἡ, ὸν, conjecturalis, dubitativus; (2) adsimilativus. Hinc (3) ἡ εἰκαστικὴ, sc. τέχνη, ars statuaria, et εἰκαστικὰ, sc. ἐπιβρήματα, adverbia dubitativa, seu dubitandi.

Εἰκαστικῶς, *adv.* per conjecturam.

Εἴκατι, *viginti*, *Dor.* pro εἴκοσι.

Εἶκε, *cedi*, 2. sing. præs. imperat. act. v. εἴκω.

Εἶκιν, *iveram*, plusq. perf. ind. act. verbi εἶμι, *eo*.

Εἰκιλόντιρος, υ, ὁ ϗ ἡ, somnio similis; (2) vanus, inanis. Ex εἴκελος et ὄντιρος.

Εἴκιλος, υ, ὁ ϗ ἡ, similis. Ab εἴκω.

Εἰκιλόφωνος, ον, vocem similem (sc. alteri) habens.

Εἰκῆ, *adv.* frustra; (2) temere, sine consilio.

Εἰκοβολίω, ῶ, f. ήσω, conjector. Ex εἰκῆ et βάλλω, *jacio*, quasi *temere telum conjicio*.

Εἰκονίζω, f. ίσω, adsimilo, exprimo. Ab εἰκών.

Εἰκονικὸς, ἡ, ὸν, iconicus, omnibus lineis ad exemplar expressus. Epith. simulacri staturam archetypi æquantis.

Εἰκόνιον, υ, τὸ, exigua statua, parva imago. Dim. ab εἰκών.

Εἰκόνισμα, ατος, τὸ, species, simulacrum.

Εἰκονισμὸς, ῦ, ὁ, effictio, effigies, imago; (2) figura rhetorica. Ab εἰκονίζω.

Εἰκονογραφίω, ῶ, f. ήσω, rerum personarumve imaginem oratione describo:

Εἰκονογραφία, ας, ἡ, descriptio per imagines seu figuras. Ex εἰκὼν et γράφω.

Εἰκονολογία, ἡ, idem.

Εἰκονομαχία, ἡ, imaginum oppugnatio. Ab

Εἰκονομάχος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui imagines oppugnat atque e templis deturbat. A μάχη.

Εἰκονόμορφος, ὁ, vultus simulator, *Man.* Ab εἰκὼν et μορφή.

Εἰκονοποιέω, simulacrum facio.

Εἴκουσι, *cedunt*, *Dor.* pro εἴκωσι, ab εἴκω.

Εἰκὸς, ὸτος, τὸ, par, decens, consentaneum; (2) verisimile, probabile. Ab εἰκών.

Εἰκοσάβοιον, boves viginti valens. A βῦς.

Εἰκοσάιδρος, υ, ὁ, qui viginti basibus constat. Ex ἕδρα.

Εἰκοσαιτὴς, ἰος, ὁ ϗ ἡ, qui viginti annorum est. Ex εἴκοσι et ἔτος, *annus*.

Εἰκοσαιτία, ας, ἡ, tempus viginti annorum.

Εἰκοσαιτὶς, ίδος, ἡ, quæ viginti est annorum.

Εἰκοσάκις, *adv.* vicies. Ab εἴκοσι.

Εἰκοσάκλινος, ον, viginti lectos habens.

Εἰκοσάκωλος, ον, viginti versibus brevioribus constans.

Εἰκοσάκωπος, υ, ὁ ϗ ἡ, viginti remos habens. Ex κωπὴ, *remus*.

Εἰκοσάμηνος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui viginti mensium est, viginti menses durans. Ab

Εἰκοσαπλάσιος, ία, ιον, vigecuplus.

Εἰκοσαπρωτία, ας, ἡ, viginti primatus. Ab

Εἰκοσάπρωτοι, ων, οἱ, viginti-primi.

Εἰκοσὰς, άδος, ἡ, duæ decades.

Εἰκοσάδιον, τὸ, spatium viginti stadiorum.

Εἰκοσάφυλλος, υ, ὁ ϗ ἡ, viginti habens folia. Ex εἴκοσι et φύλλον, *folium*.

Εἰκοσέτης, ους, ὁ, qui viginti annorum est. Fœm. εἰκοσέτις, ἡ.

Εἰκοσήριτμος, υ, ὁ ϗ ἡ, habens viginti remos. Ex εἴκοσι et ἐρετμὸς, *remus*.

Εἰκοσήρης, ους, ὁ ϗ ἡ, habens viginti remorum ordines. Ex εἴκοσι et ἐρέσσω, *remigo*.

ΕΙ'ΚΟΣΙ, viginti, *adj.* indeclin.

Εἰκοσίβοιος, υ, ὁ ϗ ἡ, viginti boum pretio æstimabilis. Ex εἴκοσι et βῦς, *bos*.

Εἰκοσίδρας, ον, idem quod εἰκοσάιδρος.

Εἰκοσίκλινος, idem quod εἰκοσάκλινος.

Εἰκοσιξ, viginti sex.

Εἰκοσίμετρος, υ, ὁ ϗ ἡ, viginti mensuras capiens. Ex μέτρον, *mensura*.

Εἰκόσιμνος, υ, ὁ ϗ ἡ, viginti minarum. Ex εἴκοσι et μνᾶ, *mina*.

Εἰκοσινήριτος, υ, ὁ ϗ ἡ, de quo viginti contendunt. Ex εἴκοσι et ἐρίζω, (seu in quo viginti numerantur, ab antiq. ἀρίτω, unde ἀριθμὸς, *Ern.*)

Εἰκοσιοκτὼ, viginti octo.

Εἰκοσιπέντε, viginti quinque.

Εἰκοσίπηχυς, ος, ὁ ϗ ἡ, qui viginti cubitorum est.

Εἰκοσιτέσσαρες, ων, οἱ ϗ αἱ, viginti quatuor.

Εἰκοσόργυιος, ον, qui est viginti orgyiarum. Ex ὀργυιὰ, ὀργυία.

Εἰκόσορος, ον, qui viginti remis agitur. Ex εἴκοσι et ἐρέσσω, *remigo*.

Εἰκοστὸς, αία, αῖον, vigesimo quoque loco vel die proveniens. Ab εἰκοστός.

Εἰκοστολόγος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui vigesimam partem vectigalis colligit. Ex εἰκοστὸς et λέγω.

Εἰκοστὸς, ἡ, ὸν, vicesimus. Ab εἴκοσι.

Εἰκοστώνης, publicanus vicesimæ. Ab ὠνέομαι.

Εἰκοτολογίω, ῶ, f. ήσω, probabiliter dico; (2) ex conjecturis dico. Ex εἰκὼς et λέγω.

Εἰκότως, *adv.* merito, ut par est, ut consentaneum est. Ab εἰκός.

Εἶκτην, *similes fuerunt*, 3. dual. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro εἰκέτην, a verbo εἴκω.

Εἰκτικὸς, ἡ, ὸν, facile cedens. Ab εἴκω, *cedo*.

Ἔϊκτο, *adsimilatus erat*, 3. sing. imperf. ind. pass. *per Syncop.* pro εἴκετο.

Εἰκυῖαν, *decoram*, acc. sing. f. g. ab εἰκώς.

ΕΙ'ΚΩ, (aor. 1. εἶξα, aor 2. εἶκον, perf. med. ἔοικα et οἶκα, plusquam perf. ᾐκειν, part. præt. οἰκὸς, vel εἰκὼς, *Att.* pro ἐοικὼς,) similis sum; (2) cedo, non repugno; (3) morem gero. (1) τί παθεῖσαι, εἴπερ πιφίλαι γ' εἰσὶν ἀληθαῖς, θνηταῖς εἶξασι γυναιξίν; undenam eis accidit, si revera nubes sunt, ut similes sint factæ mulieribus? *Aristoph. Nub.* 340. Ὅσσοι δὲ οἱ πυρὶ λαμπτιτόωντι εἶκτην, *per Syncop.* pro εἰκέτην, *Il.* 1, 104. Πικρὸν ἐοικμεν ... ἀγῶνας Ἀργείοισι κηδέσαι, *per Syncop.* pro ἐοίκαμεν et mutato κ in γ, videmur, *Soph. Aj.* 1239. Εἰκὼς ἀνημώκισι δίναις, *Aristoph. Av.* 697. Λόγος λόγων ... ὧδὶν ἐοικότας τῷ πράγματι, *Id. Vesp.* 1320. Ἔοικε, consentaneum est, par est, verisimile, probabile est, *Æschin. Socratic.* 1, 13; 2, 27, 28, 32. (2) εἶξαι θατέρῳ τὸν ἕτερον, cessisse unum alteri, *Ælian. Hist. Var.* 2, 28. (3) εἶκε τοῖς ἐπιτάγμασιν, mandatis marem gessit, *Id. Ibid.* 12, 1, 21.

Εἰκὼ, οός, *contr.* εἰκῦς, ἡ, imago, effigies.

Εἰκὼν, όνος, ἡ, idem; (2) schema rhetoricum.

Εἴκων, *cedens*, præs. particip. act. verbi εἴκω.

Εἰκὼς, υῖα, ὸς, *similis*, *æquus*, *probabilis*, perf. part. med. verbi εἴκω.

Εἰλαδὸν, *adv.* simul, universim, turmatim. Ab εἴλαδόν.

Εἰλαμὶς, ίδος, ἡ, membrana cerebrum ambiens. Ab εἰλέω, *involvo*.

Εἰλατινάζω, f. άσω, epulor. Ab εἰλατίνη.

Εἰλατινασὴς, ῦ, ὁ, conviva. Ab εἰλατινάζω.

ΕΙ'ΑΑΠΙ'ΝΗ, ης, ἡ, epulum. Vide *Ern.*

Εἰλατινεργὸς, ὁ, repotiorum autor, *Man.*

Εἶλαρ, αρος, τὸ, propugnaculum. Ab εἰλέω.

Εἰλάρχης, υ, ὁ, præfectus agminis equitum, ordinum præfectus. Ab εἴλη et ἄρχων.

Εἰλάω, idem quod εἰλέω. Εἰλῶνται ὀφθαλμοὶ, *Aret.*

Εἶλε, *cepit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi αἱρέω.

Εἴλιγμαι,

Εἴλεγμαι, *dictus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro λέλεγμαι, a verbo λέγω.

ΕΙΛΕΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, Lucina, dea parturientium. Hinc

Εἰλείθυιον, ου, τὸ, templum Lucinæ.

Εἴλεῖται, *cogitur*, 3. s. præs. ind. pass. ab εἰλέω.

Εἰλεός, οῦ, ὁ, volvulus, morbus intestinorum; (2) mensa coquinaria; (3) latebra ferarum. Ab εἰλέω, *volvo*.

Εἷλετο, *elegit*, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi αἱρέω.

Εἷλιν, *cepisti*, 2. sing. aor. 2. ind. med. *Dor.* pro εἷλες.

Εἰλίῦντο, *versabantur*, 3. pl. imperf. ind. pass. *Dor.* pro εἰλίοντο, ex εἰλίοντο, ab

ΕΙΛΕΩ, seu εἰλέω, ῶ, f. ήσω, conglobo, cogo, coarcto, concludo. Ἤνπερ ἄλλαι χιμάρραι εἰλίωσιν, *Il.* 2, 294. Εἰλέω, plerumque cum aspero, aliquoties tamen cum tenui; volvo, involvo, circumvolvo, circumago, verto, insinuo, implico, verso.

Εἰλέω, insolo, *Eust.* unde εἴλησις. Ab εἴλη.

Εἰλεώδης, ους, ὁ ἡ, ileo sive volvulo laborans. Hinc τὰ εἰλεώδη, ilei cruciatus sive torsiones. Ab εἰλεός.

Εἴλη, ης, ἡ, globus, agmen, grex; (2) foramen. Ab εἰλέω.

Εἴλη, ης, ἡ, splendor solis; (2) calor solaris. Ab ἴλη.

Εἰληδόν, *adv.* turmatim. Ab εἰλέω, *verso*.

Εἰληθιάρίω, ῶ, f. ήσω, ad solem calesco, insolo, apricor. Ab

Εἰληθιερής, ους, ὁ ἡ, a sole calefactus. Ab εἴλη, *splendor*, et θίρω, *calefacio*.

Εἰλήϊος, in sole calefactum, *Hes.* Ab εἴλη

Εἰλήλυθι, *venit*, 3. sing. perf. ind. med. *Poet.* pro εἰλήλυθε, ab ἔρχομαι.

Εἰληλέθει, *venerat*, 3. sing. plusq. perf. ind. med *Poet.* pro εἰληλύθει.

Εἰληλεθμεν, *venimus*, 1. pl. perf. ind. med *per Syncop.* et *Dor.* pro εἰληλέθαμεν, quod *Poet.* dicitur pro εἰληλύθαμεν.

Εἴλημα, ατος, τὸ, involucrum, integumentum. Ab εἰλέω, *involvo*.

Εἴλημμαι, *adsumptus sum*, perf. ind. pass. *Att.* pro λέλημμαι, a λαμβάνω.

Εἴληπται, *adsumptus est*, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro λέλημται.

Εἴλησις, ως, ἡ, apricatio, æstus. Οἱ μέν γέ τῳ διὰ πνεύματα ταυτοῖα καὶ δι' εἰλήσιος ἀλλόκοτοι εἰσὶ, alii varietate ventorum et æstus intensitate difficiles sunt, *Plato Legum* 5° (*sub finem*) 747. vulgo διειλήσεις *male*. Ab εἴλη.

Εἴλησις, ως, ἡ, convolutio, circumvolutio:

Εἰλητικός, ἡ, όν, qui se volvit et trahit inter incedendum, ut serpens, eruca. Ab εἰλέω

Εἰλητός, ἡ, όν, convolutus; (2) convolubilis; (3) εἴλητη, *ap. Sch. A ist.* farcimen.

Εἵληφα, *sumpsi*, 1. sing. perf. ind. act. *Att.* pro λέληφα, a λαμβάνω.

Εἴληχε, *sortitus est*, 3. sing perf. ind. act. *Att.* pro λέληχε, a λαγχάνω.

Εἰλιγγιάω, ῶ, f. ήσω, laboro vertigine. Ab

Εἴλιγγος, ου, ὁ, vortex, gyrus; (2) tormen intestinorum; (3) vertigo. Ab εἰλίττω.

Εἴλιγμα, τὸ, involutio. Ab eod.

Εἵλιγμαι, perf. ind pass. verbi εἰλίττω, *circumvolvo*.

Εἰλιγματώδης, ους, ὁ ἡ, tortuosus, intortus, flexuosus. Ab εἴλιγμα.

Εἰλιγμός, οῦ, ὁ, vortex, gyrus. Ab εἰλίσσω.

Εἰλικοειδής, ους, ὁ ἡ, flexuosus, anfractuosus Ex εἷλιξ et εἶδος, *forma*.

Εἰλικόεις, εσσα, εν, tortuosus, voluminibus tortus. Κτίλοι εἰλικόεντες, arietes tortuosis cornibus, *Opp. Cyneg.* 1, 387. Ab εἰλίσσω.

Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, sinceritas:

Εἰλικρινίω, ῶ, f. ήσω, sincerum reddo. Ab

Εἰλικρινής, ους, ὁ ἡ, distinctus; (2) sincerus; (3) manifestus. Ex εἵλη, *splendor solis*, et κρίνομαι, *secerno*.

Εἰλικρινῶς, sincere, pure. Διὰ τὸ εἰλικρινῶς εἶναι Ἕλληνες καὶ ἀμιγεῖς βαρβάρων, *Plato Menex.*

Εἰλικτος, ἡ, όν, convolutus. Ab εἰλίσσω.

Εἰλινδίομαι, ῦμαι, versor, volutor. Ab eod.

Εἵλιξ, κος, ἡ, volumen, involucrum; (2) gyrus; et hinc (3) via per ambages; (4) species hederæ; (5) *adj.* implicatus.

Εἰλιπόδης, ες, ὁ, idem quod εἰλίπους, *Hes.*

Εἰλίπους, οδος, ὁ ἡ, curvos pedes habens, vel inter ambulandum ad curvæ lineæ modum jactans.

Εἰλισκόπωσις, ως, ἡ, vertigo; (2) vertigo conjuncta cum offusione oculorum. Ex εἰλίσσω et σκοτόω, *obtenebro*.

Εἰλίσσω, f. ίξω, circumvolvo. Θοαῖς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα, *Eur. Ph.* 3. Βιβλίον εἰλισσόμενον, *Apoc.* 6, 14. Ab εἰλέω.

Εἰλιτενής, ους, ὁ ἡ, qui volutatim in altum extenditur, ad helicis vel lineæ spiralis modum. Ex εἰλέω et τείνω.

Εἰλίχατο, *circumvoluti erant*, 3. pl. plusq. perf. ind pass. *Ion.* pro εἰλιγμένοι ἦσαν, ab εἰλίσσω.

Εἵλκεν, *trahebat*, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἕλκω, *traho*.

Εἵλκυσα, *traxi*, a. 1. ind. act. verbi ἕλκύω.

Εἵλλω, vel εἴλλω, in angustiam cogo. Πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων εἰλομένων, *Il.* 8, 214. Ab εἰλέω

Εἰλόμενος, *arctatus*, præs. part. act. v. εἴλω.

Εἵλομην, *elegi*, a. 2. ind. med. verbi αἱρέω.

Εἷλον, *accepi*, a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Εἰλόπεδον, ου, τὸ, campus apricus, locus calori solis expositus. Ex εἵλη et πέδον.

Εἶλῦ, 2. sing. a. 2 imperat. med. verbi αἱρέω.

Εἴλῦμαι, circumplicatus sum et involutus, ut terra circa axem mundi; (2) versor. Τῶν δ' ἐν ποσὶ μᾶλλον εἰλυμένων τοῖσι ἀνθρώποισι, at earum quæ ante pedes hominibus versantur magis, *Herodot* 2, 76.

Εἶλεχε, *dixit*, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro λέλεχε, a λέγω.

Εἰλύαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro εἰλυμένοι εἰσὶ, ab εἰλύω, seu εἴλυμι.

Εἰλυθμὸς, οῦ, ὁ, latibulum Ab εἰλύω. Unde

Εἴλυμα, ατος, τὸ, involucrum, integumentum; (2) vestis, indumentum.

Εἰλυΐς, ΰος, ὁ, latibulum, lustrum.

Εἰλὺς, ύος, ἡ, limus, cœnum. Ab εἰλύς.

Εἴλυσις, ως, ἡ, volutio, volutatio. Ab eod.

Εἰλυσπάομαι, ῶμαι, volvendo trahor. Hinc

Εἰλύσπαμα, ατος, τὸ, motus quo quid volvendo trahitur.

Εἰλύσσω, integro, involvo. Ab εἰλύω.

Εἰλύφαζε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi

Εἰλυφάζω, verso, torqueo. Πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει, *Il.* 20, 492. Ab εἰλύω.

Εἰλυφάω, ῶ, idem et ab eod. Ἱερὴν φλόγα Ϝ' εἰλυφόωντες, *Hesiod. Theog.* 692.

Εἰλυφόωντες, *Poet.* pro εἰλυφῶντες.

Εἰλυφόωσα, part. præs act. f. g. *Poet.* pro εἰλυφῶσα, et hoc *contr.* pro εἰλυφάουσα.

Εἰλύω, vel εἴλυμι, ῦσω, verso, volvo; et (2) repto, de homine qui incedere nequit; (3) involvo, occulto. Ἐκ κεφαλῆς εἵλυτο διαπρὸ εἰς πόδας ἄκρης, *Il.* 16, 640. Ab εἰλέω Unde

Εἵλω, sive εἴλω, volvo. Μὴ νῦν περὶ σαυτὸν εἵλε τὴν γνώμην αὖ, *Aristoph. Nub.* 759.

Ε''ΙΛΩΣ, ωτος, ὁ, et Εἰλώτης, ου, ὁ, Helos, Helota, servus Spartanus. Hinc

Εἰλωτεία, ας, ἡ, servitus; (2) turba servorum, mancipia.

Εἰλωτεύω, f. εύσω, servio. Εἰλωτεύειν τῇ πόλει, *Isocr.*

Εἰλωτικὸς, ἡ, όν, heloticus:

Εἰλωτὶς, ίδος, ἡ, serva, ancilla.

Εἷμα, ατος, τὸ, vestis. Ab ἵω, *induo*.

Εἶμα, perfect. ind. pass. verbi ἵω.

Εἵμαρμαι, perf. ind pass. *Att.* pro μέμαρμαι, a μείρω Unde

Εἱμαρμένη, ης, ἡ, fatum.

Εἱμάσσην, ους, ὁ, virili stola indutus, *Dosiad. Ara* 2da. Ex εἷμα et ἄρσην.

Εἶμὲν, *sumus*, Poet. pro ἐσμὲν, ab εἰμί.

Εἶμεναι, *esse*, præs. inf. act. *Dor.* pro εἶναι.

Εἱμίνος, η, ον, coopertus, indutus, *Hom. Soph.*

Εἰμὲς, *sumus*, *Dor.* pro ἐσμέν.

Εἰμὶ, f. ἔσομαι, sum. Εἰμὶ ἀπὸ θυμῷ τίνι, alicui sum invisus, *Apoll. Rhod.* 2, 253. Ab ἔω.

Εἶμι, eo, vado; (2) venio. Ab ἔω.

Εἶν, *in*, Poet. pro ἐν.

Εἰναέτες, vel εἰναετὴς, *adv.* per novem annos. Ex ἐννέα et ἔτος, *annus*. Hinc

Εἰναετίζομαι, novem annos natus sum.

Εἰνακισχίλιοι, novem mille.

Εἰναλόφοιτος, ὁ ἡ, marivagus, *Ep.*

Εἰνάπηχυς, ὁ ἡ, idem quod ἐννάπηχυς.

Εἶνας, pro ἐννὰς, nonarius numerus; nona mensis dies, *Hesiod.*

ΕΙ'ΝΑΤΕΙΡ, vel εἰνατὴρ, ερος, ἡ, fratria, *i. e.* uxor fratris.

Εἰνάτιος, α, ον, epith. Lucinæ. Ab εἶνατος, mons Cretæ, *Call.*

Εἶνατος, pro ἔνατος, nonus.

Εἰναφώσσων, ὁ ἡ, unum, vel novem vela habens. Ab ἷς, vel ἐννέα, et φώσσων.

Εἵνεκα, *propter*, Poet. pro ἕνεκα.

Εἰνοστὸς, ὸς, novennis.

Εἰνὶ, *in*, Poet. et Att. pro ἐν.

Εἰνίκαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἐνίκαντο, vel εἰνίγκαντο, a verbo φίρω.

Εἰνόδιος, in via positus Pro ἐνόδιος.

Εἰνοσίφυλλος, in quo folia agitantur, *i. e.* frondosus. Ab ἐνόω, *agito*, et φύλλον.

Εἰνύω, vel εἴνω, induo. Ab ἔω.

Εἶνται, *sederunt*, 3. pl. perf. ind. pass. verbi inusit. ἕω.

Εἶξα, *similis sum*, a. 1. indic. act. verbi εἴκω, quod vide.

Εἷο, *sui*, gen. sing. *Poet.* pro οὗ.

Εἰοικυῖα, perf. part. med fem. gen. *Poet.* pro ἐοικυῖα, ab εἴκω.

Εἶπα, *dixi*, a. 1. indic. act. verbi ἔπω, *dico*.

Εἶπὲ, *dic*, 2. sing. a. 2. imperat. act. *Att.* pro εἶπε.

Εἴπἰμεν, a. 2. inf act. *Ion.* pro εἰπεῖν.

Εἴπιε, siquidem, si. Ex εἰ et πιε.

Εἶπισκε, *dixit*, 3. sing. a 2. ind. act. *Ion.*

Εἴπῃ, *dixerit*, 3. sing. a. 2. conj. act.

Εἴπῃς, *dixeris*, 2. sing. a. ejusd.

Εἴπῃσθα, *dixeris*, 2. sing. a ejusd. et pro eod. *per Paragogen* τῦ Σα.

Εἰπόμην, imperf. ind. med. verbi ἕπομαι.

Εἶπον, *dixi*, a. 2. ind. act. verbi ἔπω, *dico*.

Εἴπω, *dixero*, a. 2. conjunct. act.

Εἴπως, si forte, si qua ratione.

Εἰράνας, *pacis*, gen. sing. *Dor.* pro εἰρήνης.

Εἰραφιώτης, ου, epith. Bacchi quod insutus fuerit femori Jovis. Παρὰ τὸ ἐῤῥάφθαι ἐν τῷ μηρῷ τοῦ Διός, *Hesych.* Δίον γίνος, Εἰραφιώτα, *Hymn. in Honorem Bacchi* (nuper reperto). *Diod. Sic.* 3, 65. Ὃς Βάκχον Διόνυσον ἱερὸν μηρῷ ἐγκατέραψος, *Orphei Hymn.* 47. Ὅθεν καὶ Διοῖς ἀπωνυμιαὶ, Διονύσῳ μὲν ἱεραφιώτης ... *Porphyr. de Abstinentia ab Esu Animalium*, 3, 17. Nam vult Porphyrius cognomina deorum indita esse illis ex animalibus ἱεραφιώτης, ut ait *Etym. M.* 302, 57: παρὰ τὸ ἱερίφους· φασὶ γὰρ αὐτὸν ὑπὸ ἱερίφων ἀνατρεφῆναι· vel ut dicit *Id. Etym. M.* παρὰ τὸ ἐῤῥάφθαι τῷ μηρῷ τοῦ Διὸς, ἐῤῥαφώτης, ἱεραφιώτης, προσιλθόντος τοῦ ι, καὶ ἀποβληθέντος τοῦ ρ.

Εἰργάθω, prohibeo, distraho. Ab εἴργω.

Εἰργασάμην, a. 1. ind. med. verbi ἐργάζομαι.

Εἰργάσθην, *confeci*, a. 1. indic. pass.

Εἴργμαι, perf. ind. pass ab εἴργω. Unde

Εἱργμὸς, οῦ, ὁ, inclusio; (2) conjectio in carcerem; (3) adulteri deprehensi detentio.

Εἱργμοφύλαξ, ακος, ὁ, carceris custos.

Εἴργνυμι, f. ξω, coerceo, carcere contineo.

Εἴργον, præs. part. act. n. g. verbi

ΕΙ''ΡΓΩ, f. ξω, arceo, prohibeo, excludo. Ἄπ φίλος τίς εἴργει νιν; *Soph. Phil.* 570. Εἴργεσθαι γιλώτων, *Plat.*

Ε''ΙΡΓΩ, f. ξω, includo; (2) conjicio in carcerem. Ἐάν τις ἀδίκως εἴρξῃ μοιχὸν, *Dem.*

Εἰρία, ας, ἡ, concio, cœtus audientium. Ab εἴρω, *dico*, vel *necto*.

Εἴρεαι, *interrogas*, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro εἴρῃ, a verbo εἴρομαι pro ἔρομαι.

Εἰρέαται, *dicti sunt*, 3 pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro εἴρηνται, a ῥέω.

Εἰρἰσέαι, *interrogare*, præs. inf. med. *Ion.* et *Poet.* pro εἴρεσθαι, a verbo εἴρομαι.

Εἶρο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro εἶρτο.

Εἰρτεος, ε, ὁ, captivitas, servitus. Εἰρτεον εἰσαγάγωσι, servitutem inducunt, *Odyss.* 8, 529. Ab εἴρω.

Εἴρεσθαι, præs. inf. med. verbi εἴρομαι.

Εἰρετία, ας, ἡ, remigatio, remigium. Ab ἐρίσσω.

Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, ramus oleæ lana velatus, insigne supplicum. Ab εἶρος, *lana*.

Εἰρύσαι, *ap. Hes. Theg.* 38, *Ion.* pro ἐρῦσαι, *dicentes*, verbi ἐρύω.

Εἶρηκι, *dixit*, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro εἴρηκε, a ῥέω, *dico*. Unde

Εἰρημένος, perf. part. pass. *Att.* pro εἰρῥμένος.

Εἴρην, ενες, ὁ, Lacedæmoniis puer, qui jam fari potest. Ab eod.

Εἰρηναγωγίαν, ῶ, f. ήσω, pacifice deduco.

Εἰρηναῖος, αία, αῖον, pacificus. Ab εἰρήνη.

Εἰρηναίως, *adv.* pacate, amice.

Εἰρηνάρχης, ε, ὁ, irenarcha, magistratus qui securitatem et quietem tuetur. *Gl. V.* pacator. Unde

Εἰρηναρχικὸς, ἡ, όν, ad securitatem, quietem præstandam constitutus, factus, &c.

Εἰρηνεῖον, ε, τὸ, templum pacis

Εἰρηνέω, in pace vivo, pacem ago.

Εἰρηνιόνυτις, nom. pl. præs. part. act. verbi

Εἰρηνεύω, f. εύσω, et εἰρηνεύσομαι, idem. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς, 1 *Thess.* 5, 13. μετὰ πάντων, *Rom.* 12, 18. Ab

ΕΙΡΗΝΗ, ης, ἡ, pax, quies. Hinc

Εἰρηνικὸς, ἡ, όν, pacificus, pacatus; (2) pacis studiosus; (3) ad pacem pertinens.

Εἰρηνικῶς, *adv.* pacifice. A præc.

Εἰρηνοδίκης, ε, ὁ, fecialis. Εἰρηνοδίκαι, οἱ, feciales, quia interpretes et arbitri sunt pacis et belli. Ἤρετο εἴ τις εἰρηνοδίκης αὐτοῖς πεφάη, *Appian. de Rebus Samnitic.*

Εἰρηνοποιέω, ῶ, f. ήσω, pacem constituo, pacifico, paco. Εἰρηνοποιήσας διὰ τῦ αἵματος, *Col.* 1, 20. Ab

Εἰρηνοποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, pacificus, qui est ingenio pacis amante; (2) pacificator, pacis conciliator. Ex εἰρήνη et ποιέω, *facio*.

Εἰρηνοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, pacis custos; (2) pacificator.

Εἰρίνεος, ε, ὁ ϗ ἡ laneus. Ab εἶρος.

Εἴριον, ε, τὸ. et εἰρίον, lana. Ab eod.

Εἶρις, ιδος, ἡ, Iris, genus aromatis, *ap. Athen.*

Εἱρκτὴ, ῆς, ἡ, carcer. Ab εἴργω.

Εἱρκτέον prohibendum, *Soph.*

Εἱρκτοφύλαξ, ὁ, custos carceris.

Εἱρμὸς, ῦ, ὁ, nexus, series. Ἐκ τῦ κατὰ φύσιν εἱρμῦ, *Longin.* 22. Ab εἴρω, *necto*.

Εἱροκόμος, ε, ὁ ϗ ἡ, lanas carpens vel tractans: lanificus, *Il.* 3, 387. Ex εἶρος et κομέω, *curo*.

Εἴρομαι, interrogo. Ab ἔρω, *dico*, qu. auctor sum, ut id quod volo mihi vocatur, *Ern.*

Εἱροτόκος, ε, ὁ ϗ ἡ, laniger.

Εἱροτόνος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui lanificium exercet, qui in lanis laborat. Ex εἶρος et τονέω.

ΕΙΡΟΣ, ους, τὸ, lana.

Εἴρομεν, *ibamus*, 1. pl. imperf. ind act. *Dor.* pro εἴρομεν, a verbo ἔρχω, *repo*.

Εἱροχαὴς, ὶς, qu. dic. lætans lana; lanificus, lanatus.

Εἰρύαται, *custoditi sunt*, 3. pl. perf. ind. pass *Ion.* pro εἰρύνται, a verbo ἐρύω, pro ἐρύω.

Εἴρυκαν, *sustulerunt*, 3. pl. perf. ind. act.

Εἰρύμεναι, *trahere*, præs. inf. act. *Dor.* pro εἰρύειν.

Εἴρυντο, 3 pl. imperf. ind. med. verbi

Εἰρύομαι, servo, conservo. Ab ἐρύομαι.

Εἰρύσασθαι, *custodire*, a. 1. inf. med. *Poet.* pro ἐρύσαθαι, ab ἐρύω.

Εἴρυτο, 3 s plusq. perf. ind. pass. verbi ejusd.

Εἴρχαται, 3. sing. perf. ind. pass. v. εἴργνυμι.

Εἴρψι, 3. s. a, 1. ind. act. verbi ἔρπω, *serpo*.

ΕΙΡΩ, unde εἴρας, necto.

Εἴρω, dico. In præsenti et imperfecto inusitatum, fut. ἐρῶ, et *per διάλυσιν*, ἐρέω, usitatum et perf. εἴρηκα. Hinc

ΕΙΡΩΝ, ωνος, ὁ, dissimulator in oratione, dissimulate loquens; (2) cavillator. Hinc

Εἰρωνεία, ας, ἡ, dissimulatio in oratione; (2) derisio; (3) tropus rhetoricus.

Εἰρωνεύομαι, f. εύσομαι, utor dissimulatione in oratione; (2) derideo. Ἥκουας αὐτῆς οἷον εἰρωνεύεται; *Aristoph. Av.* 1216.

Εἰρωνευτὴς, ῦ, ὁ, idem quod εἴρων.

Εἰρωνευτικὸς, ἡ, όν, dissimulatione utens.

Εἰρωνικὸς, ἡ, όν, idem. Ab εἴρων.

Εἰρωνικῶς, *adv.* ficte, dissimulate, ironice.

Εἰρωτᾷ, *interrogat*, 3. s. præs. ind. act. pro εἰρωτάει, ab εἰρωτάω, *Ion.* et *Poet.* pro ἐρωτάω.

Εἰρωτᾶν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐρωτᾶειν.

ΕΙΣ, *præpos.* regens *accus.* in; (2) ad; (3) erga; (4) contra; (5) super; (6) post; (7) propter; (8) apud; (9) per; (10) inter; (11) circiter; (12) quoad; (13) ritu, modo; (14) *in compositione* notat in, ad, intra; (15) *inservit periphrasi*, et cum nomine redditur quandoque adverbialiter, v. gr. εἰς τάχος, celeriter, εἰς ἀκριβέστατον, accuratissime, εἰς ὑπερβολὴν, summe. Ἐς ὅ, quapropter. Ἐς ὅ ἔλαβε τὴν δίκην, quapropter pœnas dedit, *Herodot.* 1, 115. Ἐς ὅ μιν ἔπεκτι αὐτόν, quare eum missum fecit, *sive* neglexit, *Id.* 2, 116 Ἐς ὅ donec, dum. Αὐτὰ . . . φυλάξω, ἐς ὅ ἂν αὐτὸς ἑλέων ἐκεῖνος ἀπαγαγέσθαι ἐθέλῃ, *Id.* 2, 115.

ΕΙΣ, μία, ἕν, unus; (2) pro τίς, quidam; (3) alter. Hinc (4) εἷς καθ' εἷς, singuli; (5) ἓν πάρ' ἕν, vicissim; (6) ὑφ' ἕν, conjuncte, in unum.

Εἶς, *e as*, 2. sing. imperf. ind *contr.* ex Ionico εἷς pro ἦς, a verbo εἰμὶ, *sum*.

Εἶς, *es*, 2. sing. præs. ind. act. verbi εἶμι.

Εἶς, *qui misit*, aor. 2. part. verbi ἧμι.

Εἶσα, *scivi*, aor. 1. ind act. verbi εἶδω.

Εἶσα, a. 1. ind. act. verbi ἕννυμι, seu ἵω, *mitto*.

Εἰσαγάγῃ, *introduxerit*, 3. sing. a. 2. conjunct. act. *Att.* pro εἰσάγῃ, ab εἰσάγω.

Εἰσαγγιλιὺς, ίως, ὁ, qui nuntiat adventum alicujus; (2) accusator, delator criminis innominati; (3) Χάρης ὁ εἰσαγγιλιὺς, *Plut.* interruntius, *Justin.* 1, 9.

Εἰσαγγιλία, ας, ἡ, accusatio, delatio criminis innominati, stellionatus.

Εἰσαγγιλικὸς, vel εἰσαγγιλτικὸς, pertinens ad εἰσαγγιλλίαν, ut lex modum εἰσαγγιλλιῶν præscribens.

Εἰσαγγέλλω, f. ελῶ p. ήλκα, accuso, defero; (2) renuntio, refero. Τὸ πρᾶγμα πρτὶ δικὴν εἰσαγγέλλεται, *Aristoph. Thesm.* 604.

Εἴσαγε, 2. sing præs. imperat. act. v. εἰσάγω.

Εἰσαγείρω, colligo, congrego.

Εἰσάγω, f. ξω, introduco; (2) est verbum forense, quod de judice et actore dicitur; (3) referre in numerum, ordinem, collegium Hinc Ὅταν σι καίρος εἰσάγῃ, opportunum fuerit, *Soph. El.* 89. Οὐδεὶς κατ' ἐμῦ τιθνῶτος εἰσάξει δίκην, *Aristoph. Nub.* 710. Hinc

Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio:

Εἰσαγωγικὸς, ἡ, όν, introductorius:

Εἰσαγώγιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, importans, qui alicunde importat; (2) actio quam intendere licet per legem, quæ jure dari petenti potest.

Εἰσαεὶ, *adv.* semper. Hinc ὁ εἰσαεὶ, sempiternus.

Εἴσαθ' pro εἴσατο, *statua honoravit*, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἵω.

Εἰσαθρέω, ῶ, f. ήσω, conspicio, inspicio.

Εἰσαίρω, infero, appono.

Εἰσαΐσσω, f. ξω, irruo aliquo, irrumpo.

Εἰσαΐω, audio, inaudio. Ex εἰς et αἴω.

Εἰσακοντίζω, f. ίσω, jaculor in aliquem locum; (2) jaculis incesso.

Εἰσακύω, exaudio. Τάτε λίγοντος τάνδρὸς εἰσήκυε ἐγὼ, *Soph. Trach.* 355.

Εἰσακτέον, deferendum, *Aristoph.*

Εἰσάλλομαι, insilio.

Εἰσαμίβω, ingredior.

Εἰσάμενοι, *collocantes*, nom. pl. a. 1. part. med. *Ion.* pro ἰσάμενοι, a verbo ἵω.

Εἰσάμην, *scivi*, a. 1. ind. med. verbi εἶδω.

Εἶσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἵω, *colloco*.

Εἰσαναβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, conscendo. Ὑπερῷόν εἰσαναβᾶσα, *Il.* 2, 521.

Εἰσαναγκάζω, cogo, compello, adigo.

Εἰσανάγω, f. ξω, introduco. Εἴρεσιν εἰσανάγυσι, *Odyss.* 8, 529

Εἰσαναλίσκω, f. ώσω, impendo, sumptum facio in aliquid.

Εἰσανδρόω, maribus compleo.

Εἰσάνιμαι, ingredior.

Εἰσανίδω, sursum adspicio. Οὐρανὸν εἰσανιδὼν, *Il.* 24, 307

Εἰσανίχω, insurgo, exsurgo.

Εἰσανίων, aor. 2. part. act. verbi εἰσάνιμι, *adscendo*.

Εἰσαντλέω, infundo, ingero.

Εἰσάπαν, *adv.* omnino, prorsus.

Εἰσάπαξ, *adv.* semel. Ex εἰς et ἅπαξ.

Εἰσαποβαίνω, evado.

Εἰσαπόκλείω, includo, exitu intercludo.

Εἰσαράσσω, irruere, impetum facere jubeo.

Εἰσαρπάζω, abreptum occulto.

Εἶσατο, ἰνίι, 3. sing. a 1. med. verbi εἶμι, *eo, vado*. Εἶσατο λίμνην εἰσβαίνων, *Apoll. Rhod.* 4, 1589.

Εἴσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi εἶδω.

Εἰσάττω, insilio, subsilio.

Εἰσαῦθις, *adv.* in postremum, posthac.

Εἰσαύριον, *adv.* cras, in posterum diem.

Εἰσαφίημι, f. ήσω, jacio intro; (2) introduco.

Εἰσαφικάνω, accedo; (2) redeo. Μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν, *Odyss.* 22, 99.

Εἰσαφίκηαι, 2. sing. a. 2. conj. med. *Ion.* pro εἰσαφίκῃ, ab

Εἰσαφικνέομαι, ῆμαι, f. ίξομαι, idem. Πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι, *Il.* 22, 17.

Εἰσβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, ingredior. Οἱ δ' οὔπω εἰσβαίνον, ϗ ἐπὶ κλῆῖσι κάθιζον, *Odyss.* 9, 103.

Εἰσβάλλω, injicio; (2) invado, ingredior.

Εἰσβάλλειν εἰς Θάλασσαν, *Herodot.*

Εἴσβασις, ως, ἡ, adscensus; (2) ingressus.

Εἰσβατὸς, ὴ, όν, quem ingredi possumus.

Εἰσβιάζομαι, fut ἀσόμαι, vi ingredior; (2) vim infero. Εἰσβιάζονται εἰς τὰς οἰκίας, *Plut.*

Εἰσβιβάζω, f. άσω, ingero, intrudo, impono, v. gr. navi. Εἰσιβίβαζον τὰς δάλας ναύτας, *Isaer.*

Εἰσβλίπω, aspicio, *Theoc.*

Εἰσβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ingredior ad ferendum auxilium.

Εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, ingressus, incursus; (2) expeditio militaris; (3) impetus primus febris, paroxysmus; (4) initium, principium rei. (4) εἰσβολὰς ὁρῶ λόγων, exordia sermonum, *Eurip. Suppl.* 92. Ὁρῶ τ. ναυμῶν εἰσβολὰς, luctuum exordia, *Id. Ion.* 676. Ex εἰς et βάλλω.

Εἰσγεάφω, ascribo, *Soph.*

Εἰσδανείζω, fœnori colloco pecuniam.

Εἰσδέρκομαι, inspicio.

Εἰσδίκομαι, f. δίξομαι, admitto intro, recipio. Κἀγὼ εἰσδίξομαι ὑμᾶς, 2 *Cor.* 6, 17.

Εἰσδοχὴ, ῆς, ἡ, acceptio. Ab εἰσδέχομαι.

Εἰσδρεμάσα, a. 2 part. act. f. g. ab εἰσδρέχω.

Εἰσδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, ingressio; (2) impetus. irruptio. Ab εἰσδρέχω.

Εἴσδυμι, subeo, ingredior, *Ar.*

Εἰσδύνω, f. ύσω, subeo, ingredior, penetro.

Εἴσδυσις, ως, ἡ, introitus, ingressus; (2) os spelunceæ. Ab εἰσδύω.

Εἰσδύω, f. ύσω, et εἰσδύομαι, idem quod εἰσδύνω.

Εἶσε, *collocavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵω.

Εἰσέαι, *scies*, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro εἴσῃ, ab εἶδω.

Εἰσιάω, intromitto, introire sino.

Εἰσιγγλίζω, f. ίσω, accedo.

Εἰσίδραμον, a. 2. ind. act. verbi εἰσδρέχω.

Εἰσίδυ, *ingressus est*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi εἰσδυμι, *ingredior*.

Εἰσιδέω, et εἰσίδω, video.

Εἰσιλλέω, ῶ, f. ήσω, concludo, cogo in angustiam, compello.

Εἶσιμι, intro, ingredior. Ex εἰς et εἶμι, *eo*. Τὰ εἰσιόντα, cibus et potus, *Xen. Cyrop.* 78.

Εἰσῖσι,

Εἰσιῶσι, *immittunt*, 3. pl. præs. ind. act. *Ion.* pro ἰσιοῦσι, a verbo ἰσίημι.

Εἰσελαύνω, f. λάσω, invehor, ingredior, irrupo. Εἰσήλασε μέσον τῶν πολεμίων, *Plut.*

Εἰσίλιυσις, ως, ἡ, ingressus. Ab εἰσέρχομαι.

Εἰσιλιύσομαι, *ingrediar*, f. 1. ind. med.

Εἴσιλθι, *ingredere*, 2. sing. a. 2. imperat. act.

Εἰσίλθητι, *possitis ingredi*, 2. pl. a. 2. conj.

Εἰσιλκύω, rapio, traho aliquo, v. gr. in judicium.

Εἰσιμπορεύομαι, f. εύσομαι, importandarum mercium causa me confero aliquo.

Εἶσιν, *sedere jussit*, 3. s. a. 1. ind. act. ab ἵω.

Εἰσινέγκῃς, 2. sing. a. 1. conj. act. v. εἰσφέρω.

Εἰσινηνόχει, 3. sing. plusq. perf. ind. med.

Εἰσίνωμες, *ingrediamur*, 1. pl. a. 2. conjunct. act. *Dor.* pro εἰσέλθωμεν, ab εἰσέρχομαι.

Εἰσινταφιάζω, funero, sepelio in, *Ep.*

Εἰσίπιτα, *adv.* vel *conj.* deinde, postea.

Εἰσιπίρνημι, *transfixit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi εἰσπιρώω.

Εἰσιπήδησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. εἰσπηδάω.

Εἰσιτιδημέω, ῶ, f. ήσω, aliquo diverto.

Εἰσίτομαι, assequor, *Hom.*

Εἰσίργνυμι, vel ἐσίεργνυμι, includo. Ἐσιεργνῦσι τὸν νικρόν, *Herodot.* 2, 86.

Εἰσίρεμω, irrepo. Ex εἰς et ἕρπω, *repo.*

Ε. ἰρρέω, ingredior, *Ar.*

Εἰσιρσις, ως, ἡ, plexus, nodus; (2) insertio.

Εἰσιρύω, intro traho, *Hom.*

Εἰσίρχομαι, f. ελιύσομαι, ingredior. Κατὰ ποίας πύλας εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος, *Aristoph. Av.* 1214. Εἰσέρχεται αὐτῷ φόβος, *Plat.*

Εἰσισπάσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi εἰσπάω.

Εἴσιται, *sciet*, 3. sing. f. 1. ind. med. v. εἶδω.

Εἰσίτι, *adv.* in posterum quoque.

Εἰσιυπορέω, suppedito, aor. 1. inf. εἰσιυπορῆσαι, *ap. Diod.* nisi leg. εἰσπορίσαι.

Εἰσιφίημι, f. ήσω, intromitto.

Εἰσίχω, pertineo, pervado; (2) evado, exeo, erumpo. (1) ἰσίχει δὲ ἐς ἄλλον ποταμὸν ἐκ τοῦ Εὐφρήτεω, tendit autem ex Euphrate in alterum flumen, *Herodot.* 1, 193. Εἰσίχει εἰς τὸν οἶκον ἥλιος, *Herodot.*

Εἰσηγίομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, auctor sum et causa alicujus rei. *Unde varie dicitur* pro suadere; (2) docere; (3) legem ferre; (4) instituere aliquid; (5) exemplum præire; (6) explicare; (7) commemorari. Μὴ ὄκνει ταῦτα εἰσηγεῖσθαι αὐταῖς, *Xen.* Εἰσηγήσατο τὸν νόμον, *Luc.*

Εἰσήγησις, ως, ἡ, omnia significat quæ verbum, h. e. in quo auctoritas aliqua, causa intelligi potest, ut suasio, admonitio; doctrina, legislatio, &c.

Εἰσηγητὴς, οῦ, ὁ, cujuscunque rei quocunque modo auctor, ut suasor, doctor, legislator, &c.

Εἰσηγορία, ας, ἡ, accusatio, querimonia, *Suid.* Ex εἰς et ἀγορέω, *dico.*

Εἰσήι, 3. sing. plusq. perf. ind. med. v. εἴσιμι.

Εἰσηθίω, ῶ, f. ήσω, *Attice* εἰσηθῶ, colo, percolo, colando infundo, per colum instillo. *Herodot.* εἰσηθήσαντες, ubi aliqui εἰσηθίσαντες, quasi ab εἰσηθίζω, pro εἰσηθίζω.

Εἰσηκούσθη, 3. sing. a. 1. ind pass. v. εἰσακούω, *exaudio.*

Εἰσήλατο, *adsiliit*, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi εἰσάλλομαι.

Εἰσῆλθον, *ingressus sum*, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo εἰσέρχομαι.

Εἰσηνεγκάμην, *attuli*, a. 1. ind. med. v. εἰσφέρω.

Εἶσθα, *is*, 2. sing. præs. ind. *Æol.* pro εἶς, ab εἶμι.

Εἴσθαι, *missum esse*, perf. ind. pass. verbi ἵημι.

Εἴσθεσις, ἡ, initium, veluti comœdiæ, odæ, &c. *Vox Scholiastarum.*

Εἰσθίω, irrumpo.

Εἰσθορέω, ῶ, f. ήσω, insilio.

Εἶσι, *vadit*, 3. sing. præs. ind. act. v. εἶμι.

Εἰσίασι, *ingrediuntur*, 3. pl. præs. ind. act. *Ion.* pro εἰσίουσι, ab εἴσιμι.

Εἰσίέναι, *intrare*, præs. inf. verbi εἴσιμι.

Εἰσίζομαι, se colloco in, *Hom.*

Εἰσίημι, immitto, intromitto.

Εἰσίθμη, ης, ἡ, vicus.

Εἰσικνέομαι, *Æsch.* Vid. *Thes. Gr. P.*

Εἰσιππεύω, equo ingredior.

Εἰσίπταμαι, et εἰσίπτημαι, involo. Διὰ τῶν πυλῶν εἰσίπτατ' εἰς τὸν ἀέρα, *Aristoph. Av.* 1178. Ex εἰς et ἵπταμαι, *volo.*

Εἰσιτήριος, ία, ιον, ad ingressum pertinens. Ab εἴσιμι. Hinc εἰσιτήρια, ων, τὰ, primus anni dies, et sacra, quæ initio anni fiebant:

Εἰσιτητὸς, ἡ, όν, ad quem ingressus patet.

Εἰσκαλίω, ῶ, intro voco, advoco, invito. Ἀπορά γ' ἡμῖν πράγματα δαίμων τις εἰσκέκληκεν εἰς τὴν οἰκίαν, *Aristoph. Vesp.* 1464.

Εἰσκαταβαίνω, ingredior, v. gr. antrum.

Εἰσκέλλω, appello, advenio. Ποίαν δὲ γώραν εἰσκέλσαμεν σκάφει, *Aristoph. Thesm.* 884.

Εἰσκηρύττω, f. ξω, voce præconis evoco, in concionem voco.

Εἰσκλύζω, inundo.

Εἰσκολυμβάω, innato.

Εἰσκομιδὴ, ῆς, ἡ, invectio. Ab εἰσκομίζω.

Εἰσκομίζω, f. ίσω, importo, inveho.

Εἰσκρίνω, aliquem numerum adscisco, lego, coopto; et (2) εἰσκρίνομαι, ingredior, insinuo me, allegor, cooptor. Hinc

Εἴσκρισις, εως, insinuatio; (2) lectio, cooptatio.

Εἰσκυκλέω, ῶ, f. ήσω, volvendo intus verto, infero. Εἴσω τὶς ὡς τάχίστα μ' εἰσκυκλησάτω. *Aristoph. Thesm.* 272. Hinc

Εἰσκύκλημα, ατος, τὸ, machina theatralis, qua invehebantur ostendenda, et rursus e conspectu removebantur ostensa.

Εἰσκυλίω, f. ίσω, involvo, immitto aliquo. Καιοδαίμων ἐγὼ οἵ' ἐμαυτὸν εἰσκύλισα πράγματι; *Aristoph. Thesm.* 658.

Εἰσκύπτω, f. ψω, intueor, inspicio.

Ἔϊσκω, adsimilo. Ab ἴκω, *similis sum.*

Εἰσκωμάζω, f. άσω, comessabundus adeo, irrumpo; (2) *tropice*, irrepo, invalesco, sed semper in deteriorem partem, sæpe *ap. Chrys.*

Εἰσλάμπω, f. ψω, illuceo, *de sole radiante.*

Εἰσλιύσσω, inspicio, *Soph.*

Εἰσμάσσω, vel εἰσμάττω, f. ξω, imprimo. Μάλα γάρ μι Ϝανὰν εσμάσσατο Ϝυρὸν, *Il.* 17, 564, *in med.* idem quod

Εἰσμαστιύομαι, εἰσμαστεύομαι, inserendo digito contrecto, scrutor, (nisi potius est εἰσβαστιύομαι, *Ern.*)

Εἰσνέω, innato.

Εἰσνοέω, ῶ, f. ήσω. Unde εἰσνόησα, animadverti. Φίλον πατέρ' εἰσνόησεν ἑταῖρ' ἐν δίφρῳ, *Il.* 24, 700.

Εἰσοδιάζομαι, f. άσομαι, redeo, *de pecunia.*

Εἰσόδιον, ου, τὸ, reditus honorarius, pensio honoraria; *in plur.* reditus quivis, sumptus.

Εἰσόδιος, ου, ὁ ἡ, ad introitum pertinens, in ingressu adhiberi solitus; (2) qui itat, ventitat ad, &c. Ab

Εἴσοδος, ου, ἡ, ingressus, introitus, vestibulum templi; (2) via quæ in locum aliquem fert; (3) reditus, tributum, vectigal. Ex εἰς et ὁδός.

Εἰσοικιόω, ῶ, f. ώσω, concilio, amice jungo, familiarem et amicum reddo.

Εἰσοικίω, ῶ, f. ήσω, habitatum aliquo migro.

Εἰσοίκησις, εως, ἡ, migratio in locum aliquem.

Εἰσοικίζω, f. ίσω, domum introduco seu recipio; (2) in urbem habitatum mitto; (3) *in med.* in domum immigrare; (4) insinuare se; (5) versari, commorari. Ἐχθὲς εἰσφκίσμεθα, *Aristoph. Pace*, 260.

Εἰσοικισμὸς, οῦ, ὁ, introductio vel receptio in ædes; (2) deductio colonorum.

Εἰσοίσις, 2. sing. f. 1. ind. act. v. εἰσφέρω.

Εἰσοισίος, inferendus, introducendus.

Εἰσοιχνέω, ingredior. Οὐδέ μιν εἰσοιχνῦσι κυνηγέται, *Odyss* 9, 120.

Εἰσοκὲ, et εἰσοκὲν, *Poet.* donec. Ex εἰς, ὅ, *quod*, et κὲ, vel κὲν, pro ἄν.

Εἴσομαι, *sciam*, f. 1. ind. med. verbi εἶδω.

Εἰσομόργνυμι, attingo.

Εἰσοπίσω, *adv.* postea.

Εἰσόπτομαι, adspicio, intueor, *Hom.*

Εἴσοπτος, ου, ὁ ἡ, qui inspectus est, qui inspici potest. Ex εἰς et ὄπτομαι.

Εἰσοπτρίζομαι, f. ίσομαι, inspicio in speculum, in speculo faciem intueor. Ab

Εἴσοπτρον, ου, τὸ, speculum. Ex ὄπτομαι.

Εἰσορόω, ῶ, intueor, adspicio. Ἴππους τ' εἰσορόων, *Il.* 5, 183.

Εἰσορμάω, irruo, invado, *Hom.*

Εἰσορόων, *videns*, præs. part. act. *Poet.* pro εἰσορῶν, quod *contr.* dicitur pro εἰσοράων.

Εἰσορμίζω, in portum inveho.

Ἔϊσος, η, ον, *Poet.* pro ἴσος, æqualis, æquabilis, moderatus. Ἔϊση, epith. navis, videtur esse bona, bene ædificata; diciturque et de singulis, forte et, cum de cibo dicitur, significat bonum, suavem, salubrem, *Ern.*

Εἰσοχὴ, ῆς, ἡ, quod introrsum vergit. Ab εἰσέχω.

Εἰσπαίω, f. αίσω, insilio, irrumpo. Βοῶν εἰσπαισιν Οἰδίσης, *Soph. Œd. Tyr.* 1252.

Εἰσπίμπω, f. ψω, immitto, importo.

Εἰσπεράω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, transeo; (2) adeo.

Εἰσπίσμαι, f. πτήσομαι, involo.

Εἰσπιτάομαι, vel εἰσπίτομαι, idem.

Εἰσπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, irrumpo. Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, *Act.* 16, 29.

Εἰσπίπτω, incido, irruo. Εἰσπίπτω εἰς τὴν πόλιν, *Thuc.*

Εἰσπλίω, f. εύσω, navigo introrsum, adnavigo. Εἰσπλέει εἰς τὸν λιμένα, *Plut.*

Εἰσπληρόω, ingerendo impleo.

Εἴσπλοος, *contr.* εἴσπλους, ου, ὁ, adnavigatio; (2) locus per quem intrant naves portum.

Εἰσπνέω, f. εύσω, inspiro, adflo; (2) spiritum duco; (3) amo. Hinc

Εἰσπνήλης, ου, ὁ, Laconibus amasius, amoris igne adflatus, (vel potius qui alteri exemplo et præceptis amorem honestatis et virtutis inspirat, *Ern.*) *Theocrit.* 12, 13.

Εἴσπνιλος, idem.

Εἴσπνοη, ης, ἡ, inspiratio.

Εἰσποίω, ῶ, f. ήσω, adscisco; (2) adopto.

Εἰσποίησις, εως, ἡ, adoptio. Ab εἰσποίω.

Εἰσποίητος, η, ον, adoptatus. Ab eod.

Εἰσπομπὴ, ῆς, ἡ, immissio. Ab εἰσπίμπω.

Εἰσπορεύομαι, f. εύσομαι, ingredior. Εἰσπορεύονται εἰς Καπερναοὺμ, *Marc.* 1, 21. εἰς τὸ ἱερὸν, *Act.* 3, 2. πρὸς αὐτὸν, *Ib.* 28, 30.

Εἰσπράκτωρ, ορος, ὁ, exactor.

Εἴσπραξις, εως, ἡ, exactio. Ab

Εἰσπράσσω, vel εἰσπράττω, f. ξω, pœnas, pecuniam exigo; (2) vendico alicui quid. Εἰσπράττισθαί τινα τὰ χρήματα, ἐγγύην, *Dem.*

Εἰσπτύω, f. ύσω, inspuo. Ex εἰς et πτύω.

Εἰσρέω, f. εύσω, influo, illabor, interlabor.

Εἴσροος, *contr.* εἴσρους, ου, ὁ, influxus, influxio.

Εἰσρυσις, εως, ἡ, idem. Ab εἰσρέω.

Εἶται, 3. sing. perf. ind. pass. *Poet.* pro εἶται, ab εἶμαι.

Εἰσήκειν, plusq. perf. ind. act. v. ἵημι.

Εἰσία, *convivio excipiebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro εἰσίαε, a verbo ἑσιάω.

Εἰσίθημι, impono, pono in, seu intra, indo.

Εἰσιμάομαι, in censum defero, *cum accus.*

Εἰσοϊστύω, sagittam immitto, sagitta ferio; *tropice*, alte in animum injicio.

Εἰσρέπομαι, f. ψομαι, vertor in, seu intra, recipio me intra, seu intus.

Εἰσρέχω, f. ρέξω, incurro. Ἕως ἂν εἰσρέξωσιν Ἀμφίρεως δόμους, *Lycophr.* 1163. Εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν, *Act.* 12, 14.

Εἰσρυτάω, ῶ, f. ήσω, terebrando perforo; (2) insinuo me, clam me infero.

Εἰσφέρω, f. εἰσοίσω, a. 1. εἰσήνεγκα, infero, ingero; (2) confero partem, do; (3) solvo tributum, pendo; (4) fero ad populum v. gr. legem. Ξυνίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν, *Act.* 17, 20. Εἰσφέρεται ζῶων τὸ αἷμα, *Heb.* 13, 11.

Εἰσφθίρομαι, clam irrepo, et cum pernicie alterius. Ex εἰς et φθείρω.

Εἰσφοιτάω, ῶ, f. ήσω, ingredior; (2) sæpe ingredior, vel adeo, statis temporibus.

Εἰσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio; (2) collatio; (3) tributum. Ab εἰσφέρω.

Εἰσφράσσω, vel εἰσφράττω, f. άξω, obstruendo includo.

Εἰσφέω, et εἴσφημι, f. ἤσω, infero, intromitto, introduco, introire jubeo; (2) ingredior intra ἐμαυτόν.
Εἰσχειρίζω, trado, in manus do.
Εἴσχεω, f. ύσω, infundo.
Εἴσω, adv. intra; (2) intus, *Poet.* pro ἔσω. Hinc ὁ εἴσω, interior. Ab εἰς.
Εἴσω, *sciam*, f. 1. ind. act. verbi εἴδω.
Εἰσωθέω, ῶ, f. τεύσω, intrudo, intropello.
Εἰσωπός, ή, ό, ante conspectum aliquid habens. Ex εἰς et ὤψ, *vultus*.
ΕΙΤΑ, adv. postea, deinde, tum; (2) anne, numquid, itane? *cum indignatione*; (3) *in argumentatione* atqui, enimvero; (4) sed.
Εἶτ', pro εἶτα, *deinde*.
Εἴτε, *conjunct.* sive. Ex ε" et τε.
Εἶτε, *sitis*, 2. pl. præs. opt. *per Syncop.* pro εἴητε, ab εἰμί, *sum*.
Εἶτεν, et ἔπειτεν, pro εἶτα, et ἔπειτα, *Ion. adv.* idem quod εἶτα.
Εἴτω, *sit*, 3. sing. præs. imperat. pro ἔστω, a verbo εἰμί· vel *eat*, 3. sing. præs. imperat. pro ἴτω, ab εἶμι.
Εἰχένει, *cessisse*, perf. inf. act. verbi εἴκω.
Εἴχιο, *tenebas*, 2. sing. imperfect. ind. med. *Ion.* pro εἶχισο, ab ἔχω.
Εἶχεν, *habebam*, imperf. ind. act.
Εἶχοσαν, 3. plur. imperf. verbi ἔχω, dialectus Asiaticæ, pro εἶχον. Περὶς εἶχοσαν αἰγιαλοί, mansueta tenebant littora, *Posidipp. in Anthologia.*
Εἶω, *usitat.* εἶμι, vado, eo. Ab ἔω, *eo*.
Εἶω, *misissem*, 1. sing. a. 2. conj. act. pro ὦ, ab ἵημι.
Εἴωθεν, 3. sing. perf. ind. med. verbi ἔθω.
Εἰωθότως, *adv.* more solito. Ab εἰωθώς.
Εἴων, imperf. ind. act. pro εἶαον, ab ἰάω.
Εἶῶσι, 3. pl. præs. conj. act. *Poet.* pro ἐῶσι.
ΕΚ, sequente consona, et ἐξ sequente vocali vel diphthongo, *præpos.* regens genitivum, e, ex; (1) ὦ κάκιστε, κἀκ κακῶν, *Eurip. Andr.* 591. (2) a, ab; (3) de; (4) per; (5) propter; (6) juxta; (7) post. Ἐκ τῶνδε, dehinc, postea. Ἃ 'κ τῶνδε δράσω, *Soph. Œd. Tyr.* 235. Ἐκ τοσαύτης συνηθείας, post tantam familiaritatem, *Alciphr. Epist.* 33. (8) extra; (9) in; (10) sæpe cum suo casu pro *adverbio* ponitur, v. gr. ἐκ τοῦ φανεροῦ, aperte; ἐκ τοῦ δικαίου, juste; ἐξ ἀκριβίσεως, ultro, consulto; ἐκ ῥιζῶν, radicitus; (11) interdum *abundat*, v. gr. ἐξ ὑπαινίττεσθαι, cœlitus; (12) *servit Periphrasi*, ut οἱ ἐκ τοῦ Περιπάτου, Peripatetici; οἱ ἐξ ἰριδίας, rixosi; (13) notat *in compositione* ex, vel extra, *item* ab, in, re, seorsum; (14) *vehementiam*; (15) *ornatum*; (16) *contrarium*.
Ἑκάβη, ης, ἡ, Hecuba.
Ἐκάδιυον, imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐκήδευον, a verbo κηδεύω.
Ἑκάεργος, ε, ὁ ϗ ἡ, epith. Apollinis sagittarii procul ferientis. Ex ἑκάς et ἔργω.
Ἑκάην, *ustus sum*, a. 2. ind. pass. verbi καίω.
Ἐκαθαρίσθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi καθαρίζω.
Ἐκαθίζομην, imperf. ind. verbi καθίζομαι.
Ἑκαθεν, *adv.* procul, eminus. Ab ἑκάς.
Ἐκάθευδον, imperf. ind. act. verbi καθεύδω.
Ἐκαθήμην, imperf. ind. med. verbi κάθημαι.
Ἐκάθηρεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. καθαίρω.
Ἐκάθητο, 3. sing. imperf. ind. med. v. κάθημαι.
Ἐκάθιζον, imperf. ind. act. verbi καθίζω.
Ἐκαθιζι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐκάθισι.
Ἐκαίνυτο, 3. sing. imperf. ind. verbi καίνυμαι.
Ἐκάκωσα, a. 1. ind. act. verbi κακόω.
Ἐκάλει, *vocabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐκάλεε, a καλέω.
Ἐκάλεσσι, *vocavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐκάλεσε.
Ἐκαλήμην, *vocabar*, imperf. indic. pass. *Æol.* pro ἐκαλούμην.
Ἐκαλλωτίσατο, *pulchros oculos fecit*, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi καλλωπίζω.
Ἑκαλον, *quietum*, acc. sing. *Dor.* pro ἥκυλον.
Ἐκάλυψα, a. 1. ind. act. verbi καλύπτω.
Ἐκάμμυον, *claudebam*, imperf. ind. act *Poet.* pro κατέμυον, a verbo καταμύω, *claudo*.
Ἔκαμον, *laboravi*, a. 2. ind. act. verbi κάμνω.
Ἔκανον, *occidi*, a. 2. ind. act. verbi κτείνω.
Ἔκαον, *ussi*, a. 2. ind. act. verbi καίω, *uro*.
Ἐκάρη, *tonsus est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi κείρω.
Ἐκαρτύναντο, 3. pl. a. 1. ind med. verbi καρτύνω.
ΕΚΑΣ, *adv.* procul, eminus. Unde
Ἑκασάτω, *adv.* longissime.
Ἑκασαχῆ, *adv.* ubique, ubilibet. Ab ἕκαστος.
Ἑκασαχόθεν, *adv.* undique. Ab eod.
Ἑκασαχόθι, *adv.* ubique gentium, passim.
Ἑκασαχόσε, *adv.* quocumque, quoquo versum. Ab eod.
Ἑκασαχῦ, *adv.* ubilibet, ubique.
Ἑκασίρω, *adv.* ulterius, magis procul. Ab ἑκάς.
Ἕκαστος, άστη, αστον, singuli, quisque. Hinc ὁ vel οἱ καθ' ἕκαστον, singuli; καθ' ἕκαστον, sigillatim; καθ' ἑκάστην, sc. ἡμέραν· πάρ' ἕκαστα, semper, ubique.
Ἑκάστοτε, *adv.* idem et ab eod.
Ἑκαστοτέρω, *adv.* longius. Ab ἑκάς.
Ἑκάτω, pro ἑκατόν, *ap. Hipp.*
Ἑκατηβόλος, *Dor.* pro ἑκατηβόλος.
Ἑκάταιον, et ἑκάτειον, Hecates fanum et statua.
Ἑκατέατο, *sedebant*, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἐκάθηντο, a κάθημαι.
Ἑκατερόκις, *adv.* alterutra seu utraque vice, bis. Ab ἑκάτερος.
Ἑκάτερθεν, *adv.* utrinque. Ab eod.
Ἑκατερὶς, ίδος, ἡ, genus saltationis, in qua manus alternatim movebant. Ab eod.
Ἑκατερομάσχαλος, ε, ὁ ϗ ἡ, manicis ab utraque axilla dependentibus instructus. Ex ἑκάτερος et μασχάλη, *axilla*.
ΕΚΑΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, alteruter, alter ex duobus, utervis; (2) uterque.
Ἑκατέρωθεν, *adv.* utrinque. A præc.
Ἑκατέρωθι, *adv.* in alterutra parte, utrobique:
Ἑκατέρως, *adv.* alterutro modo; (2) utroque modo. Ab eod.
Ἑκατέρωσε, *adv.* in alterutram partem; (2) in utramque partem. Ab eod.
Ἑκάτη, ης, ἡ, Hecate. Nomen deæ.
Ἑκατηβελίτας, gen. sing. *Æol.* pro ἑκατηβελίτου, ab
Ἑκατηβελίτης, ε, ὁ, longe jaculans. A βάλλω.
Ἑκατηβόλος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ἑκατηγόρησα, a. 1. ind. act. v. κατηγορέω.
Ἑκατήσια, τὰ, sacra Hecates.
Ἕκατι, propter, causa, *Dor.* pro ἕνεκα.
Ἑκατογκέφαλος, et -λος, ὁ ϗ ἡ, centiceps.
Ἑκατόγκρανος, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ἑκατόγχειρ, ιρος, ὁ ϗ ἡ, centimanus.
Ἑκατόγχειρος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ἑκάτοιο, gen. sing. *Ion.* pro ἑκάτου.
Ἑκατόμβαια, ων, τὰ, festum in qua hecatombe mactari solebat. Ab ἑκατόμβη.
Ἑκατομβαιών, ῶνος, ὁ, hecatombæon, mensis Atheniensium ita dictus ab hecatombis, quæ tum immolabantur.
Ἑκατόμβη, ης, ἡ, sacrificium centum boum seu quorumvis pecorum, hecatombe; (2) sacrificium solennius quodvis. A βοῦς.
Ἑκατόμβοιος, ε, ὁ ϗ ἡ, centum boum, seu ejus nominis nummorum pretio æstimabilis. Ex iisd. *Il.* 2, 449.
Ἑκατόμπεδον, ε, τὸ, templum Athenis, *Steph.* quod et a nonnullis παραθένων vocatur.
Ἑκατόμπεδος, ον, magnus, latus. A πέδον.
Ἑκατομπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, centuplus. Ab ἑκατόν.
Ἑκατόμποδος, ον, centum pedes æquans. A πούς.
Ἑκατομπολίθριος, ον, idem quod
Ἑκατόμπολις, ιως, ἡ, centum habens urbes.
Ἑκατόμπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, centum habens pedes.
Ἑκατόμπυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, centum, i. e. multas habens portas. Ex ἑκατὸν et πύλη.
Ἑκατομφόνια, τὰ, sacra Martis.
ΕΚΑΤΟΝ, οἱ, αἱ, τὰ, *adject. indecl.* centum; (2) multi.
Ἑκατόνζυγος, sc. ναῦς, centum transtrorum navis, centiremis. Ex ἑκατὸν et ζύγα.
Ἑκατονκάρηνος, ὁ ϗ ἡ, centiceps, *Æsch.*
Ἑκατόνσιμνον, ε, augustum, multum, magnum.
Ἑκατονταίτης, ε, ὁ, centum annorum, qui vixit centum annos. Ex ἑκατὸν et ἔτος.
Ἑκατονταιτὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Ἑκατονταίτηρος, ον, secularis.
Ἑκατονταπάρανος, *Dor.* pro ἑκατονταπάρηνος.
Ἑκατονταπλιφάλας, *apud Arist. Dor.* centiceps.
Ἑκατονταπλὶς, *adv.* centies. Ab ἑκατόν.
Ἑκατονταπλινθος, ε, ὁ ϗ ἡ, centum lectis instructus. Ex ἑκατὸν et πλίνθ, *lectus*.
Ἑκατονταλαντία, ας, ἡ, talenta centum.
Ἑκατονταλαντος, ε, ὁ ϗ ἡ, centum talenta pondere æquans.
Ἑκατονταπήχυιος, ε, ὁ ϗ ἡ, et ἑκατονπήχυιος, centum cubitos æquans.
Ἑκατονταπλάσιος, ία, ιον, centuplus.
Ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ἑκατονταπλασίως, *adv.* in centuplum.
Ἑκατονταπύλος, ὁ ϗ ἡ, centum portas habens.
Ἑκατονταρχὴς, ε, ὁ, centurio. Ex ἄρχων.
Ἑκατόνταρχος, ε, ὁ, idem.
Ἑκατοντὰς, άδος, ἡ, centuria.
Ἑκατονταπρίκλινος, ον, centum triclinia habens.
Ἑκατοντάχιμερ, ερος, ὁ ϗ ἡ, centimanus.
Ἑκατοντάχορος, *contr.* ους, ὁ ϗ ἡ, centuplum reddens; (2) centum choas tenens. Ex χέω.
Ἑκατόντορος, sc. ναῦς, qu. dic. centiremis. Ex ἑκατὸν et ἐρίσσω, *remigo*.
Ἑκατοντέτης, ὁ ϗ ἡ, centum annorum.
Ἕκατος, ε, ὁ, longe jaculans. Epitheton Apollinis. Ab ἑκάς.
Ἑκατοσεύω, f. εύσω, centuplico; (2) centesimam (genus vectigalis) colligo.
Ἑκατοσιαῖος, α, ον, centesimus.
Ἑκατόσομος, ε, ὁ ϗ ἡ, centum ostia habens. Ex ἑκατὸν et στόμα.
Ἑκατοσὸς, ἡ, όν, centesimus. Ab ἑκατόν.
Ἑκατοσὺς, ύος, ἡ, centuria. Ab eod.
Ἑκαύθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi καίω.
Ἐκβαλάξαι, excutere. *V. L. Hes. ex Soph.*
Ἐκβάζω, hortor, *Æsch.*
Ἐκβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, egredior; (2) evenio, accido. Ἔτλη θεῶν ἄλειτος ἐκβῆναι δίκην, *Lycophr.* 136. Κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηκ' ἐμὸς πόσις, evasit, *Eur. Med.* 229. Εὐτυχῶς τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν, *Aristoph. Conc.* 503. Ex ἐκ et βαίνω.
Ἐκβακχεύω, f. εύσω, et ἐκβακχεύομαι, vehementer bacchor, debacchor; (2) ἐκβακχεύω, in furorem bacchicum impello.
Ἔκβαλε, *ejecit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέβαλε, ab ἐκβάλλω.
Ἐκβαλεῖν, *ejecisse*, aor. 2. inf. act.
Ἐκβάλλω, ejicio, excutio, elido, *impr.* fœtum; (2) repudio, explodo. Κἀκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν, nec fas est ei quod semel dixit mutare, *Soph. Œd. Tyr.* 849. (3) contemno, atque adeo contumelia adficio; (4) erumpo, velut fons e terra. Οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ, effundat, *Eur. Hec.* 304. Σκωμμάτιον εἴποτέ τι ἐλεύσμενος ἐκβάλλω, *Aristoph. Vesp.* 1276. Ἕλωρος ἔνθα ψυχρὸν ἐκβάλλει ποτὸν, *Lycophr.* 1033.
Ἐκβάλω, aor. 2. conj. act.
Ἐκβαρβαρόω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo; ἐκβαρβαροῦμαι, barbarus fio. Ἐξεβαρβάρωσι τὴν πόλιν, *Isocr.*
Ἐκβαρβάρωσις, ή, barbaries.
Ἐκβασανίζω, cruciatu et tormentis fateri cogo.
Ἐκβάσιος, ε, ὁ, exscensum juvans, efficiens. Epith. Apollinis. Ab
Ἔκβασις, εως, ἡ, egressus; (2) eventus, exitus; (3) evasio; (4) figura rhetorica. (3) κἀκ ἔστιν ἄτης εὐπρόσοιστος ἔκβασις, *Eurip. Med.* 279. Ab ἐκβαίνω.
Ἐκβατηρία, ή, al. ἐκβακτηρία, litus, *Lycophr.*
Ἐκβεβαιόω, confirmo, *V. L.*
Ἐκβεβαίωσις, εως, ἡ, fiducia.
Ἐκβέβιλος, ον, sine telis capiendus vel captus.
Ἐκβέβληκα, perf. ind. act. verbi ἐκβάλλω.
Ἐκβήσῃ, *exibis*, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro ἐκβήσεσαι, ab ἐκβαίνω.
Ἐκβήττω, fut. ξω, extussio.
Ἐκβιάζω, f. άσω, et ἐκβιάζομαι, vi exturbo, *in med.* (2) vi adigo; (3) exprimo, extorqueo.

'Εκβιβάζω, f. άσω, educo; (2) e navi expono; (3) exigo. 'Εκβίβασον ἐκ τῆ βατίμα τ' ἐρ·ίθοον, *Aristoph. Av.* 668. Hinc

'Εκβίβασμός, ῆ, ὁ, exactio.

'Εκβιβαστής, ῆ, ὁ, exactor rei judicatæ, exsequutor sententiæ; (2) apparitor, viator, qui in jus vocat. Ab eod.

'Εκβλαστάνω, f. στήσω, progermino. 'Εκβλαστῆσαι ἴξοδον χλόης, *Job.* 38, 27.

'Εκβλάστημα, ατος, τὸ, germen, quod progerminat. Ab ἐκβλασάνω.

'Εκβλάστησις, εως, ἡ, egerminatio. Ab eod.

'Εκβληθήσομαι, f. 1. ind. pass. verbi ἐκβάλλω.

"Εκβλητος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, ejiciendus, rejiciendus, ejectus, repudiatus. Ab ἐκβάλλω.

'Εκβλύζω, f. ύσω, effundo, emano, scaturio.

'Εκβοάω, ῶ, exclamo; (2) proclamo; (3) celebro; (4) cum clamore erumpo.

'Εκβοήθια, ας, ἡ, proruptio. Ab ἐκβοηθίω.

'Εκβοηθίω, ῶ, f. ήσω, ad opitulandum procurro, auxilium fero.

'Εκβόησις, εως, ἡ, exclamatio. Ab ἐκβοάω.

'Εκβολάς, άδος, ἡ, abortus; (2) purgamentum argenti, scoriæ. Ab ἐκβάλλω.

'Εκβολίζω, radicitus extraho, effodio.

'Εκβολή, ῆς, ἡ, ejectio, jactura, ut mercium e navi; (2) alicujus loci, aut fluminis exitus; (3) excessus orationis, *Ern.* 'Εκβολὴ τῆ λόγυ, digressio. Ταῦτα μὲν δὴ ἐν ἐκβολῆ τῆ λόγυ ἀναγιγράφθω μοι, *Arr. Hist. Alex.* 6, 2. Ταῦτα μέν μοι ἐκβολὴ ἴξω τῆ λόγυ, *Id. Ind.* 6. Ab eod.

'Εκβολιμαῖος, αία, αῖον, expositus, ejectitius:

'Εκβόλιμος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ab eod.

'Εκβόλιον, ῃ, τὸ, qu. dic. ejectorium, *i. e.* ejectrix medicina, abigens enectos in utero infantes; ἐκβόλιος οἶνος, vinum quo partus ejicitur.

"Εκβολος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, idem; (2) rejectus, projectus. (2) βρίφος ἔκβολον οἴκων, *Eur. Phœn.* 811.

'Εκβόσκω, f. βοσκήσω, et ἐκβόσκομαι, depasco.

'Εκβράζω, f. άσω, ebullire seu fervere facio, *Nehem.* 13, 28. (2) de mari aliquid in littus æstu ejiciente. Hinc

"Εκβρασμα, ατος, τὸ, quod quasi bulliendo erumpit; (2) papula ardens; (3) fragmentum navis in littus ejectum.

'Εκβρασμὸς, ῦ, ὁ, ebullitio; (2) ejectio.

'Εκβράσσω, æstus impetu ejicio, seu exspuo.

'Εκβροντάω, ῶ, f. ήσω, tonitru emitto, instar fulminis emitto vim, *Æschyl. Prom.* 362. Vide φιψαλόω.

'Εκβρυχώομαι, ῶμαι, vehementer vociferor; (2) rugio, ut leo; (3) ut alia fera.

"Εκβρωμα, ατος, τὸ, edulium. Πρίονος ἐκβρώματα, scobs ligni serra erasa, *Soph. Trach.* 699.

'Εκβρώσκω, exedo, consumo, erodo.

'Εκγαμίζω, f. ίσω, nuptui colloco, *Matt.* 22, 30.

'Εκγαμίσκω, idem. Οἱ υἱοὶ τῦ αἰῶνος τύτυ γαμῦσι καὶ ἐκγαμίσκονται, *Luc.* 20, 34.

'Εκγαυρόομαι, ῦμαι, f. ώσομαι, superbus fio, insolesco; (2) effero, jacto, exaggero. Τό τ' ἄξίωμα τάνδρὸς ἐκγαυρύμενος, dignitatem viri exaggerans, *Eurip. Iphig. in Aul.* 101.

'Εκγεγάμην, *natum esse*, perf. ind. med. *Poet.* pro ἐκγεγαίμην, *Dor.* pro ἐκγεγαίνα. Ab ἐκγίνομαι, *nascor.*

'Εκγεγαὼς, *natus*, perf. part. med. verbi ἐκγάω.

'Εκγελάω, ῶ, f. άσω, in risum effundor, effuse rideo.

"Εκγελως, ωτος, ὁ, risus effusus.

'Εκγενέτης, ῃ, ὁ, oriundus, ortus ex. Λακεδαιμονος ἐκγενέτησι, *Eurip. Andr.* 128.

'Εκγεννάω, pario.

'Εκγενόμισθα, *nati sumus*, 1. pl. a. 2. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἐξεγενόμισθα. Ab ἐκγίνομαι.

'Εκγιγαρτίζω, f. ίσω, nucleum eximo, vinacea eximo. Ex γίγαρτον.

'Εκγίγνομαι, vel ἐκγίνομαι, f. γενήσομαι, enascor, oriundus sum; (2) ἐκγίνεται, datur, licet.

'Εκγλισχραίνω, f. νῶ, viscosum reddo, *Aret.*

'Εκγλυκίζω, dulce reddo.

'Εκγοητεύω, f. εύσω, præstigiis illudo.

"Εκγονος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, ortus, oriundus; (2) ἔκγονοι, proles, et quicquid alicunde natum est, *it.* nepotes; (3) alumnus, discipulus. (2) ἔπεμψ' ἐμοὶ τὰ φίλτατ' ἐκγόνοιν ἐμοῖν, *Soph. Œd. Tyr.* 1474. Ex γονή.

'Εκγράφω, et ἐκγράφομαι, exscribo, describo. "Ον ἐγὼ παρὰ τ' Ἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην, *Aristoph. Av.* 588.

'Εκγρηγορέω, ῶ, evigilo. Τωτὶ τὸ κακὸν ἐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν, *Aristoph. Av.* 1419.

'Εκγρυτεύω, fut. εύσω, scrutor, *Hes.* Ex ἐκ et γρύτη, *scrutum.*

'Εκδακρύω, f. ύσω, illacrymor. "Ωσ' ἐκδακρύσαι γ', εἰ φρενῶν' ἐτύγχανον, *Eur. Phœn.* 1353.

'Εκδανείζω, fut. είσω, fœnero. A δάνος.

'Εκδαπανάω, ῶ, f. ήσω, expendo. 'Εκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, 2 *Cor.* 12, 15.

'Εκδεδαρμένος, perf. part. pass. verbi ἐκδέρω.

'Εκδεδίκηται, *ultio data est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐκδικέω, *ulciscor.*

'Εκδεὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, cui aliquid deest, imperfectus. Ex ἐκ et δέομαι, *egeo.* Unde

"Εκδεια, ας, ἡ, inopia, penuria, defectus.

'Εκδείκνυμι, ostendo.

'Εκδυματόω, ῶ, f. ώσω, terreo, timore percello.

'Εκδιμαίνω, idem.

'Εκδυνόω, f. ώσω, augeo dicendo.

'Εκδικατεύω, idem quod simplex.

'Εκδέκτισθαι, præs. inf. med. *Ion.* pro ἐκδέχεσθαι.

'Εκδεκτικὸς, ἡ, όν, exceptivus. Ab ἐκδέχομαι.

"Εκδεξις, εως, ἡ, exceptio, susceptio; (2) successio. Ab eod.

'Εκδέκτωρ, ορος, ὁ, susceptor, *Æsch.*

'Εκδέρω, fut. ερῶ, excorio, pellem detraho.

'Εκδερματίζω, idem.

'Εκδεσμεύω, f. εύσω, revincio, religo.

'Εκδέχομαι, fut. ξομαι, excipio, succedo; (2) exspecto; (3) suscipio; (4) insidiis aut vi excipere, *i. e.* capere, interficere. Σὺ μὲν μίνων νῦν κἀγὼ ἐνθάδ' ἐκδέχυ, *Soph. Phil.* 122.

'Εκδέω, f. ήσω, religo. Ex ἐκ et δέω, *ligo.*

'Εκδηθύνω, f. νῶ, tardo, moror, *Aret.*

"Εκδηλος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, evidens. Hinc

'Εκδηλόω, ῶ, f. ώσω, manifesto; (2) explico.

'Εκδηλόρατα, *adv.* clarissime.

'Εκδήλως, *adv.* manifeste.

'Εκδημαγωγία, concionibus concilio mihi plebem.

'Εκδημέω, ῶ, f. ήσω, domo absum, peregre sum, peregrinor. Θεωρὸς ἐκδημῶν, profectus ad consulenda oracula, *Soph. Œd. Tyr.* 114. Ex δῆμος. Hinc

'Εκδημία, ας, ἡ, peregrinatio.

'Εκδημοκοπίω, ῶ, f. ήσω, popularitate populum capio. A seq. et κόπτω.

"Εκδημος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, peregre agens, peregrinus.

'Εκδημοσιεύω, palam facio; (2) publico.

'Εκδιαδοχὴ, ῆς, ἡ, successio.

'Εκδιαιτάομαι, ῶμαι, descisco a disciplina, genere vitæ, victus. Ab ἐκ et δίαιτα.

'Εκδιαιτάω, ῶ, desciscere facio a disciplina, genere vitæ, victus. 'Εξεδιήτησε τὸ ἔθνος, *Joseph. Macchab.* 4.

'Εκδιαίτησις, εως, ἡ, discessio a disciplina; (2) vita in luxum effusa. A præc.

'Εκδιαπρίζω, reseco, veluti serra, sæpe feriendo. 'Ες τρὶς ἐπικλήσων καὶ ἐκδιαπρίζων ὑπὸ ὠτιρίας, *App. Bell. Civ.* 4, 20.

'Εκδίδαγμα, τὸ, tirocinium. Οἷον δ' ἐκδίδαγμα κιχρίδος, sed veluti rudimentum texturæ, *Eurip. Ion.* 1419. Ab

'Εκδιδάσκω, f. ξω, edoceo; ἐκδιδάσκομαι, edocendum curo. Λόγῳ δέ σε βραχεῖ τῦτ' ἐκδιδάξω, *Soph. Phil.* 435.

'Εκδιδῦν, *exonerare se*, præs. inf. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἐκδιδόναι, a verbo ἐκδίδωμι.

'Εκδιδράσκω, aufugio.

'Εκδιδρήσκειν, *effugere*, *Ion.* pro ἐκδιδράσκειν.

'Εκδιδύσκω, exuo. Πόλεις δὲ ἅλας ἐξεδίδυσκε, *Joseph. de Bello*, 2, 14. Ab ἐκδύω.

'Εκδίδωμι, edo; (2) dedo in potestatem alterius: (3) loco docendum, faciendum, &c.; (4) do nuptui, eloco; *item* nubo; (5) erumpo in aliquem locum, influo, illabor; (6) parturio. (2) ἀλλ' ἐδ' ἐγὼ μὲν πρόσθεν ἐκδώσω μί σοι, *Eur. Andr.* 255. 'Εκδῦναι τέκνα ἄλλῃ φονεῦσαι, *Id. Med.* 1238. (4) καλὸν τικῦσαν τἀμά γ' ἐκδῦναι τέκνα, elocare liberos, *Id. Iphig. in Aul.* 736. 'Εξιδὺ κόρην ὅτῳ σε Θυμὸς ἦγεν, *Id. Med.* 309. (1) γράψαντα δ' αὐτὸν ἠξίων ἐκδῦναι, rogarunt autem illum ut scripto ederet, *Polyb. Exc. Leg.* 3. (6) γυνὴ κύουσα ἔχιν ἀντὶ βρίφος ἐξέδυκε, mulier serpentem enixa est, *App. Bell. Civ.* 1, 83.

'Εκδιεκπαίω, eruptionem facio, *Appian. de Bell. Civ.* 5, [sed legendum διεκπαίω, quod vide]

'Εκδιηγέομαι, ῆμαι, fut. ήσομαι, enarro, explico. 'Εκδιηγέμενοι τὴν ἐπιτροφὴν τῶν ἐθνῶν, *Act.* 15, 3.

'Εκδίστημι, disjungo. Ἐπὶ δὲ τῶν ἴτι κρειττόνων, καὶ ἐκδιεστηκότων τρόπον τινα, ἕνωσις ὑπίστη, licet modo quodam a se invicem dissitis, *Marc. Antonin.* 9, 9.

'Εκδικάζω, f. άσω, judicia exerceo.

'Εκδικέω, ῶ, f. ήσω, defendo, vindico, ulciscor. 'Εκδίκησόν με ἀπὸ τῦ ἀντιδίκυ μυ, *Luc.* 18, 3. 'Εξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δύλων αὐτῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς, *Apoc.* 19, 2. Ex ἐκ et δίκη, *jus, ultio.* Hinc

'Εκδίκημα, τὸ, scelus pœna dignum.

'Εκδίκησις, εως, ἡ, ultio, vindicta:

'Εκδικητὴς, ῆ, ὁ, ultor. Ab eod.

'Εκδικητικὸς, ulciscendi vim, munus habens.

'Εκδικία, ας, ἡ, defensio, vindicta; (2) jurisdictio, remissio, item debiti. Ab

"Εκδικος, ῃ, ultor, vindex, defensor; (2) *adjective*, injustus. Ex ἐκ et δίκη.

'Εκδικῶντες, *ulciscentes*, nom. pl. præs. part. act. *contr.* pro ἐκδικέοντες, a verbo ἐκδικέω.

'Εκδίκως, *adv.* injuste. Ab ἔκδικος.

'Εκδιοῦσι, *monent*, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro ἐκδιδῦσι, ab ἐκδίδω.

'Εκδιόθεν, *adv.* ex Jove, divinitus.

'Εκδιφρεύω, f. εύσω, e curru vel sella excutio.

'Εκδιωκτέον, propulsare oportet. Ab

'Εκδιώκω, f. ξω, expello; (2) vexo, affligo. Τμᾶς ἐκδιωξάντων, 1 *Thess.* 2, 15. Hinc

'Εκδιώξις, εως, ἡ, insectatio; (2) expulsio.

'Εκδοκιμάζω, exploro, examino, *Schol. Aristoph. ad Thesmoph.* 444.

'Εκδοιέω, ῶ, f. ήσω, removeo, excutio.

'Εκδορὰ, ᾶς, ἡ, excoriatio, evulsio. Ab ἐκδέρω, *excorio.* Unde

'Εκδόρια, sc. φάρμακα, ων, τὰ, medicamenta cutem rodentia et exulcerantia.

'Εκδόσιμος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, qui edi seu dedi potest, vel debet, locatitius, elocatus:

"Εκδοσις, εως, ἡ, editio; (2) deditio; (3) locatio; (4) desponsatio; (5) nauticum fœnus.

'Εκδοτέος, ία, έον, edendus; (2) evulgandus; (3) dedendus. Ab ἐκδίδωμι.

'Εκδοτικὸς, ἡ, όν, locatus mercede.

"Εκδοτος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, deditus, traditus, proditus; (2) nupta.

'Εκδὺς, *qui tradidit*, a. 2. part. act. v. ἐκδίδωμι.

'Εκδοχεῖον, ῃ, τὸ, receptaculum, cisterna. Ab

'Εκδοχὴ, ῆς, ἡ, exceptio; (2) expectatio; (3) susceptio; (4) conjectura, *ap. Polyb.* (5) convivium. Ab ἐκδέχομαι.

'Εκδρακοντόω, in draconem converto; (2) effero, *in pass.* gravi ira excandesco. (2) ἐκδρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ κτανῶ νιν, ira excandescens, *Æsch. Chœph.* 547.

'Εκδραμεῖν, excurrere.

'Εκδραμὼν, excurrens, ab inus. ἐκδρέμω.

'Εκδρᾶν, *effugere*, præs. inf. act. *contr.* pro ἐκδράειν. Ab ἐκδράω.

"Εκδραχμος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, qui sex drachmarum est. Ex ἕξ et δραχμὴ, *drachma.*

'Εκδρέπω, et ἐκδρέπομαι, decerpo.

'Εκδρομὴ, ῆς, ἡ, excursio, excursus. Ab ἐκτρέχω, *excurro.*

"Εκδρομος, ῃ, ὁ, qui extra institutum cursum fertur. Ab eod.

'Εκδυμα, ατος, τὸ, exuviæ. Ab ἐκδύω.

'Εκδῦναι, *emergere*, a. 2. inf. act. v. ἐκδύνω.

'Εκδυνομένῳ, dat. sing præs. part. pass.

'Εκδύνω, emergo. 'Εκδῦναι κακῶν, ὄλιθρον, effugere.

"Εκδυσις, εως, ἡ, spoliatio; (2) exitus, emersio, effugium. (2) ὅτι ἔσοδον, ὅτι ἔκδυσιν ὐδαμὴν ἶχον, *Herod.* 2, 121. Ab ἐκδύω, vel ἐκδύνω.

'Εκδυσωπέω, absterreo; (2) commoveo precibus,

bus, auctoritate, *Jos.* (3) irascor. (3) ὗγι ἐποίησας τῷ μὲν ἐκδυσασπεῖν ἀφίμενος, amissa ira... *Heliodor.* 8.

Ἐκδυσώπησις, εως, ἡ, supplicatio.

Ἐκδύω, f. ύσω, spolio, exuo. Ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, *Mar.* 15, 20. Ἐξεδύσατο Ἰωνάθαν τὸν ἐπενδύτην, 1 *Sam.* 18, 3.

Ἐκδωριπνόμαι, in Doriensium naturam veluti degenero, lingua utor, moribus et institutis Doricis. Ἐκδιδωρίσυνται δὲ, ὑπό τε Ἀργείων ἀρχόμενοι, *Herod.* 8, 73.

Ἐκδώσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐκδίδωμι.

Ἐκέδασσε, *dissipavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐκέδασε. A κεδάω.

Ἐκεῖ, *adv.* illic; (2) illuc, eo. Ab ἐκεῖνος.

Ἐκεῖθεν, *adv.* illinc. Ἐκεῖθεν ἡμεῖς, ὦ ναυσὶ, δυστυχεῖς, *Eurip. Hipp.* 343. Ab ἐκεῖ.

Ἐκεῖθι, *adv.* illic, ibi. Ab eod.

Ἔκειν, *cedere*, præs. inf. act. *Poet.* pro εἶκειν.

Ἐκείνα, *illa*, *Dor.* pro ἐκείνη, ab ἐκεῖνος.

Ἐκείνεων, *illorum*, gen. pl. *Ion.* pro ἐκείνων.

Ἐκείνη, *adv.* illic; (2) illa ratione, illa via.

ΕΚΕΙΝΟΣ, είνη, εῖνο, ille. Hinc

Ἐκείνως, *adv.* illo modo.

Ἔκειτο, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κεῖμαι.

Ἐκεκάμην, 1. s. plusq. p. ind. pass. v. κάζω.

Ἐκέκλιτο, 3. sing. imperf. ind. v. κέκλομαι.

Ἐκέκλιτο, 3. s. plusq. perf. ind. pass. v. κλίνω.

Ἐκεκλίφιν, *furatus eram*, 1. sing. plusq. perf. ind. act. *Att.* verbi κλέπτω.

Ἐκεκοσμέατο, *ornati erant*, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐκεκόσμητο, a κοσμέω.

Ἐκέκτηντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. verbi κτάομαι.

Ἐκέκτησω, 2. sing. plusq. perf. indic. pass.

Ἐκέλευ. *jubebas*, 2. sing. imperf. ind. *Dor.* pro ἐκέλευε, a κέλομαι.

Ἐκελεύθμιν, 1. pl. a. 1. ind. pass. v. κελεύω.

Ἐκέλευσα, *jussi*, a. 1. indic. act. verbi ejusd.

Ἐκείδανεν, 3. sing. a. 2. ind. act. v. κερδαίνω.

Ἐκέρδησα, aor. 1. ind. act. v. κερδέω.

Ἔκερσα, *totondi*, a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἔκειρα. A κείρω.

Ἐκεχειρία, ας, ἡ, induciæ, vacatio. Ἐκεχειρίαν ἐνιαύσιον ἐποιήσαντο, *Thucyd.* Ex ἔχω, *cohibeo*, et χείρ, *manus*.

Ἐκεχειροφόρος, fecialis.

Ἐκεχήνην, *hiaveram*, 1. sing. plusq. perf. ind. med. *Att.* pro ἐκεχήνειν, a χαίνω.

Ἔκζεμα, ατος, τὸ, fervor, æstuatio.

Ἔκζεσις, εως, ἡ, idem.

Ἔκζεσμα, ατος, τὸ, idem. Ab

Ἐκζέω, f. έσω, efferveo, effervesco, ebullio; (2) ebullire facio. Μὴ ἐκζέσῃς, *Gen.* 49, 4. Ἐκζέσει σκώληκας, *Exod.* 16, 20.

Ἔκζεστος, ον, aqua fervida elixus. Ἐκζεστὸν δὲ (τὸ σιντλίον), *Athen.* 8.

Ἐκζητέω, ῶ, requiro, exquiro. Καίτοι μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτὴν, *Heb.* 12, 17.

Ἐκζητηθῇ, *reposcatur*, 3. sing. a. 1. conjunct. pass. verbi ἐκζητέω, *reposco*. Unde

Ἐκζήτησις, εως, ἡ, exquisitio, inquisitio.

Ἐκζώσομαι, ώμαι, animal fio.

Ἐκζωπυρίω, ῶ, f. ήσω, exsuscito sopitum ignem; (2) aliud quidvis. Ἐκζωπυρεῖν συγγενίαν, *Plut.* Hinc

Ἐκζωπύρησις, εως, ἡ, exsuscitatio, accensio.

Ἔκηα, *combussi*, a. 1. ind. act. verbi καίω.

Ἐκηβολία, ας, ἡ, peritia jaculandi eminus. Ab

Ἑκηβόλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, longe jaculans. Ex ἑκὰς et βάλλω, *jacio*.

Ἔκηδε, 3. sing. imperf. ind. act. v. κήδω.

Ἐκήκειν, *exibam*, 1. s. imperf. ind. act. v. κιχάνω.

Ἐκηλία, ας, ἡ, quies; (2) benigna tractatio. Ab

ΕΚΗΛΟΣ, ε, ὁ ᾗ ἡ, quietus, mitis, pacificus.

Ἐκήλως, *adv.* quiete, pacifice, remisse.

Ἐκηρύχθην, a. 1. ind. pass. v. κηρύσσω.

Ἐκητι, *adv.* caussa, gratia; (2) voluntarie; (3) sine, absque. Διωνύσου ἕκητι, Bacchi gratia, Baccho volente, *Apoll. Rhod.* 1, 116. Πιλίαο ἕκητι, Pelia volente, concedente, *Id.* 1, 902. Ab ἑκών.

Ἐκθαλατσίω, mare facio, sc. e terra continente mari obruo.

Ἐκθαμβέομαι, οῦμαι, obstupesco, expavesco. Ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη, *Marc.* 9, 15. Ab

Ἔκθαμβος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui mente attonita stupet, attonitus, stupore perculsus.

Ἐκθαμνίζω, exstirpo. Ex θάμνος, *frutex*. Æschyl. Sept. 72.

Ἐκθαῤῥέω, f. ήσω, valde confido.

Ἐκθαῤῥίω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐκθαυμάζω, f. άσω, valde admiror, prædico.

Ἐκθεάομαι, specto.

Ἐκθεατρίζω, f ίσω, per theatrum traduco; (2) nudo, patefacio; (3) arguo; (4) explodo, exigo. Ταχέως ἐξεθεάτρισαν αὐτὰς, *Polyb.*

Ἐκθειάζω, f. άσω, deo dedico, consecro; (2) in numerum deorum refero; (3) divinum habeo, valde admiror. Hinc

Ἐκθειασμὸς, οῦ, ὁ, consecratio, admiratio.

Ἔκθεμα, ατος, τὸ, aliquid publice expositum, programma publicum; (2) postibulum. (2) καὶ ἐποίησας σεαυτῇ ἔκθεμα ἐν πάσῃ πλατείᾳ, *Exech.* 16, 24. Ab ἐκτίθημι.

Ἐκθέμεν, præs. inf. act. *Dor.* pro ἐκθεῖν.

Ἐκθεόω, ῶ, deum facio; ἐκθεοῦσθαι, deum fieri.

Ἐκθεραπεύω, f. εύσω, cultu et observantia concilio, vel demereor; (2) sano, persano. Ὀξίνοι ἐξεθεράπευσε δῶροις, *Plut.*

Ἐκθερίζω, f. ίσω, meto, demeto.

Ἐκθερμαίνω, f. ανῶ, excalefacio.

Ἐκθερμάνασα, *excalefaciens*, a. 1. part. act. fem. gen. verbi ἐκθερμαίνω.

Ἐκθέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἐκτίθημι.

Ἐκθεσία, ἡ, expositio, *Man.*

Ἔκθεσις, εως, ἡ, explicatio, expositio; (2) editio alicujus dogmatis, vel dogma editum et promulgatum; (3) finis, clausula. *oppon.* ἔσθεσις. Ab ἐκτίθημι.

Ἔκθεσμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, exlex; (2) lege vetitus, illicitus, nefarius.

Ἐκθέσμως, *adv.* contra leges.

Ἐκθέσφατα, oracula, *Il.* 5, 64. Ubi tamen aliqui legunt separatim Θεῶν ἐκ θέσφατα, ut sit ἐκ θεῶν θέσφατα.

Ἐκθετικὸς, ὴ, όν, expositivus:

Ἔκθετος, ε, ὁ ᾗ ἡ, expositus; (2) ablegatus, securitatis causa. (2) πίστευσι τὸν ἐμὸν ἔκθετον γένεσθαι, *Eurip. Andr.* 70. Ab ἐκτίθημι.

Ἐκθέω, f. θεύσομαι, excurro, propero.

Ἐκθεώσις, ἡ, consecratio, relatio in deos:

Ἐκθεωτικὸς, ὴ, όν, deificus. Ab ἐκθεόω.

Ἐκθηλάζω, fut. άσω, exsugo.

Ἐκθήλυνσις, εως, ἡ, effeminatio; (2) imbecillitas, extenuatio, mollities, dissolutio morum.

Ἐκθηλύνω, effemino, emollio, enervo.

Ἐκθηράω et ἐκθηρεύω, venor.

Ἐκθηριάζω, effero, exaspero.

Ἐκθηριόω, ῶ, f. ώσω, effero, mitem naturam in belluinam muto.

Ἐκθησαυρίζω, f ίσω, e thesauro depromo; (2) thesaurum exhaurio.

Ἐκθλίβω, f. ψω, elido, ejicio. Hinc

Ἔκθλιμμα, τὸ, elisio; (2) summæ cutis exulceratio e compressione aut collisione.

Ἔκθλιψις, εως, ἡ, elisio; (2) ejectio; (3) figura grammatica, qua litera eliditur.

Ἐκθνήσκω, animo linquor, ac pro mortuo jaceo; (2) vehementi animo percellor, timore exanimor, præternaturali morte, ut fame, siti, &c. extinguor.

Ἐκθοινάομαι, epulor, *Æsch.*

Ἐκθορέω. ῶ, exsilio, a. 2. ἐξέθορον, ἐξέθορεῖς. Ἐξέθορε Χρυσάρε τι μίγας, *Hes. Thesm.* 281.

Ἐκθόρνυμι, idem, *Ariet.* Ex ἐκ et θόρνυμι.

Ἐκθορυβέω, ῶ, f. ήσω, perturbo, *Ariet.*

Ἐκθροεῖν, ἐκθρόησαι, enunciare, indicare. Ὅς σφῶν θάνατον ἐξ ἀμφῖν θροεῖ, *Soph. Œd. Col.* 1420.

Ἐκθρομβόω, ῶ, f. ώσω, in grumos cogo, congelo. Hinc

Ἐκθρόμβωσις, εως, ἡ, concretio.

Ἐκθρώσκω, exsilio, prosilio.

Ἔκθυμα, ατος, τὸ, quod per cutem quasi erumpit, pustula, papula. Ab ἐκθύω.

Ἐκθυμία, ας, ἡ, animi alacritas, fortitudo. Ab

Ἔκθυμος, animo promptus, alacer, fortis.

Ἐκθύμως, *adv.* alacriter, prompte, fortiter.

Ἐκθύομαι, placo, expio.

Ἐκθύσιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, expiandus. A præc.

Ἐκθυσιάζω, idem quod ἐκθύω, *Sibyll.*

Ἔκθυσις, εως, ἡ, victimarum oblatio, sacrificium.

Ἐκθύω, fut. ύσω, perdo et quasi macto; (2) efferveo, erumpo. (1) ἐξέθυσ' ὁ Φοῖβος ἡμᾶς, *Eurip. Or.* 191.

Ἐκίνησα, *movi*, a. 1. ind. act. verbi κινέω.

Ἔκιον, *ibam*, 1. sing. imp. ind. act. verbi κίω.

Ἐκίρνη, *miscebat*, 3 sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐκίρνα, a κιρνάω.

Ἐκίχανε, 3. sing. imperf. ind. act. v. κιχάνω.

Ἐκκαγχάζω, f. άσω, effuse rideo.

Ἐκκαθαίρω, f. αρῶ, expurgo, ejicio. Ἐκκαθάραται ἓν τὴν παλαιὰν ζύμην, 1 *Cor.* 5, 7.

Ἐκκαθάρατε, *expurgate*, 2. plur. a. 1. imperat. act. verbi ἐκκαθαίρω.

Ἐκκαθεύδω, f. σω, dormio, edormio.

Ἐκκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, sedecim.

Ἐκκαιδεκάδωρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, sedecim palmos longus. Ex δῶρον, *palmus*.

Ἐκκαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, sedecim annorum tempus. Ex ἐκκαίδεκα et ἔτος, *annus*.

Ἐκκαιδεκαέτης, ε, ὁ, qui sedecim annorum est. Ex iisd.

Ἐκκαιδεκάπηχυς, sedecim cubitos æquans.

Ἐκκαιδεκασταδιος, ον, sedecim stadia habens.

Ἐκκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus sextus.

Ἐκκαιδεκέτης, ε, ὁ, idem quod ἐκκαιδεκαέτης.

Ἐκκαιδεκήρης, εος, ἡ, sc. ναῦς, navis sedecim ordinum. Ex ἐκκαίδεκα et ἐρίσσω.

Ἔκκαιρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, intempestivus; (2) exoletus. Ex ἐκ et καίρος, *tempus*.

Ἐκκαίω, exuro; (2) accendo, *Rom.* 1, 27.

Ἐκκακέω, ῶ, f. ήσω, segnesco; (2) malis succumbo. Αἰτῶμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου, *Ephes.* 3, 13. Ex κακός.

Ἐκκακῶμεν, *defatigemur*, 1. pl. præs. conj. act. verbi ἐκκακέω.

Ἐκκαλαμάομαι, ῶμαι, extraho, evello. Metaphora a spicilegio, ἀπὸ τῆς καλάμης, *a culmo, spica*; vel etiam ἀπὸ τῆ ἀσπαλιευτικῆ καλάμη, *ab arundine piscatoria*. Καὶ παπτάζων ἅμα τῇ γλώττῃ τριώβολον ἐκκαλαμᾶν, *Aristoph. Vesp.* 607.

Ἐκκαλαμᾶσθαι, *explicari*, præs. inf. pass. *contr.* pro ἐκκαλαμάεσθαι, ab ἐκκαλαμάομαι.

Ἐκκαλέσασθαι, a. 1. inf. med. verbi

Ἐκκαλέω, ῶ, et ἐκκαλοῦμαι, *Aristoph. Comc.* 34. evoco, elicio; (2) excito. (2) οἷά μ' ἐκκαλῇ; ad quod me facinus excitas? *Soph. Trach.* 1206.

Ἐκκαλλύνω, deformo, corrumpo.

Ἐκκαλύπτω, f. ψω, detego, revelo; (2) in theatrum produco spectandum.

Ἐκκάμνω, defatigor, labori aut dolori succumbo.

Ἐκκαυάξαι, evacuare, exhaurire. Ut supra ἐγκαυάξαι, infundere.

Ἐκκαπηλεύω, f ύσω, adultero cauponum more; (2) cauponor; (3) carius vendo, more cauponum. (3) τὸν γὰρ σῖτον οἱ δυνατοὶ ξυγκλείσαντες εἶχον, ἵν' ἐκκαπηλευθείη τῆς χώρας, ut exteris more cauponum carius venderetur, *Philostr. Vita Apollonii*, 18.

Ἐκκαρπίζω, fructus decerpo et percipio, et ἐκκαρπίζομαι, defrugo, defrugatione exinanio.

Ἐκκαρπόομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, fructum colligo; (2) exhaurio, extenuo. Hinc

Ἐκκάρτωσις, εως, ἡ, fructuum, commodorum perceptio.

Ἐκκαταγγίλλω, f. τλῶ, indico. Ἐκκαταγγίλας ἀγῶνα, *Plut.*

Ἐκκαταλείπω, fut. ψω, relinquo, penitus destituo.

Ἐκκατάτασις, ἡ, membri luxati per extensionem repositio, *ut simp.* (2) luxatio ipsa; est universe, rei ultra modum extensio.

Ἐκκατείδω, *invisitat.* conspicor.

Ἐκκάτιφάλλομαι, desilio, *Hom.*

Ἐκκατίδων, aor. 2. part. act. v. ἐκκατείδω.

Ἐκκαυλίω, ῶ, f. ήσω, caulesco. caulem emitto; (2) in caule marcesco. Hinc
Ἐκκαύλημα, ατος, τό, id quod caulis instar erumpit; (2) caulis scapus.
Ἐκκαύλησις, εως, ἡ, caulis emissio;
Ἐκκαυλίζω, caulem evello. Ab eod.
Ἔκκαυμα, ατος, τό, fomes, id quo aut per quod accendimus. Ab ἐκκαίω.
Ἔκκαυσις, εως, ἡ, accensio, adustio, ardor.
Ἐκκαυστικός, ἡ, όν, inflammandi et accendendi vim habens. Ab eod.
Ἐκκαυχάομαι, glorior. Τέτῳ μᾶλλον ἐκκαυχώμενοι ἦσαν, *Appian.* 1. (*de Regibus.*)
Ἔκκειμαι, expositus sum, pateo.
Ἐκκίλευθος, ε, ὁ ἡ, devius.
Ἐκκίλευστος, ον, subornatus; quasi ἐξ ἄλλων κελευθείς.
Ἐκκενῶ, *vacuum reddere*, pro ἐκκενόω. Ab
Ἐκκενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo, exinanio; (2) denudo. Ex ἐκ et κενός.
Ἐκκεντάω, et ἐκκεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo, stimulo, transfigo, interficio. Οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν, *Apoc.* 1, 7.
Ἐκκεντίζω, f. ίσω, idem.
Ἐκκένωσις, εως, ἡ, egestio, evacuatio.
Ἐκκεραΐζω, f. ΐσω, diripio, vasto, exscindo.
Ἐκκεράννυμι, vel ἐκκερανύω, f. ἐκκεράσω, effundendo misceo.
Ἐκκεχυμένως, *adv.* liberaliter, benigne; (2) effuse, de risu, &c. Ab ἐκχέω.
Ἐκκέχυται, *effusus est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐκχύω, vel ἐκχέω, *effundo*.
Ἐκκηραίνω, aufero, *Æsch.*
Ἐκκήρυκτος, ε, ὁ ἡ, voce præconis exterminatus, publice expulsus; (2) expulsus, exactus, ejectus. Ab
Ἐκκηρύσσω, vel ττω, f. ξω, præconis voce exterminо, ejicio in exilium. Ἐξεκήρυξεν ἐκ τῆς πόλεως, *Æschin.*
Ἐκκινέω, ῶ, f. ήσω, exagito; (2) *item* pro κινέω, *unde pass. pro* appetere, cum præp. πρός. Σὺ γάρ μ' ἀπευναστέοντος ἐκκινεῖς κακῶ, *Soph. Trach.* 1258 Οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε τὸ ῥῆμα; *Id. Œd. Tyr.* 363.
Ἐκκίω, exeo, egredior, *Hom.*
Ἐκκλάω, fut. άσω, defringo. Τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, *Rom.* 11, 20.
Ἐκκλείω, f. είσω, excludo, amoveo, rejicio. Ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς θέλουσιν, *Gal.* 4, 17.
Ἐκκλίπτω, f. ψω, furtim subduco, diciturque et de reis qui per fraudem periculo et pœna eripiuntur. Μὴ ἐκκλίψῃς λόγον, ne celes, *Soph. Trach.* 444. Τὴν Φιλοκτήτην σὲ δεῖ ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλίψῃς λίγων, dictis dicere, *Soph. Phil.* 54. Ἐκκλίψας ἐμὲ, decipiens, *Ibid.* 959.
Ἐκκλῃΐζεσθαι, *excludi*, præs. inf. pass. verbi
Ἐκκλῃΐζω, f. ΐσω, excludo. Ab ἐκκλείω.
Ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, cœtus civium convocatus; (2) locus concionis; (3) ecclesia, cœtus eorum qui verbum Dei audiunt, eique quocumque modo credunt; (4) cœtus electorum; (5) cœtus fidelium in una aliqua civitate, vel etiam in una aliqua domo; (6) soli pastores et presbyteri, qui ecclesiæ præsunt; (7) soli auditores; (8) locus in quo cœtus sacer congregatur, templum. Ab ἐκκαλέω. Hinc
Ἐκκλησιάζω, concionor; (2) in concione delibero; (3) sum in concione, concioni intersum; (4) in concionem voco. Τοιαῦτα ἐν ἀλλήλοις ἐκκλησιάζοντες, *Thuc.*
Ἐκκλησιασμός, ῶ, ὁ, concio. A præc.
Ἐκκλησιαστής, ῆ, ὁ, concionator, qui in concione verba facit; (2) qui in concione sententiam dicit; (3) qui in concione adest.
Ἐκκλησιαστικός, ἡ, όν, ad concionem pertinens; (2) ecclesiasticus, ad ecclesiam Dei pertinens; τὸ ἐκκλησιαστικὸν, apud Athenienses, merces eorum qui concioni interfuerunt.
Ἔκκλησις, εως, ἡ, evocatio. Ab ἐκκαλέω.
Ἐκκλητεύω, f. εύσω, ob λιτομαρτυρίαν, testimonium non dictum in jus voco.
Ἐκκλητικός, ἡ, όν, evocandi, item alliciendi et eliciendi vim habens. Ab ἔκκλητος.
Ἐκκλητικῶς, *adv.* evocando, eliciendo.
Ἔκκλητος, ε, ὁ ἡ, evocatus; (2) ad quem provocatur; (3) de quo provocatio est; (4) ad certam consultationem destinatus. Ἔκκλητος ὄχλος, populus convocatus, concio, *Eur. Or.* 611. Πορεύει δ' αὐτὸν ἐκκλήτων ἄπο, ducit eum ex concione, *Id. ibid.* 947.
Ἐκκλίνω, deflecto. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, *Rom.* 3, 12. Hinc
Ἔκκλισις, εως, ἡ, declinatio, devitatio.
Ἐκκλύζω, f. ύσω, eluo, abluo. Τὸν ἐπὶ ψυχῇ ῥύπον ἐκκλύζειν, *Luc.* Hinc
Ἔκκλυσμα, ατος, τό, elutio.
Ἐκκλύω, exaudio, *Hom.*
Ἐκκλώζω, explodo, exsibilo.
Ἐκκναισίω, idem quod ἐκκναίω, *Theoc.*
Ἐκκναισεῦντι, *odio enecabunt*, 3. pl. fut. ind. act. *Æol.* et *Dor.* pro ἐκκναίσουσι. Ab
Ἐκκναίω, odiose strido, molestia adficio.
Ἐκκνίζω, f. ίσω, excido, expungo, evello, excerpo, erado.
Ἐκκοβαλικιύεσθαι, *apud Aristophanem*, fraudulentis adulationibus circumvenire, astute furari. Ὥσπερεὶ, γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικιύεται, *Aristoph. Eq.* 270.
Ἐκκοιλίζω, f. ίξω, e ventre eximo.
Ἐκκοιμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, e somno excitor.
Ἐκκοιτέω, ῶ, dormio foris. A κοίτη.
Ἐκκολπίζω, f. ίσω, cortice ablato granum eximo; (2) spolio, viduo. Ἐκκολκιῶ τὸ γῆράς σε, *Aristoph. Lys.* 366.
Ἐκκολάπτω, f. ψω, exsculpo, tundendo eximo; (2) excido; (3) excludo ova. Hinc
Ἐκκόλαψις, εως, ἡ, excisio quæ tundendo fit, exclusio ovorum.
Ἐκκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, enato. Μήτις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι, *Act.* 27, 42. Ναύτην δέ φασιν ἐκκολυμβήσαντα περιβῆσθαι τῇ κιφαλῇ τὸ διάδημα, *Arrian. Syr.* 56.
Ἐκκολύπτω, f. ύψω, cortice nudo.
Ἐκκομιδή, ῆς, ἡ, exportatio, elatio. Ab
Ἐκκομίζω, f. ίσω, eveho, exporto; (2) abduco; (3) curo, curam gero; (4) perfero. Ἐκκομίσας ἑαυτὸν ἢ χρήματα, *Herodot.* Ἐξεκομίζετο τιθηνὰς, *Luc.* 7, 12. (2) ἀλλ' ἐκκομίζω παῖδα, *Eurip. Andr.* 640. (3) ἐκκόμισαί τέ με, curamque mei gere, *Il.* 5, 359. [Vide *Pseudodidymum* ad hunc locum.] (4) τὸ γὰρ πιπρωμένον δεῖ σ' ἐκκομίζειν, perferre, *Id. ibid.* 1269. Hinc
Ἐκκόμισαι, *exporta*, 2. sing. a. 1. imperat. med. verbi ejusdem.
Ἐκκομισμός, ῦ, ὁ, exportatio, evectio.
Ἐκκομπάζω, f. άσω, insolesco, se effero. Οὐ κατὰ σφαγὰς ἐκκομπάσας, *Soph. El.* 563.
Ἐκκομψεύω, lepidus venustus, argutus sum in ornatu, sermone, &c. *Eur. Iphig. in Aul.* 339.
Ἐκκονίω, f. ώσω, a pulvere purgo.
Ἐκκοπεύς, έως, ὁ, scalprum ad exsectiones.
Ἐκκοπή, ῆς, ἡ, excisio. Ab ἐκκόπτω.
Ἔκκοπος, ε, ὁ ἡ, fessus, lassatus, lassitudine enervatus. Ex ἐκ et κόπος, *labor*.
Ἐκκοπρίω, et ἐκκοπρίζω, stercus edo, alvum levo.
Ἐκκοπρόω, idem; (2) stercus vel cœnum expurgo, amolior.
Ἐκκόπρωσις, εως, ἡ, alvi laxatio.
Ἐκκοπρωτικός, ἡ, όν, laxandi vim habens.
Ἐκκόπτω, f. ψω, exscindo, extundo; (2) *omnino* de medio tollo; (3) impedio, et quantum in me est, tollo; (4) frango, debilito. Κλαύσει γὰρ ἦν ἅπαξ γε τὼ 'φθαλμὼ 'κκοπῆς, *Aristoph. Av.* 348.
Ἐκκορακίζω, ad corvos ablego, *Suid.* abigo, ejicio, facessere jubeo. Ex ἐκ et κόραξ.
Ἐκκορέω, ῶ, f. ήσω, everro, verrendo expurgo; (2) excutio; (3) deformo, corrumpo.
Ἐκκορυφόω, ῶ, fut. ώσω, summatim dico; (2) fastigo, conformo ad modum fastigii aut verticis.
Ἐκκυφίζω, f. ίσω, levo, sublevo. A κῦφος.
Ἔκκυφον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. verbi ἐκκόπτω.
Ἐκκραυγάνω, vociferor.
Ἐκκράζω, f. ξω, exclamo.
Ἐκκραιπαλάω, ebrius sum; (2) exhalo crapulam.
Ἐκκρέμαμαι, et ἐκκρεμάννυμαι, dependeo, suspensus sum de, pendeo ab aliquo. Ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτῶ ἀκούων, *Luc.* 19, 48.
Ἐκκρεμάννυμι, ἐκκρεμαννύω, et ἐκκρεμάω, suspendo.
Ἐκκρεμής, ίος, ὁ ἡ, pendulus, dependens. A præc.
Ἐκκρέμνημι, idem quod ἐκκρεμάννυμι.
Ἐκκρίνω, f. ινῶ, excerno, expello, eximo, rejicio; (2) ordine moveo, expungo; (3) ablacto. Ἐκκρίνουσι δὲ τῶν καμήλων ἐναίσιον τὸν ἔκγονον, *Aristot.* Hinc
Ἔκκρισις, εως, ἡ, excretio; (2) exhaustio; (3) evaporatio, vapor.
Ἐκκριτικός, ἡ, όν, excernendi vim habens:
Ἔκκριτος, ε, ὁ ἡ, selectus, eximius:
Ἐκκροτέω, f. ήσω, excutio, sc. fragore et cum sonitu.
Ἔκκρυσις, εως, ἡ, excussio, exturbatio.
Ἔκκρυτος, ε, ὁ ἡ, excussus, exturbatus; (2) stupefactus. Ab
Ἐκκρύω, f. ύσω, expello, excutio; (2) repello, depello; (3) dimoveo, deterreo, deturbo; (4) rejicio a me, procrastino; (5) tero. Ἐκκρύειν τὸν καιρὸν, εἰς τὴν ὑστεραίαν, τὸν φθόνον. Ἐκκρύσω τὰ παρόντες ἐμαυτὸν, *Dem.*
Ἐκκτυπέω, f. ήσω, cum sonitu erumpo.
Ἐκκυβεύω, f. εύσω, jacio aleam, jacta alea periclitor, v. gr. prælium ineundo.
Ἐκκυβίζάω, ῶ, præceps in caput desilio.
Ἐκκυκλίω, ῶ, f. ήσω, evolvo, conversione machinæ in scena ostendo quod intus agitur; (2) revelo, patefacio. (1) ὁ ὑπεκκυκλέμενος, is est qui nunc advehitur, *Aristoph. Thesm.* 96. Ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· καταβαίνειν δ' ἡ σχολή, sed promovebor quidem: verum descendere non vacat. Vide ἐκκύκλημα.
Ἐκκύκλημα, τό, machina theatralis, qua intus in scenam, vel e scena intro vehebatur persona quælibet. [Vide *Pollucem* 4, 128, qui in vulgatis editionibus valde mendosus est.] Ἐνταῦθα ἐκκύκλημά τι γίγνεται, ἵνα φανῇ ἐν μέσοις ὁ Αἴας ποιμνίοις, ibi ope machinæ theatralis, Ajax videtur inter medias pecudes, *Schol. Soph. ad Aj.* 346. [sic legendum cum 2da editione Brunckii.]
Ἐκκυλίζω, idem quod ἐκκυλίω, *Hom.*
Ἐκκύλιστος στέφανος, quasi dicas, rotatilis et volubilis corona. Ab
Ἐκκυλίω, ἐκκυλ.ινδέω, et ἐκκυλίνδω, evolvo, devolvo. Εἰς ἔρωτας ἐκκυλισθέντας, amoribus deditos, *Xen. Mem.* 1, 2, 22.
Ἐκκυμαίνω, f. ανῶ, fluctuando exundo; (2) defluctuo; (3) ejicio in littus.
Ἐκκύμανσις, εως, ἡ, exundatio. A præc.
Ἐκκυματίζω, f. ίσω, fluctibus ad littus ejicio.
Ἐκκυνηγετέω, f. ήσω, persequor feras.
Ἐκκυνοικόνυς, canes morbo quodam affecti, et hinc a canum societate remoti.
Ἐκκύπτω, f. ψω, prospicio; (2) promineo, foris appareo.
Ἐκκωδωνίζω, f. ίσω, divulgo. A κώδων.
Ἐκκωκιῶ, evello, *Arr.*
Ἐκκωμάζω, f. άσω, procax excedo, lascive profugio. Ἐξεκῶμασε ναυίν μιτ' ἀνδρὸς εἰς ἄλλην χθόνα, *Eurip. Andr.* 604.
Ἐκκωφίω, ῶ, f. ήσω, surdum facio; (2) hebeto; vim adimo. Ὅσις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν, *Aristoph. Eq.* 312.
Ἐκκωφόω, ῶ, fut. ώσω, exsurdo, exsurdescere facio; (2) hebeto, vim adimo. (2) Δρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται ξίφη; *Eur. Or.* 1287.
Ἔκλαγξάν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi κλάζω.
Ἔκλαγον, *clamavi*, 1. sing. aor. 2. ind. act.
Ἐκλαγχάνω, sortior. Ὅπως πατρῴας τύμβου ἔκλαγχον, χθόνος, *Soph. El.* 762. Κἀκῶν μέρος ἐξέλαχον, *Aristoph. Thesm.* 1080.
Ἐκλαβόμενος, aor. 2. part. med. verbi ἐκλαμβάνω.
Ἐκλακτίζω, fut. ίσω, calces in sublime jacto, calcibus auram verbero; (2) rejicio calcibus impetendo. Σκίλος ὑράνιον γ' ἐκλακτίζων, *Aristoph. Vesp.* 1481. Hinc

Ἐκλά-

Ἐκλάκτισμα, ατος, τό, saltationis genus, quod fiebat calcibus in altum jactatis.
Ἐκλάκτισμος, ου, ὁ, idem et ab eod.
Ἐκλαλέω, ῶ, f. ήσω, effutio, evulgo, eloquor. Παραγγείλας μηδενὶ ἐκλαλῆσαι, *Act.* 23, 22.
Ἐκλαμβάνω, f. λήψομαι, percipio, consequor; (2) excipio; (3) deligo; (4) conduco, redimo. Οἱ παρ' ἑκατέρων ἐκλαβόντες, *Philo.*
Ἐκλαμπάνω, idem quod ἐκλάμπω.
Ἔκλαμπρος, ου, ὁ ἡ ἡ, lucidus, fulgidus.
Ἐκλαμπρύνω, illustro, et, ἐκλαμπρύνομαι, claresco, illustrior fio; (2) glorior.
Ἐκλάμπω, f. ψω, elucco, effulgeo; (2) adfulgeo, illuceo; (3) majore laude enitesco. Ἀφ' ἑξίλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τροφὴ, *Aristoph. Lys.* 390. Οὔφ' ἡλίκ πηλαυγὶς ἀκτίνων σέλας ἐξέλαμψεν, *Id. Av.* 1716. Εὐκταῖον ἐκλάμψασι θυμάτων σέλας, *Lycophr.* 1091. Hinc
Ἔκλαμψις, εως, ἡ, fulgor, splendor enitescens.
Ἐκλανθάνομαι, obliviscor. Ἐκλίλησθε τῆς παρακλήσεως, *Heb.* 12, 5. Ἐκλαθόμενος τῆς μεγαλόφρονος ἐλευθερότητος, *App. Bell. Civ.* 4, 27. Ex λανθάνω.
Ἐκλανθάνω, oblivionem induco. Ἐκλίλαθον κιθαριστύν, oblivisci fecerunt artem pulsandi citharam, *Il.* 2, 600. Vide ἐκλίλαθον et ἐκλήθω.
Ἐκλαξεύω, expolio, exsculpo, *impr.* saxo.
Ἐκλαπάζω, abripio, *Æsch.*
Ἐκλάπην, a. 2. ind. pass. verbi κλίπτω.
Ἐκλάπτω, lambendo ebibo, seu exsorbeo. Τὸν ἀντίποινον ἐκλάψας πίτρον, *Lycophr.* 1201.
Ἔκλασα, *fregi*, a. 1. ind. act. verbi κλάω.
Ἐκλατομέω, ῶ, fut. ήσω, lapides excido; (2) lapidibus construo.
Ἔκλαυσι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi κλαίω.
Ἐκλαχαίνω, fut. ανῶ, effodio. Βαθὺν τάφον ἐξελάχαινον, *Apoll. Rhod.* 4, 1532.
Ἐκλαχανίσασθαι, olus decerpere. A λάχανον.
Ἐκλαίνω, f. ανῶ, lævigo, complano; (2) tero et comminuo.
Ἐκλίγω, et ἐκλίγομαι, eligo, deligo; (2) adnoto, colligo; (3) eximo, detraho; (4) exigo; sc. tributum vel vectigal; (5) accipio, v. gr. mercedem; (6) Ex *Hebr. in med.* amo, item appeto, probo. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελίξατο, *Luc.* 10, 42.
Ἔκλιγμα, ατος, τό, ecligma, medicamentum quod alias electuarium dicitur.
Ἐκλικτὸν, ῦ, τό, idem. Ab ἐκλείχω.
Ἐκλειστροτρίβεω, ῶ, f. ήσω, tero minutissime, contero et contundo ita ut levissimum evadat. Ex ἐκ, λεῖος, et τρίβω.
Ἐκλειπτικὸς, ὴ, όν, eclipticus, defectivus. Ab
Ἐκλείπω, futur. ψω, derelinquo, desero; (2) omitto, prætermitto; (3) deficio, desum. Ἡ σιλήνη δ' ἐξέλιπε τὰς ὁδὸς, *Aristoph. Nub.* 384. Ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου, *Luc.* 22, 32.
Ἐκλείσθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi κλείω.
Ἐκλείχω, delambo; (2) in ecligmate sumo.
Ἔκλειψις, εως, ἡ, defectus; (2) deliquium solis, vel lunæ eclipsis. Ab ἐκλείπω.
Ἐκλεκτικοὶ, philosophi, qui nulli sectæ addicti ex omnibus deligunt quod maxime placet.
Ἐκλεκτὸς, ὴ, όν, electus; (2) eximius; (3) ex *Hebr.* sanctus, *item* carus. Ab ἐκλίγω.
Ἐκλίλαθον, *latui*, a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἐξέλαθον, a verbo ἐκλανθάνω, pro ἐκλήθω.
Ἐκλιλάθων, *latens*, præs. part. act. v. ἐκλιλάθω.
Ἐκλίλησθε, *oblivioni traditi estis*, 2. pl. perf. ind. pass. verbi ἐκλανθάνω.
Ἐκλιλυμένως, *adv.* solute, remisse; (2) minus ornate et elaborate. Ab ἐκλύω.
Ἔκλιμμα, τό, cortex. Vide λίμμα.
Ἔκλιξις, εως, ἡ, delectus, electio.
Ἐκλίξασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἐκλίγω.
Ἐκλιπίζω, f. ίσω, ex cortice et putamine eximo, decortico, desquamo; (2) excludo, excudo.
Ἐκλίτισις, εως, ἡ, corticis detractio; (2) pollorum exclusio.
Ἔκλιτος, ον, valde tenuis.
Ἐκλιτυργίω, ῶ, f. ήσω, minutissima quæque persequor.
Ἐκλιτύνω, extenuo; (2) conficio tabe, macie.
Ἐκλίτω, f. ψω, idem quod ἐκλιπίζω.
Ἐκλευκαίνω, ανῶ, dealbo.
Ἔκλευκος, ου, ὁ ἡ ἡ, valde albus, valde pallidus.
Ἔκλεψι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κλίπω.
Ἐκλήγω, f. ξω, desisto, desino ab, cesso ab.
Ἐκληθάνω, oblivisci facio. Ab ἐκλήθω.
Ἐκλήθην, *vocatus sum*, a. 1. ind. pass. *per Sync.* pro ἐκλήθην, a καλέω.
Ἐκλήθητι, *vocati estis*, 2. pl. a. 2. ind. pass.
Ἐκλήθω, *lateo*, unde ἐκλίλαθον, *apud Il.* 2, 600, pro ἐξέλαθον, oblivisci facio, (potius a verbo λιλάθω, quod fit a λίκνθα, *Etm.*)
Ἐκλῆσαν, 3. pl. a. 1. ind act. verbi κλήζω.
Ἐκλήπτωρ, ορος, ὁ, exceptor; (2) susceptor. Ab ἐκλαμβάνω. Unde
Ἔκληψις, εως, ἡ, exceptio; (2) susceptio; (3) collectio; (4) conductio.
Ἐκληρέω, ῶ, f. ήσω, nugor, deliro.
Ἔκλησις, εως, ἡ, oblivio. Ab ἐκλήθω.
Ἐκλιβάζω, f. άσω, lapido; (2) lapis fio.
Ἐκλιθολογέω, ῶ, f. ήσω, lapides lego, i. e. legendo eximo.
Ἐκλικμάω, ῶ, f. ήσω, ventilo, ventilabro purgo.
Ἐκλιμία, ας, ἡ, vehemens fames.
Ἐκλιμνάζω, paludem facio. Ἐκλιμνάζοντος ἐν ἴσῃ τῷ ποταμῷ, stagnante interdum aqua fluvii, aqua vii interdum planitiem obruente, *App. Bell. Civ.* 4, 107.
Ἔκλιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, fame confectus, jejunus.
Ἐκλιμόω, f. ώσω, palude obruo, stagnum facio.
Ἐκλιμπάνω, idem quod ἐκλείπω. Ἡμάρτανον τόθ', ὑνίκ' ἐξέλιμπανον δόμως πατρῴους, *Eurip. Med.* 800.
Ἔκλιναν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κλίνω.
Ἐκλινάτω, *declinet*, 3. sing. a. 1. imperat. act.
Ἐκλινῶ, ῶ, f. ήσω, e retibus evado, seu effugio. Ex ἐκ et λίνον, *linum*.
Ἐκλίνθημεν, *recubuimus*, 1. pl. a. 1. ind. pass. *Poet.* et *Dor.* pro ἐκλίνθημεν, a verbo κλίνω.
Ἐκλιπαίνω, f. ανῶ, pinguefacio.
Ἐκλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, impense oro, obtestor; (2) impense orando exoro.
Ἐκλιπεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐκλείπω. Unde
Ἐκλιπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, deficiens, prætermissus: τὸ ἐκλιπὲς, negligentia. Κολασὴς δὲ τῇ ἐν τῷ παραχρῆμα ἐκλιπεῖ, *Arr. Hist. Alex.* 4, 29.
Ἐκλίπητε, 2. pl. a. 2. conj. act. verbi ἐκλείπω.
Ἐκλογίομαι, excuso, crimen diluo. A λίγω.
Ἐκλογεὺς, έως, ὁ, exactor vectigalium, coactor.
Ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, electio; (2) carmen pastorale, ecloga; (3) excerpta; (4) præstantia in quoque genere. Ab ἐκλίγω, *eligo*.
Ἐκλογίζομαι, f. ίσομαι, numero; (2) reputo, perpendo, æstimo; (3) explico rationes rei, demonstro. Εἴ σωφρόνως τις τὸν πόλεμον ἐκλογίζοιτο, *Thuc.* Ἀφ' ἑκλογίζομαί γε πρὸς τὸ δυσμενὲς μᾶλλον φρένας τῆδε, num interpretor potius mentem istius ad id quod inimicum est, *Eurip. Hec.* 745. Hinc
Ἐκλογισμὸς, ου, ὁ, computatio, æstimatio; (2) consilium.
Ἐκλογιστὴς, οῦ, ὁ, præfectus rationibus.
Ἐκλογιστία, ας, ἡ, enumeratio; (2) comparatio; (3) numeratio facta posito calculo.
Ἔκλογος, ὁ, narratio, *Æsch.*
Ἐκλόγω, f. ξω, eligo. Ἐκλογὴν τῶν προεχόντων ποιητῶν τὰς καλυμένας γνώμας, *Isocr.*
Ἐκλονίοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. v. κλονίω.
Ἐκλοποφόρησι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. κλοποφορέω.
Ἐκλύω, f. ύσω, eluo, abluo.
Ἐκλοχεύω, f. εύσω, partu edo, enitor. Ὃν ἡ ξύναιμος πατρὸς ἐκλοχεύεται, *Lycophr.* 468.
Ἐκλοχίζω, f. ίσω, e cohorte seligo; (2) in cohortes distribuo.
Ἐκλοχμόομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, silvesco densis fruticibus, fruticor, fruticesco. Ex λόχμη, *locus fruticosus et insidiis aptus.*
Ἐκλύζετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. κλύζω.
Ἐκλυθῶσιν, 3. pl. a. 1. conj. pass. verbi ἐκλύω.
Ἔκλυον, 1. sing. imperf. ind. act. verbi κλύω.
Ἔκλυτος, ον, admodum tristis.
Ἐκλύσασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐκλύω. Unde
Ἔκλυσις, εως, ἡ, exsolutio, dissolutio, liberatio; (2) imbecillitas, debilitatio; (3) deliquium animi viriumque.
Ἐκλυσσάω, ῶ, rabie et impetu feror; (2) cupide appeto; nam et λύσσα dicitur de amore insano. Ex λύσσα, *rabies*.
Ἐκλυτήριον, τό, piaculum libertatis, qui morte sua medetur malis publicis.
Ἔκλυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, dissolutus, languidus, effeminatus. Ab ἐκλύω.
Ἐκλύτως, *adv.* solute, expedite.
Ἐκλύτρωσις, εως, ἡ, redemptio.
Ἐκλύω, f. ύσω, exsolvo; (2) dirimo; (3) dissipo; (4) discedo; (5) enervo, debilito; (6) macero; (7) destituo, relinquo; (8) libero. *In medio*, discedere facio, ablego. Καὶ μὴν φθόνοισι γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην, *Soph. Aj.* 531. Μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ, *Matt.* 15, 32.
Ἐκλωβέω, f. ήσω, injuria afficio, dedecoro, mutilo, detrunco. Μίλις δ' ἐρῶ ἃ ἔγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολών, *Soph. Phil.* 329.
Ἐκλωπίζω, f. ίσω, veste exuo. Ex λώπη.
Ἐκμαγεῖον, ου, τό, mantile, spongia, et quocunque ad abstergendum expurgandumve utimur; (2) expressum rei alicujus simulacrum, velut in cera signum, unde et σφραγὶς exponitur; (3) illud ipsum quod recipit speciem et figuram, unde *ap. Plat.* materia susceptrix et genitrix formarum variarum sic vocatur. Ab ἐκμάσσω.
Ἐκμαγιόω, ῶ, exprimo, effingo. A præc.
Ἔκμαγμα, τος, τό, massa subacta; (2) expressum rei alicujus simulacrum. (2) λεῶν, λίων σοι γίγνοιν, αὖτ' ἔκμαγμα σόν, expressa tui imago, *Aristoph. Thesmoph.* 514.
Ἐκμαίνομαι, valde furo; (2) furo, insanio.
Ἐκμαίνω, in furorem ago; (2) amore incendo. Κύπρι, τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ; *Aristoph. Conc.* 961. Κίνναυρος ἐξέπεισέ νιν τοιῷδε φίκτρῳ τὸν ἐὸν ἐκμῆναι πόθον, sui incenderet amore, *Soph. Trach.* 1141. Φόβῳ τέτρωμαι ἐκμαίνων ἔχον, metu in furorem agens, *Eurip. Hipp.* 1229.
Ἐκμακαρίζω, f. ίσω, (prorsus) beatum prædico.
Ἔκμακτρον, ου, τό, impressa species, vestigium.
Ἐκμαλάσσω, vel ἐκμαλάττω, f. ξω, emollio.
Ἐκμαλθακόω, ῶ, f. ώσω, emollio; (2) effemino.
Ἐκμανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, furiosus; (2) insane cupiens, amans. Ex ἐν et μαίνομαι.
Ἐκμανθάνω, f. ἐθήσομαι, perdisco, edisco; (2) cognosco, intelligo. Ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχήν τι, ἢ φρόνημα, ἢ γνώμην, *Soph. Ant.* 181. Ἔπειτ' ἀκούσ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων, *Aristoph. Conc.* 244.
Ἐκμαιῶ, a. 2. conj. pass. vel fut. 1. act. v. ἐκμαίνω.
Ἐκμανῶς, *adv.* furiose, ardenter.
Ἐκμάξας, *qui abstersit*, a. 1. part. act. verbi ἐκμάσσω, *abstergo*.
Ἔκμαξις, εως, ἡ, detersio. Ab ἐκμάσσω.
Ἐκμαραίνω, f. ανῶ, tabefacio, languidum reddo; (2) extinguo, perimo.
Ἐκμαργόω, f. ώσω, amentem reddo.
Ἐκμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, testimonium absens edo, mitto.
Ἐκμαρτυρία, ας, ἡ, testimonium absentis.
Ἐκμαρτύριον, ου, τό, idem.
Ἐκμάσσω, vel ἐκμάττω, f. ξω, et ἐκμάττομαι, extergo, abstergo; (2) exprimo; (3) veneficiis defixum ac devotum libero. Ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς τὰς πόδας αὐτοῦ, *Joan.* 12, 3. Ἄρκτε τιθήνης ἐκμεμαγμένος τρόπους, *Lycophr.* 138.
Ἐκμασιόω, f. σω, quæro, indago.
Ἐκματαίομαι, ῶμαι, vanus fio.
Ἐκμεθύσκω, f. θύσω, ebrium reddo, inebrio.
Ἐκμειλίσσω, f. ίξω, demulceo, delinio.
Ἐκμείρω, sortior, *Hom.*
Ἐκμελεία, ας, ἡ, cantus extra numerum, sine numeris.
Ἐκμελέτα, 2. sing. præs. imperat. act. pro ἐκμελέτατι. Ab
Ἐκμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor, exerceo. Πολιτείαν τὴν ἀρίστην ἐκμελετήσαιμι, *Luc.*
Ἐκμελὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, socors, iners; (2) qui est extra modulationem, absonus, inconcinnus; (3) viribus carens, invalidus; (2) luxatus. Ex ἐκ et μέλω, vel μέλος.

Ἐκμε-

Ἐκμιλίζω, f. ίσω, membratim concido, trunco. Ex ἐκ et μίλος, *membrum*. Unde
Ἔκμιλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, invalidus, *Hesych.*
Ἐκμιλῶς, *adv.* cum resolutione membrorum, seu laxatione.
Ἐκμυρύθηται, *edictus est*, 3. sing. perf. ind. pass verbi ἐκμυθίομαι.
Ἐκμιτρέω, et ἐκμιτρεῦμαι, emetior, dimetior. Τὴν Κορινθίαν ἐκμιτρεύμενος χθόνα. *Soph. Œd. Tyr.* 794.: vel potius Τὴν Κορινθίαν, ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμιτρούμενος, χθόνα ἴΦιγον, Corinthiam terram exsul dereliqui, astris in posterum cursum dirigens, [cum ἐκμιτρέμενος subaudiatur ὁδόν.]
Ἐκμίτρησις, εως, ἡ, dimensio.
Ἔκμιτρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, modum excedens. Ex ἐκ et μίτρον, *mensura*. Hinc
Ἐκμίτρως, *adv.* modum excedendo, immodice.
Ἐκμηκύνω, f. νῶ, longum facio, extendo.
Ἐκμηνίω, f. ίσω, excandesco ira, indignor.
Ἔκμηνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui sex mensium est.
Ἐκμηνύω, f. ύσω, indico, enuncio.
Ἐκμηρύομαι, f. ύσομαι, evolvo; (2) extraho; (3) explico, de acie. Ex μηρύω.
Ἐκμιαίνομαι, pollŭ *nominatim*, profluvio seminis. Ex ἐκ et μιαίνω.
Ἐκμιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, imitando exprimo. Σφιγγὸς κιλαίνης γῆρυν ἐκμιμουμένη, *Lycoph.* 7. Πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες, ἐκμιμέμενοι, *Aristoph. Av.* 1290.
Ἔκμισθος, ε, ὁ ᾗ ἡ, cui merces non datur.
Ἐκμισθόω, ῶ, f. ώσω, mercede eloco. A præc.
Ἐκμίσθως, *adv.* ita ut merces non detur.
Ἐκμίσθωσις, εως, ἡ, locatio, quæ fit pacta mercede. Ab ἐκμισθόω.
Ἐκμολέω, ῶ, f. ήσω, exeo, prodeo.
Ἐκμόργνυμι, vel ἐκμοργνύμαι, f. ξομαι, exprimo; (2) imprimo; (3) abstergo.
Ἐκμορφόω, ῶ, formam effingo seu exprimo.
Ἐκμυσόω, carmine aliquid, v. gr. leges, complector; (2) doceo, sc. per carmina, proprie.
Ἐκμοχθέω, ῶ, f. ήσω, exantlo labores. Ὡς τῷ συράννῳ πλείον' ἐκμοχθῇ βίον, ut tyranno ampliorem victum paret, *Eurip. Suppl.* 451.
Ἐκμοχλεύω, f. εύσω, vectibus evello vel excutio.
Ἐκμυελίζω, medullam eximo, detraho; (2) *omnino*, detraho, v. gr. pinguedinem, confucio. A μυελός.
Ἐκμυζάω, et ἐκμυζίω, ῶ, f. ήσω, exsugo. Hinc
Ἐκμύζησις, εως, ἡ, ipsa sugendi actio.
Ἐκμυκτηρίζω, f. ίσω, irrideo, sannis excipio. Ἐξεμυκτήριζον αὐτὸν, *Luc.* 16, 14.
Ἐκμυσίζω, f. ίσω, uno haustu avide ebibo. Ex μύω, *os sive labra claudo*: vid. ἀμυσί.
Ἐκναίω, effluo, *Sibyl.*
Ἐκναρκάω, ῶ, f. ήσω, obtorpesco.
Ἐκναυλόω, ῶ, fut. ώσω, cum navi portu exeo.
Ἐκναυσθλόω, ῶ, f. ώσω, naulo accepto exporto; (2) e fluctibus enato. Λήγεια δ' εἰς Τέζειναν ἐκναυσθλώσεται, *Lycophr.* 726.
Ἐκνεάζω, f. άσω, juveniliter cresco.
Ἐκνίμισθαι, depasci; (2) educi vel exire ad pastum. Οὐκ' ἄψορρον ἔκνιμη πόδα; retro feres, *Soph. Aj.* 396.
Ἐκνευρίζω, fut. ίσω, enervo, nervos incido.
Ἐκνευρόκαυλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, cui nervosus cauliculus est, nervicaulis. Ex νεῦρον.
Ἐκνῦσαι, *enatasse*, a. 1. inf. act. verbi ἐκνέω.
Ἐκνεύσαντες, part. aor. 1. verbi ἐκνέω, *enato*, *Apoll. Rh.* 1, 593.
Ἔκνευσις, εως, ἡ, declinatio, quum quis inclinato capite ictum evitat; (2) deflexus sive diverticulum. Ab
Ἐκνεύω, f. εύσω, nutu jubeo; (2) propendeo, evito; (3) diverto, declino. Ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν, ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ, *Joan.* 5, 13. Ἐκνεύει πάλιν, sententiam iterum mutat, *Eurip. Phœn.* 927.
Ἐκνίφιλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, e nube prorumpens. Ex ἐκ et νιφλὴ, *nubes*.
Ἐκνιφίας, ε, ὁ, idem. Ex νίφος.
Ἐκνίω, f. ύσω, enato; (2) expedio me a re aliqua difficili et perniciosa. (2) πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκεῖ; quomodo se tandem illinc evasurum speraret? *Eurip. Hipp.* 470.
Ἐκνηστεύω, f. σω, jejuno.
Ἐκνήφω, f. ψω, crapulam edormio; (2) evigilo. Ἐξέκνηψεν ἀπὸ τοῦ οἴνου, 1 *Reg.* 25, 37.
Ἔκνηψις, ἐκνήψει ὕπνος ἀρρώστημα, *Sirach.* 31, 2. Hinc
Ἔκνηψις, εως, ἡ, exhalatio crapulæ, reditus ad sobrietatem.
Ἐκνήχομαι, f. ήξομαι, enato.
Ἐκνικάω, ῶ, f. ήσω, vinco, supero; (2) obtinco.
Ἐκνίκημα, τος, τὸ, quod quis vincendo obtinuit.
Ἐκνίκησις, εως, ἡ, evictio. Ab ἐκνικάω.
Ἔκνιξι, *pupugil*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔκνισι, a κνίζω.
Ἐκνίπτω, f. ψω, eluo; (2) expio; (3) abstergo. Οὐδέποτ' ἐκνίψῃ σὺ τὰ ἐκεῖ πεπραγμένα σαυτῷ, *Dem.*
Ἐκνίσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi κνίζω.
Ἐκνιτρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod simplex.
Ἔκνιψις, εως, ἡ, elutio, abstersio. Ab ἐκνίπτω.
Ἔκνοια, ας, ἡ, dementia. Ab ἔκνους.
Ἐκνομὴ, ῆς, ἡ, depastio. Ab ἐκνέμω.
Ἐκνόμιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, exlex; (2) inusitatus, vehemens, insolens; (3) scelestus, nefandus.
Ἐκνομίως, *adv.* enormiter, præter modum, magnopere, vehementer.
Ἔκνομος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἐκνόμιος.
Ἔκνους, *contr.* ἔκνους, ε, ὁ ᾗ ἡ, excors, demens, stultus.
Ἐκνοσηλεύω, f. εύσω, ægrum curo.
Ἐκνοστέω, redeo, *Hom.*
Ἐκνοστήσαντι, *redeuntes*, nom. dual. a. 1. part. act. verbi ἐκνοστέω.
Ἐκνοσφίζω, f. ίσω, separo ex; (2) alieno; (3) rejicio.
Ἐκξυλόω, ῶ, f. ώσω, in lignum verto, ex tenero et molli lignosum reddo; et *in passivo* lignum fio, in lignum mutor.
Ἐκοίλαναν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κοιλαίνω.
Ἐκοιμήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass.
Ἐκοιμήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. κοιμάω.
Ἐκοίμισα, a. 1. ind. act. verbi κοιμίζω.
Ἐκολάφισα, a. 1. ind. act. verbi κολαφίζω.
Ἐκολοβώθην, a. 1. ind. pass. verbi κολοβόω.
Ἐκόμιζεν, 3. sing. imperf. ind. act. v. κομίζω.
Ἐκόμισαν, *duxerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐκόμισαν.
Ἐκομίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med.
Ἐκόμισσιν, *adduxit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐκόμισε.
Ἐκόμπασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. κομπάζω.
Ἐκόνισσιν, *pulvere fœdavit*, 3. sing a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐκόνισε, a verbo κονίζω.
Ἐκοντὶ, *adv.* sponte, ultro. Ab ἑκών.
Ἐκόπασα, a. 1. ind. act. verbi κοπάζω.
Ἐκόπην, a. 2. ind. pass. verbi κόπτω.
Ἔκοπτον, *incidebant*, 3. plur. imperf. ind. act.
Ἐκοπώθην, a. 1. ind. pass. verbi κοπόω, *fatigo*.
Ἐκορίσθην, a. 1. ind. pass. verbi κορέω.
Ἐκορίσσατο, *satiavit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐκορέσατο.
Ἐκόρυσσεν, 3. sing. imperf. ind. act. v. κορύσσω.
Ἐκόσμηθεν, *ornati sunt*, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Boeot.* pro ἐκοσμήθησαν, a κοσμέω.
Ἑκοῦσα, *volens*, fœm. ab ἑκών, *voluntarius*.
Ἐκνσιάζομαι, f. άσομαι, sponte et voluntarie aliquid ago, do, &c. Ab ἑκούσιος. Hinc
Ἐκουσιασμὸς, ῦ, ὁ, actio voluntaria, *impr.* donum tale.
Ἑκούσιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, spontaneus: ἐξ ἑκουσίας, de industria, sponte, *Soph. Trach.* 727. Ab ἑκών.
Ἑκουσιὼς, *adv.* sponte, ultro.
Ἔκπαγλα, *adv.* terribilem et stupendum in modum, immaniter, (*neutr. plur.*)
Ἔκπαγλον, *adv.* idem, (*neut. sing.*) Ab
Ἔκπαγλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, terribilis, stupendus, admirabilis. Ab ἐκπλήσσω, (nisi potius ab ἐκπήγνυμι, *Ern.*)
Ἐκπαγλίομαι, ῦμαι, admiratione percellor, stupesco, admiror. A præc.
Ἐκπαγλότατα, nom. pl. n. g. grad. superl.
Ἐκπαγλυμενὸς, ὴ, όν, reverens, admirans. Πατέρα μὲν σὸν ἐκπαγλάμενος, *Eurip. Orest.* 888. σὺμὲν εἶδες ἐκπαγλυμένη, *Id. Troad.* 929.
Ἐκπάγλως, *adv.* horribiliter, mirifice.
Ἔκπαθὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, qui nihil passus est, illæsus, incolumis; (2) immodice adfectus; (3) cupidus, studiosus. (2) ἐκπαθὴς ὑπὸ ἡδονῆς γινομένη, præ gaudio mei compos non fui, *Alciphr.* 2, 4. Ex πάθος.
Ἐκπαθῶς, *adv.* cum immodico adfectu.
Ἐκπαίδευμα, τὸ, discipulus, filius, *Eur.*
Ἐκπαιδεύω, f. εύσω, instituo, erudio; (2) ad adultam ætatem perducere. Ἂς δὴ Περίκλεους ἐξεπαίδευσ' Ἡρακῆς, *Lycophr.* 577.
Ἐκπαιφάσσειν, virtute abreptum temere efferri, *Il.* 5, 803. a φάος, *lux*, est φάω, unde φάσσω· καιφάσσω, celeri motu mico. ἐκπαιφάσσω, celeri motu efferor, ἐνθουσιωδῶς φέρομαι, de fulgure dixit *Apoll. Argon* 3, 1266. Ἀμνὶν μιταπαιφάσσεσθαι ἐκ νηφέων.
Ἐκπαίω, futur. αίσω, cum impetu egredior, erumpo.
Ἔκπαλαι, *adv.* jamdudum.
Ἐκπαλαίω, f. αίσω, eluctor; (2) contra leges palæstricas ago.
Ἐκπαλλακίδιοι, ων, οἱ, nothi, spurii, *Hesych.* Ex ἐκ et παλλακὴ, *concubina*.
Ἐκπαντὸς, *adv.* omnino, prorsus.
Ἐκπαππόεσθαι, *in pappos abire*, præs. inf. pass. *contr.* pro ἐκπαπποέσθαι, ab
Ἐκπαπποέομαι, in pappos abeo vel dissolvor. A πάππος, *lanugo caduorum*.
Ἐκπαρθένως, *adv.* audacissime.
Ἐκπαρθενεύω, f. εύσω, devirgino.
Ἐκπαρίστημαι, prope adpono, in aor. 2. adsto. Ἐκπαρασῆναι τινὶ ἐν τῇ γνώμῃ, *Dem.*
Ἐκπαταγέω, f. ήσω, persono, obtundo aures alicujus clamore.
Ἐκπατάσσω, f. ξω, percello, attonitum reddo. Unde ἐκπεπαταγμένος, perculsus, attonitus.
Ἐκπατέω, ῶ, f. ήσω, extra viam tritam vel præscriptam evagor, exspatior; (2) inambulo. Ex πάτος, *via*.
Ἐκπάτιος, in devia abductus, *Æsch. Agam.* 49. ἐκπάτιον, τὸ ἴζω πάτῳ, *Hes.* A πάτος.
Ἐκπάτριον, ε, τὸ, non patrium, dissimile, *Hes.*
Ἐκπαύω, f. αύσω, libero a malo; (2) eripio.
Ἐκπαχύνω, f. νῶ, crassum reddo.
Ἐκπαφλασμὸς, ῦ, ὁ, stridor.
Ἐκπείθω, f. σω, persuadeo.
Ἐκπειράζω, f. άσω, tento, experior. Καί σε τοσοῦτον πρῶτον ἐκπειράσομαι, percontabor, *Aristoph. Eq.* 1230.
Ἐκπειράω, ῶ, et ἐκπειρῶμαι, idem.
Ἐκπελεκάω, ῶ, f. ήσω, securi exscindo.
Ἔκπελει, *Hesych.* ἔξεστι, licet. Οὐ γὰρ ἐκπέλει φρονεῖν μίγα, *Soph. Antig.* 478. A πέλω, *sum*.
Ἐκπέμπω, f. ψω, emitto. Διὰ τῆς νυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν Παῦλον, *Act.* 17, 10. Hinc
Ἔκπεμψις, εως, ἡ, emissio, legatio.
Ἐκπεπαίνω, f. ανῶ, prorsus percoquo, ad maturitatem perduco.
Ἐκπεπόρνυκα, perf. ind. act. verbi ἐκπορνύω.
Ἐκπεπότασαι, *evolasti*, 2. sing. perf. ind. pass. *Dor.* pro ἐκπεπότησαι, ab ἐκποτάομαι.
Ἐκπέπταμαι, expansus sum, præt. pass. v. ἐκπετάζω, seu ἐκπετάννυμι.
Ἐκπεπραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco, prætereo.
Ἐκπέρασμα, τὸ, exitus, *Æsch.*
Ἐκπεράω, ῶ, transeo; (2) trajicio, traduco, transporto. Κίδρα παλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα πόδι, scande, *Eur. Ph.* 100. Λιμένα δὲ Ναυπλίειον ἐκπερῶν πλάτῃ, *Eurip. Or.* 54. [male ante Musgravium legebatur ἐκπληρῶν.]
Ἐκπερδικίζω, f. ίσω, decipio, effugio more perdicis. Ex ἐκ et περδίξ, *perdix*.
Ἐκπέρθω, f. ἐρσω, everto, devasto. Ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, *Il.* 1, 19.
Ἐκπερίαγω, f. άξω, circumduco.
Ἐκπερίειμι, peragro, lustro.
Ἐκπεριέρχομαι, usquequaque circumdo; (2) usquequaque obeo, circumeo; (3) circumvenio, obsideo; (4) graviter constrictum teneo.
Ἐκπεριΐξις, εως, ἡ, circuitio, percursio. Ab ἐκ et περιΐκνέομαι, (vel ἵκω, *Ern.*)
Ἐκπεριλαμβάνω, f. λήψομαι, p. είλημφα, undique comprehendo et circumplector.
Ἐκπερινοστέω, ῶ, f. ήσω, peragro, lustro.
Ἐκπεριοδεύω, undequaque cingo, *Met. ap. Jos.*
Ἐκπεριπλέω, f. εύσω, et πλεύσω, circumnavigo.

Ἐκπι-

Ἐκπερισπασμὸς, οῦ, ὁ, reversio militum in pristinum locum post περισπασμόν.

Ἐκπεριτρέχω, percurro, currendo obeo, seu ab uno ad alterum curro.

Ἐκπέρσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐκπέρθω.

Ἔκπεσε, excidit, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔξεπεσε, a verbo ἐκπίπτω pro ἐκπίπτω.

Ἐκπέσσω, et ἐκπέττω, f. ψω, excoquo.

Ἐκπέσωσι, 3. pl. a. 1. conj. act. verbi ἐκπίπτω

Ἐκπέταλος, ου, ὁ ἡ ἡ, amplus passusque in modum folii. Ex πέταλον, *folium*.

Ἐκπέταμαι, f. πτήσομαι, evolo.

Ἐκπεταμίως, *adv.* cum expansione.

Ἐκπετάννυμι, vel ἐκπετανύω, f. ἐκπετάζω, extendo; unde ἐξεπέτασα. Ἐκπετάννυμι, extendor; unde ἐκπεταμένος, extensus. Ἐξεπέτασά τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα, *Rom.* 10, 21. Hinc

Ἔκπτασις, ἡ, expansio.

Ἐκπετάομαι, ῶμαι, evolo.

Ἐκπετήσιμος, exciduus, *de fructibus maturis*, maturus; (2) volatilis. (1) πρὸς ἄνδρας εἰσὶν ἐκπετήσιμοι σχεδόν, fere maturæ sunt viris; *vel potius*, quæ jam advolant ad viros, *Frag. Aristophanis apud Pollucem*, 2, 19. (2) ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδέας τρέφων, postquam pater ciconia pullos suos alendo fecerit volatiles omnes, *Aristoph. Av.* 1355.

Ἐκπέτομαι, volo; (2) evolo.

Ἐκπέττω, f. ψω, excoquo. Ἐξέπεψε τὰ σίτια, *Aret.*

Ἐκπέφρασαι, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἐκφράζω.

Ἐκπεφυῖαι, *enatæ*, perf. part. med. f. g. pl. n. v. ἐκφύω.

Ἐκπήγνυμι, vel ἐκπηγνύω, f. πήξω, congelo, conglacio, reddo rigidum et solidum.

Ἐκπηδάω, ῶ, f. ήσω, exsilio, saltu exeo; (2) clam exeo.

Ἐκπήδημα, ατος, τὸ, saltus procursio. A præc.

Ἐκπήδησις, εως, ἡ, exitus ejus qui exsiliit.

Ἐκπηκτικὸς, ἡ, ὸν, congelandi et conglaciandi vim habens. Ab ἐκπήγνυμι.

Ἐκπηνίζεται, *filum educet*, 3. sing. f. 1. ind. med. *Att.* pro ἐκπηνίσεται. Ab

Ἐκπηνίζω, f. ίσω, extrico, *Aristoph. Ran.* 587.

Ἔκπηξις, εως, ἡ, congelatio, concretio, quæ frigore fit. Ab ἐκπήγνυμι.

Ἐκπηρόω, ῶ, f. ώσω, mutilo.

Ἔκπηχυς, εος, ὁ ἡ ἡ, qui sex cubitorum est.

Ἐκπιάσμα, quasi ab ἐκπιάζω pro

Ἔκπιεζω, f. ίσω, exprimo premendo, urgendo expello, v. gr. in fugam; (2) urgeo.

Ἔκπιεσις, εως, ἡ, expressio; (2) compressio, comprehensio. A præc.

Ἔκπίεσμα, ατος, τὸ, id quod expressum est, succus seu liquor expressus; (2) fractura calvariæ in multas partes.

Ἐκπιεσμὸς, οῦ, ὁ, expressio; (2) oculi prolapsus extra suam cavitatem.

Ἐκπιεστήριον, ου, τὸ, in quo aliquid exprimimus, prelum, torcular.

Ἐκπιεστὸς, ὴ, ὸν, expressus; (2) qui exprimi potest.

Ἐκπικράζω, idem quod ἐκπικρόω.

Ἐκπικραίνω, f. ανῶ, exacerbo, exaspero. Ab

Ἔκπικρος, ου, ὁ ἡ ἡ, vehementer amarus.

Ἐκπικρόω, ῶ, f. ώσω, peramarum reddo. A præc.

Ἐκπιμπλήμι, vel ἐκπιμπλάω, f. ἐκπλήσω, impleo, compleo.

Ἔκπινω, ebibo, epoto. Τὸν δὲ λοιδοθορὸν ἐκπιὼν σκύφον, *Lycophr.* 163. Τὰμὸν ἐκπίνου' ἀπὸ ψυχῆς ἄκρατον αἷμα, *Soph. El.* 787. Ἐπειδὰν ἔκπινης οἶνον νέα λιτάσιν. *Aristoph. Pac.* 921.

Ἔκπιπτω, f. ἐκπεσῶ, excido, decido; (2) expellor, explodor, repudior; (3) erumpo, edor, *ut* de oraculis; (4) perire, *item* exitum non habere, irritum esse, *de dictis*, &c. (5) *reperitur tamen et de eventu, pro* evenire, incidere; (6) de mutatione rerum in contrarium aut diversum; (7) digredior. Ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος, *Aristoph. Vesp.* 1416. Λόγων ματαίων ὕπνῳ ἐκπεσῇ χθονός, *Eur. Med.* 450.

Ἐκπιτίζω, f. ίσω, pitissando exhaurio.

Ἐκπιτύω, ῶ, excido, decido.

Ἐκπλαγὶς, a. 2. part pass. v. ἐκπλήσσω.

Ἔκπλαγὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, perterritus, attonitus; (2) terribilis. Ab ἐκπλήσσω.

Ἐκπλαγῶς, *adv.* mirabiliter, egregie.

Ἐκπλεθρίζειν, plethrum cursu metiri. Ab

Ἔκπλεθρος, ου, ὁ ἡ ἡ, plethri mensuram excedens. Ex ἐκ et πλέθρον.

Ἔκπλεθρος, cum spiritu aspero pro ἑξάπλεθρος, sex plethrorum. Ἔκπλεθρα δρόμου ταχὺς βαδιστὴς περιόντων ἀνθήστατ' ἄν, stadii sex plethrorum cursor velox metam attigisset, *Eurip. Med.* 1181.

Ἐκπλινθεύω, f. εύσω, redundo.

Ἔκπλεως, ία, ων, *Attice* ἔκπλεως, expletus; (2) cumulate expletus; (3) qui sufficit.

Ἔκπλευρος, ου, ὁ ἡ ἡ, sex latera habens

Ἐκπλεύσαι, *enavigasse*, a. 1. inf. act. verbi

Ἐκπλέω, f. εύσω, enavigo, solvo e portu; (2) impetum classe in hostes facio. Οὐ μή ποτ' ἐς τὴν Σκύρον ἐκπλεύσῃς ἔχων. *Soph. Phil.* 380 Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, *Act.* 20, 6.

Ἐκπλέως, *adv.* cumulate. abunde.

Ἐκπλήγδην, *adv.* terribiliter. Ab ἐκπλήσσω.

Ἐκπληθύνω, f. νῶ, idem quod

Ἐκπλήθω, f. ήσω, expleo, compleo; (2) luo; (3) perfungor. Ὥστ' σ' ἐκπλῆσαι χαρᾶς, *Eur. Ph.* 174. (2) Κροῖσος δὲ πίσσας γονέος ἁμαρτάδα ἐξέπλησε, *Herodot.* 1, 91.

Ἐκπληκτικὸς, ὴ, όν, terrorem adferens, horribilis. Ab ἐκπλήσσω.

Ἐκπληκτικῶς, *adv.* cum stupore, cum terrore; (2) cum admiratione, plausu.

Ἔκπληκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, attonitus.

Ἐκπλημμυρίω, ῶ, f. ήσω, æstu inundo, restagno.

Ἔκπληξις, εως, ἡ, consternatio, mentis abalienatio; (2) sideratio et arborum tabes; (3) vehementior cupiditas.

Ἐκπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo; (2) servo, v. gr. promissa. Ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, *Act.* 13, 32. Σιλήνας δώδεκ' ἐκπληρουμένας, duodecim integris mensibus, *Eurip. Alc.* 433. Ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπλεκτῶν γραφῇ ὕδρας, centum viperas habentem clypeum implens pictura hydræ, *Id. Phœn.* 1142. Hinc

Ἐκπλήρωμα, τὸ, supplementum, complementum.

Ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, expletio, complementum.

Ἐκπληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui facit jussa, mandata.

Ἐκπλήσσειο, *perturbare*, 2. sing. præs. imperat. pass. *Ion.* pro ἐκπλήσσεσθαι. Ab

Ἐκπλήσσω, vel ἐκπλήττω, f. ξω, percello, perterrefacio, stupefacio; (2) excutio, opprimo, amoveo; (3) de nidore nares suaviter afficiente, quod *Lat.* tangere; *unde* cupiditate incendo; (4) *in pass.* timeo, terreor, de statu mentis decido. Ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος, *Eur. Med.* 8. Ἐκπλησόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου, *Act.* 13, 12.

Ἐκπλινθεύω, f. εύσω, lateres eximo.

Ἔκπλοος, *contr.* ἔκπλους, ου, ὁ, enavigatio, eruptio navium ex portu; (2) impetus classis in hostes. Ab ἐκπλέω.

Ἐκπλύνω, f. υνῶ, eluo. Ἐκπλύνεται τὴν οἰσπώτην, *Aristoph. Lys.* 577. Ἐκπλυθῇ τὸ ἔριον εἰς γάλα, *Aristot.* Hinc

Ἔκπλυσις, εως, ἡ, ipsa eluendi actio.

Ἔκπλυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, vel ἐκπλυτὸς, ὴ, όν, elutus, elotus; (2) colorem non retinens.

Ἐκπλώω, f. ώσω, enavigo. Πίτυας Συμπληγάδας ἐξέπλωμεν, *Apoll.*

Ἐκπνευματίω, ῶ, f. ώσω, in spiritum verto; (2) flatibus extollo. Ex πνεῦμα.

Ἔκπνευσις, εως, ἡ, exspiratio; (2) mors. Ab

Ἐκπνέω, f. εύσω, efflo, exspiro; (2) morior; (1) ἕως ἂν ἐκπνεύσεις, fortassis omnem halitum effuderit, *Eur. Or.* 699. Ὅταν τινάζων κῆρας ἐκπνεύσῃ βίου, *Lycophr.* 807. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε, *Marc.* 15, 37.

Ἐκπνοὴ, ῆς, ἡ, exspiratio, exhalatio. Οὐδ' ὄμμα χρείσσιν δαπανήμασιν ἐκπνεωῖς, *Eurip. Hipp.* 1438. A præc.

Ἐκποδὼν, *adv.* e medio, e conspectu, *tropice* e vita; (2) *cum gen.* procul. (1) ἐκποδὼν μὲν ὤν, etsi procul aberam, *Soph. Aj.* 1000. Ἐκποδὼν εἶναι, a medio cedere, *Eurip. Suppl.* 1113. Ἐκποδὼν γενέσθαι, removeri, *Æsch. Socr.* 2, 27. A πούς.

Ἔκποθεν, *adv.* aliunde, undecunque.

Ἐκποιέω, fut. ήσω, alieno, abalieno; (2) subduco, libero ab aliqua re; (3) emancipo, *item* adoptandum do; (4) sufficio; (5) perficio, consummo; (6) *impers.* suppetit, licet, sufficit, satis est, juvat. Ἐκποιῶ με τῇ δικαστῇ, *Herodot.* (6) περὶ μὲν τούτων, ἔφη, καὶ αὖθις ἐκποιήσει διαλέγεσθαι, disputare licebit, *Celsus* 15, *edit. Grabianensis* 1757.

Ἐκποίησις, εως, ἡ, alienatio; (2) emancipatio; (3) absolutio, perfectio. A præc.

Ἐκποίητος, ου, ὁ ἡ ἡ, emancipatus, in adoptionem datus. Ab eod.

Ἐκποικίλλω, f. ιλῶ, vario, varie distinguo.

Ἐκποιόζω, f. ίσω, vello crines, vellus adimo. Ἀλλ' ἐκποκιῶ σὺ τὰς κοκάδας, *Aristoph. Thesm.* 574.

Ἐκπολεμέω, ῶ, f. ήσω, debello, expugno; (2) bello vexo. A πόλεμος. Unde

Ἐκπολεμόω, ῶ, f. ώσω, ad bellum concito, hostem alicui concilio, infensum reddo, *in pass.* infensum fieri alicui. Ἐξεπολεμώθησαν πρὸς τοὺς τραπώτας, *Plut.*

Ἐκπολίζω, f. ίσω, urbem extruo.

Ἐκπολιορκία, ῶ, f. ήσω, obsidione ad deditionem cogo, capio. Ἐκπολιορκηθεὶν δὲ πότερος ἂν ἅπαντες, *Xen.*

Ἐκπολιτεύω, f. εύσω, populum ad aliam formam reip. morumve traduco.

Ἐκπομπεύω, f. εύσω, me effero; (2) effero, evulgo, pando secreta, traduco ignominiose. Ἐκπομπεύει τῷ κάλλει, *Luc.*

Ἐκπομπὴ, ῆς, ἡ, emissio; (2) deductio; (3) excursio; (4) relegatio; (5) repudium. Ab ἐκπέμπω, *emitto.*

Ἐκπονέω, ῶ, f. ήσω, elaboro, excolo, exerceo, conficio; (2) labores perfero; (3) curare; (4) exornare; (5) instituo; (6) laborando digero. Ἐκπόνειν ὑψηλὰ στιχὴ, *Aristoph. Av.* 384. (3) τῶν ἐκδήμων φίλων δεῖ τὰς κατ' οἶκον ὄντας ἐκπονεῖν τύχας, *Eurip. Andr.* 1052. (4) πίπλοισι ἐκπονεῖ, *Id. Hipp.* 632. (5) τὸν ἀ Θῖτις τίκτει, καὶ χείρων ἐξεπόνασεν, *Eurip. Iphig. in Aul.* 208. (6) *Xenoph. Cyrop.* 78.

Ἐκπονηρεύω, f. εύσω, pravum et vitiosum reddo, vitio. Ex ἐκ et πονηρός.

Ἐκποντίζω, f. ίσω, trajicio mare. A πόντος.

Ἐκπορεύομαι, fut. εύσομαι, exeo, egredior. Ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως, *Marc.* 11, 19.

Ἐκπόρευσις, εως, ἡ, processio, egressio. A præc.

Ἐκπορευτὸς, ὴ, όν, procedens, egrediens.

Ἐκπορευτῶς, *adv.* per processionem.

Ἐκπορεύω, educo. Ἐκπορεύει' Ἰοκάστην δόμων, *Eurip. Phœn.* 1075. Ἐκπορεύσομεν σὺν μητρὶ παῖδας, *Id. Herc. Fur.* 723.

Ἐκπορέω, effluo, *Oph.*

Ἐκπορθέω, ῶ, f. ήσω, devasto, diripio. Πᾶσαν ἀκτὴν ἐξεπόρθησαν δορὶ, *Lycophr.* 1339. Μῶροι δὲ, θνητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις, *Eurip. Troad.* 95. Κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς, caput miserabiliter depopulatu, *Id. Ibid.* 142. Τυφλὸς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας, *Soph. Trach.* 1104.

Ἐκπορθήτωρ, ορος, ὁ, vastator. Πόλεως ἐκπορθήτορες, *Eurip. Suppl.* 1222. A præc.

Ἐκπορθμεύω, fut. εύσω, discedo navigio; (2) aveho, abduco navi; (1) ἡ Τυνδαρὶς παῖς ἐκπεπόρθμευται χθονός, *Eurip. Hel.* 1195. (2) Μενέλαος αὐτὴν ἐκπεπόρθμευται χθονός; *Id. Ibid.* 1533.

Ἐκπορία, ας, ἡ, quæstus, negotiatio. A πόρος.

Ἐκπορίζω, fut. ίσω, excogito; (2) quæro, comparo; (3) suppedito. Τοῖς διομενοῖς τὸν βίον ἐκπορίζειν, *Dem. pass.* (4) impetro, consequor.

Ἐκπορνεύω, f. εύσω, effuse scortor. Αἱ περὶ αὐτὰς πόλις τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι, *Judæ* 7.

Ἐκπορπάω, seu ἐκπορπόω, fibulo, fibula subnecto, *Hes.*

Ἐκποτάομαι, ῶμαι, evolo. Vide ἐκπωτάομαι.

Ἐκποτίομαι,

'Εκποτίομαι, ῶμαι, idem. "Ως δ' ὅτι ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται, *Il.* 19, 357.
'Εκποτισμὸς, ῦ, ὁ, siccitas terræ.
"Εκπραξις, ιος, ἡ, exactio. Τῶν δὲ ὀφειλόντων τὴν ἔκπραξιν τῶν δανείων ἐκ τῆς ὑσίας μόνον ἐποιήσατο, usuras de facultatibus obæratorum duntaxat exegit, *Diodor. Sic.* 1, 79.
'Εκπράσσω, vel ἐκπράττω, f. ξω, perficio; (2) *in med.* exigo: conficio; ἐ γάρ τις αὐτὸν ὅτι συρφόρος Διῒ κεραυνὸς ἐξέπραξεν, *Sph. Œd. Col.* 1658. 'Εκπράσσειν χρήματα, pecuniam exigere, *Thucyd.* 'Εκπράσσειν μητρῷον φόνον, exigere pœnas de cæde matris, ab eorum matre perpetrata, *Eurip. Med.* 1318. Μητρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον, cædem a matre patratam ulcisci, *Id.* 416.
'Εκπραΰνω, f. ανῶ, demulceo, permulceo.
'Εκπριμνίζω, f. ίσω, exstirpo, radicitus evello.
'Εκπρεπὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, decorus et insignis inter alios, eximius, elegans. Ab
'Εκπρέπω, decorus sum, inter alios excello.
'Εκπρεπόντως, *adv.* decenter, ut decet, mirifice, excellenter.
'Εκπρεπῶς, *adv.* decore, eximie.
'Εκπρήθω, fut. ήσω, incendo, inflammo; (2) efflo. Hinc
'Εκπρήξας, a. 1. part. act. *Ion.* pro ἐκπράξας.
"Εκπρησις, ιος, ἡ, incensio, inflammatio, Αἴρεις ἔκπρησις καὶ ἀνάφλιξις, *Plut. in Lysandro.*
'Εκπρησμὸς, ῦ, ὁ, fervor aquæ, &c. bullientis, seu stridor.
'Εκπρίαμαι, redimo; (2) pecunia corrumpo. Τὰς κινδύνας ἐξεπρίαντο, *Lysias.*
'Εκπρίασθαι, præs. inf. med.
'Εκπρίω, redimo, *Chrys. ex Prov. Sol.*
'Εκπρίω, f. ίσω, serra exseco, excido.
'Εκπροθεσμόω, ῶ, f. ήσω, diem præstitutum excedo, in mora sum. Ab
'Εκπρόθεσμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui præstitutum diem non servat.
'Εκπροθέσμως, *adv.* post diem præstitutum.
'Εκπρορόω, erumpo, exsilio. Ὁπότε κρημνῶν ἐκπροροῶν, *Oppian. Cyneg.* 4, 167.
'Εκπροθυμέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, cupio, valde cupio. 'Εκπροθυμῇ τῶνδ' ἀπηλλάχθαι γάμων; *Eurip. Phœn.* 1672.
'Εκπροΐημι, emitto. Τὰν αἴνιαν παγὰν ἐκπροΐτισαι, *Eurip. Ion.* 118.
'Εκπροικίζω, f. ίσω, doto, dote data eloco.
'Εκπροκαλέομαι, οῦμαι, evoco, accerso. 'Εκπροκαλισσαμένη μεγάφων ἰύναιταίνων, *Odyss.* 2, 400. Ex ἐκ, πρὸ, et καλέω.
'Εκπροκρίνω, fut. νῶ, eligo, seligo. Πόλεως ἐκπροκριθεῖσ' ἡμᾶς, *Eurip. Phœn.* 222.
'Εκπρολείπω, fut. ψω, relinquo, dimitto. Μητέρα δ' ἐκπρολίπης, *Phocyl.*
'Εκπρολίσεις, *dimittas*, 2. sing. a. 2. opt. act.
'Εκπρομολέω, ῶ, f. ήσω, egredior.
'Εκπροσίστω, decido. Ὑγόδιν ἐς γαῖαν τετανύσιται ἐκπροσισῦσα, *Orph. de Lapid.* 319.
'Εκπροτιμάω, ceteris omnibus posthabitis honore adficio, *Soph. Antig.* 913.
'Εκπροφαίνω, ostendo, præ me fero. Ἀλλοκότοις ἰδίαις μορφῆς τύπον ἐκπροφαῦσα, illis ostendens vultum sub horridis formis, *Orph. Hymn.* 70.
'Εκπροφέρω, f. ἐκπροοίσω, effero, profero.
'Εκπροφύγω, f. ξω, effugio.
'Εκπροχέω, fut. ύσω, effundo. Χλοιρὸς ἐκπροχέων πλοκάμους, *Epigr.*
'Εκπτερῶμαι, in altum evolo; (2) attenuo, ut levitate facile attollar. 'Εκπτερῶμενα καὶ λιπτυνόμενα καταναλίσκεται ἐς τὴν αὔξησιν τῦ σώματος, *Hippocr. de Diæta*, 1.
'Εκπτερύσσομαι, f. ξομαι, alas pando et quatio, alas expassas concutio; (2) gestio.
'Εκπτήσσω, f. ξω, expavefacio, perterrefacio. Οἶκον μ' ὡς τ' ὄρνιν ϑάμνιι τῷδ' ἐξέπταξεν, *Eur. Hec.* 181.
"Εκπτιλον, τὸ. Vide στίλον, *Not.*
'Εκπτοέω, f. ήσω, consterno; *pass.* vehementi cupiditate incendor. 'Εξεπτοήθη, attonita obstupuit, *Eurip. Cycl.* 184.
'Εκπτοιέω, percello, *Eur.*
Ἔκπτυστος, ᾱ, ὁ, abominandus, repudiandus.
'Εκπτύω, f. ύσω, exspuo; (2) respuo, abhorreo, *Gal.* 4, 14.
"Εκπτωμα, ατος, τὸ, prolapsio; (2) luxatio.
"Εκπτωσις, ιος, ἡ, elapsio; (2) eruptio; (3) calamitas, ut exilium, &c. Ab ἐκπίπτω.
'Εκπτωτὸς, ή, ὁ ᾗ ἡ, elapsus. Ab eod.
'Εκπυέω, ῶ, f. ήσω, suppuro; (2) ad suppurationem perduco. Ex πύον. Hinc
'Εκπύημα, ατος, τὸ, puris collectio.
'Εκπύησις, ιως, ἡ, suppuratio. Ab eod.
'Εκπυητικὸς, ἡ, όν, vim habens suppurandi seu pus movendi. Ab eod.
'Εκπυΐσκω, idem quod ἐκπυέω.
'Εκπυνθάνομαι, f. πύσομαι, audio; (2) sciscitor. Σκαιῶς αὐτῦ ἐκπυνθάνει, roges, *Aristoph. Plut.* 60. Περὶν ἐκπύεσθαι πᾶν τὸ πράγμ', ὅσως ἔχει, *Aristoph. Conc.* 749. "Ιν' ἐκπυθώμεθα πόθεν πάρεισι, *Eur. Cyc.* 93.
'Εκπυόω, f. ώσω, idem quod ἐκπυέω.
'Εκπυρηνίζω, f. ίσω, enucleo, educo velut nucleum; (2) extraho. Ex πυρήν.
'Εκπυρῖᾶσθαι, incendi, incalescere, *ap. Hipp.*
"Εκπυρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, fervidus, æstuosus, ardens.
'Εκπυρόω, ῶ, f. ώσω, incendo; (2) excandefacio. Αὐτῶν τ' ἐκπυρῶσαι σώματα, *Eur.* 293. A præc. Ex ἐκ et πῦρ.
'Εκπυρσεύω, f. εύσω, igne luceo ex aliquo loco, signum do facibus sublatis. Ex πυρσός.
'Εκπύρωσις, ιος, ἡ, inflammatio; (2) ardor.
"Εκπυστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, exauditus, cognitus, rumore populari. Ab ἐκπυνθάνομαι.
'Εκπώγων, ωνος, ὁ ᾗ ἡ, cui barba crevit, barbatus. Ex πώγων.
'Εκπωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo.
"Εκπωμα, ατος, τὸ, poculum, phiala.
'Εκπωτάομαι, ῶμαι, evolo. Vide ἐκποτάομαι.
'Εκράανθεν, *impleti sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐκραάνθησαν, a κραιαίνω.
'Εκραβδίζω, f. ίσω, virgis expello. 'Εκ τῆς πόλεως ἐπικλινεῖς ἐκραβδίζειν τὰς μοχθηρὰς, *Aristoph. Lys.* 578. Ab ἐκ et ῥαβδίζω.
"Εκραγα, *clamavi*, perf. ind. med. verbi κράζω.
"Εκραζον, 3. pl. imperf. ind. act.
'Εκραγὴ, ῆς, ἡ, diruptio, effractura. Ab ἐκρήγνυμι, *effringo.*
'Εκράνια, *implevi*, a. 1. ind. act. act. v. κραιαίνω.
'Εκραίαινον, 1. sing. imperf. ind. act.
'Εκράθην, *mixtus sum*, 1. sing. a. 1. ind. pass. *per Sync.* pro ἐκιράθην, a κιράννυμι.
'Εκραίνω, f. ανῶ, spargo ex; (2) effundo. Κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει μέσα κρατὸς διασπαρέντος, effluit, *Soph. Tr.* 795.
"Εκραξα, aor. 1. ind. act. v. κράζω.
'Εκραταιῦτο, *corroborabatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi κραταιόω.
'Εκρεκύγασιν, *vociferatus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κρευγάζω.
'Εκρέματο, *pendebat*, 3. sing. imperf. ind med. verbi κρέμαμαι.
'Εκρέμω, *pendebos*, 2. sing. imperf. ejusd. *Att.* et *Ion.* pro ἐκρέμασο.
'Εκρέω, fut. εύσω, effluo; (2) excido, elabor. Ἐξερρύηκαν οἱ Θεμιστοκλέους λόγοι τῶν Ἑλλήνων, *Plut.*
"Εκρηγμα, ατος, τὸ, abruptum; (2) salebra, locus a torrente in campo excavatus; (3) eruptio aquarum. Ab
'Εκρήγνυμι, vel ἐκρηγνύω, f. ρήξω, effringo, erumpo. Καθ' ἡμᾶς δ' ὕτοτ' ἐκρήξει μάχη, *Soph. Aj.* 786. Hinc
"Εκρηξις, ιος, ἡ, diruptio; (2) vociferatio.
'Εκρήννα, *implevi*, a. 1. ind. act. v. κρεκιαίνω.
'Εκριζόω, ῶ, f. ώσω, eradico, exstirpo. 'Εκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον, *Matt.* 13, 29. ἐκριζωθήσεται, *Id.* 15, 13.
'Εκριζώσητε, *eradicetis*, 2. pl. a. 1. conj. act.
'Εκρίζωσις, ιως, ἡ, eradicatio, exstirpatio.
'Εκριζωτὴς, οῦ, ὁ, exstirpator.
'Εκρίμμα, ατος, τὸ, purgamentum. Ab ἐκρίπτω.
"Εκριν, ινος, ὁ ᾗ ἡ, cui nasus est prælongus, *Aret.* Hinc
'Εκρινίζω, f. ίσω, naso suspendo, subsanno, (nisi potius a ῥίνη, *Erh.*)
'Εκρίνατο, *interpretatus est*, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi κρίνω.
'Εκριπίζω, f. ίσω, flando excito; (2) accendo; (3) flando impello; (4) excito. Πνεῦμα προσπισὼν ὤφνω τὴν παρεσκευασμένην ὕλην ἐπὶ τὰς πολέμιας ἐξεριπίζει, *Plut.*
'Εκριπτέω, ῶ, projicio, ejicio. Ab
'Εκρίπτω, fut. ψω, projicio; (2) decutio; (3) relego in locum aliquem. Hinc
'Εκρῖψις, ιως, ἡ, projectio, decussio, ipsa actio projiciendi.
'Εκροὴ, ῆς, ἡ, effluvium. Ab ἐκρέω.
"Εκρος, *contr.* ἕκρης, ᾱ, ὁ, idem.
'Εκρύσθην, *pulsus sum*, a. 1. ind. pass. v. κρύω.
'Εκρύσω, *repulisti*, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Att.* pro ἐκρύσασο.
'Εκρυφίω, ῶ, f. ήσω, exsorbeo.
'Εκρύφην, 1. sing. a. 2. ind. pass. v. κρύπτω.
'Εκρυπτον, 1. sing. imperf. ind. act.
"Εκρυσις, ιος, ἡ, profluvium. Ab ἐκρύω.
"Εκρυφα, *occultavi*, 1. sing. perf. ind. act. *Att.* pro κέκρυφα, a κρύπτω.
"Εκρυχα, *abscondi*. 1. sing. a. 1. ind. act.
'Εκρύω, f. ύσω, effluo. Ἐτ' ἐκρύομαι, eximo, libero. Τὴν πότ' ἐν σφαγαῖς κιμὰς φασγάνων ἐκρύσεται, *Lycophr.* 190.
'Εκσαγηνεύω, f. εύσω, e sagena seu reti explico.
'Εκσαλάσσω, idem quod ἐκσαλεύω, *Ep.*
'Εκσαλεύω, f. εύσω, agitando seu concutiendo ejicio, vi expello. 'Εκσάλευσον αὐτό, *Aristoph. Lysist.* 1028. [sed ibi legendum ἐκσκάλευσον.]
'Εκσαρκίζω, f. ίσω, carnibus nudo, carnem separo. Ex ἐκ et σὰρξ, *caro.* Unde
'Εκσαρκόω, ῶ, f. ώσω, carnem excrescere facio, carnem ingenero, obesum reddo. Hinc
'Εκσάρκωμα, ατος, τὸ, carnis excrescentia.
'Εκσαρῶ, f. ώσω, everro, verrendo purgo.
'Εκσαώζω, idem quod ἐκσώζω, *Hom.*
'Εκσείω, f. εἴσω, excutio, quassando emoveo.
'Εκσημαίνω, f. ανῶ, declaro, aperio.
'Εκσήπω, f. ψω, penitus putrefacio.
'Εκσιφωνίζω, f. ίσω, siphone elicio, vel extraho.
'Εκσκαλεύω, eruo. 'Εκσκάλευσον αὐτό, erue illud, *Aristoph. Lysist.* 1028.
'Εκσκιδάζω, f. άσω, ejectos dissipo, ejicio simul et dispergo.
'Εκσκιδάννυμι, dissipo, *Ar.*
'Εκσκευάζομαι, fut. άσομαι, vasa summota alicunde exporto; (2) exporto.
'Εκσκορπισμὸς, ῦ, ὁ, dissipatio. A σκορπίζω.
'Εκσμάω, ῶ, f. ήσω, extergo.
'Εκσοβέω, ῶ, f. ήσω, expello, abigo foras.
'Εκσπάω, ῶ, f. άσω, extraho, evello.
'Εκσπένδω, f. σπείσω, libamina effundo, libo.
'Εκσπερματίζω, f. ίσω, semen emitto, *LXX.*
'Εκσπερματόω, ῶ, f. ώσω, ad semen pervenio, semen reddo.
'Εκσπεύδω, festino, festinando pervenio, tendo.
'Εκσπογγίζω, f. ίσω, spongia extergo.
'Εκσποδυλίζω, cervicem confringo.
"Εκσπονδος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, exclusus a fœdere vel a societate; (2) fœdifragus; (3) qui nullo fœdere tenetur. Ex ἐκ et σπονδὴ, *fœdus.*
'Εκστάδιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, sex stadiorum.
"Εκστασις, ιος, ἡ, dimotio rei e statu in quo erat; (2) mentis emotio, ecstasis; (3) abscessus, discessus; (4) mutatio, qua res in aliam naturam degenerat; (5) admiratio, stupor. Ab ἐξίστημι, *de statu dejicio.* Unde
'Εκστατικὸς, ἡ, όν, vim rem aliquam e statu suo dimovendi habens; (2) attonitus, mente alienatus, furiosus; (3) dementans; (4) pronus ad iracundiam.
'Εκστατικῶς, *adv.* furiose, fortissime.
'Εκστέλλω, fut. λῶ, emitto; (2) exorno.
'Εκστέφομαι, supplices ramos gero, *Soph. Œd. Tyr.* 19. 'Ικτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένον, manibus supplices ramos gerentes, velamenta præferentes manibus, *Id. Ibid.* 3.
'Εκστέφω, f. ψω, coronam aufero, coronam depono; (2) inanio, evacuo; (3) corona exorno; (4) exorno. Πάντας ἐξ ϑρωμὸς οἵ κατ' Ἀδμήτου δόμους προσῆλθ κάξεστψι, *Eur. Alc.* 168.
'Εκστηθίζω, f. ίσω, ex pectore loquor; (2) memoriter non e scripto recito. Ex στῆθος.

'Εκφήσω,

Ἐκπλήσσει, *mirabitur*, 3 sing. f. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro ἐκπλήξεται, ab ἐκπλήσσω.

Ἐκπραγγίζω, f. *ίσω*, excolo, stillatim exhaurio.

Ἐκστρατία, *ας*, ἡ, eductio exercitus in expeditionem.

Ἐκστράτευσις, *έως*, ἡ, idem. Ab

Ἐκστρατεύω, fut. *εύσω*, exercitum in expeditionem educo, infesto exeo agmine.

Ἐκστρατοπεδεύω, fut. *εύσω*, castra loco extra urbem.

Ἐκστρέφω, fut. *ψω*, inverto, immuto, extorqueo. Ἐκστρέψον, *ὡς τάχιστα τὰς σαυτῆ τρόπους*, *Aristoph. Nub.* 88. Ἐκστρέψας τὰς ἡμιτρίχους ἱππέας κακὰς κακῶς, *Ibid.* 554.

Ἐκσύομαι, aut ἐκσεύομαι, erumpo; unde ἐξέσσυτο *apud Hom. Il.* 7, 1.

Ἐκσυριγγόω, ῶ, f. *ώσω*, aperio et pervium reddo velut fistulam, pertundo.

Ἐκσυρίζω, f. *ίξω*, sibilo, de serpente.

Ἐκσυρίσσω, vel ἐκσυρίττω, f. *ξω*, exsibilo, explodo.

Ἐκσφενδονάω, ῶ, fut. *ήσω*, funda ejaculor; (2) fundatoris more ejaculor.

Ἐκσφενδονίω, ῶ, f. *ήσω*, idem.

Ἐκσφονδυλίζω, *Att.* pro ἐκσπονδυλίζω, vertebras loco moveo, cervicem confringo. Καὶ ἐκσφενδυλιζόμενος ὑπεκαίετο, *Joseph. Macchab.* 11.

Ἐκσφραγίζω, fut. *ίσω*, signo, signum imprimo, exprimo. Hinc

Ἐκσφράγισμα, *ατος*, τὸ, effigies expressa.

Ἐκσχίζω, f. *ίσω*, scindo ex, exscindo.

Ἐκσώζω, f. *άσω*, e periculo servo, libero, tueor. Τύμβος δ' αὐτὸν ἐκσώσει μόρου Ὀπλεσμίας, *Lycophr.* 613. Πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἔκσωσόν μ' ἄγων, *Soph. Phil.* 488. Ἴδισθε τῷδε τῷ κασιγνήτῳ, φίλοι. Ὦ τὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσωσάτην, *Id. El.* 985.

Ἐκσωρεύω, fut. *εύσω*, accumulo, acervatim addgero. Νικρεῖ δὲ νικροῖς ἐξεσωρεύσω ὁμῶ, *Eurip. Phœn.* 1202.

Ἔκτα, *occidit*, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔκτη, a verbo κτῆμι.

Ἐκταγή, ῆς, ἡ, delegatio. Ab ἐκτάσσω.

Ἐκταγεν, 3. sing. perf. ind. act. v. κτείνω.

Ἐκτάδην, *adv.* extense, porrectim. Ἐκτάδην κεῖσθαι, porrectum jacere, (de mortuis et dormientibus). Τῷδ' ἐκτάδην σοι κεῖσθον ἀλλήλοισιν πέλας, *Eurip. Phœn.* 1692. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτάδιος, *α*, ὁ ᾗ ἡ, extensus, exporrectus; (2) amplus, qui longe lateque patet:

Ἐκταδόν, *adv.* idem quod ἐκτάδην.

Ἐκταδὸς, *extensus*, a. 1. part. pass. verbi ἐκτείνω.

Ἔκταθεν, *occisi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐκτάθησαν, a κτείνω.

Ἕκταιος, *αία*, *αῖον*, sextus; (2) sextanus. Ab ἕκτος, *sextus*.

Ἔκταισι, *occîdit*, 3. sing. perf. ind. act.

Ἔκτακτοι, οἱ, extraordinarii, *Æsch.*

Ἐκταλαντάω, talentis, id est, magna pecunia fraudo.

Ἔκταμα, *ατος*, τὸ, extensio, productio, id quod extensum est. Ab ἐκτείνω.

Ἐκταμένος, *occisus*, perf. part. pass. v. κτείνω.

Ἐκτάμῃσι, *excîderit*, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἐκτάμῃ, ab ἐκτέμνω.

Ἔκταμμαι, perf. ind. pass. verbi κτείνω.

Ἐκτάμνω, exseco, excido. Ἰδὲ σ' ἐκτάμωσιν, *Il.* 11, 515. νήιον, *Ib.* 3, 62. πρυμνὴν, *Ib.* 12, 149. Ab ἐκτέμνω.

Ἔκταν *occîderunt*, 3. pl. a. 2. ind act. *Bœot.* pro ἔκτασαν, a verbo κτῆμι.

Ἔκταν, *occîdit*, 3. sing. a. 2. ind. act.

Ἐκταναράζω, tremo.

Ἐκτανύω, f. *ύσω*, extendo. Ab ἐκτείνω.

Ἔκταξις, *εως*, ἡ, ordinatio, instructio aciei. Ab ἐκτάττω, *ordino*.

Ἐκταπεινόω, ῶ, fut. *ώσω*, deprimo, humilem facio.

Ἐκταρακτικὸς, ἡ, ὸν, vim turbandi habens, *ap. Medicos*, ventrem:

Ἐκτάραξις, *εως*, ἡ, perturbatio, *ap. Medicos*, ventris. Ab

Ἐκταράσσω, vel ἐκταράττω, f. *ξω*, perturbo. Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, *Act.* 16, 20. Ἐκταραχθεὶς πρὸς τὸν τῶν πλησίον φόβον, *Luc.*

Ἐκταξέω, ῶ, f. *ήσω*, extimesco; (2) exterreo.

Ἔκτας, *occidisti*, 2. sing. a. 1. ind. act. *per Sync.* pro ἔκτεινας, a κτείνω.

Ἔκτασις, *εως*, ἡ, extensio, porrectio; (2) figura grammatica, qua syllaba brevis producitur. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτάσσω, vel ἐκτάττω, f. *ξω*, instruo (aciem), in ordine pono. Ἐν τοῖς ὅπλοις ἐκτεταγμένοι πρὸς μάχην, *Philo.*

Ἐκτάσω, *possedisti*, 2. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐκτήσω, a κτάομαι.

Ἔκτατο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi κτείνω.

Ἐκτατὸς, ἡ, ὸν, exporrectus, extensus.

Ἐκταφρεύω, f. *εύσω*, effodio, *Etm.*

Ἐκτέατο, *possessa erant*, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἔκτηντο, a verbo κτάομαι.

Ἐκτεθέντα, *expositum*, acc. sing. a. 1. part. pass verbi ἐκτίθημι.

Ἐκτεθραμμένης, *enutritus*, acc. plur. perf. part. pass. verbi ἐκτρέφω.

Ἐκτείνας, a. 1. part. act. verbi ἐκτείνω.

Ἔκτεινε, 3. sing. a. 1. ind. act verbi κτείνω.

Ἐκτείνω, f. *ενῶ*, extendo, protendo; (2) extraho, educo. Ἐκτίταμαι φοβερὰν φρένα, distrahor animo trepido, *Soph. Œd. Tyr.* 153. Ἤδη γὰρ πολὺς ἐκτίταται χρόνος, jam enim multum elapsum est temporis, *Id. Aj.* 1402. Μεῖζον' ἐκτενῶ λέγων, rem longius repetam, *Id. Trach.* 681.

Ἐκτειχίζω, f. *ίσω*, muris cingo. Ἄρα θαυμάζεις, ὅτι ἔτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισαι, ταχύ; *Aristoph. Av.* 1170.

Ἐκτεκνόω, pario; (2) *med.* ἐκτεκνόομαι, liberos suscipio.

Ἐκτέλειος, idem quod ἐκτελὴς, *Hom.*

Ἐκτελείω, ῶ, f. *ώσω*, perficio, consumo.

Ἐκτελίοιτε, 2. pl. præs. opt. act. v. ἐκτελίω.

Ἐκτελίσαις, *quum complevisset, qui complevit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐκτελίσας.

Ἐκτελευτάσει, *Dor.* pro ἐκτελευτήσει, ab

Ἐκτελευτάω, finio, finem impono. Τοιαῦτ' ἔδρασε τἰμαρμένα τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων, talem declaravit fato exitum destinari Herculeis laboribus, *Soph. Trach.* 169.

Ἐκτελίω, ῶ, f. *ήσω*, perficio. Ἐκτελῶ τὴν δίκην, φόνου, γάμου τινί.

Ἐκτελὴς, *έος*, ὁ ᾗ ἡ, perfectus. Ex ἐκ et τέλος.

Ἐκτέμνω, f. τμῶ, excido, exseco; (2) castro: (3) *med.* decipio. Ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐκτέμοιμί σου, *Aristoph. Ran.* 584.

Ἐκτένεια, *ας*, ἡ, extensio; (2) explicatio; (3) jugis et adsidua opera, contentio; (4) copia, abundantia. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτενὴς, *έος*, ὁ ᾗ ἡ, extensus; (2) sedulus, diligens; (3) acer, vehemens. Ab eod.

Ἐκτενίζ, *ας*, ἡ, idem quod ἐκτένεια.

Ἐκτενῶ, *extendam*, 1. s. f. 1. ind. act. v. ἐκτείνω.

Ἐκτενῶς, *adv.* vehementer, impense, prolixe.

Ἐκτεταμένως, *adv.* ordinate. Ab ἐκτάσσω.

Ἐκτεταμένως, *adv.* explicate. Ab ἐκτεταμένος, quod est *partic. perf. pass.* ab ἐκτείνω.

Ἐκτειὺς, *έως*, ὁ, sextarius. Ab ἕκτος, *sextus*.

Ἐκτιφρῶ, ῶ, f. *ώσω*, in cineres redigo comburendo.

Ἐκτέφρωσις, *εως*, ἡ, exustio. A præc.

Ἐκτιχνάομαι, ῶμαι, f. *ήσομαι*, technor, comminiscor. Ex ἐκ et τίχνη, *ars*.

Ἐκτήκω, f. *ήξω*, eliquo, exprimo liquefactum; (2) emacero, tabefacio. (2) προσῆλθεν ἐλπὶς, ἣν, φοβουμένη πάλαι τὸ μέλλον, ἐξιτηκόμην γόοις, [ordo est, προσῆλθεν ἐλπὶς, ἣν ἐξιτηκόμην γόοις, πάλαι φοβουμένη τὸ μέλλον· ἣν pendet a suppressa præpositione διὰ,] venit spes, propter quam contabescebam luctu, dudum futura timens, *Eurip. Or.* 857. Ἔκτηκε μ' ἕξις, liquefacies me, *Id. Ibid.* 1047.

Ἔκτηξις, *εως*, ἡ, percolatio, liquatio. A præc.

Ἐκτημόριον, *ου*, τὸ, sextans, sexta pars, sextarius. Ex ἕκτος et μορίον, *particula*.

Ἔκτηνται, 3. pl. perf. ind. pass.

Ἐκτησάμην, 1. sing. a. 1. ind. med.

Ἐκτῆσθαι, perf. inf. pass. *Ion.* pro κεκτῆσθαι verbi κτάομαι.

Ἐκτιθεύω, f. *εύσω*, enutrio. educo.

Ἐκτίθημι, f. *θήσω*, expono, ut e navi, e vehiculo; (2) expono infantem; (3) adoptandum do filium; (4) propono, v. gr. edictum, prælium, &c (5) proscribo aliquem vel aliquid; (6) edo in publicum, ut librum; (7) venum expono; (8) *m. med.* aliquo transportandum curo securitatis causa, *Etm.* Ἐκθεῖναι βρέφος, *Eur. Ph.* 25. Τὸν δὲ πατέρα Κηφέα, ὃς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειαν εἰ θεοί, *Aristoph Thesm.* 1065. Ἐκτιθεῖς ὑπὸ μητρὸς εἰς τὴν ὁδὸν, *Isocr.*

Ἐκτιθηνεύω, f. *εύσω*, idem quod ἐκτιθεύω.

Ἐκτιθηνίω, ῶ, f. *ήσω*, idem.

Ἐκτικὸς, ἡ, ὸν, in habitu positus; (2) qui hectica febri laborat. Ab ἔχω, *habeo*.

Ἐκτίκτω, fut. *τέξομαι*, partu edo, edo in lucem.

Ἐκτικῶς, *adv.* cum habitu, h. e. firmiter, probe; (2) expedite.

Ἐκτιλάω, ῶ, f. *ήσω*, alvum excerno.

Ἐκτίλλω, f. *ιλῶ*, evello; (2) emoveo.

Ἐκτιμάω, ῶ, f. *ήσω*, æstimo, magni æstimo; (2) valde honoro; (3) honoris causa nomine aliquo, præsertim honestiori, appello. Hinc

Ἐκτίμησις, *εως*, ἡ, magni honores. Ex ἐκ et τιμή.

Ἔκτιμος, *η*, ὁ ᾗ ἡ, expers honoris.

Ἐκτιναγμὸς, ῦ, ὁ, excussio. Ab ἐκτινάσσω.

Ἐκτινάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi

Ἐκτινάσσω, f. ξω, excutio, emoveo. Ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν, *Matt.* 10, 14.

Ἐκτινύω, f. *ύσω*, exsolvo, luo. Ab ἐκτίω.

Ἐκτίνω, f. *τίσω*, idem et ab eod. Ἐκτίνειν τὰ ὀφειλόμενα, *Plat.* Ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσατ' ἰών, retulisset, *Soph. Aj.* 304. Ὦ, θυμάτων πρόσπαισιν ἐκτίνων χάριν δαίμων, *Lycophr.* 211. Ab eod.

Ἔκτισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κτίζω.

Ἔκτισις, *εως*, ἡ, solutio. Ab ἐκτίω.

Ἔκτισμα, *ατος*, τὸ, mulcta. Ab eod.

Ἔκτισται, 3. sing. perf. ind. pass. v. κτίζω.

Ἐκτιστὴς, οῦ, ὁ, qui solvit; (2) exactor; (3) vindex. Ab eod.

Ἐκτιτθεύω, idem quod ἐκτιθεύω.

Ἐκτιτρώσκω, f. *τρώσω*, abortum facio.

Ἐκτὸς, f. *ίσω*, luo, punio, solvo, rependo. Ἐνδίκως ἐκτίσῃ πόσιν, *Eur. Med.* 267.

Ἔκτμημα, *ατος*, τὸ, frustum sectione extractum, segmentum. Ab ἐκτέμνω, *exseco*.

Ἔκτμησις, *εως*, ἡ, exsectio; excisio; (2) castratio. Ab eod.

Ἔκτοθεν, *adv.* extra, seorsim. Ab ἐκτός.

Ἔκτοθι, *adv.* idem et ab eod.

Ἐκτοιχωρυχίω, parietes perfodio furandi causa.

Ἐκτοκίζω, f. *ίσω*, fœnori do. Ex ἐκ et τόκος.

Ἐκτολμάω, f. *ήσω*, audeo; (2) *ap. Jos.* ad audendum impello, incito.

Ἐκτολμήσας, *ausus*, a. 1. part. act.

Ἐκτολυτεύσας, a. 1. part. act. verbi

Ἐκτολυτεύω, f. *εύσω*, perficio, exantlo.

Ἐκτομεὺς, *έως*, ὁ, sculptor, excisor, sector. Ab ἐκτέμνω.

Ἐκτομὴ, ῆς, ἡ, excisio. Ab eod.

Ἔκτομίας, *ου*, ὁ, exsectus, castratus. Ab eod.

Ἐκτομὶς, *ίδος*, ἡ, sectrix. Ab eod.

Ἔκτομος, *ου*, ὁ ᾗ ἡ, idem et ab eod.

Ἔκτονε, 3. sing. perf. ind. med. verbi κτείνω.

Ἔκτονος, *ον*, abhorrens a tono, sc. musico; (2) remissus, relaxatus, tono suo privatus.

Ἐκτοξεύω, f. *εύσω*, exhaurio, proprie pharetram, consumo pecuniam, opes, &c.; (2) emitto telum. Νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον, *Aristoph. Plut.* 34. (2) Καὶ σὺ τὸ σῶφρον ἐξετόξευσε φρενὸς, et tua modestia emissa est mente, *Eurip. Andr.* 365. Ex ἐκ et τόξον, *arcus*.

Ἐκτοπίζω, f. *ίσω*, loco moveo, abigo, relego; (2) peregre abeo. Ἐκτοπίζω ἀπὸ τῆς οἰκίας, *Aristot.* Ab ἔκτοπος. Hinc

Ἐκτοπισμὸς, ῦ, ὁ, discessus, sedis mutatio; (2) luxatio; (3) longinquitas loci.

Ἐκτόπιος, *α*, ὁ ᾗ ἡ, peregrinus, loco emotus. Ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πάματος, exterminastis,

nastis, *Œd. Tyr.* 166. Ἀπάγετ' ἐκτόπιον, abducite ex his locis, *Id. Ibid.* 1340. Ἐκτόπιος συθείς, ex hoc loco erumpens, *Œd. Col.* 119. Ab eod.

Ἐκτοπιστέος, α, ον, exterminandus.

Ἐκτοπιστικὸς, ἡ, όν, qui loca mutare solet.

Ἔκτοπος, ε, ὁ ἡ, loco suo emotus; (2) insuesitatus; (3) absurdus.

Ἐκτόπως, mirum in modum, incredibiliter, nimium, absurde. A præc.

Ἐκτορεύω, ῶ, f. ήσω, exterebro.

Ἕκτος, ἡ, όν, sextus. Ab ἕξ, *sex.*

Ἐκτὸς, *adv.* extra. Ab ἐκ vel ἐξ, *ex.* Hinc

Ἐκτόσθεν, *adv.* extra; (2) a foris.

Ἔκτοσε, *adv.* idem et ab eod.

Ἔκτοτε, *adv.* ex eo tempore.

Ἐκτραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragœdias decanto; (2) tragice describo; (3) exaggero.

Ἐκτρανόω, declaro, manifesto, *Jun.*

Ἐκτράπεζος, ε, ὁ ἡ, mensæ expers, qui in mensam non infertur. Ex τράπεζα.

Ἐκτρατιλογάσωρ, ορος, ὁ, deformem ventrem habens.

Ἔκτρατελος, ε, ὁ ἡ, invenustus, fœdus, aversandus, qui est ἐκ τρόπου haud pro more solito.

Ἐκτρατίλως, *adv.* invenuste, fœde.

Ἐκτραπῇ, *deflectat*, 3. sing. a. 2. conj. pass. verbi ἐκτρέπομαι.

Ἐκτραχηλίζω, f. ίσω, excutio et præcipitem do, de equo; (2) collum seu cervicem frango; (3) interficio, nominatim, decollo; (4) in superbiam ago, effero, extollo. *Pass.* ἐκτραχηλίζεσθαι, excuti et in collum devolvi; (2) interfici; (3) superbire; (4) deliquium pati. Ὁ δὲ ἵππος ἐκτραχηλίζει τὰς μὲν δυναμένας ὀχεῖσθαι, *Plut.* Ex τράχηλος.

Ἐκτραχύνω, f. υνῶ, exaspero, exacerbo.

Ἐκτρέπομαι, deflecto iter; (2) aversor.

Ἐκτρέπω, f. τρέψω, deflecto. Πρός τι πολμᾶς ἐκτρέπω, *Soph. Aj.* 53. Οὗτος ἐκτρέπεταί μ' ὧν ἅπαντῶν, *Demosth. de Fals. Leg.*

Ἐκτρέφω, f. θρέψω, enutrio, educo. Ἐκτρέφει ᾗ Ἅλπη αὐτὴν, *Ephes.* 5, 29. Ἐκτεθραμμένοι, adulti, *Eurip. Suppl.* 1222. Νεανίαν δ' ὡς ἤσθετ' ἐκτεθραμμένον, *Id. Ion.* 823. Χ' ἥτις ἐξέθρεψε χώρα τήνδε τὴν Θρασίαν ὕτω, educaverit, *Aristoph. Thesm.* 522.

Ἐκτρέχω, excurro, me proripio. Εἰς τὴν ἰδίαν ἐκτρέχει χώραν, *Aristot.*

Ἔκτρησις, εως, ἡ, foramen. Ex ἐκ et τιτράω.

Ἐκτριαινόω, ῶ, f. ώσω, tridente emoveo.

Ἐκτριβὴ, ῆς, ἡ, extritio, deletio.

Ἐκτριβήσομαι, *perdar*, f. 2. ind. pass. verbi

Ἐκτρίβω, f. ψω, extero, polio; (2) deleo. Κατιύχομαι κάκον κακῶς νιν ἄμορον ἐκτρίψαι βίον, exigere, *Soph. Œd. Tyr.* 248. Σᾷ γὰρ ἐκ ἔστι βροτῶν κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεταί ποτε, peribit, *Id. Ibid.* 436. Hinc

Ἔκτριμμα, ατος, τὸ, id quo aliquid abstergimus; (2) mantile, sudarium, &c

Ἐκτρίψαι, a. 1. inf. act. verbi ἐκτρίβω.

Ἔκτριψις, εως, ἡ, deletio. Ab eod.

Ἔκτροπὴ, ῆς, ἡ, deflexio, digressio; (2) diverticulum; (3) divortium aquarum, &c. (4) ambages. Ab ἐκτρέπω.

Ἐκτροπίας, ε, ὁ, scilicet οἶνος, vappa. A præc.

Ἐκτρόπιον, ε, τὸ, vitium palpebræ eversæ.

Ἔκτροπος, ε, ὁ ἡ, deflexus; (2) male moratus; (3) dissentaneus; (4) qui descivit a more solito.

Ἐκτροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio, educatio. Ab ἐκτρέφω.

Ἐκτροχάζω, f. άσω, excurro, procurro, percurro.

Ἐκτρυγάω, ῶ, f. ήσω, vindemio.

Ἐκτρυπάω, ῶ, fut. ήσω, exterebro; (2) terebrando erumpo. Ἀλλ' ἐκτετρύπηκε λαβοῦσα μ' ἴνδοθεν, *Aristoph. Conc.* 337. Hinc

Ἐκτρύπημα, ατος, τὸ, terebramen, ramenta, quæ terebra educit.

Ἐκτρυχόω, ῶ, f. ώσω, detero, attero, consumo, exhaurio.

Ἐκτρύχω, idem.

Ἐκτρώγω, erodo, exedo.

Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, abortus. Hinc

Ἐκτρωματαῖος, αία, αῖον, abortivus: et

Ἐκτρωσις, εως, ἡ, abortus. Ab ἐκτιτρώσκω.

Ἐκτρωσμὸς, ῦ, ὁ, abortio. Ab eod.

Ἐκτυγχάνω, adsequor, vel sum.

Ἐκτυπάνησις, εως, ἡ, tumor quo in modum tympani aliquid intumescit, *Ern.*

Ἔκτυπος, ε, ὁ ἡ, expressus ex archetypo.

Ἐκτυπόω, ῶ, f. ώσω, exprimo, effingo, informo. Hinc

Ἐκτύπωμα, ατος, τὸ, effigies expressa.

Ἐκτύπωσις, εως, ἡ, expressio, efformatio.

Ἐκτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco. Hinc

Ἐκτύφλωσις, εως, ἡ, excæcatio.

Ἐκτύφομαι, et ἐκτυφόομαι, ῦμαι, incendor; (2) efferor ad superbiam, ineptio, *Ern.*

Ἐκυδάσσατο, *convitiatus est*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐκυδάσατο. A κυδάζω.

Ἐκύκλωσα, a. 1. ind. act. verbi κυκλόω.

Ἐκυρὰ, ᾶς, ἡ, socrus, mariti mater. Ab

ΕΚΤΡΟΣ, ῦ, ὁ, socer, mariti pater.

Ἔκυρσα, aor. 1. ind. act *Æol.* pro ἔκυρα. A κύρω.

Ἐκυρώθην, a. 1. ind. pass. verbi κυρόω, *sancio.*

Ἔκυψιν, 3. sing. a. 1. ind cum ν ἐφελκ. verbi κύπτω.

Ἐκφαγεῖν, *exedere*, ἐξέφαγον, ἐκφαγών.

Ἐκφαιδρύνω, f. νῶ, nitidum reddo, polio.

Ἐκφανὴς, ές, ὁ ἡ, manifestus, apertus; (2) splendidus, illustris. Ab

Ἐκφαίνω, f. ανῶ, in lucem edo, profero, evulgo; et (2) ἐκφαίνομαι, in lucem edor; (3) appareo, conspicuus sum. Ὡς τὸ συθὲν θεῖ μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοὶ, *Œd. Tyr.* 250. Δείξω δὲ Θησεῖ πρᾶγμα, κἀκφανήσεται, *Eurip. Hippol.* 42.

Ἐκφανίζω, f. ίσω, manifestum reddo, aperio.

Ἔκφανσις, εως, ἡ, patefactio, evulgatio; (2) expressio, enarratio, significatio:

Ἐκφαντικὸς, ἡ, όν, enunciativus, enarrativus:

Ἐκφαντικῶς, *adv.* enunciative; (2) expresse, significanter. Ab ἐκφαίνω.

Ἐκφαντορία, ας, ἡ, doctrina rerum reconditarum interpres. Ab ἐκφάντωρ.

Ἐκφαντορικὸς, ἡ, όν, idem quod ἐκφαντικός. A præc.

Ἐκφαντὸς, ῆ, ὁ ἡ, patefactus, evulgatus:

Ἐκφάντωρ, ορος, ὁ, enarrator, interpres, qui arcanum aliquod patefacit. Ab ἐκφαίνω.

Ἐκφάνῶς, *adv.* manifeste, palam. Ab ἐκφανὴς.

Ἔκφασις, εως, ἡ, edictum. Ab ἔκφημι.

Ἔκφασμα, τος, τὸ, spectrum, *ut simp.*

Ἐκφατνίσματα, ων, τὰ, præsepium purgamenta, reliquiæ ciborum. Ab

Ἐκφατνίζω, f. ίσω, amoveo e præsepi, mensa, &c. Ab ἐκ et φάτνη.

Ἐκφάτωμα, τὸ, lacunar, &c. *Æsch.*

Ἐκφάτως, *adv.* supra modum, ut dici nequeat.

Ἐκφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, contemno.

Ἐκφαυλισμὸς, ῦ, ὁ, contemtus, detractio. A præc.

Ἔκφαυλος, ον, contemtus, fœdus. A præc.

Ἐκφερέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐκφέρειν.

Ἐκφερεμυθῶ, dicta foras elimino, divulgo. Ex ἐκ, φέρω, et μῦθος, *verbum.*

Ἐκφέρομαι, effero, aufero; (2) efferor, rapior.

Ἐκφέρω, effero, exporto; (2) effero mortuum; (3) divulgo, enuntio; (4) publico, v. c. librum, publice propono, recito, &c. (5) promo, edo; (6) refero, v. c. ad senatum, vel populum; (7) infero, v. c. bellum; (8) uterum fero ad maturitatem fœtus. (1) ὁπόταν τελεύμενος ἐκφέρει δωδέκατος ἄρστος, quando exacta mensibus præteriisset duodecima messis, *Soph. Trach.* 824. Ὀρᾷς; πρὸς ὀργὴν ἐκφέρει, *Id. Elect.* 628. (2) καὶ γάρ τινες ἐκφέρουσι σιτονῖ πικρόν, *Aristoph. Ran.* 170.

Ἐκφεύγω, f. ξω, effugio, evado. Μικρὸν ἐξέφυγεν τοῦ μὴ καταπιτρωθῆναι, parum abfuit quin, *Xen.* Πῶς γὰρ ἂν τάχιστ' ἐκφυγεῖν; *Aristoph. Av.* 361. Αὐλητῆρες ἐκπεφευγότα λαρυακοφόρους ῥίφας, *Lycophr.* 235.

Ἐκφεύξῃ, 2. sing. fut. 1. indic. med. verbi ἐκφεύγω.

Ἐκφήμι, eloquor; unde ἔφατο, ἐκφάσθαι.

Ἐκφθείρομαι, inauspicato et in perniciem exeo, perdor. Ἐξεφθαρμένη, prorsus perdita, *Eur. Hec.* 669.

Ἐκφθίνω, corrumpo, perdo, interficio.

Ἐκφλαυρίζω, f. ίσω, idem quod ἐκφαυλίζω. Ex φλαῦρος, *vilis, pravus.*

Ἐκφλεγματῶσθαι, in phlegma converti.

Ἐκφλέγω, f. ξω, exuro. Αὐτὸς ἐξέφλιξε τὴν πόλιν, *Aristoph. Pace*, 606.

Ἐκφλίζω, idem quod ἐκθλίβω, *ap. Hipp.*

Ἐκφλογόω, ῶ, fut. ώσω, inflammo, flammam ejaculor.

Ἐκφλοίω, decortico, elido, *Nic.*

Ἐκφλυαρίζω, f. ίσω, contemno, deprimo.

Ἐκφλύζω, f. ύσω, ebullio, exundo.

Ἐκφλυνδάνω, idem. Ex φλύω.

Ἐκφλύσσω, f. ξω, ebullio; *apud Apollon. Rhod.* ἐκφλύξαι, quasi exæstuare, e corde æstuanti promere. Ex ἐκ et φλύω.

Ἐκφοβέω, ῶ, f. ήσω, exterreo. Hinc ἐκφοβέομαι, extimesco. Ὧν ὕπερ' ἐκφοβοῦμαι, *Soph. Œd. Col.* 269. Ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν, 2 *Cor.* 10, 9. Ab ἔκφοβος. Hinc

Ἐκφόβηθρον, ε, τὸ, terriculamentum.

Ἐκφόβημα, ατος, τὸ, idem.

Ἐκφόβησις, εως, ἡ, terror, terrefactio.

Ἔκφοβος, ε, ὁ ἡ, exterritus, consternatus.

Ἐκφοινίσσω, vel ἐκφονίσσω, fut. ξω, rubefacio; (2) cruento. Τίνοντας ἐξεφοίνισσον πόδα, *Eur. Phœn.* 42.

Ἐκφοιτάω, ῶ, f. ήσω, exeo, egredior, prodeo. Παρὰ τῆς γυναικὸς ἐξεφοίτων λόγοι, *Plut.* Hinc

Ἐκφοίτησις, εως, ἡ, egressio; (2) divulgatio rei.

Ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, elatio; (2) funus; (3) divulgatio. (2) ἐκφορὰν γὰρ τοῦδε θήσομαι πικρᾶ, *Eurip. Alcest.* 424. Ab ἐκφέρω.

Ἐκφορέω, ῶ, f. ήσω, effero, exporto. Ἐκφόρησον αὐτὸν τὸν πλεῖστον ἐκ τῆς οἰκίας, *Luc.* Ὅτιὴ μόνος τὸν ζωμὸν ἐκφορήσεις, *Aristoph. Eq.* 359. Ab eod. Hinc

Ἐκφόρημα, ατος, τὸ, quod exportatum seu egestum est.

Ἐκφόρησις, εως, ἡ, exportatio, egestio.

Ἐκφόριον, ε, τὸ, terræ proventus. Ab

Ἔκφορος, ε, ὁ ἡ, qui exportari potest; (2) divulgatus; (3) percitus. (1) τί δ' ἔκφορός σοι ξυμφορὰ πρὸς ἄρσενας, maribus declaranda, *Eurip. Hipp.* 295. Ab ἐκ et φέρω.

Ἐκφορτίζομαι, f. ίσομαι, onus abjicio, exonero; (2) excutio velut onus; traditus sum, tanquam merces navi exportanda. Κἀκπεφόρτισμαι πάλαι, *Soph. Antig.* 1036.

Ἐκφράζω, f. άσω, eloquor, edissero, enarro.

Ἐκφρακτικὸς, ἡ, όν, cui vis inest expediendi meatus obstructos. Ab ἐκφράσσω.

Ἔκφρασις, εως, ἡ, descriptio, expositio, explicatio. *Hesych.* λόγον ἑναργῆ, id est, evidentem sermonem orationemve interpretatur. Ab ἐκφράζω.

Ἐκφραστικὸς, ἡ, όν, eloquendi facultate præditus. Ab eod.

Ἐκφρέω, ἐκφρείω, vel ἐκφρήμι, f ἐκφρήσω, emitto foras; (2) effero. (1) ὐκ ἐκφρήσετε δικάσοντά μι; non me exire sinitis judicaturum? *Aristoph. Vesp.* 156.

Ἐκφρονέω, ῶ. f. ήσω, curo; (2) despicio; (3) animo efferor, omninoque impotenter fortunam fero; (4) desipio. Ab ἔκφρων.

Ἐκφροντίζω, f. ίσω, excogito; (2) non curo; (3) cogito. Ἐκφροντίζειν τῶν σεαυτῦ πραγμάτων, *Aristoph.* Ex ἐκ et φροντίς.

Ἐκφρόνως, *adv.* dementer. Ab

Ἔκφρων, ονος, ὁ ἡ, delirans, amens. A φρήν.

Ἐκφυὰς, άδος, ἡ, res quæ alii adnata est. Ab ἐκφύω.

Ἐκφυγάνω, et -φυγγάνω, effugio. Ab ἐκφύγω.

Ἔκφυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέφυγε, ab ἐκφύγω. Unde

Ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium, fuga.

Ἔκφυὴς, ές, ὁ ἡ, naturæ modum excedens, sed fere in bonam partem. Ex ἐκ et φυή.

Ἐκφυλάσσω, observo, tueor, *Soph.*

Ἐκφυλλοφορέω, ῶ, f. ήσω, senatu vel ordine aliquem moveo. Ex ἐκ, φύλλον, *folium*, quo olim

olim suffragia ferebantur, et φίρω. (Nisi potius a φῦλος, *Ern.*)

'Εκφυλλοφορία, ας, ἡ, ejectio e tribu, senatu, vel populo. Ex iisd.

'Εκφυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui non est ejusdem tribus; (2) qui nullius est tribus; (3) peregrinus, externus, barbarus, a moribus gentis abhorrens; (4) inusitatus. A φυλή.

'Εκφυμα, ατος, τὸ, papula. Ab ἐκφύω.

'Εκφυσμα, τὸ, stercus, *Nic.*

'Εκφυσᾶν, *efflare*, præs. inf. act. *contr.* pro ἐκφυσάειν. Ab

'Εκφυσάω, ῶ, f. ήσω, exsufflo, vehementer respiro, gravi respiratione laboro; (2) follibus ventilo, vel spiritu; (3) effero, elatum facio. 'Εξεφύσησε γὰρ τοσοῦτον πόλεμον, ὥστε, &c. *Aristoph. Pace*, 628. Hinc

'Εκφύσημα, ατος, τὸ, efflatio, exsufflatio; (2) inflatio, morbus; (3) id quod efflatur:

'Εκφύσησις, εως, ἡ, efflatio. Ab ἐκφυσάω.

'Εκφυσις, εως, ἡ, qu. dic. enascentia, exortus, germinatio; (2) eruptio germinantium post sementem: (3) generatio, procreatio; (4) quæ nata sunt. Ab ἐκφύω.

'Εκφυσις, εως, idem, *Ern.*

'Εκφυτεύω, translatum alicunde planto.

'Εκφύω, f. ύσω, et ἔκφυμι, gigno; (2) nascor. Ἐγὼ δ' ἰλιυβίρυ μὲν ἐξίφυν πατρὸς, *Soph. Aj.* 487. Ἡμᾶς μὲν ὡς δόλως σαφῶς πατὴρ ἄρ' ἐξέφυσιν, οὐ' ἰλευθέρους, *Id. Phil.* 987.

'Εκφωνέω, ῶ, f. ήσω, exclamo; (2) pronuncio, exprimo; (3) nominatim dico. Hinc

'Εκφώνησις, εως, ἡ, exclamatio; (2) figura rhetorica; (3) pronunciatio, vocis emissio; (4) diserta alicujus nominatio.

'Εκφωτίζω, f. ίσω, illumino, illustro.

'Εκχαλάω, ῶ, f. άσω, demitto, laxando emitto; (2) dejicio.

'Εκχαλκεύω, fabricor ex ære aut metallo alio.

'Εκχαραδρόω, ῶ, f. ώσω, vi erumpo, de flumine; (2) cavernosum et salebrosum reddo, torrentibus impetuosis excavo. Ex χαράδρα.

'Εκχαυνόω, ῶ, f. ώσω, laxiorem reddo, emollio; (2) tumidum reddo, *proprie et tropice.* Ern. (2) ὥ' ἐσὶν αὐτὴν ὅτις ἐκχαυνῶν λόγοις, *Eurip. Suppl.* 412.

'Εκχέω, f. ύσω, effundo, exhaurio; (2) *pass.* effundor, absumor, pereo. Κἀκχέω τὸ πᾶν σόφισμα, *Soph. Phil.* 14. Θοίναισιν ὅλβον ἐκχέωσα, *Lycophr.* 773.

'Εκχιλόω, ῶ, f. ώσω, pabulo privo, vasto: unde ἐκκεχιλωμένος, desolatus.

'Εκχλοιόομαι, ῶμαι, et ἐκχλοῦμαι, pallesco, sed ut aliquid viridis vel luridi admistum sit.

'Εκχοΐζω, f. ΐσω, fodio; (2) emundo. Ex ἐκ et χόω, *humum egero.*

'Εκχολόω, ῶ, f. ώσω, in bilem verto; (2) bile impleo; (3) iratum reddo.

'Εκχορδόω, ῶ, f. ώσω, fidibus cano.

'Εκχορεύω, f. εύσω, e choro ejicio.

'Εκχρᾶν, præs. inf act. pro ἐκχρᾴειν.

'Εκχράω, oraculum edo, ut simplex χράω. Vide ἐξέχεη.

'Εκχρίεσθαι, f. ψομαι, exspuo.

'Εκχρηματίζομαι, f. ίσομαι, exigo pecuniam. Ex ἐκ et χρῆμα, *pecunia.*

'Εκχρῆσαι, sufficere; ἐξέχρεσε, suffecit; ἐκ χρέσει, ex usu erit, *Herodot.* 3, 13. A χρὴ, ut ἀπέχρη.

'Εκχρησμῳδίω, vaticinor, oraculum edo.

'Εκχυδίντος, gen. sing. a. 1. part. pass. verbi ἐκχύω.

'Εκχυλίζω, f. ίσω, succum elicio: (2) in succum redigo.

'Εκχυμίζω, f. ίσω, exsugo. Ex ἐκ et χυμός.

'Εκχυκόω, ῶ, f. ώσω, a quo ἐκχυμῶσθαι aliquid dicitur, cum succos et humores extra vasa sua effundit, ut in sugillatione. Hinc

'Εκχύμωμα, ατος, τὸ, sanguinis sub cutem per grumos effusio, sugillatio.

'Εκχύμωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

'Εκχυντο, *effusi erant*, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐξεκέχυντο. Ab ἐκχύω.

'Εκχυσις, εως, ἡ, effusio. Unde

'Εκχύτης, ε, ὁ, qui effundit.

'Εκχυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, effusus.

'Εκχυτρίζω, f. ίσω, ex olla effundo, vel eximo; (2) effundo. Ex χύτρος.

'Εκχύω, effundo, *pass.* amore alicujus rei capior; (2) valde exhilaror, ad lætitiam, risum profundor; (3) frangor, languesco; (4) pereo, frustra consumor, de labore, impensa, *Ern.* Αἰχμὴ δ' ἐξεχύθη, cuspis vero exiit, [sed alii legunt ἐξεσύθη,] *Il.* 5. 293.

'Εκχωνεύω, f. εύσω, conflo.

'Εκχωρέω, ῶ, f. ήσω, excedo; (2) discedo. Χτιμώνης ἐκχωρῆσιν ἰυκάρπῳ Ϟέρει, *Soph.* Hinc

'Εκχώρησις, εως, ἡ, excessus, discessus.

'Εκψήγμα, ατος, τὸ, ramentum.

'Εκψύχω, f. ξω, animan efflo, exspiro; (2) deficio animo.

'Εκώλυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κωλύω.

'ΕΚΩ'Ν, ὥσα, όν, voluntarius, qui sponte aliquid facit.

'Ελᾷ, 3. sing. fut. *Att.* verbi ἐλαύνω, pro ἐλάσει. *Soph. Œd. Tyr.* 418. *Id. Aj.* 504, 756. Vide ἐλῶ.

'Ελάα, ας, ἡ, oliva, fructus oleæ. Ab ἐλαία.

'Ελάαν, præs. inf. act. *Poet.* pro ἐλάειν.

'Ελάασκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤλαον.

'Ελαβον, a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω.

'Ελάδιον, ε, τὸ, pauxillum olei. Ab ἐλαία.

'Ελαβεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἐλαύνω.

'Ελαβον, *latui*, a. 2. ind. act. verbi λανθάνω.

'ΕΛΑΪ'Α, ας, ἡ, oliva, arbor; (2) olea, *i. e.* fructus olivæ.

'Ελαίαγνος, ε, ἡ, oleagnus, planta in lacu Orchomeno nascens; oleaginus, *Theophr.* Ex ἐλαία et ἄγνος, *vitex.*

'Ελαιάγριον, τὸ, olivum agreste, *Pind.*

'Ελαιάεις, άεσσα, άεν, oleosus, oleaceus.

'Ελαιαλογέω, ῶ, f. ήσω, olivarum fructus colligo. Ex ἐλαία et λέγω.

'Ελαιέμπορος, ε, ὁ, qui olearum mercaturam exercet. Ex ἐλαία et ἔμπορος, *mercator.*

'Ελαΐζω, oleas colo; (2) oleagino colore sum:

'Ελαιήεις, ήεσσα, ῆεν, oleosus. Ab ἐλαία.

'Ελαιηρὸς, ρὰ, ρὸν, oleagnus, ex olea arbore:

'Ελάϊνος, ίνη, ινον, idem et ab eod.

'Ελαιόβροχος, ε, ὁ ϗ ἡ, oleo tinctus, imbutus Ex ἐλαία et βρέχω.

'Ελαιόβυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, oleo imbutus. Ex ἐλαία et διΰω, *imbuo.*

'Ελαιοδόκος, vel ἐλαιοδόχος, ε, ὁ ϗ ἡ, oleum continens. Ex ἐλαία et δέχομαι.

'Ελαιοειδὴς, olivæ vel olei speciem habens.

'Ελαιοθήκη, ης, ἡ, cella olearia.

'Ελαιόθρεπτος, ον, oleo nutritus.

'Ελαιοκομία, olearum cultura.

'Ελαιοκόμος, ε, ὁ ϗ ἡ, olearum cultor.

'Ελαιοκονία, ας, ἡ, albarium ex oleo.

'Ελαιολογίω, ῶ, f. ήσω, olivas colligo.

'Ελαιολόγος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui olivas colligit.

'Ελαιόμυλι, ιτος, τὸ, elæomeli, oleum melleum, quod in Syria alibique ex arborum caudicibus effluit.

'Ελαιον, ε, τὸ, oleum. Ab ἐλαία.

'Ελαιοπινὴς, ὶς, oleo imbutus, sordidus. Ex ἔλαιον et πῖνος.

'Ελαιοποιΐα, ας, ἡ, olivatio, olei confectio.

'Ελαιοπωλεῖον, ε, τὸ, locus ubi venditur oleum. Ex ἔλαιον et πωλέω, *vendo.*

'Ελαιοπώλης, ε, ὁ, venditor olei. Ex iisd.

'Ελαιοπώλιον, ε, τὸ, idem quod ἐλαιοπωλεῖον.

'Ελαιοτριβεῖον, ε, τὸ. trapetum, locus ubi olivæ teruntur, et oleum exprimitur. Ex ἔλαιον et τρίβω, *tero.*

'Ελαιοτρυγητὸς, ῦ, ὁ, vindemia olivarum.

'Ελαιότρυγον, ε, τὸ, olei fæx, amurca.

'Ελαιουργεῖον, ε, τὸ, locus ubi oleum conficitur. Ex ἔλαιον et ἔργον, *opus.*

'Ελαιουργία, ας, ἡ, olei confectio. Ex iisd.

'Ελαιοφόρον, ε, τὸ, vas olearium. Ex φέρω.

'Ελαιοφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, ferens oleas, olivifer.

'Ελαιοφυὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, oleus consitus, in quo oleæ enatæ sunt. Ex ἐλαία et φύω.

'Ελαιοφυλλοφάγος, ε, ὁ ϗ ἡ, olivæ folia edens.

'Ελαιόφυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐλαιοφυὴς.

'Ελαιοχρισία, ας, ἡ, olei unctio. A χρίω.

'Ελαιόω, ῶ, f. ώσω, olivas colligo; (2) oleo ungo. Ab ἐλαία.

'Ελαΐς, ΐδος, ἡ. oliva, olea, arbor. Ab eod.

'Ελαϊστὴς, ε, ὁ, qui oleas colligit. Ab ἐλαΐζω.

'Ελαίω, *olei*, gen sing. *Dor.* pro ἐλαίε.

'Ελαιώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, oleosus; (2) pinguis.

'Ελαιὼν, ῶνος, ὁ, olivetum. Ab ἐλαία.

'Ελαιωτὴρ, ῆρος, ὁ, qui olivas colligit.

'Ελαιωτὶς, ὶς, ὶν, oleo perunctus seu imbutus.

'Ελακον, a. 2. ind act. verbi λάκω.

'Ελάλεν, pro ἐλάλησεν. A λαλέω, *loquor.*

'Ελανδρες, ον, viros capiens. Ab ἐλεῖν et ἀνήρ.

'Ελάνη, ἡ, fax. *Alth.* Ab ἔλη.

'Ελασσᾶς, ὁ, nomen avis, *ap. Aristoph.*

'Ελασ' pro ἤλασε, *egit avit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤλασε. Ab ἐλαύνω.

'Ελάσαι, *compulisse*, a. 1. inf act.

'Ελάσαν, *compulerunt*, 3. pl a. 1. ind. act.

'Ελάσασκε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤλασε.

'Ελάσειε, a. 1. opt. act. *Æol*, pro ἐλάσαιμι.

'Ελασίω, expeditionem apparo. Ab ἐλαύνω.

'Ελασία, ας, ἡ, equitatio; (2) cursio; (3) expeditio militaris. A præc.

'Ελασιβρόντης, ε, ὁ ϗ ἡ, a tonitru agitatus, impetu quodam agitatus, qualis est tonitru. Ex ἐλαύνω et βροντὴ, *tonitru.*

'Ελάσιππος, ον, qui equis vehitur, eques. Ab ἐλαύνω et ἵππος.

'Ελασις, εως, ἡ, agitatio equorum seu currus; (2) expeditio militaris; (3) remigatio; (4) expulsio, abactus. Ab ἐλαύνω.

'Ελασμα, ατος, τὸ, lamina metalli. Ab eod.

'Ελασμὸς, ε, ὁ, idem et ab eod.

'Ελασσάμενος, *qui impulit*, a. 1. part. med. *Poet.* pro ἐλασάμενος, a verbo ἐλάω, *impello.*

'Ελασσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἤλασε.

'Ελασσον, *adv.* minus, deficienter:

'Ελασσόνως, idem. Ab ἐλάσσων.

'Ελασσόω, vel ἐλαττόω, ῶ, f. ώσω, diminuo, atterere. 'Ελασσῶμαι τῆς τιμῆς, *Thuc.* 'Ελαττῶν αὐὶ τὲς ὑπεναντίας, *Polyb.* 3, 90. Ab ἐλάσσων.

'Ελάσσω, *minorem*, acc. sing. masc. *Att.* et *Ion.* pro ἐλάσσονα, ab ἐλάσσων.

'Ελάσσωμα, ατος, τὸ, diminutio, deterior conditio. Ab ἐλασσόω.

'Ελάσσων, vel ἐλάττων, ονος, ὁ ϗ ἡ, minor; (2) deterior; (3) inferior; (4) paucior, *comparativus* ab ἐλαχύς.

'Ελατὴς, ῆ, ὁ, impulsor, agitator. Ab ἐλαύνω. Hinc

'Ελαστρίω, ῶ, f. ήσω, agito, impello. Ζεύγια ἐλάστρεσον ἔνθα καὶ ἔνθα, *Il.* 17, 543. Εὖρος δὲ ὠρύχθη ὥστε τριήρεας δύο πλέειν ὁμῶ ἐλαστριωμένας, *Herodot.* 2, 158. Δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ἠλάστρων μ' ἀεὶ, *Eurip. Iphig. in Taur.* 971.

'Ελαστρον, τὸ, id quod impellit: unde ἐλαστρίω, *E. M.*

'Ελάσω, f. 1. ind. act. v. ἐλαύνω, pro ἐλάω.

'Ελατείρα, ας, ἡ, expultrix, agitatrix.

'ΕΛΑ'ΤΗ, ης, ἡ, abies; palmula, extrema remi pars; *item* hasta, seu hastile ex abiete, *Hom.* (2) remus. (2) ἐλάτα πλεύσασα, *Eurip. Phœn.* 217.

'Ελατὴρ, ῆρος, ὁ, agitator, auriga; (2) placentæ genus. Ab ἐλαύνω. Unde

'Ελάτης, ε, ὁ, agitator; (2) cursor. Neptunus sic dicebatur apud Athenienses.

'Ελατήριον, ε, τὸ, quicquid deorsum ventrem purgat; (2) succus cucumeris agrestis; (3) cucumer. (1) καὶ σκίων ἐλατήριον, εἰς δύο ἡμίρας ἐκκαθαίρομεν, *Aristot.* 1, 305. Ab eod.

'Ελατικὸς, ἡ, όν, impellendi, incitandi vim habens.

'Ελατίνη, ης, ἡ, herba quædam. Ab ἐλάτη.

'Ελάτινος, ίνη, ινον, abiegnus. Ab eod.

'Ελατόμησα, a. 1. ind. act. v. λατομέω.

'Ελατὸς, ἡ, όν, ductilis, ut lamina metalli. Ab ἐλαύνω.

'Ελαττον, *adv.* minus, parum; ἔλαττον ἔχειν, vinci, inferiorem esse, injuria affici, inultum abire. Ab ἐλάσσων.

'Ελαττονάκις, *adv.* minus, rarius. Ab eod.

'Ελαττονέω, ῶ, f. ήσω, minus habeo. Ab eod.

'Ελαττόνως, *adv.* minus. Ab ἔλαττον.

Ἐλαττόω, idem quòd ἐλασσόω. Hinc
Ἐλάττωμα, τό, jactura, calamitas belli, &c.
Ἐλάττων, idem quod ἐλάσσων
Ἐλάττωσις, εως, ἡ, diminutio, jactura.
Ἐλαττωτικὸς, ὴ, ὸν, diminuens, diminuendi vim habens. Ab ἐλαττόω.
Ἐλαύνεμεν, præs inf. act. *Ion.* pro ἐλαύνειν.
Ἐλαύνοι, *impellat*, 3. sing. opt. verbi ejusd.
ἘΛΑΎΝΩ, f. ἐλάσω, p. ἐλήλακα, agito, impello; (2) stimulo, incito; (3) exerceo, exagito; (4) fatigo; (5) vexo, insector; (6) persequor judicio, accuso; (7) verbero; (8) excutio; (9) excito, incito, moveo; (10) abigo, expello; (11) duco, ductile opus facio; (12) traduco, transfigo; (13) promoveo, progredior, evado, pervenio; (14) equito; (15) vulnero. Κιὼν τι λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ, *Soph. Ajac.* 275. Κρίων μ' ἐλαύνει φυγάδα τῆσδ' ἔξω χθονὸς, *Eur. Med.* 706. Ἐπ' Ἰνδὸς φρατιὰν ἥλασι, suscepit, *Luc.* Ὑπὸ τῆς συίσεως τῶν ἔργων ἐλαυνόμενος, *Herodian.*
Ἐλάφειος, ὰ, ὸ ἢ ἡ, cervinus. Ab ἔλαφος.
Ἐλαφηβολία, ας, ἡ, cervorum venatio.
Ἐλαφηβόλια, ων, τὰ, festum in honorem Dianæ venatricis.
Ἐλαφηβολιὼν, ῶνος, ὁ, mensis Februárius, ita a figendis cervis dictus.
Ἐλαφηβόλος, ὰ, ὸ ἢ ἡ, qui cervos jaculis figit, venator cervorum; (2) venator quivis. Ex ἔλαφος et βάλλω, *jacio.*
Ἐλαφίνης, ὰ, ὁ, hinnulus cervinus. Ab ἔλαφος.
Ἐλάφιον, ὰ, τὸ, cornu vel caro cervi.
Ἐλαφοβόσκον, ὰ, τὸ, elaphoboscon, herba quædam valens contra morsus serpentum. Ex ἔλαφος et βόσκω, *pasco, alo.*
Ἐλαφοειδὴς, ὶς, cervo similis.
Ἐλάφοιο, *cervi*, gen. sing. *Ion.* pro ἐλάφου.
Ἐλαφοκτόνος, ὰ, ὸ ἢ ἡ, cervos occidens. Ex ἔλαφος et κτείνω, *occido.*
ἘΛΆΦΟΣ, ὰ, ὁ vel ἡ, cervus vel cerva; (2) placentæ genus.
Ἐλαφοσκόροδον, ὰ, τὸ, allium cervinum. Ex ἔλαφος et σκόροδον. *Angl.* WILD PARSNIP.
Ἐλαφρία, ας, ἡ, levitas; (2) paucitas.
Ἐλαφρίζω, f. ίσω, levo, elevo, allevo.
Ἐλαφρότης, ητος, ἡ, levitas, celeritas.
Ἐλαφρύνω, f. υνῶ, allevo. Ab ἐλαφρός.
Ἐλαφρῶς, *adv.* leviter, celeriter.
Ἔλαχεν, 3. sing. a. 2. ind. act. v. λαγχάνω.
Ἐλάχνης, 3. sing. a. 2. ind. act. v. λαχαίνω.
Ἐλάχιστα, *adv.* minime. Ab
Ἐλάχιστος, ίστη, ίστον, minimus, paucissimus, brevissimus. Superl. ab ἐλαχύς.
Ἐλαχιστότερος, έρα, έρον, minimo minor. Comp. a Superl. ἐλάχιστος.
Ἔλαχον, a. 2. ind. act. v. λαγχάνω.
Ἐλαχυπτέρυξ, γος, ὁ ἢ ἡ, breves alas habens. Ἀντὶ δὲλφίνων ἐλαχυπτερύγων ἵππους ἀμείψαντος Θησέως, breviter pinnatos, *Pind. Pyth.* 4, 29.
ἘΛΑΧΎΣ, εῖα, ὺ, parvus, exiguus; Comp. ἐλάσσων· Superl. ἐλάχιστος.
Ἐλάω, f. άσω, abigo, ejicio. Τύνδε παῖδας γῆς ἐλᾷν Κορίνθιας μέλλει Κρέων, *Eur. Med.* 70.
Ἐλαὼν, ῶνος, ὁ, olivetum. Ab ἐλάα.
Ἔλδεαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro ἴλδεσαι.
ἘΛΔΟΜΑΙ, *Poet.* cupio, desidero. Hinc
Ἔλδωρ, ορος, τὸ, desiderium, cupido.
Ἔλε, *interfecit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro εἷλε, a verbo αἱρέω, pro ἕλω, *capio.*
Ἐλεέω, misereor. Ab ἔλεος, *misericordia.*
ἘΛΕΆΣ, ὁ, nomen avis.
Ἐλεγεία, ας, ἡ, scil. ᾠδὴ, idem quod
Ἐλεγεῖον, ὰ, τὸ, carmen elegiacum.
Ἐλεγειοποιὸς, οῦ, ὁ, scriptor elegiarum.
Ἐλεγεῖος, εία, εῖον, ad mœstitiam factus. Ab ἔλεγος.
ἘΛΕΓΊΝΟΙ, ων, οἱ, pisces gregales, elegini.
Ἐλεγκτικὸς, ὴ, ὸν, reprehendendi vim habens, vel refellendi, coarguendi. Ab ἐλέγχω.
Ἐλεγκτὸς, ὴ, ὸν, reprehensibilis:
Ἔλεγμὸς, οῦ, ὁ, reprehensio. Ab eod.
Ἐλεγξάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ἐλέγχω.
Ἔλεγξις, ιως, ἡ, idem quod ἔλεγμός.
ἜΛΕΓΟΣ, ὰ, ὁ, lamentatio, vox lugubris; (2) carmen elegiacum quo lamentatio continetur; (3) *adjective* lugubris. Ἔλεγον οἷτον ἀειδεῖς, lugubrem næniam cantas, *Eurip. Iphig. in Taur.* 1091.
Ἔλεγχείη, ης, ἡ, increpatio, probrum. Ab
Ἐλεγχὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, vituperabilis, turpis, probro dignus. Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχίες, *Il.* 4, 242.
Ἐλεγχθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass. v. ἐλέγχω.
Ἐλεγχιγάμος, ον, fidem aut perfidiam conjugis ostendens.
Ἐλεγχίστους, η, ον, probris dignissimus, *Hom.* Ab ἔλεγχος.
Ἔλεγχος, εος, τὸ, probrum, dedecus.
Ἔλεγχος, ὰ, ὁ, argumentum, indicium, signum; (2) criminatio; (3) accusatio; (4) convictio. Νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἵξεαι, experientia doctus, *Soph. Phil.* 97. (1) ποιεῖ ὅκως μοι καταφήσης τὸν παῖδα εἰς ἔλεγχον, *Herodot.* 1, 209. (4) ἡ δ', εἰς ἔλεγχον μὴ πίσῃ, φοβεμένη, timens ne convinceretur, *Eurip. Hippol.* 1310. Ab
ἘΛΕΎΓΧΩ, f. ξω, arguo, argumentis demonstro; (2) refuto, redarguo, reprehendo; (3) convinco; (4) reprimo, coerceo; (5) adspernor; (6) sciscitor, percontor; (7) quæstionem de aliquo habeo. Μή μ' ἔλεγχε πλείοσι λόγοις, interroga, *Soph. El.* 1369. Ἀμηχανῶ δὲ πότερον τὸ σὸν πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κτίνει κτίνω, *Id. Phil.* 336. Vid. *Il.* 1, 518.
ἘΛΕΔΏΝΗ, ης, ἡ, eledona, species polypi.
Ἔλεῖν, *capere*, a. 2. inf. act. *Poet.* pro ἑλεῖν, a verbo αἱρέω, pro ἕλω.
Ἐλεινολογέω, ῶ, f. ήσω, miserabiliter loquor, miserabilem vocem edo. Ex ἐλεινὸς et λέγω, *dico.* Unde
Ἐλεινολογία, ας, ἡ, oratio miserabilis.
Ἐλεινὸς, ὴ, ὸν, miserabilis. Ab ἔλεος.
Ἐλεινῶς, *adv.* miserabiliter. Ab ἐλεινός.
Ἐλείω, ῶ, f. ήσω, misereor; et *in pass.* misericordiam consequor. Οὐδ' ἐλείῃς τὸ παιδίον ἄλυτον ὃν κάθηλον ἕκτην ἡμέραν; *Aristoph. Lys.* 882. Ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὀπὰ, *Id. Pace*, 339. Ab ἔλεος.
Ἐλεηθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass.
Ἐλεηθῶσιν, 3. pl. a. 1. conj. pass.
Ἐλεημονικὸς, ὴ, ὸν, misericors, benignus.
Ἐλεημόνως, *adv.* misericorditer. Ab ἐλεήμων.
Ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, misericordia; (2) stips erogata pauperibus, eleemosyna; (3) omne beneficium quo calamitosos prosequimur.
Ἐλεήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, misericors. Ab ἔλεος.
Ἐλέησα, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐλείω.
Ἐλέησον, 2. sing. a. 1. imperat. act.
Ἐλεητικὸς, ὴ, ὸν, ad misericordiam propensus, misericors. Ab ἐλείω.
Ἐλεητὺς, ύος, ἡ, commiseratio. Ab eod.
Ἐλεῖν, *interficere*, a. 2. inf. act. v. αἱρέω.
Ἐλεινὸς, idem quod ἐλεεινὸς, miserabilis, misericors. Τῷ δὲ κασίγνητοι φωνὴν ἰάχουσιν ἐλεινὴν, *Hom. Hymn. in Cererem*, 284.
Ἐλεινῶς, *adv.* miserabiliter, animo misericordi. Ταῦτά σ' ἐλεινῶς ὧδε τἀμὰ πήματα μεῖναι, *Soph. Phil.* 869.
Ἐλειοβάτης, ὰ, ὁ, qui per paludes graditur. Ex ἕλος, *palus*, et βαίνω, *eo.*
Ἐλειογενὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, in palustribus locis natus. Ex ἕλος et γίνομαι, *nascor.*
Ἐλειονόμος, ὰ, ὸ ἢ ἡ, vel ἐλειόνομος, in paludibus degens, palustris. Ab ἕλος et νέμω.
Ἔλειος, ὰ, ὸ ἢ ἡ, palustris, in paludibus nascens vel degens. Ab ἕλος.
Ἐλειὸς, οῦ, ὁ, glis; (2) sciurus; (3) species accipitris. Ab eod.
Ἐλειοσίλινον, apium palustre. Ἀ σίλινον, *apium.* Vid. ἐλεοσίλινον. *Angl.* SMALLAGE.
Ἐλειοτρεφὴς, ὰ, ὸ ἢ ἡ, in paludibus altus, crescens. Ex ἕλος et τρέφω, *nutrio.*
Ἐλειόχρυσος, ὰ, ὁ, aurelia, flos agrestis aurei coloris. Ex ἕλειος et χρυσός.
Ἐλείψασαν, *reliqui*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλειψα, a λείπω, *linquo.*
Ἔλεκτο, *concubuerat*, 3. sing. perf. ind. pass. *Poet.* pro ἐλέλεκτο. Ἀ λέγομαι, *cubo.*
ἘΛΕΛΕΎ, acclamatio bellica, eleleu! (quod est ab Heb. *Halleluˊ Jah*, Ern.)
Ἐλελήθει, *oblitus erat*, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Poet.* pro ἐλελήθειν, a verbo λανθάνω.
Ἐλέλιζε, *torquebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠλέλιζε. Ab
Ἐλελίζω, f. ίσω, eleleu seu alala clamo; et ἐλελίζομαι, defleo cum acclamatione τῦ ἐλελεῦ· (2) torqueo. Τὸν ἐμὲν ᾧ σον πολύδακρυν Ἴτυν ἐλελιζομένην διερῆς μέλεσι, *Aristoph. Av.* 220. Ab ἐλελεῦ.
Ἐλέλιπτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. v. λείσω.
Ἐλελίξαις, *qui convolvit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐλελίξας, a verbo ἐλελίζω.
Ἐλέλιξεν, 3. sing. a. 1. ind act. cum ν ἐφελκ.
Ἐλελισφακίτης, ὰ, ὁ, sc. οἶνος, vinum salvia conditum. Ab
Ἐλελίσφακον, ὰ, τὸ, vel ἐλελίσφακος, ὰ, ὁ, salvia obversa et implicata mari, salvia femina. Ἀλθῆνν' ἐλελίσφακον, salviam salubrem, *Nic. Ther.* 84. Ἀ σφάκος, *salvia. Angl.* SAGE.
Ἐλελίττω, fut. ξω, rapido volumine torqueo, convolvo, vel circumago, concutio et tremefacio. *In med.* me circumago, me convolvo. Τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν, *Il.* 2, 316. Ab εἰλέω, *volvo.*
Ἐλέλιχθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐλελίχθησαν. Ab ἐλελίζω.
Ἐλελιχθμὸς, ὰτος, τὸ, rapidus motus et concussio. Ab ἐλελίττω.
Ἐλελίχθων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui terram rapido motu concutit. Ex eod. et χθών.
Ἐλελόγχει, 3. sing. plusq. perf. ind. med. v. λαγχάνω.
Ἐλελοίπεσαν, *omiserant*, 3. pl. plusq. perf. ind. med. *Att.* pro ἐλελοίπεισαν, a λείπω.
Ἔλεν, *invasit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro εἷλεν, a verbo αἱρέω, pro ἕλω.
ἙΛΈΝΗ, ης, ἡ, Helena; (2) vas quoddam.
Ἐλενηφόρια, τὰ, festum quoddam dictum ἀπὸ τῆς ἑλένης, a vase in quo mysteria portabantur.
Ἑλένια, τὰ, festum apud Lacedæmonios in honorem Helenæ.
Ἑλένιον, ὰ, τὸ, herba quædam quæ e lacrymis Helenæ enata fingitur. *Ph.* inula. Ab
Ἑλένη. *Angl.* ELECAMPANE.
Ἐλέξατο, *dormivit*, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi λέγομαι, *dormio.*
Ἐλεοδύτης, ὰ, ὁ, mensæ coquinariæ minister. Ex ἕλος et δύω.
Ἐλεόθρεπτος, ὰ, ὸ ἢ ἡ, genitus seu nutritus in paludibus. Ἐλεόθρεπτόν τι σέλινον, palustre apium, *Il.* 2, 776. Ex ἕλος et τρέφω, *alo.*
Ἐλεοῖσιν, *mensis*, dat. plur. *Ion.* pro ἐλεοῖς.
Ἐλεὸν, *adv.* misere, *per Syncop.* pro ἐλεεινόν.
Ἐλεὸν, ῦ, τὸ, sive
ἘΛΕΌΣ, ῦ, ὁ, mensa coquinaria; (2) avis quædam.
ἜΛΕΟΣ, ὰ, ὸ, vel εος, ας, τὸ, misericordia, commiseratio.
Ἐλεοσίλινον, ὰ, τὸ, idem quod ἐλειοσίλινον.
Ἐλέπτησα, a. 1. ind. act. v. λεπτίζω, *decortico.*
Ἐλέπτολις, idem.
Ἐλέσθαι, a. 2. inf. med. verbi αἱρέω.
Ἔλεσθε, *sumite*, 2. pl. a. 2. imperat. med.
Ἐλεσπίδαι, αἱ, palustria loca, paludes. Πίσιά τε πρωλιτῶν καὶ ἐλεσπίδας, *Apoll. Rhod.* 1, 1266.
Ἐλεσπὶς, ίδος, ἡ, *Ap.* Vid. *Th. Gr. Pr.*
Ἐλέσην, 3. dual. a. 2. ind. med.
Ἐλετὸς, ὴ, ὸν, prensabilis, *apud Homerum*, *Il.* 9, 409. Ab ἑλεῖν, *prehendere.*
Ἔλευ, *elige*, 2. sing. a. 2. imperat. med. *Dor.* pro ἑλοῦ. Ab αἱρέω.
Ἐλευθερία, ας, ἡ, libertas. Ab ἐλεύθερος.
Ἐλευθέρια, ων, τὰ, libertatis solennia.
Ἐλευθεριάζω, f. άσω, libere vagor, ut servus fugitivus;

fugitivus; (2) libertatem usurpo, libere ago, liberi hominis mores affecto. Hinc

'Ελευθεριαστικός, ή, όν, qui libertatem amat, qui libere agere amat. A præc.

'Ελευθερικός, ή, όν, liber. Ab ἐλεύθερος.

'Ελευθέριος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, liberali ingenio præditus, ingenuus; (2) liberalis, libero homine dignus; (3) servator, liberator, epitheton Jovis.

'Ελευθεριότης, ητος, ἡ, ingenuitas; (2) liberalitas; (3) beneficium a sincero animo profectum. Ab ἐλεύθερος.

'Ελευθερίως, *adv.* liberaliter, ingenue.

'Ελευθεροπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, cui filii sunt liberi, et qui ipse etiam liber est.

'Ελευθεροπραξία, ἡ, audacia, *Sibyll.*

'Ελευθεροπράσιον, ᾱ, τὸ, liberi hominis venditio; unde ἐλευθεροπραξίου δίκη, plagii crimen. Ab ἐλεύθερος et πιπράσκω.

'Ελευθεροπρεπής, ές, ὁ ϗ ἡ, liberum hominem decens, liberalis. Ex eod. et πρέπω.

Ελευθεροπρεπῶς, *adv.* liberaliter, ut hominem liberum et ingenuum decet.

'ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ, ἔρα, ερον, vel ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui vadit quo vult; (2) liber, non servus; (3) liber, immunis, liberatus; (4) liberalis, ingenuus, generosus. (Forte ab ἐλεύθω, qui qua vult via libere incedit.)

'Ελευθεροστομέω, ῶ, f. ήσω, libere loquor.

'Ελευθεροστομία, ας, ἡ, libertas loquendi. Ab

'Ελευθερόστομος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui est ore libero, qui loquitur libere quæcumque in buccam veniunt. Ex ἐλεύθερος et στόμα.

'Ελευθερῶντας, *liberantes*, acc. plur. part. præs. act. *contr.* pro ἐλευθερόοντας. Ab

'Ελευθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto; (2) in libertatem vendico. 'Ελευθερῶν τινα τῆς αἰτίας, τὸ πόνω. 'Απὸ βαρβάρων ἐλευθέρωσε τὴν πόλιν, *Plut.* Πᾶν ἐλευθεροῖ τόμα, quidquid venit ei in mentem dicit; τόμα ibi est *sermo* ut centies: idem est ac Κατὰ πάντα ἐλευθεροστομεῖ, *Soph. Œd. Tyr.* 706. Ab ἐλεύθερος.

'Ελευθερωθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass.

'Ελευθέρως, *adv.* libere, ut liberum et ingenuum hominem decet. Ab ἐλεύθερος.

'Ελευθέρωσις, εως, ἡ, liberatio:

'Ελευθερωτής, οῦ, ὁ, liberator. Ab eod.

'Ελεύθω, venio. Inusit. pro ἔρχομαι. Unde usitata ἐλεύσομαι, ἐλήλυθα, ἦλθον. Hinc

'Ελειθῶ, ύος, *contr.* οῦς, ἡ, Lucina, quod invocetur, ut partus veniat in lucem.

'Ελευσίνια, τὰ, sacra Cereris quærentis filiam Proserpinam, quæ Athenienses magnis cæremoniis arcanisque celebrabant. Hæc mysteria descensus animæ in regionem sensibilem significabant.

'Ελευσις, εως, ἡ, adventus; (2) itio.

'Ελεύσομαι, f. 1. ind. med. verbi ἔρχομαι.

'Ελευσίνιον, eundum est. Ab eod.

'ΕΛΕΦΑΙΡΩ, decipio, noceo, lædo. 'Ελεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων, *Hes. Theog.* 330.

'Ελεφαντηγός, οῦ, ὁ, qui elephantem agit vel ducit. Ex ἐλέφας et ἄγω, *ago*.

'Ελεφαντάρχης, ᾱ, ὁ, dux eorum qui pugnant ex elephantis, elephantorum præfectus. Ex ἐλέφας et ἄρχη. Hinc

'Ελεφαντάρχία, ας, ἡ, præfectura elephantorum.

'Ελεφάντειος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, elephantinus.

'Ελεφαντίασις, εως, ἡ, elephantiasis, morbus lepræ similis.

'Ελεφαντιασμός, οῦ, ὁ, idem. Ab

'Ελεφαντιάω, ῶ, elephantiasi laboro.

'Ελεφάντινος, η, ον, eburnus.

'Ελεφαντιστή, corium elephantinum, scutum corio elephantino tectum. Καὶ τῶν λοιπῶν τὰ ἀκόντια ἐς τὸν ἐλεφαντιστὴν ἐκδιχόμενος, *Appian. Punic.* 46.

'Ελεφαντιστής, οῦ, ὁ, elephantorum magister, elephantorum domitor et rector.

'Ελεφαντόδετος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, ebore clausus vel revinctus. 'Ελεφαντόδετων πάροιθεν δόμων, *Eurip. Iphig. in Aul.* 582. Ex ἐλέφας et δέω.

'Ελεφαντοκόλλητος, ον, ex ebore compositus, seu ebore ornatus, eburneis sigillis.

'Ελεφαντόκωπος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, eburneum capulum habens. Ex ἐλέφας et κώπη.

'Ελεφαντόμαχος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, cum elephanto pugnans, elephantis infestus. Ex eod. et μάχομαι.

'Ελεφαντόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, eburneos pedes habens. Ex ἐλέφας et πῦς, *pes*.

'Ελεφαντοτόμος, eborarius. 'Ελεφαντοτόμοις ὑποτίπτει, *Oppian. Cyneget.* 2, 514.

'Ελεφαντοφάγος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, elephanti carnem comedens.

'Ελεφαντώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, elephantinus. Ab

'ΕΛΕΦΑΣ, αντος, ὁ, elephas, elephantus; (2) ebur; (3) elephantiasis, morbus; (4) poculi genus. (2) ὡς δ' ὅτι τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ, *Il.* 4, 141.

'Ελίχθην, a. 1. ind. pass. verbi λίγω.

'Ελιψι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi λίπω.

'ΕΛΗ, ης, ἡ, calor solaris; (2) splendor solis.

'Ελπα, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔλησα. A λάω.

'Ελναι, *ceperis*, 2. sing. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro ἕλῃ, a verbo αἱρέω.

'Ελήδετο, 3. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλέδετο, a λανθάνω.

'Εληλακα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤλακα, a verbo ἐλαύνω.

'Εληλακόντες, perf. part. act *Att.* pro ἠλακότες.

'Εληλαμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro ἤλαμαι.

'Εληλαμένος, perf. part. pass. *Att.* pro ἠλαμένος.

'Εληλαται, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ἤλαται.

'Εληλιγκται, *redargutus est*, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ἔλεγκται. Ab ἐλέγχω.

'Εληλιγμαι, *convictus sum*, perf. ind. pass.

'Εληλίδαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* et *Att.* pro ἐλασμένοι εἰσί. Ab ἐλαύνω.

'Εληλυθώς, *qui venit*, perf. part. med. *Att.* et *Æol.* pro ἐληλυθώς. Ab ἔρχομαι.

'Εληλυθα, *veni*, perf. ind. med. *Att.* pro ἦλυθα.

'Εληλύθειν, plusq. perf. ind. med. *Att.* pro ἠλύθειν.

'Εληλυθυῖα, perf. part. med. *Att.* pro ἐληλυθυῖα.

'Εληξι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi λήγω.

'Ελήφθης, 2. sing. a. 1. ind. pass. verbi λαμβάνω.

'Ελθι, *veni*, 2. sing. a. 2. imperat. act. *per Syncop.* pro ἐλυθί, ab ἔρχομαι, pro ἐλύθω, *venio*.

'Ελείμιν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐλθεῖν.

'Ελθεν, vel ἐλθῆν, *venisse*, idem, *Dor.*

'Ελθῃς, 2. sing. a. 2. conj. verbi ἔρχομαι.

'Ελθοι, *venerit*, 3. sing. a. 2. optat. act.

'Ελθὸν, *quod venit*, a. 2. part. act. n. g.

'Ελθόντεσσιν, *advenientibus*, dat. pl. a. 2. part. act. *Poet.* pro ἐλθοῦσι.

'Ελθοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἦλθον.

'Ελθω, *venerim*, a. 2. conjunct. act.

'Ελιάσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi λιάζω.

'Ελίγδην, *adv.* volutim, volubiliter. Ab ἑλίσσω, *volvo*.

'Ελιγήσομαι, f. 2. ind. pass. verbi ἑλίσσω.

'Ελιγμα, ατος, τὸ, volutatio, involutio. Ab eod. Hinc

'Ελιγματώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, tortuosus, flexuosus.

'Ελιγμὸς, οῦ, ὁ, vortex, gyrus. Ab ἑλίσσω.

'Ελιθάσθην, a. 1. ind. pass. verbi λιθάζω.

'Ελιθοζόλιον, imperf. ind. act. verbi λιθοζολέω.

'Ελικάμπυξ, κος, ἡ, crines in nodum collectos habens. Ex ἕλιξ et ἄμπυξ.

'Ελικάστρες, ὁ ϗ ἡ, obliquans, *Man.*

'Ελίκη, ης, ἡ, ursa major inter astra; ἐλικὴ, salix Arcadibus. Ab ἑλίσσω.

'Ελικηδὸν, *adv.* volutatim, in orbem.

'Ελικίας, ᾱ, ὁ, tortuosus, unde ἐλικίαι κεφαυοί.

'Ελικοβλέφαρος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, proprie cui palpebræ sunt volubiles, tortiles, aut nigræ; (2) pulchros oculos habens, pulchra. Ex ἕλιξ.

'Ελικόδρομος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, in urbem currens, epith. solis et lunæ.

'Ελικοειδὴς, ές, οῦς, tortilis. Ab ἕλιξ et εἶδος, *species*.

'Ελικοειδῶς, *adv.* tortuose, in gyrum. A præc.

'Ελικόεις, όεσσα, όεν, tortuosus. Ab

'Ελικὸς, ἡ, όν, volubilis, tortilis, vorticosus; (2) niger. Ab ἕλιξ.

'Ελικόμορφος, ον, tortuosus, *Orph.*

'Ελικτὴρ, ῆρος, ὁ, armilla; (2) inauris.

'Ελικτὸς, ἡ, όν, tortilis, tortuosus.

'Ελικὼν, ῶνος, ὁ, Helicon, mons Musis sacer; (2) instrumentum quoddam musicum. Ab eod. Hinc

'Ελικωνιάδες, ων, αἱ, Heliconiades, Musæ.

'Ελικώνιος, ία, ιον, Heliconius, ad Heliconem pertinens. Hinc αἱ 'Ελικώνιαι παρθένοι, Heliconiades sive Musæ.

'Ελικῶπις, ιδος, ἡ, puella cui oculi sunt nigri, vel rotundi, ac mobiles, *h. e.* pulchri, unde (2) pulchra. Ab

'Ελίκωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab ἕλιξ et ὤψ.

'ΕΛΙΝΝΥΩ, et ἐλινύω, f. ύσω, vito, caveo; (2) desino, desisto; (3) maneo, moror; (4) sedo, cessare facio. 'Ελινύσας ὐδένα χρόνον, *Herodot.*

'ΕΛΙΝΟΣ, ᾱ, ὁ, ramus, *apud Nicandrum*; (2) vitis, *ap. Dionys. P.*

'Ελινύω, idem quod ἐλινύω. Οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν, ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα, *Aristoph. Thesm.* 605.

'Ελιξ, ικος, ἡ, volumen, involucrum; (2) vortex, gyrus; (3) clavicula; (4) armilla, annulus; (5) species hederæ; (6) *adj.* ὁ ϗ ἡ, intortus, implicitus; (7) volubilis; (8) circumiens. Ab εἴλω, vel ἑλίσσω.

'Ελιξις, εως, ἡ, linctus. Ab ἑλίσσω, *ap. Hipp.* (nisi sit potius ἔλλιξις, vel ἴλλιξις, ab ἐλλείχω, *Ern.*)

'Ελιξόκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, tortuosa cornua habens. Ex ἕλιξ et κέρας, *cornu*.

'Ελιξόποδες, ον, tortuosus, *Procl.*

'Ελιπον, *reliqui*, a. 2. ind. act. verbi λείπω.

'Ελισσέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἑλίσσειν.

'Ελίσσετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi λίσσομαι, *supplico*.

'Ελισσομένη, part. præs. f. g. med. vel pass v.

'Ελίσσω, vel ἐλίττω, f. ξω, volvo, circumvolvo, complico. Σὺν δ' ἑλίσσεται τμητοῖς ἰωῇσι, *S ph. El.* 784. Πέριξ ἑλίσσω, circumdo. Μέλλειν πέριξ πυκνοῖσι Καδμείων πόλιν ὅπλοις ἑλίξειν αὐτὴν' Ἀργείων στρατόν, *Eurip. Phœn.* 717. Ab ἑλίω.

'Ελίστροχος, ον, in quo vertitur axis, epith. σύριγγος.

'Ελιφθεν, *relicti sunt*, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐλείφθησαν, a λείπω.

'Ελίχρυσος, idem quod ἑλιόχρυσος.

'Ελκαίνω, idem quod ἑλκόω, *Æsch.*

'Ελκει, *trahebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἵλκει, ab ἕλκω.

'Ελκει, *ulceri*, dat. sing. *contr.* pro ἕλκεῖ.

'Ελκείμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἕλκειν.

'Ελκεο, 2. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro εἵλκε.

'Ελκεσίπεπλος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, longa veste indutus, peplum inter eundum trahens. Ex ἕλκω, *traho*, et πέπλος.

'Ελκετο, 3. sing. imperf. verbi ἕλκω.

'Ελκεχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, cui longa est vestis sive tunica. Ex ἕλκω et χιτών.

'Ελκέω, fut. ήσω, *apud Homerum* traho; (2) discerpo, dilacero; (3) violo, attento, per vim traho. Σὶ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ 'Ελκήσυσ' αἴκεῶς, *Il.* 22, 336.

'Ελκηδὸν, *adv.* tractim, trahendo. A præc.

'Ελκηθμὸς, οῦ, ὁ, violentia, tractio, vis.

'Ελκηθρον, ᾱ, τὸ, traha; (2) buris. Ab eod.

'Ελκημα, ατος, τὸ, præda.

'Ελκοποιῶν, ῶ, f. ήσω, ulcero, exulcero. Ab

'Ελκοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, vulnificus; (2) exulcerans. Ex ἕλκος et ποιέω, *facio*.

'ΕΛΚΟΣ, ους, τὸ, ulcus; (2) vulnus, *imprimis* inveteratum. (Ab ἕλκειν, qui humores ad partem sauciatam trahuntur, *Ern.*)

'Ελκόω, ῶ, f. ώσω, ulcero, exulcero, saucio. Βύλει πισῖν πρὸς ὕδας, ἑλκῶσαί τι σὸν γίγοντα χρῶτα, *Eurip. Hec.* 405. Unde *pass.* ἑλκῶσθαι, ἡλκωμένος. Ab ἕλκος.

'Ελκτικὸς, ἡ, όν, tractorius, attractativus:

'Ελκτὸς, ἡ, όν, tractus, ductilis. Ab ἕλκω.

'Ελκυθμὸς, οῦ, tractio, laceratio. Λωβητῆσιν ὑφ' Ἕκτορος ἑλκυθμοῖσιν, *Tryphiod.* 21.

'Ελκύδριον, ᾱ, τὸ, ulcusculum. Dim. ab ἕλκος.

'Ελκυσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

'Ελκυσμα, ατος, τὸ, scoria seu recrementum argenti. Ab eod.

'Ελκυσμὸς, οῦ, ὁ, tractio. Ab eod.

'Ελκυσάζω,

Ἑλκυσάζω, fut. άσω, trahendo rapto.
Ἕλκυστὴρ, ῆρος, ὁ, funis, vel quodlibet instrumentum quo aliquid trahitur, extrahitur, *etiam* capistrum:
Ἑλκυστικὸς, ἡ, όν, vim habens trahendi: Ab
Ἑλκύω, f. ύσω, traho. Ἑλκύειν τινὰ εἰς οἶκον. Ὅταν λιπερὴς κλῶσι ἑλκύσει πικρὰ, *Lycophr.* 716. Ab
Ἕλκω. f. ξω, traho, attraho, manu, naribus, pondere, &c. unde vindico mihi, dignus sum præ cæteris, &c. (2) sugo; (3) feminam attrecto, *Ern.* Ἕλκειν τὸ γένος ἀπό τινος. Τί δῆτα μ' εἶλκεις ἀτελεύτων; *Aristoph. Thesm.* 625. Ἴσχε συνεργὸν ἡλακάτην ἕλκειν, κτῆμα πίνητι βίῳ. *Epigr.*
Ἑλκώδης, ους, ὁ ἡ, ulcerosus, laceratus. Ἀρίμα, δωμῶες, χροὸς ἑλκώδες ἄπτισθε χερσίν, *Eurip. Hippol.* 1358. Ab ἕλκος.
Ἕλκωμα, τὸ, ulceratum. Ab ἑλκόω. Hinc
Ἑλκωματικὸς, ἡ, όν, ulcerativus:
Ἕλκωσις, ους, ἡ, ulceratio.
Ἑλλὰ, ἡ, sella, καθίδρα. Jovis Dodonei templum.
Ἕλλαβε, *sumpsit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἔλαβε, a verbo λαμβάνω.
Ἑλλαδικὸς, ἡ, όν, Græcanicus. Ab Ἑλλάς.
Ἑλλαμβάνω, comprehensum, constrictum teneo, circumplector. Τῷ δῆτα καὶ ἐπέῖχε ἑλλάμψεσθαι ὁ Λυδὸς, quo (equitatu) se prævaliturum considerabat Lydorum rex, *Herod.* 1, 80.
Ἑλλαμπρύνομαι, splendesco, claresco; (2) magnificentia et splendore in quocunque genere; (3) splendida et magnifica oratione utor.
Ἑλλαμπτικὸς, ἡ, όν, illuminandi vim habens.
Ἑλλαμπτικῶς, *adv.* ad illuminandum apte.
Ἑλλάμπω, fut. ψω, illuceo; illustro, clarum reddo; (2) illumino, divinitus doceo.
Ἑλλάμψασθαι, a. 1. inf. medi. verbi præc.
Ἑλλάμψεσθαι, fut. *Ion.* med. pro ἐλλήψεσθαι, ab ἐλλαμβάνομαι, *Herod.* 1, 80.
Ἑλλάμψις, ους, ἡ, splendor, fulgor, claritas; (2) illuminatio, in sacris. Ab ἑλλάμπω.
Ἕλλανες, *Græci*, Dor. pro Ἕλληνες, ab Ἕλλην, *Græcus.*
Ἑλλάνιος *Dor.* pro Ἑλλήνιος, Græcus. Ἐπὶ τὸν Ἑλλανίας φαιδρώτατον ἀγῖρ' Ἀθάνας εἴδομεν, *Eurip. Hippol.* 1122.
Ἑλλανοδίκαι, ῶν, οἱ, judices sacrorum certaminum apud Græcos, *Dor.* pro Ἑλληνοδίκαι. Ex Ἕλλην et δίκη, *judicium.*
Ἑλλανοδικέω, ῶ, f. ήσω, judex sum sacrorum certaminum. Ex iisd.
Ἑλλὰς, άδος, Hellas, Græcia; (2) *adj.* Græcanica, Græca, pro Ἑλληνική· (2) ἀγὼν Ἑλλάς, conventus Græcorum. Κεῖνος γὰρ ἐλθὼν εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος πρόσχημ' ἀγῶνος [Vide πρόσχημα], *Soph. El.* 681.
Ἑλλάσαι, *Pet.* pro ἐλάσαι, ab ἐλαύνω.
Ἔλλαχον, a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἔλαχον, a λαγχάνω.
Ἑλλεβορίᾶν, helleboro indigere:
Ἑλλεβορίζω, helleboro purgo:
Ἑλλεβορισμὸς, ῦ, ὁ, purgatio helleboro facta:
Ἕλλεβορος, ου, ὁ, helleborus, veratrum. *Angl.* HELLEBORE.
Ἑλλεδανέοισιν, dat pl. *Ion.* pro ἑλλεδανοῖς, ab
Ἑλλεδανὸς, ῦ, ὁ, vinculum, restis. Ab ἕλλω.
Ἕλλειμα, ατος, τὸ, defectus, delictum erratum; (2) reliquum pensionis non persolutæ. Ab ἐλλείπω.
Ἐλλειπὴς, ους, ὁ ἡ, cui deest aliquid, imperfectus. Ab eod.
Ἐλλειπτικὸς, ἡ, όν, defectivus:
Ἐλλειπτικῶς, *adv.* defective.
Ἐλλείπω, fut. ψω, relinquo, prætermitto; (2) deficio. Οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαρᾶς χειρουργίας, *Aristoph. Lys.* 676. Hinc
Ἔλλειψις, ους, ἡ, derelictio, prætermissio; (2) defectus; (3) figura grammatica qua vox eleganter omittitur. Ab ἐλλείπω.
Ἑλλίχω, f. ξω, linctu ingero, lingendo adsumo. Ex ἐν et λείχω, *lingo.*
Ἑλλισχος, ου, ὁ ἡ, vulgatus, qui est in omnium ore et sermone. Ex ἐν et λίσχη.
Ἕλλην, ηνος, ὁ, Græcus; (2) filius Deucalionis, a quo Græci nomen Ἑλλήνων sortiti.
Ἑλληνίζω, fut. ίσω, Græcos sequor seu imitor, Græcum refero, Græcus sum; (2) cum Græcis facio, Græcis faveo; (3) Græce loquor. Ab Ἕλλην.
Ἑλληνικὸς, ἡ, όν, Græcus, Graius, Græcanicus; (2) Græcos decens; (3) Græcis favens. Ab eod.
Ἑλληνικῶς, *adv.* Græce, Græco more, Græcanice.
Ἑλλήνιος, ᾱ, ὁ ἡ, idem quod Ἑλληνικός.
Ἑλλὴνὶς, ίδος, ἡ, Græcia. Ab Ἕλλην.
Ἑλληνισμὸς, ῦ, ὁ, imitatio Græcorum; (2) literæ Græcæ, lepos Græcus; (3) sermo Græcanicus, seu proprietas verborum Græco rum. Ab ἑλληνίζω. Unde
Ἑλληνιστὴς, ῆ, ὁ, sectator seu imitator Græcorum, æmulus et studiosus Græcorum.
Ἑλληνιστὶ, *adv.* ad imitationem Græcorum, ritu et more Græcanico; (2) Græce, lingua Græca. Ab eod.
Ἑλληνοδίκαι, ῶν, οἱ, idem quod ἑλλανοδίκαι.
Ἑλληνοκοπία, ᾱς, ὁ, nomen venti ab Hellesponto spirantis.
Ἑλλησποντίας, ου, ὁ, nomen venti ab Hellesponto spirantis.
Ἑλλησπόντιος, ᾱ, ὁ ἡ, Hellespontinus; (2) qui ad Hellespontum pervenit. Ab
Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, Hellespontus, mare, vel potius fretum, inter Europam Asiamque. Est quasi πόντος τῆς Ἕλλης, quæ in ipso periit.
Ἑλλιμενίζω, f. ίσω, in portu sum; (2) in portum venio, portum capio; (3) portorium exigo. Ex ἐν et λίμην, *portus.*
Ἑλλιμένιον, ου, τὸ, portorium. Ex iisd.
Ἑλλιμενικὸς, ἡ, όν, ad portum seu portorium pertinens. Ἑλλιμενικὰ, τὰ, sc. τέλη, portorium.
Ἑλλιμενιστὴς, ῆ, ὁ, portorii exactor, portitor. Ex ἑλλιμενίζω.
Ἑλλιμενίζω, fut. άσω, stagno, restagno.
Ἐλλιπὴς, ους, ὁ ἡ, cui deest aliquid, curtus. Ab ἐλλείπω.
Ἐλλιπῶς, *adv.* imperfecte. A præc.
Ἑλλοβίζω, siliquor. Ab ἕλλοβος.
Ἑλλόβιον, ου, τὸ, inauris. Ex ἐν et λοβός.
Ἑλλοβοενθὴς, ους, ὁ ἡ, florem in siliqua edens, in folliculo florens. Ex ἕλλοβος et ἄνθος.
Ἕλλοβος καρπὸς, fructus in folliculo, vel in siliqua clausus. Ex ἐν et λοβὸς, *siliqua.*
Ἑλλοβοσπέρματος, ου, ὁ ἡ, cui semina sunt in folliculo vel siliqua. Hinc ἑλλοβοσπέρματα, semina in folliculis clausa.
Ἑλλοβώδης, ους, ὁ ἡ, qui est e genere siliquatorum vel siliquas ferentium. Ab ἕλλοβος.
Ἑλλογεῖν, imputare. Ab ἔλλογος.
Ἑλλόγιμος, ου, ὁ ἡ, clarus, nobilis; (2) doctus, facundus. Ex ἐν et λόγος.
Ἔλλογος, ου, ὁ ἡ, rationis particeps, rationalis; (2) aptus, probandus; (3) eximius, insignis, clarus.
Ἑλλόγως, *adv.* cum ratione, apte.
Ἑλλοπεύω, f. εύσω, piscor. Ab ἕλλοψ.
Ἑλλοπεύω, f. εύσω, idem et ab eod.
Ἔλλος, ου, ὁ, hinnulus; (2) mutus. (2) ἐφῆκεν ἑλλὸς ἰχθύσιν διαφθορὰν, *Soph. Aj.* 1297.
Ἑλλοφόνος, ου, ὁ ἡ, hinnulorum peremptor; (2) cervorum interfector.
Ἑλλοχάω, ῶ, f. ήσω, in insidiis lateo, insidior. Ex ἐν et λόχος, *insidiæ.*
Ἑλλοχίζω, in insidiis pono. Ex iisd.
Ἔλλοψ, οπος, ὁ, qui vocem edere nequit, mutus ut piscis; (2) piscis. Ex λείπω et ὄψ, *vox.* (Sed hæc ratio nominis ab origine repetendi minus esse videtur probanda, ut aliæ multæ sunt grammaticorum ineptæ et frigidæ, *Ern.*)
Ἕλλυτος, ου, ὁ ἡ, tristis. Ex ἐν et λύπη.
Ἑλλυχνιασμένος, η, ον, ellychnium habens. Ab
Ἑλλύχνιον, ου, τὸ, ellychnium, funale. Ex ἐν et λύχνος, *lychnus.*
Ἑλλυχνιωτὸν, linamenti genus apud chirurgos ex materia ellychniorum.
Ἕλλω, contineo. Ab-εἵλω, *coarcto.*
Ἑλμινθιάω, ῶ, lumbricis infestor. Ab ἕλμινς.
Ἑλμίνθιον, ου, τὸ, lumbriculus; (2) tinea.
Ἑλμινθώδης, ους, ὁ ἡ, lumbrico similis. Ab
Ἕλμινς, νθος, ὁ, (*scribitur* et ἕλμυνς) lumbricus; (2) tinea.
Ἑλξίνη, ης, ἡ, helxine, herba. Ab ἕλκω, *traho*, eo quod prætereuntium vestes attrahat. *Angl.* PELLITORY OF THE WALL.
Ἕλξις, εως, ἡ, tractio, attractus. Ab eod.
Ἑλογίσθην, a. 1. ind. pass. verbi λογίζομαι.
Ἑλόεσν, imperf. ind. act *Dor.* pro εἵλει, a λέω.
Ἑλοιδόρει, 3. sing. imperf. ind. act. v. λοιδορέω.
Ἕλοιμι, *ceperim*, a. 2 opt. act.
Ἑλοῖτα, a. 2. part. act. *Dor.* pro ἑλοῦσα.
Ἑλοίτην, a. 2. opt. med. verbi αἱρέω.
Ἑλόμην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro εἱλόμην.
Ἕλον, *cepi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro εἷλον.
Ἕλος, ους, τὸ, palus, aqua palustris cœno mixta, *Il.* 4, 483.
Ἑλοῦ, 2. sing. a. 2. imperat. med. verbi αἱρέω.
Ἑλοῦμεν, 1. pl. imperf. ind. act. pro εἱλόμεν.
Ἑλόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi αἱρέω.
Ἑλοῦσ' pro ἑλοῦσα. Vide ἑλοῖσα.
Ἑλοχεύθην, a. 1. ind. pass. verbi λοχεύω.
Ἕλπεαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro ἕλπεσαι, ab ἔλπομαι.
Ἕλπεο, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro ἕλπου.
Ἐλπιδότης et -δώτης, ου, ὁ, autor spei.
Ἐλπιδοτοίεω, ῶ, spem alicui facio, spe lacto.
Ἐλπίζω, f. ίσω, spero; (2) reor, existimo, *dicturque interdum et in partem deteriorem pro* vereor, metuo; (3) *et act.* spem facio, *ut* ἐπελπίζω. Τήνδε δ' ἔξοδον ὁλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν, *Soph. Aj.* 810. Τευτί μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν, ᾐδίστ' ἤλπισα, *Aristoph. Av.* 962. Ab ἐλπίς.
Ἐλπίσῃσι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐλπίσουσι.
Ἐλπὶς, ίδος, ἡ, expectatio; (2) expectatio, *tam in bonam quam in malam partem: in bonam est* spes; (3) *in malam partem*, metus. (1) παρὰ δ' ἐλπὶς λείσσω, præter expectationem video res evenire, *Eurip. Hippol.* 1121. (3) μήτ' ἐμοὶ, μήτ' ἐμοῖσι τέκνοις τέκνων ἐλπὶς εἴδοι ποτ' ἔλθοι, hic metus! *Eurip. Iphig. in Aul.* 784.
Ἐλπισθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἐλπίζω. Unde
Ἔλπισμα, ατος, τὸ, idem quod speratur, spes. Ἀλλ' ἔχει σαρκὸς εὐταξὶς κατάστημα ἀγαπάντων, καὶ τὸ περὶ τάκτην πιὸν ἔλπισμε, non obesam carnem ac bene constitutam adamantium, et spem fidam in ea defigentium, *Cleomedes Cyclicæ Theoriæ*, 2, 87. *Plutarch. adversus Epicurum*, 1089 D.
Ἐλπιστικὸς, ἡ, όν, in spe positus.
Ἐλπιστὸς, ἡ, όν, sperabilis, qui sperari potest.
Ἐλπιτὸν, f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐλπίσω.
Ἔλπομαι, spero; (2) puto. (2) ὡς ἔλπομαί τε καὶ ἐμὴ γνώμη αἱρεῖται, *Herodot.* 2, 43. Ab
Ἔλπω, in spem adduco, *apud Homerum*, *Od.* 2, 90. Ab ἐλπίς.
Ἐλπωρὴ, ῆς, ἡ, spes. Ab eod.
Ἔλσαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro ἐλάσαι.
Ἕλυμα, seu ἴλυμα, ατος, τὸ, pars aratri in medio, temo, buris; (2) integumentum. Ab ἑλύω, seu ἰλύω, *involvo, tego.*
Ἑλυμήνατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi λυμαίνω.
Ἐλυμήνω, 2. sing. ejusd. mod. et temp.
Ἕλυμος, ου, ὁ, theca citharæ; (2) tibia e buxo; (3) genus leguminis, panicum. *Angl.* PANIC. Ab ἑλύω, *involvo.*
Ἐλύσῃ, *dolebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐλύπει, a λυπέω.
Ἕλυσα, *solvi*, a. 1. ind. act. verbi λύω, *solvo.*
Ἕλυτρον, et ἴλυτρον, ου, τὸ, involucrum, integumentum; (2) pars illa e qua nascitur cilium; (3) crusta in insectis, quæ alas claudit; (4) folliculus seminis; (5) alveus et receptaculum aquarum. Ab eod.
Ἐλυτρώσω, *liberasti*, 2. sing. a. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro ἐλυτρώσατο, a λυτρόω.
Ἑλύω, vel ἰλύω, f. ύσω, involvo, implico, intego. Ab εἰλέω, *involvo.*

Ἕλω, a 2. conj. act. verbi αἱρέω.
Ἑλῶ, fut. Att. verbi ἐλαύνω, pro ἐλάσω ἐλᾷ, pro ἐλάσει, Soph. Œd. Tyr. 417.
Ἑλώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, palustris. Ab ἕλος.
Ἕλωμαι, a. 2. conj. med. verbi αἱρέω.
Ἑλὼν, capiens, qui repit, a. 2. part. act.
Ἕλωρ, ορος, τὸ, captura; (2) rapina, præda; (3) pœna captionis vel cædis. (3) Πατρόκλοιο δ' ἕλωρα ἀποτίσῃ, Il. 18, 93.
Ἑλώριον, ου, τὸ, idem.
Ἐμάθετε, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi μανθάνω.
Ἔμαθον, di dixi, 1. sing. aor. ejusd.
Ἐμάθοσαν, 3. pl. a. 2. Bœot. pro ἔμαθον.
Ἐμαίμασσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Poet. pro ἐμαίμαξε, a μαιμάω.
Ἐμακάρισε, 3. sing a. 1. ind. act. v. μακαρίζω.
Ἐμαλάχθην, a. 1. ind. pass. verbi μαλάσσω.
Ἐμαλεφόρει, 3. sing. imperf. ind. act. Dor. et per contr. pro ἐμηλοφόρει, a μαλοφορέω.
Ἐμάνην, a. 2. ind. pass. verbi μαίνομαι.
Ἐμάξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi μάσσω.
Ἐμάρανε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. μαραίνω.
Ἐμαράνθη, 3. sing. a. 1. ind. pass.
Ἐμαργώναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi μαργαίνω.
Ἐμαρνάσθην, pugnabant, 3. dual. imperf. ind med. verbi μάρναμαι.
Ἐμαυτοῦ, ῆς, οῦ, mei ipsius.
Ἐμαχεσάμην, a. 1. ind. med. verbi μάχομαι.
Ἔμβα, progredere, 2. sing. a. 2. imperat. pro Ἄνοσορ. pro ἔμβηθι, a verbo ἐμβαίνω.
Ἐμβαδίζω, f. ίσω, incedo.
Ἐμβάδιον, ου, τὸ, calceus vel solea. Ab ἐμβάς.
Ἐμβαδὸν, adv. pedestri itinere. Ab ἐμβαίνω.
Ἐμβαθμος δικαστὴς, in Pind. ordinarius judex. Ex βαθμὸς, tribunal.
Ἐμβαθρα, ων, τὰ, calceamenta quædam.
Ἐμβαθύνης, ου, ὁ ἢ ἡ, Hes. sapiens, prudens. Ex ἐν, βαθὺς, et νῦς
Ἐμβαθύνω, fut. νῶ, profundum facio, in profundum extendo; (2) immergo.
Ἐμβαινον, imperf. ind. act. Poet. pro ἐνέβαινον Ab
Ἐμβαίνω, ingredior, subeo, adeo; (2) ingredior, i. e. gradum facio; (3) insulto; (4) ἐμβῆναι, intrare facere, injicere. Χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς ἱδρῶσι, Eur. Ph. 2. εἰς ἀγορὰν, Plut.
Ἐμβακχεύω, bacchor in, insolenter lætor in.
Ἐμβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐμβάλλω.
Ἐμβαλλε, 3. sing. imperf. ind. act. Poet. pro ἐνέβαλλε.
Ἐμβάλλω, jaculor in aliquem, immitto, injicio; (2) inscribo, intersero, intercalo; (3) ingredior; (4) hostiliter irruo, impetum in aliquem facio; (5) repono, condo. Ἧτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος ἔτλης, Eur. Med. 2328. Καὐτὸς ὁ Ποσειδῶν ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας, subvertat, Aristoph. Ach. 516. Ἔμβαλλε χειρὸς πίσιν, Soph. Phil. 810. Ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλον αὐτοῖν τοῖν ποδοῖν, Aristoph. Av. 1151. Ἐμβαλεῖν βυλὴν, de aliqua re conferre, Xen. Cyr. 129. λόγον, sermonem conferre, Ib. 130.
Ἐμβάλοι, conjiceret, 3. sing. a. 2. optat. act.
Ἔμβαμμα, ατος, τὸ, embamma, liquamen, intinctus; jurulentum quod ad intinctus paratur. Ab ἐμβάπτω.
Ἐμβάντι, dat. sing. part. ἐμβάς.
Ἐμβαπτίζω, f. ίσω, intingo, immergo.
Ἐμβαπτιῶ, idem.
Ἐμβάπτω, f. ψω, idem. Ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ πόδε, Aristoph. Nub. 150.
Ἔμβαρος, ὁ, stultus, stolidus, Hes. ex Men. Ab ἐμβαρὸς, Pr.
Ἐμβαρύνω, f. ύσω, gravo.
Ἐμβᾶς, άδος, ἡ, solea; (2) soccus;
Ἐμβὰς, a. 2. part. act. verbi ἐμβαίνω.
Ἐμβασικοίτης, ου, ὁ, qui intrare facit, aut intrat τὴν κοίτην, cubile. Ex ἐμβαίνω et κοίτη.
Ἐμβασίκοιτος, ον, cubilia lustrans, Man.
Ἐμβασίλευον, imperf. ind. act. Poet. pro ἐνεβασίλευον, ab
Ἐμβασιλεύω, f. εύσω. regno in. Ὁ δ' ἐρανῷ ἐμβασιλεύει, Hesiod. Theog. 71.
Ἐμβάσιος, ου, ὁ, epith. Apollinis, qui colebatur in littore a conscensuris navem. Ab ἐμβαίνω. Unde
Ἔμβασις, εως, ἡ, ingressus, introitus, conscensus; (2) solium, in quo lavamus.
Ἐμβασίχυτρος, ου, ὁ ἢ ἡ, in ollas repens; nomen muris in Batrachom. 208. Ex ἐμβαίνω et χύτρα, olla.
Ἐμβατάζω, infero, importo, affero.
Ἐμβατευτικὸς, ὴ, όν, possessorius. Ab
Ἐμβατεύω, fut. εύσω, et ἐμβατῶ, f. ήσω, fastuose incedo; (2) invado, ingero me, incolo, Æschyl. in Pers. 449. (3) quæro, scrutor. Ἐμβατεύειν εἰς τὴν ὑσίαν, Dem. εἰς τὴν ναῦν, Id. Καὶ τοῖ μὲν ἀκτὰς ἐμβατεύσονται λιτρὰς Ἰξηροβόσκους, Lycophr. 642. (3) ὅτι παρὰ τῷ γραμματιστῇ ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ ἀμφότεροι ἐμβατευτί τι, Xenoph. Sympos. 4, 27.
Ἐμβατῶ, ingredior.
Ἐμβατὴ, ῆς, ἡ, solium, vel alveus, sive vas, quo in balneo ad lavandum utuntur. Ab ἐμβαίνω.
Ἐμβατήριον, ου, τὸ, genus cantus ad tibiam; (2) ingressus. Ab
Ἐμβατήριος, ου, ὁ ἢ ἡ, ingressivus. Ab ἐμβαίνω.
Ἐμβάτης, ου, ὁ, sessor, equitator; (2) miles classiarius; (3) plur. ἐμβάται, cothurni. Ab eod.
Ἐμβατὸς, ὴ, όν, et ἐμβατὸς, ὸς, ὁ ἢ ἡ, qui adscendi potest; (2) facilis accessu, ad quem accedere licet. Ab eod.
Ἐμβάφιον, ου, τὸ, patina profundior. Ex ἐν et βάπτω, mergo, tingo.
Ἐμβάφιος, ου, ὁ ἢ ἡ, bibulus. Ex iisd.
Ἐμβάψας, a. 1. part. act. verbi ἐμβάπτω.
Ἐμβεβαιῶ, ῶ, f. ώσω, constabilio, confirmo Ἐμβεβαιώσασθαι τὸ νίκημα, Plut.
Ἐμβέβακεν, 3. sing. perf. ind. act. Dor. pro ἐμβεβήκειν, v. ἐμβαίνω.
Ἐμβεβάκασαν, 3. pl. plusq. perf. ind. act. per Syncop. pro ἐνεβεβήκεισαν, ab ἐμβαίνω.
Ἐμβεβὼς, perf. part. act. Att. et Ion. pro ἐμβεβηκὼς. Ab eod.
Ἐμβεβηλόω, ῶ, f. ήσω, profano, contamino.
Ἐμβέβηλος, ὁ ἢ ἡ, qui est intra teli jactum. Ex ἐν et βέλος, telum.
Ἔμβεν, 3. sing. a. 2. ind. act. Poet. pro ἐνέβη, ab ἐμβαίνω.
Ἐμβῇ, 3. sing. a. 2. opt. act. Poet. pro ἐμβαίη.
Ἔμβηθι, inscende, 2. sing. a. 2. imperat. act.
Ἐμβῆναι, ingressum esse, a. 2. inf. act. Ab eod
Ἐμβιβάζω, fut. άσω, impono, v. gr. navi; (2) impello; (3) deduco; (4) doceo. Ἐμβιβάζειν τινὰ εἰς πλοῖον, Plat.
Ἔμβιος, ου, ὁ ἢ ἡ, vitalis, vivus, vivax.
Ἐμβιοτεύω, f. εύσω, vivo in, dego ætatem in. Ἐν ᾗ (δίαιτᾳ) ἐμβιοτεύει ἡ νῦσος, Aret.
Ἐμβιόω, ῶ, f. ώσω, idem. Hinc
Ἐμβίωσις, εως, ἡ, vita aliquo loco acta.
Ἐμβιωτήριον, ου, τὸ, domicilium, sedes.
Ἐμβλάπτω, f. ψω, impedio.
Ἔμβλεμμα, ατος, τὸ, intuitus, rectus adspectus. Ab
Ἐμβλέπω, fut. ψω, intueor, oculos figo. Ἐμβλέψας μοι ὁ μάλα συφανικῶς, Plat.
Ἔμβλημα, ατος, τὸ, emblema, operi alteri insertum ornatus causa; item opus tessellatum. Ab ἐμβάλλω.
Ἔμβλησις, ἡ, injectio, insertio emblematis.
Ἐνβοάω, ῶ, fut. ήσω, inclamo, clamorem tollo. Μεῖζον ἐμβοᾶν τοῦ Στέντορος, Luc.
Ἐμβόησις, εως, ἡ, qu. dic. inclamatio, clamitatio, Aret. Ab ἐμβοάω.
Ἔμβολος, ου, ὁ ἢ ἡ, in foveam depressus locus; (2) qui in fovea est.
Ἐμβολόω, in foveæ vel scrobis formam excavo vel deprimo.
Ἔμβολὰς, άδος, ἡ, arbor insita; (2) fructus insitus. Ab ἐμβάλλω.
Ἐμβολιὺς, ίως, ὁ, adgressor.
Ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, irruptio; (2) impressio irruentis aciei vel grandinis; (3) ostium fluminis; (4) rostrum navis, an significet, non certum est, Ern. Ab eod.
Ἐμβόλια, τὰ, retia quædam.
Ἐμβολιμαῖος, αία, αῖον, insertus, intercalaris. Ab
Ἐμβόλιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, intercalaris, insertus; (2) imperfectus; (3) subditicius. (3) Ἱπποκράτης τι παῖδες ἐμβόλιμοί τινες. Eupolis apud Scholiast. Aristoph. Ab ἐμβάλλω.
Ἐμβόλιον, ου, τὸ, digressio, pars inserta operi ornandi causa, episodium.
Ἐμβολίσματα, panni hinc inde consuti.
Ἐμβολισμὸς, οῦ, ὁ, intercalatio.
Ἔμβολος, ου, ὁ, et ἔμβολον, ου, τὸ, rostrum navis; (2) paxillus, fulcimentum; (3) acies cuneata, pars machinæ; (4) porticus in templis Græcorum; οἱ ἔμβολοι, tribunal, pro rostris. (2) χαλκόδετά σ' ἔμβολα, æquei vectes, Eur. Phœn. 115. (3) ἱστάγοντα ἅμα οἱ ὥσπερ ἔμβολον τῶν ἱππίων, aciem cuneatam equitum, Arr. Hist. Alex. 1, 15. Ab ἐμβάλλω.
Ἐμβομβέω, ῶ, f. ήσω, bombos edo; (2) resono in.
Ἐμβραδύνω, f. υνῶ, immoror.
Ἐμβραχυ, adv. summatim, breviter.
Ἔμβρεγμα, ατος, τὸ, liquor, succus, id in quo aliquid tingitur et madefit; (2) id quod in liquore aliquo madefactum parti adfectæ applicatur. Ab ἐμβρέχω.
Ἐμβρέμω, infremo. Ἀνέμοιο δὲ θεινὸς ἀήτης Ἰσίῳ ἐμβρέμεται, Il. 15, 625.
Ἐμβρέχω, f. ξω, impluo, humecto.
Ἐμβριθεία, ας, ἡ, gravitas. Ab
Ἐμβριθὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, gravis, ponderosus; (2) constans, solidus, firmus; (3) ferox. Ex ἐν et βρίθω, ingravesco.
Ἐμβριθῶς, adv. graviter; (2) severe, rigide; (3) ferociter.
Ἐμβριμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, fremo; (2) graviter et vultu irato increpo, interminor. Ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Matt. 9, 30. τῷ πνεύματι, Joan. 11, 33. Ab ἐμβρίμω. Hinc
Ἐμβρίμημα, ατος, τὸ, comminatio, indignatio, oratio minarum plena
Ἐμβροντάομαι, ῶμαι, attonitus fio, obstupesco, unde ἐμβεβροντῆσθαι, stupere; ἐμβεβροντημένος, stupefactus, stupidus. Hinc
Ἐμβροντησία, ας, ἡ, stupor; (2) vesania.
Ἐμβρόντητος, ου, ὁ ἢ ἡ, attonitus; (2) amens. Ab eod.
Ἐμβροχὴ, ῆς, ἡ, irrigatio quæ fit intingendo. Ab ἐμβρέχω.
Ἔμβροχος, ου, ὁ ἢ ἡ, illaqueatus, laqueis implicitus. Ex ἐν et βρόχος, laqueus.
Ἐμβρυοδόχος, ου, ὁ, receptor embryi. Ex ἔμβρυον et δέχομαι, capio.
Ἐμβρυελάφης, ου, ὁ, uncus, seu spiculum ad educendos fœtus. Ex ἔμβρυον et ἐλάω, contundo, frango, Cels. 7, 29. Galen. Conf. Tertul. de Anima, 25.
Ἐμβρύοικος, qui in alga habitat, id est, qui versatur in fundo maris, Epith anchoræ. Ἀγκύραν ἐμβρύοικον, ἱροσυνήϊδα, anchoram algæ incolam, navium retinaculum, Analecta Brunck. 2, 212.
Ἐμβρυοκτόνος, ου, ὁ ἢ ἡ, fœtum necans. Ex ἔμβρυον et κτείνω, neco.
Ἔμβρυον, ου, τὸ, embryon, infans in utero materno adhuc conclusus, crudus et immaturus; (2) fœtus; (3) infans recens natus. Ex ἐν et βρύω, pullulo, quasi ἐ. τῇ γαστρὶ βρύον, in ventre sive utero pullulans.
Ἐμβρυος, ου, ὁ ἢ ἡ, prolificus, genitalis.
Ἐμβρυοτομία, ας, ἡ, umbilici sectio in infante recens edito. Ex ἔμβρυον et τέμνω, seco.
Ἐμβρυουλκὸς, οῦ, ὁ, instrumentum quo fœtus ex utero trahitur. Ab ἔμβρυον et ἕλκω.
Ἔμβρωμα, ατος, τὸ, jentaculum; (2) erosio, seu id ipsum quod erosum est.
Ἐμβρωματίζω, f. ίσω, cibum do.
Ἐμβύθιος, ου, ὁ ἢ ἡ, quod est in profundo, profundus, immersus.
Ἐμβυκανάω, f. ήσω, buccina cano.
Ἐμβύω, f. ύσω, obturo, obstruo; (2) impleo; (3) tego.
Ἐμβώμιον, ου, τὸ, Jul. nisi leg. ἐπιβώμιον.
Ἐμιγάλυνα, a. 1. ind. act. verbi μιγαλύνω.

Ἐμίγαρα,

'Εμίγαρα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐμίγημεν. A μείγνυμι.
"Εμιθα, 1. pl. a. 2. ind. med. verbi ἵημι.
'Εμίθεν, genit. sing. *Æol.* pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.
'Εμιθύσθην, a. 1. ind. pass. verbi μεθύω, *inebrio*
'Εμιθύσθησαν, *inebriati sunt*, 3. plur. ejusd. aor.
"Εμινα, *mansi*, aor. 1. indic. act. verbi μένω.
'Εμῖο, *mei*, gen. sing. *Poet.* pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.
"Εμιλε, imperf. ind. impers. verbi μέλει.
'Εμέλησε, *curæ fuit*, aor. 1. ind. ejusdem.
'Εμίλλε, 3 sing. imperf. ind. verbi μέλλω.
'Εμεμιγμην, plusq. perf. ind. pass. v. μίγνυμι.
'Εμέμφετο, 3. sing. imperf. verbi μέμφομαι.
'Εμὲν, 1. plur. præs. ind. *Poet.* pro ἐσμὲν, ab εἰμί.
"Εμεν, *esse*, præs. inf. pro εἶναι. ab eod.
"Εμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro εἶναι, ab ἵημι.
'Εμενσίνα, *curabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐμενοίνατ, a μενοινάω.
"Εμενον, imperf. ind. act. verbi μένω.
"Εμενος, a. 2. part. med. verbi ἵημι.
'Εμέρισι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. μερίζω.
'Εμέσας, a. 1. part. act. verbi ἐμέω.
'Εμεσία, ας, ἡ, vomitus. Ab ἐμέω.
'Εμεσις, εως, ἡ, idem.
"Εμεσμα, ατος, τὸ, quod vomitu rejicitur.
'Εμετίθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. μεθίημι.
'Εμετήρια, ων, τὰ, pharmaca vomitoria :
'Εμετιάω, ῶ, vomiturio. Ab ἐμέω.
'Εμετικὸς, ἡ, ὸν, vomitorius, vomitum provocans. Ab eod.
'Εμετοποιέομαι, οῦμαι, vomitum facio.
'Εμετοποιὸς, ὁ, ἡ, vomitum ciens.
"Εμετος, ὁ, vomitus, vomitio. Ab ἐμέω.
'Εμετὸς, ἡ, ὸν, vomitu ejectus. Ab eod.
'Εμετωδέως, *adv.* in modum vomitus. Ab ἐμετώδης, quod est ab ἔμετος.
'Εμεῦ, *mei*, gen. sing. *Dor.* pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.
'ΕΜΕ'Ω, ῶ, f. ἐσω, vomo, evomo. Οὐδέπω τὸ ἅπαρ ἐμέμηκας, *Luc.* Μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου, *Apoc.* 3, 16.
'Εμεωϋτοῦ, *mei ipsius*, *Ion.* pro ἐμαυτοῦ.
"Εμην, *misi*, aor. 2. ind. med. verbi ἵημι.
"Εμηνα, a. 1. ind. act. v. μαίνομαι, *insanio*.
'Εμήνιε, 3. sing. imperf. ind. act. v. μηνίω.
'Εμήνυθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Bœot* a μηνύω.
'Εμήνυσεν, *indicavit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
'Εμήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. μήδομαι.
'Εμηχανέατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμηχανῶντο, a μηχανάομαι
'Εμίανα, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω.
"Εμιγον, a. 2. ind. act. verbi μίγνυμι.
"Εμιηνα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἐμίανα, a μιαίνω.
"Εμικτο, *mixtus erat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐμέμικτο, a μίγνυμι.
'Εμιμήσω, 2. sing. a. 1. ind. med. a μιμέομαι.
'Εμὶν, *mihi*, dat. sing. *Dor.* pro ἐμοὶ, ab ἐγώ.
'Εμίμνε, 3. sing. imperf. ind. act. v. μίμνω.
"Εμιξι, 3. sing. a. 1. ind act. verbi μίγνυμι.
'Εμίσγετο, 3. sing. imperf ind. pass.
'Εμίσησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μισέω.
'Εμισθώσατο, 3. sing. a. 1. indic. med. verbi μισθόω.
'Εμίχθεν, *misti sunt*, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐμίχθησαν, a μίγνυμι.
'Εμίχθην, *mistus sum*; 1. sing. aor. ejusd.
"Εμμαθε, *didicit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἔμαθε, a μανθάνω pro μαθέω.
'Εμμαίνομαι, furo in, insanio. Περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς, *Act.* 26, 11.
"Εμμαλλος, ὁ, ἡ, villosus.
'Εμμανὴς, ἐος, ὁ, ἡ, furibundus, lymphatus, furore plenus. Ab ἐμμαίνομαι.
'Εμμανῶς, *adv.* furenter.
'Εμματίω, dicto citius aliquid facio. *Nicander* ἐμματίωσα, *ubi Schol.* ἐνεργῆσα, i. e. satagens, operosa. Ex ἅμα et ἔπος.
'Εμματίως, *adv.* dicto citius, simul cum dicto, prompte, studiose. Ex iisd.
'Εμμάρτυρος, ὁ, ἡ, testes habens, testimoniis comprobatus. Ex ἐν et μάρτυς.
'Εμμαρτύρως, *adv.* e testimonio, ut testis idoneus adsit.

'Εμμάσαι, *Hes.* ἐνερεῖσαι, impingere. Ab ἐν et μάσαι, *contrectare*, (al. ἐμάσαι.) non audiendus *Ernesti*, qui in editione Hederici Lipsiensi legit ἐμβάσαι pro ἐμβῆσαι, aut ἐμβίβασαι. Κακὴν ἐνεμάξατο κῆρα, morte illum adfecit. *Oppian. Piscat.* 2, 502.
'Εμματαιάζω, f. άσω, insana et futilia blatero, *Suidas*.
'Εμματίω, insero. *Nicander* ἐμματίων, *ubi Schol.* καθιεὶς τὰς δακτύλους, demittens et immittens digitos. *Hes.* ἐμματίων, ψηλαφῶν, i. e. contrectans. Κίντρον γὰρ πληγῇ περικάλλιστον ἐμματίωσα, *Nic. Ther.* 809, vulgo male ἐμμανίωσα. Ab ἐμμάσαι.
'Εμμαχέομαι, ήσαι, pugno in.
'Εμμέθοδος, ὁ, ἡ, in quo methodus inest; (2) artificiosus.
'Εμμεθόδως, *adv.* methodice, artificialiter, via et ratione.
'Εμμεθύσκεσθαι, inebrior in vel inter; (2) ebrius sum. Ex ἐν et μεθύσκω
'Εμμειδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo in vel propter.
'Εμμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi ἐμμένω.
'Εμμέλεια, ας ἡ, modulatio; (2) apta modulatio; (3) genus saltationis tragicæ; (4) concinnitas, elegantia. Ab ἐμμελής.
'Εμμελετέρως, *adv.* curiosius, accuratius.
'Εμμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor, exerceo me in aliqua re. Hinc
'Εμμελέτημα, ατος, τὸ, exercitatio.
'Εμμελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, modulationem habens, canorus; (2) concinnus, scitus, aptus. Ex ἐν et μέλος, *carmen*.
'Εμμελῳδέω, ῶ, f. ήσω, modulando pronuncio; (2) modis musicis mando.
'Εμμελῶς, *adv.* concinne, apte; (2) canore.
'Εμμεμαυῖα, part. perf. act. f. g. *Ion.* pro ἐμμεμηκυῖα, ab ἐμμάω.
'Εμμεμαὼς, υῖα, ὸς, concitatus, studio incitatus, part. perf. act. *Ion.* pro ἐμμεμηκώς.
'Εμμεμηνὰ, perf. ind. med. verbi ἐμμαίνομαι.
'Εμμένοια, præt. perf. med. verbi ἐμμένω, insanio, turbor, divino quodam furore corripior. Ἐπί μοι μελίῳ βάρος ἄπλητον ἐμμένοι φρήν, *Soph. Trach.* 981.
"Εμμεν, *esse*, præs. inf. *Ion.* pro εἶναι, ab εἰμί.
'Εμμεναι. idem, sed *Dorice*.
'Εμμενετικὸς, ἡ, ὸν, qui permanere et perseverare potest, aut solet. Ab ἐμμένω.
'Εμμενέως, *adv.* constanter, alacriter, *Poet.* pro ἐμμενῶς. Ab
'Εμμενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, permanens et constanter perseverans. Hinc τὸ ἐμμενὲς, ἐος, constantia, stabilitas, et ἐμμενὲς, ἐμμενέως, *Poet. adv.* constanter, firmiter, perpetuo. Ab
'Εμμένω, fut. ενῶ, permaneo, persevero, v. gr. "in conditione, pacto, &c. *unde vertitur*, servo, observo; (2) adquiesco aliqua re. Ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, τοῖς λελεγμένοις, τοῖς ὅρκοις, ἐν τῇ τάξει. Οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, *Heb.* 8, 9.
'Εμμεσιτεύω, f. εύσω, pacificatorem ago.
"Εμμεσος, ὁ, ἡ, intermedius, qui medius est.
'Εμμετος, ὁ, ἡ, plenus, refertus.
'Εμμετρέω, metior, *ap. Lucian.* sed verbum est suspectum, *Ern.*
"Εμμετρος, ὁ, ἡ, metricus, metro constans; (2) qui metrice scribit; (3) justam magnitudinem habens. Ex μέτρον.
'Εμμέτρως, *adv.* carmine, verbis metro vel numero adstrictis, metrice.
'Εμμήνιος, ίη, ὁ, ἡ, menstruus. Ex μήν.
"Εμμηνος, ὁ, ἡ, idem. Hinc τὰ ἔμμηνα, ων, menstrua mulierum. "Εμμηνι' ἱερὰ, sacra quæ recurrunt singulis mensibus, *Soph. El.* 281. Vide in μηλοσφαγίω.
"Εμμητρος, ὁ, ἡ, medullam in se habens. Ex ἐν et μήτρα, *medulla*.
'Εμμὶ, *sum*, *Dor.* pro εἰμί.
'Εμμίγνυμι, vel ἐμμισγνύω, f. ξω, immisceo; (2) misceo, pugnam consero. (2) οἶμαι ὑτάρτει τάχ' ἐμμίξειν βοᾷ, haud impari pugna mox manus conserturas, *Soph. Œd. Col.* 1057.
"Εμμιλτος, ὁ, ἡ, imbutus rubrica.
"Εμμισθος, ὁ, ἡ, mercenarius, mercede conductus, venalis. "Εμμισθον ἑαυτῷ τῆσδε τῆς χάριτος πλῆθος τόσονδε ποιέμενος, *App. Bell. Civ.* 2, 10.
'Εμμονὴ, ῆς, ἡ, duratio, perseverantia in re.
"Εμμονος, ὁ, ἡ, stabilis, permanens, constanter perseverans. Ab ἐμμένω.
"Εμμορα, *sortitus sum*, *contigi*, perf. ind. med. *per Metath.* pro μέμορα, a μείρω, *sortior*. Μίγα δή σι καὶ ἀγλαὸν ἔμμορε κῦδος, magna tibi et inclyta contigit gloria, *Apoll. Rhod.* 4, 1749.
"Εμμορος, ὁ, ἡ, particeps; (2) fatalis.
"Εμμορφος, ὁ, ἡ, forma indutus, informatus; (2) formæ speciem habens.
"Εμμοτον, ὁ, τὸ, sc. φάρμακον, medicamentum liquidum, quod linteolis concerptis exceptum intra ulcera reconditur. Ab
"Εμμοτος, ὁ, ἡ, qui ulcere cavo laborat; (2) cui μοτὸς inditus est.
"Εμμουσος, ὁ, ἡ, musicus; (2) musicos modulos habens; (3) doctus, *impr.* de poetis et eorum libris.
'Εμμούσως, *adv.* musice; (2) Musarum instinctu. Ab ἐν et Μοῦσα.
'Εμμοχθίω, *Eur.* Vid. *Thes. Gr. Pr. App.*
"Εμμοχθος, ὁ, ἡ, laborum et ærumnarum plenus.
'Εμμύλων, ωνος, ὁ, mola. Ex ἐν et μύλη.
'Εμνάσατο, *recordatus est*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐμνήσατο, a verbo μνάομαι.
'Εμνήνυκα, *inclinavi*, perf. ind. act. *Att.* et *per Epenthes.* pro ἤμνυκα, a verbo ἠμύω.
"Εμνησα, a. 1. ind. act. verbi μιμνήσκω.
'Εμνήσθην, *memini*, a. 1. ind. pass. v. μνάομαι.
'Εμνώοντο, *memores erant*, 3. plur. imperf. ind. med. *Poet.* pro ἐμνῶντο.
'Εμόγησα, a. 1. ind. act. verbi μογέω.
"Εμοιγε, *mihi quidem*, dat. sing. ab ἐγώ.
"Εμολι, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi μολέω.
'Εμόλυνα, a. 1. ind. act. verbi μολύνω.
'Εμὸς, ἡ, ὸν, meus. Ab ἐγώ, *gen.* ἐμοῦ.
'Εμόχθει, *laborabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐμόχθεε, a verbo μοχθέω.
"Εμπα, *conjunct.* tamen. Ab ἔμπας.
'Εμπαγίντων, gen. pl. a. 2. part. pass. verbi ἐμπήγνυμι.
'Εμπάζεαι, 2. sing. præs. conj. *Ion.* pro ἐμπάζῃ. Ab
'ΕΜΠΑ'ΖΟΜΑΙ, curo, rationem habeo; (2) revereor. Οὔτε Διοσπορίης ἐμπάζομαι, ἥντινα οἶδα, *Il.* 16, 50. Ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων. *Odyss.* 17, 488.
'Εμπάθεια, ας, ἡ, affectus, commotio. Ab
'Εμπαθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, cui insunt adfectus, adfectu commotus. Ex ἐν et πάθος.
'Εμπαθῦς, gen. sing. *contr.* pro ἐμπαθέος.
'Εμπαθῶς, *adv.* cum adfectu, cum perturbationibus. Ab ἐμπαθὴς.
"Εμπαιγμα, ατος, τὸ, illusio, ludibrium.
'Εμπαιγμὸς, ῦ, ὁ, idem: ab ἐμπαίζω.
'Εμπαιδοτρεῖσμαι, ῆμαι, in aliqua re innutritus, diu versatus sum.
'Εμπαίζω, f. ξω, vel σω, illudo. "Η ("Ηρα) πᾶσι τοῖς χορεύσιν ἐμπαίζει, *Aristoph. Thesm.* 985.
'Εμπαικτέων, gen. pl. *Ion.* pro ἐμπαικτῶν. Ab
'Εμπαίκτης, ου, ὁ, illusor, irrisor. Ab ἐμπαίζω.
'Εμπαίξομαι, 1. pl. f. 1. ind. act.
'Εμπαιος, ὁ, ἡ, peritus, expertus. Ab ἐμπάζομαι, vel ἐμπαίω.
'Εμπαλος, a πάλλω, incidens, *Æsch. Ag.* 195.
"Εμπαις, αιδος, ἡ, quæ infantem utero gestat, gravida, prægnans, *Hes.*
"Εμπαισμα, ατος, τὸ, imago seu pictura incusa, seu impressa. Ab ἐμπαίω.
'Εμπαίσικη, sc. τέχνη, ης, ἡ, ars excudendi seu imprimendi imagines, *Athen.* 1, 40.
'Εμπαιστὸς, ἡ, ὸν, cui imagines sunt impressæ.
'Εμπαιχθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. verbi ἐμπαίζω.
'Εμπαίω, f. αίσω, incudo, imprimo, sc. percussu.
'Εμπακτόω, compingo, coagmento, clavis compingo. "Εσωθεν δὲ τὰς ἁρμονίας ἐν ὧν ἐπάκτωσαν τῇ Βύβλῳ, sed introrsum compages firmas reddunt Byblo, *Herodot.* 2, 96.
'Εμπαλάσσω, f. άξω, inquino; (2) involvo; de

[de prima significatione dubito.] (2) *οἱ δὲ ἐν ἴρκισι ἐμπαλασσόμενοι διαφθείρονται*, *Herodot* 7. 85. Οἱ δὲ ἐμπαλασσόμενοι *κατίρρεον*, se ipsi mutuo complectentes, *Thucyd.* 7, 85.

'Εμπαλίν, *adv.* contra, e diverso, vice versa; (2) retro, retrorsum. Dicitur et pro eodem τὸ ἔμπαλιν, πάμπαλιν et τὰ ἔμπαλιν. Γνώμην ἔχω περὶ τῶ προκειμένω πράγματος τὰ ἔμπαλιν ἢ ὕτοι, de hac quam proposuisti re secus ego atque isti sentio, *Herodot.* 1, 207. Δύναμιν ἔχει ὁ Νεῖλος τὰ ἔμπαλιν πτιφυκέναι τῶν ἄλλων ποταμῶν, vim habet Nilus natura diversam aliis fluviis, *Id.* 2, 19: vide *φύω*. 'Εμπαλιν λέγει, prioribus contraria dicit, *Soph. Trach.* 358. Τοῖς ἐχθροῖσι ἔμπαλιν μίσος, inimicis ea transmitte retro, *Id. Elect.* 647. Τέμπαλιν πιστὶν φρενῶν, in contrariam cogitationem recidere, *Eurip. Hippol.* 390: *φρενῶν* a *πέμπαλιν* regitur; ad contrariam sententiam delabi.

'Εμπάλλω, f. λῶ, cum vi injicio, immitto.

'Εμπαλύνω, f. υνῶ, p. ύγκα, inspergo.

'Εμπανηγυρίζω, f. ίσω, publicos festosque conventus celebro in vel ob.

'Εμπαξ, ακος, ὁ, curator; (2) tutor; (3) educator. Τροφῆς ἄσκησιν ἔμπακα, educationis tuæ sedulum curatorem, *Soph. Aj.* 563. Ab ἐμπάζομαι, *curo*.

'Εμπαραβάλλομαι, injicio, indo, infero.

'Εμπαρασκευάζω, f. άσω, præparo, efficio.

'Εμπαράσκευος, ου, ὁ ἡ ή, præparatus, instructus. Ex ἐν et παρασκευή, *apparatus*.

'Εμπαρατίθημι, f. θήσω, depono aliquo loco.

'Εμπαρίχω, f. ξω, præbeo; (2) permitto, concedo; (3) accommodo; (4) expono. Οὐ δὲ ἂν ἐμπαρασχῇ ἑαυτὸν τοιούτῳ, *Luc.*

'Εμπαρίημι, f ήσω, remitto, laxo. 'Εμπαριμένη ὠδῖσι, partus doloribus fracta.

'Εμπαροινέω, ῶ, f ήσω, temulenter aliquid facio, per ebrietatem alicui injuriam infero, insulto, ludibrio habeo; (2) *absol.* insolenter se gerere; insolenter abuti alicujus benignitate. *Pass.* ab temulento insolenter tractari.

'Εμπαροινημένα, contumeliæ ex insolentia.

'Εμπαρρησιάζομαι, libere, fortiter dico de re aliqua, vel apud aliquem.

'Εμπας, *adv.* omnino, prorsus; (2) *conjunct.* tamen. Ex ἐν et πᾶς (vel potius ab ἴν, *unum*, et terminatione πος, πη, πον, *Etm.*).

'Εμπάσσω, et ἐμπάττω, f. άσω, inspergo; (2) intexo. Πολίας δ' ἐνέπασσεν ἄϊδλους, *Il.* 3, 126.

'Εμπατέω, ingredior. *Æsch.*

'Εμπεδα. Vid ἔμπεδος.

'Εμπεδέω, ῶ, f. ήσω, compedibus constringo.

'Εμπεδόκυκλος χρόνος, tempus quod firmis jugibusque orbibus volvitur, *Nonnus*.

'Εμπεδολώβαι, perpetuæ noxæ, *Man.*

'Εμπεδόμητις ἀνάγκη, necessitas stabilis consilii.

'Εμπεδόμοχθος, ου, ὁ ἡ ή, laboriosus, ærumnosus.

'Εμπεδόμυθος, ου, ὁ ἡ ή, qui firmi et constantis est sermonis, *Nonnus*.

'Εμπεδορκίω, ῶ, f. ήσω, fœdus sive jus juratum servo. Ex ἔμπεδος et ὅρκος.

'Έμπεδος, ου, ὁ ἡ ή, stabilis, firmus, in solo stans, seu fixus. 'Εμπέδον, et ἐμπεδά, *adv.* firmiter; (2) tuto; (3) perpetuo, revera, vere, manifeste, aperte. Οὐδέ τις εἰσιδεῖν δύνατ' ἔμπεδον, neque aliquis videre revera poterat, *Apoll. Rhod.* 4, 854. Ex ἐν et πέδον, *solum*.

'Εμπεδοσθενὴς, ὶς, firmum robur habens, constans. Ex ἔμπεδος et σθένος, *robur*.

'Εμπεδόφρων, ονος, ὁ ἡ ή, qui mente firma præditus est, qui mente captus non est. Ex ἔμπεδος et φρὴν, *mens*.

'Εμπεδόφυλλος, ου, ὁ ἡ ή, qui folia non amittit, sed perpetuo retinet. Ex φύλλον.

'Εμπεδόω, ῶ, f ώσω, stabilio; (2) firmiter et constanter servo seu observo. Τόνδ' ὅρκον, ὃ κατώμοσ' ἐμπεδώσομεν, *Eur. Iph. in Taur.* 793. Ab ἔμπεδος.

'Εμπέδως, vel ἐμπεδῶς, *adv.* firmiter, certo.

'Εμπειράζω, f. άσω, tento, periculum alicujus rei facio.

'Εμπείραμος, *Poet.* pro ἔμπειρος, peritus.

'Εμπειρεύω, ῶ, peritus sum, calleo; ut ἐμπειρεῖν χώρας, regionis et loci peritum esse.

'Εμπειρία, ας, ἡ, peritia, experientia; (2) empirice, secta medicorum. Ab ἔμπειρος.

'Εμπειρικὴ, ῆς, ἡ, empirice, medicorum secta.

'Εμπειρικὸς, ὴ, όν, qui solum ex experientia aliquid tractat; (2) ὁ, medicus ejusmodi.

'Εμπειρικῶς, *adv.* empiricorum more.

'Εμπειρογέλιμος, ου, ὁ ἡ ή, belli peritus, in bello exercitatus, veteranus.

'Έμπειρος, ου, ὁ ἡ ή, usu peritus; (2) peritus. Hinc τὸ ἔμπειρον, ου, peritia. Ex ἐν et πεῖρα.

'Εμπειροτόκος, ἡ, mulier quæ jam antea peperit. Ex ἔμπειρ. et τίκτω, *pario*.

'Εμπείρω, fut. ερῶ, p. αρκα, infigo. Σπλάγχνα δ' ἄρ, ἐμπείραντες, *Il.* 2, 426.

'Εμπείρως, *adv.* perite, more eorum qui rei periti sunt; (2) scite, apte.

'Εμπέλα, *appropinqua*, 2. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro ἐμπέλασ, a verbo ἐμπελάω.

'Εμπελάδην, *adv.* prope; (2) cum impetu.

'Εμπελαδὸν, *adv.* prope; (2) appropinquando.

'Εμπελάζω, f. άσω, appropinquo, pervenio; (2) admoveo; (3) committo, congredi facio. Αἰεὶ κατθανεῖν ἐπιτυχόμην περὶ τῆσδε πόλιος ἐμπελασθῆναί ποτε, *Soph. Trach.* 17. Πῶ δ' ἐμπελάζεις τ' ἀνδρὶ καρίσασα; *Ibid.* 761.

'Εμπελάσαντις, nom. pl. a. 1. part. act.

'Εμπελαστικῶς, *adv.* cum impetu. Ab inusit. ἐμπελαστικὸς, quod est ab ἐμπελάζω.

'Εμπελάτειρα, ας, ἡ, meretrix. Ab eod. propterea quod omnibus corpus admoveat.

'Εμπελάω, ῶ, fut. άσω, appropinquo.

'Εμπέλιος, ου, ὁ ἡ ή, intus lividus, seu in quo livor inest.

'Εμπεπαρμένος, perf. part. pass. verbi ἐμπείρω.

'Εμπεπεσυμένος, perf. part. pass. v. ἐμπεσύω.

'Εμπεπερασμένος, perf. part. pass. verbi ἐμπερᾶσχω.

'Εμπέρασμος, ου, ὁ, ἡ ή, peritus; (2) qui transit vel trajicit; (3) vector. Ex ἐν et πεῖρα, *experientia*, vel περάω, *transeo*.

'Εμπεράμως, *adv.* scite, perite. 'Εμπεράμως ἱστόρατο, *Callim. Lav. Pallad.* 25.

'Εμπειρὸς, ὸς, ὁ ἡ ή, peritus, *Hes. ex Sophocle*. Ex ἐν et πεῖρα, *experientia*.

'Εμπεριάγω, fut. άξω, circumdo.

'Εμπεριβάλλω, complector, comprehendo.

'Εμπερίβολος, ου, ὁ ἡ ή, ornatus, elegans, artificiosus. Ex ἐν et περιβάλλω.

'Εμπεριγράφω, f. ψω, scripto comprehendo.

'Εμπεριεκτικὸς, ὴ, όν, continens, capax, qui multa comprehendere potest.

'Εμπεριέχομαι, obeo, perlustro.

'Εμπεριέχω, contineo, comprehendo. Φέρε δὴ, τὰ ἐμπεριεχόμενα, καθ' ἑκάστην ἰδίαν τούτων ἐπισκιψώμεθα, *Longin.*

'Εμπεριεκλείω, inclusum teneo.

'Εμπεριλαμβάνω, comprehendo, inclusum teneo. Hinc

'Εμπεριληπτικὸς, ὴ, όν, qui comprehendere, aut comprehendi, capi potest.

'Εμπερίληψις, εως, ἡ, complexus, quo aliquid intra nos continemus, interior coarctatio.

'Εμπερίοδος, ου, periodis constans, epith. orationis.

'Εμπεριπαθίω, ῶ, f. ήσω, indoleo; (2) stomachor in.

'Εμπεριπατέω, ῶ, f. ήσω, inambulo, incedo; (2) discepto, proprie inambulando, defendo; (3) versor inter. Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω, 2 *Cor.* 6, 16.

'Εμπεριπείρω, f. περῶ, transfigo, configo.

'Εμπεριπίπτω, f. πεσοῦμαι, incido.

'Εμπεριπλέω, f. εύσω, navigo alicubi.

'Εμπεριρρήγνυμι, f. ήξω, disrumpo.

'Εμπερονάω, ῶ, f. ήσω, infibulo, fibula infigo, perforo, trajicio. Hinc

'Εμπερόνημα, ατος, τὸ, vestis fibulis connexa.

'Εμπερπερεύομαι, f. εύσομαι, ostento me et artem meam, placendi causa, futili vanitate.

'Έμπεσε, inciderat, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἐνέπεσε, ab ἐμπίπτω.

'Εμπεσεῖται, incidet, 3. sing. f. 2. ind. med.

'Εμπέσωσι, inciderint, 3. pl. a. 2. conj. act.

'Εμπεσιαλὶς, ίδος, ἡ, edulium ex caseo paratum. Ex ἐν et πέσαλον, *filum*, quoniam foliis inductum coqui solet.

'Εμπεσπάνυμι, vel ἐμπετανύω, f. πετάσω, explico, extendo. Hinc

'Εμπέτασμα, τος, τὸ, aulæum.

'Έμπεσις, ἡ, 2. sing. a. 2 ind. act. *Dor.* et *per Antithes* pro ἔνπεσις, ab ἐμπίπτω.

'Εμπετρον, ου, τὸ, saxifraga, herba. Ab

'Εμπετρος, ου, ὁ ἡ ή, qui in petris et locis saxosis provenit. Ex ἐν et πέτρος.

'Εμπευκὴς, ὶος, ὁ ἡ ή, amarus. Ex ἐν et πεύκη.

'Εμπεφῦκα, *implexa*, part. perf. act. f. g. *per Syncop.* pro ἐμπεφυκυῖα, ab ἐμφύω.

'Εμπεφύη, *innata est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. *Poet.* pro ἐνεφύη. Ab eod.

'Εμπεφυκυῖα, *implexa*, idem quod ἐμπεφῦα, sed magis communiter.

'Εμπήγνυμι, f. πήξω, infigo, depango, ἐμπήγνυσθαι, concrescere. Ἐν δόρυ πῆξεν, *Il.* 5, 40.

'Εμπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, insulto.

'Εμπήκτης, ου, ὁ, minister qui tabulas legum a legislatore accipiens in libellos compingit, *Hes.* aut, in loco publico, Athenis apud Eponymos, Romæ ad rostra adfigit, ut ab omnibus spectari et legi possint, *Etm.* Ab ἐμπήγνυμι.

'Εμπηξις, εως, ἡ, infictio. Ab eod.

'Εμπηρος, ου, ὁ ἡ ή, mutilatus, mutilus.

'Έμπης, *Ion.* idem quod ἔμπας, *tamen*.

'Εμπιέζω, f. ίσω, imprimo, insero firmiter.

'Εμπικραίνω, f. ανῶ, exacerbo in; ἐμπικραίνομαι, amarulentus et infensus sum.

'Έμπικρος, ου, ὁ ἡ ή, amarulentus.

'Εμπιλίω, ῶ, f. ήσω, cogo ac constipo in.

'Εμπίμπλημι, vel ἐμπίπλημι, vel ἐμπιπλάω, et ίω, f. πλήσω, impleo; (2) expleo, exsatio. 'Εμπιπλᾶναί τινα ἀνδίας, καρδίαν τῆ Διὸς ἔρωτος, ἀπὸ πότητος οἴκω Διῆ ἐμπλησθήσεται. Εὖ γ' οἶον ἦδη ῥημάτων ἐμπίπλαμαι; *Aristoph. Ach.* 451.

'Εμπίμπρημι, vel ἐμπίτρημι, vel ἐμπιπράω, f. πρήσω, incendo, inflammo.

'Εμπίνω, ebibo, exhaurio; (2) deglutio; (3) poto. 'Εμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρίστει, τὸ Διὸς δρῶντος καλῶς, *Aristoph. Pace*, 1152.

'Εμπίπλανται, 3. pl. præs. ind. med. verbi ἐμπίπλημι.

'Εμπίπλα, 2. sing. præs. imperat. act. *Alt.* pro ἐμπίπληθι.

'Εμπιπρασκόμενος, præs. partic. med. verbi.

'Εμπιπράσκω, f. άσω, vendo.

'Εμπίπτω, f. πίσομαι, incido; (2) invado, irruo; (3) obvius fio 'Εμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπίπτοι τις τῶδ' ἀνδρὸς, *Soph. Phil.* 956.

'ΕΜΠΙΣ, ίδος, ἡ, culicis genus.

'Εμπιστεύω, f. εύσω, fido, confido; (2) concredo, fidei committo; et ἐμπιστεύομαι, fidei meæ committitur, concreditur mihi.

'Έμπιστος, ου, ὁ ἡ ή, cui fides inest. Ex ἐν et πίστις, *fides*.

'Εμπιτνέω, ῶ, irruo, adgredior, adorior. Ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπιτνῶν, *Soph. Aj.* 58. Τόσσον ἐν σοίμαις πιτνῶν, *Ibid.* 185.

'Εμπίω, fut. ἐμπίσω, poto, potum præbeo. Vide ἐμπίνω. Νύμφαις ἐμπισθεν, epotum cum aqua fluviatili, *Nicand. Ther.* 623. Ἅλος ἄχνην ἐμπίσαις, maris spumam potum præbeas, *Id. Alexiph.* 519.

'Εμπλάζομαι, erro seu vagor in, inerro.

'Εμπλακείς, a. 2. part. pass. v. ἐμπλέκω.

'Εμπλάσσω, vel ἐμπλάττω, f. άσω, illino, inspergo; (2) obstruo; (3) in massam formo; (4) imprimo, seu imprimendo figuram rei impressæ efficio, infercio. Τὸν κήρον ἐμπλάτυσι, *Aristot.*

'Εμπλαστικὸς, ὴ, όν, ad illinendum aptus.

'Έμπλαστὸς, ὴ, όν, idem: ab ἐμπλάσσω. Unde

'Εμπλάστρον, ου, τὸ, sc. φάρμακον, emplastrum.

'Εμπλόστρος, ου, ἡ, sc. φαρμακεία, idem.

'Εμπλαστρώδης, ους, ες, ὁ ἡ ή, emplastro similis.

'Εμπλείμην, præs opt. med. v. ἐμπίμπλημι.

'Εμπλείω, idem quod ἐμπλίω, *Aret.*

'Εμπλίκτης, ου, ὁ, ciniflo, *Ph.*
'Εμπλικτὸν, οῦ, τὸ, structuræ genus apud architectos
'Εμπλικτὸς, ὴ, όν, implicitus, *Vitruv.*
'Εμπλίκτρια, ας, ἡ, ornatrix quæ crines intorquet, quæ capillos fucat. Ab
'Εμπλίκω, implico, irretio, intexo; (2) confundo, permisceo. Ἴχνος ἐμπλίξας λόγοις, *Lycophr.* 213. Χεῖρα δ' ἐμπλίξασ' ἐμὴν, *Eur. Or.* 253. Ἐμπλακεῖς πόνοις, *Plat.*
Ἔμπλεις, *Att.* ἔμπλεως, *Poet.* ἔμπλειος, expletus, plenus, satur, Ὄμμα ἔμπλεον, oculus vegetior, *Soph. Trach.* 1019.
'Εμπλείω, ῶ, f. ώσω, impleo; (2) satio; (3) refercio. A præc.
Ἔμπλευρος, ου, ὁ ἡ ἡ, latera plena habens Ex ἐν et πλευρὰ, *latus.* Hinc
'Εμπλευρόω, ῶ, f. ώσω, in latus alicujus insilio, costas alicujus insulto.
'Εμπλέω, fut. εύσω, innavigo; (2) innato. Ἐνέπλεον τῇσι νηυσὶ, *Herodot.*
'Εμπλέως, *adv.* plene. Ab ἔμπλεος.
'Εμπλήγδην, *adv.* attonite, stupide; (2) temere; (3) sine judicio. (2) ἐμπλήγδην ὑστερόν γε τίει, temere alterum honorat, *Odyss.* 20, 132. Ab ἐμπλήσσω.
'Εμπληγὴς, ῆς, idem quod ἔμπληκτος, *Nic.*
Ἔμπληγος, ὁ ἡ ἡ, qui fit verberibus, verberando, ut ὕβρις ἔμπληγος. A πληγὴ. *plaga.*
'Εμπλήδην, *adv.* confertim, plene. Ab
'Εμπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo; (2) exsaturo. Ἐμπλήθειν τινὰ χαύνης ἐλπίδος, *Plut.* τὴν πόλιν χρημάτων, *Plut.* Ὅταν ἐμπλησθῶς ὕδατος πολλοῦ, *Aristoph. Nub.* 375.
'Εμπληκτικὸς, ὴ, όν, stupefaciens:
Ἔμπληκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, attonitus vel terrore vel admiratione; (2) stupidus; (3) vecors. (3) τοιοῖδε μέντοι φῶτες ἔμπληκτοι βροτοῖς, hac qui sunt mente, vecordes solent vulgo perhiberi, *Soph. Aj.* 1358. Ab ἐμπλήσσω.
'Εμπλήκτως, *adv.* idem quod ἐμπλήγδην, *Thuc.*
'Εμπλήμενος, *qui sese implevit*, a. 1. part. act. *per Syncop.* pro ἐμπλησάμενος, a verbo ἐμπίμπλημι.
Ἔμπλην, *adv.* prope; *conj.* tamen; illud a πλάω, hoc a πλίον. Βιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο, *Il.* 2, 526.
'Εμπληξία, ας, ἡ, stupor, stupiditas; (2) vecordia; (3) pavor; (4) admiratio. Ab ἐμπλήσσω.
'Εμπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo. Hinc
'Εμπλήρωσις, ωσι, ἡ, impletio, expletio.
'Εμπλήσατο, *implevit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐνεπλήσατο. Ab ἐμπλήθω.
'Εμπλησθὶς, *impletus*, a. 1. part. pass.
'Εμπλήσσω, vel ἐμπλήττω, f. ξω, irruo; (2) obstupefacio. Ἐν κυνοῖς δεισποῖσιν ἐμπεπληγμένη, *Arist. ph. Thesm.* 1041.
'Εμπλησίος, implendus. Ab ἐμπλήθω.
'Εμπλοκὴ, ῆς, ἡ, nodus, implicatio. Ab ἐμπλέκω.
'Εμπλώω, f. ώσω, innavigo, *Aret.*
'Εμπνευματόω, inflo; (2) flatu seu vi ventorum incito; (3) spiritu vel vita impleo:
'Εμπνευματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, flatus movens:
'Εμπνευμάτωσις, εως, ἡ, inflatio, flatuum generatio:
'Εμπνευματωτικὸς, ὴ, όν, inflandi vi præditus, flatulentus. Ab ἐμπνέω.
'Εμπνεύσας, *qui inspiravit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐμπνεύσας, a verbo ἐμπνέω.
'Εμπνεύσας, idem, sed communiter.
Ἔμπνευσις, εως, ἡ, inspiratio, inflatio. Ab
'Εμπνέω, et *Poet.* ἐμπνείω, fut. εύσω, inspiro; (2) spiro, *unde* ἐμπνέων, vivus, adhuc spirans; (3) *Metaph.* inspiro, adspiro, inflo. Ἔτι μὲν ἐμπνέει, βραχὺ δ' ἀνασίνει, *Eur. Or.* 152. Οὐ γὰρ προδώσω σ' ὄφελον· ἦνπερ ἐμπνέω, *Aristoph. Thesm.* 933.
'Εμπνίγω, f. ίξω, suffoco. Hinc
Ἔμπνικτος, ου, ὁ ἡ ἡ, suffocatus, specialiter in olla furno inclusa.
'Εμπνοὴ, ῆς, ἡ, flatus venti irruens cum magna vi.
Ἔμπνοια, ας, ἡ, ipsa inspirandi actio; (2) spiratio, vita. Ab
Ἔμπνους, *contr.* ἔμπνους, ου, ὁ ἡ ἡ, spirans; (2) vivus.
'Εμπνύθη, *respiravit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Poet.* pro ἐνεπνύθη, a verbo ἔμπνυμαι.
'Εμποδίζω, f. ίσω, pedes implico, impedimento sum. Τὸ θεῖον ἐμποδίζει μὲ, *Aristoph. Av.* 971. Ἀλλὰ χ' αἱ σοφαὶ γνῶμαι ἐμποδίζονται θαμὰ, *Soph. Phil.* 432.
'Εμπόδιον, ου, τὸ, impedimentum. Ab
'Εμπέδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui est impedimento; (2) obvius. Ex ἐν et πῦς, *pes.*
'Εμπόδισμα, ατος, τὸ, impedimentum:
'Εμποδισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab ἐμποδίζω.
'Εμποδιστὴς, οῦ, ὁ, qui obstat, qui impedimento est. Ex ἐμποδὼν et ἵστημι, *sisto.*
'Εμποδιστὸς, ὴ, όν, qui impedimento est.
'Εμποδιστικὸς, ὴ, όν, qui est impedimento, cui est vis impediendi.
'Εμποδὼν, *adv.* ante pedes, in promptu, significatque sæpe simplicem præsentiam; (2) *de impedimento*, τὸ ἐμποδὼν, quod obstat, officit. (2) ὡς παρὼν τά γ' ἐμποδὼν ὀχλεῖς, nam præsens, quod propositum est nobis negotium impedis, *Soph. Œd. Tyr.* 445. (1) καί τοι γ' ἐμποδὼν ἦν, et quidem in promptu res erat, *Polyb.* 2, 6. Hinc ὁ ἐμποδὼν obvius, τὰ ἐμποδὼν, præsentia. Ex ἐν et πῦς, *pes.*
Ἔμποθεν, hinc, *Theoc.* rectius ἔν ποθ' ἕν, *Eur.*
'Εμποιέω, ῶ, f. ήσω, injicio, indo, incutio, insero, immitto; (2) facio. Ἐμποιεῖν ἐλπίδας ἀγαθάς τινι, *Xen.* Ὅσα χειλῶν ἦν τις ἐμπεποιημένη, depicta, *Aristoph. Av.* 1306.
'Εμποίησαν, *fecerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐνεποίησαν.
'Εμποιητικὸς, ὴ, όν, efficiens, injiciens, v. gr. terrorem, amorem, &c.
'Εμποικίλλω, f. ιλῶ, intertexo.
'Εμποιμενος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui in grege est. Ex ἐν et ποίμην, *grex.*
'Εμποίνιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, puniendus, pœna dignus.
'Εμποίνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex ποινή.
'Εμπολαῖος, ου, ὁ, negotiator, mercator; (2) epith. Mercurii, qui est præses negotiorum. Ab ἐμπολὴ.
'Εμπολάω, ῶ, f. ήσω, vendo, negotior; (2) comparo mihi.
'Εμπολέμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, bellicus, ad bellum pertinens. Ex ἐν et πόλεμος, *bellum.*
'Εμπόλεμος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus in bello usus est, aptus ad bellum. Ex iisd.
'Εμπολεὺς, έως, ὁ, mercator, negotiator. Ab
'Εμπολέω, ῶ, f. ήσω, vendo in aliquo loco; (2) emo; (3) comparo; (4) *tropice*, quod volo perficio; (4) ἆρ' ἠμπόληκας, ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ; *Soph. Aj.* 978. Ἀλλ' ὕδὶν ἠμπόληκά πω, ὥσ' ἅλφιτ', ὥστε τυρὸν, *Aristoph. Pace*, 367. Hinc
'Εμπολὴ, ῆς, ἡ, quod sibi aliquis emit vel comparavit, merces, onera; (2) lucrum ex negotiatione partum.
'Εμπόλημα, ατος, τὸ, idem.
'Εμπόλητος, η, ον, venditus; (2) emtus. (2) ὑμπόλητος Σισύφῳ λαιψηρίᾳ, *Soph. Phil.* 417.
'Εμπολίζω, f. ίσω, in urbem recipio, de hominibus; et de rebus, locis, quæ mœnibus urbis amplectimur.
Ἔμπολις, εως, ὁ ἡ ἡ, cui pàtria est et certa civitas; (2) eandem civitatem incolens.
'Εμπολιτεύω, f. εύσω, et ἐμπολιτεύομαι, versor in republica, administro rempublicam; (2) versor in, habito in.
'Εμπολίτης, ου, ὁ, incola.
'Εμπολώοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἐνεπωλῶντο. Ab ἐμπωλάω.
'Εμπομπεύω, f. εύσω, valde in aliqua re me jacto; (2) publice traduco; (3) in triumpho duco. Ἐμπομπεύειν σοῖς κατορθώμασι, *Dem.*
'Εμπονέω, ῶ, f. ήσω, operam alicui rei impendo. Ab ἔμπονος. Hinc
'Εμπόνημα, ατος, τὸ, labor alicui rei impensus.
Ἔμπονος, ου, ὁ ἡ ἡ, laborum patiens; (2) qui est in labore.
'Εμπορεῖον, τὸ, emporium.
'Εμπορεύεσθωσαν, 3. pl. a. 1. imp. pass. verbi
'Εμπορεύομαι, f. εύσομαι, mercaturam facio, negotior, mercor, nundinor; (2) merces aliunde importo; (3) ad quæstum confero, ut corpus, sapientiam, &c. quæstum capto; (4) lucror, *Jac.* 4, 13. (5) eo, proficiscor, iter facio; (5) ξύνη ἴσι γαῖαν ἐμπορεύσιται, *Soph. Œd. Tyr.* 455. Ab ἔμπορος. Hinc
'Εμπόρευμα, ατος, τὸ, mercatura.
'Εμπορευτέος, έα, έον, mercandus, mercium loco importandus. Ab eod.
'Εμπορευτικὸς, ὴ, όν, rei mercatoriæ peritus, studiosus. Ab eod.
'Εμπορέω, ῶ, f. ήσω, mercaturam facio. Hinc
'Εμπορητικὸς, ὴ, όν, pertinens ad mercatores.
'Εμπορία, ας, ἡ, mercatura, proprie, qua mare trajicitur mercium causa, mercatus, nundinæ; (2) merces ipsas. Ab ἔμπορος.
'Εμπορικὸς, ὴ, όν, mercatorius:
'Εμπόριον, ου, τὸ, forum nundinarium, locus ad mercaturam exercendam aptus, emporium. Ab eod.
Ἔμπορος, ου, ὁ, qui mare transjicit; (2) mercator, nundinator; (3) viator; (4) ὁ ἡ ἡ, mercatrius. (3) πᾶς γάρ τις πῦδα κὠτὸ γ' ἡμῖν ἔμπορων, *Soph. Œd. Col.* 25. Τιμάσθεα, σέβας ἔμπορων, numen viatorum, *Eur. Alcest.* 1020. (2) κακὴν ἄρ' αὐτὴν ἔμπορον βίᾳ λίγοις, molam mercatricem, *Id. Hipp.* 964.
'Εμπορπάω, ῶ, f. ήσω, infibulo, fibula alligo seu subnecto. Διπλᾶ τὰ ἱμάτια ἐμπεπορπαμένους, *Lycurg. contra Leocrat.* 182. *edit. Tayl.*
'Εμπορπίω, ῶ, f. ήσω, idem. Ἐνεπορπήσατο σάγον ἰξηρικῶς, *App.* Hinc
'Εμπόρπημα, ατος, τὸ, infibulatio; (2) quod fibula connectimus, chlamys, &c.
'Εμπορπόω, ῶ, f ώσω, idem quod ἐμπορπάω.
'Εμπορφύρεος, ου, purpureus, pulcher, de floribus.
'Εμπόρφυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, indutus purpura; (2) imbutus colore purpureo; (3) in purpuram vergens. Ex ἐν et πορφύρα.
Ἔμποτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qu. dic. potabilis, *Aret.*
Ἔμπουσα, ης, ἡ, Empusa, spectrum quod ab Hecate immissum miseris apparere, et in varias se formas mutare credebatur (ab ἐν et πῦς, q. ἡ ἐνὶ ποδὶ βαδίζουσα, *Etym.*).
'Εμπρακτικὸς, ὴ, όν, efficax; (2) actuosus.
Ἔμπρακτος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem. Unde
'Εμπράκτως, *adv.* efficaciter; (2) actuose.
Ἔμπρεπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, decorus, conveniens, *Hes.* Ab
'Εμπρέπω, decorus et præstans sum inter; (2) decori sum, convenio. Hinc *impers.* ἐμπρέπει, decet.
'Εμπρήθω, f. ήσω, incendo; (2) inflo. Ἐμπρήσου, αὐτῆς τὰς κόμας, *Aristoph. Lys.* 383.
'Εμπρήσιις, 2. sing. f. 1. ind. act.
'Εμπρησθεὶς, *incensus*, a. 1. part pass.
Ἔμπρησις, εως, ἡ, incensio, inflammatio:
'Εμπρησμὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) incendium:
'Εμπρηστὴς, οῦ, ὁ, qui incendit, incendiarius.
'Εμπρίσθιος, α, ον, dos. Λίγεται δ' ἡ πόλις ἐμπρόσθιον ὑπὸ Διὸς τῇ Κόρῃ δοθῆναι, *App. Mithr.* 75.
Ἔμπροικος, dotata. Ab ἐν et προῖξ.
'Εμπρομιλιτάω, f. ήσω, exerceo ad v. gr. bellum. *In med.* meditor, commentor, v. gr. bellum, mortem, orationem habendam.
Ἔμπροσθεν, *adv.* ante, coram. Hinc
'Εμπρόσθιος, ου, ὁ ἡ ἡ, anterior.
'Εμπροσθόκινητρος, ου, ὁ ἡ ἡ, aculeum in anteriore parte habens; *item* in ore. Ex ἔμπροσθεν et κίνητρον.
'Εμπροσθοτονία, ας, ἡ, pronus raptus; (2) inclinatio

clinatio colli in partes anteriores involuntaria.

'Εμπροσθοτονικός, ή, όν, qui laborat inclinatione colli, sive ἐμπροσθοτονία. Ab

'Εμπροσθότονος, ε, ὁ ϗ ἡ, in anteriora tendens. Ex ἔμπροσθεν et τείνω; *tendo.*

'Εμπροσθυρητικός, ή, όν, anteriore parte, seu in adversa mingens, ut homo, *oppon.* ὀπισθυρ. Ex ἔμπροσθεν et οὐρέω.

'Εμπρόσωπος, ε, ὁ ϗ ἡ, quem in oculis gerimus; (2) qui est exemplo vel spectaculo.

'Εμπρωρος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui est in prora; (2) in proram inclinatus. Ex ἐν et πρώρα.

'Εμπτυσθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. verbi ἐμπτύω.

'Έμπτυσις, εως, ἡ, sputi conjectus in aliquid.

'Έμπτυσμα, ατος, τὸ, sputum, vel quod alicui inspuitur. Ab

'Εμπτύω, f. ύσω, inspuo, conspuo. Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, *Marc.* 14, 65.

'Έμπτωσις, εως, ἡ, lapsus, casus, prolapsus in; (2) illapsus, ut lucis in oculos, fenestras; (3) *ap. Gramm.* significat Pleonasmum e litera inserta. Ab ἐμπίπτω.

'Εμπυίω, ῶ, f. ήσω, purulentus sum; (2) pus exscreo. Ab

'Εμπύη, ης, ἡ, morbus quum pus ex thorace aut latere per pulmonem proveniens exscreatur. Ex ἐν et πύον, *pus.*

'Εμπύημα, ατος, τὸ, collectio puris, suppuratio; (2) effusio seu exscreatio puris.

'Εμπύησις, εως, ἡ, idem et ab eod.

'Εμπυΐσκω, idem quod ἐμπυίω.

'Εμπυκάζω, f. άσω, intego, tego.

'Εμπύλιος, ή, janitrix. Ab ἐν et πύλη.

'Εμπυοδάκωτος, ον, fundum habens, *Ern.*

'Εμπυος, ε, ὁ ϗ ἡ, in quo pus est, purulentus. Ex ἐν et πύον, *pus.*

'Εμπύρευμα, ατος, τὸ, collectio puris, suppuratio; (2) effusio seu exscreatio puris.

'Εμπυρεύω, f. ύσω, incendo, inflammo. Ὡς σεαυτὸν ἐμπυρεύσω, *Aristoph. Lys.* 374.

'Εμπυρίζητης, igni aptus, *Hom.*

'Εμπυρίζω, idem. Ex ἐν et πῦρ. Hinc

'Εμπυρισμός, οῦ, ὁ, incensio, inflammatio.

'Εμπυριστής, οῦ, ὁ, incensor, qui ignem admovet, qui incendit. Τὸν ἐμπυριστὴν ἐπέπεσεν ἄγγελον, *Joseph. Macchab.* 7.

'Έμπυρος, ε, ὁ ϗ ἡ, ignitus; (2) qui igni admovetur, qui crematur. Ἔμπυρος, nempe τέχνη, ars vaticinandi per ignes. Hæc ars Bœotis dicebatur ἐμπυρία, teste *Hesychio* Ὅστις δ' ἐμπύρῳ χρῆται τέχνῃ μάταιος, quicunque autem divinandi utitur arte stultus est, *Eurip. Phœniss.* 971. τὰ ἔμπυρα, victimæ, cremari solitæ ad tumulum, *Soph. El.* 405. Ex ἐν et πῦρ.

'Εμπυροσκόπος, ὁ ϗ ἡ, divinans ex igni in sacrificiis imprimis, cum thus in ignem conjicitur, vel pelles victimarum.

'Εμπυρόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo, exuro, *Steph.*

'Εμπυρρος, ε, ὁ ϗ ἡ, rufus, ruber.

'Εμπυτιάζω, f. άσω, coagulo, condenso. Ex ἐν et πυτία, *coagulum.*

'Εμπωλάω, ῶ, f. ήσω, vendo in aliquo loco, mercaturam alicubi exerceo; (2) comparo mihi, alicunde emo ad revendendum; (3) comparo, adquiro, lucror. Ὡς ἐκεῖ' ἐμπωλῶμεν δὲ εἰς ἥμισυ, *Aristoph. Thesm.* 459.

'Εμπωλή, ῆς, ἡ, venditio.

'Εμπώλημα, ατος, τὸ, quod venditur seu venum exponitur. Ab ἐμπωλάω.

'Εμπώλησις, εως, ἡ, venditio.

'Εμυθολόγησα, a. 1. ind. act. verbi μυθολογέω.

'Έμυκον, *mugivi*, a. 2. ind. act. verbi μυκάω.

'Εμφαγεῖν, vesci, comesse.

'Εμφαγών, όντος, pastus, qui comedit.

'Εμφαίνω, f. ανῶ, speciem præbeo, præ me fero; (2) verbis ob oculos pono, indico, innuo; (3) refero. Hinc (4) ἐμφαίνει; *impers.* videtur. Ἅπαντες δὲ πᾶς ἐμφαίνουσιν οἱ καρπεῖ ϗ τὸν τῆ φυτῶ χυλόν, *Theoph.*

'Εμφάνεια, ας, ἡ, adspectus, apparitio; (2) significatio, demonstratio; (3) significatio præsentiæ, v. gr. divinæ, per miracula, ut ἐμφανείᾳ Θεῦ, *ap. Jos.*

'Εμφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conspicuus; (2) manifestus, apertus, qui fit in propatulo, lucens. Εἶρξαι κατ' ἦμαρ τἄμφανὲς τὸ νῦν, *Soph. Aj.* 753. Ἐς τὸ ἐμφανὲς, aperte, *Art. H st. Alex.* 1, 25.. Ab ἐμφαίνω.

'Εμφανίζω, f. ίσω, ante oculos pono, patefacio; (2) certiorem facio, indico; (3) doceo; (4) accuso, defero aliquem. Hinc ἐμφανίζομαι, in conspectum venio, appareo; (3) defero, accusor. Ἐμφανίζειν τί τινι, πρός τινα. Οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τῦ Παύλυ. *Act* 24, 1. Ab eod. Hinc

'Εμφανισμὸς, ῦ, ὁ, patefactio, declaratio; (2) delatio, accusatio.

'Εμφανίσιμος, η, ον, habens emphasin. Ἔστιν γὰρ ὁ ἰδιωτισμὸς ἐνίοτε τῦ λόγυ παραπολὺ ἐμφανισιμώτερον, *Longin.* 31.

'Εμφάνισις, idem quod ἔμφασις.

'Εμφαντάζομαι, intelligo, cogito in re reliqua, ut in illa re latens, comprehensum.

'Εμφαντικὸς, ή, όν, idem quod ἐμφατικός.

'Εμφαντικῶς, *adv.* idem quod ἐμφατικῶς.

'Εμφανῶς, ἐμφαίνω, clare, manifeste, palam.

'Εμφαρυγξάμενος, vel ἐμφαρυξάμενος, qui in gutture demisit, devoravit, *Hrs.* et *Diosc.* tanquam a φαρύσσομαι, quod esset a φάρυγξ.

'Εμφασις, εως, ἡ, repræsentatio, species expressa; (2) simulatio; (3) expressa rei significatio, quum verbis inest tacita quædam vis et significatio; (4) significatio quævis; (5) demonstratio, explicatio; (6) cognitio, ut effectus demonstrationis. Ab ἐμφαίνω.

'Εμφατικὸς, ή, όν, habens emphasin, significans cum emphasi. Ab eod.

'Εμφατικῶς, significanter, perspicue, nervose.

'Έμφατον, ε, τὸ, per emphasin dictum. *Hesych.* ænigmatice dictum.

'Εμφέρεια, ας, ἡ, similitudo. Ab

'Εμφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, similis. Ab

'Εμφέρομαι, deferor; (2) contineor; (3) intervenio; (4) convenio, similis sum. Ἐμφερόμενος ἐν πιλάγει, *Philostr.*

'Εμφέρω, objecto, exprobro. Οὓς ἂς αἰὲν ἐμφέρεις σύ μοι φόνυς πατρῴυς, *Soph. Œd. Col.* 989.

'Εμφερῶς, *adv.* similiter. Ab ἐμφερὴς.

'Εμφθάρτες, idem quod φθαρτές.

'Εμφθέγγομαι, f. ξομαι, vocem edo.

'Εμφθορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui periit in, *Nicand.*

'Εμφιλησονίω, f. ήσω, delector aliqua re.

'Εμφιλοκαλίω, ῶ, f. ήσω, in studio rei honestæ versor, gloriam in ea venor. Ἐμφιλοκαλεῖν τοῖς στρατιωτικοῖς, *Plut.*

'Εμφιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, philosophor in, philosophice commentor in, disputo in; (2) studium et operam meam colloco in. Hinc

'Εμφιλοσόφημα, ατος, τὸ, in quo philosophamur, disputatio philosophica, studium philosophicum.

'Εμφιλόσοφος, ε, ὁ ϗ ἡ, philosophiæ conveniens, ad philosophum pertinens; (2) ad philosophiam aptus, idoneus, de homine.

'Εμφιλοτιχνίω, perite in aliqua re versor, perite et accurate considero, exploro, explico.

'Εμφιλοχωρίω, ῶ, f. ήσω, libenter habito in, libenter commoror in; (2) adhæreo.

'Εμφλάω, f. άσω, intro deprimo: ἐμπιφλασμένος, intro depressus, subsidens.

'Εμφλιζοτομίω, venam seco in loco aliquo.

'Εμφλίγω, f. ξω, inflammo, comburo.

'Εμφλοιος, ε, ὁ ϗ ἡ, corticem habens.

'Εμφλοισσπέρματος, ε, ὁ ϗ ἡ, cujus semina cortice obtecta sunt. Ex σπέρμα.

'Εμφλοξ, γος, ὁ ϗ ἡ, inflammatus, ignitus. Ab ἐμφλίγω.

'Εμφοβέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, timeo, in metum conjicior. Ἐμφοβήσονται περὶ αὐτῶν, *Plut.*

'Εμφοβος, ε, ὁ ϗ ἡ, perterritus, timens; (2) terribilis. (2) αἱ γὰρ ἔμφοβοι θιαὶ σφ' ἔχυσι, *Soph. Œd. Col.* 39.

'Εμφόρβιος, ε, ὁ ϗ ἡ, depascens, adsumens, *Nicander.* Ex ἐν et φέρβω, *pasco.*

'Εμφορβιόω, ῶ, f. ώσω, capistro, capistrum injicio. Unde ἐμπεφορβιομένος, tibicen, *apud Aristophanem, Av.* 868. capistratus, capistro munitus, ut spiritus coerceretur, nec buccæ nimis inflarentur. Ex ἐν et φορβιά.

'Εμφορεῖσθαι, præs. inf. pass. pro ἐμφορέεσθαι, ab

'Εμφορέω, ῶ, f. ήσω, importo: (2) infercio; (3) infligo, incutio. Hinc ἐμφορέομαι, *proprie*, feror in, ut mari, *Hom.* (4) repleor, satior, fruor copiose, etiam in malam partem; item immodice utor, v. gr. potestate; nimis indulgeo, v. gr. iræ, *Ern.* Πολλὰς ἐνεφόρει τῷ πρεσβύτῃ πλαγὰς, *Plut.* Ἐμφορεῖσθαι τῆς ἀμβροσίας, τῶν ὄψων, *Luc.*

'Εμφόρησις, εως, ἡ, usus cibi, potus, largior et ultra satietatem ac necessitatem; nimis avidus; (2) abusus rei bonæ cujuscunque.

'Εμφορτος, ε, ὁ ϗ ἡ, oneratus, onustus.

'Εμφραγμα, ατος, τὸ, obturamentum, septum, obex, obstructio. Ab ἐμφράσσω.

'Εμφραγμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

'Εμφρακτικὸς, ή, όν, obstruendi vim habens.

'Εμφρακτος, ε, ὁ ϗ ἡ, obstructus, septus, munitus, obturatus. Ab

'Εμφράσσω, vel ἐμφράττω, f. ξω, obturo, obstruo; (2) infercio. Ἐμφράττειν τόμα, *Dem.* Ταῖς αἰτίαις ἐνέφραξας τὰς κατὰ σὲ τιμωρίας, *Æschin.*

'Εμφρόνως, *adv.* prudenter. Ab ἔμφρων.

'Εμφρυρέω, ῶ, f. ήσω custodias ago, in aliquo loco excubo. Ab

'Εμφρυρος, ε, ὁ ϗ ἡ, cui præsidia imposita sunt, præsidiis munitus; (2) qui in præsidio est, qui custodit; (3) in custodiam inclusus, in custodiam traditus.

'Έμφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mentis compos; (2) prudens, sapiens. Ex ἐν et φρήν.

'Εμφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, natura insitus, naturalis; (2) quod in aliqua re crevit, vel ex ea crescendo exstitit, *Ern.* Ex ἐν et φυὴ, *natura.*

'Εμφύλιος, ε, ὁ ϗ ἡ, tribulis; (2) intestinus; (3) civilis, cognatus. Αἷμ' ἐμφύλιον, cognatum sanguinem, *Soph. Œd. Tyr.* 1406. Μήτι γῆς ἐμφυλίᾳ δεῖ κραπῆναι, terra patria, *Id. Œd. Col.* 1385. Ὦ κτανόντας τε καὶ θανόντας βλέποντες ἐμφυλίως, cognatos, *Id. Antig.* 1263. Ab

'Έμφυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem. Τἔμφυλον αἷμα, cognatæ cædis piaculum, *Soph. Œd. Col.* 407. Ex ἐν et φυλή.

'Εμφυλλίζω, f. ίσω, insero, inoculo.

'Εμφῦναι, a. 2. tanquam ab ἔμφυμι. Unde a 2. ἐνίφυν, ἐμφὺς, ἐμφῦναι, inhærere; (2) amplecti. A φύω.

'Εμφύρμαι, inhæresco tenaciter. Ἐνιφύοντο γὰρ ἀλλήλοις, ϗ κατιφίλων, *Plut.*

'Εμφύρομαι, immisceo, subigo.

'Εμφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo, inspiro; (2) ignem flatu accendo. Καὶ τῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, scil. αὐτοῖς, *Joan.* 20, 22. Hinc

'Εμφύσημα, ατος, τὸ, sufflatio; (2) suggestio; (3) id quod sufflatur, seu inflando immittitur; (4) spiritus sanctus; (5) tumor, morbus.

'Εμφύσησις, εως, ἡ, flatus in intestinis.

'Εμφυσις, εως, ἡ, ingeneratio, ipsa actio ingenerandi. Ab ἐμφύω.

'Εμφυσιόομαι, ῶμαι, inflor, intumesco, superbio. Ex ἐν et φυσιῶ, *inflo.*

'Εμφυτεία, ας, ἡ, insitio. Ab ἐμφυτεύω.

'Εμφύτευσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

'Εμφυτεύω, f. εύσω, insero. Ab

'Εμφυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, ingenitus, insitus a natura; (2) nativus, non fucatus; (3) stabilis, pertinax, constans, *sic et Latini* insitus. Ab

'Εμφύω, f. ύσω, ingenero, insero. Θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν, οἷκας παντοίας ἐνίφυσεν, *Odys.* 22, 348. Ex ἐν et φύω, *gigno.*

'Εμφωλεύω, f. εύσω, lateo in, tenebras quæro in, *Aret.*

'Εμφωνέω, ῶ, f. ήσω, canendo declaro vel indico, *Strabo*, 13. Ab

'Έμφωνος, ε, ὁ ϗ ἡ, voce præditus, canorus. Ex ἐν et φωνή.

Ἐμφάτιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, splendidus. Ex ἐν et φῶς, *lux*.
Ἐμψηφίζω, f. ίσω, imputo.
Ἐμψιθυρίζω, f. ίσω, susurro, fremo, obscure et clam loquor cum aliquo, insusurro aliquid. Ab ἐν et ψιθυρίζω.
Ἔμψοφος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, cui sonitus inest; (2) cum sonitu factus. Ex ἐν et ψόφος.
Ἐμψῦξις, ιος, ἡ, refrigeratio. Ab ἐμψύχω.
Ἔμψυχος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, animatus, spirans. Ex ἐν et ψυχή, *anima*.
Ἐμψυχοφαγία, ἡ, esus animalium.
Ἐμψυχόω, ῶ, f. ώσω, animum indo, animo. Ab ἔμψυχος.
Ἐμψύχω, f. ξω, refrigero, frigus ingenero.
Ἐμψύχως, *adv.* vive, vivaciter, animate.
ΕΝ, *præpos.* regens dat. in, *quum significat in loco*; (2) pro εἰς, in, *quum significat in locum*; (3) inter; (4) apud; (5) ex; (6) per; (7) ad; (2) penes; (9) vice; (10) *facit Periphrasin adverbii*, ut ἐν ἡσυχᾳ, tranquille, ἐν καιρῷ, opportune, ἐν δίκῃ, merito; (11) *verbi*, v. gr. ἐν φίλῳ εἶμι, metuo, ἐν δυνάμει εἶναι, posse; (12) *notat tempus*, v. gr. ἐν τρισὶν ἡμέραις, spatio trium dierum; (13) *abundat*, v. gr. ἐν βίλει πληγείς, telo percussus. Hinc etiam (14) ἐν ᾧ, valet dum, interea dum, propterea quod, quo facto; (15) ἐν τάχῳ, interea; (16) idem quod ἔνθα, ibi; (17) ἐν δὲ *significat* insuper, item. Ἐν σοὶ πασ' ἴσχυσι σώζομαι, in te omnis mea salus posita est, *Soph. Aj.* 519. Ἐν δὲ σοὶ (κριτῇ) λιλείψομαι, te judice, vel tuo judicio, vincar, *Eurip. Hipp.* 324. Ὡς ἔν γε ἐμοὶ κρίνοιτ' ἂν ὐ καλῶς φρονῶν, meo quidem judicio non recte sapere videretur, *Eurip. apud Stobæum.* Πρόξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνίσω, te judice, *Æsch. Eumen.* 472. Σὺ δ' ἐν σ' ἰκτίνῳ κἀν ἐμοὶ φαίνῃ κακὸς, illius et meo judicio, *Eurip. Hipp.* 1320.
Ἕν, ἑνὸς, τὸ, unum. Principium ineffabile rerum τὸ ἕν *a Platone* vocatur in *Parmenidem*. Vel τὸ ἕν est aliquid multorum.
Ἕνα, *vesperi*, Dor. pro ἑνῇ.
Ἐναβρύνομαι, mihi valde placeo, jacto me.
Ἐναγγειοσπέρματος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, vasculis semen inclusum habens. Ex ἐν, ἀγγεῖον, et σπέρμα.
Ἐναγείρω, congrego aliquo, convoco.
Ἐναγής, ιος, ὁ ᾗ ἡ, exsecrabilis, impurus, piacularis, qui scelere tenetur. Ex ἄγος.
Ἐναγίζω, f. ίσω, sacra mortuis facio, parento; Ἐναγίζειν βοῦν, *Plut.* A præc.
Ἐναγικὸς, ἡ, ὸν, piacularis, de re.
Ἐνάγισμα, ατος, τὸ, parentatio; (2) libamen quod parentationis causa adfertur; (3) inferiæ. Ab ἐναγίζω.
Ἐναγισμὸς, οῦ, ὁ, parentatio. Ab eod.
Ἐναγκαλίζομαι, fut. ίσομαι, ulnis amplector. Ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ, scil. παιδίον, *Marc.* 9, 36. Ex ἐν et ἀγκάλη
Ἐναγκάλισμα, τὸ, quod amplectimur, deliciæ
Ἐναγκυλάω, ῶ, et όω, amento. Ab ἀγκύλη.
Ἐναγκωνίεις, 2. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐναγκωνίσεις, ab ἐναγκωνίζω.
Ἐναγκωνίζω, f. ίσω, cubito incumbo, inclino. Ex ἐν et ἀγκὼν, *cubitus*.
Ἐναγλαΐζομαι. Vid. ἐναβρύνομαι.
Ἔναγχος, *adv.* paullo ante, nuper. Ex ἄγχι.
Ἐνάγω, induco, incito; moneo, suadeo; (2) accuso, defero, adduco in jus, judicium; *pass.* impetum facio. Ἐνάγειν τὸν πόλεμον, *Thuc.* Hinc
Ἐναγωγὴ, ῆς, ἡ, accusatio, delatio.
Ἐναγωνίζομαι, f. ίσομαι, resisto, adversor; (2) certo in; (3) elaboro, exerceo me in aliqua re. Ἐναγωνίζεσθαι τοῖς Ἕλλησιν, *Thuc.*
Ἐναγώνιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui in certaminibus versatur, certaminum studiosus; (2) ad certamen pertinens; (3) peritus, perfectus in aliquo genere; (4) epith. Mercurii; (5) anxius, solicitus; (6) acer, vehemens.
Ἐναγωνίως, *adv.* militariter, perite, valde.
Ἐναδημονίω, f. ήσω, mœreo, angor.
Ἐναδιαφορίω, ῶ, f. ήσω, rem aliquam pro indifferente habeo; (2) indifferens sum in aliqua re; (3) contemno, non magni facio.
Ἐναδολισχίω, f. ήσω, de aliqua re garrio.
Ἐνάετος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui unius est anni.
Ἐναιρίζω, f. ίσω, in aërem subveho, in aëre versor, vagor. Ab
Ἐναίριος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, aërius. Ex ἐν et ἀήρ.
Ἐναθλίω, f. ήσω, exerceo me in aliqua re; *perf.* exercitatus, peritus sum. Ἡ δὲ μήτηρ τῶν ἑπτὰ παίδων ἐνήθλει, una certabat cum eis, *Joseph. Maccab.* 17.
Ἐναθλίζω, exerceor, versor. Ἡ πόλις ᾗ ἐν ὀρᾷς, αὖτη πόλοις τοιούτοις ἐνήθλισεν, *Heliod.* 7.
Ἐναθρέω, ῶ, f. ήσω, fixis oculis intueor.
Ἔναιε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ναίω.
Ἐναιθέριος, ον, ætherius.
Ἐναίθριος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui est sub dio, apricus.
Ἐναιματόω, ῶ, f. ώσω, cruento.
Ἔναιμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, sanguine præditus, vivus; (2) cruentus, sanguine adhuc stillans; (3) qui adhuc cruento vulneri injicitur et sistendo sanguini aptus est. Ex αἷμα.
Ἐναιμότης, ητος, ἡ, est attributum partium corporis sanguinem habentium.
Ἐναίμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἔναιμος.
ΕΝΑΙΡΩ, occido; (2) perdo; (3) spolio. Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νήλεϊ χαλκῷ, *Hesiod. Theog.* 316 (2) πόλις ἐναίρεται σθένει, *Soph. Œd. Col.* 842.
Ἐναίσιμον, *adv.* commode, recte; (2) justo tempore. Ab
Ἐναίσιμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, fatalis, aliquid portendens; (2) faustus; (3) idoneus, decens, utilis, æquus, justus. (1) ἐναίσιμα σήματα φαίνων, fausta signa ostendens, *Il.* 2, 353. Ex αἶσα, *fatum*.
Ἐναισίμως, *adv.* fataliter; (2) apte, decenter, fauste. (2) ἀλλ' ἐναισίμως φέρε, sed perfer moderate, *Eurip. Alc.* 1080.
Ἐναίσιος, ον, auspicatus, pius. Ἐναισίᾳ δὲ συντύχοιμι, *Soph. Œd. Col.* 1482. oppon. ἐξαίσιος.
Ἐναιχμάζω, f. άσω, armis pugno. Ἐναιχμάσασιν αὐτανίψιοι, *Lycophr.* 546.
Ἐναιωρίομαι, ώμαι, f. ώσομαι, in sublimi feror, in superficie nato, moveor. Ex αἰωρίομαι.
Ἐναιώρημα, ατος, τὸ, quod superne natat, nubecula in urina quæ non subsidet.
Ἐναικμάζω, f. άσω, vigorem accipio, invalesco, adolesco, increbresco.
Ἔναιμος, ος, ὁ ᾗ ἡ, vegetus, robustus. Ex ἐν et ἀκμὴ, *vigor ætatis*.
Ἔνακμος, ος, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.
Ἐνακολαίνω, f. ήσω, petulans sum in aliquem vel in aliqua re.
Ἐνακοσιοστὸς, ὴ, όν, nongentesimus.
Ἐνακόω, f. σω, exaudio.
Ἐναλδίω, ῶ, f. ήσω, alo, augeo. Ἐναλδήσας πορύνῃ, *Nic.*
Ἐνάλειμμα, ατος, τὸ, quod illinitur.
Ἐνάλειπτος, ον, illitus, unctus. Ab
Ἐναλείφω, f. ψω, inungo, illino.
Ἐνάληθὴς, ιος, ὁ ᾗ ἡ, in veritate, verus. Τῆς δὲ ῥητορικῆς φαντασίας, κάλλιστον ἀεὶ τὸ ἐμπρακτον, ᾗ ἐνάληθες, *Longin.* 15.
Ἐναλήθως, *adv.* apte ad veritatem et fidem.
Ἐναλίγκιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, similis.
Ἐναλινδίω, ῶ, f. ήσω, volvo in.
Ἐνάλιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, vel ἐνάλιος, ία, ιον, *Poet.* ἐνάλιος, marinus; (2) maritimus. Ex ἐν et ἅλς, *mare*.
Ἔναλλα, inversa, contraria, præpostera, *op. Theocr.* quasi ἐνηλλαγμένα, aut adverbialiter pro ἐναλλάξ, aut ab ἐν et ἄλλα, *alia*.
Ἐναλλάγδην, *adv.* permutato ordine; (2) decussatim; (3) complicatim; (4) vice versa, vicissim, alternatim, e contrario.
Ἐναλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, ordinis mutatio.
Ἐνάλλαγμα, ατος, τὸ, permutatio; (2) pretium:
Ἐναλλάξ, *adv.* mutuo, vicissim, vice versa. Ἴσχιον τὸ ποδ' ἐναλλάξ, alterum pedem alteri implicare, *Aristoph. Nub.* 979.
Ἐνάλλαξις, ιος, ἡ, idem quod ἐναλλαγή. Ab
Ἐναλλάσσω, vel ἐναλλάττω, f. ξω, immuto, permuto; (2) vario, vices alterno; ἐναλλάττομαι, immutor; ἐνηλλαγμένος, immutatus; *item*, per vices dans et accipiens, ἄρθρα ἐνηλλαγμένα, articuli vertebrarum inserti sibi invicem; (3) commercium habeo, *op. Thuc.* ἐνηλλάγησαν Ἀθηναίοις, cum Atheniensibus commercium habuerunt. ἐν in compositis sæpe vim τοῦ σὺν habet. Νῦν δ' ἐνήλλαξιν Στὶς τὴν τοῦ ὕδριν, *Soph. Aj.* 1080. Τὴν ἐκ τοῦ κατὰ φύσιν εἱρμὸν, ταυτοίως πρὸς μυρίας τροπὰς ἐναλλάττουσι τάξιν, *Long.n.* 22.
Ἐνάλλομαι, insilio, insulto. Πύλαις δ' ἐπλαῖς ἐνήλατο, *Soph. Œd. Tyr.* 1261. Ἐς τὸ κείνῃ κρᾶτ' ἐνήλατ' ἡ τύχη, *Id. Ibid.* 263.
Ἐναλόντες, nom. pl. a. 2. part act. v. ἐναλίσκω.
Ἔναλος, ον, maritimus, v. gr. urbs.
Ἐνάλυω, f. ύσω, immoror cum tædio.
Ἐναμάρτητος, ον, peccato obnoxius, qui errore tenetur.
Ἐναμάω, f. ήσω, aggero, ut terram in corpora insepulta.
Ἐναμβλύνω, f. υνῶ, hebeto et obtundo in.
Ἐναμείβω, f. ψω, alterno.
Ἐναμίλγω, f. ξω, immulgeo.
Ἐνάμιλλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, certans et contendens cum; non cedens, par, respondens ex æquo, comparandus, par. Ex ἐν et ἅμιλλα.
Ἐναμίλλως, *adv.* ita ut contendi, comparari possit, pariter.
Ἔναμμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab ἐνάπτω.
Ἐναμοιβαδὶς, *adv.* permutatis vicibus, vicissim.
Ἐναναπαύομαι, f. σομαι, acquiesco.
Ἐναναφανίζω, f. ίσω, obscuro, deleo.
Ἐναιθρωπίω, ῶ, f. ήσω, inter homines versor, *pass.* humanam naturam induere vel adipisci. Hinc
Ἐνανθρώπησις, ιος, ἡ, conversatio inter homines, vel assumptio humanæ naturæ.
Ἐνανθρωπίζω, f. ίσω, idem quod ἐναιθρωπίω.
Ἐνανθρωπότης, ητος, ἡ, incarnatio, *vox Eccles.*
Ἔναντα, *adv.* contra, e contrario.
Ἔναντι, *adv.* coram, ante. Ex ἐν et ἄντι.
Ἐνάντια, *adv.* idem quod ἔναντα. *Ap.*
Ἐναντίδιον, *adv.* adversus, contra. Ab
Ἐναντίδιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, adversarius. Ex βία.
Ἐναντιγνωμονίω, contra sentio. Ab
Ἐναντιγνώμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, qui contrariæ est sententiæ. Ex ἐναντίος et γνώμη.
Ἐναντιοδρομίω, in contrarias partes curro, occurro.
Ἐναντιοδύναμος, ον, adversus, contrarius; (2) contrariam vim habens. A δύναμις.
Ἐναντιολογίω, ῶ, f. ήσω, contraria loquor, contra dissero.
Ἐναντιολογία, ας, ἡ, contradictio. Ab
Ἐναντιολόγος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, contraria loquens. Ex ἐναντίος et λέγω, *dico*.
Ἐναντίον, *adv.* contra, ex adverso, coram.
Ἐναντιόομαι, ῶμαι, fut. ώσομαι, adversor. Ἀλλὰ μὴν ἐδ' ἄλλο σοί πω πρᾶγμ' ἠναντιώμεθα, *Aristoph. Av.* 390. Δῆλος ἴσθ' ὅτος γ' ὅτι ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς, *Id. Pace*, 1054. Ab ἐναντίος.
Ἐναντιοστὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, in contrariam partem lapsus, qui in adversam cecidit. Ex ἐναντίος et στάω, *cado*.
Ἐναντιοσοιολογικὸς, ὴ, όν, qui semet ipsum cogit contraria dicere, *vox Platon.* de Sophistis.
Ἐναντιοπραγίω, adversor, ab adversariorum partibus sto.
Ἐναντίος, ία, ιον, qui est in conspectu, adversus, oppositus; (2) contrarius; (3) præsens. (3) λόγως ἀκούειν τῶν ἐναντίων πάρα, *Eurip. Androm.* 959. Hinc ἐξ ἐναντίας vel ἐξεναντίας, e regione, ex adverso, et ὁ ἐναντίος, *v.* hostis.
Ἐναντιότης, ητος, ἡ, repugnantia.
Ἐναντιστροφὴ, ῆς, ἡ, conversio contraria.
Ἐναντιόφημος, ον, contraria dicens, sibi non constans. A φημί.
Ἐναντιόφωνος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, contrariam vocem edens. Ex φωνὴ, *vox*.
Ἐναντιπάσχειν, mutuis beneficiis cum aliquo certare; (2) mutuis iisdem aut contrariis affectibus moveri.
Ἐναντίωμα, ατος, τὸ, quicquid adversatur, resistit; (2) adversus casus; (3) repugnantia rerum et factorum. Ab ἐναντιόομαι. Unde
Ἐναντιωματικὸς, ὴ, όν, adversativus.

Ἐναν-

Ἐναντιωματικῶς, *adv.* adversative.
Ἐναντίως, *adv.* contrarie. Ab ἐναντίος.
Ἐναντίωσις, εως, ἡ, repugnantia, contrarietas.
Ἔναξι, *aquavit*, a. 1. ind. act. verbi νάσσω.
Ἐναπαιωρῶμαι, pendeo, seu suspensus sum in.
Ἐναπιδιηνύατο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐναπεδίκινητο, ab ἐναποδίκνυμι.
Ἐναπιλίω, f. ήσω, minor, interminor.
Ἐναπομεντίζω, f. ίσω, annum integrum commoror alicubi.
Ἐναπεργάζομαι, f. άσομαι, facio, efficio in.
Ἐναπερείδω, f. ίσω, firmiter infigo; (2) retorqueo, *in med.* innitor, incumbo.
Ἐναπέρεισμα, ατος, τὸ, impressio, quod impressum, infixum est; incubatio, innixus.
Ἐναπῆκε, *demisit*, *Ion.* pro ἐναφῆκε, præt. v. ἐναφίημι, *Herodot.* 1, 214.
Ἐναποβάπτω, f. ψω, intingo.
Ἐναποβλύζω, f. ύσω, vomo vel mingo in locum.
Ἐναποβρέχω, f. ξω, macero, perfundo, diluo in.
Ἐναπογεννάω, f. ήσω, ingenero.
Ἐναπόγραφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, adscriptitius, adscriptitiæ conditionis.
Ἐναπογράφω, f. ψω, in literas refero.
Ἐναποδείκνυμαι, ostento; (2) demonstro, probo.
Ἐναποδίω, f. ήσω, illigo alicui.
Ἐναποζέω, f. ήσω, incoquo, decoquo in.
Ἐναποθνήσκω, immorior.
Ἐναποθωπεύω, f. εύσω, blanditiis delinio in.
Ἐναποκάμνω, frangor animo, deficio in.
Ἐναπόκειμαι, repositus sum in, insum.
Ἐναποκινδυνεύω, periculum subeo in re aliqua.
Ἐναποκλάω, partem defringo; unde ἐναποκλασις, de hasta confracta in re aliqua.
Ἐναποκλείω, f. ίσω, includo.
Ἐναποκλύζω, f. ύσω, aliquid abluo in, ad abluendum immergo.
Ἐναποκρύπτω, f. ύψω, includo, intus abscondo.
Ἐναπολαμβάνω, intercipio, intercludo, includo.
Ἐναπολείπω, fut. ψω, relinquo, derelinquo. Hinc ἐναπολείπομαι, relinquor, remaneo in.
Ἐναπόλειψις, εως, ἡ, reliquiæ.
Ἐναπόληψις, εως, ἡ, interclusio, cohibitio, conclusio. Ab ἐναπολαμβάνω.
Ἐναπόλλυμαι, pereo alicubi, in aliqua re.
Ἐναπολύω, f. σω, abluo in re aliqua.
Ἐναπομάσσω, vel ἐναπομάττω, f. ξω, in aliquo exprimo rem, imaginis imprimendæ ergo.
Ἐναπεμάξατο τὸν εἰκεῖον χαρακτῆρα, *Philo.*
Ἐναπομένω, persisto, permaneo in.
Ἐναπομόργνυμαι, f. ξομαι, imprimo, inuro; (2) abstergo, detergo.
Ἐναπόμοξις, ἡ, abstersio, detersio, *Theophr.* ubi al. ἐναπόμιξις.
Ἐναποπίζω, abluo in.
Ἐναποπίπτω, f. ψω, idem cum præc.
Ἐναπόπλυσις, εως, ἡ, ablutio in. Ab eod.
Ἐναποξύω, f. ύσω, erado, radendo eximo.
Ἐναποστατέω, ῶ, f. ήσω, ventrem exonero in, *Etym.* Ἐναποστατεῖν γὰρ ἐσ' ἰατικὸιος πάνυ, *Aristoph. Pace*, 1227.
Ἐναποπλύνω, f. νῶ, abluo in.
Ἐναποπνίω, f. ύσω, spiro in, immorior.
Ἐναποπνιγισθαι, suffocari in, v. gr. aqua, *item* fumo.
Ἐναπορίω, pro ἀπορίω, *Etym.*
Ἐναπόσβεννυμι, f. ίσω, extinguo in.
Ἐναποσημαίνομαι, imprimo, velut in ceram, signum.
Ἐναποσκίζομαι, incumbo, decumbo in aliquid.
Ἐναποσφάττω, insuper macto, interficio.
Ἐναποσφραγίζω, imprimo, velut in ceram.
Ἐναποσφράγισμα, ατος, τὸ, quicquid impressum est alicui rei, velut ceræ, animo, &c.
Ἐναποτιλίω, ῶ, perficio in; (2) efficio, reddo.
Ἐναποτίμνω, f. τμῶ, inter abscindo, *Strabo.*
Ἐναποτίθημι, f. θήσω, depono in.
Ἐναποτιμάω, in æstimationem accipio rem (speciem ICTI vocant) pro pecunia.
Ἐναποτίω, f ίσω, solvo alicubi. Πᾶσι κοινὴν ἐναποτίσαι χρήματα, *Aristoph. Av.* 38.
Ἐναποτυπόω, ῶ, f. ώσω, imprimendo exprimo.
Ἐναποψάω, idem.
Ἐναπορρέομαι, f. ήσομαι, abutor.

Ἐναποψύχω, f. ξω, efflo animam in, immorior; (2) crepitum ventris emitto in; (3) ventris excrementa ejicio in.
Ἐνάπτομαι, f. ψομαι, tango, attingo; (2) alligor, annector, induor. Unde ἐνημμένος, indutus (sed hoc videtur potius esse ἐνιμμένος, *Etym.*). Πέμψω——ὄρνιθι ἐσ' αὐτὸν ταρδαλᾶς ἐνημμένης, *Aristoph. Av.* 1255.
Ἐνάπτω, f. ψω, alligo, illigo, innecto, adjungo; (2) incendo, accendo.
Ἔναρα, ων, τὰ, spolia, arma interfectis detracta. Ab ἐναίρω, *occido.*
Ἐναράσσω, vel ἐναράττω, f. άξω, illido. Οἱ κριοὶ ἐπὶ τὸν βωμὸν αὐτόματοι, ᾗ βίᾳ τὰ κέρατα ἐναράξαντες ἀποθνήσκουσι, *Pausan.*
Ἔναργει, *operabatur*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* et *Dor.* pro ἐνήργει, a verbo ἐνεργέω.
Ἐνάργεια, ας, ἡ, evidentia, illustratio. Ab
ΕΝΑΡΓΗΣ, ίος, ὁ ᾗ ἡ, clarus, evidens, manifestus. Hinc τὸ ἐναργὲς, evidentia, (Dores usurpabant ἄργον pro ἔργον, est itaque ἐνάργεια cum res de qua agitur ἐν ἔργῳ velut ipsa re, præsens, demonstratur verbis, *Etym.*)
Ἐναργώδης, ες, clarus, manifestus. Ἐναργώδεις ὄνειροι, *Aret.*
Ἐναργῶς, *adv.* evidenter, perspicue, luculenter. Ab ἐναργής.
Ἐναρίσκομαι, delector aliqua re.
Ἐνάρετος, ε, ὁ ᾗ ἡ, virtute præditus, commendabilis virtutis ergo. Ex ἀρετή.
Ἐναρέτως, *adv.* honeste, cum virtute.
Ἐναρής, ίος, ὁ ᾗ ἡ, exsecrabilis, diris devotus. Ex ἐν et ἀρὰ, *diræ.*
Ἐναρηφόρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, spolia ferens sive gerens. Ex ἔναρα et φέρω.
Ἔναρθρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, articulatus; (2) perfectus. Ex ἐν et ἄρθρον, *articulus.*
Ἐνάρθρως, *adv.* articulate, articulatim.
Ἐναρίζω, f. ίξω, interficio; (2) spolio. (1) ἀλλήλους ἐνάριζον, *Il.* 9, 526. Οὔ φίτυν ἐνάριξεν Οἰταῖος τρόνυξ, cujus patrem occidit dens apri Œtæi, *Lycophr.* 486. Ὅν αἰόλα νύξ ἐναρίζομένα τίκτει, *Soph. Trach.* 94. (2) ἔντια, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτὰς, spoliavi interfectum, *Il.* 17, 187. Ab ἔναρα.
Ἐναριθμίω, f. ήσω, adnumero; (2) curo, æstimo. (2) εἰ τόμὸν ἴχθος ἐναριθμῇ, κἠδὸς σ' ἐμὸν, *Eurip. Or.* 622.
Ἐναρίθμιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, adnumeratus. Ab
Ἐνάριθμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem.
Ἐναριμβροτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, homicida.
Ἐνάριξι, a. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἐνάρισι, ab ἐναρίζω.
Ἐνάρκησα, a. 1. ind. act. verbi ἐναρκέω.
Ἐναρκτικὸς, ὴ, ὸν, inchoativus. Ab ἐνάρχομαι, *incipio.*
Ἐναρμόζω, f. όσω, et ἐναρμόττω, concinno, coapto; (2) adjungo, adapto; (3) convenio, quadro, cohæreo; (4) ago, adigo. (4) σφονδύλοις σ' ἐνήρμοσεν, ensemque adegit ad spinæ vertebras, *Eurip. Phœn.* 1432. Εἰς τετριδὲς ἐναρμόζων ἅπαντα τὰ νοήματα, *D. Hal.*
Ἐναρμονικὸς, ὴ, όν, ad harmoniæ musicæ modulos compositus. Ab
Ἐναρμόνιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem; (2) concinnus; apte compositus, cohærens. Ex ἁρμονία.
Ἐναρμονίως, *adv.* composite ad modulos musicæ; apte, convenienter, decenter.
Ἐναρμόξαι, *aptasse*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἐναρμόσαι, a verbo ἐναρμόζω.
Ἐναρξάμενος, a. 1. part. med. verbi ἐνάρχομαι.
Ἔναρον, *interfecerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔναρον, ab ἐναίρω.
Ἔναρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, diris devotus. Ex ἀρά.
Ἐναροφόρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, pro ἐναροφόρος, spoliator.
Ἐνάρχομαι, incipio, auspicor, *imprim.* sacra. Ἡμᾶς δὲ χρὴ τῶν διυτίρων λόγων ἐνάρχισθαι, *Luc.*
Ἔναρχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, principium habens; (2) magistratu fungens. Ex ἐν et ἀρχή.
Ἑνὰς, άδος, ἡ, unitas. Ab εἷς, *unus.* Dii *secundum Platonem* sunt ἑνάδες, i. e. unitates, quia τὸ ἓν, seu Deus supremus, producat immediate unitates, sicut ignis calorem, et sol lucem.

Ἐνασθενέω, ῶ, f. ήσω, debilis sum in.
Ἐνάσθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi νάω, pro ναίω, *habito.*
Ἐνασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo me in aliqua re; *in med.* disco aliquid, exerceo me in.
Ἐνασμενίζω, f. ίσω, delector aliqua re, adquiesco, satis habeo.
Ἐνασπιδίω, ῶ, f. ώσω, et ἐνασπιδίομαι, ῶμαι, clypeo armo. Ex ἐν et ἀσπὶς, *clypeus.*
Ἔνασσε, 3. sing a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔνασε, a verbo νάω, pro ναίω.
Ἐναστράπτω, f. ψω, fulgeo; (2) radio.
Ἔναστρος ε, ὁ ᾗ ἡ, stellatus; (2) sideratus, furore afflatus. Ex ἄστρον.
Ἐνασχημονίω, ῶ, f. ήσω, turpiter in aliqua re me gero.
Ἐνατενίζω, f. ίσω, intueor, oculos defigo in, intentis oculis aspicio.
Ἔνατμος, ον, plenus vapore; τὸ ἔνατμον, vapor.
Ἔνατος, άτη, ον, nonus. Ab ἐννέα.
Ἐναυάγησα, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi ναυαγέω.
Ἐναυγάζω, incendo, ignem sc. vel candelam; (2) intueor.
Ἐναυδὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, voce præditus, vocalis; (2) vivus, spirans. Ex ἐν et αὐδὴ, *vox.*
Ἔναυδος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.
Ἐναυθεντέω, ῶν f. ήσω, auctoritatem obtineo inter, auctoritate valeo in.
Ἐναυλακόφωτις, ιδος, ἡ, sulcos frequentans. Δηοῖ λικμαίῃ καὶ ἐναυλακοφωτίσιν Ὥραις, Cereri frugum ventilationi præpositæ et Horis camporum sulcos frequentare amantibus, *Anthol. Reiski.* Ex αὔλαξ et φωτάω.
Ἐναυλίζομαι, f. ίσομαι, diversor, maneo alicubi. Ἐναυλιζόμενον τῶν χώρων, *Thuc.*
Ἐναύλιος, α, ον, interior; ἡ ἐναυλία, via domus interior; (2) sinus pudendorum, *Etym.*
Ἐναυλισάμενος, *moratus*, a. 1. part. med.
Ἐναύλιον, ε, τὸ, domicilium.
Ἐναύλισμα, ατος, τὸ, idem.
Ἔναυλος, ἡ, tibiæ inserta, epith. γλωττίδος.
Ἐναυλιστήριον, τὸ, diversorium.
Ἔναυλος, ε, ὁ, stabulum; (2) recessus; ex αὐλὴ; (3) fossa, fluvius, torrens; ex αὐλὸς, *Etym.* quia ejusmodi torrens per τὰς αὐλὰς angustos terræ meatus et per fossas ferri solet. (2) αἱ μὲν ὅσαι σκοπιὰς ὀρέων λάχον, ἢ καὶ ἐναύλους, antra, *Apoll. Rhod.* 1, 1226. (3) ὃν ῥά σ' ἔναυλος ἀποίρσει, quem torrens perdit, *Il.* 21, 283.
Ἔναυλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, tibiis personans; (2) in tibiam insertus; (3) inhabitans. Ex ἐν et αὐλὸς, *tibia*, seu αὐλή.
Ἐναυξάνομαι, f. ήσομαι, innutrior.
Ἐναυξὴς, ὁ ᾗ ἡ, qui bene crescit, *Theophr.*
Ἔναυρος, ε, ὁ, ᾗ ἡ, in quo auræ sunt, auris apertus et pervius. Ex ἐν et αὔρα, *aura.*
Ἔναυσμα, ατος, τὸ, id quo ignis accenditur, igniarium, suscitabulum, fomes, fax; (2) incitamentum; (3) reliquiæ, semen, principium latens in aliqua re, &c. *Etym.* Ab ἐναύω, *incendo.*
Ἐναυχένιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ad cervicem pertinens, qui in collo est, collo injectus, collo insertus. Ex ἐν et αὐχὴν, *cervix.*
Ἐναύω, f. αύσω, incendo, accendo; (2) *in med.* adspiro, appeto. Τὸν κιρανὸν ἐναυσάμενος ἐκ τῆς Οἴτης, *Luc.*
Ἐναφανίζω, f. ίσω, obscuro; (2) tollo, deleo.
Ἐναφανίζομαι, f. ίσομαι, obscurus fio. Ὥστε ᾗ σ' ἀμυδρὰ φίγγη ἐναφανίζεται τῷ ἡλίῳ περιαυγόμενα, *Longin.* 17.
Ἐναφάπτω, f. ψω, immitto.
Ἐναφίψιω, ῶ, f ήσω, incoquo. Ab
Ἐναφίψω, idem.
Ἐναφίημι, f. ήσω, immitto in alium, demitto. Ὡς δὲ ἐύρι ἐναπῆκε αὐτῇ τὴν κιφαλὴν ἐς τὸν ἀσκὸν, cum invenisset caput in utrem demisit, [sic enim legendum cum Wesselingio,] *Herodot.* 1, 214.
Ἐνάφορμος, ον, occasionem, materiam alicujus rei in se habens. Ab ἀφορμή.
Ἐναφώσσων, seu ἐναφώσσων, univelis, *Lycophr.*
Ἐνγνάμπτω, implico, *Hom.*

Ἐνγό-

'Ενγόιασι, vel ἐν γόνασι, Ingeniculus, nomen sideris. Ex ἐν et γόνυ, *genu*.

"Ενδαδος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, tædam habens, seu qui cum facibus fit, ut nuptiæ. Ex δᾷς, *fax*. Hinc

'Ενδαδόω, ῶ, f. ώσω, in tædam converto vel convertor.

'Ενδαίνυμαι, vescor, loco sc. aut tempore quo.

"Ενδαις, αιδος, idem quod ἴενδαδος.

'Ενδαίω, fut. ἐνδαῶ, intus accendo. 'Εν δὲ εἰ ὅσσι δαίσαι, *Odyss.* 46, 132. "Ενδαιεν (pro ἐνέδαιεν) ἡμείοις πόθον, desiderium accendit in semideis, *Pind. Pyth.* 4, 328. Βίλος δ' ἐνιδαίστο κέρη. *Apoll. Rhod* 3, 286.

'Ενδαιτέομαι, ῆμαι, fut. ήσομαι, epulor, convivor. Ex ἐν et δαίς, *epulum præbeo*.

'Ενδάκνω, f. δάξω, mordeo.

"Ενδακρυς, υος, ὁ ἢ ἡ, lacrymans. A δάκρυ.

'Εδακρύω, lacrymor, illacrymo.

'Ενδάπιος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, indigena. Ex ἐν et δάπις, *solum* (vel ex ἴνδον et terminatione πος, *Ern.*).

"Ενδασυς, υος, ὁ ἢ ἡ, pilosus, hirsutus.

'Ενδατέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, divido, distribuo; (2) conviciis lacesso; (3) copiose, avide edo. (1) τά τι σὰ χρυσοτρόφων ἀπ' ἀγκυλῶν βίλια θέλοιμ' ἂν ἀδάμας' ἐνδατεῖσθαι, utinam tela tua invicta ab aureo arcu distribueres! *Soph. Œd. Tyr.* 203. (2) τὸ δυσπάρυιον λίκτρον ἐνδατέμινος, conviciis lacessens nuptias quæ illius infelicitatis auctores fuere, *Id. Trach.* 791. Λόγως ἐνειδιζῆρας ἀνδατέμινος, conviciis incessens, *Eurip. Herc. Fur.* 217.

'Ενδαψιλεύομαι, f. εύσομαι, dapsilis et largus sum in.

'Ενδεδομένως, *adv.* remisse, laxatis habenis. Ab ἐνδέδομαι.

'Ενδεδυμένοι, nom. pl. perf. part. pass. v. ἐνδύω.

'Ενδεέστερον, *adv.* non satis, minus quam, et

'Ενδεεστέρως, idem. Ab

'Ενδεής, έος, ὁ ἢ ἡ, indigus; (2) cui non sufficit, cui aliquid deest; (3) inferior, minor, impar. Hinc τὸ ἐνδεές, defectus. Τἀνδεᾶ pro τὰ ἐνδεᾶ, infausta, adversa. Στρατηλάτᾳ χρηστῷ, τὰ κρείσσω, μηδὲ τἀνδεᾶ λίγειν, *Soph. Œd. Col.* 1429. Μηδὲν ἐνδεὲς λίπῃς, nihil omittas, *Eurip. Phœn.* 388. Πολλῷ γὰρ εὗρον ἐνδεέστερ διαλλαγάς, omnino enim inveni inutiles reconciliationes, *Id. Ibid.* 708. (1) τῷ βίᾳ μὲν ἐνδεὴς, pauper quidem fortunis, *Id. Suppl.* 873. Ex ἐν et δέομαι, *indigeo*. Hinc

"Ενδεια, ας, ἡ, indigentia, penuria; (2) inedia.

"Ενδειγμα, ατος, τὸ, documentum, indicium. Ab

'Ενδείκνυμι, ostendo, præ me fero, indico; (2) defero, accuso; (3) *med.* ostento me, specimen præbeo; (4) defero; unde ἐνδειξαμένος, delator, accusator.

'Ενδείκτης, ὑ, ὁ, delator, quadruplator, sycophanta. Ab ἐνδείκνυμι.

'Ενδεικτικὸς, ἡ, όν, ostentatorius. Ab eod.

'Ενδεικτικῶς, *adv.* cum ostentatione; (2) per indicationem.

"Ενδεικτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Poet.* pro ἐνεδέδεικτο. Ab ἐνδείκνυμι.

"Ενδεινος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, gravis.

"Ενδειξις, εως, ἡ, demonstratio, indicium; (2) delatio, nomen actionis, *Lys.* Ab ἐνδείκνυμι.

"Ενδεκα, undecim; οἱ ἕνδεκα, Athenis undecimviri, suppliciis exigendis.

'Ενδεκαετὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, qui undecim annorum est. Ex ἕνδεκα et ἔτος, *annus*.

'Ενδεκάζω, diem festum celebro qui incidit sc. in diem undecimum, *συνενδεκατίζω*, *Dem.*

'Ενδεκάκις, *adv.* undecies. Ab ἕνδεκα.

'Ενδεκάκλινος, ον, undecim lectis instructus. Ex κλίνη vel κλίνω.

'Ενδεκάπηχυς, εος, ὁ ἢ ἡ, undecim cubitorum.

'Ενδεκάπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, undecim pedum, ut ἐνδεκάπους σκιὰ, de hora diei.

'Ενδεκὰς, άδος, ἡ, numerus undenarius:

'Ενδεκαταῖος, αία, αῖον, qui undecimo die aliquid facit aut patitur: (2) qui undecimum diem agit. Ab ἕνδεκα.

'Ενδεκατημόριον, ὑ, τὸ, undecima pars.

'Ενδέκατος, άτη, ατον, undecimus.

'Ενδέκεσθαι, *admittere*, præs. inf. med. *Ion.* pro ἐνδέχεσθαι, ab ἐνδέχομαι.

'Ενδεκήρης, εος, ἡ, navis undecim ordinum, undeciremis. Ex ἕνδεκα et ἐρέσσω.

'Ενδελέχεια, ας, ἡ, perennitas. Ab

'Ενδελιχὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, perennis, continuus. Ex ἐνδελὴς, pro ἐντελὴς (vel ab ἴνδον, *Ern.*), et ἔχω.

'Ενδελεχίζω, f. ίσω, perennis, continuus sum. Ex ἐνδελιχής. Hinc

'Ενδελιχισμὸς, ῦ, ὁ, perennitas, continuatio.

'Ενδελιχῶς, *adv.* assidue, continenter.

'Ένδεμα, ατος, τὸ, id quod illigatur, alligamentum; (2) gestamen collo appensum. Ab ἐνδέω.

'Ενδέμω, obturo, muris vel ædificiis munio et condo; (2) exstruo simpliciter, aor. 1. ἐνέδεμα· partic. ἐνδέμας.

'Ενδέξια, *adverbialiter*, ad dextram. Τίς ἐρίσσει' ἐνδέξια πλευροῖς; quis lateri meo adstat ad dextram? *Eu ip. Hipp.* 1360.

'Ενδεξιόομαι, ῶμαι, dextra manu teneo vel amplector. Ab

'Ενδέξιος, ία, ιον, qui est ad dextram; (2) faustus, prosper. Ex ἐν et δεξιὰ, *dextra*.

'Ενδεξίως, *adv.* apte, prospere. A præc.

'Ενδέομαι, indigeo, deficior; unde ἐνδεηθεὶς, a. 1. part. pass. Ab ἐν et δέω, *absum*.

'Ενδέομαι, illigor; unde ἐνδεδεμένος, perf. part. pass. innexus Ab ἐν et δέω, *ligo*.

"Ενδεσις, εως, ἡ, illigatio, locus ubi aliquid alteri copulatum est.

"Ενδεσμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab ἐνδέω.

'Ενδεσμέω, ῶ, f. ήσω, illigo, implico.

'Ενδεσμένως, idem.

'Ενδεσμος, ὑ, ὁ, ligatura, volumen, nodus.

"Ενδετος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, constrictus, nodatus. A δέω, *ligo*.

'Ενδέχομαι, admitto, recipio; (2) accipio, interpretor. Hinc ἐνδέχεται, *impers.* convenit, licet, fieri potest; ἐνδεχόμενος, conveniens; τὸ ἐνδεχόμενον, contingens; *item* probabile, possibile, datum. Πάντα γ' ἐνδέξατο ἐφ' ἑαυτὸν τὰ προειρημένα, *Dem.*

'Ενδεχομένως, *adv.* convenienter, quam fieri potest maxime, apte, probabiliter.

'Ενδέω, f. ἐνδέσω, deficior. 'Αλλ' ἐνδεῖν τι τῷ ἔργῳ τῷ ἐμῷ, *Lucian. Tyrannicid.* 10. Καὶ τῶν ἀπόρων ἐδενὸς ἐνδεῖς μὴ ὐ μαίνεσθαι, et nulla inopia consilii tibi deest, ut non insanias, *Eurip. Iphig. in Aul.* 41. 'Ενδεῖ τῷ ἀριθμῷ, *Luc.*

'Ενδέω, f. ἐνδέσω, et ἐνδήσω, illigo; unde ἔνδησον, illiga.

'Ενδεῶς, *adv.* parce, non sufficienter, parum, leviter. Hinc μὴ ἐνδεῶς, plane; ἐνδεῶς ἔχω, indigeo. Ab ἐνδεής.

"Ενδηλος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, manifestus, evidens, insignis.

'Ενδήλως, *adv.* evidenter.

'Ενδημέω, ῶ, f. ήσω, in populo meo sum, domi sum, præsens. 'Ενδημοῦντες ἐν τῷ σώματι, 2 *Cor.* 5, 6. ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν Κύριον, *ibid.* 8. Ab ἔνδημος. Unde

'Ενδημία, ας, ἡ, præsentia, quum quis a populo non abest, domi versatur, non foris.

'Ενδήμιος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, populo cuidam peculiaris aut solitus.

'Ενδημιεργέω, f. ήσω, gigno in, v. gr. corpore.

'Ενδήμοισι, dat. pl. *Ion.* pro ἐνδήμοις, ab

'Ένδημος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, qui in populo est, in civitate vel domi, domesticus, popularis, ut ἐνδήμιος. Ex ἐν et δῆμος.

'Ενδιάασκον, *meridiabantur*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐνεδίαον, a verbo ἐνδιάω.

'Ενδιαβάλλω, criminor, calumnior.

'Ενδιάγω, agito seu dego in; (2) versor in.

'Ενδιάζω, f. άσω, meridior. 'Ενδιάζοντα ἰκτῖ διὰ τὴν σκιὴν θρίμματα, *Plut.* Ab ἔνδιος.

'Ενδιάθετος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, mente conceptus, ultro natus, non aliunde inditus, internus; (2) in canonem sacrum receptus. Ex ἐν et διατίθημι, *dispono*.

'Ενδιαθέτως, *adv.* e sententia animi, ultro.

'Ενδιαιρύστιστέαι, præs. inf. pass. verbi

'Ενδιαίρυστος, f. ψω, per delicias illudo; (2) delicate, molliter ago, delicias facio, affecto.

'Ενδιαιτάομαι, ῶμαι, immoror, inhabito. Hinc

'Ενδιαίτημα, ατος, τὸ, locus qui inhabitatur, habitatio, mansio, hospitium; (2) locus amœnus, vel hortus, in quo deambulamus. (2) τῷ δήμῳ δὲ ἦσαν ἐνδιαίτημα εἰ κῆποι διδομένοι, *App. Bel. Civ.* 2, 143.

'Ενδιαμιμένως, summa vi, cum contentione.

'Ενδιαλλάσσω, f. άξω, immuto.

'Ενδιαμένω, f. νῶ, immaneo, maneo alicubi.

'Ενδιατρέπω, ornatus, honoratus sum, splendeo.

'Ενδιάσκιος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, ornamentis instructus, ornatus. Ex ἐν et διασκιή.

'Ενδιασκίως, *adv.* apte, decenter.

'Ενδιασπείρω, f. σπερῶ, dissero, dissemino in.

'Ενδιαστάσσω, vel ἐνδιαστάττω, f. ξω, ordino et digero in, seu intus.

'Ενδιατρίβω, f. ψω, tempus tero in, versor in, operam et studium pono in re aliqua, immoror, *imprimis* in laude alicujus rei, *unde interdum* laudo, *item* fruor, utor, ut ταῖς εὐτυχίαις· Τοῖς ἡβῶσι λίαν τοῖς τ' ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, *Aristoph. Conc.* 583. Hinc

'Ενδιατριπτέον, immorandum est.

'Ενδιατριπτικὸς, ἡ, όν, assiduus in aliqua re.

'Ενδιαφυέρω, eneco in, v. gr. utero.

'Ενδιαχειμάζω, f. σω, hiberno alicubi.

'Ενδιαχρίω, f. ίσω, illino, oblino.

'Ενδίνω, -άομαι, meridior; dormio in meridie; (2) sub dio ago; (3) tranquillus sum. Ab ἔνδιος.

'Ενδιδύσκω, induo. 'Ενεδιδύσκετο πορφύραν, *Luc.* 16, 19. Ab ἐνδύω.

'Ενδίδωμι, in manus trado; (2) præbeo, v. gr. occasionem, &c. (3) cedo, remitto, permitto me, v. gr. fluctibus, voluptatibus, &c. cedo precibus, flector; (4) inclino, propensus sum ad aliquid, studeo, v. gr. rebus novis; (5) præeo aliis voce, cantu; ὁ ἐνδιδὼς, præcentor, *Ern.* Εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν παῖδε καὶ σμικρὰν λαβὴν, *Aristoph. Lys.* 675. (2) εἰ δ' ἐνδιδοίης, ὥσπερ ἐνδίδως, λόγοις, si cederes rationibus, sicut cedis, *Eurip. Androm.* 966.

'Ενδίεσαν, *incitabant*, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐνεδίεσαν, a verbo

'Ενδίημι, persequor, insequor; ἐνδίεμαι, *fugio*.

'Ενδικάζομαι, judicio contendo, *Poll.*

"Ενδικος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, justus; (2) judicialis; (3) justus, id est, verus; (3) μὴ λίγων γε τἄνδικον, nisi verum dixeris, *Soph. Œd. Tyr.* 1158. *Œd. Col.* 996. *Phil.* 926. Τὸ μὲν ἔνδικον, quod falsum est, falsa criminatio, *Id Œd. Tyr.* 683.

'Ενδίκως, *adv.* jure, merito. A præc. A δίκη.

'Ενδικωτέρως, justissime, *Eur.*

"Ενδινα, ων, τὰ, intestina. Ab ἔνδον, *intus*.

'Ενδινέω, ῶ, f. ήσω, instar vorticis aut turbinis circumago; (2) intus converto seu torqueo, v. gr. oculos.

"Ενδιον, ὑ, τὸ, domicilium, sedes, habitaculum; (2) meridies. Ab

"ΕΝΔΙΟΣ, ία, ιον, meridianus; (2) sub dio agens.

'Ενδίφριος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, qui in curru est, sessor. Ab ἐν et δίφρος, *currus*.

'Ενδογενὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, intus genitus; (2) dominatus. Ex ἔνδον et γίνομαι, *nascor*.

"Ενδοθεν, *adv.* ex interiore loco, intrinsecus.

'Ενδόθι, *adv.* intus, in. Ab ἔνδον.

'Ενδοῖ, *adv.* intus, *Dor.* pro ἔνδον.

'Ενδοιάζω, f. άσω, dubito. Μάχεις τινὸς ἐνδοιάζει, ἢ μάχης ὐ κατῆρκεν, *App.* Ex ἐν et δοιὸς, *geminus*. Hinc

'Ενδοιάσιμος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, dubius.

'Ενδοιασίμως, *adv.* dubie. A præc.

'Ενδοιασις, εως, ἡ, dubitatio. Ab eod.

'Ενδοιασμὸς, ὐ, ὁ, idem et ab eod.

'Ενδοιαστικὸς, ἡ, όν, ad dubitationem pronus, cum dubitatione conjunctus.

'Ενδοιαστικῶς, *adv.* dubitanter.

'Ενδοιαστὴς, ἡ, όν, dubius.

'Ενδοιαστῶς, *adv.* ambigendo, dubie, non constanter.

"Ενδομα,

Ἔνδομα, ατος, τὸ, remissio, laxatio; (2) indulgentia. Ab ἐνδίδωμι.

Ἐνδομάχαν, acc. sing *Dor.* pro ἐνδομάχην, ab

Ἐνδομάχης, ᾱ, *Dor.* ἐνδομάχας, ὁ, intus vel domi pugnans. Ex ἔνδον et μάχομαι.

Ἐνδομυΐα, ας, ἡ, supellex. A μένειν, (nisi potius sit ab ἐν et δῆμος, aut ab ἔνδον, et μένιος mera terminatio, ἐνδυμενία, *Ern.*)

Ἐνδομυήσις, ιως, ἡ, pila, moles erecta ad mœnia fulcienda. Quasi ab ἐνδομύω.

Ἐνδομυχέω, ῶ, intus lateo, ἐνδομυχῶν κακὸν latens malum. Ab

Ἐνδομυχί, *adv.* intus, in penetralibus. Ab

Ἐνδόμυχος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, intestinus, abditus, occultus, qui est in intimo recessu cujusvis loci, domus, antri, &c. Οὐ πολλάκις δὴ τὰμὰ ἐτίγχθην κρᾶτ' ἐνδόμυχον πληγῆσι νύτα, *Soph. Phil.* 1456. Ex ἔνδον et μυχὸς, *penetrale.*

ΕΝΔΟΝ, *adv.* intus.

Ἐνδοξάζω, f. άσω, glorifico; ἐνδοξασθῆναι, glorificari, qu. ἐν δόξῃ τιθέναι. Ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, 2 *Thess.* 1, 12.

Ἐνδοξασθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass.

Ἐνδοξολογίω, ῶ, f. ήσω, gloriam in sermone aucupor.

Ἐνδοξόπωλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, equorum pullis inclytus. Ex ἔνδοξος et πῶλος, *pullus.*

Ἔνδοξος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, nobilis, gloriosus; (2) opinabilis. Ex ἐν et δόξα, *gloria, opinio.*

Ἐνδοξότης, ητος, ἡ. gloria. A præc.

Ἐνδόξως, *adv.* honorifice; ἐνδοξότατα, honorificentissime. Ab ἔνδοξος.

Ἐνδόσθια, ίων, τὰ, intestina. Ab ἔνδον.

Ἐνδόσιμον, ᾱ, τὸ, carminis cantus, vel orationis exordium; (2) incitatio; (3) occasio; (4) indulgentia, concessio. Ab

Ἔνδοσιμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, gratuitus. Ab ἔνδοσις.

Ἔνδοσις, ιως, ἡ, remissio, laxatio; (2) inclinatio cedentis oneri; (3) deditio; (4) modulationis exordium. Ab ἐνδίδωμι.

Ἐνδότατος, άτη, ατον, intimus, penitissimus.

Ἐνδοτάτω, *adv.* intime. A præc.

Ἐνδότερος, έρα, ερον, interior. Ab ἔνδον.

Ἐνδοτέρω, *adv.* interius. A præc.

Ἐνδοτικός, ἡ, όν, incitandi vim habens; ᾄσμα ἐνδοτικὸν, idem quod ἐνδόσιμον.

Ἐνδοτικῶς, *adv.* remisse, moderate.

Ἐνδοτίω, ῶ, f. ήσω, insono, sonum edo in.

Ἄντλῳ δ' ἐνδέκητε πίσυρα, *Odyss.* 15, 478.

Ἐνδυχία, ας, ἡ, supellex. Ab ἔνδον et ἔχω.

Ἐνδρακοντωθείς, instar draconis, *Æsch.*

Ἐνδρανής, ές, ὁ ᾗ ἡ. efficax, habilis ad faciendum, solers. Ἦν φρονιμὸς, καὶ ὑποκρὴς, καὶ ἐνδρανὴς, rebus gerendis aptus, *Malal.* 2, 38. Ab ἐν et δράω.

Ἐνδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, impetus; (2) certaminis quoddam genus. Ab ἐν et δραμεῖν.

Ἐνδρομίδες, αἱ, calceamenti genus quo utebantur cursores, venatores, &c. Οὐδέποτε ζώνην ἀνελύσατο, ὐδὲ τραχείας ἐνδρομίδας, *Callim. Hymn. in Del.* 237. Αἵ τί μοι ἐνδρομίδας εὖ κομέοιεν, quæ mihi venatica calceamenta probe curent, *Id. Hymn. in Dian.* 16. Ab

Ἐνδρομὶς, ίδος, ἡ, vestimentum crassius *apud Juvenalem.*

Ἔνδροσος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, roscidus, rorulentus; (2) udus, humidus, aquosus.

Ἔνδρυον, ᾱ, τὸ, medulla arborum; (2) temo; (3) aratrum. Ex ἐν et δρῦς.

Ἐνδυάζω, dubito, hæsito, ambigo, *Hes.* Hinc

Ἐνδυασμὸς, ῦ, ὁ, dubitatio, *Hes.*

Ἐνδυκῶς, *adv.* pro ἐνδυκέως, *Nic.*

ΕΝΔΥΚΕΩΣ, *adv.* prompte, diligenter; (2) benigne. Ab ἐνδίδυκα, verbi ἐνδύω, *Ern.*

Ἔνδυμα, ατος, τὸ, indumentum. Ab ἐνδύω.

Ἐνδυμάτια, τὰ, leges musicæ sunt Argis; item Argolica celebritas et saltatio.

Ἔνδυμι, idem quod ἐνδύω.

Ἐνδυναμόω, ῶ, f. ώσω, validum reddo, corroboro. Ἐνδυνάμωσέ με, 2 *Tim.* 4, 17. Ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, *Heb.* 11, 24.

Ἐνδυναστεύω, f. εύσω, auctoritate valeo apud aliquem, in ditione habeo; (2) primas partes obtineo; (3) autoritate mea obtineo, perficio.

Ἐνδύντις, nom. pl. præs. part. act. v. ἐνδυμι.

Ἐνδύνω, f. δύσω, penetro, induo. Ὅς ἐμὲ κρυόεντ' ἐνέδυσιν, *Aristoph. Thesm.* 1053. Τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω σε περοσινῆν' ἐγὼ, *Id. Lys.* 1022.

Ἔνδυο, ocyus, cito, *Suid. ex Men.*

Ἐνδύσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἔνδυμι.

Ἐνδυσάμενος, *qui induit*, a. 1. part. med.

Ἐνδύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. med.

Ἔνδυσις, ιως, ἡ, ingressus, introitus; (2) vestitus. Ab ἐνδύω, *subeo.*

Ἐνδυσυχίω, ῶ, f. ήσω, infelix et miser sum in, incido in periculum. Ἐνδυσυχεῖ τῇ πόλει κακῶς βουλευσάμενος, *Plut.* Ἐνδυσυχῆσαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας, res atrox est incidere in periculum noctis in tenebris. *Eurip. Phœn.* 734. Ἐνδυσυχῆσαι πάνυ· ἐπιτήδειος εἶ, idoneus es incidere in malam fortunam juxta nomen tuum, *Id. Bacch.* 508.

Ἐνδυσώμεθα, 1. plur. a. 1. conj. med. verbi ἐνδυμι.

Ἐνδυτὴς, ῆρος, ὁ, quo quis indui potest. Ἐνδυτὴς πίπλος, induenda tunica, vel simpl. tunica. Ὦ, γὰρ τὸν ἐνδυτῆρα πίπλον ἀρτίως ἔχειν, *Soph. Trach.* 674.

Ἔνδυτὸν, ῦ, τὸ, indumentum. Ab

Ἔνδυτος, ον, indutus.

Ἐνδύω, f. ύσω, induo; (2) ingredior, subeo; (3) *med.* idem, subdo me, v. gr. oneri, suscipio.

Ἐνεαρίζω, ver alicubi transigo. Ex ἔαρ.

Ἐνέβαλόν, a. 2. ind. act. verbi ἐμβάλλω.

Ἐνεβόασε, 3 sing. a. 1. ind. act. v. ἐμβοάζω.

Ἐνεβριμησάμην, *graviter interminatus sum*, a. 1. ind. med. verbi ἐμβριμάομαι.

Ἐνεγγυάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, et ἐνεγγυάω, ῶ, f. ήσω, spondeo. Ex ἐν et ἐγγύη.

Ἐνεγγύησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠγγύησα.

Ἐνεγγυς, *adv.* prope.

Ἐνέγκαι, *tulisse*, a. 1. inf. act. verbi φέρω.

Ἐνεγκεῖν, *tulisse*, a. 2. inf. act.

Ἐνεγκον, a. 2. ind. *Ion.* pro ἤνεγκον.

Ἐνεγκῦσα, ης, ἡ, patria. Κἀγὼ μὲν ὕστως ἐξεπλαυνόμην ἑστίας τε πατρῴας καὶ τῆς ἐνεγκύσης, *Heliodor. Æthiop.* 1. Ab ἐνέγκω, *fero.*

Ἐνεγκωμιάζω, f. σω, laudibus celebro.

Ἐνεδιδύσκετο, *induebatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. v. ἐνδιδύσκω.

Ἐνέδρα, ας, ἡ, insidiæ.

Ἐνεδρευτὴς, οῦ, ὁ, insidiator, deceptor. A seq.

Ἐνεδρευτικὸς, ἡ, όν, ad insidias aptus, proclivis.

Ἐνεδρεύομαι, insidiis obnoxius sum, decipior. Ὡς ὑπ' ἀνοίας ἐνεδρευμένοι, tanquam præ stoliditate decepti, *Appian. Punic.* 81. Ἐπεὶ κατεῖδεν αὐτὸν ἐνεδρευμένον, ubi animadvertit illum deceptum esse, *Id. Syr.* 24.

Ἐνεδρεύω, f. εύσω, insidior. Ἐκεῖνος ἐνεδρεύων αὐτὸν ὑπὸ τὴν πόλιν, *Plut.* Τὰ δὲ τῶν ζώων ποτῷ ἐνεδρεύονται, *Xen.*

Ἐνέδρον, ᾱ, τὸ, insidiosum, insidiæ.

Ἔνεδρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, inquilinus. Ab ἕδρα.

Ἐνέδυσα, *indui*, a. 1. ind. act. verbi ἐνδύω.

Ἐνέηκεν, *immisit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἐνῆκεν, a verbo ἐνίημι.

Ἐνέζομαι, insideo.

Ἐνέθεις, *dilutus*, a. 1. part. pass. verbi ἐνίημι.

Ἐνέθηκα, a. 1. ind. act. verbi ἐντίθημι.

Ἐνεθίζω, f. ίσω, adsuefacio.

Ἐνεθυμήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἐνθυμίσμαι.

Ἐνεῖδον, ἰνῖδις, vidisti in, animadvertisti in. *Part.* ἐνιδὼν, intuitus.

Ἐνεῖεν, *insim*, præs. optat. act. verbi ἔνειμι.

Ἕνεικα, *propter, gratia*, Poet. pro ἕνεκα.

Ἔνεικα, *attuli*, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἤνεγκα, a verbo ἐνεικω, pro φέρω.

Ἐνεικονίζω, f. ίσω, specto, vel comparo imagine.

Ἐνειλέω, ῶ, f. ήσω, implico, involvo. Καθελὼν αὐτὸν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι, *Marc.* 15, 46. Ἐνειλημένοις λιονσῆ, *Thuc.* Hinc

Ἐνείλημα, ατος, τὸ, involucrum, volumen.

Ἐνειλιδίω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto in.

Ἐνειλίσσω, f. ξω, involvo, unde ἐνειλιγμένος, involutus.

Ἐνείλλω, idem quod ἐνειλέω.

Ἔνειμα, *distribui*, a. 1. ind. act. verbi νέμω.

Ἔνειμεν, 1. pl. præs. ind. act. *Poet.* pro ἔνεσμεν. Ab

Ἔνειμι, insum.

Ἐνείργνυμι, vel ἐνειργνύω, includo; (2) prohibeo. Ab

Ἐνείργω, f. ξω, idem.

Ἐνείρω, innecto, infero, infibulo, implico; (2) confero, apto.

Ἐνεῖς, *qui mittit*, a. 2. part. act. verbi ἐνίημι.

Ἐνεῖσθαι, perf. inf. pass.

Ἐνείχετ, *in animo habebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνεῖχε, a verbo ἐνέχω.

Ἐνείχθην, *latus sum*, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἠνέχθην, a verbo ἐνείκω, pro φέρω.

ΕΝΕΚΑ, et ἕνεκεν, *adv.* causa, propter.

Ἐνέκειτο, 3. sing. imperf. ind. verbi ἔγκειμαι.

Ἐνεκεκόλαπτο, *insculptus erat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἐγκολάπτω.

Ἐνεκεντρίσθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐγκεντρίζω.

Ἐνεκίσσων, *concipiebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνεκίσσαον, a verbo ἐγκισσάω.

Ἐνεκοπόμην, *impediebar*, 1. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐγκόπτω.

Ἐνεκότει, *odio habebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνεκότεε, a verbo ἐγκοτέω.

Ἐνέκοψα, a. 1. ind. act. v. ἐγκόπτω, *impedio.*

Ἐνέκρυψε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐγκρύπτω.

Ἐνεκτός, ἐα, ἐον, ferendus. A φέρω.

Ἐνέκυρσε, *incidit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐνέκυρε, a verbo ἐγκύρω.

Ἐνελαύνω, invehor curru, equo ingredior, *ap. Pind.*

Ἐνελίκανεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἑλικαίνω.

Ἔνεμα, ατος, τὸ, id quod immittitur seu infunditur, scil. per inferna in alvum. Ab ἐνίημι, *immitto.* Unde

Ἐνέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐνεῖναι.

Ἐνέμιτο, 3. sing. imperf ind. pass. verbi νέμω.

Ἐνεμίω, ῶ, f. ήσω, vomo in.

Ἐνεμήθης, 2. sing. a. 1. ind. pass. verbi νέμω.

Ἐνέμοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi ejusd.

Ἐνεμφύεσθαι, *innasci*, præs. inf. pass.

Ἐνενήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, nonaginta. Ab ἐννέα.

Ἐνενηκονταετὴς, ές, ὁ, nonagenarius.

Ἐνενηκοντέτης, ᾱ, ὁ, idem. Ab ἔτος.

Ἐνενῆτο, *cogitaret*, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐνενόητο, a verbo ἐννοέω, ῶ.

Ἐνεπάκασι, 3. pl. perf. ind. act. *Ion.* pro ἐνεπέπηκασι.

Ἐνεπώντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Poet.* pro ἐνενόητο.

Ἐνέπωτο, *cogitabat, in mente habebat*, 3. sing. imperf. verbi ἐννοέω, *Ion.* pro ἐνενόητο, *Herod.* I, 77.

Ἐνεξουσιάζω, f. άσω, licentia utor in, gero me cum potestate et imperio. Ab ἐν et ἐξουσία.

Ἑορτάζω, f. άσω, festum celebro. Ex ἐν et ἑορτή.

Ἐνεός, ᾱ, όν, mutus; (2) surdus; (3) stultus. Ex ἐν et αὐω, *clamo.* Hinc

Ἐνεότης, ητος, ἡ, surditas; (2) defectus vocis.

Ἐνεπασίη, stupor, quo quis adigitur ad silentium. Κύπριν δ' ἐνεπασίη λάβε μύθων, Venus stupore perculsa, *Apoll. Rhod.* 3, 76.

Ἐνεπεπωκόπασαν, *pullos exclusit*, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi νεοσσοκοιέω.

Ἐνέπεχμεν, 3. sing. a. 2. ind. act. v. νεοχμίω.

Ἐνεπαγγελία, ας, ἡ, signum, indicium; (2) promissio, pollicitatio. (1) ἡ ῥὶς ἐνεπαγγελία ὄμβου, καὶ οἱ μυκτῆρες ὀλισθήρως τὸν ἀέρα ἰσιστάντες, *Heliodor. Æthiop.* 2.

Ἐνεπαγγέλλομαι, polliceor.

Ἐνεπάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἐμπήγνυμι.

Ἐνεπαίζον, 1. sing. imp. ind. act. v. ἐμπαίζω.

Ἐνεπαίχθη, *illusus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass.

Ἐνέπαξε, *infixit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐνέπηξε, ab ἐμπήγνυμι.

Ἐνέπεσον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐμπίπτω.

Ἐνεπήγνυτο, 3. sing. imperf. ind. med.

Ἐνεπηξέζω, f. άσω, insulto, vexo, calumnior.

Ἐνεπιδείκνυμι, ostendo in re aliqua.

Ἐνεπιδήμεω, ῶ, f. ήσω, peregrinor alicubi.

Ἐνεπιδήμιος, ὁ ᾗ ἡ, peregrinus in urbe aliqua.

Ἐνεπιδίδωμι, idem quod ἐπιδίδωμι.

Ἐνεπικύπτω, f. ψω, inclinato capite incumbo; (2) in-

(2) inclinato capite intueor; (3) incumbo; (4) do operam.

'Ενεπιορκέω, ῶ, f. ήσω, pejero in.

'Ενεπίσκημμα, ατες, τὸ, actio judicialis quam intendebant vindicantes sibi aliquid de publicatis bonis. A seq.

'Ενεπισκήπτεσθαι, incumbere. Creditores ἐνεπισκήπτεσθαι dicebantur, qui publicatis bonis cujusplam experiebantur contra populum, ut hodie contra fiscum, actione pignoratitia petentes et vindicantes sibi partem eorum, quæ sibi quacunque de causa deberentur, *ut uxori dos, creditori credi tum.*

'Ενεπλήσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐμπλήθω.

'Ενέπνευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐμπνέω.

'Ενεπολήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ἐνστοιβέω.

'Ενέστασιν, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐνίστασι. Ab ἐνίστω.

'Ενεπρήθεν, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐμπρήθω.

'Ενέπρησα, *incendi*, a. 1. ind. act.

'Ενέπτυσα, a. 1. ind. act. verbi ἐμπτύω.

'Ενέπω et ἐννέπω, dico, cano; (2) calumnior.

'Ενεργάζομαι, injicio, ingenero; (2) quæstum facio, de meretricibus. (2) καὶ αἱ ἐνεργαζόμεναι παιδίσκαι, *Herodot.* 1, 93. 'Ενεργάζεται τοῖς ἀλλοῖς ἀτιθυμίαν τῇ ἀρχισθαι, *Plut.*

'Ενεργεία, ας, ἡ, actio, efficacia. Ab ἐνεργής.

'Ενεργέω, ῶ, f. ήσω, operor, ago. Hinc ὁ 'Ενεργάμενος, ου, a diabolo possessus; et hinc 'Ενέργημα, ατες, τὸ, effectus, operatio.

'Ενεργὴς, ὁος, ὁ ἢ ἡ, efficax, acer. Ab ἔργον.

'Ενεργητικὸς, ἡ, όν, activus; (2) efficax.

'Ενεργητικῶς, efficaciter; (2) active, *ap. Gram.*

'Ενεργοδαστέω, vi (v. gr. divina) aliqua commutor in aliam naturam, *Lucian.*

'Ενεργολαβέω, ῶ, f. ήσω, quæstum in aliqua re facio; (2) opus faciendum suscipio, conduco.

'Ενεργὸς, ὸν, ὁ ἢ ἡ. efficax, acer.

'Ενεργῶς, *adv.* efficaciter, acriter.

'Ενερείδω, f. είσω, impingo, illido; (2) infigo; *in med.* innitor, incumbo. Hinc

'Ενέρισις, ισως, ἡ, compressio, infixio, innixus.

'Ενερεύγω, eructo, irructo; a. 2. ἐνήρυγον

'Ενερυθὴς, ὁος, ὁ ἢ ἡ, ruber, rubore suffusus. Ex ἐν et ἐρυθρὸς, *rubor.*

"Ενερθε, vel ἔνερθεν, *adv.* infra. Ex ἐν et ἔρα (vel potius pro ἐνερόθεν, ab ant. ἐνερὸς, *profundus*, Ern.).

"Ενερτοι, ων, mortui, manes, inferi. 'Ενέρων ἱέρεια, inferorum sacrificulæ (de Furiis), *Eurip. Or.* 261. Ex iisd.

'Ενερυχρώτις, mortuorum colorem habentes, luridi. Ex ἔνερος et χρὼς, *color cutis.*

"Ενερσις, ισως, ἡ, innexio, religatio. Ab ἐνίρω.

'Ενέρτερος, ἐρα, ερον, inferior. Ab ἔνερος.

'Ενέρυθρος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, rubicundus. 'Ενέρυθροι ὀφθαλμοὶ, *Arel.*

"Ενεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐνίημι.

'Ενεσία, ας, ἡ, consilium. Ab

"Ενεσις, ισως, ἡ, immissio. Ab ἐνίημι.

'Ενέσχεθον, *obstiterunt, per Syncop.* pro ἐνεσάθησαν, 3. plur. aor. 1. pass. *Apoll. Rhod.* 4, 1778.

'Ενέσαι, *inerti*, 3. sing. f. 1. ind. med. *per Syncop.* pro ἐνέσεται, a verbo ἔνειμι.

'Ενέσατο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. v. ἐνάζω.

'Ενεστῶτος, gen. sing. perf. part. act. *Ion.* et *per Casum*, pro ἐνεστηκότος, ab ἐνίστημι.

'Ενεσχάμην, *institi*, a. 1. ind. med.

"Ενεστι, licet. Ab ἔνειμι.

'Ενεστιάω, ῶ, convivio excipio, convivium celebro alicubi. Ab

'Ένέστιος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, qui intra lares est, domesticus. Ex ἐν et ἑστία, *lares.*

'Ενεστὼς, perf. part. act. *Ion.* et *Att.* pro ἐνεστηκὼς, ab ἐνίστημι.

'Ενεστυλάμην, a. 1. ind. med. verbi ἐντέλλω.

'Ενετὴ, ῆς, ἡ, fibula. Ab ἐνίημι.

'Ενετὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum medicinale quo infusio perficitur, clyster. Ab eod.

'Ενετὸς, subornatus. 'Εκδομησάντων δὲ τῶν ἐνετῶν, *App. Mithr.* 59.

'Ενετύγχανον, imp. ind. act. verbi ἐντυγχάνω.

'Ενετυλίξι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐντυλίσσω.

'Ενέτυχον, a. 2. ind. act. verbi ἐντυγχάνω.

'Ενεύγνυμι, adjungo, adapto, *Soph.*

'Ενευδιάω, ῶ, tranquillus sum, tranquillitate fruor. Hinc ἐνευδίων, *Ion.* pro ἐνευδιῶν, ἐνευδιάων. Εὐκλήϊσιν ἐνευδίων στειρύγισσι, *Apoll. Rhod.* 2, 935.

'Ενευδαιμονέω, ῶ, feliciter vivo in, felicem vitam dego in, loco, vel genere vitæ.

'Ενεύδετ, præs. inf. act. *Dor.* pro ἐνεύδειν.

'Ενευδιάων, tranquillus, quietus, *Ap.*

'Ενευδοκιμέω, ῶ, inclaresco, clarus sum in.

'Ενεύδω, indormio.

'Ενευημερέω, ῶ, prosperor in; ἐνευημέρηκε, prospero successu usus est in.

'Ενευθηνίσθαι, abundare in aliqua re.

'Ενευκαιρέω, opportunitate utor in aliqua re.

'Ενευκαταφρόνητος, ον, contemptibilis.

'Ενευλογέω, ῶ, f. ήσω, beatum prædico.

'Ενεύνιος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, in lecto, sede quacunque stabili, positus. Ex ἐν et εὐνή.

"Ενευνες, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

"Ενευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi νέω.

'Ενευσεμέω, ῶ, f. ήσω, concinne suaviterque cantillo.

'Ενεύσχημονέω, ῶ, f. ήσω, decenter me gero in.

'Ενευσχολέω, ῶ, f. ήσω, operam pono in.

'Ενευτυχέω, ῶ, f. ήσω, felix sum in, feliciter ago in.

'Ενεύχομαι, f. ξομαι, precor in vel inter.

'Ενευφρέομαι, ούμαι, f. ήσομαι, convivor in, conviviis indulgeo.

'Ενεφάνισα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἐμφανίζω.

'Ενεφάνην, 1. sing. a. 1. ind. pass.

'Ενεφορεύσω, 3. sing. imp. ind. pass. v. ἐμφορέω.

'Ενέφραξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐμφράττω.

'Ενεφύσησι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐμφυσάω

'Ενέχεια, a. 1. ind. act. verbi ἐγχέω.

'Ενέχευ, *infudit*, 3. sing. aor. ejusd.

'Ενεχείρει, *moliebatur*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνεχείριε, a verbo ἐγχειρέω.

'Ενέχεισθαι, *detineri*, præs. inf. pass. verbi ἐνέχω.

'Ενεχθέισα, aor. 1. part. pass. f. g. v. ἐμφέρω.

'Ενεχθῆναι, *illatum esse*, inf. ejusd.

'Ενέχομαι, adhæreo, *Aristoph.*

'Ενέχρεε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐγχρέω.

'Ενεχυράζω, f. άσω, pignus capiendi potestatem do; *de magistratu; et in med.* pignus capio, *de creditore, qui e potestate a magistratu data pignus aufert;* (2) pignus capio, de ministro magistratuum; (3) *denique et de creditore* in activo; (4) pignori depono; (5) beneficium do; *in pass.* beneficio obligor.

'Ενεχυρασία, ἡ, pigneratio.

'Ενεχύρασμα, ατος, τὸ, pignus:

'Ενεχυρασμὸς, ῦ, ὁ, pigneratio, oppignoratio:

'Ενεχυριάζω, et ἐνεχυριάζομαι, idem quod ἐνεχυράζω· ἠνεχυρίασο, pignori oppositum fuerat.

'Ενεχυρίασις, ισως, ἡ, pigneratio.

'Ενεχυριασμὸς, idem quod ἐνεχυρασμός.

'Ενέχυρον, ου, τὸ, pignus, arrhabo. Ex ἐν et ἐχυρὸς, *tutus.*

'Ενέχω, insto, urgeo; (2) malevolo sum animo; simultatem gero. Hinc ἐνίχομαι, hæreo, teneor, teneor vinctus, obnoxius sum. 'Ενίχεται γὰρ μοὶ σφόδρα, *Aristoph. Conc.* 357. Αἰὲ γὰρ εἴς ἡμιλλ' ἐνίζεσθαι φόνῳ, semper enim unus cædi foret obnoxius, *Eurip. Or.* 515.

'Ενεψίω, ῶ, f. ήσω, incoquo, *Aret.* Hinc

'Ενέψημα, ατος, τὸ, pulmentum, quod coquitur. *Aret.*

'Ενεψητέον, *adv. positionis*, incoquendum est.

'Ενεψιήμα, ατες, τὸ, ludicrum, oblectamentum. Τοῖά περ ὦραι ἐλαιναὶ φορέουσιν ἐνεψιήματα κύραις, *Nicand. Alexipharm.* 234.

'Ενέωσα, aor. 1. verbi ἐνωθέω, impello, intropello, *Apoll. Rhod.* 4, 1243.

'Ενζίομαι, inferveo. Ἠὺν ἰλαίω, ἔνθα κήγανον ἐνιζίσθη, *Aret.*

"Ενη, seu ἔνη, vetus; (2) ἔνη ἡ νία, tricesimus seu ultimus dies mensis, Atticis, *proprie* vetus et nova, sc. luna.

'Ενηδάω, pubesco; (2) juveniliter lascivio, delectationibus indulgeo.

'Ενηδωτήριον, ε, τὸ, locus amœnus in quo juvenes voluptatibus indulgent Ab

"Ενηδος, ε, ὁ ἢ ἡ, puber. Ex ἐν et ἥβη.

'Ενήδομαι, delector in. Ex ἐν et ἥδω.

'Ενήδονος, ε, ὁ ἢ ἡ, voluptati deditus; (2) cum voluptate conjunctus. Ex ἐν et ἡδονή.

'Ενηδύοιον, imperf. ind. act. verbi ἐνηδύω.

'Ενηδύνω, f. νῶ, exhilaro.

'Ενηδυπαθέω, ῶ, suavitate et voluptate fruor in re aliqua, oblector. Ex ἐν, ἡδὺς, et πάθος.

'Ενήεια, ας, ἡ, benignitas, mansuetudo. Ab

'Ενηὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, benignus, placidus, mitis.

'Ενῆεν, 3. sing. imperf. ind. *Poet.* pro ἐνῆν, verbi ἔνειμι.

'Ενηέναι, aor. 1. inf. pass v ἐνίημι.

'Ενῆκα, *immisi*, 1. sing. aor. 1. ind. act.

'Ενήκοος, ε, ὁ ἢ ἡ, audiendi facultate præditus. Ab ἐνακέω, *inaudio.*

'Ενήλαμην, aor. 1. med. indicat. verbi ἐνάλλομαι.

'Ενήλατα, ων, τὰ, ligna recta in quibus defiguntur et adiguntur gradus scalæ; (2) clavi rotam in axe continentes; (3) spondæ, et *in sing.* ἐνήλατον, sponda, *ap. Jos.* pars throni in qua sedetur; (4) genus placentæ, *Dem.* 'Ενηλάτων βάθρα, gradus scalarum transtillis, sive, lignis rectis impacti. Κλίμακος ἀκτίδων ξίστ' ἐνηλάτων βάθρα, *Eurip. Phœn.* 1186.

'Ενήλικος, ε, ὁ ἢ ἡ, puber. Ab

'Ενῆλιξ, ικος, ὁ ἢ ἡ, idem.

'Ενηλλαγμένως, *adv.* ordine permutato, ordine inverso, vicissim. Ab ἐναλλάττω.

'Ενηλύσιον, locus de cœlo tactus, bidental. Ab ἤλυσις, sicut Jupiter *fulminator* dicitur κατειλύσιος, quasi *descensor.*

'Ενήλωσις, ἐως, ἡ, insertio clavorum, *item* clavi ipsi. Ab ἐν et ἥλόω.

'Ενῆμαι, f. ήσομαι, insideo.

'Ενήμενος, *insidens*, part. præs. med.

'Ενῆν, 1. sing. imperf. ind. verbi ἔνειμι.

'Ενήνοθα, 1. sing. perf. ind. med. v. ἐνανθέω.

'Ενήνοχα, *tuli*, 1. sing. perf. ind. med. *Att.* pro ἤνοχα, a verbo ἐμφέρω.

'Ενῆρατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐναίρω.

'Ενηρεμέω, ῶ, f. ήσω, quiesco in.

'Ενήρης, ου, ὁ ἢ ἡ, navis remigio instructa. Ex ἐν et ἐρέσσω, *remigo.*

"Ενησα, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi νέω.

'Ενῆσαν, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἔνειμι.

'Ενήσιον, f. l. inf. act. v. ἐνίημι.

'Ενηχέω, ῶ, f. l. inf. act. v. ἐνίημι.

'Ενηχὴς, ὁς, ὁ ἢ ἡ, insono; (2) inculco, doceo.

'Ενήχημα, τὸ, tinnitus auris, seu ex acri quovis sono.

"Ενηχος, ε, ὁ ἢ ἡ, sonans, sonorus.

"Ενθ', pro ἔνθα, *hic.*

"ΕΝΘΑ, *adv.* hic; (2) ibi, illic; (3) ubi; (4) tum.

"Ενθαδ' pro ἐνθάδε, *hic.*

'Ενθάδε, *adv.* hic, istic; (2) huc.

'Ενθαδὶ, *Attice*; idem et ab eod.

'Ενθακέω, ῶ, f. ήσω, insideo. Hinc

'Ενθάκησις, ισως, ἡ, insessio.

'Ενθαλασσεύω, vel ἐνθαλαττεύω, in mari versor, mare frequento, in mari navigo, duro.

'Ενθάλαττος, ον, marinus.

'Ενθάλπω, foveo, velut in sinu.

'Ενθανατόω, f. ώσω, capitis condemno.

'Ενθάπτω, f. ψω, sepelio in.

'Ενθαρσέω, ῶ, et *Attice* ἐνθαρρέω, ῶ, f. ήσω, confido, bono animo sum in.

'Ενθαῦτα, *hic*, Ion. pro ἐνταῦθα.

'Ενθεάζω, et ἐνθεάζομαι, divino spiritu adflatus sum, sum ἔνθεος, deo plenus.

'Ενθεαστικὸς, ἡ, όν, qui fanatico furore agitatur, fanaticus, numine adflatus, qui numine adflari solet. Ab eod.

'Ενθεαστικῶς, *adv.* ritu fanatico.

'Ένθεμα, ατος, τὸ, surculus, qui inseritur arbori. Ab ἐντίθημι.

'Ενθεματισμὸς, ῦ, ὁ, insitio.

'Ενθέμεν, *inserere*, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐνθεῖναι, a verbo ἐντίθημι. Unde

'Ενθέμιον, ε, τὸ, interior pars puppis.

"Ενθεν, *adv.* hinc; (2) illinc. Ab ἔνθα.

'Ενθένδε, *adv.* idem et ab eod.

"Ενθεο,

Ἔνθεο, pro ἐνίθεσο seu ἐνίθη, *imposuisti*, 2. sing. a. 2. ind. act. vel est a. 2. imperat. med. *Ion.* pro ἔνθισο, ab ἐντίθημι.

Ἔνθεος, et ἔνθευς, υ, ὁ ᾖ, numine adflatus, divinus, fanaticus.

Ἐνθεότιμος, ον, pius, *Sibyll.*

Ἐνθεραπεύω, f. σω, curate tracto, percolo.

Ἐνθερίζω, f. ίσω, æstatem in aliquo loco ago.

Ἐνθερμαίνω, f. ανῶ, incalesco. Εἴπερ ἐντιθέρμανται πόθῳ, *Soph. Trach.* 372.

Ἔνθερμος, ος, ὁ ᾖ, callidus, fervidus.

Ἔνθες, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. ἐντίθημι.

Ἔνθεσις, εως, ἡ, interpositio; (2) bolus, buccella. Ab ἐντίθημι.

Ἔνθεσμος, ος, ὁ ᾖ, qui servat leges; (2) legitimus, licitus, legi conveniens.

Ἐνθέσμως, *adv.* legitime, ut fas est. A præc.

Ἔνθετος, ος, ὁ ᾖ, insitus. Ab ἐντίθημι.

Ἐνθεῦτεν, *hinc*, Ion. pro ἐντεῦθεν.

Ἐνθέως, sancte, pie; (2) furiose. Ab ἔνθεος.

Ἐνθήκη, ης, ἡ, merces, *propria*, quæ imponitur navibus.

Ἐνθλασις, εως, ἡ, cavum in capite factum ex contusione. Ab ἐν et θλᾶν, *frangere*.

Ἐνθλάω, f. άσω, contundo seu tundo, premo, ut subsidat, flectatur, cedat interiori parte vel in medio.

Ἐνθλίβω, f. ψω, infringo, imprimo, *Nic.*

Ἐνθλήσκω, immorior.

Ἐνθορέω, ῶ, insilio.

Ἔνθορον, *insilui*, a. 2. ind. act. v. ἐνθόρω.

Ἔνθορος, in venerem ruens. Ζωᾶ νέον θορνύντα καὶ ἔνθορα, *Nicand. Theriac.* 99.

Ἔνθυ, *impone*, 2. sing. a. 2. imperat. med. *Ion.* et *Att.* pro ἔνθεισο, ab ἐντίθημι.

Ἔνθυες. Vide ἔνθιες.

Ἐνθυσιάζω, f. άσω, fanatico seu divino furore agor; ἐνθυσιαζόμενος, lymphaticus.

Ἐνθυσιᾶν, lymphari, insanire; in *part.* ἐνθυσιῶν, insaniens. Πολλαχῇ γὰρ ἐνθυσιᾶν, ἐκυτοῖς δοκοῦντες, ὑ βακχεύουσιν ἄλλα καλοῦσιν, *Longin.* 3. Ab ἔνθιος.

Ἐνθυσίασις, εως, ἡ, fanaticus seu divinus adflatus. Ab ἐνθυσιάζω.

Ἐνθυσιασμός, οῦ, ὁ, idem; (2) acerrimum rei studium.

Ἐνθυσιαστής, οῦ, ὁ, numine adflatus, fanaticus.

Ἐνθυσιαστικός, ὴ, όν, numine adflatus, qui numine adflari solet; (2) animos furore divino corripiens.

Ἐνθυσιαστικῶς, *adv* more eorum qui furoris fanatici instinctu aguntur.

Ἐνθυσιωδῶς, idem. Ab

Ἐνθυσιώδης, ες, ὁ ᾖ, idem quod ἐνθυσιαστικός.

Ἐνθρύπτω, f. ξω, pungo intus, affligo.

Ἐνθρύψασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐνθρέφω.

Ἐνθριῶσθαι, ficulneis foliis involvi; *præt.* ἐντεθριῶσθαι. Ab ἐν et θρίον, *ficus foliam*.

Ἐνθρονίζω, f. ίσω, in throno loco. Hinc ἐνθρονίζομαι, in throno sedeo. Et

Ἐνθρονισμός, ὁ, inauguratio episcopi:

Ἐνθρονιτικόν, τὸ, quod datur pro ordinatione ab episcopo; *vox Eccles.*

Ἔνθρονος, ὁ ᾖ, in solio sedens.

Ἐνθρυλλέω, f. ήσω, idem quod

Ἐνθρυλλίζω, f. ίσω, immurmuro, insusurro. Δέλεη τινὸς προαγωγὸς ὑσ' ἐνεθρύλλισ.ν τῷ δεσπότῃ, *Aristoph. Thesm.* 848.

Ἔνθρυπτον τὸ, intritum; (2) placenta. Ab

Ἐνθρύπτω, f. ψω, intero.

Ἐνθρώσκω, insilio. Ἐνθρώσκων πνοαῖς, *Lycophr.*

Ἐνθυμέομαι, ῆμαι, cogito, mente agito, in animo concipio, expendo, considero, reputo. Ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς, *Aristoph. Conc.* 262. Ex ἐν et θυμός.

Ἐνθυμηθέντος, gen. sing. aor. 1. part. pass.

Ἐνθυμηθῆναι, *animo volvisse*, inf. aor. ejusd.

Ἐνθύμημα, ατος, τὸ, animi conceptus, cogitatio, commentum; (2) argumentum et sententia oratoria, *imprimis* constans interrogatione e contrariis; (3) species syllogismi, enthymema. Ab ἐνθυμέομαι.

Ἐνθυμηματικός, ὴ, όν, enthymemate constans; (2) acutus in argumentando, dicendo. A præc.

Ἐνθυμημάτιον, ου, τὸ, sententiola argutula.

Ἐνθυμηματώδης, ους, ες, ὁ ᾖ, acutis argumentationibus refertus.

Ἐνθυμήσεις, acc. pl. pro ἐνθυμήσεας. Ab

Ἐνθύμησις, εως, ἡ, cogitatio, consideratio; (2) commentatio.

Ἐνθυμία, ας, ἡ, cogitatio. Ab ἐνθυμέω.

Ἐνθυμιάω, ῶ, suffio, odoribus repleo.

Ἐνθυμίζεσθαι, cogitare, reputare.

Ἐνθύμιον, ου, τὸ, quicquid in animo reponitur; (2) piaculum (ἄγος), quicquid in religionem aut omen trahi potest; seu cogitatio a tali re orta, religio; unde ἐνθύμιον ποιεῖσθαι, in religionem vertere seu in omen. (1) τί δ' ἔστι σοι τῶν ἐνθύμιον; qua hæc tibi cura animum mordet, *Soph. Œd. Tyr.* 789.

Ἐνθύμιος, ον, qui curæ est alteri, qui curam vel solicitudinem habet, solicitus. Ἐνθύμιος ἐὺναῖς ἀναδρώτοις τρύχεσθαι, solicito viduoque toro confici, *Soph. Trach.* 109.

Ἐνθυμιστός, ὴ, ὸ, cujus ratio habetur in re aliqua; ἐνθυμιστὸν ποιεῖσθαι, religioni sibi ducere, *Herod.*

Ἔνθυμος, ος, ὁ ᾖ, qui est animo præsenti, in quo est animus fortis, animosus.

Ἐνθύμως, *adv.* fortiter, alacriter. A præc.

Ἐνθυσιάζω, f. άσω, sacrifico in. Ab ἐνθύω.

Ἔνθω, *venerim*, a. 2. conj. act. *Dor.* pro ἔλθω, a verbo ἔρχομαι.

Ἐνθωρακίζω, f. ίσω, lorico.

Ἐνι, *ticet*, per Apoc. pro ἔνεστι.

Ἐνὶ, *in*. Poet. pro ἐν.

Ἐνιαυσίζομαι, terreor, *Ath.*

Ἐνιαύσια, *adv.* quotannis.

Ἐνιαυσιαῖος, α, ον, annuus.

Ἐνιαύσιος, ος, ὁ ᾖ, annuus, anniculus, anniversarius. Ab ἐνιαυτός.

Ἐνιαυτίζω, annum transigo.

ΕΝΙΑΤΤΟΣ, ῦ, ὁ, annus.

Ἐνιαυτοφορέω, ῶ, f. ήσω, annuum fructum fero. Ab

Ἐνιαυτοφόρος, ος, ὁ ᾖ, annuum fructum ferens. Ex ἐνιαυτὸς et φέρω, *fero*.

Ἐνιαύω, fut. αύσω, immoror; (2) dormio in.

Ἐνιαχῆ, *adv.* nonnullis in locis aut partibus. Ab ἔνιοι.

Ἐνιαχῇ, *adv* alicubi, aliquando, interdum.

Ἐνιβλάπτω, impedio, *Hom.*

Ἐνίγνιος, ος, ὁ ᾖ, uno membro seu pede mutilus, claudus, *Suidas.* Ex ἕν et γνίον.

Ἔνιδε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐνείδω.

Ἐνιδεῖν, dispicere. Μάλα τοι ἄσπορα πυκινοῖς ἐνιδεῖν πάρα, [infinitus pendet a suppresso verbo ἔστι.] maxime evenit prudentibus ut dispiciant res difficiles; *id est*, tibi, qui prudens es, statim apparebit, qui te ex hac difficultate extrices, *Soph. Phil.* 858.

Ἐνιδρόω, f. ώσω, insudo.

Ἐνιδρύνω, colloco in; (2) fundo, firmo.

Ἐνιδρύω, f. ύσω, idem quod ἐνιδρύνω.

Ἐνιδὼν, *intuitus*, a. 2. part. act. v. ἐνίδω.

Ἐνίει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνίει, a verbo ἐνίημι, pro ἐνίω.

Ἔνειν, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἔνημι.

Ἐνίναι, *immittere*, præs. inf. act. v. ἐνίημι.

Ἐνίετε, *immittite*, 2. pl. præs. imperat.

Ἐνιζάνω, f. ζήσω, insideo.

Ἐνιζευγνύω, f. ύξω, adjungo; unde ἐνιζευχθείς. Ἐνίζυμα, ατος, τὸ, sedes.

Ἐνίζησις, εως, ἡ, qu. dic. insessio, *Aret.* Ab

Ἐνίζω, f. ίσω, insideo. Ἐνίζουσα τῇ γλαῦσσῃ χολὴ, *Aret.*

Ἐνίζω, unum pono, facio, copulo. Ab ἕν.

Ἐνίημι, f. ήσω, immitto, infigo, injicio.

Ἐνίκα, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνίκα, a νικάω.

Ἐνικαταβάλλω, demergo, *Ap.*

Ἐνικατακεῖσθαι, collabor, *Ap.*

Ἐνικατατίθημι, depono in, repono.

Ἐνικάτθιο, 2. sing. a. 2. imperat. med. *Poet.* et *Ion.* pro ἐγκατάθεσο, ab ἐγκατατίθημι.

Ἐνικλάω, f. άσω, infringo.

Ἐνικλείω, f. είσω, includo.

Ἔνικμος, ος, ὁ ᾖ, humidus. Ex ἰκμάς.

Ἐνικνέομαι, οῦμαι, intro, penetro.

Ἐνικνήθω, f. ήσω, intero radendo ungue, vel radula carptum intero. Ποτῷ ἐνικνήθειν ῥίζας, in pocula rade radices, *Nicand. Ther.* 911.

Ἐνικνώσσω, indormio, incubo, *Mosch.*

Ἐνικὸς, ὴ, όν, singularis. Ab ἕν, *unum*.

Ἐνικῶς, *adv.* singulariter, numero singulari.

Ἐνικρίνεσθαι, pro ἐγκρίνεσθαι, adnumerari; unde ἐνικριθῆναι.

Ἐνίλλω, irrideo oculis, *Eustath.* Hinc

Ἐνιλλωπίω, ῶ, f. ήσω, oculos contorqueo seu distorqueo; (2) irrideo, subsanno.

Ἐνιλλώπτω, idem. Ab eod.

Ἐνιοβολέω, ῶ, f. ήσω, veneno inficio. Ex ἐν et ἰοβόλος, *venenum ejaculans*.

ΕΝΙΟΙ, αι, α, quidam, nonnulli.

Ἐνίοτε, *adv.* interdum; (2) aliquando; (3) aliquoties. Ab ἔνιος.

Ἐνιπάλλομαι, tremefio, *Ap.*

Ἐνιπᾶς, gen sing. *Dor.* pro ἐνιπῆς. Ab

Ἐνιπὴ, ῆς, ἡ, increpatio. Ab ἐνίπτω.

Ἐνίπλειος, *Poet.* pro ἔμπλειος, plenus.

Ἐνιπλήθω, f. ήσω, impleo. Εἰσὶκε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλας, *Odyss.* 23, 358. ἐνιπλησθῆναι, *Ib.* 11, 451.

Ἐνιπλήσσω, vel ἐνιπλήττω, terrorem incutio; (2) irruo, incido.

Ἐνιππάζομαι, f. άσομαι, equo invehor, locum equo persulto.

Ἐνιπτεύω, f. εύσω, idem.

Ἐνιπρήθω, f. ήσω, inuro. Ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, *Il.* 8, 182.

Ἐνιπρίω, *Poet.* pro ἐμπρίω, serra incido; dentibus, tanquam serra, incido. Μέτωπον ἐνιπρίσαι γένυσσιν, *Oppian. Cyneg.* 2, 261.

Ἐνιπτάζω, f. άσω, increpo. Ab

Ἐνιπτύω, f. ύσω, inspuo.

Ἐνίπτω, f. ψω, dico; (2) objurgo. Μή με γύναι χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἐνίπτε, *Il.* 3, 438. Ex ἐν et ἔπω, *dico*.

Ἐνισάζω, f. άσω, exæquo. Ex ἐν et ἴσος.

Ἐνισκίλλω, intus arefacio.

Ἐνισκήπτω, f. ψω, innitor, incumbo. Οὐδέ ἑ ἐνισκήψαντε καρήατα, *Il.* 17, 437.

Ἐνισκίμπτω, f. ψω, idem; (2) infigo. Δόρυ μακρὸν ὄφι ἐνισκίμψεν, *Il.* 16, 611.

Ἔνισπε, *dixit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi

Ἐνισπεῖν, ῶ, dico. Ex ἐνὶ pro ἐν, et ἔπω.

Ἐνίσπω, dico, enarro; (2) increpo, objurgo. Εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνισπε, *Il.* 2, 80. (2) ἔστιν ὅ' ἐνισπεῖν στίσιν ἀσθενεφέροις τὸν ἐύτυχῶντα, *Eurip. Suppl.* 435. Ex iisd.

Ἐνίσσομεν, *Ion.* pro ἐνίσσειν, ab

Ἐνίσσω, verbis asperis incesso, objurgo, injuria adficio. Ἔπισσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων, *Il.* 24, 239. ἐνισσόμενος, *pass.* Odyss. 24, 162. Ab ἐνίσπω.

Ἐνίσανται, 3. pl. præs. ind. pass. v. ἐνίστημι.

Ἐνίστημι, statuo inter, interpono; (2) colloco; (3) hinc ἐνίσταμαι, insisto, instio; (4) instituo, incipio; (5) intendo; (6) immineo, observo; (7) obsisto, repugno, impedio; (8) intercedo. Ἤδη τῆς σῆ κλήρῳ διαδικασίας ἐνεστηκύιας, *Dem.* Ὅσον ἔργον ἐνίσασθαι τὸ μέγεθος, *Isocr.*

Ἐνισχνός, ὸ, ὁ ᾖ, gracilis, tenuis.

Ἐνισχυρίζομαι, f. ίσομαι, fiduciam colloco, innitor; simulo, affecto fortem.

Ἐνισχίω, f. ύσω, vires sumo, invalesco; (2) corroboro, validum reddo. Ἐνισχύων αὐτὸν, *Luc.* 22, 43.

Ἐνίσχω, detineo, retineo; ἐνίσχομαι, inhæreo; (2) hæsito in loquendo.

Ἐνιτρέφω, f. θρέψω, alo seu nutrio in. Ὅς Σκύρῳ μοὶ ἐνιτρέφεται φίλος υἱός, *Il.* 19, 326.

Ἐνιφέρομαι, pascor in, *Mosch.*

Ἐνιχρίμπτω, f. ψω, appropinquo; pro ἐγχρίμπτω. Ζωὸν ἐνιχριμφθέντα πύλῃσιν, *Il.* 17, 405.

Ἐνιάπτω, avide edo. Ἀλλ' ἐξαρπάσας ὅλην ἐνίαψε πτερυκλίσας ταῖν ποδοῖν, *Aristoph. Pac.* 7.

Ἐνλείπομαι, *usitatius* ἐλλείπομαι, deficio.

Ἐνκατιχίζω, sepelio in, *Ap.*

Ἐνναέτιρα, ας, ἡ, inhabitatrix. Ab
Ἐνναέτης, ητος, ὁ, inhabitator; incola. Ex ἐν et ναίετης.
Ἐνιάετις, adv. per novem annos. Ab ἔτος.
Ἐνναετηρίς, ίδος, ἡ, novennium. Ab eod.
Ἐνναέτηρος, ε, ὁ, novennis.
Ἐνναέτης, novennis. Fœm. ἐνναέτις.
Ἐνναέτης, inhabitator. Fœm. ἐνναέτις, inhabitatrix. Ab ἐννάω, *inhabito.*
Ἐνναετίζομαι, inhabito, *Call.*
Ἐνναέτις, ἡ, inhabitatrix, *Ap.*
Ἐνναίρειν, præs. infin. act. *Poet.* pro ἐναίρειν.
Ἐνναίω, inhabito, incolo. Ἐν δ' ἄνδρες ναίεσκον πολύῤῥηνες, *Tmesis*, Il. 9, 154.
Ἐννακὶς, novies.
Ἐννακοσιαστὸς, ἡ, όν, nongentesimus.
Ἐννακόσιοι, ίαι, ια, nongenti.
Ἐνιάνυκτες, seu ἐνιάνυχτες, per novem noctes, *Hom.*
Ἐνναταῖος, αία, αῖον, qui nono die venit, &c.
Ἐννάτη, nonæ, dat. sing. f. g. ab
Ἔννατος, άτη, ατον, nonus. Hinc τὰ ἔνναται ων, memoriæ mortuorum nono die celebratæ, novemdialia. (melius ἐνναταῖα) Ab ἐννέα.
Ἐνναυλοχῦμαι, in portu sto, de navi.
Ἐνναυμαχίω, ῶ, f. ήσω, pugna navali dimico in. Ex ἐν, ναῦς, et μάχομαι.
ENNE'A, novem; in comp. ἐννά.
Ἐννεάβοιος, ε, ὁ ἡ, novem boum pretium valens. (Sed βιος et βοιος videntur meræ terminationes, *Etm.*)
Ἐννεάγηρος, α, ον, idem quod ἐννεαγήρως, *Arat.*
Ἐννεαγήρως, ω, ὁ ἡ, qui novem vixit ætates. Ex ἐννέα et γῆρας.
Ἐννεάδεσμος, ε, ὁ ἡ, qui novem vinculis seu juncturis continetur; (2) multis vinculis ligatus.
Ἐννεαδινὶς, ἡ, όν, novennarius, nonarius.
Ἐννεάζω, f. άσω, juventutem tero in, adolesco in aliquo studio.
Ἐννεακαίδεκα, novemdecim.
Ἐννεακαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, cyclus novemdecim annorum. Ex ἔτος.
Ἐννεακαιδεκαταῖος, αία, αῖον, undevicesimo die aliquid agens aut patiens.
Ἐννεακαιδέκατος, άτη, ατον, undevicesimus.
Ἐννεάκεντρος, ε, ὁ ἡ, novem habens stimulos sive aculeos. Ex ἐννέα et κέντρον.
Ἐννεάκις, *adv.* novies. Ab ἐννέα.
Ἐννεάκρηνος, ε, ὁ ἡ, novem habens fistulas aquam fundentes; (2) nomen fontis Athenis, ante Callirrhoe dicebatur.
Ἐννεάκλινος, ὁ ἡ, novem lectis stratis constans.
Ἐννεάλινος, ε, ὁ ἡ, novemplici lino plexus.
Ἐννεάμηνος, ε, ὁ ἡ, qui novem mensium est. Ex ἐννέα et μὴν, *mensis.*
Ἐννεάμυκλος, ε, ὁ ἡ, qui novem annorum est, robustus, validus, *Hes. Callim.*
Ἐννεάνυξις, *adv.* per novem noctes.
Ἐννεάπηχυς, εος, ὁ ἡ, qui novem cubitorum est.
Ἐννεαπλάσιος, ια, ιον, novemplex.
Ἐννεάπους, οδος, ὁ ἡ, novem pedes habens.
Ἐννεάπυλος, ὁ ἡ, novem portas habens.
Ἐννεὰς, άδος, ἡ, novennarius. Ab ἐννέα.
Ἐννεάφθογγος, ε, ὁ ἡ, novem sonos reddens.
Ἐννεάφωνος, ε, ὁ ἡ, novem voces habens. Ex ἐννέα et φωνὴ, *vox.*
Ἐννιάχιλοι, *apud Hom.* (Il. 3, 860.) pro ἐννιακισχίλιοι, novies mille.
Ἐννιάχορδος, ε, ὁ ἡ, novem chordas habens, novem intentus fidibus. Ex χορδὴ.
Ἐνίεμομαι, pascor in.
Ἐννενήκοντα, nonaginta. Ab ἐννέα, *novem.*
Ἐννενηκονταέτης, et ἐννενηκοντούτης, qui nonaginta annorum est. Ex ἔτος.
Ἐννενηκοστὸς, ἡ, όν, nonagesimus. Ab ἐννέα.
Ἐννεόργυιος, ε, ὁ ἡ, novem ulnas (orgyas) longus. Ex ἐννέα et ὀργυιά.
Ἔννεὸς, ὰ, όν, pro ἐνιός.
Ἐννεοτροφῖσθαι, ἐννεοτροφηθὶς, ab adolescentia innutritus.
Ἐννεοττεύω, f. εύσω, nidifico in. Ἐν τι τοῖς βαλαντίοις ἐννεοττεύσει, *Aristoph. Av.* 1113.
Ἐνέποισα, *Poet.* et *Dor.* pro ἐνέπουσα, ab
Ἐνίπτω, dico, loquor. Ex ἐν et ἔπω.
Ἐννεσία, ας, ἡ, pro ἐνησία, voluntas, instinctus. Ἥρης ἐννεσίῃσιν, Junonis voluntate, *Call. Hymn. in Dian.* 108. Ὑπ' ἐννεσίῃσι, ut occideretur per consilia, *Apoll. Rhod.* 1, 7.
Ἐννεσίῃσι, dat. pl. *Poet.* et *Ion.* pro ἐνησίαις.
Ἐννεύω, f. εύσω, innuo, nutu significo; (2) vergo ad aliquid. Ἐνίνευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτῦ, *Luc.* 1, 62.
Ἐννέωρος, ε, ὁ ἡ, novennis. Ex ὥρα.
Ἐννῆμαρ, *adv.* per novem dies. Ex ἦμαρ.
Ἐννήρης, scil. ναῦς, novem ordines remorum habens navis. Ab ἐννέα et ἐρέσσω.
Ἐννηφὶν, in perendinum, perendie. Ex ἔννη pro ἔνη, et syllabica adjectione φι.
Ἐννοέω, ῶ, f. ήσω, mente concipio, cogito. Ἐπιδιΐζαι ἰθιλῶ τί ποτε ἐννοεῖ, *Plat.* Μητρὸς ὠδῖν ἐννοούμενοι κακῶν, *Eur. Med.* 46. Ab ἔννους.
Ἐννόημα, ατος, τὸ, animi conceptus, cogitatio. A præc.
Ἐννόησα, *sensi*, aor. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐνόησα, a νοέω.
Ἐννοητέον, cogitandum, *Steph.* Ab eod.
Ἔννοια, ας, ἡ, cogitatio. Ab eod.
Ἔννομα, *adv.* legitime. Ab ἔννομος.
Ἐννομολίσχης, ε, ὁ, qui de legibus confabulatur. Ex ἐν, νόμος, *lex*, et λέσχη.
Ἔννομος, ε, ὁ ἡ, legitimus, legibus consentaneus, justus; (2) legi obnoxius.
Ἐννόμως, legitime, ex lege, secundum legem.
Ἔννους, *comit.* ἔννε, ε, ὁ ἡ, mentis compos, sapiens, prudens.
Ἔννος, ε, ὁ, vetus. Ab ἔνος, ἔνη.
Ἐννοσίμιν, *movisse*, a. 1. inf. act. *Poet.* et *Ion.* pro ἐνόσαι, a verbo ἐνόω.
Ἐννοσίγαιος, ε, ὁ, quassator terræ, epitheton Neptuni. Ex ἐνόω et γαῖα, *terra.*
Ἐννοσίδης, ε, ὁ, idem, *Etm.* Ab
Ἔννοσις, εως, ἡ, idem quod ἔνοσις.
Ἐννοσίφυλλος, ε, ὁ ἡ, quatiens seu agitans folia seu frondes, in quo frondes seu folia agitantur. Ex ἐνόω et φύλλον.
Ἐννοσσεύω, pullos gigno, nidificor.
Ἐννοσσοποιὰω, idem.
Ἐννόστιος, ε ἔννοστος, ὁ ἡ, humidus, irriguus. A νοτία, *humor.*
Ἐννυκτερεύω, f. εύσω, pernocto in.
Ἔννυμι, vel ἕνυμι, induo. Χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν ἕννυσθαι, *Odyss.* 6, 28. Ex ἐν et νύω.
Ἔννυδς, ῦ, ἡ, nurus. Ex ἐν et ἔω.
Ἐννυφάζω, dormio in loco aliquo.
Ἔννυτο, 3. sing. imperf. ind. med. v. ἕννυμι.
Ἐννυχίω, excubo, *Soph.*
Ἐννύχιος, ε, ὁ ἡ, nocturnus. A νύξ.
Ἔννυχον, et ἐννύχιον, *adv.* noctu; multa nocte. A præc.
Ἐννυχώτερον, *adv.* maturius, longius ante diem. Ab ἔννυχος.
Ἐννύω, induo. Ex ἐν et ἔω, *induo.*
Ἔννωθρος, ε, ὁ ἡ, torpidus.
Ἐννώσας, *qui mente concepit*, a. 1. part. act. *Ion.* pro ἐννοήσας, a verbo ἐννοέω.
Ἐνοδία, ων, τὰ, casses. Ab ἐνόδιος.
Ἐνοδία, ας, ἡ, Hecate, Diana. Ab eod.
Ἐνόδιος, ε, ὁ ἡ, in via positus, obvius; (2) quod incidit seu offertur in via; (3) aptus itineri, ut ὅπλα ἐνόδια, quibus uti solent viatores. (4) τὰ ἐνόδια, casses. (5) ἡ ἐνοδία Θεὸς, Hecate, Trivia dea, *Soph. Antig.* 1199. Ex ἐν et ὁδός.
Ἔνοδμος, ε, ὁ ἡ, odoratus. Ex ἐν et ὀδμή.
Ἐνόθω, f. όσω, quatio, agito, moto.
Ἐνοδίτις, ἡ, vialis Dea, præses viæ, dux viæ.
Ἐνοιδὴς, ἐος, ὁ ἡ, turgidus, tumidus. Ex ἐν et οἶδος, *tumor.*
Ἐνοικάδιος, ε, ὁ ἡ, domesticus. Ἐνοικάδιοι γαλεοὶ, *Arist.* Ex ἐν et οἶκος.
Ἐνοικιῶσαι, *familiarem reddidisse*, a. 1. inf. act. verbi ἐνοικιόω.
Ἐνοικίω, ῶ, f. ήσω, et *Poet.* ἐνοικιόω, incolo, inhabito. Ἄλλοι δ' ἐνοικήσουσι Σικάνων χθόνα, *Lycophr.* 951.
Ἐνοικήσιμος, ον, habitabilis.
Ἐνοίκησις, εως, ἡ, inhabitatio. Ab ἐνοικέω.
Ἐνοικίδιος, ον, domesticus.
Ἐνοικίζω, f. ίσω, in ædibus colloco, in domum introduco, domo excipio. Ἐνοικίζειν ἀλλότριον.
Ἐνοίκισμα, ατος, τὸ, inhabitatio.
Ἐνοίκιον, ε, τὸ, pretium conductæ domus; merces quæ hospiti datur, ad quem divertimus. Πολὺ τῷ σώματι τιλεῖν ἐνοίκιον τὴν ψυχὴν, grandem pro conducto domicilio mercedem corpori animum dependere, *Plutarch. Præcepta Sanitatis tuendæ*, 135. *Porphyrius de Abstinentia*, 873. Ex ἐν et ὁδός. Ab ἔνοικος.
Ἐνοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, inædifico.
Ἔνοικος, ε, ὁ ἡ, incola, inquilinus, qui domum aliquo in loco habet.
Ἐνοικυρέω, ῶ, domi maneo.
Ἐνοινοβλυσῖν, vino se largius ingurgitare.
Ἐνοινοχοέω, ῶ, f. ήσω, vinum infundo.
Ἐνοκλάζω, f. άσω, genibus flexis subsido. Ὁ δὲ τοῖς ἀτισθίοις ἐνοκλάσας ἀνίχνι τὴν δίφρν, *Philostr. de Cane.*
Ἐνόλβιος, ὁ ἡ, beatus, prædives. Ἐνολβίῳ ὅλβια πάντα, omnia quidem sunt opulenta opulentis, *Theocrit.* 15, 24. Ubi vulgo legit ἐν ὄλβιῳ .... *Vide Clar. Toup. ad Theocritum.*
Ἔνολβος, ὁ ἡ, idem. Παμπλήτης τι τίθησι καὶ ἐντρυφίας καὶ ἔνολβος, *Manetho, Apotel.* 4, 85.
Ἐνολισθαίνω, labor in, nuto.
Ἔνολμος, ε, ὁ, divinus vates. Ex ἐν et ὅλμος, pro tripode, quia ex hoc inter alia Apollo olim responsa dabat.
Ἐνομίζοντο, 3. pl. imperf. ind. act. v. νομίζω.
Ἐνομιλίω, ῶ, f. ήσω, in consuetudine alicujus sum, conversor. Ex ἐν et ὅμιλος.
Ἐνομίληστ, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐνομόργνυμι, f. ξομαι, abstergo, seu detergo in.
Ἔνον, *impersum.* cum liceat. Ab ἔνεστι.
Ἐνόντα, *quæ penes nos sunt*, nom. pl. part. præs. verbi ἔνειμι.
Ἔνοπὴ, ῆς, ἡ, vox, clamor. Ab ἐνέπω.
Ἐνοπλίζεσθαι, armari. Σκιῤῥὰν ἐνοπλίσασιν ὠλέναις πλάτην, *Lycophr.* 205.
Ἔνοπλος, ε, ὁ ἡ, qui in armis est vel sit.
Ἔνοπλος, ε, ὁ ἡ, idem. Ex ὅπλον.
Ἐνοπλισθῶμεν, 1. pl. a. 1. conj. pass. *Dor.* pro ἐνοπλισθῶμεν, ab ἐνοπλίζω.
Ἐνοποιέω, ῶ, f. ήσω, unum facio.
Ἐνοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ, unum faciens, vim uniendi habens.
Ἐνοπτεύομαι, f. εύσομαι, intueor in speculum.
Ἐνοπτρίζω, f. ίσω, in modum speculi illumino. Hinc ἐνοπτρίζομαι, intueor velut in speculo. Ab
Ἔνοπτρον, ε, τὸ, speculum; (2) quidquid visum reflectit. Ex ἐν et ὄπτομαι, *video.*
Ἐνορᾶν, præs. inf. act. pro ἐνοράειν, ab ἐνοράω.
Ἐνοράω, ῶ, inspicio, animadverto. Ἢ μὴν ἐνορῶ βύλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει, *Arist. Av.* 163.
Ἐνόρασις, ἡ, spectatio, inspectio.
Ἐνόριος, ε, ὁ ἡ, qui intra terminos est.
Ἐνόρκιον, ε, τὸ, juramentum. Ab
Ἐνόρκιος, ε, ὁ ἡ, qui jurejurando fit. Ab
Ἔνορκος, ε, ὁ ἡ, juratus, jurejurando obstrictus vel confirmatus. Ἔνορκον θέσθαι, jurejurando obligare, *Soph. Phil.* 811. Σὺ μὲν πίπλιυκας, ὅτ' ἔνορκος ὤδινι, ὅτ' ἐξ ἀνάγκης, *Id. Ibid.* 72. Θεῶν ἔνορκον δίκαν, justitiam deorum jurejurando firmatam, *Id. Antig.* 368.
Ἐνόρκως, *adv.* jurato.
Ἐνορμάω, impello: *in med.* vado, venio.
Ἐνορμήνης, ες, concordans, *Nic.* Ab ὅμηρος.
Ἐνορμίζω, f. ίσω, et ἐνορμίζομαι, navem in stationem appello, portum teneo vel capio. Τὴν ναῦν ἐνορμίζει λιμενισκίῳ τινι χαείεντι, *Synes.*
Ἐνόρμισμα, τος, τὸ, statio navium. Ἐν ᾗ ἐνορμίσματα ἐμέλλον ἴξειν, *App. Bell. Civ.* 4, 106. Ἵνα μήτε ἐνορμίσματα ἢ ναύσταθμα γένοιτο ἐῦκαιρα ἐπὶ τῇ Σικελίᾳ, *Id. Ibid.* 5, 97.
Ἐνορμίτης, ε, ὁ, qui in portu stationem habet. Ex ἐν et ὅρμος, *portus.*
Ἐνορύω, f. ύσω, irruo, insilio.
Ἐνόρχαν, acc. sing. *Dor.* pro ἐνόρχην.
Ἐνορχίων, gen. pl. *Ion.* pro ἐνόρχων, ab
Ἐνόρχης, ε, ὁ, qui unum habet testiculum.
Ἔνορχος, ε, ὁ ἡ, idem. Ab ἐν et ὄρχις.

'Ενόρχης, ᾱ, ὁ, testiculos habens, testiculatus.
"Ενορχις, ιος, idem.
'Ενόρω, excito, concito in; unde occurrunt ἐνῶρας, excitasti, ἐνῶρτο, excitabatur. Τῆσιν δὲ γόον πάσησιν ἐνῶρσεν, *Il.* 6, 499. 'Ενῶρτο γίλως μακάρεσσι Διοῖσιν, *Il.* 1, 599.
"ΕΝΟΣ, vel ἔνος, ου, ὁ, annus.
"ΕΝΟΣ, η, ον, vel ἔνος, ίνη, ἔνον, annuus; (2) vetus. Hinc ἔνη et νέα, ultima dies mensis lunaris, quasi vetus et nova: pro vespera ἔνη quidam accipiunt, *ap. Theoc.*
'Ενόσει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνόσις, a νοσέω.
'Ενοσις, εως, ἡ, motio, motus. "Ενοσις δ' ἵκανε βαρεῖα Τάρταρον ἠερόεντα, *Hesiod. Theog.* 680. Ab ἐνέθω.
'Ενοσίγαιος, ᾱ, ὁ, terræ motor, epitheton Neptuni. Ex ἔνοσις et γαῖα, *terra.*
'Ενοσίχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem.
'Ενοσφίσθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi νοσφίζω.
'Ενότης, ητος, ἡ, unitas. Ab εἷς, ἑνός.
'Ενοτοτύζω, fleo, *Eur.*
"Ενυλα, ων, τὰ, gingivæ interiores, carnes dentes intra ambientes. Ex ἐν et ὕλον.
'Ενυλισμὸς, οῦ, ὁ, crispatio, v. gr. comæ quæ fit calamistro. Ab ἐν et ὑλός.
'Ενυράνιος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui in cœlis est, cœlestis.
'Ενυρέω, ῶ, f. ήσω, meio in; (2) urinam non contineo. Hinc
'Ενυρέθρα, ας, ἡ, matula, matella.
"Ενυρος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui in urina est. Ex οὖρον.
'Ενύσιος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, substantialis; (2) substantiæ inhærens; (3) innatus; (4) opulentus.
'Ενοφίλομαι, debeor de pecunia sub pignore.
'Ενοφθαλμιάω, ῶ, oculos alicui rei adjicio, appeto. Ex ἐν et ὀφθαλμός.
'Ενοφθαλμίζω, f. ίσω, inoculo, gemmam cum exiguo cortice in delibratam arborem insero. Εἴ τις ἐνοφθαλμίσειε δένδρον ἐν ὑπὸ πλειόνων διαφορῶν, *Diosc.* Ex iisd. Hinc
'Ενοφθαλμισμὸς, ᾧ, ὁ, inoculatio.
'Ενοχὴ, ῆς, ἡ, obligatio, nexus. Ab ἐνέχομαι.
'Ενόχιον, ᾱ, τὸ, pretium pensionis.
'Ενοχλέω, ῶ, turbo, molestus sum. Νυὶ δ' ἐνοχλῦσ' ἄγαν, *Aristoph. Conc.* 303. 'Ηνώχλουν τὰς πόλεις τὰς ἐν Πελοποννήσῳ, *Isocr.*
"Ενοχος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui tenetur quasi vinctus et obstrictus; (2) obnoxius, obstrictus, reus. Ex ἐν et ἔχω, *habeo, teneo.*
'Ενόω, ῶ, f. ώσω, unio, aduno. Ab εἷς, ἑνός.
'Ενράπτω, f. ψω, insuo, includo. 'Ενερράψατο ἐς τὸν μηρὸν, *Herodot.*
'Ενράσσω, f. ξω, illido, irruo, nitendo effringo. Ὁ δὲ Σαμψὼν ἐνῤάσσει πύλαις, *Joseph.* Ab
'Ενῤήσσω, f. ξω, idem.
'Ενῤιγόω, ῶ, frigeo in. Unde ἐνερρίγωσα.
'Ενῤιζόω, radices ago in.
'Ενῤίπτω, f. ψω, conjicio in aliquem.
'Ενῤυθμικὸς, ὴ, όν, qui rhythmos et numeros servat. Ab
"Ενῤυθμος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, rhythmis et numeris constans.
'Ενσαρόω, ῶ, f. ώσω, verro. Πόντα δ' ἀὐπνος ἐνσαρώμενος μυχοῖς, *Lycophr.* 753.
'Ενσείω, f. ίσω, incutio, infligo.
'Ενσήθω, incerno, cribro transmitto.
'Ενσημαίνω, et ἐνσημαίνομαι, significo, exprimo, imprimo, Τὴν αἰτίαν ἐνσημαινόμενος. *Themist.*
'Ενσημειόομαι, ῶμαι, indico ubi aliquid sit.
'Ενσιαλεύω, f. εύσω, inspuo. Ex ἐν et σιάλον.
"Ενσιμος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, simus (nisi ἐν vim habet minuendi significationem, ut Lat. *sub*, Ern).
'Ενσινὴς, ὲς, innexus damnis, *Man.* A σίνω.
'Ενσκευάζω, f. άσω, instruo, induo, orno. 'Ιματίῳ δ' ἀνδρείῳ ϗ ὑποδήμασιν ἐνσκευάζει, *Plut.*
'Ενσκηνοβατέω, ῶ, f. ήσω, in scenam vel proscenium produco. Ex ἐν, σκηνὴ, et βατέω.
'Ενσκηπτίμην, *Ion.* pro ἐνσκήπτειν, ab
'Ενσκήπτω, f. ψω, ingruo, irruo ut fulmen. Τοῖσι τυτέων ἐκγόνοισι ἐνίσκηψε ὁ Θεὸς θλῖψιν νοῦσον, *Herodot.*
'Ενσκιατροφέομαι, οῦμαι, vitam umbratilem dego.
'Ενσκιῤῥοῦμαι, scirrhum duco, in scirrhum degenero.
'Ενσκλήμι, exarefacio; *perf.* indurui, durus sum.
'Ενσορέω, f. άσω, in loculo condo, sepelio. Ex ἐν et σορὸς, *tumulus.*
"Ενσοφος, ὁ, intus sapiens, *Man.*
"Ενσπαργανόω, ῶ, f. ώσω, fasciis involvo. 'Ενσπαργανῶσθαι ἐπιχνδύμασι, a teneris unguiculis imbui, *Longin.* 44.
'Ενσπείρω, insero, insemino; (2) injicio.
"Ενσπερμος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, in quo semen inest; (2) qui copioso est sémine. Ex σπέρμα.
"Ενσποδος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, cineritius, pulverulentus.
"Ενσπονδος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, fœdere junctus, fœdere inclusus, confœderatus; (2) qui a bello fit amicus "Ιζει δόμῳ τόσδ' ἔνσπονδος, fide publica accepta, *Eurip. Phœn.* 174. Ex ἐν et σπονδὴ, *fœdus.*
'Ενσπόνδως, *adv.* more confœderatorum.
'Ενστάζω, f. ξω, instillo.
'Ενταλάζω, f. ξω, idem.
"Ενστασις, εως, ἡ, exordium rei institutæ; (2) intentio litis et causæ; (3) pugnax contentio; (4) propositum, institutum; (5) figura oratoria, seu argumentum contrarium ad refellendum adversarium. Ab ἐνίστημι.
'Ενστάτης, ου, ὁ, qui in via obsistit; adversarius, inimicus. Τὸν σὸν ἐνστάτην, *Soph. Aj.* 104.
'Ενστατικὸς, ὴ, όν, instans et urgens.
'Ενστατικῶς, *adv.* instanter et pugnaciter, pertinaciter inficiando vel repugnando.
'Ενστερνίζω, in pectore figo, *in med.* in pectoris sinum recipio, amplector, complector. Ex ἐν et στέρνον, *pectus.*
'Ενστερνομαντίας, ου, ὁ, ex cujus pectore dæmon responsa dat. Ex ἐν, στέρνον, et μάντις.
'Ενστερνόμαντις, εως, ὁ, idem et ex iisd.
'Ενστερνόμαντις, ὁ, idem quod στερνόμαντις, *Hes.*
'Ενσθενίζω, idem quod ἐνστερνίζω.
'Ενσηθίζω, f. ίξω, infigo, adigo in.
'Ενσίζω, f. ίξω, acu pingo in.
'Ενσοιδάζω, instipo.
'Ενσομίζω, f. ίσω, frænum injicio. Hinc
'Ενσόμισμα, ατος, τὸ, frænum:
'Ενσόμιος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui in ore est:
"Ενσομος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex σόμα.
'Ενσπατοπιδύω, s. ύσομαι, castra metor seu pono in.
'Ενστρέφω f. ψω, intorqueo. "Ενθά τι μηχὸς ἰσχίῳ ἐνστρέφεται, *Il.* 5, 306.
'Ενστύφω, f. ψω, adstringo linguam; (2) spisso.
'Ενσύνθηκος, qui stat a legibus fœderis, qui fœdus non violat. Τὴν Μιθριδάτα φιλίαν, ἐνσύνθηκον ἔτι οὖσαν, αἰδέμονι, *Appian. Mithr.* 14.
'Ενσφηνόω, ῶ, f. ώσω, cuneum intrudo, impingo velut cuneum; (2) spisso, velut adacto cuneo.
'Ενσφραγίζω, f. ίσω, signum imprimo, nota insignio.
'Ενσφρηγίζω, pro ἐνσφραγίζω, *Ep.*
'Ενσχίδιος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, levis, inelaboratus. 'Ενσχίδιος κάθαρσις, *Act.*
'Ενσχετεῶ, *adv.* directo ordine, *Ap.*
'Ενσχολάζω, f. άσω, immoror, versor in.
'Ενσώματος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, corporeus, corporatus.
'Ενσωματόω, ῶ, f. ώσω, corporea natura induo, in corpus immitto, corpore amicio.
'Ενσωμάτωσις, εως, ἡ, animarum in corpora immissio; (2) incarnatio. A præc.
'Ενσωρεύω, f. εύσω, accumulo, obruo.
'Ενταλὴς, a. 2. part. pass. verbi ἐντήκω.
'Ένταλέτης, a. 1. part. pass. verbi ἐντέλλω.
"Ενταλμα, ατος, τὸ, mandatum. Ab ἐντέλλω.
'Ενταμιεύω, f. εύσω, recondo, in thesaurum refero.
'Εντάμνω, incido, *Innice*, pro ἐντέμνω.
'Εντανύω, f. ύσω, intendo. Νευρὴν ἐντανύσειν, *Odyss.* 21, 97.
'Ενταράσσω, f. ξω, turbo, perturbo.
"Εντασις, εως, ἡ, intensio. Ab ἐντείνω.
'Εντάσσω, vel ἐντάττω, f. ξω, interjicio, interpono; (2) constituo.
'Εντατικὸς, ὴ, όν, intendendi vim habens. Ab ἐντείνω.
'Εντατὸς, ὴ, όν, intentus. Ab eod.
'Ενταῦθα, *adv.* hic, illic, huc, eo; (2) in me (nempe διεκτικῶς). 'Ενταῦ' ἐνι, in me situm est, in me positum est, a me pendet, *Soph. Œd. Tyr.* 598. Ab ἔνθα.
'Ενταυδοῖ, *adv.* idem et ab eod.
'Εντεφιάζω, f. άσω, funero, ad sepulturam corpus compono. Πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι μὲ ἐτοίμασεν, *Matt.* 26, 12. Ex ἐν et Σάπτω.
'Εντεφιάσαι, *funeraise*, a. 1. inf. act.
'Εντεφιασμὸς, ᾧ, ὁ, funeratio. Ab ἐνταφιάζω.
'Εντεφιαστὴς, ᾧ, ὁ, funerator, libitinarius.
'Εντεφιοπώλης, ᾱ, ὁ, qui vendit ea quæ ad sepulturam pertinent, libitinarius. Ex ἐντάφιος et πωλέω, *vendo.*
'Εντάφιον, ᾱ, τὸ, vestis quæ induitur cadaveri ornandi causa. Τὰ ἐντάφια, inferiæ. 'Εντάφια χεροῖν φέρουσαν, *Soph. El.* 326.
'Εντάφιος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, sepulcralis, funebris. Ab ἐνθάπτω.
"ΕΝΤΕΑ, ων, τὰ, arma; (2) instrumenta, vasa convivalia.
'Εντειλάμενος, aor. 1. part. med. v. ἐντέλλω.
'Εντείνω, f. ενῶ, intendo manum, &c. (2) cædo, ferio; (3) versibus exprimere, et addito εἰς ἔπος. 'Εντείνειν ἐν τῇ ποιήσει, *Plat.* πληγὰς, *Luc.* 'Εντείνομαι τόξον, *Xen.* Βῶν ἢ λέοντ' ἠλπίζεις ἐντείνειν βρόχοις; *Eurip. Andr.* 721.
'Εντειχίδιος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui muris se continet, qui muris inclusus est. Ab
'Εντείχιος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, muro cinctus.
'Εντειχίζω, f. ίσω, munimentum et murum ædifico, muro cingo. Hinc
'Εντείχισις, εως, ἡ, muri seu munimenti in loco aliquo exstructio.
'Εντεκμαίρομαι, colligo, conjicio, judico.
'Εντεκνίω, ῶ, f. ήσω, liberos procreo in.
"Εντεκνος, ον, liberos habens. A τίκτω.
'Εντέλεια, ας, ἡ, perfectio. Ab ἐντελὴς.
'Εντελειότης, ἡ, perfectio, *V. L.* A τέλειος.
'Εντελεῖται, 3. sing. f. 2. ind. med. v. ἐντέλλω.
'Εντελευτάω, ῶ, f. ήσω, finio vitam in, morior in.
'Εντελέχεια, ας, ἡ, perfectio; (2) actus. Ab
'Εντελεχὴς, ὶος, ὁ ϗ ἡ. Vide ἐνδιελεχής.
'Εντελὴς, ὲος, ὁ ϗ ἡ, perfectus; ἐντελεῖς, principes quoque dicuntur, et ordines superiores. 'Εντελὴς δεῖπνον, cœna recta, *Luc.* eximius, præstanti corpore. Ταυροκτονεῖ μὲν, δῶδεκ' ἐντελεῖς ἔχων, λείας ἀπαρχὴν, βοῦς, *Soph Trach.* 760. Καὶ δεύτερον τόνδε καιρὸν ἐντελῆς ἔργα μεθῆκεν, occasionem autem absolvendæ victoriæ jam altera vice e manibus dimisit, *App. Bell. Civ.* 2, 62. Ex τέλος.
'Εντέλλω, et ἐντέλλομαι, mando, jubeo. Τοῖς κόραξιν ἐντελλόμαι διατρέφειν σε ἐκεῖ, *1 Reg.* 17, 4. 'Εντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος, *Act.* 13, 47.
'Εντελομίσθιος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui plenam accipit mercedem. Ex ἐντελὴς et μίσθος.
'Εντελῶς, *adv.* perfecte, absolute.
'Εντεμενίζω, f. ίσω, dedico signum Dei in æde.
'Εντέμνω, incido; (2) cæsas hostias immolo, sed heroibus; (3) dedico heroi. 'Εντεμεῖν σφάγια Περιφήμῳ, *Plut.*
'Εντενὴς, *adv.* contente, *Ap.*
'Εντενὴς, ὲος, ὁ ϗ ἡ, intentus, contentus. Ab ἐντείνω.
'Εντερεύω, f. εύσω, exentero. Ex ἐν et ἔντερον.
'Εντεριαῖος, ᾱ, ὁν, intestinalis. Ab ἔντερον.
'Εντεριώνη, ης, ἡ, interior pars cujuslibet rei, ut medulla, nucleus, &c. (2) intima pars navis. Ab eod.
'Εντεριωνὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.
'Εντεροκηλοκήλη, ης, ἡ, tumor scroti intestino et omento simul in ipsum devolutis. Ex ἔντερον et ἐπιπλοκήλη, *hernia*, quum omentum descendit in scrotum.
'Εντεροκήλη, ης, ἡ, ramex, tumor scroti ex delapso in id intestino. Ex ἔντερον et κήλη.
'Εντεροκηλήτης, ᾱ, ὁ, ramicosus, *Gl. V.*
'Εντεροκηλικὸς, idem.
"Εντερον, ᾱ, τὸ, intestinum, ἔντερα γῆς, lumbrici, qui ἕλκοι alias dicuntur, centipedæ.
'Εντερόνια, ων, τὰ, interiora navis ligna quæ a carina initium ducunt; (2) ipsa carina navis. A præc. quod ab ἐντός.
'Εντεροπώλης, ὁ, qui viscera, farcimina vendit.
"Εντεσι, *armis*, dat. plur. ab ἔντος, plur. ἔντεα.
'Εντεσίζυγος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, subjugalis. Epith. mulorum. Ex ἔντεα et ζεύγω, *coerceo.*

Ἐντεσιμήτωρ, ὁ, armorum peritus, bellicosus, *Steph.* Ab ἔντεα.

Ἐντεσιεργός, ᾱ, ὁ ᾗ ή, idem, *Var. L. ap. Hom. Ern.* al. armorum opifex. Ex ἔργον et ἔντεα.

Ἐντέταλται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐντέλλω.

Ἐντεταμένος, part. perf. pass. verbi ἐντείνω.

Ἐντεταμένως, *adv.* vehementer.

Ἐντέτασται, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἐντείνω.

Ἐντετύχηκα, perf. ind. act. v. ἐντυγχάνω.

Ἐντεῦθεν, *adv.* hinc, ex eo, exinde.

Ἐντευθενί, *adv.* idem, *Attice.* Ab ἔνθα.

Ἔντευξις, εως, ἡ, aditus, congressus; (2) cujus causa fit aditus, ut postulatio, preces, gratiarum actio; (3) lectio. Ab ἐντυγχάνω. Unde

Ἐντευκτικός, ἡ, όν, qui conveniri et compellari facile potest, adfabilis, comis.

Ἐντευτλανόω, cum betis coquo.

Ἐντῆφρος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, in quo cinis est; (2) cinereus; (3) referens id in quo cinis est.

Ἐντιχνία, ας, ἡ, peritia, eruditio. Ab

Ἔντεχνος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, doctus, artibus instructus, peritus; (2) ab arte profectus, artificiosus.

Ἐντέχνως, perite, cum magna arte. A τέχνη.

Ἐντήκω, f. ξω, illiquefacio, instillo; (2) imprimo, injicio animo, v. gr. studium, &c. (2) ἦδι σ', ἤν ἂν εἰ κάρτ' ἐνταικίη τῷ φιλεῖν, *Soph. Trach.* 462. Μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκ' ἐμοί, odium enim vetus penitus mihi infixum inhæret, *Id. Elect.* 1311. Τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ, insedit, *Lucian. in Peregrin.*

Ἐντί, *est*, vel *sunt*, *Dor.* pro ἐστὶ vel εἰσὶ, ab εἰμί.

Ἐντίθημι, fut. ήσω, impono; (2) insero, indo, immitto. Ἐνέθηκε δὲ χυτὸ ἄρπην παρὰ καρὸ δοντα, *Hesiod. Theog.* 174.

Ἐντίκτω, f. ἕξω, ingenero, insero; (2) injicio menti alicujus, v. gr. opinionem. Ἵνα τῆς ἐκείνων ἀρετῆς τοῖς ἀκούουσιν ἐντίκῃ λόγον ἄξιον, *Longin.* 16.

Ἐντιλάω, ῶ, fut. άσω, caco in vel ad; (2) merda seu stercore inquino.

Ἐντιμάομαι, ῶμαι, æstimatum accipio.

Ἔντιμος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, qui in honore et pretio habetur, spectabilis, honorabilis, honestus, honorificus. Ex ἐν et τιμὴ, *honor.* Hinc

Ἐντιμότης, ητος, ἡ, dignitas.

Ἐντίμως, *adv.* honeste, honorifice. Ab eod.

Ἐντιναγμός, οῦ, ὁ, incussio. Ab

Ἐντινάσσω, vel ἐντινάττω, f. ξω, incutio.

Ἐντιτρωνίζω, tribus aquæ portionibus misceo. *Vox Comica*, Ar.

Ἔντμημα, ατος, τὸ, incisura. Ab ἐντέμνω.

Ἔντο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ἵημι.

Ἔντομος, ον, pariens; sub usuris collocata pecunia sic dicitur, quia quasi gignit.

Ἐντολὴ, ῆς, ἡ, mandatum. Ab ἐντέλλομαι.

Ἐντολμάω, f. ήσω, audeo.

Ἔντομα, ων, τὰ, insecta, ut vespæ, formicæ; (2) victimæ, inferiæ. (2) ἔντομα μήλων κεῖται, pecudes cæsas cremarunt, *Apoll. Rhod.* 1, 587. Ἤγισαν ἔντομα μήλων, cæsas pecudes cremarunt, *Id.* 2, 928.

Ἐντομὴ, ῆς, ἡ, incisio.

Ἐντομίας, ου, ὁ, eunuchus, spado, exsectus.

Ἐντομίδης, ου, ὁ, qui in funere se laniat, aut qui τὰ ἔντομα, i. e. insecta mactat, aut inferias infert.

Ἐντομὶς, ίδος, ἡ, incisio, incisura; (2) laceratio corporis, quæ ab ethnicis in luctu fiebat. Ab eod.

Ἔντομος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, sectus, incisus; unde (2) ἔντομα, animalcula, insecta; sacra heroica. *Gl. V.* inferiæ.

Ἐντονία, ας, ἡ, firmitas, intensio. A seq.

Ἔντονος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, intensus; (2) acer, vehemens. Ab ἐντείνω.

Ἐντόνως, *adv.* intente; (2) acriter, enixe.

Ἐντοξεύω, sagitta ferio, et tropice animo injicio, velut amorem.

Ἐντοπίζω, fut. ίσω, in loco aliquo dego, sedem non muto. Ab

Ἐντόπιος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, inquilinus, loci incola.

Ἔντοπος, ον, idem. Προβᾶδ' ὦδι, βᾶτι, βᾶν' ἔντοπος, *Soph. Œd. Col.* 841. Ὦ λᾶτι τῶν πρὶν ἐντόπων, *Soph. Phil.* 1170. Ex τόπος.

Ἐντορεύω, f. εύσω, perforo; (2) ferro trajicio; (3) penetro; (4) cælo, insculpo.

Ἐντορνεύω, torno rado.

Ἔντορνος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, tornatus, torno confectus.

Ἐντὸς, *adv.* intus, intra. Ab ἐν.

Ἔντοσθε, *adv.* intus, intra. Ab ἐντός.

Ἐντοσθίδια, τὰ, interiora pectoris, *Poll.* Ex ἐντὸς et στῆθος, *pectus.*

Ἔντοσθι, *adv.* intus, intra. Ab ἐντός. Unde

Ἐντόσθια, ων, τὰ, intestina, viscera.

Ἐντοσθιάζω, idem (potius ἐντοσθιαῖα).

Ἐντραγεῖν, comedere.

Ἐντραγῳδέω, tragœdias ago, in re aliqua me jacto.

Ἐντραπεζίτης, ου, ὁ, parasitus, mensæ adsecla, (pro συντραπεζίτης, et sæpe ἐν in comp. usurpatur pro σύν.)

Ἐντραπεζίτις, ιδος, ἡ, parasitastria.

Ἐντραπῆ, 3. sing. a. 2. conj. pass. v. ἐντρέπω.

Ἐντραχὺς, in quo asperitas est.

Ἐντρεπτικὸς, ἡ, όν, pudefaciendi, terrendi vim habens, pudore adficiens. Ab ἐντρέπω.

Ἐντρεπτικῶς, *adv.* pudore adficiendo.

Ἐντρέπω, fut. ψω, pudore adficio, facio ut præ pudore aliquis faciem avertat. Hinc (2) ἐντρέπομαι, pudore suffundor, verecundor, revereor, timeo; (3) curo, curam habeo; (4) mutor, flector; (5) dolore afficior, moveor. Οὐχ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, 1 *Cor.* 4, 14. Ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος, *Luc.* 18, 2. Μηδέ γ' ἐντραπώμεθα, *Soph. Œd. Col.* 1541.

Ἐντρέφω, f. θρέψω, innutrio, nutrio vel alo in. Μακρῷ χρόνῳ βασιλικῇ ἐξασίᾳ ἐντεθραμμένη, *Herodian.*

Ἐντρεχία, ας, ἡ, solertia. Ab

Ἐντρεχὴς, ίος, ὁ ᾗ ή, velox; (2) solers, acutus, acer, in utramque partem. Ab

Ἐντρέχω, curro in; (2) convenio, quadro; (3) inhæreo, insideo. Ἐντρέχει ἀγλαὰ γυῖα, *Il.* 19, 385.

Ἐντρεχῶς, *adv.* citatim, solerter. Ab ἐντρεχής.

Ἐντριάνας, tridentem gerens; epith. Neptuni, *Pind.* Ex ἐν et τρίαινα.

Ἐντριβὴς, ίος, ὁ ᾗ ή, diligenter versatus in aliqua re, adsuetus. tritus; (2) tritus, de via. (1) πρὶν ἂν ἀρχαῖς τι καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ, *Soph. Antig.* 176. (2) ᾗ καὶ νῦν ἐστιν ἐπὶ τῶν ὁρῶν ἐντριβὴς, per montes trita via, *Appian. Bell. Annibal.* 4. Ἀρχαῖς τι καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς, *Soph. Antig.* 183. Ab

Ἐντρίβω, f. ψω, intero, infrico; (2) infligo, incutio, impingo; (3) tero. Hinc

Ἔντριμμα, ατος, τὸ, id quod infricatur faciei; fucus, cerussa.

Ἔντριτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, triplex.

Ἔντριτος, ου, ὁ, sequester.

Ἔντριχον, ου, τὸ, coma apposititia, galericulum.

Ἐντριχὸς, ᾱ, ὁ ᾗ ή, qui galericulo utitur ob comæ penuriam. Ex ἐν et θρίξ. Hinc

Ἐντρίχωμα, ατος, τὸ, pars sub oculis, seu extima palpebra, qua pili longiusculi enascuntur.

Ἐντρίχωσις, εως, ἡ, palpebra. Ab eod.

Ἔντρ.ψις, εως, ἡ, infrictio, illitus v. gr. cerussæ vel pigmenti in cutem. Ab ἐντρίβω.

Ἔντρομος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, tremefactus.

Ἐντροπαλίζομαι, convertor, respecto inter eundum.

Ἐντροπὴ, ῆς, ἡ, verecundia, pudor, reverentia; (2) excusatio; (3) cum cedimus alicujus dictis, precibus.

Ἐντροπία, ας, ἡ, idem. Ab ἐντρέπω.

Ἐντροπίας, ου, ὁ, mutatus, ut ἐντροπίας οἶνος, vappa. Ab ἐν et τροπὴ, *mutatio.*

Ἐντροπίδες, ων, αἱ, calceamenta quædam.

Ἔντροφος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, innutritus, adsuefactus in. Σὺ γάρ μι μόχθῳ τῶδ' ἐθέλοντα ἔντροφον, *Soph. Œd. Col.* 1362. Ἔντροφες παλαιᾷ ἀμίρᾳ, longævus. *Id. Aj.* 627. Ab ἐντρέφω.

Ἐντρυλίζειν, inclamare in aurem, coturnici sc. victæ in certamine; nam peculiariter id sic dicebatur, *Poll.*

Ἐντρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblecto me; (2) luxuriose utor; (3) illudo, insulto. Τὶς ἐντρυφῶν τῇ μητρὶ, *Plut.* Ἐντρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, *Jac.* 5, 5. Hinc

Ἐντρύφημα, ατος, τὸ, oblectamentum, deliciæ.

Ἐντρυφὴς, mollis, luxu perditus. Παμπλάστης τε τίθησι καὶ ἐντρυφίας καὶ ὑγλαΐης, *Maneth. Apotelesm.* 4, 85.

Ἐντρύχομαι, molestiam creo, *Ern.*

Ἐντρώγω, unde ἐντραγεῖν, in a. 2. comedens ingero in ventriculum; (2) comedo.

Ἐντυγχάνω, f. ἐντεύξομαι, a. 2. ἐνέτυχον, perf. ἐντετύχηκα, occurro alicui; (2) compello, adeo aliquem præcandi causa, interpello; (3) invenio; (4) lego. Τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω, *Soph. Aj.* 433. Εἰ γὰρ ἐντύχῃ τὶς ἤρωϊ τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστῃ, *Aristoph. Av.* 1497. (4) ἐπιθυμητὸν ἐγένετο τῷ γνῶναι τὰς πατρίους νόμους, καὶ ταῖς τῶν ἱερῶν γραφῶν βίβλοις ἐντυχεῖν, *Joseph. cont. Apionem*, 2, 4. *apud Herodian.* 4. *Plutarch. in Lycurg.*

Ἔντυε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤντυε, ab ἐντύω.

Ἐντυλίσσω, vel ἐντυλίττω, f. ξω, involvo. Ἐν ἱματίοισι διδάσκειις ἐντετυλίχθαι, *Aristoph. Nub.* 983.

Ἐντυλόω, ῶ, f. ώσω, callum obduco.

Ἐντύνασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἐντύνω.

Ἔντυνον, 2. sing. aor. 1. imperat. act.

Ἐντύνω, f. υνῶ, apparo, instruo. Πλωτῆρσι λαμπαδοῦχον ἐντυνεῖ δρόμον, *Lycophr.* 734. Ab ἔντεα, *arma.*

Ἐντυπὰς, *adv.* sic adstricta veste, ut figura corporis appareat, obvolvendo v. gr. os, ut in luctu.

Ἔντυπος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, impressus: *oppos.* πρόσυπος, quod vide. Hinc

Ἐντυπόω, ῶ, f. ώσω, imprimo; (2) formam et effigiem imprimo, cælo. Φασὶ τὸν Φειδίαν τὸ ἐκτὸς πρόσωπον ἐντυπώσασθαι, *Aristot.*

Ἐντύπωσις, εως, ἡ, humeri acetabulum, ubi cum brachio coalescit. A præc.

Ἐντυπωτὴς, ᾱ, ὁ, cælator.

Ἐντυραννίομαι, ῦμαι, tyranno subjectus sum.

Ἐντύφω, incendo; (2) intus foveo; (3) foveo.

Ἐντυχία, ας, ἡ, congressus, colloquium, compellatio, etiam per literas, legatos. Ab ἐντυγχάνω.

Ἐντύω, paro, adorno, instruo. Ab ἔντεα.

Ἐνυαλίεω, gen. sing. *Ion.* pro Ἐνυαλίου. Ab

Ἐνυάλιος, ᾱ, ὁ, Mars; (2) bellicosus, Martius. Ab Ἐνυὼ, *Bellona.*

Ἐνυβρίζω, f. ίσω, contumelia adficio, injurius et contumeliosus sum in aliquem. Τὸ σὸν φράσον αὖθις πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅτῳ σ' ἐνύβρισαν, *Soph. Phil.* 341. Hinc

Ἐνύβρισμα, ατος, τὸ, contumelia, ludibrium.

Ἐνυγροθηρευτὴς, ᾱ, ὁ ᾗ ή, piscator.

Ἐνυγροθηρικὸς, όν, in aqua venans.

Ἔνυγρος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, humidus, madens; (2) in humido degens, aquatilis.

Ἐνυδρίω, ῶ, f. ήσω, humesco, madesco.

Ἐνυδρία, ας, ἡ, aquæ copia, aquatio.

Ἐνυδρὶς, ίδος, vel Ἔνυδρις, ιδος, ἡ, lutra.

Ἐνυδρόβιος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, in aqua vivens, aquatilis.

Ἔνυδρος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, aquas in se habens; (2) aquis abundans, aquis irriguus; (3) in aquis degens, aquaticus. Ex ἐν et ὕδωρ.

Ἐνυδρόω, ῶ, f. ώσω, aquosum reddo.

Ἐνυάλιον, ου, τὸ, templum Bellonæ, vel etiam Martis. Ab Ἐνυώ.

Ἔνυλος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, cui inest materia, materia constans, materialis. Ex ἐν et ὕλη.

Ἐνυμενόσπερμος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, semen habens membranis inclusum. Ex ἐν, ὑμὴν, et σπέρμα.

Ἐνυμοκόμησι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi νυμφοκομέω.

Ἐνυξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi νύττω.

Ἐνυπάρχω, f. ξω, insum, sum insitus; (2) antecedo.

Ἐνυπνιάζω, et ἐνυπνιάζομαι, somnio. Ἐνυπνιάζει τῶν ζώων μάλιστα ὁ ἄνθρωπος, *Aristot.* Ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, *Act.* ϗ, 17.

Ἐνυπνιαστὴς, ου, ὁ, somniator. A præc. Ab

Ἐνύπνιον, ᾱ, τὸ, insomnium. Hinc *adv.* ἐνυπνίων, per somnum. Ex ἐν et ὕπνος.

Ἐνυπνιώδης, ες, somnio similis, vanus, inanis.

Ἔνυπο-

Ἐνυστενίγω, suffoco in, v. gr. aqua.
Ἐνυπόσαρξ, ος, cui aliquid puris inest, purulentus.
Ἐνυπόστατος, ῠ, ὁ ἧ ἡ, qui in rerum natura est, voc. *Eccles.* de natura humana Christi. Ex ὑφίστημι.
Ἐνύσαξι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi νυσάζω.
Ἔνυσγον, ῠ, τὸ, magnum intestinum. Ex ἐν et ὕστερος, *posterior*, quia est in postrema corporis parte.
Ἐνυφαίνω, f. ανῶ, intexo.
Ἐνύφαντος, ον, intextus. A præc.
Ἐνύφασμα, ατος, τὸ, quod intextum est, tela auro &c. intexta. Ab eod.
Ἐνυφίστημι, insero. *In* aor. 2. insum, ut pars in toto.
ΕΝΥΩ, όος, *contr.* ῦς, ἡ, Enyo, Bellona, Dea belli, Martis soror.
Ἐνωθέω, impello, intropello. Μυχάτῃ ἐνέωσε πέτρῳ, *Apol.* Rhod. 4, 1243.
Ἐνώμα, *quat ebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνώμαε, a verbo νωμάω.
Ἔνωμος, ῠ, ὁ ἧ ἡ, cui adhuc aliquid cruditatis inest, acerbus, subcrudus.
Ἐνωμοτάρχης, ῠ, ὁ, qui præest certo numero militum, qui ἐνωμοτία dicebatur.
Ἐνωμοτία, ας, ἡ, apud Laced. certus numerus militum, 24, vel, secundum alios, 25. Ab
Ἐνώμοτος, ῠ, ὁ ἧ ἡ, juratus, qui juravit, juramento obstrictus. Ex ἐν et ὄμνυμι.
Ἐνωμότως, *adv.* cum jurejurando, jurato.
Ἐνωπαδίᾳ, *adv.* coram. Ab ἐνωπή.
Ἐνωπαδίως, coram. Ab eod.
Ἐνωπή, ῆς, ἡ, adspectus. Ex ἐν et ὤψ, *oculus*.
Ἐνωπῇ, *adv.* manifeste, coram, proprie.
Ἐνώπια, τὰ, *apud Hom.* paries vicinus ostio aut adversus, qui est in adspectu.
Ἐνωπιδίως, *adv.* coram. Ab
Ἐνώπιον, *adv.* in conspectu, coram. Ab
Ἐνώπιος, ῠ, ὁ ἧ ἡ, qui in alicujus præsentia aliquid facit aut dicit. Ab ἐνωπή.
Ἐνωραΐζομαι, f. ίσομαι, placeo mihi, ostento me in. Γυναιξὶ ἐνωραΐζόμενος, *Luc.*
Ἔνωρος, in flore ætatis constitutus, tempestivus, vegetus. Ab ἐν et ὥρα, *tempus*.
Ἐνῶρσε, *irruit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐνῶρε, a verbo ἐνόρω.
Ἐνῶρτο, *irruerat*, 3. sing. plusq perf. ind. pass.
Ἐνωσάμην, *cogitavi*, a. 1. ind. med. *per Crasin*, pro ἐνοησάμην, a νοέω.
Ἐνῶσι, 3. pl. præs. conj. verbi ἔνειμι.
Ἕνωσις, ως, ἡ, unitas, conjunctio. Ab ἑνόω.
Ἐνώτη, ης, ἡ, idem quod ἐνώτιον, *Hes. ex Soph.*
Ἐνωτίζομαι, f. ίσομαι, auribus percipio. Ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου, *Act.* 2, 14. Ab ἐν et ὖς, *auris*.
Ἐνωτικοίτης, ῠ, ὁ, aures habens ad pedes usque dependentes, ut in iis dormire videatur.
Ἐνωτικός, ἡ, όν, vim uniendi habens. Ab ἑνόω.
Ἐνώτιον, ῠ, τὸ, inauris, *Plat.* ἐνώτια τὰ, inaures. Ab ἐν et ὠτίον.
Ἐνωτίσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. med. verbi ἐνωτίζομαι.
Ἐνωχλήθην, a 1. ind. pass. verbi ἐνοχλέω.
Ἔνωχρος, ῠ, ὁ ἧ ἡ, pallidus.
Ἕξ, οἱ, αἱ, τὰ, sex.
Ἐξ, *præpos.* e, ex, sequente vocali vel diphthongo, quæ ἐκ scribitur sequente consona.
Ἑξάβιβλος, ον, sex libris constans.
Ἔξαγε, *eduxit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξῆγε, ab ἐξάγω.
Ἔξάγαγι, 2. sing. a. 2. imperat. act. *Att.* pro ἔξαγε.
Ἐξαγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐξαγεῖν.
Ἐξάγαστος, ῠ, ὁ ἧ ἡ, admiratione dignus.
Ἐξαγγελεὺς, έως, ὁ, nuncius, nunciator. Ex ἐξ et ἄγγελος.
Ἐξαγγελία, ας, ἡ, nunciatio; (2) divulgatio.
Ἐξαγγέλλω, f. ελῶ, enuncio, prædico, nuncio; (2) narro, expono; (3) prædico, laudo, *N. T.* indico. Πῶς σὺ αὐτὸ ἐξαγγέλλεις, *Plut.* Ἑρμίᾳ ἐξήγγειλεν, *T.* 5, 390.
Ἐξάγγελος, ῠ, ὁ ἧ ἡ, qui nunciat iis qui foris sunt ea quæ intus sunt; enunciator; (2) index, qui in fabulis aliquid e scena adfert.
Ἐξαγγελτικὸς, ἡ, όν, nunciandi vim habens.
Ἐξάγγελτος, ῠ, ὁ ἧ ἡ, patefactus per famam; (2) proditus, enunciatus.
Ἐξαγγίζω, f. ίσω, effundo e vase Ab ἄγγος.
Ἐξαγγίζω, impurum declaro, ob piaculum expello; item extermino, simpliciter.
Ἐξαγινέω, pro ἐξάγω, *congiego*.
Ἑξάγιον, ῠ, τὸ, sextula, pondus pendens quatuor scrupula. Ex ἕξ et ἄγω, *pendo*.
Ἐξάγισος, impurus, piaculo obstrictus, exterminatus, exsecratus; (2) sacer, venerandus, valde sanctus. Ἃ δὲ ἐξάγισα, μηδὲ κινεῖται λόγῳ, αὐτὸς μαθήσει, *Soph. Œd. Col.* 1526. Ex ἐξαγίζω.
Ἐξαγκωνίζω, f. ίσω, medium aliquem comprehendo, ut fit in lucta. Ex ἐξ et ἀγκών.
Ἐξαγοράζω, f. άσω, redimo. Ἐξαγοράζει κόσμον μιγάλης τιμῆς, *Nazian.*
Ἐξαγόρευσις, εως, ἡ, indicatio rei arcanæ:
Ἐξαγορευτικὸς, ἡ, όν, enuntiandi vim habens, exprimens v. gr. cogitata.
Ἐξαγορεύω, f. εύσω, effutio, enarro, confiteor. Ἑκάστη ὧν γόνου ἐξαγόρευεν, *Odyss.* 11, 233.
Ἐξαγριαίνω, effero, exaspero, exacerbo.
Ἐξαγριόω, ῶ, f. ώσω, agrestem reddo; (2) effero, exaspero; (3) item, asper sum. Hinc
Ἐξαγρίωσις, εως, ἡ, mutatio in naturam silvestrem; (2) efferatio, exasperatio.
Ἐξάγω, educo; (2) exporto; (3) subduco; (4) proveho; (5) induco, incito, impello; (6) perduco; (7) exeo; (8) aperio, patefacio; (9) violentas manus infero. Οὓς ἐξήγον κλαίοντας ἀεὶ, *Aristoph. Pace*, 743. Ἐξήχθη ὁ περίβολος, exstructus, *Thuc.* (9) ἑαυτὸν ἐξαγαγόντος, cum sibi manus intulisset, *App. Bell. Civ.* 2, 28. Ἐξήγαγεν ἑαυτήν, mortem sibi ipsa conscivit, *Plutarch. Apophthegm. Lacænor.* 242.
Ἐξάγω, frango. Ἐξ αὐχένα ἄξει πόρτις, *Il.* 5, 161. Πρίμοθεν ἐξαγαγεῖν, radicitus effracta, *Apoll. Rhod.* 4, 1686.
Ἐξαγωγεὺς, έως, ὁ, deductor, qui v. gr. præsidia ex urbibus deducit.
Ἐξαγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio; (2) exportatio; (3) demigratio e vita, mors violenta, omninoque finis alicujus rei, exitus. Ab ἐξάγω.
Ἐξαγώγιμος, ῠ, ὁ ἧ ἡ, qui exportatur. Hinc τὰ ἐξαγώγιμα, ων, merces quæ exportantur; (2) qui effert, educit aliquid, ut cloaca ἐξαγώγιμος sordium. Ab eod.
Ἐξαγωνίζομαι, certo.
Ἑξαγώνιος, ῠ, ὁ ἧ ἡ, sexangulus, qui sex habet angulos. Ex ἕξ et γωνία.
Ἑξάγωνος, ῠ, ὁ ἧ ἡ, idem et ex iisd.
Ἐξαδάκτυλος, ῠ, ὁ ἧ ἡ, sex habens digitos.
Ἐξάδαρχος, ῠ, ὁ, sex virorum præfectus.
Ἐξάδελφος, ῠ, ὁ ἧ ἡ, natus ex fratre vel sorore.
Ἑξάδραχμος, ῠ, ὁ ἧ ἡ, qui sex drachmarum est, qui sex drachmis venditur. A δραχμή.
Ἐξαδρύνεσθαι, ad perfectam maturitatem pervenire.
Ἐξαδυνατέω, ῶ, f. ήσω, elangueo, debilior fio, deficio. Ἐξαδυνατῶν τῷ σώματι, *Plut.*
Ἐξᾴδω, f. σω, excanto, incantatione libero.
Ἐξαείρω, extollo, elevo.
Ἐξαερόω, ῶ, f. ώσω, in aerem converto, extenuo. Hinc ἐξαερόομαι, in aerem convertor, evanesco, item ab aere perflo. Ex ἀήρ.
Ἑξάετις, *adv.* per sex annos, sexennio.
Ἑξάετης, ῠ, ὁ, sexennis. Ex ἕξ et ἔτος.
Ἑξαετὴς, ὁς, ὁ ἧ ἡ, idem et ex iisd.
Ἑξαετία, ας, ἡ, sexennium. A præc.
Ἑξάημερος, ῠ, ὁ ἧ ἡ, sex dies habens vel durans. Hinc τὸ ἑξάημερον, ῠ, spatium sex illorum dierum quo mundus a Deo conditus fuit. Ex ἕξ et ἡμέρα, *dies*.
Ἐξαθλάω, f. ξω, emulgeo, exsugo.
Ἐξαθρίζω, f. ίσω, vilipendo, contemno.
Ἑξάθλος, ὁ, qui certare (ob senectutem, &c.) amplius non potest.
Ἐξαθρῶ, conspicio, inspicio. Τάδ' ἐξ ἀθύμου διστότου κιλύσμασιν ἠθρῦμεν, *Soph. Antig.* 1219. Ordo est τάδε ἐξηθρῦμεν κιλύσμασιν, dativus Latine reddendus per præpositionem *propter* vel *ob*.
Ἐξαθροίζω, f. σω, congrego, convoco. Ἀλλά νιν πάλιν παῖς σὸς ἐξαθροίζεται, *Eurip. Phœn.* 1175.
Ἐξαθυμέω, ῶ, penitus deficio animo, exanimor.
Ἐξαιθριάζω, f. άσω, sereno cœlo expono, sub dio habeo, ad solem expono, insolo.
Ἐξαιμάσσω, et ἐξαιμάττω, f. ξω, cruento; (2) refrico vulnus, dolorem.
Ἐξαιματόω, ῶ, f. ώσω, in sanguinem verto; (2) cruento. Ex ἐξ et αἷμα, *sanguis*. Hinc
Ἐξαιμάτωσις, εως, ἡ, ipsa actio, vertendi in sanguinem, sanguinis effectio vel generatio; (2) vulneratio.
Ἔξαιμος, ῠ, ὁ ἧ ἡ, sanguine destitutus; (2) qui multum sanguinis effudit, exsanguis.
Ἐξαίνυμι, aufero, privo. Φίλον δ' ἐξαίνυτο Σύμῑν ἀμφοτέροιν, *Il.* 5, 155. Νηῒ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα, *Odyss.* 15, 206.
Ἑξάϊκτος, ον, sex equis junctus, sc. currus.
Ἐξαιρέθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. v. ἐξαιρέω.
Ἐξαιρεῖσθαι, præs. inf. pass. pro ἐξαιρέεσθαι.
Ἐξαιρέσιμος, ον, exemptilis. A seq.
Ἐξαίρεσις, εως, ἡ, exemptio; (2) eductio; (3) exceptio; (4) locus in portu in quem merces e navibus exponuntur; (5) actio forensis qua servum vindicamus, *ap. Harp.*
Ἐξαιρετέος, ejiciendus, eximendus, *Xenoph. Cyrop.* 131, 132.
Ἐξαίρετος, ῠ, ὁ ἧ ἡ, exemptus e numero, selectus, eximius, peculiaris. Ab ἐξαιρέω.
Ἐξαιρέτως, *adv.* eximie, præcipue, imprimis.
Ἐξαιρεύμην, *Dor.* et *Ion.* pro ἐξηρούμην, imp. ind. pass. verbi
Ἐξαιρέω, ῶ, et ἐξαιρέομαι, ῶμαι, eximo, eruo, educo, aufero, extraho; (3) secerno, seligo tanquam præmium, donarium; (3) diripio, populor; (4) everto, expugno. Οὐκ ἴσθ' ὅπως, ἐκ ἐξελῶ ἐκ τῆς οἰκίας, *Aristoph. Nub.* 800. Ἐξαιρεῖσθαι τῆς μέψεως, liberari. Ἡδυαῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον, exigit, *Soph. Trach.* 150. Εἴτις αὐτῶν ἐλαΐσιν κινεῖς πάρος ἐξῄρεσ', elatus, *Idem, El.* 1488. Τὴς τὸν ἀγαπητὸν παῖδά σε ἐξηνήσατο, *Aristoph. Thesm.* 768. Καινῇ ἐξαιρεμένος; ὑπὸ Ἰώνων Ποσειδέωνι Ἑλικωνίῳ, communiter ab universis Ionibus Neptuno Heliconio dicatus, *Herodot.* 1, 148. Κυσὶν ταχείαις θῆρας ἐξαιρεῖ χθονὸς, eximit, *Eurip. Hippol.* 18.
Ἐξαιρέομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, in lolium vertor. Ex ἐξ et αἶρα.
Ἐξαίρω, f. αρῶ, tollo, effero, extollo; (2) tollo e medio, aufero; (3) effero, exporto; (4) incito, irrito. Ἐξαίρειν τῷ ἵππῳ τὸν χαλινὸν, *Xen.* Εἰς ὄγκον ἐξαρθεὶς, *Plut.* Καί τοι νόσον γ' ἑκάστην ἐξαιρώμεθα, consciscam ultro, *Soph. Trach.* 491.
Ἐξαίσιος, ῠ, ὁ ἧ ἡ, iniquus; (2) indecens; (3) ingens, immensus; (4) inauspicatus. Ab ἐξ et αἶσα, *sors*.
Ἐξαΐσσω, f. ξω, prosilio alicunde, cum impetu prodeo. Ἐξῇξάτην, ἓν δύο δράκοντ' ἐκ τῶν νιῶ, *Aristoph. Plut.* 732. Ἐκ δέ μοι ἔγχος ἠΐχθη παλάμηφιν ἰτώσιον, emissa est manibus irrita, *Il.* 3, 367.
Ἐξαΐστόω, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo, facio ut de aliquo nec sciri quidpiam nec cognosci possit; (2) deleo, extinguo.
Ἐξαιτέω, ῶ, et *in med.* ἐξαιτοῦμαι, deposco, exposco ad quæstionem; item ad pœnam, supplicium; (2) expeto, postulo; (3) *in med. est etiam* aliquem deprecor ab aliquo, h. e. deprecatione a pœna liberare cupio vel libero. Ἐξῄτησεν ἂν μι παῖδα τὸν γράψαντα τὰς μαρτυρίας, *Dem.* Ἐξητήσατο ὑμᾶς, *Luc.* 22, 31.
Ἐξαίτησις, ιως, ἡ, ipsa actio deposcendi aliquem ad supplicium, vel quæstionem; (2) deprecatio pro reo. Ab ἐξαιτέω.
Ἔξαιτος, ον, eximius, *Hom.* pro ἐξαίρετος; (2) præcipuus, exemptus e numero; (1) οἴνου τ' ἔξαιτον, vinum eximium, *Il.* 12, 320. (2) Μήδειαν δ' ἔξαιτον ἰὼ ἐς πατρὸς ἄγεσθαι ἵκοντο, Medeam

Medeam exemptam e numero (præ ceteris) ad patrem suum reducere volebant, *Ap. Rhod.* 4, 1004.

'Εξαίφνας, *repente*, Dor. pro ἐξαίφνης.

'Εξαίφνης, *adv.* subito, repente, quasi ex occulto adveniendo.

'Εξαιφνίδιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, repentinus, subitus, improvisus.

'Εξακανθίζω, futur. ίσω, spinis purgo, spinas evello.

'Εξακανθόω, ῶ, f. ώσω, spinosum seu aculeatum reddo.

'Εξακίομαι, ῦμαι, f. ίσομαι, medeor, sano, persano; (2) placo; (3) sarcio. *Θούθλοις Φεραίαν ἐξακιύμενοι Θεὰν, Lycophr.* 1180.

'Εξακίονται, 3. pl. præs. ind. med.

'Εξακίσαιο, 2. sing. a. 1. opt. med.

'Εξακίσας, *medicatus*, a. 1. part. act.

'Εξάκισις, εως, ἡ, sanatio. Ab ἐξακίομαι.

'Εξακιστήριος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, sanandi vim habens; (2) expiatorius. Ab eod.

'Εξάκις, *adv.* sexies. Ab ἕξ, *sex.*

'Εξακισμύριοι, αι, α, sexagies mille.

'Εξακισχίλιοι, αι, α, sexies mille. Hinc

'Εξακισχιλιοστὸς, ή, όν, sexies millesimus.

'Εξάκλινος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, sex lectis instructus.

'Εξακμάζω, futur. άσω, vigorem amitto, flaccesco.

'Εξάκνημος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, sex κνήμας seu radios habens.

'Εξακολουθέω, ῶ, f. ήσω, sequor; (2) investigo. perequito, proprie et tropice. Καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀσωλτίαις, 2 *Pet.* 2, 2.

'Εξακολούθησις, εως, ἡ, investigandi, cognoscendi, intelligendi studium.

'Εξακοντίζω, fut. ίσω, jaculor, jaculum emitto. 'Εξακοντίζειν ἐπί τινα, *Plut.* τοῖς δόρασιν, *Xen.* Καὶ ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τὰ σὰ ἐξηκόντισα, et hæc quidem ad tua respondeo, *Eurip. Suppl.* 456: adversus tua sum ejaculatus. Hinc

'Εξακόντισμα, ατος, τὸ, jaculatio; (2) fulguris genus; (3) scatebra; (4) sanguinis jactus.

'Εξακοντισμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

'Εξακόσιοι, αι, α, sexcenti. Ab ἕξ, *sex.*

'Εξακοσιοστὸς, ή, όν, sexcentesimus.

'Εξάκουστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui facile exaudiri potest; (2) celebris. Ab

'Εξακούω, fut. ούσω, exaudio, intelligo. Δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται pro δίνης πτερωτῆς φθόγγος, id est, πτερῶν δινεμίνων, ag tatarum alarum sonitus exauditur, *Arist. Av.* 1198. Δηχθεὶς πρὸς ἃ ἤκουσεν, *Soph. Phil.* 378.

'Εξακριβάζω, futur. άσω, diligenter aliquid facio.

'Εξακριβόω, ῶ, f. ώσω, idem: rem affirmo. Οὐ μὴν ἐξακριβοῦσί γε πάσαις ὁμοίως, *Aristot.* Ταυτὸ δ' ἐχὶ γίγνεται, δόκησιν εἰκτὶν, κἀξακριβῶσαι λόγον, at longe diversum est, opinionem referre, et rem ut certam affirmare, *Soph. Trach.* 425.

'Εξακρίζω, f. ίσω, ad verticem pertineo, in cacumen evado. 'Εξακρίζει' αἰθέρα πτεροῖς; *Eur. Or.* 265.

'Εξαντίος, educendus. Ab ἐξάγω.

'Εξάνυκλος, ον, sex rotas habens, epith. currus.

'Εξάκωλος, ον, sex membra (versiculos breviores) habens.

'Εξαλαίω, ῶ, f. ώσω, excæco; (2) mutilo; (2) ὅλον δίμας ἐξαλάωσας, *Oppian. Cynerget.* 3, 228.

'Εξαλαπάζω, f. άσω, et άξω, evacuo, exinanio; (2) vasto, diripio, depopulor. "Ετιρος δ' ἕτερα πόλιν ἐξαλαπάξει, *Hes. Op.* 187.

'Εξαλαπάξαι, a. 1. inf. act.

'Εξάλατο, *exsiluit*, *Dor.* pro ἐξήλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐξάλλομαι.

'Εξαλδαίνω, germino.

'Εξαλίασθαι, *evitare*, a. 1. inf. med. *per Sync.* pro ἐξαλιύσασθαι, et hoc pro ἐξαλιύασθαι inusitato. Οὕτως ὅτι πᾶ ἰσὶ Διὸς νόον ἐξαλίασθαι, *Hes. Op.* 105.

'Εξάλειπτρον, ᾱ, τὸ, vas unguentarium. Ab

'Εξαλείφω, f. ψω, unguentum abstergo; (2) deleo unguendo; (3) deleo, oblitero, tollo, v. gr. leges; (4) ungo; (5) abjicio ex animo, omitto, veluti spem. Οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, *Apoc.* 3, 5. Οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλεῖψασθαι φρενὸς, *Eur. Hec.* 590. Εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, *Act.* 3, 19. Τὰς ἐλπίδας ἐξαλείψαντες, *Diodor. Sic.* 3, 40. Μή μ' ἐξαλείψητε, ne me perdatis, *Eurip. Hipp.* 1241.

'Εξαλειφθῆναι, a. 1. inf. pass.

'Εξαλείψαι, aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐξαλείψαιμι.

'Εξάλειψις, εως, ἡ, obliteratio, deletio.

'Εξαλίομαι, devito, effugio. Φεύζειο δ' ὅππως χεῖρας ἐμὰς σόος ἐξαλίοιο, *Apoll. Rhod.* 1, 490.

'Εξαλιύω, devito, effugio. "Ως ἂν μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλιύσομαι Θεᾶς, *Soph. Aj.* 665.

'Εξαλίπτης, ᾱ, ὁ, qui calce vel alio tectorio illinit, unctor, pro ἐξαλείπτης, *H pp.*

'Εξαλίτρα, ας, ἡ, volutabrum. locus ubi equi volutantur abstergendi pulveris et sudoris causa.

'Εξάλιτρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui sex librarum est. Ex ἕξ et λίτρα, *libra.*

'Εξαλίω, et ἐξαλίζω, f. ίσω, volvendo ejicio, v. gr. pulverem; evacuo; ab ἐξαλίτρα· it. abduco. "Απαγέ τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε, abduc equum domum, volutatum prius in pulvere, *Aristoph. Nub.* 32. 'Αλλ' ὦ μέλ' ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν, evolvisti me ex meis bonis, *Il. Ib.* 33. Ὁ παῖς ἐξαλίσας τὸν ἵππον εἴκαδι ἀπάγει, volutatione facta, *Xenoph. Œconom.* 11, 18.

'Εξαλλαγὴ, ῆς, ἡ, immutatio, varietas, discrimen. Ab ἐξαλλάττω.

'Εξάλλαξε, 3. sing. a. 1. indicat. act. *Ion.* pro ἐξήλλαξε. Ab ἐξαλλάττω. Unde

'Εξάλλαξις, εως, ἡ, alternatio; (2) diversitas.

'Εξαλλάσσω, vel ἐξαλλάττω, f. ξω, immuto; (2) differo; (3) transeo, relinquo; ἐξαλλάττων, eminens Τάντ' ἐξαλλάσσουσαν ἔχει χάριν, eminentemque habet gratiam, *Eurip. Iphig. in Aul.* 564. 'Εξηλλαγμένος, inauditus, pro digiosus, insolens. (1) κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται, qui nullam mutationem experitur in malis, cui malorum nulla contingit remissio, *Soph. Aj.* 474. (3) καὶ ἐγγὺς ἦν τῇ ἐξαλλάσσειν τὸν ὠδοποιημενὸν πρὸς τῶν Περσῶν χῶρον, et propemodum relinquerant locum planum factum a Persis, *A r. Hist. Alex.* 3, 13. 'Εξαλλάττειν τῶν ἐναντίων τὴν ἑαυτῶ γύμνωσιν, *Thuc.* τῆς ἀρχαίας μορφῆς, *Aristot.*

'Εξάλλοιόω, ῶ, muto.

'Εξάλλομαι, exsilio. Καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἦεν, pro ἐξαλλόμενος, *Il.* 17, 343.

"Εξαλλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, ab aliis diversus; (2) insuitatus; (3) egregius; (4) peregrinus.

'Εξαλλοτριόω, ῶ, f. ώσω, abalieno, emancipo et vendo aliis.

'Εξάλλως, *adv.* alio modo; (2) insuitate; (3) mirum in modum, insigniter.

"Εξαλμα, ατος, τὸ, qu. dic. exsultatio, saltus; (2) eruptio; (3) impetus.

"Εξαλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, mari exemptus; (2) extra mare positus; (3) exstans mari. Ex ἐξ et ἅλς, *mare.*

"Εξαλσις, εως, ἡ, saltus. Ab ἐξάλλομαι.

'Εξαλύξαι, et ἐξαλίξασθαι, effugere, devitare.

'Εξαλύσκω, devito, effugio. "Ως ἂν ... μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλύζωμαι Θεᾶς, *Soph. Aj.* 655. Οὔτις ἐξήλυξέ πω, *Eurip. Hec.* 1194. Πᾶ ποτ' ἐξαλύξω τύχας; *Id. Hipp.* 673.

'Εξάλφω, invenio.

'Εξαμάξω, convitior, maledico, *V. L.* Ab ἅμαξα, quasi de plaustro convitia fundo.

'Εξαμαρτάνω, pecco, aberro; (2) peccare facio. 'Εξαμαρτάνειν εἰς τυραννους ἄνδρας, *Eur. Med.* 808. "Η δεινὸν ἦ λιγύσαν ἐξαμαρτάνειν, *Soph. El.* 1039. Βύλομαι δ', ἄναξ, καλῶς, δοῦν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον, ἢ νικᾶν κακῶς, frustrari, *Soph. Phil.* 94.

'Εξαμαρτία, ἡ, peccatum, delictum; (2) frustratio cum quis excidit spe, aut alia qua re; (1) ἴσην νῷν ἐστιν ἡ 'ξαμαρτία, *Soph. Antig.* 564.

'Εξαμαυρόω, ῶ, f. ώσω, obscuro, oblitero.

'Εξαμάω, ῶ, f. ήσω, meto; (2) abscindo. Βρύκυσά σε τὰς πνιύμονας, ᾗ τ' ἄντερ' ἐξαμήσω, *Aristoph. Lys.* 369.

'Εξαμβλίσκω, abortio, abortum facio. Ab

'Εξαμβλόω, ῶ, f. ώσω, idem. Φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξευρημένην, *Aristoph. Nub.* 137.

'Εξάμβλωμα, ατος, τὸ abortus.

'Εξάμβλωσις, εως, ἡ, abortio.

'Εξαμβλώσκω, f. ελώσω, aborto.

'Εξαμβρόσαι, *Æsch.* affluere, (nisi potius ἐξαμβρύσαι pro ἐξαναβρύσαι a v. βρύειν, *Ern.*)

'Εξαμείβετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἠμείβετο. Ab

'Εξαμείβω, f. ψω, immuto, in varias formas muto; (2) rependo, retribuo; (3) trajicio. Κακοῖσι ποιναῖς παῖδά μ' ἠμείψατο, *Æschyl.* (3) τόν δ' ἐξαμείβουσ' ὠχ ὁρᾷς Δίρκης ὕδωρ λοχαγὸν; *Eurip. Phœn.* 133.

'Εξαμειψις, εως, ἡ, immutatio; (2) vicissitudo, repensio. A præc.

'Εξαμίλγω, f. ξω, emulgeo, exsugo.

'Εξαμιλεῖν, præs. inf. act. ab

'Εξαμιλίω, ῶ, f. ήσω, negligo, contemno. 'Εξημίλητο τὰ τῶν Θεῶν αὐτοῖς, *Plut.*

'Εξάμετρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, sex metris constans; (2) *subst.* versus hexameter. A μέτρον.

'Εξαμηναῖος, α, ον, semestris. A μήν.

'Εξαμηνόβιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui sex menses vivit.

'Εξάμηνος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, semestris, sex mensium. Hinc τὸ ἐξάμηνον, ᾱ, semestre, sex menses.

'Εξαμιλλάομαι, ῶμαι, per contentionem exigo, vel exagito, in certamine expello; (2) insequor, vexo. Τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνται σε γῆς, *Eur. Or.* 415. Αἳ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ, terroribus exagitant, *Ibid.* 83.

'Εξαμναῖος, αία, αῖον, qui sex minarum est.

'Εξάμνας, idem. Ex μνᾶ, *mina.*

'Εξάμορον, ᾱ, τὸ, sexta pars. Ex μόρος.

'Εξαμπερεύω, f. σω, traho. Χ' ὥπως πόσ' ἐξαμπερεύσωμεν τῶτ' ἄνευ κακηλίας; *Aristoph. Lys.* 289.

'Εξαμύνομαι, defendo, propulso.

'Εξαμυξίσαι, uno spiritu epotare.

'Εξαμφοτερίζω, f. ίσω, utraque re excido; (2) dubium facio.

'Εξαναβαίνω, ascendo, conscendo, *Sibyll.*

'Εξαναγινώσκω, *cum gen.* libero, purgo ab aliqua re, *apud Julian.*

'Εξαναγινώσκω, perlego, legendo evolvo. 'Εξαναγνὺς τὸ βιβλίον, *Plut.*

'Εξαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, excito. Ὁ δ' ἐχθρὸς αὐτὸς ἐξηνάγκασεν, *Aristoph. Av.* 382.

'Εξανάγω, f. ξω, educo.

'Εξαναδύνω, ἐξαναδύω, ἐξαναδύομαι, emergo; (2) detrecto. 'Εξαναδύσθαι μάχης, *Plut.* Ex ἐξ et ἀναδύω, *emergo.*

'Εξαναδὺς, a. 2. part. act.

'Εξαναζέω, ῶ, f. έσω, ebullio.

'Εξαναιρέω, f. ήσω, eximo, tollo de.

'Εξαναπαλύσσω, f. ψω, e tegmentis evolvo.

'Εξανακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, emergo, enato.

'Εξαναχρεῶ, f. ώσω, retraho.

'Εξαναλίσκω, absumo, exhaurio, fut. ἐξαναλώσω. perf. ἐξηνάλωκα· *pass.* ἐξηνάλωμαι, cujus

'Εξαναλωθῆς, a. 1. part pass.

'Εξαναλύομαι, f. λύσομαι, eripio, libero; (2) *pass.* penitus resolvor et evanesco.

'Εξανανεόω, ῶ, f. ώσω, renovo, *Strab.* 9.

'Εξανανκόω, f. ψω, resipisco, ad me redeo.

'Εξαναπείθω, f. σω, persuadeo.

'Εξαναπλεονάω, ῶ, f. ώσω, repleo, compleo.

'Εξαναπνέω, f. εύσω, respiro.

'Εξανάπτω, f. ψω, suspendo ad vel ex. 'Εκ τοῦ τίδων ἐξανῆπτον ἀγκύρας, *Eur.*

'Εξαναρπάζω, f. σω, abripio.

'Εξαναστάω, f. ήσω, evello, demolior.

'Εξανάστασις, εως, ἡ, reditus in vitam; (2) expulsio e sede; (3) eversio; (4) migratio e sedibus suis; (5) resistentia, *ap. Long.*

'Εξαναστέφω, f. ψω, corono.

'Εξαναστῆναι,

Ἐξαναστῆναι, a. 2. inf. act. v. ἐξανίστημι.
Ἐξαναστῆσῃ, 3. sing. a. 1. conj. act.
Ἐξαναστρέφω, f. ψω, everto.
Ἐξανατίλλω, f. τιλῶ, exoriri facio, excito. Θόρυβον πόλυν ἐξανατίλλει, *Plut.*
Ἐξαναφαίνω, ostendo, exhibeo, *Orph.*
Ἐξαναφανδόν, *adv.* aperte, clare.
Ἐξαναφέρω, reficio me; (2) suffero, sustineo.
Ἐξανάφυμι, exorior, enascor. Καρπῶν δηλοῖ φθόρον ἐξαναφύντων γαίης, *Orph. Pronost.* 36.
Ἐξαναχωρέω, ῶ, f. ήσω, recedo ex. Ἐξαναχωρεῖν τὴν στρατιὴν, *Herod t.*
Ἐξαναψύχω, f. ξω, refrigero ventilando; (2) abstergo, sicco; (3) refocillo, recreo.
Ἐξανδραποδίζομαι, f. ίσομαι, in servitutem redigo.
Ἐξανδραποδιζόμενοι, nom. pl. f. 1. part. med. *Ion.* et *Att.* pro ἐξανδραποδιόμενοι.
Ἐξανδραπόδισις, εως, ἡ, abreptio in servitutem.
Ἐξανδραποδισμός, οῦ, ὁ, idem.
Ἐξανδρόομαι, οῦμαι, vir fio, evado vir. Ἐξανδρούμενος, adultus, *Herodot.* 2. 64. *Eurip. Phœn.* 32. Λόχος δ' ὀδόντων ὄφιος ἐξηνδρωμένος, virorum ex serpentis dentibus natorum, *Eurip. Suppl.* 703.
Ἐξάνειμι, egredior, exeo; unde ἐξανιών, in aor. 2.
Ἐξανεμόομαι, ώμαι, flatu turgesco, distendor; (2) flatu siccor. Ἐξηνέμωσε τἄμ' Ἀλιξάνδρου λέχη, irritum fecit meum conjugium cum Alexandro, *Eurip. Hel.* 32. Ἐξηνεμώθην μωρία, stultitia elata sum, *Id. Andr.* 939. Hinc ἐξηνεμωμένος.
Ἐξανέργαστος, ε, ὁ ᾗ ή, infectus, infabricatus, minime concoctus.
Ἐξανέρχομαι, f. λεύσομαι, egredior, prodeo alicunde.
Ἐξανέστην, aor. 2. ind. act. v. ἐξανίστημι.
Ἐξανέτειλα, aor. 1. ind. act. v ἐξανατέλλω.
Ἐξανευρίσκω, f. ήσω. deprehendo, invenio. Οἷα κἀξανευρίσκεις λέγειν, *Soph. Phil.* 982.
Ἐξανέχω, exsto super, emineo. Οὗ λόγων ἐγὼ ἄλγιστ' ἂν ἀνδρῶν ἐξανασχοίμην κλύων· non vacat præpositio, verba sic ordinando: Οὗ ἐκ πάντων ἀνδρῶν ἄλγιστα ἐγὼ ἀνασχοίμην ἂν κλύων λόγων, cujus ego sermones ex omnibus maximo cum dolore sustinerem audire, *Soph. Œd. Col.* 1173. Ἥ τὰς ἐμὰς τις παῖδας ἐξανίξεται φίλας τυράννους ὄντας, *Eurip. Andr.* 200. Hinc ἐξανίχομαι, perfero, tolero, sustineo.
Ἐξανεψιοί, οἱ, consobrinorum filii.
Ἐξανῆκε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐξανίημι.
Ἐξανθίω, ῶ, f. ήσω, effloresco ex; (2) defloresco; (3) scateo, pullulo; (4) mergo; (5) per summa emineo; (6) emitto; a. 1. ἐξήνθησα· perf. part. ἐξηνθηκώς. Οἱ τοιαῦτα ἐξηνθήκατε ποικίλα, *Lucian.* Hinc
Ἐξάνθημα, ατος, τὸ, quod efflorait; (2) pustula, seu papula.
Ἐξάνθησις, εως, ἡ, ipsa efflorescendi, prorumpendi actio.
Ἐξανθίζω, f. ίσω, floridis coloribus tingo. Hinc
Ἐξανθίζομαι, utor veste diversicolori, floribus intextis, &c.
Ἐξανθισμός, οῦ, ὁ, eruptio pustularum.
Ἐξανθρωπίω, ῶ, f. ήσω, ad humanum cultum reduco; (2) ab eo descisco, degenero.
Ἐξανθρωπίζω, ex homine quasi in alienam naturam transmuto: *in pass.* homo esse desino, sed contra ἐξηνθρωπισμένα, *ap. Hipp.* ad naturam humanam accommodata, velut σιτία.
Ἐξάνθρωπος, ε, ὁ ᾗ ή, durus, sævus, inhumanus; (2) ex homine ratione prædito insanam belluam efficiens; (3) ex hominum numero tollens. Ex ἐξ et ἄνθρωπος.
Ἐξανίημι, emitto, libero. Ex ἐξ et ἀνίημι, *mitto.* Hinc ἐξανήσω, ἐξανεῖς. Sed ἐξανίεσθαι, exsolvi, liberari, et ἐξανίει, remittit, dissolvitur, quasi ab ἀνίω.
Ἐξανίσασαι, *funditus everlere*, præs inf. act.
Ἐξανίσασα, 2. sing. præs. imperat. med. v.
Ἐξανίστημι, excito, exsurgere facio; (2) surgere cogo; (3) expello, ejicio; (4) funditus ejicio; (5) irrito, incendo in aliquem. Unde ἐξαναστήσω, ἐξανίστησα, ἐξαναστήσας. At ἐξανίσταμαι, surgo, exsurgo; unde ἐξανίστην, ἐξαναστῆναι, ἐξαναστάς. Χρῄζων γυναικὸν ἐξαναστῆσαι δίκας, *Eur. Med.* 1215. Εὐθὺς ἐξανίσταμαι ὀργῇ βαρίᾳ, efferor, *Soph. Phil.* 366 Ἰλίῳ ποτ' ἐξαναστήσας βάθρα. *Eur. Suppl.* 1198.
Ἐξανοίγω, f. ξω, aperio. Εἶτ' ἐξανοίγει μιχανὰς τὰς Σισύφου, *Aristoph. Ach.* 325.
Ἐξάνοιξις, εως, ἡ, patefactio.
Ἐξανορθόω, ῶ, f. ώσω, rursus erigo; (2) in meliorem statum redigo.
Ἐξάντης, ες, sanatus, morbo defunctus, incolumis, *ap. Hipp.* qu. ἐξω τῆς ἄτης, *Ern.*
Ἐξαντίπλευρος, ον, qui est vel sit in latere contrario.
Ἐξαντλίω, ῶ, fut. ήσω, exhaurio, exantlo, exprimo. Ἐξαντλεῖν γόης, *Eur.* Περὶν τόδ' ἐξαντλησαι, *Eurip. Med.* 79. Ἥκιστ' ἐξήντλεις στρατῷ γόης, lamenta profunderes, *Id. Suppl.* 838. Hinc
Ἐξάντλημα, ατος, τὸ, haustus, haustrum.
Ἐξανύω, fut. ύσω, perficio; (2) efficio aliquid, prosum; (3) interficio. Λαβίσκους δ' ὀδόντων ὧν' ἤνυσεν ἵππι Σύραζ ἐνιγί μοι ἐξανύσαι βιότᾳ, expellere, *Soph. Trach.* 1039. Ἐξανύσαι ... τὰν νικρῶν πλάκα, iter perficere ad mortuorum arva, *Œd. Col.* 1562. Λαμπρῶν ἄστρων πόλον ἐξανύσας, pro ἐξανύσας ἕδος εἰς πόλον λαμπρῶν ἄστρων, *Eurip. Or.* 1685.
Ἐξανύτω, idem, *Attice.*
Ἐξάξω, *educam*, f. 1. ind. act. verbi ἐξάγω.
Ἐξαπάλαιστος, et ἐξαπάλαστος, ε, ὁ ᾗ ή, qui sex palmorum est. Ex ἕξ et παλαιστή.
Ἐξαπαλλάττομαι, unde ἐξαπαλλαγῆναι, subducere se, discedere.
Ἐξαπατᾷν, præs. inf. act. *contr.* pro ἐξαπατάειν, ab
Ἐξαπατάω, ῶ, f. ήσω, decipio. Οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἐξαπατᾶν, δὶς ᾗ τρὶς ταυτ' εἰσάγων, *Aristoph. Nub.* 546. Πολλάκις ἐξηπατήθην ὑπό τι σῦ, *Aristoph. Eq.* 1099. Τί ἐξαπατᾷς αὐτὸν ξένον; *Id. Thesm.* 899. Ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον, *Id. Vesp.* 1281.
Ἐξαπάτη, ης, ἡ, fallacia, deceptio.
Ἐξαπατῆσαι, *decepisse*, a. 1. inf. act.
Ἐξαπατητικός, ή, όν, fallax.
Ἐξαπατίσκω, fallo, decipio, *Poet.*
Ἐξαπατύλλω, idem.
Ἐξαπατῶντι, *decipiunt*, *Dor.* pro ἐξαπατῶσι.
Ἐξαταφάω, ῶ, fut. ήσω, *Poet.* fallo, decipio.
Ἐξαταφίσκω, idem.
Ἐξαπάφοιτο, 3. sing. præs. opt. med. verbi
Ἐξατάφω, decipio. Ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον, *Il.* 14, 160.
Ἐξάπιζος, ον, sexpes.
Ἐξαπτίδω, video. Ἐξαπτίδομεν τὸν ἄνδρα, τὸν μὲν ὑδαμῦ παρόντ' ἔτι, *Soph. Œd. Col.* 1643.
Ἐξαπέλικυς, εως, ὁ ᾗ ή, cui sex secures præferuntur, ut prætori. Οἱ δὲ δύο τὴν ἐξαπέλικυν, duo vero prætorii viri erant, *Polyb.* 3 40.
Ἐξαπίστιλιν, *ablegami*, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ· a verbo ἐξαπεστίλλω.
Ἐξάπινα, *adv.* repente, ex improviso. Ex ἐξ, α priv. et φαίνομαι, (potius ab ἄπινος, unde ἀΐφνης, in comp. *Ern.*) Hinc
Ἐξαπίναιος, αία, αιον, vel ἐξαπιναῖος, αία, αῖον, repentinus, subitus, improvisus.
Ἐξαπιναίως, *adv.* subito, ex improviso.
Ἐξάπινης, *adv.* idem quod ἐξάπινα.
Ἐξαπλάσιος, ία, ιον, sextuplex, sextuplo major. Ab ἕξ, *sex.*
Ἐξάπλιθρος, ε, ὁ ᾗ ή, qui sex jugerum est.
Ἐξάπλευρος, ον, sex latera habens.
Ἐξαπλᾶ, *adv.* sextupliciter. Ab ἐξαπλόος.
Ἐξαπλάσιος, *Ion.* pro ἐξαπλάσιος.
Ἐξαπλόος, όη, όον, *contr.* ἐξαπλοῦς, ῆ, οῦν, sextuplex. Ab ἕξ.
Ἐξαπλόω, ῶ, f. ώσω, expando, explico, explano. Hinc
Ἐξάπλωσις, εως, ἡ, explicatio, expansio. Ἐξαπλώσιος τῶν ὑμίνων εἰς πλάτος, *Aret.*
Ἐξαποβαίνω, descendo; unde Ἐξαπέβησαν ἰταῖοι νηός, *Odyss.* 12, 306.
Ἐξαπόδης, ε, ὁ, qui ingreditur sex pedibus; (2) senos pedes longus. Ex ἕξ et πούς.
Ἐξαποδίω, seu ἐξαποδίομαι, expello, abigo; unde ἐξαποδίωμαι, in *conj.* Il. 5, 763.
Ἐξαποδίωμαι, *expellam*, præs conj. med.
Ἐξάποδος, ε, ὁ ᾗ ή, idem quod ἐξαπόδης.
Ἐξαποδύνω, exuo.
Ἐξαπόλλυμι, seu ἐξαπολλύω, funditus perdo. At ἐξαπόλλυμαι emorior, pereo. Hinc ἐξαπώλετο, ἐξαπολόμενος, et ἐξαπόλωλα, deperii, interii. Ἐξαπόλωλε δίμων κειμήλια καλὰ, *Il.* 18, 290.
Ἐξαπολοίατο, *funditus perdiderint*, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro ἐξαπόλοιντο.
Ἐξαπονίομαι, ῦμαι, reversor. Σόον δ' ἀνίεντο μάχη ἐξαπονίεσθαι, *Il.* 16, 253.
Ἐξαπονίζω, abluo, eluo. Τῷ πόδας ἐξαπίνιζεν, *Odyss.* 19, 387.
Ἐξαπόξυνω, acuo, acutum facio. Φασγάνῳ τῷδ' ἐξαποξύνας ἄκρον, *Eurip. Cyclop.* 456.
Ἐξαποστατέω, excernor, alvum dejicio.
Ἐξαπορίω, ῶ, et ἐξαπορίομαι, ώμαι, prorsus hæreo, et quo me vertam nescio; tædio vincor, egeo; debilitor.
Ἐξαποσίλλω, ablego; unde ἐξαπέστειλα, ἐξαποσαλῆναι, emitti. Ἅμα δὲ τοῖς φυλάττουσιν αὐτὸν ἐξαπέστειλε, *Polyb.* Hinc
Ἐξαποστολή, ῆς, ἡ, emissio, ablegatio.
Ἐξαποτίνω, punio. Οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἰρινύας ἐξαποτίνοις, *Il.* 21, 412.
Ἑξάπους, οδος, ὁ ᾗ ή, sex pedes habens.
Ἐξαποφαίνω, ostendo.
Ἐξαποφθίρω, perdo, interimo, *Soph. Trach.* 712.
Ἐξάπτερυγος, ε, ὁ ᾗ ή, sex alas habens. Ex ἕξ et πτέρυξ, *ala.*
Ἐξάπτω, adnecto, appendo: unde ἐξάψω, ἐξῆψα. At ἐξάπτομαι, alligor, annector; unde ἐξημμένος, aptatus, junctus, dependens, suspensum habens; ἐξῆπται, dependet; (2) invado. Ἰκίσης ἄφυλλα σώματος ἐξάπτων λιτὰς, *Eur. Or.* 367. Ἐξημμένος ὑπὸ φιλοσοφίας ὥσπερ κυρὸς, *Plut.* Ὁ Λιβυκὸς Καρχηδονίοις ἐξῆπτο πόλιμος, *Appian. de Rebus Hispan.* 426.
Ἐξάπτω, f. ψω, accendo; unde ἐξαφθῆς, accensus. Πῦρ εὖδον ἤδη τὸ περὶν ἐξάπτω φλογί, *Lycophr.* 1363.
Ἐξαπώλιω, expello, abigo.
Ἑξάπωλος, ε, ὁ ᾗ ή, sex pullos seu equuleos habens.
Ἐξάραγμα, ατος, τὸ, collisio, fractura. Ab ἐξαράττω.
Ἐξεραιόω, ῶ, f. ώσω, rarefacio, *Aret.*
Ἐξαραίρηται, *exemptus est*, 3. sing. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐξῄρηται, a verbo ἐξαιρέω.
Ἐξαράομαι, ώμαι, f. άσομαι· unde ἐξαρᾶσθαι, vota persolvere, *Suid.* dedicare, consecrare.
Ἐξάρατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐξαίρω.
Ἐξαράττω, fut ξω, exturbo, expello, effringo. Οἷον ὑμῶν ἐξαράξω τὴν ἀγαναιθαλίαν, retundam, *Aristoph. Thesm.* 704. Ἀλλ' αὐθὶς ἐξαράττω πολλοῖς κακοῖς καὶσχροῖσι, incesso, *Id. Nub.* 1373. Κἄτα τῷ στρωκτῷ θίνων τὴν κιγκλίδ' ἐξηράξα, discussi cancellos, *Id. Equit.* 640.
Ἐξαργίω, ῶ, fut. ήσω, otiosus sum, obtorpesco; unde ἐξεργηκίναι, et *pass.* ἐξεργηθείς. Διὰ τὸ ἐξεργηκίναι τὴν αὐτῆ δύναμιν, *Aristot.* Ἔργα ἐκ ἔτ' ἐξαργήμεια, res quæ haud negligenter exsequuntur, *Soph. Phil.* 356.
Ἐξάργματα, τὰ, primitiæ. *Apud Apollonium* membra exteriora, quæ prima amputantur in truncatione. Ab ἐξαρχω.
Ἐξαργυρίζω, et ίζομαι, *med.* in argentum redigo, pecunia vendo vel permuto; (2) pecunia emungo. Ex ἄργυρος.
Ἐξαργυρισάμινος, a. 1. partic. med.
Ἐξαργυρῶν, *contr.* pro ἐξαργυρόων, ab
Ἐξαργυρόω, f. ώσω, idem. Στρωμνὴν ἐξαργυρῶσαι, *Thuc.*
Ἐξαρίσκυόμαι, placo; (2) diis sacrifico. Ab
Ἐξαρίσκομαι, f. ρίσομαι, idem. Ἐὰν τὰς κυρίας δώροις ἐξαρίσηται, *Dem.* τοῖς θεοῖς, *Xen.*
Ἐξαρπρίω, ῶ, f. ήσω, luxo; unde ἐξηρθρηκὼς, τὸ, luxatum. Ab ἔξαρθρος. Hinc
Ἐξάρθρημα, ατος, τὸ, luxatio.

Ἐξάρθρησις,

'Εξάρθρησις, εως, ἡ, idem et ab eod.
"Εξαρθρος, ε, ὁ ἧ ἡ, articulis suis emotus, luxatus; (2) cui articuli naturaliter prominent et extant. Ex ἐξ et ἄρθρον.
'Εξαρθρόω, ῶ, fut. ώσω, artus suis sedibus emoveo. Ab ἔξαρθρος. Hinc
'Εξάρθρωμα, ατος, τὸ, luxatio.
'Εξάρθρωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
'Εξαριθμέω, ῶ, futur. ήσω, enumero, recenseo. 'Εξαριθμήσας γυιὰς συὸς μελαινῆς, *Lycophr.* 1255.
'Εξαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio; commemoratio; expositio.
'Εξάριθμος, ον, sextuplex.
'Εξαρκέω, ῶ, f. ήσω, sufficio, satis sum; ἐξαρκεῖ, sufficit, ἐξαρκέσει, ἐξήρκεσι. Ταῦτα ὁ φίλος πρὸς τὰς φίλας ἐξήρκεσιν, *Xen.* (2) contentus sum, placeo. (1) 'Ο γὰρ Χείρωνος βίος πᾶσιν ἐξήρκει, Chiro tam diu vixit quam cæteri omnes, *Xenoph. de Venat.* 1. 'Εξαρκέσας ἦν Ζεὺς ὁ τιωμένους, satis erat, *Eurip. Suppl.* 511. "Η γὰρ δίκαια ταῦτα κἀξαρκοῦντά μοι, *Id. Hipp.* 702. (2) Θαυμαστὸν εἶπας, εἰ τάδ' ἐξαρκεῖ τόσοι; *Id. Ibid.* 278.
'Εξάρκης, ους, ὁ ἧ ἡ, sufficiens. 'Εγὼ δὲ τἄνδον ἐξαρκῆ τιθῶ, *Soph. Trach.* 334.
'Εξαρκύντως, *adv.* sufficienter, abunde.
"Εξαρμα, ατος, τὸ, sublatio; (2) elevatio poli; (3) tumor. Ab ἐξαίρω.
'Εξαρμίζω, f. ώσω, discrepo, non sum consonus; (2) avello, disjungo.
'Εξαρνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, nego; (2) recuso. Οὐκ ἐξαρνοῦμαι πράττειν, *Æschin.*
'Εξαρνησάμενος, aor. 1. part. med.
'Εξάρνησις, εως, ἡ, negatio, inficiatio.
'Εξαρνητικός, ἡ, όν, inficiandi peritus.
"Εξαρνος, ε, ὁ ἧ ἡ, qui negat, inficiator. "Εξαρνός ἐσι, negat, *Aristoph. Plut.* 241.
'Εξαπάζω, f. άσω, vel ξω, eripio; unde ἐξήρπασα, et ἐξήρταζα, et *pass.* ἐξάρταζο, ereptus fuerat. 'Εξαρπάσομαί σε τοῖς ὄνυξι τὰ ἔντερα, *Aristoph. Eq.* 705. Τὸ σκιδίον ἐξαρπάσας μοὶ φρῦδος ἀπὸ τῦ τιτθίε, *Id. Thesm.* 698.
"Εξαρσις, εως, ἡ, ademptio, evulsio; (2) elatio. Ab ἐξαίρω.
'Εξαρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo, alligo, annecto; (2) elevo, tollo. Hinc ἐξαρτάομαι, ῶμαι, pendeo, dependeo; (3) magnopere deditus sum; (4) conjungor; unde ἐξήρτημαι, conjunctus sum, adhæreo. At *in voc. med.* ἐξηρτησάμην, ἐξαρτήσω, devinxisti tibi. 'Εξήρτηνται τῇ ἀποδησομένῃ, *Xen.*
'Εξάρτημα, ατος, τὸ, appendix.
'Εξάρτησις, εως, ἡ, suspensio, *Arct.*
'Εξαρτίζω, f. ίσω, absolvo; (2) præparo, perfecte instruo; *pass.* ἐξηρτισμένος, perfecte instructus. "Οτι δὲ ἐγίνετο ἡμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, *Act.* 21, 5.
'Εξαρτυμένοι, *instructi*, perf part. pass. *Ion.* pro ἐξηρτυμένοι, a verbo ἐξαρτύω.
'Εξάρτυσις, εως, ἡ, apparatus, instructio. Ab
'Εξαρτύω, adorno, apparo; *perf. part. pass.* ἐξηρτυμένος· a. 1. ἐξαρτυθείς, instructus. Παντοδαπῆ ὅπλων παρασκευῇ ἐξηρτυμένοι, *Herod.*
'Εξάρυσις, εως, ἡ, exhaustio. Ex
'Εξαρύω, f. ύσω, exhaurio; (2) exprimo. Οὗτος γὰρ τά γε κείνων κάκ' ἐξήρυκε βυλεύων σαφῶς, *Soph. Phil.* 423.
'Εξαρχῆς, *adv.* ab initio. Pro ἐξ ἀρχῆς.
"Εξαρχος, ε, ὁ ἧ ἡ, qui aliquid incipit, auctor ac princeps alicujus rei; (2) qui in aliqua re primus est. Ex ἐξ et ἀρχή, *initium.*
'Εξάρχω, et ἐξάρχομαι, incipio, auspicor. Οἷον ὑμῶν ἐξάρξω τὴν ἄγαν αὐθαδίαν! *Aristoph. Thesm.* 711. Στρέμβω τὴν αἱματτρὸν ἐξάρχων νόμον, *Lycophr.* 251. 'Εξάρχω κανᾶ, auspicare canistra, *Eurip. Iphig. in Aul.* 435. 'Εξάρξω 'γὼ μολπάν, *Eurip. Troad.* 148. Σὺ δ' ἔξαρχ' ὅρκον, tu vero præi jusjurandum, *Id. Iphig. in Taur.* 743.
'Εξάς, άδος, ἡ, senarius numerus. Ab ἕξ.
'Εξασθενέω, ῶ, f. ήσω, elanguesco, viribus deficior.
'Εξασθενίζω, f. ίσω, debilito. Ex ἀσθενής.
'Εξασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo; (2) exorno, perpolio. "Ην ταῦτα πάντα ἐξησκημένοι ὦσιν οἱ ἵπποι, *Xen.*
'Εξασπάδιος, ον, sex stadia æquans.
'Εξάστερον, ε, τὸ, Pleiades. Ex ἕξ et ἄστρον, quoniam tantum sex plerumque stellæ in Pleiade videntur, septima vero obscura est.
'Εξάστιν, αἱ, flocci extantes in tela, panno, e tramma seu subtemine, *ap. Hipp.*
'Εξάστιχος, ε, ὁ ἧ ἡ, senis constans ordinibus; (2) sex constans versibus.
'Εξαστράπτω, f. ψω, emico, refulgeo. Καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτῦ λευκὸς ἐξαστράπτων, *Luc.* 9, 29.
'Εξάσυλος, ε, ὁ ἧ ἡ, sex columnas habens.
'Εξασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo.
'Εξατιμάω, ῶ, infamia noto.
'Εξατμίζω, f. ίσω, vaporem elicio; ἐξατμίζεσθαι, evaporare, exarescere, expirare; ἐξατμισθείς, evaporatus, in vaporem evanidus 'Εξατμίζεσθαι γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων συμβαίνει, *Aristot.*
'Εξαντάω, ῶ, f ήσω, deficio, fatigor.
'Εξάπτω, exsilio, subsilio.
'Εξαυαίνω, f. ανῶ, exsicco.
'Εξαυγής, ές, ὁ ἧ ἡ, splendens. Ex αὐγή.
'Εξαύδα, 2. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro ἐξαύδαι. Ab
'Εξαυδάω, ῶ, f. ήσω, eloquor. Σὲ κακεῖ, μᾶτερ πότνι', ἐξαυδώμαν, invocabam, *Soph. Ph.* 394. Σοφὸς σιφυκῶς, ὧδὲν ἐξαυδᾶς σοφὸν, *Ibid.* 1232.
'Εξαυθαδιάζομαι, fut. άσομαι, arroganter me gero.
'Εξαυλέω, ῶ, unde ἐξαυλημένοι γλῶτται, scil. αὐλῶν, inveteratæ et detritæ lingulæ tibiarum Ab
"Εξαυλος, ε, ὁ ἧ ἡ, cui tibia exempta aut fracta est; (2) qui tibiæ sonum non amplius edit.
'Εξαῦξεσθαι, immodice augeri.
'Εξαυσὴς, ὁ, fuscina, harpago, *Æsch.* Ab ἐξαῦσαι, eximere, *Hes.*
'Εξαυτῆς, *adv* eodem momento, continuo. Ex ἐξ et αὐτῆς, sc. ὥρας.
'Εξαῦτις, *adv.* continuo, statim.
'Εξαυτομολέω, ῶ, transfugio.
'Εξαυχενισμὸς, ῦ, ὁ, contumacia pervicax, quasi ab ἐξαυχενίζομαι, *libero cervicem meam a jugo vel freno.* Ex ἐξ et αὐχήν.
'Εξαυχέω, ῶ, f. ήσω, valde glorior, confidenter spondeo, affirmo, mihi persuadeo. "Η νυν φρονεῖν ἄμεινον ἐξαύχει Δίης, gloriaris te plus sapere quam Jovem, *Eurip. Suppl.* 504 Σχολῇ ποθ' ἥξειν δῦρ' ἂν ἐξηύχεν ἐγὼ, confidenter ego spopondissem nunquam me huc rediturum, *Soph Antig.* 390. Οὐ γὰρ ποτ', ὦ παῖ, σὲ γ' ἂν ἐξηύχησ' ἐγὼ, nunquam enim, o nate, mihi persuasissem, *Id. Phil.* 869.
'Εξαυχμόω, ῶ, et ἐξαυχμέομαι, ῶμαι, squalesco, exaresco. Ex ἐξ et αὐχμός.
'Εξαύω, accendo, torreo.
'Εξαφαιρέομαι, οῦμαι, adfero ex Hinc ἐξαφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν, *apud Demosth* quasi ex servitute transdare in libertatem.
'Εξαφανίζω, f. ίσω, deleo.
'Εξαφίημι, dimitto. 'Εξαφεῖται τῶδι γ', ὡς ἐγὼ κλύω, *Soph Trach.* 72.
'Εξαφίσαμαι, abscedo, absisto, abducor. 'Εξαφίσαμαι λόγων παλαιῶν, *Eur.*
'Εξαφόροι, ων, οἱ, qui seni aliquod onus gestant Ex ἕξ et φέρω, *fero.*
'Εξάφορον, ε, τὸ, lectica quæ a sex viris gestatur. Ex iisd.
'Εξαφρίζω, f. ίσω, despumo; ἐξαφρίζομαι, in spumam redigor. Ex ἐξ et ἀφρός.
'Εξαφύω, f. ύσω, exhaurio.
'Εξάχειρ, ειρος, ὁ ἧ ἡ, qui sex manus habet.
'Εξαχῆ, *adv.* sexies, sex modis, in sex partes.
'Εξάχοος, *contr.* ἐξάχους, ε, ὁ ἧ ἡ, qui sex congiorum est. Ex ἕξ et χοῦς, *congius.*
"Εξαψις, εως, ἡ, inflammatio. Ab ἐξάπτω.
'Εξέβαλον, a. 2. ind. act. verbi ἐκβάλλω.
'Εξέβαν, *exierunt*, 3. plur. aor. 2. ind. act. *per Syncop.* pro ἐξ ἔβησαν, a verbo ἐκβαίνω.
'Εξεγγυάω, ῶ, f. ήσω, sponsione vel fidejussione aliquem ex vel a custodia libero. Hinc ἐξεγγυάομαι, expromitto. Μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεγγυᾶν μηδένα, *Dem.* Hinc
'Εξεγγύησις, εως, ἡ, vadimonium, fidejussio, sponsio.
'Εξεγείρω, fut. ερῶ, exsuscito; unde ἐξεγείρει, excitare, a. 1. Hinc ἐξεγείρομαι, exsurgo. 'Ημᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτῦ, 1 *Cor.* 6, 14.
'Εξεγένοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ἐκγίνομαι.
'Εξέγερσις, εως, ἡ, excitatio; (2) expergefactio, surrectio e cubili. Ab ἐξεγείρω.
'Εξεγέρομαι, exsurgo, exorior. 'Εκ τῦ κάρε ἧ σῆς μίθης ἐξήγειτο, *Aret.*
'Εξέγερτο, 3. pl. imperf. ind. pass. *per Sync.* pro ἐξηγείρετο, ab ἐξεγείρω.
'Εξεδαφίζω, f. ίσω, e fundamentis eruo et everto; unde ἐξεδαφισθὲν, desolatum.
'Εξεδιέχθην, imperf. ind. med. v. ἐκδίχομαι.
'Εξεδίκησα, a. 1. ind. act. verbi ἐκδικέω.
'Εξέδετο, 3. sing. aor. 2. indic. med. verbi ἐκδίδωμι.
'Εξέδρα, ας, ἡ, exhedra, locus in quo frequentes sedes, v. gr. porticus; (2) popina; locus in porticibus, villarum imprimis, pluribus instructus sedibus, ut ibi consideri, disputandi causa, possit. Στόα .... ἐξέδραν ἔχυσα, *Plut. in Bruto.* Τῆς δὲ βυλῆς εἰς τὴν ἐξέδραν περισιλθούσης, *Id. ibid.* Τὰς δ' ἐν ἐξέδραισι, *Eurip. Or.* 1450.
'Εξεδρίον, ε, τὸ, exhedrium, parva exhedra. Dim. ab ἐξέδρα. Unde
'Εξέδρος, ε, ὁ ἧ ἡ, qui in sede et domicilio suo non est, a sede et domicilio absens, remotus, aut expulsus. "Εξεδρον χώραν ἔχων, alienam sedem habens, *Aristoph. Av.* 276. Λόγοι παραλλάσσοντες ἐξέδροι φρενῶν, verba erumpentia extra sedem mentis, præter rationem, *Eurip. Hippol.* 935. Φυγάδες, ἔξεδροι χθονὸς, *Id. Iphig. in Taur.* 80. Λόγοι ἔξεδροι φρενῶν, *Id. Hippol.* 935.
'Εξέδυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκδύω.
'Εξέδω, exedo; *med.* ἐξέδομαι, ἐξέδυκα, exedit.
"Εξειν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἔξω.
'Εξεθαμβήθησαν, *metu perculsi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐκθαμβέομαι.
'Εξέθλιψα, a. 1. ind. act. verbi ἐκθλίβω.
'Εξέθεντο, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ἐκτίθημι.
'Εξέθορε, 3. sing a. 2 ind. act. verbi ἐκθρώσκω.
'Εξειλέ(ψατο, 3 sing. aor. 1. ind. med. verbi ἐκτρίφω.
"Εξει, *esto*, 2. sing. præs imperat. act. *contr.* pro ἔξεις, ab ἔξω, pro quo in usu est ἕξομαι.
"Εξει, 3. sing. f. 1. ind act. verbi ἔχω.
"Εξει, 2. sing præs. verbi εἶμι, abeo, exeo: abis, exis, *vel* abibis, exibis. Οὐ γάρ ποτ' ἔξει τῆσδε τῆς χώρας, *Soph. Œd. Col* 909.
'Εξειδέναι, nosse a themate inusitato; unde et ἐξοῖδα, perspectum habeo. 'Εξειδῆσαι, accurate nosse.
'Εξείδιον, ε, τὸ, parvus habitus. Dim. ab ἕξις.
'Εξείης, *P. et.* pro ἑξῆς, deinceps, ex ordine.
Εξεικάζω, f. άσω, effingo, effigiem alicujus exprimo, adsimilo, ad similitudinem alicujus facio. Hinc ἐξεικάζομαι, similis sum; unde ἐξεικασμένος, imagine expressus. Στέρνα τ' ἐξηκτσμένα, pectus adumbratum, pectus similitudinem aliquam illius referens, *Eurip. Phœn.* 165.
'Εξεικονίζω, fut. ίσω, ex exemplari effingo vel exprimo, omnibus lineamentis ad exemplar exprimo.
'Εξείλε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐξαιρέω.
'Εξειλέω, ῶ, f. ήσω, explico, evolvo.
'Εξείλησις, εως, ἡ, evolutio.
'Εξειλύσα, a 1. ind act. verbi ἐξειλύω.
'Εξείλλω, proprie evolvo; (2) e possessione ejicio. 'Εάντις ἐξείλλη τινὰ τῆς ἐγγασίας, *Dem.*
'Εξειλόμην, aor. 2. ind med. verbi ἐξαιρέω.
'Εξειλύω, contorqueo, *Theoc.*
"Εξειμι, exeo, egredior. Hinc ἐξιέναι, exire, ἐξιὼν, exiens.
'Εξεῖναι, præs. inf. verbi impers. ἔξεστι, *licet.*
'Εξείνισα, *hospitio excepi*, aor. 1. ind. act. verbi ξενίζω, pro ξενίζω.
'Εξειπεῖν, enunciare; ἐὰν ἐξείπω, ἐξείπᾳ, renunciet; ἐξείπον, edixi vel effatus sum, &c.

item

item dicere simpliciter. *Τάχα γὰρ τύχοις ἂν χρησὸν ἐξειπών*, *Aristoph. Av.* 460.

'Εξείπω, *dicam*, *dixerim*, a. 1. conjunct. act.

'Εξειργασμένος, perf. part. pass. v. ἐξεργάζομαι.

'Εξειργασμένως, *adv.* perfecte, absolute.

'Εξείργω, f. ξω, cohibeo, excludo; (2) interpello dicentem. *Τὸς συκοφάντας ἀ Θύραζ' ἐξείρξετε*; *Aristoph. Ach.* 831. *Ὀφθαλμὸν ἐδὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων*, *Id. Conc.* 11.

'Εξειρύσαι, *extraxisse*, aor. 1. infin. act. verbi seq.

'Εξειρύω, f. ύσω, extraho.

'Εξείρω, exsero. *Ἐξείρειν τὴν γλῶτταν*, *Aristot.*

'Εξειρωνεύομαι, irrideo; (2) pro joco, ut per jocum dictum accipio.

'Εξείς, *qui emisit*, a. 2. part. act. verbi ἐξίημι.

'Εξεις, 2. sing. f. 1. ind act. verbi ἔχω.

'Εξεισι, 3. sing præs. ind. act. verbi ἔξειμι.

'Εξεκαύθησαν, *exusti*, *cremati sunt*, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi ἐκκαίω.

'Εξεκέντησα, a. 1. ind. act. verbi ἐκκεντέω.

'Εξεκίνησα, a. 1. ind. act. verbi ἐκκινέω.

'Εξεκλησιάζω, f. άσω, concionem advoco, concilium populi habeo.

'Εξεκλάσθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλάω.

'Εξεκλείσθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλείω.

'Εξέκλιψι, 3 sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐκκλέπτω.

'Εξεκλίνατε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi ἐκκλίνω.

'Εξεκόλαψα, a. 1. ind. act. verbi ἐκκολάπτω.

'Εξεκομίζετο, *efferebatur*, 3. sing. imperf. ind. pass verbi ἐκκομίζω, *effero*.

'Εξεκρέματο, *pendebat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐκκρέμαμαι.

'Εξελάαν, *expellere*, præs. inf. act. *Poet.* pro ἐξελάσιν, a verbo ἐξελάω.

'Εξελαθον, a. 2. ind. act. verbi ἐκλανθάνω.

'Εξελαίω, ῶ, f. ώσω, oleo ungo; (2) in oleum verto.

'Εξελάμβανε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐκλαμβάνω.

'Εξελάσαι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ἐξελάω.

'Εξελάσαι, aor. 1. inf. act. verbi ἐξελάω.

'Εξελάσεις, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐξελάσαι.

'Εξελασία, ας, ἡ, eductio pecoris ad pastum; (2) expeditio, profectio.

'Εξέλασις, εως, ἡ, expulsio; (2) discessus; (3) expeditio militaris. Ab

'Εξελαύνω, fut. ἐξελάσω, *Att.* ἐξελῶ, perf. ἐξελήλακα, expello, abigo; (2) equo erumpo. *Τῆς ἐκ πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγὰς*, *Soph. Œd. Col.* 1287.

'Εξελεσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐξήλασε. Ab

'Εξελάω, ῶ, unde ἐξελάαν, expellere, *per Dialysin*, ab ἐξελᾶν, idem.

'Εξελε, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. ἐξαιρέω.

'Εξελίγοντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi ἐκλίγω.

'Εξελίγχω, fut. ξω, redarguo, convinco; (2) deprehendo, comperio, in lucem profero; (3) pass. *ap. Polyb.* nudare animum. *Ἐξελίγξαι πάντας τὰς ἀσεβείας*, *Judæ* 15.

'Εξελιτ', pro ἐξέλιτο, *delegit*, 3. sing. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐξέλιτο, a verbo ἐξαιρέω.

'Εξελίξατο, *elegit*, 3. sing. a seq.

'Εξελίξω, *elegisti*, 2. sing. a. 1. ind. med. a verbo ἐκλίγω.

'Εξελίσθαι, aor. 2. inf. med. verbi ἐξαιρέω.

'Εξελευθερικὸς, ὴ, ὸ, libertinus. Ab

'Εξελεύθερος, ε, ὁ ἡ, *proprie*, qui ob æs alienum in servitutem a creditore redactus, post libertatem recepit; (2) idem qui ἀπελεύθερος, libertus, libertinus. (2) *καὶ ὁ ἐξελεύθερος αὐτοῖς ἰσοπολίτης ἐστὶ*, et liberti æquo jure degunt cum civibus, *App. Bell. Civ.* 2, 120.

'Εξελευθερομίως, ῶ, admodum libero ore loquor, *apud Soph. Aj.* 1258.

'Εξελευθερόω, ῶ, f. ώσω, liberum facio, libertate dono, manumitto.

'Εξέλευσις, εως, ἡ, exitus. Ab ἐξέρχομαι.

'Εξελεύσομαι, *egrediar*, *proditurus sum*, f. 1. ind. med. verbi ἐξέρχομαι, pro ἐξελεύθω.

'Εξεληλάκισαν, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Att.* et *Ion.* pro ἐξελάκισαν, ab ἐξελαύνω.

'Εξελήλυθα, εχθι, perf. ind. med. *Att.* pro ἐξήλυθα, a verbo ἐξέρχομαι.

'Εξελθεῖν, *exire*, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

'Εξελθὸ, aor. 2. part. act. n. g.

'Εξελθω, *exiverim*, a. 2. conjunct. act.

'Εξελιγμὸς, ῦ, ὁ, evolutio, explicatio, *imprimis*, aciei. Ab ἐξελίσσω.

'Εξελικτὸς, ὴ, ὸ ἡ, evolvendus, explicandus. Ab eod.

'Εξέλιξις, εως, ἡ, idem quod ἐξελιγμὸς, et ab eod.

'Εξέλιτον, aor. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω.

'Εξελίσσω, vel ἐξελίττω, f ξω, evolvo, explico; (2) subduco e pugna. *Ἐξέλικας ἐμὲ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν*, *Aristoph. Nub* 33. *Ἐξελίξας περιβόλας σφραγισμάτων*, explicatis vinculis sigillorum, *Eurip. Hipp.* 864. *Σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς Διὸς Διασίμασμας*; explicasti oracula dei? *Id. Suppl.* 141. *Καὶ προδῆ λόγος, ὡς ἦκεν ἡμεῖς αὐτὸν ἐξελίσσομεν*, non ita, ut nos eum explicavimus. *Id. Ion.* 396. *Ὁ δ' ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλῳ*, insequens puerum circa columnam, *Id. Herc. Fur.* 977. *Τὰς κόλπους ἐξελίσσων*, sinuum anfractus legens, *App. Bell. Civ.* 5, 84.

'Εξελκομένοιο, *extracti*, gen sing. m. g. part. præs. pass. *Ion.* pro ἐξελκομένω, verbi ἐξέλκω.

'Εξελκόω, ῶ, f. ώσω, exulcero.

'Εξελκτέον, abstrahendum, extrahendum, *Soph.*

'Εξέλκυσμὸς, ῦ, ὁ, extractio. Ab

'Εξέλκυσω, fut. ύσω, abstraho, extraho. *Ἐξέλκυσαι τὴν πᾶσιν εἰρήνην φίλην*, *Aristoph. Pace*, 294.

'Εξέλκω, fut. ξω, idem. *Ἀμφίχρυσον φάσγανον κωπῆς λαβὼν, ἐξέλκει κολεῦ*, *Eur. Hec.* 443. *Τοῦ τῆς ἰδίας ἐπιβουλίας ἐξελκόμενος*, *Jac.* 1, 14.

'Εξέλκωσις, ὴ, laniatio, exulceratio, *Steph.*

'Εξελληνίζω, fut. ίσω, Græcum facio; (2) a Græcis derivo, a Græco deduco; (3) ad Græcorum formam et ritum instituo; (4) ad Græcam facundiam exacte loquor.

'Εξελόμην, *diripui*, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐξειλόμην, a verbo ἐξαιρέω pro ἐξέλω.

'Εξελον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔξειλον.

'Εξελῶ, *eximam*, fut. 2. ind. act. verbi ejusd.

'Εξελῶ, fut. *Att.* verbi ἐξελαύνω, pro ἐξελάσω.

'Εξελῶν, part. *Att.* fut. ejusdem verbi, pro ἐξελάσων. *Καὶ γὰρ ἦλθες ἐξελῶν*, etenim venisti patriam perditurus, *Eurip. Phœn.* 616.

'Εξέμαξα, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω.

'Εξέμεν, *emisisse*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐξεῖναι, a verbo ἐξίημι.

'Εξέμεν, *servare*, vel *servaturum*, sive *habiturum esse*, f. 1. inf. *Ion.* pro ἕξειν, ab ἔχω.

'Εξέμω, ῶ, f. ίσω, evomo, reddo vomitione.

'Εξέμπαλιν, idem quod ἔμπαλιν, *Hes.*

'Εξεμπιδόω, constanter observo; (2) sancio.

'Εξεμπολάω, ῶ, f. ήσω, divendo.

'Εξεμπωλημένος, *venditus*, perf part. pass. *Ion.* pro ἐξεμπεπωλημένος.

'Εξεναίρω, interficio; unde ἐξεναρεῖν, a. 2. inf. *Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν*, *Hesiod. Scut.* 329.

'Εξεναρίζω, fut. ίσω, vel ίξω, interficio; (2) occisum armis spolio. *Ἐξενάριξεν ὃν ποτ' ἀξίφω δόλῳ νίκυς*, *Lycophr.* 50.

'Εξενάριξι, *interfecit*, 3. sing. a. 1. ind act.

'Εξενίγκατε, *agite*, *extuleritis*, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ἐκφέρω pro ἐξενέγκω.

'Εξενίκαι, aor. 1. inf. act. *Poet.* pro ἐξενίγκαι.

'Εξενιχθὶς, aor. 1. part. pass.

'Εξενίπω, *Poet.* edico, eloquor. *Ἐγὼ δ' ἃ μή ποτε πᾶμ' ἐξενίπω*, *Soph. Œd. Tyr.* 328. *Ὃ δ' ἄρ' ἐξενίποτοι ἰώκει*, *Apoll. Rhod.* 1, 764.

'Εξενιχυριάζω, f. άσω, pigneror; (2) pignora capio.

'Εξεννεγμένος, *exportatus*, part. perf. pass. *Ion.* pro ἐξενηνεγμένος, ab ἐκφέρω.

'Εξενήνοχα, *extuli*, *exportavi*, perf. ind. med.

'Εξένηψα, a. 1. ind. act. v. ἐκνήφω.

'Εξένθοις, *exeas*, seu *exiveris*, 2. sing, a. 2. opt. act. *Dor.* pro ἐξέλθοις, ab ἐξέρχομαι.

'Εξένισα, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω.

'Εξένυμι, exuo.

'Εξεντερίζω, f. ίσω, exentero, eximo intestina, item medullam. Ex ἐξ et ἔντερον.

'Εξέντο, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ἐξέημι.

'Εξεπάδω, f. άσω, excanto; (2) incantationibus permulceo. *Ἐξεπάδονται φύσιν*, mulcentur, deliniuntur, *S ph. Œd. Col.* 1194.

'Εξεπαίρω, extollo; (2) effero animo; (3) impello, incito; unde ἐξεπάρη, a. 2. conjunct. 3. sing. *Τὰς Διὸς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρασιν δόλῳ καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν*, *Aristoph. Lys.* 626.

'Εξεπάλλομαι, exsilio, *Hes.*

'Εξέπαρθον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπέρθω.

'Εξέπεσον, *excidi*, aor. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω.

'Εξεπίτασα, a. 1. ind. act. verbi ἐκπετάννυμι.

'Εξεπισχόμαι, f. ξομαι, glorior.

'Εξεπιτηλέσσω, percello, *Eur.*

'Εξέπιτνε, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐκπίπτω.

'Εξεπίσαμαι, probe novi, percalleo. *Ἀκριβῶς ἐξεπισάμενος*, *Dem.* *Εὖνον ὄντα σ' ἐξεπίσαμαι*, *Eurip. Al.* 514.

'Εξεπίσιαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro ἐξεπίσασαι.

'Εξεπισφραγίζω, f. ίσω, signo, imprimo signum.

'Εξεπίτηδὲς, *adv.* ex industria, de industria, cum ἐκ vel ἄκων *est* frustra.

'Εξεπιωθίω, fut. ώσω, perf. ἐξεπίωκα, premo, urgeo onere.

'Εξεπλάγην, a. 1. ind. pass. verbi ἐκπλήττω.

'Εξεπλάγησαν, 3. pl. ejusdem aor.

'Εξεπλήσσοντο, 3 pl. imperf. ind. pass. ejusd. v.

'Εξέπλει, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐκπλέω.

'Εξεπομβρίω, imbre multo arva rigo. *Οὔτ' ἐξεπομβρῶν, οὔτ' ἐκαυχμήσας*, *Soph. in Polyxena.*

'Εξεπόνασα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐξεπόνησα, ab ἐκπονέω.

'Εξεπορεύοντο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ἐκπορεύομαι.

'Εξεπράθομεν, *deprædati sumus*, 1. pl. a. 2. ind. act. *per Metath.* pro ἐξεπάρθομεν, ab ἐκπέρθω.

'Εξέπτη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐξίπτημι.

'Εξέραμα, ατος, τὸ, vomitus. Ab ἐξεράω.

'Εξέρασμα, ατος, τὸ, idem; (2) id quod ejectum est. Ab eod.

'Εξεράω, ῶ, f. άσω, evacuo, expromo. *Τὰς νῦν μοι λίθους χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε*, *Aristoph. Ach.* 345. Ex ἐξ et ἔρα, *terra*.

'Εξεργάζεσθαι, *interficere*, præs. inf. med. verbi

'Εξεργάζομαι, f. άσομαι, absolvo, perficio; (2) operæ pretium facio; (3) reddo, v. gr. placatum, doctum, &c.; (4) malo aliquo adficio; (5) perdo, occido; unde ἐξείργασται, ἐξειργάσθη, ἐξειργάσμενος. *Ταῦτα ξυμβαλεῖσθαι δεῖ, ἃ τὴν πολιμίαν ὡς πλεῖστα κακὰ ἐργάσεται*, *Plut.* (5) *Σιγήσατ', ὦ γυναῖκες· ἐξειργάσμεθα*, perditæ sumus, *Eurip. Hippol.* 565. Hinc

'Εξειργασθὲν, *absolutum*, a. 1. part. pass. n. g.

'Εξεργασία, ας, ἡ, elaboratio, absolutio; (2) figura rhetorica qua phrases idem significantes eleganter conjunguntur.

'Εξειργασμένος, *factus*, perf. part. pass.

'Εξεργαστικὸς, ὴ, ὸν, rebus agendis efficax in agendo.

'Εξείρυσι, 3. sing. imperf. act. *Ion.* pro ἐξηρύσατο, ab

'Εξερεύνω, perquiro, interrogo.

'Εξερεθίζω, f. ίσω, irrito, prorito.

'Εξερείπω, everto, prosterno. *Αὐχένας ἐξερείποντες*, *Hesiod. Scut.* 174.

'Εξέρεισις, εως, ἡ, collocatio, *Ern.*

'Εξερείψαι, *prostraverit*, 3. sing. a. 1. opt. act.

'Εξερέοντο, *interrogabant*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐξηρέοντο, ab ἐξερέομαι.

'Εξέρευμα, ατος, τὸ, id quod ructu ejectum est; (2) ostium fluminis. Ab

'Εξερεύγω, et ἐξερεύγομαι, eructo, ructu effundo; (2) de fluminibus, qui se effundunt in mare; f. ἐξερεύξομαι, a. 2. ἐξήρευγον. *Ὅταν κλύδωνας ἐξερεύγηται γνάθων*, *Lycophr.* 474. *Ἐξερεύγονται ποτὰ*, *Id.* 725.

'Εξερευνάω, ῶ, f. ήσω, pervestigo, perscrutor, 1 *Pet.* 1, 10. Hinc

'Εξερεύνησις, εως, ἡ, perscrutatio, investigatio.

'Εξερευνητὴς, ῦ, ὁ, perscrutator, indagator.

'Εξιγνητικός, ή, όν, ad investigandum acutus.
'Εξέρευξις, εως, ή, eructatio. Ab ἐξερεύγω.
'Εξερέω, ῶ, eloquar, dicam, nempe per διάλυσιν ab ἐξέρω; ἐξερέω, et ἐξερέομαι, perquiro.
'Εξερημόω, ῶ, f. ώσω, desolo, vasto; (2) relinquo. Κἀξερημῶσαι γένος, vasteturque genus omne nostrum, *Soph. El.* 1010. 'Εξερημῶσαι δόμους, relinquentes domos, *Eurip. Andr.* 598. Τὰς ἐξερημωμένας πόλεις κατοικίζειν, *Plat.*
'Εξερίζω, contendo, litigo. 'Εν τοῖς δημοσίοις κινδύνοις ἐξερίζειν, inimicitias exercere in discrimine publico, *App. Bell. Civ.* 2, 123.
'Εξεριθεύσομαι, f. εύσομαι, fautores et adjutores mihi comparo, *Ern.* redimo, mercede allicio, *Bud.* Ab ἔριθος.
'Εξερινάζω, f. άσω, caprifico, maturum reddo. Ἄλλως ἐξεριάζεις λόγῳ, alios oratione maturos reddis. Metaphora sumta a caprificis qui non eduntur, sed inserviunt ad procurandam maturitatem ficuum, *Soph. in Helenæ Raptu.*
'Εξεριτόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ἐξερίτω.
'Εξεριτής, οῦ, ὁ, litigator, contentiosus. Οὐδ' ἐξεριτὴς τῶν λόγων, *Eurip. Suppl.* 894.
'Εξερμηνεύω, f. εύσω, interpretor.
'Εξέρομαι, interrogo; unde ἐξέρετο ϗ ἐξήρετο, *ap. Hom.* aor. 2. ἐξηρόμην, interrogavi; ἐξήρου, interrogavisti. Ἦ τὰ τέτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπυ; vulpem illam sceleratam rogas, ubi sit? *Soph. Aj.* 103. Ex ἐξ et ἐρέω, *dico.*
'Εξερπύζω, f. ύσω, prorepo; ἐξέρπω, idem.
'Εξερράγην, 3. sing. aor. 2. ind. pass. verbi ἐκρήσσω.
"Εξερρω· hinc ἔξερρε, abi in malam rem.
'Εξέρρωσις, ή, pro ἐξέρρυσις, effluxio, evacuatio.
'Εξερυθριάω, f. άσω, rubefio.
'Εξερυθρος, ος, ὁ ϗ ἡ, valde ruber.
'Εξερύκω, inhibeo, *Soph.*
'Εξέρυσι, 3. sing. a. 1. ind act. verbi ἐξερύω.
'Εξερύσασκε, *Ion.* pro ἐξέρυσε.
'Εξερύω, f. ύσω, extraho. Χἰμαρον ἐξερύσας, *Hesiod. Op.* 624.
'Εξέρχομαι, exeo. egredior. 'Εξέρχοντο εἰς καθ' εἷς, *Joann.* 8, 9. Σὺ γ' εἰς τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον στόμα, quum tu impium hunc sermonem exorsus sis [Ordo: σὺ ἐξελθόντος εἰς τόδ' ἀνόσιον στόμα. Στόμα vero ibi est *sermo* ut centies], *Soph. Œd. Col.* 981.
'Εξερώω, decedo, excedo. Αἱ δ' ἐξερώησαν, illæ ex via excesserunt, *Il.* 23, 468.
'Εξερωτάω, ῶ, f ήσω, interrogo. 'Εξερωτᾷς ἄνα; *Pind. Pyth.* 9, 79.
"Εξεσι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ξέω, *rado.*
'Εξεσθίω, exedo, erodo.
'Εξεσία, ας, ἡ, ablegatio, legatio publica. Τῶν ἕνεκ' ἐξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν, horum gratia in legationem multam viam venit, *Odyss.* 21, 20. Ab ἐξίημι, *ablego.*
"Εξεσις, εως, ἡ, expulsio, divortium. Γυναικὸς μὲν τῆς ἔχεις ϗ προσδιόμεθά σου τῆς ἐξέσεως, conjugem quam habes ut repudies non postulamus, *Herodot.* 5, 40. Ab eod.
'Εξέσκληκα, perf. ind. act. verbi ἐκσκλέω.
'Εξέσμων, *extergebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἐξέσμαον, a verbo ἐκσμάω.
'Εξέσπασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκσπάω.
'Εξέσυτο, *eruperat*, 3. sing. plusq. perf. pass. *per Metath.* pro ἐξέσῠστο, ab ἐκσύω, vel ἐκσεύω.
'Εξέσται, *licebit*, f. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἐξέσεται, a verbo imperson. ἔξεστι.
'Εξέστην, a. 2. ind. act. verbi ἐξίστημι.
"Εξεστι, licet. Hinc ἐξὸν, cum liceat. (Tota dictio hæc est, ἐκποδών ἐστι, via plana, aperta est, obstantibus amotis, *Ern.*)
'Εξέστραμμαι, perf. ind. pass. verbi ἐκστρέφω.
'Εξεστραμμένως, *adv.* e transverso; (2) more eorum quæ inversa sunt. Ab ἐξεστραμμένος, quod est ab ἐκστρέφω.
'Εξετάζω, f. άσω, examino, inquiro, perscrutor, exploro, probo, experimentum facio; (2) quæstionem habeo per tormenta; (3) æstimo; (4) comparo, contendo; (5) recenseo, enumero; (6) adnumero; (7) *in pass. dicitur de eo imprimis* qui in aliquo genere egregia documenta edidit, cognitus, spectatus est; (8) adesse, præsto esse, coram sese exhibere, *Ern.* Πάσας δ' ἰδέας (σὺ τὸ λιγυῦν) ἐξήτασεν, *Aristoph. Thesm.* 444. 'Εξετάσατε περὶ τῦ παιδίου, *Matt.* 2, 8.
'Εξέταμον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐκτέμνω.
'Εξετανύσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἐκτανύω.
'Εξετάσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐξετάζω.
'Εξετάσακτι, *exquirite*, 2. plur. a. 1. imperat. act.
'Εξέτασις, εως, ἡ, exquisitio, examen; (2) quæstio, criminis inquisitio; (3) comparatio; (4) exploratio; (5) recensio, lustratio; (6) specimen et documentum industriæ.
'Εξετασμὸς, ῦ, ὁ, inquisitio; (2) discussio.
'Εξεταστὴς, ῦ, ὁ, examinator, inquisitor.
'Εξετασικὸς, ὴ, όν, qui multus est in indagatione veritatis vel alicujus rei; (2) inquirendi peritus.
'Εξετασικῶς, *adv.* accurate, exquisite.
'Εξέτεινα, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω.
'Εξετέλειον, *perfecerunt*, 3. pl. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐξετέλεσαν, a verbo ἐκτελέω.
'Εξετελέσθην, *perfectus sum*, a. 1. ind. pass.
'Εξετέλεσσε, *perfecit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐξετέλεσε.
'Εξετιστροφόω, ῶ, f ήσω, degenero.
'Εξέτης, ους, ὁ, sexennis. Ex ἕξ et ἔτος.
'Εξέτι, *adv.* ab illo tempore, jam inde.
'Εξέτις, ιδος, sex annos nata.
'Εξετμήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐκτέμνω.
'Εξετράπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἐκτρέπομαι.
'Εξέτρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκτιτρώσκω.
'Εξετύφλω, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐκτυφλόω.
'Εξευθύνω, rationes ab aliquo exigo, muneris, rei gestæ.
'Εξευκρινέω, diligenter considero vel explico.
'Εξευλαβέομαι, οῦμαι, vereor, caveo.
'Εξευμαρίζω, f. ίσω, rem facilem reddo.
'Εξευμενίζω, f. ίσω, propitium reddo, placo.
'Εξευνεχίζω, f. ίσω, eunuchum facio.
'Εξευπορέω, ῶ, f. ήσω, suppetit mihi; (2) suggero, suppedito; (3) consequor, comparo mihi. Ταῦτα δὲ πάντα δύναται πᾶσιν ἐπικουρίαν ταῖς χρείαις ἐξευπορεῖν, *Plat.*
'Εξευρεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐξευρίσκω.
'Εξευρηκότων, gen. pl. perf. part. act.
'Εξεύρημα, ατος, τὸ, solers inventum.
'Εξεύρησις, εως, ἡ, inventio, adinventio, Ab
'Εξευρίσκω, f. ρήσω, invenio, excogito, comminiscor; (2) comperio, reperio. Νή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύρει ποτὲ, pariat, *Soph. Trach.* 25. Πῦ τὸν ἄνδρα τῦτον ἐξευρήσομεν; *Aristoph. Eq.* 145. Τῦτ', ὦ γάθ' ἐξεύρητο ϗ σοφώτατα, *Id. Av.* 1149. (2) νόμον κάλλιστον ἐξεύροντα, πυθαρχεῖν πατρί, *Soph. Trach* 1177.
'Εξευρετικὸς, ὴ, όν, solers, ad inveniendum acutus.
'Εξεύροντες, nom. pl. a. 2. part. act.
'Εξευτελίζω, f. ίσω, vilipendo, floccifacio, tanquam εὐτελὴς; (2) tenue reddo, facio. Hinc
'Εξευτελισμὸς, ῦ, ὁ, contemptio, ut cum oratione aliquid minuimus.
'Εξευτρεπίζω, f. ίσω, paro, apparo, instruo.
'Εξεύχομαι, glorior, apto, vota facio. Ζῆν δ' ὅτ' ἐξεύχῃ τέκνα, quando vero optabas vivere meos liberos, *Eurip. Med.* 930.
'Εξεφαάνθην, a. 1. ind. pass. *Poet.* pro ἐξεφάνθην.
'Εξέφανεν, 3. pl. a. 2. ind. pass. *per Syncop.* pro ἐξεφάνησαν, ab ἐκφαίνω.
'Εξέφερεν, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἐκφέρω.
'Εξεφῆβος, ος, ὁ ϗ ἡ, qui pubertatem excessit.
'Εξεφίημι, injicio, immitto; ἐξεφίεμαι, mando. Ἐκεῖνον ἱέρηιν Τιῦκρος ἐξεφίεται σκηνῆς ὕπαυλον, *Soph. Aj.* 806.
'Εξεφρεόμην, 1. pl. imperf. ind. act. v. ἐκφρέω, pro ἐκφέρω.
'Εξεχίθρεγχος, ος, ὁ ϗ ἡ, habens guttur prominens, *Hippocrat.* Ex ἐξέχω et βρόγχος.
'Εξεχίγλωτος, ὁ ϗ ἡ, habens prominentes nates.
'Εξέχιεν, *effundebat*, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἐκχέω.
'Εξεχὴς, ὶς, eminens, prominens.
'Εξέχομαι, adhæreo. Περίτριτον ὧδ' ἄλλο, ἢ τῶν παρὰ Μωσεῖ νενομοθετημένων ἐξέχεσθαι, *Euseb. Demonst. Evangel.* 70. Μαίνεσθε καὶ παρανοεῖτε τοιάτων ἐξεχόμενοι σφόδρα ἄτως, insanitis et deliratis, talibus ita vehementer inhærentes, *Dio Chrysost.* 514.
'Εξέχρη, 3. pers. sing. imp. act. verbi ἐκχράω, *oraculum edo*, α ex contractione natum in η mutatur *Att.* "Οτ' ἐξέχρη κακὰ, cum prædiceret, *Soph. Œd. Col.* 87.
'Εξέχρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐκχράω.
'Εξεχύθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐκχύω.
'Εξέχω, emineo, exsto. Πρὶν ἥλιον ἐξέχειν, *Dem.*
'Εξεψῦξα, a. 1. ind. act. verbi ἐκψύχω.
'Εξέψω, f. ψήσω, excoquo.
'Εξέωσαν, *expulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἔξωσαν, a verbo ἐξωθέω.
'Εξηβος, ος, ὁ ϗ ἡ, qui pubertatem excessit, jam grandis et adultus. Ex ἐξ et ἥβη.
'Εξήγαγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐξάγω.
'Εξηγγειλα, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγγέλλω.
'Εξήγειρα, a. 1. ind. act. verbi ἐξεγείρω.
'Εξηγείσθω, *dux esto*, 3. sing. imperat. med. *contr.* pro ἐξηγεέσθω, ab ἐξηγέομαι.
'Εξηγέομαι, ῆμαι, dux sum, præsum, viam monstro; (2) expono, explico, interpretor, *impr.* res sacras, leges; (3) censeo, dissero; (4) administro; (5) educo, diduco; (6) perficio. Χἤρον μὲν αὐτὶς αὐτὸν' ἐξηγήσομαι, *Soph. Œd. Col.* 1515. 'Εξηγῦ Ζεύς, præi verbis, quos jurem deos, *Eurip. Med.* 745. (3) ὧδέν ὅ τι ϗ τολμητὸν τε ἐκείνῳ καὶ ἀρκτὸν ἐξηγέεσθαι, existimasse nihil esse, quod ipse non et audere et efficere possit, *Arr. Ind.* 20, 11.
'Εξηγιρέθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐξεγείρω.
'Εξήγημα, ατος, τὸ, narratio. Ab ἐξηγέομαι.
'Εξήγησις, εως, ἡ, expositio. Differunt ἐξήγησις et ἐξήγημα quemadmodum a poesi poema; siquidem poema dicitur panopliæ Achillis descriptio, poesis vero tota ipsa Ilias. *Aphthonius.*
'Εξηγητὴς, οῦ, ὁ, dux in re aliqua; (2) sequester, transactor, conciliator; (3) interpres, enarrator, explicator; (4) magus; (5) prudens juris pontificii et sacrorum interpres, omninoque juris divini et humani, qui consulitur de istis rebus. (3) Ἵστιαιᾶ Διοπείθους ἐς τὴν ἐξηγητείας τελμησσέων, *Herod.* 1, 78. Hinc
'Εξηγητικὸς, ὴ, όν, interpretandi, narrandi peritus, ad narrandum et interpretandum pertinens. Hinc τὰ ἐξηγητικὰ, ῶν, libri pontificiales.
'Εξηγέρασα, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγοράζω.
'Εξηγορία, ας, ἡ, prædicatio accepti beneficii.
'Εξηγύεμενος, præs. part. med. v. ἐξηγέομαι.
'Εξηδη, *noveram*, 1. sing. plusq. perf. verbi ἐξοιδέναι. Οὐκμείνη γὰρ ἐξήδη, moriturum enim me sciebam, *Soph. Antig.* 460.
'Εξήδης, *noveras*, 2. sing. plusq. perf. verbi ἐξοιδέναι. Ἆρ' ἐξήδης ὅσον ἦν κίρδος σιγῇ κύθειν; *Soph. Trach.* 998.
'Εξήισαν, *egressi erant*, 3. pl. plusq. perf. ind. med. *Att.* pro ἐξῆισαν, a verbo ἔξειμι.
'Εξηκασμένος, *Att.* pro ἐξεικασμένος, part. præt. pass. verbi ἐξεικάζω, quod vide.
'Εξήκειν, *exire*, præs. inf. act. verbi ἐξήκω.
'Εξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, sexaginta. Ab ἕξ.
'Εξηκοντατὴς, ὴς, ὁ ϗ ἡ, sexagenarius. Ex ἑξήκοντα et ἔτος, *annus.*
'Εξηκοντάκις, *adv.* sexagies.
'Εξηκοντακίνται, οἱ, αἱ, τὰ, sexaginta quinque.
'Εξηκοντάπηχυς, ὁ ϗ ἡ, sexaginta cubitos æquans.
'Εξηκονταστάδιος, ον, sexaginta stadia explens.
'Εξηκοντατέσσαρες, οἱ ϗ αἱ, sexaginta quatuor.
'Εξηκοντατέτης, ες, sexaginta annos natus.
'Εξηκοστὸς, qui sexagesimo die venit, agit aliquid.
'Εξηκοστὸς, ὴ, όν, sexagesimus. Ab ἕξ, *sex.*
'Εξηκριβωμένως, *adv.* diligentissime, ad amussim. Ex ἐξ et ἀκριβόω.
'Εξήκω, discedo; (2) prætereo; (3) egressus sum; (4) de vino vappescente. 'Εξήκειν τὸν ὄνειρον, somnium impletum esse, *Herodot.* 1,

120. Ἵν' ἐξήκεις δακρύων; quousque lacrimis indulgebis? quo te luctus abripit? *Soph. Œd. Tyr.* 1515. [imo potius, Ubinam lacrymarum pervenisti?]

'Εξήλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐξελαύνω.

'Εξήλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐξάλλομαι, *exsilio.*

'Εξήλατος, ον, lamina ductili tectus, *Hom.* ὑποίητος, *Hes.*

'Εξηλίφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass.

'Εξήλιψεν, *delevit*, 3. sing. a. 1. ind act. cum ι ἐφελκ. ab ἐξαλείφω.

'Εξήλυτε, 2. pl. a. 2. ind. act. v. ἐξέρχομαι.

'Εξήλυθον, a. 2. ind. act. *per Sync.* pro ἐξήλυθον.

'Εξηλιάζω, f. άσω, soli expono; (2) suspendo sub dio. Ex ἐξ et ἥλιος.

'Εξηλίασα, a. 1. ind. act. v. ἐξηλιάζω.

'Εξηλλαγμένος, perf. part. pass. verbi ἐξαλλάττω.

'Εξηλλαγμένως, *adv.* perverse, abhorrenti modo.

'Εξήλυ, 2. sing. aor. 2. med. verbi ἐξάλλομαι. Ἰὼ δαίμων, ἵν' ἐξήλυ; o fortuna, quonam evasisti? *Soph. Œd. Tyr.* 1311.

'Εξήλυσις, ιως, ἡ, exitus. Ab ἐξέρχομαι.

'Εξήμαρ, *adv.* per sex dies.

'Εξημαρτημένως, *adv.* falso, dolose, perperam. Ab ἐξαμαρτάνω, *pecco.*

'Εξημερῶ, ῶ, mansuefacio, cicuro. Τοῦτόν σφι τὸν χῶρον προεῖπε ἐξημερῶσαι ἐν ἡμέρῃ, hunc locum jussit intra diem detergant, *Herodot.* 1, 126: qui locus nempe dumosus erat. Hinc

'Εξημέρωσις, ιως, ἡ, cicuratio.

'Εξήμισι, 3. sing a. 1. ind. act. verbi ἐξημίω.

'Εξημοιδής, ής, ές, permutatorius. Εἵματά τ' ἐξημοιδὰ, λοιτρά τε θερμὰ, καὶ εὐναί, *Odyss.* 8, 249. Ab ἐξαμείβω.

'Εξην, pro ἐξῆν, (sæpe apud Platonem).

'Εξήνεγκε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξενίγκω, pro ἐκφέρω.

'Εξήνιος, ε, ὁ ϗ ἡ, effrenis. Ex ἐξ et ἡνία.

'Εξήνυστος, qui perfici potest, *Eurip. Hipp.* 405.

'Εξήπαφε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐξαπάφω.

'Εξηπείρωα, aggerenda terra continens solum facio.

'Εξηπειρωσύω, f. ύσω, decipio, circumvenio.

'Εξηπιαλόω, febri laboro, quæ ἠπίαλος dicitur.

'Εξήπλωτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἐξαπλόω.

'Εξῆρα, *sustuli*, a. 1. ind. act. verbi ἐξαίρω.

'Εξήραμμαι, perf. ind. pass. verbi ξηραίνω.

'Εξήρανα, *arefeci*, aor. 1. ind. act.

'Εξηράνθην, a. 1. ind. pass.

'Εξῆρες, 2. sing. imperf. ind. act. v. ἐξαίρω.

'Εξήρετο, 3. sing. imperfect. ind. med. verbi ἐξαίρομαι.

'Εξηρινύησα, a. 1. ind. act. verbi ἐξηρινύω.

'Εξήρης, τος, ἡ, sc. ναῦς, navis sex ordinum, hexeres. Ex ἐξ et ἐρίσσω, *remigo.*

'Εξηρτισμένος, perf. part. pass. verbi ἐξαρτίζω.

'Εξηρτυμένοι, nom. pl. perf. part. pass. verbi ἐξαρτύω.

'Εξήϊσχον, *incipiebant*, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐξέρχω.

'Εξηρώησι, *cum impetu latus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξηράω.

'ΕΞΗΣ, *adv.* deinceps, consequenter, ordine, serie perpetua, (ab inus. ἔχη, series, ordo, *Etm.*) Ἑξῆς παθίσω διὸ μυ ποδὸς, prope meum pedem, *Eurip. Iphig. in Aul.* 627. Θρόνον τε τῷ Πλάτωνος ἑξῆς, soliumque proxume a Plutone, *Aristoph. Ran.* 765.

'Εξητάκει, *exploraverat*, 3. sing. plusq. perf. act. verbi ἐξετάζω, *Polyb.* 3, 48.

'Εξήτασα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐξήτασα, a verbo ἐξετάζω, *examino.* Unde

'Εξητασμένως, *adv.* accurate, diligenter, considerate.

'Εξητριάζω, f. άσω, sumendum hinc esse ἐξητριασμένον, quod Galeno apud Hippocratem est τὸ διὰ ἠτρίου, i. e. λινοῦ ὑφάσματος ἠθημένον, per tenue linteum percolatum. Ex ἐξ et ἤτριον, *linteum.*

'Εξηττάομαι, ῶμαι, vincor.

'Εξηχέω, ῶ, f. ήσω, persono. Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξηχήσει ὁ λόγος τῷ Κυρίῳ, 1 *Thess.* 1, 8.

'Εξιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, sano; sarcio, *Plat.*

'Εξιᾶσι, *emittunt*, *Att.* pro ἐξιᾶσι. Ab ἐξίημι.

'Εξιδιάζομαι, f. άσομαι, mihi vindico, occupo; (2) alicujus gratiam mihi concilio. Ex ἐξ et ἴδιος. Hinc

'Εξιδιασμὸς, οῦ, ὁ, usurpatio, vindicatio.

'Εξίδιον, υ, τὸ, habitus parvus, *Dim.*

'Εξιδιόομαι, οῦμαι, proprium mihi facio; unde ἐξιδιώσω, 2. sing. a. 1. med. peculiarem tibi fecisti, et privatim familiarem.

'Εξιδιοποιέομαι, proprium mihi facio, mancipo, vindico.

'Εξιδιοποίησις, εως, ἡ, usurpatio, vindicatio.

'Εξιδῶ, f. ίσω, exsudo; (2) alvum exonero.

'Εξιδρύω, ῶ, f. ύσω, idem.

'Εξιδρύω, f. ύσω, depono, colloco.

'Εξιερόω, ῶ, f. ώσω, consecro, dedico.

'Εξίειν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐξιέναι. Ab

'Εξίημι, emitto; (2) eximo; (3) depono. (1) ἐχθροὶ γὰρ ἐξιᾶσι πάντα δὴ κἄλων, expediunt omnem rudentem, omnia moliuntur, *Eurip. Med.* 278. Hinc ἐξίμεν, emittere, *Poetice*; ἐξιᾶσιν, emittunt.

'Εξιθύνω, f. νῶ, rego, dirigo. Ὥς τε πάθμη δόρυ πίσυρ ἐξιθύνει, *Il.* 15, 410.

'Εξικίσθαιν, *pervenerunt*, 3. dual. a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἐξικέσθην, ab ἐξικνέομαι.

'Εξίκιτ', pro ἐξίκετο, 3. sing. a. 2. ind. med.

'Εξικετεύω, f. εύσω, supplico; (2) supplicando flecto, persuadeo.

'Εξικμάζω, f. άσω, exsicco, arefacio, exsugo; (2) excoquo; (3) exhalo. Τὰ ἐν ποσὶν ἐξικμάζω κακὰ, ad pedes posita, *id est*, præsentia mala tracto, considero, commemoro. *Eurip. Andr.* 406.

'Εξικνέομαι, οῦμαι, pervenio; (2) assequor, v. gr. oculis, mente; (3) exsequor, perficio. Θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους, *Il.* 8, 439.

'Εξικόμην, *perveni*, a. 2. ind. med.

'Εξίκω, evenio.

'Εξιλάσκομαι, f. άσομαι, propitium reddo, placo.

'Εξίλασις, ιως, ἡ, placatio. Ab ἐξιλάομαι.

'Εξίλασμα, ατος, τὸ, placamen. Ab eod.

'Εξιλασμὸς, οῦ, ὁ, placatio, expiatio.

'Εξιλάσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐξιλάσκομαι.

'Εξιλαστήριος, ον, vim placandi habens, unde τὰ ἐξιλαστήρια, piacula iræ divinæ.

'Εξιλάσομαι, οῦμαι, propitio, placo.

'Εξιλίωμα, τὸ. (non ἐξιλίωσμα) placamen.

'Εξίλλειν, evolvere; (2) ejicere, arcere; (3) interficere.

'Εξίμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro ἐξιέναι.

'Εξινόω, ῶ, f. ώσω, evacuo purgationibus, *impr.* bilem, unde ἐξινωμένος, purgatus. Ab ἶνις.

'Εξιουλίζω, primos pilos vello. Ἐγὼ μίαν μὲν ἐξιουλίζω τρίχα, lanuginem vello, *Soph. in Dearum Jud cio.*

'Εξιόντων, gen. pl. a. 2. part. act. v. ἐξείμι.

'Εξιπόω, ῶ, f. ώσω, exprimo, expurgo. Καὶ ἐξιπώσας ἀνιλῶ τὸ ἀποῤῥύην, *Dioscur.* 5, 85 et 89.

'Εξιππάζομαι, f. άσομαι, equo evehor, equo exeo.

'Εξιππος, ε, ὁ ϗ ἡ, sex equis junctus, epith. currus.

'Εξίστασαι, f. ἐκστήσομαι, evolo.

'Εξιστωτικὸς, ἡ, όν, exprimendi vi, item extrahendi et expurgandi præditus. Ab ἐξιστόω.

'Εξις, εως, ἡ, habitus, adfectio constans corporis vel animi. Ab ἔχω.

'Εξισάζω, f. άσω, adæquo, æqualem reddo.

'Εξίσης, *adv.* æqualiter, perinde, (*sub.* μοίρας.) Ex ἐξ et ἴσος.

'Εξίσου, *adv.* idem, (*Sub.* μέρει.)

'Εξισονομέω, f. ήσω, parem portionem capio, par sum aliis, unde ὁ ἐξισονομῶν, dicitur de filio γνησίῳ.

'Εξισος, η, ον, æqualis, par.

'Εξισοτιμία, ας, ἡ, æqualitas seu exæquatio honorum. Ex ἐξ et ἰσότιμος.

'Εξισοῦσθαι, *adæquari*, præs. inf. pass. verbi

'Εξισόω, ῶ, f. ώσω, adæquo. Ἐξισώσαι τὰς πολίτας, *Aristoph. Ran.* 706. (2) *neutraliter*, par sum. (2) Ὅσ' ἐξισώσει σοί τε καὶ σοῖς σοῖς τέκνοις, quæ tibi tuisque liberis paria erunt, *Soph. Œd. Tyr.* 425. Μητρὶ δ' ἄδὶν ἐξισοῖ, non digna est nomine matris, *id est*, nihil maternum habet, *Id. Elect.* 1194. (1) φύλοισις ἐκ ἔτ' ἐξισῶσαι φιλοτασίῳ διαίτᾳ, discordia non amplius componitur amico convictu, *Id.* 1072.

'Εξιστάνω, vel ἐξιστάω, vel

'Εξίσταμαι, absisto, desisto, cedo; (2) degenero, exolesco; (3) pavesco, stupeo. (1) ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανὴς κύκλος, concedit et noctis tenebrosæ orbis. *Soph Aj.* 672. Ἐξίσαντο πάντες οἱ ὄχλοι, *Matt.* 12, 23.

'Εξίσαντο, 3. pl. imperf. pass. verbi

'Εξίστημι, de statu demoveo; (2) de statu mentis dejicio, mente alieno, stupefacio; (3) desciscere vel degenerare facio, immuto, corrumpo; (4) aor. 2. et *med.* ista omnia passive significantur; et præterea cedo, decedo, digredior, abstineo, degenero, &c (ἐξέστη, e turba secessit, *iten* a reip. administratione ad vitam privatam se contulit, *Etm.*)

'Εξισορρῶν, exquirere, sciscitari. Ἐξισορρῆσαι ὁδὸν βυλιυμάτων, *Eur. Hec.* 733.

'Εξίσχιος, ον, cui coxa eminet; (2) omnino membrum cujus articulus vel nodus eminentior est.

'Εξισχύσητε, *valeatis*, 2. pl. a. 1. conj. act. verbi

'Εξισχύω, f. ύσω, possum, valeo, *Ephes.* 3, 14.

'Εξίσχω, emineo, promineo; (2) porrigo.

'Εξίσωσις, ως, ἡ, exæquatio. Ab ἐξισόω.

Ἐξισωτέον, exæquandum, *Soph.*

'Εξισωτέος, qui æquum jus habet, cui æquum jus est. Ἐξισωτέον τὸ γῦν ὅ' ἀντιλέξαι, æquum tamen mihi jus tuis dictis paria referre, *Soph. Œd. Tyr.* 408.

'Εξισωτὴς, οῦ, ὁ, exæquator; (2) peræquator, *in Jure Vet.* dicitur, expendens census et æquans, ut æqualiter tributarii pendant tributum.

'Εξίτηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, evanidus, evanescens, exolescens, fugiens; (2) qui evanuit, deletus est. Ab ἔξιμι, *exeo.* Unde

'Εξιτήριος, ε, ὁ ϗ ἡ, ad discessum pertinens.

'Εξίτης, ε, ὁ, senarius, de jactu in talis, qui et Cous dicitur. Ab ἕξ.

'Εξιτητέον, exeundum est.

'Εξιτὸν, exeundum. Ab ἔξιμι.

'Εξιχνευτὴς, οῦ, ὁ, investigator, speculator.

'Εξιχνεύω, f. εύσω, idem quod simplex.

'Εξιχνιάζω, f. άσω, idem. Hinc

'Εξιχνιασμὸς, οῦ, ὁ, investigatio, indagatio.

'Εξιχνοστατέω, ῶ, f. ήσω, investigo. Δικῶν, κἀξιχνοσκοπούμενος, *Soph. Aj.* 997.

'Εξιχωρίζω, f. ίσω, pus vel saniem exprimo. Ex ἐξ et ἰχώρ.

'Εξμιδιμνος, ον, sex modios æquans, *Ar.*

'Εξογκέω, ῶ, idem quod

'Εξογκόω, ῶ, f. ώσω, tumidum reddo, tumefacio. Τάλαιναν μητέρ' ἐξώγκων τάφῳ, *Eur. Or.* 386. Ἐξογγωμένοι Τροίας κάθησθε, tumefacti propter Trojam sedetis, *Eurip. Andr.* 704. Εἰ γὰρ κατ' ἀνδρὸς βίοτον ἐξογκώσιται (pro ἐξογκωθήσεται), si unaquaque generatione augescat malitia, *Id. Hippol.* 938. Hinc

'Εξόγκωμα, τος, τὸ, tumor.

'Εξόγκωσις, ως, ἡ, idem.

'Εξοδάω, ῶ, vendo. Ἀπώμοσα μὴ τἀδ' ἐξοδᾶν ἐγὼ ξένοισι χρήματα, *Eurip. Cycl.* 265.

'Εξοδεύω, f. εύσω, iter facio ex aliquo loco; (2) exeo, procedo; (3) excedo ex hac vita.

'Εξοδεία, ας, ἡ, exitus. Ab ἐξοδεύω.

'Εξοδίω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ἐξοδεύω. (2) vendo.

'Εξοδία, ας, ἡ, egressio, expeditio. Hinc

'Εξοδιάζω, f. άσω, exire facio; (2) erogo, expendo, impendo. Hinc

'Εξοδίασις, ως, ἡ, ipsa actio expendendi seu impendendi.

'Εξοδικὸς, ἡ, όν, ad exitum pertinens:

'Εξοδικῶς, *adv.* obiter, per digressionem.

'Εξόδιον, υ, τὸ, exodium, sive carmen quod in exitu fabulæ canitur; (2) exitus, finis; (3)

festum, *in Vet. Testamento*, quod celebratur in memoriam exitus ex Ægypto.

'Εξόδιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἐξοδικός.

'Εξοδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, proficiscor ex aliquo loco, exeo foras, egredior.

"Εξοδος, ε, ἡ, exitus de via; (2) egressio; (3) expeditio militaris; (4) excursio, eruptio; (5) profectio ex aliquo loco; (6) cantilena quæ in exitu alicujus rei canitur; (7) exitus, finis; (8) finis vitæ; (9) impensæ. (2) ἐπ' ἐξόδοις ἡμαῖς, ante exitum meum ad pugnam, *Eurip. Phœn.* 767. "Αχρι τῆς ἀναιρέσεως τοῦ Πατρόκλου καὶ τῆς δι' ἐκείνου 'Αχιλλέως ἔξοδον, *Heracl. Alleg. Hom.* 420.

'Εξοδυράω, torqueo.

'Εξόζω, oleo, redoleo.

'Εξοίγω, f. ξω, aperio.

'Εξοιδαίνω, idem quod

'Εξοιδέω, ῶ, f. ήσω, extumesco. Hinc

'Εξοιδίσκω, tumefacio.

'Εξοικειόω, ῶ, et ἐξοικειόομαι, οῦμαι, concilio, amice conjungo, familiarem et amicum reddo. Ex

'Εξοικίζω, ῶ, f. ήσω, domicilio et sedibus meis exeo, emigro. Ab ἔξοικος. Hinc

'Εξοίκησις, εως, ἡ, emigratio.

'Εξοικησίμως, ον, habitabilis, *ap. Soph. Œd. Col.*

'Εξοικίζω, f. ίσω, domo expello et ejicio; (2) expello; et (3) *in pass.* migro, emigro. Καὶ Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξώκισαν, *Eur. Hec.* 876. Φρυδοὶ γάρ εἰσιν (οἱ Θιοὶ) ἐξοικισμένοι, *Arist. Pace*, 197. Hinc

'Εξοίκισις, εως, ἡ, expulsio seu ejectio e domo; (2) expulsio ex quocumque loco.

'Εξοικισμός, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

'Εξοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, exædifico, inceptum ædificium perficio; (2) ædifico, simpliciter munio, v. gr. viam.

'Εξοικοδόμησις, εως, ἡ, exædificatio.

"Εξοικος, ε, ὁ ᾗ ἡ, e domo sua ejectus, exsul; (2) qui e domo sua migravit.

'Εξομώζω, f. ώξω, ejulo, in ejulatus erumpo.

'Εξοίνησις, ἡ, ebrietas e vino.

'Εξονία, ας, ἡ, idem.

"Εξοινος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui vineum saporem perdidit; (2) vino expletus, ebrius.

'Εξοινόω, ῶ, f. ώσω, vino inebrio. Τιρτιῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένας, *Eurip. Bacch.* 812.

"Εξοισις, εως, ἡ, divulgatio. Ab ἐκφέρω.

'Εξοίσομαι, efferor. Hinc fut. ἐξοισθήσομαι. Οὐ γάρ ποτ' εἰς Ἕλληνας ἐξοισθήσεται, *Eurip. Suppl.* 561.

'Εξοίσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐκφέρω.

'Εξοιστέος, efferendus. 'Εξοιστέον σ' ἄρ' ὅπλα Καδμείαν πόλιν, *Eurip. Phœn.* 719. 'Εξοιστέον εἰς τὸ φῶς, *Plat. Parmenid.*

'Εξοιστράω, ῶ, œstro exagitor, furore perculsus sum, furo.

'Εξοιστρέω, ῶ, dementio, et *active*, œstro exagito, unde *pass.* ἐξοιστρέομαι, œstro exagitor.

'Εξοιχνίουν, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐξοιχνίουν, ab

'Εξοιχνέω, ῶ, f. ήσω, egredior.

'Εξοίχομαι, idem. "Η εἰς 'Αθηναίους ἐξοίχεται, *Il.* 6, 379.

'Εξοιωνίζομαι, ominor, infaustum inauspicatumque duco. 'Εξοιωνιζόμενος τὸν ἴδιον δαίμονα καὶ τὴν τύχην, *Plutarch. in Demosthene.*

'Εξοκέλλω, a. l. ἐξώκειλα, inf. ἐξοκεῖλαι, impingo, incurro; (2) erumpo, effundo me; (3) averto alium a portu, a recta via; *dicitur et tropice in partem malam*, incido, sc. in aliquod vitium, malum.

'Εξολέσειε, *perdat*, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐξολέσαι, ab ἐξόλλυμι.

'Εξολέσωμεν, 1. pl. a. 1. conj act.

'Εξολιγωρέω, ῶ, f. ήσω, negligo, contemno.

'Εξολισθαίνω, et

'Εξολισθέω, ῶ, f. ήσω, elabor, effugio; (2) delabor, prolabor, incido 'Εξολισθαίνειν τὰς διαβολάς, *Aristoph. Eq.* 489. Πῶς ἐξολισθεῖν πάντοθ' ὧν δυνήσεται; *Id. Pace*, 141. Ὡς μή ποτ' ἐξολίσθῃ ἡμᾶς, ὁ κίνδυνος, animo excidat, *Id. Conc.* 286.

'Εξολκή, ῆς, ἡ, extractio. Ab ἐξέλκω.

'Εξόλλυμι, vel ἐξολλύω, fut. ἐξολέσω, prorsus everto, omnino perdo, f. 2. ἐξόλω· in inf. ἐξολεῖν, perf ἐξολώλεκα, part. ἐξολωλεκώς, a. 1. opt. ἐξολέσειε. Εἴθ' μς πυρφόρος αἰθέρος ἀτὴρ τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν! *Aristoph. Thesm.* 1060. In præt. med. ἐξῶλα, et per reduplicat. Atticam ἐξόλωλα, perii. Σὲ πατρὸς ἐξολωλότος, *Soph. Trach.* 85.

'Εξολόθρευσις, εως, ἡ, pernicies, excidium.

'Εξολοθρευτής, οῦ, ὁ, vastator, deletor.

'Εξολοθρευτικός, ἡ, όν, perniciosus. Ab

'Εξολοθρεύω, f. εύσω, disperdo, funditus perdo. 'Εξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ, *Act.* 3, 23. Ex ἐξ et ὄλεθρος.

'Εξολολύζω, f. ύξω, exululo.

'Εξολόλυξα, *ululavi*, a. 1. ind. act.

"Εξομαι, fut. med. verbi ἔχω. 'Αλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἐξόμεσθά σε, sed multo magis te retinebo, *Aristoph. Plut.* 101.

'Εξομαλίζω, f. ίσω, complano, lævigo; (2) manu permulceo.

'Εξομβρέω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto; (2) effundo tanquam pluviam.

'Εξομβρίζω, f. ίσω, idem. Ab eod.

'Εξομεῖ, 2. sing. fut. med. verbi ἐξόμνυμι. "Η ἐξομεῖ τὸ μὴ εἰδέναι; an jurabis te hujus rei ignaram esse? *Soph. Ant.* 535.

'Εξομήρευσις, εως, ἡ, postulatio obsidum vel obstrictio alicujus per obsides. Ab

'Εξομηρεύω, f. εύσω, obsides posco, acceptis obsidibus alicujus fidem obstringo; (2) obsidibus datis emereor et adsequor.

'Εξομιλέω, ῶ, f. ήσω, consuetudinem habeo; (2) consuetudine, sermonibus mihi concilio. Οὐ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἐξομιλεῖσθαι φρατῇ, *Eurip. Iph. in Aul.* 735.

'Εξόμιλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, alienus, abhorrens a consuetudine. Ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἥδε τις βάσις, ingrediuntur hospites peregrina specie, *Soph. Trach.* 964. Ex ἐξ et ὅμιλος.

'Εξομματόω, ῶ, fut. ώσω, oculatum reddo, visum restituo; (2) oculos effodio; (3) sordes ex oculis abstergo. 'Αντὶ γὰρ τυφλᾶ ἐξομμάτωται, *Aristoph. Plut.* 634. Ex ὄμμα.

'Εξομμάτωσις, εως, ἡ, elisio oculorum; (2) abstersio sordium quæ in oculis sunt. A præc.

'Εξόμνυμι, et ἐξόμνυμαι, abjuro, ejuro, testimonium. Hinc ἐξόμοσασθαι a. 1. ἐξωμόσατο, ἐξωμῦμαι, f. 2.

'Εξομόθεν, *adv.* ex eodem loco; (2) ex propinquo.

'Εξομοιόω, ῶ, similem efficio, adsimilo. Hinc

'Εξομοίωσις, εως, ἡ, effictio qua simulacrum alicujus exprimitur.

'Εξομολογέω, ῶ, et ἐξομολογέομαι, οῦμαι, confiteor; (2) spondeo, polliceor. 'Εξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, *Rom.* 15, 9.

'Εξομολογήσηται, 3. sing. a. 1. conj. med.

'Εξομολόγησις, εως, ἡ, confessio; (2) prædicatio; (3) gratiarum actio.

'Εξομόργνυμι, et ἐξομόργνυμαι, imprimo, exprimo; (2) abstergo. Unde ἐξομόρξομαι, f. 1. ἐξομόρξεται· ἐξωμορξάμην, a. 1. ἐξωμόρξατο.

'Εξόμορξις, εως, ἡ, impressio, expressio.

'Εξόμφαλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, cui prominet seu procidit umbilicus. Ex ἐξ et ὀμφαλός.

'Εξὸν, *cum luceat*, præs. part. n g. v. ἔξεστι.

'Εξονειδίζω, fut. ίσω, probris incesso, irrideo. Εἶδες τὸ τόλμημ', οἷον ἐξωνείδισεν; quam superbe sit minata? *Eurip. Phœn.* 1670.

'Εξονειδισμός, οῦ, ὁ, exprobratio, irrisio. A præc

'Εξονειδιστικός, ἡ, όν, ad irridendum pronus, irrisor; (2) ad irridendum pertinens.

'Εξονειρωγμός, οῦ, ὁ, seminis in somno emissio.

'Εξονειρωκτικός, ἡ, όν, cui semen per somnum effluit. Ab

'Εξονειρόω, idem quod

'Εξονειρώττω, f. ξω, semen in somno emitto.

'Εξονομάζω, f. άσω, nomine voco; (2) loquor, verba facio. Χείρων ἐξωνόμασεν, effatus est, *Eurip. Iphig. in Aul.* 1066.

'Εξονομαίνω, nuncupo, nomine voco; ἐξονομήνῃς, 2. sing. a. 1. conj.

'Εξονομακλήδην, *adv.* nominatim.

'Εξονυχίζω, f. ίσω, ungues exscindo seu eximo; (2) ungues præcido seu reseco; (3) exarmo; (4) exquisite expendo, et ad unguem exigo. Ex ἐξ et ὄνυξ.

'Εξοξύνω, f. υνῶ, acidum reddo. Unde ἐξοξύνομαι, *acesco.*

'Εξοπάζω, f. σω, præbeo, largior.

'Εξοπίζω, succum exprimo. Ab ὀπός.

'Εξόπισθεν, *Poet.* pro ἐξόπισθεν, *adv.* a tergo. Hinc ὁ ἐξόπισθεν, posterior.

'Εξόπισω, *adv.* retro; (2) in postremum, postea.

'Εξοπλίζω, f. ίσω, armo; (2) exarmo. 'Εξωπλισμένη σφύρα, *App.* 'Εκίλινον ἐξοπλίσασθαι παρὰ ταῖς πύλαις, καὶ σὺν ὀλίγοις ἰσιλθεῖν, *Id. Mithr.* 48.

'Εξοπλισία, ας, ἡ, armatura; (2) exercitatio militaris, decursio; (3) procinctus.

'Εξόπλισις, εως, ἡ, idem et ab eod.

'Εξοπλισμός, οῦ, ὁ, armatura, ut *simp.*

"Εξοπλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, armatus; (2) nudus ab armis; (3) carens præsidio militari.

'Εξοπτάω, ῶ, f. ήσω, excoquo, asso.

"Εξοπτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inassatus, assus.

'Εξοράω, perspicio.

'Εξοργιάζω, ad sacra suscipienda præparo, expiando, &c. Ἱεροῖς τοῖς ἐξοργιάζουσιν τὴν ψυχὴν χρῶνται, *Aristot.*

'Εξοργίζω, f. ίσω, ad iram incito, irrito.

'Εξορθιάζω, sublata voce clamo.

'Εξόρθιος, rectus, erectus, *ap. Sch. Arati.*

"Εξορθος, ον, idem.

'Εξορθόω, ῶ, erigo; (2) instauro, corrigo. Τὸν σὸν ἐξόρθω βίον, *Soph. Ant.* 83.

'Εξορία, ας, ἡ, exterminatio, exsilium.

'Εξορίζω, extermino, exsilio mulcto; (2) termino; (3) transgredior, trajicio. (1) σὺ δ' ἐξόριζε, relega eos ex tuis finibus, *Eurip. Heracl.* 258. (2) ἐξορίζεσθαι, terminari. Παλαιῶν προγεννητόρων ἐξορίζεται κακόν, priscorum progenitorum malum in me terminatur, *Id Hipp.* 1389 (1396). (3) ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντος πόλιν, ab alia urbe in aliam fines transgredientes, *Id. Heracl.* 16. Ab

'Εξορίνω, irrito, *Æsch.*

'Εξόριος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui extra terminos est; (2) exsul. Ex ἐξ et ὅρος, *terminus.*

'Εξορισμός, οῦ, ὁ, exterminatio. Ab ἐξορίζω.

'Εξοριστικός, ἡ, όν, exterminatorius.

'Εξόριστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, extorris, exsul. Ab eod.

'Εξορκέω, ῶ, adjuro, adigo ad jusjurandum.

'Εξορκίζω, f. ίσω, adjuro. 'Εξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θιοῦ τοῦ ζῶντος, *Matt.* 26, 63.

'Εξορκισμός, οῦ, ὁ, adjuratio. Ab ἐξορκίζω.

'Εξορκιστής, οῦ, ὁ, exorcista, adjurator.

'Εξορκιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐξορκίσω.

"Εξορκος, ε, ὁ, eximium jusjurandum; (2) jusjurandum contrarium aliorum verbis.

'Εξορκῶν, præs. inf. act. pro ἐξορκίειν. Ab

'Εξορκόω, ῶ, jurejurando obstringo. Hinc

'Εξόρκωσις, εως, ἡ, jusjurandum.

'Εξορμάω, ῶ, f. ήσω, impello, extrudo, *in pass. et med.* erumpo, proficiscor, egredior; quo sensu et in act. reperitur. 'Εξορμᾶν ναῦν, *Thuc.* οἴκοθεν, *Xen.* Πρῶτισα μὲν χρὴ κῦρον ἐξορμᾶν πόδα, *Aristoph. Thesm.* 666. Διῶρο πρωτιζοντα κἀξορμώμενον, *Soph. Œd. Col.* 30.

'Εξορμιτίζω, cresco (de plantis). Κἀξορμιτίζει νῦν ἐπισχολάζεται βλάστη, *Soph. ex Trag. incerta.*

'Εξορμέω, ῶ, f. ήσω, e statione navium discedo, enavigo, solvo.

'Εξόρμησις, εως, ἡ, eruptio; (2) incitatio; cohortatio.

'Εξορμίζω, f. ίσω, idem quod ἐξορμέω· (2) e portu educo navem; (3) sede sua moveo, *in pass.* luxor.

'Εξορμισῶν, ὁ ᾗ ἡ, piscis; al. μύρος, *Ern.*

"Εξορμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui e statione solvit. Κρήτας ἔξορμος, creta solvens, *Eurip. Hippol.* 156.

'Εξορυβύνω, concito, incito.

'Εξορυς, υ, ὁ ᾗ ἡ, exsul, exterminatus.

'Εξορύω, f. ύσω, exsilio, prosilio. Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσιν, *Il.* 3, 325.

'Εξόρυφος, ον, sex tabulata habens.

'Εξορ-

'Εξορρίζω, serum lactis excolo, serum e caseo exprimo. Ex ἐξ et ὀρρός.
'Εξορρώδω, in serum vertor.
'Εξόρυξις, εως, ἡ, effossio. Ab
'Εξορύσσω, vel ἐξορύττω, fut. ξω, effodio; (2) perfodio. Τὼ ὀφθαλμὼ ὑμῶν ἐξορύξαντις, *Gal.* 4, 15.
'Εξορχέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, exsulto; (2) illudo; (3) enuntio, prodo arcana; (4) descisco, aberro, v gr. a veritate.
'Εξόρω, fut. σω, excito. Unde ἐξῶρτο, *apud Apollon.*
'Εξόσδιος, οlες, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐξόζεις, a verbo ἐξόζω.
'Εξοσιόω, ῶ, f. ώσω, sanctum reddo; (2) expio.
'Εξοστίζω, fut. ίσω, exosso, ossa eximo; (2) luxo. Ex ἐξ et ὀστέον, os.
'Εξοστρακίζω, fut. ίσω, testularum suffragiis in exsilium mitto; (2) in exsilium quocunque modo ejicio; (3) rejicio. Hinc
'Εξοστρακισμὸς, οῦ, ὁ, exostracismus, relegatio, quæ per testarum suffragia fiebat; (2) exsilium. Ab ὄστρακον.
'Εξόσωσις, ωσις, ἡ, ossis prominentia, *impr.* circa tempora, qu. ab ἐξοσόω.
'Εξότι, *adv.* ex quo tempore.
'Εξότε, *adv.* idem. Pro ἐξ ὅ τινος.
'Εξοτρύνω, f. υνῶ, exhortor, exstimulo.
'Εξουδενέω, ῶ, f. ήσω, nihil facio, contemno.
'Εξουδένησις, εως, ἡ, contemptus. A præc.
'Εξουδενητὴς, οῦ, ὁ. contemptor. Ab eod.
'Εξουδενοῦντας, acc. pl. part. præs. act. *contr.* pro ἐξουδενόοντας, ab
'Εξουδενόω, ῶ, f. ώσω, contemno, sperno. 'Εξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ ἑαυτῆς, 2 *Sam.* 6, 16. Ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ ἐξουδενωθῇ, *Marc.* 9, 12. Hinc
'Εξουδένωμα, ατος, τὸ, contemptus, abjectio.
'Εξουδένωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
'Εξουθενέω, ῶ, f. ήσω, nihili facio, pro nihilo habeo, adsperno Σοφίαν καὶ παιδείαν ἀσυνέσεις ἐξουθενήσουσι, *Prov.* 1, 7. Λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν, *Act.* 4, 11. Hinc
'Εξουθένημα, ατος, τὸ, quod nihili ducitur; (2) contemptus, neglectus.
'Εξουθενίζω, f. ίσω, pro nihilo duco; (2) in nihilum redigo. Ex ἐξ et οὐθὲις, nullus.
'Εξόλης, ἡ, ejectio. 'Εξόλης δίκη, nomen actionis adversus eos qui bonis aliquem arcent; (2) actio ex interdicto, unde vi dejectus sis; (3) adversus eos qui judicatum non solvunt. Ab ἐξέλλω.
'Εξοπα, τὰ, in angustum coacta. Ab ὄχος.
'Εξοπαγία, ας, ἡ, extremum agmen.
'Εξουέω, ῶ, f. ήσω, cum urina ejicio, in urina excerno.
'Εξοπίας, *adv.* secundis ventis, feliciter. (subintell. πλεύσασι.) Ex ὀπία, *ventus secundus.*
'Εξουσία, ας, ἡ, licentia; (2) auctoritas; (3) potestas, jus; (4) magistratus, facultas. Ab ἔξεστι, *licet.* Hinc
'Εξουσιάζω, f. άσω, potestatem habeo, dominor. Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, 1 *Cor.* 7, 4. ἐξουσιασθήσομαι, 6, 12.
'Εξουσιαστὴς, οῦ, ὁ, dominus. A præc.
'Εξουσιαστικὸς, ὴ, όν, ex auctoritate procedens, auctoritatem præ se ferens. Ab eod.
'Εξουσιαστικῶς, *adv.* cum potestate, imperiose; (2) licenter; ἐξουσιαστικώτερον, licentius.
'Εξοφίλλω, adjugeo, amplifico, accumulo. *Odyss.* 15, 18, ἐξώφιλλιν ἴδυα.
'Εξόφθαλμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui oculis est prominentibus, cui oculi exstant; (2) conspicuus, manifestus.
'Εξοφρύομαι, οῦμαι, supercilium tollo, unde ἐξωφρυωμένος, superciliosus.
'Εξοχα, *adv.* excellenter, supra modum. Ab ἔξοχος.
'Εξοχὰς, άδος, ἡ, ani extuberatio, *Gorr.*
'Εξοχετὶς, ἡ, emissarium; (2) emissio, deductio aquæ per fossam, canalem, &c.
'Εξοχετεύω, f. εύσω, derivo; et ἐξοχετεύομαι, emano, per canalem effluo.
'Εξοχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, prominentia; (2) extuberatio, sive excrescentia in corpore; (3) excellentia, præstantia. Ab ἐξέχω, *emineo.*

'Εξοχον, *adv.* excellenter, eximie. Ab
'Εξοχος, ος, ὁ ἡ ἡ, eminens, præeminens; (2) excellens, præstans. (1) ἔξοχος 'Αργείων κεφαλὴν, eminens inter Græcos capite, *Il.* 3, 227. Ab ἐξέχω.
'Εξοχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo.
'Εξόχως, *adv.* excellenter, eximie. Ab ἔξοχος.
'Εξοχώτατος, superlat. ab ἔξοχος, præstantissimus. Εἶδος ἐξοχώτατος, *Eurip. Suppl.* 889.
'Εξυβρίζω, f. ίσω, injuriam facio per insolentiam; (2) præ insolentia omne jus et fas contemno, fœdera violo, abutor potestate, &c. (3) insolenter me gero; (4) extra alveum erumpo, *de flumine*; (5) nimia soli ubertate lascivio. 'Εξυβρίσαι εὐτυχῆσαι, *Xen.* εἴς τινα, *Luc.* Hinc
'Εξύβρισις, εως, ἡ, insolentia in quocunque genere; (2) luxuria segetum.
'Εξυγιάζω, f. άσω, et
'Εξυγιαίνω, f. ανῶ, sano, sanitati restituo.
'Εξυγραίνω, f. ανῶ, madefacio. Unde ἐξυγράνθις, madefactus, et ἐξυγρασμένος.
'Εξύγρος, ος, ὁ ἡ ἡ, prorsus humidus seu aquosus.
'Εξυδατόω, ῶ, f. ώσω, in aquam converto, resolvo. Ex ἐξ et ὕδωρ.
'Εξυδατόω, ῶ, idem. Unde *pass.* ἐξυδατῶται, aquescit. Hinc
'Εξυδάτωσις, εως, ἡ, in substantiam aqueam conversio.
'Εξυδρίας, ος, ὁ, ἄνεμος, ventus cum aquis pluviis erumpens.
'Εξυδρωπιάω, ῶ, f. άσω, hydrope corripior.
'Εξυλακτίω, ῶ, f. ήσω, latratum emitto, in latratum erumpo. Τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον, *Lycophr.* 764.
'Εξυμενίζω, f. ίσω, eximo membranulam, membranas demo. Ex ἐξ et ὑμήν. Hinc
'Εξυμενισὴρ, ῆρος, ὁ, cultellus, quo in dissectione membranæ separantur.
'Εξυμνέω, ῶ, f. ήσω, hymnis prosequor, celebro.
'Εξυνῆκα, *intellexi*, a. 1. ind. act. *Att.* pro συνῆκα, a συνίημι.
'Εξυπαλύξαι, effugere, vitare.
'Εξυπάλυξις, εως, ἡ, effugium, devitatio.
'Εξυπανίστημι, exorior, *Hom.*
'Εξυπτιάω, monere, jubere. Τίμοι τόνδ' ἐξυπτίας ἱσορᾷν; *Eurip. Bacch.* 1255.
'Εξύπερθε, *adv.* supra, superne.
'Εξυπηρετίω, ῶ, et ἐξυπηρετίομαι, οῦμαι, ministro, inservio, obedio, mandata exsequor. Κλύοντις ἐξυπηρετήσομεν, *Soph. Trach.* 1156.
'Εξυπνίζω, f. ίσω, expergefacio. Πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτὸν, *Joann.* 11, 11.
'Εξυπνιστὴς, οῦ, ὁ, qui e somno excitat. Ab
'Εξυπνος, ος, ὁ, ἡ ἡ, qui e somno evigilavit, expergefactus.
'Εξυπνόω, expergiscor, *Joseph. Maccab.* 5.
'Εξυποστέλλω, mitto. Καὶ ὅτι πρὸς 'Ορσουδάτην ἐξυπέστελλετο, *Heliodor.* 10.
'Εξυπτιάζω, f. άσω, idem quod simplex; supinus sum, supinor; (2) negligens sum. 'Εξυπτιάζων ὄνομα Πολυνείκης βίαν, Δίς σ' ἐν πιλωτῇ σ' ὄνομ' ἐνδατέμενος, *Æschyl. contra Theb.* 583. ubi *Scholiast.* ἐξυπτιάζων, ἀναπτύσσων, ἐτυμολογῶν. 'Ενδατέμενος—Εἰς δύο διαιρῶν τὸ ὄνομα.
'Εξύρατο, 3. sing a. 1. ind. med. v. ξυράω.
'Εξύρημαι, *rasus sum*, perfect. ind. pass.
'Εξύρησαν, *raserunt*, 3. pl. a. 1. ind. act.
'Εξυφαίνω, pertexo, contexo, texendo absolvo; (2) compono, struo. Unde a. 1. ἐξύφηνα, in conj. ἐξυφήνω, ἐξυφήνωσι. Hinc
'Εξύφασμα, ατος, τὸ, tela.
'Εξύφηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐξύφανα, ab ἐξυφάνω.
Ἐξυφηγίομαι, f. ήσομαι, duco, præeo.
'Εξω, *adv.* foras; (2) foris; (3) extra; (4) præter; (5) absque, sine. Hinc ὁ ἔξω, sc. ὤν, externus, peregrinus; item *compar.* ἐξώτερος, exterior, et ἐξώτατος, extimus.
'Εξω, *habebo*, f. 1. ind. act. verbi ἔχω.
'Εξωγκωμένα, τὰ, res secundæ, sic vocatæ quia hominem superbum reddunt. 'Εστάσταί μιτρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις, *Eur. Iphig. in Aul.* 921.
'Εξώδηκα, perf. ind. act. verbi ἐξοιδέω.
'Εξωθεν, *adv.* extrinsecus, ab externo; (2) extra, exterius, foris. Ab ἔξω.
'Εξωθέω, ῶ, f. ωθήσω, vel ώσω, extrudo, expello, ejicio; (2) e cœtu hominum exturbo; (3) sedibus expello et extermino; (4) etiam impello; (5) porrigo, v. gr. manum, *Etm.* Unde ἐξέωσα, aor. 1. et ἔξωσα· infin. ἐξῶσαι aor. 1. pass. ἐξωσθῆναι Ὡς μ' ἐξέωσε, κασιγνήτων πάτραν, *Soph. Œd. Col.* 1325. Μὴ φθονερὰν ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν, exprimere, *Id.* 1132. Ἐξῶσαι τὸ πλοῖον εἰς κόλπον, *Act.* 27, 39. Hinc
'Εξώθησις, εως, ἡ, expulsio, ejectio.
'Εξωκειλίζω, in oceanum egredior. Hinc
'Εξωκειανισμὸς, οῦ, ὁ, locus longe dissitus ab oceano. Παρὰ τὴν Ὁμηρικὴν ὑπόθεσιν, καὶ τὸν ἐξωκειανισμὸν τῶν τόπων, contra Homeri institutum et situm locorum longe ab oceano dissitorum, *Strab.* 1, 76.
'Εξώκισα, a. 1. ind. act. v. ἐξοικίζω.
'Εξώκοιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui foris cubat, emansor; (2) exocœtus, piscis quidam. A κοίτη.
'Εξώλεια, ας, ἡ, internecio, pernicies. Ab
'Εξώλης, εος, ὁ ἡ ἡ, perditus, deploratus; (2) perniciosus; (3) interitu dignus; (4) cinædus. Ab ἐξόλλυμι.
'Εξωλίκιην, plusq. perf. ind. act. v, ἐξόλλυμι.
'Εξώλισθον, a. 2. ind. act. verbi ἐξολισθέω.
'Εξωμίας, ος, ὁ, qui humerum e pallio, veste, exsertum habet. Ab ἔξωμος.
'Εξωμίδιος, ος, ὁ ἡ ἡ, superhumeralis; (2) ab humeris dependens. Ab eod.
'Εξωμιδοποιΐα, ας, ἡ, opificium conficiendi exomidas. Ab
'Εξωμιδοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ. exomidum confector. Ex ἐξωμὶς et ποιέω, *facio.*
'Εξωμίζω, f. ίσω, humero tenus nudo. Ὅμως δὲ χειροτονητέον, ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα, *Aristoph. Conc.* 267. Ab ἔξωμος.
'Εξωμὶς, ίδος, ἡ, brevis et substricta tunica circa humeros desinens, seu tunica servilis non tegens brachia; (2) tunica vilis. Ab
'Εξωμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui humeros exsertos habet; (2) expeditus; (3) *Subst.* idem quod ἐξωμὶς. Ex ἐξ et ὦμος, *humerus.*
'Εξωμοσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio sive exceptio cum jurejurando. Ab ἐξόμνυμι.
'Εξωνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, redimo. Χρημάτων ἐξωνοῦντο τὰς συνειλημμένας, *Aristot.*
'Εξώνησις, εως, ἡ, redemptio. Ab ἐξωνέομαι.
'Εξώπιος, ος, ὁ ἡ ἡ, extra conspectum positus. Χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος, *Eurip. Med.* 624. Τῶν δὲ δωμάτων ἐξωπίας; ξενῶνας οἴξας, *Id. Alcest.* 549. Ex ἐξ et ὤψ, *oculus.*
'Εξόπλισα, a. 1. ind. act. verbi ἐξοπλίζω.
'Εξώπροικα, ων, τὰ, dona, quæ sponsa extra dotem constitutam fert secum. A προῖξ.
'Εξωραΐζομαι, f. ίσομαι, exorno me.
'Εξώργισμαι, perf. ind. pass. verbi ἐξοργίζω.
'Εξωριάζω, extermino, *Æsch.*
'Εξώρικτον, imperf. ind. act. verbi ἐξορκίζω.
'Εξωρμενίζω, defloreo, caulem amitto, *Soph. Tr.*
'Εξωρμήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐξορμάομαι.
'Εξωρος, ος, ὁ ἡ ἡ, intempestivus; (2) ætati non conveniens; (3) qui ex ætate florenti jam excessit; qui consenuit. (2) μανέσιν δ' ὅθ' ὕπνος ἔξωρα πράσσω, ætati meæ incongrua, *Soph. El.* 617. Ex ὥρα.
'Εξῶρτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. v. ἐξόρω.
'Εξῶσαι, a. 1. inf. act verbi ἐξωθέω.
'Εξωσις, εως, ἡ, pro ἐξώθησις, expulsio, emotio, luxatio.
'Εξωσμα, ατος, τὸ, expulsio. Ab ἐξωθέω.
'Εξωστὴρ, ῆρος, ὁ, expulsor. Ab eod.
'Εξώστης, ου, ὁ, idem; ἐξώστης ἄνεμος, ventus asper et violentus. Ab eod. Unde
'Εξώστρα, ας, ἡ, machina theatralis, qua conversa ostendebatur spectatoribus quid in scena pararetur; (2) conspectus. Τῆς τύχης ὥσπερ ἐξώστρας ἐπὶ τὴν ἐξώστραν ἀναβιβαζούσης τὴν ὑμετέραν ἄγνοιαν, fortuna, velut dedita opera amentiam vestram machinæ theatrali impositam traducente: id est, ceu machinæ theatrali

theatrali impositam per hominum or traducente, *Polyb.* 11, 874.

'Εξωτρακισμένος, perf. part. pass. v. ἐξοστρακίζω.

'Εξώτατος· vide ἔξω. Hinc

'Εξωτάτω, *adv.* extime.

'Εξωτερικὸς, ἡ, ὸν, externus; (2) trivialis.

'Εξωτερικὰ, τὰ, antiqui scripta vocabant quæ ad rhetoricas meditationes, civiliumque rerum notitiam conducebant; ἀκροαματικὰ autem vocabantur, in quibus philosophia remotior subtiliorque agitabatur. Ab

'Εξώτερος· vide ἔξω.

'Εξωτέρω, *adv.* foras, exterius.

'Εξωτικὸς, ἡ, ὸν, peregrinus. Ab ἔξω.

'Εξύχοντο, 3. pl. imperf. ind. med. v. ἐξοίχομαι.

'Εξώχρεος, ὁν, valde pallidus.

'Εοι, 3. sing. præs. opt. act. *Poet.* pro εἴη, ab εἰμί.

'Εοῖ, *ipsi, sibi*, dat. sing. *Poet.* pro οἱ, ob ὅς, ἑοῖ αὐτῷ pro ἑαυτῷ, ipsi, vel ipso. *Apoll. Rhod.* 460 Μετέπιτα γ' ἀτευξόμην ἑοῖ αὐτῇ, fore ut deinceps me ipsam incusarem, *Id.* 3, 99.

'Εοιγμεν, 1. pl. perf. ind. med. *per Syncop.* pro ἐοίκαμεν.

'Εοικα, perf. ind. med. *Att* pro οἶκα.

'Εοικει, *decet*, 3. sing. perf. ab εἴκω.

'Εοίκεσαν, *similes facti erant*, 3. pl. plusq. perf. ind. med. *Att.* pro εἴκεισαν.

'Εοικότα, acc. s. perf. part. med. verbi ejusd.

'Εοικότως, *adv.* similiter; (2) convenienter; (3) recte, jure, merito; (4) probabiliter. Ab ἐοικὼς, similis, consentaneus, conveniens, meritus, quod est part. perf. med. Ab εἴκω.

'Εοικὼς, (nom. sing. part. perf. med. v. εἴκω,) *similis, consentaneus, conveniens, mer tus*; (2) *faustus*. Τὰ δ' ἐοικότα σήματ' ἔγεντο, hæc autem fausta omina fiebant, *Apoll. Rhod.* 1, 1141.

'Εοιμι, *immitterem*, præs. opt. act. verbi ἵημι.

'Εοῖο, *suî*, gen. sing. *Ion.* pro ἑοῦ, ab ἑός.

'Εοῖσα, præs. part. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἑοῦσα.

'Εοῖσι, *suis*, dat. pl. *Ion* pro οἷς, ab ἑός.

'Εόλητο, pro ἥολητο, plusq. perf. pass. verbi αἰολίω. Ἦ μὲν ἄρ' ὣς ἑόλητο νόον μιλτοδήμασι κούρη, animum agitabatur, *Apoll. Rhod.* 3, 471.

'Εολπα, perf. ind. med. *Att.* seu *Ion.* pro ὤλπα, ab ἔλπω, *spero*.

'Εον, imperf. ind. act. *Poet.* pro ἦν, ab εἰμί.

'Εὸν, præs. part. act. n. g. *Ion.* pro ὄν.

'Εοργα, perf. ind. med. *Att.* pro ὤργα, a verbo inus. ἔργω.

'Εοργαν, *fecerunt*, 3. pl. perf. ind. med. *Att.* et *Bœot.* pro ἴόργασι, *Hom. Batrach.* 178.

'Εόργει, 3. sing. plusq. perf. ind. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἐώργει.

'Εόργη, ης, ἡ, cochleare, tudicula. Unde ἐοργῆσαι, cochleari agitare, et ἐοργίζεσθαι, cochleari agitari, *Lexic. Græc.*

'Εορτάζω, f. άσω, festum celebro. 'Εορτάσατε ἑορτὴν τῷ Κυρίῳ, *Lev.* 23, 31. Ab ἑορτή. Hinc

'Εορτάσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, solennis, festus.

'Εόρτασμα, ατος, τὸ, festivitas. Ab eod.

'Εορτασμὸς, ὁ, ὁ, feriæ. Ab eod.

'Εορτασικὸς, ἡ, ὸν, solennis. Ab eod.

'Εορτασίον, feriandum est. Ab eod.

'ΕΟΡΤΗ, ῆς, ἡ, festus dies; (2) celebritas, dies celebris; (3) feriæ.

'Εόρτιος, ε, ὁ ἡ ἡ, ad festum pertinens; (2) solennis. A præc.

'Εορτολόγιον, ε, τὸ, fasti, codicillus festorum, liber in quo festa solennia consignata sunt. Ex ἑορτὴ et λόγος.

'Εορτώδης, ες, festus, solennis.

'Εὸς, ἡ, ὸν, suus, *de uno*; (2) meus, *cum verbis primæ personæ*; (3) tuus, *cum verbis secundæ personæ*; (4) vester, *cum pluralibus et verbis secundæ personæ*. Ab ἑ, *se*.

'Εὔσα, præs. part act. *Ion.* pro ὖσα, ab εἰμί.

'Επαγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐπαγεῖν.

'Επαγαλομαι, lætor aliqua re, glorior, jacto me.

'Επαγάλλει, *exsulta*, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἐπαγγάλλεσο, ab

'Επαγάλλομαι, exsulto; (2) superbio, glorior.

'Επάγαμαι, admiror; (2) adfecto.

'Επαγανακτίω, ῶ, f. ήσω, indignor ob.

'Επαγγιλάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπαγγέλλω.

'Επαγγιλία, ας, ἡ, denunciatio; (2) renunciatio; (3) promissio; (4) genus quoddam accusationis. Ab

'Επαγγέλλομαι, *in med.* promitto, polliceor; (2) profiteor; *unde* (3) profiteor me inter candidatos, honores ambio, *cum acc.* v. gr. ὑπατείαν, consulatum peto. Hinc ἐπαγγελλάμενη, a. 1. Ἥν (ζωὴν αἰώνιον) ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς, *Tit.* 1, 2.

'Επαγγέλλομαι, *pass.* denuncior, deferor, indicor. Hinc ἐπαγγέλθην, a. 1. ἐπηγγελμένον, perf. part.

'Επαγγέλλουτι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐπαγγέλλουσι.

'Επαγγέλλω, edico, denuncio; (2) spondeo, in se recipio. (2) μήτ' ἐπαγγέλλειν κακά, in se recipere patranda facinora, *Eurip. Hipp.* 998. a. 1. ἐπήγγειλα. Ἐπαγγέλλειν πόλεμον, *Dem.* πρὸς τὰς Φιλιππείτας, *Id.* Hinc

'Επάγγελμα, ατος, τὸ, promissio, pollicitatio; (2) professio, ambitio honorum.

'Επαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, ad promissionem pertinens. Ab eod.

'Επαγγελτικῶς, *adv.* per promissionem.

'Επάγειν, præs. inf. act. verbi ἐπάγω.

'Επαγείρω, congrego, colligo, *Il.* 1, 126.

'Επάγερσις, εως, ἡ, collectio. A præc.

'Επάγην, a. 2. ind. pass. verbi πήγνυμι.

'Επαγινίειν, adducere, admovere, *Herodot.*

'Επαγλαΐζομαι, exsulto ob, insolentius me effero, *Il.* 18, 133. ἐπαγλαΐϊσθαι *in futuro*, *Att.* pro ἐπαγλαΐσεσθαι.

'Επαγμένος, perf. part. pass. *Ion.* pro ἐπηγμένος, ab ἐπάγω.

'Επαγον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐπῆγον.

'Επαγορεύω, insuper dico, *Steph.*

'Επάγριος, ε, ὁ ἡ ἡ, agrestis, ferox. Hinc

'Επαγρεύω, ῶ, f. ώσω, agrestem reddo, effero

'Επαγρυπνίω, ῶ, f. ήσω, invigilo.

'Επαγχίω, commisceo, *Ar.* Ab ἐπὶ, ἀνὰ, et χέω.

'Επάγω, induco, infero, inveho; *item pass.* invehor, impetum facio; (2) infligo; (3) adduco, adfero post aliud, adjicio. Hinc (4) ἐπάγομαι, induco, inveho et invehor; (5) arcesso; (6) mecum adduco; (7) impello, incito, allicio; (8) cito testem, auctorem; (9) mihi adjungo, ditionis meæ facio. Κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας, 2 *Pet.* 2, 5. Βύλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου, *Act.* 5, 28. Hinc

'Επαγωγεὺς, unde ἐπαγωγεῖς, certarum litium introductores, *Poll.*

'Επαγωγὴ, ῆς, ἡ, ingressus; (2) introductio; (3) subvectio; (4) invasio hostilis; (5) illecebræ; (6) ordinum series, et consequutio deinceps continuata, ut in exercitu, quum ordines alii post alios procedunt, ex quo ἐπαγωγὴ dicta est argumentatio quæ ex concessis sensim laqueos texit, ad irretiendum eum qui semel se interrogandum præbuit; (7) criminatio, accusatio; (8) sociorum comparatio; (9) frequentia rerum, cum alia super aliam cumulatur (n. 5. et 8. ex ἐπάγομαι).

'Επαγώγιον, τὸ, præputium, *Diosc.*

'Επαγωγὸς, ἡ, ικὸς, ἡ, ὸν, qui alliciendi vim habet, blandus, ad persuadendum aptus.

'Επάγων, οντος, ὁ, trochlea in cujusdem machinæ radice collocata, *Vitruv.*

'Επαγωνίζομαι, f. ίσομαι, decerto ob. 'Επαγωνίζεσθαι τῇ πίστει, *Judæ* 3.

'Επαγώνιος, ον, defensor.

'Επάδω, *Poet.* ἐπαείδω, accino, incano. 'Επάσομαί μίλος τὶ μιλλοδιστικὸν, *Aristoph. Conc.* 1147.

'Επαίρας, a. 1. part. act.

'Επαίρουτι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐπαίρουσι, ab

'Επαίρω, elevo; (2) incito.

'Επαΐξω, adjuvo, *Hom.*

'Επαθε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. πάσχω, *patior.*

'Επαθλον, ε, τὸ, præmium certaminis; (2) præmium quodvis, merces. Καὶ σκῆπτρ' ἐπαθλα τῆσδι λαμβάνει χθονός, *Eurip. Phœn.* 52.

'Επαθροίζω, f. οίσω, congrego. Τῶν δὶ ὄχλων ἐπαθροιζομένων, *Luc.* 11, 29.

'Επαιάζω, illacrymor, queror, lamentor.

'Επαΐγδην, *adv.* cum impetu, impetuose; (2) in superficie, leviter. Ex ἐπὶ et ἀΐσσω.

'Επαιγίζω, f. ίσω, irruo, impetuose spiro. Ex ἐπὶ et αἰγὶς, *procella.*

'Επαιδέομαι, ῶμαι, erubesco. Hinc ἐπαιδεσθὶς, ἐπαιδεσθόμομαι. Ex ἐπὶ et αἰδώς.

'Επαιδεύθην, a. 1. ind. pass. verbi παιδεύω.

'Επαικλα, et ἐπαΐκλα, ων, τὰ, bellaria, cœna secunda; vox *Dorica*. Ex ἐπὶ et αἶκλον, *cibus, cœna*, pro quo etiam αἶκνον, et hinc ἐπαίκνια, dicitur.

'Επαίμωνες, οἱ, nostro de sanguine creti, *Hes.* Ab αἷμα.

'Επαινῆ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro ἐπαινέει, ab ἐπαινέω.

'Επαινέουτι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐπαινέουσι.

'Επαινέσαι, *laudasse*, a. 2. inf. act.

'Επαινέσσιε, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐπαινέσαι.

'Επαίνεσις, ἡ, laus, *Eur.*

'Επαινίσσεις, idem, *Poet.* pro ἐπαινέσεις.

'Επαινετέος, έα, έον, laudandus.

'Επαινετήριος, α, ον, laudatorius, *Steph.*

'Επαινέτης, ε, ὁ, laudator.

'Επαινετιάω, laudem appeto.

'Επαινετικὸς, ἡ, ὸν, qui facile laudat.

'Επαινετικῶς, *adv.* laudandi causa, laudantium more.

'Επαινετὸς, *adv.* laudabiliter. Ab

'Επαινετὸς, ἡ, ὸν, laudabilis Ab

'Επαινέω, ῶ, laudo; (2) approbo, adsentior. Ἐπῆνει τὸν Ἀλίξανδρον τῆς μεγαλοψυχίας, *Luc.* Ἐπήνεσ' ἔργον, χ πρόσοιαν, ἣν ἔθυ, *Soph. Aj.* 536 Ἧς λίκος γ' ἐπήνεσα, cui spopondi nuptias, *Eurip. Or.* 1092. Καὶ λίκος ἐπῆνεσα, et promitto conjugium, *Id. ibid.* 1672. Ab ἔπαινος.

'Επαινήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐπαινήσας.

'Επαινήσῃ, 3. sing. a. 1. conjunct. act.

'Επαινίζω, f. ίσω, idem.

'Επαινος, ε, ὁ, laus, laudatio.

'Επαινὸς, ἡ, ὸν, insignis, celebris; (2) durus, horrendus, atrox. Ex ἐπὶ et αἶνος, *gravis.*

'Επαΐξαι, a. 1. inf. act. verbi ἐπαΐσσω.

'Επαΐξασκε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπαΐξε.

'Επαιόλημα, ατος, τὸ, impostura, *Aristoph. Nub.* 727. Ab αἰόλος, *vafer.*

'Επαιονάομαι, ῶμαι, perfundo, irrigo.

'Επαιονίω, ῶ, f. ήσω, idem.

'Επαιρέομαι, *Ion.* pro ἐπαίρομαι, seu ἐφαιρέομαι, *Hipp.*

'Επαίρω, et ἐπαίρομαι, attollo, erigo; (2) impello, stimulo; (3) effero aliquo animi motu; eadem fere notat *in med.* *In pass.* est etiam moveor aliqua cupiditate, spe, &c. item audere aliquid, item arrogantem et superbum fieri, insolescere; (4) aufero; (5) suscito. Unde ἐπάρασθαι, a. 1. ἐπήρθην, impulsus sum, ἐπήρμενος, perf. part. pass. Ἐπαίρειν τὰς ὀφρῦς, seu τὸν αὐχένα, insolenter se gerere; γῆ μ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα, impulit, *Aristoph. Nub.* 42. Ὅτις μ' ἐπάρας εἰς ἔργον ἀνοσιώτατον, *Eur. Or.* 286. (1) ἐπαίρων βλέφαρα, elevatis palpebris, *Soph. Œd. Tyr.* 1276. (2) αἴτιος δὲ τούτων ἐγένετο ὁ Ἑλλήνων Θεὸς, ἐπάρας ἐμὲ τραγῳδεῖσθαι, *Herodot.* 1, 87. Τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων; *Soph. Œd. Tyr.* 1328. (4) τὰς περισσὰ ἄρχοντας ἐπαίροντας ἐκόλαζε, magistratus, qui plus æquo sumebant, puniebat, *Suid.* (5) φάσιν γλώσσης ἐπήρατε, jurgium suscitastis, *Soph. Œd. Tyr.* 634. Ἔπαιρε δὴ σὺ θύματα, erige jam tu libamina, *Soph. Elect.* 634.

'Επαισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παίω.

'Επαισθάνομαι, sentio; (2) audio, intelligo. Οὐ ῥᾳδίαν ὑδὸν τῶν δὶ ἐπαισθάνῃ κακῶν, *Soph. Aj.* 553. Οὔτ' ἂν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπησθέτο, *Id. Œd. Col.* 1346. Hinc

'Επαίσθημα, ατος, τὸ, sensus.

'Επαΐσσοντα, acc sing. part. act. verbi

'Επαΐσσω, fut. ξω, irruo; (2) accurro; (3) insequor; (4) percutio; (5) invado; (6) insurgo. Ἦ μίν μοι μάλα πολλὶ ἐπήϊσσον μιλίησιν, *Odyss.* 14, 281.

'Επάϊστος, η, ὁ ϗ ἡ, de quo auditum est, qui innotuit, manifestus; (2) deprehensus, sensu perceptus. Ab ἐπαΐω, *audio*.

'Επαισχής, ἐος, ὁ ϗ ἡ, turpis, pudendus, infamis. Ex ἐπὶ et αἶσχος, *turpitudo*.

'Επαισχύνεσθε, 2. pl. præs. ind. pass. verbi

'Επαισχύνομαι, me pudet, erubesco. Hinc ἐπαισχυνθήσομαι, f. ἐπαισχυνθῶ, ῇς, a. 1. conj. Ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε, *Rom.* 6, 21. Τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπησχύνθη, 2 *Tim.* 1, 16.

'Επαιτίω, ῶ, f. ήσω, mendico, stipem peto; (2) insuper peto, post aliud peto. Ἐπαιτῶν αἰσχύνομαι, *Luc.* 16, 3.

'Επαίτης, ου, ὁ, mendicus.

'Επαίτησις, εως, ἡ, mendicatio; (2) mendicitas. Ab ἐπαιτίω.

'Επαιτιάω, ῶ, et ἄομαι, ῶμαι, causam adsigno; (2) criminor, culpo. Μηδ' ἐπαιτιᾶν τὰμὲν γόμα, *Soph. El.* 653. Φιάλην ἐπητιῶντο κλέψαι τῷ Διΐ, *Aristoph. Vesp.* 1736.

'Επαίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui est in culpa, reus. Ex ἐπὶ et αἰτία, *culpa*.

'Επαίχθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi παίζω.

'Επαΐω, idem quod simplex ἀΐω, *audio*; (2) animadverto, *Æsch. Socrat.* 3, 20.

'Επαιωρίομαι, ῦμαι, attollor, efferor; (2) impendeo; (3) suspense, dubie, cunctanter ago. Unde ἐπηωρεῖτο, 3. sing imperf.

'Επαναθίζειν, aculeatum esse, spinis horrere.

'Επακήκοα, perf. ind. med. *Att.* pro ἐπήκοα, ab ἐπακούω.

'Επακμάζω, fut. άσω, vigeo, sum ætate vegeta. Ab ἔπακμος. Hinc

'Επακμαιοτὴς, ῆ, ὸν, invalescens, paulatim, sensim effervescens.

'Επακμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vegetus, robustus. Ex ἐπὶ et ἀκμὴ, *robur, vigor*.

'Επακολουθέω, ῶ, f. ήσω, subsequor, sequor; (2) obedio; (3) insto operi; (4) adsector; (5) persequor; (6) animadversione et intelligentia dicentem consequor. Ἆρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὃς τις ἐπακολουθεῖ; *Aristoph. Conc.* 479. Ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ, 1 *Pet.* 2, 21. Hinc

'Επακολούθημα, ατος, τὸ, quod consequitur ex alio; (2) appendix.

'Επακολούθησις, εως, ἡ, consequentia, consecutio. Ab eod.

'Επακολουθητικὸς, ὴ, ὸν, consecutivus, qui consequitur, ingeniosus, qui facile sententiam percipit. Hinc τὸ ἐπακολουθητικὸν, οῦ, consectarium.

'Επακοντίζω, f. ίσω, jaculor. Hinc

'Επακοντισμὸς, οῦ, ὁ, jaculatio.

'Επάκοον, acc. sing *Dor.* pro ἐπήκοον.

'Επακοὴς, οῦ, ὁ, auditor. Ab ἐπακούω.

'Επακουσμὸς, οῦ, ὁ, exauditio. Ab eod.

'Επάκτυος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui auditur; (2) qui audiri potest; (3) cui præstatur obedientia.

'Επακὼ, fut. ούσω, exaudio; (2) obedio, sum dicto audiens; (3) e præceptore audio, disco. Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, 2 *Cor.* 6, 2.

'Επακρίζω, f. ίσω, ad summum perduco; (2) finem induco. Ab ἔπακρος.

'Επάκριος, ου, ὁ, qu. dic. cacuminatus, epitheton Jovis, qui in montium cacuminibus colebatur. Ab eod.

'Επακροάομαι, ῶμαι, exaudio, ausculto. Ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ ὄχλοι, *Act.* 16, 25. Hinc

'Επακρόασις, εως, ἡ, auscultatio.

'Επακρος, ου, ὁ ϗ ἡ, in summo angustus, in acutum desinens.

'Επακτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ἄνδρες ἐπακτῆρες, *Il.* 17, 135. Ab ἐπάγω.

'Επακτικὸς, ὴ, ὸν, illex; (2) advena. Hinc

'Επακτικῶς, *adv.* per inductionem, singula æstimando percurrendoque.

'Επάκτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, littoralis. Ἐπάκτια πώεα φίζεων, oves pascens in littore, *Apoll. Rhod.* 2, 657. Νίμος ἐπάκτιον, littoralia pascua, *Soph. Aj.* 413. Ἐπακτίᾳ Τίρυνθι συμβίβηκεν, ad littoralem Tiryntha se contulit, *Id. Trach.* 1151. Vide ἐπακτρίς. Ex ἀκτὴ.

'Επακτὸς, ὴ, ὸν, advectitius, adscititius; (2) peregrinus; ἐπακτὸς ὅρκος, jusjurandum delatum; ἐπακταὶ ἡμέραι, intercalati dies. Νόσος ἐπακτὸς, malum ultro accersitum, *Soph. Trach.* 491. Ἐφ' ᾗ λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ φιτύσας πατὴρ, stupratorem, *Id. Aj.* 1295. Γάμων ἐπακτὰν ἄταν, (*iste accusativus pendet a verbo* ἀμφίστιν· *ideo non ponendum punctum post ἀμφίστιν, et duo versus sequentes, qui intrpiunt* ἄλαστα, *inter parentheses includi debent,*) nuptiarum externam noxam, *Eurip. Phœn.* 345. Ab ἐπάγω.

'Επακτρὶς, ίδος, ἡ, navigium piraticum, actuarium. Ἔλιπες ἐπακτρὶδ' ὡστὶ μονάδ', *Eurip. Androm.* 854.

'Επακτρον, ου, τὸ, navigium piscatorium:

'Επακτροκίλικες, ων, ὁ, navigium prædatorium, medium inter ἐπακτρίδα et κίλικα.

'Επαλαζονεύομαι, f. εύσομαι, jacto me.

'Επάλαιεν, 3. sing imperf. ind act. v. παλαίω.

'Επαλαλάζω, f. άξω, lætus acclamo. Ὃ δὲ καὶ ἐπαλαλάξαι ἐκέλευσε. *Arrian.* 1, 6.

'Επαλάλκω, *Nic.* Vide *simp.*

'Επαλάομαι, ῶμαι, pervagor. Πολλὰ παθὼν, ϗ πόλλ' ἐπαληθὶς, *Odyss.* 15, 176.

'Επαλασίω, ῶ, fut. ήσω, graviter adficior ob mala. Φῆ δ' ἐπαλασήσας, *Apoll. Rhod.* 3, 369.

'Επαλγάνω, *Nic.*

'Επαλγὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, acerbus, dolorem adferens. Τί ἂν γένοιτο ἐπαλγίστερον. Ἐπαλγιστέρη ἰοχυρία, *Arct.* Ex ἄλγος.

'Επάλτιμμα, ατος, τὸ, inunctio; (2) id quo inungimus. Ab

'Επαλείφω, f. ψω, inungo, superillino; (2) acuo, exhortor, excito. Βελόμενος αὐτὸν ἐπαλείφειν ἐπὶ τὸν Ἀντίγονον, *Polyb.*

'Επαλιξίω, f. ήσω, auxilior. Τῷ δ' ἐπαλιξήσων Σῶκος, *Il.* 11, 428.

'Επαλιξήσασα, f. 1. part. act. verbi præc.

'Επαλιτρεύω, fut. εύσω, molo, *Apoll. Rhod.* 1, 1077.

'Επαληθεύω, f. εύσω, verum reddo; (2) verum esse probo, confirmo; (3) verus sum.

'Επαληθίζομαι, consentio cum aliqua re, convenio.

'Επαλθίω, ῶ, f. ήσω, curo, sano.

'Επαλθὴς, ἐς, sanitati utilis, saluber, *Nic.*

'Επαλινδίω, oblitero, aboleo. Ἴχνια γὰρ νυχίοισιν ἐπηλίνδησ' ἀνέμοισι, *Apoll. Rhod.* 4, 1463.

'Επαλίνδομαι, volvor, involvor.

'Επαλκὴς, ἐς, validus, robustus. Ex ἀλκή.

'Επαλλαγὴ, ῆς, ἡ, permutatio, variatio, vices. Γάμων ἐπαλλαγὴν ἐποίησαν, ut sit matrimonii commercium fecerunt, *Herodot.* 1, 74.

'Επαλλὰξ, *adv.* permutato ordine, vice versa.

'Επάλλαξις, εως, ἡ, alternatio; (2) indiscretus ab altero ad alterum transitus; (3) motus celerrimus; (4) micatio digitorum; (5) contractus; (6) mixtio. Ab

'Επαλλάσσω, vel ἐπαλλάττω, f. ξω, alterno, varius sum, vicissim hoc atque illo modo procedo; (2) vario, evario; (3) implico. Τὼ δ' ἐρίδος κρατερῆς ϗ ὁμοιΐου πολέμοιο Πιέρας ἐπαλλαξάντης, *Il.* 13, 359.

'Επάλλατο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. πάλλω.

'Επαλληλία, ας, ἡ, series continua et sine intermissione. Ab

'Επάλληλος, υ, ὁ ϗ ἡ, alius super alium, vel post alium; (2) creber et continuus; (3) qui sine interstitio aut intercapedine succedit alteri; (4) similis. Ex ἐπὶ et ἀλλήλων.

'Επαλλήλως, *adv.* serie continua et sine intermissione, identidem.

'Επαλλόκαρπος, υ, ὁ, ϗ ἡ, qui aliarum plantarum fultus sustentaculo fructificat.

'Επαλλόκαυλος, υ, ὁ ϗ ἡ, cujus caulis alii innitur.

'Επάλμενος, præs. part. med. *Ion.* et *per Sync.* pro ἐφαλλόμενος, ab ἐφάλλομαι, *insilio*.

'Επαλξις, εως, ἡ, pinna muri; *metaph.* propugnaculum. Σωτηρίας ἔπαλξιν, *Eurip. Or.* 1203.

'Επαλξίτης, υ, ὁ, sc. λίθος, lapis pinnalis, lapis qui est supra pinnam muri positus.

'Επαλπνος, υ, ὁ, mitis, suavis. Vid. *Etm.*

'Επαλτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* et *per Sync.* pro ἐφάλλετο, ab ἐφάλλομαι.

'Επαλφιτόω, ῶ, unde ἐπηλφίτωσε, farina conspersit.

'Επαλωτὴς, ου, ὁ, triturator, aut qui bobus terentibus seu triturantibus moderatur. Ex ἐπὶ et ἀλοάω, *tritura*.

'Επαμαξεύω, tero plaustris, γῇ ἐπημαξευμένη. Χέρσος ἀῤῥώξ, ὃθ' ἐπημαξευμένη τροχοῖσιν, *Soph. Antig.* 251.

'Επαμάομαι, ῶμαι, accumulo, coacervo.

'Επαμαστὴρ, ῆρος, ὁ, vector, eques, consors gestationis.

'Επαμβλήδην, *adv.* cum tergiversatione; (2) procrastinando, differendo. Ab ἐπαναβάλλομαι, *differo*.

'Επαμβλίσκω τὰς καρπὰς, excutio immaturos fructus, *Steph.*

'Επαμείβω, et ἐπαμείβομαι, permuto; (2) alterno. Τιύχια δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν, *Il.* 6, 230.

'Επάμειπτο, 3. sing. plusq. perf ind. pass. *Ion.* pro ἐπήμειπτο.

'Επάμειρον, acc. sing. *Ion.* et *Dor.* pro ἐφήμειρον, ab ἐφήμειρος.

'Επαμησάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπαμάω.

'Επαμῆναι, *Ion.* pro ἐφημῆναι, quod vide.

'Επαμμένω, *Poet.* pro ἐπαναμένω.

'Επαμοιβαδὶς, *adv.* per vices, mutuo, implicite. Ab ἐπαμοιβὴς.

'Επαμοιβαδὸν, *adv.* idem et ab eod.

'Επαμοιβὸς, ὴ, ὸν, alternans.

'Επαμπίσχω, superinduo.

'Επαμπίσχω, idem.

'Επαμῦναι, a. 1. inf. act. v. ἐπαμύνω. Unde

'Επαμύντωρ, ορος, ὁ, auxiliator; (2) vindex.

'Επαμύνω, f. υνῶ, defendo ab injuria, ulciscor; (2) auxilior, succurro. Ἐπαμύνειν ταῖς ἰνδίαις, *Isocr.*

'Επαμφίεω, pro ἐπαναφίεω, *Sol.*

'Επαμφιαζομαι, superinduor.

'Επαμφιέννυμι, f. έσω, induo, superinduo.

'Επαμφίσκω, idem.

'Επαμφοτερίζω, fut. ίσω, in utramque partem verto, ancipitem me præbeo; (2) utrique sufficio; (3) in neutras partes transeo, medium me præbeo; (4) oratione ambigua utor, et quæ in utramque partem accipi potest.

'Επαμφοτεριζόντως, *adv.* ambigue.

'Επαμφοτεριστὴς, οῦ, ὁ, in utramque partem proclivis, medius, ambiguus.

'Επὰν, *conjunct.* postquam. Ex ἐπὶ et ἄν.

'Επαναβαθμὸς, οῦ, ὁ, gradus.

'Επαναβαίνω, adscendo, conscendo.

'Επαναβάλλεσθαι. præs. inf. med. verbi

'Επαναβάλλω, differo; (2) *in med.* induo. Καὶ θοιμάτια τἀνδρεῖα, τά περ ἐκλίψαντες, ἐπαναβάλλεσθαι, *Aristoph. Conc.* 276.

'Επανάβασις, εως, ἡ, adscensio. Ab ἐπαναβαίνω.

'Επαναβιβάζω, f. άσω, impono, v. gr. equo; (2) adduco, sed in locum editum.

'Επαναβλὴδὸν, *adv.* quasi injectim, injiciendo, super injectim. Ἐπὶ τούτοισι δὲ εἰρίνεα εἵματα λευκὰ ἐπαναβληδὸν φορέουσι, *Herodot.* 2, 81. Ab ἐπαναβάλλω.

'Επαναβοάω, ῶ, f. ήσω, acclamo.

'Επαναγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐπαναγεῖν.

'Επαναγινώσκω, lego; ἐπανάγνωθι, lege; ἐπαναγνῶναι, recognoscere.

'Επαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello.

'Επάναγκες, τὸ, necesse, necessitas; (2) necessario. Ex ἐπὶ et ἀνάγκη, *necessitas*. Μόνα ἐπανάγκες ἀπηγόρευσαν ἐνθεῖσιν εἰδωλεῖοντα, *Origen contra Cels.* 8, 396. *Conf. Act. Apost.* 15, 28.

'Επαναγορεύομαι, præconis voce pronuncior.

'Επανάγω, revoco, retrorsum ago, rejicio; (2) proveho in altum, sc. mare navem, *in pass.* in altum navi provehi; ἐπανήγαγον, revocavi, a. 2. Ἐπανάγειν εἰς τὸ βάθος, *Luc.* 5, 4.

'Επαναγωγὴ, ῆς, ἡ, reductio ad aliquid.

'Επανάγωγος, υ, ὁ ϗ ἡ, redux; epith. Fortunæ.

'Επαναδέρω, cutem, corium evello.

'Επαναδίδομαι, cresco, augeor.

'Επαναδιπλάζω, et 'Επαναδιπλόω, ῶ, reduplico.

'Επαναδιπλάσμα, et 'Επαναδίπλωμα, ατος, τὸ, id quod reduplicatum est, replicatum.

'Επαναδι-

'Επαναδίπλωσις, εως, ἡ, reduplicatio, replicatio, geminatio; (2) figura rhetorica, quum eadem vox in una sententia primum et ultimum locum occupat; (3) figura grammatica, quum syllaba ab initio vocis geminatur; (4) vox medicorum de febri.

'Επαναδρομή, ῆς, ἡ, recursio, recursus; (2) reditus. Ab ἐπανατρέχω, *recurro*.

'Επαναζυγνύω· ἐπαναζεύξαι, reverti; (2) proficisci.

'Επαναθιάομαι, ῶμαι, specto.

'Επαναιρέομαι, οῦμαι, suscipio, capesso; (2) occido, opprimo. Hinc

'Επαναίρεσις, εως, ἡ, occisio; (2) excidium, interitus.

'Επαναίρω, elevo. Unde ἐπανήρατο, a. 1. med. sustulit.

'Επαναίσθητος, ος, ὁ ἡ ἡ, sensus valde expers.

'Επανακαινίζω, f. ίσω, rursus renovo.

'Επανακαλέω, ῶ, f. έσω, revoco.

'Επανακάμπτω, f. ψω, reflecto.

'Επανάκειμαι, unde f. ἐπανακείσεται, repositus erit, manebit.

'Επανακεφαλαιόομαι, οῦμαι, summatim enumero et colligo.

'Επανακίρνασθαι, rursus miscere.

'Επανακλαγγάνω, *Xen.* Vid. κλαγγάνω.

'Επανάκλησις, εως, ἡ, revocatio, restitutio. Ab ἐπανακαλέω.

'Επανακλίνω, reclino.

'Επανάκλισις, εως, ἡ, recessus; (2) aciei in sinistram partem inclinatio.

'Επανακοινόω, ῶ, f. ῶσω, communico consilii capiendi gratia.

'Επανακομίζω, f. ίσω, refero, reduco.

'Επανακρέμαμαι, pendeo, suspensus sum.

'Επανακρίνω, interrogo, percontor.

'Επανάκρουσις, εως, ἡ, repulsus; (2) rejectio. Ab

'Επανακρούω, f. ούσω, repello; (2) retro inhibeo navem, currum, &c. (3) retrocedere seu remeare cogo.

'Επανακτάομαι, ῶμαι, recupero; (2) colligo me, i. e. animum, vires.

'Επανακυκλίω, ῶ, f. ήσω, repeto, itero, revolvo.

'Επανακυκλόω, ῶ, f. ώσω, idem. Hinc

'Επανακύκλωσις, εως, ἡ, revolutio.

'Επανακύπτω, f. ψω, attollor, erigor.

'Επαναλαμβάνω, apprehendo, arripio; (2) repeto, itero; (3) auxilior, quocunque modo, etiam monendo, corrigendo, asserendo; (4) epilogum facio. Hinc

'Επανάληψις, εως, ἡ, repetitio; (2) figura rhetorica.

'Επαναλίσκω, f. ώσω, insumo; ἐπανήλωκα, ultra insumpsi; ἐπανηλωκότες, qui consumpserunt.

'Επαναλογίω, ῶ, f. ήσω, altius repeto, ab initio, accurate explico.

'Επαναμίνω, fut. νῶ· ἐπανάμεινον, expecta, a. 1. imp. 'Αλλ' ἐπανάμεινον χρόνον, *Aristoph. Nub.* 801.

'Επαναμιμνήσκω, in memoriam revoco; ἐπαναμνῆσαι, commonefacere, aor. 1. 'Επαναμιμνήσκων ὑμᾶς, *Rom.* 15, 15.

'Επανάμνησις, εως, ἡ, repetitio, recordatio.

'Επανανιόω, ῶ, f. ώσω, renovo. 'Επανανιώσομαι τὸν Θρασυμάχου λόγον, *Plat.* Hinc

'Επανανίωσις, εως, ἡ, renovatio.

'Επαναπαύω, f. αύσω, do requiem, reficio, recreo in. Hinc ἐπαναπαύομαι, requiesco super; (2) adquiesco in. 'Επαναπαύη τῷ νόμῳ, *Rom.* 2, 17. 'Επαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν, *Luc.* 10, 6.

'Επαναπεράω, revertor. 'Επαναπεῶντος δ' ἔκ τῆς Συρίας, *Nicol. Damascen.* 478.

'Επαναπίμπω, sursum pello in locum aliquem.

'Επαναπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, insurgo.

'Επαναπίπτω, decumbo in, v. gr. lectum.

'Επαναπλάττω, f. άσω, fingo, formo.

'Επαναπλίω, ῶ, et ώω, crebro navigo; ἐπαναπεπλευκέναι, renavigasse; (2) navi irruo.

'Επαναπνίω, f. ύσω, sæpe respiro, *ap. Herod.* ἐπαναπνεῖν ἔπειτα, effundere flatu velut verba.

'Επαναποδίζω, f. ίσω, diligenter perpendo; (2) in vestigia me cessim recipio.

'Επαναποδιστέον, in medium revocandum et diligenter expendendum est. A præc.

'Επαναπολέω, ῶ, f. ήσω, revolvo; (2) iterum in memoriam revoco, oratione repeto.

'Επαναρρήγνυμι, f. ρήξω, erumpo.

'Επαναρρίπτω, f. ίσω, suscito ignem flatu; (2) commoveo, sero bellum, belli causas.

'Επαναρρίπτω, unum super aliud rejicio; ἐπαναρρίπτειν, ejaculari, in sublime jacere.

'Επανασαλεύω, f. εύσω, concutio, moveo sursum.

'Επανάσεισις, εως, ἡ, concussio armorum, vibratio; (2) minæ. Ab

'Επανασείω, f. είσω, concutio arma, quod factum initio prælii. Unde (2) terreo, *et in pass.* terribilis sum alii, minis terreo; (3) intento, v. gr. arma.

'Επανασκέπτομαι, f. ψομαι, considero.

'Επανασπείρω, insuper sero, denuo semino.

'Επανάσπορά, ᾶς, ἡ, satio iterata. A præc.

'Επανάστασις, εως, ἡ, insurrectio, seditio, rebellio; (2) eminentia, tumor; (3) eruptio. Ab ἐπανίστημι. Unde

'Επανάστημα, ατος, τὸ, prominentia.

'Επανασύλλω, f. ελῶ, reprimo, inhibeo, compesco, contraho. Αἱ γινόμεις ἐπαναξύλλουσι τὰς φθοράς, *Aristot.*

'Επαναστήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐπανίσταμαι.

'Επανάστροφις, regressus, a. 2. part. pass.

'Επαναστρέφω, f. ψω, retrorsus ago; (2) subverto; (3) redeo, *ut et in med.* Unde

'Επαναστροφή, ῆς, ἡ, reversio, reflexus; (2) vita et consuetudo vitæ.

'Επανασώζω, f. ώσω, servo, iterum servo.

'Επανατάμνω, iterum exscindo. 'Επανατάμνειν αὖθις τὴν φλέβα, *Aret.*

'Επανάτασις, εως, ἡ, extensio, intensio; (2) sublatio, evectio; (3) interminatio. Ab

'Επανατείνω, sublatum, v. gr. baculum, intento alicui; (2) intendo, augeo; ἐπανατείνασθαι ἐπανατεινάμενος, a. 1. med.

'Επανατίλλω, f. λῶ, orior, exsisto; (2) prorumpo, exorior.

'Επανατίθεσθαι, præs. inf. pass. verbi

'Επανατίθημι, impono, repono; (2) tribuo alicui, concedo, ut habeat sc. (3) tribuo alicui, ut dederit, acceptum fero, imputo.

'Επανατρέπω, f. ψω, subverto, everto.

'Επανατρίφω, f. θρίψω, reficio, *proprie* medicorum verbum; dein *tropice*, recreo, quoad rem familiarem.

'Επανατρέχω, recurro; (2) in sublime excresco; ἐπανέδραμε, succrevit.

'Επανατρυγάω, f. ήσω, post vindemiam colligo quæ supersunt.

'Επαναφέρω, transfero, removeo, rejicio; (2) refero, renuncio; (3) refero, reduco; (4) repeto, conduplico; ἐπανενεγκεῖν τινὶ τὸν Δία, in Jovem removere; aor. 1. (5) recupero. Οἱ δὲ πρέσβεις ἐπανεφέροντο ταῦτα τῇ Ἀθήνας, *Xen.* 'Επανοίσειν ἔφη ἐκείνῃ, dixit receptum illos, *Appian. Pun.* 103. Hinc

'Επαναφορά, ᾶς, ἡ, repetitio, relatio, reductio; (2) figura rhetorica, qua ab eodem verbo plures sententiæ initium sumunt.

'Επαναφορικός, ἡ, όν, (σχῆμα) figura Epanaphoræ similis.

'Επαναφυσάω, f. ήσω, respiro.

'Επαναχίω, gemo, queror.

'Επαναχρειωτήριος, ον, exscreationem juvans, de medicamentis.

'Επαναχρίομαι, exscreo, *impr.* pituitam.

'Επανάχριψις, εως, ἡ, exscreatio.

'Επαναχωρέω, ῶ, f. ήσω, recedo; (2) impetum facio; (3) redeo ad priora, post digressionem. 'Επαναχωρήσω πάλιν, μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ πρεσβὺς συγχάνῃ, *Aristoph. Conc.* 29.

'Επαναχώρησις, εως, ἡ, impetus; (2) receptus.

'Επανδρος, ος, ὁ ἡ ἡ, virilis, virilitatem præ se ferens. Ex ἐπὶ et ἀνήρ.

'Επανδρόω, liberis masculis impleo, frequento Εἰσόκε Λῆμνον παισὶν ἐπανδρώσῃ, *Apoll. Rhod.* 1, 873.

'Επανεγείρω, excito, suscito. Hinc

'Επανέγερσις, εως, ἡ, resurrectio.

'Επανεβήσομαι, f. 1. ind. pass. v. ἐπανίημι.

'Επάνειμι, redeo, revertor; (2) rursus disputo, ad disserendum redeo; ἐπανίωσι, revertantur, 3. pl. a. 2. conj. ἐπανιέναι, redire; ἐπανιών. 'Επ' ἐκείνες γὰρ ἐπάνειμι, *Luc.*

'Επανειπεῖν, præconio annunciare:

'Επανείπον, præconio promiserunt.

'Επανείρεσθαι, præs. infin. med. *Poet.* pro ἐπανέρεσθαι, ab ἐπανέρομαι.

'Επανείς, a. 2. part. act. verbi ἐπανίημι.

'Επανείλευσις, εως, ἡ, reditus.

'Επανειλθεῖν, a. 2. inf. verbi ἐπανέρχομαι.

'Επαμπλκύω, f. ύσω, attraho.

'Επανεμέω, f. έσω, sæpe vomo.

'Επανευύγομαι, ructo, subinde ructo.

'Επανέρομαι, rursum interrogo; (2) interrogo. Μή δ' αὖθις ἐπανέρῃ με, *Aristoph. Ran.* 434.

'Επανέρχομαι, redeo, accedo. 'Εν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν, *Luc.* 19, 15. 'Επανέλθοντες ἐλπίσι, *Dem.*

'Επανερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo rursum.

'Επανερωτήσει, 3. sing. f. 1. ind. act.

'Επανίχω, antecello; (2) innitor; (3) immoror, insisto; (2) ἐπωδαῖς ἐπανίχεσα, incantationibus innisa, dedita, *Heliod.* 3.

'Επανήκιστος, ον, insanabilis, irrevocabilis; de pœna, est ultima, gravissima.

'Επανήκω, redeo; (2) venio, advenio.

'Επανήρτο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπανέρομαι.

'Επανθίω, dicitur de rebus quæ aliquid decoris extrinsecus addunt; (2) de iis quæ medicis ἐξανθήματα dicuntur, quæ et dicuntur ἐπανθεῖν, erumpere e cute, prorumpere, *Ern.* al. eniteo, effulgeo. Κύκνε τι πολιώτεραι δὴ αὖθ' ἐπανθοῦσι τρίχες, albicant, *Arist. Vesp.* 1059.

'Επανθὴς, ὁ, floridus, *Man.* Ab ἄνθος.

'Επάνθησις, εως, ἡ, eruptio pustularum; (2) decus extrinsecus colori &c. additum.

'Επανθέω, ῶ, efflloresco, *Ion.* όω.

'Επανθίζω, f. ίσω, floridis coloribus orno; floribus spargo, floridum reddo, orno, pingo. 'Επήνθιζον χρυσῷ, *Luc.* Hinc

'Επάνθισμα, ατος, τὸ, eruptio pustularum; (2) quod inest, natat, serpit in superficie, ut lanugo in genis, spuma in urina, &c. 'Επάνθισμα ἀφρῶδες, *Hippocr.*

'Επανθισμὸς, ῦ, ὁ, exornatio coloribus floridis, verbis venustioribus et sententiis.

'Επανθρακίδες, αἱ, pisciculi quæ super carbonibus assantur. Ab ἐπὶ et ἄνθρακες.

'Επανθρακίζω, f. ίσω, super carbonibus asso. Μόνῳ Θεῷ γὰρ διὰ σ' ἐπανθρακίζομεν, *Aristoph. Av.* 1452.

'Επανιᾶσι, 3. pl. præs. ind. act. *Att.* pro ἐπανιῆσι, ab

'Επανίημι, remitto, laxo; ἐπανείς, particip. præs. ἐπανείς, a. 2. part. f. ἐπανεῖσα· inf. ἐπανεῖναι. Μικρὸν ἐπανεὶς τῶν ὀρέων, *Luc.*

'Επανισόω, f. ώσω, exæquo, compenso. 'Επανισωμένης ἐκατέρας μάχης, *App. Bell. Civ.* 4, 137.

'Επανισαίατο, 3. pl. præs optat. med. *Ion.* pro ἐπανίσαιντο, ab ἐπανίστημι.

'Επανίσαμαι, assurgo; (2) emineo. 'Ορνιθίς τινες ἐπανισάμεναι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνίοις, *Aristoph. Av.* 1590.

'Επανίσανται, 3. pl. præs. ind. med. *Ion.* pro ἐπανίστανται, ab

'Επανίστημι, excito, erigo; (2) antepono, præficio; (3) *in aor. 2. et perf. et med.* assurgo; insurgo; (2) rebello, seditionem moveo; (3) ex inferis redeo; (4) exorior, nascor, erumpo, v. gr. e cute. Τοῦτον προσδικάσαι τοὶ ἐπαναστησάμενον, hunc in te rebellaturum expecta, *Herodot.* 1, 89.

'Επανιτέον, *adv. posit.* redeundum est.

'Επανιστητέον, idem, ab ἐπάνειμι.

'Επανιὼν, præs. part. act. v. ἐπάνειμι.

'Επάνοδος, ου, ἡ, reditus; (2) figura rhetorica.

'Επανοιδίω, ῶ, f. ήσω, intumesco.

'Επανοίκτωρ, ορος, ὁ, qui aperit, *Ern.*

'Επανορθούμενος, præs. part. pass. *contr.* pro ἐπανορθόμενος. Ab

'Επανορθόω, ῶ, f. ώσω, in integrum restituo, corrigo, emendo. Σφαλλομένης πλεῖστα ἐπανορθῶν, *Xen.* Hinc

'Επανόρθωμα, ατος, τὸ, recte factum; (2) res feliciter gesta; (3) emendatio, restitutio in integrum.

'Επανορ-

Ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, idem; (2) figura rhetorica.

Ἐπανορθωτής, οῦ, ὁ, corrector, qui emendat. Ab ἐπανορθόω.

Ἐπανορθωτικός, ἡ, όν, corrigendi vim habens, ad emendandum pertinens.

Ἐπαντανύω, extendo, *Hom.*

Ἐπαντίλλεσα, præs. part. act. verbi

Ἐπαντίλλω, pro ἐπαναντίλλω, orior, existo; (2) prorumpo, exorior; (3) sublevo, exurgo. (3) κιχυμένος ἐπαντίλλει, jacens resurgit, *Eur. Herc. Fur.* 1052. Ποδὸς ἴχνος ἐπαντίλλων, pedum vestigium sublevans, *Id. Phœn.* 105.

Ἐπάντης, ους, ὁ ϗ ἡ, acclivis; (2) excelsus, altus. Ex ἐπὶ et ἄντα, *in conspectu.*

Ἐπαντιβολέω, f. ήσω, precor, supplico.

Ἐπαντλέω, ῶ, haustam aquam infundo. Hinc

Ἐπάντλημα, ατος, τὸ, infusio aquæ vel alius liquoris, fovendi potissimum gratia; (2) fotus, fomentum.

Ἐπάντλησις, εως, ἡ, idem.

Ἐπανύω, f. ύσω, perficio. Unde ἐπηνύσθη, a. 1. pass.

Ἐπάνω, *adv.* supra; (2) supra quam.

Ἐπάνωθεν, *adv.* desuper. Ab ἐπάνω.

Ἐπάνωθι, *adv.* supra. Ab eod.

Ἐπαξας, a. 1. part. act. verbi ἐπάγω.

Ἐπᾶξας, aor. 1. part. act. verbi ἐπήσσω, *irrumpo.* Κᾆτειτ' ἐπᾶξας αὖθις ἐσδόμους πάλιν, *Soph. Aj.* 805.

Ἔπαξε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔπηξε, verbi πήγνυμι.

Ἐπάξιος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, dignus. Hinc

Ἐπαξιόω, ῶ, f. ώσω, postulo, rogo, precor; (2) puto, censeo. Τὸν ἐπηξίωσα δρᾶν, haud recusavi præstare, *Soph. Phil.* 803. Φίλως ἐπαξιοῖ δικαίαν χάριν παρασχεῖν, amicis dignam cupit gratiam rependere, *Id. Œd. Col.* 1497. (2) ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἰξειδέναι, existimo te, qui divus es, pulcre nosse, *Id. El.* 658.

Ἐπαξίως, *adv.* digne, pro dignitate.

Ἐπαξίωσις, εως, ἡ, æstimatio, census; (2) flagitatio.

Ἐπαξόνιος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui circum axem volvitur. Ex ἐπὶ et ἄξων, *axis.*

Ἐπάξω, 2. sing. a. 1. ind. med. *Dor. Att.* et *Ion.* pro ἐπῆξάσω, a πήγνυμι.

Ἐπαοιδή, ῆς, ἡ, incantatio. Ex ἀοιδή.

Ἐπαοιδία, ας, ἡ, idem.

Ἐπαοιδός, οῦ, ὁ, incantator.

Ἔπαον, sedavi, a. 2. ind. act. verbi παύω.

Ἐπαπειλέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, minor. Ἐμοὶ τὰ διῖν ἐπηπείλησ' ἴση, *Soph. Aj.* 312.

Ἐπαπειρίδω, f. ίσω, firmiter figo; effulcio aliquid aliquo; *pass.* innitor.

Ἐπαπέρχομαι, discedo post, subsequor.

Ἐπαποδύομαι, f ύσομαι, suscipio, accingor rei gerendæ. Ἀλλ' ἐπαποδυώμεθα ταυτὶ τῷ πράγματι, *Aristoph. Lys* 618.

Ἐπαποθνήσκω, post aliquem morior.

Ἐπαποικίζω, iterum coloniam deduco aliquo.

Ἐπαποκτείνω, insuper, post alium vel alios, interficio.

Ἐπαπολαύω, fruor, i. e. voluptatem, fructum capio ex re aliqua.

Ἐπαπόλλυμι, pessundo porro, sc. post alium.

Ἐπαπολογίομαι, οῦμαι, insuper defendo; (2) defendo.

Ἐπαπορέω, ῶ, f. ήσω, addubito; (2) aliam insuper dubitationem et quæstionem moveo. Hinc

Ἐπαπόρημα, ατος, τὸ, addubitatio, quæstio super aliqua re. Hinc

Ἐπαπορηματικός, ἡ, όν, dubitativus.

Ἐπαπόρησις, εως, ἡ, addubitatio et quæstio super aliqua re.

Ἐπαπορητικῶς, *adv.* dubitanter.

Ἐπαπορία, ἡ· vide ἀπορία, *Hes. Suid.*

Ἐπαπορῶμεν, 1. pl præs. conj. act. *contr.* pro ἐπαπορέωμεν, ab ἐπαπορέω.

Ἐπαποστέλλω, mitto post alium; (2) successorem alicui mitto; (3) immitto alicui, v. gr. percussorem.

Ἐπάπτηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐπέπταμαι, a πετάννυμι, *circumspicio.*

Ἐπαπύω, seu ἐπηπύω, acclamo, *Hes.*

Ἐπαρὰ, ᾶς, ἡ, imprecatio. Ex ἐπὶ et ἀραί.

Ἐπαρέομαι, ῶμαι, imprecor. Ἐπαρησάμενος Πέρσῃσι πολλὰ, *Plat.*

Ἐπαράομαι, *in medio*, diris me obstringo. Κἀπαράσασθαι, et diris sese obstringerent, *Eurip. Iphig. in Aul.* 60.

Ἐπάρας, a. 1. part. act. v. ἐπαίρω.

Ἐπᾴρασα, *quæ sustulit*, fem. ab ἐπάρας.

Ἐπαράσιμος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, exsecrabilis.

Ἐπαράσσω, vel ἄττω, item ἐπαρράσσω, -ττω, f. -ξω, illido; (2) irruo, incumbo; a. 1. ἐπήραξε

Ἐπάρατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. v. ἐπαίρω.

Ἐπάρατος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, exsecrabilis; (2) diris devotus; (3) diris sacratus, ne occupetur, habitetur. (3) ἐπάρατον ἔγνωσαν, in instauratores diras precationes defixerunt, *Appian. Bell. Punic.* 2. Ἐπάρατα χρήματα, pecuniæ quæ tangere nefas est, *Id. Civ.* 2, 138. Ab ἐπαράομαι.

Ἐπάργιμος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, leucomate seu albugine laborans, de oculo et animante; (2) cæcus, obscurus. Ἐπάργιμον πάθος, ὀφθαλμῷ τὸ κοινῶς λιγόμενόν λεύκωμα, *Eustath. ad Il.* 3.

Ἐπάργυρος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, argentatus.

Ἐπαρδεύω, et ἐπάρδω, f. σω, irrigo.

Ἐπαρέσκομαι, f. ἐσομαι, placo, reconcilio mihi.

Ἐπάρη, 3. sing. a. 2. ind. pass. v. πίμπρα.

Ἐπαρήγω, f. ξω, auxilior. Ὀδυσῆι παρίσταται ἠδ' ἐπαρήγει, *Il.* 23, 783.

Ἐπαρηγών, όνος, ὁ ϗ ἡ, adjutor, auxiliator.

Ἐπάρκεια, ας, ἡ, auxilium.

Ἐπαρκέσιν, plusq. perf. ind. med. verbi ἐπάρω.

Ἐπαρησάμενος, a. 1. part. med. *Ion.* pro ἐπαρασάμενος. Ab ἐπαρέομαι.

Ἐπαρθείς, a. 1. part. pass. v. ἐπαίρω.

Ἔπαρθον, a. 1. ind. act. verbi πίρθω.

Ἐπαρίσιερος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, sinister, perversus, ineptus. Hinc

Ἐπαριστερότης, ητος, ἡ, qu. dic. sinisteritas; (2) ineptia, insulsitas.

Ἐπαριστέρως, *adv.* sinistre; (2) inepte.

Ἐπάρκεια, ας, ἡ, auxilium; (2) ἐπάρκειαι, stipendia et similia. Ab ἐπαρκής.

Ἐπάρκεσις, ἡ, idem.

Ἐπάρκεσι, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπήρκεσε.

Ἐπαρκέσει, 3. sing. f. 1. ind. act.

Ἐπαρκέω, ῶ, arceo, propulso; (2) opitulor, opem fero; (3) suppedito, suggero; f. ἐπαρκέσω· ἐπαρκίσοντα, opem laturum; a. 1. ἐπήρκεσα· inf. ἐπαρκέσαι, *Poet.* ἐπαρκέσσαι. Ἥδιον ἢ Θάλατταν τὰ σφέτερα αὐτῶν βάλοιεν, ἢ τοῖς δεομένοις ἐπαρκέσειεν, *Dem.* (2) χρὴ δὲ τῷ τεθνηκότι τὸν ζῶντ' ἐπαρκεῖν αὐτὸν ὡς θανέμενον, *Soph. in Fragm. Acrisii.*

Ἐπαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, sufficiens.

Ἐπάρκιος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab ἐπαρκέω.

Ἐπαρκέντως, *adv.* sufficienter. Ab eod.

Ἔπαρμα, ατος, τὸ, locus sublatus, editus; (2) tumor, tuberculum; (3) inflatio, superbia.

Ἔπαρσις, εως, ἡ, idem. Ab ἐπαίρω.

Ἐπάρμενος, paratus, sufficiens. Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τιθῶ ἑκάστῳ οἴκῳ, disposita *vel* sufficientia, *Hesiod. Op.* 627. Ab ἄρω.

Ἐπαρξάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπάρχομαι.

Ἐπάρουρος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, agricola, hortulanus.

Ἐπάρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐπαρῶ, ab ἐπαίρω.

Ἐπαρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo; (2) sed ἐπαρτάομαι, ῶμαι, impendeo· perf. ἐπηρτημένος κίνδυνος, impendens periculum.

Ἔπαρτης, ους, ὁ ϗ ἡ, paratus, qui est in promptu. Ex ἐπὶ et ἀρτίομαι, *paro.*

Ἐπαρτίζω, f. ίσω, paro, perficio.

Ἐπαρτικός, ἡ, όν, attollens, inflans. Σίσαρον φυσώδες μὲν, ϗ σομάχῳ ἐπαρτικὸν, *Aret.* Ab ἐπαίρω.

Ἐπαρτύω, f. ύσω, apto, adapto.

Ἐπαρυσὴς, et ἐπαρυσῆς, ίδος, ἡ, vasculum quo oleum lychno infunditur; infusorium vocat vulgata versio. Ἑώρακα καὶ ἰδὼ λυχνία χρυσῆ ὅλη, καὶ τὸ λαμπάδιον ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἑπτὰ λύχνοι ἐπτὰ αὐτῆς, καὶ ἑπτὰ ἐπαρυσῆδες τοῖς λύχνοις τοῖς ἐπανὼ αὐτῆς, *Zach.* 4, 2.

Ἐπαρύτω, et ἐπαρύω, haurio, *Steph.*

Ἐπαρχία, ας, ἡ, præfectura, provincia.

Ἐπαρχικὸς, ἡ, όν, ad magistratum pertinens, proconsularis, &c.

Ἐπαρχιώτης, ᾱ, ὁ, provincialis; *fem.* ἐπαρχιῶτις, -ιδος. Ab

Ἔπαρχος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, præses, præfectus.

Ἐπάρχω, f. ξω, impero, dominor; (2) sum præfectus. Hinc ἐπάρχομαι, auspicor. Τῆς Εὐρώπης ἐπῆρχον, *Isocr.*

Ἐπάρω, apto, *Hom.*

Ἐπαρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium.

Ἐπαρωγὸς, ὸ, ὁ, auxiliator.

Ἐπᾶσαι, a. 1. inf. act. v. ἐπάδω.

Ἐπάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. πάω.

Ἐπασθμαίνω, anhelo in opere faciendo.

Ἐπασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo, doceo, habilem rei reddo exercendo; (2) instruo adversus aliquem. Σοφίαν ἐπασκεῖ, *Aristoph. Nub.* 517. Hinc

Ἐπασκητὴς, οῦ, ὁ, exercitor, athleta, *Hes.*

Ἔπασμα, ατος, τὸ, incantamentum; (2) cantilena pueris a nutricibus cantari solita.

Ἐπασπαίρω, palpito.

Ἐπασσύτερος, έρα, ερον, creber, frequens, alter post alterum. Κῦμα θαλάσσης ὄρνυτ' ἐπασσύτερον, *Il.* 4, 422. Ex ἐπὶ et ἄσσον, *prope.*

Ἐπασσυτεροτερίδὸς, ὲς, idem.

Ἐπάσσω, idem quod ἐπαΐσσω, irrumpo, irruo. *Soph. Aj.* 305.

Ἐπασφάττω, f. ψω, fulgeo, emitto splendorem.

Ἔπασχον, imperf. ind. act. v. πάσχω.

Ἐπάταξε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. κατάσσω.

Ἐπατήθην, a. 1. ind. pass. v. πατέω.

Ἐπάτησε, *calcavit*, 3 sing. a. 1. ind. act.

Ἐπαυγάζω, f. άσω, luminis radiis illustro, lucem adfero; at *in pass.* splendesco, splendeo; (2) video; (3) τί τὸν ἥδιν ἐπηυγάσασθε καὶ ἀξιὸν Στασικράτη, *Anal. Brunck.* 2, 1. Hinc

Ἐπαύγασμα, ατος, τὸ, splendor.

Ἐπαυδάω, ῶ, f. ήσω, insuper dico.

Ἐπαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, in pertinacia perduro, pertinaciter resisto.

Ἐπαύλιος, ον, in aulam ferens, epith. januæ.

Ἐπαυλέω, ῶ, f. ήσω, præcino, accino. Θρῆνον ἐπηύλει τῷ Πυθαγόρᾳ, *Luc.*

Ἐπαυλίζομαι, f. ίσομαι, stabulor, in loco commoror, in tentorio ago. Τὴν νύκτα ἐπηυλισάμεθα τῇ μάχῃ, *Luc.*

Ἐπαύλιον, ᾱ, τὸ, villa, villula; (2) sedes; τὰ ἐπαύλια, repotia, secundus nuptiarum dies. V. *Etym.*

Ἔπαυλις, εως, ἡ, villa, casa, stabulum, ovile.

Ἐπαυλισμὸς, οῦ, ὁ, stabulatio, commoratio, domicilium.

Ἔπαυλον, ᾱ, τὸ, stabulum; (2) sedes (1) χειμῶνι δ' ἤδη τάμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ ἥλαυνον, *Soph. Œd. Tyr.* 1138. (2) ἵκω τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα, *Id. Œd. Col.* 669.

Ἔπαυλος, ᾱ, ὁ, stabulum.

Ἐπαυξάνομαι, et ἐπαύξομαι, cresco. Ab

Ἐπαυξάνω, et ἐπαύξω, f. ξήσω, augeo. Ἐπαυξῆσαι πατρίδα, *Dem.* Hinc

Ἐπαυξὴ, ῆς, ἡ, accretio, incrementum.

Ἐπαύξησις, εως, ἡ, idem.

Ἐπαυξὴς, ὲς, crescens paulatim, ut febris. Ἐπαυξὲς νόσος, *Hippocr.* Ab eod.

Ἐπαυρεῖ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro ἐπαυρέει ab ἐπαυρέω.

Ἐπαυρέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐπαυρεῖν.

Ἐπαύρετο, 2. sing a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπηύρεσω.

Ἐπαυρέω, ῶ, ἐπαυρήσομαι, et ἐπαύρομαι, fruor, utilitatem et fructum percipio; (2) damnum accipio, pœnas luo; (3) adsequor, nanciscor. Πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν, *Il.* 11, 572.

Ἐπαύρηαι, *fruaris*, 2. sing. præs. conj. med. *Ion.* pro ἐπαύρῃ.

Ἐπαύρησις, vel ἐπαύρεσις, εως, ἡ, voluptas, gaudium. Ab ἐπαυρέω.

Ἐπαυρίζω, f. ίσω, spiro, flatum emitto.

Ἐπαύριον, *adv.* cras. Hinc ὁ ἐπαύριον, crastinus.

Ἐπαυρίσκω, fruor, idem quod ἐπαυρέω.
Ἐπαύρομαι, idem.
Ἐπαύροιτο, 3. sing. a. 2. opt. med. v. ἐπαυρέω.
Ἐπαύρωνται, 3. pl. præs. conj. med.
Ἔπαυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. παύω.
Ἐπαύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med.
Ἐπαύσον, 2. sing. a. 1. imperat. act. v. ἐπαύω.
Ἐπαύσω, 2. sing. a. 1. med. *Att.* et *Ion.* pro ἐπαύσασο, a παύω.
Ἐπαῦτίω, exclamo, *Theoc.*
Ἐπαυτίκα, statim.
Ἐπαυτοφώρῳ, in flagranti delicto, in ipso facto. Sic conjunctim sæpe invenitur, pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, cujus dativi nominativus τὸ αὐτόφωρον, *ipsum furtum*, est indictus, cum occurrat αὐτόφωρος, *manifestarius.*
Ἐπαυχένιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui cervici imponitur.
Ἐπαυχίω, ῶ, f. ήσω, glorior ob. Ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις, *Aristoph. Av.* 635.
Ἐπαυχμίω, siccitatem induco, sicco. Οὔτ' ἐξεπομβρῶν, ὅτ' ἐπαυχμήσας, cum ea siccat, *Soph. in Polyxena.*
Ἐπαῦω, exclamo, *Theoc.*
Ἐπαφαίρεσις, εως, ἡ, detractio iterata. Ab
Ἐπαφαιρέω, ῶ, f. ήσω, insuper demo, seu detraho.
Ἐπαφάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, contrecto; (2) demulceo. Ab ἐπαφή.
Ἐπαφαυαίνω, exsicco, eneco. Sed præsupponitur tantum propter ἐπαφαυάνθην, *ex Arist. R.* ubi tamen alii legunt ἀπιφαυάνθην, 1121.
Ἐπαφαυάνθην, a. 1. ind. pass. v. ἐπαφαυαίνω.
Ἐπαφαύω, arefacio, exsicco, eneco. Μὰ Δί' ᾗ δῆθ', ὡς' ἐπαφαυάνθην Παναθηναίοισι γελῶν, Nemo Hercle: ita ut risu pene emortuus sum in Panathenæis, *Aristoph. Ran.* 1089. Simplex est αὔω, compositum ἀφαύω, bicompositum ἐπαφαύω (ἐπὶ relationem ad causam notat).
Ἐπαφή, ῆς, ἡ, contactus, contrectatio.
Ἐπάφησις, εως, ἡ, idem. Ex ἁφάω.
Ἐπάφησιν, aor. 1. indic. act. v. ἐπαφίημι.
Ἐπαφίημι, fut. ήσω, immitto, instigo. Ἐπαφίεναι τὰ παλαιὰ, *Xen.*
Ἐπαφρίζω, spumam ago, spumo.
Ἐπαφρόδιτος, ᾱ, ὁ, Epaphroditus. Nomen viri; (2) venustus, lepidus, gratiosus.
Ἔπαφρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, super quo spuma est.
Ἐπαφῦ, seu ἐπαφύσσω, insuper fundo, *Hom.*
Ἐπαφῶ, a. 2. conjunct. act. v. ἐπαφίημι.
Ἐπάχθεια, ας, ἡ, molestia, offensa. Ab
Ἐπαχθὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, gravis, molestus. Ex ἐπὶ et ἄχθος, *pondus.*
Ἐπάχθομαι, gravate fero, angor. Οὔτ' ἐπάχθομαι κακοῖς, neque angor malis, *Eurip. Hippol.* 1260.
Ἐπαχθῶς, *adv.* moleste. Ab ἐπαχθής.
Ἐπαχλύω, tenebris obscuratus sum.
Ἐπάχνωσιν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. παχνόω.
Ἐπαχύνθην, a. 1. ind. pass. v. παχύνω.
Ἐπεὰν, *conj.* posteaquam. Ab ἐπάν.
Ἐπέβα, *accessit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἐπέβη, ab ἐπιβαίνω.
Ἐπέβαινον, imperf. ind. act.
Ἐπέβαλλι, 3. sing. imperf. ind. act.
Ἐπέβαλον, *injeci*, a. 2. ind. act.
Ἐπέβασε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐπεβίβασε, a verbo ἐπιβιβάζω.
Ἐπέβην, a. 2. ind. act. verbi ἐπιβαίνω.
Ἐπέβησα, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβάω.
Ἐπεβίβασα, a. 1. ind. act. v. ἐπιβιβάζω.
Ἐπεβίω, 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἐπιβιόω.
Ἐπέβλιψα, a. 1. ind. act. v. ἐπιβλίπω.
Ἐπεβόλευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπιβολεύω.
Ἐπεγγελάω, ῶ, illudo, insulto. Τοῖς θανοῦσι τοι φιλοῦσι πάντες κιμώνοις ἐπεγγελᾶν, *Soph. Aj.* 1008.
Ἐπέγγυος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, per sponsionem factus.
Ἐπέγειρε, 2. sing. præs. imperat. act. verbi
Ἐπεγείρω, excito; incito, impello. Δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κιμώνιον ἦδη κακὸν ἐπεγείρειν, *Soph. Œd. Col.* 525. Σρῶν δ' αὐτὸν εἶνεκ' ἐπεγερῶ, *Aristoph. Av.* 84.
Ἐπέγεντο, 3. sing. a. 2. ind. med. *per Sync.* pro ἐπεγένετο, ab ἐπιγίνομαι.
Ἐπεγερμὸς, οῦ, ὁ, et
Ἐπέγερσις, εως, ἡ, expergefactio, incitatio.
Ἐπεγερτικὸς, ὴ, ὸν, incitandi, excitandi vim habens.
Ἐπεγερτικῶς, *adv.* ad incitandum apte.
Ἐπεγκαγχάζω, rideo in aliqua re, et quidem in malis alienis.
Ἐπεγκάπτω, unde ἐπέγκαψον, superingere, devora insuper.
Ἐπεγκελεύω, hortor. Ἀλλ' ὦν ἐπεγκέλευε, *Eur. Cycl.* 648.
Ἐπεγκεράννυμι, insuper admisceo.
Ἐπεγκολάπτω, incido.
Ἐπεγκρεμάω, suspendo in, v. gr. fumo.
Ἐπεγκυλίω, volvo in re aliqua. *Pass.* volutor, hæreo in re aliqua.
Ἐπεγνωκόσι, dat. pl. perf. part. act. v. ἐπιγινώσκω.
Ἐπεγνώσθην, a. 1. ind. pass.
Ἐπέγνωτι, *cognovistis*, 2. pl. a. 2. ind. act.
Ἐπέγρετο, 3. sing. perf. ind. med. *per Sync.* pro ἐπεγείρετο, a verbo ἐπεγείρω.
Ἐπέγρομαι, expergefio, *Theoc.*
Ἐπεγχαίνω, inhio, irrideo; in a. 2. ἐπεγχανῖν, ἐπεγχανῶν.
Ἐπεγχαλάω· vide ἐπιχαλάω.
Ἐπεγχείρησις, εως, ἡ, conatus, aggressio.
Ἐπεγχέω, infundo.
Ἐπέγχυμα, ατος, τὸ, quod infunditur seu infusum est. Ab ἐπιγχύω. Hinc
Ἐπεγχυματίζω, f. ίσω, instillo, infundo.
Ἐπεγχύτης, ᾱ, ὁ, pincerna. Ab
Ἐπεγχύω, insuper, iterum, crebro infundo.
Ἐπεδιίξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐπιδείκνυμι.
Ἐπείδησι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. πιδάω.
Ἐπειδίδε, 3. sing imperf. ind. act. v. ἐπιδίδωμι.
Ἐπείδραμε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐπιτρέχω.
Ἐπείδρης, *murcæ*, gen. sing. *Ion.* pro ἐφίδρας.
Ἐπείδυν, a. 2. ind. act. v. ἐπιδῦμι.
Ἐπείδωκι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπιδίδωμι.
Ἐπέεσσι, dat. pl. *Ion.* et *Poet.* pro ἔπεσι, ab ἔπος.
Ἐπείζησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπιζάω.
Ἐπειζήτει, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐπιζητέω.
Ἐπείθετο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. ἐπιτίθημι.
Ἐπείθηκι, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐπειθύμησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπιθυμέω.
Ἐπεῖ, postquam; (2) quoniam, quandoquidem; (3) alioqui, nam: eodem sensu usurpatur cum particulis τοί γε. (4) deinde; (3) ἐπεὶ τίῳ τρόπῳ ἂν πιλιάς γε ἀνθρωπίνη φωνῇ φθέγξαιτο; nam columba quomodo humanam vocem sonaret, *Herodot.* 2, 57. Ἐπεὶ τοίγε τἆλλα ἅ προσῆκε, πρατσόντων, ὥτως ἴχει, nam si, &c. *Demost. Phil.* 1. (4) ἐπεὶ ὧν τὰς νεηνίας . . . ἴεναι τατρῶτα μὲν διὰ τῆς οἰκιομένης, igitur, deinde eos juvenes, &c. *Herodot.* 2, 32. Ἐπεὶ δὲ Ταρκύνιον μισῶν ὁ δῆμος, ἀρχὴν ἀποστάσιως ἔλαβε τὸ Λυκρητίας πάθος, deinde vero, *Plut. in Publicola.* Ἐπεὶ δὲ, verumtamen, *apud Plutarchum* (præcipue). Ἐπεὶ ἰθέως vel τάχιστα, cum primum, simul atque [exempla passim apud Xenophontem]. Ἐπεὶ ἰθέως ἤσθοντο, simul atque senserunt: quo etiam modo sæpe adverbium utrumque cum infinitivo conjungitur; ut ἐπεὶ ἰθέως αἰσθέσθαι.
Ἐπείγαι, 2. sing. ind. med. *Ion.* pro ἐπείγεσαι.
Ἐπείγετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἠπείγετο.
Ἐπειγών, ῶ, qui summo studio rem aliquam properat et urget, *Steph.* Ab ἐπείγω.
Ἐπειγομένοιο, gen. sing. præs. part. med. *Ion.* pro ἐπειγομένου, ab
Ἐπείγω, f. ξω, urgeo, impello; ἐπείγομαι, festino, propero, maturo; (2) insto. Ἐπείγει γάρ μι τὰκ Διῦ παρὴν, *Soph. Œd.* 1535. Τὸν οἶκαδ' ἔπιγον στόλον, *Id. Phil.* 499. Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη ἐπείγομαι, *Aristoph. Conc.* 1143.
Ἐπειγωλὴ, ἡ, idem quod ἐπειγίς, *E. M.*
Ἐπειδὰν, postquam, quoniam. Ab ἐπεί.
Ἐπειδὴ, idem quod ἐπεί.
Ἐπειδήπερ, *conj.* quandoquidem.
Ἐπείδοι, 3. sing. præs. opt. act.
Ἐπείδον, *inspexi*: ab inusitato ἐπιδέω.
Ἐπειὴ, *Poet.* pro ἐπεί, quum; (2) quoniam.
Ἐπείθιστο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. πείθομαι.
Ἐπεικάδες, αἱ, dies nefasti, *V. L.*
Ἐπεικάζω, fut. άσω, conjicio; (2) conjectura adsequor. Ἦ καὶ δάμαρτα τὴν δ' ἐπεικάζων κυρῶ; an etiam recte conjicio hanc illius esse uxorem? *Soph. El.* 663. Ὡς' ἐπεικάζειν ἐμὲ, ut opinor, *Id. Trach.* 1220.
Ἐπείκει, seu ἐπείκειν, quando, postquam; *poeticum* pro ἐπειδάν.
Ἐπεικέλιος, assimilis, *Hom.*
Ἐπείκτης, ᾱ, ὁ, instigator. Ab ἐπείγω.
Ἐπειλημμένη, perf. part. pass. f. g. *Att.* pro ἐπειλλημμένη, ab ἐπιλαμβάνω.
Ἐπείλυμι, vel ἐπείλυω, volvo, convolvo. Ἀνοίξας δὲ ἐξῆς κασσίτερον ἐληλασμένον ἐς τὸ λειοτάτατον· ἐπείλυτο δὲ ὥσφιν τὰ βιβλία· sic legendum: Et cum aperuisset invenit plumbum ductum in tenuissimas laminas, convolutas tanquam librum, *Pausan.* 4, 26, 343.
Ἔπειμι, succedo; (2) invado. Ἔπεισί μοι γελᾶν, *Luc.* Idem quod ἐπέρχεταί μοι, mihi in mentem venit.
Ἔπειμι, immineo, sum super et post; unde ἐπισσώμενοι, *Poet.* posteri.
Ἐπεῖναι, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐφεῖναι, ab ἐφίημι.
Ἐπείνασα, a. 1. ind. act. verbi πεινάω.
Ἐπείνυσθαι, præs. inf. pass. verbi ἐπείνυμαι.
Ἔπειξις, εως, ἡ, festinatio. Ab ἐπείγω.
Ἐπείπερ, *conj.* quoniam, quandoquidem.
Ἔπειρα, *transfixi*, a. 1. ind. act. verbi πείρω.
Ἐπειράθην, a. 1. ind. pass. verbi πειράω.
Ἐπειράσω, *tentasti*, 2. sing. a. 1. ind. med.
Ἐπειρᾶτο, 3. sing. imperf. ind. med. *contr.* pro ἐπειράατο.
Ἐπειρέομαι, et ἐπείρομαι, *Ion.* pro ἐπέρομαι, interrogo, *Herod.*
Ἐπείρεσθαι, præs. inf. med. verbi ἐπείρομαι.
Ἐπείρη, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπείρα, et hoc *contr.* pro ἐπείραι, a πειράω.
Ἐπειρύεσθαι, præs. inf. med. *Poet.* pro ἐπειρύεσθαι, ab
Ἐπειρύω, attraho.
Ἐπειρώατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro
Ἐπειρῶντο, *periculum faciebant*, 3. pl. imperf. ind. med. *contr.* pro ἐπειράοντο, a πειράω.
Ἐπειρωνεύομαι, ironice loquor super aliqua re, derideo.
Ἐπειρωτᾶν, *rogare*, præs. inf. act. *Ion.* et *contr.* pro ἐπειρωτάειν, a verbo ἐπειρωτάω.
Ἐπειρώτευν, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπηρώτων, *contr.* ex ἐπηρώτεον.
Ἐπειρώτησιν, acc. sing. *Ion.* pro ἐπηρώτησιν.
Ἔπεισα, *adii*, a. 1. ind. act. verbi ἔπειμι, *adeo.*
Ἐπείσαγμα, ατος, τὸ, *Sophocl.* id quod superinductum est, accessio, incrementum. Ab ἐπεισάγω. Sed *apud Sophocl.* alii legunt ἐπίσαγμα, ab ἐπισάττω.
Ἐπεισάγω, superinduco, aliunde inveho; (2) adscisco, adopto; (3) adhibeo; (4) induco, v. gr. fabulam in scenam.
Ἐπεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, superinductio: (2) invectio, importatio; (3) adoptio.
Ἐπεισαγώγιμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, invectitius, importatus aliunde.
Ἐπείσακτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, advectitius, ascititius, peregrinus; (2) adoptivus.
Ἐπεισβαίνω, superingredior; (2) ingredior. Ἐπεισβαίνων τῷ ἵππῳ ἐπὶ τὴν θάλατταν, *Xen.*
Ἐπεισβάλλω, superinfundo, v. gr. aquam vino; (2) ingredior; (3) irrumpo.
Ἐπεισβάτης, ᾱ, ὁ, vector, miles classiarius.
Ἐπεισδείκνυμαι, ostendo, præbeo. Εἰ μητρὸς ἡ μητρυιὰ πάθος ἐπεισδείκνυται, *Hel. Æthiop.* 1.
Ἐπεισδέχομαι, fut. ξομαι, insuper admitto et recipio intro.
Ἐπείσειμι, post alium ingredior, invado.
Ἐπεισέρχομαι, idem.
Ἐπεισηγίομαι, ῦμαι, insuper induco; (2) in usum, consuetudinem induco, invenio; (3) celebro.
Ἐπείσθισις, ἡ, initium. *V. Schol.* Vide ἴσθισις.
Ἐπείσθην, a. 1. ind. pass. verbi πείθομαι.
Ἔπεισιν, *adit*, 3. sing. præs. ind. act. verbi ἔπειμι.
Ἐπεισόδιον, ᾱ, τὸ, aqualiculus, ima pars ventris, pudendum muliebre. Ὅταν κόρη κασωσὶς

σωρὶς εἰς ἐπίσιον χλιύην ὑλακτήσασα, quando puella meretrix in pudendum probra latrans, *Lycophr.* 1385.

'Επισκαλίω, ῶ, intro voco.

'Επισκρίνομαι, ingredior, insinuo me.

'Επισκυκλίω, ῶ, advolvo; (2) insero, inculco, et fere in malam partem, inepte insero.

'Επισκύκλησις, ή, idem quod ἀνακύκλησις, *Suid.*

'Επισκύπτω, incumbo alicui rei, invado. Ex ἐπὶ, εἰς, et κύπτω. Ξίιη δὶ κἀφροδισία Λάπαξ ἅπασι νῦν ἐπισκύπτει δόμοις, Cottabus ille peregrinus et venereus lusus omnes invasit familias, *Soph. in Inacho.*

'Επισκωμάζω, comissatum ad aliquem venio; (2) irrepo aliunde, insinuo, ingero me importunius.

'Επισόδιον, ι, τὸ, pars fabulæ quasi adventitia, sive digressio in carmine epico ad narrationem non necessaria, sed tamen apte cum fabula conjuncta suavitatis et ornatus causa; (2) omne acroama adventitium et jucundum; (3) τῆς τύχης, lusus fortunæ, *Polyb.*

'Επισόδιος, ι, ὁ ϗ ἡ, superinductus, adventitius:

'Επισοδιόω, ῶ, tanquam episodion interjicio et intersero. Ab ἐπισόδιον.

'Επισοδιώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, qui abundat crebris ἐπισοδίοις, quod est in vitio.

'Επίσοδος, ι, ὁ ϗ ἡ, ingressio, adgressio.

'Επισοπαίω, insilio, irrumpo; ἐπισπίπαικιν, irruit, irrupit, *Aristoph. Plut.* 804.

'Επισπίμπω, f. ψω, immitto alicui.

'Επισκηδάω, ῶ, f. ήσω, superinsilio.

'Επισπίπτω, superincido.

'Επισκαλίω, f. ύσω, navigo in, v. gr. portum.

'Επισπνέω, insuper spiro, magno flatu irruo.

'Επισρέω, superinfluo.

'Επισφέρω, insero, intromitto. Χρείᾳ δὶ τοίᾳ τόνδ' ἐπισφέρεις λόγον; *Aristoph. Thesm.* 1174.

'Επισφρίω, et ἐπίσφρημι, insuper intro sero; (2) superintro. Hinc ἐπισίφρησα, a. 1. ἐπισφρήσας, et ἐπισφρησάμενος. Καὶ πῶς ἐπισφρῶ τήνδε τῷ κίνης λίχνι; *Eurip. Alc.* 1059

'Επισχέω, insuper infundo, affundo; *in med.* infundo me, *Jos.*

'Έπιτα, *adv.* deinde, postea, tum. Hinc εἰς ἔπιτα, in posterum; οἱ ἔπιτα, posteri; τὸ ἔπιτα, posteritas; (2) nonnunquam abundat; (3) *interrogantis* est cum indignatione, Itane vero? (4) *argumentando servit*, enimvero, atqui.

'Επιτεν, pro ἔπιτα, *Herod.*

'Επίτις, postquam.

'Επίτοι, idem.

'Επιχθὴν, a. 1. ind. pass. verbi ἐπίγομαι.

'Επίχθον, imperf. ind. act. verbi ἐπίχω.

'Επικαβίσα, a. 1. ind. act. verbi ἐπικαβίζω.

'Επικαλίετο, 3. sing imperf. pass. *contr.* pro ἐπικαλίετο, ab ἐπικαλίω.

'Επικαλύφησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi ἐπικαλύπτω.

'Επικαίνω, egredior, *inpr.* in terram e navi; (2) de iis qui jam egressos alios consequuntur.

'Επικωδάω, infamo; *pass.* infamor, rumoribus differor.

'Επικοηθίω, ῶ, fut. ήσω, ad auxiliandum procurro, auxilium fero.

'Επικοδιδάσκω, f. δάξω, amplius doceo et demonstro.

'Επικοδίδωμι, insuper elargior; ἐπικοδῦναι, a. 2.

'Επικοδιηγίομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, insuper commemoro vel enarro, insuper explico.

'Επικοδιήγησις, ιως, ἡ, repetita narratio et illustratio.

'Επικοδραμεῖν, excurrere adversum. Hinc

'Επικοδρομὴ, ῆς, ἡ, excursio, eruptio in aliquem.

'Επικίατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπίκιντο, *jacebat super*, 3. sing. imp. med.

'Επικίκλιτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἐπικαλίω.

'Επίκινα, *adv.* illic; (2) ultra; (3) ante.

'Επικοβίω, adversus aliquem excurro, erumpo.

'Επικλίνω, devito, declino, *Steph.*

'Επικκυφίζω, f. ίσω, levo.

'Επικλίγομαι, percenseo, perlego.

'Επικκλίνω, f. νῶ, declino, devito.

'Επικκυλύω, evolvo, debilito, *Steph.*

'Επικλώσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi ἐπικλώθω.

'Επικπίνω, insuper ebibo; (2) ebibo in re aliqua, v. gr. dum loquor, inter scribendum.

'Επίκπλοος, *contr.* ἐπίκπλους, ους, ὁ, enavigatio adversus aliquem.

'Επικράτει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπικρατέω.

'Επικρίμασα, a. 1. ind. act. verbi ἐπικρεμάω.

'Επίκτασις, ιος, ἡ, extensio, dilatatio. Ab

'Επικτείνω, idem quod ἐκτείνω, extendo.

'Επικτεταμένως, *adv.* intente, vehementer.

'Επικτήσω, 2. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐπικτάομαι.

'Επικτρέχω, prorumpo adversum; (2) excursionibus et latrociniis infesto.

'Επικυσείω, ῶ, f. ήσω, persono. Πᾶς δ' ἐπικτύπει' Ὄλυμπος, *Aristoph. Av.* 786.

'Επικφέρω, profero, proveho.

'Επικφεύγω, f. ξω, effugio, perfugio.

'Επικφορὰ, ᾶς, ἡ, elatio, *i. e.* pronunciatio.

'Επικχέω, insuper effundo.

'Επιλάβετο, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi ἐπιλαμβάνω.

'Επιλάβετο, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi ἐπιλανθάνομαι.

'Επίλασις, ιος, ἡ, invasio, impetus. Ab

'Επιλαύνω, f. άσω, infesto incursu in aliquem feror, invado; (2) adequito; (3) admoveo, promoveo. Χρὴ τάχιστα ἀλλήλοις ἐπιλαύνειν, *Xen.* Ἐπιλαύνειν ὅρκον, jurejurando firmare, *Herodot.* 1, 146.

'Επιλαφρίζω, fut. ίσω, sursum tollo, elevo.

'Επιλαφρύνω, levo.

'Επιλάχισον, *adv.* rarissime. Εἰς ἄλλο μὲν ζῶον ἐπιλάχισον, εἰς ἀνθρώπους δὲ ἐπιπλεῖστον, ἑαυτὼς εἰδοποιοῦσι, in alia animalia rarissime, in homines autem ut plurimum sese transformant, *Heliod.* 3.

'Επίλυγχος, ι, ὁ, sequens elenchus, elenchus elencho superadditus.

'Επίλυσις, ιως, ἡ, impetus; (2) adventus.

'Επιλυσιπόδ, ἡ, όν, superveniens, adventitius; (2) subito superveniens. Ab ἐπέρχομαι.

'Επιλήλατο, 3. sing. plusq. perf. pass. *Att.* pro ἐπήλατο, ab ἐπιλαύνω.

'Επιλθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐπέρχομαι.

'Επιλθὼν, *qui supervenit*, aor. 2. part. act.

'Επιλίσσω, flecto, *Hom.*

'Επίλκω, *Ion.* pro ἐφίλκω, attraho.

'Επιλπίζω, f. ίσω, *cum acc.* in spem adduco; (2) *cum dat.* spem pono in aliquo; item, bene de aliquo spero; (3) spero.

'Επίλπομαι, spero.

'Επίλυον, a. 2. ind. act. verbi ἐπιλύω.

'Επιμαίπτο, 3. sing. imperf. indic. med. verbi ἐπιμαίομαι.

'Επιμάξατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἐπιμάσσω.

'Επιμβαδὸν, *adv.* adscendendo. Ab

'Επιμβαίνω, ingredior; (2) pedibus aliquem conculcare, insultare aliquem, invehere in aliquem. (2) ἢ κἄμ' ἐάτω ταῖσδ' ἐπιμβαίνειν ἀεὶ, *Eurip. Hipp.* 668. Οὐδ' ἐπινίζη τῇ τύχῃ τῶ ἀνδρὸς, *Plutar. in Flaminio.* Ἄγαν ἔοικεν ἡμῖν ἐπιμβαίνειν, *Plut.*

'Επίμβαλε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἐπινίβαλε, ab ἐπιμβάλλω.

'Επιμβάλλεσθαι, *superinjici*, præs. inf. pass.

'Επιμβάλλω, intercalo, intersero; (2) insuper adjicio, auctariùm addo; (3) urgeo, impello; (4) in alium irrumpo. Πολλὰ ἡμεῖς τῶν μέτρων ὑπὲκ τῆς εὐφωνίας ἐπιμβάλλομεν, *Luc.*

'Επίμβασις, ιως, ἡ, incursus. Ab ἐπιμβαίνω.

'Επιμβάτης, ου, ὁ, vector equi, currus, navis: miles classiarius. Ἁρμάτων τ' ἐπιμβάτην, *Eurip. Suppl.* 585. Ἵππων ταχυπόδων ἐπιμβάτας, *Id. Bacch.* 780.

'Επιμβιβάω, perf. part. act. *per Crasin*, pro ἐπιμβιβηκὼς, ab ἐπιμβαίνω.

'Επιμβοάω, ῶ, f. ήσω, inclamo, clamorem tollo, sc. adversus hostem.

'Επιμβολὰς, άδος, ἡ, insititia:

'Επιμβολὴ, ῆς, ἡ, figura grammatica parenthesi similis, interjectio. Ab ἐπιμβάλλω.

'Επίμεινα, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμένω.

'Επιμελήθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ἐπιμελέομαι.

'Επίμενε, 3. s. imperf. ind. act. verbi ἐπιμένω.

'Επιμίμφετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπιμέμφομαι.

'Επιμνάμην, a. 1. ind. med. v. ἐπιμαίνομαι.

'Επίμηνος, ή, fœm. vide ἔμηνος.

'Επιμπτ, 3. sing. imperf. ind. act. v. πίμπω.

'Επιμπηδάω, ῶ, f. ήσω, insuper insulto calcibus; (2) insilio; (3) super aliquem ingredior; (4) insolenter erga aliquem me gero.

'Επιμπίπτω, superincido; (2) invado, irruo. Τὶ δῆτα πρίμαις τήνδ' ἐπιμπίπτει βάσιν; *Soph. Aj.* 42.

'Επίμυξα, a. 1. ind. act. verbi πιμύσσω.

'Επιμφύρω, tingo in, immisceo.

'Επιμψα, a. 1. ind. act. verbi πίμπω.

'Επινάχιτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Dor.* pro ἐπινήχετο, ab ἐπινήχομαι.

'Επινδίδωμι, do amplius, addo; (2) remitto, concedo.

'Επινδυπίω, insuper sonitum edo, *Hom.*

'Επίνδυμα, ατος, τὸ, superior vestis, ut toga, pallium.

'Επινδύτης, ου, ὁ, amiculum.

'Επινδύω, f. ύσω, superinduo.

'Επινιγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐπινίγχω pro ἐπιφέρω.

'Επίνιγξις, ιως, ἡ, illatio. Scribitur etiam sine γ', ἐπίνιξις, ab ἐπιφέρω, *infero.*

'Επινιφκαντες, nom. pl. a. 1. part. act. *Poet.* pro ἐπινίγκαντες, ab eod.

'Επίνιμα, a. 1. ind. act. verbi ἐπινέμω.

'Επινίμιτο, 3. sing. imp. ind. pass. v. ἐπινέμω.

'Επινήνιον, 1. sing. imperf. ind. act. v. ἐπινηνέω.

'Επινήνοθα, perf. ind. med. *Att.* et *per Epenth.* τῦ ο pro ἐπῆνθα, ab ἐπανθέω.

'Επινήχιτο, *natabat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπινήχω, *supernato.*

'Επίνθει, *lugebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπίνθεε, a πενθέω.

'Επίνθεσις, ιως, ἡ, insertio literæ vel syllabæ; figura gramm. Ab ἐπιτίθημι.

'Επινθορέω, ῶ, insilio. Unde a. 2. ἐπίνθορε, irruit; ἐπινθορὼν, ἐπινθορῦσα.

'Επινθρώσκω, insilio, irruo.

'Επινθυμίομαι, ᾶμαι, enthymema enthymemati superaddo.

'Επινθύμημα, ατος, τὸ, enthymema enthymemati additum. Ab ἐπινθυμέομαι.

'Επινθύμησις, ιως, ἡ, enthymematis ad enthymema adjunctio. Ab eod.

'Επινθὼν, aor. 2. part. act. *Dor.* pro ἐπιλθὼν, a verbo ἐπέρχομαι.

'Επινταύω, f. ύσω, insuper intendo.

'Επιντείνομαι, contendo me, vires intendere.

'Επιντέλλω, mando, jubeo.

'Επιντίθημι, insero in medium.

'Επιντρίβω, f. ψω, infligo, sc. plagam, vulnus.

'Επιντρυφάω, ῶ, f. ήσω, luxuriose aliqua re utor, insolesco.

'Επιντρώγω, una comedo; inf. a. 1. ἐπιντραγεῖν.

'Επίντρωμα, τὸ, et 'Επίντρωσις, ἡ, voces Epicureæ de voluptatibus quæsitis et superfluis. Ab ἐπιντρώγω, *Casaub.* Al. ab ἐπιντιτρώσκω, *leviter vulnero*, stringo, seu pungo cutem, *Ern.*

'Επιντύνω, apparo, instruo. Ἀδάμαντος ἁδὴ μ' ἐκ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπιντύνοντ' ἐμὴν ἴσχηλεν, *Soph. Aj.* 451. Ἐπιντύνω solo nititur Sophoclis allato testimonio; sed ibi legendum est ex Codice manuscripto Biblioth. regiæ . . . ἐπιντίνοντ' ἐμὴν . . .

'Επιντύω, idem.

'Επιξάγω, educo exercitum. Hinc

'Επιξαγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio aciei in hostem.

'Επιξαμαρτάνω, pecco insuper, porro.

'Επιξανθίζομαι, efflorescо; ἐπιξηνθισμένος, nitidus, pinguis, comptus, pictus.

'Επιξαπατάω, fallo, decipio.

'Επιξιμι, egredior, exscendo; (2) erumpo; (3) reum perago, accuso, item impugno, *verbis* male accipio seu tracto; (4) ulciscor,

punio; (5) persequor oratione, scriptis; (6) operam navo; (7) exsequor.

'Επιξιλαύνω, f. λάσω, in aliquem provehor equo; (2) immitto; (3) erumpere jubeo. Οἱ Ὀλύνθιοι ἐπιξιλαύνουσι τὰς ἵππους, *Xen.*

'Επιξίλεγχος, ε, ὁ, confutationis (ἐλέγχου) copiosior elaboratio.

'Επιξίλευσις, εως, ἡ, vindicta, ultio; (2) pœna; (3) executio. Ab ἐπιξέρχομαι.

'Επιξιλευσόμεθα, 1. pl. fut. i. ind. med. verbi ἐπιξέρχομαι.

'Επιξίλευτικός, ἡ, όν, ultor, ultrix.

'Επιξιλθεῖν, a. 2. inf. act.

'Επιξεργάζομαι, f. άσομαι, elaboro; (2) effectum opus polio; (3) absolvo; (4) occido. (4) ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπιξειργάσω, perditum virum iterum confecisti, *Soph. Antig.* 1288.

'Επιξεργασία, operis perfectio. Ἐπαινεῖται δὲ ἡ ἐπιξεργασία, *Argum. Med.*

'Επιξεργαστής, οῦ, ὁ, executor, qui rem perficit:

'Επιξεργαστικός, ἡ, όν, ad operis consummationem et expolitionem faciens. Ab ἐπιξεργάζομαι.

'Επιξεργαστικῶς, *adv.* cum quadam operis expolitione.

'Επιξέρπω, permeo, pervado, velut calor corpus.

'Επιξέρχομαι, fut. ελεύσομαι, incurso, invado, insulto; (2) percurro, oratione persequor; (3) ulciscor, punio; (4) in jus rapio, accuso, actionem intentatam persequor; (5) perficio, absolvo; (6) exscendo aliquo.

'Επιξέτασις, εως, ἡ, repetita, altera lustratio, recensio exercitus.

'Επιξυρίσκω, f. ρήσω, ultra adinvenio.

'Επιξύρομεν, 1. pl. a. 2. ind. act.

'Επιξηγίομαι, explicationem addo.

'Επιξήγησις, εως, ἡ, narrationi juncta copiosior narratio; (2) enarratio; (3) figura quæ idem variis verbis explicat, ornandi vel dilucidius explicandi gratia.

'Επιξῆς, *deinceps*, Ion. pro ἐφεξῆς.

'Επιξιαχάζω, læta voce acclamo.

'Επίξυθι, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ἐπίξυμι.

'Επιξόδια, τὰ, sacra facta ob felicem expeditionis bellicæ suscipiendæ eventum.

'Επίξοδος, ε, ἡ, eruptio, exitus adversus aliquem.

'Επίοικε, 3. sing. perf. ind. med. verbi ἐπίκω.

'Επιστίλετο, 3. sing. imp. ind. pass. verbi ἐπιστίλω.

'Επίσσειν, *insequi*, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐφίπτειν, a verbo ἐφίπτω.

'Επισσειρίοντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπισπείροντο. A σπειράω.

'Επίσισον, 3. 2. ind. act. verbi ἐπισίλαττω.

'Επιστήγνι, *fixerat*, 3. sing. plusq. perf. ind. med. verbi ἐπιστήγνυμι, *figo*.

'Επιστίβειν, 1. pl. a. 2. ind. act. *per Sync.* pro ἐπιστίβομεν, quod *Ion.* pro ἐπίβομεν, a verbo ἐπιστίβω, vel potius 1. plur. pl. perf. med.

'Επίσλιον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐπισλίω.

'Επίσλησγον, a. 2. ind. act. *Att.* pro ἔπλησγον.

'Επίσλησξα, a. 1. ind. act. verbi ἐπισλήσσω.

'Επίπλων, a. 2. ind. act. verbi ἐπίπλωμι pro ἐπισλίω.

'Επιτοίβειν, 1. sing. plusq. perf. ind. med. verbi ἐπιτίβω.

'Επιτόνθην, 1. sing. plusq. perf. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro ἐπετόνθειν, ab ἐπιπάσχω.

'Επιτράγισαν, 3. pl. plusq. perf. ind. med. v. ἐπιτράσσω.

'Επίτκαρον, a. 2. ind. act. verbi ἐπιτκαλῶ.

'Επιτπάκειν, 1. sing. plusq. perf. ind. act. verbi ἐπιπίπτω.

'Επίτυσο, 3. sing. plusq. perf. ind. med. verbi πυνθάνομαι.

'Επιραιώθην, a. 1. ind. pass. verbi πιραιόω.

'Επίρασος, amabilis, *Suid.*

'Επιργάζομαι, colo, aro, subigo. Hinc

'Επιργασία, ας, ἡ, jus arandi inter se; (2) aratio quæ fit ultra terminos; (3) aratio, cultura.

'Επιργία, ἡ, operatio penes alios, *V. L.*

'Επιριβίζω, f. ίσω, irrito.

'Επιριθισμὲς, ῆ, ὁ, irritatio.

'Επιριδῶ, fut. ιδσω, infigo, valde firmo et impingo, imprimo; ἐπιριδόμαι, innitor, incumbo, repugno Hinc

'Επίρεισι, ᾶδεσι, 3. sing. a. 1. ind. act.

'Επίρεισις, εως, ἡ, illisus; (2) intentio cogitationis in rem aliquam; (3) repugnantia.

'Ἐπιρεύγω, evomo in aliquem.

'Επιρέρω, tego, tectum impono, *Hom.*

'Επιρήρισμαι, perf ind. pass. verbi ἐπιριδω.

'Επίρπσα, a. 1. ind. act. verbi πιράω.

'Επίρρομαι, f. ρήσομαι, sciscitor. Περὶ λίγιων ὑμᾶς τοῦδι, ἐπιρήσομαί τι μικρὸν, *Aristoph. Lys.* 98.

'Επιρρύγην, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιρρήγνυμι.

'Επιρρίφην, a. 2. ind. pass verbi ἐπιρρίπτω.

'Επιρρώσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐπιρρώνυμι.

'Επιρρώσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med.

'Επιρυθριάω, erubesco ob rem aliquam.

'Επιρύω, fut. ρύσω, attraho.

'Επίρχομαι, f. ελεύσομαι, accedo, advenio, etiam de adventu inopinato transeo; (2) in animum venio; (3) invado, impetum facio; (4) ulciscor; (5) edissero, expliço; (6) in concionem dicendi causa prodeo, vel senatum adeo. (5) τῷ ἐπίλοιπ ἅπαντά μοι σαφῶς, utinam mihi recenseas omnia perspicue! *Aristoph. Equit.* 618.

'Επιρωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo; (2) consulo.

'Επιρώτημα, ατες, τὸ, interrogatio; (2) sponsio, stipulatio.

'Επιρώτησις, εως, ἡ, idem.

'Επιρωτήσας, a. 1. part. act. verbi ἐπιρωτάω.

'Επιρωτῶντα, acc. sing part. præs. act. *contr.* pro ἐπιρωτάοντα, ab ἐπιρωτάω.

'Επίσαξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπισάττω.

'Επισβαίνω, fut. ήσομαι, ingredior; (2) conscendo, sc. navem. Ἐπισβαικῖν ἐς τὴν θάλασσαν, *Thuc.*

'Επισβάλλω, *Att.* pro ἐπισβώλω, *Thuc.*

'Επισβολέω, convicior, maledico. Ab ἔπεσι βαλλεῖν, velitatione verborum, *Ern.*

'Επισβολία, ας, ἡ, convicium. Ab

'Επισβόλος, ε, ὁ ϗ ἡ, maledicus, conviciator. Νῖκος ἐπισβόλον, jurgium dicax, *Apoll. Rhod.* 4, 1727.

"Επισσεν, vel ἔπεσσε, *cecidit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πίπτω, pro πίπω.

'Επισπήθω, per colum adspergo, *ap. Jos.* (nisi est ἐπισπήθω).

'Επισθίω, post aliud edo, insuper edo. Ἐπισθίειν μικρῷ σίτῳ πολὺ ὄψον, *Xen.*

'Επίσθω, *Poet.* pro ἐπισθίω.

'Επίσθω, 3. sing. præs. imperat. med. verbi ἕπομαι.

"Επεσσιν, dat. pl. ab ἔπος, *verbum*.

'Επίσκαζον, imperf. ind. act. verbi ἐπισκάζω.

'Επίσκιπνεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπισκίπτω.

'Επεσκίψασθε, 2. pl. a. 1. ind. med. verbi ἐπισκίπτομαι, *visito*.

'Επεσκίασα, a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιάζω.

'Επεσκίρτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιρτάω.

'Επεσκότησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκοτίω.

"Επεσον, *cecidi*, a. 2. ind. act. verbi πίπτω.

'Επίσπεσθαι, præs. inf. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἐφίπεσθαι, ab ἐφίπομαι.

'Επίσπον, a. 2. ind. act. verbi ἐπισπάω.

'Επίσσεται, *erit*, 3. sing. f. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐπίσεται, a verbo ἔπειμι, *sum*.

'Επισσείοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Poet.* pro ἐπισείοντο, ab ἐπισείομαι.

'Επισσυμένως, *adv.* incitate, cum impetu, *Aret.*

'Επίσσυται, 3. sing. perf. ind. pass. *per Metathes.* pro ἐπίσεται, ab ἐπισείω.

'Επισάθην, a. 2. ind. pass. verbi ἐφίπημι.

'Επίσαλμαι, perf. ind. pass. verbi ἐπισίλλω.

'Επίσειλα, *misi*, a. 1. ind. act.

'Επισειάχιζε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπισειαχίζω.

'Επίσεις, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐπισίνω.

'Επισίψαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἐπισίφω.

'Επισιὼς, perf. part. act. *Ion.* pro ἐφισακὼς, ab ἐφίσημι.

'Επίσην, *superveni*, a. 2. ind. act. verbi ejusd.

'Επισήρικτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἐπισηρείζω.

'Επισήριξα, *confirmavi*, a. 1. ind. act.

'Επίσησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐφίσημι.

'Επεσι, *imperson.* imminet; (2) licet.

'Επίσιος, ε, ὁ, *Ion.* pro ἐφέσιος, rectius autem ἐπίσιος, domesticus, familiaris; epith. Jovis. Ex ἐπὶ et ἑσία.

'Επισονάχιζε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπισοναχίζω.

'Επισραμμένα, nom. pl. perf. part. pass. n. g. verbi ἐπισρέφω.

'Επισράφην, *conversus sum*, a. 2. ind. pass.

'Επισυφίλιζον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἐπισυφιλίζω.

'Επισχάριος, ον, in foco situs, seu ardens, &c. δαλὸς ἐπισχάριος, titio. Αὐγάζων δαλὸν ἐπισχάριον, perspiciens titium in foco, *Anth.* 3. Ab ἐσχάρα.

'Επίσχε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐπίσχω.

'Επίσχετο, *inh. bat*, 3. sing. a. 2. ind. med.

'Επίσαν, acc. sing. *Poet.* et *Dor.* pro ἐπίστην.

'Επιστάσθην, a. 1. ind. pass. v. πιτάνυμι, seu πιτάζω, *pando*.

'Επίστιλα, a. 1. ind. act. verbi ἐπιστίλλω.

'Επιστιόκαρπος, ε, ὁ ϗ ἡ, quotannis fructificans.

'Επιστιόκαυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, singulis annis caulem mutans.

'Επίστιος, ε, ὁ ϗ ἡ, anniversarius. Ex ἔτος.

'Επιστιοφορέω, ῶ, f. ήσω, quotannis fero, seu fructifico. Ab

'Επιστιοφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, singulis annis fructum ferens. Ex ἐπίστιος et φέρω, *fero*.

'Επιστιόφυλλος, ε, ὁ ϗ ἡ, singulis annis folia mutans. Ex ἐπίστιος et φύλλον.

'Επίστιλλε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπιστίλλω.

'Επιστίρετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπιτίρομαι.

'Επιστιτρόφα, præt. perf. verbi ἐπιτρέπω.

'Επιστιτρόφεσαν, 3. pl. plusq. perf. verbi ἐπιτρέπω. Ὅτι μὴ .... Ῥωμαίοις αὐτὸς ἐπιστιτρόφεσαν, quod se Romanis non permisissent, *Appian. de Rebus Hispan.* 49.

'Επιστήδευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπιστηδεύω.

'Επίτης, ε, ὁ, pedissequus, famulus. Ab ἕπομαι, *sequor*.

'Εφιστήσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, vel ἐπιστήσιος, ία, ιον, per totum annum durans; (3) annuus. Ex ἐπὶ et ἔτος *annus*.

'Επιστίθεν, 1. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπιστίθιον, qu. ab ἐπιστιθέω, pro ἐπιτίθημι.

'Επιστικὸς, ἡ, όν, qui sequitur; (2) qui paret, seu obsequitur. Ab ἕπομαι.

'Επιστιμᾶε, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπιστίμαε, ab ἐπιστιμάω.

'Επιστίμησε, 3. sing. a. 1. ind. act.

'Επιστίμων, imperf. ind. act. pro ἐπιστίμασον.

'Επίτις, ιδος, ἡ, pedissequa, famula. Ἡ δὲ ἐπίτις πῖλα κυρίζουσα, quæ illi a tenera ætate pedissequa erat, *Apoll. Rhod.* 3, 666.

'Επίτοσσα, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐπίτοσα, a πιτόω, *offendo*.

'Επιτράπην, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιτρέπω.

'Επιτράπητι, 2. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἐπιτρέπω.

'Επίτρεψα, a. 1. ind. act. verbi ἐπιτρέπω.

'Επίτυχον, a. 2. ind. act. verbi ἐπιτυγχάνω.

'Επιύαδον, a. 2. ind. act. *Æol.* et *Ion.* pro ἐφῦδον, ab ἐφάδω, *placeo*.

'Επιυάδω, placeo, *Mus.*

'Επιυάζω, lætis vocibus celebro, acclamo. Ab ἰυάζω. Βακχιακὰς ἀνὰ νύκτας ἐπιυάζουσα ἄνακτα, *Orph. Hymn. in Themid.*

'Επιυδὺ, *adv.* recta.

'Επιυδὺς, *adv.* statim. Ὡς ἐπιυδὺς ἐν εὐδαιμονίᾳ συνοίκοις οἰκεῖν, *Joseph. Antiq.* 15, 8.

'Επιυθέμεθα, 1. pl. imperf. ind. med. verbi πιύθομαι.

'Επιυθυαίω, ῶ, f. ήσω, bono seu æquo animo sum in, vel ob.

'Επιυθύνω, dirigo; (2) rego.

'Επιυκτὸς, ἡ, όν, expetendus votis, exoptandus.

'Επιυλαβίομαι, οῦμαι, metuo.

'Επιύνακτοι, οἱ, Spartæ dicti servi, qui cum uxoribus

uxoribus absentium civium cubuissent, *Athen.* 6.

'Επευξάμινος, a. 1. part med. verbi ἐπεύχομαι.

'Επεύξει, 2. sing. fut. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπεύξῃ.

'Επευφημίω, ῶ, f. ήσω, fausta acclamo. 'Επευφήμησαν Ἀχαιοὶ, αἰδεῖσθαι Δ' ἰερῆα, *Il.* 1, 22.

'Επευφήμησα, *laudavi*, a. 1. ind. act.

'Επευφημίζω, bene precor; (2) honoris causa nomen tribuo, v. gr. Sulla ἐπευφημίσθη Felix, i. e. appellatus est honorifico nomine, *Etm.* Τὲς γινομένης τότε παῖδας Ἄρσες ἐπευφήμισαν, *Strab.* 5.

'Επεύχιο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἐπεύχεσο, ab ἐπεύχομαι.

'Επευχὴ, ῆς, ἡ, precatio, preces, votum.

'Επεύχομαι, f. ξομαι, precor, facio vota; (2) glorior, jacto me. Τοσαῦτ' ἔλεξε, πᾶς δ' ἐπηύξατο τραπὲς, *Eur. Hec.* 542. 'Επεύξατο τοῖς Θεοῖς, *Plut.*

'Επευωνίζω, f. ίσω, vile pretium statuo; (2) vili pretio vendo. 'Επευωνίσαι τὴν ἄγορὰν, *Plut.*

'Επευωχέομαι, convivor.

'Επιφάνη, 3. sing. a. 2. ind. pass.

'Επίφαντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. pro πεφασμένοι ἦσαν, a φαίνομαι.

'Επίφερον, imperf. ind. act. verbi ἐπιφέρω.

'Επιφνιν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi πίφνω.

'Επιφράδον, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφράζω.

'Επιφράσατο, 3. sing. a. 1. ind. med.

'Επιφράσαντο, *Poet.* pro ἐπεφράσατο.

'Επιφράσω, 2. sing. a. 1. med.

'Επίφυκον, 3. pl. imperf. ind. act. v. πεφύκω.

'Επιφώνει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπεφώνει, ab ἐπιφωνέω.

'Επίχιον, 3. sing. imperf. ind act. v. ἐπιχέω.

'Επιχείρησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχειρέω.

'Επιχεῖτο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπιχέω.

'Επίχθην, a. 1. ind. pass. verbi πίχω.

'Επίχρασν, 3. sing. a 2. ind. act. v. ἐπιχράω.

'Επίχρισι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπιχρίω.

'Επίχω, fut. ἰφίξω, vel ἐπισχήσω, inhibeo; (2) subsisto; (3) differo; (4) adhibeo, applico; (5) attendo; (6) do, præbeo; (7) obtineo, occupo; (8) re aliqua nitor, fretus sum; (9) in animo habeo; (10) nanciscor, incido in; (11) exagito, facesso negotium; (12) irruo, invado; (13) immoror, insisto; (14) malevolentiam, simultatem erga aliquem gero. 'Επίχειν κιρὶ τινος, dubitare; ἀπὸ τῦ αἰνισμῦ, abstinere; τινὰ λίγοντα, impedire; τὴν γνώμην τινὶ, applicare; ἐπίχεσθαι τινὸς ἡμέρας, intermittere. Οὐ πολὺν χρόνον μ' ἔσχον μή με ναυτολίην ταχὺ, permiserunt, *Soph. Phil.* 348.

'Επίψα, a. 1. ind. act. verbi πίπτω, *coquo.*

'Επη, *carmina*, nom. pl. *contr.* pro ἔπεα.

'Επῆ, *insit*, 3. sing. præs. conj. verbi ἔπιμι.

'Επηβάω, ῶ; *Ion.* pro ἐφηβάω, adolesco, pubesco. 'Ες ὃ ἐπήβησαν οἱ τῶν ἀπολομένων παῖδες, *Herodot.* 6, 83.

'Επήβολος, ε, ὁ ᾗ ἡ, et ἐπίβολος, *proprie* qui scopum ferit; (2) qui adeptus est petita, optata. 'Επήβολος ἅρματι νύσσα, attingenda curru meta, *Apoll. Rhod.* 3, 1272. (3) qui occurrit, qui reperitur. (3) 'Hί τε καὶ κλήρουσιν ἐπήβολα, vel quæ reperiuntur in hortis, *Nicand. Alexiphar.* 232. Ab ἐπιβάλλω.

'Επήγαγε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Att.* pro ἐπῆγε, ab ἐπάγω.

'Επηγάγοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Att.* pro ἐπήγοντο.

'Επηγγιλάμην, a. 1. ind. med. v. ἐπαγγέλλω.

'Επήγειρα, a. 1. ind. act verbi ἐπεγείρω.

'Επηγὶνι, ὁ, ductor, *V. L.*

'Επηγενίδις, ων, αἱ, tabulæ navium a puppi ad proram extensæ, quasi ἐπινηγκίδις. Ab ἐπενεγκεῖν, *inferre*, (nisi potius sunt τὰ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ κινῷ ξυλώματα, quæ res continent in cavo navis sitas, *Etm.*)

'Επηγορέω, ῶ, f. ήσω, accuso, incuso; (2) queror, conqueror. Hinc

'Επηγορία, ας, ἡ, accusatio; (2) querela.

'Επῆεν, 3. sing imperf ind. *Poet.* pro ἐπῆν.

'Επῆεν, 1. sing plusq perf. ind. med. v. ἔπιμι.

'Επητανὲς, ὴ, ὲν, annuus, toto anno durans; (2) copiosus, largus. Ab ἔτος.

'Επηθρηκυῖα, part perf. act. f. g. v. ἐπαθρέω.

'Επῆϊσαν, *noverunt*, 3. plur. a. 1. verbi ἐπεῖδω. Οὐδ' ὑπὸ νυκτὶ ἄψ ἀνιόντας ἤρωας ἐπῆϊσαν, *Apoll. Rhod.* 1, 1023. 'Επῆϊσεν, cognovit, *Id.* 2, 195.

'Επῆκαν, 3. pl. a. 1, ind. act. *Ion.* pro ἐφῆκαν, ab ἐφίημι.

'Επηκολούθησα, a. 1. ind act verbi ἐπακολουθέω.

'Επήκοος, ε, ὁ ᾗ ἡ, audiens; auditor, qui rem audit vel audivit; (2) unde aliquid audiri potest. Ex ἐπὶ et ἀκούω.

'Επήκυσα, a. 1. ind. act. verbi ἐπακούω.

'Επηκροῶντο, 3. pl. imperf. ind med. *contr.* pro ἐπηκροάοντο, ab ἐπακροάομαι.

'Επηλαν, 3. pl. a. 1. ind act. v. πάλλω, *vibro.*

'Επῆλθεν, a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro ἐπήλυθον, ab ἐπέρχομαι.

'Επηλίνδητο, plusq. perf. pass. verbi ἐπαλινδέω, *Apoll. Rhod.* 4, 1463.

'Επήλις, ιδος, ἡ, operculum arcæ vel cistæ; (2) macula a sole. Ex ἦλος, (nisi ηλις sit mera terminatio, vel ab ἰλάω, *Etm.*)

'Επηλυγάζω, et ἐπηλυγάζομαι, obumbro, velut umbraculo tego, *tropice*, tego, obscuro, *in pass.* lateo. Ab ἐπήλυξ.

'Επηλυγίζω, f. ίσω, idem.

'Επήλυγξ, υγγος, ὁ ᾗ ἡ, obscurus. A λύγη.

'Επήλυθι, 3. sing. a. 2. ind. act verbi ἐπέρχομαι.

'Επηλυς, υδος, ὁ ᾗ ἡ, advena, extraneus.

'Επηλυσία, ης, ἡ, pro ἐπηλυσία, ας, ἡ, adventus, aditus; (2) incantatio quæ fit veneficiis; (2) ἢ ἄρ' ἀρ' ἐπήλυσιν δηλήσεται, *Hom. Hymn. in Cererem*, 228. A præc. seu ab ἐπιλύω.

'Επήλυσις, ιως, ἡ, idem.

'Επηλύτης, ε, ὁ, advena.

'Επήλυτος, ὁ, idem.

'Επημάτιος, ον, diurnus, qui interdiu facit quid, aut quod fit, &c. quotidianus. Αἱ τεπάροιθεν ἐπημάτιαι ἀγείροντο, quæ antea quotidie confluebant, *Apoll. Rhod.* 3, 895. Ab ἦμαρ, *dies.*

'Επήμυναν, 3. pl. a 1. ind. act. verbi ἐπαμύνω.

'Επημοιδὸς, ὴ, ὸν, mutuus. Ab ἀμοιβὴ.

'Επῆν, 3. sing. imperf. ind. verbi ἔπιμι.

'Επηνέμιος, ε, ὁ ᾗ ἡ. ventosus, vanus, evanidus, in ventum abiturus. Ab ἄνεμος.

'Επήνιον, 1. sing. imperf. ind. act. v. ἐπαινέω.

'Επήνισε, 3. sing. a. 1. ind. act.

'Επήνισσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐπήνεσαν.

'Επήνεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. a fut. ήσω.

'Επηνίδα, perf. ind. med. verbi ἐπανιδέω.

'Επήντισε, a. 1. ind. act. verbi ἐπαντάω.

'Επηνύσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἐπανύω.

'Επήρατο, 3. sing a. 1. ind. med. v. πήγνυμι.

'Επῆρε, 3. sing. a. 1. ind. act.

'Επήρεος, ε, ὁ ᾗ ἡ, sublimis, in alto situs. Ex ἐπὶ et ἀείρω, *tollo.*

'Επησπίλωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπασπιλόω.

'Επῆρα, *sustuli*, a 1. ind. act. verbi ἐπαίρω.

'Επήρανος, ον, et 'Επήρατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, amabilis. Ex ἐπὶ et ἠράω, *amo.*

'Επηριάζοντων, gen. pl. part. præs. act. verbi

'ΕΠΗΡΕΑΖΩ, f. άσω, noceo, injuriam facio; (2) infesto; (3) calumnior. 'Επηριάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφὴν, 1 *Pet.* 3, 16. Hinc

'Επηριασμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἐπήρεια.

'Επηριαστικὸς, ὴ, ὸν, injuriosus; (2) contumeliosus.

'Επήρεια, ας, ἡ, *proprie* injuria, *maxime* in contumeliam inferioris; (2) insultatio; (3) calumnia sycophantæ; (4) mulcta; (5) impetus hostilis; (6) odium, seu cupiditas judicis alicui nocendi, opp. χάρις, *Attice.*

'Επηριμὸν, acquieso in re aliqua.

'Επῆρσεν, *sustulit*, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ι ἰφιλκ· pro ἐπῆρε, a verbo ἐπαίρω.

'Επήρτισμες, ε, ὁ ᾗ ἡ, ad remigationem accinctus; (2) remis instructus.

'Επήρτο, 3. sing. imperf. ind. med. v. ἐπείρομαι.

'Επηρτιφίες, *tecles*, acc. pl. ab

'Επηρτιφὴς, ὶος, ὁ ᾗ ἡ, tectus, coopertus. 'Επηρτιφὶς κοτίνοιο, ex umbroso oleastro, *Theocr.* 25, 208. Ex ἐπὶ et ἐρίφω, *tego.*

'Επήρης, ες, ὁ ᾗ ἡ, paratus et instructus, proprie ad remigationem. Ex ἐρέσσω.

'Επήρεν, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἐπαίρω.

'Επήριτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, de quo contenditur; (2) æmulatione dignus. Ex ἐπὶ et ἔρις.

'Επήρκει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπήρκεε, ab ἐπαρκέω.

'Επήρκεσαν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum νἰφιλκ.

'Επηρμένος, part. perf. pass. verbi ἐπαίρω.

'Επῆρσα, a. 1. ind. act. Æ. *l.* pro ἐπῆρα.

'Επηρτημένος, perf part. pass. verbi ἐπαρτάω.

'Επηρώτα, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπηρώτα, ab ἐπερωτάω.

'Επηρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

'Επηρωτήσιν, f. 1. inf. act.

'Επηρωτῶν, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐπηρώτων.

'Επῆσαν, 3. pl. imperf. ind. verbi ἔπιμι.

'Επησθίεν, 3 pl. a. 1. opt. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐφησθίησαν, ab ἐφήδομαι.

'Επησθιστο, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi ἐπαισθάνομαι.

'Επησκήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐπασκέω.

'Επηται, 3. sing. præs conj. med. v. ἕπομαι.

'Επήτεια, ας, ἡ, sapientia, facundia.

'Επητὴς, ὶος, ὁ ᾗ ἡ, facundus; (2) justus, mitis. (2) ἀ γὰρ Ἀμαζονίδις μάλ' ἐπητύς, *Apoll. Rhod.* 2, 987. Ab ἔπω.

'Επήτριμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, densus; (2) confertus. Ex ἐπὶ et ἦτριον, *stamen.*

'Επητὺς, ύος, ἡ, facundia. Ab ἐπητὴς.

'Επτὰ, Ægyptii undecimi mensis nomen, *Ep.*

'Επτηχέω, ῶ, f. ήσω, obstrepo, insono.

'Επτηχεσμένος, perf. part. pass. v. ἐπτάχθομαι.

'Επτωρες, ε, ὁ ᾗ ἡ, impendens; (2) sublimis. Ex ἐπὶ et ἀείρω, *tollo.*

'ΕΠΙ', *Præpos. cum Genitivo*, super; (2) sub; (3) in; (4) coram; (5) ad; (6) versus; (7) penes; (8) erga; (9) per; (10) cum; (11) de; (12) a, in notatione officii, ut ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, ab epistolis; (13) apud; (14) inservit peripirasi, ut τὰ ἐπὶ μέρες, particularia; ὁ ἐπὶ τῶν ἐπείων, equitum magister: *cum Dativo*, (15) super; (16) ad; (17) penes; (18) in; (19) post; (20) præter; (21) ob, propter; (22) adversus; (23) apud, juxta; (24) cum; (25) notat conditionem, ut σπονδὴ ἐπὶ τούτοις ἐγένετο, induciæ his conditionibus fiebant; et causam, ut ἐφ' ᾧ, propterea quod, et propterea ut, hac conditione ut; (26) tempus, ut ἐπ' ἤματι, uno die, *vel* per unum diem; (27) abundat, ut ἐπὶ γεγυάλαις διεδύω, rapis vixit; (28) facit periphrasin Adverbii, ut ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ, vere: *cum Accusativo*, (29) super; (30) supra; (31) ad; (32) versus; (33) contra, adversus; (34) in; (35) propter; (36) per; (37) apud, inter; (38) notat tempus, ut ἐπὶ τοσῦτον, scil. χρόνον, tamdiu; (39) *sine Casu*, desuper, superne; (40) additum adjectivis, ut ἐπὶ μέγα, valde, vehementer. *In compositione notat* (41) ad, in, super, contra, imminutionem, intensionem, proclivitatem, et vitiationem seu depravationem; sæpe tamen redundat; (42) *cum Gen.* Sub. in notatione temporis, ut ἐπ' Αὐγύστε, *Etm.*

'Επιαγάπητος, ον, charissimus, *V. L.*

'Επιάλλω, f. αλῶ, immitto; (2) mitto. 'Επιάλλειν οἴκαδε, *Thuc.*

'Επιάλμενος, præs. part. *per Sync.* pro ἐπιαλλόμενος, ab ἐπιάλλομαι. Unde

'Επιάλτης, ε, ὁ, qui insilit; (2) incubus, quasi dicas insultor, dæmon, quem, ut tradit *Macrobius*, publica persuasio opinatur quiescentes invadere, et pondere suo pressos ac sentientes gravare.

'Επιαναδάνω, complaceo, gratus sum.

'Επίασα, *cepi*, a. 1. ind. act. verbi πιάζω.

'Επιάσθην, *prehensus sum*, a. 1. ind. pass.

'Επιαύω, dormio inter vel apud. ἦσι συβώτης ἰσβλὸς ἰὼν ἐπίαυεν, *Odyss.* 15, ult.

'Επίαχον, 3. pl. imperf. ind. verbi

'Επιάχω, acclamo. 'Επίαχον, *Il.* 5, 860.

'Επίβα, *insulta*, 2. sing a. 2. imperat. *per Apoc.* pro ἐπίζηθι, ab ἐπιβαίνω.

'Επιβάθρα, ας, ἡ, pons qui machinis admovetur

ad

ad muros urbium scandendos; (2) aditus ad rem, v. gr. scientiam; (3) basis.

'Επιβαθραίνω, ascendo, aggredior.

'Επίβαθρον, ε, τὸ, naulum. Ab ἐπιβαίνω.

'Επιβαίην, a. 2. opt. act. verbi ἐπιβαίνω.

'Επιβαίνμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐπιβαίνειν.

'Επιβαλνω, f. ξήσομαι, perf. ἐβέβηκα, conscendo. 'Επιβαίνειν τῆς Λακωνικῆς, *Dem.* Ἴτων τισσαράκοντα, *Plat.* τοῖς σφύμασι, *Thuc.* Κολχίδα νῆα, *Soph.* ἐπὶ τὰς ναῦς, *Thuc.* εἰς λόγον, *Herodot.* Εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες, religiose nos gerentes. *Soph. Œd. Col.* 188.

'Επιβακχεύω, læta voce adclamo.

'Επιβάλης, 2. sing. a. 2. conj. act. v. ἐπιβάλλω.

'Επιβάλλει, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* pro ἐπιβάλλε, et hoc *Att.* et *Ion.* pro ἐπιβάλλεσο.

'Επιβάλλω, f. λῶ, injicio; (2) impono, velut mulctam, &c. (3) addo; (4) imprimo, sc. notam, &c. (5) contendo aliquo; (6) urgeo, ingruo; (7) aggredior, capesso; (8) τὰ ἐπιβαλλοντα, quæ ad nos pertinent, officia, et sic fere *in med.* (9) subsequor præcedentem, orationem, &c. Οὐδὲ σύμβολον ἐπίβαλον Ὀρνίθαρχος ἐδεῖς σοι παρών; *Arist. Av.* 1220. Διὰ τοῦτο ταῖς γυναικωνίτισιν ἀφραγίδας ἐπιβάλλουσιν, *Id. Thesm.* 522. (10) ἐπιβάλλομαι, *pass.* nervo sagittam admovere, quasi emissurus. 'Επιβεβλημένης τὰς τοξότας, sagittarios sagittis in nervos impositis *jubet*, &c. *Xenoph.* 4, 209. vel additur ἐπὶ ταῖς νευραῖς, ut *Id* 5, 262. (11) advenio. (11) δευτεραῖοι δ' ἐπιβάλλοντες, παρεσέβαλλον, altera die advenientes, castra posuere, *Polyb.* 3, 110.

'Επιβαλοῦσα, a. 2. part. act. f. g.

'Επιβαλοῦσι, *injicient*, 3. pl. f. 2. ind. act.

'Επιβαπτίζω, immergo.

'Επιβάπτω, fut. ψω, idem.

'Επιβαρέω, ῶ, f. ήσω, adgravo; (2) gravi damno adficio.

'Επιβάς, a. 2. part. act. ab ἐπιβαίνω.

'Επιβασία, ή, (*Ern.*) 'Επίβασις, εως, ἡ, scansio; (2) invasio; (3) incessio; (4) iter; (5) actio. Ab ἐπιβαίνω.

'Επιβασκίμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐπιβάσκειν, a verbo *Poet.*

'Επιβάσκω, induco, *Il.* 2, 234. ἐπιβασκίμεν, inducere.

'Επιβασάζω, fero in, v. gr. manibus.

'Επιβατεύω, f. εύσω, navem ingredior; (2) navigio vehor; (3) in navi milito; (4) adscendo; (5) minitor, insisto, incumbo; (6) invado, occupo, mihi vindico; (7) ineo, congredior, rem veneream habeo, de animalibus. 'Επιβατεύων τούτῳ τῷ ῥήματος, *Herodot.*

'Επιβατήριος, ε, ὁ ἢ ἡ, scansorius, ad scandendum pertinens. Ab ἐπιβαίνω.

'Επιβάτης, ε, ὁ, epibata, victor. Ab eod.

'Επιβατικὸς, ἡ, ὸν, ad classiarios pertinens. 'Επιβατικοὶ, classiarii.

'Επιβατὸς, ἡ, ὸν, ad quem patet accessus, qui conscendi potest.

'ΕΠΙΒΔΑ, ἡ, dies, quarta et ultima festi Apaturiorum apud Athenienses; (2) postridiana feriarum dies; (3) dies secunda nuptiarum.

'Επιβδάλλω, rursus mulgeo.

'Επιβεβαιόω, ῶ, et ἐπιβεβαιόομαι, οῦμαι, confirmationem addo, ratum facio, confirmo.

'Επιβεβηκὼς, part. perf. act. v. ἐπιβαίνω.

'Επιβήματα, τὰ, genus quoddam saltationis, *Hes.*

'Επιβήμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἐπιβῆναι.

'Επιβῆσαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐπιβήσῃ.

'Επιβησόμεν, *Ion.* pro ἐπιβήσειν, *consensurum esse*, fut. 1. inf. act.

'Επιβῆσο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιβήσεσο.

'Επιβησόμενος, f. 1. part. med. verbi ἐπιβαίνω.

'Επιβήτωρ, ορος, ὁ, qui navem vel equum conscendit, qui nave vel equo vehitur; (2) mobilis, agilis; (3) qui fœminam conscendit. Ab ἐπιβαίνω.

'Επιβιβάζω, f. άσω, impono, facio adscendere. 'Επιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, *Luc.* 10, 34.

'Επιβιβάσας, a. 1. part. act.

'Επιβιβρώσκω, insuper edo, edo una, velut opsonium cum pane.

'Επιβιόω, ῶ, et ἐπιβίωμι, supervivo, ultra vivo, superstes sum. Hinc ἐπιβιώσομαι, ἐπιβιώσιται, ἐπιβιὰς, ἐπιβιῶναι.

'Επιβλαβὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, noxius, damnosus. 'Επιβλαβέες κόποι, *Arat.*

'Επιβλαβῶς, *adv.* damnose, noxie. Ab

'Επιβλάπτω, f. ψω, insuper noceo, et damnum infero.

'Επιβλαστάνω, supergermino, insuper germino; (2) refrutico.

'Επιβλαστέω, ῶ, f. ήσω, idem. Hinc

'Επιβλάστησις, εως, ἡ, secunda germinatio.

'Επίβλαστικὸς, ἡ, ὸν, qui regerminat, vel regerminandi vim habet.

'Επιβλασφημέω, convicior insuper, ultro.

'Επιβλέπω, f. ψω, inspicio. 'Επιβλέπειν εἴς τι, τὰς συμφορὰς τὰς ἐκ τῆς ἀξυλίας, *Isocr.* Ὅσις δ' ζηλῶν πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων, qui non respexit favorem nec fortunas civium, *Soph. Œd. Tyr.* 1526.

'Επιβλίψια, aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐπιβλίψαιμι.

'Επίβλη, ἡ, fibula, *Hes.* Ab ἐπιβάλλω.

'Επιβλήδην, *adv.* qu. dic. injectim, injiciendo, respondendi ergo. Ab ἐπιβάλλω.

'Επίβλημα, ατος, τὸ, additamentum; (2) panniculus; (3) inserta purpura in fine vestis; (4) ornamentum domus.

'Επίβλης, ητος, ὁ, obex, pessulus. Ab eod.

'Επίβλητος, ε, ὁ ἢ ἡ, adventitius. Ab eod.

'Επιβλύζ, *adv.* abunde, adfluenter. A βλύζω.

'Επιβόας, ὁ, valde strepens, clamosus. Ab

'Επιβοάω, ῶ, et ἐπιβοάομαι, ῶμαι, inclamo, invoco, imploro. 'Επιβοᾶται Θέμιν ἐυκταίαν, *Eur. Med.* 168.

'Επιβοήθεια, ας, ἡ, auxilium, subsidium. Ab

'Επιβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxilium ferendum supervenio, insuper auxilior, præter alios subvenio.

'Επιβόησις, εως, ἡ, idem. Ab ἐπιβοάω.

'Επιβόητος, ε, ὁ ἢ ἡ, famosus; in utramque partem, sed magis in malam.

'Επίβοιον, τὸ, scil. Θῦμα, sacrificium, quod præter vel post bovis immolationem fit.

'Επιβόλαιον, ε, τὸ, velamen, amictorium. Ab

'Επιβολὴ, ῆς, ἡ, injectio, impositio; (2) visio immediata mentis; (3) impetus; (4) inceptum, conatus; (5) mulcta; (6) tributum, vectigal; (7) impressio notæ in nummo, nota ipsa, insigne quo quem agnoscimus; (8) institutum, consilium:

'Επίβολος, ε, ὁ ἢ ἡ, compos, qui aliquid adeptus est. Ab ἐπιβάλλω. Hinc

'Επιβόλως, *adv.* ingeniose, sapienter; (2) feliciter.

'Επιβομβέω, ῶ, fut. ήσω, bombis adsono; (2) bombos edo; (3) strepitum facio.

'Επιβόσκησις, εως, ἡ, depastio.

'Επιβοσκὶς, ίδος, ἡ, proboscis. Ab

'Επιβόσκομαι, pascor, depascor.

'Επιβουκόλιον, τὸ, armentum, *Theocr.*

'Επιβουκόλος, ε, ὁ, bubulcus.

'Επιβούλιμα, ατος, τὸ, insidiæ; (2) molimen, adgressio, conatus.

'Επιβούλιος, ε, ὁ ἢ ἡ, insidiæ.

'Επιβουλιστὴς, οῦ, ὁ, insidiator. Ab

'Επιβουλεύω, f. εύσω, insidias struo; (2) insidiose molior; (3) consilium capio, delibero; (4) conjuro. 'Επιβουλεύειν τῇ τυραννίδι, *Plat.* Θάνατόν τινι, *Thuc.* λαβεῖν, *Dem.*

'Επιβουλὴ, ῆς, ἡ, consilium adversus aliquem initum, insidiæ. Ex ἐπὶ et βυλή.

'Επιβυλία, ή, idem.

'Επιβύλητος, ον, insidiosus, *Luc.*

'Επίβυλος, ε, ὁ ἢ ἡ, insidiosus. Hinc

'Επιβύλως, *adv.* insidiose.

'Επιβραδύνω, cunctor, immoror.

'Επιβραχὺ, *adv.* ad breve tempus.

'Επίβρεγμα, ατος, τὸ, irrigatio, irroratio.

'Επιβρέμω, et ἐπιβρέμομαι, admurmuro.

'Επιβρέχω, fut. ξω, perfundo, irroro, pluo.

'Επιβριθὴς, ὶς, gravis, *Æsch.*

'Επιβρίθω, f. ίσω, ingravesco, magno cum pondere irruo, impressionem facio; (2) degravo, deprimo.

'Επιβριμάομαι, ῶμαι, infrendeo.

'Επιβρίσω, 3. sing. a. 1. conj. act. v. ἐπιβρίθω.

'Επιβρομέω, ῶ, f. ήσω, admurmuro. A βρέμος.

'Επιβρυντάω, ῶ, f. ήσω, insuper tono, intono.

'Επιβρόντητος, ε, ὁ ἢ ἡ, cui tonitrua mentem perculere, attonitus; (2) vecors, vesanus. A præc.

'Επιβροχὴ, ῆς, ἡ, perfusio. Ab ἐπιβρέχω.

'Επιβρύχω, fut. ξω, infremo, fremo.

'Επιβρύω, fut. ύσω, scateo, plenus sum.

'Επιβύρσα, ας, ἡ, obturamentum. Ab

'Επιβύω, f. ύσω, obturo, obstruo. 'Επιβύειν τὸ στόμα τινὶς κέρμασι, *Aristoph.* 'Επιβύσασθαι τὰ ὦτα, *Luc.*

'Επιβωμίζω, f. ίσω, aræ sacrificandi causa impono. Ex ἐπὶ et βωμὸς, ara.

'Επιβώμιος, ε, ὁ ἢ ἡ, altari impositus; (2) ad altare cantari solitus. (1) πῦρ ἐπιβώμιον, *Eurip. Androm.* 1024. Ex iisd.

'Επιβωμιοστατέω, in aram colloco, *Eur. Heracl.* 44.

'Επιβωμίτης, ε, ὁ, sacrorum minister; forte is cui curæ erat victimas altari imponere. Τίς τι ἱερεῖς καὶ ἐπιβωμίτας προσκαλισάμενος, *Joseph. contr. Apion.* 1, 34.

'Επιβώσασθαι, aor. 1. inf. med. *Poet.* pro ἐπιβοήσασθαι, ab ἐπιβοάω.

'Επιβωσόμεθα, 1. pl. fut. 1. ind. med. *contr.* pro ἐπιβοησόμεθα.

'Επιβωτρέω, ῶ, fut. ήσω, invoco.

'Επίβωτος, pro ἐπιβόητος, infamis, *Anac.*

'Επιβώτωρ, ορος, ὁ, pastor.

'Επίγαιος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui super terram est; (2) humi repens. Ex ἐπὶ et γαῖα.

'Επιγαμβρεία, ας, ἡ, connubiorum junctio. Ab

'Επιγαμβρεύω, f. εύσω, generum assumo, filiam alicui nuptum do; (2) *et in pass.* gener fio, uxorem duco.

'Επιγαμβρία, idem quod ἐπιγαμβρεία, *Eust.*

'Επιγαμβρία, ας, ἡ, adfinitas e matrimonio.

'Επιγαμίω, ῶ, uxorem superinduco; aor. 1. ἐπέγημα. Οὐ γὰρ ἐπιγάμει πόσει πόσιν, *Eur. Or.* 572.

'Επιγαμία, ας, ἡ, adfinitas, jus connubii. Ab

'Επίγαμος, ε, ὁ ἢ ἡ, nubilis.

'Επιγάννυμαι, vel ἐπιγάνυμαι, gaudeo aliqua re; *impr.* malis alterius.

'Επιγανόω, fut. ώσω, orno, illustro, polio.

'Επιγάστριος, ον, ventri deditus, ad ventrem spectans; (2) ventriculo incumbens. *Neut. subst.* venter exterior.

'Επιγαυριάω, ῶ, insulto calamitoso; et *pass.*

'Επιγαυρόομαι, οῦμαι, exsulto, lætor; (2) efferor animo et ferocior reddor.

'Επίγαυρος, ε, ὁ ἢ ἡ, jactabundus; (2) fortis.

'Επιγεγονὼς, perf. part. med. v. ἐπιγίνομαι.

'Επιγειόκαυλος, ε, ὁ ἢ ἡ, cujus caulis humilis est, qui non erectum, sed humi stratum caulem habet. Ex ἐπίγειος.

'Επίγειον, ε, τὸ, apsis ima planetarum, auge; (2) funis quo navis terræ alligatur. Ab

'Επίγειος, ε, ὁ ἢ ἡ, terrestris; (2) humi repens. Ex ἐπὶ et γῆ, *terra.*

'Επιγειόφυλλος, ε, ὁ ἢ ἡ, a radice tantum foliatus; (2) sparsa humi folia habens.

'Επιγελάω, ῶ, arrideo; (2) irrideo, insulto, *impr.* calamitoso. 'Επιγελᾶσαι προθύμως ταῖς χορείαις, *Aristoph. Thesm.* 988.

'Επιγεμίζω, fut. ίσω, onero, repleo.

'Επιγένημα, ατος, τὸ, id quod ad aliquam rem quasi insuper accedit, accessio; (2) vitium vulneri accedens. Ab ἐπιγίνομαι.

'Επιγενὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, indigena; (2) natus post, adnatus, seu insuper natus. Ab eod.

'Επιγενάω, ῶ, f. ήσω, adgenero, insuper genero.

'Επιγέννημα, ατος, τὸ, quod adnatum est; (2) symptoma.

'Επιγεννηματικὸς, ἡ, ὸν, adnatus, adjunctus velut natura.

'Επιγενόμενος, a. 2. part. med. v. ἐπιγίνομαι.

'Επιγεραίρω, insuper honore adficio.

'Επιγεύομαι, fut. εύσομαι, gusto, degusto.

'Επιγηθέω, ῶ, f. ήσω, gaudeo, lætor aliqua re.

'Επιγῆτις,

'Επιγῆτις, ιδος, ἡ, herba quædam humilis. Ab ἐπὶ et γῆ.
'Επιγίγνομαι, vel ἐπιγίνομαι, post nascor; (2) adnascor; (3) succedo, subsequor; (4) advenio, supervenio. Οἱ ἐπιγινόμενοι, posteri, *Isocr.*
'Επιγιγνώσκω, seu ἐπιγινώσκω, agnosco, cognosco, rescio, novi; (2) decerno, statuo; (3) amo, diligo, *N. T.*
'Επιγλισχραίνω, viscosius reddo.
'Επιγλίχομαι, cupio, appeto.
'Επιγλυκαίνω, reddo dulce; (2) dulcesco.
'Επίγλυκος, ε, ὁ ἡ ἡ, dulcis; (2) subdulcis.
'Επιγλύφω, fut. ψω, insculpo, cælo.
'Επιγλωσσάομαι, male loquor de aliquo, male ominor alicui, male precor. Σὺ δὴν ἃ χρῄζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διΐ, tu quæ jamdudum cupis, illa Jovi ominaris, *Æschyl. Prometh.* 927.
'Επιγλωσσίζομαι, vel ἐπιγλωττίζομαι, idem. Περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' ἐκ ἐπιγλωττήσομαι τοιοῦτον οὐδέν, *Aristoph. Lys.* 37. Ex ἐπὶ et γλῶσσα.
'Επιγλωσσὶς, vel ἐπιγλωττὶς, ίδος, ἡ, lingula, lingua minor; (2) membrana cartilaginosa rotunditatis oblongæ, gutturi claudendo et reserando. Ex iisd.
'Επιγναμπτω, fut. ψω, inflecto, intorqueo.
'Επιγνάμψας, a. 1. part. act.
'Επίγναφος, ε, ὁ ἡ ἡ, interpolitus, innovatus. Ex ἐπὶ et γνάπτω, *polio.*
'Επιγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. verbi ἐπιγινώσκω.
'Επιγνόντις, nom. pl. a. 2. part. act.
'Επίγνωθι, 2. sing. a. 2. imperat. act.
'Επιγνώμη, ης, ἡ, cognitio; (2) venia.
'Επιγνωμοσύνη, ης, ἡ, arbitrium. Ab
'Επιγνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, arbiter, judex; (2) qui veniam dat, veniæ facilis; (3) inspector sive æstimator frumenti. Ab ἐπιγινώσκω.
'Επιγνῷς, 2. sing. a. 2. conj.
'Επιγνώσεσθε, *agnoscetis*, 2. pl. f. 1. ind. med.
'Επίγνωσις, εως, ἡ, cognitio, agnitio, scientia.
'Επίγνωστος, ε, ὁ ἡ ἡ, cognitus, notus.
'Επιγονατὶς, ίδος, ἡ, os latum et rotundum, quo genuum commissura tegitur, patella; (2) vestis genus ad genua pertinens. A γόνυ.
'Επιγονεῖον, τὸ, musicum quoddam instrumentum. Ab Epigono inventore, *Poll.*
'Επιγονὴ, ῆς, ἡ, instauratio generis; (2) fœtus. Ab ἐπιγίνομαι.
'Επίγονος, ε, ὁ ἡ ἡ, post natus, fœtus succedaneus; (2) secundis nuptiis natus. Hinc ἐπίγονοι, posteri filii. Ab eod.
'Επιγονατὶς, ίδος, ἡ. Vid. ἐπιγονατίς.
'Επιγονὶς, ίδος, ἡ, idem.
'Επιγονίδιος, ε, ὁ ἡ ἡ, genibus impositus.
'Επιγράδην, *adv.* strictim, stringendo leviter.
'Επίγραμμα, ατος, τὸ, epigramma; inscriptio, sive prosaica, sive metrica; (2) titulus, laus, gloria quam quis fert alicujus facti. (2) Ἄλλως ἐώρα τῷ ἐπιγράμματι αὐτὴς ἐπιτρίχοντας, alios videret gloriam reportatæ victoriæ de illa urbe usurpantes, *Appian. Pun.* 94.
'Επιγραμματογράφος, ε, et
'Επιγραμματοποιὸς, ῶ, ὁ, scriptor epigrammatum.
'Επιγραφεὺς, έως, ὁ, quæstor, qui pecuniam in ærarium conferendam describit:
'Επιγραφὴ, ῆς, ἡ, inscriptio, titulus; (2) causa rei actæ; (3) auctoritas, cum alicujus rei autores habemur; unde (4) pro gloria dicitur; (5) indictio, descriptio census. Ab
'Επιγράφω, f. ψω, inscribo; (2) adscribo, ut autori; (3) acceptum refero; (4) viritim collationem describo; (5) testium nomina edo, quos producturus sum; (6) subscribo. Ἐπιγράφειν τίμημά τινι, *Aristot.* Ἐπιγράφισθαι ταῖς ἀλλοτρίαις γνώμαις, subscribere, *Dem.* Ἀχθέσθω ὅτι αὐτῷ πονηρὸν προσάτην ἐπιγράψατο, *Aristoph. Pace*, 682.
'Επίγυγος, ε, ὁ ἡ ἡ, nasum aliquantum aduncum habens; (2) curvus, aduncus.
'Επίγυα, τὰ, vel ἐπίγυια, rudentes, funes quibus naves in littore alligantur. Τὴν δ' ἀπὸ τοῦ βύματος πλευρὰν ἠσφαλίζοντο τοῖς ἐκ τῆς γῆς ἐπιγύοις, latus, quod impetum fluminis excipiebat, rudentibus e terra firmant, *Polyb.* 3, 46.
'Επιγυμνάζομαι, insuper exerceo me.
'Επιδαίομαι, divido, distribuo.
'Επιδαίσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, communis, vel hæreditate acceptus; (2) ad epulandum adcommodatus. (2) Ἐρανὸν ἐκ ἐωίγησαν ἔχειν ἐπιδαίσιον οἶκον. cœlum non inviderunt, ad epulandum, ad vitam beate et hilariter transigendam, *Callim. Hymn. in Jov.* 59 Vide *Toup. Epist. Crit.* 138. Ex ἐπὶ et δαίω.
'Επιδαιτέομαι, ῆμαι, fut. ήσομαι, epulor, convivor, *Hes.* Ex ἐπὶ et δαίω.
'Επίδαιτρον, ε, τὸ, opsonium. A δαιτρός.
'Επιδάκνω, mordeo, pungo.
'Επιδάκρυον, τὸ, *Eur.* al. ἐπὶ δάκρυσιν.
'Επιδακρύω, fut. ύσω, defleo.
'Επίδαμος, ὁ ἡ ἡ, *Dorice* pro ἐπίδημος.
'Επιδανίζω, f. ίσω, ultra fœnero; *in med.* aliam pecuniam fœnori sumo.
'Επίδασυς, εος, ὁ ἡ ἡ, aliquantum hirsutus.
'Επιδαψιλεύομαι, fut. εύσομαι, indulgeo, liberalem nimium me præbeo in dando, &c. addo corollarium seu auctarium.
'Επιδὶ, 2. sing. aor. 2. imperat. act. verbi ἐπείδω.
'Επιδεδωκότα, acc. sing. perf. part. act. verbi ἐπιδίδωμι.
'Επιδεὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, indigens.
'Επίδειγμα, ατος, τὸ, indicium, specimen.
'Επιδειλία, *adv.* post meridiem. Ab
'Επιδείλιος, ε, ὁ ἡ ἡ, pomeridianus, vespertinus. Ex ἐπὶ et δείλη.
'Επιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω, et ἐπιδείκνυμαι, ostendo, demonstro; (2) specimen artis edo, artem ostento, de oratoribus *imprimis*, poetis, &c. Unde (3) et pro dicere, canere, &c. Σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις, *Aristoph. Av.* 627. Hinc
'Επιδεικτιάω, ῶ, ostendere vel ostentare me cupio, ostento.
'Επιδεικτικὸς, ὴ, όν, demonstrativus; (2) utens genere dicendi ad ostendendum ingenium et eloquentiam comparato; quod genus ipsum ἐπιδεικτικὴν dicitur, et oratio ipsa ἐπιδεικτική.
'Επιδεικτικῶς, *adv.* cum ostentatione; (2) demonstrative, copiose, luculenter; (3) aperte, in propatulo; (4) valde ornate.
'Επιδεῖξαι, a. 1. inf. act. Unde
'Επίδειξις, εως, ἡ, demonstratio; (2) ostentatio, artis specimen; (3) oratio, cantus, &c. artis ostentandæ causa.
'Επιδειπνίω, ῶ, fut. ύσω, secundariam cœnam perago.
'Επιδείπνιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui post cœnam est, fit, &c. Ab ἐπὶ et δεῖπνον.
'Επιδειπνὶς, ίδος, ἡ, qu. dic. post-cœnium, cœna secundaria. Ab iisd.
'Επίδειπνον, ε, τὸ, idem.
'Επιδέκατος, άτη, ατον, decimus; (2) qui post decem penditur.
'Επιδεκτικὸς, ὴ, όν, capax. Ab ἐπιδέχομαι.
'Επιδελιάζω, escam impono.
'Επιδέμνιος, ε, ὁ ἡ ἡ, in strato positus, qui in lecto est. Ex δέμνιον.
'Επιδεξιλαυβίρως, *adv.* dextre et ingenue.
'Επιδέξιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui est ad dextram, dexter; (2) scitus, elegans; (3) urbanus, lepidus; (4) prosper, faustus.
'Επιδεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas.
'Επιδέξιως, *adv.* scite, decenter, lepide.
'Επιδέομαι, fut. δεήσομαι, insuper egeo; (2) egeo, indigeo.
'Επιδέομαι, alligo. Ἐπὶ τὰ κράνια λόφους ἐπιδέεσθαι Κᾶρές εἰσι οἱ καταδίξαντες, galeis cristas adalligare ostenderunt Cares, *Herodot.* 1, 171. Ex ἐπὶ et δέω, *ligo.*
'Επιδέρκεται, 3. sing. præs. ind. med. verbi
'Επιδέρκομαι, inspicio.
'Επίδερκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, visibilis. A præc.
'Επιδερματὶς, ίδος, ἡ, pellis quæ est inter digitos anserum et avium hujus generis; (2) cuticula sensu destituta et veram cutem tegens. Ex ἐπὶ et δέρμα, *pellis.*
'Επιδερμὶς, ίδος, ἡ, idem, et ex iisdem.
'Επιδέσις, εως, ἡ, alligatio, obligatio, v. gr. vulneris. Ab ἐπιδέω.
'Επιδεσμεύω, fut. εύσω, innecto, obligo; (2) onus impono et alligo.
'Επιδεσμέω, ῶ, fut. ήσω, idem.
'Επιδέσμιον, ε, τὸ, fasciola. Ab
'Επίδεσμος, ε, ὁ, et ἐπίδεσμον, τὸ, ligamen, id quo vulnus obligatur, fascia.
'Επιδεσμοχαρὴς, ὶς, nodis gaudens.
'Επιδεσπόζω, fut. όσω, dominor.
'Επιδιεῖται, 2. sing. præs. conj. med. *Ion.* pro ἐπιδιῇ, ab ἐπιδιέω.
'Επιδιενὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, indigens.
'Επιδιεῖς, 2. sing. præs. conj. act. v. ἐπιδιέω.
'Επιδιεύομαι, et ἐπιδιέω, indigeo.
'Επιδιευόμενος, *egens*, præs. part. méd.
'Επιδίχομαι, excipio; (2) accipio, admitto; (3) suscipio, v. gr. bellum.
'Επιδίω, obligo; (2) alligo.
'Επιδιὼς, *adv.* parce, non satis. Ab ἐπιδιής.
'Επίδηλος, ε, ὁ ἡ ἡ, manifestus.
'Επιδήλως, *adv.* manifeste.
'Επιδημιέω, f. ήσω, advena sum; (2) peregre advenio; (3) domi sum, non absum,
'Επιδημίω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod. Hinc
'Επιδήμησις, εως, ἡ, adventus peregre; (2) præsentia domi.
'Επιδημητικὸς, ὴ, όν, domi et quasi intra populi fines manens.
'Επιδημία, ας, ἡ, adventus, *impr.* deorum.
'Επιδήμιος, ε, ὁ ἡ ἡ, versans in populo; (2) civilis; (3) domesticus; (4) popularis; (5) publicus; (6) peregrinus.
'Επιδημιουργέω, perficio opus.
'Επιδημιουργοὶ, *apud Thuc.* curatores murorum reficiendorum, sed *apud Procopium* imitatores, et semper de opifice.
'Επίδημος, ε, ὁ ἡ ἡ, advena, non inquilinus; (2) qui peregre venit; (3) qui versatur in populo, vulgaris.
'Επιδὴν, *adv.* diu, multo, pro ἐπὶ δήν.
'Επιδηρὸν, idem, pro ἐπὶ δηρόν.
'Επιδιαβαίνω, post alium qui transit, ipse etiam transeo; (2) transeo.
'Επιδιαγινώσκω, iterum decerno; (2) recognosco.
'Επιδιαθήκη, ης, ἡ, testamentum posterius.
'Επιδιαιρέω, divido, partior, describo
'Επιδιαίτησις, εως, ἡ, dispensatio; (2) arbitrium; (3) victus ratio seu ordinatio.
'Επιδιαίτητος, ον, qui iterum disceptatur, judicatur, v. gr. lis.
'Επιδιάκειμαι, adquiesco. Τὸ ἐπιδιακειμένον ἀργύριον, *Pollux.* Æs manuarium, *Gell.* 18, 13. *Angl.* STAKES or FORFEITS.
'Επιδιακινδυνεύω, periclitor.
'Επιδιακρίνω, insuper judico, de summo judice.
'Επιδιαλάμπω, perluceo, eluceo per.
'Επιδιαμένω, permaneo. Hinc
'Επιδιαμονὴ, ῆς, ἡ, permausio, immoratio.
'Επιδιανέμω, insuper distribuo.
'Επιδιανοέω, post, insuper excogito.
'Επιδιαπέμπω, mitto insuper, sc. post alium jam missum.
'Επιδιαπλέω, f. εύσω, insuper navi trajicio; (2) trajicio.
'Επιδιαῤῥήγνυμι, fut. ήξω, disrumpo.
'Επιδιασαφέω, f. ήσω, doceo, demonstro; (2) *pass.* cognoscor, perspectus sum.
'Επιδιασκευάζω, f. άσω, recognosco, retracto.
'Επιδιασκεύασις, εως, ἡ, recognitio, retractatio.
'Επιδιασύρω, perstringo, irrideo.
'Επιδιατάσσομαι, vel ἐπιδιατάττομαι, insuper mando, vel constituo; (2) insuper addo.
'Επιδιατείνω, intendo; (2) increbresco.
'Επιδιατίθημι, addo aliquid pactis, testamento, &c. (2) depono.
'Επιδιατρίβω, tempus tero, moram traho.
'Επιδιαφθείρω, vitio, corrumpo.
'Επιδιδάσκω, f. ξω, doceo, quod restat, quod alter præmisit.
'Επιδιδυμὶς, ίδες, ἡ, propria et intima testiculorum tunica dura, crassa, et admodum valida. Ex ἐπὶ et δίδυμος, *testiculus.*
'Επιδίδωμι, insuper do, dono præterea: (2) do, trado, dedo; (3) cresco, augeor; (4) in convivium

convivium vocatus venio; (5) in dotem do. Ὁρῶν καθ' ἑκάστην ἐπιδιδόσαν τῶν πολιμίων ἰσχύν, *Thuc.*

'Επιδιέχομαι, percenseo, percensendo, obeundo recognosco; ἐπιδιεξιλθεῖν, enarrare, explicare.

'Επιδιετής, ίος, ὁ ἡ ή, qui biennium excessit.

'Επιδιζήμαι, insuper quæro.

'Επιδιήγησις, εως, ἡ, repetita narratio.

'Επιδικαιόω, f. ώσω, litigo de re aliqua.

'Επιδικάζω, discepto; (2) sententia mea adjudico. Hinc ἐπιδικάζομαι, hereditatem jure peto, vel obtineo; (2) expeto. Hinc

'Επιδ.καστία, ας, ἡ, legis actio de hereditate controversa.

'Επιδικάσιμος, ε, ὁ, arbiter, familiæ herciscundæ *impr.*; *deinde* advocatus in quacunque re; *denique* expetitus aliis, utilitatis causa.

'Επίδικος, ε, ὁ ἡ ή, litigiosus, controversus.

'Επιδίμοιρος, ε, ὁ ἡ ή, plus quam duas habens partes.

'Επιδινέω, ῶ, f. ήσω, in orbem ago, verso.

'Επιδινήσας, a. 1. part. act.

'Επιδιορθόω, ῶ, f. ώτω, corrigo et emendo, quod dixi aut feci. Hinc

'Επιδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio eorum quæ dicta, acta sunt. Ab ἐπιδιορθόω.

'Επιδιορθωτικὸς, ἡ, όν, qui ad corrigenda superiora adjicitur, quo corrigere volumus ea quæ diximus; (2) emendandi vim habens. Ab eod.

'Επιδιουρέω, insuper mingo, v. gr. pus præter dolorem.

'Επιδιπλασιάζω, f. άσω, duplico, ingemino.

'Επιδιπλοΐζω, idem.

'Επιδιπλόω, ῶ, f. ώσω, idem.

'Επιδιφριὰς, άδος, ἡ, currus circumferentia. Ex ἐπὶ et δίφρος, *currus.*

'Επιδίφριος, ε, ὁ ἡ ή, qui super curru est, sedet, aut pugnat; (2) sellularius, ut τέχνη, ars sellularia; (3) ignavus, mollis. Ex iisd.

'Επίδιχα, *adv.* seorsim, separatim.

'Επιδίψιος, ε, ὁ ἡ ή, siticulosus.

'Επιδίω, f. ίσω, insudo.

Επιδιώκω, f. ξω, insequor, persequor.

'Επιδιώξων, 2. sing. a. 1. imperat. act.

'Επιδιάζω, dubito, consilia agito, perlibro. Πολλὰς δ' ἐπιδοίασα βυλάς, *Apoll. Rhod.* 3, 21.

'Επίδομα, ατος, τὸ, adjectio quæ supra justam mensuram datur emptori. Ab ἐπιδίδωμι.

'Επιδομάδην, cursim, *Orph.*

'Επιδόντες, nom. pl. a. 1. part. act. v. ἐπιδίδωμι.

'Επίδοξος, ε, ὁ ἡ ή, de quo est aliqua opinio in futurum, *item* qui exspectatur; (2) celebris, clarus, illustris. Ex δόξα.

'Επιδοξότης, ἡ, claritudo, *Steph.*

'Επιδόξως, *adv.* honorifice, gloriose.

'Επιδορατὶς, ίδος, ἡ, cuspis ferrea hastæ. Ex δόρυ.

'Επιδορπίω, ῶ, fut. ήσω, cœnam secundariam sumo

'Επιδορπίζομαι, f. ίσομαι, idem.

'Επιδόρτιος, ε, ὁ ἡ ή, ad cœnam utilis, qu. dic. post-cœnius. Κῴχιτ' Ἄτλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρτιον οἰσῶν, *Theocr.* 13, 36. Ex ἐπὶ et δόρπον.

'Επιδορπὶς, ίδος, ἡ, qu. dic. post-cœnium, cœna secundaria.

'Επιδόρπισμα, ατος, τὸ, quod in secundis mensis apponitur; bellaria.

'Επιδορπισμὸς, ῦ, ὁ, cœnæ secundariæ sumptio

'Επίδος, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. ἐπιδίδωμι.

'Επιδόσιμος, ε, ὁ ἡ ή, additicius, ex accessione proveniens. Ab eod.

'Επίδοσις, εως, ἡ, accessio, additamentum; (2) largitio, erogatio publice facta, donativum, congiarium, emolumentum; (3) incrementum.

'Επιδοτικὸς, ἡ, όν, ad supererogandum propensus.

'Επιδοῦναι, *addidisse*, aor. 2. inf. act.

'Επιδουπέω, ῶ, f. ήσω, sonitum insuper edo.

'Επιδοχεῖον, ε, τὸ, receptaculum.

'Επιδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, susceptio; (2) successio. Ab ἐπιδέχομαι, *recipio.*

'Επιδραμόντος, gen. sing. aor. 2. part. act. v. ἐπιτρέχω.

'Επιδράσσομαι, vel ἐπιδράττομαι, f. ξομαι, prehendo, adripio.

'Επιδρέπτομαι, decerpo; (2) assumo.

'Επιδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, irruptio; (2) levis et perfunctoria tractatio rei vel explicatio; (3) affluxus humorum, *ap. Med.* Ἐξ ἐπιδρομῆς, obiter, *Aristid.* 1, 304. Ab ἐπιτρέχω.

'Επιδρομία, ας, ἡ, idem.

'Επίδρομον, ε, τὸ, velum quod retrorsum panditur in navi, *Hermol.*

'Επίδρομος, ε, ὁ ἡ ή, accessu facilis, planus; (2) incursionibus expositus; (3) in quem accedi solet.

'Επιδυέτω, 3. sing. præs. imperat. verbi ἐπιδύω.

'Επιδυναστεύω, f. εύσω, post alium obtineo imperium.

'Επιδυσκολόω, graviter audio, *Steph.*

'Επιδυσφημέω, ῶ, infami appellatione noto; (2) dicta prosequor verbis obscœnis et male ominatis.

'Επιδύω, et ἐπιδύνω, f. ύσω, occido super.

'Επιδῶμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. v. ἐπιδίδωμι.

'Επιδὼν, *qui addidit*, a. 2. part. act.

'Επιδώσω, *addam*, f. 1. ind. act.

'Επιείκεια, ας, ἡ, æquitas, æquum bonum, summi juris moderatio; (2) clementia; (3) modestia, quum quis facile cedit, vel aliquid moderate fert, in meliorem partem accipit, &c. Ab ἐπιεικὴς.

'Επιείκελος, ε, ὁ ἡ ή, similis.

'Επιειφέσι, *humanis*, dat. plur. ab ἐπιεικὴς. Unde

'Επιεικύω, ex æquo et bono ago, sum mitis.

'Επιεικὴς, ίος, ὁ ἡ ή, æquus; (2) decens, consentaneus; (3) clemens, lenis; (4) bonus, modestus; (5) mediocris, non magnus; (6) qui bonus et frugi est; (7) probabilis, verosimilis; (8) facilis. Ex εἴκω.

'Επιείκησις, εως, ἡ, pietas. A præc. Sed potius ἐπιείκισις legendum, ut sit ab

'Επιεικίζω, f. ίσω, ex fide bona, ex æquo et bono statuo, seu arbitror.

'Επιεικτὸς, ἡ, όν, tolerabilis; (2) facile cedens.

'Επιεικῶς, *adv.* non absurde; (2) mediocriter, moderate; (3) clementer. Συνδιαιτεῖ παρ' αὐτῷ μετὰ τῶν ἄλλων ἑταίρων ἐπιεικῶς, *Plut. in Anton.* 28. (4) valde sufficienter; (5) fere, plerumque, crebro.

'Επιειμένος, perf. part. pass. *Ion.* pro ἐφιμένος, ab ἐφίννυμι, *induo.*

'Επιέλδομαι, desidero, cupio.

'Επιέλπετο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιέλπεσο, ab

'Επιέλπομαι, spero.

'Επίεναι, præs. inf. act. verbi ἔπειμι.

'Επιέννυμι, induo.

'Επιέπομαι, et *Poet.* ἐπιέσπομαι, insequor.

'Επιέσπομαι, *Opp.* ἐπιέπομαι, *Apoll. Poet.* pro ἐφέπομαι.

'Επιέσσασθαι, a. 1. inf. med. *Poet.* pro ἐφέσασθαι, ab ἐφίνυμι

'Επίεσται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐπίω.

'Επιζαμενὴς, ἐς· vide simpl. *Nic.*

'Επιζαρέω, infesto, gravo.

'Επιζαφελὴς, ίος, ὁ ἡ ή, vehemens, ardens.

'Επιζάφελος, ε, ὁ ἡ ή, idem.

'Επιζαφελῶς, *adv.* vehementer, ardenter.

'Επιζάω, ῶ, f. ήσω, vel ήσομαι, supervivo, superstes sum; (2) diu vivo.

'Επίζεμα, ατος, τὸ, decoctum, genus medicamenti. Ab ἐπιζέω.

'Επιζευγνυμι, vel ἐπιζευγνύω, f. ζεύξω, conjungo, innecto, adjungo. Hinc

'Επιζευκτὴς, ῆρος, ὁ, catena; (2) series.

'Επιζεύξις, εως, ἡ, conjunctio; (2) iteratio; (3) figura rhetorica, quum eadem vox repetitur cum vehementia.

'Επιζεφύριος, α, ον, zephyro expositus, *Pind.*

'Επιζέω, f. ίσω, fervesco; (2) *metaph.* ingruo. Οἷος αὖ μέλας τὶς ὑμὶν θυμάλωψ ἐπίζεισιν, *Aristoph. Ach.* 320. Οὐ θαυμάσιόν ἐσ', ὦ' ἐπιζεῖν τὴν χολὴν, *Id. Thesm.* 475. (2) δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπίζεσι, *Eurip. Hec.* 583.

'Επίζηλος, ε, ὁ ἡ ή, æmulandus, invidendus.

'Επιζηλοτυπέω, ῶ, fut. ήσω, zelotypia laboro. *In vulg. ap. Lucian.* sed ibi legendum ἐπιζηλοτυπίαν, *Etm.*

'Επιζήμιος, ε, ὁ ἡ ή, damnosus, noxius; (2) cui mulcta est irrogata. Ex ζημία.

'Επιζημιόω, ῶ, f. ώσω, mulctam irrogo.

'Επιζημίως, *adv.* damnose.

'Επιζῆν, præs. inf. act. *contr.* pro ἐπιζάειν, ab ἐπιζάω.

'Επιζητέω, ῶ, f. ήσω, requiro, rei amissæ desiderio teneor; (2) posco. Ἐπιζητεῖν τι παρά τινος. Hinc

'Επιζήτημα, ατος, τὸ, quæstio.

'Επιζήτησις, εως, ἡ, requisitio, desiderium.

'Επιζητήσιμος, ε, ὁ ἡ ή, qui requiri potest, aut solet; appetibilis, studio dignus.

'Επιζύγιον, τὸ, pars navis, &c. *Hes.*

Επιζυγὶς, ἡ, loculamentum machinæ in quod inditur ἐπιτοξὶς, *Steph.*

'Επιζυγόω, ῶ, f. ώσω, claudo, munio.

'Επιζώννυμι, succingo. Τύπτονται ἐπιζωσμένοι, lamentantur succinctæ, *Herodot.* 2, 85. Ἐπὶ ρυθὸν δὲ οἱ ἄνδρες τύπτονται ἐπιζωσμένοι καὶ ἄλλοι, *Id. Ibid.*

'Επιζώστρα, ας, ἡ, balteus. Ex ἐπὶ et ζωστὴρ.

'Επίη, 3. sing. a. 2. conj. act. verbi ἐφίημι, *immitto.*

'Επίηλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιάλλω.

'Επιημύω, incumbens inclino, *Hom.*

'Επιήρανος, ε, ὁ ἡ ή, adjutor. Ex

'Επίηρος, ε, ὁ ἡ ή, auxiliator; (2) gratiam referens. Ex ἐπὶ et ἐράω.

'Επιηρὶφης, ές, *Ion.* pro ἐπηρεφὴς. Τίμινος ... αὐτοφύτοις ἐπιηρὶφεσι ἀμπίλοις, *Hippocr. Epist. ad Dam.* [In aliquibus editionibus legitur ἐπιρρεφὲς.]

'Επιησθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. *Ion.* et *Poet.* pro ἐφησθέντες, ab ἐφήδομαι.

'Επιθαλάμιον, τὸ, carmen nuptiale. Ab

'Επιθαλάμιος, ε, ὁ ἡ ή, nuptialis.

'Επιθαλασσίδιος, vel -τίδιος, ία, ιον, vel ὁ ἡ ή, maritimus. Ex ἐπὶ et Θάλασσα.

'Επιθαλάσσιος, vel ἐπιθαλάττιος, idem.

'Επιθαλπὴς, ίος, ὁ ἡ ή, callidus; (2) jucundus, delectabilis. Ex ἐπὶ et Θάλπω.

'Επιθαμβέω, ῶ, f. ήσω, cum stupore admiror, stupeor.

'Επιθανάτιος, ε, ὁ ἡ ή, morti destinatus, capitis damnatus. Ex

'Επιθάνατος, ε, ὁ ἡ ή, mortem arcessens, lethifer; (2) morti vicinus.

'Επιθανάτως, *adv.* ita ut morti vicinus sit.

'Επιθανὴς, ίος, ὁ ἡ ή, morti propinquus. Ex ἐπὶ et Θνήσκω, *morior.*

'Επιθαρσέω, ῶ, fiduciam sumo, confidentior fio.

'Επιθαρσύνω, f. υνῶ, audacem reddo, animum addo.

'Επιθαυμάζω, f. άσω, donis honoro.

'Επιθιάζω, f. άσω, deorum opem contra aliquem imploro; (2) deorum iram alicui imprecor.

'Επίθιατα, τὰ, sacra et festa pacta apud Athenienses.

'Επιθιαζω, f. άσω, numine divino adflor, instinctu divino agor; (2) vaticinor; (3) deos precor; (4) imprecor; (5) per deos obtestor, deorum testimonio utor; (6) consecro. (2) ἄλλοι ἄλλα ἐπιθίαζον τῶν μάντιων, varie vates hoc prodigium interpretabantur, *Arrian. Hist. Alex.* 1, 11. Hinc

'Επιθίασις, εως, ἡ, afflatus divinus; (2) obtestatio quæ fit per Deos vel Deum; (3) precatio, qua Dei opem imploramus.

'Επιθιασμὸς, ῦ, ὁ, idem.

'Επίθινται, a. 2. inf. act. verbi ἐπιτίθημι.

'Επίθεμα, ατος, τὸ, id quod imponitur seu superimponitur; (2) statua quæ defuncti sepulchro imponitur; (3) operculum; (4) corona; (5) cinctura. Ab ἐπιτίθημι.

'Επιθεραπεύω, f. εύσω, obsequium præsto. Ἐπιθεραπεύων τὴν ἑαυτῷ κάθοδον εἰς τὴν πατρίδα, *Thuc.*

'Επίθεσις, εως, ἡ, impositio; (2) adgressio, invasio; (3) rerum novarum molitio; (4) conjuratio; (5) insidiæ, impostura; (6) amor, concupiscentia, libido.

'Επιθι-

Ἐπιθεσπίζω, f. ίσω, oraculum reddo in, sancio oraculo, auspicio addico aliquid.
Ἐπίθεσπισμός, οῦ, ὁ, oraculum, scitum.
Ἐπιθετέον, *adv. pos.* imponendum, aggrediendum. Ab ἐπιτίθημι. Unde
Ἐπιθέτης, ου, ὁ, impostor, insidiator.
Ἐπιθετικός, ἡ, όν, aptus ad fallendum, fallax; (2) adgressu promptus, audax.
Ἐπιθετικῶς, *adv.* epitheti loco, cognomine, *apud Eustath. et Schol. ad Hom. A istoph.*
Ἐπίθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, adjectus, adjectivus, qui adjici solet; (2) aliunde invectus; (3) commentitius; (4) simulatus, adfectatus; (5) impositus, qui imponi solet. Hinc τὸ ἐπίθετον ὄνομα, *apud Grammaticos* est nomen adjectivum. Ab ἐπιτίθημι.
Ἐπιθέτως, *adv.* pro ἐπιθετικῶς. Ἐπιθέτως τῷ νότῳ νῦν Ἀργέστῃ λιγομένῳ, Argestes epitheton est austri, *Strab.* 1.
Ἐπίθιε, adcurro, incurro, irruo.
Ἐπιθεωρέω, ῶ, fut. ήσω, prospicio, considero, contemplor. Ἐπὶ δὲ τῇ ἡμερᾷ τὸν καιρὸν ἐπιθεωρεῖν ἀναγκαῖον, ὁποῖός τις ἔτος, *Dionys. Halic. Ars Rhetor.* 2.
Ἐπιθεώρησις, εως, ἡ, consideratio, contemplatio. Ἐπιθεώρησις τῆς τῶν ὅλων φύσεως, *Marc. Anton.* 8, 26.
Ἐπιθῇ, 3. sing. a. 2. conj. act. verbi ἐπιτίθημι.
Ἐπιθήγω, acuo, exacuo.
Ἐπιθήκη, ης, ἡ, accessio, additio.
Ἐπίθημα, ατος, τὸ, (al. ἐπίθεμα) operculum, tegmen. Hinc
Ἐπιθηματόω, ῶ, operculo claudo.
Ἐπιθηματουργία, ας, ἡ, januarum, tectorum, et aliorum operimentorum confectio. Ex ἐπίθημα et ἔργον, *opus.*
Ἐπιθηραρχία, ας, ἡ, munus quo insignitur qui aliis ϑηράρχοις, vel quatuor elephantis, præest. Ab
Ἐπιθηράρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aliis ϑηράρχοις præest, qui quatuor elephantos regit.
Ἐπίθησι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πίθω.
Ἐπιθήσεται, 3. sing. fut. 1. ind. med. verbi ἐπιτίθημι.
Ἔπιθι, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ἔπιμι.
Ἐπιθιγγάνω, et ἐπιθίγω, attingo, tango.
Ἐπιθλίβω, fut. ψω, premo.
Ἐπίθλιψις, εως, ἡ, compressio, *Aret.*
Ἔπιθμαι, 1. pl. a. 2. ind. act. *per Sync.* pro ἐπίθεμεν, a πείθω.
Ἐπιθοάζω, insideo; (2) sedeo; (3) insanio, furo. (3) τάδε καὶ ϑρηνῶ, κἀπιθοάζω, hæc lamentor et insanio, *Eurip. Med.* 1409.
Ἐπιθολόω, ῶ, fut. ώσω, infusco, obscuro, perturbo.
Ἔπιθον, *persuasi*, 1. sing. a. 2. verbi πείθω.
Ἐπιθορέω, ῶ, adsilio, insilio, supersilio.
Ἐπιθόρνυμαι, ineo fœminam. A præc.
Ἐπιθόρομαι, insilio, *V. L.*
Ἐπιθορυβέω, ῶ, fut. ήσω, adstrepo, secundo rumore adstrepo, admurmuro.
Ἐπιθραύω, effringo, *Ep.*
Ἐπίθρεξας, 2. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπιτρέχω.
Ἐπίθριπτος, ον, bene nutritus vel actus (de carne).
Ἐπιθρηνέω, lugeo, plango, sc. super mortuo.
Ἐπιθρομβόω, ῶ, in grumos cogo, coagulo in. *Nicand.* ἢν ἐπιθρομβωθῇ, si coaguletur.
Ἐπιθρώσκουσα, præs. part. act. f. g. verbi
Ἐπιθρώσκω, insilio; (2) subsilio, subsultim progredior.
Ἐπιθυμέω, ῶ, fut. ήσω, cupio, concupisco, desidero. Ὦ τῆς μεγάλης σοφίας ἐπιθυμήσας ἄνθρωπε παρ' ἡμῶν, *Aristoph. Nub.* 411. Κιθῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν, *Id. Ran.* 359. Ex ἐπὶ et ϑυμὸς, *animus.* Hinc
Ἐπιθύμημα, ατος, τὸ, cupiditas, desiderium; (2) res appetita.
Ἐπιθύμησις, εως, ἡ, idem.
Ἐπιθυμητίρα, ἡ, cupida affectatrix, *Call.*
Ἐπιθυμητής, οῦ, ὁ, qui tenetur alicujus rei desiderio, cupidus. Ab eod. Hinc
Ἐπιθυμητικός, ἡ, όν, ad concupiscendum propensus, insitam concupiscendi facultatem habens; (2) impellens ad concupiscendum; τὸ ἐπιθυμητικὸν, libido, cupiditas.
Ἐπιθυμητικῶς, *adv.* cupide; cum ἔχειν, cupiditate teneri.
Ἐπιθυμητὸς, ἡ, όν, desiderabilis.
Ἐπιθυμία, ας, ἡ, cupiditas, desiderium, aviditas; (2) libido, cupiditas effrenata.
Ἐπιθυμίαμα, ατος, τὸ, suffimentum, quod ad suffiendum adoletur. Ab
Ἐπιθυμιάω, ῶ, f. άσω, suffio, odoramenta adoleo, seu accendo.
Ἐπιθύμιος, ον, cupidus, *Man.*
Ἐπιθυμοδικτυος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœnarum appetens. Ex ἐπιθυμέω et δεῖπνον, *cœna.*
Ἐπιθύνω, corrigo, *Suid.* (2) dirigo. (2) δαμάλησιν ἐπιθύνεσιν ἄρωτρον, *Oppian. Cyneget.* 1, 137.
Ἐπιθύνως, *adv.* recte, *Man.*
Ἐπιθυσιάζω, rem divinam facio.
Ἐπιθύω, f. ύσω, impetu feror in aliquem; (2) immolo vel sacrifico post alium; (3) immolo, sacrifico.
Ἐπίθωνται, 3. pl. a. 2. conj. med. v. ἐπιτίθημι.
Ἐπιθωρακίδιον, ου, τὸ, vestis quæ thoraci superinduitur. Ab
Ἐπιθωρακίζω, f. ίσω, lorico; (2) super thoracem aliquid induo.
Ἐπιθωρήσσομαι, f. ήξομαι, armor adversus aliquem.
Ἐπιθωύσσω, f. ξω, acclamo, vociferando incito.
Ἐπίϊδιων, ονος, ὁ ϗ ἡ, gnarus, peritus.
Ἐπΐζομαι, insideo.
Ἐπΐστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, sciens, peritus; (2) arbiter; (2) μὲ πατὴρ ἐπΐστορα πόντε ϑῆκε, *Apoll Rhod.* 4, 1557.
Ἐπϊσχυρίζομαι, adfirmo. Τῶν δὲ ἐκ ἀκολουθήσεων, ἃς ἦν ἄγῃ Ἀλέξανδρος, ἐπϊσχυριζομένων, *Art. Hist. Alex.* 5, 25.
Ἐπικαγχάζω, fut. άσω, cachinno, aliquid excipio.
Ἐπικαγχλάζω, strepo (de aqua maritima).
Ἐπικαθαιρέω, fut. ήσω, destruo, diruo.
Ἐπικαθίζομαι, consido in.
Ἐπικαθαίρω, perpurgo, abstergo, *Steph.*
Ἐπικαθεύδω, indormio; (2) incubo.
Ἐπικάθημαι, insideo; (2) sedeo.
Ἐπικαθιζάνω, insideo.
Ἐπικαθίζω, fut. ίσω, insideo; (2) impono.
Ἐπικαθίσαντος, gen. sing. a. 1. part. act.
Ἐπικάθισμα, ατος, τὸ, insessus.
Ἐπικαθίστημι, substituo, sufficio; a. 1. ἐπικατέστησα. *Pass.* ἐπικατιστάθην, ἐπικαταστάθεις, substitutus.
Ἐπικαινίζω, fut. ίσω, instauro, innovo.
Ἐπικαινοτομίω, innovo. Ἀλλ' ὅγε Στέφανος μὴ δεῖν τι νεώτερον παρὰ τὴν κρατήσασαν ἀρχῆθεν παράδοσιν ἐπικαινοτομεῖν οἰόμενος . . . *Euseb. Hist. Eccles.* 7, 3.
Ἐπικαίνω, confício, *Æsch.*
Ἐπικαιρία, ας, ἡ. opportunitas.
Ἐπικαίριος, ου, ὁ ϗ ἡ, opportunus, commodus; (2) præcipuus; (3) temporarius. Ἐπεὶ δὲ συνῆλθον οἱ ἐπικαίριοι, postquam vero convenissent duces quorum opus esset, *Xenoph. Cyrip.* 3, 178. Ab
Ἐπίκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Λυτρῶν ὅσιον ἐπίκαιρον, piis lavacris aptum, *Soph. Aj.* 1405.
Ἐπικαίρως, *adv.* opportune. A præc.
Ἐπικαίω, et ἐπικάω, f. αύσω, accendo, incendo; ἐπικεκαυμένος, adustus. Τὰ σώματα ὑπὸ τῆ ἡλίῳ ἐπικεκαυμένοι, *Plat.*
Ἐπικαλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, spicilegium facio; (2) spolio bonis quæ ab aliis relicta sunt.
Ἐπικαλέομαι, οῦμαι, invoco, imploro; (2) provoco, superiorem appello; ἐπικαλεσάμην, a. 1. med. *Pass.* ἐπικαλοῦμαι, cognominor; ἐπικληθεὶς, cognominatus, a. 1. part. (2) postulor, accusor. Ἐπικαλεῖτο τὸν Ἐρῦτον, *Plut.*
Ἐπικαλέω, ῶ, nomino, appello, cognomino; (2) pro ἐγκαλέω, objicio, vitio verto; (3) invoco, imploro; (4) testem facio. Ἀιδεσποδισὰς ἑαυτῶν ἐπικάλει, *Xen.* (2) ἐπικαλοῦντες ἐπιεργασίαν Μιγαρεῦσι τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς, Megarensibus crimini dantes quod sacrum solum colerent, *Thucyd.* 1, 139.
Ἐπικάλυμμα, ατος, τὸ, tegmen, operimentum; (2) prætextus:
Ἐπικαλυπτήριον, ου, τὸ, idem. Ab
Ἐπικαλύπτω, f. ψω, tego, contego; (2) obscuro. Hinc
Ἐπικάλυψις, εως, ἡ, velatio.
Ἐπικαμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio, incurvatio. Hinc
Ἐπικαμπὴς, ὲς, flexus, curvus.
Ἐπικάμπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem:
Ἐπικαμπτὴς, ὸς, ὁ ϗ ἡ, inflexus, incurvus:
Ἐπικάμπτω, fut. ψω, inflecto; (2) persuadeo, animum alicujus ad meam voluntatem inflecto.
Ἐπικαμπύλος, ου, ὁ ϗ ἡ, incurvus.
Ἐπικαμπῶς, *adv.* cum flexu, flexuose, *Schol. Æsch. ad Sept. contra Theb.*
Ἐπίκαμψις, ἡ, flexus, conversio, v. gr. navis.
Ἐπικανθίδες, ων, αἱ, canthorum radices. Ex ἐπὶ et κανθὶς.
Ἐπίκαρ, *adv.* ad verticem, in caput.
Ἐπικαρδιάω. Vide simpl. *Nic.*
Ἐπίκαρπία, ας, ἡ, fructus, seu fructuum proventus; (2) usus rei fructuosus; (3) quæstus, fœnus; (4) vectigal, quod a fructibus provenit. Ab ἐπὶ et καρπός.
Ἐπικαρπίζομαι, defrugo, *Theoph.*
Ἐπικάρπιδιος, ον, qui fructibus (pomis) inest extrinsecus. Φέρεσθ' ἢ μάλων χνὲν ἐπικαρπίδιον, *Anthol.* 1.
Ἐπικάρπιον, τὸ, quicquid semen aliquod continet; ἐπικαρπία, τὰ, ramusculi plantarum qui sunt super fructum, *Ath.*
Ἐπικάρπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, frugifer, fructifer, qui semen continet; (2) qui vel quæ pertinet ad carpum. (2) οἱ ἐπικάρπιοι ὄφεις, armillæ anguiformes, *nam sunt ad carpum*, Philostr. Epist. 40. Ex ἐπὶ et καρπός.
Ἐπικαρπολογέω, spicilegium facio. Μὴτε ἐπικαρπολογούμενος τὰς ἀμπτὰς, ut non spicilegium facere possit, *Joseph. Macchab.* 3.
Ἐπικάρσιος, ία, ιον, vel ἐπικάρσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, obliquus, transversus.
Ἐπικαρυκεύω, insuper condio, condimentum aliud addo.
Ἐπικαταβαίνω, descendo.
Ἐπικαταβάλλω, deprimo, demitto.
Ἐπικατάγνυμι, insuper frango.
Ἐπικατάγομαι, post alium appello.
Ἐπικαταδαρθάνω, indormio; ἐπικαταδαρθεῖν, a. 2. indormire, indormisse.
Ἐπικατακλίνω, f. ίσω, concludo, recondo.
Ἐπικατακλίνω, reclino in, repono in.
Ἐπικατακλύσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐπικατακλύζω, inundo, obruo aquis.
Ἐπικατακοιμάομαι, ῶμαι, indormio.
Ἐπικατακολυθέω, insequor, persequor.
Ἐπικατακλαμβάνω, occupo, anteverto; (2) consequor; (3) opprimo.
Ἐπικαταμένω, insuper maneo, immorer, *Xen.*
Ἐπικαταμωκάομαι, irrideo, subsanno.
Ἐπικατανεύω, desilio in.
Ἐπικατανίπτω, incumbo in aliquem.
Ἐπικατανλάσσω, -ττω, emplastrum impono.
Ἐπικατανερέω, comburo super aliquo.
Ἐπικαταράομαι, diris devoveo.
Ἐπικατάρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, sacer, exsecrabilis.
Ἐπικαταράσσω, vel ἐπικαταράττω, percutio, impetuose impingo; *in pass.* immittor.
Ἐπικαταῤῥέω, influo, illabor ex superiore loco.
Ἐπικαταῤῥήγνυμι, super aliqua re frango, discindo, v. gr. vestes, a pectore, luctus causa.
Ἐπικαταῤῥιπτέω, super injicio.
Ἐπικαταῤῥυέω, desuper defluo aliquo.
Ἐπικατασείω, f. τίσω, super decutio, super deturbo.
Ἐπικατασκάπτω, fut. ψω, superfodio, diruo super.
Ἐπικατασπάω, detraho.
Ἐπικατασπένδω, f. σπείσω, libo super.
Ἐπικαταστρατοπεδεύω, castra loco contra aliquem.
Ἐπικαταστρέφω, f. ψω, inverto super jaciendo.
Ἐπικατασφάττω, f. ξω, macto super, insuper v. gr. super tumulo.
Ἐπικατατήκω, concido, lacero.
Ἐπικατατρέχω, irruo in aliquem, hostiliter impetum facio.

'Επικαταφέρομαι, deferor, delabor super aliquem, præceps ruo.
'Επικαταφορὰ, ᾶς, ἡ, *vocabulum mathematicum*, præceps locus in octavo, ab horoscopo, signo. Ab
'Επικατάφορος, ε, ὁ ϗ ἡ, pronus, proclivis.
'Επικαταχωνύω, adobruo, super mortuo, humum.
'Επικαταψάω, superficiem v. gr. agri leviter rado, sarrio.
'Επικαταψεύδομαι, mentior adversus aliquem.
'Επικαταψήχω, demulceo, permulceo. 'Επικαταψήχων αὐτὴν, καὶ παλιναδῶν. deliniens senatum et recantans, *App. Bell. Civ.* 2, 145.
'Επικατιδῶ, inspicio.
'Επικάτιμι, desuper descendo in, v. gr. capite in stomachum.
'Επικατίρχομαι, idem.
'Επικατιρέω, ῶ, defusum, transfusum, seu de capulatum, vel elutriatum superpono, vel indo compositioni.
'Επικατίχω, retineo super aliquo loco.
'Επικατηγορίω, insuper exprobro; (2) insuper explico.
'Επικατηγόρησις, εως, ἡ, addita rei explicatio, ut, *Alba longa, τὸ* longa, est figuræ ἐπικατηγόρησις.
'Επικατοικίω, inhabito, incolo.
'Επικατονομάζω, dedico, consecro.
'Επικατορθόω, bene gero insuper.
'Επικαττύω, et ἐπικαττύομαι, veteramentarii sutoris artem exerceo, coria inveterata et detrita consuo.
'Επικαυλόφυλλος, ε, ὁ ϗ ἡ, a caule tantum foliatus. Ex ἐπὶ, καυλὸς, et φύλλον
'Επίκαυμα, ατος, τὸ, adustio; (2) id ipsum quod adustum est; (3) genus ulceris circa nigram oculi partem; inustionem *Lat. Medici* vocant. Ab ἐπικαίω.
'Επίκαυσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
'Επίκαυστος, et ἐπίκαυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, præustus.
'Επικαυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior adversus aliquem; (2) insulto alicui. Hinc
'Επικαύχησις, εως, ἡ, insultatio.
'Επικαχλάζω, strepito, de aqua illisa saxis; (2) irrideo, cachinnor.
'Επικάω, idem quod ἐπικαίω.
'Επίκειμαι, impositus sum, superimpositus sum; (2) imponor, superimponor; (3) jaceo super; (4) incumbo, immineo. 'Επίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὐταῖς. *Aristoph. Av.* 1024.
'Επικεῖσθαι, præs. inf. med.
'Επικείρω, attondeo; (2) præcido.
'Επικεκλημένος, perf. part. pass. v. ἐπικαλέω.
'Επικεκρυμμένως, *adv.* occulte, obscure.
'Επικελαδέω, acclamo, *Hom.*
'Επικέλευσις, ἡ, acclamantium cohortationes:
'Επικελεύω, et ἐπικελεύομαι, hortor.
'Επικέλλω, *Poet.* appello vel appellor, pervenio; f. ἐπικέλσω· a. 1. ἐπίκεισα· inf. ἐπικέλσαι· ἐπικέλσας.
'Επίκενος, ε, ὁ ϗ ἡ, inanis, vanus.
'Επικεντρίω, stimulum, calcar addo, *Epigr.*
'Επίκεντρος, ον, in centro, *Man.*
'Επικεραάνυμι, vel ἐπικεράω, admisceo. Hinc
'Επικερασικὸς, ἡ, ὸν, cui attemperandi vis inest, obtundens vel temperans malignitatem morbi.
'Επικέρας, vel ἐπίκερας, ατος, τὸ, fœnum Græcum.
'Επικερδὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, quæstuosus, lucrosus. Hinc τὸ ἐπικερδὲς, lucrum, quæstus. A κέρδος.
'Επικερτομέουσα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπικερτομέουσα. Ab
'Επικερτομέω, ῶ, fut. ήσω, maledictis seu probris incesso super aliqua re; (2) falsum timorem incutere alicui cupio; (3) deludo, derideo. Hinc
'Επικερτόμημα, ατος, τὸ, dictum mordax cum irrisione; (2) objurgatio.
'Επικερτόμησις, εως, ἡ, idem et ab eod.
'Επικεύθω, f. εὐσω, occulo, celo.
'Επικεύσω, f. 1. ind. act. verbi præc.
'Επικεφάλαιον, ε, τὸ, capitatio, id quod in capita singula penditur, tributum capitulare, *Ph.*
'Επικεφαλαιόω, ῶ, f. ώσω, in summam colligo.
'Επικήδειος, ε, ὁ ϗ ἡ, funebris. Hinc τὸ ἐπικήδειον, ε, Epicedium, carmen funebre, nænia. Ex ἐπὶ et κῆδος. *funus.*
'Επικήκαγος, ε, ὁ ϗ ἡ, ridiculus; (2) infamis. Ex ἐπὶ et κηκάζω, *convitiis insector.*
'Επικήπιος, ε, ὁ ϗ ἡ, hortensis. A κῆπος.
'Επικήριον, τὸ, quicquid fato obnoxium est, *Luc.*
'Επικήριος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem quod
'Επίκηρος, ε, ὁ ϗ ἡ, fato lethifero obnoxius, fatalibus morbis obnoxius; (2) caducus, fluxus. Οὐκ ἐν χρήμασιν, ἀλλ' ἐν ἐπικήροις καὶ διεφθαρμένοις χάρισιν, non pecuniam, aut interituram ac caducam gratiam, *Eunapius in Ædesio*, 58. Ex ἐπὶ et κὴρ *fatum.*
'Επικηρυκεία, ας, ἡ, legatio de pace aut de fœdere; (2) de alia re
'Επικηρύκευμα, ατος, τὸ, idem. Κἀπικηρυκεύμασί σύ γ' ὧν πίθοιό, *Eurip. Med.* 738 Ab
'Επικηρυκεύομαι, per caduceatorem seu præconem pacem peto. Dicitur tamen et de nunciis privatorum; (2) mentionem facio (sc. in senatu vel apud populum) pacis cum hoste faciendæ; (3) pronuncio, prædico, edico, denuncio.
'Επικήρυξις, εως, ἡ, pronunciatio pecuniæ, vel denunciatio pœnæ, per præconem. Ab
'Επικηρύσσω, vel ἐπικηρύττω, f. ξω, per præconem pecuniam publice ei polliceor, qui aliquem vivum mortuumve tradiderit; item, qui alicujus rei indicium fecerit; (2) per præconem edico, denuncio, veluti capitis pœnam; (3) sufficio, substituo; (4) potestatem prædandi in finibus alicujus publice facio. 'Επικήρυττον τὰ χρήματα, καὶ τὰ σώματα, *Plut.*
'Επικήρως, *adv.* more eorum qui fatalibus morbis, vel fato etiam mortifero obnoxii sunt. Ab ἐπίκηρος.
'Επικίδναμαι, dissipor super, dispergor super.
'Επικιναίδισμα, τὸ, cinædicum factum, dictum, gestusve, *Ern.*
'Επικινδυνεύομαι, f. εὐσομαι, in periculo versor, in periculum adductus sum.
'Επικίνδυνος, ε, ὁ ϗ ἡ, periculosus.
'Επικινδυνώδης, ες, idem.
'Επικινδύνως, *adv.* periculose 'Επικινδύνως κεῖμαι, periculis obnoxius sum. Εἰσορῶν ὡς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς κεῖται, *Soph. Phil.* 501.
'Επικίρνημαι, admisceo.
'Επικλάζω, flecto, infringo. Ex κλάω.
'Επικλαίω, fleo super; (2) fleo. Σὲ δ' (χρὴ) ἐπικλαῦσαι ὕστερον, *Aristoph. Thesm.* 1072. Hinc
'Επίκλαυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, flebilis, lamentabilis.
'Επικλάω, ῶ, f. άσω, frango, flecto; (2) animum alicujus flecto; (3) reflecto; ἐπικλασθῆναι, a. 1. *pass.* frangi, flecti, nempe animo; ἐπικεκλασμένος, reflexus.
'Επικλὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, gloriosus, celeber. Ex κλέος.
'Επικλαίω, celebro; (2) perhibeo, dico, nomino, appello; (3) invoco; (4) occludo.
'Επικληθὴς, a. 1. partic. pass. *per Sync.* pro ἐπικαληθὴς, ab ἐπικαλέω. Unde
'Επίκλημα, ατος, τὸ, criminis objectio; (2) accusatio; (3) crimen quod objicitur.
'Επίκλην, *adv.* cognomento; prænomine. *Acc.* ab inusit. nom. ἐπίκλη, *Ern.*
'Επίκληρος, ἡ, fœmina ad quam universa hæreditas pertinet; (2) orba; (3) locuples, opulenta.
'Επικληρόω, ῶ, f. ώσω, sorte attribuo; (2) decreto aut quocunque modo attribuo, assigno. 'Επικληρῶν τὸν ἥρχοντα, *Dem.*
'Επικλήρωσις, ἡ, sortitio, attributio per sortem facta.
'Επικλᾶσαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro ἐπικαλέσαι, ab ἐπικαλέω.
'Επίκλησις, εως, ἡ, cognomen; (2) invocatio; (3) ignominia. Ab eod.
'Επίκλητος, ε, ὁ ϗ ἡ, advocatus, evocatus, accitus; (2) nobilis, celebris; (3) attributus, adsignatus; (4) conviva extraordinarie vocatus, umbra; (5) reprehensione dignus.
'Επικλινὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, declinans, deorsum vergens, declivis, devexus.
'Επίκλινον, *accline*, 2. sing. a. 1. imperat. act. verbi ἐπικλίνω Unde
'Επικλίντης, ε, ὁ, inclinans, faciens ut quid inclinet.
'Επίκλιντρον, ε, τὸ, sella, vel lectus, in quo nos reclinare vel recumbere possumus. Ab
'Επικλίνω, acclino, inclino, declino, jaceo super, *Apollon* ἐπικέκλιτοι, adjacet; ἐπικεκλιμένος, inclinatus, *Thuc.* Hinc
'Επίκλισις, εως, ἡ, inclinatio; (2) acclinatio.
'Επικλονέω, ῶ, f ήσω, concutio, perturbo; (2) valde concutio.
'Επίκλοπος, ε, ὁ ϗ ἡ, furax, avidus furandi; (2) furtivus, occultus; (3) subdolus, vafer, versutiloquus; (4) *subst.* fur. Ex κλέπτω.
'Επικλύζω, f. ύσω. proluo; (2) inundo, submergo; (3) *tropice*, ut inundo, *ap. Lat.* (4) *in act.* 1 abundo. Hinc
'Επικλύσασα, a 1. part. act. f. g.
'Επίκλυσις, εως, ἡ, proluvies, diluvium maris terram obruentis; (2) inundatio.
'Επικλυσμὸς, ὦ, ὁ, inundatio.
'Επίκλυστος, ον, inundatus, aquis obrutus.
'Επικλυτὸς, ὴ, ὸν ϗ ἡ, celebris inclytus. Ab
'Επικλύω, f. ύσω, audio, celeber sum.
'Επικλώθω, neo, fatalia stamina duco; ἐπίκλωσεν, destinavit; ἐπικλώσαντο, destinarunt; ἐπικεκλωσμένα, fato destinata; ἐπικλωσθεὶς, sorte attributus. ᾧ ῥίμματα ξήνασ' ἐπίκλωσιν Θεὰ ἔριν, *Eurip. Or.* 12.
'Επικνάμπτω, (al ἐπιγνάμπτω,) inflecto, intorqueo; *propter Homericum* ἐπικνάμψασα, *Il.* 1, 569; sed ibi plerique legunt ἐπιγνάμψασα.
'Επικνάω, ῶ, et ἐπικνήθω, fut. ήσω, intero. 'Επικνῶσιν τυρὸν, ἔλαιον, σίλφιον, ὄξος, insuper radunt, *Aristoph. Av.* 539. Τὴν πορείαν ὑπὸ τὰ ὦτα ἐπικνῶσα, genam sub aure scalpens, *Heliod. Æthiop.* 2.
'Επικνίζω, fut. ίσω, in superficie scalpo; (2) per summa incido. Hinc
'Επίκνισις, εως. ἡ, scarificatio, incisio, quæ per summas partes fit; (2) scalptura.
'Επικροιλὶς, ίδος, ἡ, superior palpebra, cilium.
'Επίκοιλος, ον, cavus.
'Επικοιμάομαι, ῶμαι, indormio, incumbo dormiens; (2) negligens, supinus, securus sum in aliqua re.
'Επικοίμησις, εως, ἡ, cubitus in aliquam corporis partem in somno.
'Επικοινῆς, *adv.* communiter, *Steph.*
'Επίκοινος, ε, ὁ ϗ ἡ, communis, promiscuus. Hinc τὰ ἐπίκοινα, ων, nomina epicœna, quæ sub una terminatione utrumque sexum denotant: particeps. 'Αμφὶ λίκτρων διδύμων ἐπίκοινον ἴυσαν, *Eurip. Andr.* 123.
'Επικοινέω, et -νόομαι, communico.
'Επικοινωνίω, ῶ, f. ήσω, commune habeo.
'Επικοινωνὸς, ὸν, particeps.
'Επικοίρανος, ε, ὁ, rex, dux.
'Επικοιτάζομαι, cubile habeo, vel constituo mihi in.
'Επικοκκάζω, arrideo. *Vox Comica.* Unde
'Επικοκκάφρια, arridere, adludere solita; epith. Echus al. ἐπικοκκύφρια.
'Επικολλάω, ῶ, f. ήσω, adglutino. Hinc
'Επικόλλημα, ατος, τὸ, id quod glutinamentis alicui rei jungitur. A præc.
'Επικολπίδιος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui in sinu gestatur. Ex ἐπὶ et κόλπος, *sinus.*
'Επικομίζω, f. ίσω, curo, procuro.
'Επικομμόω, ornatu nimis exquisito excolo.
'Επίκομος, ὁ, ad aliquid missus, curator, *V. L.*
'Επικομπάζω, f. άσω, jactabundis verbis prædico, *Plut.* (2) jactabundis verbis addo.
'Επικομπίω, ῶ, f. ήσω, jactito, ostento. 'Επικομπῶν τὰ μίγιστα, *Thuc.*
'Επικομψεύω, exquisite orno.
'Επικόπανον, ε, τὸ, mensa coquorum, supra quam carnes secari solent. Ab
'Επικοπὴ, ῆς, ἡ, incisio, accisio, præcisio, qua arborum extremæ partes præciduntur.
'Επίκοπος, ε, ὁ ϗ ἡ, accisus, præcisus, decacuminatus; (2) brevis; *subst.* τὸ, lignum quod supponitur rei quæ secatur.

'Επι-

Ἐπικόπτης, ου, ὁ, reprehensor. Ab
Ἐπικόπτω, f. ψω, incido, præcido, in cacumine cædo; (2) accido, vires attenuo, retundo, reprimo, inhibeo; (3) reprehendo.
Ἐπικορίζω, sperno, rejicio. *Gaz. ap. Aristot*
Ἐπικόρμιον, ου, τὸ, lignum quod supponitur rei secandæ.
Ἐπίκορρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui supra tempora seu maxillas est. Ex ἐπὶ et κόρσαι.
Ἐπικορύσσομαι, armor adversum aliquem.
Ἐπικὸς, epicus, ut poeta, versus. Ab ἔπος.
Ἐπικοσμέω, cohonesto, ornatum addo, *Arist.*
Ἐπίκοτος, ira dignus: τὰ ἐπίκοτα, culpanda, ob quæ quis merito irascatur, *Hesych. ex Soph. Nauplia*, (tragœdia deperdita). Ἐπίκοτος τροφᾶς, indigne ferens se tales filios educasse, *Æschyl. Sept. contra Thebas*, 788.
Ἐπικοττᾰβίζω, f. ίσω, defundo guttas in poculo epoto relictas, ita ut sonitum reddant.
Ἐπικότως, *adv.* irate, iracunde. Ὁ δ' ἐπικότως ἀεὶ Φίμιος ἄγαμαι τὸν νόον, hic enim semper iracunde inflexibili genio obsequens, *Æsch. Prometh. Vinct.* 162.
Ἐπικούριός, α, ον, Epicureus, *Ep.*
Ἐπικουρέω, ῶ, f. ήσω, auxilior, auxilio venio. Ἐπικουρεῖν τοῖς διομόσις, *Luc.*
Ἐπικούρησαι, a. 1. inf. act.
Ἐπικούρησις, εως, ἡ, opitulatio.
Ἐπικούρημα, τὸ, auxilium.
Ἐπικουρία, ας, ἡ, idem.
Ἐπικουρικὸς, ἡ, όν, auxiliaris. Hinc τὸ ἐπικουρικὸν, ῦ, auxiliares copiæ.
Ἐπικούριος, ου, ὁ ἡ ἡ, auxiliaris. Ab
ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, auxiliator, adjutor.
Ἐπικυφίζω, f. ίσω, allevo. Ἐπικυφίζειν τὴν πενίαν τινὸς, *Greg.*
Ἐπικραδαίνω, evibro, quatio super.
Ἐπικράζω, inclamo.
Ἐπικράθην, *amatus factus sum*, a. 1. ind. pass. *Poet.* pro ἐπικράνθην, a πικραίνω.
Ἐπικραίνω, et ἐπικραιαίνω, efficio, perficio. Hinc 2. sing. a. 1. imperat. ἐπικρήνον, seu ἐπικρῆνον, perfice, *apud Homerum*, Il. 1, 455. item confirmo, ratum facio promissum. Ὅς ταῦτ' ἐπίκρανεν, *Soph. Phil.* 1458.
Ἐπικρᾶναι, a. 1. inf. act. verbi præc.
Ἐπικράνθην· vide ἐπικράθην.
Ἐπικρανὶς, ίδος, ἡ, cerebellum. A κράνον.
Ἐπίκρανον, ου, τὸ, quod super caput est, vitta, capitis ligamen; (2) munimentum capitis; (3) capitulum columnæ. Βαρύ μοι κιφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν, *Eurip. Hipp.* 201.
Ἐπίκρασις, εως, ἡ, temperatio. A κεράω.
Ἐπικραταιόω, ῶ, f. ώσω, insuper firmo.
Ἐπικράτια, ας, ἡ, potestas, ditio; (2) victoria.
Ἐπικρατίοντα, acc. sing. part. præs. m. g. v.
Ἐπικρατέω, ῶ, f. ήσω, prævaleo; (2) potior, obtineo; (3) supero; (4) cohibeo. Ἐπικρατεῖν τροφῆς, *Thuc.* τὰς τῆς φύσεως ἁμαρτίας, *Isocr.* Ex ἐπὶ et κρατέω.
Ἐπικρατέως, *adv.* potenter, prævalide, *Poet.* pro ἐπικρατῶς. Ab
Ἐπικρατὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, in potestate sua habens, alicujus rei compos; (2) fortis, potens. Ex ἐπὶ et κράτος.
Ἐπικρατήσια, 1. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐπικρατήσαιμι. Ab ἐπικρατέω.
Ἐπικρατητικὸς, cohibendi vim habens, *Gal.*
Ἐπικρατήτωρ, ὁ, apud astrologos ἀσπὴ cujus in themate maximæ vires sunt, *Steph.*
Ἐπικρατίδες, ων, αἱ, sudaria.
Ἐπικρατίδιον, ου, τὸ, sudarium quo caput obvolvebatur. Ex ἐπὶ et κρὰς, *caput.*
Ἐπικρατικὸς, ἡ, όν, cui temperandi vis inest. Ab ἐπικεράννυμι.
Ἐπικρατύνω, confirmo, roboro.
Ἐπικρατῶς, *adv.* valide. Ab ἐπικρατὴς.
Ἐπικρέκω, digitis citharam vel lyram pulso, posito plectro proprie κρέκεσι.
Ἐπικρεμάννυμι, vel ἐπικρεμαννύω, vel
Ἐπικρεμάω, suspendo super. Hinc a. 1. ἐπικρέμασα· ἐπικρέμασας κίνδυνον, periculum impendere fecisti. Hinc ἐπικρέμαμαι, suspensus sum super, impendeo, immineo; ἐπικρεμάμενος κίνδυνος, impendens periculum; in a. 1. ἐπικρεμασθεὶς. Hinc
Ἐπικρεμὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, impendens.
Ἐπικρήνον, 2. sing. a. 1. imperat. act. *per Epenth.* et *Att.* pro ἐπίκρανον, ab ἐπικραίνω.
Ἐπίκρημνος, ου, ὁ ἡ ἡ, præceps, in præcipitium vergens.
Ἐπικρήναμεν, 1. pl. aor. 1. conj. act. *Att.* pro ἐπικράσωμεν, ab ἐπικεράννυμι.
Ἐπικρῆσαι, aor. 1. inf. act. *per Syncop.* pro ἐπικρᾶσαι, ab ἐπικρεμάννυμι.
Ἐπικρηπτηρίδιον, ου, τὸ, operculum κρηπηδίδος, sive parvæ craterræ.
Ἐπικριδὸν, *adv.* cum delectu, diligenter. Ἐπικριδὸν ἰρύσαντο μῆλα, *Apoll. Rhod.* 2, 302.
Ἐπίκριμα, ατος, τὸ, decretum, edictum, *Joseph.*
Ἐπικρίνω, judicio meo approbo, decerno.
Ἐπίκριον, ου, τὸ, antenna navis. Hinc τὰ ἐπίκρια, ων, navis tabulata.
Ἐπίκρισις, εως, ἡ, adjudicatio; (2) judicium, juramentum; (3) discretio; (4) censura; (5) dignatio. Ab ἐπικρίνω. Unde
Ἐπικριτὴς, οῦ, ὁ, arbiter, judex; (2) consultor.
Ἐπίκριτος, ου, ὁ ἡ ἡ, lectus, delectus.
Ἐπικροτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo; (2) crepo, crepito; (3) castigo, vitupero, increpo. Κηρῆδες παρίστασιν ἐπὶ τῶν δελφίνων ἐπικροτῆσαι, *Luc.*
Ἐπίκροτος, ου, ὁ ἡ ἡ, pulsatus, propulsatus, proculcatus.
Ἐπίκρουμα, ατος, τὸ, pulsus, ictus.
Ἐπίκρουσις, εως, ἡ, certa percussio ferulis levibus. Ab
Ἐπικρύω, f. ύσω, impello, incito. Μᾶλλον ἐπικρύσεις σύριγξ (τὸν ἅλον) *Aristoph. Thesm.* 1013. (2) idem quod ἐπικρύπτω.
Ἐπικρυπτικὸς, ἡ, όν, qu. dic. occultativus; (2) occultationis significationem habens. Ab
Ἐπικρύπτω, f. ψω, abscondo; (2) celo, dissimulo. Hinc
Ἐπίκρυφος, ου, ὁ ἡ ἡ, occultus:
Ἐπίκρυψις, εως, ἡ, occultatio; (2) sermo obscurus.
Ἐπικρώζω, adcrocito.
Ἐπικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper adquiro. Ξυμμάρτυρας ὕμμας ἐπικτῶμαι, vos simul testes advoco, *Soph. Antig.* 846.
Ἐπικτείνω, interficio, *Soph.*
Ἐπικτένιον, ου, τὸ, lanugo lini adhærens pectini, dum pectinatur linum; (2) locus supra pubem. A κτὶς, quod de pube etiam dicitur.
Ἐπίκτημα, ατος, τὸ, possessio extra patriæ fines, quæ al. ἔγκτημα.
Ἐπίκτησις, εως, ἡ, accessio possessionum.
Ἐπίκτητος, ου, ὁ ἡ ἡ, adquisitus, possessus.
Ἐπικτίζω, f. ίσω, superædifico, superstruo; (2) pro κτίζω, de urbe.
Ἐπικτυπέω, ῶ, f. ήσω, insono, strepo, perstrepo; (2) strepitum excito.
Ἐπικυδαίνω, glorior, effero me.
Ἐπικυδισίως, *adv.* gloriosius; (2) meliore fortuna et successu.
Ἐπίκυδος, ου, ὁ ἡ ἡ, gloriosus; (2) potens; (3) magna fiducia præditus. Ex ἐπὶ et κῦδος.
Ἐπικυέω, ῶ, f. ήσω, superfœto. Hinc
Ἐπικύημα, ατος, τὸ, fœtus, qui post alium conceptum concipitur.
Ἐπικυΐσκω, idem quod ἐπικυέω.
Ἐπικυκλίω, extrinsecus insero, inculco.
Ἐπικύκλιος, subintell. κλακοῦς, quoddam placentæ genus, *Ath.*
Ἐπίκυκλος, ου, ὁ, circulus centrum habens in peripheria alius circuli majoris, *apud Ptol.* (*et alios astronomos*).
Ἐπικυλίδες, ων, αἱ, superiores palpebræ.
Ἐπικυλίκιος, ου, ὁ ἡ ἡ, inter pocula dictus vel factus.
Ἐπικυλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo super, devolvo.
Ἐπικυλινδρόω, ῶ, f. ώσω, cylindris æquo. A κύλινδρος.
Ἐπικυλίνδω, idem quod ἐπικυλινδέω.
Ἐπικυλίω, devolvo in.
Ἐπικυμαίνω, fluctuando irruo.
Ἐπικυματίζω, f. ίσω, innato.
Ἐπικυμάτωσις, εως, ἡ, fluctuatio.
Ἐπικύπτω, f. ψω, pronus incumbo, inspicio.
Ἐπικυρέω, f. ήσω, incido, nanciscor.
Ἐπικυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, approbo; auctor sum, sancio. Νῦν δέ γ' ἐπικυρῶ τ' ἐγὼ, *Soph. Œd. Tyr.* 258. Κἀπικύρωσαν θανεῖν, et sanciverunt mori, *Eurip. Or.* 860.
Ἐπικύρσαι, aor. 1. inf. act *Æol.* pro ἐπικῦραι, ab ἐπικυρέω.
Ἐπίκυρτος, ου, ὁ ἡ ἡ, gibbus, convexus.
Ἐπικυρτόω, ῶ, f. ώσω, incurvo. A præc.
Ἐπικυρτώοντε, nom. dual. part. præs. act. *Poet.* pro ἐπικυρτοῦντε.
Ἐπικύρω, f. ύρσω, idem quod ἐπικυρέω, a. 1. ἐπικύρσαι, incidere; ἐπικύρσας, partic.
Ἐπικύρωσις, εως, ἡ, confirmatio.
Ἐπίκυφος, ου, ὁ ἡ ἡ, incurvus. Ab ἐπικύπτω.
Ἐπικυψίλιος, qui curat alvearia apum, epith. Panis, *Ep.* A κυψέλη.
Ἐπικωβωτίζομαι, f. ίσομαι, perpoto.
Ἐπικωκύω, f. ύσω, lamentor, allacrymor. Καὶ ἐπικωκύω πατρὸς τὴν δυσάλαιναν δαῖτα, *Soph. El.* 285.
Ἐπικωλύσις, εως, ἡ, impeditio. Ab
Ἐπικωλύω, f. ύσω, impedio; (2) insuper impedio, insuper prohibeo. Τίς ἔσαι μ' ὁ ἐπικωλύσων τάδε, *Soph. Phil.* 1230.
Ἐπικωμάζω, f. άσω, commissatum eo ad quem, obruo eum protervo adventu, *Eur. Alc.* 834.
Ἐπικωμιαστικῶς, *adv.* laudantium more.
Ἐπικώμιον, ου, τὸ, encomium, laus. Ab
Ἐπικώμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, laudatorius.
Ἐπίκωμος, ου, ὁ ἡ ἡ, commessator.
Ἐπικωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, mordacibus dictis incesso, mordeo, noto, taxo, subsanno.
Ἐπικωπητὴρ, ὁ· vide κωπητὴρ, *Suid. Eust.*
Ἐπίκωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, remo admotam habens manum, remigationi accinctus; (2) remigio instructa, de navi. Ex κώπη.
Ἐπικῶς, *adv.* more carminis epici.
Ἐπικώφωσις, εως, ἡ, surditas.
Ἐπιλαβίσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἐπιλαμβάνω.
Ἐπιλαβὴ, ἡ, prehensio, *Æsch.*
Ἐπιλαγχάνω, super alio seu post alium sorte obtineo; unde ἐπιλαχὼν, a. 2. sorte suffectus, subjectus. Ἐπιλέλογχε πύματον γῆρας ἄφιλον, supervenit tandem senectus amicis orba, *Soph. Œd. Col.* 1235.
Ἐπιλάζυμαι, prehendo, comprehendo. Κἀπιλάζυμαι σῶμα, et os comprimo, *Eurip. Andr.* 249.
Ἐπιλαβέσθαι, a. 2. infinit. med. verbi ἐπιλαμβάνομαι pro ἐπιλήθομαι.
Ἐπιλάθηται, 3. sing. aor. 2. conj. med.
Ἐπιλαΐς, ίδος, ἡ, curruca, avicula, quæ et ὑπολαΐς nuncupatur.
Ἐπίλακκος, concavus. Τὸ ἐπίλακκον μέρος τὸ μετὰ τὸν τράχηλον, pars illa concava quæ collo subjacet, [jugulum dixere Latini,] *Schol. Theocr. ad Idyll.* 3, 54.
Ἐπιλαλίω, interpello, obloquor.
Ἐπιλαμβάνω, insuper adsumo, sumo post aliud; (2) excipio, subdo; (3) opprimo, invado; (4) corripio, manum injicio; (5) occupo; (6) attingo, nanciscor; (7) retineo, sisto; (8) obstruo, obturo: ἐπιλαμβάνομαι, prehendo, arripio; (2) reprehendo, corripio; (3) retineo; (4) capto; (5) imperio; (6) opprimo, invado; (7) opem fero. Νυκτὸς ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον, *Thuc.* Σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ, *Dem.*
Ἐπίλαμπος, ου, ὁ ἡ ἡ, clarus, illustris, manifestus. Ex λάμπω.
Ἐπιλαμπρύνω, in celebritate magna versor, excello, insignem me facio.
Ἐπίλαμπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui in aliqua re deprehenditur. Ἐπίλαμπτος δὲ ἀφάσσουσα ἴσαι, et ipsa in palpando deprehendatur, *Herod.* 3, 69.
Ἐπιλάμπω, superfulgeo, lucco, super aut post; (2) illustro.
Ἐπιλανθανίσθω, 3. sing. præs. imperat. med. verbi
Ἐπιλανθάνομαι, obliviscor, f. ἐπιλήσομαι, perf. ἐπιλέλησμαι, a. 2. ἐπιλαθόμην. Νήπιος ὅστις τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται, *Soph. El.*

Ev. 145. Ταῦτ' ἐπιλίλησαι πρὶν μαθεῖν, oblitus est, *Aristoph. Nub.* 631.

'Επιλαρχία, ας, ἡ, turba duplaris, duæ turmæ, agmen militum centum viginti octo. Ex ἐπὶ et ἰλάρχης.

'Επιλαύνω, lævigo, polio; (2) commendo aliquid, laudo per assentationem.

'Επιλέγω, dictis addo; (2) eligo, deligo, seligo. ἐπιλέγομαι, eligo, deligo; (2) lego; (3) recenseo; ἐπελεξάμην, a. 1. med. ἐπιλελεγμένοι, perf. pass. delecti. 'Επιλεγῆν τεκμήρια, *Thuc.*

'Επιλείβω, super aliqua re libo.

'Επιλειόω, lævigo.

'Επιλείπω, f. ψω, deficio, desum. Κλητῆρες ἐπιλείψουσι τὰς καλυμένας, *Aristoph. Vesp.* 1324. 'Επιλίποι δ' ἂν ἡμᾶς ὁ πᾶς χρόνος, *Isocr.* Hinc

'Επίλειψις, ως, ἡ, defectio. penuria.

'Επιλείχω, in superficie lambo; (2) lambo.

'Επιλοχαγός, ὁ, ὁ, præfectus militum extraordinariorum. Ab

'Επίλεκτος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, delectus, selectus; (2) miles extraordinarius. Ab ἐπιλέγω.

'Επιλέκτως, *adv.* cum delectu.

'Επιλέλαθα, perf. ind med. *Dor.* pro ἐπιλέλησθε, ab ἐπιλανθάνομαι.

'Επιλησθῆσθαι, *oblivioni traditum esse*, perf. inf. pass.

'Επίλεξις, ως, ἡ, delectus.

'Επιλέπω, decortico, *Hom.*

'Επιλευκαίνω, dealbo.

'Επίλευκος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, aliquantum albus, albicans.

'Επιλεύσσω, adspicio, prospicio.

'Επιλήθω, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιλήθεσο.

'Επιλήθης, ες, oblivionem afferens. Ab

'Επιλήθομαι, obliviscor. Καὶ ἐπιλήθομαι κακῶν, *Eur. Hec.* 285.

'Επίληθον, *apud Hom.* aliqui pro ἐπιληστικόν, efficax oblivionis. Vid.

'Επιλήθω, *apud Poetas*, obliviscifacio, oblivionem induco; aor. 1. ἐπέλησεν, obliviscifecit. Ab hoc ἐπιλήθω, *participium neut.* ἐπιλῆθον, *apud Hom.* Odyss. 4, 221. obliviscifaciens, secundum eos qui ibi non scribunt ἐπίληθον.

'Επιλῆϊς, ίδος, ἡ, jure belli parta, v. gr. urbs. Ex ἐπὶ et λεία.

'Επιληκέω, crepitum seu strepitum excito ad, applaudo.

'Επιλήναιος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, in sacris Bacchi usitatus.

'Επιλήνιος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, torcularius, ad torcular pertinens.

'Επιληπτίζω, f. ίσω, morbo comitiali laboro.

'Επιληπτικὸς, ἡ, ὸν, morbo comitiali laborans.

'Επιληπτικῶς, *adv.* per epilepsiam.

'Επιλήπτομαι, idem quod ἐπιληπτίζω. Ab

'Επίληπτος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, reprehensione dignus; (2) correptus a dæmone; (3) laborans epilepsia sive morbo comitiali; (4) conspicuus. Ab ἐπιλαμβάνω.

'Επιλήπτωρ, ορος, ὁ, reprehensor. Ab eod.

'Επίληστις, ἡ, oblivio. *Pind.*

'Επιλήσμη, ης, ἡ, oblivio. Ab ἐπιλήθω. Unde

'Επιλησμονὴ, ῆς, ἡ, idem.

'Επιλησμοσύνη, ης, ἡ, idem.

'Επιλησμόστατος, pro ἐπιλησμονέστατος, *Ar.*

'Επιλήσμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, obliviosus, quem facile capit oblivio; (2) oblitus, immemor.

'Επιλήσομαι, f. 1. ind. med. verbi ἐπιλήθομαι.

'Επιληστικὸς, ὁν, oblivionem afferens.

'Επιληψία, ας, ἡ, invasio, paroxysmi initium; (2) morbus comitialis, epilepsia; (3) subita invasio, correptio, oppressio; (4) retentio, obstructio, obturatio. Ab ἐπιλαμβάνω.

'Επιλήψιμος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, reprehensione dignus. Ab eod.

'Επίληψις, ως, ἡ, prehensio, apprehensio; (2) invasio, manus injectio, vindicatio; (3) morbus comitialis, epilepsia. Ab eod.

'Επιλίγδην, *adv.* strictim, leviter.

'Επιλιμνάζω, superstagno, restagno.

'Επιλιπαίνω, pinguedine illino.

'Επιλιπὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, deficiens. Ab ἐπιλείπω.

'Επιλλίζω, f. ίσω, oculis innuo; (2) subsanno, derideo. (1) Οὐκ ἀΐεις, ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες, oculis innuunt, *Odyss.* 18, 2. (2) ἀλλ' ἤ δήν μοι ἐπιλλίζοιτις ὀπίσσω δὴν ἕσσεσθε, diu in posterum insultabitis, *Apoll. Rhod.* 4, 389. Ex ἴλλος.

'Επίλλος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, strabus, pætus.

'Επιλλώπτω, conniveo, adnicto.

'Επιλεβὶς, ίδος, ἡ, jecinoris fibræ, *Hes.*

'Επιλογὴ, ῆς, ἡ, delectus, electio.

'Επιλογίζομαι, computo, supputo; (2) cogito, recogito, reputo. Hinc

'Επιλογικὸς, ἡ, ὸν, ad reddendam rationem pertinens; τὰ ἐπιλογικὰ, idem quod ἐπίλογος.

'Επιλογισμὸς, ῦ, ὁ, computatio, enumeratio; (2) cogitatio; ἐξ ἐπιλογισμοῦ, prudenter.

'Επίλογος, ὁ, ὁ, subjuncta dictorum ratio, dicti alicujus explicatio; (2) epilogus, conclusio. Ab ἐπιλέγω.

'Επίλογχος, ον, cuspidem habens. Θεσσαλὸν ὄρεταν' ἐπίλογχον ἔχων ἐν χειρὶ βέλος, gestans in manu telum (vel cuspidem) Thessalum hastili infixum, [nam ordo est ἐπίλογχον ὄρεταν,] *Eurip. Hipp.* 221.

'Επιλοίβιος, ον, libationi serviens, sc. patera.

'Επιλοιδορέω, convicior, in re, ob rem.

'Επιλοίμιοι ὕμνοι, carmina quæ cantantur post sedatam pestem. Ex ἐπὶ et λοιμός.

'Επίλοιπος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, reliquus. A λείπω.

'Επίλουτρον, ὁ, τὸ, merces pro lotura, merces balneatoris.

'Επιλυπέω, ῶ, f. ήσω, insuper molestiam adfero; (2) contristo, ad iracundiam provoco.

'Επίλυπος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, valde mœstus, admodum tristis. Ex ἐπὶ et λύπη, *tristitia.*

'Επίλυσις, εως, ἡ, explicatio; (2) liberatio.

'Επιλυτικὸς, ἡ, ὸν, nodosas quæstiones solvendi peritus

'Επίλυχνος, ὁ, ὁ, lucerna, seu ellychnium.

'Επιλύω, explico, solvo; (2) *med. etiam* libero.

'Επιλωβάω, f. ήσω, ignominia, injuria afficio.

'Επιλωβεύω, f. εύσω, cavillor, irrideo.

'Επιλώβητος, ες, damnosus, perniciosus, *Nic.*

'Επιλώβητος, ον, ignominia affectus, infamis.

'Επιμάζιος, ον, lactans, de infante, a μάζος.

'Επιμαιμάω, ῶ, fut. ήσω, vehementer cupio. 'Επιμαίμωσαι μάχης, *Lycophr.*

'Επιμαίνομαι, insanio; (2) furiose amo; a. 2. ἐπιμάνην part. ἐπιμανὶς, ἐπιμανῖσα.

'Επιμαίομαι, attingo; (2) instigo; (3) cupio; (4) quæro.

'Επίμαλθος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, maltha inductus.

'Επιμᾶλλον, *adv.* promptius, propensius, vehementius.

'Επιμανὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, insanus, furiosus. Ab ἐπιμαίνομαι.

'Επιμανίκιον, τὸ, manipulus sacerdotis, *Chrys.*

'Επιμανῶς, *adv.* furiose, vehementer.

'Επιμανθάνω, disco seu doceor post.

'Επίμαργος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, insanus

'Επιμάρτυρ, υρος, ὁ ἢ ἡ, testis factæ rei.

'Επιμαρτύρεω, ῶ, fut. ήσω, testimonium perhibeo; (2) testimonio meo attribuo vel adscribo.

'Επιμαρτυρία, ας, ἡ, attestatio.

'Επιμαρτύρομαι, testes appello, *impr.* deos vel deum obtestor, unde et moneo; (2) testificor, contestor. Ὁ ὑχῖνος ὃν ἴχνι, τιν' ἐπιμαρτύρατο, *Aristoph. Vesp.* 1426.

'Επιμάρτυρος, *Poet.* qui testis est super aliqua re, qui testis adhibetur.

'Επιμασσάομαι, ῶμαι, insuper mando, seu manduco; ἐπιμασσηθῇς, insuper manducatus.

'Επιμάσσω, et ἐπιμάσσομαι, tango, attingo; (2) tactu exploro, palpo; (3) prehendo; (4) abstergo. Ἕλκος δ' ἐντὸς ἐπιμάσσεται, tractabit, *Il.* 4, 190.

'Επιμαστίδιος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, mammæ admotus; (2) subrumus. Ex ἐπὶ et μαστός.

'Επιμάστιος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd. *Apoll. Rhod.* 4, 1734.

'Επίμαστος, ὁ, qui cibum quærit, mendicus, *Hom.*

'Επιμαχέω, ῶ, f. ήσω, fero auxilium.

'Επιμαχία, ας, ἡ, societas belli ad propulsandam injuriam ab altero. Ab

'Επίμαχος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, oppugnabilis; (2) expugnabilis; *superl.* ἐπιμαχώτατος· (3) qui auxiliatur in pugna. Ex μάχομαι.

'Επιμειδάω, idem quod ἐπιμειδιάω, *Hom.*

'Επιμειδήσας, a. 1. part act.

'Επιμειδίασις, εως, ἡ, arrisio; (2) risus. Ab

'Επιμειδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo; (2) adrideo.

'Επιμέλια, τὰ, *Il.* 9, 147, res dotales.

'Επιμελάδις, αἱ, ovibus admixtæ, *Call. V. L.*

'Επιμελαίνομαι, nigresco, nigredine inficior.

'Επιμέλας, αινα, αν, nigricans.

'Επιμέλεια, ας, ἡ, et *Ion.* ἐπιμελίη, cura, diligentia, studium; (2) curatio, procuratio; (3) curatio muneris. Ab ἐπιμελής.

'Επιμελέομαι, ῆσαι, fut. ἐπιμελήσομαι, curo, curam gero. 'Επιμελεῖσθαι τῷ σώματος· τῶν κοινῶν, res publicas. 'Επιμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθάνατος, *Isocr.* Ex ἐπὶ et μέλει.

'Επιμελὲς, τὸ, cura, *Polyb.*

'Επιμελέστατα, *adv.* diligentissime. Ab ἐπιμελέστατος, superl. ab ἐπιμελής.

'Επιμελέστερον, et ·έρως, *adv.* diligentius.

'Επιμελήτι, 2. sing. a. 1. imperat. pass. verbi ἐπιμελέομαι. Unde

'Επιμέλημα, ατος, τὸ, negotium cujus curam gerimus, res quæ curæ est; (2) cura.

'Επιμελὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, qui curam agit; (2) solicitus, diligens; (3) qui curæ est, qui curatur. Ex ἐπὶ et μέλει, *curæ est.*

'Επιμελητὴς, οῦ, ὁ, curator; (2) procurator.

'Επιμελητικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad curam gerendam alicujus rei; (2) diligens et peritus curator. A præc.

'Επιμέλλω, f. λήσω, cunctor.

'Επιμέλομαι, idem quod ἐπιμελέομαι.

'Επιμείλιττω, accino.

'Επιμελῶς, *adv.* diligenter.

'Επιμέμονα (idem quod ἐμμέμονα), præt. perf. med. verbi ἐπιμένω, insanio, turbor, vehementi ardore adficio. Vide ἐμμέμονα.

'Επίμεμπτος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, culpabilis, accusabilis: 'Επιμεμφὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, idem:

'Επιμέμφεται, 2. sing. præs. ind med. *Ion.* pro ἐπιμέμφεσαι, ab

'Επιμέμφομαι, f ψομαι, conqueror super aliqua re, incuso; (2) reprehendo, vitupero. 'Επιμέμφεσθαι ἑαυτῷ τῆς τόλμης, *Diosc.*

'Επίμεμψις, εως, ἡ, conquestio, reprehensio.

'Επιμένω, f. ενῶ, permaneo, persevero; (2) expecto, a. 1. ἐπέμεινα, ἐπιμεῖναι. Ἔτι δὲ Καφαλίωσ ὕδωρ ἐπιμένει μι, *Eur. Ph.* 231.

'Επιμερὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ· vid. ἐπιμόριος.

'Επιμερίζω, f. ίσω, impertior.

'Επιμερισμὸς, οῦ, ὁ, partitio.

'Επίμεσος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, ἐπίμεσα ῥήματα, verba deponentia.

'Επίμετρος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, plenus, redundans.

'Επιμετακίμασθαι, arcesso novum, v. gr. auxilium.

'Επιμετρέω, ῶ, f. ήσω, super legitimam mensuram adjicio; (2) certa mensura mutuo do, ut eadem reddatur mihi; (3) admetior, addo; unde prorogo in tempus aliquod; (4) rem breviter expositam latius ac diligentius edissero. *Polyb.* τὸ ἐπιμετρεῖν, excessus rei alicujus, ut gaudii, &c. (5) indulgere, v. gr. animo, cupiditati, *Etm.*

'Επίμετρον, ὁ, τὸ, quod super mensuram additur, auctarium; (2) quod ex abundanti additur.

'Επιμήδομαι, f. ήσομαι, excogito.

'Επιμήθια, ας, ἡ, consilium post rem jam peractam; (2) prudentia.

'Επιμηθεύομαι, consilium re jam peracta capio.

'Επιμηθὴς, ἐος, qui sero sapit, qui re jam peracta consilium capit; (2) prudens; (3) Epimetheus, præses animæ irrationalis, *secundum Orphicos.* Ex ἐπὶ et μῆθος, *consilium.*

'Επιμηθὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, prudens. Ex iisd.

'Επιμήκης, ες, ὁ ἢ ἡ, oblongus; (2) prælongus; procerus; *superl.* ἐπιμήκιστος. Ex μῆκος.

'Επιμηλὶς, ίδος, ἡ, mespili arboris genus; (2) apii genus.

'Επιμη-

'Επιμηλοβοτὴρ, ὁ, idem quod μηλοβοτὴρ· sed vox est suspecta.
'Επιμήνιος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, menstruus, qui singulis mensibus fit. Ex ἐπὶ et μήν.
'Επιμηνίω, f. ίσω, irascor.
'Επιμηνιάω, delibero, cogito.
'Επιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, molior, vel machinor in aliquem.
'Επιμίγνυμι, vel ἐπιμιγνύω, f. μίξω, misceo, permisceo; (2) commercium habeo, exerceo.
'Επίμικτος, η, ὁ ᾖ ἡ, permixtus, commixtus; (2) promiscuus. A præc.
'Επιμιμνήσκομαι, recordor, memini; (2) cum acc. mentionem facio: f. ἐπιμνήσομαι, ἐπιμνησθήσομαι aor. 1. ἐπιμνήσασθαι, et usitatius ἐπιμνησθῆναι. 'Επὶ δὲ ᾖ κολακείας ἐπιμνήσθης, Luc. Ex ἐπὶ et μνάομαι.
'Επιμίνω, Poet. permaneo alicubi, incumbo.
'Επιμίξ, adv. mistim, promiscue. Ab ἐπιμίγνυμι. Unde
'Επιμίξας, a. 1. part. act. Æol. pro ἐπιμίξας.
'Επιμιξία, ας, ἡ, permistio, commistio, coalescentia, conjunctio; (2) commercium; (3) congressus, consuetudo.
'Επίμιξις, εως, ἡ, idem.
'Επιμίσγομαι, commercium habeo, in consortium venio; (2) ingredior, accedo. (2) Call. in Jov. 13: et sæpissime Herodotus. Vide ἐρατός.
'Επιμίσθιος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, mercenarius. A μισθός.
'Επιμισθίς, ίδος, ἡ, mercenaria, meretrix.
'Επιμνάομαι. Vide ἐπιμιμνήσκομαι, Ap.
'Επιμνημονεύω, memor sum.
'Επιμνησθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi ἐπιμνήσκομαι.
'Επιμοιρᾶσθαι, præs. inf. med. contr. pro ἐπιμοιρίζεσθαι, ab
'Επιμοιράω, ῶ, et άομαι, ῶμαι, impertior.
'Επιμοίριος, ον, fatalis. A μοῖρα.
'Επιμολεῖν, contingere. Οἷον ἀναρσίων ἔπω 'Ηρακλέα πίμολεν πάθος οἰκτίσαι, malum quale nunquam contigit Herculi pati ab hostibus, ita ut misericordiam moveret, [jungendum πάθος cum οἷον· ἀναρσίων regitur a præpositione ἀπὸ subintellecta, et οἰκτίσαι pendet ab ὥστε subintellecto], Soph. Trach. 853.
'Επιμολίω, invado, Soph.
'Επίμολος, ὁ, qui invadit, Æsch.
'Επιμομφᾶς, gen. sing. Dor. pro ἐπιμομφῆς.
'Επιμομφή, ῆς, ἡ, objurgatio, reprehensio. Ab ἐπιμέμφομαι.
'Επίμομφος, ον, vituperandus, vituperio obnoxius; (2) qui aliquem objurgat, vituperat; qui alicui succenset. (2) κἀπίμομφος εἶ φίλοις, et amicis succenses, Eurip. Rhes. 327. Ab eod.
'Επιμονή, ῆς, ἡ, permansio, perduratio, perseverantia; (2) mora, cunctatio. Ab ἐπιμένω.
'Επίμονος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, constanter permanens, perdurans; (2) constans, perpetuus. Ab eod.
'Επιμονόω, ῶ, f. ώσω, desolo, solum reddo, solitudinem adfero; (2) desero, destituo; unde ἐπιμονωθὶς, destitutus.
'Επιμόνως, adv. constanter, perseveranter.
'Επιμόριος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qu. dic. superparticularis, qui aliam quantitatem continet et præterea partem ipsius. Ex ἐπὶ et μόριον.
'Επίμορτος γῆ, tellus, pro qua colenda partem fructuum a domino capit colonus. A μορτή.
'Επιμορφάζομαι, vultum varie fingo.
'Επίμοχθος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, laboriosus, ærumnosus.
'Επιμόχθως, adv. magno cum labore et molestia.
'Επιμοχλόω, pessulum obdo.
'Επιμπλίστο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. pro ἐπιμπλάστο, et hoc pro ἐπλήσατο. A πίμπλημι.
'Επίμπλω, 2. sing. imperf. ind. pass. Ion. et Att. pro ἐπίπλασο.
'Επίμπρα, 3. sing. imperf. ind. act. Dor. pro ἐπίμπρη, a πίμπρημι.
'Επιμύζω, f. ξω, compressis labris gemo. Αἱ δ' ἐπίμυξαν 'Αθηναίη τε καὶ "Ηρη, compressis labris gemebant, Il. 4, 20; 8, 457.
'Επιμυθέομαι, οῦμαι, alloquor; (2) exhortor.
'Επιμυθεύω, et ἐπιμυθιόομαι, adfabulor.
'Επιμύθιον, ᾱ, τὸ, epilogus fabulæ. A μῦθος.
'Επιμύλιος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, molaris, in mola cantari solitus, mola superior. Ex ἐπὶ et μύλη.
'Επιμυλὶς, ίδος, ἡ, patella, aut mola genu.
'Επίμυξις, εως, ἡ, suspirium, seu gemitus qui fit compressis labris. Ex ἐπιμύζω.
'Επιμύρομαι, prosequor quiritatione.
'Επιμύσσω, vel ἐπιμύττω, fut. ξω, subsanno strepitu narium, excusso spiritu irrideo
'Επιμύω, f. ύσω, idem quod μύω· item connIveo. Βλίφαρα μίγις τοῖσι ὀφθαλμοῖσι ἐπιμύσι, Arat.
'Επιμωκάομαι, irrideo, Ern.
'Επιμωμάομαι, vel ἐπιμωμέομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, vitupero, reprehendo.
'Επιμώμητος, ον, reprehensibilis, Hesiod.
'Επίμωμος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, culpabilis.
'Επινάσιος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui sedibus suis relictis se habitatum contulit; pulsus patria, exsul. Ex ἐπὶ et ναίω, habito.
'Επινάττω, vel ἐπινάσσω, f. άσω, oppleo; ἐπινενασμέναι, oppletæ, Aristoph. Eccl. 838.
'Επιναύσιος, ὁ, nauseans, Ern.
'Επίνειον, ᾱ, τὸ, navalia, statio navium; (2) emporium. (2) ἐπίνειον δ' ἦν τι βραχὺ Πλακεντίας, Appian. Bell. Annibal. 7. Ex ἐπὶ et νεῦς, navalis.
'Επινεισομαι, idem quod ἐπνίσσομαι.
'Επινεμέσθαι, præs. inf. pass. verbi ἐπινέμω.
'Επινέμησις, εως, ἡ, distributio, divisio; (2) indictio. A seq.
'Επινέμω, distribuo, partior: (2) in numeros militares refero, decurio, centurio; (3) de pasco; (4) pasco in alieno. 'Επινέμειν τὰ βοσκήματα, Plat.
'Επινενημένος, part. perf. pass. verbi ἐπινήθω.
'Επινενόηκα, perf. ind. act. verbi ἐπινοέω.
'Επινεύω, f. εύσω, innuo, nutu significo; (2) annuo, adsentior; (3) vergo, deorsum vergo, propendeo. Σὺ μὲν γὰρ ἐπίνευσας τάδ', Eur. Or. 274.
'Επίνευσις, ἡ, concessio; (2) instinctus, inspiratio, adflatus.
'Επινέφελος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, nubibus tectus, nubibus obductus; (2) nubilosus, nubis modo innatans. Ex νεφέλη.
'Επινεφίω, ῶ, f. ήσω, nubibus tego, obnubilo. Ab
'Επινεφὴς, ές, ὁ ᾖ ἡ, nubibus tectus seu obductus, obnubilus. Ex ἐπὶ et νέφος.
'Επινεφρίδιος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, quod est in vel super renibus. Ex νεφρὸς, ren.
'Επίνηψις, εως, ἡ, actio ipsa obtegendi nubibus. Ab inus, ἐπινέφω, pro ἐπινεφίω.
'Επινέω, supernato, in superficie aquæ nato; (2) adnato.
'Επινέω, sive ἐπινήθω, f. ήσω, fatalibus filis attribuo, fatalia fila nens tribuo, seu destino; ἐπινενησμένα, fato attributa.
'Επινέω, sive ἐπινήω, accumulo.
'Επινήθω, idem quod ἐπινέω, Luc. Hom.
'Επινήϊος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui super navi est aut fit.
'Επινηνέω, accumulo, Hom.
'Επίνητρον, ᾱ, τὸ, id supra quod fila deducta glomerantur, fusus.
'Επινήφω, f. ψω, sobrius sum, maneo.
'Επινήχομαι, fut. ξομαι, innato, in superficie aquæ nato.
'Επινήχυτος, ον, copiosus, largus.
'Επινίκιος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, ad victoriam pertinens. Hinc τὸ ἐπινίκιον, ᾱ, epinicium, carmen triumphale. Ex ἐπὶ et νικάω.
'Επίνικος, idem quod ἐπινίκιος, Pind.
'Επινιπτρὶς κύλιξ, poculum quod post lotas manus extremo convivis apponitur. A νίπτρον.
'Επινίσσομαι, adeo, convenio, accedo, peragro, labor. Πεδίων ἐπινίσσεται, arva peragrat, Soph. Œd. Col. 889.
'Επινίφω, fut. ψω, ningo super, nive obruo; (2) in superficie irrigo.
'Επινοέω, ῶ, fut. ήσω, excogito, comminiscor; (2) mente agito, cogito; (3) animadverto; (4) destino, in animum induco. Εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ ᾖ κερμηθικῶς, Aristoph. Av. 1517. "Ην ταῦθ' ἃ ἐπινοῖς κατεργάσῃ, Id. Conc. 247. Hinc
'Επινόημα, ατος, τὸ, commentum; (2) consilium; (3) institutum.
'Επινοηματικὸς, ἡ, όν, promptus consilio.
'Επινοητικὸς, ἡ, όν, idem. Ab ἐπινοέω.
'Επινόησις, εως, ἡ, inventio consilii.
'Επίνοια, ας, ἡ, cogitatio, sensus, mens; (2) commentum; (3) solertia. A νόος.
'Επίνομες, 1. pl. imperf. ind act. Dor. pro ἐπίνομεν, a πίνω.
'Επινομὴ, ῆς, ἡ, jus compascui.
'Επινομία, ας, ἡ, pastio, jus pascendi in alieno; (2) jus pascendi inter se, pascuarium commercium. Ex ἐπὶ et νέμω, pasco.
'Επινομὶς, ίδος, ἡ, strena; (2) appendix legum. A νόμος.
'Επινομοθετέω, ῶ, fut. ήσω, insuper sancio, ad leges latas aliquam addo.
'Επίνομος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, hæres, Hes. (2) idem quod σύννομος. Ab ἐπινέμω, distribuo.
'Επινον, bibebant, 3. plur. imperf. verbi πίνω.
'Επινοσίω, ultra (superato morbo) ægroto; (2) ægroto
'Επίνοσος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, morbis obnoxius.
'Επινόσως, adv. per morbos, cum morbis.
'Επινοτίζω, f. ίσω, in superficie humecto; (2) irroro, inspergo.
'Επινυκτερεύω, fut. εύσω, pernocto.
'Επινυκτὶς, ίδος, ἡ, pustula noctu in eminentioribus corporis partibus erumpens, et noctu maxime etiam crucians; (2) nocturna hominis custodia; (3) commentarium nocturnum. Ex ἐπὶ et νύξ.
'Επινυμφίδιος, ον, nuptialis.
'Επινύσσω, vel ἐπινύττω, f. ξω, pungo, fodico; (2) impello.
'Επινυστάζω, f. άξω, capite declivi dormito; (2) insuper dormito.
'Επινωμάω, ῶ, f. ήσω, insuper distribuo; (2) appello, accedo; (3) lustro, inspicio. (2) ἐδεῖ τιν' αὐτῷ παιῶνα κακῶν ἐπινωμᾶν, nec ad eum quemquam accedere, qui dolores sedare possit, Soph. Phil. 167. (3) εἰ τάδε σώματα νεκρῶν ὄμματος αὐγαῖς σαῖς ἐπινώμας, si hæc corpora mortuorum oculorum tuorum acie inspiceres. Eurip Phœn. 1556.
'Επινώτια, dorsualia. Ab ἐπὶ et νῶτος.
'Επινωτίδιος, ον, humeris impositus, Ep.
'Επινωτίδιον, ᾱ, τὸ, mantica, quæ tergo imponitur. Ab
'Επινώτιος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, super dorsum positus.
'Επινωτίζω, irruo, invado, Eur.
'Επινωτίζω, tego, amicio. Ξανθὴν κρᾶτ' ἐπινωτίσας δεινῷ χασματι Sηρός, Euripid. Herc. Fur. 361.
'Επιξαίνω, exulcero.
'Επίξανθος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, subflavus.
'Επιξενίζω, hospitio excipio; in pass. diversor (divertor) apud aliquem.
'Επιξενόομαι, ῶμαι, f ώσομαι, hospitio excipior; (2) peregrinor, peregre advenio.
'Επιξέω, rado, seu scalpo.
'Επίξηνον, mensa coquinaria. A ξαίνω.
'Επίξηνος, ὁ, idem quod ἐπίξηνον, Ar.
'Επιξηραίνω, f. ανῶ, in superficie sicco; (2) exsicco, arefacio. Hinc
'Επιξηραντικὸς, ἡ, όν, exsiccandi seu arefaciendi vim habens.
'Επίξηρος, ρα, ρον, valde siccus. 'Επίξηρος γαστὴρ, Aret.
'Επιξιφίζω, f. ίσω, protensis ensibus salto.
'Επιξυννοέομαι, οῦμαι, excogito.
'Επίξυνος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, communis, promiscuus.
'Επιξυνόω, ῶ, communico. Κηρύκεσσιν ἐπιξυνώσατο μύθους, Apoll. Rhod. 4, 435.
'Επιξύω, f. ύσω, rado.
'Επιόγδοος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, sesquioctavus.
'Επιοίνιον ἄθλον, vini præmium, Theog.
'Επιον, a. 2. ind. act. verbi πίνω.
'Επιοινοχοεύω. Vide οἰνοχοεύω, Hom.
'Επιόμνυμι, ἐπιόμνυμαι, insuper juro, Hom.
'Επιόντα, acc. sing. aor. 2. part. act. verbi ἔπειμι.
'Επιόσσομαι, f. ψομαι, inspicio. Τὰς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι, οἱ δὲ πιθίσθων, Il. 9, 167.

'Επιορκία,

'Επιορκίω, ῶ, f. ήσω, pejero. Τὰς Διὸς ἐπιορκῶ, *Æsch.* Ab ἐπίορκος.

'Επιορκήσης, 2. sing. a. 1. conjunct. act. verbi ἐπιορκέω.

'Επιορκητικὸς, ἡ, όν, perjurus. Ab ἐπιορκέω.

'Επιορκία, ας, ἡ, perjurium. Ab ἐπίορκος.

'Επίορκιον, ου, τὸ, idem et ab eod

'Επίορκον, *adv.* jusjurandum temere faciendo. 'Επίορκον ἀτώμοσε, *Il.* 10, 332.

'Επίορκος, ου, ὁ ἡ ή, perjurus.

'Επιόρκως, *adv.* pejerando, neglecto jurejurando.

'Επίρομαι, pro ἐφοράομαι, *Hom.*

'Επίσσομαι, adloquor; (2) significo; (3) prospicio.

'Επίσπερα, τὰ, interstitium. Ab ὅρος, *terminus.*

'Επίσπορος, ου, ὁ, custos.

'Επιῦσα, a. 2. part. act. f. g verbi ἔπιμι. Εἴ σ' ἢ 'πιοῦσα λαμπὰς ὄψιται Διός, si te viderit postera lux dei, *Eurip. Med.* 352. Μακρὰ γὰρ ἡμῖν ἡ 'πιοῦσ' ἀπουσία, quæ secutura est absentia, *Eurip. Iphig. in Aul.* 651.

'Επιόντιος, ου, ὁ ἡ ή, venturus; (2) de die in diem sufficiens, quotidianus, nobis sustentandis idoneus. *Script. Eccles.* supersubstantialis. Ab ἐπιοῦσα, scil. ἡμέρα, *crastina dies*, quod est partic. verbi ἔπιμι, *sequor.*

'Επιόψεται, *videbit*, 3. sing. f. 1. ind. med. verbi ἐπιόπτομαι.

'Επίπαγος, ου, ὁ, glacies in superficie, humor in summo concretus; (2) succus qui, inciso arboris cortice, emanans concrescit. Ab ἐπιπήγνυμι.

'Επιπάγχυ, *adv.* prorsus, omnino.

'Επιπαιάζω, f. άσω, pæanis cantu celebro.

'Επιπαίζω, f. σω, deludo.

'Επίπαισμα, τὸ, offendiculum, offensio. Ab

'Επιπαίω, f. αίσω, impingo, offendo.

'Επιπακτὶς, ίδος, ἡ, herba quædam. Ab ἐπιπήγνυμι.

'Επιπακτόω, ῶ, f. ώσω, obsero, claudo.

'Επιπαλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinor; (2) simulate applaudo; (3) dolose ago.

'Επικάλλω, evibro, concutio, *Æsch.*

'Επιπαμφλάω, ῶ, attonitus, inspicio, *Apoll. Rhod.* 2, 127. ἐπιπαμφλάοντες pro ἐπιπαμφλῶντες.

'Επίπαν, *adv.* in universum, omnino; (2) plerumque. Ὡς ἐπίπαν γὰρ τοῖς εὐτυχοῦσιν ἡ τῶν πραγμάτων ἐπίῤῥοια τὴν τῆ πλείονος ἐπιθυμίαν παρίησι, plerumque sinit prosperi rerum successus plus habendi cupiditate incendit, *Diodor. Sicul.* 1, 2. Vide πλῆθι in πλῆθος.

'Επίπαξ, *adv.* ut semel dicam, summatim, *Steph.*

'Επίπαππος, ου, ὁ ἡ ή, proavus, *al.* atavus.

'Επιπαραγίγνομαι, supervenio.

'Επιπαρανίω, ῶ, f. ήσω, accumulo, exstruo, exaggero. 'Επιπορήνησαν τῆς ἄλλης πόλεως, *Thuc.*

'Επιπαρανήω, f. ήσω, idem.

'Επιπαρασκευάζω, f. άσω, apparo, præparo.

'Επιπάρειμι, adsum; (2) ἐπιπαρὼν, adstans.

'Επιπάρειμι, supervenio; (2) subsequor.

'Επιπαριμβάλλω, impetum facio in; (2) castra castris oppono.

'Επιπαρίξιμι, sensim exeo; unde ἐπιπαριξιὼν, paulatim evadens seu excedens.

'Επιπαρίεχομαι, progredior, procedo.

'Επιπάροδος, ἡ, secunda seu repet ta ingressio, *Poll.*

'Επιπαροξύνω, incito, stimulo, incendo.

'Επιπαροράω, ῶ, f. ήσω, insuper adhortor.

'Επιπάσσω, vel ἐπιπάττω, f. ασω, adspergo, inspergo. 'Επ' ἄρ' ἤπια φάρμακα εἴδως πάσσι, *Il.* 4. 218. Ἀνθῇ παντοῖα ἐπιπάττουσα τῇ νύμφῃ, flores omnigenos inspergens sponsæ, *Lucian. Dial. Mor.* 15. 3. Hinc

'Επίπασος, ου, ὁ ἡ ή, conspersus condimentis; (2) qui inspergitur.

'Επιπαταγίω, ῶ, f. ήσω, adstrepo.

'Επιπατάσσω, f. ξω, infigo, v. gr. clavum.

'Επιπάτωρ, ορος, ὁ, vitricus. Ex πατήρ.

'Επιπαφλάζω, f. άσω, infervesco; (2) efferveo, æstuo.

'Επιπεδίτερος, ον, planior, satis planus.

'Επίπεδος, ου, ὁ ἡ ή, æqualis, planus; (2) latus; (3) campestris. Hinc τὸ ἐπίπεδον, ου, superficies. Ex ἐπὶ et πέδον.

'Επιπείθιε, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιπείθεσο, ab ἐπιπείθομαι.

'Επιπειθὴς, ές, ὁ ἡ ή, obediens, morem gerens. Ab

'Επιπείθω, fut. ίσω, persuadeo. Hinc ἐπιπείθομαι, persuadeor; (2) credo; (3) obedio, morem gero. Ὅς κε Διὸς ἐπιπείθηται, *Il.* 1, 218.

'Επιπειρόω, ῶ, f. άσω, tento, periculum facio.

'Επιπελάζω, f. άσω, appropinquo.

'Επιπέλομαι, accedo, supervenio. Τά σ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται, quæ homines invadunt et imminent iis, *Odyss.* 13, 60. Ὅτε δὴ ὀγδοάτη μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε, *Id.* 7, 261. Ἐπιπλομένη δ' ἰνὶ νύκτι, cum nox supervenisset, *Ap. Il. Rhod.* 1, 1080. Σκότον νέφος ἐπιπλόμενον, *Soph. Œd. Tyr.* 1313.

'Επίπεμπτος, ου, ὁ ἡ ή, sesquiquintus; (2) quinta pars.

'Επιπέμπω, f. ψω, insuper mitto; (2) mitto ad; (3) mitto; (4) immitto. Εἶτα σιτία τίς τῆς τικέσης μᾶλλον ἐπιπέμψειεν ἄν, *Aristoph. Conc.* 235. Hinc

'Επίπεμψις, εως, ἡ, missio in aliquem locum.

'Επιπεντάμοιρος, ου, ὁ ἡ ή, quinarius alter.

'Επιπεπτακὼν, *quod incidit*, perf. part. act. n. g. verbi ἐπιπίπτω, *incido.*

'Επιπεραόω, trajicio, *Hom.*

'Επιπερικυρέω, circumducendo ad me converto.

'Επίπερκος, ου, ὁ ἡ ή, subniger, nigricans; (2) maculis nigris distinctus.

'Επιπεσὼν, a. 2 part. act. verbi ἐπιπίπτω.

'Επιπετάννυμι, super extendo. 'Επιπετάννυναι τῆσι ἰσχάρῃσι, *Aret.*

'Επιπετάομαι, ῶμαι, advolo; (2) involo; (3) evolo.

'Επιπέτομαι, idem.

'Επίπηγον, ου, τὸ, herba quædam. A πήγνυμι.

'Επιπήγνυμι, vel ἐπιπηγνύω, f. ξω, in superficie congelo, in summa parte concresco.

'Επιπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, insulto, invado Κύκητ' ἰσοῦσθαί γ' ἐπεπήδησά γ' αὐτῷ κεμίνῳ, *Aristoph. Nub.* 550.

'Επιπήδησις, εως, ἡ, impetus in quem.

'Επιπήσσω, idem quod ἐπιπήγνυμι

'Επίπηχυς, εως, ὁ ἡ ή, qui supra cubitum est. Hinc τὸ ἐπίπηχυ, sc. μέρος, pars cubiti superior.

'Επιπιθηκίζω, simium imitor.

'Επιπικραίνω, amarum reddo, exacerbo.

'Επίπικρος, ου, ὁ ἡ ή, ad amaritudinem accedens, aliquid amari habens.

'Επιπίλνημι, conspergo, appropinquo.

'Επιπίνω, insuper bibo; (2) potum potui addo.

'Επιπίπτω, irruo, incido, ingruo. Ἐπίπεσε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς, *Act.* 11, 15.

'Επιπισεύω, concredo, *ap. Jos.* (si lectio vera).

'Επιπίστωσις, εως, ἡ, confirmatio.

'Επιπλαι, ων. τὰ, supellex; (2) omne genus instrumenti, ut in bello tela. Ab ἐπιπλίω.

'Επιπλάζομαι, erro, vagor.

'Επίπλασις, εως, ἡ, idem quod

'Επίπλασμα, ατος, τὸ, medicamentum quod illinitur aut imponitur. Ab

'Επιπλάσσω, vel ἐπιπλάττω, f. πλάσω, illino; (2) obstruo.

'Επίπλαστος, ου, ὁ ἡ ή, fictus, simulatus, commentitius; dicitur et de medicamentis, sc. emplastris, quæ distinguuntur ab ἐπιπάστοις. Hoc a πάσσειν, illud a πλάττεσθαι.

'Επιπλάστως, *adv.* ficte, simulate.

'Επιπλαταγίω, ῶ, f. ήσω, plaudo super re aliqua, alicui applaudo.

'Επιπλατύνω, dilato, expando.

'Επιπλεῖον, *adv.* utplurimum; (2) ulterius, amplius, copiosius. Ab

'Επίπλειος, ου, ὁ ἡ ή, refertus, plenus.

'Επιπλεῖσον, *adv.* frequentissime, maxime.

'Επιπλείων, ονος, ὁ ἡ ή, amplior, copiosior.

'Επιπλέκω, f. ξω, permisceo, implico, intrico.

'Επιπλέον, *adv.* amplius, copiosius. Ab

'Επίπλειος, έα, ον, plenus.

'Επίπλεύρος, ου, ὁ ἡ ή, qui supra latus est; costis superjaceus; (2) latera ampla habens.

'Επίπλευσις, εως, ἡ, ingressus navis vel classis. Ab

'Επιπλέω, fut. εύσω, supernavigo; (2) adnavigo, prope navigo; (3) classe invado, navigando oppugno; (4) appello, applico; (5) innato, fluito Αὖθις ἀθροισθέντες ἐπέπλευν τοῖς Κερκυραίοις, *Thuc.*

'Επίπλεως, idem quod ἐπίπλεος.

'Επιπλήγδην, strictim, *Steph.*

'Επιπλήθω, impleo.

'Επιπλήκτης, ου, ὁ, castigator, reprehensor, objurgator. Ab ἐπιπλήσσω.

'Επιπληκτικὸς, ἡ, όν, in castigando asper, ad castigationem pertinens, objurgandi celer.

'Επιπληκτικῶς, *adv.* graviter, aspere, reprehendendo.

'Επιπλῆξαι, *increpuisse*, aor. 1. inf. act. verbi ἐπιπλήσσω, *increpo.* Unde

'Επίπληξις, εως, ἡ, objurgatio, reprehensio.

'Επιπληρόω, ῶ, fut. ώσω, adimpleo; (2) impleo.

'Επιπλήσσειν, *increpare*, 2. sing. præs. imperat. pass. *Ion.* pro ἐπιπλήσσεσο, ab

'Επιπλήσσω, vel ἐπιπλήττω, fut. ξω, increpo, objurgo, castigo. Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς, 1 *Tim.* 5, 1. percutio, *Hom.*

'Επιπλοκὰς, άδος, ἡ, amplexus, complexio. Ab ἐπιπλέκω Unde

'Επιπλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio, implexus; (2) nexus amicitiæ, familiaritas, adfinitas, societas.

'Επιπλοκήλη, ης, ἡ hernia, ramex, quum omentum descendit in scrotum Ab ἐπίπλοον.

'Επιπλομένοις, gen. sing præs. part. med. *Ion. per Sync.* pro ἐπιπλεομένῳ, ab ἐπιπλέομαι.

'Επίπλοον, ου, τὸ, supellex. Ab ἐπιπλέω.

'Επίπλον, *impleve, unl*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐπιπλάω, pro πίμπλημι.

'Επίπλοον, ου, τὸ, omentum. Ab ἐπιπλέω, quod reliquis intestinis quodammodo innatat.

'Επίπλοος, *contr.* ους, ου, ὁ, navigatio adversus aliquem; (2) conflictus; (3) infestus classis adventus. Ab ἐπιπλέω.

'Επίπλους, ὁ, sc. ναῦς, rostrata navis.

'Επιπλώουσι, 3 pl. præs. ind. *Dor.* pro Poetico ἐπιπλώουσι, et hoc pro ἐπιπλέουσι.

'Επιπλὼς, *navigans*, a. 1. part. act. *per Sync.* pro ἐπιπλώσας, ab

'Επιπλώω, fut. ώσω, innavigo; (2) navigo adversus.

'Επιπνέουσα, præs part. act. *Poet.* pro ἐπιπνέουσα, ab

'Επιπνέω, inspiro. Ab ἐπιπνέω.

'Επίπνευσις, εως, ἡ, adflatus, inspiratio. Ab eod.

'Επιπνευσικὸς, ἡ, όν, inspiratione, adflatu factus vel constans; epith. μαντείας.

'Επιπνέω, fut. εύσω, adspiro, adflo; (2) flo seu spiro super; (3) suggero, inspiro. Στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας αἵματι Θήβας, incitans contra, *Eur. Ph.* 796. (3) Ἀργείους ἐπιπνεύσας Σπάρτων γένος, Argivos concitas in Thebanos, *Eurip. Phœn.* 801.

'Επίπνοια, ας, ἡ, adflatus instinctusque divinus. Ab ἐπιπνέω.

'Επίπνοος, *contr.* ἐπίπνους, ου, ὁ ἡ ή, adflatus.

'Επιπόδιος, ον, pedem irretiens, epith. laquei, pedicæ. Ἀγρίας πέδας ἐπιποδίας, *Soph. Œd. Tyr.* 1349. A πούς.

'Επιποθίω, ῶ, f. ήσω, expeto, desidero; (2) amo.

'Επιπόθησις, εως, ἡ, desiderium.

'Επιπόθητος, ου, ὁ ἡ ή, exoptatus.

'Επιποθία, ας, ἡ, desiderium. Ab

'Επιποιέω, ῶ, fut. ήσω, adfingo; (2) molior; (3) designo.

'Επιπόητος, ου, ὁ ἡ ή, fictus, commentitius.

'Επιποικίλος, ου, ὁ ἡ ή, valde varius.

'Επιπολὴν, ὁ ἡ ή· vid. πολὴν, *Hom.*

'Επίποκος, ου, ὁ ἡ ή, lanatus, vellere intectus.

'Επιπολάζω, f. άσω, innato; (2) in superficie sum, per summa feror, exsisto; (3) multus et frequens sum, redundo; (4) invalesco; (5) emergo, emineo, potens sum, impotentem dominationem affecto. (4) διὰ τὸ ἔθος τῆς δωροδοκίας ἀνίδην ἐπιπολάζουσι, propter consuetudinem corruptelis effuse grassantibus, *Appian. Civil.* 1, 35. Ἡγούμενος δ' ὃ Ῥωμαίοις

Ῥωμαίοις συμφέρειν ἐπιπολάσαι τὴν Αἰτωλῶν βίαν, censebat non e re Romanorum esse dominari Ætolorum violentiam, *Id. Macedon.* 7. Ab ἐπιπολῆς.

Ἐπιπολαιόῤῥιζος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, cujus radices leviter sunt fundatæ. Ex seq. et ῥίζα.

Ἐπιπόλαιος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, superficiarius, qui in superficie tantum corporis alicujus exstat; (2) levis, non profundus, non penetrans; (3) trivialis; (4) exstans, non intus latens; (5) evidens, perspicuus, non obscurus; (6) frequens, usitatus. Αἰτιῶσθαι δὲ βέλτιον τὴν τοῦ ὀνόματος μετάπτωσιν, πολλὴν καὶ ἐπιπολαίαν ἔχουσαν ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, *Strab.* 1. Ab ἐπιπολῆς.

Ἐπιπολαίως, *adv.* in superficie, leviter, non ve hementer, summatim.

Ἐπιπόλασις, ἡ, superlitio, *V. L.*

Ἐπιπολασμὸς, ῶ, ὁ, natatio v. gr. cibi in ventriculo; (2) oberratio, pertinax et assidua insultatio, vel impetus; affectatio principatus. Ab ἐπιπολάζω.

Ἐπιπολαστικὸς, ἡ, ὁν, fluitans, innatans, redundans. Ab cod.

Ἐπιπολαστικῶς, *adv.* abundanter, supra modum; (2) insolenter.

Ἐπιπολεμέω, bellum infero, *Steph.*

Ἐπιπολεμόω, excito ad bellum suscipiendum, *Steph.*

ΕΠΙΠΟΛΗ῀Σ, *adv.* in superficie, in summitate, supra; addi quoque solet ἐξ.

Ἐπιπολίαιος, idem quod ἐπιπόλαιος, *Steph.*

Ἐπιπολιόομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, canesco, canus fio.

Ἐπίπολος, qui curat aliquid, qui famulatur. Σὺ μὲν ἐμοὶ ἐπίπολος ἔτι μόνιμος, *Soph. Œd. Tyr.* 1321.

Ἐπιπολῦ, *adv.* multum, valde, admodum; (2) diu; (3) magna ex parte. Hinc ὡς ἐπιπολῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, plerumque, fere, pene semper, ut plurimum.

Ἐπιπομπεύω, f. εύσω, triumpho, pompam duco.

Ἐπίπονα, *adv.* pro ἐπιπόνως, laboriose, moleste. *Soph. Œd. Col.* 1560.

Ἐπιπονέω, ῶ, fut. ήσω, illaboro alicui rei; (2) labores tolero. Ab

Ἐπίπονος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, laboriosus, operosus; (2) labores et molestias adferens, lassescens, lassitudinem sentiens. Hinc τὸ ἐπίπονον, ᾱ, labor, molestia; et

Ἐπιπόνως, *adv.* difficulter, ægre; (2) sedulo, diligenter, magno cum studio.

Ἐπισοντία, ας, ἡ, qu dic. supermarina, Veneris cognomentum. Ex ἐπὶ et πόντος.

Ἐπισορεύομαι, f. εύσομαι, eo ad, proficiscor ad; (2) eo, seu proficiscor per, peragro; (3) incurso fines hostiliter. Τῶν κατὰ πόλιν ἐπισορευομένων πρὸς αὐτον, *Luc.* 8, 4. Καθ' ἅκαστον ἐπισόρευτο, singula examinabat, *Plutarch. Consol. ad Apollon.* 107. D.

Ἐπισορκάω, et ίω, fibulas necto; *in pass.* induor veste fibulis nexa. Hinc

Ἐπισόρκημα, et *Dor.* ἐπισόρκαμα, ατος, τὸ, ornamentum supra fibulam; (2) fibula.

Ἐπισορκὶς, ίδος, ἡ, fibula. Ex πόρπη.

Ἐπισορπόω vid. ἐπισορκάω. Hinc

Ἐπισορφυρίζω, f. ίσω, ad purpuram accedo, in purpuram candico. Ab

Ἐπισόρφυρος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, purpureus, purpuræ similis.

Ἐπισοτόομαι, ῶμαι, involo, advolo.

Ἐπισπάττομαι, addo, insuper facio; (2) exigo, ut εἰσπάττομαι.

Ἐπισπᾰ́ϋνω, mansuefacio, domo. Ἀμαιμακίτας πιφ ὄντας Αὐσονίδα βασιλῆος ἐπισπᾰ́ϋνιν ἀκωκῇ, *Dionys. Perieg.* 1051.

Ἐπισπέπτια, ας, ἡ, decus, decorum.

Ἐπισπερὴς ίος, ὁ ᾖ ἡ, decorus. Ab

Ἐπισπέπω, decorus sum, excello forma.

Ἐπισπερσεύω, et ἐπισπερσεύομαι, legatus mittor, seu eo ad.

Ἐπισπερνὴς, ίος, ὁ ᾖ ἡ, cernuus, in faciem pronus.

Ἐπισπρίω, tut. ίσω, in superficie serra seco; (2) ἐπισπρίω τοὺς ὀδόντας, dentibus infrendeo.

Ἐπισπρὸ, longo tractu; (2) ulterius; (3) perpetim. Ἂς ὅ γε ἐπισπρὸ . . . κατήγαγε, longo tractu deduxit, *Apoll. Rhod.* 1, 30. (2) ὐ μὲν ἐπισπρὸ ἠιδεῖ καταλίξαι, nesciebat ulterius recensere, *Id.* 1, 983 (3) ἐπισπρὸ δὲ λογιόωντι κατιῶ τυφόμενοι, continuo, *Id.* 2, 133.

Ἐπισπροέω, progredior, provehor.

Ἐπισπροβάλλω, superinjicio.

Ἐπισπροΐπτειν, 3. sing aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἐπισπροΐκτειν, ab ἐπισπροΐημι.

Ἐπισπρόειμεν, aor. 2. inf. act *Ion.* pro ἐπισπροεῖναι

Ἐπισπροθέω, longe procurro, provehor, *Apoll. Rhod.* 1, 582.

Ἐπισπροκάλλω, protendo; (2) adpono, v. gr mensam.

Ἐπισπροΐημι, insuper mitto, emitto, demitto.

Ἐπίσπροικος, ᾱ, ἡ, dotata, quæ cum dote elocatur. Ab

Ἐπίσπροξ, quod doti additur, *Hes.*

Ἐπισπρομολέω, progredior, provehor.

Ἐπισπρονέω, idem. Καὶ δὴ ἐπισπρονέοντο μεμαῶτες, *Apoll. Rhod.* 4, 1588.

Ἐπισπροπίπτω, superincumbo, procumbo ad, v. gr aquam bibendi causa.

Ἐπισπροσβάλλω, proficiscor versus, peto locum. Ἐπισπροσέβαλλον Ἀξιῷ, *Apoll. Rhod.* 1, 931.

Ἐπισπροσήκω, redeo (de vectigalibus).

Ἐπίσπροσθι, vel ἐπίσπροσθεν, *adv.* ante, coram. Τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων ἐπισπρόσθι ἐστι, longa oratio breviori est potior, *Eurip. Or.* 639.

Ἐπισπρόσθισις, ως, ἡ, appositio, adjectio.

Ἐπισπροσθίω, ῶ, f. ήτω, objicio, obtendo; (2) obscuro, officio luminibus, obtenebro; (3) interjectus sum; (4) proruo. Ὁ κατὰ τῶν προδοτῶν ἐπισπροσθεῖ τῷ ῥήτορος θυμός, in proditores proruit ira rhetoris, *Longin de Subl.* 33. Ab ἐπίσπροσθεν.

Ἐπισπρόσθησις, ως, ἡ, obumbratio; (2) obtentus. A præc.

Ἐπισπροσπλίω, f. ύσω, adnavigo.

Ἐπισπροστίθημι, adjicio, adjungo.

Ἐπισπρόσω, *adv.* procul.

Ἐπισπροτέρωσι, *adv.* ulterius.

Ἐπισπροφαίνω, profero, ostendo; *in pass.* appareo.

Ἐπισπροφέρω, profero, promoveo.

Ἐπισπροχέω, effundo, *Hom.*

Ἐπισπρότερον, *adv.* maturius.

Ἐπίσπρωρος, ὁ, sc. ναῦς, quæ proram versus impellitur.

Ἐπισπτάρνω, adsternuto, sternuto dum aliquid dicitur vel fit; a. 2 ἐπισπταρον.

Ἐπίσπτασμα, ατος, τὸ, offensio, quum impingitur; (2) læsio pedis ex offensione. Ab

Ἐπισπταίω, f. αίσω, impingo, offendo; (2) titubo, vacillo; (3) labor, collabor, corruo; (4) fallor, frustror.

Ἐπισπτακαι, advolo, supervolo, pro ἐφίσπταμαι, *Hom. Iliad.* unde occurrunt ἐπίσπτατο, ἐπισπτάμενοι ἐπισπτήσισθαι.

Ἐπισπτάρυμαι, idem quod ἐπισπτόρνυμι.

Ἐπισπτήσῖαι, a. 2. inf. med. verbi ἐπίσπτημι.

Ἐπίσπτησις, ως, ἡ, advolatus; (2) idem quod ἐπίσπνευσις.

Ἔπισπτον, 1. s imperf. ind. act. v. πίσπτω, *cado.*

Ἐπίσπτυγμα, ατος, τὸ, operculum:

Ἐπίσπτυξις, ως, ἡ, applicatio operculi. Ab ἐπισπτύσσω.

Ἐπίσπυστος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, dignus qui insputetur, contemnendus, detestandus.

Ἐπισπτύσσω, fut. ξω, circumplico, circumcirca involvo; (2) circumdo, circumfundo; (3) complector, amplector. Hinc

Ἐπισπτυχὴ, ῆς, ἡ, operculum; (2) plicatura.

Ἐπισπτύω, fut. ύσω, inspuo, insputo.

Ἐπίσπτωσις, ἡ, casus; κατ' ἐπίσπτωσιν, forte fortuna.

Ἐπισπύησις, ἡ, suppuratio.

Ἐπισπυϊβάνομαι, audio (insuper).

Ἐπισπυρίσσω, et

Ἐπισπυρεταίνω, insuper febricito, et quidem gravius, paulatim, *Aret.* Vid. ἐπιπυρίσσω.

Ἐπίσπυῤῥος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, ad rufum colorem inclinans

Ἐπισταλίομαι, ῶμαι, obambulo; (2) lustro. Ἐπισταλίῶται στίχας ἀνδρῶν, obit ordines virorum, *Il.* 3, 196.

Ἐπιστάλησις, ως, ἡ, obambulatio. Sic inscribitur Liber 4 *Iliados* quod Agamemnon dicatur vers. 231 et 260 ἐπισταλίων στίχας ἀνδρῶν. A præc.

Ἐπισταμάζω, et Ἐπισταματίζω, fut. ίσω, operculo claudo et obtulo.

Ἐπισταματικὸς, ἡ, ὸν, claudens, v. gr. corporis poros.

Ἐπιστᾰρόω, fut. ώσω, obduro. Hinc

Ἐπιστᾰρωμα, τὸ, callum, clavus in unguibus.

Ἐπιστᾰρωσις, obstinatio; (2) cæcitas.

Ἐπιστατόομαι, advolo, involo, *Ep.*

Ἐπιστεδοφορέω, virga ad cursum instigo.

Ἐπιστιγέω, subinde et per intervalla frigore arripior.

Ἐπίστινος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, aliquantum rugosus aut incurvus; (2) superne incurvus, aut rugosus.

Ἐπιῤῥαθυμέω, pigresco, vitam otiose ago.

Ἐπιῤῥαίνω, f. αῶ, inspergo, irroro, infundo.

Ἐπιῤῥακτὸς, ἡ, ὸν, incumbens cum hiatu. Ab ἐπιῤῥάσσω.

Ἐπίῤῥαμμα, ατος, τὸ, assumentum. Ab ἐπιῤῥάπτω.

Ἐπιῤῥαντίζω, f. ίσω, inspergo. Ab ἐπιῤῥαίνω.

Ἐπιῤῥαπίζω, f. ίσω, refello, reprehendo quasi bacillis percutiendo; arguo, castigo. Hinc

Ἐπιῤῥάπισις, ως, ἡ, reprehensio, vituperatio, convicium. Γελασάντων δὲ, ὁ μὲν Ἐρετριεὺς ἐνωτήθη τῇ ἐπιῤῥαπίσει, ridentibus, reprehensione perculsus est Eretriensis, *Athen.* 604.

Ἐπιῤῥαπισμὸς, ῦ, ὁ, idem. Μὴ δυάμενον αὐτὸν ὑποφέρειν τὸν ἐπιῤῥαπισμὸν τῶν ὄχλων, *Polyb.* 2, 64.

Ἐπιῤῥάπτω, fut. ψω, assuo. Οἰδιὶς ἐπίζλημα ῥάκνς ἀγνάφῳ ἐπιῤῥάπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ, *Matt.* 2. 21.

Ἐπ ῥῥάσσω, vel ἐπιῤῥάπτω, fut. ξω, irruo, incumbo.

Ἐπιῤῥαψῳδίω, ῶ, fut. ήσω, recito more rhapsodorum.

Ἐπιῤῥέζω, fut. ξω, sacrifico.

Ἐπίῤῥειν, præs. inf. act. verbi ἐπιῤῥέω.

Ἐπιῤῥέπεια, ας, ἡ, pronitas, propensio. Ab

Ἐπιῤῥεπὴς, ίος, ὁ ᾖ ἡ, qui propendet, propensus, proclivis, pronus; adeoque gravis; ἐλπὶς ἐπιῤῥεπεστέρα, spes major.

Ἐπ ῥῥέπω, fut. ψω, propendeo, vergo; (2) inclino. Ζεὺς γὰρ τοί τὸ τάλαντον ἐπιῤῥέπει ἄλλοτε ἄλλῳ, *Epigr.*

Ἐπιῤῥέω, fut. εύσω, influo; (2) fluo super; (3) inundo, copiose inferor; (4) largior; (5) infundo. (5) οἶνον ἐπιῤῥέων, vinum infundebant, *Philostr. Vit. Apollonii.*

Ἐπιῤῥόγνυμι, obdo, *Hom.*

Ἐπιῤῥόδην, *adv.* palam, aperte; (2) nominatim. Ex ἐπὶ et ῥέω, *duco.*

Ἐπίῤῥημα, ατος, τὸ, adverbium, pars orationis; (2) pars comœdiæ; (3) gestamen quoddam comicum. Ex iisd. Hinc

Ἐπιῤῥηματικὸς, ἡ, ὸν, adverbialis, adverbii formam habens.

Ἐπιῤῥηματικῶς, *adv.* adverbialiter.

Ἐπιῤῥησις, ως, ἡ, vituperatio; (2) accusatio.

Ἐπιῤῥήσσω, obdo, pessulum obdo, claudo. Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιῤῥήσσησκε καὶ οἷος. Achilles vero obdebat etiam solus, *Il.* 24, 456. Πύλας ἐπιῤῥήξασα, occlusis foribus, *Soph. Œd. Tyr.* 1244.

Ἐπιῤῥητορεύω, oratorie dico et eloquenter, *Ath.*

Ἐπίῤῥητος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, vituperabilis, reprehensione dignus, probrosus, infamis.

Ἐπιῤῥιγέω, et -όω, idem quod ἐπιριγέω.

Ἐπιῤῥίζιον, ᾱ, τὸ, additamentum radicum. A ῥίζα.

Ἐπιῤῥῖνος, ᾱ, ὁ, naso justo præditus.

Ἐπιῤῥιστέω, ῶ, f. ήσω, superjicio, injicio. Ab

Ἐπιῤῥίπτω, f. ψω, idem. Ἐπιῤῥίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, *Luc.* 19, 35.

Ἐπιῤῥίψαντις, nom. pl. a. 1. part. act. verbi ἐπιῤῥίπτω.

Ἐπιῤῥοὴ, ῆς, ἡ, influxus; (2) abundantia, affluentia; (3) infusio. (3) ἐλαίᾳ ἐπιῤῥοὴ, *Philostr. Vit. Apollonii.* Ab ἐπιῤῥέω.

Ἐπιῤῥοθέω, ῶ, fut. ήσω, strepitum seu fremitum edo; (2) acclamo, sc. cum assensu; (3) tumultuor.

multuor. (2) ἐπιῤῥίδησαν δ' οἱ μὲν, ὡς καλῶς λέγοι, *Eur. Or.* 899. Ab

'Επίῤῥοος, ου, ὁ ἡ, auxiliator, adjutor, auxilium ferens cum magna animi alacritate; (2) utilis; (3) flagitiosus, vituperatione dignus. (3) ἐπίῤῥοθα δώματα, flagitiosas domos, *Soph. in Tereo.*

'Επίῤῥοια, ας, ἡ, idem quod ἐπιῤῥοή.

'Επιῤῥοίδην, *adv.* rapido cum impetu et stridore. Ex ἐπὶ et ῥοῖδος, *stridor.*

'Επιῤῥοιζίω, adclamo, minor vociferando; cum strepitu irruo. Λύσσα—σύρουσαν ἅλμῃ κατιῤῥοιζοῦσαν πάτρῃ δινὰς ἀπειλὰς, *Aristoph. Lys.* 217.

'Επιῤῥοίζω, idem quod ἐπιῤῥοιζίω, *Theoph.*

'Επίῤῥοπος, ον, idem quod ἐπιῤῥεπὴς, *Nic.*

'Επιῤῥοφάω. ῶ, f. ήσω, sorbeo, sorbitione sumo.

'Επιῤῥοφίω, ῶ, fut. ήσω, idem.

'Επιῤῥυγχὶς, ίδος. ἡ, curvitas rostri in avibus rapacibus. Ex ῥύγχος, *rostrum.*

'Επιῤῥυὶς, έντος, part. aor. 2. act. verbi ἐπιῤῥέω. "Ολεσε δ' ἐπιῤῥύντος, *Eurip. Med.* 1229.

'Επιῤῥύζειν, instigare et incitare canes, *Ar.* al. ἐπιῤῥοίζειν.

'Επιῤῥύζω, fut. ξω, immitto, v. gr. canem.

'Επιῤῥυθμίζω, fut. ίσω, ad numeros redigo.

'Επιῤῥύομαι, protego, *Æsch.*

'Επιῤῥυπαίνω, commaculo.

'Επιῤῥυσις, εως, ἡ, confluxio, adfluxus.

'Επιῤῥύσμιος, α, ον, adfluens, irruens, impellens extrinsecus. 'Επιρυσμὴν, *subst.* species extrinsecus oblata per sensus, pulsatio sensuum. Vox Democr. *ap. Sext. Emp.*

'Επίῤῥυτος, ου, ὁ ἡ, qui influit; (2) adventitius; (3) in quem humor iufluit, irriguus. Ab ἐπιῤῥέω.

'Επιῤῥύτως, *adv.* per affluxum, instillando.

'Επιῤῥύω, instillo, *V. L.*

'Επιῤῥωγολογέω, racemationem facio. Κἂν φιλοδωλός τις ᾖ, ὑπὸ τῶ νόμω κρατεῖται μήτε ἐπιῤῥωγολογούμενος τὰς ἀμπελῶνας, et si parcus fuerit, regitur a lege, ita ut racemationem facere non possit, *Joseph. Macchab.* 3.

'Επιῤῥώννυμι, f. ῥώσω, corroboro; (2) *med.* strenue ago, incumbo; (3) *pass.* incendor ad aliquid.

'Επιῤῥώομαι, moveo me apud aliquid. Ἀμβρόσιαι χαῖται ἐπιῤῥώσαντο ἀπὸ ἀλανάτω κρατὸς ἄνακτος, movebant se valde a capite immortali, *Il.* 1, 529. Ταῖς (μύλαις) δύδεκα πᾶσαι ἐπιῤῥώοντο γυναῖκες, strenue movebant se et opus faciebant ad molas, *Odyss.* 20, 107.

'Επιῤῥώσις, εως, ἡ, corroboratio, recta valetudo, roboris confirmatio, *Steph.* A præc.

'Επιῤῥώω, concutio, commoveo, *Ap.* Idem quod ἐπιῤῥώννυμι, *Etm.*

'Επίσαγμα, ατος, τὸ, centones, qui supponuntur clitellis; (2) clitellæ; (3) accessio, incrementum. (3) δεινόν γε τὤπίσαγμα τὴ νοσήματος, terribilem in modum adgravescit hic morbus, *Soph. Phil.* 755. Ab ἐπισάσσω.

'Επισαλεύω, fut. εύσω, concutior, agitor. Ab

'Επίσαλος, ου, ὁ ἡ, qui agitatur, concutitur, mobilis, instabilis.

'Επισαλπίζω, buccina accino.

'Επίσαπρος, ρα, ρον, in superficie putridus, al. putricans, *Steph.*

'Επίσαξις, εως, ἡ, cumulatio, adgestio. Ab

'Επισάσσω, vel ἐπισάττω, fut. ξω, impono clitellas seu stragula; (2) sterno, insterno; (3) impono; (4) constipo, inculco.

'Επίσιον, τὸ, pubes, pars ima ventris supra pudenda, pudenda ipsa. Vid. *Etm.*

'Επίσιτος, ου, ὁ ἡ, cui ἐπισίονται αἱ τρίχες, ventilantur crines. Personæ quædam comicæ sic inducebantur. Ab

'Επισίλω, fut. ίσω, incutio; (2) vibro; (3) infero; (4) incutio timorem. Ἰκετεύω σε μὴ ἐπίσιε μοὶ τὰς αἱματωπὰς ᾗ δρακοντώδεις κόρας, *Eur. Or.* 245.

'Επισιληνὰ, τὰ, placentæ in lunæ formam factæ, *Steph.*

'Επισιμύνομαι, jacto, ostento me.

'Επισισυρμένως, *adv.* negligenter, leviter.

'Επισύω, et ἐπισύομαι, concito, impello adversus aliquem.

'Επισημαινόμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. verbi

'Επισημαίνω, fut. ανῶ, indico, indicium facio, unde Deus dicitur ἐπισημῆναι, ostendere se, adesse, opem ferre; (2) portendo, unde de Deo etiam est promitto, *ap. Jos.* (3) signo, signum imprimo. Hinc ἐπισημαίνομαι, quamcunque significationem do; (4) acclamatione testor; (5) applaudo; (6) subscribo, approbo, obsigno. (5) 'Επισημαίνεσθ' ἐὰν ἡ σκευασία καθαρίος ᾖ καὶ στιλπνὴ, si omnia apparata sint probe et curata, plausum date, *sunt verba coqui.* Menander apud Athen. 661. Hinc

'Επισημασία, ας, ἡ, significatio cujuscunque rei, velut futuræ tempestatis, sed *impr.* acclamatio faventium, plausus; (2) dicitur tamen simpliciter de laude, et de reprehensione; (3) indicium motus febrilis.

'Επισημειόω, ῶ, f. ώσω, adnoto, scribo adnotationes; (2) plausu approbo. Hinc

'Επισημείωσις, εως, ἡ, adnotatio, scribendo v. gr. quæ audiuntur, *Dicg. L.*

'Επίσημον, τὸ, insigne, *Aristid.*

'Επίσημος, ου, ὁ ἡ, cui signum, seu nota impressa est, signatus; (2) ἐπίσημόν τινος est, quod ab aliquo nomen habet; (3) insignis, nobilis, illustris; (4) ἐπίσημον dicitur et de nomine. Ex ἐπὶ et σῆμα.

'Επισήμως, *adv.* insigniter; (2) perspicue, significanter.

'Επίσης, adæque. Ex ἴσος, ἴση, *par.*

'Επίσιγμα, ατος, τὸ, canum instigatio. Ab

'Επισίζω, canes instigo, seu incito sibilo.

'Επισινὴς, ίος, ὁ ἡ, cui noceri potest, detrimento obnoxius. Ex ἐπὶ et σίνω.

'Επισίνιος, ου, ὁ, insidiator, clam aliis nocere studens. Ex iisd.

'Επίσιτον, τὸ, canum in venatione incitamentum, *V. L.* Ab ἐπισίζω.

'Επισιτιάζω, f. άσω, viaticum do; *med.* viaticum sumo. Ab ἐπισίτια.

'Επισιτισύμενος, fut. 1. part. med. *Dor.* pro ἐπισιτιούμενος, et hoc *Att.* pro ἐπισιτισόμενος.

'Επισιτίζω, cibaria præbeo; *in med.* idem fere, frumentum, commeatum deporto, sub veho, sed proprie cibaria; viaticum sumo, paro mihi, deinde locupleto me, *Lucian. Gall.* 16.

'Επισίτιος, ου, ὁ ἡ, qui victus causa alicui operam locat. Hinc τὰ ἐπισίτια, ων, cibaria, commeatus, viatica. Ab ἐπίσιτος.

'Επισιτισμὸς, οῦ, ὁ, commeatus, cibaria. Ab ἐπισιτίζω.

'Επίσιτος, ου, ὁ ἡ, idem.

'Επισιττίω, ῶ, f. ήσω, incito pastorum vel venatorum more. Ex ἐπὶ et σίττα.

'Επισίφλιον, irrisione dignum, turpe, *Hes.*

'Επισκάζω, f. άσω, claudico.

'Επισκαλμὶς, ίδος, ἡ, lignum sub scalmo.

'Επισκάπτω, f. ψω, fodio, circumfodio.

'Επισκιδάζω, f. άσω, dissipo et dispergo; (2) inspergo, spargo.

'Επισκιδάννυμι, idem.

'Επισκίλησις, εως, ἡ, primus equi motus ad gressus glomerandos. Ex ἐπὶ et σκίλος.

'Επισκιστάζω, tego, contego.

'Επισκιστὴς, ίος, ὁ ἡ, tectus; (2) a vento remotus. Ex ἐπὶ et σκίπη.

'Επισκίστομαι, fut. ψομαι, inviso, visito; (2) pœnas sumo, (3) opem fero; (4) adspicio, inspicio, contemplor; (5) lustro, recenseo; (6) considero, animo expendo; (7) disquiro, discepto mecum, commentor. 'Επισκίψασθε ὦν, ἀδελφοὶ, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρομένους, ἱστὰ, *Act.* 6, 3.

'Επισκίτνω, insuper tego, *Mus.*

'Επισκιτνάζω, f. άσω, sarcio, instauro; (2) insterno clitellas et onera jumentis impono. 'Ως τὸ δ' ἴτνιον αὐτοῖς ἴς' ἐπισκιτναμένοιν ἀπαξάπασιν, *Aristoph. Conc.* 1142. Hinc

'Επισκιτναστὴς, οῦ, ὁ, instaurator, refector.

'Επισκιταστὸς, ὴ, όν, instauratus, redivivus.

'Επισκιτὴ, ῆς, ἡ, instauratio, refectio.

'Επίσκιψις, εως, ἡ, inspectio; (2) recensio, quæ fit lustrando et inspiciendo; (3) consideratio, cogitatio; (4) disputatio, disquisitio; (5) nota censoris.

'Επισκήνιον, ου, τὸ, domicilium super scena; (2) superior scenæ pars. Ab

'Επίσκηνος, publice, coram populo: ut quæ ἐπὶ σκήνης in theatro exhibentur. Μηδ' ἐπισκήνους γόους δάκρυς, neque publice incende luctus, *Eur.* neque ad hæc tentoria incende luctus, *Soph. Aj.* 580. Ex ἐπὶ et σκηνὴ.

'Επισκηνόω, ῶ, f. ώτω, in tentoriis habito. Ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τῦ Χριστῦ, 2 *Cor.* 12, 9.

'Επισκηνώσῃ, 3. sing. a. 1. conj act. v. præc.

'Επισκήπτω, f. ψω, irruo, ingruo; (2) urgeo, insto; (3) mando, injungo, *inpr.* de mandatis morientium; (4) obtestor, obsecro; (5) innitor, incumbo; (6) objurgo; (7) *inpr.* est verbum forense, et (maxime *in med.*) significat, (1) falsi testimonii accusare; (2) actionem injuriarum intendere, ob verbera vel vulnera consulto illata; (3) reperitur etiam universe pro accusare, ut cædis, *ap. Plat.* (3) πρὸς τῆς θανάσης τῆσδ' ἐπισκήπτω μόρων, ab hac defuncta objurgabare exitii, *Soph. Antig.* 1313. (4) Κἀπίσκηψε, et mandavit, *Id. Aj.* 752. πρὸς δεξιᾶς σε τῆσδ' ἐπισκήπτω τάδε, per hancce dextram hæc tibi mando, (*construitur enim cum accusativo personæ hoc verbum.*), *Eurip. Iphig. T.* 701.

'Επισκηρίπτω, f. ψω, innitor.

'Επίσκηψις, εως, ἡ, ipsa incumbendi actio; (2) actio qua testi crimen falsi testimonii intendimus; (3) oratio qua moriens a circumstantibus aliquid petit, vel iis quidpiam mandat. Ab ἐπισκήπτω.

'Επίσκια, τὰ, sub. χωρία, umbrosa loca, *Steph.*

'Επισκιάζω, f. άσω, inumbro, obumbro; (2) tenebras offundo, obscuro. Καὶ ἐγίνετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς, *Marc.* 9, 7. Νεφέλη φωτινὴ ἐπεσκίασεν αὐτὴ, *Matt.* 17, 5. 'Επεσκιασμένη, tenebris abdita, *Soph. Trach.* 914.

'Επισκιασμὸς, οῦ, ὁ, obumbratio; (2) tegumentum, velamentum. Ab ἐπισκιάζω.

'Επισκιάω, ῶ, f. άσω, obumbro.

'Επίσκιος, ου, ὁ ἡ, umbra tectus, umbrosus; (2) umbratilis 'Εξαπίδιμεν . . . . ἄνακτα δ' αὐτὸν ὀμμάτων ἐπίσκιον χερὶ ἀντίχοντα κρατὸς, vidimus ipsum autem regem obtenta capiti manu oculos tegentem, *Soph. Œd. Col.* 1650. [Ordo: ἀντίχοντα κατὰ κρατὸς χερὶ ἐπίσκιον ὀμμάτων.] Ex ἐπὶ et σκιά.

'Επισκίως, *adv.* in umbra, obscure.

'Επισκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exsulto alicubi, insulto, exsultim ludo.

'Επίσκληρος, ον, durus, prædurus.

'Επισκόπα. ἐπισκόπως, *adv.* tendendo ad scopum, *Suid.*

'Επισκόπει, 2. sing. præs. imperat. act. contr. pro ἐπισκόπεε, ab ἐπισκοπέω.

'Επισκοπεῖον, ου, τὸ, domus episcopi.

'Επισκοπεύω, f. εύσω, episcopus sum.

'Επισκοπέω, ῶ, f. ήσω, viso, visito, inviso; (2) inspicio; (3) curator, inspector sum; (4) dispicio mecum, animo verso, considero; (5) video, observo, animadverto; (6) etiam sidera dicuntur ἐπισκοπεῖν, propter influxum suum. 'Επισκοπεῖν δὲ παντα χῆ κυκλῶσαν ὄμμα χρὴ χορῦ κατάστασιν, *Aristoph. Thesm.* 966. Πὰν ὅ,τι ἂν μέλλῃς λέγειν, πρότερον ἐπισκόπει τῇ γνώμῃ, *Isocr. ad Dem.* Hinc

'Επισκοπὴ, ῆς, ἡ, inspectio, munus inspiciendi; (2) episcopatus; (3) visitatio ad opem ferendam, vel pœnam sumendam.

'Επισκόπησις, εως, ἡ, idem.

'Επισκοπικὸς, ὴ, όν, episcopalis. Ab

'Επίσκοπος, ου, ὁ, inspector; (2) qui alicui rei curandæ præfectus est; (3) inspector ecclesiæ, episcopus. Ab ἐπισκέπτομαι.

'Επίσκοπος, ου, ὁ, scopum feriens. Αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τύχῃ κλύειν βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος, clamorem huic calamitati consonum, *Soph. Aj.* 974.

'Επισκοτάζω, idem quod

'Επισκοτίω, ῶ, f. ήσω, obtenebro, tenebras offundo; (2) luminibus obstruo. A σκότος.

'Επισκότησις,

'Επισκότησις, εως, ἡ, obtenebratio, obfuscatio; (2) caligo. A præc.
'Επισκύζομαι, indignor, irascor.
'Επισκύζωντοι, 3. pl. præs. conj. med. v. præc.
'Επισκυβίζω, f. ίσω, Scythas imitor, *imprimis* in potando.
'Επισκυθρωπάζω, tristi, severo vultu sum in aliqua re.
'Επισκύνιον, υ, τὸ, supercilium; (2) fastus.
'Επίσκυρος, ε, ὁ, ludus quidam, *Poll.*
'Επισκώπτω, fut. ψω, scommata et dicteria jacio, cavillor. 'Επισκώπτειν τινὰ, *Xen.* εἴς τι, *Plut.*
'Επισμαραγίω, ῶ, f. ήσω, insono, strepo, fremo.
'Επισμάω, ῶ, fut. ήσω, abstergo.
'Επισμῆ, 3. sing. præs ind. act. *Ion.* pro ἐπισμᾷ, et hoc *contr.* pro ἐπισμάει, ab ἐπισμάω.
'Επισμήχω, fut. ξω, abstergo, detergo; (2) lacero. 'Επισμήχουσα παρειαῖς, *Oppian. Cyneget.* 1, 500.
'Επισμυγερός, ρὰ, ρὸν, ærumnosus, miserabilis; (2) tristificus, cor dolore exedens.
'Επισμυγερῶς, *adv.* ærumnose, graviter.
'Επισοβέω, incedo, *V. L.*
'Επισόγκως, *adv.* æquabiliter, ex æquabili superficie, *Strab.* E seq. et ὄγκος.
'Επισος, ος, ὁ ἡ, æqualis.
'Επισπάδην, *adv.* haustu, attractu. Ab ἐπισπάω.
'Επισπάζομαι, amplector, *Steph.*
'Επισπαίρω, subsulto, velut ab animi deliquio palpitabundus.
'Επισπᾶσθαι, præs. inf. pass. *contr.* pro ἐπισπάεσθαι, ab ἐπισπάω. Unde
'Επίσπασις, εως, ἡ, attractio.
'Επισπασμός, οῦ, ὁ, idem.
'Επισπαστήρ, ῆρος, ὁ, instrumentum quo aliquid attrahimus.
'Επισπαστικός, ἡ, όν, attrahendi vim habens
'Επισπαστός, ἡ, όν, quem quis sibi ipse attraxit et accersivit; (2) adstrictus. (2) ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων, *Eurip. Hipp.* 783. Ab ἐπισπάω.
'Επίσπαστρον, τὸ, laqueus, quem quis sibi ipse induit; (2) marculus ferreus in janua; (3) funis, quo aliquid attrahitur; (4) velum, quod obducitur aditui. Ab
'Επισπάω, ῶ, f. άσω, attraho; (2) consequor, adquiro; (3) *in med.* adsequor, insequor, impello. 'Εγὼ δὲ δίχα κλίνων πίσυρα σῶν' ἐπισπάσιν κλίος, *Soph. Aj.* 780.
'Επισπεῖν, assequi, attingere; *med.* ἐπισπίσθαι, idem. Ab ἐπὶ et ἕπομαι.
'Επισπείρω, f. ερῶ, insuper sero, denuo semino; (2) dissemino; (3) insero, insemino, sero in aliquo.
'Επίσπεισις, εως, ἡ, libatio, libamen. Ab
'Επισπένδω, f. σπείσω, libo, infundo e patera.
'Επισπερχής, ίος, ὁ ἡ, incitatus, festinus, properans studioseque aliquid Ex
'Επισπερχῶς, *adv.* studiose, festinanter.
'Επισπέσθαι, aor. infin. verbi ἐφίσσομαι, obsequor. Τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαι μι δεῖ; ergone, quod tibi justum videtur, sequi me oportet? *Soph. Elect.* 1037.
'Επισπεύδω, fut. εύσω, accelero, festino; (2) festinare cogo, incito; (3) urgeo, exhortor. 'Επισπεύδων τοῖς ἱερεῦσι, *Herod.* τὸ δεξὸν, *Plat.* 'Επισπεύδειν εἰς ταυτὸ, eodem tendere. Ταῦτα μὲν ἂν εἰς ταυτὸν τῷ οἴνῳ ἐπισπεύδοι, hæ quæstiones non conveniunt cum compotatione, a convivio alienæ sunt, *Xenoph. Sympos.* 7, 4.
'Επίσπῃ, 3. sing. a. 2. conj. act. v. ἐπίσσω pro ἐπίῃτω.
'Επίσπῃ, 2. sing. aor. 2. subj verbi ἐφίσσομαι, obsequor. Ἀλλ' ἦν ἐπίσπῃ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασι, *Soph. Elect.* 967.
'Επισπλαγχνίζομαι, fut. ίσομαι, misericordia commoveor super.
'Επίσπλαστος, ον, lienosus.
'Επίσποιτο, *comitetur*, 3. sing. a. 2. opt. med. verbi *Poet.* σπόμαι, pro ἕποιμι.
'Επισπόμαι, sequor, comitor; (2) obsequor. (Ion. verbum.) 'Επισπύχει γὰρ καὶ ὕτος ἐπισπόμενος Καμβύσῃ ἐπ' Αἴγυπτον, *Herod.* 3, 14.
'Επισπονδὴ, ῆς, ἡ, fœdus; (2) induciæ. Ab ἐπισπένδω, *libo.*
'Επισπορὰ, ᾶς, ἡ, satio iterata; (2) insitio, satio in aliquo loco. Ab ἐπισπείρω.
'Επισπορέις, ας, ἡ, idem et ab eod.
'Επίσπορος, ε, ὁ ἡ, qui inseritur vel reseritur. Ab eod.
'Επισπουδάζω, f. άσω, festino; (2) incito, instigo. 'Επισπούδασον ἐπὶ Σῶσον, *Lucian.* Hinc
'Επισπουδαχής, οῦ, ὁ, exactor, qui urget opus.
'Επισπωμένος, præs. part. pass. *contr.* pro ἐπισπαίμενος, ab ἐπιστάω.
'Επίσσυτος, ε, ὁ ἡ, impetuosus, ingruens, incumbens. Ab ἐπισεύω.
'Επίσσα, 2. sing. præs ind. med. *Poet.* pro ἐπίσασαι, ab ἐπίσσομαι.
'Επισταγμὸς, οῦ, ὁ, instillatio. Ab ἐπιστάζω.
'Επισταδὸν, *adv.* constanter; (2) instando; (3) scite, scienter, perite. (1) ἐπισταδὸν ἠκριῶτο, constanter erigebatur, *Apoll. Rhod.* 4, 1687. Ab ἐπίσταμαι.
'Επιστάζω, f. άξω, instillo; (2) superinstillo.
'Επίσταθμα, ων, τὰ, mansiones. stativa:
'Επισταθμεία, et μία, ας, ἡ, stabulatio, diversatio; (2) necessitas hospites accipiendi, vel recipiendi comitatum principis, aut legati.
'Επισταθμεύω, f. εύσω, stabulor alicubi, stativa habeo, diversor;
'Επίσταθμος, ε, ὁ ἡ, stationarius, mansionum curator. Ab ἐφίστημι.
'Επίσταθμος, ε, ὁ ἡ, qui ponderi adjicitur.
'Επισταλάζω, f. άξω, instillo, irrigo.
'Επισταλάω, ῶ, idem.
'Επίσταλμα, ατος, τὸ, mandatum per epistolam, commissio. Ab ἐπιστέλλω.
'Επισταλτικὸς, ἡ, όν, qui scribendis epistolis operam dat. Ab eod.
'Επίσταμαι, scio, peritus sum; (2) possum, soleo; (3) existimo, credo. V. *Ent.*
'Επισταμένως, *adv.* scienter, perite; (2) prudenter. Ab ἐπιστάμενος.
'Επίσταξις, εως, ἡ, crebra stillatio, v. gr. sanguinis e naribus.
'Επιστὰς, *instans*, nom. sing. aor. 2. part.
'Επισταῦσα, fœm. a præc.
'Επίσταναι, 2. sing. præs. ind. med. v. ἐπίσταμαι.
'Επίστασθαι, *supra stare*, præs. inf. med. *Ion.* pro ἐφίστασθαι, a verbo ἐφίστημι. Unde
'Επιστασία, ας, ἡ, mora in aliqua re; *unde* attenta consideratio, diligentia; (2) præfectura, imperium; (3) cura, inspectio.
'Επιστάσιος, ε, ὁ, stator; epithet. Jovis.
'Επίστασις, εως, ἡ, inhibitio, cum gradum sistimus; (2) animadversio, consideratio; (3) commentatio; (4) cautio; (5) dubitatio, cogitatio; (6) cura, curatio, inspectio; (7) cohibitio, retentio; (8) impetus; (9) quod insidet, vel supernatat urinæ; (10) pars navis. 'Εξ ἐπιστάσεως, magna cum animi attentione, diligenter, accurate, *Polyb.* 3, 22. Ab eod.
'Επιστάτα, voc. sing. ab ἐπιστάτης.
'Επιστατία, ας, ἡ, functio, curatio, inspectio.
'Επιστατίον, præesse oportet, *Plat.*
'Επιστατέω, f. ήσω, præfectus sum, præsum:
'Επιστατῶ, ῶ, fut. ήσω, idem; impero. 'Επιστατῶν πᾶσι τοῖς τειχίταις, *Plut.* τῶν ἔργων, *Xen.*
'Επισταχὴς, ῆρος, ὁ, rostrum navis; (2) idem quod
'Επιστάτης, ου, ὁ, qui præfectus est alicui rei, curator; (2) qui reipublicæ præest; (3) mendicus, qui ad fores stare solet; (4) qui a tergo stat, ut militi in acie. Ταύρων πυρσνίων ἐπιστάτην, *Eurip. Med.* 478. Ab ἐφίστημι.
'Επιστατικὸς, ἡ, όν, ad curatorem vel præfectum pertinens. A præc
'Επιστατικῶς, *adv.* constanter, fixe:
'Επιστάτις, ιδος, ἡ, quæ curandis et administrandis negotiis præest. Ab eod.
'Επίστατο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπίσταμαι.
'Επίστατον, ε, τὸ, basis crateris; in inscr. Sigæa.
'Επιστατῦντις, nom. pl. part. præs. act. verbi ἐπιστατέω.
'Επισταχύω, effloresco, lanugo barbæ dicitur ἐπανθεῖν, ἐπισταχυᾶν. 'Επισταχύσιον ἔλεοι, lanugo barbæ efflorescebat, *Apoll. Rhod.* 1, 972.
'Επίστανται, *sciunt*, 3. pl. præs. ind. *Ion.* pro ἐπίστανται, a verbo ἐπίσταμαι.
'Επιστίβω, calco.
'Επιστίλαι, a. 1. inf. act. verbi ἐπιστίλλω.
'Επιστίχω, adeo, accedo, advento; (2) ingredior, inambulo.
'Επιστίλλω, mitto ad; (2) mitto; (3) mitto literas; (4) per literas certiorem facio, literis significo; (5) mando, jubeo; (6) attraho, adduco; (7) compono, ut vestem; f. ἐπιστιλῶ· a. 1. ἐπίστειλα· perf. part. pass. ἐπιστάλμένος, τὰ ἐπεσταλμένα. Διὰ βραχέων ἐπίστειλα ὑμῖν, *Heb.* 13, 22.
'Επιστινάζω, f. άξω, ingemo, ingemisco ob.
'Επιστιτράχω, idem. Ex ἐπὶ et στιτράχω, *gemo.*
'Επιστίω, idem. Τὶ δῆτα λίαν τοῖσδ' ἐπιστίηις σίκνοις, *Eur. Med.* 929.
'Επιστύετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. πιστύω.
'Επιστύθη, 3. sing a. 1. ind. pass.
'Επιστύσαμεν, 1. plur a. 1. ind. act.
'Επιστφανόω, ῶ, f. ώσω, corono.
'Επιστφὴς, ίος, ὁ ἡ, corona redimitus. Ab
'Επιστέφω, f. ψω, corona redimio. Κῦροι μὲν κρητῆρας ἐπιστέψαντο ποτοῖο, *Il.* 1, 470.
'Επιστέωνται, 3. pl. præs. ind. *Ion.* pro ἐπίστανται, ab ἐπίσταμαι.
'Επίσῃ, 2. sing præs. ind. med. *Att.* pro ἐπίσασαι.
'Επίσηθι, 2. sing. a 2. imperat. act. v. ἐφίστημι.
'Επισήθιος, ε, ὁ ἡ, in pectore recumbens, quod in pectore gestatur. A σῆθος.
'Επισηλόω, columnam impono.
'Επίσημα, ατος, τὸ, columna, stela sepulchralis. Ab ἐφίστημι.
'Επιστήμη, ης, ἡ, scientia; (2) peritia; (3) ars; (4) disciplina, cura boni ordinis observandi. *Vox Eccl.*
'Επιστημονικὸς, ἡ, όν, scientia præditus; (2) scientiæ cujusque proprius; (3) scientiam efficiens.
'Επιστημονικῶς, *adv.* perite.
'Επιστημόνως, *adv.* scienter, perite, scite.
'Επίστημος, ον, hæsitans, cogitabundus; (2) intelligens. Ab ἐπίσταμαι.
'Επιστημοσύνη, ης, ἡ, scientia; (2) peritia. Ab
'Επιστήων, ονος, ὁ ἡ, scientia præditus, sciens, peritus. Ab ἐπίσταμαι.
'Επιστηρίζω, f. ίξω, magis stabilio; (2) stabilio et firmo super. Hinc ἐπιστηρίζομαι, innitor, incumbo, fulcio me super. 'Επιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, *Act.* 14, 22. 'Επιστήριστο ἐπὶ τὸ δόρυ, *Luc.*
'Επιστήσῃ, 2. sing. fut. 1. ind. med a verbo ἐπίσταμαι.
'Επιστητὸν, *adv. posit.* sciendum est.
'Επιστητὸς, ἡ, όν, sub scientiam cadens, quod scitur.
'Επιστίζω, f. ίξω, notis compungo; (2) in superficie notis distinguo.
'Επιστίλβω, splendeo, fulgeo.
'Επίστιος, ον, *Ion.* pro ἐφέστιος.
'Επιστιχάομαι, accedo, eo, *Nonn.*
'Επιστυφέλιττον, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπιστύφελιττον seu ἐπιστύφειον, ab
'Επιστυφέλιττον, ῶ, f. ήσω, irrideo, contumelia adficio, convicior, *apud Apollon. Rhod.* 4, 1725. Quasi ἐπιστομίω. Ex ἐπὶ et στόμα, ος.
'Επιστοιβάζω, f. άσω, construo, compono, digero super.
'Επιστολάδην, *adv.* ornate, succincte. Ab ἐπιστέλλω.
'Επιστολεὺς, εως, ὁ, epistolarum scriptor; (2) epistolarum magister; (3) tabellarius; (4) vicarius navarchi; (5) ducis, ut prætoris, &c. legatus. Ab
'Επιστολὴ, ῆς, ἡ, epistola, literæ quæ ad aliquem mittuntur; (2) mandatum, jussum, præceptum. (2) λίχνος μοι καὶ τίκνων ἐπιστολὰς ἐγεγάφειν ἡ δύσηνος, mandata perscripsit, *Eurip. Hippol.* 858. [subauditur ὑπὲρ.] Ab ἐπιστέλλω.
'Επιστολίζω, vestio, velut veste tego.
'Επιστολικὸς, ἡ, όν, epistolaris. Ab ἐπιστολή.

'Επιστολιμαῖος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem, et *ap. Demosth.* conductitius. Vid. *Ern.*

'Επιστόλιον, ᾰ, τὸ, parva epistola, epistolium.

'Επιστολιφόρος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, qui epistolas fert, tabellarius. Ex ἐπιστόλιον et φέρω.

'Επιστολογραφικὸς, ἡ, ὸν, epistolis scribendis serviens.

'Επιστολογράφος, ὁ, epistolarum scriptor, *Ath.*

'Επιστολοειδὴς, ἐς, epistolæ similis, *Bud.*

'Επιστομίζω, f. ίσω, os obturo, et loquentem reprimo; (2) frænum injicio, inhibeo. Οὓς δ.ἐπιστομίζειν. *Tit.* 1, 11. Ex στόμα. Hinc

'Επιστόμιον, ᾰ, τὸ, idem quod

'Επιστόμισμα, ατος, τὸ, obturamentum, quo os alicui obstruitur; (2) obstaculum.

'Επισυναχέω, ῶ, f. ήτω, ingemisco. Αὐτὰν παραβώμιον ἐπισυναχῦσι, vocem flebilem edunt ad omnes aras, *Soph. Œd. Tyr.* 184.

'Επισυναχίζω, f. ίσω, idem.

'Επισόρνυμι, pro ἐπ.σορίννυμι, insterno.

'Επισρατιὰ, ας, ἡ, expeditio adversus aliquem; (2) copiæ supervenientes; (3) exercitus.

'Επισράτευσις, εως, ἡ, expeditio. Ab

'Επισρατεύω, f. εύσω, expeditionem suscipio adversus, infesto agmine tendo in. 'Επισρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης, *Soph. Trach.* 366. Διπλῆν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπισρατεύετο, infestabat, *Eur. Med.* 1188. 'Επισρατεύσειν φασ' ἄνωθεν τῷ Διΐ, *Aristoph. Av.* 1528.

'Επισρατοπιδία, ας, ἡ, castra adversus quem posita, accessus exercitus hostilis.

'Επισρατοπιδεύω, f. εύσω, castra moveo adversus.

'Επισραφὶς, a. 2. part. pass. verbi ἐπισρέφω.

'Επισρεπτέον, revertendum est, *Aristid.*

'Επισρεπτικὸς, ἡ, όν, vim habens convertendi.

'Επίσρεπτος, ον, spectabilis, qui ora hominum in se convertit.

'Επισρέφεια, ας, ἡ, solertia, sagacitas; (2) severitas; (3) accurata diligentia, cura.

'Επισρεφῶς, et ἐπισρεφῶς, *adv.* diligenter, accurate; (2) fraudulenter. Ab

'Επισρεφὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, solers, attentus, cautus, circumspectus, prudens; (2) severus, ut in objurgando; (3) perversus; (4) versutus; ἐπισραφὴς, *Ammon.* Ab

'Επισρέφω, f. ψω, converto, convertere gressum cogo, retroago; (2) in diversum converto; (3) errantem in veram viam reduco; (4) intorqueo, contorqueo; (5) vexo; (6) adduco, attraho, corrugo; (7) inflecto, incurvo. 'Επισρέφομαι, pedem refero; (2) ad meliorem mentem redeo; (3) curo; (4) se respicere tandem, ad suæ utilitatis curam tandem converti. Κύων ἐπισρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα, 2 *Pet.* 2, 22. Ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπισραφήτω, *Matt.* 10, 13. Ὀδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπισρέφειν, *Aristoph. Plut.* 1131.

'Επισρέψαι, a. 1. inf. act. verbi præc.

'Επισρέψαντα, acc. sing. a. 1. part. act.

'Επισρογγύλομαι, retundor, *Nic.* Ἀ τρογγύλος.

'Επισρόγγυλος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, subrotundus, turbinatus.

'Επισροφάδην, *adv.* huc illuc se convertendo, in utramque partem se convertendo; (2) studiose; (3) strenue, fortiter.

'Επισροφεὺς, έος, ὁ, primus spondylus, qui una cum collo convertitur. Ab ἐπισρέφω.

'Επισροφὴ, ῆς, ἡ, conversio; (2) reversio, reciprocatio; (3) vortex; (4) turbatio; (5) turba, multitudo; (6) animadversio, cura, respectus; (7) castigatio, punitio, ultio. (2) μυρίων ἐπισροφὰς κακῶν ἴσαβεις, *Soph. Œd. Col.* 537. Δαΐων ἀνδρῶν ἐπισροφαὶ, ubi concurrentes infestis armis viri, *Id. ibid.* 1044.

'Επισροφία, ας, ἡ, cognomen Veneris, quasi Antevorta, vel Verticordia.

'Επισροφίδες, ων, αἱ, crines contorti, cincinni.

'Επίσροφος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, qui convertitur, reciprocus, flexuosus; (2) qui conversatur cum aliis; (3) curiosus, diligens.

'Επισρόφως, *adv.* diligenter.

'Επίσρωμα, ατος, τὸ, stragulum. Ab

'Επισρώννυμι, vel ἐπισρωννύω, f. ρώσω, insterno, supersterno, strato tego. 'Επισρωννύσι τῇ γῇ πέριτιν, *Luc.*

'Επισρωφάω, ῶ, versor in, oberro, obeo. 'Επισρωφῶσι πόλεις, obversantur in civitatibus, urbes circumeunt, *Odyss.* 17, 486. Πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπισρωφᾷς πέδον; unde venis ad solum hujus terræ? *Eurip. Med.* 666.

'Επισυγνάζω, f. άσω, dolore et tristitia adficior propter aliquid.

'Επισύλιον, ᾰ, τὸ, trabs, aut lapis, qui supra columnam ponitur. Ex ἐπὶ et σύλος.

'Επισύφω, f. ψω, adstringo, coerceo.

'Επίσω, 2. sing. imperf. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro ἐπίσασο, ab ἐπίσαμαι.

'Επίσω, imperat. verbi ἐπίσαμαι. 'Ως ταῦτ' ἐπίσω δρῶμεν', ὃ μέλλοντ' ἴσι, *Soph. Phil.* 567. 'Επίσω τοῦτό γε, hoc certo scias, *Id. ibid.* 419.

'Επισώσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi σίσω.

'Επισυγκροτέω, ῶ, f. ήσω, convoco, colligo.

'Επισυκοφαντέω, ῶ, fut. ήσω, sycophanticè aliquem insector.

'Επισυλλέγω, f. ξω, colligo, congrego, congero.

'Επισύλληψις, εως, ἡ, superfœtatio.

'Επισυμβαίνω, insuper accido, postea accido.

'Επισυμμαχία, ας, ἡ, pactum societatis in bello mutuæ præstandæ.

'Επισυμπίπτω, una incido; ἐπισυμπίπτει, præterea accidit.

'Επισυναγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐπισυναγεῖν, ab

'Επισυνάγω, f. άξω, adgrego, post alium colligo, insuper colligo; (2) colligo. Ὅν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, *Matt.* 23, 37. Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν, *Marc.* 1, 33. Hinc

'Επισυναγωγὴ, ῆς, ἡ, adgregatio, congregatio.

'Επισυναθροίζω, congrego ad locum.

'Επισυνάπτω, coagmento, conjungo; (2) adjungo; (3) committo, sc. prælium. Πόλεμον σὺν δίκῃ ἐπισυνάπτουσι, *Plut.*

'Επισυναχθεισῶν, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi ἐπισυνάγω.

'Επισύνδεσις, εως, ἡ, conjunctio, colligatio. Ab

'Επισυνδέω, fut. ήσω, colligo, connecto.

'Επισύνδεσμος, ᾰ, ὁ, vinculum, copula.

'Επισυνδιδωμι, fut. ώσω, invalesco, accresco.

'Επισύνειμι, insuper convenio in unum. Unde ἐπισυνιόντες, supervenientes; ἐπισυνιέναι, convenire.

'Επισυνίχω, contineo, apto.

'Επισυνημμένη, perf. part. pass. f. g. verbi ἐπισυνάγω.

'Επισύνθεσις, εως, ἡ, cumulata conjunctio, compositio. Ab ἐπισυντίθημι.

'Επισυνθῆκαι, αἱ, appendices fœderis, *Polyb.*

'Επισυνίημι, intelligo, curo.

Επισυνίσαμαι, coeo, conspiro, insurgo in aliquem; (2) concresco.

'Επισυννέω, aggero.

'Επισυνοδοιπορέω, una iter facio.

'Επισυνοικίζω, colonos addo.

'Επισυντάσσω, vel ἐπισυντάττω, f. άξω, impono aliis jam constructis.

'Επισυντείνω, contraho.

'Επισυντήκομαι, contabesco aliquam ob rem.

'Επισυντίθημι, insuper compono et conjungo; (2) cumulatim adnecto et adjungo.

'Επισυντρέχω, accurro, concurro, confluo. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, *Marc.* 9, 25.

'Επισύρομαι, impetum facio. Unde ἐπίσυρμαι, incitatus seu concitus sum; ἐπισύρμενος.

'Επισυρίσσω, vel ἐπισυρίττω, f. ξω, sibilo ad, sibilis excipio; (2) exsibilo; (3) more grum clamo.

'Επίσυρμα, ατος, τὸ, id quod aliquis post se trahit; (2) vestigium corporis tractim se agentis; (3) res tumultuarie acta.

'Επισυρμὸς, οῦ, ὁ, abstractio, v. gr. servorum; (2) ludibrium; (3) socordia.

'Επισυρρέω, confluo, affluo.

'Επισύρω, attraho, post me traho; (2) tractim duco, volvo; (3) supine et tumultuarie rem gero.

'Επισύσασις, εως, ἡ, conjuratio, coitio factiosa, seditio, tumultus. Ab ἐπισυνίσαμαι.

'Επισυσίλλω, contraho.

'Επισυσρέφω, f. ψω, una converto ad aliquid suscipiendum contra aliquem.

'Επίσυσος, idem quod ἐπίσυσος, ingruens. Τίς φοβεῖ σε φήμη, γύναι, φρένας ἐπίσυσος; *Eurip. Hippol.* 574.

'Επισφαγεὺς, έος, ὁ, jugulator, mactator.

'Επισφαγιάζομαι, f. άσομαι, immolo seu macto super, immolo succedaneam. Ab

'Επισφάζω, f. άσω, jugulo, seu macto super; (2) eneco, obtundo.

'Επίσφαιρα, τὰ, pilæ quæ pro cuspidibus sunt in gladiis, hastis, quæ inde præpilatæ dicuntur, *Ern.*

'Επισφακιλίζω, insuper sphacelo laboro, de membro, quod putredine corripitur, ob alium morbum prægressum, accedente.

'Επισφαλὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, qui labefactari potest, lubricus; (2) instabilis, incertus; (3) periculosus; (4) damnosus. Ab

'Επισφάλλω, supplanto, everto, fallo.

'Επίσφαλμα, ατος, τὸ, res male, infeliciter gesta, infelix eventus.

'Επισφαλῶς, *adv.* ita ut labefactari possit, lubrice, non sine periculo.

'Επίσφατος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, perniciosus, exitialis. Ex ἐπὶ et φάω, occido, Eust. (2) infamis, *ap. Amm.* A φημί.

'Επισφάττω, f. άξω, jugulo, seu macto super.

'Επισφιλίτης, ᾱ, ὁ, remex. *Hes.* Ex σφίλας.

'Επισφίγγω, f. ξω, adstringo; (2) adducta ad me stringo et arcte complector.

'Επισφραγίζω, fut. ίσω, signum imprimo, obsigno; (2) consigno; (3) concludo velut sigillo; (4) ἐπισφραγίζομαι, probo, subscribo, ut rata fiant.

'Επισφραγισὴς, ᾶ, ὁ, qui sigillum imprimit, obsignator.

'Επισφρηγίζω, pro ἐπισφραγίζω, *Ep.*

'Επισφῦριον, ᾰ, τὸ, fibula ocreæ; tegumentum seu fascia malleolorum sive tibiarum. Κνημῖδας ... ἀργυρείοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας, *Il.* 3, 331. Ex ἐπὶ et σφυρὸν, *malleolus pedis.*

'Επισχάζω, f. άσω, in superiore parte scarifico, seu cultro aperio.

'Επίσχε, 2. sing præs. imperat. act. v. ἐπίσχω.

'Επισχεδὸν, *adv.* propemodum, prope.

'Επισχεῖν, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro ἐπισχεῖν. Unde

'Επισχερὼ, *adv.* deinceps, ordine.

'Επισχεσία, ας, ἡ, prætextus; (2) mora. Ab

'Επίσχεσις, εως, ἡ, retentio, inhibitio, repressio, remora.

'Επισχετικὸς, ἡ, όν, inhibendi et reprimendi vim habens.

'Επισχηματίζω, f. ίσω, effingo, compono.

'Επισχίδες, ων, αἱ, cunei, quibus aliquid finditur aut distinetur:

'Επισχίδιον, ᾰ, τὸ, cuneus, quo aliquid finditur. Ab

'Επισχίζω, f. ίσω, in superficie aliquid findo, vel scindo, incido.

'Επισχναίνω, f. ανῶ, arefacio, extenuo. Hinc

'Επισχναντέον, *adv. posit.* arefacere oportet.

'Επισχολάζομαι, vaco, quod fit celeriter et non lente. Κἀξερμενίζει, κὐκ ἐπισχολάζεται βλάστη, germen celeriter crescit, *Soph. ex Trag. incerta.*

'Επισχυρίζω, f. ίσω, corroboro; (2) omni ope resisto.

'Επίσχυρος, ᾰ, ὁ, auxiliator.

'Επισχύω, f. ύσω, vires sumo, invalesco. Οἱ σὺ ἐπίσχυον, *Luc.* 23, 5.

'Επίσχω, cohibeo, inhibeo, reprimo, retardo; (2) adhibeo, admoveo. 'Επίσχες τῷ δρόμῳ, *Aristoph. Av.* 1205.

'Επίσχων, a. 2. part. act.

'Επισωματόω, ῶ, f. ώσω, corpus reddo, corporeum facio.

'Επίσωμος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, corpulentus; (2) torosus. Ex ἐπὶ et σῶμα, *corpus.*

'Επισωρεύω, f. εύσω, cumulo, acervatim adgero. Κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους, 2 *Tim.* 4, 3.

'Επίσωτρον, ᾰ, τὸ ferrum curvum quo σῶτρον munitur ne citius deteratur.

'Επιταγὴ,

'Επιταγή, ῆς, ἡ, mandatum, imperatum.
'Επίταγμα, ατος, τό, subsidiaria cohors; (2) mandatum. Ab ἐπιτάττω.
'Επιταγματικὸς, ὴ, όν, subsidiarius. Ab eod.
'Επιτακτὴρ, ῆρος, ὁ, qui aliis imperat.
'Επιτακτικὸς, ὴ, όν, imperiosus; (2) ad imperium pertinens. Hinc ἐπιτακτικὴ, sc. τέχνη, ars imperandi.
'Επιτακτικῶς, *adv.* imperiose, pro imperio, cum imperio, cum mandato.
'Επίτακτοι, οἱ, milites triarii et subsidiarii.
'Επίτακτος, ον, jussus, præscriptus.
'Επιταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, insuper laboro et molestias perfero.
'Επιτάμνω, incido, *Steph.*
'Επιτανύω, fut. ύσω, intendo, contendo; (2) augeo; (3) enitor, adnitor.
'Επιτάξ, *adv.* deinceps, ex ordine; (2) breviter, *ap. Comicos;* (3) longe, *ap. Tragicos.* Ab ἐπιτάττω, *Etym. M.* Unde
'Επίταξις, εως, ἡ, mandatum, imperatum.
'Επιταξόμιθα, 1. pl. fut. 1. med. verbi ἐπιτάσσω aliquoties usurpatur pro passivo ἐπιταχθησόμιθα. Εἰ 'επιταξόμισθα δὴ, si jussi agemus scilicet, *Eurip. Suppl.* 521.
'Επιτάραξις, ἡ, perturbatio, interpellatio. Ab
'Επιτάραττω, vel ἐπιταράττω, f. ξω, interturbo, interpello. 'Επιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς, *Luc.*
'Επιτάρροθος, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, auxiliator, adjutor; (2) victor. (1) τοῖν οἱ ἐγὼ ἐπιτάρροθος ἦα, *Il.* 5, 808; et passim apud Homerum. (2) Τεγέης ἐπιτάρροθος ἔσσῃ, Tegeæ victor eris, *Herodot.* 1, 67.
'Επίτασις, εως, ἡ, intentio significationis, *item* (2) affirmatio; opp. σίγησις, privatio, diminutio; (3) incrementum; (4) amplificatio, exaggeratio; (5) vehementia; (6) pars comœdiæ. Ab ἐπιτείνω, *intendo.*
'Επιτάσσω, vel ἐπιτάττω, fut. ξω, colloco seu dispono post; (2) mando, impero, jubeo. Hinc ἐπιτάσσομαι, subditus sum alicujus potestati. 'Εν ἐξουσίᾳ ᾧ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀναιδέστοις πνεύμασι, *Luc.* 4, 36. 'Επίταξιν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας, *Marc.* 6, 39.
'Επιτατικὸς, ὴ, όν, intendendi augendique vim habens. Ab ἐπιτείνω.
'Επιτατικῶς, *adv.* intendendo, vehementer.
'Επίταυρος, ον, robustus, validus.
'Επιτάφιος, ε, ὁ ἡ, funebris, pro *subst.* sc. λόγος, laudatio funebris. Hinc τὸ ἐπιτάφιον, carmen sepulchrale, epitaphium, sc. μέλος. A τάφος.
'Επιταχύνω, accelero, urgeo.
'Επιτέγγω, irrigo, *Anac.*
'Επίτειξις, εως, ἡ, madefactio; (2) emollitio, lenitio, persuasio. A τέγγω.
'Επιτεθειασμένως, *adv.* adflatu, seu cum adflatu numinis. Ab ἐπιθειάζω.
'Επιτείλαι, a. 1. inf. act verbi ἐπιτέλλω.
'Επιτείνω, intendo, contendo; (2) augeo; (3) increscо, invalesco; (4) enitor, annitor; (5) torqueo, sc. in equuleo, quia ibi homines extenduntur. Hinc ἐπίτεινα, ἐπιτεῖναι, a. 1. intendere. Pass. ἐπιτάθην conj. ἐπιταθῶ, ἐπιταθῶσι, intendantur, augeantur; perf. part. ἐπιτεταμένος, intensus. 'Επιτείνειν καὶ τὸν ἔρωτα, *Luc.*
'Επιτειχίζω, f. ίσω, munio adversus impetum hostium; (2) castellum struo, unde hostem infestemus; (3) e propugnaculo decurrendo infesto. Hinc
'Επιτείχισις, εως, ἡ, idem quod
'Επιτείχισμα, ατος, τό, propugnaculum contra aliquem munitum; (2) *trupice*, quicquid ejusmodi est, ut eo uti ad vexandos alios et infestandos possimus.
'Επιτειχισμὸς, ῦ, ὁ, exstructio ejusdem.
'Επιτεκμαίρομαι, quæro indago conjecturis, &c.
'Επίτεκνοι (γυναῖκες), mulieres quæ tandem pariunt, *Hipp.*
'Επιτεκνόω, insuper gigno; *in pass.* insuper nascor.
'Επιτελιόω, idem quod ἐπιτελίω. Hinc
'Επιτελίωσις, εως, ἡ, perfectio, absolutio; (2) augmentum; (3) procreatio sobolis.
'Επιτελιόω, ῶ, f. ώσω, offero; vide ἐπιτελέωμαι.
'Επιτελεσθέντα, acc. sing. aor. 1. part. pass. verbi ἐπιτελίω.
'Επιτελιστικὸς, ὴ, όν, strenuus, acer, industrius, efficax. Ab
'Επιτελίω, ῶ, f. ήσω, perficio, perago, exsequor, præsto; (2) solvo, expendo; (3) obeo; perfungor, celebro sacra, consecro. Μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνὴν, *Heb.* 8, 5. Βελεύω μὲν βραδέως, ἐπιτέλει δὲ ταχέως τὰ δέξαντα, *Isocr.* Νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; *Gal.* 3, 3.
'Επιτελίωμα, ατος, τό, hostia succedanea, quæ post cæteras omnes immolatur, ut priora sacrificia rata fiant. Ab ἐπιτελίω.
'Επιτελίως, *adv.* tandem, denique, *Aret.* Ab
'Επιτελὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, ad finem perductus, absolutus; (2) non irritus; (3) maturus. Ex ἐπὶ et τέλος, *finis.*
'Επιτέλλει, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιτέλλῃ; ab
'Επιτέλλω, faciendum injungo, jubeo, mando; (2) orior, existo. Hinc a. 1. ἐπίτειλα, in med. ἐπιτειλάμην, injunxi. ἐπιτέταλμαι, præt. pass. ἐπιτέταλμην, plusq. perf. pass. Τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο, (pro τῷ δὲ πάντα ἐπιτέταλτο,) huic summa rerum erat commissa, *Il.* 2, 643.
'Επιτέμνω, fut. τεμῶ; incido, concido; (2) refello, irritum facio, impedio; (3) brevius reddo, in compendium redigo. Ὅμως δὲ σῦ ἕνεκα ἐπιτεμεῖται τὴν ἀπολογίαν, *Luc. pro Imag.*
'Επίτεξ, εκες, ἡ, partui vicina, parturiens. Μετεπέμψατο ἐκ τῶν Περσέων τὴν Ζυγατέρα ἐπίτεκα ἐοῦσαν, *Herodot.* 1, 108. 'Η γυνὴ ἐπίτεξ ἐοῦσα τὰσαν ἡμέρην, uxoris partus indies expectabatur, *Id.* 1, 111. Ab ἐπὶ et τίκτω, *pario.*
'Επιτερατεύομαι, f. εύσομαι, prodigiose adfingo, portentosis modis glorior et mentior.
'Επιτέρμιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui terminis seu limitibus præest. Ex τέρμα.
'Επιτερπὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, delectationem et voluptatem adferens; (2) deditus rebus voluptatem adferentibus. Ab
'Επιτέρπω, fut. ψω, oblecto, delecto.
'Επιτερπῶς, *adv.* jucunde, suaviter.
'Επιτερσαίνω, sicco.
'Επιτεταμένως, *adv.* vehementer. Ab ἐπιτείνω.
'Επιτέτασται, 3. sing. perf. ind. pass. Ab eod.
'Επιτετηδευμένως, *adv.* accurate, perite; (2) data opera.
'Επιτετμημένως, *adv.* concise, contracte.
'Επιτέτμω, deprehendo, *Hom.*
'Επιτέτραπται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐπιτρέπω.
'Επιτετράφαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ.
'Επιτέτροφα, 1. sing. perf. ind. verbi ἐπιτρέπω. *Att.* pro ἐπιτέτροφα. Φράζεν, ὅτι σφᾶς ἐπιτετρόφασι τῷ Σύλλᾳ, quod Syllæ sese dedissent, *Appian. Mithr.* 53.
'Επίτευγμα, ατος, τό, adeptio, prosper successus. Ab ἐπιτυγχάνω. Unde
'Επιτευκτικὸς, ὴ, όν, qui solet adsequi id ad quod contendebat, successu non carens, efficax.
'Επίτευξις, εως, ἡ, impetratio, adeptio; (2) fortuna. (2) τὴν ἐμπειρίαν καὶ ἐπίτευξιν, peritiam fortunamque, *Appian. Pun.* 105.
'Επιτεχνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper machinor; (2) molior, machinor, comminiscor. Hinc
'Επιτέχνησις, εως, ἡ, machinatio, adinventio; (2) commentum, inventum; (3) solertia.
'Επιτεχνητὸς, ὴ, όν, arte factus, artificialis.
'Επιτεχνολογέω, arte et ratione trado, dissero.
'Επιτήδιες, ία, (*ap. Lysiam*) ιον, idoneus, aptus, commodus, opportunus; (2) amicus, benevolus, studiosus; (3) necessarius, amicitia conjunctus. (2) δοκεῖ γὰρ τῇ φύσει τὸ τικτόμενον καὶ τὸ τίκτον ἐπιτήδεια εἶναι ἀλλήλοις, ὑπὲρ σωτηρίας τῶ γένους; sibi invicem amica esse, *Philostr.* 28. Hinc τὰ ἐπιτήδεια, ων, ad vitam necessaria, victus, commeatus.
'Επιτηδιοτέρως, *adv.* aptius, amicius, &c.
'Επιτηδιότης, ητος, ἡ, opportunitas et habilitas, aptitudo; (2) amicitia, familiaritas; (3) res ipsæ ad v. gr. bellum gerendum opportunæ.
'Επιτηδείως, *adv.* commode, utiliter.
'Επιτήδειος, idem quod ἐπιτηδίος, *Herod.*
'Επιτήδευμα, ατος, τό, studium, institutum, quod studiose sectamur, tam in malam quam in bonam partem; (2) professio; (3) disciplina; (4) vitæ institutum, vitæ genus.
'Επιτήδευσις, εως, ἡ, studium accuratum, industria, opera; (2) disciplina, institutum.
'Επιτηδευτὴς, ῆ, ὁ, studiosus, deditus alicui rei:
'Επιτηδευτὸς, ὴ, όν, adfectatus, nimis accurato studio factus: Ab
'Επιτηδεύω, f. εύσω, studio et data opera aliquid facio; (2) studeo, operam do, studiose sector in bonam et in malam partem. Hinc ἐπιτηδεύομαι, exerceor, habilis reddor, instruor. 'Επιτηδεύειν χαρακτῆρα τινὸς, *Plat.*
'Επιτηδέως, *adv.* commode, apte: Ab
'ΕΠΙΤΗΔΗΣ, ίος, ὁ ἡ ἡ, idoneus, aptus, habilis; (2) *in malam partem*, artificiosus. (2) καὶ μὴ 'πίτηδες μηδὲν, *Eurip. Iphig. in Aul.* 476. 'Επίτηδες, *adv.* de industria. Ab ἐπὶ, τὸ, et ἧδες, quod factum est ad placendum, *Etm.*
'Επιτήθη, ης, ἡ, abavia, avi vel aviæ mater.
'Επιτηκίζω, pro ἐπιτηκνίζω, *Etm.*
'Επίτηκτον, τὸ, id quod cera liquefacta obductum est; (2) id, cui falsa et simulata inest species. (2) ὃ' ὡς ἐπίτηκτα φιλῦσα ἥλως, ecce convinceris non amare ex animo, simulatum amorem præ te ferre, *Meleager in Anthol.* Omnia illa prima, quæ etiam tuis litteris in cœlum ferebas, ἐπίτηκτα fuerunt, id est, simulata fuerunt, *Cicero ad Attic.* 7, 1. pessime interpretes.
'Επιτήκω, f. ήξω, illiquefacio; (2) liquefacto obduco.
'Επιτηρέω, ῶ, f. ήσω, diligenter observo. Καιρὸν ἐπιτηρεῖ, *Plat.* Hinc
'Επιτηρήσας, a. 1. part. act.
'Επιτήρησις, εως, ἡ, observatio, animadversio:
'Επιτηρητικὸς, ὴ, όν, qui observare solet, observator. Ab eod.
'Επιτιβίασι, 3. plur. præs. ind. act. *Ion.* pro ἐπιτιθεῖσι.
'Επιτιβίω, idem quod
'Επιτίθημι, impono, superimpono; (2) adfero, infero; (3) irrogo, infligo; (4) addo, adjicio; (5) obdo, occludo; (5*) absolute vel addito ἐπιστολὴν vel γράμματα, epistolam trado perferendam. Γράψας δὲ, ἐς Αἴγυπτον ἐπίθηκε, tradidit epistolam in Ægyptum perferendam, *Herodot.* 3, 43. Et ἐπιτίθεμαι (6) impono aliquid faciendum, injungo, mando; (7) manum impono, inchoo, adgredior; (8) hostiliter adgredior, adorior, invado; (9) toto pectore incumbo, penitus deditus sum; (10) cunctor, diem duco, differo. Ταῖς ὑποσχέσεσι τὸν νικηφόρον ἐπιθῆναι, *Plat.* (3) τινὶ δίκην ἐπιθεῖς, aliquem supplicio afficiens, *Xenoph. Hell.* 7, 3. (10) ἐπιθεῖναι τιλὸς, perficere, absolvere, *Arr. Ind.* 5, 7. Τὰ ἱερὰ ἐπιθύντα, sacrificiis peractis, *Arr. Hist. Alex.* 7, 4, 5, 2 & 7.
'Επιτιθῇς, 2. sing. præs. conj. act. verbi præc.
'Επιτίκτω, insuper pario; (2) pario, partum edo.
'Επιτιλάω, commaculo sordibus, concaco.
'Επιτιμᾷ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro ἐπιτιμάει. Ab
'Επιτιμάω, ῶ, f. ήσω, rei pretium augeo seu intendo; (2) reprehendo, objurgo; (3) celebro. Μάλιστα δ' ἂν εὐδοκιμοίης, εἰ φαίνοιο ταῦτα μὴ πράττων, ἃ τοῖς ἄλλοις ἂν πράττουσιν ἐπιτιμῴης, *Isocr.* Hinc
'Επιτίμημα, ατος, τό, id quod alicui vertitur vitio, quod in aliquo reprehenditur.
'Επιτιμίων, *Ion.* pro ἐπιτιμάων, *Herod.*
'Επιτιμήσαιμιν, 1. pl. a. 1. opt. act.
'Επιτιμήσεσι, dat. pl ab
'Επιτίμησις, εως, ἡ, reprehensio, objurgatio, interminatio.

'Επιτιμητέος, reprehendendus, objurgandus, *Hes.*

'Επιτιμητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἐπιτιμητὴς, *Opp.*

'Επιτιμητὴς, οῦ, ὁ, reprehensor, objurgator, castigator; (2) qui rem æstimatam denuo æstimat.

'Επιτιμητικὸς, ἡ, ὸν, ad reprehensionem pertinens, objurgatorius.

'Επιτιμητικῶς, *adv.* acriter, aspere.

'Επιτιμήτωρ, ορος, ὁ, punitor, ultor, vindex.

'Επιτιμία, ας, ἡ, status civis justus et integer. quum fama ejus et existimatio integra est; (2) objurgatio.

'Επιτίμιον, ου, τὸ, mulcta, pœna; (2) præmium Ab ἐπὶ et τιμή. Unde

'Επίτιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui ad honores accedere licet; (2) cui honos suus integer et illæsus est, honoratus.

'Επιτιμῶνται, 3. pl. præs. ind. pass.

'Επιτίμως, *adv.* honeste, honorifice.

'Επιτίτθιον, lactens, *Ep.* Α τιτθή.

'Επιτίτθιος, ου, ὁ ἡ ἡ, subrumus, lactens. Ex ἐπὶ et τιτθὸς, *mamma.*

'Επιτλάω, vel ἐπίτλημι, perfero, perpetior. Unde ἐπιτλήσω, *imperat.* toleret, perferat.

'Επιτμήγω, seu ἐπιτμήσσω, incido, decurto.

'Επίτοκος, ου, ὁ ἡ ἡ, fœcunda; (2) ἐπίτοκον δάνισμα, fœneratio quæstuosa.

'Επιτολὴ, ῆς, ἡ, ortus siderum. Ξὺν ἄστρων ἐπιτολαῖσιν, *Eurip. Phœn.* 1123. Ab ἐπιτέλλομαι, orior.

'Επιτολμᾷν, præs. inf. act. act. *contr.* pro ἐπιτολμάειν.

'Επιτολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo.

'Επιτομὴ, ῆς, ἡ, amputatio; (2) epitome, compendium. Ab ἐπιτέμνω. Unde

'Επίτομος, ου, ὁ ἡ ἡ, incisione seu præcisione brevior factus, præcisus; (2) in compendium redactus; (3) brevis, compendiarius.

'Επιτόνιον, ου, τὸ, instrumentum quo chordæ funesve intenduntur; (2) amplificatio. Ab

'Επίτονος, ου, ὁ, sc. ἱμὰς, lorum, quo aliquid intenditur; (2) funis, seu rudens, qui a summa mali parte in puppim tentus malum firmat. Ab ἐπιτείνω.

'Επιτοξάζομαι, fut. άσομαι, arcum in aliquem tendo.

Επιτοξεύω, idem.

'Επιτοξίς, ίδος, ἡ, crena et cavum illud, cui imponitur in arcu sagitta. Α τόξον.

'Επιτοπίζω, f. ίσω, in loco et sede mea me contineo, sedem non muto. Α τόπος.

'Επιτραγίαι, ῶν, αἱ, piscium genus:

'Επιτραγία, ας, ἡ, Veneris cognomen:

'Επίτραγος, ου, ὁ, vitium vitis, quum carbunculatur.

'Επιτραγῳδέω, tragice decanto et exaggero.

'Επιτραπεζίδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui est super mensam, aut super mensa fit. Ab

'Επιτραπέζιος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem. Α τράπεζα.

'Επιτραπεζώματα, ων, τὰ, quæ in mensa seu super mensa apponuntur; (2) secundæ mensæ.

'Επιτράπω, *Ion.* pro ἐπιτρέπω.

'Επιτραχήλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui supra collum est, collaris. Ex ἐπὶ et τραχηλος.

'Επιτραχύνω, exaspero.

'Επιτρεπτέον, *adv.* permittendum. Ab

'Επιτρέπω, f. ψω, permitto, trado; (2) committo. Οὐκ ἂν ποτ' ἄλλῳ σῶν' ἐπίτροπον ποιῆν, *Aristoph. Plut.* 1078. 'Εμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τυτονὶ γιγονταγωγεῖν, *Id. Eq* 1094

'Επιτρέφω, alo super, alendo superinduco.

'Επιτρέχω percurro; (2) adcurro; (3) incurro, incido; (4) incursionem facio, populandi causa usurpo. (4) ἄλλως ἱέρα οὗ ἐπιγεάμασι αὐτῆς ἐπιτρέχοντας, alios videret hoc horrem victoriæ de illa urbe reportatæ usurpantes, *Appian Punic.* 94. Πολλαῖς μυρίασι ἐπιτρέχειν, adoriri, *Philo.*

'Επίτρεψον, 2. sing a. 1. imperat. act. verbi ἐπιτρέπω.

'Επιτρέψουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐπιτρέψουσι.

'Επιτρίβω, *f.* ψω, attero, adfligo, crucio, noceo; (2) incito, concito, insigo. (2) τῶν μιτρίων διδίστων μὴ φιλεστέλιμος ἀνὴρ ἐπιτρίψῃ τὸ πλῆθος, *Appian. de Reb. Pun.* 8, 55. Ἀλλ' εἴ τῳ καὶ τὸ πισθῆναι τοῖς ἐπιτρίβουσιν ἀδίκημα εἶναι δοκεῖ quod si cui vero hoc ipsum in crimine videtur ponendum, quod concitatoribus illis paruerit multitudo, *Id. ibid.* 50 Hinc a 2. ἐπιτρίβην· ἐπιτριβείης, in conj pereas. Perf ἐπιτέτριφα, periisti. Οἱ δῶδικα δὴ δὶς ἔτη ἐπιτρίψαι σε, *Aristoph. Av.* 96.

'Επιτριηραρχέω, ῶ, f. ήσω, munus trierarchi sustineo ultra justum tempus. Hinc

'Επιτριηράρχημα, ατος, τὸ, tempus quo quis triremem regit.

'Επίτριμμα, ατος, τὸ, id quod atteritur seu ad fricatur, protrimentum. Ab ἐπιτρίβω.

'Επίτριπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, contritus; (2) dignus qui conteratur vel perdatur; (3) sceleratus, perditus. (3) τἀπίτριπτον κἀναδὲς, vulpem illam sceleratam, *Soph. Aj.* 103. Ab eod.

'Επιτρὶς, *adv.* ter.

'Επίτριτος, ου, ὁ ἡ ἡ, sesquitertius; (2) pes poeticus, tribus brevibus et una longa.

'Επίτριψις, εως, ἡ, ipsa conterendi actio; (2) cruciatus, noxa; (3) fluctus, *LXX.*

'Επίτρομος, ὁ ἡ ἡ, perterritus, trepidus.

'Επιτροπάδην, *adv.* ex commisso, non sponte sua. Ab ἐπιτροπή.

'Επιτροπαῖος, αία, αῖον, commissus, concessus; (2) curæ alicujus traditus; (9) epith. Jovis, ad quem receptum habent injurias passi Ab eod.

'Επιτροπάω, ῶ, idem quod ἐπιτρέπω.

'Επιτροπεία, ας, ἡ, præfectura, procuratio.

'Επιτροπευτικὸς, ἡ, ὸν, peritus aliquid procurandi, seu administrandi. Ab

'Επιτροπεύω, f. εύσω, sum administrator seu præfectus, procuro, administro; (2) tutor sum, in tutela habeo. Hinc ἐπιτροπεύομαι, sum sub tutela; (3) curo, simpliciter. Θαυμάζω δ' ὅπως τὸν δῆμον οἷός τ' εἶμ' ἐπιτροπεύειν ἐγὼ, *Aristoph. Eq.* 212. Ab

'Επιτροπὴ, ῆς, ἡ, ipsa actio τοῦ ἐπιτροπεύειν, sive administrandi seu procurandi aliquid, procuratio, tutela; (2) deditio in fidem; (3) potestas quæ alicui permittitur, v. gr. decernendi, statuendi. Ab ἐπιτρέπω.

'Επιτροπικὸς, ἡ, ὸν, ad tutelam pertinens, *Plat.*

'Επίτροπος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui cura alicujus commissa est, procurator, vicarius; (2) tutor; (3) præfectus provinciæ minoris, ut Judææ.

'Επιτροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum, *ap. Joss.*

'Επιτροχάδην, *adv.* festinanter, more ejus qui percurrit; (2) summatim, breviter, succincte. (2) ἐπιτροχάδην ἀγόρευε, *Il.* 3, 213 Ab

'Επιτροχάζω, f. άσω, percurro.

'Επιτρόχαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, velox, volubilis. Ab

'Επιτρόχος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem

'Επιτροχασμὸς, οῦ, ὁ, percursio; (2) verborum copiosa et præceps effusio ad perturbandum adversarium. Ab ἐπιτροχάζω.

'Επιτροχάω, idem quod ἐπιτροχάζω. Εἶδαρ ἐπιτροχάων, valde festinans, *Apoll. Rhod.* 4, 1606.

'Επιτρόχως, *adv.* velociter, cito cursu.

'Επιτροχώτερον, *adv.* agilius.

'Επιτρύζω, f. ύσω, admurmuro, accino.

'Επιτρώγω, una cum pane comedo.

'Επιτυγχάνοις, 2. sing præs. opt. act. verbi

'Επιτυγχάνω, adsequor, nanciscor; (2) attingo; (3) succedo, feliciter evenio; (4) incido in aliquid; (5) convenio, adloquor. Hinc aor. 2 ἐπέτυχον ἐπιτυχὼν, adeptus; (6) ὁ ἐπιτυχὼν, quilibet obvius, vulgaris. Perf. ἐπιτετύχηκα, nactus sum. *Pass.* ἐπιτετυγμένον, quo potiti sumus, quod bene successit. Τάτο δ' ἂν ἐπιτυγχάνοις, εἰ λήγοις τῶν πόνων ἔτι πονεῖν δυνάμενος. *Isocr. ad Dem.* Ἢ τῷ ἐπιτύχῃ Διαταῖς ὕτω σοφὸς ἦς, *Arist ph. Nub* 535.

'Επιτυμβίδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, super sepulchro positus; (2) ad sepulchrum pertinens; (3) galeritus, ut alauda. Ab

'Επιτύμβιος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex τύμβος.

'Επίτυρον, τὸ, edulium, quoddam ex confractis olivis, *V. L.*

'Επιτυφλέω, ῶ, f. ώσω, obcæco.

'Επιτυφόω, ῶ, f. ώσω, idem quod τυφόω.

'Επιτύφω, f. ψω accendo in, inflammo; ἐπιτεθυμμένος, incensus, ardens, *propr. et tropice.*

'Επιτυχὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, voti compos; (2) quem attingere, ferire possumus lapide, jaculo, &c. (2) τοιεδὶ πολιμίοις εὐδαίμοσι καὶ ἐπιτυχεῖς πανταχόθεν ὄντες, *Appian. Bell. Syr.* 35.

'Επιτυχία, ας, ἡ, adeptio, prosper successus:

'Επιτυχὼν, a. 2. part. act. verbi ἐπιτυγχάνω.

'Επιτυχῶς, *adv.* prospero successu, feliciter.

'Επιτωθάζω f. άσω, irrideo derideo, convicior; (2) effuse cachinnor; (3) adsentor, adulor. Hinc

'Επιτωθασμὸς, οῦ, ὁ, adulatio.

'Επιφαγεῖν, a. 2. post aliquid edere, una cum pane edere.

'Επιφαιδρύνω, f. υνῶ, exhilaro; (2) splendidum reddo, purgo, lavo.

'Επιφαίνω, appareo super aliqua re, i. e. dum res geritur; (2) intervenio, supervenio; (3) appareo.

'Επιφᾶναι, a. 1. inf. act. verbi præc.

'Επιφάνεια, ας, ἡ, species superna, superficies; (2) habitus et forma loci, item corporis, seu oris; (3) dignitas, honos, præstantia; (4) celebritas; (5) ortus, v. gr. solis, diei; (6) apparitio Deorum, sive vis divina, in auxilio ferendo, puniendo scelere, &c. conspicua, item adventus inopinatus; (7) apparitio Christi in carne; item in judicio mundi; (8) *non nunquæ* majestas divinæ naturæ in Christo conspicua, divinitas ipsa Christi; sed τὰ ἐπιφάνια, ων, dies qua Christus baptizatus fuit; item qua gentibus manifestari cœpit, Magique ad eum accessere. (v. *Epiph.*) Ab

'Επιφανὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, conspicuus; (2) illustris, insignis, clarus; ἐπιφανέστατος χειμὼν, hyems acerrima *Polyb.*

'Επιφάνια ας, ἡ, vel τὰ ἐπιφάνια, ων, idem quod ἐπιφάνεια.

'Επιφάντος, ου, conspicuus, præsens, qui est adhuc in vivis. Τί μὲ γὰρ ὁ σώλων ὑξείζις, ἀλλ' ἐπίφαντος; *Soph. Antig.* 840.

'Επιφανῶς, *adv.* insigniter, insignem in modum, splendide, magnifice. Ab ἐπιφανὴς.

'Επιφαρμακεύω, fut. σω, aliud insuper medicamentum sumo.

'Επίφασις εως, ἡ, species externa, cultus, apparatus ut magistratuum, &c. (2) adspectus, vultus; (3) significatio, professio; (4) judicium quod profertur. Ab ἐπιφαίνω.

'Επιφάσκω, dico.

'Επιφατνίδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui est ad præsepe, ad præsepe pertinens. Α φάτνη.

'Επίφατος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui male audit. Α φημί.

'Επιφαύσκω, luceo, splendeo, effulgeo; et in *med.* in lucem profero, ostendo. Ex φάω.

'Επιφαύω, f. αύσω, illucesco.

'Επιφαω, idem.

'Επιφέρεσκα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπιφέρουσα, ab

'Επιφέρω, f. ἐποίσω, a. 1. ἐπήνεγκα, infero, induco, importo, inveho; (2) objicio, accuso; (3) adscribo; (4) impono, superimpono; (5) subjicio, subjungo, post cætera profero in medium, promo; (6) infero, v. gr. censum, primitias, &c. Ἐπιφέρομαι, *med.* infero, importo; (2) profero; (3) affero, etiam de dote, quæ affertur a fœmina; (4) impetum facio. Αἰτίαν ἡμῖν ὡς κατασκόπους ἐπιφέρουσι, *Philo.* Ἐπιφέρει πολίμιον ὁμὰν φονίαν, *Aristoph. Av.* 350. Τὸ ἐπιφερόμενον, quod impendet. Τὰ ἐπιφερόμενα, eventura. Τὰ ἐπιφερόμενα ἀνίεμαι, rebus venturis medeor. *Herodot.* 3, 16. Καὶ μοι πάντα προδεικνυσι τὰ ἐπιφερόμενα, *Id.* 1, 209.

'Επίφευκτος, ου, fugiendus, adversandus, *V. L.*

'Επιφημίζω, bene ominari, acclamare, assentiri, *Steph.*

'Επιφη-

'Επιφημητὴρ, ῆρος, ὁ, fausta precans, qui bona ominatur, adclamans, adsentiens.
'Επίφημι, promitto, *Eur.*
'Επιφημίζω, f. ίσω, famæ seu nomini alicujus adscribo; (2) adscribo, adsigno, tribuo; (3) pervulgo, dissemino; (4) imprecor, appello, nomino, (per acclamationem maxime) *quo sensu et in med. maxime dicitur.* (5) omine significo. (1) κἰνὴρ παῖδ' ἐπιφήμισα, illius nomine filiam nuncupavi, *Eur. Iphig. in Aul.* 130. (4) καὶ δὴ καὶ ἴσιτος αὐτῷ ἐπὶ τὴν πεντηκόντερον ἐπιφημίζιτο, male ominabatur, *Herod. t.* 3, 124. (5) μνήμη τῆς ἐκ παιδὸς ἐπιφημισθείσης τῷ ἀνδρὶ ἑβδόμης ὑπατείας, memoria septimi consulatus, illi tum puero, omine significati, *Appian. Bell. Civ.* 1, 61. Hinc
'Επιφήμισμα, ατος, τὸ, omen; (2) favor, acclamatio.
'Επιφημισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.
'Επιφθὰς, a. 2. part. act. verbi ἐπιφθάνω.
'Επιφθίγγομαι, f. ξομαι, adsono, acclamo, respondeo. Hinc
'Επίφθιγμα, ατος, τὸ, acclamatio.
'Επίφθημι, ἐπιφθάνω, prior adsequor, *Hom.*
'Επιφθονέω, ῶ, f. ήσω, invideo ob, vel super; (2) exprobro aliquid alicui. Καὶ ἐκείνοισι ἐπιφθονέομεν. quodque illis exprobramus, *Herod. t.* 9, 79.
'Επίφθονος, ος, ὁ ἡ, invidiæ expositus, invidiosus; (2) reprehensione dignus (1) κἀκ ἐπίφθονον τόδε *Eurip. Hippol.* 497. (2) πολλαὶ γὰρ ἡμῶν οὐδὲν εἰσ' ἐπίφθονοι, *Id. Herc.* 1185. Vide *Musgr. ad Eurip. in Supol.* Ποικὶλη γλῶσσ' ἐπίφθονος σοφὴ, solers lingua malum odiosum est, *Eur. Iphig. in Aul.* 334. [Musgravius legit divisim ἐπὶ φθόνον, ad odium conc tandum.]
'Επιφθόνως, *idv* invidiose
'Επίφθορος, ος, ὁ ἡ, exitialis, lethalis. Ex ἐπὶ et φθορὰ exitium.
'Επιφθύζω, inspuo veneficarum more, *Theor.*
'Επιφθύδοισα, præs. part act. f. g. *Dor.* pro ἐπιφθύζουσα, ab ἐπιφθύζω, vel
'Επιφθύω, inspuo.
'Επιφιλοτιμέω, ῶ, et ἐομαι, ῆμαι, naviter alicui rei operam do.
'Επίφλιξος, ος, ὁ ἡ, venas eminentes habens. Ex ἐπὶ et φλίψ.
'Επιφλιγμαίνω, valde ardeo vel tumeo.
'Επιφλίγω, f. ξω, incendo, inflammo, comburo; (2) illustro. Ἤδη γὰρ ἀΐδηλον ἐπιφλίγει ἄστιτον ὕλην, *Il.* 1, 455. Hinc
'Επιφλογὴς, ῆος, ὁ ἡ, flammeus, incendens.
'Επιφλόγισμα, ατος, τὸ, vox medica, inflammatio, seu pars inflammatione vexata. Quasi ab ἐπιφλογίζω, *incendo.* A φλὸξ.
'Επιφλογώδης, ώδης, inflammationem habens, rubicundus.
'Επιφλύω, f. ύσω, nugor, deblatero.
'Επιφοβέομαι, vereor, magnopere timeo.
'Επίφοβος, ὁ ἡ, metu perculsus, perterritus.
'Επιφοινίσσω, rubefacio.
'Επιφοιτάω, ῶ, f. ήσω, venio ad, accedo ad; (2) ventito ad aliquem audiendi causa; (3) viso; (4) pervado; (5) perago; (6) in mentem venio; (7) consuetudinem stupri habeo.
'Επιφοιτίος, ία, ίον, adventitius, *Hippocr.*
'Επιφοιτίω, idem quod ἐπιφοιτάω. Ἐπιφοιτίοι νόσοι ἐς τὸν ἄνθρωπον, *Aret.*
'Επιφοίτησις, εως, ἡ, accessus, adventus; ipsa actio superveniendi, *cum gen.* Θεῖ, inspiratio, adflatus divinus.
'Επίφοιτος, ὁ, qui incurrit, *Man.*
'Επιφορὰ, ᾶς, ἡ, vis impressio, ut hostis, imbris; (2) oratio invectiva et cum impetu prolata; (3) præmium præter stipendium publicum nautis dari solitum a trierarchis; (4) pecuniæ solutio et pœnæ perpessio; (5) humoris impetus in aliquam partem corporis influentis; (6) illatio, quæ adsumptionem sequitur in syllogismis, conclusio; (7) sententia addita sermoni præcedenti; (8) figura rhetorica, verbum in fine sententiarum repetens, Anaphoræ opposita. Ab ἐπιφέρω.
'Επιφορβέω, ῶ, f. ήσω, depasco.
'Επιφορέω, ῶ, f. ήσω, comporto, adgero, ingero, injicio; (2) gravidam reddo; (3) infero post cætera, postremo loco infero. Οὐ κατορύξεις κἀπιφορήσεις τῆς γῆς πολλὴν, *Aristoph. Pac.* 167.
'Επιφόρημα, ατος, τὸ, mensa secunda, bellaria.
'Επιφορικὸς, ἡ, ὸν, vehemens, acer.
'Επίφορος, ος, ὁ ἡ, ferens, perferens; (2) secundus, de vento; (3) uterum ferens; (4) proclivis, propensus, pronus. (2) παῖς ὁ Μαΐας ἐπιφορώτατος πρᾶξιν ὑρίαν Θίλων, *Æsch. Chœph.* 811. Ab ἐπιφέρω.
'Επιφορτίζω, fut. ίσω, onero, onus impono; (2) molestiam exhibeo; (3) in humeros attollo.
'Επιφόρως, *adv.* prone, propense; (2) vehementer, acriter.
'Επίφραγμα, ατος, τὸ, obturamentum.
'Επιφραδὼς, *adv.* consulte, prudenter. Ab
'Επιφράζω, indico, ut hinc sit ἐπίφραδι, a 2. indixit; ἐπιφράζομαι, excogito, comminiscor; item, comperio, cognosco, ut hinc sit f ἐπιφράσεμαι, *Poet.* ἐπιφράσσομαι. Ἐπιφράσσατ' ὄλεθρον, *Odyss.* 15, 443.
'Επιφράσσω, vel ἐπιφράττω, f. ξω, obturo, obstruo. Ἐπιφράττουσι τὰ ὦτα, *Luc.*
'Επίφρενα, τὰ, præcordia, *Soph.* A φρὴν.
'Επιφρὶξ horror maris, *apud Hom.* ἰχνύσατο πόντου ἴσι φρίξ, *Il.* 7, 63. melius divisim.
'Επιφρόνως, ίστερον, inhorreo.
'Επιφρονὶω, prudens sum. Ab ἐπίφρων.
'Επιφροντίζω, f. ίσω, curo.
'Επ' φρονι, acc sing. ab ἐπίφρων. Unde
'Επιφρονὶη, ης, ἡ, prudentia; (2) instinctus, adflatus, suggestio.
'Επιφρονίησι, dat. pl. *Ion.* pro ἐπιφρονίαις.
'Επίφρουρος, ον, custos, custodiæ impositus Ξίφος δ' ἐμῆς θυγατρὸς ἐπίφρουρον δέρη, admotum jugulo. *Eurip. Or.* 1575.
'Επίφρων, ονος, ὁ ἡ, mentis compos; (2) prudens, sapiens Ex ἐπὶ et φρὴν.
'Επιφυάδες propagines Ab ἐπιφύω.
'Επιφύλαξ, κος, ὁ custos. Ab
'Επιφυλάττω, f. ξω, observo.
'Επιφύλιος ον, distributus in tribus. Ἐπώνυμοι γῆς, κἀπιφύλιοι χθονὶς Λαῶν ἔσονται, nomen dabunt terræ, populisque regionis in tribus distributæ, *Eur. Or.* 1577.
'Επιφυλλίζω, f. ίσω, racemationem facio, racemor; (2) accurate exquiro. Ab
'Επιφυλλὶς, ίδος, ἡ, racemulus, qui magno racemo superjacet; (2) pampinus racemarius; (3) racematio; (4) racemus post vindemiam relictus; (5) parvus racemus, qui sub foliis latet. Ex ἐπὶ et φύλλον.
'Επιφυλλόκαρπος, ος, ὁ ἡ, qu. dic. super folia fructum habens, qui in folii dorso fructum gerit.
'Επίφυλλος, ος, ὁ ἡ, valde foliatus, multa ac magna folia habens.
'Επιφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo.
'Επιφυτεύω, f. εύσω, insuper sero.
'Επίφυσις, εως, ἡ, accretio, incrementum; (2) conjunctio ossis cum alio osse, cum ossi os adnascitur. Ab
'Επιφύω, insuper produco seu edo; (2) ἐπίφυμι, et ἐπιφύομαι, adnascor, innascor; (3) adhæreo, adhæresco; (4) adorior, invado, insurgo. Hinc perf. part ἐπιπεφυκὼς, innatus; ἐπιφυὴς, agnatus, post natus, adortus; quod et ἐπιφὺς, inhærens, incumbens; ἐπιφυῆναι, ingruere.
'Επιφωνέω, ῶ, fut. ήσω, acclamo; (2) dictum aliquod iis, quæ jam dicta sunt, cum acclamatione adjungo. Hinc
'Επιφώνημα, ατος, τὸ, acclamatio; (2) epiphonema, dictum superioribus additum cum acclamatione. Hinc
'Επιφωνηματικὸς, ἡ, ὸν, qui per acclamationem effertur.
'Επιφωνηματικῶς, *adv.* cum epiphonemate, per exclamationem.
'Επιφωνημάτιον, τὸ, parvum epiphonema.
'Επιφώνησις, εως, ἡ, acclamatio, inclamatio.
'Επιφωράω, ῶ, in furto deprehendo; (2) deprehendo in quocumque facinore.
'Επιφώσκω, *de side ibus*, appareo, luceo; (2) *de die a nocte*, incipio. Ex ἐπὶ et φῶς, *lux.*
'Επιχαίνω, inhio; perf. ἐπικεχηνὼς, inhians.
'Επιχαιρίτγαθος, ος, ὁ ἡ, qui honestis delectatur studiis, et virtutem amplectitur. Ex ἐπὶ, χαίρω, et ἀγαθὸς.
'Επιχαιρεκακία, ἡ, lætitia et gaudium ex aliena calamitate, voluptas ex alienis malis. Ab
'Επιχαιρέκακος, ος, ὁ ἡ, qui gaudet alienis malis. Ex ἐπὶ, χαίρω, et κακὸς.
'Επιχαίρω, *proprie*, gaudeo aliqua re; (2) *plerumque*, ex alterius malis gaudium percipio, insulto calamitoso.
'Επιχαλαζάω, ῶ, grandine impeto, insulto, verbero.
'Επιχαλάω, ῶ, laxo, resolvo; (2) demitto, deprimo; (3) remitto.
'Επιχαλκεύω, fut εύσω, fabricor, cudo super; (2) insuper fabricor et cudo; (3) expolio; (4) auditorum mentes mihi concilio.
'Επιχαλκῖται, οἱ, armati, *Hes.* A χαλκὴς.
'Επίχαλκος, ος, ὁ ἡ, æratus, ære obductus.
'Επιχάραγμα, ατος, τὸ, signum quod monetæ impressum est, ut noctua in nummis Atticis.
'Επιχαράσσω, vel ἐπιχαράττω, f. άξω, insculpo, imprimo; (2) incisuris serratum reddo.
'Επιχαρία, ἡ, venustas, lepos; *sed melior est lectio* ἐπιχαρίτια, *Eur.*
'Επιχαρὴς, ής, ὁ ἡ, gaudens et lætus ob aliquid. Ab ἐπιχαίω.
'Επιχαρίεις, εσσα, εν, et ἐπιχάριτος, ον, idem quod
'Επίχαρις, ιτος, ὁ ἡ, gratus, gratiosus, amabilis, jucundus, comis, cui gratia inest. Hinc
'Επιχαρίτως, *adv.* gratiose, cum gratia, venuste, lepide.
'Επιχαρίττα, pro ἐπιχαρίτως, *Ar.*
'Επίχαρμα, ατος, τὸ, res lætabilis, felix eventus; (2) lætitia ipsa; (3) irrisio miseri. Οὐκ ἐπ' ὀπίδεσιν, ὦ' ἐπιχάρμασιν, ἀλλ' ὀδύναισι λίγα, *Eurip. Phœn.* 1549.
'Επίχαρσις, εως, ἡ, gaudium ob aliquam rem; (2) insultatio.
'Επίχαρτος, ος, ὁ ἡ, lætitiam ac gaudium adferens; (2) cujus malis atque infortuniis lætamur. Ab ἐπιχαίρω.
'Επιχασμάομαι, ώμαι, oscito. Τετιῶδές τι, μᾶλλον δὲ γραῶδες, ἐπιχασμώμενος, *Heliod.* 4.
'Επιχαυὴς, et ἐπιχαυτίας, ος, ὁ, qui indiget, inops, *Hes.* A χατίω.
'Επιχίζω, f. ίσω, caco super; perf. ἐπικέχοδα, ἐπικεχόδως.
'Επιχιλίω, repleo, *Ern.*
'Επιχειλὴς, ίος, ὁ ἡ, labra attingens, labris vicinus; (2) qui super labrorum crepidine est; (3) non plenus; (4) plenus, de vase. Ex χεῖλος.
'Επιχειμάζω, f. άσω, hiemem dego in; (2) in hibernis me contineo. Hinc
'Επιχείμασις, εως, ἡ, tempestas quæ post certum diem venit.
'Επιχείρει, 2. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro ἐπιχείρει. Ab
'Επιχειρέω, ῶ, f. ήσω, manum admoveo, manum injicio; (2) conor, nitor, adgredior; (3) argumentis adstruere et probare conor. Καλὸν μὲν ἔργον ἐπιχειρεῖσι, *Isocr.* πράγμασι μυστηρίοις, *Plut.* Hinc
'Επιχείρημα, ατος, τὸ, quod quis adgreditur seu molitur, molimentum, inceptum; (2) argumentum, quo aliquid probare satagimus; (3) petitio gladiatoris, &c. (4) syllogismus dialecticus.
'Επιχειρηματικὸς, ἡ, ὸν, exercitatus in argumentationibus; (2) qui novit petitiones athleticas et gladiatorias. A præc.
'Επιχείρησις, εως, ἡ, adgressio, molitio; (2) argumentatio. Ab ἐπιχειρέω.
'Επιχειρητία, pro ἐπιχειρητέον, *adv. pos.* adgrediendum est. Ab eod.
'Επιχείρια, τὰ, idem quod ἐπίχειρα, *Poll.*
'Επιχειρίζομαι, manus admoveo; (2) curationem per chirurgiam tento.

Ἐπίχειρον, ε, τὸ, manupretium; (2) præmium militare; (3) præmium quodvis. Α χείρ.

Ἐπιχειρονομεῖν, manibus tanquam legibus uti, *Hes. al.*

Ἐπιχειρονομοῦντες, quasi ἐπὶ χειρῶν νομοῦντες, *Steph.*

Ἐπιχειροτονίω, ῶ, f. ήσω, scisco, decerno, suffragia fero. Ἐπειδὰν ἐπιχειροτονῆτε τὰς γνώμας, *Dem.* Hinc

Ἐπιχειροτονία, ας, ἡ, plebiscitum, creatio.

Ἐπιχειρονησιάζω, fut. άσω, accedo ad figuram cherronesi. Ex ἐπὶ et χερρόνησος.

Ἐπιχέω, f. εύσω, infundo, superinfundo; addito οἶνον vel ἄκρατον, est in convivio aliquid vini effundere, appellato amici vel amicæ nomine. Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ, ἐπίχευε φέρεσα, *Odyss.* 4, 52. Ἐπὶ δὲ Τρῶῆς τε καὶ Ἕκτορ' Ἠχῆ θεσπεσίῃ βέλεα γονέοντα χέοντο, *Tmesis*, Il. 8, 159.

Ἐπιχηρεύω, vidua sum, vitam viduæ ago.

Ἐπιχθόνιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, terrestris, in terris versans; (2) indigena. Ex ἐπὶ et χθών.

Ἐπιχιλάδιον, millesimum, *Steph.*

Ἐπιχλυάζω, fut. άσω, ludificor, illudo.

Ἐπίχλοος, viridis. Ποίῃσιν ἐπίχλοοι ὑγρὰ μέτωπα πέτραι, *Oppian. Halieut.* 1, 131.

Ἐπιχνάω, ῶ, sum obsitus lanugine.

Ἐπίχνοος, *contr.* ἐπίχνους, ε, ὁ ᾗ ἡ, lanugine tectus; (2) pulvere velut lanugine obsitus.

Ἐπίχολος, ε, ὁ ᾗ ἡ, iracundus, biliosus.

Ἐπιχορδίς, ίδος, ἡ, corpus membranosum in medio intestinorum situm, mesenterium. Ex ἐπὶ et χορδὴ, *intestinum.*

Ἐπιχορεύω, fut. εύσω, saltabundus accedo.

Ἐπιχορηγέω, ῶ, fut. ήσω, suppedito, subministro, adjicio. Ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, 2 *Pet.* 1, 5. Hinc

Ἐπιχορήγημα, ατος, τὸ, quod insuper suppeditatur, additamentum ad priorem suppeditationem; (2) apparatus, subministratio.

Ἐπιχορηγία, ας, ἡ, suppeditatio, munificentia.

Ἐπιχράομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, utor; (2) sæpe utor; (3) familiaris sum alicui.

Ἐπιχράω, invado, vehementi cum impetu adorior, insto, urgeo.

Ἐπιχρεμίθω, adhinnio, *cum dat.*

Ἐπιχρέπτομαι, insuper excreo.

Ἐπιχρεώμενος, *Ion.* pro ἐπιχρώμενος.

Ἐπιχρηματίζω, f. ίσω, scisco, ratum facio; (2) responsum do, v. gr. legatis.

Ἐπιχρηματισμὸς, οῦ, ὁ, scitum, decretum, quo quid ratum fit, item responsum.

Ἐπιχρηματιστὴς, οῦ, ὁ, qui sciscit, ratum facit.

Ἐπιχρίμπτω, fut. ψω, idem quod χρίμπτω.

Ἐπίχρισις, ισως, ἡ, unctio.

Ἐπίχρισμα, ατος, τὸ, id quod illinimur, quo inungimur. Ab ἐπιχρίω.

Ἐπίχριστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, illitus, inunctus. Ab

Ἐπιχρίω, fut. ίσω, inungo, illino, proprie in superficie.

Ἐπιχρὼς, ῶτος, ἡ, color.

Ἐπιχρονίζω, fut. ίσω, immoror; (2) inveterasco.

Ἐπιχρόνιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, diuturnus, inveteratus. Ab

Ἐπίχρονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem.

Ἐπίχρυσος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inauratus.

Ἐπιχρώζω, f. ώσω, coloro, colorem induco, et quidem leviter, ut color non alte descendat; (2) leviter imbuo aliqua re, ἐπικεχρωσμένος, leviter doctus. Δόξαις ἐπικεχρωσμένοι, *Plat.*

Ἐπιχρωματίζω, idem. Α χρῶμα.

Ἐπιχρώνυμι, vel ἐπιχρωνύω, fut. ώσω, idem.

Ἐπίχρωσις, ισως, ἡ, infectio, levis coloratio, levis macula.

Ἐπίχυλος, ον, succum faciens nutritium, ad alendum valde aptus.

Ἐπιχύνω, vel -χύω, infundo, superinfundo. Unde usitata ἐπίχυντο, ἐπιχυθείς.

Ἐπίχυσις, ισως, ἡ, infusio; (2) vasculum quo aliquid infundimus; (3) dealbatio; (4) numerus redundans, multitudo ingens.

Ἐπιχυτέον, infundendum, *Steph.*

Ἐπίχυτον, τὸ, genus quoddam pœmatis seu placentæ, *Ath.*

Ἐπίχυτος, ε, ὁ, genus quoddam placentæ.

Ἐπίχωλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, claudus, subclaudus.

Ἐπίχωμα, ατος, τὸ, agger, aggestus.

Ἐπιχώννυμι, vel ἐπιχωννύω, fut. χώσω, aggere munio; (2) terra aggesta operio.

Ἐπιχωρίω, ῶ, f. ήσω, concedo, permitto. Hinc

Ἐπιχώρησις, ισως, ἡ, concessio, permissio; (2) cessio.

Ἐπιχωριάζω, f. άσω, sum indigena, sum vernaculus; (2) ad locum aliquem ventito; (3) frequenter versor apud; (4) in usu sum alicubi. Ab

Ἐπιχώριος, ία, ιον, vel ἐπιχώριος, ε, ὁ ᾗ ἡ, indigena, patrius, vernaculus, *de persona et re.* Ex ἐπὶ et χῶρος, *locus.*

Ἐπιχωρίζω, separo, secerno, *Steph.*

Ἐπιχωρίως, *adv.* more regionis, more patrio.

Ἐπίχωσις, ισως, ἡ, agger; (2) aggestio terræ.

Ἐπιψάλλω, f. αλῶ, psallo, cano.

Ἐπιψαύδην, *adv.* ita ut summis tantum digitis attingas; (2) strictim.

Ἐπιψαύσησι, 3. sing. a. 1. conj. *Ion.* pro ἐπιψαύσῃ. Ab

Ἐπιψαύω, fut. αύσω, attingo, attrecto leviter. Ἄκροις ταῖς σκιαῖς ἐπιψαύειν τοῦ ὕδατος, *Lucian.* Καξιεπεύξασθαι βροτῶν ἀριστῆς ἕκατι σῶνδ' ἐπιψαῦσαι μόνον, *Soph. Phil.* 670. Χεῖρα δεξιὰν ὀρᾷς κάπης ἐπιψαύσασαν, *Ibid.* 1243.

Ἐπιψίγω, fut. ξω, inhumo, sepelio.

Ἐπιψιχάζω, f. άσω, irroro, adspergo; (2) instillo, *Aristoph. Pace*, 1150.

Ἐπιψεύδομαι, f. εύσομαι, adfingo, ementior.

Ἐπίψηγμα, ατος, τὸ, strigmentum, ramentum, purgamentum. Ab ἐπιψίγω.

Ἐπιψηλαφίω, ῶ, leviter attrecto.

Ἐπιψηφίζω, et ἐπιψηφίζομαι, in suffragium mitto, rogo sententias; (2) suffragio meo comprobo, decerno, *idem in medio sæpius.*

Ἐπιψήφισις, ισως, ἡ, actio ipsa mittendi in suffragium; (2) approbatio. A præc.

Ἐπιψύχω, in superficie rado, destringo, detergo, *Steph.*

Ἐπίψογος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui reprehensionem meretur, in vituperium incurrens.

Ἐπιψοφίω, persono, *Call.*

Ἐπιψύχω, fut. ξω, refrigero, perflo, perspiro.

Ἐπιψωμίζω, fut. ίσω, bolos in buccam ingero.

Ἐπιωγὴ, ῆς, ἡ, statio tuta navium, locus ubi &c. *Odyss.* 5, 404. *Opp. Hal.* 2, 550. *Apoll. Rhod.* 4, 1640.

Ἐπιὼν, a. 2. part. act. verbi ἔπειμι. ὁ ἐπιὼν, quivis; (2) successor; (1) ἐχὶ τῷ πίοντος ἦν ἀνδρὸς διειπεῖν, non cujusvis hominis erat interpretari, *Soph. Œd. Tyr.* 393. Ἀλλὰ τῷ πίοντος ἁρπάσαι, obnoxia cujuslibet raptoris injuriæ, *Id. Œd. Col.* 752. (2) τῷ πίοντι δικνύτω, successori indicet, *Id. ibid.* 1532.

Ἐπλάγην, a. 2. ind. pass. verbi πλήσσω.

Ἐπλάγχθην, a. 1. ind. pass. *per Epenthes.* pro ἐπλάχθην, vel ab inusitato verbo πλάγγω pro πλάζω. *errare facio.*

Ἐπλαιάτο, 3. sing. imperf. indic. med. pro ἐπλανάτο, a πλανάομαι.

Ἔπλαξι, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔπλασι, a πλάσσω.

Ἔπλι, 3. sing. imperf. ind. act. *per Sync.* pro ἔπιλι, a πίλω.

Ἔπλιε, 3. sing. imperf. act. verbi πλίω.

Ἔπλιο, *eat*, 2. sing imperf. ind. med. *per Sync.* et *Ion.* pro ἐπίλω, a πίλω.

Ἔπλιον, 1. sing. imperf. ind. act. verbi πλίω.

Ἐπλιόμασι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi πλιονάζω.

Ἔπλιτο, *erat*, 3. sing. imperf. indic. med. *per Syncop.* pro ἐπίλητο, a verbo πίλομαι.

Ἔπλιν, *eras*, 2. sing imperf. ind. med. *Dor.* et *per Sync.* pro ἔπιλω.

Ἐπλιύσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act. v. πλίω.

Ἐπλόγην, aor. 2. ind. pass. verbi πλήσσω.

Ἐπλήθην, aor. 1. ind. pass. verbi πίμπλημι.

Ἐπληθύθην, aor. 1. ind. pass. verbi πληθύω.

Ἔπλιντο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. *per Syncop.* pro ἐπίπλητο, a πίμπλημι.

Ἔπληξι, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. πλήσσω.

Ἐπληοῦήσαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi πληόω.

Ἔπλησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi πλήθω.

Ἐπλήσθην, *impletus sum*, aor. 1. ind. pass.

Ἐπλήσθησαν, *impleti sunt*, 3. pl.

Ἔπλητο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. πλῆμι.

Ἐπλήτησι, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. πλητίω.

Ἐπλητίσθησι, 2. pl. a. 1. ind. pass. v. πλητίζω.

Ἔπνισι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi πνίω.

Ἔπνιγι, 3. sing. imperf. ind act. verbi πνίγω.

Ἐπνίγη, 3. sing. aor. 2. ind pass.

Ἐπνύσθην, *spiratus sum*, aor. 1. ind. pass. verbi inus. πνύω, pro πνέω.

Ἐπίογδοος, sesquioctavus.

Ἐπόγκιαι, ῶν, αἱ, sarcinæ et onera navis, *Hes.* Ex ἐπὶ et ὄγκος, *massa, moles.*

Ἐπογμίω, vide ὀγμίω, *Tryph.*

Ἐπόγμιος, epitheton Cereris; præses messis. Ὦ Δάματερ ἐπόγμιε, *Anthol. Ceph. Epig.* 507, 1.

Ἐπόδια, *viaticum*, *Ion.* pro ἐφόδια.

Ἐπόδυνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, plenus molestiæ et laboris. Ex ἐπὶ et ὀδύνη, *labor.*

Ἐποδύρομαι, fleo super, defleo, deploro.

Ἐπόζω, oleo, suboleo, fœteo. Unde aor. 1. ἐπῶζησεν.

Ἐπόθεισε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ποθίω.

Ἐπόθησεν, *amavit*, 3. sing. aor. 1. ind. act.

Ἐποιδαλίος, α, ον, tumidus. Ab

Ἐποιδίω, intumesco; (2) in superficie tumeo.

Ἐποιδίσκω, tumefacio; (2) in superficie tumefacio.

Ἐποίησας, *fecisti*, 2. sing. a. 1.

Ἐποικίω, ῶ, f. ήσω, aliis ejectis inhabito. Πίμψει ξύνην ἐποικήσοντας ὀθνείαν κόνιν, *Lycophr.* 926.

Ἐποικιδία, ἡ, Ceres, quasi domestica, a cura rei domesticæ.

Ἐποικίζω, ædifico urbem, verbi gratia ad flumen, condo; (2) veteribus colonis ejectis alios impono, duco. (2) πᾶς δὲ σκεδόσοι τὰς ἑαυτῶ στρατευσαμένους ἐποίκιζεν, in plerasque urbes deduxit habitatum milites qui cum illo militaverant, *Appian. Bell. Civ.* 1, 96.

Ἐποίκιον, ε, τὸ, supellex; (2) villa, casa, domicilium. Ex οἶκος.

Ἐποίκισις, εως, ἡ, colonia. Ἡ πολλὰς εἶχεν Ἰταλὰς ἐξ ἐποικίσεως Γαΐου Καίσαρος, *App. Bell. Civ.* 5, 137.

Ἐποικοδομέω, superstruo, inædifico.

Ἐποικοδομὴ, ῆς, ἡ, et

Ἐποικοδόμησις, εως, ἡ, inædificatio, superstructio.

Ἐποικονομία, ας, ἡ, ἤσω, curo, dispenso.

Ἐποικονομία, ας, ἡ, accuratio, rei alicujus tractatio, expositio, &c. *Ern.*

Ἔποικος, ε, ὁ, colonus, advena; (2) inquilinus, inquilina. (2) ἀπειρί τις ἔποικος ἀνεξίλα, tanquam inquilina quæpiam nullius pretii, *Soph. El.* 189.

Ἐποικοῦμαι, ῶ, fut. ήσω, inhabito.

Ἐποικτίρω, misereor. Κἀκ' ἐποικτιρεῖσθε μι, *Soph. Phil.* 1062. Πεῖθ' τὴν σὴν ὡς' ἐποικτίρασι τύχην, *Eur. Hec.* 347.

Ἐποικτίζω, f. ίσω, miseror; (2) miserabiliter queror.

Ἐποίκτισος, ον, miserabilis.

Ἐποιμάζω, fut. άξω, adgemo.

Ἐποίνιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, vinosus. Ex οἶνος.

Ἐποίσαι, a. 1. inf. act. v. ἐποίσω pro ἐποίω.

Ἐποίσει, *inferet*, 3. sing. f. 1. ind act. v. ejusd.

Ἐποισίον, inferendum. Ab eod.

Ἐποίχιο, *accede*, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἐποίχεσο, ab ἐποίχομαι.

Ἐποιχίω, ῶ, eo adversum, irruo, invado; (2) obeo, percurro; (3) adeo, accedo.

Ἐποίχομαι, idem; *item* procuro. Ὁ δὲ Κύπριν ἐπῴχετο νηλεῖ χαλκῷ, *Il.* 5, 330. Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο, invasit, *Id.* 1, 50.

Ἐποιωνίζω, ominor alicui, faveo.

Ἐποχίλλω, impingo, illido; a. 1. ἐπώκιλα.

Ἐπολβος, ον, felix, dives, *Mun.*

Ἐπολιοθαίνω, et ἐπολιοῦμαι, ῶ, fut. ήσω, illabor, incido.

Ἐπολιτεύοντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi πολιτεύομαι.

Ἐπολολύζω, f. ύξω, læta verba acclamo, pæana accino;

accino; (2) *recentiores*, ejulo, lamentor. Μίλες Χάριτες μῶσαί τ' ἐπωλόλυξεν, *Aristoph. Av.* 789.

'Επολοφύρομαι, lamentor, lamentis prosequor.

'Επολύλλιστος, ον, miserabilis, *Man.*

'ΕΠΟΜΑΙ, sequor, comitor, imp. ἐπόμην· a. 2. ἑσπόμην· (2) assequor, intelligo; (3) consentio, convenio, respondeo; (4) τὰ ἑπόμενά τινι, quæ cum aliqua re conjuncta sunt, consentanea. Ἐπίσθαι τινὶ, ἅμα τινὶ, μετά τινος· τῷ λόγῳ μᾶλλον ἕπεται, rationi consentaneum est. Τάχος γὰρ ἔργα, κ' ποδῶν ἅμ' ἕψεται, *Soph. Aj.* 825.

'Επομβρέω, ῶ, f. ήσω. imbre rigo, irrigo. Hinc

'Επόμβρησις, εως, ἡ, irrigatio per imbrem.

'Επομβρία, ας, ἡ, imbris copia; (2) humoris abundantia. Ab

'Επομβρος, ε, ὁ ϗ ἡ, imbrem habens seu pluviam, imbre abundans.

'Επομβρίζω, irrigo. Καὶ εἰς ἔτος αὖ τεταγμένως ἐπομβρίζοντος, et quotannis stato tempore irrigante, *Heliodor.* 9.

'Επόμενον, acc. sing. præs. part. med. v. ἕπομαι.

'Επομένως, *adv.* consequenter, exinde, deinde, tum; (2) pedario more sequendo.

'Επόμνυθι, 2. sing. præs. imperat. act. verbi

'Επόμνυμι, ἐπομνύω, ἐπόμνυμαι, de re aliqua juro, jurejurando confirmo; (2) insuper vel præterea juro; (3) dejero; (4) juro. Hinc f. ἐπομοῦμαι a. 1. ἐπώμοσα· inf. ἐπομόσαι part. ἐπομοσάμενος.

'Επομόσαι, aor. 1. inf. act. verbi præc.

'Επομόσῃ, 3. sing. aor. 1. conj. act. *Poet.* pro ἐπομόσῃ.

'Επομ'εργνυμι, et ἐπομόργνυμι, imprimo, inuro.

'Επομφάλιον, ε, τὸ, quod supra umbilicum est; (2) umbo clypei. Ex ὀμφαλός.

'Επομφάλιος, ε, ὁ ϗ ἡ, umbilicatus, rotundus.

'Επόνασαν, 3. pl. aor. 1. indic. act. *Dor.* pro ἐπόνησαν, a πονέω.

'Επόνει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπόνης.

'Επονειδίζω, f. ίσω probris et conviciis increpo, exprobro. Hinc

'Επονείδιστος, ε, ὁ ϗ ἡ, probrosus.

'Επονειδίστως, *adv.* probrose, cum probro.

'Επονήθην, aor. 1. ind. pass. verbi πονέω.

'Επονηρεύοντο, 3. plur. imperf. ind. pass. verbi πονηρεύομαι.

'Επονομάζω, f. άσω, cognomino; (2) nomen do, nominatim consecro, et consecro, dico, simpliciter; (3) despondeo alicui fœminam.

'Επονομασία, ας, ἡ, cognominatio, dedicatio.

'Επονόμαστος, ε, ὁ ϗ ἡ, cognominatus.

'Επονομαστως, *adv.* nominatim.

'Επόνευ, 3. pl imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπόνουν, a πονέω.

'Επονται, 3. pl. præs. ind. med. verbi ἕπομαι.

'Εποξίζω, fut. ίσω, coacesco.

'Επεξύνω, instigo.

'Εποξύς, ὐ, valde vehemens.

'Εποπίζω, fut. ίσω, revereor, caveo, curo.

'Επόπισθεν, *adv.* a tergo, pone.

'Εποποιία, ας, ἡ, scriptio carminis heroici: 'Εποποιϊκὸς, ἡ, ὸν, ad epopœiam pertinens.

'Εποποιὸς, ὁ, ὁ, heroici carminis scriptor.

'Επορτάω, asso insuper.

'Επορτεία, ας, ἡ, inspectio; (2) cura sacrorum. Ab

'Επορτεύω, fut. εύσω, inspicio; (2) secretiora sacra post annum initiationis inspicio; (3) fetior. Ab ἐπόπτης.

'Επόπτης, ου, ὁ, inspector, speculator.

'Επόπτης, ε, ὁ, inspector, spectator, speculator; (2) qui aliquid inspicit et censura notat; (3) antistes sacrorum. Ab ἐπόπτομαι.

'Επόπτικά, τὰ, dicebantur ultima initiorum ceremonia, neque enim simul ut initiati erant, spectatum admittebantur.

'Επόπτικὸς, ἡ, ὸν, ad ἐπόπτην pertinens.

'Επόπτομαι, fut ὄψομαι, inspicio, viso, inviso; (2) diligenti inspectione secerno ac seligo. Οἰκτρὸν γὰρ οἰκτρὸν κἀν' ἐπόψομαι φάος, *Lycophr.* 304. Τίς ἐμὸν ἂν ἐπίψηται πάθος ἀμέλγαρτον, ἐπὶ κακῶν παρεσίᾳ; *Aristoph. Thesm.* 1057. Hinc

'Επόπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, conspicuus, aspectabilis.

'Εποπτύω, sibilo, *V. L.*

'Επορᾶν, præs. inf. act. *Ion.* et *contr.* pro ἐποράειν, ab

'Επόρᾱω, inspicio, guberno. 'Επορᾶν τὰ πράγματα, *Herodot.*

'Εποργάω, ῶ, f. ήσω, impetu feror et concitor, *proprie* libidinis.

'Εποργιάζω, mysteria, orgia celebro.

'Επορέγομαι, f. ξομαι, exporrecta manu prenso, protenta manu capto; (2) porrecta manu præbeo; hinc, jaculor. (1) Ἐπ' ἐποριζάμενος, tunc cum protendisset nempe hastam, *Il.* 5, 335.

'Επορεξάμενος, aor. 1. part. med. verbi præc.

'Επορεύετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi πορεύομαι.

'Επορεύθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass.

'Επορθιάζω, altum clamorem tollo. 'Επορθίαζε νῦν γόοις, extende nunc vocem luctibus, *Æschyl. Pers.* 1056. Τῇδε λαμπάδι ἐπορθιάζειν, huic lampadi alacriter accinere, *Id. Agamem.* 29. Ab ὄρθιος.

'Επορθοβοάω, alta voce nuncio.

'Επόρθυον, imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπόρθιον, a πορθίω.

'Επορθρεύω, fut. εύσω, diluculo, mane surgo.

'Επορθρίζω, fut. ίσω, idem. Hinc

'Επορθρισμὸς, ῦ, ὁ, consuetudo matutino tempore surgendi et agendi.

'Επορθροβόας, ε, ὁ, epith. galli sub auroram cantare soliti, *Ern.*

'Επορίνω, concito adversus quem.

'Επορίσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi πορίζω.

'Επορκίζω, f. ίσω, *Ion.* pro ἐφορκίζω, adjuro, obtestor per jurandi formulam. Hinc

'Επορκισμὸς, ῦ, ὁ, adjuratio, exorcismus:

'Επορκιστὴς, ῦ, ὁ, adjurator, exorcista.

'Επορμίειν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐφορμίειν, ab ἐφορμίω.

'Επόρνυμι, vel ἐπορνύω, concito et paro adversus.

'Επορνύμενος, præs. part. verbi ἐπόρνυμι.

'Επορόντι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi

'Επορόω, fut. ώσω, impetu seu gradu concitato feror, hostiliter adsilio.

'Επορσον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. *Æol.* pro ἔπορον, ab ἐπόρω.

'Επορχίομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, insulto.

'Επόρω, concito adversus. Unde a. 1. ἐπῶρσα, ἐπῶρσεν, incitavit.

'Επος, εος, τὸ, verbum, vocabulum; (2) carmen heroicum; (3) versus; (4) versus contextus biblici; (5) oraculum; πρὸς ἔπος, statim. Διπλᾶν ἐπος, geminum nomen, geminus titulus, (de Jocasta, quæ mater et uxor Œdipi erat,) *Soph. Antig.* 53. Ab ἔπω, *dico.*

'Επορτρικίζω, f. ίσω, concham vel testulam mitto per superficiem aquæ, quod pueri ludentes facere solent. Ex ἐπὶ et ὄρτραλον.

'Επόρτραλισμὸς, ῦ, ὁ, ludus, quo conchæ vel testæ per superficiem aquæ mittuntur.

'Επόρχιον, τὸ, palmes, ex quo quid enascitur. Ab ὄρχος.

'Επορτᾶτο, 3. sing. imperf. indic. med. *contr.* pro ἐποτάτο, a ποτάομαι.

'Επορτίσατι, 2. pl. a. ind. act. verbi ποτίζω.

'Επορτύζω, defleo, deploro, super aliquem lugeo.

'Επορτρυνίμην, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐποτρύνειν. Ab

'Επότρυνω, instigo, excito, incito; aor. 1. part. ἐποτρύνας.

'Επυλὶς, ίδος, ἡ, vitium gingivarum, cum tuber in iis provenit. Ex ὄλον.

'Επυλόω, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco, ad cicatricem perduco. Ex ὀλὴ, *cicatrix.*

'Επύλωσις, εως, ἡ, cicatricis obductio.

'Επυλωτικὸς, ἡ, ὸν, efficax cicatricis.

'Επυραῖος, αία, αῖον, qui in cauda est; (2) cui cauda est, caudatus.

'Επυράνιος, ε, ὁ ϗ ἡ, cœlestis.

'Επυρίω, meio super; (2) meio, mingo.

'Επυριάζω, flatu secundo impello; (2) obsecundo. Ex ἐπὶ et ὐρία, *prosperitas venti.*

'Επυρίζω, f. ίσω, vento secundo impello; unde (2) dirigo animum; (3) impello, incito; (4) prospero, perficio. Ἀλλ' ἔτε ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἐπύρισας, sed neque huc feliciter tuum animum appulisti, *Eurip. Andr.* 691. Ab

'Επυρος, ε, ὁ ϗ ἡ, vento secundo impellens. Ἔπυρος ἐσιώπις αὔρα, adspirans domibus flatu secundo ventus, *Soph. Trach.* 953.

'Επυσία, ας, ἡ, summa. Inservit periphrasi apud astronomos, v. gr. μήκους ἐπυσία, longitudo; πλάτους ἐπυσία, latitudo: ἀποχῆς ἐπυσία, distantia; ἀνωμαλίας ἐπυσία, inæqualitas: *passim apud Ptolem. in Magna Construct.*

'Επυσιάδης, ου, ὁ ϗ ἡ, ad substantiam accedens, substantiæ adjunctus. Ex ὐσία.

'Επυφείλω, insuper debeo; a. 1. ἐπωφείλησα.

'Επυφέλλω, adaugeo, amplifico, cumulo.

'Επυφθαλμέω, ῶ, f. ήσω, oculos adjicio, et concupisco; (2) invidis oculis adspicio, invideo; (3) adnicto.

'Επυφθαλμιάζω, idem.

'Επυφθαλμιάω, ῶ, idem.

'Επυφθαλμίζω, idem.

'Επυφθάλμιος, ε, ὁ ϗ ἡ, oculo impositus, supra oculum situs. Ex ὀφθαλμός.

'Επυχιτεία, ας, ἡ, derivatio. Ex ὀχετὸς, *rivus*; vel potius ab ὀχετεύω.

'Επυχετεύω, per canalem deduco, derivo aliquo.

'Επυχιὺς, ὁ, retinaculum rotæ decurrentis, *Eust. Ath.*

'Επυχιύω, iterum ineo.

'Επυχίω, ῶ, fut. ήσω, veho; ἐπυχοῦμαι, innitor, invehor. Ab ἔπυχος.

'Επυχὴ, ῆς, ἡ, retentio, repressio; (2) remora, impedimentum; (3) dubitatio; (4) status cœli positusque siderum; gradus quibus deprehenduntur planetæ in zodiaco: *passim apud Ptolem. in Magn. Constr.* (5) initium chronologiæ, epocha, æra. Ab ἐπέχω, *contineo.*

'Επυχμάζω, ineo, subagito, subo. Κάπροι πυρόεντες ἐπυχμάζυσι σύεσσι, *Oppian. Cyneg.* 1, 388.

'Επυχος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui vehitur curru seu equo; (2) qui firmiter insidet ad vehendum; (3) cui quis insidet; (4) constans, permanens; (5) obnoxius. (1) ἔπυχος γενομένη, curru vecta, *Argumentum Medeæ.* (5) μανίας ἐπυχον βίαιτσα λόγον, proferens sermonem furoris obnoxium, *Eurip. Hipp.* 214. Ex ὀχέω.

'ΕΠΥΨ, υπος, ὁ, upupa, avis.

'Επυψόομαι, ῶμαι, una cum pane comedo, opsonii loco vescor. Ab ὄψον.

'Επυψὲ, sero, usque in seram.

'Επυψιασμὸς, ῦ, ὁ, inspiciendi vel spectandi cupiditas. Quasi ab ἐπυψιάζω, quod est ab ἔπυψις.

'Επύψημα, ατος, τὸ, quod cum pane comeditur.

'Επύψησις, εως, ἡ, idem. Ab ἐπυψόομαι.

'Επυψία, ας, ἡ, inspectio. Ex ὄπτομαι.

'Επύψιμος, ον, adspectabilis, qui cernitur, visibilis. Δεινὸν, ἐὰ' ἀκυσῖν, ὐδ' ἐπύψιμον, *Soph. Œd. Tyr.* 1312.

'Επύψιος, ε, ὁ ϗ ἡ, adspectabilis, qui cernitur, visibilis: hinc celsus. (2) epith. Jovis animadvertentis hominum gesta, ulciscentis et auxiliantis; (3) sumitur in malam partem de homine qui conspicitur ab aliis indecore agens. Ἔμεναι ἐπύψιον ἄλλων, aliis turpi spectaculo esse, *Il.* 3, 42. (1) ἐς ἐπύψιον τόπον, celsum ad locum, *Soph. Antig.* 1110. Τὼ δὲ Δήμητρος ἐς ἐπύψιον πάγον μολύσας, conspicuum collem, *Id. Œd. Col.* 1600. Θεοὶ ἐπύψιοι, qui res hominum inspicitis, *Id. Phil.* 1040. Ab ἐπύπτομαι.

'Επυψις, εως, ἡ, adspectus, prospectus.

'Επραδειν, plusq. perf. ind. med. *Ion.* pro ἐπεπόρδειν, a πέρδω, *pedo.*

'Επραθην, a. 1. ind. pass. verbi πιπράσκω.

'Επραθον, aor. 2. ind. act. *per Metathesin* pro ἔπαρδον, a πέρδω.

'Επραξα, aor. 1. ind. act. verbi πράσσω.

'Επρασα, aor. 1. ind. act. verbi πιπράσκω.

'Επρᾱχθην,

'Επράχθην, aor. 1. ind. pass. verbi πράσσω.
"Επρηξα, aor. 1 ind. act. *Ion.* pro ἔπραξα.
"Επρησα, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔπρησε, a πρήθω.
'Επρησε, 3. sing. aor. 1. ind. act.
'Επρήσθην, aor. 1. ind. pass.
'Επρησόμην, 1. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπρασσόμην, a πράσσω.
'Επρήχθην, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐπράχθην.
'Επρ άμην, imperf. ind. med. verbi πρίαμαι.
"Επρίσθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi πρίω, vel πρίζω, *disseco.*
"Επρίω, 2. sing. imperf. ind. *Att.* et *Ion.* pro ἐπρίασο, a πρίαμαι.
"Επρωσεν, *finivit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *per Sync.* pro ἐπεράτωσεν, a περατόω.
'ΕΠΤΑ', septem. Hinc ὁ ἑπτὰ ἀριθμὸς, numerus septenarius.
'Επταβασίλιον, τὸ, genus unguenti.
'Επταβόεος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, ex septem bubulis pellibus factus; (2) impenetrabilis, de scuto, &c. et tropice, fortis, robustus. A βοῦς.
'Επτάβοιος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, septem boves æquans.
'Επτάγλωσσος, vel ἑπτάγλωττος, ον, septilinguis. Ex γλῶσσα.
'Επταγράμματος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui septem literarum est. Ex γράμμα.
'Επτάγωνα, ων, τὰ, musica instrumenta quædam, qu. dic. septangula. Ex γωνία.
'Επταίτης, vel ἑπταετὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, septennis, qui septem annorum est. Hinc
'Επταετία, ας, ἡ, septennium.
'Επταήμερος, ὁ ἡ ἡ, qui septem dierum est.
'Επταῖος, α, ον, qui septimo die venit, aliudve facit.
'Επτακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, septemdecim.
'Επτακαιδέκατος, άτη, ατον, decimus septimus.
'Επτακαιδεκαταῖος, idem quod
'Επτακαιδεκάτης, septemdecim annos natus.
'Επτακαιεικοσαπλάσιος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, septem et viginti partibus major.
'Επτάκαυλος, ὁ ἡ ἡ, septem caules habens.
'Επτάκι, vel ἑπτάκις, *adv.* septies.
'Επτακισμύριοι, αι, α, septuaginta millia.
'Επτακισχίλιοι, αι, α, septies mille.
'Επτάκλινος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, septem lectis instructus. Ex ἑπτὰ et κλίνη.
'Επτακόσιοι, septingenti.
'Επτακοσιοστλασιάκις, septingentics.
'Επτακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, septingentesimus.
'Επτάκτυπτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, septisonus, septem sonos edens.
'Επτάκωλος, ον, septem colis, versiculis constans.
'Επτάλογχος, ον, septem legionibus constans.
'Επτάλογχος τόλος, septemgeminus exercitus, *Soph. Œd. Col.* 1305.
'Επτάλοφος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, septicollis.
'Επτάλυχνος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, septem lucernas habens.
'Επτάμην, imperf. ind. med. v. πίπταμαι, vel a. 1. ind. med. *per Syncop.* pro ἐπτησάμην, ab ἵπταμαι, *volo.*
'Επταμηνιαῖος, αία, αῖον, septimum mensem agens; (2) qui septimo mense in lucem editus est. Ex ἑπτὰ et μὴν, *mensis.*
'Επτάμηνος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iisd.
'Επταμήτωρ, ορος, ἡ, septem filiorum mater.
'Επτάμιτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, septem habens chordas.
'Επταμοῖριον, ᾱ, τὸ, septima pars.
'Επτάμυχος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, septem habens recessus.
"Επταξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔπηξαν, a πήσσω.
'Επτάπηκτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui septies vel multoties tonderi potest. Ex πήκω.
'Επτάπηχυς, υος, ὁ ἡ ἡ, qui septem cubitos æquat.
'Επταπλασιάζω, reddo septuplo majus. Ab
'Επταπλάσιος, ία, ιον, septuplus.
'Επταπλασίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem.
'Επταπλασίως, *adv.* septifariam, septies.
'Επτάπλευρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui septem latera habet; (2) cui septem costæ sunt.
'Επτάπλους, *contr.* ἑπτάπλους, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, septemplex. Ab ἑπτά.
"Επταπόδης, ᾱ, ὁ, septempedalis. A πούς.
'Επτάπορος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, septem habens vias. Epith. Pleiados. 'Επτάπορος Πλειάδες, *Eurip. Rhes.* 529. *Iphig. in Aul.* 7. *Id. Or.* 1004
'Επτάπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, septempedalis.
'Επτάπυλος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui habet septem portas.
'Επτάπυργος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui habet septem turres.
"Επταρον, aor. 2. ind. act. verbi πταίρω.
'Επτάρρους, *contr.* ἑπτάῤῥους, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, septemfluus; (2) septem ostia habens.
'Επτὰς, άδος, ἡ, numerus septenarius.
'Επτασάδιος, ον, septem stadiis constans.
'Επτάσολος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, septem modis instructus seu ornatus.
'Επτάστομος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, septem ora seu ostia habens, septem ostiis in mare influens; est quoque epitheton septem portarum Thebarum. Θήβας λίγυις μοι ταῖς πύλαις ἑπταστόμους, *Soph. ex Trag. incert.* 'Επτάστομον πύργωμα Θηβαίας χθονὸς, *Eurip. Phœn.* 294. 'Επτάστομον πύργωμα Καδμείων ἔπι, *Id. Suppl.* 1221.
'Επταστυχὴς, ὶς, epith. portarum Thebanarum, *ap. Æschyl.* septem locis munitus.
'Επτάτονος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, septem tonos habens, seu septem chordis instructus.
'Επτοφαὴς, ὶς, septem partibus lucens; epith. zonarum cœlestium.
'Επτάφθογγος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, septem voces seu sonos edens.
'Επτάφυλλος, ον, septem folia habens.
'Επτάφωνος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἑπτάφθογγος.
'Επταχὰ, *adv.* septifariam. Ab ἑπτά.
'Επταχῇ, *adv.* idem.
'Επτάχορδος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, septem fidibus instructus. Ex χορδὴ.
'Επτέρυγμαι, perf. ind. act. verbi πτερύσσω.
'Επτερύγην, a. 2. ind. pass. verbi πτερύσσομαι.
'Επτέτης, ᾱ, ὁ, septennis, septem annos natus. Ex ἔτος.
'Επτέτις, ιδος, ἡ, septem annos nata.
'Επτήμιρος, ον, septem dies durans.
"Επτην, aor. 2. ind act. verbi πτῆμι.
'Επτήρης, ους, ὁ ἡ ἡ, septem remorum ordinibus instructus, septiremis. Ex ἐρέσσω.
'Επτοίηται, *exterrefactus est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi πτοέω, *P. el.* pro πτοέω.
'Επτόμην, *evolabam*, imperf. ind. med *per Sync p.* pro ἐπετόμην, a verbo πίτομαι.
'Επτωκὼς, perf. part. act. *Ion.* pro πεπτωκὼς, a πίπτω.
"Επυδρος, *Ion.* pro ὕδρος.
'Επυθόμην, aor. 2. ind. med. verbi πυνθάνομαι pro πύθομαι vel πιύθομαι, *interrog.*
'Επυθάνετο, 3 sing. imperf. ind med.
'Επύλλιον, ᾱ. τὸ, versiculus; (2) parvum carmen. Dim. ab ἔπος.
'Επύργωσας, 2. sing. aor. 1. ind act. verbi πυργόω.
"ΕΠΩ, dico inusitatum: aor. 2. εἶπον, εἶπεῖν, εἰπὼν· aor. 1. εἶπα, usitata.
"ΕΠΩ, ago, operor; in compositione usitatum.
'Επωάζω, f. άσω, ovis incubo; (2) ovis incubans cano vel clamo, *item* clamo in modum gallinæ incubantis. Ex ὠόν.
'Επώασις, εως, ἡ, incubatio, incubitus.
'Επωασμὸς, οῦ, ὁ, idem.
'Επωαστικὸς, ἡ, όν, qui incubare solet ovis, *Aristot.*
'Επωβελία, ας, ἡ, sexta pars æstimationis litis, eo quod reus calumniæ in quamlibet drachmam obolo, qui sexta pars drachmæ erat, mulctaretur. Ex ἐπὶ et ὀβολὸς.
'Επῳδὴ, ῆς, ἡ, incantamentum; (2) blandi sermones, nempe, qui mulcent et deliniunt; (3) carmen; (4) cantio. (2) ἀλλὰ νηθιτέμενοι φίλων ἐπῳδαῖς, ἐξιᾶσιν φύσιν, sed amicorum blandis adloquiis moniti, mulcentur deliniunturque, *Soph. Œd. Col.* 1193. Ab ἐπᾴδω.
'Επώδης, ώδις, fœtidus, graveolens, ut δυσώδης.
'Επῳδικὸς, ἡ, όν, succinens, incantare sciens Ab ἐπῳδὸς.
'Επωδίνω, parturio.
'Επῴδιον, ᾱ. τὸ, quod odæ accinitur, versiculus. Ab ἐπὶ et ᾠδὴ.
'Επῳδὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, incantator, vel incantatrix, pueros ægrotantes carminibus curans; (2) pars carminis lyrici, *imprimis* odæ Pindaricæ; (3) versiculus brevior post longiorem; (4) quod vim habet amoris excitandi et conciliandi homines. Ex iisd.
'Επώδυνος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, dolorem inferens vel adferens; (2) dolens, gravi dolore affectus. Ex ἐπὶ et ὀδύνη.
'Επωδύνως, *adv.* cum gravi dolore.
'Επώζω, idem quod ἐπωάζω.
'Επωθία, ῶ, f. ἰσῶσω, impello.
'Επωθίζω, f. ἰσω, idem.
'Επώκειλαν, *illiserunt*, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ἐποκέλλω.
'Επωλένιος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui in ulnis vel sub ulnas fertur. Ex ἐπὶ et ὠλένη.
'Επώλεν, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπώλουν, a πωλέω.
'Επωμάδιος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, humeris superimpositus. Ex ἐπὶ et ὦμος.
'Επωμαδὸν, *adv.* super humeros, in humeris. Ζηθέος μὲν ἐπωμαδὸν ἠίσσαζεν ὄϊστος ἠλίβατος κάρη, *Apoll. Rhod.* 1, 738.
'Επωμίδιον, ᾱ, τὸ, parva epomis. Dim. ab
'Επωμὶς, ίδος, ἡ, superhumerale, i. e. summa humeri pars; (2) humerus; (3) nomen vestis muliebris humeros tegens; (4) pars eminens in navi, cui inscriptum est elogium. (2) ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος, ex summo humero, *Eurip. Hec.* 558. Ex ἐπὶ et ὦμος.
'Επωμίζομαι, in humeros tollo.
'Επωμοσία. ας, ἡ, jusjurandum, quod additur ad confirmationem alicujus rei. Ab ἐπόμνυμι.
'Επώμοτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui juravit, adstrictus juramento; (2) obstrictus. Οὐκ ἐπώμοτος λίγων, nonne jurejurando firmasti dicens... *Soph. Trach.* 427. Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον, Jovem adhibens testem tui jurisjurandi, *Id. Ibid.* 1188. Ab eod.
'Επώνιον, ᾱ, τὸ, tributum quod pro aliqua re empta penditur Ex ἐπὶ et ὠνέομαι.
'Επωνύμασα, aor. 1 ind. act. verbi ἐπονομάζω.
'Επωνυμία. ας, ἡ, cognomentum, cognomen; (2) nomen Ab
'Επώνυμος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, additus ad nomen, qui pro cognomine tribuitur, item cognominis; (2) qui nomen traxit ab alio; (3) qui nomen dat alii. (2) ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ μητρὸς, nomine referens diu servatam olim matri virginitatem, *Soph. Œd. Col.* 1321 Τίς ἂν ποτ' ᾠδὶ ὦδ' ἐπώνυμον τύμβῳ ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς; quis unquam putasset fore, ut tam concinne malis meis conveniret nomen meum? *Soph. Aj.* 430. Τά τ' ἐπώνυμα δῖπνα Θυέστου illaque cœna Thyestæ nomine dicta, *Eur. Or.* 1007. 'Επώνυμος τινὸς, qui nomen ab aliquo accepit. 'Επώνυμον τινὶ γίγνεσθαι, nomen alicui dare vel communicare 'Επώνυμος ἀρχὴ, consulatus, consul nempe a quo denominatur annus, *App. Bell. Civ.* 2, 19. Hinc τὸ ἐπώνυμον, ου, cognomen. Ex ἐπὶ et ὄνομα.
'Επωνύμως, *adv.* cognomine.
'Επόπτα, inspicio, *Hes.* Ab ἐπώπης.
'Επωπεύω, ῶ, idem, *Hes.* "Οτι μοι γλῶσσαν καὶ σομ' ἐπωπᾷ, *Æschyl. Eumenid.* 974. Ab eod.
'Επώπη, ἡ, vultus, *Æsch.*
'Επώπης, ου, ὁ, inspector, *Hes.* Ex ὤψ.
'Επωπὶς, ίδος, ἡ, pedis sequa; (2) inspectrix, canis. Θήσεται σ' ἐπωπίδα, te faciet canem, *Lycophr.* 1176.
'Επώρα, 3. sing. imperf ind. act. *Ion.* et *contr.* pro ἐφώρα, ab ἐπορᾶω.
'Επωρεζω, curo, solicitus sum, *Steph.* Ab ὤρα.
'Επωρεῖχατο, 3. plur. plusq. perf. ind pass. *Ion.* pro ἐπωρορυγμένοι ἦσαν, ab ἐπορύσσω.
'Επῶρσι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπόρω.
'Επωρύω, et ἐπωρύομαι, ululo, infremo.
"Επωσις, εως, ἡ, impulsio. Ab ἐπωθέω.
'Επωτιλίομαι, insuper cicatrice obducor, *Acl.* Ex ἐπὶ et ὠτιλή, *cicatrix.*
'Επωτίδες, αἱ, ligna ex utraque proræ parte prominentia: quasi auriculæ navis. Ab ἐπὶ et οὖς, *auris.*
'Εταφίλεια, ας, ἡ, utilitas. Ab

'Εταφι-

Ἐπωφιλίω, ῶ, f. ήσω, insuper juvo; (2) prosum.
Ἐπωφίλησα, utinam. Ὅ μήποτ' ἐγὼ ... ἐπωφίλησα τόλιως ἐξιλίσθαι, *Soph. Œd. Col.* 540.
Ἐπωφίλημα, ατος, τὸ, utilitas.
Ἐπωφιλὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, utilis.
Ἐπωφίλιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem.
Ἐπῴχατο, 3. pl. plusq perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπῳγμένοι ἦσαν, ab ἐποίγω.
Ἐπῴχετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐποίχομαι.
ΕΡΑ, ας, ἡ, terra. Hinc
Ἔραζε, *adv.* in vel ad terram.
Ἐραίμαν, 1. sing. præs. opt. med. *Dor.* pro ἐραίμην, ab ἔραμαι.
Ἐραίσθη, 3 sing. aor. 1. ind. pass. verbi ῥαίνω.
Ἔραμα, τὸ, vomitus. Ab ἐράω.
Ἐρᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ἐράειν.
Ἐρανάρχης, ε, ὁ, proprie, qui collegio eranistarum præest; (2) qui præest cœnæ collatitiæ, *Lucr. Artemid.* 1, 37. Ex ἔρανος et ἀρχή.
Ἐρανίμπολος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui in ἐράνῳ mercaturam exercet. Ex ἔρανος et ἐμπολίω
Ἐρανίζω, f. ίσω, *cum acc.* peto ab amicis collationem, atque adeo obtineo; (2) corrogo, emendico; (3) *cum dat.* confero symbolam, largior eranon; (4) colligo, comporto; (5) *in med.* est eranon peto; (2) *eleganter tropice*, colligo, aucupor et capto, v. gr. quæstum, laudem, &c. (3) consequor ab aliquo aliquid. Τὰς φίλας ἐρανίσας, *Dem.* Ab ἔρανος.
Ἐρανικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad ἐράνους, qui fit ad corrogandam stipem. Ab eod.
Ἐράνιον, ε, τὸ, parva symbola; (2) exigua stips. Dim.
Ἐρανίσις, εως, ἡ, et
Ἐρανισμὸς, ῦ, ὁ, corrogatio, collectio erani.
Ἐρανιστὴς, ῦ, ὁ, qui est ex numero sodalium, qui singulis mensibus aut statis temporibus pecuniam conferunt. Ab ἐρανίζω.
Ἐρανῶς, *amœnæ*, gen. sing *Dor.* pro ἐρανῆς. Ab
Ἐρανὸς, ὴ, ὸν, amabilis. Ab ἐράω, *amo.*
ΕΡΑΝΟΣ, ε. ὁ, collatitia cœna, convivium, in quod quisque symbolam suam confert; reperitur etiam pro cœna lauta non e symbolis; (2) collatio pecuniæ ad juvandum aliquem, ut reddatur commodo tempore; (3) collatio quæ ex pacto fit certis temporibus; (4) beneficium, beneficentia; (5) gratia, præmium, merces; *nempe quicquid paulatim variis factis consequimur, id eleganter* ἔρανος *dicitur, ut Cicero* gratiam colligere *dixit.*
Ἔρασδι, *humi*, *Dor.* pro ἔραζε.
Ἐράσθην, aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἠράσθην, ab ἐράω.
Ἐρασίμολπος, ε, ὁ ἢ ἡ, amans carminis seu cantus. Ex ἐράω et μολπὴ, *cantus.*
Ἐρασιπλόκαμος, ε, ὁ ἢ ἡ, studiosus capillitii. Ex ἐράω et πλόκαμος.
Ἔρασις, ιος, ἡ, amatio. Ab ἐράω.
Ἐρασιχρήματος, ε, ὁ ἢ ἡ, pecuniæ desiderio flagrans, pecuniam sive opes amans.
Ἐράσμιος, ε, ὁ ἢ ἡ, amabilis, desiderabilis. Ab ἐράω.
Ἔρασσαι, 2. sing. præs. ind. *Poet.* pro ἔρασαι, ab ἔραμαι.
Ἐράσσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Poet.* pro ἠράσατο.
Ἐρασὴς, ῦ, ὁ, amator, amans. Παίδων τ' ἐρασὴς ἦν, cupidus eram liberorum, *Eurip. Suppl.* 1088. Καὶ πολλοὶ παίδων ὄντες ἐρασταὶ, τοσοῦτος πόθος ἐκ ἔσχον εἰς τέκνα, multi, qui liberos amant, *Phalarid. Epist.* 68. Flagitio sensu plerumque, ut, Καὶ τάς γε παῖδας φασὶ ταυτὸ τοῦτο δρᾶν, ἃ τῶν ἐρασῶν, ἀλλὰ τἀργύριω χάριν, non amatorum, sed pecuniæ gratia, *Aristoph. Plut.* 153.
Ἐρατιὸς, ὴ, ὸν, idem quod ἐρατὸς, *Steph.*
Ἐράστρια, ας, ἡ, fœmina amans, amatrix.
Ἐρατινὸς, ὴ, ὸν, amabilis, amœnus. Ab
Ἐρατὸς, ὴ, ὸν, amabilis, blandus. Ab ἐράω.
Ἐρατίζω, fut. ίσω, amo, cupio. Ab eod.
Ἐρατοπλόκαμος, ον, pulchricomus.
Ἐρατόχρους, *contr.* ἐρατόχρως, ε, ὁ ἢ ἡ, amabili colore præditus. Ex ἐρατὸς et χρόα.
Ἐρατὼ, οῦς, Erato, una Musarum.
Ἐρατῶπις, ιδος, ἡ, pulchros oculos habens. Ex ἐρατὸς et ὤψ, *oculus.*
ΕΡΑΩ, ῶ, amo, amore prosequor; (2) cupio, adfecto; ἠράσθην, a. 1. amavi; ἐρασθεὶς, qui amavit; ἐρώμενος, *substantive*, amasius; ἐρωμένη, *substantive*, amasia, amica. Ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾷς, *Aristoph. Av.* 135 Ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει πατρίδος ἐρᾶν ἅπαντας, *Eurip. Ph.* 361. Ἀνδρῶν συμπάντων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν, *Id. Med.* 700. *item*, defundo, expendo, vomo.
Ἐργῇ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Bœot.* pro ἐργάσῃ, ab ἐργάζομαι.
Ἐργάζιν, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* pro ἐργάζῃ, a verbo eod.
Ἐργάζομαι, f. άσομαι, opus facio, laboro, *impr.* in agro, mari; *unde* (2) colo agrum; (3) navigo quæstus causa; (4) quæstum facio; (5) elaboro, efficio, *de arte factis.* imprimis. *Ern.* Τὰ δὲ νὰ κίδοι πημονὰς ἐργάζεται, *Soph Antig.* 332. Τί μ' ἐργάσῃ τὸ δεινόν; *Aristoph. Lys.* 568.
Ἔργαθεν, 3. sing. imperf. *Poet.* pro εἴργαθεν, ab
Ἐργάθω, arceo, aufero, separo, cohibeo. Ἐπεὶ κνίφαι ἔργαθε νυκτὸς, *Apoll. Rhod.* 3, 1171. Ab εἴργω.
Ἐργαλεῖον, ε, τὸ, *Ion.* ἐργαλήιον, instrumentum, ferramentum. Ab ἔργον.
Ἐργάνη, ης, ἡ, Minervæ cognomen, qu. dic. opifex. Ab ἔργον et ἄνω, *perficio.*
Ἐργάξῃ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐργάσῃ.
Ἐργάσαιο, *operatus sis*, 2 sing. a. 1. opt. med.
Ἐργασείω, facturio, facere cupio, facere paro agere volo. Ὡς ἐργασείων ἄλλ' ὧν λέγω, Ξρστῆς, loqueris, ut nihil eorum, quæ mando, facturus, *Soph. Trach.* 1232. Τί δ' ἐργασείεις; quid ergo facere paras? *Id. Philoct.* 1001.
Ἐργασθῇ, *operatus sit*, 3 sing. a. 1. conj. pass.
Ἐργασία, ας, ἡ, opus; (2) elaboratio, *impr.* in operibus artificum; (3) cultus; (4) opificium, opera, labor, unde quæstus est; (5) de die, in quo opus facere licet; (6) quæstus, lucrum; (7) factum præclarum. Ab ἐργάζομαι.
Ἐργάσιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui elaborari potest; (2) confectus, elaboratus; (3) cultus. Ab eod.
Ἐργασίων, ωνος, ὁ, agricola, *Ar.*
Ἐργασμαι, 1. sing. perf. ind. pass. pro εἴργασμαι.
Ἐργαστέον, *adv. pos.* opera danda est, agendum est.
Ἐργαστὴρ, ῆρος, ὁ, operarius.
Ἐργαστηριακοὶ, οἱ, opifices. Καὶ γὰρ συνηθροίσθη πλῆθος ἐργαστηριακῶν καὶ βαναύσων ἀνθρώπων, *Polyb. Exc. Legat.* 144.
Ἐργαστηριάρχης, ε, ὁ, manceps officinæ; tabernarius, institor. Ex seq. et ἀρχή.
Ἐργαστήριον, ε, τὸ, officina, taberna; (2) *in specie* cella meretricia, *quam et Plautus* opificinam *vocat.* Ab ἐργάζομαι.
Ἐργαστικὸς, ὴ, ὸν, operarius; (2) operosus, sedulus, efficax, opere et labore præstans. Ab eod.
Ἐργατιόωμαι, laboro. Ab
Ἐργάτης, ε, ὁ, mercenarius, qui opus facit in quocunque genere et arte; *Soph. Œd. Tyr.* 859. (2) dicitur et pro ἐργαστικός.
Ἐργατήσιος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui coli et laborari potest. A præc.
Ἐργατικὸς, ὴ, ὸν, operarius, operosus. Ab eod.
Ἐργατικῶς, *adv.* operose.
Ἐργατίναισι, dat. pl. *Poet.* pro ἐργατίναις, ab
Ἐργατίνης, ε, ὁ, operarius.
Ἐργάτις, ιδος, ἡ, operatrix; (2) mercenaria; (3) Minervæ cognomen.
Ἐργάω, ῶ, idem quod ἐργάζομαι. Ab ἔργον.
Ἔργει, 3. sing. præs. ind. act. verbi ἔργω, *Ion.* pro εἴργω.
Ἐργιπίκτης, ε, ὁ ἢ ἡ, qui opus urget. Ex ἔργον et ἐπίκτης, *instigator.*
Ἐργιπισατίω, operi præsum. Ab
Ἐργιπισάτης, ε, ὁ, qui operi præst, operum curator.
Ἔργετος, ε, ὁ, sepes, sepimentum, impedimentum, *Hes.* Ab ἔργω, pro εἴργω.
Ἔργμα, ατος, τὸ, septum, claustrum. Ab eod.
Ἐργίζω, operor, *V. L.*
Ἔργμα, ατος, τὸ, factum, opus, facinus, A ῥίζω, vel potius antiq. ἔργω.
Ἔργματι, dat. sing. *per Metathes.* pro ῥίγματι.
Ἐργιδιωκτίω, ῶ, f. ήσω, urgeo opus. Ab
Ἐργοδιώκτης, ε. ὁ, qui urget opus.
Ἐργοδοτίω, ῶ, f. ήσω, opus loco. Ab
Ἐργοδότης, ε, ὁ, qui opera distribuit, qui pensum dat, operis locator.
Ἐργοεπιστάτης, ε, ὁ, idem quod ἐργεπιστάτης.
Ἐργοκηδιστὴς, ῦ, ὁ, idem.
Ἐργολαβίω, ῶ, opus faciendum suscipio, operam loco, redempturas facio. Aliquando de iis qui judiciis corrumpendis operam suam locant.
Ἐργολαβία, ας, ἡ, operis faciendi susceptio, redemptura, vel conductio. Ab
Ἐργολάβος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui opus faciendum suscipit, redemptor. Ex ἔργον et λαμβάνω.
Ἐργολήπτης, ε, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.
Ἐργομωκία, ας, ἡ, adulatio. Ab
Ἐργόμωκος, ε, ὁ ἢ ἡ, illusor; (2) adulator.
Ἐργομωκίω, et ἐργομωκῶ, adsentor, adulor, ancillor.
ΕΡΓΟΝ, ε, τὸ, opus, factum, res; (2) difficultas; (3) ædificium; (4) labor in agro, omninoque in suo cujusque opificio, artificio, munere, &c. τὰ ἔργα, opera *impr.* rustica, quæ colono die propria sunt agenda, sata et pasta illis operibus: hinc ἔργα καὶ ἡμέραι Hesiodi sunt carmen, docens quid operis rusticani die quoque sit agendum. Οὐδὲν ἔργον, nihil prodest, nihil opus est, *Soph. Aj.* 852. *Aristoph. Lys.* 424. Σὸν ἔργον λίγειν, muneris hoc est tui dicere, *Eurip. Phœn.* 447. Οὐκοῦν σὸν τῶνδέ τε ἔργον .... ἀναπλῆσαι, ergo tui et item horum erit officii complere, *Plato in Timæo.* Οὐκ ἄρα ἡμῖν ἔργον ἐγένετο, sed nihil proderit ad hunc modum stetisse, *Aristoph. Lys.* 424. (4) κάμαλος ἔργων ὕπο, et illiteratus ob opera rustica, quia occupatus et totus in operibus rusticis, *Eurip. Suppl.* 421.
Ἐργοπαρέκτης, ε, ὁ, operis locator. Ex ἔργον et παρέχω.
Ἐργοπόνος, ε, ὁ ἢ ἡ, laboriosus, rusticus.
Ἐργοσόλος, ε, ὁ, curator, præfectus operis. Ex σίλλω.
Ἐργόστρις, inspector operum, qui urget opus, *Hes.* Ex ἔργον et ὀτρύνω, *urgeo.*
Ἐργόχειρον, ε, τὸ, opus manuum.
Ἐργοχειρόω, manibus laboro.
Ἔργω, f. ξω, arceo, veto, includo. Vid. εἴργω.
Ἐργώδης, ους, ὁ, operosus, difficilis, laboriosus. Ab ἔργον. Hinc
Ἐργωδῶς, *adv.* difficulter, ægre.
Ἐργωδία, ἡ, difficultas, molestia, negotium, *Nax.*
Ἐργώλη, ἡ, idem, *Ap.*
Ἐργώνης, ε, ὁ, manceps, seu conductor operum, *impr.* publicorum.
Ἐργωνία, ἡ, redemtura operum publicorum. Ex ὠνίομαι.
Ἔρδιεκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤρδει.
Ἔρδον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤρδον. Ab
Ἔρδω, facio. Ταχθεὶς τοῦ ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὑπὸ, *Soph. Phil.* 7. Ἔρδοι τὶς ἢ ἔπασχε ἰδίᾳ τίχνην, exerceat, *Aristoph. Vesp.* 1420. A ῥίζω, quod idem notat.
Ἔρια, ας, ἡ, lana. Ab εἶρος.
Ἐριδεινὸς, ὴ, ὸν, furvus, obscurus. Ab ἔρεβος.
Ἐρίδεινσφιν, gen. sing. *Dor.* et *per Paragog. Poet.* pro ἐρέβους, *contr.* ex ἐρέβεος, ab ἔρεβος.
Ἐριζινθιος, ε, ὁ ἢ ἡ, ciceri similis.
Ἐριζινθιακὸς, αία, ακὸν, idem.
Ἐριζίνθινος, ίνη, ινον, idem. Ab
ΕΡΕΒΙΝΘΟΣ, ε, ὁ, cicer, leguminis genus; (2) pudendum virile. Hinc
Ἐριζινθώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, ciceri similis.
Ἐρεβοδιφάω, orci tenebris abscondita scrutor; (2) subterranea scrutor.
Ἐριζόθεν, *adv.* ex orco, e tenebris. Ab

Ἔρεβος, εος, τό, erebus, orci tenebræ seu caligo. Hinc

Ἐρεβώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, tenebrosus; (2) profundus.

Ἐριβῶτις, ιδος, ἡ, orcinos, nigros, seu terribiles oculos habens. Ex ὤψ.

Ἔριγμα, ατος, τό, faba fresa fractaque, molam tamen nondum experta, nec in farinam redacta; (2) legumina quævis eo modo se habentia. Ab ἐρίσσω, *frango*.

Ἐριγμός, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

Ἐρίγμινος, ex fabis fresis, *Dioscor.*

Ἐρεσσίνω, interrogo. Ab ἐρέω, *dico*.

Ἐρείθηται, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro ἐρείθῃ, ab ἐρίθω.

Ἐρεθίζει, 2. sing. præs. imperat. act. v. ἐριθίζω.

Ἐρεθιζέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐρεθίζειν.

Ἐρεθίζω, f. ίσω, irrito, lacesso. Κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων, *Il.* 17, 658. Ab ἐρίθω.

Ἐρεθίσδειν, præs. inf. act. *Dor.* pro ἐρεθίζειν.

Ἐρέθισμα, ατος, τό, irritamentum.

Ἐρεθισμός, οῦ, ὁ, irritatio, provocatio; (2) rosio. Ab eod.

Ἐρεθιστής, οῦ, ὁ, irritator, provocator. Hinc

Ἐρεθιστικός, ἡ, όν, proritandi vim habens.

Ἐρεθιστικῶς, *adv.* irritantis more, irritando.

ΕΡΕΊΘΩ, lacesso, irrito, provoco. Ὀΐομαι μιλτοδῶναι ὀδυρομένην ἐρίθουσιν, *Odyss.* 19, 517.

Ἐρεῖ, *dicit*, 3. sing. præs. ind. act. verbi ἐρέω.

ΕΡΕΙΔΩ, f. ἐρείσω, figo, firmo, fulcio, trudo, innitor; (2) ingruo, pugno; (3) *pass.* etiam fundi, sc humi sterni. Εἰς ϑὶν ἐρείσας λοισθίαν αἴθων λύκος, *Lycophr.* 246. Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἐρείδει, *Il.* 3, 131. perf. pass. ἤρεισμαι, plusq. perf. pass. ἠρείσμην, et per redupl. *Att.* ἐρήρεισμην et *Poet.* ἠρήρεισμην, fixus eram. Καὶ διὰ ϑώρηκος πολυδαίδαλα ἠρήρειστο, *Il.* 3, 358. Ἐρείσατε πλευρὸν ἀμφιδίξιον, adplicamino mihi ad utrumque latus, *Soph. Œd. Col.* 1112. Ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος, per medias costas mucronem adigit, *Id. Antig.* 1236. Ἐρείσθη ἕζετο, innisus sedebat, *Id. Aj.* 309.

Ἐρείκη, Erica, *Theocrit.* 5, 64.

Ἐρεικτός, ἡ, όν, confractus, fresus, fissus. Ab

ΕΡΕΊΚΩ, frango, confringo, confundo, scindo; (2) frangor, &c. (1) ῥῆξε δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνας, *Il.* 13, 439. Ἤρικον χθόνα, arabant, *Hesiod. Scut.* 287. (2) ἤρικε δὲ κόρυς περὶ ἀκωκῇ δουρὸς, fracta est galea ab acie hastæ, est aor. 2. *Il.* 17, 295. Ἐρεικόμενος περὶ δουρὶ, *Il.* 13, 446. Hinc

Ἐρεικίς, ιος, ἡ, fractio, fissio.

Ἐρεικώδης, ες, Erice abundans, al. disruptus, *V. L.*

Ἔρεις, *interroga*, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἔρῃ, a verbo ἔρομαι.

Ἐρείομεν, 1. plur. præs. ind. act. *Poet.* pro ἐρείομεν, ab ἐρέω.

Ἔρεισες, contentiosus, *ap. Theoc.* 15, 50. si sana sit lectio.

Ἐρείπιον, ου, τό, ruinæ, ædificii rudera; (2) *metaphorice*, cadavera, strages. (2) ἐν δ' ἐρειπίοις νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἕζετ' ἀρειὴς φόνῳ, *Soph. Aj.* 308.

Ἐρειπίωσις, ἡ, ruina, *V. L.*

Ἐρειπομένης, *diruentis*, gen. sing. præs. part. med. f. g. ab ἐρείπω.

ΕΡΕΙΠΩ, everto, disturbo, demolior; ἐρειφθείς, a. 1. part. pass. prostratus; a. 2. ab ἐρείπω, ruo, ἔριπον, cecidi, lapsus sum. Οὐ γὰρ ἰσθ' ὅπως πόλιν κείνην ἐρείψεις, *Soph. Œd. Col.* 1367. Λίγρους αἰκὺν ἤρειψεν πάγον, *Lycophr.* 1348.

Ἐρεῖς, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi εἴρω.

Ἐρείσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐρείδω.

Ἔρεισις, εως, ἡ, fultura, innixus.

Ἔρεισμα, ατος, τό, firmamentum, fulcimentum, adminiculum. Ab ἐρείδω.

Ἐρεισμαί, *ai*, pro ἐρείσματα, *Steph. ex Vitruv.*

Ἐρεῖτε, 2. pl. præs. ind. act. *contr.* pro ἐρέετε.

Ἐρείτω, *dicat*, 3. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro ἐρεέτω, ab ἐρέω.

Ἐρείψιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, caducus, ruinosus.

Ἔρειψις, εως, ἡ, ruina: ab ἐρείπω.

Ἐρειψίτοιχος, ου, parietem ruinosum habens.

Ἐρείω, interrogo. Ab ἐρέω.

Ἐρεμβοί, οἱ, Erembi, Arabiæ populi, qui et Ichthyophagi et Trogloditæ dicuntur.

Ἐρεμνός, ἡ, όν, tenebricosus, caliginosus; (2) terribilis; pro ἐρεβεννός. Ab ἔρεβος.

Ἐρεῦξα, *feci*, a. 1. indic. act. verbi ῥίζω.

Ἐρέωντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἤρωντο ab ἔρομαι.

Ἐρεώς, ῆ, οῦν, laneus. Ex ἔριος, *lana*.

Ἐρεσσὰ, τὰ, alimenta, *V. L.* Ab ἐρέσσω.

ΕΡΕΊΣΣΩ, et ἐρέσσω, edo: λῶτον ἐρεττόμενοι, *Il.* 2, 776. (2) tego; (3) orno; (4) corono.

Ἐρέρικτο, *projectus erat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Att.* pro ἔρριπτο, a ῥίπτω.

Ἐρεσία, ας, ἡ, remigatio. Ab ἐρέσσω.

Ἐρεσσόμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro ἐρέσσειν.

ΕΡΕΊΣΣΩ, vel ἐρέττω, remigo; (2) impello Τινὰ δὴ μῆτιν ἐρέσσων, animo volvens, *Soph. Antig.* 164. Τοῖας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς, tales in nos jactant minas, *Id. Aj.* 251. De quovis motu dicitur: Ἀλλ' ἐν μεταλλαγῇ πολυμηχάνῳ ἀνδρὸς ἐρέσσει, sed mutato domino versuti viri manibus tractaris. *Id. Phil.* 1134.

ΕΡΕΣΧΕΛΕΊΩ, ῶ, f. ήσω, cavillor, scommate illudo, ludificor: (2) contendo, rixor.

Ἐρεσχελία, ας, ἡ, ludificatio; (2) contentiosa disputatio. A præc.

Ἐρέτης, ου, ὁ, remex. Ab ἐρέσσω. Unde

Ἐρετικός, ἡ, όν, ad remos pertinens. Hinc ἡ ἐρετικὴ, sc. τέχνη, ars remigandi. τὸ ἐρετικὸν, *remigium*, App. Bell. Hann. 54.

Ἐρετμὸν, οῦ, τό, remus. Ab eod.

Ἐρετμός, οῦ, ὁ, idem. Ab eod. Hinc

Ἐρετμόω, ῶ, f. ώσω, remis instruo; (2) remigo.

Ἐρεταριάζω, dicteriis prosequor, cavillor, *Hes.*

Ἔρευγμα, ατος, τό, ructus. Ab ἐρεύγω. Hinc

Ἐρευγματώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, ructus movens.

Ἐρευγμώδης, ες, idem.

Ἐρεύγμενος, *per Sync.* pro ἐρευγόμενος, *Hesiod.*

Ἐρευγμὸς, οῦ, ὁ, ructatio. Ab

ΕΡΕΥΓΩ, et ἐρεύγομαι, f. ἐρεύξομαι, ructo; (2) emitto, vel evolvo, quasi eructando, effundo. Ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος, *Il.* 16, 162.

Ἐρευθιδανον, ου, τό, rubia, herba quædam.

Ἐρευθιεις, ήεσσα, ῆεν, rubicundus.

Ἐρευθὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, ruber. Ab ἔρευθος.

Ἐρευθιάω, ῶ, rubeo, rubesco, sum ruber.

Ἐρευθόδανον, ου, τό, rubia, herba. Ab

ΕΡΕΥΘΟΣ, εος, τό, rubor. Hinc

Ἐρεύθω, f. εύσω, rubefacio. Ὁ δέ Σ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων πύθεται, *Il.* 11, 394.

Ἐρευκτικὸς, ἡ, όν, ructum movens. Ab ἐρεύγω.

Ἔρευνα, ης, ἡ, indagatio; (2) quæstio per tormenta. Ab

ΕΡΕΥΝΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, indago, investigo, de canibus, &c. (2) scrutor, perscrutor, quæro; (3) conor. Ποίους ϑαλάσσης ἐκ ἐρευνήσει μύχους; *Lyc.* 283.

Ἐρευνῇ, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐρευνᾷ.

Ἐρευνητὴς, ῆρος, ὁ, scrutator. Ab ἐρευνάω.

Ἐρευνητὴς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

Ἐρευξις, εως, ἡ, eructatio, *Hipp.* Ab ἐρεύγω.

ΕΡΕΦΩ, f. ψω, tego, contego, tectum impono. Εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, *Il.* 1, 39.

Ἐρεχθείδης, ου, Atheniensis, ab Erechtheo rege.

Ἐρέχθω, scindo, agito, jacto.

Ἔρεψα, *coronavi*, a. 1. ind. act. verbi ἐρέφω.

Ἐρέψιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, tectis idoneus. Ab

Ἔρεψις, εως, ἡ, tectura, tectum. Ab ἐρέφω.

Ἐρέω, ῶ, quæro, interrogo, nuncio; (2) dicam, quæram, nunciabo. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι, *Il.* 1, 297.

Ἐρῇ, *amat*, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐρᾷ, *contr.* ex ἐράει, ab ἐράω.

Ἐρημάζεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐρήμαζον, ab

Ἐρημάζω, f. άσω, in solitudine vagor, loca deserta frequento. Ab ἔρημος.

Ἐρημαῖος, αία, αῖον, solitarius, desertus; (2) privatus, orbatus. Ab eod.

Ἐρημᾶς, άδος, ἡ, orbata, *Ep.*

Ἐρήματα, τὰ, pecora, *Suid.*

Ἐρήμη, *sub.* δίκη, vadimonium desertum, *Dem.*

Ἐρημία, ας, ἡ, desertum, solitudo; (2) penuria; (3) viduitas, orbitas, &c. (4) absentia. (1) τί πρὸς τύλωσι τήνδ' ἄγεσ' ἐρημίαν ἔρηκας; *Eurip. Med.* 50.

Ἐρημιὰς, άδος, ἡ, idem; (2) deserta, solitaria:

Ἐρημικὸς, ἡ, όν, solitarius.

Ἐρημίτης, ου, ὁ, solitarius, eremita.

Ἐρημοδάσυτος, ον, qui per deserta vagatur, qui in desertis agit. A βατεύω.

Ἐρημοδίκιον, ου, τό, desertio vadimonii. Ex ἔρημος et δίκη, *causa, lis.*

Ἐρημοδίκος, ὁ, qui solus suam causam agit, *V. L.*

Ἐρημολόγος, ὁ, idem, *Hes.*

Ἐρημοκόμης, ὁ, calvus. A κόμη.

Ἐρημολάλος, ου, ὁ ἢ ἡ, in solitudine loquens, canens.

Ἐρημόνομος, ου, ὁ ἢ ἡ, in deserto pastus. Ex ἔρημος et νέμω, *pasco*.

Ἐρημοπλάνης, et -ος, ὁ ἢ ἡ, solivagus, in desertis errans.

Ἐρημοτοιὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, qui desertum aliquid reddit, qui vastat. Ex seq. et ποιέω.

ΕΡΗΜΟΣ, ου, ὁ ἢ ἡ, vel ἔρημις, ήμη, ημον, desertus, solus, solitarius, inhabitatus; (2) incultus; (3) præsidio destitutus, inustoditus, item qui defendi non potest propter absentiam exercitus, aut aliam talem causam; (4) *omnisque* carens aliqua re utili, necessaria; (5) *subst.* ἡ, sc. χώρα, eremus, desertum; (6) ἡ ἐρήμη, sc. δίκη, vadimonium desertum.

Ἐρημοσκόπος, ὁ, qui negligenter excubias agit.

Ἐρημοσύνη, ης, ἡ, solitudo.

Ἐρημοῦται, 3. sing. præs. ind. pass. *contr.* pro ἐρημόεται.

Ἐρημοφίλης, et -ος, ου, ὁ, solitudinem amans.

Ἐρημόω, ῶ, f. ώσω, vasto, desertum reddo; (2) derelinquo. Φύσις ἐρημωθεῖσα τῆς ἐκ ϑεῶ σωτήριας, *Aristot.* Ab ἔρημος.

Ἐρήμωσις, εως, ἡ, vastatio, desolatio:

Ἐρημωτὴς, οῦ, ὁ, vastator. Ab eod.

Ἐρηνιδόσκος, pecuarius, *E. M. ex Soph.*

Ἐρηρίδαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐρηρισμένοι εἰσὶ, ab ἐρείδω.

Ἐρήρικα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤρικα.

Ἐρηείσω, *nixus erat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass.

Ἐρήρικα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤρικα, ab ἐρίζω.

Ἐρήρισμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro ἤρισμαι.

Ἐρήριφα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤρφα.

Ἐρηρώτηκα, perf. ind. act. *Att.* pro ἠρώτηκα, ab ἐρωτάω.

Ἐρήσομαι, fut. 1. ind. med. verbi ἔρομαι, seu ἐρέομαι.

Ἐρητύετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. ἐρητύω.

Ἐρήτυθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐρητύθησαν.

Ἐρητύσασκε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐρήτυσε.

Ἐρητύσειε, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐρητύσαι.

ΕΡΗΤΤΩ, inhibeo, cohibeo, reprimo. Πολλὰ κἀλιτυθος ἐρητύει, *Soph. Œd. Col.* 156.

Ἐρι, particula, augens significationem vocum cum quibus componitur, v. gr. ἐρίζεμος, *valde fremens.*

Ἐριαύχην, ενος, ὁ ἢ ἡ, cervicem elatam habens.

Ἐριβόας, ου, ὁ, valde clamans, clamosus. Ex ἐρί et βοάω, *clamo*.

Ἐριβρεμιτᾶν, gen. pl. *Dor.* pro ἐριβρεμιτῶν, ab

Ἐριβρεμίτης, ου, ὁ, graviter fremens. A βρέμω.

Ἐριβρεμος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem.

Ἐριβρέχθος, ον, magnum guttur habens, *Cal.*

Ἐριβρύχιω, gen. sing. *Ion.* pro ἐριβρύχῳ, ab

Ἐριβρύχης, ου, ὁ, et ἐρίβρυχος, valde mugiens.

Ἐριβώλαξ, ακος, ὁ ἢ ἡ, glebosus; (2) fertilis. Ex ἐρί et βῶλος, *gleba*.

Ἐριβωλος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

Ἐριγάστωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, ventricosus. A γαστὴρ.

Ἐριγδούτοιο, gen. sing. *Ion.* pro ἐριγδάτου, ab

Ἐρίγδουπος, ου, ὁ ἢ ἡ, valde sonans.

Ἐριγήθης, ες, valde gaudens. A γηθέω.

Ἐρίγληνος, ου, ὁ ἢ ἡ, magnas pupillas habens, *Nonnus.* Ex γλήνη, *pupilla*.

Ἔριγμα, ατος, τό, faba aliaque legumina fresa. Ab ἐρίσσω. Unde

Ἐρίγμη, ης, ἡ, genus pulmenti e leguminibus contusis.

Ἐριδαίνω, certo, contendo. Ab ἔρις.

Ἐριδήσασθαι, *Il.* 23, 279, contendere, a. 1. inf. med. verbi ἐρίζω, fut. 2. analogice ἐριδῶ. Unde novum verbum ἐριδίω, *Poet.* duplicatione ἐριδδίω.

Ἐρίδηλος, ε, ὁ ἢ ἡ, valde manifestus, *Nonn.*

Ἐρίδηνα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἐρίδανα, ab ἐριδαίνω.

Ἐριδήσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi ἐριδίω.

Ἐριδινής, ἐος, ὁ ἢ ἡ, vorticosus. A δῖνη.

Ἐρίδιον, ε, τὸ, exigua lana. Dim. ab ἔριον.

Ἐριδμαίνουσι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐριδμαίνωσι, quod *Poet.* pro ἐριδαίνωσι.

Ἐριδμαίνω, vocabulum *Poet.* pro ἐριδαίνω, contendo, certo; (2) irrito, ad contentionem provoco. Οὓς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔοντες, *Il.* 16, 260. Ab ἔρις.

Ἐρίδυπος, ε, ὁ ἢ ἡ, valde sonans.

Ἔριζε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤριζι, ab ἐρίζω.

Ἐριζίμεν, præs. inf. act. *Dor.* pro ἐρίζειν.

Ἐριζίμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro ἐρίζειν.

Ἐριζοντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐρίζουσι.

Ἐρίζω, et ἐρίζομαι, contendo, certo; (2) exaspero. Ab ἔρις.

Ἐριζωος, ε, ὁ ἢ ἡ, vivax, *Hes.* A ζωή.

Ἐριήκοος, ον, diligenter, studiose audiens.

Ἐρίηρος, ε, ὁ, valde congruus, amabilis. Sæpe apud *Hom.* ἐρίηρες et ἐρίηρας, *per metaplasmum.* Ab ἔρι et ἄρω, *apto.*

Ἐριηχὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, valde sonans. Ab ἠχίω.

ΕΡΙΘΑ΄ΚΗ, ης, ἡ, erithace, cibus apum, vel gluten ad conficiendos favos. Hinc

Ἐριθακὶς, ίδος, ἡ, mercenaria:

Ἐρίθακος, ε, ὁ, erithacus, avis quædam solitaria quæ a quibusdam *Silvia*, ab aliis *Rubecula* dicitur.

Ἐριθαλὴς, et ἐριθηλὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, valde virescens, pulchre frondens. Ἀλωάων ἐριθηλίων, *Il.* 5, 90. Ex θάλλω. Hinc

Ἐριθαλλὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, idem.

Ἐριθαλὶς, ίδος, ἡ, herba quædam.

Ἐριθαλος, ὁ ἢ ἡ, idem quod εὐθαλὴς, *V. L.*

Ἐριθεία, ας, ἡ, contentio. Ab ἐριθεύω.

Ἐριθεὺς, ἴως, ὁ, avis eadem quæ ἐριθακός.

Ἐριθεύω, et ἐριθεύομαι, litigo, contendo; (2) lanam tracto; (3) laboro; (4) servio. Ab

Ἐριθος, ε, ὁ ἢ ἡ, lanificus, textor, vel textrix; (2) agricola, messor, minister, famulus, adjutor: proprie notat mulierem lanificam, et quia id præcipuum opus erat ancillarum; hinc deinde ad omnes operarios et mercenarios translata vox. (2) Ἔριθοι ἤμων, metebant mercenarii, *Il.* 18, 550. Δείπνον ἐρίθοισι, *Id. ibid.* 560.

Ἐριθυμος, ον, alacrem animum habens, *Orph.*

Ἐρικιδες, αἱ, hordea fresa.

Ἐρικλάγκτας, *Dor.* pro

Ἐρικλάγκτης, ε, ὁ, valde strepens. Ex κλάγγω.

Ἐρίκλαυτος, ε, ὁ ἢ ἡ, valde lacrymosus.

Ἐρίκλυτος, ον, valde clarus.

Ἐρικτίανος, ε, ὁ ἢ ἡ, valde dives.

Ἐρικτὸς, ἡ, ὸν, fresus. Ab ἐρίκω.

Ἐρίκτυπος, ε, ὁ ἢ ἡ, valde sonans.

Ἐρικυδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, valde illustris, admodum gloriosus. A κῦδος, *gloria.*

Ἐρικύμων, ον, valde fœcundus. A κύω.

Ἐρίκω, frango; (2) scindo, *Il.* 17, 295. Hinc

Ἐρικώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, disruptus, fresus.

Ἐριμήκιτος, ε, ὁ ἢ ἡ, valde longus. Ex ἔρι et μῆκος, *longitudo.*

Ἐρίμυκος, ε, ὁ ἢ ἡ, valde mugiens. Ex ἔρι et μυκάω, *mugio.*

Ἐρινάζω, f. άσω, caprificos admoveo. Ab

Ἐρινὰς, άδος, ἡ, caprificus.

Ἐρινασμὸς, ῦ, ὁ, caprificatio. Ab ἐρινάζω.

Ἐρινεὸν, ῦ, τὸ, caprificus, fructus, ficus silvestris. Ab

ΕΡΙΝΕΟ΄Σ, ῦ, ὁ, caprificus, arbor, ficus silvestris; (2) caprificus, fructus.

ΕΡΙΝΝΥ΄Σ, ύος, ἡ, Erynnis, Furia. Ab ant. ἐρίω, *cieo*, Ern.

Ἐρινώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, furiosus. A præc.

Ἐρινὸν, ῦ, τὸ, idem quod ἐρινεόν.

Ἐρινὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἐρινεός.

Ἐρινέω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἐρινάζω.

Ἐρισθὸν, ωντος, ὁ ἢ ἡ, magnos habens dentes Ex ἔρι et ὀδὼς, *dens.*

Ἔριον, ε, τὸ, lana. Ab εἶρος.

Ἐριόξυλον, ε, τὸ, lana seu lanugo xyli, id est, gossypii fruticis. Ex ἔριον et ξύλον.

Ἐριοπλύτης, ε, ὁ, qui lanas lavat, fullo.

Ἐριοπωλίω, ῶ, f. ήσω, lanam vendo.

Ἐριοπώλης, ε, ὁ, lanæ venditor. Hinc

Ἐριοπωλικῶς, *adv.* more lanam vendentium.

Ἐριοπώλιον, ε, τὸ, locus ubi lana venditur, emporium lanæ.

Ἐριόνος, et ἐριόνιος, ε, ὁ, valde utilis, Mercurii epitheton. Ex ἔρι et ὄνημι.

Ἐριουργέω, ῶ, f. ήσω, lanificium exerceo.

Ἐριουργία, ας, ἡ, lanificium. Ab

Ἐριουργὸς, ὸν, ὁ ἢ ἡ, lanificium exercens. Ex ἔριον et ἔργον, *opus.*

Ἐριοφορέω, laneo vestitu utor, aut lanam fero.

Ἐριοφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, laniger. Ex φέρω.

Ἐριόω, ῶ, f. ώσω, exerceo lanificium. Ab ἔριον.

Ἔριπε, *cecidit*, 3. sing. a, 2. ind. act. *Ion.* pro ἤριπε, ab ἐρίπτω.

Ἐρίπλουρος, ον, robustus. A πλευρά.

Ἐρίπνευστος, ὁ ἢ ἡ, valde spirans, *Dioscor.*

Ἐρίπνη, ης, ἡ, cacumen. Ex ἔρι et πνέω, *flo*, quia valde perflatur, (forte ab ἐρίφω, *Ern.*)

Ἐριστὸν, ῶ, fut. ώσω, everto, disturbo. Ab ἐρίπτω.

ΕΡΙΣ, ίδος, ἡ, lis, contentio; (2) Dea contentionum. Εἰς ἔριν θυμάμενος, *Soph. Aj.* 1018.

Ἐρισάλπιγξ, γος, ἡ, valde sonans, ut tuba.

Ἐρίσαντι, nom. dual. a. 1. part. act. v. ἐρίζω.

Ἐρίσδων, præs. part. act. *Dor.* pro ἐρίζων.

Ἐρισθενὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, valde potens, præpotens. Ex ἔρι et σθένω, *po sum, valeo.*

Ἔρισμα, ατος, τὸ, contentio, certamen. Ab ἐρίζω.

Ἐρισμαράγοιο, g. sing. *Ion.* pro ἐρισμαράγου, ab

Ἐρισμάραγος, ε, ὁ ἢ ἡ, valde tonans. Ex ἔρι et σμαραγέω.

Ἐρίσπορος, ε, ὁ ἢ ἡ, ad sementem recipiendam aptus. Ex ἔρι et σπορὰ, *satio.*

Ἐρισσαράδοιο, gen. sing. *Ion.* pro ἐρισσαράδου, ab

Ἐρισσάραδος, ε, ὁ ἢ ἡ, valde fremens. Ex ἔρι et ἄραδος, *strepitus.*

Ἐρισταφύλος, ε, ὁ ἢ ἡ, magnas ferens uvas.

Ἐριστὰ, *adv.* (vel potius acc. plur. neut. gen. adverbialiter sumptus,) contentiose. Τοῖς δυνατοῖς ὰκ ἐριστὰ πλάξιν, jurgio contendere non licet cum potentioribus, *Soph. Elect.* 219.

Ἐριστὴς, οῦ, ὁ, litigator. Ab ἐρίζω.

Ἐριστικὸς, ὴ, ὸν, contentiosus. Ab ἐριστὸς.

Ἐριστικῶς, *adv.* contentiose.

Ἐριστὸς, ὴ, ὸν, de quo contenditur. Ab ἐρίζω.

Ἐρισφάραγος, qui magno et elato collo est, *Hes.*

Ἐρίσχηλος, ον, contentiosus, *E. M.* Ab ἐρισκιλίαν.

Ἐριταρβὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, admodum pavidus et meticulosus, *Iles.* Ex ἔρι et τάρβος.

Ἐρίτιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, pretiosus, valde honoratus. Ex ἔρι et τιμὴ, *honor.*

Ἐριφίγγης, ες, valde splendens, *Procl.*

Ἐρίφιος, ε, ὁ ἢ ἡ, hœdinus. Ab ἔριφος.

Ἐρίφιον, ε, τὸ, parvus et tenellus hœdus. Dim.

Ἐριφλοιος, ον, crassum corticem habens. Epith. arboris sterilis.

Ἐριφολόστης, ε, ὁ, hœdorum raptor, *Oppian. Cyneget.* 1, 516.

ΕΡΙΦΟΣ, ε, ὁ, hœdus. Hinc οἱ ἔριφοι, ων, hœdi, astrum.

Ἐρίφυλλος, ε, ὁ ἢ ἡ, valde foliatus, multa aut magna folia habens. Ex ἔρι et φύλλον.

Ἐριώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, cui lana inest, lanatus, laniger. Ab ἔριον.

Ἐριώδυνος, ε, ὁ ἢ ἡ, gravem dolorem adferens. Ex ἔρι et ὀδύνη, *dolor.*

Ἐριώλη, ης, ἡ, vehemens procella, sive turbo. Ex ἔρι et ἄημι, *flo*, vel ἰλλῶ, *volvere*, ut et ἄλλαι ἀποτρέψαι ἐριωλὰς, *Apoll. Rhod.* 1, 1132. Οὐτ' ἀνέμων ἐριωλαὶ ἐνίσταθεν, *Id. ibid.* 4, 1778. Γυναίως πρὸς τὸν Τυφῶ χωρεῖ, καὶ τὴν ἐριώλην, *Aristoph. Eq.* 511. *Apud Aristoph.* jocose ἐριώλη dicitur vestis lanosa, quasi ἐρίων ἀπώλεια, lanæ pernicies, *Vesp.* 1148.

Ἐριώλης, ὁ, unus ex equis Neptuni, *Eust.*

Ἐριώπης, ε, ὁ, magnos habens oculos et venustos. Ex ἔρι et ὤψ, *oculus.*

Ἐριῶτις, ίδος, ἡ, quæ magnos et venustos oculos habet. A præc.

Ἐρκάνη, ης, ἡ, sepes, sepimentum, *Eust.* Ab εἴργω, *includo.* Vide ἕρκος.

Ἔρκατος, seu ἕρκατος, ε, ὁ, idem, *Hes.*

Ἔρκειος, seu ἑρκεῖος, Jovis epitheton, quasi tutelaris, qui tutatur septa. Ab ἕρκος.

Ἕρκιος, idem. Ζηνὸς Ἑρκίου, *Soph. Antig.* 486.

Ἕρκιον, ε, τὸ, septum. Ab eod.

Ἑρκίτης, ε, ὁ, servus.

Ἑρκοθηρευτικὴ, ἡ, retiaria venatio.

Ἑρκοθηρικὴ, ἡ, idem. A θήρ.

Ἕρκος, ους, τὸ, septum, vallum; (2) τὰ ἕρκη, retia. Εἰπεῖν ἐπὶ τοῖς ἕρκη κακά, in casses malas impuli, *Soph. Aj.* 60. Ὡς δ' ὅτ' ἂν κίχλαι φανυσίπτεροι ἕρκει ἐνιπλήξωσι, *Odyss.* 22, 468. Ab εἴργω, *includo.*

Ἑρκτὴ, ῆς, ἡ, carcer. Ab εἴργω, *includo.*

Ἕρκτὸν, quod proficitur, quod effici potest. Οὐδὲν ὅ,τι ἐ τιλμητόν τε ἰκείνῳ καὶ ἑρκτὸν ἰξηγεῖσθαι, *Arrian. Ind.* 20, 2.

ΕΡΜΑ, ατος, τὸ, fulcrum, stabilimentum; (2) confidentia; (3) saburra; (4) scopulus, saxum in mari; (5) inauris; (6) monile. (1) μιλανῶν ἕρμ' ὀδυνάων, profundorum causam dolorum, *Il.* 4, 117. (4) ἕρματά τι ἰς τὴν θρύμναν ἐνίθεσαν, saburram in puppim imponunt, *Arr. Hist. Alex.* 2, 19.

Ἑρμαγίλη, ἡ, multitudo, Mercurii Grex, *Ep.*

Ἑρμάδιον, ε, τὸ, Mercuriale, *Suid.* (nisi legendum ἑρμίδιον vel ἑρμάριον, E. M. *Ern.*) Ab Ἑρμῆς.

Ἑρμάζω, f. άσω, fulcio; (2) saburro. Ab ἕρμα.

Ἑρμαθήνη, statua Mercurii cum Minerva. Ex Ἑρμῆς et Ἀθήνη.

Ἑρμαΐζω, Mercurium imitor.

Ἑρμαϊκὸς, ὴ, ὸν, Mercurialis.

Ἑρμαιον, ε, τὸ, lucrum insperatum. Ab

Ἑρμαιος, ε, ὁ ἢ ἡ, vel Ἑρμαῖος, αία, αῖον, Mercurialis. Hinc τὰ Ἑρμαῖα, ων, Mercurii festum. Ab Ἑρμῆς.

Ἕρμακες, saxa mari latentia; (2) cumuli lapidum.

Ἑρμᾶς, ῆ, ὁ, Hermas. Nomen viri.

Ἑρμὰς, άδος, ἡ, scopulus occultus in mari. Ab ἕρμα.

Ἕρμασις, ως, ἡ, saburra, vel quod saburræ loco ad stabiliendam justo pondere navem adhibetur. Ab ἑρμάζω.

Ἕρμασμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.

Ἑρματίζω, f. ίσω, saburro, saburra onero.

Ἑρματίστης, ὁ, fulciens, stabiliens. Ab ἕρμα.

Ἑρμαφρόδιτος, ε, ὁ, Hermaphroditus, filius Veneris et Mercurii; (2) semimas, ambigui sexus, androgynus. Ex Ἑρμῆς et Ἀφροδίτη.

Ἑρμάων, ωνος, ὁ, Mercurius.

Ἑρμίας, ε, ὁ, idem.

Ἑρμίλας, ε, ὁ, *Poet.* idem.

Ἑρμίδιον, ε, τὸ, Dim. ab Ἑρμῆς.

Ἑρμηνία, ας, ἡ, interpretatio, i. e vocabulum, modus loquendi, *ap. Gramm.* (2) genus orationis, *ap. Rhet.* (3) *N. T.* facultas interpretandi ea quæ alius peregrina lingua pronunciasset. Ab

ΕΡΜΗΝΕΥ΄Σ, ίως, ὁ, interpres, (ab Ἑρμῆς, vel ab ἑρμὸς) idem quod ἑρμὸς, *sermo.*

Ἑρμήνευμα, ατος, τὸ, interpretamentum, interpretatio. Ἑρμήνευμα Νηρῆδες γάμων, monumentum nuptiarum, *Eurip. Andr.* 46. Ab ἑρμηνεύω.

Ἑρμηνεύσαι, a. 1. inf. act. verbi ἑρμηνεύω.

Ἑρμηνευτὴς, οῦ, ὁ, interpres; (2) historicus.

Ἑρμηνευτικὸς, ὴ, ὸν, ad interpretationem pertinens, vel aptus. Hinc ἡ ἑρμηνευτικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars interpretandi.

Ἑρμηνεύω, fut. εύσω, interpretor, explico; (2) dicitur et de historicis; (3) propono, demonstro, doceo. Ab ἑρμηνεύς.

ΕΡΜΗ΄Σ, οῦ, ὁ, Mercurius, præses exercitii gymnastici, ratiocinationis, et musicæ.

Ἑρμίν, vel ἐρμίς, ῖνες, ὁ, fulcrum tori. Ab ἔρμα.

Ἑρμογλυφεῖον, ου, τὸ, officina ejus qui Mercurii statuas sculpit. Ex

Ἑρμογλυφεύς, ἐως, ἡ, qui Mercurii statuas sculpit; (2) statuarius quivis. Hinc

Ἑρμογλυφικός, ἡ, όν, ad statuarum confectionem pertinens. Hinc ἡ ἑρμογλυφική, ῆς, sc. τέχνη, ars sculpendi statuas.

Ἑρμογλύφος, ου, ὁ, idem quod ἑρμογλυφεύς.

Ἑρμοκοπίδης, ου, ὁ, qui mutilat statuas Mercurii. Ex Ἑρμῆς et κόπτω, *amputo*.

Ἑρμῖπαν, ανος, ὁ, Pan. Ex Ἑρμῆς, et Πᾶν, qui a Mercurio fingitur genitus.

Ἑρμοσιθηκιάδης, αι, Hermosimiæ, seu simiæ Hermolyci nepotes, *Ep.*

Ἑρνεσίπτιλος, ον, frondibus velatus.

Ἑρνακόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui plantas educat et curat, hortulanus. Ex ἔρνος et κομέω.

ΕΡΝΟΣ, εος, τὸ, planta, germen; (2) ramus; (3) homo formosus, scita statura.

Ἑρνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, similis plantæ vel germini; (2) ramosus. A præc.

Ἑρξαι, a. 1. inf. act. verbi ἔργω.

Ἑρξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro εἷρξαν.

Ἑρξει, *faciet*, 3. sing. f. 1. ind. act.

Ἑρξίππος, ου, ὁ, coercitor, *Herod.* Ab εἴργω.

Ἑρογμα, *feci*, perf. ind. med. *per Metathes.* pro ἔοργα, ab ἔργω.

Ἐρόεις, όεσσα, όεν, amabilis. Ab ἐράω.

Ἐρομαι, f. ήσομαι, interrogo, rogo, inquiro. Ἀπόκριναι νῦν ἅττ' ἂν ἔρωμαι, *Aristot.*

Ἔρος, ου, ὁ, amor. Ἥδ' ἐστὶν ἡ σπείρασ' καὶ διδοῦσ' ἔρον, *Eurip. Hipp.* 449. Unde ἔρως.

Ἔροτις, ἡ, *Æol.* et *per Metath.* pro ἔορτις, idem quod ἑορτή, *Tratt.*

Ἐρῦμεν, 1. pl. f. 2. ind. act. verbi εἴρω.

Ἐρῦσιν, *dicent*, 3. pl. f. 2. ind. act.

Ἐρυψ, avis quædam, *Hes.*

Ἑρπάκανθα, ης, ἡ, herpacantha, genus herbæ.

Ἑρπιτόδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, morsus seu ictus a serpente. Ex ἑρπετὸς et δάκνω.

Ἑρπετὸς, ἡ, όν, reptilis, bestia quævis; (2) serpens, *maxime.* (1) ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν ἑρπετὰ γίνηται, *Odyss.* 4, 417. Κιχεμένην Εἰλειθυίης ἑρπετόν, *Callim. in Jov.* 12. Ab ἕρπω. Hinc

Ἑρπετώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui est naturæ reptilis.

Ἑρπηδών, όνος, ὁ, idem quod ἕρπης.

Ἔρπην, præs. inf. act. *Dor.* pro ἕρπειν. Unde

Ἕρπης, ητος, ὁ, morbus a serpendo dictus, eo quod per corpus serpit, estque tumor e bile puriore ortus, cum exulceratione.

Ἑρπηστής, οῦ, ὁ, qui reptat. A præc.

Ἑρπητικός, ἡ, όν, reptilis. Ab eod.

Ἑρπινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, repens, serpens; (2) vim serpendi habens, ad serpendum aptus.

Ἕρπις, vinum apud Ægyptios.

Ἑρπτὸς, ἡ, όν, *per Sync.* pro ἑρπετός.

Ἑρπύζω, f. ύσω, serpo. Ab ἕρπω.

Ἕρπυλλον, ου, τὸ, serpyllum. Ab eod.

Ἑρπυσμὸς, οῦ, ὁ, qui reptat. Ab ἑρπύζω.

Ἑρπυτὴρ, ῆρος, ὁ, reptator. Ab eod.

Ἑρπυτὴς, οῦ, ὁ, idem et ab eod. Hinc

Ἑρπυτικὸς, ἡ, όν, reptilis, rependi vim habens.

ΕΡΠΩ, fut. ψω, serpo, repo; (2) eo, vado; (3) lente et paulatim propagor, *Eur.* Πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντ' ὁ φθόνος ἕρπει, ad potentem, *Soph. Aj.* 157. Εἰς ὄχλον ἕρπειν παρθένοισιν ὐ καλὸν, *Eur. Or.* 808.

Ἕρτωμις, 1. plur. præs. conjunct. act. *Dor.* pro ἕρπωμεν.

Ἐρράδισθεν, a. 1. ind. pass. verbi ῥαδίζω.

Ἐρράγην, a. 2. ind. pass. verbi ῥήγνυμι.

Ἐρράδαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐῤῥαμμένοι εἰσὶ, a ῥάζω. Αἵματι δ' ἐῤῥάδαται τοίχοι. *Odysss.* 20, 354.

Ἐῤῥαμμένος, perf. part. pass. verbi ῥάπτω.

Ἐῤῥαντισμένος, perf. part. pass. verbi ῥαντίζω.

Ἔῤῥας, ου, ὁ, aries, *al.* aper. *ap. Lycophr.*

Ἐῤῥάπισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥαπίζω.

Ἐῤῥάσθην, a. 1. ind. pass. verbi ῥάζω.

Ἐῤῥαστωνημένως, *adv.* per inertiam, segniter. A *perf.* verbi ῥαστωνέω.

Ἐῤῥάφην, a. 2. ind. pass. verbi ῥάπτω.

Ἔῤῥαψαν, *consuerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act.

Ἔῤῥι, *peri*, 2. sing. præs. imper. act. v. ἔῤῥω.

Ἔῤῥεε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ῥέω.

Ἐῤῥέθην, a. 1. ind. pass. verbi ῥέω, *dico.*

Ἔῤῥεξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥίζω.

Ἔῤῥετω, *abeat in malam crucem*, 3. sing. præs. imperat. act. verbi ἔῤῥω.

Ἐῤῥέων, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* et *Ion.* pro ἔῤῥεον, *contr.* pro ἔῤῥεον, a ῥέω.

Ἔῤῥευσε, *fluxit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐῤῥήδη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ῥέω, *dico.*

Ἐῤῥῆξαν, 3. pl. a 1. ind. act. verbi ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *frango.*

Ἔῤῥιγα, *horrui*, perf. ind med. verbi ῥιγέω.

Ἐῤῥίγησι, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro ἐῤῥίγῃ, ab ἐῤῥίγω.

Ἐῤῥίγοντι, dat. sing. præs. part act.

Ἐῤῥιγόω, ῶ, f. ώσω, algeo; a. 1. ἐῤῥίγωσα.

Ἐῤῥίγω, horreo, cum horrore trepido. Ab ἐῤῥίγα, quod est perfect. med. a ῥιγέω.

Ἐῤῥίζωμαι, perf. ind. pass. verbi ῥιζόω.

Ἐῤῥιμμαι, perf. ind. pass. verbi ῥίπτω.

Ἔῤῥινον, ου, τὸ, medicamentum purgando capiti naribus infusum. Ex ἐν et ῥὶν.

Ἔῤῥιπτον, imperf ind. act. verbi ῥίπτω.

Ἐῤῥιφθων, 3. dual. perf. imperat. pass.

Ἔῤῥιψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω.

Ἔῤῥῐψις, εως, ἡ, prostratio et dejectio corporis. Ex ἐν et ῥίψις (nisi sit ab ἔῤῥιψαι).

Ἐῤῥύηκα, perf. ind. act. quasi a ῥύω pro ῥύω.

Ἐῤῥυθμισμένως, *adv.* apte, concinne.

Ἔῤῥυθμος, ον, concinnus, aptus.

Ἐῤῥύηνα, 1. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἐῤῥύακνα, a ῥυπαίνω.

Ἐῤῥυσάμην, a. 1. ind. med. verbi ῥύω.

Ἐῤῥύσθην, 1. sing. a. 1. ind. pass.

Ἔ'Ρ'ΡΩ, ægre, eo dolens et adflictus eo; (2) inauspicato et cum pernicie accedo; (3) abeo in malam rem, facesso in malam crucem; (4) pereo, intereo, pessum eo. Ἔῤῥει ταῦτα ἐκ τῆς ἑαυτῶν χώρας, *Plat.*

Ἔῤῥωγα, *erupi*; perf. ind. med. *Att.* pro ἔρρηγα, verbi ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango.* Τάδ' ἐκ δυσὶν ἔῤῥωγεν, ὐ μόνῳ, κακά. *Soph. Œd. Tyr.* 1280. Ἔῤῥωγεν παγὰ δακρύων, *Soph. Trach.* 852. Μάλιστα μέν νυν σοὶ τάδ' ἔῤῥωγεν κακά. *Eurip. Hippol.* 1338.

Ἐῤῥώμαι, perf. ind. pass. verbi ῥώννυμι, seu ῥωνύω.

Ἐῤῥωμένως, *adv.* robuste, fortiter. Hinc ἐῤῥωμενέστερον, et ἐῤῥωμενεστέρως, fortius. Ab ἐῤῥωμένος, quod est a ῥώννυμι.

Ἔῤῥων, præs. part. act. verbi ἔῤῥω.

Ἐῤῥώοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi ῥώω, vel ῥώομαι, *ruo.*

Ἔ'Ρ'ΡΩΣ, ῦ, ὁ, aper; (2) aries.

Ἐῤῥώσαντο, 3. pl. a. 1. ind med. v. ῥώννυμι.

Ἐῤῥῶσθαι, perf. inf. pass. verbi ejusd.

Ἔῤῥωσο, *vale*, 2. sing. perf. imperat pass.

Ἔρσα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἧρσα, ab ἔῤῥω.

Ἑρσαῖος, αία, αῖον, roscidus, rore imbutus. Ab

ΕΡΣΗ, vel ἕρση, ης, ἡ, ros; (2) dicitur ut δρόσος, ad exprimendam tenuitudinem alicujus rei, ut agni, graminis, lanuginis.

Ἑρσῆεις, ήεσσα, ῆεν, rorulentus, roscidus.

Ἔρσην, ενος, ὁ, mas; *Ion.* pro ἄρσην.

Ἔρσις, vel ἕρσις, εως, ἡ, nexus, plexus, religatio. Ab εἴρω, *necto.*

Ἔρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐῤῥῶ, ab ἔῤῥω.

Ἑρσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἑρσήεις.

Ἐρυγγάνω, eructo. Ab ἐρεύγω.

Ἐρυγεῖν, *ructasse*, a. 2. inf. act. verbi ἐρεύγω.

Ἐρυγὴ, ῆς, ἡ, ructus, eructatio. Ab eod.

Ἐρυγμαίνω, eructo. Ab ἐρυγμός.

Ἐρυγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ructus movens:

Ἐρύγμηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviter boans; (2) eructans cibos. Ab eod.

Ἐρυγμὸς, οῦ, ὁ, ructus, eructatio. Ab ἐρεύγω.

Ἐρύεσθαι, *liberare*, præs. inf. med. verbi ἐρύω.

Ἐρυθαίνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi

Ἐρυθαίνω, rubefacio; ἐρυθαίνομαι, rubeo. Ab ἐρυθρὸς, τὸ, *rubor.* Hinc

Ἐρύθημα, ατος, τὸ, rubor; (2) verecundia.

Ἐρυθήνας, a. 1. part. act. *Att.* pro ἐρυθάνας.

Ἐρυθιάω, ῶ, rubefio. Ab ἐρυθρὸς.

Ἐρυθιόωσαι, acc. sing. præs. part. act. *Poet.* pro ἐρυθιῶσαν, ab ἐρυθιάω.

Ἐρυθραίνω, rubefacio. Ab ἐρυθρός.

Ἐρυθραῖος, αία, αῖον, ruber. Ab eod.

Ἐρύθρημα, ατος, τὸ, rubor; potius ἐρύθημα.

Ἐρυθρίας, ου, ὁ, rubicundus, ruber:

Ἐρυθρίασις, εως, ἡ, rubor, pudor:

Ἐρυθριάω, ῶ, f. άσω, erubesco, rubore suffundor. Ab eod.

Ἐρυθρῖνος, vel ἐρυθρινὸς, rubellio, piscis nomen.

Ἐρύθριον, ου, τὸ, Malagmatis nomen, *apud Æginetam.*

Ἐρυθροβαφὴς, ὶς, rubro colore tinctus.

Ἐρυθρόγραμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, rubeis lineis distinctus. Ex ἐρυθρὸς et γραμμὴ, *linea.*

Ἐρυθροδάκτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, rubros habens digitos.

Ἐρυθρόδανον, ου, τὸ, rubia, herba, qua tinguntur lanæ. Ab ἐρυθρός. *Angl.* MADDER.

Ἐρυθροδανωμένα, *apud Hes.* rubra, coccinea, tincta rubiæ radice: quasi ab ἐρυθροδανόω.

Ἐρυθροΐς, ίδος, ἡ, vel ἐρυθροειδὴς, tunica testium et vasorum spermaticorum, ubi extra ventrem procedere, quia rubet. Ab ἐρυθρός.

Ἐρυθροκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, rubro corde præditus.

Ἐρυθρόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui rubris est comis.

Ἐρυθρόπιλας, idem quod ἐρυσίπιλας, *Hes.*

Ἐρυθρόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui pedes rubent.

Ἐρυθρὸς, ρὰ, ρὸν, ruber. Ab ἔριθος.

Ἐρυθρότης, ητος, ἡ, rubedo. A præc.

Ἐρυθρόστικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, rubris maculis distinctus.

Ἐρυθρόχροος, ὁ ϗ ἡ, ruber, rubro colore infectus.

Ἐρυθρόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, rubram cutem habens.

Ἐρυθρώδης, ες, rubicundus.

Ἐρυκακέω, et ἐρυκάκω, coerceo. *Hom.* ἠρύκακε, ἐρυκακέτην, ἐρυκάκοι. Ab ἐρύκω.

Ἐρυκανάω, ἐρυκάνω, inhibeo, detineo, in aliquibus exemplaribus, *Hom.*

Ἐρυκέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐρύκειν.

Ἐρύκοι, *contineat*, 3. sing. præs. opt. act.

Ἐρ'Τ'ΚΩ, f. ξω, inhibeo, contineo; (2) servo. Ἵππους μὲν ἔρυξαι ἐπὶ σῆμα, *Il.* 3, 313. Ἀλλ' ἀνίδην ὅδι χῶρος ἐρύκεται, hic locus libere habetur, *id est*, sed liber hic locus, præsidio vacuus omni, *Soph. Phil.* 1153.

Ἔρυμα, ατος, τὸ, tutamen, præsidium, propugnaculum, munimentum. ἀσπίδος ἔρυμα, clypei, *id est*, clypeatorum, munimentum, sive castra militum clypeo instructorum, *Eurip. Iphig. in Aul.* 169. Ab ἐρύω, *servo.*

Ἐρυμάτιον, ου, τὸ, parvum propugnaculum.

Ἐρυμνόνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dorsum habens munitum seu loricatum.

Ἐρυμνὸς, ἡ, όν, munitus, tutus. Ab ἐρύω. Hinc

Ἐρυμνότης, ητος, ἡ, munitio, munimentum.

Ἐρυμνόω, ῶ, f. ώσω, munio. Ab eod.

Ἐρύσαι, aor. 1. inf. act. verbi ἐρύω.

Ἐρυσαίατο, 3. sing. a. 1. opt. med. *Ion.* pro ἐρύσαιτο, ab ἐρύω, *traho.*

Ἐρύσαιο, 2. sing. a. 1. opt. med.

Ἐρύσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐρύσας.

Ἔρυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἦρυσαν.

Ἐρυσάρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, currum trahens, *Il.* 16, 370. ἐρυσάρματες ἵπποι, pro ἐρυσάρματοι, *per metapl.* Ex ἐρύω et ἅρμα.

Ἐρύσῃς, 2. sing. a. 1. conj. act.

Ἐρύσθαι, pro ἐρύεσθαι, præs. infin. med. verbi ἐρύω. Ἀπίλεε νῆά τ' ἐρύσθαι, *Apoll. Rhod.* 3, 607.

Ἐρυσιάζω, pignoris loco capio. A ἐρυσιάζω.

Ἐρυσιάω, ῶ, æruginem creo; ἐρυσιᾷ, ærugine laborat. Ab

Ἐρυσίζη, ης, ἡ, rubigo, morbus ex aere superveniens segetibus. Ab ἔριθος. Hinc

Ἐρυσιδόομαι, ῶμαι ἐρυσιδῶται, ærugine vitiatur.

Ἐρυσίθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, cui rufi sunt capilli; (2) qui capillos distrahit. Ex ἐρυθρὸς, vel ἐρύω, et θρὶξ, *capillus.*

Ἐρύσιμον, ου, τὸ, erysimum, herba. Ab ἐρύω.

Ἐρυσίνῃς, ίδος, qui navim retinet, inhibet. Ἀγκύραν ἀμφέρυσιν ἐρυσινῆίδα, anchoram algæ

algæ incolam, navis retinaculum, *Anal. Brunck.* 2, 212.

'Ερυσίπελας, ατος, τό, tumor e tenui fervente que sanguine ortus, ignis sacer, Erysipelas. Ex ἐρύω et πέλας, *prope* vel *in vicinio*, unde etiam *vicimitraha*, et *vicinirubia*, dicitur. Hinc

'Ερυσιπελατώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, erysipelatis speciem habens, in ignem sacrum vergens.

'Ερυσίπτολις, ιος, ὁ ἡ ἡ, custos urbis.

'Ερυσίσκηπτρον, Erysisceptrum. Frutex spinosus, alio nomine dictus ἀσκάλαβος.

'Ερυσμός, ὁ, tutamen, remedium. Οἶδα δ' ἐπαλυσίης πολυπήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν, novi etiam ad incantationem nocentissimam bonum remedium, *Hom. Hym. in Cererem*, 230.

'Ερυσσάμενος, aor. 1. part. med. *Poet.* pro ἐρυσάμενος, ab ἐρύω.

'Ερύσσομεν, 1. plur. fut. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐρύσομεν.

'Ερυτὸς, ἡ, ὸν, tractilis; (2) tractus. Ab ἐρύω

'Ερυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui salvum et incolumem reddit. Ab eod.

'Ερυτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro εἵρυτο.

'ΕΡΥ Ω, f. ύσω, traho; (2) custodio; (3) vito. Τρῶας ἐς ἱπποδάμους ἐρύσει, *Il.* 17, 230. Ἔνθά τι νῆες ἐερύσαται, ubi naves subductæ sunt, *Id.* 4, 247.

'Ερφος, ους, ὁ, pellis, *Nic.* Ab ἐρίφω, *tego.*

'Ερχαται, 3. pl perf. ind. pass. *Ion.* pro εἰργμένοι εἰσὶ, ab εἴργω. Hinc

'Ερχατος, ου, ὁ, sepes, septum, murus. Hinc

'Ερχατίω, ῶ, f. ώσω, obsepio, concludo; ut hinc sit ἐρχατόωντο, *apud Hom. Od.* 14, 15.

'Ερχατόωντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Poet.* et *Ion.* pro ἠρχατῶντο.

'Ερχεο, 2. sing. præs. imperat. *Ion.* pro ἔρχισο, ab ἔρχομαι.

'Ερχευ, 2. sing. præs. imperat. *Dor.* pro ἔρχου.

'ΕΡΧΟΜΑΙ, f ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, *per Sync.* ἦλθον, perf. ἐλήλυθα, venio, eo; (2) adgredior, incipio; (3) invado, persequor; (4) abeo; (5) *part.* ἐλθὼν *indicat* studium, festinationem ut ἰών. Σύ δ' εἰς τοσοῦτο τῶν μανιῶν ἐληλύθας, *Aristoph. Nub.* 830. Ἐπὶ τᾶν ἐλθεῖν, quidvis aggredi, omnes vias tentare, *Xenoph. Cyri Exp.* 3. Ἐκτὸς ἔρχομαι, transgredior, violo, *Soph. Trach.* 1189. (3) ἐς χεῖρας ἦλθον πατρὶ, cum patre manus conserui, *Soph. Œd. Col.* 975.

'Ερψις, εως, ἡ, reptatio. Ab ἕρπω, *repo.*

'Ερψοῦμεν, 1. plur. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro ἑρψομεν.

'Ερψῶ, 1. sing. f. 1. ind act. *Dor.* pro ἕρψω.

'Ερῶ, fut. 1. vel 2. ind. act. verbi εἶρω, *dico.*

'Ερῶει, 2. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro ἐρώεις, ab ἐρωέω.

'Ερωδὰς, et ἐρωδιὰς, ardea.

'ΕΡΩΔΙΟ'Σ, ῶ, ὁ, ardea, *Lev.* 11, 19.

'ΕΡΩΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, eo; (2) fluo; (3) impetu feror; (4) cesso; (5) retrocedo; (6) inhibeo; (7) impello. Αἶψά τοι αἷμα κιλαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρὶ, *Il.* 1, 303. vel activa notione, recedere facio. (4) μήπω τις ἐρωείτω πολέμοιο, ne quis cesset a pugnando, *Il.* 16, 422. Νίφος ὅταν ἐρωῇ, *Odyss.* 12, 75. Ἐρωήσουσι χάρμης, refugient a pugna, *Il.* 14, 101. Ἠρώησε τὴν Ἀργὼ, reliquerat navem Argo, fugerat retro ab ea, *Theocr.* 13, 74. Activa notione, Ἐρωήσαιτε αὐτὸν ἀπὸ νηῶν, recedere feceritis eum a castris, *Il.* 13, 57.

'Ερωὴ, ῆς, ἡ, impetus; (2) cessatio; (3) retrocessio; (4) fuga. ᾤχιτο μετὰ δόρατος ἐρωὴν, sequebatur impetum hastæ, i. e. ibat ad eum locum quo hasta volaverat, *Il.* 2, 357. Οὐχ ἁπίσσιν' ἐρωὴν αὐτῷ, *Id.* 14, 488. Πίλασε ὀφέλλει ἀνδρὸς ἐρωὴν, auget vim viri, *Id.* 3, 62. Ἐφ' ὅσον δουρὸς ἐρωὴ γίνεται, quoad hastæ impetus fit; i. e. quantum, spatium pervolat conjecta hasta, *Id.* 15, 358. Λείπετο Μενελάου δουρὸς ἐρωὴν, relinquebatur a Menelao ad hastæ jactum, [deest præpositio aliqua, ex. gr. εἰς, aut similis,] *Id.* 23, 529. (2) πολέμου δὲ ἐ γίγνετ' ἐρωὴ pugnæ autem non erat cessatio, *Id.* 16, 302. 17, 761. Ab ἐρωέω.

'Ερωήσει, 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi ἐρωέω.

'Ερωμανέω, amore insanio. Καὶ μάλ' ἐρωμανέων σφῷ γᾷ, *Oppian. Cyneget.* 3, 368.

'Ερωμανίῃσι, dat. pl. *Ion.* et *Poet.* pro ἐρωμανίσι. Ab

'Ερωμανὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, amore insaniens; (2) amatorius. Ex ἔρως et μαίνομαι. Hinc

'Ερωμανία, ας, ἡ, amoris insania, perditus et insanus amor.

'Ερώμανῶς, *adv.* insano et furioso amore.

'Ερωμέην, ης, ἡ, amica. Ab ἐρῶν, *amare.*

'Ερωμίνιον, ου, τὸ, scortulum. Dim.

'Ερώμενος, amasius.

'Ερῶν, præs. part. act. *contr.* pro ἐράων, ab ἐράω.

'Ερως, ωτος, ὁ, amor quo prosequimur aliquem; (2) Cupido, Amor, Deus amoris; (3) amor quivis. Ab ἐράω.

'Ερωτάριον, ου, τὸ, parvus Cupido. Dim.

'ΕΡΩΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, interrogo, rogo, scisciter; (2) oro, precor; (3) ἐρωτᾶν λόγον est proponere captiosas quæstiones, e quibus concessis conclusiunculæ ducantur, deinde argumenta. Ἠρώτησε πρῶτα μὲν αὐτὸς, πόσι τῆσι ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν, *Aristoph. Ach.* 654.

'Ερωτῖν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐρωτᾶν.

'Ερωτηθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi ἐρωτάω.

'Ερώτημα, ατος, τὸ, interrogatio, quæstio.

'Ερωτηματίζω, fut ίσω, interrogo. A præc.

'Ερωτηματικὸς, ὴ, όν, interrogatorius, interrogativus, qui per interrogationem effertur; (2) ad interrogationem pertinens.

'Ερωτηματικῶς, *adv.* interrogative.

'Ερωτημάτιον, ου, τὸ, interrogatiuncula. Dim.

'Ερωτῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi ἐρωτάω. Unde

'Ερώτησις, εως, ἡ, interrogatio; (2) quæstio; (3) propositio.

'Ερωτιὰς, άδος, ἡ, amatoria, amabilis, *Ep.*

'Ερωτιδὴς, ὁ, amatorculus, pipio, *Anac.*

'Ερωτίδια, ων, τὰ, amoris festum. Ab ἔρως.

'Ερωτικὸς, ὴ, όν, amatorius, ad amorem pertinens, ab amatore proficiscens; (2) in amorem valde propensus; (3) rerum ad amorem pertinentium peritus. Hinc τὰ ἐρωτικὰ, ῶν, sc. ἱερὰ, festum quod Amori celebratur. Ab eod.

'Ερωτικῶς, *adv.* amatorie. Ab ἐρωτικὸς.

'Ερώτιον, ου, τὸ, parvus Cupido; (2) imaguncula Cupidinis. Dim. Ab eod.

'Ερωτὶς, ίδος, ἡ, amicula, scortillum.

'Ερωτογράφος, ου, ὁ, scriptor historiæ amatoriæ, vel carminis amatorii.

'Ερωτοδιδάσκαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, artem amandi, seu amoris præcepta, tradens.

'Ερωτόληπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, amore acri captus.

'Ερωτολῃψία, ας, ἡ, libido, perditus amor, quo quis captus est. Ex ἔρως et λαμβάνω.

'Ερωτομανέω, ῶ, fut. ήσω, furiose amo. Ab

'Ερωτομανὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, perdite et furiose amans. Ex ἔρως et μαίνομαι. Hinc

'Ερωτομανία, ας, ἡ, furiosus amor.

'Ερωτοπαίγνιον, ου, τὸ, poema, quo lusus amatorius continetur, ut Musæi.

'Ερωτοπλάνος, ου, ὁ ἡ ἡ, amorem fallens, ab amore avocans. A πλανάω.

'Ερωτοπλοέω, ῶ, in amore versor. Ex πλόος.

'Ερωτοποιέομαι, οῦμαι, ad amorem adjicio.

'Ερωτοτόκοισι, dat. pl. *Ion.* pro ἐρωτοτόκοις. Ab

'Ερωτοτόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, amorem pariens. Ex ἔρως et τίκτω, *pario.*

'Ερωτοτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, amorem alens. Ex ἔρως et τρέφω, *nutrio.*

'Ερωτύλος, ου, ὁ, amatorculus, parvus amator. Ab ἔρως.

'Ερωτῷο, 2. sing. præs. opt. pass. *contr.* pro ἐρωτάοιο, ab ἐρωτάω.

'Ες, *in* (*Præpos.*) *Poet.* et *Att.* pro εἰς.

'Ες, *mitte*, 2. sing. aor. 2 imperat. verbi ἵημι.

'Εσαγγίλλω, vide εἰσαγγίλλω, et illa vocabula et am reliqua, in quibus ἐς, *Att.* pro εἰς.

'Εσαιρέμενος, a. 1. part. med. verbi ἐσαίρω.

'Εσαθρήσειν, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐσαθρήσαι, ab ἐσαθρέω.

'Εσᾶλτο, *insiliebat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Dor.* pro ἐσῆλτο, ab ἐσάλλομαι.

'Εσαν, 3 plur. imperf. ind. *Poet.* pro ἦσαν, ab εἰμί.

'Εσαν, pro ἴσταν, 3. plur. a. 2. ind. act. v. ἵημι.

'Εσανι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σαίνω.

'Εσαντα, ex adverso, *Hom.* al. ἐς ἄντα.

'Εσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἵσαντο, ab ἵνυμι.

'Εσάπαξ, *adv.* semel.

'Εσάρτι, *adv.* ad hoc tempus.

'Εσαρτίζω, f. ίσω, insero, immitto.

'Εσαυγάζω, *Poet.* inspicio, *Ep.*

'Εσαῦτις, pro εἰσαῦθις, alias, *Ap.*

'Εσαφάω, et -άομαι, immitto manum contrectandi causa.

'Εσαφάσσω, idem.

'Εσάφην, a. 2. ind. pass. verbi σήπω.

'Εσαφικνέομαι, *Poet.* pro εἰσαφικνέομαι, pervenio ad, accedo.

'Εσάχρι, ad usque, *Ap.*

'Εσάωθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐσώθησαν, a verbo σαώζω.

'Εσάωσα, *servavi*, a. 1. ind act.

'Εσβάλλω, pro εἰσβάλλω, *Ar.*

'Εσβάντες, *ingressi*, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ἐσβαίνω, pro εἰσβαίνω.

'Εσβέσιεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. σβέννυμι.

'Εσδῆν, *incendi*, a. 2. ind. act. verbi σδῆμι.

'Εσδιδῦν, *influere*, præs. inf. act. *Ion. Poet.* et *Att.* pro εἰσδιδόναι, ab εἰσδίδωμι.

'Εσδόμενοι, *Dor.* pro ἐζ-μενοι, ab ἵζομαι.

'Εσδώμεθα, 1. plur. præs. conj. med. *Dor.* pro ἐζώμεθα.

'Εσεαι, 2. sing. f. 1. ind. m. *Ion.* pro ἔσεσαι, ab εἰμί.

'Εσεβάσθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi σεβάζομαι.

'Εσει, 2. sing. f. 1. ind. *Att.* pro ἔσῃ, ab εἰμί.

'Εσείσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi σείω.

'Εσείσθην, *motus sum*, a. 1. ind. pass.

'Εσεῖται, 3. sing. f. 1. ind. *Dor.* pro ἔσται, ab εἰμί.

'Εσελθεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro εἰσελθεῖν.

'Εσενιχθεὶς, a. 1. part. pass. *Att.* pro εἰσενιχθεὶς, ab εἰσφέρω.

'Εσέσπατο, 3. sing. a. 2. ind. med. *Att.* pro εἰσέσπατο, ab εἰσέσπαμαι.

'Εσέργνυμι, pro εἰσέργνυμι, includo, *Herodot.* 2, 86.

'Εσεργνύναι, præs. inf. act. *Att.* pro εἰσεργνύναι, ab εἰσέργνυμι.

'Εσεσάχατο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐσέσαχτο, a σάττω, *onero.*

'Εσεσῳρεῖ, 3. sing. plusq. perf. ind. med. verbi σαίρω.

'Εσεσθαι, *futurum esse*, f. 1. inf. verbi εἰμί.

'Εσευα, *concitavi*, a. 1. ind. act. verbi σείω.

'Εσεῦμαι, f. 1. ind. *Dor.* pro ἔσομαι, ab εἰμί.

'Εσέφθην, a. 1. ind. pass. verbi σέβω.

'Εσέχυν, *effluere*, præs. inf. act. verbi εἴσχω.

'Εσέχυντο, *infusi erant*, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* et *Att.* pro εἰσεχέχυντο, ab εἰσχέω.

'Εσῃ, *eris*, 2. sing. f. 1. ind. a verbo εἰμί.

'Εσηθίω, f. ήσω, infundo, instillo.

'Εσήκασθεν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐσηκάσθησαν, a σηκάζω.

'Εσήλατο, *insiliit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Att.* pro εἰσήλατο, ab εἰσάλλομαι.

'Εσηλυσίη, ης, ἡ, introitus. Ab εἰσέρχομαι.

'Εσήμανα, a. 1. ind. act. verbi σημαίνω.

'Εσθαι, *misisse*, a. 2. infinit. med. verbi ἵημι.

'Εσθὰς, *vestis*, Dor. pro ἑσθής.

'Εσθίμιναι, præs. inf. act. *Dor.* pro ἔσθειν.

'Εσθημα, ατος, τὸ, vestimentum. Quasi ab ἑσθέω, pro ἕω, *induo.*

'Εσθημένος, perf. part. pass. ab inusit. ἐσθέομαι.

'Εσθὴς, ῆτος, ἡ, vestis, vestimentum. Ab ἕω.

'Εσθησις, εως, ἡ, vestitus. Ab inus. ἑσθέω.

'Εσθιε, 3. sing. præs. imperat. act. verbi

'Εσθίω, edo, comedo; (2) absumo. Ab ἔσθω.

'Εσθλοδότης, ου, ὁ, bonorum dator, *Synes.*

'ΕΣΘΛΟ'Σ, ὴ, όν, bonus; (2) probus; (3) frugi, utilis; (4) strenuus, fortis; (5) peritus. Hinc

'Εσθλότης, ῆτος, ἡ, bonitas; (2) strenuitas.

'Εσθλωμα, ατος, τὸ, factum strenuum, facinus præclarum; quasi ab ἐσθλόω.

'Εσθορε,

Ἔσθορι, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poet. Ion.* et *Att.* pro ἐσήθορι, ab ἐσθορέω.

Ἔσθος, ους, τὸ, vestis. Ab ἕω, *induo.*

ΕΣΘΩ, edo, comedo.

Ἔσθω, 3. sing a. 2. imperat. med. verbi ἔημι.

Ἐσιγάδη, 3. sing. a 1. ind. pass v. σιγάω.

Ἐσίδη, 3. sing. a. 2. conjunct. act. *Att.* pro εἰσίδῃ, ab εἰσείδω.

Ἔσιεναι, præs. inf. act. *Att.* pro εἰσιέναι, ab εἶσιμι.

Ἔσίναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi σίνω.

Ἔσιον, aor. 2. ind. act. *Att.* pro εἶσιον, ab εἶσιμι.

Ἐσιστεύω, equo ingredior.

Ἐσιώπα, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐσιώπασε.

Ἐσκαλέω· vide εἰσκαλέω, *Arist.*

Ἔσκαμμαι, perf. ind. pass. verbi σκάπτω.

Ἐσκαμμένος, præt. part. pass. a σκάπτω, *fodio.* τὰ ἐσκαμμένα, limes et terminus saltus qui in quinquertio fiebat, ducto sulco. Hinc ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν, limitem transire; proverbialiter, cujusvis rei positos fines excedere, *Lucian. Somn.* 6, 711.

Ἐσκάσθιστο, 3. sing. aor. 2. ind. med. *Att.* et *per Sync.* pro εἰσκατέβιστο, ab εἰσκαταβήνω.

Ἔσκαφε, *fodi*, perf. ind. act. verbi σκάπτω.

Ἔσκε, *erat*, 3. sing. imperf. ind. *Ion.* pro ἦν, ab εἰμί.

Ἐσκίδασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σκιδάω.

Ἔσκιμμαι, perf. ind. pass. verbi σκέπτομαι.

Ἐσκιμμένως, *adv.* considerate, diligenter.

Ἐσκιναύδαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐσκιναμένοι εἰσὶ, a σκινάζω.

Ἐσκιναμένος, *paratus*, perf. part. pass.

Ἐσκιωρήσατο, perf. ind. pass. v. σκιωρέομαι.

Ἐσκήνωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. σκηνόω.

Ἐσκίδναντο, 3. pl. imperf. ind. pass. v. σκίδημι.

Ἐσκίρτᾳ, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐσκίρτα, a σκιρτάω.

Ἐσκίρτων, 3. pl. imperf. pro ἐσκίρτων.

Ἐσκληκὼς, ότος, part. præt. act. verbi σκλῆμι, vel σκλέω, exsiccatus, aridus. Τῷ καὶ σμερδαλέον νεύει κάρη αἰὲν ὑποδρὰξ ἐσκληκός, cui caput horrendum et aridum nutat, torvumque tuetur, *Nic. Ther.* 765.

Ἔσκλην, *exaruí*, a. 2. ind. act. verbi σκλῆμι.

Ἐσκληὼς, *per Syncop.* pro ἐσκληκώς.

Ἐσκομίσαι, a. 1. inf. act. *Att.* pro ἐσκομίσαι, ab εἰσκομίζω.

Ἔσκον, imperf. ind. *Ion.* pro ἦν, ab εἰμί.

Ἐσκοτίσθην, a. 1. ind. pass. verbi σκοτίζω.

Ἔσκωπτεν, 3. sing. imperf. ind. act. v. σκώπτω.

Ἐσλιύσσω· vide εἰσλιύσσω, *Soph.*

Ἔσλὸς, *Dorice*, pro ἐσθλός.

Ἐσμαράγησιν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφιλκ. a σμαραγέω.

Ἐσμάσσω· vide εἰσμάσσω, *Hom.*

Ἔσμὲν, *sumus*, 1. pl. præs. ind. verbi εἰμί.

Ἔσμηγμαι, perf. ind. pass. verbi σμήχω.

Ἔσμὸς, ῦ, ὁ, examen apum; (2) copia quævis, multitudo. Ab ἵω, *mitto.*

Ἐσοπτροειδὴς, ὶς, speculo similis, *Steph.*

Ἔσοπτρον, τὸ· vide εἴσοπτρον, *Anac.*

Ἔσω, *esto*, 2. sing. præs. imperat. verbi εἰμί.

Ἐσοιδαίνω, intus tumesio. Ἐσοιδαίνει τὸ δέρμα, *Aret.*

Ἔσοιντο, 3. pl. f. 1. optat. act. verbi εἰμί.

Ἔσοισθε, *fueritis*, 2. pl. f. 1. optat.

Ἔσομαι, *ero*, f. 1. ind.

Ἐσοπτρίζομαι, in speculum inspicio.

Ἐσορᾷν, præs. inf. act. *Att.* et *contr.* pro ἐσοράειν.

Ἐσοράω· vide εἰσοράω, *Theoc.*

Ἐσορᾷς, 2. sing. præs. ind. act. *Att.* et *Dor.* pro εἰσορᾷς, et hoc *contr.* pro εἰσοράεις.

Ἐσορῶμες, 1. pl. præs. ind. act. *Att.* et *Dor.* pro εἰσορῶμεν, *contr.* ex εἰσοράομεν.

Ἐσορῶν, præs. part. act. *Att.* et *contr.* pro εἰσοράων.

Ἐσσῦμαι, f. 1. ind. *Dor.* pro ἔσομαι, ab εἰμί.

Ἐσσῦνται, *erunt*, 3. pl. *Dor.*

Ἐσσοφίσατο, 3. sing. a. 1. ind. med, v. σοφίζω.

Ἐσσόψομαι, f. 1. ind. med. *Att.* pro εἰσόψομαι, ab εἰσόπτομαι.

Ἐσταθμήσας, perf. part. pass. verbi σταθμάω.

Ἐστάθων, imperf. ind. act. *contr.* pro ἐστάλαον.

Ἔσταμα, perf. ind. act. verbi στάω.

Ἐστάραξεν, 3. sing. a. 1. ind act. v. σταράσσω.

Ἐσταργανωμένον, acc. sing. perf. part. pass.

Ἐσταργάνωσιν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi σταργανόω.

Ἐστάρθαι, perf. inf. pass. verbi στίρω.

Ἐστασμένος, *salus*, perf. part. pass.

Ἐστάσατο, 3. sing. a. 1. ind. med v. στάω.

Ἔστε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. στάω, pro στάω.

Ἔστιρα, a. 1. ind. act. verbi στίρω.

Ἔστισα, *libavi*, a. 1. ind. act. verbi στίνδω.

Ἐστίσθην, a. 1. ind. pass.

Ἐστίς, dum, donec, in posterum, *Steph.*

Ἑσπέρα, ας, ἡ, vespera; (2) hora vespertina; (3) occidens, occidentalis mundi pars. Hinc ἑσπέρας vel πρὸς ἑσπέραν, vesperi.

Ἑσπερία, ας, ἡ, occasus, occidens; (2) Hesperia:

Ἑσπερίζω, f. ίσω, vesperi edo. Ab Ἕσπερος.

Ἑσπέριος, ὴ, ὸν, vespertinus. Ab eod.

Ἑσπέριος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, vel ἑσπέριος, ία, ιον, vespertinus, vesperi accidens; (2) occidentalis. Ab eod.

Ἑσπερὶς, ίδος, ἡ, occidua, occidentalis, herba quædam noctu fragrantius quam interdiu spirans. Ἑσπερίδες vero sunt Hesperides, Deæ. Ab eod.

Ἑσπέρισμα, ατες, τὸ, vespertina manducatio.

ΕΣΠΕΡΟΣ, ε, ὁ, vesper, hesperus, stella Veneris, quæ Hesperus dicitur, solem sequens; Phosphorus, solem antecedens; (2) vespera; (3) vespertinus; (4) occidentalis, occidentem spectans.

Ἔσπεσθαι, præs. inf. med. *Poet.* pro ἕπεσθαι.

Ἔσπιτε, 2. pl. præs. imperat. act. verbi ἔσπω, *dico.*

Ἔσπιτο, 3. sing. imperf. ind. *Poet.* pro εἵσπετο, ab ἕπομαι.

Ἔσπισυδον, 3. pl. imperf. ind. act. v. σπισύδω.

Ἐσπισυμένως, *adv.* cito, festinanter.

Ἐσπιλωμένος, perf. part. pass. verbi σπιλόω.

Ἐσπλαγχνίσθην, aor. 1. ind. pass. v. σπλαγχνίζομαι.

Ἐσπόμιθα, 1. pl. præs. ind. med. *Poet.* pro ἑπόμεθα, ab ἕπομαι.

Ἔσπον, *evulsi*, a. 2. ind. act. verbi στάω.

Ἔστηδα, perf. ind. med. verbi στυδάω.

Ἐστήδασα, a. 1. ind. act. verbi στυδάζω.

Ἐστηδασμένως, *adv.* bona fide, serio; (2) summa contentione, summo ardore. (2) ἀνήγοντο ὧν ἐστηδασμένως, *Heliod. Æthiop.* 2.

Ἔστσα, a. 1. ind. act. *Poet.* pro εἶσα, ab ἵζω.

Ἔστσαι, a. 1. inf. act. *Poet.* pro ἕσαι.

Ἐστσαμένη, aor. 1. part. med. f. g. *Poet.* pro ἐσαμένη, ab ἵω, vel ἵνυμι.

Ἔστσαν, 3. pl. imperf. ind. *Poet.* pro ἦσαν, ab εἰμί.

Ἑστσᾶν, præs. inf. act. *Ion.* et *contr.* pro ἡσσάειν, ab ἡσσάω.

Ἔστσας, a. 1. part. act. *Poet.* pro ἵσας, ab ἵω, vel ἵνυμι.

Ἔστσαι, 2. sing. f. 1. ind. *Poet.* et *Ion.* pro ἵστσαι, ab εἰμί.

Ἐστσῖται, 3. sing. f. 1. ind. *Poet.* et *Dor.* pro ἔσται.

Ἔστσται, 3. sing. f. 1. ind. *Poet.* pro ἔσται.

Ἔστσυα, aor. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔσυσα, a σύω, pro στίω.

Ἔστσυμαι, 1. sing. perf. ind. pass. *Ion.* pro σίσυμαι.

Ἐστσύοντο, 3. pl. imperf. ind. pass.

Ἐστσῆν, ῆνος, ὁ, rex.

Ἔστσὶ, *es*, 2. sing. præs. ind. act. *Poet.* pro εἶ, ab εἰμί.

Ἔστσο, 2. sing. præs. imperat. *Poet.* pro ἔσο.

Ἔστσο, pro ἔσο, 2. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* et *Poet.* pro εἶσο, ab ἵω, seu ἵνυμι.

Ἐστσόμενα, *futura*, nom. plur. f. 1. part. med. n. g. *Poet.* pro ἐσόμενα, ab εἰμί.

Ἔστσον, ῠ, τὸ, vestimentum. Ab ἵω, *induo.*

Ἔστσον, pro ἔσον, *indue*, 2. sing. aor. 1. imperat. act. *Poet.* a verbo ἵω, vel ἵνυμι.

Ἐστσόμαι, *vincor*, Ion. pro ἡσσῶμαι, *Herod.* et hoc *contr.* pro ἡσσάομαι, ab ἡσσάω.

Ἔστσυθεν, 3. pl. aor. 1. ind pass. *Bœot.* et *Poet.* pro ἐσύθησαν, a σύω, vel σιύω.

Ἔστσυμαι, *erupi*, perf. ind. pass. *Poet.* et *per Metath* pro σίσυμαι.

Ἐστσυμένως, *adv.* cum impetu, cum studio, confestim. Ἀτὰρ τ' ἐγίνοντο ἐστσυμένως, tacitique tacti sunt confestim, *Il.* 3, 85. Ab ἐστσυμένος, quod est a σύω.

Ἔστσυται, *irruit*, 3. sing. perf. ind. pass. *Poet.* et *per Metath.* pro σίσυται.

Ἔστσω, f. 1. ind. act. *Poet.* pro ἵσω, ab ἵω.

Ἐστσωμαι, perf. ind. pass. *Ion.* pro ἧσσωμαι, ab ἐσσόομαι, *Ion.* pro ἡσσάομαι.

Ἔστσα, perf ind. med. *Ion.* pro ἕστηκα, ab ἵστημι.

Ἐσταθεν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐστάθησαν.

Ἔσταζε, 3. sing. imperf. ind act. verbi στάζω.

Ἔσται, 3. sing. f 1. ind. *per Sync.* pro ἔσεται, ab εἰμί.

Ἑσταίην, præs. optat. act. v. ἵστημι, pro ἵστημι.

Ἔστακα, 1. sing. perf. ind. act. *Dor.* pro ἕστηκα.

Ἔστακτο, 3. sing. plusq. perf. ind pass. a στάζω, *stillo.*

Ἐσταλάδατο, 3 pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐστάλατο, et hoc pro ἐσταλμένοι ἦσαν, a στέλλω.

Ἐστάλαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐσταλμένοι εἰσὶ.

Ἐστάλην, *missus sum*, ivi, *profectus sum*, veni, *prodii*, a. 2. ind. pass. Τάτων γὰρ ἕνεκ' ἐστάλην, *Soph. Aj.* 128. Τί δ' ὀμφαλὸν γῆς Θεσπιῳδὸν ἐστάλης; *Eurip. Med.* 668.

Ἔσταλκα, *misi*, perf. ind. act.

Ἐστάμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἑστάναι, seu ἑστάναι.

Ἔσταμεν, *stamus*, 1. pl. præs. ind. act. *Poet.* pro ἵσταμεν, ab ἵστημι.

Ἔσταν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἔστησαν.

Ἑστάναι, perf. inf. act. *per Sync.* pro ἑστάκέναι. Πάντ' ὀπισθεν ἑστάναι, omnia postponere, *Soph. Antig.* 640.

Ἑσταότα, acc. sing. perf. part. act. *per Sync.* pro ἑστακότα.

Ἔσταον, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔστησαν.

Ἐστάσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐστήσατο.

Ἑστᾶσι, 3. pl. præs. ind. act. *Poet.* pro ἑστᾶσι.

Ἑστάτω, *stato*, 3. sing. præs. imperat. act.

Ἑσταυρωμένος, perf. part. pass. verbi σταυρόω.

Ἑστεὼς, perf. part. act. *contr.* pro ἑστακὼς.

Ἐστὶ, *estis*, 2. pl. præs. ind. verbi εἰμί, *sum.*

Ἔστι, *adv.* donec. Ex ἵς, pro ἵς, et σί.

Ἔστιλα, *misi*, a. 1. ind. act. verbi στέλλω.

Ἔστιχον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi στίχω.

Ἐστιλάδατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐσταλμένοι ἦταν, a στέλλω.

Ἑστίναξι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi στενάζω.

Ἔστινεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi στίνω.

Ἐστινομένως, *adv.* anguste, arcte. Ab ἐστινομένος, quod est a στενόω.

Ἐστιριώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. v. στιριόω.

Ἐστίρηται, perf. ind. pass. verbi στιρόω. A στιράνιζω.

Ἐστιφάνιξα, aor. 1. ind. act. *Dor* pro ἐστιφάνισα. A στιφανίζω.

Ἐστιφανῶτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr.* pro ἐστιφανόετο, a στιφανόω.

Ἐστιφάνωται, 3. sing. perf. ind. pass.

Ἔστιφε, 3. sing. imperf ind. act. verbi στίφω.

Ἑστὼς, *stans*, perf. part. med. *Ion.* et *per Sync.* pro ἑστακὼς, a verbo ἵστημι.

Ἔστη, *steti*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Ἕστηκα, *steti*, perf. ind act.

Ἑστήκαντι, 3. plur. perf. ind. act. *Dor.* pro ἑστήκασι.

Ἑστήκατε, *statis*, 2. pl. perf. ind. act.

Ἑστήκω. f. ἑστήξομαι, sto, persto, constanter sto. Ab ἕστηκα, quod est perf. ab ἵστημι.

Ἑστῆμος, illud tempus, *Eust.* al. ἐς τῆμος.

Ἔστην, a. 2. ind. act. verbi ἵστημι.

Ἑστήξῃ, 2. sing. fut. ἑστήξομαι, verbi ἑστήκω. Χειρίδων γὰρ ἑστήξῃ πίλας, *Eurip. Iphig. in Aul.* 675.

Ἑστήξω, fut. 1. ind. verbi ἑστήκω, sto. *Aristoph. Lys.* 634.

Ἑστηριγμένος, perf. part. pass. verbi στηρίζω.

Ἑστήρικται, 3. sing. perf. ind. pass.

Ἑστήριξεν, pro ἐστήρικτο, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἔστησα,

Ἔστησα, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵστημι.
Ἔστησαν, *steterunt*, 3. pl. a. 2 ind. act.
Ἑστηὼς, perf. part act. *per Sync.* pro ἑστηκώς.
ΕΣΤΊΑ, ας, ἡ, focus, lar; (2) domus; (3) ara; (4) asylum; (5) Vesta, Dea; (6) sedes, v. gr. imperii. Ἀφ' ἑστίας ἄρχεσθαι, consentaneum rei gerendæ initium capere; Vid. *Petav. ad Synesium*, 4. Ἀλλ' ἵνα ἀφ' ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινὰ, *Aristoph. Vesp.* 844.
Ἑστιάθην, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἱστιάθην, ab ἑστιάω.
Ἑστίαμα, ατος, τὸ, epulum. Ab ἑστιάω.
Ἑστιαρχίω, de domino ædium, item diis, ut laribus, &c. Ab ἑστίαρχος, quod *apud Hesych.* reponendum pro ἑστιοῦχος, *Ern.*
Ἑστιὰς, άδος, ἡ, Vestalis. Ab ἑστία.
Ἑστίασις, εως, ἡ, epulatio, convivatio; (2) epulum, convivium; (3) animi pabulum.
Ἑστιατόριον, ου, τὸ, locus in quo convivium instituitur.
Ἑστιάτωρ, ορος, ὁ, qui convivium præbet. Ὁ δὲ δὴ τέταρτος ἡμῖν, πᾶσι μὲν τῶν ἄλλων ἡδὺς καὶ ἑστιατόρων δ' ἑστιατόρων; ubinam est? *Plat. in Timæo.* Ab
Ἑστιάω, ῶ fut. άσω, lare vel domo excipio; (2) convivio excipio; (3) agito convivia; (4) convivia celebro; (5) pasco animum, oblecto. Ἑστιᾷ δὲ μέλλομεν ξένους τινὰς, *Aristoph. Lys.* 1060. Τοῖς κόραξιν ἑστιῶν, *Id. Thesm.* 949. Ἐνύπνιον ἑστιώμενα, *Id. Vesp.* 1212. Ab ἑστία.
Ἑστίειν, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi στίω.
Ἑστιοπάμμων, ονος, ὁ, pater-familias, domus dominus, *Dorice* et *Æolice.* Ex ἑστία et πάω, possideo.
Ἑστιοῦχος, ου, ὁ, domus custos, magister domus, præses, patronus domus. Εἰ γάρ τιν' ἑστιοῦχον ἄνομαι μόνον, *Longin.* 3. Δαίμοσιν ἑστιούχοις, deis qui patroni civitatis sunt, *Strab.* 42, 290. Δήμητερ ἑστιοῦχ' Ἐλευσῖνος χθονὸς πᾶσῆς, tutelaris, *Eurip. Suppl.* 1.
Ἑστιτρῶσκω, fut. τρώσω, vulnero. Ἑστίτρωσαν τῷ ὀϊστῷ, *Arct.*
Ἑστιχίτην, 3 dual. aor. 2. ind. act. verbi στιχω.
Ἑστιχώοντο, 3. pl. aor. 2. ind. pass. *Poet.* pro ἱστιχῶντο, a στιχάω.
Ἑστιῶτις, ιδος, ἡ, domestica. Ἑστιῶτις αὐρα, ventus qui flat ab ædibus, *Soph. Trach.* 954. Vide ἕτερος.
Ἕσυ, *induerat*, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Poet.* seu *Ion.* pro ἵστο, seu ἵστο, ab ἕω, seu ἵννυμι.
Ἑσόμιον, imperf. ind. act. verbi σοβέω.
Ἐσομώθην, aor. 1 ind pass verbi σομόω.
Ἐσόν, *sunt*, 3 dual. præs. ind. verbi εἰμί.
Ἐσονάχιζεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a σονσχίζω.
Ἑσοξεύω, sagittis aliquem peto. Διὰ τὴν ἐγγύτητα ἐσοξεύεσθαι δυναμένων, *App. Bell. Civ.* 4, 121.
Ἔσοργε, perf ind. med verbi σέργω.
Ἐσόρισα, aor. 1. ind act verbi σορίω.
Ἐσόρισται, *stratus est*, 3. sing perf. ind. pass.
Ἔσραμμαι, perf. ind pass verbi σρέφω.
Ἐσρατοπιδύσα, aor. 1. ind. act. f. g. verbi σρατοπιδύω.
Ἐσρατόωντο, 3. pl. imperf. ind med. *Poet.* pro ἐσρατῶντο, a σρατάομαι.
Ἐσραφατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐσραμμένοι ἦσαν, a σρέφω.
Ἐσράφην, aor. 2. ind. pass. verbi ejusd.
Ἐσρίφθην, *versus sum*, aor. 1. ind pass.
Ἔσρίφον, imperf. ind. act.
Ἐσρηνίασα, aor. 1. ind. act. verbi σρηνιάζω.
Ἔσροφα, *verti*, perf. ind act. verbi σρέφω.
Ἔσρωνα, præt. act. verbi σρώννυμι, sterno. *Heliod.* 1.
Ἐσρωμαι, perf. part. pass. verbi σρώννυμι.
Ἔσρώννυον, 3. pl. imperf. ind. act.
Ἔσρωσαν, 3. pl. aor. 1. ind act.
Ἔσρωτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass.
Ἐσυγον, a. 2. ind. act. verbi συγίω, vel σύγω.
Ἐσυφίλιξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. a συφιλίζω.
Ἔσω, 3. sing. præs. imperat. verbi εἰμί.
Ἐσωμυλάμην, a. 1. ind. med. verbi σωμύλλομαι.
Ἔσων, 3. dual. præs. imperat. verbi εἰμί.

Ἔσωρε, ορος, ὁ, clavus temonis. Ἐξιλόντα τὸν ἴσορα τῷ ῥυμῷ, exempto paxillo temonis, *Arrian. Hist. Alex.* 11, 3. Ab ἴω.
Ἑστὼς, *stans*, perf. part. act. *per Sync.* pro ἑστακὼς, ab ἵστημι.
Ἔσσαν, 3. pl. præs. imperat. act. verbi εἰμί.
Ἑστῶτις, *stantes*, nom. pl. perf. part act. *per Syncop.* pro ἑστακότις, ab ἵστημι.
Ἐσύθην, aor. 1 ind. pass. verbi σύω, vel σιύω.
Ἐσύλα, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐσύλαε, a συλάω.
Ἐσύλισεν, 3. pl. imperf. ind act. verbi συλεύω.
Ἔσυνῆκα, aor. 1. ind act verbi συνίημι.
Ἐσύσηρον, *adv.* postea
Ἐσφάγην, aor. 2. ind. pass. verbi σφάττω, seu σφάζω.
Ἐσφαγμένος, *jugulatus*, perf. part. pass.
Ἔσφαζον, 3. pl. imperf. ind. act.
Ἐσφείρωτο, 3. sing. plusq perf. ind. pass. verbi σφειρόω.
Ἐσφάλην, aor. 2. ind. pass. verbi σφάλλω.
Ἔσφαλμαι, *deceptus sum*, perf. ind. pass.
Ἐσφαλμένως, *adv.* imperite.
Ἔσφαξεν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi σφάζω.
Ἐσφαραγίζον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi σφαραγίζω.
Ἐσφηλα, *de epi*, aor. 1. ind. act. verbi σφάλλω.
Ἔσφιγγεν, 3. sing. imperf. ind. act. v. σφίγγω.
Ἔσφιγξ, *adstrinxit*, 3 sing. aor. 1. ind act.
Ἔσφλασις, εως, ἡ, depressio mediæ rei, v. gr. ossis. Ab
Ἐσφλάω, medium, v. gr. os deprimo, tundo, ut desidat, *ap. Hipp.* pro ἐσθλάω, *Ern.*
Ἐσφοιτάω· vide ἰσφοιτάω, *Ar.*
Ἐσφράγισεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. σφραγίζω.
Ἐσφραγίσθητε, 2. pl. aor. 1. ind. pass.
Ἐσφραγισμένος; *obsignatus*, perf. part. pass.
ΕΣΧΑΡΑ, ας, ἡ, focus et craticula in foco; (2) focus seu craticula in ara; (3) ara *impr.* Heroum; (4) vagina cerebri; (5) basis ex arrectariis et transversariis compacta; (6) pars balnei; (7) pudendum muliebre; (8) crusta ex adustione vulneri adhærens. (1) ἡ μὲν ἐπ' ἰσχάρῃ ἧστο, *Odyss.* 6, 52. (3) βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἰσχάραι τε πανταλεῖς, *Soph. Antig.* 1016. Βωμῷ κινώσας δαῖμονλεν ἰσχάραν, aræ deserto victimas recipiente foco, *Eurip. Andr.* 1139. Δεῖ δὲ τὴν ἰσχάραν ἐκ τούτων ποιεῖν, conceptabulum ignis, *Theophr. Hist. Plant.* 5, 10. (5) *apud Vitruvium.* (6) κυκεῶν τὰς ἰσχάρας, *Aristoph. Equit.* 1286.
Ἐσχαριὼς, ὼς, ὁ, qui foco præest in navi. A præc.
Ἐσχαριὼν, ῶνος, ὁ, focus. Ab eod.
Ἐσχάριον, ου, τὸ, foculus; (2) craticula; (3) acerra, thuribulum; (4) basis. Ab eod.
Ἐσχάριος, α, ὁ ϗ ἡ, ad focum pertinens:
Ἐσχαρὶς, ίδος, ἡ, craticula: Ab eod.
Ἐσχαρίτης, ου, ὁ, epith panis, coctus in foco.
Ἐσχαροστιστα, τὰ, cocta in foco. Ex πίστω.
Ἐσχαρόω, ῶ, crusta obduco, in crustas erumpere facio. Unde perf. ἐσχαρωμένα ἕλκη, incrustata vulnera. Ab ἰσχάρα. Hinc
Ἐσχάρωσις, εως, ἡ, incrustatio:
Ἐσχαρωτικὸς, ὴ, όν, crustas inducens.
Ἔσχατύω, f. ύσω, extremus seu ultimus sum; (2) in extremis finibus, sub oris, situs sum. Ab ἔσχατος. Unde
Ἐσχατιὰ, ᾶς, ἡ, ultimæ cujusque rei partes, seu extremitas; (2) agri privatorum suis terminis distincti et separati, iidemque remotiores, et finibus territorii, vel mari montibusve proximi; (3) extrema pars et finis territorii; (4) explicatur etiam per solitudinem, *ap. Hes.* Ern. Hinc
Ἐσχατιάω, ῶ, f. άσω, in extrema parte sum.
Ἐσχατίζω, f. ίσω, extremus seu ultimus sum; (2) tardo Ab ἔσχατος.
Ἐσχάτιος, α, ὁ ϗ ἡ, ultimus. Ab eod.
Ἐσχατογήρων, et
Ἐσχατόγηρως, ω, ὁ, extremam senectutem agens, decrepitus.
Ἐσχατόϊος, ία, ον, ultimus, postremus, in ultimis finibus situs. Ab
ΕΣΧΑΤΟΣ, άτη, ατον, ultimus, postremus; (2) summus. (2) ἔχει γὰρ ἕδραν Ζεὺς ἐν ἰσχάτῳ Ὀλύμπου, summam sedem obtinet Jupiter in consessu deorum, *Soph. ex Trag. incerta.*
Ἐσχάτως, *adv.* extreme; (2) summe, ita ut nihil supra sit, sed in deteriorem partem.
Ἔσχε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi ἔχω.
Ἐσχέθην, *habitus sum*, aor. 2. ind. pass.
Ἔσχηκα, *habui*, perf. ind. act.
Ἐσχημάτιζετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi σχηματίζω.
Ἐσχηματισμένως, *adv.* figurate.
Ἔσχικα, *fidi*, perf ind. act. verbi σχίζω.
Ἐσχίσθην, *fissus sum*, aor. 1. ind pass
Ἐσχόμην, *habui*, aor. 2. ind. med. verbi ἔχω.
Ἔσχον, *habui*, aor. 2. ind. act.
Ἔσχοσαν, 3. plur. aor. 1. Asiaticæ dialectus, pro ἔσχον. Τηνικαῦτ' ἐκ τῆς Σάμης ἐπιδεξάμενοί τινας συτοίκους ἔσχοσαν, *Scymnus Chius.* 693.
Ἔσω, *sedere faciam*, fut. 1. ind. act. verbi ἕζω.
Ἔσω, *adv.* intra. Ab εἰς.
Ἐσωθεν, *adv.* intrinsecus. Ab ἔσω.
Ἐσώθην, aor. 1. ind. pass. verbi σώζω.
Ἐσωτὴ, ἡ, aspectus, *Steph.*
Ἔσωτα, *servavi*, aor. 1. ind. act.
Ἐσωσιν, 3. sing. aor. ejusd. cum ν ἐφελκ.
Ἐσώτατος, άτη, ατον, intimus, penitissimus. Superl. ab ἔσω.
Ἐσωφρονίσθην, a. 1. ind. pass. verbi σωφρονίζω.
Ἐσώχας, άδος, ἡ, excrescentia in ano, seu tuberculum, sed intus latens, cui opponitur ἐξωχάς, *ap. Hipp.*
Ἐτάγην, aor. 2. ind. pass. verbi τάσσω.
ΕΤΑΖΩ, fut. άσω, examino, inquiro, scrutor. In compositione usitatum.
Ἐτάθην, aor. 1. ind. pass. verbi τείνω.
Ἑταίρα, ας, ἡ, amica; (2) meretrix.
Ἑταιρεία, ας, ἡ, societas, sodalitas, clientela; (2) factio; (3) fornicatio.
Ἑταιρεάρχης, ὁ, sodalitii princeps, *Suid.*
Ἑταιρεῖος, εία, εῖον, sodalitius; (2) qui sodalitatibus præest, quo cognomine olim Jovem colebant, ut sodalitii juris disceptatorem; (3) meretricius. Ab
Ἑταιρεύω, f. εύσω, societatem ago, in societate versor; (2) meretricor.
Ἑταιρέω, ῶ, fut. ήσω, prostituo me, mereo; ἑταιρηκὼς, perf. part. qui meruit, sese prostituit. Ab ἑταῖρος.
Ἑταιρήϊος, η, ον, *Ion.* idem quod ἑταιρεῖος.
Ἑταίρησις, εως, ἡ, impudicitia. Ab ἑταιρέω.
Ἑταιρία, ας, ἡ, sodalitium. Ab ἑταῖρος.
Ἑταιρίδια, ων, τὰ, festum in honorem Jovis, sodalitii celebrari solitum. Ab ἑταιρία.
Ἑταιρίδιον, τὸ, meretricula, *Plut.*
Ἑταιρίζω, sodalem reddo, mihi adjungo, consocio; et ἑταιρίζομαι, sodalis fio; (2) opitulor. Ab ἑταῖρος.
Ἑταιρικὸς, ὴ, όν, sodalitius, meretricius.
Ἑταιρικῶς, *adv.* meretricio more.
Ἑταίριος, ία, ιον, idem quod ἑταιρικός.
Ἑταιρὶς, ίδος, ἡ, scortum, meretrix.
Ἑταιρισμὸς, οῦ, ὁ, scortatio, vita meretricia. Ab ἑταιρίζω.
Ἑταιριστὴς, οῦ, ὁ, scortator. Ab eod.
Ἑταιρίστρια, ας, ἡ, meretrix. A præc.
ΕΤΑΙΡΟΣ, ου, ὁ, sodalis; (2) familiaris; (3) socius; (4) administer, adjutor; (5) nomen quo compellamus non satis notum; (6) discipulus; (7) commilito.
Ἐτάκην, 2. sing. imperf. ind. med. *Dor.* pro ἐτήκω, a τήκομαι.
Ἐτάκην, 1. sing aor. 2. ind. pass. verbi τήκω.
Ἐταλάνιζεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ταλανίζω.
Ἔτεμον, 1. sing. aor. 2. ind act. verbi τέμνω.
Ἐτὰν, *Dor. Voc.* pro ἐπὰ, ab ἕπης, *Ar.*
Ἐτανύσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi τανύω.
Ἔταξα, aor. 1. ind. act. verbi τάττω.
Ἐτατίνασιν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a τατινόω.
Ἑτάρα, seu ἑτάρη, ἡ, idem quod ἑταίρα, *Hom.*
Ἐτάραξα, 1. sing. aor. 1. ind. act. verbi ταράττω.
Ἐταράχθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass.
Ἐτεράχθησαν, *perterrefacti sunt*, 3. pl. a. ejusd.
Ἑτερεία, ας, ἡ, amica; (2) meretrix. Ab ἑταιρεία, *Steph.*
Ἑταρίζω, pro ἑταιρίζω, *Il.* 5, 456.

Ἑταιρισ-

'Ετερίσσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐταρίσατο, ab ἑταρίζομαι.
"Ετερον, acc. sing. *Poet.* pro ἕταιρον.
"Εταρος, ὑ, ὁ, idem quod ἑταῖρος.
"Ετασις, εως, ἡ, inquisitio, examen. Composita usitata sunt. Ab ἑτάζω.
'Ετασμὸς, ῦ, ὁ, inquisitio; (2) tormenta. In compositione usitatum. Ab eod.
"Ετασον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. v. ἑτάζω
'Ετάφην, aor. 2. ind pass. verbi θάπτω.
'Ετάχυνον, imperf. ind. act. verbi ταχύνω.
"Ετια, *annos*, acc. plur. ab ἔτος.
'Ετιθήλει, 3. sing. plusq. perf. ind. med. verbi θάλλω.
'Ετίθην, aor. 1. ind. pass. verbi τίθημι.
'Ετίθητι, 3. sing. plusq. perf. ind. med. *Ion.* pro ἐτιθήκει, a θάπτω.
'Ετιθήκειν, plusq. perf. ind act. verbi θνήσκω.
'Ετιὰ, *adv.* quotannis, *Lyco hr.* Ab ἔτος
"Ετειλαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi τίλλω.
"Ετιτα, *extendi*, aor. 1. ind act. verbi τίνω.
"Ετιος, σία, τον, annuus. Ab ἔτος.
"Ετιρεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a τίρω.
'Ετίρητο, 3. sing. imperf. ind pass.
"Ετικτε, 3. s. a. 2. ind. act. v. τίκτω, pro τίκω.
'Ετικνοτοιήσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi τεκνοτοιέω.
'Ετίκνωσεν, 3. pl aor. 1. ind. pass. *Boeot.* pro ἐτεκνώθησαν, a τεκνόω.
'Ετειλίετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* et *Poet.* pro ἐτιλίετο, a τιλίω.
'Ετίλιον, 3. pl imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐτίλιον.
'Ετιλίωσα, aor. 1. ind. act. verbi τιλιόω.
'Ετίλισα, aor. 1. ind. act. verbi τιλίω.
'Ετίλισαν, *perfecerunt*, 3. pl.
'Ετίλισθην, aor. 1. ind. pass.
'Ετίλισσα, *Poet.* pro ἐτίλισα.
'Ετιλύτα, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτιλύοντο, a τιλύω.
"Ετιλλε, 3. sing imperf. ind act. verbi τίλλω.
"Ετιμον, aor. 2. ind. act. verbi τίμνω.
'Ετιοδώης, ῶος, ὁ, fideliter serviens, ita serviens ut bonum servum decet. Ex δμῶς.
'Ετιόκριθον, ὑ, τὸ, genuinum hordeum, hordei genus quod nunquam vitiatur. Ex κριθή.
'Ετεὸν, *adv.* vere, revere. Ab ἐτεός.
'Ετεὸς, ὰ, ὸν, verus. Ab ἐτός.
'Ετεραλκίως, ῶς, *adv.* ancipite Marte. Ab
'Ετεραλκὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, dubius, anceps, qu. dic. anceps robur, pro ἑτεριαλκής. Ex ἀλκὴ, vel ἴλκω.
'Ετεραχθὴς, ἐς, alteri parti gravis; in alteram partem incumbens. Ab ἄχθος.
'Ετεριγκιφαλᾶν, desipere, *Poll. ex Ar.*
'Ετεριδὴς, ἐς· vide ἑτεριστὴς, *Nic.*
'Ετεριέκρης, ητος, ὁ, indigena Cretensis, *Hom.*
'Ετέρη, *adv. Ion.* alia via, alia ratione, alio modo. Ab ἕτερος.
'Ετερήμερος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, qui alternis diebus aliquid facit; (2) vicissim et mutuas sortes habens, per dies variatus. Ex ἡμέρα.
'Ετεροζήρεια, ας, ἡ, alterius partis favor seu studium.
'Ετερογάστριος, οὐ, ab alia matre natus.
'Ετερογενὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, alienigena; (2) alterius et diversi generis. Ex γένος.
'Ετερόγλαυκες, ὑ, ὁ ἢ ἡ, altero oculo cæsius.
'Ετερόγλωσσος, vel ἑτερόγλωττος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, qui alterius et diversæ linguæ est; (2) lingua ipsa, diversa et peregrina. Ex γλῶσσα.
'Ετερόγναθος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, utrisque mandibulis avide comedens; (2) edax; (3) qui duro ore est.
'Ετερογνωμοσύνη, ης, ἡ, diversa sententia. Ab
'Ετερογνώμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui alterius seu diversæ est sententiæ. Ex ἕτερος et γνώμη.
'Ετερόγονος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, e vario genere natus.
'Ετεροδακνίω, (seu -δάκνω,) alios comedo, vexo.
'Ετεροδιδασκαλίω, ῶ, fut. ήσω, diversam doctrinam doceo. Ex διδάσκω.
'Ετεροδοξίω, ῶ, f. ήσω, alterius sum opinionis, orthodoxis non adsentior.
'Ετεροδοξία, ας, ἡ, opinio diversa; (2) opinio prava. Ab
'Ετερόδοξος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, qui alterius est opinionis; (2) qui alterius est sectæ. Ex δόξα.
'Ετεροειδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, qui diversæ est speciei. Ex ἕτερος et εἶδος.
'Ετεροιδνὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, qui diversæ est gentis.
'Ετεροενιργὴς, ὁ, aliud agens. *Damoc.*
'Ετερόζηλος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, qui alio studio ducitur, alia sectans Hinc
'Ετεροζήλως, *adv.* inique, alieno animo, animo erga aliam partem magis adfecto.
'Ετεροζυγίω, ῶ, f. ήσω, diversa animalia jungo, ut bovem et equum; (2) adjungor alienigenis.
'Ετερόζυγος, *Phoryl.* τάλαντα ἑτερόζυγα, statera in alteram partem inclinans; (2) de animalibus, est diversi géneris, *LXX.*
'Ετεροθαλὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, qui altera tantum ex parte viret, vel altero ramo; (2) cujus pater vel mater tantum vivit. Ex θάλλω
'Ετεροθελὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, qui aliud vult. Ex θέλω.
'Ετερόθερμος, ὁ, idem quod ἑτερόζηλος, *Suid.*
'Ετερόθροος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, qui diversæ est linguæ; (2) alienigena.
'Ετεροῖος, οἶα, οἷον, alius, dissimilis, diversus a reliquis. Ex ἕτερος. Hinc
'Ετεροιότης, τος, ἡ, dissimilitudo.
'Ετεροιόω, ῶ, f. ώσω, altero, immuto.
'Ετεροίως, *adv.* alio et diverso modo, aliter, dissimiliter, diverse.
'Ετερόισις, εως ἡ, alteratio, diversitas, quum rerum qualitates aliæ atque aliæ fiunt.
'Ετερόκαρπος, ον, diversum fructum edens, ut, v. gr., surculus insitus stirpi, &c.
'Ετεροκλινὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, versatilis; (2) in alteram partem vergens. Ex κλίνω. Unde
'Ετεροκλίνω, in alteram partem inclino. 'Ετεροκλίναν τε κάρηνον, *Oppian. Cynaget.* 4, 204.
'Ετεροκλιτον, τὸ, sc. ὄνομα, Heterocliton, nomen quod in diversas declinationes cadit.
'Ετερόκλιτος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, aliter declinatus, a communi declinandi ratione deflectens:
'Ετεροκλίτως, *adv.* aliter declinando.
'Ετεροκλοίω, ῶ, f. ήσω, in diversum moveo, vel quatio.
'Ετεροκρανία, ας, ἡ, dolor alteram cranii partem tentans.
'Ετερόκωφος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, altera aure surdus. Hinc
'Ετεροκωφόω, altera aure surdus sum.
'Ετερολεξία, ας, ἡ, ejusdem rei aliis verbis expressio. A λέξις.
'Ετερόμαλλος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, altera parte villosus.
'Ετερομάσχαλος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, altera tantum parte manuleatus. Ex ἕτερος et μασχάλη.
'Ετερομυγτθίω, ῶ, f. ήσω, inæqualiter cresco.
'Ετερομέρεια, ας, ἡ, studium partis alterius. Ab
'Ετερομερὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, qui est alterius partis, in alteram partem inclinans. A μέρος.
'Ετερομήκης, εος, ὁ ἢ ἡ, altera parte longior Ex μῆκος, *longitudo.*
'Ετερομήτωρ, ορος, ὁ, frater ex diversa matre.
'Ετερομόλιος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, quo, vel ad quem altera tantum pars venit, vel accedit; ut ἑτερομόλιος δίκη, in qua adversarii non comparuerunt, *Suid.* Ex μολίω.
'Ετερόμορφος, ον, qui formæ diversæ est.
'Ετεροπάθεια, ας, ἡ, alterius partis vexatio. Ex πάθος, *passio.*
'Ετεροπλανὴς, ὶς, ad alteram partem vagans; epith oculi, *Nic.*
'Ετεροπλοία, τὰ, idem quod
'Ετεροπλῶν, τὸ, fœnus nauticum, cum commeatus tantum periculum fœnerator suscepit, *Dem.*
'Ετερόπλοος, *contr.* ἑτερόπλους, ὑ, ὁ ἢ ἡ, ab altera tantum parte navigationem præbens; ἑτερόπλων δάνισμα, pecunia mutua nautica, qua periculo creditoris transferuntur emptæ merces aliquo, non vero aliæ inde reportantur, ut in ἀμφοτεροπλῶ fit. Dicuntur et ἀμφοτεροπλοια, sc. χρήματα, vel δανίσματα.
'Ετερόρροος, ον, alternatim flans, vento minime suo sonans, *Anac.*
'Ετεροσῦς, πόδος, ὁ, claudus, *Alciphr.* 3, 27.
'Ετεροσροσωπίω, ῶ, f. ήσω, persona differo.
'Ετεροσχοσωπικὸς, ὴ, ὸν, qui alius seu diversæ personæ est.
'Ετεροσπρόσωπος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, idem. A πρόσωπον.
'Ετεροσπροσωπικῶς, *adv.* in alia persona.
'Ετεροτρόπιον, in alteram partem vergo. Ab
'Ετεροτρόπιος, ἰος, ὁ ἢ ἡ, in alteram partem vergens seu inclinans. A τρέπω.
'Ετεροτρόπιον, idem quod ἑτεροτρόπιον.
'Ετεροτρόπος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἑτεροτρόπιος.
'Ετεροτυθμος, ὁ ἢ ἡ, qui alterius rhythmi est.
"ΕΤΕΡΟΣ, ἑρα, ερον, alter; (2) alius; (3) diversus.
'Ετεροσήμαντος, ον, diversam significationem habens. A σημαίνω.
'Ετεροσκιος, quorum alterum latus umbram jacit, quorum umbra aut ad septemtrionem aut ad meridiem spectat. Ex σκιά.
'Ετεροσοιχος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, qui alterius est ordinis et diversæ seriei.
'Ετερόσομος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, altera tantum parte aciem habens, ex altera tantum parte acutus. Ex ἕτερος et τόμα, *acies.*
'Ετεροστροφα, metra quædam ab alteratione stropharum. Ex ἕτερος et στροφή.
'Ετεροσχήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui diversæ figuræ est.
'Ετερότης, ητος, ἡ, diversitas. Ab ἕτερος.
'Ετεροτροπος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, alius modi, diversus.
'Ετερώτις, ὁ ἢ ἡ, unam tantum aurem habens. Ab ἓξ pro οὖς.
'Ετερώσιος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, qui alterius seu diversæ est essentiæ; (2) alius, diversus. Ex ὑσία.
'Ετερόφθαλμος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, qui alterum oculum amisit; (2) unoculus; (3) qui habet oculos duplicis coloris. Hinc
'Ετεροφθαλμία, ας, ἡ, vitium, imprimis in equis, quum varios habent oculos.
'Ετεροφθόγγος, ον, idem quod ἑτερόφωνος, *Synes.*
'Ετεροφρούντος, ον, qui ab alio custoditur.
'Ετερόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, aliter sentiens. A φρήν.
'Ετεροφυὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, diversæ naturæ; (2) alibi natus. Ex ἕτερος et φυὴ, *natura.*
'Ετερόφυλος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, qui est ex alia tribu; (2) qui diversæ est gentis, alienigena; (3) qui diversæ est naturæ. A φυλή.
'Ετεροφωνία, ας, ἡ, diversitas soni seu vocis.
'Ετερόφωνος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, aliam et diversam edens vocem. Ex ἕτερος et φωνὴ, *vox.*
'Ετεροχροίω, alio et diverso colore sum. Ab
'Ετερόχροος, *contr.* ἑτερόχρως, ὑ, ὁ ἢ ἡ, discolor, diverso præditus colore, versicolor. Ex ἕτερος et χρόα. Hinc
'Ετεροχροιότης, ητος, ἡ, diversitas coloris.
'Ετερόχρωμος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, idem. Ex χρῶμα.
'Ετερόχρως, ὑ, ὁ ἢ ἡ, idem.
'Ετερόω, ῶ, f. ώσω, altero, muto. Ab ἕτερος.
"Ετερσεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a τέρσω.
"Ετερσι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi τέρσω.
'Ετέρφθην, aor. 1. ind. pass. verbi τέρπω.
'Ετέρωθεν, *adv.* altera ex parte, diversa ex parte. Ab ἕτερος.
'Ετέρωθι, *adv.* alibi, alio loco. Ab eod.
'Ετερώνυμος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, diversum nomen habens. Ex ἕτερος et ὄνομα, *nomen.*
'Ετερωνύμως, *adv.* diverso nomine, non analogice. A præc.
'Ετερωνυμία, ἡ, diversitas nominis, *Steph.*
'Ετέρως, *adv.* alio modo, aliter, secus.
'Ετέρωσι, *adv.* alteram in partem; (2) alio.
'Ετερώσις, εως, ἡ, alteratio. Ab ἑτερόω.
'Ετεταλμην, plusq. perf. ind. pass. verbi τέλλω.
'Ετεταπείνωτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ταπεινόω.
'Ετετάχατο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro τεταγμένοι ἦσαν, a τάσσω.
'Ετετεύχατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro τετευγμένοι ἦσαν, a τεύχω.
"Ετετμεν, 3. sing. imperf. ind. act. v. τέτμω.
'Ετετρήχειν, plusq. perf. ind. act. v. τρήχω.
'Ετέτυκτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi τεύχω.
'Ετετύφια, pl. perf. ind act. *Ion.* pro ἐτετύφειν.
'Ετετύχοντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. *Ion.* verbi τυγχάνω.
"Ετεχ' pro ἔτεκε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τίκτω.

'Ετέχθην,

Ἐτέχθην, *natus sum*, aor. 1. ind. pass.
Ἐτήκετο, 3. sing imperf. ind. pass. v. τήκω.
Ἐτήρει, imperf. ind act. *contr.* pro ἐτήρουν, a τηρέω
ΕΤΗΣ, ου, ὁ, socius, amicus; (2) civis; ἕται, sodales Hinc ὦ τὰν, o bone
Ἐτησίαι, ῶν, οἱ. Etesiæ, venti anniversarii, qui circa decimum vel duodecimum diem ab ortu Caniculæ spirare solent. Ab
Ἐτήσιος, α, ὁ ἡ, anniversarius, annuus.
Ἐτησίως, *adv* quotannis. A præc. ab ἔτος.
Ἑτοίμακα, perf. ind. act. *Att.* pro ἡτοίμακα, ab ἑτοιμάζω.
Ἐτητυμία, ας, ἡ, veritas. Ab
Ἐτήτυμος, ου, ὁ ἡ, verus, verax, probus, ingenuus. Hinc ἐτήτυμον, *adv.* vere, revera. Ab ἔτυμος.
Ἐτητύμως, *adv.* vere.
ΕΤΙ, *adv.* adhuc, etiamnum; (2) amplius, præterea; (3) posthac, in postremum; (4) quin, quin etiam; (5) jam, jamnunc; (6) interdum eleganter redundat. Hinc ἔτι μὴν, etiam nunc.
Ἐτίθει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτίθουν, a τιθέω, pro τίθημι.
Ἐτίθεν, 2. s. imperf. ind. pass. *Dor.* pro ἐτίθου.
Ἐτίθη, 2. sing. imperf. ind. pass.
Ἔτικτον, imperf. ind. act. verbi τίκτω.
Ἐτίμησα, aor. 1. ind. act. verbi τιμάω.
Ἐτινάσσετο, 3. sing imperf. ind. pass. verbi τινάσσω.
Ἐτίομεν, 1. pl. imperf. ind. act. verbi τίω.
Ἔτισα, *colui*, aor. 1. ind. act. verbi ejusd.
Ἐτιταίνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi τιταίνω.
Ἔτλην, *sustinui*, aor. 2. ind. act. verbi τλήμι.
Ἔτμαγεν, 3. plur. aor. 2. ind. pass. *Bœot.* pro ἐτμάγησαν, a τμήγω, vel τμήσσω.
Ἔτμηγον, *secui*, aor. 2. ind. act.
Ἔτμηξα, aor. 1. ind. act.
Ἐτμήθην, a. 1. ind pass. verbi τέμνω, pro τμάω.
Ἑτνηδὸς, οῦ, ὁ, pulmentarium ex fresis elixisque leguminibus confectum Ab ἔτνος.
Ἑτνήευσις, ιος, ἡ, trulla qua puls hauritur; (2) omne instrumentum quo aliquid hauritur, cochlear, tudicula Ab eod.
Ἑτνοδόκος, sc. τορύνη, tudicula, seu cochlear quo τὸ ἔτνος διχόμυθα, et ex olla expromimus, *Ep.*
ΕΤΝΟΣ, ους, τὸ, puls ex leguminibus elixis confecta.
Ἑτοιμάζω, f. άσω, paro, expedio, facio, ut in promptu sit. Ἅ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν, 1 *Cor.* 2, 9. Οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται, *Marc.* 10, 40. Ab ἕτοιμος.
Ἑτοιμάσατε, *parate*, 2. pl. aor. 1. ind. act.
Ἑτοιμασία, ας, ἡ, præparatio; (2) basis, sedes firma firmamentum; (3) promptitudo, alacritas; (4) apparatus ad aliquid agendum, v. gr. militaris.
Ἑτοιμαστὴς, οῦ, ὁ, apparator, instructor; (2) conciliator.
Ἑτοιμόδακρυς, υος, ὁ ἡ, qui facile flet.
Ἑτοιμοθάνατος, ου, ὁ ἡ, paratus ad moriendum, qui facile moritur.
Ἑτοιμοπονία, ἡ, tolerantia laboris, seu studium laborandi, sed inaniter fere et cum ostentatione. A seq. et πόνος.
Ἑτοιμολόγος, ον, promptiloquus, *Noz.*
Ἑτοιμον, τὸ, alacritas Τὸ γὰρ ἕτοιμόν ἐστι, τύχῃ ἔχαι καλῶς, est enim alacritas mihi, si quidem poterit bene fieri, *Eur. Or.* 1106.
ΕΤΟΙΜΟΣ, ου, ὁ ἡ, promptus, paratus; τὰ ἕτοιμα, quæ jam parta sunt, possessiones.
Ἑτοιμότης, ητος, ἡ, promptitudo, alacritas; (2) propensio; (3) apparatus ad rem gerendam. Ab ἕτοιμος.
Ἑτοιμοτρεπὴς, ἐος, ὁ ἡ, qui facile flectitur. Ab ἕτοιμος et τρέπω.
Ἑτοίμως, *adv.* prompte, expedite, parate.
Ἐτόλμα, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτόλμων, a τολμάω.
Ἐτόλμησι, *ausus fuit*, 3. sing. aor. 1. ind. act.
Ἔτον, 2. dual. aor. 2. ind. act. verbi ἵημι.
Ἔτος, ους, τὸ, annus.
Ἐτὸς, ἡ, ὸν, verus; (2) bonus. Ab εἰμὶ, *sum.*
Ἐτὸς, *adv.* frustra, temere, perfunctorie. Οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι, non temere est quod de nobis fiunt tragœdiæ, *Aristoph. Lysist.* 138
Ἔτραγον, τονί, a 2. ind. act. verbi τρώγω, *rodo.*
Ἔτρατε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi τείρω
Ἐτράπετον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi τραπέω.
Ἐτράπετο, 3 sing. aor. 2 ind. med. v. τρέπω.
Ἐτράπην, *versus sum*, aor 2. ind. pass.
Ἐτραπόμην, *verti*, aor. 2. ind. med.
Ἐτράφην, aor. 2. ind. pass. verbi τρέφω.
Ἔτραφον, *alui*, aor. 2. ind. act.
Ἔτρεμε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi τρέμω
Ἔτρεσα, *tremui*, aor. 1. ind. act. verbi τρέω.
Ἐτρέφετο, 3 sing. imperf. ind. pass. verbi τρέφω.
Ἔτρεφον, *alebam*, imperf. ind. act.
Ἔτρησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi τιτράω, seu τέτρηκα.
Ἔτριγον, *stridi*, aor. 2. ind. act. verbi τρίζω.
Ἐτρύγων, 3. pl. imperf. ind. *contr.* pro ἐτρύγοσαν, a τρυγάω.
Ἐτρύπα, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐτρύπα, *contr.* ex ἐτρύπαε, a τρυπάω.
Ἐτρύφην, aor. 1. ind. pass. verbi θρύπτω.
Ἐτρυφήσαμεν, 2. pl aor. 1. ind. act. v. τρυφάω.
Ἔτρωσα, aor. 1. ind. act. verbi τιτρώσκω.
Ἐτύθην, aor. 1. ind pass. verbi θύω.
Ἐτυλίχθην, aor. 1. ind. pass. verbi τυλίσσω.
Ἐτυμηγόρος, ου, ὁ ἡ, veridicus. Ex ἔτυμος et ἀγορεύω, *dico.*
Ἐτυμόδρυς, υος, ἡ, quercus proprie dicta.
Ἐτυμόθροος, *contr.* ἐτυμόθρους, ὁ ἡ, verisonus, veriloquus. Ex θρόος.
Ἐτυμολογέω, ῶ, f. ήσω, originem verbi indico Ab ἐτυμολόγος.
Ἐτυμολογία, ας, ἡ, Etymologia, originis verborum indicatio. Ab eod.
Ἐτυμολογικὸς, ἡ, όν, etymologicus, peritus etymologiarum explicandarum.
Ἐτυμολόγος, ου, ὁ ἡ, qui origines verborum indicat. Ex ἔτυμος et λέγω, *dico.*
ΕΤΤΜΟΣ, ου, ὁ ἡ, verus. Hinc ἔτυμον, *adv.* vere, revera; et τὸ ἔτυμον, etymum, vera origo alicujus vocabuli.
Ἐτυμότης, ητος, ἡ, idem quod ἐτυμολογία.
Ἐτυμπανίσθησαν, 3. pl. aor, 1. ind. pass. verbi τυμπανίζω.
Ἐτυμώνιος, ου, ὁ ἡ, verus. Ab ἔτυμος.
Ἐτύμως, *adv.* vere; (2) ab origine vocis, secundum originem vocis. Ab eod.
Ἐτύπαν, aor. 2. ind. pass *Dor.* pro ἐτύπην.
Ἐτύφθεν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐτύφθησαν.
Ἔτυχε, 3. sing. aor. 2. ind. act verbi τυγχάνω.
Ἐτύχθην, *fui*, aor 1. pass verbi ejusd.
Ἔτυχον, *nactus sum*, aor. 2. ind. act.
Ἐτώσια, *adv.* frustra, *Theoc.*
Ἐτωσιεργὸς, οῦ, ὁ ἡ, qui incassum laborat; (2) qui laborem fugit. Ex ἔργον.
Ἐτώσιος, α, ὁ ἡ, inanis, cassus, inutilis.
Ἐτωσίως, *adv.* frustra. A præc. Ab ἐτὸς, idem.
Εὖ. *Dor.* pro ἑοῦ, sui. Τῶν δ' ἄλλων ὅστις εὖ ἀκήδησε, *Il.* 14, 427.
Εὖ, *adv.* bene; (2) recte; (3) facile; (4) feliciter; (5) commode; (6) rite; (7) præclare; (8) pulchre. In compositione notat (9) facile; et interdum (10) feliciter. Εὖ βιζηκὼς, pollens fortuna, opibus, *Soph. Elect.* 979. Τὸ εὖ commodum, utilitas. Τὸ σὸν μὲν εὖ πίρα δίκης ἔχαι, tuum quidem commodum ultra jus erit, *Eurip. Iphig. in Aul.* 396. Τὸ δ' εὖ μάλιστά γ' ὥτω γίγνηται commodum sic maxime fit, *Id. Iphig. in Taur.* 580. Τῷ γὰρ εὖ τετυμένος οὐκ οἶδεν, ἀλλὰ δυστυχῶν, commodis privari nescit, cum semper fortunam habuerit adversam, *Id. Fragm.* 16, *ex Bellerophonte.* Ab εὖς.
Εὐαγγέλια, τὰ, sacrificium eucharisticum, *item* præmium ob lætum nuncium.
Εὐαγγελίζω, et εὐαγγελίζομαι, læta nuncio; (2) doctrinam Christi annuncio, evangelium prædico, evangelizo. Ὡς εὐηγγέλισε τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις τοῖς προφήταις, *Apoc.* 10, 7.
Εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, *Luc.* 8, 1.
Εὐαγγελικὸς, ἡ, όν evangelicus, ad Evangelium pertinens. Ab
Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, lætum nuncium; (2) præmium quod nuncium lætum adferenti datur; (3) annunciatio beneficii Christi, quo homines morte sua ab æterna morte liberavit; (4) doctrina Christiana universa; (5) historia Christi, prout ab Evangelistis descripta est.
Εὐαγγέλιος, α, ὁ ἡ, læta nuncians, *Ern.*
Εὐαγγελιοῦνται, 3. pl. fut. 1. ind. med. *Att.* pro εὐαγγελίσονται, ab εὐαγγελίζω.
Εὐαγγελιστὴς, οῦ, ὁ, Evangelista, Evangelii præco; (2) Evangelii sive Historiæ evangelicæ scriptor. Ab eod. Hinc
Εὐαγγελίστρια, ας, ἡ, quæ Evangelium docet.
Εὐάγγελος, ου, ὁ ἡ, qui fausta annunciat. Τί μ' οὐκ ἔπασας ἐξ εὐαγγέλων φήμης ἀπειλεῖν; post lætum nuncium, *Eurip. Phœn.* 1223.
Εὐαγέω, sanctus sum.
Εὐαγέως, *adv.* sancte, pure, rite. Ab
Εὐαγὴς, ἐος, ὁ ἡ, sanctus, sacer, purus, castus, pius; (2) agilis; (3) secundus; (4) qui facile frangi potest. Ex ἅγιος, *res sacra*, vel ἄγω, *ago*, seu *frango.*
Εὐάγητος, ου, ὁ ἡ, purus, splendidus, clarus; (2) mobilis, qui huc et illuc facile agitur. Vox inepta dithyrambica *ap. Aristoph.* incertæ significationis. *Dor.* pro εὐήγητος, *Ern.* (2) Δροσιρὰν φύσιν εὐάγητοι, roscida natura agiles, *Aristoph. Nub.* 277.
Εὐάγκαλος, ου, ὁ ἡ, facilis complexu, facilis portatu. Ἄχθος ἂν εὐάγκαλον, *Æschyl. Prometh.* 350. Ex ἀγκάλη, *ulna.*
Εὐάγκεια, ἡ, fertilis vallis, *Call.* al. epith. Pindi, pervocalis. Ab ἀγκὴς.
Εὐαγκὴς, ὲς, in valles devexus, *Pind.*
Εὔαγλις, ιδος, ὁ ἡ, bonas seu pulchras spicas habens; (2) bonos nucleos habens.
Εὐαγόρασος, ον, vendibilis, *Ern.*
Εὐαγρέω, ῶ, f. ήσω, in captura sum felix; (2) prædæ copiam habeo. Ex εὖ et ἄγρα.
Εὐαγρὴς, ὲς, prospere capiens, *Opp.*
Εὐαγρία, ας, ἡ, felicitas et bonus successus in captura, prospera venatio, opima præda:
Εὔαγρος, ον, felix in captura.
Εὐαγωγία, ας, ἡ, bona educatio.
Εὐαγωγος, ου, ὁ ἡ, qui facile duci potest; (2) tractabilis, docilis.
Εὐαγῶς, *adv.* sancte. Ab εὐαγὴς.
Εὔαδε, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Æol.* pro ἤαδε.
Εὐαδὴς, ὲς, ὁ ἡ, placidus, tranquillus. Ex εὖ et ἄδω, *placeo.*
Εὐαδίκητος, ου, ὁ ἡ, qui facile injuria adfici solet, injuriæ obnoxius; (2) imbecillis.
Εὐαεῖ, dat. sing ab εὐαὴς.
Εὐαερὴς, ὲς, tranquillum cœlum habens:
Εὐαερία, ας, ἡ, tranquillitas cœli. Ex ἀὴρ.
Εὐαζω, fut. άσω, Evan clamo; (2) sacro furore percitus sum. Ab εὐάω.
Εὐαὴς, ὲς, ὁ ἡ, salubriter spirans; (2) qui bene a ventis perflatur. Εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σβέος Ὠρίωνος, χώρῳ ἐν εὐαεῖ, *Hesiod. Op.* 506. Εὐαεῖ τε πνεύματι χρησάμενος, secundo vento usus, *Herodot.* 2, 117. (1) Ὅστις δ' ἀλγίων εὐαὴς ἡμῖν ἕλθοις, *Soph. Philoct.* 849. Ex εὖ et ἄημι.
Εὔαθλος, ου, ὁ ἡ, clarus certaminibus, peritus certaminum.
Εὐαίνητος, ου, laude dignissimus. Ab αἰνέω.
Εὐαίρετος, ου, ὁ ἡ, qui facile capi potest.
Εὐαισθησία, ας, ἡ, sensuum vigor. Ex εὖ et αἰσθάνομαι, *sentio.* Unde
Εὐαίσθητος, ου, ὁ ἡ, sensu valens, sensum acrem habens. Hinc τὸ εὐαίσθητον, ου, sentiendi facultas, sensus acumen.
Εὐαισθήτως, *adv.* cum sensuum vigore, faciliter ad perceptionem. *Comp.* εὐαισθητοτέρως, *ap. Plat.*
Εὐαίων, ωνος, ὁ ἡ, beatus, felicis ævi. Τὸν λοιπὸν ἅδη βίοτον εὐαίων' ἔχειν, *Soph. Trach.* 81.
Εὐαίως, *adv.* feliciter. *Vox Comica.*
Εὐάκητος, ου, ὁ ἡ, curatu facilis. Ex εὖ et ἀκέομαι.

Εὐακίως, *adv.* ita ut curari facile possit, *Arel.*
Εὐάκτις, ιος, ὁ ἡ ἡ, pulchros habens radios.
Εὐαλάκατον, acc. sing. *Dor.* pro εὐηλάκατον.
Εὐαλδίως, feliciter et cum profectu. Ab
Εὐαλδὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, bene et feliciter crescens, bonum incrementum accipiens. Ex ἀλδέω.
Εὐαλθὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, sanatu facilis. Ex ἄλθω.
Εὐάλιος, *Dor.* pro εὐήλιος.
Εὐαλλοίωτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui facile mutari potest.
Εὐαλσὴς, ὶς, nemorosus. Ab ἄλσος.
Εὐαλωσία, ας, ἡ, Cereris epith. quoniam areas frugum copia implet, *Hes.* Ex εὖ et ἁλοάω, *tritura.*
Εὐάλωτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, captu facilis, expugnabilis. Ex εὖ et ἁλίσκομαι, *capio.*
Εὐαμιρίαν, acc. sing. *Dor.* pro εὐημερίαν.
Εὐάμπιλος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, pulchre vitibus consitus.
Εὐὰν, vox mulierum Bacchantium. Hinc Lat. *Evan*, ipse Bacchus.
Εὐαναγνωστος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, lectu facilis. Ex εὖ et ἀναγινώσκω, *lego.*
Εὐανάγωγος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui facile rejicitur, sive exscreatur. Ex εὖ et ἀναγωγή.
Εὐαναδιδάκτως, *adv.* ut facile meliora sibi persuaderi sinat. Ab ἀναδιδάσκω.
Εὐανάδοτος, ὁ ἡ ἡ, qui facile digeritur et in membra distribuitur. Ex ἀναδίδωμι.
Εὐανάκλητος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, revocatu facilis; (2) qui facile flecti potest et ab ira revocari Ex εὖ et ἀνακαλέω, *revoco.*
Εὐανακλήτως, *adv.* placabiliter. A præc.
Εὐανάλαπτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui facile refocillari, restitui potest. Ex ἀναλαμβάνω.
Εὐανάλωτος, ον, qui facile absumitur. Ab ἀναλίσκω.
Εὐανάμνησος, ον, memor.
Εὐανάπτυστος, ον, respirationi aptus. Ab ἀναπνέω.
Εὐανάσφαλτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, facile ex morbo resurgens; facile convalescens. Ex εὖ et ἀνασφάλλω.
Εὐανάτρεπτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, subversu seu eversu facilis. Ex εὖ et ἀνατρέπω.
Εὐανάτροφος, ον, bene nutritus, vigens.
Εὐανδρέω, ῶ, f. ήσω, bonis et strenuis viris abundo; (2) viribus polleo, vigeo.
Εὐανδρία, ας, ἡ, abundantia fortium virorum; (2) virilitas. Ab
Εὔανδρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, fortes viros habens, qui a strenuis viris incolitur. Ex εὖ et ἀνήρ.
Εὐάνιμος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, bonos et prosperos ventos habens; (2) serenus; (3) a ventis tutus.
Εὐάνιτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, emissu facilis, dissolutu et dilutu facilis, facile liquescens. Ex εὖ et ἀνίημι, *remitto.*
Εὐανθεῖς, nom. pl. *contr.* pro εὐανθέες.
Εὐάνθειος, α, ον, et
Εὐάνθεμος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, floridus.
Εὐανθέω, ῶ, f. ήσω, bene et prospere floreo Ab
Εὐανθὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, pulchre floridus; (2) nitidus, venustus. Ex εὖ et ἄνθος. *flos.*
Εὐάνιος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui moderate dolores fert, lenis, mitis. Ex εὖ et ἀνία.
Εὐάνοικτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, apertu facilis, qui facile reseratur. Ex εὖ et ἀνοίγω.
Εὐαντάω, propitius sum, *Call.*
Εὐάντης, ες, et
Εὐάντητος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, facile obvius, expositus; (2) propitius, mitis; (3) cui occurrere bonum et faustum est. Ex εὖ et ἀντάω.
Εὐαντίλικτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui facile refelli potest. Ex εὖ et ἀντιλίγω.
Εὐάντυξ, υγος, ὁ ἡ ἡ, pulchram circumferentiam aut orbem habens.
Εὐαπάλλακτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, quo facile liberari possumus. Ex ἀπαλλάσσω.
Εὐαπαλλάκτως, *adv.* ad evadendum apte.
Εὐαπάρτιστος, ον, perfectus, absolutus.
Εὐαπάτητος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui facile decipitur. Ex ἀπατάω, *decipio.*
Εὐαπήγητον, *facilem narratu*, acc. sing. *Ion.* pro εὐαφήγητον, ab εὐαφήγητος.
Εὐαπόβατος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, facilis descensu. Ex ἀποβαίνω.
Εὐαπόδεικτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, demonstratu facilis, probabilis. Ex εὖ et ἀποδείκνυμι.
Εὐαπόδικτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, acceptus, gratissimus.
Εὐαπόδοτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, redditu facilis; (2) qui facile excernitur. Ex ἀποδίδωμι.
Εὐαποκρίτως, *adv.* ita ut facile responderi queat. Ex ἀποκρίνομαι.
Εὐαπολόγητος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui facile excusari potest. Ex ἀπολογίομαι.
Εὐαπόλυτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui facile exsolvi potest, recedit vel abscedit. Ex ἀπολύω.
Εὐαπόῤῥυτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, facile defluens.
Εὐαποσείσας, ut facile amoveri, repelli possit
Εὐαπόσπαστος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui facile avelli vel abstrahi potest.
Εὐαποτείχιστος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui circumvallari et muniri facile potest. Ex ἀποτειχίζω.
Εὐαπόφυκτος, ον, qui facile effugi potest.
Εὐαρδὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, bene irrigatus; (2) irrigatione aptus et conveniens. Ex ἄρδω.
Εὐάρεστος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, blandus, placere cuilibet studens, placidus, obsequiosus. Ab ἀρέσκω
Εὐαρέστως, *adv.* blande. A præc.
Εὐαρεστότερος, blandius, *Xen.*
Εὐαρεστέω, ῶ, f. ήσω, placeo. Εὐηρέστησε δὲ Ἐνὼχ τῷ Θεῷ, *Gen.* 5, 22. Τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεὸς, *Heb.* 13, 16. Hinc
Εὐαρεστήριος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, placatorius.
Εὐαρέστησις, ιος, ἡ, placabilitas, lenitas, gratiæ conciliatio, studium placendi; ipsa gratia.
Εὐαρεστικὸς, ἡ, όν, ad placendum accommodatus. Ab
Εὐάρεστος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, acceptus, valde gratus, bene placens.
Εὐαρέστως, *adv.* ad placitum, grate.
Εὐαρίθμητος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, numeratu facilis; (2) non multus, paucus.
Εὐαρκὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, ad propulsandum vel auxiliandum idoneus. Ex ἀρκέω.
Εὔαρκτος, ον, tractabilis, moriger. Ab ἔρχω.
Εὐάρματος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui bonum habet currum, eoque bene utitur. Ex ἅρμα.
Εὐαρμοσίως, sum concinnus, *Hipp.*
Εὐαρμοσία, ας, ἡ, concinnitas, lepos.
Εὐάρμοστος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, aptus, habilis, dexter, quadrans, commodus; (2) apte compositus.
Εὐαρμόστως, *adv.* apte, concinne. A præc.
Εὔαρνος, ον, agnis abundans, bonos agnos habens. Ab ἄρν, *agnus.*
Εὐάρστος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, aratu facilis; (2) bene aratus. Ex εὖ et ἀρστός.
Εὐάρτυτος, ον, bene conditus. Ab ἀρτύω.
Εὐαρχία, ας, ἡ, principatus bonus. Ab
Εὔαρχος, ὁ ἡ ἡ, bonus ductor et imperator; (2) imperio parens. Ex εὖ et ἀρχή.
Εὔασμα, ατος, τὸ, ovatio, vociferatio bacchantium; (2) vociferatio quævis. Εὔασμα διὸς βακχίου ἄιαπτος, *Orph. Hymn. in Solem* 8.
Εὐασμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab εὐάζω.
Εὐάστειρα, ἡ, Baccha, sacerdos Bacchi.
Εὐάστερος, ᾱ, ὁ, splendide lucidus, lucidissime fulgens. Ex εὖ et ἀστὴρ, *stella.*
Εὐαστὴρ, ῆρος, ὁ, Evans, qui furit e Baccho; (2) sacerdos Bacchi:
Εὐαστὴς, οῦ, ὁ, idem, et ab εὐάζω.
Εὐαστικὸς, ἡ, όν, Bacchicus.
Εὐαυγὴς, illustris, vel, qui undique conspici potest, vel, unde prospectus in vicina late patet. Ἕστη Θιατὴς τύργον εὐαυγῆ λαβὼν, *Eurip. Suppl.* 652. Ἕδραν γὰρ εἶχε πάντοθ' εὐαυγῆ τρατῷ, sedem unde longe lateque exercitum omnem prospicere poterat, *Æsch. Pers.* 464.
Εὐάτμητος, volatilis. *Theophr.*
Εὔαυρος, bene situs, bene ventilatus.
Εὐαυξὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, bene crescens. Ex αὔξάνω.
Εὐαφήγητος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, facilis explicatu, *item* qui facile exprimi verbis potest. Ex εὖ et ἀφηγέομαι.
Εὐάφεια, ας, ἡ, mollitudo. Ab
Εὐαφὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, mollis, tractabilis. Ex ἁφή.
Εὐάφορμος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, opportunus; (2) excusatu facilis; (3) excusatione dignus. Ex εὖ et ἀφορμή.
Εὐάφορος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, editus, unde longe prospici potest. Ex εὖ et ἀφοράω.
Εὐαφῶς, *adv.* decenti tactu, appositissime.
Εὐαχεῖς, nom. plur. *Dor.* et *contr.* pro εὐηχέες.
Εὐάχητος, *Dor.* pro εὐήχητος, sonorus, valde resonans. Ποτᾶται δ' ἐπὶ γαῖαν, εὐάχητον δ' ἀμυδὸν ἐπὶ πόντον, *Eurip. Hippol.* 1272.
Εὐβάστακτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, facilis gestatu, facilis ad ferendum. Ex εὖ et βαστάζω.
Εὔβατος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui facile adiri aut transiri potest, pervius, facile scansilis.
Εὔβιος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, bene et commode vivens, compos vitæ facilioris, cui victus facilis est.
Εὐβίοτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, idem.
Εὐβλακτος, ὁ ἡ ἡ, offensioni obnoxius, qui facile lædi potest. Ex βλάπτομαι.
Εὐβλαστέω, ῶ, f. ήσω, bene et copiose germino. Ex εὖ et βλαστάνω, *germino.*
Εὐβλάστια, ας, ἡ, copiosa germinatio.
Εὐβλαστὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, bene germinans.
Εὐβλαστία, ας, ἡ, copiosa germinatio.
Εὔβλαστος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, bene germinans.
Εὔβλητος, qui facile feriri potest. Καὶ τοῖς ἰατιθύσιν εὐβλήτως δι' ἀτρεμίαν, οἷα σκοτὰς, εἶναι, et quos facilius attingant emissa tela, cum metarum instar sint immobiles, *App. Bell. Civ.* 2, 79.
Εὐβοήθητος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, cui facile est opitulari, facile medicabilis, qui facile juvatur.
Εὐβολίω, ῶ, f. ήσω, felicem alcæ jactum sortior, feliciter aleam jacio. Ab
Εὔβολος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, felix in jactu; (2) idoneus jaciendis retibus; (2) καὶ ἦν εὔβολόν τι χρῆμα καὶ πολύθηρον, *Heliod.* 5. Ex βάλλω.
Εὔβοος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, fertilis boum, *Hom.*
Εὐβοσία, ας, ἡ, pabuli bonitas seu ubertas, bonum nutrimentum, fertilitas, pabuli copia. Ex εὖ et βόσκω, *pasco.* Unde
Εὔβοτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, bene pastus; (2) pascuis abundans; (3) bonas pecudes habens.
Εὐβόστρυχος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, pulchros habens cincinnos seu cirros.
Εὔβοτρυος, ᾱ, idem quod εὔβοτρυς. Ἅπ' ἄμπελον εὐβότρυον εὐπίταλον εὐβότρυον, *Anacr. Od.* 18.
Εὔβοτρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, pulchros racemos habens.
Εὐβουλεὺς, ῦ, ὁ, Ἀΐδης, κατ' εὐφημισμὸν, *Nic.*
Εὐβουλία, ας, ἡ, bonum consilium, prudentia, sive scientia dispiciendi quid et quomodo aliquid faciendum sit. Ab
Εὔβουλος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, consultus, prudens, qui bene consulit aliis Ex εὖ et βουλή.
Εὐβούλως, *adv.* prudenter.
Εὐβρεχίως, larga irrigatione seu potione, *Nic.*
Εὔβροχος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, multos habens laqueos.
Εὔβρωτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, aptus cibo, edulis.
Εὐβύριος, ον, idem quod εὐμικὸς, *E. M.*
Εὐβωλοτρίφητος, ον, facilis aratu, pinguis. A βῶλος et τρεφῆν, *Etm.*
Εὐγαέητος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, *Dor.* pro εὐγνήετος, delectabilis. Ex γηθέω.
Εὔγαιος, ον, terreus, epith. soli, non lapidosi, sed facilis aratu et fertilis.
Εὐγάλακτες, ων, οἱ ἡ αἱ, bene lactati. A γάλα.
Εὐγάληνος, ον, serenus. A γαλήνη.
Εὐγαλήνως, *adv.* serene. A præc.
Εὔγαμος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, felix nuptus.
Εὖγε, *adv. laudantis seu adsentientis*, euge, sane, recte; (2) *insultantis, vel irridentis.*
Εὔγειος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, idem quod εὔγαιος.
Εὐγένεια, ας, ἡ, nobilitas; *Aristoteles* hanc generis virtutem esse ait; (2) ingenuitas.
Εὐγένειος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, bene barbatus; (2) villosus; (3) generosus, nobilis. Ex εὖ et γένειον, vel γένος.
Εὐγενίστης, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, nobili genere ortus.
Εὐγενὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, idem; generosus. A γένος.
Εὐγενὶς, ίδος, ἡ, generosa.
Εὐγενῶς, *adv.* generose.
Εὐγεφύρωτος, ον, bonum pontem habens; (2) de loco, aptus ad pontem struendum.
Εὐγεώργητος, ον, arabilis, fertilis.
Εὔγιος, ω, ὁ ἡ ἡ, idem quod εὔγειος.
Εὐγηθὴς, ὶς, lætus, *Eur.*
Εὐγήθητος, ον, idem, jucundus, *Eur.*
Εὐγηρία, ας, ἡ, commoda senectus, felix senium. Ex εὖ et γῆρας, *senectus.*
Εὔγηρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, vocalis.

Εὐγήρως, ω, ὁ ἡ ή, senio felix, cui commoda et felix senectus obtigit. Ex γῆρας.
Εὐγλαγὴς, ἐος, ὁ ἡ ή, lacte abundans et plenus. Ex γλάγος, lac.
Εὐγλάγιτος, ον, idem.
Εὔγλαγος, ον, lactens, *Lycophr.*
Εὔγληνος, ε, ὁ ἡ ή, pulchras pupillas habens, pulchros oculos; (2) acutum cernens. A γλήνη.
Εὔγλυπτος, ε, ὁ ἡ ή, bene sculptus; (2) bene cavatus. Ex εὖ et γλύφω.
Εὐγλυφὴς, ἐος, ὁ ἡ ή, idem et ex iisd.
Εὐγλώχιν, ινος, ὁ ἡ ή, bonam habens cuspidem, *Cal.*
Εὐγλωσσία, vel εὐγλωττία, ας, ἡ, recte loquendi facultas; (2) facundia, suavitas sermonis. Ab
Εὔγλωσσος, vel εὔγλωττος, ε, ὁ ἡ ή, disertus, facundus. Ex γλῶσσα. Hinc
Εὐγλωττίω, ῶ, f. ήσω, facundus seu disertus sum.
Εὖγμα, ατος, τὸ, votum, precatio; (2) gloriatio, preces. Εὐγμάτων προσήγορος, preces adhibiturus, *Soph. Antig.* 1185. Ab εὔχομαι, *precor.*
Εὔγμαι, perf. ind. pass. verbi ejusd.
Εὔγναμπτος, ε, ὁ ἡ ή, flexibilis, qui facile flecti potest; (2) bene flexus, *unde in nonnullis rebus vertas* elaboratus, pulcher.
Εὐγνωμονέω, ῶ, f. ήσω, fidem bonam agnosco; (2) æquo animo sum. Ab εὐγνώμων.
Εὐγνωμόνως, *adv.* ex æquo bonoque, ex bona fide. Ab eod.
Εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ, æquitas animi, bona mens; (2) candor. Ab
Εὐγνώμων, ονος, ὁ ἡ ή, proba mente præditus, fidelis, æquanimus; (2) bonus rerum æstimator; (3) qui bonam fidem agnoscit; (4) candidus. Ex εὖ et γνώμη.
Εὐγνώριστος, ε, ὁ ἡ ή, agnitu facilis, qui facile agnosci potest. Ex εὖ et γνωρίζω.
Εὔγνωστος, ε, ὁ ἡ ή, cognitu facilis; (2) bene notus; (3) clarus, perspicuus, conspicuus. (3) εὔγνωστος ἐμοὶ ξυνίης διὰ παντὸς ἐὸν περ, conspicuus mihi adsis semper propitius, *Soph. Aj.* 704.
Εὐγνώστως, *adv.* clare, perspicue.
Εὐγνώτος, idem quod εὐγνώστος, *Steph.*
Εὔγομφος, ον, clavatus, clavis firmatus.
Εὐγόμφωτος, bene coagmentatus, bene compactus: epith. navis firmæ. Νῆα μὲν εὐγόμφωτον εὐζυγον, *Oppian. Halieut.* 58.
Εὐγόνατος, ε, ὁ ἡ ή, pulchra genicula seu internodia habens, bene seu pulchre geniculatus. A γόνυ.
Εὐγονίω, sum fœcundus, *Theophr.*
Εὐγονία, ας, ἡ, fœcunditas. Ab
Εὔγονος, ε, ὁ ἡ ή, fœcundus. A γονή.
Εὐγραμμία, ας, ἡ, lineamenta scite ducta, accurata delineatio. Ab
Εὔγραμμος, ε, ὁ ἡ ή, bene delineatus, lineamentis bene distinctus. Ex γραμμή.
Εὐγραφὴς, ἐος, ὁ ἡ ή, bene, seu pulchris literis scriptus; (2) bene scribens, seu pingens.
Εὔγυος, ον, in orbem actus, rotundus; epith. luctæ.
Εὐγώνιος, ε, ὁ ἡ ή, recte angulatus, angulos rectos habens. Ex γωνία.
Εὐδαίδαλος, ον, perpulcher, egregie elaboratus.
Εὐδαιμονίσατα, *adv.* felicissime. Ab
Εὐδαιμονίω, ῶ, fut. ήσω, felix sum, beate vivo. Ab εὐδαίμων. Hinc
Εὐδαιμόνημα, ατος, τὸ, eventus felix.
Εὐδαιμονία, ας, ἡ, felicitas, beatitudo. Εὐβροια βίος, βίος ὁμολογούμενος ἡ σύμφωνος, ἀγαθὸν ἐκ πάντων ἀγαθῶν συγκειμένων, τὸ εὖ τὸν δαίμονα ἔχειν *secundum Platonem.*
Εὐδαιμονίζω, f. ίσω, beatum judico, vel prædico.
Εὐδαιμονικὸς, ἡ, όν, ad felicitatem idoneus; (2) beatus.
Εὐδαιμόνισμα, ατος, τὸ, felicitas.
Εὐδαιμονισμὸς, ῦ, ὁ, beatitudinis prædicatio.
Εὐδαιμονίσιος, ία, ιον, fortunatus, existimandus.
Εὐδαιμόνως, *adv.* fortunate, feliciter.
Εὐδαίμων, ονος, ὁ ἡ ή, fortunatus, felix, beatus; (2) dives, opulentus. Ex δαίμων.
Εὐδάκρυτος, ε, ὁ ἡ ή, valde luctuosus, lacrymosus.
Εὐδάνω, incubo, *Lycophr.*
Εὐδάπανος, ε, ὁ ἡ ή, sumptuosus, largus.
Εὐδαρκὴς, ἐος, ὁ ἡ ή, bene et acute videns, *Hes.* pro εὐδερκής. Ex δέρκω.
Εὖδε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ηὗδε, ab εὕδω.
Εὐδείελος, ε, ὁ ἡ ή, ad occasum, vel etiam ad meridiem situs; (2) clarus; (3) tranquillus; (1) οἳ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδείελον, Ithacam ad occasum sitam, *Odyss.* 2, 167. Ex εὖ et δείλη.
Εὐδεῖπνος, ε, ὁ ἡ ή, copiosus, delicatus; epith. cœnæ; (2) bene cœnans, qui lautis epulis excipitur. Εὐδειπνοι δαῖτες, convivia læta, lautis epulis instructa, *Eurip. Med.* 200.
Εὐδένδρεος, ε, ὁ ἡ ή, arboribus bene consitus.
Εὐδέρματος, ον, firma vel pulchra pelle munitus, tectus. A δέρμα.
Εὐδέψητος, ε, ὁ ἡ ή, subactu facilis, bene subactus. A δέψω, *subigo.*
Εὔδηλος, ε, ὁ ἡ ή, admodum evidens.
Εὕδησι, 3. sing. præs conj. act. *Ion.* pro εὕδῃ, ab εὕδω.
ΕΥ'ΔΙΑ, ας, ἡ, qu. dic. aeris bonitas; (2) serenitas, sudum, serenum cœlum; (3) pulchra dies; (4) tranquillitas aeris; (5) tranquillitas maris. Ab εὔδιος.
Εὐδιάβατος, ε, ὁ ἡ ή, qui facile transiri potest.
Εὐδιάβλητος, ε, ὁ ἡ ή, quem facile criminari possumus, criminationibus obnoxius; (2) cui facile imponi potest.
Εὐδιαβόλως, ε, ὁ ἡ ή, idem. Ex διαβάλλω.
Εὐδιάγνωστος, ε, ὁ ἡ ή, facile discernendus.
Εὐδιάγωγος, ε, ὁ ἡ ή, lætus, hilaris; (2) qui est læti seu jucundi convictus; (3) qui oblectat vitam et tædium adimit. Ex εὖ et βίου ἀγωγὴ, *vitæ institutum.*
Εὐδιάζομαι, f. άσομαι, tranquillus sum, tranquille vivo. Hinc et εὐδιαζόμενος, tranquillus, serenus, clemens et tepidus. Ab εὐδία.
Εὐδιάθετος, ε, ὁ ἡ ή, bene seu pulchre dispositus; (2) bene adfectus animo; (3) qui facile distrahi, qui vendi potest.
Εὐδιαθέτως, *adv.* recte atque ordine.
Εὐδιάθρυπτος, ον, fragilis.
Εὐδιαῖος, ε, ὁ, clavus ligneus in carina navis fixus, quo exempto defluit aqua in sentina collecta; (2) foramen in carina per quod egeritur sentina. Εἷς ἀρχεῖ καὶ κοινὸς, ὥσπερ εὐδιαῖος, ἀμφοτέροις εἰς ταυτὸ διὰ ταυτῆ εἰσκομιζομένοις, unus communis (meatus) tanquam foramen, sufficit ambobus, per eundem in eundem locum convectis, *Plutarch.* 2, 699. Vide *Pollucem* 1. *Segn.* 92. Ab εὐδία.
Εὐδιαίρετος, ε, ὁ ἡ ή, qui facile dividi potest, fissilis; (2) perspicuus; (3) distinctus ordine.
Εὐδιαίτερος, α, ον, serenior, tranquillior.
Εὐδιαίτητος, ε, ὁ ἡ ή, arbitratu facilis, de quo arbitrari seu judicare facile est. Ex διαιτάω.
Εὐδίαιτος, ε, ὁ ἡ ή, qui victu facili contentus est; homo frugi. Ex εὖ et δίαιτα.
Εὐδιάκλαστος, ε, ὁ ἡ ή, fragilis, fractu facilis. Ex εὖ et διακλάω, *perfringo.*
Εὐδιακόμιστος, ον, qui facile trajici potest.
Εὐδιάκοστος, et εὐδιάκοπτος, ον, qui facile frangi, comminui, secari potest.
Εὐδιάλλακτος, ε, ὁ ἡ ή, facile reconciliabilis, placabilis. Ex εὖ et διαλλάσσω.
Εὐδιαλλάκτως, *adv.* placabiliter.
Εὐδιάλυτος, ε, ὁ ἡ ή, qui facile dissolvi potest, frangive; (2) pronus ad pacem.
Εὐδιανέμητος, ε, ὁ ἡ ή, dividuus, qui facile distribui potest. Ex εὖ et διανέμω.
Εὐδιανὸς, ῦ, ὁ ἡ ή, tranquillitatem aeris faciens, tepidam tempestatem reddens. Ψυχρὸν εὐδιανὸν φάρμακον αὐρῶν, frigidarum aurarum tepidum remedium, (elegans descriptio pallii εὐδίαν quasi præbentis,) *Pind. Olymp.* 9, 146.
Εὐδιάπνευστος, ον, idem quod seq.
Εὐδιάπνοος, *contr.* εὐδιάπνους, ε, ὁ ἡ ή, perflabilis, perflatum facile capiens; (2) qui per spiritales meatus facile transmittitur. Ex εὖ et διαπνέω, *perflo.*
Εὐδιάρθρωτος, ον, bene articulatus, bene copulatus.
Εὐδιάρπαστος, ε, ὁ ἡ ή, direptu facilis, direptioni expositus. Ex εὖ et διαρπάζω.
Εὐδιαρρίπιστος, ον, qui facile difflatur, h. e. perimitur, aboletur.
Εὐδιάστατος, ον, qui facile revelli, dissolvi potest, ut vallum.
Εὐδίας, ε, ὁ, foramen in carina navis, per quod egeritur sentina. Ἐκεῖ δήπου καὶ Συρὶς ἐστιν εἰς ἐχεῶν τῷ ὕδατος, ἥτις εὐδίας καλεῖται, ibi scilicet et foramen per quod aqua egeritur, εὐδίας vocatur, *Basilii Naumach. apud Fabric. Biblioth. Gr.* 8, 140, 18.
Εὐδιατόλως, *adv.* distincte.
Εὐδιάτμητος, ον, bene sectus, divisus.
Εὐδιάφθαρτος, ον, valde corruptibilis.
Εὐδιάφθορος, ε, ὁ ἡ ή, idem. Ex εὖ et διαφθείρω.
Εὐδιαφόρητος, ε, ὁ ἡ ή, qui facile sudat; (2) qui facile digeritur. Ex εὖ et διαφορέω.
Εὐδιάφυκτος, ε, ὁ ἡ ή, qui facile vitari potest. Ex εὖ et διαφεύγω.
Εὐδιάχυτος, ε, ὁ ἡ ή, qui facile diffunditur, et diffluit. Ex εὖ et διαχύω.
Εὐδιαχώρητος, ε, ὁ ἡ ή, qui facile egeritur. Ex εὖ et διαχωρέω, *pervado.*
Εὐδιάω, ῶ, tranquillus sum, tranquillitate fruor. Hinc εὐδιόων, *Ionice* pro εὐδιῶν, εὐδιάων.
Εὐδίδακτος, ε, ὁ ἡ ή, docilis.
Εὐδίεινος, ή, όν, serenus, tranquillus. Ab εὐδία.
Εὐδιεινῶς, *adv.* cum serenitate, tranquille, placato vultu.
Εὐδιέξοδος, ον, facile excernendus, transpirandus, *Hippocr. de Flatibus.*
Εὐδιήγητος, ε, ὁ ἡ ή, narratu facilis. Ex διηγέομαι, *enarro.*
Εὐδικία, ας, ἡ, bonum jus, judicium sincerum. A δίκη.
Εὐδίνητος, ε, ὁ ἡ ή, agilis. A δινέω.
Εὐδιόδος, ε, ὁ ἡ ή, transitu facilis, permeabilis.
Εὐδιοίκητος, tractabilis, qui facile administrari potest. Ex εὖ et διοικέω.
Εὐδίοπτος, ε, ὁ ἡ ή, qui facile perviderí potest, visui pervius. Ex διόπτομαι.
Εὐδιόρθωτος, ε, ὁ ἡ ή, emendabilis, sanabilis, emendatus. Ex διορθόω.
Εὔδιος, ε, ὁ ἡ ή, serenus, tranquillus; (2) sereno cœlo utens, *ap. Arct.* Hinc εὐδίως, *adv.* tranquille, placide. Ab εὐδία, nisi sit ab εὕδω, *quiesco*, Ern.
Εὐδμήτος, ε, ὁ ἡ ή, bene ædificatus. A δέμω.
Εὐδοκέω, ῶ, f. ήσω, adquiesco, oblector, gaudeo; (2) bene volo; (3) bona existimatione sum, probor. Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, 2 *Cor.* 12, 10. ἐν σοὶ, *Luc.* 3, 22. ὁλοκαυτώματα, *Heb.* 10, 6.
Εὐδόκησις, ἡ, benevolentia. Ἔφη γὰρ διὰ τῆς ἀποκρίσεως τηρῆσαι ἅμα καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εὐδόκησιν τοῦ Διονυσίου, *Diodor. Sic.* 15, 6.
Εὐδόκητος, ον, gratus, jucundus, *Suidas.*
Εὐδοκία, ας, ἡ, benevolentia; (2) bona et propensa voluntas Dei, *S. S.* (3) decretum, placitum.
Εὐδοκιμέω, ῶ, et εὐδοκιμέομαι, οῦμαι, bene audio; (2) clarus sum; (3) felici successu utor; (4) gratiosus sum. Εὐδοκιμεῖν παρὰ τοῖς ἄλλοις, *Isocr.* Ab εὐδόκιμος.
Εὐδοκιμηκότες, nom. plur. part. perf. act. verbi εὐδοκιμέω. Unde
Εὐδοκίμησις, εως, ἡ, gloriæ adeptio, honor, nominis splendor; (2) approbatio.
Εὐδοκίμητος, ον, probus, *Sibyl.*
Εὐδόκιμος, ε, ὁ ἡ ή, probus, probatus et laudatus.
Εὐδοκιμώνως, *adv.* ita ut alicui placeat.
Εὐδοξίω, ῶ, fut. ήσω, celebror sermone hominum, sum clarus et illustris. Ab εὔδοξος.

Εὐδοξία, ας, ἡ, celebritas, claritas nominis, bona existimatio. Ab eod.

Εὔδοξος, ε, ὁ ᾗ ἡ, illustris, gloriosus, honorificus. Ex δόξα.

Εὐδόξως, adv. cum laude. Καὶ εὐδόξως ἀπεκρίνω, et decore admodum respondisti, *Plato. Hipp. Maj.* 287 (sub finem). A præc.

Εὔδουλος, ε, ὁ, bonus, frugi servus; (2) servis benevolus aut benignus.

Εὐδρακὴς, ὲς, pro εὐδαρκὴς, bene et acute videns. Ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακὴς ὕπνος ἀΰπνοις λιύσσειν, *Soph. Philoct.* 846.

Εὐδράσια, ας, ἡ, potentia, vires, robur, efficacia. Quasi ab εὐδρακὴς, *efficax.*

Εὐδρανία, ας, ἡ, idem.

Εὐδρομίω, ῶ, bene curro, agilis et pernix cursu sum; (2) inoffenso pede procurro.

Εὐδρομία, ας, ἡ, celeritas:

Εὐδρομίας, ε, ὁ, qui bene currit, celer. Ab

Εὔδρομος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem; (2) bene procedens.

Εὔδροσος, ε, ὁ ᾗ ἡ, roscidus.

Εὐδυκίως, adv. al. ἐνδυκίως, *Odyss.* 10, 65.

Εὐδύνατος, ον, valde potens.

Εὐδυσώπητος, ὁ ᾗ ἡ, qui facile pudore adficitur; (2) facile exorabilis. Ex δυσωπέω.

Εὐδυσπάτητος, adv. facile erubescendo, flexibiliter. A præc.

ΕΥ"ΔΩ, dormio. Ὡς ἕκαστ' εὕδει λυπρὰ σὺ κηρύγματα; cessabis clamare? *Eur. Hec.* 657.

Εὐδώρητος, ον, bene seu facile donatus, *Opp.*

Εὔδωρος, ον, beneficus, liberalis, *S byl.*

Εὐίανος, ε, ὁ ᾗ ἡ, decenter velatus.

Εὐίδρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, cui tuto insidetur; (2) firmus; (3) tutus; (4) qui firmiter insidet

Εὐίδρως, adv. firmiter, apte.

Εὐίειρα, bene comata, capillis decora, *Anac.*

Εὔει, 3. sing præs. ind act. verbi εὔω.

Εὐειδὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, speciosus, formosus, scitus, pulcher. Ex εὖ et εἶδος, *species.*

Εὐείκασος, ε, ὁ ᾗ ἡ, conjectu, seu ad conjecturam facilis. Ex εἰκάζω.

Εὔεικτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, facile cedens, obsequens, morigerus. Ex εἴκω, *cedo.*

Εὐείκτως, adv. cum prompto obsequio, facile, prompte. A præc.

Εὔειλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, apricus, ad apricandum aptus. Ex εἴλη, *solendi locus.*

Εὐείματέω, bene et eleganter sum indutus.

Εὐείματος, ε, ὁ ᾗ ἡ bene et eleganter vestitus. Ex εὖ et εἷμα, *vestis.*

Εὐείμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, idem.

Εὐειμονέω, idem quod εὐειματέω.

Εὔειρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, bonam habens lanam: epith. ovis. Ἀρνῆτ' οἷδς εὐείρε πόκῳ, *S ph. Trach.* 675.

Εὐείσβολος, ε ὁ ᾗ ἡ, ingressum vel adgressum facilem habens. Ex εὖ et εἰσβολή.

Εὐέκβατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, facilis egressu.

Εὐεκκριτικὸς, ἡ, ὸν, et

Εὐέκκριτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, excretu facilis, qui facile ejicitur. Ex εὖ et ἐκκρίνω.

Εὐέκνιπτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui facile elui et ablui potest. Ex εὖ et ἐκνίπτω, *eluo.*

Εὐέκπλυτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui facile eluit; (2) quod facile eluitur.

Εὐεκπύρωτος, ον, facilis exustu. Ab ἐκπυρόω.

Εὐεκρύπτος, ον, facile eluendus.

Εὐεκτέω, ῶ, fut. ήσω, sum bona corporis habitudine, sum firmo corporis habitu. Ab

Εὐέκτης, ε, ὁ, qui est bona corporis habitudine. Ex εὖ et ἔχω, *habeo.*

Εὐεκτικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab εὐεκτέω.

Εὐεκτικῶς, adv. corpore firmo, bona corporis habitudine.

Εὐεκτὸς, qui bene habito corpore est, alacer, nitidus. Ex εὖ et ἔχω, *habeo.*

Εὐέκφορος, ε, ὁ ᾗ ἡ, admodum fertilis; (2) facilis pronunciatu.

Εὐέλαιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, olei ferax. Ex εὖ et ἐλαία, *oliva.*

Εὐέλικτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui facile reprehendi, refelli potest; (2) proclivis ad reprehendendum. Ex εὖ et ἐλίγχω.

Εὐέλικτος, ον, flexus, convolutus.

Εὐέλκης, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, ulcus facile sanatu habens. Ex εὖ et ἕλκος, *ulcus.*

Εὐέλπις, ίδος, ὁ ᾗ ἡ. bona spe fretus, bene sperans; (2) *pass.* de quo bene speratur, *Polyb.* Hinc τὸ εὐέλπι, bona spes. (2) bonæ spei plenus. Ἀκλιά τις εὐέλπις, sermo bonæ spei plenus, *Polyb.* 1, 32. Hinc

Εὐελπίστι, adv. cum bona spe.

Εὐελπιστία, ας, ἡ, bona spes. Ab eod.

Εὐέλπιστος, ον, idem quod εὐέλπις, *Soph.*

Εὐέμβατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, facilis ingressu. Ex εὖ et ἐμβαίνω.

Εὐέμβολος, ον, qui facile invaditur; (2) morbis obnoxius.

Εὐέμβολος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem. Ex ἐμβολή.

Εὐέμετος, ε, ὁ ᾗ ἡ, vomitum facile movens. Ab

Εὐεμίω, ῶ, vomitum ciere sine dolore, facile vomo; unde εὐεμίσῃ, a. 1. conj. vomitio bene succedat.

Εὐεμὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, facile vomens, proclivis ad vomendum. A præc.

Εὐεμπτωσία, ἡ, proclivitas labendi; (2) medicis dicitur de incommodis quæ facile eveniunt in corpore humano, ut catarrhus, diarrhœa.

Εὐέμπτωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui facile incidit seu illabitur; (2) qui facile labitur, peccat.

Εὐεμπτώτως, adv. facile incidendo seu illabendo, procliviter. A præc. Ex ἐμπίπτω

Εὐένδοτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui facile cedit. Ex εὖ et ἐνδίδωμι, *cedo, præbeo.*

Εὐέντευκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, aditu facilis, affabilis. Ab ἐντυγχάνω, *adeo, convenio.*

Εὐεξάγωγος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui facile avehi potest. Ex εὖ et ἐξάγω, *aveho.*

Εὐεξάλειπτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, delebilis, qui facile deletur. Ex εὖ et ἐξαλείφω, *deleo.*

Εὐεξανάλωτος, ον qui facile consumitur; de cibo, qui facile digeritur.

Εὐεξαπάτητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, facilis deceptu. Ex εὖ et ἐξαπατάω, *decipio.*

Εὐέξαπτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, accensu facilis, qui facile accendi potest. Ex εὖ et ἐξάπτω.

Εὐεξέλεγκτος ε, ὁ ᾗ ἡ, qui facile argumentis probari potest, certus, exploratus, bene discussus; (2) qui facile refelli potest. Ex εὖ et ἐξελέγχω.

Εὐεξέλικτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, facile evolvendus, vel explicandus, *Strab.* 3.

Εὐεξία, ας, ἡ, bona corporis habitudo; (2) felix status, v. gr. reipublicæ; (3) dexteritas in re aliqua. Ex εὖ et ἔχω, *habeo.*

Εὐεξίλαστος, ον, placabilis. Ab ἱλάσκω.

Εὐέξοδος, ε, ὁ ᾗ ἡ, facilem exitum habens.

Εὐεπαίσθητος, ον, acutos sensus habens, facile sentiens; (2) qui facile sentitur.

Εὐεπανόρθωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, correctu et emendatu, sanatu facilis. Ex εὖ et ἐπανορθόω.

Εὐέπεια, ας, ἡ, facundia; (2) apta verborum compositio, nitor et elegantia verborum. Ab εὐέπης.

Εὐεπιβόλως, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui aliquid adeptus est.

Εὐεπιβόλως, adv. manifeste; (2) recte.

Εὐεπιήκασος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui facile nocere potest, damnis seu injuriis obnoxius. Ex εὖ et ἐπηρεάζω, *damno adficio.*

Εὐέπης, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, facundus, disertus. Ex εὖ et ἔπος, *verbum.*

Εὐεπία, ας, ἡ, facundia. Ex iisd.

Εὐεπίβατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui facile conscendi potest; (2) quem facile aggredi, invadere licet. Ex εὖ et ἐπιβαίνω

Εὐεπίβλητος, ον, conspicuus.

Εὐεπιβούλευτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, cui facile insidiæ strui possunt. Ex εὖ et ἐπιβουλεύω.

Εὐεπίγνωστος, ον, et γνωτος, facilis cognitu.

Εὐεπίην, acc. sing. *Ion.* pro εὐεπίαν.

Εὐεπίθετος, ε, ὁ ᾗ ἡ, adgressu vel invasu facilis, expositus insidiis, incursionibus hostium. Ex εὖ et ἐπιτίθημι

Εὐεπιθέτως, adv. ad insidias faciendas apte.

Εὐεπίλητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, obliviosus, facile oblivisceus. Ex εὖ et ἐπιλανθάνομαι.

Εὐεπίμικτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, sociabilis, facilis aditu; dicitur et de hominibus, et de populis, et locis, terris, portubus. Ex εὖ et ἐπιμίγνυμι, *commisceo.*

Εὐεπιμίκτως, adv. facile admittendo congressum, seu consortium, seu aditum.

Εὐεπίστροπτος, qui facile vertitur, pronus. Εἰσὶ δ' αἱ πόλεις ἐπὶ τὸ χεῖρον εὐεπίστροπτοι, *Appian. Punic.* 50.

Εὐεπίφορος, ε, ὁ ᾗ ἡ, pronus ad aliquid. Ὁ μὲν ὖν Σοφοκλῆς εὐεπίφορος εἰς τὴν πηλὸν, Sophocles frequenter utitur voce πηλὸς ad significandum *vinum*, Etymol. Mag. Εὐεπίφορος δὲ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τὰς τοιαύτας μιλοποιίας, frequenter utitur Poeta talibus modulationibus, *Schol. Soph. ad Aj.* 613. Εὐεπίφορος Σοφοκλῆς εἰς τὸ τρίφω ἀντὶ τοῦ ἔχω λέγειν, frequenter utitur Sophocles vocis τρίφω nutrico, vice vocis ἔχω habeo, *Id. ad Antig.* 897.

Εὐεπιφόρως, adv. procliviter ad aliquid.

Εὐεπιχείρητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, quem adoriri, aut quod suscipere, facile est. Ex ἐπιχειρέω.

Εὐεπῶς, adv. facunde.

Εὐεργεσία, ας, ἡ, beneficentia, beneficium.

Εὐεργεσιάων, gen. pl. *Æol.* pro εὐεργεσιῶν.

Εὐεργέταν, acc. sing. *Dor.* pro εὐεργέτην.

Εὐεργετέω, ῶ, fut. ήσω, benefacio. Εὐεργετεῖν διομένους, *Aristoph. Plut.* 835. Τὴν πόλιν, *Dem.* ὅσα εὐεργέτησιν ὕμας ἄτος ἀνὴρ, *Id.* Ab εὐεργέτης.

Εὐεργετηθείς, part. aor. 1. pass. verbi præc.

Εὐεργέτημα, ατος, τὸ, beneficium, item quodvis præclarum factum.

Εὐεργέτης, ε, ὁ, benefactor, beneficus, Bacchi cognomen. Ex εὖ et ἔργον, *opus.*

Εὐεργετητέον, *adv. positivus*, benefaciendum est:

Εὐεργετητικὸς, ἡ, ὸν, beneficus. Ab εὐεργετέω.

Εὐεργετικὸς, ἡ, ὸν, beneficus, ad benefaciendum proclivis. Hinc τὸ εὐεργετικὸν, ῦ, beneficium, beneficentia. Ab εὐεργέτης.

Εὐεργέτις, ίδος, ἡ, benefica. Ab eod.

Εὐεργέω, fut. ήσω, benevaleo, felix sum.

Εὐεργὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, bene fabricatus; (2) agilis, ad opus faciendum expeditus; (3) qui bene, recte facit; (4) beneficus; (5) bene meritus de aliquo Ex εὖ et ἔργον.

Εὐεργία, ας, ἡ, felix rerum successus; (2) beneficium, *ap. Jos.* si locus sanus, *Etm.*

Εὐεργὸς, ὸν, ὁ ᾗ ἡ, qui bene et honeste operatur, qui se bene gerit; (2) expeditus, facilis; (3) bene factus, bene cultus.

Εὐεργῶς, adv. efficaciter.

Εὐερέθιστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, facile irritabilis, iracundus. Ex εὖ et ἐρεθίζω, *irrito.*

Εὐέρκτες, ε, ὁ ᾗ ἡ, promptus, expeditus. Ex εὖ et εὑρίσκω, *invenio.*

Εὐέρκτια, seu εὐέρκεια, ας, ἡ, munitio, bona munitio. Ab

Εὐέρκης, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, bene septus, bene munitus. Ex εὖ et ἕρκος, *septum.*

Εὐέρκτης, ὁ, pro εὐεργέτης, benefactor, *Ep.*

Εὐέρκως, adv. munite bono septo.

Εὐερμὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, fortunatus. felici rerum successu gaudens. Ex εὖ et Ἑρμῆς, *Mercurius*, qui mercimoniorum habebatur præses et lucri inde provenientis procurator. Hinc

Εὐερμία, ας, ἡ, fortunæ successus, felicitas.

Εὐερὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ. virens, qui est lætis germinibus; (2) pulchros habens stipites seu truncos, procerus; unde et de hominibus bene adolescentibus; (3) densus arboribus. Ex ἔρος.

Εὔερος, et εὐέριος, ε, ὁ ᾗ ἡ, bene lanatus. Ex εὖ et ἔριον, *lana.*

Εὐεσπερίδιος, αἱ, horti Hesperidum, *Theorh.*

Εὐεσία, ας, ἡ, ædes, sed pulchræ, palatia. Διελθεῖν τὰς ἐπὶ τὴν οὐρανικὴν εὐεσίαν φερούσας ὁδούς, *Dionys. Halic. Antiq. Rom.* 7, 11.

Εὐέσιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, bene habitans. Ex ἑσία.

Εὐεστὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, felicitas, animi tranquillitas, status rerum bonus ac tranquillus, *Æsch. Prom.* 192. Ab ἵστημι.

Εὐετηρία, ας, ἡ, annuorum proventuum felicitas, fertilitas, ubertas. Ex εὖ et ἔτος.

Εὐετὼς, όος, ἡ, idem.

Εὐεύρετος, ον, facilis inventu. Usitatius εὐεξεύρετος. Χώρα εὐεύρετος, locus expeditus, sive, in quo omnia sic disposita sunt, ut facillime

lime reperiri possint, *Xenoph. Œconom.* 8, 17.

Εὐίφοδος, ε, ὁ ᾖ ἡ, accessu facilis, adortu, oppugnatu.

Εὐϊψητος, ε, ὁ ᾖ ἡ, bene coctus; (2) coctu seu concoctu facilis.

Εὐζηλία, ας, ἡ, bona æmulatio, æmulatio in bonam partem. Ab

Εὔζηλος, ε, ὁ ᾖ ἡ, æmulator in bonam partem; (2) bonus et felix æmulator, seu imitator.

Εὐζήλως, *adv.* bene æmulando; (2) feliciter.

Εὐζυγὴς, ὶς, bene compactus, *Ep.*

Εὔζυγος, ε, ὁ ᾖ ἡ, bene junctus seu copulatus

Εὐζωὰ, ᾶς, ἡ, *Dor.* pro **εὐζωή**, bona et beata vita.

Εὐζωέω, bene vivo.

Εὐζω'α, ας, ἡ, vita facilis, honesta, et commoda.

Εὐζωμεύω, fut **εὐσω**, bene coquo, condio.

Εὔζωμος, ε, ὁ ᾖ ἡ, jurulentus, in jure seu condiendis cibis gratiam habens Hinc **τὸ εὔζωμον**, ε, herba eruca, miræ suavitatis.

Εὐζώνοιο, gen. sing. *Ion.* pro **εὐζώνου** Ab

Εὔζωνος, ε, ὁ ᾖ ἡ, bene cinctus; (2) formosus; (3) expeditus. Ex **εὖ** et **ζώνη**.

Εὔζωος, ε, ὁ ᾖ ἡ, cujus vita beata est; (2) vivax. Ex **εὖ** et **ζωὴ**, *vita*.

Εὔζωρος, ε, ὁ ᾖ ἡ, merus, meracus; Comp. **εὐζωρότερος**, et **εὐζωρέστερος**, meracior.

Εὐηγγίλην, aor. 2. ind. pass. verbi **εὐαγγίλλω**

Εὐηγγιλίζετο, 3. sing. imperf. ind. pass.

Εὐηγγιλισάμην, *evangelizavi*, aor. 1. ind. med.

Εὐηγενὴς, ὲς, *Poet.* pro **εὐγενής**.

Εὐηγεσία, ας, ἡ, bonum imperium, bona ad ministratio.

Εὐηγορέω, ῶ, fut. **ήσω** laudo; (2) bene, lepide, facunde dico vel disputo.

Εὐηγορία, ας, ἡ, sermonis elegantia. Ab

Εὐήγορος, ε, ὁ ᾖ ἡ, bene peritus fori; (2) juris consultus; (3) facundus. Ex **ἀγορά**.

Εὐηγόρως, *adv* facunde.

Εὐηδονος, ον, suavis. Ab **ἡδονή**.

Εὐηθέστατα, *a v* stultissime. **Σφᾶζαι κελεύσας ᾧγατερ' εὐηθέστατα**, *Eurip. Andr.* 626.

Εὐήθεια, ας, ἡ, innocentia, probitas, simplicitas; (2) fatuitas, stultitia.

Εὐηθία, ας, ἡ, idem Ab

Εὐήθης, ους, ὁ ᾖ ἡ, bonis, antiquis moribus præditus; (2) simplex; (3) stultus; (4) mitis, lenis, de morbo, &c. (5) vilis contemtibilis, tenuis. Ex **εὖ** et **ἦθος**. Unde

Εὐηθίζομαι, simpliciter ago; (2) stulte ago. **Τὶ εὐηθίζεσθε πρὸς ἀλλήλους**, *Plut.*

Εὐηθικὸς, ὴ, όν, simplex; (2) stultus, ineptus.

Εὐηθικῶς, *adv.* simpliciter; (2) stulte, inepte.

Εὐήθως, *adv.* idem.

Εὐήκης, ους, ὁ ᾖ ἡ, valde acutus. Ex **ἀκή**.

Εὐηκοέω, ῶ, f. **ήσω**, facile audio; (2) obediò.

Εὐηκοΐα, ας, ἡ, facilitas audiendi; (2) obedientia. Ab

Εὐήκοος, ε, ὁ ᾖ ἡ, facile audiens, auditu valens; (2) qui facile auditur, exaudibilis; (3) obsequiosus; (4) attentus. Ex **ἀκούω**.

Εὐηκόως, *adv.* obedienter.

Εὐήκτυν, imperf. ind. act. *contr.* pro **εὐήκτιον**, ab **εὐηκτίω**.

Εὐηλάκατος, ε, ὁ ᾖ ἡ, pulchram colum habens; (2) colus tractandæ peritus, cui lanificium bene succedit; (3) pulchras sagittas habens; (4) artis sagittariæ peritus. Ex **ἠλακάτη**.

Εὐήλατος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui facile ducit, v. gr. in laminas, fila, potest; (2) spatiosus, equitabilis, patens, facilis equitatu; (3) bene fabricatus, puta, ex auro, &c Ex **ἐλαύνω**.

Εὐήλιος, ε, ὁ ᾖ ἡ, apricus, soli expositus.

Εὐηλίως, *adv.* serene, placide.

Εὐημερέω, ῶ, fut. **ήσω** dies feliciter transigo, commode et ex animi sententia vivo, bona sum habitudine, vigeo, gratia et auctoritate valeo; (2) personam bene, feliciter ago, de histrione. (2) **Ἀνδρονίκη δὲ τῷ τραγῳδῷ ἀπ' ἀγῶνός τινος, ἐν ᾧ τοὺς ἐπιγόνους ἐνημερήκει, πίνειν μέλλοντος**. Andronico Tragico post certamen quoddam ludorum quo feliciter egerat Sophoclis epigonos, potaturo, *Athen.* 13, 584.

Εὐημέρημα, ατος, τὸ, res quæ prospere successit, felix inceptum, successus:

Εὐημερία, ας, ἡ, diei serenitas; (2) cœli temperies; (3) successus, *impr.* in rebus bellicis, prosperitas; (4) secunda fama, gloria. Ab

Εὐήμερος, ε, ὁ ᾖ ἡ, prosper, felix; (2) mansuetus. Ex **εὖ** et **ἡμέρα**, *dies*.

Εὐημονία, ας, ἡ, peritia jaculandi. Ex **ἧμαι**.

Εὐήνεμος, ε, ὁ ᾖ ἡ, prosperos ventos habens; (2) amœnus, pulcher; (3) tranquillus. (3) **λιμένας ἥλθες εἰς εὐνήμους**, *Eurip. Andr.* 750. Ex **εὖ** et **ἄνεμος**.

Εὐήνιος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui habenas facile admittit; (2) tractabilis, mitis, lenis; (3) obsequens; (4) non turbulentus Ex **ἡνία**.

Εὐηνίως, *adv.* placide, obedienter. A præc.

Εὐηνορία, ας, ἡ, fortitudo. Ex

Εὐήνωρ, ορος, ὁ, virilis; (2) viriles seu strenuos faciens, viris animum addens; (3) habens et generans bonos viros; (4) potens; (5) viros ornans ac tuens Ex **εὖ** et **ἀνὴρ**, *vir*.

Εὐήνυτος, ε, ὁ ᾖ ἡ, effectu seu confectu facilis. Ex **εὖ** et **ἀνύω**.

Εὐηπελὴς, ὶος, ὁ ᾖ ἡ, mansuetus; (2) obediens, *Hes.* Ex **εὖ** et **πίλομαι**. Hinc

Εὐηπελία, ας, ἡ prosperitas, bona habitudo.

Εὐήρατος, ε, ὁ ᾖ ἡ, valde amabilis. Ex **ἔραω**.

Εὐήρεια, ας, ἡ, facilitas in remigando; (2) facilitas in re quavis. Ab **εὐήρης**.

Εὐηρίσησα, a. 1. ind. act. verbi **εὐηρίσω**.

Εὐήρμος, ε, ὁ ᾖ ἡ, bonos habens remos, agilis, habilis (de remo). **Εὐήρμους πλάτας**, palmula apta remo, *Soph. Œd. C.l.* 716. **Εὐηρίσμους ναῦς**, *Eurip. Ion.* 1160. Ex **εὖ** et **ἐρίσσω**.

Εὐήρης, ους, ὁ ᾖ ἡ, idem; (2) qui facile agi, duci potest; (3) tractabilis, mitis. Ex iisd.

Εὐῆρις, ἡ, affabre elaborata Ex **εὖ** et **ἄρω**.

Εὐήρατος, ε, ὁ ᾖ ἡ, aratu facilis; (2) bene aratus; (3) fertilem habens terram Ex **ἀρόω**.

Εὐητόριος, ε, ὁ ᾖ ἡ, animum oblectans. Ex **εὖ** et **ἦτορ**, *animus, cor*.

Εὐήτριος, ε, ὁ ᾖ ἡ, bene textus. **Ἐκ τούτου δὲ Νιτρηχος φησὶ τὰς εὐητρίους ὑφαίνεσθαι σινδόνας**, subtilia ac tenuia lintea, *Strab.* 15, 1016. Ex **ἠτρίον**.

Εὐηχὴς, ὲος, ὁ ᾖ ἡ, bene sonans, sonorus, bonam vocem habens. Ex **εὖ** et **ἦχος**.

Εὐήχητος, ε, ὁ ᾖ ἡ, idem et ex iisd.

Εὔηχος, ε, ὁ ᾖ ἡ, idem.

Εὐθαλάσσος, ον, mare opportunum habens, ad mare situs, epith. urbis, *Soph. Œd. Col.* 7, 11.

Εὐθαλίω, ῶ, f. **ήσω**, bene vireo seu germino. Ab

Εὐθαλὴς, ὶος, ὁ ᾖ ἡ, florens, floridus. Ex **θάλλω**.

Εὐθαλόεις, ὶσσα, ὶν, bene virens, *Call.*

Εὐθαλπὴς, ὶς, facile incalescens, *Call.*

Εὐθαλπιάω, bene caleo, *Hom.*

Εὐθανασία, ας, ἡ, naturalis, facilis, *item* honesta mors. Ex **θάνατος**. Hinc

Εὐθανατίω, ῶ, fut **ήσω**, facili et honesta morte morior; (2) dicitur et de eo quocum bene agitur, cum moritur, cui optabilis mors est.

Εὐθάνατος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui in lectulo suo moritur, jubente fato, sine cruciatu; (2) bene et honeste moriens; (3) bonam et honestam mortem adferens.

Εὐθανάτως, *adv.* felici morte; (2) facili morte.

Εὐθαρσέω, ῶ, fut. **ήσω**, forti animo sum, bene spero, *Æsch. Theb.* 33.

Εὐθάρσεια, ας, ἡ, fiducia, animi præsentia. Ab

Εὐθαρσὴς, ὶος, ὁ ᾖ ἡ, fiducia præditus, qui fidenti est animo, alacer, confidens. Ex **εὖ** et **θάρσος**, *fiducia*.

Εὐθαρσῶς, *adv.* cum fiducia, audacter.

Εὐθείῃ, dat. sing. *Ion.* pro **εὐθείᾳ**, ab **εὐθύς**.

Εὐθείμελος, ον, bene fundatus, *Hom.*

Εὐθένεια, vel **εὐθενία**, ας, ἡ, prosper successus; (2) annonæ ubertas, abundantia et copia rerum. Sed hæc lectio est vitiosa; **εὐθένεια** et **εὐθενεῖν**, per η, ubicunque est exarandum.

Εὐθενέω, ῶ, f. **ήσω**, prospero successu utor; (2) sum dives, rebus omnibus abundo. **Εὐθενοῦντων τῶν πραγμάτων**, *Dem.* Ex **θὴν**, *cumulus*.

Εὐθεραπίευτος, ε, ὁ ᾖ ἡ, facile sanabilis; (2) quem colere et demereri officiis facile sit.

Εὐθέρμαντος, ε, ὁ ᾖ ἡ, bene calefactus; (2) bene calescens.

Εὔθερμος, idem quod **εὐθέρμαντος**· comparat. **εὐθερμότερος**. **Καὶ γὰρ ἡ κόνεος ἡ νενασμένη μὲν εὐθερμοτέρη ἐστὶν, ἢ ἡ ἀραιὴ ἐοῦσα**, nam et firmum densius accumulatum, intus calidius est quam quod rarum existit, *Hippocr. de Nat Pueri.*

Εὐθεσία, ας, ἡ, bona corporis habitudo, firma corporis constitutio; (2) de agris vel tempore, fecunditas, fertilitas, ut **εὐθέτησις**. Ex **εὖ** et **θέσις**.

Εὔθετμος, ον, probe legem observans, *Apollin.*

Εὐθετέω, ῶ, fut. **ήσω**, aptus sum; (2) utilis sum; (3) bene habitus sum; (4) concinne dispono, scite degero; (5) luxurio. **Εὐθετεῖς πάντα**, *Syn.* Ab **εὔθετος**. Unde

Εὐθετίζω, fut. **ίσω**, concinne dispono.

Εὐθετίσας, aor. 1. part. act. verbi præc.

Εὔθετος, ε, ὁ ᾖ ἡ, appositus, aptus; (2) firmus, stabilis. Ex **εὖ** et **τίθημι**.

Εὐθέτως, *adv.* apte, utiliter.

Εὐθεώρητος, ε, ὁ ᾖ ἡ, spectatu, cognitu facilis.

Εὐθέως, *adv.* statim, confestim; (2) exempli causa, ut hoc utar, ne longius abeam. Ab **εὐθύς**.

Εὐθηγὴς, ὶος, ὁ ᾖ ἡ, bene acutus, facile patiens acui. A **θήγω**.

Εὔθηκτος, ε, ὁ ᾖ ἡ, idem.

Εὐθηλέω, **εὐθηλεύνω**, idem quod **εὔθηλον**, seu **εὐθηλήμενα**, *Æsch.*

Εὐθηλήμων, ονες, bene nutritus, pinguis, *Ep.*

Εὔθηλος, ε, ὁ ᾖ ἡ, mammosus, distentas mammas habens. **Εὔθηλοι δὲ τρίφοντο βόες**, *Eurip. Iphig. in Aul.* 579. Ex **εὖ** et **θηλή**.

Εὐθημονέω, ῶ, f. **ήσω**, apte et concinne dispono. **Εὐθημονεῖν γνάθους**, *Plut.*

Εὐθημοσύνη, ης, ἡ, concinna rerum dispositio, ordo. Ab

Εὐθήμων, ονος, ὁ ᾖ ἡ, concinnus, bene constitutus, apte seu pulchre dispositus. Ex **εὖ** et **τίθημι**, *pono*.

Εὐθηνέω, ῶ, et **εὐθηνέομαι**, οῦμαι, abundo, exubero; (2) prosperis successibus utor, *item*, prospere succedo; (3) vigeo corpore, bene cresco.

Εὐθηνοῦντα, acc. sing. part. act. pro **εὐθηνέοντα**.

Εὐθηνία, ας, ἡ· vide **εὐθένεια**.

Εὐθήρατος, ε, ὁ ᾖ ἡ, facilis venatu, qui facile capi potest venando:

Εὐθηρία, ας, ἡ, opportunitas aut felicitas venandi, *Pollux Julius* 108.

Εὔθηρος, ε, ὁ ᾖ ἡ, felix in venando; (2) aptus venationibus, de loco, &c. (2) **ἡ Μυκάλη τὸ ὄρος εὔθηρον καὶ εὐδιόδρας**, *Strab.* 14. **Εὐθήροισιν ἀοιδαῖς**, carminibus venatoriis, *Oppian. Cyneget.* 1, 46. Ex **θήρα**.

Εὐθησαυρος, ε, ὁ ᾖ ἡ, felix thesauris, habens egregios thesauros; (2) bene reconditus et custoditus.

Εὔθικτος, ε, ὁ ᾖ ἡ, tactu facilis, tractabilis; (2) dicax; nempe qui commode ac salse aliquem dictis tangit. **Ἦν γὰρ εὔθικτος**, *Polyb.* 17, 4 **Ἦν δὲ ἡ Λαμία σφόδρα εὔθικτος καὶ ἀστικὴ πρὸς τὰς ἀποκρίσεις**, *Athen.* 13, 5, 577. Ex **εὖ** et **θίγω**.

Εὐθίκτως, *adv.* apte, congrue, facete. **Εὐθίκτως τι πρὸς τὰ λιχθέντα ἀποκρίνασθαι**, *Herodian.* 4. 12.

Εὐθιξία, ας, ἡ, dexteritas in feriendo scopo; (2) sagacitas in re aliqua conjicienda et adsequenda; (3) felicitas in perficiendo, sanando, &c. Ex **εὖ** et **θίγω**.

Εὔθλαστος, ον, valde fragilis A **θλάω**.

Εὐθνήσιμος, ον, facilem ac sine dolore mortem efficiens, pro **εὐθανάσιμος**. **Ὡς ἀσφόδελος, αἰμάτων εὐθνησίμων ἀπορρύντων**, *Æschyl. Agam.* 1304.

Εὔθοινος, ε, ὁ ᾖ ἡ, splendida cœna exceptus, lautus. Ex **δοῖνη**.

Εὐθορύβητος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui facile terretur, perturbatur. Ex **θορυβέω**.

Εὔθραυστος, ε, ὁ ᾖ ἡ, fractu vel contusu facilis, fragilis;

fragilis; (2) aptus ad vulnera facienda. Ex εὖ et θραῦω, *vulnero*.

Εὐθριγκος, ον, firma lorica, septo munitus; (2) munitus bene. **Εὐθριγκοί θ' ἕδραι**, et pinnis conspicuæ sedes, *Eurip. Hel.* 70. A θριγκὸς, *pinna*.

Εὔθριξ, ιχος, ὁ ἡ ἡ, bene capillatus; (2) coronatus.

Εὔθρονος, ν, ὁ ἡ ἡ, pulchrum thronum habens.

Εὔθροος, ν, ὁ ἡ ἡ, pulchre sonans, sonorus.

Εὐθρυβὴς, ὲς, fragilis; friabilis, *Dosc.* A θρύπτω.

Εὔθρυπτος, ν, ὁ ἡ ἡ, fragilis; (2) friabilis; (3) fractus deliciis; (4) mollis. Ex εὖ et θρύπτω.

Εὐθὺ, *adv.* recta: ἡ εὐθὺ ἰδοῦ, *Æsch. Socr.* 3, 1. (2) statim; (3) sine circuitione, aperte. Ab εὐθύς.

Εὐθυβολέω, ῶ, fut. ήσω, recte jaculor.

Εὐθυβολία, ας, ἡ, rectus jactus; (2) recta conjectura. Ab

Εὐθυβόλος, ὁ ἡ ἡ, recta feriens.

Εὐθύβολος, ν, ὁ ἡ ἡ, appositus, qu. dic. recte jactus. Ex εὐθὺς et βάλλω, *jacio*.

Εὐθυβόλως, *adv.* recto et destinato jactu, recte.

Εὐθύγλωσσος, vel **εὐθύγλωττος**, ν, ὁ ἡ ἡ, veridicus; (2) qui eloquitur quæ sentit; (3) sincerus, probus, verax.

Εὐθύγραμμος, ν, ὁ ἡ ἡ, rectis lineis distinctus, directis lineis constans, rectilineus; τὸ **εὐθύγραμμον**, recta linea, regula lineis ducendis. Ex γραμμὴ, *linea*.

Εὐθυδήμων, ὁ, Exp. ἀπλυσία δημότης, ex fæce vulgi, *Hes. ex Eur.*

Εὐθυδικία, ῶ, f. ήσω, quasi pede collato et recto certamine confligo; (2) caput causæ peto.

Εὐθυδικία, ας, ἡ, intentionis depulsio; (2) judicium rectum et incorruptum. Ab

Εὐθυδικος, ν, ὁ ἡ ἡ, qui in neutram partem muneribus illectus inclinat, recte judicans Ex εὖ et δίκη, *jus*.

Εὐθυδρομέω, ῶ, fut. ήσω, rectum cursum teneo, recto cursu pergo. **Εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθρᾴκην**, *Act.* 16, 11. Ab

Εὐθυδρόμος, ν, ὁ ἡ ἡ, qui recto cursu pergit. Epith. stadii.

Εὐθυέντερος, ν, ὁ ἡ ἡ, cui recta sunt intestina. Ab ἔντερον.

Εὐθυήτια, idem quod

Εὐθυητία, ας, ἡ, rectum minimeque obliquum dicendi genus, *Hes.* Ab ἔπος.

Εὐθυεργὴς, ὲς, elaboratus ad amussim. Τῇ ὑποῳδῇ δὲ, τό τι εὐθυεργὲς καὶ τὸ ἐξεργον θαυμάζοι, *Lucian. quomodo Hist. conscrib.* 27.

Εὐθυθάνατος, ν, ὁ ἡ ἡ, subitam mortem inferens, statim interficiens.

Εὐθύθριξ, τριχος, ὁ ἡ ἡ, qui crines habet pendentes, simplices, non crispos.

Εὐθύκαυλος, ν, ὁ ἡ ἡ, qui rectum habet caulem.

Εὐθυλήπτος, ν, ὁ ἡ ἡ, comparatu, captu facilis. Ex εὐθὺς et λαμβάνω.

Εὐθυλογέω, ῶ, fut. ήσω, recte et proprie loquor. Ab

Εὐθυλόγος, ὁ, ἡ, proprie loquens sine circuitione, *Suid.*

Εὐθύλορδος· vide ἰθύλορδος.

Εὐθύμακρος, ν, ὁ ἡ ἡ, recta in longitudinem tendens.

Εὐθυμάχης, ν, ὁ, *Dor.* **εὐθυμάχας**, qui recta in prælium tendit; (2) vir fortis Ex μάχη.

Εὐθυμαχία, ας, ἡ, prælium, seu bellum tumultuarium et repentinum. Ex eod.

Εὐθυμάχος, ν, ὁ, tumultuarie pugnans; (2) bellicosus. Ex eod.

Εὐθυμέω, et -έομαι, bono et læto animo sum. **Εὐθυμεῖ τις**; ψαλλίτω, *Jac.* 5, 13. Jucundam vitam ago. **Εἰρήνης δὲ γινομένης εὐθυμέεσθαι**, *Arrian. Ind* 12. 4.

Εὐθυμητέον, lætandum, *Xen.*

Εὐθυμία, ας, ἡ, lætitia animi, alacritas. Ab

Εὔθυμος, ν, ὁ ἡ ἡ, qui est bono et alacri animo.

Εὐθύμως, *adv.* alacriter, bono parato animo.

Εὐθύνατε, 2. plur. aor. 1. imperat. act. verbi εὐθύνω.

Εὐθύνη, ης, ἡ, disquisitio; vid. *Ern.* (2) accusatio; (3) crimen; (4) pœna, *plur.* **εὐθύναι**, rationes; (5) γαίης, melioratio soli, *Theophr.* Ab εὐθύνω. Unde

Εὐθυνὸς, ν, ὁ, qui rationes exigit:

Εὔθυνσις, ως, ἡ, directio, correctio.

Εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, director, corrector.

Εὐθυντηρία, ας, ἡ, apud architectos de complanatione soli; (2) pars navis, ab **εὐθύνειν**, gubernare, ut *Lat.* gubernaculum. (2) δι' εὐθυντηρίας σἴακας, per navis partem ubi gubernaculum est, *Eurip. Iph. in Taurid.* 1356.

Εὐθυντήριος, α, ον, gubernandi vim habens, gubernans. "Εχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον, *Æsch. Pers.* 766.

Εὐθυντὴς, ῆ, ὁ, idem: rector. Καὶ μὴν ὅστις γε δῆμος εὐθύντης χθονὸς, *Eurip. Suppl.* 442.

Εὐθυντικὸς, ὴ, ὸν, regens, corrigens, idoneus ad regendum.

Εὐθυντὸς, ὴ, ὸν, directus. Ab

Εὐθύνω, fut. νῶ, complano; (2) guberno, dirigo; (3) reprehendo, redarguo; (4) inquiro, exigo; (5) reum facio, postulo; (6) damno et mulcto. Φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορὶ, *Eur. Hec.* 9. Ab εὐθύς.

Εὐθυονειρία, ας, ἡ, somnium aperte ostendens quid futurum sit. Ab

Εὐθυόνειρος, ν, ὁ ἡ ἡ, qui aperte videt in somnis quod futurum sit; (2) τὸ εὐθύνειρον, somnium evidens.

Εὐθυόνυξ, χος, ὁ ἡ ἡ, rectos ungues habens.

Εὐθυόνυχος, ν, ὁ ἡ ἡ, idem.

Εὐθυπλοέω, recta navigo, *Strab.* 11, 13.

Εὐθύπλοια, ας, ἡ, recta navigatio, rectus navis cursus. Ex πλόος.

Εὐθύπλους, ον, et *contr.* **εὐθύπλους**, *Strab.* 6, recta navigans, rectum cursum tenens.

Εὐθυπλοχία, ας, ἡ, recta textura seu connexio. Ex πλοκὴ, *nexus*.

Εὐθύπνους, *contr.* **εὐθύπνους**, ν, ὁ ἡ ἡ, recta spirans, cujus flatus in rectum procedit; (2) qui facilem respirationem habet, *ap. Hipp.* (1) πόριτσιν εὐθυπνόην Ζεφύριοι πομπαὶ, *Pind. Nem.* 7, 42. (2) κράμβην εὐθυπνοωτέρην ἔφαγεν— εὐθύπνους ἐγίνετο. *Hippocr. Epid.* 6, 2.

Εὐθυπομπὸς, et **εὐθύπομπος**, recta ducens. Πατρίαν εἶπερ καθ' ὁδὸν νιν εὐθυπομπὸς αἰὼν, paterna siquidem in semita cum recta ducens ævum, *Pindar. Nem.* 2, 9. [Sed forte legendum εὐθύπομπος.]

Εὐθυπορέω, ῶ, fut. ήσω, sum meatibus in rectum porrectis, habeo meatus in rectum protensos; (2) rectam viam sequor, recto itinere progredior.

Εὐθυπορία, ας, ἡ, itineris rectitudo, progressio in rectum. Ab

Εὐθύπορος, ν, ὁ ἡ ἡ, cujus meatus in rectum porriguntur, tramite recto progrediens; (2) rectus, ut trames, via.

Εὐθυπόρως, *adv.* recta, *Hom.*

Εὐθυρρημονέω, ῶ f. ήσω, recta seu sine circuitione rem eloquor; (2) rem suo nomine proprio, quamvis turpi, appello.

Εὐθυρρήμονες, sine circuitione; (2) proprio, quamvis turpi, verbo.

Εὐθυρρημοσύνη, ης, ἡ, oratio **εὐθυρρήμονος**, seu consuetudo **εὐθυρρημόνως** loquendi.

Εὐθυρρήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui aperte et sine circuitione ulla rem ipsam loquitur; (2) utens verbis turpibus, non consulens auribus honestis. Ex εὐθὺς et ῥῆμα.

Εὐθύρριζος, ν, ὁ ἡ ἡ, cujus rectæ sunt radices, in rectum protensæ. Ex ῥίζα.

Εὐθύρριν, ινος, ὁ ἡ ἡ, qui recto est naso, habens nasum justæ proportionis.

Εὐθίρρις, idem.

Εὔθυρσος, ον, thyrsum gerens, seu ad modum thyrsi redimitus.

ΕΥ'ΘΥ'Σ, ῖα, ὺ, *gen.* έος, είας, έος, rectus, non obliquus; (2) apertus, nulla circuitione tectus. Hinc **εὐθὺς**, *adv.* recta; (2) protinus, confestim, statim; (3) jam inde; (4) inconsulte, inconsiderate.

Εὐθυσκοπέω, ῶ, fut. ήσω, rectis oculis, recte adspicio.

Εὐθυτενὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, directus, in directum tendens. Ex εὐθὺς et τείνω, *tendo*.

Εὐθύτης, ητος, ἡ, rectitudo; (2) æquitas. Ab εὐθὺς.

Εὐθυτόμος, ν, ὁ ἡ ἡ, in rectum secans; **εὐθύτομος**, *pass.* directo sectus. Ex τέμνω.

Εὐθύτονος, ν, ὁ ἡ ἡ, in rectum extensus. Ex τείνω.

Εὐθύτρητος, ν, ὁ ἡ ἡ, in rectum perforatus, recta habens foramina.

Εὐθυφερὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, in rectum tendens; (2) rectus. Ex εὐθὺς et φέρω.

Εὐθύφλοιος, ν, ὁ ἡ ἡ, rectum corticem habens; (2) species roboris.

Εὐθυφορέομαι, οῦμαι, recta feror.

Εὐθυφορία, ἡ, motus qui fit recta linea, *opp.* κυκλοφορία, *Arist.*

Εὐθύφρων, ον, sapiens, prudens. A φρὴν.

Εὐθυωρέω, ῶ, fut. ήσω, recta linea progredior.

Εὐθυωρία, ας, ἡ, rectitudo; (2) proceritas; (3) directio; (4) rectus trames; (5) rectus processus; (6) rectæ lineæ porrectio. Ab εὐθύς.

Εὐθυωρὸν, *adv.* secundum lineam rectam; (2) recto tramite, recta via; (3) statim, eadem hora. Ab

Εὐθυωρὸς, ὰ, ὸν, rectus, secundum lineam rectam. Ab εὐθύς.

Εὐθώρηκος, ν, ὁ ἡ ἡ, bene loricatus; (2) bene armatus. Ex θώραξ.

Εὐϊακὸς, ὴ, ὸν, Bacchicus. Ab Εὔιος.

Εὐϊερὸς, ὰ, ὸν, idem.

Εὔϊατος, ον, sanatu facilis. Ex ἰάομαι, *sano*.

Εὐϊλασία, ας, ἡ, propitiatio. Ab εὖ et ἱλάσκομαι, *propitior, placor*.

Εὐϊλατεύω, fut. εύσω, propitius sum; (2) ignosco. Ab

Εὐϊλατος, ν, ὁ ἡ ἡ, propitius, qui facile cohiberi potest, *Suid.* Ex ἱλάω.

Εὐϊματέω, bene, pulchre vestitus sum.

Εὐΐματος, ον, pulchris indutus vestibus, *Steph.*

Εὔϊνος, ν, ὁ ἡ ἡ, bene fibratus, nervosus. Ex εὖ et ἶς, *fibra, nervus*.

Εὔϊος, ὁ, Bacchus. Παύσασι εὔϊον πῦρ, sacras Bacchi exstinguerat lampades, *Soph. Ant.* 963.

Εὐϊππος, ν, ὁ ἡ ἡ, bonos seu præstantes equos habens; (2) equitandi peritus; (3) equitatu præstans. Εὐΐππους ἔχων ἰζυξατι, *Eurip. Androm.* 1019.

Εὐϊχθὺς, ὁ ἡ ἡ, piscosus.

Εὐκαὴς, ὲος, ὁ ἡ ἡ, facile ardens. Ex καίω.

Εὐκαθαίρετος, ν, ὁ ἡ ἡ, qui facile everti potest. Ex καθαιρέω.

Εὐκάθιδος, ἡ, remigio bene instructa, sc. navis.

Εὐκάθικτος, ν, ὁ ἡ ἡ, qui facile contineri aut cohiberi potest, facile in ordinem redigendus. Ex εὖ et κατίχω.

Εὐκαιρέω, ῶ, f. ήσω, opportunitatem nanciscor; (2) vacat mihi; (3) opulentus sum. Οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν, *Marc.* 6, 31.

Εὐκαιρία, ας, ἡ, opportunitas, copiæ, opes. Ab

Εὔκαιρος, ν, ὁ ἡ ἡ, opportunus, tempestivus; (2) cui vacat, otiosus.

Εὐκαίρως, *adv.* opportune, tempestive; (2) otiose: **εὐκαίρως ἴχειν**, vacare.

Εὐκάματος, ν, ὁ ἡ ἡ, facilem laborem habens.

Εὐκαμπὴς, ὲος, ὁ ἡ ἡ, flexibilis, curvus, rotundus. Ex εὖ et κάμπτω.

Εὔκαμπτος, ν, ὁ ἡ ή, idem et ex iisd.

Εὐκαμψία, ας, ἡ, flexibilitas. Ab iisd.

Εὐκάρδιος, ν, ὁ ἡ ἡ, forti animo præditus; (2) stomacho gratus. Ex καρδία.

Εὐκαρδίως, *adv.* forti et præsenti animo; (2) prompte, cupide.

Εὐκαρπέω, ῶ, fut. ήσω, uberes fructus fero.

Εὐκαρπίζω, idem.

Εὐκαρπία, ας, ἡ, fructuum uber proventus; (2) fertilitas. Ab

Εὔκαρπος, ν, ὁ ἡ ἡ, fructuosus, fœcundus; (2) fœcunditatem adjuvans.

Εὐκαταγέλαστος, ον, derisu facilis; al. ridiculus, contemnendus, *Steph.*

Εὐκατάγνωστος, ν, ὁ ἡ ἡ, reprehensibilis.

Εὐκαταγόρητος, ν, ὁ ἡ ἡ, qui facile accusari potest, facile reprehensibilis. Ex εὖ et κατηγορέω, *accuso*.

Εὐκατάγωνιστος, ν, ὁ ἡ ἡ, expugnatu facilis, parum validus. A καταγωνίζομαι.

Εὐκατά-

Εὐκατάκαυστος, ον, facile comburendus.
Εὐκατακόμιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, deportatu facilis; (2) pronus, proclivis Ex κατακομίζω.
Εὐκατακράτητος, ον, infirmus, parum valdus; (2) qui facile retineri, defendi potest.
Εὐκαταλίγω, rite narro, *Hom.*
Εὐκατάληπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, comprehensu facilis.
Εὐκατάλλακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, facilis reconciliatu, placabilis.
Εὐκαταλλάκτως, *adv.* placide, placabiliter.
Εὐκαταμάθητος, ον, facilis, non obscurus.
Εὐκαταμάχητος, ε, ὁ ἡ ἡ, expugnabilis.
Εὐκατανόητος, ε, ὁ ἡ ἡ, quem facile intelligere possumus. A καταιόω.
Εὐκαταπραΰντος, ε, ὁ ἡ ἡ, placabilis. A καταπραΰνω.
Εὐκατάτρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, facilis combustu. A κατατίμπρημι.
Εὐκαταστόητος, ον, facile terrendus, timidus. A καταπτοίω, *terreo.*
Εὐκατάπτωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, proclivis ad lapsum, caducus; (2) debilis.
Εὐκατασήμαντος, ε, ὁ ἡ ἡ, obsignatu facilis. A κατασημαίνω.
Εὐκατασκεύαστος, ον, et εὐκατάσκευος, ον, conditu seu fabricatu facilis.
Εὐκατάσκαπτος, ον, bene fultus, nixus; (2) impetu ruens.
Εὐκατάστατος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene constitutus; (2) bene compositus; (3) sedatus, placidus; (4) stabilis. Ex εὖ et καθίστημι.
Εὐκατάστροφος, ον, volubilis. A καταστρέφω.
Εὐκατάσχετος, ον, qui firmiter retinetur.
Εὐκατάτρητος, ον, volubilis, mobilis.
Εὐκατατρόχαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, proprie volubilis in modum rotæ; (2) volaticus, inconstans; (3) in quem (agrum v. gr.) facile incursio fieri potest; unde (4) contemptibilis. A τροχάζω.
Εὐκατάτροχος, ε, ὁ ἡ ἡ, propensus. A τρέχω.
Εὐκαταφορία, ας, ἡ, proclivitas. Ab
Εὐκατάφορος, ε, ὁ ἡ ἡ, propensus, pronus, proclivis. Ex εὖ et καταφέρω.
Εὐκαταφρόνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, contemptibilis, despicabilis, adspernabilis A καταφρονέω.
Εὐκατάψευστος, ον, in quo facile est mentiri.
Εὐκατεργάζομαι bene subigo, mollio velut lanam, linum.
Εὐκατέργαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile confici aut effici potest; (2) qui facile subigitur vel aratur; (3) qui facile vincitur, item interficitur.
Εὐκατηγόρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile multis de causis accusari potest, reprehensibilis.
Εὐκάτοπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, perspicuus.
Εὐκατόρθωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, factu, bene gestu, facilis. Ex εὖ et κατορθόω.
Εὐκάτοχος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile coerceri potest.
Εὔκαυστος, ον, idem quod εὐκατάκαυστος.
Εὔκαυτος, ον, idem.
Εὐκίαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile findi potest, scissilis; (2) qui facile frangi potest. Ex εὖ et κιάζω.
Εὐκίατος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iisd. Τηλόθι δ' ὄδμὴ κίδρα τ' εὐκιάτοιο, *Odyss.* 5, 60.
Εὐκίλαδος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene sonans; (2) sonorus.
Εὔκιντος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene aculeatus.
Εὐκίραος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchra habens cornua.
Εὐκίρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene mistus; (2) bene dilutus et temperatus. A κιρνάνυμι.
Εὐκισδής, ές, ὁ ἡ ἡ, quæstuosus. Στιβίης εὐκισδέα ἔργα, indaginis quæstuosa opera, *Oppian. Cynег.* 1, 37.
Εὔκερως, idem quod εὐκίραος, corniger. Οὐχ ὡς εὐκίρων ἄγραν ἔχων, non autem tanquam potiretur cornigero pecu, *Soph. Aj.* 64.
Εὐκίφαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, egregio capite præditus; (2) capiti conveniens, seu conducens.
Εὐκλεήτειρα, ας, ἡ, placatrix. Ab εὔκλεος.
Εὐκληία, ας, ἡ, quies, *Hes.* Ab eod.
Εὔκλεος, ε, ὁ ἡ ἡ, quietus, mitis.
Εὐκλεῶς, quiete. A præc. Ab εὔκλεος.
Εὔκλεος, qui facile cremari potest. Ἐξενθερακώσας πυθμὶν' εὔκλεον δρυός, *Io apud Etymol.*
Εὔκνητος, ον, pulchros hortos habens, *Pind.*
Εὐκινησία, ας, ἡ, facilis motus, agilitas, mobilitas. Ex εὖ et κινέω, *moveo.*
Εὐκίνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile movetur, seu moveri potest, mobilis, agilis, expeditus, de militia. Ex iisd.
Εὐκινήτως, *adv.* mobiliter, agiliter.
Εὐκίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, pulchras habens columnas.
Εὔκλαδος, ον, procerus, late germinans.
Εὔκλασος, ε, ὁ ἡ ἡ, fractu facilis, fragilis.
Εὐκλεὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, gloriosus. Ex κλέος.
Εὐκλεΐα, vel εὐκλεία, ας, ἡ, seu εὔκλεια, gloria, splendor nominis. Est et deæ nomen, cui apud Bœotios et Locros in foro quolibet ara statuaque dicata fuit.
Εὐκλείζω, f. ίσω, celebro.
Εὐκλείζαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro εὐκλεΐσαι.
Εὐκλεὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, gloriosus.
Εὐκλεῶς et εὐκλειῶς, *adv.* gloriose.
Εὔκλειτος, ον, bene clausus.
Εὐκληΐς, ΐδος, ἡ, bene clausa. Ex εὖ et κλείω.
Εὐκληρέω, ῶ, f. ήσω, prospera fortuna utor.
Εὐκλήρημα, ατος, τὸ, prospera fortuna. A præc.
Εὐκληρία, ἡ, bona sors, prospera fortuna. Ab
Εὔκληρος, ε, ὁ ἡ ἡ, fortunatus.
Εὔκλωστος, ε, ὁ ἡ ἡ, nendo bene contortus.
Εὐκναμάτος, ε, ὁ ἡ ἡ, flexibilis, qui flecti facile potest. Ex εὖ et κνάμπτω.
Εὔκναστος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene paratus a fullone.
Εὔκνημις, ΐδος, ὁ ἡ ἡ, bene ocreatus vel armatus.
Εὔκνημις, ΐδος, ὁ ἡ ἡ, qui bonis seu pulchris tibiis est. Ex κνήμη.
Εὔκνιστος, ον, bene vellicans, *Man.* A κνίζω.
Εὐκοίλιος, ε, ὁ ἡ ἡ, facilem alvum faciens. Ex κοιλία, *alvus.*
Εὐκοινόμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, communi multorum consilio bene constitutus.
Εὐκοινώνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, facile communicans, communis, adfabilis. Ex κοινωνέω.
Εὐκοινωνησία, ας, ἡ, affabilitas, comitas. A præc.
Εὐκολία, ας, ἡ, facilitas. Ab εὔκολος.
Εὐκόλλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qu. dic. adglutinabilis, sociabilis. Ex εὖ et κολλάω, *glutinare.*
Εὔκολος, ε, ὁ ἡ ἡ, facilis, qui non est stomacho fastidioso; (2) simplex, apertus, ingenuus. Ex εὖ et κόλον, *cibus.*
Εὐκόλως, *adv.* expedite, facile; εὐκολώτατα, facillime. A præc.
Εὔκολπος, ον, sinuosus, magnum sinum habens.
Εὐκόλυμβος, ε, ὁ ἡ ἡ, urinandi peritus.
Εὐκομέω, bene recondo, *Ap.*
Εὐκόμης, ε, ὁ, bene comatus. Ex εὖ et κόμη.
Εὐκομιδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, bene curatus; (2) bene tractatus. Ex εὖ et κομίζω, *curo.*
Εὐκομίζω, f. ίσω, bene recondo; (2) diligenter colo:
Εὐκομίσασθαι, a. 1. inf. med.
Εὐκόμιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui bene curatur; (2) qui facile portari potest. (2) τὰ μὲν εὐκόμιστα πάντα σιτολιγῶν, *App. M thr.* 90.
Εὔκομος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod εὐκόμης.
Εὐκοσία, ας, ἡ, facilitas. Ab
Εὔκοστος, ε, ὁ ἡ ἡ, facilis, qui facili labore fit; (2) qui facili labore aliquid conficit.
Εὐκοπρώδης, ώδες, excrementi colorem et naturam habens; τὰ εὐκοπρώδεα, excrementa stercorea boni coloris et odoris.
Εὐκόπως, *adv.* facili labore et negotio.
Εὐκόρυθος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchre galeatus. Ex κόρυς.
Εὐκοσμέω, ῶ, f ήσω, modeste me gero, officio fungor; (2) orno bene. Hinc
Εὐκόσμητος, ον, bene curatus, ornatus.
Εὐκοσμία, ας, ἡ, decentia, modestia.
Εὐκοσμίως, *adv.* modeste, decenter.
Εὔκοσμος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene ordinatus, concinnus.
Εὐκόσμως, *adv.* concinne, recte
Εὐκρανὴς, ές, ὁ, ἡ ἡ, bene temperatus. Ex κιρνάνυμι.
Εὔκρειρος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchra cornua habens.
Εὐκρὰς, άτος, ὁ ἡ ἡ τὸ, bene mixtus, dilutus seu temperatus, *Eur.*
Εὐκρασία, ας, ἡ, bona temperies.
Εὔκρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, temperatus; (2) sincerus; (3) qui media constat temperatione; (4) qui confundi commiscerique potest.
Εὐκρατῶς, *adv.* firmiter. A κράτος.
Εὔκρικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene strepens, canorus, sonorus. Ex κρίκω.
Εὔκρηνος, ε, ὁ ἡ ἡ, scaturigine bona præditus. A κρήνη.
Εὔκρητος, ον, bene mixtus, dilutus, seu temperatus, *Ep.*
Εὔκριθος, ε, ὁ ἡ ἡ, bonum habens hordeum.
Εὐκρίνεια, ας, ἡ, perspicuitas, puritas. Ab
Εὐκρινὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, purus, liquidus; (2) ordine collocatus; (3) distinctus; (4) qui e morbo convaluit, omninoque robustus, elegans, velut de corpore. Ex κρίνω.
Εὐκρίνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene discernendus.
Εὐκρίνω, bene discerno, accuratum delectum habeo; bene secerno et seligo, *Hom.*
Εὐκρινῶς, *adv.* distincte, discrete.
Εὔκριτος, ον, perspicuus, facile distinguendus, judicandus.
Εὐκρόκαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchram seu copiosam in littore arenam habens. A κρόκαλη.
Εὐκρόταλος, ον, suaviter strepens, sonorus. A κρόταλον.
Εὐκρότητος, ον, bene conflatus, compactus; (2) laudatus. *ap. Soph.* (An. 437.) *Ern.*
Εὐκρύερος, ον, valde terribilis, *Tryph.*
Εὔκρυπτος, ον, facile latens.
Εὐκρυφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, facile se occultans; (2) qui bene latet. Ex εὖ et κρύπτω.
Εὐκταῖος, αία, αῖον, optabilis. Εὐκταία Θέμις, Themis, quæ vota et imprecationes effectu carere non sinit, *Eurip. Med.* 169. Πατρὸς εὐκταίαν Ἐρινὺν, furiam a patre Œdipo invocatam, *Æsch. Sept. contr. Theb.* 725. Εὐκταῖα φαίνων, vota solvens, *Soph. Trach.* 239. Ab εὔχομαι.
Εὐκταίως, *adv.* optabiliter.
Εὐκτέανος, ε, ὁ ἡ ἡ, dives, opulentus. A κτέανον.
Εὐκτίατος, ον, felicis possessionis, *Cal.*
Εὐκτίος, optandus, *Ep.*
Εὐκτημοσύνη, ης, ἡ, divitiæ. Ab
Εὐκτήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, dives. A κτάομαι.
Εὐκτήριος, ε, ὁ ἡ ἡ, precatorius, ad preces pertinens. Hinc εὐκτηρίων, oratorium, sacrarium, lararium. Ab εὔχομαι.
Εὐκτίζω, f. ίσω, bene ædifico.
Εὐκτικὸς, ἡ, όν, optativus. Ab εὔχομαι.
Εὐκτικῶς, *adv.* optative. Ab εὐκτικός.
Εὐκτιμένη, perf. part. pass. *Poet.* pro εὐκτισμένη, ab εὐκτίζω.
Εὐκτίμενος, bene ædificatus, *Hom.*
Εὔκτισις, ε, ὁ ἡ ἡ, eleganter conditus.
Εὔκτιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene structus.
Εὐκτὸς, ἡ, όν, item εὔκτος, ὁ ἡ ἡ, optabilis, optandus, expetendus.
Εὐκτῶς, *adv.* optabiliter.
Εὐκυβία, ῶ, f. ήσω, felici successu ludo tesseris, seu bene jacto. A κύβος.
Εὐκύλιξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, poculis, i. e. compotationibus, conviviis aptus.
Εὔκυκλος, ε, ὁ ἡ ἡ, rotundus; (2) cum est epith. currus, significat volubilis, εὔτροχος; (3) qui fit in orbem.
Εὐκύκλως, *adv.* rotunde.
Εὐκυκλωτὸς, ἡ, όν, rotundatus.
Εὐκύλιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, volubilis. A κυλίω.
Εὐκύμαντος, ον, fluctuosus.
Εὐκυρέω, bene ago, *Æsch.* al. εὐκυρόω.
Εὐκώλητος, ον, membris bene compactis, seu firmis pedibus, *Nic.*
Εὔκωστος, ον, remigio bene instructus, agilis, de navi.
Εὐλάβεια, ας, ἡ, metus, reverentia, circumspectio; (2) sollicitudo, anxietas; (3) pietas in sacris.
Εὐλαβέομαι, οῦμαι, vereor, caveo religiose; (2) timeo, metuo; (3) caveo, declino religiose; (4) vito, fugio; (5) religione teneor. (1) πὐλαβεῖτο μὴ σώζειν φίλους, veritus est servare amicos, *Eurip. Or.* 1059. Εὐλαβεῖσθαι τὴν ἀπό τινος λύμην. Εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, *Act.* 23, 10. Μάλιστα εὐλαβοῦ τὰς ἐν τοῖς πότοις συνουσίας, *Isocr.* Ab εὐλαβής.

Εὐλαβέστερως, cautius, *Eur.* Ab
Εὐλαβὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, qui bene res capessit, seu adgreditur, circumspectus, cautus; (2) timidus (3) religiosus; (4) verecundus. Ex εὖ et λαμβάνω, *capio*.
Εὐλαβητέον, *adv. part.* cavendum est.
Εὐλαβία, ας, ἡ, cautio Ab εὐλαβέομαι.
Εὐλαβίη, ἡ, idem quod εὐλαβία, *Theog.*
Εὐλαβίης, gen. sing. *Ion.* pro εὐλαβίας.
Εὐλαβοῦ, 2. sing. imperat. præs. med. *Att.* et *Ion.* pro εὐλάβεσο, ab εὐλαβέομαι.
Εὐλαβὲς, *adv.* timide, caute; (2) religiose.
Εὐλαγὴς, ἐος, leporibus abundans. A λαγὸς, *Ion.* lepus.
Εὐλάζω, putresco, vermes produco; subo, *Hes.* Ab εὐλαί.
Εὐλάζω, f. εὐλάξω, aro, *Lac. ap. Thuc.*
ΕΥ'ΛΑΓ, ῶν, αἱ, vermes, *propriè*, qui e putredine nascuntur.
Εὐλάϊγξ, γγος, ὁ ἢ ἡ τὸ. e bonis pulchrisque lapidibus structus. Ex λάϊγξ.
ΕΥ'ΛΑΚΑ, ας, ἡ, *Vox Lacon.* vomer; (2) bidens, ligo.
Εὔλαλος, ε, ὁ ἢ ἡ, bene loquens, facundus, disertus; (2) loquaculus. Ex λαλέω.
Εὐλαμπὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, splendens, fulgidus.
Εὔλαμπρος, ον, splendidus.
Εὐλάχανος, ον, oleribus abundans, seu fertilis.
Εὐλιάντος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui facile lævigatur, aut complanatur; (2) qui facile conteritur. Ex λιαίνω.
Εὔλιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, bona prata habens. Ex λειμών.
Εὐλίμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, idem.
Εὔλικτρος, ον, pulcher; epith. fœminæ. Εὔλικτρος Κύπρις, *Soph. Trach.* 515. Ἱμερος εὐλίκτρων νύμφας, *Id. Antig.* 796.
Εὐλιξὶς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, bonas dictiones habens.
Εὐλίπιστος, ε, ὁ ἢ ἡ, desquamatu facilis; (2) qui facile delibratur et cortice spoliatur. A λεπίζω.
Εὔλιτος, ε, ὁ ἢ ἡ, valde albus.
Εὐλιχὴς, ὲς, idem quod εὔλικτρος (2) felix, de sponsis, vel conjugibus, vel nuptiis.
Εὐληθάργητος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui facile labitur in lethargum. A λήθαργος.
Εὔληκτος, ον, brevis, non diu duraturus. A λήγω.
Εὐληματίω, ῶ, f. ήσω, animosus sum, forti sum animo. A λῆμα.
Εὔλητος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui facile capi potest. Ex εὖ et λαμβάνω.
Εὐλήπτως, *adv.* ita ut facile et cito capi possit.
ΕΥ'ΛΗΡΑ, ων, τὰ, lora, habenæ.
Εὐλίβανος, ον, thure abundans, thurifer.
Εὔλιθος, ε, ὁ ἢ ἡ, pulchros habens lapides.
Εὐλίμενος, ε, ὁ ἢ ἡ, bene instructus portu, epith. portus ipsius, commodus. A λιμήν.
Εὐλιτὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, præpinguis. A λῖτος.
Εὐλιτάνευτος, ον, exorabilis.
Εὐλογίω, ῶ, f. ήσω, laudo; (2) bene precor, ominor; (3) benigne polliceor, *per Ehr. vulgo* benedico. Ἐάν τις αὐτὸν εὐλογῇ. *Arist. Ach* 876. Ἀλλὰ πολλά τι κἀγαθὰ ἴτρειά τε πλῖτα τὰς γυναῖκας εὐλόγει, *Id. Conc.* 454. Ὦ πλεῖ' ἰταίνοις εὐλογούμενον πίδον, *Soph. Œd. Col.* 720. A λόγος.
Εὐλογηθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass.
Εὐλόγημαι, perf. ind. pass. *Ion.* pro εὐλιλόγημαι.
Εὐλογημένος, *bene dictus*, part. perf. ejusd.
Εὐλογητὸς, ἡ, όν, cui benigne promissum est; (2) laudatus, *vulgo* benedictus.
Εὐλογία, ας, ἡ, honestus sermo; (2) laus, prædicatio; (3) fausta omina, felicitatis promissio, *vulgo* benedictio; (4) beneficium, munus, eleemosyna; (5) sacra Cœna.
Εὐλογιστίω, ῶ, fut. ήσω, recte ratiocinor; (2) æquo animo fero.
Εὐλογιστία, ας, ἡ, ratio bene subducta; (2) consilium, vel ratio recte inita, prudentia in capiendis consiliis. Ab
Εὐλόγιστος, ε, ὁ ἢ ἡ, quem facile reputare et perpendere licet; (2) qui recte ratiocinatur, prudens, moderatus; (3) probabilis, idoneus. A λογίζομαι.
Εὐλογίστως, *adv.* prudenter, sapienter, recte.
Εὔλογος, ε, ὁ ἢ ἡ, rationabilis, rationi consentaneus, probabilis, rectus, verus; (2) quod facile parari et haberi potest
Εὐλόγως, *adv.* recte, apte, opportune, vere.
Εὐλογοφάνεια, ας, ἡ, probabilitas causæ, prætextus.
Εὐλογοφρὼν, ὶς, speciosus, verosimilis.
Εὐλογχίω, felix sum, *Hesych.* Ab
Εὔλογχος, fortunatus. A λογχή.
Εὐλυσία, ας, ἡ, mundities qua quis bene elotus est; (2) purgatio. Ex εὖ et λέω.
Εὔλοφος, ε, ὁ ἢ ἡ, bene cristatus; (2) strenuus; (3) morigerus; (4) pulchram cristam habens.
Εὐλόφως, *adv.* generose, fortiter. Ὅτις δὲ πρὸς τὸ κάκιστον εὐλόφως (legitur εὐλόγως pessime) φέρει τὸν δαίμονα, *Eurip. Fragm.* 15, *ex Antig.*
Εὔλοχος, ε, ὁ, gravidis vel parturientibus favens; epitheton Dianæ, *Eurip. Hipp* 166.
Εὐλύγιστος, ε, ὁ ἢ ἡ, flexilis, qui facile flecti potest. Ex εὖ et λυγίζω.
Εὐλύρας, *Dor.* pro εὐλύρης, ε, ὁ, bonam lyram habens; (2) bene lyra canens; (3) canorus. (2) εὐλύρας Ἀπόλλων, *Eurip. Alcest.* 574. Ex εὖ et λύρα.
Εὔλυρος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisdem.
Εὔλυτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui facile solvi potest; (2) paratus discedere, expeditus. A λύω.
Εὐλύτως, *adv.* expedite, facile.
Εὐμάθεια, ας, ἡ, docilitas, celeritas discendi. Ab
Εὐμαθὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, docilis, ingeniosus; (2) facilis intellectu. Ex εὖ et μανθάνω.
Εὐμαθία, ας, ἡ, idem quod εὐμάθεια.
Εὐμαθῶς, *adv* ita ut quis facile addiscat, facile discendo; (2) ita ut facile percipi possit.
Εὐμάκαντος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui facile emollitur, facile emollescens. Ex μαλάσσω.
Εὔμαλλος, ον, bene villosus, *Pind.*
Εὔμαλον, acc. sing. *Dor.* pro εὔμηλον.
Εὐμάρα, ἡ, pellis, corium, *Sch. Theoc.*
Εὐμάραντος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui facile marcescit, caducus. A μαραίνω.
Εὐμάρεια, ας, ἡ, facilitas; (2) tranquillitas animi; (3) latrina, *ap. Ionas.* Οὐκ εὐμαρείᾳ χρώμενος πολλῇ, *Soph. Trach.* 196. Ab
Εὐμαρὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, facilis, commodus. Ἐν εὐμαρεῖ εἶναι, nullius esse momenti, *Eurip. Iphig. in Aul.* 959; *Helen.* 1243.
Εὐμαρίως, *adv.* facile, *Theog.*
Εὐμαρία, ας, ἡ, idem quod εὐμάρεια.
Εὐμαρίζω, f. ίσω, allevo. Ab eod.
Εὐμαρὶς, ίδος, ἡ, calceamenti genus. Ab εὐμαρὴς, quia facile induitur aut expeditum incessum facit; sive ab εὐμάρα, quia e corio erant, *Etn.* Βαρβάροις εὐμάρισιν, *Eurip. Orest.* 1369.
Εὐμαρῶς, *adv.* facile, nullo negotio.
Εὐμεγέθης, ες, ὁ ἢ ἡ, valde magnus, ingens; (2) procerus. Ex μέγεθος.
Εὐμέθοδος, ε, ὁ ἢ ἡ, in quo methodus et ratio est; (2) compendiosus, artificiosus.
Εὐμεθοδικῶς, *adv.* apte; (2) compendiose.
Εὐμεθόδως, *adv.* idem.
Εὐμενὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, hilaris, lætus. Ex εὖ et μενεαίνω.
Εὐμείλικτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui facile mulceri, leniri, vel placari potest. A μειλίσσω.
Εὐμείλιχος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem.
Εὐμέλεια, ας, ἡ, apta modulatio. Ab
Εὐμελὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, apte modulatus, canorus. A μέλος, *modulatio.*
Εὐμελία, ας, ἡ, idem quod εὐμέλεια.
Εὐμελίας, ε, ὁ, fraxini, i. e. hastæ e fraxino, peritus, bellator bonus. A μελία.
Εὐμελίην, acc. sing. *Ion.* pro εὐμελίαν.
Εὐμελιστέω, ῶ, f. ήσω, apes meæ benè mellificant; (2) bene mellifico. A μέλιττα.
Εὐμελῶς, *adv.* perite, accurate.
Εὐμένεια, ας, ἡ, benevolentia, animus bene affectus, clementia, placabilitas:
Εὐμενιστέρως, *adv.* benignius:
Εὐμενίστειρα, ας, ἡ, benevola, patrona: Ab
Εὐμενίστης, ε, ὁ, benevolus, amicus: Ab
Εὐμενίω, ῶ, f. ήσω, benevolus sum, propitius sum. Ab
Εὐμενὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, benevolus, clemens, amicus, benignus A μένος.
Εὐμενίδες, ίδων, αἱ, Eumenides, Furiæ. *Per Antiphrasin* ab εὐμενὴς.
Εὐμενίζω, f. ίσω benevolum reddo, placo.
Εὐμενῶς, *adv* benevole, benigne.
Εὐμέριστος, ε, ὁ ἢ ἡ, dividuus.
Εὐμεταβάλητος, ε, ὁ ἢ ἡ, mutabilis, inconstans. A μεταβάλλω.
Εὐμεταβόλος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem.
Εὐμεταβλήτως, *adv.* inconstanter.
Εὐμετάδοτος, ε, ὁ ἢ ἡ, facilis ad impertiendum, liberalis. Ex μεταδίδωμι.
Εὐμεταδότως, *adv.* benigne, liberaliter.
Εὐμετάβλητος, ε, ὁ ἢ ἡ, mutabilis.
Εὐμετακίνητος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui facile moveri et mutari potest. A μετακινέω.
Εὐμετακόμιστος, ε, ὁ ἢ ἡ, transportatu et traductu facilis. A μετακομίζω.
Εὐμετάπειστος, ε, ὁ ἢ ἡ, cui facile aliud persuadetur; (2) qui facile dissuaderi potest.
Εὐμεταποίητος, ον, mutabilis.
Εὐμετάστατος, ε, ὁ ἢ ἡ, mutationi obnoxius. A μεταπίστω.
Εὐμεταστάτος, ε, ὁ ἢ ἡ, instabilis, inconstans. A μεθίσταμαι.
Εὐμετάτριπτος, ον, idem.
Εὐμετάφορος, ον, idem.
Εὐμεταχειρισία, ας, ἡ, mobilitas, placabilitas, tractabilitas, commodi mores.
Εὐμεταχείριστος, ε, ὁ ἢ ἡ, tractabilis, non difficilis, mitis, placabilis; (2) qui facile capi potest. A μεταχειρίζω.
Εὐμεταχειρίστως, *adv.* ita ut facile tractari queat, placabiliter, leniter.
Εὐμέτριος, ία, ιον, idem quod
Εὔμετρος, ε, ὁ ἢ ἡ, modum servans, moderatus. A μέτρον.
Εὐμήκης, ες, ὁ ἢ ἡ, bene longus, decore procerus. A μῆκος.
Εὔμηλος, ε, ὁ ἢ ἡ, ovibus abundans; (2) pecorum ferax. A μῆλον.
Εὔμηρος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui bona seu decora et firma femora habet.
Εὐμήρυτα ἔρια, lanæ ad nendum faciles. Ex εὖ et μηρύομαι, *filum deduco.*
Εὔμητις, ίδος, ἡ, prudens. A μῆτις.
Εὐμηχανία, ας, ἡ, industria, solertia. Ab
Εὐμήχανος, ε, ὁ ἢ ἡ, ad machinandum promptus, industrius, ingeniosus.
Εὐμηχάνως, *adv.* ingeniose, artificiose.
Εὔμικτος, ον, comis, facilis, bonus sodalis.
Εὐμίμητος, ὁ ἢ ἡ, facile imitabilis.
Εὐμίσητος, ε, ὁ ἢ ἡ, invidiosus, invisus.
Εὔμιτος, ον, bono stamine factus. Ὑφαίνα καὶ τόδ' εἶδος· εὐμίτοις πλοκαῖς, *Eurip. Iph. Taur.* 824.
Εὔμιτρος, ε, ὁ ἢ ἡ, bene mitra cinctus.
Εὐμνημονίστερως, *adv* ad retinendum aptius.
Εὐμνημόνευτος, ε, ὁ ἢ ἡ, memoratu facilis, memorabilis. A μνημονεύω.
Εὔμνηστος, ε, ὁ ἢ ἡ, cujus facile recordamur, cujus memoria semper nobis obversatur. A μνάομαι.
Εὐμοιρίω, ῶ, bona sorte utor.
Εὐμοιρία, ας, ἡ, bona sors, felicitas.
Εὔμοιρος, ε, ὁ ἢ ἡ, bona sorte utens, felix. Ὡς εὐμοιρίστερον ἀτοδνήσκοντας, *App. in Hannibal.*
Εὐμοίρως, *adv.* felici fato. A præc. A μοῖρα.
Εὐμολπίω, recte cano, *Hom.*
Εὐμολπία, ας, ἡ, elegans cantus, elegantia cantus; (2) suavitas vocis. A μολπή.
Εὔμολπος, ε, ὁ ἢ ἡ, bene canens.
Εὐμορφία, ας, ἡ, pulchritudo. Ab
Εὔμορφος, ε, ὁ ἢ ἡ, formosus, speciosus.
Εὐμορφολογῶν, facete, lepide loqui.
Εὐμουσία, ας, ἡ, musica elegantia, musicus lepos, et doctrinæ lepos et gratia. Ex Μοῦσα.
Εὔμουσος, ον, suaviter canens; (2) venustus, argutus; (3) eruditus.
Εὐμούσως, *adv.* eleganter, erudite.
Εὔμοχθος, ε, ὁ, labore honesto ortus, vel cum eodem conjunctus, *Hesych.*

Εὔμυκος, ον, mugiens. A μυκάομαι.
Εὐμυλία, ή, rumor, *Hymn. Hom.*
Εὐναζομαι, dormio, cubo. Ab εὐνή.
Εὐνάζω, f. άσω, sopio; (2) in cubili colloco, cubile statuo; (3) *de mari*, placare, tranquillum reddere, ponere, sternere; (4) dormio, quiesco; (5) concumbo. Τὸν στερόεντα ὕδωρ εὐνάσας Ὀρίωνος, *Lycophr.* 1313. Γάμος Ἰάσων βασιλικοῖς εὐνάζεται, *Eur. Med.* 18. Καὶ τῶν μὲν ἡμῖν εὐνάσει δαίμων δόρυ, *Lycophr.* 567. Ab εὐνή.
Εὐναία, ης, ή, *Ion.* pro εὐνή.
Εὐναία, tori socia. Ἠγάγετ' εὐναίαν εἰς Θαλάμους Ἑλέναν, *Eurip. Andr.* 104.
Εὐναίτης, bene seu benigne defluens, *Æsch.*
Εὐναιτάω, commode habito, *Hom.*
Εὐναίομαι, bene habitor, *Hom.*
Εὐναιόμενος, part. præs. ind. pass. v. εὐναίω.
Εὔναιον, ου, τὸ, stratum lecti, stragulum.
Εὐναῖος, αία, αῖον, qui procumbere amat, tori particeps. Ἑλένῃ ξυναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις, *Eurip. Androm.* 1246.
Εὐναίω, bene vel commode habito.
Εὐνὰς, άδος, jacens, *Steph.*
Εὐνάσιμος, ε, ὁ ἧ ή, ad cubandum, seu cubile statuendum opportunus. Ab εὐνάζω. Unde
Εὐνασὴς, ῆος, ὁ, concubitor; (2) maritus.
Εὐνασήριον, ε, τὸ, cubiculum, dormitorium; (2) cubicularis lectus. (2) Καθίζετ' ἐν μέσοισιν εὐνασηρίοις, *Soph Trach.* 918. Ὑγιὴς εὐνασήριον, *Eurip. Or.* 589.
Εὐνασὴς, ῆ, ὁ, cubicularius.
Εὐνάσωρ, ορος, ὁ, idem quod εὐνασήρ.
Εὐνάτειρα, ας, ή, concubitrix; (2) conjux, marita. Ab
Εὐνατὴρ, ῆρος, ὁ, concubitor; (2) maritus.
Εὐνατήριον, ε, τὸ, cubile; (2) dormitorium.
Εὐνάτωρ, ορος, ὁ, maritus. Πρὸς ἄλλον εὐνάτορα, *Eurip. Andr.* 1041. Αἱ μὲν εὐνάτορας, αἱ δὲ παῖδας, *Id. Troad.* 830.
Εὐνάω, ῶ, fut. ήσω, colloco; (2) sopio; (3) sedo; (4) *pass.* dormio. Τῆς δ' εὐνησι γόον, *Odyss.* 4, 758. Θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα, *Il.* 2, 821. Ab εὐνή.
Εὐνίτης, ε, ὁ, concubitor; (2) maritus.
Εὐνίτις, ίδος, ή, concubina; (2) uxor. Ab
ΕΥ'ΝΗ, ῆς, ή, cubile; (2) lustrum; (3) concubitus; (4) tentorium; (5) sepulchrum, *Soph. Electr.* 436; (6) locus quivis in quo aliquis commoratur; (7) ancora; (8) vestis, stragula lecti; (9) torus funebris, *Eurip. Suppl.* 768.
Εὐνηθεῖσα, part. a. 1. ind. pass. f. g. ab εὐνάω.
Εὐνῆθεν, *adv.* e lecto.
Εὔνημα, ατος, τὸ, concubitus.
Εὐνήτειρα, ας, ή, cubitrix, cubans.
Εὐνήτειρα, conjux; (2) epith. noctis, quæ soporem inducit. (2) Ἐπήλυθεν εὐνήτειρα νύξ, *Apoll. Rhod.* 4, 1058.
Εὐνητὴρ, ῆρος, ὁ, cubicularis; εὐνητὴρ χιτὼν, vestis cubicularis, nocturna.
Εὐνήτης, ε, ὁ, maritus. Ὀδυρομένα σὸν εὐνήταν, *Eurip. Med.* 159. (εὐνήταν ob metrum, alias dicendum εὐνάτην.)
Εὔνητος, seu εὐνητος, ε, ὁ ἧ ή, bene textus, de veste pulchra. A νέω.
Εὐνήτρια, ας, ή, cubitrix, cubans. Ὡς ἔμ' ἔστι δίζεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδι εὐνήτρια, *Soph. Trach.* 921.
Εὐνήτωρ, ορος, ὁ, maritus. Ἦν ὁ Δίρκης τοπάρος εὐνήτωρ Λύκος, *Eurip. Herc. Fur.* 27. Εὐνήτωρ δὶ σὸς, *Id. Ibid.* 97.
Εὐνῆφι, *adv.* e lecto. Ab εὐνή.
Εὔνια, ων, τὰ, stragula, strata. Ab eod.
Εὐνὶς, ίδος, ή, uxor. Ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι, *Eurip. Or.* 927. Κακίστης εὐνίδος τιμωρία, *Id. Iphig. Aul.* 397. Ab eod.
Εὔνις, ιος, ὁ ἧ ή, privatus, orbus, viduus, vidua orba. Τῶν πόλων πατρῴων . . . . εὔνις, segregata a paterna familia, *Soph. Trach.* 562. Ab εἷς, unus.
Εὐνοέω, ῶ, fut. ήσω, benevolus sum, bene adfectus sum animo erga aliquem, *Matt.* 5, 25. Ab εὔνοος. Hinc
Εὐνόητος, ε, ὁ ἧ ή, facilis intellectu:
Εὐνοήτως, *adv.* ita ut facile intelligi queat:
Εὔνοια, ας, ή, benevolentia. Ab eod.
Εὐνοϊκὸς, ή, όν, benevolus. Ab eod.
Εὐνοϊκῶς, *adv.* benevole; εὐνοϊκωτέρως, magis benevole. Ab εὐνοϊκός.
Εὐνομέω, ῶ, fut. ήσω, bonis legibus instituo. Hinc εὐνομέομαι, οῦμαι, bonis legibus utor; (2) bene leges exerceo. Πόλις μέλλει εὐνομήσεσθαι, *Plat.* Ab εὔνομος.
Εὐνομία, ας, ή, bonæ leges; (2) status sub bonis legibus; (3) æquitas; (4) pietas. (4) εὐνομία σέβων μεγίστα, summa pietate colens, *Soph. Aj.* 712. Ab eod.
Εὐνομιδέστατοι νόμοι, sc. pascua pecoribus accommodatissima, *Hes.*
Εὐνομίην, acc. sing. *Ion.* pro εὐνομίαν.
Εὔνομος, ε, ὁ ἧ ή, qui bonis legibus utitur; (2) pascuus, pabulosus. Ex νόμος, *lex*, vel νέμω, *pasco.*
Εὔνοος, *contr.* εὔνους, ε, ὁ ἧ ή, bene adfectus erga aliquem, benevolus; τὸ εὔνουν, benevolentia. Comp. εὐνοέστερος· sup. εὐνοέστατος.
Εὔνουν, acc. sing. *contr.* pro εὔνοον.
Εὔνοος, ε, ὁ ἧ ή, numen molendinis appositum, quod farinæ mensuram inspicere, eique præesse credebatur.
Εὐνοχίας, ε, ὁ, spado. Ab εὐνῦχος.
Εὐνοχίζω, fut. ίσω, eunuchizo, castro, eviro, *Matt.* 19, 12. Ab eod.
Εὐνόχιον, ε, τὸ, lactucæ genus Veneri maxime adversum. Ab eod.
Εὐνοχιστὴς, ῆ, ὁ, castrator. A præc.
Εὐνοχοειδὴς, ὲς, eunucho similis.
Εὐνῦχος, ε, ὁ, eunuchus, spado; (2) continentiam servans; (3) gynæceï præfectus, genus honoris in oriente, unde εὐνῦχοι, proceres. Ex εὐνὴ et ἔχω, *curo.*
Εὐνοχώδης, ες, ὁ ἧ ή, effeminatus, ut eunuchus. Ab εὐνῦχος.
Εὐνόως, *adv.* benevole. Ab εὔνοος.
Εὔννος, *adv.* idem et ab eod.
Εὖντα, acc. sing. part. præs. *Dor.* pro ἰόντα, seu ὄντα, ab εἶμι.
Εὐνώμης, ες, volubilis, *Soph.*
Εὔνωμος, ον, qui facile movetur, vibratur. A νωμάω.
Εὔνωτος, ε, ὁ ἧ ή, bonum habens dorsum; (2) fortes et latos humeros habens.
Εὔξαιο, 2. sing. a. 1. opt. med. verbi εὔχομαι.
Εὐξαμίνῳ, dat. sing. part. aor. 1. med.
Εὔξεινος, ε, ὁ ἧ ή, hospitalis. Hinc Εὔξεινος, sc. πόντος, Pontus Euxinus, qui ante a feritate accolentium ἄξεινος dicebatur.
Εὐξείνως, *adv.* hospitaliter, amice.
Εὔξειος, ε, ὁ ἧ ή, idem quod εὔξεινος.
Εὐξείνως, *adv.* idem quod εὐξείνως.
Εὔξεστος, ε, ὁ ἧ ή, bene rasus, politus, elaboratus. A ξέω.
Εὔξῃ, 2. sing. a. 1. conj. med. verbi εὔχομαι.
Εὐξήνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. v. αὐξάνω.
Εὐξήραντος, ε, ὁ ἧ ή, qui facile desiccatur. A ξηραίνω.
Εὔξοος, ε, ὁ ἧ ή, bene rasus seu politus; (2) qui rasura seu sculptura facile poliri potest. A ξέω.
Εὐξυλὴς, ίος, ὁ ἧ ή, qui est probæ materiæ. Ab εὖ et ξύλον.
Εὔξυλος, ε, ὁ ἧ ή, idem et ex iisd. (2) arborum ferax, lignis abundans.
Εὐξυλοεργὸς, ὁ, e ligno poliens egregia, *Man.*
Εὐξύμβολος, vide εὐσύμβολος, et sic etiam cætera in quibus τὸ ξὺν *Att.* pro σὺν positum.
Εὐξύνιτος, ον, perspicuus, clarus.
Εὔξυστος, ε, ὁ ἧ ή, rasilis. A ξύω, *rado.*
Εὔογκος, ε, ὁ ἧ ή, molis amplæ et compactæ, corpulentus, mediocriter intumescens; (2) qui admittit et requirit ornatum; (3) molis minutus, hinc portatu facilis. (3) αὐτὴν δὲ τὴν πύλιν ἐτειρῶντο εὔογκον σφίσι ποιήσασθαι, *Arr. Hist. Alex.* 6, 29. Ab ὄγκος.
Εὐοδέω, ῶ, fut. ήσω, et εὐοδέομαι, οῦμαι, prospere progredior, prosperum iter præbeo. *In med.* prospero itinere, seu omnino, prospero successu utor. Ἡ μὲν ἂν εὐοδῇ φέρεται κατὰ, scil. *aqua*, Dem. Ab εὔοδος.
Εὐοδιάζω, idem.
Εὐοδὴς, idem quod εὔοδος.
Εὐοδία, ας, ή, expeditum, planum, prosperum iter.
Εὐοδμία, ας, ή, bonus odor, fragrantia. Ab
Εὔοδμος, ε, ὁ ἧ ή, boni odoris, fragrans.
Εὔοδος, ε, ὁ ἧ ή, per quem facile iter patet, pervius; (2) iter expeditum habens; (3) qui prospero successu utitur.
Εὐοδόω, idem quod εὐοδέω, in act. et med. (2) prospera precor, adnuo; prospera do. (2) σφῷν δ' εὐοδοίη Ζεὺς, prospera omnia adnuat Jupiter, *Soph. Œd. Col.* 1435.
Εὐόδωκα, perf. ind. act. *Ion.* pro εὐώδωκα.
Εὐόδωσιν, 3. sing. a. 1. ind. act.
Εὐόδως, *adv.* facili via, expedite; (2) prospero successu, feliciter.
ΕΥ'ΟΙ, Euoe, vox qua Baccho acclamabatur. Hinc ὁ Εὔϊος, Bacchi cognomen.
Εὐοικονόμητος, ε, ὁ ἧ ή, dispensatu facilis; (2) digestu facilis. Ex οἰκονομέω.
Εὐοικονομικὸς, ή, όν, œconomiæ peritus.
Εὔοικος, ε, ὁ ἧ ή, bonam domum habens; (2) bonus et commodus ad habitandum.
Εὐοινέω, ῶ, f. ήσω, vino abundo; (2) vinum bonum fero. Ab εὔοινος. Unde
Εὐοινία, ας, ή, vini abundantia et bonitas; (2) annus vini copia et bonitate insignis.
Εὐοίνιος, ον, vino bono factus, ut libatio.
Εὔοινος, ε, ὁ ἧ ή, bonum vinum ferens; (2) vino abundans.
Εὐοιώνιστος, ε, ὁ ἧ ή, auspicatus.
Εὔολβος, ον, felix, dives.
Εὐόλισθος, ε, ὁ ἧ ή, valde lubricus, labilis.
Εὔομβρος, ε, ὁ ἧ ή, imbribus abundans.
Εὐομένοι, part. præs. ind. pass. verbi εὐάω.
Εὐόμιλος, ε, ὁ ἧ ή, qui bene et dextre novit cum aliis conversari, affabilis.
Εὐομολόγητον, planum et concessu facile. Ab ὁμολογέομαι.
Εὐόνειρος, qui bona somnia videt vel efficit.
Εὐοπλία, ας, ή, armorum bonitas. Ab
Εὔοπλος, ε, ὁ ἧ ή, bene armatus; (2) felix in armis.
Εὔοπτος, ε, ὁ ἧ ή, conspicuus, adspectabilis. Ex εὖ et ὄπτομαι.
Εὐόρατος, ε, ὁ ἧ ή, qui facile cerni potest.
Εὐοργησία, ας, ή, promptitudo seu facilitas ad irascendum; (2) morum sive ingenii lenitas, bonitas; nam ὀργαὶ sunt mores, animi affectus. Ὅς τὴν ἐμὴν πίστιν εὐοργησίᾳ ψυχὴν κρατήσει, qui confidit sua morum bonitate meum animum flexurum, *Eurip. Hippol.* 1039: nam sic legendum cum Valckenario pro εὐορκησίᾳ. Πρὸς σοφῷ γὰρ ἀνδρὸς, ἀσκιλὴν σόφρον' εὐοργησίαν, sapientis enim viri est modum in ira tenere, vel potius, morum bonitate commendabilem esse, *Eur. Bacch.* 641. Ab εὔοργος.
Εὐόργητος, ε, ὁ ἧ ή, qui facile seu levi de causa irascitur; (2) qui moderate irascitur; (3) bene moratus, morum lenitate commendabilis. (3) εὐόργητος γάρ ἐστι καὶ πρᾷος, *Plutarch. de Oracul. Defectu*, 2, 413 C. sic legendum deleta vocula ἐ. Ab ὀργάω.
Εὐοργήτως, *adv.* ita iracunde ut ne ira modum excedat; (2) studiose, alacriter; (3) moderate, decore.
Εὔοργος, ε, ὁ ἧ ή, idem quod εὐόργητος· vide ibi (2. 3.) Ab ὀργή.
Εὐόρεικτος, ε, ὁ ἧ ή, qui bene appetit cibos; (2) qui stomacho appetitum cibi conciliat. Ex ὀρέγομαι.
Εὐόρισος, ε, ὁ ἧ ή, qui suis finibus facile continetur; (2) quem definire et suis limitibus describere facile est. Ab ὁρίζω.
Εὐορκέω, ῶ, f. ήσω, religiose juro. Τιμῆς δὲ κατὰ νόμον εὐσεβοῦντες καὶ εὐορκοῦντες κρινοῦσι, *Xen.* Τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσ', ἣν ἂν εὐορκῶμ' ἐγὼ, per animam meam juro, quam non pejeraverim, *Eurip. Or.* 1517. Ab εὔορκος. Hinc
Εὐορκησία, ας, ή, sanctum jusjurandum. Vox suspecta, neque ex analogia sermonis commendabilis, *Eurip. Hippol.* Sed legendum est εὐοργησία, cum scholiaste et uno codice manuscripto. Reperitur tamen apud Alex-

andrum in Helena testante grammatico, manuscripto in bibliotheca San.-Germanensi asservato, qui rariores voces Atticas ex veteribus adnotavit.

Εὐορκία, ας, ἡ, jurisjurandi fides. Ab

Εὔορκος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, qui jusjurandum religiose colit; (2) τὸ εὔορκον, quod jurijurando consentanqum est, quod jusjurandum exigit: ὀκ εὔορκος, perjurus, *Eurip. Med.* 495.

Εὐόρκωμα, τὸ, vide εὐορκησία.

Εὐόρκωτος, vide εὔορκος.

Εὐόρκως, *adv.* religiose jusjurandum servando; (2) interposito sacramento.

Εὐόρμητος, ον, unde facile impetus fieri potest; (2) qui facile incitatur, commovetur.

Εὔορμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, commodam et tutam navium stationem habens.

Εὐορνιβία, ας, ἡ, bonum augurium. Ab

Εὔορνις, ιδος, ὁ ᾗ ἤ, qui bonis auspiciis fit.

Εὐόροφος, ον, pulchram seu bonam contignationem habens, *Ep.*

Εὐοσμέω, bene oleo, odorus sum, fragro, *Theophr.*

Εὐοσμία, ἡ, bonus odor, fragrantia, *Soph.*

Εὔοσμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, bene olens, fragrans, odoratus. Ex εὖ et ὀσμὴ, *odor.*

Εὐοσφαντικὸς, ὴ, όν, idem quod

Εὐόσφρητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, olfactu pollens, sagax. Ab ὀσφράομαι.

Εὐόφθαλμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, qui pulchris et venustis oculis est; (2) qui alienis oculis gratus est; (3) honestus, bellus.

Εὐοφθάλμως, *adv.* cum quadam oculorum venustate; (2) decore, decenter.

Εὔοφρυς, υος, ὁ ᾗ ἤ, pulchra habens supercilia.

Εὐοχέομαι, οῦμαι, εὐοχεῖται, recte habenis regitur. Ab ὀχέω.

Εὐοχθέω, ῶ, f. ήσω, lætor, feliciter ago ex labore. Ab

Εὔοχθος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, lætus.

Εὔοχος, ον, firme retinens. Ab ἔχω.

Εὐοψέω, pulcher jucundus adspectu sum.

Εὐοψία, ας, ἡ, facies pulchra, pulcher adspectus, venustas; (2) opsoniorum abundantia, bona opsonia. Ab ὄψις, vel ὄψον.

Εὔοψος, ον, opsoniis abundans.

Εὐπαγὴς, ὲς, bene compactus. A πήγνυμι.

Εὐπάθεια, ας, ἡ, natura quæ facile adfici potest, corporis constitutio injuriis facile obnoxia; (2) felicitas; (3) beneficium quatenus quis eo adficitur; (4) voluptas, oblectatio, deliciæ; (5) habitus bonus corporis vel animi, qui facile sustinet incommoda; robor corporis vel animi.

Εὐπαθέω, ῶ, f. ήσω, facile patior seu aliqua re adficior; (2) felicitate fruor; (3) bona sum corporis habitudine; (4) genio vel voluptatibus indulgeo. Ab

Εὐπαθὴς, ίος, ὁ ᾗ ἤ, qui facile aliqua re adficitur; (2) pronus, promptus. Ex πάθος.

Εὐπάθητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, passibilis, patiendi necessitati valde expositus. Ab εὐπαθῶν.

Εὐπαθὼν, beneficiarius, *partic.*

Εὐπαιδευσία, ας, ἡ, recta institutio liberorum; (2) disciplinarum notitia, quæ inest recte instituto; (3) commodi, honesti, liberales mores. Ex παιδεύω.

Εὐπαίδευτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, recte institutus, valde eruditus, doctissimus. Εὐπαίδευτα δ' ἀποτρέπει λέγειν, sapienter autem dicere vitas, (pro εὐπαίδευτα legebatur ante Musgravium ἀπαίδευτα. Εὐπαίδευτα vero est neutrum plurale pro adverbio.) *Eurip. Or.* 410. Ex eod.

Εὐπαιδεύτως, *adv.* erudite, docte, perite.

Εὐπαιδία, ας, ἡ, felicitas habendi bonos liberos; felicitas quam adferunt boni liberi Ab

Εὔπαις, αιδος, ὁ ᾗ ἤ, bonos habens liberos; (2) bona proles.

Εὔπακτον, acc. sing. *Dor.* pro εὔπηκτον.

Εὐπάλαμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, manu perita structus, artificiosus, bene constructus; (2) dexter, agilis; (3) validus. A παλάμη.

Εὐπαλὴς, ὶος, ὁ ᾗ ἤ, laborem facilem habens, facile eluctabilis. A πάλη.

Εὔπαλτος, ον, vibratu facilis, *Steph.*

Εὐπαλῶς, *Ion.* εὐπαλίως, sine magno certamine.

Εὐπάραον, acc. sing. *Poet.* et *Dor.* pro εὐπάρειον.

Εὐπαράγωγος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, qui facile decipitur; (2) cui facile persuadetur; (3) qui facile regitur seu tractatur.

Εὐπαράδεκτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, valde acceptus, probatus, gratus; (2) credibilis.

Εὐπαράδοξος, ον, idem quod simplex.

Εὐπαράδοχος, ον, aptus seu facilis ad recipiendum.

Εὐπαραίτητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, exorabilis, placabilis.

Εὐπαράκλητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, qui facile advocatur, qui facile allicitur, placabilis, quocum agere facile sit; (2) propensus ad recipiendum.

Εὐπαρακολούθητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, facilis intellectu, facile rem perspiciens, capiens. A παρακολουθέω.

Εὐπαρακολουθήτως, *adv.* perspicue.

Εὐπαράκομος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, advectu seu comportatu facilis. A παρακομίζω.

Εὐπαραλόγιστος, ον, qui facile decipitur.

Εὐπαραμύθητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, qui facile flecti potest, exorabilis. A παραμυθέομαι.

Εὐπάρειος, ον, pulcher, *Dor. ap. Pind.* pro εὐπάρῃος, seu εὐπάρειος.

Εὐπαρατείτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, pravi docilis; cui facile malum suadetur, qui facile decipitur. A παραπείθω.

Εὐπαράπλως, ων, qui sine periculo præternavigatur.

Εὐπαραίτητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, qui facile a sententia deducitur aut decipitur. A παραπρίσω.

Εὐπάρατύπωτος, ον, obnoxius falsariis, qui facile perperam exprimitur, vel effingit, *nam et active dicitur.* A τυπόω.

Εὐπαράφορος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, qui facile in malam partem detorquetur; (2) qui facile in mentis errorem incidit. A παράφορος.

Εὐπάρεδρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, constanter assidens, assiduus in aliquo negotio, constans, firmus.

Εὐπαρέδρως, *adv.* assidue, constanter.

Εὐπάρειος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, pulchras genas habens, pulcher. A παρειά.

Εὐπαρεισδυτος, ον, qui facile subit, se insinuat. A παρισδύω.

Εὐπαρήγορος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, facile consolationem admittens, æquus animo.

Εὐπαρηγόρως, *adv.* æquo animo, facilem se consolationibus præbendo.

Εὐπάρηος, ον, pulchras genas habens, *Pind. P.* 12. εὐπαρέᾳ, *Din.* male.

Εὐπάρθενος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, felix virgo, virginitatem facile et honeste tolerans.

Εὐπαρόρμητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, qui facile commovetur. A παρορμάω.

Εὐπάροχος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, facilem se præbens; (2) bonus præbitor. Ex παρέχω.

Εὐπαῤῥησίαστος, ον, cum fiducia loquens. A παῤῥησιάζομαι.

Εὐπάρυφος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, eleganti limbo prætextus; (2) laticlavius; (3) laticlavia veste utens. Ex παρυφή.

Εὐπάσχω, beneficio adficior: unde εὐπαθών.

Εὐπατέρεια, ας, ἡ, claro patre nata, generosa: quasi ab εὐπάτηρ.

Εὐπατέρειος, α, ον, claro patre natus; generosus; nobilis, *Eur.*

Εὐπάτηρ, ὁ, idem quod εὐπάτωρ, *Steph.*

Εὐπάτητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, qui facile calcari potest. Ex εὖ et πατέω, *calco.*

ΕΥΠΑΤΟΡΙΟΝ, ᾱ, τὸ, eupatorium, herba quædam, *Plin.* 25. § 29. c. 6. *Angl.* AGRIMONY.

Εὐπατρίδης, *Dor.* εὐπατρίδας, patricius. Ex εὖ et πατήρ.

Εὐπατρὶς, ίδος, ὁ ᾗ ἤ, idem quod

Εὐπάτωρ, ορος, ὁ, bono patre natus.

Εὐπαχὴς, ὲς, carnosus, compactus. A παχύς.

Εὐπιδὰς, άδος, ἡ, bonos agros, multa loca plana habens.

Εὐπίδιλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, pulchris indutus calceis seu talaribus. A πίδιλον.

Εὔπιζος, ον, pulchros pedes habens, pulchra sc. femina.

Εὐπιθεία, ας, ἡ, obsequium.

Εὐπιθέω, ῶ, f. ήσω, obtempero, obsequor. Ab

Εὐπιθὴς, ίος, ὁ ᾗ ἤ, qui facile paret seu obsequitur, credulus; (2) aptus ad persuadendum. (2) τῶν γὰρ ἡδέων φίλων νέοι μολόντες, εὐπιθέστεροι, nam consuetis amicis novi venientes ad persuadendum sunt aptiores, *Eurip. Andr.* Ex εὖ et πείθω.

Εὐπιθέως, *adv.* obsequenter:

Εὔπιστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, cui facile aliquid persuaderi potest, tractabilis; (2) morigerus. Ab iisd.

Εὐπίστως, *adv.* ita ut facile persuaderi quidquam possit.

Εὔπλεκτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, bene pexus, seu facilis ad pectendum.

Εὐπλίκητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, secari facilis, dolatu facilis. A πελεκάω.

Εὐπλοκάμιδες, ον, felix, lætus. Αὗται δ' ἴχυσαι μοῖραν ὐκ εὐπλοκάμιδον, *Æschyl. Eumenid.* 479.

Εὐπλόκαμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, qui nobilem socerum habet.

Εὔπλοκος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, pulchrum habens peplum.

Εὔπλοτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, concoctu facilis. A πέσσω.

Εὐπεριάγωγος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, facilis circumactu, versatilis. A περιάγω.

Εὐπεριαίρετος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, qui facile detrahitur. Ex εὖ et περιαιρέω.

Εὐπερίζωστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, conspicuus.

Εὐπερίγραφος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, bene circumscriptus, concinnus, habilis; (2) qui facile explicari, describi potest; (3) qui facile circumscribitur, i. e. coercetur. A περιγράφω.

Εὐπερίθραυστος, ον, fragilis. A θραύω.

Εὐπεριάλυστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, qui facile velari, tegi, celari potest. A περιαλύπτω.

Εὐπερίκοπτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, *ap. Polyb.* qui facile aliorum importunitatem fert, v. gr. in adeundo (al. cui comitatus modicus et ministerium habile est).

Εὐπερίκτητος, ον, angustus, non late patens, brevis.

Εὐπερίοπτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, valde adspectabilis; (2) qui facile despici potest, contemptibilis. Ex εὖ et περιόπτομαι.

Εὐπεριόριστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, qui facile terminari seu circumscribi potest. A περιορίζω.

Εὐπερίπατος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, bene ambulare seu incedere faciens, qui non impedit iter facere. Ex εὖ et περιπατέω.

Εὐπερίσπαστος, ον, qui facile flecti, circumagi potest. A περισπάω.

Εὐπερίστατος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, ad circumcingendum proclivis; (2) tenaciter inhærens; (3) quem multi circumsistunt. A περιΐστημαι.

Εὐπερίστροφος, versatilis, versutus:

Εὐπερίτρεπτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, circumactu facilis, subverti facilis. A περιτρέφω.

Εὐπερίφορος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, manifestus, deprehensu facilis. A περιφοράω.

Εὐπερίχυτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, qui facile circumfunditur, undique circumfusus. A περιχύω.

Εὐπέταλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, bene foliatus, foliis decorus. A πέταλον.

Εὐπέπτατος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, expansu seu explicatu facilis. A πετάζω.

Εὐπέτεια, ας, ἡ, facilitas. Ab εὐπετής.

Εὐπετείης, gen. sing. *Ion.* pro εὐπετείης.

Εὐπετὴς, ές, ὁ ᾗ ἤ, facilis. Πάντα δ' εὐπετῆ Διοῖ, *Eurip. Phœn.* 696. A πίπτω.

Εὔπετρος, ον, e saxo duro factus.

Εὐπετῶς, *adv.* facile, sine molestia, expedite.

Εὐπῖλία, ας, ἡ, facilis concoctio. A πέσσω.

Εὐπηγὴς, ίος, ὁ ᾗ ἤ, bene compactus, firmus, validus. Ex εὖ et πήγνυμι.

Εὔπηκτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, idem et ex iisd.

Εὐπήληξ, ηκος, ὁ ᾗ ἤ, pulchra ornatus galea.

Εὔπηνος, ον, pulchre textus. A πήνη.

Εὔπηχυς, ος, ὁ ᾗ ἤ, pulchra brachia habens, pulchra, de femina.

Εὐπίδαξ, ακος, ὁ ᾗ ἤ, irriguus, aquosus; epith. terræ. Ex εὖ et πίδαξ, *fons, scateb a.*

Εὐπιθὴς, ὲς, certus, quo freti esse possumus. Vid. εὐπιστὴς.

Εὐπίλητος, ον, densus, dense textus.

Εὐπινὴς, ίος, ὁ ᾗ ἤ, squalidus, sordidus; epith. orationis

orationis vetustatem sine vitio imitantis. A πίνος.

Εὐπιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile credit, credulus; (2) fidelis; (3) credibilis, qui facile creditur. A πίστις.

Εὐπίστως, adv. fideliter.

Εὐπίων, ον, præpinguis, opulentus.

Εὐπλανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, qui feliciter vagatur.

Εὔπλαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile fingi potest, qui facile formam aliquam induit. A πλάσσω.

Εὐπλάστως, ad fingendum apte; (2) speciose.

Εὐπλατὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, valde latus, peramplus. A πλατύς.

Εὔπλειος, ον, bene plenus, *Hom.*

Εὐπλικίων, gen. pl. ab

Εὐπλικὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, bene junctus, nexilis; unde εὐπλικίδες, *Poet.* A πλίκω.

Εὔπλικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene plexus, bene plicatus, eleganter nexus seu contextus.

Εὔπλινθος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui bonis firmisque lateribus est, lateribus valens, seu decorus.

Εὔπλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile pulsatur. A πλήσσω.

Εὐπλήρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene repletus; (2) qui facile impletur. A πληρόω.

Εὐπλοέω, bene navigo.

Εὔπλοια, ας, ἡ, *Ion.* εὐπλοΐη, felix et bona navigatio. A πλέω.

Εὐπλοκαμὶς, ἴδος, ἡ, pulchros cincinnos habens. Ab

Εὐπλόκαμος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem; crinitus, cincinnatus.

Εὔπλοκος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene textus. A πλέκω.

Εὔπλοος, contr. εὔπλους, ε, ὁ ἡ ἡ, navigatu facilis, navigationem facilem habens; (2) commodus navigantibus. (2) εὔπλοον ὅρμον ἔχοιτο, *Theocrit.* 7, 62.

Εὔπλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, prædives.

Εὐπλυνὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, bene lotus; (2) mundus. A πλύνω.

Εὐπνευσία, ας, ἡ, facilis et commoda spiratio, spirationis facilitas. Ab

Εὔπνευστος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene spirans, cujus spiracula aperta sunt; (2) perflabilis; (3) bonum odorem spirans. A πνέω.

Εὐπνοέω, facile spiro, *Steph.*

Εὔπνοια, ἡ, commoda spiratio, *Steph.*

Εὔπνους, contr. εὔπνους, ε, ὁ ἡ ἡ, bene spirans; (2) perflabilis. A πνέω.

Εὐποδὴτος, ον, pedi aptus, de calceo.

Εὐποδία, ας, ἡ, pedum integritas, vis, celeritas. Ab εὔπους.

Εὐποιέω, ῶ, f. ήσω, benefacio, beneficium confero. Εὐποιεῖν τὴν εὐποιοῦντα, *Xen.*

Εὐποιητίος, ία, ίον, beneficio adficiendus.

Εὐποιητικὸς, ἡ, ὸν, propensus ad benefaciendum.

Εὐποίητος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene factus, elegans.

Εὐποιΐα, ας, ἡ, beneficentia: A

Εὐποιὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, beneficus. A ποιέω.

Εὐποίκιλος, ον, diversicolor.

Εὔποκος, ε, ὁ ἡ ἡ, bonum vellus habens.

Εὐπολέμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, oppugnabilis, qui debellari facile potest, cum quo bellum gerere facile est. A πολεμεῖν.

Εὐπόλεμος, ε, ὁ ἡ ἡ, habilis ad bellum, bellicosus, strenuus et fortis in bello.

Εὐπολέμως, adv. apte ad rationem bellicam; ex arte militari.

Εὔπολις, ιδος, ἡ, multas pulchras urbes habens.

Εὐπολίτευτος, ον, bene constitutus, de civitate.

Εὐπολιόρκητος, ε, ὁ ἡ ἡ, obsessu facilis. A πολιορκέω.

Εὐπολύζυλος, ον, consiliis abundans, prudentissimus

Εὔπομπος, ε, ὁ, bonus dux, de vento secundo, de duce viæ tuto et fido gnaroque.

Εὐπόριτος, ε, ὁ ἡ ἡ, facile pervius, permeabilis. A πορεύω.

Εὐπορέω, ῶ, et εὐπορέομαι, οῦμαι, abunde possum, est mihi facultas, abundo, etiam in rebus malis. Εὐπορεῖν χρημάτων, τῆς τροφῆς. *Aristot.* εὐπορεῖν, *Plut.* τὰ χρήματα, *Dem.* A πόρος.

Εὐπόρημα, ατος, τὸ, facultas, copia.

Εὐπόρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, parabilis, cujus copia facile nobis fit, abunde suppetens.

Εὐπορία, ας, ἡ, copia, facultas; (2) opes.

Εὐπορίζω, excogito, *Eur.*

Εὐπόριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, parabilis, adquisitu et paratu facilis, qui facile suppeditatur. Ex πορίζω.

Εὔπορος, ε, ὁ ἡ ἡ, expeditus; (2) copiosus, opulentus, locuples.

Εὐπόρως, adv. facile, copiose.

Εὐπορώτερον, adv. facilius.

Εὐποτμία, ἡ, bona fortuna, felicitas. Ab

Εὔποτμος, ε, ὁ ἡ ἡ, felix, fortunatus.

Εὐπότμως, adv. fortunate, feliciter.

Εὔποτος, ε, ὁ ἡ ἡ, potatu facilis, potui aptus; (2) e quo bibere facile ac jucundum est. Ex εὖ et ποτόν.

Εὔπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, bonis pedibus præditus, pedibus firmus; (2) velox.

Εὐπραγέω, ῶ, f. ήσω, feliciter res ago, felix sum in rebus gerendis. Ab εὐπραγὴς. Hinc

Εὐπράγημα, ατος, τὸ, felicitas in rebus agendis; (2) opera strenue navata.

Εὐπραγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, felix in rebus agendis. Ex εὖ et πράττω. Hinc

Εὐπραγία, ας, ἡ, idem; (2) sors prospera, res secundæ; (3) recta actio, bonum opus.

Εὐπραγότερος, ον, felicior.

Εὔπρακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, factu facilis.

Εὐπραξία, ας, ἡ, vide εὐπραγία.

Εὐπρεξις, ιος, ἡ, idem.

Εὐπρεσσω, vel εὐπρέττω, f. ξω, felix sum in rebus gerendis, secundis rebus utor. Εὐπρέττειν ἐν τῇ μάχῃ, *Thuc.* (rectius divisim.) *Eur.*)

Εὔπρεπος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchrum habens stipitem. A πρέμνον.

Εὐπρέπεια, ας, ἡ, decor eximius, decora forma, pulchritudo, decus.

Εὐπρεπίεσσι, dat. pl. *Ion.* et *Poet.* pro εὐπρεπέσι, ab

Εὐπρεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, decorus, decens, speciosus; τὸ εὐπρεπὲς, *inpr.* de prætextu specioso dicitur. A πρέπω.

Εὔπρεπτος, ον, idem, *ap. Æsch.*

Εὐπρεπῶς, adv. decore, decenter, speciose, specioso prætextu; εὐπρεπέστερως, decentius, quod et εὐπρεπίστερον.

Εὐπρηξίην, acc. sing. *Ion.* pro εὐπραξίαν.

Εὐπρήσσω, *Ion.* pro εὐπράσσω, *Herod.*

Εὔπρηστος, ε, ὁ ἡ ἡ, facilis accensu ustuque; (2) inflatu facilis, epith. flatus, est validus. A πρήθω.

Εὔπριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, accurate sectus aut dissectus; (2) qui facile secari potest. A πρίζω.

Εὐπροαίρετος, ε, ὁ ἡ ἡ, promptus.

Εὐπρόοπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, prospectus, prævisus A προορῶ.

Εὐπροσαθὴν, ῦσα, ὸν, *part.* qui prior beneficio est adfectus. Ex προσάσχω.

Εὐπρόσδικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, gratus.

Εὐπρόσιδρος, ε, ὁ ἡ ἡ, adsiduus in aliquo negotio.

Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, adfabilitas. Ab

Εὐπροσήγορος, ε, ὁ ἡ ἡ, adfabilis, comis.

Εὐπροσηγόρως, adv. comiter.

Εὐπρόσιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, accessu facilis. E x πρόσειμι.

Εὐπροσίτως, adv. facili aditu.

Εὐπρόσοδος, ε, ὁ ἡ ἡ, accessu facilis.

Εὐπροσόδως, adv. aditu facili, *Pollux.*

Εὐπρόσοιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, allatu facilis; (2) pervius; (3) expositus, aditu facilis, mitis; (4) commodus; (5) aditu facilis, mitis, quo cum congredi, agere et consuescere facile jucundumque sit. (4) κὐκ ἔστιν ἄτης εὐπρόσοιστος ἔκδασις, neque est commodum effugium hujus mali, *Eurip. Med.* 279. Ex προσφέρω.

Εὐπροσόρμιστος, ον, facilem aditum habens, epith. portus.

Εὐπρόσφορος, ε, ὁ ἡ ἡ, promptus, utilis.

Εὐπρόσφυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, facile coiens et coalescens. Ex προσφύω.

Εὐπροσωπία, honestam speciem habeo. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκὶ, *Gal.* 6, 12.

Εὐπροσωπία, ας, ἡ, honesta species, verisimilitudo. Ab

Εὐπρόσωπος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulcher adspectu, qui speciosa forma est; (2) speciosus, probabilis; (3) qui hilari et læto est vultu. Οὐκ εὐπροσώποις φροιμίοις ἄρχῃ λόγε, infaustis proœmiis inchoas orationem, *Eurip. Phœn.* 1346.

Εὐπροσώπως, adv. speciose, probabiliter.

Εὐπροφάσιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, prætextu facilis; (2) speciosum prætextum habens; (3) excusatione dignus. Ex προφασίζομαι

Εὐπροφασίστως, adv. specioso prætextu.

Εὐπρόφορος, ον, facile proferendus seu pronunciandus.

Εὐπρύμνης, ες, et

Εὔπρυμνος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchram puppim habens. Παρ' εὐπρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις, *Euripid. Iphig. in Aul.* 723.

Εὔπρωρος, ον, bonam proram habens; (2) idem quod εὐπρόσωπος. (1) εὐπρώροισι πλάταις, *Eurip. Iphig. in Aul.* 765.

Εὔπταιστος, ον, lubricus, fallax. A πταίω.

Εὔπτερος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene alatus; (2) nobilis, superbus. Ex πτέρυξ

Εὐπτέρυγος, ον, idem; (2) celer.

Εὐπτόητος, ον, timidus, facile terrendus. A πτοέω.

Εὔπτορθος, ε, ὁ ἡ ἡ, habens pulchros ramos.

Εὐπυγία, ἡ, pulchræ clunes, *Ath.*

Εὔπυγος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui bonæ seu pulchræ nates sunt. Ex πυγή.

Εὔπυργος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchras turres (item urbes) habens, bene munitus.

Εὐπυροφόρος, ον, fertilis frugibus. A πυρός.

Εὐπύρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile ignescit, facilis excandefactu.

Εὐπώγων, ωνος, ὁ, bene barbatus.

Εὔπωλος, ε, ὁ ἡ ἡ, producens bonos equos; equis præstans, *Soph. Œd. Col.* 711; (2) qui facile vertitur aratro. Ex πῶλος, vel πωλέω, verto.

Εὐραβάμιγξ, γγος, ὁ ἡ ἡ, multis irrprans guttis, stillans, *Nonnus.*

Εὐραὶ, ῶν, αἱ, ferramenta axi infixa, ne a rota atteratur, *Pollux.* Ab εὐρύς.

Εὐράμενος, aor. 1. part. med. *per Sync.* pro εὑρησάμενος.

Εὐράμην, a. 1. ind. med. *per Sync.* pro εὑρησάμην, ab εὑρίσκω pro εὑρίω, *invenio.*

Εὐραξ, *adv.* ex obliquo, a latere. Στῆ δ' εὐραὲ σὺν δουρὶ, *Il.* 11, 251; 15, 541. Ab εὖρος.

Εὐράσσομαι, αἱ, bene laborantes, epith. Eumenidum, *Orph.*

Εὐραφὴς, ὶς, bene consutus, pulchram seu firmam suturam habens. Ex ῥάπτω.

Εὑρὲ, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. εὑρίσκω.

Εὐρέα, *Ion.* fem. pro εὐρεῖα, ab εὐρύς.

Εὑρέθη, 3. sing. ab

Εὑρέθην, a. 1. ind. pass. verbi εὑρίσκω.

Εὑρέθησαν, *inventi sunt*, 3. plur.

Εὑρεμέναι, præs. infin. act. *Dor.* pro

Εὑρεῖν, *invenisse*, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

Εὕρεμα, ατος, τὸ, inventum. Ab εὑρίσκω.

Εὑρεσιέπεια, ἡ, inventio verborum; facundia.

Εὑρεσιεπέω, verba invenio, disertus sum.

Εὑρεσιεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, verborum inventor, facundus. Ex εὑρίσκω et ἔπος.

Εὑρεσίκακος, ὁ ἡ ἡ, inventor, autor malorum.

Εὑρεσιλογέω, ῶ, f. ήσω, prompte et solerter verba invenio; (2) fictos sermones, nugas loquor. (2) ἀγωνιῶ μὴ δόξω τισὶν ὑμῶν ὐκ ἀναγκαίως εὑρεσιλογεῖν, verbosior esse quam necesse est, *Polyb.*

Εὑρεσιλογία, ας, ἡ, solertia in inveniendis verbis, facundia; (2) loquacitas. Ab

Εὑρεσιλόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, solers in inveniendis verbis, narrationibus; facundus, disertus; (2) nugator, fabulator.

Εὕρεσις, ιος, ἡ, inventio. Ab εὑρίσκω.

Εὑρεσιτέχνης, ὁ ἡ ἡ, inventor artium, insignis artibus.

Εὑρεστὴς, οῦ, ὁ, inventor.

Εὑρετέος, ία, ίον, inveniendus; (2) investigabilis.

Εὑρετικὸς, ἡ, ὸν, inveniendi vim habens.

Εὑρετὶς, ἴδος, ἡ, inventrix. *Ψυχὴ γὰρ σύνεσις, καὶ φρονοῦσα τὠνδικον, κρίσσων σοφιστῆ πάντός ἐστιν εὑρέτις. Soph. in Fragm. Aletis.* Ab **εὑρετής**.

Εὗρετο, 3. sing. aor. 2. ind. med. v. **εὑρίσκω**.

Εὑρετὸς, ἀ, ὸν, inventus; (2) qui inveniri potest. Ab **εὑρίσκω**.

Εὕρετρα, τὰ, præmium inventori rei amissæ dari solitum. Ab eod.

Εὑρέτρια, ας, ἡ, inventrix. Ab **εὑρετής**.

Εὕρηκα, *inveni*, perf. ind. act. verbi **εὑρίσκω**.

Εὐρήκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, facile frangendus. **Εὔρηκτα σώματα**, *Aret.*

Εὕρημα, ατος, τὸ, inventum; (2) quæstus, lucrum.

Εὑρημοσύνη, ης, ἡ, facundia. Ab

Εὐρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, facundus. Ex **ῥέω**.

Εὐρῆν, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro **εὑρεῖν**.

Εὔρηνος, et **ἰὐῤῥήνος**, ον, abundans pecoribus.

Εὑρήσεις, *invenies*, 2. sing. fut. 1. ind. act.

Εὑρήσετε, *invenietis*, 2. plur. fut. ejusd.

Εὑρησιακὴς, ἰος, ὁ ϗ ἡ, idem quod **εὑρεσιπής**.

Εὑρήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, inventor.

Εὕρητε, 2. pl. a. 2. conj. act. verbi **εὑρίσκω**.

Εὑρητέος, ἑα, έον, inveniendus. Ab **εὑρίσκω**.

Εὐριζος, ε, ὁ ϗ ἡ, bene radicatus, firmis nitens radicibus: (2) radice exuberans. Ex **ῥίζα**.

Εὐριζόω, ῶ, f. **ώσω**, bene radicatus sum; (2) radicibus exubero. A præc.

Εὔριν, ινος, ὁ ϗ ἡ, sagax, quasi cui boni sunt nares. Superl. **εὐρινότατος**. *Κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὔρινος βάσις; Soph. Aj.* 8.

Εὔρινος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd. (2) firmo vel pulchro corio, pelle pulchra tectus. A **ῥινός**.

Εὐριπιδικῶς, *adv.* more Euripidis.

Εὐριπίζειν, Euripi modo huc illuc agitari, *Aristot.*

Εὐρίπιος, ε, ὁ ϗ ἡ, instabilis, versatilis; (2) qui fide incerta est. A **ῥιπίζω**.

ΕΥ'ΡΙΠΟΣ, ε, ὁ, Euripus, fretum reciprocum, quale est inter insulam Eubœam et Atticam; (2) fretum quodvis; (3) stagnum, seu fossa aqua plena in hortis. Hinc

Εὐριπώδης, ἰος, ὁ ϗ ἡ, Euripo similis, reciprocos æstus habens, velut Euripus.

ΕΥ'ΡΙΣΚΩ, invenio investigando et inquirendo; (2) casu reperio; (3) comperio, reperio, deprehendo; (4) quidam **εὑρίσχεσθαι** pro *esse*. At **εὑρίσκομαι**, invenior, aor. 1, **ἐὑρέθην**· (5) *in med.* comparo mihi, adipiscor, paro, impetro; (6) incido in aliquid mali, conscisco: aor. 1. med. **εὑράμην**· **εὑράμενος**, **εὑρημένος**, perf. part. pass. **εὑρέσθαι**, inf. a. 2. *Ἀριστὰς εὑρήσεις πάσας μαθήσει τε ϗ μελίτῃ αὐξανομίνας, Xen. Τά δ' ἔργα τὰς λόγους εὑρίσκεται, Soph. El.* 627.

Εὐροΐα, ῶ, fut. **ήσω**, bene fluo; (2) facilem cursum habeo; (3) feliciter ago, prospera fortuna utor. **Εὐροήσαντες τὰ πράγματος**, *Polyb.* Ab **ἴῦρους**.

Εὐροιά, ας, ἡ, facilis fluxus; (2) facilis cursus; (3) res prosperæ et ad voluntatem fluentes. Ab eod.

Εὐροίζητος, ε, ὁ ϗ ἡ, stridens; (2) celeriter volans. Ex **εὖ** et **ῥοῖζος**.

Εὐροίμην, aor. 2. med. verbi **εὑρίσκω**.

Εὐροῖσα, part. a. 2. act. *Dor.* pro **εὑροῦσα**.

Εὐροκλύδων, ωνος, ὁ, Euroaquilo, (q. v. *in Lat. Dict. M.*) fluctuosus Eurus. Ex **ἴῦρος** et **κλύδων**.

Εὕρομεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. pro **ἴῦρομεν**.

Εὕρον, *inveni*, a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Εὐρόνοτος, ε, ὁ ϗ ἡ, Euronotus, ventus ab oriente hiberno spirans.

Εὔροος, *contr.* **εὖρους**, ε, ὁ ϗ ἡ, bene fluens, facilem cursum habens; *Eurip. Hec.* 649. (2) facilem meatum præbens; (3) copiose fluens; (4) facundus.

ΕΥ'ΡΟΣ, ε, ὁ, Eurus, ventus ab oriente spirans, *ap. Poetas*, at *ap. Geographos, Historicos, Physicos*, spirans ab oriente brumali, adeoque e regione meridiem versus.

Εὖρος, ους, τὸ, latitudo, amplitudo. Ab **εὐρύς**.

Εὐρῦσα, a. 2. part. act. verbi **εὑρίσκω**.

Εὐῤῥαφὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, bene seu pulchre consutus. Ex **εὖ** et **ῥάπτω**.

Εὐῤῥεΐτης, idem quod **ἰὐῤῥεύς**, *Ep.*

Εὐῤῥείτης, ε, ὁ ϗ ἡ, pulchre fluens. *Hom.* **εὐῤῥείτεω**, *in genitivo*. Ex **ῥέω** vel **ῥείω**.

Εὐῤῥυτος, ὁ, ἡ, aquis, fontibus, fluviis abundans. *Πάμπαν ἰὐῤῥῦτός τε καὶ ἰὔδατος, Apoll. Rhod.* 3, 1086.

Εὐῤῥὺς, al. **ἰὐῤῥὴς**, pro **ἰὐῤῥοος**, *Hom.*

Εὐῤῥην, νος, ὁ, ἡ, dives ovibus, ovibus abundans. *Φεραῖς Ἄδμητος ἰὐῤῥήνεσσιν ἀνάσσων, Apoll. Rhod.* 1, 49.

Εὐῤῥηνος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex **εὖ** et **ἄρς**, **ἀρνὸς**, - **agnus**.

Εὐῤῥὴς, ἰος, ὁ ϗ ἡ, aut **ἰὐῤῥεὺς**, qu. dic. pulchrifluus, ut hinc sit *genitiv.* **ἰὐῤῥῆος**, *Il.* 6, 508. Ex **εὖ** et **ῥέω**, *fluo*.

Εὐῤῥὶν, ινος, ὁ ϗ ἡ, sagacis naris.

Εὐῤῥοος, ε, ὁ ϗ ἡ, largiter, bene fluens.

Εὐρὺ, *adv.* late. Ab **εὐρύς**.

Εὐρυάγυιος, α, ον, latas vias habens. Ex **ἀγυιά**.

Εὐρύαλος, ε, ὁ ϗ ἡ, latam seu amplam aream habens; (2) spatiosus maris campus: ab **ἅλς**, **ἁλὸς**, *mare*; (2) *ἰδυντὴς ἄγει καὶ ἀμιμφέα νῆα χώρων ἐς εὐρύαλον, Oppian. Halieut.* 1, 61. Ab **εὐρύς** et **ἄλως**, *area*.

Εὐρυάλως, ωνες, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

Εὐρυάνασσα, ἡ, late regina, regina potens.

Εὐρυβατιύσθαι, improbe agere, ut Eurybates, seu Eurybatus.

Εὐρυβίης, pro **εὐρυβίας**, ε, ὁ, cujus vis se late extendit. Ex **εὐρὺς** et **βία**.

Εὐρυγένειος, ε, ὁ ϗ ἡ, prolixam barbam habens. A **γενεῖον**. *Nonnus*, contra analogiam, *pro* familiam copiosam habente, quasi a **γένος**, *Ern.*

Εὐρυδίνης, ε, ὁ, latos vortices habens; profundus, latus. Ex **εὐρὺς** et **δίνη**.

Εὐρυθέμιθλον, τὸ, templum lati fundi, *Call.*

Εὐρυθμία, ας, ἡ, concinnitas, quam adferunt numeri; concinnitas corporis, decens et aptus motus. Ab

Εὔρυθμος, ε, ὁ ϗ ἡ, numerosus; (2) concinnus.

Εὐρύθμως, *adv.* numerose; (2) concinne.

Εὐρυκάρηνος, ε, ὁ ϗ ἡ, latum seu vastum caput habens. Ex **κάρηνον**.

Εὐρύκερως, ωτος, lata cornua habens; (2) Euryceros (qui Plinio vocatur Platyceros). (2) *καλέουσι βοστοὶ πάλιν Εὐρυκέρωτας, Oppian. Cyneg.* 2, 293. *Βῶκαλος μείων δίμας Εὐρυκέρωτος, Id. Ibid.* 300.

Εὐρυκοίλιος, ον, latum alvum habens. A **κοιλία**.

Εὐρύκολπος, ον, latum sinum habens, sinuosus.

Εὐρυκρείων, οντος, ὁ, late dominans.

Εὐρυλείμων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, lata prata habens; (2) latus, amplus.

Εὐρυμέδων, οντος, ὁ, late regnans, late rex. Ex **εὐρὺς** et **μέδω**, *impero*.

Εὐρυμενὴς, ὶς, firmus, fortis.

Εὐρυμέτωπος, ε, ὁ ϗ ἡ, latam frontem habens.

Εὔρυναν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi **εὐρύνω**.

Εὐρύνοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro **εὐρύνουσι**.

Εὐρύνω, f. **υνῶ**, dilato. *Καλὸν δ' εὐρύναν ἀγῶνα, Odyss.* 8, 260. Ab **εὐρύς**.

Εὐρύνωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, latum dorsum habens.

Εὐρυοδυίης, gen. sing. *Ion.* pro **εὐρυοδίας**.

Εὐρυόδιος, α, ον, vel **εὐρυόδιος**, ε, ὁ ϗ ἡ, latas vias habens. Hinc **εὐρυοδίη**, *Ion.*

Εὐρύοπα, pro **εὐρύοπης**, vide **εὐρύοψ**.

Εὐρύοχλος, ε, ὁ ϗ ἡ, latus seu amplus turba; (2) populosus. Ex **εὐρὺς** et **ὄχλος**.

Εὐρύοψ, vide **Εὐρύωψ**.

Εὐρύπεδος, ε, ὁ ϗ ἡ, latum habens solum, agrum. A **πέδον**.

Εὐρυπέδιλος, ε, ὁ ϗ ἡ, latum habens calceum.

Εὐρύπορος, ε, ὁ ϗ ἡ, latos habens meatus; (2) lata habens vada. Ex **εὐρὺς** et **πόρος**.

Εὐρυπρωκτία, ας, ἡ, mollities cinædi.

Εὐρύπρωκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, latum et amplum podicem habens.

Εὔρυπτος, ον, abstersu facilis. A **ῥύπτω**.

Εὐρυπύλη, ης, ἡ, lata et spatiosa porta.

Εὐρυπυλὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, latas, amplas, et spatiosas portas habens. A **πύλη**.

Εὐρύπυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem et ex eod.

Εὐρυρείθρος, ε, ὁ ϗ ἡ, lata habens fluenta, late fluens. Ex **εὐρὺς** et **ῥέω**, *fluo*.

Εὐρυρείω, f. **εύσω**, late fluo. Ex iisd.

ΕΥ'ΡΥΣ, εῖα, ὺ, latus, amplus, spatiosus.

Εὐρυσάκης, ος, ὁ ϗ ἡ, latum et amplum scutum habens. Ex **εὐρὺς** et **σάκος**.

Εὐρυσθενὴς, ἰος, ὁ ϗ ἡ, late, valde potens.

Εὐρύσορος, ε, ὁ ϗ ἡ, latum habens loculum, ut **εὐρύσορον σῆμα**, *in Ep.* gr. amplum et capax sepulchrum.

Εὐρύστερνος, ε, ὁ ϗ ἡ, latum pectus habens.

Εὐρυστήθης, ος, ὁ ϗ ἡ, qui lato seu amplo pectore est, pectorosus. Ex **εὐρὺς** et **στῆθος**.

Εὐρυστομία, ας, ἡ, hiatus vastus oris, sc. in pronunciando.

Εὐρύστομος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui lato ore seu ostio est; (2) garrulus. Ex **εὐρὺς** et **στόμα**.

Εὐρυτενὴς, ἰος, ὁ ϗ ἡ, qui late distenditur, latus, amplus. Ex **εὐρὺς** et **τείνω**.

Εὐρυτέρως, *adv.* latius.

Εὐρύτης, ητος, ἡ, latitudo, amplitudo.

Εὐρύτιμος, ον, valde honoratus. A **τιμή**.

Εὔρυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, bene fluens, manans, liquidus.

Εὐρύτρητος, ε, ὁ ϗ ἡ, lata et ampla habens foramina.

Εὐρυφαρέτρης, ε, ὁ ϗ ἡ, altam seu amplam habens pharetram. Epith. Apollinis.

Εὐρυφυὴς, ἰος, ὁ ϗ ἡ, late crescens. Ex **φύω**.

Εὐρυφωνία, ας, ἡ, pronunciatio, sonus verbi amplior.

Εὐρύφωνος, ον, ampla voce præditus; (2) de verbo, sonorus.

Εὐρυχαδὴς, ἰος, ὁ ϗ ἡ, latus, capax. Ex **χάζω**.

Εὐρυχαίτας, *Dor.* pro **εὐρυχαίτης**, ε, ὁ, latam comam habens. Ex **χαίτη**.

Εὐρυχαὴς, ἰς, lato hiatu, *Opp.*

Εὐρυχόροιο, *Ion.* pro **εὐρυχόρου**, ab

Εὐρύχορος, ε, ὁ ϗ ἡ, amplus, spatiosus, pro **εὐρύχωρος**.

Εὐρυχωρὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, idem quod **εὐρύχωρος**.

Εὐρυχωρία, ας, ἡ, locus amplus, spatium latum, opportunitas ex amplitudine loci. Ab

Εὐρύχωρος, ε, ὁ ϗ ἡ, amplus, spatiosus, capax.

Εὐρύωψ, ωτος, vel **οπος**, ὁ ϗ ἡ, late et longe videns; Jovis epitheton, quasi omnia longe lateque providentia sua perlustrantis et gubernantis. Ab **ὤψ**, *oculus*. Aut ab **ὄ-ψ**, *vox*, ut sit longe lateque sonans, tonans, *Il.* 1, 498, **εὐρύοπα Κρονίδην**. *Apud eundem* est et **εὐρύοπα Ζῆν**, *Il.* 5, 265. *Nom.* pro **εὐρυόπης**.

Εὐρώγης, ος, ὁ ϗ ἡ, bene acinatus. Ex **ῥώξ**.

Εὐρώδης, ος, ὁ ϗ ἡ, et **εὐρώεις**, εντος, putris, situ obsitus; (2) tenebrosus, obscurus; (3) amplus, latus. Ab **εὖρος**.

Εὐρώεις, ἐσσα, εν, situ-sentus, *Hom.*

Εὔρωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. verbi **εὑρίσκω**.

Εὐρωπαῖος, αία, αῖον, Europæus.

Εὐρωπὶς, ίος, ἡ, idem, et ab

Εὐρώπη, ης, ἡ, Europa.

Εὐρωπὸς, ὴ, ὸν, tenebricosus; (2) *χάσμα τ' εὐρωπὸν πίτρας, Eurip. Iphig. in Taur.* 626. A seq. (**πος** et **ωπος** est terminatio, *Ern.*)

ΕΥ'ΡΩ'Σ, ῶτος, ὁ, sitis, mucor, caries.

Εὐρωτίω, bene valeo, robustus sum.

Εὐρωτία, ας, ἡ, robur, firmitas, bona valetudo. Ab

Εὔρωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, robustus, validus, bene valens. Ex **εὖ** et **ῥώννυμι**, *roboro*.

Εὐρώτως, *adv.* robuste, valide, firmiter.

ΕΥ'ΡΩ'ΤΑΣ, ε, ὁ, Eurotas, fluvius Laconiæ; (2) veretrum *in Ep. apud Suid.*

Εὐρωτιάω, ῶ, situ obsitus sum, putreo, marceo. **εὐρωτιῶν**, part. cariosus, sordidus. Ab **εὐρώς**.

Ε'Υ'Σ, ἑῖα, ἑῦ, et *Ion.* **ἑὺς**· genitiv. **ἑῖος** et **ἑῆος**· accus. **ἑῦν** et **ἑῆν**· genit. plur. **ἑῶν**, *Ion.* **ἐῶν**, *Dor.* **ἰᾶν**· bonus; (2) pulcher; (3) strenuus, præstans. (1) *παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἑῆος ἐν μεγάροισι ἀτιτάλλω, Odyss.* 15, 449. *Πίθοι δοιοὶ . . . . κακῶν. ἕτερος δὲ ἐάων*, duo dolia, alterum malorum; alterum vero, bonorum, *Ibid.* 24, 528. *Θεοὶ δοτῆρες ἐάων*, dii datores bonorum, *Ibid.* 8, 325. *Δῶτορ ἐάων*,

ἰάων, *Callim. Hymn. in Jovem*, 91. (2) ἠΰς τις μίγας τε, pulcher forma et magnus statura, *Il.* 2, 653. (3) εἰ δή τοι σῷ πατρὶ ἐνίσσανται μένος ἠΰ, si revera tibi instillatus est animus præstans tui patris, *Odyss.* 2, 271. Ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἠΰ, *Il.* 20, 80. Ὀφέλλιτο γὰρ μένος ἠΰ ἵππων, *Ibid.* 23, 524.

Εὖσα, aor. 1. ind. act, verbi εὔω.

Εὖσα, part. præs. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro ἰοῦσα, vel ἴδσα, ab εἶμί.

Εὐσανίδωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, bene tabulatus, epith. navis. Ex εὖ et σανίδωμα, *tabula*.

Εὐσαρκία, ας, ἡ, corpulentia. Ab

Εὔσαρκος, ος, ὁ ἡ ἡ, bonam habens carnem, carnosus, corpulentus. Ex σάρξ. Hinc

Εὐσαρκόω, ῶ, reddo corpulentum et carnosum.

Εὐσάρκωσις, εως, ἡ, corpulentia.

Εὐσέβεια, ας, ἡ, pietas, religio; (2) cura et tutela eorum quibus eam debemus. Εὐσέβειαν ἐπιδεικνύντες, ut pie nos gerentes, *Soph. Œd. Col.* 188.

Εὐσεβέω, ῶ, f. ήσω, probe et religiose Deum colo, pius sum, pie ago, adversus quemcunque cui pietas debetur. *Hinc* (2) curo et tueor eos quos debeo. Πρῶτον μὲν ὧν εὐσέβει τὰ πρὸς τοὺς θεούς, *Isocr.* Ab εὐσεβής.

Εὐσεβέως, *adv.* pie, religiose. Ab εὐσεβής.

Εὐσέβημα, ατος, τὸ, pium factum, officium pietatis. Ab εὐσεβέω.

Εὐσεβής, ής, ὁ ἡ ἡ, pius, religiosus, qui pie colit Deum. Hinc τὸ εὐσεβές, ἐος, pietas. Ex σέβομαι.

Εὐσεβία, idem quod εὐσέβεια, *Soph.*

Εὐσεβῶς, *adv.* idem quod εὐσεβέως. Εὐσεβῶς ἔχει, pium est, fas et æquum postulant, *Soph. Œd. Tyr.* 1431.

Εὔσειστος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui facile potest concuti; (2) terræ motibus obnoxius.

Εὐσέληνος, ος, ὁ ἡ ἡ, lucidus, lunæ fulgore illustris; (2) non illunis.

Εὔσιλμος, ος, ὁ ἡ ἡ, pulchra habens transtra. Ex σῖλμα.

Εὔσιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, venerabilis. A σέβομαι.

Εὐσήμεια, *Ion.* εὐσημίη, ἡ, bona significatio, bonum signum. A σημεῖον.

Εὔσημος, ος, ὁ ἡ ἡ, bene significans, faustus; (2) insignis. (1) εὐσήμου τε φάσμα ναυβάταις, *Eurip. Iphig. in Aul.* 252. Ex σῆμα.

Εὐσήμως, *adv.* clare, perspicue.

Εὔσηπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui facile putrescit, putredini obnoxius. Ex σήπω.

Εὐσηψία, ας, ἡ, putrescendi celeritas.

Εὐσθένεια, ας, ἡ, virium integritas, robur.

Εὐσθενέω, ῶ, f. ήσω, viribus polleo. Ἕκαστον εὐσθενεῖ ἐν τῇ οἰκείᾳ χώρᾳ, *Aristot.* Ab

Εὐσθενὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, viribus pollens, validus, admodum robustus. Ex σθένος.

Εὔσθενος, ον, idem.

Εὐσθενῶς, valde, firmiter, constanter, *Phil.*

Εὐσιτός, dives, qui peram plenam habet. Αἴ σὺ .... Θήης εὐσιτόν τε ἰξ ὀλιγησιτόων, utinam locupletes ex egenis facias, *Analecta Brunck.* 1, 222.

Εὐσιτέω, bene habitus sum e cibo; (2) cibum appeto; (3) cibum alacriter sumo. Ab

Εὔσιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui bono est stomacho.

Εὐσκανδάλιστος, ον, qui facile offendit. A σκανδαλίζω.

Εὔσκαρθμος, ος, ὁ ἡ ἡ, bene saltans, celer, velox, agilis.

Εὐσκιλὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, bona habens crura.

Εὔσκιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, bene tectus atque munitus.

Εὐσκιτὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, idem; bonum tegumentum habens. A σκῖτος.

Εὐσκιύαστος, ον, et **Εὔσκινος**, ος, ὁ ἡ ἡ, vasis seu utensilibus bene instructus.

Εὐσκιύω, vasis utensilibusque bene instructus sum; bene paratus sum, *Soph.*

Εὐσκιύω, vasis seu utensilibus bene instruo. Οὕτω μὲν εὐσκιυῦμαι, *Soph. Aj.* 134.

Εὐσκίαστος, ον, et **Εὔσκιος**, ος, ὁ ἡ ἡ, umbrosus, opacus, gratas umbras habens, amœnus. Κοίταν δ' ἔχει νέρθεν εὐσκίαστον αἰεί, *Soph. Œd. Col.* 1705. Ex σκιά.

Εὐσκοπος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui scopum perite adsequitur; (2) providus; (3) opportunus.

Εὐσκόπως, *adv.* apte, perite, feliciter, recte.

Εὐσκωλος, *Ar. Lys.* 810. sed leg. εὐσκώλοισι.

Εὐσκωμμόνως, *adv.* facete, salse.

Εὐσκωμμοσύνη, ης, ἡ, facilitas in scommatis et dicteriis jaciendis. Ab

Εὐσκώμμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, dicax. Ex σκῶμμα.

Εὐσμίλωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, scalpro bene politus, *Hes.* Ex εὖ et σμίλη.

Εὔσοια, ας, ἡ, salus, incolumitas. Εὐσοίας χάριν, salutis suæ causa, *Soph. Œd. Col.* 390. Ab

Εὔσοος, *contr.* εὔσους, ὁ ἡ ἡ, incolumis, salvus, *Theocr.*

Εὐσπειρὴς, ὲς, et **Εὔσπειρος**, ος, ὁ ἡ ἡ, pulchras spiras faciens, pulchre se in spiras colligens, in spiras bene convolutus. Ex σπεῖρα.

Εὐσπλαγχνία, ας, ἡ, animositas; (2) misericordia.

Εὐσπλαγχνίζομαι, facile misereor.

Εὔσπλαγχνος, ος, ὁ ἡ ἡ, animosus; (2) misericors; (3) qui bona et valida viscera habet. Ex σπλάγχνα.

Εὔσπορος, ος, ὁ ἡ ἡ, fœcundus, de agro. Ex σπορά.

Εὐστάθεια, ας, ἡ, stabilitas, firmitas, constantia; (2) bona constitutio corporis, tranquillitas animi.

Εὐσταθία, ῶ, f. ήσω, stabilis ac firmus sum, placidus ac tranquillus sum; (2) quiesco. Εὐσταθῶν πέλαγος, *Luc.* Ab

Εὐσταθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, stabilis, firmus, constans; (2) epith. morbi constantis, ejusdemque moderati. Hinc τὸ εὐστατὲς, ἐος, bona constitutio. Ex εὖ et ἵστημι.

Εὐστάθια, ας, ἡ, idem quod εὐστάθεια.

Εὐστάθμως, *adv.* exacte, ad amussim.

Εὐσταθῶς, *adv.* constanter, firmiter, tuto.

Εὔστακτος, ον, stillatitius, *Gorr.*

Εὐσταλίως, *adv.* apte, composite. Εὐσταλίως δὲ χιτῶνα πήξας ἑλκίσθω, expedite autem tunicam adstrictam gestet, *Oppian. Cyneg.* 1, 97. Ἅψια χερσὶν ἰϋσταλίως συνέσαλλιν, membra manibus apte conjungebat, *Id. Ibid.* 4, 282.

Εὐσταλὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, bene instructus, decenter ornatus; (2) succinctus et paratus; (3) leviter armatus, ideoque expeditus; (4) secundus, expeditus (de navigatione). (4) γένοιτο δὲ πλοῦς εὐρύς τε κεὐσταλὴς, *Soph. Phil.* 779. A στέλλω.

Εὐσταλῶς, *adv.* decenti cultu, composite, expedite. A præc.

Εὐστάφυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, uvis onustus. A σταφυλή.

Εὔστάχυς, υος, ὁ ἡ ἡ, bonas et multas spicas ferens.

Εὐστεγὴς, ὲς, bene tectus, munitus. A στέγω.

Εὔστειρος, α, ον, firmam carinam habens. Epith. navis. A στεῖρα.

Εὐστέλλω, bene orno, *Hom.*

Εὔστερνος, ος, ὁ ἡ ἡ, bonum ac firmum pectus habens. Ex στέρνον.

Εὐστέφανος, ος, ὁ ἡ ἡ, corona pulchra cinctus, bene coronatus; (2) bene munitus, bene muris cinctus.

Εὐστεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex εὖ et στέφω.

Εὐστέφιος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iisd.

Εὐστιβὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, bene tritus et calcatus pedibus viatorum; (2) planus. Ex εὖ et στίβω.

Εὔστικτος, ος, ὁ ἡ ἡ. idem et ex iisd.

Εὐστολίζω, probe decoro, *Eur.*

Εὔστολος, ος, ὁ ἡ ἡ, bene indutus, pulchre ornatus; (2) bene instructus, habilis. (2) εὔστολος ὁλκάς, bene instructa navis, *Apoll. Rhod.* 1, 603. Ex στέλλω.

Εὔστομα, *adv.* de silentio in sacris, ut εὔστομ' ἴχε, ore fave, lingua fave, i. e. sile. εὔστομα κείσθω, lingua favendum.

Εὐστομαχία, ας, ἡ, bonus ventriculus; (2) sapor stomacho gratus. Ab

Εὐστόμαχος, ος, ὁ ἡ ἡ, bonum habens stomachum; (2) stomacho conveniens, utilis, gratus, stomachum corroborans.

Εὐστομέω, ῶ, f. ήσω, suavem ore cantum modulor; (2) ore rotundo loquor; (3) ore faveo, bona verba dico.

Εὐστομία, ας, ἡ, bona pronunciatio; (2) orationis festivitas, dicacitas; (3) sapor ori gratus; (4) prudentia et modestia dicendi. Ab

Εὔστομος, ος, ὁ ἡ ἡ, ori conveniens, sapidus; (2) qui pulchro ore est; (3) disertus.

Εὐστρέπυγξ, γος, ὁ, pulchre peculiatus. Εὐστρέπυγγι Περίππῳ ἀντίθεται, *Anal. Brunck.* 2, 141.

Εὐστοχάζομαι, f. άσομαι, conjectura adsequor.

Εὐστοχέω, ῶ, f. ήσω, jaculandi peritus sum, solerter jaculor, scopum attingo; (2) solerter conjecto; (3) prodesse, valere ad aliquid. Πάσης εὐστοχεῖν περιστάσεως, *Polyb.*

Εὐστόχημα, ατος, τὸ, id quod recte conjicitur, quod solerter perspicitur; (2) sententia, apophthegma; (3) prosper rei successus, felix eventus.

Εὐστοχία, ας, ἡ, dexteritas in jaculando, perspicacitas, solertia conjectandi. Ab

Εὔστοχος, ος, ὁ ἡ ἡ, felix in jaculando, peritus jaculandi; (2) recta ad scopum tendens, directus; (3) solers, ingeniosus, perspicax, acutus. A στοχάζομαι.

Εὐστόχως, *adv.* dextre, apte, solerter, accommodate.

Εὖστρα, vel εὐστρία, ας, ἡ, fossa in qua sues mactabantur; (2) spica hordei tosta. Ab εὔω, vel εὖω, *ustulo*.

Εὐστρεβὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, qui facile torquetur, vel flectitur. Ex στρέφω.

Εὐστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, bene impero exercitui.

Εὐστρεφὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, versatilis, agilis; (2) navus, strenuus. Ex εὖ et στρέφω.

Εὔστριπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iisd.

Εὐστρεφὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, pulchre tortus; (2) flexilis. Ex iisd.

Εὐστρογγυλίζω, fut. ίσω, in rotunditatem conglobo.

Εὐστροφάλιγξ, ὁ ἡ ἡ, calamistratus, epith. comæ.

Εὐστροφία, ας, ἡ, qu. dic. versatilitas; (2) versutia, versatile ingenium. Ab

Εὔστροφος, ος, ὁ ἡ ἡ, tortilis; (2) agilis; (3) pulchre tortus; (2) Ἑῴδιξ' εὐστροφωτάταισι ναυσὶν, *Eurip. Iphig. in Aul.* 293. Ex στρέφω.

Εὐστρόφως, *adv.* apte, perite.

Εὔστρωτος, ον, bene stratus, *Ep.*

Εὔστυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, columnas justis intervallis distributas habens, ideoque columnarum specie decorus.

Εὐσύγκρυπτος, ὁ ἡ ἡ, bene celatus, facile celandus, *Aret.*

Εὐσύλητος, ον, prædantibus, spoliantibus expositus. A συλάω.

Εὐσύλλητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui facile concipit; (2) facilis captu; (3) comprehensibilis. Ex συλλαμβάνω.

Εὐσυλλόγιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui facile colligi potest. Ex συλλογίζομαι.

Εὐσυμβίβαστος, ον, facile conciliandus, conjungendus, congruens.

Εὐσύμβλητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui per conjecturas facile cognosci potest. Ex συμβάλλω.

Εὐσύμβολος, ος, ὁ ἡ ἡ, facilis in pactis, in commercio, cum quo facile pactum inimus; *item*, facilis et comis in congressibus, aditu; (2) fausti ominis, fausti signi; (3) facile aliquid conjiciens, bonus conjector. Ex σύμβολον.

Εὐσυμπεριφορος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui facile circumducitur quo quis vult, obsequiosus, moriger, facile adsentiens, lenis. Ex συμπεριφέρω.

Εὐσύμφυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, facile coalescens, qui facile coagmentari potest.

Εὐσυνάγωγος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui facile congregari potest; (2) in quem facile aliquid comportari potest. Ex συνάγω.

Εὐσυνάλλακτος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod εὐσύμβολος. Ex συναλλάττω.

Εὐσυναλλάκτως, *adv.* comiter, placide, humane.

Εὐσυναρμοστος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui facile aptari et coagmentari potest. Ex συναρμόζω.

Εὐσυνάρπαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui facile abripi potest. A συναρπάζω.

Εὐσυναρπάστως, *adv.* ut facile corripi possit.

Εὐσυνειδησία, ας, ἡ, conscientia recti.

Εὐσυνείδητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, bene sibi conscius. Ex συνείδηναι.
Εὐσυνειδήτως, adv. cum conscientia recte facti.
Εὐσυνισία, ας, ἡ, sagacitas, prudentia in judicando. Ex σύνεσις.
Εὐσύνετος, ε, ὁ ᾗ ἡ, intellectu facilis; (2) prudens, perspicax, sagax. Ex συνίημι.
Εὐσυνθισία, ας, ἡ, facilitas in paciscendo, fides in pactis servandis.
Εὐσυνθετέω, ῶ, bene compositus sum; (2) fœderibus ineundis facilem me præbeo; (3) fœdera et pacta servo; (4) recte ago, apte, *Polyb.* Ab
Εὐσύνθετος, ε, ὁ ᾗ ἡ, apte compositus; (2) aptus ad compositionem.
Εὐσυνθέτως, adv. apte, congrue. A præc.
Εὐσύνοπτος, ε, ὁ ᾗ ἡ. qui facile conspici potest, conspicuus, manifestus, intellectu facilis.
Εὐσυνόπτως, adv. perspicue, clare. A præc.
Εὐσύντακτος, ον, bene compositus, aptus, congruus. A συντάσσω.
Εὐσυντάκτως, adv. apte, congrue. A præc.
Εὐσύντριπτος, ον, qui facile frangitur.
Εὔσφυκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, facile vel recte pulsans, *Aret.* Ex σφύζω.
Εὔσφυρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, elegantes habens pedes, de femina pulchra.
Εὔτακτος, ον, qui bene retineri, excipi potest. Ab ἔχω.
Εὐτραπελογέω, ῶ, fut. ήσω, honeste et scite loquor. Ex εὔτραπελος et λέγω.
Εὐσχημονέω, ῶ, f. ήσω, honeste me geró, contineo; (2) *neut.* de hominibus, et rebus honestis, visu, auditu, &c.
Εὐσχημόνως, adv. decore, decenter.
Εὔσχημος, ε, ὁ ᾗ ἡ, honestus, speciosus, decorus. Ex σχῆμα.
Εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, decor, speciositas, modestia, elegantia. Ab
Εὐσχήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, decens, spectabilis, honoratus; (2) modestiæ studens, legibus obtemperans; (3) pulchram speciem præferens, speciosus. (3) μὴ νῦν εἰς ἴω' εὐσχήμων γένῃ, ne apud me utaris verbis speciosis, *Eurip. Med.* 584. Ex σχῆμα.
Εὐσχήμως, adv. honeste, composite.
Εὐσχιδής, έος, ὁ ᾗ ἡ, bene fissus aut scissus; (2) facile scissilis. Ex εὖ et σχίζω.
Εὔσχιστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, fissilis, qui facile findi aut scindi potest. Ex iisd.
Εὐσχολέω, ῶ, fut. ήσω, vaco, otio abundo.
Εὐσχολία, ας, ἡ, abundantia otii. A σχολή.
Εὔσχολος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui abundat otio.
Εὐσωματέω, ῶ, f. ήσω, sum corpore pulchro et bene constituto. Εὐσωματεῖ γὰρ ᾗ σφριγῇ, *Aristoph Nub.* 797. validus sum. Τί γὰρ δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν; forte legendum τί λύει δειλὸν....quid juvat imbellem valido esse corpore? *Eurip. Andr.* 766.
Εὐσωματία, ας, ἡ, bona corporis constitutio. Ab
Εὐσώματος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui corpore bene constituto est, corpulentus, corpore robusto.
Εὔσωμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem. A σῶμα.
Εὔσωτρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, habens bonas curvaturas rotæ, epith. currus. Ex σῶτρον.
Εὐτακτέω, ῶ, f. ήσω, ordinem servo; (2) facio quæ debeo, modeste pareo, solvo tributa quæ debeo; (3) castus sum, honestati studeo. Ab
Εὔτακτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ordinatus, dispositus; (2) ordinem servans, certo ordine procedens Hinc τὸ εὔτακτον, ε, disciplina, modestia. Ex τάττω.
Εὐτάκτως, adv. ordinate; (2) æqualiter, composite.
Εὐταμίευτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, bene reconditus; (2) bene administratus, cum sc. parce et modice aliqua re utimur, nec totam simul profundimus; *unde* (3) moderatus, mediocris, facilis, parabilis. Ex ταμιεύω.
Εὐταξία, ας, ἡ, ordo, modestia. Ex τάττω.
Εὐτάραχτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui facile perturbatur Ex ταράσσω.
Εὔτερσος, ον, bene pennatus, *Ep.*
ΕΥ'ΤΕ, adv. aliquando; (2) quando, quum, ubi; (3) quoad; (4) quandoquidem; (5) sicut, velut, ceu.
Εὐτείχης, εος, ὁ ᾗ ἡ, bene munitus. Ὁ πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτείχη πάγον, *Eurip. Andr.* 1010.
Εὐτείχεος, idem. Α τεῖχος.
Εὐτείχητος, ον, idem, *Hom.*
Εὐτείχιστος, ον, idem.
Εὐτίμαρτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, conjectu facilis. Ex τιμαίρομαι.
Εὐτεκνέω, ῶ, εὐτέκνωσα, felix prole.
Εὐτεκνία, ας, ἡ, boni liberi et multi. Ὤ σ' εὐτεκνία δυστυχίαν τὴν παρ' ἐμοὶ καθελεῖν, ut felicitate tui filii meam infelicitatem auferas, *Eurip. Suppl* 66. Ab
Εὔτεκνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, felix sobole; (2) fœcundus. Εὐτέκνοι χρησμοί, oraculum prole felix, *Eur. Ion.* 423. Εὔτεκνος ξυνωρίς, par filiorum generosorum, *Id. Phœn.* 1612. Α τίκτω.
Εὐτέλεια, ας, ἡ, parvus sumptus, frugalitas, parsimonia; (2) vilitas, humilitas. Ab
Εὐτελής, έος, ὁ ᾗ ἡ, non magnam impensam requirens, tenuis, frugalis, qui parvos sumptus facit; (2) vilis, frivolus. Ex τέλος.
Εὐτελία, ή, idem quod εὐτέλεια, *item* felicitas, *Ar.*
Εὐτελίζω, fut. ίσω, flocci facio, vilipendo, contemno aliquid, tanquam εὐτελές. Εὐτελίζειν τὰς θεάς, *Luc.* A præc. Hinc
Εὐτελισμός, οῦ, ὁ, extenuatio rei, contemptus.
Εὐτελῶς, adv. parvo sumptu, frugaliter, tenuiter.
Εὐτερπής, έος, ὁ ᾗ ἡ, aptus ad delectandum, vi delectandi præditus, amœnus. Α τέρπω.
Εὐτέχνητος, ον, exquisita arte factus. Α τεχνάομαι.
Εὐτεχνία, ας, ἡ, peritia, doctrina, eruditio; (2) artificium quodvis. Ex
Εὔτεχνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, artificiosus, artis peritus.
Εὐτεχνῶς, adv. artificiose. Α τέχνη.
Εὔτηκτος, ον, qui facile colliquescit, *Steph.*
Εὔτμητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, bene sectus et paratus, elaboratus. Ex τέμνω.
Εὐτοκέω, ῶ, fut. ήσω, facile, sæpe pario.
Εὐτοκία, ας, ἡ, fœcunditas; (2) facilis partus. Ab
Εὔτοκος, ε, ὁ ᾗ ἡ, fœcundus; (2) facile pariens, εὔτοκος, *pass.* bene, feliciter genitus, pulchra proles. Ex τίκτω.
Εὐτολμία, audeo:
Εὐτολμία, ας, ἡ, audacia, confidentia, animositas, animi præsentia. Οὐδ' εὐτολμία φίλους κακῶς δράσαντ' ἰδαντίον βλέπειν, *Eurip. Med.* 469. Ab
Εὔτολμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, audax, confidens, animosus, intrepidus. Ex τολμή.
Εὐτόλμως, adv. audacter, animose, intrepide.
Εὔτομος, ε, ὁ ᾗ ἡ, sectu facilis; (2) bene seu pulchre sectus. Ex τέμνω.
Εὐτονέω, ῶ, validus sum; (2) vires recipio:
Εὐτονία, ας, ἡ. firmitas, vis in extendendo, seu nitendo. Ab
Εὔτονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, validus, firmus; (2) vehemens. (2) σκλάγγνον εὔτονον φέρων, *Eurip. Hipp.* 118. Ex τείνω.
Εὐτόνως, adv. acriter, magna contentione.
Εὐτοξία, ας, ἡ, dexteritas et peritia jaculandi Ab
Εὔτοξος, ε, ὁ ᾗ ἡ, bonum arcum habens, felix jaculandi arcu. Ex τόξον.
Εὔτορνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, tornatu facilis; (2) pulchre tornatus.
Εὐτόρως, adv. scite, eleganter.
Εὐτραπεζος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui multos laute excipit; (2) quod fit ad mensam laute instructam; (3) bene instructa mensa utens.
Εὐτραπελεύομαι, lepide jocor, dicax sum.
Εὐτραπελία, ας, ἡ, urbanitas, comitas; (2) scurrilitas, dicacitas; (3) facete dictum.
Εὐτραπελίζω, fut. ίσω, festive jocor, scurriliter loquor. Ab
Εὐτράπελος, ε, ὁ ᾗ ἡ, urbanus, facetus, lepidus, jocosus; (2) scurrilis, ineptus. Ex τρέπω.
Εὐτραπέλως, facete, lepide; (2) scurriliter.
Εὐτρεφίω, ῶ, nutrimentis abundo. Ex τρέφω.
Εὐτραφής, έος, ὁ ᾗ ἡ, bene nutritus, saginatus, pinguis. Ab eod.
Εὐτράφητος, ον, idem.
Εὐτρεπής, έος, ὁ ᾗ ἡ, bene paratus. Hinc
Εὐτρεπίζω, fut. ίσω, apparo, instruo, compono, concilio amicos. Πάνθ' ὅσ' ἐβούλετο εὐτρεπίσας τρόπον, cum omnia suo arbitratu composuisset, *Demosth. Olynth.* 1. Hinc
Εὐτρεπισμός, οῦ, ὁ, apparatus, ordinatio.
Εὐτρεπιστής, οῦ, ὁ, curator rei apparandæ.
Εὔτρεπτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, mutabilis, versatilis.
Εὐτρεφής, έος, ὁ ᾗ ἡ· vide εὐτραφής.
Εὐτρέφω, bene, seu magna cura nutrio, *Hom.*
Εὔτρητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, bene perforatus, late hians. Ex τιτράω.
Εὐτριαίνης, ό, tridentem egregie gerens, epith. Neptuni.
Εὐτριβής, έος, ὁ ᾗ ἡ, bene tritus, assuetus.
Εὔτριπτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, tritu facilis, friabilis. Α τρίβω.
Εὔτριχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, comatus, capillatus. Ex θρίξ.
Εὐτρίψ, ῖβος, idem quod εὐτριβής, *Nic.*
Εὐτροπία, ας, ἡ, morum probitas, morum elegantia. Ab
Εὔτροπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui probatis est moribus, bene moratus. Hinc
Εὐτρόπως, adv. decenter.
Εὔτροπις, ιδος, ἡ, bonam carinam habens navis.
Εὐτροφέω, ῶ, fut. ήσω, bene alor, copiosum nutrimentum accipio, cresco, pinguesco:
Εὐτροφία, ας, ἡ, bona nutritio, alimenti copia; (2) habitus vegetior. Ab.
Εὔτροφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, bene nutritus; (2) pinguis, plenus: *act. part.* εὐτρόφος, copiose nutriens; (3) almus. (3) ἔαρ εὔτροφον, *Oppian. Cyneg.* 3, 180. Ex τρέφω.
Εὐτρόχαλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, rotundus, mobilis, &c. (2) planus, in quo rotæ nil obstat. Ab
Εὔτροχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, volubilis, agilis. Ex τρέχω.
Εὐτρύγητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui facile demetitur, decerpitur, vindemiatur. Ex τρυγάω.
Εὔτυκος, ον, bene paratus, ornatus, facilis:
Εὔτυκτος, ὁ ᾗ ἡ, idem. Ex τύχω.
Εὐτύκως, adv. affabre, facile. Ab εὔτυκος.
Εὐτυκής, ὶς, bene cusus, *Man.* Α τύπτω.
Εὐτυκτόληπτος, ον, facile cogi potest, et congregari, *V. L.*
Εὐτυχεῖν, præs. inf. act. *contr.* pro εὐτυχίειν, ab
Εὐτυχέω, ῶ, fut. ήσω, sum felix, secunda fortuna utor; (2) obtineo, assequor. Εὐτύχηται τοῖς πολιμίοις, *Plut.* Ab εὐτυχής.
Εὐτύχηκα, perf. ind. act.
Εὐτυχίως, *Ion.* pro εὐτυχῶς, feliciter.
Εὐτύχημα, ατος, τὸ, felicitas.
Εὐτυχής, έος, ὁ ᾗ ἡ, secunda fortuna utens, votorum compos, felix. Hinc τὸ εὐτυχές, idem quod εὐτυχία. Α τυχή.
Εὐτυχήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro εὐτυχήσας, ab εὐτυχέω.
Εὐτυχία, ας, ἡ, secunda fortuna, felicitas.
Εὐτυχῶς, adv. feliciter; prospere.
Εὔυαλος, ον, e pulchro vitro factus, vitreus.
Εὐυδρία, ἡ, copia aquarum. Ab
Εὔυδρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, aqua abundans. Ex ὕδωρ.
Εὐυμνία, ἡ, celebritas. Ab
Εὔυμνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, laude dignus, celebrandus.
Εὐυπέρβλητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, superatu facilis, superabilis. Ex ὑπερβάλλω.
Εὐυπέρβατος, ον, idem. Ex ὑπερβαίνω.
Εὔυπνος, ον, facile et placide dormiens.
Εὐύποιστος, ον, tolerabilis.
Εὐϋφαντος, ε, ὁ ᾗ ἡ, bene et eleganter textus.
Εὐϋφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, idem. Εὐϋφῆ πέπλον, *Soph. Trach.* 602. Ab ὑφή.
Εὐφαμίαν, acc. sing. *Dor.* pro εὐφημίαν.
Εὐφάμως, *Dor.* pro εὐφήμως.
Εὐφανὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, clarus, pellucidus, *Nonnus.* Ex φαίνω.
Εὐφαντασιωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui bene et facile capit visiones; (2) qui sibi omnia secundum verum optime fingit. Ex φαντασιόομαι.
Εὐφαρέτρας, *Dor* pro εὐφαρέτρης, ε, ὁ, pulchram pharetram habens, pharetra decorus. Τὸν εὐφαρέτραν

εὐφαέτραν Ἀπόλλωνα προτάταν . . . ἀνάγετε, *Soph. Trach.* 208.

Εὐφάρμακος, ε, ὁ ᾗ ἡ, medicamentis conveniens seu utilis. Ex *φάρμακον*.

Εὐφιγγία, ας, ἡ, splendor, claritas. Δᾳδίον μὲν γὰρ διὰ τὴν εὐφιγγίαν φιλοσοφίᾳ παραβέβληται, etenim facula propter claritatem et lucem suam philosophiæ comparatur, *Jamblich. in Protreptica*, 145 (sed legendum εὐφεγγίαν).

Εὐφιγγής, ἐος, ὁ ἡ, egregium splendorem habens, valde splendidus. Ex *φίγγος*.

Εὐφημέω, ῶ, fut. *ήσω*, celebro, laudo; (2) gratulor, bene ominor; (3) faveo lingua, bona verba dico; (4) verbis εὐφημοῖς utor. εὐφήμει, melius ominare; bona verba quæso; desine male loqui; sile; εὐφημεῖτε, favete linguis. Ἐν κακοῖσι δὲ ἐ ῥᾴδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν τόμα, *Eur. Hec.* 659. Ab *εὔφημος*.

Εὐφημῆσαι, aor. 1. inf. act.

Εὐφήμι, melius ominare, et ut *Terentius* inquit, Bona verba quæso, et quod *Cicero* dixit *in Catone*, Dii meliora.

Εὐφημία, ας, ἡ, proprie honestas et suavitas, quæ est in verbis; (2) bona fama; laus, favor; (3) honorifica appellatio; (4) bonum omen; (5) fausta acclamatio.

Εὐφημίζω, f. *ίσω*, faustis ominibus prosequor. Hinc

Εὐφημισμός, οῦ, ὁ, boni ominis captatio; (2) Euphemismus, figura rhetorica, qua res ingrata nomine molliori effertur.

Εὔφημος, ε, ὁ ᾗ ἡ, honorificus; (2) pius, religiosus; (3) proprie, bene, suaviter sonans, *sed de verbis*; bonæ, honestæ, jucundæ rei cogitationem afferens, (*opp.* βλάσφημος); (4) bonum omen faciens, habens, bene ominatus.

Εὐφήμως, *adv.* honesto nomine; (2) per Euphemismum; (3) bona verba dicendo, bene precando; (4) religiose.

Εὐφημοσύνη, ης, ἡ, idem quod *εὐφημία*.

Εὔφθαρτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, corruptibilis. Ex *φθείρω*.

Εὐφθογγία, bene sono, suaviter cano, articulate pronuncio. Ab

Εὔφθογγος, ε, ὁ ᾗ ἡ, bene sonans, suavem edens sonum.

Εὐφιλής, ὲς, gratus, jucundus alicui. A *φιλέω*.

Εὐφίλητος, et *Dor.* *εὐφιλήτας*.

Εὐφιλόπαις, δος, ὁ ᾗ ἡ, indulgens in liberos.

Εὐφιλοτίμητος, ον, ambitiosus, laudis cupidus, magnificus.

Εὔφιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, adstringens, vim adstringendi habens, obturandi vel obstruendi vi pollens; (2) frenatus.

Εὔφλαστος, ον, fragilis. A *φλάω*.

Εὐφλεκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inflammatu facilis. Ex *φλέγω*.

Εὐφορεία, ας, ἡ, pastus seu alimenti copia. Ex *φορεύω*.

Εὐφόρειον, ε, τὸ, nomen arboris. Ex eod.

Εὔφορος, bene nutritus. Εὐφόροισι βοῶν ἀγέλαις, *Orph. Pronost.* 65.

Εὐφορέω, ferax sum, uberes fructus profero. Ἀνθρώπῳ τινὶς πλουσίῳ, εὐφορήσαν ἡ χώρα, *Luc.* 12, 16. Ab *εὔφορος*.

Εὐφόρητος, ον, tolerabilis. Ab *εὐφορέω*.

Εὐφορία, ας, ἡ, portandi facilitas; (2) feracitas, fertilitas, abundantia, ubertas; (3) bonus habitus, bona rei conditio

Εὐφόρμιγξ, γος, ὁ ᾗ ἡ, pulchram citharam habens; (2) *subst.* ἡ, pulchra cithara.

Εὔφορος, ε, ὁ ᾗ ἡ, portatu facilis; (2) qui facile fert, fertilis, ferax, fœcundus; (3) agilis, expeditus. Ex *φέρω*.

Εὐφόρτος, agilis, expeditus. Ἐλαφρίζοντα εὐφόρτοις μελίεσσι, *Oppian.* 1, 85. γύναισιν εὐφόρτοισι, *Id.* 4, 447.

Εὐφόρως, *adv.* ita ut facile portetur vel toleretur; (2) leviter, facile, æquo animo.

Εὐφορώτατα, *adv.* vehementissimo motu. Εὐφορώτατα δὲ ἐς τὸ πάθος ἐφερόμενος, *Appian. Bell. Civ.* 2, 146.

Εὐφραδέσσιν, *Ion.* et *Poet.* pro *εὐφραδέσι*, ab

Εὐφραδής, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, clarus, manifestus; (2) bene differens, disertus. Ex *φράζω*. Hinc

Εὐφραδέως, *adv.* eleganter, prudenter; (2) decenter, ornate.

Εὐφραδία, ας, ἡ, venustas sermonis, facundia.

Εὐφραίνω, fut. *ανῶ*, exhilaro, oblecto; εὐφραίνομαι, lætor. Ἦν δ' ἐμοὶ ᾗ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνηθ' εὑρήμασιν, *Aristoph. Nub.* 561. Πίπουμένος μήδεν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφρίνεται, *Soph. Aj* 280. Ex *φρήν*.

Εὐφραίεαι, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro *εὐφρανῇ*.

Εὐφρανέειν, fut. 1. ind act. *Ion.* pro *εὐφρανεῖν*.

Εὐφράνθην, aor. 1. ind. pass.

Εὐφράνθητι, 2. sing. aor. 1. imperat pass.

Εὐφραντικός, ἡ, ὸν, exhilarans, genialis, lætus.

Εὐφραντοποιός, ὸν, exhilarans.

Εὐφρασία, ας, ἡ, lætitia, gaudium honestum, ob res bene gestas. Ab *εὐφραίνω*.

Εὔφρατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, explicatu facilis; (2) pronunciatu facilis; (3) bene notus, certus. Ex *φράζω*.

Εὔφρονα, *hilarem*, accus. sing. ab *εὔφρων*.

Εὐφρονέω, ῶ, fut. *ήσω*, bene sapio; (2) bene cupio, *Il.* 2, 78. Ab *εὔφρων*. Hinc

Εὐφρόνη, ης, ἡ, nox. Quia nox aptissima ad inventionem et considerationem rerum.

Εὐφρόνως, *adv.* prudenter; (2) benevole.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia, hilaritas, animi voluptas. Ab *εὔφρων*.

Εὐφρόσυνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, lætitiam adferens; (2) hilaris, lætus. Ab eod.

Εὔφρυος, ον, bene munitus, *Opp.*

Εὔφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, cui mens integra est; (2) hilaris, lætus; (3) lætitiam adferens, exhilarans. (2) διὰ παντὸς εὔφρων, semper propitius, *Soph. Aj.* 715. Ex *φρήν*.

Εὐφυγία, ας, ἡ, fugæ facilitas seu commoditas. Ex *φεύγω*.

Εὐφυής, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, bene ac læte crescens, ut arbor, &c. (2) ingeniosus; (3) bene a natura constitutus et factus; (4) facetus, jocosus, dicax. Μηροὶ εὐφυέες, femora formosa *vel* robusta, *Il.* 4, 147. A *φύω*.

Εὐφυΐα, ας, ἡ, bona indoles, ingenii dexteritas. Ab *εὐφυής*.

Εὐφύλακτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, custoditu seu servatu facilis; (2) bene custoditus; (3) a quo facile caveri potest. Ex *φυλάσσω*.

Εὔφυλλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, densus foliis.

Εὐφυρώτατος, ον, penitus inutilis, *Polit.*

Εὐφύσητος, ον, qui spiritu facile dissipatur. A *φυσάω*.

Εὐφυῶς, *adv.* ingeniose; (2) ut decet bona indole præditum; (3) percommode.

Εὐφωνία, ας, ἡ, bona vox, vox canora, vocalitas; (2) suavis pronunciatio. Ab

Εὔφωνος, ον, bene sonans, vocalis, canorus. Ex *φώνη*.

Εὐφώνως, *adv.* bona voce; (2) suavi pronunciatione; *comp.* εὐφωνοτέρως.

Εὐφώρατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, deprehensu facilis. Ex *φωράω*.

Εὐχαίτης, ε, ὁ, bene seu pulchre jubatus; bene comatus. A *χαίτη*.

Εὔχαλκος, ε, ὁ ᾗ ἡ, pulchro, probo ex ære factus.

Εὐχάλκωτος, ον, idem. A *χαλκόω*.

Εὐχαριεντίζομαι, honeste, lepide, acute jocor.

Εὔχαρις, ιτος, ὁ ᾗ ἡ, gratiosus, jucundus, facetus, cui gratia inest.

Εὐχαριτέω, ῶ, f. *ήσω*, gratum me præbeo, gratias ago; (2) gratulor. Εὐχαριτῶ ὀφείλομεν ᾧ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, 2 *Thess.* 1, 3. Ab *εὐχάριτος*. Hinc

Εὐχαριτήριον, ε, τὸ, gratiarum actio; (2) Sacra Cœna.

Εὐχαριτήριος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui gratiarum agendarum vel habendarum causa fit, ut hymnus, quo gratiæ aguntur.

Εὐχαριτήσας, a. 1. part. act. verbi *εὐχαριτέω*.

Εὐχαριτία, ας, ἡ, suavitas rei vel personæ; (2) gratus animus; (3) grata beneficiorum commemoratio, grati animi significatio, gratiarum actio; (4) mysterium Sacræ Cœnæ, quia pars ejus gratiarum actio cum beneficiorum per Christum partorum commemoratione conjuncta. Ab

Εὐχάριστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, gratus, beneficii memor; (2) gratiosus, acceptus, amabilis.

Εὐχαρίτως, *adv.* animo grato; (2) lepide, gratiose; (3) bene, feliciter.

Εὐχάριτος, ον, idem quod *εὐχαρις*.

Εὔχειαι, 2. sing. præs. conj. med. *Ion.* pro *εὔχῃ*, ab *εὔχομαι*.

Εὐχειλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, labrosus, pulchra seu magna labia habens.

Εὐχείμερος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ad hiberna accommodatus; (2) salubri frigori expositus; (3) frigoris bene patiens. Ex *χεῖμα*.

Εὔχειρ, ος, ὁ ᾗ ἡ, cui manus sunt habiles, manu fortis, strenuus, artificiosus. Ἀνδρὸς εὐχείρος τίχνη, artificis periti opus, *Soph. Œd. Col.* 472. Hinc

Εὐχειρία, ας, ἡ, manuum dexteritas seu agilitas; (2) artificium, dexteritas.

Εὔχειρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem quod *εὔχειρ*.

Εὐχειρωτός, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui facile in potestatem redigi, capi, et mansuefieri potest, superabilis. Ex *χειρόω*.

Εὔχετο, imperf. *Ion.* et *Poet.* pro *ηὔχε*, verbi *εὔχομαι*, *glorior*, *Il.* 3, 430

Εὐχέρεια, ας, ἡ, facilitas; (2) levitas; (3) proclivitas, studium. Ab

Εὐχερής, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, manibus tractabilis, facilis; (2) levis; (3) proclivis. (2) Ὠμὸς καὶ εὐχερὴς ἐς ἅπαντας ἰγένετο, crudelis et inconstans, *Appian. Maced. Eclog.* 14. Ex *χείρ*.

Εὐχερῶς, *adv.* facile; (2) leviter; εὐχερέστερον, facilius; εὐχερέστατα, facillime.

Εὐχέσθω, 3. sing. præs. imperat. med. verbi *εὔχομαι*.

Εὐχετάασθαι, præs. inf. med *Poet.* pro *εὐχετᾶσθαι*, ab

Εὐχετάομαι, ῶμαι, precor, supplico; (2) glorior; jacto me. *Poet.* εὐχετόωνται pro εὐχετῶνται, εὐχετάονται, 3. pl. ind. εὐχετώμην, imperf. pro εὐχετώμην et εὐχετάόμην. Μεγάλ' εὐχετίωντο ἕκαστος, *Il.* 8, 347. Ab

Εὐχέτης, ε, ὁ, supplex, vota faciens.

Εὐχή, ῆς, ἡ, oratio, precatio, votum.

Εὐχήμων, ον, optabilis. A præc.

Εὔχθω, 3. sing. perf. imperat. pass. v. *εὔχομαι*.

Εὔχλοος, ὁ ᾗ ἡ, abundans pabulo et alimonia; (2) bene nutriens; (3) succulentus, corpulentus.

Εὔχλοος, *contr.* εὔχλωρ, ε, ὁ ᾗ ἡ, bene virens, pulchre virescens, frugifer. Εὐχλόῃ Δήμητρος, *Soph. Œd. Col.* 1600. Cererem, quam hic epitheto εὐχλόη distinguit, Athenienses colebant Χλόης appellatione. Ex *χλόα*.

Εὔχλωρον, τὸ, viriditas, *Steph.*

Εὔχλωρος, ον, pulchre viridans; (2) viridis.

Εὐχολόγιον, ε, τὸ, libellus in quo preces continentur. Ex *εὐχὴ* et *λόγος*.

Εὔχολος, ον, facilis iræ, *Ep.*

ΕΥΧΟΜΑΙ, fut. *εὔξομαι*, precor, opto, voveo; (2) glorior; jacto me; (3) profiteor, dico; (4) εὔχομαι εἶναι, periphrastice *sum*. Ἕτεροι γὰρ εἶσιν οἵσιν εὔχομαι θεῖς, *Aristoph. Ran.* 1002. Εὐξόμεθ' ἑαυτοῖς ἀνατείνοντες τὼ χεῖρ', *Id. Av.* 630. (4) ἄριστος ἐν σφατῷ εὔχεται εἶναι, potentissimus est *vel* fertur in exercitu, *Il.* 1, 91. Vulgares versiones *gloriatur se esse*: male eodem enim modo loquitur Homerus ubi (*Il.* 2, 82.) Nestor non detrahit Agamemnoni, aut irridet, sed auctoritatem addere cupit. Οἷος πάρος εὔχετο εἶναι, qualis antea eras *vel* ferebaris, *Id. ibid.* 4, 264. Passive sumitur apud Sophoclem: Νῦν δὲ τῶν' εὐχετός μοι, nunc vero hoc a me votum habete, *Œd. Tyr.* 1512.

Εὔχορδος, ε, ὁ ᾗ ἡ, suaviter sonans, epith. citharæ. Ex *χορδή*.

Εὔχορτος, ὁ ᾗ ἡ, fœno seu gramine abundans.

Εὔχος, ους, τὸ, gloria, honor, decus; (2) gloriatio, jactatio. Ab *εὔχομαι*.

Εὐχρηματέω, opulentus sum, divitiis abundo:

Εὐχρηματία, ας, ἡ, opulentia. Ab

Εὐχρήματος, ε, ὁ ᾗ ἡ, pecuniosus, pecunia bene instructus. Ex *χρήματα*.

Εὐχρημονέω, ῶ, fut. *ήσω*, idem quod *εὐχρηματέω*.

Εὐχρηστέω, ῶ, fut. *ήσω*, utilis, accommodatus sum; (2) commodus, facilis, benignus sum.

εὐχρη-

εὐχρηστῆμαι, commodis afficior, seu beneficiis.
Εὐχρήτημα, ατος, τὸ, commodum:
Εὐχρησία, ας, ἡ, usus commodus, commoditas; (2) utilitas. Ab
Εὔχρηστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, commodus; utilis.
Εὐχρήτως, adv. commode, utiliter, liberaliter.
Εὐχρόατος, ον, bene coloratus, nitidus, epith. bene valentium. A χρόα.
Εὐχροάω, ῶ, fut. ήσω, bono sum colore, colore sum hilari, vel jucundo; (2) bona sum corporis habitudine. Ab εὔχροος.
Εὐχροής, ίος, ὁ ᾗ ἡ, idem quod εὔχροος.
Εὔχροια, ας, ἡ, pulcher color. Ab
Εὔχροος, contr. εὔχρως, ε, ὁ ᾗ ἡ, bono præditus colore, bene coloratus. Ex χρόα.
Εὔχρυσος, ε, ὁ ᾗ ἡ, auro abundans, aurum ferens, epith. Pactoli.
Εὔχρως, ωτος, ὁ ᾗ ἡ, idem quod εὔχροος.
Εὐχυλία, ας, ἡ, bonitas succi; (2) bonus sapor. Ab
Εὔχυλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, bono succo præditus, sapidus; (2) succo abundans.
Εὐχυμία, ας, ἡ, bonus succus, bonus sapor, saporis gratia. Ex
Εὔχυμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui boni succi est, sapidus.
Εὔχυτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, facilis fusu. Εὔχυτον ἐς τὸν ἑλλέβορον φλέγμα, *Aret.*
Εὐχωλή, ῆς, ἡ, votum; (2) precatio; (3) devotio; (4) gloriatio; (5) gloria. Ab εὔχομαι. Hinc
Εὐχωλιμαῖος, αία, αῖον, soldurius, devotus; (2) optabilis. Οἱ δὲ εὐχωλιμαῖοι, qui vota exsequuntur, *Herod.* 2, 63.
Εὐχώριστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, separatu et secretu facilis. Ex χωρίζω.
Εὔχωρος, ον, pulcrum seu bonum campum habens, *Sibyl.*
Εὔχωστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui facile muniri aggere potest, bene munitus. Ex χώννυμι.
Εὐψηλάφητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, tractabilis; (2) ad tactum accommodatus. Ex ψηλαφάω.
Εὔψυκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, facilis refrigeratu.
Εὐψυχίω, ῶ, fut. ήσω, forti, bono, magnoque sum animo; confido. Ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ, *Phil.* 2, 19. Ab εὔψυχος.
Εὐψυχής, ίος, ὁ ᾗ ἡ, jucundo et salubri expositus frigori; (2) frigidus. Ex ψύχω.
Εὐψυχία, ας, ἡ, animi præstantia et fortitudo, magnanimitas, æquanimitas; (2) εὐψυχίαι, pl. *Polyb.* Ab
Εὔψυχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui generoso et alacri est animo; animosus, magnanimus; (2) lætus; (3) æquo animo, miti præditus; (4) audax.
Εὐψύχως, adv. animose, animo magno fortique, æquo animo. A præc. Ex ψυχή.
ΕΥ"Ω, vel ιΰω, uro, ustulo. Ἦτ' ἀνδρὰ ᾗ ἴφθιμόν πιρ' ἰόντα, Εὖτι ἄτερ δαλοῦ, *Hes. Op.* 703.
Εὐώδη, acc. sing. contr. pro εὐώδια, ab
Εὐώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, bene olens, fragrans. Ab ὄζω.
Εὐωδία, ας, ἡ, odor, suavitas odoris. A præc.
Εὐωδιάζω, *Hes.* vel εὐωδίζω, bene oleo. A præc.
Εὐώδιν, ινος, ἡ, partu felix. *Nonnus*, εὐώδινος Θαλάσσης, fœcundi maris.
Εὐώλενος, ε, ὁ ᾗ ἡ, pulchra habens brachia. Περὶ τῆς σῆς διξιᾶς εὐωλένου, *Eurip. Hipp.* 605.
Εὐώμαλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, æquabilis. Ab ὁμαλός.
Εὐώνητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui salubris pretii est.
Εὐωνία, ας, ἡ, salubre pretium; (2) vilitas mercium.
Εὐωνίζω, fut. ίσω, vile facio, pretium rei deprimo verbis. Ab
Εὔωνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, parabilis, qui parvo pretio emi potest. Ab ὠνέομαι.
Εὐώνυμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, fausti nominis; (2) clarus, celebrandus; (3) sinister, lævus, quoniam læva olim felicia habebantur.
Εὐώνως, adv. salubris, seu parvi pretii.
Εὐῶπα, accusat. a recto εὐώψ, *Soph. Ant.* 530.
Εὐῶπα, vocat. a recto εὐώπης, *Soph. Œd. Tyr.* 189.
Εὐωπιλία, ας, ἡ, fertilitas, ubertas, *Call.* Vid. *Thes. Gr. P.*
Εὐώπης, ὁ ᾗ ἡ, acutum cernens; (2) pulchros habens oculos, vel pulcher, venustus. Θύγατερ Διὸς εὐῶπα, *Soph. Œd. Tyr.* 189.
Εὐῶπις, ιδος, ἡ, quæ pulchros habet oculos, pulchra. Ἀ δ' εὐῶπις ἀεχὰ, *Soph. Trach.* 523. A præc.
Εὐωπὸς, ἡ, όν, qui bene cernit; (2) idem quod εὐώπης.
Εὐωρεῖν, leviter curare; negligere, *Hes.*
Εὐωρία, ας, ἡ, levis cura; negligentia.
Εὐωριάζω, contemno, negligo, *Hes. ex Soph.*
Εὔωρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, bene curans; (2) leviter custoditus, neglectus; (3) qui non curat, negligens, *Suid. Hes.* Ab ὥρα.
Εὐώροφος, ον, bene tectus, laqueatus, pulcher, ædibus. Ab ὄροφος.
Εὐωχέω, ῶ, f. ήσω, convivio accipio; (2) saturo, satio; (3) oblecto; (4) pasco; εὐωχῶμαι, convivor; epulor. Δοκῶ μοί σε εὐωχήσειν καινῶν λόγων, *Theophr.* Εὐωχεῖτε τὰς ἑπομένας, *Herodot.* Ab
ΕΥ'ΩΧΙ'Α, ας, ἡ, convivium, epulum, dapes; (2) copia indulgendi gulæ.
Εὐωχητικὸς, ἡ, όν, epularis. A præc.
Εὐὼψ, ωπὸς, ὁ ᾗ ἡ, pulchros habens oculos; (2) qui pulchro est adspectu, seu vultu. Τίγγυσ' εὐῶπα παρειάν, *Soph. Antig.* 530.
"Εφα, 3. sing. a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἔφη, a φημί.
'Εφαάνθην, a. 1. ind. pass. *Poet.* pro ἐφάνθην, a φαίνω.
'Εφαβικὸν, acc. sing. *Dor.* pro ἐφηβικόν.
'Εφαγιστίω, inferias facio. Κἀφαγιστίσας ἃ χρὴ (βίβηκι), *Soph. Antig.* 247: resolvendum sic, καὶ ἐφαγιστίσας ἐπὶ τῷ νέκρῳ. Hinc apparet verbum ἀφαγιστιῶ esse vocem nihili.
"Εφαγον, *comedi*, a. 2. ind. act. verbi φάγω.
'Εφαίνεο, 2. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐφαίνισο.
'Εφαίνον, 3. plur. imperf. ind. act.
'Εφαιρέομαι, ῦμαι, post eligo, alium eligo; (2) substituo in locum electi. Τὲ δὲ μετ' αὐτὸν Ἰσπαγρίτε ἐφῆρημένε, *Thuc.*
'Εφάλιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ad mare situs, maritimus; (2) qui est super mare. Ab ἅλς.
'Εφάλλομαι, insilio, irruo; aor. 1. ἐφηλάμην part. ἐφηλάμενος, qui insiluit. *Apud Poetas*, ἐπάλμενος pro ἐφαλλόμενος, insiliens, irruens. 'Εφαλλόμενος ἐπ' αὐτὰς ὁ ἄνθρωπος, *Act.* 19, 16.
"Εφαλμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, muria conditus. Ab ἅλμη.
"Εφαλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἐφάλιος.
"Εφαλσις, εως, ἡ, assultus. Ab ἐφάλλομαι.
'Εφαλῶν, præs. part. ind. act. *Dor.* pro ἐφηλῶν, *contr.* ex ἐφηλόων, ab ἐφηλόω.
'Εφάμαν, aor. 2. ind. med. *Dor.* pro ἐφάμην, a φημί.
'Εφαμαρτάνω, pecco, peccato peccatum addo.
'Εφάμαρτος, ον, peccatis obnoxius.
"Εφαμεν, 1. pl. imperf. ind. act.
'Εφάμιλλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, similis, par, æqualis; (2) æmulus, æmulator. (1) οἱ δὲ ἐφάμιλλοι ἀριστῆι, illi vero qui virtute pares sunt, *Max. Tyr.* 21, 2, *male interpres.* Ab ἅμιλλα.
'Εφαμίλλως, *adv.* cum æmulatione, studiose.
"Εφαμμα, ατος, τὸ, amictus, indumentum.
"Εφαμμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, arenosus.
"Εφαν, 3. plur. imperf. ind. act. *Bœot.* pro ἔφασαν, a φημί.
'Εφανδάνω, complaceo, gratus sum.
"Εφανε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi φαίνω.
'Εφανερώθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. v. φανερόω.
'Εφανη, 3. sing. aor. 2. ind. pass. a φαίνω.
'Εφάνην, 1. sing. aor. ejusd.
'Εφάνθη, *apparuit*, 3. sing. aor. 1. ind. pass.
'Εφανίσθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. v. φανίζω.
'Εφάπαξ, *adv.* semel.
'Εφαπλόω, f. ώσω, impono, circumdo. Hinc
'Εφάπλωμα, ατος, τὸ, tegumen, culcita.
'Εφαπτὶς, ίδος, ἡ, sagum, paludamentum. Ab ἐφάπτω.
'Εφάπτομαι, attingo; alligor. Καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο, *Aristoph. Plut.* 727. Ἰκέτης ἔφαυσι πατρὸς ὃς σ' ἐγείνατο, *Soph. Aj.* 1191.
'Εφάπτω, fut. ψω, illigo, alligo; (2) accendo, adstringo. Τί δ' ἐγὼ λύσω' ἂν ἢ 'φάπτσαιτροσθείμην πλέον; nam quid ego vel solvens vel adstringens legem, prodesse possim? *Soph. Antig.* 39.
'Εφάπτωρ, ορος, ὁ, captor, qui captis pignoribus aliquem coercet. A præc.
'Εφαρμογὴ, ἡ, commissura, convenientia. Ab
'Εφαρμόζω, fut. όσω, accommodo, apto, concinno; (2) congruo, convenio, quadro. Ἀνὴρ σοφὸς φιδοῖ ᾗ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο, *Luc. in Epigr.*
'Εφαρμόσδιν, *Dor.* pro ἐφαρμόζειν.
'Εφάρμοσις, εως, ἡ, convenientia.
'Εφαρμόττω, accommodo; (2) quadro. ἀλλαλοῖς, *Procl.* ἐπ' ἄλλο γένος, *Aristot.*
'Εφάφαντο, 3. pl. a. 1. med. *per Metathes.* pro ἐφάψαντο, a φράσσω, vel φράττω.
"Εφασαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔφησαν, a φημί.
"Εφατο, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi φημί.
'Εφαύλισα, aor. 1. ind. act. verbi φαυλίζω.
'Εφαψαμένη, a. 1. part. ind. med. v. ἐφάπτομαι.
'Εφάψατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Dor.* vel *Ion.* pro ἐφήψατο.
'Εφαψὶς, ίδος, ἡ, vinctura. Ab ἐφάπτω.
'Εφίζοντο, 3. pl. imperf. ind. med. v. φίζομαι.
"Εφιδρα, ας, ἡ, insessio; insidiæ; (2) herba quædam, ita dicta quod arboribus insideat.
'Εφιδράζω, impono, defigo; (2) suffulcio, sustento. (2) τὴν βάσιν τῷ πρισβύτῃ πρὸς τὸ παρ' ἐλπίδα χαίρειν ἠρέμα παραλυομένην ἐφιδράζοντος, incessumque senis præ insperato gaudio sensim languefactum suffulciente, *Heliodor.* 7. A præc.
'Εφίδρανα, ων, τὰ, natium prominentiæ.
'Εφιδρεία, ας, ἡ, sessio, ipse sedendi vel insidendi actus; (2) præsidium, statio; (3) actus insidiandi vel observandi; (4) subsidia militaria, *item* adjumenta. Ab
'Εφιδρεύω, f. εύσω, insideo, subsideo; (2) insidior; (3) victori immineo, ut cum eo quam primum congrediar; (4) immineo alicui rei, capto, v. gr. occasionem, &c. (5) in subsidiis sum; (6) de præsidiis omnibus dicitur; (7) adesse alicui adjuvandi causa. Βυλόμενος ἐφιδρεῦσαι τοῖς τῶν συμμάχων καρποῖς, *Polyb.* Ab ἔφιδρος.
'Εφιδρεύω, fut. ίσω, insideo; (2) insideo tergo alicujus. Ab eod. Hinc
'Εφιδρισμὸς, οῦ, ὁ, actus insidendi tergo alicujus in ludo. *Hes.* ἐφιδρισμὸς, quasi ab ἐφιδριάζω, quod idem est.
'Εφιδρισὴρ, ῆρος, ὁ, qui in ludo devicti manibus a tergo junctis insidens portabatur, *Hes.*
"Εφιδρον, τὸ, sella, et quidem firma.
"Εφιδρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, insidens; (2) insidiator, qui eventum rei quasi ex insidiis aucupatur; (3) captator occasionis; (4) subsidiarius, subsessor, triarius; (5) adversarius; (6) successor, vicarius; (7) tertiarius, id est, ille qui in lucta victo succedit, et cum victore congreditur. Hinc *metaphorice* commilitones Ajacis *apud Soph. Aj.* 609, victi malis, dicunt Καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας ξύνεισιν ἄφιδρος, ad hæc mala hoc etiam accedit, tanquam tertiarius adest insanabilis Ajax. Ab ἕδρα.
'Εφίζατο, 3. sing. imperf. ind. med. v. ἐφίζομαι.
'Εφίζομαι, insideo. "Οχεῦ' ἐφιζόμενοι παρ' "Εκτορι ποταμὸν, *Aristoph. Av.* 780.
'Εφίηκα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφῆκα.
'Εφιθὶς, a 1. part. pass. Ab ἐφίημι.
'Εφιλίδετο, 3. sing. imperf. ind. med. v. φιλδομαι.
'Εφιμένος, perf. part. pass. verbi ἐφιννύω.
'Εφῖται, aor. 2. inf. act. verbi ἐφίημι.
'Εφῖντο, *irruerant*, 3. pl plusq. perf. ind. pass.
'Εφίσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. v. φίδομαι.
'Εφίσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. verbi ἐφίημι.
'Εφιστήκειν, plusq. perf. ind. act. *Poet.* pro ἐφειστήκειν, ab ἐφίστημι.
'Εφίσω, 2. sing. aor. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro ἐφίσασο, a φίδομαι.
'Εφῖτο, 3. plusq. perf. pass. verbi ἐφίημι, permitto: ἐφίμαι, præs. ind. pass. ἐφῖμαι, perf. pass.

pass. ἐφιλήμην, ἐφῖτο, plusq. perf. pass. *Æsch. Prometh.* (initio.) *Soph. Phil.* 619. *Aristoph. Vesp.* 242.

Ἐφίω, aor. 2. conj. act, *Poet.* pro ἐφίω, ἐφῶ, ab ἐφίημι.

Ἐφεκτικῶς, ἡ, ὸν, inhibendi et reprimendi vim habens, compescens; ἐφεκτικοὶ, Philosophi, Sceptici, Pyrrhonii, a cohibendo assensu Ab ἔτέχω, *cohibeo.*

Ἐφεκτικῶς, dubitanter, hæsitanter, *Steph.*

Ἔφεκτος τόκος, qu. dic. usura sextaria; a sexta summæ parte; (2) ἔφεκτος, quod est supra sex. Ex ἐπὶ et ἕκτος, *sextus.*

Ἐφελίσσω, convolvo. ἐφιλίξε, a. 1. Ἐς ἱλασμὸν μολύβδῳ λεπτὸν ἐγγράψαντές τινα, ἐφιλιξαν αὐτὸν, ὥσπερ τι χαρτίον, *Dio Cass.* 46, 36; ubi male legitur ἀπιλίξαν. Oudendorpius emendat ἐπιλίξαν, non recte cum simplex ἑλίσσω sit aspera littera enuntiatus.

Ἐφιλλὶς, ίδος, ἡ, ramentum, crusta ulceris. Ab ἕλκος.

Ἐφιλκύνω, pro ἐφιλκύω, *ap. Sch. Lycophr.*

Ἐφιλκυσμὸς, οῦ, ὁ, attractio.

Ἐφιλκυστὴς, οῦ, ὁ, qui attrahit; (2) auxiliator, adjutor. Ab ἐφιλκύω.

Ἐφιλκυστικὸς, ἡ, ὸν, attractorius; (2) attractus Ab eod.

Ἐφιλκύω, attraho; (2) elicio; (3) impello.

Ἐφίλκω, fut. ξω, idem et procrastino. Πολλ' ἐφίλκεται φυγὴ κακὰ ξὺν αὐτῇ, *Eur. Med* 461.

Ἔφιμεν, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro ἐφεῖναι, ab ἐφίημι.

Ἐφιξῆς, *adv.* deinceps, postea; (2) ordine.

Ἐφιξις, εως, ἡ, retentio, inhibitio, *inpr.* assensus. Ab ἐπίχω.

Ἐφίππιον, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφέσπον, ab ἐφίπω.

Ἐφίσπομαι, subsequor, *Poet.* ἐφέσπομαι aor. 2 ἐπισπόμην *Ion.* ἐπίσπομαι. Ἀλλ' ἦν ἐπίσπῃ τοῖς ἐμοῖς βελτίοσι, *Soph. El.* 978. vide *Schol.* Δόλῳ γυναικηΐῳ ἐπισπόμενος, (*sic enim legendum,*) obsecutus dolo mulieris, *Herod.* 1, 91. Οὐκ ἐφίλπιτο λόγοισιν, *Eurip. Hipp.* 1307.

Ἐφίπω, *apud Poetas,* persequor; (2) persequor de ulcisci volentibus; (3) agitare, incitare; (4) has vel illas sedes velut consector, incolo; (5) rego, guberno, administro; (6) versor in re. (1) *Il.* 11, 177, &c (2) παραιβασίας ἐφίπτεσθαι, delicta persequentes, *Hesiod. Theog.* 220. (3) Πατρόκλῳ ἔφιπποι ἵπποι, equos in Patroclum incita, *Il.* 16, 724. Ἵππους ἐφίπτων μάστιγι, scutica equos agitans, *Id.* 24, 326. (4) οἳ ἐφίπτουσι νῆσον ἐρημαίην, qui desertam incolunt insulam, *Apoll. Rhod.* 2, 384.

Ἐφιρμηνευτικὸς, ἡ, ὸν, σχῆμα, figura orationis cum explicatio præcedentis additur. *Vox Gramm.*

Ἐφιρμηνευτικῶς, *adv.* per explicationis adjectionem. Ab

Ἐφιρμηνεύω, explicationem verbi præcedentis, dictorum, addo.

Ἐφίρων, *ferebam,* imperf. ind. act. verbi φέρω.

Ἐφιρπύζω, fut. ύσω, adrepo, irrepo.

Ἐφίρπω, idem. Ex ἐπὶ et ἕρπω, *serpo.*

Ἐφίρσιν, 3. sing. a. 1. ind act. Æol. pro ἤνεγκε, qu. a fut. φίρσω, *Æol.* pro φερῶ, a φέρω.

Ἔφις, 2. sing. a. 2. imperat. act. verbi ἐφίημι.

Ἐφίσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui transferri potest a judicio ad aliud judicium. Ab

Ἔφισις, εως, ἡ, provocatio a judicio ad aliud judicium, translatio causæ de foro ad forum; (2) appetitus, desiderium; (3) impetus, impressio. (2) δέξῃς ἐγγενῆς ὰν ἀπόπω ἴφισιν, gloriæ non inepto desiderio, *Arrian. Hist. Alex.* 4, 19. Ἔφισιν παραλαβεῖν, permissu alicujus agere. Ἔφισιν διδόναι, potestatem facere, permissum dare, *Dionys. Halic. Antiq. Rom.* 6. Ab ἐφίημι.

Ἐφισπερία, ας, ἡ, tempus vespertinum:

Ἐφισπερεύω, fut. εύσω, vespere advigilo. Ab

Ἐφίσπερος, ε, ὁ ἡ ἡ, vespertinus

Ἐφίσπετο, 3. sing. imperf. ind. med *Ion.* et *Poet.*

Ἐφίσπομαι, prosequor, sector, *Poet.* ᾧ χάρις ἐφίσπετο, *Aristoph. Vesp.* 1268. pro ἐφίσπομαι.

Ἔφισσαι, 2. sing. aor. 1. imperat. med. *Poet.* pro ἔφισαι, ab ἐφίζω, vel ἐφίημι.

Ἐφίσσεσθαι, f. 1. inf. med. *Poet.* pro ἐφίσεσθαι.

Ἐφίσσασαν, 3. pl imperf. ind. act.

Ἐφίσσηκα, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἐφίσημι.

Ἐφίστιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui est vel sedet apud focum; (2) qui habet focum seu larem, id est, domum; (3) civis, incola; (4) qui in eadem est domo; *Apoll. Rhod.* 1, 909. (5) qui domi est, qui domum rediit; ἐφίστιοι θεοὶ, penates. Ἐφεστίοις ἀλαλαγαῖς, clamoribus ad aras factis, *Soph. Trach* 205 Ἐφέστιος Ζεὺς, Jupiter qui familiæ præsidet, *Id. Aj.* 492. Ab ἑστία.

Ἐφιστρίδιον, τὸ, umbella, *V. L.* Ab ἐφιστρίς.

Ἐφιστρὶς, ίδος, ἡ, pallium, chlamys, amiculum, (opponitur χιτῶνι, tunicæ,) (2) vestimentum quodvis. Ex ἐπὶ et ἵνυμι.

Ἐφισῶται, acc. sing. perf part. act. *per Crasin Att.* pro ἐφεσηκότα, ab ἐφίσημι.

Ἐφῖται, ῶν, οἱ, Ephetæ, magistratus apud Athenienses. qui de causis capitalibus judicabant. Ab ἐφίναι

Ἐφιτικὸς, ἡ, ὸν, desiderativus; (2) cupidus. Ab eod.

Ἐφῖτις, ἡ, ancilla, *Hes.*

Ἐφιτμίων, gen. pl. *Ion.* pro ἐφιτμῶν, ab

Ἐφιτμὴ, ῆς, ἡ, mandatum, jussum.

Ἐφιτὸς, ὸ ἡ ἡ· ἐφιτὸν, illa res quam summo studio appetimus, *Schol. Theocrit. ad Idyll.* 10, 11.

Ἐφιτῶς, *adv.* acriter, cum impetu. Ἐφιτῶς καὶ ταχέως, *Polyb.* 2, 8.

Ἐφιυάζω, bacchantium more tripudio et vociferor in re aliqua.

Ἐφιυρητὴς, οῦ, ὁ inventor. Ab

Ἐφιυρίσκω, invenio. Οὔτί τιν' ἄλλην μῆτιν ἐφιυρίσκω, *Odyss.* 19, 58.

Ἐφιῦσοι, 3. sing. aor. 2. opt. act.

Ἐφιψαλόφη, 3 sing. aor. 1. pass. verbi φιψαλόω, comburo, *Æschyl. Prometh.* 362.

Ἐφιψιάομαι, ῶμαι, illudo, insulto; ἐφιψιόωντο, 3. pl. imperf. pro ἐφιψιῶντο, ἐφιψιάοντο. Τιθηνῶσί γ' ἐφιψιόωνται ἅπαντες, *Odyss.* 19, 331.

Ἐφιψιάωντο, 3. plur. imperf. ind. *Poet.* pro ἐφιψιῶντο.

Ἐφίψω, recoquo, incoquo, impono.

Ἐφίω, ῶ, fut. ίσω, perf. ικα. colloco.

Ἐφιώρα, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφιώρα, ab ἐφοράω.

Ἔφη, 3. sing. aor. 2 ind. act. verbi φημί.

Ἐφηβαῖον, τὸ, pubes, pecten, *Dioscor.*

Ἐφηβάω, ῶ, pubesco, adolesco.

Ἐφηβεία, ας, ἡ, ipsa actio pubescendi; (2) pubertas; (3) adolescentia. Ab ἐφηβεύω.

Ἐφηβεῖον, ε, τὸ, ephebeum, locus ephebeorum. Ab ἔφηβος.

Ἐφηβεύω, fut. εύσω, pubesco; (2) puber sum:

Ἐφηβία, ας, ἡ, idem quod ἐφηβεία. Ab eod.

Ἐφηβικὰ, τὰ, sc. χωρία, palæstræ, ubi ephebi exercentur.

Ἐφηβικὸς, ἡ, ὸν, ad ephebos seu puberes pertinens. Hinc τὸ ἐφηβικὸν, οῦ, pubertas, ipsa pubes, ephebi.

Ἐφήβιον, ε, τὸ, pubes, pubis regio; id omne quod est ab hypogastrio usque ad pudenda Ab

Ἔφηβος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ad pubertatem pervenit; puber, pubescens, adolescens, usque ad virilem ætatem. Ex ἐπὶ et ἥβη.

Ἐφηβότης, ητος, ἡ, pubertas. A præc.

Ἐφηγέομαι, ῆμαι, præsum. Hinc

Ἐφήγησις, εως, ἡ, actio adversus eum qui recipit aliquem, cui publice finibus interdictum est.

Ἐφήδομαι, delector, vel gaudeo aliqua re. *inpr.* malis alterius; fut. ἐφησθήσομαι, ἐφησθησόμενος· aor. 1. ἐφησθῆναι, *in inf.*

Ἐφηδύνω, exhilaro super aliqua re.

Ἔφῆκα, 1. sing. aor. 1. ind act. verbi ἐφίημι.

Ἐφῆκα, pervenio; (2) advenio; (3) venio. Καιρὸν ἐφῆκεν, *Soph.*

Ἐφήλατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἐφάλλομαι.

Ἐφῆλιξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, ætate par, æqualis; (2) adultus.

Ἐφήλις, ίδος, ἡ, fibula; (2) lepræ species. (2) ἀργινόεσσαν ἐπ' ἀρ σύνονται ἐφηλιν, albam lepram inducunt, *Nic. Ther.* 833. Ab ἥλος, vel ἕλω.

Ἔφηλος, ε, ὁ ἡ ἡ, et ἔφηλις, ίδος, adfixus; (2) maculis solaribus infectus; *et hinc* (3) *subt.* cutis asperitas in facie ex ardore solis aut inflammatione; (4) soli expositus. Ab ἥλος, vel ἥλιος.

Ἐφηλόω, clavo affigo, *Steph.*

Ἐφῆμαι, insideo, *Soph.*

Ἐφήμενος, *insidens,* præs part. verbi ἔφημαι.

Ἐφημεριεύω, quotidie versor, assiduus sum in aliqua re. Ἐπιτιθέμενοι .... τοῖς ἐφημερεύουσι μεθ' ἡμέραν προφανῶς, adorti palam et interdiu illos qui in stationibus erant, *Polyb.* 20, 10, 6.

Ἐφημερία, ας, ἡ, et pl.

Ἐφημερίαι, vices diariæ. Ab ἐφήμερος.

Ἐφημερινὸς, ἡ, ὸν, quotidianus. Ab eod.

Ἐφημέριος, ε, ὁ ἡ ἡ, diurnus; (2) unius diei. Ab eod.

Ἐφημερὶς, ίδος, ἡ ephemeris, libellus in quo acta diurna sive quotidiana consignantur, diarium, commentarius.

Ἐφήμερον, ε, τὸ, herba quædam; (2) cicuta, quæ ita dicitur ab interitus celeritate. Ἔστι τὰ παρόντα Κόρυν τὸν μάντιν, δῆξαι ὅτι ἐκεῖη φάρμακον τῶν ἐφημέρων, *Aristid.* 1, 285.

Ἐφήμερος, ε, ὁ ἡ ἡ, quotidianus; (2) diurnus; (3) in diem vivens; brevis vitæ; *unde* mortalis; homo. Ex ἐπὶ et ἡμέρα.

Ἐφήνιος, ον, infaustus, *Æsch.*

Ἐφημμένος, præt. pass. verbi ἐφάπτομαι. Ἔστ' ἐφημμένοι ἴδιος, formosæ, quæ nempe speciem sibi aptam et quasi connexam habent, *Herodot.* 1, 199. Male Gronov. παῖδες ἴδιοι ἐκαμμένοι, pueri forma præditi, *Id.* 8, 105.

Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, mandatum. Ab ἐφίημαι.

Ἔφην, *dixi,* aor. 2. ind. verbi φημί.

Ἔφηνε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi φαίνω.

Ἐφῆπται, 3. sing. perf. ind pass. v. ἐφάπτομαι.

Ἐφήρμοσε, 3. sing aor. 1. ind. act. v. ἐφαρμόζω.

Ἔφησα, *dixi,* aor. 1. ind. act. verbi φημί.

Ἐφήσεις, 2. sing. fut. 1. ind. act. verbi ἐφίημι.

Ἔφησθα, 2. sing. imperf. ind. act. *Æol.* pro ἔφης, a φημί.

Ἐφησθεῖν, 3. pl. aor. 1. opt. pass. *per Syne.* pro ἐφησθείησαν, ab ἐφήδομαι.

Ἐφήσυκε, fut. 1. ind med. verbi ἐφίημι.

Ἐφησυχάζω, acquiesco, quietem ago.

Ἔφθακα, *præveni,* perf. ind. act. verbi φθάνω.

Ἔφθαξε, 1. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔφθασα.

Ἐφθαλίες, έα, έον, coctus, elixus. Ab ἐφθός.

Ἐφθάρην, *perii,* aor. 2. ind. pass. verbi φθείρω.

Ἔφθαρκα, *corrupi,* perf. ind. act.

Ἐφθαρμένος, *interemptus,* perf. part. pass.

Ἔφθασα, *præveni,* aor 1. ind. act. verbi φθάνω.

Ἐφθέγγοντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi φθέγγομαι.

Ἐφθέγξατο, 2. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐφθέγξω.

Ἐφθήμερος, ε, ὁ ἡ ἡ. qui est septem dierum, durans septem dies; (2) factus intra septem dies. Ex ἑπτὰ et ἡμέρα.

Ἐφθημιμερὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, vox prosodica significans tres pedes cum dimidio.

Ἔφθην, aor. 1 ind. act. qu. a φθῆμι, a φθάνω.

Ἐφθίατ' pro ἐφθιατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Poet.* pro ἔφθιντο, a φθίω.

Ἐφθίσθην, a 1. ind. pass verbi φθίνω, vel φθίω.

Ἔφθιτο, 3. sing plusq. perf ind. pass.

Ἐφθιτωλίων, ε, τὸ, locus ubi cocta seu elixa veneunt. Ab

Ἐφθοπώλης, ε, ὁ, qui cocta seu elixa vendit. Ex ἐφθὸς et πώλης.

Ἔφθορα, perf. ind. med. verbi φθείρω.

Ἐφθὸς, ἡ, όν, elixus, coctus; (2) imbecillus a febri. Ab ἕψω.

Ἑφθόω, ῶ, elixo, coquo: (2) asso. Ab ἐφθός.

Ἐφιάλλω, immitto; (2) manus admoveo; f. ἐφιαλῶ, ἐφιαλεῖς. Ἐφιαλῶ κιστῶν ὑπὸ τὸν πρωκτὸν σι τὸν σταφίδων, *Arist. Nub.* 302.

Ἐφιάλτης, ου, ὁ, ephialtes, incubus. Ab ἄλλομαι. Hinc

Ἐφιαλτία, ας, ἡ, herba pæonia adversus ephialten valens.

Ἐφιάλτιον, ου, τὸ, idem et ab eod.

Ἐφιγμένος, perf. part. pass. verbi ἐφικνέομαι.

Ἐφ.δρόω, ῶ, fut. ώσω, insudo; (2) sudore langueo; (3) sudo. Hinc

Ἐφ.δρωσις, εως, ἡ, sudor tenuis debilitans corpus.

Ἐφίει, 3. sing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐφίετ, ab ἐφίω, pro ἐφίημι.

Ἐφιεῖσι, 3. pl. præs. ind. act.

Ἐ΢ΦΙΕΛΓΣ, ίδος, ἡ, calyculus, vel simile quid in corona.

Ἐφίεμαι, mando; (2) expeto, cupio. (1) τοῦτο σοί δ' ἐφίεμαι, *Soph. Aj.* 116. Ὡς ἐφίετο, ut jussit, *Soph. Elect.* 51. (2) ὧν δέ σε τυγχῖν ἐφίεμαι, ἄκουσον, quæ vero a te consequi cupiam, accipe, *Soph. Phil.* 1315.

Ἐφιέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐφιέναι, ab ἐφίημι.

Ἐφιέναι, *immittere*, præs. infin. act.

Ἐφιέρια, τὰ, donaria, *V. L.*

Ἐφίεσαν, 3. plur. imperf. ind. act.

Ἐφιζάνω, insideo, *Il.* 10, 26.

Ἐφίζοισα, præs. part. act. *Dor.* pro ἐφίζουσα, ab ἐφίζω.

Ἐφίζω, insideo, *Hom.*

Ἐφίημι, f. ήσω, injicio, immitto; (2) remitto, relaxo; (3) indulgeo; (4) permitto; (5) admitto; (6) impello, incito; (7) appello, provoco ad judicem alium. Hinc (8) ἐφίεμαι, peto, appeto, cupio; (9) mando, præcipio. Ὡς δυστυχῆ Θήβαισι τῇ τόθ' ἡμέρᾳ ἀκτῖν' ἐφῆκας, *Eur. Phœn.* 5. Τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφῇ; *Soph. El.* 144. Τῆς ἀριστῆς ἐφίεσθαι, *Xen.*

Ἐφίησι, 3. sing. præs. ind. act.

Ἐφίητι, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐφίησι.

Ἐφικάνω, assequor, *Hom.*

Ἐφικέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi ἀφικνέομαι.

Ἐφίκετο, 3. sing. aor. 2. ind. med.

Ἐφικνέομαι, ῆμαι, fut. ίξομαι, attingo, pertingo, pervenio ad; (2) adsequor, consequor; (3) adspiro; (4) permeo, pervado. Τῆς ἀριστῆς ἐφικνέσθαι, *Isocr.* Ἐφικνέμενοι εἰς ὑμᾶς, 2 *Cor.* 10, 14.

Ἐφικτός, ή, όν, quem adsequi possumus. Hinc ὡς ἐφικτόν, pro viribus. Ab ἐφικνέομαι.

Ἐφίλαθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Dor.* et *Bœot.* pro ἐφιλήθησαν, a φιλέω.

Ἐφίλασα, 1. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐφίλησα.

Ἐφίλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. quasi a φίλω.

Ἐφίλειτο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. φίλημι.

Ἐφίλευν, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐφίλουν, *contr.* ex ἐφίλεον, a φιλέω.

Ἐφίληθεν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐφιλήθησαν.

Ἐφίλησα, aor. 1. indic. act.

Ἐφιλονείκουν, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφιλονείκεον, a φιλονικέω.

Ἐφιλοσόφησα, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφέω.

Ἐφιμείρω, cupio, *Mus.*

Ἐφίμερον, *adv.* amabiliter, suaviter. Ἐφίμερον ἀείδουσαι, *Apoll. Rhod.* 4, 1399.

Ἐφίμερος, ου, ὁ, ἡ, amabilis, desiderabilis.

Ἐφίμωσι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φιμόω.

Ἐφιππάζομαι, fut. άσομαι, equo invehor; (2) inequito, adequito.

Ἐφιππαρχία, ας, ἡ, turma equitum mille et viginti quatuor.

Ἐφιππιὸς, equestris. Κάσας δὲ τύσδε τὰς ἐφιππίους τοῖς ἱππεῦσι τῶν ἱππέων ἡγεμόσι δὸς, saga hæcce equestria da equorum ducibus, *Xenoph. Cyrip.* 8. (Sed legendum ἐφιππίους.)

Ἐφιππεύω, equum immitto in aliquem; (2) subagito fœminam. (1) πρῶτος ἐφίππευσι τοῖς Πέρσαις, *Diodor. Sicul.* 17, 19. (2) χίμαιρι λασίῃσιν ἐφιππεύσει χιμαίραις, *Opp. Cyneget.* 1, 389.

Ἐφίππιος, ου, ὁ, ἡ, equestris. Hinc ἐφίππιον, ου, stratum equi, ephippium. Ab

Ἔφιππος, ου, ὁ, ἡ, qui equo vehitur, eques.

Ἐφιπποτοξότης, ου, ὁ, sagittarius, equester, *Diodor. Sic.* 19, 29. Sed alii legunt ἀφιππ.

Ἐφίπταμαι, involo, advolo; ἐφίπτατο, advolabat; ἐφιπτάσθαι, involare. Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐφίπτατο δῖος ὄρνις, *Od.* 15, 160.

Ἐφίπτημι, idem.

Ἐφίσδει, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐφίζει.

Ἐφίσῃ, 3. sing. imperf. ind act. v. ἐφίστημι.

Ἐφίστημι, f. στήσω, colloco juxta, admoveo, appono, adhibeo; (2) præficio; (3) animum intendo, intentus sum, considero; (4) reprimo, inhibeo, coerceo. Hinc ἐφίσταμαι, insto, advenio, *impr.* de adventu et apparitione deorum; (2) repente ex insidiis exsurgo, ingruo; (3) præfectus sum; (4) adhibeo mentem; (5) supernato; aor. 1 ἐπέστησα, admovi, adverti; ἐφιστάναι, admovere, advertere; ἐπέστην, adveni, a. 2. ἐφέστηκα, perf. adstiti, adsum, immineo, insto. Ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς, *Act.* 4, 1. Κναῖς δ' ἐφίσαμαι τραπέζαις, *Soph. El.* 194. ἐπιστῆναι, considerare, præsse, &c.

Ἐφισορέω, ῶ, f. ήσω, sciscitor, percontor, insuper sciscitor.

Ἔφλαδον, a. 2. ind. act. verbi φλάζω.

Ἔφλαξα, a. 1. ind. act. verbi φλέγω.

Ἐφλέχθη, 3. sing. a. 1. ind. pass.

Ἐφόβηθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐφοβήθησαν, a φοβέω.

Ἐφόβησα, a. 1. ind. act.

Ἐφοδεία, ας, ἡ, lustratio, quæ obeundo fit; (2) munus obeundi vigilias.

Ἐφοδεύω, et ἐφοδεύομαι, obeo, percurro, lustro vigilias. Ab ἔφοδος.

Ἐφοδιάζω, f. άσω, ad viam instruo et viatico dono; (2) instruo quasi viatico. *Gloss. Vet.* impetum facio, irruo; ἐφοδιάζομαι, viatico donor, instruor, *item* viaticum peto, impetro. Ἐφοδιάζειν ἀργύριον, *Plut.* Ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἐφοδιάσθητι, *Xen.* Ab

Ἐφόδιον, ου, τὸ, viaticum et quidquid est inter sarcinas iter facientis; (2) adminiculum quodcumque, subsidium, occasio, aditus ad aliquam rem. (3) τὰ ἐφόδια, res familiaris, facultates. (2) ἐφόδια λαβέσθαι τινὸς πυνθανόμην, *Heliod. 5.*

Ἔφοδος, ου, ἡ, via qua aliquo acceditur, aditus, *unde* facultas rei alicujus; (2) via, ratio; (3) insinuatio; (4) accessus, adventus, *impr.* hostilis impetus; (5) narratio, expositio rei prima, velut in oratione, ubi per narrationem fit ingressus in causam; (6) apparatus, instrumentum; (7) ὁ, circuitor, vigiliarum recognitor; (8) meatus, per quem corporis excrementa ejiciuntur; (sed hoc videtur potius ad ἄφοδος referendum esse, *Etm.*) (9) ὁ ἡ ἡ, ad quem via patet, qui adiri potest.

Ἐφοίτα, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφοίτα, a φοιτάω.

Ἐφοίτη, *ibat*, 3. s. imperf. ind. *Dor.* pro ἐφοίτα.

Ἐφόλκαιον, ου, τὸ, gubernaculum; temo:

Ἐφόλκιον, ου, τὸ, navis parva, quæ a majori trahitur; (2) navicula, ex qua vectores in majorem admittuntur; (3) navicula quævis; (4) gubernaculum; (5) quidquid ex alio dependet. Ab ἐφέλκω.

Ἐφολκὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) appendix, accessio, auctarium, sed in re mala. (1) Θησεῦ πανώλεις ἰψόμισθ' ἐφόλκιδες, Theseum sequemur, ut perditæ scaphulæ, *Eurip. Herc. Fur.* 1424. (2) ἰμαυτῇ τ' ἀθλίαν ἐφολκίδα, *Id. Andr.* 199.

Ἐφολκὸς, ή, όν, attrahens; (2) illiciens, suaviter capiens. Ab eod.

Ἐφομαρτέω, ῶ, fut. ήσω, insequor, *Il.* 8, 191; (2) sum præsens. (2) ἐφομαρτέοντων καὶ μονὸν θαυμίνων τῶν Περσῶν, *Arrian. Hist. Alex.* 1, 19.

Ἐφομιλέω, ῶ, fut. ήσω, versor cum aliquo.

Ἐφόνευσι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φονεύω.

Ἐφοπλίζω, f. ίσω, armo, apparo adversus, δαΐτα, *Il.* 4, 344. ἡμιόνους ἐ ἅμαξαν, *Od.* 6, 57. δόρπον, *Il.* 23, 55.

Ἐφοπλισόμισθα, 1. pl. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐφοπλισόμεθα.

Ἐφορατικὸς, ή, όν, peritus inspiciendi res et illis providendi. Ab

Ἐφοράω, ῶ, intueor, oculis lustro; (2) observo. Ζεὺς δὲ ἐφορᾷ πάντα, ἐ κρατύνει, *Soph. El.* 176.

Ἐφορεία, ας, ἡ, inspectio, Ephori munus.

Ἐφορεῖον, ου, τὸ, Ephororum curia, locus in quo Ephori judicia exercebant.

Ἐφορεῖς, 2. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφόρεις, a φορέω.

Ἐφόρευν, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐφόρουν, quod *contr.* dicitur pro ἐφόρεον.

Ἐφορεύω, f. εύσω, Ephorum ago, inspector sum. Ab ἔφορος.

Ἐφορία, ας, ἡ, confinium; (2) fines. Ab

Ἐφόριος, ία, ιον, qui in finibus est, finitimus. Ab ὅριον.

Ἐφορκίζω, fut. ίσω, adjuro.

Ἐφορμαθεὶς, aor. 1. part. pass. *Dor.* pro ἐφορμηθεὶς, ab ἐφορμάω.

Ἐφορμαίνω, irruo in aliquid, appeto aliquid.

Ἐφορμάω, ῶ, f. ήσω, irruo, invado, impetum facio aliquo; (2) impello. Ἐφορμῶσιν ἀλλήλοις, *Thuc.* Πομπηΐῳ δὲ ἀνὴρ μέγας πιζὶς ἐφόρμησι, *Plut. πόλιμος, Il.* 3, 165. Ἐφορμήσασθαι ἀέθλοις, *Hes. Scut.* 127. Τί πηδ' ἐφορμᾷς πεῖραν; id est, τί ὁρμᾷς ἐπὶ πήδει πεῖραν, *Soph. Aj.* 289.

Ἐφορμήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἐφορμάω.

Ἐφορμίω, ῶ, f. ήσω, appello, applico; (2) in statione sum; (3) in statione me continens alteri immineo; (4) obsideo portum. Πόλιν μεγάλην ἐφορμεῖν τοῖς ἑαυτῶ καιροῖς, *Dem.* Ab ἔφορμος.

Ἐφορμὴ, ῆς, ἡ, incitatio; (2) invasio, impetus.

Ἐφόρμησις, εως, ἡ, idem. Ab ἐφορμάω.

Ἐφορμητικὸς, ή, όν, vim habens aggrediendi.

Ἐφορμίζω, f. ίσω, navem ad stationem appello. Hinc

Ἐφόρμισις, εως, ἡ, ingressus navium in stationem. Ab

Ἔφορμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui in statione est; (2) ὁ, locus stationi navium accommodatus; (3) idem quod ἐφόρμιστις.

Ἔφορος, ου, ὁ ἡ ἡ, finitimus, confinis.

Ἔφορος, ου, ὁ, inspector, ephorus, præses. Ab ἐφοράω.

Ἐφόσον, *adv.* in quantum, quoad.

Ἔφραδον, a. 2. ind. act. verbi φράζω.

Ἔφραξα, a. 1. ind. act. verbi φράσσω.

Ἐφράσαθ', pro ἐφράσατο, 3. sing. a. 1. ind. med.

Ἔφρασι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φράζω.

Ἐφράσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐφράσαντο.

Ἐφρένων, imperf. ind. act. pro ἐφρόνουν, a φρονέω.

Ἐφρίσσει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφρίσσεε, a φρυσσω.

Ἐφρύαττετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi φρυάττομαι.

Ἔφρυξα, a. 1. ind act. v. φρύγω, vel φρύσσω.

Ἔφυ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φύω.

Ἐφυβρίζω, f. ίσω, contumelia adficio; (2) insolenter minari. (2) πῆ δ' ὅς τὰ δικνὰ τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει Κατανὺς; *Eurip. Phœn.* 185. τὸν δῆμον, *Plut.* Hinc

Ἐφυβριστὴς, οῦς, ὁ, contumeliosus in alios, insolens, petulans.

Ἐφυβριστὴς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

Ἐφύβριστος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem. Hinc

Ἐφυβρίστως, *adv.* contumeliose.

Ἔφυγον, a. 2. ind. act. verbi φεύγω.

Ἐφύγοσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔφυγον.

Ἐφυγραίνω, humecto.

Ἔφυγρος, ου, ὁ ἡ ἡ, irriguus, uliginosus.

Ἐφυδάτιος, ου, ὁ ἡ ἡ, aquaticus. Ab ὕδωρ.

Ἐφυδρεύω, irrigo; ἐφυδρεύομαι, adaquor.

Ἐφυδρία, ας, ἡ, aquæ copia. Ab ἔφυδρος.

Ἐφυδριὰς, άδος, ἡ, Nympha aquatica.

Ἔφυδρος, ου, ὁ ἡ ἡ, aquosus; (2) aquaticus, aquas adferens. Ab ὕδωρ.

Ἐφύδωρ, ό, apparitor, qui clepsydras in judiciis curabat, pro ἐφ' ὕδατι.

Ἐφύη, 3. sing. aor. 2. ind. pass. verbi φύω, vel φύομι.

Ἐφύλαξα,

Ἐφύλαξα, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω.
Ἐφυμνέω, decanto, celebro; (2) invoco, obtestor; (3) cum imprecatione exprobo, dira imprecor. (2) πρὸς ταῦτ' ἐφυμνείτω Δία, ad hæc imploret Jovem, *Soph. Antig.* 658. (3) κακὰς πράξεις ἐφυμνήσασα, dira imprecata, *Id. Ibid.* 1305. Τοιαῦτ' ἐφυμνῶν, talia imprecatus, *Id. Œd. Tyr.* 1275. Ab ὕμνος. Unde
Ἐφύμνιον, ε, τὸ, canticum, quod hymno succinitur, sive, quod post hymnum cantatur.
Ἔφυν, a. 2. ind. act. verbi φύω.
Ἐφύπιερθε, sive ἐφύπιερθεν, *adv.* desuper.
Ἐφυπερῴδιον, ε, τὸ, superliminare.
Ἐφυπνίδιος, α, ὁ ἢ ἡ, somnum inducens. Ab ὕπνος.
Ἐφυπνώττω, indormio, *Bud.*
Ἔφυσον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi φύρω.
Ἐφυσιώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. v. φυσιόω.
Ἐφύσων, *sufflabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* et *Poet.* pro ἐφύσα, ex ἐφύσαι, a φυσάω.
Ἐφυτηρίων, idem quod simplex, absum.
Ἐφυτιρίζω, fut. ίσω, posterior sum, vel fio.
Ἐφύτινσι, 3. sing a. 1. ind. act. verbi φυτεύω.
Ἐφυφαίνω, intexo; (2) inter texendum insero.
Ἐφυφή, ῆς, ἡ, id quod stamini subtexitur, trama, subtemen.
Ἐφύω, fut. ύσω, pluvia perfundo. Hinc ἐφύει, *imperson.* impluit, pluvia statim sequitur, statim post pluit.
Ἐφώνευ, 3. sing. imperf ind. act. cum ν ἐφελκ.
Ἐφώνει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφώνευ.
Ἐφώριος, α, ὁ ἢ ἡ, tempestivus.
Ἐφωτίσθην, a. 1. ind. pass. verbi φωτίζω.
Ἔχαδον, a. 2. ind. act. verbi χάζω. Οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, non continuit in pectore iram, *Il.* 4, 24.
Ἔχαιρον, imperf. ind. act. verbi χαίρω.
Ἐχαλάσθην, a. 1. ind. pass. verbi χαλάω.
Ἐχαλίκηνα, 1. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἐχαλίτανα, a χαλιταίνω.
Ἔχανον, *hiavi*, a. 2. ind. act. verbi χαίνω.
Ἐχαράκου, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐχαράκουν, a χαρακόω.
Ἐχάρην, a. 2. ind. pass. verbi χαίρω.
Ἐχάρησαν, 3. pl. aor. ejusd.
Ἐχαρίσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. χαρίζω.
Ἐχαρίσθην, a. 1. ind. pass.
Ἔχια, a. 1. ind act. pro ἔχευσα, a χέω.
Ἐχέβοιον, ε, τὸ, lorum quo bos alligatur aratro. Ex ἔχω et βοῦς, *bos.*
Ἐχέγγυος, ε, ὁ ἢ ἡ, fide dignus; (2) qui pro missa servat; (3) ad fidem faciendum aptus, fide fretus. Ἀλλ' ὥστε ἴλαεδι τὸν ἐκείνην ἐχέγγυον, fide tua fretum, *Soph. Œd. Col.* 284. Ex ἔχω et ἐγγυή.
Ἐχεγλωττία, ἡ, taciturnitas, *Lucian.*
Ἐχέθυμος, ε, ὁ ἢ ἡ, mente præditus; (2) qui animi cupiditates coercet.
Ἐχιδιον, ε, τὸ, viperula; (2) fœtus viperæ. Dim. ab ἔχις.
Ἐχειροτονήθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass verbi χειροτονέω.
Ἐχέκαλλος, ε, ὁ ἢ ἡ, pulcher.
Ἐχέκολλος, ε, ὁ ἢ ἡ, tenax instar glutinis, glutinosus. A κόλλα.
Ἐχεκόλλως, *adv.* firmiter. A præc.
Ἐχεκτέανος, ε, ὁ ἢ ἡ, habens divitias, dives.
Ἐχέμιν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἔχειν.
Ἐχεμυθέω, ῶ. f. ήσω, linguam contineo, supprimo verba.
Ἐχεμυθία, ας, ἡ, taciturnitas, silentium. Ab
Ἐχέμυθος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui linguam cohibere novit, taciturnus; (2) qui arcana celat.
Ἔχεν, *habet*, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ἔχει, vel *habebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἶχε, ab ἔχω.
Ἔχεο, 2. s. præs. imperat. pass. *Ion.* pro ἔχεσο.
Ἐχενηΐς, ίδος, ἡ, echeneis, remora, pisciculus; (2) anchora navem retinens. A νηῦς.
Ἐχενευκής, ἐος, ὁ ἢ ἡ, amarus; (2) mortifer, venenatus. (2) βέλος ἰοχενευκὲς ἄμυνεν, *Il.* 4, 129. Ex ἔχω et νεύκη.
Ἐχένηκρος, ον, idem.
Ἐχέπωλος, ε, ὁ ἢ ἡ, pullos equinos habens; (2) equos habens.
Ἐχέσαρκος, ε, ὁ ἢ ἡ, carni seu cuti adhærens. Ex ἔχω et σάρξ, *caro.*
Ἔχεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro εἶχε, ab ἔχω.
Ἐχέσπονος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui gemitus adfert; (2) perniciosus. Ex ἔχω et πόνος.
Ἐχέτην, 3. dual imp. ind. act. *Ion.* pro εἰχέτην.
Ἐχέτης, ε, ὁ, dives. Ab ἔχω.
Ἐχέτλη, ης, ἡ, stiva. Ab eod.
Ἐχετλήιος, ισσα, ιν, stivalis, *Ep.* Ab ἐχέτλη.
Ἐχέτλιον, pars navis piscatoriæ, in qua piscatores pisces condunt, vivarium. Ἐχετλίῳ ἔξανδῦσα, *Nic. Ther.* 825.
Ἔχευτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro εἴχευτο, ab ἔχω.
Ἐχέτρωσις, ιος, ἡ, bryonia alba.
Ἔχευα. a. 1. ind. act. pro ἔχευσα, a χέω.
Ἐχεύατο, 3. sing. a. 1. ind. med. pro ἐχεύσατο.
Ἐχέφρονες, *cordati*, nom. plur. ab ἐχέφρων.
Ἐχεφρονέω, ῶ, f. ήσω, prudens sum, sapio.
Ἐχεφροσύνη, ης, ἡ. prudentia. Ab
Ἐχέφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, prudens, cordatus. Ex ἔχω et φρήν.
Ἔχηρα, *gavisus sum*, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἔχαρα, a χαίρω.
Ἔχης, 2. sing. præs. conj. act. verbi ἔχω.
Ἔχης, ι, dives, idem quod ἐχέτης, *E. M.*
Ἐχθαίρει, 3. sing. præs. conjunct. act.
Ἐχθαίρουτι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐχθαίρουσι.
Ἐχθαίρω, odio persequor. Ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς ἐχθαίρομαι, *Soph. Aj.* 457. Ab ἔχθος.
Ἐχθεῖ, 3. sing. præs. ind. act. verbi ἔχθω.
Ἐχθές, *adv.* heri. A χθές.
Ἐχθεσινός, ὴ, όν, hesternus. A præc.
Ἔχθεσμα, ατος, τὸ, odium. Ab ἔχθος.
Ἐχθήσιμι, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐχθείην, ab ἐχθαίρω.
Ἐχθήσω, a. 1. conj. act. *Att.* pro ἐχθάρω.
Ἐχθήσομαι, f. 1. ind. med. verbi ἐχθάνομαι.
Ἔχθιον, odiosus, *Soph.*
Ἐχθίονως, *adv.* infensius, infestius. Ab ἐχθίων, *infensior*, ab ἔχθος.
Ἔχθιστος, inimicissimus, infensissimus.
Ἐχθοδοπέω, ῶ, f. ήσω, altercor; (2) invisus fio, odio sum. Ὅτ' ἐμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἥρῃ, *Il.* 1, 518. Ab
Ἐχθοδοπός, ὴ, όν, odiosus, invisus. Φάρμακ' ἄλιψε χρίσματος ἐχθοδοποῦ, *Opp. Hal.* 4, 662. Ex ἔχθος et ant. δίπω, unde δίψω.
Ἔχθος, ους, τὸ, odium, inimicitiæ, simultas. Hinc *comp.* ἐχθίων et *superl.* ἔχθιστος.
Ἔχθρα, ας, ἡ, simultas, inimicitiæ. A præc.
Ἐχθραίνω, odio prosequor; (2) pro inimico habeo, invisum reddo. Ἐχθραίνει βίον καὶ πόλεμον, *Plut.* Ἐχθραινῇ ἐξ ἐμοῦ, odio habeberis, *Soph. Antig.* 93. A præc. Hinc
Ἐχθραντέος, ία, έον, odio prosequendus, pro inimico habendus.
Ἐχθρεύω, fut. εύσω, inimicus sum, inimicitias gero; simultatem exerceo. Ab ἔχθρα.
Ἐχθρικός, infestus, odiosus, *Jun.*
Ἐχθροδαίμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, invisus Diis; (2) infelix. Ex ἐχθρὸς et δαίμων.
Ἐχθροξένιος, ε, ὁ ἢ ἡ, osor hospitum. Δίμυς καλεῖσθαι τὰς ἐμὰς ἐχθροξένους, *Eurip. Alc.* 561.
Ἐχθροποιέω, ῶ, fut. ήσω, inimicum reddo, inimicitias concito.
Ἐχθρὸς, ὰ, όν, invisus, quem odimus; (2) qui odit, infensus, inimicus. Ab ἔχθος.
Ἐχθρόστατα, *adv.* inimicissime. Ab eod.
Ἐχθρωδῶς, *adv.* infense, infeste, infesto animo. Ab ἐχθρός.
Ἐχθρῶς, *adv* inimice.
Ἔχθω, odi, et ἔχθομαι, sum odio. Ἐχθόμενος Ἀθήνῃ, *Odyss.* 4, 502. Ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι, *Il.* 14, 366. Ab ἔχθος.
Ἔχιδνα, ης, ἡ, vipera, *femina.* Ab ἔχις.
Ἐχιδναῖος, αία, αῖον, viperinus. A præc.
Ἐχιδνήεις, ήεσσα, idem et ab eod.
Ἐχίδνιον, ε, τὸ, viperula. Dim.
Ἐχιδνόδηκτος, ε, ὁ ἢ ἡ, morsus, ictus a vipera. Ex δάκνω.
Ἐχιδνοειδής, ές, ὁ ἢ ἡ, viperæ similis; vipereus. Ab ἔχιδνα et εἶδος.
Ἐχιδνοχαρής, ές, viperis gaudens, *Sibyl.*
Ἐχίειον, *apud Nicandrum*, τὸ ἔχιον.
Ἔχιλος, ὁ, locus ubi tenetur temo, *Steph.*
Ἐχιναλώπηξ, ηκος, ἡ, echinovulpes.
Ἐχῖνες, ων, οἱ, murium genus. Ab ἐχῖνος.
Ἐχινίσκος, ε, ὁ, echinulus, parvus echinus; (2) concavitas aurium. Dim ab ἐχῖνος.
Ἐχινοκέφαλος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui caput habet capiti echini simile. Ex κεφαλή.
Ἐχινομῆτραι, ῶν, αἱ, echinometræ, echinorum matres, seu matrices, echini majores.
Ἐχινόπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, spinæ vel tribuli genus aculeis horrens.
ΕΧΙΝΟΣ, ε, ὁ, echinus, marinus vel terrestris, erinaceus; (2) testa echini marini; (3) ollæ species; (4) capsa vel scrinium forense, in quod acta conjiciebantur; (5) fræni pars; (6) placentæ genus. Hinc
Ἐχινώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, echinatus; (2) spinosus, asper, ut echinus.
Ἐχιόδηκτος, ε, ὁ ἢ ἡ, morsus a vipera. Ex ἔχις et δάκνω.
Ἐχιον, ε, τὸ, echion, herba. Ex ἔχις, quod hujus morsibus medetur.
ΕΧΙΣ, ιος, vel εως, ὁ, anguis, vipera, *mas.*
Ἐχίτης, α, ὁ, echites, lapis, gemma. A præc.
Ἔχμα, ατος, τὸ, retinaculum; (2) junctura. Ab ἔχω. Hinc
Ἐχμάζω, f. άσω, inhibeo, prohibeo; (2) detineo; (3) firmo; (4) quiesco.
Ἔχοι, 2. sing. præs. opt. act. verbi ἔχω.
Ἔχοισα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro ἔχουσα.
Ἐχόλωσι, 3. sing a. 1. ind. act. v. χολόω.
Ἐχομένως, *adv.* proxime, contigue; (2) deinceps; (3) statim; (4) congrue.
Ἔχομις, 1. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἔχομεν, ab ἔχω.
Ἔχον, imperf. ind. act. *Ion.* pro εἶχον.
Ἐχόντως, more habentis, ut appareat habere.
Ἐχορτάσθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi χορτάζω.
Ἔχυ, pro ἔχοι, 3. pers. sing. imperf. verbi χόω. Χῶμα ὃν ἐς τὴν θάλασσαν ἔχυ μακρὸν, longum aggerem produxit in mare, *Appian. Pun.* 121.
Ἔχραον, a. 2. ind. act. verbi χραύω.
Ἐχρη, imperf. ind. act. verbi imperson. χρή.
Ἐχρησάμεθα, 1. plur. aor. 1. ind. med. verbi χράομαι.
Ἐχρήσθην, a. 1. ind. pass. verbi χράω.
Ἐχρῆτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐχρᾶτο, ab ἐχράομαι.
Ἐχρίν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi χρίω.
Ἔχρισι, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐχρόνισα, a. 1. ind. act. verbi χρονίζω.
Ἐχρώντο, *utebantur*, 3. pl. imperf. ind. *Poet.* pro ἐχρῶντο, quod *contr.* dicitur pro ἐχράοντο, a χράομαι, *utor.*
Ἐχύη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi χύω.
Ἐχύθην, a. 1. ind. pass.
Ἐχύμην, plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐκεχύμην.
ΕΧΤΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, munitus, firmus, tutus.
Ἐχυρότης, ητος, ἡ, munitio, munimen, firmitudo. A præc.
Ἐχυρόφρων, ονες, ὁ ἢ ἡ, firma et stabili prudentia præditus. Ex ἐχυρὸς et φρήν.
Ἐχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo, firmum reddo; (2) vallo. Καὶ ταύταις ἐχυρώσαι τὴν Ἑλλάδα, *Isocr.* Ab ἐχυρός. Hinc
Ἐχύρωμα, τὸ, munitio; (2) securitas.
Ἐχυρῶς, *adv.* tuto, firme. Ab ἐχυρός.
ΕΧΩ, f. ἕξω, vel σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, habeo, possideo, teneo, obtineo; (2) sustineo; (3) resisto, obsisto; (4) cohibeo, reprimo, *unde ei pro* abstineo, *intell.* ἑαυτὸν (5) cingo, circumdo; (6) appello navem, classe; (7) attingo; τῶν ἀθίκτων ἔζεται, *Soph. Œd. Tyr.* 891. (8) tendo, currum dirigo, iter habeo; (9) attineo; (10) gesto; (11) scio; (12) habito, incolo; (13) æstimo, reputo; (14) *inf. seq.* possum; (15) præbeo materiem, causam alicujus rei affero; τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγειν δυοῖν ἰσχύειν, *Soph. Electr.* 466. (16) cum adverbiis varia significat, ἀμφίβολος ἔχω, dubito; εὐνοϊκῶς, benevolus sum, &c. (17) eleganter

etiam redundat, ut λῃστὴς ἔχων, nugaris; (18) administro guberno; ἔχειν τὰ πράγματα, *Thucyd.* 3, 72. (19) adfectus sum. *In pass.* habeor, sum in potestate alterius, impeditus sum; (2) laboro, v. gr. morbo; (3) prehendo atque prehensum teneo, adhæreo, conjunctus sum alicui, loco, sectæ, &c. (4) consentio, unde τὰ ἐχόμενα, consentanea; (5) aggredi aliquid, et in eo assiduum esse: (6) *In med.* continere se, abstinere, desistere, quiescere. Ἄσσα θυμῷ γε διὰ μνήμης ἔχω, in memoria habeo, *Lycophr.* 8. Τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος ἀμαχῷ χρόνῳ ἕξειν, *Soph. Phil.* 821. Εὖ ἔχειν, κακῶς, ἐυνοϊκῶς πρός τινα· πῶς ἔχεις δέξης, quid sentis? *Plat.* διὰ χειρὸς, στόματος, ἐλπίδος· ἔχεσθαι ἔργου, πολέμου, ὁδοιπορίας, aggredi. Ἐχόμενος interdum inservit periphrasi. Τὰ τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα, insomnia, *Herodot.* 1, 120. Καρπῶν ἐχόμενα, fruges, *Id. ibid.* 193. Τοῖσι ἔτι χρυτῷ ἐχόμενόν ἐστι ἐδίη, ἔστ ἀργύρῳ, illis nihil est neque auri neque argenti, *Id.* 5, 49. Τὰ ἐς πόλεμον ἄχρηστα οἰκετίων ἐχόμενα, omnes domestici (ut impuberes, puellæ, senes, servi) bello inutiles, *Id.* 8, 142. Σιτων ἐχόμενα, commeatus, *Id.* 3, 25.

Ἔχων, part. verbi ἔχω· οἱ ἔχοντες (1) divites. (1) Φησὶ γὰρ αὐτὴ τὰς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ μῆν' ἀποτιμᾶτιν, *Aristoph. Plut.* 596. Πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντ' ὁ φθόνος ἕρπει, *Soph. Aj.* 157.

Ἔχωντι, *habeant*, 3. plur. præs. conj act. *Dor.* pro ἔχωσι.

Ἐχώρει, 3. sing. imperf. ind. act. a χωρέω.

Ἐχώσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi χώομαι.

Ἐχώσθην, aor. 1. ind. pass. verbi χωννύω, vel χώννυμι, pro χέω.

Ἐψαθάλατω, 3. s. a. 1. ind. med. v. ψαθάλλω.

Ἐψάλαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐψαλμένοι εἰσὶ, a ψάλλω.

Ἐψαλίοι, ία, ίον, coctus, elixus; (2) coctilis; (3) jurulentus. Ab ἕψω.

Ἐψανός, ὴ, όν, idem:

Ἐψάνη, ης, ἡ, olla; vas in quo coquitur, *Hes.* Ab eod.

Ἐψάω, coquo, v. ἰψίω.

Ἔψεαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἔψεσαι, ab ἕπομαι.

Ἔψειμεν, præs. inf. act. *Dor.* pro ἕψειν.

Ἔψεται, 3. sing f. 1. ind. med. v. ἕπομαι.

Ἐψεύδετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ψεύδομαι, *fallo.*

Ἐψεύσθησαν, 3. sing. a. 1. ind. pass.

Ἐψευσμένως, *adv.* falso. A ψεύδομαι.

Ἑψίω, ὦ, fut. ήσω, coquo, elixo; ἰψῆσαι, et ἰψήσασθαι, a. 1. ἰψημένος, perf. coctus, fervens.

Ἐψηλάφησα, a. 1. ind. act. verbi ψηλαφάω.

Ἔψημα, ατος, τὸ, pulmentum; (2) coctile, quicquid ad coquendum est idoneum; (3) sapa, defrutum. Ab ἰψίω. Hinc

Ἐψηματώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, sapam redolens.

Ἔψησις, ιως, ἡ, coctio, coquendi ratio aut actus. Ab ἰψίω.

Ἐψητίον, coquendum, *Steph.* Ab ἰψίω.

Ἐψητήριον, ου, τὸ, olla, id in quo coquitur aut elixatur aliquid. A præc.

Ἐψητὴς, οῦ, ὁ, coctor. Ab eod.

Ἐψητικὸς, ὴ, όν, ad coquendum pertinens:

Ἐψητὸς, ὴ, όν, coctus, elixatus. Ab eod.

Ἔψια, τὰ, ludicra dicta; (2) crepundia.

Ἔψία, ας, ἡ, confabulatio; (2) ludicrum, ludus. Ab ἔπω, *dico.*

Ἐψιάασθαι, præs. inf. med. *Poet.* pro ἰψιᾶσθαι, *contr.* ex ἰψιάεσθαι, ab ἰψιάομαι.

Ἐψιάομαι, ἰψιῶμαι, confabulor; ludo, facetiis et jocis exhilaror, delector; ἰψιώνται, 3. pl. pro ἰψιῶνται, ἰψιάονται· imperfect. ἰψιώντο, pro ἰψιῶντο, ἰψιάοντο· imperativ. ἰψιάασθων pro ἰψιάσθωσαν, *Odyss.* 17, 530.

Ἐψιατίον, ludendum, *Suid.* Ab ἰψιάομαι.

Ἐψιβυρίσδομεν, 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἰψιθυρίζομεν, a ψιθυρίζω.

Ἐψιμμυθισμένως, *adv.* fucate. A ψιμμυθίζω.

Ἐψιόωντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Poet.* et *Ion.* pro ἰψιῶντο, ab ἰψιάομαι.

Ἐψυχαγώγει, 3 sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἰψυχαγωγίς, a ψυχαγωγίω.

Ἔψυχον, imperf. ind. act. verbi ψύχω.

Ἔψω, coquo, elixo.

Ἑῶ, inus. hinc fut. ἕσομαι, ero, præs. εἰμί.

Ἑῶ, inus hinc fut. ἑσω, *Poet.* ἐσσω. ἔστοις, ἔσσι, induet. a. 1. m. ἐσσάμην imperat ἔσσαι ind. perf. εἷμαι, indutus sum; εἱμένος, indutus, perf. usit. ἕννυμι.

Ἑᾶν, inusit. a cujus fut. ἑσω est a 1. *Ion.* ἔσα, ἔσας, collocasti; εἶσι, collocavit, perf. pass. εἷμαι εἷαται, pro εἷνται, collocata sunt.

Ἑᾶν, inus. unde fut ἥσω, mittam; perf. ἧκα, misi; in præs. usit ἵημι.

Ἑᾶν, a. 2. conj. act. *Poet.* pro ὦ, ab ἵημι.

Ἑᾶν, *sim*, præs conj. *Ion.* pro ὦ, ab εἰμί.

Ἑᾶν, acc. sing. a recto ἕως, aurora. matutinum tempus. Ἐς ἕω, mane. Πρὶν ἐς ἕω Καίσαρα ἐτιλεῖν, *App. Bell. Civ.* 98.

Ἑᾷ, *suo*, dat. sing. ab ἑός, *suus.*

Ἑᾶγά, perf. ind. med. *Att.* pro ἔᾶγα, ab εἴγω.

Ἑᾶγμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro ἔᾶγμαι.

Ἑᾶγυῖα, perf. part. med. f g. *Attice* pro ἐᾶγυῖα.

Ἑαθα, perf. ind med. *Æol.* et *Ion.* pro εἶθα, ab ἔθω, *soleo.*

Ἑαθινὸν, *adv.* mane, diluculo. Ab ἕως.

Ἑαθινὸς, ὴ, όν, matutinus. Ab eod.

Ἑάθεν, imperf. ind. act. *Att.* et *contr.* pro ἐθεον, ab ἐθέω.

Ἑάϊος, ία, ον, matutinus; (2) orientalis.

Ἑᾴκειν, *similis eram*, plusq. perf. ind. med. *Poet.* pro ἐοίκειν, ab εἴκω.

Ἑαλίζω, fut. ίσω, putresco sepositus. Ab ἕαλος.

Ἑαλοκρασία, ας, ἡ, mistura pridiana et exoleta; (2) potio vana et inefficax; (3) hesternæ repletionis gravedo et incommoditas, temulentia pridiana; (4) sordium, purgamentorum colluvies. Ex ἕαλος et κρᾶσις.

Ἑαλίνεκρος, dudum mortuus, *Suid.*

Ἑαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, hesternus, pridianus; (2) marcidus, rancidus; (3) vetus, obsoletus. [ἕαλος, orientalis, ex Philostrato citat Larcher, ὁ ἐκ τῆς ἑώας Γαλατίας· sed legendum ἑῴας.]

Ἑάλτειν, plusq. perf. ind. med. *Poet.* et *Att.* pro ἡλάτειν, ab ἔλαω.

Ἑᾶμεν, 1. plur. a. 2. conj. act. *Poet.* pro ὦμεν, ab ἵημι.

Ἑᾶμι, præs. opt. act. *contr.* pro ἑαίην, ab ἑάω.

Ἑᾶν, præs. part. act. *Ion.* pro ἐν, ab εἰμί.

Ἑάνημαι, perf. ind. pass. *Att.* pro ἕωνημαι, ab ὠνέομαι.

Ἑανύμην, imperf. ind. pass. *Att.* pro ὠνύμην.

Ἑρνοχόουν, imperf. indic. act. *Att.* pro οἰνοχόουν, quod *contr.* dicitur pro οἰνοχόεον, ab οἰνοχοέω.

Ἑᾶξα, aor. 1. indic. act. *Att.* pro ἔαξα, ab εἴγω.

Ἑᾶος, α, ον, matutinus; (2) orientalis.

Ἑάρα, ας, ἡ, exaltatio, gestatio; (2) suspendium, pro αἴωρα. (2) πλιντοῖς ἑάραις ἐμπεπλιγμένην, *Soph. Œd. Tyr.* 1264.

Ἑάρα, 3. sing. imperf. ind. act. *Att.* et *contr.* pro ἤραι, ab ὁράω.

Ἑάρακας, 2. sing. perf. indic. act. *Att.* pro ἑώρακας.

Ἑάργειν, plusq. perf. ind. med. *Poet.* et *Att.* pro ἐόργειν vel ἤργειν, ab ἔργω.

Ἑαρίομαι, ῦμαι, sublimis tollor, *Hes.*

Ἑάρημα, ατος, τὸ, elatio. A præc.

Ἑάρησις, ιως, ἡ, idem et ab eod.

Ἑαρίζομαι, obambulo [vel gestor]. Ἑαριζόμενος ἐπὶ τὸ παράλιον μέρος τῆς Τύρου, *Palæph.* 62. *Joan. Malal. Chronogr.* 36. [sed legendum αἰωριζόμενος.] Ab ἑάρα.

Ἑάρταζον, imperf. indic. act. verbi ἑορτάζω.

Ἑάρων, imperfect. indicat. act. *Att.* et *contr.* pro ἤρασον, ab ὁράω.

Ἕως, ω, ἡ, aurora; (2) oriens. Ab ἠώς.

Ἕως, *adv.* donec, usquedum, tantisper dum, quoad, quamdiu; (2) *in S. S.* sæpe actum continuum notat. Hinc ἕως ὅτε, donec, quoad; (3) ἕως πότε, quousque? (4) ἕως νῦν, ἕως ἄρτι, usque nunc; (5) ἕως ἔ, ἕως ὅτου, ἕως τίνος, quousque; (6) ἕως τινός, usque ad aliquod tempus; (7) ἕως τύτε, hucusque, τίως, ἕως, tantisper, donec. Ab ὡς.

Ἕως, *dum*, Poet. pro ὡς.

Ἑῷος, ἰῴα, ἰῷον, matutinus, eous; (2) orientalis.

Ἑᾶσα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ὦσα, ab ὠθίω.

Ἐώσθην, a. 1. ind. pass. *Att.* pro ὠσθην.

Ἑωσι, 3. plur. præs. conj. act. *Ion.* pro ὦσι, ab εἰμὶ, *sum.*

Ἑωσαι, *rejectus est*, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ὦσαι, ab ὠθίω.

Ἑωσφόρος, ου, ὁ, lucifer. Ex ἕως et φέρω.

Ἑαυτῇ, *sui ipsius*, *Ion.* pro ἑαυτῇ.

Z.

Z Est sexta litera Græcorum, quæ Ζῆτα appellatur, atque ab Hebræorum Zade existimatur orta; (2) in notis numeralibus valet *septem*, et cum lineola inferius addita (ζ,) *septies mille.*

ΖΑ, *particula inseparabilis* augens significationem, ut ζάπλουτος, *valde dives*, ζαφλεγής, *vehementer ardens.* Non tamen semper.

Ζαβάλλειν, *Hes.* et *Etym.* ἐξαπατᾶν, decipere, putatur esse a διαβάλλειν, calumniari.

Ζάβα, lorica, ζάβαι, arma bellica, *Suid.* Hinc

Ζαβαρεῖον, ου, τὸ, zabareum, locus in quo reponuntur zabæ; armamentarium, *Suid.*

Ζάβοτος, ου, ὁ ἡ ἡ, admodum abundans pascuis; (2) abundans pecoribus, *Hes.* Ex ζα et βοτὸς, *pascuum*, vel βοτὸν, *pecus.*

ΖΑΒΡΟΣ, ὁ, edax, vorax, *Hes.* lege ζαβόρες.

Ζαγρεὺς, Bacchus *apud Poetas.*

ΖΑΓΚΑΗ, ης, ἡ, falx.

Ζάγκλον, ου, τὸ, idem.

Ζαγρεὺς, ῆος, ὁ, Bacchus, aliis Pluto. Ex ζα et ἀγρεύω, *venor.*

ΖΑΓΡΟΣ, discalceatus, *Suid.*

Ζαείς, *stans*, præs part. act. verbi ζάημι.

Ζαὴς, ῆος, ὁ ἡ ἡ, vehementer spirans. Ex ζα et ἄω, *spiro.*

Ζαθέοιο, gen. sing. *Ion*, pro ζαθέος, a

Ζάθεος, ία, ον, divinus, sacer. Κίλλαν τε ζαθέην, *Il.* 1, 38. Ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα, *Aristoph. Nub.* 283.

Ζαθερὴς, ῆος, ὁ ἡ ἡ, admodum calidus, fervidus, ardens. Ex ζα et θέρω.

Ζαΐεν, 3. pl. præs. opt. act. *Bœot.* pro ζαίησαν, a ζῆμι pro ζάω.

Ζακαλλὴς, ῆος, ὁ ἡ ἡ, admodum formosus, perpulcher, *Hes.* Ex ζα et κάλλος.

ΖΑΚΕΑΤΙΔΕΣ, seu ζικιατίδες, ων, αἱ, rapa; (2) cucurbitæ: ζακυνθίδας, *Hes.*

Ζάκορος, ου, ὁ ἡ ἡ, ædituus; (2) famulus, minister. Ex ζα pro διὰ, et κορέω.

Ζάκοτος, ου, ὁ ἡ ἡ, furiosus, valde iracundus. Φαίης κεν ζάκοτόν τινα ἶμεναι, *Il.* 3, 220.

Ζάκυχος, ου, ὁ, gazophylacium. *Vox Hebr.*

Ζαλαίνω, desipio, *E. M.*

Ζαλάω, f. ήσω, fluctuo, procellis agitor; unde *apud Nic.* ζαλάωσα, pro ζαλῶσα, ζαλάυσα.

ΖΑΛΕΙΑ, ας, ἡ, zalea, laurus Alexandrina quibusdam, *teste Dioscor.*

Ζάλευ, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* pro ζηλῶ, *contr.* ex ζηλέῃ, a ζηλόω.

Ζάλευκος, ον, valde albus, *Sibyl.*

ΖΑΛΗ, ης, ἡ, turbo vehemens, procella; (2) agitatio maris; æstus, tempestas. Hinc

Ζαλόεις, όεσσα, όεν, procellosus:

Ζάλος, ου, ὁ, aqua agitata et fluctuans.

Ζαλῶ, præs. ind. act. *Dor.* et *contr.* pro ζηλάω.

Ζαλωτὸν, acc. sing. *Dor.* pro ζηλωτόν.

Ζαμβακέλαιον, ου, τὸ, oleum ex olivis.

Ζαμενὼ, οῦς, f. ήσω, magna vi ago; (2) valde iratus sum, *Hesiod. Theog.* 928.

Ζαμένησι, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐζαμένησε. A

Ζαμενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, vehemens, validus; (2) magnanimus; (3) infensus; (4) valde iracundus; (5) violentus. Ex μένος.

Ζαμενήχολος, plurimo felle suffusus. Ζαμενήχολον ἦον, *Oppian.* 3, 448.

Ζάπεδον, ν, τὸ, latum pavimentum, magnum solum, pro δάπεδον.

Ζαπίμελος, ν, ὁ ᾗ ἡ, præpinguis, admodum pinguis, *Hes.* Ex πιμελή.

Ζαπλήθης, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, admodum plenus, copiosus, multus. Ex πλήθω.

Ζαπλουτέω, valde dives sum, abundo divitiis. A

Ζάπλουτος, ν, ὁ ᾗ ἡ, valde dives, prædives. Πολλοὶ μὲν γὰρ ζάπλουτοι ἀνθρώπων, ἀνόλβιοί εἰσι, *Herodot.* 1, 32.

Ζαπότης, ν, ὁ, valde bibax, magnus seu strenuus potator, *Hes.* Ex πότης.

Ζάπυρος, ν, ὁ ᾗ ἡ, valde igneus. Ἕλικις δ' ἐκλάμασσε τερατὴς ζάπυρος, *Æsch. Prom. Vinc.* 1091. Ex πῦρ.

Ζατέω, *Dor.* pro ζητέω, et ζατεύω pro ζητεύω, quæro; unde ζατῆσα pro ζητῆσα, quærens.

Ζατρεῖος, ν, τὸ, locus in quo servi puniuntur, carcer servorum; *V. L.* al. ζητρεῖον.

Ζατρεύω, in pistrino torqueo, *Lex. Gr.*

Ζατρεφὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, bene nutritus, saginatus, pinguis. Ex τρέφω.

Ζαφιγγὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, admodum lucidus et splendidus, *Hes.* Ex φίγγος.

Ζαφελὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, valde simplex, *Suid.* (2) durus, vehemens, *Hes.* Ex ζα et ἀφελὴς, *simplex*, vel ex

Ζάφελος, vehemens, intentus, quasi ζαόφελος. Ex ζα et ὀφέλλω, *augeo*, Etym.

Ζαφελῶς, *adv.* valde simpliciter, *Suid.* (2) vehementer, *Hes.* A ζαφιλής.

Ζαφλεγὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, admodum urens; (2) valde splendens; (3) summo vigore præditus. Ex φλέγω.

Ζάχολος, ν, ὁ ᾗ ἡ, valde iracundus. Ex χολή

Ζαχρεὶς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, valde utilis. Ex ζα et χρεία, *necessitas, utilitas*, Hom. ζαχρειῖς ἀνέμοις, quia venti nobis utiles. Sed quidam ibi legunt ζαχρηῖς, a ζαχρηής.

Ζαχρεῖος, indigens. Ὁδὸν ζαχρείον, via indigentem, *Theocr.* 25, 6.

Ζαχρηὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, impetuosus, valde ingruens et ingruens in aliquem, acerrimus invadens. Οἵαιρε τὸ πάρος ζαχρηῒς τιλίεσσι, *Il.* 12, 346. Ζαχρηῶν ἀνέμων, *Il.* 5, 524. Ex χρέω.

Ζάχρυσος, ν, ὁ ᾗ ἡ, dives auri. Ἐν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος, *Eur. Rhes.* 439.

ΖΑ'Ω, ζῶ, vigeo, vivo: de hominibus, brutis et plantis ex æquo dicitur, ut annotat *Ammonius.* Τιμῆς μὲν ἆρα ζῆτε νυμφίων βίον, *Aristoph. Av.* 161. ζῶ, ζῇς, ζῇ. Imp. ἔζων, ἔζης. f. 1. ζήσομαι. a. 1. ἔζησα. Part. ζῶν, ζῶντος. Inf. ζῆν. *Poet.* ζώω, ζώτις.

ΖΕ'Α, ας, ἡ, zea, far, hordei genus, spelta; (2) striata pars oris equini.

Ζειὰ, ᾶς, ἡ, idem.

Ζείδωρος, ον, fertilis, almus. Ζείδωρος ἄρουρα, *Il.* 2, 548, et passim. Ex ζειὰ et δῶρον.

Ζείουσα, præs. part. act. f. g. *Ion.* pro ζέουσα, a ζέω, *ferveo.*

ΖΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, amiculum, palla; (2) redimiculum.

Ζειρεῖν, aromata facere, *Hes.*

Ζείρον, varium, *Hes.*

Ζειροφόρος, ὁ, ferens ζειρὰν, *Hes.*

Ζείω, *Poet.* pro ζέω, ferveo.

ΖΕ'ΛΛΩ, jacio, *Hes. Etym.* pro βάλλω, idem quod βάλλω.

Ζέμα, ατος, τὸ, decoctio, potus decoctus: a ζέννυμι, vel ζεννύω, ferveo; unde ζεννύμενον, quod coquitur. A ζέω.

Ζέρεθρον, (τὸ βέρεθρον, τὸ βάραθρον,) barathrum.

Ζέσαι, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔζεσε, a ζέω.

Ζεσθὶς, *fervefactus*, a. 1. part. pass.

Ζέσις, εως, ἡ, fervor, æstus. A ζέω.

Ζεσλουσία, ας, ἡ, lotio quæ fit aqua fervida. Ex ζεστὸς et λόω, *luo.*

Ζεστὸς, ἡ, ὸν, fervidus. A ζέω.

Ζέσσω, *fervefaciam*, f. 1. ind. act. verbi ζέω.

Ζευγάριον, ν, τὸ, parvum jugum; (2) par buculārum non magni faciendum. A ζεῦγος.

Ζευγατὴρ, ῆρος, ὁ, epith. lori quo res devincimus, *ap. Jos.* ubi tamen *MSS.* plerique ζευκτὴρ, *Ern.*

Ζευγεῖον, ν, τὸ, jugum, *ap. J.s.*

Ζευγηλάτης, ου, ὁ, qui agit boum jugum, qui agit boves, jugarius. Ex ζεῦγος et ἐλαύνω.

Ζευγηλατέω, ῶ, f. ήσω, jugum boum ago. A

Ζευγηλάτης, ου, ὁ, idem quod ζευγελάτης.

Ζευγήσιον, census τῶν ζευγιτῶν *apud Athen.*

Ζευγῆτις, ιδος, jugalis. quæ jugum ferre potest.

Ζευγίτης, ου, ὁ, jugalis, jugo adstrictus; (2) ζευγῖται, *apud Athen.* ex instituto Solonis classis civium equestri ordini subordinata; quasi jugales, a jumentis, quæ ζεύγη aut quia junctim bini equestrem censum explerent; (3) remiges medii ordinis in triremi.

Ζεύγλη, ης, ἡ, jugum. A ζεῦγος

Ζεύγληθεν, *adv.* de jugo. *Apoll. Rhod.* 3, 1319.

Ζευγλῆφι pro ζεύγλης. Τὰ ζεύγληφι λυθείσας, a jugo solutas, *Callim. Hymn. in Dian.* 162. Sed forte legendum ἀπὸ, ut sit ἀπολυθείσας ζεύγλης [male].

Ζευγλόδισμον, ν, τὸ, lorum jugi. Ex ζεύγλη et δισμός.

Ζεῦγμα, ατος, τὸ, junctura, conjunctio; (2) zeugma, figura Grammatica; (1) ἀνάγκης ζεύγματα, *Eurip. Iphig. in Aul.* 443. A ζεύγνυμι.

Ζευγνύωσι, 3. pl. præs. ind. act. *Ion.* pro ζευγνῦσι. A

ΖΕΥ'ΓΝΥΜΙ, vel ζευγνύω, f. ζεύξω, jungo, copulo; (2) jungo matrimonio; (3) jungo ponte. a. 1. ἔζευξα et ζεύξασθαι, jungere. Pass. ἐζεύχθην, ζευχθεὶς. a. 2. pass. ἐζύγην. Καί τοι σὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγεῖς, *Soph. Phil.* 1017. Ζεύξομαι ἅρμασι πώλους, *Eur. Hec.* 469.

Ζευγοπλαθὲς, ας, ἡ, conjugatio, copulatio parium, et in specie bigarum constructio. Ex ζεῦγος et πλέω.

Ζεῦγος, ους, τὸ, jugum, et boves qui sunt sub jugo; (2) bigæ; *item* trigæ et quadrigæ, omnisque vehiculum; (3) par; *dicitur etiam* de tribus. A ζευγνύω.

Ζευγοτροφεῖν, equos curules alere.

Ζευγοτρόφος, qui alit equos curules.

Ζευκτηρία, ας, ἡ, vinculum. A

Ζευκτὸς, ἡ, ὸν, conjugatus, junctus.

Ζ ὗξαι, a. 1. inf. act. verbi ζεύγνυμι.

Ζεὺξιδία, ἡ, Juno apud Argivos, *E. M.*

Ζευξίλαος, ω, ὁ, cui subditi sunt populi. Ex ζεῦξις et λαὸς, vel *Attice* λεὼς, *populus.*

Ζεῦξις, εως, ἡ, connexio, copulatio, *impr.* pontis fabricatio in flumine. A ζεύγνυμι.

Ζεῦξω, *jungam*, f. 1. ind. act. verbi ζεύγνυμι.

ΖΕΥ'Σ, *Gen. Διὸς*, ὁ, Jupiter.

Ζεφυρὴς, ἰδος, ἡ, zephyria, *Ep.*

Ζεφυρίη, ἡ, sub. αὔρη, vel πνοὴ, zephyrus, *Hom.*

Ζεφυρικὸς, ἡ, ὸν, zephyrius, et

Ζεφύριος, ν, ὁ ᾗ ἡ, favonialis. A ζέφυρος.

Ζεφυρίσις, ιδος, ἡ, favonialis. Θέειν ζεφυρίτισιν αὔραις, *Oppian. Cyneget.* 4, 75.

Ζεφυριώτης, ὁ. A ζεφύριον, nom. prop. loci.

ΖΕ'ΦΥΡΟΣ, ν, ὁ, zephyrus, favonius.

ΖΕ'Ω, f. ζέσω, ferveo, bullio, excandesco; (2) scateo; (3) fervefacio, *Il.* 21, 361.

Ζῆ, 2. sing. præs. imperat. act. *Dor.* pro ζᾶ, *contr.* ex ζάει. Καὶ ζῆ τύραννον σχημ' ἔχων, *Soph. Antig.* 1169. Ἀλλ' ἔρατι, καὶ ζῆ, καὶ δόμως οἵαιι πατρός, *Eurip. Iphig. in Taur.* 699.

Ζηβύνη, venabulum, *Ph.* pro ζιβύνη.

Ζῆθι, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ζῆμι.

Ζηλαῖος, αία, αῖον, iracundus, æmulus: Ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, æmulator; (2) invidus. A

Ζηλεύω, f. εύσω, æmulor. A ζῆλος.

Ζηλέω, invideo, *Eur.*

Ζηλήμων, ονος, ὁ, invidus, zelotypus. A ζῆλος, aut quasi a ζηλέω, quod esset *invideo.*

Ζηλοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator rerum invidendarum; (2) studium rerum bonarum injiciens.

Ζηλοῖ, 3. sing. præs. ind. act. pro ζηλεῖ, a ζηλόω.

Ζηλομανὴς, ὶς, iracundus, epith. Bacchi.

ΖΗ'ΛΟΣ, ν, ὁ, æmulatio; (2) invidia; (3) studium vehemens alicujus rei; (4) sors in videnda, felicitas; (4) οἵας λατρείας ἀνὴρ ὅσα ζήλα τρέφει, *Soph. Aj.* 503. Ὅ σ' ἐπὶ μακαρίοις ζῆλος ὢν ποτ' εἶλασε, invidiosa felicitas quæ inerat olim opulentæ domui, *Eurip. Or.* 970. Hinc

Ζηλοσύνη, ης, ἡ, invidia.

Ζηλοτυπέω, ῶ, fut. ήσω, zelotypus sum, præ amoris vehementia rivalem pati nequeo; (2) zelo ducor; (3) æmulor, in bonam partem; (4) invideo, maligno animo prosequor. Ζηλοτυπεῖν ἀριστὴν, *Æschyl.*

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, zelotypia, invidentia, quaquis rivalem in amore pati nequit; (2) invidia, æmulatio. A

Ζηλότυπος, ν, ὁ ᾗ ἡ, zelotypus, invidia, æmulatione incensus. Ex ζῆλος et τύφω

Ζηλοτύπως, per æmulationem, per invidiam.

Ζηλόω, ῶ, f. ώσω, æmulor; (2) invideo; (3) affecto, sector; (4) probo, laudo; (5) beatum prædico, felicem duco; (6) zelotypus sum. (2) ἐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως tibi non invideo educationem tuam, *Aristoph. Thesm.* 175. (3) ὅσοι δημηγόρως ζηλοῦτε τιμὰς, quicunque apud populum oratorios sectamini honores, *Eurip. Hec.* 254. (4) ζηλῶ σε τῷ νῦ, τῆς δὲ διειλας γυνῆ, *Soph. Aj.* 1027. Χ' οἱ δημόται ζηλοῦντες, admirabundi, *Aristoph Nub.* 1210. (5) καί τοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλῶ ἔχω, quanquam et nunc ob hoc te beatum prædicare fas est, *Soph. Aj.* 552. ζηλῶ σε, γέρον, felicem duco te, *Eurip. Iphig. in Aul.* 16. A ζῆλος.

Ζήλωμα, ατος, τὸ, æmulatio, zelotypia:

Ζήλωσις, εως, ἡ, idem; (2) affectatio, appetitio alicujus rei.

Ζηλωτέος, έα, έον, æmulandus:

Ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, æmulator, accensus zelo;

Ζηλωτικὸς, ἡ, ὸν, æmulans. A præc.

Ζηλωτὸς, ἡ, ὸν, æmulandus, expetendus; (2) beatus, felix, egregius. A ζηλόω.

ΖΗΜΙ'Α, ας, ἡ, damnum, detrimentum; (2) mulcta; (3) pœna, supplicium. Hinc

Ζημιόω, ῶ, f. ώσω, damnum adfero, detrimento adficio; (2) mulcto pecunia, exsilio, &c. Ἐζημίωσι πατίρα, *Eur. Or.* 561. τινὰ χρημάτων, *Plat. χρήμασι, Plut.* Ἀνάτῳ, *Thuc.* (2) φυγῇ δὲ ζημιῶντας ἰσιείειν, *Eurip. Or.* 896.

Ζημιώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, damnosus, perniciosus, qui fraudi est. A præc. Hinc

Ζημιωδῶς, *adv.* damnose.

Ζημιωθῇ, 3. sing. a. 1. conj pass. v. ζημιόω.

Ζημίωμα, ατος, τὸ, damnum; (2) mulcta:

Ζημίωσις, εως, ἡ, mulctatio.

Ζὴν, Ζηνὸς, ὁ, Jupiter.

Ζῆν, præs. inf. act. *Dor.* pro ζᾶν, a ζάω.

Ζηνόφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, Jovis mentem habens. Ex Ζὴν et φρήν.

Ζηρύνειον, ν, τὸ, et ζηρύνθου, antrum in quo canes sacrificabant, Corybantumque illic et Hecates mysteria erant, *Suid.*

Ζῆς, 2. sing præs. ind. act. *Dor.* pro ζᾷς, *contr.* ex ζάεις.

Ζήσασα, a. 1. part. act. fœm. gen.

Ζήσῃ, *vives*, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* et *Att.* pro ζήσεαι.

Ζήσομαι, *vivam*, f. 1. ind. med.

Ζήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act.

Ζήτει, 2. sing. præs. imperat. act. pro ζήτησον.

Ζητεύσης, 2 sing. præs. conj. act. verbi

Ζητεύω, f. εύσω, quæro. A

ΖΗΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, quæro; (2) quæstionem habeo seu exerceo; (3) requiro, rei amissæ desiderio teneor; (4) studeo, conor; (5) *etiam* peto, *sed raro apud veteres*, Ern. Ἕλληνις σοφίαν ζητοῦσιν, 1 *Cor.* 1, 22. Ζητεῖ τὰ χρήματα ἀποτίμασθαι, *Plat.* Hinc

Ζήτημα, ατος, τὸ, quæstio, quæsitum Τὸ δὲ ζήτημα, τοῦ τίμψαντος ἦν Φοίβου τόδ' εἰπεῖν, quod attinet ad quæstionem, *Soph. Œd. Tyr.* 278.

Ζητημάτιον, ν, τὸ, quæstiuncula. Dim.

Ζητησάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. v. ζητέω.

Ζήτησις, εως, ἡ, ipsa quærendi actio, investigatio; (2) quæstio, controversia.

Ζητήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act. verbi ζητέω.

Ζητητέος, έα, έον, quærendus. Ab eod.

Ζητητήρια, τὰ, quæstiones, vel potius loca ubi quæstiones exercentur, tormenta, *Suid.*

Ζαστὴς, οῦ, ὁ, quæsitor criminum; (2) *impr.* in foro

foro sic dicitur, qui *Lat.* recuperator in causa repetundarum: qui quærit, quo pecunia male conciliata et capta pervenerit, ut repeti inde possit, *Ern.*

Ζητητικός, ή, όν, qui quærere et investigare solet, sagax, ad quæstiones movendas promptus. A ζητητής.

Ζητῆσιν, 3. pl. pro ζητήσει.

Ζητρεῖον, ε, τὸ· vid ζατρεῖον.

Ζήτω, *vivat*, 3. sing. præs. imperat. act. *Dor.* pro ζάτω, *contr.* ex ζαίτω, a ζάω.

Ζητῶμεν, 1. pl. præs. conj. act. *contr.* pro ζητέωμεν, a ζητέω.

Ζιβύνη, ης, ἡ, lancea, hasta, jaculum, venabulum, pro σιβύνη.

ΖΙΓΓΙΒΕΡΙΣ, ιος, ἡ, zingiberis, planta Arabica.

ΖΙΓΓΟΣ, ε, ἡ, sonus apum, *Hes.*

ΖΙΖΑ'ΝΙΟΝ, ε, τὸ, zizanium; lolium.

Ζινίκιον, τὸ, corrigia calceamenti, *Suid.*

Ζίω, quæro, *E. M.*

Ζίης, *vitæ*, gen. sing. *Ion.* pro ζωῆς, a ζαή.

Ζορκάδες, αἱ, capreæ, *Ion.* pro δορκάδες.

Ζόρκις, capreæ, pro δόρκις.

Ζύσθω, 3. sing. præs. imperat. pass, *contr.* pro ζόεσθω, a ζόω pro ζώννυμι.

Ζόφιος, ία, ιον, idem quod ζοφερός.

Ζοφερῆο, gen. sing. *Ion.* pro ζοφερῆ, a

Ζοφερός, ρά, ρόν, tenebrosus, caliginosus. A ζόφος.

Ζοφοδορπίας, ε, ὁ, qui vesperi cœnat. Ex ζόφος et δόρπον, cœna.

Ζοφόδορπις, ιδος, ἡ, cœna tenebricosa, h. e. serotina. Ex iisd.

Ζοφοίδελος, ον, idem quod ζοφοειδής, ater, *Nic.*

Ζοφοειδής, έος, ὁ ἢ ἡ, idem quod

Ζοφόεις, όεσσα, όεν, tenebricosus, obscurus. A ζόφος.

Ζοφομηνία, ας, ἡ, obscuritas lunæ, lunæ defectus. Ex ζόφος et μήνη, *luna.*

ΖΟ'ΦΟΣ, ε, ὁ, caligo, tenebræ; (2) occasus, pars occidentalis. Hinc

Ζοφόω, ῶ, fut. ώσω, obtenebro, obscuro.

Ζοφώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, idem quod ζοφόεις.

Ζόφωσις, ως, ἡ, obscuratio; (2) tenebræ, obscuritas. A ζοφόω.

Ζυγὰ. τὰ· vide ζυγόν.

Ζυγάδην, *adv.* jugatim, junctim. A ζυγός.

Ζύγαινα, ης, ἡ, zygæna vel libella, piscis:

Ζυγάστριον, ε, τὸ, arca, capsa. Ab eod.

Ζύγαστρον, ε, τὸ, idem et ab eod.

Ζύγαστρος, ὁ, idem quod ζύγαστρον, *Xen.*

Ζυγέντις, nom. pl. aor. 2. part. pass. v. ζεύγνυμι.

Ζυγιφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ. jugum ferens. Ex φέρω.

Ζυγόω, ῶ, jugo, in jugum porrigor, quod fieri solebat in acie, quum militum ordines ab uno cornu in alterum instruebantur. A ζυγός.

Ζυγία, ἡ, Juno, *Hes.*

Ζυγιανός, ἡ, όν, natus sub Libra, signo cœlesti:

Ζύγιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, jugalis:

Ζυγίον, ε, τὸ, statera, libella: A ζυγός.

Ζυγίς, ἡ, zygis, serpillum silvestre, *Diosc.*

Ζυγίτης, ε, ὁ, remex in medio navis supra arborem, remex medii ordinis; (2) ζυγῖται, οἱ ζυγῖται, de quibus supra.

Ζυγόδισμον. ε, τὸ, lorum quo temo alligatur jugo; (2) collare, subjugium, lorum. Ex ζυγὸς et δισμός.

Ζυγόδισμος, ε, ὁ, idem et ex iisd.

Ζυγοδίτης, ε, ὁ, idem. Ex ζυγὸς et δίω.

Ζυγοειδής, έος, ὁ ἢ ἡ, jugi speciem præferens.

Ζυγόλωρον, τὸ, lorum quo jugum adstringitur cervicibus.

Ζυγομαχίω rixor, contendo. *impr.* cum domesticis, familiaribus; (2) repugno. Διὰ γαστέρα πρὸς οἰκέτην ζυγομαχεῖν, *Plut.* Πρὸς τὴν Τύχην γὰρ ζυγομαχεῖν ὑ ῥᾴδιον, *Menand.* 252. (2) ἅπαντας ἅπισθαι καὶ ζυγομαχοῦντας, *Plutarch. in Lucullo.* Ex μάχη.

Ζυγὸν, ῦ, τὸ, transtrum navium superius, remigum sedes; (2) *metaph.* clavus, temo regni; (3) *impr. in plur.* trutina; (2) ἐπὶ δ' ἐπὶ ζυγοῖς καθίζετ' ἀρχῆς, *Eurip. Phœn.* 74.

Ζυγοτοίω, ῶ, f. ήσω. juga curruum construo.

Ζυγοποιὸς, ὁ, qui jugum facit, *Ath.*

Ζυγὸς, ῦ, ὁ, jugum; (2) in testudine transtillum quo brachia seu cornua ejus junguntur; (3) jugum in acie, series porrecta; (4) calceamenti corrigia; (5) trutina, libra, *in gen. fœm.* ut Grammaticis placet.

Ζυγοστάτιον, ῶ, f. ήσω, pondero, in trutina appendo, libra exæquo. Ζυγοστατῶ ἐν αὐτοῖς τὰς λόγως, ἢ πρὸς τὸ ἴσον ἀπιυβύνω, *Lucian.* Οὐ ζυγοστατήσω πάντας αὐτὰς πρὸς τὸν Τιμάρχου βραχίονα. *Nim comparabo.* Alciph. 2, 2. *Pass.* de æquatis lancibus, unde *tropice* de æquato Marte. A

Ζυγοστάτης, ε, ὁ, libripens, ponderator. Ex ζυγὸς, *libra*, et ἵστημι.

Ζυγοφορέω, fut. ήσω, jugum fero.

Ζυγοφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ jugifer, qui fert jugum.

Ζυγόω, ῶ, f. ώσω, jugo submitto; (2) conjungo; (3) eadem serie et linea collocatus sum. A ζυγός.

Ζυγώδες, ἢ ζύγωμα, os quoddam in corpore humano medulla carens, *Galen.* lib. 11. *de usu part.*

Ζυγωθρίζω, f. ίσω, claudo vecte; (2) examino, libro, perpendo. A

Ζύγωθρον, ε, τὸ, vectis qui valvas seu ambas fores conjungit. Ex ζυγὸς et θύρα.

Ζύγωμα, ατος, τὸ, jugamentum:

Ζύγωσις, εως, ἡ, jugatio

Ζυγωτὸς, ἡ, όν, junctus jugo. Λίθους ζυγωτῶν ἀρμάτων ἐπισάτας, *Soph. El.* 702. A ζυγόω.

ΖΥ'ΘΟΣ, ε, ὁ, vel εος, τὸ, zythus, potus ex hordeo confectus, cerevisia.

ΖΥ'ΜΗ, ης, ἡ, fermentum; (2) *tropice* quicquid alios paullatim corrumpit.

Ζυμήεις, ήεσσα, ῆεν, fermentatus. A ζύμη.

Ζυμίζω, fermenti acorem refero. Ab eod.

Ζυμήτης, idem quod ζυμίτης, *E. M.* Ab eod.

Ζυμίτης, ε, ὁ, fermentatus. A ζύμη.

Ζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento. Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ, *Gal. 5*, 9. Ἕως ἕ ἐζυμώθη ὅλον, *Luc.* 13, 21. Ab ebd.

Ζυμωδὴς, ες, ὁ ἢ ἡ, fermentaceus; (2) non mucidus. Ab eod.

Ζύμωμα, ατος, τὸ, fermentum. A ζυμόω.

Ζύμων, ωνος, ὁ, sed *Sch.* ζύμωμα, *Nic.*

Ζυμωτικὸς, ἡ, όν, vim inflandi, flatus ciendi habens:

Ζυμωτὸς, ἡ, όν, fermentatus. Ab eod.

Ζωαγεάφω, idem quod ζωγραφίω.

Ζωαγραψάμενος, aor. 1. part. med.

Ζωάγρια, τὰ, præmium pro vita servata. A ζωγρίω.

Ζωάριον, τὸ, animalculum, a ζῶον.

Ζωαρχὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, qui ad vitam sustentandam sufficit, vitam adjuvans. Ex ζαὴ et ἀρκέω.

Ζωαρχικὲς, ἡ, όν, vitæ principium habens. Ex

Ζώαρχος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui animanti præest; (2) qui præest elephanto.

Ζωγεάφειον, ε, τὸ, officina pictoris. A ζωγεάφος.

Ζωγραφίω, ῶ, fut. ήσω, animalia pingo; (2) quidvis pingo. Ex ζῶον et γράφω. Hinc

Ζωγεάφημα, ατος, τὸ, pictura, id ipsum quod pictum est.

Ζωγραφητὸς, ἡ, όν, pictus.

Ζωγραφία, ας, ἡ, pictura. A ζωγεάφος.

Ζωγραφικὴ, ἡ, *sub.* τέχνη, pictoria ars, *Steph.*

Ζωγραφικὸς, ἡ, όν, pictorius, pingendi peritus; (2) ad artem pictoriam pertinens.

Ζωγραφικῶς, *adv.* picturæ modo. A præc.

Ζωγεάφος, ε, ὁ ἢ ἡ, pictor.

Ζώγρει, 2. sing. præs. imperat. act. pro ζώγρεις, a ζωγρίω. Unde

Ζωγρία, ας, ἡ, et ζωγρία, condonatio vitæ capto hosti facta; (2) captura vivi animalis.

Ζωγρεῖον, ε, τὸ, vivarium, bestiarium, cavea, locus in quo animalia capta adservantur. A

Ζωγρίω, ῶ, fut. ήσω, vegeto, vivifico; (2) in vitam revoco, exsuscito; (3) instauro; (4) vivum capio, a cæde captum servo, vitam alicui in bello servo. Ζώγρει ἐπιπλήσασα κακῶς κικαφήπτα θυμὸν, *Il. 5*, 698. Ex ζαὴ et ἀγρίω, *excito*, vel ζωὸς et ἀγρίω.

Ζωγρητικὸς, ἡ, όν, vivis animalibus capiendis accommodatus, ut nassa, rete, &c.:

Ζωγρίας, ε, ὁ, vivus captus, *Hes.* Ab eod.

Ζῴγριον, ε, τὸ, vivarium, cavea. Ab eod.

Ζῴγρος, ὁ, pro ζωγρεῖον. *Hes.*

Ζωγρῶν, præs. part. act. n. g. *contr.* pro ζωγρέον, a ζωγρίω.

Ζωδάριον, ε, τὸ, animalculum; Dim. a ζῶον.

Ζωδιακὴ, ἡ, pro ζωδιακὸς κύκλος, *Man.*

Ζωδιακὲς, ὲ, ὁ, signifer, Zodiacus in cœlo. A

Ζώδιον, ε, τὸ, animalculum; (2) signum cœleste in Zodiaco. Dim. a ζῶον. Hinc

Ζωδιωτὸς, ἡ, όν, idem quod ζωστός.

Ζωδιωφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, signifer, scil circulus.

Ζῶι, *vivebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔζωε, a ζώω, *Poet.* pro ζάω.

Ζώιιν, *vivere*, præs. inf. act. a verbo eod.

Ζώισκον, imp. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἔζων.

Ζωὴ, 3. sing præs. conj. act.

Ζωὴ, ῆς, ἡ, vita. A ζάω.

Ζωηδὸν, *adv.* animantium more. A ζῶον.

Ζῴην, præs. opt. act. *Att.* pro ζῷμι, *contr.* pro ζάοιμι.

Ζωηρὸς, ρὰ, ρὸν, vivax; (2) vitam præbens. A ζωὴ.

Ζωῆσιν, dat. pl *Ion.* et cum ῥ ἰφιλκ· pro ζαῆς.

Ζωηφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, vitam adferens, salutaris.

Ζωθάλμιος, ε, ὁ ἢ ἡ, vividus, almus, *Pind.* Ex ζωὴ et θάλλω, vel θάλλω.

Ζωΐδιος, ε, ὁ, idem quod ζωδιακός.

Ζωϊκὲς, ἡ, όν, animalis. A ζῶον.

Ζῶμα, ατος, τὸ, vestimentum quo cingimur, cingulum. A ζώννυμι.

Ζωμαύτρον, ε, τὸ, trulla, cochlear. A ζωμὸς et ἀρύω.

Ζώμευμα, ατος, τὸ, condimentum, salgamum. A

Ζωμεύω, condio; (2) elixo. A ζωμός.

Ζωμήρυσις, εως, ἡ, haustus jusculi. Ex ζωμὸς et ἀρύω.

Ζωμίδιον, ε, τὸ, jusculum. A ζωμός.

Ζωμοποιῶ, jurulentum cibum facio.

Ζωμοποιὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, opifex jurulenti cibi, condiendi juris peritus; (2) in cibos idoneus. Ex ζωμὸς et ποιέω.

ΖΩΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, jus, jusculum, cibus jurulentus.

Ζωμοστάριχος, ε, ὁ, qui muria piscium sale conditorum nimium delectatur. Ex ζωμὸς et τάριχος.

Ζωναῖος, ὁ, qui zonam habet, *Synes.*

Ζωνάριον, ε, τὸ, zonula. A seq.

Ζώνη, ης, ἡ, zona, balteus, cingulum, *Ammonius* annotat virorum esse, quemadmodum ζώνιον fœminarum. *Homerus* pro armorum apparatu usurpat, et veteres ζώσασθαι (a quo descendit) ἀντὶ τῦ ἐνδύναι τὰ ὅπλα, id est, arma induere dixerunt; (2) pera. A ζωννύω, *cingo.*

Ζώνιον, ε, τὸ, cingulum; (2) cinctura. Dim.

Ζωνιόπλοκος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui zonas plectit seu conficit, zonarius Ex ζώνιον et πλέκω.

Ζωνίτης, ε, ὁ, zonarius. A ζώνη.

Ζωνῖτις, ιδος, ἡ, zonaria. A præc.

ΖΩ'ΝΝΥΜΙ, ζωννύω, ζωννύσκω, f. ζώσω, cingo, præcingo. Ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σω, ἢ ἄλλος σε ζώσει, *Joann.* 21, 18.

Ζωννύσκετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐζώννυτο.

Ζώννυσθαι, accingi, armari, sese parare, ζῶσαι, aor. 1. med. accinge te; ἐζωσμένος, perf. pass. particip. accinctus.

Ζωογάσωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, medio ventre cinctus. Ex ζώνη et γαστήρ.

Ζώντιον, seu ζώνιον, ε, τὸ, mola qua sc. victus conficitur, qu. ζωόντιον, a ζέω, *Hes. Ern.*

Ζωογενὴς, ὲς, ab animali procreatus, animalis.

Ζωογονέω, ῶ, f. ήσω, animal seu vivum gigno; (2) fœtifico; (3) vivifico; (4) vivum conservo. (4) τηλικαύτην ὑπὸ τὴν μήνιγγα παρέπινον ζωογονῶν, tantam sub cerebri membrana virginem vivam nutriens, *Lucian. Dial. Deor.* 8. Ex ζῶον, vel ζωὴ, et γονή.

Ζωογονία, ας, ἡ, generatio animalis; (2) vermiculatio:

Ζωογονικὸς, ἡ, όν, animantis procreandi vim habens, *Phil.* A

Ζωογόνος, ε, ὁ ἢ ἡ, vivum animal generans; (2) vitalis; (3) epitheton numeri septenarii, quod infantes septimo mense nati vivant

vivant facilius quam qui nati mense sequente.

Ζωογράφος, pictor: idem quod ζωγράφος, *Theoc.*

Ζωοθήτειρα, ας, ἡ, vitæ largitrix. A

Ζωοδότης, ου, ὁ, vitæ largitor. A δίδωμι.

Ζωόδωρος, ου, ὁ ᾖ, vitam donans. Hinc τὸ ζωόδωρον, ου, vitam dandi facultas. Ex ζωὴ et δῶρον.

Ζωοθηρα, ας, ἡ, animalium vivorum captura. Ex ζῶον et θήρα.

Ζωοθηρικός, ἡ, όν, ad ζωοθηρίαν pertinens.

Ζωοθυσία, ας, ἡ, victima constans animante.

Ζωοθυτέω, animal sacrificio. Ex θύτης.

Ζώοιμι, præs. opt. act. v. *Poet.* ζῶω, pro ζάω.

Ζώοισι, *animalibus*, dat. pl. *Ion.* pro ζώοις.

Ζωόμορφος, ου, ὁ ᾖ, formam animalis habens Ex ζῶον et μορφή.

Ζῶον, ου, τὸ, animal. A ζάω, *vivo.*

Ζωοπλαστέω, ῶ, f. ήσω, animal effingo, vivum formo. Ζωοπλαστῶν ἄνδρας, *Lycophr.* 844.

Ζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, vivifico; (2) vermes genero. Ex ζωὸς et ποιέω.

Ζωοποίησις, εως, ἡ, vivificatio; (2) in vitam restitutio; (3) conservatio:

Ζωοποιητικὸς, ἡ, όν, vim habens generandi viva, vim vivificandi habens:

Ζωοποιὸς, οῦ, ὁ ᾖ, vivificus; (2) vivum et animale generans. Ex ζωὸς et ποιέω.

Ζωοπώλης, ου, ὁ, qui animalia vendit. A πωλέω.

Ζωὸς, ἡ, όν, vivus. A ζάω.

Ζωοστασία, ας, ἡ, animalium statio, stabulum. A ζῶον et στάσις, *statio.*

Ζωοτάμνω, vivum disseco. A τέμνω.

Ζωότης, ητος, ἡ, qu. dic. animalitas, natura animalis. A ζῶον.

Ζωοτοκέω, ῶ, f. ήσω, animal genero seu pario:

Ζωοτοκία, ας, ἡ, animalis generatio. A

Ζωοτόκος, ου, ὁ ᾖ, animal gignens vel pariens; (2) viviparus. Ex ζῶον et τίκτω.

Ζωοτὸς, ἡ, όν, animalibus pictis distinctus. A ζωόω, (*sed rectius* ζωωτὸς, *Ern.*)

Ζωοτροφεῖον, ου, τὸ, vivarium. A seq.

Ζωοτροφέω, ῶ, f. ήσω, animalibus nutriendis rem quæro. A

Ζωοτροφία, ας, ἡ, pecuaria; nutritio et sagination animalium, piscium, ut vendantur.

Ζωοτροφικὸς, ἡ, όν, ad alenda animalia, et ad negotiationem istam pertinens.

Ζωοτρόφος, ου, ὁ ᾖ, pecuarius, pecoribus alendis rem quærens. Ex ζῶον et τρέφω.

Ζωοτύπη, ἡ, genuina forma, *Man.*

Ζωουργὸς, ὁ, vitæ operator, *Dosc.*

Ζωοφαγία, ῶ, animalibus victito. A

Ζωοφάγος, ου, ὁ ᾖ, animantes devorans, animalibus victitans. Ex ζῶον et φάγω.

Ζωόφθαλμον, τὸ, herba quæ βάφθαλμον *Plin.*

Ζωοφθόρος, ον, qui coit cum bestia.

Ζωοφόρος, et ζωφόρος, ὁ ᾖ, animalia ferens; (2) zodiacus; (3) pars trabeationis in columnis. Gall. *la frise*, Ern.

Ζωόφυτα, τὰ, quæ mediæ sunt naturæ inter animalia et plantas. Ex ζῶον et φύω.

Ζωοφυτία, vivos surculos edo, *ap. Athen.* si lectio sana, *Ern.*

Ζωόω, ῶ, fut. ώσω, vivifico, animo. A ζωός.

Ζώπισσα, ης, ἡ, pix, resina, quæ in usum medicaminum e navibus deraditur. A πίσσα.

Ζωπύρα, ἡ, follis, *Hes.*

Ζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, ignem sopitum suscito; (2) bella aut alia mala sopita suscito; (3) refocillo, vires propemodum extinctas instauro; (4) restituo. Εἰ νὴ τὼ θεὼ μὴ ζωπυρήσεις, irritabilis, *Aristoph. Lys.* 635. Ὀρᾷς, ἃ νῦν σὺ ζωπυρεῖς πίκη νία, *Eur. Electr.* 1121. A ζώπυρον.

Ζωπύρημα, τὸ, idem quod ζώπυρον, n. 2.

Ζωπύρησις, εως, ἡ, suscitatio ignis sopiti; (2) item alius rei prope extinctæ.

Ζωπύρια, τὰ, follis, *Hes.*

Ζωπύριον, ου, τὸ, follis. A

Ζώπυρον, ου, τὸ, suscitabulum ignis; (2) scintillæ, reliquiæ ignis sopiti et cineribus obruti; (3) vitam conservans et quasi excitans sopitam; (4) follis, cujus flatu ignis excitatur; (5) reliquiæ quævis rem conservantes; (6) herba quædam. A ζωὸς et πῦρ.

Ζωπυρόω, ῶ, fut. ώσω, idem quod ζωπυρέω.

Ζωροποτέω, ῶ, fut. ήσω, merum bibo. A

Ζωροπότης, ου, ὁ, meri bibulus, qui meracum bibit; (2) ebriosus. Ex ζωρὸς et πίνω.

ΖΩΡΟΣ, merus, meracus.

Ζωρότερος, scil. οἶνος, meracius vinum, *Il.* 9, 203.

Ζωὸς, pro ζωὸς, vivus, *apud Hom. Il.* 5, 887.

Ζῶσαι, aor. 1. inf. act. verbi ζώννυμι, pro ζόω.

Ζῶσαν, acc. sing. part. præs. *contr.* pro ζάουσαν, a ζάω, *vivo.*

Ζώσει, 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi ζώννυμι.

Ζώστεσθαι, *cinciturum esse*, fut. 1. inf. med.

Ζωστεῖσα, *cincta*, aor. 1. part. pass. f. g.

Ζωσθῆναι, *cinctum esse*, aor. 1. inf. pass.

Ζωσθήσομαι, *cingar*, fut. 1. ind. pass.

Ζῶσι, 3. pl. præs. ind act. *contr.* pro ζάουσι.

Ζώσιμος, ου, ὁ ᾖ, vitalis, qui vivere potest; (2) nomen propr. A ζάω.

Ζῶσις, ιος, ἡ, ipsa cingendi actio. A ζωννύω.

Ζῶσμα, ατος, τὸ, cingulum.

Ζωσμὸς, ὁ, pro ζῶσμα, *Sibyl.*

Ζῶστειον, τὸ, pro ζώστειον, *E. M.*

Ζώστειρα, ἡ, epith. Minervæ, *Bœot.* al. ζωστηρία.

Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, cingulum, balteus.

Ζωστηρία, Palladis epitheton:

Ζωστήριος, ὁ, Apollo, *Lycophr.*:

Ζώστης, ου, ὁ, cinctor:

Ζωστὸς, ἡ, όν, cinctus:

Ζῶστρον, ου, τὸ, cinctus, vestis. A ζωννύω.

Ζώσω, fut. 1. ind. act. verbi ζώννυμι, pro ζόω.

Ζώτειον, ου, τὸ, locus ubi servi molunt, idemque adeo quod ζώστειον.

Ζωτικὸς, ἡ, όν, vivax; (2) vitalis; (3) vivificus; (4) vegetabilis. A ζάω.

Ζωτικῶς, *adv.* vivifice; (2) vitaliter. A præc.

Ζωΰφιον, ου, τὸ, animalculum, bestiola, insectum. A ζῶον.

Ζωφορία, ἡ, via lucifera. *Man.*

Ζώφυτος, ου, ὁ ᾖ, fertilis plantarum. Ex ζωὸς et φυτόν.

Ζώω, vivo; (2) vivum reddo. A ζάω.

Ζωώδης, ους, ὁ ᾖ, animalis; (2) belluinus. A ζῶον.

Ζωωνυμία, ας, ἡ, denominatio ab animalibus, ut siderum. Ex ζῶον et ὄνομα.

Ζώωσις, εως, ἡ, vivificatio animantium, animatio. A ζωόω.

Ζωωτὸς, ἡ, όν, idem quod ζωοτός.

H.

Η Septima litera Græcorum, quæ Ἦτα dicitur; (2) in notis numeralibus valet *octo*, et cum lineola inferne addita, ͵η, *octies mille, sed in antiquiore numerandi ratione* valet Η ἑκατὸν, *centum*, Ern.

Ἦ, aut, vel an, quam.

Ἢ, *Poet.* pro ἤ.

Ἥτις, quam.

Ἤτοι, ἤ, aut-aut.

Ἤτοι, *Poet.* pro μὲν, *quidem*, Hom. Ἤτοι ὃγ' ὣς εἶπὼν, *ille quidem sic locutus.* Additur et μὲν, eadem manente significatione.

Ἦ, ἦ, ah! ah!

Ἦ, certe, profecto, utrum, an.

Ἦ μὴν, profecto, *Poet.* et ἦ μέν.

Ἦ, *adv.* qua ratione, quomodo, quatenus, qua, qua via, qua parte. ᾗ σὺ κνίζει, qua parte vellicaris, *Eurip. Med.* 555. Ab ἥ, quæ.

Ἦ πῃ, quomodo, prout, pro ὥσπερ.

Ἦ, *artic. præp.* ὁ, ἡ, τό.

Ἦ, *artic. posip.* ἕς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod; (2) *pron. poss.* sua; (3) pro αὕτη hæc, *Poet.*

Ἦ *per Crasin* ex *Ion.* ἐᾶ, eram, *Att.* 1. sing imperf. v. εἰμὶ sum. Ἀκρύπτειν ἦ παρεσκευασμένος, quæ celare constitueram, *Aristoph. Plut.* 77.

Ἦ, 3. sing. præs. subj. ejusd. verbi.

Ἦ, 3. sing. aor. 2. verbi ἵημι, *mitto.*

Ἦ, *per Aphæres.* pro ἴφη, *dicebat, dixit.*

Ἦα, ἤων, pro ἤια, ἠίων, τὰ, palex; (2) viaticum.

Ἦα, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦν, ab εἰμὶ.

Ἧα, ἰνι, perf. ind. med. *Att.* pro εἶμαι ab εἶμι.

Ἧατο, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἦντο, ab ἧμαι.

Ἠβαιὸν, *adv.* paullulum. Ab

Ἠβαιὸς, ὰ, όν, exiguus, parvus. A βαιός.

Ἥβας, *pubis*, gen. sing. *Dor.* pro ἥβης.

Ἡβάσκω, pubesco, adolesco. Ab ἥβη.

Ἡβάω, ῶ, fut. ήσω, idem; item floreo, vigeo, effervesco; ἡβῶν, puber. Ἡ δὲ γυνὴ τότε' ἡβᾴη, πίμπτῳ δὲ γαμοῖτο, *Hesiod. Op.* 696. Ὅταν γὰρ ἡβᾷ δῆμος, *Eurip. Or.* 695. Ab eod.

ΗΒΗ, ης, ἡ. pubes, pubertas; (2) locus pubis; (3) Hebe, Dea pubertatis, juventas, uxor Herculis, filia Junonis.

Ἡβηδὸν, *adv.* juveniliter, puberum more, petulanter; (2) *usitatissime*, omnes puberes, qui quidem puberes essent, ut πολίτας ἡβηδὸν, interficere. Ab ἥβη.

Ἥβηκα, perf. ind. act.

Ἡβηκὼς, perf. part. act. verbi ἡβάω.

Ἥβησα, *adultior factus sum*, aor. 1. ind. act.

Ἡβήσαντε, nom. dual. aor. 1. part. act.

Ἡβήσειε, 3. sing aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἡβήσαι.

Ἡβήσω, *pubescam*, fut. 1. ind. act.

Ἡβητὴρ, ῆρος, ὁ, puber. Ab ἡβάω.

Ἡβητήριον, ου, τὸ, locus literarius, locus exercitii literarii adolescentum; (2) locus amœnus ad convivia agitanda, et exercendos in armis juvenes. Ab eod.

Ἡβήτης, ου, ὁ, idem quod ἡβητής.

Ἡβητικὸς, ἡ, όν, juvenilis, ad pubescentes seu adolescentes pertinens.

Ἡβήτριον, ου, τὸ, idem quod ἡβητήριον (2) diversorium. Ab eod.

Ἡβήτωρ, ορος, ὁ, idem quod ἡβητής.

ΗΒΟΣ, ἡ, όν, curvus; (2) gibbosus, (forte vitiosa lectio, v. ὗδος, *Ern.*)

Ἡβυλήθην, a. 1. ind. *Att.* pro ἐβουλήθην· ἠβούλητο, pro ἐβούλητο, *Eur. Hel.* 758. a βούλομαι

Ἡβυλλιάω, ῶ, pubesco, adolesco. Ab ἥβη.

Ἡβῴην, præs. opt. act. *Att.* pro ἡβώοιμι, ab ἡβάω.

Ἡβώοιμι, præs. opt. act. verbi *Poet.* ἡβάω, pro ἡβάω.

Ἡβώτης, ου, ὁ, adolescens. Ab ἡβάω.

Ἡβάω, *Poet.* pubesco. Ab eod.

Ἡβώωσα, præs. part. act. f. g. *Poet.* pro ἡβῶσα, *contr.* ex ἡβάουσα, ab ἡβάω.

Ἥγ', pro ἦγε, 3. sing. imperf. vel aor. 2. ind. act. verbi ἄγω.

Ἠγάγετο, 3. sing. aor. 2. ind. med. *Att.* pro ἤγετο.

Ἤγαγον, aor. 2. ind. act. *Att.* pro ἦγον.

Ἠγάθεος, ἠγαθέη, admodum divinus, sacer, quasi ab ἄγαν et θεῖος, (nisi est ab ἄγαμαι, *Ern.*)

Ἠγαλέος, α, ον, fractus, pro ἀγαλέος, ab ἄγνυμι, *frango.*

Ἠγαλλιάσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἀγαλλιάω.

Ἠγάμην, imperf. ind. act. verbi ἄγαμαι.

Ἠγανάκτησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω.

Ἤγανον, ου, τὸ, sartago, pro τήγανον.

Ἠγάπα, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἠγάπαε, ab ἀγαπάω.

Ἠγαπάτε, 2. pl. imperf. pro ἠγαπάετε.

Ἠγάπιον, 3. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἠγάπων, *contr.* ex ἠγάπιον.

Ἠγαπημένοι, nom. pl. part. perf. pass.

Ἠγάπησε, 3. sing. aor. 1. ind. act.

Ἠγασάμην, aor. 1. ind. med. verbi ἀγάζομαι.

Ἠγάσθην, aor. 1. ind. pass.

Ἠγάσσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Poet.* pro ἠγάσατο.

Ἠγγάρευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀγγαρεύω.

Ἠγγειλάμην, aor. 1. ind. med. verbi ἀγγέλλω.

Ἤγγειλε, 3. sing aor. 1. ind. act.

Ἠγγέλθην, aor. 1. ind. pass.

Ἠγγέλλετο, 3. sing. imperf. ind. pass.

Ἤγγεικα, perf. ind. act. verbi ἐγγίζω.

Ἤγγεικεν, 3. sing cum ν ἐφελκ.

Ἤγγεισα, 3. pl. aor. 1. ind. act.

Ἠγγυᾶτο, 3. sing. imperf. ind. *contr.* pro ἠγγυάετο, ab ἐγγυάομαι.

Ἤγει, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi ἄγω.

Ἤγειρα, aor. 1, ind. act. verbi ἐγείρω.

Ἤγειραν

Ἤγειραν, *excitaverunt*, 3. pl. aor. ejusd.
Ἡγεῖσθαι, præs inf. med. verbi ἡγέομαι.
Ἡγεῖται, 3. sing. præs. ind. med. pro ἡγεῖται.
Ἡγεμονία, ας, ἡ, principatus; (2) ducatus. Ab ἡγεμονεύω.
Ἡγεμόνευμα, ατος, τὸ, idem.
Ἡγεμονεύς, ὁ, idem quod ἡγεμών, *Hom.*
Ἡγεμονεύω, fut. εύσω, præeo, sum dux, rego. Ἡγεμονεύεσθαι ὑφ' ὑμῶν ἐκ ἀξιῶσι, *Thuc.* Ab ἡγεμών.
Ἡγεμονέω, ῶ, fut. ήσω, principatum teneo.
Ἡγεμόνη, ης, ἡ, Dianæ epitheton, *Hes.* et alii; item Veneris, *Hes.*
Ἡγεμονῆα, acc. sing. *Ion.* pro ἡγεμονέα, ab ἡγεμονεύς.
Ἡγεμονία, ας, ἡ, imperium, ducatus. Ab ἡγεμών. Hinc
Ἡγεμονίδης, ε, ὁ, princeps, rector; (2) dominus sensuum, animus.
Ἡγεμονικὸς, ἡ, όν, principalis, præsidialis, imperatorius. Hinc τὸ ἡγεμονικὸν, οῦ, principatus, animus, rector corporis. Ab eod.
Ἡγεμονικῶς, *adv.* ut ducem, imperatorem decet; (2) ut decet virum principem.
Ἡγεμόνιος, ε, ὁ, Mercurius, quoniam viæ dux est, et animas deducit. Ab ἡγεμών.
Ἡγεμονὶς, ίδος, ἡ, imperatrix, regina, quæ principatum obtinet. Ab eod.
Ἡγεμονὸς, ὁ, idem quod ἡγεμὼν, *V. L.*
Ἡγεμόσι, dat. pl. ab ἡγεμών.
Ἡγεμόσυνον, ε, τὸ, præmium ducendi, τὰ ἡγεμόσυνα, sacrificium pro felici itinere, cum Deum ducem exposcimus. Ab
Ἡγεμὼν, όνος, ὁ, dux, præses, auctor, causa rei. Ab
Ἡ'ΓΕ'ΟΜΑΙ, ῦμαι, fut. ήσομαι, duco, dux sum, præeo; (2) opinor, puto, reor, arbitror; (3) vulgo adpello. ἥγημαι, existimavi, puto. ἡγητέον, putandum. (1) οἱ ἡγούμενοι, magistratus. Πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων, *Soph. Phil.* 386. Οἱ γὰρ βλίποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα, *Aristoph. Plut.* 15. Τίς ἂν ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὁρῶν, *Aristoph. Conc.* 101. (3) ὃν (πόλεμον) ἐκ πόλεως αὐτῶν μιᾶς Νομαντῖνον ἡγοῦνται, quod (bellum) a Numantia una eorum urbe, Numantinum vulgo adpellant, *Appian. de Reb. Hisp.* 66. Καὶ Λιβυρνίδας ἐντεῦθεν ἡγοῦνται Ῥωμαῖοι τὰς νῆς τὰς ταχείας, Liburnicas adpellant, *Id. Bell. Civ.* 2, 39.
Ἡγερέθοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi ἀγερέθομαι, *Il.* 3, 231.
Ἠγερέομαι, *Poet.* ἠγερέσθαι, *Hom.* congregari. Ἵνα γάρ σφιν ἐπίφραδον ἠγερέσθαι, *Il.* 10, 128. Ab ἀγείρομαι.
Ἤγερθεν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἠγέρθησαν.
Ἠγέρθην, aor. 1. ind. pass. verbi ἠγείρω.
Ἠγερκὰ, perf. ind. act. verbi ἀγείρω.
Ἤγεσθε, 2. pl. aor. 2. ind. med. verbi ἄγω.
Ἡγεσία, ας, ἡ, ductus; (2) principatus.
Ἡγήτης, ε, ὁ, dux. Ab ἡγέομαι.
Ἠγηγέρκειν, plusq. perf. indic. act. *Att.* pro ἠγέρκεσαν, ab ἠγείρω.
Ἡγηλάζω, fut ἄσω, duco, ago, pello, sustineo, *Odyss.* 17, 217. Ab eod. aut ab ἄγειν et ἐλᾶν, *pellere.*
Ἤγημα, ατος, τὸ, ductus; (2) consilium.
Ἤγην, aor. 2. ind. pass. verbi ἄγνυμι, vel ἄγω.
Ἤγησαι, *duxisti*, 2. sing. aor. 1. imperat. med.
Ἡγησάμην, aor. 1. ind. med. verbi ἡγέομαι.
Ἡγησάσθω, 3. sing. aor. 1. imperat. med.
Ἡγήσατο, 3. sing aor. 1. ind. med.
Ἡγῆται, 3. sing. præs. conj. med.
Ἡγητὶς, ίος, ἡ. idem quod ἄγημα. Ab ἡγέομαι.
Ἡγήτιρα, ας, ἡ, dux; *fem.* ductrix. Ab
Ἡγητὴρ, ῆρος, ὁ, ductor.
Ἡγήτης, ν, ὁ, dux. Ab ἡγέομαι
Ἡγητηρία, ας, ἡ, massa ficuum quæ in festivitate quadam præferebatur, in memoriam mitioris et mansuetioris victus. A præc.
Ἡγητορία, ας, ἡ, principatus, *Suid.* (2) massa ficuum, *Suid.* A seq.
Ἡγήτωρ, ορος, ὁ, dux, ductor. Ab ἡγέομαι.
Ἡγήτρια, ας, ἡ, ductrix. Ab ἡγητὴρ.
Ἠγιασμένοις, dat. pl. perf. pass. verbi ἁγιάζω.
Ἤγμαι, perf. ind. pass. verbi ἄγω.
Ἠγμένως, *adv.* erudite. Ab ἠγμένος, doctus, eruditus, part. perf. pass. ab ἄγω.
Ἡγνευμένως, *adv.* pure, caste. Ab ἁγνεύω.
Ἡγνίκοστες, nom pl. perf. part. act. v. ἁγνίζω.
Ἡγνισμένος, *purificatus*, perf. part. pass.
Ἡγνόηκε, perf. ind. act. verbi ἀγνοέω.
Ἡγνοίησε, 3. sing. aor. 1. ind act. *Poet.* pro ἠγνόησε.
Ἡγνόων, 1. sing imperf. ind act. pro ἠγνόουν
Ἤγομεν, 1. pl. imperf. ind. act. verbi ἄγω.
Ἦγον, imperf. ind. act.
Ἤγοντο, 3. pl. imperf. ind. med.
Ἠγοράσας, 2. sing. aor. 1. ind. act. v. ἀγοράζω.
Ἠγοράσθητι, 2. pl aor. 1. ind. pass.
Ἠγορασμένος, perf. part. pass.
Ἠγορεύθησαν, 3 pl aor. 1. ind. pass. v. ἀγορεύω.
Ἠγορόωντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Poet.* pro ἠγορῶντο.
Ἠγορῶ, 2. sing. imperf. verbi ἀγορέομαι. Ἔως σὺ ταῖς ἐσωθεν ἡγερῶ ξέναις, *Soph. Trach.* 601.
Ἦγυ, *conj.* sive; (2) videlicet
Ἤγυιτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Poet.* pro ἠγίεστο, ab ἠγείρω.
Ἠγερύθην, aor. 1. ind. pass. verbi ἀγερύω.
Ἠγερύκει, 3. sing. aor. 1. ind act. cum ν ἐφελκ.
Ἠγρίωσαι, 2. sing. perf. ind pass. v. ἀγριόω.
Ἠγρίωσθαι, perf. inf. pass.
Ἠγροικάμην, aor. 1. ind. med. verbi ἀγροικίζομαι.
Ἠγωνίζατο, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀγωνίζομαι.
Ἠγώνισμαι, perf. ind pass.
Ἤδα, *placui*, perf. ind. med. verbi ἀνδάνω, pro ἔδω.
Ἡδανὸς, ἡ, όν, dulcis, suavis. Ab ἡδύς.
Ἠδάρθαται, 3. sing. perf ind. pass. v. ἰδαφόω.
ΗΔΕ', *conj.* apud Poetas pro καί.
Ἤδεα, 1. sing. plusq perf ind. act. *Ion.* pro ἤδειν, *Att.* et *Sync.* ex εἰδήκειν, ab εἴδω.
Ἤδειμεν, 1. pl. plusq. perf. ind. act. *Att* et *per Sync.* pro εἰδήκειμεν.
Ἤδει, *sciebat*, 3. sing. plusq. perf. antecedentis
Ἤδειν, plusq. perf. ind act. *Att.* et *per Sync.* pro εἰδήκειν.
Ἤδεισαν, *noverant*, 3. pl. plusq. perf. ind. act. *Att* et *per Sync.* pro εἰδήκεισαν.
Ἤδεισθα, 2. sing. plusq. perf. ind. act. *Att. Æol.* et *per Syncop.* pro εἰδήκεις.
Ἤδειτε, 2. pl. plusq. perf. ejusdem.
Ἤδεκα, perf. ind. act. *Att.* pro ἦκα, ab ἴδω.
Ἤδεσαν, 3. pl. plusq. perf. ind. act. *Att.* pro εἰδήκεισαν, ab εἴδω.
Ἠδέσθην, aor. 1. ind. pass. verbi αἰδέομαι.
Ἤδεται, 3 sing. præs. ind. verbi ἥδομαι.
Ἠδέως, *adv.* suaviter, libenter. Ab ἡδύς.
ΗΔΗ, *adv.* jam; (2) mox, abhinc; (3) adeo.
Ἤδη, *noveram, noveram, noram, nram*, 1. et 3 sing plusq. perf. ind. *Att.* verbi εἴδω, *Soph. Antig.* 448. *Œd. Tyr.* 433. *Œd. Col.* 944, et passim.
Ἤδην, plusq. perf. ind act. *Att.* pro εἰδήκειν, ab εἴδω.
Ἤδης, *noveras, noras*, 2. sing. plusq. perf. ind verbi εἴδω, *Att.* Ἤδης τὰ κηρυχθέντα, *Soph. Antig.* 447.
Ἠδὶ pro ἠδὲ, *Steph.*
Ἠδίκησεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀδικέω.
Ἡδιστα, *adv.* suavissime, lubentissime. Ab ἥδιστος, superl. ab ἡδύς.
Ἥδομαι, delector, lætor: ἥσθην, aor. 1. delectatus sum; delector. fut ἡσθήσομαι. part. præs ἡδόμενος, libens, gaudens. Ἥσθην ἀκιλαΐς, *Aristoph. Eq.* 693. Καὶ διδραχώς γ' ἥδομαι, *Id. Ac.* 332.
Ἡδομένη, præs. part. med. f. g.
Ἡδομένως, *adv.* libenter. A præc.
Ἤδον, *canebam*, imperf. ind act. verbi ᾄδω.
Ἡδονὴ, ῆς, ἡ, voluptas, suavitas, delectatio. πρὸς ἡδονὴν, suavitatis causa. ἐν ἡδονῇ, idem, et leniter. Ab ἡδύς. Hinc
Ἡδονικὸς, ἡ, όν, voluptarius.
Ἡδονοπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ. voluptate percussus, voluptati deditus. Ex ἡδονὴ et πλήσσω.
Ἡδος, ους, τὸ, *item* ἧδος, utilitas, delectatio, suavitas. Ab ἡδύς.
Ἧδος, εος, τὸ, acetum.
Ἥδρασα, aor. 1. ind. act. verbi ἱδράζω.
Ἡδρήκως, *adultus*, perf part. act. verbi ἀδρέω.
Ἡδρύνθη, aor. 1. ind pass. verbi ἁδρύνω.
Ἡδὺ, *adv.* suaviter. Ab ἡδύς.
Ἡδύβια, placentæ genera. Ex ἡδὺς et βίος, (nisi ἔιος mera terminatio est, *Ern.*)
Ἡδυβόας, *Dor.* pro ἡδυβόης, ε, ὁ, suavem vocem edens, canorus. Ex ἡδὺς et βοάω.
Ἡδύβοτος, ὁ ἡ, suavis esus, *Nic.*
Ἡδύγαιος, ε, ὁ ἡ, bonam terram seu bonum solum habens. Ex ἡδὺς et γαῖα.
Ἡδύγελως, ὁ ἡ, dulce, suaviter ridens.
Ἡδύγλωσσος, ε, ὁ ἡ, suavem et jucundam linguam habens. A γλῶσσα.
Ἡδυγνώμων, ονος, ὁ ἡ, qui consilio et prudentia, &c. homines delectat. Ex γνώμη.
Ἡδυγόων, suaviter gemens, *Call.*
Ἡδυέπεια, ας, ἡ, suaviloquentia, facundia. Ab
Ἡδυεπὴς, έος, ὁ ἡ, suaviloquus, eloquens, facundus. Ab ἔπος.
Ἡδύθροος, *contr.* ἡδύθρους, ε, ὁ ἡ, suaviter sonans, dulcisonus; mitis, lenis.
Ἡδύκαρπος, ε, ὁ ἡ, suaves fructus habens.
Ἡδύκρειως, ω, ὁ ἡ, cujus caro grati est saporis. Ex κρέας.
Ἡδύκωμος, ε, ὁ ἡ, jucundam præbens comessationem; (2) jucunda comessatio; (3) genus saltationis.
Ἡδυληπτὶς, ὶδος, suaviter captus seu perceptus, *P. Sil.*
Ἡδυλίζω, fut ίσω, adulor, jucunda loquor.
Ἡδυλισμὸς, ῦ, ὁ, adulatio, adsentatio. A præc.
Ἡδυλογέω, ῶ, fut. ήσω, loquor auditu jucunda, adulor.
Ἡδυλογία, ας, ἡ, suavitas sermonis, suaviloquentia; (2) scurrilis dicacitas; assentatio. Ab
Ἡδυλόγος, ε, ὁ ἡ, suaviloquus, assentator, scurra.
Ἡδυλύρης, ε, ὁ, suaviter lyra canens; (2) suavisonus. Ex λύρα.
Ἡδυμελὴς, έος, ὁ ἡ, suavem et canoram vocem habens; suaviter canens. Λ μέλος.
Ἡδυμελιφθεγγος, ον, dulces et mellitos sonos edens, *Ep.*
Ἥδυμος, suavis, jucundus, dulcis. Ab ἡδύς.
Ἡδύναιντο, 3. pl. præs. opt. *Ion.* pro δύναιντο, a δύναμαι.
Ἡδυνάμην, imperf. ind. med.
Ἡδυνήθην, aor. 1. ind. med. *Att.* pro ἠδυνήθην.
Ἥδυνται, 3. sing. perf. ind. pass verbi ἡδύνω.
Ἡδυντὴρ, ἡδυντῆρος, ἄλος, sal condiendi vim habens. Ab ἁδύνω. Hinc
Ἡδυντήριος, α, ον, permulcendi, delectandi vim habens.
Ἡδυντικὰ, τὰ, condimenta, *Bud.*
Ἡδυντικὸς, ἡ, όν, condiendi vim habens, ad condiendum aptus; (2) ad condiendi scientiam pertinens. Hinc ἡδυντικὰ, ῶν, condimenta, sc. ἀρτύματα. Ab ἁδύνω.
Ἡδυντὸς, ἡ, όν, conditus. Ab eod.
Ἡδύνω, suave reddo, condio; (2) lætitia adficio. Ab ἡδύς.
Ἡδύοινος, ε, ὁ ἡ, suave vinum ferens.
Ἡδυόνειρος, ον, jucunda ferens somnia.
Ἡδυοσμία, ας, ἡ, odoris suavitas, odor jucundus:
Ἡδύοσμον, ε, τὸ, mentha: Ab
Ἡδύοσμος, ε, ὁ ἡ, jucunde et suaviter olens; (2) mentha, *Angl.* MINT; (3) ὁ, calamus aromaticus. Ex ὀσμή.
Ἡδυόφθαλμος, ον, lætos oculos habens, suavis adspectu.
Ἡδυπάθεια, ας, ἡ, voluptas, vita voluptaria, mollities, libido.
Ἡδυπαθέω, ῶ, fut. ήσω, voluptate fruor, molliter vivo. Ab ἡδυπαθὴς. Hinc
Ἡδυπάθημα, ατος, τὸ, voluptas, suavitas.
Ἡδυπαθὴς, ὲος, ὁ ἡ, voluptati deditus, voluptarius, libidinosus. Ex ἡδὺς et πάθος.
Ἡδύπνειος, ον, pro ἡδύπνοος, *Ep.*
Ἡδύπνοος, *contr.* ἡδύπνους, ε, ὁ ἡ, suaviter spirans. A πνοή.

Ἡδυπολὶς,

Ἡδύπολις, ιος, ὁ ἡ ἡ, gratus et acceptus civitati.

Ἡδυποφόρα, ας, ἡ, ostrea quædam.

Ἡδυπότιδες, phialæ et pocula quædam. Ab

Ἡδυπότης, ου, ὁ, suavis conviva, *fœm.* ἡδυπότις.

Ἡδύποτος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus potus suavis est.

Ἡδυπρόσωπος, ον, lætus adspectu, hilaris, mitis.

ΗΔΥΣ, εῖα, ὐ, gen. έος, είας, έος, suavis, jucundus; (2) lætus, lepidus.

Ἡδυσμα, ατος, τὸ, suavitas; (2) condimentum suave. Ab ἡδύνω.

Ἡδυσμός, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

Ἡδυσματόληρα ὀψάρια, opsonia condimentorum nescio quæ nugamenta habentia, *Ath.*

Ἡδυσώματος, ον, pulcher forma.

Ἡδύτατα, *adv.* libentissime, suavissime.

Ἡδύτης, ητος, ἡ, suavitas, lepos. Ab ἡδύς.

Ἡδυφαγέω, suaviter seu libenter edo.

Ἡδυφανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, suave splendens. A φάω.

Ἡδυφάρυγξ θρυμματίδες, gulæ gratæ placentæ. A φάρυγξ.

Ἡδυφωνία, ας, ἡ, vocis suavitas. Ab

Ἡδύφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, suavem vocem habens. A φωνή.

Ἡδυφώνως, *adv.* suavi voce. A præc.

Ἡδύχροος, *contr.* ἡδύχρους, ου, ὁ ἡ ἡ, jucundo colore præditus. A χρόα.

Ἥδω, suavitate et jucunditate adficio, delecto, oblecto: fut. 1. ἥσω, a. 1. ἧσα, ἥσας, delectasti. Ab ἡδύς, (*potius ab ant.* ἄδω, *unde* ἀνδάνω, *Etm.*)

Ἢ, *conj.* aut, vel, sive; (2) an? Ab ἤ.

Ἦ, *erat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἦν, ab εἰμὶ, *sum*, vel antiquo ἔω.

Ἤϊα, *iveram*, plusq. perf. ind. med. *Ion.* pro ἤειν, ab εἶμι, *eo.*

Ἤϊ, *iverat*, 3. sing. plusq. perf. ind. med.

Ἤϊδει, pro ἤδει, sciebat, *Ap.*

Ἤϊδειν, plusq. perf. ind. med. *Att.* pro εἶδειν, ab εἰδέω. Est etiam 3. plur. plusq. perf. ind. med. pro ἠϊδέισαν sive ἠϊδείσαν, noverant, *Apoll. Rhod.* 4, 1700.

Ἤϊδῃς, 2. sing. plusq. perf. conj. med. *Att.* pro εἰδῇς.

Ἤειν, plusq. perf. ind. med. verbi εἶμι, *eo.*

Ἤειρα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro εἶρα, ab εἴρω.

Ἠέλιος, ου, ὁ, *Poet.* pro ἥλιος, *sol.*

Ἠελιώτις, seu Ἡλιώτις, ἡ, solaris, *Soph.*

Ἦεν, 3. sing. imperf. ind. *Att.* pro ἦν, ab εἰμί.

Ἠέτερ, *conj.* quam. Ex ἠὲ et περ.

Ἠέρα, *nebulam*, acc. sing. ab ἠήρ, *Poet.* pro ἀέρ.

Ἠερέομαι, in aerem attollor; (2) pendeo, suspensus sum; (3) inconstans, vel suspenso animo sum. Αἰὲ δ' ἀτλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέονται, *Il.* 3, 108. Ab ἀείρω, *tollo.*

Ἠερέονται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi ἀερέομαι, vel ἠερέομαι.

Ἤερθεν, a. 1. ind. pass. v. ἀείρω, vel αἴρω, *tollo.*

Ἠέρι, *aeri*, dat. sing. *Poet.* pro ἀέρι, ab ἀήρ.

Ἠερινός, ἡ, όν, vernus. Ab ἔαρ, *ver.*

Ἠέριος, ία, ιον, aerius, per aerem volans, qui est in aere; (2) excelsus; (3) vernus; (4) matutinus. Ab ἠήρ, pro ἀήρ.

Ἠεροδίνης, ίος, ὁ ἡ ἡ, aerem agitans; (2) qui in aere agitatur. Ex ἠήρ et δινέω.

Ἠεροειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, in aere agitatus.

Ἠεροειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, obscurus. τὸ ἠεροειδὲς dicitur totum aeris spatium, quoad oculis prospicere possumus, *Etm.* (2) aereus, levis. (3) Ὅτῳ τοι ἀμινηόντερον πάντων εἶναι τὸ ὕδωρ ἐκείνο καὶ ἠεροειδέστερον, *Arr. Ind.* 6. Ex ἠήρ et εἶδω.

Ἠερόεις, όεσσα, όεν, tenebricosus, caliginosus.

Ἠερόθεν, *adv.* ex aere, ab aere.

Ἠεροκόρυς, ὁ, vaniloquus, *Ep.*

Ἠερομήκης, ες, altus. A μῆκος.

Ἠερόπλαγκτος, ον, in cœlo errans, epith. stellarum. A πλάζω.

Ἠεροφοίτης, ὁ, idem quod ἠεροφοίτις, *Orph.*

Ἠεροφοίτις, ιδος, ἡ, per aerem means; (2) quæ in tenebris vagatur, quæ obscuritate septa, vel aliorum oculis latens, incedit. Epith. Furiarum. Ex ἠήρ et φοιτάω, *eo.*

Ἠερόφοιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, per aerem vagans; (2) aerius. Ex iisd.

Ἠερόφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, voce aerem replens, valde clamans. Ex ἠήρ et φωνή.

Ἤερτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀείρω.

Ἠῆρ, ἠέρος, ὁ ἡ ἡ, *Poet.* pro ἀήρ, aer.

Ἦεσαν, 3. plur. plusq. perf. ind. act. *Att.* pro ἦισαν, ab εἶμι, *eo.*

Ἡζάνθην, aor. 1. ind. pass. verbi ἀζαίνω.

Ἤθα, perf. ind. med. *Att.* pro εἴωθα, seu εἴθα, ab ἔθω, *consuesco.*

Ἠθάδα, *consuetam*, acc. sing. Ab ἠθάς.

Ἠθαλίος, mansuetus, familiaris. Ἦσια δὲ φρονέουσι, καὶ ἠθαλίοι μερόπεσσιν, *Oppian. Cyneg.* 2, 88.

Ἠθάνιον, ου, τὸ, colum. Ab ἠθεῖν.

Ἠθὰς, άδος, ὁ ἡ ἡ, familiaris, adsuetus, consuetus. Ἠθὰς εἰμί πως τῶν τῇδε μύθων, *Soph. El.* 372. Τῶν γὰρ ἠθάδα φίλων νέοι μολόντες ὑπ' ἀδίκοισι, *Eurip. Andr.* 819. Τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἠθάδων κάδιον' ἐξίν, *Eurip. Cycl.* 249. Ab ἦθος.

Ἠθεῖν, præs. inf. act. *contr.* pro ἠθίειν, ab ἠθίω.

Ἠθεῖος, εία, εῖον, venerandus, colendus; ἠθεῖε, vox junioris ad seniorem reverentiæ causa; germane venerande, colende frater. A θεῖος, (vel potius pro ἠθῖος, nisi sit ab ἦθος, *Etm.* q. v.)

Ἤθελε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐθέλω.

Ἠθέλησα, *volui*, a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ἤθελον, *volebam*, imperf. ind. act.

Ἤθεος, idem quod ἠθῖος, juvenis, adolescens; (2) cælebs. Οἱ δὲ τ' ἠθέων λεκτοί, *Soph. Œd. Tyr.* 18. (2) ὁ γάρ ἐστιν ἤθεος, non enim est cælebs, *Eurip. Phœn.* 952.

Ἠθίω, ῶ, colo, per colum mitto. Ab ἦθος.

Ἠθμα, *colavi*, perf. ind. act. v. ἠθίω.

Ἠθμήριον, ου, τὸ, vas in quo aliquid percolatur. Ἐν ἠθμηρίοις πλεκτοῖς ἐπὶ τὴν κίδην, *Strab.* 3, 320. male in edit. ἠθετηρίοις vel ἰσθμηρίοις. male quoque ἐπὶ τὴν πίσην, vel ἐπὶ τῇ κίδῃ, quod reponit *Casaubonus.*

Ἠθμὸς, οῦ, ὁ, qui colat:

Ἠθίζω, f. ίσω, colo. Ab ἠθίω.

Ἠθικὸς, ἡ, όν, ethicus, moralis, moratus; τὰ ἠθικὰ, præcepta morum, sc. διδάγματα· (2) colatus. Ab ἦθος, vel ἤθω.

Ἠθικῶς, *adv.* moraliter; (2) morate, modeste; (3) graviter, severe.

Ἤθισις, εως, ἡ, percolatio. Ab ἠθίζω.

Ἠθισμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

Ἠθιστήριον, ου, τὸ, rete, nassa. Ab eod.

Ἠθμάριον, ου, τὸ, parvum colum, saccellus. Dim. ab ἠθμός.

Ἠθμοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, coli formam habens.

Ἠθμὸς, οῦ, ὁ, colum, qualus. Ab ἤθω.

Ἠθογράφος, ου, ὁ, qui morum notationes scripsit. Ab ἦθος et γράφω.

Ἠθολογία, ας, ἡ, figura rhetorica, quum verba moresque alicujus oratione exprimuntur. Ab ἠθολόγος.

Ἠθολόγος, ὁ, morum effictor, mimus.

Ἠθοποιέω, ῶ, mores exprimo.

Ἠθοποιητικῶς, accommodate ad mores exprimendos, vel affectus.

Ἠθοποιΐα, ας, ἡ, morum adfectuumve expressio. Ab

Ἠθοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, mores instituens; (2) mores exprimens. Ex ἦθος et ποιέω.

Ἤθος, εος, τὸ, unde usitatum pl. ἤθεα, ἤθη, domicilium, mansio, sedes consuetæ.

Ἦθος, τὸ, ingenium, indoles, morum quædam proprietas; (2) mores, affectus, natura, proprietas.

Ἠθροισμένως, gregatim, confertim. Ab ἀθροίζω.

Ἤθυμεν, imperf. ind. act. *Att.* et *contr.* pro ἐθύομεν, a Θυμόω.

ΗΘΩ, colo, percolo, f. ἤσω, unde a. 1. part. ἥσας, i. e. ἠθίσας.

Ἤϊα, τὰ, viatica; (2) paleæ.

Ἤϊε, 3. sing. perf. ind. med. *Ion.* pro ἦκε, ab εἶμι.

ΗΪ'ΘΕΟΣ, ου, ὁ, adolescens, juvenis; (2) cælebs: Venerem non expertus.

Ἥϊκτο, 3 sing. plusq. perf. ind. pass. *Poet.* pro εἴκτο, ab εἴκω.

Ἤϊμεν, 1. pl. plusq. perf. ind. med. *Att.* pro ἤειμεν, ab εἶμι.

Ἤϊξα, a. 1. ind. act. verbi αἴσσω.

Ἤϊξαι, 2. sing. perf. ind. pass. *Poet.* pro εἶξαι, ab εἴκω.

Ἠϊόεις, όεσσα, όεν, habens altas ripas sive magnum littus. Ab ἤϊών, *ripa.*

Ἠϊόνεσσι, *littoribus*, dat. pl. *Ion.* pro ἠιόνεσσι.

Ἠϊονῆσαι, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro αἰονῆσαι, ab αἰονάω.

Ἠιόνιος· vide ἠόνιος. Ab ἠιών.

Ἤϊος, ία, ιον, jaculandi peritus. Ab ἵημι.

Ἵϊς, *quibus*, dat. pl. *Poet.* pro ἷς, et hoc *Ion.* pro οἷς, ab ὅς, ἥ, ὅ, *quæ*, fœm. ab ὅς, *qui.*

Ἵϊσαν, 3. pl. a. 1. ind. *Poet.* pro ἷσαν, ab εἶμι.

Ἵϊσκεν, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἵσκω.

Ἵϊσσομαι, a. 1. ind. act. verbi αἴσσω.

Ἵϊχθην, *incurri*, a. 1. ind. pass. verbi αἴσσω.

Ἵϊχι, pro ἧχι, et hoc pro ᾗ, *ubi.*

ΗΪ'Ω'Ν, όνος, ἡ, littus, ripa.

Ἧκε, aor. 1. ind. act. verbi ἵημι.

ΗΚΑ, *adv.* leniter, quiete, sensim, submisse.

Ἧκα, *comedi*, perf. ind. act. verbi ἔδω.

Ἧκα, *misi*, aor. 1. ind. act. verbi ἵημι.

Ἥκαζον, imperf. ind. act. *Att.* pro εἴκαζον, ab εἰκάζω.

Ἠκαλόεις, έσσα, όεν, lenis, quietus. Ab

Ἠκαλὸς, ἡ, όν, tranquillus, quietus. Ab ἧκα.

Ἧκασας, 2. sing. aor. 1. verbi εἰκάζω, *Att.* pro εἴκασας. Αὐτὸς ἧκασας καλῶς, ipse conjecisti probe, *Soph. El.* 662.

Ἧκασι, 3. pl. perf. ind. act. verbi ἧκω.

Ἤκαχεν, *dolui*, aor. 2. ind act. verbi ἀκαχίω.

Ἧκε, 3. sing a. 1. ind. act. verbi ἵημι.

Ἧκεν, plusq. perf. ind. act. *Att.* pro εἶκεν, ab εἴκω.

Ἦκεν, *Poet.* pro ἦν, ἄν, ἐὰν, si, an.

Ἠκεσάμην, aor. 1. ind. med. verbi ἀκέομαι.

Ἠκεσος, έση, εσεν, stimulo nondum domitus, stimulum nondum expertus. Ex ἡ pro α priv. et κεντέω, (et inus. κέομαι, *Etm.*)

Ἠκηκόεσσι, plusq. perf. ind. med. *Att.* pro ἀκηκόεσσι, ab ἀκέω.

Ἠκισάμην, aor. 1. indic. med. verbi αἰκίζω.

Ἤκιστα, *adv.* minime. Ab

Ἧκιστος, ίστη, ιστον, minimus. Ab ἧκα, (cujus comp. est primitus ἡκίων, deinde usitatius ἧττων, *Etm.*)

Ἠκολέθει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἠκολούθει.

Ἠκολέθησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀκολουθέω.

Ἠκόμεν, 1. pl. imperf. ind. act. verbi ἥκω.

Ἠκόσμημαι, perf. ind. pass. verbi ἀκοσμέω.

Ἤκου, *Ion.* pro ἦκα, *certe.*

Ἤκουν, perf. indic. act. verbi ἀκέω.

Ἠκούσα, *audivi*, a. 1. ind. act.

Ἠκούσθην, ης, η, aor. 1. ind pass.

Ἠκριβωμένος, perf. part. pass. verbi ἀκριβόω.

Ἠκριβωμένως, *adv.* accurate. Ab ἠκριβωμένος, part. perf. pass ab ἀκριβόω.

Ἠκρίβωσα, aor. 1. ind. act. verbi ἀκριβόω.

Ἠκριόατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἀκροάομαι.

Ἠκρωτηριασμένος, perf. part. pass. verbi ἀκρωτηριάζω.

Ἦκτο 3. sing plusq. perf. ind. pass. v. ἄγω.

Ἧκτωρ, ὁ, qui it, seu vadit, *Man.* Ab ἥκω.

Ἠκυσάσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. v. ἀκυρόω.

ΗΚΩ, f. ἥξω, venio, accedo, pervenio, veni; pertineo, attineo. Ἥκει σοι ὅλεθρος. *Dem.* εἰς Ἀττικὴν, *Idem.* ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *Xen.* ἐπὶ τὴν τριτοσίαν, *Dem.* πρὸς ὑποψίαν, *Xen.* Ἥκειν eleganter adhibetur pro εἶναι. Ὅς ἐκ παντοίας ἥκων γενεᾶς ἄριστος πολυπόνων Ἀχαιῶν, *Soph. Aj.* 636. Οὔτος πεντογόνων ἴσως ἥκων ἀδινὸς ὕστερος, hic majorum forte nulli secundus, *Id. Phil.* 180. Ὁ δ' ἐνθάδ' ἥκων, ille in hoc statu, id est, sic lacessitus, *Id. Phil.* 377.

Ἠλάθην, a. 1. ind pass. v. ἐλαύνω, pro ἐλάω.

Ἠλακα, perfect. indic. act. verbi ejusd.

Ἠλαίνω, insanio; ἠλαίνονται, vagantur. Κορυδαλίδες ἠλαίνονται, cassitæ vagantur, *Theocrit.* 7, 23. Ab ἠλιὸς, pro quo ἠλαὸς, *Hes.*

ΗΛΑΚΑ'ΤΗ, ης, ἡ, colus; *in pl.* τὰ ἠλάκατα, ων, fusus; (2) fila, stamina; lanæ colui circumvolutæ; (3) suprema pars mali nautici. Ἐπ' ἠλακάτην ἐρύσαντες, cum vela expansa essent in supremam mali partem, *Apoll. Rhod.* 1, 565. Hinc

'Ηλακατῆνις, pisces quidam a similitudine coli ita dicti.

'Ηλακατώδης, ες, coli similis; (2) ad colum pertinens.

'Ηλάλαξα, aor. 1. ind. act. verbi ἀλαλάζω.

'Ηλάμην, aor. 1. ind. med. v. ἅλλομαι, salio.

'Ηλασι, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. ἐλαύνω.

'Ηλασκάζω, idem quod seq. *Odyss.* 9, 457.

'ΗΛΑ'ΣΚΩ, vagor, errabundus circumeo; (2) declino, devito; (3) errabundum fugito, vagabundum declino, *Il.* 2, 470.

'Ηλάστιον, imperf. ind. act. verbi ἀλαστίω, *Il.* 15, 21.

'Ηλάστρεις, 2. sing. imperf. ind. act. pro ἠλάστρεες, ab ἐλαστρέω.

'Ηλατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἅλλομαι.

'Ηλαττονῦντο, 3. pl. imperf. ind. med. *contr.* pro ἠλαττονίοντο, ab ἐλαττονίω.

'Ηλάττωσα, aor. 1. ind. act. verbi ἐλαττόω.

'Ηλγηκα, *dolui*, perf. ind. act. verbi ἀλγέω.

'Ηλγυν, imperf. ind. act. pro ἤλγεον.

'Ηλιγξα, aor. 1. ind. act. verbi ἐλίγκω.

'Ηλιμμαι, perf. ind. pass. verbi ἀλείφω.

'Ηλιφα, *unxi*, perf. ind. act. verbi ejusd.

'Ηλικτρον, ου, τό, electrum, succinum; (2) metallum ex auro et argento conflatum; (3) lapis crystallinus. Ab ἠλέκτωρ.

'Ηλίκτρος, ου, ἡ, idem et ab eod.

'Ηλικτροφανής, ές, ὁ ᾗ ἡ, instar electri fulgens, splendidus. Δακρύων τὰς ἠλεκτροφαεῖς αὐγὰς, lacrymarum electro pellucidos splendores, *Eurip. Hippol.* 740. Ex ἤλεκτρον et φάω, *luceo.*

'Ηλεκτρώδης, ες, electro similis; (2) de excretione, cum splendicat et relucet.

'Ηλίπτωρ, ορος, ὁ, sol.

'Ηλίματος, άτη, ατον, vanus, stultus. Ab ἠλίης.

'Ηλιμάτως, *adv.* frustra, stulte. A præc.

'ΗΛΕΟ'Σ, ὰ, όν, stultus, stolidus.

'Ηλιυα, a. 1. ind. act. *Poet.* et *Æol.* pro ἤλιυσα, ab ἀλιύω.

'Ηλιυθέρωσα, a. 1. ind. act. verbi ἠλιυθερόω.

'Ηλίλατο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Att* pro ἐλήλατο, ab ἐλαύνω, pro ἐλάω.

'Ηληλίμμην, plusq. perf. ind. pass. *Att.* pro ἠλίμμην, vel ἀληλίμμην, ab ἀλείφω.

'Ηλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι.

'Ηλθον, a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro ἦλυθον.

'Ηλθοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἦλθον.

'Ηλιάζω, fut. άσω, et άξω, ad solem expando, soli expono. Hinc ἡλιάζομαι, apricor; (2) in Heliæa judico. Ἀλλ' ἢν ἴδῃ ἡλιάζεις, in foro sedebis, *Aristoph. Lys.* 380. Ab

'Ηλιαία, ας, ἡ, Heliæa, forum Athenis, in quo causæ publicæ agebantur. Ab ἥλιος, (concio, vel congressus populi, &c. in vet. plebiscitis et aliis monumentis ἁλία, ab ἀλίω, *congrego*, ἄλης, *confertus*, ἀλίω et ἀλίζω, *congrego*, Ern.)

'Ηλιακὸν, οῦ, τὸ, solarium, locus apricus. Ab

'Ηλιακὸς, ὴ, όν, solaris. Ab ἥλιος.

'Ηλιὰς, άδος, ἡ, scil. κόρη, Solis filia:

'Ηλιάδες, Heliades, Solis filiæ:

'Ηλίασις, εως, ἡ, insolatio, apricatio; (2) judicandi munus in Heliæa:

'Ηλιαστήριον, ου, τὸ, locus ad apricandum, solarium. Ab eod.

'Ηλιαστὴς, οῦ, ὁ, judex in Heliæa. Ab ἡλιάζω.

'Ηλιαστικὸς, ὴ, όν, heliasticus, judicialis.

'Ηλιάω, ῶ, solem refero, ut sol candeo. Ab ἥλιος.

'Ηλιβάτας, pro ἠλίβατος, ου, ὁ, errabundus.

'Ηλίβατος, ου, ὁ ᾗ ἡ, tam altus, ut uni soli sit pervius, altissimus; (2) profundus. (2) ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι γενοίμαν, *Eurip. Hipp.* 731. Ex ἥλιος et βαίνω, *vado*: vel etiam ἠλίβατος, tam altus aut profundus ut accessum frustretur. Ab ἁλιτεῖν, *aberrare*, et βάσις, *gressus.*

'Ηλιεῖον, τὸ, fanum solis, *Eust.*

'Ηλίευεν, imperf. ind. act. verbi ἁλιεύω.

'Ηλίθα, *adv.* frustra; (ab ἄλη, *error*, Ern.) (2) copiose, valde; (3) simul.

'Ηλιθιάζω, f. άσω, stulte ago, stultus ac stupidus sum. Ab

'ΗΛΙ'ΘΙΟΣ, ία, ιον, stultus, stolidus, brutus, insipiens, sensu communi destitutus.

'Ηλιθιότης, ητος, ἡ, stoliditas, stultitia. A præc.

'Ηλιθιόω, ῶ, f. ώσω, stultum reddo. Ab eod.

'Ηλιθίως, *adv.* stulte, stolide. Ab eod.

'Ηλιθιοεργὸς, ὸν, stulte agens. Ex ἔργον.

'ΗΛΙΚΙ'Α, ας, ἡ, statura; (2) ætas; (3) adolescentia, juventus, ætatis vigor; (4) ætas bello apta, juventus, apta bello gerendo; (5) ætas senilis; (6) ætas, i. e. sæculum; (7) altitudo. Hinc

'Ηλικιώτης, ου, ὁ, par ætate, æqualis.

'Ηλικιώτις, ιδος, ἡ, cœva. A præc.

'ΗΛΙ'ΚΟΣ, ίκη, ίκον, quantus, quam magnus; (2) quam potens.

'Ηλιοδῆσθαι, perf. inf. pass. verbi ἀλιοδέω.

'Ηλιξ, ικος, ὁ ᾗ ἡ, qui ejusdem est ætatis.

'Ηλιόζηλτος, ον, idem quod

'Ηλιόζολος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui solis radiis quasi feritur, soli expositus; (2) solis radiis ictus, liquefactus, &c. furore, aliove morbo tactus. Ex ἥλιος et βάλλω.

'Ηλιοιδὴς, ους, ὁ ᾗ ἡ, soli similis, *in superl.* clarissimus. Ex εἶδος. Hinc

'Ηλιοιδῶς, *adv.* specie solis.

'Ηλιοκαὴς, ους, ὁ ᾗ ἡ, perustus a sole, exustus in sole. Ex ἥλιος et καίω. Hinc

'Ηλιοκαΐα, ας, ἡ, ardor sive æstus solis; (2) insolatio.

'Ηλιοκάμινος, ου, ὁ, fornax solaris, caminus solaris, vaporarium solare.

'Ηλιοκάνθαρος, ου, ὁ, scarabæus solaris.

'Ηλιόκαυστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, sole tostus, sole exustus. Ex ἥλιος et καίω.

'Ηλιόκινητρις, ιδος, ἡ, qu. dic. solipunga; musca in æstu solari pungens. A κίνητρον.

'Ηλιομανὴς, ους, ὁ ᾗ ἡ, sole gaudens, epith. cicadæ. Ab μαίνομαι.

'Ηλιόμορφος, ου, ὁ ᾗ ἡ, solis formam habens.

'Ηλιόπους, οδος, ὁ, heliotropium magnum.

'ΗΛΙΟΣ, ου, ὁ, sol.

'Ηλιοσκόπτος, ου, qu. dic. solem spectans, helioscopium, tithymali species comas cum sole circumagens. A σκοτὸς.

'Ηλιοστερὴς, ους, ὁ ᾗ ἡ, sole privatus; (2) sole privans, inumbrans. (2) ἡλιοστερὴς κυνῆ, galerus obumbrans caput, *Soph. Œd. Col.* 313. Ex στερέω.

'Ηλιοτρὴς, ους, ὁ ᾗ ἡ, a sole tritus, per quem sol incedit aut meat, soli expositus. A τρίβω.

'Ηλιότυκτος, ον, a sole ortus seu creatus. A τεύχω.

'Ηλιοτρόπιον, ου, τὸ, herba solaris, heliotropion; (2) solarium, horologium. A τρέπω.

'Ηλιοφάνεια, ας, ἡ, solaris claritas. Ab

'Ηλιοφανὴς, ους, ὁ ᾗ ἡ, solis splendorem habens; (2) sole illustratus. A φαίνω.

'Ηλιόω, ῶ, f. ώσω, insolo, in sole expono, inde solis modo splendeo, nitesco; ἡλιῶσα, nitida. Hinc *in pass.* ἡλιόομαι, ῶμαι, sole illustror, a sole uror. Ab ἥλιος.

'Ηλίσκοντο, 3. pl. imp. ind pass. v. ἁλίσκω.

'Ηλίσκος, ου, ὁ, claviculus, parvus clavus. Dim ab ἦλος, *clavus.*

'Ηλιτεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἁλιτέω.

'Ηλιτενὴς, ὁ ᾗ ἡ, altus; quasi ad solem usque pertinens. Ab ἥλιος et τείνω.

'Ηλίτης, ου, ὁ, clavaris. Hinc ἡλῖτις, ιδος, ἡ, squama æris quæ e clavis decutitur. Ab ἦλος.

'Ηλιτοεργὸς, ὁ, qui aberravit ab opere suscepto, *Suid.*

'Ηλιτόμηνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, aberrans a mensibus, ante justos menses natus. Ab ἁλιτέω et μὴν, *mensis.*

'Ηλιτόφωτος, ον, improbos ulciscens. Epith. Furiarum. Ab ἁλιτεῖν et ποινὴ, *pœna.*

'ΗΛΙΨ, ιπος, ἡ, calceus, *Schol. Theocr.*

'Ηλιώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, solem referens, soli similis.

'Ηλιωθῆς, aor. 1. part. pass. v. ἡλιόω.

'Ηλιῶσα, sc. κόμη, flava, solem referens, *Anac.*

'Ηλίωσις, εως, ἡ, insolatio, apricatio.

'Ηλιῶτις, solaris. Ἡλιῶτις ἀκτὶς, *Soph. Trach.* 697.

'Ηλκον, imperf. ind. act. *Dor.* pro εἵλκον, ab ἕλκω.

'Ηλκωμένος, perf part. pass. verbi ἑλκόω.

'Ηλλάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. v. ἀλλάσσω.

'Ηλλαγμένος, *mutatus*, perf. part. pass.

'Ηλλαξα, *mutavi*, aor. 1. ind. act.

'Ηλλοιώμαι, perf. ind. pass. verbi ἀλλοιόω.

'Ηλλοτριώνται, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ἀλλοτριόω.

'Ηλοειδὴς, ὁ ᾗ ἡ, clavi formam habens.

'Ηλοήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀλοάω.

'Ηλοήσιν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀλοιδέω, *Poet.* pro ἀλοάω.

'Ηλόκιντρον, ου, τὸ, calcar. Ab ἦλος et κέντρον.

'Ηλοκόπος, ου, ὁ, faber clavorum. A κόπτω.

'ΗΛΟΣ, ου, ὁ, clavus; (2) oleæ morbus, qui et fungus; (3) tubercula callosa potissimum in plantis et digitis pedum, etiam in albo oculorum.

'Ηλὸς, ὴ, όν, stolidus. Ab ἠλὸς, (ἄλη, *Ern.*)

'Ηλόστροπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, clavo percussus aut fixus; (2) clavo trajectus. Ex τύπτω.

'Ηλόω, ῶ, fut. ώσω, clavo, figo, configo. Ab ἦλος.

'Ηλπικα, perf. ind. act. verbi ἐλπίζω.

'Ηλυγάζω, fut. άσω, obumbro, obtenebro; (2) occulto. Ab ἠλύγη. Unde

'Ηλυγαῖος, αία, αῖον, umbrosus, opacus.

'Ηλύγη, ης, vel ἠλυγὴ, ῆς, ἡ, tenebræ, umbra. A λύγη, (ab α priv. et λύκη, *lux*: unde Latine *hallucinari*, Ern.)

'Ηλυγίζω, f. ίσω, idem quod ἠλυγάζω. Hinc

'Ηλυγισμὸς, οῦ, ὁ, obumbratio; (2) obscuritas.

'Ηλυθα, perf. ind. med. verbi ἔρχομαι.

'Ηλυθον, *veni*, a. 2. ind. act.

'Ηλυξα, a. 1. ind. act. verbi ἀλύσκω.

'Ηλύσιον, scil. πεδίον, Elysius campus.

'Ηλυσις, εως, ἡ, adventus, ingressus, itio, *Eurip. Herc.* 1140. Ab ἔρχομαι.

'Ηλφον, 1. sing a. 2. ind. act. verbi ἅλφω, vel ἀλφάνω.

'Ηλωκα, perf. ind. act. v. ἅλωμι, pro ἁλίσκω.

'Ηλώμην, *vagabar*, imperf. ind. verbi ἀλάομαι. Φυγάς σφιν ἦξω πτωχὸς ἠλώμην ἐγώ.

'Ηλων, a. 2. ind. act. verbi ἅλωμι, pro ἁλίσκω.

'Ηλωσαν, 3. plur. a. 1. ind. act.

'Ημα, ατος, τὸ, telum, missile, jaculum. Ab ἵημι, *mitto.*

'Ημάθηνεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἠμάθυνεν, ab ἀμαθύνω.

'Ημαθώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, arenosus. Ab ἄμαθος.

'Ημαθώντα, acc. sing. *Ion.* pro ἀμαθώντα.

'Ημαθώδης, τὸ, arena, *Anac.*

'Ημαθώδης, arenosus.

'ΗΜΑΙ, ῆσαι, ῆται, sedeo.

'Ημαρ, ατος, τὸ, dies. Ἐπ' ἦματι, quotidie, *Soph. Œd. Col.* 688. Ab ἡμέρα, (potiùs ab εἰμί. Vid. *Ern.*)

'Ημαρτες, 2. sing. a. 2. ind. act. v. ἁμαρτάνω.

'Ημάρτηκα, *peccavi*, perf. indic. act.

'Ημαρτημένως, *adv.* perperam, opp. ὀρθῶς.

'Ημαρτον, *peccavi*, aor 2. ind. act.

'Ηματίη, *adv.* quotidie, assidue, *Hom.*

'Ημάτιος, ία, ιον, diurnus. Ab ἦμαρ.

'Ημάτωμαι, perf. ind. pass. verbi αἱματόω.

'Ημβλακον, aor. 2. ind. act. verbi ἀμβλακίω.

'Ημβλύθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi ἀμβλύω.

'Ημβροτον, aor. 2. ind. act. verbi ἁμβροτέω.

'Ημέας, *nos*, acc. plur. *Ion.* pro ἡμᾶς.

'Ημιδαπὸς, ὴ, όν, qui est e nostro, sc. solo, nostras. Ex ἡμεῖς et ἴδαφος, *solum.*

'Ημείδετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. ἀμείδω.

'Ημείδηκα, perf. ind. act. verbi ἀμοιδάω.

'Ημείων, *nostrûm*, gen. plur. *Ion.* pro ἡμῶν.

'ΗΜΕΚΤΕ'Ω, ægre fero, indignor.

'Ημελημένως, perf. part. pass. verbi ἀμελέω.

'Ημελημένως, *adv.* incuriose, negligenter.

'Ημιλλε, 3. sing. imperf. ind. act. v. μίλλω.

'Ημίλυν, 3. pl. imperf. indic. act. *contr.* pro ἠμίλιον, ab ἀμιλέω.

'ΗΜΕ'Ν, *conjunct.* et, atque.

'Ημεν, 1. plur. imperf. ind. verbi εἰμί.

'Ημεν, *esse*, præs. inf. *Ion.* pro εἶναι.

'Ημενος, *sedens*, præs. part. verbi ἧμαι.

'ΗΜΕ'ΡΑ, ας, ἡ, dies; (2) pro tempore, Hebraizantes;

braizantes; (3) καθ' ἡμέραν, quotidie; μεθ', interdiu; πρὸς, versus diem, sub lucem Πᾶσαν ἡμέρην, [sub. κατὰ,] quotidie, in dies Ἡ γυνὴ ἐπίτιξ ἔσσα πᾶσαν ἡμέρην, uxoris partus in dies expectabatur, *Herodot.* 1, 111. Pessime Gronov. ἡμέρα, idem quod βιός Δύλιος ἡμέρα, servitus. Παλαῖα ἡμέρα, senectus, *Soph. Aj* 627. Ἡμέραν παρ' ἡμέραν, alternis diebus, *Plutarch. de tuenda Sanitate*, 132.

Ἡμερεύω, f. εύσω, diem transigo, in opere diem totum versor. Ab ἡμέρα.

Ἡμερέων, gen. pl. *Ion.* pro ἡμερῶν.

Ἡμερήσιον, ου, τὸ, merces diurna; (2) diarium Ab

Ἡμερήσιος, ία, ιον, vel ἡμερήσιος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui est unius diei, diurnus. Ab ἡμέρα.

Ἡμερία, ας, ἡ, *Dor.* ἀμερία, dies

Ἡμερίδης, ου, ὁ, mitis. Ab ἥμερος.

Ἡμερίδιον, ου, τὸ, diecula. Dim. ab ἡμέρα.

Ἡμερινὸς, ἡ, ὸν, diurnus. Ab eod.

Ἡμέριος, ον, idem; ἡμερία, *supp'e* ὥρα, diurnum tempus. Τί δ' ἀνήλλαχται τῆς ἀμερίας νυξὶ ἥδε βάρος, quamnam pro hesterno statu nox hæc invexit gravis infortunii viam, *Soph. Aj.* 208. (2) unicum diem durans. Ἡμέριοι, homines mortales; πολύμοχθον γένος ἀμερίων, *Dor.* pro ἡμερίων, *Euripid. Iphig. in Aul.* 1331.

Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, mansueta, cicur; (2) vitis sativa, ab hominibus culta; ad differentiam agrestis, *Hom.* Ἄγχι δὲ σοῖο ἡμερίδος, *Apol. Rhod.* 3, 219. Καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄσχον, *Aristoph. Ach.* 997. Ab ἥμερος.

Ἡμερήσιος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui in diem vivit; (2) victum quotidie mendicans. Ex βίος, *vita*, vel *victus*.

Ἡμεροδιωκτὴς, οῦ, fœnerator diurnus; Epith Menippi, *Diog. L.*

Ἡμεροδρομέω, ῶ, sum cursor, sum a pedibus; (2) totum diem curro. Ab

Ἡμεροδρόμος, ου, ὁ, qu. dic. cursor diurnus, qui cursum die conficit; (2) tabellarius; (3) qui est a pedibus. Ex ἡμέρα et δρόμος.

Ἡμερόδρυς, υος, ἡ, arbor glandifera, species quercus.

Ἡμεροθαλὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, placide et benigne vigens seu pullulans; (2) placide virescere et pullulare faciens. Ex ἥμερος et θάλλω.

Ἡμεροθηρικὸς, ὴ, ὁ, interdiu venans.

Ἡμεροκαλλὲς, τὸ, sc. ἄνθος, et

Ἡμεροκαλλὶς, ίδος, ἡ, flos uno die vigens.

Ἡμεροκλέπτης, ου, ὁ, fur diurnus, *Ph.*

Ἡμερόκοιτος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui tota die dormit. Ex ἡμέρα et κοίτη, *lectus*.

Ἡμερολιγδὸν, *adv.* singulos dies numerando:

Ἡμερολικτέω, ῶ, fut. ήσω, quotidie numero, dies supputo. Ex ἡμέρα et λέγω.

Ἡμερολογεῖν, *dies numerare*, præs. inf. act

Ἡμερολογίον, et ἡμερολόγιον, ου, τὸ, diarium, calendarium, fasti. Ex iisd.

Ἡμερονύκτιον, ου, τὸ, diei et noctis spatium. Ex ἡμέρα et νύξ.

Ἡμεροποιέω, mansuetum reddo. Ex ἥμερος.

Ἡμεροποιὸς, qu. dic. mansuefactor.

ΗΜΕΡΟΣ, ου, ὁ ἢ ἡ, mansuetus, cicur, mitis, placidus; (2) sativus.

Ἡμεροσκοπέω, ῶ, fut. ήσω, speculor interdiu.

Ἡμεροσκοπεῖον, vel ἡμεροσκόπιον, diurnæ speculationis locus. Ab

Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, diurnus speculator, excubias diurnas agens. A σκοπός.

Ἡμερότης, ητος, ἡ, mansuetudo. Ab ἥμερος.

Ἡμεροτροφὶς, ἡ, idem quod χοίνιξ, *Ath.*

Ἡμερόφαντος, ον, interdiu conspicuus seu visus. A φαίνω.

Ἡμερόφοιτος, ου, ὁ ἢ ἡ, interdiu oberrans. Ex ἡμέρα et φοιτάω.

Ἡμεροφύλαξ, ακος, ὁ, custos diurnus.

Ἡμερόφωνος, ου, ὁ ἢ ἡ, diem inclamans seu vocans, i. e. lucem. Ex ἡμέρα et φωνή.

Ἡμερόω, ῶ, f. ώσω, mansuefacio, cicuro; ἡμερῶμαι, mansuefio. Ab ἥμερος. Hinc

Ἡμέρωμα, ατος, τὸ, mitigatio, mansuefactio.

Ἡμερωρεῖν, interdiu custodire, *Suid. Hes.* Ex ἡμέρα et ὠρέω.

Ἡμέρως, *adv.* mansuete, placide, modeste; *comp.* ἡμερωτέρως, mansuetius.

Ἡμέρωσις, ως, ἡ, mansuefactio. Ab ἡμερόω.

Ἧμες, *esse*, præs. inf. *Dor.* pro εἶναι, ab εἰμί.

Ἡμετέρησιν, dat. pl f. g. *Ion.* pro ἡμετέραις.

Ἡμετὲρ ως, pro ἡμέτερος, *Anac.*

Ἡμέτερος, έρα, ερον, noster; (2) qui nobiscum facit. Ab ἡμεῖς.

Ἡμέων, *nostrûm*, gen. pl. *Ion.* pro ἡμῶν.

Ἡμημένος, perf part pass. verbi ἁμάω.

Ἧμην, *eram*, imperf. ind. med. verbi εἰμί.

Ἧμην, *sedebam*, imperf. ind. med. verbi ἧμαι.

Ἧνεγκ, 3. sing aor. 1. ind act. verbi ἀμάω.

Ἧνὶ, pro φημὶ, dico, *Aristoph. Ran.* 37. *Nub.* 1145; καΐ, ἦνὶ, καΐ, puer, *inquam*, puer. Hinc ἦν δ' ἐγὼ, dicebam; ἦ δ' ὅς, dicebat, inquit, *apud Atticos*.

Ἡμιαμφόριον, ου, τὸ, amphoræ dimidium, urna. Ex ἥμισυς et ἀμφορεὺς, *et sic reliqua deinceps, ab* ἥμι, *incipientia*.

Ἡμίανδρος, ου, ὁ, semivir. Ἡμίανδροι, semimares. Ab ἀνήρ.

Ἡμιάνδρωτος, ου, ὁ, semihomo, semivir.

Ἡμιάνωρ, ορος, ὁ, semivir.

Ἡμιάρτιον, ου, τὸ, genus panis hemicycli figura. *Hes.* ἡμίαρτον. Ab ἄρτος.

Ἡμιασσάριον, ου, τὸ, semissis.

Ἡμιασφάγαλον, ου, τὸ, semitalus.

Ἡμιβάρβαρος, ου, ὁ ἢ ἡ, semibarbarus.

Ἡμίβιος, ον, media vita, *Man.*

Ἡμιβριχὴς, et ἡμιβραχὴς, ίος, ὁ, dimidia ex parte rigatus, semimadidus.

Ἡμιβρότης, ου, ὁ, semivir, centaurus. Ἵππων ἡμιβρότων, *Oppian. Cyneget.* 11, 7.

Ἡμίβροχος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem. Ab βρέχω.

Ἡμιβρὼς, ῶτος, ὁ ἢ ἡ, semesus. Ab βρώσκω.

Ἡμίβρωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem.

Ἡμιγένειος, ου, ὁ ἢ ἡ, semibarbatus.

Ἡμιγενὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, semigenitus, i. e. imperfectum genus habens, quasi semicreatus, inchoatus. A γίνομαι.

Ἡμίγυμνος, ου, ὁ ἢ ἡ, seminudus.

Ἡμιγύναιξ, et

Ἡμίγυνος, ου, ὁ ἢ ἡ, semivir.

Ἡμιδαὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, semesus; (2) semidivisus; (3) semiustus. A δαίω.

Ἡμιδάϊκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, semioccisus. A δαΐζω.

Ἡμιδαμὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, semidomitus. A δαμάω.

Ἡμιδὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, cui dimidium deest, semivacuus, semiplenus. A δέομαι.

Ἡμιδιπλοΐδιον, ου, τὸ, dimidiata diplois, semicinctium, vestimenti muliebris genus. A διπλοΐς.

Ἡμίδουλος, ου, ὁ ἢ ἡ, semiservus, *Eurip. Andr.* 943.

Ἡμιεκτέον, ου, τὸ, dimidiatus sextarius, dimidium sextarii. Ex ἥμισυς et ἕκτος.

Ἡμίεκτον, ου, τὸ, idem et ex iisd.

Ἡμίελλην, ὁ ἢ ἡ, semigræcus.

Ἡμιεργὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, semifactus, ad dimidium factus; (2) inchoatus. Ab ἔργον.

Ἡμίεργος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem.

Ἡμίετις, τὸ, dimidius annus. Ab ἔτος.

Ἡμίεφθος, ου, ὁ ἢ ἡ, semielixus, semicoctus.

Ἡμιζώνιον, ου, τὸ, semicinctium. A ζώνη.

Ἡμίζωος, ου, ὁ ἢ ἡ, semivivus.

Ἡμίηλος, ου, ὁ ἢ ἡ, dimidia ex parte soli expositus; (2) ad dimidium siccatus. Ab ἥλιος.

Ἡμιθαλὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, semiviridis A θάλλω.

Ἡμιθανῆ, acc. sing. *contr.* pro ἡμιθανέα, ab

Ἡμιθανὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, semimortuus. A θνήσκω.

Ἡμιθείαινα, ης, ἡ, semidea. Ab

Ἡμίθειος, ου, ὁ ἢ ἡ, semideus, indiges, heros; ἡμίθειοι, indigetes, divi.

Ἡμίθηλυς, ὁ, semimas, semivir, eviratus. Τὸν ἡμίθηλυν Ἄττιν, *Anacr. Od.* 13.

Ἡμιθὴρ, ῆρος, ὁ, semiferus.

Ἡμιθνὴς, ῆτος, vel ἡμίθνης, ητος, ὁ, semimortuus. A θνήσκω.

Ἡμίθνητος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem; (2) semideus; (3) qui alternis vicibus vivit vel moritur. Ex eod.

Ἡμίθραυστος, ου, ὁ ἢ ἡ, semifractus. A θραύω.

Ἡμιθωράκιον, ου, τὸ, dimidius thorax.

Ἡμιϊουδαῖος, ὁ, semijudæus.

Ἡμικάδδιον, vel ἡμικάδιον, ου, τὸ, dimidius cadus. A κάδδος, vel κάδος.

Ἡμίκακος, ου, ὁ ἢ ἡ, semimalus. semipravus; (2) non plene bonus; (3) neglectus.

Ἡμικάκως, *adv.* semiprave, non omnino bene, ægre. Τίως μὲν ἦν, ἀλλ' ἡμικάκως ἴσως σκόμην, *Aristoph. Thesmoph.* 449.

Ἡμίκαυστος, ου, ὁ ἢ ἡ, semiustus, dimidia ex parte crematus. Ex ἡ et καίω.

Ἡμίκαυτος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

Ἡμίκινος, ου, ὁ ἢ ἡ, semivacuus, semiplenus.

Ἡμικέραμος, ου, τὸ, urna. A κέραμος.

Ἡμικεφάλαιον, et ἡμικεφάλιον, nec non ἡμικέφαλον, ου, τὸ, sinciput. A κεφαλή.

Ἡμικλάδιυτος, ου, ὁ ἢ ἡ, semiputatus. A κλαδεύω.

Ἡμίκλαστος, ου, ὁ ἢ ἡ, semifractus A κλάω.

Ἡμικλήριον, ου, τὸ, dimidia hæreditas, dimidium bonorum. A κλῆρος.

Ἡμικόριον, ου, τὸ, dimidia pars cori. A κόρος.

Ἡμικοτύλη, ης, ἡ, dimidia cotyla.

Ἡμικοτυλιαῖος, αία, αῖον, qui est cotylæ dimidiatæ. Ab

Ἡμικοτύλιον, ου, τὸ, cotyla seu hemina dimidiata. A κοτύλη.

Ἡμίκρανα, ας, ἡ, dimidia capitis pars; (2) medium capitis. A κρανία.

Ἡμικρανία, ας, ἡ, dolor circa dimidium sive medium capitis. Ab ἡμίκρανον. Hinc

Ἡμικρανικὸς, ὴ, ὁ, hemicrania laborans.

Ἡμίκρανον, ου, τὸ, dimidia capitas pars; sinciput. A κράνον.

Ἡμικρὴς, ὁ, semicretensis.

Ἡμικύαθος, ου, ὁ, semicyathus, *Aret.*

Ἡμικύκλιον, ου, τὸ, semicirculus, semiorbis, hemicyclium:

Ἡμικύκλιος, ου, ὁ ἢ ἡ, semicirculi figuram habens, semicircularis. A κύκλος.

Ἡμικυκλιώδης, ες, idem.

Ἡμίκυκλος, ου, ὁ, semicirculus, hemicyclus.

Ἡμικυλίνδριον, ου, τὸ, semicylindrus. A κύλινδρος.

Ἡμίκυστρον, ου, τὸ, semimodius.

Ἡμικύων, ονος, ὁ ἢ ἡ, semicanis.

Ἡμιλάσαυρος, ου, ὁ ἢ ἡ, nequam.

Ἡμιλέπισος, ου, ὁ ἢ ἡ, semidecorticatus, ad dimidium ovo exclusus. A λεπίζω.

Ἡμίλεπτος, ον, semiexclusus, sc. ex ovo. A λέπω.

Ἡμίλευκος, ου, ὁ ἢ ἡ, semialbus.

Ἡμιλιτραῖος, αία, αῖον, selibris, semilibris.

Ἡμίλιτρον, ου, τὸ, selibra, semilibra, libra dimidiata; (2) semiobolus, sex ærei. A λίτρα.

Ἡμίλωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, semilotus. A λούω.

Ἡμιλοχία, ας, ἡ, dimidia cohors. A λόχος.

Ἡμιλοχίτης, ου, ὁ, qui præest ἡμιλοχίᾳ.

Ἡμιμαθὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, semidoctus. A μανθάνω.

Ἡμιμαινάδες, Mænades, Nymphæ, Bacchæ.

Ἡμιμανὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, semiinsanus. A μαίνομαι.

Ἡμιμάραντος, ου, flaccidus, semiaridus. Στέφανοι ἡμιμάραντοι, *Luc.* A μαραίνω.

Ἡμιμάσσητος, ου, ὁ ἢ ἡ, semimansus. A μασσάομαι.

Ἡμιμέδιμνος, ου, ὁ, semimedimnus.

Ἡμιμέβρυος, ου, ὁ ἢ ἡ, semiebrius.

Ἡμιμερὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, dimidiæ partis. A μέρος.

Ἡμίμικτος, ου, ὁ ἢ ἡ, semiplenus.

Ἡμίμιτρον, ου, τὸ, dimidium mensuræ, v. gr. modii.

Ἡμιμηνιαῖος, α, ον, semimenstruus. A μήν.

Ἡμιμήνιον, τὸ, semimenstruum, mensis dimidius. Ab eod.

Ἡμίμναιον, ου, τὸ, dimidia mina. A μνᾶ.

Ἡμιμόριον, ου, τὸ, et ἡμιμοίριον, dimidiata pars, altera pars.

Ἡμιμόχθηρος, ου, ὁ ἢ ἡ, semimalus.

Ἡμίνα, ας, ἡ, hemina, dimidium sextarii, cotyla, acetabulum. Ab ἥμισυς.

Ἡμινέρος, ὁ, coracinus piscis, *Soph. ap. Ath.*

Ἡμίξεστον, hemina, dimidius sextarius.

Ἡμίξηρος, ὁ ἢ ἡ, semiarefactus, sideratus.

Ἡμιξύρητος, ου, ὁ ἢ ἡ, semirasus. A ξυράω.

Ἡμιοβόλιον, ου, τὸ, semiobolus.

Ἡμιόδιον, ου, τὸ, semita, *Philox.* Ab ὁδὸς, *via*.

Ἡμιόδιος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui dimidia parte præst itineribus.

'Ημιολία, ας, ἡ, navis piratica, myoparo.
'Ημιολιασμὸς, οῦ, ὁ, pensio sescupli. Ab
'Ημίολος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem; ex ὅλος, *totus*.
'Ημιολὶς, ἡ, subintell. μοῖρα, sescupla portio, idem quod ἡμιολία.
'Ημιόνειος, ε, ὁ ϗ ἡ, mularis. Ab ὄνος.
'Ημιονηγὸς, ὁ, ἡ, agaso mulorum, mulio. Ex ἡμίονος et ἄγω.
'Ημιονικὸς, ἡ, ὸν, mularis. Ab ἡμίονος.
'Ημιόνιον, ε, τὸ, herba quædam, *asphodelon* alias dicta; (2) avis quædam. Ab eod.
'Ημιονὶς, ίδος, ἡ, stercus muli, *vp. Hipp.* pro ἡμιόνεια ὀνίς.
'Ημιονίτης, ε, ὁ, mularis.
'Ημιονῖτις, ίδος, ἡ, mularis; (2) mulum pariens.
'Ημίονος, ε, ὁ ϗ ἡ, mulus, vel mula; (2) idem quod ἡμιόνιον. Ab ὄνος.
'Ημίοπλος, qu. dic. semermis. Ab ὅπλα, *arma*.
'Ημίοποι αὐλοὶ, tibiæ pauciorum foraminum. Ab ὀπή.
'Ημίοπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, semiassus; (2) semicoctus. Ab ὀπτάω.
'Ημιοφανὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, qui ex dimidio apparet. A φαίνω, (rectius, ἡμιφανής.)
'Ημιπαγὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, semiconcretus. A πηγνύω.
'Ημιπαθὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, partem adfectus, vel vitiatus. 'Ημιπαθέα μέρεα, *Aret.* A πάθος.
'Ημιπαίδευτος, semidoctus. *Suid.* indoctus.
'Ημιπαχὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, suffertus. A παχύς.
'Ημιπέλεκκον, et ἡμιπελέκιον, τὸ, securicula, *Ep. V. L.*
'Ημιπέλεκον, ε, τὸ, securis uno tantum latere scindens, ab una tantum parte acuta. Ex πέλεκυς.
'Ημίπεπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, semicoctus.
'Ημιπνευστικὸς, αία, αἷον, semicubitalis.
'Ημίπνους, ου, semianimis.
'Ημιπλίθριον, ε, τὸ, dimidium jugeri.
'Ημιπληκτικὸς, ἡ, ὸν, hemiplexia laborans. Ab
'Ημιπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, dimidia parte percussus. A πλήττω. Hinc
'Ημιπληξία, ας, ἡ, dimidii corporis resolutio, paralysis, hemiplexia, quæ est partis corporis, sicut apoplexia totius corporis.
'Ημιπλῆρης, ες, ὁ ϗ ἡ. semiplenus.
'Ημιπλήρωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, semiplenus.
'Ημιπλίνθιον, ε, τὸ, dimidius later; ἡμίπλινθοι, semilateres. A πλίνθος.
'Ημίπνικτος, ε, ὁ ϗ ἡ, semisuffocatus.
'Ημίπνους, *contr.* ἡμίπνους, ε, ὁ ϗ ἡ, semianimis, semivivus. A πνέω, *spiro*.
'Ημιποδιον, ε, τὸ, pes dimidius. A πούς.
'Ημίπολον, ε, τὸ, dimidium poli, i. e. cœli media pars, *Hes.* A πόλος.
'Ημιπόνηρος, ὁ ϗ ἡ, semimalus, semimalignus.
'Ημίπους, οδος, semipes.
'Ημίπτωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, semirutus, qui dimidia ex parte corruit. A πίπτω.
'Ημίπυρος, ε, ὁ ϗ ἡ, semiustus, semiardens.
'Ημιπυῤῥος, ε, ὁ ϗ ἡ, semirufus.
'Ημιπύρωτος, ον, semicombustus, seu semicalidus.
'Ημίρομβος, ὁ, et ἡμιρόμβιον, τὸ, genus fasciæ, semirhombus.
'Ημιῤῥαγὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, semifractus, semilacer, interruptus. A ῥήσσω.
'Ημιῤῥίπως, adv. moderate, mediocriter, leniter. A ῥοπή.
'Ημίρυπος, ον, semisuccidus, subsordidus.
'Ημισάλευτος, ε, ὁ ϗ ἡ, dimidia ex parte concussus et agitatus, semiebrius. A σαλεύω.
'Ημισαπὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, semiputris, qui ex parte computruit. A σήπω.
'Ημισελλίδος, ὁ, semisperans, *Steph.*
'Ημίσεμα, ατος, τὸ, dimidium, dimidia pars.
'Ημισέω, dimidius sum; (2) dimidia ex parte æquo; (3) ad dimidias partes redigo. Ab ἥμισυς.
'Ημισίκλιον, τὸ, dimidiatus siclus.
'Ημίσοφος, ε, ὁ ϗ ἡ, leviter sapiens.
'Ημίσπασος, ε, ὁ ϗ ἡ, semivulsus, semiavulsus. A σπάω.
'Ημισταδιον, ε, τὸ, semistadium. Hinc
'Ημισταδιοῦς, α, ον, dimidium stadii æquans.
'Ημιστατὴρ, ῆρος, ὁ, semistater, genus nummi.
'Ημιστίχιον, ε, τὸ, hemistichium, dimidium versus. A στίχος, *versus*.
'Ημιστρατιώτης, ε, ὁ, semimiles, miles semivir.
'Ημισρόγγυλος, η, ον, semiteres, semicircularis.
'Ημισυ, εος, τὸ, dimidium, altera pars, semis.
'ΗΜΙΣΤΣ, σια, συ, *gen.* εος, ίας, εος, dimidius, semi, semis.
'Ημισφαγὴς, ὁ ϗ ἡ, semimactatus. A σφάττω.
'Ημισφαίριον, ε, τὸ, dimidiata sphæra, dimidium globi, *Æsch Socr.* 3, 19. (2) cœli dimidium. A σφαῖρα.
'Ημιτάλαντον, ε, τὸ, semitalentum.
'Ημιτάριχος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui media ex parte seu mediocriter est salsamentum.
'Ημιτέλεια, ἡ, dimidium, semis, *Luc.*
'Ημιτέλειος, α, ον, dimidius.
'Ημιτέλεσος, ε, ὁ ϗ ἡ, dimidia ex parte absolutus, imperfectus. Ab
'Ημιτελὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, idem. Δόμος ἡμιτελὴς, domus vacua, vidua; nam Schol. ad hunc locum interpretatur ἀφῃρημένος τῆ ἑτέρᾳ τῶν δισποτῶν, *Il.* 2, 701. A τέλος.
'Ημιτετράγωνον, ε, τὸ, dimidium quadratum.
'Ημίτμητος, ον, in duas partes sectus.
'Ημιτόμης, ε, ὁ, cui alter testiculus exsectus est. Ex τέμνω.
'Ημιτομίας, ε, ὁ, idem.
'Ημιτόμιον, ε, τὸ, dimidia pars, dimidium.
'Ημίτομος, ε, τὸ, idem; (2) latus; (3) genus fasciæ *apud Medicos*, quod et ἡμίρομβος. Ab
'Ημίτομος, ὁ ϗ ἡ, dimidiatus; (2) piscis genus.
'Ημιτόνιον, ε, τὸ, dimidia pars toni, semitonium. A τόνος.
'Ημίτραυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, semibalbus.
'Ημιτριβὴς, ὶς, paululum detritus. A τρίβω.
'Ημιτρίγωνον, ε, τὸ, dimidium triangulum.
'Ημιτριταῖος, αία, αἷον, semitertianus.
'Ημιτρίβιον, ε, τὸ, indumentum lineum, fimbria; (2) sudarium, fascia.
'Ημιτύμβιον, ε, τὸ, dimidium, h. e. parvum bustum, parvum sepulchrum. A τύμβος.
'Ημίυπνος, ε, ὁ ϗ ἡ, semisomnis.
'Ημιφαὴς, ὶς· vide ἡμιφανής.
'Ημιφάλακρος, ε, ὁ ϗ ἡ, semicalvus.
'Ημιφάριον, ε, τὸ, dimidia vestis pars. A φᾶρος.
'Ημίφαυλος, ον. dimidia parte futilis, i. e. nullius pretii in aliquo genere.
'Ημιφλιγὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, semiustus. A φλίγω.
'Ημίφλεκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem.
'Ημίφωνος, ε, ὁ ϗ ἡ, dimidiatam vocem edens; (2) litera semivocalis. A φωνή.
'Ημίχλωρος, ε, ὁ ϗ ἡ, semiviridis.
'Ημιχοαῖος, αία, αῖον, dimidium continens congium, semisextarius. A χοῦς.
'Ημίχους, *contr.* ἡμίχους, ε, ὁ ϗ ἡ, idem et ex eod. dimidii congii capax, *Aristot.* Hinc et ἡμίχυν, sc. ἀγγεῖον, dimidius congius.
'Ημιχοίνικος, ε, ὁ ϗ ἡ, dimidiam chœnicem continens.
'Ημιχοινιξ, ικος, ἡ, dimidiata chœnix.
'Ημιχολώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, subbiliosus.
'Ημιχόριον, ε, τὸ, altera pars chori bipartiti.
'Ημίχρηστος, ε, ὁ ϗ ἡ, non satis bonus, subimprobus.
'Ημίχρυσος, ε, ὁ ϗ ἡ, ex dimidia parte aureus.
'Ημίχωσος, ε, ὁ ϗ ἡ, semirutus. A χωννύω.
'Ημιψυγὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, idem quod
'Ημίψυκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, semifrigefactus, semigelatus. A ψύχω.
'Ημίψυχος, ε, ὁ ϗ ἡ, semianimis. A ψυχή.
'Ημιωβολιαῖος, αία, αῖον, semiobolaris, semiobolum pretio æquans; (2) vilis, exigui pretii. Ab
'Ημιωβόλιον, ε, τὸ, semiobolus, dimidia oboli pars. Hinc et τὰ ἡμιωβόλια, ων, vasa minimi pretii. Ab eod.
'Ημιώβολον, ε, τὸ, idem et ab eod.
'Ημιώριον, ε, τὸ, semihora. Ab ὥρα.
'Ημμαι, perfect. ind. pass. verbi ἅπτω.
'Ημοιρηκὼς, perf. part. act. verbi ἀμοιρέω.
'ΗΜΟΣ, *adv. Poet.* quando, quum.
'Ημὸς, ἡ, ὸν, noster, *Poet.* Ab ἡμεῖς.
'Ημοσύνη, ης, ἡ, jaculatio, seu jaculandi peritia. Ab ἥμων.
'Ημπισχόμην, *induebar*, imperf. ind. pass. vel med. *Poet.* pro ἀμπισχόμην, ab ἀμπίσχω.
'Ημπισχόμην, aor. 2. ind. med. verbi ἀμπίσχω.
'Ημπισχόμην, imperf. ind. pass. verbi ἀμπίσχω.
'Ημπόλησι, 3. sing. a ind. act. verbi ἐμπολέω.
'Ημύνατο, *ultus est*, 3. sing. aor. 1. ind. med.
'Ημυνε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀμύνω.
'Ημύσιες, όισσα, όιν, qui solet inclinare seu cadere. Ab ἡμύω.
'Ημυσι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἡμύω.
'Ημύσιις, *cecicerit*, 3. sing. aor. ejusd. *Æol.* format *Il.* 4, 290.
'ΗΜΥ'Ω, fut. ύσω, inclino, cado, demitto. 'Εσί τ' ἠμύει ἀταχύϊσιν, *Il.* 2, 148.
'Ημφαγνίεν, imperf. ind. act. pro ἠμφαγνόεσκον, ab ἀμφαγνέω.
'Ημφιμίνος, perf. part. pass. verbi ἀμφίνυμι.
'Ημφίσαλλεν, imperf. ind. act. verbi ἀμφισάλλω.
'Ημφίγνων, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠμφιγνόεσκον, ab ἀμφιγνοέω.
'Ημφιννύμην, imperf. ind. pass. v. ἀμφίεννυμι.
'Ημφίεσα, *vestivi*, aor. 1. ind. act.
'Ημφίεσμαι, *indutus sum*, perf. ind. pass.
'Ημφιεσμένον, acc. sing. perf. part. pass.
'Ημφισβήτεον, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠμφισβήτειον, ab ἀμφισβητέω.
'Ημων, ονος, ὁ, jaculator. Ab ἵημι, *mitto*.
'ΗΝ, *conj.* si, pro ἐὰν, si. Hinc ἢν μὴ, nisi.
'Ην, *dixi*, Poet. pro ἔφην, aor. 2. verbi φημί.
'Ην, *misi*, aor. 2. ind. verbi ἵημι.
'Ηνάγκασα, aor. 1. ind. act. verbi ἀναγκάζω.
'Ηναγκασμένως, *adv.* coacte.
'Ηναιδηκότες, nom. pl. perf. part. act. verbi ἀναιδέω.
'Ηνάλωσα, aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀνήλωσα, ab ἀναλίσκω.
'Ηναντιώθην, aor. 1. ind. pass. verbi ἐναντιόομαι.
'Ηναξε, aor. 1. ind. act. verbi ἀνάσσω.
'Ηναρε, *interfeci*, aor 1. ind act. verbi ἐναίρω.
'Ηνασσεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum νι φίλκε.
'Ηνδανον, imperf. ind. act. verbi ἀνδάνω.
'Ηνδραγαίηκίναι, perf. inf. act. v. ἀνδραγαθέω.
'Ηνδρώθην, aor. 1. ind. pass. verbi ἀνδρόω.
'Ηνεγκα, a. 1. ind. act. verbi φέρω, pro ἤνεγκον.
'Ηνεγκαν, *tulerunt*, 3 pl. aor. ejusd.
'Ηνεγκον, *tuli*, aor. 2. ind. act. verbi ejusd.
'Ηνεγμαι, *latus sum*, perfect. indic. pass.
'Ηνείθην, aor. 1. ind. pass. verbi αἰνέω, *laudo*.
'Ηνεικα, *tuli*, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤνεγκα.
'Ηνεῖπε, *edixit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro ἀνεῖπε, ab ἀνέπω.
'Ηνείχθην, aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἠνέχθην, a φέρω.
'Ηνειχόμην, *sustinebam*, imperf. ind. med. *Att.* pro ἀνειχόμην, a verbo ἀνέχομαι. Συμφορᾶϊς δ' ἠνειχόμην, sustinui propter mala mea, *Eurip. Androm.* 981.
'Ηνεκέως, *adv.* diu multumque, longo tempore. Ab
'ΗΝΕΚΗΣ, ές, ὁ ϗ ἡ, porrectus, protentus in longitudinem; (2) perpetuus, continuus.
'Ηνεμόεις, όεσσα, όεν, ventosus, spectans sublimia, superna, nempe ea quæ circa astra, sub astris, in auris, fiunt aut apparent. Καὶ ἠνεμόεν φρόνημα, sublimiumque rerum scientiam, *Soph. Antig.* 354.
'Ηνεμόφοιτος, ον, aera vadens, aerius, *Steph.* Ab ἄνεμος et φοιτάω.
'Ηνεμώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, idem, *Hes.*
'Ηνεικον, *dixi*, aor. 2. ind. act. verbi ἐνίκω.
'Ηνεσα, *laudavi*, aor. 1. ind. act. verbi αἰνέω.
'Ηνεσχέθην, aor. 1. ind. pass. verbi ἀνέχω.
'Ηνεσχόμην, aor. 2. ind. med. *Att.* pro ἀνεσχόμην. Μήτης δὲ σ' ἡ τεκοῦσα ταῦτ' ἠνέσχετο; *Eurip. Elect.* 264.
'Ηνετο, imperf. pass. vel med. verbi ἄνω, quod vide. *Herodot.* 1, 190.
'Ηνίχθην, *delatus sum*, aor. 1. ind. pass. v. φέρω.
'Ηνέωγα, perf. ind. med. *Att.* pro ἀνέῳγα, ab ἀνοίγω.
'Ηνεῴχθησαν, *operti sunt*, 3. pl. aor. 1. ind. pass.
'Ηνήλωμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro ἀνήλωμαι, ab ἀναλίσκω, pro ἀναλόω.

'Ηνηνάμην,

Ἠνηνάμην, *renui*, aor. 1. ind. med. verbi ἀναίνομαι.
Ἦνθε, *venit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ἦλθε, ab ἔρχομαι.
Ἦνθον, aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ἦλθον.
Ἠνθισμένες, perf. part. pass. verbi ἀνθίζω.
ΗΝΙ', *adv.* ecce.
ΗΝΙ'ΚΑ, ας, ἡ, habena, lorum, retinaculum; ἀφ' ἡνίας, ad sinistram a dextra.
Ἠνιάζω, fut. άσω, fræno. A præc.
Ἠνίγμαι, perf. ind. pass. verbi αἰνίττομαι.
Ἠνίδι, *ecce*, Dor. pro ἰνίδε, ab ἰνίδω.
Ἠνίηται, 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀνιάω.
ΗΝΙ'ΚΑ, *adv.* quum, quando, *apud Atticos de hora diei*, qua hora? *ut et* πηνίκα, qua?
Ἡνίον, ου, τὸ, frænum. Ab ἡνία.
Ἡνιοποιεῖον, ου, τὸ, officina habenarum:
Ἡνιοποιέω, habenas conficio; (2) habenas rego et duco; (3) rego, moderor. Ab
Ἡνιοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui habenas facit.
Ἡνιοστροφέω, ῶ, habenas verto, guberno. Ὃς ἅρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ βιβῶς, *Eur. Ph.* 176. Ab
Ἡνιοστρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui habenas flectit, auriga. Ex ἡνία et στρέφω.
Ἡνιοχεία, et ἡνιοχία, ας, ἡ, aurigatio; (2) gubernatio, moderatio, agitatio.
Ἡνιοχεύς, έος, ὁ, auriga; obliqui casus, ἡνιόχης, ἡνιοχῆι, ἡνιοχῆα, *Poet.* Ab
Ἡνιοχεύω, fut. εύσω, habenas teneo, aurigo; (2) moderor, rego. Πόλιν ἡνιοχεύειν, *Epigr.* Ab ἡνίοχος.
Ἡνιοχέω, ῶ, fut. ήσω, idem et ab eod.
Ἡνιοχῆες, *aurigæ*, nom. pl. *Ion.* pro ἡνιοχέες.
Ἡνιόχησις, εως, ἡ, aurigatio. Ab ἡνιοχέω.
Ἡνιοχικὸς, ἡ, όν, ad aurigandum aptus, aurigationis peritus. Ab
Ἡνίοχος, ου, ὁ, auriga. Ex ἡνία et ἔχω.
Ἡνίπαπεν, *dixit*, 3. sing. perf. ind. med. *Poet.* pro ἦνιπε, ab ἰνίπτω.
Ἡνις, ιος, ἡ, annicula. Ab ἔνος, *annus*.
Ἡνισσάμην, aor. 1. ind. med. verbi αἰνίσσομαι.
Ἠνισσάμην, aor. 1. ind. med. verbi ἰνίσσω.
Ἠνίσσετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi αἰνίσσομαι.
Ἠνίχθω, 3. sing. perf. imperat. pass.
Ἤνοθα, *florui*, perf. ind. med. verbi ἀνέθω, *per Metathes.* pro ἀνθέω.
Ἠνοίγην, aor. 2. ind. pass. *Ion.* pro ἀνῴγην, ab ἀνοίγω.
Ἠνοιξα, *aperui*, perf. ind. act. verbi ejusd.
Ἠνοιται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀναφέρω, pro ἀνοίω, *refero*.
Ἦνον, imperf. ind. act. *per Sync.* pro ἤνυον, ab ἀνύω.
Ἠνορέα, ας, vel ἠνορίη, ης, *Ion.* ἡ, vigor, robur: *hinc* virtus *nempe* bellica fortitudo. Ἠνορέηφι πιστοὶδὲς, *Il.* 4, 303. Ἠνορέην ἰρατεινὴν ὤπασαν, *Id.* 6, 156.
Ἤνοχα, *tuli*, perf. ind. med. verbi φέρω.
Ἠνοψ, ῶπος, ὁ ϗ ἡ, sonorus, vocalis; (2) perspicuus, lucidus. Ab ἄνω, pro ἀνύω, et ὄψ, vel ὤψ.
Ἠνσχόμην, 1. sing. aor. 2. ind. med. *contract.* pro ἠνεσχόμην, *ap. Soph. Ann.* 478. Ab ἀνίχω.
Ἧνται, *sedent*, 3. pl. præs. ind. verbi ἧμαι.
Ἤντιον, imperf. ind. act. verbi ἀντίω, *Ion.* pro ἀντάω.
Ἤντητο, 3. sing. imperf. ind. med. v. ἄντομαι.
Ἤντησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἀντάω.
Ἠντιβόλεν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠντιβόλεον, ab ἀντιβολέω.
Ἠντιδίκεν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠντιδίκεον, ab ἀντιδικέω.
Ἤντινα, *quam*, acc. sing. ab ὅστις.
Ἠντληκότες, nom. pl. plusq. perf. part. act. verbi ἀντλέω.
Ἧντο, *sedebant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἧμαι.
Ἤντυν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀνύω.
Ἤνυσα, *perfeci*, aor. 1. ind. act. verbi ejusd.
Ἤνυστρον, ου, τὸ, unus ex ventriculis animalium ruminantium. Ab ἀνύω, *perficio*.
Ἠνωγα, *mandavi*, perf. ind. med. verbi ἀνώγω.
Ἠνωμαι, perf. ind. pass. verbi ἀνόω.
Ἤνωξα, *jussi*, aor. 1. ind. act. verbi ἀνώγω.
Ἠνώρθων, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠνώρθουν, ab ἀνορθόω.
Ἠνώρθωσα, *emendavi*, aor. 1. ind. act.
Ἠνώχλεν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠνώχλεον, ab ἐνοχλέω.
Ἦξα, *veni*, aor. 1. ind. act. verbi ἥκω.
Ἦξα, *fregi*, aor. 1. ind. act. verbi ἄγνυμι.
Ἦξα, aor. 1. ind. verbi αἴσσω, vel ἄσσω. Σὺ δ' ἐκτὸς ἦξας πρὸς τί; *Soph. El.* 1402. Μάτην ἦξ', *Eurip. Iphig. in Aul.* 742.
Ἥξει, *veniet*, 3. sing. fut. 1. ind. act.
Ἧξις, ιος, ἡ, adventus Ab ἥκω.
Ἤξιε, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἠξίου, ab ἀξιόω.
Ἠξίωται, 3. sing. perf. ind. pass.
Ἤξουσι, 3. pl. fut. 1. ind. act. verbi ἥκω.
Ἥξω, *veniam*, fut. 1. ind. act. *Dor.* pro ἥξω.
Ἠοῖ, *auroræ*, dat. sing. *contr.* pro ἠῒ, ab ἠώς.
Ἠοῖος, οία, οῖον, orientalis, matutinus. Ab ἠώς.
Ἤομεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. *Att.* pro εἴομεν, ab εἶμι.
Ἦον, ἴνι, aor. 2. ind. act. *Att.* pro εἶον.
Ἠόνα, *ripam*, acc. sing. ab ἠών.
Ἠόνησας, 2. sing. aor. 1. indic. act. verbi αἰονάω.
Ἠόνιος, ία, ιον, littoralis. Ab ἠών.
Ἠῦς, gen. sing. *contr.* pro ἠόος, ab ἠώς.
Ἧπαρ, ατος, τὸ, hepar, jecur.
Ἡπατήθην, aor. 1. ind. pass. verbi ἀπατάω.
Ἡπατήρια, τὰ, medicamenta hepatis affectibus accommoda, &c. *Steph.* Ab ἧπαρ.
Ἡπατηρὸς, ὰ, όν, hepaticus, hepatarius: Afferunt et ἡπατήρια, scil. φάρμακα, medicamenta hepatica. Ab ἧπαρ.
Ἡπατητικὸς, ἡ, όν, fraudulentus. Ab ἀπατάω.
Ἡπατίας, ου, ὁ, ad hepar pertinens:
Ἡπατιαῖος, α, ον, idem. Ab ἧπαρ.
Ἡπατίζω, fut. ίσω, hepati similis sum; (2) ad hepatis colorem vergo.
Ἡπατικὸς, ἡ, όν, jecoralis; (2) qui jecoris inflammatione aut alio vitio laborat.
Ἡπάτιον, ου, τὸ, jecusculum. Ab ἧπαρ.
Ἡπατίτης, ου, ὁ, jecoralis; (2) lapidis genus.
Ἡπατῖτις, ίδος, ἡ, jecoraria, ut vena, morbus.
Ἡπατοειδὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, jecinori similis.
Ἧπατος, ου, ὁ, piscis quidam a jecinoris colore nomen sortitus. Ab ἧπαρ.
Ἡπατοσκοπέω, ῶ, fut. ήσω, extra consulo.
Ἡπατοσκοπία, ας, ἡ, jecinoris inspectio, haruspicina. Ab
Ἡπατοσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, haruspex, extispex, qui ex inspecto victimæ jecinore futura colligit. Ex ἧπαρ et σκοπέω.
Ἡπατουργὲς, ὁ ϗ ἡ, hepatis dissector, *ap. Lycophr. si lectio vera, quod non videtur*, Ern.
Ἡπατώριον, ου, τὸ, eupatorium, herba.
Ἧπαφι, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi ἁπαφίσκω.
Ἡπάω, *et* έω, ῶ, fut. ήσω, sarcio. Hinc ἠπήσασθαι.
Ἠπιδανὲς, ἡ, όν, claudus; (2) infirmus; (3) stolidus. Ex η pro α priv. et πίζα, seu πέδον.
Ἠπιδανόω, ῶ, fut. ώσω, debilito. A præc.
Ἠπίλιγτο, 3. sing. imp. ind. pass. verbi ἰπίλγω.
Ἤπιυμαι, perf. ind. pass.
Ἠπίλησα, aor. 1. ind. act. verbi ἀπιλίω.
Ἠπίλιον, imperf. ind. act. pro ἠπίλουν.
Ἠπίλαι, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἠπίλεις.
Ἠπίλησιν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀπιλίω.
Ἠπειρογενὴς, ὲς, in continente natus. A γίγνομαι.
Ἠπείροιο, gen. sing. *Ion.* pro ἠπείρου. Ab
ΗΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, terra continens ac mediterranea; (2) nomen regionis, Epirus.
Ἠπειρόω, ῶ, fut. ώσω, continentem facio, continenti adjicio. Ἀναχωρήσεις κυμάτων θαλάσσας ἠπείρωσαν, *Aristot.* A præc.
Ἠπειρώτης, ου, ὁ, in continente natus; (2) Epirota, quidam ex Epiro. Ab eod.
Ἠπειρωτικὸς, ἡ, όν, ad continentem spectans; (2) Epiroticus. Ab eod.
Ἠπειρῶτις, ίδος, ἡ, mediterranea; (2) Asiatica. (2) δεινὴ γὰρ ἠπειρῶτις ἰὸς τὰ τοιάδε ψυχὴ γυναικῶν, *Eurip. Andr.* 159. Τοῖς δ' ἠπειρώταις, ἐὰν ὅταν εὖ πάσχωσι, χάριν ἴσασιν, Asianis, *Isocrat Panegyr.*
Ἤπειτα, *deinde*, pro ἔπειτα.
Ἠπερόπισμα, ατος, τὸ, res qua aliquem decipimus. Ab ἠπεροπεύω.
Ἠπεροπεὺς, έος, et *Poet.* ῆος, ὁ, impostor, deceptor. Ab eod.
Ἠπεροπεύσας, aor. 1. part. act. verbi ἠπεροπεύω.
Ἠπεροπεύσις, εως, ἡ, fraus, impostura.
Ἠπεροπευτὴς, οῦ, ὁ, idem quod ἠπεροπεύς.
Ἠπεροπεύω, fut. εύσω, decipio, fallo. Ἦ ἐχ' ἄλις ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύις; *Il.* 5, 349. Ab ὄψ, *vox.* (forsan ab ἀπάω, *Ern.*)
Ἠπεχθάνοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Att.* pro ἀπηχθάνοντο, ab ἀπεχθάνομαι.
Ἠπητὴς, οῦ, ὁ, sartor vel sutor. Ab ἠπάω.
Ἠπήτρια, ας, ἡ, sartrix. A præc.
Ἠπήτριον, ου, τὸ, instrumentum quo sutores et sartores in consuendis coriis vel pannis utuntur, subula, acus. Ab ἠπάω.
Ἠπιαλέω, ῶ, epiala febri laboro. Ab
ΗΠΙ'ΑΛΟΣ, ου, ὁ, febris algida, epialus.
Ἠπιάλης, ητος, ὁ, idem.
Ἠπιαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, febrilis. A præc.
Ἠπίαμα, ατος, τὸ, lenimentum. Ab
Ἠπιάω, ῶ, fut. άσω, vel ήσω, mitigo, lenio. Ab ἤπιος.
Ἠπιήθην, aor. 1. ind. pass.
Ἠπιόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lenis, qui mitia dat. Ab ἤπιος et δῶρον.
Ἠπιοδώτης, ου, ὁ, idem, epith. Æsculapii.
Ἠπιόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, benigni et mitis animi.
Ἠπίολη, ἡ, medela, *V. L. Ep.* al. ἠτιόη.
Ἠπίολης, ου, ὁ, idem quod ἠπίαλος.
Ἠπιόλιον, ου, τὸ, Dim. ab
Ἠπίολος, ου, ὁ, bestiola circa lychnum volitans. Dicitur etiam idem esse quod ἠπίαλος.
Ἠπιόμητις, ὁ, idem quod ἠπιόθυμος, Epith. Patris, *Naz.*
Ἠπιόμοιρος, ον, lene fatum sortitus, mite ingenium sortitus.
ΗΠΙΟΣ, ία, ιον, placidus, clemens, mitis, lenis. Οὐδέ πω ἤπιος, nondum placata, *Eurip. Med.* 133. Hinc
Ἠπιότης, ητος, ἡ, lenitas, clementia.
Ἠπιόχειρ, ειρος, ὁ ϗ ἡ, placidus, mitis.
Ἠπίσατο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* et *Att.* pro ἐπίστατο, ab ἐπίσταμαι.
Ἠπισήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀπισέω.
Ἠπιστήθην, *scivi*, *compertus sum*, aor. 1. verbi ἐπίσταμαι. Ἦν δὲ καὶ ἠπιστήθη μὴ πολυτρηγμοσύνῃ, *Herodot.* 3, 15.
Ἠπίσησαν, *diffiderunt*, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἠπίστεν, imperf. ind. act. pro ἠπίστουν. Ἠπίστεον, *noveras*, 2. sing. imperf. ind. verbi ἐπίσταμαι imperf. ἠπιστάμην, ἠπίστασο, *Ion.* ἠπίσαο, *Att.* ἐπίστω, *Euripid. Herc. Fur.* 344.
Ἠπίως, *adv.* leniter, benigne, clementer, æquo animo: ἠπιωτέρως, lenius.
Ἠπόμην, imperf. ind. med. verbi ἔπομαι.
Ἠπόρεν, imperf. ind. act. pro ἠπόρουν, ab ἀπορέω.
Ἦπου, nimirum; (2) certe, profecto; (3) nedum, multo minus; (4) interrogat etiam.
Ἧπται, *tetigit*, *attigit*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἅπτομαι. Ἧπταί μ' αὐτό τοι, lædit me, *Soph. Trach.* 1009.
Ἤπυον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀπύω, vel ἠπύω.
Ἤπυτα, *vociferator*, voc. sing. ab
Ἠπύτης, ου, ὁ, vociferator. Ab
Ἠπύω, sono, sonitum edo, vociferor, clamo. Οὔτ' ἄντιος τόσσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν ἠπύει, *Il.* 14, 399. Ab ἀπύω.
Ἦρ, ῆρος, τὸ, ver; (2) diluculum. Ab ἦαρ.
Ἦρα, τὰ, grata, apta, convenientia. Ab ἐράω, *amare*, vel ἄρω, *apto*. (Ἦρα, gratiam, beneficium, auxilium, *ab antiquo* ἦρ, quod idem significat, *Ern.*) Ἐπὶ ἦρα φέρειν Διΐ, obsequium præstare Jovi, *Il.* 1, 578. sic melius divisim ut sit ἐπίφερειν. Καί μοι σκορπιόδην βεβολημένῳ ἦρα κομίζεις, et mihi a scorpio icto remedium affers, *Orph. de Lapid.* 20, 4.

"ΗΡΑ. ας, ἡ, Juno. Dea vivifica, potentiarum feracium fons et mater.
Ἦρα, *tuli*, aor. 1. ind. act. verbi αἴρω.
Ἦρα, 3. sing. imperf. ind. pro ἦραι, ab ἐράω.
Ἤρᾶτο, *imprecabatur*, 3. sing. imperf. ind. pro ἠράτο, ab ἀράομαι.
Ἡραῖος, αία, αῖον, Junonius. Hinc ἤραιον, τὸ, pro ἡραῖον. Junonis templum; τὰ ἤραια, pro ἡραῖα, ων, Junonia sacra. Ab ἥρα.
Ἡρακλείης, ίεος, *contr.* Ἡρακλῆς, Hercules. Declinatur: Ἡρακλῆς, Ἡρακλέος, Ἡρακλεῖ, Ἡρακλέα, Ἡράκλεις. *Apud Poetas*, Ἡρακλέης, Ἡρακλῆος, Ἡρακλῆι, Ἡρακλῆα, Ἡρακλείην, Ἡρακλῆν.
Ἡρακλείδης, ου, ὁ, Heraclides, filius vel nepos Herculis. Patronym. ab Ἡρακλείης.
Ἡράκλειος, εία, ειον, Herculeus. Hinc τὰ ἡράκλεια, ων, festum Herculis, et τὸ ἡράκλειον, ου, templum Herculis. Ab eod.
Ἡράκλεις. *adv.* Hercle; (2) admirandi cum terrore, indignantis et detestantis
Ἡρακλειτίζω, f. ίσω, sum sectæ Heracliteæ. Ab Ἡράκλειτος.
Ἡρακλειτιστής, οῦ, ὁ, sectator Heracliti.
Ἥραμαι, perf. ind. pass. verbi ἐράω.
Ἤραμην, *sustuli*, aor. 1. ind. med. verbi αἴρω.
Ἦραν, 3. pl. aor. 1. ind. act.
Ἡρανίω, opem fero, gratificor.
Ἡράνθεμον, ου, τὸ, eranthemon, herba. Ex ἦρ, *ver*, et ἄνθος, *floreo*.
"Ηρανες, ου, ὁ, rex. præfectus, opitulator, *Hes.*
Ἤραρα, perf. ind. med. *Att.* pro ἄρηρα, ab ἄρω.
"Ηραρον, *aptaverat*, aor. 2. med. a verbo ἄρω, apto, accommodo, *Il.* 4, 110.
Ἠραρχικός, ἡ, όν, a vere incipiens. Ex ἦρ et ἄρχομαι.
"Ηρας, 2. sing. imp. ind. pro ἤρασ, ab ἐράω.
Ἠρασάμην, *devovi*, aor. 1. ind. med. ἀράομαι.
Ἠρασάμην, captus fui amore, ab ἐράζω pro ἐράομαι, *amo*, ll. 14, 317. Οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο.
Ἠράσθην, aor. 1. ind. pass. verbi ἐράω.
Ἠράσσαο, 2. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἠράσω.
Ἠρατιλία, ἡ, conjugium, *Poll.* Ab ἦρα et τιλίω.
Ἠρᾶτο, 3. sing. imperf. ind. med. *contr.* pro ἠράατο, ab ἀράομαι.
Ἠργαζόμην, imperf. ind. med. *Dor.* pro εἰργαζόμην, ab ἐργάζομαι.
Ἠργάνθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀργαίνω.
Ἤγμαι, perf. ind. pass. verbi ἄρχω.
"Ηδιον, τὸ, rheda, *Suid.*
"Ηεαι, 2. sing. præs. ind. *Ion.* pro ἕεσαι, ab ἕομαι.
Ἡείλην, *delegi*, a. 1. ind. pass. verbi αἱρέω.
"Ηει, 3. sing. imp. ind. act. *contr.* pro ἧειε, a verbo αἱρέω, *eligo*.
"Ηειδον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἰρίθω.
"Ηειδει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. v. ἰρίδω.
"Ηειπον, imperf. ind. act. verbi ἰρίπω.
Ἠρίσατο, 3. sing. aor. 1 ind. med. v. ἰρίδω.
Ἤρτο, 3. sing. imperf. ind. pass. pro ἤειτο, ab αἱρέω.
Ἠρίψαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ἰρίπω.
Ἠρέμα, *adv.* sensim, paullatim, lente, tacite; (2) aliquantum. Ab ἥρεμος. Hinc
Ἡρεμάζω, mœreo; (2) sum quietus.
Ἡρεμαῖος, αία, αῖον, quietus, submissus, lentus. Ab ἥρεμος. Hinc
Ἡρεμαίως, *adv.* sensim, lente.
Ἡρέμας, *adv.* idem quod ἠρέμα. Οἱ δ' ὑπάνευθε ἠρέμας, *Apoll. Rhod.* 3, 169.
Ἡρεμηδόν, *adv.* quietius. Ab ἥρεμος.
Ἡρεμίω, quiesco, quietus sum; (2) infrequens sum, de loco (nisi hoc sit potius ἐρημίω). Ab ἥρεμος. Hinc
Ἡρέμησις, εως, ἡ, ipsa quiescendi actio, quies; (2) perturbationum sedatio.
Ἡρέμης, ου, ὁ, quietus, *V. L.*
Ἡρεμία, ας, ἡ, quies, tranquillitas.
Ἡρεμίζω, f. ίσω, sedo, quiescere facio. Ab
"ΗΡΕΜΟΣ, ἡμη, ημον, quietus, otiosus, mitis, placidus.
Ἦρεν, *tulit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi αἴρω.
Ἠρινός, ἡ, όν, vernus. Ex ἰαρινός, ab ἰάρ.
"Ηρειον, imperf. ind. act. verbi αἱρέω.
"Ηρεπται, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἐρίφω, *tego*.
"Ηρεσα, *placui*, a. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω.
Ἡρίτισα, *elegi*, a. 1. ind. act. verbi αἱρετίζω.
"Ηειτο, 3 sing imperf. ind. pass. verbi ἕομαι.
Ἠριύνησα, a. 1. ind. act. verbi ἐριυνάω.
"Ημαι. perf. ind pass. verbi αἴρω.
"Ημεμαι, 1. pl. perf. ind. act. *per Sync.* pro ἠκάμεμεν.
Ἠρεμώθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐρεμόω.
Ἠρεμωμένος, *vastatus*, perf. part. pass.
Ἤρησεν, plusq. perf. ind med. *Att.* pro ἤρεισε, a verbo ἄρω.
Ἠρήσατο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἐρείδω.
"Ηρης, *Junonis*, gen. sing. *Ion.* pro "Ηρας, ab "Ηρα, *Juno*.
Ἠρήσαντο, 3. pl. a. 1. ind med. verbi αἴρω.
"Ηρθην, aor. 1. ind. pass verbi αἴρω.
"Ηρθρωσας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀρθρόω.
Ἦρι, *adv.* mane; (2) vere. Ab ἦρ.
Ἠριγένεια, ας, ἡ, diluculum producens, auroræ epith. Ex ἦρι et γίνομαι.
Ἠριγενὴς, ους, ὁ ϗ ἡ, vernus; (2) matutinus.
Ἠριγέρων, οντος, ὁ, senecio, herbæ genus cujus flores capillorum modo canescunt. Ex ἦρ et γέρων, *Plin.* 25. *Angl.* GROUNDSEL.
Ἠρεργὴς, ους, ὁ ϗ ἡ, sepulchrorum structor; (2) spoliator sepulchrorum, *Hes.* Ex ἠρίον et ἔργον.
Ἠριὺς, ὁ, defunctus, *Hes.*
Ἤριζον, imperf. ind. act. verbi ἐρίζω.
Ἠριθμημέναι, nom. pl. perf. part. pass. f. g. ab ἀριθμέω.
Ἠρίκει, *contenderat*, 3. sing. plusq. perf. ind. act.
Ἠρικέναι, infin. perf. verbi ἐρίζω. Θεὸς γε μὴν μᾶλιστα περὶ τούτων εἰκὸς ἠρικέναι, *Polyb.* 3, 91.
Ἤρικον, *secui*, a. 2. ind. act. verbi ἐρίκω.
Ἠρινεός, ᾶ, ὁ, candidus.
Ἠρινολόγοι, cicadæ, *Hes.* Ab ἠρινὸς et λέγω.
Ἠρινὸς, ἡ, όν, vernus. Ὡς λειμῶνος ἠρινῷ ϛάχυν, *Eurip. Suppl.* 448. Γῆ τ' ἠρινὴν θάλασσα, *Id. Fragm. Danaes.* Ex ἰαρινός.
Ἠρινοτόκος, ὁ ϗ ἡ, in verno tempore pariens, *Hes.* A τίκτω.
ΗΡΙ'ΟΝ, ου, τὸ, monumentum, sepulchrum.
Ἠριτόλη, ης, ἡ, aurora; (2) dies. Ex τολίω.
"Ηριτον, *cecidi*, a. 2. ind. act. verbi ἐρίπω.
Ἠριτώθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐριτόω.
Ἠριτάλμιγξ, species avis, tanquam vere vel mane buccinator, *Callimachi Fragm. apud Schol. Aristophanis ad Aves*, 884.
Ἠρίσι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐρίζω.
"Ηρκε, *tulit*, 3. sing. perf. ind. act. verbi αἴρω.
"Ηρκει, 3. sing. imp. ind. act. pro ἤρκεε, ab ἀρκέω.
"Ηρκεσε, 3. sing. a. 1. ind. act.
"Ηρκται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἄρχομαι.
Ἠρκὼς, *qui sustulit*, perf. part. act. verbi αἴρω.
Ἤρμαι, *sublatus sum*, perf. ind. pass.
Ἤρμοζε, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἁρμόζω.
Ἡρμοσμένως, *adv.* apte. Ab ἁρμόζω.
Ἤρνεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. pro ἠρνεῖτο: ab ἀρνέομαι.
Ἠρνήσατο, *negavit*, 3. sing. a. 1. ind. med.
"Ηρνυντο, 3. pl. imperf. ind. verbi ἄρνυμαι.
Ἠρξάμην, a. 1. ind. med. verbi ἄρχομαι.
Ἤρξαντο, *cœperunt*, 3. pl. aor. ejusd.
Ἤρξατο, *cœpit*, 3. sing. aor. ejusd.
"Ηρξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἄρχω.
Ἠρόμην, a. 2. ind. med. verbi ἔρομαι.
"Ηρυ, 2. sing. imperf. vel a. 2. ind. med.
Ἤρυσα, *aravi*, a. 1. ind. act. verbi ἀρόω.
"Ηρυντο, 3. pl. imperf. indic. pass. pro ἠρύοντο.
Ἠρῦτο, 3. sing. imperf. ind. pass. pro ἠρύετο, ab αἴρω.
Ἠρτάγη, 3. sing. a. 2. ind. pass.
Ἤρτασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. Ab ἀρτάζω.
"Ηρσα, a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἦρα, ab ἄρω.
Ἤρται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi αἴρω.
Ἤρτο, *sublatus erat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass.
Ἤρτημαι, perf. ind. pass. verbi ἀρτάω.
Ἠρτύνατο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἀρτύνω.
ΗΡΤ'ΤΙΟΝ, ου, τὸ, eryngium, herba. *Angl.* ERYNGO, or SEA-HOLLY.
Ἠρύγγος, ου, ὁ, villus dependens ex mento hircorum; (2) eryngum, herba; (2) ἠρύγγια τὰ τάμνοις ἀθερινίδα ῥίζαν, spicatam radicem eryngi cædas, *Nic. Ther.* 849. Quasi ab εἴριον, *lanugo*.
"Ηρυγε, 3. sing. aor 2. ind. act. verbi ἐρύγω.
ΗΡΤ'ΓΩ, mugio, *Hes.* ἠρύγων, μυκωμένος.
Ἠρύκακε, 3 sing. imperf. ind. act. v ἐρυκάκω.
Ἤρυκεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐρύκω.
"Ηρυον, imperf. ind. act. verbi ἀρύω.
"Ηρυτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass v. ἐρύω.
"Ηρχατο, 3 pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἠργμένοι ἦσαν, ab ἔργω, vel εἴργω.
"Ηρχε, 3. sing. imperf. ind act. verbi ἄρχω.
"Ηρχέην, *inceptus sum*, a. 1. ind. pass.
"Ηρῳ, 2. sing. a. 1. ind. med. verbi αἴρω.
Ἡρῶας, *heroes*, acc. pl. ab ἥρως, *heros*.
Ἡρῶιον, ου, τὸ, herois monumentum, templum. Ab ἥρως.
Ἡρωϊλογίον, ου, τὸ, metrum ex heroicis et elegiacis versibus constans. Ex ἡρῶος et ἐλεγεῖον.
Ἡρώισσιν, dat. pl. ab ἥρως, pro ἡρώσι.
Ἡρώησα, *fluxi*, a. 1. ind. act. verbi ἐρώω.
Ἡρωΐζω, heroice ago; (2) carmen heroicum scribo.
Ἡρωϊκὸς, ἡ, όν, heroicus. Ab ἥρως.
Ἡρωϊκῶς, *adv.* fortiter. A præc.
Ἡρωίνη, et ἡρώνη, ης, ἡ, heroina, i. e. semidea:
Ἡρώϊος, ία, ίον, herous. Ab eod.
Ἡρωΐς, ίδος, ἡ, herois, heroina, heroica.
Ἡρώϊσσα, et ἡρῶσσα, ης, ἡ, idem.
Ἡρωλογίω, res heroum expono, *de poeta Epico.*
Ἡρωλογία, ἡ, historia seu res heroum. Ab ἥρως et λέγω.
"Ηρων, imperf. ind. act. pro ἤρεον, ab ἐράω.
Ἡρῷον, ου, τὸ, heroum, herois fanum seu monumentum, sacrarium, statua; (2) carmen heroicum; (3) epulum solenne in honorem herois. Ab ἥρως.
Ἡρῶος vel ἡρῷος, ῶα vel ῷα, ῶον, vel ῷον, herous. Ab ἥρως, vel ex ἡρώϊος.
"ΗΡΩΣ, ωος, ὁ, heros, semideus. Heroes proprie ordinem ultimum animarum semper comitantium deos componunt: et horum proprietas est magnificentia, venerabilis et sublimis; (2) generosus, potens, fortis.
"Ηρωσσα, ἡ, heroina. Ἡρῶσσαι, Λιβύης τιμήοροι, heroinæ, Libyæ præsides, *Apoll. Rhod.* 4, 1309.
Ἡρώτα, 3 sing. imperf. ind. act. pro ἠρώτας, ab ἐρωτάω.
Ἠρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἠρώτων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. pro ἠρώτασον.
"Ης, *suæ*, gen. sing. ab ἡ, fem. ab ὅς, pro ἑῆς.
"Ης, *eras*, 2. sing. imperf. ind. verbi εἰμί.
Ἤσα, *cecini*, aor. 1. ind. act. verbi ἄδω.
Ἧσαι, 2. sing. præs. ind. act. verbi ἧμαι.
Ἧσαι, aor. 1. infinit. verbi ἀνδάνω, vel potius ἄδω, *placeo*. Καί τί τι γινώσκεις ἔτι σε ζῶντα ἧσαι δυνάμενον αἰτῆσαι, *Heli d.* τ. 10.
Ἦσαν, 3. pl. imperf. ind. verbi εἰμί.
Ἧσας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἧδω.
Ἥσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἵδομαι.
Ἡσίδηκα, perf. ind. act. verbi ἀσιδίω.
Ἧσιι, 3. sing f. 1. ind. verbi ἵημι.
Ἡσίλγημαι, perf. ind. pass. verbi ἀσιλγίω.
Ἡσίλγυνε, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἠσίλγανε, ab ἀσιλγαίνω.
Ἧσιν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵζω.
Ἧσσα, 2. sing. imperf. ind. *Æol.* pro ἦς, ab εἰμί.
Ἧσθαι, *sedere*, præs. inf. verbi ἧμαι.
Ἡσθίνην, a. 1. opt. pass. verbi ἥδομαι.
Ἡσθίνηκα, perf. ind. act. verbi ἀσθενίω.
Ἡσθινήσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act.
Ἡσθίνων, imperf. ind. act. pro ἠσθένουν.
Ἡσθίντες, nom. pl. a. 1. part. pass. v. ἥδομαι.
Ἡσθιτο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. αἰσθάνομαι.
"Ησθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι.
Ἡσθημαι, perf. ind. pass. verbi αἰσθάνομαι.

"Ησθην,

Ἤσθην, aor. 1. ind. pass. verbi ἥδω.
Ἡσθησάμην, a. 1. ind. med. verbi αἰσθάνομαι.
Ἡσθήσθαι, *sensisse*, perf. ind. pass.
Ἡσθήσομαι, fut 1. ind pass. verbi ἥδομαι.
Ἥσθητο, 3 sing plusq. perf. pass. verbi inus. ἐσθίομαι, pro ἵννυμαι, *induor*.
Ἧσθιον, imperf. ind. act. verbi ἐσθίω.
Ἡσθμηνα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἤσθμαινα, ab ἀσθμαίνω.
Ἡσθόμην, a. 2. ind. med. verbi αἰσθάνομαι.
Ἧσι, 3. sing. præs. conj. act *Ion.* pro ᾖ, ab εἰμί.
Ἧσιν, 3. sing. præs. conj. *Ion.* et cum ν ἐφελκ.
Ἥσις, ιος, ἡ, voluptas, delectatio. Ab ἥδω.
Ἥσιον, imperf. ind. act. *contr.* pro ἡσίττιον, ab ἀσιτίω.
Ἥσκιν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤσκει, *contr.* ex ἤσκεε, ab ἀσκέω.
Ἡσκήθην, aor. 1. ind. pass.
Ἤσκηκα, *exercui*, perf. ind. act.
Ἤσκησαν, *exercuerunt*, 3. pl. aor. 1. ind. act.
Ἧσκον, imperf. ind. act. pro ἤσκουν.
Ἧσμαι, perf. ind. pass. verbi ἕζω.
Ἧσμαι, perf. ind. pass. verbi ἥδομαι.
Ἧσμεν, plusq. perf. ind. act. *Att.* et *per Sync.* pro εἰδήκειμεν, ab εἰδέω.
Ἧσο, *eras*, 2. sing. imperf. vel plusq. perf. verbi εἰμί.
Ἡσπάζοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi ἀσπάζομαι.
Ἕσπικα, perf. ind. act. verbi ἀσπίζω.
Ἧσσα, vel ἧττα, ης, ἡ, adversum prælium, clades, inferiores partes. Ab ἧσσων.
Ἡσσάομαι, vel ἡττάομαι, ῶμαι, inferior discedo, superor, vincor, succumbo, *proprie et tropice*. Unde et deditus alicui, nimis amans, &c. *cum gen.* ἡττηθείς, aor. 1. victus; ἡττημένος, perf. victus, ἠσσῆσθαι, victum esse, ἠσσᾶσθαι, præs. vinci. Πικρῶ δ' ἔρωτος ἡττηθήσομαι, *Eur. Hipp.* 731. τῶν συμφορῶν, *Isocr.* τῶν ἡδονῶν, *Xen.* Ab eod.
Ἡσσήθην, aor. 1. ind. pass. ab ἠσσάομαι.
Ἧσσι, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro ᾖσι, ab ἕζω.
Ἡσσητέον, superandum, *Soph.*
Ἧσσον, neutrum ab ἧσσων, minus. Τὸ δ' ἧσσον ἀδικίᾳ νίμεσα, [intellige μέρος,] minus tribuens injustitiæ, *Eurip. Suppl.* 379.
Ἡσσόνως, et ἠττόνως, minus, parum. Ab ἧσσων.
Ἥσσω, acc. *Att.* ab eod.
Ἧσσων, vel ἧττων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, minor, inferior, victus. Οὐκ ἂν γ' ἄλοις ἥσσω μι τῶν αἰσχρῶν ποτε, nunquam me a turpibus devictum argues, *Soph. Antig.* 747. Ἥσσω λαβεῖν, minoris ducere. Ταῦτα πάνθ' ἥσσω λαβεῖν τῆς ἐμῆς σωτηρίας, *Id. ibid.* 439 (2) deditus, obnoxius cupiditati et dulcedini alicujus rei. Ἀλλ' ἴσως τὰς κέρδεις ἅπαντες ἥττονες, vincuntur a lucro, *Aristoph Plut.* 363.
Ἧσται, *sedit*, 3. sing. perf. ind. verbi ἧμαι.
Ἵστασαν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἱστάσαν. Ab ἀφαστίω
Ἧστε, 2. pl. plusq. perf. ind. act. *Att.* et *per Sync.* pro εἰδήκειτε, ab εἰδέω.
Ἧστην, 3. dual. imperf. ind. *Poet.* pro ἦτην, ab εἰμί.
Ἧστον, 2. dual. imperf. ind. *Poet.* pro ἦτον.
Ἧστο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Poet.* pro ἧτο, ab ἧμαι.
Ἡστός, ἡ, όν, jucunditate adfectus, exhilaratus; (2) qui jucunditate adfici potest. Hinc τὸ ἡστόν, ῦ, jucunditas, suavitas. Ab ἥδω.
Ἥστραπτε, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἀστράπτω.
Ἡσυνθίστηκα, perf. ind. act. verbi ἀσυνθετέω.
Ἥσυχα, *adv* quiete, tacite, sensim.
Ἡσυχάζω, f. άσω, quiesco; (2) taceo; (3) tranquille vivo. Ἡσυχάζειν τὼς πόδας, *Thuc.* Ab ἥσυχος.
Ἡσυχαῖος, αία, αῖον, quietus. Ab eod.
Ἡσυχαίτερος, α, ον, placidior, quietior.
Ἡσύχασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἡσυχάζω.
Ἡσυχαστήριον, ου, τὸ, locus in quo degunt ἡσυχασταί. Ab
Ἡσυχαστής, οῦ, ὁ, monachus, solitariam vitam agens. Ab ἡσυχάζω.
Ἡσυχῆ, idem quod ἥσυχα, *item* aliquantum.
Ἡσυχία, ας, ἡ, quies, tranquillitas, silentium, otium. Ab ἥσυχος.
Ἡσυχιότης, ἡ, idem, *Ern.*
Ἡσύχιμος, ον, et
Ἡσύχιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem quod
Ἥσυχος, idem quod ἥσυχα, *Hom.*
ΗΣΤΧΟΣ, υ, ὁ ᾗ ἡ, tranquillus, otiosus.
Ἡσύχως, *adv.* quiete, tranquille. A præc.
Ἡσφαλίσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi ἀσφαλίζω.
Ἥσχαλον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀσχάλλω
Ἡσχολήθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi ἀσχολίω.
Ἡσχύνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. αἰσχύνομαι.
Ἧσω, *mittam*, fut. 1. ind. verbi ἵημι.
Ἥτασιν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἑτάζω.
Ἧτ', ᾗ τε, artic. præpos.
Ἧτε, *eratis*, 2. pl. imperf. ind. verbi εἰμί.
Ἥτει, 3. sing. imperf. ind act. verbi αἰτίω.
Ἡτεκνώθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi ἀτεκνόω.
Ἡτέησεν, plusq. perf. ind. verbi αἰτίω.
Ἦτην, *erant*, 3. dual. imperf. ind. verbi εἰμί.
Ἠτήσασθε, 2. pl. a. 1. ind. med. verbi αἰτίω.
Ἠτήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act.
Ἡτιᾶτο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. αἰτιάομαι.
Ἡτιμάθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀτιμάω.
Ἠτιμάσατε, 2. pl. a. 1. ind. act.
Ἠτίμησε, 3. sing. aor. ejusd.
Ἦτοι, sive, seu, vel, certe. Ab ἤ, *aut*.
Ἡτοίμαζε, 3. sing. imp. ind. act. v. ἑτοιμάζω.
Ἡτοίμασε, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἡτοίμασται, 3. sing. perf. ind. pass.
Ἦτον, 2. dual. imperf. ind. verbi εἰμί.
Ἦτορ, τὸ, animus, anima, cor, pectus.
Ἡτώντο, 3. pl. imperf. ind. pass. pro ἠτέοντο, ab αἰτίω.
Ἠτριαῖος, αία, αῖον, ad imum ventrem pertinens. Ab ἦτρον.
Ἠτριαῖος, αία, αῖον, idem et ab eod.
Ἠτρίδιον, υ, τὸ, tomaculum; (2) sumen, abdomen. Dim. ab eod.
ΗΤΡΙΟΝ, υ, τὸ, stamen; (2) textum. Ἤτρια, χιονώδεια, nitidæ membranæ, chartæ puræ in usum scribendi, *Analecta Brunckii* 2, 195.
ΗΤΡΟΝ, υ, τὸ, imus venter, pars ab umbilico usque ad pubem; (2) interior pars cujuslibet rei, ut medulla, &c. Χλοερῷ νάρθηκος ἀκαλ μίσυ ἦτρον ὀλόψας, viridis ferulæ ex intima parte evellens medullam, *Nicand. Ther.* 595.
Ἧττα· vide ἧσσα.
Ἡττάομαι, ῶμαι· vide ἠσσάομαι. Unde
Ἡττᾶσθαι, præs. inf. med. pro ἡττάεσθαι.
Ἥττημα, ατος, τὸ, defectus; (2) clades; (3) res perperam facta. Ab ἡττάομαι.
Ἡττημένος, perf. part. pass. verbi ἡττάομαι.
Ἡττητία, *adv. posit.* cedendum est. Ἀτὰρ ὑ γυναικῶν ὐδέποτ' ἴσθ' ἡττητία ἡμῖν, *Aristoph. Lys.* 453.
Ἧττον, ονος, τὸ, minus; (2) damnum. Ab Ἧττων· vide ἧσσων.
Ἡτύχει, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἠτύχει, ab ἀτυχίω.
Ἧτω, 3. sing. imperat. *Poet.* pro ἴτω, ab εἰμί.
Ἡΰγει, 3. sing. imperf. ind. act. pro ηὔγει, ab αὐγίω, pro αὐχίω.
Ἠϋγένειος, ου, ὁ ᾗ ἡ, multum barbatus, pulchre barbatus. Ex ηὖ pro εὖ, et γένειον.
Ἡΰγμαι, *vovi*, præt. verbi εὔχομαι, *Att.* pro εὔγμαι.
Ἠΰγμην, *vovebam*, imperf. verbi εὔχομαι, *Att.* pro εὐγμην. Οὕτω γὰρ ηὔγμην, *Soph. Trach.* 610.
Ἡΰδα, 3. sing. imperf. ind. act. pro ηὔδαε, ab αὐδάω.
Ἡϋδάξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Dor.* pro ηὐδάσαντο, ab ευδάζομαι.
Ἠϋδηκώς, perf. part. act. verbi αὐδάω.
Ἡϋδόκησα, a. 1. ind. act. *Att.* pro εὐδόκησα, ab εὐδοκίω, *volo*.
Ἤδδον, imperf. ind. act. verbi εὔδω.
Ἤϋγησα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ηὔξησα, ab αὐαίνω, *arefacio*.
Ἡϋδύνθην, aor. 1. ind. pass. verbi εὐδύνω.
Ἡϋκαίρει, imperf. ind. act. *Att.* et *contr.* pro εὐκαίρεεν, ab εὐκαιρίω.
Ἠϋκόμοιο, *per Diæres.* et *Ion.* pro εὐκόμου.
Ἠΰκομος, υ, ὁ ᾗ ἡ, pulchre comatus, pulchras comas habens. Ex ηὖ pro εὖ, et κόμη.
Ἤϋλει, 3. sing. imperf. indic. act. pro ηὔλει, ab αὐλίω.
Ἠϋλήσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act.
Ἠϋλίσθην, a. 1. ind. pass. verbi αὐλίζομαι.
Ἠϋλόγει, 3 sing. imperf. ind act. pro ηὐλόγει, ab εὐλογίω.
Ἠΰν, *bonum*, acc. sing. *Poet.* pro ἐὖν, ab ἐὺς.
Ἤϋξανε, 3. sing. imperf. ind. act. v. αὐξάνω.
Ἠΰξατο, 3. sing. aor. 1. indic. med. verbi εὔχομαι.
Ἤϋξεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* et cum ν ἐφελκ. pro ηὔξει, ab αὔω.
Ἠΰξετο, 3. sing imperf. ind. med. v. αὔξομαι.
Ἠϋξήθην, aor. 1. ind. pass.
Ἤϋξησα, *auxi*, aor. 1. ind. act.
Ἠϋτορίτο, 3. sing. imperf. indic. med. pro ηὐτορέετο, ab εὐτορίω.
Ἠϋρέμην, aor. 1. ind. med. *Att.* et *per Syncop.* pro εὑρησάμην, ab εὑρίσκω.
Ἠϋρῆσθαι, *inventum esse*, perf inf. pass.
Ἤϋρω, *invenisti*, 2. sing. aor. 1. ind. med.
Ἠΰς, ιος, ὁ, bonus, pulcher; (2) fortis; (3) magnus; (4) generosus. (3) ἠΰς τι μίγας τε, *Il.* 3, 167. Ab ἐΰς.
Ἤϋσα, aor. 1. ind. act. *per Dialysin* pro ηὗσα, ab αὔω.
Ἠΰτε, *adv.* sicut, tanquam. Ab εὖτε, (*Ion.* pro ἕ τι, *integra formula fuit*, ἐφ' ᾧ τρόπῳ, *quem ad modum*, Ern.)
Ἧφα, *nexui*, perf. ind. act. verbi ἅπτω, *necto*.
Ἡφαίστειος, εία, ειον, Vulcanius. Hinc τὸ ἡφαίστειον, ου, Vulcani templum, et τὰ ἡφαίστεια, ων, Vulcanalia, seu Vulcani festum:
Ἡφαίστεια, ων, τὰ. Vulcanalia:
Ἡφαίστειο, gen. sing. *Ion.* pro Ἡφαίστου. Ab
ΗΦΑΙΣΤΟΣ, υ, ὁ, Vulcanus, Deus gubernator naturæ fluentis corporum, et rationarum seminalium universi præses, et fons ignis; (2) ignis, flamma; (3) lux. Ab ἅπτω, *Ern.*
Ἡφαιστόποιος, υ, ὁ ᾗ ἡ, a Vulcano elaboratus. Ὅπλων Ἡφαιστοπόνων κυκλουμένος, *Eur. Iphig. in Aul.* 1072.
Ἡφαιστότευκτος, υ, ὁ ᾗ ἡ, idem. Καὶ τὸ παγχρατὶς σίλας Ἡφαιστότευκτον, *Soph. Phil.* 986.
Ἡφαιστοτεύκτης, ου, idem.
Ἧφασα, a. 1. ind. act. verbi ἀφάω.
Ἡφιεδήκεσαν, 3. plur. plusq. perf. ind. act. verbi ἀφιδίω.
Ἡφίεθην, aor. 1. ind. pass. *Att.* pro ἀφείθην, ab ἀφίημι.
Ἡφνιακῶς, perf. part. act. *Att.* pro ἀφνιακὼς, ab ἀφνιάζω.
Ἥφθα, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Dor.* pro ἥφθη, ab ἅπτω.
Ἡφθαι, *attigisse*, perf. inf. pass. verbi ejusd.
Ἡφίει, 3. sing. imperf. indic. act. *Bœot.* pro ἡφίη, ab ἀφίημι.
Ἥφιεν, 3. sing. a 2. ind. act. cum ν ἐφελκ.
Ἡφυσάμην, a. 1. ind med. verbi ἀφύω.
Ἡφωρίσθαι, perf. inf. pass. v. ἀφορίζω, *termino*.
Ἧχα, *duxi*, præt. verbi ἄγω. Εἰς τοιούτους τόπους ἤχασι σὺς ἰχθύς, *Polyæn.* 3, 3.
Ἠχάω, mendico, *Suid.* Quasi ab ἀχήν.
Ἧχε, *duxit*, 3 sing. perf. ind. act. verbi ἄγω.
Ἠχεῖ, 3. sing. præs. ind. act. pro ἠχέει, ab ἠχέω.
Ἠχεῖον, υ, τὸ, vas seu machina quo sonus editur. Ab eod.
Ἠχέτης, ου, ὁ, sonator, sonorus, ἠχέτα τέττιξ, cicada strepens, canora. Ab ἠχέω. Hinc
Ἠχητικός, ἡ, όν, sonorus, canorus.
Ἠχέω, ῶ, fut. ήσω, sono, resono, tinnio. Ἠχεῖ τις ὡς ἄσημον, ἀλλὰ δυσυχῆ κακυτὸν εἴσω, *Soph. Trach.* 375. (1) τὸ χαλκεον ὡς τάχος ἄχει, vas æneum quam primum pulsa, *Theocr. Idyll.* 2, 36. Ab ἦχος.
Ἠχῆ, ῆς, ἡ, sonus. Ab eod.
Ἠχήεις, ήεσσα, ῆεν, resonans, sonorus:
Ἠχητής, οῦ, ὁ, sonans, sonorus. Ab ἠχεῖν.
Ἠχητικός, ἡ, όν, sonorus.

Ἠχθίσθην,

Ἠχθίσθην, a. 1. ind. pass. verbi ἄχθομαι.
Ἤχθημαι, perf. ind. pass. verbi ἀχθάνομαι.
Ἤχθην, a. 1. ind. pass. verbi ἄγω.
Ἤχθης, 3. sing a. 1. ind. act. *Att.* pro ἤχθαρη, a verbo ἀχθάρω.
Ἤχθομην, a. 2. ind. med. verbi ἀχθάνομαι.
Ἦχι, *adv.* ubi.
Ἤχλυσα, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀχλύω.
Ἠχμαλώτευται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi αἰχμαλωτεύω.
Ἦχον, imperf. indic. act. *Dor.* pro εἶχον, ab ἔχω.
Ἠχοσκὲς, ὄδος, ὁ ἢ ἡ, sonipes, pedibus sonitum edens, *Eust.* Ex ἦχος et σκῆς.
ΗΧΟΣ, ου, ὁ, sonus, sonitus; (2) clamor.
Ἠχρειώθην, a. 1. ind. pass verbi ἀχρειόω.
Ἠχὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Echo, sonus reciprocus, vox repercussa. Ab ἦχος.
Ἠχώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, sonorus, resonabilis.
Ἤψάμην, aor. 1. ind. med. verbi ἅπτομαι.
Ἥψατο, *tetigit*, 3. sing. aor. ejusd.
Ἥψησα, aor. 1. ind. act. v. ἕψω, pro ἐψίω.
Ἠῶ, acc. sing. pro ἠόα, ab ἠώς.
Ἠῶθεν, *adv.* a mane, a diluculo. Ab ἠώς.
Ἠῶθι, *adv.* sub aurora, diluculo.
Ἠώκοιτος, ου, ὁ, matutinus somnus, *Hes.* Ex κοίτη.
Ἠών, όνος, ἡ, littus, ripa. Ab ἠιών.
Ἠωνίσει, 3. sing. plusq. perf. indic. act. verbi αἰωνίζω.
Ἠῷος, ῴα, ῷον, matutinus; (2) orientalis; (3) oriens, orientalis plaga. Ab ἠώς.
Ἠωρεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr.* pro ἠωρέιτο, ab αἰωρέω.
Ἤωρουν, imperf. ind. act. pro ἠώρουν.
Ἦως, ἠόος, *contr.* ἠῦς, ἡ, aurora, diluculum; (2) dies; (3) oriens.

Θ.

(Θ), Octava litera Græcorum, quæ θῆτα appellatur, atque nomen habet ab Hebræorum Teth; (2) in numeris significat *novem*, et cum lineola inferne addita (ϑ) *novies mille*; (3) sola extra numeros posita olim θάνατον notabat, signumque erat condemnationis.
Θάασσιν, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἐθάασσι. A
Θαάσσω, sedeo. Λιπὼν ἕδος, ἔνθα θάσσουσιν, *Il.* 9, 194.
Θαγῇ, 2. sing. f. 1. ind. med. verbi θάσσω.
Θαίτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion. Dor.* et *contr.* pro ἐθήετο, a θήομαι pro θιάομαι.
Θάιο, præs. imperat. pass. *Ion.* pro θάισο, a θάομαι pro θιάομαι.
Θάημα, ατος, τὸ, spectaculum, miraculum:
Θαητὸς, ἡ, ὸν, spectabilis, mirandus. A θία.
ΘΑΙΡΟΣ, ου, ὁ, cardo, axis.
Θαιτεύω, f. εύσω, sedeo. A θᾶκος.
Θαιτέω, ῶ, f. ήσω, sedeo. Ab eod. Hinc
Θάκημα, ατος, τὸ, sessio, sedendi actio, sedes, item domicilium. Ἀλλ' οἱ τὸ θάκημ' ἐξαναγκάζει, sed id si flagitat supplex ad aram sedentis habitus, *Soph. Œd. Col.* 1179. Τί προσχρήζοντα τῷ θακήματι, quidve potentem hac supplicatione, *Id. ibid.* 1160.
Θάκος, ου, ὁ, sedes, sedile.
Θάκος, ους, τὸ, idem.
Θαλάμαι, ων, αἱ, foramina seu cavitates narium, nares. A θαλάμη.
Θαλάμαξ, ακος, ὁ, remex infimi ordinis. A θάλαμος.
Θαλάμιυμα, ατος, τὸ, contubernium: et
Θαλαμιύρια, ας, ἡ, mulier quæ curat ad thalamum et nuptias pertinentia, pronuba. A
Θαλαμιύομαι, intra thalami parietes me contineo, domi maneo, in thalamo versor:
Θαλαμιύω, uxorem duco. Οὐ γάρ τις ἰμοῦ ζῶντος ἕτερος θαλαμιύσει χαρίκλειαν, *Polluc. Onom. Heliod.* 4.
Θαλάμη, ης, ἡ, cubile ferarum, latibulum piscium. Ἐν ταῖς πολυδίνδρεσσιν Ὀλύμπου θαλάμαις, *Eur. Bacch.* 561. *Phœn.* 538. *Herc.* 807. A θάλαμος.
Θαλαμὴ, ῆς, ἡ, et αἱ θαλαμαὶ, ῶν, templum Dioscurorum: item templum cujuscunque Dei. Ab eod.
Θαλαμηγὸς, οῦ, ὁ, thalamegus, navigii genus ad magnificentiam et delectationem factum, habens diætas, triclinia, &c. quo genere usi quondam reges Ægyptii in Nilo. Ex θάλαμος et ἄγω.
Θαλαμήϊος. Hinc θαλαμήια δοῦρα, ligna thalamo struendo apta. Pro θαλάμειος.
Θαλαμηπολίω, ministro, famulor in cubiculo; (2) conjugium paro, copulo. (1) *Scholiast. Lycophronis* ad vers. 132. (2) ἤθεια σοὶ δὲ κυνῶν θαλαμηπολίοντι μιλίσθω, *Opp. Cyneg.* 1. 392.
Θαλαμηπόλος, ου, ὁ ἢ ἡ, cubicularis, cubicularia, circa cubiculum versans, idque custodiens; (2) sponsus; (3) cellaria, seu penus procuratrix. (2) ᾧ μίγας λιμὴν οὐτὸς ἠρκτοι παιδὶ καὶ πατρὶ θαλαμηπόλῳ πιστὸν, *Soph. Œd. Tyr.* 1208. (3) πικρὸν δ' ὄμμα τῶν θαλαμηπόλων, illam penuriam procurantium, *Æschyl. Sept. ad Th.* 361.
Θαλαμία, ας, ἡ, *Ion.* θαλαμίη, ης, navis foramen, per quod remus exstat.
Θαλάμιος, ου, ὁ, scil. ἐρέτης, remex infimi ordinis, θαλαμία ὀπὴ, ἡ θαλαμία. A θάλαμος.
Θαλάμιτης, ου, ὁ, idem et ab eod.
ΘΑΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, cubiculum, ubi lectus genialis; (2) thesaurus ubi reponuntur pecuniæ et alia pretiosa; (3) nidus, omninoque ubi animalia habitant; (4) concavus locus in parietibus, ubi simulacrum Dei repositum est; (5) pars sanctior templi; (6) cava capitis in quibus oculi sunt; (7) pars navis ubi infimus remigantium ordo sedet.
ΘΑΛΑΣΣΑ, seu θάλαττα, ης, ἡ, mare; (2) aqua marina, aqua salsa; (3) aquæductus seu fossa. Hinc
Θαλασσαῖος, α, ον, marinus:
Θαλασσεὺς, έως, ὁ, piscator:
Θαλασσεύω, f. εύσω, in mari versor:
Θαλασσίας, ου, ὁ, cui marina aqua admixta est:
Θαλασσίδιος, ου, ὁ ἢ ἡ, marinus, maritimus:
Θαλασσίζω, aquam marinam habeo, de ostreis; (2) reddo saporem aquæ marinæ; (3) delocis ita aquis mersis ut mare referant.
Θαλάσσιος, ου, ὁ ἢ ἡ, marinus, maritimus:
Θαλασσίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum cui aqua marina admixta est.
Θαλασσοβίωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, e mari victum parans. Ex θάλασσα et βίος, *victus.*
Θαλασσογενὴς, ὶς, e mari natus. A γίνομαι.
Θαλασσοειδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, maris speciem referens, coloris marini. Ex εἶδος.
Θαλασσοκοπέω, ῶ, remis aquam percutio, ut strepitus fiat; (2) tumultuor, vana et inania loquor. Ex κόπη.
Θαλασσοκρατέω, ῶ, f. ήσω, maris imperium teneo; (2) copiis navalibus valeo.
Θαλασσοκρατία, ας, ἡ, imperium maris; (2) potentia marina.
Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, maris dominus; (2) potens mari. A κράτος, robur.
Θαλασσόμιλι, ιτος, τὸ, thalassomeli, confectio ex melle, aqua marina, et aqua pluvia.
Θαλασσόνομος, ου, ὁ ἢ ἡ, in mari pascens. A νέμω.
Θαλασσόπαις, ὁ, ἡ, maris filius vel filia.
Θαλασσόπλαγκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, per mare errans, marivagus, fluctivagus. Κτενῶν νιν, ἐκβάλλει ξένης. Θαλασσόπλαγκτον, *Eurip. Herc.* 785.
Θαλασσόπληκτος, ον, fluctibus maris expositus.
Θαλασσόπλοος, ον, mare trajiciens.
Θαλασσοπόνος, ον, in mari laborans, *Cyr.*
Θαλασσοστορέω, ῶ, f. ήσω, per mare iter facio. A
Θαλασσοπόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, per mare iter faciens.
Θαλασσοπόρφυρος, ον, purpureus.
Θαλασσουργέω, ῶ, fut. ήσω, in mari opus facio; (2) maritimis negotiationibus vaco; (3) rem navalem tracto. A
Θαλασσουργία, ας, ἡ, piscatura. A
Θαλασσουργὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, in mari opus faciens, piscator, item mercator. Ab ἔργον.
Θαλασσόω, ῶ, fut. ώσω, mari submergo, mari obruo. A θάλασσα.
Θαλαττεὺς, Θαλαττεύω, Θαλαττίας, Θαλαττίδιος, Θαλάττιος, &c. Vide Θαλασσεὺς, Θαλασσεύω, &c.
Θαλάττωσις, ωσς, ἡ, submersio quæ fit a mari, inundatio, proluvies maris. A θαλάττω.
Θάλια, ίων, τὰ, omnia bona quæ hominem quasi florere faciunt, *Hom.* Θαλίεσσι, lætis rebus, *Suid.* A θάλος.
Θαλίει, 3. sing. præs. ind act. verbi θαλίω.
Θαλίθω, vireo, pullulo. Ab eod.
Θαλία, vel Θάλεια, ας, ἡ, Thalia, nomen Musæ; (2) epulum solenne ac splendidum; (3) dies festus; (4) rerum adfluentia. A θάλλω, *vireo*, vel a θάλος.
Θάλιος, ία, νel εια, ιον, virens, floridus.
Θαλερόμματος, ον, pulchros oculos habens, pulcher. A θαλερὸς et ὄμμα.
Θαλεροποιὸς, ὁ ἢ ἡ, virescere faciens, *Steph.*
Θαλερώπις, ιδος, ἡ, formosum vultum habens. Τοῦ μαρμαρυγῆ θαλερώπιδας ἠριγενείας, cum splendescere incipit pulchra aurora, *Anthol.* 3.
Θαλερὸς, ἡ, ὸν, florens, floridus, lætus; (2) pulcher; (3) calidus, vehemens, magnus, de lacrymis, spiritu, &c. A θάλλω.
Θαλίω, ῶ, floreo, vireo, niteo, præ pinguedine; (2) ornor. Ab eod. Hinc
Θαλία, ας, ἡ, convivium, epulæ solennes; (2) frons oleagina; (2) ramus virens; (4) viscus.
Θαλιάζω, f. άσω, convivia florida ago; sertis virentibus redimitus convivor. A præc.
Θαλίη, dat. sing. *Ion.* pro θαλίᾳ.
Θάλικτρον, ου, τὸ, thalictrum, herba. A θαλίω.
Θαλιοποιὸς, ὁ, ὁ, qui arculas corio obductas sive riscos conficit. Ex θαλία et ποιέω.
Θαλλίω, ῶ, f. ήσω, floreo, vireo. A θάλλω.
Θαλλία, ας, ἡ, ramus virens, germen. Ab eod.
Θάλλινος, e vimine contextus. Οὗτος θάλλινα ποιῶν ἀγγεῖα ἐπλάτησε, *Scholiast. Aristoph. ad Av.* 799.
Θάλλουσα, præs. part. act. *Dor.* pro θάλλεσα.
Θαλλὶς, ίδος, ὁ, oleæ germen; (2) omnis frons vel planta virens; (3) signum supplicantis; (4) omnis illecebra. Ab eod.
Θαλλοφαγίω, ῶ, frondes comedo. A φάγω.
Θαλλοφορίω, ῶ, oleaginam frondem gesto. Ex θαλλὸς et φορίω.
Θαλλοφόρος, ου, ὁ, oleaginam frondem gestans, ut in Panathenæorum festo apud Athen.
ΘΑΛΛΩ, vireo, floreo; (2) pullulo; (3) scateo: perf. τέθηλα· partic. τεθηλὼς, fœm. τεθαλυῖα. Ἡ δ' ἐμὴ νόσος ἀεὶ τέθηλε, καὐτὶ μᾶζον ἔρχεται, *Soph. Phil.* 258. Ἔρις θάλλει, *Eur. Phœn.* 818.
Θαλὸς, ὸν, ὁ, ramus virens. A θάλλω.
Θάλος, ους, τὸ, germen, proles, filius.
Θαλπίαι, 2. sing. præs. conj. pass. *Ion.* pro θάλπῃ, a θάλπω.
Θαλπίω, calefacio. A θάλπω.
Θαλπιάω, ῶ, calesco. Ab eod. Hinc
Θαλπιῶν, part. act. *Poet.* pro θαλφιῶν, *contr.* ex Θαλπιάων, *Odyss.* 12, 319.
Θάλπις, ιδος, ἡ, iris, *Il. Steph.* ex *Vel. Lex.*
Θαλπνὸς, ἡ, ὸν, calidus, fervidus; (2) splendidus. Ab eod.
Θάλπομαι, calefio. Καὶ ταῦτα γ' ἄλλα θάλπεται ῥάκη, siccantur, *Soph. Phil.* 37.
Θάλπος, ους, τὸ, calor, æstus.
Θαλποτρεφὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, in vapore alitus, sustentatus. A præc. et τρέφω, *alo.*
Θαλπτήριος, ου, ὁ ἢ ἡ, fovendi vim habens, ad fotum aptus. Hinc Θαλπτήριον, ου, τὸ, fomentum, tegumentum.
ΘΑΛΠΩ, f. ψω, foveo, calefacio. Ἄλλων ἰοῖσα θάλπει φίλον, *Theocr.* 14, 38.
Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, fomentum; (2) solamen, spes, fiducia. A θάλπω.
Θαλυκρὸς, ὰ, ὸν, calidus, fervidus; (2) vehemens. A θαλύω.
Θαλύνω, calefacio, *Hes.* Ab eod.
Θαλύσια, ων, τὰ, Cerealia, festum post comportatas

portatas fruges; (2) primitiæ frugum. A Θάλλω, *vireo*.

Θαλύσιος, ία, ιον, ex novis frugibus factus; (2) qui pro felici frugum proventu datur.

Θαλέψαι, fovere, incendere, *Ilex*.

Θαλύω, calefacio, uro, incendo. Et *pass.* Θαλύομαι, unde Θαλύσθαι, φλέγεσθαι, *Hes.*

Θαλφθείς, aor. 1. part. pass. verbi Θάλπω.

Θάλψις, εως, ἡ, calefactio, calor, fomentum.

Θάλωμεν, 1. pl a. 2. conj. act verbi Θάλλω

ΘΑΜΑ, *adv.* crebro, frequenter; (2) perpetuo. Unde Θαμάκις, *adv.* idem.

Θαυατροχέω, ῶ, inquietus sum, concurso, trepido, *Hes.* Ex Θαμὰ et τρέχω.

Θαμβαλέος, έα, έον, stupendus, formidabilis; (2) stupens, admirabundus. A Θάμβος.

Θάμβεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἔθαμβε, a

Θαμβέω, ῶ, f. ήσω, obstupefacio, stupore percello; (2) obstupeo; Θαμβέομαι, οῦμαι, pavesco; πεθαμβημένος, stupefactus. Οἱ δὲ ἴδοντες Θάμβησαν, *Il.* 8, 76. Ἐθάμβεον αὐτὸν, *Odyss.* 17, 367. A Θάμβος

Θάμβημα, τὸ, terror, *Man.* A Θαμβέω.

Θάμβησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἐθάμβησε.

Θάμβησις, ἡ, horriditas, *Man.*

Θαμβήτειρα, ἡ, terribilis, epith. Furiarum.

Θάμβητὸς, ἡ, ὸν, timendus, horrendus.

ΘΑΜΒΟΣ, εος, τὸ, stupor, attonita admiratio, pavor quo attoniti percellimur.

Θαμβὸς, ἡ, ὸν, attonitus, stupenda admiratione perculsus, *Eust.* A præc. vel Θαμβέω.

Θαμινὸς, ἀ, ὸν, creber, frequens. A Θαμά.

Θαμίες, *frequentes*, nom. plur. a Θαμὴς.

Θαμίως, *Ion.* pro Θαμινῶς. A

Θαμὴς, ἰος, ὁ ᾗ ἡ, creber, frequens. Hic nominativus vix occurrit, sed ab eo pluralia, Θαμίες, Θαμίσι, Θαμίας.

Θαμίζω, fut. ίσω, frequento, frequens sum. Οὐδὲ Θαμίζεις ἡμῖν, *Plat.*

Θαμινὰ, *adv.* idem quod Θαμά. A

Θαμινὸς, ἡ, ὸν, creber, frequens. A Θαμά.

Θαμινῶς, *adv.* frequenter, crebro.

Θαμνίζω, fut. ίσω, frutico, frutices produco. A Θάμνος.

Θάμνιον, υ, τὸ, fruticetum parvum. Dim.

Θαμνίσκος, υ, ὁ, idem.

Θαμνίσκιον, τὸ, frutex pusillus, *Dosc.*

Θαμνοειδὴς, ὲς, ὁ ᾗ ἡ, fruticosus.

Θαμνομήκης, ες, epith. virgæ, flagelli ex arbore seu vepribus resecti

Θαμνοφάγος, ον, frutices depascens.

ΘΑΜΝΟΣ, υ, ὁ, dumus, frutex, fruticetum; (2) ramulus densus arbori adnatus; Θάμνοι, vepres, virgulta. Hinc

Θαμνώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, fruticosus.

Θαμνὼν, ῶνος, ὁ, fruticetum. A Θάμνος.

Θαμυρίζω, congrego, cogo in unum. A

Θάμυρις, ιδος, ἡ, solennis conventus hominum, concilium, *Hes.* A Θαμὴς.

Θανάσιμος, υ, ὁ ᾗ ἡ, vel Θανέσιμος, ίμη, ιμον, lethalis, mortifer, exitialis; Θανάσιμα, morticina. Vide βίζηκε. Σὰρ' ἴσθ' ἑκεῖνον Θανάσιμον βιζηκότα (supple ὁδὸν), *Soph. Œd. Tyr.* 959 Οὐδ' ὅμμα χρείσσον Θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς, *Eur. Hipp.* 1438. A Θάνατος.

Θανασίμως, *adv.* lethaliter. A præc.

Θανατάω, et Θανατιάω, ῶ, mori cupio, mortem opto, affecto. Ab eod.

Θανατηγὸς, ὸν, ὁ ᾗ ἡ, mortifer. Ab ἀγός.

Θανατηφορία, ας, ἡ, mortis illatio. A

Θανατηφόρος, ὸν, ὁ ᾗ ἡ, lethifer, mortifer.

Θανατιάω, ῶ, mori cupio, *Luc.* idem quod Θανατάω.

Θανατικὸς, ἡ, ὸν, lethalis, mortifer, capitalis.

Θανατόεις, όεσσα, όεν, idem.

Θανατοειὶς, ον, idem.

Θανάτοιο, gen. sing. *Ion.* pro Θανάτου.

Θάνατος, ὸν, ὁ, mors, lethum; (2) res capitalis. A Θνήσκω, *morior*.

Θανατόμενοι, nom. pl. præs. part. pass. pro Θανατούμενοι.

Θανατᾶν, præs. inf. act. pro Θανατοῦν.

Θανατῦτε, 2. pl. præs. imperat. act. pro Θανατοῦτε. A

Θανατόω, ῶ, f. ώσω, occido, morte adficio; (2) capitis damno. Ὃν κρίνας, ἐθανατώσατε, *Plut.* A Θάνατος.

Θανατώσιμος, ων, τὰ, festum apud inferos.

Θανατόφορος· vide Θανατηφόρος.

Θανατώδης, ος, ὁ ᾗ ἡ, lethalis, mortifer.

Θανάτωσις, εως, ἡ, occisio, internecio, cædes. A Θανατόω.

Θανατώσωσι, 3. pl. a. 1. ind. conj. act.

Θάνε, 3 sing. aor. 2 ind. act. *per Aphær.* pro ἔθανε.

Θανέειν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro Θανεῖν, a Θνήσκω, pro Θανέω.

Θανέμεν, a. 2. inf. act. *I n.* pro Θανεῖν.

Θανεῖν, *mori*, aor. idem, communiter formatum.

Θανεῖν ἄπο, pro ἀποθανεῖν. Πρὸς τῶν σπιόντων μηδὲν Θανεῖν ἄπο, *Soph. Trach.* 1160.

Θάνοιμι, 1. sing. aor. 2. opt. act.

Θανοίσας, gen. sing. aor. 2. part. act. *Dor.* pro Θανούσης.

Θανὸν, *mortuum*, aor. 2. part. act. n. g.

Θανῦμαι, fut. 2. indic. med.

Θανὼν, aor. 2. part. act.

Θάομαι, sugo. Γυναῖκά τι Θήσατο μαζὸν, *Il.* 24 58. Σὺ δ' ἐθήσαο στόνυχ μαζὸν αἰγὸς Ἀμαλθείης, *Callim. Hymn. in Jov.* 48. Παρίχθουσιν ἱστιτανὸν γάλα Θῆσθαι, *Odyss.* 4, 89.

Θάοντα, acc. sing. præs. part. act. v. Θάω.

Θάπος, εος, τὸ, stupor, attonita admiratio. A Θάπτω, *stupeo*.

Θάπτει, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro ἔθαπτε, a Θάπτω.

Θαπτέος, έα, έον, sepeliendus. A

ΘΑΠΤΩ, f. ψω, præt. med. τέθηπα, sepelio, humo, inhumo, justa funeris facio; (2) stupeo, admiror cum stupore, cum stupore specto. Τίφθ' ἕτως ἔτι περ τεθηπότες; *Il.* 4, 243. Θάψαι νεκρὸς μοι τάνδε, χ' κλαῦσαι πάρις, *Eur. Med.* 1380. Τὰ δ' ἄλλα τεύχη κεῖν' ἐμοὶ τεθάψεται, *Soph. Aj.* 578.

ΘΑΡΓΗΛΙΑ, ων, τὰ, Thargelia, festum in honorem Apollinis et Dianæ.

Θαργηλιὼν, ῶνος, ὁ, Thargelion, undecimus mensis apud Athenienses. A Θαργήλια, quia festum hoc in eo celebrabatur.

Θαῤῥάλιον, τὸ, fiducia, fidentia, *Polit.*

Θαῤῥαλέος, έα, έον, fidens, animosus; (2) audax, in bonam partem. A Θάῤῥος. Hinc

Θαῤῥαλότης, ητος, ἡ, fiducia, fidentia, *Steph.*

Θαῤῥαλέως, *adv.* audacter, confidenter.

Θαῤῥεῖν, præs. inf. act. pro Θαῤῥεῖτε. A

Θαῤῥέω, ῶ, fut. ήσω. p. πεθάῤῥηκα, confido, bono animo sum; Θαῤῥῶν, fretus. Οὔτι Φίλιππος ἐθάῤῥει τότε, *Dem.* A Θάῤῥος.

Θαῤῥητικὸς, ἡ, ὸν, fiducia fretus; (2) animosus. A Θαῤῥέω.

Θάῤῥος, εος, τὸ, idem quod Θέρσος.

Θαῤῥύνω, audacter, confidenter. A Θαῤῥεῖν.

Θαῤῥύνω, fiduciam affero, animum addo. Θαῤῥύνων τὴν ἀτρέστως, *Plut.*

Θαρσαλέος, έα, έον, fidens, audax. A Θάρσος.

Θαρσαλέως, confidenter, audacter. A præc.

Θάρσει, 2. sing præs. imperat. act. *contr.* pro Θάρσεσι, a Θαρσέω. *Eurip. Andr.* 994. Θάρσει γέροντος χεῖρα, ne reformides senis manum.

Θαρσεῦσα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro Θαρροῦσα, *contr.* ex Θαρσέουσα.

Θαρσέω, ῶ, fut. ήσω, confido, animum habeo. A Θάρσος.

Θαρσήεις, ήεσσα, ῆεν, qui est animo fidenti, fidens; (2) audax, ferox. Ab eod.

Θαρσήσας, a. 1. part. act. verbi Θαρσέω.

Θαρσιγενὴς, ὲς, ad audaciam genitus, *Æsch.*

Θάρσος, εος, τὸ, fiducia, *proprie* ex idonea causa; (2) audacia, quæ proprie Θράσος.

Θαρσυνέσκω, *Poet.* pro Θαρσύνω.

Θάρσυνος, ύνη, υνον, confidens, in spem erectus. A Θάρσος, *Il.* 16, 70.

Θαρσύνω, fiduciam adfero; Θαρσύνεσκε, hortabatur ad audendum, pro ἐθάρσυνε, *Ionice.* Τί σε Θαρσύνει; *Eur. Alc.* 94. Τὸν μάλα Θαρσύνεσκε παρισάμενος ἑτάροισιν, *Il.* 4, 233.

Θαρσὺς, εῖα, ὺ, fiducia præditus, fidens, animo præsente, audax. Rarissime occurrit.

Θᾶσαι, 2. sing. aor. 1. imperat. med. *Dor.* pro Θέασαι, a Θέω.

Θάσσομαι, fut. 1. ind med. *Dor.* pro Θήσομαι, a τίθημι.

Θατόμενος, fut. 1. part. med. verbi Θάω.

Θᾶσσον, *adv.* citius. A Θάσσων.

Θάσσω, sedeo. Ἧσυχα Θάσσου' ἐπ' ἀκταῖς τῆσδε Θοίνιχος χθόνος, *Eur. Hec.* 39.

Θᾶσσων, vel Θᾶττων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, celerior. Hinc Θᾶσσον, vel Θᾶττον, *adv.* celerius, citius, magis facilius, comp. a ταχὺς, *celer*.

Θατέρα, id est, τῇ ἀτέρᾳ. Δυοῖν δὲ μοίραιν θατέρα πεπλέξεται, *Eurip. Hippol.* 894.

Θάτερον, i. e. τὸ ἕτερον, alterutrum. Hinc Θατέρα, et sic porro, ἐπὶ Θάτερα, in diversum, in alteram partem. Ex τὰ et ἕτερα.

Θάττων· vide Θάσσων.

Θαῦμα, ατος, τὸ, res mira, admiratio, miraculum. A

ΘΑΥΜΑΖΩ, fut. άσω, p. πεθαύμακα, miror, admiror; (2) observantia prosequor, colo, magni facio, in pretio habeo; (3) laudo; (4) contemplor; (5) improbo, cum admiratione reprehendo, cum *genit.* Τῆς τόλας ἐκείνας καὶ καλοκαγαθίας τὸν Κάμιλλον ἐθαύμασαν, *Plut.* (2) Δίκαιόν τ' ἐστὶ καὶ ἡμᾶς τοῦτο Θαυμάζομεν, *Eurip. Med.* 1144. Ὑμῶν μὲν τοῦ Θαυμάζω, εἰ μὴ βοηθήσετε ὑμῖν αὐτοῖς, *Xen.* Ἐθαύμαζε τοὺς περὶ αὐτὸν σπουδάζοντας, *Isocr.*

Θαυμαίνω, admiror. A Θαυμάζω.

Θαυμαλέος, έα, έον, admirandus. Ab eod.

Θαυμάλωψ, ὁ, semiustus carbo, *E. M.*

Θαυμάσῃς, 2. sing. a. 1. conj. act. verbi Θαυμάζω. Unde

Θαυμάσιος, ία, ιον, admirabilis, admiratione dignus, mirus. Hinc τὰ Θαυμάσια, ων, admiranda Dei opera, quæ salutis hominum causa ab eo eduntur. Hinc

Θαυμασιότης, ητος, ἡ, admirabilitas.

Θαυμασιουργέω, mirabilia facio, de præstigiatoribus.

Θαυμασίως, *adv* admirabiliter.

Θαυμασμὸς, οῦ, ὁ, admiratio. A Θαυμάζω.

Θαυμαστέον, *adv. posit.* mirandum.

Θαυμαστὴς, οῦ, ὁ, admirator; (2) laudator.

Θαυμαστικὸς, ἡ, όν, ad admirationem propensus; (2) immodice admirans.

Θαυμαστικῶς, *adv.* cum admiratione.

Θαυμαστὸς, ἡ, ὸν, admirabilis, admirandus; (2) qui colitur. (2) νυκτὶ Θαυμαστὸς Θεὸς, deus qui noctu colitur, *Eurip. Hipp.* 106.

Θαυμαστόω, ῶ, fut. ώσω, mirabilem reddo.

Θαυμαστῶς, *adv.* mirabili modo.

Θαυματίζομαι, fut. ίσομαι, rei admirabilitate obstupefio. A Θαῦμα.

Θαυματικῶς, mirabiliter.

Θαυματοποιέω, ῶ, fut. ήσω, præstigiatoris in modum facio, præstigiis utor:

Θαυματοποιΐα, ας, ἡ, præstigiæ; (2) miraculum. A Θαυματοποιός.

Θαυματοποιητικὸς, ἡ, όν, idem quod

Θαυματοποιὸς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, præstigiator, circulator; (2) miracula edens; (3) mira proponens. Ex Θαῦμα et ποιέω.

Θαυματουργέω, ῶ, fut. ήσω, miracula edo; (2) præstigiis utor. Ἐφ' ᾧ ἥμελλε Θαυματουργήσειν, *Xen.*

Θαυματούργημα, ατος, τὸ, idem quod

Θαυματουργία, ας, ἡ, præstigiatio, præstigiæ; (2) miraculum. A

Θαυματουργὸς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, qui miracula edit; (2) præstigiator. Ex Θαῦμα et ἔργον.

Θάφθις, aor. 1. part. pass. verbi Θάπτω.

Θάψαι, *sepelisse*, a 1. inf. act. verbi ejusd.

Θαψία, ας, ἡ, herba quædam in insula Thapso.

Θάψινος, ίνη, ινον, Thapso similis. A

ΘΑΨΟΣ, υ, ἡ, thapsus, lignum Scythicum; (2) herba ad tingendum apta.

Θάω, video cum stupore, *inus.*

Θία, ας, ἡ, spectaculum; (2) ludi; (3) locus e quo ludi spectantur, ut *Lat.* spectaculum; (4) quævis res jucunda spectatu.

Θιὰ, ᾶς, ἡ, Dea. A Θεός.

Θιαγγελὶς, ίος, ὁ, qui denuntiat solennitates Deorum, præco. Ex Θεὸς et ἄγγελος.

Θιακρία, ας, ἡ, Deorum evocatio; (2) divinatio; (3) auspicium. Ex Θεὸς et ἄγω.

Θιάζω, f. άσω, divinus sum, proxime ad Deum

accedo; (2) vaticinor, ago et loquor ut Deo plenus. A Θεός.

Θεᾰθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi Θεάω.

Θέαινα, ης, ἡ, Dea. Ab eod.

Θεαίτητος, ον, a Deo expetitus seu exoratus. Ab αἰτέω.

Θεάκτωρ, ορος, ὁ, Deos domans, vincens. Ab ἄγω.

Θέαμα, ατος, τὸ, spectaculum. A Θεάομαι.

Θεάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, spectator, contemplator, speculator. Ab eod.

Θεανδρικὸς, ἡ, ὸν, divinus et humanus simul, deivirilis. A Θεάνδρος, ut

Θεανθρωπία, ἡ, *vox eccl.* de Christo Θεανθρώπῳ.

Θεάνθρωπος, epith. Christi.

ΘΕΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, fut. ἀσομαι, specto, contemplor; (2) specto ludos; (3) video. Θεάσονται σὺ τι ποιήσεις, *Dem.*

Θεάρεστος, ε, ὁ ϗ ἡ, Deo placens. Ex ἀρέσκω.

Θεαρέστως, *adv.* ita ut Deo placeat. A præc.

Θεάριον, ε, τὸ, locus sacer, templum.

Θεαρχία, ας, ἡ, suprema divinitas, Deus supremus, divinum et æternum principium omnium rerum; (2) qu. deocratia, v. *Ern.* Ex Θεὸς et ἀρχή. Hinc

Θεαρχικὸς, ἡ, ὸν, qui supremæ divinitatis est; (2) qui summi Dei est; (3) divinus.

Θεασάμενος, aor. 1. part. med. verbi Θεάω.

Θεάσασθαι, *vidisse, videre*, aor. 1. inf. med.

Θεαστικὸς, ἡ, ὸν, divinus; (2) qui spiritu divino agitur. A Θεάζω.

Θεατέον, spectandum. A Θεάομαι.

Θεατὴς, οῦ, ὁ, spectator. Ab eod.

Θεατὸς, ἡ, ὸν, visibilis, spectabilis.

Θεατρεῖον, ε, τὸ, theatrum. A Θέατρον.

Θεάτρια, ας, ἡ, spectatrix. A Θεατὴς.

Θεατρίδιον, ε, τὸ, parvum theatrum. Dim.

Θεατρίζω, f. ίσω, in theatro versor, comœdiam ago; (2) edo in theatro, ostento; (3) traduco, publice omnibus deridendum propono. Ὀνειδισμοῖς τε ϗ θλίψεσι θεατριζόμενοι, *Heb.* 10, 33. Ab eod.

Θεατρικὸς, ἡ, ὸν, theatralis, ad theatrum pertinens; (2) qui theatralibus spectaculis delectatur; (3) ostentatorius, ad ostentationem compositus; (4) concinnus, exquisitus. Ab eod.

Θεατρικῶς, *adv.* scenice; (2) fastuose, cum ostentatione.

Θεατρίσκος, ου, ὁ, mimus, *Suid.*

Θεατροειδὴς, ὁς, ὁ ϗ ἡ, theatri formam habens. Ex Θέατρον et εἶδος.

Θεατροειδῶς, *adv.* forma theatri.

Θεατροκοτέω, spectatorum gratiam capto, placere cupio. A κόπτω.

Θεατροκοτία, ας, ἡ, captatio applausus scenici.

Θεατροκρατία, ας, ἡ, theatralis potestas. Ex Θέατρον et κράτος.

Θεατρομανέω, ῶ, fut. ήσω, insano theatri amore teneor. Ex Θέατρον et μαίνομαι.

Θεατρόμορφος, ον, idem quod Θεατροειδής.

Θέατρον, ε, τὸ, theatrum, locus in quo comœdiæ tragœdiæque spectantur; (2) spectaculum; (3) spectatores. A Θεάομαι.

Θεατροπώλης, ε, ὁ, qui a spectatoribus mercedem theatralem exigit. Ex πώλης.

Θεατροσκοπία, ας, ἡ, theatralis spectatio, aut inspectio theatri. A σκοπέω.

Θεατροτορύνη, ἡ, qu. dic. theatri cochlear, i. e. assiduus in theatro ut sc. cochlear in olla seu patina.

Θεατρώνης, ε, ὁ, theatri magister, qui theatrum conduxit suo periculo. Ex ὠνέομαι.

Θείαφον, ε, τὸ, sulphur. A Θεῖον, id. et ἅπτω.

Θείαφος, ε, ὁ, sulphur. Ab eod.

Θεῖε, 3. sing. imp. ind. act. *Ion.* pro ἴθι, a Θέω.

Θεῖον, sulphur, *Poet.* et *Ion.* pro Θεῖον. Καθαρῷ δὲ πυρώσαντε δῶμα Θείῳ, *Theocr.* 24, 94.

Θειόω, ῶ, fut. ώσω, sulphure perfumo, vel expio, lustro. Ὄφρα Θειώσω μέγαρον, *Odyss.* 22, 482. A Θεῖον pro Θεῖον.

Θείσκω, *Ion.* pro Θέω, *Hom.*

Θεύμενος, præs. part. med. *Ion.* et *per contr.* pro Θεάμενος, ex Θεάμενος, a Θεάομαι.

Θεῦμαι, idem quod Θεῖμαι, admiror, *Hes.*

Θεογενὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, Deo genitus, Deo natus. Ex Θεὸς et γίνομαι, *nascor.*

Θεηγορέω, Deum pronuncio aliquem; (2) divina loquor. Ex ἀγορέω.

Θεηγόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, divina loquens, digna Deo loquens; (2) vates, propheta; (3) theologus. A præc.

Θεηδόκος, ε, ὁ ϗ ἡ, Deo seu rerum divinarum susceptor. Ex δέχομαι.

Θεηδόχος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem.

Θεήϊος, pro Θεῖος, *Bion.*

Θεήλατος, ε, ὁ ϗ ἡ, actus, a Deo impulsus, a Deo immissus. Ex ἐλαύνω.

Θέημα, ατος, τὸ, *Ion.* pro Θέαμα.

Θεημαχία, Θημάχος· vide Θεομαχία, et -χος.

Θεημοσύνη, ης, ἡ, speculatio, contemplatio. A Θεήμων, ονος, ὁ, spectator, *Ion.* pro Θεάμων.

Θεηπολίω, ῶ, fut. ήσω, Deorum simulacra circumfero et stipem corrogo. A πολέω.

Θεηπόλος, ὁ ϗ ἡ, Dei minister. A πολέω.

Θεῆς, dat. plur. *Ion.* pro Θεαῖς, a Θεά.

Θεήσασθαι, aor. 1. inf. med. *Ion.* pro Θεάσασθαι, a Θεάομαι.

Θεήσεαι, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro Θεάσεαι.

Θεητὴς, οῦ, ὁ, spectator, *Ion.* pro Θεατής.

Θεητόκος· vide Θετόκος.

Θεητὸς, ἡ, ὸν, *Ion.* pro Θεατός.

Θεῖα, ας, ἡ, amita; (2) matertera. A Θεῖος.

Θειάζω, f. άσω, divinum instinctum immitto; (2) divino adflatu incito; (3) *pass.* adflatus sum divinitus. Θειάζεσι τελεσταῖς, *Philostr.* A Θεῖος. Hinc

Θειασμὸς, οῦ, ὁ, adflatus numinis; (2) superstitiosa religio; (3) preces, quibus Dei opem imploramus, aut Dei fidem obtestamur.

Θειατικῶς, afflatu numinis, *Poll.*

Θεῖεν, 3. sing. præs. ind. act. *Ion.* vel *Bœot.* pro Θέεν, a Θέω.

Θεῖεν, aor. 2. opt. act. verbi τίθημι.

Θειητὸς, ἡ, ὸν, admirandus, pro Θειητός.

Θείκελος, idem quod Θεοείκελος, *Ar.*

Θεϊκὸς, ἡ, ὸν, divinus. A Θεός.

Θεϊκῶς, *adv.* divine; (2) Deum respiciendo, Deum referendo. A Θεϊκός.

Θειλοπιδίνω, in aprico exsicco, insolo. A

Θειλόπιδον, ε, τὸ, locus apricus; pro εἰλόπιδον ex εἴλη et πέδον.

Θεῖναι, *posuisse*, aor. 2. inf. act. verbi τίθημι.

ΘΕΙ'ΝΩ, ferio, percutio, *Il.* 6, 135.

Θειοδάμη, ἡ, divinum numen domans, *Suid.*

Θειόδμητος, ον, a Deo seu Diis exstructus. A δέμω.

Θείοιο, gen. sing. *Ion.* pro Θείου, a Θεῖος.

Θείομεν, aor. 2. conj. act. verbi τίθημι.

Θεῖον, ε, τὸ, sulphur.

Θειοποίνη, idem quod Θειοποιῶ, *Sibyl.*

Θεῖος, εία, εῖον, divinus, ad Deum pertinens. Hinc τὸ Θεῖον, ε, divinitas; (2) numen divinum; (3) providentia divina; (4) res quæque mirabilis.

ΘΕΙ'ΟΣ, ε, ὁ, patris vel matris frater; avunculus, patruus. Θεῖος, absolute pro ὁ πρὸς πατρὸς Θεῖος, *Eur. Iphig. Taur.* 930.

Θειοτέρως, *adv.* divinius, *Herodot.* 1, 122. A Θειότερος, comp.

Θειότης, ητος, ἡ, divinitas, divina majestas.

Θειοφαγὴς, ὶς, quem Dii edunt, delicatus.

Θειόχροος, *contr.* Θειόχρους, ε, ὁ ϗ ἡ, sulphuris colorem habens, luridus. Ex Θεῖον et χρόα, *color.*

Θειόω, ῶ, fut. ώσω, Deo seu Diis consecro; (2) sulphure perfumo. Ex Θεῖος vel Θεῖον.

Θεῖτο, 3. sing. aor. 2. opt. verbi τίθημι. Εἰ γὰρ .... γᾶν δὶ φίλην Ἰνάχῳ Θεῖτ' ἀνήσας, utinam terram Inachi sibi conciliet beneficiis! *Eurip. Suppl.* 369-371.

Θείω, curro, metri causa pro Θέω.

Θειώδης, τος, ὁ ϗ ἡ, sulphureus. Θειώδη λυτρὰ, *Arel.* A Θεῖον.

Θείως, *adv.* divine, divinitus, divina sorte.

Θειώσα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐθείωσα, a Θειόω.

Θελγισίμυθος, ον, suavia, blanda loquens, oratione permulcens animum.

Θελγῖνες *Hesychio* sunt οἱ τιλχῖνες, præstigiatores; venefici; versipelles. A Θέλγω.

Θέλγητρον, ε, τὸ, delinimentum; illecebræ. Ὦ φίλον ὕπνε Θέλγητρον, *Eurip. Orest.* 211.

Θέλγμα, ατος, τὸ, delinimentum. Ab eod.

Θελγομένη, *gestiens*, præs. part. pass. f. g. A

ΘΕ'ΛΓΩ, fut. ξω, mulceo, delinio, demulceo; (2) decipio, seduco; (3) lædo; (4) tenebras induco. Αὐτὰρ Ἀχαιῶν Θέλγε νόον, *Il.* 12, 254. Πολλ' Ἀγαμεμνονίην ἄλοχον Θέλγεσκ' ἐπέεσσιν, *Odyss.* 3, 264.

Θελημὸς, voluntarius, spontaneus. Θελημὸν πῶμα χέουσι, *Æschyl. Suppl.* 1034.

Θέλιος, idem quod Θελήμων, *Æsch.*

Θέλημα, ατος, τὸ, voluntas. A Θέλω.

Θέλημος, ὁ, voluntarius, lubens, *Vet. Lex.*

Θελήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, spontaneus, volens.

Θέλησις, ως, ἡ, volitio, voluntas.

Θελήσω, fut. 1. ind. act. verbi Θέλω.

Θελητὴς, οῦ, ὁ, qui vult, qui libenter facit; (2) æmulator.

Θελητὸς, ἡ, ὸν, cupitus, expetitus.

Θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, delinitor. A Θέλγω.

Θελκτήριον, ε, τὸ, illecebra. Ab eod.

Θελκτήριος, ε, ὁ ϗ ἡ, cui deliniendi seu oblectandi vis inest; (2) blandus; (3) pellax. Λόγοι Θελκτήριοι, *Eurip. Hippol.* 478. Ab eod.

Θέλκτις, ἡ, deliniens, v. gr. cantilena.

Θέλκτριος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem.

Θέλκτρον, ε, τὸ, delinimentum.

Θελκτὼ, όος, ἡ, adulatrix, blandiens, *Suid.*

Θελξίμβροτος, ον, homines permulcens, suavis.

Θελξίνοος, *contr.* Θελξῖνους, ε, ὁ ϗ ἡ, demulcens; (2) decipiens.

Θελξίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, animum deliniens. Ex Θέλγω et φρήν.

Θελοβρησκία, ἡ, pro ἐθελοθρησκία, *V. L.*

Θέλοισα, præs. part. act. *Dor.* pro Θέλουσα, a Θέλω.

Θελοκακίω· vide ἐθελοκακίω.

Θέλοντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro Θέλουσι.

Θέλυμνον, ε, τὸ, fundamentum. A Θέω· at λυμνον videtur mera terminatio, *Ern.*

Θέλω, fut. Θελήσω, volo; (2) opto; (3) delector; (4) possum. Ab ἐθέλω.

Θέμα, ατος, τὸ, positio, positum, appositum, expositum, aut depositum, *unde* et pecunia apud trapezitam posita; (2) legio provinciæ imposita; (3) ipsa provincia; (4) propositio *apud Rhetores*; (5) horoscopus, sidus natale. A τίθημι, *pono.*

Θεματίζω, fut. ίσω, depono, repono; (2) thema facio, horoscopum constituo.

Θεματικὸς, ἡ, ὸν, positivus; (2) primitivus, *apud Grammaticos*; (3) provincialis; (4) præmium propositum habens pecuniarum, epith. ludi seu certaminis. A Θέμα.

Θεματισμὸς, οῦ, ὁ, positio casus; (2) positus, statio; (3) thematis astronomici erectio. A Θεματίζω.

Θέμειλον, ε, τὸ, fundamentum. A Θεμέλιον.

Θεμείλιον, ε, τὸ, idem.

Θεμέλλα, *Poet.* et *Dor.* pro Θεμέλια.

Θεμελίιον, τὸ, pro Θεμέλιον, metri causa.

Θεμελιακὸς, ἡ, ὸν, fundamentalis.

Θεμελιόθεν, *adv.* funditus. A seq.

Θεμέλιος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui in fundamento seu fundamenti loco ponitur.

Θεμελιόω, f. ώσω, fundamentum jacio. Σὺ κατ' ἀρχὰς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, *Heb.* 1, 10. Τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν, *Matt.* 7, 25. Hinc

Θεμελίωσις, ως, ἡ, fundatio, fundamenti substructio.

Θεμελιωτὴς, οῦ, ὁ, fundator, qui fundamentum ponit. Ab eod.

Θεμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro Θεῖναι, a τίθημι.

Θέμεναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro Θεῖναι.

Θεμερόφρων, ὁ ϗ ἡ, modestus, plenus pudoris. A Θέμερος, *gravis*, Hes. et φρήν. V. *Ern.*

Θεμεῤῥωπὶς, ἡ, modesta, pudibunda. Ab eod. et ὤψ. Vide Θερμεῤῥωπὶς.

ΘΕ'ΜΕΛΟΝ, ε, τὸ, fundamentum.

Θεμίζω, idem quod Θεμιστεύω, *Pind.*

Θεμίκλειτος, ον, legitime nexus, seu plexus. Epith. coronæ.

ΘΕ΄ΜΙΣ, ιστος, vel ιδος, ἡ, lex; (2) institutum; (3) jus, fas; (4) Dea juris, sive justitiæ, consiliorumque et oraculorum præses. *In plur.* Θέμιτες, tributa, vectigalia; (2) oracula, vaticinia; (3) consilia; (4) leges, statuta.

Θεμιτοκρέων, ὁ, recte, bene imperans. A κρέων. *al.* Θεμιστοκρέων, jus administrans. A κιρνάω.

Θεμίσκοπος, ὁ, justus inspector seu curator.

Θέμιστα, *justitiam*, acc. sing. a Θέμις.

Θεμιστεύω, fut. εύσω, do jura et leges; (2) vaticinor, do responsa et oracula; (3) impero. Θεμιστεύει δὲ ἕκαστος παίδων ἠδ' ἀλόχων, *Od.* 9, 114. Ab eod.

Θεμιστέων, gen. pl. *Ion.* pro Θεμιστῶν, a

Θεμιστὸς, ἡ, ὸν, legibus congruus, justus. A Θέμις.

Θεμιστοπόλος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui circa leges et reddenda jura versatur, legis peritus; (2) judex. Ex Θέμις et πολέω, *versor*.

Θεμιστῦχος, ε, ὁ, jus dicens, juris antistes. A Θέμις et ἔχω.

Θεμιστὺς, ύος, ἡ, Dea justitiæ, *V. L.*

Θεμίτωρ, ορος, ὁ, justus; (2) prudens; (3) æquus. A Θέμις.

Θεμιτὸς, ἡ, ὸν, justus, licitus. Ab eod.

Θεμιτῶς, *adv.* juste, licite, legitime.

Θεμόω, ῶ, fut. ώσω, admoveo, accedere cogo. Θέμοσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι, *Odyss.* 9, 486. A Θέω, *pono*, sc. in conspectu.

Θέν, *particula*, significans in compositione motum de loco, v. gr. ἐρανόθεν, de cœlo.

ΘΕ΄ΝΑΡ, αρος, τὸ, vola manus et pedis. Βωμοῖο θέναρ, periphrastice pro βωμὸς, ara, *Pind. Pyth.* 4, 367.

Θεναρίζω, fut. ίσω, percutio. A Θένω.

Θένω, pulso, tundo. Τῷ σκίλλι θένε τὴν στέρναν, *Aristoph. Av.* 54. Τὴν γνάθον βύλλι θένω; *Id. Lys.* 823. A Θέλω.

Θεοβλάβεια, ας, ἡ, læsio Deorum, impietas; (2) dira stoliditas, vel ut divinitus immissa.

Θεοβλαβέω, ῶ, fut. ήσω, divinitus punior. A

Θεοβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui Deus mentem eripuit, divinitus mente captus; (2) in Deos contumeliosus; (3) adverso numine agens; (4) a Deo reprobatus. (1) Ὡς τι Θεοβλαβὴς ἐών, utpote lymphatus, *Herodot.* 1, 127. Ε βλάπτω.

Θεοβλαβῶς, *adv.* dementer, furiose.

Θεογάμια, ων, τὰ, festum Proserpinæ. Ex Θεὸς et γάμος.

Θεογενεσία, ας, ἡ, regeneratio, baptismus.

Θεογέννητος, ε, ὁ ϗ ἡ, a Deo ortum habens, a Deo genitus; (2) baptizatus. Ex Θεὸς et γίνομαι.

Θεογενὴς, ὲς, a Deo ortum habens, a Deo genitus. Ἀλλὰ θέος τοι καὶ θεογενής, *Soph. Antig.* 834.

Θεόγλαινος, ε, ὁ ϗ ἡ, divinas, i. e. pulcherrimas oculorum pupillas habens, adspectu divino præditus, *Nonnus.* A γλήνη.

Θεόγλωσσος, ὁ ϗ ἡ, cui divina est lingua.

Θεόγνια, ων, τὰ, Dei natalis, pro Θεογονία.

Θεογνωσία, ας, ἡ, cognitio Dei; (2) religio orthodoxa. A γιγνώσκω.

Θεόγνωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, Deo cognitus, carus.

Θεογονία, ας, ἡ, Deorum generatio, Deorum ortus et origo. A γίνομαι.

Θεόγονος, ον, a Deo natus. Τὸν ἀπὸ θεογόνων γάμων, *Eurip. Or.* 846.

Θεόγραφος, ὁ ϗ ἡ, a Deo scriptus.

Θεοδέγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Deum excipiens; (2) rerum divinarum peritus, divinus. A δέχομαι.

Θεοδέκτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Θεοδιερκὴς, ὁ ϗ ἡ, Deum capax videre, *Synes.*

Θεοδήλητος, ε, ὁ ϗ ἡ, a Deo læsus; (2) Dei noxa illatus. A δηλέω.

Θεοδίδακτος, ε, ὁ ϗ ἡ, a Deo doctus. A διδάσκω.

Θεοδινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, a Deo in orbem agitatus, instinctu Dei editus. A δινέω.

Θεοδιφὴς, ὁ, Deum vestigans, *Synes.*

Θεόδμητον, *Dor.* pro Θεόδμητον. A

Θεόδμητος, ε, ὁ ϗ ἡ, divinitus ædificatus.

Θεοδόκος, et Θεοδέκτης, ον, sacer, de templo, quia Deum δέχεται. Τίς οἶκων Θεοδόκων ὑπερτέλης; *Eurip. Ion.* 1549. Sed *Piersonus* ad Mœridem, p. 271, legit Θεοδόκων, quod verum credo.

Θεοδοσία, ἡ, cultus Dei per victimas quæ Deo redduntur.

Θεοδόσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, divinitus datus:

Θεόδοτος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem. A δίδωμι.

Θεοδώρητος, ον, idem.

Θεοδρομίω, ῶ, fut. ήσω, sancte vivo. A δρόμος.

Θεόδρομος, ον, sancte vivens.

Θεοείδεια, ας, ἡ, similis Deo forma. A

Θεοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Deo similis, Dei formam habens, *Il.* 2, 623. Ab εἶδος.

Θεοειδῶς, *adv.* Deo similiter, ita ut Dei figuram repræsentet, divine. A præc.

Θεοείκελος, ε, ὁ ϗ ἡ, Deo similis, *Il.* 1, 131.

Θεοίχθεια, ἡ, idem quod Θεοβλάβεια.

Θεοιχθρία, ἡ, idem, cui Dii sunt ἐχθροί.

Θεόθεν, *adv.* a Deo, divinitus. Φθόνος θεόθεν, deorum livor. Φθόνος νιν εἶλε θεόθεν, *Eurip. Or.* 972. Τὸ θεόθεν, quod est a diis immissum. Διαμαίνω τὰν σὰν ἀλκὰν, καὶ τὸ θεόθεν, *Eurip. Phœn.* 264.

Θεόθυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, Deo immolatus. A θύω.

Θεοίνια, ων, τὰ, Bacchanalia, Vinalia, sacrum Bacchi, *Hes. Suid.* A Θοινεύς.

Θοίνιον, ε, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.

Θοίνος, ε, ὁ, Deus vini, Bacchus, *Suid.*

Θοῖο, *Dei*, gen. sing. *Ion.* pro Θεῖο, a Θεὸς.

Θοίσα, part. act. *Dor.* pro Θέουσα, a Θέω.

Θοίστο, *cucurrerit*, 3. sing. aor. 2. opt. med.

Θεοκάπηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui res divinas cauponatur et quæstui habet.

Θεοκατασκεύαστος, ον, a Deo paratus, seu Deo, in honorem Dei factus. A κατασκευάζω.

Θεοκήρυξ, υκος, ὁ, præco Dei seu sacrorum.

Θεοκίνητος, ον, a Deo commotus, concitus.

Θεοκλήμιστος, pro Θεόκλητος, *V. L.*

Θεόκλητος, ε, ὁ ϗ ἡ, a Deo vocatus; (2) quo vel in quo Deus invocatur. A καλέω.

Θεοκλυτέω, ῶ, fut. ήσω, Deum invoco, sc. ut preces meas audiat; (2) Deum audio, Deo obedio. (1) Θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παῖδα, *Eurip. Med.* 207. Κυρῖνον Θεοκλυτεῖν, Quirinum pro deo, tanquam deum invocare, *Plutar. in Rom.* Θεοκλυτεῖσθαι, cum diis colloqui seu conversari. Τὸ μαντικὸν ἐστι καὶ θεοκλυτούμενον γένος, *Plutar. de Genio Socr.*

Θεοκλύτησις, εως, ἡ, Deorum imploratio, Dei invocatio, item exsecratio.

Θεόκλυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, a Deo honoratus.

Θεόκμητος, ε, ὁ ϗ ἡ, a Deo elaboratus, i. e. divinus. A κάμνω.

Θεοκοίρανος, ον, admodum divinus, *Synes.*

Θεοκόλλητος, ον, Deo adhærens, qu. adglutinatus.

Θεόκραντος, ον, a Deo perfectus, effectus. A κραίνω.

Θεοκρατία, ας, ἡ, Dei imperium. A κράτος.

Θεόκριτος, ε, ὁ ϗ ἡ, divino judicio electus. A κρίνω.

Θεόκτιστος, et Θεόκτιτος, ε, ὁ ϗ ἡ, a Deo creatus, a Deo institutus. A κτίζω.

Θεοκτονία, ας, ἡ, Dei cædes. A

Θεοκτόνος, ε, ὁ, qui Deum interfecit. *Voces Eccles.*

Θεοκῦμων, ον, ὁ ϗ ἡ, divinus, *Synes.*

Θεολαμπὴς, ὶς, a Deo illustratus, divinum splendorem habens. A λάμπω.

Θεόληπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, numine adflatus, a numine correptus. A λαμβάνω.

Θεολεψία, ας, ἡ, numinis adflatus seu instinctus.

Θεολογίω, ῶ, fut. ήσω, de Deo loquor, de rebus divinis dissero: Θεολογούμενα, ea quæ de Diis feruntur; quæ theologice disputantur. Θεολογῆται ἡ ἀρχέγονος φύσις τοῖς ἔστιν τῷ Ὁμήρῳ, *Plut.* A Θεολόγος.

Θεολογεῖον, ε, τὸ, locus supra scenam in quo Dii ostendebantur. Ab eod.

Θεολογία, ας, ἡ, theologia, sermo de Deo.

Θεολογικὸς, ἡ, όν, theologicus, pertinens ad eos qui de Deo rebusve divinis loquuntur; (2) theologiæ peritus; (3) theologiæ deditus. A Θεολογία.

Θεολόγος, ε, ὁ ϗ ἡ, theologus, qui de Deo disserit, rerum divinarum consultus *apud Eccles.* qui divinitatem Christi defendit scriptis.

Θεολωβήτης, ὁ, in numina contumeliosus, *Man.*

Θεομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Deorum instinctu furens, cui furor a Diis immissus est. Θεομανεῖ λύσσῃ δαμείς, divinitus immissa rabie victus, *Eurip. Or.* 843. A μαίνομαι.

Θεομαντία, ας, ἡ, divinatio, instinctus divinus.

Θεομαντεύω, ῶ, f. εύσω, vaticinor instinctu divino.

Θεόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, vates.

Θεομαχέω, ῶ, fut. ήσω, cum Deo pugno, Deo repugno, *Act.* 29, 9. A Θεομάχος.

Θεομαχία, ας, ἡ, Deorum pugna. A

Θεομάχος, ε, ὁ ϗ ἡ, cum Deo pugnans, Deo repugnans. A μάχομαι.

Θέομεν, 1. pl. aor. 2. conj. act. *Poet.* pro θῶμεν, a τίθημι.

Θεομερὴς, idem quod Θεομόριος, seu Θεομόριος, *Pind.*

Θεομηνία, ας, ἡ, ira divina, ira Dei seu Deorum. A μῆνις.

Θεομήτωρ, ορος, ὁ, rerum divinarum consultus, peritus.

Θεομητέω, ῶ, divina sapio, divino spiritu agor, *Hes.* A

Θεόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, divina sapiens, divina consulens. A μῆτις.

Θεομήτωρ, ἡ, Dei mater, *Maria.*

Θεομιμησία, ας, ἡ, Dei imitatio. A μιμεῖσθαι.

Θεομίμητος, ε, ὁ ϗ ἡ, ad imitationem Dei factus et institutus. Ab eod.

Θεομιμήτως, *adv.* imitando Deum, imitatione Dei. A præc.

Θεομισὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Deo invisus. A μῖσος.

Θεομίσης, ους, ὁ ϗ ἡ, qui Deum odit.

Θεομισῶς, *adv.* odio Dei, impie.

Θεόμοιρος, ε, ὁ ϗ ἡ, divinitus acceptus, præstantissimus; (2) a Deo aliqua re ornatus, felicissimus. A μοῖρα.

Θεομορία, seu Θεομορία, ἡ, fatum, *Call.*

Θεομόριος, seu Θεομόριος, idem quod Θεόμοιρος, divina inflictus manu, *Ap.*

Θεομυσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, sceleratus, abominandus. A μῦσος.

Θεόντων, gen. pl. præs. part. act. verbi θέω.

Θεοξένια, ων, τὰ, festum in omnium Deorum honorem institutum. A ξένος.

Θεοξένιος, ὁ, epith. Apollinis.

Θεόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, Deo natus.

Θεοπαράδοτος, ε, ὁ ϗ ἡ, divinitus traditus; (2) divinitus institutus. A παραδίδωμι.

Θεοπάρακτος, ε, ὁ ϗ ἡ, a Deo productus. A παράγω.

Θεοπάτωρ, ὁ, Dei pater, epith. Davidis.

Θεοπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, parens seu obediens Deo, fidelis, pius. A πείθομαι.

Θεοπείθεια, ας, ἡ, obedientia adversus Deum.

Θεόπεμπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, a Deo missus.

Θεοπλανησία, ας, ἡ, ignorantia veri Dei. A πλανάομαι.

Θεοπλαστέω, ῶ, fut. ήσω, Deos fingo; (2) in numerum Deorum refero. A

Θεοπλάστης, ε, ὁ, Deorum confictor; (2) Deus, rerum omnium effictor.

Θεοπλαστία, ας, ἡ, Deorum confictio.

Θεόπλητος, ον, Deorum metu tactus, superstitiosus. A πλήσσω, (nisi est Θεόπτητος, a πτήσσω, *Etn.*)

Θεόπνευστος, ε, ὁ ϗ ἡ, divinitus inspiratus, (vel rectius, Deum spirans, mentem divinam referens, *Etn.*) A πνέω.

Θεοποιέω, ῶ, fut. ήσω, Deum seu Deos facio. Θεοποιεῖν τὴν κοιλίαν, *Luc.* A Θεοποιός.

Θεοποιητικὴ, ῆς, ἡ, confictio Deorum; (2) fabricatrix religiosorum simulacrorum. A præc.

Θεοποιητικὸς, ὴ, ὸν, qui Deos seu Deorum simulacra facere potest; unde Θεοποιητικὴ, sub. τέχνη, *Poll.*

Θεοποιΐα, ας, ἡ, Deorum fabricatio, simulacrorum Deos repræsentantium effictio.

Θεοποιὸς, ὸς, ὁ ϗ ἡ, qui Deos seu Deorum imagines fabricatur. Ex Θεὸς et ποιέω.

Θεοπολέω, ῶ, circa Deos versor, Deos fingo, Deorum simulacra fabricor. A πολέω.
Θεόπομπος, ον, divinitus datus, divinus.
Θεοπόνητος, η, ὁ ϗ ἡ, a Deo elaboratus, factus, structus. A πονέω.
Θεοπραγία, ας, ἡ, divina actio. A πράσσω.
Θεοπρεπία, ας, ἡ, magnificentia Deo digna. A
Θεοπρεπής, ἐος, ὁ ϗ ἡ, Deo conveniens, divinus. Hinc τὸ Θεοπρεπὲς, ἐος, divinum decus, divina majestas. Ex Θεὸς et πρέπω.
Θεοπρεπῶς, adv. ut Deum decet, Deo convenienter, divino modo.
Θεοπροπέω, ῶ, fut. ήσω, vaticinor. Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι Θεοπροπίων ἀγορεύεις, Il. 1, 109.
Θεοπροπία, ας, ἡ, vaticinatio, vaticinium, oraculum.
Θεοπρόπιον, τὸ, idem. A
Θεοπρόπος, η, ὁ ϗ ἡ, vates; (2) Dei propheta. Ex Θεὸς et πρέπω, (vel potius a προέπω, qui loco Dei loquitur, Ern.)
Θεοπρόπος, adj. fatidicus. Τεῦτος Θεοπρόπον, vox fatidica, oraculum, Soph. Trach. 822.
Θεόπτης, ου, ὁ, qui Deum videt; (2) qui Deum sublimius contemplatur, ap. mysticos. Ab ὄπτομαι.
Θεοπτία, ας, ἡ, visio Dei, seu divina Dei conspectus. A Θεόπτης.
Θεοπτικὸς, ἡ, όν, Deum videns. Ab eod.
Θεοπτόλεμος, ὁ, Deo bellum inferens, Cyr.
Θεόπτυστος, ον, Deo invisus.
Θεόπυρος, η, ὁ ϗ ἡ, divinitus seu cœlitus accensus. Ex Θεὸς et πῦρ.
Θεόργητος, ον, idem quod Θεομανής.
Θεοργὸν, οῦ, τὸ, quod fit a Deo. Ab ἔργον.
Θεορρημοσύνη, ης, ἡ, institutio, doctrina divina; (2) institutio quæ viva voce fit. A
Θεορρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui divina loquitur, divina locutus.
Θεόρρητος, η, ὁ ϗ ἡ, a Deo dictus; (2) divinus. A ῥέω, dico.
Θεόρρυτος, η, ὁ ϗ ἡ, a Deo profluens. A ῥύω.
Θεόρτος, η, ὁ ϗ ἡ, a Deo missus, datus. Ab ὄρω.
ΘΕΟΣ, ῦ, ὁ, Deus, ἡ Θεὸς, Euripid. Androm. 130. et ἡ Θεὰ, Dea; (2) sol. Τὰ Διῶν, cultus deorum, Eurip. Iphig. in Aul. 24. Πρῶτα μὲν τὰ τῶν Διῶν σκοπεῖν καλῶ, Id. Suppl. 301. Πάντα γὰρ τὰ τῶν Διῶν εἰς ἀφανὲς ἔρχει, Id. Iphig. in Taur. 476. (2) δύνοντος ἄρτι τοῦ Διὸς, occidente jam sole, Appian. Bell. Civ. 4, 79.
Θεόσδοτος, η, ὁ ϗ ἡ, a Deo divinitus datus.
Θεόσδωρος, ον, idem. A δῶρον.
Θεοσέβεια, ας, ἡ, Dei cultus, religio.
Θεοσεβέω, ῶ, Deum colo. A
Θεοσεβὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, religiosus. A σέβω.
Θεοσεβῶς, adv. pie.
Θεόσιστος, η, ὁ ϗ ἡ, Dei instar colendus, venerabilis, venerandus. Ex Θεὸς et σιστὸς.
Θεοσίστωρ, ορος, ὁ, Dei cultor, pius. Οὐδ' ὁ σιμὸς ἐγὼ, καὶ Θεοσίστωρ, Eurip. Hipp. 1364.
Θεοστυγέια, ας, ἡ, odium et inimicitia in Deum, Dei odium, impietas. Ab ἔχθρα.
Θεοσημεία, ας, ἡ, signum divinitus editum, miraculum; (2) oraculum. A σημεῖον.
Θεοσυνέω, ῶ, Deos honoro, Deos colo.
Θεοσοφία, ας, ἡ, rerum divinarum scientia, Theologia. A
Θεόσοφος, η, ὁ ϗ ἡ, rerum divinarum consultus, Theologus. Ex Θεὸς et σοφὸς.
Θεόσπορος, ον, a Deo genitus. A σπείρω.
Θεόσσυτος, et Θεόσυτος, η, ὁ ϗ ἡ, a Deo impulsus, divinus, a Deo profectus. Æsch. Prom. 116. A σεύω.
Θεοτίσης, ἐος, ὁ ϗ ἡ, a Deo calcatus vel calcandus. Ex Θεὸς et τίθος, via.
Θεόσοργος, η, ὁ ϗ ἡ, Dei amans, Nonnus. A σοργή.
Θεοστυγὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, Deo odiosus, Deo invisus. A στυγέω.
Θεοστύγητος, ον, idem.
Θεοστυγία, ας, ἡ, odium Dei. A Θεοστυγής.
Θεοσυλὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, sacrilegus. A σύλη.
Θεοσύνακτος, ον, Deo conjungens. A συνάγω.
Θεοσύνατος, ον, Deum commendans, laudans, (vel a Deo commendatus.) A συνίστημι.
Θεόταυρος, ὁ ϗ ἡ, Deus taurus, epith. Jovis.
Θεοτέρατος, η, ὁ ϗ ἡ, a Deo prodigiose proficiscens. A τέρας.
Θεοτερπὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, Deum delectans, Deo gratus, Nonnus. A τέρπω.
Θεότευκτος, η, ὁ ϗ ἡ, a Deo factus.
Θεότης, ητος, ἡ, deitas. A Θεὸς.
Θεοτίμητος, η, ὁ ϗ ἡ, a Deo honoratus; (2) honore adficiendus, venerandus. A τιμάω.
Θεότιμος, η, ὁ ϗ ἡ, idem. A τιμὴ.
Θεοτόκος, η, ὁ, Deum pariens, Dei genitrix. A τίκτω.
Θεότοκος, η, ὁ ϗ ἡ, a Deo natus.
Θεοτρεπτος, ον, a Deo conversus in aliquem. A τρέπω. (2) a Deo altus. A τρέφω.
Θεοτυπία, ας, ἡ, conformatio cum Deo.
Θεοτδία, ας, ἡ, pietas, religio, Nonnus. A
Θεοτδὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, Deo similis, religiosus, pius, Deo acceptus. Ex Θεὸς et ἴδος.
Θεοτδέχος, η, ὁ ϗ ἡ, Dei seu rerum divinarum susceptor, Deum seu res divinas capiens; (2) epith. templorum et Mariæ. A δέχομαι.
Θεουργία, ας, ἡ, opus divinum, sacrorum administratio.
Θεουργικὸς, ἡ, όν, ad sacra pertinens; (2) in sacris frequens, diligens; (3) Θεουργικὴ, sc. ἐπιστήμη, scientia sacrorum.
Θεουργὸς, ῶ, ὁ ϗ ἡ, qui sacris operatur. Ab ἔργον.
Θεοφάνεια, ας, ἡ, Dei adspectus; (2) nativitas filii Dei. A φαίνω.
Θεοφάνια, ων, τὰ, et Θεοφάνεια, αἱ, festum solenne quod illo die celebratur quo Deus hominibus apparuit. Apud Christianos festum nativitatis Christi; item trium regum.
Θεόφαντος, η, ὁ ϗ ἡ, a Deo declaratus aut manifestatus.
Θεοφάντωρ, ορος, ὁ, sacerdos; (2) theologus.
Θεοφατίζω, fut. ίσω, vaticinor, Hes. A
Θεόφατος, η, ὁ ϗ ἡ, a Deo pronunciatus, oraculo editus. A φημί.
Θεόφθεγκτος, ον, idem.
Θεοφεγγὴς, ἐς, divinitus lucens, Jo. Dam.
Θεόφημος, η, ὁ, deiloquus, Man.
Θεοφιλὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, Deo gratus; (2) amans Deorum; (3) imprimis felix, beatus.
Θεοφιλία, ας, ἡ, amor Dei; (2) amicitia et familiaritas cum Deo. A
Θεόφιλος, η, ὁ ϗ ἡ, Dei amans, amicus Dei, Deo gratus. Ex Θεὸς et φίλος.
Θεοφιλῶς, adv. feliciter, beate.
Θεόφιν, adv. divinitus. Ex Θεὸς et φιν.
Θεόφοβος, η, ὁ ϗ ἡ, Deum timens, Hes.
Θεοφορέομαι, οῦμαι, divino numine adflatus sum. Παραδόξως τὰ τοῦ Λυκούργου βασίλεια κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Διονύσου Θεοφορεῖται, Longin. 15. A Θεοφόρος. Hinc
Θεοφόρησις, εως, ἡ, inspiratio divina.
Θεοφόρητος, η, ὁ ϗ ἡ, qui numine agitur, numine adflatus.
Θεοφορήτως, adv. divino numine, instinctu.
Θεοφορία, ας, ἡ, numinis adflatus, Steph. A
Θεοφόρος, η, ὁ ϗ ἡ, Deum ferens; (2) divinus. A φέρω.
Θεοφραδὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, a Deo pronunciatus; (2) divina loquens. A φράζω. Hinc
Θεοφραδία, ας, ἡ, consilium divinum, oraculum divinum.
Θεοφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui ex Deo loquitur, in quo Deus loquitur.
Θεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, divina mente præditus, vates, propheta. Ex Θεὸς et φρὴν.
Θεοφροσύνη, ης, ἡ, pietas, religio, qua scilicet divina sapimus. A Θεόφρων.
Θεοφρύοντος, ον, a Deo defensus, custoditus. A φρυάω.
Θεοφύλακτος, η, ὁ ϗ ἡ, a Deo servatus, qui est in Dei tutela A φυλάσσω.
Θεόφυτος, η, ὁ ϗ ἡ, a Deo plantatus. A φύω.
Θεοφωνέω, numinis instinctu afflatus vaticinor. Καθάπερ ἐν Τροφωνίου λόγοις Θεοφωνεῖν τὰς ὑστελθόντας, Heliod. 7. Æthiop. 2.
Θεοχάρακτος, η, ὁ ϗ ἡ, a Deo insculptus, impressus, scriptus. A χαράσσω.
Θεοχολωσία, ας, ἡ, diræ, Phil. A χολόω.
Θεοχόλωτος, η, ὁ ϗ ἡ, iratum Deum habens; (2) dirus, Phil.
Θεόχρησος, effatus a Deo. Θεόχρησα γὰρ λόγια τὰς νόμους εἶναι ὑπολαμβάνοντες, Philo Judæus, 2, 577.
Θεόχριστος, η, ὁ ϗ ἡ, a Deo unctus. A χρίω.
Θεόω, ῶ, fut. ώσω, Deum facio. Ex Θεὸς.
Θεράπαινα, ης, ἡ, ancilla, famula.
Θεραπαινίδιον, η, τὸ, ancillula. Dim.
Θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, ancilla. A Θεράπων.
Θεραπεία, ας, ἡ, famulatus, ministerium; (2) famuli, ministri, servi, comitatus, satellites; (3) observantia, obsequium; (4) cultus qui exhibetur; (5) cultus arborum, herbarum, plantarum; (6) sanatio, medela; (7) recreatio, refectio; (8) indulgentia in quovis genere, cum fovemus aliquid, &c. A Θεραπεύω,
Θεραπευθείσῃ, dat. sing. aor. 1. part. pass. f. g. verbi Θεραπεύω.
Θεράπευμα, ατος, τὸ, cultus quo demeremur vel conciliamus; (2) id quod sanandum proponitur. Ab eod.
Θεραπευσία, ας, ἡ, curatio, sanatio; (2) supplicatio. Ab eod.
Θεραπεύσιμος, η, ὁ ϗ ἡ, medicabilis, sanabilis. Ab eod.
Θεραπεύσω, fut. 1. ind. act. verbi Θεραπεύω.
Θεραπευτίος, ία, ίον, venerandus; (2) sanandus; (3) colendus. Ab eod.
Θεραπευτὴρ, ῆρος, ὁ, cultor, minister; (2) curator, medicus.
Θεραπευτὴς, οῦ, ὁ, idem et ab eod. Hinc
Θεραπευτικὸς, ἡ, όν, obsequiosus, officiosus, colendis hominibus deditus; (2) sanandi vim habens; (3) aptus ad gerendam curam alicujus rei.
Θεραπευτικῶς, adv. officiose, obsequiose; (2) comiter, benigne.
Θεράπευτος, η, ὁ ϗ ἡ, sanabilis, curabilis.
Θεραπεύτρια, ας, ἡ, et Θεραπευτρὶς, ίδος, ἡ, cultrix; (2) curatrix. A
Θεραπεύω, fut. εύσω, famulor, servio; (2) obsequium præsto, officiis demereor, colo, curo, procuro; (3) medeor, sano. Θεραπεύειν τινὰ, τὸν Θεὸν, σῶμα. Ταῦτα γάρ τοι γυνὴ ἐγὼ ἐμαυτὸν ἐθεράπευσα, Aristoph. Thesm. 179. A Θεράπων.
Θεραπῆος, gen. sing. Ion. pro Θεραπείας.
Θεραπὶς, ίδος, ἡ, cultrix, Hes.
Θεράπνη, ης, ἡ, ancilla; Euripid. Troad. 1070. per Syncopen a Θεράπαινα.
Θεραπνίδιον, η, τὸ, ancillula. Dim.
Θεραπόντις, ίδος, ἡ, idem. A
ΘΕΡΑΠΩΝ, οντος, ὁ, minister, famulus, servus; cultor. Hinc
Θέραψ, απος, ὁ, servus, minister, cultor. Χαῖρε Θέραπις σῶν σε παρεχόμεθα, et nos, qui te colebamus, nunc te præterimus, Strat. 71. Anecdota Brunck. 2, 375.
Θερεια, vel Θερεία, ας, ἡ, æstas. A Θέρος.
Θερείδοντες, η, ὁ ϗ ἡ, æstiva habens pascua; Θερείδοντον, locus æstiva habens pascua. A Θέρος et βόσκω.
Θερείης, gen. sing. Ion. pro Θερείας.
Θερειλιχὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, æstate lectum præbens, umbrosus. Ex Θέρεια et λίχος.
Θερείνομος, ον, idem quod Θερείδοντος. A νομὴ.
Θέρειος, εία, ειον, æstivus. A Θέρος.
Θερειπότος, ον, æstate rigatus. A πίνω.
Θερείπτατος, η, ον, æstuosissimus. A Θερείος.
Θερίστρον, η, τὸ, locus habitationi æstivæ accommodatus. A Θέρω.
Θέρευς, gen. sing. Dor. pro Θέρους, ex Θέρειος.
Θερεὼν, idem quod Θέρων, Hom.
Θερήναον, η, τὸ, currus quo messis importatur, Hes. Ex Θέρος et ἄγω, ago, porto.
Θερηὶν, ης, ἡ, ἡ Θερεία, Ionice.
Θερίζω, fut. ίσω, æstivo, æstatem alicubi traduco; (2) meto, demetb; (3) prosterno. Καὶ τὰς χειρὰς ἐν τοῖς σιδήροις ἐθέριζον, Aristoph. Av. 512. Καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ, Apoc. 14, 16.
Θερικὸς, ἡ, όν, æstivus; (2) messorius, V. Lex.
Θερινὸς, ἡ, όν, æstivus.
Θερὶς, pro Θερίος, Diosc.
Θερίσδειν, metere, præs. inf. Dor. pro Θερίζειν.

Θέρισις, εως, ἡ, messio. A Θερίζω.
Θερισμός, οῦ, ὁ, messis. Ab eod.
Θερισήριον, ου, τὸ, falx messoria. A
Θερισής, οῦ, ὁ, messor. A Θερίζω.
Θερίστης, ητος, et
Θερίστικός, ἡ, όν, messorius. Ab eod.
Θερίστις, ἡ, ὁν, messus, messilis. Ab eod.
Θερίστρια, ας, ἡ, quæ metit. Ab eod.
Θερίστριον, ου, τὸ, vestis æstiva. Ab eod.
Θέριστρον, ου, τὸ, idem et ab eod.
Θέρμα, τὸ, pro Θερμὴ, *Men.*
Θερμάζω, sive Θερμάω, calefacio, foveo, *Nic.* Θερμάσαιο, in a. 1. med. A Θέρμη.
Θερμαίνω, f. ανῶ, calefacio. Conj. a. 1. Θερμήνω, Θερμήνης, calefacias; Θερμαίνεμαι, calesco; Θερμανθῆναι, a. 1. inf. calescere; (2) febricitare. Μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα Θερμήνῃς κότῳ, *Aristoph. Ran.* 954. Θερμαίνει φιλόταται νόσοι, *Pindar. Olymp.* 10, 105. Ὅσις κινᾶσιν ἐλπίσιν Θερμαίνεται, *Soph. Aj.* 478. Χαρᾷ Θερμαινόμισθα καρδίαν, *Euripid. Electr.* 405.
Θέρμανσις, εως, ἡ, calefactio. A Θερμαίνω.
Θερμαντὴρ, ῆρος, ὁ, caldarium. Ab eod.
Θερμαντήριον, ου, τὸ, idem et ab eod.
Θερμαντήριος, α, ον, vim calefaciendi habens.
Θερμαντικὸς, ἡ, όν, qui calefacere potest, calefactorius. A
Θερμαντὸς, ἡ, όν, calefactus; (2) qui calefieri potest.
Θερμασία, ας, ἡ, calefactio, calor. A Θερμάζω.
Θέρμασμα, ατος, τὸ, fomentum. Ab eod.
Θερμασῆθεν, *adv.* e caminis, *Hes.*
Θερμασὶς, ἡ, idem quod Θερμαντὴρ, *Poll.*
Θερμαστρα, ας, ἡ, caminus, *Hes.* A Θερμάζω.
Θερμαστρὶς, ίδος, ἡ, caldarium; (2) genus saltationis; (3) forceps. Ab eod.
Θέρμαυστρα, ας, ἡ, caminus, *Call. Del.* 144.
Θερμαυστρίζω, f. ίσω, in aere pedes concutio. A
Θερμαυστρὶς, ίδος, ἡ, idem quod Θερμαστρὶς.
Θερμάω, seu Θερμώζω, calefacio, foveo, *Nic.*
Θερμιλὴ, ἡ, pro Θερμὴ, *Suid.*
Θερμιρύνομαι, (*vox Comica*) delicate vivo, *Poll.*
Θερμιρῶπις, ιδος, ἡ, faciem rubefaciens; Θερμιρῶπιν αἰδῶ, pudorem, qui faciei calorem et ruborem inducit, *Æsch. Pr.* 184, (v. *Ed. Morell.* 4to.) v. Θερμιρῶπις.
Θέρμιστο, 3. sing. imperf. *Ion.* pro ἐθέρμιστο, a Θέρμω.
Θέρμη, ης, ἡ, calor, æstus. A Θέρω.
Θερμηγορέω, ῶ, fut. ήσω, vehementer, iracunde loquor. Ab ἀγορέω.
Θερμηριαὶ, ῶν, αἱ, dies calidi, dies æstivi; tempus æstatis. Ex Θερμὸς et ἡμέρα.
Θέρμια, τὰ, lupini. A Θέρμος.
Θέρμινθος, ἡ, interdum pro τέρμινθος.
Θέρμινος, η, ον, e lupinis factus.
Θερμόζυτρος, ον, callide scaturiens, *P. Sil.*
Θερμόζυλος, ον, calidus, præcipitibus consiliis utens. A βυλὴ.
Θερμοδότης, ου, ὁ, qui calidam aquam dat, qui calidam præbet, Ex Θερμὸς et δίδωμι.
Θερμοδότις, ίδος, ἡ, quæ calidam præbet.
Θερμοκοίλιος, ον, cujus ventriculus intemperati caloris est. A κοιλία.
Θερμοκύαμος, ὁ, calida faba, *Ath.*
Θερμολουσία, ας, ἡ, lavacrum calidum.
Θερμολουτρία, ας, ἡ, *ap. Hipp* idem. A λούω.
Θερμολυτὸν, lavor calida.
Θερμολυτρέω, ῶ, fut. ήσω, idem. Ex λοῦτρον.
Θερμόνυξ, ὁ, calidi ingenii homo.
Θερμοπότης, ου, ὁ, qui calidam bibit. Hinc
Θερμοποτὶς, ίδος, ἡ, poculum e quo calida bibebatur.
Θερμοπύλαι, ων, αἱ, thermopylæ, qu. dic. portæ calidæ, fauces saltus, in Græcia, prope quas fontes erant calidi. Ex Θερμὸς et πύλαι.
Θερμοπώλης, ου, ὁ, qui calidam vendit.
Θερμοπώλιον, ου, τὸ, locus ubi calida, ut calidus potus, venditur; thermopolium.
Θερμὸς, ἡ, όν, calidus; (2) ardens, fervens etiam animo. A Θέρω.
Θέρμος, ου, ὁ, lupinus, leguminis genus. *Angl.* LUPINES.
Θερμοσπόδιὰ, ᾶς, ἡ, calidus cinis.
Θερμότης, ητος, ἡ, caliditas, calor, æstus; (2) fervor animi. A Θερμός.
Θερμοτραγέω, ῶ, fut. ήσω, calida comedo.
Θερμυγία, ας, ἡ, audax et temerarium facinus. A
Θερμυγὸς, οῦ, ὁ ἡ, fervidus ingenio; (2) audax, temerarius, acer, confidens. Ex Θερμὸς et ἔργον, *opus.*
Θερμόω, ῶ, fut ώσω, calefacio.
Θέρμω, calefacio, *Hom.* Θέρμετο δ' ὕδωρ, calefiebat aqua, *Il.* 18, 348. A Θέρω.
Θερμωλὴ, ῆς, ἡ, calor; (2) febris. A Θερμός.
Θερμῶς, *adv.* calide, fervide. Ab eod.
Θέ'ΡΟΣ, τος, τὸ, æstas; (2) messis, sive fruges demessæ.
Θέρσος, *Æol.* pro Θάρσος, *Steph.*
Θέρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro Θερῶ, a Θέρω.
ΘΕ'ΡΩ, fut. Θερῶ, (et *Æol.* Θέρσω, unde Θερσόμενος, *apud Homerum*, Odyss. 19, 507.) calefacio; (2) medeor, curo. Et *in pass.* calefio, calesco, uror, caleo.
Θὲς, 2. sing. aor. 2. imperat. act. pro Θέτι, a τίθημι.
Θέσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔθεσαν.
Θέσθαι, *posuisse*, aor. 2. inf. med.
Θεσθὲ, 3. sing. a. 2. imperat. med. a τίθημι.
Θέσις, εως, ἡ, positio; positura; situs; (2) depositio pecuniæ, (a) in mensa trapezitæ, (b) ap. judicem, sacramentum; *unde et* pro controversia dicitur, (c) ap. debitorem, fœnoris causa; (3) impositio v. gr. nominis; (4) ap. philosophos, (a) principium demonstrationis, (b) positio seu vera et propria rei explicatio, cui opp. ἄρσις, negatio, (vid etiam *Prosod. Morell.* p. 4.); (5) *ap. Rhetores*, quæstio infinita; (6) adoptio. A τίθημι.
Θέσκελον, *adv.* mirum in modum, *Hom.*
Θέσκελος, ε, ὁ ἡ ἡ, Deo similis, admirabilis, admirandus. Ἵπα Θέσκελα ἔργα ἴδηαι Τρώων, *Il.* 3, 130. Τύχια Θέσκελα, *Apoll. Rhod.* 4, 657. Ex Θεὸς et τέλος.
Θεσμὰ, τα, pro Θεσμοὶ, *Nonn.*
Θέσμιον, ου, τὸ, debitum legitimum; (2) consuetudo, lex. A
Θέσμιος, ία, ον, legitimus, legibus conveniens. A Θεσμὸς, *lex.*
Θεσμοδοχίω, ῶ, fut. ήσω, legem accepto et admitto, legi me submitto. Ex δέχομαι.
Θεσμοδότειρα, ας, ἡ, quæ leges dedit.
Θεσμοθεσία, ας, ἡ, lex; (2) legislatio; (3) ritus, mos. Ex τίθημι.
Θεσμοθέσιον, ου, τὸ, locus ubi leges feruntur, concilium civitatis.
Θεσμοθετέω, ῶ, sum thesmotheta; leges fero.
Θεσμοθέτης, ου, ὁ, legislator, institutorum auctor; (2) magistratus quidam Athenis, custodes legum.
Θεσμοκοίω, ῶ, f. ήσω, leges facio, præscribo.
Θεσμοκόλος, ον, circa jura versans, *Ep.*
Θεσμόριος, α, ον, idem quod Θεσμόθεσις, *Ap.*
ΘΕΣΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, lex, institutum, ritus. A τίθημι.
Θεσμοσύνη, ης, ἡ, jus, leges. A præc.
Θεσμοτόκος, ου, ὁ ἡ, legislator; *Nonn.* e τίκτω.
Θεσμοφόρια, ων, τὰ, Cerealia; festum quod in Cereris legiferæ honorem celebratur. A Θεσμοφόρος. Hinc
Θεσμοφοριάζω, fut. άσω, sacra Cereris legiferæ celebro.
Θεσμοφόριον, τὸ, festum in honorem Cereris, *Ar.*
Θεσμοφόρος, ου, ὁ ἡ, legifer, legislator. Ex Θεσμὸς et φέρω.
Θεσμοφύλακις, legum et institutorum custodes.
Θεσμῳδέω, ῶ, leges et instituta sacra cano. Ex ᾠδὴ.
Θεσπέσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, divinus. Θεσπεσίῃ, divino consilio, divina voluntate, *intelligendum est* γνώμῃ vel βυλῇ, *Il.* 2, 367. A Θέσπις.
Θεσπεσίως, *adv.* divine, divinitus. Ab eod.
Θεσπιδαὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, divinitus ardens, aut doctus a Deo. Ex Θέσπις et δαΐω.
Θεσπιέπεια, ας, ἡ, divino ore loquens, fatidica; (2) vaticinatio. Ex Θέσπιος et ἔπος.
Θεσπίζω, fut. ίσω, vaticinor, oraculum reddo; (2) sancio, statuo. A Θέσπις.
Θέσπιον, τὸ, res divina, *V. L.*
ΘΕ'ΣΠΙΣ, ιος, ὁ ἡ ἡ, vates, divinus, ex Deo loquens; (2) a Deo dictatus.
Θέσπισμα, ατος, τὸ, responsum vatis, oraculum; (2) dictum vel sancitum. A Θεσπίζω.
Θεσπιῳδέω, ῶ, fut. ήσω, vaticinor, oracula cano. Ὃς Θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου, *Aris oph. Plut.* 9. A
Θεσπιῳδὸς, et *Poet.* Θεσπιοιδὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, vates, fatidicus. Ex Θέσπις et ᾠδή.
Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, Thessalonicensis. A
Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, Thessalonica, urbs Macedoniæ.
Θέσσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἔθεσαν.
Θέσσομαι, oro, desidero, peto. Οἵδ' ἄρα Θέσσανται παῖδοι γένος, *Apoll. Rhod.* 1, 824.
Θεσφατήλογος, ὁ ἡ ἡ, divinatrix, *Æsch.*
Θέσφατος, ε, ὁ ἡ ἡ, a Deo dictus; fatalis. Hinc τὰ Θέσφατα, ων, divina responsa, oracula. Ex Θεὸς et φημὶ, *dico.*
Θετέον, *adv. posit.* ponendum. A τίθημι.
Θέτης, ε, ὁ, qui aliquid deponit apud alium.
Θετίδειον, ου, τὸ, templum Thetidis. *Eurip. Androm.* 20.
Θετικὸς, ἡ, όν, positivus.
Θετικῶς, *adv.* positive, adfirmative.
Θέτο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἔθετο.
Θετὸς, ἡ, όν, positus; (2) adoptivus.
Θέτω, 3. sing. aor. 2. imperat. act. a τίθημι.
Θοῦ, 2. sing. aor. 2. imperat. med. *Dor.* pro Θοῦ, ex *Ion.* Θέο, pro Θέσο.
Θυμερῷ, dat. sing. *Dor.* pro Θυμερεῖ a Θυμερής.
Θυμερία, ας, ἡ, Dei pars, h. e. primitiæ, caro quæ sacerdotibus datur quum sacrificatur, *Hes.* Ex Θεὸς et μέριον. Hinc
Θυμοριάζω, fut. άσω, Deo munus offero, *Hes.*
Θυμόριος, α, ον, divina sorte datus, divinitus immissus. A μοῖρα.
Θύμορος, ον, idem.
Θύσσαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro Θύσεσαι, a Θύω.
Θύσις, εως, ἡ, cursus, *ap. Sch. Lycophr.* A Θέω.
Θυσόμενος, fut. 1. part. med. *Dor.* pro Θυσόμενος.
Θυφορία, ης, ἡ, furor et instinctus divinus, *Poet.* pro Θεοφορία, *Suid.*
Θέ'Ω, f. Θύσομαι, curro. Ὁδὶ δὲ καὐτὸς ἐπὶ σὲ κἀμὲ ἴοικε θεῖν, *Aristoph. Vesp.* 1349.
ΘΕ'Ω, *inus.* fut. ήσω, p. τέθεικα, pono.
Θέωμεν, 1. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro θῶμεν, a τίθημι.
Θεώντων, *spectantium*, gen. pl. præs. part. act. *contract.* pro Θεαόντων, a Θεάω.
Θεωνυμίαι, αἱ, divinæ appellationes, *apud Dion. Areopagitam.* Ex ὄνομα.
Θεωρεῖται, 3. sing. pr. ind. pass. *contr.* pro Θεωρέεται, a
Θεωρέω, ῶ, f. Θεωρήσω, p. τεθεώρηκα, specto; (2) cogito, considero, simpliciter; (3) res divinas, sublimes contemplor; (4) ludos specto, ludos spectatum publice eo. Θεωρεῖν τι, περί τινος, ἐς τι. Ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' ἔδαμῶ, πλὴν ἐς Πάρεν, *Aristoph. Vesp.* 1182. A Θεωρός.
Θεώρημα, ατος, τὸ, spectaculum, quod spectamus; (2) contemplatio; (3) doctrina, artificium; (4) tractatio alicujus rei scribendo vel legendo: Θεωρήματα, speculamenta disciplinarum, commentationes et præcepta. *Cicero vertit* percepta, *Ern.* A Θεωρέω.
Θεωρηματικὸς, ἡ, όν, contemplativus; dogmaticus, præceptis artium utens. A Θεώρημα.
Θεώρησις, εως, ἡ, contemplatio. A Θεωρέω.
Θεωρητήριον, ου, τὸ, locus ubi spectantur ludi, cavea in theatro. Ab eod.
Θεωρητικὸς, ἡ, όν, contemplativus, contemplationi deditus; (2) theoremata continens. Ab eod.
Θεωρητὸς, ἡ, όν, spectabilis, adspectabilis; (2) qui sub animi contemplationem cadit, perceptibilis, comprehensibilis. Ab eod.
Θεώρτρα, τὰ, munera quæ sponsus sponsæ dabat.

dabat cum se primum, deposito flammeo, spectandam daret. Ab eod.

Θεωρητῶς, *adv.* visibiliter.

Θεωρία, ας, ἡ, contemplatio, meditatio; (2) legatio ad ludos, nomine civitatis; (3) ludus ipse, spectaculum; (4) inspectio locorum et morum cujusque civitatis; (5) doctrina; (6) *dicitur etiam* de rebus ipsis spectatu dignis, ut Θεωρία βασιλείων, *ap. Jos.* magnificentia regiæ visenda. A Θεωρός.

Θεωρίζω, specto, *V. L.*

Θεωρίς, ίδος, ἡ, navis qua legati Athenienses vehebantur ad sacra Deliaca.

Θεωρικός, ἡ, όν, ad spectationem ludorum seu spectaculorum pertinens. A Θεωρία.

Θεώριον, τό, spectaculum.

Θεώριος, ὁ, Apollo, *Hes.*

ΘΕΩΡΟΣ, ὦ, ὁ, spectator, contemplator; (2) legatus ad sacra solennia, *item* ad oraculum petendum. A Θεός et ὁράω, (vel a simpl. Θεάω.)

Θεωροσύνη, ἡ, inspectio, *Man.*

Θεωρῶσι, 3. pl. pro Θεωρίωσι, a Θεωρέω.

Θέωσις, εως, ἡ, deificatio, apotheosis; (2) conjunctio cum Deo, in Deum adsumptio. A Θεόω.

Θεώτερος, divinior, pro Θειότερος. A Θεός, ut a βασιλεύς, βασιλεύτερος.

Θηβαγενής, ές, ὁ ϗ ἡ, Thebis oriundus, Thebis genitus sive natus. Πολυτέκνα τε Θηβαγενεῖ, *Eurip. Suppl.* 136. Ex Θῆβη et γίνομαι, *nascor.*

Θήβαζε, *adv.* Thebas. A Θήβη.

Θηβαϊκός, ἡ, όν, Thebaicus; ad Thebanos pertinens. Ab eod.

Θηβαΐς, ίδος, ἡ, Thebais, sc. poesis.

Θηβαῖος, αία, αῖον, Thebanus.

Θήβη, ης. ἡ, Θῆβαι, αἱ, Thebe sive Thebæ. Urbs in Ægypto, Asia Min. et Bœotia. Θήβησι, Thebis. Θήβηθεν, *adv.* Thebis.

Θηγαλέος, έα, έον, acutus; *in Epigr.*

Θηγάνη, ης, ἡ, cos. A Θήγω.

Θήγανον, υ, τό, idem et ab eod.

Θηγάνω, acuo, *Hes.* A Θήγω.

ΘΗΓΩ, fut. Θήξω, acuo; (2) excito, instigo, inflammo; τεθηγμένος, perf. part. acutus Θήγει δέ τε λυκὸν ὀδόντα, de apro, *Hesiod. Scut.* 388, et *Il.* 11, 416. τὰς ψυχὰς εἰς τὰ κολαστικὰ, *Xen.* Οὐ γὰρ μ' ἀρίσκει γλῶσσά σε τεθηγμένη, *Soph. Aj.* 585.

Θηΐσθαι, præs. inf. med. *Ion.* pro Θηήσασθαι.

Θηΐτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐθηείτο, a

Θηέομαι, cum admiratione specto. Thema Ionicum. ἐθηεῖτο, spectabat; Θηεῦντο, spectabant mirabundi; Θηήσατο, a. 1. m. cum admiratione spectavit; ἐθηήσαντο, spectarunt; Θηήσαιτο, opt. admiraretur. A Θεάομαι.

Θηεύμενος, *spectans*, præs. part. med. *Ion.* et *Dor.* pro Θεαόμενος, vel Θεώμενος, a Θεάομαι.

Θηεῦντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Dor.* pro ἐθηεῦντο, *contr.* ex ἐθηέιντο.

Θηήσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐθηήσαντο.

Θηητήρ, ῆρος, ὁ, qui cum admiratione spectat.

Θηητός, ἡ, όν, cum admiratione spectandus, spectabilis, admirabilis.

Θηήτωρ, ορος, ὁ, admirator, admirans spectator.

Θήϊον, τό, pro Θεῖον, *Ion.* sulphur.

Θηκαῖος, αία, αῖον, thecæ destinatus ad aliquid condendum aut recipiendum. A Θήκη.

Θηκάμενος, aor. 1. part. med. verbi τίθημι.

Θῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔθηκαν.

Θήκαο, 2. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐθήκασο.

Θῆκε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔθηκε.

Θήκη, ης, ἡ, theca, vagina, conditorium, sepulchrum, loculus. A τίθημι.

Θηκίον, υ, τό, repositoriolum; (2) loculus. Dim. a Θήκη.

Θηκτὸς, ἡ, όν, acutus. A Θήγω.

Θηλάζω, f. άσω, papillam sugendam præbeo, lacto; (2) *in med.* lacteo, mammam præbitam sugo. (Μακάριοι) μαστοὶ οἱ ἂν ἐθήλασαν, *Luc.* 23, 29. (Μακάριοι) μαστοὶ οὓς ἐθήλασας, *Ibid.* 11, 27. Θηλάζω τὸ Θηλίον, *Plut. de Romul.* A Θηλή.

Θηλαίνω, lacto; unde a. 1. med. Θηλάναντο.

Θηλαμιδὸς, ἡ, όν, lactens, recens natus, *Hes.*

Θηλαμὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, nutritor, nutrix, *Lycophr.*

Θηλασμὸς, οῦ, ὁ, lactatio; (2) lactis haustus. A Θηλάζω.

Θηλάστρια, ας, ἡ, nutrix.

Θήλεια, ας, ἡ, *Ion.* Θηλέη, ης, ἡ. A Θῆλυς.

Θηλείης, 2. s. pr. ind. act. *Ion.* pro Θαλείης, a

Θηλέω, fut. ήσω, germino, vireo; ut hinc fit Θήλεον, pro ἐθήλεον, virebant, in imperf. et Θηλήσαντα, in aor. 1. part. *Od.* 5, 73. A Θάλλω.

ΘΗΛΗ, ῆς, ἡ, papilla; mamilla.

Θηλοειδὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, papillatus; papillæ formam habens, *Gl. V.* Ab εἶδος.

Θηλόστεδον, pro Στεδόστεδον, *Ep.*

Θῆλυ, τό, femella.

Θηλυγενὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, femina ortus, muliebris. Ex Θῆλυς et γίνομαι. Hinc

Θηλυγενῶς, *adv.* feminino genere.

Θηλύγλωσσος, ον, teneram, suavem vocem, orationem habens. A γλῶσσα.

Θηλυγονία, ας, ἡ, feminarum procreatio; (2) cognatio a matre. A

Θηλυγόνος, ὁ ϗ ἡ, feminam procreans seu gignens. Ex Θῆλυς et γόνος.

Θηλυδριᾶν, puellascere, *Gl. Vet.* A

Θηλύδριας, ου, ὁ, pathicus, effeminatus. A Θῆλυς. Hinc

Θηλυδριώδης, ος, ὁ ϗ ἡ, mollis et effeminatus.

Θηλυδριῶτις, ίδος, ἡ, mollis, effeminata.

Θηλυκιτύομαι, muliebriter me gero. A

Θηλυκὸς, ἡ, όν, femininus; (2) feminam referens; (3) effeminatus; (4) femineo sexui proprius et peculiaris. A Θῆλυς.

Θηλυκῶς, *adv.* feminino genere; (2) molliter.

Θηλυκρανία, vel Θηλυκρανία, ας, ἡ, cornus.

Θηλυκρατὴς, ὶς, feminis imperans.

Θηλύκτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, muliere interfectus. Ex κτείνω.

Θηλυμανέω, furo feminarum amore, *Man.*

Θηλυμανὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, insano feminarum amore captus, mulierosus. Ex μαίνομαι.

Θηλυμιλὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, molliter et ut femina canens. Ex μίλος.

Θηλυμιτρὴς, ὁ, mitra muliebriter redimitus.

Θηλύμιτρις, ἡ, idem, de viro, per irrisionem.

Θηλύμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, feminina forma præditus, qui forma feminea est. Ex μορφή.

Θηλύνοος, *contr.* Θηλύνους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui animo est femineo, mollis, effeminatus.

Θηλύνω, effemino, emollio; ἐθηλύνθην, aor. 1. pass. Ἐθηλύνθην τόμα πρὸς τῆσδι τῆς γυναικὸς, *Soph. Aj.* 660. A Θῆλυς.

Θηλύπαις, ἡ, quæ filiam peperit.

Θηλύπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, ut Θηλύπους βάσις, *apud Eur.* pes seu incessus femineus, seu femi-narum.

Θηλυπρεπὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, feminis conveniens.

Θηλυστερὴς, ίδος, ἡ, filix *femina.*

ΘΗΛΥΣ, υς, ὁ ϗ ἡ, vel υ, εια, υ, femineus, qui est sexus feminei; (2) tener, mollis. Hinc Θηλύτερος, effeminatior, mollior. Unde αἱ Θηλύτεραι, feminæ.

Θηλύστορος, ἡ, a femina satus, femina. A στείρα.

Θηλυστολίω, ῶ, fut. ήσω, muliebriter vestio. A στολή.

Θηλύστολος, ου, ὁ ϗ ἡ, muliebri veste indutus.

Θηλύτης, ητος, ἡ, feminea natura, femineum ingenium; (2) feminea mollities. A Θῆλυς.

Θηλυτοκίω, ῶ, fut. ήσω, feminei sexus partum edo.

Θηλυτοκία, ας, ἡ, partus femineus. A

Θηλυτόκος, ος, ὁ ϗ ἡ, feminei sexus partum edens; (2) habilis feminæ procreandæ. Ex τίκτω.

Θηλυφανὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, feminæ similis. Ex φαίνομαι.

Θηλυφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, feminas occidens, feminei sexus animalia interimens; (2) aconitum. Ὄνομα Θηλυφόνου καλεῖ αὐτὴν, *Ælian. Histor. Anim.* 9, 27. Ἴδης ἐν κνημοῖσι πολλάκι Θηλυφόνου, *Nicand. Alexiph.* 40. A φίνω.

Θηλύφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, muliebri mente præditus, effeminatus, sapiens muliebria. Ex φρήν.

Θηλύφωνος, ον, muliebrem, *item* suavem vocem habens. A φωνή.

Θηλυχίτων, ὁ ϗ ἡ, muliebri indutus tunica.

Θηλὼ, όος, οῦς, ἡ, altrix, *Hes.* A Θηλή.

Θηλωτὶς, ίδες, ἡ, idem, *Plut. Si lectio sana*, Ern. (An Θηλώτις, V. *not. ad Hesych.*)

Θῆμα, ατος, τό, theca, sepulchrum, *Hes.*

Θημέρᾳ, pro τῇ ἡμέρᾳ. Ἡμᾶς σὺ διελὺς τῆδε Θημέρᾳ φανῆς, *Soph. Aj.* 1362.

Θημὼν, ῶνος, ὁ, acervus frugum in agro; (2) cumulus quicunque. A Θῆμα.

Θημωνία, ας, ἡ, idem. Θημονιὰ, *Hes.*

Θημωνοθετῶν, manipulos frugum in acervos congerere, *Schol. Theocr.*

ΘΗΝ, Θηνὸς, ὁ, acervus, cumulus, agger; (2) cumulus arenæ; (3) acervus frumenti; (4) littus, *al.* Θίν.

ΘΗΝ, *partic. Poet.* sane, diu; ἤ Θὴν, haud sane.

Θήξας, a. 1. part. act. verbi Θήγω, *acuo.*

Θῆξις, ιος, ἡ, punctio per acum; (2) actus acuendi; (3) momentum, punctum, celeritas. A Θήγω.

Θήξω, *acuam*, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Θηοῖο, *spectes*, 2. sing. præs. opt. med. *contr.* pro Θηέοιο, a Θηέομαι.

Θήπω, stupeo, cum stupore admiror. Fingitur hoc verbum propter τέθηπα, perf. med. obstupui, miror, *Il.* 21, 64. Ταφὼν, aor. 2. verbi Θάπτω.

ΘΗΡ, Θηρὸς, ὁ, fera, bellua.

Θήρα, ας, ἡ, venatio, venatus, captatio; (2) præda venatu capta. A Θήρ.

Θηράγρα, ας, ἡ, ferarum captura, venatio; (2) res capta in venatu; (3) indagatio, v. gr. veri. Ex Θὴρ et ἄγρα.

Θηραγρέτης, ου, ὁ, venator. A præc.

Θήραγρος, ον, venationi aptus, serviens.

Θήραμα, ατος, τό, captura, quod venatu capitur; (2) venatio. A Θηράω.

Θηρᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro Θηράειν, a Θηράω.

Θηραρχία, ας, ἡ, imperium in belluas; (2) in elephantos. A

Θήραρχος, ου, ὁ, præfectus ferarum seu belluarum, rector ferarum; (2) rector elephantorum. Ex Θὴρ et ἄρχος.

Θηράσιμος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui venatu capi potest; (2) venatu captus. Θηράσιμοι γάμοι, captandæ nuptiæ, *Æsch. Pr.* 856. A Θηράω.

Θηρατέον, *adv. posit.* venandum est:

Θηρατέος, έα, έον, venandus:

Θηρατὴς, οῦ, ὁ, venator:

Θηρατικὸς, ἡ, όν, venaticus. Ab eod.

Θηρατὸς, ἡ, όν, venatu capiendus; (2) tropice, assequenda, quæ labore curaque teneri possunt, Θηρατὰ dicuntur *ap. Polyb.*

Θήρατρον, υ, τό, instrumentum venatorium; id quo feras capimus, v. gr. laqueus, pedica, rete. A

Θηράω, ῶ, et Θηράομαι, ῶμαι, venor; (2) sector, consector; (3) capto; in *re amatoria*, in amorem illicere tento; (4) elicio, ut misericordiam, &c. Θηρᾷ ὑ σρίσιν τἀμήχανα, *Soph. Ant.* 92. A Θήρ. Unde

Θήριος, υ, ὁ ϗ ἡ, ferinus, belluinus.

Θηριεύμενι, præs. inf. act. *Ion.* pro Θηριεύειν, a Θηράω.

Θήρευμα, ατος, τό, captura, venatus:

Θηρευτέος, έα, έον, qui venatu capi potest; (2) ad venandum aptus. A

Θήρευσις, εως, ἡ, venatio, ipsa venandi actio;

Θηρευτὴς, ῆρος, ὁ, venator. A Θηρεύω.

Θηρευτὴς, οῦ, ὁ, venator, captator:

Θηρευτικὸς, ἡ, όν, venaticus. Hinc Θηρευτικὴ, scilicet τέχνη, venandi scientia.

Θηρευτὸς, ἡ, όν, qu. dic. venabilis, qui venatione capi potest. A

Θηρεύω, f. εύσω, feras venor, aucupor; (2) sector, consector, quæro, v. gr. verum; (3) insidiose observo. Θηρεύσει γὰρ σιμοῖς λόγοισιν αἰσχρὰ μηχανώμενα, *Eur. Hipp.* 960. A Θήρ.

Θήρευμα, ατος, τό, venatio, captura. A Θηράω.

Θήρης, gen. sing. *Ion.* Θήρας, a Θήρα, *venatio.*

Θηρήτειρα, ή, venatrix, *Call.*
Θηρητής, ῆτος, ὁ, venator. A Θηράω.
Θηρήτωρ, ορος, ὁ, idem, et ab eod.
Θηριακά, ῶν, τὰ, scil. φάρμακα, medicamenta quibus animalium venenatorum morsus sanantur. A Θηριακός.
Θηριακή, ῆς, ἡ, sc. ἀντίδοτος, theriaca, antidotus adversus venenum. Ab eod.
Θηριακός, ή, όν, ferinus; (2) agens de feris. A Θήρ.
Θηριάλωτος, ʉ, ὁ ϗ ἡ, a feris captus. Ex Θηρίον et ἁλίσκω.
Θηρίβορος, ʉ, ὁ ϗ ἡ, a feris adesus, a feris devoratus. Ex Θηρ et βορὰ, esca.
Θηρίδιον, ʉ, τὸ, bestiola. Dim. a Θήρ.
Θηρίκλειος, ʉ, ὁ ϗ ἡ, Thericleius, ut Θηρίκλειοι, sc. κύλικες. Θηρίκλεια, sc. ποτήρια, pocula, ab artifice Thericle.
Θηριόβρωτος, ʉ, ὁ ϗ ἡ, a feris devoratus.
Θηριόδηγμα, ατος, τὸ, morsus a fera, *inpr.* morsus serpentis. A δάκνω.
Θηριόδηκτος, ʉ, ὁ ϗ ἡ, a fera seu bellua morsus; (2) a serpentis morsu ictus.
Θηριοκτόνος, ον, bestias perimens. A κτείνω.
Θηριομαχέω, ῶ, fut. ήσω, cum belluis pugno. Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, 1 *Cor.* 15, 32.
Θηριομαχία, ας, ἡ, pugna cum belluis. A
Θηριομάχος, ʉ, ὁ ϗ ἡ, qui cum feris seu belluis pugnat, bestiarius. A μάχομαι.
Θηριομιγὴς, ὶς, de Scylla, Centauris. A μίγνυμι.
Θηριόμορφος, ον, belluinam formam habens. Ex Θηρίον et μορφή.
Θηρίον, ʉ, τὸ, bestia, bellua, fera; (2) bestia venenata, serpens, vipera; (3) lumbricus; (4) pediculus; (5) ulcus tetrum, malignum. A Θήρ.
Θηριονάρκη, ἡ, frutex quidam, *Gorr.* Vid. *Steph.*
Θηριοτρισὴς, ὶς, bestiis conveniens.
Θήριος, idem quod Θήριος, *Poll.*
Θηριότης, ητος, ἡ, feritas. A Θηρίον.
Θηριοτροφεῖον, ʉ, τὸ, locus ubi belluæ aluntur, vivarium A
Θηριότροφος, ʉ, ὁ ϗ ἡ, qui feris vescitur; (2) qui vescitur serpentibus. A τρέφω.
Θηριοτρόφος, ʉ, ὁ ϗ ἡ, qui belluas alit.
Θηριοφόνος, ʉ, ὁ ϗ ἡ, qui belluas occidit, qui feras interficit. Ex Θηρίον et φένω.
Θηριόω, ῶ, in naturam ferinam converto, efferо; (2) irrito, ira gravi adversus aliquem incendo; τεθηριωμένος, exasperatus, efferatus. A Θηρίον.
Θηριώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, ferus, belluinus; (2) feris refertus; (3) sævus, atrox, teter, vehemens. Hinc τὸ Θηριῶδες, ους, feritas. Ab eod.
Θηριωδία, ας, ἡ, feritas. A præc.
Θηριωδῶς, *adv.* ferino more. Ab eod.
Θηρίωμα, ατος, τὸ, ulceris teterrimi genus. A Θηριάω.
Θηρίωσις, εως, ἡ, efferatio, in belluam mutatio. Ab eod.
Θηροβολέω, ῶ, fut. ήσω, feras ferio. Ex Θήρ et βολέω, pro βάλλω.
Θηροβόλος, sc. Θάνατος, mors ab feris illata, *Man.*
Θηρόβορος, ʉ, ὁ ϗ ἡ, a feris adesus seu arrosus. Ex βορά.
Θηρόβοτος, ʉ, ὁ ϗ ἡ, a feris depastus; (2) feris pascendis aptus. Ex βόσκω.
Θηρόβρωτος, ʉ, ὁ ϗ ἡ, a feris devoratus. Ex βιβρώσκω.
Θηροδιδασκαλία, ἡ, ferarum institutio, *Man.*
Θηροειδὴς, ους, ὁ ϗ ἡ, animalium formas habens; ut vestis animalium figuris picta; (2) ferus. Ex Θήρ et εἶδος.
Θηροθῆραι, οἱ, venatores, *Hes.*
Θηρίθυμος, ον, ferus, iratus.
Θηροκόμος, ʉ, ὁ, ferarum curator. A κομέω.
Θηροκτόνος, ʉ, ὁ ϗ ἡ, ferarum occisor. Ex Θήρ et κτείνω.
Θηρολικτέω, verba exquisita aucupor.
Θηρολιτέω, feras occido. A
Θηρολίτης, ʉ, ὁ, belluarum occisor. Ab ὄλλυμι.
Θηρομιγὴς, semiferus, ut centaurus. Ἄγρια φῦλα Θηρομιγῆ, *Oppian. Cyneg.* 2, 6.
Θηρόμικτος, ον, idem.
Θηρομορφία, ἡ, forma ferarum.
Θηρονόμος, ʉ, ὁ ϗ ἡ, feras pascens. A νέμω.
Θηρόστικτος, ον, veste ferina indutus.
Θηροτλασία, ῶ, f. ήσω, feras fingo, facio.
Θηρότλαστος, ον, epith. Circes.
Θηροσκόπος, ʉ, ὁ ϗ ἡ, feris insidians.
Θηροσύνη, ης, ἡ, venatio, *Hes.* A Θήρ.
Θηροτόκος, ον, feras giguens; epith. silvarum, saltuum. A τίκτω.
Θηρότροφος, ʉ, ὁ ϗ ἡ, qui feris vescitur; (2) a feris nutritus. (2) τὰν ἀπὸ Θηροτρόφω δράκοντος γίνναν, *Eurip. Phœn.* 827. A τρέφω.
Θηροτρόφος, ʉ, ὁ ϗ ἡ, feras alens.
Θηρότυπος, ον, ferinam formam habens.
Θηροφονεὺς, έως, ὁ, ferarum interfector, *Oppian. Cynegel.* 1, 537.
Θηροφόνος, ʉ, ὁ ϗ ἡ, feras occidens, Dianæ epith. Θηροφόνον, aconitum ab enecandis feris; (2) venator, *Oppian. Cyneget.* 4, 70.
Θηρόχλαινος, ʉ, ὁ ϗ ἡ, vestem e pelle ferina gestans. A χλαῖνα.
Θηρώμινος, præs. part. pass. vel med. *contr.* pro Θηραόμινος, a Θηράω, *venor.*
Θηρῶν, præs. part. act. *contr.* pro Θηράων.
ΘΙΆΣ, Θητὸς, ὁ, *proprie*, cives, liberi illi quidem, sed qui mercede operas faciunt propter paupertatem; (2) mercenarius. Ἐκαλοῦντο Θῆτες, οἷς ὑδὲ μίαν ἀρχὴν ἔδωκεν ἄρχειν, *Plut. in Solon.* 18.
Θῆσαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro Θηλάσαι, a Θηλάζω.
Θησαίατο, 3. pl. aor. 1. opt. med. *Ion.* pro Θήσαιντο, a Θάω.
Θησάμινος, sugens. Οὔτε σῖτον ἔδων, ὐ Θησάμενος, *Hom. Hymn. in Cerer.* 236. Vide Θάομαι.
Θησαυρίζω, f. ίσω, thesauros exstruo; (2) in thesauro repono; (3) recondo, adservo; (4) opes colligo; (5) colligo, cumulo. Μὴ Θησαυρίζετε ὑμῖν Θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, *Matt.* 6, 19. A Θησαυρός. Hinc
Θησαύρισμα, ατος, τὸ, quod in thesauro conditum et repositum est, thesaurus; (2) repositorium; (3) adservatio.
Θησαυρισμὸς, ῦ, ὁ, ipsa actio recondendi et reponendi in thesauro; (2) opum collectio, coacervatio. Ab eod.
Θησαυριστὴς, ῦ, ὁ, qui thesauros congerit, qui in thesauris adservat opes. Ab eod.
Θησαυριστικὸς, ὴ, όν, in thesauro recondens; condens in futurum. Ab eod.
Θησαυροστοιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, collector thesauri; (2) avarus. Ex Θησαυρὸς et ποιέω.
ΘΗΣΑΥΡΟΣ, ῦ, ὁ, thesaurus, locus ubi reponuntur res pretiosæ; (2) ipsæ opes repositæ; (3) copia rerum bonarum vel malarum. Ἱκτήριον Θησαυρὸν, abundantiam ἱκτηρίων earum rerum quæ pertinent ad supplices, vel ad supplicationes, *Soph. Aj.* 1194.
Θησαυροφυλακέω, custos sum, præfectus ærarii, pecuniarum.
Θησαυροφυλάκιον, ʉ, τὸ, ærarium, locus in quo thesauri repositi custodiuntur. A
Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus, custos thesauri.
Θήσει, *ponet*, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi τίθημι, pro Θέω.
Θησιήστριψι, ὁ, is qui in Thesei templo versatur et tempus terit, *Ar.*
Θησίμιν, f. 1. inf. act. *Dor.* pro Θῆσαι.
Θησιύμισθε, 1. pl. fut. 1. ind. med. *Dor.* et *Æol.* pro Θησόμεθα.
Θησῖον, τὸ, templum Thesei.
Θῆσθαι, *lactare*, præs. inf. med. *per Sync.* pro Θηλάζεσθαι, sive pro Θῆσθαι, ex Θάσσαι, a Θάομαι.
Θήσομαι, *ponam*, fut. 1. ind. med. verbi τίθημι.
Θήσεντι, *ponent*, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro Θήσουσι.
Θῆσσα, ης, ἡ, ancilla mercenaria. A Θής.
Θήσω, *ponam*, f. 1. ind. act. verbi τίθημι.
Θῆτα, *servum*, acc. sing. a Θὴς, *servus.*
Θητεία, ας, ἡ, servitus, famulatus pro mercede. Ab eod.
Θητεὺς, έως, ὁ, mercenarius. Ab eod.
Θητεύω, f. εύσω, mercede operas præsto; unde Peripatetici eleganter dicebant, animum corpori Θητεύειν· vide Θής, Em. Ἐθήτευσαν παρ' Ἀδμήτῳ, *Luc.* Θητεύω κύκλωπι, *Euripid. Cyclop.* 77. Ab eod.
Θητικὸς, ὴ, όν, mercenariorum proprius et peculiaris; (2) mercenarius; (3) qui constat e mercenariis famulisque operariis. Ab eod.
Θῆττα, ης, ἡ, idem quod Θῆσσα.
Θητώνιον, ʉ, τὸ, pretium mercenarii. A Θὴς et ὠνέομαι.
Θιασώνες, panes qui diis apponebantur.
Θιᾶσαι, choros ducere, tripudiare, *Hes.* A Θιάω· vel Θιάζω, quod melius.
Θιασάρχης, ʉ, ὁ, sacri chori princeps et antistes sacrificantium, vel solenni cœtu Deum colentium. Ex Θίασος et ἀρχή.
Θιασεύω, f. εύσω, per pompam et cum thiaso progredior. Θιάζω, initio. Ἐθιασεύσαν σε, ἢ πῶς τάδ' αὐδᾷς, *Euripid. Ion.* 552.
Θιασίτης, ʉ, idem quod Θιασώτης. A
ΘΙΆΣΟΣ, ʉ, ὁ, cœtus seu multitudo tripudiantium, proprie Bacchicos choros agitans; (2) examen et caterva mulierum; (3) cœtus convivantium; (4) convivium; (5) cœtus quilibet.
Θιασώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, thiasis celebris. A præc.
Θιασὼν, ῶνος, ὁ, locus in quo thiasi et festa convivia aguntur, choreæve exercentur, locus convivalis, cœnatio. Ab eod.
Θιασῶται, ῶν, οἱ, sodales thiasos agitantes, socii in chorea; (2) socii. Ab eod.
Θιασωτικὸς, ὴ, όν, ad thiasos pertinens. Ab eod.
ΘΙ'ΒΗ, ης, ἡ, fiscella e vimine plexa in modum arculæ.
ΘΙΒΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, item Θιμβρὸς, calidus, tostus, vehemens; (2) tener, pulcher, &c.
Θιγγάνω, tango, contrecto. Θιγγάνω δυοῖν ὁμοῖν, *Soph. Œd. Col.* 342. Μὴ Θιγγάνειν μοῦ μηδὲν, ἀλλ' εἴργειν ὄχλον τῆς παιδὸς, scil. χρὴ, *Eur. Hec.* 695. A Θίγω.
Θιγεῖν, *tetigisse*, a. 2. inf. act. verbi Θίγω.
Θίγμα, ατος, τὸ, quod tangitur. A Θίγω.
Θίγοισα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro Θίγουσα.
Θίγον, *tange*, 2. sing. a. 2. imperat. act. *Dor.* pro Θίγε.
ΘΙ'ΓΩ, f. Θίξω, tango, attingo. Πᾶσι δ' ἦν φίλος Θίγειν νικηθεῖς, *Eur. Med.* 1205. Τῆς ἐμῆς χειρὸς Θιγὼν, *Soph. Œd. Tyr.* 770. Ἔξοιδα γάρ νιν πάντος ἂν λόγου κακοῦ γλώσσῃ Θίγοντα, *Id. Phil.* 406. Θίγειν ὠλέναις τέκνῳ, *Eur. Phil.* 307. Κλαίων τις αὐτῶν ἀῤ ἐμοῦ γε Θίξεται, *Idem, Hipp.* 1089.
ΘΙ'Ν, Θινὸς, ὁ vel ἡ, acervus, cumulus; (2) littus, ripa; (3) collis; (4) agger.
Θινώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, littoreus; (2) leviter elatus in modum cumulorum arenarum et acervorum frugum.
Θίξις, ιος, ἡ, tactus, ictus. A Θίγω.
Θίξω, *tangam*, f. 1. ind act. verbi Θίγω.
Θὶς, Θινὸς, idem quod Θίν.
Θλαδίας, ʉ, ὁ, eunuchus, cui testes sunt contusi. A Θλάω· Θλιβίας, *Hes.* a Θλίβω.
Θλασίας, ʉ, ὁ, idem et ab eod.
Θλάσις, εως, ἡ, contusio. Ab eod.
Θλάσμα, ατος, τὸ, idem.
Θλάσπι, εως, τὸ, thlaspi, herba, cardamum agreste, pes gallinaceus.
Θλασπίδιον, ʉ, τὸ, idem. Dim.
Θλάσσω, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἔθλασε, a Θλάω, *frango.*
Θλαστικὸς, ὴ, όν, contundendi seu collidendi vim habens. Ab eod.
Θλαστὸς, ὴ, όν, contusus. Ab eod.
ΘΛΑ'Ω, ῶ, fut. άσω, contundo, colligo, conquasso, frango. Οὔτ' ἔρρηξε βαλὼν, οὔτ' ἔθλασε, *Hesiod. Scut.* 140.
ΘΛΙ'ΒΩ, f. ψω, premo; (2) comprimo, constringo; (3) elido; (4) adfligo. Ἵνα μὴ Θλίψωσιν αὐτὸν, *Marc.* 3, 9. Μέλλομεν Θλίβεσθαι, 1 *Thess.* 3, 4. Hinc
Θλίμμα, ατος, τὸ, succus expressus.

Θλιμμός, οῦ, ὁ, adflictio. Ab eod.
Θλῖψις, ιως, ἡ, compressio; (2) adflictio, angustiæ, anxietas Ab eod.
Θνάσπω, *mortior*, Dor. pro Θνήσκω.
Θνῄζομαι, f. 1. ind. med.
Θνησείδιον, et Θνησίδιον, ου, τό, materia morticina. Ζώων δὲ τὰ Θνησείδια πλὴν τῶν ἰχθύων, ἃ καὶ αὐτὰ βίᾳ ἀναιζῦμεν, ἂν ἄν τις προσινίγκαιτο, *Porphyr. de Abstin.* 3, 18. Α Θνήσκω.
Θνησιμαῖος, αία, αῖον, morticinus Hinc τὸ Θνησιμαῖον, ου, cadaver. Ab eod.
Θῆσις, ιος, ἡ, mors, *Suid.* Ab eod.
Θήσκην, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔθνησκον, a
ΘΝΗΣΚΩ, morior, f. Θανοῦμαι, et τεθνήξομαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον, Θανών. *Poet.* perf. part. τεθνειώς, mortuus, pro τεθνώς, a τεθνηώς· τεθνᾶσι, mortui sunt; inf. τεθνᾶναι, et τεθνάναι· τέθναθι, imperat. τεθναίην, opt. &c. pleraque quasi a Θνῆμι, vel τέθνημι. Τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης, *Soph. El.* 48. Ἂς ἔχρηζε, γᾶς ὑπὸ ξίναις ἔθανε, in terra ubi optavit, *Id. Œd. Col.* 1700.
Θνητογαμία, ας, ἡ, nuptiæ mortalium, nuptiæ cum mortali. Ex Θνητὸς et γάμος.
Θνητογενής, ἐος, ὁ ἢ ἡ, mortalibus genitus. Α γίνομαι.
Θνητοειδής, ἐος, ὁ ἢ ἡ, formam mortalis habens; (2) mortalis. Ex Θνητὸς et εἶδος.
Θνητοῖο, gen. sing. *Ion.* pro Θνητοῦ, a
Θνητός, ή, όν, mortalis; (2) homo; (3) bestia. Τίκνων τὰ Θνητῶν κόμισαι δέμας, *Eurip. Supp.* 273. Α Θνήσκω.
Θοάζω, f. άσω, celeriter moveor; (2) sedeo, proprie celeriter in sedile insilio; (2) exagito, impello, exerceo. Τίνας τόθ' ἕδρας τὰς δὲ μοὶ Θοάζεις; *Soph. Œdip. Tyr.* 2. (3) τίς ὅδ' ἀγὼν φίνιος ἔρχεται, Θοάζων σὺ τὸν μέλεον; *Eurip. Or.* 334. Ἱπποίσιοι Θοάζεις, *Id. Phœn.* 801. Α Θόος.
Θόασμα, τό, sedes, *Orph.*
Θόες, οἱ, animalia sunt ex hyæna et lupo prognata. Thoes etiam Latinis dicuntur, *Plin.*
Θοηρὸς, turbatus, *Hes.* et *Suid.*
Θοῇσι, dat. pl. *Ion.* pro Θοαῖς, a Θοὸς, *celer.*
Θοιματίδιον, ου, τό, parva vestis; (2) palliolum. Dim. a
Θοιμάτιον, ου, τό, vestis; (2) pallium. Ex τὸ et ἱμάτιον.
Θοίμην, aor. 2. opt. med. *Att.* et *Poet.* pro Θείμην, quasi a Θίω, pro τίθημι.
Θοινάζω, convivor, epulor. Ἐννοησάτω δὲ ὡς ἐθοινάζετ' ἐν ταῖς Θυσίαις, *Xenoph. Agesil.* 8.
Θοίναμα, ατος, τό, epulum, convivium:
Θοιναπώρ, ῆρος, ὁ, convivator, epulo. Α
Θοινάω, ῶ, et Θοινάομαι, ῶμαι, epulor, convivor; (2) cœno; (3) in cœna absumo; (4) vescor, comedo, devoro: Ἀργύριοι διλφῖνες ἐθοίνων ἕλλοπας ἰχθύς, *Hesiod. Scut.* 212. Αἰσχρὸν παρὰ κλαίκαι Θοινᾶσθαι ξένας, *Eur. Alcest.* 539. Α
ΘΟΊΝΗ, ης, ἡ, epulum, convivium; (2) cibus, dapes. Hinc
Θοινητήριον, ου, τό, et Θοινατήριον, triclinium, sc. χωρίον· (2) epulæ, dapes, sc. ἔδισμα.
Θοινητικὸς, ή, όν, ad epulationem idoneus:
Θοινητὸς, ή, όν, idem; (2) ad comedendum aptus. Α Θοινάω.
Θοινήτωρ, ορος, ὁ, conviva, epulo. Ab eod.
Θοῖτο, 3. sing. a. 2. opt. med. verbi τίθημι.
Θολερὸς, ρὰ, ρὸν, turbidus; (2) obscurus; (3) inquinatus; (4) de spiritu, concitatus, anxius. Α Θολός.
Θολιρῶς, *adv.* turbide. Α præc.
Θολία, ας, ἡ, pileus fastigiatus, umbella. Α Θόλος.
Θολοειδὴς, ἐος. ὁ ἢ ἡ, tholi seu cameræ formam habens. Ex Θόλος et εἶδος.
ΘΟΛΟΣ, ου, ὁ, sordes turbidæ; (2) fuscus et turbidus humor, quem sepiæ emittunt; (3) obscuritas.
Θολὸς, ή, όν, turbidus. Α Θολός.
ΘΟΛΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, tholus, camera fastigiata, rotunda, testudo ædificii; (2) apud Athen. locus in quo Prytanes cœnare solebant; (3) ædificium rotundum in quo vasa quotidiana usui necessaria reponebantur; (4) locus in balneis in quo sudor elicitur calore.
Θολοῦντα, acc. sing. præs. part. pro Θολόοντα, a
Θολόω, ῶ, f. ώσω, turbo cœno fæculento excitato; (2) turbo, perturbo animum; (3) infusco, inquino; (4) corrumpo. (2) Θολοῖ δὲ καρδίαν, *Eurip. Alc.* 1070. Τεθόλωται γὰρ τῇ φράσει, obscurantur dictione, *Longin.* 3. Α Θολός.
Θολώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, turbulentus, limosus, fæculentus. Ab eod.
Θόλωσις, εως, ἡ, turbatio, infuscatio, inquinatio. Α Θολόω.
ΘΟΟΣ, ὰ, όν, celer, velox; (2) acutus; (3) splendidus, fulgidus. (3) Ἄρτος ὀχμάζουσα Θοὸν σάκος, *Apoll. Rhod.* 1, 743. Vide *Hesych.* (sed hic valet *mobilis*)
Θοόω, ῶ, acuo. Ἐγὼ δ' ἰθύουσα παραστὰς Ἄκρον, *Od.* 9, 227. Α Θοός.
Θοράιος, αία, αῖον, seminalis. Α Θορή.
Θόρι, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔθορε, a Θορέω, vel Θόρω.
ΘΟΡΕΩ, ῶ, f. ήσω, salio; Θόρω, idem.
Θορὴ, ῆς, ἡ, genitura, semen genitale. Α præc.
Θορικὸς, ή, όν, seminalis, genitali semini accommodus. Α præc.
Θόρνυμι, vel Θορνύω, item Θόρνυμαι, et Θορνύομαι, insilio, ineo, libidine agitor, coeo.
Θορόεις, εσσα, εν, seminalis, genitalis. Θορόεν βρίφος, *Oppian. Cyneg.* 3, 522.
Θορὸς, οῦ, ὁ, semen genitale; (2) excretio seminis.
Θόρος, ου, ὁ, admissarius, *Hes.*
Θορυβεύσιν, 3. pl. præs ind. act. *Dor.* pro Θορυβοῦσι.
Θορυβέω, ῶ, f. ήσω, tumultuor; (2) perturbo; (3) cum tumultu applaudo: τεθορύβηκα, perf.; pass. τεθορυβημένος· aor. 1. ἐθορυβήθην· part. Θορυβηθείς. Ὅπως δὲ μὴ Θορυβῆσῃ μοὶ, *Dem.* Ταῦτα Γάλλαν ἐθορύβει, *Plut.* (3) Τὰς ἀκύπτας ὑπισημαίνεσθαι καὶ Θορυβεῖν ἀναγκαζουσῶν, *Isocr. Panathen.* 181. (4) fremitu et clamore aliquid mihi displicere significo. (4) συνεπιφθέμενον εἰ τύχοι καλῶς βιβιωκώς· εἰ δὲ μὴ τἀναντίον ἐθορύβουν, *Diodor. Sicul.* 1, 72. Α Θόρυβος.
Θορυβήσῃ, *obstrepat*, 3. sing. a. 1. conj. act.
Θορυβητικὸς, ή, όν, tumultus, pavores faciens. Καταληπτικὸς τ' ἄριστα τῦ Θορυβητικῦ, optime comprimens tumultuantes, *Aristoph. Equit.* 1380.
Θορυβοποίτω, ῶ, f. ήσω, tumultus facio.
Θορυβοποιὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, tumultum faciens, tumultum excitans; (2) seditiosus. Α
ΘΟΡΥΒΟΣ, ου, ὁ, tumultus, turba; (2) applausus, acclamatio. Θόρυβον χρηστὸν Ἀναίτην, acclamationem festivam, qualis fieri solet in festo Lenæorum, *Aristoph. Equit.* 544. Πῦ νῖον καὶ πρισβυτίρων σύνοδοι καὶ Θόρυβοι διδόντων ἅπαντα; *Aristid. Monodia de Smyrna*, 1, 262. Hinc
Θορυβώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, tumultuosus, turbulentus; (2) strepens, obstrepens.
Θορυβωδῶς, *adv.* tumultuose, turbulente, raptim.
Θορύσσεαι, præs. inf. pass verbi
Θορύω, in libidinem concito, qu dic. πρὸς τὴν Θορὴν θορύσσεαι.
ΘΟΡΩ, salio; ut hinc sit ἔθορον, Θόρον, imperf. et a. 2. Θορὼν, Θορῦσα, a. 2. part. *Il.* 8, 252, 320.
Θρασὶος, αία, αῖον, qui cum impetu adsultat, impetuosus. Α Θέρος.
Θρασὺς, άδος, ἡ, impetuosa, *Nicand.*
Θράω, idem quod Θορέω, seu Θόρω, *Lycophr.*
Θρήθρα, ας, ἡ, initus, ὀχεία, *Hes.* A seq.
Θήρης, ου, ὁ, admissarius, qui init, *Hes.*
Θηρικὸς, ή, όν, impetuosus, violentus. Α Θῆρος.
Θηριομάντις, ὁ, *vox comica*, vates ineptus, proprie qui bellum vaticinatur.
Θήριος, ία, ιον, impetuosus, bellicosus:
Θῆρις, ιδος, ἡ, impetuosa. Μήπω τι μιθίκτι Θήριδος ἀλκῆς, *Il.* 4, 234.
Θῆρμαιον, pro τὸ ἧρμαιον, lucrum insperatum. Ἀλλ' ἦσσ' ἐμὸν Θῆρμαιον, ἢ ἄλλῳ τόδε, *Soph. Antig.* 397.
Θῆρσος, ου, ὁ, impetuosus, qui cum impetu adsultat, acer, strenuus. Τίς δ' ἐκ θράκεσσος Θῆρσος ἂν γένοιτ' ἄρης; *Eurip. Suppl.* 579. Α Θέρω.
Θῶκος, ου, ὁ, sedile, solium, consessus. Α Θῶκος.
Θοῶς, *adv.* celeriter. Α Θοός.
Θραγμὸς, οῦ, ὁ, fragor, seu sonus e re aliqua contusa.
Θρᾴκιος, ία, ιον, Thracius. Α Θρᾴξ.
Θρᾴκιος, ία, ιον, idem et ab eod.
Θρᾴκη, ης, ἡ, Thracia; τὰ ὑπὲρ Θρᾴκης, Thracis. Α Θρᾴξ.
Θρᾷκες, οἱ, Thraces, Edones.
Θρακίας, ου, ὁ, Thracias, ut Θρακίας λίθος.
Θρακικὸς, ή, όν, Thracicus. Α Θρᾴξ
Θρακιστὶ, *adv.* Thracum more. Ab eod.
Θραμβῆ, ῆ, trabs, *V. L.*
Θρανιόω, fut. ώσω, supra scabellum vel sedile pono, extendo. Ἡ βύρσα σε Θρανιώσεται, *Aristoph. Eq.* 368. Α Θράνος.
Θρανίδιον, ου, τό, Dim. a Θράνος.
Θρανίον, τό, idem quod Θράνος, *Ar.*
Θρανίτης, ου, ὁ, remex summi ordinis in triremi. Hinc
Θρανίτις, ίδος, ἡ, remus thranitæ.
Θρανιτικὸς, ή, όν, qui thranitarum est.
Θράνος, ου, ὁ, sella in specie familiarica; (2) scabellum, hypopodium; (3) scabellum in quo coria extenduntur. Α Θράω, *sedeo.*
Θρανόω, Θρανύω, ejusdem significationis cum
Θρανύσσω, fut. ξω, confringo, contero, comminuo. Οἱ πάντα Θρανύσσαντες ὑτόρνῳ σκάφει, *Lycophr.* 664. Α Θρανύω, *frango.*
Θρανυγράφος, ὁ, parietum pictor, *Hes.*
ΘΡΑ Ξ, ᾳκὸς, ὁ, Thrax.
Θρᾴξ, nomen avis, *Opp.*
Θρασίως, *adv.* audacter, temerarie.
Θρασιόμαχος, ου, *ap. Pind* pro Θρασύμαχος, *Ern.*
Θρασσίας, ου, ὁ, Thrascias, Cæcias, ventus. Quasi Θρᾳκίας, a Θρᾴξ, *Aristot.*
Θράσος, ους, τό, audacia, ferocitas, pro Θάρσος.
Θρᾷσσα, vel Θρῆττα, Θρῇσσα, Θρήισσα, Thressa vel Threissa, femina ex Thracia.
Θράσσω, *Attice* Θράττω, fut. ξω, moveo, molestiam creo vellicando, pungendo; item contundo, frango. Α ταράσσω.
Θρασυγλωττος, ου, ὁ ἢ ἡ, audax verbis:
Θρασυγλωττία, ας, ἡ, audacia in dicendo, impudentia orationis. Α γλῶττα.
Θρασύγυιος, ου, ὁ ἢ ἡ, audax membris. Α γυῖον.
Θρασύθυμος, ου, ὁ ἢ ἡ, simul audax et timidus, audaciæ timidus ostentator.
Θρασύθυμος, idem quod Θρασυκάρδιος, *Man.*
Θρασυκάρδιος, ου, ὁ ἢ ἡ, audax, ferus. Α καρδία.
Θρασυμαχᾶν, gen. pl. *Dor.* pro Θρασυμαχῶν.
Θρασυμάχανον, acc. sing. *Dor.* pro Θρασυμήχανον, a
Θρασυμάχανος, ου, ὁ ἢ ἡ, *Dor.* pro Θρασυμήχανος, audax machinator, qui consilia audacia init. Ex Θρασὺς et μηχανή.
Θρασυμάχας, ου, ὁ, *Dor.* pro Θρασυμάχης, audax in pugna. Α μάχη.
Θρασύμαχος, ου, ὁ, idem.
Θρασυμίμνων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui audacter irruentem hostem sustinet. Α μίνω, (vel memor constantiæ, fiduciæ in discrimine. Α μίμνημαι, *Ern.*)
Θρασυμήτης, ίδος, ὁ ἢ ἡ, et Θρασυμήτης, ου, ὁ, audax consilio. Α μῆτις.
Θρασύμυθος, ου, ὁ ἢ ἡ, verbis audax.
Θρασύνω, audacem reddo. Hinc Θρασύνομαι, audax fio, audacter et libere loquor, sum confidens; (2) ferocio. (2) διδάσκω μὴ Θρασύνεσθαι κακοῖς, *Soph. Phil.* 1387. Ἐπὶ Θρασύνῃ κἀχ ὑποσίλλῃ λόγῳ, *Eurip. Orest.* 606. Θρασύνομαι ἀβίβαίοις ὑπονοίαις, *Plut.* πρὸς τινα, *Id.* Α Θρασύς.
Θρασυξενία, ας, ἡ, hospitis insolentia, audacia hominis peregrini. Α ξένος.
Θρασύπονος, ον, fortis in sustinendo labore.
Θρασὺς, εῖα, ὺ, gen. έος, είας, έος, audax, temerarius, protervus. Οὔκουν Θρασεῖά γ' αὐτὸν ἐλπὶς ἀναμένει, *Eurip. Andr.* 445. Α Θαρσύς.

Θρασύκαλαγχνος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, animo intrepidus, audax. Κἂν θρασύκαλαγχνός τις ἦ, *Eurip. Hipp.* 424. A σπλάγχνον.

Θρασυκαλαγχνῶς, *adv.* audacter, intrepide.

Θρασυκομέω, ῶ, f. ήσω, audacter et insolenter loquor. A

Θρασύκομος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, ore audax.

Θρασύτης, ητος, ἡ, audacia, ferocia. A θρασύς.

Θρασύφρων, *Cal.*

Θρασυφωνία, ας, ἡ, vocis audacia. A

Θρασύφωνος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, audaci et procaci ore utens. Ex θρασύς et φωνή.

Θρασυχαρμὴς, ὁ, idem, *Cal.*

Θρασύχειρ, ρος, ὁ ᾗ ἡ, audax, promptus manu.

Θρασυχειρία, ας, ἡ, fortitudo. A præc.

Θρᾶττα, ἡ, nomen piscis vilis, *ap. Athen.*

Θραττίδιον, τὸ· Dim. a præc.

Θράττω. Vid. θράσσω.

Θραῦλος, ruptus, fractus, fragilis; comp. θραυλοτέρος, *Suid.* A θραύω, al. θραυερός.

Θραύκαλος, traupalos, arbor, *apud Theophr.*

Θραυκὶς, ίδος, ἡ, avis. Gazæ carduelis, *Aristot.*

Θραυσάντυξ, υγος, ὁ ᾗ ἡ, frangens currum, canthum. Verbum ineptum veteris tragici, *ap. Aristoph.*

Θραῦσμα, ατος, τὸ, fragmentum; (2) lepra, lues.

Θραῦσις, ως, ἡ, fractio, ruptura; (2) calamitas, lues, *LXX.*

Θραυστὸς, ἡ, ὸν, fragilis; (2) friabilis. A

ΘΡΑΥ'Ω, fut. αύσω, frango; (2) frio, contundo; (3) debilito; (4) dolore adficio, *LXX.* Ἔθραυσι δ' ἄξονος μίσας χνόας, *Soph. El.* 747. Θραῦσαι τὴν ἐλπίδα, *Herodian.* τὴν Ἀθηναίων δύναμιν, *Plut.*

ΘΡΑΥ'Ω, sedeo. Verbum rarissimum, occurrit θρήσασθαι, *apud Athenæum e Philetæ.*

Θρῄσσα, Threissa, *Dor.* pro Θρῇσσα.

Θρικτικὸς, ἡ, ὸν, celer, cursu velox. A τρέχω.

Θρικτὸς, ᾱ, ὁ, cursu peractus. Ab eod.

Θρίμμα, ατος, τὸ, pecus, ovis. Χαλκίδος ἔκγονα θρίμματα, *Eurip. Iphig. in Aul.* 598. Ὦ βάρβαρον σὺ θρίμμα, o barbarum tu pecus! *Id. Andr.* 260. Interdum inservit periphrasi. Θρίμμα Λερναίας ὕδρας, hydra Lernæa, *Soph. Trach.* 574. Δεινῆς Ἐχίδνης θρίμμα, terribili satum Echidna, (de Cerbero,) *Id. Ibid.* 1099. A τρέφω.

Θριμματοτροφέω, pecora habeo vel alo.

Θριξάσκω, curro. Præsupponitur propter θρίξασκον, *Il.* 18, 599, et 602. potius habendum imperf. *Ion.* formatum ab a. 1. ἔθριξα, ἔθριξας, ἐθρίξασκον, θρίξασκον. A τρίχω.

Θρίξω, f. 1. ind. act.

Θριοκάρδιος, ον, tristis, *Anacr.* (potius τριοκάρδιος, *P. Θρασυκάρδιος; Hes.*)

Θρίπτα, τὰ, seu θρίπτρα, Hom. *per Sync.* pro θρεπτήρια, alimenta.

Θριπτανιλὸ, vox a Philoxeno tragico conficta ad exprimendum sonum citharæ, qua ludentem Cyclopem introducit, *Ar. Sch.*

Θρίπτειρα, ας, ἡ, nutrix, altrix. A seq.

Θριπτὴρ, ῆρος, ὁ, nutritor, altor. A τρέφω.

Θριπτὴ, ῆς, ἡ, idem quod διάπτυσις, *Ph.*

Θριπτήρια, ων, nutritionis præmia, beneficia quæ parentibus senioribus tribuuntur pro educatione a liberis: sc. γέρα. (2) alimenta. (2) φορεῖ θριπτήρια, habet alimenta, *Soph. Œd. Col.* 1262.

Θριπτήριος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui ali solet; (2) ad alendum idoneus.

Θριπτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad nutriendum, alendi vim habens. A τρέφω.

Θριπτὸς, ἡ, ὸν, nutritus, altilis:

Θρίπτρια, ας, ἡ, nutrix, altrix. Ab eod.

Θρίπτρον, τὸ· pl. θρίπτρα, nutritionis præmium, quod et θρίπτα, Hom. *si lectio sana.* Οὐδὲ τοκῆσι θρίπτρα φίλοις ἀπίδωκι, *Il.* 4, 477.

ΘΡΕ'ΤΤΕ, vox barbara pro θαῤῥεῖν.

Θρίφη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐθρέφθη, a τρέφω.

Θρίψαι, *aluisse*, aor. 1. inf act.

Θριψάμενος, aor. 1. part. med.

Θρίψασα, aor. 1. part. act. f. g.

Θρίψις, ως, ἡ, nutritio, alitura. A τρέφω.

Θρίψον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. v. τρέφω.

Θρίψω, *alam*, f. 1. ind. act.

ΘΡΕ'Ω, seu θρέομαι, sonum edo, fremo, clamo, loquor, lamentor, lugeo. Αὐτη θρεομένη σαυτῇ κακὰ, *Eur. Med.* 51.

Θρηκῶν, gen. pl. *Ion.* pro Θρᾳκῶν, a Θρᾴξ.

Θρῆνει, 2. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro θρήνει, a

Θρηνέω, ῶ, f. ήσω, lamentor; (2) lugeo; (3) odas lugubres cano. Τὸν δύσηνον ἐμὸν θρηνῶ πατέρα, *Soph. El.* 94. Οὔτε διὰ στέγα τόματος θρῆνις, *Aristoph. Av.* 218. A θρῆνος.

Θρηνητέος, έα, έον, lugendus. A θρηνέω.

Θρηνητὴρ, ῆρος, ὁ, qui luget, ejulat:

Θρηνητὴς, et θρηνήτωρ, ὁ, idem quod θρηνητὴρ, *Æsch. Man.*

Θρηνητικὸς, ἡ, ὸν, ad lamentandum propensus:

Θρηνητικῶς, *adv.* lugubriter:

Θρηνήτρια, ας, ἡ, præfica. A θρηνέω.

ΘΡΗ'ΝΟΣ, ου, ὁ, planctus, lamentatio, cantus lugubris.

Θρῆνυς, υος, ὁ, scabellum pedum. A θράω.

Θρηνῳδέω, ῶ, f. ήσω, lugubre carmen cano; (2) lugeo, deploro. A θρηνῳδός. Hinc

Θρηνῴδημα, τὸ, lugubris cantus.

Θρηνῳδὸς, ος, ὁ ᾗ ἡ, ad lamentandum propensus, flebilis, querulus. A θρῆνος.

Θρηνῳδία, ἡ, lugubris cantus. A

Θρηνῳδὸς, ὅ, ὁ ᾗ ἡ, qui carmen lugubre canit, ἡ θρηνῳδὸς, præfica quæ conducta plorat in funere. Ex θρῆνος et ᾠδὴ, *cantus.*

Θρησκία, ας, ἡ, religio, superstitio, ritus, cæremoniæ. A θρησκεύω.

Θρησκευτήριον, ου, τὸ, templum, ædes, sacellum.

Θρησκευτὴς, οῦ, ὁ, religiosus; (2) superstitiosus. A

ΘΡΗΣΚΕΥ'Ω, f. εύσω, superstitiosus sum; (2) Deum colo, veneror; (3) colo, veneror. Θρησκεύσει γὰρ μάλιστα τὴν Διὰν τήνδι Ῥωμαῖοι, *Herodian.* Hinc

Θρῆσκος, ον, religiosus; (2) superstitiosus.

Θριάζω, f. άσω, folia fici aut cujusvis arboris decerpo; (2) furore percitus sum, numine adflor, *Hes.* A θρίον, vel

ΘΡΙΑΙ, ῶν, αἱ, calculi quos sortilegi in urnam conjiciunt; (2) sortes.

Θριαμβευτὴς, οῦ, ὁ, triumphator. A

Θριαμβεύω, f. εύσω, triumpho de aliquo; (2) triumphare facio. Hinc θριαμβεύομαι, in triumpho ducor. Ἐθριάμβευσι βασιλῆς, scil. κατὰ, *Plut.* Ἀπὸ τούτων, *Id.* Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ, 2 *Cor.* 2, 14. A θρίαμβος.

Θριαμβικὸς, ἡ, ὸν, triumphalis. Ab eod.

Θριαμβὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

Θριαμβοδίθυραμβος, ὁ, epith. Bacchi.

ΘΡΙ'ΑΜΒΟΣ, ου, ὁ, triumphus; (2) hymnus in honorem Bacchi versibus iambicis constans. (2) Θριάμβους ἀναβύτην, versus iambicos in honorem Bacchi proferre, *Cratin. apud Suid.* Vide et *Hesych.* v. θρίαμβος.

Θριαξαὶ, ῶν, οἱ, ficuum cultores; (2) vinitores. A θριάζω.

Θρίγγος, τὸ, idem quod θρίγκος, *Plut. Paus.*

Θριγκίον, ου, τὸ, septum parvum. Dim. a

ΘΡΙΓΚΟ'Σ, seu θρίγγος, et θριγχὸς, ῦ, ὁ, pinna seu corona murorum; (2) lorica muri; (3) septum, vallum, maceria. Θριγκὸς κακῶν, *Euripid. Troad*, summum malorum. Est enim θριγκὸς τὸ ἀνώτατον τῦ τείχυς, *Eustath.* Ἥ τᾶδε θριγκῷ κρᾶτα συνθραύσω σίδει, *Eurip. Or.* 1569. Metaph. τὸ λοίσθιον δὲ θριγκὸς ἀθλίων κακῶν, illud vero postremum est, ac fastigium miserorum malorum, *Eur. Troad.* 489. Hinc

Θριγκόω, ῶ, f. ώσω, vallo, sepio, lorico; (2) fastigium seu coronam ædificio impono. Ἐθρίγκωσιν ἀχέρδῳ, *Odyss.* 14, 10. Δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς, domum coronare malis. Ex hoc ultimo facinore mala consummare, *Eurip. Herc. Fur.* 1280.

Θρίγκωσις, ως, ἡ, loricatio, circumseptio.

Θριδακίνη, ης, ἡ, lactuca silvestris. A θρίδαξ.

Θριδακὶς, ίδος, ἡ, lactucula. Ab eod.

Θριδάκινος, η, ον, qui est in vel e lactuca, ut folium:

Θριδακίσκη, ης, ἡ, lactuca. Ab eod.

Θριδακώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, lactucæ similis, qui e lactucarum genere est. A

ΘΡΙ'ΔΑΞ, ακος, ἡ, lactuca. *Angl.* LETTUCE.

Θρίζω, f. ίσω, meto; (2) incido; (3) rado, pro θερίζω, vel ab inus. θρίω, τετο, item pro τρίζω, unde *Hes.* θριμὸς, θρίσκος, pro θρῶς.

Θριναξία, ας, ἡ, Sicilia. Θριναξίη, Sicula.

Θριναξὶς, ίδος, ἡ, Sicula.

Θρίναξ, ακος, ὁ, quasi tridens, ligo, bidens; (2) vannus, vannulus, ventilabrum.

ΘΡΙ'Ξ, τριχὸς, ἡ, capillus; (2) seta; (3) villus.

Θριοβόλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui θριὰς in urnam jacit, sortilegus. Ex θριαὶ et βάλλω.

ΘΡΙ'ΟΝ, vel θρῖον, ου, τὸ, folium ficulneum; (2) folium quodvis; (3) genus edulii.

ΘΡΙ'ΟΙ, οἱ, extremi rudentes, qui laxantur primum in prora, vento favente.

Θριπόβρωτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, corrosus et exesus a tineis. Ex θρῖψ et ἔδω, *edo.*

Θριτόβρωτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem; (2) corrosus et exesus e vermibus quibusvis. Ex θρῖψ et βιβρώσκω.

Θριτοφάγος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, cui victus est e cossis; (2) qui vescitur vermibus ligna rodentibus.

Θριτώδης, τος, ὁ ᾗ ἡ, putrescens, vermibus obnoxius. A θρῖψ.

Θρίσσα, et θρίσσες, piscis quidam, *Ar.*

Θρῖψ, θριπὸς, ὁ, vermis qui ligna exedit. A τρίβω.

Θρόϊω, ῶ, f. ήσω, fremo, clamo, loquor; (2) turbo; *pass.* perturbor. Ὁ ξένος θροεῖ ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν, alloquitur, *Soph. Trach.* 531. Οὐ πρὸς ἰατρῷ σοφῷ θροεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι, canere, *Id. Aj.* 583. A θρόος, θρῶς.

Θρονῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi θρόω.

Θρομβίον, pro θρομβεῖον, ου, τὸ, grumulus, parvus grumus. A θρόμβος.

Θρομβίον, ου, τὸ, idem et ab eod.

Θρομβοειδὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, grumosus, grumo similis. A θρόμβος et εἶδος, *species.*

ΘΡΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, grumus, v. gr. sanguinis concreti. Hinc

Θρομβόω, ῶ, f. ώσω, in grumos cogo. Hinc θρομβόομαι, ῶμαι, in grumos coeo.

Θρομβώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, grumo similis, grumosus. Θρομβώδεις ἀφροὶ, *Soph. Trach.* 699.

Θρόμβωσις, ως, ἡ, concretio rei in grumos.

Θρονίζω, f. ίσω, in throno colloco. A θρόνος. Hinc

Θρονισμὸς, οῦ, ὁ, collocatio in throno:

Θρονιστὴς, οῦ, ὁ, qui in throno collocat.

ΘΡΟ'ΝΟΝ, ου, τὸ, flos; (2) pigmentum; (3) pharmăcum, venenum; τὰ θρόνα, *etiam* bestiæ versicolores.

Θρονοποιὸς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, qui thronos conficit.

ΘΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, thronus, solium, sedes, sedile, sella; (2) regnum, imperium; (3) regimen ecclesiæ, seu episcopatus.

Θρόος, ου, *contr.* θρῶς, οῦ, ὁ, clamor tumultuantium; (2) fremitus, murmur, susurrus; (3) fama, rumor; (4) turba. (1) ἐ γὰρ πάντων ἦν ὁμὸς θρόος, *Il.* 4, 437. A θρέω.

Θρυαλίζω, crepo, *Hom. Ep.*

Θρυαλλίδιον, ου, τὸ, Dim. A

Θρυαλλὶς, ίδος, ἡ, ellychnium; (2) herba cujus folia apta sunt ad ellychnia.

ΘΡΥΓΑΝΑ'Ω, ῶ, frico, scalpo, leniter pulso, v. gr. januam. Τὴν γλίστραν τήν δ' ἐκκαλίσομαι θρυγανῶσα τὴν θύραν, *Aristoph. Conc.* 34. [*rectius* θρυγανόω]

Θρύϊνος, ίνη, ινον, junceus. A θρύον.

Θρυλίαι, seu θρυλλίαι, *Theoc.*

Θρυλιγμὸς, οῦ, ὁ, vitium et peccatum canentis, *ap. Dion. Halic.* idem fere quod ἐκμέλεια, aut saltem species ejus. A θρυλίζω, *Etn.*

Θρυλλίω, ῶ, fut. ήσω, susurro; (2) famigero, dissemino, jacto in vulgus; (3) inculco. Ταῦτα ὑπὸ πλειόνων πεθρύλληται, *Plut.* A θρύλλος.

Θρύλλημα, ατος, τὸ, quod vulgi rumoribus jactatur, fabula vulgi, proverbium vulgi, rumor, susurrus. A θρυλλίω.

Θρύλλιγμα, ατος, τὸ, quod confractum sive quod discerptum est. A θρυλλίσσω.

Θρυλλίζω, f. ίσω, susurro, murmuro. A Θρύλλος. Reperitur Θρυλίζω.

Θρυλλίσσω, f. ξω, frango, quasi a Θραύω. Θρυλλίξας δίμας, *Lycophr.* 487.

ΘΡΥ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, susurrus, murmur, rumor; (2) tumultus; (3) colloquium clandestinum.

Θρύμμα, ατος, τὸ, fragmentum. A Θρύπτω.

Θρυμματὶς, ίδος, ἡ, genus placentæ; (2) frustum panis; (3) crustum. A præc.

Θρυόεις, εσσα, εν, idem quod Θρύϊνος, *Nic.*

ΘΡΥ'ΟΝ, ου, τὸ, juncus; (2) ulva. Hinc

Θρύοφος, ου, ὁ, genus herbæ vesiculariæ.

Θρυπτικὸς, ἡ, όν, propensus ad delicatam vitam, delicatus, mollis; (2) frangendi seu comminuendi vim habens. A Θρύπτω.

Θρυπτικῶς, *adv.* molliter, delicate. A præc.

Θρυπτόμενος, *contritus*, præs. part. pass. verbi

ΘΡΥ'ΠΤΩ, f. ψω, frango, confringo, comminuo, contero; (2) frio; (3) frango deliciis, luxu; Θρύπτομαι, deliciis frangor, enervor, delicior, delicias facio, insolens sum. Χαυνῦνται γὰρ ταῖς ὑπερβολαῖς τῶν ἐπαίνων καὶ Θρύπτονται, *Xen.*

Θρυπτικὸς, ἡ, όν, mollis, delicatus. A

Θρύψις, εως, ἡ, ipsa actio frangendi, fractio, comminutio, friatio; (2) deliciæ, mollities. A Θρύπτω.

Θρυψίχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, qui molli et delicata est cute, *Hes.* Ex Θρύψις et χρόα.

Θρυώδης, ες, juncis abundans. A Θρύον.

ΘΡΩ'ΣΚΩ, salio, insilio, pro Θορέω. Ὃδ' αὐτὸς ἀρτίπους θρώσκει δόμους, tempestive redit, *Soph. Trach.* 58. Αὖται πλησίον θρώσκουσι μῦ, *Eur. Or.* 247. Hinc

Θρωσμὸς, οῦ, ὁ, tumulus, locus eminens.

Θύα, ας, ἡ· vide Θυΐα.

Θυάζω, f. άσω, sacrifico, consecro; (2) Bacchica orgia celebro. A Θύω.

Θύαρος, ου, ὁ, lolium, *Diosc.* A Θύω.

Θυάρσαξ, γος, ὁ, sacrilegus, *Hes.*

Θυὰς, άδος, ἡ, quæ furore percita fertur; (2) Baccha, quoniam Bacchæ quasi furore percitæ ferebantur cum sacra sua celebrarent; (3) *adj.* solennis. A Θύω.

Θυάω, ῶ, subo; velut sus libidinoso furore percita. Ab eod.

ΘΥΓΑ'ΤΗΡ, τέρος, *per Sync.* τρὸς, ἡ, filia.

Θυγατριδῆ, ῆς, ἡ, neptis ex filia. A præc.

Θυγατριδοῦς, οῦ, ὁ, nepos ex filia. Ab eod.

Θυγάτριον, ου, τὸ, filiola. Dim. a Θυγάτηρ.

Θυγατροθεσία, ας, f. ήσω, pro filia adopto. A τίθημι.

Θῦε, 3. sing. imp. ind. act. *Ion.* pro ἔθυε, a Θύω.

Θυέεσσι, dat. pl. *Poet.* pro Θύσι, a Θύος.

Θύεια, ας, ἡ· vide Θυΐα.

Θυεῖα, seu Θυΐα, ας, ἡ, mortarium. A Θύω.

Θυείδιον, ου, τὸ, mortariolum. Dim. a Θυεῖα.

ΘΥ'ΕΛΛΑ, ας, ἡ, procella, turbo. Hinc

Θυελλήεις, ήεσσα, ῆεν, procellosus.

Θυελλοφορίω, ῶ, f. ήσω, cum impetu fero.

Θυελλώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, procellosus. Ab eod.

Θυέστειος, εία, ειον, Thyesteus. A Θυέστης.

Θυέστω, 3. sing. præs. imperat. act. a Θύω.

Θυήεις, ήεσσα, ῆεν, odorifer, odoratus A Θύος.

Θυηκόος, *Hes.* et Θυηχόος, *Eust.* pro Θυοσκόος.

Θυηλὴ, ῆς, ἡ, haruspicium, extispicium; (2) libamentum, primitiæ sacrorum; (3) sacculus in quem suffimenta conjiciuntur. (2) *φοινία δὲ χεὶρ φαζει* Θυηλῆς Ἄρεος, *Soph. El.* 1422. A Θύω. Hinc

Θυηλήματα, άτων, τὰ, farra ad sacrificium pertinentia; (2) suffimenta quæ in aris adolebantur.

Θυηλίσιον, τὸ, vas mensarium, *Poll.*

Θύημα, ατος, τὸ, suffimentum, odoramentum. A Θύος.

Θυηπολέω, sacrifico, macto. Καθ' ἃς Θυηπολοῦσι, scil. βίβλους, *Plat.*

Θυηπολία, ας, ἡ, operatio in sacris:

Θυηπόλιον, ου, τὸ, sacrificium. A

Θυηπόλος, et Θυηπόλης, ου, ὁ καὶ ἡ, qui circa sacra versatur, sacerdos, sacrificus; (2) vates. (2) σὺν Κάλχαντι τῷ Θυηπόλῳ, *Eur. Iphig. in Aul.* 746. Ex Θύος et πολέω.

Θυητὸς, ἡ, όν, odoratus, redolens suffimentis. Θυητὰ μύρα, *Aret.*

Θυηφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, victimam consumens. Ex Θύος et φαγεῖν.

Θυΐα, ας, ἡ, thya, arbor odora perpetuo virens; (2) mortarium; (3) pila. A Θύω. Hinc

Θυΐδιον, ου, τὸ, mortarium parvum. Dim.

Θυΐας, άδος, ἡ, idem quod Θυάς.

Θυΐζω, idem quod Θυάζω, *Hom.*

Θύϊνος, ίνη, ίνον, thyinus, qui est e thyia. A Θύω.

Θύϊος, α, ον, thyiam similitudine referens.

Θυΐον, τὸ, invenitur pro Θύον.

Θυὶς, ίδος, ἡ, mortarium. A Θυΐα.

Θυΐσκη, ης, ἡ, tribulum, acerra; (2) mortariolum. Ab eod.

Θυΐσκος, ου, ὁ, acerra, thuribulum. Ab eod.

Θυΐτης, sc. λίθος, lapis thyites.

Θύος, τὸ, vas in quo conjiciuntur suffimenta, *Eust.*

Θυλάκιον, ου, τὸ, sacculus; (2) folliculus, vagina seminis. Dim. a Θύλακος.

Θυλακίσκος, Θυλακίσκη, Θυλακίσκιον, idem.

Θυλακοειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, sacci formam habens; (2) folliculo similis. Ex εἶδος.

Θυλακίτης, ου, ὁ, fem. Θυλακῖτις, ίδος, ἡ, sacci seu folliculi formam habens. A

ΘΥ'ΛΑΚΟΣ, ου, ὁ, saccus, uter, follis, crumena; (2) folliculus, vagina seminis; (3) panarium, saccus, in quo panes conduntur; (4) corpus humanum, per contemptum, cum refertur ad animum. Εἶτα δ' ἐστόμισθα Συννάζοντες εἰς τοὺς Θυλάκους, *Aristoph. Vesp.* 1081.

Θυλακοτρώξ, τρωγος, ὁ, saccos rodens; nomen muris. E Θύλαξ et τρώγω.

Θυλακοφορέω, ῶ, f. ήσω, qui sacco circumfert, v. gr. merces; Θυλακοφόρος, qui peram gestat.

Θυλακώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, sacci formam habens. A Θύλακος.

Θύλαξ, ακος, ὁ, idem quod Θύλακος.

Θυλήματα, idem quod Θυλήματα.

Θῦμα, ατος, τὸ, odoramentum; (2) sacrificium, victima. (2) Θῦμα δάϊον, victima peritura, *Eurip. Andr.* 507. Καμ' ὡς ὑπὲρην Θῦμα Ἀρτέμιδι Θύσιν, *Id. Iphig. in Aul.* 530. A Θύω.

Θυμαίνω, f. ανῶ, irascor, excandesco. Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι Θυμήνασαι, *Hesiod. Scut.* 262. A Θυμός.

Θυμαλγὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, dolorem adferens animo. Ex Θυμὸς et ἄλγος.

Θυμαλὶς, ίδος, ἡ, *Nic.*

Θύμαλον, τὸ, taxus, *Theoph.*

Θυμάλωψ, ωπος, ὁ, titio niger, carbo semiustus, vel fuligo; *tropice*, iracundia. A τύφω, *vstulo.*

Θυμαρίω, ῶ, f. ήσω, placeo; (2) mihi placet. A

Θυμάρης, ες, ὁ καὶ ἡ, gratus, placidus.

Θυμάρμενον, animo gratum, *Nicand.* A Θυμὸς et ἄρω, *apto.*

Θυμάτιον, ου, τὸ, hostiola, victima exigua. Dim. a Θῦμα.

ΘΥ'ΜΒΡΑ, ας, ἡ, thymbra, herba odorata; Satureia, *Philox.*

Θυμβριτίδιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui thymbra vescitur, pauper. Ex *præp.* ἐπὶ et δεῖπνον.

Θυμβρίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum thymbrites, i. e. thymbra conditum.

Θύμβρον, ου, τὸ, idem quod Θύμβρα.

Θυμβροφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, thymbra victitans.

Θυμιλάχαντος, ὁ καὶ ἡ, qui non fœdat seu dedecorat convivia et lusus, *V. L.*

Θυμίλη, ης, ἡ, altare; (2) ara Bacchi post orchestram; (3) farina quæ in ara offertur; (4) scena, theatrum; (5) atrium amplum et magnificum im templis deorum; (6) atrium in regum divitumque ædibus. (6) ἐπὶ Κυκλώπων εἰς Θυμίλας, *Eurip. Iphig. in Aul.* 152. Προσαιτῶ δ' ἵμολον διζήσιος Διῶν Θυμίλας, *Eur. Suppl.* 65. A Θύω.

Θυμελικὸς, ἡ, όν, scenicus; (2) *subst.* ὁ, histrio; (3) musicus. A Θυμέλη.

Θυμέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, irascor. A Θυμός.

Θυμηγερίω, ῶ, f. ήσω, animum recolligo aut suscito, stimulo ad iracundiam. Ex Θυμὸς et ἀγείρω, *colligo.*

Θυμηδέω, ῶ, f. ήσω, animo sum læto et hilari. Ex Θυμὸς et ἥδομαι.

Θυμηδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, animo gratus. Ex Θυμὸς et ἡδύς. Hinc

Θυμηδία, ας, ἡ, animi voluptas, animi delectatio, lætitia.

Θυμήνας, ήνατος, a. 1. part. act. *Att.* pro Θυμάνας, a Θυμαίνω.

Θυμήρης, ες, ὁ καὶ ἡ. Vide Θυμάρης.

Θυμήτιον, pro Θυμάτιον, *Suid.*

Θυμία, ας, ἡ, et *Ion.* Θυμίη, idem quod Θυμίαμα, *Aret.* A Θυμιάω. Unde

Θυμίαμα, ατος, τὸ, *Ion.* Θυμίημα, suffitus, suffimentum ex aromatibus, *incensum, thus.*

Θυμίασις, εως, ἡ, suffitus, suffitio; (2) evaporatio, exhalatio.

Θυμιατήριον, ου, τὸ, thuribulum, acerra.

Θυμιατικὸς, ἡ, όν, ad suffiendum aptus; (2) vapores exhalans.

Θυμιατὸς, ἡ, όν, exhalans, vel qui exhalatur.

ΘΥΜΙΑ'Ω, ῶ, f. άσω, suffio, odores accendo, adoleo. Θυμιαθεὶς, a. 1. part. pass. accensus, ustus. Θυμιᾶν τῷ λιβανωτῷ, *Luc.* λιβανωτὸν, *Herodian.* Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατίας, ἔλαχε τῷ Θυμιάσαι, *Luc.* 1, 9.

Θυμίδιον, ου, τὸ, animulus. Dim. a Θυμός.

Θυμιῆται, 3. sing. præs. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro Θυμιᾶται, a Θυμιάω.

Θυμικὸς, ἡ, όν, animosus; (2) fortis; (3) iracundus. A Θυμός.

Θυμικῶς, *adv.* irate, vehementer irate. A præc.

Θύμινος, ίνη, ινον, thyminus, e thymo factus. Ab eod. Unde

Θύμιον, ου, τὸ, smilax, taxus, cunila; (2) quod supra corpus quasi verrucula eminet; *impr.* tuberculum carnosum. A Θύμος.

Θυμίτης, ου, ὁ, thymo conditus, ut Θυμίτης οἶνος, vinum thymites; ἅλες Θυμῖται, sales cum thymo triti. Ab eod. Hinc

Θυμιτίδης, ου, ὁ, thymo mistus, tritus. Hinc *apud Aristoph.* Θυμιτίδαν ἁλῶν, *Dor.* pro Θυμιτίδων ἁλῶν, salium thymo mistorum.

Θυμοβαρὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, animo dolens, luctu et mœrore gravis. Ex Θυμὸς et βαρύς.

Θυμοβορίω, ῶ, f. ήσω, animum exedo. A

Θυμοβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, animum exedens. Ex Θυμὸς et βορὰ, *pabulum.*

Θυμοδακὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, molestus, animum rodens et mordens. Ex δάκνω.

Θυμοειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, animosus, acer et vehemens, epith. equi; τὸ Θυμοειδὲς, animi præsentia, strenua virtus, *Plat.*

Θυμοειδῶς, *adv.* animose, iracunde. A præc.

Θυμολέαινα, ης, ἡ, leonina, h. e. magna mente prædita.

Θυμολέων, οντος, ὁ, leonino animo præditus.

Θυμόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, qui animo, ratione, futura prospicit, vates.

Θυμομαχέω, ῶ, f. ήσω, infenso animo sum ex aliqua re; (2) bello aliquem ulcisci cupio, cum propter tenuitatem virium non possim, sed cogar injurias perferre, *ap. Polyb.* Ἦ δὲ ὁ Ἡρώδης Θυμομαχῶν Τυρίοις, *Act.* 12, 20.

Θυμομαχία, ἡ, infestus in aliquem et belligerandi cupidus animus.

Θύμον, ου, τὸ, thymum, herba odora; (2) cepa agrestis, bulbus. A Θύμος.

Θυμοξάλμη, ης, ἡ, confectio medica e thymo, aceto et salibus, pulegio et ruta. A Θύμος et ὄξος, *acetum*, et ἅλμη, *muria*, *salsedo.*

Θυμοπληθὴς, ές, plenus irarum, iracundus. Θυμοπληθὴς ἄτα, noxia iracundia, *Æsch. Sept. advers. Thebas*, 688.

Θυμοραϊστὴς, οῦ, ὁ, animum perdens, *Il.* 13, 544.

ΘΥΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, animus, seu impetus animi; (2) cupiditas; (3) animi præsentia; (4) præstantia; (5) vehementia; (6) animalis et vivificus spiritus; (7) ira, excandescentia, iracundia; (8) iræ effectus, pœna.

Θύμος, ου, ὁ, thymus, herba; (2) bulbus, cepa agrestis; (3) glandulosa pars quæ in jugulo ad os summum pectoris consistit; (4) tuberculum carnosum. Vide Θύμιον.

Θυμοσφικὸς,

Θυμοσοφικὸς, ἡ, ὸν, qui ipse sibi animi sui acumine peritiam alicujus rei adquisivit; (2) ingenio præstans, ingeniosus, solers. A

Θυμόσοφος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui sapientiam non ex disciplina, sed ab ipsa natura, hausit; (2) natura solers, docilis, ingeniosus.

Θυμῆμινον, τὸ, ira. Μηδὲ τῷ Θυμεμένῳ τὸν ἰὸ λίγοντα δυσμενῆ ποιοῖς φρενὶ, præ ira, *Eur. Hec.* 299.

Θυμέμινες, *irritabilis*, part. verbi Θυμόομαι, Θυμῶμαι. Vide ἔριν.

Θυμοφθορίω, ῶ, f. ήσω, animum corrumpo, exedo, ut curis, ægritudine; maceror animo. Ὡς δ' ἐγὼ Θυμοφθορῶ, μή τ' ἰκμάδοις παθοῦσα, quantum vero macerer animo, utinam ne unquam iisdem oppressa malis discas, *Soph. Trach.* 142. A

Θυμοφθόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, animum labefactans, animum perdens. Ex φθείρω.

Θυμόω, ῶ, fut. ώσω, ad iram provoco, concito; Θυμόομαι, ῶμαι, irascor; Θυμωθὶς, iratus, aor. 1. part. Ἐθυμώθη λίαν, *Matt.* 2, 16. A Θυμός.

Θυμώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, animosus; (2) iracundus; (3) thymum referens. A Θυμὸς vel Θύμος.

Θυμωδῶς, *adv.* iracunde. A præc.

Θύμωσις, ως, ἡ, excandescentia. A Θυμόω.

Θῦνι, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔθυνε.

Θυνέω, cum impetu feror, propero. A Θύνω.

Θυννάω, f. άσω, pungo, ut piscator thynnum majorem, conto vel tridente; (3) irruo. Εἶτα δ' ἐσπόμεσθα Θυννάζοντες εἰς τὰς Θυλάκους, *Aristoph. Vesp.* 1081. A Θύννος.

Θυνναῖος, αία, αῖον, qui ex thynno est. Hinc Θυνναῖον, ε, sacrificium e thynnis.

Θύννᾰξ, ακος, ὁ, parvus thynnus. Ab eod.

Θυννὰς, άδος, ὁ, thynna: Θύννα, ης, ἡ.

Θυννεῖον, ε, τὸ, frustum thynni.

Θυννευτικὸς, ἡ, ὸν, thynninus; epith. retis quo thynni capiuntur, qu. a Θυννεύω.

Θυννὴ, ἡ, idem quod Θυννὶς, *Ath.*

Θυννίδιος, ων, αἱ, salsamenta muriæ; (2) frusta thynnorum in partes concisorum.

Θυννίζω, f. ίσω, pungo, stimulo; (2) rejicio; (3) decipio. Vide Θυννάζω.

Θυννίον, ε, τὸ, parvus thynnus. Dim.

Θυννὶς, ίδος, ἡ, thynna, *piscis*.

Θυννοθηραῖος, αία, αῖον, thynnorum venationi aptus. A

Θυννοθήρας, ε, ὁ, thynnorum venator, qui thynnos captat. Ex Θύννος et Θῆρα.

ΘΥ'ΝΝΟΣ, ε, ὁ, thynnus, *piscis*. A Θύνω.

Θυνὸς, ὁ, impetus; *item* bellum, *Hes.*

Θυννοσκοπίω, ῶ, fut. ήσω, thynnos speculor et capto; (2) intentis oculis accurate observo.

Θυννοσκοπῖον, ε, τὸ, locus thynnorum insidiis aptus.

Θυννοσκοπία, ας, ἡ, thynnorum speculatio et captatio; (2) accurata observatio. A

Θυννοσκόπος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui thynnis insidiatur.

Θυννώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, thynnum referens; (2) crassus et ineptus. A Θύννος.

Θύνω, cum impetu feror, propero, ruo. Θῦνε γὰρ ἀμπιδίαν, *Il.* 5, 87. διὰ προμάχων, *Ib.* 20, 412. A Θύω.

Θυοδόκος, ε, ὁ ϗ ἡ, suffimentorum receptor; (2) victimas recipiens; et est epith. templi. (2) ἰξίδαλον ἐκτὸς Θυοδόκοιν ἀνακτόρων, *Eurip. Andr.* 1158. Hinc Θυοδόκον, scil. ἀγγεῖον, suffimentorum receptaculum. A Θύον et δέχομαι, *recipio*.

Θυόεις, όεσσα, όεν, odorus, suffitu repletus.

Θύοισα, præs part. act. f. g *Dor.* pro Θύουσα.

Θύον, ε, τὸ, libum quod diis offerebatur; (2) aroma seu suffimentum; (3) thya. A Θύω.

Θύοντι, 3. pl præs ind. act. *Dor.* pro Θύουσι.

Θύος, εος, τὸ, victima, hostia; sacrificium; (2) suffimentum in sacris. A Θύω.

Θυοσκινέω, sacra facio.

Θυοσκόος, ε, ὁ, haruspex. Ex κοέω, pro νοέω.

Θυοσκόπος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem.

Θυόω, ῶ, fut. ώσω, rebus odoratis suffio, odorem jucundum reddo; *pass.* furore correptus sum, cum furore ruo. A Θύον vel Θύος.

ΘΥ'ΡΑ, ας, ἡ, janua, ostium; (2) crates; Θύρα dicebatur, quoniam januæ formam et figuram præferebat; (3) facultas rei faciendæ. (2) ἦεν ἐκ μυρίκης πεποιημένη θύρη, *Herodot.* 2, 96.

Θύραζε, *adv.* foras; (2) extra, foris.

Θύραθεν, *adv.* foris; (2) forinsecus, extrinsecus. Hinc ὁ ϗ ἡ Θύραθεν, externus, a, um; τὰ Θύραθεν, bona externa, fortuita. Αἱ Θύραθεν εἴσοδοι, externi introitus, *Eurip. Andr.* 953.

Θυραία, ας, ἡ, janua inter duas ædes, quæ sc. facta est perfosso pariete communi. A

Θυραῖος, αία, αῖον, foris veniens, foris adlatus; (2) qui foris est, absens, externus; (3) alienus; et metaph. de liberis, nothus, non legitimus; (4) ad januam pertinens. (3) κἂν Θυραῖος ὢν τυγχῇ, *Eurip. Andr.* 423. Παῖδας Θυραίους εἰς δόμους ἐκτήσατο, *Id. ex Menalippe.* Θυραῖα μὲν φρονήματ' ἀνδρῶν ψυθιτῖν ἐπίσταται, aliorum hominum cogitationes, *Id. Hipp.* 395. A Θύρα.

Θυρᾶν, gen. plur. *Æol.* pro Θυρῶν, a Θύρα.

Θυραυλίω, ῶ, f. ήσω, foribus adsideo; (2) foris, non domi sum; (3) sub dio ago, ut pastores, &c. (4) extra urbem, in agro, castris sum. A Θύραυλος.

Θυραυλία, ας, ἡ, pernoctatio ad fores; (2) commoratio extra urbem, in agro sub dio.

Θυραυλικὸς, ἡ, ὸν, qui sub dio est, aut fit.

Θύραυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, ante fores jacens seu excubans; (2) foris sub dio pernoctans. Ex Θύρα et αὐλή.

Θυράων, gen. pl. *Æol.* pro Θυρῶν, a Θύρα.

Θυρεάσιος, ίδος, ἡ, scutum et parma.

Θυρεοειδὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, scuti formam habens; (2) cartilago quædam. Ex seq. et εἶδος.

Θυρεὸς, ῦ, ὁ, janua, operculum; (2) scutum, a forma januæ. A Θύρα.

Θυρεοφόρος, ε, ὁ, scutifer, scutatus pedes. A Θυρεὸς et φέρω.

Θυρεπανοίκτης, ε, ὁ, januarum apertor, *Philox.* effractor; (2) qui quasvis ædes impune ingreditur. Ex Θύρα et ἀνοίγω.

Θύρετρον, ε, τὸ, janua, ostium. A Θύρα.

Θύρηφι, *dat. adv.* foris, extra. A præc.

Θυρηζόλος, ὁ, faber, *Suid.*

Θυρίδιον, ε, τὸ, ostiolum. Dim. a Θύρα.

Θύριον, idem et ab eod.

Θυρὶς, ίδος, ἡ, ostiolum; (2) fenestra. Ab eod.

Θυρωειδὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, ostii speciem habens.

Θυρωγὸς, οῦ, ὁ, janitor. Ex Θύρα et ἄγω.

Θυροκοπίω, ῶ, f. ήσω, januam pulso. Ἀπὸ γὰρ οἶνα γίνεται ϗ Θυροκοπῆσαι, *Aristoph. Vesp.* 1245. Ex κόπτω. Hinc

Θυροκοπήτης, ε, ὁ, januæ pulsans, ut marculus.

Θυροκοπία, januæ pulsatio. Καὶ προσιόντες ταῖς οἰκίαις, Θυροκοπίᾳ τε ἐχρῶντο, καὶ ἐρωτήσει περὶ τῆς Ἰοῦς, *Liban. Antioch.* 340.

Θυροκοπικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Θυροκόπος, ε, ὁ, idem.

Θυροκρυσίω, ῶ, f. ήσω, januas pulso. Ex κρύω.

Θυροπηγία, ας, ἡ, januarum fabricatio. Ex πήγνυμι.

Θυροτοιὸς, οῦ, ὁ, januarum opifex.

Θυρόω, ῶ, fut. ώσω, janua claudo seu obstruo, foribus munio. Θυρῶσαι χρυσαῖσι Θύραις, *Aristoph. Av.* 621. A Θύρα.

Θυρσάζω, thyrsum fero, Bacchor, *Ar.*

Θυρσοειδὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, thyrsi formam referens. Ex Θύρσος et εἶδος.

Θυρσόλογχος, ὁ, thyrsus, hasta thyrsi; λόγχη πεύρσωμένη.

Θυρσομανὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, thyrso furens, thyrso concitus. Οὐδ' ὑπὸ Θυρσομανεῖ πεύκῃ μίτα δινεύεις, *Eurip. Phœn.* 798. Ex μαίνομαι.

Θύρσον, τὸ, idem quod Θύρσος, *Ep.*

Θυρσοπλὴξ, *Hes.* Θυρσοπλῆγις, thyrso percussi, insanientes in orgiis Bacchicis; *tropice*, acerrima alicujus rei cupiditate incensi. Ex πλήσσω.

Θύρσος, ε, ὁ, thyrsus, hastula hedera vestita; *item* virga, baculus, *LXX.* A Θύω.

Θυρσοφορέω, ῶ, fut. ήσω, thyrsum gesto.

Θυρσοφορία, ας, ἡ, thyrsi gestatio. A

Θυρσοφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, thyrsifer, thyrsum gestans. Ex φέρω.

Θυρσόω, ῶ, fut. ώσω, hastam hedera cingo, ut thyrsus fiat.

Θύρωμα, ατος, τὸ, obstructio aditus ad januam; (2) janua; (3) tabulæ vel ad januas faciendas, vel e januis revulsæ; (4) postis, *Gl. V.* A Θυρόω.

Θυρὼν, ῶνος, ὁ, vestibulum. A Θύρα.

Θυρωρεῖον, ε, τὸ, cella janitoris.

Θυρωρέω, ῶ, fut. ήσω, januam custodio, sum janitor. Ἦν Θυρωρεῖν αὐτὸν ἐπιστήσῃς, *Luc.* A

Θυρωρὸς, ὸ, ὁ vel ἡ, januæ custos, janitor, ostiarius. Ex ὄρος, *custos*, vel ὦρα, *cura*.

Θύσαι, αἱ, Bacchæ, *Lycurgi*.

Θῦσαι, aor. 1. inf. act. verbi Θύω.

Θυσανόεις, όεσσα, όεν, fimbriatus, *Il.* 17, 593. rectius Θυσσανόεις. A

ΘΥ'ΣΑΝΟΙ, ων, οἱ, fimbriæ, limbi.

Θυσάνεος, ε, ὁ ϗ ἡ, hirtam et villosam, fimbriatam vel alatam habens caudam, *Hes.* Ex Θύσανος et ὀρὰ, *cauda*.

Θυσανώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, fimbriatus.

Θυσανωτὸς, ἡ, ὸν, idem; qu. a Θυσανόω.

Θύσιν, f. 1. inf. act. verbi Θύω.

Θύσθλα, ων, τὰ, vitis folia seu rami cum fructu appenso; (2) virgæ Bacchicæ; (3) folia ficus quæ altaribus imponebantur:

Θυσία, ας, ἡ, sacrificatio; ipsa actio sacrificandi, solemnitas in re divina facienda; (2) feriæ quibus sacra fiunt; (3) victima, hostia. A Θύω. Hinc

Θυσιάζω, fut. άσω, sacrifico, immolo.

Θυσιὰς, άδος, ἡ, Baccha. A Θύω.

Θύσιασμα, τὸ, hostia, victima, *Ath.*

Θυσιαστήριον, ε, τὸ, ara ubi victimæ adolentur; (2) mensa in qua Eucharistia reponitur. A Θυσιάζω.

Θυσιάων, gen. plur. *Æol.* pro Θυσιῶν, a Θυσία.

Θύσιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui sacrificari potest aut solet. A Θύω.

Θυσκάριον, ε, τὸ, Dim. a

Θύσκη, ης, ἡ, scapha; τὰ Θύματα, diis offerenda recipiens. A Θύω.

Θυσκόος, ε, ὁ. Vide Θυοσκόος.

Θυσκόπος, ε, ὁ ϗ ἡ. Vide Θυοσκόπος.

Θύσσανοι, Θυσσανόεις, et Θυσσανωτὸς. Vide Θύσανοι.

Θύσσω, quatio, *Hes.* A Θύω.

Θυσὰς, άδος, ἡ, sacrifica, sacrificialis; (2) Bacchica, v. gr. βοὴ, clamor Bacchantium, *Æsch.*

Θυτὴρ, ῆρος, ὁ, sacrificus. A Θύω.

Θυτήριον, ε, τὸ, ara. Ab eod.

Θυτήριος, ε, ὁ ϗ ἡ, aptus ad sacrificandum.

Θύτης, ε, ὁ, haruspex, sacerdos. A Θύω.

Θυτικὸς, ἡ, ὸν, sacrificus, ad sacrificia pertinens. Hinc ἡ Θυτικὴ, sc. τέχνη, haruspicina, haruspicum disciplina, scientia faciendi rem divinam. A Θύω.

Θύψις, εως, ἡ, ustio. A τύφω, υτο.

ΘΥ'Ω, f. Θύσω, p. τέθυκα, sacrifico, sacra facio, at *in med.* exta inspicio, de aruspicibus; (2) cum impetu, quasi furibundus, feror, propero, ruo, festino; (3) furo; (4) ferveo, æstuo. Ὅταν Θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς, *Arist. Av.* 191. Ὅτι τὸ πάσχα ἔθυον, *Marc.* 14, 12. Ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη, 1 *Cor.* 5, 7.

Θυώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, odorus. A Θύος.

Θυώτις, ώτισα, ῶτιν, idem et ab eod.

Θύωμα, ατος, τὸ, suffimentum odoratum, odoramentum. A Θύω.

Θυωναῖος, Thyanæus, Bacchus, *Opp.*

Θυώνη, ἡ, Semele, mater Bacchi, *ap. Sch.* Hinc

Θυωνίδης, ε, ὁ, Bacchus, apud Rhodios.

Θυωρίομαι, in sacra mensa epulari, *Hes.*

Θυωρὶς, ίδος, ἡ, idem quod Θυωρός.

Θυωρίστης, ε, ὁ, qui sacræ mensæ ministrat; (2) mensarius, trapezita.

Θυωρὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ut τράπεζα Θυωρὸς, mensa quæ sacris usibus dicatur; (2) unguentarius, unguenti confector. (2) ἦν γε Θυωροὶ . . . πολύθριπτον καλέσαιν, vocant, *Nic. Ther.* 104.

Θώ, aor. 2. conj. act. verbi τίθημι, *pono*.

ΘΩΗ', ῆς, ἡ, mulcta, damnum injunctum. Σοὶ δὲ, γέρον, θωὴν ἐπιθήσομεν, *Odyss.* 2, 192.

Θὼθ', mercurius, *Suid. item* mensis nomen ap. Ægyptios.

Θωκέω, ῶ, sedeo. Θωκεῖν ἐν θρόνῳ, *Herod.* A

Θῶκος, ου, ὁ, sedile, solium; (2) consessus. A θάκος.

Θῶμεν, *posuerimus*, 1. pl. aor. 2. verbi τίθημι.

Θώμιγξ, γος, ὁ, funis e sparto, vel cannabi; (2) nervus, vinculum, chorda.

ΘΩΜΙ'ΖΩ, vel θωμίσσω, f. ξω, vincio seu ligo; (2) fodico, pungo, flagris cædo; θωμιχθείς, a. 1. part. pass. verberatus, flagellis cæsus.

ΘΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, acervus frumenti, lignorum, &c. *Æsch. Agam.* 303.

Θώνιος, ὁ, Ægyptius, a Thono rege, *Nic.*

Θωπεία, ας, ἡ, adsentatio, adulatio, blanditiæ. A θωπεύω.

Θώπευμα, ατος, τὸ, blandimentum. Γλυκεῖαι δ' ἦσσον εἰς θωπεύματα, minus dulces ad blanditias, *Eurip. Suppl.* 1103. Ab eod.

Θωπευματικὸς, ἡ, όν, adsentatorius, blandus.

Θωπευμάτιον, ου, τὸ, adsentatiuncula. Dim.

Θωπευτικῶς, *adv.* adsentatorie.

Θωπεύω, f. εύσω, adulor, adsentor, blandior. Δοκεῖς γὰρ ἄν μι τόνδε θωπεῦσαι πάτ' ἄν; *Eur. Med.* 368. A θώψ. Unde

Θωπικὸς, ἡ, όν, adsentatorius, adulatorius.

Θωπικῶς, *adv.* adsentatorum more, adulatorie.

ΘΩ'ΠΤΩ, f. ψω, adsentor; (2) colo; (3) cavillor, irrideo.

Θωράκιον, τὸ, idem quod θωράκιον (2), *Æsch.*

Θωρακίζω, f. ίσω, thorace munio, lorico; (2) armo. A θώραξ.

Θωράκιον, ου, τὸ, loricula, lorica; (2) propugnaculum; (3) pars mali nautici. Dim.

Θωρακισμὸς, ου, ὁ, loricatio. A θωρακίζω.

Θωρακίτης, ου, ὁ, miles thoracatus, lorica munitus. A θώραξ.

Θωρακομάχος, ου, ὁ ἡ, qui thorace indutus pugnat. Ex μάχομαι.

Θωρακοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ, qui thoraces conficit, loricarius. Ex ποιῶ.

Θωρακοφόρος, ου, ὁ ἡ, qui thoracem gestat.

ΘΩ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, thorax, pectus; (2) lorica; (3) murus urbis; (4) poculi genus. (2) θώρηκος γύαλον, *Il.* 5, 99.

Θωρηκοφόρου, gen. sing. *Ion.* pro θωρακοφόρου.

Θωρηκτὴς, οῦ, ὁ, thoracatus, loricatus; (2) armatus. A θωρήσσω.

Θώρηξις, εως, ὁ ἡ, loricatio; (2) potatio vini. Ab eod.

Θωρήσσιτο, 3. sing. imperf ind. pass. *Ion.* pro ἐθωρήσσιτο, a

Θωρήσσω, f. ξω, thorace munio, lorico; (2) armo; (3) poto; θωρηχθῆναι, armari, a. 1. pass. θωρηχθεὶς, part. armatus, inebriatus, ebrius. Μυρμιδόνας δ' ἅρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεὺς, *Il.* 16, 155. Τῷδι δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι, armabor adversus, *Id.* 7, 101. A θώραξ.

Θωρηχθεὶς, aor. 1. part. pass.

Θὼς, θωὸς, ὁ ἡ, animal lupo simile, lupus cervarius, *Gl. Antiq.* A θέω, vel θόος.

Θώτερον, *alterum*, *Dor.* pro τὸ ἕτερον.

Θωὐκτὴς, ῆρος, ὁ, latrator. A θωύσσω.

Θώῦμα, ατος, τὸ, *miraculum*, *Ion.* pro θαῦμα.

Θωῦμάζω, admiror, *Ion.* pro θαυμάζω.

ΘΩΥ'ΣΣΩ, f. ξω, clamo, vociferor; (2) clamore incito, adhortor; (3) impetuose fero. Ἦ ὑπ' ὀκύσατε Αἴαντος, εἷαν σήνδε θωΰσσει βοήν; *Soph. Aj.* 335. Πανώλεθρον κηλῖδα θωΰξας γένει, imprecatus, *Lyc.* 165. (2) Θωΰσσων δὲ κυναγέτας, *Eurip. Or.* 869.

Θωϋτὸς, *mirabilis*, *Ion.* pro θαυμαστὸς, *Hesiod.*

Θὼψ, θωπὸς, ὁ, adsentator, adulator, palpo, blandus, adsentatorius, adulatorius. A θώπτω.

I.

IEst nona litera Græcorum, quæ ἰῶτα dicitur, semperque vocalis est, et nunquam consonans; (2) nomen habet ab Hebræorum Iod; (3) in numeris valet *decem*, et cum lineola inferne addita (,) *decem millia*; (4) *Matt.* 5, 18. idem est ac minimum quid, velut apex, punctum, vel simile.

Ἰὰ, *Ion.* ἴη, ἡ, vox; ἴα, una.

Ἰάζω, Ionos imitor, Ionum lingua utor; (2) purpureum colorem refero. (2) τὸ ὑποκείμενον ἰαζόντης, omnia subjecta purpureo colore tingentis, *Heliod. Æth.* 2.

Ἰάθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. v. ἰάομαι, *sano.*

Ἰαθήσεται, *sanabitur*, 3. sing. f. 1. ind. pass.

Ἰάθητι, *sanati fuistis*, 2. pl. a. 1. ind. pass.

Ἰαιδεῖ, *adv. dolentis.* Vide ἰαιοῦ.

ΙΑΙ'ΝΩ, calefacio, tepefacio; (2) liquefacio, dissolvo, emollio; (3) perfundo lætitia, exhilaro; ἰάνατε, a. 1. calefacite; ἰάθη, a. 1. pass. exhilaratus est. Οἵ τε θυμὸν ἀεὶ δμώεσσιν ἰαίνει, *Odyss.* 15, 378. Θυμὸς ἰὼ φρεσὶν ἰαίνεται, *Iliad.* 6, 156.

Ἰακὲς, ἡ, όν, Ionicus. Ab Ἴων.

Ἰακχαγωγὸς, οῦ, ὁ, quasi mystagogus, minister in orgiis, sc. qui Bacchi imaginem in orgiis portat. Ab ἴακχος et ἀγωγὸς.

Ἰακχάζω, clamo, vociferor bacchantium more:

Ἰακχαῖος, α, ον, Bacchicus.

Ἰακχίω, clamo, *Steph.* ἰάκχω, *Suid.* idem quod ἰαχίω.

Ἴακχος, ου, ὁ, Iacchus, Bacchus; (2) hymnus in Bacchum.

Ἴακχος, ὁ, porcus, *Dion. Sic.*

Ἰαλεμίζω, fleo, lugeo, *Hes.* Ab

ΙΑ'ΛΕΜΟΣ, ου, ὁ, Ialemus, Calliopes filius; poeta ineptus et frigidus; (2) qui defunctos luget; (3) carmen lugubre et lamentabile; (4) *adj.* miser, flebilis, nullius pretii, contemnendus. Hinc

Ἰαλεμώδης, ους, ὁ ἡ, frigidus et ineptus.

Ἴαλλον, imperf. ind. act. verbi ἰάλλω.

Ἴαλλος, ου, ὁ, derisor, cavillator; (2) scomma, dicterium, *Suid.* Ab ἰάλλω.

ΙΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, mitto, emitto, jacio. Ἴαλλεν ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν, *Il.* 8, 300. ἀτιμήσιν τίνα, afficere, *Od.* 13, 142.

Ἰαλτὸς, ὁ ἡ, missus, *Æsch.*

Ἴαμα, ατος, τὸ, sanatio; (2) remedium. Ab ἰάομαι.

Ἰαμβυλίζειν, iambis tibiam adhibere, *Hes.*

Ἰαμβεῖον, ου, τὸ, carmen iambicum.

Ἰάμβειος, ου, ὁ ἡ, iambeus, iambicus.

Ἰάμβολος, ου, ὁ ἡ, convitiator; maledicus, *Hes.* Ab Ἴαμβος.

Ἰαμβιάζω, *ex Epigr.* pro

Ἰαμβίζω, iambis insector; (2) maledico.

Ἰαμβικὸς, ἡ, όν, iambicus, iambis constans.

Ἰαμβιστὴς, οῦ, ὁ, convitiator; proprie, qui alios iambis proscindit. Ab ἰαμβίζω.

Ἰαμβογράφος, ὁ, iambicus poeta, et

Ἰαμβοποιὸς, ὁ, iamborum scriptor, *Ath.*

Ἴαμβος, ου, ὁ, Iambus, pes metricus, syllaba brevi et longa constans; (2) carmen versibus iambicis constans; (3) carmen satyricum, mordax, quod iambico carminis genere fere conscribi solebat.

Ἰαμβοφάγος, ὁ, idem quod ἰαμβιστής.

Ἰαμβύκαι, ῶν, αἱ, organa, sive instrumenta musica, triangula, quibus carmina iambica canebantur, *Hes. Suid.* Ab Ἴαμβος.

Ἰαμιναὶ, αἱ, loca herbosa et irrigua; prata, vireta, *Hes.* pro ἰαμινὴ, quod melius.

Ἴαμνοι, οἱ, *ap. Nic.* idem.

Ἰάνθην, *florui*, aor. 1. ind. pass. verbi ἰαίνω.

Ἰάνθινος, ίνη, ινον, violaceus. Ab

Ἴανθος, ου, ὁ, flos colore purpureo seu violaceo, *Hes.* Ab ἴον.

ΙΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, medeor, sano, curo; f. ἰάσομαι, *Ion.* ἰήσομαι· aor. 1. m. ἰασάμην vel ἰησάμην· aor. 1. pass. ἰάθην, sanatus sum. Ἰάσα σθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντεπονῦαν, *Aristoph. Vesp.* 649. Ἰασόμενος αὐτὸν τῆς πληγώσεως, *Æschin.*

Ἴαονες, Iones, Athenienses, Græci.

ΙΑ'ΠΤΩ, f. ἰάψω, mitto, jacio; (2) noceo; (3) jungo; (4) convitiis insector. Ἰάπτειν ὀρχήματα αὐτοδαῆ, *Soph. Aj.* 710.

ΙΑ'ΠΥΞ, υγος, ὁ, Japyx, Apulus, ventus ex Apulia flans versus Romam.

Ἰαρὸεις, εσσα, εν, animadvertens, *Man.*

Ἰὰς, ἄδος, ἡ, Ionica. Ab Ἰών.

Ἰάσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi ἰάομαι.

Ἴάσατο, *sanavit*, 3. sing. aor. 1. ind. med.

Ἰᾶσθαι, *mederi*, præs. inf. med. *contr.* pro ἰάεσθαι.

Ἴασι, 3. pl. præs. ind. act. *Ion.* pro εἶσι, ab εἶμι.

Ἴᾶσι, *mittunt*, 3. pl. præs. ind. act. *contr.* ex *Ion.* ἴασι, pro ἰᾶσι, ab ἵημι.

Ἰασιμὸν, τὸ, *Nic.*

Ἰάσιμος, ου, ὁ ἡ, sanabilis. Ἀλλ' ὅμως ἰάσιμος, placabilis, *Eurip. Or.* 399.

Ἰασιμὸς, ὁ, lugubre carmen, *Hieron.*

Ἴασις, εως, ἡ, sanatio. Ab ἰάομαι.

ΙΑΣΙΩ'ΝΗ, ης, ἡ, Jasione, olus sylvestre.

Ἴασμα, ης, ἡ, Jasme, et ἰάσμινον μῦρον, unguentum quoddam. Ab ἴον, *viola.*

Ἰάσμινον, ου, τὸ, idem et ab eod.

Ἰασπίζειν, jaspidem imitari, jaspidis colore esse, *Dioscor.* Ab

ΙΑΣΠΙΣ, ίδος, ἡ, jaspis, gemma.

Ἰαστὶ, *adv.* Ionice. Ab Ἴων.

Ἰάτιον, sanandum est. Ab ἰάομαι.

Ἰατὸς, ἁ, ὸν, sanandus. Ab eod.

Ἰατὴρ, ῆρος, ὁ, medicus. Ab eod

Ἰατρεῖη, medicina, ars medica, *Hes.*

Ἰατρὸς, ἁ, ὸν, sanandi vim habens.

Ἰατικὸς, ἡ, όν, idem. Ab eod.

Ἰατορία, ας, ars medica (sub. τέχνη). Τίς ὁ χειροτέχνης ἰατορίας, *Soph. Trach.* 1001 (vel 1019).

Ἰατὸς, sanatus, *Plato de legibus* 9.

Ἰατραλείπτης, ου, ὁ, medicus unguentis et perfrictionibus corporis morbos sanans, medicus unguentarius. Ab ἀλείφω. Hinc

Ἰατραλειπτικὴ, ῆς, ἡ, scil. τέχνη, ars unguentis curandi.

Ἰατρεία, ας, ἡ, curatio, medela. Ab ἰατρεύω.

Ἰατρεῖον, ου, τὸ, medici vel chirurgi officina; (2) premium medici. Ab eod.

Ἰάτρευσις, εως, ἡ, medicatio, sanatio. Ab

Ἰατρεύω, f. εύσω, medeor, curo, sano; (2) medicinam profiteor. Σαυτὸν πρὸ τῆς ἀνάγκης ἰάτρευσον, *Naz.* In *med.* curo me, medicinam mihi facio. Χολαῖς καὶ πυτίαις ἰατρευόμενοι, felle aut coagulo medicinam sibi facientes, *Plut. de capienda ex inimicis utilitate*, 86. Ab ἰατρὸς. Unde

Ἰάτρια, ας, ἡ, mulier artis medicæ perita.

Ἰατρικὸς, ἡ, όν, ad medicos vel ad medicinam pertinens; (2) medicinæ peritus. Hinc ἰατρικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars medica, medicina. Ab eod.

Ἰατρικῶς, *adv.* medicorum more.

Ἰατρίνη, ης, ἡ, medica; (2) obstetrix.

Ἰατρολογέω, ῶ, f. ήσω, de medicina loquor seu dissero. Ex ἰατρὸς et λέγω, *dico.*

Ἴατρον, ου, τὸ, merces quæ datur medico.

Ἰατρόμαντις, ὁ, medicovates. *Vox comica.*

Ἰατρονίκης, ου, ὁ, medicorum victor. A νικάω.

Ἰατρὸς, οῦ, ὁ, medicus. Ab ἰάομαι.

Ἰατροσοφιστὴς, οῦ, ὁ, medica arte doctus.

Ἰατροτέχνης, ου, ὁ, medicinæ artifex, qui medicinam profitetur. Ex ἰατρὸς et τέχνη.

ΙΑΤΤΑΤΑΙ', *interjectio lamentantis*, heu!

Ἰαττατταιὰξ, *interjectio*, heu! eheu! Ab eod.

ΙΑΤ', *interjectio indignantis*; (2) *lugentis.*

Ἰαυὲμὸς, οῦ, ὁ, locus quietus, in quo quis commoratur; (2) stabulum, lustrum; (3) cubile; (4) somnus. Ab ἰαύω.

Ἰαυῆ, *interject exclamantis*, qua quis utitur adventante gaudio; (2) audientis vocantem et respondentis. Ab ἰαῦ.

Ἰαυὸν, imperf. ind. act. verbi

ΙΑΥ'Ω, commoror, tempus tero; (2) dormio, pernocto; ἰαύισκον est imperfectum, *Ion* ab ἴαυον, ἴαυις, non ab ἰαύισκω. (1) Ὅτ' ἐννυχίαν τίρψιν ἰαύειν ἐρώτων, nec blandis amoribus ducere noctes, *Soph. Aj.* 1203. (2) Ζηνὶς γὰρ ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις, *Il.* 14, 213. Ἰαύσει τὸν μεμορμένον πότμον, *Lycophr.* 430.

Ἰαφίτης, ου, ὁ, sagittarius. Ab ἀφίημι.

Ἰαφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ἰάπτω, *mitto.*

Ἰαχαῖος, η, ον, *adj.* clamosus. Ἰαχαίων ἐκ στομάτων, *Soph. Œd. Tyr.* 1219.

Ἰαχαῖσι, dat. pl. *Ion.* pro ἰαχαῖς, ab ἰαχὴ.

Ἰαχι, 3. sing. imperf. ind. act. verbi *ἰάχω*.
Ἰαχίω, ῶ, f. *ήσω*, clamo, vociferor; (2) cum clamore seu vociferatione loquor. *Οὐδὲ μάτην ἰάχησας*, *Epigr.* Ab *ἰάχω*.
Ἰαχή, ῆς, ἡ, vociferatio, clamor. Ab eod.
Ἰάχημα, ατος, τὸ, vociferatio. Ab *ἰαχίω*.
Ἰαχος, ε, ὁ, idem.
Ἰαχον, 1. sing. imperf. ind. verbi *ἰάχω*.
Ἰαχυία, *resonans*, perf. part. med. f. g. verbi ΙΑ'ΧΩ, vociferor, clamo.
Ἰαχώς, perf. part. act.
Ἰάων, ὁ, Ἰάονες, Iones.
Ἰαωνίζω, Ionice loquor.
Ἰαωνιστί, Ionice. A præc.
Ἴβδης, ε, ὁ, clavus in fundo navis, *Eust.*
ΙΒΗΡ, ηρος, ὁ, Iberus, *gentile*.
Ἰβήρεια, ας, ἡ, Iberia. Nomen regionis geminæ, orientalis alterius, alterius occidentalis, quæ et Hispania dicitur. Hinc
Ἰβηρικός, ἡ, όν, Hispanicus.
Ἰβηρικῶς, *adv.* more Hispanico.
ΙΒΗΡΙΣ, ἡ, Iberis, herba.
ΙΒΙΣ, ἴδος, ἡ, Ibis, avis Ægyptia serpentes devorans.
ΙΒΙΣΚΟΣ, ε, ὁ, hibiscus, species malvæ silvestris.
Ἶβυξ, υκος, ὁ, Ibyx, avis clamosæ genus.
Ἰγδη, ης, ἡ, mortarium, pila; (2) genus saltationis. Hinc
Ἰγδίζω, agito pistillum; (2) torqueo, flecto.
Ἰγδίον, ε, τὸ, mortariolum. Dim. ab eod.
Ἴγδις, idem quod *ἴγδη*.
Ἰγδισμα, ατος, τὸ, genus saltationis in quo lumbi agitantur, ut pistillum.
Ἰγδοκόπανον, τὸ, idem quod *ἴγδη*. A *κόπτω*.
Ἴγμαι, *adveni*, perf. ind. pass. et
Ἴγμενος, perf. part. ab *ἰκνέομαι*.
Ἰγνύα, ας, ἡ, posterior genu pars, poples.
Ἰγνύς, ύος, ἡ, idem. A *γόνυ*.
Ἴδε, *vidit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi *εἶδω*, *video*; vel *vide*, 2. sing. aor. 2. imperat. v. ejusd.
ΙΔΑ, ης, ἡ, Ida, mons Phrygiæ, *item* Cretæ; *item* quivis locus editus et sylvosus; vid. *ἴδη*.
Ἰδαία, ας, ἡ, Idæa, herba, quæ et laurus Alexandrina dicitur. Ab *Ἴδη*.
Ἰδαῖος, αία, αῖον, Idæus. Ab eod.
Ἰδάλιμος, ε, ὁ ἡ, æstuosus, sudorem ciens; (2) humidus; (3) speciosus, formosus. Ab *ἵδος*, *sudor*, vel *ἰδέα*, *species*.
Ἰδαιικὸς, ὸν, idealis, mundus intelligibilis, *ap. Timæum*. Ab *ἰδεῖν*.
Ἴδαρ, τὸ, cibus, esca, *Hes.*
Ἴδε, *Ion.* pro *ἠδὲ*, et, atque.
Ἰδέα, ας, ἡ, idea, species; (2) genus et forma; (3) pulchritudo; (4) modus et ratio rei; (5) redundat etiam, *ἰδέα πράγματος*, res. Ab *ἰδεῖν*, *videre*.
Ἰδεῖν, *vidisse*, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro *ἰδεῖν*.
Ἴδει, dat. sing. *contr.* pro *ἴδεϊ*, ab *ἵδος*.
Ἰδεῖν, *vidisse*, aor. 2. inf. act. verbi *εἶδω*.
Ἰδέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro *ἰδεῖν*.
Ἰδὲν, aor. idem, sed *Dorice* formatus.
Ἰδέσθαι, *vidisse*, aor. 2. inf med. verbi ejusd.
Ἴδεσκε, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro *ἴδε*.
Ἴδετε, 2. pl. aor. 2. imperat. act.
Ἴδη, ης, ἡ, silva, materia. *Ἴδῃσι συνηρεφὴς*, sylvis contectus, *Herodot.* 1, 110.
Ἴδῃ, 3. sing. aor. 2. conj.
Ἴδηαι, 2. sing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro *ἴδῃ*.
Ἴδῃς, *videris*, 2. sing. aor. 2. conj. act.
Ἴδησω, *videlo*, fut. 1. ind. act. *Dor.* pro *ἰδήσω*.
Ἰδῆτε, *videritis*, 2. pl aor. 2. conj act.
Ἰδίᾳ, *adv.* privatim; (2) seorsim, separatim; (3) clam. *Dat. adverbiascent* ab *ἴδιος*.
Ἰδιοζόντως, *adv.* peculiariter, singulariter. Ab
Ἰδιάζω, fut. *άσω*, seorsim sum ab aliis, in secessu dego; (2) proprium mihi facio, mihi vindico; *ἰδιάζων*, proprius, singularis, peculiaris. Κιλίκιοι τῷ Μακρίνῳ ἀποφάντι καὶ ἰδιάσαντι, ἐντυχεῖν τοῖς γράμμασι, *Herodian.* Ab *ἴδιος*.
Ἰδικώτατα, *adv.* maxime peculiariter, seorsum ac proprie. Ab
Ἰδικώτατος, άτη, *αίτατον*, maxime peculiaris vel proprius. Ab *ἴδιος*.
Ἰδιαίτερον, *adv.* peculiarius; (2) secretius, magis seorsum. Ab eod.
Ἰδιαστὴς, οῦ, ὁ, vitam agens privatam. Ab *ἰδιάζω*.
Ἰδίη, *propriæ*, dat. sing. *Ion.* pro *ἰδίᾳ*, ab *ἴδιος*.
Ἰδικὸς, ἡ, όν, specialis, peculiaris. Ab *ἴδιος*, vel *εἶδος*, *species*.
Ἰδικῶς, *adv.* seorsum, speciatim.
Ἰδιοβουλεύω, fut. *εύσω*, meo consilio utor, mei consilii et arbitrii sum.
Ἰδιοβουλία, ῶ, fut. *ήσω*, idem. A *βουλή*.
Ἰδιογενὴς, ἐος, ὁ ἡ, proprium et privatum genus habens, sui generis. A *γένος*.
Ἰδιόγλωσσος, ε, ὁ ἡ, propriam et peculiarem linguam habens. A *γλῶσσα*.
Ἰδιογνωμονίω, ῶ, fut. *ήσω*, propriam ac peculiarem sententiam habeo, vivo meo arbitratu. Ab
Ἰδιογνώμων, ονος, ὁ ἡ, qui propriam et peculiarem sententiam habet, qui ex suo arbitrio privato statuit, qui suæ sententiæ est. A *γνώμη*.
Ἰδιογονία, ας, ἡ, generatio prolis e sui generis animali. *Vox Platon.* A *γίγνομαι*.
Ἰδιόγραφον, ε, τὸ, scriptum manu propria exaratum. A *γράφω*.
Ἰδιοθηριωτικὸς, ἡ, όν, sibi venans, sui quæstus causa venans. A *θηρεύω*.
Ἰδιοθηρία, ας, ἡ, venatio cujus quæstus ad nos redit.
Ἰδιόκριτος, ε, ὁ, ἡ, qui suo judicio et arbitrio vivit.
Ἰδιόκτητος, ε, ὁ ἡ, peculiaris, *Ph.* A *κτάομαι*.
Ἰδιολογίομαι, ῦμαι, f. *ήσομαι*, separatim loquor. A *λέγω*.
Ἰδιολογία, ας, ἡ, propria et peculiaris loquendi forma. A *λέγος*.
Ἰδιόμορφος, ε, ὁ ἡ, qui propriæ et peculiaris formæ est. A *μορφή*.
Ἴδιον, ε, τὸ, peculium, *Ph.*
Ἰδιοξενία, ας, ἡ, necessitudo hospitalis cum aliquo privata, privatum hospitium. Ab
Ἰδιόξενος, ε, ὁ ἡ, cui privatum est hospitium cum aliquo, privatus hospes.
Ἰδιόομαι, ῦμαι, fut. *ώσομαι*, mihi vindico; (2) mihi concilio. Ab *ἴδιος*.
Ἰδιοπάθεια, ας, ἡ, propria et peculiaris adfectio. Ab
Ἰδιοπαθὴς, ἐος, ὁ ἡ, aliquam peculiarem adfectionem habens. A *πάθος*.
Ἰδιοποιέω, alteri proprium reddo, stabilem et firmam possessionem do.
Ἰδιοποιέομαι, ῦμαι, proprium mihi facio, usurpo, vindico mihi; (2) concilio mihi.
Ἰδιοποίημα, ατος, τὸ, usurpatio, *Ph.*
Ἰδιοποίησις, εως, ἡ, vindicatio; (2) *apud Script. Eccles.* dicitur de naturis Christi alterius naturæ prædicata assumentibus, *item* de assumptione humanæ naturæ, *Ern.*
Ἰδιοπραγέω, ῶ, fut. *ήσω*, mea negotia curo, non aliena; (2) meo arbitrio ago. A *πρᾶγος*.
Ἰδιοπραγία, ας, ἡ, cura negotiorum suorum; (2) privata commoditas.
Ἰδιοπραγμονέω· vide *ἰδιοπραγέω*.
Ἰδιοπράγμων, ονος, ὁ ἡ, sua tantum curans, suas res agens; (2) vitam privatam agens. A *πρᾶγμα*.
Ἰδιοπραξία, ας, ἡ, privata commoditas. A *πρᾶξις*.
ΙΔΙΟΣ, ία, ιον, peculiaris, sui generis; (2) suus; (3) privatus; (4) de morte spontanea, non per vim ab aliis illata; (5) *τὰ ἴδια*, domicilium, sedes.
Ἰδιόστολος ναῦς, navis quam quis sibi suis sumptibus instruxit. Ex *ἴδιος* et *στόλος*.
Ἰδιοσυγκρισία, ας, ἡ, propria et peculiaris quædam concretio et constitutio; peculiare temperamentum. A *σύγκρισις*.
Ἰδιοσύστατος, ε, ὁ ἡ, qui habet propriam hypostasin, per se consistens. A *συνίσταμαι*.
Ἰδιοσυστάτως, *adv.* ex propria substantia.
Ἰδιότης, ητος, ἡ, proprietas. Ab *ἴδιος*.
Ἰδιότροπος, ε, ὁ ἡ, proprius cuidam, peculiaris, moribus alicujus vel hominis vel populi receptus, ut *τροφὴ ἰδιότροπος*, de cibis Judæorum, *ap. Jos.*
Ἰδιοτρόπως, *adv.* modo proprio et peculiari; (2) peculiariter et privatim.
Ἰδιότροφος, ε, ὁ ἡ, qui seorsum alitur et pascitur, qui peculiaribus et propriis nutrimentis utitur. A *τρέφω*.
Ἰδιόχειρον, ε, τὸ, propria manu scriptum factumve. A *χείρ*.
Ἰδιοχείρως, *adv.* manu propria. A præc.
Ἰδιόω, vindico mihi, adscisco. Ab *ἴδιος*.
Ἴδιστς, ωτος, ἡ, sudatio; (2) sudor. A seq.
Ἰδίω, fut. *ίσω*, sudo. Ὥστε ἤδη τινὲς ἰδίσαν αἱματώδη ἰδρῶτα, *Aristot.* Ab *ἵδος*.
Ἰδίωμα, ατος, τὸ, proprietas; (2) idioma, proprietas linguæ. Ab *ἴδιος*.
Ἰδιωματικὸς, ἡ, όν, peculiaris.
Ἰδίως, *adv.* proprie.
Ἰδίωσις, εως, ἡ, vindiciæ. Ab *ἰδιόω*.
Ἰδιωτεία, ας, ἡ, vita privata. Ab
Ἰδιωτεύω, f. *εύσω*, privatam vitam ago; (2) obscurus, ignobilis sum, etiam de urbe; (3) imperitus sum, ignarus rei alicujus. Τότε τῷ πράγματος τῆς ἀρετῆς ἀδύνα δεῖ ἰδιωτεύειν, *Plat.* Ab
Ἰδιώτης, ε, ὁ, privatus, vitam privatam agens; (2) laicus, *apud Scriptores Ecclesiasticos*, sive qui munere in ecclesia non fungitur; (3) unus e vulgo, plebeius; (4) rei alicujus imperitus; (5) domesticus, inquilinus; (6) omnino tenant tirones, vim hujus vocis admodum variam esse, eamque singulis locis ex antitheto intelligendum esse. Ab *ἰδιόω*.
Ἰδιωτίζω, ad vulgarem consuetudinem accommodo. A præc.
Ἰδιωτικὸς, ἡ, όν, ad privatos seu vulgus pertinens; (2) privatus. (2) *τὰ ἰδιωτικὰ*, vita privata. Τὰ δὲ ἰδιωτικώτερα, ὡς ἐν τοῖς παρεῦσιν ἀκινδυνότερα, αἱρεῖσθαι μᾶλλον, privatam conditionem, ut in præsenti rerum statu tutiorem, præferre, *App. Bell. Civ.* 3, 10. Ab eod.
Ἰδιωτικῶς, *adv.* privatorum more, vulgi more; (2) sermone vulgi.
Ἰδιῶτις, ιδος, ἡ, privata. Ab *ἰδιώτης*.
Ἰδιωτισμὸς, οῦ, ὁ, sermonis forma e vulgo sumpta, plebeia dicendi ratio. Ab *ἰδιωτίζω*.
Ἴδμεν, 1. pl. præs ind. act. *Dor.* et *per Sync.* pro *ἴσαμεν*, ab *ἴσημι*, *scio*.
Ἰδμεναι, *scire*, aor. 2. inf. act. *Dor.* et *per Sync.* pro *εἰδέμεναι*.
Ἰδμοσύνη, ης, ἡ, scientia. Ab
Ἴδμων, ονος, ὁ, sciens, peritus. Ab *εἰδέναι*.
ΙΔΝΟ'Ω, ῶ, fut. *ώσω*, incurvo, inflecto, intorqueo; a. 1. pass. *ἰδνώθη*, incurvatus est, sese retorsit. Ἰδνώθη δὲ πισὼν, *Il.* 13, 624.
Ἴδοίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro *ἴδοιντο*, ab *εἶδω*.
Ἴδοιμι, *viderim*, aor. 2. opt. act.
Ἰδοῖσα, aor. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro *ἰδοῦσα*.
Ἰδόμην, *vidi*, aor. 2. ind. med.
Ἴδον, *vidi*, aor. 2. ind. act.
Ἰδόντες, nom. pl. aor. 2. part. act.
Ἴδοντο, *viderunt*, 3. pl. aor. 2. ind. med.
Ἴδοσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Bœot.* pro *ἴδον*.
ΙΔΟΣ, ους, τὸ, sudor, *Hes.* 1, 397.
Ἰδὲ, *adv.* en, ecce. Ab *ἰδεῖν*.
Ἴδυβοι, οἱ, tibiarum genus, *Poll.*
Ἰδῦσα, aor. 2. part. f. g. verbi *εἶδω*.
Ἰδυῖα, ας, ἡ, peritia. Ab *ἴσημι*.
Ἰδυῖτις, ἡ, idem quod *ἰδυῖα*, *Æsch.*
Ἰδυία, ας, ἡ, idem et ab eod.
Ἰδυίης, gen. sing. *Ion.* pro *ἰδυίας*, a præc.
Ἰδυις, εως, ὁ ἡ, peritus, sciens; (2) providus.
Ἰδυίτης, ε, ὁ, idem.
Ἰδρόω, ῶ, fut. *ώσω*, sudo. Οὔτε αὐτός ποτε πρὶν ἱδρῶσαι δίωνον αἰσιον, *Xen.* Ab *ἱδρώς*.
Ἰδρύθην, seu *ἰδρύνθην*, aor. 1. pass. ab *ἱδρύω* vel *ἱδρύνω*.
Ἵδρυμα, ατος, τὸ, opus constructum; (2) firmamentum, fundamentum, stabilimentum; (3) delubrum, locus in quo Deorum simulacra collocantur, fanum; (4) sedes; (5) columen. (5) Τὸ σὸν ἵδρυμα πόλεως ἐκνομίζομαι παῖς συγὼν, filios, qui erant columen urbis, *Eurip. Suppl.* 631. Ἕρυμα Ἀκραγαντος, columen Agrigenti. Sic vocatur Theron. *Pind. Olymp.* 2, 12. Ab *ἱδρύω*.

Ἱδρυμι, idem quod ἱδρύω.
Ἱδρυνθῆς, aor. 1. part. pass. verbi
Ἱδρύνω, idem quod ἱδρύω.
Ἵδρυσις, ιος, ἡ, collocatio; (2) sedes. Ab ἱδρύω.
Ἱδρύσω, fut. 1. ind. act. verbi ἱδρύω.
Ἱδρυτέον, sedendum, collocandum. Ab ἱδρύω.
Ἱδρυτὸς, ἡ, ὸν, fundatus, firmatus, stabilitus.
Ἱδρύω, fut. ύσω, sedere facio, statuo, colloco; et *in pass.* statuor, collocor, sedeo, insideo; ἱδρυμένος, perf. pass. collocatus; ἱδρύθη, aor. 1. pass. collocatus est. Καὶ, σῷ κλύοις νιν, σίκοι, ἱδρύσθαι χθονὸς; commorari, *Soph. Trach.* 68. Ἀνωφελὴς ἐνηθλία κατ' οἶκον ἵδρυται γυνὴ, *Eur. Hipp.* 643.
Ἱδρῶ, dat. vel acc. sing. *per Apoc.* pro ἱδρῶτι vel ἱδρῶτα, ab ἱδρώς.
Ἵδρωκα, vel ἵδρῶκα, ων, τὰ, morbi e sudore, pustulis ulceribusve se exserentes, pustulæ ipsæ. Ab eod.
Ἱδρώδης, ες, cum sudore conjunctus.
Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, sudor. Ab ἵδος.
Ἵδρωσις, εως, ἡ, sudatio, sudoris evocatio.
Ἱδρωτήριον, ου, τὸ, sudatorium. Ab ἱδρόω.
Ἱδρωτικὸς, ἡ, όν, sudare solitus, crebro sudans, sudatorius. Ab eod.
Ἱδρωτικῶς, *adv.* propense ad sudorem.
Ἱδρώτιον, ου, τὸ, sudor. Ab ἱδρώς.
Ἱδροωτοποιέω, sudorem elicio, et *in pass.* sudo.
Ἱδροωτοποιΐα, ἡ, sudoris evocatio, sudatio. Ab
Ἱδροωτοποιὸς, ὁ, ὁ ἡ, sudorem eliciens. Ex ἱδρὼς et ποιέω.
Ἱδρόω, sudo. Ab ἱδρώς, quod idem notat.
Ἰδυῖα, part. perf. med. pro εἰδυῖα, ab εἴδω, *scio.*
Ἴδωμαι, *videri*m, aor. 2. conj. med.
Ἴδων, *intuens*, aor. 2. part. act.
Ἴδωσιν, *viderint*, 3. pl. aor. 2. conj. act.
Ἴι, 2. sing. aor. 2. imperat. act. ab εἶμι, *eo.*
Ἴσθι, 2. sing. præs. imperat. act. v. ἵημι, *mitto.*
Ἴιε, *mittebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ejusd.
Ἰείην, præs. opt. act. verbi ejusd.
Ἴεις, 2. sing. præs. verbi ἵεμι, *mitto, jaculor.* Ἡ πᾶσαν ἴεῖς γλῶσσαν, quæ statim clamas, *Soph. El.* 596.
Ἴεις, 2. sing. imperf. ind. act. verbi ἵημι.
Ἰεὶς, *mittens, jaculans*, præs. part. act. verbi ejusd. Τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἰεὶς, convicia in magnos qui jaculatur viros, *Soph. Aj.* 154.
Ἰεῖσαι, nom. pl. præs. part. act. f. g. v. ejusd.
Ἰεῖσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ejusd.
Ἴεμαι, eo cum impetu. Ἴέμενος ποταμοῖο ῥοάων, *Odyss.* 10, 529. Ἄσυδι, *Ib.* 17, 5.
Ἱεμαι, cupio, desidero. Ἱέμενον νέεσθαι, *Odyss.* 15, 69. φιλέειν, *Ib.* 201. ἐπ' οἰκίαν, *Luc.* πρὸς τὴν πόλιν, *Plut.*
Ἴεμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἶέναι, ab ἵημι.
Ἱεμεῖν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἰέναι, ab εἶμι.
Ἱέμεναι, *mittere*, præs. inf. act. *Dor.* pro ἶέναι, ab ἵημι.
Ἴεν, 3. pl. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἴεσαν.
Ἰέναι, præs. inf. act.
Ἰέναι, *ire*, præs. inf. act. verbi εἶμι.
Ἵενται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi ἵημι.
Ἱέντες, nom. plur. part præs. act.
Ἱερὰ, ῶν, τὰ, sacra, exta.
Ἱερὰ, ᾶς, ἡ, medicamenti quædam compositio; (2) serpentis nomen. Ab ἱερός.
Ἱεράγγελος, ου, ὁ, qui sacras celebritates annunciat.
Ἱεραγωγὸς, οῦ, ὁ, sacrorum interpres, mysta: *adj.* ναῦς ἱερὰ, navis quæ sacra fert. Νῆλος ὁποῖον ἄνακτ μύσταις φίλον ἱεραγωγοῖς ἵνα μέλος, *Hedyl. apud Athen.* 12.
Ἱεράκιον, ου, τὸ, hieracium, genus herbæ Ab ἱέραξ, quoniam ejus succo oculorum hebetudini mederi credebantur accipitres. *Angl.* HAWKWEED.
Ἱερακίσκος, ου, ὁ, parvus accipiter. Dim. ab eod.
Ἱερακίτης, ου, ὁ, lapis quidam. Ab eod.
Ἱεράμοιβοι, ων, οἱ, sacri vates, προφῆται, *Hes.*
ΙΕΡΑΞ, ακος, ὁ, accipiter.
Ἱεραοιδὸς, οῦ, ὁ, sacer cantor, poeta, *Hes.*
Ἱεράομαι, ώμαι, fut. ἱεράσομαι, sacerdos sum; ἱερωμένη, femina sacerdos; ἱερασάμην, aor. 1. sacerdos factus sum. Ἱερᾶσθαι τῆς Θεᾶς, *Pausan.* τῇ Ἀθηνᾷ, *Id.* Ab ἱερός.
Ἱεραρχέω, ῶ, fut. ήσω, sacris præsum, sacro imperio et magistratu fungor. Ab
Ἱεράρχης, ου, ὁ, qui sacris præest; (2) pontifex qui sacris ordinibus præest. Ex ἀρχή.
Ἱεραρχία, ας, ἡ, sacrum imperium, imperium in rebus sacris. A præc.
Ἱερατικὸς, ἡ, όν, pontificialis; ad eum pertinens qui sacris præest, vel etiam ad hierarchiam ipsam. Ab eod.
Ἱερατικῶς, *adv.* more eorum qui sacris præsunt.
Ἱερᾶται, 3. sing. præs. ind. med. *contr.* pro ἱεράεται, a verbo ἱεράομαι.
Ἱερατία, ας, ἡ, sacerdotium. Ab ἱερατεύω.
Ἱερατεῖον, ου, τὸ, sacrarium. Ab eod.
Ἱεράτευμα, ατος, τὸ, sacerdotium. Ab eod.
Ἱερατεύω, et ἱερατεύομαι, sacerdotio fungor, sum sacerdos. Τῷ ᾧ ἱερᾴτευσι, *Herodian.* Ab ἱερεύς.
Ἱερατικὸς, ἡ, όν, sacerdotalis; (2) sacris usibus destinatus. Ab ἱεράομαι.
Ἱερᾶων, gen. pl. *Dor.* pro ἱερῶν, ab ἱερός.
Ἱέρεια, ας, ἡ, sacerdos, *femina.* Ab eod.
Ἱερεῖον, ου, τὸ, victima, hostia; (2) actus sacrificandi. Ἱερεῖα, quæcunque ad comedendum jugulantur animalia, *Casaub. ad Athen.* 1, 11. Ab eod.
Ἱερείτης, ου, ὁ, sacerdos, *ex Platone.*
Ἱερεῖτις, ή, antista; (2) supplex femina.
Ἱερεὺς, έως, ὁ, sacerdos. Ab ἱερεύω.
Ἱερεύω, fut. εύσω, sacrifico; (2) dico, consecro. Αὐτὰρ ὁ βῶν ἱέρευσιν ἄνακτ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων *Ilena*, *Il.* 2, 402. Ab ἱερός.
Ἱέρη, ης, ἡ, sacerdos, antistita, *Plut.*
Ἱερήϊον, *Il.* 22, 159. *Ion.* τὸ ἱερεῖον.
Ἱερῆς, gen. sing. *Ion.* pro ἱερᾶς, ab ἱερός.
Ἱερὶς, ίδος, ἡ, sacerdos, *femina.* Ab eod.
Ἱεροβοτάνη, ης, ἡ, verbena.
Ἱερογλύπτης, ου, ὁ, peritus sculpendi hieroglyphica. A γλύφω.
Ἱερογλυφικὰ, ῶν, τὰ, hieroglyphica, sacra monumenta apud Ægyptios, non literis sed variis figuris animalium aliarumque rerum exarata. Ex iisd.
Ἱερογλύφος, ου, ὁ, idem quod ἱερογλύπτης.
Ἱερόγλωσσος, ου, ὁ ἡ, sacram linguam callens. A γλῶσσα.
Ἱερογραμματεὺς, έως, ὁ, scriba rerum sacrarum et mysticarum, sacer scriba.
Ἱερόγραφα, ων, τὰ, divinarum rerum imagines seu adumbrationes. A γράφω.
Ἱερογραφία, ας, ἡ, rerum divinarum adumbratio per signa quædam. Ex iisd.
Ἱερογραφέμενα, ων, τὰ, idem quod ἱερόγραφα.
Ἱερόδακρυς, epith. thuris, quia in sacris adhibetur, et e frutice lacrymarum modo prorumpit. Ἱερόδακρυν λίβανον, thus lacrymas sacras fundens, *Athen.* 14.
Ἱεροδιδάσκαλος, ου, ὁ ἡ, qui sacra docet, sacrorum doctor, qui ad sacra initiat.
Ἱερόδουλος, ου, ὁ ἡ, sacris inserviens, æditus; (2) Deo sacratus.
Ἱεροθετέω, ῶ, f. ήσω, sacros ritus instituo. Ab
Ἱεροθέτης, ου, ὁ, sacrorum rituum institutor. Ex ἱερὸς et τίθημι.
Ἱεροθήκη, ης, ἡ, sacrarium, *Ph.*
Ἱεροθυτέω, sacrifico, sacris faciendis præsto sum.
Ἱεροθύτης, ου, ὁ, sacerdos; (2) summus sacerdo quibusdam locis, a quo annus nomen accepit, *Ern.* (2) ἐπὶ Ἱεροθύτα Νυμφοδώρου τοῦ Φιλώνος, sacerdote Nymphodoro Philonis filio. In inscriptione *apud Gruterum* ἱεροθύτα est genitivus Doricus.
Ἱερόθυτος, ου, ὁ ἡ, sacrificatus, immolatus. Hinc τὰ ἱερόθυτα, ων, sacra hostiæ. Ex ἱερὸς et θύω.
Ἱεροῖσι, *sacris*, dat. pl. *Ion.* pro ἱεροῖς.
Ἱεροκαυτόω, fut. ώσω, adoleo, immolo; *pass.* immolor. Πολλῷ πυρὶς τὰς ἱεροκαυτωμένας ἄνδρας κατίσχοντος, *Diodur. Sic.* 20, 65. A καίω.
Ἱεροκήρυξ, υκος, ὁ, sacer præco, qui in sacris aliquid edicit.
Ἱεροκόμος, ου, ὁ ἡ, qui sacrorum curam gerit, ædituus. A κομέω, curo.
Ἱερολογέω, ῶ, de sacris rebus loquor; (2) sacra verba pronuncio. A λόγος.
Ἱερολογία, ας, ἡ, sermo de rebus sacris.
Ἱερολόγος, ὁ, ψάλτης, *Lexic. Reg. MS.*
Ἱερομανία, ας, ἡ, orgia Bacchi, in quibus e Baccho furebant. A μαίνομαι.
Ἱερομηνία, ας, ἡ, calendæ; (2) dies festi, supplicationes; (3) festivi ludi. Ex ἱερὸς et μὴν, *mensis*, vel potius μήνη, *luna.*
Ἱερομνημονέω, ῶ, fut. ήσω, fungor munere ἱερομνήμονος. Ab
Ἱερομνήμων, ονος, ὁ ἡ, sacrarum rerum seu sacrorum rituum memoriæ præfectus, sacrorum præsul; (2) sacer scriba qui est a commentariis rerum sacrarum; (3) apud Græcos sacerdos annuus, qui cum Pylagoris mittebatur ad concilium Amphictyonum superior Pylagoris; (4) idem qui ἱεροθέτης.
Ἱερόνυστος, ου, ἡ, myrtus acuta, myrta sylvestris.
Ἱερομύστης, ου, ὁ, qui sacris mysteriis initiat, qui sacros ritus tradit, sacrorum antistes.
Ἱερὸν, ου, τὸ, sacrum sacrificium; (2) hostia, victima; (3) sacellum, fanum, templum, delubrum; (4) quicquid est ædificiorum ad ædem pertinentium, etsi in iis sacra non fiunt, ut Hierosolymis ἱερὸν, a quo distinguitur ναὸς, ædes in qua sacra fiunt.
Ἱερονίκης, ου, ὁ, victor in sacris Græcorum certaminibus. Ἀντιοχάνα τῷ Ἀπόλλωνος ἱερονίκαν, *Lucian. de Hist. conscribenda*, 30. A νίκη.
Ἱερονόμος, ου, ὁ, sacræ disciplinæ magister et exactor. A νέμω.
Ἱερονυμηνία, idem quod ἱερομηνία.
Ἱεροπλαγκτὲς, όν, sacræ ambages, *Mani.*
Ἱερόπλαστα, ων, τὰ, rerum divinarum imagines seu adumbrationes. A πλάσσω.
Ἱεροπλαστία, ας, ἡ, rerum divinarum adumbratio per quædam signa.
Ἱεροποιέω, ῶ, fut. ήσω, sacra facio; (2) dedico, consecro. Εἰσιτήρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς ἱεροποιῆσαι, *Dem.*
Ἱεροποΐα, ας, ἡ, sacrificatio, sacrificium. Ab
Ἱεροποιὸς, οῦ, ὁ, sacrificus, sacrificulus; (2) Athenis decem inspectores haruspicum, cum exta inspiciunt ne fraus intercedat.
Ἱερόπολις, εως, ἡ, urbs sacra, sancta civitas.
Ἱεροπρεπὴς, ὲς, ὁ ἡ, sanctimoniam præ se ferens, sanctus, augustus. Hinc τὸ ἱεροπρεπὲς, ὲς, sanctimonia. A πρέπω.
Ἱεροπρεπῶς, *adv.* ut decet sanctum, ut convenit rei sacræ, sacro quodam modo.
Ἱεροσκοπὴς, ὁ, haruspex. Ab σκοπέομαι.
ΙΕΡΟΣΥΛ, ὰ, ὸν, sacer, sacrosanctus, augustus. Οἱ ἱεροὶ, sacerdotes, sacrorum ministri. Ἀλλὰ ξὺν ἱεροῖς χρὴ τόδ' ἰυσιεῖς σκοπῶν, *Eurip. Iphig. in Aul.* 674. Τὸν ἱερὸν ὡς κτείνουσαν, *Id. Ion.* 1224.
Ἱεροσαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, tubicen in sacris; fidicen, *Ph.*
Ἱεροσκοπέω, ῶ, f. ήσω, haruspicis munere fungor.
Ἱεροσκοπία, ας, ἡ, haruspicina. Ab
Ἱεροσκόπος, ου, ὁ, haruspex, extispex.
Ἱερόστατος, ον, velatus sacris insignibus, vittis velatus. Σὺν τοῖσδ' ἱκτῶν ἐγχειρίδοις ἱεροστάτοισι κλάδοισι, *Æsch. Suppl.* 22. A στέφω.
Ἱεροσυλέω, ῶ, fut. ήσω, sacrilegium committo. Ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἴδωλα, ἱεροσυλεῖς; *Rom.* 2, 22. Ab ἱερόσυλος. Hinc
Ἱεροσύλησις, εως, ἡ, sacrilegium.
Ἱεροσυλία, ας, ἡ, sacrilegium. Ab
Ἱερόσυλος, ου, ὁ ἡ, sacrilegus. A συλάω.
Ἱεροτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui sacris initiat, sacerdos; (2) episcopus. A τελέω, *initio.*
Ἱεροτελεστία, ας, ἡ, initiatio, consecratio, &c.
Ἱερότροχος, ον, sacer, epith. carpenti. Ἱερότρο-

χον

χον ἄρμα τιταίνεις, *Orph. Hymn. in Rheam*, 2. A τρέχω.

'Ιερόστυπος, ᾱ, ὁ ᾗ ἤ, cui sacra figura impressa est.

'Ιερουργέω, ῶ, fut. ήσω, operor sacris; (2) macto, immolo. 'Ιερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον, *Rom.* 15, 16. (2) ξένους, ἢ καὶ ἐγχωρίους ἱερουργεῖσθαι κελεύει νόμος; *Heliodor.* 10.

'Ιερουργία, ας, ἡ, rei divinæ peractio seu operatio, sacrificium. Ab

'Ιερουργὸς, ός, ὁ ᾗ ἡ, diviña peragens, sacrificus, immolator. Ab ἔργον.

'Ιεροφαντέω, ῶ, f. ήσω, sacrorum antistes sum. Ab

'Ιεροφάντης, ᾱ, ὁ, qui sacra et cæremonias docet, sacrorum antistes. A φαίνω. Hinc

'Ιεροφαντία, ας, ἡ, antistitis sacrorum dignitas; (2) sacrorum cæremonia.

'Ιεροφαντικὸς, ἡ, όν, sacerdotalis. Ab eod.

'Ιεροφαντικῶς, *adv.* more sacerdotum.

'Ιεροφάντις, ἡ, antistita sacri. Τὸν ἱεροφάντην, καὶ τὰς ἱεροφάντιδας, καὶ τὸν δαδοῦχον, καὶ τὰς ἄλλας ἱερείας μυρρίνης ἔχειν στέφανον, *Ister apud Schol. Soph. ad Œd. Col.* 681.

'Ιεροφοιτος, ἀηδὼν, *Ep.* sed leg. ἠερόφωτος, aera frequentans. *Din.*

'Ιεροφόρος, ος, ὁ ᾗ ἡ, qui sacra fert. A φέρω.

'Ιεροφυλάκιον, ου, τὸ, locus ubi sacra custodiuntur, sacrarium. Ab

'Ιεροφύλαξ, ακος, ὁ, sacrorum custos, ædituus.

'Ιερόφωνος, ος, ὁ ᾗ ἡ. sacram vocem habens, seu in sacris canens, sonans. A φωνή.

'Ιερόχρηστον, dei responsum. 'Ιερόχρηστα λόγια, *Iamblich. in Pyth.* 29: ubi male legitur λόχων pro λόγιων.

'Ιερῳδὸς, ός, ὁ, qui sacra canit; (2) psaltes in sacris. A ψάλτης.

'Ιερόψυχος, ος, ὁ ᾗ ἡ, divinum animum habens. A ψυχή.

'Ιερόω, ῶ, f. ώσω, sacro, dedico, initio, inauguro; inf. ιερῶσθαι, perf. pass. sacratum, sacrum esse. Partic. ἱερωμένος θεῷ, Deo sacratus, sacer. Ab ἱερός.

'Ιέρωμα, ατος, τὸ, quod consecratum est, sacrum. Ab ἱερόω.

'Ιερώνυμος, ος, ὁ ᾗ ἡ, cui sacrum est nomen. Ab ὄνομα.

'Ιερῶς, *adv.* sancte. Ab ἱερός. Unde

'Ιερωσύνη, ης, ἡ, sacerdotium.

'Ίεσαν, 3. pl. imperf. ind. verbi ἵημι.

'Ίεσθην, 3. dual. præs imperat. med. verbi ἵεμαι.

'Ίετο, *cupiebat*, 3. sing. imperf. ind. med.

'ΙΕΤ, hui! (2) irridentis.

'Ίευ, jaculor, mitto, immitto; thema inus. unde imperf. 3. sing. in usu ἴυ, mittebat, jaciebat, *apud Port.* Τοῖσιν δ' ἵκμενον ἔρον ἴυ ἐπάργος Ἀτίλλων, *Il.* 1, 479. Ἐπιγινομένοισιν ἴοι κακότητα βαρεῖαν, *Ib.* 10, 71. ἐς τεῖχος ῥόον, *Ib.* 12, 25. οἰστὸν, 13, 650. Ab ἴω, seu ἵημι.

'Ίζάνη, ἡ, vestis e caprinis pellibus; vel potius caprina pellis vestimenti vicem præstans, *Poll.*

'Ίζάνω, sedere facio; (2) sedeo, sido, possum eo; f. ἵζήσω, a. 1. ἵζησα, mutuatur ab inusit. ἵζέω. Οὔ μοι ἐπ' ὀμμασι νήδυμος ὕπνος ἵζάνει, *Il.* 10, 91.

'Ίζεο, 2 sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἵζεσο.

'Ίζευ, sede, *Dor.* pro ἵζω, *Il.* 3, 162.

'Ίζήσας, aor. 1. part. act. verbi ἵζω.

'Ίζημα, ατος, τὸ, sedile; (2) locus depressus, vallis. Ab ἵζέω.

'Ίζοισα, *sedens*, præs. part. act. *Dor.* pro ἵζουσα.

'Ίζον, imperf. ind. act.

'ΙΖΩ, fut. ἴσω, sedere facio, colloco; (2) sedeo; ἵζομαι, sedeo; (2) sido. Ἐπ' ἀμφοτέρους σθένος ἵζει, *Il.* 13, 281.

'ΙΗ, io! ἰὴ παιὰν, io Pæan.

'Ἰὴ, vox; ἰήν, vocem.

'Ἰη, una, sola; pro ἴα, *una*, *sola*.

'Ἰῇ, *equæ*, dat. sing *Ion.* pro ἰᾷ. ab ἰός, quod in gen. et dat. circumflecti dicitur; sed fortasse pro μιᾷ ponitur, quod dativ. est a μία, *una*.

'Ἰήϊος, ος, ὁ, epitheton Apollinis, ab ἰή, quod ipsi Pythonem interficienti acclamabatur.

'Ἰήϊος Φοῖβε, *Soph. Œd. Tyr.* 1096. *Ibi*

'Ἰήϊος, lugubris, flebilis, lacrimosus. Οὔτι τόκοισιν ἰηΐων κραμάτων ἀνίχνευσι γυναῖκες, nec parturientes mulieres lacrimosos dolores perferunt, *Soph. Œd. Tyr.* 173.

'Ἰήκοτος, ος, ὁ ᾗ ἡ, doloribus medens. Ex ἰάομαι et κότος, *labor*.

'Ἰηλα, *injeci*, aor. 1. ind. act. verbi ἰάλλω.

'Ἰηλιμίσριαι, ας, ἡ, ploratrix, perfica, *ex Hes.* quasi ab ἰηλιμίζειν, quod esset *plorare*.

'Ἰήλιμος, *Ion.* pro ἰάλιμος, lamentatio.

'Ἴημα, ατος, τὸ, *Ion.* pro ἵαμα.

'Ἴημι, mitto; (2) emitto; ἵεῖσι et ἴᾶσι, mittunt; ἵίμεν, mittere, et in a. 2. ἶμεν, *Poet.* At f. ἥσω, ab ἶω, ut et perf. εἷκα, *Poet.* ἷηκα, ut in ἐφίηκα, πρείηκα· pass. ἵεμαι *significat* cupio. desidero. Ἵημι φωνὴν, *Plat.* διὰ χώρυ, *Hesiod. Theog.* 806.

'Ἰηταιάων, ονος, ὁ, Apollinis cognomen, ab acclamatione ἰὴ παιάν.

'Ἰήσασθαι, aor. 1. inf. med. *Ion.* pro ἰάσασθαι, ab ἰάομαι.

'Ἴησι, 3. sing. præs. ind. act. ab ἵημι.

'Ἴησι, 2. sing. aor. 2. conj. *Ion.* pro ἶῃς, ab ἶμι.

'Ἰήσιμος, sanabilis, *Ion.* pro ἰάσιμος.

'Ἴησις, εως, ἡ, *Ion.* pro ἴασις, sanatio, *Hippoc. de Morbo sacro.*

'Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, medicus, *Ion.* pro ἰατήρ.

'Ἰητήριος, α, ον, medicinalis, *Aret.* A præc.

'Ἰητρεῖον, ου, τὸ, *Ion.* pro ἰατρεῖον.

'Ἰητρὸς, οῦ, ὁ, medicus, *Ion.* pro ἰατρός.

'Ἰήτωρ, ὁ, idem quod ἰητὴρ, *Hes.*

'Ἰθαγενὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, (antep. prod.) *Odyss.* 14, 203, genuinus, qu. dic. recte natus, verus. Ab ἰθὺς et γίνομαι.

'Ἰθαγινὴς, ὁ, al. ἰθαιγινὴς, ἰθυγινὴς, *Hes.*

'Ἰθάκη, ης, ἡ, Ithaca, nomen insulæ.

'Ἰθέα, *recta*, *Ion.* pro ἰθεῖα, ab ἰθύς.

'Ἰθεῖαν, vel *Ion.* ἰθέην, recta. Ab eod.

'Ἰθέως, *adv.* recte; (2) confestim, statim.

'Ἰθι, *adv.* age, agedum; imperat. ab εἶμι.

'Ἴθμα, ατος, τὸ, gressus, passus. Ab eod.

'Ἰθμὸς, pro ἠθμὸς, *Ep.*

'Ἰθὺ, et ἰθὺς; *adv.* recta; (2) obviam; (3) statim. Ab ἰθύς.

'Ἰθύδολος, ος, ὁ ᾗ ἡ, qui recta jacitur seu projicitur; (2) directus; (3) aptus; ἰθυδόλος, recta feriens. A βάλλω.

'Ἰθυδίκαισι, dat. pl. *Ion.* pro ἰθυδίκαις, ab

'Ἰθυδίκης, ος, ὁ ᾗ ἡ, cujus judicia recta sunt. Ex ἰθὺς et δίκη.

'Ἰθυδρόμος, ος, ὁ ᾗ ἡ, recta currens, rectam viam in currendo tenens.

'Ἰθύθριξ, τριχος, ὁ, qui crinibus est passis.

'Ἰθυκέλευθος, ος, ὁ ᾗ ἡ, recta via ambulans.

'Ἰθυκρίτης, ὁ, recte judicans, *Dolsc.*

'Ἰθυκυφὴς, ὶς, et ἰθύκυφος, η, ον, e recto obliquus, gibbosus, *Hippocr.* A κύπτω.

'Ἰθύλορδος, ον, e recto incurvus, sc. ad interiores partes flexus. repandus.

'Ἰθυμαχίη, ης, ἡ, pugna legitima, aperto Marte. A μάχη.

'ΙΘΥΜΒΟΙ, ων, οἱ, saltatores ridiculi, vel saltationes sive cantiones ridiculæ ad Bacchum pertinentes, *Poll. Hes.*

'Ἰθύνει, *dirigit*, 3. sing. præs. ind. verbi ἰθύνω.

'Ἴθυνεν, *direxit*, 3. sing. aor. 2. ind. act.

'Ἰθύνη, ἡ, directio, *V. L.*

'Ἰθύνοος, ὁ ᾗ ἡ, recta cogitans, *Apoll.*

'Ἴθυνσις, εως, ἡ, directio. Ab ἰθύνω.

'Ἰθύντειρα, ας, ἡ, rectrix, moderatrix. Ab

'Ἰθυντὴρ, ῆρος, ὁ, rector, moderator. Ab ἰθύνω.

'Ἰθυντήριον, ου, τὸ, regimen, *Ph.* At *Hes.* sceptrum e lauro, quod vates gestabant.

'Ἰθυντὴς, οῦ, ὁ, idem quod ἰθυντήρ.

'Ἰθύντωρ, ορος, ὁ, idem et ab eod.

'Ἰθύνω, rego; (2) corrigo; (3) mulcto. Βίλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη Ῥῆνα παρ' ὀφθαλμὸν, *Il.* 5, 290. ἐπὶ τάθμαινε, *Odyss.* 21, 44. σκολιὸν, *Hesiod. Op.* 7. μύθους, *Ib.* 261. Ab ἰθύς.

'Ἰθυπετῶν, recta volare. A πίτομαι.

'Ἰθυπορέω, ῶ, fut. ήσω, recta progredior, *Hipp. de Ostium natura.*

'Ἰθυπόρος, ος, ὁ ᾗ ἡ, recta procedens; ἰθύπορος, recta transeundus, directus.

'Ἰθυπτίων, ωνος, ὁ ᾗ ἡ, recta volans.

'ΙΘΥΣ, ἴος, ὁ, rectus, directus, non obliquus; (2) rectus, verus, apertus; *fœm.* ἰθεῖα, et ἰθεῖη· neut. ἰθύ.

'Ἰθὺς, ύος, impetus. Ab ἰθύω.

'Ἰθύτατος, η, ον, rectissimus. A præc.

'Ἰθυσκόλιος, ον, e recto obliquus et incurvus, *Hippocr. de Articulis.*

'Ἰθυτένεια, ας, ἡ, via in rectum extensa, via recta. Ab

'Ἰθυτενὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, in rectum extensus; (2) rectus. Ex ἰθὺς et τείνω, *tendo*.

'Ἰθυτενῶς, *adv.* directa via, recte. Πρὸς τὴν ἡλιακὴν μαρμαρυγὴν ἰθυτενῶς ἀτενίζειν, *Cyrillus Alex.*

'Ἰθυτὴς, οῦ, ὁ, director. Ab ἰθύω.

'Ἰθύτης, ητος, ἡ, rectitudo, *Aret.* Ab eod.

'Ἰθύτομος, ος, ὁ ᾗ ἡ, in rectum sectus; (2) rectus. Ex ἰθὺς et τέμνω, *seco*.

'Ἰθύτριχες. Vide ἰθύθριξ.

'Ἰθυφαλλικὸς, ἡ, όν, ithyphallicus.

'Ἰθυφάλλιον, ου, τὸ, carmen Priapeium. Τοιαῦτά ἐστι τὰ τριάκοντα, ὑπό τινων δὲ ἰθυφάλλια λεγόμενα, *Dionys. Halic. de Compos. Verborum.*

'Ἰθύφαλλος, ος, ὁ, pénis erectus; (2) carmen quod in erectum penem cantabatur; (3) qui in sacris Bacchi phallum sequebatur, muliebri indutus veste, ac phallicum seu ithyphallicum carmen cum tripudio canebat. Ex ἰθὺς et φαλλός.

'Ἰθύφρων, ὁ ᾗ ἡ, recta sapiens, *Apoll.*

'Ἰθύω, f. ύσω, recta feror, recta pergo; (2) impetu feror, prorumpo; (3) desiderio alicuius rei feror seu agor, incendor. Ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες, *Il.* 12, 433. 'Ἰθύσει, ἀλλ' ἔστι πεῆσσει, i. e. recta irruit, sed nihil proficit; *Il.* 17, 661. Ab ἰθύς.

'Ἰθυωρία, ας, ἡ, rectitudo, rectus trames, progressio directa. Ab eod. et ὠρίω.

'Ἰΐζω, æruginem refero, ærugini seu ferrugini assimilis sum, *Dioscor.* Ab ἰός.

'Ἴκανε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἱκάνω.

'Ἰκάνετον, *perveniebatis*, 2. dual. imperf.

'Ἰκανοδοσία, ας, ἡ, satisdatio, *Ph.* Ex ἱκανὸς et δίδωμι, seu δόσις.

'Ἰκανοδότης, ου, ὁ, satisdator, *Ph.* Ab iisd.

'ΙΚΑΝΟΣ, ἡ, όν, idoneus, dexter; (2) sufficiens; (3) satis magnus, satis multus; τὸ ἱκανὸν, *subst.* quod dari oportet, constituta multa, certum pretium, satisdatio, summa qua satisdatur. Hinc ἐξ ἱκανοῦ, scil. χρόνου, a multo tempore; ἐφ' ἱκανὸν, diu. (vide *Ern.*) 'Ἱκανοὶ et ἱκανάτοι, in græcitate sequiore appellabantur magistri collegiorum, seu officiorum comitatensium, ex eo, quod essent pares negotiis gerendis, homines gnavi et fortes.

'Ἰκανότης, ητος, ἡ, sufficientia, facultas, habilitas. A præc.

'Ἰκανύσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. *contr.* pro ἱκανοέσθω, ab

'Ἰκανόω, ῶ, fut. ώσω, idoneum vel sufficientem reddo. Ὅς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, 2 *Cor.* 3, 6.

'Ἱκάνω, convenio, adeo, adsequor, supplico; (2) tango, invado, opprimo; ἱκάνομαι pro ἱκάνω, venio supplex Ab ἥκω.

'Ἱκανῶς, *adv.* abunde, satis, sufficienter; (2) valde, multum; *superl.* ἱκανωτάτως, prorsus.

'Ἰκελος, ίλη, ίλον, similis. Ab εἰκελος.

'Ἰκελόω, ῶ, adsimilo, *ex Vet. Lex.* A præc.

'Ἰκέλως, *adv.* similiter, *Hippocr. de Glandulis.*

'Ἴκεν, *ibat*, 3. sing. imperf. ind. act. cum v ἐφελκ. ab ἵκω.

'Ἴκετο, *veni*, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἵκεσο.

'Ἰκέσθαι, *venisse*, a. 2. inf. med.

'Ἰκέσθην, *venerunt*, 3. dual. a. 2. ind. med.

'Ἱκεσία, ας, ἡ, supplicatio, preces supplices, deprecatio, preces. Ab ἱκέτης.

'Ἱκέσιος, α, ον, supplicum præses; Epith. Jovis. (2) supplex. (2) ἱκεσία χειρὶ, supplici manu, *id est*, manu protensa, et tenente ramum supplicatorium, *Eurip. Suppl.* 108. Ab eod.

'Ἱκεταδόκης, ὁ ᾗ ἡ, admittens supplicem. 'Ἱκεταδόκα γὰρ τῆδ' ἀπὸ σκοπῆς ὁρῶ τὸ στλῖον, *Æschyl. Suppl.* 721. Ὡς ἁρὰ φιλοικτίρμων τις ἂν εἴη καὶ ἱκεταδόκος, *Scholiast. Soph. ad Œd. Col.* 258. A δέχομαι.

'Ἱκέταν,

Ἱκέταν, acc. sing. *Dor.* pro *ἱκέτην*. Ab *ἱκέτης*.
Ἱκετία, ας, ἡ, supplicatio. Ab eod.
Ἱκέτευε, 3. sing. imperf. ind. act. v. *ἱκετεύω*.
Ἱκέτευμα, ατος, τὸ, supplicatio. Ab *ἱκετεύω*.
Ἱκέτευσε, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἱκετευτικὲς, ἡ, ὸν, supplicatorius, supplex, *Schol. Soph. ad Œd. Tyr.* 143.
Ἱκετευτικῶς, *adv.* suppliciter.
Ἱκετεύω, f. εύσω, supplico, supplex oro. Ἱκετεύω σε πεισθῆναι τί μοι, *Soph. Œd. Col.* 1409. Ab *ἱκέτης*.
Ἱκετηρία, ας, ἡ, supplicatio, deprecatio; (2) velamenta supplicum, i. e. oleæ ramus lana velatus.
Ἱκετήριος, ία, ιον, ad supplices pertinens, supplicibus conveniens. Ἱκετηρία θυσία, supplicatio. Ab *ἱκετὴρ* inus.
Ἱκετηρὶς, ίδος, ἡ, supplex. Ab
Ἱκέτης, ου, ὁ, supplex, qui humiliter et more servili aliquid orat; (2) cui supplicatur; (3) servus.
Ἱκετήσιος, ία, ιον, idem quod *ἱκέσιος*.
Ἱκετικὸς, ἡ, ὸν, supplicatorius. Ab *ἱκέτης*.
Ἱκέτις, ίδος, ἡ, femina quæ supplicat; (2) famula serva (sed hoc potius est *οἰκέτις*).
Ἱκέτο, 3. sing. a. 2. ind. med. ab *ἵκω*.
Ἱκετοδόκος, vel *ἱκετοδόχος*, ου, ὁ ϗ ἡ, supplicum receptor; verbi *ἱκετοδόκος*.
Ἱκετρία, ας, ἡ, idem quod *ἱκετηρία*.
Ἱκετώσυνα, ων, τὰ, supplicationes. Ab *ἱκέτης*.
Ἵκηαι, *venias*, 2. sing. præs. vel aor. 2. conj. med. *Ion.* pro *ἵκῃ*, ab *ἱκνέομαι*.
Ἵκηται, *veniat*, 3. sing. aor. ejusd.
Ἱκμάζω, f. άσω, humecto, humefacio:
Ἱκμαίνω, f. ανῶ, idem; (2) emollio. Ab *ἱκμάς*.
Ἱκμαῖος, Jupiter, qu. dic. humidus, pluvius.
Ἱκμαλίος, ία, ιον, humidus. Ab
Ἶκμα, ατος, τὸ, vel *ἱκμὰς*, humor; (2) vapor.
Ἱκμασία, ας, ἡ, idem. Ab *ἱκμάζω*.
Ἵκμενος, vel *ἴκμενος*, humidus, secundus, de vento. Ab *ἱκμὰς*, vel *per Sync.* pro *ἱκόμενος*, ab inus. *ἵκομαι*.
Ἴκμη, ης, ἡ, planta quædam humida. Ab *ἱκμάς*.
Ἱκμοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, humorem jactans, emittens. Ex *ἱκμὰς* et *βάλλω*.
Ἱκμόβωλον, ου, τὸ, gleba humectata. Ex *ἱκμὰς* et *βῶλος*.
Ἱκνεῖσθαι, præs. inf. med. *contr.* pro *ἱκνέεσθαι*, ab
Ἵκνέομαι, ἵξομαι, venio, advenio; (2) subeo; (3) invado; (4) pertinco, tango; (5) supplico, obsecro: f. ἵξομαι, et a. 2. *ἱκόμην*, ab inus. *ἵκομαι*. Ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους τοὺς σοὺς ἱκοίμην, loquerer, *Soph. El.* 316. Καί σε πρὸς τοῦ σὲ τίκτου ϗ θεῶν ἱκνοῦμαι, *Soph. Aj.* 589.
Ἱκνουμένῳ, dat. sing. part. præs. med. *Ion.* pro *ἱκνεμένῳ*.
Ἱκνούμενος, *veniens*, part. præs. med. *contr.* pro *ἱκνεόμενος*, a verbo *ἱκνέομαι*. Ἱκνούμενος χρόνος, constitutum tempus, *Antonin.* 3.
Ἱκνευμένως, *adv.* congrue, convenienter.
Ἱκνεῦνται, 3. pl. præs. ind. med. *Dor.* et *Ion.* pro *ἱκνοῦνται*.
Ἵκοι, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi *ἵκω*.
Ἱκοίμαν, a. 2. opt. med. *Dor.* pro *ἱκοίμην*.
Ἱκόμην, *veni*, a. 2. ind. med. verbi ejusd.
Ἵκοντο, *venerunt*, 3. pl. a. 2. ind med.
Ἵκυε, 2. sing. a. 2. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro *ἵκεσο*, vel imperat. med *ἱκόμην*, ου.
Ἱκρίδιον, τὸ, Dim. Ab
Ἵκρι'ον, ου, τὸ, tabula, tabulatum, asser; (2) caudex.
Ἱκριοπηγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui tabulata conficit seu coagmentat. Ex *ἱκρίον* et *πήγνυμι*.
Ἱκριόω, f. ώσω, e tabulis et levibus lignis extruo, qualia fuere ab initio theatra et amphitheatra temporaria.
Ἵκταρ, *adv.* juxta, prope; (2) celerrime. (1) Φανέντες ἵκταρ μιλάθρων, *Æschyl. Agamem.* 117. Ab *ἱκνέομαι*.
Ἱκτεράω, seu *ἱκτεριάω*, ῶ, ictero, morbo regio laboro. Ab *ἴκτερος*.
Ἱκτερίας, ὁ, icterias lapis, *Steph.*
Ἱκτερικὸς, ἡ, ὸν, ictericus, arquatus.
Ἱκτεριώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, ictero laborans:
Ἱκτεριόομαι, ῶμαι, idem quod *ἱκτεριάω*. A seq.
Ἴκτερος, ου, ὁ, icterus, morbus regius seu arquatus; (2) avis galbula.
Ἱκτεριώδης, ες· vid. *ἱκτεριώδης*.
Ἱκτὴρ, ῆρος, ὁ ϗ ἡ, supplex: id. quod *ἱκέτης*.
Ἱκτηρία, ἡ, pro *ἱκτηρίοι κλάδοι*, *Ar.*
Ἱκτήριος, ία, ιον, pro *ἱκετήριος*.
Ἱκτὶς, ὁ, idem quod *ἱκτὶρ*, *Lycophr.*
Ἱκτίδειος, ία, ειον, e mustela confectus. Ab *ἱκτὶς*.
Ἴκτι'ν, ῖνος, ὁ, milvus, seu milvius; (2) lupi genus.
Ἰκτῖνος, ου, ὁ, idem.
Ἴκτι'ς, ίδος, ἡ, mustela silvestris; (2) mustela domestica major, viverra; (3) animal aquaticum et piscivorum; castor.
Ἵκτο, 3. sing. aor. 2. ind. med. *per Sync.* pro *ἵκετο*, ab
Ἵκω, venio; (2) adsequor; f. ἵξω· a. 1. ἵξα· est et ἵξον imperfectum, tanquam a themate ἵξω, facto ex futuro. Αὐτὰρ ὅγ' εἰς Ῥόδον ἵξεν ἀλώμενος, *Il.* 2, 667.
Ἵκωμαι, *venerim*, aor. 2. conj. med.
Ἵκωντι, 3. pl. aor. ejusd. *Dor.* pro *ἵκωσι*.
Ἰλαδὸν, *adv.* turmatim; (2) affatim. Ἐσιχόωντο ἰλαδὸν εἰς ἀγορὴν, *Il.* 2, 93. Ab *ἴλη*.
Ἵλαθι, 2. sing. præs. imperat. act. verbi *ἵλημι*.
Ἱλάομαι, propitio; ἱλάσεσθαι, propitiare, placare; *ἱλάονται*, placant; f. *ἱλάσομαι*· hinc *ἱλάσσεται*, 2. sing. placabis; *ἱλασσώμεθα*, a. 1. conjunct. med. propitiemus; *ἱλάσατο*, 3. sing. a. 1. med. propitium reddidit; *ἵλασαι*, a. 1. imperat. propitia, placa. Part. *ἱλασσάμενος*, qui propitiavit, aut cum propitiasset; *ἱλάσθητι*, a. 1. imp. pass. esto propitius; *ἱλασμένος*, propitiatus; *ἱλασμένος κριὸς*, aries expiatorius, *Num.* 5. (nisi hoc est potius *ἱλάσμιος*, *Ern.*) Occurrit et *ἱλάξονται*, f. 1. propitiabunt, *apud Apoll. Rhod.*
Ἵλαος, ου, ὁ ϗ ἡ, propitius; (2) benignus, clemens, facilis. Ab *ἱλάω*.
Ἱλάρια, ων, τὰ, hilaria, festum quoddam:
Ἱλαρὸν, τὸ, hilaritas, *Suid.* Ab
Ἱλαρὸς, ὰ, ὸν, hilaris, lætus. Ab *ἱλάομαι*. Hinc
Ἱλαρότης, ητος, ἡ, hilaritas:
Ἱλαρόω, ῶ, fut. ώσω, hilaro, exhilaro, lætifico.
Ἱλαρύνω, idem quod *ἱλαρόω*, *Steph.*
Ἱλάρχης, ου, ὁ, præfectus turmæ seu agminis; (2) qui octo elephantis præfectus est. Ex *ἴλη* et *ἀρχή*. Hinc
Ἱλαρχία, ας, ἡ, præfectura turmæ militum seu equitum.
Ἱλαρῳδῖν, læta carmina cantare, ut de amoribus rebusque jucundis ad theatra et convivia exhilaranda. Ab *ἱλαρὸς* et *ᾠδή*.
Ἱλαρῳδία, ας, ἡ, decantatio carminum hilarium et festivorum in theatris et conviviis:
Ἱλαρῳδὸς, οῦ, ὁ, carminum hilarium poeta et cantator. Ex iisd.
Ἱλάσθητι, 2. sing a. 1. imperat. pass. ab
Ἱλάσκομαι, propitio, placo; (2) pass. propitior, placor. Εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ, *Heb.* 2. 17. τὸν θεὸν, *Luc.*
Ἱλασκόμενος, præs. part. med.
Ἱλάσκω, propitio, placo.
Ἵλασμα, τὸ, idem quod *ἱλασμὸς*, *Sibyll.*
Ἱλασμὸς, οῦ, ὁ, propitiatio. A præc.
Ἱλάσομαι, f. 1. ind. med. verbi *ἱλάσκομαι*.
Ἱλασσάμενος, a. 1. part. med. *Poet.* pro *ἱλασάμενος*.
Ἱλάσσεαι, 2. sing. a. 1. conjunct. med. *Ion.* et *P. et.* pro *ἱλάσῃ*, vel *ἱλάσσῃ*.
Ἱλασσώμεσθα, 1. pl. a. 1. conj. med *Poet.* pro *ἱλασώμεθα*.
Ἱλαστὴρ, ῆρος, ὁ, redemptor, *Ep.*
Ἱλαστήριον, τὸ, piaculum, *ἀπάθημα*, et quicquid datur placandorum deorum causa; unde et de victima; (2) *in Libris Sacris* aurea tabula, seu lamina quæ tegebat arcam fœderis, *Ern.* Ab
Ἱλαστήριος, ία, ιον, propitiatorius, habens vim propitiandi. Ab *ἱλάσκομαι*.
Ἵλεος, ου, ὁ, *Poet.* pro *ἵλαος*. Hinc
Ἱλεόομαι, ῶμαι, propitium reddo, placo.
Ἱλεόω, propitium reddo, idem quod *ἱλάσκομαι*, *Bud.*
Ἵλεως, ω, ὁ ϗ ἡ, propitius, *Att.* pro *ἵλαος*.
Ἱλέως, *adv.* animo propitio et hilari, hilariter. Ab *ἵλεος*.
Ἴλη, ης, ἡ, agmen, grex, multitudo congregata; (2) turma, ordo equitum. Ab *εἴλη*.
Ἵληθι, *propitius esto*, 2. sing. præs. imperat. act. *Ion.* pro *ἵλαθι*, ab *ἵλημι*.
Ἱλήκησι, 3. sing. perf. conj. act. *Ion.* pro *ἱλήκῃ*.
Ἱλήκω, propitius sum. Ut hinc sit *ἱλήκοις*, opt. *ἱλήκοι*, et in subj. *ἱλήκῃσι* pro *ἱλήκῃ*. A seq.
Ἵλημι, propitius sum; ponitur propter *ἵλαθι*, et *ἵληθι*, imperat. esto propitius.
Ἰλιακὸς, ὴ, όν, Iliacus, Trojanus. Ab Ἴλιον.
Ἰλιὰς, άδος, ἡ, Ilias, prius Homeri poema, quod de rebus agit Iliacis; (2) mulier Iliaca; (3) turdi species; (4) multitudo. Ab eod.
Ἰλιγγιάω, ῶ, vertigine laboro. Ἀπὸ τοῦς δίης γὰρ τῶν ὅπλων ἰλιγγιῶ, *Aristoph. Ach.* 587. Ab
Ἴλιγξ, γος, ἡ, vortex. Ab *εἰλίσσω*. Hinc
Ἴλιγγος, ου, ὁ, vertigo oculorum; (2) hæsitatio hominis, quo se vertat, nescii.
Ἰλιόθεν, *adv.* ab Ilio. A seq.
Ἴλιον, ου, τὸ, Ilium, urbs Troja.
Ἰλιοραϊστὴς, οῦ, ὁ, Ilii populator. Ex *ῥαΐω*.
Ἰλλαίνω, f. ανῶ, oculos distorqueo, torve inspicio. Ab *ἴλλος*.
Ἰλλὰς, άδος, ἡ, vinculum tortum, funis. Ab *ἴλλω*.
Ἰλλίζω, oculis innuo. Ab *ἴλλος*.
Ἰλλὶς, ίδος, ἡ, lusciosa, quæ oculis retortis est. Ab *ἴλλος*.
Ἴλλος, ου, ὁ, vel *ἴλλος*, oculus.
Ἰλλὸς, οῦ, ὁ, strabo, strabus, lusciosus, oculis retortis; (2) cæcus. Ab
Ἴλλω, oculis conniveo; (2) volvo, convolvo; (3) vincio, constringo; (4) contineo; (5) concludo. Ab *ἴλλος*. Unde
Ἰλλώδης, ες, qui oculis connivet, strabo.
Ἰλλωπέω, ῶ, fut. ήσω, strabus sum; (2) nicto; (3) conniveo; (4) hallucinor. Ab *ὤψ*.
Ἰλλωπίζω, f. ίσω, idem et ab eod.
Ἰλλώπτω, idem, *Ern.*
Ἰλύα, ας, ἡ, caverna, latibulum.
Ἰλυόεις, όεσσα, όεν, limosus; (2) fæculentus.
Ἰλυὶς, ῦ, ὁ, lustrum. Ab *εἰλύω*.
Ἴλυ'ς, ύος, ἡ, limus, qualis in paludibus et fluviis; (2) lutum, cœnum; (3) fæx.
Ἰλυσπάομαι, repo. Τῷ δὲ ἰλυσπωμένῳ (γένει) οἱ φωλεοί, *Max. Tyr.* 26, 6.
Ἰλύσπασις, ή, reptatio illa quæ fit tractim et volutim, *Arist.*
Ἰλύω, f. ύσω, oblimo, limo obduco; (2) torqueo; (3) occulto. A præc.
Ἰλυώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, limosus; (2) fæculentus. Ab eod.
Ἴλωσις, εως, ἡ, vel *ἴλλωσις*, distortio, seu perversio, de oculis; ab *ἰλλόω*, idem quod *ἰλλωτέω*. Ἴλωσις τοῦ ὀφθαλμοῦ, *Aret.* Ab *ἴλλος*.
Ἵμα, ατος, τὸ, vestimentum, pro *εἷμα*.
Ἱμαῖος, αία, αῖον, molaris, qui a molas versantibus, aut aquas e puteis extrahentibus, canitur; (2) redundans, copiosus, uber:
Ἱμαῖος, ου, ὁ, haustor. Ab *ἱμάω*.
Ἱμαλὶα, ᾶς, ἡ, cumulata farinæ mensura, *Hes.* Ab eod.
Ἱμάλιος, ία, ιον, abundans, copiosus, *Hes.*
Ἱμαλλὶς, ἡ, Dea farinæ; (2) cantilena molentium.
Ἱμαντάριον, ου, τὸ, situla nautica; (2) instrumentum nauticum quodvis. Ab *ἱμάς*.
Ἱμαντιλυγμὶς, ῦ, ὁ, duplicis lori tortuosa implicatio, *Eust.*
Ἱμαντίδιον, ου, τὸ, loriolum. Dim.
Ἱμάντινος, ίνη, ινον, loreus, e loris factus.
Ἱμάντιον, ου, τὸ, uva, *morbus*, uvulæ in ore extensio. Ab *ἱμάς*.
Ἱμαντόδετος, ου, ὁ, qui loris devincitur.
Ἱμαντοσὶδη, ης, ἡ, vinculum loreum. Cirri Polypi.
Ἱμαντόπους, ὁ, loripes, *Steph.*
Ἱμαντοτόμιον, lora scindo.
Ἱμαντοτόμος, qui lora scindit, *Steph.*

Ἱμαντῳδὴς,

Ἱμαντιώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, lori vicem præbens, lori modo flexilis. Ab ἱμάς.

Ἱμάντασις, εως, ἡ, loramentum, corrigiarum in calceamentis constrictio; (2) lignum quod ad continendos parietes in medio structuræ ponitur; (3) adfectus morbidus gurgulionis. Ab eod.

Ἱμαοιδός, οῦ, ὁ, qui canit ἱμαῖον, i. e. cantilenam aquas haurientium. Ab

ΙΜἈΣ, άντος, ὁ, lorum, corrigia, habena; (2) adfectus gurgulionis, quum longior aridiorque evadit. (1) ἄγχι δὲ μιν πολύτιτος ἱμὰς, *Il.* 3, 371.

Ἱμάσθλη, ης, ἡ, scutica, flagellum. Ab ἱμάς.

Ἱμᾶσι, loris, dat. pl. ab ἱμὰς, *lorum*.

Ἱμάσσας, a. 1. part. act. *Poet.* pro ἱμάσας, ab

Ἱμάσσω, loris cædo, verbero; f. ἱμάσω· unde aor. 1. ἵμασσα· partic. ἱμάσας, *Poet* ἱμάσσας. Ἡνίοχος δ' ἵμασσε καλλίτριχας ἵππους, *Il.* 11, 280. Ab ἱμάς.

Ἱματιδάριον, υ, τὸ, idem quod

Ἱματίδιον, υ, τὸ. Dim. ab ἱμάτιον. Unde

Ἱματίζω, fut. ίσω, vestio, *Luc.* 8, 35.

Ἱματιοθήκη, ης, ἡ, vestiarium.

Ἱματιοκάπηλος, ου, ὁ, vestimentorum propola, vestiarius, scrutarius, cerdo.

Ἱματιοκλέπτης, ου, ὁ, vestium fur. A κλέπτω.

Ἱματιομίσθης, ου, ὁ, qui choragis vestes mercede locat. A μισθός.

Ἱματιομισθώτης, ου, ὁ, idem. A μισθόω.

Ἱμάτιον, υ, τὸ, vestimentum, velamen, toga.

Ἱματιοπώλης, ου, ὁ, vestium venditor, vestiarius. A πωλέω. Hinc

Ἱματιόπωλις, ιδος, ἡ, vestiaria. Hinc ἀγορὰ ἱματιόπωλις, forum vestiarium, seu in quo vestes venduntur.

Ἱματιοφορὶς, ίδος, ἡ, vestigerula.

Ἱματιοφυλακίον, υ, τὸ, arca vestiaria, vestiarium, locus in quo vestes adservantur. Ab

Ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ, vestium custos.

Ἱματισμὸς, ῦ, ὁ, vestitus. Ab ἱματίζω.

Ἱματοποιΐα, ας, ἡ, vestificium, *Gl. V.* Ab ἷμα, pro εἷμα, et ποιῶν. (Sed leg. ἱματιστ.)

Ἱματουργικὸς, ἡ, όν, ad vestes conficiendas pertinens. Hinc ἱματουργικὴ, sc. τέχνη, ars vestiaria. Ab

Ἱματουργὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, qui vestes conficit, vestiarius. Ex ἷμα, pro εἷμα, et ἔργον.

Ἱματοφύλαξ, et ἱματοφυλάκιον, idem quod ἱματιοφύλαξ, &c. (sed præstat ι add.)

Ἱμάω, ῶ, f. ήσω, loreo fune extraho, haurio. Ab ἱμάς.

ΙΜΕἸΡΩ, et ἱμείρομαι, desidero, cupio. Ἱμείρων φιλότητος, *Hesiod. Scut.* 31. χρήματα ἔχειν, *Put.*

Ἷμεν, 1. pl. præs ind. act. verbi εἶμι.

Ἰμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἴεναι vel ἰέναι.

Ἱμερόεις, όεσσα, όεν, desiderabilis, amabilis.

Ἱμερόνους, ουν, amabilis animo.

Ἵμερος, ου, ὁ, desiderium, cupiditas, cupido; (2) Cupido, Deus amoris; (3) desiderium amatorium. Ab ἱμείρω.

Ἱμερῶσθαι, Venerem pati. ἱμερωθεῖσαι, aor. 1. *Hippocr.* coitum passæ. Ab ἵμερος.

Ἱμερόφωνος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui vocem habet suavem, suaviloquus. A φωνή.

Ἱμερτὸς, ἡ, όν, desiderabilis, optabilis, amabilis, formosus, suavis. Ab ἱμείρομαι.

Ἱμαντὸς, ἡ, όν, loreo fune extractus, haustus. Ab ἱμάω.

Ἱμωνὰ, ᾶς, ἡ, funis loreus, seu e loris bubulis tortus, quo aqua e puteis extrahitur. Τὸ γὰρ φρέαρ, ἅτι ὀρυκτὸν ὄν, κοῖλον ἦν καὶ βαθὺ, ὥστε δεῖν ἱμωνᾶς μακρᾶς, *Suid.* Ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμωνιάν τιν' ἀποστατεῖς, at tu funem cacas, *Aristoph. Concionatr.* 351. Ab eod.

Ἱμωνοστρόφος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui funem loreum, quo aqua extrahitur, versat. A στρέφω.

ΙΝ, nomen mensuræ; (2) fibra, nervus.

Ἶνα, acc. sing. ab ἶς.

Ἵνα, *conj* ut. Hinc ἵνα μὴ, ne, ut ne. *Apud Hom.* ἵνα μὴ, pro εἰ μὴ, nisi; ἵνα τί, vel ἱνατί, quamobrem? quare? quomodo? in quem usum? (2) *adv.* ubi. Ἥξομεν, ἵν' ἐλθεῖν βυλόμεθα, τῆς τυχῆς, venimus ad eam fortunam, ad quam venire volumus, *Eur. Hel.* 1461. Ἐμαθὲ ἵνα ἢ κακὴ, *Herod.* Aliquando sine genitivo. Πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ, *Aristoph. Plut.* 1151.

Ἴαι, ἴτε, præs. inf. verbi εἶμι, eo.

Ἰνάσσω, vires præbeo, robur addo. *Varin.* quasi ab ἶς.

Ἰνάω ῶ, idem quod ἰνέω, *Hes.*

Ἰνδάλλομαι, similis videor. Ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσιν, τεύχεσιν λαμπόμενος μιγαλύμα Πηλείωνος, *Il.* 17, 214. (2) menti obversor, de simulacris rerum. Ἄμυδις δὲ κίλιτλος ὑγρή τε τραφερή τ' ἰνδάλλεται, *Apoll. Rhod.* 2, 546. Οἰμωγὴ δέ μοι ἐν ὠσὶ πύργων ἐξ ἄκρων ἰνδάλλεται, *Lyc.* 254. (3) videri. Ἄλλος δ' ἠνίοχος ἰνδάλλεται, *Il.* 23, 460. (4) reminiscor. Ἀλλὰ καὶ ὡς ἰρέω, ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ, *Odyss.* 19, 224. sed facit cum secunda notione, nempe, Dicam ut res menti meæ obversantur.

Ἴνδαλμα, ατος, τὸ, simulacrum, species. A præc.

ΙΝΔΙΚὈΝ, οῦ, τὸ, piper vel zingiber Indicum; (2) coloris et medicamenti genus.

Ἰνδολίτης, ου, ὁ, Indorum perditor, qui Indis cladem intulit, Bacchi epith. Ex ὄλλυμι.

Ἶνις, αί, fibræ, nervi.

Ἰνίω, tendo, *Hes.* Ab ἶς. al. ὠνίω.

ΙΝἘΩ, ῶ, vacuo, inanio, purgo. Hinc

Ἴνημος, ου, ὁ, purgatio, evacuatio. Ὁ γὰρ ἔμετος τὸν ἴνημον ποιεῖ (vulgo παύει *sedat*, nullo sensu) vomitus enim evacuationem facit, *Hippocr. de locis in homine.*

Ἰνίον, υ, τὸ, occipitium, occiput a cerebri basi usque ad latos nervos, qui robur nostrum continere creduntur; posterior colli pars. Βέλεμνα κιφαλῆς κατὰ ἰνίον, *Il.* 5, 73. Ab ἶς.

Ἶνις, ιος, υ, ὁ ἢ ἡ, filius, puer, nepos, *Hesych.* Ἀγυιάνακτ' Ἔκτορος ἶνις, *Eur. Troad.* 570. Εὐδόκιμος ὁ Διὸς ἶνις, *Eurip. Andr.* 799.

Ἰνοειδὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, fibræ similis, nervosus. Ex ἶς et εἶδος.

Ἰνὼ, οος, *contr.* οῦς, ἡ, Ino. Nomen mulieris.

Ἰνώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, fibrosus, nervosus. Ab ἶς, *fibra.*

ΙΞ, ικός, ὁ, vermiculus vites arrodens.

Ἰξάλη, ης, ἡ, pellis caprina, *ap. Hpp.* al. ἰσάλη

Ἰξαλος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui saltu progreditur, saltator, crebro saltans, impetuosus, salax; (2) capra fera. (1) Ἰξάλε αἰγὸς, salacis capri, *Il.* 4, 105. Ex ἰξὺς et ἅλλομαι, *salio.*

Ἶξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵκω.

Ἴξεαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἵξεσαι vel ἵξῃ.

Ἴξευμα, ατος, τὸ, aucupium. Ab ἰξεύω.

Ἰξευτὴρ, ὁ, idem quod ἰξευτὴς, *Man.*

Ἰξευτηρία, ας, ἡ, qu. dic. viscatrix, viscata; (2) aucupium, ars aves capiendi arundine viscata:

Ἰξευτήριον, υ, τὸ, aucupium. Ab eod.

Ἰξευτὴς, οῦ, ὁ, visco aves captans, auceps, *Amos* 3, 5. Ab eod.

Ἰξευτικὸς, ἡ, όν, aucupatorius, ad aucupium pertinens. Ab eod.

Ἰξεύτρια, ας, ἡ, viscaria. Ab eod.

Ἰξεύω, visco aves capio, aucupor. Ab ἰξός.

Ἰξία, ας, ἡ, viscum; (2) herba, Chamæleon albus; (3) varix.

Ἰξίας, ου, ὁ, radix quædam viscosa lethalis.

Ἰξιόεις, όεσσα, όεν, viscosus; (2) lethalis.

Ἴξις, ιος, ἡ, adventus, *Ion.* ἶξις, *apud Hipp.* ductus, trames rectus. Ab ἱκνέομαι.

Ἰξιφάγος, ου, ὁ ἢ ἡ, visco victitans, viscum vorans. A φάγω.

Ἰξοβόλος, ὁ, idem quod ἰξευτής· viscarius, *Man.* A βάλλω.

Ἰξοβόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἰξιβόρος.

Ἴξομαι, veniam, 1. sing. f. verbi ἵκω.

Ἶξον, veni, a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἶκον· vel *veniebam*, imperf. ind. act.

ΙΞὈΣ, οῦ, ὁ, viscum; (2) arundo aucupatoria; (3) varix; (4) *adj.* tenax, parcus.

Ἰξοφάγος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἰξιφάγος.

Ἰξ φόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, viscum ferens, ut ἰξοφόρα δρῦς, visciferæ quercus.

ΙΞΥ̓Σ, ύος, ἡ, lumbus, coxa.

Ἰξώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, viscosus; (2) visci modo lentus et tenax. Ab ἰξός.

Ἰόβαχος, *Hes.* ὁ Διόνυσος, Bacchus, a bacchantium clamore.

Ἰοβάπτης, ου, ὁ, violarius, *Gl. V.* Ab ἴον, *viola*, et βάπτω, *ting*.

Ἰοβαφὴς, ὲς, violaceus. Ex ibid.

Ἰοβλέφαρος, ου, ὁ ἢ ἡ, nigra, pulchra habens supercilia, *Hes.*

Ἰοβολέω ῶ, f. ήσω, sagittas mitto; (2) veneno inficio. Ab

Ἰοβόλος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui sagittas jaculatur; (2) venenum ejaculans, venenatus. Ex ἰὸς et βάλλω.

Ἰοβόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, venenatus; (2) iracundus, *Hes.* Ex ἰὸς et βορά.

Ἰοβόστρυχος, ου, ὁ ἢ ἡ, comam nigram habens.

Ἰογλήνη, ης, ἡ, nigricantes habens pupillas in modum violæ. Ex ἴον et γλήνη.

Ἰόδετος, ου, e violis nexus; epith. coronæ.

Ἰοδινεφὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, violaceus, purpureus. Ex ἴον et δνόφος.

Ἰοδόκη, ης, ἡ, pharetra. Ab

Ἰοδόκος, ου, ὁ ἢ ἡ, sagittas recipiens; (2) venenatus: ex ἰὸς, venenum. (2) τὸν ὄρεινιν ἴσης πάρος ἀτρεμίοντα ἰοδόκε χειῆς ἀμαλυτόμος, quem antea quiescentem e venenato latibulo excitavit messor, *Oppian. Cynegel.* 1, 520. Ex ἰὸς et δέχομαι.

Ἰοειδὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, niger, rubiginosus; (2) purpureus, violaceus. Ex ἴον et εἶδος.

Ἰόεις, όεσσα, όεν, rubigini obnoxius, ferrugineus; (2) accommodus ad sagittas conficiendas; (3) niger. Ab ἰὸς, vel ἴον.

Ἰόζωνος, ου, ὁ ἢ ἡ, violaceo seu purpureo cingulo circumdatus. A ζώνη.

Ἰοθαλὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, instar violæ florens, pulcher. Ex ἴον et θάλλω.

Ἴοιμι, *eam*, opt. præs. ind. act. v. ἴω vel εἶμι.

Ἰοῖσα, aor. 2. part. act. *Dor.* pro ἰοῦσα.

Ἴομεν, *ivimus*, 1. plur. a. 2. ind. act.

Ἰομιγὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, veneno mixtus, venenatus. Ex ἰὸς et μίγνυμι.

Ἰόμωρος, ου, ὁ ἢ ἡ, jaculator, bellator, mortem inferens jaculis, sagittis occidens, sagittis addictus. Ὁ περὶ ἰὸν μεμορημένος (sicuti ἐγχεσίμωρος et similia), *Il.* 4, 242. Ex ἰὸς et μόρος.

ΙΟΝ, υ, τὸ, viola, vaccinium, *Philox. Angl.* VIOLET.

Ἰονθὰς, άδος, ἡ, lanuginosa; (2) villosa; (3) variis laborans. Ab

ΙΟΝΘὈΣ, υ, ὁ, lanugo, primi pili; (2) faciei lentigo.

Ἰόομαι, ῶμαι, rubigine corrumpor, inficior; ἰωμένος, perf. pass. partic. Ab ἰός.

Ἰόπιπλος, ου, ὁ ἢ ἡ, peplum violaceum, purpureum gestans, *item* nigrum.

Ἰοπλόκαμος, ου, ὁ ἢ ἡ, violaceos vel nigros capillos habens.

Ἰοπλόκος, ου, ὁ ἢ ἡ, e violis corollas nectens. A πλέκω.

ΙΟΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprearum genus.

ΙὈΣ, οῦ, ὁ, missile, sagitta, jaculum; (2) venenum; (3) rubigo metallorum, præcipue rubigo æris, ærugo. (2) διπλόων ἰὸς αἵματος μίλας, *Soph. Trach.* 717.

Ἴος, ία, ίον, solus, unus.

Ἰοστέφανος, ου, ὁ ἢ ἡ, coronam e violis gestans.

Ἰότης, ητος, ἡ, consilium; (2) voluntas; ut ἰότητι θεῶν, voluntate deorum, *Hom.* Ab ἴω, *mitto*. Vid. *Æsch. Pr.* 559.

Ἰοτόκος, ου, ὁ ἢ ἡ, venenum pariens, venenosus. Ex τίκτω.

Ἰουτὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, jaculo percussus, sagitta ictus. A τύπτω.

ΙΟΥ̓, *interjectio dolentis*, heu, eheu, oh! (2) *exultantis*, io! Scribitur et ἴῦ.

Ἰουδαΐζω, f ίσω, Judaizo, Judæus fio, Judaice vivo, *Gal.* 2, 14. Ab Ἰουδαῖος.

Ἰουδαϊκὸς, ἡ, όν, Judaicus. Ab eod.

Ἰουδαϊκῶς, *adv.* Judaice. A præc.

Ἰουδαῖος, υ, ὁ, Judæus; (2) Judaicus.

Ἰουδαϊσμὸς, οῦ, ὁ, Judaismus. Ab Ἰουδαΐζω.

Ἰωλίζω, f. *ίσω*, primam lanuginem emitto, pubesco. Ab *ἴωλος*.

Ἰωλίς, *ίδος*, ἡ, iulis, piscis quidam saxatilis

Ἰωλκάσζοι, naves, *ap. Lycophr.* quæ multòs habent remos. Ex *ἴωλος* et *πίζα*.

Ἴωλος, ᾱ, ὁ, manipulorum collectorum fascis; (2) cantilena lanam tractantium; (3) prima lanugo e puberum genis efflorescens; (4) lanugo aliarum rerum; (5) bestiola quædam multipes in parietibus repens, *item* scolopendra. Ab *ἕλος*.

Ἰωλοφυίω, ῶ, idem quod *ἰωλίζω*. A *φύω*.

Ἰωλώδης, *ους*, ὁ ᾗ ἡ, iulo, vermi similis. Ab *ἴωλος*.

Ἴων, imperf. ind. act. *contr.* pro *ἴιον*, ab *ἴημι*.

Ἰῶσα, a. 2. part. act. f. g. verbi *εἶμι*.

Ἰὼφ, vox detestantis.

Ἰοφόρος, venenosus. Οὐ *γόνον ἰοφόρον παντμειλίκτοιο δρακαίνης*, *Oppian. Cyneget.* 3, 223.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, quæ fundit sagittas, vel sagittis gaudens, Diana. Ex *ἰὸς* et *χέω*, vel *χαίρω*.

Ἰόω, rubigine obduco, rubigine consumo, *Arist.*

Ἴπνιος, *ία*, *ιον*, qui e furno est, qui furni est. Ab *ἰπνός*.

Ἰπνίστα, gen. *Dor.* pro *ἰπνίτης*, a recto *ἰπνίτης*, *Analecta Brunck.* 2, 53.

Ἰπνίτης, ᾱ, ὁ, ut *ἄρτος*, panis furnaceus; (2) testaceus. Ab *ἰπνός*.

Ἰπνοκαὴς, ὲς, in furno tostus, crematus. A *καίω*.

Ἰπνολέβης, *ητος*, ὁ, lebes ad aquam in furno calefaciendam, *Lucian.*

Ἰπνολιβήτιον, ᾱ, τὸ, idem, *Poll.*

Ἰπνοποιὸς, ῶ, ὁ ᾗ ἡ, qui furnos facit vel fabricatur. Ex *ἰπνὸς* et *ποιέω*.

Ἰπνὸς, ῶ, vel *ἴπνος*, ᾱ, ὁ, furnus; (2) caminus; (3) culina, *Aristoph. Vesp.* 837. (4) lampas, lychnus; (5) sterquilinium. Ab *ἵπτω*.

Ἰποκτόνος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui vermiculos vites arrodentes occidit. Ex *ἴψ* et *κτείνω*.

Ἴπος, ᾱ, ὁ, muscipula, *al. ἴπτος*. Ab *ἵπτω*.

Ἴπος, ᾱ, ὁ, pressura. Ab eod.

Ἰπόω, ῶ, f. *ώσω*, premo more fullonum; (2) vexo, affligo. Ab *ἵπτω*.

Ἱπταγεῖται, ῶν, οἱ, equos congregantes, quomodo dicebantur tres viri apud Lacedæmonios ab Ephoris electi, qui equitatum congregabant. Ex *ἵππος* et *ἄγερμαι*.

Ἵπταγος, ᾱ, ὁ, equus silvestris et ferus.

Ἱπταγωγὸς, ῶ, ὁ ᾗ ἡ, navis equos vehens vel trajiciens. Ex *ἵππος* et *ἄγω*.

Ἱππάδις, αἱ, sacrificia quæ equites Athenis peragebant.

Ἱππάετος, ᾱ, ὁ, aquila magnitudine equum æquans; (2) animal ex aquila et equo.

Ἱππάζω, et *ἱππάζομαι*, equito, equo vehor. Ὅταν γε μὴν *ἱππαζόμενον ὠνῆται*, *Xen.*

Ἱππαιχμία, ἡ, certamen equestre. Ab

Ἱππαιχμος, ᾱ. ὁ ᾗ ἡ, qui hasta vel lancea ex equo pugnat. Ex *αἰχμή*.

Ἱππάκη, ης, ἡ, caseus equinus; (2) equi coagulum. Ab *ἵππος*.

Ἱππάκης, ᾱ, ὁ, idem et ab eod.

Ἱππακοντισταὶ, ῶν, οἱ, equestres jaculatores qui ex equo pugnant. Ex *ἀκοντιστής*.

Ἱππαλεκτρυὼν, ῶνος, ὁ, magnus gallinaceus, animal marinum. Ex *ἀλεκτρυών*.

Ἱππάλιος, equestris, equinus. Ὅσσοι Ϝ' *ἱππαλίσιν ἀριστεύουσιν ὁμίλοις*, *Oppian. Cyneget.* 1, 169. Ἱππαλέη νῆσος, *Id. ibid.* 242.

Ἱππαλίδης, epithet Castoris; eques, *Theocrit.* 24, 127.

Ἱππάνθρωπος, ᾱ, ὁ, Centaurus.

Ἱππαπαὶ, vox per jocum ab Aristophane ficta.

Ἱππάριδιον, ᾱ, τὸ, hippardium, animal equo simile, *apud Aristot.* Ab *ἵππος*.

Ἱππάριον, ᾱ, τὸ, equuleus, parvus equus; (2) avis nomen similis vulpanseri. Dim.

Ἱππαρμοστὴς, ῆ, ὁ, equitatui præfectus.

Ἱππαρχέω, ῶ, f. *ήσω*, sum magister equitum, præsum equitatui. Ab *ἵππαρχος*.

Ἱππάρχης, ᾱ, ὁ, idem quod *ἵππαρχος*.

Ἱππαρχία, ας, ἡ, præfectura equitum.

Ἱππαρχικὸς, ἡ, ὸν, ad magistratum equitum pertinens; (2) ducendorum equitum peritus. Ab eod.

Ἵππαρχος, ᾱ, ὁ, equitum magister, præfectus equitum. Ex *ἵππος* et *ἀρχή*.

Ἱππὰς, *άδος*, ἡ, equestris. Καὶ *τάτας ἱππάδας τελεῦντας ἱκάλων*, *Plut.* Ab *ἵππος*.

Ἱππασία, ας, ἡ, equitatio; (2) equitatus:

Ἱππάσιμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, equitabilis, equis idoneus:

Ἱππάσιμος, *ους*, domandis equis aptus; epith. calcaris. *Λυσίδικη σοι, Κύπρι, τὸν ἱππασίμου μώπα ... ἔθηκε*, *Anth. inedita. Epig.* 359, 1.

Ἱππαστὴς, ῆ, ὁ, eques, equitator:

Ἱππαστὶ, *adv.* equitantium modo, divaricatis pedibus. Ab *ἱππάζω*.

Ἱππάφισις, *εως*, ἡ, carceres, locus unde emittuntur equi ad currendum in stadio. Ex *ἵππος* et *ἀφίημι*.

Ἱππεία, ας, ἡ, equitatio; (2) munus aurigandi. Ab *ἱππεύω*.

Ἵππειος, *εία*, *ειον*, equester, equinus. Ἵππειος *θεὸς*, Neptunus. *Δώμαθ' ἱππείου θεοῦ*, *Eurip. Phœn.* 1701. Neptuni epithetum, quia primus equos junxit, et equitandi artem invenit. A præc.

Ἱππελάτειρα, ας, ἡ, quæ equo vincit; (2) quæ equum agitat, equo vehitur.

Ἱππέλαφος, ᾱ, ὁ, equicervus, animal formam equi et cervi habens.

Ἱππεραστὴς, ῆ, ὁ, equorum studiosus.

Ἵππερος, ᾱ, ὁ, equorum amor, equorum studium. Vox ficta ab Aristophane, cum allusione ad morbos, ut *ἵκτερος*, *ὕδερος*, ut *ἵππερος τῶν χρημάτων* sit insanus amor equorum quo facultates exhauriuntur. Ab *ἔρος*.

Ἵππευμα, *ατος*, τὸ, equitatio; (2) iter equestre, iter quod ab equite conficitur.

Ἵππευσις, *εως*, ἡ, equitatio.

Ἱππεὺς, ἑως, ὁ, eques, et *in plur.* *ἱππῆς*, ordo equestris; (2) genus cometæ.

Ἱππευτὴρ, *ῆρος*, ὁ, idem quod

Ἱππευτὴς, ὁ, equitandi peritus, equestris. Ab

Ἱππεύω, f. *εύσω*, equito; (2) sum eques. Περιῤῥύτων *ὑπὲρ ἀκαρπίσων πεδίων Σικελίας Ζεφύρου πνοαῖς ἱππεύσαντος*, Zephyro equitante per campos steriles (i. e. mare) qui circumfluunt Siciliam, *Eurip. Phœn.* 217.

Ἱππηγέτης, ᾱ, ὁ, equorum ductor. Epith. Neptuni. Ab *ἀγέτης*, *dux*.

Ἱππηγὸς, ῶ, ὁ ᾗ ἡ, ut *ἱππηγοὶ νῆες*, hippagines. Ex *ἵππος* et *ἄγω*.

Ἱππηδὸν, *adv.* equorum et equitantium modo. Ab *ἵππος*.

Ἱππηλασία, ας, ἡ, equorum agitatio. Ex *ἵππος* et *ἐλαύνω*.

Ἱππηλάσιος, ut *ἱππηλασίη ὁδὸς*, *Il.* 7, 340, via equitabilis per quam equi aguntur. Ex iisd.

Ἱππηλατέω, ῶ, f. *ήσω*, equos agito, eques impello; (2) equito. Ab

Ἱππηλάτης, ᾱ, ὁ, equitator, agitator equorum. Ex iisd.

Ἱππήλατος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, equitabilis, per quem equi agi possunt; (2) spatiosus, amplus, latus.

Ἱππημολγοὶ, ῶν, οἱ, equimulgi populi. Ex *ἵππος* et *ἀμέλγω*, *mulgeo*.

Ἱππιάδις, αἱ, statuæ equestres mulierum, *V. L.*

Ἱππιάναξ, *κτος*, ὁ, dux equitum.

Ἱππιατρία, vel *ίκα*, ας, ἡ, mulomedicina, ars veterinaria, medicina equaria. Ab

Ἱππίατρος, ᾱ, ὁ, medicus equarius, veterinarius, mulomedicus. Ex *ἵππος* et *ἰατρός*.

Ἱππίδιον, ᾱ, τὸ, equuleus. Dim ab *ἵππος*.

Ἱππικὸς, ἡ, ὸν, equestris; (2) equestris artis peritus. Hinc τὸ *ἱππικὸν*, ῦ, equitatus.

Ἵππιος, ᾱ, ὁ, equestris, cognomentum Neptuni, quod primus ille equos invenerit. Minervæ etiam epitheton est, quod prima illa currum instruxerat. Præterea est epitheton Martis et Junonis. Ab eod.

Ἱππιοχαίτης, ᾱ, ὁ, ex juba equina sive setis equinis factus. A *χαίτη*, *seta*.

Ἱππιοχάρμης, ᾱ, ὁ, equis gaudens, qui equo in pugna utitur. A *χαίρω*.

Ἱππὶς, *ίδος*, ἡ, equestris, *Dion.*

Ἱππίσκος, ᾱ, ὁ, equuleus. Dim. ab *ἵππος*.

Ἱπποβάμων, *ονος*, ὁ, qui equum conscendit; eques, equestris; (2) grandis, qui quasi equo vehitur; (3) qui quatuor pedibus incedit, quadrupes. (3) *ἱππομβάμονα φρατὸν θηρῶν*, quadrupedem manum Centaurorum, *Soph. Trach.* 1095. (2) *φωτὸς ἀμυνομένου φρενοτέκτονος ἀνδρὸς ῥήμαθ' ἱππομβάμονα*, sesquipedalia verba, *Aristoph. Ran.* 820. Ex *ἵππος* et *βαίνω*.

Ἱππομβάτης, ᾱ, ὁ, eques. Ex iisd.

Ἱππομβάτης, ᾱ, ὁ, idem et ex iisd.

Ἱππόβιτος, valde libidinosus; vox ficta ab Aristophane, qui Calliam Hipponici filium, libidinosum hominem, vocat Καλλίαν *τὸν Ἱπποβίτου*, *Ran.* 428. Ex *ἵππος*, quod significat magnitudinem in compositione quandoque, et *βιτίω*, quod venereum actum significat.

Ἱπποβοσκὸς, ῆ, ὁ, idem quod

Ἱπποβότης, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui equos pascit seu alit, ad certamina potissimum equestria; (2) qui opibus et gloria præcellit. Ex *βόσκω*.

Ἱπποβότας, *Dor.* pro Ἱπποβότης, equestris. Θίασος *ἐμολεν ἱπποβότας Κινταύρων*, *Eurip. Iphig. in Aul.* 1059.

Ἱπποβότοιο, gen. sing. *Ion.* pro *ἱπποβότου*, ab

Ἱππόβοτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, equis pascendis aptus.

Ἱπποβουκόλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, equiso, equorum pastor seu educator. Ex *βουκόλος*.

Ἱππόβρωτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, ab equis devoratus. Ex *βιβρώσκω*.

Ἱπογύρανοι, qui magnis gruibus seu equis vehuntur, *apud Luc.* Ex *γίρανος*.

Ἱπόγλωσσος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, linguam equinam habens seu referens. Hinc τὸ *ἱπόγλωσσον*, ᾱ, Hippoglossa, frutex, cujus folia linguæ equinæ similia sunt. Ex *γλῶσσα*.

Ἱπογωμῶμων, *ονος*, ὁ ᾗ ἡ, qui equas gravidas ab aliis internoscit, *Vel. L.* (2) magnanimus. Ex *γινώσκω*.

Ἱπόγυπτοι, equites qui vulturibus invehuntur, *apud Luc. in Vera Hist.* Ex *γὺψ*, *vultur*.

Ἱπποδαμαστὴς, ῆ, ὁ, equorum domitor.

Ἱπποδάμοιο, gen. sing. *Ion.* pro *ἱπποδάμου*, ab

Ἱππόδαμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem. Ex *δαμάω*, *domo*.

Ἱππόδασυς, *εία*, υ, hirsutus e setis equinis; epith. galeæ. Κόρυθος *λάβεν ἱπποδασείης*, *Il.* 3, 369. Ex *δασύς*.

Ἱππόδεσμα, ων, τὰ, vincula equorum, habenæ. Ex *δισμός*.

Ἱπποδέτης, ᾱ, ὁ, ligans equum, *ἱπποδέτης ῥυτὴρ*, lorum equi, quo equus ligatur. Ex *δέω*, *ligo*.

Ἱπποδιώκτης, ᾱ, ὁ, equorum agitator, eques. Ex *διώκω*.

Ἱπποδοτέω, equum sacrifico, (prava lectio, melior *ἱποθυτέω*, quod vide.)

Ἱπποδρόμια, τὰ, equiria, ludi Circenses.

Ἱπποδρομία, ας, ἡ, cursus equestris.

Ἱπποδρόμιος, ᾱ, ὁ, ut *ἱπποδρόμιος μὴν*, mensis in quo equorum cursu certatur.

Ἱππόδρομος, ᾱ, ὁ, hippodromus, circus in quo habentur certamina equestria seu curulia. Ex *δρόμος*, *cursus*.

Ἱπποζύγιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, ad modum equi jugalis.

Ἱππόθεν, *adv.* ex equo. Ab *ἵππος*.

Ἱποθῆλαι, οἱ, equimulgi, pulli equarum lactentes, uberibus suppositi. Ex *θηλή*.

Ἱππόθοος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, equo velox seu celer; (2) auriga, *Hes.* Ex *θοός*.

Ἱποθυτέω, ῶ, f. *ήσω*, equum sacrifico.

Ἱππόϊν, gen. dual. *Ion.* pro Ἵπποιν.

Ἱποκάμπη, ης, ἡ, hippocampus, animal marinum. Ex *κάμπτω*.

Ἱππόκαμπος, ᾱ, ὁ, idem.

Ἱπποκάνθαρος, ὁ, cantharus, equi vicem præstans volaturo in cœlum, *ap. Comicum*.

Ἱποκίλιυθος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, iter equo faciens, equester, qui multum itineris conficit.

Ἱπποκίνταυρος, ᾱ, ὁ, hippocentaurus.

Ἱποκομέω, ῶ, equos curo.

Ἱποκόμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, equiso, equorum curator.

Ἱππόκομος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, ex setis equinis confectus. Ex κόμη.

Ἱπποκορυστής, οῦ, ὁ, eques, bellator equestris; *Il.* 2, 1. Ex κορύσσω.

Ἱπποκρατέω, f. ήσω, equestribus copiis vinco; (2) equestribus copiis præsto. Hinc

Ἱπποκρατία, ας, ἡ, victoria pugnæ equestris.

Ἱππόκρημνος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, rupium modo grandis, valde asper sicut præcipitia; vox ficta *apud Aristophanem*, ad asperitatem verborum Æschyli exprimendam; ἱππόκρημνα ῥήματα, verba prærupta, alta, aspera.

Ἱπποκροτέω, ῶ, fut. ήσω, equis perstrepo. Ex

Ἱππόκροτος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, equis perstrepens. Αἰσχύνα γυναικῶν τῶν ἱπποκρότων, *Eurip. Hippol.* 229. Ἱππόκροτα λίθοισι δάκτυλα, *Id. Hel.* 209.

Ἱπποκράπαθον, ᾱ, τὸ, hippolapathum, herba.

Ἱπποκλύστρα, ας, ἡ, locus ubi equi lavantur, *Hes.* Ex λύω.

Ἱπομανές, ές, τὸ, frutex quidam equis lethalis; (2) equina cupido coitus; (3) amoris venenium quod equis innascitur; virus ex equarum naturalibus distillans:

Ἱπομανέω, ῶ, equorum insano amore ducor; (2) equio, de equa, quæ ad rabiem coitus agitur; (3) libidinis furore, equarum more, exstimulor. Ab

Ἱπομανής, ές, ὁ ἧ ἤ, insano amore equorum flagrans; (2) qui equino more libidinis furiis exstimulatur; (3) valde insanus. *Apud Sophoclem* prati epitheton est floridi, et luxuriantis pascuis. Ex μαίνομαι. Hinc

Ἱπομανία, ας, ἡ, insanus equorum amor, insanus equorum curulium studium.

Ἱπομάραθρον, ᾱ, τὸ, fœniculum silvestre sativo majus. Ex μάραθρον.

Ἱπομαχέω, ῶ, fut. ήσω, ex equo pugno:

Ἱπομαχία, ας, ἡ, equestre prælium. Ab

Ἱππόμαχος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, ex equo pugnans. Ex μάχομαι.

Ἱπομολγός, οῦ, ὁ ἧ ἤ· vide ἱππομολγός.

Ἱπόμορφος, ον, equi speciem habens.

Ἱπομυρμηκιαί, ῶν, αἱ, qui magnis formicis, velut equis, vehuntur, *apud Lucian.*

Ἱπόνομα, τὰ, merces ex equis et mulis locatis, *Hes.* Ab ἱπονόμος.

Ἱπονομεύς, έων, ὁ, equarius, equi pastor.

Ἱπονόμος, ᾱ, ὁ, equorum pastor; simpliciter pro pecudum pastor, *Soph. Aj.* 232. Ex νέμω.

Ἱπονώμης, *Dor.* -μας, ᾱ, ὁ, equos agitans, epith. solis: equorum moderator, epith. aurigæ. Οὐδ' ἱπονώμας, *Eurip. Hippol.* 1399. Ex νωμάω.

Ἱππόομαι, ἱππῶσθαι, in equum mutari.

Ἱπποτίερης, ᾱ, ὁ, qui equi aut artis equestris periculum facit. Ex πειράω.

Ἱπποτῆραι, bulgæ, sacculi, sive peræ, quibus equites necessaria itineri secum ferunt.

Ἱππότολος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, qui equos alit; (2) equester, bellicosus. Ex τολέω.

Ἱππότροπος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, equæ equientis more scortans, immane libidinosus.

Ἱπποποσειδῶν, ῶνος, ὁ, Neptunus equestris.

Ἱπποπόταμος, ᾱ, ὁ, equus fluvialis.

Ἱππορώλης, ᾱ, ὁ, equorum venditor. Ex πωλέω.

Ἵππος, ᾱ, ὁ vel ἡ, equus, equa; (2) equitatus, ἡ ἵππος· (3) nomen piscis; (4) oculorum quædam affectio, cum assidue tremunt, moventurque; (5) pudenda; in compositione significationem auget, et magnitudinem notat, v. gr.

Ἱππόσιλινον, ᾱ, τὸ, apium sativo majus. Smyrnium, *Plin. Angl.* ALEXANDERS.

Ἱππόσιος, α, ὁ, *Dor.* pro -ης, ᾱ, equorum agitator, eques. Ex ἵππος et σείω, vel σίνω.

Ἱππόσιος, idem quod ἱππόσυρις, *Pind.*

Ἱππόσασία, ας, ἡ, equile, stabulum equorum, statio equorum. Ex ἵππος et ῥάσις.

Ἱππόσιον, idem et ex iisd.

Ἱππόστασις, εως, ἡ, idem et ex iisd. Ἀμφὶ μὲν ἁλίῃ νηΐφαιαν ἱππόστασιν, αἰθέρα, *Eurip. Alcest.* 595.

Ἱππόστρατηγος, ᾱ, ὁ, dux equitum.

Ἱππόσυνη, ης, ἡ, ars sive peritia equitandi, Δαρδανία τλάμων, Γανυμήδιος ἱππόστυνα, in qua Ganymedes equos agitabat, *Eur. Or.* 1391.

Ἱππόσυνος, ᾱ, ὁ, equester.

Ἱπποσυρός, ᾱ, ὁ, taurus junctus cum equo. Ξίνην τινὰ ταύτην ἱπποσυρὸς ξυνωρίδα ζευξάμενος, *Heliod.* 10.

Ἱποστέπτων, ονος, fabricator equi, sc. Trojani.

Ἱππότης, ᾱ, ὁ, eques. Ab ἵππος.

Ἱππότιλος, ᾱ, ὁ, morbus equorum. Ex τιλᾶν, stercus effidere.

Ἱποτοξότης, ᾱ, ὁ, eques sagittarius.

Ἱπποτραγέλαφος, ᾱ, ὁ, bestia ex equo, hirco, et cervo. Ex ἵππος, τράγος, et ἔλαφος.

Ἱπποτροφίον, ᾱ, τὸ, stabulum equorum.

Ἱπποτροφίω, ῶ, fut. ήσω, equos alo.

Ἱπποτροφία, ας, ἡ, equorum nutritio:

Ἱπποτροφικός, ἡ, όν, idem quod

Ἱπποτρόφος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, qui equos alit. Ex τρέφω.

Ἱποστυφία, ας, ἡ, equina, i. e. magna superbia, inanis gloria. Ex τύφος.

Ἱπποκρήνη, ης, ἡ, Hippocrene; i. e. equi fons quem Pegasus in Helicone pedum pulsu elicuit.

Ἵππουρις, ιδος, ἡ, galea cristam e setis equinis habens; (2) setis equinis comans; (3) cauda equina, herbæ nomen; (4) morbus genitalium, *ex Hipp.* Ex ἵππος, 5, seu potius ex ἵπος et οὐρά, inguen, Ern.

Ἱπουρις, piscis nomen, *Plin.* Hippurus.

Ἵππυρος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, caudam equinam habens; (2) piscis quidam; (3) sciurus, a magnitudine caudæ; (4) genus muscæ.

Ἱποφαῆς, et νὶς, τὸ· vide ἱποφυής.

Ἱππόφαιτον, ᾱ, τὸ, hippophæstum, planta, spina fullonia.

Ἱποφοβᾶς, άδος, ἡ, equis terrorem incutiens, herba quædam quam equæ in primis aversantur. Ex φόβος.

Ἱπποφορβεύς, έως, ὁ, equorum pastor. Ex φέρβω.

Ἱπποφορβία, ας, ἡ, equorum cura.

Ἱπποφόρβια, ων, τὰ, greges equorum.

Ἱπποφόρβιον, ᾱ, τὸ, locus pascendis equis.

Ἱπποφόρβιος, ὁ, qui equos alit, *Eur.* Ab ἵππος et φέρβω.

Ἱπποφορβός, οῦ, ὁ, equorum pastor.

Ἱποφορβεύς, έως, ὁ, tolutarius, gradarius, *Gl. V.*

Ἱπποφυής, ές, vel ἱππόφυον, carduus quo fullones utuntur in concinnandis pannis. Ex ἵππος et φύω· al. ἱποφιώς.

Ἱποχαράκης, ᾱ, ὁ, equis gaudens. Ex χαίρω.

Ἱποειδής, ές, ὁ ἧ ἤ, equinus, equo similis.

Ἱππών, ῶνος, ὁ, equile, equorum stabulum.

Ἱπωνίω, ῶ, fut. ήσω, equos emo. Ex ἵππος et ὠνέομαι.

Ἱπώνης, ᾱ, ὁ, equorum emptor, qui equariam mercaturam exercet. Ex iisd.

Ἱπωνία, et ἱπωνίδα, ας, ἡ, equorum emptio.

Ἵπταμαι, f. ἱπτήσομαι, volo; (2) cito cursu vel impetu feror. Ἀτὸ δ' ἵπτατο πικρὸς ὀϊστὸς, *Il.* 13, 592. Ἀπὸ δ' ἵπτατο θυμὸς, *Ib.* 16, 469.

Ἱπτήσομαι, f. 1. ind. med. verbi ἵπταμαι.

Ἵπτω, f. ἴψομαι, lædo, noceo. Τάχα δ' ἵψεται υἷας Ἀχαιῶν, *Il.* 2, 193.

Ἵπτω, *volabas*, 2. sing. imperf. ind. *Att.* et *Ion.* pro ἵπτασο, ab ἵπταμαι.

Ἵπω, idem quod ἵπτω.

Ἱρὰ, τὰ, sacra, victimæ. *Ion.* pro ἱερὰ, ab ἱερός.

Ἱραὶ, vel ἴραι, ἰράων, ἰρᾶν, concio, locus ubi habentur conciones, forum. Ab εἴρω, *dico.*

Ἱραξ, seu ἴρηξ, pro ἱέραξ, *Hom.*

Ἱράομαι pro ἱεράομαι, *Herod.*

Ἱᾶται, *sacerdos est*, 3. sing. præs. ind. med. *Ion.* et *contr.* pro ἱεράται, ab ἱεράομαι.

Ἱρηξ, *accipiter*, *Ion.* pro ἵραξ, *Il.* 13, 62.

Ἱρίγγες, ων, αἱ, arteriæ, *Hipp.*

Ἱριμιστος, unde ἱριμίκτοις σμήγμασιν, *apud Athenæum*, smegmatibus irino oleo seu unguento mixtis, aut etiam irina radice. Ex ἴρινος et μίγνυμι.

Ἴρινος, η, ον, ex iride factus: ἴρινον μύρον, unguentum irinum, oleum irinum. Ab ἶρις, 4.

Ἰριοειδής, ές, iridis speciem habens.

Ἶρις, ιδος, ἡ, iris, arcus cœlestis; (2) Iris, archangelica, Dea; (3) circulus oculi; (4) herba quædam aromatica, *Angl.* FLOWER DE LUCE.

Ἴρισιν, dat. pl. *Poet.* pro ἴρισι, ab ἶρις.

Ἱρμὸς, οῦ, ὁ, series, consequentia, *Hes.* alias εἰρμός. Ab εἴρω, *necto.*

Ἱρμοφύλαξ, ακος, ὁ, carceris præfectus. Affertur pro εἱρμοφύλαξ

Ἰρὸς, ᾱ, ὁ, Irus, mendicus quidam *apud Homerum*; (2) pauper, mendicus quivis.

Ἱρυγγίαι, ῶν, αἱ· vide ἱερυγγία.

Ἱρω, idem quod εἴρω, necto.

Ἱρῶν, gen. pl. *Ion.* pro ἱερῶν, ab ἱερός.

Ἶς, ἰνός, ἡ, fibra, nervus; (2) robur, vis. (2) Ἴν' ἀπίλιβεν ἴχοντας, vires immensas habentes, *Il.* 5, 245.

Ἴσα, *adv.* perinde, æque; similiter. Ἴσα λάτρις ἐγενόμαν, *Eurip. Phœn.* 228. Ab ἶσος, *par.*

Ἰσαγγελία, ἡ, nuntium conforme, *V. L.*

Ἰσάγγελος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, similis angelis, angelicus.

Ἰσάδελφος, ᾱ, ὁ, fratris animo præditus, fratris loco amatus. Ἰσάδελφος ἀνὴρ, vir par fratri, *Eur. Or.* 1015.

Ἰσάζω, fut. άσω, adæquo. Ἰσάζῃ ἀλλήλοις, *Aristot.* Ab ἶσος.

Ἰσαῖος, αία, αῖον, par, æqualis, similis; ut hinc sit *apud Nic.* ἰσαίας, acc. pl. fœm. sed potest *Ionice* esse ab ἰσαία, pro ἶση, ut σιληναία pro σιλήνη. Ἐπ' ἰσαίῃ γὰρ ἔοικε πήλασθαι, de paribus enim convenit sortiri, *Callim. H. in Jov.* 63. Ab eod.

Ἴσαισι, dat. pl. f. g. *Poet.* pro ἴσαις.

Ἰσαίτερος, æqualior, *comparat.* ab ἰσαῖος. Τί τούτων ἐν' ἰσαίτερον πόλει; *Eurip. Suppl.* 441.

Ἰσαίω, idem quod ἰσάζω· unde ἰσαιομένην, *apud Nic.*

Ἰσάκις, *adv.* æqualiter, pariter, totidem modis seu vicibus.

Ἰσάλη, ης, ἡ, vestis e pelle caprina. Ab ἴξάλη.

Ἰσαμέριος, æqualis, similis. Τανυφλοῖσ γὰρ ἰσαμέριος ὅτις αἰγίῃσι βιοτὰν ἀποδάλλει, qui similis populo vitam amittit, *Soph. ex incerta Tragœdia.*

Ἴσαμι, *scio*, *Dor.* pro ἴστημι.

Ἰσάμιλλος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, in contentione par, æqualis in certamine. Ex ἅμιλλα.

Ἴσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi εἶμι, *eo*; vel *scibant*, *per Sync.* pro ἴσασαν, ab ἴστημι, *scio.*

Ἰσάνιμος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, vento par velocitate, velocissimus. Τὸν ἰσάνεμόν τι ποδοῖν λαιψηροδρόμον Ἀχιλῆα, *Eurip. Iphig. in Aul.* 207.

Ἴσαντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro ἴσασι, ab ἴστημι.

Ἰσάξιος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, æquivalens, æquipollens. Οὕτως ἰσάξιόν ἐστιν τὸ δρώμενον, adeo ejusdem est pretii utraque actio, *Porphyr. de Abstin.* 2, 55.

Ἰσαπόστολος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, par apostolis.

Ἰσάριθμος, ᾱ, ὁ ἧ ἤ, par numero.

Ἴσασαι, *scis*, 2. sing. præs. ind. med. v. ἴστημι.

Ἴσασι, *sciunt*, 3. pl. præs. ind. act. v. ejusd.

Ἴσασι, *scit*, 3. s. præs. ind. act. *Dor.* pro ἴστησι.

Ἰσάσκομαι, idem quod ἰσάζω, *Hom.*

Ἰσάστερος, ον, stellis similis, pulcher, præclarus.

Ἴσατις, ιδος, ἡ, glastum, herba; *Angl.* WOAD.

Ἰσατώδης, ες, ὁ ἧ ἤ, ut ἰσατώδης χολὴ, bilis quæ isatim seu glastum colore refert, i. e. fusca. A præc.

Ἰσαυρὶς, ίδος, ἡ, Isaurica, proprie epith. ensis, *Ep.*

Ἰσαυροφόνος, ὁ, Isaurorum prædonum interfector, *Ep.*

Ἰσαχῶς, *adv.* totidem modis, æqualiter. Ab ἴσος.

Ἴσειον, ᾱ, τὸ, sacrarium Isidis. Ab Ἶσις, *Isis.*

Ἴσεν, *sciebat*, 3. sing. imp. ind. act. verbi ἴστημι.

Ἰσηγορέω, ῶ, et ἰσηγορίομαι, ῶμαι, libere loquor, pari dicendi libertate utor. Ex ἴσος et ἀγορεύω, *loquor.* Hinc

Ἰσηγορία, ας, ἡ, æqua loquendi libertas; (2) juris æquabilitas, status reip. popularis.

Ἰσήζυγος, idem quod ἰσόζυγος, *Suid.*

Ἰσῆλιξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, ætate par. Ex ἦλιξ.
Ἰσημερία, ας, ἡ, æquinoctium.
Ἰσημερινός, ἡ, ὁν, æquinoctialis. Ab
Ἰσήμερος, ος, ὁ ἡ ὴ, ut ἰσήμερος πυρὸς, *apud Theoph.* triticum quod æquinoctio verno seritur. *Philox.* ἰσήμερος, æquinoctialis. Ex ἴσος et ἡμέρα.
ΙΣΗΜΙ, scio, novi, cognosco. *Dor.* ἴσαμι, scio: ἴσμεν, et ἴδμεν, scimus; ἴστε, scitis; pro ἴσασιν, ἴσατε· ἴσθι, ἴσω, &c. *scias, sciat,* pro ἴσαθι, ἰσάτω.
Ἰσήμοιρος, ος, ὁ ἡ ὴ, cui portio æqualis cum cæteris datur, qui parem portionem accipit.
Ἰσήρετμος, ος, ὁ ἡ ὴ, totidem seu æquales remos habens. Ἰσήρετμοι νᾶες, *Eurip. Iph.g. in Aul.* 242. Ex ἐρετμός.
Ἰσήρης, ους, ὁ ἡ ὴ, æqualis, par. Ex ἄρω.
Ἰσήριθμος, ος, ὁ ἡ ὴ, idem quod ἰσάριθμος.
Ἴσθι, *scias,* 2. sing. præs. imperat. act. *per Syncop.* pro ἴσαθι, ab ἴσημι.
Ἴσθι, ες, vel εις, 2. sing. præs. imperat. verbi εἰμί.
Ἰσθμια, τὰ, monile, ornamentum collare. Ab ἰσθμός.
Ἴσθμια, τὰ, scil. ἱερὰ, Isthmia quæ in honorem Neptuni celebrabantur in Isthmo Corinthiaco. Ab ἰσθμός.
Ἰσθμιάζειν, *Suidas* ait dici ἀπὸ τῶν κακῶς βιώντων, de minus commode salubriterque viventibus.
Ἰσθμιακὸς, ἡ, ὸν, isthmiacus, ad Isthmia pertinens. Ab ἰσθμός.
Ἰσθμιὰς, άδος, ἡ, isthmiaca. Ab eod.
Ἰσθμικὸς, ἡ, ὸν, isthmicus. Ab eod.
Ἰσθμιον, ου, τὸ, quod circa fauces est; (2) ornamentum collare, monile. Ab eod.
Ἰσθμιονίκης, ου, ὁ, victor in ludis Isthmicis:
Ἰσθμιος, ία, ιον, in Isthmo habitans; (2) isthmus. Ab eod.
Ἰσθμοειδὴς, ίος, ὁ ἡ ὴ, isthmo similis. Ex ἰσθμὸς et εἶδος.
Ἰσθμοῖ, *adv.* in isthmo.
ΙΣΘΜΟΣ, ου, ὁ, isthmus, terra angusta inter duo maria; (2) Isthmus Peloponnesi; (3) aliquid isthmo simile, collum; (4) collum clepsydræ.
Ἰσθμώδης, ους, ὁ ἡ ὴ, isthmo similis, in modum isthmi angustus. Ab ἰσθμός.
Ἴσι, *eunt,* 3. pl. præs. ind. act. verbi εἶμι.
Ἰσιακὸς, ὴ, ὸν ἡ, indutus more eorum qui Isidis templum visebant; (2) initiatus Isiacis sacris, sacerdos Isidis. Ab Ἶσις.
Ἰσίκιον, ου, τὸ, et ἴσικος, ου, ὁ, lucanica, edulii genus e carne intrita et minutissime incisa. Videtur Latinum.
ΙΣΙΣ, ίδος, ἡ, Isis, Dea Ægyptiorum.
Ἴσκω, scio, fingo; (2) adsimilo, simile videri aliquid facio; (3) dico, apud Poetas recentiores. (1) Ἴσκεν, ita fingebat, *Odyss.* 19, 203. (2) φωνὴν ἴσκουσα ἀλόχοισιν, similem se faciens, quod vocem attinebat, uxoribus Græcorum (φωνὴν regitur a præposit. κατὰ), *Odyss.* 4, 279. (3) ἴσκον τοιάδε πολλά, *Theocr.* 22, 167. Ἴσκεν ἐϋφρονίων, *Apoll. Rhod.* 4, 1586.
Ἴσμα, ατος, τὸ, structura, opus, ut sepulcrum, &c. Ὀρνιθόπαιδος ἴσμα φοιζάζων ποτοῖς, ab ave orti monumentum abluens unda, *Lycophr.* 731. Ab ἴζω.
Ἴσμεν, *scimus,* 1. pl. præs. ind. act. *per Sync.* pro ἴσαμεν, ab ἴσημι.
Ἰσμήνιος vocabatur Apollo, eo quod omnia sciret.
Ἰσοβαθὴς, ίος, ὁ ἡ ὴ, æque profundus. Ex βάθος.
Ἰσοβαρὴς, ὲς, æque gravis. Ex βάρος.
Ἰσοβασιλὶς, ίος, ἡ, par vel æqualis regi.
Ἰσόβοιον, bovis pretium æquans. Ex βοῦς.
Ἰσόβολος, ος, ὁ ἡ ὸν, æqualis ponderis, *Hes.*
Ἰσόγαιος, ος, ὁ ἡ ὸν, terræ æqualis, par, qua terram, seu regionem, seu agros. A γαῖα.
Ἰσογενὴς, ὲς, æqualis, ejusdem generis.
Ἰσογνώμων, ονος, ὁ ἡ ὴ, ejusdem sententiæ ac voluntatis. A γνώμη.
Ἰσογράφος, ον, æqualis scriptor, *Ep.*
Ἰσογώνιος, ον, æquiangulus. Ex γωνία.
Ἰσοδαίμων, ονος, ὁ ἡ ὴ, qui æquali sorte fruitur, qui ejusdem sortis est; (2) Deo par, qui parem reddit deis. Τᾶς ἰσοδαίμονός τ' ἀνδρώποις βασιληΐδος ἀρχᾶς, *Ariphron. Cant. in Sanit.* 6
Ἰσόδενδρος, ος, ὁ ἡ ὴ, arborem æquans, i. e. altus, longus.
Ἰσοδιαιτᾶ, ης, ἡ, æqualitas victus, similitudo in victu.
Ἰσοδιαίτης, ου, ὁ, idem quod
Ἰσοδίαιτος, ος, ὁ ἡ ὸν, æquali seu pari victu cum alio utens. A δίαιτα.
Ἰσόδομος, ος, ὁ ἡ ὸν, æqualiter structus. Ex δέμω.
Ἰσόδοξος, ον, æque clarus. A δόξα.
Ἰσοδρομέω, ῶ, fut. ήσω, cursu æquo, pariter curro et una feror. Ab
Ἰσοδρόμος, ος, ὁ ἡ ὸν, cursu æquans.
Ἰσοδυναμέω, ῶ, f. ήσω, æque potens sum, æquipolleo. *Gl. V.* ἰσοδυναμοῦντα, æqualia:
Ἰσοδυναμία, ας, ἡ, æqualis potestas. Ab
Ἰσοδύναμος, ος, ὁ ἡ ὸν, æque potens. Ex δύναμις.
Ἰσοδυνάμως, *adv* pari vi. A præc.
Ἰσοζυγὴς, ίος, ὁ ἡ ὴ, par pondere, æquilibris. Ab ἴσος et ἴλκω, *traho.*
Ἰσοζυγὴς, ίος, ὁ ἡ ὴ, qu. dic. æquijugis, par, æqualis. A ζυγός.
Ἰσόζυγος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem.
Ἰσόζυξ, υγος, ὁ ἡ ὴ, idem.
Ἰσοθεΐα, ας, ἡ, æqualitas cum Deo, Deitas. Ab
Ἰσόθεος, ὁ ἡ ὸν, Deo par, Deo æquiparandus. Ἰσοθέοις ἴγκληρα λαχεῖν, paria deis sortiri, *Soph. Antig.* 837. ἴσος in compositione refertur ad substantivum: in hoc versu intellige tanquam si scriptum erat Ἴσα θεοῖς ἴγκληρα λαχεῖν.
Ἰσοκαταλήκτος, ος, ὁ ἡ ὸν, æqualiter desinens, similem exitum habens. Ex καταλήγω.
Ἰσοκέφαλος, ον, par caput habens.
Ἰσοκίνδυνος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui est in pari discrimine, qui pari periculo se exponit.
Ἰσοκιννάμωμον, cinnamomo æquipollens, casia.
Ἰσοκλεὴς, ίος, ὁ ἡ ὴ, gloria par. A κλέος.
Ἰσόκληρος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui pari cum alio sorte est, cui par portio sorte obvenit.
Ἰσοκλινὴς, ίος, ὁ ἡ ὴ, æqualiter vergens et inclinans, de æquilibrio. A κλίνω.
Ἰσόκοιλος, ος, ὁ ἡ ὸν, æque concavus.
Ἰσοκόρυφος, ος, ὁ ἡ ὸν, æqualem verticem habens, æque eminens. Ex κορυφὴ, *vertex.*
Ἰσοκρᾶτια, seu ἰσοκρατία, ας, ἡ, æquale imperium. Ex ἴσος et κράτος.
Ἰσοκρατὴς, ίος, ὁ ἡ ὴ, æquali robore præditus, æque pollens. Ex iisd.
Ἰσοκρατὴς, vel ἰσοκραὴς, ίος, ὁ ἡ ὴ, æqualiter temperatus. A κιρνάνυμι, *misceo.*
Ἰσόκριθος, ον, hordeo par, mensura aut pretio. Ex κριθή.
Ἰσοκωλία, ας, ἡ, membrorum æqualitas. Ab
Ἰσόκωλος, ος, ὁ ἡ ὸν, paria membra habens. Ex κῶλον.
Ἰσολογία, ας, ἡ, par et æqualis ratio; (2) honoris æqualitas. Ex λόγος.
Ἰσόλυρος, ον, epith. cantus. Ex λύρα.
Ἰσομάτωρ, *Dor.* pro ἰσομήτωρ, quod vide.
Ἰσόμαχοι, οἱ, pares et æquales in pugna. Ex μάχη.
Ἰσομεγέθης, ους, ὁ ἡ ὴ, æque magnus, æqualis magnitudinis. Ex μέγεθος.
Ἰσομερὴς, ίος, ὁ ἡ ὴ, æqualiter participans. A μέρος, *pars.*
Ἰσομέτρητος, ος, ὁ ἡ ὸν, æquam mensuram habens. Ex μετρέω.
Ἰσόμετρος, ὁ, qui paris mensuræ est, *Ath.*
Ἰσομέτρως, *adv.* pari mensura. A μέτρον.
Ἰσομέτωπος, ος, ὁ ἡ ὸν, parem frontem habens, de acie; ἰσομέτωποι, æquato acie stantes. Ex μέτωπον.
Ἰσομήκης, ους, ὁ ἡ ὴ, qui pari longitudine seu proceritate est. Ex μῆκος.
Ἰσομήτωρ, par matri. Τὸ δὲ Ζῆς γ' ἰσομήτορα ἀμὸν, *Theocrit.* 8, 14.
Ἰσομιλήσιος, ον, epith. vestis, ad modum Milesiarum factæ, mollis; par Milesio. Ἱμάτιον ἰσομιλήσιον, *Diod. Sic.* 12, 21.
Ἰσόμιμος, ον, similis. A μιμέω.
Ἰσομοιρέω, ῶ, fut. ήσω, æqualem portionem capio; (2) tantundem juris habeo:
Ἰσομοιρία, ας, ἡ, æqualis portio. Ab
Ἰσόμοιρος, ος, ὁ ἡ ὸν, cui portio par et æqualis datur; (2) qui idem juris habet; (3) æqualitatis in partiendo studiosus. Τῆς ἰσόμοιρος ἀλῆς, caligo terram æqualiter cum luce partiens, *Soph. Elect.* 86. Ἰσομοιρότατος ἐν τοῖς κέρδεσιν, in præda dividenda æqualitatis studiosissimus, *Appian. de Rebus Hispan.* 75. Ex μοῖρα.
Ἰσόμορος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem, *Hes.*
Ἰσομυθέω, ῶ, exquisite loquor, *Hes.* ἰσομυθοῦντες, ἀκριβολογοῦντες· vide *Steph. Ind.*
Ἴσον, *adv.* æqualiter. Ab ἴσος.
Ἰσόνειρος, ος, ὁ ἡ ὸν, somnio similis, inanis, vanus.
Ἰσόνεκυς, εως, ὁ ἡ ὸν, fato defunctus pari, similis mortuo. Ὀλόμισθ' ἰσονέκυες, *Eurip. Or.* 200
Ἰσονομέομαι, οῦμαι, in legum seu juris æquabilitate vivo. Ab ἰσονόμος.
Ἰσονομία, ας, ἡ, æquabilitas legum et juris.
Ἰσονομικὸς, ὴ, όν, æquabilitate juris utens.
Ἰσονομικῶς, *adv.* æquabiliter.
Ἰσονόμος, ος, ὁ ἡ ὸν, æquabilitate legum seu juris utens; (2) ἰσόνομος, æquabiliter distributus. Ex νόμος, *lex,* vel νέμω, *distribuo.*
Ἴσονται, 3 pl. fut. 1. ind. med. *Poet.* pro ἵξονται, ab ἵκω.
Ἰσόπαις, αιδος, ὁ ἡ ὴ, juvenilis, v. gr. vis qualis in juvenibus est.
Ἰσοπάλαιστος, ον, æquans palmi latitudinem. Ex παλαιστή.
Ἰσόπαλις, ιδος, ἡ, epith. fornacis, *ap. Jos.* (*si sana lectio.*) Interpretatur, par tormentum habens, *Ern.*
Ἰσοπαλὴς, ίος, ὁ ἡ ὴ, par in lucta seu pugna; (2) par viribus. Ex πάλη, vel πάλος.
Ἰσόπαλος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem.
Ἰσοπαλῶς, *adv.* æqualibus viribus in pugna seu lucta.
Ἰσοπαχὴς, ίος, ὁ ἡ ὴ, æque crassus. A παχός.
Ἰσόπεδον, ου, τὸ, planities. Ab
Ἰσόπεδος, ος, ὁ ἡ ὸν, planus. Ex πέδον.
Ἰσοπέλεθρος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui totidem jugerum est, æque magnus. Ex πέλεθρον.
Ἰσοπιθὴς, ὲς, parem luctum, noxam afferens seu habens.
Ἰσοπεριμέτρητος, ον, eundem ambitum habens.
Ἰσόπιτρος, ον, durus.
Ἰσόπηχυς, υος, ὁ ἡ ὺ, qui totidem cubitorum est.
Ἰσοπλατὴς, ίος, ὁ ἡ ὴ, æque latus. Hinc τὸ ἰσοπλατὲς, ίος, par latitudo. Ex πλάτος.
Ἰσοπλάτων, ωνος, ὁ, Platoni par, comparandus.
Ἰσόπλευρος, ος, ὁ ἡ ὸν, æquilaterus. Ex πλευρά.
Ἰσοπληθὴς, ίος, ὁ ἡ ὴ, æque plenus, pari multitudine. Ex πλῆθος.
Ἰσοπολιτεία, ας, ἡ, par jus civitatis; (2) æqualitas reipublicæ.
Ἰσοπολίτης, ου, civis pari jure utens (ut reperitur *apud Stephanum*). Sed potius, qui eodem jure utitur.
Ἰσοπολῖτις πόλις, urbs cujus cives æquali jure fruuntur, municipium, *Appian. Bell. Civ.* 1, 10.
Ἰσόπρισος, ὁ, par ætate.
Ἰσόπτερος, ὁ, utrinque strictus, seu onustus, epith. asini, *Soph.*
Ἰσόπυρον, τὸ, Isopyrum, planta, alias Phasiolus.
Ἰσορρὴς, ὁ ἡ ὴ, æque vergens, *Nic.*
Ἰσορροπέω, ῶ, fut. ήσω, æquilibrium facio, sum æqualis momenti, in neutram partem vergo; (2) æqualibus sum viribus, æqualis sum, adæquo.
Ἰσορροπία, ας, ἡ, æquilibrium. Ab
Ἰσόρροπος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui ejusdem ponderis est; (2) par, æquivalens. Ex ῥέπω.
Ἰσορρόπως, *adv.* pari vi, valore.
ΙΣΟΣ, vel ἶσος, η, ον, æqualis, par, æquabilis. Hinc τὸ ἴσον, υ, æqualitas, æqualis portio; ἴσα ἔχ, perinde ac, æque ac; ἴσοι, totidem. Πολλὰς δ' ἰρατὰς κάτὸ θηλιῶν ἴσας ἴχων,

ἴχων, ex mulieribus æquali numero, *Eurip. Suppl.* 899.

Ἰσοθεΐνια, et *ἰσοσθενία*, ας, ἡ, æqualitas virium, æquipollentia.

Ἰσοθενίω, ῶ, fut. ήσω, æquipolleo, æquali polleo robore. Ab

Ἰσοσθενὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, pari robore præditus paribus pollens viribus. Ex *σθένος*.

Ἰσοσκιλὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, æqualia habens crura; (2) æqualia habens latera; (3) par, de numero, *Prat.* Ex *σκίλος*.

Ἰσόσπριος, ε, ὁ ϗ ἡ, legumini similis. Vide in ὄνος. Ex *ὄσπριον*.

Ἰσοστάδην, *adv.* contra stando, seu pugnando, pari vi. Ab *ἵστημι*.

Ἰσοσταθμία, idem pondus habeo. A *σταθμός*.

Ἰσοσταθμία, ας, ἡ, æquilibrium, *Ph.* A seq.

Ἰσόσταθμος, ε, ὁ ϗ ἡ, par pondere.

Ἰσοστάσιος, par pondere; (2) æqualis. (2) *ἰσοστάσιόν πως ἐκείνῃ γινόμενον*, de pugna, *Appian. Bell. Annibal.* 53.

Ἰσοστατέω, idem quod *ἰσοσταθμέω*.

Ἰσόστιχος, ον, ex adverso respondens, oppositus, ut *ἀντίστοιχος*.

Ἰσόστροφος, ον, idem quod *ἀντίστροφος*.

Ἰσοσυλλαβέω, ῶ, f. ήσω, totidem syllabas habeo.

Ἰσοσυλλάβως, *adv.* totidem syllabis.

Ἰσοτάλαντος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui paris est ponderis, æquilibrium faciens; (2) æqualis.

Ἰσοταχίω, pari celeritate curro, vel sum. *Εἰς τὸ ἐπισπεῦδον τῆς τροπῆς ἰσοταχῶς ἀδυνατοῦντας*, *Heliodor.* 8.

Ἰσοτάχὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, æque velox. Ex *ταχύς*.

Ἰσοταχῶς, *adv.* æque celeriter, pari celeritate.

Ἰσοτέλεια, ας, ἡ, æqualitas in pendendo tributo cum civibus; (2) æqualis libertas. Ab

Ἰσοτελὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, qui idem cum aliquo vectigal pendit; (2) qui iisdem legibus cum civibus vivit. Ex *τέλος*.

Ἰσοτέλεστος, ον, qui simul, una absolvitur, expletur, qui finem habet. *Κόρος ἰσοτέλεστος Ἄϊδος*, satietas quæ sola morte finitur, *Soph. Œd. Col.* 1220. A *τελέω*.

Ἰσότης, ητος, ἡ, æqualitas, par conditio, paritas; (2) æquitas. Ab *ἴσος*.

Ἰσοτιμία, ας, ἡ, par honor et dignitas; (2) par conditio et jus. Ab

Ἰσότιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, æque pretiosus. Ex *τιμή*.

Ἰσοτίμως, *adv.* pari honore, conditione.

Ἰσότοιχος, ον, pares parietes habens.

Ἰσότονος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui est æquali tono, eodem accentu. Ex *τόνος*.

Ἰσοτόνως, *adv.* æquali tono; (2) æque, perinde.

Ἰσοτράπεζος, ον, par mensæ, par alteri quoad mensam.

Ἰσοτροπέω, ῶ, fut. ήσω, similibus moribus sum. Ab

Ἰσότροπος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui similibus est moribus.

Ἰσότυπος, ε, ὁ ϗ ἡ, eandem habens formam.

Ἰσοτύραννος, ε, ὁ ϗ ἡ, tyrannis par et æqualis.

Ἰσυργέω, ῶ, fut. ήσω, paria facio. Ab

Ἰσυργὸς, ὸ, ὁ ϗ ἡ, paria faciens, *Hes.* Ab *ἔργον*.

Ἰσῦσθαι, præs. inf. pass. *contr.* ab *ἰσόω*.

Ἰσοϋψὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, æque altus. Ex *ὕψος*.

Ἰσοφαρίζω, æquo, adæquo, æquiparo; quasi *ἰσοφερίζω*. *Οὐδέ τις οἱ δύναται μίνος ἰσοφαρίζειν*, *Il.* 6, 101. *Ἔργα δ' Ἀθηναίη γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι*, *Ib.* 9, 390. Ab *ἴσον* et *φέρεσθαι*, ferre, ut *ἀμφιρής*.

Ἰσοφαρίσθιν, *Dor.* pro *ἰσοφαρίζειν*.

Ἰσοφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, æqualem partem ferens; (2) paris capacitatis aut mensuræ, *Ern.*

Ἰσοφυὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, æqualis naturæ, essentiæ, *Nonn.* Ex *φυή*.

Ἰσοχειλίω, labrum pari libramento demitto, *Gaz.*

Ἰσοχειλὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, labra æquans, de mensura, plenus usque ad labra. Ex *χείλος*.

Ἰσόχιος, ὁ ϗ ἡ, pari robore præditus.

Ἰσόχροος, ε, ὁ ϗ ἡ, æque lanuginosus. Ex *χρόη*

Ἰσόχορδος, ε, ὁ ϗ ἡ, totidem habens chordas Ex *χορδή*.

Ἰσοχρονίω, ῶ, fut. ήσω, tempore eodem vivo. Ab *ἰσόχρονος*.

Ἰσοχρόνιος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Ἰσόχρονος, ε, ὁ ϗ ἡ, tempore seu ætate par.

Ἰσόχροος, *contr. ἰσόχρως*, ε, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, simili colore præditus. Ex *χρόα*.

Ἰσοχρυσος, ε, ὁ ϗ ἡ, in quo est æqua auri portio; (2) auro par; (3) qui auro rependitur, auro repensus.

Ἰσοψηφία, ας ἡ, par jus in suffragiis ferendis; (2) paria suffragia. Ab

Ἰσόψηφος, ε, ὁ, ϗ, ἡ, qui par est in suffragiis ferendis; (2) parem auctoritatem habens. *Ἐλευθερώσας πήνδ' ἰσόψηφον πόλιν*, *Eurip. Suppl.* 353.

Ἰσόψυχος, ε, ὁ ϗ ἡ, unanimus, amicissimus; (2) similis animo. Ex *ψυχή*.

Ἰσοψύχως, *adv.* pari animo. A præc.

Ἰσόω, ῶ, fut. ώσω, æquo, adæquo, æquiparo; (2) libro. *Δρόμῳ δ' ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα*, metam carceribus cursu jungens; *id est*, emenso autem tanta celeritate stadio, ut inter carceres et metam vix aliquid spatii esse videretur, *Soph. Elect.* 586. Vide *ἄφεσις*. Ab *ἴσος*.

Ἴσα, 2. sing. præs imperat. act. *Att.* pro *ἵστηθι*, ab *ἵστημι*.

Ἰσαμαι, sto, subsisto, persto, statuo.

Ἰσάμενος, præs. part. pass. verbi *ἴσαμαι*.

Ἰσᾶντι, 3. plur præs. ind. act. *Dor.* pro *ἱστᾶσι*.

Ἰσάνω, idem quod *ἰσάω* seu *ἵστημι*, *Steph.*

Ἴσαο, 2. sing. imperfect. ind. med. *Ion.* pro *ἵστασο*.

Ἴσασο, *sta*, 2. sing. præs. imperat. med.

Ἴστατο, 3. sing. imperf. ind. pass. vel med.

Ἰσάω, ῶ, *ἰσᾷς*, *ἰσᾷ*, sisto. Vide *ἵστημι*.

Ἴστι, 2. plur. præs. ind. act. *per Sync.* pro *ἵστατι*, ab *ἵστημι*.

Ἰσίον, *sciendum*, *Ion.* pro *ἰστέον*, ab *εἶδω*.

Ἴστι, *sta*, *siste*, 2. sing. præs. imperat. act. *Att.* pro *ἵσταθι*; vel *statueris*, 2. sing. præs. ind. pass *Att.* pro *ἵστασαι*, ab *ἵστημι*. *Εἰς ὀρθὸν ἵστι*, in rectam viam siste, *Eurip. Suppl.* 1230.

Ἵστημι, in præs. imperf. fut. aor. 1. colloco, statuo; *et hinc* pondero, converto, &c. *quæ ex adjectivo substantivo judicanda sunt*, at in aor. 2. perf. plusq. perf. sto, consisto; *unde est* (1) de meretrice prostante: (2) esse natum, ortum esse; (3) conquiescere, &c. quæ vis et *in med.* *ἵσταμαι* obtinet; f. *στήσω*, stabo; aor. 1. *στῆσαι* et *στήσασθαι* perf. *ἕστηκα* in partic. *ἑστὼς*, *ἑστῶσα*, *ἑστὸς*, stans; in inf. *ἑστηκέναι*, stare; *ἑστάναι*, statuere; *ἑστάναι*, stare: *στὰς*, stans, &c. *Ὄρθον ὦς ἵστησιν*, arrigit aures, *Soph. El.* 27. *Ἐνταῦθα στησόμεθα τῷ λόγῳ*, *Dem. Βασιλία*, *Plat.* *Ἑστάναι μένειν*, irasci, *Soph. Œd. Tyr.* 699. *Ἑστάναι βοήν*, clamare (apud Tragicos). *Στήσομεν χορεὰς*, saltabimus, *Eurip. Iphig. in Aul.* 676. *Ἔστασεν ἰαχὰν*, vociferatus est, *Id. ibid.* 1039. *Στῆσαι κραυγὴν*, clamare, *Id. Or.* 1529. *Στήσουσιν ἱλαρίδα*, metuent, *Id. Iphig. in Aul.* 787 et 789.

Ἰσιάω, *Dor.* et *Ion.* pro *ἰσιάω*, *Eust.*

Ἰσίη, seu *ἰσίη*, ἡ, *Ion.* pro *ἰσία*, focus, Vesta.

Ἰσιητήριον, ε, τὸ, triclinium, locus epulationis, pro *ἰσιατήριον*, *Ion.*

Ἰσιοδρομίω, ῶ, fut. ήσω, solis velis feror, non remis. Ex *ἱστίον* et *δρόμος*.

Ἰσιοκώπη, ης, ἡ, navigatio quæ fit velis et remis. Ex *ἱστίον* et *κωπή*.

Ἰστίον, ε, τὸ, velum navis, textum, velum, velamen. Ab *ἱστός*.

Ἰστιοπόλιον, ῶ, fut. ήσω, vela facio.

Ἰστιοπτέρυξ, ε, ὁ ϗ ἡ, qui vela suit; (2) dolosus, astutus. Ex *ἱστίον* et *πάσσω*.

Ἰστοδοεὺς, ἑως, ὁ, proprie aratri temo. Ex *ἵστημι* et *βοεύς*.

Ἰστοδόη, ης, ἡ, idem et ex iisd.

Ἰστοδοκὴ, *Ion.* pro *ἰστοδοεύς*, ab *ἰστοδοεύς*.

Ἰστοδόκη, ης, ἡ, receptaculum mali nautici. Ex *ἱστὸς* et *δέχομαι*.

Ἰστοκεραία, ας, ἡ, antenna.

Ἰστοπέδη, ης, ἡ, liguum in media et ima navi, cui inseritur malus, seu foramen in media navi, cui mali erecti pars inferior inserebatur.

Ἰστοπόνος, ε, ὁ ϗ ἡ, textor, textrix. Ex *ἱστὸς* (2) et (3) et *πόνος*.

Ἰστόπους, οδος, ὁ, pes textorii mali, seu ligni, e quo stamina ducta sunt.

Ἴσορα, *peritum*, acc. sing. ab *ἴσωρ*.

Ἰσορέω, ῶ, fut. ήσω, inquiro, sciscitor, exploro; (2) viso, lustro; *ἰσόρηκα*, vidi ipse, videndo cognovi; (3) memoriæ trado, literis prodo; (4) sciscitando vel percontando audio vel cognosco. *Τόλμησον εἰπεῖν, εἰ φρονεῖς, ἃ σ' ἱσόρω*, *Soph. Tr.* 408. *Βαλόμενος ἰσορῆσαι τὴν πόλιν*, *Plut.* Ab *ἴσωρ*.

Ἰσόρημα, ατος, τὸ, res gesta, et quæcunque quæ audiendo visendove cognoscitur.

Ἰσορία, ας, ἡ, cognoscendi studium; (2) lustratio locorum; (3) percontatio, inquisitio; (4) commentatio; (5) historia, rerum gestarum expositio; (6) scientia; (7) sensus scripturæ historicus sive literalis.

Ἰσορίω, vel *ἰσοριεύω*, ostento, cum affectatione quadam demonstro; ab *ἰσόριον*, *Hipp.* *ἰσοριαμεῖν*, *Ion.* pro *ἰσοριᾶμεν*. A præc.

Ἰσορικὸς, ἡ, ὸν, ad historiam pertinens; (2) historicus, historiarum scriptor.

Ἰσορικῶς, *adv.* historice, historicorum more; (2) sensu literali.

Ἰσοριογράφος, ε, ὁ, historiarum scriptor. Ex *ἰσορία* et *γράφω*, *scribo*.

Ἰσόριον, ε, τὸ, argumentum, fides seu probatio rei alicujus, *Hippocr.* Ab *ἴσωρ*.

Ἰσοριοσυγγραφεὺς, έως, ὁ, historiarum scriptor.

Ἰσορὶς, ίδος, ἡ, historica traditio, fama, historia.

Ἰσορῶν, *cognoscens*, part. verbi *ἰσορίω*, ῶ. *Οὐθ' ἰσορῶν*, inscius, *Soph. Œd. Tyr.* 1484.

Ἰσὸς, ὸ, ὁ, malus navis; (2) malus seu lignum e quo stamina seu tela suspenditur; (3) ipsa tela; (4) tibia. (4) *ὀρθοστατεῖς κώλων ταναοὶ δολιχήρεες ἰσοὶ*, rectæ, longæ, prolixæ, crurum tibiæ, *Oppian. Cynegel.* 1, 407. Ab *ἵστημι*.

Ἰστόνια πνίσματα, stamina seu licia quibus textorius *ἱστὸς* intenditur, *Ar.*

Ἰστότονος, η, ον, jugo extensus, a, um. *Ἰστότονα πνίσματα*, extenta jugo fila, *Aristoph. Ran.* 1315.

Ἰστρίβης, ε, ὁ, classiarius, socius navalis. A *τρίβω*.

Ἰσυργῖον, ε, τὸ, textrina. A seq.

Ἰσυργέω, ῶ, fut. ήσω, telas tracto, telam texo.

Ἰσυργία, ας, ἡ, textura, telæ contextio.

Ἰσυργικὸς, ἡ, ὸν, textorius. Hinc *ἰσυργικὴ*, sc. *τέχνη*, ars textoria. Ab

Ἰσυργὶς, ῖ, ὁ ϗ ἡ, textor, textrix. Ex *ἔργον*.

Ἴσω, *scito*, 3. sing. præs. imperat. *per Sync.* pro *ἰσάτω*, ab *ἵστημι*.

Ἴσων, imperf. ind. act. *contr.* pro *ἵσασαν*, ab *ἰσάω*, pro *ἵστημι*.

Ἴσων, *per Sync.* pro *ἰσάτων*, 3. dual. imperf. vel pro *ἰσάτωσαν*, 3. pl. imperat. v. *ἵστημι*.

ΙΣΤΩΡ, ορος, ὁ ϗ ἡ, sciens, peritus; (2) testis, judex, arbiter.

Ἰσχάδιον, ε, τὸ, caricula. Dim. ab *ἰσχάς*.

Ἰσχαδοπώλης, ε, ὁ, caricarum venditor. Ex *ἰσχὰς* et *πωλέω*. Hinc

Ἰσχαδόπωλις, ίδος, ἡ, caricarum venditrix.

Ἴσχαιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, sistens sanguinem, sistendi sanguinis vim habens. Ex *ἴσχω* et *αἷμα*.

Ἰσχαίμων, idem quod *ἴσχαιμος*, herba sic dicta, *Theophr.*

Ἰσχαίνω, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio, pro *ἰσχναίνω*, ab *ἰσχνός*.

Ἰσχαλέος, ία, έον, macer, tenuis. Ab eod.

Ἰσχανάω, ῶ, inhibeo, retineo; (2) appeto, desidero, *Poet.* Hinc *ἰσχανάα*, cupit, *Poet.* pro *ἰσχανᾷ*, *per Dialysin ἰσχανάων*, desiderans, cupidus, pro *ἰσχανῶν*. *Αὐτόν σ' ἰσχανάασκεν*, *Il.* 15, 723. *Τὴν ὅγ' ὑπὸ ζυγὸν ἧγε μίγα δρόμῳ ἰσχανόωσαν*, *Ib.* 23, 300. Ab *ἴσχω*, *habeo*.

Ἰσχανόωσιν, *Poet.* pro *ἰσχανῶσι*.

Ἰσχάνω, *Poeticum*, comprimo, contineo, teneo, habeo. *Δίος ἰσχάνει ἄνδρας*, *Il.* 14, 387. *Ὁπότε κρύος ἄνεμος ἴσχανε Ἰσχάνει*, *Hesiod. Op.* 493. *Ἐμέθεν πέρι θυμὸν ἀρείω ἴσχανε*, de me meliorem sententiam habeas, *Apoll. Rhod.* 1, 901.

Ἰσχὰς,

Ἰσχὰς, άδος, ἡ, carica, ficus arida; (2) ficus quævis. Ab *ἰσχνός*

Ἰσχὰς, άδος, ἡ, anchora, nempe quæ retinet navem. *Ναῦται δ' ἐμηρύσαντο νηὸς ἰσχάδα*, revolverunt anchoram navis, *Soph. ex incerta Tragœdia.*

Ἰσχέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro *ἴσχειν*, ab *ἴσχω*.

Ἴσχεο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro *ἴσχεσο*.

Ἴσχευ, *Dor.* pro *ἴσχε*.

Ἰσχιαδικός, ἡ, όν, ad coxendicis dolores faciens; (2) coxarum dolores patiens. Ab *ἰσχιάς*.

Ἰσχιακός, ἡ, όν, idem et ab eod.

Ἰσχιάζω, fut. άσω, e coxa laboro.

Ἰσχιὰς, άδος, ἡ, ut *ἰσχιὰς νόσος*, coxendicum dolor. Ab

Ἰσχίον, ι, τὸ, coxa, coxendix, lumbus. *Βάλιν Αἰνίαο κατ' ἰσχίον, Il. 5*, 305. Ab

Ἴ ΣΧΙΣ, ιος, ἡ, lumbus, *Hes.*

Ἰσχιώδης, ὁ, qui crassas seu tumidas habet coxas vel clunes, *Eust.*

Ἰσχναίνω, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio, mitigo, emollio. *Καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ, Æschyl. Prom. Vinc.* 380. *Σύμμοι τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν ἴσχναινε, Eurip. Or.* 298. Ab *ἰσχνός*. Hinc

Ἰσχναλέος, έα, έον, macilentus, gracilis.

Ἰσχνανσις, ιος, ἡ, attenuatio, macies. Ab eod.

Ἰσχναντικὸς, ἡ, όν, extenuandi et emaciendi vim habeus. Ab *ἰσχναίνω*.

Ἰσχνασία, ας, ἡ, macies. Ab eod.

Ἰσχνεπέως, nimis tenuiter ac subtiliter loquor.

Ἰσχνολογία, ας, ἡ, nimis arguta disputatio. A *λόγος*.

Ἰσχνολόγος, ι, ὁ, subtilis disputator.

Ἰσχνομυθέω, ῶ, subtiliter loquor, *Hes. Suid.*

Ἰσχνομυθία, ας, ἡ, leptologia, argutiæ ineptæ, *Hes. Suid.* A *μῦθος*.

Ἰσχνοπέδη, ἡ, tenuis pedica, tenue vinculum.

Ἰσχνόπορος, ι, ὁ ἡ, meatus tenues habens.

Ἰ ΣΧΝΟ Σ, ἡ, όν, macer, gracilis, tenuis, *proprie et metaphorice.*

Ἰσχνοσκελὴς, έος, ὁ ἡ, exilia habens crura. A *σκέλος*.

Ἰσχνότης, ητος, ἡ, macies, gracilitas.

Ἰσχνυργὴς, ὲς, subtiliter factus, elaboratus; epith. vestis. Ab *ἰσχνὸς* et *ἔργον*.

Ἰσχνοφωνία, ας, ἡ, vocis exilitas, imbecillitas; (2) linguæ hæsitatio Ab

Ἰσχνόφωνος, ι, ὁ ἡ, qui gracili et tenui voce est; (2) cui vox supprimitur, et repente sistitur ac deficit inter loquendum. A *φωνή*

Ἰσχνόω, ῶ, emacio, macilentum reddo. Ab *ἰσχνὸς· ἰσχνῶται*, extenuatur.

Ἰσχνῶς, *adv.* tenuiter.

Ἴσχυνται, 3. plur. præs. ind. med. verbi *ἴσχω*, pro *ἔχω*.

Ἰσχυρία, ας, ἡ, obstructio vesicæ, urinæ in vesica repressio. Ex *ἴσχω* et *οὖρον*.

Ἰσχυρίζω, assevero, affirmo. Ab

Ἰσχυρίζομαι, fut. *ίσομαι*, contendo viribus; (2) nitor, fiduciam colloco, pro defensione utor; (3) adsevero, adfirmo. *Ἰσχυρίζεσθαι περὶ τῶν νικῶν, Plut. τῷ νόμῳ, Xen.* Ab *ἰσχυρὸς*.

Ἰσχυροβελὴς, ὲς, adversus sagittarum ictus validus, epith. ocrearum vel loricæ. A *βέλος*.

Ἰσχυρογνωμοσύνη, ης, ἡ, pertinacia, pervicacia in sententia, propositum tenax. Ab

Ἰσχυρογνώμων, ονος, ὁ ἡ, obfirmatus in sententia, tenax propositi. A *γνώμη*.

Ἰσχυρόδετος, ον, valide vinctus seu ligatus. A *δέω*.

Ἰσχυροποιέω, ῶ, fut. *ήσω*, robustum, validum reddo, corroboro, confirmo, v. gr. argumentis; *ἰσχυροποιοῦμαι*, corroboror.

Ἰσχυροπότης, ου, ὁ, avide, multum bibens.

Ἰσχυροπράγμων, ονος, ὁ ἡ, gravia, fortia ausus. A *πρᾶγμα*.

Ἰσχυρόῤῥιζος, ι, ὁ ἡ, radicem validam habens, seu agens. Ex *ῥίζα*.

Ἰσχυρὸς, ρὰ, ρὸν, robustus, validus, potens, fortis, vehemens. Ab *ἰσχύς*.

Ἰσχυρόω, ῶ, f. *ώσω*, idem quod *ἰσχυροποιέω*, corroboro, confirmo; (2) munio. Ab *ἰσχυρὸς*.

Ἰσχυρῶς, *adv.* valde, vehementer, enixe.

Ἴ ΣΧΥ Σ, ύος, ἡ, robur, vires, potentia.

Ἴσχυσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act.

Ἰσχύσει, 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi *ἰσχύω*.

Ἰσχυτήριος, α, ον, idem quod *ἰσχυρὸς*· ab

Ἰσχύω, fut. *ύσω*, robustus sum; (2) potens sum, polleo, possum. *Ταῦν δὲ δᾶλον ἰσχύουσιν βίον*, sustinent, *Soph. Trach.* 306. *τοῖς ὕπλοις, Dem. σώμασι, Xen.* Ab *ἰσχύς*.

Ἴσχω, habeo, teneo; (2) occupo, occupatum possideo; (3) cohibeo, coerceo, contineo, reprimo, impedio, repello; (4) retineo; (5) valeo, de pretio interno nummi; *ἴσχομαι*, hæreo, sisto gradum, desino. *Ἴσχειν ξύγγνοιαν*, dare veniam, *Soph. Ant* 66. *Χαλεπὸν ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς*, sc. *χεῖρας ἴσχειν, Aristt. Lys.* 507. *Ἕρκια ἴσχει*, septa retinent, *Il. 5*, 90. *Χιμαῖνος δὲ ἴωπαλιν ἴσχουσιν (ποταμοὶ)*, *sub. ἑαυτούς*, se cohibent, *Arr. Hist. Alex. 5*, 9. Ab *ἴχω*.

Ἰσωνία, ας, ἡ, pretium par. Ab *ἰώνομαι*.

Ἰσώνυμος, ι, ὁ ἡ, cognominis. Ab *ὄνομα*.

Ἴσως, *adv.* æqualiter, æque, pariter; (2) fortasse, forsitan. Ab *ἴσος*.

Ἴσωσι, 3. pl aor 1. conj. act. verbi *εἴδω*, nisi sit pro *ἴσασι*, 3 pl præs. ind. ab *ἵστημι*.

Ἰσωσις, ιος, ἡ, æquatio, comparatio. Ab *ἰσόω*.

Ἰταλία, ας, ἡ, Italia, regio Europæ.

Ἰταλικὸς, ἡ, όν, Italicus; (2) Latinus.

Ἰταλιώτης, ι, ὁ, Italus, magnæ Græciæ incola, qui est ex magna Græcia.

Ἰταλιῶτις, ίδος, ἡ, Itala.

Ἰταλὸς, ῶ, ὁ, Italus; (2) taurus, bos. Aliis *Ἴταλος*.

Ἰταμὸς, ἡ, όν, temerarius, præceps, protervus, trux, petulans, impudens. Ab *ἴτης*

Ἰταμότης, ητος, ἡ, temeritas, procacitas, impudentia. A præc.

Ἰταμῶς, *adv.* proterve, impudenter.

Ἴτε, 2. pl. præs imperat. verbi *εἶμι*.

ΙΤΕ Α, ας, ἡ, et *ιτέη*, ης, ἡ, salix; (2) clypeus, quia primi clypei erant a salice, ut *Hesychius* voc. *Ἰταῖαι*. (2) *τὸνδ' ἰτέαν λαβὼν χερὶ, Eurip. Suppl.* 695. *Ἔξις ὅμως, ἐν ᾗ ταφῇ σῃ, χαλκένωτον ἰτέαν, Id. Troad.* 1192. *Ἰτέαν εἰς μέσην θενάν, Id. Cycl.* 7. Hinc

Ἰτέϊνος, ίνη, ίνον, salignus, e salice.

Ἰτέον, *adv. posit* eundum. Ab *εἶμι, eo.*

Ἰτιὼν, ῶνος, ὁ, salicetum, salictum, locus consitus salicibus. Ab *ἰτέα*.

Ἴτην, 3. dual. imperf. ind. act. verbi *εἶμι*.

Ἴ ΤΗΣ, ι, ὁ, temerarius, audax, præceps, impudens; (2) magnanimus, animosus.

Ἰτητικὸς, ἡ, όν, temerarius, præceps; (2) temerarium reddens. A præc.

Ἴτον, *ibatis*, 2. dual. imperf. ind. act. vel *itis*, itemque *eunt*, 2. vel 3. dual. præs. ind. act. Ab *εἶμι*.

Ἴτρια, τὰ, sumen, abdomen; (2) bellaria, dulciaria opera.

Ἰτριοπώλης, ι, ὁ, placentarum, quæ *ἴτρια* dicuntur, venditor. Ex *ἴτριον* et *πωλέω*.

Ἴτρον, τὸ, utris, *Ep.* ima pars ventris, *Suid.*

Ἴ ΤΤΣ, υος, ἡ, circumferentia et curvatura rotæ, omnis extremitas rei rotundæ, umbo.

Ἴτω, *ito*, 3. sing. præs. imperat. act. verbi *εἶμι*.

Ἰϋγὴ, ῆς, ἡ, clamor acutus. Ab *ἰύζω*.

Ἰϋγμὸς, ῦ, ὁ, idem; stridor. Ab eod.

Ἰ ΥΓΞ, γος, ἡ, motacilla, avicula veneficis in usu; (2) illecebræ amoris; (3) illecebræ quævis; (4) desiderium, cupiditas.

Ἰύζω, acutum clamo, strideo, cano; (2) ejulo. (2) *βοῶν, ἰύζων, Soph. Trach.* 787. Hinc

Ἰϋκτὴς, ῦ, ὁ, acutum clamans, stridens; *item* cantor, fistula canens. *Πρᾶτος ἄτιδι λαχὼν ἰϋκτὰ Μινάλκας, Theocrit.* 8, 30.

Ἴφα, *læsi*, perf. ind. act. verbi *ἴπτω*, *lædo*.

Ἰφθιμος, ι, ὁ ἡ, vel *ἴφθιμος, ιμη, ιμον*, robustus; (2) fortis, generosus, animosus. Ex

Ἴφι, *adv.* valide, fortiter, magno animo. Ab *ἴς*, seu inusitat. *ἴφις, vis.*

Ἰφιγένητος, epith. ignis. *Ἐκφαίνει δὲ πυρὸς σέλας ἰφιγενήτου*, ignem vi excussum, *Orph. Fragm.*

Ἰφικρατίδες, ων, αἱ, genus calceamentorum quæ ab Iphicrate nomen indepta sunt.

Ἴφιον, pingue; ut hinc sit *ἴφια μῆλα, Il. 5*, 556. *item* magnum, speciosum. Ab *ἴφι*.

Ἴφις, ῖφιος, ὁ, robustus, fortis, celer, *Hes. Steph.*

Ἰφύη, ἡ, species oleris agrestis, *Suid.*

Ἰχθύα, ας, et *ιχθύη, ης*, ἡ, pellis arida marinæ squatinæ; (2) ferreus unguis, cujus usus est in extractione et sectione fœtus; (3) limatura, scobs, cæmentum. Ab *ἰχθύς*

Ἰχθυάω, ῶ, piscor. Hinc *ἰχθυάα, Odyss.* 12, 95, pro *ἰχθυᾶ*, et *ἰχθυάασκον, Ion.* pro *ἰχθύων*. Ab *ἰχθύς*.

Ἰχθυβολεύς, έως, ὁ, qui tridente pisces figit, piscator. Ex *ἰχθὺς* et *βάλλω*.

Ἰχθυβολέω, ῶ, pisces tridente figo, piscor. *Ἐτρίφιν ἰχθυβολεύντα, κατίφλεγι τεθνεῶτα*, Epigr. *De nave.* Ab

Ἰχθυβόλος, ι, ὁ ἡ, pisces tridente figens, piscator. Ex *ἰχθὺς* et *βάλλω*.

Ἰχθυβόρος, ον, piscivorus. *Ἰχθυβόροις λαρίδεσσι τιθρώσκεται*, laris pisces devorantibus lugetur, *Anthol.* A *βορά*.

Ἰχθυβότος, ὁ ἡ, pisculentus, *Nonn.*

Ἰχθύδιον, ι, τὸ, pisciculus. Dim. ab *ἰχθύς*.

Ἰχθυδίκης, ου, pisces capiens, continens. *Τὰς ἰχθυδίκας σπυρίδας, Anth.* A *δίκομαι*.

Ἰχθύη, ης, ἡ· vide *ἰχθύα*.

Ἰχθυήματα, ων, τὰ, squamæ piscium; (2) scobs; (3) ramentum; (4) cortex. Ab *ἰχθυάω*.

Ἰχθυηρὸς, ρὰ, ρὸν, pisculentus, piscarius; (2) aptus ad pisces. Ab *ἰχθύς*.

Ἰχθυΐδιον, τὸ, idem quod *ἰχθύδιον, Man.*

Ἰχθυϊκὸς, ἡ, όν, ut *ἰχθυϊκὴ πύλη*, piscaria porta. Ab *ἰχθύς*.

Ἰχθύκεντρον, ι, τὸ, fuscina, tridens.

Ἰχθυκολιὸς, ίας, ὁ, idem quod *ἰχθυοκολιός*.

Ἰχθυοκολίων, ῶ, idem quod *ἰχθυοκολιὸς*.

Ἰχθυοκόλος, idem quod *ἰχθυβόλος*.

Ἰχθυόδορτος, ι, ὁ ἡ, a piscibus depastus aut depascendus. Ex *βιβρώσκω*.

Ἰχθυοειδὴς, έος, ὁ ἡ, pisci similis. Ab *εἶδος*.

Ἰχθυόεις, όεσσα, όεν, piscosus. Ab *ἰχθύς*.

Ἰχθυοθήρας, ου, ὁ, piscator. A *θήρα*.

Ἰχθυοθηρεύτης, ὁ, piscator, *Man.*

Ἰχθυοθηρευτικὴ, ῆς, ἡ, piscatoria. A *θηρεύω*.

Ἰχθυοθηρητὴρ, ῆρος, ὁ, piscator. *Ἰχθυοθηρητῆρα Μινύρατον ὤλισιν ἄγειρ. Antholog.* A *θηρεύω*.

Ἰχθυοθηρικὸς, ἡ, όν, piscatorius. Ab *ἰχθυοθήρας*.

Ἰχθυοθήρειον, vel *-θηρες*, rapum terræ.

Ἰχθυοκέντανρος, ου, Tritonis epith. *Scholiast. Lycophr. ad vers. Alexandræ* 34.

Ἰχθυοκέντρον, idem quod *ἰχθύκεντρον, Suid.*

Ἰχθυοκόλλα, ης, ἡ, ichthyocolla, piscis cui glutinosum est corium, ipsum illud gluten. A *κόλλα*.

Ἰχθυολκὸς, ῦ, ὁ, qui pisces reti e mari vel flumine trahit, piscator. Ex *ἕλκω*.

Ἰχθυολογίω, ῶ, de piscibus dissero. A seq.

Ἰχθύλογος, ι, ὁ, qui de piscibus disserit.

Ἰχθυολύμης, ὁ, pisces multos absumens. Vox Comica, de Athenien sibus. A *λύμη*.

Ἰχθυόμαντις, ίως, ὁ, ex piscibus futura prædicens.

Ἰχθυονόμος, ι, ὁ ἡ, piscibus imperans, piscibus jus dicens. A *νόμος*.

Ἰχθυοπώλαινα, ης, ἡ, piscium venditrix:

Ἰχθυοπωλεῖον, et *ἰχθυοπώλιον*, ι, τὸ, piscaria, forum piscarium. Ab

Ἰχθυοπώλης, ι, ὁ, piscium venditor. A *πωλέω*.

Ἰχθυοπωλία, ας, ἡ, negotiatio piscaria.

Ἰχθυοτροφεῖον, ι, τὸ, piscium vivarium, cetarium, locus ubi pisces aluntur:

Ἰχθυοτροφικὸς, ἡ, όν, qui piscibus alendis delectatur. Ab

Ἰχθυοτρόφος, ι, ὁ ἡ, qui pisces alit, piscinarius. Ex *ἰχθὺς* et *τρέφω*.

Ἰχθυυλκὸς, ῦ, ὁ ἡ, idem quod *ἰχθυολκός*.

Ἰχθυοφαγίω, ῶ, piscibus victito. Ab

Ἰχθυοφαγία, ας, ἡ, victus e piscibus.

Ἰχθυοφάγος, ι, ὁ ἡ, qui piscibus vivit, qui pisces comedit. A *φαγεῖν*.

Ἰχθυπαγὴς, ὲς, pisci hærens, *Ep.*

ΙΧΘΥ Σ, ύος, ὁ, piscis.

Ἰχθυφάγος, ὁ ἡ, pisces vorans, *Ep.*

Ἰχθυφόνος, ι, ὁ, piscium interfector. *Ἰχθυφόνῳ τιλίθοντι, Oppian. Cyneget.* 2, 444.

Ἰχθυώδης,

Ἰχθυώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, piscosus, pisculentus; (2) pisci similis. Ab *ἰχθύς*.
Ἰχθυωδῶς, *adv.* piscium modo.
Ἰχναῖος, η, ον, qui vel quæ vestigia hominum insequitur. Ἰχναίη σε φυλάσσοι παρθένος, *Antholog.* 41.
Ἰχνάϊος, unde *ἰχνάϊα*, vestigatrix, *Hom.* al. proprie ab Ἴχναι, oppidum in ora Macedoniæ, *Steph.*
Ἰχνάομαι, ῶμαι, vestigo. Ab *ἴχνος*.
Ἰχνεία, ας, ἡ, vestigatio, indagatio. Ab *ἰχνεύω*.
Ἰχνιλάτης, ου, ὁ, vestigator. Ab *ἴχνος* et *ἐλαύνω, prosequor*.
Ἰχνεσιν, *vestigiis*, dat. pl. ab *ἴχνος*.
Ἴχνευμα, ατος, τὸ, vestigatio. Ab *ἰχνεύω*.
Ἰχνεύμων, ονος, ὁ, Ichneumon, quasi investigator crocodili; (2) genus vespæ.
Ἰχνευσις, εως, ἡ, indagatio, investigatio.
Ἰχνευτὴς, οῦ, ὁ, vestigator, indagator.
Ἰχνεύω, f. *εύσω*, vestigo, vestigiis consequor. Τὼ μὲν γὰρ ὄρη οἷον ἐσὶ ᾗ *ἰχνεύειν*, *Xen.* Ab *ἴχνος*.
Ἰχνηλασία, ας, ἡ, investigatio.
Ἰχνηλατέω, ῶ, indago, investigo. Ἰχνηλατεῖν τἀληθὲς, *Phil.* Ab
Ἰχνηλάτης, ου, ὁ, investigator, indagator, qui aliquid vestigiis consequitur. Ex *ἐλαύνω*.
Ἴχνιον, ου, τὸ, vestigium. Dim. ab *ἴχνος*.
Ἰχνοβάτης, ου, ὁ, qui vestigiis insistit. Ex *ἴχνος* et *βαίνω*.
Ἰχνοβλαβὴς, ὲς, vestigio debilis, *Man.*
Ἰχνογραφία, ας, ἡ, descriptio operis futuri, forma, ichnographia. Ex *ἴχνος* et *γράφω*.
Ἰχνοπέδη, ης, ἡ, laqueus pedum, rete, cassis.
ΙΧΝΟΣ, ους, τὸ, vestigium, i. e. ima pars pedis; (2) vestigium, i. e. signum quod pes solo vel alii rei molli imprimit.
Ἰχνοσκοπέω, ῶ, f. *ήσω*, vestigia lustro, investigo.
Ἰχνοσκοπία, ας, ἡ, indagatio ferarum e vestigiis. Ex *ἴχνος* et *σκοπέω*.
ΙΧΩΡ, ῶρος, ὁ, sanies, tabum, pus; (2) humor serosus, vel cruor, *proprie* deorum, *Il.* 5, 416. Hinc
Ἰχωρίζω, suppuro, *Gl. V.* unde *ἰχωρισμένος*, suppuratus.
Ἰχωροειδὴς, ες, ὁ ἢ ἡ, humoris serosi speciem habens, saniem referens. Ex *εἶδος*.
Ἰχωρώδης, idem quod *ἰχωροειδὴς*.
Ἰχωρρόω, ῶ, sanie fluo. A *ῥέω*.
ΙΨ, ἰπὸς, pl. ἶπες, vermis cornua adrodens; (2) vermis vites infestans. Ab *ἴπτω*.
Ἶψαο, *læsisti*, 2. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro *ἔψασο*, seu *ἔψω*, ab *ἴπτω*.
Ἰῶ, vox lætantium et lamentantium.
ΙΩΒΗΛΑΙΟΣ, ου, ὁ, Jubilæus.
ΙΩΓΗ, ῆς, ἡ, tegmen; quies; littus; (2) vox, clamor.
Ἰώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, violaceus, violæ similis; (2) rubiginosus, ferrugineus; (3) venenosus. Ab *ἴον*, vel *ἰός*.
ΙΩΗ, ῆς, ἡ, vox, clamor; (2) flatus. (1) τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἦλυθ' ἰωὴ, *Il.* 10, 139. (2) ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς per Zephyri flatum, *Il.* 4, 276.
Ἰωκὴ, ῆς, ἡ, persecutio, impetus, quasi *διωκὴ*, a *διώκω, persequor*; in accus. *ἰῶκα*, *per Metaplasmum* pro *ἰωκήν*.
Ἴωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. verbi *εἶμι*.
Ἰὼν, *interject* eho, heus! Ab *ἰώ*.
ΙΩΝ, ωνος, ὁ, Ion, filius Xuthi, nepos Hellenis; (2) Ionicus. Hinc
Ἴωνες, Ἰώνων, οἱ, Iones, populus Græcus.
Ἰωνὶα, ας, ἡ, violetum, locus ubi nascuntur violæ. Ab *ἴον*.
Ἰωνία, ας, ἡ, Ionia, regio. Ab Ἴων.
Ἰωνίζω, Iones æmulor, Iones sequor:
Ἰωνικὸς, ἡ, ὸν, qui Ionum est, Ionum proprius, Ionicus. Ab eod.
Ἰωνικῶς, *adv.* Ionice, Ionum more, id est delicate, molliter; *ap. Aristoph.* quod Ionum mollities et luxuries in proverbium abierit.
Ἰωνὶς, ίδος, ἡ, Ionica. Ab Ἴων.
Ἰωξὶς, persecutio, hostilis infestatio.
Ἴωρος, ου, ὁ, locus montanus; (2) mons; (3) vestibulum domus; (4) vestibuli seu domus custos. Ab *ἔρος, custos*.
Ἰῶτα, τὸ, Iota. Nomen lit. Gr. *ἄκλιτον*.
Ἰὼτακισμὸς, ῦ, τὸ, vitium cum iota super justum extenditur, *Diom.* qu. ab *ἰωτακίζω*.
Ἰωτογραφέω, per *ἰῶτα* scribo, opp. per diphthongum *ει*. Vox Gramm.
Ἰωχμὸς, ῦ, ὁ, persecutio, hostilis infestatio. Pro *διωχμὸς*, a *διώκω*.
ΙΩΨ, ἴωπος, ὁ, iops, piscis nomen.

K

K, Decima litera Græcorum, quæ *κάππα* dicitur, et nomen habet ab Hebræorum Caph; (2) in numeris valet *viginti*, et cum lineola inferne posita (,κ) *viginti millia*.
Καβαίνων, Laconice pro *καταβαίνων*, descendens. Ἀνὲ' ἰσ' ἄνθη καβαίνων, *Alemanic. apud Hephæst.* 44.
Κάβαισος, vorax qui satiari nequit. A *κάβος*.
ΚΑΒΑΛΛΗΣ, ου, ὁ, caballus, equus clitellarius, *Hes.*
Καβάλλω, pro *καταβάλλω*, *Hom.*
Κάββαλε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* vel *Poet.* pro *κατέβαλε*, a *καταβάλλω*. Unde
Καββαλικιὲς, ὴ, ὲν, luctandi, dejiciendi peritus, bonus luctator.
Καββὰς, a. 2. part. act. *Poet.* pro *καταβὰς*, a *καταβαίνω*, Laconice. Ἀχιλλεὺς χαμαὶ καββὰς ἀφ' ἁρμάτων, *Pindar. Nem.* 6, 87.
Καβειριάζομαι, Cabirorum ritus sequor, celebro.
Καβειρικὸς, ἡ, ὸν, Corybanticus, a Cabiris fieri, cani solitus.
Κάβειροι, οἱ, iidem qui Corybantes. *Fœm.* καβειρίδες.
Κάβη, ης, ἡ, cibus, *Suid.* quasi a *κάπτειν, edere*.
Κάβηξ, ηκος, ὁ, vel *κάβαξ*, larus, avis vorax; (2) versutus, vafer, *L. Gr.* Ab eod.
ΚΑ'ΒΟΣ, ου, ὁ, mensuræ frumentaceæ genus.
Καγαθοῖς, *et bonis*, pro ᾗ *ἀγαθοῖς*.
Κάγγονυ, ad genu, *Il.* 20, 458. *Æol.* pro *κατὰ γόνυ*.
ΚΑ'ΓΚΑΜΟΝ, ου, τὸ, cancamum, lacryma ligni Arabici.
Κάγκανον, τὸ, herba quædam.
Κάγκανος, ον, aridus; ξύλα *κάγκανα*, *Hom.* τὰ *κάγκανα* etiam *subst.* A *καγκαίνω*.
ΚΑΓΧΑ'ΖΩ, fut. *άσω*, cachinnor, convitior. Κεγχάζων μιθ' ἑτέρῳ πανίῳ, *Arist. Conc.* 846. Πάντων καγχαζόντων γλώσσαις βαρυάλγητα, *Soph. Aj.* 199.
ΚΑΓΧΑΙ'ΝΩ, calefacio, arefacio, *Hes.*
Καγχαλάω, ῶ, cachinnor, rideo; (2) exsulto, gaudeo; *καγχαλόων*, pro *καγχαλῶν*, *Il.* 6, 514. A *καγχάζω*.
Καγχαλόωσι, *exsultent*, 3. pl. præs. conj.
Καγχανιὸς, τὰ, τὸν, aridus, *Man.* A *καγχαίνω*.
Καγχασμὸς, ῦ, ὁ, cachinnatio, risus effusus. A *καγχάζω*.
Καγχαστὴς, οῦ, ὁ, qui effusius ridet. Ab eod.
Καγχαστικὸς, ἡ, ὸν, idem et ab eod.
Καγχρὶδιας, ου, ὁ, ut *καγχρὶδιας ἄρτος*, panis hordeaceus; alias *καγχρυδίας*.
Κάγχρυς, seu *κάγχρυ*, roris marini fructus, *Dioscor.* Etiam sine *γ*.
Κάγχρυς, αἱ, hordea, hordei farina; alias *κάχρυς*. A *κάγχρυσις, contr.*
Κάγω, *et ego*, Att. pro ᾗ ἐγώ.
Κάδδ' ἔβαλεν, *prostravit vero*, pro *κατὰ δὲ ἔβαλε*, seu *κατέβαλε δέ*. Κάδδ' ἐν Ἀθήναις ἵδρυ, pro *καθίδρυσε*, et Athenis collocavit, *Il.* 2, 549.
Καδδὲ, *secundum vero*, *Poet.* pro *κατὰ δέ*.
Καδδίπτει, 3. sing. a. 2. ind. act. *Æol.* pro *κατίπτει δὲ*, a *καταπίπτω, decido*.
Κάδδος, καδδίον, καδδίσκος· vide *κάδος*, *κάδιον*, *καδίσκος*.
Καδδραθέτην, 3. dual. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro *κατεδραθέτην*, a *καταδαρθάνω*.
Καδδύναμιν, *pro viribus*, *secundum potentiam*, *Dor.* pro *κατὰ δύναμιν*.
Καδδῦσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro *καταδῦσαι*, a *καταδύω*.
Κάδει, pro *καὶ ἴδει*, *Soph.*
Καδίον, ου, τὸ, parvus cadus, sitella; (2) pera. A *κάδος*.
Καδισκος, ου, ὁ, idem. Ab eod.
Καδμεία, seu *-μία*, ας, ἡ, lapis ærosus; (2) medicamentum metallicum.
ΚΑ'ΔΟΣ, ου, ὁ, cadus, dolium, vas vinarium, situla; (2) sitella suffragiorum. Κάδδος καλεῖται τὸ ἄγγεῖον εἰς ὃ τὰς ἀπομαγδαλίας ἐμβάλλουσι, *Plut. in Lysiæ.* c. 12.
Καδοποιὸς, οῦ, ὁ, cadorum fabricator.
ΚΑΔΥ'ΤΑΣ, ου, ὁ, herbula Syriaca arboribus et spinis se circumvolvens.
Καεὶς, *deustus*, a. 2. part. pass. verbi *καίω*.
ΚΑ'ΖΩ, fut. *κάσω*, orno, exorno, decoro, excolo, instruo. Unde usitatum *apud Poet.* κεκασμένος, ornatus, perfect. part. pass. ἐκέκασσο, plusq. p. pass. ornatus erat. Ἐκέκασσο ἐγχείῃ, *Il.* 2, 530. καλλεῖ, *Ib.* 13, 432. ἱπποσύνῃ, 23, 219. ὅλῳ, πλέτῳ, *Ibid.* 24, 536. μαντοσύνῃ, *Odyss.* 9, 509.
Κάῃ, 3. sing. a. 2. conj. act. verbi *καίω*.
Καήσομαι, *ardebo*, fut. 1. ind. pass. verbi ejusd.
Καθὰ, *adv.* velut, sicut. Ex *κατὰ* et *ἅ*.
Καθαγιάζω, f. *άσω*, consecro; (2) cremo.
Καθαγίζω, f. *ίσω*, consecro; (2) solvo justa; perago exsequias; (3) adoleo, cremo, uro. Καθαγίζειν τὸ σῶμα τινὸς, *Plut.* Ex *κατὰ* et *ἅγος, res sacra*: metaphorice, devoro. Ὅσων σαρέαγματα κύνες καθήγισαν, quorum corpora laniata canes devorarunt, *Soph. Antig.* 1881. (1) φάρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε, age, ego sacrificabo hanc hostiam, *Aristoph. Lysist.* 238. Ἤν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν δύῃ, νήπτη κυρὲς καθαγίζειν, si quis Neptuno pecudem sacrificet, is anati triticum consecret, *Id. Av.* 566. Hinc
Καθαγισμὸς, οῦ, ὁ, consecratio; (2) parentatio, parentalia.
Καθαγνίζω, fut. *ίσω*, purifico; (2) expio. Πυρὶ καθάγνισαι δίμας, *Eur. Or.* 40.
Καθαιμακτὸς, ὴ, ὸν ᾗ ἡ, valde cruentatus. A
Καθαιμάσσω, fut. *άξω*, cruento. Σκήπτρῳ ἓλ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα, *Eur. Andr.* 588.
Καθαιματόω, ῶ, fut. *ώσω*, idem. Καθαιματώσει βωμὸν, *Aristoph. Thesm.* 702.
Καθαιμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, cruentus. Ex *κατὰ* et *αἷμα*.
Καθαίρεσις, εως, ἡ, destructio, demolitio; etiam *tropice*, (2) cædes. A *καθαιρέω*.
Καθαιρετέος, ία, ον, evertendus. Ab eod.
Καθαιρέτης, ου, ὁ, eversor, vastator; etiam *tropice*, (2) interfector. Ab eod.
Καθαιρετικὸς, ἡ, ὸν, evertendi sive minuendi vim habens. Ab eod.
Καθαιρέω, ῶ, detraho, everto, destruo; *proprie* et *Metaph.* (2) victum interficio; (3) cohibeo, comprimo; (4) extenuo, deprimo; καθελὼν, a. 2. inf. deducere, dejicere, minuere; part. καθελὼν, qui minuit, &c. καθαιρέομαι, οῦμαι, dejicior, evertor, imminuor; καθαιρεθεὶς, a. 1. part. depositus, dejectus, &c. Καθαιρεῖν τὰς σήλας, rescindere, *Dem.* τὸ ἀξίωμα, *Plut.* ψήφισμα, *Idem.* Καθαιρεῖσθαι, *Act.* 19, 27. (1) ἡ μοῖρα τὸν φύσαντά μι καθεῖλεν Αἴδῃ θανασίμῳ οἰκήτορας, (*subintell.* εἰς οἰκήτορας,) *Soph. Aj.* 516.
ΚΑΘΑΙ'ΡΩ, fut. *ερῶ*, p. *ἄρκα*, purgo, mundo; (2) lustro, expio; (3) flagris cædo; a. 1. ἐκαθήρα, purgavi; pass. ἐκαθάρθην· part. καθαρθεὶς, purgatus. Καθαίρειν καθάρσιον, *Plat.* Ὁμήρῳ γῆ καθαίρεται, *Aristot.*
Καθάλλομαι, f. καθαλοῦμαι, desilio. Καθάλλεσθαι ἀπ' ὀχεῶν, *Xen.* Καὶ καθαλόμενοί τινες ἀνέῳξαν τῷ Σκιπίωνι τὰς πύλας, *Appian. de Rebus Hispan.* 446.
Καθαλμὸς, ὁς, ὁ ᾗ ἡ, aliquantum salsus; (2) salsus, *Nicand.* Ex *κατὰ* et *ἅλμη, salsugo*.
Καθαλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, sale conspersus; (2) subsalsus. Ex iisd.
Καθαμαξεύω, Ex *κατὰ* et *ἁμαξεύω*, plaustrum per aliquem locum agito. Hinc in usu *καθημαξευμένος* in perf. pass. tritus, trivialis; καθαμαξευθεὶν, a. 1. pass. tritum.

Καθαμέριος, *Dor.* pro καθημέριος, quotidianus. Οἶνα ἃ καθαμέριον τάζις, vitis quæ quotidianum exstillas potum, *Eurip. Phœn.* 236.

Κάθαμμα, ατος, τὸ, vinculum, nodus. Κάθαμμα λύσιν λόγω, dissolvere nodum hujus argumenti, *Eurip. Hippol.* 671. Ab ἅπτω.

Καθαμμίζω, f. ίσω, arena obruo. Ex ἄμμος.

Καθάπαν, pro καθ' ἅπαν, *adv.* omnino, in universum.

Καθάπαξ, *adv.* omnino, prorsus

Καθάπερ, *adv.* sicut, veluti, quasi.

Καθαπερανεὶ, idem.

Καθαπερεὶ, idem.

Καθαπλόω, ῶ, fut. ώσω, explico, expando.

Καθάπτε, *adv.* simul, vero, *Strab.* 7.

Καθάπτεσθαι, præs. inf. med. v. καθάπτομαι.

Καθαπτικὸς, ἡ, όν, invectivus, mordax, lacessendi vim habens. A

Καθάπτομαι, attingo, tango; (2) impeto, pungo, mordeo, lacesso; (3) manus injicio, invado; f. καθάψομαι· aor. 1. καθηψάμην, καθήψω, tetigisti, pupugisti. Καθηψάμην τυραννίδος, *Plut.*

Καθαπτὸς, ἡ, όν, ligatus, adstrictus, inductus. A

Καθάπτω, apto, annecto, necto, alligo; a. 1. καθῆψα. *S ph. Trach.* 1068. Ex κατὰ et ἅπτω, *necto.*

Καθάριος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, mundus, munditiei studiosus et servans. A καθαίρω.

Καθαριότης, ητος, ἡ, mundities. A præc.

Καθαριόω, fut. ώσω, purgo; (2) sum purus Καθαριοῦν τῶν τοιούτων τὴν πόλιν, *Plut.* A καθαρὸς.

Καθάρθαι, perf. inf. pass. *Ion.* pro κεκαθάρθαι, a καθαίρω.

Καθαρεῖ, 3. sing. fut. 1. ind. act. *Att.* pro καθαρίσει, a

Καθαρίζω, fut. ίσω, purgo, purifico, mundo. Τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν, *Act.* 15, 19. Οὐχὶ οἱ δίκα ἐκαθαρίσθησαν; *Luc.* 17, 17. A καθαρὸς.

Καθάριος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, mundus, munditiem servans, delicatus, *Ph.* Ab eod.

Καθαριότης, ητος, ἡ, mundities, puritas.

Καθαρίσῃ, 3. sing. a. 1. conj. act. v. καθαρίζω.

Καθαρίσθητι, 2. sing. a 1. imperat. pass.

Καθαρισμὸς, ῦ, ὁ, purificatio, purgatio; (2) expiatio, piaculum. A καθαρίζω.

Καθαρίως, *adv.* munde, munditiem servando; (2) eleganter; (3) bona fide, nihil mentiendo. A καθάριος.

Κάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum. Hinc τὰ καθάρματα, ων, homines viles et abjecti; (2) sacri et piaculares. A καθαίρω.

Καθαρμόζω, f. όσω, adapto, compono. Βρόχον λευκῷ καθαρμόζουσα δέρᾳ, *Eur. Hipp.* 774.

Καθαρμὸς, ῦ, ὁ, purgatio, lustratio. A καθαίρω.

Καθαροποιέω, ῶ, fut. ήσω, purifico, purgo.

Καθαρὸς, ᾱ, ρὸν, purus, mundus, nitidus, sincerus, merus, candidus; (2) impermixtus, simplex; (3) qui se non contaminavit scelere; (4) expeditus, nullis obstaculis impeditus; (5) præstans, excellens; ἄρτος καθαρὸς, purior panis *Gl. V.* siligineus. Ἐν καθαρῷ, blande, placide. Κατύχομαι ἐν καθαρῷ βῆναι, *Soph. Œd. Col.* 1575. Οὐκέτι γὰρ καθαρὰν φρέν' ἔχω, mente turbor; nam καθαρὸς significat tranquillus, *Eurip. Hippol.* 1120. A καθαίρω.

Καθαρότης, ητος, ἡ, puritas, nitor, mundities; (2) puritas, innocentia. A καθαρὸς.

Καθαρπάζω, fut άσω, corripio. Ἔκ τι δ ξιᾶς ξίφη καθαρπάζουσιν ἐξαιρήμενοι, *Eurip. Andr.* 813.

Καθάρσιον, ᾱ, τὸ, sc. ἱερῖον, expiatio, lustratio, piaculum; καθάρσια, sacra expiatoria, piacula. A κάθαρσις. Unde

Καθάρσιος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, lustralis, expiatorius. Πῦρ καθάρσιον, *Eurip. Iphig. in Aul.* 1111.

Κάθαρσις, εως, ἡ, purgatio; (2) expiatio, lustratio. A καθαίρω.

Καθαρτέον, *adv. posit.* purgandum. Ab eod.

Καθαρτὴρ, ῆρος, ὁ, purgator; (2) lustrator, expiator. Ab eod.

Καθαρτήριος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, purgandi vim habens, expiativus. Hinc τὸ καθαρτήρια, ων, purgationes, et τὸ πῦρ τὸ καθαρτήριον, ignis purgatorius. Ab eod.

Καθαρτὴς, ῆ, ὁ, purgator; (2) expiator, lustrator. Σὺ γὰρ ἔρχομαι καθαρτής, venio enim ut te expiem, *Soph. Elect.* 69. Ab eod.

Καθαρτικὸς, ἡ, όν, purgandi vim habens; (2) lustralis. A κυθαίρω.

Καθαρύλλος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, Dim. a καθαρὸς· ἄρτοι τῶν καθαρύλλων, *Alexis*, panis purior. Vid. καθαρὸς.

Καθαρῶ, gen. sing. *Dor.* pro καθαρῆ.

Καθαρῶς, *adv.* pure, nitide; (2) dilucide, manifeste; (3) pura mente, candide, sincere; (4) prorsus, omnino.

Καθαυαίνω, f. ανῶ, arefacio, sicco.

Καθαυτὸν, *adv.* seorsum; (2) per se; (3) penes se; (4) sua sponte; (5) suo arbitrio; pro κατὰ ἑαυτόν.

Καθεδεῦμαι, f. 1. ind. med verbi καθέζομαι.

Κάθεδρα, ας, ἡ, cathedra, suggestum; (2) sedes, sella, sedile; (3) locus exonerandæ alvo; (4) obsidio; sessio; (6) habitus sedentis.

Καθεδριόομαι, consideo, *Hom.*

Καθέζομαι, sedeo; f. καθεδοῦμαι, sedebo; (2) καθίζεσθαι, etiam castra dicuntur alicubi aliquandiu manentia: *dicitur* (3) de supplicibus qui ad aram confugerunt; (4) de meretricibus quæ in cella se prostituunt. Ἐπὶ δ' ἐπὶ ζυγοῖς καθέζετ' ἀρχῆς, *Eur. Ph.* 75. ἐς τὸ Ἡραῖον, *Thuc.*

Καθείατο, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* ἐκάθηντο, a κάθημαι.

Καθεικέναι, perf. inf. act. verbi καθίημι.

Καθεῖλον, aor. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, pro καθεῖλα.

Καθειμένος, perf. part. pass. verbi καθίημι.

Καθειμένως, *adv.* remisse, parce, demisse.

Καθεῖναι, aor. 2. inf. act. verbi καθίημι.

Καθεῖντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. v. ejusd.

Καθειργνύμι, et καθειργνύω, coerceo, cohibeo. Καθείργνυντο εἰς οἴκημα, *Plut.* A

Καθείργω, f. ξω, idem; a. 1. καθεῖρξα· perf part. pass. καθειργμένος. Εἶτα δὴ, αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφίου τροχγύλον, *Aristoph. Nub.* 749.

Καθείρκται, 3. sing. perf. ind. pass.

Κάθειρξις, εως, ἡ, prohibitio, coercitio, custodia carceris. A κυθείργω.

Καθεῖς, unusquisque sigillatim, unus post alium. Ex κατὰ et εἷς, *unus.*

Καθεῖς, aor. 2. part. act. verbi καθίημι.

Καθεῖσεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. a καθέζω.

Καθεισήκεισαν, 3. pl. plusq. perf. ind. act. verbi καθίημι.

Καθεῖτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi καθίημι.

Καθεκάστην, pro καθ' ἑκάστην, scil. ἡμέραν, quotidie, indies; καθέκαστον, pro καθ' ἕκαστον, singulatim.

Καθεκούσιος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, voluntarius.

Καθεκτέον, *adv. posit.* retinendum est. A κατέχω.

Καθεκτικὸς, ἡ, όν, continens, retinens. A

Καθεκτὸς, ἡ, όν, qui contineri aut detineri potest; (2) qui fieri potest. A κατέχω.

Καθεκτῶς, *adv.* ita ut contineri vel retineri queat.

Καθέλῃς, 2. sing. aor. 2. conj. act. v. καθαιρέω, pro καθέλω.

Καθελκυσμὸς, ῦ, ὁ, detractio. A

Καθελκύω, f. ύσω, detraho.

Καθέλκω, f. ξω, idem; καθέλκειν et καθελκύσαι τὰς ναῦς, naves in mare deducere. Ναῦς δὴ καθέλκειν τῷ πίνητι μὶν δοκεῖ, *Aristoph. Conc.* 97. τὰς τριήρεις, *Dem.*

Καθελῶ, f. 2 ind act. verbi καθαιρέω.

Κάθεμα, ατος, τὸ, monile e variis gemmis in pectus mulierum descendens, ornamentum collare. Ex καθίημι, *demitto.*

Καθέμενος, aor. 2. part. med. verbi καθίημι.

Καθένυμι, vestio, *Hom.*

Καθεξῆς, *adv.* ordine, deinceps.

Κάθεξις, εως, ἡ, retentio, conservatio; (2) detentio. A κατέχω.

Καθέξω, f. 1. ind. act. verbi κατέχω.

Κάθεο, 2. sing. aor. 2. imperat. med. *Ion.* pro κάθεσο, a καθίημι.

Καθέρματα, τὰ, monilia; στειραχήλια, ornamenta, *Anac.* Vid. *Thes. Gr. P.*

Καθερπύζω, f. ύσω, irrepo, serpo. Καθερπύσαντες ἀπὸ τῶν τειχῶν, *Jos.*

Καθέρπω, idem; (2) serpendo descendo, *item* descendo.

Κάθες, 2. sing. aor. 2. imperat. act. verbi καθίημι.

Κάθεσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi ejusd.

Κάθεσις, εως, ἡ, sedes, domicilium, diversorium; (2) demissio, dejectio; (3) immissio, subornatio; (4) insectatio. A καθίζω, vel καθίημι.

Καθεσμὸς, ῦ, ὁ, consessus, sedes. A καθίζομαι.

Καθέσσαντο, *collocarunt*, 3 plur. aor. 1. ind. med. *Poet.* pro καθέσαντο, a καθίζω.

Καθεσταμένος, perf. part pass. verbi καθίστημι.

Καθέστηκα, *constitui*, perf. ind. act.

Καθεστηκότες, οἱ, virilem ætatem agentes, maturam et gravem; (2) καθεστηκότα, stata, certa, fixa; *item*, bene constituta:

Καθεστηκότως, *adv.* composite, rite, decenter, animo composito et moderato. A καθίστημι.

Καθεστήκω, consto, persto, constanter permaneo, ut hinc sit f. 1. καθεστήξω, καθεστήξει, constabit.

Καθεστῶτα, ων, τὰ, status præsens; pro καθεστηκότα. A καθίστημι, *constituo.*

Καθετὴρ, ῆρος, ὁ, immissor. Instrumentum chirurgicum vesicarium; (2) linteamentum tortum quod ulceribus immittitur; (3) redimiculum, *Ph.* A καθίημι. Hinc

Καθετηρισμὸς, ῦ, ὁ, operatio per catheterem.

Καθέτης, ᾱ, ὁ, perpendiculum, *Ph.*

Καθέτος, ᾱ, ὁ, qui demittitur. A καθίημι.

Κάθετος, ᾱ, ἡ, sc. γραμμη, perpendiculum, linea perpendicularis; (2) altitudo rectis lineis subjecta, perpendiculariter ardua; (3) linea piscatoria, hamus, rete. Ab eod.

Καθεύδω, f. καθευδήσω, cubare, decumbere dormiendi causa. Ἕνθα κάθευδ' ἀναξάς, *Il.* 1, 611. Sic interpretor cum *Eustathio*, nam *Homerus* Il. 2, 2, dicit Jovem dormire nequisse. Δία δ' οὐκ ἔχε ὕπνος ἄνωγε; (2) cum muliere rem habeo; imperf. καθεύδον. Οὐδ' ἄνηρ παρ' ἐμοὶ καθεύδειν, *Aristoph. Thesm.* 486.

Καθεύρημα, ατος, τὸ, inventum.

Καθευρίσκω, invenio.

Κάθεφθος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, probe coctus. Epith. auri obryzi. Ex κατὰ et ἕψω.

Καθεψέω, ῶ, fut. ήσω, decoquo; (2) mollio, frango. Hinc

Καθέψησις, εως, ἡ, decoctio.

Καθεψιάομαι, ωμαι, scommatis incesso, illudo.

Καθέψω, idem et ex iisd.

Κάθῃ, 2. sing. præs. ind. med. *Att.* pro κάθησαι, a κάθημαι.

Καθηβάω, ῶ, idem quod simplex ἡβάω.

Καθηγεμονικὸς, ἡ, όν, ad præeundum et præcipiendum aptus. A

Καθηγεμὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, dux viæ; (2) auctor, suasor; (3) præceptor. A

Καθηγέομαι, ήμαι, f. ήσομαι, dux sum, præeo, instituo, doceo, induco. Καθηγήσατο δὲ Καίσαρος ὁ Ἀθηνόδωρος, præceptor fuit, *Strab.* τῷ πολιτεύματος, rempublicam administrabat, *Plut.* Τὸν δ' ὧν φαλλὸν τὸν τῷ Διονύσῳ πεμπόμενον Μιλήσιος ἐγὼ ὁ πατηγησάμενος, phallum qui in pompa Bacchi exhibetur, Melampus induxit, *Herodot.* 2, 49. Hinc

Καθηγητὴς, ῆ, ὁ, dux viæ; (2) institutor, præceptor, doctor, monitor:

Καθηγουμένη, ης, ἡ, præfecta monasterii, abbatissa. Ab eod.

Καθηγούμενος, ᾱ, ὁ, præfectus monasterii, abbas.

Καθηδύνω, suave reddo.

Καθηδυπαθίω, ῶ, fut. ήσω, per voluntatem et luxum absumo. Τὰς τῷ πολέμῳ καιρὸς καθηδυπαθῶν, *Luc.* Ἀναλίσκειν ϗ καθηδυπαθῶν τὸ

τὸ πολυτελίσατον ἀνάλωμα τὸν χρόνον, *Plut. in Anton.* 28.

Καθῆκα, aor. 1. ind. act. verbi *καθίημι*.

Καθῆκον, οντος, τὸ, conveniens, decens; (2) officium. A *καθήκω*.

Καθηκόντως, *adv.* ita ut officium postulat, convenienter, decenter, rite. A *καθῆκον*.

Καθήκω, convenio, pertineo. Hinc *καθήκει μοὶ*, *impers.* convenit mihi, consentaneum est mihi; officii mei est, partium mearum est, *item*, meum est, τὰ *καθήκοντά μοι* mea, simpliciter, aptus sum, *item* appropinquo.

Καθηλόω, ῶ, fut. *ώσω*, defigo clavis, configo. Hinc

Καθήλωσις, εως, ἡ, defixio quæ fit clavis.

Καθηλωτὴς, οῦ, ὁ, qui clavo defigit.

Κάθημα, ατος, τὸ, idem quod *κάθισμα*.

Κάθημαι, sedeo; (2) moneo; (3) desideo; (4) habito; (5) insideo et obsideo; (6) castra metor; (7) occupor aliqua in re. **Καθῆσθαι ἐπὶ τῶν ἵππων**, *Xen.* πρὸς τὸ πῦρ, *Aristoph.* ἐπὶ ταῖσι Θύραις, *Id.* χάμαι, *Id.*

Καθημαξευμένως, *adv.* trito modo. A *καθαμαξεύω*.

Καθημέραν, *adv.* in dies, quotidie. Ex *κατὰ* et *ἡμέρα*.

Καθημερινὸς, ἡ, ὸν, quotidianus, diurnus: **Καθημέριος**, ία, ιον, idem et ex iisd. Μοῖρα *καθημερία*, hujus diei fatum, *Soph. Elect.* 1414.

Καθημερόβιος, ος, ὁ ϗ ἡ, in diem vivens, præsentibus contentus, minime solicitus de futuris. Ex *κατὰ*, *ἡμέρα*, et *βίος*, *vita*.

Καθημένος, aor. 1. part. med.

Κάθησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi *καθαίρω*.

Καθηρέθην, a. 1. ind. pass. *per Systolen* pro *καθηρέθην*, a *καθαιρέω*.

Καθῆντο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass.

Καθῆσθαι, præs. inf. verbi *κάθημαι*.

Κάθησο, *sede*, 2. sing. præs. imperat. med.

Καθήσομαι, *sedebo*, f. 1. indic. med.

Καθῆso, 3. sing. imperf. ind. *Ion.* et *Poet.* pro *ἐκάθητο*.

Καθῆψιν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum *ν ἐφελκ.* pro *καθῆψε*, a *καθάπτω*.

Καθίγνυμαι vid. *καθίννυμαι*.

Καθιδρόω, ῶ, desudo; (2) madefacio sudore.

Καθίδρυμα, ατος, τὸ, delubrum, ara, statua, *Phil.* pulvinar, *Ph.* A *καθιδρύω*.

Καθιδρυθέντες, nom. pl. aor. 1. part. pass. v. *καθιδρύνω*.

Καθιδρύνω, idem quod *καθιδρύω*.

Καθίδρυσις, εως, ἡ, dedicatio. A

Καθιδρύω, f. *ύσω*, colloco; (2) fundo, instituo, constituo, erigo; (3) dedico, consecro. Ἐν γὰρ τοῖς τιμιωτέροις, τὸ τιμιώτερόν *καθίδρυκεν* ἡ φύσις, *Aristot.*

Καθίδρωs, ὁ ϗ ἡ, *Suid.* lassus usque ad sudorem; (2) perfusus sudore.

Καθίει, 3 sing. imperf. ind. act. *contr.* pro *καθίετ*, a *καθίημι*.

Καθίεμαι. Vide *καθίημι*.

Καθιερεύω, f. *ύσω*, sacrifico, sacris operor; (2) dedico, consecro.

Καθιερευγείν, et ῦμαι, idem.

Καθιερόω, ῶ, f. *ώσω*, consecro, devoveo. Τῷ Θιῷ τὴν δεκάτην, *Plut.*

Καθιερωτία, consecranda.

Καθίερωσις, εως, ἡ, consecratio, dedicatio, devotio. A *καθιερόω*.

Καθίησαν, 3. pl. imperf. ind. act. verbi *καθίημι*.

Καθιζάνω, sedeo, insideo, resideo; (2) constituo. Ἐφ' ἅπαντα βλαστήματα *καθιζάνειν*, *Isocr.*

Καθίζει, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* pro *καθίζω*, a *καθίζω*.

Καθίζεσαν, acc. sing. part. præs. f. g.

Καθίζησις, ἡ, sessio, collocatio.

Καθίζω, f. *ίσω*, sedere jubeo, colloco; (2) constituo, velut in insidiis, &c. (3) prostituo, sc. feminam; (4) *dicitur tamen et neutraliter*, ut *in med.* *καθίζομαι*, sedeo; *unde* (1) de supplicibus: (2) de meretricibus in lupanari; (3) de saltatoribus scenicis, cum contumeliæ causa coguntur inter spectatores sedere; (4) de judicibus, qui sedere coguntur; (5) de exercitu, sedente ad urbem; (6) de navi sidente. In quorum tamen nonnullis medium usitatius est, *Ern.* Κάθιζι τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα, *Aristoph. Nub.* 253. Στίνει ἦν μὴ ἐπὶ τῇ πρώτῃ *καθίζηται* ξύλῳ, *Idem, Vesp.* 90.

Καθίημι, demitto, submitto; (2) immitto; *καθιεὶς*, demittens; *καθεὶς*, in aor. 2. qui demisit; *καθίναι*, demittere; *καθῆκα*, demisi; perf. *Poet.* *καθίεικα*· part. perf. pass. *καθειμένος*, demissus, dejectus; et de barba, promissus, *promissaque barba*, Virg. *Καθίημι τὸν πωγῶνα*, τὸ ἱμάτιον, βοστρύχους.

Καθίκτο, *contigisti*, 2. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro *καθίκτσο*, a *καθικνέομαι*.

Καθικετεύω, f. *εύσω*, supplico; (2) submittendo me alicui capto gratiam ejus, *Ern.*

Καθικνέομαι, οῦμαι, f. ἰξόμαι, contingo, adsequor, pervenio. *Cum genitivo personæ*, ferio, percutio. Μίσον *κάρα διπλοῖς κέντροισί μὲ καθίκτο*· ubi constructio est *Καθίκτό με διπλοῖς κέντρωσι* (κατὰ) *μέσον κάρα*, *Soph. Œd. Tyr.* 809. Κονδύλῳ *καθικόμενος αὐτῷ*, inflicto ei colapho, *Plutar. in Alcib.*

Καθιλαρύνω, exhilaro, placo.

Καθιμάω, ῶ, fut. *ήσω*, funem demitto; (2) demitto. *Arist. Vesp.* 378. Hinc

Καθίμησις, εως, ἡ, demissio per funem.

Καθίννυμαι, insideo, desideo, collocor, *ap. Hipp.* Al. *καθίγνυμαι*, quod vitiosum putatur, *Ern.*

Καθίσας, aor. 1. part. act. *Dor.* pro *καθίσας*, a *καθίζω*.

Καθίζη, 3. sing. aor. 1. conj. act.

Καθίζω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro *καθίσω*.

Καθίημαι, f. 1. ind. med. *Att.* pro *καθίσομαι*.

Καθιππάζομαι, fut. *άσομαι*, equo decurro; (2) in equo, vel cum equitatu incurso. Καθιππάζεσθαι τῆς φιλοσοφίας, se exercere in, *Laert.*

Καθίππευσις, εως, ἡ, invasio et incursio quæ fit in equo; (3) adequitatio. A

Καθιππεύω, f. *εύσω*, perequito, equo decurro; (2) equitatu adorior. (2) τί δ'; εἰ *καθιππεύσαιμεν* Ἀργείων στρατόν; *Eurip. Phœn.* 739.

Καθιππόχρατέω, ῶ, f. ήσω, equis seu equestribus copiis vinco.

Καθιππότροφέω, ῶ, fut. ήσω, alendis equis insumo.

Καθίπταμαι, vel *καθίπτημι*, fut. *πτήσομαι*, devolo.

Καθίσας, aor. 1. part. act. verbi *καθίζω*.

Καθίσατι, 2. pl. aor. 1. imperat. act.

Καθίσαι, 3. sing. f. 1. ind. act.

Καθίσῃ, 3 sing a. 1. conj. act.

Κάθισις, εως, ἡ, sessio, sessus. A *καθίζω*.

Κάθισμα, ατος, τὸ, sessio; (2) sedile, sella.

Καθίσα, 2. sing. præs. imperat. act. *per Apoc.* pro *καθίσαθι*, a *καθίσημι*.

Καθισάνω, et *καθισάω*, ῶ, fut. *καθισήσω*, idem quod

Καθίσημι, in præs. fut. aor. 1. constituo; (2) instituo; (3) colloco; (4) efficio, reddo; (5) compono, ordino; (6) paco, in tranquillum statum redigo, *omninoque* (7) bene constituo, firmo. At in aor. 2. perf. *pass.* dicitur *καθισηκότα*, mores, *item* res bene constitutæ; ἡλικία *καθισηκυῖα*, ætas integra, qualis est militaris media; ὁ *καθισηκὼς*, qui non sana mente est; *καθίσαμαι*, fio, sum. Ὅθεν τύραννος τῆνδε γῆς *καθίσαται*, *Eur. Ph.* 51. Πανταχῆ φυλακαὶ *καθισήκασι*, *Aristoph. Av.* 1166. Κατασήσω σ' ἐγὼ τύραννον, *Ibid.* 1678.

Καθιστήριον, ου, τὸ, sella. A *καθίζω*.

Καθίστησι, 3. sing. præs. ind. act.

Καθιστῶσα, præs. part. act. f. g. *contr.* pro *καθιστάουσα*, a *καθιστάω*.

Καθὸ, *adv.* sicut; (2) in quantum, quatenus. Ex *κατὰ* et ὅ, *quod*.

Καθοδηγέω, ῶ, fut. *ήσω*, dux viæ sum, deduco:

Καθοδηγία, ας, ἡ, viæ deductio. A

Καθοδηγὸς, ὸν, ὁ, dux viæ seu itineris.

Κάθοδος, ου, ἡ, descensus, migratio ex aliquo loco; (2) reditus, plerumque exulum in patriam, aut restitutio in regnum.

Καθολικὸς, ἡ, ὸν, universalis, perpetuus.

Καθολικῶς, *adv.* universe, in universum.

Καθολκὴ, ἡ, detractio seu deductio. *Steph.*

Καθόλου, *adv.* prorsus, omnino, penitus, in universum, in summa. Ex *κατὰ* et ὅλος.

Καθομαλίζω, f. *ίσω*, complano; (2) a ferocia in mansuetudinem redigo. Ex ὁμαλὲς.

Καθομηρίζω, idem quod simplex ὁμηρίζω, *Homerice induco, Homericis versibus describo.*

Καθομιλέω, ῶ, f. ήσω, *cum dat.* consuetudinem seu commercium habeo; (2) *cum acc.* alloquor, colloquor, alloquendo erigo, recreo, persuadeo, muto sententiam alicujus disputando, &c. et *in pass.* in consuetudinem, proverbium abeo. Καθωμιλημένος, vulgaris. Καθομιλεῖν τοῖς καιροῖς, *Arist. t.*

Καθομολογέω, ῶ, fut. ήσω, confiteor; (2) paciscor, despondeo. Καθωμολογημένος τὴν ἀδελφὴν αὐτῷ Παχόρῳ, *Plut.*

Καθοπλίζω, fut. *ίσω*, armo; (2) debello, profligo. Καθοπλίζειν τινα ὅπλοις, *Chrys.* Ἰσχυρὸς καθωπλισμένος, *Luc.* 11, 21. (2) τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα, profligato scelere, *Soph. El.* 1087.

Καθόπλισις, εως, ἡ, actio ipsa armandi.

Καθοπλισμὸς, οῦ, ὁ, armatura.

Κάθοπτος, ος, ὁ ϗ ἡ, pro *κάτοπτος*, *Hipp.*

Καθορᾷ, *intuetur*, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro *καθοράει*, a *καθοράω*.

Καθορατικὸς, ἡ, ὸν, perspicax. A

Καθοράω, ῶ, despicio, despecto; (2) perspicio, oculis lustro; (3) animadverto. Ἀτενέσιν ὀφθαλμοῖς ἡμᾶς *καθορῶν*, fixis, *Luc.* Καὶ δὴ *καθορῶ* τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διὸς, *Aristoph. Pac.* 178. Τοῖς ποιήμασι νοήματα *καθορᾶται*, *Rom.* 1, 20.

Καθορίζω, fut. *ίσω*, definio. Hinc

Καθοριστικὸς, ἡ, ὸν, definitivus, perspicuus, certus.

Καθορμίζω, f. *ίσω*, stationem, portum subeo. Καθορμίζειν ἑαυτὸν εἰς ἡσυχίαν, *Plut.* Καθορμισάμενος εἰς τὴν Ἔφεσον, *Thuc.*

Καθόρμιος, ος, ὁ ϗ ἡ, monile.

Καθοσιόω, ῶ, f. ώσω, sanctum reddo; (2) expio; (3) consecro, dico, devoveo; (4) sacrifico, immolo; (5) damno; (6) despondeo. Καθοσιώσας τὴν πόλιν καθαρμοῖς, *Plut.* Ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα ϗ περιθύματα καθοσιώθη, *Aristoph. Plut.* 660. (5) καθοσίωσε τὴν ἀρίστην Εὐτάκτην τῶν αὐτοῦ θυγατέρων, *Joseph. de Bello Jud.* 1, 117.

Καθοσίωσις, εως, ἡ, consecratio; (2) absolutio et condemnatio; (3) crimen læsæ majestatis; (4) desponsatio.

Καθόσον, *adv.* quantum.

Καθότι, *adv.* eo quod. Ex *κατὰ* et ὅ,τι, *quod*.

Κάθου, *demitte*, 2. sing. a. 2. imperat. med. v. *καθίημι*· vel *sede*, a *κάθημαι*.

Καθυβρίζω, fut. *ίσω*, insolenter adficio injuriis, injuria lacesso, dedecore adficio, violentiam offero per meram libidinem. Τοῖς σοῖς ἄχεσιν *καθυβρίζων*, insultans, *Soph. Aj.* 153. Ὡς μή τις αὐτὸς πολιμίων *καθυβρίσῃ*, *Eur. Med.* 1383. Τῷ *καθυβρίζω* valet ὑβρίζω κατὰ τίνος. Τῷ *καθυβρίζειν* δεκτὸς τόδε; id est, κατὰ τίνος δοκεῖς ὑβρίζειν τόδε; quemnam proscindere putas hisce conviciis? *Soph. Œd. Col.* 960.

Καθυγραίνω, madefacio, humecto, irrigo.

Κάθυγρος, ος, ὁ ϗ ἡ, humidus, madidus.

Καθυδριάδες, sc. Νύμφαι, idem quod ὑδριάδες, *Ep.*

Κάθυδρος, ος, ὁ ϗ ἡ, aquis abundans. Ex *κατὰ* et ὕδωρ.

Καθυλακτέω, ῶ, fut. ήσω, oblatro, latro in.

Καθυλίζω, f. *ίσω*, percolo. Ab ὕλη.

Καθυλομανέω, ῶ, frondibus et foliis luxurio, supervacuis frondibus silvesco. Ἔχει γὰρ φύσει καὶ τὸ ἀκόλαστον ἐν ἑαυτῇ, ὅπερ εἰ μὴ καθ' ἡμέραν ἐκκόπτοιτο, ὡς τὰ δένδρα *καθυλομανεῖ*, luxuriatur et sylvescit instar arborum, *Strab. Serm.* 72, 441.

Καθυμνέω, ῶ, fut. ήσω, decanto, celebro.

Καθυπερέχω, supero, vinco. A *κατὰ* et *ὑπερέχω*, idem, superior sum.

Καθυπερηφανέω, insolens, arrogans, sum.

Καθύπερθε, vel *καθύπερθεν*, *adv.* in summo loco, supra. Ex *κατὰ* et *ὕπερθεν*, *supra.*

Καθυπερτερίω, ῶ, f. *ήσω*, præsto, superior sum.

Καθυπέρτερος, *έρα*, *ερον*, superior; (2) præstantior; (3) ditior; (4) elatior. Hinc superl. *καθυπέρτατος*, editissimus, supremus.

Καθυπισχνίομαι, *ᾶμαι*, fut. *νήσομαι*, promitto, polliceo; (2) voveo. *Καθυπίσχετο τῷ Διῷ*, *Nax*

Καθυπνὴς, *έος*, *ὁ ἡ ἤ*, gravi seu alto somno oppressus. Ab *ὕπνος*.

Κάθυπνος, *ε*, *ὁ ἡ ἤ*, idem. Hinc

Καθυπνόω, ῶ, f. *ώσω*, abdormio, somnium capio. Ἵνα δὲ *καθυπνώσεις* ἡδίως, *Xen.*

Καθύπνωσις, *εως*, *ἡ*, dormitio, delapsio in somnum. A præc.

Καθυποβάλλω, subjicio; (2) suggero, admoneo.

Καθυπογράφω, exprimo dicendo, demonstro.

Καθυποδείκνυμι, idem.

Καθυπόκειμαι, subjaceo, suppositus sum, adsum jam in promptu et paratu.

Καθυποκρίνομαι, histrionica actione exprimo; (2) simulo, *ap. Jos.*

Καθύποπτος, *ε*, *ὁ ἡ ἤ*, suspectus.

Καθυποτάσσω, vel *τάττω*, subigo, subjicio.

Καθυπουργέω, f. *ήσω*, ministro.

Καθυστερέω, ῶ, posterior sum, tardius venio; (2) cedo, inferior sum.

Καθυστερίζω, fut. *ίσω*, cunctor, moror.

Καθυφαίνω, intexo, detexo.

Καθυφείς, a. 2. part. act. verbi *καθυφίημι*.

Καθύφισις, *εως*, *ἡ*, prævaricatio. A

Καθυφίημι, submitto, remitto; (2) cedo; (3) prodo causam adversariis; prævaricor; (4) subtraho. Τὸν δὲ *καιρὸν* τῶν πραγμάτων ἰὰν τις ἐκὼν *καθυφῇ*, *Dem.*

Καθυψηλὸς, *ἡ*, *όν*, altus.

Καθύω, compluo. Ex *κατὰ* et *ὕω*, *pluo.*

Καθωραΐζομαι, fut. *ίσομαι*, glorior.

Καθὼς, *adv.* sicut, prout, velut.

Καθώσπερ, *adv.* idem.

ΚΑΙ, *conj.* et, atque, ac; (2) etiam; (3) æque, perinde, sic et; (4) quam, ac; (5) sed, at; (6) nam; (7) aut; (8) igitur; (9) an vero; (10) ponitur et pro relativo pronomine; (11) *post τις vel τι significat* tandem; (12) abundat, *Attice.* Hinc (13) *κἄν* vel *ᾐ ἄν*, etiam, etiamsi, plane; (14) *κἄν εἰ*, quod si; (15) *ᾐ γὰρ*, etenim, et quidem; (16) *καί γε*, quanquam, saltem, atqui; (17) *ᾐ δὴ*, continuo, protinus, ideo, vel *ᾐ δὴ ᾐ*, et quidem, et certe, quin etiam; (18) *ᾐ εἰ*, etsi, etiam si; (19) *ᾐ ἤ*, sive; (20) *ᾐ μάλα*, certe, ita, profecto; (21) *ᾐ μὴν*, enimvero, et vero, et sane, et profecto, porro, cæterum, jam vero, equidem; (22) *ᾐ μὴν ᾐ*, quin etiam; (23) *ᾐ μήν γε*, at saltem, at vero; (24) *καί τοι*, atqui; at; etiam; quamquam; et quidem, et vero; proinde; itaque; et tamen; (25) *καί τοι εἰ*, vel *ἄν*, quod si; (26) *ᾐ γάρ τοι*, etenim; (27) *ᾐ ἤ*, *ᾐ μὴ*, non autem; (28) *ᾐ νὴ δία*, atque adeo; (29) *ᾐ πάλαι*, jam pridem; (30) *καί περ*, quamvis, quamquam; (31) *ᾐ ταῦτα*, idque, præsertim; (32) *ᾐ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα*, atque hæc quidem ita se habent, sed de his hactenus.

ΚΑΙΆΔΑΣ, *ου*, *ὁ*, carcer subterraneus in quem sontes conjiciebantur apud Spartanos, (2) barathrum, sive fossa in quam conjiciebantur apud eosdem cadavera supplicio adfectorum.

Καίγε, *conj.* et quidem.

ΚΑΙΚΙΆΣ, *ου*, *ὁ*, Cæcias, ventus ab ortu æstivo spirans.

Καινία, *ως*, *ἡ*, victoria cæde parta, *Hes.*

Καινίζω, f. *ίσω*, novo; (2) renovo. Καί τι *καινίζει σίγη*, novum quid accidit domi, *Soph. Trach.* 867. A *καινὸς*. Hinc

Καίνισμα, *τὸ*, sc. *τίχνης*, artificium novum, *Man.*

Καινισμὸς, ῦ, *ὁ*, novatio, innovatio.

Καινιστὴς, ῦ, *ὁ*, innovator, *Gl. V.*

Καινοδοξία, *ας*, *ἡ*, studium et amor rerum novarum. Ex *καινὸς* et *δόξα*, *opinio.*

Καινολογία, *ας*, *ἡ*, sermonis novitas, insolentia. Ex *καινὸς* et *λέγος.*

Καινοπαθὴς, *ὶς*, insolens, inauditus, insperatus, in deteriorem partem. Πολλὰ δὲ *πήματα καὶ καινοπαθῆ*, *Soph. Trach.* 1277.

Καινοπηγὴς, *έος*, *ὁ ᾐ ἤ*, novo quodam modo compactus, seu novus. A *πήγνυμι.*

Καινοπήμων, *ον*, qui nova mala expertus est. A *πῆμα.*

Καινοποιέω, ῶ, res novas facio, *item* molior; (2) reficio, novo, innovo aliquid. A *καινοποιὸς*. Hinc

Καινοποιητὴς, ῦ, *ὁ*, novis artificiis utens.

Καινοποιΐα, *ἡ*, res novæ, rerum conversio.

Καινοποιὸς, ῦ, *ὁ ᾐ ἤ*, novator. A *ποιέω.*

Καινοπραγία, *ας*, *ἡ*, rerum novarum designatio. A *πράγος.*

Καινοτρόπια, *ἡ*, novitas moris.

Καινοπρεπίστερος, *adv.* insolentius.

Καινοτρεπὴς, *έος*, *ὁ ᾐ ἤ*, novi moris, insolitus. A *τρέπω.*

Καινοπριτῶς, *adv.* nove, insolenter.

ΚΑΙΝΟΣ, *ἡ*, *όν*, novus; *τὸ καινὸν*, v. gr. *πόλιμ*, Atticis notat vicissitudines belli. Hinc ἐκ *καινῆς*, denuo, de integro.

Καινοσχημάτιστος, *ον*, novo modo formatus, insolens. A *σχηματίζω.*

Καινότραφος, *ον*, novo modo sepultus, (nisi potius est *κενότραφος*, *Etm.*)

Καινότης, *ητος*, *ἡ*, novitas. A *καινὸς.*

Καινοτομέω, ῶ, f. *ήσω*, innovo, res novas facio, molior; (2) metallum aut lapidem excido. A *καινοτόμος.* Hinc

Καινοτόμημα, *ατος*, *τὸ*, innovatio, rerum novatio, novum institutum, novæ opiniones.

Καινοτομία, *ας*, *ἡ*, innovatio; (2) rerum novarum molitio; (3) novitas. A

Καινοτόμος, *ε*, *ὁ ἡ ἤ*, qui novas res molitur; (2) qui novi quid instituit, novitatis studiosus. Ex *καινὸς* et *τέμνω*. Unde,

Καινότομος, *ε*, *ὁ ἡ ἤ*, in quo novæ viæ sectæ et apertæ sunt, novus, insolens.

Καινοτόμως, *adv.* nove, novo quodam more.

Καινοτρόπος, *ον*, novi moris, insolens. Τίς *ὁ καινοτρόπος ἔτος μῦθος κατ' ἰμὰν ἦκεν ἀκοάν*; *Eurip. Dan.* 49. *Καινοτρόπῳ φανέντι καταπλαγέντες*, *Appian. Mith.* 74.

Καινουργέω, ῶ, f. *ήσω*, res novas edo. Τὰ περὶ τὰς ἀνθρώπους *καινουργῆσαι*, *Luc.* A *καινουργὸς.* Hinc

Καινούργημα, *ατος*, *τὸ*, innovatio.

Καινουργία, *ας*, *ἡ*, idem.

Καινουργίζω, f. *ίσω*, idem quod *καινουργέω.*

Καινουργισμὸς, ῦ, *ὁ*, innovatio. A præc.

Καινουργὸς, ῦ, *ὁ ᾐ ἤ*, innovator, nova operans, moliens. Ex *καινὸς* et *ἔργον.*

Καινοφανὴς, *ὶς*, novitatis seu insolentiæ speciem habens. A *φαίνομαι.*

Καινόφιλος, *ε*, *ὁ ᾐ ἤ*, recens amicus; (2) qui non iisdem, sed subinde novis rebus utitur.

Καινοφωνέω, ῶ, fut. *ήσω*, novis verbis utor.

Καινοφωνία, *ας*, *ἡ*, novitas vocum. Ex *φωνή.*

Καινόω, ῶ, f. *ώσω*, novo, innovo, renovo. A *καινὸς.*

Καίνυμαι, vinco. Ἡ ῥὰ *γυναικῶν φῦλον ἰκαίνυτο*, *Hesiod. Scut.* 4. A

ΚΑΊΝΩ, perimo, interficio, occido. Παῖς *πάτερα καίνει*, *Eur. Ph.* 44.

Καινῶς, *adv.* nove, novo modo. A *καινὸς.*

Καίνωσις, *εως*, *ἡ*, novitas. A *καινόω*, *Etm.*

Καιομίνησι, dat. plur. *Ion.* pro *καιομέναις.*

Καίοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro *ἐκαίοντο.*

Καίπερ, *conj.* etsi, quamvis.

Καίρια, *adv.* tempestive, *Call.*

Καιρικὸς, *ἡ*, *όν*, ad tempus spectans, tempus significans:

Καίριος, *ία*, *ιον*, vel *καίριος*, *ε*, *ὁ ᾐ ἤ*, tempestivus, opportunus; (2) dicuntur *καίρια*, quibus maxime prodesse quid vel nocere potest; unde (3) lethalis, de plaga, ictu, qui fit in eo loco ubi periculosum est. Οὐκ ἐν *καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος*, *Il.* 4, 185. A *καίρος.*

Καιρίως, *adv.* tempestive, opportune; (2) lethaliter. A præc.

Καιρόεις, *όεσσα*, *όεν*, bene textus; ut hinc fit Homericum illud *καιροέσσιν*, nempe pro *καιροεσσῶν*, gen. pl. fœm. *Od.* 7, 107. A *καίρος.*

Καιροσπάθεια, *ἡ*, tempus continuum, perpetuum, *ap. Jos.*

ΚΑΙΡΟΣ, *ου*, *ὁ*, licium.

ΚΑΙΡΟΣ, *ου*, *ὁ*, occasio, opportunitas temporis loci, immo quæcunque opportunitas et facultas, *impr.* vitæ tuendæ; *unde* (2) victus, ut *καιροὺς ὄνων pro* gramine; (3) modus; (4) tempus certum et statutum; (5) quod par est; decet; (6) status rerum et conditio; (7) calamitas, miseria, *LXX.* sed in pl. plerumque hac significatione usurpatur, *οἱ καιροὶ* ut Lat. *tempora* sunt fortunæ adversæ et calamitosæ, *Etm.* (8) ἐκ *καιροῦ*, ex tempore, πρὸς *καιρὸν*, et ἐς *καιρὸν*, in præsentia.

Καιροσκοπέω, tempus, occasionem speculor.

Καιροσπάθητος, bene textus. *Καιροσπάθητον ὕφασμα*, *Hermippus Comicus apud Suidam* in Ἀνθέων, ubi male *κηροσπάθητον* est a *καίρος*, licium.

Καιροτηρέω, idem quod *κειροσκοπέω.*

Καιροφυλακέω, et

Καιροφυλακτέω, ῶ, idem. Ex *φύλαξ.*

Καιρόω, ῶ, stamen connecto. A *καίρος.*

Καίρωμα, *ατος*, *τὸ*, connectio staminis. A præc.

Καίρωσις, *εως*, *ἡ*, idem et ab eod.

Καιρωτὶς, *ίδος*, *ἡ*, textrix. Ab eod.

Καιρωτὴς, *ιδος*, *ἡ*, idem et ab eod.

Καίτοιγε, *conj.* quamquam.

ΚΑΪ'Ω, et *Att.* *κάω*, f. *καύσω*, et *καύσομαι*, p. *κέκαυκα*, uro, incendo, cremo, ustulo; (2) uro, ut nix, vel frigus, *med.* etiam ardeo. *Pass.* idem, uror; (2) amo, *cum gen.* 2. 1. *ἐκαύθην*, 2. *ἐκάην.* Οὐδὲ *καῦσαι λύχνον*, *Matt.* 5, 15. Ἐὰν παραδῶ *τὸ σῶμα μου ἵνα καυθήσωμαι*, 1 *Cor.* 13, 3.

Κακαβὴ, *ἡ*, cacabus, *Gal.* *κακκάβος*, *Ath.* olla testacea.

Κακαγγιλία, *ας*, *ἡ*, malum nuncium; (2) maledicentia. A

Κακάγγελος, *ε*, *ὁ ᾐ ἤ*, malus nuncius.

Κακάγγελτος, *ε*, *ὁ ᾐ ἤ*, idem. Ὦ *κακάγγελτόν μοι προσήμψας ἄχη*, o qui nuntia infausta adfers, o nuntie luctuosæ calamitatis, *Soph. Antig.* 1286.

ΚΑΚΑΛΑ, *ων*, *τὰ*, muri, *Æschyl.*

ΚΑΚΑΛΙΑ, *ας*, *ἡ*, cacalia, leontice, *herba*, Plin. *Angl.* WILD CHERVIL, STRANGE COLTSFOOT.

Κακανδρία, *ας*, *ἡ*, ignavia, timiditas. Ex *κακὸς* et *ἀνήρ.*

Κακανίω, ῶ, excito. *Vox Laconica.*

ΚΑΚΑ'Ω, ῶ, caco; *κακᾶν*, cacare. A *κάκκη.*

Κᾐκεῖ, pro *ᾐ ἐκεῖ*, *et ibi et illic*, per Crasin Atticam.

Κᾐκεῖθεν, *et illinc*, ex *ᾐ* et *ἐκεῖθεν.*

Κᾐκεῖνος, *et ille*, ex *ᾐ* et *ἐκεῖνος.*

Κᾐκεῖσε, *et illuc*, ex *ᾐ* et *ἐκεῖσε.*

Κακίμφατον, *ου*, *τὸ*, dictio obscœna; (2) oratio mali ominis. Ab *ἴμφατος.*

Κακιμφάτως, obscœne, parum grate. A præc.

Κακιντρίχια, *ας*, *ἡ*, solertia subdola et malefica, vafrities. A

Κακιντριχὴς, *ους*, *ὁ ᾐ ἤ*, solers in re mala, astutus, versutus, malitiosus. Ab *ἰντριχής.*

Κακιργάτις, *ιδος*, *ἡ*, malefica.

Κακιργίτης, *ου*, *ὁ*, maleficus. Ab *ἔργον.*

Κακιργίτις, *ιδος*, *ἡ*, malefica. A præc.

Κακίσχατος, *ον*, supra modum malus et improbus.

Κακίφατος, *ε*, *ὁ ᾐ ἤ*, de quo male loquuntur, inglorius, ignobilis, *Hes.* Ex *φημί.*

Κάκη, *ης*, *ἡ*, malitia; (2) ignavia, timiditas militis; (3) *proprie* vitium rei cujusque in quocunque genere. Κακοβυλίνῳ, malis consiliis impeto. Ψυχὰ δ' ἀλγεῖ *κακοβυλιυθεῖσ'*, *Eurip. Ion.* 877. Πολίταις διῤῥοθήσατ' ἄψυχον *κάκην*, exanimem ignaviam excitastis inter cives, *Æsch. Sept. adv. Th.* 194. Ἀλλὰ τῆς ἐμῆς *κάκης*, τὸ καὶ προῖσθαι μαλθακὴς λόγους φρενί, *Eurip. Med.* 1051. σῷ πάτρῳ *κάκην*. A *κακὸς.*

Κακηγορέω, ῶ, fut. *ήσω*, maledico, convitior.

Εἶσιν γὰρ αὐτίκα ὃς τίνας ὄντας ἡμᾶς ἰκακηγόρεις, *Lucian.*

Κακηγορία, ας, ἡ, maledictum.

Κακηγόριον, ε, τὸ, idem: ut κακηγορίᾳ δίκη, actio injuriæ ex maledictis.

Κακηγορίστερος, maledicentior; κακηγορίστατος, maledicentissimus. A

Κακήγορος, ε, ὁ ϗ ἡ, maledicus. Ab ἀγορέω.

Κακηγόρως, *adv.* maledice, cum maledicentia.

Κακηδής, ὲς, malignus, *Nic.*

Κακηλιχής, ὲς, malum habens conjugem, *Cyr.* A λίχος.

Κακηπιλίων. A Nicandro dicitur, ὁ κακῶς ἔχων, qui male habet, æger. A κακὸς et πίλω, sum, ad exemplum Homerici ὀλιγηπελέων, vix spirans, *Il.* 15, 24.

Κακηπιλία, ἡ, adversa valetudo, *Nic.*

Κακῆς, *malis*, dat. pl. *Ion* pro κακαῖς.

Κακία, ας, ἡ, malitia, malignitas; (2) vitium, pravitas; (3) dedecus, probrum; (4) ignavia, timiditas; (5) incommodum, malum, adflictio. A κακός.

Κακιζότεχνος, ε, ὁ ϗ ἡ, artem vituperans. Ex κακίζω et τέχνη, *ars.*

Κακίζω, f. ίσω, timidum reddo; (2) vitupero. Κακίζομαι (3) ignavus fio, timidus sum, præsto me ignavum et imbellem. (1) σαῦσαι, με μὴ κάκιζε, *Eurip. Iph. in Aul.* 1436. (3) Ὦ μοι, κακίζῃ. *Id. Ion.* 984. καὶ μὴ κακισθῇς, et ne sis ignava, *Id. Med.* 1246. Μὴ κακισθεὶς εἰς ἀνανδρίαν πίσῃς, *Id. Elect.* 982. (2) αὐτός τε τὲς σοφιστὰς λίγειν κακίζοντας τὸν Κάλανον, vituperantes, *Arr. Hist. Alex.* 7, 2. A κακός.

Κακίμηνος, adversa luna natus, infelix. A μὴν, *mensis.*

Κάκιον, *adv.* pejus. A κακὸς, κακίων, *pejor.*

Κακίσαι, aor. 1. inf. act. verbi κακίζω.

Κακισμὸς, ῦ, ὁ, vituperatio, ipsa actio vituperandi, probrum. A κακίζω.

Κάκιστα, *adv.* pessime. A κακὸς, κάκιστος.

ΚΑΚΚΑ'ΒΑ, ης, ἡ, perdix.

ΚΑΚΚΑ'ΒΑ, ας, ἡ, seu κακκάβη, ης, ἡ, et κάκκαβος, ε, ὁ, cacabus, olla testacea.

Κακκαβίζω, cacabo, vox perdicum; (2) ululorum. A κακκάβα.

Κακκάβιον, ε, τὸ, parvus cacabus. Dim.

Κακκαβὶς, ίδος, ἡ, perdix.

Κακκάζειν, gallinarum cantus ad ovorum partum, *Hes.* At *Poll.* meleagridum.

Κακκαίω, pro κατακαίω, *Hom.*

Κακκάω, idem quod κακάω.

Κακκιλίειν, *dormitare*, præs. inf. act. *Æol.* pro καταπίλειν, a κατακίω.

Κακκίω, decumbere cupio, pro κατακίω.

Κακκιφαλῆς, *in caput*, pro κατὰ κιφαλῆς.

Κάκκη, ης, ἡ, merda.

Κακκῆαι, a. 1. inf act. *per Sync.* pro κατακῆαι seu κατακαῦσαι, a κατακαίω.

Κακκόρυβα, *in galeam*: ex κατὰ et κόρυβα.

Κακκορυφὴν, *in verticem*: ex κατὰ et κορυφήν.

Κακκρύπτω, pro κατακρύπτω, *Hesiod.*

Κακκρύπτων, pro κατακρύπτων, a κατακρύπτω.

Κακοδάκχυτος, ον, epith. chori; tristis, luctuosus. A βακχεύω.

Κακόδιος, ε, ὁ ϗ ἡ, male seu duriter vivens.

Κακοδλαφίω, ῶ, f. ήσω, male germino. A

Κακοδλαστὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, male germinans, in germinando deficiens. A κακὸς et βλαστάνω.

Κακόδλαστος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

Κακόδλητος, ον, frustra jactus, epith. teli.

Κακοδουλεύω, f. εύσω, male consulo. Vid. κάκη.

Κακοδουλία, ας, ἡ, malum consilium, perversitas et pravitas in capiendis consiliis. A

Κακόδουλος, ε, ὁ ϗ ἡ, cujus malum est consilium; malevolus, stultus, parum prudens. A βουλή.

Κακοδουλοσύνη, ἡ, malum consilium, *Sibyll.*

Κακοδούλως, *adv.* temere, imprudenter.

Κακόγαμβρος, ε, ὁ ϗ ἡ, infelix, ob generum, seu ob affinitatem.

Κακογάμιον, ε, τὸ, nuptiæ malæ, sive malo consilio et non rite contractæ, ut κακογαμίου δίκη, accusatio ob tales nuptias. A

Κακόγαμος, ε, ὁ ϗ ἡ, infelix matrimonio.

Κακογείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, malus vicinus; (2) mali vicinus, adfinis mali. Οὐδὲ τιν' ἐγχώρων κακογείτονα, neque incolam loci ullum, infortunii sui adfinem, *Soph. Phil.* 692.

Κακογένειος, ε, ὁ ϗ ἡ, male barbatus, cui tenuis vel rara est barba. A γένειον.

Κακογενὴς, ὲς, ignobili et sordido genere natus

Κακόγλωσσος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui est malæ linguæ, inauspicatus; maledicus, jactator, &c. Τί δ', ὦ τάλαινα, σῆς κακογλώσσου βοῆς; *Eurip. Hec.* 661.

Κακόγονος, ον, male, infeliciter natus. A γίνομαι.

Κακοδαιμονάω, ῶ, a malo genio sive cacodæmone agor, insanio.

Κακοδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, sum infelix, adversa fortuna utor, agitor a mala intemperie, a malis furiis.

Κακοδαιμονία, ας, ἡ, infelicitas, calamitas.

Κακοδαιμοσύνη, ης, ἡ, idem.

Κακοδαιμονίζω, f. ίσω, infelicem judico. A

Κακοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, infelix, miser, calamitosus; (2) malus dæmon, malus genius.

Κακοδάκρυτος, ον, tristis, luctuosus. A δακρύω.

Κακοδικτεύω, male excipio, male accipio, *Hes.* A δίχομαι.

Κακοδιδασκαλίω, ῶ, f. ήσω, male doceo.

Κακοδικία, ας, ἡ, malum et corruptum udicium. Ex δίκη.

Κάκοδμος, ον, male olens. Ex ὀσμή.

Κακοδοκίμιος, ον, reprobus, *Etym.*

Κακοδοξέω, ῶ, f. ήσω, sum pravæ et malæ opinionis; (2) infamia laboro. Πρὸς δὲ τούτοις κακοδοξῶν, *Xen.*

Κακοδοξία, ας, ἡ, mala opinio; (2) malum dogma; (3) infamia, ignominia. A

Κακόδοξος, ε, ὁ ϗ ἡ, ignobilis; (2) malæ famæ. (2) κρεῖσσον δὲ νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν, habere, *Eurip. Andr.* 779. Ex δόξα.

Κακόδουλος, ε, ὁ, malus et infelix servus.

Κακοειδὴς, ὲς, mala specie, deformis.

Κακοειμοσία, ἡ, malus ac sordidus vestitus. A

Κακοείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, male indutus, perperam vestitus, pannosus, detrita veste amictus. Ex εἷμα, *vestis.*

Κακοείλητος, ὲς, qui male seu in malum trahitur, *Man.*

Κακοίτησια, ας, ἡ, sermo vitiosus; (2) maledicentia, obtrectatio. Ex ἔπος.

Κακοεργέω, ῶ, f. ήσω, maleficus sum.

Κακοεργίη, ης, ἡ, *Ion.* pro κακοεργία, maleficium, improbitas. A

Κακόεργος, ε, ὁ ϗ ἡ, maleficus. Ex ἔργον.

Κακοζηλία, ας, ἡ, mala et infelix æmulatio, seu adfectatio inficeta et importuna.

Κακόζηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, malus et infelix æmulator seu imitator, vitia ipsa imitans.

Κακοζήλως, *adv.* mala et infelici adfectatione.

Κακοζωΐα, ας, ἡ, misera vita. Ex ζωή.

Κακοήθεια, ας, ἡ, calliditas; (2) malignitas; (3) fraus callida.

Κακήθεις, τὰ, genus carcinomatis, *ut scribit Celsus.* Hinc *Juvenalis* malam et inveteratam scribendi consuetudinem insanabile cacoethes vocat, *Sat.* lib. 7.

Κακοήθευμα, τὸ, quod maligne fit, *Steph.*

Κακοήθης, ες, ὁ ϗ ἡ, male moratus; (2) malignus, malitiosus; (3) callidus, fraudulentus. Ex ἦθος, *mos.*

Κακοηθίστεον, depravandum est, *Steph.*

Κακοήθως, *adv.* maligne, fraudulenter.

Κακοηχὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, male sonans.

Κακόηχος, ον, idem. Ex ἦχος.

Κακοθαλαπὴς, ὶς, non idoneus ad fovendum, non bene fovens. Ex θάλπω.

Κακοθάνατος, ον, male, misere moriens.

Κακοθελὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, malevolus, malignus.

Κακοθελία, et κακοθέλεια, ας, ἡ, malevolentia, obtrectatio. A θέλω.

Κακόθιος, ον, infelix, ut κακοδαίμων.

Κακοθεραπεία, ἡ, mala et perversa curatio morbi.

Κακοθημοσύνη, ης, ἡ, ignavia, proprie quum res male geruntur et disponuntur. A

Κακοθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui est corpore male constituto; (2) male digestus; (3) ignavus. Ex τίθημι.

Κακοθνητῶν, infelicem esse, vel male habitum: κακοθνητῶν dicuntur τὰ πρόβατα, oves, cum male proveniunt agni, ipsæque partu sunt infelices, cum parva agnorum copia est. Ex θὴν, *cumulus.*

Κακόθροος, *contr.* κακόθρους, ε, ὁ ϗ ἡ, maledicus, infaustus.

Κακοθυμία, ας, ἡ, malevolentia, animus male adfectus. A

Κακόθυμος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui malo seu malevolo animo est, tristis.

Κακοίλιον, ε, τὸ, infelix Ilium; scelestum Ilium.

Κακοῖο, gen. sing. *Ion.* pro κακοῦ.

Κακοκαρπία, ας, ἡ, annus sterilis. A

Κακόκαρπος, ε, ὁ ϗ ἡ, male et infeliciter fructificans, malos fructus gignens.

Κακοκίλαδος, ον, male sonans; (2) maledicus, invidus.

Κακοκίρδεια, ας, ἡ, *Ion.* κακοκιρδίη, ης, ἡ, turpis quæstus. Ex κίρδος.

Κακοκιρδίησιν, *Ion.* et *Poet.* pro κακοκιρδίαις.

Κακοκλὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, infamis, qui malæ famæ est. Ex κλέος.

Κακόκνημος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui crura habet exilia. Ex κνήμη.

Κακοκοίμητος, ον, male dormiens.

Κακοκρισία, ας, ἡ, pravum et iniquum judicium. Ex κρίσις.

Κακοκτέριστος, ον, insepultus, male sepultus.

Κακόλικτρος, incesto pollutus cubili, *Oppian. Cynaget.* 1, 261.

Κακολίμενος, ε, ὁ ϗ ἡ, malum portum habens. Ex λιμήν.

Κακολογέω, ῶ, f. ήσω, obtrecto. Δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με, *Matr.* 9, 89.

Κακολογία, ας, ἡ, obtrectatio, cum male de aliquo loquimur.

Κακολογικὸς, ἡ, όν, obtrectandi, maledicendi cupidus.

Κακολόγος, ε, ὁ ϗ ἡ, obtrectator, maledicus.

Κακομαθὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, qui male didicit, male doctus. Ex μανθάνω.

Κακόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, malus vates, mala vaticinans. Πίφυκα τὸν ὠλεσίοικον θεὸν, κακόμαντιν, *Æsch. Sept. adv. Theb.* 722. Ἔρροις, ὦ κακόμαντι, κακοφραδὴς, *Apoll. Rhod.* 3, 935.

Κακιμάχανος, ε, ὁ ϗ ἡ, *Dor.* pro κακομήχανος.

Κακομαχέω, ῶ, f. ήσω, malitiose, improbe, ac subdole, item prave, timide, ignave, pugno. Ex μάχη.

Κακομίλητος, ον, mala, tristia canens, tristis. Epith. vocis, *ap. Æschyl. Pers.* 932. Ex μέλος.

Κακομιτρέω, ῶ, male metior.

Κακομίτρητος, ον, recta mensura carens. Τὸ κακομίτρητον, vitium in metro poetico, *Eustath. in Odyss.* 10, (male pro κακόμετρον). A

Κακόμιτρος, ε, ὁ ϗ ἡ, male metiens, *Schol. Aristoph. ad Ran.* 13. Ex μίτρον.

Κακομηδὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, cui malum est consilium; (2) fraudulentus, astutus. Ex μῆδος.

Κακομήτης, ητος, ἡ, mala mater, *Etym.*

Κακομήτης, ε, ὁ. malo consilio utens, cujus mala sunt consilia. Κακομήτας οἷος Ὀδυσσεὺς, malorum artifex, *Eurip. Or.* 1408. Ex μῆτις.

Κακομῆτις, ιος, ὁ, idem.

Κακομητία, ἡ, pravus animus, *Man.*

Κακομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, malam habens matrem. Ex μήτηρ.

Κακομηχανάομαι, ῶμαι, mala machinor, mala struo vel molior. A κακομήχανος.

Κακομηχανέω, ῶ, fut. ήσω, idem et ab eod.

Κακομηχανία, ας, ἡ, mala ars, dolus, fraus, machinatio malorum. Ab eod.

Κακομήχανος, ε, ὁ ϗ ἡ, malorum excogitator, malorum machinator. Ex μηχανή.

Κακομιλία, ας, ἡ, consuetudo cum pravis.

Κακομιμήτως, *adv.* male imitando, cum affectatione. Ex μιμέομαι.

Κακόμισθος, ε, ὁ ϗ ἡ, malum aut nullum præmium ferens.

Κακομοιρία, ας, ἡ, fatum adversum.

Κακομοίριος, et κακόμοιρος, ον, infelix.

Κακόμορος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem.

Κακομορφία, ας, ἡ, deformitas. A seq.

Κακόμορφος, ε, ὁ ᾖ ἡ, deformis. Ex *μορφή*

Κακόμουσος, ον, carens cantu, ingratus, invita musa natus, abhorrens. A *Μοῦσα*.

Κτκόμοχθος, ε, ὁ ᾖ ἡ, male, i. e in vanum laborans

Κακοτοίω, ῶ, f. *ήσω*, malevolus sum, male cogito.

Κακόνοια, ας, ἡ, malevolentia. A

Κακόνους, *contr.* **κακόνους**, ε, ὁ ᾖ ἡ, malevolus, mala mente præditus. Ex *νόος*.

Κακονομία, ας, ἡ, pravæ leges.

Κακόνομος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui malis legibus utitur.

Κακονόως, *adv.* nimis malevole. A **κακόνους**.

Κακνύμφιστος, ε, ἡ, idem quod

Κακόνυμφος, ε, ἡ, quæ infeliciter nupsit; (2) malus sponsus; (2) *βοᾷ τὸν ἐν λέχει πρόδοταν, κακόνυμφε, Eurip. Med.* 205 *Ἐπόρισας ἐμὰν ἄναασαν κακονυμφοτάταν ὔασιν, Id. Hipp.* 755. Ex *νύμφη*.

Κακόνως, *adv.* malevole A **κακόνους**.

Κακόξενος, ε, ὁ ᾖ ἡ, *Poet.* **κακόξυνος**, qui male se gerit erga hospites, inhospitalis.

Κακοξύνητος, ε, ὁ ᾖ ἡ, ad malum sapiens ac prudens, callidus ad fraudem. Ex *συνιτός*.

Κακοπάθεια, ας, ἡ, vexatio, molestia, ærumna, calamitas, labor.

Κακοπαθίω, ῶ, f. *ήσω*, malis affligor, vexor, item molestias, v. gr. itineris, &c. fero. *Σὺ δ' ἓν κακοπάθησον, ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ*, 2 *Tim.* 2, 3. A

Κακοπαθὴς, ἐος, ὁ ᾖ ἡ, ærumnosus, adflictus, malis pressus. Ex *πάθος*.

Κακόπαθος, ον, idem.

Κακοπαθῶς, *adv.* ærumnose, male, aspere.

Κακοπαρθενίτως, *adv.* indigno virgine modo.

Κακοπάρθενος, ον, virgini non conveniens, faciens indigna virgine.

Κακόπατρις, ιδος, ὁ ᾖ ἡ, malo patre ortus; (2) qui obscuris est natalibus; (3) cui mala est patria. Ex *πατὴρ* vel *πατρίς*.

Κακοπέτης, male volans. Ex *πέτομαι*.

Κακόπηρος, ε, ὁ ᾖ ἡ, vilem habens peram. Ex *πήρα*.

Κακοπινὴς, ἐος, ὁ ᾖ ἡ, impurus, sordibus et illuvie fœdus; (2) malignus. Ex *πίνος*.

Κακοπιστία, ας, ἡ, perfidia.

Κακόπιστος, ον, perfidus.

Κακόπλαστος, ε, ὁ ᾖ ἡ, male fictus, si sit a *πλάσσω*, *fingo*; sed affertur *ex Hermog.* pro *ετ ativus*, ut sit a *πλάζομαι*, *erro*.

Κακοπλάστως, per fictionem parum elegantem.

Κακοπλοίω, et **κακοπλώω**, male navigo.

Κακοποιέω, ῶ, f. *ήσω*, male facio, noceo, *Luc.* 6, 9.

Κακοποιητικὸς, ἡ, ὸν, maleficus.

Κακοποιΐα, ας, ἡ, maleficentia, maleficium. A

Κακοποιὸς, ὄ, ὁ ᾖ ἡ, maleficus, malis adficiens. Ex *ποιέω*.

Κακοπολιτία, ας, ἡ, prava reipublicæ administratio, corruptus reip. status.

Κακοπονητικὸς, ὄ, *ex Aristot.* affertur pro pessime adfectus ad labores tolerandos, ad laborem ineptus, debilis. Ex *πονέω*.

Κακόποτμος, ον, infelix.

Κακόπους, οδος, ὁ ᾖ ἡ, qui infirmis aut deformibus est pedibus.

Κακοπραγίω, ῶ, f. *ήσω*, infelix sum. A

Κακοπραγὴς, ἐος, ὁ ᾖ ἡ, male factus, aut rebus adversis utens, *Hes.* A *πράττω*, vel *πρᾶγος*. Hinc

Κακοπραγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis, seu gerendis; (2) infelicitas quævis, sors dura, res adversæ.

Κακοπραγμονίω, ῶ, f. *ήσω*, improbe ago; (2) improbas seu malas res molior, mala cogito *Polyb.* 3, 2, 8, malo animo, perfide agere. *Κακοπραγμονοῦντες, καὶ βουλόμενοι φθεῖραι καὶ λυμαίνεσθαι τὰς τῶν Ἀχαιῶν συμμαχίας*, *Id.* 4, 15, 8.

Κακοπραγμοσύνη, ης, ἡ, nequitia, improbitas, calliditas, fraus, calumnia. A

Κακοπράγμων, ονος, ὁ ᾖ ἡ, malas res agens, improbe vivens, litigiosus, calumniator. Ex *πρᾶγμα*.

Κακοπρόσωπος, ε, ὁ ᾖ ἡ, informis.

Κακόπτερος, ε, ὁ ᾖ ἡ, male pennatus, male volans. Ex *πτέρον*

Κακορραφία, ας, ἡ, *Ion.* **κακορραφίη**, ης, ἡ, malorum machinatio, insidiæ, dolus.

Κακορραφίησι, *Ion.* et *Poet.* pro **κακορραφίαις**.

Κακορράφος, ε, ὁ ᾖ ἡ, dolorum machinator. Ex *ῥάπτω*.

Κακορρήκτειρα, ἡ, al. **κακορρητείρα**, malefica, noxia, *Sibyl.*

Κακορρήκτης, ε, ὁ, maleficus, improbus. A *ῥήζω*.

Κακορρημοσύνη, ης, ἡ, maledicentia. A

Κακορρήμων, ονος, ὁ ᾖ ἡ, maledicus; (2) indisertus, expers eloquentiæ Ex *ῥῆμα*.

Κακορρεθίω, ῶ, fut. *ήσω*, qu. dic. malo strepitu linguæ prosequor, vel insector. *Τίς ἡ γραῦς ἡ κακορρεθέσα σι*; *Aristoph. Thesm.* 903. *Συγγόνης κακορρεθεῖς*, *Eur. Hipp.* 344.

ΚΑΚΟΣ, ἡ, ὸν, proprie vitiosus, vitio aliquo laborans in suo genere; (2) malus, improbus, nequam; (3) infaustus, perniciosus; (4) infestus; (5) ignavus, timidus, imbellis; (6) ignobilis; (7) humilis, abjectus; (8) pauper; (9) vilis vetusque. *Δοκῶ μὲν ἐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν*, censeo autem nullum dictum esse male ominatum quod lucrum afferat, *Soph. Electr.* 61. Hinc *τὸ κακὸν*, οῦ, *scelus, calamitas, damnum*.

Κακόσνος, ε, ὁ ᾖ ἡ, nocens. Ex *σίνομαι*, *noceo*.

Κακοσιτία, ας, ἡ, cibi fastidium. A

Κακόσιτος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui stomachi vitio cibum fastidit.

Κακοσκελὴς, ἐος, ὁ ᾖ ἡ, qui pravis est cruribus. Ex *σκέλος*.

Κακοσκήνευς, ὁ, malum tentorium, *Ep.*

Κακοσκήνης, qui est deformi corpore. *Χθὼν... κακοσκήνευς ἐπὶ τίφῃ ἀνδρὸς μὴ κέφη*, *Crinagoras in Anthol.*

Κακοσμία, ας, ἡ, malus odor, fœtor. A

Κάκοσμος, ε, ὁ ᾖ ἡ, malum odorem spirans. Ex *ὀσμή*.

Κακόσπερμος, ε, ὁ ᾖ ἡ, male sementans, malum semen proferens seu habens. Ex *σπέρμα*.

Κακόσπλαγχνος, ον, excors, timidus.

Κακοστορία, ας, ἡ, mala satio, i. e. alieno loco et irrito cum exitu. A *στόρος*.

Κακοσσόμενος, afferunt *ex Hom.* Il. 1, 105; sed legendum *κάκ' ὀσσόμενος*.

Κακοστάω, ῶ, f. *ήσω*, male sto, male constitutus sum. Ex *στατὸς*, *stans*.

Κακοστόμαχος, ε, ὁ ᾖ ἡ, cujus stomachus male adfectus est; (2) qui stomachum lædit.

Κακοστομέω, ῶ, f. *ήσω*, maledico, convitior; (2) male pronuncio. (1) *ἢ πᾶσαν ἰὼν γλῶσσαν, ὡς τὴν μητέρα κακοστομοῦμεν*, quæ statim clamas matrem me conviciis exagitare, *Soph. El.* 596.

Κακοστομία, ας, ἡ, vitium quo quis male pronunciat verba alienæ linguæ; (2) maledicentia. A

Κακόστομος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui mali est oris, maledicus; (2) qui perperam pronunciat verba alienæ linguæ. Ex *στόμα*.

Κακόστρωτος, ον, male stratus, incommodus, de lecto.

Κακοσύμβουλος, ε, ὁ ᾖ ἡ, male suadens, malesuada, *Gl. V.*

Κακοσύνετος, ε, ὁ ᾖ ἡ, prudentia abutens.

Κακοσυνθισία, ας, ἡ, malum fœdus; (2) mala compositio; (3) malorum structura et machinatio. Ex *συντίθημι*.

Κακοσύνθισις, εως, ἡ, idem.

Κακοσύνθιτος, ε, ὁ ᾖ ἡ, male compositus.

Κακοσύστατος, ε, ὁ ᾖ ἡ, male consistens. Ex *συνίσταμαι*.

Κακοσφυξία, ας, ἡ, pravitas pulsus. Ex *σφύξις*, *pulsus venarum*.

Κακοσχημόνως, *adv.* indecenter, turpiter. A

Κακοσχήμων, ονος, ὁ ᾖ ἡ, indecens, indecorus. Ex *σχῆμα*.

Κακοσχολιόομαι, otio abutor, nugas ago.

Κακοσχολίω, idem.

Κακοσχολία, ας, ἡ, otium inutile, otium quod malis rebus insumitur. A

Κακόσχολος, ε, ὁ ᾖ ἡ, otio male utens, malis rebus otium impendens; (2) improbus. Ex *σχολὴ*, *otium*.

Κακοσχόλως, *adv.* otio abutendo, nihil, male, noxie, inepte, frustra agendo.

Κακότακτος, ε, ὁ ᾖ ἡ, male ordinatus.

Κακοτελεύτητος, ον, male desinens, malum exitum habens.

Κακοτεχνίω, ῶ, f. *ήσω* malis artibus utor; (2) malis artibus adultero et depravo; (3) omnino mala fide in aliqua re utor; (4) *inprimis*, falsum testimonium dico. *Κακοτεχνῶν δὲ φαίνη περὶ τὰς διαθήκας*, *Dem.*

Κακοτέχνης, idem quod **κακότεχνος**.

Κακοτεχνία, ας, ἡ, mala ars quæ ad hominum perniciem convertitur, maleficium; (2) falsum, quod ICTI vocant: falsum testimonium.

Κακοτέχνιον, ε, τὸ, idem, unde **κακοτεχνίου δίκην** adversus eum qui falsum testimonium dixit.

Κακότεχνος, ε, ὁ ᾖ ἡ, malis artibus deditus; (2) in malis rebus artificiosus, malignus; (3) sonticus, perniciem adferens. (3) *διὰ κακοτέχνων ὀργάνων*, *Joseph. Maccab.* 6. Ex *τέχνη*.

Κακότης, ητος, ἡ, malitia; (2) improbitas; (3) vitium; (4) scelus; (5) ignavia, timiditas; (6) malum, calamitas, ærumna. A **κακός**.

Κακοτροπεύομαι, f. *εύσομαι*, malis artibus ago, malitiose improbeque ago; *item*, perverse, dementer ago. **Κακοτροπευσάμενος** *πρὸς τὰς προειρημένας*, *Polyb.*

Κακοτροπέω, idem.

Κακοτροπία, ας, ἡ, mali et perversi mores; (2) malignitas, nequitia. A

Κακότροπος, ε, ὁ ᾖ ἡ, male moratus, mali moris; (2) malus, pravus, malignus.

Κακοτρόπως, *adv.* maligne, perverse.

Κακοτροφίω, ῶ, male nutrior, malum alimentum sive parum alimenti accipio. aor. 1. part. **κακοτροφήσας**, male nutritus, et *pass.* **κακοτροφηθείς**, idem.

Κακοτροφία, ας, ἡ, mala nutrimenta. A

Κακότροφος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui male nutritur. Ex *τρέφω*.

Κακοτυχίω, ῶ, fut. *ήσω*, infelix sum, infeliciter ago.

Κακοτυχία, ας, ἡ, infelicitas. A

Κακοτυχὴς, ἐος, ὁ ᾖ ἡ, infelix, infortunatus. Ex *τύχη*.

Κακυποπτίητος, ον, suspicax. Ab *ὑποπτίω*.

Κακουργίω, ῶ, f. *ήσω*, maleficus et fraudulentus sum; (2) damno adficio. *Τὴν χώραν ἐκάκουργουν καὶ τὰ πτήματα κακουργεῖν*, *Plat.* A **κακουργός**.

Κακούργημα, ατος, τὸ, maleficium, facinus maleficum, scelus. A præc.

Κακουργία, ας, ἡ, improbitas, scelus, maleficium, idque fere tectum et occultum, astus, fraus; stellionatus, *Gl. V.* A

Κακοῦργος, ε, ὁ ᾖ ἡ, maleficus, improbus, facinorosus; (2) fraudator, latro, insidiator. Ex *ἔργον*. Hinc

Κακοῦργως, *adv.* malefice, improbe, scelerate.

Κακοχίω, male tracto, male aliquem habeo.

Κακοχία, ας, ἡ, mala tractatio, vexatio; (2) cultus corporis neglectus. Ex *κακὸν* et *ἴχω*.

Κακόφατις, ιδος, ἡ, male sonans, male ominata. Ex *φημὶ*, seu *φάτις*, *fama*.

Κακόφατον, ε, τὸ, mala compositio syllabarum, junctura deformem sonum reddens. Detorsio sermonis in obscœnum. Ex nominibus male ominatis consistens. Al. **κακίφατον** et **κακίμφατον**. Ex iisd.

Κακοφημία, ἡ, famositas; (2) obtrectatio. A.

Κακόφημος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui est mali ominis, inauspicatus; (2) famam lædens, infamiam adferens; (3) famosus. Ex *φήμη*.

Κακόφθαρτος, ον, male perditus:

Κακοφθορεὺς, έως, ὁ, male perdens, *Nicand.*

Κακοφθόρος, ε, ὁ ᾖ ἡ, perditor, male perdens; idem. Ex *φθείρω*.

Κακόφλοιος, ε, ὁ ᾖ ἡ, malum corticem habens, *Nic.*

Κακοφραδὴς, ἐος, ὁ ᾖ ἡ, malum cogitans seu machinans. Voc. **κακοφραδές**. A *φράζω*.

Κακοφρᾰδία, ἡ, idem quod κακοφροσύνη, *Nic.*
Κακοφραδμοσύνη, ης, malum consilium, stultitia. Κακοφραδμοσύνησι νοΐο, *Oiph. Pronost.* 41.
Κακοφράδμων, ον, male suadens seu consulens.
Κακοφρονίω, ῶ, f. ήσω, male cupio alicui:
Κακοφροσύνη, ης, ἡ, malitiosa mens; (2) stultitia; (3) mens malevola A
Κακόφρων, ονος, ὁ ᾖ ἡ; malæ vel malitiosæ mentis; (2) malevolus; (3) stultus. Ex φρήν.
Κακοφυής, ές, ὁ ᾖ ἡ, qui prava est natura, pravo ingenio seu animo præditus; (2) male nascens, male proveniens. Ex φύω. Hinc
Κακοφυΐα, ας, ἡ, mala indoles, pravum ingenium, ingenii indolisque corruptio.
Κακοφωνία, ας, ἡ, vox seu sonus asper; (2) insuavis pronunciatio. A
Κακόφωνος, ᾰ, ὁ ᾖ ἡ, malam vocem seu asperam habens; (2) ingratam et insuavem pronunciationem habens. Ex φωνή.
Κακοφώνως, adv. ingrata pronunciatione.
Κακόχαρτος, ᾰ, ὁ ᾖ ἡ alienis malis gaudens; (2) quo mali gaudent. Ex χαίρω.
Κακόχολος, al. κακήχολος, ον, mala bile percitus, *Cyr.*
Κακοχρᾶσμων, ονος, ὁ ᾖ ἡ, improbus. Ex χράομαι, utor.
Κακοχρόω, ῶ, fut. ήσω, mali sum coloris.
Κακόχροια, ας, ἡ, malus, teter color. A
Κακόχροος, contr. κακόχρως, ᾰ, ὁ ᾖ ἡ, decolor, qui mali, tetri est coloris. Ex χρόα.
Κακόχυλος, ᾰ, ὁ ᾖ ἡ, qui mali est succi.
Κακοχυμία, ας, ἡ, redundantia malorum humorum. A
Κακόχυμος, ᾰ, ὁ ᾖ ἡ, malis et vitiosis humoribus plenus; (2) malos humores gignens.
Κακόψογος, ᾰ, ὁ ᾖ ἡ, qui nequiter reprehendit, maledicus. Ex ψίγω.
Κακοψυχία, ας, ἡ, ignavia, demissio animi. A
Κακόψυχος, ᾰ, ὁ ᾖ ἡ, pusillanimis, qui animo est demisso sive malo. Ex ψυχή.
Κακόω, ῶ, proprie corrumpo, vitiosum reddo, ut aquam turbulentam reddendo, &c. (2) malo seu damno adficio, infesto, vasto, populor, vexo, adfligo, male et inique tracto. κεκακωμένος, perf. pass. adflictus. Ἕως ἂν ἡ ἡμετέρα χώρα κακῶται, *Xen.* A κακός.
Κακτάμινα, aor. 1 inf. act. *Dor.* pro κατακτεῖναι, a κατακτείνω.
Κάκτανε, 2. sing aor. 2. imperat: act. *per Syncop.* pro κατάκτανε.
Κάκτεινε, 3. sing. imperf. sive 3. sing. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro κατέκτεινε.
ΚΑ'ΚΤΟΣ, ᾰ, ἡ, cactus, spinosa quædam planta, carduus.
Κᾰκτέτω, *ex hoc tempore*, Dor. pro ᾖ ἐν τούτῳ, sc. χρόνῳ.
Κακύνω, malum vel improbum reddo, depravo, vitio, corrumpo; κακύνομαι, depravor, improbus fio, improbe ago; (2) convicior, infamo probris. Ἐφ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακύνομαι, *Eur. Hipp.* 690. Οὐκοῦν κακύνῃ τοῖς δὶ σοῖς βυλεύμασιν, an non ergo malus argueris ex tuis ipsius consiliis, *Eurip. Hec.* 251. A κακός.
Κακχεῦσαι, aor. 1. inf. act. *per Sync.* pro κατα-χεῦσαι, a κατα-χέω.
Κακώδης, ες, ὁ ᾖ ἡ, male olens. Ex ὄζω.
Κακωδία, ας, ἡ, malus odor.
Κακώλιθρος, ον, perniciosus.
Κακώνυμος, ον, mali nominis. Ex ὄνομα.
Κακῶν, *adv.* pro κακῶς, *Call.*
Κακῶς, *adv.* male, improbe, perperam, misere, luctuose. Κακῶς κλύω, male audio. Ζῆν γὰρ κακῶς κλῦσαν ἐκ ἀνασχετόν, *Soph. Trach.* 721. Κακῶς πράττειν, male multari, infelicem esse. Ἐγὼ Θεσεῖδης καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ κακῶς ἔπραττον, *Aristoph. Plut.* 28.
Κάκωσις, εως, ἡ, adflictio, vexatio, infestatio; (2) clades, exitium. A κακόω.
Κακώσουσιν, 3. pl. fut. 1. ind. act. a κακόω.
Κακώσων, *adflicturus*, fut. 1. part. act.
Κακωτικός, ἡ, όν, infestandi seu vexandi vim habens, noxius. A κακόω.
Καλὰ, *adv.* opportune. A καλός.
ΚΑΛΑΒΡΙ'ΖΩ, Calabros imitor. Hinc
Καλαβρισμὸς, οῦ, ὁ, saltatio Calabrica.
Καλάβροψ, idem quod καλαύροψ, *Ap.*
Καλάβιον, ου, τὸ, parvus calathus, quasillus. Dim a κάλαθος.
Καλαθ'ις, ίος, ἡ, idem et ab eod. *Ap.*
Καλαθίσκος, ου, ὁ, idem et ab eod.
Καλαθισμὸς, οῦ, ὁ, saltationis genus, ut nonnulli opinantur, cum calathis. Ab eod.
Καλαθοειδὴς, ές, ὁ ᾖ ἡ, figuram calathi habens. Ex κάλαθος et εἶδος.
Καλαθοειδῶς, *adv.* calathi forma. A præc.
ΚΑ'ΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, calathus, qualus; (2) poculum.
Καλάϊνος, ίνη, ίνον, ex calai lapide factus, vel constans. A
ΚΑ'ΛΑΪΣ, ὁ, calais, lapis quidam.
Καλαμάγρωστις, ἡ, arundineum gramen. Ex κάλαμος et ἀγρωστὶς, *gramen.*
Καλαμαδίας, ου, ὁ ᾖ ἡ, arundinosus.
Καλαμαῖος, αία, αῖον, culmarius, qui inter culmos seu stipulas est. A κάλαμος.
Καλαμαία, ας, ἡ, cicada, *Ern.* A
Καλαμάομαι, ῶμαι, fut ήσομαι, stipulas lego, spicas colligo post messores; (2) racemo; (3) spolio post alium; (4) summas olerum partes carpo et comedo. Ab eod.
Καλαμάριον, ου, τὸ, calamarium, theca in qua reconduntur calami. Ab eod.
Καλαμαύλης, ου, ὁ, qui calamo canit. Ex κάλαμος et αὐλὸς, *tibia.*
Καλαμαυλητὴς, οῦ, ὁ, idem.
Καλαμευτὴς, οῦ, ὁ, messor. A
Καλαμεύω, fut. εύσω, meto, calamos seco et colligo. A κάλαμος.
Καλάμη, ης, ἡ, stipula; (2) frumenti spica; (3) corpus senecta confectum et quasi arescens; (4) cadaver hominis interempti.
Καλαμητομία, ας, ἡ, culmorum seu stipularum sectio; (2) messis. Ex τέμνω.
Καλαμητόμος, ου, ὁ, culmos secans.
Καλαμήτρια, ας, ἡ, quæ stipulas colligit; (2) quæ spicas colligit. A κάλαμος.
Καλαμητρὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.
Καλαμηφάγος, ον, culmos secans, *de falce.*
Καλαμηφορεῖν, culmos gestare.
Καλαμηφόρος, ου, ὁ ᾖ ἡ, culmos gestans.
Καλαμίζω, fut. ίσω, calamo cano, calamo canentes imitor. A κάλαμος.
Καλαμίνθη, ης, ἡ, calamintha, herba. Ab eod. *Angl.* CALAMINT. Hinc
Καλαμίνθος, ὁ, nomen ranæ in *Batrachom.*
Καλαμινθώδης, ες, ὁ ᾖ ἡ, ex calamintha confectus, *Strab.* 8.
Καλάμινος, ίνη, ινον, arundineus; (2) arundinis speciem referens, arundinosus:
Καλάμιον, ου, τὸ, calamulus, parvus calamus, parva arundo; (2) specillum, instrumentum medicorum; (3) ornamentum parvum cincinnos ambiens. Dim. a κάλαμος.
Καλαμὶς, ίδος, ἡ, arundo piscatoria; (2) calamarium, sive theca calamorum; (3) acus arundinea qua mulieres in componendo capilla utebantur; (4) arundinetum. Ab eod.
Καλαμίσκος, ου, ὁ, idem quod καλάμιον.
Καλαμίτης, ου, ὁ, culmus frumenti. A καλάμη. Hinc
Καλαμῖτις, ίδος, ἡ. spicis gaudens.
Καλαμοβόας, ου, ὁ, calamostrepus. Ex βοάω.
Καλαμογλυφῶ, ῶ, fut. ήσω, calamos sive arundines sculpo. A
Καλαμογλύφος, ου, ὁ ᾖ ἡ, calamorum sive arundinum sculptor. Ex γλύφω.
Καλαμογραφία, ἡ, calamorum scriptura, *Man.*
Καλαμοειδὴς, ές, ὁ ᾖ ἡ, calami speciem habens. Ex εἶδος.
Καλαμόεις, όεσσα, όεν, arundineus. A
ΚΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, calamus, arundo; (2) culmus; (3) virga geometrica; (4) calamus scriptorius; (5) tibia; potius testudinis μαγάδιον, quod in veterrima structura erat ex arundine, *Ern.* (6) stipula.
Καλαμοσιφίων, gen. pl. a
Καλαμοσιφὴς, ές, ὁ ᾖ ἡ, culmis redimitus. Ex κάλαμος et σίφω, *corono.*
Καλαμοτύπος, ου, ὁ, auceps, *Hes.* Ex τύπτω.
Καλαμοφθέγγης, ου, ὁ, calamo sonans, arundine canens. Ex κάλαμος et φθέγγω.
Καλαμοφθογγος, ου, ὁ ᾖ ἡ, idem et ex iisd.
Καλαμοφόρος, ου, ὁ ᾖ ἡ, calamum seu arundinem gestans. Ex κάλαμος et φέρω.
Καλαμόφυλλος, ου, ὁ, arundinea folia habens. Ex φύλλον.
Καλαμόχνοος, ους, qu. dic. arundinum lanugo, *Steph.*
Καλαμώδης, ες, ὁ ᾖ ἡ, arundineus, arundinosus. Hinc τὰ καλαμώδη, sc. ἕλη, arundineta. A κάλαμος.
Καλαμὼν. ῶνος, ὁ, arundinetum. Ab eod.
Καλαμωτὴ, ῆς, ἡ, septum ex calamis in navigiorum oris, sive extremis. Ab eod.
Καλαπόδιον, ου, τὸ, forma caligaris, *Gl. V.* A
Καλάπους, οδος, ὁ, norma, *Ph.* forma calcei lignea. Ex κάλον, *lignum*, et πούς.
ΚΑΛΑ'ΣΙΡΙΣ, εως, ἡ, vestis linea ad talos demissa, tunica lata.
Καλαυρῖτις λιθάργυρος, *apud Dioscoridem*, spuma argenti ex puro argento, forsitan quod in Calauria sive Calabria fieret.
Καλαῦροψ, οπος, ὁ, pedum, proprie, quod in summo est repandum. Ex καυλὸς et ῥέπω.
Καλέισκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκάλουν, a καλέω.
Καλείμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro καλεῖν.
Καλειόμην, præs. opt. pass.
Καλέοισι, 3 pl. præs. ind. act. *Dor.* pro καλέουσι.
Καλέομαι, οῦμαι, vocor; (2) voco in jus; (3) sum. (3) τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις, *Il.* 3, 138. *Soph. Electr.* 232, 937.
Κάλεον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκάλουν.
Καλέοντι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro καλέουσι.
Καλέσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκαλέσαντο.
Καλεσίχορος, ον, pulchros choros agens.
Καλέσκετο, 3. sing. imperf. ind. pass. καλέσκω, pro καλέω, *Il.* 14, 338.
Κάλεσον, 2. sing. aor. 1. imperat. act.
Καλέσσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἐκαλέσατο.
Καλεῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. *Dor.* pro καλοῦνται.
ΚΑΛΕ'Ω, ῶ, voco, f. καλέσω, p. κέκληκα. Καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον, πρὸς τὰ κοινὰ, ad remp. εἰς τὸ δικαστήριον, in jus; Θεόν, invocare. Σὲ καλῶ σύμμαχον, *Aristoph. Lys.* 348. Ὅτις γε τολμᾷς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν, *Id. Thesm.* 895. Ἐν δὲ δόλον ἐκάλεσσεν, *Idem, Av.* 339. Μῶν ἐσ' ἄριστον γυνὴ κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; *Idem, Conc.* 349. Καλεῖται Πεισθέταιρον ὕβρεως, *Idem, Av.* 1051.
Καλήμεναι, præs. vel aor. 1. inf. act. *Dor.* pro καλῆναι, quasi a κάλημι vel καλαίνω.
Καλήμενος, pr. part. med. *Æol.* pro καλούμενος.
Καλήμερος, ου, ὁ ᾖ ἡ, cui felix est dies; (2) qui pulchram habet diem. Ex ἡμέρα.
Καλήτωρ, ορος, ὁ, vocator. A καλέω.
Καληφίερος, ον, calathum gestans, *Hes.*
Καλιὰ, ᾶς, ἡ, nidus; (2) cavea; (3) domus, proprie lignea; (4) horreum. A κᾶλον.
Καλιὰς, άδος, ἡ, tugurium; domuncula. Καλιάδας ἱερὰς ἱσῶντες, et cum erexissent sacras cellas Diis, *Plut. in Numa.* A præc.
Καλίδιον, ου, τὸ, domuncula, tugurium. Dim.
Καλίζω, idem quod καλῶ, *V. L.*
Καλῖς, nidi, gen. sing. *Ion.* pro καλιᾶς.
Καλίκιοι, οἱ, calcei, caligæ.
Καλινδέω, ῶ, voluto, verso; καλινδοῦμαι, volutor. Ἐν πάσῃ ἀμαθίᾳ καλινδυμένην, *Plat. in Phædon.* Ἐν κατηλίοις καλινδηθεὶς, *Synes. Epist.* 32. καλινδηθεὶς, aor. 1. volutatus. A κυλίω, idem.
Καλιὸς, οῦ, ὁ, casa, tugurium. A καλιὰ, n. 3.
Καλιστόλεμος, idem quod καλλιστόλεμος, *Ep.*
Καλισχέω, idem, *Hes.*
Κάλλαια, τὰ, color purpureus, coccineus; (2) barbæ galli gallinacei a colore. Ἀλεκτρυὼν μαχιμώτερος, ὁ τὰ κάλλαια ὑγιγνερκώς, *Philostrati Epist.* 26. A κάλλη.
Καλλαΐνος, purpureus; (2) venetus, cæruleus, hyacinthinus. A præc.
Καλλείπω, pro καταλείπω, *Hom.*

Καλλείριον, τὸ, lilium, *V. L.*

Καλλείψω, *relinquam*, 1. sing. fut. 1. ind. act *Æol.* pro καταλείψω, a καταλείπω.

Κάλλη, τὰ, vestes stragulæ exquisitioris coloris, *inpr.* purpurei; (2) floris genus, ex quo fit color.

Καλλιβλέφαρον, ου, τὸ, sc. φάρμακον, medicamentum ad pulchritudinem palpebrarum faciens. Ex κάλλος et βλέφαρον.

Καλλιβλέφαρος, ον, pulcher, *Eur.*

Καλλιβόας, ου, ὁ, qui pulchram habet vocem, dulcisonus. Ὁ καλλιβόας αὐλὸς, dulcisona. *Soph. Trach.* 640. Ex καλὸς et βοάω, *clamo.*

Καλλίβοτρυς, υος, ὁ ἡ, pulchros racemos habens. Ὁ καλλίβοτρυς Νάρκισσος, *Soph. Œd. C.* 682. Ex καλὸς et βότρυς.

Καλλίβωλος, ον, fertilis. pinguis. Φρύγιον ἄρυ καλλίβωλον, *Eurip. Or.* 1382.

Καλλιγάληνος, ον, serenus, pulcher. A γαλήνη.

Καλλίγαμος, ον, pulchras nuptias habens, *Ep.*

Καλλιγένεια, ας, ἡ, Telluris, aut secundum alios Cereris, epith. Alii nutricem, alii pedissequam, Cereris volunt.

Καλλιγέφυρος, ου, ὁ ἡ, pulchro ponte junctus. Ex κάλλος et γέφυρα, *pons.*

Καλλίγλυπτος, ον, nates formosas habens: Epith. Veneris, *Clemens Alex. ex Nicandro.*

Καλλίγομφος, ον, pulchris clavis compactus, *Ep.*

Καλλίγονος, pulchri generis, *Gl. V.*

Καλλιγραφίω, ῶ, eleganter scribo; (2) fuco.

Καλλιγραφία, ας, ἡ, elegans scriptura, scribendi pingendive elegantia. A

Καλλιγράφος, ου, ὁ ἡ, qui eleganter scribit aut pingit; (2) librarius. Ex γράφω.

Καλλιγύναιξ, αικος, ὁ ἡ, pulchris mulieribus abundans.

Καλλίδενδρος, ον, arboribus abundans, arborum copia pulcher. Epith. regionis.

Καλλιδίνης, ου, ὁ, pulchre fluens, liquidus, epith. fluvii. Ξάνθοιο πηγαὶ καλλιδίνας, *Eurip. Herc. Fur.* 368.

Καλλίδιφρος, ον, cui pulcher currus, seu sella. Τᾶς καλλιδίφρου Ἀθαναίας ἐν κροκίῳ πέπλῳ, *Eurip. Hec.* 467.

Καλλιδόναξ, κος, arundinibus abundans, epith. fluminis. Ἵν' αἱ ῥοαὶ τῷ καλλιδόνακός εἰσιν Εὐρώτα μόνον, *Eurip. Hel.* 499.

Καλλιέθειρα, ας, ἡ, quæ pulchram habet comam.

Καλλιέθειρος, ον, pulchris capillis, *Ep.*

Καλλιέλαιος, ου, ὁ, frugifera olea. Ex ἐλαία.

Καλλιέπεια, ας, ἡ, pulchriloquentia, elegantia et ornatus sermonis, sermo ornatus.

Καλλιεπίω, ῶ, f. ήσω, eleganter loquor, ornate et eleganter dico; κεκαλλιεπημένοι λόγοι, dicta elegantibus vocabulis contexta. Ex καλὸς et ἔπω

Καλλιεπὴς, ὲς, facundus, *Ar.*

Καλλιεργίω, ῶ, fut. ήσω, pulchre fabricor, adfabre facio. A

Καλλίεργος, ου, ὁ ἡ, pulchre fabricatus, adfabre factus. Ex ἔργον.

Καλλιερέω, lito, bona exta reperio. Ex ἱερά.

Καλλιέρημα, ατος, τὸ, perlitatio. A præc.

Καλλιζυγὴς, ὲς, pulchris equis junctus. Τρίπωλον ἅρμα δαιμόνων ἄγων τὸ καλλιζυγὲς, *Eurip. Andr.* 276. Ex ζυγός.

Καλλίζωνος, ὴ, pulchro cingulo ornata, pulchra. Ex ζώνη.

Καλλιθέμελθος, ου, ὁ ἡ, pulchre fundatus. Ex θέμελον.

Καλλίθριξ, χος, ὁ ἡ, habens pulchros capillos.

Καλλίθυος, et -τος, ου, ὁ ἡ, bonis auspiciis aut rite sacrificatus; (2) in quo pulchra aut splendida sacrificia fiunt. Ex θύω.

Καλλικαρπίω, ῶ, fut. ήσω, bonos vel pulchros fructus edo vel fero.

Καλλικαρπία, ας, ἡ, pulchrorum fructuum ubertas; (2) fructuum pulchritudo et venustas. A

Καλλίκαρπος, ου, ὁ ἡ, pulchros aut etiam bonos fructus ferens.

Καλλικίλαδος, ου, ὁ ἡ, pulchrum sonum edens.

Καλλίκερως, ωτος, ὁ ἡ, pulchra cornua habens. Ex κέρας.

Καλλίκαρπος, ου, ὁ ἡ, pulchra habens grana, cui pulcher est acinus.

Καλλικολώνη, ης, ἡ, qu. dic. collis pulcher, locus quidam amœnissimus juxta Simoentem, fluvium Troadis. Ex κολωνός.

Καλλικόμοιο, gen. sing. *Ion.* pro καλλικόμου. A

Καλλίκομος, ου, ὁ ἡ, pulchram comam habens. Στέψασι καλλικόμαν πλόκαμον, *Eurip. Iphig. in Aul.* 1080. Ex κόμη.

Καλλικοττα βίω, ῶ, cottabo venuste ludo, scite cottabizo. Τῷ καλλικοττα βοῦντι νικητήρια τίθημι, *Soph. in Salmonea.* Ex κότταβος.

Καλλίκρεας, ατος, τὸ, pulchra caro, caro candida et subpinguis esuque jucundissima.

Καλλικρήδεμνος, ου, ὁ ἡ, pulchram habens vittam. Ex κρήδεμνον, *vitta.*

Καλλίκτιτος, ον, eleganter structus, *Nonn.*

Καλλίκτυπος, ον, pulchre strepens seu sonans

Καλλικύδιοι, οἱ, exp. δῆλοι τῶν φυγάδων, *Suid.*

Καλλιλαμπίτης, ὁ, pulchrilucidus, *Anac.*

Καλλιλιξία, ἡ, idem quod καλλιλογία.

Καλλιλογίω, ῶ, f. ήσω, scite et venuste loquor. Ex λόγος.

Καλλιλογία, ας, ἡ, elegans venustaque dicendi facultas, vis bene dicendi.

Καλλίμηρος, ου, ὁ ἡ, pulchra femora habens.

Καλλιμορφος, ου, ὁ ἡ, formosus. Δίμας τὸ καλλίμορφον, *Eurip. Andr.* 1155.

Κάλλιμος, ου, ὁ ἡ, pulcher, elegans; prosper, secundus. A κάλλος.

Καλλίναος, ὁ ἡ, pulchre fluens. Τᾷ καλλιναέ τ' ἀπὸ κηφισᾷ ῥοᾶς, *Eurip. Med* 835. Περὶ καλλίναον Βοιβίαν λίμναν, circa pulchrifluam Bœbiam paludem, *Id. Alc.* 592. Ex νάω.

Καλλίνικος, ου, ὁ ἡ, qui pulchram et egregiam victoriam adeptus est, victor egregius; (2) pulchritudine vincens, *Gl. V.* At *Ph.* victoriosus, invictissimus. (1) Νῦν καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν γενησόμεθα, *Eurip. Med.* 765. Ex νίκη.

Καλλιοινία, ας, ἡ, vini præstantia et bonitas; (2) largus vini proventus. Ex οἶνος.

Κάλλιον, *adv.* melius. A καλός.

Καλλιόνως, *adv.* idem.

Καλλιόπη, ης, ἡ, Calliope, una Musarum.

Καλλίολος, ου, ὁ, hymnus in Cererem.

Καλλιόω, ῶ, pulchrius reddo. A κάλλος.

Καλλιπαιδία, ας, ἡ, pulchri liberi, copia liberorum bene natorum. A

Καλλίπαις, αιδος, ὁ ἡ, cui pulchri sunt liberi; (2) proles pulchra, proba. Καλλίπαις Θέα, formosa dea, *Eurip. Or.* 962. Τὸν καλλίπαιδα στέφανον, pulchram liberorum coronam, *Id. Herc. Fur.* 839.

Καλλιπάρηος. *Bœot.* pro καλλιπάρειος, ου, ὁ ἡ, pulchras genas habens, pulcher. Ex παρειά.

Καλλιπάρθενος, ου, ὁ ἡ, pulchras virgines habens; (2) nitidus, pulcher. Epith. Tragic.

Καλλιπέδιλος, ὁ ἡ, pulchros habens calceos.

Καλλίπεπλος, ου, ὁ ἡ, pulchrum habens peplum.

Καλλιπέτηλος, ου, ὁ ἡ, pulchra folia habens Ex πέταλον, *folium.*

Καλλίπηχυς, εως, ὁ ἡ, pulchra brachia habens.

Καλλιπλόκαμος, ου, ὁ ἡ, pulchras comas vel comarum cincinnos habens.

Καλλίπλουτος, ου, ὁ ἡ, magnas opes habens.

Καλλίπνοος, *contr.* καλλίπνους, ου, ὁ ἡ, suaviter spirans. Ex πνοή.

Καλλίπολις, εως, ἡ, egregia seu pulchra civitas.

Κάλλιπον, *reliqui*, 1. sing. aor. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέλιπον, a καταλείπω.

Καλλιπόταμος, ου, ὁ ἡ, multos habens fluvios. Καλλιπόταμος ὕδατος, ἵνα τι νοτὶς ἐπέρχηται γύας Δίρκης χλοηφόρους· *ista sic ordinanda;* Ἵνα καλλιπόταμος (νοτὶς) ὕδατος, καὶ νοτὶς Δίρκας ἐπέρχηται γύας, *Eurip. Phœn.* 648.

Καλλιπόρδατος, ου, ὁ ἡ, pecore abundans.

Καλλιπρόσωπος, ου, ὁ ἡ, adspectu pulcher.

Καλλίπτερος, ου, ὁ ἡ, pulchram habens pro ram; (2) pulchram habens faciem. Ex πτερόν.

Καλλιπτόλιμος, ου, ὁ ἡ, egregius et strenuus in bello, bellicosus.

Καλλίπυγος, ου, ὁ ἡ, pulchras habens nates, pulchras habens clunes. Ex πυγή.

Καλλίπυργος, ου, ὁ ἡ, pulchre turritus, turribus munitus; (2) sublimis, celsus. Τὰ καλλίπυργα πιδία τῶς ἱκοίμεθ' ἄν, *Eurip. Suppl.* 618.

Καλλιπύργωτος, ου, ὁ ἡ, idem.

Καλλίπωλος, ου, ὁ ἡ, pulchros equos habens. Ex καλὸς et πῶλος, *pullus equinus.*

Καλλιρέεθρος, ου, ὁ ἡ, epith. fontis, liquidus. Ex ῥέεθρον.

Καλλίρροος, *contr.* καλλίρους, ου, ὁ ἡ, idem. Καλλιρόη, fons Athenis. *al.* Ἐννέακρουνος.

Καλλιρρημονίω, pulchre et ornate dico.

Καλλιρρημοσύνη, ης, ἡ, dictionis elegantia. A

Καλλιρρήμων, ονος, ὁ ἡ, pulchris et elegantibus ornatus verbis. Ex ῥῆμα.

Καλλίρροος, idem quod καλλίροος.

Καλλισθενὴς, ὲος, ὁ ἡ, egregio robore præditus. Ex σθένος.

Κάλλιστα, neutrum plurale pro adverbio καλλίστως, feliciter. Ὁ κάλλιστα τερμίαν ἄγων ἡμέραν, *Soph. Antig.* 1330.

Κάλλιστα, *adv.* optime. A κάλλιστος, pulcherrimus. A καλὸς, *pulcher.*

Καλλιστάδιος, ου, pulchro stadio celebris, *Eur.*

Καλλιστεῖα, ων, τὰ, certamen in templo Junonis apud Lesbios de muliebris formæ præstantia.

Καλλιστεῖον, ου, τὸ, præmium pulchritudinis eximiæ; (2) præmium quodvis honestissimi optimique. (1) μῆλα τὸ καλλιστεῖον ἀποδόντα, *Lucian. Dearum Judic* 1. (2) καλλιστεῖα ἀριστεύσας, *Soph. Aj.* 435. A καλλιστεύω.

Καλλιστεύμα, ατος, τὸ, pulchritudo, donum pulcherrimum. Τῷ τῆσδε καλλιστεύματι, *Eurip. Orest.* 1639. Ἐκπροκριθεῖσα καλλιστεύματα Λοξίᾳ, donum pulcherrimum, *Id. Phœn.* 224.

Καλλιστεγνος, ον, pulchrum pectus habens, *Nonn.*

Καλλιστεύω, f. εύσω, pulchritudine excello, formosissimus sum. Πόσιρα τὸ τῆσδε σῶμ' ἐκαλλιστεύτο πασῶν γυναικῶν; *Eur. Hip.* 1012 Τὸν καλλιστεύοντα ἰσφαξαν, *Herodot.* 7, 180. A κάλλος.

Καλλιστέφανος, ον, pulchra redimitus corona.

Καλλιστρέβλα σῦκα, passeraria ficus, *Plin.* 15, 29. Ex καλὸς et στρεβλὸς, *passer.*

Καλλίσφυρος, ου, ὁ ἡ, epith. fœminæ, pulchros habens pedes, pulchra. Ex σφυρόν.

Καλλιτεκνία, ας, ἡ, fœcunditas. A

Καλλίτεκνος, ου, ὁ ἡ, egregios habens liberos. Ex τέκνον.

Καλλιτεχνίω, ῶ, fut. ήσω, eleganti artificio elaboro.

Καλλιτέχνης, ὲς, idem quod καλλίτεχνος.

Καλλιτεχνία, ας, ἡ, artis pulchritudo, artis elegantia. A

Καλλίτεχνος, ου, ὁ ἡ, pulchram artem factitans, pulchra artis opera edens. Ex τέχνη.

Καλλιτόκεια, ἡ, pulchros edens partus. Λιχὼ δέ τε καλλιτόκεια, *Oppian. Cyneget.* 1, 6.

Καλλιτόκος, ου, ἡ, pulchros edens partus, *Hes.*

Καλλίτοξος, ου, ὁ ἡ, pulchrum habens arcum; (2) bonus sagittarius.

Καλλιτράπεζος, ον, delicata mensa utens.

Καλλίτριχος, ου, ὁ ἡ, qui pulchro est capillo; (2) pulchros capillos faciens; frutex quidam.

Καλλιφαρος, ου, ὁ ἡ, pulchre vestitus; (2) splendidus.

Καλλιφεγγὴς, ὲος, ὁ ἡ, valde lucidus. Ex φέγγος.

Καλλίφθογγος, ου, ὁ ἡ, suaviter sonans.

Καλλίφλοξ, γος, ὁ ἡ, egregio splendore coruscans.

Καλλίφυλλον, τὸ, est adianti genus.

Καλλίφυλλος, ου, ὁ ἡ, pulchris foliis præditus, epith. rosæ. Ex φύλλον.

Καλλιφωνία, ἡ, vox pulchra, sonus elegans. A

Καλλίφωνος, ου. ὁ ἡ, pulchram vocem habens, eleganter sonans. Ex φωνή.

Καλλίχειρ, ειρος, ὁ ἡ, pulchras habens manus.

Καλλιχέλωνος, ου, ὁ, obolus testudine signatus, *Hes.* Ex χελώνη.

Καλλιχθυς, υος, ὁ, piscis quidam.

Καλλίχοιρος, ου, ὁ ἡ, pulchros porculos habens.

Καλλίχορος, ου, ὁ ἡ, in quo choreæ commode duci possunt; (2) pulcher, amabilis, amœnus;

nus; (3) pulchras choreas agitans; (4) tripudiis se oblectans; (5) pulcher chorus.

Καλλίχορος, ε, ὁ, Callichorus, nomen putei celebris in Attica. Καλλίχορον ἀμφὶ σιμυὸν, *Eurip. Suppl.* 392. Καλλίχορον Ἰτέας ὕδωρ λιπῦσαι, *Id. ibid.* 619.

Καλλίχωρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, pulchram regionem habens. Ex χώρα.

Καλλιώνυμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, pulchrum nomen habens; (2) genus piscis siccissimi, *Ern.* Ex ὄνομα.

Καλλονὴ, ῆς, ἡ, pulchritudo, elegantia. A

Κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo oris, decor; (2) cujusvis rei pulchritudo; (3) Veneris unguentum; (4) barba seu palearia galli gallinacei. A καλός.

Καλλόσυνη, ἡ, pulchritudo. Καλλοσύνας ἵνιχιν, *Eur. Hel.* 389. Κυκνοστέρνῳ καλλοσύναις, *Id. Or.* 1388.

Καλλόσυνος, η, ον, pulcher.

Καλλόφυλλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, pulchris foliis præditus.

Καλλυντήριον, ε, τὸ, ornamentum, *Hes.* καλλυντήρια, τὰ, festum quoddam apud Athen. *Etym.* A καλλύνω.

Καλλυντὴς, οῦ, ὁ, ornator, comptor; (2) tonsor, *Hes.* A καλλύνω.

Κάλλυντρον, ε, τὸ, omne instrumentum ad comendum; (2) instrumentum quo verrimus, scopæ; (3) spathula. A

Καλλύνω, pulchrum reddo, orno; (2) verro, mundo; et (3) καλλύνομαι, venustor; nitide eleganterque me habeo; (4) glorior, mihique ipse placeo. Κρηπῖδα πηγῷ νέρθε καλλυνεῖ πλόκῳ, *Lycophr.* 338. χρυσῷ φαιδρὰ ῥέθη, *Ibid.* 862. A κάλλος.

Καλλωπίζω, f. ίσω, decoro, elegantem et venustam faciem facio, sed fere de curioso nimis studio ornandi, *et sæpe etiam in opprobrio*; (2) orno. Hinc καλλωπίζομαι, orno me, glorior, mihi placeo, artem ostento. Ex ὤψ. Hinc

Καλλώπισμα, τος, τὸ, ornamentum, cultus; (2) *impr.* cultus superfluus, exquisitior; (3) prætextus. (3) Καὶ ἡγέμινος εἶναι τάδε καλλωπίσματα, *App. Bell. Civ. 5, 56.*

Καλλωπισμὸς, οῦ, ὁ, idem:

Καλλωπιστὴς, οῦ, ὁ, cultus (in vestitu) nimium studiosus. Ab eod. Hinc

Καλλωπιστικὸς, ἡ, ὸν, ad comendum vel ornandum aptus.

Καλλωπίστρια, ας, ἡ, cultus in vestitu nimium studiosa; (2) ornatrix. Ab eod.

Καλοβάμων, ὁ, funambulus, *Man.*

Καλοβάτης, ε, ὁ, funambulus, *Gl. V.* et *Ph.* (2) grallator. A κᾶλον et βαίνω, *incedo.*

Καλοδιδάσκαλος, ε, ὁ, honestatis magister, honesta docens.

Καλόεργος, ον, beneficus, *Man.*

Καλοηθὴς, ὶς, commodis moribus præditus, comis, mitis. Ab ἦθος.

Καλόθριξ, τριχος, bene comatus, *item* jubatus, de equo.

Καλοιώνιστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, bene ominatus, auspicatus. Ab οἰωνίζομαι, *augutor.*

Καλοκἀγαθία, ας, ἡ, probitas, integritas et honestas:

Καλοκἀγαθικὸς, ἡ, ὸν, honestus, probus, integer. A

Καλοκἀγαθὸς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, idem. Ex καλὸς, ᾗ, et ἀγαθός.

Καλοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, ligna cædo, findo. A κᾶλον et κόπτω, *cædo.*

Καλολογία, ἡ, idem quod καλλιλογία.

Καλόμορφος, ον, pulcher. A μορφή.

ΚΑ῞ΛΟΝ, ε, τὸ, lignum.

Καλοπίδιλον, ε, τὸ, ligneæ compedes.

Καλοπόδιον, ε, τὸ, pes ligneus, instrumentum sutorum, forma calcei, norma. Ex κᾶλον et πῦς.

Καλοποδιώκτης, ε, ὁ, *ap. Comic.* Vide καλλοποδιώκτης.

Καλοποιέω, ῶ, f. ήσω, benefacio, bonum facio.

Καλόπους, οδος, ὁ ᾗ ἡ, pulchros pedes habens; (2) ligneum pedem habens; (3) pes ligneus, forma calcei cavi, norma sutoris. Ex καλὸς vel κᾶλον, et πῦς.

Καλοπρόσωπος, ον, idem quod καλλιπρόσωπος.

ΚΑΛΟ῞Σ, ἡ, ὸν, pulcher, formosus; (2) decens, decorus, honestus, laudabilis, egregius; (3) probus, bonus, æqui bonique amans; (4) strenuus, fortis; (5) jucundus, suavis. Hinc τὸ καλὸν, ῦ, decus, ornamentum, commodum; et *compar.* καλλίων, pulchrior; *superl.* κάλλιστος, pulcherrimus; et *adv.* καλὸν, pulchre, belle, honeste. Τὸ καλὸν, idem. Τίνυ᾽ ἰμὶν τὸ καλὸν πεφιλαμένε, *Theocrit.* 3, 3. Τὸ μὴ καλὸν, quod inhonestum est, scelus, *Soph. El.* 1087. Vide καθοπλίζω.

Κάλος, ε, ὁ, rudens, funis nauticus; usitatius κάλως.

Καλοτρόφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, bene nutriens; (2) bene nutritus, *Hes.* Ex τρέφω, *nutrio.*

Καλοτύπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ligna tundens. Ex κᾶλον et τύπτω.

Καλοφόρος, ὁ, qui ligna portat, calo, *Ath.*

Καλόφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, benevolus; (2) bona, honesta mente præditus. Ex φρήν.

Καλπάζω, equum in gressum exsultantem urgere, vulgo callopare; (2) summis pedibus et molliter incedere.

ΚΑ᾽ΛΠΗ, ης, ἡ, urna, situla, hydria, urceus. Hinc

Κάλπις, ιδος, ἡ, idem:

Κάλπιον, ε, τὸ, genus poculi:

Κάλπος, poculi genus, *Hes.*

Καλύβη, ης, ἡ, casa, tugurium, gurgustium; (2) caverna; (3) cella. A καλύπτω.

Καλύβιον, ε, τὸ, tuguriolum, casula, gurgustiolum. Dim. a καλύβη.

Καλυβίτης, ε, ὁ, qui in tugurio habitat.

Καλυβιτοιέω, ῶ, et καλυβοποιοῦμαι, gurgustia seu casas facio. Ex καλύβη et ποιέω.

Καλυβὼς, οῦ, ὁ, thalamus; (2) ex velis obductis facta scena, *Hes.* A καλύβη.

Καλυκίζω, fut. ίσω, floreo, *Hes.* A κάλυξ.

Καλύκιον, ε, τὸ, calyculus. Ab eod.

Καλυκοστέφανος, ον, coronam e rosis recentibus gerens. A κάλυξ.

Καλυκώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, calyce intectus. Ab eod.

Καλυκῶτις, ιδος, ἡ, roseam, i. e. pulchram, faciem habens.

Κάλυμμα, τὸ, velamen, tegmen Ἐκ καλυμμάτων, semoto velamine, amotis vestibus. Δείξω γὰρ πάδ᾽ ἐκ καλυμμάτων, *Soph. Trach.* 1078. A καλύπτω.

Καλυμμάτιον, ε, τὸ, parvum tegmen. Dim.

Καλυντήρια, τὰ, festum ap. Athenienses, *E. M.*

Κάλυξ, υκος, ἡ, calyx, flos rosæ nondum apertus; (2) omnis folliculus, seu omne putamen, quo aliquid continetur; (3) ornamentum muliebre; (4) nomen herbæ. A καλύπτω.

Κάλυξις, calyx rosæ; (2) ornamentum quoddam e rosis, *Hes.* Quasi e καλύσσω, quod esset *tego.*

Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, tegmen, operculum; (2) tegula, imbrex. A καλύπτω.

Καλυπτήριον, ε, τὸ, operimentum. Ab eod.

Καλυπτὸς, ὴ, ὸν, opertus, tectus; (2) *active*, qui vel quæ tegit, tegens. Καὶ καταῤῥυεὶς μηρὸι καλυπτῆς ἰξίκιντο πιμιλῆς. Καλυπτῆς est pro καλυπτύσης, *Soph. Antig.* 1010. Ab eod.

Καλύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre; (2) tegumentum, operculum quodvis.

Καλύπτρην, acc. sing. *Ion.* pro κάλυπτρον.

ΚΑΛΥ῞ΠΤΩ, fut. ψω, tego, operio, velo. Τί δῖ μι δεῖ καλύπτειν πίπλοις σέρνα; *Eur. Andr.* 832. Καλύψαί τινα τάφῳ, sepelire. Εὐαγγέλιον κικαλυμμένον, 2 *Cor.* 4, 3.

Κτλύψαι, aor. 1. inf. act.

Καλχαίνω, purpureo colore tingo; (2) alta mente cogito, alto animo verso. A

ΚΑ᾽ΛΧΗ, ης, ἡ, flos vel animal quo purpura tingitur. Hinc

Κάλχινον, ε, τὸ, purpura κάλχῃ tincta.

Καλῶ, fut. 1. ind act. *Att.* pro καλέσω.

Καλώδιον, ε, τὸ, funiculus nauticus; (2) quivis funiculus. A κάλως.

Καλωποδιώκτης, ε, ὁ, qui consectatur pulchros. Ex καλωπὸς et διώκω. Vide κολλοποδιώκτης.

Καλωπὸς, ὴ, ὸν, pulcher adspectu. Ex ὤψ.

ΚΑ᾽ΛΩΣ, ως, vel ω, ὁ, rudens, funis nauticus. Πάντα κάλων κινεῖν, *Proverb.* Vide ἵζημι. Ἐκ τοῦδ᾽ ἀναῤῥιφθεῖσα πρυμνήτην κάλων, *Eurip. Med.* 770.

Καλῶς, *adv.* pulchre, recte, honeste.

Καλωτρόφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui funes conficit. Ex κάλως et τρέφω.

Καμακίας, ε, ὁ, ut καμακίας σῖτος, frumenti genus, fortasse a magnitudine, quod perticam æquet. A κάμαξ, *pertica.* Unde

Καμάκινος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui ex pertica est.

Καμακὶς, ἡ, ornamentum muliebre capitis.

ΚΑ᾽ΜΑΞ, ακος, ἡ, vitis pedamentum, palus; (2) pertica; (3) contus; (4) lignum hastæ, *Æsch. Agam.* 66. (4) πολλὰ παλαίσματα... διακναισθέντα κάμακος, *Æsch. Agam.* 63, 66. Ἄλλαι δὲ, κάμακα Θρηίκιον διώμεναι, *Eurip. Hec.* 1155.

ΚΑΜΑ᾽ΡΑ, ας, ἡ, camara seu camera; *proprie* tectum arcuatum, deinde, quicquid tale tectum habet, ut carpentum, vehiculum, navis, pars auris juxta foramen. Hinc

Καμαρεύω, laboro, labore me fatigo; (2) adquiro, accumulo, *Hes.*

Καμάριον, ε, τὸ, cerebri pars supra communem meatum fornicis modo superinducta.

Καμαρὶς, ἡ, ornamentum quoddam muliebre.

Καμαροειδὴς, εος, ὁ ᾗ ἡ, fornicis habens figuram, cameratus Ex καμάρα et εἶδος.

Καμαρόω, fornico, *Gl. V.* A καμάρα. Hinc

Καμάρωμα, ατος, τὸ, fornicatio, fornix:

Καμάρωσις, εως, ἡ, cameratio. Ab eod.

Καμαρωτὸς, ἡ, ὸν, fornicis habens formam, fornicatus; exinde currus cum tecto, &c. Ab eod.

Καμάρπτω, pro καταμάρπτω, *Hes.*

ΚΑΜΑΣΙ῞ΕΝΣ, vel καμασῆνες, ων, οἱ, pisces quidam marini.

ΚΑΜΑ᾽ΣΣΩ, moveo, *Hes.* (2) torqueo, vibro.

Καματηδὸν, *adv.* laboriose, *Man.* A κάματος.

Καματηρὸς, ρὰ, ρὸν, laboriosus; (2) defessus, defatigatus. A κάματος.

Καματηρῶς, *adv.* laboriose, ægre.

Κάματος, ε, ὁ, labor, fatigatio; (2) id quod labore partum est; (3) morbus. A κάμνω, *Il.* 10, 98.

Καματόω, ῶ, fut. ώσω, laboro, fatigo, fatisco; (2) delasso, *Gl. V.* A κάματος.

Καματώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, laboriosus; (2) gravis.

Καμβαίνω, *Æol.* pro καταβαίνω, descendo: *vel potius* cesso, nam *Hesychius* interpretatur κάμβει, παύεται. Καμβαίνει μεν γλῶσσα, cessat mea lingua, *Bion. Idyl.* 4, 9.

Καμβολίη, ης, ἡ, vox *Ion.* calumnia, crimen. A καταβολή.

Κάμβαλον, *deposui*, aor. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέμβαλον, a κατεμβάλλω.

Κάμε, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκαμε, a κάμνω.

Καμεῖται, *laboravit*, 3. sing fut. 1. vel 2. ind. med.

Καμηλαύκιον, ε, τὸ, vel καμιλαύκιον, pileus. Quasi ex καῦμα, æstus, et ἰλαύνω, *cohibeo.*

Καμήλειος, εία, ειον, camelinus A κάμηλος.

Καμηλίμπορος, ε, ὁ, negotiator, qui camelis merces vehit. Ex κάμηλος et ἔμπορος.

Καμηλιμασία, ας, ἡ, camelorum agitatio:

Καμηλιμάτης, ε, ὁ, cameli vel camelorum agitator. Ex κάμηλος et ἰλαύνω.

Καμηλίζω, camelo similis sum, imitor camelum.

Καμηλίτης, ε, ὁ, cameli agitator vel curator.

Καμηλοκόμος, ε, ὁ, idem. A κομέω.

Καμηλοπάρδαλις, εως, ἡ, camelopardalis.

ΚΑ᾽ΜΗΛΟΣ, ε, ὁ ᾗ ἡ, camelus, animal.

Καμηλοτροφέω, camelos alo. A τρέφω.

Καμηλωτὴ, ῆς, ἡ, sc. δορὰ, pellis cameli.

Κάμητι, 2. pl. aor. 2. conj act. v. κάμνω.

ΚΑ᾽ΜΙΛΟΣ, ε, ὁ, funis nauticus quo nautæ utuntur ad ancoras jaciendas.

Καμιναῖος, αία, αῖον, ad caminum pertinens.

Καμινία, ας, ἡ, opera quæ navatur ad caminum. A καμινεύω. Unde

Καμινευτὴς, οῦ, ὁ, in camino excoquens, ad fornacem laborans.

Καμινευτὴρ, ῆρος, ὁ, idem.

Καμινεύτρια, ας, ἡ, quæ circa caminum seu fornacem laborat; (2) quæ in heræ cubiculo opus facit, famula cubicularia. A

Καμινεύω, fut. εύσω, in camino excoquo seu candefacio. A κάμινος.

Καμινίτης, ου, ὁ, ἄρτος, panis in camino coctus Ab eod.

Καμίνιον, ου, τὸ, parvus caminus, parva fornax. Dim ab eod.

Καμινοκαύστης, ου, ὁ, funarius, *Gl. V.* A καίω, uro.

ΚΑ'ΜΙΝΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, caminus, fornax, furnus; (2) *ap. Eccles. Script.* ignis, flamma, æstus, ardor. Hinc

Καμινὰ, ᾶς, ἡ, fuligine camini oppleta.

Καμινώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, fuliginosus.

Κάμμαρος, κάμμορον, ὁ, et

Κάμμαρον, κάμμορον, τὸ, squillæ marinæ et cancrorum genus; (2) aconiti genus.

Καμμάρψαι, a. 1. inf. act. *Æol.* pro καταμάρψαι, a καταμάρπτω.

Κάμματα, ων, τὰ, edulia quædam Laconica. A κάπτω, comedo.

Καμματίδιος, ον, αἱ, idem et ab eo ipso.

Κἄμὲν, utique, Æol. pro κατὰ μέν.

Καμμένειν, præs. inf. act. *Æol.* pro καταμένειν.

Κάμμις, *et nos*, Æol. pro ἡμῖς.

Καμμίσσον, *per medium*, Æol. pro κατὰ μίσσον.

Καμμίξας, *Æol.* pro κατεμίξας, a καταμίγνυμι.

Καμμονίη, ης, ἡ, *Æ l.* et *Ion.* pro καταμονία, perseverantia, victoria constanter parta, *Hom.* opp. fugæ.

Κάμμορος, *infelix*, Poet. pro κακόμορος, *Apoll. Rhod.* 4, 1318.

Καμμύω, f. ύσω, Æol. pro καταμύω, conniveo, oculos claudo, a. 1. ἐκάμμυσα. Τὰς ὀφθαλμὰς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, *Act.* 28, 27.

Κάμνι, 3. sing. imperfect. ind. act. *Ion.* pro ἔκαμνε, a

ΚΑ'ΜΝΩ, f. καμῶ, p. κέκμηκα, fatigor, deficio; (2) cum labore facio, elaboro; (3) labore paro seu adquiro; (4) ægroto, male me habeo; (5) οἱ καμόντες, mortui, *item* κεκμηκότες, defuncti morbis et laboribus. Καὶ μὴ κάμνις, μήθ' ἑξῆς, μήτε βαδίζων, *Aristoph. Nub.* 414. Ὅταν κάμνωσιν ὁπλῖτη φρατῆ, *Lycophr.* 1210. Διὰ τὸ ὄνομά με κικοπίακας, ᾗ ἐ κίκμηκας, *Apoc.* 2, 3. Vide κάμων, et κεκμηῶτες. Κἐ καμῖ τᾶνων μέρες, nec opera mea decrit tibi, *Soph. Trach.* 1215.

Κἄμοὶ, *per Crasin*, pro καὶ ἐμοὶ, *et mihi.*

Κάμον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκαμον, a κάμνω.

Καμοῦσα, aor. 2. part. act. f. g.

Καμπαλίος, ία, ίον, inflexus, incurvus. A κάμπτω.

Καμπισίγυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, incurvans genua. Ex κάμπτω et γόνυ, *genu.*

Καμπισίγυιος, ον, membra flectens, epith. παιγνίᾳ. Ex γύϊον.

Καμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio, flexus, articulus; (2) flexus vocis in cantu. A κάμπτω.

Κάμπη, ης, ἡ, eruca. Ab eod.

Κάμπιμος, ίμη, ίμον, flexilis, flexibilis.

Καμπαύλης, ου, ὁ, qui flexili tibiarum cantu utitur, *Steph.*

Καμπτὴρ, ῆρος, ὁ, flexus, curvatura; (2) meta circi vel hippodromi.

Καμπτικὸς, flexilis, se inflectens, *V. L.*

Καμπτὸς, ὴ, όν, flexilis; (2) flexus.

Κάμπτρα, ας, ἡ, capsa e lignis A

ΚΑ'ΜΠΤΩ, fut. ψω, flecto, inflecto, incurvo; (2) flecto, exoro, de sententia deduco, animum alicujus mollio; κικαμμένος, inflexus; p. pass. καμφθῆναι, flecti, exorari, aor. 1. pass. Κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα, *Ephes.* 3. 14. Ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, *Rom.* 14, 11. Τίλος δὲ κάμψαιμ' ὥστε ἡσσάμην βίᾳ, *Eur. Hipp.* 92. Κάμπτειν κᾶλα, γόνυ, *proprie* flectere genua, *apud auctores ecclesiasticos. Sed apud profanos*, sedere, quiescere, *Æschyl. Prometh.* 32, 396. *Soph. Œd. Col* 19. *Apol. Rhod.* 1, 1174. Ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον (nempe ἐξέχειν) finiturum esse, *Soph. Œd. Col.* 91. (3) ἔχουσαι διὰ λόγου κάμψαι κακὰ, declinare mala, *Eurip. Suppl.* 748.

Καμπυλαύχην, ενος, ὁ, inflexum collum habens.

Καμπύλη, ης, ἡ, sc. βακτηρία, baculus curvus; item lituus, *Ph.* A καμπύλος. Unde

Καμπυλιάζω, fut. άσω, inflecto.

Καμπυλόγραμμος, ου, ὁ ἡ ἡ, curvis lineis circumscriptus. Ex γραμμή.

Καμπυλόϊς, όϊσσα, όϊν, recurvus. Ab eod.

Καμπύλομαι, curvor, inflector. A κάμπτω.

Καμπυλόπρυμνος, ον, obliquam puppim habens. A πρύμνα.

Καμπυλόῤῥιν, ινος, ὁ ἡ ἡ, aduncum nasum habens. A ῥὶν.

Καμπυλόῤῥινος, ον, idem.

Καμπύλος, ύλη, ύλον, curvus, inflexus. A κάμπτω.

Καμπυλοσαλπιγαὶ, cornicines, *Ph.* A καμπύλη et σαλπίζω.

Καμπυλότης, ητος, ἡ, curvitas. A καμπύλος.

Κάμπυλα, ης, ἡ, capsa viminea. A κάμπτω.

Καμψάκης, ου, ὁ, vas olearium. Ab eod.

Κάμψη, 3. sing. a. 1. conj. act. v. κάμπτω.

Καμψιδίαυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qu. dic. in diaulo reciprocans; (2) volubilis, cito percurrens aliquid. Ex κάμπτω et δίαυλος.

Καμψίον, ου, τὸ, idem quod κάμψα.

Καμψίουρος, ου, ὁ ἡ ἡ, flectens caudam. Ex κάμψις et οὐρὰ, *cauda.*

Καμψίπους, ποδος, ὁ ἡ ἡ, curvos pedes reddens, epith. Furiarum, *ap. Æsch.*

Κάμψις, ιως, ἡ, inflexio, curvatio, curvatura, flexus, flexura, anfractus, de via. A κάμπτω.

Καμψόδυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, flectendo vel inflexu frequenti dolens; (2) incurvatus dolore. Ex κάμψις et ὀδύνη.

Καμψὸς, ὴ, όν, inflexus, curvus. A κάμπτω.

Κάμων, τος, mortuus, aor. 2. part verbi κάμνω Καὶ οἳ ὑπὲιρβι καμόντας ἀνθρώπους τίνυασθον, *Il.* 3, 278. *proprie est* vita functos. Εἴδωλα καμόντων, *Id. Ibid.* 23, 72. *et Odyss.* 11, 475.

Κᾶν, et in. Ex καὶ et ἐν, vel ἐὰν, etsi, quamvis, tametsi.

Κᾶν γᾶν, saltem.

Κανάβινος. Vid. καννάβινος.

ΚΑ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, lignum tenue, cui fictores ceram vel linum circumlinunt; (2) homo corpore emaciato, ut venæ emineant; (3) κάναβοι, fontes multiplicibus rivulis sparsi.

Κάναθρον, ου, τὸ, currus ex storea. A κάνη.

Κανάζαι, exinanire, exhaurire. Vid. ἐκκανάζαι.

Καναστραῖα, ῶν, τὰ, vasa quædam cava, *Suid.* A κάνης. Unde

Κάναστρον, ου, τὸ, canistrum; (2) cochlear.

Καναχὴς, *adv.* cum strepitu, *Æschyl.*

Καναχίω, ῶ, fut. ήσω, resono, strepitum seu crepitum edo. A καναχὴ et ἦχος.

Καναχὴ, ῆς, ἡ, crepitatio, sonitus, cantus. Αὐλὸς ἰάχων καναχὴν, *Soph. Trach.* 641. Καί σφας ἰσιδῶν πολλᾷ ῥύματι πρεσσισεσμένους, χρυσοῦ καναχῇ, χὐσιρωστλίαις, aureorum armorum crepitu, *Id. Antig.* 128. A præc.

Καναχηδὰ, *adv.* cum strepitu. Ab eod.

Καναχηδὸν, *adv.* idem et ab eod.

Καναχήπους, sonipes, *Gl. V.*

Καναχίζω, resono, strepo. Τῶν δ' ὑποσευομένων κανάχιζε πόσ' ὑρτία χθών, *Hesiod. Scut.* 337. A καναχή.

Καναχὸς, streperus, clamosus, *Nic.*

Κάνδυλος, ου, ὁ, edulii genus, ex amylo, lacte, caseo, et melle. A κάνδυλος.

Καυδύκη, ης, ἡ, Persica vestis. A κάνδυς.

Καυδύλαι, et καυδύταναι, seu καιδύταιες, et καυδύταλις, vestiaria, pretiosorum vestimentorum repositoria. Ab eod.

ΚΑ'ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, idem quod κάνδυλος.

ΚΑ'ΝΔΥΣ, υος, ὁ, indumentum Persicum.

Κανῶ, aor. 2. inf. act. verbi καίω.

Κάνιον, idem quod κάντον, *Hom.*

Κανίοιο, *canistri*, gen. sing. *Ion.* pro κανίου, a

Κανίον, et κανοῦν, canistrum, cista. A κάνης.

Κανῶν, aor. 2. inf. act. *Dor.* et *Æol.* pro κανεῖν, a καίνω.

ΚΑ'ΝΗΣ, ητος, ὁ, canistrum, calathus.

Κανήτιον, ου, τὸ, parvum canistrum. Dim.

Κανηφορεῖν, canistrum ferre in sacris.

Κανηφορία, ας, ἡ, gestatio canistri in sacris.

Κανηφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, canistrum ferens; Canephoræ, virgines sacra portantes, *Cic. in Verr.* 4, 5. Ex κάνης et φέρω.

Κανθαρίζω, *ap. Ammon.* tremo. A κάνθαρος. Sed vox corrupta videtur a ταυθαρίζω, *Etm.*

Κανθάριον, ου, τὸ, parvus cantharus. Dim.

Κανθάριος, vel κανθάρεος, seu καυθαρίος, vitis genus. Hinc

Κανθαρίτης οἶνος, vinum cantharites.

Κανθαρὶς, ίδος, ἡ, scarabæus frumentum erodens; (2) insectum alatum virosum causticum, e muscarum genere, vulgo musca Hispanica. A

ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ, ου, ὁ, scarabæus; (2) cantharus, poculi genus; (3) piscis quidam littoralis; (4) nota in lingua Apidis; (5) navigii genus.

Κανθήλια, ων, τὰ, clitellæ. A κανθήλιος.

Καυθήλιος, ου, ὁ, sc. ὄνος, asinus magnus; (2) bardus, stolidus. A κάνθος.

Κανθὶς, ίδος, ἡ, asella. Dim. ab eod.

ΚΑΝΘΟ'Σ, ου. ὁ, oculi angulus, hirquus; (2) canthus, ferrum quo rotæ vinciuntur.

ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, asinus.

Κανίσκιον, ου, τὸ, parvum canistrum. Dim. a κάνης.

Κάνιστρον, ου, τὸ, canistrum, *Hes.* Ab eod.

ΚΑ'ΝΝΑ, vel κάννη, ης, ἡ, canna, storea.

Καννάβινος, ίνη, ινον, ex cannabe factus, stuppeus. A

ΚΑ'ΝΝΑΒΙΣ, et κάνναβος, cannabis, stuppa. *Angl.* HEMP.

Καννύσας, *Æol.* pro καταννύσας, aor. 1. *apud Hom.* Odyss. 15, 463. A καταννύω.

Κάννη, ης, ἡ, idem quod κάνια.

Καννηνοποιὸς, ὁ, ὁ, qui storeas seu tegetes conficit, *Pollux.* Ex κάννη et ποιέω.

Κάννομος, *Æol.* pro κατάνομος, *legitima.*

Καννοφάρχης, ου, ὁ, præfectus canonum, qui monachos ad canendos canones in vigiliis excitat. Ex κανὼν et ἄρχω.

Κανονίας, ου, ὁ, et plur. κανονίαι, *apud Hipp.* quibus ventres velut ad canonem sive regulam exacti sunt, h. e. substricti, non prominentes. A κανών. Unde

Κανονίζω, fut. ίσω, ad regulam dirigo, ad normam exigo; (2) per certas regulas seu canones constituo aliquid, veluti κανονίζεται, *ap. Gram.* dicitur de regulari forma declinandi et conjugandi; (3) in canonem scripturarum refero aliquid; (4) concinno, modulor. Γῇ πίῤρα τὴν ἐνέργειαν φαρμάκων κανονίζειν, *Diosc.*

Κανονικὸς, ὴ, όν, canonicus, regularis, regulæ consentaneus; κανονικοὶ vocantur a Pythagoreis harmonici, qui primas in judicando partes, longeque ratas maxime rationi ascribunt; (2) in canonem Scripturæ relatus. A κανών.

Κανονικῶς, *adv.* regulariter, rite, secundum regulam et normam.

Κανόνιον, ου, τὸ, lignum cui in navibus cataphractis tabulæ incumbunt; (2) libellus, seu quodvis tractatus seu operis genus. Dim. a κανών.

Κανονὶς, ίδος, ἡ, scriptorium instrumentum, quo utuntur elegantius scripturi; (2) librorum seu chartarum volumen. Ab eod.

Κανόνισμα, ατος, τὸ, regula. A κανονίζω.

Κανονισμὸς, norma, *Man.*

Καυῦν, τὸ, et plur. κανὰ, canistrum, canistra.

Κἀνυπόδατος, *Æol.* et *Dor.* pro καὶ ἀνυπόδητος.

Κανυσινὸς, ὁ, canusina pænula, item pænula quæcunque, sc. φαινόλης.

Κάνυστρον, τὸ, idem quod κάναστρον, *Poll.*

ΚΑΝΩ'Ν, όνος, ὁ, proprie examen in libra; (2) regula, norma, unde judices, quorum judicium in aliquo genere sequimur; *item*, excellentes in aliquo genere κανόνες dicti; (3) calamus, circa quem textores fila involvunt; (4) virgulæ, quibus olim clypeos tenebant; (5) palus, seu lignum erectum, mensura saltus, omninoque mensura et portio

tio certa alicui attributa; (6) tributum statum, formula tributi; (7) decreta conciliorum ad mores pertinentia; (8) psalmus et cantus certis diebus ordinarie cantari solitus; (9) catalógus librorum divinorum, *item*, hominum certo collegio adscriptorum, *unde et* ordo clericorum. Vide *Ern.* (10) norma. Λαμπρὰ μὲν ἀκτὶς ἡλίου, κανὼν σαφὴς, splendidus quidem radius solis, norma recta, *id est*, quo clare et perspicue omnia cernuntur. Cave distinctionem ponas post ἀκτὶς, ut in vulgatis editionibus, *Euripid Suppl.* 650.

Κανωπικὸν, οῦ, τὸ, pityusa, herba. A

ΚΑ'ΝΩΠΟΝ, ου, τὸ, sambuci flos.

Κᾶξ, *Æol.* pro ᾧ ἐξ.

Κᾰξήγειρε, *excitavit quoque*, Æol. pro ᾧ ἐξήγειρε, 3. sing. imp. vel a. 1. ind. act. v. ἐξεγείρω.

Κατάαξ, nomen partis in curru, *Poll.* A

Κατάνη, ης, ἡ, præsepe; (2) rheda; (3) pars quædam currus; (4) galea e pilis. A κάπη.

Κατανικὸς, unde καταπικώτερα, magis satiantia, grandiora; (2) curulis.

Κᾰπαστιλῶν, pro καὶ ἐπαστιλῶν. Ἦ κἀπαστιλῶν οὐδ' ἐπεξέρχη θρασύς; *Soph. Antig.* 752.

Κᾶπειτα, *Æol.* pro ᾧ ἔπειτα, *et postea.*

Κατέλαιον, idem quod καπνέλαιον.

Κάπιτος, ου, ὁ, fossa, fovea, scrobs sepulchrum. Σκεῦσον κοίλην κάπιτόν τιν' ἰδιῦν τῷδι, *Soph. Aj.* 1134. A σκάπτω, *fodio*, (vel potius a κάπω, capio, *Ern.*)

Καπίτωλις, ἡ, sc. αὐλὴ, palatium Capitolinum, *Ep.*

Κατευρετὴς, οῦ, ὁ, pabuli inventor, *Strabo.*

Κύπη, ης, ἡ, præsepe; (2) pabulum equis in præsepi appositum. A κάπτω.

Κάπηθεν, *adv.* a præsepi, *Suid.*

Καπηλεία, ας, ἡ, ars cauponaria; (2) cauponatio, ipsa cauponandi actio.

Καπηλεῖον, ου, τὸ, caupona, popina, taberna.

Καπηλευτὴς, οῦ, ὁ, nundinator, *Gl V.* A

Καπηλεύω, fut. εύσω, cauponor, cauponariam exerceo; (2) nundinor, cauponor, callide et avare tracto. A κάπηλος.

Καπηλικὸς, ὴ, όν, cauponarius, ad cauponam pertinens. Hinc καπηλικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars cauponaria. Ab eod.

Καπηλικῶς, *adv.* cauponum more; (2) fraudulenter, dolose.

Κάπηλον, ου, τὸ, taberna. A κάπηλος. Unde

Καπηλὶς, ίδος, ἡ, quæ cauponariam exercet, copa.

Καπηλοδύτης, ου, ὁ, qui cauponam subinde ingreditur; ganco, tabernarius. Ex δύω.

Κάπηλον, adulteratum. A

ΚΑ'ΠΗΛΟΣ, ου, ὁ, caupo; (2) institor, cujusque rei propola.

ΚΑΠΗ'ΡΙΑ, τὰ, placentæ genus, *Suid.*

Κᾶτι, *Æol.* pro ᾧ ἐπὶ, *et in.*

Καπίθη, ης, ἡ, mensura duarum cotylarum Atticarum capax. A πίθος, *dolium.*

Καπνίω, fumigo, suffio, *Poet.* pro καπνίω.

Καπνίλαιον, τὸ, resina sponte profluens, e καπνὸς, quia igni admota multum fumi edit.

Κάπνη, ης, ἡ, caminus, fumarium. A καπνὸς.

Καπνία, ας, ἡ, fuligo. Ab eod.

Καπνίας, ου, ὁ, fumosus; (2) lapis ex jaspidum genere; (3) vinum vile, vappa. Ab eod.

Καπνιάω, ῶ, fumigo, fumo. Ab eod.

Καπνηλὸς, όν, fumidus, *Nic.*

Καπνιζόμενος, part. pass verbi

Καπνίζω, fut. ίσω, fumum excito; (2) ignem accendo; (3) infumo, fumigo, fumo inficio; (4) fumo; (5) ignem accendo convivii gratia. Κάπνισσέν τι κατὰ κλισίας, ᾧ δεῖπνον ἕλοντο, *Il.* 2, 399.

Καπνίον, ου, τὸ, parvus fumus. Dim. a καπνὸς.

Κάπνιστις, ιος, ἡ, idem quod

Κάπνισμα, ατος, τὸ, infumatio; (2) thus, incensum. A καπνίζω.

Καπνισὲς, ὴ, όν, fumigatus, infumatus.

Καπνοδόκη, ης, ἡ, fumarium. A καπνὸς et δέχομαι.

Καπνοδοχεῖον, ου, τὸ, idem. Ex iisdem.

Καπνοδόχη, ης, ἡ, idem et ex iisdem.

Καπνοδόχον, ου, τὸ, idem et ex iisdem.

Καπνίομαι, ῦμαι, fumo. Κεραύνιον δῖμας καπνῦται ἐκ κλιμάκων ὀρθοστάτων, *Eurip. Suppl.* 496 Ἴλιον νῦν καπνῦται, *Id. Troad.* 8. Οἰκτρά γε τύχα πόλεως, ἃ καπνῦται, *Id. Ibid.* 584.

Καπνοστοὶς, όν, magnum fumum edens.

ΚΑΠΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, fumus; (2) ignis; (3) fumaria, herba quædam. *Angl.* FUMITORY.

Καπνοσφάντης, ου, et καπνοσφραντὴς, οῦ, ὁ, fumi olfactor, sordidus et præparcus.

Καπνοτσκία, ἡ, fumipara, *Apollin.*

Καπνῦχες, ου, ὁ, tubulus per quem fumus exit. Ex καπνὸς et ἔχω.

Καπνώδης, ους, ὁ ᾧ ἡ, fumosus, fumidus; (2) nebulosus; (3) fæculentus. A καπνὸς.

Κάπος, ου, ὁ, flatus, spiritus; (2) cortex palmæ, in quo fructus latet et primum germen.

Καππάριον, ου, τὸ, parva capparis, frutex et fructus. Dim. a

ΚΑ'ΠΠΑΡΙΣ, ιδος, ἡ, capparis, frutex spinosus.

Καππαύει, 3. sing. præs. ind. act. *Æol.* pro καταπαύει.

Καππίδιον, *per cunvum*, Æol. pro κατὰ κιδίον.

Κάπτισε, *decidit*, 3. sing aor. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέπεσε, a verbo καταπίπτω, pro καταπίπτω, *decido.* Κάπτισον ἐν Λῆμνῳ, *Il.* 1, 593, *decidi.*

Καπτοφόρος, ου, ὁ ᾧ ἡ, Kappa ferens inustum vel quocumque modo impressum. Ex Κάππα et φέρω.

Καπυρίσασα, aor. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro καταπυρίσασα, a καπυρίζω.

Κάπραινα, ης, ἡ, libidinosa. A κάπρος.

Καπράω, ῶ, subo, velut sus aprum appetens, prurio. Ab eod.

Καπρίαι, αἱ, carnes in genitali cameli prominentes, *Suid.* Ab eod.

Καπρία, ας, ἡ, virus ex genitalibus scropharum. Ab eod.

Καπριάω, ῶ, subo, prurio. Ab eod.

Καπρίζω, idem et ab eod.

Κάπριος, ου, ὁ, aper; (2) rostrum navis. Ab eod.

Κάπριος, ου, ὁ ᾧ ἡ, aprugnus; ut καπρίους πρώρας, aprorum instar rostratas proras.

Καπρίσκος, ου, ὁ, piscis quidam, qui et Mys appellatur, *Athen.*

ΚΑ'ΠΡΟΣ, ου, ὁ, aper, verres; (2) virilia.

Καπροφάγος, ὁ ᾧ ἡ, aprivorus, *Hes.*

Καπροφύλαξ, ὁ, caprarum custos, *Ep.*

Καπρόω, idem quod καπράω, *V. L.*

Καπρώω, idem quod καπράω.

ΚΑ'ΠΤΩ, repetitis identidem et interpellantibus morsibus appeto, et vellicatim carpta demitto: hinc edo, avide edo, mordeo. Ὅλην ἐνίκαψε πιερικυκλίσας τοῖν ποδοῖν, *Aristoph. Pac.* 7.

Καπύρια, et καπυρίδια, τὰ, crustula, placentæ genus.

Καπυρίζω, f. ίσω, clare et sonore rideo, cachinnor; (2) gulæ indulgeo et ventri servio.

Κάπυρις, ὴ, tunica Persica manuleata.

Καπυρόομαι, ῶμαι, torreor, callidus vel fervidus sum, *Strabo*, lib. 4. A

Καπυρὸς, ρὰ, ρὸν, torridus, adustus; (2) efflans, exspirans. A καπύω. Hinc

Καπυρόω, calidum, fervidum reddo.

Καπύω, flo, exspiro, ut hinc sit a. 1. ἐκάπυσσε, efflavit, *ap. Hom.* Ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε, *Il.* 22, 467. A κάπος.

Κάπω, idem; (2) *antiquitus*, capio, *Ern.*

Κάπφαλαρ', *ad clavos cassidis*, Æol. pro κατὰ φάλαρα, *Il.* 16, 106.

Κάπων, ωνος, ὁ, capo, gallus castratus.

Κὰρ, pro κάρα, caput; ἐπὶ κὰρ, in caput.

ΚΑ'Ρ, Καρὶς, ὁ, Car, gentile; (2) mancipium Caricum, homo nauci. Κᾶρις, Cares, Καρία, Caria regio.

Κάρα, τὸ, caput; (2) vertex; (3) tota facies. A κάρηνον.

Κάρα pro κάρατα. οἷ καὶ ἀπὸ ῥίζης ἑκατὸν κάρα ἐξεφύλλει, *Homer. Hymn. in Ceremet*, 12.

Καράβιον, ου, τὸ, parvus carabus; (2) navicula, *in Lex. Vulg.* Dim. a κάραβος.

Καραβοειδὴς, ους, ὁ ᾧ ἡ, carabi formam habens. Ex κάραβος et εἶδος, *forma.*

Καραβοπρίσωπος, ον, carabi formam habens.

ΚΑ'ΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, carabus, animal marinum e cancrorum genere.

Καραβώδης, ους, ὁ ᾧ ἡ, e caraborum genere.

Καραδοκέω, ῶ, fut. ήσω, specto, capite quasi ad videndum exserto seu elato; (2) exspecto. Καραδόκει ὅταν τράτεμω' Ἀργείων ἐξὸν κάλως, *Eur. Tro.* 93. Ἐναραδόκησεν εἰς ἐμ' ἡ βυλὴ πάλιν, *Aristoph. Eq.* 660. Ex κάρα et δοκέω. Hinc

Καραδοκία, ας, ἡ, spes, exspectatio.

Καραιβαράω, ῶ, gravedine capitis laboro. Ex κάρα et βάρος.

Καραιβαρέω, ῶ, idem et ex iisd.

Καρακάλλιον, ου, τὸ, cuculla, *Gl. V.* qu. ex κάρα et κάλλος, (vox aut Latina aut barbara.)

Καρανιστὴρ, ῆρος, ὁ, caput resecans.

Καρανιστὴς, οῦ, ὁ, capitalis. Μόρος καρανιστὴς, *Eur. Rh.* 818. A κάρηνον.

Κάρανος, ου, ὁ, dominus, qui summo cum imperio præest, caput reliquorum. A κάρα.

Καρανόω, ῶ, fut. ώσω, summatim dico, narro; (2) absolvo. A κάρηνον.

Καρατομέω, ῶ, fut. ήσω, caput amputo. Χρὴν καρατομεῖν ζίφει, *Eur. Rhes.* 585.

Καρατομία, ας, ἡ, capitis amputatio.

Καρατόμος, ου, ὁ ᾧ ἡ, qui caput amputat, caput abscindens. Ex κάρα et τέμνω.

Καράτομος, ου, ὁ ᾧ ἡ, cui caput amputatum est. Γοργόν' ὡς καράτομον, Gorgoni capite truncatæ, *Eurip. Alc.* 1121. Ex iisd.

Καρβανίζειν, et καρβάζειν, et καρβαΐζειν, Carice ac barbare loqui, *Hes.*

Κάρβανος, ου, ὁ, Barbarus, *Æsch. Agam.* 1070.

ΚΑΡΒΑΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, vile et rusticum calceamentum.

Καρδαμογλύφος, ου, ὁ ᾧ ἡ, admodum parcus, ita ut etiam e nasturtio exsculpat, quo vitam toleret. Ex κάρδαμον et γλύφω.

Καρδαμίζω, cardamum imitor; (2) aspero vultu sum, aspere intueor:

Καρδαμίνη, ης, ἡ, herba nasturtio similis, cardamine. A κάρδαμον.

Καρδαμὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

ΚΑ'ΡΔΑΜΟΝ, ου, τὸ, nasturtium. *Angl.* CRESSES.

Καρδάμωμον, ου, τὸ, cardamomum, planta aromatica. Ex κάρδαμον et ἄμωμον, quia utrique simile.

Κάρδαξ, κος, ὁ, mercede conductus miles. Vox barbara, *ap. Ammon.*

ΚΑΡΔΙ'Α, ας, ἡ, cor; (2) animus; (3) os ventriculi; (4) adfectus, appetitus; (5) medulla arboris; (6) alveus clepsydræ. Hinc

Καρδιακὸς, ὴ, όν, ad cor pertinens; (2) cardiacus, cui cor vel potius os ventriculi dolet.

Καρδιαλγεῖν, dolore cordis adfici. A

Καρδιαλγὴς, ους, ὁ ᾧ ἡ, cui cor dolet; (2) cordis dolorem adferens. Ab ἄλγος. Hinc

Καρδιαλγία, ας, ἡ, dolor cordis, vel potius oris ventriculi.

Καρδιαλγικὸς, ὴ, όν, cum dolore cordis conjunctus, cordis dolorem invehens.

Καρδιάω, ῶ, cordis dolorem sentio, seu potius dolorem ventriculi. Hinc καρδιόωντα, *apud Nic.* pro καρδιῶντα, καρδιάοντα.

Καρδίνημα, ατος, τὸ, capitis gravedo, vox Ionica, *Erotianus.* Ex κάρα et δινέω.

Καρδιοβολεῖσθαι, corde vulnerari, constristari, *Hes.* Ex καρδία et βολή.

Καρδιοβόλος, ου, ὁ ᾧ ἡ, cordi noxius. Καρδιοβόλα βρώματα, *Arct.* Ex iisd.

Καρδιογνώφης, ου, ὁ, qui corda novit, abditorum animi recessuum scrutator. Ex γινώσκω.

Καρδιοτονέω, ῶ, fut. ήσω, cordis dolore vexor; (2) animo angor.

Καρδιωλκέω, ῶ, fut. ήσω, cor extraho vel evello. Τὰ ἔγκατα ἐξειρὼν ᾧ καρδιωλκῶν, *Luc.* Ab ἕλκω.

Καρδιωκία, ας, ἡ, cordis extractio seu evulsio.

Καρδιοφύλαξ, ακος, ὁ, ferreum tutamen pectoris apud Romanos.

Καρδιόω, ῶ, f. ώσω, vulnero. *Pass.* καρδιοῦσθαι, *Hes.* καρδιοῦργεῖν, de victimis, qu. dic. cor laniare, *apud Etym.* victimæ cor adipe tectum igni imponere. infin. aor. 1. med. καρδιώσασθαι. A καρδία.

Καρδιωγμὸς, οῦ, ὁ, dolor ventriculi. A

Καρδιώσσω, et καρδιόττω, ventriculi dolorem sentio. A καρδία

Καρδοστῖον, ου, τό, capistrum, quo servi pinsentes aut farinam subigentes a comedendo arcebantur.

Καρδοστογλύφος, ου, ὁ ἡ, qui alveos seu mactras sculpit seu conficit. A γλύφω.

ΚΑ'ΡΔΟΠΟΣ, ου, ἡ, mactra, alveus, in quo farina subigitur.

Κάρη, τό, *indeclinabile*, caput.

Καρῆ, *tonsus sit*, 3. sing. aor. 2. conj. pass. v. κείρω.

Κάρηαρ, ατος, τό, caput. A κάρη.

Καρηβαρᾶν, capite gravari. A seq.

Καρηβαρέω, ῶ, fut. ήσω, gravedine capitis laboro, gravor capitè. Ex κάρη et βάρος.

Καρηβαρία, et καρηβάρεια, ας, ἡ, gravedo capitis. Ex iisd.

Καρηβαρῖν, capite gravari. Ex iisd.

Καρηβαρικὸς, ἡ, όν, gravedinem capitis inducens, caput gravans. A καρηβαρία.

Καρηβαρίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum gravedinem capiti adferens, *Suid.* Ab eod.

Καρηβοάω, ῶ, fut. ήσω, caput clamoribus diruptum habeo; (2) vertigine laboro.

Καρηκομάω, ῶ, caput comatum habeo, capite crinito sum. Hinc illud Homericum καρηκομόωντες, comantes, capillati, pro καρηκομῶντες, καρηκομάοντες. A κόμη.

Καρῆναι, aor. 2. inf. pass. verbi κείρω.

ΚΑ'ΡΗΝΟΝ, ου, τό, caput; (2) vertex, summitas.

Καρητος, gen. sing. *per Sync.* pro καρήατος.

Καρία, ας, ἡ, Caria, regio Asiæ Minoris.

Καρίδιον, et καριδάριον, ου, τό, parva squilla. A καρίς.

Καρίζω, Carum more ago.

Καρικοεργὴς, ές, ὁ ἡ, a Carica gente factus. Ex Καρικὸς et ἔργον, *opus*.

Καρικὸς, ἡ, όν, Carius. A Κάρ.

Καρικὸν, τό, medicamentum, unguentum, ulcera purgans; (2) oleum quoddam, *apud Athen.*

Καρίναι, ῶν, αἱ, mulieres quæ planctu prosequebantur funera, e Caria fere ortæ.

Καριόω, unde καριῶσαι, perimere, *Hes.* A κάρ, pro κήρ, mors.

Καρὶς, ίδος, ἡ, squilla, piscis caput permagnum habens. A κάρη.

Καρισὶ, *adv.* Carum more.

ΚΑΡΚΑΙ'ΡΩ, resono, sonitum edo; (2) pulsatus vibro vel tremo. Κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν, *Il.* 20, 157.

Κάρκαρος, ρα, ρον, crispus seu hirtus, *Sim.*

Καρκινάδις, ων, αἱ, parva animalcula cancris similia, colore fulvo. A καρκῖνος.

Καρκίνιον, ου, τό, parvus cancer. Dim. A

ΚΑΡΚΙ'ΝΟΣ, vel καρκῖνος, ου, ὁ, cancer, animal ἀμφίβιον; (2) sidus cæleste; (3) morbus; (4) vinculi genus; (5) genus calceamenti; (6) forceps; (7) instrumentum quo pessulus attolitur; et (8) καρκῖνοι, ossa duo jugalia, quæ prope tempora committuntur. Hinc

Καρκινόω, ῶ, cancro adsimilo; (2) cancro (morbo) infesto; καρκινῶσθαι, cancro tentari.

Καρκινώδης, ους, ὁ ἡ, cancro similis; (2) e cancrorum genere; (3) a cancro exesus, cancrosus. Ab eod.

Καρκίνωμα, ατος, τό, carcinoma, cancer, morbus. A καρκινόω.

Καρνεάται, ῶν, οἱ, Apollinis Carnei ministri, *Hes.*

Καρνεῖα, vel κάρνεια, τὰ, sacra Carnea, quæ celebrantur in honorem Apollinis Carnei, propter interfectum Carnum quendam vatem.

ΚΑΡΝΕΙ'ΟΣ, ου, ὁ, Carneus, Apollinis cognomen, a Carno, ut putatur, Jovis et Europæ filio, *Hes.* Hinc

Καρνειονῖκαι, ῶν, οἱ, victores in ludis Carneis.

ΚΑ'ΡΝΟΣ, ους, τό, pediculus; (2) ovis; (3) pecus, *Hes.*

Κάρινον, ου, τό, Carœnum, mustum decoctum. Ex κάρα et οἶνος.

ΚΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ, sopor cum gravedine, marcor, *Nicandr. Ther.* 728. *vel potius* vertigo. Κάρος δὲ μιν ἀμφικάλυψε πορφύρεος, *Apoll. Rhod.* 2, 203.

Κάρος, vel κάρον, herba quæ in officinis Carui. al. κάριον, et κάρινον, item κάρυον, necnon καραβάδιον, *Angl.* CARAWAYS.

Καροτίχναις, ου, ὁ, *Dor.* pro κηροτίχνης, cerarius, qui signa fingit formatque e cera. Οὐκ εἰμὶ καροτίχναις, *Anacr. Od.* 10.

Καρόω, ῶ, soporem cum gravedine adfero. Et *in pass* gravedine soporis adgravor, ebrior, alto gravique somno corripior. A κάρος.

ΚΑ'ΡΠΑΙ, putantur esse vermes in oleis.

ΚΑΡΠΑΙ'Α, ας, ἡ, saltationis genus.

Καρπάλιμος, celer, rapidus. Quasi ab ἁρπάλιμος, ab ἁρπάζω, *rapio*.

Καρπαλίμως, *adv.* cito, raptim.

Καρπαλίον, τό, idem quod κάρπωμα, *Hes.*

Καρπάσινος, η, ον, carbasinus. A

ΚΑ'ΡΠΑΣΟΣ, ου, ὁ, venenatum quoddam medicamentum; (2) carbasus.

Καρπία, ας, ἡ, fructus perceptio, ususfructus:

Καρπίον, ου, τό, fructus. A

Καρπιύω, f. ύσω, fructum percipio; (2) fruor. Πολλὰς πράξεις καρπιύσεται, *D. Hal.* A καρπός.

ΚΑΡΠΗ'ΣΙΟΝ, ου, τό, Carpesium, festuca tenuis.

Καρπία, ας, ἡ, idem quod καρπία. A καρπός.

Καρπίζω, et καρπίζομαι, fructum decerpo, defrugo, fruor; (2) adsero, καρπίζομαι, in libertatem adseror. Τὸ σῶφρον δόξαν ἰσθλὴν ἐν βροτοῖς καρπίζεται, *Eur. Hipp.* 431. Vide καρπιστία.

Καρπιμος, ίμη, ιμον, ferax frugum, fructifer; (2) ad fructus edendos aptus. Κάρπιμος στάχυς, frugum spica, seges, *Eurip. Suppl.* 31. A καρπός.

Καρπὶς, ίδος, ἡ, vindicta, adsertio.

Καρπισμὸς, οῦ, ὁ, fructus perceptio, ususfructus; (2) defrugatio; (3) vindicta, adsertio; (4) mancipatio A καρπίζω.

Καρπιστία, ας, ἡ, adsertio in libertatem, quod mancipii brachiale caperetur, quod carpus dicitur.

Καρπιστὴς, οῦ, ὁ, adsertor, vindex. Ab eod.

Καρποβάλσαμον, ου, τό, balsami fructus.

Καρπόβρωτος, ου, ὁ ἡ, fructum exesum habens; (2) fructum esculentum habens. Ex καρπὸς et βρώσκω, *comedo*.

Καρπογένεθλος, ου, ὁ, generator fructuum. Vide γενέθλη.

Καρπογονέω, ῶ, f. ήσω, fructum gigno seu fero:

Καρπογονία, ας, ἡ, fructus editio, quum stirpes fructum pariunt. A

Καρπογόνος, ου, ὁ ἡ, fructum gignens, frugifer. Ex καρπὸς et γίνομαι, *gigno*.

Καρπόδεσμα, ων, τὰ, manicæ seu vincula quæ manui injiciuntur. Sic abusive Lexiphanes Luciani, cum sit ornamentum manuum, *Gl. Vet.* καρπόδισμος, lemniscus, articularis fasciola. A δεσμός. Hinc

Καρποδέσμιος, lemniscatus, *Gl. V.*

Καρποδότειρα, ας, ἡ, fructuum inventrix; (2) fertilis. A

Καρποδότης, ου, ὁ, fructuum seu frugum dator, frugifer. Ex καρπὸς et δίτης

Καρπολογίω, ῶ, fut. ήσω, fructus lego vel colligo. Ex καρπὸς et λέγω.

Καρπομανὴς, ές, ὁ ἡ, luxurians fructu, nimis fructificans. A μαίνομαι.

Καρπόομαι, οῦμαι, fructum percipio, fruor, exhaurio fructibus. Ἐκ τούτων καρποῦμαι ἀσφαλείαν καὶ εὐκλειαν, *Xen.* Ὡς ἥδιστον ὅμιλ' ἐμοὶ φήμης ἀναχὼν τῆσδε νῦν καρπώσεται, fruimur enim omnes hoc famæ lumine, quod insperatum mihi exortum est modo, *Soph. Trach.* 203. Κόμας κεῖνται σοι, δι' αἰῶνος μακρῷ πένθη μίγιστα δακρύων καρπώμενοι, *Eurip. Hipp.* 1426.

Καρποτοίος, ου, ὁ ἡ, fructificus. A ποιέω.

ΚΑΡΠΟ'ΣΣ, οῦ, ὁ, fructus; (2) semen cum suo involucro; (3) semen quodvis; (4) utilitas, emolumentum; (5) junctura manus cum brachio, carpus.

Καρποστόρος, ὁ, fructuum sator, *Man.*

Καρποτοκέω, ῶ, f. ήσω, fructum pario vel fero.

Καρποτοκία, ας, ἡ, fructus editio. A

Καρποτόκος, ου, ὁ ἡ, fructum pariens, frugifer, fructifer. Ex καρπὸς et τίκτω.

Καρπότροφος, ου, ὁ ἡ, frugibus nutritus et altus; καρποτρόφος, fructus alens, frugifer, almus. A τρέφω.

Καρποφαγεῖν, fructibus vescor, item fructibus victito, *Arist.*

Καρποφάγος, ου, ὁ ἡ, fructibus vivens, fructuum esu vitam sustentans. A φαγεῖν, *edere*.

Καρποφόρος, ου, fructibus exitium, pernicies, *Orph. Pron. st.* 55.

Καρποφορέω, ῶ, f. ήσω, fructum fero, fructifico. Αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, *Marc.* 4, 28. Καρποφορήσωσιν, *Col.* 1, 6.

Καρποφορία, ας, ἡ, generatio fructuum, ubertas. A

Καρποφόρος, ου, ὁ ἡ, fructus ferens, fructifer, frugifer. Ex καρπὸς et φέρω.

Καρποφυέω, ῶ, f. ήσω, fructus edo. Ex φύω.

Καρποφύλαξ, ακος, ὁ, fructuum custos.

Καρπόω, ῶ, fructum offero, sacrifico; *LXX. pass.* seu *med.* fructum percipio, colligo, fruor, utor. A καρπός.

Καρπώδης, ους, ὁ ἡ, fructuosus, *Gl. V.*

Κάρπωμα, ατος, τό, fructus, qui percipitur, quæstus; (2) oblatio, sacrificium, *LXX.*

Καρπώσιμος, ου, ὁ ἡ, ex quo fructus capi potest; (2) frugifer. A καρπόω.

Κάρπωσις, εως, ἡ, usus rei fructuosus; (2) holocaustum. Ab eod.

Καρπωτὸς χιτὼν, vestis talaris, 2 *Reg.* 13.

Κάρρα, *adv. continuo*, pro κατάρρα.

Καρρίζω, demulceo, *Il.* 5, 424, pro καταρρίζω.

Καρρόθεν, *adv. Dor.* pro ἀπὸ κρείττονος, ex meliore loco. Ἐγὼ δὲ καρρόθεν ἐνθάδε ἀφίκομην, ego vero ex meliori loco huc descendi, *Damascius apud Suid.*

Κάρρων, ονος, ὁ ἡ, melior, præstantior, fortior. Comp. *Dor.* pro κρείσσων, proprie pro καρτίων.

Καρσία, ας, ἡ, obliquitas. A κάρσιος.

ΚΑ'ΡΣΙΟΣ, ία, ιον, obliquus.

Κάρσις, εως, ἡ, tonsura. A κείρω, *tondeo*.

Καρσίως, *adv.* oblique. A κάρσιος.

Κάρτα, *adv.* valde, vehementer, admodum; (2) profecto, certe. A κάρτος, pro κράτος.

Καρταίνω, valeo, vinco. A κάρτα

Καρταίτας, ου, ὁ, bos, taurus, *ap. Delphos.* A κρεταῖος.

Καρταλάμιον, ου, τό, parvus κάρταλλος, *Rob.* At *Glo. V.* καρταλάμιον, cartalamia.

ΚΑ'ΡΤΑΛΛΟΣ, et κάρταλος, ου, ὁ, fiscella, cophinus, seu corbis in angustum desinens. Ἐμβαλεῖς εἰς κάρταλλον, *Deuteron.* 26, 2.

Καρτεραίχμαν, *Dor.* pro καρτεραίχμην, a

Καρτεραίχμης, ου, ὁ, bellator fortis.

Καρτερέω, ῶ, fut. ήσω, forti animo sum; (2) persevero, tolero, patienter fero, duro, perduro. Τὸν ὑποστικὸν ὄγκον μόλις ἂν εἰ δύλοι καρτερήσειαν, *Isocr.* σοῖς κίνδυνοις, *Xen.* πρὸς τὸ μίτριον, *Idem.* Ἀλλὰ καρτέρει· κεκαρτέρηται τἄμα, sed sis fortis, *Hipp.* fortitudo mea abiit: actum est de fortitudine mea, *Eurip. Hipp.* 1456. A καρτερός. Hinc

Καρτέρησις, εως, ἡ, tolerantia, patientia.

Καρτερία, ας, ἡ, idem. A καρτερός Hinc

Καρτερικὸς, ἡ, όν, patientia præditus, patiens.

Καρτερικῶς, *adv.* toleranter, sedulo.

Καρτεροβρόντης, ου, ὁ, graviter tonans.

Καρτερόθυμος, ου, ὁ ἡ, tolerans, *Il.* 5, 277.

Καρτερόκλητος, ου, ὁ ἡ, fortiter fericns. A κλήσσω.

Καρτερὸς, ρὰ, ρὸν, robustus, potens, qui re aliqua potiri, vel illam retinere potest; (2) magnanimus; (3) violentus; (4) tolerans, patiens. Στρατία ἧς τὸ καρτερώτατον, exercitus maximæ vires, *Arrian. Hist. Alex.* 5, 15. A κάρτος pro κράτος.

Καρτερώντως, fortiter, patienter. A καρτερίω.

Καρτερῶς,

Καρτερῶς, idem. A *καρτερός.*

Καρτερόφρων, ονος, ὁ ἡ, præfractus; (2) magnanimus. Ex *καρτερὸς* et *φρήν.*

Καρτερόχειρ, ρος, ὁ ἡ, fortis manu.

Καρτεροψυχία, ας, ἡ, animi fortitudo. A *ψυχή.*

Καρτερώνυξ, υχος, ὁ ἡ, qui fortes sive robustos habet ungues. Ab *ὄνυξ.*

Καρτερώνυχος, ε, ὁ ἡ, idem et ex eod.

Καρτὸς, ἡ, ὸν, tonsus. A *κείρω.*

Κάρτος, τος, τὸ, vires, robur, *per Metathesin,* pro *κράτος, Soph. Aj.* 433.

Καρτῦναι, aor. 1. inf. act. *per Metathesin,* pro *κρατῦναι.*

Καρτύνω, firmum reddo, corroboro. Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας, *Hesiod. Theog.* 676. A *κάρτος.*

ΚΑΡΥ'Α, ας, ἡ, nux juglans; arbor ipsa.

Καρυάριον, ε, τὸ, nucula, *Gl. V.*

Καρύδια, τὰ, nuces, *Gl. V.*

Καρυηδὸν κάταγμα, fractura ossis in tenues partes, tanquam nucis fractæ. A *κάρυον.*

Καρυηρὸς, ρὰ, ρὸν, nuceus, ad nucem pertinens, nuci similis.

Καρΐνης, ῖνη, ῖνον, idem et ab eod.

Καρυΐσκος, ε, ὁ, scyphus in nucis modum factus. Ab eod.

Καρΐτης, caryites, herbæ genus, *Diosc.* A Plinio Myrsinites etiam vocari traditur, *Steph.*

Καρυκία, ας, ἡ, condimenti exquisiti confectio, nominatim e sanguine, v. *καρύκη·* (2) conditura supervacanea.

Καρύκιμμα, ατος, τὸ, condimentum exquisite factum. A

Καρυκεύω, f. *εύσω,* exquisite condio; (2) condio; (3) misceo, confundo. A

ΚΑΡΥ'ΚΗ, ης, ἡ, intritum quoddam seu condimentum Lydorum, sc. e sanguine; (2) condimentum exquisite factum; (3) conditura, seu condimentum quodvis.

Καρύκινος, η, ον, epith. vestis, niger. A

Καρύκιον, ε, τὸ, idem quod *καρύκιμμα.*

Καρυοειδὴς, ὲς, subcruentus, epith. excrementorum, *ap. Hipp.*

Καρυὸν, ῦ, τὸ, medicamentum ex nucibus et aliis rebus. A *κάρυον,* (sed scribendum *καριὸν, Ern.*)

Καρυοστοιέω, ῶ, fut. *ήσω,* conficio *καρύκην·* (2) condio suaviter; (3) condimentum conficio. A

Καρυοστοιὸς, ῦ, ὁ ἡ, qui conficit *καρύκην.*

Κάρυξ, *ρτεro,* Dor. pro *κήρυξ.*

Καρύξαισα, a. 1. part. act. f. g. *Dor.* et *Æol.* pro *κηρύξασα,* a *κηρύσσω.*

Κάρυξε, 3. sing. aor. 1. ind. *Ion.* et *Dor.* pro ἐκήρυξε.

Καρυοβαφὴς, ὲς, ὁ, ἡ, niger. Ex *βάπτω.*

Καρυοκατάκτης, ε, ὁ, instrumentum quo nuces franguntur. Ex *κάρυον* et *καταγνύω.*

Καρυοκκκίμηλα, nucipruna, *Vet. Lex. ex Plin.*

Κάρυον, ε, τὸ, nux juglans, fructus; (2) omnis fructus durioris corticis. A *καρύα.*

Καρυοπέρσικα, qu. dic. nucipersica, *V. L.*

Καρυόπος, ε, ὁ, nucis succus. Ab *ὀπός.*

Καρυόφυλλον, ε, τὸ, caryophyllum, quasi nucis folium, fructus, vel etiam flos arboris cujusdam Indicæ.

Καρυόχροος, ους, ὁ, ἡ, niger. A *χρόα.*

Καρυώδης, ες, ὁ ἡ, nuceus, nuci similis. A *κάρυον.*

Καρυωτικὸς, ὴ, ὸν, idem quod *καρυωτός.*

Καρυῶτις, ίδος, ἡ, caryotis, caryota palmula.

Καρυωτὸν, ῦ, τὸ, scyphus in nucis modum factus. A

Καρυωτὸς, ὴ, ὸν, nuceus; *καρυωτὸς φοῖνιξ,* caryota palmula. A *κάρυον.*

Καρφαλέος, έα, έον, siccus, aridus. A *κάρφω.*

Καρφίον, ε, τὸ, ramentum. A *κάρφη.*

Κάρφη, ης, ἡ, stramen, palea, fœnum. A *κάρφω.*

Καρφηδὸν, ἀ, ὸν, e festucis factus; epith. nidi. A *κάρφος.*

Καρφίον, ε, τὸ, parva festuca; (2) surculus. Dim. a *κάρφη.*

Κάρφις, ιος, ἡ, idem quod *κάρφη.*

Καρφίτης, ε, ὁ, festucis compositus; ut *καρφίτης Σάλαμος.*

Καρφοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ, festucæ, modo gracilis, tenuis. Ex *κάρφη* et *εἶδος.*

Καρφολογίω, ῶ, f. *ήσω,* paleas seu festucas lego; (2) exquisite in alium inquiro, quasi festucam in oculo scrutans; (3) floccos lego et quisquilias in veste hærentes. Ἐάν τι κρὸς τὸ τρίχωμα τῆς περαλῆς ἀπὸ πνεύματος προσένεχθῇ ἀχυρὸν καρφολογῆσαι, *Theoph. Char.* c. 2. varie autem scribitur. *Casaub.* leg. *καρφιλογῆσαι, alii καρφολογῆσαι.* Ex *κάρφος* et *λέγω, lego,* i. e. *colligo.*

Καρφολογία, ας, ἡ, palearum, seu festucarum, seu floccorum lectio. Ex iisd.

Κάρφος, τος, τὸ, palea; (2) festuca; (3) surculus; (4) tabella, tessera; (5) nidus, e festucis, &c.

Καρφυλαῖ, αἱ, strata ex festucis, *Exc.*

Καρφύνω, idem quod *κάρφω Hes. καρφύνεσθαι, ξηραίνεσθαι,* arescere. corrumpi. A *κάρφω.*

ΚΑ'ΡΦΩ, sicco, arefacio; (2) deprimo, minuo, frango. Κάρψει μὲν οἱ χρόα καλὸν ἰνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι, *Od.* 13, 430. Ἀγήνορα κάρψει, *Hes. Op.* 7.

Καρφώδης, τος, ὁ ἡ, stramentitius.

Καρχαλέος, έα, έον, siccus, aridus.

Καρχαρίας, ε, ὁ, canis marinus, piscis, sic dictus ab asperis quos habet dentibus; (2) piscis species. A *κάρχαρος.*

Καρχαρόδης, οντος, ὁ ἡ, dentibus asper.

Κάρχαρος, ε, ὁ ἡ, asper, acutus; (2) vehemens.

Καρχηδονιάζω, Carthaginiensium partes foveo.

Καρχηδόνιος, ε, Carthaginiensis. A

Καρχηδὼν, όνος, ἡ, Carthago, urbs Africæ.

ΚΑΡΧΗ'ΣΙΟΝ, ε, τὸ, carchesium, summa pars mali nautici, antenna; (2) poculum.

Κάρχος, leguminis genus, *Steph.*

Καρχώδης, ες, asper, idem quod *κάρχαρος, Ib.*

Καρῷ, dat. sing. *Dor.* pro *κρῇ,* a *κηρός.*

Καρώδης, τος, ὁ ἡ, soporifer, *Aret.*

Κάρωσις, ίωσ, ἡ, soporatio; (2) sopor, vertigo. A *κάρω.*

Καρωτίδες, et *καρωτικαὶ ἀρτηρίαι,* arteriæ quædam in collo.

Καρωτικὸς, ὴ, ὸν, soporifer, soporem inducens, gravedinem adferens.

Κασαλβάζω, fut. *άσω,* convitiis et probris meretricum more incesso. Κασαλβάσω τὴς ἐν Πύλῳ ψαπηγὰς, *Aristoph. Eq.* 354. A

Κασαλβὰς, άδος, ἡ, meretrix. A

ΚΑΣΑ'ΛΒΗ, ης, ἡ, meretrix, scortum.

Κασάλλιον, ε, τὸ, lupanar. A præc.

Κάσαμον, ε, τὸ, casamum, a quibusdam medicis ἡ κυκλάμινος.

ΚΑ'ΣΑΣ, ε, ὁ, tapes utrobique villosus.

Κασαύρα, ας, ἡ, meretrix, scortum, *Hes.* Ex *κάσα, lugurium.*

Κασαυρὰς, άδος, ἡ, idem.

Κασαυρεῖον, ε, τὸ, lupanar. Ab eod.

Κασαύριον, ε, τὸ, idem et ab eod.

Κασαυρὶς, ίδος, ἡ, meretrix, *Hes.*

Κᾰσθλοῖσιν, *et in bonis, Æol.* pro ᾧ ἰσθλοῖσιν.

Κασία, ας, ἡ. Vide *κασσία.*

Κασιγνήτη, ης, ἡ, soror germana.

Κασίγνητος, ε, ὁ, frater ex utroque parente, germanus; (2) consobrinus, fratris vel sororis filius; (3) consanguineus; (4) *adject.* fraternus, germanus. A *γίνομαι* et *κάσις.*

Κασιδόρος, ὁ, vermis qui casiæ innascitur et eam rodit, *Hes.*

ΚΑ'ΣΙΣ, ιος, ὁ ἡ, frater vel soror; (2) ætate æqualis.

ΚΑ'ΣΣΑ, ης, ἡ, meretrix, scortum.

Κασσαβὰς, άδος, ἡ, idem.

ΚΑΣΣΙ'Α, ας, ἡ, cassia, frutex aromaticus, *etiam* cinnamomum; (2) herba apiaria.

Κασσίζω, f. *ίσω,* cassiam refero. A *κασσία.*

Κασσιτέρινος, ίνη, ινον, stanneus. A

ΚΑΣΣΙ'ΤΕΡΟΣ, ε, ὁ, stannum, plumbum album. Hinc

Κασσιτεργὸς, ῦ, ὁ, qui stannea opera conficit. *Gl. V.* stannator.

Κασσιτερόω, ῶ, f. *ώσω,* stanno induco; *κεκασσιτερωμένος,* stanno inductus.

Κάσσυμα, *Attice κάττυμα, ατος,* τὸ, corium, *proprie,* e quo calcei suuntur; (2) dolosa machinatio. A

ΚΑΣΣΥ'Ω, *Att. καττύω,* consuo, reficio consuendo, ut veteramentarius calceamenta; (2) struo, machinor. Οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ', ὅθεν πάλαι κατττύεται, *Aristoph. Eq.* 314.

Κασσωρεῖον, ε, τὸ, lupanar. A *κασσωρεύω.*

Κασσωρεύω, f. *εύσω,* scortor, meretricor. Βατσάρα σεμνὰς κασσωρεύσετα, *Lycophr.* 772. A

Κασσωρὶς, ίδος, ἡ, scortum, meretrix. A *κάσσα.*

Καταλία, ας, ἡ, fons apud Delphos, unde Musæ Καταλίδες nominatæ.

ΚΑ'ΣΤΑΝΑ, ης, ἡ, Castana, urbs Thessaliæ et Ponti. Hinc

Καστανεϊκὸς, ὴ, ὸν, castaneus, ut Καστανεϊκὸν κάρυον, nux castanea.

Κάστανον, ε, τὸ, castanea. A *κάστανα.*

Κάστηρες, pro *καστανικὸς, Nic.*

Καστόριος, ε, ὁ ἡ, Castoreus, qui fit in honorem Castoris. Καστόριος μέλος, quod canebatur a Spartanis prælium inituris. A Castore Spartano.

Καστόρεια et Καστορίδες κύνες, canes Spartani.

Καστορίζω, f. *ίσω,* castorium refero. A

Καστόριον, et *καστόρειον, ε, τὸ, καστόρεια,* castorea, testiculi castoris; (2) medicamentum e castoris testiculis. A *κάστωρ.*

Καστόρνυμι, sterno, consterno, pro *καταστόρνυμι, Hom. καστορνῦσα, Od.* 17, 32.

ΚΑ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, castor, fiber; (2) Castor, nom. propr. frater Pollucis.

Κάσχιθι, 3. sing. imperf. ind. act. *Æol.* pro *κατίσχιθι,* a *κατασχίθω,* pro *κατίσχω.*

ΚΑΤΑ', *præpos. cum genitiv.* adversus, contra, in, super, de, post, sub, e. *Cum accus.* secundum, juxta, per, in, propter, ad modum, ad præscriptum. Sæpe per adverbium redditur, ut *κατὰ βραχὺ, κατὰ μικρὸν,* paulatim, sensim; *κατὰ καιρὸν,* opportune; *καθ' ἡδονὴν,* libenter. Formula *καθ' αὐτὸν* significat multa, ut sua sponte, ipse, suo arbitrio, solus, seorsim, separatim ab aliis. *Cum accus. et articulo periphrasi servit,* v. gr. *εἰ κατὰ ἀγορὰν,* caussidici. *Aliquando deficit,* v. gr. *ὁν τρόπον,* ad quem modum, quemadmodum; *σκηνοποιὸ τὴν τέχνην,* Scenopœi artem, i. e. quod attinet ad artem, vel secundum artem; *in compositione notat* (α) *oppositum τῷ ἄνω,* sive, de, *vel* deorsum, ut *καταβαίνω,* deorsum scando, descendo; (β) *contra,* ut *καταναυχᾶσθαι,* contra gloriari; (γ) *valde,* quum *intendit significationem,* ut *κατιδιώλως,* refertus idolis; vel (δ) *retinet significationem simplicis,* ut *καταθνήσκω,* morior.

Κᾶτα, deinde. Ex ᾧ et *ἶτα, deinde.*

Κατάβα, *descende,* 2. sing. a. 2. imperat. act. *per Apocopen,* pro *κατάβαθι,* a *καταβαίνω.*

Καταβάδην, *adv.* qu. dic. discensim, tanquam descendendo. A *καταβαίνω.* Unde

Καταβάθμὸς, ῦ, ὁ, descensus, catarrhacta.

Καταβαίνω, descendo; (2) demitto me; (3) incurro, congruo; *κατάβα,* descende, pro *κατάβηθι.* Πολλὰ δὲ δάκρυά, μοι κατίβα χροὸς ἀνίκ' ἴλιτον ἄχυ, *Eur. Andr.* 111. *εἰς παῖδιον, Xen. ἀπὸ τοῦ ἵππου, Id.*

Καταβακχεύομαι, enthusiasmo correptus sum. Καταβακχεύω, idem.

Καταβακχῶμαι, furore divino corripior; bachor, *Eurip. Bacch.* 109.

Καταβάλλω, dejicio, everto, deleo, deturbo, prosterno; (2) conjicio; (3) projicio; (4) abjicio; (5) solvo, persolvo; (1) καὶ σφάγια τοῦ δορὸς καταβάλοις, victimas feries, *Eurip. Or.* 1603. Et *καταβάλλομαι,* fundamentum pono, *omninoque* initium alicujus rei facio; (6) dicitur et de serentibus, qui mandant semina terræ. Καταβάλλειν τῇ γῇ τὰ σπέρματα, *Plat. Epist.* 7. *Metaph.* Κατέβαλον φάτιν, rumorem disseminarunt, *Herodot.* 1, 122. Οὐ καταβαλεῖς τὰ κώδι', ὦ Ξυνπόλι; *Aristoph. Pace,* 1133. τὸ ἀργύριον,

Dem. Ναυπηγὸς ναυπηγίας ἀρχὴν καταβαλλόμενος, *Plat.*

Καταβαπτίζω, f. ίσω, demergo, obruo. Hinc

Καταβαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qui demergit, vel aqua obruit, submersor.

Καταβαπτιστήριον, ου, τὸ, locus ubi baptizantur infantes.

Καταβάπτω, fut. ψω, demergo.

Καταβαρέω, ῶ, f. ήσω, degravo, præpondero, pondere deprimo. A βάρος, *onus*. Hinc

Καταβάρησις, εως, ἡ, oppressio, *Gl. V.*

Καταβαρὴς, ὲς, ὁ ἢ ἡ, prægravis.

Καταβρύνω, f. υνῶ, degravo.

Καταβὰς, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω.

Καταβασανίζω, f. ίσω, exploro.

Καταβάσιον, ου, τὸ, descensus.

Καταβάσιος, ου, ὁ ἢ ἡ, descendens. A

Κατάβασις, εως, ἡ, descensus, descensio, clivus. A καταβαίνω.

Καταβασκαίνω, f. ανῶ, fascino.

Καταβασμὸς, οῦ, ὁ, descensus. A καταβαίνω.

Καταβατεύω, f. εύσω, descendo.

Καταβάτης, ου, ὁ, Vide καταιβάτης.

Καταβάτω, 3. sing. a. 2. imperat. act. verbi καταβαίνω.

Καταβαυκαλᾶν et καταβαυκαλεῖν, cantu sopire, ut nutrices puerulos. Hinc

Καταβαυκάλησις, εως, ἡ, cantus sopiendis puerulis; (2) deceptio.

Καταβαυκαλίζω, fut. ίσω, sopio cantu nutricis more. Ex κατὰ et βαυκὸς, *jucundus*.

Καταβεβαίομαι, ῶμαι, confirmo. A βέβαιος.

Καταβεβαίωσις, εως, ἡ, confirmatio. A præc.

Καταβεβλακυμένως, *adv.* per socordiam, molli animo. A καταβλακύομαι.

Καταβεβλημένας, acc pl. part. perf. pass. f. g. verbi καταβάλλω.

Καταβεβρέθαι, 3. plur. perf. ind. med. verbi καταβρέθω.

Καταβεβλὴς, telis confossus. Ἐξαίμος δὲ ὢν ἤδη καὶ καταβεβλὴς ὁ Κύριος ὑπῆει κατ' ὀλίγον, *Dionys. Halic. Antiq. Rom.* 2, 42.

Καταβῆ, 3. sing. aor. 2. conj. act. v. καταβαίνω.

Κατάβηθι, *descende*, 2. sing. a. 2. imperat. act.

Καταβήσεο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro καταβήσεσο, a καταβήσομαι.

Καταβήσεται, 3. sing. fut. 1. ind. med.

Καταβιάζω, et καταβιάζομαι, vi compello, vi detorqueo, opprimo, urgeo, cogo. Καταβιάζεται ἀπ' αὐτῆ, *Plat.*

Καταβιβάζω, f. άσω, descendere cogo, deduco, dejicio, deturbo. Κατὰ μικρὸν καταβιβάζει τὴν πόλιν πρὸς τὴν θάλασσαν, *Plut.* Ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ, *Matt.* 11, 23. Hinc

Καταβίβασις, εως, ἡ, depressio. Καταβιβάσει τῷ τόνῳ, *Etymol. Mag.* 610, 24.

Καταβιβασμὸς, οῦ, ὁ, depressio. Ἕβος ἔν, ἔβεις, καὶ καταβιβασμῷ τῷ τόνῳ, ἠθῖος, *Etymol. Mag.* 422, 21.

Καταβιβρώσκω, comedo, devoro, deglutio. Τὰ ὄντα καταβίβρωκε, *Hyper.*

Καταβιόω, ῶ, f. ώσω, vitam transigo, finio. Hinc

Καταβίωσις, εως, ἡ, vita, vitæ finis.

Καταβλακύομαι, f. ύσομαι, socordiæ me dedo, socorditer me gero, obtorpesco, stultum et ignarum me gero.

Καταβλάπτω, f. ψω, lædo, detrimento adficio. Καὶ συγᾶν ὅτι μήτι καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὐτῆ, *Hom. Hymn. in Merc.* 93.

Καταβλέπω, f. ψω, deorsum adspicio; (2) diligenter contemplor, adspicio. Καταβλέπειν εἰς τὴν γῆν, *Poll.*

Κατάβλημα, ατος, τὸ, quidquid extremis cujusque rei injicitur; ut fundamentum, fimbria, vel simile quid; (2) aulæum, vel tabula picta in theatro, in qua fabulæ argumentum pictum erat; (3) ligamentum, fomentum. A καταβάλλω.

Καταβλητέον, dejiciendum; reddendum.

Καταβλητικὸς, ἡ, όν, dejiciendi vel prosternendi vim habens.

Καταβλημάομαι, ῶμαι, balo.

Καταβλώσκω, decurro in, percurro, subterfugio. Εἰ; Τίμισσαν ταύτας καταβλώξουσιν, *Lycophr.* 1068. Ἔβλω, *Odyss.* 16, 466.

Καταβοάω, ῶ, f. ήσω, et ήσομαι, vociferor; (2) reclamo; (3) clamore persequor, convicior; (4) accuso.

Καταβοὴ, ῆς, ἡ, accusatio, incusatio.

Καταβόησις, εως, ἡ, convitium, incusatio; (2) reclamatio; (3) invectio, querela.

Καταβολὰν, acc. sing. *Dor.* pro καταβολήν.

Καταβολεὺς, έως, solutor, *Gl. V.* A καταβολή.

Καταβολὴ, ῆς, ἡ, jactum fundamentum, molimen; omninoque cujusque rei initium et origo, ut creatio mundi, &c. (2) pensio, solutio; (3) calumnia; (4) adflatus instinctusque divinus; (5) destructio, descensus; (6) sacrificium; (7) jactus, qui fit ex alto deorsum. A καταβάλλω.

Καταβολικὸς, vim dejiciendi habens, dejiciens.

Καταβόλος, ου, ὁ, confector, v. gr. ferarum, victimarius.

Καταβορβόρωσις, εως, ἡ, cœni adspersio, dejectio in cœnum, inquinatio. Ex βορβορόω.

Καταβόρρος, ου, ὁ ἢ ἡ, boreæ expositus, sive obversus. Ex κατὰ et βορρᾶς, *boreas*.

Καταβοσκομενάων, gen. plur. part. præs. med. *Æ l.* pro καταβοσκομένων. A

Καταβοσκίω, καταβόσκω, et καταβόσκομαι, depasco. Ἤλοχον καταβοσκομενάων, *Il.* 5, 162.

Καταβόστρυχος, ου, ὁ ἢ ἡ, cincinnis tectus, comatus, *Eurip. Phœn.* 148.

Καταβουκολέω, ῶ, decipio, irrideo, deludo.

Καταβραβεύω, f. εύσω, ignominia afficio; (2) imperiose tracto. Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβεύετω, *Col.* 2, 18.

Καταβραχέως, paulatim, *Plat.*

Καταβραχὺ, paullatim, parumper.

Καταβρέχω, perfundo, irrigo, mergo.

Καταβρίθω, fut. ίσω, onero; (2) onustus sum; (3) copia supero. Εἰρίοισι δ' ὄϊς μαλλοῖς καταβεβρίθασι, *Hesiod. Op.* 232.

Καταβρογχίζω, deglutio. A βρόγχος, *guttur*.

Καταβροντάω, ῶ, f ήσω, adversus aliquem tono; (2) attonitum reddo.

Καταβροτόω, ῶ, fut. ώσω, cruore inquino, cruento.

Καταβρυχθίζω, f. ίσω, devoro, deglutio. Ἐγὼ δὲ γ' ἧνυσσον βοὸς, ἧ κοιλίαν ὑΐαν καταβρυχθίσας, *Aristoph. Eq.* 356. Ὁδολὸν κατιβρύχθισα, *Idem, Av.* 509. Ex βρόχθος. Hinc

Καταβρυχθισμὸς, οῦ, ὁ, devoratio, absorptio.

Καταβρόχω, sorbeo, vel resorbeo; ut hinc sit καταβρόξιπιν, *apud Hom. Odyss.* 4, 222.

Καταβρύνω, fut. ξω, comedo, commando.

Καταβρύχω, fut. ξω, frendeo.

Κατάβρωμα, ατος, τὸ, esca, cibus. A

Καταβρώσκω, sive καταβιβρώσκω, devoro, deglutio, perf. κατάβεβρωκα, part. καταβεβρωκὼς, qui devoravit. Ὡς μὴ καταβρώξῃ νὺν ἐν βόχθοις κλύδων, *Lycophr.* 742.

Καταβρώξας, aor. 1. part. act. *Dor.* pro καταβρώσας.

Καταβυθίζω, fut. ίσω, in profundum jacio, demergo; pessundo. Καταβυθίζειν σολύτιμα.

Καταβυθισμὸς, οῦ, ὁ, demersio. A præc.

Καταβυρσόω, ῶ, f. ώσω, corio contego. Τὰς γὰρ πώρας ἧ τῆς νιὸς ἄνω ἐπὶ πολὺ κατεβύρσωσαν.

Καταβώσομαι, f. 1. ind. med. *Ion.* pro καταβοήσομαι, a καταβοάω.

Κατάγαιος, ου, ὁ ἢ ἡ, subterraneus. Ex γαῖα.

Καταγγελεὺς, έως, ὁ, annunciator, delator.

Καταγγελία, ας, ἡ, annunciatio, delatio. A

Καταγγέλλω, fut. ελῶ, annuncio, nuncio; (2) indico; (3) defero, accuso. Ἀντὶ δ' ἱερήνης πόλεμον καταγγέλλεσι, *Plut.* Διὰ τοῦτε ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται, *Act.* 13, 38.

Κατάγγελος, ου, ὁ ἢ ἡ, obnunciator, delator.

Κατάγγελτος, patefactus per nuncium, detectus, delatus.

Καταγγίζω, f. ίσω, in vas defundo, vel condo Ex κατὰ et ἄγγος, *vas*.

Κατάγειος, ου, ὁ ἢ ἡ, subterraneus. Ex γῆ.

Καταγιλασθὴσῃ, 2. sing fut. 1. ind. pass. *Att.* et *Ion.* pro καταγελασθήσεαι, a καταγελάω. Unde

Καταγέλασμα, ατος, τὸ, derisus, derisio.

Καταγελαστικὸς, ἡ, όν, irrisorius, vim irridendi habens.

Καταγελαστικῶς, *adv.* deridendo, derisorum more.

Καταγέλαστος, ου, ὁ ἢ ἡ, ridiculus, qui derideri solet, derisione dignus, derisus.

Καταγελάσως, *adv.* ridicule.

Καταγελάω, ῶ, fut. άσω, derideo, irrideo. Οὐ σὲ καταγελῶμεν, *Aristoph. Av.* 98.

Κατάγελως, ωτος, ὁ, derisio, irrisio.

Καταγέμω, plenus sum, onustus sum.

Καταγεωργίω, ῶ, fut. ήσω, aro, consero, colo.

Καταγῶται, ῶν, οἱ, pollinctores, qui inhumant mortuos. *Hes.* rectius καταγεωγαί.

Καταγήοχα, deduxi, *Att.* pro κατῆχα, a κατάγω.

Καταγηραιὸς, ὰ, όν, senilis, senectute confectus.

Καταγηράσκω, fut. ράσω, senesco, consenesco. Ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκυσι, *Hes. Op.* 93.

Καταγηράω, ῶ, fut. άσω, consenesco.

Καταγήρως, ω, ὁ ἢ ἡ, senex, senio confectus. Ex κατὰ et γῆρας.

Καταγιάζω, consecro, *Ion.* pro καθαγιάζω.

Καταγιγαρτίσαι, verbum ab Aristophane comice fictum, pro inire, permolere, a γίγαρτον, *nucleus* sive *os acini*, Acharn. 275.

Καταγίζω, *Ion.* pro καθαγίζω, consecro, dico, offero, adoleo.

Καταγινίω, deorsum fero, vel veho, devcho, è loco superiore fero. Ἄνυ δ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνιον ὕλην, *Odyss.* 10, 104.

Καταγίνομαι, versor, sum occupatus; (2) habito, moror; (3) persevero. Καταγίνεθαι περί τι, περί τινος.

Καταγινώσκω, decerno adversus aliquem, condemno; (2) cognosco, intelligo, percipio; (3) sentio de, judico, existimo de; (4) arguo, reprehendo, accuso. f. καταγνώσομαι, reprehendam; *pass.* καταγνωσθήσομαι, reprehendar, a. 2. καταγνῶναι, damnare; *pass.* καταγνωσθῆναι, damnari. Καταγινωσκῆν τινὸς φόνου, τινὰ φόνῳ. Τί δὴ ἰδὼν ποιοῦντα ταῦτα κατέγνωκας αὐτῆ; *Xen.* Πολλήν γε μὲν κατέγνωκας ἀτυχίαν, *Plat.*

Καταγκυλόω, ῶ, f. ώσω, tortuosum reddo.

Καταγλαΐζω, f. ίσω, orno.

Καταγλισχραίνω, f. ανῶ, viscosum reddo.

Καταγλυκαίνω, f. ανῶ, dulce seu suave reddo; (2) mulceo. Ποιητῶν μίτρᾳ ἧ μύθῳ καταγλυκαινόντων τὴν ἀκοὴν, *Greg.*

Καταγλυφὴ, ῆς, ἡ, incisura, cavitas facta.

Καταγλωττίζω, f. ίσω, suavior lingua ori inserta; (2) clinguem reddo, obturo os. Κατιγλωττισμένα dicuntur res, verba exquisitæ suavitatis, *etiam in bonam partem.* Καὶ ψευδῆ κατιγλώττιζέ μν, deblateravit, *Aristoph. Ach.* 384. Ex κατὰ et γλῶττα, *lingua*. Hinc

Καταγλώττισμα, ατος, τὸ, osculum libidinosum; (2) verbum exquisitæ elegantiæ.

Καταγλωττισμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

Κάταγμα, ατος, τὸ, fractum; pro κατάγμα, a κατάγνυμι; (2) tractum laneum, pars velleris avulsa. (2) τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ῥίψασά πως τῆς οἰδος, *Soph. Trach.* 695. A κατάγω, *deduco*.

Καταγνάπτω, carmino, *item* lanam carminatam repono; (2) recondo, repono.

Καταγνοίην, a. 2. opt. act. v. καταγινώσκω.

Κατάγνυμι, vel καταγνύω, frango; aor. 1. κατέαξα, p. m. κατέαγα. Vide κατάγω. Γυνή ποτε κατέαξ' ἐχῖνον, *Aristoph. Vesp.* 1425.

Καταγνῶ, aor. 2. conj act. a καταγινώσκω.

Κατάγνωσις, εως, ἡ, reprehensio, damnatio, condemnatio; (2) improbatio. Ab eod.

Καταγνωστὸς, reprehensioni obnoxius; (2) ignominiosus, notatus, *Gl. V.*

Καταγογγύζω, f. ύσω, murmuro adversus aliquem, obgannio, obmurmuro.

Καταγοητεύω, f. εύσω, præstigiis illudo, fascino.

Κατάγομος, onustus, *Gl. V.* Μετὰ σφατῆ βαρυτάτῃ καὶ λαφύροις καταγόμοις, spoliis onusto, *Appian. Syr.* 21. Ex κατὰ intensiva, et γόμος, *onus, sarcina*.

Καταγομφόω, ῶ, f. ώσω, adfigo, infigo clavo.

Καταγοραισμὸς, οῦ, ὁ, emptio. Ex ἀγοράζω.

Καταγόρευσις, εως, ἡ, delatio arcani, enunciatio, expositio. A

Καταγορεύω, f. εύσω, defero, arcanum enuncio, Καταγορεύω τ' ἀληθῆ, *Isocr.*

Κατάγραπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, descriptus, perscriptus; (2) pictus, depictus, notis punctisque distinctus. A καταγράφω. Unde

Καταγραφή, ῆς, ἡ, perscriptio. *Gl.* mancipatio; (2) delineatio; (3) relatio in tabulas, delectus militaris, census.

Κατάγραφος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod κατάγραπτος.

Καταγράφω, f. ψω, describo, delineo; (2) lego, conscribo milites, senatum. Τὰς Ὀρφέως κατέγραψε γῆρυς, *Eur. Alc.* 957. Νόμοι κατεγράφησαν εἰς ξύλινας ἄξονας, *Plut.*

Καταγυιόω, ῶ, enervo, imbecillum reddo.

Καταγυμνάζω, fut. άσω, exerceo. Ἢν πολλαῖς ἀνάγκαις ἢ πόνοις ἀντίσχειν τὰς νίκας καταγυμνάζωσι, *Luc.*

Καταγύνειξ, αικος, ὁ, mulierosus. Ex κ. et γυνή.

Καταγύναιος, salax. *Ph.* mulierosus. Ab iisd.

Καταγύνης, ε, ὁ, mulierosus. Ab iisd.

Κατάγχω, suffoco.

Κατάγω, frango, confringo. In *præs.* inusitatum, et pro eo dicitur κατεαγνύω et κατάγνυμι; verum a κατάγω formantur κατέαξα, a. 1. et κατέαγα, perf. med. fregi; κατεαγώς, qui fregit; partic. pass. κατεαγμένος, fractus; κατέάγην, aor. 2. pass. fractus sum; ἐὰν κατεαγῇ, si fractum fuerit; καταγὲν, fractum.

Κατάγω, f. ξω, reduco; (2) deduco; (3) appello in portum, applico; καταγόμαι, deducor; (4) diversor, hospitor, a. 2. act. καταγαγεῖν, a. 1. pass. καταχθῆναι, κατήχθη, appulit; (5) neo. Κατάγει et κατάγισθαι τὰς νῆας, ad terram appellere. Τὲς μίκρες ἀνάγει, τὲς μεγάλες κατάγει (Δαιμόνιον) tollit, dejicit, *Epigr.* (1) Εὐμολπιδῶν καὶ Κηρύκων ἐπιθειαζόντων μὴ κατάγειν, *Thucyd.* 8, 53. Κατάζη καὶ σὺ πρὸς τίκνων ἔτι, reduceris, *Eurip. Med.* 1015. (2) βρότεια σώματα κατάγει κοίλαν πρὸς ἀγυίαν Θνασκόντων, *Pindar. Ol.* 9, 52. Ἄλλες κατάξω πρόσθεν ἢ τάλαιν' ἐγὼ, alios prius ad inferos deducam (mittam), *Eurip. Med.* 1016. (4) κρόκην κατάγουσα, lonam trahens, *Lucian. Dial. Meretr.* Παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν Ὠρεῖῳ κατήγε, apud illum Orei diversari solitus eras, *Æsch. adv. Ctesiph.*

Καταγωγικὸς, opp. ἀναγωγικῷ, i. e. mystico, *Bud.*

Καταγωγὴ, ῆς, ἡ, diversorium, hospitium; (2) advectio, appulsus in portum; (3) reditus vel restitutio exsulum. A κατάγω.

Καταγώγιον, ε, τὸ, diversorium. Ab eod.

Καταγωγὶς, ίδος, ἡ, indumentum muliebre, fimbria, *Hes.* Ab eod.

Καταγωνίζομαι, f. ίσομαι, in certamine vinco; (2) aliquem quocunque modo percello, opprimo. Οἳ διὰ πίστιος κατηγωνίσαντο βασιλείας, *Heb.* 11, 33.

Καταγώνισις, ιος, ἡ, qu. dic. devictio. A præc.

Καταγωνισμὸς, ῦ, ὁ, expugnatio, subactio, et quasi debellatio. A καταγωνίζομαι.

Καταδάζομαι, f. άσομαι, divido, discerpo. Ἀλλὰ κύνες τε, ἢ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται, *Tmesis, Il.* 22, 354.

Καταδαίνυμαι, epulor; comedo, *Nonnus.*

Καταδαλόμαι, consumo, de igne qui absumit victimam, *ap. Jos.*

Καταδάκνω, mordeo. Ἀλλ' ἐπὶ λίκτρον ἰὼν, ἄκρον δάκτυλον καταδάκνων, *Hom. Batr.* 45.

Καταδακρυσία, lacrymas fundo, *Hom.*

Καταδακρύω, f. ύσω, defleo, deploro; (2) ad lacrymas provoco. Κατιδάκρυσε τὴν ἑαυτῆ τύχην, *Xen.*

Καταδακτυλίζω, f. ίσω, pollice et medio digito crepo irridendi causa, medio digito porrecto demonstro, ignominiæ causa. Unde irrideo. A δάκτυλος.

Καταδακτυλικὸς, *Aristoph.* Vid. *Sch.*

Καταδαμάζω, f. άσω, edomo, perdomo.

Καταδάμνημαι, idem ac δάμναμαι, *domo.*

Καταδάνιος, ε, ὁ ἡ ἡ, obæratus. Ex δάνιον.

Καταδαπανάω, ῶ, f. ήσω, consumo, impendo, sumptus facio. Καταδαπανᾷν τὸν χρόνον.

Καταδαπάνη, ης, ἡ, sumptus.

Καταδάπτω, f. ψω, dilanio, lacero. Μή μι ἔα παρὰ νηυσὶ κύας καταδάψαι Ἀχαιῶν, *Il.* 22, 339. Καταδάπτετ' .... ἦτορ, *Odyss.* 16, 92.

Καταδαρδάπτω, idem.

Καταδαρθάνω, indormio, obdormio; (2) cubitum eo, dormitum eo, aor. 2. καταδαρθεῖν, obdormire, obdormisse; καταδαρθὼν, qui obdormivit; καδδραθέτην, *apud Hom. Od.* 15, 493. pro καταδραθέτην, κατιδαρθέτην.

Καταδεὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, cui aliquid deest, non expletus omnibus numeris; καταδείστερος, inferior. Ex κατὰ et δέομαι, *indigeo.*

Καταδεῖ, indiget, ei deest. Ex κατὰ et δεῖ.

Καταδείδω, pertimesco, formido, a. 1. καταδεῖσαι, formidare. Μήτε τὴν προσηγορίαν καταδισάντες, *Luc.*

Καταδείκνυμι, vel καταδεικνύω, ostendo, patefacio; (2) instituo, doceo; (3) constituo, edo Πάλαι καταδιδειγμένον τοῦτο ποιεῖν, *Synes.*

Καταδειλιάω, ῶ, f. άσω, timide et ignave succumbo, extimesco, expavesco.

Καταδειπνέω, devoro, absumo.

Κατάδειπνον, τὸ, prandium, *Aristoph.* Vide *Sch.*

Κατάδενδρος, ε, ὁ, plenus arboribus.

Καταδέξαι, aor. 1. infin. act. *Ion.* pro καταδεῖξαι, a καταδείκνυμι.

Καταδέομαι, rogo, precor, obsecro, a. 1. opt ἰὰν καταδεήσειν, si rogaverit. Οὐκ ἂν ἐκεῖνός γε αὐτῷ καταδεήσειν, *Plat.*

Καταδέομαι, et καταδοῦμαι, devincior, adstringor, aor. 1. καταδεθῆς, vinctus.

Κατάδεσις, εως, ἡ, adstrictio. A præc.

Καταδέρκομαι, video, specto.

Καταδεσμεύω, f. εύσω, deligo, devincio.

Καταδεσμέω, ῶ, innodo, vincio, *Gl. V.*

Κατάδεσμος, ε, ὁ, vinculum quo quis adstringitur, ligatura; (2) incantatio.

Καταδεύω, f. εύσω, madefacio, humecto. Ἵν' ἔατα μὴ καταδεύῃ, *Hesiod. Op.* 544.

Καταδέχομαι, f. δέξομαι, recipio, admitto; (2) sustineo, possum; (3) non recuso, subeo; (4) probo.

Καταδέω, f. δήσω, deligo, devincio, adstringo; (2) prohibeo; (3) impedio; (4) arguo, convinco facinoris alicujus; (5) incanto, veneficio devincio. Προσιλθὼν κατίδησε τὰ τραύματα αὐτῦ, *Luc.* 10, 34.

Καταδηῶς, *adv.* tenuiter, parce.

Καταδηΐόω, devasto, deprædor, exscindo.

Κατάδηλος, ον, manifestus, perspicuus.

Καταδημαγωγέω, ῶ, f. ήσω, blande et populariter loquor, populum demulceo. Τότες ὁ Πειρικλὴς καταδημαγωγέμενος, *Plut.* Ex κατὰ, δῆμος, et ἄγω, *duco.*

Καταδημοβορέω, ῶ, fut. ήσω, populum devoro, quæ sunt populi voro; (2) devoro, consumo. Λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι, *Il.* 18, 301. Ex κατὰ, δῆμος, et βορὰ, *esca.*

Καταδημοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, populariter mihi populum concilio, auram popularem capto; (2) favorem alicujus capto.

Καταδημοκρίσιος, in populum distribuere, quasi a δημοκρίζω. Ex δῆμος et κρίζω.

Καταδηόω, ῶ, idem quod καταδηΐόω.

Καταδηριάομαι, ῶμαι, certo, concerto. Τὲς δὲ δ' ἔᾶν πεδίον καταδηριάασθαι, *Il.* 16, 96.

Καταδιαιρίω, ῶ, divido, aor. 2. καταδιλίσθαι, dividere, *Hes.*

Καταδιαιτάω, ῶ, condemno. Οὔτι ἔφη μὲ καταδιαιτήσασθαι τὴν δίκην αὐτῦ, *Dem.*

Καταδιαλλάσσω, vel -άττω, reconcilio. Εἰσί τινες οἳ μ' ἔλεγον ὡς καταδιαλλάξην, *Aristoph. Vesp.* 1274.

Καταδιδῦν, præs. inf. act. *Ion.* pro καταδιδόναι. A

Καταδίδωμι, distribuo; (2) influo, indo. Ἔνθα τὰ ἕλη καταδίδωσι, *Plut. de mari*, καταδίδοι ἐς ποταμὸν, *Herodot.*

Καταδίεμαι, dirimo, intervallo aliquo separo.

Καταδικάζω, condemno, mulcto. Οὐκ ἂν καταδικάσατε τὲς ἀναιτίες, *Matt.* 12, 7. Ἐκ γὰρ τῶν λόγων σε καταδικασθήσῃ, *Id.* 37.

Καταδικασθῆτε, 2. pl. aor. 1. conj. pass.

Καταδίκη, ης, ἡ, condemnatio; (2) judicatum, res judicata; (3) mulcta.

Καταδικὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, obnoxius e re judicata, damnatus.

Καταδικόω, ῶ, fut. ώσω, condemno. A præc.

Καταδιφθερόω, ῶ, fut. ώσω, pelle obtego.

Καταδιψάω, ῶ, vehementer sitio.

Καταδιώκω, persequor, insequor. Εἰς τὴν Θάλασσαν καταδιώξαντι, *Xen.*

Καταδοκέω, ῶ, f. ήσω, arbitror, existimo; (2) improbo.

Καταδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, deblatero, eneco nugis aliquem; (2) meditor. Οὐδ' ἵνα τηνάλωσ ἀδολεσχῶ, *Dem.*

Καταδοξάζω, f. άσω, contra opinor; (2) opinor, existimo; (3) gloriosum reddo, ad gloriam effero.

Καταδυλοῖ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro καταδουλόει. A

Καταδυλόω, ῶ, et καταδυλόομαι, ῶμαι, in servitutem redigo, subjugo. Κατεδύλωσε τὴν νῆσον βασιλεῖ, *Isocr.* Hinc

Καταδύλωσις, εως, ἡ, servitus imposita.

Καταδαπέω, ῶ, f. ήσω, sonitum edo ex alto decidens, cum sonitu decido. A

Κατάδυπος, ε, ὁ, sonitus corporis ex alto decidentis; (2) cataracta.

Καταδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio; (2) *inpr.* restitutio exulum in patriam. A καταδέχομαι.

Καταδραμεῖν, aor. 2. inf. act. v. κατατρέχω.

Καταδρέπω, decerpo, stringo.

Καταδρήσιρα, ἡ, famula, *Hom.* A δράω.

Καταδρομέω, ῶ, fut. ήσω, incurro, occurro:

Καταδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, incursio, decursus; (2) insectatio, reprehensio:

Καταδρομος, ε, ὁ, locus in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A κατατρέχω.

Κατάδρυμα, ατος, τὸ, dilaceratio. Ῥυσὰ δὲ σαρκῶν πολιῶν καταδρύματα χειρῶν, (κειρῶν regitur a præposit. ἐκ subintellecta,) *Eurip. Suppl.* 50. Affertur ex *Eur.* καταδρύματα, pro lacerationibus; sed potius καταδρύματα leg.

Κατάδρυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, silvosus.

Καταδρύπτω, f. ψω, dilacero, dilanio, discerpo. Καταδρύψασά σαρίδας, *Epigr.*

Κατακδρυφάσσω, fut. ξω, sepio, munio. Χήλω κατεδρύφαξι διατύχες γονὰς, *Lycophr.* 239. Ex κατὰ, δρῦς, quercus, et φάσσω, pro φράσσω.

Καταδύμεται, aor. 2. inf. *Dor.* pro καταδῦναι.

Κατάδυμι, idem quod καταδύω.

Καταδυναστία, ας, ἡ, oppressio. A

Καταδυναστεύω, opprimo, tyrannidem exerceo in aliquem, sub potestatem meam redigo. Οὐχ εἱ πλούσιοι καταδυναστεύσσιν ὑμῶν; *Jac.* 2, 6. Καταδυναστευόμενος ὑπὸ τῦ διαβόλε, *Act.* 10, 38.

Καταδύντα, acc. sing. a. 2. part. act. verbi καταδύμι.

Καταδύνω, subeo in penitiorem locum, in profundum ingredior; (2) adeo; (3) abdo me, latito; (4) verecundor, erubesco; (5) demergo, submergo; (6) occido; (7) induo. Κατιδύσαμέν γε ναῦς τῶν πολιμίων, *Arist. Ran.* 50. ἐφ' ὕδατι, *Aristot.* Τῇ αἰδῦς καταδυδυκώς, *Luc.*

Καταδὺς, nom. sing. aor. 2. part. act. verbi καταδύω.

Καταδύσιο, 2. sing. præs. imperat. pass. *Ion.* pro καταδύσεσο, a καταδύσομαι, *quod a fut. in præsens abiit*, Poet. Καταδύσσομαι, *Schrev.*

Κατάδυσις, εως, ἡ, recessus, latibulum; (2) immersio. A καταδύνω.

Καταδυσωπέω, ῶ, pudore adficio; (2) flecto, exoro. Οὕτω κατεδυσώπησε τὸν Δία, *Luc.*

Καταδύω, fut. ύσω, idem quod καταδύνω.

Κατᾴδω, occino, cantu obstrepo; (2) incanto; (3) carminibus placo. Ψαλτρίαν ἔχων ἣ κατᾴδιμένος, *Luc.*

Καταδωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, muneribus corrumpo; (2) munera accipio. Ἡ τῆς πόλιος χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδοκοῖτο, *Aristoph. Ran.* 360.

Καταίγνυμαι, *Hipp.* Vide κατάγνυμαι.

Καταΐδω, *Poet.* idem quod κατᾴδω.

Καταιμένος, *tectus*, perf. part. pass. *Poet.* pro καθειμένος, a καθίημι.

Κατατίνυσι, 3. pl. imperf. act. verbi *κατατινύω, tego, cooperio.*

Κατατίσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi *κάττιμι.*

Καταΐνυμι, vel *καταινύω*, induo, vestio; *καταΐνυον*, induebant, tegebant; *καΐτιμένος*, partic. perf. pass. indutus. *Θρῄξὶ δὲ πάντα νέκυν κατΐνυον, Il.* 23, 135.

Καταζάνω, sicco, arefacio. *Καταζήνασι δὲ δαίμων, Odyss.* 11, 586.

Καταζάω, ῶ, longum vitæ tempus duco.

Καταζεύγνυμι, vel *καταζευγνύω*, fut. *εὔξω*, conjungo, copulo; castra metor, sc. post iter; (2) diversor. *Ἀναπαυτικὸν τῶν καταζευγνυντων ἐπιφθεγμα, Plut.*

Καταζευγοτροφίω, ῶ, fut. *ήσω*, in alendis equis consumo meas facultates.

Κατάζευξις, ως, ἡ, castrametatio, descensus in itinere ad commorandum. A *καταζεύγνυμι*

Καταζυγόω, libro, unde *καταζύγωσις*, ἡ, libramentum, *Steph.*

Καταζώννυμι, vel *καταζωννύω*, f. *ζώσω*, præcingo, cingo.

Καταθάλπω, fut. *ψω*, calefacio, foveo.

Καταθαμβέω, ῶ, fut. *ήσω*, demiror cum stupore. *Κατατιθαρβημένος τὸν Ἀνίβαν, Plut.*

Καταθάπτω, fut. *ψω*, sepelio, inhumo, funero. *Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, Il.* 19, 228.

Καταθαρρέω, ῶ, fidenti animo sum, fidenter seu audacter me adversus aliquem gero.

Καταθαρσέω, ῶ, fut. *ήσω*, idem.

Καταθαρσύνω, animo, incito.

Καταθεάομαι, ῶμαι, fut. *άσομαι*, respicio, suspicio. *Ἵνα τὸν ὑρανὸν καταθεᾶται, Philo.*

Καταθεῖναι, a. 2. inf. act. v. *κατατίθημι.*

Καταθεῖο, 2. sing. aor. 2. opt. med.

Καταθέλγω, fut. *ξω*, demulceo, cicuro. *Κατέθελγε δὲ κέρην, Musæ.* 2, 94. *Σὲ γὰρ ἔρως κατέθελξεν ἰμὸν νόον, Epigr.* Hinc

Καταθελξίς, ως, ἡ, demulsio, delinitio.

Καταθερατεύω, f. *εύσω*, percuro. *Gl. V.* officiis demereor.

Καταθέρω, torreo, ut *simplex.*

Καταθέσθαι, aor. 2. inf. med. v. *κατατίθημι*

Καταθέσιον, ου, τὸ, repositorium, conditorium.

Κατάθεσις, ως, ἡ, depositio; (2) dispositio; (3) adfirmatio; (4) professio; (5) solutio pecuniæ. A *κατατίθημι.* Unde

Κατάθεσο, 2. sing. aor. 2. imperat. med.

Καταθέω, decurro; (2) hostiliter percurro, incursionibus infesto. *Καταθεῖν εἰς τόπον, Xen.*

Κατάθηαι, 2. sing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro *κατάθῃ*, a *κατατίθημι.*

Καταθήγω, fut. *ξω*, acuo, exacuo.

Καταθήκη, ης, ἡ, depositio; (2) depositum, fidei commissum. A *κατατίθημι.*

Καταθηλύνω, effemino, emollio.

Καταθήπω, obstupesco, cum admiratione demiror, *Suid.*

Καταθεῖναι, fut. 1. inf. act. v. *κατατίθημι.*

Καταθλάω, ῶ, f. *άσω*, contundo, confringo.

Καταθλέω, ῶ, fut. *ήσω*, athleticis certaminibus seu exercitationibus operam do; (2) vinco certamine athletico; (3) vinco.

Καταθλίβω, f. *ψω*, comprimo, opprimo. Hinc

Κατάθλιψις, ως, ἡ, compressio, oppressio.

Καταθνήσκω, morior. *Σὺν σοὶ καθανεῖν αἱρήσομαι, Eur. Or.* 297. *Βροτοῖς ἅπασι καθανεῖν ὀφείλεται, Id. Alc.* 777.

Καταθνητὸς, ἡ, ὸν, mortalis.

Καταθοινάω, ῶ, absumo epulando in cœna; (2) comedo, depasco.

Καταθολόω, ῶ, turbo, turbidum reddo.

Καταθορέω, ῶ, desilio, a. 2. *καταθορὼν*, qui desiluit. *Κὰδδ' ἔθορ' ἐς μέσσον, Il.* 4, 79.

Καταθορυβέω, ῶ, obturbo, tumultuor, vociferor.

Καταθρασύνω, audacem reddo contra aliquem; *καταθρασύνομαι*, audax sum.

Καταθραύσας, a. 1. part. act. verbi

Καταθραύω, fut. *αύσω*, effringo, confringo.

Καταθρέω, ῶ, f. *ήσω*, inspicio, perspicio.

Καταθρηνέω, fut. *ήσω*, deploro.

Καταθρύπτω, fut. *ψω*, confringo, comminuo.

Καταθρώσκω, desilio. *Καταθρώσκειν τὴν αἱμασίαν, Herodot.*

Καταθυμέω, ῶ, f. *ήσω*, animo concido et labasco; (2) considero. *Δῆμος πανσιλῶς καταθύμησεν, Xen.* Ex *Θυμὸς, animus.*

Καταθύμιον, υ, τὸ, animi desiderium, libitum. A

Καταθύμιος, υ, ὁ ᾗ ἡ, vel *καταθύμιος, ία, ιον*, animo obversans; (2) gratus, jucundus.

Καταθυμίως, *adv.* ex animi sententia, libenter.

Καταθυμοδορέησης, 2. sing. a. 1. conj act. verbi

Καταθυμοδορέω, animum exedo tristitia, curis.

Καταθύσαι, accidisse, aor. 1. inf. act. verbi

Καταθύομαι, incanto. *Καταθύσομαι ἄνδρα, Theocr.* 2, 3.

Καταθώμεθα, 1. pl. a. 2. conj. med. verbi *κατατίθημι.*

Κατάθωρακ ζω, fut. *ίσω*, lorico.

Καταιβασίαι, ων, αἱ, signa cœlitus in terram demissa, (de pluviis item usurpatur, cœlum ruit, *Ern.* quem vid.) A *καταβαίνω.* Unde

Καταίβασις, ως, ἡ, descensus:

Καταιβάτης, ου, ὁ, quasi descensor, (epith. Jovis fulminantis, *Ern.* quem vid.)

Καταιβατὸς, ὸς, ὁ ᾗ ἡ, permeabilis, pervius. *Θύραι καταιβατοὶ ἀνθρώποισιν, Odyss.* 5, 110. *κατα* in compos. *Poet.* pro *κατά.*

Καταιβάτις, fœm. declivis; (2) venefica.

Καταιβατὸς, ὴ, ὸν, declivis, per quem descendere licet.

Καταΐγδην, *adv.* impete, irruendo. A *καταΐσσω.*

Καταιγίζω, irruo, ingruo, de vento; *καταιγιζόμενος*, procellosus. Ab eod.

Καταιγιδώδης, ες, procellosus. A

Καταιγὶς, ίδος, ἡ, procella. A *καταΐσσω.*

Καταιδῆσθαι, pr. inf. med. pro *καταδιέσθαι.* A

Καταιδέω, ῶ, pudore perfundo; *καταιδέομαι*, ῶμαι, revereor, pudet me, a. 1. *κατηδέσθην*, imperat. *καταιδέσθητι*, reverere. *Καταιδέσθητι πατρῷον Δία, Aristoph. Nub.* 1470. Ex *κατὰ* et *αἰδὼς, pudor.*

Καταιθαλόω, ῶ, fut. *ώσω*, comburo; (2) nigrifacio, fuliginosum reddo. *Καταιθαλώσει γαῖαν ὀθνείαν, Lycophr.* 1376. *Ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταιθαλοῖ, Eur. Suppl.* 1641.

Καταιθύσσω, cum splendore emitto.

Καταίθω, comburo. *Κάταιθε γυῖσα τίχιος τάδε, Eur. Or.* 1599. *Ἀλλ' ἐπὶ τὴν πᾶσα καταίθομαι, Theocr.* 2, 40.

Καταικίζω, fut. *ίσω*, contumeliose injurioseque fœdo, plagis lacero. *Σῶμα σὸν καταικιῶ, Eur. Andr.* 827. *Ἀλλὰ κατήκισαι ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀὐτμὴ, Odyss.* 16, 290.

Καταΐνισις, ως, ἡ, adsensus, approbatio; (2) sponsio. A

Καταινέω, ῶ, fut. *έσω*, comprobo, collaudo; (2) annuo, adsentior. *Καὶ καταίνεσον μήποτ' ἐρεῖν πρεσβύτην τάδ' ἐκὼν, te nunquam proditurum, Soph. Œd. Col.* 1629.

Καταΐξ, ικος, ἡ, turbo, procella. A *καταΐσσω.*

Καταιονάω, et ίω, ῶ, perfundo, adspergo. Hinc

Καταιόνησις, ως, ἡ, perfusio.

Καταιρεθῆσα, aor. 1. part. pass. f. g. *Ion.* verbi *καθαιρέω.*

Καταιρεόμενος, præs. part. med. vel pass.

Καταιρέω, *Ion.* pro *καθαιρέω, Herod.*

Καταΐρω, appello, applico; (2) deferor, descendo; (3) advenio. *Καταίρειν τὰς νῆας*, appellere ad terram. *Κᾆτειτ' ἂν ἅμα κατᾶραν ἐς τὰ βιβλία, Aristot.*

Καταισθάνομαι, intelligo, sentio.

Καταίσιμος, ὁ, ἡ, idem quod *simplex.*

Καταισιμόω, ῶ, fut. *ώσω*, confício, paro.

Καταίσιος, υ, ὁ ᾗ ἡ, idem quod *simplex.*

Καταΐσσω, cum impetu delabor, deferor; (2) irruo.

Καταΐσχομαι, pro *κατίσχομαι, Hom.*

Καταισχύναι, aor. 1. inf. act. verbi

Καταισχύνω, dehonesto, pudefacio, dedecoro, probro adficio, fœdo; (2) stuprum vel vitium offero; (3) destituo, desero, in sacris, *καταισχύνομαι*, pudefio; dedecoror, erubesco, revereor. *Τὴν σὴν δ' καταισχύνω φύσιν, Soph. El.* 611. *Καὶ ταῦτα λίξας ὁ καταισχύνη θιὸς; Idem, Phil.* 1372. *Εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἴτι γένεθλα, si mortalium non reveremini genus, Soph. Œd. Tyr.* 1424.

Καταιτιᾷ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro *καταιτιάει.* A

Καταιτιάομαι, ῶμαι, criminor, accuso, insimulo; *καταιτιατὸς*, accusatus, aor. 1. pass.

ΚΑΤΑΪΤΤΞ, υγος, ἡ, cassis, galea sine crista, et depressa, *Il.* 10, 258.

Κατα ρέομαι, ῦμαι, dependeo, vagor huc illuc sublimis, fluctuo. *Θύανοί δι κατῤῥωῦντο φαεινοὶ, Hesiod. Scut.* 225.

Κατακαγχάζω, fut. *άσω*, vehementer irrideo. *Ἔργον γάρ τι γυναιξὶν κατακαγχάζειν τῶν ἄγαν οἰκτροτάτων, Anthol.* 7.

Κατακαεῖς, aor. 2. part. pass. verbi *κατακαίω.*

Κατακαῆμεν, *Dor.* pro *κατακαῆναι*, exustum esse. A *κατακαίω.*

Κατακαήσομαι, *exurar*, f. 2. ind. pass.

Κατακαιάλω, f *άσω*, comburo.

Κατακαίνω, perimo, interficio, interimo.

Κατακαίριον, periculosum, lethale, opportunum, *V. L.*

Κατακαίω, f. *αύσω*, concremo, exuro, comburo; *κατακαίομαι*, conflagro; *κατακεκαυμένος*, pass. combustus, aor. 2. *κατακαείς*, combustus, torridus. *Τὸ τῦ ῥοΐδου ᾗ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατακαίων, Aristoph. Nub.* 406. *Μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι ὑμᾶς κατακαύσω; Idem, Lys.* 1221.

Κατακαλέω, ῶ, f. *έσω*, advoco, accerso; (2) adquiro; (3) invoco, imploro. *Ἐκ τῆς μητροπόλεως κατακληθεὶς, Thuc.*

Κατακαλλύνω, exorno; (2) verro.

Κατακάλυμμα, ατος, τὸ, operimentum, velum. A

Κατακαλύπτω, fut. *ψω*, velo, obtego, operio. *Κατακαλυψάμενος τῷ λογισμῷ, Plut.*

Κατακάμπτω, f. *ψω*, inflecto, incurvo.

Κατάκαμψις, ως, ἡ, inflexio A præc.

Κατακαπηλεύω, ῶ, adultero, cauponum more.

Κατακάρα, in caput, secundum caput, *Long.* Sic enim dicunt Attici pro eo quod est *ἐπὶ κεφαλήν.*

Κατακαρδίως, υ, ὁ ᾗ ἡ, ad cor tendens, in cor directus, sententiæ animi conveniens. Ex *καρδία.*

Κατακάρπιον, τὸ, fructus, *Theophr.*

Κατάκαρπος, υ, ὁ ᾗ ἡ, fructuosus, frugifer.

Κατακαρπόω, ῶ, fut. *ώσω*, adoleo. A præc. Hinc

Κατακάρπωσις, ως, ἡ, cinis in altari e consumpto holocausto relictus, *LXX.*

Κατακάρφω, desicco, exsicco; (2) e conspectu seu medio tollo.

Κατάκαυμα, ατος, τὸ, quod exustum seu combustum est; (2) ambustum. A *κατακαίω.*

Κατακαῦσαι, a. 1. inf. act. verbi *κατακαίω.*

Κατακαύσει, *exuret*, 3. sing. f. 1. ind. act.

Κατάκαυσις, ως, ἡ, ambustio; (2) exustio, combustio. Ab eod.

Κατακαύτης, υ, ὁ, combustor mortuorum.

Κατακαυχάομαι, ῶμαι, glorior adversus aliquem; (2) insulto alicui; (3) non timeo, audax sum, *Rom.* 11, 18.

Κατακαχρύω, f. *ύσω*, torreo, comburo, *Ern.*

Κατάκειμαι, decumbo ut ægrotus; (2) accumbo, discumbo, procumbo; (3) dispositus sum, pro *διάκειμαι.* *Ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα, Marc.* 1, 80.

Κατάκεισο, 2. sing. præs. imperat. med.

Κατακείρω, fut. *κερῶ*, detondeo; (2) absumo. *Βίον κατακείρει τι πολλὸν, Odyss.* 5, 676.

Κατακείω, decumbo, recumbo, ut dormiam.

Κατακεκλιμένος, perf. part. pass. verbi *κατακλίνω.*

Κατακέκριται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi *κατακρίνω.*

Κατακελευσμὸς, ῦ, ὁ, cohortatio; (2) cantus in ludis Pythiis, quo Apollinem ad feriendum Pythonem draconem excitabant. A

Κατακελεύω, f. *εύσω*, hortor ut nauta; (2) hortor quovis modo; (3) silentium indico.

Κατακενόω, ῶ, f. *ώσω*, evacuo, exinanio.

Κατακεντάνυμι, idem quod

Κατακεντάω, ῶ, pungo, stimulo, confodio.

Κατακεντίω, idem. Hinc

Κατακέντημα, ατος, τὸ, compunctio.
Κατακεντρόομαι, ῶμαι, stimulis refertus sum.
Κατακίομαι, idem quod κατάκιμαι, *Ael.*
Κατακεράννυμι, commisceo, permisceo. Hinc
Κατακίρασις, εως, ἡ. commixtio, temperatio.
Κατακιρασικὸς, ἡ, ὸν, temperandi vim habens.
Κατακιραυνόω, ῶ, fulmine ferio, interficio.
Κατακισδαλόω, f. ανῶ, quæstum facio.
Κατακιρματίζω, f. ἰσῶ, in minutos nummulos redigo, minutis nummulis muto; (2) in minutas partes comminuo seu disseco. Ἀκυίσθω δὲ νῦν μὴ τὰ δέοντος συνεστραμμένα, ἀλλ' ὅσα ἄτεχνος μικρὰ ἢ κατακικιρματισμένα, *Longin.* 42.
Κατακιστορίω, ῶ, verbis mordacibus insector.
Κατακιχάται, *effusi sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro κατακίχυνται, a καταχύω.
Κατακλάμιν, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro κατακλᾶναι, a κατακλάω.
Κατακλίω, ῶ, f. ήσω, idem quod *simplex* κλίω. Ἡ τῶν κυρίων ἢ μεγαλοπρεπῶν ὀνομάτων ἐκλογὴ θαυμασίως ἄγει ἢ κατακλεῖ τὰς ἀκούοντας, *Longin.* 30. Hinc
Κατακληπτικὸς, ἡ, ὸν cui vis inest suavitate auditus animum permulcendi.
Κατακηρόω, ῶ, fut. ώσω, cera obduco, illino, *Her.*
Κατακηρύσσω, vel κατακηρύττω, per præconem indico.
Κατακινέω, ῶ, fut. ήσω, commoveo; (2) dimoveo.
Κατακίνησις, εως, ἡ, dimotio, commotio.
Κατακιρνάω, ῶ, contempero, permisceo.
Κατακισσηρίζω, pumice polio, lævigo. Ex κίσσηρις, *pumex*.
Κατάκισσος, ον, hederaceus, hedera redimitus. Κατακίσσοισι βρύουσαν πλοκάμοις φίρουσα Σθένος, *Anacr. Od.* 6.
Κατακλαίω, f. αύσω, defleo, deploro; (2) lacrymis ad misericordiam commoveo.
Κατάκλαυσις, εως, ἡ, deploratio. A præc.
Κατάκλασις, εως, ἡ, fractio, fractura. A
Κατακλάω, ῶ, fut. άσω, defringo; (2) frango, confringo; (3) torqueo. Κατίκλασε τὰς ἄρτους, *Marc.* 6, 41.
Κατακλὶς, ίδος, ἡ, *Ion* κατακλῆς, quæ claudendis foribus adhibetur; (2) jugulum, pars scapularum in collum sub pectore desinens; (3) parvum foramen in veste muliebri, id quod inserebatur fibula.
Κατάκλεισις, εως, ἡ, occlusio.
Κατάκλειστος, ε, ὁ ἢ ἡ, inclusus, conclusus. A
Κατακλείω, f. ίσω, includo, concludo, occludo; (2) finio, claudo; (3) claudo obsidione, obsidione cingo. Κατίκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ, *Luc.* 3, 20. Φυλακαῖς, *Act.* 26, 10.
Κατακληΐζω, f. ἰσω, concludo, occludo.
Κατακληΐς, ἡ, claustrum, *Call.*
Κατακληροδοτέω, sorte distribuo. Κατεκληροδότησιν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν, *Act.* 13.
Κατακληρονομίω, ῶ, hereditatem adeo; (2) hereditatem possideo; (3) heredem facio; (4) hereditatis loco tribuo. Κατεκληρονόμησιν αὐτὸν Κύριος, 1 *Reg.* 2, 15.
Κατακληρυχίω, ῶ, f. ήσω, sorte adsignatum accipio, sorte nanciscor, in sortem accipio; (2) in colonias describo, colonis distribuo. Κατεκληρύχησαν τὴν χώραν, *Polyb.*
Κατακληρόω, ῶ, f. ώσω, sorte lego seu deligo.
Κατάκλησία, ας, ἡ, concio multitudinis facta per κατάκλησιν, *Hes.* A κατακαλέω.
Κατάκλησις, εως, ἡ, convocatio multitudinis non modo urbanæ, sed etiam rusticæ, et per pagos Atticos dispersæ ob gravius negotium. Ab eod.
Κατακλιθῆναι, aor. 1. inf. pass. v. κατακλίνω.
Κατακλιθῆς, 2. sing. a. 1. conj. pass.
Κατακλῖναι, a. 1. inf. act.
Κατάκλιμα, ατος, τὸ, lectus discubitorius, *op. Jos.* sed lectio est dubia, *Ern.*
Κατακλινὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, pronus, devergens; (2) decumbens in lecto, reclinis; (3) qui decumbit ob adversam valetudinem.
Κατακλινοβατὴς, ὲς, lectos obiens, lectos terens, epith. morbi. Ex κλινὴ et βαίνω.

Κατακλίνω, fut. ινῶ, reclino, depono; (2) discumbere facio; (3) discumbo; κατακλίνομαι, reclinor; decumbo; procumbo; devergo; a. 1. κατέκλινα, reclinavi; pass. κατεκλίθην, decubui; κατακλιθεὶς, discumbens a. 2. κατακλινὶς, discumbens; aor. 1. med κατακλινάμενος, discumbens. f. 2. pass. κατακλινήσομαι, accumbam. p. pass. κατακέκλιται, vergit. Κατακλίναντι αὐτοὺς, *Luc.* 9, 14. Μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, *Id.* 14, 8. Hinc
Κατάκλισις, εως, ἡ, accubitus; (2) decubitus, accubatio epularis. Ὑπὸ τῇ κατακλίσει τοῦ Σαῦ, in epulo in honorem dei celebrato, *Art.* 2.
Κατάκλιτον, ε, τὸ, lectulus discubitorius; (2) sedes in qua reclinare possumus.
Κατακλύζω, fut. ύσω, proluo, ut mare terram supergressum, inundo, obruo aquis, submergo; (2) abundare facio; (3) obruo. Τὴν φρυγῶν πόλιν χρυσῷ βέυσαν ἤλπισας κατακλύσιν δαπάναισιν, *Eur. Tro.* 996. Δι' ὧν ὁ τότι κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλιτο, 2 *Pet.* 3, 6. Hinc
Κατάκλυσις, εως, ἡ, proluvies; (2) diluvium, inundatio terræ.
Κατακλυσμὸς, οῦ, ὁ, diluvium, inundatio; (2) ablutio, eluvies. Ab eod.
Κατάκλυσμον, ε, τὸ, compluvium, *Ph.* Ab eod.
Κατακλῶβις, ωνος, αἱ, Parcæ, stamina fatalia deducentes. A κατακλώθω.
Κατακλώθη, ης, ἡ, fatum, *Suid.* Ab eod.
Κατάκλώθω, fut. ώσω, fila deduco, stamina deduco; (2) deduco stamina fatalia.
Κατακναίω, molestia adficio. Ἐξιδίωξε τὸν υἱὸν, καὶ εὐφράνθη ἑαυτὸν κατακναίοντα, filium ejecit, et gavisus est cum eundem discruciari animo cerneret, *Themist. Or.* 32.
Κατακνάω, ῶ, fut. ήσω, concido, disseco; (2) derado, abrado, defrico.
Κατακνήθω, fut. ήσω, derado, a. 1. conjunct pass. κατακνησθείην, divellicem; κατακνήθομαι, pruritum patior, prurio Hinc
Κατάκνησις, εως, ἡ, culter quo caseum abradimus, *Hes.*
Κατακνιδύω, fut. ύσω, pungo, vel uro, in modum urticæ, scarifico. A κνίδη, *urtica*.
Κατακνίζω, fut. ίσω, concido, lancino, carpo, vellico; (2) sugillo, obtrecto; (3) titillo, pruritum excito. Τὰ τῷ Ὁμήρῳ κατακνίζεσι, *Luc.* Hinc
Κατακνισμὸς, οῦ, ὁ, pruritus, salacitas; (2) amores.
Κατακνώσσω, dormio.
Κατακοιμάω, ῶ, fut. ήσω, sopio, consopio; κατακοιμάομαι, ῶμαι, obdormio, dormio; κατακοιμηθὶς, aor. 1. sopitus; κατακοιμώμενος, perf. sopitus. Φοῖνξ δ' αὖθι πρὸ ἄμμι μίνων κατακοιμηθήτω, *Il* 9, 427.
Κατακοιμηθήτω, 3. sing. aor. 1. imperat. pass.
Κατακοιμητὴς, οῦ, ὁ, cubicularius.
Κατακοιμητικὸς, ἡ, ὸν, soporans, somnum inducens. A κατακοιμάω.
Κατακοιμίζω, fut. ίσω, sopio, soporo. Hinc
Κατακοιμιστὴς, οῦ, ὁ, cubicularius.
Κατακοιτώω, idem quod
Κατακοινωνίω, ῶ, communico, impertio.
Κατακοιρανίω, ῶ, fut. ήσω, dominor, rego, administro. Ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσι, *Odyss.* 1, 247.
Κατάκοιτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui in cubili est, jacet, aut dormit. A κοίτη.
Κατακολλάω, ῶ, f. ήσω, glutino, adglutino.
Κατακολουθίω, ῶ, consequor, sector; (2) exsequor, adsentior; (3) obsecundo, obsequor. Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ, *Act.* 16, 17.
Κατακολπίζω, fut. ίσω, in sinum deflecto, sinum intro. Κατακολπίζειν εἰς Αἴγιναν, *Thuc.* Hinc
Κατακόλπισις, εως, ἡ, receptio in sinum, *Suid.*
Κατακολυμβάω, ῶ, fut. ήσω, nato; (2) urinor.
Κατακολυμβητὴς, οῦ, ὁ, qui aquas subit, urinator. A præc.
Κατακομιδὴ, ῆς, ἡ, deportatio; (2) comportatio. A

Κατακομίζω, f. ίσω, deporto, deveho, deduco; κατακομίζομαι, domum redeo.
Κατάκομος, ε, ὁ ἢ ἡ, cui disjecta coma est, vel qui densam comam habet. Ex κόμη.
Κατακομψεύεσθαι, scite et eleganter dicere.
Κατακονὰ, ᾶς, *Dor.* corruptio, abolitio, mors. Refertur ab Eustathio inter ἅπαξ λιγόμενα. Κατακονὰ μὲν ἓν ἀξίωτος βίᾳ, vitæ profecto subversio plane intoleranda, *Eurip. Hippol.* 821. Vide κατακονάω (2).
Κατακονάω, ῶ, fut. ήσω, acuo, exacuo; (2) corrumpo et attenuo atterendo. Κατακίνᾳ μὲν ἓν ἀξίωτος βίος, *Eur. Hipp.* 824.
Κατακονδυλίζω, fut. ίσω, pugnos ingero, pugnis cædo.
Κατακοντίζω, f. ίσω, confodio telo, seu jaculo; κατηκοντίζεσθαι, perf inf. pass. jaculis confossum esse.
Κατακοπὴ, ῆς, ἡ, decisio, detruncatio, concisio. A κόπτω.
Κατάκοπος, ε, ὁ ἢ ἡ, defessus, labore confectus. A κόπος.
Κατακόπτω, f. ψω, decido, amputo, detrunco; (2) concido, in minutas partes seco; (3) trucido; (4) percutio, batuo. κατακόπτομαι, concidor, percutior, trucidor; (2) plango. Κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις, *Marc.* 5, 5. Ἐς καιρὸν ἄρα κατικόπτησαν ἀτεῖ, ἐς τὰς γάμους; *Aristoph. Av.* 1695.
Κατακορέννυμι, vel κατακορεννύω, satio, exsaturo.
Κατακορὲς, *adv.* in plenum, admodum, *Plat.*
Κατακορίως, *adv.* adfatim, *Hippocr.* A
Κατακορὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, fastidium adferens; (2) saturatus; (3) multus, abundans; (4) merus, purus, sincerus; (5) putidus, et nimius in aliqua re; *item*, loquax, ostentator, et hinc offendens alios. A κορέω.
Κατακορμάζω, amputo, *Hes.* A κορμός. Unde
Κατακορμίζω, lignum in minutas partes seco.
Κατάκορος, ε, ὁ ἢ ἡ, satur, satiatus; (2) κατάκορος, nimius, qui satietatem adfert, idem quod κατακορὴς, n. 5.
Κατακόρως, *adv.* abunde, adfatim, immodice, justo crebrius
Κατακοσμέω, ῶ, f. ήσω, compono, exorno, condecoro, ordino, apto, digero in ordinem, colo. Ἐτὶ νυφὴ κατικόσμει κιρὸν οἶκον, *Il.* 4, 118. Κατακοσμῆσαί τινα σιμνοτέροις πράγμασιν; *Aristoph. Vesp.* 1462. Hinc
Κατακόσμησις, εως, ἡ, ordo et digestio rerum, aptaque compositio.
Κατάκουσις, εως, ἡ, auditio. Τὴν κατάκουσιν τῶν παραγγελμάτων, *Arrian. Hist Alex.* 5, 7.
Κατακουστὴς, οῦ, ὁ, auscultator, *Gl. V.* A
Κατακούω, f ούσω, exaudio; (2) ausculto; (3) dicto sum audiens, obedio, obsequor, obtempero. Νυκτιδρόμοι σύριγγος ἰὰν κατακούω, *Eur. Rhes.* 552.
Κατακραδάω, molior, convello.
Κατακράζω, reclamo, obstrepo, occlamo, clamore obtundo; paulo post f. κατακικράξομαι, clamore obtundam.
Κατάκρας, *adv.* Ion. κατάκρης, pro κατ' ἄκρας et κατ' ἄκρης, quasi a summo, scil. ad imum, i. e. in totum, penitus, prorsus, funditus. Ab ἄκρα, *summa*, *atr*, vel a κάρα, sive κάρη, *caput*. Aliqui κατάκρας pro κατὰ κράτος, i. e. vi, per vim.
Κατάκρασις, εως, ἡ, commistio, permistio. A κατακιράννυμι.
Κατακρατέω, ῶ, f. ήσω, robore vinco, subigo, supero; (2) cohibeo, reprimo. Κατακρατεῖν τῆς ἀρχῆς δ' δύναται, *Theoph.* Hinc
Κατακράτησις, εως, ἡ, subactio, superatio.
Κατακρατητικὸς, ἡ, ὸν, cohibendi seu sistendi vim habens.
Κατακράτος, *adverbialiter*, per vim; (2) omnino; (3) vehementer; (4) pro viribus; *disjunctim* κατὰ κράτος.
Κατακραυγάζω, f. σω, occlamo tibi, *Suid.*
Κατακρίμαμαι, κατακριμάννυμι, vel κατακριμαινύω, suspendo de; κατακριμάννυμαι, suspensus sum de, pendeo de.
Κατακρίμασις, ε, ὁ ἢ ἡ, pendens de, suspensus de. A

Κατακρεμάω, ῶ, f. άσω, suspendo de. Καδδ' ἐκ παστάλοφιν κρέμασε φόρμιγγα λιγεῖαν, pro κατεκρέμασε, *Odyss.* 8, 105.

Κατακρεωργίω, ῶ, f. ήσω, lanionum more concido. Ex κατὰ et ἔργον.

Κατακρῆθεν, sive κατάκρηθεν, *adv.* a capite, in totum, penitus; *Il.* 16, 548. Vide κατάκρας.

Κατακρημνάω, ῶ, fut. ήσω, præcipito.

Κατακρήμνημι, idem. κατακρήμναμαι, præcipitor.

Κατακρημνίζω, f. ίσω, idem. Εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτὸν, *Luc.* 4, 29.

Κατακρημνιστὴς, οῦ, ὁ, qui præcipitat alium. At *Gl. V.* præceps. A præc.

Κατάκρης, *adv.* in totum, funditus. Al. vi, per vim. Vide κατάκρας.

Κατακριβόω, ῶ, accurate rimor, ago diligenter.

Κατακριδιύω, f. ύσω, male de aliis loquor, obtrecto. Ex ἀκρίς.

Κατάκριμα, ατος, τὸ, damnatio, condemnatio. A

Κατακρίνω, νῶ, damno, condemno; κατακρινῶ, f. condemnabit; κατακριθῆς, aor. 1. pass. condemnatus. Κατακρινῶσιν αὐτὸν θανάτῳ, *Marc.* 10, 33. Ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται, *Marc.* 16, 16. Hinc

Κατακρίσιμος, ον, capitis damnatus.

Κατάκρισις, εως, ἡ, condemnatio:

Κατάκριτος, ου, ὁ ἡ, capitis damnatus.

Κατακροάομαι, ῶμαι, ausculto.

Κατακροταλίζω, f ίσω, magnopere strepito.

Κατακροτίω, ῶ, f. ήσω, lætis plausibus excipio, seu comprobo, valde laudo.

Κατάκροτος, ingens, de plausu, strepitu. Ἐπὶ δὲ τὴν ἀκοὴν ἠχὴ κατάκροτος ἐπιφέρεται, *Heliodor. Æthiop.* 1.

Κατακρυΐζω, fut. ίσω, defluo, instar salientis aquæ fluo deorsum. A κρυός.

Κατάκρυσις, εως, ἡ, depressio, decussio.

Κατακρυσικὸς, ἡ, όν. vim habens reprimendi:

Κατακρύω, f. ύσω, deorsum pello, adigo; (2) repello, reprimo; (3) fallo.

Κατακρύπτω, f. ψω, occulto, dissimulo. Κατακρύψαντες πίπλοισιν ἡλίῳ πρόσθεν φλογὸς, *Eur. Iph. in Taur.* 1210. Hinc

Κατακρυφὴ, ῆς, ἡ, occultatio, dissimulatio. Οὐ γὰρ ἔχω κατακρυφάν, *Soph. Œd. Col.* 218.

Κατακρύψαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro κατακρύψας.

Κατάκρυψις, εως, ἡ, occultatio, dissimulatio.

Κατακτάμεναι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κατακτεῖναι, a κατακτείνω.

Κατακτανέεσθαι, f. 2. ind. med. *Ion.* pro κατακτανεῖσθαι.

Κατακτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, adquiro, paro.

Κατακτείνω, f. νῶ, interficio, occido. Παῖδά μοι κατακτείνασι σοῖς δολώσαντες γάμοις; *Eur. Iph. in Au.* 921.

Κατακτενίζω, f. ίσω, pecto.

Κατακτενονόμη, ης, ἡ, quæ pexis comis seu capillis est, *Hes.* Ex κτεὶς et νόμη, al. κατάκτενος κόμη.

Κατάκτημι, interficio, occido. Κτῖνον δ' ἰθὺς ἄκοντι παλινδρομέοντι κατίκτα, *Epigr.*

Κατάκτης, ου, ὁ, deductor. A κατάγω, *deduco.*

Κατάκτης, ου, ὁ, fractor. A κατάγνυμι, *frango.*

Κατάκτησις, εως, ἡ, acquisitio, redactio in potestatem. A κατακτῶμαι

Κατακτὸς, ὴ, όν, fragilis. Ab ἀγνύω.

Κατάκτος, deductilis, pensilis. A κατάγω.

Κατάκτρι, ῆ, lanificio dedita.

Κατακτυπίω, ῶ, fut. ήσω, sonitu percutio.

Κατακυβεύω, f. ύσω, in alea consumo et dissipo. Κατακυβεύσας τὰ ὄντα, *Lysias.*

Καταυυβιστάω. Vide κυβιστάω.

Κατακυκάω, ῶ, f. άσω, commisceo.

Κατακυκλόω, ῶ, f. ώσω, claudo, circumdo.

Κατακυλίνδω, et -δέω, deorsum volvo, devolvo.

Κατακυλίσας, a 1. part. act. verbi

Κατακυλίω, f. ίσω, idem; κατακικυλισμένος, devolutus. Κατακικυλισμένοι ἀπὸ τῶν ἵππων, *Xen.*

Κατακυμβαλίζω, cymbalo pulsando obtundo; (2) illudo, decipio, (quo sensu videtur potius leg. κατακυμβαχίζω, *Ern.*)

Κατακύπτουσαν, acc. sing. part. præs. act. f. g.

Κατακύπτω, f. ψω, inclino me; (2) deorsum adspicio. Κατέκυψεν ἴσως τῷ χάσματος, *Luc.*

Κατακυριεύω, f. εύσω, dominor; (2) supero. subigo, vinco. Οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, *Matt.* 20, 25.

Κατακυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, ratum facio; (2) adjudico, addico. Ψήφῳ θανάτῳ κατακυρωθεὶς, *Eur. Or.* 1002.

Κατακωλύω, f. ύσω, prohibeo, veto, detineo. Μὴ κατακωλύσῃ τὰς πρίσεις, *Dem.*

Κατακωμάζω, comessatum eo ad aliquem; (2) irruo, invado per vim aut insolentiam, (2) εἴ τι τὸ δειμήνιον κατικώμασι δώμασιν Οἰδιπόδαι, *Eurip. Phœn.* 355.

Κατακωχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio, possessio; (2) instinctus, adflatus numinis. A κατέχω, *retineo.* Hinc

Κατακώχιμος, ου, ὁ ἡ, qui detineri et capi potest.

Καταλαβεῖσθαι, aor. 2. inf. med. verbi καταλαμβάνω.

Καταλαβεῖν, *antique* pro eod. *Hipp.*

Καταλάβητε, 2. pl aor. 2. conj. act.

Καταλαβόμενος, part. aor. 2.

Καταλαβὸν, τὸ, quod accidit, *Herodot.*

Καταλαγνεύω, unde *apud Hes.* καταλαγνευθεὶς, a. 1. pass. εἰς ἡδονὰς κατενεχθεὶς, ad libidines projectus, in libidines prolapsus.

Καταλαζονεύομαι, f. εύσομαι, jactabunde aliquid dico vel facio, arroganter et vane commemoro. Καταλαζονεύεσθαι περὶ τῷ πλούτῳ, *Isocr.*

Καταλακτίζω, inculco. *Gl. V.* calcitro contra quem.

Καταλαλίω, ῶ, f. ήσω, obloquor, loquacitate obruo; (2) traduco, detraho. Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, *Jac.* 4, 11. τινὰ, *Polyb.*

Καταλαλιὰ, ᾶς, ἡ, obtrectatio, criminatio. A

Καταλάλος, ου, ὁ, ἡ, maledicus, obtrectator.

Καταλαμβάνω, deprehendo, offendo, nanciscor; (2) comprehendo, adsequor; (3) comperio, deprehendo; (4) invado; (5) occupo; (6) præsidia impono; (7) *pass.* de iis qui ἔνθεοι vocantur, a Deo quodam incitantur; (8) compesco; cæteræ significationes facile ex adjecto verbo intelliguntur. Καταλαμβάνειν τὸ φρονιμώτερον, *Thuc.* Καταλαμβάνει με συμφορὰ, *Plat.* (8) εἴ πως δύναιτο . . . . καταλαβεῖν αὐτῶν αὐξανομένην τὴν δύναμιν, *Herod.* 1, 46. Ὡς ὥρα πάντα μὲν ἄνδρα σβεννύντα, τὸ νῦν, δυναμένης δὲ ἀκίτι καταλαβεῖν, *Id. Ibid.* 87. Ἀλλ' ἴσχε καὶ καταλάμβανε σεωυτόν, *Id.* 3, 36. Καταλαμβάνω φάτιν, *Id.* 1, 122.

Καταλάμπω, f. ψω, splendeo, fulgeo. Καταλάμπειν τινὰ, *Luc.* τινὸς, *Aristoph.* τινὶ, *Nub.* Ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν ἡλίῳ καταλάμπεται, *Luc.*

Καταλανθάνομαι, καταλήθομαι, obliviscor, *Hom.*

Καταλγίω, doleo, *Soph.*

Καταλγύνω, doloribus et molestiis adficio.

Καταλειαίνω, f. ανῶ, lævigo; (2) complano; (3) explano, explico; (4) comminuo, contero.

Καταλείγω, f. ξω, deligo, describo, centurio; (2) adscribo; (3) censeo, existimo, loco habeo; (4) recenseo, enumero; (5) narro, commemoro, dico. Καταλέγειν τρατιώτας, conscribere, *Aristoph. Ach.* 1070. Καταλέγεσθαι ἐν τοῖς τακτικοῖς ἀριθμοῖς, *Xen.*

Καταλείβω, f. ψω, effundo et distillo; (2) *pass.* defluo; (3) consumo. (3) δίμας ἀικίλιον καταλείβειν, corpus indecore deformatum consumere, tabescere, *Eurip. Andr.* 131. Καταλειβομένας ἄλγεσι πολλοῖς, *Id. Suppl.* 1116.

Κατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ; id quod relictum est. A καταλείπω.

Κατάλειστος, ου, ὁ ἡ, relictus. Ab eod.

Καταλείπω, f. ψω, relinquo, desero; (2) ab aliquo deficio; (3) relinquo post me, relinquo posteris meis; (4) omitto. Ἀλλ' ἀντίζω μή με καταλίπῃς μόνον, *Soph. Phil.* 805. Καταλείπεται ἀίμνηστος δόξα, *Thuc.*

Καταλειτουργίω, ῶ, f. ήσω, in publica commoda meas facultates insumo, impendo, militia fungor, &c.

Καταλείφω, f. ψω, ablino, illino.

Κατάλειψις, ιος, ἡ, relictio, reliquiæ.

Καταλελειμμένος, *relictus*, perf. part. pass.

Καταλέλειται, 3. sing. f. 2. ind. med. v. καταλέλειμαι.

Καταλιξῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro καταλέξω, a καταλέγω.

Καταλιτολογίω, ῶ, f. ήσω, subtiliter disputo.

Καταλεπτύνω, υνῶ, extenuo, attenuo, diminuo.

Καταλευκαίνω, ανῶ, dealbo.

Καταλεύσιμος, ου, ὁ ἡ, dignus qui lapidibus obruatur. A

Καταλεύω, f. εύσω, lapidibus cooperio, lapidibus obruo. a. 1. κατέλευσα. pass. καταλευσθεὶς, lapidibus obrutus. Κατέλευσαν βάλλοντες, *Plut.*

Καταλέω, ῶ, f. έσω, mola frango.

Καταλήγω, f. ξω, desino, terminor.

Καταλήθομαι, obliviscor. Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθονθ' ἓν ἀΐδαο, *Il.* 22, 389.

Καταληΐζομαι, f. ίσομαι, prædationibus incurso, vasto, diripio, depopulor.

Καταληκτικὸν μέτρον, carmen cui in fine deest syllaba ad perfectionem. A καταλήγω.

Κατάληξις, εως, ἡ, terminatio, clausula. Ab eod.

Καταληπτέος, occupandus, præcipiendus. Ὁρῶν δὲ τὴν ἔφοδον θάμβει τε τόλμης καὶ τάχει καιρῷ καταληπτέαν ὖσαν, *Plutarch. in Cæsare.* Καταληπτέον, occupandum est. A καταλαμβάνω.

Καταληπτικὸς, ἡ, όν, comprehendendi vim habens; (2) qui præoccupat. Κρυσικὸς, καταληπτικός τ' ἄρισα τῷ Σορυβητικῷ, affectus movet, optime comprimens tumultuantes, *Aristoph. Equit.* 1379. Ab eod.

Καταληπτικῶς, *adv* comprehendendo, ex certa comprehensione.

Καταληπτὸς, ἡ, όν, qui comprehendi potest, comprehensibilis; (2) qui obtineri potest. Πένθος θεόθεν καταληπτόν, dolor divinitus acceptus, *Eurip. Hipp.* 1347.

Καταλήρω, ῶ, f. ήσω, *cum. acc.* nugis obruo et obtundo, nugando perdo; (2) nugas ago.

Καταλήψιμος, ου, ὁ ἡ, ad deprehensionem et condemnationem faciens et incitans. A

Κατάληψις, εως, ἡ, deprehensio; (2) comprehensio; (3) invasio, occupatio; (4) adeptio; (5) comprehensio mente, perceptio; (6) exploratio concentus chordarum pulsando; (7) in morbis is qui vocatur παρέξυσμός. A καταλαμβάνω.

Καταλιθάζω, f. άσω, lapidibus obruo, lapido. Πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει, *Luc.* 20, 6.

Καταλιθοβολίω, ῶ, f. ήσω, lapidibus peto.

Κατάλιθος, ου, ὁ ἡ, lapideus, saxosus.

Καταλιθόω, ῶ, lapidibus obruo seu cooperio.

Καταλιμπάνω, relinquo, desero. Κώραν καταλιμπάνειν φαύλοις ανθρώποις, *Plat.*

Καταλιπαίνω, αινῶ, pinguem reddo, sagino.

Καταλιπαρίω, ῶ, fut. ήσω, impense rogo, obtestor.

Καταλιπὼν, aor. 2. part. act. verbi καταλείπω.

Καταλίσκομαι, convincor ex, *Herodot.*

Καταλιτόω, demulceo, *Ar.*

Καταλιχνίω, obligurio.

Καταλλάγδην, *adv.* per commutationem seu permutationem; (2) mutuo, vicissim, e converso. A καταλλάττω.

Καταλλαγὶς, α, ἡ, 2. part. pass. v. καταλλάσσω.

Καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio; (2) reconciliatio, pacificatio. Ab eod.

Καταλλάκτης, ου, ὁ, reconciliator, pacificator.

Καταλλακτικὸς, ἡ, όν, placabilis, placidus. A

Καταλλάσσω, vel καταλλάττω, f. άξω, commuto, permuto; (2) reconcilio; (3) concilio; καταλλάττομαι, commuto, permuto, et *pass.* reconcilior. Κατήλλαξεν αὐτὺς πρὸς ἀλλήλους, *Aristot.* Καταλλάττομαι χρυσίον ἐπὶ ταῖς τραπέζαις, *Dem.*

Καταλλαλὰ, *adv.* pro καταλλαλῶς, *Polyb.*

Κατάλλιλος, ου, ὁ ἡ, congruus, consentaneus, respondens. Ex κατὰ et ἀλλήλων. Hinc

Καταλληλότης, ητος, ἡ, congruentia, series congruens, cohærentia quadrans.

Καταλλήλως, *adv.* congrue, convenienter.

Καταλοάω, f. ήσω, vel άσω, trituro; (2) confringo, contundo; (3) vulnero, interficio.

Καταλογάδην, *adv.* prosa oratione.

Καταλογεύς, έως, ὁ, qui delectum facit. A κατάλογος.

Καταλογέω, ῶ, fut. ήσω, contemno, negligo.

Καταλογή, ῆς, ἡ, respectus, *Ph.* (seu despectus, *Ern.*)

Καταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo; (2) imputo; (3) adnumero, adscribo. Καταλογίζεσθαι πρὸς τινα τὸ εὐεργέτημα, *Dem.* τινὰ ἐν τοῖς ἀδίκοις, *Xen.* Τί ἐτ' ἀριστῇ, *Æsch.* Ἡ χ' εὐεργεσίαν καταλογίζη πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ τῇ τοσαύτῃ ὕβρει, *Lucian.* Hinc

Καταλογισμός, οῦ, ὁ, computatio, numeratio, recensio, imputatio.

Κατάλογος, ου, ὁ, enumeratio, recensio, proprie eorum qui stipendia merent; (2) delectus; (3) album militare; (4) ipsa stipendia quæ quis facit. Unde ὑπὲρ καταλόγου, emeriti. A καταλέγω.

Καταλοιάω. Vide καταλοάω.

Κατάλοιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod *simplex.*

Καταλοκίζω, fut. ίσω, sulco. Κατὰ μὲν ὄνυξιν ἠλοκίσμενα, *Eurip. Suppl.* 825.

Καταλύω, perluo, subluo, *Gl. V. Apud Aristophanem* a καταλύομαι est καταλύει, pro καταλύῃ, balneis impendis, absumis, consumis, *Nub.* 836.

Καταλοφάδια, *adv.* supra cervicem, super humeros. Βῆν δὲ καταλοφάδια φέρων, *Odyss.* 10, 169. A λόφος, *humerus.*

Καταλόχεια, ας, ἡ, turma. A κατὰ λόχους.

Καταλοχίω, (*Poll.*) idem quod

Καταλοχίζω, f. ίσω, decurio, centurio, in decurias seu centurias distribuo, in classes describo. Ab eod. Hinc

Καταλοχισμός, οῦ, ὁ, distributio in cohortes.

Καταλυγίζω, f. ίσω, circumago, torquendo flecto, vincio.

Καταλυκεργίζω, Lycurgi leges contra affero.

Κατάλυμα, ατος, τὸ, diversorium. A καταλύω, *diverto.*

Καταλυμαίνομαι, noceo, vasto, populor.

Καταλύμανσις, εως, ἡ, depopulatio. A præc.

Καταλύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dissolvi, destrui, aboleri potest.

Κατάλυσις, εως, ἡ, dissolutio, eversio, destructio; (2) finis, exitus, *unde et* mors; (3) diversorium; (4) reconciliatio. A καταλύω.

Καταλυσσάω, vel καταλυττάω, ῶ, rabie sum contra aliquem incitatus, *Suid.*

Καταλυτέον, *adv. posit.* tollendum, destruendum.

Καταλυτήριον, ου, τὸ, diversorium.

Καταλυτής, οῦ, ὁ, destructor, eversor.

Καταλύτης, ου, ὁ, *item* ὁ κατάλυτος, ου, hospes, divertens aliquo. A

Καταλύω, dissolvo; (2) everto, destruo, aboleo; *item,* irritum reddo; (3) finio; (4) desino; (5) diverto in hospitium, commoror; (6) sedo; (7) conficio; (8) privo, v. gr. honore, *cum gen. dicitur tamen sic absolute;* (9) *in med.* pacem facio; (2) reconcilior; (3) abdico me, sc. magistratu. Καταλύειν τὸν πόλιμον, λόγον, βίον παρά τινα, εἰς πανδοκεῖον, divertere; τινὰ τῆς ἀρχῆς. Τὰς δίκας κατέλυσεν, *Aristoph. Pac.* 742. φονία αἵχμὰ, *Eur. Tro.* 821.

Καταλωφάω, interquiesco, remitto; *proprie,* subduco cervicem oneri vel molestiæ. Καδδὲ ἰμὸν κῆρ λωφήσειε κακῶν, *Odyss.* 9, 459.

Καταμαγεύω, f. εύσω, incanto.

Καταμάθετε, *discite,* 2. pl. a. 2. imperat. act. verbi καταμανθάνω, pro καταμάθεσθε.

Καταμάθησις, εως, ἡ, consideratio, disciplina, eruditio, perceptio mentis.

Καταμαίνομαι, furore incitatus sum contra. *Ph.* καταμαίνεται, succenset.

Καταμάκτης, ου, ὁ, tersor, *Gl. V.* A καταμάσσω.

Καταμαλακίζω, f. ίσω, emollio, effemino.

Καταμαλάσσω, vel καταμαλάττω, f. άξω, emollio; (2) demulceo, cohibeo.

Καταμαλθακίζω, f. ίσω, idem.

Καταμαλθάσσω, vel καταμαλθάττω, idem.

Καταμανθάνω, disco, cognosco; (2) animadverto; (3) perpendo, diligenter considero. Τὴν σεαυτοῦ φύσιν κατάμαθε, *Epict.* τι ἔκ τινος, *Isocr.*

Καταμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, conjicio. Καταμαντεύεσθαι τὰ μέλλοντα, *Aristoph.*

Καταμαξεύω, *Ion.* pro καθαμαξεύω, curru tero, unde ὁδὸς κατημαξευμένη, via trita; κατημαξευμένον, tritum, triviale, vulgare. Ab ἅμαξα.

Καταμαραίνω, f. ανῶ, tabefacio, exarefacio.

Καταμάρπτω, f. ψω, comprehendo, corripio. Ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων, *Il.* 16. 598.

Καταμαρτυρέω, ῶ, fut. ήσω, testimonium dico contra aliquem; καταμαρτυροῦμαι, testimoniis convincor, testimonium dicitur contra me; καταμεμαρτύρηται, convictus est. Αὐτὸς ἑαυτὸν καταμεμαρτύρηκε, *Dem.*

Καταμάρψασα, a. 1. f. g. part. act. *Æol.* pro καταμάρψασα, a καταμάρπτω.

Καταμάρψας, *qui corripuit,* aor. idem, m. g.

Καταμασάομαι, et καταμασσάομαι, ῶμαι, commanduco, absumo.

Καταμάσσω, tergo, *Gl. V.*

Καταμαστεύω, f. εύσω, inquiro vel exquiro.

Καταμαστεύομαι, immitto, sc. contrectandi causa, v. gr. digitum in vulnus, &c.

Καταμάττομαι, idem, *Hipp.*

Καταμάχομαι, expugno, vinco.

Καταμάω, ῶ, f. ήσω, accumulo, ut messores; καταμήσασθαι, accumulare; καταμᾶσθαι, conspergere, veluti caput pulvere aut cinere. Τὴν ῥα κυλινδόμενος κατεμήσατο χερσὶν ἰῇσι, *Il.* 24, 165.

Καταμβλόω, ῶ, fut. ώσω, hebeto, obtundo.

Καταμβλύνω, idem.

Καταμεγαλοφρονέω, magno animo contemno.

Καταμεθύω, f. ύσω, inebrio.

Καταμειδιάω, ῶ, f. άσω, derideo, ludibrio habeo.

Καταμειλίσσω, vel καταμειλίττω, f. ξω, demulceo, delinio.

Καταμεῖναι, aor. 1. inf. act. verbi καταμένω.

Καταμελετάω, ῶ, fut. ήσω, meditor, exerceo; καταμεμελετῆκέναι, meditatum esse.

Καταμελέω, ῶ, f. ήσω, negligo, nullam curam gero, prorsus negligo, contemno; a. 1. pass. καταμεληθεῖσα, contempta; perf. pass. κατημελημένος, neglectus. Κατημελημένως, neglectim, contemptim. Κἂν ἐξέπραξεν, εἰ κατημέλησ' ἐγὼ, *Soph. Aj.* 45.

Καταμειλιτόω, ῶ, fut. ώσω, melle inficio, suave reddo. Οἷον κατέμειλίτωσε τὴν λόχμην ὅλην, *Aristoph. Av.* 231. A μέλι.

Καταμέλλειν, cunctari, procrastinare.

Κατάμεμπτος, ον, vituperandus, odiosus. Τὸ κατάμεμπτον . . . . γῆρας, *Soph. Œd. Col.* 1234. A

Καταμέμφομαι, f. ψομαι, conqueror, accuso, incuso, reprehendo. Καταμέμφεσθαι ἑαυτὸν τῆς τροτέρας ζωῆς, *Xen.* Hinc

Κατάμεμψις, εως, ἡ, idem quod *simplex.*

Καταμένω, fut. ενῶ, remaneo, commoror; (2) subsideo. Οὗ ἦσαν καταμένοντες, *Act.* 1, 13.

Καταμερίζω, f. ίσω, in partes disseco; (2) distribuo, dispenso. Καταμερίζειν τὸν πλοῦτον πρὸς τὴν παροῦσαν χρείαν, *Basil.*

Καταμερὶς, ίδος, ἡ, fragmentum. A μέρος.

Καταμερισμός, ὁ, divisio, partitio, *Steph.*

Καταμέρως, *adv.* membratim, sigillatim.

Καταμετρέω, ῶ, f. ήσω, demetior, metior. Hinc

Καταμέτρησις, εως, ἡ, dimensio, mensuræ et spatii descriptio.

Καταμήκης, ους, ὁ ϗ ἡ, perlongus. A μῆκος.

Καταμηλόω, ῶ, f. ώσω, specillum immitto, specillo seu spathula agito, exploro.

Καταμήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, menstruus; καταμήνια, τὰ, menstrua muliebria. A μήν.

Καταμηνιώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, menstruus.

Καταμήνυσις, εως, ἡ, indicium, proditio, delatio. A

Καταμηνύω, fut. ύσω, indico, defero, prodo, enuncio. Καταμήνυσε πρᾶξιν, *Plut.*

Καταμιαίνω, ανῶ, polluo.

Καταμιάνας, aor. 1. part. act. *Æol.* pro καταμιάνας, a καταμιαίνω.

Καταμίγνυμι, vel καταμιγνύω, immisceo, permisceo. Λιπτὴν καταμίξας ἐς τὸν ὅμοιον ἄἐρα, *Aristoph. Nub.* 230. Καταμιγνύεσθαι τοῖς ἀναγκαίοις ἀριστῆς τινὰ ζῆλον, *Plut.* Hinc

Κατάμιξις, εως, ἡ, commixtio, permistio.

Καταμικρὸν, *adv.* sensim, paullatim; (2) divisim, minutim.

Καταμίσγω et καταμίσγομαι, admisceo. Τάκινθος καταμίσγεται ἄκριτα ποίην, *Hom.*

Καταμισθοδοτέω, ῶ, f. ήσω, largitione consequor.

Καταμισθοφορέω, ῶ, f. ήσω, in stipendia militum exhaurio. Κατεμισθοφόρησαν τὰ ὑπάρχοντα, *Æschin.*

Καταμνημονεύω, f. εύσω, memor sum.

Καταμολίσκω, descendo, devenio. A μόλω.

Κατάμομφος, ον, vituperabilis; (2) infaustus, infelix.

Καταμόνας, *adv.* solum; (2) seorsum, privatim. Ex μόνος.

Καταμονὴ, ῆς, ἡ, statio, remansio, *Gl. Vet.*

Καταμονομαχέω, ῶ, singulari certamine vinco. Κύκνον κατεμονομάχησε, *Plut.*

Κατάμονος, ου, ὁ ϗ ἡ, permanens, perdurans. A καταμένω.

Καταμόσχευσις, propagatio, *Gl. V.* A μοσχεύω.

Καταμυσόω, ῶ, f. ώσω, numeris et modis exorno, et venustius reddo.

Κατάμπιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitibus consitus, abundans.

Καταμπίχω, circumtego, cooperio.

Καταμπίσχω, idem. Εὔψυχον ἄνδρα, πολιμίων δαΐνῦ ὕπο, κύφῃ καταμπίσχουσιν ἐν τύμβῳ χθονὶ, *Eurip. Helen.* 858.

Καταμυθολογέω σε, fabulas tibi narro, seu fabularum narrationibus te occupo aut oblecto, *Philostr.*

Καταμύξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro κατεμύξατο, a καταμύσσω.

Καταμυρίζω, f. ίσω, unguentis perfundo.

Καταμῦσαι, aor. 1. inf. act. verbi καταμύω.

Κατάμυσις, εως, ἡ, actio connivendi, conniventia. A καταμύω.

Καταμύσσω, vel καταμύττω, f. ξω, lacero, perstringo; κατεμύξατο, a. 1. med. perstrinxit; aor. 1. part. pass. καταμυχθεὶς, sauciatus, saucius. Πρὸς χρυσῇ πτερόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιὴν, *Il.* 5, 425.

Καταμυττόω, ῶ, f. ώσω, allium contundo, facio intritum alliatum. *Aristoph.* καταμεμυττωμένα, perf. pass. contrita penitus, ut allia in mortarium conjecta, sive ut alliatum quod in mortario contunditur. Ex κατὰ et μυττωτὸν, *intritum ex alliis.*

Καταμυττωτύω, minutatim contero, *Arist. Pac.* 246. ubi leg. κατὰ μεμυττωτυμένα.

Καταμύω, f. ύσω, conniveo, oculos claudo; (2) morior. Καταμύειν τὰ βλέφαρα, *Xen.*

Καταμφίεννυμι, f. ίσω, vestio; (2) obduco, v. gr. auro, &c.

Καταμωκάομαι, ῶμαι, derideo, deludo. Καταμωκησόμενος σε, *Arrian.* Hinc

Καταμώκησις, εως, ἡ, irrisio, illusio.

Καταμωλύνω, sensim sedo, lenio.

Καταμωμίομαι, irrideo, vituperò.

Καταναγκάζω, f. άσω, cogo, adigo; (2) vexo.

Κατανάγκη, ης, ἡ, violentior amoris illecebra; (2) catanance, herba quædam ad amorem alliciendi vim habens.

Κατανάθεμα, ατος, τὸ, maledictum, devotio.

Καταναθεματίζω, f. ίσω, anathema imprecor, diris devoveo. A præc.

Καταναιδεύομαι, f. εύσομαι, impudenter tracto aliquem, loquor contra aliquem, *Eust.*

Καταναιδιστὴς, ὁ, inverecundus, *Man.*

Καταναισιμόω, ῶ, f. ώσω, insumo, impendo.

Καταναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudenter me erga aliquem gero.

Καταναλίσκω, f. λώσω, consumo, impendo, absumo; κατανάλωσι, consumpsit, aor. 1. κατηνάλωμένον, consumptum, perf. pass. Καταναλίσκει τὴν ἐν τῷ βίῳ σχολὴν εἰς τὴν τῶν λόγων φιλοκαλίαν, *Isocr. ad Dem.*

Καταναρκάω, ῶ, fut. ήσω, torpefacio; (2) obtorpeo.

torpeo. Οὐ κατενάρκησα ὑδενὸς, *2 Corinth.* 11, 8.

Καταναυμαχέω, ῶ, fut. ήσω, navali prælio oppugno; (2) navali prælio supero. Τὸν βασιλικὸν καταναυμάχησε τόλον, *Suid.*

Κατανάω, habitatum colloco. Hinc a. 1. *apud Poet.* κατένασσε, collocavit, habitare jussit. Κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης, *Hesiod. Op.* 167. Κατανάομαι, *in medio*, habito. Semper apud veteres transitive activum et neutraliter medium sumitur: recentiores vero promiscue formis activis et mediis usi sunt. Κατ' αὐτόθι νάσσατο παῖδας, ibi collocârat filios, *Apoll. Rhod.* 1, 1356. Κατενάσθην, aor. 1. pass. habitavi, *Eurip. Phœn.* 215.

Καταν̃δρίζομαι, f. ίσομαι, fortiter vinco.

Κατανδρολογία, ας, ἡ, collectio viritim facta. Ex κατὰ, ἄνδρα, et λέγω, *seligo.*

Κατανενικύομαι, f. ύσομαι, juveniliter glorior; (2) juvenili robore prævaleo, animose supero.

Κατανίσσομαι, vel κατανίσσομαι, descendo. Ἐξ ὀχέων καταν̃ίσσεται, *Apollon.*

Κατανεμεσήσις, εως, ἡ, indignatio. Ex κατὰ et νεμεσάω, *indignor.*

Κατανέμω, distribuo, dispertior; κατανέμομαι, incolo, possideo, fruor; κατανεμόμενοι, a. 1. med. partic. pass. κατανεμηθέντες, distributi; κατανενεμημένος, perf. pass. depastus. Ὃν ἐγὼ κατανεμῶ τοῖσιν ἱππεύσι ποτὲ ἐς κάττυμα, *Aristoph. Ach* 305.

Κατανέομαι, seu κατανεῦμαι, descendo.

Κατανεῦσαι, aor. 1. inf. act. verbi κατανεύω.

Κατανεύσιμος, ον, quod concedi, annui, seu nutu perfici potest.

Κατάνευσις, εως, ἡ, nutus, confirmatio per nutum. A

Κατανεύω, fut. εύσω, annuo, nutu aliquid confirmo; (2) innuo, nutu significo. Κατένευσαν τοῖ· ἐ· τῷ ἑτέρῳ *Luc.* 5, 7.

Κατανιφόω ῶ, f. ώσω, caligine obduco, obscuro.

Κατανῆσαι, aggerare, extruere, *Herodot.* Ex κατὰ et νῆσαι, quasi a νέω, sive νήω, *cumulo.*

Κατανήχομαι, natando deferor.

Κατανθρακόω, ῶ f. ώσω, in carbones verto seu redigo; κατηνθρακωμένος, perf. pass. in carbones versus. Ἐπεὶ δ' ἅπαν κατηνθρακώθη θῦμ' ἐν Ἡφαίστῳ φλογί, *Eur. Iph. in Au.* 1602. Τέμεν ὡς ἔρρει δέμας φλογισθὲν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον, *Soph. El.* 57.

Κατανθρακίζω, f. ίσω, idem; (2) carbone infi cio, v. gr. os, *Anthol.*

Κατανίζω, fut. ίσω, diffundo, transfundo, *Vet. Lex.*

Κατανικάω, supero, *Eur.*

Κατάνιμμα, ατος, τὸ, perfusio, lotio.

Κατανίστης, ᾱ, ὁ, qui Athenis peplum Minervæ infra sordidatum eluebat. A

Κατανίπτω, f. ψω, idem quod κατανίζω. Κατανίψων ἀπὸ γλώττης ἅπαντας, *Luc.*

Κατανίσσομαι, idem quod κατανίσσομαι.

Κατανίσσομαι, consurgo contra aliquem, insurgo repugnatorius. Κατανίσσ τῶν πολιμίων τῇ τόλμῃ, *Polyb.*

Κατανίφω, f. ψω, ningo; (2) nive obruo. Κ' ἐπὶ κριμνώδη κατανίφοι, *Aristoph. Nub.* 962.

Κατανοέω, ῶ, f. ήσω, contemplor, specto; (2) considero; (3) animadverto, intelligo, perspicio; (4) disco. Κατανοήσατε τὰ κρίνα, *Luc.* 12, 27. Hinc

Κατανόημα, ατος, τὸ, quod ab aliquo animadversum seu perspectum est, commentum, remedium excogitatum.

Κατανόησις, εως, ἡ, contemplatio, animadversio, cognitio; (2) diligens et attenta consideratio; (3) documentum. Ab eod.

Κατανοητικὸς, ἡ, ὸν, perspicax. Ab eod.

Κατάνομαι, absumor. Τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται, *Odyss* 2, 58.

Κατανομισύω, f. ύσω, in nummos conflo, vel in nummos cudendos insumo, *ap. Jos.* Ex κατὰ et νομίζω, in ea significatione qua et νόμισμα, *nummus*, indo descendit.

Κατανομοθετέω, ῶ, legem oppono legi, obrogo.

Κατανοσφίζομαι, surripio, depeculor.

Κατανουθετέω, ῶ, fut. ήσω, commoneo, monitis instituo et moderor.

Κάταντα, ων, τὰ, declivia, *Poetice.*

Καταντάω, ῶ, f. ήσω devenio, pervenio; (2) pervenire facio, transfero. Κατήντησαν εἰς Καισάρειαν, *Act.* 25, 13. Μισθοφορίας ἀξιολόγῳ περικειμένης πολλοὶ ἐθέλοντι κατήντων, *Diod.* Hinc

Κατάντημα, ατος, τὸ, occursus; (2) fastigium ædificii; *item* (3) finis, terminus.

Κατάντης, ους, ὁ ϗ ἡ, declivis, proclivis, deorsum vergens.

Κατάντησιν, al. κατάνταησιν, *Hom.* idem quod καταντικρύ.

Καταντία, ας, ἡ, declivitas.

Καταντιβολέω, ῶ, fut. ήσω, precor.

Καταντικρὺ, *adv.* ex adverso, e regione, ex opposito, τὸ καταντικρὺ, contrarium.

Καταντίον, *adv.* idem.

Καταντιπέρας, *adv.* idem.

Καταντιπέρην, idem quod καταντικρὺ, *Man.*

Καταντλέω, ῶ, f ήσω, hausta aqua perfundo, et proprie quidem cum magna abundantia. *Ph.* καταντλῶ, fomento. *Ap. Med.* est fomentâ adhibere liquida; oratores denique dicuntur καταντλεῖν, cum suavitate orationis capere tentant auditores, et permulcere aut multitudine verborum obruere. Ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος ταῦτα ταῦτά σε καταντλῇ, accusationibus aspergit, *Aristoph. Vesp.* 481. Καταντλέμενος ταῖς τῶν βασάνων τριπυμίαις, *Joseph. Maccab.* 7. Α κάταντλος.

Κατάντλημα, ατος, τὸ, fomentum quod cum infusione fit. A præc.

Κατάντλησις, εως, ἡ, infusio aquæ vel alius liquoris, potissimum fovendi gratia.

Κάταντλος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, abundans, circumfluens.

Καταν̃υ̃ῆς, 2. sing. a. 2. conj. pass. verbi καταν̃ύσσω.

Καταν̃υκτικὸς, ἡ, ὸν acerbus, mordax.

Κατάν̃υξις, εως, ἡ, compunctio; (2) dolor animi; (3) veternus profundus et omni sénsu privans, sopor, stupor, *LXX.* (Sed hoc sensu potius leg καταν̃ύξαις, *Ern.*)

Καταν̃ύσσω, vel καταν̃ύττω, f. ξω, pungendo penetro, compungo: a. 2. pass. κατενύγην. 3. pl. κατενύγησαν. Ἀκέσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ, *Act.* 2, 37.

Καταν̃υστάζω, f. άσω, dormito capite dejecto et nictante; (2) obdormisco; (3) aliquantum dormio.

Καταν̃υχείντος, gen. sing. a. 1. part. pass. verbi καταν̃ύσσω.

Κατανύω, fut. ύσω, conficio, perago; (2) pervenio. Κατανύειν δρόμον, τὴν πορείαν, *Plut.* Φίλης γὰρ πρεῦξινε κατήνυσαν, amicam enim apud hospitam diversantur, *Soph. Elect.* 1451: elliptica locutio pro κατήνυσαν τὴν ὁδὸν εἰς φίλης πρεῦξινε οἶκον.

Καταντιαῖος, αία, αῖον, qui a tergo est.

Καταντιάζομαι, dorso fero, sublatum bajulo.

Καταξαίνω, carpo, carmino; (2) lacero; (3) excorio; (4) cædo; (5) contero, attero f. 1. καταξανῶ, εῖς. a. 1. part. καταξάνας. pass. καταξανθείς. Μὴ ἐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς φοινικίδα; cruentare, *Aristoph. Ach.* 324. Κατιξάνθην πόνοις, *Eur. Tro* 757. Κατίξανται δέμας, corpus macie extabuit, *Eurip. Hipp.* 274. Κατιξάνθην πόνοις, consumpta sum laboribus, *Id. Med.* 1030.

Κατάξμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro κατάξειν, a κατάγω.

Καταξινόω, ῶ, fut. ώσω, hospitio excipio.

Καταξέω, f. ίσω, edolo, derado, deradendo et scalpendo polio; a. 1. pass. κατιξέσθην, sub. 3. sing. καταξεσθῇ. Ὅταν δὲ κριοθῇ, ϗ καταξεσθῇ, *Plut. de cornibus.*

Καταξηραίνω, f. ανῶ, sicco, exsicco.

Κατάξηρος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, siccus, aridus. Κατάξηρος ψυχὴ, *Num.* 11, 6.

Καταξιοπιστύομαι, fide indignum aliquem judico, aut dico adversus aliquem quæ fide indigna sint, *Suid.*

Κατάξιος, dignus, *Soph.*

Καταξιόω, ῶ, f. ώσω, dignum judico, dignor; (2) rogo, imploro; (3) in honore habeo; pass. καταξιῶμαι, dignus judicor. aor. 1. κατηξιώθην. inf. κατωξιωθῆναι. Κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι, *Act.* 5, 41. σὺ αἰῶνες ἐπίτης τυχεῖν, *Luc.* 20, 35. Κατηξιῶ τι ταύτην ὁμοίως αὐτοῖς μετέχειν τῆς πόλεως, *Demosth. in Neæram.* Οἱ μὲν ἐπὶ τοσοῦτον πίστεως καὶ τῶν ὁμοίων καταξιωθήσονται, alii fidei gradum, aliarumque id genus rerum merentur, *Plutar. de Stoic. repugnantius.* Σύ τοι, σύ τοι κατηξίωσας, hanc fortunam meritus es, *id est*, tu quidem ipse tibi calamitatem hanc concivisti, *Soph. Phil.* 1095.

Καταξίως, *adv* digne, pro dignitate, merito.

Καταξίωσις, ἡ, dignitas; (2) reverentia, admiratio alicujus rei Διὰ τὴν Ἀμίλκα τοῦ στρατηγοῦ καταξίωσιν, propter dignitatem, gloriam Amilcaris ducis; *vel potius*, motus admiratione et reverentia erga ducem Amilcarem, *Polyb.* 1, 78. (2) τὴν κατάπληξιν καὶ καταξίωσιν παρὰ τοῖς συμμάχοις τῆ 'Ρωμαίων πολιτεύματος, admirationem atque reverentiam qua Romanam rempublicam socii colunt, *Id.* 3, 90

Καταξύω, rado, derado.

Καταξυσμὸς, οῦ, ὁ, sculptura. A

Καταξύω, f. ύσω, derado, abrado, litura obduco, oblitero; (2) incido, scarifico. Τὰς ἐπιφανίας αὐτῶν καταξύοντες, *Luc.*

Καταπαίζω, f. αίξω, vel αίσω, deludo, illudo, ludibrio habeo. a. 1. part. pass. καταπαιχθείς, elusus.

Καταπαίω, f. αίσω, percutio, flagello ferio.

Καταπακὸς, ἡ, όν, compactus. A πηκτός.

Καταπαλαίω, f. αίσω, eluctor, lucta vinco; (2) vinco; a. 1. part. pass. καταπαλαισθείς, lucta victus. Ἀλλ' οἱ λόγοι καταπαλαίουσιν λόγους, *Eur. Iph. in Au.* 1038.

Καταπανυχίζομαι, f. ίσομαι, pernocto.

Καταπανουργέω, f. ήσω, malitiose ago contra, dolis utor adversus.

Κατάπασμα, ατος, τὸ, id quo corpus conspergitur. A

Καταπάσσω, vel καταπάττω, f. καταπάσω, conspergo. Κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τίφρην, *Aristoph. Nub.* 177. Hinc

Κατάπασος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, conspersus; (2) variegatus, pictus.

Καταπατέω, ῶ, fut. ήσω, conculco, proculco. Τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, *Heb.* 10, 29. Καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, *Matt.* 5, 13. Hinc

Κατάπατημα, ατος, τὸ, quod conculcatur.

Καταπάτησις, εως, ἡ, conculcatio.

Κατάπαυμα, ατος, τὸ requies; (2) finis.

Καταπαύσιμος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, requiem adferens.

Κατάπαυσις, εως, ἡ, requies, quies; (2) sedatio; (3) dejectio de honore.

Καταπαυστικὸς, ἡ, όν, vim leniendi, sedandi habens A

Καταπαύω, f. αύσω, cessare seu desistere facio, coerceo, compesco, reprimo; (2) finio, termino, finem impono; (3) requiesco, cesso; καταπαυθήσεται, sedabitur, f. 1. pass. Δίστομα χόλον καταπαύσει, *Eur. Med.* 172. Ἐγώ σε καταπαύσω τὰς πνοὰς, *Aristoph. Av.* 1403.

Καταπειθὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, obsequens, moriger. A

Καταπείθω, f. πείσω, persuadeo, adduco, induco. *Pass.* obedio, morem gero, pareo.

Καταπειλέω, ῶ, fut. ήσω, interminor.

Κατάπεινος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, fame confectus. Ex κατὰ et πεῖνα, *situs.*

Κατάπειρα, ας, ἡ, tentamen, experimentum.

Καταπειράζω, f. άσω, periculum et experimentum facio, attento, tento; (2) lacesso. Καταπειράζειν τῶν πολιμίων, *Polyb.* ψῆφον τινὸς, *Lys.* Hinc

Καταπειρασμὸς, οῦ, ὁ, tentatio, qua fit alicujus rei periculum, experientia.

Καταπειράω, idem quod καταπειράζω. Hinc

Καταπειρητὴς, ῆος. ἡ, instrumentum quo nautæ maris altitudinem explorant.

Καταπειρητὴρ ἡ, ῆς, ἡ, *Ion.* pro καταπειρατήριον, sc. σχοῖνος, aut μολυβδὶς, idem.

Καταπείρω, f. ερῶ, transfigo, transadigo, configo; καταπεπαρμένος, perf. pass. confixus.

Κατα-

Κατασιλματόω, ῶ, f. ώσω, munio novis solcis, reficio calceum lacerum. Κατασισιλματωμένα σανδάλια, calcei sordidi, obsoleti, reflecti, *Josu.* 9, 5. Ex σίλμα, *solea calceamenti.*

Κατασιλτάζω, f. άσω, catapultis impugno; (2) invado, vel incurso, more peltatorum militum; f. 1. med. κατασιλτάσονται, peltati incursabunt. Κατασιλτάσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην, *Aristoph. Ach.* 164. A κατασίλτης.

Κατασιλταφίτης, ου, ὁ, qui telum e catapulta mittit. Ex κατασίλτης et ἀφίημι, *emitto.*

Κατασίλτης, ου, ὁ, catapulta, machina bellica; (2) supplicii genus. Ex σίλτη.

Κατασιλτικὸς, ἡ, όν, catapultarius. A præc.

Κατασιλτόω, pro κατασιλματόω.

Κατασίμπω, fut. ψω, demitto; (2) mitto. Κατασίμπειν γράμματα, *Herodian.*

Κατασινδέω, ῶ, fut. ήσω, defleo, deploro.

Κατασιναίνω, commitigo, *Gl. V.*

Κατασιπλασμένον, musicorum verbum. Vide *Fab.* 1, 19.

Κατασιπτηνῦΐα, part. perf. act. f. g. *per Sync.* pro κατασιπτηχυῖα, a κατασπήσσω.

Κατασίττω, f. ψω, percoquo. Χόλον κατασίψῃ, *Il.* 1, 81.

Κατασιφυκασμένως, *adv.* solerter, callide, fraudulenter. A συκάζω.

Κατασιραίνω, ῶ, f. ώσω, traduco, trajicio. Hinc

Κατασιραίωσις, εως, ἡ, transitus, *Eust.*

Κατασίρδω, oppedo, crepitum ventris contra emitto, contemtim et insolenter illudo: a. 2. κατασπεδεῖν, oppedere.

Κατασιρίσιμι, superior sum, supero.

Κατασιρίζυσις, εως, ἡ, laceratio, scarificatio.

Κατασιρονάω, ῶ, infibulo, velut fibula defigo.

Κατασιρατιώτιόομαι, adulor; vendito me alicui.

Κατασιών, a. 2. part. act. verbi κατασίττω.

Κατασιτάζω, fut. άσω, expando, explico, extendo; (2) obtego, obvelo, cooperio. Κατασίτασ' αὐτῇ τὴν κιφαλὴν φοινικίδι, *Aristoph. Plut.* 730.

Κατασιτάνυμι, vel κατασιτανόω, idem.

Κατασιτάομαι, ῶμαι, vel κατασίτομαι, devolo, volando descendo.

Κατασίτασμα, ατος, τὸ, aulæum, velum quod rei alicui obtenditur. A κατασιτάζω.

Κατασιτροκοπίω, ῶ, f. ήσω, lapidibus jaciendis frango. Τὰς δὲ Ἀμφικτύονας καὶ τὸν Φίλιππον τὰ ὅπλα τῶν Φωκίων καὶ τῶν μισθοφόρων κατασιτροκοπῆσαι, *Diodor. Sicul.* 16, 60. A σίτρος et κόπτω.

Κατασιτρόω, ῶ, f. ώσω, de saxo præcipito; (2) lapidibus obruo, lapido. Ex σίτρος.

Κατασίττω, *Att.* pro κατασίσσω.

Κατασιφύγασι, *confugerunt*, 3. plur. perf. ind. med. verbi καταφεύγω.

Κατασίφω, occido. Εἰ μέν κε Μενέλαον Ἀλέξανδρος κατασίφῃ, *Il.* 3, 281.

Κατασιφρονικότως, *adv.* contemptim. Φρονιματισθέντες ἐπὶ τῷ τροτιρήματι, κατασιφρονικότως διά τινων στενῶν καὶ ἀκροβρέμνων ὁδῶν ἐτορεύθησαν, successu elati, magno hostium contemtu per fauces quasdam arctas et confragosas properant, *Diodor. Sic.* 14, 101.

Κατασίψῃ, 3. sing. a. 1. conj. act. verbi κατασίττω.

Κατασήγνυμι, vel κατασηγνύω, defigo, depango; (2) gelu constringo, congelo, conglacio. Εἶτα κατάσηξις πρὸς αὐτὸν, scil. ἐδίλισκον, *Aristoph. Av.* 565.

Κατασηδάω, ῶ, fut. ήσω, desilio, insilio.

Κατασημαίνω, f. ανῶ, noceo, damnum adfero, unde a. 1. opt. κατασημήνιι, noceat.

Κατασημήνιι, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* et *Att.* pro κατασημάναι.

Κατασηξ, ῆγος, ὁ, sublica, palus qui in terram defigitur. A καταδήγνυμι.

Κατάσηρος, ον, læsus, mutilatus.

Κατασήσσω, vel κατασήττω, fut. ξω, defigo.

Κατασιαδάω, f. ανῶ, pinguef cio.

Κατασιάζω, fut. ίσω, deprimo, opprimo; (2) comprimo, presso.

Κατάσισις, εως, ἡ, depressio, oppressio, compressio. A κατασιάζω.

Κατάσικρος, ου, ὁ ἡ, peramarus.

Κατασίμελος, ου, ὁ ἡ, pinguis, obesus. Ex σιμελὴ, *pinguedo.*

Κατασιμπλάω, κατασίμπλημι, vel κατασίπλημι, repleo, oppleo, compleo; fut. κατασπλήσω, a. 1. κατέσπλησα. pass. κατασίμπλαμαι, oppleor.

Κατασιμπράω, vel κατασίμπρημι, fut. ήσω, incendo, inflammo, comburo. Κατασίμπρησαν τὰς οἰκίας, *Plut.*

Κατάσινε, 2. sing. præs. imperat. act. verbi

Κατασίνω, absorbeo, bibo; (2) deglutio, devoro: f. 2. κατασπιοῦμαι, κατασπιοῦνται, devorabunt: pass. f. 1. κατασποθήσομαι, κατασποθήσεται, devorabitur; a. 1. pass. κατασποθῆναι, aor. 2. act. κατέσιον conj. ἰὰν κατασίω. Αὕτη γέ τοι ἰοῖσιν τάλαντον κατασίσκει ῥᾳδίως, *Aristoph. Vesp.* 1141.

Κατασίπλημι. Vide κατασιμπλάω.

Κατασιτεράσκω, vendo, venundo.

Κατασίττω, prolabor, procumbo, decido, delabor; a. 2 κατέσισον κατασισὼν, prolapsus; perf. inf. κατεσιτωκέναι, decidisse. Πάντων δὲ κατασισόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, *Act.* 26, 14.

Κατασισσόω, vel κατασιττόω, ῶ, fut. ώσω, pico, pice illino, pice incrusto.

Κατασιτεύω, f. εύσω, credo, fidei alicujus committo. Κατασιτεύεσθαι ταῖς Μούσαις, *Phal.*

Κατασιτόω, ῶ, f. ώσω, fidem facio, fidem præsto, fidem exigo. Ex σίτις. Hinc

Κατασίτωσις, εως, ἡ, fiduciæ et securitatis contractus.

Κατασίττωσις, ἡ, picatio, obductio picis.

Κατασίων, ονος, ὁ ἡ, pinguis, obesus.

Κατασλαγείς, aor. 2. part. pass. verbi κατασλήσσω. Unde

Κατασλαγὴς, ους, ὁ ἡ, metu consternatus.

Κατάσλασμα, ατος, τὸ, medicamentum quod illinitur vel quod superimponitur, emplastrum. A

Κατασλάσσω, vel κατασλάττω, f. άσω, illino, oblino; (2) cataplasma impono, cataplasmate curo. Μὴ τοίνυν τὸ κρίσωντον ἅπαν ψιμμύθῳ κατάσλαττε, *Epigr.*

Κατασλασὴ, ἡ, medicamentum, *Herod.*

Κατασλαστὸς, ἡ, όν, illitus; (2) confictus.

Κατασλαστὺς, ύος, ἡ, emplastrum, oblitum. Ἀπαιρέεσθαι τῇ δευτέρῃ ἡμέρῃ τὴν κατασλαστὺν, *Herodot.* 4, 75.

Κατασλίκω, fut. ξω, complico, necto. Κατασλίκειν τὴν ζώνην, *Herodot.* finire; ῥῆσιν, perorare.

Κατασλιμικτίω, excello, præsto.

Κατάσλιος, et *Att.* κατάσλεως, expletus, plene satiatus.

Κατασλίω, fut. ύσω, navi devehor in terram, appello in portum. Κατέσλισαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, *Luc.* 8, 26.

Κατασληγμὸς, ῦ, ὁ, objurgatio, insultatio. A κατασλήσσω.

Κατασλήθω, f. ήσω, impleo, repleo, oppleo.

Κατασληκτικὸς, ἡ, όν, terribilis, stuporem adferens, admirabilis.

Κατασληκτικῶς, *adv.* cum stupore, terrore, ut stupeant qui vident, &c.

Κατασλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ, perculsus, consternatus; (2) pavidus; (3) stolidus.

Κατάσληξις, εως, ἡ, obstupefactio; (2) stupor, mens attonita. A

Κατασλήσσω, vel κατασλήττω, perterrefacio, percello, obstupefacio; κατασλήσσομαι, ob stupesco, stupeo, percellor; a. 1. act. κατέσληξα, perculisse, in med. κατασλήξασθαι a. 2. pass. κατασλαγῆναι, percelli, percul sum esse. Κατέσληξε πάντας, *Xen.* Κατασλαγῆναι τὰς πολιαίας, *Thuc.*

Κατασλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio, complexio.

Κατάσλους, *contr.* κατάσλους, ου, ὁ, navigatio deorsum, sive qua descendimus; (2) appulsus; (3) locus ad quem appellimus.

Κατασλυτίω, ῶ, fut. ήσω, dives sum, abundo.

Κατασλυτίζω, fut. ίσω, dito, locupleto.

Κατασλυτοπαχίω, divitiis contra aliquem pugno, divitiis ad alterum debellandum utor.

Κατασλύνω, f. υνῶ, abluo, eluo; (2) lavo, perluo; *tropice*, probris, contumeliis.

Κατάσλυσις, εως, ἡ, lotio, ablutio. A præc.

Κατασλώω, *Ion.* pro κατασλίω, navi devehor; a. 1. κατασλώσας, devectus.

Κατάσνυμα, ατος, τὸ, adflatus. A

Κατασνέω, fut. εύσω, perflo, adflo, et quidem cum vi.

Κατασπίγω, f. ίξω, suffoco, præfoco, strangulo. Κατασπίγειν πῦρ, *Gal.* Hinc

Κατάσπιξις, εως, ἡ, strangulatio, suffocatio.

Κατασπεὴ, ῆς, ἡ, venti irruentis flatus.

Κατασπόδα, et κατασπόδας, *adv.* e vestigio. Vide πῶς.

Κατασοβῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass. v. κατασόω, pro κατασίνω. Unde

Κατασπόθρα, ας, ἡ, fauces infimæ, quibus cibus devoratur, stomachi orificium.

Κατασοικίλλω, variego, varie distinguo; perf. pass. κατασεσοίκιλται, variegatum est.

Κατασολαύω, f. αύσω, perfruor; (2) nimium et plus, quam par est, fruor.

Κατασολιμίω, ῶ, fut. ήσω, bellum gero contra aliquem, oppugno, debello. Κατασολιμῶν τινα ἐγκλήμασι, *Thuc.* Hinc

Κατασολέμησις, εως, ἡ, oppugnatio; (2) debellatio.

Κατασολιτεύομαι, fut. εύσομαι, politica ratione vinco, causam ad remp. pertinentem obtineo contra aliquem. Κατεσολιτεύσατο τὴν ἐν τούτοις πλεονεξίαν, *Plut.*

Κατασολὺ, *adv.* multum, valde; (2) multo, *cum compar.*

Κατασομπεύω, fut. εύσω, transmitto, transveho pompa; (2) glorior adversus quem.

Κατασονέω, ῶ, f. ήσω, labore conficio, fatigo, affligo, vexo, lasso; κατασονεῦμαι, labore conficior, fatisco, affligor; κατασονηθεὶς, a. 1. part. debilitatus, vexatus. Ἐτοίμην ἐκδίκησιν τῷ κατασονοῦντί μου, *Act.* 7, 24. Hinc

Κατασόνησις, εως, ἡ, fatigatio, lassitudo.

Κατάσονος, ου, ὁ ἡ, labore defessus, confectus.

Κατασοντίζω, f. ίσω, demergo in pontum seu mare, submergo. Κατασοντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης, *Matt.* 18, 6 Hinc

Κατασοντισμὸς, ῦ, ὁ, demersio in mare, submersio.

Κατασοντιστὴς, ῆ, ὁ, qui in pontum demergit; (2) pirata, qui post prædam captam homines in aquas submergit.

Κατασοντόω, ῶ, f. ώσω, idem quod κατασοντίζω.

Κατασοπίρδω, oppedo.

Κατασορεύομαι, f. εύσομαι, redeo ab exsilio.

Κατασόρνυσις, ἡ, scortatio; (2) stupratio. A

Κατασορνεύω, f. εύσω, stupro, stuprum infero; (2) prostituo. (2) χωρὶς ἢ ὅτι τὰ θήλεα τέκνα κατασορνεύσι, *Herodot.* 1, 94.

Κατασορνοκοπίω, ῶ, fut. ήσω, in meretrices insumo. Ex πορνοκόπος, *Ion.*

Κατασορύνω, molior, machinor, exhibeo, *Xen.*

Κατάσοσις, εως, ἡ, absorptio, devoratio, deglutitio cibi vel potus in ventriculum; (2) gula, cibi meatus. *Gl. V.* κατάσοσις, vorago. A κατασίνω.

Κατασότης, ου, ὁ, vorax, helluo, *Gl. V.* (2) gula. Ab eod.

Κατασότιον, ου, τὸ, catapotium, medicamentum quod deglutiendo sumitur. Ab eod.

Κατάσοτον, ου, τὸ, idem, *Hipp.*

Κατασραγματεύομαι, fut εύσομαι, negotior.

Κατασραὴς, ές, ὁ ἡ, declivis, pronus.

Κατασράσσω, vel κατασράττω, et κατασράττομαι, efficio, perago, transigo; (2) pertracto; (3) comparo. Ἐὰν μὴ πάντα, ὅσα ἡ πόλις βούλεται, κατασράττῃ, *Plut.*

Κατασράϋνσις, εως, ἡ, mitigatio, sedatio. A

Κατασραΰνω, mansuefacio, lenio, sedo. Κατασραΰνει τῆς ὀργῆς αὐτὸν, *Plut.*

Κατάσρεμνος, ου, ὁ ἡ, stirpibus, arboribus, abundans. Ex σρέμνον, *stirps.*

Κατασρεσεύω, f. εύσω, *cum gen.* legatus venio contra aliquem, oppugnaturus quem.

Κατασρητέω, f. ρήσω, comburo; (2) incendo.

Κατασρηνὴς, ές, ὁ ἡ, pronus, declivis.

Κατασρηνίζω, fut. ίσω, pronum præcipito.

Κατασρηνόω, ῶ, fut. ώσω, præcipito, pessundo; hinc aor. 1. med. κατεσρηνώσατο, pro κατεσρηνώσω. Ex κατὰ et σρηνὴς, *pronus.*

Καταπρησθῆ, 3. sing. aor. 1. conj. pass. verbi *καταπρήθω*.

Καταπρίω, fut. *ίσω*, serra deseco, vel præcido, serra descindo; (2) discindo, disseco.

Καταπροδιδόναι, præs. inf. act. verbi

Καταπροδίδωμι, fr. *δώσω*, prodo. Μήτε τὰς συμμάχους καταπροδιδωμεν, *Thuc.*

Καταπροήσεσθαι, aor. 1. inf. med. verbi

Καταπροΐημι, e manibus dimitto, projicio; (2) cum neglectu abjicio.

Καταπροΐκομαι, progredior; (2) irrideo, contemno; (3) impune evado; impune aliquid facio, ut hinc sit *καταπροΐξεσθαι*, futurum. Sic autem occurrit; ἐ καταπροΐξει, pro ἐ *καταπροΐξῃ*, haud impune feceris; et ἐ *καταπροΐξεται*, non impune fecerit. Οὗτοι, σὺ καταπροΐξει λίγουσα ταυτὶ, *Aristoph. Thesm.* 573. et *Vesp.* 1385. Καταπροϊχθῆναι, stuprari, quorumvis ludibrio exponi, *Argument. Antig. Soph.* Quasi *κατὰ προῖκα*, *gratis impune*; in altera significatione, quasi ex *κατὰ*, *πρὸ*, et *ἵκομαι*.

Καταπροΐξάμενος, *impune reliqui*, aor. 1. ind. med. verbi *καταπροΐκομαι*.

Καταπρολείπω, fut. *ψω*, relinquo, desero.

Καταπροτρίω, ῶ, f. *ήσω*, primas partes eripio, vinco.

Καταπροχέω, fut. *εύσω*, p. *κέχευκα*, profundo, effundo.

Κατάπρωκτος, ε, ὁ, cinædus.

Καταπτὰς, a. 2. part. act. verbi *καθίστημι*.

Καταπτάω, ῶ, f. *καταπτήσομαι*, devolvo, *præs. inus.*

Κατάπτιρος, ε, ὁ ἡ ἡ, plumatus, aliger, alatus. Μόλις κατάπτιρος τὸν Ἀγαμεμνόνιον ἐπὶ δόμον, *Eurip. Or.* 178. Ex *πτερόν*.

Κατάπτισθαι, *perstringere*, præs. inf. méd. *Ion.* pro *καθάπτισθαι*, a *καθάπτομαι*.

Καταπτήσσω, fut. *καταπτήξω*, p. *κατέπτηχα*, terreo; (2) consternor, perterrefio, pertimesco, valde timeo, testor animum fractum et desperabundum.

Καταπτήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro *κατιπτήτην*, a verbo *καθίπταμαι*.

Καταπτοίω, ῶ, fut. *ήσω*, metu consterno, exterreo.

Κατάπτομαι, *Ion.* pro *καθάπτομαι*, tango, exprobro; cito, de teste. Vide *καθάπτομαι*.

Καταπτύσης, ὁ, despector, derisor, *Anac.*

Κατάπτυστος, ε, ὁ ἡ ἡ, despuendus, detestandus, abominabilis. A *καταπτύω*.

Καταπτυχὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, sinuosus, plicatus. Ex *πτύσσω*, *plico*.

Καταπτύω, f. *ύσω*, despuo, despicio, contemptim adversor.

Κατάπτωμα, ατος, τὸ, lapsus, casus, ruina. A *καταπίπτω*.

Κατάπτωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Καταπτώσσω, metu concido, trepido.

Καταπτωτος, succiduus, *Gl. V.* A *καταπίπτω*.

Καταπτωχεύομαι, fut. *εύσομαι*, inops sum; (2) ad mendicitatem redigor, pauper fio.

Καταπυγὴς, ἐος, ὁ, cinædus; (2) obscœnus, *Hes.* Ex *πυγή*.

Κατάπυγος, ε, ὁ, idem et ex eod. Hinc

Καταπυγοσύνη, ης, ἡ, flagitium cinædorum.

Καταπύγων, ωνος, ὁ, cinædus. A *πυγή*.

Καταπυγωνίστερος, impudicior, libidinosior.

Καταπύθω, f. *ύσω*, putrefacio, putredine consumo; *καταπύθομαι*, putresco.

Κατακυκάζω, f. *άσω*, exorno; (2) constipo.

Κατάπυκνος, ε, ὁ ἡ ἡ, condensus.

Κατακυκνόω, ῶ, fut. *ώσω*, condenso. Κατεπύκνωσε παραδείγματων πλήθει τὴν πόλιν, *Plut.* Ταῖς ἐκ τῆς ἀληθείας, φαντασίαις παντοπυκνωμένον, *Longin.* 9.

Κατακυκτιύω, f. *ύσω*, vinco pugilatu.

Κατακυρίζω, f. *ίσω*, inflammo. Ex *πῦρ*.

Κατάπυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, ignitus, candefactus; (2) ardentissimus, ferventissimus. Ex *πῦρ*.

Κατακυρσολέω, ῶ, f. *ήσω*, igni absumo, comburo.

Κατάπυῤῥος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde rufus.

Καταπώγων, ωνος, ὁ, barbatus.

Κατακωλέω, f. *ήσω*, vendo, venale habeo.

Κατάρα, ας, ἡ, exsecratio, diræ.

Καταρᾴζομαι, convalesco, *ut simp.*

Καταρακόω, seu *καταῤῥακόω*, ῶ, lacero. Unde perf. part. *κατειῤῥακωμένος*, laceratus. A *ῥάκος*.

Καταράκτης, ε, ὁ, cataracta, locus abruptus et præceps in flumine, unde aqua in præceps ruit; (2) vectis, obex; (3) porta; (4) avis quædam. A *καταῤῥάσσω*.

Καταράομαι, ῶμαι, f. *άσομαι*, male ominor, exsecror, devoveo. Ὅταν καταράσωμαι λάθρα τῷ δισπότῃ, *Aristoph. Ran.* 764. Ἡ συκῆ ἣν κατηράσω, *Marc.* 11, 21. Ex *ἀρά*.

Καταρᾶσθε, 2. plur. præs. imperat. med. *contr.* pro *καταράεισθε*, a *καταράομαι*.

Καταράσιμος, ον, exsecrabilis.

Κατάρασις, εως, ἡ, exsecratio.

Κατάρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, diris devotus, exsecratione dignus. A *καταράομαι*.

Καταράσσω, vel *καταράττω*. Vide *καταῤῥάσσω*.

Κατάρβυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, usque ad calceos demissus. Ex *ἀρβύλη*.

Καταργίω, ῶ, f. *ήσω*, p. *κατήργηκα*, inefficacem reddo, cessare facio ab opere; (2) abrogo, aboleo; (3) inutile reddo. Κατήργηκα τὰ τῦ νηπίᾳ, 1 *Cor.* 13, 11. Κατηργήθημεν ἀπὸ τῦ νόμε, *Rom.* 7, 6. Ὅκως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρα, *Eurip. Phœn.* 760.

Καταργηθήσονται, 3. plur. f. 1. ind. pass. verbi *καταργέω*.

Κάταργμα, ατος, τὸ, initiatio, et *in plur.* primitiæ. A *κατάρχομαι*.

Καταργυμένην, acc. sing. part. præs. pass. f. g. verbi *καταργέω*.

Κατάργυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, argentatus; (2) argenteus.

Καταργυρόω, ῶ, fut. *ώσω*, argento obduco, vel tego; (2) pecunia corrumpo. (2) καὶ τῦτ' ἄθρησον εἰ κατηργυρωμένος λέγω, corruptus pecunia, *Soph. Antig.* 1077.

Καταρδευτος, ον, irriguus, *Gl. V.* quasi a *καταρδεύω*, quod esset *irrigo*.

Κατάρδω, irrigo. Οὔτε παυεργῶν, ὅτις κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων, laudibus perfundens, *Aristoph. Arh.* 664.

Καταρέζω, fut. ξω, demulceo manu. Χειρὶ τί μιν κατέρειξεν, *Il.* 1, 361.

Κατάρης ἄνεμος, ventus contortus, et desuper irruens cum impetu, typho. A *καταράσσω*.

Καταρθεὶς, aor. 1. part. pass. *Ion.* pro *καθαρθεὶς*, a *καθαίρω*, *purgo*.

Καταρθρόω, ῶ, fut. *ώσω*, articulo.

Καταρίγηλος, ὴ, ὸν, horribilis, horrendus.

Καταριθμέω, ῶ, f. *ήσω*, annumero; (2) enumero; (3) numero. Καταρίθμηται Τρωάδων ἄλλων μετὰ, *Eur. Tro.* 873. Κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν, *Act.* 1, 17.

Καταρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio. A præc.

Καταριπτάζω, fut. *άσω*, dejicio, *Hes.*

Καταριστάω, ῶ, f. *ήσω*, prandeo.

Καταρκίω, ῶ, fut. *έσω*, sufficio. Ἐμοὶ δὲ φῶς ἓν ἡλίῳ καταρκέσει, *Eur. Rhes.* 446.

Καταρμόζω, *Ion.* pro *καθαρμόζω*, adapto.

Καταρνέομαι, nego, *Soph.*

Καταρόω, ῶ, f. *ώσω*, aro; (2) gigno, de mare.

Καταῤῥαγὴ, ῆς, ἡ, dilaceratio.

Καταῤῥαγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi *καταῤῥήγνυμι*.

Καταῤῥαθυμέω, ῶ, f. *ήσω*, ignave vel timide ago. Τὰ *κατειῤῥαθυμήνα*, per negligentiam amissa, *Demosth. Philipp.* 1, 4.

Καταῤῥαίνω, fut. *ανῶ*, perfundo stillatim; (2) adspergo, inspergo, irroro.

Καταῤῥάκτης, ε, ὁ, idem quod *καταράκτης*.

Καταῤῥάττω, f. ψω, insuo, consuo.

Καταῤῥάσσω, vel *καταῤῥάττω*, fut. ξω, frango, rumpo; (2) impetuose deturbo; (3) erumpo, cum impetu decido; (4) decido, more salientium aquarum defluo; (5) ruo, confugio. Κατέῤῥαξε δ' εἰς τὴν θάλασσαν ἅπαντας, *Dem.* (5) ἀλλὰ κατηῤῥάχθησαν ὥσπερ εἰς τεῖχός τι φίλιον τὼς ἐλέφαντας, ad elephantos tanquam ad amicum murum confugiunt, *Arr. Hist. Alex.* 5, 17.

Κατάῤῥαφος, ε, ὁ ἡ ἡ, consutus; (2) pannosus; (3) ex commissuris nexus, non integer; (4) imbellis, de homine imbecillæ valetudinis. A *καταῤῥάπτω*.

Καταῤῥαψῳδέω, ῶ, fut. *ήσω*, nugor consuendo carmina; (2) nugor, blatero.

Καταῤῥίζω, f. ξω, permulceo, *Ern.*

Κατάῤῥιτον, præs. part. act. n. g. v. *καταῤῥέω*.

Καταῤῥιτὴς, ἴος, ὁ ἡ ἡ, deorsum vergens, declivis; (2) in alteram partem vergens. A

Καταῤῥίπτω, f. ψω, deorsum vergo et inclinor.

Καταῤῥιῦσαν, nom. sing. a. 1. part. act. n. g. verbi

Καταῤῥίω, fut. *εύσω*, defluo, adfluo; (2) decido, delabor; (3) collabor, concido. Ἐκεῖνο τήρει, μὴ σφαλεὶς καταῤῥυῇς ἐντεῦθεν, *Aristoph. Pace*, 145. Φόνῳ καταῤῥεῖ, *Eur. Tro.* 16.

Καταῤῥήγνυμι, vel *καταῤῥηγνύω*, confringo, distringo; (2) cum impetu decidere facio, dejicio; (3) alvum celeriter et cum impetu moveo; valde purgo, *ap. Med.* Γυναῖκες καταῤῥηγνύμεναι τὰς πίπλους, *Xen.* Ἀσκὸς κατεῤῥωγότας, *Jos.* 9, 4. (1) τροπὰς καταῤῥήγνυσι, perrumpit ordines et in fugam vertit, *Soph. Antig.* 675. (3) κατειῤῥήγνυντο τὰς γαστέρας, dysenteria laborare cœperant, *Appian. de Reb. Hispan.* 54. Hinc

Καταῤῥηκτικὸς, ὴ, ὸν, celeriter urinam aut alvum ciens.

Κατάῤῥησις, εως, ἡ, accusatio; (2) condemnatio.

Καταῤῥήσσω, vel *καταῤῥήττω*, f. ξω, confringo, diffringo; (2) constrepo, intersono.

Καταῤῥητορεύω, f. *εύσω*, contra aliquem verba facio; (2) eloquentia supero; (3) eloquentiæ vi demulceo.

Κατάῤῥιζος, ε, ὁ ἡ ἡ, radices terræ infixas habens; (2) radices e capite demittens. Ex *ῥίζα*, *radix*. Hinc

Καταῤῥιζόω, ῶ, f. *ώσω*, radicibus firmo seu fulcio, radicibus fixis stabilio.

Καταῤῥινάω, ῶ, fut. *ήσω*, limo, lima polio; *κατειῤῥινημένον*, exquisitum, elegans. Ἀστεῖόν τι λέξειν καὶ κατειῤῥινημένον, aliquid urbani et limati, *Aristoph. Ran.* 900. Πολλὰς δὲ γ' εὑρήσεις ἐν μισεμβρίᾳ Θάλατει βραχίον' εὖ κατειῤῥινημένους, lacertum bene limatum, *id est*, probe exercitatum, *Æschyl. Suppl.* 754. Ex *ῥίνη*, *lima*.

Καταῤῥινίζω, f. *ίσω*, idem.

Καταῤῥιπτάζω, f. *άσω*, dejicio, vel disjicio.

Καταῤῥιπτίω, ῶ, f. *ήσω*, dejicio, prosterno. A

Καταῤῥίπτω, f. ψω, idem.

Καταῤῥοΐζιος, ῶ, f. *ήσω*, asthmate sibilante laboro.

Καταῤῥοΐζομαι, f. *ίσομαι*, catarrho laboro, destillationibus vexor. A *κατάῤῥοος*.

Καταῤῥοϊκὸς, ὴ, ὸν, a catarrho proveniens; (2) catarrho obnoxius; (3) catarrhum ciens, seu cum catarrho conjunctus. Ab eod.

Καταῤῥοϊτικὸς, ὴ, ὸν, idem et ab eod.

Καταῤῥοϊτικὸς, id. quod *καταῤῥυητικὸς*, *Steph.*

Κατάῤῥοος, *contr.* *κατάῤῥους*, ε, ὁ, catarrhus, defluxio, destillatio; gravedo. A *ῥόος*.

Καταῤῥοστία, ας, ἡ, declivitas, cum quid deorsum vergit. A

Κατάῤῥοστος, ε, ὁ ἡ ἡ, declivis, deorsum vergens. A *καταῤῥίπτω*.

Κάταῤῥος, idem quod *κατάῤῥοος*, *Ern.*

Καταῤῥοφέω, ῶ, f. *ήσω*, sorbillo, absorbeo.

Καταῤῥοώδης, ες, catarrhis obnoxius, gravedinosus.

Καταῤῥυίω, et

Καταῤῥύω, inus. idem quod *καταῤῥέω*, *Steph.*

Καταῤῥυθμίω, ῶ, fut. *ήσω*, quadro, ad numeros aptos redigo, conformo, fingo.

Καταῤῥυθμίζω, f. *ίσω*. idem.

Καταῤῥύομαι, defluo, descendo, de veste.

Καταῤῥυπαίνω, f. *ανῶ*, conspurco, contamino. Σπερμολόγα ῥήματα τὼς λίγοντας πρώτως καταῤῥυπαίνει, *Plat.*

Καταῤῥυπόω, idem.

Κατάῤῥυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, irriguus, qui defluente humore irrigatur; (2) abundans, copiosus. A *καταῤῥέω*.

Καταῤῥωδέω, ῶ, f. *ήσω*, extimesco, metu consternor. Unde plusq. perf. *καταῤῥωδήκει*, *Ion.* pro

pro καταῤῥωδήκει· part. καταῤῥωδηκώς, *ap. Herod.*

Καταῤῥώξ, γός, ὁ ᾖ ἡ, scopulus fractus fluctibus. Ὦ καταῤῥῶγες πέτραι, *Soph. Phil.* 937. A κατᾶῤῥηγνυμι.

Κάταρσις, ιως, ἡ, appulsus navium; (2) locus ubi naves appellunt, vel unde egrediuntur; (3) profectio, adventus. A καταίρω.

Καταρτάω, ῶ, f. ήσω, appendo; (2) apto. Ἕνα καταρτήσω ἐς τοῦτο πίνα πάντα, *Herodot.* Hinc

Κατάρτησις, εως, ἡ, coaptatio.

Καταρτίζω, f. ίσω, membrum luxatum loco suo repono; (2) instauro, reficio, resarcio; (3) perficio, absolvo; (4) struo, instruo; (5) accommodo, apte compono; (6) ex multis unum compono; (7) concilio, ad concordiam adduco. Καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, *Matt.* 5, 12. Σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι, *Heb.* 10, 5. (2) κατηρτικὼς ἐν τῇ παραχειμασίᾳ τὰς ὑπὸ τἀδελφοῦ καταλειφθείσας τριάκοντα ναῦς, *Polyb.* 3, 95.

Κατάρτιον, τὸ, malus nauticus, *Hes. ex Hom.*

Κατάρτισις, εως, ἡ, instauratio, perfectio.

Καταρτισμός, οῦ, ὁ, restauratio membrorum luxatorum in locum suum; (2) instauratio, reparatio, &c.

Καταρτιστής, ῆρος, ὁ, compositor, conciliator, moderator.

Κατάρτυσις, εως, ἡ, conditio ciborum; (2) disciplina, institutio. A

Καταρτύω, fut. ύσω, compono, coagmento, instruo; (2) condio; (3) efficio. (3) ἦ καταρτύσων μολιτν; an effecturus ut huc se conferat? *Soph. Œd. Col.* 71.

Καταρχαιρισιάζομαι, muneribus seducor, corrumpor. Καὶ μὴ καταρχαιρισιάζεσθαι πρὸς τῆς τῶ πλουτικτιν ἐπιθυμίας, et non corruptum esse a cupiditate ditescendi, *Longin.* 44.

Καταρχαιρισιάζω, ambiendo vinco, *sive*, malis artibus finem propositum adsequor.

Καταρχάς, *adv.* ab initio. Ex ἀρχή.

Καταρχή, ῆς, ἡ, initium, exordium; (2) primitiæ; (3) libatio.

Κατάρχουσα, præs. part. act. f. g. verbi

Κατάρχω, fut. ξω, prior, vel primus facio aut dico; (2) incipio, inchoo; (3) auctor sum alicujus rei, exemplum præbeo; (4) præcentorem ago; (5) imperito, dominor; (6) κατάρχομαι, incipio, inchoo; (7) victimam ferio, libo. Ταύρῳ κρυφαίας χέρνιβας κατάρξεται ὁ χιλίαρχος, sacrificia, *Lycophr.* 209. Κατάρχομαι νόμων βαγχείων, *Eur. Hec.* 680. Θανόντα δισπότην γόοις κατάρξομαι, lamentis prosequi incipiam, *Eurip. Andr.* 1199.

Καταρωμένης, acc. pl. præs. part. med *contr.* pro καταρώμενας, a καταράομαι.

Καταρῶνται, 3. pl. præs. ind. med. *contr.* pro καταρώνται.

Κατάσαρκος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, carnosus, corpulentus, obesus. Ex σάρξ, *caro.* Hinc

Κατασαρκόω, ῶ, fut. ώσω, obesum reddo.

Κατασάττω, f. ξω, constipo, condenso.

Κατασβίννυμι, vel κατασβινύω, fut. σβίσω, p. ἴσβικα, extinguo; (2) sedo, restinguo. Ἐγὼ δὲ γ' ἵνα τὴν σὴν πύρων τύτω κατασβίσαιμι, *Aristoph. Lys.* 736. Ὅμοιος ὥςι πῦρ κατασβῖσαι λάβρον, *Eur. Or.* 680.

Κατάσβεσις, εως, ἡ, extinctio. A præc.

Κατάσεισις, εως, ἡ, concussio. A

Κατασίω, fut. σίσω, decutio; (2) concutio, quasso; (3) terreo; (4) manu deorsum commota silentium præcipio, seu aliud signum do. Κατέσεισι τῇ χειρὶ τῷ λαῷ, *Act.* 21, 40. τὴν χεῖρα, *Ib.* 19, 33.

Κατασημαίνω, fut. ανῶ, annoto, observo; (2) obsigno; (3) nota insignio.

Κατασήπω, f. ψω, tabefacio, putrefacio. Ἀλλὰ κατασίσηπας, ὥς γέ μοι δοκῶ, *Aristoph. Plut.* 1035.

Κατασθμαίνω, de equo sæviente in frenum.

Κατασιγάζω, fut. άσω, silentium impero.

Κατασιγάω, ῶ, fut. ήσω, idem; (2) conticesco, sileo.

Κατασικιλίζω, Siculum quid comedo. Verbum comice fictum ab Aristophane, τυρὸν κατισικίλιζε, caseum Siculum devorabat.

Κατασιλλαίνω, ludibrio habeo, irrideo, dicteriis incesso, *Hippocr.*

Κατάσιμος, resimus, *Gl. V.*

Κατασιτάζω, f. άσω, admodum lædo. A

Κατασίνομαι, idem.

Κατασιτίομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, comedo, vescor.

Κατασιωπάω, ῶ, fut. ήσω, conticesco; (2) silentium impero; (3) sedo.

Κατασκάζω, f. άσω, claudico; (2) prosterno.

Κατασκαίρω, f. αρῶ, desilio, salio.

Κατασκάπτω, fut. ψω, suffodiendo everto, diruo, everto. Κατασκάπτειν πόλιν, *Eur. Iph. in Au.* 64. Πατρῴα δ' ἰσία κατισκάφη, *Eur. Hec.* 22.

Κατασκαριφάω, f. ῶ, vellico, pungo, fodio.

Κατασκαφή, ῆς, ἡ, eversio. A κατασκάπτω.

Κατασκαφής, ές, ὁ ᾖ ἡ, dirutus, suffodiendo eversus. Ab eod.

Κατασκεδάννυμι, et -νυω, idem.

Κατασκεδάω, fut. άσω, dispergo, dissipo; (2) diluo, refuto; (3) dissipo, v. gr. rumores; (4) offundo, defundo. Κατεσκέδασαν θεσμὸν τῦτο καθ' ὑμῶν αὐτῶν, *Aristoph. Av.* 542.

Κατασκελετεύω, f. εύσω, exsicco, arefacio, extenuo; (2) proprie carnem demo, ut sola ossa remaneant; sceleton efficio. (3) macero, absumo, contero. Ἐν τοῖς ἄλλοις παιδεύμασι τοῖς ἀδένδε ἀξίοις ἑαυτὸς κατασκελετεύσει, aliis nullius pretii disciplinis sese conterunt, *Plutarch. de Educat. Liberorum.*

Κατασκελίω, idem quod κατασκέλλω, seu κατασκελετεύω, *Hes.*

Κατασκέλλω, idem. Hinc

Κατασκελής, ές, tenuis, exsanguis, aridus, durus, rigidus.

Κατασκεπάζω, f. άσω, protego.

Κατασκέπτομαι, ψομαι, exploro; (2) provideo.

Κατασκευάζω, f. άσω, et -ομαι, instruo, adorno; (2) armis instruo, armo; (3) exstruo, exædifico; (4) adstruo, probo argumentis, confirmo; (5) instauro; (6) molior, machinor; (7) efficio, reddo; (8) comparo, adquiro; (9) fabricor, compono, conficio; (10) præparo; (11) suborno, immitto, ut exploratorem vel calumniatorem, *Ern.* Ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας Θεὸς, *Heb.* 3, 4. Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος, *Ib.* Hinc

Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, id quod structum est, molimen, machinamentum; (2) ædificium; (3) commentum, molimentum subdolum; (4) remedium excogitatum.

Κατασκευασμός, ῦ, ὁ, commentum, molimentum subdolum. Ab eod.

Κατασκευαστής, ῦ, ὁ, structor, opifex:

Κατασκευαστικός, ή, όν, affirmandi vim habens, aptus ad confirmandum. Ab eod.

Κατασκευαστικῶς, *adv.* demonstratione.

Κατασκευατός, ή, όν, exstructus, conditus, structilis; (2) compactus; (3) subornatus, appositus, submissus.

Κατασκευή, ῆς, ἡ, exstructio, structura, opificium; (2) structura, compositio, et artificium orationis; (3) constitutio; (4) institutum; (5) apparatus; (6) supellex, vasa et instrumenta domus vel fundi; (7) metatio castrorum; (8) adstructio, probatio, demonstratio. Ex σκεύη.

Κατάσκεψις, εως, ἡ, contemplatio. A κατασκέπτομαι.

Κατασκίω, ῶ, fut. ήσω, exerceo; (2) erudio.

Κατασκηνάω, et κατασκηνόομαι, ῶμαι, tentorium defigo; (2) sedem et domicilium pono.

Κατασκηνόω, ῶ, f. ώσω, idem; (2) tentorium seu tabernaculum præbeo; (3) quiesco. Κατασκηνῶν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, *Num.* 35, 34. ἐπ' ἐλπίδι, *Act.* 2, 26. ἐν τοῖς κλάδοις, nidulari, *Xen.* Hinc

Κατασκήνωμα, ατος, τὸ, idem quod

Κατασκήνωσις, εως, ἡ, tentoriorum seu tabernaculorum collatio; (2) tentorium, habitaculum; (3) nidus.

Κατασκήπτω, fut. ψω, impetu devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado. Κατίσκηψεν ἀγγέλους, *Herodot.* τῷ ὀδόντι, *Aristot.* Κατασκήπτω λιταῖς ἐλθεῖν ἀρωγὸς ξυμμάχους, *Soph. Col.* 1008. Περὶν κατασκῆψαί τινα, *Eurip. Med.* 94. Hinc

Κατάσκηψις, εως, ἡ, invasio; (2) impetus, ut fulminis; (3) decubitus, *ap. Med.*

Κατασκιάζω, f. άσω, obumbro, opaco. Κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον, *Heb.* 9, 5.

Κατασκιάω, ῶ, idem. Hinc κατσκίασον, *apud Hom. Od.* 12, 436, obumbrabant, tegebant.

Κατασκίδναμαι, dissipor.

Κατάσκιος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, umbrosus, opacus. A σκιά.

Κατασκιρόω, f. ώσω, idem quod *simp.*

Κατασκιῶσι, 3. plur. fut. *Att.* verbi κατασκιάω, pro κατασκιάσουσι, *Soph. Œd. Col.* 406.

Κατασκλήμι, exaresco, contabesco; perf. κατέσκληκα, exarui, contabui; partic. κατεσκληκὼς, emaciatus, tabefactus.

Κατασκλητεύω, f. εύσω, idem.

Κατασκόπευσις, εως, ἡ, exploratio, speculatio. A

Κατασκοτεύω, f. εύσω, exploro, speculor.

Κατασκοπέω, ῶ, f. ήσω, exploro, et quidem hostili animo; *unde* insidior. Παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν, *Gal.* 2, 4.

Κατασκόπησις, εως, ἡ, exploratio. A præc.

Κατασκοπή, ῆς, ἡ, speculatio, exploratio; (2) specula. A κατασκέπτομαι. Hinc

Κατασκοπικός, ή, όν, speculatorius, exploratorius.

Κατασκόπιον, ᾱ, τὸ, navis exploratoria.

Κατάσκοπος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, explorator, speculator, index. A κατασκέπτομαι.

Κατασκυθρωπάζω, tristi, severo sum vultu. Ἀπέβλεψεν εἰς τὸν Νικίαν, καὶ κατισκυθωπάκωτα θεασάμενος, *Joseph. Antiq.* 11, 6.

Κατασκώπτω, fut. ψω, cavillor, dictis mordacibus incesso.

Κατασμικρίζω, deprimo verbis, *Aristot.* (sed lectio dubia, *Ern.*)

Κατασμικρολογίω, ῶ, f. ήσω, parvi pendo; (2) parcum et illiberalem judico, obloquor, ut parco.

Κατασμικρύνω, fut. υνῶ, parvum reddo, imminuo; (2) extenuo, deprimo verbis.

Κατάσμυρνος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, myrrhatus, myrrham redolens. A σμύρνα, *myrrha.*

Κατασμύξαι, 3. sing. a. 1. opt. act. verbi

Κατασμύχω, f. ξω, comburo, exuro.

Κατασμώχω, f. ξω, contero, contundo, minuo.

Κατασοβαρεύομαι, insolenter vel superbe me adversus aliquem effero.

Κατασοβέω, ῶ, fut. ήσω, abigo, propulso, expello; (2) persequor.

Κατασοφίζω, et κατασοφίζομαι, sophistice decipio, sophismate circumvenio; (2) fraudes et dolos machinor, dolose ago; (3) arte aliqua decipio, circumvenio. Pass. κατασοφίζομαι, decipior; aor. 1. part. κατασοφισθείς, deceptus. Οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν, *Act.* 7, 19. Τῶ τιχνίτι ῥήτορες σχηματίοις κατασοφίζεται, *Longin.* 17.

Κατασοφισεύω, f. εύσω, eludo captiose verborum argutiis.

Κατασπάζομαι, fut. άσομαι, comiter accipio et amplector.

Κατασπαθάω, ῶ, f. ήσω, luxu consumo, prodigo. Κατασπαθᾶν τὰ ὄντα.

Κατασπαράσσω, vel κατασπαράττω, fut. ξω, dilacero, dilanio, discerpo. Τὴν εἰρεσιώνην μὲ κατισπαράξατε, *Aristoph. Eq.* 725.

Κατάσπασις, εως, ἡ, detractio. A κατασπάω.

Κατάσπασμα, ατος, τὸ, idem; (2) quod convulsum est. Ab eod.

Κατασπασμός, ῦ, ὁ, idem. Ὅταν ἓν οἱ τοιῦτοι κατασπασμοὶ γίνωνται μὴ πολλάκις, *Plutar. de Prof. Virt.*

Κατασπαστικός, ή, όν, detrahendi vim habens.

Κατασπαταλάω, ῶ, delicior, in deliciis vivo.

Κατασπάω, ῶ, detraho, destruo, convello, deturbo; (2) avide deglutio, seu haurio faucibus; p. in sing præs. κατίσπακας, deglutis, sive soles deglutire, *apud Aristoph.* Τῶν τριχῶν κατίσπασα, *Aristoph. Lys.* 728.

Κατασπείρω, sero, semino, consero. Ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας, φθίνις; *Soph. Aj.* 1024.

Κατάστιστις, εως, ἡ. perfusio, ut hostiæ. A
Κατασπένδω, f. στίσω, libo, perfundo libamine seu libamento; (2) devoveo. Χοὰς κατασπίσασ' ὑπὲρ ματέρος τάφῳ, *Eur. Or.* 1176.
Κατασπέρχω, impello, urgeo, properare cogo.
Κατασπεύδω, fut. εύσω, festino, propero; (2) urgeo, instigo: perf. part. pass. κατεσπευσμένος, acceleratus Κατασπεύδειν τὸ πρᾶγμα, *Æ ch.* A σπεύδω.
Κατασπιλάζω, fut. άσω, commaculo, labem adspergo, inquino. A σπίλος. (2) ex improviso appareo, adsum; irruo. A σπιλάς.
Κατασποδέω, ῶ, fut. ήσω, ferio, percutio. Τὸν ἄνδρα σῷ σιλίκει γυιὸ κατισπόδησεν, *Aristoph. Thesm.* 567.
Κατασπορά, ᾶς, ἡ, seminatio. A κατασπείρω.
Κατασπουδάζω, fut. άσω, studeo, operam navo, studiose adfecto; perf. part. pass. κατισπουδασμένος, rerum agendarum anxius
Κατασπουδή, *adv.* de industria, studio, data opera. A σπουδή, *studium.*
Καταγαγμός, οῦ, ὁ, destillatio. A
Καταγάζω, fut. άξω, destillo, instillo, stillatim infundo, effundo. Ἰδρὼς γίτοι νιν ἅπαν καταγάζει δίμας, *Soph. Phil* 823. Ὁρᾷς νιφετὸν τόνδ', ὃ καταγάζω δάκρυ; *Eur. Hec.* 749.
Καταγαβείς, aor. 1. part. pass. verbi καβίσημι
Καταγαθμεύω, fut. εύσω. in statione, diversorio, seu stabulo colloco. Τὰ βοσκήματα καταγαθμεύσει, *Strabo.*
Καταγαμίζω, fut. ίσω, appendo, pondere demetior. Hinc
Καταγαθμισμός, οῦ, ὁ, appensio, libratio.
Καταγαλτικός, ή, όν, reprimendi aut sistendi vim habens, reprimens, sistens, cohibens. A καταγίλλω.
Καταγαμνίζω, fut. ίσω, in vas seu dolium infundo et condo. A γάμνος.
Καταγάντος, gen. sing. aor. 2. part. act. verbi καβίσημι.
Καταγασιόζω, fut. άσω, seditione opprimo et adfligo; (2) concerto. Κατιγασίαζε τὴν βυλὴν, *Plut.* Καταγασιαζόμενος ὑπὸ τῷ Λυσάνδρῳ φίλων, *Xen.*
Καταγασιαγικός, seditionis movendæ contra aliquem idoneus. Θεῶν τινα καταγασιαγικὸν, *Heliodor.* 7.
Κατάγασις, εως, ἡ, collocatio et constitutio cujusvis rei in sua sede; (2) constitutio, ordinatio, institutio; (3) ordinatio ad officium; (4) constitutio, v. gr. aëris, corporis humani; (5) status, conditio; (6) ipsa actio standi; (7) locus in quo consistitur; (8) consessus, concilium, concio; (9) sedes; (10) sedatio, v. gr. tumultus; (11) stipendium equestre. A καβίσημι. Unde
Καταγάτης, ου, ὁ, instaurator, dispositor.
Καταγατικός, ή, όν, certo statu præditus; (2) sedandi vim habens. Ab eod.
Καταγιγάζω, fut. άσω, tego, operio. Hinc
Καταγίγασμα, ατος, τὸ, operimentum, tegmen.
Κατάγιγος, ου, ὁ ϰ ἡ, tectus, tecto coopertus. A γίγω, *tego.*
Καταγιλίω, fut. ψω, calco, pedibus tero.
Καταγίλλαι, aor. 1. inf. act. verbi καταγίλλω.
Κατάγιχω, fut. ξω, descendo; (2) redeo, revertor.
Καταγίλλω, f. γιλῶ, reprimo, sedo, compesco; (2) vestio, orno; (3) protego: καταγίλλαι, in a. 1. κατιγαλμένος, perf. part. moderatus. Καταγίλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον, *Act.* 19, 35. Ἀλλ' αὐτὸν ἡμεῖς, οἷς σι Φιρατίνειν μίλει, πάλιν καταγιλῶμεν, *Eur. Bacc.* 932. (3) τοσοῦτον οἶκτον πιριβαλὼν καταγιλῶ, *Eurip. Iphig. in Aul.* 934.
Καταγινάζω, fut. νάξω, ingemisco, cum gemitu deploro.
Καταγίνω, f. νῶ, ingemo, suspiro. Τί δῆτα σῦ καταγίνω τίκνον; *Eur. Andr.* 444. ὑπὲρ τυραννων συμφορᾶς, *Iphig. in Aul.* 481.
Καταγιρίζω, f. ίσω, stellis distinguo stellis insignio; (2) inter astra colloco, in astra refero. Φασὶν καὶ ἕτω καταγιρισβῆναι τὰς Πληϊάδας τὸν Ὠρίωνα φιυγάτας, *Apoll. Rhod. Scholiast. ad* 3, 226. A κατάγιρος. Hinc
Καταγίρισις, εως, ἡ, constellatio, *Gl. V.*
Κατάγιρος, ου, ὁ ϰ ἡ, stellatus, qui siderum splendorem imitatur. Ab ἀγήρ.
Καταγιρισμός, οῦ, ὁ. relatio in astra *Eratosthenis* καταγιρισμοὶ, enarratio eorum quæ in astra sunt relata, iisque nomen dedere. Ab eod.
Καταγιφανόω, ῶ, fut ώσω, corono.
Καταγιφής, ές, coronatus. Ἐστὶ καταγιφῆ στίχον' ὁρῶ τιν' ἄνδρα πρὸς χάριν λόγων, *Soph. Trach.* 178. A
Καταγίφω, f. ψω, corono, serto redimio. Σοὶ καταγίψας ἰγὼ νιν ἦγον ὡς γαμβρίνην, *Eur. Iphig. in Aul* 928.
Καταγλιτεύω, fut. εύσω, in stela noto, pro scribo; oratione invectiva infamo; perf. part. pass. κατιγλιτευμένος, proscriptus.
Καταγλόω, ῶ, fut. ώσω, cippis, columellis distinguo, v. gr. viam. Ἰγνατία ἐστὶν ὁδὸς βεβηματισμένη κατὰ μίλιον, καὶ κατιγλωμένη, via Ignatia dimensa ac per milliaria distincta columellis ad singula positis, *Strab.* 7.
Κατάγημα, ατος, τὸ, constitutio, habitus, status; (2) habitus vultusque hominis compositæ mentis; (3) vestitus. Σαρκὸς εὐσαθὲς κατάγημα ἀγαπώντων, obesam carnem ac bene constitutam, *Cleomedes Cyclicæ Theoriæ*, 2, 87. *Plutarch adversus Epicurum*, 1089. D. A καβίσημι.
Καταγματικὸς, ή, όν, sedatus, qui nullo modo turbatur. A præc.
Κατάγημος, ου, ὁ ϰ ἡ, vestis denso stamine. A γήμων.
Καταγῆναι, aor. 2. inf. act. verbi καβίσημι
Καταγρίζω, fut. ίξω, fulcio; (2) ἐαυτὸν, innitor, incumbo, consideo. cum εἰς.
Κατάγιγμα, ατος, τὸ, macula in pelle animalis. A
Καταγίζω, fut. ξω, punctis distinguo, compungo. Hinc
Κατάγικτος, ου, ὁ ϰ ἡ, punctis distinctus, notis compunctus, varius, maculosus.
Καταγίλβω, niteo, fulgeo, refulgeo.
Καταγολὴ, ῆς, ἡ, repressio, inhibitio, cohibitio; (2) vestitus, amictus; (3) modestia in vestitu. A καταγίλλω.
Καταγολίζω, fut. ίσω, vestibus orno, vestio.
Καταγομίζω, fut. ίσω, tacere cogo.
Κατατομὶς, ίδος, ἡ, tibiæ pars quædam. A τόμα, *os.*
Καταγονάχω, ῶ, fut. ήσω, ingemisco, suspiro graviter.
Καταγονάχίζω, fut. ίσω, idem.
Καταγορίνυμι, vel καταγορινύω, sterno; ut animum iratum, mare, tranquillum reddo; a. 1. κατιγόρισι, stravit, sedavit; plusq. perf. pass. κατιγόρητο, strati ac cæsi fuerant; aor. 1. pass. καταγορισθῆναι, sedari. Καταγορὶν τὴν φλοτιμίαν, *Plut.*
Καταγοχάζομαι, fut. άσομαι, collineo, scopum peto; (2) velut scopum propositum habeo, specto; (3) conjicio.
Καταγοχασμὸς, οῦ, ὁ, conjectura.
Καταγοχαστικὸς, ή, όν, conjecturalis, in conjiciendo acutus.
Καταγραγγίζω, fut. ίσω, facio destillare.
Καταγράπτω, fut. ψω, fulgore illustro, fulgore vel splendore oppleo.
Καταγρατηγίω, ῶ, f. ήσω, stratagemate supero, bellica astutia decipio; perf. part. pass. κατιγρατηγημένος, stratagemate circumventus. Καίσαρα καταγρατηγῶν, *Plut.*
Καταγρατοπιδεύω, fut. εύσω, castra moveo adversus, exercitu infesto, invado; (2) castra metor; in castris dego.
Καταγρατοπιδία, ας, ἡ, castrametatio, seu castra ipsa.
Καταγριζλόω, ῶ, fut. ώσω, torqueo; (2) distorqueo, depravo.
Καταγρίφω, fut. ψω, subverto; (2) dejicio, prosterno; (3) revoco; (4) exigo, finio, claudo; (5) morior, vitam finio; (6) desino; (7) subigo, subjugo, in potestatem redigo; καταγρίφομαι, act. et pass. ut κατιγραμμένος πολλὴν γῆν, qui multum terræ subegit; κατιγραμμένος, subactus, eversus. Τὰς τραπέζας——κατίγριψι, *Marc.* 11, 15. Οἱ Λυδοὶ κατιγρίψαντο ὑπὸ Πιρσίων, *Herodot.* Κατιγριψάμην γε τὰς ἐναντίας, fugavi, *Aristoph Vesp.* 1086. (4) νοσῦσα δ', ἵν' πως τὴν νόσον καταγρίφῃ, bene termina, *Eurip. Hippol.* 477.
Καταγριψάμενος, aor. 1. part. med.
Καταγρίψαι, 3. plur. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro καταγρίψουσι.
Καταγρηνιαγῶ, fut. άσω, insolentius et lascivius me gero lascivio. Ὅταν γὰρ καταγρηνιάσωσι τῷ Χριστῷ, 1 *Tim.* 5, 11.
Καταγροφὴ, ῆς, ἡ, catastrophe, extrema pars fabulæ; (2) subversio, directio; (3) exitus, mors. A καταγρίφω. Hinc
Καταγροφικῶς, *adv.* more catastropharum, seu ut in catastrophis fabularum fieri solet.
Κατάγρωμα, ατος, τὸ, superius tabulatum navis, quod nautas aut milites sustinet, fori. A
Καταγρώννυμι, vel καταγρωννύω, fut. γρώσω, consterno; (2) humi sterno, humi adfligo; inf. καταγρωννῦναι, sternere; aor. 1. κατίγρωσαν, straverunt; plusq. perf κατίγρωστο. strati fuerant. Κατιγρώσθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ, 1 *Cor.* 10, 5. Hinc
Κατάγρωσις, εως, ἡ, constratio; (2) prostratio.
Καταγυγία, ῶ, fut. ήσω, aversor, odio prosequor.
Καταγυγναζω, fut. άσω, molestia afficior.
Κατάγυγνος ον, tristis, æger.
Καταγύφιλος, ου, ὁ ϰ ἡ, valde durus, asper.
Καταγωμύλλω, deblatero, blaterando obtundo; p part. pass. κατιγωμυλμένος, ad loquacitatem et garriendum factus, compositus; aor. 1 med. κατιγωμύλατο, argute accusavit, argute recitavit. Οἷα κατιγωμύλατο ἐκ ἄκαιρα, *Aristoph. Thesm.* 468.
Κατασύομαι, cum impetu ruo; ut hinc sit *Homer cum κατίσσυτο. I.* 21, 382.
Κατασυρίττω, fut. ξω, sibilum edo, sibilo; (2) exsibilo.
Κατασύρω, fut ῶ, detraho, deorsum traho; (2) populor, diripio; (3) pertraho. Μήποτε κατασύρῃ σι πρὸς τὸν κριτὴν, *Luc.* 12, 58. Τῆς διὰ μισιτίνης κατασύρεται ὕδατα Ῥήνου, *Dion. Per.* 296. (2) κατασύρας δὲ τὴν Λακρίδα καὶ τὴν Βριττανικὴν χώραν, *Polyb.* 1, 56.
Κατασφαγὴ, ῆς, ἡ, interemptio, occisio. A
Κατασφάζω, sive κατασφάττω, fut. ξω, jugulo, macto; (2) interficio, occido: aor. 2. part. κατασφαγὶς, interemptus. Κατασφάξατί (αὐτὲς) ἐμπροσθίν μυ, *Luc.* 19, 27. Κατισφάγη γρατὶς, *Eur. Rhes.* 811. Hinc
Κατασφακτικὸς, ή, όν, avidus cædis, sanguinolentus.
Κατασφαλίζω, fut. ίσω, munio, tutum reddo; (2) seris claudo, obfirmo.
Κατασφάξατι, 2. plur. aor. 1. ind. act. verbi κατασφάττω.
Κατασφενδονάω, ῶ, fut. ήσω, fundam contorqueo adversus aliquem.
Κατασφηκόω, ῶ, f. ώσω, in angustum contraho; (2) clavis configo.
Κατασφηνόω, ῶ, fut. ώσω, cuneo findo.
Κατασφίγγω, distringo, *Gl. V.* constringo.
Κατασφεγγίζω, fut. ίσω, signo, signaculo obfirmo. Βιβλίον κατισφεγγισμένον, *Apoc.* 5, 1.
Κατασχάζω, fut. άσω, scarifico, scalpro aperio.
Κατάσχασμα, ατος, τὸ, scarificatio, incisio aut apertura scalpello facta. A κατασχάζω.
Κατασχασμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.
Κατασχαστὸν, *adv. pass.* scarificandum. Ab eod.
Κατασχάω, laxo, remitto.
Κατασχιβήτω, 3. sing. aor. 1. imperat. pass. verbi κατίσχω, pro κατασχίω.
Κατασχίθω, inhibeo, detineo.
Κατασχὶν, *detinere*, aor 2. inf. Παγκληρίας μέρος κατασχὶν φυγάδι Πολυνίκει Σίλων, *Eurip Suppl.* 14.
Κατάσχισις, εως, ἡ, possessio, occupatio; (2) retentio. A κατίσχω, *contineo.*
Κατασχιτλιάζω, fut άσω, indignor adversum.
Κατάσχιτος, ου, ὁ ϰ ἡ detentus, qui captus detinetur; (2) cohibendus, coercendus. Ἀλλ' εἰσόμισθα μή τι καὶ κατάσχιτον κρυφῇ καλύπτει

καλύπτει καρδίαν θυμωμένην, *Soph. Antig.* 1253. A κατέχω, *detineo.*

Κατάσχῃ, 3. sing aor 2 conj. act. v. κατέχω.

Κατασχηματίζω, fut ίσω, effingo, conformo. Κατισχημάτισα ἑαυτόν, *Plut.*

Κατασχημονέω, ῶ, fut. ήσω, indecore et contumeliose ago, seu tracto.

Κατασχίζω, fut. ίσω, diffindo, discindo, conscindo, diffindendo convello; (2) præcido. Σὺ γὰρ κατισχίσω μὲν ἐπὶ γίλωτι, *Aristoph. Ran.* 402. Hinc

Κατάσχισις, εως, ἡ, diffissio, discissio.

Κατάσχισμα, ατος, τὸ, frustum diffindendo avulsum.

Κατασχοῖσα, aor. 2. part. act. *Dor.* pro κατασχοῦσα, ἀ κατέχω.

Κατασχολάζω, fut. άσω, otium habeo, vaco, cesso. Ἐάν μοι τῷ χρόνῳ δοκῇτέ τι κατασχολάζειν, *Soph Phil.* 126.

Κατασχολέω, ῶ, fut. ήσω, occupatus sum; (2) otio male utor.

Κατασχόμενος, aor. 2. part. med. verbi κατέχω.

Κατάσχωμεν, 1. pl. aor. 2. conjunct. act.

Κατασχών, aor. 2. part. act. verbi ejusd.

Κατασωρεύω, fut. εύσω, accumulo, coacervo.

Κατασωτεύω, fut. εύσω, per luxuriam absumo.

Κατασώχω, attero, contero.

Κατατάμνω, idem quod κατατέμνω.

Κατατανύω, fut. ύσω, extendo; (2) explico, expedio.

Κατατάξῃς, 2. sing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro κατατάξεις, ἀ κατατάσσω.

Κατάταξις, εως, ἡ, centuriatio, decuriatio. A

Καταταράσσω, seu καταταράττω, fut. ξω, perturbo.

Καταταρταρόω, fut. ώσω, in locum caliginosum, item carcerem, dejicio.

Κατατάσσω, vel κατατάττω, fut. ξω, ordino, constituo, in ordines militares refero, centurio, decurio; (2) refero inter, insero. Εἰ τις αὐτὸν ταξιάρχος εἰς τάξιν τινὰ κατέταξε, *Lys*

Καταταχέω, ῶ, celeritate vinco et averto. Κατισχήσει γὰρ αὐτὸς Ἀνίσας, *Pol.* Ex ταχύς.

Κατατάχος, *adv.* pro κατὰ τάχος, celeriter.

Κατάτασις, εως, ἡ, extensio; (2) collocatio membri, *ap. Hipp.* A

Καταταῤῥηλότως, *adv.* confidenter, audacter, licenter. A καταβαῤῥέω.

Κατατείνω, tendo; (2) retineo attractis habenis; (3) inhibeo, coerceo; (4) prosterno, dejicio; (5) contendo; (6) distendo, extendo, distendendo torqueo; (7) porrigor, pertineo; (8) pergo; (9) contendo; connitor. Κατατείνειν τὰς ἅμαξας, *Plut.* Ὁ δὲ καταπονούμενος ὑπὸ τῆς βασάνου, *Dem.*

Κατατειχίζω, f ίσω, muros demolior et dejicio,

Κατατιχογραφέω, *cum gen.* in pariete adversus quem scribo quid.

Κατατιλὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, perfectus, totus, usque ad reliquias Hinc τὰ κατατίλεια, ων, reliquiæ; (2) sumptus et impensæ; (3) magistratuum consessus. Ex τίλος.

Κατατίμνω fut. ιμῶ, concido; (2) vulneribus multis concisum interficio; (3) occido; (4) disseco, in partes seco; (5) dirimo, dirimo societatem; aor. 2. κατέταμον part. καταταμών qui se dit; aor. 1. pass. κατετμήθην part. κατατμηθείς, scissus. Ἑαυτὸν κατατέμνειν, *X. n.*

Κατατήκω fut. ψω, delecto.

Κατατηρέω, ῶ, fut. ώσω, in cinerem redigo.

Κατατιχνὶς, ής, ὁν, idem quod κατάτιχνος.

Κατατιχνικῶς, *adv.* artificiose.

Κατατιχνολογέω, ῶ, fut ήσω, artificiose distinguo et dissero; (2) in artem redigo.

Κατάτιχνος, ου, ὁ ἡ ἡ, artificiosus, industrius. Callimachi epith ab Atheniensibus propter elegantiam et artis subtilitatem; (2) artificiose elaboratus et perpolitus. A τίχνη, *ars.*

Κατατήκω, fut. ξω, colliquefacio; (2) emacio, contabefacio Τὸ τὰ γὰρ ἄλγος κατατῆκε, *Aristoph. Pac.* 1034

Καταθήσω, admiror, obstupesco; perf. med. κατατέθηπα, κατατεθήπασιν. 3. pl. perf.

Κατατίθημι, ex humeris, &c. depono; (2) depono apud aliquem; (3) persolvo, numero; (4) repono, colloco; (5) *In med.* depono ex humeris, et omitto controversiam, accusationem; (2) constituo, ordino res; (3) comparo, consequor; (4) ineo (gratiam, suscipio (inimicitias), (5) tribuo (beneficium) *In pass.* accipio; (6) tracto aliquem in utramque partem; (7) occulto, comprimo, de dardanariis, qui frumentum nolunt vendere, ut carius fiat, *Ern.* Κατίθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, *Marc.* 15. 46. Θέλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ, *Act.* 24, 27.

Κατατιλάω, ῶ, fut. ήσω, stercore contamino; (2) stercus emitto adversum.

Κατατίλλω, depilo; (2) compilo, convello.

Κατατιτραίνω, perforo.

Κατατιτράω, ῶ, fut. κατατιτρήσω, perforo, pertundo, perterebro; perf. part. pass. κατατιτρημένος, perforatus.

Κατατιτρώσκω, fut. -τιτρώσω, saucio, vulnero

Κατατικίζω, fut. ίσω, fœnore obruo et exhaurio.

Κατατολμάω, ῶ, fut. ήσω, audeo adversus aliquem, item audaci animo, cum periculo; *etiam* facio aliquid.

Κατατομὴ, ῆς, ἡ, concisio; (2) incisio, sectio, incisura. A κατατέμνω.

Κατάτονος, ου, ὁ ἡ ἡ, deorsum tendens; (2) minus altus A κατατείνω, *deorsum tendo.*

Κατατοξεύω, fut. εύσω, sagitta peto; (2) sagitta configo, confodio. Βολίδι κατατοξευθήσεσθαι, *Exod.* 19, 13.

Κατατραυματίζω, fut. ίσω, saucio, vulneribus conficio.

Κατατρέω, ῶ, fut. ήσω, perforo.

Κατατρέπω, fut. ψω, in fugam verto, fugo.

Κατατρέχω, incurro, incursionem facio, incursionibus vasto; (2) insector, invehor, reprehendo; (3) percurro, lustro, considero; aor 2. κατέδραμον inf. καταδραμεῖν part καταδραμών. Κατατρέχοντες τὴν χώραν ἐλίαν ἀπαγοντες. ἐ πορθήσαντες, *Herod.* Κατέδραμεν ἐπ' αὐτὸς, *Act.* 21, 32.

Κατάτρησις, εως, ἡ perforatio. A κατατρέω.

Καταταριακοντάτισαι cum scortis rem habere, *V. L.*

Κατατρίβω, fut. ψω, contero, attero, confrico; (2) consumo vel tero tempus; κατατρῖψαι. aor. 2. pass. ætatem consumpsisse; perf. pass. κατατέτριμμαι, ætatem consumpsi. Κατατρίβεσθαι ἡδοναῖς, περὶ τὸν πόλεμον, *Plut.*

Κατατρίζω, fut. ίσω, strido, stridorem edo.

Κατατρίχιος, ου, ὁ ἡ ἡ, instar pili tenuis. A θρὶξ.

Κατατρίψειὶ, 2. sing. fut. 1. ind. act. verbi κατατρίβω. Unde

Κατατρίψις, εως, ἡ. attritus, contritio.

Κατάτροπος, ου, ὁ ἡ ἡ, deorsum versus, deorsum vergens, declivis, *Hes.* A τρέπω

Κατατροχάζω, fut. άσω, decurro, incurro; (2) roto. Ex τρόχος, vel τροχὸς, *rota.*

Κατατρόχασος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui cursu transiri potest. A præc.

Κατατρυτάω, ῶ, fut. ήσω, terebro.

Κατατρυφάω, ῶ, fut. ήσω, oblector, delector; (2) luxu diffluo, delicate admodum vivo; (3) luxurior in aliqua re. Κατετρύφησαν περὶ τὴν Θάλασσαν, *Aristid.*

Κατατρύχω, attero, contero; (2) adfligo, vexo. Δώροισι κατατρύχω, *Il.* 17, 225.

Κατατρύω, fut. ύσω, idem.

Κατατρώγω, comedendo seu corrodendo consumo, comedo.

Κατατυγχά ω, evenio; (2) consequor, adsequor; κατατυχὼν, aor. 2. part. voti compos; inf. κατατυχεῖν, assequi.

Κατατυραννέω, ῶ, fut. ήσω, tyrannidem exerceo.

Καταυαίνω, fut. ανῶ, arefacio. Ψυχρὸν νικὴν ἀκτὶς στιγὶῳ καταυανεῖ, *Lycophr* 397.

Καταυγάζω, fut. άσω, illumino, illustro; (2) resplendeo, luceo; (3) video. Καταυγάζων φύσιν ἀνδρῶν, *Nonn.* Καταυγαζισθαι ὑπὸ τῆς σοφίας. (3) καταυγάσσαντο βοτῆρα αὔλιον, *Apoll. Rhod.* 4, 1248. Hinc

Καταυγασμὸς, οῦ, ὁ, illuminatio, illustratio.

Καταυγάστιρα, ας, ἡ, quæ illuminat.

Καταυδάω, cloquor, *Soph.*

Καταύδησις, εως, ἡ, vociferatio. Ab αὐδάω.

Καταῦδι, *adv.* illic.

Καταυλακίζω, fut ίσω, sulco.

Καταυλέω, ῶ, fut. ήσω, tibia modulor. Et *in pass.* κατωυλίομαι, ῦμαι, tibiæ cantum audio; (2) tibiis personor; *item* demulceor a strepitu tibiarum; (3) exsibilor et derideor. Hinc

Καταύλησις, εως, ἡ, tibiarum inflatus.

Καταυλίζομαι, fut. ίσομαι, stationem habeo; (2) castra metor, consideo. Νῦν μὲν καταυλισθῆτε, *Eur. Rhes.* 517.

Καταυτίκα, *adv.* statim, illico.

Καταυτόθι, *adv.* ibi, illic, istic.

Καταυχάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, glorior contra.

Καταυχέω, glorior, *Æsch.*

Καταύω, fut. αύσω, torreo, exuro; (2) aboleo.

Καταφαγὰς, άδος, ὁ ἡ ἡ, nepos, helluo, ganeo, *Ph.* καταφαγὰς, comestor, *Ph.* καταφαγάδες, gulatores, *Ph.* A

Καταφαγεῖν, aor. 2. præs. non datur; peredere, edere, devorare; (2) consumere, absumere, per luxum abligurire; καταφάγομαι, devorabo. Καταφαγών σε τὸν βίον, *Luc.* 15, 30. Πῦ γὰρ ἦν, νῦν δ' ἥρπεις, ὦ κατάφαγε, *Aristoph. Pac.* 6

Καταφαίνομαι, appareo, videor esse. Hinc

Καταφάνεια, ας, ἡ, claritas, perspicuitas.

Καταφαίνῃ, 3. sing. aor. 2. conj. pass. a καταφαίνομαι. Unde

Καταφανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, conspicuus, apertus.

Καταφαντάζω, fut. άσω, idem quod *simplex.*

Καταφαντὸς, ὴ, όν, adfirmativus, qui adfirmari potest, adfirmandus, (sed hoc potius κατάφατος). A κατάφημι. (2) qui videri aut conspici potest, conspiciendus. A καταφαίνομαι.

Καταφανῶς, *adv.* aperte, evidenter, manifeste.

Καταφαρμακεύω, fut. εύσω, veneficio delinio; (2) lenocinio adficio, fuco.

Καταφαρμάσσω, vel καταφαρμάττω, fut. ξω, veneno lædo, veneno noceo.

Κατάφασις, εως, ἡ, adfirmatio, enunciatio cum adsensu. A κατάφημι.

Καταφάσκω, idem quod κατάφημι.

Καταφατίζω, dico contra aliquem; (2) sanct e polliceor, affirmo. Ex φάτις, *fama.*

Καταφατικὸς, ὴ, όν, adfirmans.

Καταφατικῶς, *adv.* adfirmando.

Κατάφατος, ον, recens, qui potius προσφάτος, *Steph.*

Καταφαυλίζω, fut. ίσω, pro vili habeo, contemno, verbis deprimo.

Καταφέγγω, fulgore percello. Ὥστιρει καταφεροῖτᾳ ἐ καταφέγγει τὰς ἀπ' αἰῶνος ῥήτορας, *Longin.* 34.

Καταφέρεια, ας, ἡ, proclivitas. A

Καταφερὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, declivis, pronus, proclivis; (2) infirmus, imbellis; (3) salax, libidinosa, meretrix; (4) omninoque intemperans in quocunque genere. A

Καταφέρω, deorsum fero, defero, demitto; (2) dejicio, deturbo; (3) adigo, allido, incutio; καταφέρομαι, deferor, appello; κατενεχθεὶς, a. 1. part delatus, appulsus; in act. κατενεγκὼν, qui detulit, adegit. Ἀναιρεμένων τε αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον, *Act.* 26, 10. Καταφερομένης ὕπνῳ βαθεῖ, *Ibid.* 20, 9. ἀπὸ τοῦ ὕπνου, *Ilid.*

Καταφεύγω, confugio, perfugio. Τόνδ' ἐκ ἔχομεν καταφυγεῖν, *Eur. Cyc.* 433. Κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις, *Act.* 14, 6. Hinc

Καταφευκτίος, ία, ίον, confugiendus. Ἐπὶ τὸν Εὐριπίδην δή μοι καταφευκτέον, *Lucian.*

Καταφευξις, εως, ἡ, perfugium, confugium.

Κατάφημι, aio, adfirmo, confirmo; (2) contradico; (3) defero, denuntio. (2) ἀλλ' ἃ μεμφομένων ἂν καταφαίην, non contradicerem illis, qui vatem incusarint, *Soph. Œd. Tyr.* 506.

Καταφημίζω, fut. ίσω, divulgo, famam spargo, κατατεφήμισαι, fama fert. Κατεφάμιζεν καλεῖσθαι τὸν ὄνυμ' ἀθάνατον, jussit eum vocari hoc nomine immortali, *Pind. Olymp.* 6, 93.

Κατάφημος, famosus, *Gl. V.* A φήμη.

Κατα-

Καταφθάνω, pervenio, advenio; (2) opprimo aliquem, invado.

Καταφθαρήσονται, idem, *Æsch. Eum.* 401.

Καταφθαρήσονται, 3. pl. fut. 1. ind. pass. A

Καταφθείρω, corrumpo, perdo. Ἐν οἷ φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρήσονται, 2 *Pet.* 2, 12.

Καταφθιμένοισιν, dat. pl. perf. part. pass. *Ion.* pro κατιφθιμένοις, a καταφθίω.

Καταφθινύθω, profligo, perdo, corrumpo; (2) contabesco, dispereo.

Καταφθίνω, consumo tabe; (2) *pass.* tabesco, marcesco, intereo. Οὐδ' ἵλασί σε τερίντα γήρα πεφθίμῳ καταφθινῖν, *Eur. Alc.* 618.

Καταφθίω, fut. ἰσω, perdo, interficio. Ἐπεὶ κατίφθιτο κατὴρ ἐμός, *Soph. Phil.* 345.

Καταφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, destructio; (2) maceratio; (3) stupratio; (4) internecio, strages, cædes; (5) mors æterna; (6) vita improba, perdita. A καταφθείρω.

Καταφιλέω, ῶ, f. ήσω, deosculor. Ἐπιτισόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τῷ Παύλῳ, κατεφίλουν αὐτὸν, *Act.* 20, 37.

Καταφιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, sentio in philosophia contra aliquem, seu disputo; (2) philosophica disputatione vinco; (3) silentio et modestia seu patientia vinco aliquem.

Καταφλέγω, f. ξω, comburo, inflammo; καταφλέγομαι, deflagro; καταφλεχθείς, a. 1. part pass. combustus. Τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ, *Il.* 22, 512.

Κατάφλεκτος, ον, combustus.

Καταφλέξαι, 3. sing. a. 1. opt. act.

Καταφλεξίπολις, exustor, vastator urbis. A κατάφλεξις et πόλις.

Κατάφλεξις, εως, ἡ, combustio, exustio. A καταφλέγω.

Καταφλυαρέω, ῶ, f. ήσω, obgannio; (2) deblatero, nugas effutio.

Καταφοβέω, ῶ, f. ήσω, exterreo, conterreo. A

Κατάφοβος, ε, ὁ ϰ ἡ, formidolosus; (2) exterritus, timens.

Καταφοινίσσω, rubore tingo, cruento.

Καταφοιτάω, ῶ, f. ήσω, venio, discedo.

Καταφοιτάειν, præs. inf. act. *Ion.* pro καταφοιτᾶν.

Καταφονεύω, f. εύσω, cædem perpetro, occido. Ἕα δ' ὑπ' ἀστῶν καταφονευθῆναι πέτροις, *Eur. Or.* 608.

Καταφορὰ, ᾶς, ἡ, lapsus, delapsus; etiam occasus solis; (2) ictus; (3) adlisio; (4) altus sopor, gravis somnolentia; (5) invectiva; (6) merces operarum, *Poll.* (4) μαλακωτέραν ποιεῖ τὴν καταφορὰν τοῖς πίνουσιν, efficit ut suavius dormiant qui id biberunt, *Plutarch. quomodo Adolescens Poetas audire debeat*, 15. F. A καταφέρω.

Καταφορέω, ῶ, deveho, defero. A κατάφορος.

Καταφορικὸς, ὴ, ὸν, vehemens, cum impetu incurrens, invectivus. Ab eod.

Καταφορικῶς, *adv.* vehementer, aspere.

Κατάφορος, ε, ὁ ϰ ἡ, proclivis, pronus, propensus; (2) qui defertur, delabitur.

Καταφορτίζω, f. ίσω, magnopere onero. Hinc

Καταφορτικὸς, ὴ, ὸν, onerosus; (2) vehemens.

Κατάφορτος, ον, onustus. A φόρτος.

Κατάφραγμα, ατος, τὸ, munimen. A καταφράσσω.

Καταφράζισθε, 2. pl. præs. imperat. act. verbi

Καταφράζομαι, f. άσομαι, considero, perpendo, animadverto. Καταφράζισθε ϰ αὐτοὶ τήνδε δικὴν, *Hesiod. Op.* 246.

Κατάφρακτος, ε, ὁ ϰ ἡ, loricatus; κατάφρακτοι ψυχαὶ, animæ obtenebratæ, neque prævidentes futura, septus, conclusus, inclusus. Πετρώδει κατάφρακτος ἐν δισμῷ, *Soph. Antig.* 958. A

Καταφράσσω, vel καταφράττω, f. ξω, munio; (2) lorica munio.

Καταφρονέω, ῶ, f. ήσω, contemno, sperno, despicio; (2) adfecto, meditor; (3) existimo, arbitror, sed hanc *opinionis* potestatem semper parit vel comitatur contemtus, cum contemtu considero; (4) in fines alienos irruo hostiliter, sc. quia hostes contemno, *hoc est*, non timeo. (5) non timeo, contemtim, ut quem non timeo, tracto; ut et Latini contemno dicunt. (2) καταφρονήσας τὴν τυραννίδα, ἥγειρε τρίτην τάσιν, tyrannidem affectans, *Herod.* 1, 59. Sed doctiss. Valckenarius suspicatur corrigendum καὶ φρονήσας τὴν τυραννίδα, tyrannidis occupandæ studiosus. Ego nihil muto, non nescius in eodem verbo modo redundare præpositionem, nec ullam vim habere; modo addere verbo aliquid significationis, quod et Latini imitati sunt: sed motos præstat componere fluctus, &c. igitur καταφρονήσας idem erit quod simplex φρονήσας. (3) καταφρονήσαντες Ἀρκάδων κρίσσονες εἶναι, Arcadibus, quos contemnebant, se præstantiores arbitrati, *Herod.* 1, 66. Καταφρονήσαντες ταῦτα, ista cum contemtu considerantes, *Id.* 8, 10. Unde

Καταφρονητὴς, impostores, fraudulenti; (2) in fines alienos irruo hostiliter, sc. quia hostes contemno, h. e. non timeo; contemptim, ut quem non timeo, tracto; ut *Lat.* contemno. Ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε; 1 *Cor.* 11, 22. Οὐ καταφρονῶ ἐγὼ τῶν Διῶν ξυνητὸς γιγὼς, *Eur. Bacc.* 199. Hinc

Καταφρόνημα, ατος, τὸ, contemptus, contemptio; (2) hostilis irruptio in fines alienos.

Καταφρόνησις, εως, ἡ, contemptus, despectio.

Καταφρονητὴς, οῦ, ὁ, contemptor. Ab eod.

Καταφρονητικὸς, ὴ, ὸν, ad contemnendum propensus, qui facile contemnit. Ab eod.

Καταφρονητικῶς, *adv.* contemptim, per contemptum.

Καταφρονοῦντας, acc. pl. part. præs. act. pro καταφρονέοντας, a καταφρονέω.

Καταφροντίζω, f. ίσω, jocose fictum ab Aristophane, ἐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ κατατριφρόντικα, scil. ϑοιμάτιον, non amisi vestem, verum studiis impendi, *Aristoph. Nub.* 855.

Καταφρύαγμα, ατος, τὸ, fastus, supercilium. A

Καταφρυάσσομαι, vel καταφρυάττομαι, proprie de equo sæviente in frenum; (2) gloriam mihi adversus aliquem adsumo, effero me contra aliquem.

Καταφρύγω, f. ξω, torreo; (2) cremo. Καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, *Aristoph. Nub.* 395.

Καταφρύσσω, vel καταφρύττω, f. ξω, idem.

Καταφυγγάνω, confugio. A καταφεύγω.

Καταφυγὴ, ῆς, ἡ, refugium. Εἰς σ' ἐλπὶς ἡ 'μὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν, *Eurip. Or.* 448. Ab eod.

Καταφύγιον, ε, τὸ, perfugium. Ab eod.

Καταφυλαδὸν, *adv.* per tribus, tributim, per gentes. ὥκηθιν καταφυλαδὸν, *Il.* 2, 668. Ex κατὰ et φυλὴ, *tribus.*

Καταφυλάσσω, vel -ττω, f. ξω, observo.

Καταφυλλορροέω, ῶ, f. ήσω, folia demitto, folia abjicio. Ex κατὰ et φύλλον.

Καταφυσάω, ῶ, flatu effundo, perfundo. Καταφυσῶσιν οἶνῳ γλυκεῖ, *Aristot.*

Καταφύτευσις, εως, ἡ, plantatio. A seq.

Καταφυτεύω, f. εύσω, planto, consero.

Κατάφυτος, ε, ὁ ϰ ἡ, consitus, arboribus consitus. A φυτὸν, *planta.*

Καταφωνεῖν, personare, *de cicadis.* Hinc

Καταφώνησις, εως, ἡ, cum quid sono expletur.

Καταφωράω, ῶ, f. άσω, in furto aut alio facinore deprehendo; (2) deprehendo et comperio; (3) scrutor, exquiro. Τὸς ἐπιβουλεύοντας μὴ καταφωρᾶν, *Thuc.*

Κατάφωρος, ε, ὁ ϰ ἡ, deprehensus in facinore, manifestus reus. A φὼρ, *fur.*

Καταφωτίζω, fut. ίσω, illumino, illustro; (2) baptizo, *ap. Eccl. Script.*

Καταχαίνω, fut. ανῶ, dehisco; (2) derideo.

Καταχαίρω, gaudeo infortunio alicujus, aliorum malis lætor, insulto. Καταχαίρειν ἐπί τινος, *Herodot.*

Καταχαλαζάω, ῶ, grandine obruo, lapides, fustes congero.

Καταχαλάω, ῶ, fut. άσω, demitto per funem.

Καταχαλκεύω, refingo ferreum aut æneum instrumentum, *ap. Pl.* si lectio vera, *Ern.*

Κατάχαλκος, ε, ὁ ϰ ἡ, æratus, æneus. Κατάχαλκον ἅπαν πέδιον ἀστράπτει, *Eurip. Phœn.* 110. Hinc

Καταχαλκόω, ῶ, f. ώσω, ære obduco.

Καταχαρίζομαι, f. ίσομαι, indulgeo, condono; (2) in gratiam alicujus fero; (3) populariter et ambitiose loquor; dicitur autem plerumque in partem deteriorem, ut præter jus alicui condonare. Οὐ προδιδὲς ὑμᾶς, ἐδὲ τὸν ἀγῶνα καταχαρισόμενος, *Æschin.*

Καταχαριστικὸς, ὴ, ὸν, largitor. A præc.

Κατάχαρμα, ατος, τὸ, ludibrium.

Κατάχασμα, ατος, τὸ, hiatus, profunditas; (2) irrisio cum cachinno. A καταχαίνω. Hinc

Καταχασμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, dehisco; (2) derideo. Hinc

Καταχάσμησις, εως, ἡ, derisio.

Καταχίζω, f. ίσω, concaco.

Καταχειρίος, ον, habilis manui, ut χειρμάδιος, *Ern.* A χείρ.

Καταχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, adversus aliquem suffragium fero, suffragio condemno. Hinc

Καταχειροτονία, ας, ἡ, condemnatio per suffragia, condemnatio a plebe facta.

Καταχὶς, ίος, τὸ, sonorum, streperum, *Dor.* pro κατηχὶς, a κατηχής.

Καταχεύιτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro κατιχεύιτο, a καταχεύομαι.

Καταχεύω, fut. εύσω, profundo, idem quod

Καταχέω, defundo, effundo; (2) offundo, perfundo; aor. 1. κατέχευα. Ἀλλ' ἵππειόν μοι κατέχυτο χρημάτων, *Aristoph. Nub.* 74. Ἐγὼ δὲ καταχέασα τῷ ϱοφίῳ ὕδωρ, supra cardinem, *Idem, Thesm.* 494.

Καταχήνη, ης, ἡ, derisio, contemptus. A καταχαίνω.

Καταχήνῃ, 3. sing. aor. 1. conj. act. *Att.* pro καταχάσῃ, a καταχαίνω.

Καταχηρεύω, fut. εύσω, vidua sum, in viduitate ago.

Καταχθέω, fut. ήσω, molestia afficio.

Καταχθὴς, ὲς, gravatus, valde gravis, *Nic.*

Κατάχθομαι, rei alicujus molestia adficior.

Καταχθόνιος, ε, ὁ ϰ ἡ, subterraneus, infernus, infernalis; καταχθόνιοι, inferi. A χθών.

Καταχλαινόω, ῶ, f. ώσω, vestio, proprie læna, veste pinguiori. A χλαῖνα.

Καταχλινάζω, fut. άσω, ludificor, irrideo, subsanno, cavillor.

Καταχλιδάω, ῶ, delicias facio, insolens sum.

Κατάχλοος, ον, valde viridis. A χλόη, *herba.*

Καταχορδίνιον, intestina et ventrem seu etiam carnem concidere, secare, καταχρεωργεῖν, *Herod.* Ἐς ἃ ἐς τὴν γαστέρα ἀπίκιτο, καὶ ταύτην καταχορδίνων ἀπίβαινε, *Herodot.* 6, 75. A χορδή.

Καταχορδίω, idem; (2) interficio, concido.

Καταχόρευσις, εως, ἡ, species cantus, quo in ludis Pythiis Apollo ob jam devictum Pythonem ovans describebatur.

Καταχορηγίω, ῶ, f. ήσω, consumo in choragio, absumo in apparatu ludorum choricorum; (2) suppedito, largior, erogo; (3) effundo, large contribuo.

Καταχόω, inusit. sed fut. 1. καταχώσω, et tempora inde formanda suppeditat verbo καταχωννύω, humo congesta tego, humo vel arena obruo.

Καταχραίνω, polluo, imbuo, *Ep.*

Καταχράομαι, ῶμαι, f. χρήσομαι, abutor, immodice utor, absumo, profundo; (2) utor, *in bonam partem*; (3) male accipio verberibus, morte adficio; (4) utendum accipio. Εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαί τῇ ἰξυσίᾳ μου, 1 *Cor.* 9, 18.

Καταχρέπτομαι, f. ψομαι, exscreo in; (2) despuo, conspuo.

Κατάχρεος, ε, ὁ ϰ ἡ, *Att.* κατάχρεως, ære alieno oppressus, obæratus; (2) obnoxius. Hinc τὰ κατάχρεα, ων, bona oppignerata et obærata.

Καταχρῆσθαι, præs. inf. med. *Att.* et *Ion. contr.* pro καταχράεσθαι, a καταχράομαι. Hinc

Κατάχρησις, εως, ἡ, abusio, abusus; (2) usurpatio, *etiam in bonam partem*; (3) catachresis, figura rhetorica.

Καταχρησικὸς, ὴ, ὸν, abusivus. Ab eod.

Καταχρησικῶς, *adv.* abusive.

Κατάχρισις, εως, ἡ, inunctio. A καταχρίω.

Κατάχρισμα, ατος, τὸ, unguentum.

Κατάχρισος,

Κατάχριστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inunctus, perfusus. A
Καταχρίω, fut. ίσω, inungo, illino, oblino.
Καταχρόω, inusit. sed suppeditat f. καταχρώσω, verbum καταχρωννύω, colore imbuo; (2) tingo.
Κατάχρυσος, ε, ὁ ᾗ ἡ, auro obductus, inauratus. Hinc
Καταχρυσόω, ῶ, inauro, auro obduco.
Καταχρώζω, fut ώσω, coloro, colore imbuo.
Καταχρώννυμι, vel καταχρωννύω, fut. ώσω, idem. Κατὰ δ' αἰθάλῳ κηλὶδ' οἰκτροτάταν κέχρωσαι, *Eurip. Hec.* 911.
Κατάχρωσις, ή, coloratio, infectio, *Poll.*
Καταχύδην, idem quod simplex, *Anac.*
Κατάχυμα, ατος, τὸ, profusio, infusio, adspersio. A καταχύω. Unde
Κατάχυσις, εως, ή, idem; (2) vas quo aqua manibus infunditur, vel mensæ infertur.
Κατάχυσμα, ατος, τὸ, adspergo -inis; quod effunditur, seu defunditur in aliquid. Hinc τὰ καταχύσματα, ων, bellaria, nuces et ficus, quæ in capita recens emptorum servorum ad forum sedentium, vel etiam sponsorum, effundi solebant. Ab eod. Hinc
Καταχυτμάτιον, ε, τὸ, jusculum et condimentum, quo perfunditur caro assa. Dim.
Κατάχυτλον, ε, τὸ, perfundibulum, vas quo lavantes se perfundunt balneatores. A καταχύω.
Καταχυτρίζω, fut. ίσω, in olla vel vase fictili condo, repono, expono; (2) occido.
Καταχύω, fut. ύσω, defundo, effundo, *inus.*
Καταχωλεύω, fut. εύσω, claudico.
Καταχωνεύω, fut. εύσω, conflo.
Καταχώννυμι, vel καταχωνύω, f. καταχώσω, ab inus. καταχόω, aggerem duco; (2) terra obruo; aor. 1. part. pass καταχωσθείς, obrutus. Κατά σε χώσομεν τοῖς λίθοις, *Aristoph. Ach.* 299.
Καταχωρίζω, f. ίσω, semoveo; (2) in aliquo loco colloco, in loco aliquo statuo; (3) in literas refero, in tabulario repono.
Καταχωρισμός, οῦ, ὁ, collocatio; (2) relatio in literas, in tabularium, &c.
Καταψαίρω, commoveor.
Καταψάλλω, fidibus cano, fidibus oblecto.
Καταψάω, ῶ, f. ήσω, tergendo siccandove demulceo, defrico, demulceo; (2) contero, contundo, in minutas partes redigo. Κατέψησας αὐτῆ τὴν κεφαλήν, *Xen.* (2) κατέψηνται χθονί, comminuta dilabitur humi, *Soph. Trach.* 698.
Καταψιλάζω, f. άσω, irroro, rore adspergo; (2) adspergo.
Καταψεύδομαι, f. ψεύσομαι, mentior, mendaciter confingo; (2) mendaciter traduco. Καταψεύδεσθαί τινος προδοσίαν, *Phal.*
Καταψευδομάρτυρ, ὁ, qui falso testimonio oppugnat, *Plat.*
Καταψευδομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, falsum testimonium dico, in falso testimonio oppugno et opprimo. Καταψευδομαρτυρεῖν τινος, *Xen.*
Καταψεύδω, fallo, frustro, *Steph.*
Κατάψευσις, εως, ή, figmentum, mendacium, obtrectatio. A καταψεύδομαι.
Καταψευστής, οῦ, ὁ, idem et ab eod.
Καταψίφω, tenebras offundo.
Καταψηφίζομαι, f. ίσομαι, damno; (2) censeo, decerno, pronuncio; (3) sententiam fero adversam, antiquo. Καταψηφίζεσθαί τινος θάνατον, *Xen.* Hinc
Καταψηφισμός, οῦ, ὁ, condemnatio:
Καταψήφισις, εως, ή, idem.
Καταψήχω, fut. ξω, mulceo, permulceo, frico, derado, destringo, detergo; (2) æquo, complano; (3) contero, contundo. Καταψήχειν ὀπτῆς, *Eur. Hipp.* 115.
Καταψιλόω, ῶ, f. ώσω, denudo, depilo, compilo; (2) complano.
Καταψοφέω, f. ήσω, persono locum.
Κατάψυκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, refrigeratus, qui refrigerari potest.
Καταψύξη, 3. sing. aor. 1. conj. act. verbi καταψύχω.
Κατάψυξις, εως, ή, refrigeratio.
Κατάψυχρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, frigidus, pergelidus. A
Καταψύχω, f. ξω, refrigero; (2) arefacio, exsicco; (3) sedo, refocillo. Καταψύξη τὴν γλῶσσάν μου, *Luc.* 16, 24.
Κατάωρος, ον, immaturus ætate.
Κατιαγῆναι, perf. ind. med. *Ion.* pro κατηγῖσαι, a κατάγω.
Κατίαξα, *confregi*, aor. 1. ind act.
Κατίαται, *sedent*, 3. pl. præs. ind. med. *Ion.* pro κάθηνται, a κάθημαι.
Κατῖβα, *Dor.* pro
Κατίδη, 3. sing. a. 2. ind. act. v. καταβαίνω.
Κατίδην, *cernendi*, 1. sing aor. ejusd.
Κατιδάλλιν, *Dor.* pro κατιβάλλω, a καταβάλλω.
Κατιδιάσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi καταδιάζω.
Κατιδληθείς, a. 1. ind. pass. verbi καταβάλλω.
Κατιγγυάω, ῶ, f. ήσω, vadimonio, sponsione, vel satisdatione obstringo; (2) despondeo, vel desponsatam trado; κατιγγυημένη, desponsata, sponsa. Ἦ νύ σεί κατιγγυήσ' ἑταιρίαν, *Eur. Or.* 1068.
Κατιγγύη, ης, ή, desponsio, *Ph.*
Κατιγγυητικὰ, sponsalia, *Gl. V.* A κατεγγυᾶν.
Κατιγίρομαι, e somno me ipsum excito. Φεῦ γε, μιᾶς ὕπνα κῶμα, κατιγερόμενος· sic legendum esse evicit *Cl. Toup.* (*Theocr. Epig.* 3.)
Κατιγίλων, imperf. ind. act. *contr.* pro κατιγίλαον, a καταγιλάω.
Κατιγκαλίω, ῶ, in judicium voco, actione convenio; (2) accuso. Hinc
Κατίγκλημα, ατος, τὸ, criminis intentio, criminatio; (2) crimen ipsum; (3) accusatio.
Κατίγκειμαι, irruo, incumbo in, insto, urgeo.
Κατιγκενέω, ῶ, f. ήσω, festino.
Κατίγνωσαν 3. plur. aor. 2. indic. act. verbi καταγινώσκω.
Κατιγχαίνω, f. ανῶ, inhio; (2) hiante ore illudo, irrideo.
Κατιγχίω, fut. ύσω, defundo in.
Κατιγχλιδάω, ῶ, f. ήσω, delicias facio; (2) delicato fastidio rejicio.
Κατιδάην, a. 2. ind. pass. verbi καταδαίω.
Κατιδαίσατο, *divisit*, 3. sing. a. 1. ind. med.
Κατίδαρθον, a. 2. ind. act. verbi καταδαρθάω.
Κατιδαφίζω, f. ίσω, solo æquo; (2) solo allido.
Κατίδειξα, a. 1. ind. act. verbi καταδείκνυμι.
Κατίδιυσας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi καταδύω.
Κατιδήδοκι, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro κατήδηκι, a καταδάω.
Κατίδησι, 3. sing. aor. 1, indic. act. verbi καταδίω.
Κατιδιώκιτο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi καταδιῶκω.
Κατιδίωξα, a. 1. ind. act.
Κατιδόκιον, imperf. ind. act. verbi καταδοκέω.
Κατιδυλύτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* et *contr.* pro κατιδυλλόιτο, a καταδυλόω.
Κατίδραθες, 2. sing. a. 2. ind. act. *per Metath.* pro κατίδαρθες, a καταδαρθάνω.
Κατίδραμον, a. 2. ind. act. verbi κατατρέχω.
Κατίδυ, 3. sing. a. 2. ind. act. v. κατάδυμι.
Κατίδω, comedo, consumo; fut. ιδῶμαι· perf. κατιδηδοκώς, qui devoravit; a. 1. pass. κατηδίσθην· pass κατιδηδισμένος, comestus. Ἴλιον ἰὴν . . . . Αἴωνος τίφρη κατιδήδοκεν, *Epigr.* τροφαλίδα Σικελὴν, *Aristoph. Vesp.* 834. Αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ Πάρνοπες ἀ κατίδονται, *Aristoph. Av.* 595.
Κατιηγὼς, perf. part. med. *Ion.* pro κατηαγὼς, a κατάγνυμι.
Κατιθάρρησι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi καταθαρρέω.
Κατίθιτο, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi κατατίθημι.
Κατιθίζω, f. ίσω, consuefacio.
Κατιθοινήσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi καταθοινάω.
Κάτιι, 2. sing. præs. ind. act. verbi κάτειμι.
Κατίῖσω, effundo, perfundo; κατίῖσομαι, defluo, fluo. Θαλερὸν δὲ κατίῖσιτο δάκρυ παρειῶν, per genas, *Il.* 24, 794.
Κατιΐδι, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατείδω.
Κατίδω, inusit. sed hinc κατίδον, conspexi; κατιδὼς, conspicatus. Ὤφθη δὲ μᾶλλον ἢ κατιδεῖ μαινάδας, *Eur. Hec.* 1075.
Κατιδωλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idolis refertus, idolis deditus. Ab εἴδωλον.
Κατίει, 3. sing. perf. ind. med. cum ν ἐφελκ. a κάτιμι.
Κατικάζω, fut. άσω, conjicio.
Κατικὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, cedens, obsequens, moriger. Ab εἴκω.
Κατιλιγμίνος, *Att.* pro καταλελιγμένος, præt. pass. verbi καταλίγω. Τὸν ἐς Παφλαίους κατιλιγμίνον στρατὸν, *App. Bell. Civ.* 3, 7.
Κατιλίω, ῶ, f. ήσω, implico; (2) colligo in arctum, in orbem conglobo; (3) involvo; (4) compello, includo. Κατιληθέντες ἐς Μέμφιν, *Herodot.* (4) κατιληθέντες δὲ ἐς τὸ τεῖχος, *Idem*, 1, 80. Hinc
Κατίλησις, εως, ή, involutio.
Κατιλημμένος, perf. part. pass. *Att.* pro καταλελημμένος, a καταλαμβάνω.
Κατιλίσσω, obvolvo; κατιλίσσατο, *Ion.* et *Æol.* obvoluti erant, 3. pl. plusq. perf. pass.
Κατιλίχατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro κατιλιγμένοι ἦσαν, a κατιλίσσω.
Κατίλλω, coarctatum et quasi conclusum teneo, in angustum cogo.
Κατιλυσπάομαι, ῶμαι, corpus instar serpentis traho. Ab εἱλέω et σπάομαι.
Κατιλύω, fut. ύσω, intego, occulto.
Κατιλωτίζω, fut. ίσω, in servitutem redigo, mancipo. Ab εἵλως, *servus Laconum.*
Κάτιμι, descendo; (2) redeo, revertor.
Κατίῖναι, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro καθεῖναι, a καθίημι.
Κατινύω, pro καταινύω, *E. M. ex Hom.*
Κατίῖται, a. 1. inf. act. verbi κατίημι.
Κατιεργάσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi κατεργάζομαι.
Κατιεργνῦναι, præs. inf. act. verbi κατείργνυμι.
Κατίεργω, fut. ξω, arceo; (2) subigo, compello. Ναυσὶν ἐκ θάλασσης κατίεργειν, *Paus.* στρατῖα, *Id.* Κατιέργεσθαι ὑπὸ τῆ δυνατωτέρω, *Thuc.*
Κατιλειικον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi κατιλείκω.
Κατίλω, exp. calumnior, detraho, *Steph.*
Κατιρωνεύομαι, f. εύσομαι, per dissimulationem deludo; (2) cavillor.
Κάτισιν, 3. sing. præs. ind. act. cum ν ἐφελκ. pro κάτισι, a κάτιμι.
Κατικάην, a. 2. ind. pass. verbi κατακαίω.
Κατίκανε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi κατακαίω.
Κατικείμην, imperf. ind. med. verbi κατακίμαι.
Κατίκῃτι, 3. sing aor. 1. ind. act. v. κατακαίω.
Κατίκηλε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατακηλέω.
Κατικκλησία, ή, concio derepente convocata, *Poll.* κατακλησία, *Hes.*
Κατικλάζατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro κατικλίσατο, a κατακλίω.
Κατικλασθῆς, 2. sing. a. 1. conj. pass. *Dor.* pro κατακλισθῆς, a κατακλίω.
Κατικλύω, frango alicujus vires, impetum, &c.
Κατακόπησαν, 3. pl. aor. 2. ind. pass. verbi κατακόπτω.
Κατικρίθην, a. 1. ind. pass. verbi κατακρίνω.
Κατίκρινα, *condemnavi*, a. 1. ind. act.
Κατίκτα, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro κατέκτη, verbi κατάκτημι.
Κατίκταδιν, 3. pl. aor. 1. ind pass. *Bœot.* pro κατεκτάθησαν, a κατακτείνω.
Κατίκτανον, *occidi*, aor. 2. ind. act.
Κατικφίγω, effugio.
Κατίλαβεν, aor. 2. indic. act. verbi καταλαμβάνω.
Κατιλαύνω, depello.
Κατιλίγχιτο, 3. sing. præs. imperat. act. verbi κατιλίγχω.
Κατιλίγχω, f. ξω, redarguo, convinco. Ἄρεως ὃ κατιλίγχει Πιερία, σὸν κτίσημ, Persei, qui te condidit, non est dedecori Arias, *Anthol. Steph.* 1.
Κατιλείω, ῶ, miscreor, commiseror. Κατιλείήκατι μι, *Luc.*

Κάτιλιν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro καθιλεῖν, a καθαιρέω, pro καθίλω.

Κατιλίφθην, a. 1. ind. pass. verbi καταλείπω.

Κατιλίλιπτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass.

Κατίλιπτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro κατιλίλιπτο, a καταλείπω.

Κατιλιχάμην, a. 1. ind. med.

Κατίλιξι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi καταλείπω.

Κατίλιυσις, ιως, ἡ, descensus, adventus. A κατέρχομαι.

Κατιλήφθην, aor. 1. ind. pass. verbi καταλαμβάνω.

Κατιλθίμιν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro κατιλθεῖν, a κατέρχομαι.

Κατίλθωμιν, *descenderimus*, a. 2. conj act.

Κατιλθῶν, *qui descendit*, a. 2. part. act.

Κατέλιπι, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi καταλείπω.

Κατιλίσσομαι, *Ion.* pro καθιλίσσομαι, convolvor.

Κατιλόμινος, a. 2 part. med. *Ion.* pro καθιλόμινος, a καθαιρέω.

Κατιλᾶσι, dat. plur. a. 2. part. act. *Ion.* pro καθιλᾶσι.

Κατιλπίζω, f. ίσω, spero, spem concipio.

Κατέλπισμος, ου, ὁ, spes. A præc.

Κατίλυσι, 3. sing. imperf. ind. act. verbi καταλύω.

Κατίλω, *Ion.* pro καθίλω. A καθαιρέω.

Κατιμάνθανον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi καταμανθάνω.

Κατίμαρτι, 3. sing. imperf. ind. act. verbi καταμάρτω.

Κατιμβλίπω, f. ψω, intueor, adspicio.

Κατιμέω, ῶ, f. ίσω, vomitu conspergo.

Κατεμήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi καταμήδομαι.

Κατιμματίω, demitto, immitto, *Nicand.*

Κατιμπάζω, corripio, urgeo, *Id.*

Κατεμπρήθω, fut. πρήσω, incendo, inflammo; (2) efflo, exsuffio.

Κατεναίρω, interficio, corrumpo, aor. 1. med. κατενήρατο, interfecit.

Κατέναντι, *adv.* ex adverso, e regione; (2) adversus, obviam.

Κατεναντία, *adv.* idem.

Κατεναντίον, *adv.* idem.

Κατεναρίζω, interficio, occido, jugulo; p. pass. κατεναρισμένος, jugulatus.

Κατενάσθην, *habitavi*, aor. 1. pass. verbi κατοικέω. Ἴν' ὑπὸ διμάσι νιφοβόλοις Παρνασσῦ κατενάσθην, *Eurip. Phœn.* 214.

Κατένασσι, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro κατένασι, a κατανάω.

Κατενδιής, ίος, ὁ ἡ ή, indigus:

Κατένιγξις, ἡ, lapsus ex alto. Ab *inus.* ἐνίγκω.

Κατενίθω, *per Metath.* pro κατενδίω. Vide κατενήνοθεν, *Hesiod.*

Κατένικι, *detulit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro κατήνεγκι, a καταφέρω.

Κατένυσι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi κατανύω.

Κατενεχθείς, a. 1. part. pass. verbi καταφέρω.

Κατενεχθῆναι, *appulsum esse*, a. 1. inf. pass.

Κατενεχυράζω, f. άσω, pigneror.

Κατενήνοθεν, *construerat*, 3. sing. perf. ind. med *Att.* et *per Metathesin*, pro κατήνθι, a κατενθίω, pro quo dicitur κατενίθω.

Κατενῆρατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi κατεναίρω.

Κατενθεῖν, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro κατελθεῖν, a κατέρχομαι.

Κατενεντίνω, distraho, κατενεντίνομαι, enixe contendo, flagito.

Κατενεντευκτὴς, οῦ, ὁ, qui aliquem conveniens accusat, vel alium vel ipsum. A

Κατενεγγχάνω, convenio, compello aliquem contra alium.

Κατενεγνυφάω, ῶ, insulto. *Philox.* κατενεγνυφᾶν, insolescere.

Κατενύγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi κατανύσσω.

Κατενῶπα, vel κατένωπα, *adv.* in conspectu, coram. Ex κατὰ et ἐνώπιον.

Κατενώπιον, *adv.* idem et ex iisd.

Κατεξανάστασις, ιως, ἡ, oppugnatio, rebellio.

Κατεξαναστατὸς, ἡ, όν, oppugnans, adversans A

Κατεξανίσαμαι, effundor, de fluvio qui ripas præterit; (2) contra aliquem insurgo, oppugno; (3) contra futurum me præparo. (1) ἀλλὰ κατεξανίσασαι τᾶς ὄχθης, *Heliod. Æthiop.* 2.

Κατεξετάζω, fut. άσω, recognosco.

Κατεξουσιάζω, fut. άσω, potestatem exerceo in aliquem. Οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν, *Matt.* 20, 25. Hinc

Κατεξουσιαστὴς, ἡ, όν, imperans.

Κατεξούσιος, ᾱ, ὁ ἡ ή, qui est suæ potestatis, qui est sui juris et arbitrii Ab ἐξουσία.

Κατεπαγγελία, ας, ἡ, promissio.

Κατεπαγγέλλομαι, polliceor, promitto.

Κατεπάγω, induco, infero; (2) invito. Εἶτα δ' αὐτὸ κατεπάγων συνεῖν, *Aristoph. Eq.* 25.

Κατεπᾴδω, incanto; (2) mulceo, ut incantatores solent; (3) cantu oppugno, cantu expello; blandis verbis cum aliquo loquor.

Κατεπαίρομαι, effero me adversus aliquem.

Κατεπακολούθημα, ατος, τὸ, accessio, consecutio, additamentum.

Κατεπάλληλος, ον, alternus.

Κατεπατήθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi κατεπατέω.

Κατεπάσηνεν, 3. sing. a. 1. ind. act.

Κατέπαυσι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταπαύω.

Κατεπείγω, urgeo, compello; κατεπείγομαι, festino, propero, maturo, accelero; (2) studiosus sum; f. 1. pass. κατεπειχθήσεται, urgebitur.

Κατεπεισόδιον, τὸ, idem quod ἐπεισόδιον.

Κατέπεσον, a. 2. ind. act. verbi καταπίπτω.

Κατεπίσησαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi καταφίσημαι.

Κατέπιφεν, 3. sing. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro κατεπίφορεν. Al. a φω fit φινω, per *redupl.* πιφινω, et *per Sync.* πιφω, inde aor. 2. ἔπιφον.

Κατεπόθησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi καταποθέω.

Κατέπηξεν, 3. sing. aor. 1. indic. act. cum ν ἐφελκ. a καταπήγνυμι.

Κατεπάνθην, aor. 1. ind. pass. verbi καταπαίνω.

Κατεπιδίκνυμαι, jacto, glorior.

Κατεπίθυμος, ᾱ, ὁ ἡ ή, cupidus. *Gl. V.* κατεπίθυμος, desiderabilis. Ex κατὰ et ἐπιθυμία, *cupiditas.*

Κατεπιορκέω, ῶ, f. ήσω, perjurio causam subverto, vel judicio vinco.

Κατεπιστηδεύω, f. εύσω, cum affectatione aliquid ago, nimis diligenter studioseque.

Κατεπιφεύγω, f. ξω, confugio.

Κατεπιχειρέω, ῶ, f. ήσω, impetum facio in aliquem, manum injicio.

Κατέπλευσα, a. 1. ind. act. verbi καταπλέω.

Κατεπόθην, a. 1. ind. pass. verbi καταπίνω.

Κατεπράϋνα, a. 1. ind. act. verbi καταπραΰνω.

Κατέπω, contra aliquem loquor. Μὴ, πρὸς τῶν Ἑλλήνων, ἡμῶν κατέπῃς, ἀντιβολῶ σε δέσποτα, *Aristoph. Pace*, 377. Ἄγε δὴ κατέπει μοι σὺ τον σαυτῆ τρόπον, *Idem, Nub.* 478.

Κατεράσαι, defundere; quasi ab ἔρα, *terra*; unde ἔραζε, *humo.*

Κατεργάζομαι, f. άσομαι, efficio, perficio, pergo; (2) conficio, concoquo; (3) consumo; (4) profligo; (5) interficio; (6) operor; κατεργασμένος, perf. pass. cultus. Ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται, *Rom.* 4, 15. Τὰ μὲν σημεῖα τῦ ἀποστόλε κατειργάσθη ἐν ὑμῖν, 2 *Cor.* 12, 12. Μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῆ ξίφει, *dispatch'd*, Eur. Iphig. in Taur. 1176. Hinc

Κατεργασία, ας, ἡ, confectio; (2) opificium; (3) concoctio, ut cibi; cultura et elaboratio, ut soli.

Κατεργάθω, arceo, cohibeo. Στρατὸν κατειργάθω, *Æsch. Eumen.* 569.

Κατέργαθω, idem quod καθείργω, *Æsch.*

Κατεργασμένως, perf. part. pass. *Ion.* pro κατειργασμένος. A κατεργάζομαι.

Κατεργαστέον, expugnandum, enitendum est.

Κατεργαστικὸς, ἡ, όν, vim habens conficiendi.

Κατέργαστος, ᾱ, ὁ ἡ ή, excultus, ornatus, operosus.

Κατέργνυμι, includo. Κατὰ συφιῆσιν λίργνυ, haris includebat, *Odyss.* 10, 238, est pro καθείργνυ.

Κάτεργος, ᾱ, ὁ ἡ ή, labore excultus; τὸ κάτεργον, confectio, cultus, usus, *LXX.*

Κατεργὸς, όν. confectus, ut senio, &c.

Κατέργω, idem quod καθείργω, *Æsch.*

Κατερεθίζω, f. ίσω, irrito, incito.

Κατερείδω, f. ίσω, superimpono.

Κατέρικτος, ὁ ἡ ή, confractus. A

Κατερίκω, f. ξω, frango, contundo, scindo.

Κατερίπτω, f. ψω, dejicio, diruo; κατέρριμμαι, perf. pass. dirutus. Ἔστιν ἐν φόρμιγγι, κατερίφθη δὲ σὺν αὐλῷ Θήβη, *Epigr.*

Κατέριξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a καταῤῥίζω.

Κατερεύγω, eructo in, ructu effundo aut efflo in; κατήρυγεν, aor. 2. ructavit in faciem. Ὡς θερμόν ἡ μιαρὰ τί με κατήρυγεν, *Aristoph. Vesp.* 1145.

Κατερεφὴς, ὲς, tectus, coopertus. A

Κατερέφω, f. ψω, tego, tectum impono. Ὡς τῦ κατερέψασθαι ἢ νεοσσικῶς περάμῳ τὸ νῶτον, *Aristoph. Vesp.* 1284, opertæ estis.

Κατερέω, ῶ, dicor seu loquor contra, indico, obloquor; (2) edissero. Κατερῶ πρὸς γ' ὑμᾶς ἱλιυφόρως τάληθῆ, *Aristoph. Nub.* 518. Ἀκουσον, εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοῦτο· ὅ, τι πότ' ἐστί σοι, *Idem, Pace*, 188.

Κατερήτυον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi

Κατερητύω, f. ύσω, detineo, retineo. Κατερητύσων δ' οὐδὲν ἦν τέλλη, *Soph. Phil.* 1462.

Κατερίζομαι, contendo, litigo.

Κατερικτόω, idem quod κατερίκω. Hinc

Κατερίκτωσις, ιως, ἡ, destructio, vastatio.

Κατερυθραίνω, rubefacio.

Κατερυθριάω, rubore suffundor.

Κατερυκάκω, detineo, remoror, ut hinc sic *Homericum* μὴ κατερύκανε, ne detine; sed ibi legitur et κατερύκανε, *Il.* 24, 218.

Κατερυκάνω, idem.

Κατέρυκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro κατήρυκε. A

Κατερύκω, fut. ξω, idem. Σκίψας δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἷον ἀπελήλυθε καὶ κατερύκεις, *Aristoph. Vesp.* 599.

Κατερύω, f. ύσω, detraho, deduco. Τήν γε κατέρυσιν εἰς ἄλα δῖαν, *Od.* 5, 251.

Κατέρχομαι, f. ελεύσομαι, descendo; sc. in loca depressiora; (2) *de oratore, scriptore*, venio ad locum aliquem explicandum oratione; (3) redeo ex exsilio, postliminio redeo; (4) invehor, irrumpo. Ὅς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἕλλην ἀνὴρ, *Eur. Iphig. in Taur.* 39. ἐκ τῆς Ἰουδαίας, *Act.* 21, 10. πρὸς τὰς ἀγίους, *Ib.* 9, 32.

Κατέσβη, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi κατασβέννυμι.

Κατέσιτι, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κατασίτω.

Κατεσθίω, edo, peredo, voro, devoro. Ὅσοι κατεσθίουσι τὰς πατέρας ἀπεθανίντας, *Luc.* τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, *Matt.* 23, 14.

Κατεσπαμμένα, perf. part. pass. verbi κατασκάπτω.

Κατέσκαψα, *diruí*, a. 1. ind. act.

Κατεσκεύασι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κατασκευάζω.

Κατεσκευασμένως, *adv.* festinanter, accelerando. A κατεσκευασμένος, part. perf. pass. verbi κατασκεύω.

Κατεσκευδασμένως, *adv.* studiose, dedita opera, item bona fide. A κατεσκευδασμένος, part. perf. pass. verbi κατασκευδάζω.

Κατέσφαθεν, *quassati sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Æol.* pro κατεσάθησαν, a καθίσημι.

Κατεσάθησαν, idem, sed communiter.

Κατέσασαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro κατέσησαν.

Κατεσιὼς, perf. part. act. *Ion.* pro καθεσηκώς.

Κατεσήκει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro καθεσήκει.

Κατέσην,

Κατίσαν, *constitui*, a. 2. ind. act.

Κατισράφατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass *Ion.* pro κατισραμμένοι ἦσαν, a καταστρέφω.

Κατισράφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass.

Κατισρέφετο, 3. sing. imperf. ind pass.

Κατίστρεψα, *subverti*, a. 1. ind. act.

Κατισχεθήσαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καταστρώννυμι.

Κατίσχυγε, *horruit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταστυγέω.

Κατίσχεθι, 3. sing. imperf. ind. act. verbi καταστχίζω, pro κατίσχω.

Κατίσχεν, *retinuit*, 3. sing. a. 2. ind. act.

Κατιστάστο, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro κατιστήκιτο, a καταστήκω.

Κατιστόξευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi καταστοξεύω.

Κατίτος, *adv.* quotannis, annuatim, pro κατ' ἔτος. Ex ἔτος, *annus.*

Κατίτριζον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi καταστρίζω.

Κατίτριζι, 3. sing. imperf. ind. act. verbi καταστρίζω.

Κατίτρεξαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi καταστρώγω.

Κατιτρώσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi καταστιτρώσκω.

Κάτιογμα, ατος, τὸ, imprecatio, diræ; (2) res voto promissa, donum votivum. (2) ἰκίτις ἀφίγμαι τοίσδε σὺν κατιύγμασι, *Soph. Œd. Tyr.* 920. A κατιύχομαι.

Κατινδαιμενίζω, f. ίσω, fortunatum dico, beatum prædico.

Κατινδοκίω, laudo quem, probo.

Κατινημιρίω, ῶ, f. ήσω, prospere ago; (2) gratia et auctoritate polleo; (3) auctoritate et gratia supero. Κατινημιρηκὼς παρ' ὑμῖν, *Æschin.*

Κατινθικτίω, ῶ, f. ήσω, scopum ferio; (2) rem acu tango; (3) adsequor. Ex ἰύθικτος, *tactu facilis.*

Κατινθύ, *adv.* recta, pro κατ' ἰυθύ.

Κατινθυντὴρ, ῆρος, ὁ, corrector, emendator.

Κατινθυντὴς, ῦ, ὁ, idem.

Κατινθυντηρία, ας, ἡ, amussis, regula fabrilis.

Κατινθύνω, dirigo; (2) rego, moderor; (3) compono, constituo; (4) mulcto; (5) commode ago seu vivo, felici successu gaudeo; (6) recta incedo. Ὁ δὲ Κύριος κατινθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας, 2 *Thess.* 3, 5. τὰς ὁδὰς ἡμῶν, *Luc.* 1, 79. Hinc

Κατινκαιρίω, ῶ, f. ήσω, occasione dextre utor.

Κατινκηλίω, ῶ, f. ήσω, permulceo, delinio, sedo.

Κατινκτικῶς, *adv.* optando, precandi causa. A κατιύχομαι.

Κατινλογίω, ῶ, f. ήσω, prædico, laudibus extollo; (2) fausta precor. Κατινλογῆσι πρὸς τὲ πολλὲς, *Plut.*

Κατινμαρίζω, fut. ίσω, verbis aliquid levo; (2) levo, elevo; (3) complano; (4) facile aliquid efficio.

Κατινμιγιθίειν, superiorem esse, dominari. Ab ὐμιγίθης.

Κατινπάζω, fut. άσω, sopio; (2) sedo, paco; (3) finio; (4) *in pass. et med.* quiesco, requiesco; (5) cubo, dormio. Ἕκτορ, αὐτὸν τέξιον κατινύκτιν Ἕκτωρ, *Eur. Rhes.* 614. Τὸν ἄνδρα δ' ἡμῖν τῷ κατινύκται φρένας, *Ilid.* 611. Hinc

Κατινασμὸς, ῦ, ὁ, dormitio, somnus.

Κατινατήριον, υ, τὸ, cubiculum, cubile.

Κατινατὴς, ῦ, ὁ, cubicularius; (2) qui sponsam ducit dormitum.

Κατινατικὸς, ἡ, ὸν, vim sopiendi, sedandi, habens.

Κατινάω, ῶ, unde a. 1. pass. κατινηλίντα, sopitum, idem quod κατινυάζω.

Κατινοδόω, ῶ, f. ώσω, prosperum iter præbeo; (2) fortuno. Et *in pass.* κατινοδόομαι, prosperor, prospere ago. Hinc

Κατινοδόωσις, ως, ἡ, prosperatio, *Gl. V.*

Κατινορκίω, ῶ, f. ήσω, sancte et religiose juro.

Κατινορόφος, ον. Vide ἰυόροφος.

Κατινορόω, ῶ, f. ήσω, abundo, ut *simplex.*

Κατινρύνω, fut. υνῶ, dilato, *Etm.*

Κατινστοχίω, ῶ, f. ήσω, bene collimo; (2) conjecto bene.

Κατιστιλίζω, fut. ίσω, elevo, parvi facio.

Κατιστριπίζω, fut. ίσω, apparo, instruo, ordino. Καὶ μὴν τοι σὺ μὲν ταύτας κατιστρίπιζ', *Aristoph. Conc.* 508.

Κατιστυχίω, ῶ, f. ήσω, feliciter ago in.

Κατιφημίω, ῶ, fut. ήσω, fausta acclamatione prosequor; (2) laudo, collaudo. Πολλὰ κατιφημοῦντες αὐτὸν, *Plut.*

Κατιφρινίω, fut. ανῶ, exhilaro.

Κατιυχιρίζω, idem quod ἰυμαρίζω.

Κατιυχὴ, ῆς, ἡ, precatio, obsecratio, vōtum; (2) imprecatio, *Gl. V.* A

Κατιύχομαι, f ξομαι, imprecor, diras precor, devoveo; (2) magnopere precor; (3) precor; (4) votum facio; (5) opto; (6) glorior, me jacto. Ὅταν κατιύχῃ ταῦτ' ὀμὴ καμοὶ θανῖν ἰύχῃ, *Soph. Aj.* 392. Καὶ πᾶσα πρόσθιν ἱσίας κατηύξατο, *Eur. Alc.* 152.

Κατιυωχίομαι, ῶμαι, epulor.

Κατιυωχίω, epulis excipio.

Κατίφαγον, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi καταφάγω.

Κατιφαίνιτο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi καταφαίνω.

Κατιφάλλομαι, idem quod καθάλλομαι, *Hom.*

Κατιφάμιξιν, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro κατιφήμισιν, verbi καταφημίζω.

Κατιφάνη, a. 2. ind. pass. verbi καταφαίνω.

Κατιφθαρμίνος, perf. part. pass. verbi καταφθίρω.

Κατίφθιρα, *corrupi*, a. 1. ind. act.

Κατιφίστημι, insurgo in aliquem. Κατιστίσησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, *Act.* 18, 12.

Κατιφόνυσι, aor. 1. indic. act. verbi καταφονεύω.

Κατίφυγον, a. 2. ind. act. verbi καταφεύγω.

Κάτιχι, 2. sing. præs. imperat. act. vel 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro κατιῖχε, a κατίχω.

Κατίχιυν, 3. sing. a. 1. ind. act. *per Sync.* pro κατίσχυσι, a καταχέω.

Κατίχυσα, *effudi*, 1. sing. aor. ejusd.

Κατίχυσι, idem quod antecedens κατίχιυν.

Κατιχθραίνω, odio prosequor, inimicus sum alicui.

Κατιχμάζω, f. άσω, idem quod ιχμάζω.

Κατιχόμινος, præs. part. pass. verbi

Κατίχω, fut. καθίξω, vel κατασχήσω, datineo, retineo; (2) teneo, occupo, possideo; (3) sustineo, v. gr. impetum; (4) contineo, cohibeo, coerceo; (5) applico, appellor, advenio, accedo: *cum subst.* varias accipit significationes, ut histriones scenam, scurræ convivium κατίχιιν dicuntur, qui placent, in quos omnes sunt intenti: fama κατίχιι, quæ pervulgata est, *Etm.* Et ad hæc *in pass.* numine sum adflatus. Ἀλλ' ἀγρίαις κατῖχ' αἰὶ τῶν τραγῳδιῶν δυσφημίαις, implebat, *Soph. Phil.* 11. Κατέχουσι ἴρωτες ἱμᾶς τόλιως, *Aristoph. Av.* 1321. Μιγάλοι Ὄφυδοι κατίχως' ἡμᾶς ἰπὶ δυσκλίας, *Soph. Aj.* 142. Καρδίαν κατίσχιτο ἴρωτι διινῷ, *Eurip. Hipp.* 27. (2) ὃς τὴν χιονώδη Θρῄκην κατίχει, *Eurip. Hec.* 81. *In pass.* præter alias significationes, significat, numine corripior, afflor. Οἱ δὲ καὶ ἀνίγρεψαν πολλὲς . . . κατασχιθῆναι πρὸς Διονύσου, *Arrian. 5*, 2. Κατισχόμινος ἰν τῇ θείᾳ, *Id.* 4, 13. Εἰ μὴ τίδι φάσμα νυκτὸς ἰὺ κατασχήσει, nisi hoc nocturnum spectrum bene nobis cesserit. Metaphora sumpta a navibus, quæ κατασχεῖν dicuntur, cum terræ appellunt, *Soph. Electr.* 504.

Κατηβολίω, ῶ, f. ήσω, animam ago, linquor animo, *Nicand.*

Κατήγαγον, a. 2. ind. act. *Att.* pro κατῆγον, a κατάγω.

Κατηγιμὼν, *Ion.* pro καθηγιμὼν, dux.

Κατηγίομαι, *Ion.* pro καθηγοῦμαι.

Κατηγορίω, ῶ, fut. ήσω, reprehendo, adversus aliquem loquor; (2) indico, arguo, defero nomen, accuso, demonstro, prædico, enuncio; *in logicis.* Ὧν ἡμεῖς κατηγορῶμιν αὐτῶ, *Act.* 24, 8. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα αὖτη κατηγόρηκιν ἰῦ, *Aristoph. Thesm.* 451. Κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων, *Act.* 22, 30.

Κατηγορηθὶν, a. 1. part. pass. n. g.

Κατηγόρημα, ατος, τὸ, de quo quis accusatur, crimen, quod objicitur; (2) accusatio; (3) quod objicitur, vel prædicatur, prædicatum, *ap. Logicos.* A κατηγορίω.

Κατηγορητίον, accusandum. Ab eod.

Κατηγορία, ας, ἡ, accusatio; (2) categoria, prædicamentum, *apud Logic.* Ab eod.

Κατηγοριτὸς, ἡ, ὸν, accusatorius; (2) ad prædicamentum pertinens; (3) delator. A κατήγορες.

Κατηγοριτῶς, *adv.* accusatorie, criminose:

Κατήγορες, ε, ὁ ᾧ ἡ, accusator. Ab eod.

Κατηγορίμινος, præs. part. pass.

Κατηγωνίσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi καταγωνίζομαι.

Κατηδίσα, a. 1. ind. act. verbi καταιδίω.

Κατηθαλωμίνη, perf. part. pass. f. g. verbi καταιθαλόω.

Κατήϊτ', 3. sing. perf. med. *Att.* pro κατῆσι, a κάτιμι.

Κατήκι, 3. sing. præs. ind. act. *Ion.* pro καθίκι, a καθήκω.

Κατηίκιζον, imperf. ind. act. verbi καταικίζω.

Κατήκοος, ε, ὁ ᾧ ἡ, dicto audiens, moriger; (2) imperio subjectus; (3) attentus; (4) explorator auritus, auscultator; (5) auditor. (4) καὶ οἱ κατάσκοποί τι καὶ κατήκοοι ἦσαν ἀνὰ πᾶσαν τὴν χώρην, habebat, *Herod.* 1, 100. A καταικέω.

Κατήκω, *Ion.* pro καθήκω, devenio, pertineo. Τὰ κατήκοντα et τὰ κατήκοντα πρήγματα res sunt urgentes et præsentes. Αἰγυπτίοις περὶ τῶν κατηκόντων, *Herod.* 1, 97. Τὰ κατήκοντά ἰσι τοιαῦτα, *Id.* 5, 49. Vide *Eund.* 8, 19.

Κατήλασα, a. 1. ind. act. verbi κατελαύνω.

Κατῆλθι, 3. sing. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro κατῆλυθι, a κατέρχομαι.

ΚΑΤΗΓΑΙΣ, ισος, vel ιφος, ἡ, tabulatum trabs tectum sustinens; (2) scala. Νὼ δὲ δείσασαί γί τω ἐπὶ τὴν κατῆλιφ' ὑθὺς ἀνιπηδήσαμιν, *Aristoph. Ran.* 565.

Κατηλλάγην, aor. 2. ind. pass. verbi καταλλάττω.

Κατηλιγίω, ῶ, f. ήσω, contemno, nihili facio.

Κατηλοκίζω, f. ίσω, sulco.

Κατηλόκισαι, 3. sing. perf. ind. pass.

Κάτηλυς, υδος, ὁ ᾧ ἡ, declivis, *Nonnus.* A κατέρχομαι. Hinc

Κατηλυσία, ας, ἡ, descensus.

Κατήλυσις, ως, ἡ, idem et ab eod.

Κατηλωκυῖα, part. perf. act. fem. gen. *Ion.* pro καθηλωκυῖα, a καθέλωμι.

Κατῆμαρ, *adv.* indies, quotidie, singulis diebus.

Κατημιλημίνως, *adv.* contemptim, neglectim, cum neglectu. A κατημιλημίνος, *neglectus, vilis*, perf. part. pass. a καταμιλίω.

Κατημύχθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi καταμύσσω.

Κατημύω, demitto, v. gr. animum dolore, &c.

Κατηναγκασμίνως, *adv.* coacte, necessario.

Κατηναλωμίνα, nom. pl. perf. part. pass. n. g. verbi καταναλίσκω.

Κατήϊαρι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi κατιτιτρίω.

Κατήϊγκα, a. 1. ind. act. verbi καταφέρω.

Κατήϊοχα, *detuli*, perf. ind. med.

Κατήϊμος, ε, ὁ ᾧ ἡ, ventis obnoxius, ventis expositus, ventosus.

Κατήϊτησαν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ι ἰφελκ. a καταιτάω.

Κάτηξις, ως, ἡ, *Ion.* confractio. A κατάγω.

Κατηξιώθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi καταξιόω.

Κατῆγον, *perfundebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro κατιῆγον, a καταιτάω.

Κατήορες, ε, ὁ ᾧ ἡ, dependens, demissus. Ex κατὰ et ἀείρω, *tollo.*

Κατηπιωμένως, *adv.* raptim. Ὥστι καὶ καταπιγμένως φαίνισθαι τὴν ἱκφόρτισιν, *Heliod.* 8.

Κατηπιόω, ῶ, mitigo, lenio, placo; (2) lenis et placidus sum. Hinc *Hom.* κατηπιῶντο, pro κατιτάσιντο, *Il.* 5, 417.

Κατηρᾶτο, 3. sing. imperf. ind. med. *contr.* pro κατηράιτο, a κατεράομαι.

Κατηργήθη, 3. sing. a. 1. conj. pass. verbi *καταργέω*.
Κατήργηκα, *abolevi*, perf. ind. act.
Κατήργησα, *inanem reddidi*, a. 1. ind. act.
Κατῆρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *καταίρω*.
Κατῆρει, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro *καθῆρει*, a *καθαιρέω*.
Κατηρέθετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi *κατερέω*.
Κατηρεμίω, ῶ, fut. *ήσω*, tranquillo, sedo.
Κατηρεμίζω, fut *ίσω*, idem.
Κατηρεφής, *έος*, *ὁ ᾗ ή*, tectus, coopertus, opacus: *item* plenus, redundans. *Καὶ κατηρεφεῖ τύμβῳ περιττύζαντες*, *Soph. Antig.* 885 *Εὕδουτ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεῖ πέτρᾳ*, *Id. Phil.* 272. *Ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ σήραγγι*, *Id. El.* 381. Ex *ἐρέφω*.
Κατήρης, *ους*, suspensus; (2) accommodatus, instructus, apparatus. *Εἶχε πλοῖον κατῆρες ἐσεῖμεν*, *Herodot.* 8, 21. *Σκάφος ταρσῷ κατήρει πίτυλον ἐστειλμένον*, ad navigandum, *Eurip. Iphig. in Taur.* 1345. *Σὺ, τὸν κατήρη χλανίδιος, ἀνέρα ὦ*, te, veste virili instructum, *Id. Suppl.* 110. Ab *ἄρω*.
Κατήρισε, 3. sing. aor. 2. ind act. verbi *κατερίκω*.
Κατήρραξαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi *καταράσσω*.
Κατηρτίσθαι, perf. inf. pass. verbi *καταρτίζω*.
Κατηρτίσω, *perfecisti*, 2. sing. aor. 1. med.
Κατήσθιον, imperf. ind. act. verbi *κατεσθίω*.
Κατησχύνθην, aor. 1. ind. pass. v. *καταισχύνω*.
Κατήσχυνεν, *pudefaciebam*, imperf. ind. act.
Κατήφια, *ας*, *ἡ*, vultus demissus, pudor cum mœrore; dedecus. *Κατηφίην δὲ σοὶ αὐτῷ*, *Il* 3, 51.
Κατηφέω, ῶ, sum vultu demisso præ pudore. *Τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα*; *Eurip. Med.* 1012. A
Κατηφὴς, *έος*, *ὁ ᾗ ή*, qui est vultu præ pudore demisso, pudibundus, subtristis, mœstus. Ex *κάτω* et *φάος*, (vel potius *ἄπτω*, *figo*, Ern)
Κατηφήσας, a. 1. part. act. verbi *κατηφέω*.
Κατηφιάω, ῶ, f. *άσω*, erecto vultu intueri non audeo præ pudore. Hinc *Poetice κατηφιόων*, part. pro *κατηφιάων*, *κατηφιῶν*. *Μικρὸν ἐπισχόντα, καὶ κατηφιάσαντα προσεπεῖν*, *Plutarch. Consol. ad Apollon.* *Κατηφιόων καὶ ἄναυδος*, *Gregor. Naz. in Carmine.* A *κατηφής*.
Κατηφόνες, *οἱ*, probrosi, pudore et probris digna committentes; vel pro *κατήφειαι*, probra, ut *κακ' ἰλίγγια*, *Hom.*
Κατηχέω, ῶ, fut. *ήσω*, sono, insono; (2) insono aliquid auribus alicujus, viva voce doceo aliquem, *item* doceo *simpl.* (3) doceo prima artis alicujus rudimenta; (4) doceo prima elementa Christianismi; a. 1. pass. *κατηχηθεὶς*, edoctus, informatus. *Ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω*, 1 *Cor.* 14, 19. *Περὶ ὧν κατηχήθης*, *Luc.* 1, 4. (Vid. *Ern*)
Κατήχημα, *ατος*, *τὸ*, sonitus. A *κατηχέω*.
Κατηχὴς, *έος*, *ὁ ᾗ ή*, sonorus, streperus. Ex *κατὰ* et *ἦχος*, *sonus*.
Κατήχησις, *εως*, *ἡ*, obturatio aurium, et stupefactio sensuum, quæ fit pulsatione et concrepatione æneorum, &c. (2) institutio; (3) doctrinæ Christianæ elementa.
Κατηχητὴς, οῦ, *ὁ*, doctor; (2) qui prima tradit elementa, qui initiat. A *κατηχέω*.
Κατήχητοι, qui initiantur. *Vulg. Lex. ex Dionys. Areopog.* Ab eod.
Κατήχθην, a. 1. ind. pass. verbi *κατάγω*.
Κατηχίζω, f. *ίσω*, idem quod *κατηχέω*. Hinc
Κατηχισμὸς, οῦ, *ὁ*, disciplina, in primis Christianismi elementa.
Κατηχιστὴς, οῦ, *ὁ*, qui elementa, in primis doctrinæ Christianæ, tradit. Ab eod.
Κατηχιστικὸς, *ἡ*, *όν*, ad institutionem in re aliqua pertinens. Ab eod.
Κατηχούμενα, vel *κατηχεμίνια* et *κατηχεμινεῖα*, *ων*, *τὰ*, loca in quibus stabant catechumeni, tabulæque catecheticæ adservabantur. A *κατηχέω*.
Κατηχριῶντο, 3. pl. imperf. ind pass. *Dor.* pro *κατηχρεῶντο*, a *καταιωρίομαι*.
Κάτθανε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi *καταθνήσκω*.
Κατθίμεν, aor. 2. inf. act. *Æol.* et *Ion.* pro *καταθεῖναι*, a *κατατίθημι*.
Κάτθιο, 2. sing a. 2. imperat. med. *Æol.* et *Ion.* pro *κατάθεσο*.
Κατιάπτω, f. *ψω*, lædo, corrumpo.
Κατιὰς, *άδος*, scalpellum quo fœtus aut abscessus ex utero exscinditur. *Ion.* pro *καθιάς*.
Κατίασι, 3 pl præs ind. act. *Ion.* pro *κατίῃσι*, a *κάτειμι*.
Κατιδεῖν, aor. 2. inf. act. verbi *κατιδω*.
Κατιδόντες, nom. pl. aor 2 part. act.
Κατίναι, præs. inf. act. verbi *κάτιμι*.
Κατίημι, *Ion.* pro *καθίημι*, demitto.
Κατίζω, *Ion.* pro *καθίζω*, colloco.
Κατιθὺ, *adv.* recta, e regione, ex adverso.
Κατιθύνω, dirigo.
Κατικετεύω, *Ion* pro *καθικετεύω*, supplico.
Κατικμάζω. Vide simpl. *Nic.*
Κατικμαίνω, humecto; (2) mollio.
Κατιλλαίνω, distortis oculis irrideo.
Κατίλλω, contorqueo, convolvo; (2) impli co, confundo, ut verba in pronunciando; (3) idem quod *κατιλλαίνω*, ut et
Κατιλλωπίω, ῶ.
Κατιλλώπτω, idem; (2) strabis seu contortis oculis intueor. (2) *τῷ Φήλυ κατιλλώπτοντι Πριήπῳ*, patrantibus oculis tuenti Priapo, *in Anthолog. in Miscell. Lips.* 9, 462.
Κατιλύω, f *ύσω*, limo obduco; unde aor. 1. pass. *κατιλυθῆς*, oblimatus.
Κατιόντα, acc. sing. præs. part. act. verbi *κάτειμι*.
Κατιόω, ῶ, rubigine obduco seu consumo; *κατιόομαι*, ῶμαι, rubigine consumor; perf. part. *κατιωμένος*.
Κατιπτάζεσθαι, præs. inf. med. *Ion.* pro *καθιπτάζεσθαι*, a *καθιπτάζομαι*.
Κατιρεῖν, præs. inf. act. *Ion.* et *contr.* pro *καθιρέειν*, a *καθιρέω*.
Κατίσασθαι, præs. inf. pass. *Ion.* pro *καθίσασθαι*, a *καθίημι*.
Κατισίατο, *constituebantur*, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion* pro *καθίσαντο*.
Κατίσχιαι, 2. sing præs ind. med. verbi seq. *Ion.* pro *κατίσχῃ*.
Κατίσχιν, præs. inf. act. verbi *κατίσχω*.
Κατισχναίνω, idem quod *κατισχνόω*.
Κάτισχνος, *ος*, *ὁ ᾗ ή*, macer, gracilis.
Κατισχνόω, ῶ, fut. *ώσω*, attenuo, emacio; (2) diligenter examino, minutissima quæque pervestigo.
Κατισχύουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi
Κατισχύω, f. *ύσω*, viribus valeo adversus aliquem, obruo, deprimo, dejicio; (2) invalesco; (3) possum; (4) roboro, corroboro; (5) conor, et (6) *in pass.* viribus alicujus opprimor, vincor, cedo. *Κατίσχυεν αἱ φωναὶ αὐτῶν*, *Luc.* 23, 23.
Κατίσχω, coerceo, contineo, sisto; (2) appello, devenio aliquo. *Λίγυσι σίλας ἐπὶ τὴν ξύλ' ἐκ τῆ ὀρανῆ κατίσχειν*, *Herodot.* deferri. *Ἐς Σαλαμῖνα κατίσχει τὰς νῆας*, *Idem.*
Κατίωται, 3. sing. perf. ind. pass. v. *κατιόω*.
Κάτοδος, *Ion.* pro *κάθοδος*, *Herod.*
Κατοδυνάω, ῶ, dolore conficio; *κατοδυνῶμαι*, dolore conficior.
Κατοδύρομαι, deploro, defleo.
Κατοικὰς, *άδος*, *ἡ*, domestica. A *κάτοικος*.
Κατοικισία, *ων*, *τὰ*, festa eo die quotannis celebrari solita quo quis aliquo habitatum concesserat. Ab eod.
Κατοικίω, ῶ, fut. *ήσω*, inhabito, incolo, habito. *Κατῴκει τήνδι γῆν Κορίνθιαν ξὺν ἀνδρὶ ᾗ τέκνοισιν*, *Eur. Med.* 10. *Ἀνὴρ κατοικεῖ τόσδε τὸν τόπον σαφῶς*, *Soph. Phil* 39.
Κατοικῆν, præs. inf. act. *Dor.* pro *κατοικεῖν*.
Κατοίκησις, *εως*, *ἡ*, habitatio, domicilium.
Κατοικητήριον, *ου*, *τὸ*, idem.
Κατοικία, *ας*, *ἡ*, habitatio, habitandi locus; (2) colonia; (3) præfectura; (4) oppidum; (5) pagus; (6) coloniæ deductio. A *κάτοικος*.
Κατοικίδιος, *ία*, *ιον*, vel *κατοικίδιος*, *ου*, *ὁ ᾗ ή*, domesticus, domi nostræ degens. Ab eod.
Κατοικίζω, fut. *ίσω*, in domo colloco; (2) habitatum mitto; (3) condo, ædifico; (4) incolis frequento; *κατοικίζομαι*, habitatum mittor, collocor. *Ὡς' ἂν κατοικίζομι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν*, *Aristoph. Av.* 203. (2) *χθεσθ' ἔμπαλιν κατοικιῶ*, *Soph. Œd. Col.* 637.
Κατοικὶς, *ίδος*, *ἡ*, domestica, in domo habitans. A *κάτοικος*.
Κατοίκισις, *εως*, *ἡ*, collocatio in ædibus; (2) coloniæ deductio; (3) oppletio loci, quæ fit structuris ibi depositis. A *κατοικίζω*.
Κατοικισμὸς, οῦ, *ὁ*, domicilium. Ab eod.
Κατοικιστὴς, οῦ, *ὁ*, deductor coloniæ.
Κατοικοδομέω, ῶ, inædifico, oppleo structuris.
Κατοικονομέω, ῶ, fut. *ήσω*, dispenso.
Κάτοικος, ου, *ὁ ᾗ ή*, habitator, incola.
Κατοικοφθορέω, ῶ, f. *ήσω*, domum et familiam, seu rem familiarem, consumo ac perdo.
Κατοικτίρω, miseror; a. 1. part. *κατοικτίρας*. *Κατοίκτιρόν μι τὴν ταναβλίαν*, *Aristoph. Thesm.* 1117. *Ἀλλ' αἰδεσαίμι, ᾗ κατοίκτιρον βίον*, *Eur. Iph. in Aul.* 1274.
Κατοικτίζω, et *κατοικτίζομαι*, commisereor; (2) conditionem meam amare defleo. *Τὰς τῶνδ' ἀξύλους ξυμφορὰς κατοικτίσεις*, *Eur. Herc.* 153. Hinc
Κατοίκτισις, *εως*, *ἡ*, miseratio, misericordia.
Κατοίκτισις, *εως*, *ἡ*, idem. Ab *οἰκτρός*.
Κατοιμώζω, in ejulatus erumpo, prosequor aliquid lamentis.
Κάτοινος, *ος*, *ὁ ᾗ ή*, vinolentus, ebrius, vino obrutus. Ex *οἶνος*. Hinc
Κατοινόω, ῶ, f. *ώσω*, vino inebrio, vino obruo.
Κατοίομαι, arroganter de me sentio.
Κάτοισθα, 2. sing. perf. ind. med. *per Sync.* pro *κατοίδασθα*, *Æol.* pro *κατοιδᾶς*, a *κατείδω*.
Κατοίχομαι, morior; *οἱ κατοιχόμενοι*, mortui.
Κατοιωνίζομαι, f. *ίσομαι*, augurium capio, auguror.
Κατοκλάζομαι, in genua procumbo, genua flecto.
Κατόκνει, *tergiversare pigeat te*, 2. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro *κατόκνεε*. A
Κατοκνέω, ῶ, fut. *ήσω*, piget me, pigror; (2) timeo, vereor, gravor; (3) non possum, nequeo. *Κατοκνέω περιδεῖν γῆν τμηθεῖσαν*, vastari, *Thuc.*
Κατοκωχὴ, *ἡ*, idem quod *κατοχή*.
Κατόλιθρος. Vide *κατώλιθρος*.
Κατολιγωρέω, ῶ, f. *ήσω*, prorsus negligo, parvi pendo.
Κατολισθαίνω, et *κατολισθέω*, ῶ, f. *ήσω*, delabor; *κατολισθὼν*, collapsus, aor. 2.
Κατολολύζω, prosequor aliquid *ὀλολυγμῷ*, læta acclamatione vel etiam lamentatione, plo ratu.
Κατολοφύρομαι, deploro, defleo.
Κατομβρέω, ῶ, f. *ήσω*, imbre madefacio, rigo; (2) humecto, madefacio.
Κατομβρία, *ας*, *ἡ*, diluvium, *Gloss. Vet.* A
Κάτομβρος, *ος*, *ὁ ᾗ ή*, imbre madens; (2) humidus, madidus. Ex *ὄμβρος*.
Κατόμνυμι, et *κατόμνυμαι*, dejero; (2) contra aliquem juro, (v. *Ern.*) (3) sancte juro; (4) jurejurando confirmo; *κατώμοσα*, a. 1. juravi. *Κατόμοσον τῶν ταυτά μοι*, *Aristoph. Av.* 450. *Τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσ', ἢν ἂν ἐνορκοῦμ' ἐγὼ*, *Eur. Or.* 1490.
Κατόμοσις, *ἡ*, pro *κατώμοσις*, *Steph.*
Κατομφάλιος, *ον*, ab umbilico, *Nic.*
Κατονειδίζω, f. *ίσω*, probris incesso, vitupero.
Κατονίομαι, suculam verso et circumago.
Κατονομάζω, fut. *άσω*, nomino; (2) denomino. Κατονομαζόμενος *τοῖς πάθεσι*, ab, *Philo.*
Κατονομασία, *ας*, *ἡ*, denominatio, nomen.
Κατονόω, ῶ, et *κατίνεμαι*, vitupero, carpo, sperno; ut hinc sit *Herod. μή μι κατονοθῇς* in a. 1. conj pass. ne me contemnas.
Κατοξύνω, acuo. A
Κάτοξυς, *ξεῖα*, *ξυ*, peracutus; *τὸ κάτοξυ*, vehementia, vis. *Τὸ κάτοξυ τῆς ὀρίξιως τῷ ἡδεῖ τῆς ἐπαγγελίας κατεύνασι*, *Heliod. Æthiop.* 1.
Κατοστάζω, f. *άσω*, a tergo premo, persequor.
Κατοστήγιον, *τὸ*, vectis, obex, *V. L. Theos. Sen.*
Κατόπιν, *adv.* a tergo, retro. Ex *ὀπίσω*.
Κατόπισθι, vel *κατόπισθεν*, idem. *Ἀ δ' ἀρετὰ κατόπισθι*

κατόπισθεν δυστοῖς ἀμείλιττα, virtus vero posthabita mortalibus negligitur, *Eurip. Iphig. in Aul.* 1093.

Κατοπτάω, ῶ, f. ήσω, asso, torreo. A κάτοπτος.

Κατόπτευσις, ιως, ἡ, adspectus, inspectatio, speculatio.

Κατοπτευτήριος, ον, ad speculandum aptus. A

Κατοπτεύω, speculor, adspicio, oculis lustro; (2) perspicio, animadverto. (1) ἐγὼ δ' ἄπειμι, μὴ κατοπτευθῶ παρών, *Soph. Phil.* 124. (2) κράτιστος γὰρ δὴ πάντων ἐγένετο ῥητόρων φύσει ἀνθρώπων κατοπτεῦσαι, *Dionys. Halic. in Lysia.* A κατόπτης.

Κατοπτήρ, ῆρος, ὁ, speculator; (2) specillum, instrumentum quo sedes mali diducitur, ut vitium latens cognosci possit:

Κατοπτήριος, ον, idem quod κατοπτευτήριος. Est et nomen proprium rupis in Parnasso.

Κατόπτης, ου, ὁ, speculator, explorator.

Κατοπτία, ας, ἡ, speculatio, contemplatio. A

Κατόπτομαι, fut. ψομαι, perspicio, video, cerno. Μὴ καί τις ὄψεθ' ἡμᾶς, χ' ἡμῶν ἴσως κατόπτῃ, *Aristoph. Conc.* 495. Παρθένον τε χ' ὁμόφυλα, δύω νέκρω κατόψεται, *Eur. Or.* 1514.

Κάτοπτος, ου, ὁ χ ἡ, conspicuus, oculis expositus; (2) pertostus, assatus. A κατόπτομαι, vel ex κατὰ et ὀπτός, assus, (sed hoc potius κατόπτητος, *Etm.*)

Κατοπτρίζω, fut ίσω, imagines et reflexiones facio in modum speculi; κατοπτρίζομαι, in speculo me contemplor, intueor velut in speculo. A κάτοπτρον. Unde

Κατοπτρικὸς, ἡ, όν, specularis. Hinc ἡ κατοπτρικὴ, sc. τέχνη, Catoptrica, disciplina opticas, quæ reflectiones radiorum contemplatur.

Κατοπτρικῶς, *adv.* speculari ratione.

Κάτοπτρις, ἡ speculum. *Call.*

Κάτοπτρον, ου, τὸ, speculum; (2) *adj.* invisibile, *Æsch. hyl.* A κατόπτομαι.

Κατορᾶω, ῶ, *Ion.* pro καθορῶ, prospicio, cerno.

Κατοργᾶν, vigere, florere, viribus, &c. *Hes.*

Κατοργιάζω, fut. άσω, orgiis, *proprie* Bacchi initio, ad orgia præparo.

Κατορθῶσαν, acc. sing. præs. part. act. f. g contr. pro κατορθόσασαν. A

Κατορθόω, ῶ, fut. ώσω, erigo, constituo; (2) felici successu rem gero; item recte et laudabiliter; (3) bene constituo, ordino, v. gr. civitatem, &c. Τοῖς δίοις μὲν ἰσχομαι τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βιβλιλυμένα, dirigens, *Aristoph. Conc.* 172. Οὐδὲ πολλαχημόριον ἂν εὑρεθείη τῶν ἐκείνοις τοῖς ἥρωσι πάντῃ κατορθυμένων, *Longin.* 36.

Κατόρθωμα, ατος, τὸ, res feliciter gesta, facinus felici successu patratum; (2) recte factum, bonum opus; (3) beneficium Dei erga homines; κατορθώματα, fortia facta, res feliciter gestæ, status rerum (*impr.* bellicarum) prosper, victoriæ. A præc.

Κατόρθωσις, εως, ἡ, perpetratio, rei felix gestio, res feliciter gesta, prosper successus; (2) recta effectio; (3) directio; (4) correctio. Ab eod.

Κατορθωτὴς, οῦ, ὁ, moderator, instaurator, corrector. Ab eod.

Κατορθωτικὸς, ἡ, όν, qui recte efficere omnia solet, ad res feliciter gerendas idoneus.

Κατορῥωδίων, ῶ, futur. ήσω, timeo, cunctor, defugio.

Κατορυκτὸς, ἡ, όν, defossus. A κατορύσσω.

Κατόρυξις, εως, ἡ, defossio. Ab eod.

Κατορύσσω, vel κατορύττω, fut. ξω, defodio, terra obruo; (2) sepelio. Τὸ τῇ σιλφῇ κατώρυξεν πότι, *Aristoph. Thesm.* 469. Ἦν δ' ἄρ' ἀποβάνωμεν, κατορυχησόμεσθα κᾆ γῆς, *Id. Av.* 400. Hinc

Κατορυχὴ, ῆς, ἡ, defossio.

Κατορχέομαι, οῦμαι, saltando delecto; (2) in contemptum et contumeliam alicujus salto. *Inde* illudo, insulto. Φῦλον ὕπω μάχιμον τοῖς ἄλλοις διάσοις κατωρχήσατο, *Luc.* Hinc

Κατορχίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum demulcens lenitudine sua.

Κατορωρύχθαι, perf. inf pass. verbi κατορύττω.

Κατοσιος, in solo fundove constitutus; (2) subterraneus. κατυδαῖοι, inferi. Ex ὖδος, *solum.*

Κατυλὰς, άδος, ἡ, scil. νὺξ, nox obscura. Ab ὔλος, (vel ὅλος, *solidus*, Etm.)

Κατυλόω, ῶ, fut. ώσω, cicatrice obduco. Hinc

Κατυλωτικὸς, ἡ, όν, cicatricem inducens.

Κατυρανόθεν, *adv.* cœlitus.

Κατυρέω, ῶ, fut. ήσω, meio in aliquem; (2) permeio; (3) infamo, ignominia afficio

Κατυρίζω, vento secundo expando, explico, ut ventus secundus inspiret; (2) vento secundo utor; (3) fortuna secunda utor; (4) ad finem perduco. (4) τὰδ' ὀρθῶς ἔλπιδα κατυρίζει, ista ad certum exitum deducit. *Soph. Trach.* 826. Κατυρίζει pendet a ὧδε ος versu abhinc quarto.

Κατυρέω, idem. Τὸ λοιπὸν σλῆρος ἱσταμένου τὰς ἴτυς, χ' κατυρῶσαν, *Polyb.* Ex ὄρος.

Κατυφίλω, debeo.

Κατοφρυάομαι, ῶμαι, supercilium tollo; (2) superbus fio. Ex κατὰ et ὀφρύς.

Κατοφρυόομαι, οῦμαι, idem; κατωφρυωμένος, perf. part pass. superbus, elati supercilii.

Κατοχὶς, ίως, ὁ, retinaculum, *Gl. V.*

Κατοχίω, fut. ίσω, idem quod ὀχίω.

Κατοχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio; (2) possessio; (3) adflatus instinctusque numinis; (4) adfectus vehemens cerebri cum gravi dolore, itemque stupore totius corporis conjunctus. Hinc

Κατόχιμος, ου, ὁ χ ἡ, numine adflatus, fanaticus; (2) quod possidetur, possideri potest, licet, *LXX.*

Κάτοχος, ου, ὁ χ ἡ, qui tenetur, v. gr. somno; (2) qui captus tenetur; (3) tenaciter hærens, *LXX.* (4) numine adflatus, v. gr somno; (5) qui laborat κατοχῇ· (6) unde et κάτοχος, sc. νόσος, pro κατοχή. A κατέχω.

Κατόχως, *adv.* continenter; (2) cum stupore

Κατόψιος, ου, ὁ χ ἡ, oculis subjectus, conspicuus; (2) qui conspicit, unde aliquis conspicit. (2) Πίτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος, κατόψιον γῆς τῆσδε, unde prospectus est in hanc terram, *Eurip. Hipp.* 30. A κατόπτομαι.

Κατοψοφαγίω, ῶ, f. ήσω, opsonia comedo. Hinc

Κατοψοφαγία, ας, ἡ, opsoniorum comestio.

Καττάδι, *Dor.* pro κατὰ τάδε.

Κάττης, ὁ, cattus, *Suid.*

Κάττυμα, ατος, τὸ, corium; (2) machinatio dolosa; (3) ratio consuendi corii. (1) ὁ δὲ αὖθις στριτράζεται ἀστοίνων τὰ καττύματα, soleas obrodens suget [sutores enim soleas mordent et quasi sugere videntur], *Lucian. in Gallo*, 2, 745. Grævius hic nihil vidit. (3) τί δὲ μὴ σύ γ' οἶσθα κάττυμ', ὃθ' ἐγὼ χορδεύμαται, si tu non nosti rationem suendi coria, nec ego rationem farciendi intestina, *Aristoph. Equit.* 315.

Καττύττεσθαι, præs. inf. med. *per Syncop.* pro κατατύττεσθαι, a κατατύπτομαι.

ΚΑΤΤΥ'Ω, vel κατσύω, fut. ύσω, consuo, reficio consuendo, et quidem imprimis calceos, ut veteramentarius; (2) machinor, struo. Ἔοικε Πίλμασιν εἶσι πίδιλα καλίμβολα κασύσει, *Nicand.* (2) οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ', ὅθεν πάλαι καττύεται, *Aristoph. Equit.* 314.

Κατύτερθε, *super*, Ion. pro καθύτερθε.

Κατυτνῶσαι, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro καθυτνῶσαι, a καθυτνόω.

ΚΑ'ΤΩ, *adv.* infra; (2) deorsum; (3) inferne, in inferiore parte, subter; (4) ὁ, ἡ, τὸ κάτω, infernus; (5) τὰ κάτω, terrena; (6) οἱ κάτω, homines terrenis addicti; item, posteriores, *ap. Lucian.* ὁ κάτω νόμος, *Dem.* lex superius recitatæ aut scriptæ proxima subjecta, *Etm.*

Κατωβλίτων, ονος, ὁ, catoblepon, bestia tauro similis, solo adspectu hominem interficiens. Ex κάτω et βλίττω. Unde

Κατωβλὴς Ἑρμῆς, despiciens Mercurius.

Κατώγειος, ου, ὁ χ ἡ, subterraneus. Ex κάτω et γῖα, seu γῆ, *terra.*

Κατώγιως, et κατώγιος, *Suid.* ut κατάγιος, subterraneus.

Κατώδυνος, ου, ὁ χ ἡ, qui dolore adficitur. Ex κατὰ et ὀδύνη, *dolor.*

Κάτωθι, vel κάτωθεν, *adv.* ex inferiori loco, ab ima parte; (2) infra, deorsum, in inferiorem locum; (3) in imo, in profundo.

Κατωθίω, ῶ, detrudo, depello, dejicio.

Κατωκάρα, *adv.* in caput, capite deorsum vergente. Ex κάτω et κάρα.

Κατώκει, 3. sing imperf. ind. act. *contr.* pro κατῴκει, a κατοικέω.

Κατωκίσθη, *habitavi*, aor. 1. ind. act.

Κατωκίσθεν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Bœot.* pro κατωκίσθησαν, a κατοικίζω.

Κατωκοδομημένοις, dat. plur. perf. part. pass. f. g. verbi κατοικοδομέω.

Κατωμάδιος, ία, ιον. *Ion. in*, ιον, qui humeris fertur; (2) qui ex humeris dependet.

Κατωμαδὸν, *adv.* ex vel in humeris.

Κατωμίζω, humeris tollo. Hinc

Κατωμισμὸς, οῦ, ὁ, sublatio in humeros; (2) operatio chirurgica qua humerus luxatus in suum locum reponitur:

Κατωμιτὴς, οῦ, ὁ, ἵππος, equus sternax, sessorem excutiens, *Hes.* Ab eod.

Κάτωμος, ου, ὁ, qui est dejectis humeris vel armis. Ex κάτω et ὦμος.

Κατωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum:

Κατώμοσις, εως, ἡ, dejeratio; (2) jusjurandum. A κατόμνυμι.

Κατωμοτικὸς, ἡ, όν, jurando serviens, et quidem affirmative; ut ναὶ est particula κατωμοτική. Ab eod.

Κατώμοτον, τὸ, jumenti genus, *Steph.*

Κατωνάκη, ης, ἡ, vel κατωνάκης, ου, ὁ, vestis servilis et brevis quæ ultra genua non pertingebat, cui adsutus erat limbus e pelle ovina. Ex κάτω et νάκος, *pellis ovina.*

Κατώνοτο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi κατόνομαι.

Κατωπιάω, ῶ, vultum demitto. A

Κατωπὸς, ἡ, όν, qui oculos dejicit, vultum demittit ob mœrorem. Ex κάτω et ὤψ.

Κατώρα, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro καθώρας, a καθοράω.

Κατώρυξ, ὁ, ἡ, defossus. κατώρυχες λίθοι, lapides in fundamentis ædificiorum defossi, *Homerus* κατωρυχίας vocat, *Pollux.* κατώρυξ, propago, *Gl. V.* nempe stirpes et virgulta in terram defossa ad plantandum. Ex κατὰ et ὀρύσσω, *f. dio.*

Κατώρυξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi κατορύττω.

Κατωρυχὴς, έος, ὁ, defossus; *dat. pl.* κατωρυχέεσσι λίθοισι, *ap. Hom.* Vid. κατώρυξ.

Κατώρυχος, ου, ὁ χ ἡ, idem. Ex ὀρύσσω.

Κατωρχίοντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi κατορχέομαι.

Κατωτιρικὸς, ἡ, όν, epith. medicamenti deorsum purgantis. A

Κατώτιρος, inferior; κατώτατος, infimus, imus; κατωτέρω, *adv.* inferius; κατωτάτω, *adv.* imo loco, maxime infra. A κάτω.

Κατωφαγᾶς, ᾶ, ὁ, nomen avis; (2) cognomen comicum Cleonymi, *apud Aristoph.*

Κατωφελὴς, έος, ὁ χ ἡ, utilis.

Κατωφέρεια, ας, ἡ, pronitas qua aliquid deorsum fertur; (2) propensio animi ad libidinem, salacitas feminarum χαμαιτυπῶν. A

Κατωφερὴς, έος, ὁ χ ἡ, qui deorsum fertur, declivis, deorsum propendens, proclivis, pronus; (2) salax, libidinosus; (3) infirmus corpore. Ex κάτω et φέρομαι.

Κατωφερῶς, *adv.* deorsum, in præceps.

Κατώφορος, ου, ὁ χ ἡ, ima petens, deorsum tendens.

Κατωχρέω, ῶ, palleo, pallesco admodum, admodum pallidus fio. *In Epigram.* κατωχρήσασα, aor. 1. part. pallore perfusa.

Κατωχριάω, ῶ, idem.

Καυάζω, fut. άξω, *Poet.* pro κατάγνυμι, vel κατάγω, contero, frango. Οὔτε κε νῆα καυάξαις, *Hesiod. Op. et Dies*, 664.

ΚΑΥ'ΑΞ, ακος, ὁ, et καύηξ, ηκος, ὁ, larus, avis quædam.

Καυξῇς, 2. sing. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro καυάσαις, a verbo καυάζω.

Καυθήσομαι, fut. 1. ind. pass. verbi καίω.

Καυθήσωμαι, 1. sing ejusd. in conj.

Καυθμός, οῦ, ὁ, uredo, arborum morbus. A καίω.

ΚΑΤΚΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, caucalis, herba ex olerum genere; (2) myrrha exoleta.

Καυκάνη, ἡ, vestimenti genus, *Ar.*

Καυκιζίσθαι, saltare indutum καυκάσιον, ut ex fragmento *apud Athenæum* colligitur.

ΚΑΥΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, calcei genus, *Ib.*

Καυλίω, ῶ, fut. ήσω, caulesco. A καυλός.

Καυληδὸν, *adv.* in modum caulis. Ab eod.

Καυλίας, ου, ὁ, ut καυλίας ὀπὸς, succus e caule, *præsertim* laserpitii. Ab eod.

Καυλικὸς, ἡ, ὸν, cauli similis. Ab eod.

Καυλίναι, αἱ, virides cobii, *Ath.*

Καυλίον, υ, τὸ, cauliculus; (2) herba quædam. Dim. a καυλός Unde

Καυλίσκος, ου, ὁ, cauliculus Dim.

Καυλοειδὴς, ὲς, caulis formam habens, *Steph.*

Καυλοπώλης, ου, ὁ, qui caules vendit.

ΚΑΥΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, caulis; (2) virga membri virilis; (3) ostium uteri mulieribus; (4) ligni in hasta extremitas quæ cuspidi immittitur; (5) capulus ensis; (6) scapus quisque.

Καυλώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, caulosus, caulaceus, qui caule magno est.

Καυλωτὸς, ἡ, όν, caulem habens.

Καῦμα, ατος, τὸ, ardor, æstus, calor nimius; (2) æstus febris. A καίω.

Καυματία, ας, ἡ, pileus latus ad arcendum solis æstum, *ex Vet. L.* Vid. καυσία.

Καυματηρὸς, ᾶ, ὸν, æstuosus, æstivus. A καῦμα.

Καυματίζω, fut. ίσω, æstu adfligo, ardore excrucio; καυματίζομαι, torreo; aor. 1. ἐκαυματίσθη, æstu interiit. Ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρὶ, *Apoc.* 16, 8 Ἡλίᾳ δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, *Matt.* 13, 6. Ab eod.

Καυματόομαι, ῶμαι, æstuo, *Gl. V.* Ab eod.

Καυματώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, æstuosus.

Καυμὸς, οῦ, ὁ, idem quod καυθμός.

Καυνάκη, ης, ἡ, vestis barbarica, Persica.

Καυτιάσαι, sortiri. A καῦνος, sors, vel a Cauniis (Caunii, Cariæ urbis incolis), quod præcipue sortitionibus uterentur.

ΚΑΥ'ΝΟΣ, ου, ὁ, sors, *Hes. Sch. Ar.*

Καῦρος, vel καυρὸς, ου, ὁ, ventosus, levis, *Suidas.* Ab αὖρα.

Καυσθμὸς, οῦ, ὁ, idem quod καυθμός.

Καυσία, ας, ἡ, causia, tegumentum Macedonicum capitis. A καίω.

Καύσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, aptus ad comburendum, qui uri et cremari potest. Ab eod.

Καῦσις, εως, ἡ, ustio, crematio; καῦσις πηρῶν, ustrina, bustuarium, *Gl. V.* (2) cremandi et abolendi modus; (3) ustio medicorum; (4) ustio architectonica; (5) æstus, ardor. Ab eod.

Καυσόομαι, ῶμαι, æstuo, ardore infestor, calore extremo uror. Καυσωμένῳ γομάχῳ βοηθεῖ, *Diosc.* A καυσόω, *ardore infesto*; hoc a

Καῦσος, ου, ὁ, ardor, æstus, calor nimius; (2) febris ardens; (3) dipsas, serpens quidam. Ab eod.

Καυστικὸς, ἡ, όν, ardens, fervens. Ab eod.

Καυστηριάζω, idem quod καυτηριάζω.

Καυστήριον, ου, τὸ, locus ubi inuruntur stigmata; (2) ferrum quo stigmata inuruntur; (3) macula ipsa ferro candente insusta.

Καυστικὸς, ὴ, ὸν, ardens, fervens. A

Καυστὴς, οῦ, ὁ, combustor, *Gl. V.* καυστὴς πηρῶν, bustuarius.

Καυσικὸς, ἡ, όν, urendi vim habens. A καίω.

Καυστικῶς, *adv.* urendo:

Καῦσις, εως, ἡ, seges adulta et sole adurente maturescens; (2) fœnum ejusmodi; (3) pudendum muliebre. Ab eod.

Καυστὸς, ἡ, όν, ustus, crematus; (2) qui uri et cremari potest. Ab eod.

Καύστρα, ας, ἡ, καύστρα πηρῶν, ustrina, *Ph.*

Καυσώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, æstuosus, ardens. A καῦσος.

Καύσωμα, ατος, τὸ, ardor, æstus; (2) inflammatio. A καυσόομαι.

Καύσων, ωνος, ὁ, ardor, æstus, nomen venti, Eurus.

Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, cauter. quo notæ et stigmata inuruntur; item, quo medici partem corporis putrem inurunt. A καίω.

Καυτηριάζω, fut. άσω, cautere inuro; (2) cautere prærstringo amputata, comprimendo cruori. Κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, 1 *Tim.* 4, 2. A præc.

Καυτήριον, υ, τὸ, cauterium, quod urendi vim habet; (2) medicamentum urens; (3) stigma inustum; (4) locus ubi inuruntur stigmata. Ab eod.

Καυτικὸς, ὴ, όν. Vide καυστικός.

Καυτὸς, ὴ, όν. Vide καυστός.

Καυχάσαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro καυχᾶσαι, a

ΚΑΥΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, fut. ήσομαι, glorior; me jacto; (2) exsulto; (3) jactanter prædico. Μὴ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον, *Prov.* 27, 1. ἐν ἀνθρώποις, 1 *Cor.* 3, 21. ἐν' ἐλπίδι, *Rom.* 5, 2. ὑπὲρ σῦ τοιούτου, 2 *Cor.* 12, 5.

Καυχὰς, άδος, ἡ, jactatrix. A καυχάομαι.

Καυχᾶσαι, *gloriaris*, idem quod καυχάσαι.

Καυχίνα, *cervicem*, acc. sing. ab αὐχήν.

Καύχη, ης, ἡ, idem quod καύχησις.

Καύχημα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio; (2) de quo quis gloriatur. A καυχάομαι.

Καυχηματίας, ου, ὁ, gloriator, jactator. A pr.

Καύχησις, εως, ἡ, gloriatio, jactatio:

Καυχητὴς, οῦ, ὁ, jactator. Ab eod.

Καύω, (inus) pro κάω, seu καίω, *Dioscor.*

Καφίω, ῶ, fut. ήσω, spiro, anhelo, exspiro; ponitur, ut hinc sit κεκαφηὼς, κεκαφήκατα. *apud Hom.* pro κεκαφηκὼς, *Il.* 5, 698. Vide κατέω.

Κάφος. et κάτος, flatus. Ab ecd.

ΚΑΦΩ'ΡΗ, ης, ἡ, vulpes, *Suid.*

Καχάζω, fut. *Dor.* καχαξῶ, pro καγχάζω.

Κάχαρις, imaguncula ex cera alba, vel auro, puellarum ludicrum. Ex κηρὸς et χάρις.

Καχεκτία, ῶ, malo corporis habitu laboro; mala sum corporis habitudine; (2) dicitur et de vitio animi. Vid. seq. Οἱ καχεκτοῦντες τῶν ἀθλητῶν, *Polyb.* A

Καχέκτης, ου, ὁ, male habitus; (2) qui malæ mentis et seditiosus est. A κακὸς et ἔχω.

Κάχεκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iisd.

Καχεξία, ας, ἡ, malus corporis habitus, cachexia; (2) mala mens; (3) perturbatio animi. Ex iisd.

Καχέλκης, ες, gravia et insanabilia ulcera habens. Ab ἕλκος.

Καχεταιρία, ας, ἡ, malum consortium.

Καχεταιρίης, gen. sing. *Ion.*

Καχήμερος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui mala seu infelix est vita. Ex κακὸς et ἡμέρα.

Καχλάζουσα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro καχλάζουσα, a καχλάζω.

Καχλάζω, strepito, resono; (2) tumeo, effervео, ebullio, *Gl. V.* scaturio; (3) magno cum fremitu concito, effundo. (3) καὶ πέριξ ἀφρὸν πολὺν καχλάζον σοντίῳ φυσήματι, spumas concitans, *Eurip. Hippol.* 1210. A κάχληξ.

Καχλαίνω, turbo, *Hes.* A καχλάζω. Unde

Κάχλασμα, ατος, τὸ, strepitus, sonitus.

Καχλασμὸς, οῦ, ὁ, scaturigo, *Gl. V.*

ΚΑ'ΧΛΗΞ, ηκος, ἡ, lapillus, calculus, qui in aqua invenitur. Ἐν δὲ οἱ κλὴ τέσσαρες ἀκταίαις διιεὶς κάχληκας ἰλύι, littorales calculos, *Oppian. Halieut.* 3, 374.

Κάχλος, et κάχηνος, *apud comicos*, ridiculus, stupidus. A χαίνω. *V. L. Steph.*

Καχορμίσια, infausta quies in statione navium. Ὦ λογεῆς, διιλὶ, καχορμισίης, *Anth. ined. Const. Cephalæ. Carm.* 736, 6.

Καχρυδίας, ου, ὁ, ut καχρυδίας ἄρτος, panis ex hordeo tosto. A κάχρυς.

Καχρύδιον, υ, τὸ, hordeum tostum. Dim.

Καχρυδίτις, ίτιδος, ὁ ἡ ἡ, hordeo tosto similis:

Καχρυδίτις, seu καγχρυδίτις, similis τῷ καχρυῖ, exp. canchy ferens, *Nic.* A

ΚΑ'ΧΡΥΣ, υος, ἡ, hordeum in furno tostum; (2) semen roris marini; (3) granum hordei; (4) quiddam quod pilulæ forma in arboribus, quercu, abiete, et aliis crescit.

Καχρυφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, planta κάχρυν φέρουσα, *apud Nicond.* A κάχρυς et φέρω.

Καχρυώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, idem quod καχρυόεις.

Καχυποπτότης, ὁ ἡ ἡ, idem ac καχύποττος, suspiciosus, suspicax, *Poll. ex Plat.*

Καχύποττος, ου, ὁ ἡ ἡ, suspiciosus, qui prave suspicatur de re; (2) de quo mala suspicio est. Ab ὑπόπτης.

Καχυποτοπέομαι, οῦμαι, male suspicor. A

Καχυπόπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, mala suspicans, suspiciosus, *Suid.* Ab ὑποτοπέω, *suspicor.*

Κάψα, ης, ἡ, capsa, cista, arca. A κάπτω.

Καψάκης, ου, ὁ, idem. A præc.

Καψάκιον, ου, τὸ, cistula, capsula, situla. Dim.

Καψιδρώτιον, ου, τὸ, sudarium. Ex κάψις et ἱδρὼς, *sudor.*

Κάψις, εως, ἡ, voratio; (2) morsus. A κάπτω.

Κάω, idem quod καίω· κέκμαι, uror, ardeo; aor. 2. ἔκάην· fut. 2. καήσομαι.

ΚΕ', *sequente consona*, et κεν *sequente vocali*, particula poetica, idem notans quod ἄν potentiale in prosa, utique; sane, nec redundat, et si non semper verbo exprimi potest, *Eph.*

Κιάζω, fut. άσω, findo, scindo. Εὖ δ' ἐτιτραμμένας κίασαν ξύλα, *Odyss.* 20, 161.

ΚΕΑ'ΝΩΘΟΣ, ου, ὁ, spina quædam.

ΚΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, cor; (2) animus.

Κιὰς, άδος, ὁ, locus quo immittuntur malefici apud Lacedæmonios, ut Athenis in Barathrum.

Κίασμα, ατος, τὸ, fractura, fragmentum, *Hes.* A κιάζω.

Κίασσι, 3. sing a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἔκίασε, a κιάζω.

Κίαται, 3. plur. præs. ind. med. *Ion.* pro κεῖνται, a κεῖμαι.

Κίατο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἔκειντο.

Κίβλη, ης. et κιβλὴ, ῆς, ἡ. caput. A κιβλή, quod Macedonica dialecto est κεφαλή.

Κιβληγόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, in capite fœtum habens, ut papaver. Ex κίβλη et γίνομαι.

Κιβλήπυρις, avis quædam, *ap. Aristoph.*

ΚΕΒΡΙΟ'ΝΗΣ, ου, ὁ, cebriones, avis quædam, *Ib.* at *ap. Hom.* gigantis nomen.

Κιγκαλίτος, ου, ὁ, milii molitor, qui milii grana mola frangit. Ex κίγκρος et ἁλίω, *molo.*

Κιγκαμιδώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, granis ficus similis, sive e genere κιγκαμίδων. A

Κιγκαμὶς, ίδος, ἡ, granum seu semen ficus; (2) nucleus seu os olivæ. A κίγκρος.

ΚΕΓΧΡΕΑΙ', ῶν, αἱ, Cenchreæ, nomen portus Corinthiaci.

Κιγκρεὼν, ῶνος, ὁ, officina in qua grana metallorum exsiccantur. A κίγκρος. Vide *Era.*

Κιγκρειακὸς, αία, αῖον, qui milii magnitudine est. Ab eod.

Κιγκρίας, ου, ὁ, miliaris, e milio confectus.

Κιγκριδίας, ου, ὁ, veluti milii granis variegatus. Ab eod.

Κιγκρίδιον, τὸ, parvulum milii granum, *Steph.*

Κιγκρίνη, ἡ, puls e milio, *Hes.*

Κιγκρίνης, idem quod κιγκρὶς, *Nic.*

Κίγκρινος, ίνη, ινον, e milio confectus. A κίγκρος.

Κιγκρὶς, ίδος, ἡ, cenchris, avis ex accipitrum genere; (2) serpentis nomen. Ab eod.

Κιγκρίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, cenchrites lapis, quam milii granis respersus. Ab eod.

Κιγκριτὶς, miliaris, *Ep. ap. Suid.*

Κιγκροβόλος, ὁ, ἡ, milium jaciens, fundens, &c. A βάλλω.

Κιγκροειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, milio similis. Ex κίγκρος et εἶδος, *species.*

ΚΕ'ΓΧΡΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, milium; (2) serpens quidam, qui quasi milii granis conspersus est; (3) adamantis genus; (4) ornamentum vestis; (5) granum ficus. Hinc

Κιγκροφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, milii ferax.

Κιγκρώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, milio similis, ad milii magnitudinem vel formam accedens.

Κιγκρώματα, ων, τὰ, ornamenta in scutorum ambitu granorum milii instar adspersa; (2) parva foramina in scutorum ambitu per quæ

quæ speculabantur adversarios. Ab inus. κιγχρόω, exorno, vario.

Κιδάζω, sive κιδάω, fut. άσω, pro σχιδάζω. Ὅς τ' ὦκα ῥίων ἐκίδασσι νεφέλας, *Il.* 5, 88.

Κιδνάω, dissipo; κιδνάομαι, dissipor; etiam pereo, de naufragiis, *ap. Arat.* et *Sch. κιδαίνης, Nicand.*

Κιδνηθέντες, nom. pl. aor. 1. part. pass. verbi κιδνάζω.

ΚΕΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, diuturni e defluxionibus adfectus, diuturni articulorum dolores; tumores inguinum, *Hipp.*

Κιδματώδεα, τὰ, κίδμασι similia.

Κιδνός, ή, όν, dignus, cujus cura habeatur, in pretio ob virtutem habendus; (2) venerandus; (3) prudens; (4) probus, honestus; (5) pudicus; (6) temperans. Πολλῶν μιτ' ἄλλων δ' ἄλισας κιδνὴν λίχος, *Eurip. Hipp.* 885. Κιδνὰ πράττω, læta sorte potior, *Eurip. Alc.* 608. A κῆδος, *cura.*

Κιδρίλαιον, ου, τὸ, oleum cedrinum. Ex κίδρος et ἴλαιον.

Κιδριλάτη, ης ἡ, cedrus abietem magnitudine æquans. Ex κίδρος et ἰλάτη, *abies.*

Κιδρία, ας, ἡ, pix cedrina, resina, lacryma cedri; (2) oleum cedrinum. A κίδρος.

Κιδρίνος, ίνη, ινον, idem et ab eod.

Κίδριον, ου, τὸ, oleum cedri, cedria:

Κίδριος, α, ον, cedrinus, bene olens, *Hes.*

Κιδρίς, ίδος, ἡ, fructus cedri; (2) frutex cedro similis. Ab eod.

Κιδρίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, cedrites, vinum cedrinum. Ab eod.

ΚΕΔΡΟΣ, ου, ἡ, cedrus, arbor odorata; (2) masc. fructus cedri.

Κιδροχαρὴς ές, cedro gaudens, *Man.*

Κιδρόω, ῶ, fut. ώσω, cedrino oleo vel liquore perungo, vel condio. A κίδρος. Unde

Κιδρών, ῶνος, ὁ, locus ubi cedri nascuntur.

Κιδρωτὸς, ἡ, όν, cedria unctus. A κιδρόω.

ΚΕΔΡΩΣΤΙΣ, ιος, ἡ, cedrostis, vitis alba.

Κίεται, 3. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro κεῖται, a κεῖμαι.

Κίηται, *jaceat*, 3. sing. præs. conj. med.

Κίανται, nom. pl. aor. 1. part. act. pro καύσαντες, a καίω.

Κίεται, 3. pl. præs. ind. med. *Ion.* pro κεῖνται, a κεῖμαι.

Κίη, *Dor.* pro κε εἴη, *sit.*

Κίθι, illuc, pro ἐκεῖθι.

Κῖδι, illic, pro ἐκεῖδι.

ΚΕΙΜΑΙ, f. κείσομαι, jaceo; (2) positus sum, situs sum; (3) repositus sum; (4) propositus sum; (5) projectus sum; (6) mortuus sum; (7) sepultus sum; (8) pendeo ex aliquo interfectus; (9) desideo, ferior, nil ago; (10) dicitur etiam de rebus Deo consecratis. Κεῖται δὴ πάνθ' ἅπερ ἦσαν, parata sunt, *Aristoph. Conc.* 512. Πάντων δ' Ἑλλήνων κείσομαι ἐν στόμασιν, *de Ilio*, Epigr.

Κείμενος, *jacens*, part. præs. med.

Κειμηλιάρχης, ου, ὁ, qui pretiosæ supellectili præest, thesaurarius. Ex κειμήλιον et ἀρχή. Hinc

Κειμηλιάρχιον, ου, τὸ, locus ubi pretiosa supellex reponitur.

Κειμηλίαρχος, ου, ὁ, idem quod κειμηλιάρχης.

Κειμήλιον, ου, τὸ, supellex pretiosa, deliciæ; (2) supellex quævis. A κεῖμαι. Hinc

Κειμήλιος, ὁ, qui velut pretiosa supellex reponitur, vel repositus est.

Κίν, pro ἐς ἰν, vel ἐς εἶν, *et in.*

Κίνη, *illic, illa ratione*, pro ἐκείνῃ, sc. ὁδῷ.

Κῖνος, *ille*, Ion. pro ἐκεῖνος.

Κινὸς, vacuus, inanis. Σὺν κεινῇσιν νηυσὶ, *Il.* 4, 181. Pro κενός.

Κίνῳ, *illi*, dat. sing. pro ἐκείνῳ.

Κινῶς, pro ἐκείνως, illa ratione. Κίνως μὲν γὰρ ἀλλοτρίωται, alioquin enim alienatur, *Herodot.* 1, 120.

Κῖπος, idem quod κῆπος, *Strab.*

Κιράμναι, nom. plur. aor. 1. part. med. f. g. verbi κίρνω.

Κῖρε, *tonde*, 2. sing. præs. imperat. act.

Κιρσιόμης, ου, ὁ, qui comam totondit, tonsus.

Κιρία, ας, ἡ. Κιρίαι, fascia, cui mortuus involvitur, fasciæ sepulchrales; (2) fasciæ quibus colligatur infans in cunis, *Gl. V.* κιρίαι, instita. Sunt autem ligamina spondarum.

Κῖρις, ιος, ἡ, ciris, avis quædam, halcyon aliis, aliis accipiter; quibusdam scylla. A

ΚΕΙΡΩ, f. κερῶ, tondeo; (2) scindo, abscindo; (3) populor, vasto, diripio; insatiabili edacitate voro; aor. 1. ἔκειρα. med. ἐκειράμην. aor. 2. pass. ἐκάρην· perf. act. κίκαρκα· pass. κίκαρμαι· part. κικαρμένος, tonsus. Ἐκείραντο τὸν κέμνν, *Job.* 1, 20. Πολύν σοι βοτρύχων πλόκαμον κεῖρῶμαι, *Eur. Tro.* 1184. Ἔκειρε πολύκιρων φόνον, cornigerum boum late edidit stragem, *Soph. Aj.* 55.

Κῖς, *et in*, Dor. pro ἐς εἰς.

Κῖσι, illuc, pro ἐκεῖσε.

Κισσιῦμαι, fut. 1. ind med. *Dor.* pro κείσομαι.

Κῖσθαι, *jacere*, præs. inf. med. verbi κεῖμαι.

Κίσθων, 3. plur. imperat. *Att. Syncop.* pro κείσθωσαν, verbi κεῖμαι. Ἐμοὶ δ' ἐν μέσῳ κίσθων εἰ ὑπὲρ τούτων λόγοι, mihi vero hac de re sermo in medio relinquendus videtur, *Arr. Hist. Alex.* 5, 8.

Κισσῦμαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro κείσομαι.

Κῖτο, 3. sing. imp. ind. med. *Ion.* pro ἔκειτο.

Κίω, jacere seu cubare cupio. A κεῖμαι.

Κικαδήσομαι, f. 2. ind. pass. *Ion.* et *Poet.* pro καδήσομαι, pro χαδήσομαι, a χάζω.

Κικαδμένον, perf. part. pass. *Dor.* pro κεκασμένον, a κάζω.

Κίκαδον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔχαδον, a χάζω.

Κικάθικα, perf. ind. act. verbi καθίζω.

Κικάλυμμαι, perf. ind. pass. verbi καλύπτω.

Κίκαμον, aor. 2. ind. act. *Poet.* pro ἔκαμον, a κάμνω.

Κικάμω, aor. 2. conj. act. *Ion.* pro κάμω.

Κικάρθαι, perf. inf. pass. verbi κείρω.

Κίκαρκα, *totondi*, perf. indic. act.

Κικαρωμένων, gen. plur. part. perf. pass. verbi καρόω.

Κικάσθαι, perf. inf. pass. verbi κάζω, *orno.*

Κικασμένος, *ornatus*, part. perf. ejusdem.

Κικαῦθαι, perf. inf. pass verbi καίω.

Κικαυμένῳ, *usto*, dat sing perf. part. pass.

Κικαφηὼς, perf. part. act. *Ion.* pro κεκαφηκὼς, a κάπτω.

Κικίρδακα, perf. ind. act. verbi κερδαίνω.

Κίκιυθα, *texi*, perf. ind. med. verbi κεύθω.

Κίκηκα, *accendi*, perf. ind. med. verbi καίω.

Κικήρυκται, 3. sing. perf. ind. pass. v. κηρύσσω.

Κικινδυνευμένως, *adv.* periculose. A κινδυνεύω.

Κικινῆσται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro κεκίνηνται, a κινέω.

Κικλάγξω, f. 1. ind. act. *Poet.* pro κλάγξω, a κλάζω, *clamo.*

Κίκλαγχα, *clamavi*, perf. ind. act.

Κικλαμένων, gen. pl. perf. part. pass. pro κεκλασμένων, a κλάω, *frango.*

Κίκλαμαι, perf. ind. pass. pro κίκλιμμαι, a κλίνω, *furor.*

Κικλασμένως, *adv.* fracte. A κλάω.

Κίκλασο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐκέκλασο, a κλάω, *frango.*

Κικλαύσεται, 3. sing. paulo post fut. ind. pass. verbi κλαίω.

Κικλειμένος, perf. part. pass. verbi κλείω.

Κικλεισμένων, gen. pl. part. pass. verbi κλείω, *claudo.*

Κικλιμμένον, perf. part. pass. n. g. v. κλίνω.

Κίκλιο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro κίκλισο, seu κίκλυ, a κίκλομαι.

Κικλήσαι, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro κέκληνται, a καλέω.

Κίκληνα, perf. ind. med. *Ion.* pro κίκλαγα, a κλάζω.

Κικλήγοντες, nom. pl. præs. part. act. verbi

Κικλήγω, clamo, claugo, fremo. Ὡς οἱ κικλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρυσαν, *Il.* 16, 480. A κλάζω.

Κικληγὼς, perf. part. med. v. κλάζω, *clamo*, *Hom. Il.* 2, 222.

Κίκληκα, perf. ind. act. *per Syncop.* pro κεκάληκα, a καλέω.

Κικληκὼς, part. perf. ejusd.

Κικλῃὸς, 2. sing. præt. pass. opt. verbi καλέω. Σοφὸς τ' ἂν αὐτὸς κἀγαθὸς κικλῇ ἄμα, *Soph. Phil.* 119.

Κικλῆσθαι, *vocatum esse*, perf. inf. pass.

Κικλήσομαι, 1. sing. paulo post fut. ind.

Κικλίασται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro κέκλινται, a κλίνω.

Κικλιμένη, *inclinata*, perf. part. pass f. g.

Κίκλομαι, jubeo, hortor; (2) invoco; (3) voco, advoco. Κικλόμενος Τρῳσσι κατὰ στίχας, *Il.* 15, 354. A κίλομαι, seu καλέω.

Κίκλοφα, perf. ind med. verbi κλίπτω.

Κίκλυθι, 2. sing. præs. imperat. act. *Ion.* pro κλῦθι, a κλύω.

Κίκλυτι, 2. plur. præs. imperat. act. *Ion.* pro κλῦτι.

Κικλυσμένος, perf. part. pass. verbi κλύζω.

Κικμακὼς, perf. part. act. *Dor.* et *per Syncop.* pro κεκαμηκὼς, a κάμνω.

Κίκμηκα, perf. ind. act. *per Syncop.* pro κεκάμηκα.

Κικμηκότως, *adv.* cum labore, ærumnose.

Κικμηκὼς, *mortuus*, perf. part. pass. verbi κάμνω. Ὁ δ' ἄλλος σῶ κικμηκότων ὄχλος; *Eur. Suppl.* 756.

Κικμηῶτα, acc. sing. *Ion.* pro κεκμηκῶτα, *Il.* 6, 261.

Κικμηῶτες, pro κεκμηκότες, mortui. Καὶ ἐκκαλύμβα τὸς κικμηῶτας, *Thuc.* 3, 59.

Κίκναισμαι, perf. ind. pass. verbi κναίω.

Κικοίμηται, 3. plur. perf. ind. pass. verbi κοιμάω.

Κικολᾶσθαι, perf. inf. pass. verbi κολάζω.

Κικολασμένως, *adv.* moderate, frenando et moderando cupiditates luxuriamve. A κεκολασμένος, part perf. pass. a κολάζω.

Κίκομμαι, perf. ind. pass. verbi κόπτω.

Κίκονα, perf. ind. med. *Poet.* pro ἔκτονα, a κτείνω.

Κικονιαμένος, part. perf. pass. verbi κονιάω.

Κικονιμένος, *pulverulentus*, *pulvere impletus*, perf. part. pass. *Att.* pro κεκονισμένος, a κονίζω.

Κικόπακα, perf. ind. act. verbi κοπάζω.

Κικοπίακα, perf. ind. act. verbi κοπιάω.

Κικορεσμένος, perf. part. pass. verbi κορέννυμι.

Κικορημένος, perf. part. pass. verbi κορέω.

Κικορὼς, perf. part. act. *Ion.* pro κεκορεκὼς.

Κικορυθμένος, *galea armatus*, perf. part. pass. *per Syncop.* pro κεκορυθμένος, a κορυθάω.

Κικοτηότα, *tratum*, acc. sing. perf. part. act. *Ion.* pro κεκοτηκότα, a κοτέω.

Κικόφθαι, perf. infin. pass. verbi κόπτω.

Κικράαντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* et *Poet.* pro ἐκέκραντο, a κραίνω.

Κίκραγα, perf. ind. act. verbi κράζω. Hinc

Κίκραγμα, ατος, τὸ, clamor, vociferatio.

Κικραγμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

Κικράγω, clamo, vociferor; unde aor. 1. ἐκίκραξα. Ab eod.

Κίκρασα, *miscui*, perf. indic. act. *per Syncop.* pro κεκίρασα, a κιράνυμι, pro κεράω.

Κίκραμαι, perf. ind. pass verbi κιράνυμι.

Κικραμένως, *adv.* temperate. A κεκραμένος, part. perf. pass. a κιράνυμι.

Κικραξιδάμος, ου, ὁ, qui vociferatione et clamore aliquem vincit ac domat, valde clamosus. Vocabulum Aristophanicum de Cleone. Ex κράζω et δαμάω, *domo.*

Κικράξομαι, paulo post fut. verbi κράζω vel *clamabo*, f. 1. ind. med. verbi κικράγω.

Κικρατήται, 3. pl. perf. ind. pass. v. κρατέω.

Κικράχαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro κεκραγμένοι εἰσὶ, a κράζω.

Κίκραχθι, 2. sing. perf. imperat. act. pro κέκραχε.

Κίκρηκα, perf. ind med. pro κίκραγα.

Κίκρηντο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* et *per Syncop.* pro ἐκέκρανντο, a κεράω.

Κικυγότες, *incerte loquentes*, nom. plur. part. perf. med. verbi κρίζω, *strido.*

Κικριμένην, acc. sing. perf. part. pass. f. g. verbi κρίνω.

Κικριμένως, *adv.* exacte, cum judicio et censura. A κεκριμένος, part. perf. pass. a κρίνω.

Κίκρανται,

Κέκριται, *judicatum est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi *κρίνω*.

Κεκρουσμένος, perf. part. pass. *Dor.* pro *κεκρουμένος*, a *κρούω*. Unde

Κεκρουσμένως, *adv.* sonore, numerose (de oratione).

Κέκρυφα, perf. indic. med. verbi *κρύπτω*.

Κεκρυμμένος, *occultus*, perf. part. pass.

Κεκρυμμένως, *adv.* occulte, clam, latenter. A *κεκρυμμένος*, part. perf. pass. a *κρύπτω*.

Κεκρυφάλιον, τό, reticulum, *Poll.*

Κεκρυφαλοπλόκος, ε, ὁ ἡ, qui reticula nectit. Ex *κεκρύφαλος*, a *πλέκω*.

ΚΕΚΡΥ'ΦΑΛΟΣ, ε, ὁ, reticulum quo mulieres crines revinciunt, vitta, vinculum capillorum; (2) sudarium; (3) venter quidam animalium ruminantium.

Κεκρύφασι, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro *κεκρυμμένοι εἰσί*, a *κρύπτω*.

Κέκτημαι, perf. ind. pass. verbi *κτάομαι*.

Κεκτημένος, part. perf. pass. *qui adquisivit, qui possidet; herus.* Κεκτημένη, hera. *Ἦν γὰρ . . . . δόξη μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ Aristoph. Plut.* 4. *Φράσατέ μοι τὸν ἄνδρ', ὅστις 'στὶ, τῆς ἐμῆς κεκτημένης, Id. Eccles.* 1117, 18. Σωφρονεῖν κεκτημένοι, sapientes, *Æschyl. Pers.* 826.

Κεκτῆσθαι, *adquisivisse, possidere*, perf. inf. pass.

Κεκύθωσι, 3. plur. a. 2. conj. *Ion.* pro *κύθωσι*, a *κεύθω, occulto*.

Κελαδεινός, streperus, tumultuosus, strepitum et sonum edens; *κελαδεινὴ* dicitur Diana, vel quod Enceladum occiderit, vel quod lunæ mutationes æris tumultus sequatur, vel a tumultu et strepitu venatorio. A *κέλαδος*.

Κελαδεινός, pro *κελαδινός*, *Pind.*

Κελαδέοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro *κελαδέουσι*, a

Κελαδέω, ῶ, f. *ήσω*, strepo; (2) tumultuor; (3) sono, insono, resono. *Βοᾶν, βοᾶν δ' Ἕλλας κελάδησει, Eur. El.* 376.

Κέλάδημα, ατος, τό, strepitus; (2) clamor, tumultuatio. A præc.

Κελαδῆτις, ή, sonora, *Pind.*

Κελαδίδρομος, ον, cum strepitu, i. e. celeriter currens, epith. Dianæ.

Κελάδοιο, *Ion.* pro *κελάδου*, a

ΚΕ'ΛΑΔΟΣ, ε, τό, strepitus; (2) tumultus; (3) clamor; (4) sonus musicus.

Κελάδων, præs. part. act. *Ion.* pro *κελαδέων*, a *κελαδέω*.

Κελαδῶ, idem quod *κελαδέω*, *Hom.*

Κελαινηγχὴς, ές, ὁ ἡ, nigram, i. e. funestam hastam habens, bellicosus. Ab *ἔγχος*.

Κελαινιφὴς, ές, ὁ ἡ, nubes atras reddens, vel cogens; (2) nubes atras habens. Ex *νίφος*.

Κελαινιάω, ῶ, nigricor, sum niger. Hinc *κελαινιόων*, pro *κελαινιάων*, partic. A *κελαινός*.

Κελαινόβρωτος, ον, niger, sed de cibo, *apud Æsch.* A *βιβρώσκω*.

Κελαινόλωτα κεράστια, *Hes.* cerasa nigricantia, ut lotus. Ex *λώτος*, *κελαινόωντα*, *Voss.*

Κελαινοτάθμιον, cujus adfectus sunt obscuri; tectum, argutum, subdolum, *Hes.* Ex *τάθος*, sed leg. *κελαινωπῶν Συμὸν, Alt.*

Κελαινόφρινος, ον, nigram cutem habens, *Opp.*

Κελαινὸς, ἡ, ὸν, niger, ater; (2) horrendus; (3) obscurus.

Κελαινότης, ητος, ἡ, nigredo. A præc.

Κελαινοφὴς, ές, ὁ ἡ, nigra specie, ater, obscurus. Ex *κελαινὸς* et *φάος* pro *φῶς*.

Κελαινόφρων, ον, subdolus. A *φρήν*.

Κελαινοχρὼς, ῶτος, ὁ ἡ, niger, obscurus.

Κελαινόω, conturbo, *Æsch.*

Κελαινώτας, *Dor.* pro *κελαινώπης*, ε, ὁ, *Soph. κελαινώπας Σῦμὸς*, animus non palam apparens, sed in tenebris latens, et quasi absconditus et insidiosus; (2) profunda cogitans, subdolus; *fœm. κελαινάτις*. A

Κελαίνωψ, ωπος, ὁ ἡ, niger; (2) formidabilis adspectu. Ex *κελαινὸς* et *ὤψ*, *vultus*.

Κελάρια, τά, quædam vasa, *Poll.*

ΚΕΛΑΡΤ'ΖΩ, vel *κελαρίζω*, cum strepitu fluo; (2) murmuro, strepito. *Τῆς διὰ μέσσης Κηφισοῦ μιγὰ χεῦμα κατισχόμενον κελαρύζει, Dion. Per.* 440. Hinc

Κελαρύσδειν, *Dor.* pro *κελαρύζειν*.

Κελάρυζις, ιος, ἡ, murmur, strepitus.

Κελάρυσμα, ατος, τό, murmur seu strepitus aquæ fluentis. Ab eod.

Κελαρυσμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

Κέλεται, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro *κέλεσαι*, a *κέλομαι*.

Κελέβη, ης, ἡ, poculum; (2) pila in qua aliquid pinsitur, *Theocrit. Idyll.* 2, 2. A *λείβω*, *libo*.

Κελέβιον, *Poet.* κελεβήτιον, τό, idem.

Κελέομαι, idem quod *κέλομαι*. seu *κέλω*, *Eust.*

Κελέοντες, ων, οἱ, pedes textorii mali. *Ἐκ τῶν κελέοντων ἱδρὼν νύκτωρ αὐτῷ καὶ γάλα, Antonin. Liberal.* 10.

ΚΕΛΕΟ'Σ, ῆ, ὁ, avis quædam pernicissima, galgulus; (2) est et nomen proprium Herois Attici; (3) idem qui *ἰσόπους*, in pl.

Κέλεσθε, 2. plur. præs. imperat. med. verbi *κέλομαι*.

Κελευθεῖαι, αἱ, Deæ quæ in viis statuebantur ad eas monstrandas, vel ad viatores custodiendos, *Hes.* A *κέλευθος*.

Κελευθεῖον, viam carpo; *ὁδεύω*, *Hes.*

Κελευθητὴς, οῦ, ὁ, viator. Ab eod.

Κελευθιάω, ῶ, iter facere cupio. Ab eod.

Κελευθοπόρος, ὁ, viator, qui iter conficit, *Ep.*

ΚΕ'ΛΕΥΘΟΣ, ε, ἡ, via, cum terrestris, tum marina, vel aëria, *plur. τὰ κέλευθα, viæ*.

Κελευθοστολὶς, ὸν, dux viam ostendens, submotor.

Κέλευσι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro *ἐκέλευσε*, a *κελεύω*. Unde

Κέλευσμα, ατος, τό, jussum:

Κέλευσις, εως, ἡ, jussio, ipsa actio jubendi; (2) imperium:

Κέλευσμα, ατος, τό, jussum, mandatum; (2) hortamen, quod hortandi causa dicitur; (3) hortamen remigum; (4) hortamentum aurigæ; (5) clamor hortatorius. (1) *Σοῦ νιν κέλευσμ' ἐπισράφη μαντοσύνου, Eurip. Androm.* 1030. Ab eod.

Κελευσμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, jussum, mandatum.

Κελευστὴς, οῦ, ὁ, jussor, qui jubet, hortator; (2) qui celeusma canit, celeustes, hortator remigum; (3) proreta, proræ præfectus; (4) portisculus ad cujus ictus fit remigatio. Ab eod. Hinc

Κελευστικὸς, ἡ, όν, hortandi vim habens.

Κελευστικὸν, τό, cohortatio, *Synes.*

Κελευστὸς, ἡ, όν, jussus, imperatus. A *κελεύω*.

Κελευτιάω, ῶ, hortor. Hinc *κελευτιόων*, pro *κελευτιῶν, κελευτιάων*, *Il.* 13, 125. Ab eod.

Κελεύω, f. *εύσω*, jubeo, impero; (2) hortor, invito ad aliquid agendum; (3) peto, postulo; (4) permitto; (5) censeo; (6) remiges clamore incito. *Ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις, Matt.* 15, 35. *διδῶναι ἀλύσιν, Act.* 21, 33. A *κέλω*.

ΚΕ'ΛΗΣ, ητος, ὁ, celes, equus desultorius; (2) desultor, eques desultorius, qui in certamine uno tantum equo utitur; (hinc *celebs*, Lat. *Ern.*) (3) navigium parvum, quod uno tantum remigio agitur, celox; (4) pudendum muliebre.

Κελήσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro *ἐκελήσατο*, a *κέλομαι*.

Κελήσομαι, *jubebo*, f. 1. ind. med.

Κελητίζω, f. *ίσω*, celete equo vehor, equum desultorium ago. *Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵππουσι κελητίζων εὖ εἰδὼς, Il.* 16, 679. A *κέλης*.

Κελήτιον, ε, τό, parva celox. Dim. ab eod.

ΚΕ'ΛΛΩ, f. *κέλσω*, appello, appellor, pervenio in portum; (2) moveo; (3) celeriter curro. *Soph. Trach.* 817. (3) *Εὐρίπου διὰ χειμάτων κέλσασα, Eurip. Iph. in Aul.* 166.

Κελοίμην, præs. opt. med. verbi *κέλομαι*.

Κέλοντο, 3. pl. imperf. med. *Ion.* pro *ἐκέλοντο*.

Κέλοντες, idem quod *κελεύοντες*, *Etm.*

Κέλσαι, *appulisse*, aor. 1. inf. act. verbi *κέλλω*.

Κελτιστὶ, *adv.* Gallice. A Κελτὸς, Gallus.

Κελύφανον, ε, τό, putamen.

Κελυφαώδης, ες, corticosus, *Theoph.*

Κέλυφος, εος, τό, putamen, cortex. A *καλύπτω*, (potius ab ant. *κελύφω*, unde *γλύφω*.)

ΚΕ'ΛΩ, usitatius *κέλομαι*, jubeo, hortor. *Ἦ μὲν Τρῶῖς γε κέλονται, Il.* 7, 393. *Κελοίμην Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, Ib.* 9, 513.

Κέλωρ, filius vel nepos, *Eur.* (2) spado; (3) vox; *Id.* et *Etym.* *Ἀγαμεμνόνειος κέλωρ*, Agamemnonis filius, *Eurip. Andr.* 1034. A *κέλω*, *Hes.*

Κελωρύειν, vociferari, clamare, *Hes.* A præc.

Κεμαδεσσόος, ὁ, ἡ, venator, venatrix, cervos agitans. *Εὖρι φιλοσκοπίλοιο πόνον κεμαδεσσόον ἄγειν, Nonnus*, 5, 152. A

ΚΕΜΑ'Σ, άδος, ἡ, dama, hinnulus cervi; (2) species capræ sylvestris, *Eur. I. T.* 176.

Κέμφος. Vide *κέσφος*.

Κεν. Vide Κε.

Κεναγγὴς, ὲς, naves exhauriens, *Æsch.*

Κεναγγία, ας, ἡ. Vide *κεναγγείη*.

Κεναδρία, ας, ἡ, inopia virorum. A

Κέναδρις, ε, ὁ ἡ, viris vacuus; (2) vir vanus ac futilis, *Suid.* Ex *κενὸς* et *ἀνήρ*.

ΚΕ'ΝΑΤΑΑ, ας, ἡ, instrumentum ad fabricandas naves; *in Epigramm.*

Κεναγγείειν, habere vasa inania, *Hipp.* A

Κεναγγείη, ης, ἡ, *Ion.* pro *κεναγγία*, *apud Hipp.* vasorum vacuitas et inanitas; (2) fames, inedia. Hinc

Κεναγγικὸς, ἡ, όν, habens vasa vacua; (2) pertinens ad adfectum quo vasa corporis habentur inania, *Id.*

Κεναγγικῶς, *adv.* eorum more quibus vasa sunt vacua, *Id.*

Κεναγγητέον, abstinendum a cibo, *Call.*

Κεναγορία, ας, ἡ, vanorum verborum jactatio, vaniloquentia, inanis sermo. Ex *ἀγορά*.

Κεναυχὴς, ές, ὁ ἡ, vana jactans; (2) superbus. Ex *κενὸς* et *αὐχέομαι*.

Κενεῖσια, ων, τά, morticinæ carnes, carnes e cadavere excisæ. A *νεκρός*.

Κενεγόρος, et *κενηγόρος*, ον, vaniloquus, *Nax. Dolsc.*

Κενεμβατέω, ῶ, f. *ήσω*, per inania gradior.

Κενεὸς, ὰ, όν, vanus, inanis, *Ion.* pro *κενός*.

Κενεόφρων, idem quod *κενόφρων*.

Κενεὼν, ῶνος, ὁ, pars corporis inter thoracem et os ad ilia pertinens; (2) venter; (3) spatium vacuum. A *κενεός*.

Κενεώτησις, ιος, ἡ, morbus equorum circa ilia. Ex *κενεὼν* et *σείσις, fissio*.

Κενήριον, ε, τό, vacuum sepulchrum, inane monumentum. Ex *κενὸς* et *ἠέλιον*.

Κενοβυλία, ας, ἡ, consilium inane et futile. Ex *κενὸς* et *βυλὴ, consilium*.

Κενοδόντις, ἡ, dentibus carens. Ex *ὀδούς*.

Κενόδοξα, ας, ἡ, vana gloria; (2) inanis gloriæ cupiditas; (3) vana de se opinio.

Κενοδοξίαν, ῶ, inanis gloriæ sum cupidus, inanis gloria ducor; (2) vanas et inanes opinione habeo. (2) *κενοδοξῶν περὶ τὸ ἀληθὲς, Joseph. Maccab.* 5.

Κενόδοξος, ε, ὁ ἡ, inanis gloriæ cupidus. Ex *κενὸς* et *δόξα*.

Κενοδρομέω, vacue curro, *Man.*

Κενοκοπέω, nugor, laborem inutilem suscipio. Ex *κόπος*.

Κενόκρανος, ὁ, vanum caput habens, *Sibyl.*

Κενολογέω, ῶ, fut. *ήσω*, inania loquor, supervacanea dico. Ex *κενὸς* et *λέγω, dico*.

Κενολογία, ας, ἡ, vaniloquentia. A

Κενολόγος, ε, ὁ, vaniloquus, inaniloquus, *Gl. V.* Ab eod.

Κενοπαθέω, ῶ, vanis ducor adfectibus. A *πάθος*.

ΚΕΝΟ'Σ, ἡ, όν, vacuus, inanis; (2) vanus; (3) orbus. *Τὰ τῷ σολίμῳ κενὰ, vana terriculamenta in bellis existentia. Ἐξόδους ἔρημον κενάς, vanos exitus exire, id est, temere egredi, Soph. Aj.* 287. (3) *ὡς κενὸς σκύμνον λεαίνης, tanquam leænæ catulum orbatum matre, (nam est enallage pro κενόν,) Id.* 786. *Ἐν κενοῖς* pro *κενῶς*, inaniter. *Πρὸς σοῦ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑρριζίτης, Id.* 986. Hinc *εἰς κενὸν*, frustra. Vide *Ern.*

Κενοσοφία, ας, ἡ, vana et inanis sapientia. A

Κενόσοφος, ε, ὁ ἡ, in vanis et inanibus sapiens.

Κενοσπουδέω, rebus inanibus intentus sum, *Jos.*

Κενοσπου-

Κενεσπουδία, ας, ἡ, inane studium. A
Κενόσπουδος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, rebus inanibus studens. Ex κενὸς et σπουδή.
Κενοσπούδως, adv. studio inani, frustra.
Κενοταφέω, ῶ, f. ήσω, tumulo inani sepelio, tumulum inanem aggero. Ὃν Τυδαρὶς καῖς ἠδ' ἀπόντα κενοταφεῖ; *Eur. Hel.* 1261. A τάφος.
Κενοτάφιον, ᾱ, τὸ, cenotaphium, honorarium sed inane sepulchrum; (2) quivis inanis tumulus; (3) simulacrum, seu imago.
Κενότης, ητος, ἡ, inanitas; (2) vanitas. A κενός.
Κενοτομία, ας, ἡ, inanium et vanarum rerum studium. Ex κενὸς et τέμνω.
Κενοφροσύνη, ης, ἡ, vana mens, inanis opinio, studium conciliorum et cœptorum vanorum. A
Κενόφρων, ονος, ὁ ᾖ ἡ, vana cogitans, stultus. Ex κενὸς et φρὴν, *mens*.
Κενοφωνέω, ῶ, fut. ήσω, inanes emitto voces, *Suid.*
Κενοφωνία, ας, ἡ, clamor de rebus inanibus; (2) sermo vanus et futilis; (3) sermo impius sive hæreticus. A
Κενόφωνος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, inanes voces fundens. Ex κενὸς et φωνὴ, *vox*.
Κενόω, ῶ, fut. ώσω, evacuo; (2) deprimo, ad humilitatem redigo; (3) inutilem reddo; (4) exhaurio, consumo, omnia, in aliquid impendo; (5) corpus humoribus purgo; (6) desero, relinquo, abscedo. Κενοῦσθαι, evanescere, vacuari, purgari, de corpore: aor. 1. κενωθεὶς, exinanitus. Τί δ' ὦ ματαία, τῶνδε σὰς κενοῖς χέρας; *Eurip. Med.* 959. Μυριάδας τε πόλεις ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν, *Id. Rhes.* 911. Ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ ταφὸς τῷ Χριστῷ, 1 *Cor.* 1, 17. (6) βωμὸν κενώσας δεξίμηλον ἰσχάραν, *Eurip. Andr.* 1139. A κενός.
Κένσαι, 2. sing. a. 1. imperat. med. *per Sync.* pro κένωσαι, a verbo κεντέω.
Κέντασι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἐκέντησε.
Κενταύρειος, εία, ειον, Centaureus; ut κενταυρεία βοτάνη, herba centaurea. A κένταυρος.
Κενταυρίδης, ᾱ, ὁ, Centauri filius, e Centauro natus, a Centauro genus ducens. Ab eod.
Κενταυρικὸς, ἡ, ὸν, Centauricus. Ab eod.
Κενταυρικῶς, adv. Centaurorum more; (2) more et ritu agresti feroque.
Κενταύριον, seu κενταύρειον, ᾱ, τὸ, centaurium, herba. A κένταυρος. *Angl.* CENTAURY.
Κενταυρὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.
Κενταυρίσκος, ᾱ, ὁ, parvus Centaurus; (2) rusticus, agrestis. Dim. ab eod.
Κενταυροκτόνος, ᾱ, ὁ, interfector Centaurorum. A Κένταυρος et κτείνω.
Κενταυρομαχία, ας, ἡ, Centaurorum pugna; (2) pugna immanis, qualis Centaurorum erat cum Lapithis. Ex μάχη.
Κενταυροπληθὴς, ίος, ὁ ᾖ ἡ, Centaurorum plenus. Ex Κένταυρος et πλήθω.
Κένταυρος, ᾱ, ὁ, Centaurus, animal, superne homo, infra equus; (2) sidus quoddam; (3) navis quædam. Ex κεντέω et ταῦρος.
Κεντάω, pungo; κεντῶ, pungit, *Ph.*
ΚΕΝΤΕΩ, ῶ, f. ήσω, pungo, stimulo. Πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα, κάκποριζόμεν βίον, *Aristoph. Vesp.* 1107. Hinc
Κέντημα, ατος, τὸ, aculeus, stimulus, id quo pungimus; (2) punctio. *Ph.* κέντημα, punctus, punctum.
Κέντησις, εως, ἡ, punctio, *Gl. V.*
Κεντητήριον, ᾱ, τὸ, id quo pungere possumus; (2) subula. Ab eod.
Κεντητικὸς, ἡ, ὸν, pungens, aculeatus.
Κεντητὸς, ἡ, ὸν, punctus, punctis distinctus.
Κεντίζω, f. ίσω, pungo. A κεντέω.
Κεντρεύς, ήσσα, ήν, aculeatus. A κέντρον.
Κεντρευτικὸς, ἡ, ὸν, stimulis agitatus. Ex κέντρον et εἴκω, cedo, (vel ἐνίγκω, *Etm.*)
Κεντρίζω, f. ίσω, stimulo, pungo; (2) incito, excito. Ὀρχηστὴν μαστιγῶν ᾖ κεντρίζων, *Xen.* Ab eod.
Κεντρίναι, ων, οἱ, culicum genus. A
Κεντρίνης, ᾱ, ὁ, qu. dic. aculeatus, genus squali piscis. A κέντρον.
Κέντριον, τὸ, stimulus boum, *E. M.*
Κεντρὶς, ίδος, ἡ, aculeus, ut apum, vesparum, et similium; (2) locus in equo qui a calcaribus stimulatur; (3) genus serpentis. A κέντρον.
Κεντροδόλητος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, seu κεντροδάλητος, qui pungendo noxam adfert. Ex δηλέω.
Κεντρομυρσίνη, ης, ἡ, ruscus, myrtus silvestris, quæ et ὀξυμυρσίνη, qu. dic. acuta myrtus, et μυρρινάκανθος, qu. dic. spinosa myrtus.
Κέντρον, ᾱ, τὸ, stimulus; (2) calcar; (3) incitamentum; (4) aculeus, spiculum, cuspis, acumen; (5) centrum; (6) vitium lignorum seu lapidum; κέντρα, cardines cœli. A κεντέω.
Κεντροστύπος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, stimulo seu jaculo feriens, aculeum infigens. Ex τύπτω.
Κεντρόω, ῶ, f. ώσω, stimulo, spiculo configo; (2) aculeo seu spiculo armo; κεκεντρωμένος, aculeatus, perf. pass. A κέντρον.
Κεντρώδης, ες, aculeos habens:
Κέντρωνες, centones. Ab eod.
Κέντρωσις, εως, ἡ, stimulatio, incitatio.
Κεντρωτὸς, ἡ, ὸν, stimulis confixus; (2) aculeis seu spiculis armatus. A κεντρόω.
Κεντυρίων, ωνος, ὁ, centurio. *Vox Latina.*
Κέντω, f. κέντσω, stimulo; ut hinc sit κέντσαι, a. 1. inf. *apud Hom. Il.* 23, 337. al. *per Sync.* pro κεντῆσαι· possit quoque a κέντω, antiq. pro καίνω, repeti, *Etm.*
Κέντωρ, ορος, ὁ, stimulator, qui pungit; κέντορες ἵππων, agitatores equorum. A κεντέω.
Κένωμα, ατος, τὸ, purgamentum, evacuatio. A κενόω.
Κενῶς, adv. vane, frustra, sine causa. A κενός.
Κένωσις, εως, ἡ, evacuatio, exinanitio; (2) detractio humorum e corporibus. Ab eod.
Κενωτικὸς, ἡ, ὸν, evacuandi vim habens.
Κέομαι, pro κεῖμαι, jaceo. Ἀτὰρ τοι εἶμαϊ ἐνὶ μεγάροισι κέονται, *Il.* 22, 510.
Κέονται, 3. plur. præs. indic. med. *Ion.* vel *Poet.* pro κεῖνται, a κεῖμαι.
ΚΕΊΠΟΣ, ᾱ, ὁ, et κέμφος, species avis marinæ levissimæ, quæ a quovis vento facile circumagitur; (2) homo levis, stolidus. Hinc
Κεπφῶσθαι, leviter efferri et circumagi in modum τοῦ κέπφου· unde κεπφωθεὶς, a. 1. part. pass. illatus, agitatus, incitatus, *Suid.* deceptus, *Hes.* κεκεπφώμεναι, p. pass. elatæ, *Hes.*
Κέρα, ας, ἡ, raphanus agrestis, *Theophr.* At τὰ κέρα, cornua, et alicubi crines, *apud Hom.*
Κεράατα, nominat. vel accusat. plur. poet. a κέρας, cornu. Νῶϊν δὲ κεράατα μυθήσασθαι εὔδειν, *Oppian. Cyneget.* 2, 494.
Κεράατος, gen. sing. poet. a κέρας. Λαιῆ δὲ κεράατος ἄκρον, *Arat. Phæn.* 174.
Κεραβάτης, ᾱ, ὁ, qui cornubum admiculo scandit. Ex κέρας et βαίνω, *scando*.
Κεραιλάκης, ίος, ὁ, qui cornibus trahit, de bove sub jugo. Ex κέρας et ἵλαω.
Κεράϊσσιν, dat. pl. *Ion.* et *Poet.* pro κέρασι, a κέρας.
Κεραΐα, ας, ἡ, cornu; (2) antenna; (3) omnis eminentia in aliqua re, apex; (4) minuta pars ligni, ut festuca, literæ, &c. *Etm.* A κέρας.
Κεραΐζετον, 2. dual. imperf. ind. act. verbi
Κεραΐζω, cornibus dissipo; (2) vasto, exscindo, deleo; (3) incurso, velut infestis cornibus. Οὓς περ Τρῶας κεραΐζει ᾖ ἄλλυσι, *Il.* 2, 861. Θαλάμους κεραΐζομένους, *Ib.* 22, 63. A κέρας.
Κεραίνω, misceo; ut hinc sit κέρασαι, misce, *Il.* 9, 203: sed ibi rectius legitur κέραιρε. A κεράω.
Κεραϊῦχος κάλως, funis antennæ cornua retinens. Ex κεραΐα et ἴσχω.
Κέρασαι, 3. sing. præs. imperat. act. verbi
Κεραίρω, misceo. A κεράω, κεράννυμι.
Κεραΐς, ΐδος, ἡ, perditrix, vastatrix. A κεραΐζω. (2) vermis cornua infestans; (3) cornix; (4) pro κεραὰς, άδος. A κέρας.
Κεραϊστὴς, οῦ, ὁ, vastator, populator; (2) piscator, nempe qui piscatur linea piscatoria, quæ Græcis vocatur κεράς. Ab eod.
Κεραΐτις, ίδος, ἡ, fœnum Græcum. Ab eod.
Κεραΐψ, ῖπος, vermis cornua rodens, *Eust.*
Κεραλὼ, misceo, infundo. Ἀτμένιόν τε κεραιόμενον λίπος οἴνῳ, laboriosum oleum permixtum vino, *Nic. Alexiph.* 178.
ΚΕΡΑΜΒΗΛΟΝ, κέραμβον, ᾱ, τὸ, et κεράμβυξ, -ύκος, bestiola, scarabæo similis, quæ ficui arbori alligata culices abigit, *Hes.*
Κεραμαῖος, αία, αῖον, fictilis, figulinus. A κέραμος.
Κεραμεῖ, dat. sing. pro κεραμεῖ, a κεραμεύς.
Κεραμείη, ας, ἡ, sc. τέχνη, ars figularis, figlina. A κεραμεύς.
Κεραμεικὶς, ὁ, locus Athenis. Θεῶν τὰ ἀγάλματα ἐκεῖσε ἱδρυμένα, *Schol. Aristoph. ad Equit.* 5, 769.
Κεραμεῖον, ᾱ, τὸ, figuli officina, figlina.
Κεράμειος, εία, ειον, figulinus. A κεραμεύς.
Κεράμεος, έα, έον, *contr.* κεραμοῦς, idem.
Κεραμεὺς, έως, ὁ, figulus.
Κεραμευτικὴ, ἡ, ὴν, ad figulum pertinens. Hinc ἡ κεραμευτικὴ, sc. τέχνη, ars figularis. A
Κεραμεύω, fut, εύσω, fingo, figulinam exerceo. Καλλίῃ κόρῃ· ἥτις κεραμεύει τὸν κεραυνὸν τῷ Διὸς, *Aristoph. Av.* 1544. A κεραμεύς.
Κεραμήϊος, *Hom.*
Κεραμιδόω, ῶ, fut. ώσω, tegulis tego. Κεραμιδωμένη οἰκία, *Aristot.* A κεράμις.
Κεραμικὸς, ἡ, ὸν, fictilis, figularis, figulinus.
Κεράμιον, ᾱ, τὸ, vas fictile; (2) amphora, urceus; (3) dolium. A κέραμος.
Κεράμιος, ία, ιον, fictilis, figulinus. Ab eod.
Κεράμις, ίδος, ἡ, vas fictile, testa; (2) tegula; (3) dolium; (4) genus terræ. Ab eod.
Κεραμοποιὸς, ᾱ, ὁ, figulus, tegularius, *Gloss. Vet.* Ex κέραμος et ποιῶ.
Κεραμοπωλεῖον, ᾱ, τὸ, locus ubi fictilia venduntur. A
Κεραμοπωλέω, ῶ, f. ήσω, fictilia, tegulas vendo. Ex κέραμος et πωλέω.
Κεραμοπώλης, ᾱ, ὁ, fictilium venditor.
ΚΕΡΑΜΟΣ, ᾱ, ὁ, terra figularis, sive e qua fictilia fiunt; (2) vas fictile; (3) testa; (4) tegula; (5) omne instrumentum mensarium, argenteum, aureum, fictile, et ex quacunque demum materia constans; (6) carcer, sc. operis lateritii. (6) χαλκῆν δ' ἐν κεράμῳ δίδετο, carcere, *Il.* 5, 387.
Κεραμουργὸς, ὁ, tegularum figulus, *Man.*
Κεραμῦς, et κεραμῖς, idem quod κεράμιος, *Diosc.*
Κεραμωτὸς, ἡ, ὸν, testaceus. A κέραμος.
ΚΕΡΑ'ΝΝΥΜΙ, vel κερανύω, vel κεράω, ῶ, fut. άσω, misceo; (2) infundo; (3) misceo, sc. aquam vino; (4) tempero; κεράσαι, aor. 1. act. et κερᾶσθαι, aor. 1. med. miscere, temperare; p. pass. part. κεκερασμένος, et usitatius κεκραμένος, mistus; aor. 1. pass. part. κερασθεὶς, mistus. Κερανοῦντ τὴν ἐπιείκειαν τῇ δικαιοσύνῃ, οἶνον τὴν ἀκρίβειαν. Φύσει πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν τὸ κεκραμένος τὸ ἦθος, *Plut.*
Κέρας, ακος, ὁ, arcus; (2) pilus; (3) pudendum. A κέρας.
Κερασζόος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, cornuum politor, ex quibus arcus conficiuntur, *Gl. V.* κερασζόος, cornarius. Ex κέρας et ξέω, *polio*.
Κεραὸς, cornutus; (2) corneus.
Κεράρχης, ᾱ, ὁ, qui cornui seu alæ præfectus est.
Κερασχία, ἡ, munus illud quo quis alæ præest, *Steph.*
ΚΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, cornu; (2) potentia; (3) tibia vel poculum e cornu factum; (4) arcus; (5) cornu, pars exercitus; (6) extremitas altera uteri; (7) fluminis ostium, seu ramus; (8) sophisma et captiosæ argutiæ; (9) cincinnus et plexus ad cornu formam factus; (10) antenna; (11) quævis eminentia, ut fastigium montis.
Κεράς, άδος, ἡ, cornuta; (2) bidens agna.
Κερασσόλος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, ut κερασσόλον σπέρμα, semen quod inter serendum cornua bubula attigit. Veteres crediderunt, nec igne absumi, nec facile coqui (ex hac vulgi opinione manavit metaphorica significatio). (2) durus, contumax, intractabilis. (1) δι'

δὲ τὸν σπείροντα παραφυλάττειν, ἵνα μὴ ἐμπίσῃ τῷ κέρατι τῷ βοὸς τὰ σπέρματα. ταῦτα γὰρ κερασβόλα καλοῦσί τινες, καὶ ἄφορα καὶ ἀτιλῆ τὰ τοιαῦτά φασι γίνεσθαι, ὥστε μηδὲ ὑπὸ τῆς πνοὸς τήκεσθαι δυνάμενα, *Geoponic.* 2, 19. (2) ἀνεμίσητον δὴ φοβεῖσθαι μὴ τίς ἐγγίγνηται τῶν πολιτῶν ἡμῖν οἷον κερασβόλος· ὃς ἀστερόμων τίς τοσοῦτον φύσει γίγνοιτ' ἄν, ὥστε μὴ τήκεσθαι καθάπερ ἐκεῖνα τὰ σπέρματα πυρί. Male hunc locum interpretati sunt Serranus et Ficinus: tu vero verte, Minime indignandum est si vereamur ne quis inter nos existat civis aliquis, seminis quod cornu tetigit, naturam imitans, qui adeo durus et præfractus evadat, ut emolliri nequeat, sicut nec semina illa igni. *Plato*, 10, 853. Ex κέρας et βάλλω.

Κερασία, ας, ἡ, idem quod κέρασος. Unde

Κεράσιον, ου, τὸ, cerasum, fructus arboris cerasi.

Κέρασμα, ατος, τὸ, mixtura. A κεράννυμι.

ΚΕΡΑΣΟΣ, ου, ὁ, cerasus, arbor.

Κεράστης, ου, ὁ, cerastes, vermiculus ficus infestans; (2) serpentis genus; (3) cervus quum perfecta cornua habet. A κέρας.

Κερασφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, corniger. Ex φέρω.

Κεράσχειλοι, οἱ, labia cornuum modo incurva habentes, *Hes.* Ex κέρας et χείλος.

Κεράσω, fut. 1. ind. act. verbi κεράννυμι, pro κεράω, misceo.

Κέρατα (media longa), cornua. Φύσις κέρατα ταύροις, *Anacr. Od.* 2. Κινοῦσι δὲ κέρατά, καὶ ἀγκλίνασ' ἑκάτερθι, *Oppian. Cyneget.* 2, 95.

Κερατaύλης, ου, ὁ, cornicen, qui cornu canit. Ex κέρας et αὐλός, tibia.

Κέρατι, dual. *Poet.* pro κεράατε (media longa ob contractionem, a recto κέρας). Καὶ σῷ κέρατε κρατὶ προσπιφακίναι, *Eur. Bacch.* 909. (Fallitur Larcherus de contractione: κέρας apud antiquiores poetas facit κεράτος in genitivo.)

Κερατεία, ας, ἡ, siliquastrum. A κέρας.

Κερατηφόρος, idem quod κεροφόρος, *Steph.*

Κερατίας, ου, ὁ, cornutus; (2) cornu speciem habens. Ab eod.

Κερατίζω, fut. ίσω, cornu peto, ferio.

Κεράτινος, ίνη, ινον, corneus, e cornu factus. Hinc κερατίνη, ης, *buccina*. Ab eod.

Κεράτιον, ου, τὸ, corniculum; (2) siliqua; (3) fœnum Græcum; (4) arbor siliquifera, et fructus ejus. Dim.

Κερατίωμεν, 1. plur. fut. 1. ind. act. *Att.* pro κερατίσομεν, a κερατίζω.

Κερατιστὴς, οῦ, ὁ, qui cornu ferit. A κερατίζω.

Κερατῖτης, ου, ὁ, cornutus, corniculatus. Fœm. κερατῖτις, corniculata. A κέρας.

Κερατογλύφος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui cornua scalpit. Ex κέρας et γλύφω.

Κερατοειδὴς, έος, ὁ, corneus, cornu similis.

Κερατοτοιὸς, οῦ, ὁ, opifex qui e cornu arcus et alia conficit. *Gl. V.* cornificus.

Κερατόπους, οδος, ὁ, cornipes. *Gl. V.*

Κερατουργὸς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, qui aliquid e cornu conficit. Ex κέρας et ἔργον.

Κερατοφορέω, ῶ, fut. ήσω, cornua gero, sum corniger. A

Κερατοφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, corniger. Ex φέρω.

Κερατοφυέω, cornua habeo. A κέρας et φύω.

Κερατόφυος, ου, ὁ ᾗ ἡ, cornutus. Ab iisd.

Κερατόφωνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, cornu resonans. Ex κέρας et φωνὴ, vox.

Κερατώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, cornu imitans, cornutus; unde epith. montis.

Κερατὼν, ῶνος, ὁ, ara in insula Delo e cornibus constructa.

Κεράτων, gen. pl. a κέρας -ατος.

Κερατωνία, ἡ, siliqua, *Gal.*

Κερaύλης, ου, ὁ, cornicen. Ab αὐλίω.

Κεραύνιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, fulmineus. A κεραυνός.

Κεραυνίας, ου, ὁ, fulmine ictus; (2) gemma quædam, *Hes.* Ab eod.

Κεραύνιος, α, ον, idem quod κεραύνιος. Καπανέως κεραύνιον δέμας, Capanei corpus fulmine ictum, *Eurip. Suppl.* 496.

Κεραυνοβάλλομαι, fulmine percutior; part. a. 1. pass. κεραυνοβληθείς. Hinc

Κεραυνοβλὴς, ῆτος, ὁ ᾗ ἡ, fulmine ictus.

Κεραυνόβλητος, η, ὁ, attonitus, *Gl. V.*

Κεραυνοβολέω, ῶ, f. ήσω, fulmino, fulmine peto.

Κεραυνοβολία, ας, ἡ, fulminis jaculatio.

Κεραυνοβόλιον, ου, τὸ, bidental, fulgur, *Gl. V.*

Κεραυνοβόλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, fulminis jaculator.

Κεραυνίβολος, ου, ὁ ᾗ ἡ, fulmine ictus.

Κεραυνοβρόντης, ου, ὁ, epith. Jovis tonantis et fulminantis.

ΚΕΡΑΥΝΟΣ, ου, ὁ, fulmen.

Κεραυνοσκοπεῖον, ου, τὸ, locus in scena e quo fulmina mittebant. Ex κεραυνὸς et σκοπός.

Κεραυνοσκοπία, ας, ἡ, haruspicina.

Κεραυνοφανὴς, ους, ὁ ᾗ ἡ, in modum fulminis coruscans. Ex κεραυνὸς et φάω.

Κεραυνοφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, fulmen gerens.

Κεραυνόω, ῶ, f. ώσω, fulmino, fulmine percutio; κεραυνωθεὶς, a. 1. pass. fulmine percussus, de cœlo tactus. Φλοξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπίσσυτο τοῖο ἄνακτος, *Hesiod. Theog.* 859. A κεραυνός.

Κεραυνωθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. verbi κεραυνόω.

Κεραύνωσις, εως, ἡ, fulminatio, percussio fulmine. A κεραυνόω.

Κεράω. Vide κεράννυμι.

ΚΕΡΒΕΡΟΣ, ου, ὁ, Cerberus, canis infernalis fictitius.

Κερδαίνω, lucror, lucrifacio, quæstum facio; (2) *dicitur et in partem deteriorem*, ut ὄνειδος κερδαίνειν. fut. 1. κερδανῶ. aor. 1. ἐκέρδανα. Aliud f. 1. a κερδέω, κερδήσω, et κερδήσομαι. a. 1. ἐκέρδησα. p. κεκέρδηκα. Ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου, *Matt.* 18, 15. κερδηθήσονται, 1 *Pet.* 3, 1. A κέρδος.

Κερδαλίη, ίης, *contr.* λῆ, λῆς, pellis vulpina. A κερδάλη.

Κερδαλίος, λία, λίον, lucrosus, quæstuosus; (2) astutus; (3) utilis. A κέρδος.

Κερδαλιότης, ητος, ἡ, astutia, versutia, prudentia. A præc.

Κερδαλιόφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, vulpina mente præditus. Ex φρήν.

Κερδαλίως, *adv.* cum lucro, utiliter.

Κερδάλη, ης, ἡ, vulpes, *Hes.* A κερδῶ.

Κερδανέομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. *Ion.* pro κερδανοῦμεν, a κερδαίνω.

Κερδάριον, ου, τὸ, lucellum, *Gl. V.* A κέρδος.

Κερδέμπορος, ου, ὁ, mercator felix.

Κερδέω, ῶ. Vide κερδαίνω.

Κερδῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi κερδαίνω.

Κερδητικὸς, lucrosus, *Gl. V.* A κερδέω.

Κερδογαμέω, ῶ, fut. ήσω, lucri gratia uxorem duco.

ΚΕΡΔΟΣ, ους, τὸ, lucrum, quæstus, emolumentum, compendium, commodum, utilitas; (2) astutia, versutia, dolus. Hinc *comparativus*, ὁ ᾗ τὸ κερδίων, ᾗ τὸ κέρδιον, lucrosior, utilior, lucrosius, utilius; et *superl.* κερδίστος, utilissimus, lucrosissimus, (v. *Etn.*) Γένοιτ' ἂν κέρδος, optimum hoc foret, *Eurip. Suppl.* 603.

Κερδοσύνη, ης, ἡ, astutia, dolus. A præc.

Κερδόφιον, ου, τὸ, lucellum, quæsticulus, *Gl. V.* Dim. a κέρδος.

Κερδῶ, όος, *contr.* ῶς, ἡ, vulpes. Ἀλωλόβυλος ἐπ' ἀγραύλοισι μάλιστα θηρὶ πίλει κερδοῖ, *Oppian. Cyneget.* 3, 449. A κέρδος.

Κερδῷος, lucrosus; (2) qui lucris præest; (3) vulpinus. Epith. Mercurii. A κέρδος, vel κερδῶ.

Κέρια, nom. pl. *Ion.* pro κέρατα, a κέρας.

Κεριαλκὴς, *Poet.* pro κεραλκὴς, cornibus valens, cornibus fretus. Ab ἀλκή.

Κερία, ἡ, idem quod κειρία, *Nonn.*

Κερῖδὶς, *tonsus*, aor. 1. part. pass verbi κείρω.

Κέριος, ου, ὁ, avicula quædam parva.

Κεραφίδαι, οἱ, Rhodii, a Cercapho rege, *Ep.*

Κερκίδιον, ου, τὸ, radiolus. Dim. a κερκίς.

Κερκιδοτοιητικὴ, vel κερκιδοτοιϊκὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars conficiendi radios textorios. A

Κερκιδοτοιὸς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, qui radios textorios conficit. Ex κερκὶς et ποιέω.

Κερκίζω, fut. ίσω, radio discrimino fila inter texendum; (2) concutio, proprie, pectine textorio subtemen. A

ΚΕΡΚΙΣ, ίδος, ἡ, radius textorius, pecten; (2) hinc *metaph.* tela ipsa; (3) tudicula qua aliquid agitatur inter coquendum; (4) os majus quod tibiam fert; (5) pini et populi cacumen; (6) plectrum; (7) radius mathematicus. (2) ἔχουσαι κερκίδ' Ἠδωνῆς χορός, opus Edonicæ manus. *Eurip. Hec.* 1153.

Κερκιστικὴ, sc. τέχνη, textoria ars.

Κερκοπίθηκος, ου, ὁ, cercopithecus, simia caudata. Ex κέρκος et πίθηκος.

ΚΕΡΚΟΣ, ου, ἡ, cauda; (2) ansa poculi; (3) penis.

Κέρκυρος, vel κερκῦρος, ου, ὁ, genus navigii longioris vel brevioris, *Latine* cercurus, navigium celerius, ad persequendum aptum; (2) species piscis. Ex κέρκος et ὐρὰ, *cauda*.

Κερκοφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, caudatus, qui caudam gerit. A κέρκος et φέρω.

Κέρκυρα, ας, ἡ, Corcyra, *insula*.

Κερκυραῖος, αια, αῖον, Corcyræus, ut Κερκυραία μάστιξ, *proverb.* de magno et egregio flagello. A Κέρκυρα.

Κέρκω. Pro κρίκω.

Κερκώπειος, ου, ὁ ᾗ ἡ, versutus, fraudulentus, veteratorius. A κέρκωψ.

Κερκώπη, ης, ἡ, cicada quædam parvula, vel animalculum simile cicadæ.

Κερκωπίζω, cercopem ago, i. e veteratorem; (2) lascivio; petulans sum; (3) subsanno. A κέρκωψ.

Κέρκωψ, ωπος, ὁ, fera ingentem caudam habens; (2) homo versutus et fraudulentus. A κέρκος.

Κέρμα, ατος, τὸ, frustum monetæ minutulum, minutiæ æris, nummulus, æs, pecunia. A κείρω.

Κερμάτιον, ου, τὸ, nummulus, frustum. Dim.

Κερματίζω, f. ίσω, in minutos nummulos comminuo; (2) in minuta scindo, comminuo. A κέρμα. Hinc

Κερματιστὴς, et κερμοδότης, ου, ὁ, qui minutias æris cudit; (2) qui minutis nummis aurum vel argentum commutat, nummularius.

Κερμοδότης, ου, ὁ, idem quod κερματιστὴς, *Nonn.*

ΚΕΡΝΟΣ, ου, ὁ, vel ους, τὸ, vel κέρνον, ου, τὸ, vas fictile, quod omnis generis fructibus repletum Diis offerebatur, crater mysticus; (2) genus saltationis. V. *Etn.*

Κερνοφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, craterem mysticum ferens. Ἄτε κερνοφόρος ζάκορας βωμίσεια Ῥέης, *Nic. Alexiph.* 217. Ex κέρνος et φέρω. Hinc

Κερνοφορέω, illum gesto in orgiis.

Κερόδακτης, ου, ὁ ᾗ ἡ, corneos pedes habens. Epith. Panis. Ex κέρας et βαίνω.

Κερόδετος, ligatis et compactis cornibus constans, ut arcus. Ex κέρας et δέω, *ligo*.

Κεροειδὴς, ὲς, cornu similis. Ex εἶδος.

Κερόεις, όεσσα, όεν, cornutus; (2) capillos habens plexos et intortos. A κέρας.

Κεροίαξ, ακος, ὁ, antennæ extremitas, antennæ cornu. Funis, idem qui ceruchus, *Lucian.* Ex κέρας et οἴαξ, *temo*.

Κεροπλάστης, ου, ὁ, comæ ornandæ artifex, *Poll.* Καὶ τὸν παρ' Ἀρχιλόχῳ κεροπλάστην, φιλόκομον εἶναι περὶ κόμην καὶ καλλωπιστὴν, *Plutarch.* 2, 976. Ex κέρας et πλάσσω.

Κερόστρωτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, cornibus seu corneis laminis stratus; cerostrotum opus, ramentis et tessellis cornuum, pictorum variis coloribus et vermiculatim ligno insertorum, compositum. Ex κέρας et στρώννυμι.

Κερυλλὶς, ίδος, ἡ, quæ cornibus trahitur. A

Κερυλλὸς, ὴ, όν, cornibus trahens; κερυλλοὶ βόες, cornibus aratrum trahentes, *Hes.* κερυλλὶς κάλως, funis quo antenna trahitur, *Hes.* κερυλλὸς, Apollo, quasi corneum arcum trahens. Φίλιπποι καὶ κερυλλοὶ, *Soph. ex Trag. incerta.* Δὸς μοι τόξα κερυλλὰ, δῶρα Λοξίου, *Eurip. Or.* 268. Ex κέρας et ἑλκίω.

Κερυστὴς, οῦ, ὁ, superbus, elatus, ferox, ut taurus cornua efferens. A κέρας.

Κερυστιάω, ῶ, cornua tollo, cornua sumo. *Metaph.* superbio. *Aristoph.* κἀκερυστιᾶς pro ᾗ ἐκερυστίας, imp. ind. 2. sing. et cornua sumebas, superbiebas, *Eq.* 1340.

Κερυχὶς, ίδος, ἡ, cornigera, cornua habens; αἶγες κερυχίδες, *Theocr.* 5, 145.

Κερᾶχος, et κεραῦχος, ὁ ᾖ ἡ, cornua habens, corniger, cornutus; (2) κεραῦχος κάλως, ceruchus, funis antennam seu antennæ cornu tenens. Ex κέρας et ἔχω.

Κερόωντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἐκειρῶντο, a κείρω.

Κέρσαι, *totondisse*, aor. 1. inf act. verbi κείρω.

Κέρσε, *totondit*, 3. s ng. aor. 1. ind. act.

Κερτομέω, ῶ, f. ήσω, convicior. Πότερα δὴ κερτομῶν λίγεις τάδε; *Soph. Phil.* 1223. Ἴσως ἐκερτόμησε κἀμέ, ᾗ σέ τις, *Eur. Iph. in Aul.* 862. A κέρτομος Hinc

Κερτόμησις, εως, ἡ, irrisio, ludibrium:

Κερτομία, ας, ἡ, maledictum, maledicentia:

Κερτομίας, ου, ὁ, maledicus, irrisor. Ab eod.

Κερτομίοισι, dat. pl. *Ion.* pro κερτομίοις. A

Κερτόμιος, ου, ὁ. Vide seq.

Κέρτομος, ου, ὁ ᾖ ἡ, cor alicui scindens, conviciator vel conviciatrix; (2) cavillatorius, jocularis. Ex κείρω, *cor*, et τέμνω. (V. *Ern.*)

Κερχαλέος, έα, έον, asperum et raucum sonitum edens; (2) aridus, siccus, *Hipp.* A κέρχω

Κερχάω, ῶ, raucum creperumque sono, *Hipp.*

Κερχναλέος, *Hipp.* idem quod κερχαλέος.

Κερχνασμός, οῦ, ὁ, raucedo, *Gal. Lex. Hipp.* A

Κερχνάω, ῶ, idem quod κερχάω.

Κέρχνη, ης, ἡ, puls e milio; (2) auris piscis; (3) avis quædam; (4) quæ est melleo colore. A κέρχω. Hinc

Κερχνῆς, ῖδος, ἡ, avis quædam, stridula, vel etiam strix.

Κέρχνος, ου, ὁ, adsperitas gutturis, quasi milii granis conspersi; (2) milium; (3) sonus qui editur e sensu adsperitatis in arteria, aut phlegmatis in pulmone; (4) pulvis in officinis argentariis, seu argentifodinis; (5) *adj.* siccus; (6) asper. A κέρχω. Hinc

Κερχνόω, aspero, quasi granis milii; (2) cælo.

Κέρχνω, idem quod κέρχω.

Κερχνώδης, ους, ὁ ᾖ ἡ, qui asperum quid raucumque sonat; (2) qui tale quid sonare facit. Ab eod.

Κέρχνωμα, ατος, τὸ, adsperitas; (2) cælatura; (3) idem quod κίγχρωμα, *Ern.* A κερχνόω

Κερχνωτὸς, ἡ, όν, signis asper, cælatus.

ΚΕΡΧΩ, exaspero; κέρχνωμαι, exasperor, et quidem ita ut vocem seu sonum edam raucum et creperum.

Κερχώδης, ους, ὁ ᾖ ἡ, ita exasperatus ut sonum raucum edat. A κέρχω.

Κέρω, pulso, cædo, *Sch. Lycophr.*

Κερῶ, *tondebo*, fut. 1. ind. act. verbi κείρω.

Κερωδὸς, οῦ, ὁ, cornicen, *Gl. V.* Ex ᾄδω.

Κερωνία, ἡ, ceronia, *Theophr.*

Κέρως, gen. sing. a recto κέρας. Ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρως, *Art. Hist. Alex.* 1, 1.

Κέσκιτο, 3. sing. imp ind. med. *Ion.* pro ἵκειτο, a κίω. Κέσκιτ' ἰνὶ μεγάροισι, *Odyss.* 21, 41.

Κέσκομαι, pro κίμαι, *Hom.*

Κεστὸς ἱμὰς, cestus, cingulum Veneris illecebrosum; (2) acu pictus. A κεντέω, *pungo.*

ΚΕΣΤΡΑ, ας, ἡ, malleus; (2) piscis species; (3) genus teli militaris sudes. Hinc

Κεστραῖος, ου, ὁ, piscis species alia, quam κέστρα.

Κεστρεὺς, έως, ὁ, mugil, piscis. Ab eod. Hinc

Κεστρεύειν, præ fame ore hiare, *Hes.* κεστρεῖν, *Voss.*

Κεστρίνισκος, ὁ, Dim. a seq.

Κεστρῖνος, ίνου, ὁ, idem quod κεστρεύς.

Κεστρίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum e cestro. A

ΚΕΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, cestrum, betonica herba: idem quod κέστρος, *Steph.*

Κέστρος, ου, ὁ, teli genus, tragula, *Suid.* (2) verruculus ad usum picturæ encausticæ.

Κεστροσφενδόνη, ης, ἡ, tragula. Ex κέστρα, vel κέστρος, et σφενδόνη, *funda.*

Κεστρωτὸν ξύλον, lignum urendo acuminatum, *Hes.* A κέστρα.

Κευθάνω, occulo, occulto. Οὐ μὲν γὰρ φιλότητι γ' ἐκεύθανον, *Il.* 3, 453. A κεύθω.

Κεύθη, acc. pl. *contr.* pro κεύθεα, a κεῦθος.

Κεύθῃς, 2. sing. præs. conj. act. verbi κεύθω.

Κευθμὶς, οῦ, ὁ, latebra, latibulum. Ab eod.

Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, idem; (2) penetrale, recessus, abditus locus; (3) latibulum seu lustrum feræ; (4) orcus. Ab eod.

Κεῦθος, ους, τὸ, idem et ab eod. occurrit in pl. κεύθεα, κεύθεσι. Χωρεῖτε γᾶς ὑπὸ κεύθεσι ὠγυγίοισι, *Æschyl. Eumen.* 1038. Βᾶθι κεύθεος οἴκων, *Eurip. Alc.* 875.

ΚΕΥΘΩ, f. κεύσω, occulo, abscondo; κέκευθε, p. med. in sing. præs. celat, occultat. Οὔτι σε κεύσω, *Dion. Per.* 270. Εὖρε δὲ κευθομένου χρυσοῦ κτέανα, *Epig.* Κρυφῇ δὲ κεύθει, *Sph. Antig.* 85. Σιγῇ κεύθειν, *Id. Trach.* 939. *Passive* aliquoties sumitur. Ὁ δὲ θανὼν κεύθει κάτω δὴ γῆς, conditus est sub terra, *Id. Œd. Tyr.* 968. Ξύνισιν δέ τιν' ἐλπίδι κεύθων, at cum spem conceperim me aliquid certi *circa divinam providentiam* intelligere, *Eur. Hipp.* 1105. Κρείσσων γὰρ ᾅδης κεύθων, satius est orco condi, *activo* pro *passivo*, Soph. Aj. 642.

Κεφαλαία, ας, ἡ, inveteratus et ægre cedens capitis dolor. A κεφαλή.

Κεφάλαιον, ου, τὸ, caput, capitulum; (2) quod summum et præcipuum est; (3) vertex, cardo; (4) caput, unde fructus et reditus manat, summa pecuniæ, sors; (5) pars libri; (6) *pl.* argumenta quibus causa innititur; (7) summæ rerum. Adjective aut per oppositionem, *ap. Aristoph.* κεφαλαίῳ ῥήματι, grandi et gravi verbo. Ὡς ἐν κεφαλαίῳ φάναι, ut summatim dicam. Hinc

Κεφαλαιόω, ῶ, f. ώσω, summatim et capitulatim attingo, in capita et summas redigo; (2) in capite vulnero. Κἀκεῖνον λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν, *Marc.* 12, 4.

Κεφαλαιώδης, ους, ὁ ᾖ ἡ, summarius; (2) τὸ κεφαλαιῶδες, definitum, cujus est definitio, *ap. Log.*

Κεφαλαιωδῶς, *adv.* summatim.

Κεφαλαίωμα, ατος, τὸ, quod in summam subductum est; (2) summa ipsa. A κεφαλαιόω.

Κεφαλαλγία, f. ήσω, capitis dolore laboro. A

Κεφαλαλγὴς, ους, ὁ ᾖ ἡ, caput dolens, cui caput dolet; (2) dolorem capitis adferens. Ex κεφαλὴ et ἄλγος.

Κεφαλαλγία, ας, ἡ, dolor capitis.

Κεφαλαλγικὸς, ὴ, όν, idem quod κεφαλαλγής.

Κεφαλαλγὲς, ὴ, όν, idem.

ΚΕΦΑΛΗ, ῆς, ἡ, caput; (2) homo; (3) extremum ossis, crassius illud rotundumque; (4) summa et conclusio; (5) princeps, qui primas tenet; (6) in aliqua re præcipuum.

Κεφαληγερέτης, ου, ὁ, *Dor.* κεφαληγερέτας. Sic a Cratino *apud Plut.* dicitur Pericles, qui erat oblongiore capite (allusione facta ad Homericum Jovis epith. νεφεληγερέτης), quasi caput extollens. Ex κεφαλὴ et ἀγείρω.

Κεφαλήγονος, ον, epith. τῆς κάλυκος, *Ath.*

Κεφαλικὸς, ὴ, όν, capitalis, ad caput pertinens. A κεφαλή.

Κεφαλικῶς, *adv.* capitaliter.

Κεφαλὶν, ης, ἡ, pars linguæ proxima faucibus, alias γεῦστις, gustus, quia ibi præcipue sentitur, *Poll.*

Κεφαλῖνος, ου, ὁ, cephalinus, piscis. A κεφαλή.

Κεφάλιον, ου, τὸ, capitulum; (2) caput. Dim.

Κεφαλὶς, ίδος, ἡ, capitium, tegumentum capitis, pilcus; (2) capitulum; (3) volumen, liber. Ab eod.

Κεφαλισμὸς, οῦ, ὁ, simplicium numerorum usque ad decem multiplicatio, vulgo abacus Pythagoricus. Ab eod.

Κεφαλίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, lapis angularis.

Κεφαλοβαρὴς, ους, ὁ ᾖ ἡ, cujus caput grave et ponderosum est. Ex κεφαλὴ et βάρος.

Κεφαλοδέσμιον, ου, τὸ, capitis ligamentum, frontale, retiolum, *Gl. V.* A

Κεφαλόδεσμος, ου, ὁ, idem.

Κεφαλοειδὴς, ους, ὁ ᾖ ἡ, capitis figuram sive speciem referens. Ex κεφαλὴ et εἶδος.

Κεφαλόθλαστος, ου, ὁ ᾖ ἡ, caput contusum habens. Hinc τὰ κεφαλόθλαστα, contusiones capitis. Ex κεφαλὴ et θλάω, *tundo.*

Κεφαλοκρούστης, ου, ὁ, caput pulsans, feriens. Ex κρούω, *pulso.*

Κεφαλόμακτρον, τὸ, sudarium quo caput extergitur, *Steph.*

Κεφαλόῤῥιζος, ου, ὁ ᾖ ἡ, radicem habens capitatam. Ex ῥίζα, *radix.*

Κίφαλος, ου, ὁ, cephalus, piscis, mugil. *Gl. V.* capito, mugilis. A κεφαλή.

Κεφαλοτομέω, ῶ, f. ήσω, caput amputo. A

Κεφαλοτόμος, ον, caput amputans. Φασὶ δὲ καὶ Θρᾳκῶν τινὰς τὰς προσαγορευομένας Σαρακάρας, οἷον κεφαλοτόμους, οἰκῆσαι ὑπὲρ τῆς Ἀρμενίας, *Strab.* 11. A τέμνω.

Κεφαλώδης, ους, ὁ ᾖ ἡ, caput imitans seu referens; (2) in caput extuberans. A κεφαλή.

Κεφαλωτὸς, ὴ, όν, caput habens, capitatus; ut πράσον κεφαλωτόν, porrum capitatum.

Κέχαδα, *hiavi*, perf. ind. med. verbi χάζω.

Κεχάδοντο, 3. plur. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐχάδοντο.

Κεχανδότα, acc. sing. præs. part. med. *Poet.* pro κεχαδότα.

Κέχαρε, perf. ind. med. verbi χαίρω.

Κεχαραγμένος, *insculptus*, perfect. part. pass. verbi χαράσσω.

Κεχάρηκα, *gavisus sum*, perf. ind. act. verbi χαιρέω pro χαίρω.

Κεχαρήκοτα, *gavisum*, acc. sing. perf. part. act. *Ion.* pro κεχαρηκότα.

Κεχάρητο, 3. sing plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐκεχάρητο.

Κεχαρισμένος, *beneficio adfectus*, *carissimus*, perf. part. pass. verbi χαρίζομαι.

Κεχαρισμένως, *adv.* grate, accepte, jucunde, ad gratiam. A κεχαρισμένος, part. pass. perf. a χαρίζομαι.

Κεχαριτωμένως, *adv.* jucundissime, *Scholiast. Aristoph. ad Acharn.* 867.

Κεχαριτωμένως, *adv.* idem, a χαριτόω.

Κεχάρισται, 3. sing. perf. ind. pass.

Κεχαρίσατο, 3. plur. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro κεχάριντο, a χαίρω.

Κεχίμανται, 3. plur. perfect. ind. pass. verbi χειμαίνω.

Κέχῃνα, perf. ind. med. *Att.* pro κέχανα, a χαίνω, *hio.*

Κεχηνότως, *adv.* ore hiante. A κεχηνώς.

Κέχλαδα, perf. ind. med. verbi χλάζω.

Κεχλαδὼν, *qui sibilavit*, aor. 2. part. act.

Κεχλίακα, perf. ind. act. verbi χλιαίνω.

Κεχλιδὼς, perf. part. med. verbi χλιδάω.

Κεχολωμένος, perf. part. pass. verbi χολόω.

Κεχολώσεαι, 2. sing. paulo post. fut. ind. pass. *Ion.* pro κεχολώσεαι.

Κεχολώσεται, 3. sing. paulo post fut. ejusd.

Κεχολῶσθαι, *iratum esse*, perf. ind. pass.

Κέχρηκα, perf. ind. act. verbi κίχρημι.

Κέχρημαι, perf. ind. pass. verbi χράομαι.

Κεχρημένος, indigus, *Odyss.* 1, 13. *Eurip. Ion.* 1199. *Cycl.* 88, 98.

Κεχρήσεται, *mox indigebit*, 3. sing. paulo post f.

Κέχρησθε, 2. plur. perf. ind. pass.

Κεχρίσμαι, perf. ind. pass. verbi χρίω.

Κέχυμαι, *fusus sum*, perfect. ind. pass. verbi χύω, *fundo.*

Κέχυτο, 3. sing. plusq. perf. indic. pass. *Ion.* pro ἐκέχυτο.

Κεχωρήκεσαν, 3. plur. plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro ἐκεχωρήκεσαν, a χωρέω.

Κεχωρίδαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro κεχωρισμένοι εἰσὶ, a χωρίζω.

Κεχωρισμένος, *separatus*, perf. part. pass.

ΚΕΩ, jaceo, thema inusitatum; (2) decumbo. (2) ὅρσο κέων, surge decubiturus, *Odyss.* 7, 342. Hinc κέομαι, κέονται, *apud Hom.* jacent. | Et κέκειτο, *Odyss.* 21, 41, jacebat, imperf. quod formatur a fut. 1. κέσω, inus. κέυκω, inus. ἔκεσκον, inus. ἐκεσκόμην, ἐκέσκετο. Hinc et κεῖμαι, decubiturio.

ΚΕΩ, findo; thema inus. Hinc κείω, findo, *Hom.* κείων. findens.

ΚΕΩ, uro; thema inus. Hinc aor. 1. verbi καίω, uro, ἔκεια pro ἔκηα, ἔκαυσα, part. κείαντες pro κήαντες, καύσαντες· κείομεν pro κήομεν, καύσωμεν, uramus.

Κῆαι, *accendisse*, a. 1. inf. act. verbi καίω, *uro.*

Κήαντο, *accenderunt*, 3. pl. aor. 1. ind. med.

ΚΗΒΟΣ, ου, ὁ, cebus, animal e genere simiarum.

Κήγὼ, *et ego*, Dor. pro ᾖ ἐγώ.

Κηδαίνω, curo, solicitus sum. A κῆδος.

Κηδὰρ, τὸ, locus quidam tenebrosus, *Steph.*

Κήδει, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκηδε, a *κήδω, turqueo.*

Κηδεία, ας, ἡ, funeratio, sepultura; (2) adfinitas. A *κῆδος*, vel a *κηδεύω*.

Κήδιος, α, ὁ, cujus curam gerimus; (2) carus, amatus; (3) ad carum propinquum pertinens. A *κῆδος*.

Κηδεμονεύς, idem quod *κηδεμών*, *Ap.*

Κηδεμονία, ας, ἡ, curatio, cura alicujus rei, sollicitudo alicujus de alio. A *κηδεμών*.

Κηδεμονικός, ἡ, όν, accuratus, cui adhibetur cura, ad curam pertinens; (2) qui curam gerit. Ab eod.

Κηδεμονικῶς, *adv.* solicite, sedulo.

Κηδεμών, όνος, ὁ, curator, qui rei alicujus curam gerit; (2) funeris curator. A *κῆδος*.

Κήδειος, et **κηδεῖος**, idem quod *κήδιος*. Ab eod.

Κήδεσθε, 2. plur. præs. ind. med. verbi *κήδομαι*.

Κηδέσι, dat. plur. a *κῆδος*, *cura*.

Κηδέσκετο. Vide *κήδω*.

Κηδεστής, οῦ, ὁ, adfinis, propinquus; (2) socer; (3) gener. A *κῆδος*. Hinc

Κηδεστία, ας, ἡ, adfinitas:

Κηδεστικός, ἡ, όν, adfinitatem pertinens:

Κηδεστός, ὁ, idem quod *κηδεστής*, *Poll.*

Κηδέστρια, ας, ἡ, socrus, *Gl. V.* Ab eod.

Κήδευμα, ατος, τό, adfinitas; (2) cura; (3) funus; (4) *adj.* pro *κηδεστής*, adfinis. Ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, σαῖ Μενοικέως, o rex, *Soph. Œd. Tyr.* 85.

Κηδεύσιμος, ὁ, cura sepulturæ dignus, *Steph.*

Κηδευτής, οῦ, ὁ, funerator, qui curam alicujus rei gerit, curator. A

Κηδεύω, fut. εύσω, curam alicujus rei gero; (2) funero, curam funeris seu exsequiarum gero; (3) adfinitatem contraho, adfinis sum. (1) ἀλλὰ κηδεύσω σ' ἐγὼ, *Eurip. Or.* 789. (2) καὶ πῶς μι κηδεύσουσιν αὐθέντων χέρες; *Id. Rhes.* 873. (3) τοῦτο κήδευσον λίχος, *Soph. Trach.* 1227. Ἀνυμέναια δ' Ἰσμηνὸς ἐκηδεύθη λυτροφόρῳ χλιδᾷς, *Eurip. Phœn.* 349. A *κῆδος*.

Κηδέω, ῶ, fut. ήσω, curo, curam gero. Ab eod.

Κήδιος, idem quod *κήδειος*. *Æs h.*

Κήδιστος, charissimus, dilectissimus. Ab eod.

Κήδομαι, curo; (2) satago; (3) exsequias alicujus curo. Ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρῴων ἀλφίτων, *Aristoph. Nub.* 106. Ἔοικας ἡμῶν οὐδὲν κήδεσθαι, *P at.* Ab eod.

Κηδομένη, part. præs. med. f. g. verbi *κήδομαι*, *curo.*

Κῆδος, εος, τό, cura, solicitudo; (2) mœror, luctus, molestia; (3) ærumna, damnum; (4) exsequiæ, funus, parentalia, cura funeris; (5) adfinitas; (6) nuptiæ. Hinc superlat. *κήδιστος*, ίστη, ίστον, charissimus, cujus præcipue curam gerimus. Hinc

Κηδοσύνη, ης, ἡ, mœstitia; (2) diligentia.

Κηδόσυνος, ὁ, ὁ, mœstus; (2) diligens, solicitus. (2) ποδὶ κηδοσύνῳ παράσειρος, gressu officioso junctus, *Eur. Or.* 1017. Ab eod.

Κήδω, mœrore adficio, ango, molestus sum; (2) lædo, noceo; *κῆδε*, imperf. pro ἔκηδε, angebat; ἔκηδες, unde novum imperf. *Ion.* ἐκήδισκον, *κήδισκον*. Αἰέρα κήδει, *Hesiod. Op.* 362. Ὅς τόξοισιν ἔκηδε Θεὸς, *Il. 5*, 404 A *κῆδος*.

Κῆδωκι, *et dedit*, *Æol.* pro ᾧ ἔδωκι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi *δίδωμι*.

Κηδωλός, ἡ, όν, solicitus, anxius. A *κῆδος*.

Κήια, et *κήια*, idem quod *κηθαρία*, *Ar. Sch.*

Κηθάριον, ὁ, τό, vasculum in quod suffragia seu sortes conjiciebantur, scutella. A

Κηθίον, ὁ, τό, idem.

Κῆκ, *et ex*, Æol. pro ᾧ ἐκ.

Κῆκα, *etsi*, Dor. pro ᾧ εἴ κε.

Κηκαδίω, ῶ, convicior, irrideo, *Hes.* al.

Κηκάζω, fut. άσω, idem. A

Κηκὰς, άδος, ὁ ᾧ ἡ, maledicus, conviciator; (2) improbus, noxius. Κηκὰς ἀλώπηξ, *Nic. Alexiph.* 185. A *κακὸς*.

Κηκασμός, οῦ, ὁ, convicium, maledictum; (2) conviciorum ingestio. A *κηκάζω*.

Κηκίδιον, ὁ, τό, parvula galla, *Suid.* Dim. a *κηκίς*.

Κηκιδοφόρος, ὁ, gallam ferens, sc. arbor.

Κήκιε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκήκιε, a *κηκίω*.

Κηκίς, ίδος, ἡ, nidor in altum velut saliens; (2) galla; (3) fuligo, *Æsch. Agam.* 969. A

Κηκίω, fut. ίσω, cum impetu erumpo, saltu sursum feror. Θάλασσα δὲ κήκιε πολλὴ, *Odyss. 5*, 445. A *κίω*.

Κηλαίνω, mulceo, permulceo, mansuefacio. A *κηλέω*.

ΚΗΛΑΣ, hiberna dies; (2) nubes; (3) capra; (4) vulpes.

ΚΗΛΑΣΤΟΣ, ε, ἡ, arbor tarde fructus perficiens, ut juniperus.

ΚΗΛΑΣΤΡΑΙ, ῶν, αἱ, vasa quædam pastoralia; (2) arbores quædam.

Κήλειος, ε, ὁ, vel *κήλεος*, urens, ardens, calens, splendens. A *καίω*, *uro*. Vide *κηλίς*.

Κηλέσης, ε, ὁ, qui aurium illecebris decipit, qui mulcedine aliquem capit. A *κηλέω*.

Κηλεὺς, ὁ, idem quod *κηλέσης*, *V. L.*

ΚΗΛΕΩ, ῶ, fut. ήσω, lenio, delinio, mulceo, demulceo, et quidem proprie cantus vel rei similis auribus gratæ dulcedine; (2) decipio; (3) noceo. Κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν ἧς ἐθελόμην, *Eur. Iphig. in Aul.* 1241. Θρασύμαχος γάρ μοι φαίνεται ὥσπερ ὄφις κηληθῆναι, *Plat.*

ΚΗΛΗ, ης, ἡ, tumor in quacunque parte corporis; (2) tumor scroti, ramex, hernia.

Κηληδὼν, όνος, ὁ ᾧ ἡ, idem quod *κηλητικὸς*, *Pind.*

Κηληθμὸς, οῦ, ὁ, aurium delinimentum.

Κήλημα, ατος, τό, idem; (2) fraus, deceptio. A *κηλέω*.

Κήλησις, εως, ἡ, actio ipsa mulcendi aures, suavitas auditus aures permulcens.

Κηλητήριον, ε, τό, delinimentum ad aures permulcendas, seu animum capiendum. Ἔσται φρενός σοι τῶνδε κηλητήριον τῆς Ἡρακλείας, *Soph. Trach.* 575. A

Κηλητήριος, ία, ιον, mulcendi vim habens. Δίξαι χοάς μι τάσδε κηλητηρίους, *Eurip. Hec.* 535.

Κηλητικὸς, ἡ, όν, idem.

Κηλήτης, ε, ὁ, qui tumore scroti laborat, herniosus. A *κήλη*.

Κήλητρον, τό, pro *κηλητήριον*, *Hes.*

Κηλήτωρ, ορος, ὁ, qui aures alicui permulcet, delinitor. Hinc *κηλήτειρα*, ας, quæ aures demulcet. A *κηλέω*.

Κηλιδόω, ῶ, fut. ώσω, maculo, labe fœdo. Οὐ δισμοῖσιν διὰ τυραννίδας πατίρας ἐκηλίδωσαν, *Eur. Her. Fur.* 1323. A *κηλὶς*. Hinc

Κηλιδωτὸς, ἡ, όν, maculatus, labe fœdatus.

ΚΗΛΙΣ, ίδος, ἡ, macula; (2) ulcus; (3) cicatrix; (4) nævus; (5) probrum, ignominia.

Κῆλον, ε, τό, jaculum, sive telum ligneum, pro *κᾶλον*, *lignum.*

Κηλὸς, ἡ, όν, siccus, aridus, tostus. A *καίω*.

Κηλόω, ῶ, fut. ώσω, comburo; (2) decipio; (3) noceo; (4) subagito; (5) *Hes.* precor. A *κηλέω*, vel *κηλός*.

ΚΗΛΩΝ, ωνος, ὁ, machina hauriendæ aquæ; (2) equus admissarius. Hinc

Κηλώνειον, et *κηλώνιον*, ε, τό, idem.

Κήλωσα, τὰ, lupanaria, *Lyc. Eust.*

Κῆμαυτὸν, *et meipsum*, Æol. pro ᾧ ἐμαυτόν.

Κῆμὲ, *et me*, Æol. pro ᾧ ἐμέ.

ΚΗΜΟΣ, οῦ, ὁ, camus, capistrum; fiscella e vimine; (2) cadus, sive urna judiciaria, similis est vasi argillaceo, in quo metalla funduntur et liquefiunt. (1) *κημὸν καταμηλῶν*, camum eis pro specillo in guttur immittens, *Aristoph. Eq.* 1150. (2) κάπισαίνιπὶ τοῖς κημοῖς, ψηφιζομένων ὁ τιλευταῖος, adstem urnis judiciariis, *Id. Vesp.* 754. Hinc

Κημόω, ῶ, capistro, camum impono. Hinc

Κήμωσις, εως, ἡ, fiscellæ seu cami impositio.

Κῆν, *et in*, Æol. pro ᾧ ἐν, vel ᾧ ἄν, *et si.*

Κῆνιαυτοῖς, *et annis*, pro ᾧ ἐνιαυτοῖς.

Κῆνος, *ille*, Ion. pro ἐκεῖνος.

ΚΗΝΣΟΣ, ε, ὁ, census. *Vox Lat.*

Κήνυγμα, τό, spectrum, umbra corporis, *Hes.*

ΚΗΞ, *κηκὸς*, ἡ, larus, avis quædam; aliis fulica, quibusdam mergus.

Κηξαπίνης, *et repente*, Dor. et Æol. pro καὶ ἐξαίφνης.

Κήομεν, 1. plur. aor. 1. conj. *Poet.* pro *κήαμεν*, a *καίω*.

Κηπαῖος, αία, αῖον, hortensis; *κηπαία*, ας, ἡ, cepæa, herba portulacæ similis, *Dioscor.* A *κῆπος*.

Κῆπει, *et dicebat*, Æol. pro ᾧ ἔπει.

Κῆπει, *et postquam*, Æol. pro ᾧ ἐπεί.

Κηπεία, ας, ἡ, horti cultura. A *κηπεύω*.

Κηπεῖες, idem quod *κηπαῖος*, *Nic.*

Κῆπειτα, *et postea*, Æol. pro ᾧ ἔπειτα.

Κήπευμα, ατος, τό, horti cultura; (2) hortus.

Κηπευτὴς, οῦ, ὁ, hortulanus, *Ph.* A *κηπεύω*.

Κηπευτὸς, ἡ, όν, hortensis, in horto satus.

Κηπεύω, fut. εύσω, hortum colo; (2) in horto sero. Αἰδὼς δὲ ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις, *Eur. Hipp.* 83. A *κῆπος*.

Κηπίδιον, ε, τό, hortulus. A *κηπίον*.

Κηπίον, ε, τό, idem; (2) tonsuræ quoddam genus, quod *κῆπος* etiam appellatur. Dim. a *κῆπος*.

Κηποκόμος, ε, ὁ, hortorum curator, hortulanus. Ex *κῆπος* et *κομίω*, *curo.*

Κηποκόμης, ε, ὁ, qui quodam tonsuræ genere tondetur, *Eust.*

ΚΗΠΟΣ, ε, ὁ, hortus; (2) flores, et fasciculi florum; (3) pubes muliebris; (4) tonsuræ quoddam genus.

Κηπουρέω, ῶ, fut. ήσω, hortum colo.

Κηπουρικὸς, ἡ, όν, ad hortulanum pertinens. A

Κηπουρὸς, ε, ὁ, hortorum custos, hortulanus. Ex *κῆπος* et *οὖρος*, *custos.*

Κηπουρικὸς, ἡ, όν, hortorius, *Gl. V.* A seq.

Κηπωρὸς, ε, ὁ, hortulanus, olitor. Ex *κῆπος* et *ὦρα*, *cura.*

ΚΗΡ, *κηρὸς*, ἡ, sors, fatum; Κῆρες, Parcæ; (2) fatum funestum; (3) fatum, mors; (4) pestis; (5) calamitas, noxa; (6) morbus. Κὴρ τρίσσιγι ἐ καλή, turpis est nota, *Soph. Trach.* 454. Sed *κῆρ* pro *κίαρ*, *cor.* Hinc

Κηραγχὴς, ὁ, picator doliorum, *Man.*

Κηραίνω, interimo, corrumpo, noceo; (2) pereo, quasi fatali necessitate, *Eurip. Herc. Fur.* 519. Τί σοι', ὦ τέκνον, τάδε κηραίνεις; quid hæc animo anxie volutas, *Id, Hipp.* 223.

Κηραμύντης, ε, ὁ, mortis propulsator. A *κῆρ* et *ἀμύνω*, *arceo.*

Κηραυθέμων, ε, τό, erithace, herba.

Κηραχάτης, ε, ὁ, cerachates, achates ita dictus a cerino colore. Ex *κηρὸς* et *ἀχάτης*.

Κηρεία, et *κειρίαι*, fasciæ sepulchrales; (2) fasciæ lecti. A *κήρ*.

Κηρέλαιον, ε, τό, medicamentum e cera et oleo, cui adfunditur et succus refrigerans. Ex *κηρὸς* et *ἔλαιον*.

Κηρήσιος, fatalis, noxius. *Hes.* A *κήρ*.

Κηρησιφόρητος, ε, ὁ ᾧ ἡ, fatis agitatus; (2) qui lethifero fato agitatur, quod funesta fata afferunt. Ex *κὴρ* et *φορέω*.

Κήρηξ, *κος*, piscium genus, *Strabo.* Vide *κήρις*.

Κηριάζω, fut. άσω, favos confingo, seu struo; (2) cerifico. Ἀλίσκονται δὲ τῷ ἔαρος, ὅταν κηριάζωσιν, *Aristot.* A *κηρίον*.

Κηρίναι, αἱ, mulieres quæ facium *κηρῷ*, *id est*, cerussa, illinunt. Τινὲς δὲ (τὰ χρώματα) ἧ ὅς, ὑπὲρ τίνος μίγνυσιν; ἐ γὰρ ὑπὲρ μόνε τῦ ἄνθυς, ὥσπερ αἱ κηρίναι, [*sic legendum est pro κορῖναι, quæ vox nulla est*] hos vero (colores), inquiebat Apollonius, cujusnam rei causa permiscet? neque enim nitoris gratia id faciunt, ut mulieres quæ fuco faciem illinunt, *Philostr. Vit. Apollon.* 2, 22. Οὐ γὰρ κονίας τὰ πρόσωπα, ἐ δὲ ἐν ταῖς κηρίναις τίταξαι γυναιξὶν, non enim incrustas faciem, neque in cerussatarum mulierum numero censeris, *Id. Epist.* 40.

Κήρινθον, ε, τό, flos æstivus.

Κήρινος, ίνη, ινον, cereus. Κήρινον ἐκμαγεῖον, imago in cera expressa, *Menander in Excerptis Hasche.ii*, 119. Vide *κηρίναι*. A *κηρός*.

Κηρισιδὴς, ίος, ὁ ᾧ ἡ, favi speciem habens. Ex *κηρίον* et *εἶδος*.

Κηρίον, ε, τό, favus. A *κηρός*.

Κηρισποιός, ῦ, ὁ ἡ ή, qui favos conficit. Ex κηρίον et ποιέω.
Κήρις, piscium genus, *Athen.*
Κηρίτης, ᾱ, ὁ, sc. λίθος, cerites, gemma.
Κηριτρεφής, ές, qui una cum letifero fato alitur, *Hesiod.*
Κηρίφατος, ᾱ, ὁ ἡ ή, qui morbo fatali decessit, fato decedens. Ex κῆρ et φάω, *occido.*
Κηριώδης, ες, ceræ similis colore et odore.
Κηρογονία, ας, ἡ, ceræ generatio. Ex γονή.
Κηρογραφέω, ῶ, fut. ήσω, ceris pingo.
Κηρογραφία, ας, ἡ, pictura quæ ceris fit. A
Κηρογράφος, ᾱ, ὁ ἡ ή, qui cera seu ceris pingit; κηρόγραφος, cereo colore pictus. Ex κηρὸς et γράφω.
Κηροδίτης, ὁ, idem quod κηροδέτος, *Eur.*
Κηρόδετος, ᾱ, ὁ ἡ ή, cera ligatus, cera compactus. Ex κηρὸς et δετὸς, *ligatus.*
Κηροδομέω, ῶ, fut. ήσω, ex cera ædifico, cereas ædes struo. Ex κηρὸς et δέμω.
Κηροδομῶσαν, acc. sing. præs. part. act. f. g.
Κηροειδής, ές, ὁ ἡ ή, cui ceræ forma est, ceræ similis, mollis. Ex κηρὸς et εἶδος.
Κηρόθι, *adv.* corde, ex animo. A κῆρ.
Κηροπαγής, ές, ὁ ἡ ή, e cera compactus:
Κηροπήγιον, ᾱ, τὸ, candelabrum ubi cerei deponuntur. Ex κηρὸς et πήγνυμι.
Κηρόπισσον, ᾱ, τὸ, et -σσος, ᾱ, ἡ, maltha, *Gl. V.* emplastrum, unguentum e cera et pice, quo splenium illinitur; (2) splenium tali unguento illitum. Ex κηρὸς et πίσσα.
Κηροπλαθέω, ῶ, fut. ήσω, ex cera vel in cera fingo; (2) ceras fingo. A
Κηροπλάστης, ᾱ, ὁ, qui in cera imagines fingit.
Κηρόπλαστος, ᾱ, ὁ ἡ ή, e cera formatus, cereus; (2) cera compactus. Κηρόπλαστος δόνᾰξ, fistula, scilicet, quia dispares calami compagine ceræ inter se juncti erant, *Æsch. Prometh.* 576.
Κηροστοίω, ῶ, fut. ήσω, ceram gigno; de apibus.
Κηροπώλης, ᾱ, ὁ, cerarius, *Gl. V.*
ΚΗΡΟΣ, ῦ, ὁ, cera; et ᾰ, ὄν, tenuis; (2) fucus muliebris cerussa (2) τὸ δὲ φυκίον καὶ ὁ κηρὸς, καὶ τὸ παραντινίδιον, καὶ οἱ ἐπικαστίοι ἄφεις, καὶ αἱ χρυσαῖ τίδαι, Θαΐδος καὶ Ἀριστογόρας καὶ Λαΐδος φάρμακα *Phil ser. Ep st.* 40.
Κηροτήχυτης, ου, ὁ, idem quod κηροπλάστης. Vide καροτήχυτης.
Κηροτρεφής, ές, qui inter miserias educatur, miseriis innutritus.
Κηροτρόφος, ᾱ, ὁ ἡ ή, lethum seu mortem adferens, lethifer, mortifer; (2) ceram alens Ex κῆρ, τροφὸς, vel κηρὸς, et τρέφω, *alo.*
Κηρυλλὸς, ῦ, ὁ ἡ ή, ad fatum lethiferum trahens, ad funestum fatum rapiens. Ex ἕλκω, *trahe.*
Κηροφορίω, ῶ, favos fero. Ex κηρὸς et φέρω.
Κηροχίτων, ωνες, ὁ ἡ ή, cerea veste indutus.
Κηροχρὼς, ῶτος, ὁ ἡ ή, qui cerino colore est, *Ath.*
Κηροχυτίων, ceram fundo, e cera fingo; (2) fingo, v. gr. animum. A
Κηρόχυτος, ᾱ, ὁ ἡ ή, e cera fusa fictus. Epith. picturæ. Ex κηρὸς et χύω.
Κηρόω, ῶ, fut. ώσω, cera obduco, circumlino; (2) lædo, vitio. A κηρὸς, vel κήρ.
ΚΗΡΥ'ΔΙΑ, τὰ, folliculi fabarum.
Κήρυγμα, ατος, τὸ, præconium, h. e. actio præconis, et id quod per præconem pronunciatur, edicitur; (2) in sacris est doctrina, institutio. A κηρύσσω.
Κηρύκαινα, ἡ, præconissa, *Ar.*
Κηρυκίη, ας, ἡ, præconis munus; (2) merces quæ datur præconi. A κήρυξ.
Κηρύκιον, ᾱ, τὸ, caduceus; (2) præmium quod datur præconi nuncianti aut vendenti. Ab eod.
Κηρύκιος, ία, ιον, ad præconem pertinens.
Κηρύκιμα, ατος, τὸ, præconium.
Κηρύκιστις, ως, ἡ, munus præconis seu caduceatoris; (2) merces quæ datur præconi venditionis seu auctionis nomine.
Κηρυκιστικὸς, ἡ, όν, ad præconisandum pertinens. A
Κηρυκτύω, fut. ύσω, munus præconis obeo.

Τὰ δὲ τοιαῦτα χρὴ κηρυκεύειν, ὅστις ἀνοίκτος, *Eur. Tro.* 783. A κήρυξ.
Κηρύκιον, ᾱ, τὸ, caduceus. Ab eod.
Κηρυκικὸς, ἡ, όν, idem quod κηρύκιος.
Κηρυκίνη ῥάβδος, virga Mercurii, caduceus, *Suid.*
Κηρυκιοφόρος, ᾱ, ὁ, caducifer, *Gl. V.* A κηρύκιος et φέρω.
Κηρυκτὴς, ῆ, ὁ, prædicator, *Gl. V.* A κηρύσσω.
ΚΗ'ΡΥΞ, υκος, ὁ, præco, caduceator; (2) nomen ministri sacrorum, ap. Athenienses, quos *Diodorus* comparat Ægyptiorum pastophoris; (3) sacerdotes ipsi et quidem principes apud Corinthios; (4) *in Lib. Sacri*, doctor religionis Christianæ; (5) piscis quidam, murex; (6) avis quædam, et quidem, ut nonnulli putant, gallus gallinaceus.
Κηρύξας, aor. 1. part. act. verbi κηρύσσω.
Κηρύξατε, 2. plur. aor. 1. ind. act.
Κήρυξις, ως, ἡ, præconium, prædicatio. A
Κηρύσσω, vel κηρύττω, fut. ξω, prædico, præconio promulgo; præconio convoco; (2) præconis voce edico; (3) præconis voci subjicio, per præconem vendo; (4) divulgo; (5) invoco; (6) *in Lib. Sacris*, doceo. Ὅν ὁ Παῦλος κηρύσσει, *Act.* 19, 13. Ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον, *Mat.* 26, 13. Κηρύξατον μὴ ἀδικεῖν μηδένα τὴν ἀγορὰν, *Xen.* (4) καρύξει τὸν Ἀλκμήνας πόθι παῖς ναίει ποτὲ, ut mihi indices ubi tandem habitat Alcmenæ filius, *Soph. Trach.* 97. (5) κήρυσσε Ζηνὸς τύς τ' ἐρανίδας, τύς δ' ὑπὸ γαῖαν, invoca deos, *Eurip. Hecub.* 148. A κήρυξ.
Κηρυχθῇ, 3. sing. aor. 1. conj. pass.
Κηρῶ, ceræ, gen. sing. *Dor.* pro κηρῆ, a κηρὸς.
Κηρώδης, ες, ὁ ἡ ή, cerinus, cereus, ceram referens. A κηρὸς.
Κήρωμα, ατος, τὸ, ceroma, tabula cerata; (2) ceratura; (3) unguentum ex oleo et cera; (4) gluten, viscus aurium. A κηρόω.
Κηρωματικὸς, ἡ, όν, ceromate unctus. A præc.
Κηρωματιστὴς, ῆ, ὁ, qui ceromate aliquem ungit. Ab eod.
Κηρὼν, ῶνος, alveus. A κηρὸς.
Κήρωσις, εως, ἡ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρόω.
Κηρωτὸς, ἡ, όν, ceratus, cera obductus, fucatus. Ab eod.
Κητεία, ας, ἡ, cetorum captura. A κῆτος.
Κήτειος, εία, ειον, cetaceus; (2) magnus.
Κητήνη, ης, ἡ, navigium ceti instar, *Hes.*
Κητοδόρατος, ον, balænis pabulum præbens.
Κητοφόνος, ον, balænas occidens. A φένω.
ΚΗ'ΤΟΣ, ους, *contr.* κῆτος, τὸ, cetos, cetus, bellua marina, balæna; (2) signum cœleste.
Κητώδης, ες, cetaceus, e cetorum genere. A κῆτος. Unde
Κητῶνες, ώσσα, ῶν, κητώσσα, Lacedæmonis epith. ob magnitudinem, *Il.* 2, 581.
Κητῶος, ώα, ῶον, cetaceus. Ab eod.
Κῆυ, *et bene*, Æol. pro ἐ εὖ.
Κῆρ' ὅτι, *et dixit quod*, Æol. pro ἐ εἶπε ὅτι.
Κῆρα, *et dicebat*, Dor. et Æol. pro ἐ ἔφη.
ΚΗΦΗ'Ν, ῆνος, ὁ, fucus, apum genus.
Κηφήνιον, ᾱ, τὸ, parvus fucus, fœtus fuci. Dim.
Κῆφθα, Æol. *Dor.* et *Ion.* pro ἐ ἤφθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. ab ἅπτω, *accendo.*
Κηφηνώδης, ες, fuco similis, rapax. A κηφήν.
Κηώδης, ες, ὁ ἡ ή, bene olens, fragrans, proprie ex suffitu vel aromatibus crematis. A καίω, *uro.*
Κηώεις, ώεσσα, ῶεν, idem et ab eod.
Κιβδηλεία, ας, ἡ, scoriæ admixtio, adulteratio quæ fit scoriæ admixtione; (2) quævis adulteratio sive corruptela.
Κιβδήλευμα, ατος, τὸ, cui scoria admixta est, adulteratum; (2) adulteratio. A
Κιβδηλεύω, f. εύσω, scoriam admisceo, adultero; (2) corrumpo, depravo. Κιβδηλεύειν τὰ νομίσματα, *Aristot.* Εὖ τῦτ' ἐκιβδήλευσας, ἵν' ἀνέσῃ, Σίλλ, *Eur. Bac.* 475.
Κιβδηλία, ας, et -λις, -ιος, ἡ, vitium metalli non satis a scoria defæcati; (2) scoria, metallorum fæx; (3) improbitas, depravatio:
Κιβδηλιάω, ῶ, palleo, *proprie*, ut aurum adulteratum. Κιβδηλιᾷν ὑπὸ λιμοῦ, *Aristot.* A
ΚΙ'ΒΑΗΛΟΣ, ᾱ, ὁ ἡ ή, cui scoria admixta est, non satis purgatus a fæcibus; (2) non sincerus, fucatus, adulterinus. (2) τί δῆ, κίβδηλον ἀνθρώπου κακὸν, γυναῖκας εἰς φῶς ἡλίου κατῴκισας; *Eurip. Hipp.* 616.
ΚΙ'ΒΙΣΙΣ, et κίβυσις, εως, ἡ, pera, sacculus. Vox Cypria.
ΚΙΒΩ'ΤΙΟΝ, ᾱ, τὸ, fructus fabæ Ægyptiacæ; (2) poculi genus; (3) *proprie*, loculus fabæ; (4) vasis genus, quibus altaria ornantur; (5) umbella, machina obumbrans aram.
Κιβώτιον, ᾱ, τὸ, arcula, capsula, scriniolum. Dim. a κιβωτὸς.
Κιβωτοποιὸς, ῦ, ὁ ἡ ή, qui arcas seu cistas conficit, arcarum fabricator. Ex ποιέω.
ΚΙΒΩΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, arca, cista, capsa.
Κιγκλίζω, fut. ίσω, imitor κίγκλον, seu crebro motu corporis motacillam imitor, crebro motu agito; (2) muto sæpe, de inconstantia, &c. Εὖ πάνα κιγκλίζιν, *Theocr.* 5, 117. A κίγκλος.
Κιγκλιδάτης, qui clunes movet. Κιγκλιδάτης ῥυθμὸς, saltatio obscœna, *Procop. Arc. Hist.* 49. *Ælian. Nat. Animal.* 12, 9. *ex Aristoph.*
Κιγκλὶς, ίδος, ἡ, cancelli, porta cancellata, valvæ cancellatæ, *Gl. V.* κιγκλὶς, transenna.
Κίγκλισις, ως, ἡ, crebra et levis agitatio, succussio. A κιγκλίζω.
Κιγκλισμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.
ΚΙ'ΓΚΛΟΣ, ᾱ, ὁ, avis quædam, cinclus seu motacilla.
Κίδαβος, ὁ, nummi genus, *Poll.*
ΚΙ'ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, cidaris, pileus regius Persicus; (2) genus saltationis apud Arcadas.
Κιδαφεύειν, malitiose et vafre agere, more scilicet vulpino, *Hes.* A κιδάφη.
ΚΙΔΑ'ΦΗ, ης, ἡ, vulpes, *Hes.* Hinc
Κιδάφιος, fraudulentus, astutus, *Hes.*
Κίδαφος, vulpes, *Hes.* (2) dolosus, *Hes.*
Κίδιαμαι, dissipor, dispergor, diffundor, ἐκίδνατο, imperf. spargebatur. Ἥως μὲν κρείσσοσι λιλαιόμενος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, *Il.* 8, 1. Ἧμος ἐκ δίκτυον ὕπνος ἡδὺς ἐπ' ὄσσοις κίδναται, *Eur. Hec.* 903. A
Κίδνημι, dispergo, dissipo. A κιδάω.
Κίε, *ibat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἴκτε, a κίω.
Κιθαιρώνιος, cithæronius, *Ar.*
ΚΙΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, cithara; (2) superior pars thoracis ad jugulum, *Hipp.* Hinc
Κιθαραοιδὸς, ῦ, ὁ, citharœdus; κιθαραοιδότατος, *Aristoph.* fidicen peritissimus.
Κιθάριζε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκιθάριζε, a
Κιθαρίζω, fut. ίσω, cithara cano; κιθαρίζεμαι, cithara mihi canitur, cithara aures meæ personant; τὸ κιθαριζόμενον, quod cithara canitur. Φωνὴν ἥκουσα κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν, *Apoc.* 14, 2.
Κιθάριον, ᾱ, τὸ, parva cithara. Dim. a κιθάρα.
Κίθαρις, ιος, ἡ, lyra *proprie*, ut placet Gramm.
Κιθάρισις, εως, ἡ, citharæ pulsatio, citharæ cantus. A κιθαρίζω. Unde et
Κιθάρισμα, ατος, τὸ, citharæ pulsatæ sonus, carmen ipsum quod fidibus canitur.
Κιθαρισμὸς, ὁ, idem quod κιθάρισμα, *Call.*
Κιθαριστήριος, ία, ιον, ad citharam pertinens, quo citharæ accinitur. Ab eod.
Κιθαριστὴς, ῆ, ὁ, citharista, qui cithara canit; (2) dicitur tamen et pro citharœdo.
Κιθαριστικὸς, ἡ, όν, ad citharistam pertinens; (2) peritus pulsandi citharam. Hinc et ἡ κιθαριστικὴ, ῆς, sc. τέχνη, peritia canendi cithara. A κιθαριστὴς.
Κιθαρίστρια, ας, ἡ, citharistria, fœmina quæ cithara canit. Ab eod.
Κιθαριστὺς, ύος, ἡ, ars pulsandi citharam, ars canendi cithara. A κιθαρίζω.
Κίθαρος, ᾱ, ὁ, thorax, pectus; (2) citharus, piscis quidam, fidicula. A κιθάρα.
Κιθαρῳδέω, fut. ήσω, cithara cano.
Κιθαρῳδία, ας, ἡ, citharæ cantus, citharœdica modulatio.
Κιθαρῳδικὸς, ἡ, όν, citharœdicus, citharæ accommodus. A
Κιθαρῳδὸς, ῦ, ὁ, citharœdus, qui citharam pulsans,

sans simul voce accinit. Ex *κιθάρα* et *ᾠδός*, *cantor*.

Κιθών, ῶνος, ὁ, *Ion.* χιτών, tunica.

Κικάμον, τό, oleris genus, *Nic.*

ΚΙ'ΚΙ, εως, τό, cici, arbor quædam; (2) genus olei. Hinc

Κίκινος, ίνη, ινον, ut ἔλαιον, oleum cicinum, sive e fructu arboris prædictæ factum.

Κικῖνος, idem quod *κίκινος*, *Theoc.*

ΚΙ'ΚΙΝΝΟΣ, ε, ὁ, cincinnus, cirrus, crinis intortus.

ΚΙΚΚΑΒΑΥ˜, vox clamantium noctuarum:

Κικκαβῆ, ῆς, ἡ, noctua, *Sch. Aristoph.*

Κικλήσκω· pro *κικλήσκεαι*, *vocans*, præs. part. act. f. g. verbi *κικλήσκω*.

Κικλήσκω, voco, accerso; (2) appello, nomino; (3) convoco. Ὑψιμέδοντα μὲν Ζῆν᾽ Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν πρῶτα μέγαν κικλήσκω, *Aristoph. Nub.* 564. A *καλέω*.

Κικλισμός, οῦ, ὁ, risus, cachinnus, *Hes.* pro *κιγκλισμός*.

Κικρᾶν, ῶ, misceo. A *κιρνάω*.

Κικυμίς, ίδος, ἡ, noctua. Hinc

Κικυμώσσειν, vel *κικυμώττειν*, cæcutire, debili esse visu, ut noctuæ interdiu, *Suid.*

ΚΙ'ΚΥΣ, υος, ἡ, vis, robur.

Κικύω, valeo, viribus polleo, accelero, propero, festino, *Suid.* A *κίνυς*.

Κιλίκιες, ίσι, ιων, pertinens ad Cilices.

Κιλικία, ας, ἡ, Cilicia, regio Asiæ Minoris.

Κιλικίζω, fut. *ίσω*, Cilices imitor; (2) cum Cilicibus facio; (3) sum improbus et truculentus, ut Cilix. A Κίλιξ.

Κιλίκιον, ε, τό, cilicium, vestis ex villis hircorum. A

Κιλίκιος, ία, ιον, Cilicius. A Κίλιξ.

Κιλικισμός, οῦ, ὁ, cædes ex temulentia patrata, *Suid.* A *κιλικίζω*.

Κιλίκισσα, ης, ἡ, quæ est e Cilicia. A Κίλιξ.

ΚΙ'ΛΙΞ, ικος, ὁ, Cilix, Cilicia oriundus; (2) Cilicius; (3) filius Phœnicis, a quo genti et regioni nomen inditum putatur.

Κιλλακτής, ῆρος, ὁ, agaso, *Poll.* Ex *κίλλος* et *ἄγω*.

ΚΙΛΛΙ'ΒΑΝΤΕΣ, ων, οἱ, ligna tribus suffulta cruribus, quibus clypei imponebantur ab iis qui quiescere volebant a belli laboribus, tripodes.

Κίλλιος, ία, ιον, asininus; (2) fuscus. A

ΚΙΛΛ'ΟΣ, ῦ, ὁ, asinus, apud Dores, *Poll.*

Κιμαρίς, ἡ, genus quercus, *ap. Sch. Theoc.*

Κίμβικα, et *κιμβίκια*, ἡ, sordes, avaritia sordida. A *κιμβός*, vel *κίμβιξ*.

Κιμβερίκον, (sic legend. *apud Suid.*) vestimenti genus. Καὶ *κιμβερίκ᾽ ὀρθοστάδια*, *Aristoph. Lysist.* 45. Κιμβερικὸν ἐνδύσομαι, *Id. ibid.* 52.

ΚΙ'ΜΒΗΞ, κος, ὁ, animalculum e vesparum vel apum genere; (2) sordidus, nimis parcus, avarus et nimis tenax.

Κίμβιξ, ικος, ὁ, idem quod *κίμβηξ*.

Κίμβινδις, pro *κύμινδις*, *Sch. Ar.*

Κιμωλία γῆ, terra e monte Cimolo effossa, candida alia, seu creta, alia ad purpuram colore accedens.

ΚΙΝΑ'ΒΡΑ, ας, ἡ, canum cibus; (2) fœtor, quem alæ caprarum reddunt; (3) fœtor quivis. Hinc

Κιναβράω, ῶ, oleo hircinum quid, fœteo. Αἰγῶν τε κιναβρώντων μίλη, *Aristoph. Plut.* 294.

Κινάβρισμα, ατος, τό, purgamentum fœtens, *Hes.* Quasi a *κιναβρίνω*, a *κινάβρα*, *κινάβριμα*, et *κινάβυμα*.

Κινάδιον, ε, τό, vulpecula, *Suid.* Dim. a

ΚΙ'ΝΑΔΟΣ, ους, τό, vel ὁ, vulpes, *Soph. Aj.* 103. (2) homo vafer et versutus, vulpina mente præditus.

Κιναθίζω, moveo; (2) exili voce lamentor, *Hes.* A *κινέω*. Hinc

Κινάθισμα, ατος, τό, motus, strepitus multitudinis congregatæ, *Æs h. Pr.* 124.

Κιναιδία, ας, ἡ, cinædica impuritas. A *κίναιδος* Unde

Κιναιδίζομαι, fut. *ισομαι*, cinædi more me gero, impuritate cinædos imito. Hinc

Κιναίδιον, τό, *Ilex*. ἡ ἴυγξ, motacilla.

Κιναίδισμα, ατος, τό, obscœnitas cinædica,

Κιναιδολογέω, obscœne loquor. Ἤρξε δὲ Σωτάδης μὲν πρῶτος τῷ κιναιδολογεῖν, *Strab.* 14. A

Κιναιδολόγος, ε, ὁ ἡ, turpiloquus, cinædico sermone utens. Ex *κιναίδος* et *λέγω*.

Κίναιδος, ε, ὁ, cinædus, pathicus, mollis, puer meritorius: *Ph. κίναιδος*, eviratus; (2) margarita. (2) *κίναιδος ἐξωρύξαν ἐν τῇ θαλάσσῃ κόσμον γυναικήϊον*, *Arr. Ind.* 8, 8. Ex *κινέω* et *αἰδής*, vel *αἰδοῖον*.

Κιναιδώδης, ες, cinædicus. A præc.

Κινάμωμον, ε, τό. Vide *κιννάμωμον*, *Dion.*

Κινάρα, ας, ἡ, carduus, carex, *Gl. V.* Vide *κυνάρα*.

Κινδαλισμός, οῦ, ὁ, lusus qui fit paxillis, *Poll.* cujus Ed. Nov. *κυνδαλισμός*. A

ΚΙ'ΝΔΑΛΟΣ, ε, ὁ, clavus, paxillus. *Poll.* in Ed. Nov. *κύνδαλα* et *κύνδαλοι*.

Κίνδαξ, ακος, ὁ ἡ, agilis, qui facile huc et illuc movetur, *Hes.* A *κινέω*.

Κινδύνευμα, ατος, τό, facinus audax; (2) periclitatio, periculum ipsum. A *κινδυνεύω*.

Κινδυνευτέος, ία, έον, periclitandus. Ab eod.

Κινδυνευτής, οῦ, ὁ, temerarius, qui periclitari solet. Ab eod. Hinc

Κινδυνευτικός, ἡ, όν, qui se offert periculis.

Κινδυνεύω, fut. *εύσω*, in periculum conjicio; (2) in periculo sum, periculum adeo vel suscipio; (3) dimico; (4) periclitor, capite reus sum; (5) videor prope, vel parum absum, quin. Κινδυνεύειν τῆς ἀρχῆς, ἢ πόλιν περὶ ὑτέρου τινος· ἐφ᾽ ἑνὶ παιδὶ σεσῳθῆναι· γὰρ παντός. Ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; 1 *Cor.* 15, 30. (5) τῷ ὄντι γὰρ κινδυνεύω ταύτην (σοφίαν) εἶναι σοφός, nam hoc revera sapiens esse videor, *Plat. Apoll. Socr.* Κινδυνεύει μὲν γὰρ ἡμῶν ἑκάτερος, neuter nostrum videtur enim, *Id. ibid.* Κινδυνεύει ἔοικε εἶναι τοῦτο τῷ ἔργῳ ἀρκτέον, hoc opus videtur esse inchoandum vere, *Xenoph. Œconom.* 16, 52. *Id. Sympos.* 7, 2. A

ΚΙ'ΝΔΥΝΟΣ, ε, ὁ, periculum, discrimen.

Κινδυνώδης, ους, ὁ ἡ ή, periculosus.

Κινεῖσθω, 3. sing. præs. imper. pass. v. *κινέω*.

Κινεῖ, 2. sing præs. imperat. med. *Dor.* pro *κινοῦ*.

ΚΙΝΕ'Ω, ῶ, fut. *ήσω*, moveo; (2) moveo loco; (3) agito, quatio; (4) permoveo, excito, incito; (5) initium facio, incipio, v. gr. cantum; (6) sumo, attingo, v. gr. pecuniam; (7) subigo, sc. fœm. (8) muto, abrogo; (9) *κινεῖσθαι* dicuntur, qui appetitu alicujus rei moventur, item (10) qui in aliqua re sunt studiosi et industrii, &c. Μὴ Θεῶν κίνει φρένας δεινάς, *Aristoph. Av.* 1243. Κεκινήται φρενῖτις, *Eur. Rhes.* 89. Κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, *Matt.* 27, 39. Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, *Act.* 17, 28. (2) μοναμπύκων τι φάλαρα κινεῖσθαι Καδμείοι χρέϊα, (omissa præpositione εἰς,) et moveri phaleratos equos ad Cadmeam terram, *Eurip. Suppl.* 586.

Κινηθμός, οῦ, ὁ, motus. A præc.

Κίνηθρον, ε, τό, tudicula, instrumentum tinctorum, quo pannos inficiendos demergunt versantque, *Poll.* (sed communis analogia postulat *κίνητρον*, *Etm.*)

Κίνημα, ατος, τό, motus, motio, commotio, qua aliquid movetur; (2) inceptum, institutum, *ap. Plut.*

Κίνησις, εως, ἡ, motus quo quis movet et aliquid movetur.

Κινησίφορος, ον, movens. A præc. et *φέρω*.

Κινήσας, aor. 1. part. act. verbi *κινέω*.

Κινησίχθων, ὁ ἡ ή, terram movens.

Κινητέος, ία, έον, movendus. A *κινέω*.

Κινητήρ, ῆρος, ὁ, motor. Ab eod.

Κινητήριος, α, ον, idem quod *κινητικός*, *Æsch.* Ab eod.

Κινητής, οῦ, ὁ, motor; (2) turbator, rerum novarum studiosus. Ab eod.

Κινητικός, ἡ, όν, movendi vi præditus; (2) turbulentus, seditiosus:

Κινητός, ἡ, όν, qui movetur, mobilis.

Κίνητρον, ε, τό, id. quod *κίνηθρον*.

ΚΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, cinna, gramen quoddam in Cilicia nascens.

ΚΙΝΝΑ'ΒΑΡΙ, εως, τό, cinnabari vel cinnabaris, gummi arboris Indicæ; (2) calx colorata (3) coloris genus, vulgo etiam *κόκκινον* dictum. *Gl. Vet.* *κινάβαρις*, minium. *Ph. κινάβαρις*. minium. Hinc

Κινναβαρίζω, f. *ίσω*, colore cinnabarim imitor, cum colore cinnabaris.

Κινναβάρινος, ίνη, ινον, cinnabarinus:

Κινναβάριος, ε, ὁ ἡ ή, cinnabarius. Ab eod.

Κιννάβινμα, ατος, τό, idem quod seq. Quasi a *κινναβεύω*, quod est a

ΚΙ'ΝΝΑΒΟΣ, ε, ὁ, exemplar, quod sibi proponit plastes in effingendo simulacro alicujus rei, proplasma, *Suid.*

Κιννομολόγος, ε, ὁ, avis in cinnamomi surculis nidificans. Ex *κίνναμον* et *λέγω*, *lego*.

Κίνναμον, ε, τό, cinnamomum.

Κιννομώμινον μύρον, unguentum e cinnamomo.

ΚΙΝΝΑ'ΜΩΜΟΝ, ε, τό, cinnamomum, frutex brevis, cujus dos omnis in cortice est.

Κινναμωμοφόρος, ε, ὁ ἡ ή, cinnamomum ferens. Ex *κίνναμον* et *φέρω*.

Κίνυμα, ατος, τό, quod movetur seu jactatur; αἰέριον κίνυμα dicitur Prometheus, *ap. Æschylum*, Caucaso affixus, quasi *αἰώρημα*, quia suspensus est et sublimis pendet, seque jactat. *Schol.* (v. 157. vid. *Nost. Ed. M.*) minus recte, ὥσπερ εἴδωλον κρίμαται ὑπὸ τὸν ἀέρα, uti et *Eust. ἀέριον εἴδωλον*. Descendit a *κινύσσω*, (*Etm.*)

Κίνυμαι, moveor. Δήϊον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες, *Il.* 4, 281. A *κινέω*.

ΚΙΝΥ'ΡΑ, ας, ἡ, instrumentum musicum Phœnicium et Syrium, soni queruli.

Κινύρομαι, voce querula lamentor, lugubri voce queror. Τί κινυρόμεθ᾽ ἄλλως; *Aristoph. Eq.* 11. τινὰ, *Epigr.* A *κινύρα*.

Κινυρός, ρὰ, ρὸν, querulus, lamentabilis, funestus. Ab eod.

Κινύσσω, moveo. *Eust.*

Κινώπετα, ων, τὰ, feræ bestiæ: sunt aves, *secundum Eustath. ad Dionys. Perieg.* Οὐνικὰ οἱ τὰ πάρεισι κινώπετα λευκὰ τέτυκται, *Dionys. Perieg.* 544. Quasi ex *κινέω* et *πέδον*, *campus*.

Κιξαλλιύω, furor. Ὅς ἂν κιξαλλιύοι, ἢ κιξάλλας ὑποδέχειτο, qui furta fecerit, aut fures domo exceperit, *Antiquit. Asiat.* 99, 18.

Κιξάλλης, ε, ὁ, fur. Κιξάλλην καὶ λῃστὴν πάντα κτείνων τις, ἀθῷος ἂν εἴη, καὶ αὐτοχειρίῃ, καὶ κελεύων, καὶ ψήφῳ, prædonem atque qualemcunque furem occidens quis sine noxa esto, seu manu id fecerit, seu jussione, seu suffragio, *Stobæus Serm.* 42, 279.

Κιονιδής, ές, columnæ similis.

Κιονικός, ἡ, όν, columnaris. A *κίων*.

Κιόνιον, ε, τό, columella. *Apud. Diosc.* purpurarum buccinarumque media pars, circa quam velut columellam testæ volumen intorquetur. A *κίων*.

Κιονίς, ίδος, ἡ, oris columella, quæ et uvula dicitur. Ab eod.

Κιονίσκος, ε, ὁ, columella. Dim.

Κιονόκρανον, ε, τό, caput columnæ. Ex *κίων*.

Κιονοφορεῖον, fero columnam, seu montem, de Atlante.

ΚΙΡΚΑΙ'Α, ας, ἡ, circæa, herba quædam.

Κιρκήλατος, ον, infestatus ab accipitre.

Κιρκήσια, ων, τὰ, Circensia, seu Circenses ludi.

ΚΙ'ΡΚΟΣ, ε, ὁ, circus, accipitris species, falco, *Gl. V.* (2) Circus; (3) circulus, annulus. Hinc

Κιρκόω, ῶ, f. *ώσω*, annulo aut circulo in orbem ducto ligo et adstringo. Σκίλλη δὲ *κίρκωσον βᾳ*, *Æschyl.* (*Pr.* 74.)

Κίρνα, miscebat, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro *ἐκίρνατο*, a

Κιρνάω, f. *ήσω*, et *κίρνημι*, misceo. A *κεράω*.

Κίρνη, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro *ἐκίρνη*, a *κίρνημι*.

Κίρνων, imperf. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro *ἐκίρνων*, a *κιρνάω*.

Κιρρὰς, άδος, mellina, flava. Epith. vitis, *Nic.*

Κίρρις, ή, pro *κίτρις*, *Opp.*

ΚΙ'ΡΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, fulvus, gilvus, luteus.

Κίρσιον, ε, τό, cirsium, herba. A *κιρσός*.

Κιρσοειδὴς,

Κιρσοειδής, ές, ὁ ἢ ἡ, varicis speciem habens, varicum modo tumens, varicosus. Ex κιρσὸς et εἶδος, *species*.

Κιρσοκήλη, ης, ἡ, varicosus ramex.

ΚΙΡΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, varix, vena dilatata.

Κιρσώδης, ες, varicis speciem gerens, varicosus. A præc.

ΚΙ'Σ, κιδός, ὁ, cis, vermis qui in frumento et ligno nasci solet, eaque rodit.

ΚΙ'ΣΣΑ, vel κίττα, ης, ἡ, pica, avis; (2) fastidium consuetorum ciborum et absurdorum appetitus, pica, malacia. Hinc

Κισσαΐζω, vel κιττᾳΐζω, picæ vocem imitor.

Κισσάμιτλος, ου, ἡ, herba quædam.

Κισσάνθεμον, ου, τὸ, herba quædam.

Κίσσαρις, ου, ὁ, hedera. A κισσός.

Κισσάω, ῶ, f. ήσω, pica seu malacia laboro; (2) vehementer appeto; (3) libidinosa sum, *Etym.* Τιμῆς μὲν ἕ οἱ κιττῶντις τῆς ἱερήνης, *Aristoph. Pace*, 495. Οὕτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν, *Id. Vesp.* 348. A κίσσα.

Κισσήρης, hedera consitus. Νυσίων ὀρίων κισσήρεις ὄχθαι, *Soph. Ant.* 1131.

Κίσσηρις, εως, ἡ, pumex. A κίς. Hinc

Κισσηρώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, pumicosus, pumici similis.

Κισσίντις, ἡ, ὁν, hederaceus, hedera vinctus, velut a κισσάω, id. qu. κισσόω.

Κισσινοβαφής, ές, ὁ ἢ ἡ, hederaceo colore tinctus. Ex κισσὸς et βάπτω.

Κίσσινος, ίνη, ινον, hederaceus, ex hedera confectus. A κισσός.

Κίσσιον, ου, τὸ, hedera parva. Ab eod.

Κισσόβρυος, ον, hedera abundans, hedera ornatus. A κισσὸς et βρύω.

Κισσοειδής, ές, ὁ ἢ ἡ, hederæ similis, hederaceus. Ex κισσὸς et εἶδος.

Κισσοειδῶς, *adv.* hederæ more.

Κισσοκόμης, ου, ὁ, hedera redimitus. Ex κόμη.

Κισσόπληκτος, ον, hedera, thyrso percussus, furore percitus divino. *Neut.* dithyrambicum, tumidum.

ΚΙΣΣΟ'Σ, vel κιττὸς, οῦ, ὁ, hedera, frutex.

Κισσοτοίητος, vel κιττοτοίητος, ον, hederaceus.

Κισσοτόφανος, ου, ὁ ἢ ἡ, hedera coronatus.

Κισσοτόφης, ές, idem. A τίφω.

Κισσοφορέω, vel κιττοφορέω, ῶ, f. ήσω, hederam gero, hederacea corona redimitus sum. A

Κισσοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, hederam gestans, hedera redimitus. Ex κισσὸς et φέρω.

Κισσοχαρής, ές, hedera gaudens.

Κισσοχίτων, ωνος, ὁ ἢ ἡ, hederacea indutus tunica, hedera velut tunica amictus.

Κισσόω, vel κιττόω, ῶ, ῶσω, hedera orno, hedera corono; κικισσωμένος, perf. part. pass. hedera redimitus. Μίλλων χορεύειν κρᾶτα κισσώσας ἐμόν, *Eur. Bacch.* 205. A κισσός.

Κισσύδιον, ου, τὸ, poculum e ligno hederaceo; (2) poculum quodcunque. Ab eod.

Κισσώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, hederaceus, hederæ similis; (2) malacia seu pica laborans. A κισσὸς vel κίσσα.

ΚΙ'ΣΤΗ, ης, ἡ, cista, capsa, capsula.

Κιστίς, ίδος, vel κίστις, ιδος, ἡ, idem.

ΚΙ'ΣΤΟΣ, ου, ὁ, cistus, frutex.

Κιστοφόρος, ὁ ἢ ἡ, cistifer, qui cistam gestat; (2) nummus in quo imago cistam ferentis expressa erat. Ex κίστη et φέρω.

Κίταρις, εως, ἡ, citaris; regium capitis ornamentum, quod et κίδαρις, quod vide.

ΚΙΤΡΙ'Α, ας, ἡ, citria, arbor, malus Medica.

Κίτριον, ου, τὸ, malum citrium; (2) arbor citria; (3) cortex citrius. A κίτρα.

Κιτταΐζω. Vide κισσαΐζω.

Κιττάω, pro κισσάω, *Ar.*

Κιττοφόρος, picam ferens ad mysteria Bacchi peragenda, videlicet quod infirmi facere solent. Hinc dictum invenitur in hominem vilem et despicatum, ut de Æschine ait *Demosthenes*.

Κιτῶνα, *tunicam*, acc. sing. *Dor.* pro χιτῶνα.

Κιχάνω, κιχέω, κίχημι, invenio; (2) adsequor, comprehendo, fut. 1. κιχήσω, med. κιχήσομαι, κιχήσατο, aor. 1. med. pro ἐκιχήσατο, κιχανόμενοι, præs. part. advenientes; κιχή-μεναι, pro κιχῆναι, inf. deprehendere. Μίκρις ἂν μυχὸς κίχωσι τὸ κάτω ϑ.ξ, pervenerint, *Soph. Aj.* 572. Μὴ μιασμά μ' ἐν δόμοις κιχῇ, *Euripid. Alc.* 22.

Κιχείη, 3. sing. præs. optat. act. verbi κίχημι.

Κιχείμεν, 1. pl. præs. optat. act. *per Sync.* pro κιχείημεν.

Κιχείω, pro κιχέω, metri causa, subjunct.

Κιχῇ, 3. sing. aor. 2. conj act.

Κιχήμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro κιχεῖν.

Κιχήσας, a. 1. part. act.

Κίχησις, εως, ἡ, comprehensio, *Hes.* A κιχέω.

Κιχήτην, 3. dual. aor. 2. ind. act. *per Sync.* et *Ion.* pro ἐκιχησάτην.

ΚΙ'ΧΛΗ, ης, ἡ, turdus; (2) piscis quidam marinus, κιχλήλη, *Athen.*

Κιχλίζω, f. ίσω, epulor turdos; (2) indecenter et effusius rideo. Οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τὸ πῖδ' ἐναλλαξ, *Aristoph. Nub.* 979. A κιχλή. Hinc

Κιχλισμός, οῦ, ὁ, turdorum comestio; (2) risus immodicus, cachinnus.

Κίχορα, τὰ, et κιχόρεια, item κιχόρεια, τὰ, olera quædam agrestia, cichorea.

Κιχρόομαι, ώμαι, mutuo peto, mutuor. Διοχίλια τάλαντα κιχρώμενοι, *Appian. de Rebus Siculis.*

Κιχρᾶς, præs. part. act. verbi κίχρημι.

Κιχρᾶσι, *dant utendum*, 3. pl. præs. ind. act.

Κιχράω, ῶ, et κίχρημι frequentius, commodo; κιχρᾶς, qui utendum dedit; et κιχράμενος, part. qui utendum rogavit; κιχρῶ, commodo, *Gl. V.* κιχρᾶται, mutuatur, *Phil.* A χράω, idem.

Κίχω, idem quod κιχάνω, *Lyc.*

ΚΙΧΩ'ΡΙΟΝ, ης, ἡ, cichorium, oleris arvensis species. Hinc

Κιχώριον, ου, τὸ, idem. *Gl. V.* ambuvia.

Κιχωριώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, similis cichorio.

ΚΙ'Ω, vado, eo; κι pro ἴκω, imperf. ibat; κιών, a. 2. part. profectus. Ἡ δ' αἶψα σὺν ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν, *Il.* 1, 348.

ΚΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ἢ ἡ, columna; (2) curculio præter naturam auctus et oblongior, *apud Medicos*; (3) interseptum narium carnosum usque ad labrum descendens; (4) κίων, aut potius κιών, congregata multitudo bestiolarum frumentum peredentium, *Gal. Lex. Hipp.* (5) κίων, ejusmodi vermis unus, *Ib.* (6) alti montes etiam a veteribus κίονες dicti, *Eustath.*

Κλαγγάζω, clango ut grus. A κλάγγω. Unde

Κλαγγάϊνω, clango, ut canis in venatione.

Κλαγγαίνουσι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro κλαγγῶσι, a κλαγγίω, pro κλάζω.

Κλαγγή, ῆς, ἡ, clangor, *proprie* gruum; (2) anserum; (3) tubarum et cornuum; (4) hominum præcipue in prælio; (5) suum; (6) canum in venatione; (7) sagittarum emissarum. Ab eod.

Κλαγγηδόν, *adv.* cum clangore, *Il.* 2, 463. A κλαγγή.

Κλάγγω, clango, *Gl. V.* clamo, strido, vociferor. a. 1. ἔκλαγξα. Vide κλάζω. Hinc

Κλαγγώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, clangori similis.

Κλαγκτός, ή, όν, idem.

Κλάγξω, *clamabo*, f. 1. ind. act. verbi κλάζω.

Κλαδαρόμματος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui mobilibus est oculis, *Hes.* Ex κλαδαρὸς et ὄμμα.

Κλαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, mobilis, epith. oculi; (2) fragilis; (3) ramalis. A κλάδος.

Κλᾶδας, acc. pl. *Dor.* pro κλιδας, a κλείς.

Κλαδάσσομαι, vibro, agitor; κλαδασσόμενον αἷμα, sanguis currens, agitatus, *Emped.* A

Κλαδάω, ramulos deputo, pampino; (2) quasso, concutio. A κλάδος.

Κλάδευσις, εως, ἡ, putatio. A κλαδεύω.

Κλαδευτὴρ, ῆρος, ὁ, putator, pampinator.

Κλαδευτήριον, ου, τὸ, falx putatoria. A præc.

Κλαδεύω, puto, vites puto.

Κλαδὶ, dat. sing. *Dor.* pro κλειδί. A κλείς.

Κλαδισκὸς, ὁ, ramulus, *Anac.*

ΚΛΑ'ΔΟΣ, ου, ὁ, ramus, proprie tener et flexilis; (2) progenies, *Poet.* et qua patriam et qua parentes: κλαδὶ, dat. *per Metaplasm.* quasi a κλάς, κλαδὸς fort. a κλάζω.

Κλαδώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, ramosus. A κλάδος.

Κλαδὼν, όνος, ὁ, ramulus, *Hes.* Dim.

Κλάειν, inf. act. *Dor.* et *Att.* pro κλαίειν.

ΚΛΑ'ΖΩ, clamo, vociferor, clango, strido; p. med. κέκληγα, κεκλήγως, part. κεκληγυῖα in fœm. clamitans, vociferans. Potest hinc etiam formari ἔκλαγξα, a. 1. inusit. κλάζω, *per Epenthesin* κλάγξω, ἔκλαγξα. Δεσμὰ παλαιῶν ἐξ ἀντύγων κλάζει σιδήρου, *Eur. Rhes.* 567. Σὺ δὲ κιθάρα κλάζεις παιᾶνας μέλπων, *Id. Ion.* 899.

Κλαῖδες, *claves*, Dor. pro κλεῖδες.

Κλαῖς, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκλαιες, a κλαίω.

Κλαΐσασα, part. act. f. g. *Dor.* pro κλαύσασα.

Κλαΐσισθα, 2. s. præs. opt. act *Æol.* pro κλαίοις.

Κλαῖστρον, *claustrum*, Dor. et Æol pro κλεῖστρον.

ΚΛΑΙ'Ω, *Att.* κλάω, lacrimor, fleo, ploro, ejulo; (2) deploro, defleo; (3) do pœnas, vapulo, pœnitentia facti ducor; fut. κλαύσω, κλαύσομαι, et κλαιήσω, κλαήσω. Κείνης δὲ κλαίω συμφορᾷ πεπρεμένης, *Eur. Med.* 347. Κἀκεῖνα δ' ἐκλαίομεν ἐστοιναν, *Alc.* 758.

ΚΛΑΜΒΟ'Σ, ὴ, όν, mutilatus.

ΚΛΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, armilla.

Κλαξ, ακὸς, ὁ, clavis. Vox Dorica pro κλεὶς, a κλείω.

Κλᾶξω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro κλείσω, a κλᾴζω.

Κλάπαι, ῶν, αἱ, grallæ; (2) lignei calcei quivis. Ex *Lat.* clava.

Κλαπεὶς, aor. 2. part. pass. verbi κλέπτω, seu κλίπτω.

Κλαρονόμως, acc. pl. *Dor.* pro κληρονόμους.

Κλάρωσι, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἐκλήρωσι, a κληρόω.

Κλάσας, aor. 1. part. act. verbi κλάω.

Κλασθείσης, gen. sing. aor. 1. part. pass. f. g.

Κλασιδώλαξ, ακος, ὁ ἢ ἡ, glebas frangens.

Κλάσις, εως, ἡ, fractio; (2) fractura; (3) putatio vitium. A κλάω.

Κλάσμα, ατος, τὸ, fragmentum, fructum defractum. Ab eod.

Κλαστάω, ῶ, f. ήσω, sarmenta defringo vel amputo; (2) frango. Βολὴν πατήσας, ᾗ σφατηγὲς κλασθάσεις, *Aristoph. Eq.* 166. Ab eod.

Κλαστήριον, ου, τὸ, frangibulum. Ab eod.

Κλάστης, ου, ὁ, qui frangit, fractor; (2) qui vites amputat. Ab eod.

Κλασῶ, f. 1. ind act. *Dor.* pro κλείσω, a κλείω.

Κλαῦδη, ης, ἡ, Clauda. Nomen insulæ.

Κλαυθμονὴ, ῆς, ἡ, ejulatus, ploratus. A κλαυθμών.

Κλαυθμὸς, οῦ, ὁ, fletus, ploratus. A κλαίω.

Κλαυθμυρίζω, et κλαυθμυρίζομαι, fleo, vagio. A præc. Hinc

Κλαυθμυρισμὸς, οῦ, ὁ, ejulatus, vagitus.

Κλαυθμώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, qui cum fletu fit, flebilis. A κλαυθμός.

Κλαυθμὼν, ῶνος, ὁ, locus flentium seu fletus; (2) fletus. A κλαίω. Unde et

Κλαῦμα, ατος, τὸ, ploratus, ejulatus:

Κλαυμονὴ, ῆς, ἡ, fletus. Ab eod.

Κλαυσάχθω, fleo, ejulo. Ab eod.

Κλαυσίτται, 3. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro κλαύσεται, a κλαίω.

Κλαύσιτε, 2. pl. f. 1. ind. act.

Κλαυσιάω, ῶ, plorare cupio; (2) strideo, de janua. Ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον φθιγγόμενον ὥλολυξ κλαυσιᾷ, *Aristoph. Plut.* 1099. A κλαίω.

Κλαυσίγελως, ωτος, ὁ, fletus cum risu permixtus, lacrimæ risui intermixtæ.

Κλαυσίμαχος, ου, ὁ, in pugna plorans, timidus. Ex μάχη.

Κλαύσιμος, flebilis, *Gl. V.* A κλαίω.

Κλαυσῶ, fut. 1. ind. act. *Dor.* pro κλαύσω, a κλαίω.

Κλαυτὴρ, ῆρος, ὁ, plorator, *Man.* A κλαίω.

Κλαυτικὸς, ἡ, όν, idem quod

Κλαυτὸς, ἡ, όν, lacrimabilis. Ab eod.

Κλάω, *Att.* pro κλαίω.

ΚΛΑ'Ω, f. άσω, frango; κλασθεὶς, a. 1. pass. κεκλασμένος, part. perf. pass. fractus. Χρύσια μῆλα κλάσας, *Epigr.* Ὅτε τὰς πίτυι ἄρτυς ἔκλασα, *Marc.* 8, 19.

Κλειτὸς, ἡ, όν, inclytus, illustris, celeber, *Hes.* A κλείω, *celebro.*

Κλεινὸς, inclytus, celeber, pro κλεινός.
Κλειηδὼν, όνος, ὁ, omen, prædictio, oraculum. A κλείς, *fama*.
Κλειθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. *per Sync.* pro καλεθήσεται, a καλέω.
Κλειδίον, ου, τὸ, clavicula. Dim. a κλείς.
Κλειδοτοιὸς, οῦ, ὁ, claustrarius, *Gl. V.* Ex κλεὶς et ποιέω.
Κλειδοῦχος, ου, ὁ ἡ, clavem habens, claviger. Ex κλεὶς et ἔχω.
Κλειδοφύλαξ, ὁ, ἡ, custos clavium, ædituus.
Κλειδόω, ῶ, f. ώσω, claudo, obsero. A κλείς.
Κλείδωμα, ατος, τὸ, sera. A præc.
Κλείδωσις, εως, ἡ, obseratio. Ab eod.
Κλείετε, 2. pl. præs. imperat. verbi κλείω.
Κλείζω, f. ίσω, celebro. A κλεῖδες.
Κλειθρία, ας, ἡ, rima januæ. *Gl. V.* κλειθριὰ, rima. A κλείω. Hinc
Κλειθριώδης, ους, ὁ ἡ, rimosus, *Gl. V.*
Κλείθρον, ου, τὸ, claustrum, sera; (2) clathrum.
Κλειθροποιὸς, οῦ, ὁ, claustrarius, *Gl. Vet.* Ex κλεῖθρον et ποιέω.
Κλείνιος, inclytus, celeber, *Hes.*
Κλεινὸς, ὴ, όν, inclytus, celebris.
Κλεινύω, claudo. A κλείω.
Κλεῖξαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro κλεῖσαι, a κλείω.
Κλείομαι, *Poet.* pro κλέομαι.
Κλεῖος, pro κλέος, *gloria*.
Κλείουσαι, nom. pl. part. act. verbi κλείω.
Κλεὶς, ειδὸς, ἡ, clavis; (2) angustiæ; (3) jugulum. A κλείω.
Κλεῖσαι, aor. 1. inf. act. verbi κλείω.
Κλεισθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass.
Κλεισθῶ, *clausus sum*, aor. 1. conj. pass.
Κλεισίαι, ῶν, αἱ, fores, vel januæ latæ, per quas etiam jumenta ingrediuntur. Ab eod.
Κλεισιὰς, άδος, ἡ, valvæ, fores; (2) clausura. Ab eod.
Κλείσιον, ου, τὸ, locus in quo stant boves, stabulum. Ab eod.
Κλεισμὸς, οῦ, ὁ, sedes. Ab eod.
Κλειστὸς, ὴ, όν, clausus; (2) qui claudi solet.
Κλεῖστρον, ου, τὸ, sera. Ab eod.
Κλεισώρεια, ας, ἡ, claustrum montis vel montium. Ex κλείω et ὄρος, *mons*.
Κλειτόπωλος, ου, ὁ ἡ, equis insignis. Ex κλείτος, *celeber*, et πῶλος, *pullus equinus*.
Κλειτοριάζω, fut. άσω, idem quod
Κλειτορίζω, fut. ίσω, myrtum muliebrem attrecto. A
Κλειτορὶς, ίδος, ἡ, myrtus in natura muliebri. A κλείω.
Κλειτὸς, ὴ, όν, inclytus, celebris, præclarus. A κλείω, *celebro*.
ΚΛΕΙ'Ω, f. ίσω, claudo, obsero; κεκλεισμένος, perf. part. pass. clausus. Κλεῖε πηκτὰ δωμάτων, repagula, *Aristoph. Ach.* 484. Ἐκλείσθη ἡ Σύρα, *Matt.* 25, 10.
ΚΛΕΙ'Ω, celebro, celebrem reddo; (2) memoro, dico, perhibeo. Χέρας αἱματηρὰς βρόχοισι κεκλεισμένα, colligata, *Euripid. Androm.* 502.
Κλειὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Clio, una Musarum. A κλέος vel κλεῖος.
Κλέμμα, ατος, τὸ, furtum, peculatus; (2) stratagema. A κλέπτω.
Κλεμμάδιον, ου, τὸ, furtivum. Dim. a κλέμμα.
Κλεμμαδὸν, *adv.* furtim. Ab eod. Unde
Κλεμματικὸς, ὴ, όν, furax; (2) astutus.
Κλέομαι, celebror. Μήτι τι κλέομαι ἢ κέρδεσιν, *Odyss.* 13, 299. A κλέος.
Κλεομενισταὶ, οἱ, sectatores Cleomenis, *Polyb.* 2, 53.
Κλέος, κλέους, τὸ, gloria, celebritas, splendor nominis; (2) fama, rumor (tam in bonam quam in malam partem). (2) ἡμεῖς δὲ κλέος οἷον ἀκούομεν, *Il.* 2, 486. Καὶ σὺ τῶδ' ἀγωνὶῃ φόνῳ κλέος, infamiam hujusce cædis lues, *Eurip. Andr.* 336. A κλείω.
Κλέπος, εος, τὸ, furtum. A κλέπτω.
Κλεπτάριον, ου, τὸ, furunculus, *Gl. V.* A κλέπτης.
Κλεπτίλεγχος, ου, ὁ, fures arguens, fures deprehendens; ut κλεπτίλεγχος λίθος, *apud Dioscor.* de ætite, lapis cujus indicio fures deprehenduntur. Ex κλέπτης et ἐλέγχω.
Κλεπτὴς, ὁ, fur, *Man.*
Κλέπτης, ου, ὁ, fur. A κλέπτω.
Κλεπτίδης, ὁ, idem; *Poll. ex Pherecr.*
Κλεπτικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars furandi. A
Κλεπτικὸς, ὴ, όν, furax, furtivus, furtis deditus. A κλέπτω.
Κλεπτίσατος, furacissimus, *Alt.*; (2) maxime arcanus, taciturnus. Πιστότατον ἡγεῦμαί σε ᾧ κλεπτίσατον, *Aristoph. Plut.* 27. Vox ambigua qua utitur Aristophanes ut simul furacitatem servi indicet. A κλέπτης.
Κλεπτοῖσα, part. act. *Dor.* pro κλέπτουσα.
Κλέπτον, pro κλεπτικὸν furtivum, furax quiddam, *apud Aristoph.* part. neut. a κλέπτω.
Κλεπτοσύνη, ης, ἡ, furtum, furacitas, fallacia, astutia. A præc.
Κλέπτρια, ας, ἡ, fœmina furax. A κλέπτης.
ΚΛΕ'ΠΤΩ, f. ψω, furor, depeculor, suffuror; (2) occulo, supprimo; (3) clam facio aut dico; (4) fallo, decipio; perf. κέκλοφα· κεκλοφὼς, furatus. pass. κεκλεμμένος, surreptus, κλαπεὶς, aor. 2. deceptus. Κλεπτεῖν τὴν εὐνοιαν κολακείᾳ, λόγῳ, dolum verbis struere, *Soph. El.* 56. Εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα, præ senio deliramus, *Id. Ant.* 692. Εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με, fallant, *Id. Trach.* 247. Εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι μύθους, si confictas furtim subdunt fabulas, *Soph. Aj.* 188.
Κλίτας, τὸ, mons altus, jugum, *Lycophr.*
Κλίψας, aor. 1. part act.
Κλιψίαμβοι, carminis genus apud Alcmanem, *Hes.* At Polluci κλιψίαμβος, inter instrumenta musica quæ pulsantur.
Κλιψίγαμος, ὁ, idem quod κλιψίνυμφος, *Siby'*
Κλιψιμοῖος, αία, αῖον, furtivus, furto ablatus. A κλέπτω.
Κλιψίνοος, *contr.* κλιψίνους, ου, ὁ ᾧ ἡ, aliud in pectore clausum habens, aliud in lingua promptum, qui aliud mente occulit quam loquitur. Ex κλέπτω et νόος.
Κλιψίνυμφος, ὴ, claudestinas nuptias faciens.
Κλιψιποτέω, ῶ, parce bibendo compotorem fallo, *Suid.* A
Κλιψιπότης, ου, ὁ, *ap. Suid.* sine expositione, f. qui falliciter potat. Ex κλέπτω.
Κλιψίῤῥυτος, ου, ὁ ᾧ ἡ, furtim et per occultos meatus fluens, ut Athenis aquæ fontis Clepsydræ, *Hes.* Ex κλέπτω et ῥύω.
Κλιψιτόκος, ου, ὁ ᾧ ἡ, clam pariens.
Κλιψίφρων, ονος, ὁ ᾧ ἡ, versutus, decipiens, animum occultans. A φρήν.
Κλιψίχολος, ου, ὁ ᾧ ἡ, bilem occultans, bilem seu iram occultam habens. A χολή.
Κλιψίχωλος, ου, ὁ ᾧ ἡ, claudicationem occultans.
Κλιψύδρα, ας, ἡ, clepsydra; (2) fons quidam Athenis. Ex κλέπτω et ὕδωρ.
Κλιψύδριον, τὸ, parva clepsydra, *Philostr.*
ΚΛΕΩΝΙ'Α, ας, ἡ, cleonia, quibusdam helenium herba.
Κλήδην, *adv.* nominatim. A καλέω.
Κληδονίζομαι, f. ίσομαι, ominor. A κληδών.
Κληδόνισμα, ατος, τὸ, augurium, omen, quod capitur e re aliqua. A κληδονίζομαι.
Κληδονισμὸς, οῦ, ὁ, ominatio, divinatio, augurium. Ab eod.
Κληδοῦμαι, infamia notor. Hanc vocem, quæ nullibi reperitur, suffecit Scaliger in *Euripidis Hercul. Fur.* 1288, loco κληδεχέμαι, quod vide.
Κληδοῦχος, ου, ὁ ᾧ ἡ, claves habeo; (2) sacerdos sum. Ex κλεὶς et ἔχω.
Κληδοῦχος, ὁ ᾧ ἡ, æditua, *Æsch.*
Κληδεχεῖμαι, vox nihili, quæ ante Scaligerum legebatur in *Hercule Furente*: sed illius loco Cl. Musgrav. reponit κληρεχέμενοι, linguæ amaris stimulis obnoxii.
Κληδὼν, όνος, ἡ, fama, rumor; (2) omen, divinatio; (3) armilla; (4) vocatio. (4) ἐγὼ δὲ μιᾶς σε κληδόνος πρόσουμι μιτῆλθον, *Eurip. Andr.* 562. A κλήζω.
Κλῆιειν, præs. infin. act. *Ion.* pro κλεῖειν, a κλείω.
Κλήζω, f. ήσω, claudo; (2) celebro; (3) voco. Pro κλῄζω, a κλείω, *claudo* vel *celebro*. Πάλαι πάλαι δὴ τόνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν, *Aristoph. Av.* 927. Τὰν Διὸς κόραν κλήσομεν Ἄρτεμι, *Eur. Iph. in Aul.* 1574. Τῶδε κλήζεται πατὴρ, *Id. in Tau.* 920.
Κλῆηδὼν, όνος, ἡ, fama, rumor. Σέβει δ' ἐγὼ Ἑλλάδι πάσῃ Θεσπεσίην οἶσα κλῆηδόνα, *Apoll. Rhod.* 3, 391.
Κλῆθεν, aor. 1. part. pass. n g.
Κληθέντος, *vocati*, gen. sing. a. 1. part. pass. *per Sync.* pro καληθέντος, a καλέω.
Κληθῆς, 2. sing. aor. 1. conj. pass.
Κληθήσομαι, *vocabor*, f. 1. ind. pass.
Κλῆθρη, ης, ἡ, *Ion.* pro κλήθρα, ας, ἡ, alnus.
Κλῆθρον, ου, τὸ, claustrum, sera, repagulum. Κλήθρων δ' ἐξέρμα, *Eurip. Iphig. in Aul.* 149. A κλείω, *claudo*.
Κλῆθρος, ου, ὁ, alnus. Vide κλήθρη.
Κληθῶ, aor. 1. conj. pass. verbi καλέω.
Κληΐδων, pro κληδὼν, *Hom.*
Κληΐζω, f. ίσω, claudo; (2) celebro; (3) commemoro; (4) voco, appello: Τῷ μὲν σ' στρατηλάτας πατὴρ ἐκλῃΐζετο, *Eur. Or.* 1380. A κλείω, *claudo* vel *celebro*.
Κληῖς, ίδος, ἡ, *Ion.* pro κλεὶς, clavis. Vide κλῆς.
Κληῖσαι, aor. 1. inf act. verbi κληΐζω.
Κληϊστὸς, ὴ, όν, clausus, qui claudi potest. A κληΐζω, *claudo*.
Κλῆμα, ατος, τὸ, palmes, sarmentum; flagellum vitigineum, virga vitea; (2) vitis, i. e. centurionatus, quia virga vitea insigne centurionum erat. A κλάω, *frango*.
Κλημαϊκὸς, ὴ, όν, pampineus. A præc.
Κλημάτινος, ίνη, ινον, sarmentitius, e sarmentis factus. Ab eod.
Κλημάτιον, ου, τὸ, viticula, parvum sarmentum aut flagellum. Dim. Ab eod.
Κληματὶς, ίδος, ἡ, vinca pervinca, κληματίδες, herbæ quæ emittunt κλήματα, flagella vitigineis flagellis similia. Ab eod. *Angl.* PERIWINKLE.
Κληματῖτις, sarmentaria, herba.
Κληματώτης, ίσσα, ν, sarmentitius, *Nic.*
Κληματώδης, ους, ὁ ᾧ ἡ, pampinosus, *Gl. V.*
Κληρικὸς, ὴ, όν, qui censetur in clero, clericus. A κλῆρος.
Κληροδοσία, ας, ἡ, distributio quæ fit sorte; (2) id quod sorte datur; (3) partium divisio; (4) hæreditas. Ex κλῆρος et δόσις.
Κληροδοτέω, ῶ, f. ήσω, sorte distribuo; (2) hæredem scribo. Ex κλῆρος et δίδωμι.
Κληροδότης, ου, ὁ, testator; (2) qui per sortem dat.
Κληροθεσμοθετίω, ῶ, f. ήσω, sortitu thesmotheta fio. Ex κλῆρος et θεσμοθέτης.
Κληρονομέω, ῶ, f. ήσω, hæreditatem adeo, hæres fio vel sum; (2) hæredem relinquo; (3) accipio, sortior, consequor in utramque partem. Ἐκληρονόμησαν τὴν γὴν αὐτῶν, *Num.* 21, 35. A κληρονόμος. Hinc
Κληρονόμημα, ατος, τὸ, hæreditas.
Κληρονομησάτω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. verbi κληρονομέω.
Κληρονομήσῃ, 3. sing. aor. 1. conj. act.
Κληρονομία, ας, ἡ, hæreditas. A κληρονόμος.
Κληρονομικὸς, ὴ, όν, hæreditarius.
Κληρονόμος, ου, ὁ ᾧ ἡ, hæres; (2) cui sorte aliquid tribuitur. Ex κλῆρος et νέμω.
Κληροπαλὴς, έος, ὁ ᾧ ἡ, qui sorte distribuitur. Ex κλῆρος et πάλλω, *agito*.
ΚΛΗ'ΡΟΣ, ου, ὁ, sors seu nota quæ in vas conjicitur ad sortiendum; calculi quibus sortimur; auguris tabellæ; (2) ipsa sortitio; (3) sors, quicquid sortiendo obvenit, omninoque sine opera nostra, ut (4) portio agri colono data; et κλῆροι, prædia, in quæ ager omnis ab initio divisus et distributus fuit; (5) hæreditatis pars, hæreditas, et hinc (6) facultates; (7) collegium eorum qui sacris funguntur, velut possessio Dei; (8) vermiculus infestans apum favos. (1) κλήρους τί μοι φύλασσε παρείνῳ χερί, tabellas, *Eurip. Phœn.* 845. Ἡ δίλτος ἥδε κλῆρον ἐ διδιγμένη, epistola sortes vatum non expectans, *Id. Hipp.* 1057. (5) ἢ ἔστι καὶ κλήροισιν ἐπήβολα, vel

vel quæ nascuntur in hortis, *Nicand. Alexiph.* 232. Optime Scholiastes τυτίσι τὰ τοῖς ἡμῶν κλήροις, ἤγουν κήποις.

Κληρουχίω, ῶ, f. ήσω, sorte assignatum possideo, in sortem accipio; (2) per sortem do.

Κληρουχῖν τὰ χωρία, *App.*

Κληρουχήμα, ατος, τὸ, portio agri sorte data. Τὰ κληρουχήματα συγχωροῦντες αὐτοῖς πιπράσκειν, *App. Bell. Civ.* 3, 2.

Κληρουχία, ας, ἡ, adsignatio qua colonis agri sorte distribuebantur; (2) portio ipsa sorte data.

Κληρουχικός, ἡ, όν, pertinens ad eos qui sortiuntur, aut qui sorte aliquid obtinuere, colonicus, ut ager. A

Κληροῦχος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui sorte aliquid sibi attributum possidet; (2) qui certam aliquam agri partem obtinuit, colonus; (3) qui agros possidendos sorte attribuit, triumvir coloniæ deducendæ. (1) αἴδεσαι δὲ μητέρα πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, *Soph. Aj.* 507. Ex κλῆρος et ἔχω.

Κληρόω, ῶ, fut. ώσω, sorte lego; (2) clericum facio, clericis adscribo; et κληρόομαι, ῶμαι, sortior, sortes duco. Διελῶν ἀριστῆς, ὃς ἐκλήρωσεν πάλος, *Eur. Ion.* 417. Ἐν ᾧ ἐκληρώθημεν, *Ephes.* 1, 11. A κλῆρος.

Κληρώσομαι, fut. 1. ind. med. verbi κληρόω.

Κλήρωσις, εως, ἡ, sortitio. A κληρόω.

Κληρωτήριον, ου, τὸ, locus ubi magistratus sorte creantur; (2) locus in theatro ubi magistratus sorte loci sedebant. Ab eod.

Κληρωτής, οῦ, ὁ, qui sorte legit. Ab eod.

Κληρωτικός, ἡ, όν, ad sortiendum pertinens, ad sortitionem faciendam aptus. Ab eod.

Κληρωτίς, ίδος, ἡ, urna, seu situla, in quam conjiciebantur sortes. Ab eod.

Κληρωτός, ἡ, όν, sorte lectus, sorte designatus seu electus. Ab eod.

Κληρωτρίς, ίδος, ἡ, urna, *Ph.* A κληρόω.

Κληρωτῶς, sortito, *Gl. V.*

Κλῆς, ῆδος, ἡ, clavis; (2) angustiæ; (3) jugulum. (3) παῖσον ἰμᾶς ὑπὸ κλῆδος, *Soph. Trach.* 1034. (2) ἐφ' ἁλμυρὰν πόντου κλῆδ' ἀπίραντον, *Eurip. Med.* 212.

Κλῆσις, εως, ἡ, vocatio; (2) *impr.* ad cœnam; (3) in jus, diciturque interdum etiam pro πρόκλησις. (4) *in Lib. Sac.* dicitur de quovis beneficio divino, quod homini sine ejus opera datur; item vitæ conditione, sorte; in quo est Hebraismus. A καλέω.

Κλῆσον, 2. sing. a. 1. imperat. act. *per Synæres.* a κληΐζω.

Κλητέος, έα, έον, vocandus. A καλέω.

Κλητεύω, fut. εύσω, in jus voco testimonii dicendi causa, testimonium denuncio; (2) sum κλητὴρ, subscriptor. Γυναικὶ κλητεύειν ἑοικὼς Ὑαψίνη, *Aristoph. Vesp.* 1402. Ab eod.

Κλητὴρ, ῆρος, ὁ, apparitor, qui in jus vocat; (2) antestatus, testis vocationis in jus, subscriptor. Ab eod.

Κλητικῆς, *appellativus*, gen. sing. f. g. A

Κλητικός, ἡ, όν, appellativus, vocativus.

Κλητός, ἡ, όν, vocatus; (2) constitutus ad aliquid beneficio alicujus, *per Hebraismum*, cui beneficium divinum datum est. A καλέω.

Κλήτωρ, ορος, ὁ, vocator, accersitor, invitator; (2) præco, nuncius, minister magistratus jus dicentis; (3) testis, *proprie* in jus vocationis, qui potest esse ipse κλητὴρ, viator, qui vocavit; *item* antestatus; (2) sed deinde testis quivis, *Ern.*

ΚΛΙΒΑ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, clibadium, herba quædam quam nonnulli helxinen vocant.

Κλιβανεύς, ὁ, tabernarius, fornacarius, *Man.*

Κλιβανίτης, ου, ὁ, in fornace coctus. A κλίβανος.

Κλιβανοειδής, έος, ὁ ϰ ἡ, clibani formam habens. Ex κλίβανος et εἶδος.

ΚΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, clibanus, in quo hordeum coquitur; (2) clibanus quivis; (3) focus; (4) caminus. Hinc

Κλιβανωτὸν, testaceum, *Gl. V.*

Κλιδὸν, *adv.* inclinando, idem quod ἐγκλιδόν. Ταὶ δὲ κλιδὸν ὅσσα βαλοῦσαι, *Oppian. Cyneget.* 1, 355.

Κλίμα, ατος, τὸ, cœli positus certus; (2) terræ tractus, regio; (3) declivitas, devexitas, inclinatio. A κλίνω.

Κλιμακηδὸν vel κλιμακιδὸν, *adv.* gradatim, per gradus. A κλίμαξ.

Κλιμακίζω, f. ίσω, certo luctæ genere, quod κλίμαξ appellatur; (2) perverto, detorqueo, dejicio. Ab eod.

Κλιμάκιον, ου, τὸ, parva scala; (2) lignum in scala transversum, gradus. Dim.

Κλιμακὶς, ίδος, ἡ, parva scala; (2) fœmina adsentatrix, quæ reginæ in currus adscensuræ dorsum substernebat, *Plut.* Ab eod.

Κλιμακίσκος, ου, ὁ, parva scala. Dim.

Κλιμακόεις, όεσσα, όεν, gradatus, scalæ modo factus. Ab eod.

Κλιμακοφόρος, ὁ, scabellum gestans, per quod ascenditur in equum, currum; genus apparitoris.

Κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ· κλιμακτῆρες, scalæ gradus; (2) anni scansiles sive climacterici.

Κλιμακτηρικὸς, ἡ, όν, climactericus. A præc.

Κλιμακώδης, ους, ὁ ϰ ἡ, gradatus, scalaris:

Κλιμακωτὸς, ἡ, όν, idem. A

ΚΛΙ'ΜΑΞ, ακος, ὁ, scala, gradus; (2) instrumentum tortorium; (3) gradatio, figura rhetorica; (4) palæstræ genus; (5) pars currus. (4) ἦν δ' ἀμφίπλεκτοι κλίμακες, luctationes utrinque constringentes, *Soph. Trach.* 520. (6) τὰς δ' ἵππους διὰ τῆς κλίμακος ἀναγαγόντες, per pontem, *Appian. Bell. Hispan.* 94.

Κλινάριον, ου, τὸ, lectulus. Dim. a κλίνη.

Κλίνειος, α, ον, ad lectos pertinens, *Ern.*

Κλίνη, ης, ἡ, lectus; (2) lectica. A κλίνω.

Κλινήρης, εος, ὁ ϰ ἡ, lecto adfixus. Ab eod.

Κλινηφόρος, ου, ὁ ϰ ἡ, lectum, sellam, ferens. Ex κλίνη et φέρω.

Κλινθήτην, 3. dual. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐκλινθήτην, a κλίνω.

Κλινίδιον, ου, τὸ, lectulus; (2) lectica. Dim.

Κλινικὸς, ἡ, όν, clinicus, morbo ita decumbens, ut adsurgere nequeat; (2) medicus, qui empirico opponitur: unde ἡ κλινικὴ, sc. τέχνη, medicina methodica.

Κλινὶς, ίδος, ἡ, lectulus; (2) sellula.

Κλινοειδὴς, ές, lecti formam habens, *Gorr.*

Κλινοκοσμίω, ῶ, f. ήσω, lectos triclinii orno.

Κλινοστιβὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, qui in lectum procumbit. Ex κλίνη et πίπτω, *cado.*

Κλινοπηγία, ας, ἡ, lectorum compactio. Ex κλίνη et πήγνυμι, *compingo.*

Κλινοπήγιον, ου, τὸ, locus ubi lecti compinguntur. Ex iisd.

Κλινοπόδιον, ου, τὸ, clinopodium, lecti pediculus, frutex quidam; κλινοπόδιον, lecti pes, *Gl. V.* Ex κλίνη et πούς.

Κλινόσιους, οδος, ὁ, pes lecti, *Gl. V.*

Κλινοστοϊκὸς, ἡ, όν, ad lectorum fabricationem pertinens. Hinc κλινοστοϊκὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars fabricandi lectos. A

Κλινοστοιὸς, οῦ, ὁ ϰ ἡ, lectos fabricans. *Gl. V.* grabbatarius, lectarius. Ex κλίνη et στοιάω.

Κλινόστρωτον, ου, τὸ, vel κλινόστρωτος, ου, ἡ, lectirotaria; aceris genus, ex quo lecti torno fiebant; (2) rotula lecti pedi indita. Ex κλίνη et τρέχω, *curro.*

Κλινῶμεν, 1. pl. fut. 1. ind. act. verbi κλίνω.

Κλινωρυγὸς, οῦ, ὁ, idem quod κλινοποιός.

Κλινοφόρος, ου, ὁ, lecticarius, *Gl. Vet.*

Κλινοχαρὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, lectum amans, piger, deses. A κλίνη et χαίρω.

Κλιντὴρ, ῆρος, ὁ, sella apta ad declinandum corpus; (2) lectus. A κλίνω.

Κλιντήριον, ου, τὸ, lectulus, vel sella in qua reclini capite recumbimus. A κλιντὴρ.

ΚΛΙ'ΝΩ, f. ινῶ, inclino; (2) reclino; (3) acclino; (4) deprimo; (5) inclino me; (6) declino, deflecto; (7) reflecto, averto: a. 1. ἔκλινα, inclinavi; pass. ἐκλίνθην, inclinatus sum, jaceo; κεκλιμένος, inclinatus, jacens. Κλῖνον εἰς εὐνὴν δίμας, *Eur. Or.* 331. Ἡμέρα κλίνει τι, καὶ ἀνάγει πάλιν ἅπαντα τ' ἀνθρώπεια, deprimit, et attollit, *Soph. Aj.* 131. Κλινεῖ πρὸς ἕδας, sternet, *Lycophr.* 557. Ἔκλινε γὰρ κέρας τὸ λαιὸν ἡμῶν, *Eur. Supp.* 705. Κλιθεὶς ἐς ἕδας, *Id. Her. Fur.* 957. Ἐκ δὲ σωθμίνων ἔκλινε κοῖλα κλῆθρα, funditusque evellit cava claustra, *Soph. Œd. Tyr.* 1261.

Κλισία, ας, ἡ, locus in quo recumbitur, tabernaculum; (2) casa, tugurium; (3) stabulum; (4) sella discubitoria, aut in qua reclini capite sedemus; (5) lectus; (6) discumbentium classis. A κλίνω.

Κλισιάων, gen. pl. *Æol.* pro κλισιῶν.

Κλισιὰς, άδος, ἡ, fenestra. Ab eod. *pl.* fores, forte a κλείω.

Κλισίηνδι, *adv.* in κλισίαν. Ab eod.

Κλισίηθεν, *adv.* ex κλισίᾳ. A

Κλίσιον, ου, τὸ, idem quod κλισία; (2) ovile, caula, stabulum.

Κλίσις, εως, ἡ, inclinatio, declinatio; (2) motus militum, in exercitationibus; (3) declinatio, in gramm. A κλίνω.

Κλισμὸς, οῦ, ὁ, lectus, in quo recumbere possumus; (2) sella recubitoria. Ab eod.

Κλιτικὸς, ἡ, όν, declinativus, *V. L.* Ab eod.

Κλίτος, εως, τὸ, declivitas, devexitas:

Κλιτὸς, ἡ, όν, qui declinatur seu inclinatur; (2) latus. Ab eod.

Κλιτὺς, ύος, ἡ, declivitas, clivus. Πολλὰς δὲ κλιτὺς τότ' ἀστομήγυσι χαράδραι, *Il.* 16, 391. Δροσερὰ συνιχὴς κλιτὺς, *Eurip. Hipp.* 226. Ab eod.

Κλοιὸν, οῦ, τὸ, idem quod

Κλοιὸς, οῦ, ὁ, vinculum, quod collo circumdatur, boia, furca. A κλείω.

Κλοιωτὸς, ἡ, όν, collari inclusus; quasi a κλειόω, quod esset collari induere.

Κλονίοντο, 3. pl. imperf. indic. pass. *Ion.* pro ἐκλονίοντο, a

Κλονίω, ῶ, fut. ήσω, commoveo; agito tumultuose, turbulentum reddo; (2) quatio, concutio. Ἀλλ' ἐ λάβρακας καταφαγών, Μιλησίας κλονήσιος, *Aristoph. Eq.* 360. Πάντοθεν βρόμιος, ὥς τις ἀκτὰ κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται, *Soph. Œd. Col.* 1235. Ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο, *Il.* 5, 8. A κλόνος. Hinc

Κλόνησις, εως, ἡ, concussio, perturbatio; (2) confluxus cum vi aut strepitu.

Κλόνιον, ου, τὸ, coxendix, spina dorsi, *Hes.*

Κλόνις, εως, ἡ, venter.

Κλονόεις, όεσσα, όεν, tumultuosus, turbulentus. A

ΚΛΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, motus tumultuosus; (2) tumultus; (3) strepitus; (4) concussio.

Κλονοκάρδιος, ον, quatiens cor, *Orph.*

Κλονώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, idem quod κλονόεις.

Κλοπαῖος, αια, αῖον, furtivus. A κλοπή.

Κλοπεία, ας, ἡ, furtum, ipsa furandi actio. A κλοπεύω.

Κλοπεὺς, έως, ὁ, fur. A κλοπή.

Κλοπεύω, fut. εύσω, furor. A κλοπή.

Κλοπέω, ῶ, fut. ήσω, idem et ab eod.

Κλοπὴ, ῆς, ἡ, furtum, subreptio; (2) dolus. (1) ποδοῖν κλοπᾶν ἀρίσθαι, clam pedibus fugam arripere, *vel potius* clam sese subducere fuga, *Soph. Aj.* 247. (2) καί τοι σὺ μὲν κλοπῇ τι κἀνάγκῃ ζυγεὶς, *Soph. Phil.* 1025 A κλέπτω.

Κλοπία, ας, ἡ, idem. A κλοπός.

Κλοπιμαῖος, αία, αῖον, furtivus. A κλόπιμος.

Κλοπιμαίως, *adv.* furtim, *Gl. V.* A præc.

Κλόπιμος, ίμη, ιμον, furtivus, furto ablatus. A κλοπός.

Κλοπίμως, *adv.* furtive, *Man.*

Κλόπιος, ου, ὁ, furax, furtivus; (2) subdolus. Ab eod.

Κλοπὸς, οῦ, ὁ, fur. A κλέπτω.

Κλοποφορίω, ῶ, fut. ήσω, furto aufero, furtim expilo. Ex κλοπὴ et φέρω.

ΚΛΟΤΟΠΕΤ'Ω, f. εύσω, latenter furor et subduco tempus; (2) subterfugio, cunctor, tergiversor; (3) verba do, decipio. Οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἰνθάδ' ἵοντας, *Il.* 19, 154.

ΚΛΥ'ΒΑΤΙΣ, herba quæ et helxine, et *Lat.* parietaria dicitur.

Κλυδάζομαι, pro κλυδωνίζομαι, fluctuo.

Κλυδασμὸς, οῦ, ὁ, fluctuatio. A præc.

Κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus, unda; (2) æstus, tempestas. A κλύζω. Hinc

Κλυδωνίζομαι, fut. ἰσομαι, fluctuo, fluctibus agito. Κλυδωνιζόμενοι ἐκ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, *Ephes.* 4, 14.

Κλυδώνιον, ου, τὸ, parvus fluctus, parva unda; (2) fluctus, unda; (3) æstus, appulsus maris ad littus. (3) δέλης κοδῶν πάροιθεν ἐν κλυδωνίῳ, *Eurip. Hec.* 48.

Κλύιν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἔκλυε, a κλύω, *audio.*

Κλύζεσκεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἔκλυζε.

Κλυζομένῳ, dat. sing. præs. ind. pass.

ΚΛΥ'ΖΩ, fut. ύσω, abluo, eluo, lavo; (2) clystere perluo; (3) inundo; (4) sonum, ut fluctus, edo; ἐκλύσθη Θάλασσα, a. 1. pass. turbatum est mare; κλύζεσκεν, imp. *Ion.* pro ἔκλυζον, lavabant. Θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακὰ, *Eurip. Iph. in Tau.* 1196.

Κλῦθι, 2. sing. præs. imperat. act verbi κλῦμι.

Κλύμενον, τὸ, herbæ nomen, *Dioscor.*

Κλύμενος, η, ον, inclytus, *Theoc.*

Κλῦμι, audio. Hinc κλῦθι, imperat. audi; κλῦτι, et per reduplicationem κίκλυτι.

Κλύοιμι, *audiam*, præs. opt. act. verbi κλύω.

Κλύον, 3. plur. imperf. vel aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκλυον.

Κλύσις, εως, ἡ, lavatio; (2) infusio; (3) clyster. A κλύζω. Unde

Κλύσμα, ατος, τὸ, ablutio, lotio; (2) ipsa actio abluendi; (3) æstuarium.

Κλυσμάτιον, τὸ, et κλυσμὸς, ὁ, ablutio, lotio, seu ipsa actio abluendi, *Hipp.*

Κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, id quo alvus eluitur; (2) ipsum instrumentum quo elutio fit.

Κλυστήριον, ου, τὸ, parvus clyster. Dim.

Κλυτόβουλος, ον, inclytum dans consilium, seu clarus consilio, *Opp.*

Κλυτοεργὸς, οῦ, ὁ ἡ, inclytus artifex. Ex κλυτὸς et ἔργον, *opus.*

Κλυτόκαρπος, ον, præclarum fructum habens.

Κλυτόμαντις, εως, ὁ, inclytus vates.

Κλυτομήτης, ου, ὁ, inclytus prudentia vel consilio. Ex κλυτὸς et μῆτις, *consilium.* Hinc

Κλυτόμητις, ιος, ἡ, inclyta prudentia.

Κλυτόμοχθος, ου, ὁ ἡ, inclytus laboribus.

Κλυτόπαις, αιδος, ὁ ἡ, clarus liberis.

Κλυτόπωλος, ου, ὁ ἡ, celeber equis.

Κλυτὸς, ἡ, ὸν, vel κλυτὸς, οῦ, ὁ ἡ, inclytus, clarus; (2) vocalis, cujus vox audiri potest, strepitum edens, obstrepens. (2) καὶ ἤμιλυγε κλυτὰ μῆλα, clamosa pecora, *Odyss.* 9, 308. Κλυτοῖς πισὼν αἰπολίοις, *Soph. Aj.* 375. Κλυτὸν ὄρθρον, clamosum diluculum, *Ibycus apud Etymol. M.* 440, 54. A κλύω.

Κλυτοτίμων, ονος, sc. ὥρα, inclyta per limitem suum, *Man.*

Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, celebris artifex, arte clarus. Ex κλυτὸς et τέχνη, *ars.*

Κλυτοτέχνης, ὁ ἡ, idem quod κλυτοτέχνης, *Delsc.*

Κλυτότοξος, ου, ὁ ἡ, arcu et jaculis insignis. Εὔχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενέϊ κλυτοτόξῳ, *Il.* 4, 101. A τόξον.

Κλυτοφεγγὴς, ὶς, clare splendidus, *Man.*

Κλυτόφημος, ον, clarus. A φήμη.

ΚΑΤ'Ω, audio; (2) exaudio; (3) ausculto, obtempero, obedio, morem gero; (4) percipio, sentio. Ὡς τἀπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύεις, *Soph. Phil.* 23. Κακῶς κλύω, male audio; probris, conviciis lacessor. Vide κακῶς. Ὅταν κλύῃ κακῶς, *Eurip. Suppl.* 436.

ΚΛΩΒΟ'Σ, οῦ, ὁ, cavea avium. Ex *Epigr.*

ΚΛΩΓΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, vox proprie graculorum, tum vero gallinaceorum etiam, itemque equitum; (2) sonus, quo quis explodebatur e theatro. A κλώζω.

Κλώδωνις, ώνων, αἱ, Bacchæ, seu Mænades. Vox Macedonica.

ΚΛΩ'ΖΩ, clamo more graculorum; (2) explodo e theatro; (3) sibilo.

ΚΛΩ'ΘΩ, fut ώσω, neo; (2) glomero; (3) torqueo; (4) germino. κλῶθεσθαι etiam dicuntur quæ fato destinantur; κεκλωσμένα, perf. fato destinata. (4) κλώθοντος ἐν ἀρτίζοισιν ἰρίνυ, *Nic. Ther.* 647. Hinc

Κλωθὼ, οῦς, ἡ, Clotho, una Parcarum.

Κλωμακώτις, ίσσα, ίσσαν, clivosus, adscensu difficilis, item montuosus. Ἰθώμην κλωμακώτιδα, *Il.* 2, 729. A

Κλώμαξ, ακος, ὁ, asperitas.

ΚΛΩ'Ν, ῶνὸς, ὁ, ramus, surculus, qui deputari solet. A κλάω, *Eun.*

Κλώναξ, ακος, ὁ, surculus parvus, *Hes.* Dim.

Κλωνάριον, ου, τὸ, idem et ab eod.

Κλωνίζω, f. ίσω, ramulos seu surculos amputo, *Suid.* Ab eod.

Κλωνίον, ου, τὸ, idem quod κλωνάριον.

Κλῳὸς, οῦ, ὁ, boia, *Attice* pro κλοιὸς.

Κλωτᾶσθαι, furari, furtim, clanculum, sine strepitu incedere, aut aliquid agere, *Hes.*

Κλωτία, ας, ἡ, furtum. A

Κλωτεύω, fut. εύσω, furor. A κλώψ.

Κλωτήϊος, α, ον, furtivus, clandestinus.

Κλωτικὸς, ὴ, όν, furax.

Κλωτιτεύω, idem quod κλωτεύω, *Suid.*

Κλωτοπάτωρ, ορος, ὁ ἡ, fure patre natus. Ex κλῶψ et πάτηρ.

Κλῶσις, ἡ, idem quod κλωστὴρ, *Lyc.*

Κλώσκω, neo, *Hes.* A κλώθω.

Κλῶσμα, ατος, τὸ, filum quod nendo deductum, glomus; (2) fascia, quæ ornatus causa stolis talaribus addi solebat. Ab eod.

Κλωσμὸς, idem quod κλωγμὸς, *Plut.*

Κλωστὴρ, ῆρος, ὁ, filum nendo deductum; (2) filum Parcarum; (3) ipsa fili deductio; (4) fusus. A κλώθω.

Κλωστὴς, οῦ, ὁ, qui stamina digitis torquet, qui fila deducit. Ab eod.

Κλωστὸς, ὴ, όν, nendo vel digitis inter nendum tortus, connexus vel contortus. Ab eod.

Κλωστόμαλλος, ον, lanosus, laniger. Ex μαλλός.

Κλῶψ, ωπὸς, ὁ, fur, prædo, grassator, latro, qui vias obsidet, et viatores pecunia vestibusque spoliat. A κλέπτω.

Κμητὸς, ὴ, όν, elaboratus, factus. *Ex Hes.* A κάμνω, *laboro*: pro καμήτος ab antiq. καμέω, *Ern.*

Κναίω, scindo; (2) rado; (3) contristo. Ἐπὶ δ' αἴγυιον κνῆ τυρὸν κνῆσι χαλκείῃ, *Il.* 11, 639. A κνάω.

Κναυὸς, ὴ, όν, flavus; (2) albus; (3) colore varius. A κνῆκος.

Κνάκων, ωνος, ὁ, cneci colorem habens, i. e. album flavente mistum. Ab eod.

Κνάμπτω, flecto; (2) robore vinco; κνάμπτομαι, malis frangor, succumbo. A κάμπτω, *flecto.*

Κναμὸς, acc. plur. *Dor.* pro κνημὺς, a κνημὸς, *collis.*

ΚΝΑ'ΠΤΩ, carmino, carpo, ut fullones, pecto, polio.

Κνάσαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro κνῆσαι, a κνάω.

Κνάφαλον, ου, τὸ, floccus fullonico carduo detractus; (2) tomentum e floccis fullonicis. A κνάπτω. Vide κνίφαλον.

Κναφεῖον, ου, τὸ, officina fullonis, fullonica.

Κναφεὺς, έως, ὁ, fullo, qui carduo pectit et destringit pannos. A

Κναφεύω, fut. εύσω, fullonicam exerceo, sum fullo. Ὁ δὲ κναφεύει τις· ὁ δὲ πλύνει κώδεια, *Aristoph. Plut.* 166. A κνάπτω.

Κναφήϊον, τὸ, *Ion.* pro κναφεῖον.

Κναφικὸς, ὴ, όν, fullonicus. A

Κνάφος, ου, ὁ, carduus fullonicus; (2) tormenti seu carnificinæ genus, clavis aculeisque oppletum, ad miseros crudelissime enecandos. Vide *Suidam et Timæum.* Τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀντιτρήσοντα ἐπὶ κνάφῳ ἕλκων διέφθειρε, hominem in carduis fulloniis tractum interemit, *Herodot.* 1, 92. Apage quod editi præferunt ἐπὶ κναφῆϊ. Vide *Herodotum Wesseling.* A κνάπτω.

ΚΝΑ'Ω, et κνίω, vel κνῆμι, f. ήσω, rado, scalpo, scabo; (2) pruritum moveo, titillo.

Κνιφάζω, f. άσω, obscuro, tenebras obduco:

Κνιφᾶϊος, αία, αῖον, tenebricosus, caliginosus, obscurus; (2) qui aliquid facit sub tenebras matutinas, vespertinas, aut nocturnas. Κνιφαῖος αἰθὴρ, occidens, occidentalis plaga. A κνίφας.

Κνιφαίως, *adv.* obscure.

Κνίφαλον, ου, τὸ, tomentum, pulvinus, *Suid.* vitiosa lectio. Vide κνάφαλον.

ΚΝΕ'ΦΑΣ, αος, τὸ, caligo, tenebræ; (2) crepusculum; (3) diluculum seu ultima pars noctis. Κεῖνο μὲν ἓν Κρήτῃ ἔνι κνίφας νὺλίζοντο, illam noctem, *Apoll. Rhod.* 4, 1689. Hinc

Κνίφος, εος, τὸ, obscuritas, umbra, caligo.

Κνίωρον, ου, τὸ, herba quædam linguam mordens. A κνίω.

Κνῆ, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκνη, a κνῆμι.

Κνῆδη, urtica. Vide κνίδη.

Κνηθιάω, ῶ, prurio. A κνήθω.

Κνηθμὸς, οῦ, ὁ, pruritus. A κνήθω.

Κνήθω, fut. κνήσω, scalpo, scabo, frico; (2) prurire facio, pruritum moveo; (3) irrito, ad iram provoco; et (4) κνήθομαι, prurio. A κνάω.

Κνηκεῖος, niger aut fulvus, aquilæ epith. *Lycophr.*

Κνηκίας, ου, ὁ, lupus, a colore. A κνῆκος.

Κνήκινος, ίνη, ινον, e cneco confectus. Ab eod.

Κνηκὶς, ίδος, ἡ, nubecula. Διαδρομὴ κνηκίδος ἀραιᾶς, discursus raræ nubeculæ, *Plutarch.* 2, 581.

Κνηκοειδὴς, έος, ὁ ἡ, cneci speciem gerens, cneco similis, *Hes.* Ex εἶδος.

ΚΝΗ'ΚΟΣ, ου, ὁ, cnecus, herba quædam flore croceo. *Ph.* κνῆκος, semen candidum.

Κνηκὸς, ὴ, όν, flavus, rutilus, luteus, croceus, albidus. A κνῆκος.

Κνηκώδης, τος, ὁ ἡ, cneco similis, ad cnecum accedens. Ab eod.

Κνήκων, ὁ ἡ, idem quod κνηκὸς, *Theocr.*

Κνῆμα, ατος, τὸ, ramentum, id quod abraditur; (2) pruritus. A κνάω. usitatius κνῆσμα.

Κνημαῖος, αία, αῖον, tibialis, ad tibiam spectans. A κνήμη.

Κνήμαργος, ου, ὁ, qui crassas tibias habet, *Hes.* forte ut λαίμαργος, gulosus. (Vide *Theocr.* 25, 127.)

ΚΝΗ'ΜΗ, ης, ἡ, tibia, crus; (2) sura; (3) tibia in rota, radius.

Κνήμησι, dat. pl. *Ion.* pro κνήμαις.

Κνημία, ας, ἡ, radius rotæ. A κνήμη.

Κνημιδοφόρος, ου, ὁ ἡ, qui ocreas seu tibialia gestat, ocreis armatus. Ex κνημὶς et φέρω.

Κνημιδωτὶς, ὴ, όν, ocreatus, *Gl. V.* A

Κνημὶς, ίδος, ἡ, tibiale; (2) ocrea; (3) rotæ radius. A κνήμη.

Κνημοπαχὴς, ίος, ὁ ἡ, cruris seu tibiæ crassitudinem æquans. Ex κνήμη et παχύς.

Κνημὸς, οῦ, ὁ, pars montis, quæ a pede ipsius adscendit; (2) locus saltuosus. Ab eod.

Κνημῦμαι, pereo. Πολιῷ δ' ἐτὶ σολλάκι κώλῳ κνημωθὶς κώμυς στίχι, sæpe labore senioque confectus comessationes adibat, *Hermesianactis Elegia.* (Sed lectio dubia est.)

Κνησθίην, a. 1. opt. pass. verbi κνάω.

Κνησιάω, ῶ, prurio. A κνήθω.

Κνῆσις, εως, ἡ, fricatio, frictio. A κνάω.

Κνῆσμα, ατος, τὸ, idem quod κνῆμα.

Κνησμοσύνη, ης, ἡ, fricatio, fricandi motus; (2) prurigo. A κνήθω.

Κνησμὸς, οῦ, ὁ, pruritus, prurigo. Ab eod. Hinc

Κνησμώδης, ίος, ὁ ἡ, pruritum excitans.

Κνηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui radit; (2) radula.

Κνηστήριον, ου, τὸ, radula. A κνηστὴρ.

Κνηστιάω, ῶ, prurio. A κνάω.

Κνηστὶς, ίδος, ἡ, lancinula; (2) fistula; (3) acus. Ab eod.

Κνῆστις, εως, ἡ, culter; (2) radula.

Κνηστὸς, ὴ, όν, rasus; (2) sectus, concisus. A κνάω.

Κνῆστρον, ου, τὸ, idem quod κνηστήριον.

Κνῆφη, ης, ἡ, pruritus, prurigo. A κνάω.

Κνιδάω, ῶ, mordeo. *Ex Hes.* ubi κνιδᾶται, δάκνεται, mordetur. A κνίδη.

Κνιδέλαιον, ου, τὸ, oleum e Cnidio grano. Ex κνίδιον et ἔλαιον, *oleum.*

Κνίδη, ης, ἡ, urtica; (2) piscis nomen. A κνίζω.

ΚΝΙ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, atriplex; (2) granum Cnidium.

Κνίδωσις, εως, ἡ, punctura et pruritus, sive uredo, qualis ab urtica excitatur. A κνίδη.
Κνίζα, ας, ἡ, scalptura. A
Κνίζω, fut. ίσω, seco; (2) rado; (3) per summa et leviter derado; (4) scalpo; (5) scarifico; (6) pruritum moveo; (7) urticæ in modum pungo, vel uro; (8) indignationem moveo, molestus sum, solicitudine adficio; (9) perdo. Ὅμως δ' ἔκνιζε μ' αἰτὶ τῶδ', *Soph. Œd. Tyr.* 795. Καί με κακίσαις ἔκνισε, *Aristph. Vesp.* 1276 A κνάω.
Κνιπία, ας, ἡ, parsimonia. A κνιπός.
Κνίπηρα, ας, ἡ, folliculus ulmi vel vitis, in quo nascuntur κνίπες. Ex κνίψ et πῆρα.
Κνιπολόγος, ε, ὁ, nomen avis, culicibus vel etiam vermibus ligna erodentibus infestæ, culicilega. Ex κνίψ et λίγω, *colligo*. Al. κνιπολόχος, quod iis insidietur, a λοχεύειν.
Κνιπολόχος, seu κνιπολόγος, avis quædam, culicilega, *Gaz.* A κνίψ et λέχω.
Κνιτόμορφος, ον, monstriformis, *Lyc.*
Κνιτός, parcus, necessariis etiam aliquid abradens; tenuiter vivens; κνιτὸς, cupidus, *Ph.* A κνίψ.
Κνιτότης, ητος, ἡ, pruritus, aut lippitudo sicca, *Galen. Lex. Hippocr.* Ab eod.
Κνίς, κνίδος, urtica, *Ph.* A κνίζω.
Κνίσα, ας, ἡ, nidor. Vide κνίσσα.
Κνισᾶντι, dat. sing. *contr.* pro κνισάοντι, et hoc *Dor.* pro κνισήοντι, a κνισήεις.
Κνίσαρος, ὁ, novacula, *Suid.* A κνίζω.
Κνίσθειν, præs. inf. act. *Dor.* pro κνίζειν. Unde
Κνίσμα, ατος, τὸ, vellicatio; (2) pruritus; (3) ignes quibus amantum pectora uruntur; (4) punctiunculæ malevolentiæ, vindictæ, &c.
Κνισμὸς, οῦ, ὁ, pruritus, prurigo; (2) pruritus Venereus; (3) dissidium et jurgium inter amantes. Ab eod. Hinc
Κνισμώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, pruriens
Κνισολοιχὸς, idem quod κνισολοιχός.
ΚΝΙΣΣΑ. sive κνίσα, ης, ἡ, nidor, arvinæ seu pinguedinis incensæ fumus; (2) odor et vapor ex carnibus quæ torrentur aut assantur; (3) ipsa pinguedo, arvina aut adeps.
Κνισσάριον vel κνισσάριον, ε, τὸ, exigua pinguedo, *Suid.* Dim. a κνίσσα, vel κνίσα.
Κνίσσαι, aor. 1. inf. *Poet.* pro κνίσαι, a κνίζω.
Κνισσάω, vel κνισάω, ῶ, fut. ήσω, nidore inficio seu repleo; (2) vaporo, suffio, de sacrificantibus; (3) fumo corrumpo. Κνισσᾶντ' ἀγυιὰς, *Aristoph. Av.* 1238. A κνίσσα.
Κνισσῆεις, vel κνισῆεις, ήεσσα, ῆεν, nidore plenus, nidorem referens. Ab eod.
Κνισσηρὸς, vel κνισηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem.
Κνισσοδιώκτης, ε, ὁ, qui nidorem sectatur, parasitus.
Κνισσοκόλαξ, ακος, ὁ, idem.
Κνισσολοιχία, vel κνισολοιχία, ας, ἡ, liguritio, qua quis rebus pinguibus lingendis inhiat; (2) gulositas quævis, liguritio. A
Κνισσολοιχὸς, vel κνισολοιχὸς, ὴ, όν, liguritor, gulosus, qui pinguedinem lambit, qui pinguibus inhiat. Ex κνίσσα et λείχω.
Κνισσότιτος, ε, ὁ, nidoris appetentior, gulosior, quasi a κνισσὸς, quod esset *gulosus*.
Κνισσόω, vel κνισόω, idem quod κνισσάω.
Κνισσώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, nidorosus, nidore plenus. A κνίσσα.
Κνισσωτὸς, ὴ, όν, idem. A κνισσόω.
Κνιστὸς, ὴ, όν, concisus, abrasus. A κνίζω.
Κνίφος, ους, τὸ, urtica, *Hes.*
Κνὶψ, ιπὸς, ὁ, vermiculus ligna erodens; (2) culex. A κνάω.
Κνοὴ, ῆς, ἡ, strepitus axis, rotæ, vel pedum.
Κνὴς, *contr.* κνῆς, ὁ, idem, *Hes.*
ΚΝΥ, res minima.
Κνύζα, ας, ἡ, scabies, prurigo; (2) conyza, cunilago. A κνύζω. Hinc
Κνυζάομαι, ῶμαι, gannio, proprie ut canis queribundum ululatum edens; (2) gannio queribunde et adulatorie; (3) vagio.
Κνυζάω, et κνυζίω, ῶ, idem.
Κνυζεῦνται, 3. plur. præs. ind. med. *Dor.* pro κνυζῶνται. a κνυζίω.
Κνυζηθμὸς, οῦ, ὁ, gannitus canis adulatorius et queribundus; (2) ploratus seu vagitus infantis; (3) rugitus. A κνυζάω.
Κνύζημα, ατος, τὸ, vagitus. Ab eod.
Κνύζομαι, idem quod κνυζάω. A κνύζα.
Κνυζόω, ῶ, fut. ώσω, scabie infesto seu deturpo; (2) deturpo, deformo. Ab eod.
Κνύζω, rado, scalpo; *apud Hipp.* ἔκνυξεν, aor. 1. *Dor.* sonuit; item gannio. A κνύω.
Κνῦμα, ατος, τὸ, scalptura. A κνύω.
Κνύος, ους, τὸ, scabies, prurigo; (2) perditio, corruptio. A
Κνύω, fut. ύσω, rado, scalpo. Οὗτος τόθ' μὴ κνυεῖν ἐλθὼν τὴν Σύρειν, *Aristoph. Thesm.* 481. A κνάω.
ΚΝΩ'ΔΑΛΟΝ, ε, τὸ, bellua, *Ph.* fera. Μάχην γ' ὃ σοῖν κνωδάλοιν ἀσκισάσας, assimilans pugnam pugnæ duarum ferarum, *Eur. Suppl.* 146. Κνωδάλοιν. Dim. Κνώδαλα, insecta, lumbrici, *Æsch. Socr.* 3, 8.
Κνώδων, οντος, ὁ, mucro, cuspis seu acies gladii; (2) dentale in venabulo, quod hominem ab apro tuetur. Ξίφη ἔλκει διπλᾶς κνώδοντας, ancipitem stringit ensem, *Soph. Antig.* 1232. Ab ὀδὼς.
Κνώσσω, profunde dormio; (2) cubo; (3) sterto.
Κνὼψ, ωπὸς, ὁ ἢ ἡ, cæcus, *Suid.* At *apud Nic.* κνώπεσσι, quod est pro κνωψὶ, *Schol.* exponit φαλαγγίοις. Ex κίνυς et ὤψ.
ΚΟΑ'ΛΕΜΟΣ, stolidus, amens.
ΚΟ'ΑΞ, vox ranæ clamantis.
Κοάω, ῶ, audio, intelligo; κεᾷ, audit.
Κοβαλεία, ας, ἡ, impostura, quæ fit joco, deceptio ludicri speciem habens; (2) adulatio dolosa hominis improbi. A
Κοβαλεύω, decipio, impono, sum κόβαλος.
Κοβαλία, ίας, ἡ, idem quod κοβαλεία.
Κοβαλίκευμα, ατος, τὸ, deceptio, impostura, versutia; (2) astutum et dolosum facinus. A
Κοβαλικεύω, fut. εύσω, idem quod κοβαλεύω.
Κόβαλλος, ὁ, idem quod κόβαλος, *Ar.*
ΚΟ'ΒΑΛΟΣ, ε, ὁ, vafer, maleficus, blaterator, adulator, impostor, deceptor; (2) Cobalus, dæmon quidam Dionysiacus, asper et immitis.
ΚΟ'ΒΕΙΡΟΣ, ridiculus, scurra, dicax, convitiator, *Hes.*
Κόβυλις, ὴ, culter, radula, *Phil.* seu scribendum κύβηλις, *Steph.*
Κόγγρος, ε, ὁ, conger. A γόγγρος.
Κογχάριον, ε, τὸ, parva concha. Dim. a
ΚΟ'ΓΧΗ, ης, ἡ, concha, ostreum marinum et aquatile; (2) mensura conchæ capacitatem æquans; (3) vasculum in modum conchæ concavum; (4) oculi cavum.
Κογχίον, ε, τὸ, conchula. Dim. a præc.
Κογχίτης, ε, ὁ sc. λίθος, conchites, lapis.
Κογχοειδὴς, ὲς, conchæ similis.
Κόγχος, ε, ὁ vel ἡ, idem quod κόγχη.
Κογχύλη, ης, ἡ, murex. A κόγχη.
Κογχυλιευτὴς, ῆ, ὁ, qui conchylia venatur. Quasi a κογχυλιεύω.
Κογχύλιον, ε, τὸ, conchylium, concha, murex; (2) conchæ genus, mensæ æque in struendæ ac vestibus inficiendis aptum; (3) lana seu vestis conchylii cruore infecta; (4) testa ostrei. A κογχύλη. Hinc
Κογχυλιώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, conchyliatus; (2) conchylii formam referens.
Κογχυλιωτὲς, ὴ, όν, muricatus, *Gl. V.* quasi a κογχυλιόω, quod est a κογχύλιον.
Κοδομεῖον, ε, τὸ, instrumentum quod ad frigendum hordeum utebantur veteres. A
Κοδομεὺς, έως, ὁ, qui hordeum frigit et torret. A κοδομεύω.
Κοδομεύτρια, ας, ἡ, fem. Ab eod.
ΚΟΔΟΜΕ'Τ Ω, hordeum frigo ac torreo; (2) in furno vel aliquo vase frigo, *Hes.*
Κοδομὴ, ἡ, serva, *Hes.* A præc.
Κοδράντης, ε, ὁ, quadrans, seu quarta pars assis. *Vox Latina.*
Κοέω, ῶ, fut. ήσω, intelligo, sentio, pro νοέω.
ΚΟ'ΘΟΡΝΟΣ, ε, ὁ, cothurnus, calceamentum utrique pedi et utrique sexui aptum; inde homo inconstans, &c.
Κοθῦες, vulpes, *Hes.* Ex κύνθω et ὑρά.
Κόθυρος, ε, ὁ ἢ ἡ, caudam abscondens; (2) fucus, quia aculeum abscondit. Ex iisd.
ΚΟΙ˜, vox grunnientium porcellorum, *apud Aristoph.* Unde κοΐζω.
Κοίη, *qua via*, dat. sing. *Ion.* pro ποίᾳ.
Κοΐζω, fut. ΐξω, grunnio, *apud Aristoph.* A κοΐ.
Κοινύλλιον, circumspectare. Τί κοινύλλεις ἔχων; quid circumspectas? *Aristoph. Thesmoph.* 852. ubi alii aliter.
Κοιλαίνω, fut. ανῶ, cavo, curvo. Κοιλανεῖ δόμους, *Lycophr.* 772. A κοῖλος.
Κοιλᾶναι, aor. 1. inf. act. verbi κοιλαίνω. Unde
Κοίλανσις, εως, ἡ, excavatio; (2) cavum.
Κοιλὰς, άδος, ἡ, vallis cava, convallis, caverna, *Ph.* item mare; κοιλάδες, cavernæ, *Ph.* A κοῖλος.
Κοιλίμολον, ε, τὸ, acies cava; aciei modus, cum duplicis phalangis posteriora cornua conjuncta sunt, sed anteriora disjuncta. Ex κοῖλος et ἰμὰς ὁλή.
Κοίλη, ἡ, cavum navis, seu cavus recessus, aut venter navis, *Ath.*
Κοιλήναντα, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi κοιλαίνω.
Κοίλης, dat. plur. *Ion.* pro κοίλαις, a κοῖλος.
ΚΟΙΛΙ'Α, ας, ἡ, venter, alvus, ventriculus. Hinc
Κοιλιακὸς, ὴ, όν, cœliacus, alvinus, qui excrementa semicocta et fluida subito reddit.
Κοιλίδιον, ε, τὸ, ventriculus. Dim. a κοιλία.
Κοιλιοδαίμων, cui venter deus est, qui in gula et ventre summum bonum ponit. Ex κοιλία.
Κοιλιόδιεσμος, ε, ὁ, ventrale vinculum quo venter revincitur. Ex κοιλία et δεσμός.
Κοιλιόδουλος, ε, ὁ ἢ ἡ, ventris servus, ventri deditus.
Κοιλιολυσία, ας, ἡ, ventris solutio seu resolutio.
Κοιλιοπώλης, ε, ὁ, qui vendit ventres et omasa.
Κοιλὶς, ἡ, superior palpebra, *Poll.*
Κοιλοφάραγξ, γγος, cavæ vallis, vel cavi hiatus, *Eub.*
Κοιλιώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, ventrosus, ventris speciem habens. A κοιλία.
Κοιλογάστωρ, ορος, ὁ, magnum ventrem habens, *item* flexum magnum, ut circulus.
Κοιλοκρόταφος, ε, ὁ ἢ ἡ, tempora capitis cavata habens, *Aret.*
Κοιλοπίδες, ων, valles, cavitates habens, epith. terræ, agri. A πέδον.
Κοιλόπιδος, ον, in cavo solo situs, *Pind.*
ΚΟΙ˜ΛΟΣ, κοίλη, κοῖλον, cavus, concavus; dicitur etiam de partibus rerum in quibus est cavum, ut κοίλη νηῦς, sentina, carina. Hinc τὸ κοῖλον, ε, cavum, et τὰ κοῖλα, ων, ilia, cava lateris.
Κοιλοσαθμίω, ῶ, fut. ήσω, fornico, camero. A
Κοιλόσαθμος, ε, ὁ ἢ ἡ, cava habens stabula, i. e. stabula fornicata.
Κοιλοσομία, ας, ἡ, vitium, quo vox velut in specu obscuratur, et quasi in recessu auditur. A
Κοιλόσομος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui quasi cavo ore loquitur, i. e. obscure. A σόμα.
Κοιλοσυρία, ας, ἡ, Cœlosyria, regio Asiæ.
Κοιλόσυρτος, ὁ, claudus, *Suid.*
Κοιλοσώματος, ε, ὁ ἢ ἡ, valde capax, epith. vasis, &c.
Κοιλότης, ητος, ἡ, cavum. A κοῖλος.
Κοιλοφθαλμία, ίας, ἡ, oculorum cavum.
Κοιλοφθαλμιάω, ῶ, cavis oculis sum, oculi mihi recedunt. A
Κοιλόφθαλμος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui cavis est oculis, cujus oculi subsidunt.
Κοιλόφυλλος, ε, ὁ ἢ ἡ, concava folia habens.
Κοιλόω, ῶ, fut. ώσω, cavo, *Gl. V.* A κοῖλος.
Κοιλώδης, cavus, concavus, *Schol. Soph. ad Phil.* 957.
Κοίλωμα, ατος, τὸ, cavum; (2) ulcus in cornea tunica oculi; (3) mare, *item* alveus fluminis. A κοιλόω.
Κοιλῶτις, ἡ, cava adspectu, *Suid.* A
Κοιλωτὸς, ὴ, όν, cavus adspectu. Κοιλωτὸς ἁρμὸς, concava rupis compages, *Eurip. Iphig. in Taur.* 263. Ex κοῖλος et ὤψ.
ΚΟΙΜΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, sopio; (2) in lecto col-

loco; *κοιμάομαι, ῶμαι*, cubo dormiendi gratia; (3) dormio, obdormio; (4) morior, *κεκοιμημένοι*, mortui, perf. part. *κοιμηθείς*, sopitus, aor. 1. (5) *dicitur et* sopire tropice, ut, *κομίζω φύλλον τί μοι παρέστιν, ᾧ μάλις' ἀεὶ κοιμᾷ τόδ' ἕλκος*, mitigem, *Soph. Phil.* 650. *Ἱερὸν ὕπνον κοιμάται, Epigr. Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται, Joan.* 11, 11. (4) *ποντισθεὶς Μυρτίλος ἐκοιμάθη*, obdormivit, mortuus est, *Soph. Elect.* 508.

Κοιμηθείς, a. 1. part. pass. verbi *κοιμάω*. Hinc

Κοίμημα, ατος, τό, dormitio.

Κοιμήσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro *ἐκοιμήσαντο*.

Κοίμησις, εως, ἡ, somnus; (2) mors, obitus.

Κοιμητήριον, ου, τό, cœmeterium, locus in quo dormitur; (2) locus in quo humana corpora mortua jacent, seu humantur, (sed in hoc sensu solummodo *a Script. Christianis*, qui mortem pro somno habebant, unde aliquando cuique sit rursus evigilandum, *Ern.*

Κοιμίζω, fut. *ίσω*, somnum induco, sopio; (2) opprimere vim alicujus rei et frangere, ut iræ, venti, &c. *Καλῶ δ' ἅμα πομπαῖον Ἑρμὴν χθόνιον τὸ μὲ κοιμίσαι, Soph. Aj.* 843. (2) *τὰν Ζηνὸς ἀμφιτύρῳ κοιμίζει φλογμῷ, Eurip. Hec.* 473. *Δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε σίνοντα πόντον. . . . Ἄημα ἐκοίμισε πόντον σίνοντα (ἐκ) δεινῶν πνευμάτων, Soph. Aj.* 674. A *κοιμάω*.

Κοιμιστής, οῦ, ὁ, qui sopit. A *κοιμίζω*.

Κοινὰ, adverbialiter pro *κοινῶς*, una. *Τὰ δ' ἄλλα τύχη κοὶν' ἐμοὶ τεθάψεται*, una mecum sepeliuntor, *Soph. Aj.* 577.

Κοινάσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. *Dor.* pro *κοινώσαντες*, a *κοινόω*.

Κοινεῖν, scortari, *V. L.*

Κοινεῖον, ου, τό, lupanar, caupona. A *κοινός*.

Κοινῇ, adv. communiter, in commune.

Κοινολογέομαι, colloquor cum aliquo, sermones confero. A *λόγος*.

Κοινίον, τό, idem quod *κοινεῖον, Hes.*

Κοινοβιακός, ὴ, όν. Hinc *κοινοβιακοὶ*, qui simul habitant et eodem vitæ genere utuntur. A *κοινόβιον*.

Κοινοβιάρχης, ου, ὁ, cœnobiarcha, abbas. Ex

Κοινόβιον, ου, τό, cœnobium, id est, vitæ communis societas, communis monachorum habitatio. Ex *κοινὸς* et *βίος*. Unde

Κοινόβιος, ου, ὁ, ἡ, consors, *Ph.*

Κοινοβιότης, ητος, ἡ, consortium, *Gl. V.*

Κοινοβουλαι, οἱ, senatores, *Hes.* Ex *βουλή*. Hinc

Κοινοβουλέω, ῶ, fut. *ήσω*, communiter consulto, consilia communico.

Κοινοβουλία, ας, ἡ, commune consilium, voluntatis communicatio.

Κοινοβούλιον, ου, τό, idem et ab eod.

Κοινοθωμία, ἡ, commune altare, *Æsch.*

Κοινογάμια, τά, communes et promiscuæ nuptiæ. Ex *κοινὸς* et *γάμος*.

Κοινογενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, qui communis est generis, ut mulus. Ex *γένος*.

Κοινογονία, ας, ἡ, generatio prolis ex alieni generis animali.

Κοινοδημεὶ, adv. vulgo, publice. Ex *δῆμος*.

Κοινοδήμιον, ου, τό, hospitium publicum, *Suid.*

Κοινοδίκαιον, ου, τό, concilium publicum.

Κοινοδρομέω, ῶ, pari incitatione communiter decurro. Ex *δρόμος, cursus.*

Κοινοῖ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro *κοινόει*, vel 3. sing. præs. opt. act. vel 3. sing. præs. conj. a *κοινόω*.

Κοινολαΐτης, ου, ὁ, plebeius. Ex *λαός*.

Κοινολεκτέω, vulgari sermone utor. A *λέγω*.

Κοινόλικτρος, ου, ὁ, ἡ, communem lectum habens, epith. conjugum. Ex *λέκτρον*.

Κοινολιχὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. *Κοινολιχὴς Αἴγισθος*, thalami consors Ægisthus, *Soph. Elect.* 97. Ex *λέχος*.

Κοινολέκτως, adv. vulgari sermone, communi lingua.

Κοινολογέομαι, v. *κοινολογέομαι*. *Κοινολογοῦνται γὰρ ἀλλήλοις περὶ τῆς κρίσιως, Aristot.* Hinc

Κοινολόγημα, ατος, τό, colloquium.

Κοινολογία, ας, ἡ, collocutio, consultatio.

Κοινονομοσύνη, ης, ἡ, civilitas, animus civilem et communem se præbens. Ex *κοινὸς* et *νόημα*.

Κοινοπαθὴς, ὲς, qui alienis rebus commovetur, humanus. Ex *κοινὸς* et *πάθος*.

Κοινόπλοος, contr. κοινόπλους, ου, ὁ, ἡ, cui cum aliquo navigatio est, navigationis socius. *Κοινόπλουν ὁμιλίαν*, navales socios, *Soph. Aj.* 881.

Κοινοποιέομαι, οῦμαι, commune facio, communico. Ex *κοινὸς* et *ποιέω*.

Κοινόπους, οδος, ὁ, ἡ, communi et socio pede iter faciens.

Κοινοπραγέω, ῶ, fut. *ήσω*, communiter aliquid facio, auxiliatorem et consortem me præbeo. Ex *κοινὸς* et *πράττω, facio.*

Κοινοπραγία, ας, ἡ, conspiratio, societas, in re aliqua peragenda, consilii. Ex iisd.

KOINO'Σ, *ὴ, όν*, communis, publicus; (2) pervagatus, vulgaris, tralatitius; (3) societate gaudens; (4) profanus, impurus, immundus, *per Hebr.* (5) facilis, comis, ut *Lat.* communis; (6) æquus, justus, de judice. *Κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν*, idem autem est et habere et sperare (malum), *Soph. Trach.* 952. *Ὁ μῦθος κοινὸς ὐδαμῶς ὅδε*, hoc dictum non est evulgandum, *Eurip. Hippol.* 609. (1) *πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τόδε*, ad totam Græciam hoc pertinet, *Eurip Suppl.* 538. *Λόγοι κοινοὶ τῶν ἀκουόντων καὶ τῷ λέγοντος*, sermones qui pertinent ad auditores æque ac ad narratorem, *Id. ibid.* 849. *Ὅτι πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον ὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου*, impurum aut immundum, *Act. Apost.* 11, 8. Hinc et *τὸ κοινὸν*, vel *τὰ κοινὰ*, respublica, commune commodum.

Κοινότης, ητος, ἡ, communitas, consortium; (2) societas; (3) simplicitas, lenitas, facilitas. A præc.

Κοινότοκος, ου, ὁ, ἡ, communi partu editus, frater, germanus. *Πάρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων ὐστατρεδῶν τ' ἀρωγοί, Soph. Elect.* 857. Vide *ἀρωγός*.

Κοινοτροφικὸς, ὴ, όν, ad communem victum pertinens. A *τρέφω*.

Κοινοφαγία, ας, ἡ, crimen Judaicum, si quis vetito cibo vescitur. A *φαγεῖν*.

Κοινόφρων, ονος, ὁ, ἡ, concors, similis animi. Ex *κοινὸς* et *φρήν*.

Κοινοχρησία, ας, ἡ, communis usus, publica utilitas. Ex *χρῆσις*. (Nisi potius sit *κοινοχρησία*.)

Κοινόω, ῶ, f. *ώσω*, communico, impertio, participem facio; (2) confero cum aliquo; communico cum aliquo; (3) inquino, polluo, *in Sacr. Lib.* *Φέρε, κοινώσω μῦθον ἐς ἡμᾶς, Eur. Iph. in Aul.* 44. *Κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον, Act.* 21, 28. *Συμφορὰν δῆλα κοινωμένη τήνδ', ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν καλῶς, Eur. Ion.* 895. (3) *γαστέρα ἐκοίνωσας μιαροφαγίᾳ*, ventrem esca impura contaminasti, *Joseph. Maccab.* 7. *Τῷ σῷ δὲ παιδὸς αἵματος κοινωμένην*, sanguine tui filii pollutam, *Eurip. Andr.* 655. A *κοινός*. Unde

Κοινὼν, ῶνος, ὁ, socius; sociatus, conjunctus.

Κοινωνείτω, 3. sing. præs. imperat. *contr.* pro *κοινωνείτω*, a

Κοινωνέω, ῶ, f. *ήσω*, in commune venio, commune aliquid habeo, particeps sum, communico; (2) consuesco cum aliquo; (3) consentio cum aliquo in re aliqua, velut opinione, &c. (4) sacræ cœnæ particeps fio, ad sacram cœnam accedo; (5) ad sacram cœnam admitto; sacram cœnam alicui ministro. *Ἐγὼ δὲ κἀυτὴ τῆσδε κοινωνῶ τύχης, Eur. Med.* 302. *Ἵνα αὐτοῖσι κοινώσω τἀ πραγμάτιον ἐμόν, Aristoph. Nub.* 197. A *κοινωνός*. Hinc

Κοινώνημα, ατος, τό, commercium, communicatio, societas; (2) commercium cum fœmina.

Κοινώνησις, εως, ἡ, idem.

Κοινωνήσασι, dat. pl. a. 1. part. act. v. *κοινωνέω*.

Κοινωνητικὸς, ὴ, όν, societatis amans, qui aliquid alteri facile tradit, v. gr. morbum, &c.

Κοινωνία, ας, ἡ, communio, communitas, consortium, societas, communicatio, participatio; (2) concubitus, *ap. Jos.* (3) beneficentia, eleemosyna, officium charitatis; (4) sacra cœna. (1) *ἐξαιτεῖ παίδων ἀρσένων κοινωνίαν, Eurip. Phœn.* 15. A *κοινωνός*. Unde

Κοινωνικὸς, ὴ, όν, communis; societatis amans; (2) facilis ad communicandum, liberalis; (3) ad communionem pertinens; (4) qui ad sacram cœnam admittitur, non excommunicatus.

Κοινωνικῶς, adv. communicatis inter se bonis suis, amice, concorditer.

Κοινωνοποιέω, ῶ, communico, socio, *Gl. Vet.*

Κοινωνὸς, ὸς, ὁ, ἡ, cui est communitas, socius, particeps. *Ἅπαν μαθήσει πρᾶγον, ὡς κοινωνὸς ὤν, Soph. Aj.* 284. A *κοινός*.

Κοινῶς, adv. communiter, vulgo, in commune, simul, una, publice, uno animo.

Κοινωφελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, communem adferens utilitatem reipublicæ, omnibus utilis.

Κοινωφέλιμος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Κοινωφελία, et *κοινωφέλεια, ας, ἡ*, communis utilitas. A præc.

ΚΟΙ'Ξ, ικὸς, ὁ, coix, species plantæ; (2) vas farinarium ex arborum corticibus contextum.

Κοιογένεια, ας, ἡ, Cœo genita, Latona. Ex *Κοῖος* et *γίνομαι*.

Κοιρανέοντα, acc. sing. præs. part. act. verbi *κοιρανέω*.

Κοιρανέοντι, Dor. pro *κοιρανέουσι*.

Κοιρανέω, ῶ, f. *ήσω*, dominor, impero, principis, imperatoris, domini partibus fungor, principatum, obtineo; excello. *Οἳ ἰνδάδε κοιρανέουσι, Odyss.* 20, 234. A *κοίρανος*.

Κοιρανίδης, ου, ὁ, idem quod *κοίρανος, Soph. Antig.* 940.

Κοιρανίη, ης, ἡ, dominium, imperium.

Κοιρανικὸς, ὴ, όν, imperatorius, principalis. A

ΚΟΙ'ΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, princeps, imperator, dominus. Vide *Ern.*

ΚΟΙΣΤ'ΡΑ, ας, ἡ, Cœsyra, fœmina Athenis, dives, sed luxu diffluens et arrogans. Hinc

Κοισυρόομαι, οῦμαι, nobilitate et divitiis superbio.

Κοιτάω, et *κοιτάζω*, in lecto colloco, et *κοιτάζομαι*, sum in cubili, cubo. *Ἔγειρέ, τί μάλιστ κοιτᾷς; Eur. Rh.* 531. A *κοίτη*.

Κοιταῖος, αία, αῖον, qui lectum petit, qui it cubitum, vel in lecto est: hinc *τὸ κοιταῖον, ου*, lustrum ferarum; (2) qui manet per noctem aliquo in loco. Dicitur et de militibus aliquo in oppido præsidii causa excubantibus. *Εἶπε μηδένα Ἀθηναίων μηδαμοῦ παρεμβῆσαι ἐν τῇ χώρᾳ κοιταῖον γίγνεσθαι*, dixit ne quis Atheniensium ullo de prætextu in agro pernoctet, *Demosth. pro Corona.* *Τάξας ἡμέραν, ἐν ᾗ διήσει πάντας ἐν Ἀριμίνῳ γενέσθαι κοιταίους, Polyb.* 3, 61. *τὰ κοιταῖα*, libationes quæ fiebant antequam irent cubitum. *Τὰ κοιταῖα τοῖς νυχίοις θεοῖς ἐπισπεισάμενοι, Heliod.* 3. Ab eod.

Κοιτάζατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro *ἐκοιτάσατο*, a *κοιτάω*, vel *κοιτάζω*.

Κοιτασία, ας, ἡ, concubitus. A *κοιτάζομαι*.

ΚΟΙ'ΤΗ, ης, ἡ cubile, lectus; (2) concubitus; (3) ipsum cubandi tempus; (4) cista. *Ἐπὶ τάνδε συβεῖς ὀλίβριον κοίταν, Eurip. Hec.* 1082.

Κοιτὶς, ίδος, ἡ, lectulus; (2) parva cista, arcula, capsula; (3) capsa vestiaria. *κοιτίδες*, cunæ, *Gl. V.* (2) *τὴν κοιτίδα τὶς θεραπευτήρων ἐκόμιζεν, Eunap. in Ædesio*, 62. A *κοίτη*.

Κοῖτος, ου, ὁ, idem quod *κοίτη*. (2) somnus; (3) pisciculus quidam fluviatilis sub saxis latens. Ab eod.

Κοιτωνήτης, ου, ὁ, cubicularius. A *κοίτη* et *ἦσαι*, (vel potius *κοιτωνίτης*, quod vid. *Ern.*)

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, locus domus ubi sunt cubilia, cubiculum, cubile. Ab eod. Hinc

Κοιτωνὶς, ίδος, ἡ, parvum cubiculum.

Κοιτώνιον, τό, idem.

Κοιτωνίσκος, ου, ὁ, idem; (2) parvus lectus, lectulus. Dim.

Κοιτωνίτης, ου, ὁ, præfectus *τῷ κοιτῶνι, Ern.*

Κόκκαλος, ου, ὁ, strobilus, nucleus nucis pineæ. A *κόκκος*.

Κοκκάζω, accino, onomatopœia, *Ern.*

Κοκκίζω, fut. *ίσω*, grana eximo.

Κοκκινοβαφής, *ίος*, *ὁ ἡ*, cocco tinctus. Ex *κόκκινος* et *βάπτω*, *tingo*.

Κόκκινος, *ίνη*, *ίνον*, coccineus, cocco tinctus. A *κόκκος*.

Κοκκίον, *ου*, *τό*, pilula. Dim. ab eod.

Κοκκοβαφής, *ἐς*, cocco tinctus, *Ath.*

Κοκκοβόας, *ὁ*, avis, qu. dic. inter vociferandum cucurriens, *Eust. ex Soph.*

Κοκκοθραύστης, *ου*, *ὁ*, avis quædam, *Hes.* Ex *κόκκος* et *θραύω*, a frangendis baccis.

ΚΟ'ΚΚΟΣ, *ου*, *ὁ*, granum pomorum et similium, bacca; (2) pilula, *apud Medicos*; (3) granum ilicis arboris rubens, quo punicea inficiuntur; (4) *ἡ*, frutex, cui grana adhærent, quibus tinctores utuntur; (5) testiculus, *item* muliebria; (6) mica, particula minuta. *Etm.*

ΚΟΚΚΥ'ΑΙ, vel *κοκύαι*, *ῶν*, avi et majores, *Hes.*

Κοκκύζω, fut. *ύσω*, coccyzo, canto ut cuculus; (2) ut gallus gallinaceus. *Ἐκόκκυζον, ὃ μόνον μοι τότε δύνατον νοῆν*, *Luc.* A *κόκκυξ*.

Κοκκυμηλία, *ας*, *ἡ*, prunus.

Κοκκύμηλον, *ου*, *τό*, prunum.

Κοκκύμηλος, *ου*, *ἡ*, prunus, *Gl. V.* Hinc

Κοκκυμηλών, *ῶνος*, *ὁ*, prunetum, *Gl. V.*

ΚΟ'ΚΚΥΞ, *υγος*, *ὁ*, coccyx, cuculus, avis clamans *κοκκῦ*, cuccu; (2) piscis quidam; (3) grossus caprifici arboris; (4) galea, galerus; (5) collis; (6) herba quædam; (7) os in imo sacri ossis.

Κοκκύσδειν, præs. inf. act. *Dor.* pro *κοκκύζειν*.

Κόκκων, *ωνος*, *ὁ*, granum Cnidium, granum mali Punici. A *κόκκος*.

Κοκκωτόν, baccatum, granatum, *Ph.* quasi a *κοκκόω*, grano, unde granatus.

Κοκύαι. Vide *κοκκύαι*.

ΚΟ'ΛΑ, *ης*, *ἡ*, venter, dat. pl. *ταῖς κόλαις*, *Suid.* At *τὰ κόλα*, *Hes.* ossa, membra.

Κολαβεῖν, buccellam devorare, deglutire. A

Κόλαβος, *ου*, *ὁ*, offula, buccea parva. A *κόλον*, *cibus*.

Κολαβρεύεσθαι, saltare; quasi ex *κόλα* et *ἀβρός*.

Κολαβρίζειν, lascive saltare, irridere, *Hes.* A *κόλαβρος*.

Κολαβρίζεσθαι, infamari, contemni, *Suid.*

Κολαβρισμός, *οῦ*, *ὁ*, lasciva saltatio, irrisio. A *κολαβρίζω*.

ΚΟ'ΛΑΒΡΟΣ, *ου*, *ὁ*, porcellus; (2) cantio lasciva, qua *κολαβρίζοντες* utebantur.

ΚΟΛΑ'ΖΩ, fut. *άσω*, punio, castigo; (2) reprimo, coerceo, moderor, fræno, tempero, ut vinum aqua infusum, (*τὴν γαστέρα*, gulam et ventrem compescere, temperanter et caste vivere; (3) *de oratione*, copiam nimiam et redundantiam minuere, castigare, *Etm.*) *κεκολασμένος*, perf. pass. punitus. *Ὅτι ἐδὲ κολάσ' ἐξεστί μοι τὰς οἰκέτας*, *Aristoph. Nub.* 7. *Παραινῶ τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα*, *Id. Thesm.* 461. *Πῶς κολάσωνται αὐτὰς*, *Act.* 4, 21.

Κολακεία, *ας*, *ἡ*, adulatio, adsentatio, blandimentum, illecebræ. A *κολακεύω*. Unde

Κολάκευμα, *ατος*, *τό*, adulatio.

Κολακεύσω, 3. sing. aor. 1. conj. act. verbi *κολακεύω*.

Κολακευτέος, *ία*, *έον*, cui blandiendum est.

Κολακευτής, *οῦ*, *ὁ*, blandus, *Gl. V.*

Κολακευτικός, *ἡ*, *όν*, adulatorius, adsentatorius, adulandi peritus.

Κολακευτικῶς, *adv.* adsentatorie, adulatorie.

Κολακεύω, fut. *εύσω*, adulor, adsentor, adulationibus capio vel decipio; *κολακευθείς*, aor. 1. pass. blanditiis tentatus. *Κολακεύειν τινὰ*, *Xen.* A *κόλαξ*. Unde

Κολακικός, *ἡ*, *όν*, adulatorius, adsentatorius; (2) adulandi peritus, peritus adsentator.

Κολακικῶς, *adv.* adsentatorie, adulatorie. A præc.

Κολακίς, *ίδος*, *ἡ*, adsentatrix. *Κολακίδες* dicebantur mulierculæ quædam in aulis regum et principum, quæ et *Κλιμακίδες*.

Κολακώνυμος, *ὁ*, adulator, *Ar.*

ΚΟ'ΛΑΞ, *ακος*, *ὁ*, adulator, adsentator; (2) parasitus.

Κολαπτήρ, *ῆρος*, *ὁ*, instrumentum lapicidarum, malleo simile, sed rostratum; scalprum. A

ΚΟΛΑ'ΠΤΩ, fut. *ψω*, tundo, tundendo excavo, incido, scalpo, sculpo; *κεκολαμμένος*, perf. pass. excavatus, sculptus. *Τὸ ἦπαρ κολάπτειν*, *Luc. τὰ ὄμματα*, *Aristot.*

ΚΟ'ΛΑΡΙΣ, *εως*, *ὁ*, animal ululæ inimicum.

Κόλασις, *εως*, *ἡ*, punitio, castigatio, supplicium; (2) amputatio arborum luxuriantium. A *κολάζω*.

Κόλασμα, *ατος*, *τό*, pœna, vel quod pœnæ loco infligitur. Ab eod.

Κολασμός, *οῦ*, *ὁ*, pœnæ inflictio, punitio; (2) moderatio, refrænatio.

Κολαστήριον, *ου*, *τό*, locus supplicii, locus ubi sontes torquentur; (2) instrumentum aptum ad pœnas inferendas; (3) carcer; (4) ipsa pœna; quodcunque temperando, coercendo, et reprimendo adhibetur, inservit. *Gl. V.* *κολαστήριον*, carnificina. A

Κολαστήριος, *ου*, *ὁ ἡ*, aptus ad infligendas pœnas. A *κολάζω*.

Κολαστής, *οῦ*, *ὁ*, punitor, castigator; (2) vindex, ultor; (3) tortor. *Ἐμοὶ κολαστοῦ προσαχὼν*, castigatorem me nactus, *Soph. El.* 1463. Ab eod. Hinc

Κολαστικός, *ἡ*, *όν*, qu. dic. punitorius, pœnas infligens; (2) moderandi, coercendi vim habens.

Κολάσωνται, 3. plur. aor. 1. conj. med. verbi *κολάζω*.

Κολαφίζω, 3. sing. præs. conj. act. verbi

Κολαφίζω, fut. *ίσω*, alapam alicui infringo, colaphum infligo, *Gl. V.* *κολαφίζειν*, depalmare. *Ἐκολάφισαν αὐτὸν*, *Matt.* 26, 27. A *κόλαφος*. Hinc

Κολάφισμα, *ατος*, *τό*, colaphi incussio; (2) ipse colaphus, alapa.

Κόλαφος, *ου*, *ὁ*, colaphus, alapa. A *κολάπτω*.

Κολεοῖιν, gen. dual. *Poet.* pro *κολεοῖν*.

Κολεοῖο, *vaginæ*, gen. sing. *Ion.* pro *κολεοῦ*.

Κολεόπτερος, *ου*, *ὁ ἡ*, cujus pennæ involucro crustaceo, velut vagina, includuntur. Ex *κολεός*, *vagina*, et *πτερόν*, *ala*.

ΚΟΛΕΟ'Σ, *οῦ*, *ὁ*, vagina, culeus, loculus.

Κολεραὶ *αἶες*, oves glabræ seu brevem lanam habentes, *apud Aristot. Hist. An.*

ΚΟΛΕΤΡΑ'Ω, *ῶ*, proculco. *Τέτον διέλαιον κολετρῶσ' αἰεί*, *Aristoph. Nub.* 552.

Κολίανδρον, coliandrum, *Gl. V. Schol. Aristoph.* *κολίανδρον* dictum ait *τὸ κορίαννον*, quod est coriandrum.

ΚΟΛΙ'ΑΣ, *ου*, *ὁ*, piscis quidam.

ΚΟΛΙΟ'Σ, *οῦ*, *ὁ*, avis quædam, galgulus.

ΚΟ'ΛΛΑ, *ης*, *ἡ*, gluten.

Κολλαβίζω, fut. *ίσω*, impingo; (2) *κολλαβίζειν*, ludere ludum, quo unus manibus oculos tegit, alius percussum rogat, utra manu percusserit. A *κόλλαβος*. Hinc

Κολλαβισμός, *οῦ*, *ὁ*, lusus *κολλαβιζόντων*.

Κόλλαβος, *ου*, *ὁ*, epitonium chordarum; (2) verticillus lyræ; panis genus. A *κόλλοψ*.

Κολλάμφακος, *ου*, planta quædam, de qua non liquet, *Lucian. Tragop.* 157.

Κολλάω, *ῶ*, fut. *ήσω*, glutino; (2) adjungo firmius; unde *κολλάομαι*, *ῶμαι*, adjungo, adhæresco; partic. *κολλώμενος*, adhærens, *κεκολλημένος*, perf. pass. glutinatus. *Ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης*, *Luc.* 15, 15. *Κολλήθητι τῷ ἄρματι τούτῳ*, *Act.* 8, 29. *τῇ ἀγαθῇ*, *Rom.* 12, 9. A *κόλλα*.

Κολλίψης, *ου*, *ὁ*, qui glutinum coquit, *Bud.*

Κολλήεις, *ήεσσα*, *ῆεν*, glutinatus, conglutinatus. A *κόλλα*.

Κολλήθητι, 2. sing. aor. 1. imperat. pass. verbi *κολλάω*. Unde

Κόλλημα, *ατος*, *τό*, glutinamentum.

Κόλλησις, *εως*, *ἡ*, glutinatio, conglutinatio, concinnatura, *Gl. V.* (2) applicatio cucurbitulæ; (3) figura rhetorica.

Κολλητζίδα, *ἡ*, herbæ genus porro simile, *Sch. Theocrit. in Idyl.* 13, 42.

Κολλητήριον, *ου*, glutinatorium.

Κολλητής, *οῦ*, *ὁ*, glutinator, concinnator.

Κολλητικός, *ἡ*, *όν*, vim habens conglutinandi.

Κολλητός, *ἡ*, *όν*, glutinatus, glutine compactus. A *κόλλα*.

Κολλικοφάγος, qui *κόλλικας* vorat, *Aristoph.* Comice. Vide seq.

Κόλλιξ, *ικος*, *ὁ*, panis rotundus; (2) pastillus. A *κόλλοψ*.

Κολλομιλέω, *ῶ*, carmina conglutino et concinno; verbum comicum Aristoph. Ex *κόλλα* et *μέλος*, *carmen*.

Κολλοπίον, glutino, *Eust.*

Κολλοπίζω, fut. *ίσω*, claviculis seu verticillis intendo. A *κόλλοψ*.

Κολλοποδιώκτης, *ου*, *ὁ*, qui pueris exoletis et durioribus inhiat, *Eust.*

Κολλοπώλης, *ὁ*, qui glutinum vendit, *Bud.*

Κολλύριον, *ου*, *τό*, medicamentum certa forma figuratum, in primis oblongum et teres, quo fistulis induci possit. Vide *κολλύριον*.

ΚΟΛΛΟΨ, *οπος*, *ὁ*, corium durius in collis seu cervicibus boum aut ovium; (2) puer exoletus et callosus, seu supra ætatem libidinans; (3) verticillus in cithara aut lyra, quo chordæ intenduntur.

Κολλυβιστής, *οῦ*, *ὁ*, trapezita, nummularius, qui nummis permutaudis quæstum facit. A *κόλλυβος*. Hinc

Κολλυβιστικός, *ἡ*, *όν*, ad rem nummulariam pertinens.

ΚΟ'ΛΛΥΒΟΣ, *ου*, *ὁ*, vel *κόλλυβον*, *ου*, *τό*, genus numismatis minuti, cui bovis imago impressa erat; (2) permutatio pecuniæ; (3) fœnus permutatæ pecuniæ.

ΚΟΛΛΥ'ΡΑ, *ας*, *ἡ*, collyra, panis qui pueris dabatur, frustulum panis; (2) panis cinere coctus.

Κολλυρίζω, fut. *ίσω*, opus pistorium facio, placentas paro. A *κολλύρα*.

ΚΟΛΛΥ'ΡΙΟΝ, *ου*, *τό*, collyrium, medicamentum oculorum, ex spodio, coloris cinerei; (2) quodvis medicamentum oculorum; (3) quod adhibebatur ad resignandas literas, ne fraus sentiretur.

Κολλυρίς, *ίδος*, *ἡ*, collyris. Dim. a *κολλύρα*.

ΚΟΛΛΥΡΙ'ΩΝ, *ωνος*, *ὁ*, avis quædam.

Κολλώδης, *εος*, *ὁ ἡ*, glutinosus, tenax. A *κόλλα*.

Κολόβιον, *ου*, *τό*, subucula, *Gl. V.*

Κολοβανθεῖν, florem minutulum aut sectilem gerere.

Κολοβανθής, *ίος*, *ὁ ἡ*, minutulum florem habens, edens. Ex *κολοβός* et *ἄνθος*.

Κολοβόκερκος, *ου*, *ὁ ἡ*, cauda mutilatus.

Κολοβόσαυς, *οδος*, *ὁ ἡ*, truncus pedibus.

Κολοβόῤῥιν vel *κολοβόῤῥις*, *ινος*, *ὁ ἡ*, cui nasus præcisus, qui mutilo est naso.

Κολοβός, *οῦ*, *ὁ ἡ*, mutilus, truncus, recutitus; (2) humilis, parvus. (2) *κολοβὸν τιχίον*, *App. Mithrid.* 26. Hinc *κολοβώτερος*, humilior, minor, inferior. *Καὶ τεῖχος ἤγειρεν ἐπ πλήθων, ἔτι κολοβώτερον τῶν τῶν πολεμίων*, *Id. Punic.* 125. A *κολεύω*, *amputo*.

Κολοβόσαχυς, *υος*, *ὁ ἡ*, spicis truncatus; (2) brevem ferens spicam.

Κολοβότης, *ητος*, *ἡ*, qu. dic. decurtatio, qua aliquid curtum, mancum, truncatum, aut mutilum est; defectio. A *κολοβός*.

Κολοβύρος, *ου*, *ὁ ἡ*, cauda truncatus, *Hes.* Ex *ὐρά*.

Κολοβόω, *ῶ*, fut. *ώσω*, decurto, mutilo, trunco contraho. *Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας*, *Marc.* 13, 20. *Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι*, *Matt.* 24, 22. *κολοβωθήσονται*, *Ibid.* A *κολοβός*. Unde

Κολοβώδης, *εος*, *ὁ ἡ*, mancus, mutilus, imperfectum aliquod membrum habens.

Κολοβωθήσονται, 3. plur. fut. 1. ind. pass. verbi *κολοβόω*.

Κολόβωμα, *ατος*, *τό*, id ipsum quod mutilum aut truncum est, quidquid aliquo membro deficit. A *κολοβόω*.

Κολόβωσις, *εως*, *ἡ*, mutilatio, detruncatio, defectus. Ab eod.

Κολοβωτής, *οῦ*, *ὁ*, decurtator, detruncator; (2) loquendo ultimas syllabas supprimens. Ab eod.

Κολοιᾶν, dicuntur graculi clamitantes, *Poll.*

Κολοιάρχης, ου, ὁ, præfectus excubitorum et custodum, *ap. Aristoph. Av.* 1212. Ern.

ΚΟΛΟΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, graculus, monedula; (2) impudenter loquax.

Κολοιώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, graculo similis. A præc.

ΚΟΛΟΚΑΣΙ'Α, ας, ἡ, faba Ægyptia, colocasia; (2) ejus fabæ radix.

Κολοκάσιον, ου, τὸ, idem.

Κολοκορδόκολα, τὰ, intestina, *Lasc.*

Κόλκυμα, ατος, τὸ, fluctus surdus, qui nullum strepitum edit, sive nullam vim, quamvis magnus, habet, *Lat.* flustrum; (2) *ap. Com.* homo qui magno molimine nihil agit; aliis fluctus magnus. Ὀθῶν κολκύματα, fluctus vano conatu propellens, *Aristoph. Equit.* 692. Ἐκ κόλκου, i. e. κεφὸν, vel κοῖλον et κῦμα.

ΚΟΛΟ'ΚΥΝΘΑ, κολοκύνθη, κολοκύντη, ης, ἡ, cucurbita. *Angl.* GOURD. Hinc

Κολοκυνθίς, ίδος, ἡ, cucurbita caprina, cucurbita Alexandrina, cucumer amarus.

Κολοκύντη, ης, ἡ. Vide κολόκυνθα.

Κολοκύντιον, ου, τὸ. cucurbitula. Dim. A præc.

ΚΟ'ΛΟΝ, ου, τὸ, cibus; (2) intestinum, pro κῶλον.

Κόλος, ου, ὁ ἢ ἡ, mutilus, truncatus.

Κολοσσαὶ, ῶν, αἱ, Colossæ, urbs Asiæ Minoris.

Κολοσσαῖος, αία, αῖον, colossæus, qui colossum æquat, colosso par. A κολοσσός.

Κολοσσιὺς, ίως, ὁ, Colossensis. A Κολοσσαί.

Κολοσσιαῖος, colossæus. Κὰν κολοσσιαῖος τὸ μίγεθος, *Lucian. in Hermotimo.*

Κολοσσικὸς, ἡ, όν, Colossicus. Ab eod.

Κολοσσοξόμων, ὁ, statuarius, *ap. Lycophr.*

Κολοσσοτέκτονος, ὁ, colossorum faber, *Man.*

ΚΟΛΟΣΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, colossus, statua ingens.

Κολοσσουργία, ας, ἡ, colossi structura. Ex κολοσσὸς et ἔργον.

Κολοσυρτὸς, ὁ, strepitus sarmentorum, quum per terram trahuntur; (2) turba, tumultus. Ex κόλον et σύρω, (vel a κολὸς, *antiq.* strepitus.)

Κολυραῖος, α, ον, cavus, epith. petræ, *ap. Call. Frag.* 56.

Κολύριον, cauda truncum, *Suid.*

Κόλυρις, vulpes. Supra κοθύρις.

Κόλυρος, ου, ὁ ἢ ἡ, cauda mutilus; (2) circuli duo in doctrina sphærica, secantes se mutuo in polis mundi, et per puncta æquinoctialia et solstitialia transeuntes, ita dicti, quod eorum pars, seu cauda, quasi semper sub horizonte lateat. Ex κόλος et ὐρά.

Κόλυσις, ίως, ἡ, truncatio, amputatio. A κολύω. Unde et

Κόλυσμα, ατος, τὸ, fragmentum recisum, *Hes.*

ΚΟΛΟΤΤΕ'Α, ας, ἡ, colutea, arbor.

ΚΟΛΟΤ'Ω, fut. ώσω, decurto, amputo, trunco, imminuo, retundo, debilito. Κολῦσιν ἀξίωμα, *Plut.*

Κολόφρα, τὰ, jumenta, *Sch. Nic. al.* λόφυρα, *Theophr.*

ΚΟΛΟΦΩ'Ν, ῶνος, ὁ, fastigium, apex; (2) summa manus finis. Asiæ Minoris olim civitas potens.

Κολοφώνιος, ία, ιον, Colophonius.

Κολοφωνία, ας, ἡ, resina, *Gl. V.* Κολοφωνία πίσσα, Colophonia pix. A κολοφών.

Κολπίας, ου, ὁ, sinuatus. A κόλπος.

Κολπίζω, fut. ίσω, sinuo. Ab eod.

Κολποειδῶς, *adv.* in formam sinus. Ὥστε κοιλαίνεσθαι κολποειδῶς καθ' αὑτὸν, *Strab.* 9. A

ΚΟ'ΛΠΟΣ, ου, ὁ, sinus, gremium. Hinc

Κολπόω, ῶ, fut. ώσω, in sinus contraho, sinum efficio.

Κόλπω, *sinus*, gen. sing. *Dor.* pro κόλπου.

Κολπώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, sinuosus. Τὰν κολπώδη πτέρυγ' Εὐξοίας, *Eurip. Iphig. in Aul.* 120. Ab eod.

Κόλπωμα, ατος, τὸ, sinuatum, sinuato volumine collectum.

Κόλπωσις, εως, ἡ, sinuatio, in sinum collectio.

Κολπωτὸς, ἡ, όν, sinuatus. A κολπόω.

ΚΟ'ΛΤΟΘΡΟΝ, ου, τὸ, colythrum, planta.

Κολυμβὰς, άδος, ἡ, urinatrix, natatrix; (2) oliva in muria natans, quæ et νηκτὶς et φλοιοκτὶς dicitur.

ΚΟΛΥΜΒΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, nato; (2) urinor, aquas subeo. Ἐκέλευσε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν, *Act.* 27, 4. Hinc

Κολυμβήθρα, ας, ἡ, locus ubi natare possumus, piscina; (2) baptisterium.

Κολύμβησις, εως, ἡ, natatio, actio urinandi. Ἐν ᾗ κολύμβησις τῶ πιτικῶ ἐστὶν, in qua piscatio margaritarum, *Arrian. Peripl. Mar. Erythr.*

Κολυμβητὴρ, ῆρος, ὁ, (δίκην κολυμβητῆρος, *Æsch. Suppl.* 412) idem quod

Κολυμβητὴς, οῦ, ὁ, natator, urinator.

Κολυμβητικὸς, ἡ, όν, natandi peritus. Πλὴν καὶ ἔνια τῆς κολυμβητικῆς ἅπτα μέρη, *Plato Soph.*

Κολυμβὶς, ίδος, ἡ, urinatrix; (2) avis quædam.

Κόλυμβος, ου, ὁ, urinator; (2) natatio; (3) avis quædam.

ΚΟΛΥΤΤΕ'Α, ας, ἡ, colytea, arbor.

ΚΟΛΧΙΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, Colchicum, herba venenata.

Κολῳάω, ῶ, tumultuor, do turbas; (2) vociferando perstrepo, more graculorum garrio. Θερσίτης δ' ἴτι μῦθος ἀμετροεπὴς ἐκολῴα, *Il.* 2, 212. A κολεὸς.

Κολώνη, ης, ἡ, collis, tumulus, locus editus; (2) montium fastigium. A

ΚΟΛΩΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, idem.

Κολωνίτης, ὁ, mercenarius. A κολωνὸς.

Κολωνοειδὴς, ὶς, collis figuram habens.

Κολῴον, ου, τὸ, idem quod κολῳὸς, *Hes.*

Κολῳὸν, οῦ, τὸ, idem, *Hes.*

Κολῳὸς, οῦ, ὁ, tumultus, perturbatio. A κολοιὸς, *graculus.*

Κόμαιθος, ου, ὁ ἢ ἡ, flavam habens cæsariem. Ex κόμη et αἴθος, *flamma.*

Κόμαρον, ου, τὸ, fructus arbuti; (2) arbutum. A

ΚΟ'ΜΑΡΟΣ, ου, ὁ ἢ ἡ, arbutus. *Angl.* THE STRAWBERRY TREE.

Κομαροφάγος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui arbutis vescitur.

Κομάσαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro κομήσαι. A

Κομάω, ῶ, f. ήσω, comatus sum; comam alo; (2) abundo, ornatus sum; (3) effero me, glorior et me jacto, magnifice de me sentio; superbio; κομῶντες, *Poet.* pro κομῶντις, κομάοντες, comantes, part. præs. κομόωσι, *Poet.* pro κομῶσι, κομάουσι, 3. pl. præs. ind. sibi placent, gloriantur. Ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῶ ἔῃσι, 1 *Cor.* 11, 14. Εἰπέ μοι, ἐπὶ τῶ κομᾷς ἢ κομᾷς εἰ σοι προσποιεῖς, *Aristoph. Vesp.* 1306. A κόμη.

Κομβολύτης, ου, ὁ, qui crumenas resecat et aufert, *Hes.* Ex κόμβος et λύω, *solvo.*

ΚΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, nodus, in culmis et arundine; (2) ad ornatum in vestitu; (3) marsupium, crumena. Hinc

Κομβόω, ῶ, fut. ώσω nodo necto, *Gl. Vet.* (2) κομβώσασθαι, vestiri, *Hes.* (2) τὴν ταπινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε, *Epist. Petri*, 5, 5. (3) ἐκόμβωσε πολλὰ χρήματα, pecunias malis artibus corrasit, *Malalæ. Hist*, 2, 109.

Κόμβωμα, ατος, τὸ, vestitus, amictus, *Hes.* (2) ornamentum, *Suid.* A κομβόω.

Κομεῖτην, 3. dual. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκομείτην. A

ΚΟΜΕ'Ω, ῶ, curo, curam gero; (2) nutrio, alo; κομέεσκε, curabat, imperf. *Ion.* pro ἐκόμει, ἐκόμει. Κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν, *Hesiod. Op.* 622.

ΚΟ'ΜΗ ης, ἡ, coma, compta hominis cæsaries et curiosius culta; (2) coma, i. e. frondes arboris, herbarum, &c. (3) herba quædam.

Κόμης, ου, ὁ, classis nauticæ præfectus, *Basilii Naumach. apud Fabric. Bibloth. Gr.* 8, 141.

Κομηταμυνίας, superbus Amynias, Amynias notatus ob superbiam: hinc fictum verbum. Ὦ τόνου ποτκεῖ, καὶ κομηταμυνία, *Aristoph. Vesp.* 466.

Κομήτης, ου, ἡ, comans, comatus, crinitus; sc. ἀστὴρ, cometa, stella comata. Κομήτης ἰὸς, alata sagitta, *Soph. Trach.* 567. Κομήτης λειμὼν, pratum herbosum, floridum, *Eurip. Hipp.* 210. A κομάω.

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, cura, curatio, qua alicujus rei cura geritur; (2) portatus, vectio, vectura; (3) advectio, importatio; (4) accessio; (5) recuperatio alicujus rei. A κομίζω.

Κομιδῇ, *adv.* perquam, valde, admodum, nimis, oppido, *dat. adv.* a κομίδη.

Κομιύμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Ion. Dor.* et *Att.* pro κομισόμεθα, a κομίζω.

Κομίζω, fut. ίσω, curo, alo, foveo; (2) porto, fero, apporto, advehо; (3) duco, deduco; (4) effero, sc. sepeliendi causa. At *in med.* etiam accipio, recipio, fero, velut præmium consequor; (2) sumo mihi, ut pœnam ex aliquo; *item*, emendo; (3) recipio me, revertor; (4) proficiscor, f. 1. κομίσω, et κομίσομαι, *Attice* κομιῶμαι, κομιῆ, recipies, auferes; κομισθὶς, a. 1. part. pass. portatus, vectus. Κόμιζε νῦν μοι παῖδα τὸν ἐμὸν, ὡς ἴδω, *Soph. Aj.* 530 Κομισόμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἀμετέραν βασιλείαν, *Aristoph. Av.* 556.

Κομίζαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κομίσαι.

Κομιῶμαι, fut. 1. ind. med. *Att.* pro κομίσομαι.

Κομίσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκομίσαντο.

Κομίσηται, 3. sing. aor. 1. conj. med.

Κομιστέος, congerendus, *Æsch.*

Κομιστὴ, ῆς, ἡ, commeatus, cibus, *Hes.*

Κομιστὴρ, ῆρος, ὁ, portator, bajulus; (2) deductor. A κομίζω.

Κομιστὴς, οῦ, ὁ, curator; (2) deductor. (2) ἴς τ' ἂν λαβοῦσα σιντέκοντα Νηρῄδων χορὸν, ἄλεω, κομιστὴν σὺ, *Eurip. Andr.* 1267. Ab eod. Hinc

Κομίστρια, ας, ἡ, curatrix:

Κομιστὸς, ἡ, όν, allatus.

Κομίστρον, ου, τὸ, præmium quod datur portatori. A κομίζω.

Κομιῶ, f. 1. ind. act *Att.* pro κομίσω.

Κόμμα, ατος, τὸ, segmen, fragmentum; (2) incisum, incisio; (3) pars periodi; (4) nota, seu signum, nummo impressa. A κόπτω.

Κομματικὸς, ἡ, όν, commaticus, commatibus et incisis constans, in quo crebra sunt incisa seu commata, brevissimæ sententiæ. A κόμμα.

Κομματικῶς, *adv.* crebris commatibus.

Κομμάτιον, ου, το, parvum segmentum. Dim. *ap. Sch. Com.* κομμάτιον χοιρεῦ.

ΚΟ'ΜΜΙ, τὸ, gummi. Nomen indeclinab. (2) *in specie* gummi Arabicum.

Κομμιδώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, gummosus; gummi referens. A præc.

Κομμίζειν, gummi speciem præbere. A κόμμι.

Κομμιώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, gummosus; gummi referens. Ab eod.

Κόμμος, ου, ὁ, planctus, plangor. A κόπτομαι, *plango.*

ΚΟΜΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, ornatus nimis accuratus et supervacaneus; nitor fucatus et adscititius, fucus, mangonium.

Κομμόω, ῶ, f. ώσω, ornatum curiosiorem adhibeo, fuco, proprie et tropice; unde κομμῶν, inf. præs. et κομμῶσαι aor. 1. κομμωθῆσα, a. 1. pass ornata. A κομμός. Hinc

Κόμμωμα, ατος, τὸ, id quod ad corpus mangonizandum adhibetur; (2) cultus muliebris exquisitior; (3) ornatus orationis exquisitior, et fere in deteriorem partem.

Κόμμωσις, ως, ἡ, ornatus et cultus corporis orationisve exquisitior et mollior.

Κομμωτὴς, οῦ, ὁ, mangonizandi corporis artifex; mango. Hinc

Κομμωτίζω, fut. ίσω, curiosius orno.

Κομμωτικὸς, ἡ, όν, aptus ad formæ lenocinia; (2) ad cultum exquisitiorem pertinens; (3) tropice κομμωτικοὶ dicuntur in oratione omnimodo ornatum exquisitum captantes, et talis oratio κομμωτική.

Κομμωτικῶς, *adv.* nimis compte.

Κομμώτρια, ας, ἡ, ornatrix.

Κομμωτρίδιον, ου, τὸ, calamistrum, seu aliud aliquod instrumentum aut medicamentum quo crines ornantur.

Κομοτροφίω, ῶ, comam alo. Ex κόμη et τρέφω.

Κομόω, comam orno, *Steph.*

Κομόωντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro κομῶσι, a κομάω.

Κομτάζω, f. άσω, magnopere me jacto, insolenter

lenter et fastuose me gero; (2) *proprie* strepitum seu sonitum edo. Καὶ σοὶ μὲν, πόσι, γυναῖκ' ἀρίστην ἔστι κομπάσαι λαοῖν, *Eur. Alc.* 321. A κόμπος. Hinc

Κόμπασμα, ατος, τὸ, id ipsum quo gloriamur.

Κομπασμὸς, οῦ, ὁ, jactatio, jactantia, gloriatio, elatio, insolentia verborum.

Κομπαστὴς, οῦ, ὁ, jactator.

Κομπαστικὸς, ἡ, ὸν, jactans, jactabundus.

Κομπαστικῶς, *adv.* jactanter.

Κομπέω, ῶ, fut. ήσω, crepo, strepo, crepito, edo strepitum, qualem aper acuens seu collidens dentes, crepo; (2) jacto, glorior. Τὸ σὸν δ' ἐκόμπει μῦθον, *Soph. Aj.* 781. Κομπεῖν δ' ἔξ' ἀτιλῇ σὺν ψυδίοισιν αἰσχρὸν ὄντιδος, *Id. Phil.* 835. A κόμπος.

Κομπηρὸς, ρὰ, ρὸν, jactans se, jactabundus.

Κομπολακέω, inaniter strepo. Hinc imperf. *ap. Aristoph.* ἀλλ' οὐκ ἀκομπολάκουν, at non inaniter loquebar, *Ran.* 1078.

Κομπολακύθης, ου, ὁ, magna sonans; jactator tumidus, gloriosus, *vox Aristophanica.* Ex κόμπος et λήκυθος, *ampulla.*

Κομποῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui se grandibus verbis jactat, tumidus jactator. Ex ῥῆμα.

ΚΟ'ΜΠΟΣ, ου, ὁ, crepitus apri acuentis dentes; (2) strepitus, crepitus quivis; (3) sonitus, qui a saltantibus pulsando pedibus terram editur; (4) verborum ampullæ, jactatio, gloriatio, ostentatio, insolentia. (4) κόμπων μεταρσίων πρόσω, longe a superbis jactationibus distantia, *Eurip. Androm.* 1221. In vulgatis edit. male legitur κόμπῳ μεταρσίῳ πρόσω.

Κομπὸς, οῦ, ὁ, jacator, jactabundus.

Κομποφακελορῤῥήμων, ονος, ὁ, ampullosa et grandi verborum compositione utens, percrepans grandiloquentia. *Vox Aristophan.* Ex κόμπος, φάκελλος, et ῥῆμα. Vide *Ern.*

Κομπώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, jactans sui, jactabundus. Hinc τὸ κομπῶδες, ους, jactantia. A κομπός.

Κομπωδῶς, *adv.* jactanter. A præc.

Κομψεία, ας, ἡ, elegantia, festivitas, lepor; (2) vafrities. A κομψεύω. Unde

Κόμψευμα, ατος, τὸ, scite, venuste, dictum aut factum.

Κομψευριπιδικῶς, *adv.* scite et eleganter, Euripidis more. *Vox Aristophanica.* Ex κομψὸς et Εὐριπίδης.

Κομψεύομαι, scite seu festive aliquid facio; (2) scite et urbane cavillor; (3) scitus et facetus esse volo, adfecto venustatem; (4) jacto me, ac vendito; κεκομψευμένον, p. pass. scite et eleganter compositum, dictum. Οἱ πλάσαι δὲ ἐτὶ μᾶλλον κομψεύονται ἐν τῷ ἔργῳ, *Plat.* A κομψὸς. Hinc

Κομψευτὸς, ἡ, ὸν, festivus, lepidus, ornatus.

Κομψεύω, argutari. Κόμψευε νῦν τὴν δίκην, argutare quantum vis de suspicione, *Soph. Antig.* 324.

Κομψευτὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, facetus, verbis elegans. Ex κομψὸς et ἔπος.

Κομψοπρεπὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, scitus, elegans, festivus. Ex πρέπω

ΚΟΜΨΟ'Σ, ἡ, ὸν, scitus, elegans, bellus, venustus, lepidus; facetus, festivus; (2) loquaculus, garrulus; (3) vafer, versutus; (4) plenus jactantiæ et ostentationis.

Κομψότης, ητος, ἡ, elegantia, lepor, festivitas; (2) argutia, subtilitas. A κομψός.

Κομψῶς, *adv.* scite, lepide, festive.

Κοναβίω, ῶ, fut. ήσω, resono, sonum reddo. Ἀμφὶ δὲ νῆϊς Σμιερδαλίου κοναβήσαν, *Il.* 2, 334. A κόναβος.

Κοναζηδὸν, *adv.* cum sonitu. Ab eod.

Κονάβησα, 3 sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐκονάβησα. a κοναβέω.

Κοναβίζω, f. ίσω, resono. Αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν Σμερδαλίου κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τι, ϗ ἔπτων, *Il.* 2. 466. Ab eod.

ΚΟ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, sonitus, strepitus.

ΚΟ'ΝΑΤ, υος, τὸ, poculum barbaricum, Persicum, certe Asiaticum, decem cotylarum. Ἤδη ἴλληφα ἐκ τῆς χειρός σου .... τὸ κύνδυ τῆ θυμῆ μῆ, calicem indignationis meæ, *Isaias*, 51, 22.

Κονδύλη, ης, ἡ, tuber, vibex.

Κονδυλίζω, fut. ίσω, digitis in condylos contractis verbero; pugnum impingo, pugno cædo.

Κονδυλισμὸς, οῦ, ὁ, talitrum; plaga pugno incussa. A κονδυλίζω.

ΚΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, digiti articulus et junctura, seu nodus et curvatura qua digitus flectitur; (2) tuber in digitorum junctura; (3) pugnus; (4) ictus qui fit pugno. *Gl. V.* κόνδυλοι, articuli; κόνδυλος, colaphus, talitrum, pugnus. Hinc

Κονδυλόομαι, ῶμαι, intumesco, extubero instar tuberum in juncturis digitorum.

Κονδυλώδης, ίος, ὁ ϗ ἡ, nodos et tubera in digitorum juncturis repræsentans. A κόνδυλος.

Κονδύλωμα, ατος, τὸ, tuber, quale est nodorum in juncturis digitorum.

ΚΟΝΕ'Ω, ῶ, festino, propero, curro, ministro, famulor, *Hes.* usitatum in compositione, ut ἐγκονεῖν, διακονεῖν· (2) sentio, novi. A κοέω, *Ern.* Hinc

Κονὴ, ῆς, ἡ, ministerium; (2) cædes. Ab obsoleto κίνω, *occido.*

Κονήτης, ου, ὁ, minister, famulus, *Hes.*

Κονία, ας, ἡ, arena, pulvis; (2) cinis; (3) lixivium; (4) calx, tectorium, albarium, *Gl. V.* (5) arena. A κόνις.

Κονίαμα, ατος, τὸ, calce inductum, opus albarium seu tectorium; κονιάματα, circumlitiones, *Gl. V.* A κονιάω.

Κονίασις, ιως, ἡ, albarii seu tectorii operis inductio. *Gl. V.* tectorium. Ab eod.

Κονιατὴς, οῦ, ὁ, et κονιάτης, ου, ὁ, qui opere albario parietes tegit. *Ph.* dealbator, tector:

Κονιατὸς, ὴ, ὸν, albario et tectorio opere inductus, calce illitus. Ab eod.

Κονιάω, ῶ, f. άσω, pulvere impleo, pulvere ad spergo, inspergo; (2) calce induco vel obduco, calce dealbo; (3) cerusso, fuco; κονιῶμαι, in pulvere volutor, dealbor, et alicubi active, tectorio induco; κεκονιαμένος, perf. pass. pulverulentus, dealbatus. Παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, *Matt.* 23, 27. A κονία.

Κονίω, ῶ, pulverem excito, moveo, *V. L.* A κόνις.

Κονίῃσι, dat. pl. *Ion.* pro κονίαις.

Κόνιζα. Vide κόνυζα.

Κονίζω, fut. ίσω, pulvere impleo, respergo, fœdo; κονίζομαι, in pulvere volutor, versor; (2) ad pugnam me athletarum more paro, exerceor; κεκονισμένος, perf. pass. pulverulentus, festinans; (3) *est etiam* perire, interfici. Vid κονίω.

ΚΟΝΙ'ΑΗ, ης, ἡ, cunila, herba quæ et origanum Herculeum dicitur.

Κόνιον, ου, τὸ, pulvis. A κόνις.

Κονιόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, cujus pedes in pulvere versantur, pulvere respersi sunt; (2) calceamenti genus. Ex κόνις et πούς.

Κονιορτόστις, οδος, ὁ ϗ ἡ, idem. Hinc κονιορτόστεδις, ἀγρεῖκοι ἐργάται, rusticani operarii, agricolæ. Ex κονιορτὸς et πούς.

Κονιορτὴς, οῦ, ὁ, pulvis, pulvis excitatus et in aerem elevatus; (2) homo squalidus et illuvie laborans. Ex κόνις et ὄρω. Hinc

Κονιορτόω, ῶ, f. ώσω, pulvero, *Gl. V.* κονιορτῶμαι, pulveresco, *Gl. V.*

Κονιορτώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, pulverulentus, *Gl. V.*

Κόνιος, pulvereus, ut ζιὸς κόνιος. A κόνις.

Κονιόω, ῶ, pulverem excito. Ab eod.

Κονίστης, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod κονιόστης.

Κονίπτω, excito pulverem, impleo pulvere, *V. L.*

ΚΟ'ΝΙΣ, ιως, ἡ, pulvis; (2) cinis; (3) lixivium. Hinc

Κόνις, ιδος, ἡ, lens, ovum pediculorum.

Κονίσαλος, vel κονίσαλος, ου, ὁ, ἡ, pulvis motus, pulvis excitatus. *Gl. V.* pulvisculus; (2) pudendum, seu numen Priapeum. (1) κονίσαλος ὦρυτ' ἀϊλλὴς, *Il.* 3, 13. (2) *Athen.* 10. *Synes. Epist.* (2) *Aristoph. Lys.* 975. Ex κόνις et ἄλλομαι.

Κονιστήριον, ου, τὸ, locus in quo athletæ decertaturi pulvere se conspergebant, oleo antea peruncti. A κονίζω. Unde

Κονιστιὰς, ου, ὁ, qui in pulvere volutari solet:

Κονίστρα, ας, ἡ, volutabrum pulvereum, arena, in qua se exercebant athletæ; (2) cavum pulvereum, in quo se volutant aves.

Κόνιτρον, ου, τὸ, idem. A

Κονίω, pulvere impleo; pulverem excito; oblino, oblino pulvere; κονίομαι, in pulvere volutor, ad pugnam me paro athletarum more; κονισάμενος, a. 1. med. volutatus in pulvere; κεκονιμένος, p. pass pulverulentus. Κονίοντες ποδοῖσιν, *Il.* 13, 820; 22, 405. A κόνις.

ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, ου, ὁ, connarus, arbor apud Alexandrinos.

Κονίω, ῶ, cognosco. Κονῶ δ' ἅταν, *Æschyl. Suppl.* 171.

ΚΟ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, barba. Alicubi junctum voci ψέλλιον, armilla, videtur tale ornatus genus significare. Est Κόννος sive potius Κόννας et Κοννᾶς, etiam nomen proprium citharœdi cujusdam pauperis miserique; unde proverb. Κόννε ψῆφος, de homine nihili.

Κοννόφρων, unde dat. pl. *apud Hes.* κοννόφρεσι, quod exponit ἄφρεσι, dementibus, amentibus. Ex Κόννος et φρὴν, *mens.*

Κοντίλος, ου, ὁ, contus, *V. L.* (2) coturnix, *Hes.* (3) serpens quidam, *Hes.* A

ΚΟΝΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, contus, pertica, sudes.

Κοντοβολέω, contis jaculor, peto. A βάλλω.

Κοντοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui contum gestat, conto armatus. *Ph.* hastatus. Ex φέρω.

Κοντωτὰ πλοῖα, contis instructa navigia, quæ contis impelluntur. A κόντος.

Κόνυζα, ης, ἡ. herba coronaria; cunilago.

Κονυζήεις, εσσα, εν, ex herba cunila, *Nic.*

Κοπάζω, fut. άσω, desino, quiesco. Ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, *Matt.* 14, 32. A κόπος.

Κοπανίζω, pistillo contundo, pinso. A κόπανον.

Κοπανιστήριον, ου, τὸ, pistillum. A præc.

Κόπανον, ου, τὸ, idem. A κόπτω.

Κοπὰς, άδος, ἡ, arbor incisa, arbor quæ cædi solet. Ab eod.

Κοπεῖν, a. 2. inf. act. verbi κόπτω.

Κόπειον, ου, τὸ. vel κόπαιον, frustum. *Ph.* κόπιον, idem. Ab eod.

Κοπιτὸς, οῦ, ὁ, planctus. A κόπτομαι.

Κοπὶς, ίως, ὁ, cælum quo lapides et similia cælamus. A κόπτω. Unde

Κοπὴ, ῆς, ἡ, sectio, incisio; (2) cædes, strages.

Κοπῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κόπτω.

Κοπιερὸς, ρὰ, ρὸν, laboriosus, molestus, lassitudinem nervis inferens. A κοπιάω. Unde

Κοπιάτης, ου, ὁ, vespillo, *Ph.*

Κοπιάτω, 3. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro κοπιάετω, a

Κοπιάω, ῶ, fut. άσω, laboro; (2) moleste fero, fastidio; (3) fatigor, lassesco, fatisco; κοπιάσας, aor. 1. delassatus; perf. κεκοπιακὼς, lassus, fatigatus; præs. part. pass κοπιώμενος, fatiscens. Περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, 1 *Cor.* 15, 10. Κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, *Joan.* 4, 6. A κόπος.

Κοπίζω, f. ίσω, epulum agito, quod κοπὶς dicitur; κοπίζειν, mentiri, *Hes.* A κόπις, *loquax.*

ΚΟΠΙ'Σ, ίδος, vel κόπις, ίδος, ἡ, gladius seu culter aptus ad cædendum; (2) cœna, seu convivium quoddam Laconicum, *Athen.*

Κόπις, orator, rhetor (sæpe in malam partem). Περὶν ὁ ποικιλόφρων κόπις, ἠδυλόγος, δημοχαρὴς, *Eur. Hec.* 133.

Κοπιῶδης, ες, idem quod κοπώδης.

Κοπιῶντις, nom. pl. pro κοπιάοντες.

Κόπος, ου, ὁ, labor; (2) molestia; (3) lassitudo, defatigatio ex labore. A κόπτω.

Κοπόω, ῶ, fut. ώτω, lasso, fatigo; κοπόομαι, ῶμαι, lassor, fatigor; ἐκοπώθη, aor. 1. lassus est, *Hom. Batr.* 188. κεκοπαμένος, perf. lassitudine confectus, defatigatus. A κόπος.

Κόπτα, *indecl.* figura nonaginta significans.

Κοπτατίας, ου, ὁ, equus τῷ κόπτα insignitus.

Κοπταφόρος, idem. Ex φέρω.

Κοπραγωγός, ῆ, ὁ, fimum vehens. Ex κόπρος et ἀγωγός, *vector.*

Κόπρανον, ᾰ, τὸ, stercus, *Aret.*

Κοπρεύω, stercoro, *Eust.* A κόπρος.

Κοπρέω, ῶ, fut. ήσω, stercoro. Ab eod.

Κοπρία, ας, ἡ, stercus; (2) sterquilinium, fimetum. Ab eod.

Κόπριαι, αἱ, parasiti vilissimi, Copriæ, *Suet.*

Κοπρίζω, fut. ίσω, stercoro, fimo saturo.

Κοπρικός, ἡ, όν, stercoreus, stercorosus. *Gl. V.* stercoratorius. A præc.

Κόπρινος, ἡ, ον, stercoreus, *Gl. V.*

Κόπριον, ᾰ, τὸ, stercus, fimus. Ab eod.

Κόπριος, ία, ιον, stercoreus; (2) vilis, abjectus. Ab eod.

Κόπρισις, ιως, ἡ, stercoratio. A κοπρίζω.

Κοπρισμός, ῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Κοπριώδης, τος, ὁ ἢ ἡ, stercorosus.

Κοπριών, ῶνος, ὁ, scarabæus, stercoreas pilas provolvens. A κόπριον.

Κοπροδοχεῖον, είᾱ, τὸ, sterquilinium, cloaca, *Gl. V.* Ex κόπρος et δέχομαι.

Κοπρολογίω, fimum colligo. A

Κοπρολόγος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, qui stercora colligit; (2) extreme sordidus. Ex κόπρος et λέγω.

ΚΟ'ΠΡΟΣ, ᾰ, ἡ, stercus, fimus; *Gl. V.* lutum, cœnum, pulvis; (2) stabulum. (2) μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόν δε, *Il.* 18, 575. Hinc intelligenda glossa in *Hesychio* voc. Αὐλητής.

Κοπρόσυρα, ἡ, fimus qui trahitur, *Hes.*

Κοπροφορέω, ῶ, fut. ήσω, stercus fero, stercus ingero. Κοπροφορήσω σ', εἰλαλήσεις, *Aristoph. Eq.* 295. A

Κοπροφόρος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, qui stercora fert, stercora ingerens. Ex κόπρος et φέρω.

Κοπρόω, ῶ, stercoro, *Eust.* A κόπρος. Unde

Κοπρώδης, τος, ὁ ἢ ἡ, stercorosus, *Aret.*

Κοπρών, ῶνος, ὁ, sterquilinium, fimetum, locus ubi stercus colligitur. A κόπρος.

Κοπρώνης, ᾰ, ὁ, sterquilinarius, homo ultimæ sortis. A κοπρών. Vid. *Ern.*

Κόπρωσις, ιως, ἡ, stercoratio. A κοπρόω.

Κοπρώνυμος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, a stercore nomen habens. Ex κόπρος et ὄνομα.

Κοπτάριον, ᾰ, τὸ, placentula e materia contusa; (2) pharmacum placentulæ formam habens. A κόπτω.

Κόπτη, ἡ, prasum marinum, *Athen.*

Κοπτή, ῆς, ἡ, copta, placenta. A κόπτω.

Κόπτοισα, part. act. f. g. *Dor.* pro κόπτουσα.

Κοπτομένη, præs. part. pass. f. g.

Κοπτοπλακοῦς, οῦντος, ὁ, idem quod κοπτή, *Ath.*

Κοπτὸς, ἡ, όν, contusus; (2) pharmacum ad placentæ formam tundendo factum. A

ΚΟ'ΠΤΩ, f. ψω, scindo, seco, findo; (2) amputo, succido, cædo; (3) vulnero, saucio; (4) cædo, percutio, ferio; (5) impello, pulso; (6) cudo; (7) tundo; (8) obtundo; (9) succutio; (10) præcido; κόπτομαι, plango, cædor, &c. κεκοπώς, perf. med. qui pulsavit; κεκομμένος, pass. concisus; κοπῆναι, aor. 2. pass. cædi, cæsum esse. Τις ἐσθ' ὁ κόπτων τὴν θυρὰν, *Aristoph. Plut.* 1097. Κόπτεσθ' Ἄδωνίν φησιν, lugeri, *Id. Lys.* 399 Ἐκόπτοντο αὐτὴν, *Luc.* 8, 52. ἐπ' αὐτὸν, *Apoc.* 1, 7.

Κοπώδης, τος, ὁ ἢ ἡ, laboriosus; (2) molestus, lassitudinem afferens; epith. morborum; (3) lassus, fessus, lassatus. A κόπος.

Κόπωσις, ιως, ἡ, labor, molestia, fatigatio, lassitudo. A κοπόω.

Κοραγεῖν, puellam abducere, *Hes.* Ex κόρη.

Κοράκισσι, dat. pl *Ion.* pro κοράκισι, a κόραξ.

Κορακτύομαι, denigror, *V. L.* A κόραξ.

Κορακῖνι, ίως, ὁ, piscis species; κορακίων, gen. pl. ficorum species. A κόραξ.

Κορακίας, ᾰ, ὁ, corvinus, corvo similis; (2) graculus. Ab eod.

Κορακίνδιον, ᾰ, τὸ, parvus coracinus. A

Κορακῖνος, ίνη, ινον, corvinus. A κόραξ. Unde

Κορακῖνος, ᾰ, ὁ, coracinus, piscis quidam.

Κοράκιον, ᾰ, τὸ, corvus parvus; (2) malleus, quo fores pulsantur; (3) species ficus. Dim.

Κορακίσκος, ᾰ, ὁ, corvus. *Gl. V.* parvus corvus. Dim. a κόραξ.

Κορακοειδὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, corvi speciem habens.

Κορακώδης, τος, ὁ ἢ ἡ, corvinus, corvini generis. A κόραξ.

Κορακλίζω, coralli more rubeo. A

ΚΟΡΑ'ΛΙΟΝ, vel κεραλιον, ᾰ, τὸ, corallium, corallum, curalium, lapis marinus rubens.

Κορακλιοπλάστης, ᾰ, ὁ, qui e corallio fingit figuras, &c. *Ern.*

ΚΟ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, corvus; (2) signum cœleste; (3) nomen piscis; (4) machina bellica; (5) malleus, quo fores pulsantur; (6) rostrum gallinaceum, *Eust.* (7) genus supplicii; (8) nomen pastilli; (9) repagulum.

Κοράξαι, a. 1. inf. act. verbi κοράσσω.

Κοράσιον, ᾰ, τὸ, pupa, puella, puellula. A κόρη. Hinc

Κορασιώδης, τος, ὁ ἢ ἡ, puellaris.

Κοράσσω, vel κορράττω, pertinaciter et improbe aliquid flagito, *Suid.* A κόραξ (5).

Κορδακίζω, f. ίσω, cordacem salto. A κόρδαξ.

Κορδακικὸς, ἡ, όν, cordacicus, cordaci conveniens. Ab eod.

Κορδακισμὸς, ῦ, ὁ, cordacis saltatio. A κορδακίζω.

ΚΟ'ΡΔΑΞ, ακος, ἡ, cordax, genus saltationis comicæ et lascivioris.

ΚΟΡΔΥ'ΛΗ, ης, ἡ, clava, fustis; (2) involucrum capitis; (3) vilissimus pisciculus quidam; (4) fœtus thynni. Hinc

Κόρδυλος, ᾰ, ὁ, piscis quidam, cordylus.

Κορέει, 3. sing. fut. 1. ind. act. *per Sync.* pro κορέσει, a κορέω.

Κορία, ας, ἡ, virginitas; (2) pulchritudo, *Hes.* (3) sacrificium in honorem Proserpinæ, *Id.* (4) saturitas, *Id.* A κόρη, vel κορέω.

Κορινύω, saturo. Vid. κορέω.

Κορίσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi κορίννυμι.

Κορίσειεν, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* cum ν ἐφελκ. pro κορίσαι.

Κορισθὶς, *satiatus*, a. 1. part. pass.

Κορίσκω, pro κορίω, *Nicand.*

Κορισὸς, ἡ, όν, satiabilis. A κορίω.

Κόρισμα, ατος, τὸ, virginitas. Ὦ λίκτρον, ἵνθα παρθένοι ἔλυσ' ἐμῶ κορίσματ' ἐκ τοῦ ἀνδρός, virginitatem amisi, *Eurip. Alc.* 175. A

Κορίσω, f. ύσω, devirgino, stupro; (2) juvenilem ætatem transigo: pass. κορίσται, devirginatur. (2) Σύ δ', ὦ τέκνον μοι, πῶς κορισθήσῃ καλῶς, *Eur. Alc.* 314. A κόρη.

Κορίω, κορίννύω, κορίνυμι, fut. ίσω et ήσω, satio, saturo; κεκορισμένος et κεκορημένος, perf. pass. satiatus; ἐκορίσθην, a. 1. satiatus sum; κορίσατο, *Poet.* pro ἐκορίσατο, a. 1. med. se satiavit; ἐκεκόρεσο, 3. sing. plusq. perf. pass. satiatus erat; κορῖτι, *Poet.* pro κορεῖ, f. 2. act. satiabit. Τις ἂν κορίσειεν ἅπαντας, *Epigr.* Κορισθέντες δὲ τροφῆς, *Act* 27, 38.

Κορῶ, f. ήσω, verro, purgo, et hinc orno; κεκορημένος, purgatus, perf. pass. Τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν, *Dem.*

Κόρη, ἡ, navis πρωτόπλοος, *Lycophr.*

Κόρη, ης, ἡ, pupa, puella, juvencula, virgo, filia, puella nupta; (2) Proserpina; (3) pupa, imaguncula, qua puellæ ludunt; (4) pupilla, nigricans pars oculi. A κορέω.

Κόρηθρον, ᾰ, τὸ, scopæ, scopulæ. Ab eod.

Κέρημα, ατος, τὸ, purgamentum; (2) scopæ. Ab eodem.

Κορημάτιον, ᾰ, τὸ, scopula, *Gl. V.* A præc.

ΚΟ'ΡΘΟΣ, ους, ἡ, acervus manipulorum frumenti, *apud Theoc.* (2) agger, tumulus, *Hes. Suid.*

Κορθύνω, idem quod

Κορθύω, in acervum colligo, coacervo. κορθύται, attollitur, intumescit. Ἀμυδὶς δέ τι κῦμα κιλαινὸν κορθύεται, *Il.* 9, 7. A κόρθυς.

Κορίαννον, vel κορίανον, ᾰ, τὸ, coriandrum; (2) annulus, qui in indice digito gestatur. A κόρις.

Κορίδιον, ᾰ, τὸ, puellula, pupa. Dim. a κόρη.

Κορίζομαι, f. ίσομαι, blandior, blande compello. Τῦτεν τὸν υἱὸν λαμβάνω' ἐκορίζετο, *Aristoph. Nub.* 68. Ab eod.

Κορίθαλὶς, et κορθαλὶς, unde κορθάλια, δάφνη, virentibus ramis decora, *Ep.*

Κορίκιος, ad puellas vel virgines spectans, *Poll.*

Κορικὸς, ἡ, όν, puellaris, virginalis.

Κορικῶς, *adv.* puellariter, virginum more.

Κοριναῖοι, οἱ, qui ex clancularia concubitu nati sunt, *Steph.*

Κορινθιάζειν, scortari, lenonem agere, *Hes.* A Κορίνθιος.

Κορίνθιος, ία, ιον, Corinthius. A Κόρινθος.

Κορινθίως, *adv.* more Corinthiaco.

Κορινθιουργὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, a Corinthio opifice, *item* ære Corinthiaco factus. Ex ἔργον.

ΚΟ'ΡΙΝΘΟΣ, ᾰ, ἡ, Corinthus, urbs Achaiæ.

Κόριον, ᾰ, τὸ, pupa, puellula; (2) sacrificium pro puellis seu pueris juvenculis; (3) coriandrum, herba; (4) ancilla, serva, *Heliodor.* 7. *Angl.* CORIANDER. Dim.

ΚΟ'ΡΙΣ, εως, ὁ vel ἡ, cimex; (2) herbæ seu fruticis nomen, qui alias hypericon appellatur; κόρεις, cimices.

Κορίσκη, ης, ἡ, puella, puellula, pupa. Dim.

Κορίσκιον, ᾰ, τὸ, idem.

Κοριώδης, ες, puellaris, *Hes.*

Κόρκορος, ὁ, olus agreste, *Ar.* κόρχορος, *Hes.*

Κορκορυγίω, ῶ, f. ήσω, strepo, latro, *de ventre.* Compos. legitur *apud Aristoph.* Κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν; *Nub.* 386. A

Κορκορυγὴ, ῆς, ἡ, intestinorum tumultus ac strepitus; (2) strepitus quivis.

Κορκορυγμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Κορμάζειν, truncare, putare; (2) circumligare, *Hes.* A κορμός.

Κορμηδὸν, *adv.* tanquam caudex, tanquam truncus. Οὓς κορμηδὸν κτιμένους εἰ βλέμυιες ὑπὸ τὰς μηρὰς ἀιόσιμον· acervatim jacentes, *Heliod.* 9.

Κορμὸς, ῦ, ὁ, truncus, caudex, stipes.

Κορνοτίων, cognomentum Herculis, quod a fugatis locustis accepit. A

ΚΟ'ΡΝΩΨ, οπος, ὁ, locusta.

Κόροιο, gen. sing. *Ion.* pro κόρου, a κόρος.

Κοροιφὸς, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, virginum corruptor. Ex κόρη et οἰφεῖν.

Κοροκόσμιον, ᾰ, τὸ, puellarum seu virginum ornamentum. Ex κόρη et κόσμος.

Κοροπλάθος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, qui pupas fingit. Ἐν πηλῷ . . . ἡ πλαστικὴ κατὰ ταῦτα τοῖς κοροπλάθοις circa lutum figulina versatur, quemadmodum puparum figuli, *Lucian. Prometh.* Ex κόρη et πλάσσω, *fingo.*

Κοροπλάστης, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

Κόρος, ᾰ, ὁ, satietas, fastidium; (2) fastus, arrogantia, superbia.

Κόρος, ᾰ, ὁ, puer, juvenculus, filius. Alias et κοῦρος: (2) germen novellum.

Κόρος, corus, mensuræ quoddam genus.

Κορσεὺς, έως, ὁ, tonsor, *Hes.* A κείρω· κορρεύς, κυρεύς, *Voss.*

Κόρση, *Att.* κόρρη, ης, ἡ, crinis; (2) tempus, pars capitis; (3) caput; (4) maxilla, gena, bucca, mala. (2) βάλε δυρὶ κόρσην, *Il.* 4, 501. A κείρω. Unde

Κόρσης, ᾰ, ὁ, qui barbam sibi primum rasit.

Κορσίδιος, ία, ιον, calamistratus, *Orph.*

Κόρσιον, et κορσίον, τὸ, radix loti, *Theophr.*

Κορσειδὴς, ὶς, qui capilliforme est. Gemma *ap. Plin.*

Κορσόω, ῶ, tondeo, rado, *Hes.*

Κορσωτὴς, έως, ὁ, tonsor. Οὗτος δὲ παῖς ὢν ἐν τῇ Καρδίᾳ ἐτράθη, καί τινι Καρδίνῳ δυλεύσας κορσωτὴς ἐγένετο, *Athen.* 12. A κορσόω.

Κορσωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem et ab eod. Hinc

Κορσωτήριον, ᾰ, τὸ, tonstrina.

Κορσωτὸς, ἡ, όν, idem quod κρισσωτὸς.

Κορυβαντιασμὸς, ῦ, ὁ, orgia, bacchatio; *item* expiatio Corybantum ritu facta. A

Κορυβαντιάω, ῶ, f. άσω, Corybantes imitor entheo incessu, insanio. A Κορύβας.

Κορυβαντίζω, f. ίσω, Corybantum sacris initio. Ab eod.

Κορυβάντικὸς, ἡ, όν, corybantius, corybanticus; (2) corybanti proprius. A Κορύβας.

Κορυβάντιον, ᾰ, τὸ, Corybantum templum.

Κορυβαντισμὸς, ῦ, ὁ, *Hes.* Vide κορυβαντιασμός.

Κορυβαντιώδης, ες, similis Corybantum motibus, gestibus, &c.

ΚΟΡΥ'ΒΑΣ, αντος, ὁ· Κορύβαντες, Corybantes, Dii

Dii supermundani custodiendi vim habentes, secundum Orphicos; (2) sacerdotes Deæ Phrygiæ, Rheæ, Cybeles.

Κορυβαλλίς, ίδος, ἡ, galerita, genus alaudæ. A κόρυς.

Κορυβαλλῶ, *alaudæ*, g. s. *Dor.* pro κορυβαλλᾶς.

Κορυβαλός, et κορυβαλλός, οῦ, ὁ, idem. A κόρυς.

Κορυβᾶς, ᾶ, ὁ, galerita, alauda cristata.

ΚΟ'ΡΤΖΑ, ης, ἡ, gravedo, humoris crudi e capite destillatio, morbus cerebri; (2) mucus narium, pituita; (3) stoliditas, stupor.

Κορυζάω, ῶ, fut. ήσω, gravedine laboro, muco plenus sum. A κόρυζα.

Κορύζω, idem, *Polyb.*

Κορυθάϊξ, κος, ὁ, galeam movens, bellator. A κόρυς et ἀΐσσω, *moveo.*

Κορυθαίολος, vel κορυθαιόλος, ος, ὁ ἡ, qui habet galeam variegatam, cristatus; (2) armatus, agilis, celer ad pugnam, bellicosus, *Il.* 2, 816. Ex κόρυς et αἴολος.

Κορυθεία, armo, *Hom.*

Κορύθιον, ου, τὸ, galeola, *Gl. V.* A κόρυς.

Κορυκοδολία, ας, ἡ, pilæ jactatio, exercitii genus, *Aret.* Ex κόρυκος et βάλλω.

Κορυκομαχία, ας, ἡ, idem.

ΚΟ'ΡΤΚΟΣ, ου, ὁ, sacculus, marsupium; (2) scrotum; (3) pilæ genus, folliculus; infra per ω, κώρυκος, quæ scriptio est usitatior.

Κορύμβη, ἡ, idem quod κόρυμβος, *Ath.*

Κορυμβήφορος, ος, ὁ ἡ, hedera, corymbos ferens:

Κορυμβίας, ου, ὁ, sc. κιττός, hederæ species cujus racemi in orbem sunt circumacti:

Κορυμβόομαι, ῶμαι· hinc κεκορυμβωμένη κόμη, *apud Suid.* coma corymbis fastigiata. A

ΚΟ'ΡΥΜΒΟΝ, ου, τὸ, vel κόρυμβος, ου, ὁ, quicquid excelsum est, vel eminens; hinc (2) cacumen montium; (3) aplustria navium; (4) coma certo modo nodata; (5) caulis, racemus; (6) ramus; (7) corymbus, bacca. (8) ἀμφὶ ναῶν κόρυμβα, *Eurip. Iphig. in Aul.* 258.

Κορυνάω, ῶ, instar clavæ fastigium habeo, fastigio me et velut thyrsum profero. A

ΚΟΡΥ'ΝΗ, ης, ἡ, clava; (2) *metaph.* pro asini veretro, *Nicand.* (3) κορύνη βλαστῆ, geniculatum incrementum et cacuminum articulatio in germinatione arborum; (4) κορύναι, articuli humeri summi necnon cubiti, capitulata seu capitata ossa in humeri cubitique articulatione, *Poll. Il.* 7, 141.

Κορύνησις, εως, ἡ, germinatio, *Athen.*

Κορυνήτης, ου, ὁ, qui clava utitur in pugna; clavator, *Gl. V.* A κορυνάω.

Κορυνηφόρος, ου, ὁ, claviger, clavator.

Κορυνώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁν, clavæ formam habens, in clavæ modum fastigiatus. A κορύνη.

Κορυνωδώς, ους, ὁ ἡ, idem quod præc.

Κορυττίλος, seu κορυστόλης, ου, ὁ, qui cornibus petit, petulcus; (2) cornupeta, *Gl. V.* A

Κορύττω, f. ψω, cornibus peto, cornibus ferio; arieto, *Gl. Vet.*

ΚΟ'ΡΥΣ, υθος, ἡ, galea, cassis; (2) galerita, alaudæ genus. (1) τὸν ῥ' ἴδαλε κρῶτος κόρυθος φάλον, *Il.* 4, 459.

Κορυσσίμιν, præs. inf. act. *Ion.* pro κορύσσειν.

Κορύσσω, galea armo; (2) armo; (3) incito; et κορύσσομαι, impetu feror, furo. Πόλιμόν τε κορύσσωσι, *Il.* 2, 273. Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, *Ib.* 4, 424. A κόρυς.

Κορυστὰς, οῦ, ὁ, armatus miles, bellator. Ἀντίλοχος Τρώων ἴλιν ἄνδρα κορυστήν, *Il.* 4, 457. A κορύσσω.

Κορυφαία, ας, ἡ, pars habenæ summum caput equi cingens. A κορυφή.

Κορυφαῖον, ου, τὸ, pars retis. A

Κορυφαῖος, αία, αῖον, verticalis, in vertice positus; (2) supremum locum obtinens, supremus; præcipuus; (3) præsul, præcentor; (4) cæteris honore quocunque præstans. A

ΚΟΡΥΦΗ', ῆς, ἡ, vertex capitis; (2) cacumen, fastigium, vertex cujusvis rei; (3) summa, caput; (4) ornamentum quoddam muliebre; (5) digiti extremitas interna; (6) pars ossis versus anum inclinans. Hinc

Κορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo, fastigio, consummo; κορυφῶμαι, in verticem attollor; fastigior, consummor. Τῶτο γὰρ ἀγγίλλει κορυφούμενος εἰς ἓν ἀριθμός, *Arith.* 3. Dicitur et de mari commoto ventis.

Κορυφιστὴρ, ῆρος, ἡ, pars ornamenti muliebris; a κορυφὴ (4) retis pars, *Bud.*

ΚΟΡΧΟΡΟΣ, ου, ὁ, olus quoddam vile silvestre; (2) piscis quidam.

Κορώνεως, ω, ficus, cujus fructus coracino colore sunt.

ΚΟΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, cornix; (2) malleus ferreus, quo fores pulsantur; (3) annulus, quo fores attrahuntur; (4) summitas in curvamine arcus, curvatura in arcu, ubi alligatur utrimque nervus; (5) inflexum seu curvitas in puppi navis; (6) apex ligni inter utrumque bovem in aratro protensi; (7) quævis summitas; (8) corona. Hinc

Κορωνιάω, ῶ, cervicem vel cornua effero; (2) incurvus et lunatus sum; (3) *interpr. ap. Polyb.* contendo, obtrecto. Κορωνιῶντα στήλα, *Hesiod. Scut.* 289.

Κορωνιδιὸς, έως, ὁ, cornicis pullus. A κορωνίς.

Κορωνίζω, fut. ίσω, cornicis stipem colligo, ut solebant circulatores quidam, cornicem præferentes, stipemque ei corrogabant, cantilenam quandam canentes. Ab eod.

Κορώνιος, incurva et lunata habens cornua, *Hes.* A κορωνίς.

Κορωνιῶντα, acc. sing. part. præs. act. *Poet.* pro κορωνιῶντα, a κορωνιάω.

Κορωνὶς, ίδος, ἡ, epith. navis nigræ, vel cujus puppis inflexa; (2) summitas cornuum in bobus inflexa; (3) nota libris appingi solita ad denotandum finem partis alicujus, velut scenæ in fabulis scenicis; (4) fastigium, summitas, apex alicujus rei; (5) id quod ultimum ædificio imponitur; (6) cornix. A κορώνη.

Κορώνισμα, ατος, τὸ, carmen τῶν κορωνιζόντων. A κορωνίζω. Unde

Κορωνιστὴς, οῦ, ὁ, circulator κορωνίζων.

Κορωνοβόλον ὄργανον, instrumentum ad cornices petendas accommodatum. Ex βάλλω.

Κορωνόμος, ὁ, *medicorum vox*, idem quod κύβωλον, *Hipp.*

Κορωνοστόδιον, ου, τὸ, pediculus cornicis, *Hes.*

Κορωνοστόδιον, ου, τὸ, coronopus, herba. Dim. a

Κορωνόστης, οδος, ὁ, pes cornicis, herba quædam. Ex κορώνη et πούς.

Κορωνοστοειδὴς, ους, ὁ ἡ, pedi cornicis similis. Ex præc. et εἶδος.

Κορωτὸς, οῦ, ὁ, elatus, cervicem efferens. A κεράων.

Κοσκινεύω, fut. εύσω, cribro. A κόσκινον.

Κοσκινηδὸν, *adv.* in modum cribri:

Κοσκινίζω, fut. ίσω, cribro. Ab eod.

Κοσκίνιον, ου, τὸ, cribellum. Dim. a κόσκινον.

Κοσκινόγυρος, ου, ὁ, circulus ligneus ambiens cribrum. A γῦρος, *circulus.*

Κοσκινοειδὴς, οῦς, ὁ ἡ, e cribro divinans.

ΚΟ'ΣΚΙΝΟΝ, ου, τὸ, cribrum.

Κοσκινοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ, qui cribra conficit, cribrifex. *Gl. V.* cribrarius. Ex κόσκινον et ποιέω.

Κοσκινοπώλης, ου, ὁ, qui vendit cribra.

Κοσκινόρινος, ου, ὁ, pellis ad conficienda cribra, *Hes.* Ex κόσκινον et ῥινός.

Κόσκινος, ὁ, idem quod κόσκινον, *Sim.*

ΚΟΣΚΥΤΑΜΑ'ΤΙΑ, ων, τὰ, minuta rerum, ut corii præsegmina, quæ abjici solent.

Κοσμάριον, ου, τὸ, parvum ornamentum, *inpr.* exquisitius, ut annuli, torques, &c. Dim. a κόσμος.

Κοσμέω, ῶ, f. ήσω, orno, honesto, condecoro; (2) ordino, digero, dispono; (3) adorno, instruo, apparo; (4) fungor magistratu. Ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν, *Matt.* 25, 7. Πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σίμοις πρέπει, *Aristoph. Plut.* 940. Εὑρίσκει κεκοσμημένον, *Matt.* 12, 44. (4) κατὰ Κρήτην κοσμοῦντος ἐν Γορτύνι Κυδάντων, cum Gortynæ in Creta cosmus esset Cydates, *Polyb. Excerp. Legat.* 45. Ab eod.

Κόσμηθεν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐκοσμήθησαν.

Κόσμημα, ατος, τὸ, ornamentum, insigne. A κοσμέω.

Κοσμῆν, præs. inf. act. *Dor.* pro κοσμεῖν.

Κοσμήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro κοσμήσας.

Κοσμήσαντες, nom. pl. aor. ejusd.

Κόσμησις, εως, ἡ, ornatio, exornatio.

Κοσμήτειρα, ἡ, ornatrix. A

Κοσμητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod κοσμητὴς, *Man.*

Κοσμητὴς, οῦ, ὁ, seu κοσμήτης, ου, ὁ, ornator, ciniflo, fucator; (2) moderator. A κοσμέω.

Κοσμητικὸς, ὴ, όν, ornandi peritus. Ab eod.

Κοσμητὸς, ὴ, όν, ornatus, excultus.

Κοσμήτορε, *principes*, nom. dual. a

Κοσμήτωρ, ορος, ὁ, dux, princeps; (2) qui aciem instruit.

Κόσμητρον, τὸ, instrumentum quo in ornando utimur, ut scopæ, &c.

Κοσμικὸς, ὴ, όν, mundanus, rebus humanis deditus; (2) secularis, qui extra clerum est; (3) externus, visibilis, caducus:

Κόσμιον, ου, τὸ, ornamentum exquisitius, deliciæ. A κόσμος.

Κόσμιος, ία, ιον, vel κόσμιος, ου, ὁ ἡ ἡ qui est moribus compositis, moderatus, modestus. Hinc τὸ κόσμιον, ου, modestia, et οἱ κόσμιοι, magistratus quidam apud Cretenses (elegantiores homines. *Ern.*) eadem potestate qua Ephori apud Lacedæmonios, *Strab.* 10, 738. Hinc

Κοσμιότης, ητος, ἡ, modestia, decorum:

Κοσμιώδης, ους, ὁ ἡ ὁν, modestus, elegans.

Κοσμίως, *adv.* moderate, modeste; (2) ordine.

Κοσμογένεια, vel κοσμογενία, ας, ἡ, mundi generatio, creatio, origo. Ex γίνομαι.

Κοσμογονία, ας, ἡ, origo mundi, qualis vel a philosophis fingitur, vel a Mose traditur.

Κοσμογραφία, ας, ἡ, descriptio mundi. A

Κοσμογράφος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui mundum describit. Ex κόσμος et γράφω.

Κοσμοκόμης, ου, ὁ, comam ornans, epith. pectinis. Ex κόσμος et κόμη.

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, mundi imperium obtinens; (2) rex, magistratus. Ex κρατέω.

Κοσμολύτης, ὁ, mundum perdens, *Ep.*

Κοσμολογία, ας, ἡ, disputatio de mundo, ejus origine, &c. Ex λόγος. Hinc

Κοσμολογικὸς, ὴ, όν, ad doctrinam de mundo pertinens.

Κοσμομανὴς, ὁ, mundi amore insaniens, *Silyl.*

Κοσμοπλάστης, ου, ὁ, mundi fictor, mundi creator. Ex κόσμος et πλάσσω.

Κοσμοπληθὴς, mundum implens. Ἐν τῷ κοσμοπληθεῖ κατακλυσμῷ, *Joseph. Maccab.* 15.

Κοσμοπλόκος, ὁ ἡ ἡ, ornans mundum, epith. solis. Ex κόσμος et πλέκω.

Κοσμοποιέω, ῶ, fut. ήσω, mundum condo.

Κοσμοποΐα, ας, ἡ, mundi fabricatio seu creatio. A

Κοσμοποιὸς, οῦ, ὁ, mundi conditor. Ex ποιέω.

Κοσμοπολίτης, ου, ὁ, mundi civis.

ΚΟ'ΣΜΟΣ, ου, ὁ, ordo; (2) modus et ratio; (3) disciplina; (4) ornatus, ornamentum; (5) decus, laus; (6) magistratus quidam apud Cretenses; (7) *ap. Philos.* tota compages rerum omnium, ob ordinis pulchritudinem; *unde et Latini* mundum *vocavere, imprimisque* cœlum, h. e. sidera. *In sacris* etiam significat (8) homines universos; (9) homines impios.

Κοσμοσάνδαλον, τὸ, planta bellum florem edens.

Κοσμοσωτήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, mundo salutaris.

Κοσμουργία, ας, ἡ, mundi opificium. A

Κοσμουργὸς, οῦ, ὁ, mundi opifex, conditor.

Κοσμοφθόρος, ου, ὁ, mundi vastator. Ex φθείρω.

Κοσμοφορῖον, mundum verto. Ἡ τῆ Νῶι κιβωτὸς . . . . κοσμοφορῆσα, *Joseph. Maccab.* 15.

ΚΟ'ΣΣΟΣ, ου. ὁ, colaphus, alapa.

ΚΟ'ΣΣΥΦΟΣ, vel κόσσυφος, ου, ὁ, merula, *avis.*

Κοστάριον, ου, τὸ, locus ubi costus crescit, *Strabo.* A

ΚΟ'ΣΤΟΣ, ου, ὁ, costus, planta aromatica.

ΚΟΣΤΥ'ΜΒΗ, vel κοσσύμβη, ης, ἡ, crinium nodus; (2) capitis redimiculum; (3) tunica fimbriata; (4) fibula.

Κόσυμβος, vel κόσσυμβος, υ, ὁ, idem. Hinc

Κοσυμβωτὸς, ὴ, όν, fimbriatus, nodatus, nodis substrictus, epith. tunicæ, *LXX.*

Κασύρα, ή, nomen fœminæ nobilis, divitis, voluptariæ et arrogantis. *cp. Com.*

Κοταίνω, idem quod *κοτίνω*.

Κοτίσσεται, 3. sing: fut. 1. ind. med *Poet.* pro *κοτίσεται*, a

Κοτάω, irascor, simultates exerceo, *item* invideo; *κοτεσάμενος*, a. 1. med. iratus, perf. part. *κεκοτηκώς* pro *κεκοτηκώς*, *κεκοτηότι θυμῷ*, irato animo. Σοὶ δ' ὅπως μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέσσιν, *Il.* 14, 143. Τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀξυόεσσα κορυστάς, *Il.* 5, 747. A *κότος*.

Κοτήεις, ήεσσα, ῆεν, iratus. Ab eod.

Κοτινάς, άδος, ἡ, ut *κοτινὰς ἐλαία*, olea oleastro inserta; (2) bacca oleastri. A *κότινος*.

Κοτινηφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, oleastrum ferens. Ex *κότινος* et *φέρω*.

ΚΟ'ΤΙΝΟΣ, ε, ὁ ἡ ἡ, oleaster, oliva silvatica; (2) corona ex oleastro; (3) acinus.

Κοτινοτράγος, ὁ, oleastro vescens, *Ar.*

Κοτίς, ίδος, ἡ, occiput, vertex capitis; at *κότις*, *cp. Hes.* ira.

ΚΟ'ΤΟΣ, ε, ὁ, ira vetus, simultas, invidia.

Κοτταβίειον, ε, τὸ, præmium quod ei dabatur qui cottabo vicisset; (2) pelvis, in quam id quod a potu in poculo reliquum erat ita effundebatur ut resonaret. A *κότταβος*. Unde

Κοτταβίζω, fut. *ίσω*, cottabo ludo, vel certo; (2) vomo, evomo.

Κοτταβικός, ή, όν, ad cottabum pertinens.

Κοττάβισις, εως, ἡ, idem quod

Κοτταβισμός, ε, ὁ, lusus cottabi. A *κοτταβίζω*.

ΚΟ'ΤΤΑΒΟΣ, ε, ὁ, cottabus, genus ludendi, quo amatores imprimis liquorem aliquem in altum jaciebant, ut caderet in æreas phialas, et, si major strepitus ederetur, ab amica se amari credebant; (2) vinum ipsum quod ita effunditur.

ΚΟ'ΤΤΗ, ης, ἡ, caput, *Hes.*

Κόττις, ή, idem, *Dor.* ap. Poll.

Κοττοί, galli gallinacei. A *κόττη*, ob caput insigniter cristatum, *Hes.*

ΚΟΤΤΎΛΗ, ης, ἡ, cavum; (2) cavum coxæ; (3) vola sive cavum manus vel pedis; (4) sinus, in quo caput femoris volvitur; (5) quodvis cavum profundius ossis, in quo aliud volvitur; (6) vasculum concavum; (7) mensura liquidorum, hemina, cotyla, cyathus; (8) mensura aridorum, unciarum novem capax. (4) *κοτύλην δέ τε μιν καλέουσι*, acetabúlumque ipsum vocant, *Il.* 5, 306. Hinc

Κοτυληδών, όνος, ἡ, idem; (2) umbilicus Veneris, herba; (3) pars concava in polypodis cirris, et ipsi cirri; (4) os venæ seu arteriæ intra uterum eminentis; (5) polypodis cirrus. (5) *πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάϊγγες ἔχονται*, polypodis cirris multi calculi adhærescunt, *Odyss.* 5, 433.

Κοτυλήρυτος, vel *κοτυλήρρυτος*, ε, ὁ ἡ ἡ, large fluens, velut fusus poculo, *Il.* 23, 34. Ex *κότυλη* et *ῥέω*.

Κοτυλιαῖος, αία, αῖον, cotylæ mensuram æquans. A *κοτύλη*.

Κοτυλίζω, fut. *ίσω*, per cotylas seu heminas liquida aridaque vendo. Ab eod.

Κοτυλίς, ίδος, ἡ, cavum coxendicis. Ab eod.

Κοτυλίσκη, ης, ἡ, parva cotyla. Dim.

Κοτυλίσκιον, ε, τὸ, idem.

Κοτυλίσκος, ε, ὁ, parvus crater, Baccho sacer, quo utebantur sacerdotes ejus; (2) placentæ genus.

Κότυλος, ε, ὁ, poculum capiens quantum cotyla; (2) mensura unciarum novem.

Κοτυλώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, cotylæ formam habens.

Κοτώεις, idem quod *κοτήεις*, *V. L.*

Κόχλῳ, *Æol.* pro ἡ *ἐκύτει*, *nec jam.*

ΚΟΤΎΚΙ, τὸ, cuci, arbor; (2) fructus, pomum arboris cuci.

Κυκίμηλον, ε, τὸ, cuci pomum.

Κυκιοφόρος, ὁ ἡ ἡ, arbor cuci. A *κῦκι* et *φέρω*.

Κυκύμιον, τὸ, cucuma; vasis genus, *Steph.*

Κυλίειν, ῦ, τὸ, seu *κυλίεις*, ῦ, ὁ, *Poet.* pro *κολεός*.

Κυλιόπτερος, ε, ὁ ἡ ἡ. Vide *κολιόπτερος*.

Κῦμι, surge. *Vox Hebr.*

Κυρὰ, ᾶς, ἡ, tonsura. A *κείρω*.

Κυράλιον, ε, τὸ, corallium; (2) pupa, qua ludere puellæ solent, *Ern.*

Κυρεικός, ή, όν, tonsorius, ad tonsores pertinens. A *κυρεύς*.

Κυρεῖον, ε, τὸ, tonstrina, officina tonsoris. A *κυρεύς*.

Κυρεῖσθαι, cupio tonderi. Ab eod.

Κυρεύς, έως, ὁ, tonsor. A *κυρεύω*.

Κυρεύτης, ε ὁ, idem et ab eod.

Κυρεύτρια, ας, ἡ, tonstrix. A præc.

Κυρεύω, fut. *εύσω*, tondeo. A *κυρά*.

Κυρεώτις, sc. *ἡμέρα*, seu *ἑορτή*, cum tondentes puerorum capillos Dianæ sacrificant, *Said*

Κύρη, ης, ἡ, idem est quod *κίρη*.

Κυρήσιμος, ον, detonsus, sc capillus.

Κυρῆτες, Curetes, Dii intellectuales, impolitæ proprietati, et custodiendi vim habentes, secundum Orphicos.

Κυρίας, ε, ὁ, tonsus A *κυρά*.

Κυρίαω, ῶ, tonderi volo. Ab eod.

Κυριδία, ας, ἡ, quæ virgo viro nupsit; juvenilis. A *κυρίδιος*.

Κυριδίης, gen sing. *Ion.* pro *κυριδίας*.

Κυρίδιος, ία, ιον, juvenilis, epith. mariti cui uxor nupsit cum virgo esset. A *κῦρος* vel *κύη*.

Κυρίζω, fut. *ίσω*, juvenilem ætatem ago; (2) juvenilia sapio; (3) a puerili ætate educo; (4) tondeo, attondeo; (5) succido; (6) deputo. Αἳ κατὰ γαῖαν Ἀνδῆας κυρίζουσιν, *Hesiod. Theog.* 347. A *κῦρος* pro *κίρος*, vel a *κυρά*.

Κυρικός, ή, όν, tonsorius, ad tonsorem pertinens, seu ad tonsuram idoneus. A *κυρά*.

Κύριμος, ίμη, ιμον, idem et ab eod. Σίδηρον κύριμον, tonsorium ferrum, *Eur. p. Or.* 964.

Κυρίξ, *adv.* per comam, coma. Πυκιὰ δὲ κυρίξ ἐλκομένη πλακάμοις, *Ap. Il. Rh.* 4, 18 Ab eod.

Κυρὶς, ή, tonsorium instrumentum, *Poll.*

ΚΟΤΎΡΜΙ, τὸ, curmi, potionis genus ex hordeo vel tritico.

Κυροβόρος, ὁ ἡ ἡ, natos, pueros perdens. Ex *βορά*.

Κυρογονία, ας, ἡ, puerorum vel puellarum generatio. Ex *κῦρος* et *γονή*.

Κυροθάλλια δάφνη, laurus virentibus ramis decora. Ex *κῦρος* et *θάλλω*, *vireo*.

Κυροκλάδος, pro *κυροπλάδος*, *Steph.*

Κυρος, idem est ac *κόρος*. Hinc

Κυροσύνη, ης, ἡ, puerilia, infantia.

Κυρόσυνος, juvenilis, *Ep.*

Κυροτοκίω, malem pario. A

Κυροτόκος, ε, ἡ, quæ puerum peperit; (2) puerpera mater. Οὐδ' ἰύτυχίας μίτησίν μοι κυροτόκοις ἐν Ἀργείαις, *Eurip. Suppl.* 956. A *τίκτω*.

Κυροτροφίω, ῶ, fut. *ήσω*, juvenes nutrio. A

Κυροτρόφος, ε, ὁ ἡ ἡ, juvenum nutritor vel nutrix. Ex *κῦρος* et *τρέφω*.

Κυστωδία, ας, ἡ, custodia. *Vox Latina.*

Κυφαγωγὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, leve onus ferens. Ex *κῦφος* et *ἄγω*.

Κυφίζω, fut. *ίσω*, levo, sublevo, adjuvo; (2) in altum tollo; (3) erigo adflictum, et consolor; (4) levis sum. Ὡς πλήθει κυφίσει μητέρα χθόνα, *Eurip. Hel.* 40. Ἐγώ τι γὰρ λέξασα κυφιθήσομαι ψυχὴν, *Idem, Med.* 473. Ἅλμα κυφίζειν, exsilire, *Soph. Aj.* 1287. (1) πάγχαλκον ἀσπὶδ' ἀμφὶ βραχίονι κυφίζων, circa brachium gerens, *Eurip. Phœn.* 122. Οὐράνιον πτῆδημα κυφίζουσα, aerium saltum librans, *Eurip. Elect.* 860. Δύσνουν αἰώρημα κυφίζω, miserabile levamen libro, *Id. Suppl.* 1047. A *κῦφος*. Hinc

Κύφισις, εως, ἡ, levatio, allevatio.

Κύφισμα, ατος, τὸ, levatio, levamen.

Κυφισμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

Κυφιστικὸς, ή, όν, levandi vim habens.

Κυφοδοξία, ας, ἡ, vana opinio. A δόξα.

Κυφολογίω, ῶ, verborum levitate utor, nugor.

Κυφολογία, ας, ἡ, loquacitas; (2) nugæ. A

Κυφολόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, nugator, garrulus.

Κυφόνιος, ον, levis, *Soph.*

Κυφονοία, ἡ, levitas, inconstantia. A

Κυφόνους, contr. *κυφόνους*, ε, ὁ ἡ ἡ, levis, inconstans. Hinc τὸ *κυφόνουν*, inconstantia et levitas mentis. Οὐδ' ἐπὶ τῷ Καρχηδονίων κυφόνῳ μίσει πάντες εἶναι, levitate Carthaginiensium, *Aprian. de Rebus Hispan.* 431. Ex *κῦφος* et *νόος*.

Κυφόνως, *adv.* cum quadam mentis levitate, temere.

Κυφόνωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, levis et agilis dorsi, *Ath.*

Κυφόπτερος, ον, facile volans. A *πτερόν*.

ΚΟΤ῎ΦΟΣ, η, ον, levis; (2) remissus, languidus; (3) exiguus; (4) ventosus, inconstans; (5) vacuus; (6) facilis.

Κυφοστέρως, *adv* levius, &c.

Κυφότης, ητος, ἡ, levitas. A *κῦφος*.

Κυφόω, ῶ, fut *ώσω*, levo. allevo. Ab eod.

Κύφως, *adv.* leviter, facile; (2) temere.

Κοφωνοτιὸς, οῦ, ὁ, quasillarius, *Gl. V.* Ex seq. et *πολέω*.

ΚΟ'ΦΙΝΟΣ, ε, ὁ, cophinus, corbis, qualus; (2) mensura apud Bœotos cum liquidorum tum aridorum.

Κοφινώδης, ες, ad cophini modum factus.

Κοχλάζω, ebullio, scaturio. Al. *καχλάζω*.

Κοχλακώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, siliceus. A

ΚΟ'ΧΛΑΞ, ακος, ὁ, ἰ. *κοχλὰς*, glarea, calculus, lapillus in fluvii ripa vel maris littore; (2) silex.

Κόχλαι, ῶν, αἱ, conchæ. A *κόχλος*.

Κίχλασμα, τὸ, fervor aquæ, æstus; (2) quod ebullit. A *κοχλάζω*.

Κοχλιάριον, ε, τὸ, cochleare. A *κόχλος*.

Κοχλίας, ε, ὁ, cochlea; (2) machina aquaria. Ab eod.

Κοχλίδιον, ε, τὸ, conchula, parva cochlea. Dim. a *κόχλος*.

Κοχλιειδὴς, ές, idem quod *κοχλιώδης*.

Κοχλὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

Κοχλιώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, cochleæ speciem gerens, conchæ similis; (2) tortuosus, tortilis. A *κοχλίας*

Κόχλος, ε, ὁ, concha; (2) conchylium, ostreum, purpura. A

ΚΟ'ΧΛΩ, gyro, roto, torqueo, *Etym.*

ΚΟ'ΧΟΣ, ε, ὁ, humor abunde fluens, *Schol. Theocr.*

Κοχὺ, impetuose, rapide, *Hes.*

Κοχύδισκον, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκοχύδιον, a

Κοχυδίω, ῶ, idem quod *κοχύω*.

Κοχύεσκεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκέχυε, a

Κοχύω, magna copia, abunde fluo. Ἐκ δὲ μετώπου Ἰδρὼς μὺ κοχύισκεν, *Theoc.* 2, 107. A *κόχος*.

ΚΟΧΩ'ΝΗ, ης, ἡ, commissura partium coxendicis cum podice, aut femore; item femur ipsum.

Κοχώνιον, ε, τὸ, idem.

Κοψὰς, aor. 1. part. act. verbi *κόπτω*.

Κόψιον, είε, τὸ, smyrnion herba, vulgo leviticum, *Nicand.*

ΚΟ'ΨΙΜΟΣ, ε, ἡ, genus arboris.

ΚΟ'ΨΙΧΟΣ, vel *κόψυχος*, ε, ὁ, avis quædam, merula, al. piscis quidam, *Ath.*

Κράανον, aor. 1. imperat. act. *Poet.* pro *κρᾶνον* vel *κρῆνον*, a *κρήνω*.

Κράας, ατος, τὸ, caput. A *κρὰς*, idem.

ΚΡΑ'ΒΑΤΟΣ, vel *κράββατος*, ε, ὁ, grabbatus, lectus in quo sedetur; *Atticis σκίμπους*.

Κραββάτιον, ε, τὸ, lectulus.

ΚΡΑ'ΓΓΗ, ης, ἡ, piscis e genere squillarum.

ΚΡΑ'ΓΓΟΝΕΣ, ων, οἱ, itidem squillarum species.

Κραγεὶς, aor. 2. part. pass. verbi *κράζω*.

Κραγίτης, ε, ὁ, vociferator, clamator. A *κράζω*. Unde

Κραγὸν, *adv.* clara, acuta, alta voce.

Κραδαίνω, vibro, crispo, commoveo, quasso, concutio; *κραδάνας*, aor. 1. part. quatiens, vibrans; *κραδάνομαι*, tremisco, metu concutior. Τὸ δορυ κραδάνας, *Plut.* Ἐνδὸς οἱ ἔγχος Νηδυΐοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύτ γυῖα, *Il.* 17, 524. A *κραδάω*.

Κράδαιον, ε, τὸ, folium ficulnum. A *κράδη*.

Κράδαλος, ε, ὁ, ramus ficulnus. Ab eod.

Κραδαλὸς, ὴ, όν, vibratilis, qui facile concutitur seu quassatur. A

Κραδάω, ῶ, vibro, concutio, quatio; (2) κράδω, laboro. Κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος, *Il.* 7. 213. A κράδη.

Κραδιύω, fut. σω, idem. Ab eod.

ΚΡΑ΄ΔΗ, ης, ἡ, ramus ficulnus, surculus ficulneus; (2) folium ficulneum; (3) quodvis folium; (4) machina theatralis.

Κραδηφορία, ας, ἡ, gestatio ramorum, *proprie* ficulnorum. Ex κράδη et φέρω.

Κραδίην, acc. sing. *Ion.* et *per Metath.* pro καρδίαν.

Κραδοπώλης, ὁ, surculorum ficulneorum seu ficuum venditor, *Steph.*

Κράδος, ου, ὁ, ramus ficulnus; (2) vitium seu morbus in ficu. A κράδη

Κραδοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ficus comedit. Ex κράδος et φαγεῖν.

Κράζον, part. præs. act. n. g. a

ΚΡΑ΄ΖΩ, fut. ἄξω, clamo ut cornix vel corvus, crocito; (2) clamo, vocifero; paulo post f. κεκράξομαι perf. med. κέκραγα, clamavi, clamo: τί κέκραγας; quid vociferaris? Θὶς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, *Act.* 7, 60. Πεῖσ κέκραγας ἄνδρὸς ὧδ' ὑπέρφευν; propter quem? *Soph. Aj.* 1253. Εὐθὺς δ' ἀπὸ δορατιοῦ κέκραγεν ἰμβάδας, poscit, *Aristoph. Vesp.* 103.

Κραθείς, aor. 1. part. pass. verbi κεράννυμι.

Κραθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi κρατέω.

Κραιαίνω perficio; κρήηνον, perfice, aor. 1. imperat. *Ion.* pro κραίαινον, *Il.* 1, 41.

ΚΡΑΙ΄ΝΩ, fut. ανῶ, perficio, effectum reddo, (2) impero, regno; κρανθεὶς, a. 1. part. pass. consummatus; κρανθεῖσα ψῆφος, victrix sententia (1) Ὑμνῶν τικτόνοιν δυοῖν ἔριν κρανίσει Μοῦσαι, inter duos hymnorum artifices æmulationem excitare solent Musæ, *Eur. Andr.* 477. Cum ellipsi vocis ὁδὸν et præpositionis εἰς: Ὀλιγάκις ἄευ κἀγορᾶς κραίνων κύκλον, raro conficiens (viam ad) orbem et fori circulum: *id est*, raro commeans ad urbem et conciones publicas, *Eurip. Or.* 917. Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοὶ, *Eur. Med.* 14, 19 et *Alc.* 1148. Ὅς κραίνει κρατῶ, *Soph. Aj* 1069.

Κραιπαλάω, ῶ, crapulam sentio, dolorem capitis sentio ex nimio potu; (2) inebrior; (3) desipio per crapulam, vino demento; κραιπαλῶντες, vacillantes, *Ph.* Ἡμεῖς ζητήσομεν Κύκλωπα—κραιπαλῶντα, *Arist. Plut.* 298 A

ΚΡΑΙΠΑ΄ΛΗ, ης, ἡ, crapula; (2) comessatio; (3) obtenebratio mentis a potu.

Κραιπαλίζω, crapulor. A præc.

Κραιπαλόκωμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ebrius et vino gravatus comessatur.

Κραιπαλώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, obnoxius crapulæ, ebriosus; (2) ad crapulam usque potans. A κραιπάλη.

Κραιπναβάτις, celeriter ambulans, *Cyr.*

Κραιπνοπόρος, ον, celeriter euns, *Cyr.*

ΚΡΑΙΠΝΟ΄Σ, ὴ, όν, pernix, celer, velox, rapidus. Hinc κραιπνὰ, *adv.* velociter.

Κραιπνόσσυτος, ου, ὁ ἡ ἡ. Ex σύω.

Κραιπνοσύτως, *adv.* celeriter.

Κραιπνοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, velox, citus Ex φέρομαι.

Κραιπνῶς, *adv.* velociter, cito; (2) propere.

ΚΡΑΙΤΡΑ, ας, ἡ, caput, *Hes.*

Κράκτης, ου, ὁ, clamator, clamosus. A κράζω.

Κρακτικὸς, ὴ, όν, clamosus. A præc.

Κράμα, άτος, τὸ, mixtura, mixtum; (2) vinum aqua mixtum; (3) concretio et temperatura corporis naturalis. A κεράννυμι.

Κραμβαλίες, α, ον, tostus, assus, siccus. A κράμβος.

Κραμβεῖον, ου, τὸ, cicuta. Vox Sicula. A

Κραμβίον, ου, idem; (2) decoctum brassicæ, *ap. Hipp.*

ΚΡΑ΄ΜΒΗ, ης, ἡ, brassica, crambe, caulis. *Angl.* COLEWORTS.

Κραμβίης, ισσα, ιν, ad brassicam pertinens, *Nic.*

Κραμβίδιον, ου, τὸ, brassica; (2) decoctum brassicæ. A κράμβη.

ΚΡΑ΄ΜΒΟΣ, η, ον, aridus, siccus, torridus; (2) bonus; (3) dulcis; (4) *subst.* vitium fructuum, præcipue uvarum.

Κραμβοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui brassica vescitur. Ex κράμβη et φαγεῖν.

Κραναήτιδος, ου, ὁ ἡ ἡ, asperum solum habens Ex κραναὸς et πίδον.

Κρανάϊνος, ίνη, ινον, corneus, e corno. A κρανία, *cornus.*

Κρανεὸς, ὴ, όν, asper; (2) sterilis. Κρανῆς πτερύγεσσι, *Il.* 3, 201. A κράνον.

Κρανίεσθαι, f. 2. inf. med. pro κρανιοῦσθαι, a κραίνω.

ΚΡΑΝΕΙ΄Α, ας, ἡ, cornus, arbor; (2) hasta ex corno. Hinc

Κρανίϊνος, ίνη, ίνον, corneus, e corno.

Κράνιον, seu Κράνιον, Craneum. Nomen Gymnasii Corinthi.

Κράνιτις, corneus. A κρανία.

Κρανθὲν, τὸ, *factum*, part. neut. aor. 1. pass. verbi κραίνω. Πρὸς τὸ κρανθὲν, propter hoc factum, *Eurip. Hipp.* 868.

Κρανία, ας, ἡ, cornus.

Κρανιάδαν, gen. plur. *Dor.* pro κρηνιάδων, a κρηνιάδες.

Κράνινος, η, ον, corneus.

Κρανίον, ου, τὸ, calvaria. A κράνον.

Κρανοκολάστης, ου, ὁ, genus phalangii, bestiolæ lucernis advolitanti non dissimile, phalangium quod caput petit, si in aliquem irruit. Ex κράνον et κολάπτω, *percutio.*

Κράνον, ου, τὸ, caput, *Eust.* A κάρηνον.

Κρανοποιέω, galeas facio.

Κρανοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, galearum opifex.

Κράνος, ους, τὸ, galea. A κράνον.

Κρανῶμαι, fut. 1. ind. med. verbi κραίνω.

Κρανωργία, ας, ἡ, galearum fabricatio. A

Κρανωργὸς, οῦ, ὁ, galearum opifex. Ex κράνος et ἔργον, *opus.*

Κράντειρα, ας, ἡ, regina; (2) perfectrix. A

Κραντὴρ, ῆρος, ὁ, effector, qui efficit vel perficit; (2) κραντῆρες, dentes, qui *Lat.* genuini. A κραίνω.

Κράντης, ου, ὁ, idem.

Κραντήριος, ου, ὁ, ἡ, efficax, strenuus:

Κράντωρ, ορος, ὁ, rex, princeps. Χθονὸς Φθίας κράντορες, *Eurip. Andr.* 508. Ab eod.

Κράξας, aor. 1. part. act. verbi κράζω.

Κραπάταλλος, fatuus, delirus, *Hes.* (2) numisma, *Id. Poll.* (3) pl. pisces quidam, *Id.*

Κρὰς, ατὸς, τὸ, caput.

Κρᾶσις, ιος, ἡ, mixtio, mixtura, *proprie* qua aqua vino miscetur; (2) temperamentum corporis et elementorum; (3) contractio vocalium et diphthongorum *apud Gram.* A κεράννυμι.

Κράσπιδον, ου, τὸ, limbus, instita, lacinia, ora; (2) margo retis; (3) margo littoris; (4) montis radix; (5) vestis sacerdotis, sic dicta, quod solum usque pertingat. (1) ἄκροισι λαίφεσι κρασπίδοις ὑπαιθριάζειν, *Eurip. Med.* 524. Ex κρίμαμαι et πίδον. Hinc

Κρατήριον, ου, τὸ, crates lignea super præsepi, cui imponitur fœnum, *Poll.* A κρητις.

Κρατίζεσθαι, vesci gramine, *Etym.* Ab eod.

ΚΡΑ΄ΣΤΙΣ, ιος, ἡ, gramen.

Κρατοβόλος, ον, caput percutiens. A κρὰς et βάλλω.

Κρατοβόλος, idem quod κρατοβόλος, *Nax.*

ΚΡΑ΄ΤΑΙΓΟΣ, ου, ὁ, cratægus, arbor habens folium simile mespilo.

Κραταιγύαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, firmus, fortis. A κραταιὸς et γύαλον, *vola.*

Κραταιγὼν, όνος, ὁ, idem quod κράταιγες.

Κραταιῶς, *adv.* valide, vel *subst.* vis magna. Ex ἴς, *vis.*

Κραταλίτιος, ῶ, lapidosus, asper

Κραταῖνον, ου, τὸ, consuetum scripturæ aut picturæ firmamentum. A κραταιὸς.

Κραταίνω, conforto, *Gl. V.* A κράτος.

Κραταιὸς, ὰ, όν, potens, fortis, robustus, validus; (2) validus seu potens in retinendo; (3) ingens, magnus; (4) violentus, truculentus. A κράτος. Hinc

Κραταιότης, ητος, ἡ, robur, vis, fortitudo.

Κραταιόω, ῶ, fut. ώσω, potentem reddo, corroboro. Δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος, *Ephes.* 3, 16.

Κραταίπεδον ἔδας, solum firmum, seu lapidibus stratum. Ex κραταιὸς et πίδον.

Κραταίπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, qui pedes robustos habet. Ex κραταιὸς et πῦς.

Κραταίρινος, η, ον, dura seu firma pelle tectus; et est epitheton testudinis, *Herod.* 1, 47.

Κραταιωθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi κραταιόω. Unde

Κραταίωμα, ατος, τὸ, robur.

Κραταιῶς, *adv.* valide, fortiter, robuste.

Κρατάνιον, ου, τὸ, genus poculi. *ap. Ath.*

Κρατεῖ, 3 sing. præs. ind. act. verbi κρατέω.

Κράτει, dat. sing. *contr.* pro κράτεϊ, a κράτος.

Κρατεραλκὴς, ὲς, cum valido robore conjunctus, *Cyr.*

Κρατεραύχην, ενος, ὁ ἡ ἡ, robustam cervicem habens.

Κρατεράων, gen. pl. *Æol.* pro κρατερῶν. A

Κρατερὸς, ρὰ, ρὸν, validus, fortis; (2) vehemens, acer, violentus; (3) acerbus, minax; (4) durus, sc. petentibus, &c.

Κρατερόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, invictus animo, cui mens dura et rigida, durus, acer, præfractus; (2) magnanimus. Ex κρατερὸς et φρὴν.

Κρατερόχρους, robustus. Ὄφιν κρατερόχροα φῦλα, *Oppian. Cyneget.* 3, 339. In Vaticano codice legitur κρατερόφρονα, quod minus aptum.

Κρατερόω, ῶ, fut. ώσω, validum et firmum reddo, solido. A κρατερὸς. Hinc

Κρατέρωμα, ατος, τὸ, mixtura æris et stanni, qua aliquid solidatur.

Κρατερώνυξ, υχος, ὁ ἡ ἡ, solidos, firmos, et robustos ungues habens; solidas ungulas habens. Ex κρατερὸς et ὄνυξ.

Κρατερώνυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iisd.

Κρατερῶς, *adv.* valide, fortiter, strenue, firmiter; (2) totis viribus; (3) intrepide; (4) aperte. A κρατερὸς.

Κρατευταὶ, ῶν, αἱ, veruum fulcra. A κρατεύω.

Κρατευτάων, gen. plur. *Æol.* pro κρατευτῶν.

Κρατευτήρια, ων, τὰ, idem ac κρατευταί.

Κράτεω, ῶ, fut ήσω, imperium obtineo, impero, dominor; (2) possideo, potior, compos sum; (3) superior sum, vinco; (4) præsto, excello; (5) contineo; (6) vinco, obtineo, invalesco, retineo, mordicus retineo; (7) memoria teneo; (8) prehendo, apprehendo. Πολλὴ κρατεῖ τῶν ἀνάγκη, cogit, *S. ph. Phil.* 9 5. Ζεὺς ἐσθ' ὁ τῆς δὲ γῆς κρατῶν, *Ib.d.* 980. Νῦν δ' ὁ κρατῶ γὰ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων, *Aristoph. Vesp.* 1343. Ἐμαυτοῦ κρατέω, mei juris sum. Μηδ' ἐν ἂν σαυτοῦ κρατεῖς, non vero (te locare,) ubi tui juris esse possis, *Soph. Œd. Col.* 405. Οἱ κρατοῦντες, qui rerum potiuntur, *Eurip. Suppl.* 18. Τῶν κρατούντων ἰσὶ πάντ' ἀκουσία. *Soph. Elect* 340. Interdum eodem sensu ponitur absque articulo: Οὐκ ἴ κρατούντων πρὸς πύλας ἔσιν τάχος; *Eurip. Iphig. in Taur.* 1301. A κράτος.

Κρατῶ, *teneo'*, 3. sing. conj. pro κρατεῖ.

Κραυπνὸς, ὴ, όν, aor. 1. part. pass.

Κράτημα, ατος, τὸ, fulcimentum.

Κρατὴρ, ῆρος, ὁ, crater, vas in quo miscetur vinum; (2) signum cœleste; (3) receptaculum aquæ salientis; (4) κρατῆρες, montis Ætnæ foramina, quibus ignis cinisque evomitur. A κεράννυμι.

Κρατήρης, ες, sc. πλοῖον, navis instructa et parata, *Herod.*

Κρατηρίζω, fut ίσω, compoto, *Eust. ex Vett.* ἐκρατηρίσθημεν, aor. 1. pass. inebriati sumus exhaustis crateribus, *Hes.* (2) dicitur tamen et de ministro compotorum. A κρατὴρ.

Κρατήριον, ου, τὸ, parvus crater. Dim.

Κρατῆσαι, *tenuisse*, aor. 1. inf. act. verbi κρατέω.

Κρατησιμάχης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui victoriam in prœliis obtinet. Ex κρατέω et μάχομαι.

Κρατησίππους, ου, ὁ ἡ ἡ, pede validus.

Κρατήσιππος, ὁ ἡ ἡ, qui vincit equis.

Κράτησις, ιος, ἡ, potentia, retentio, *Ph.* A κρατέω.

Κρατητικὸς, ὴ, όν, tenax, *Gl. V.* Ab eod.

Κρατὶ, *capiti*, dat. sing. a. κρὰς, *caput.*

Κρατὶς, ίδος, farrago, *Aristot.*

Κράτιστα, *adv.* optime, præstantissime. A κράτιστος. Unde

Κρατιστεύω, fut. εύσω, præsto, antecello; τὸ κρατιστεῦον,

τιστῶν, potissimum et præstantissimum. Τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ κρατιστεύοντες, *Xen.*

Κρατιστίνδην, *adv.* delectu. A

Κράτιστος, ίστη, ιστον, fortissimus, validissimus; (2) optimus. Superlat. a κράτος, *robur.* Βράχισα γὰρ κράτιστα τὰν ποσὶν κακά, præsentia mala quo breviora sunt, eo videntur leviora, *Soph. Antig.* 1327.

Κρατοβρώς, ῶτος, ὁ, caput devorans.

Κρατοδαγής, ὶς, caput compactus, *Man.*

ΚΡΑ'ΤΟΣ, ους, τὸ, robur, vis, potentia; (2) imperium, imperii summa; (3) victoria; (4) pars manus vergens ad digitos, in qua manus robur. Πρὸς ἰσχύος κράτος, vi, *Soph. Phil.* 594. (3) κρίνειν κράτος ἀριστίας τινί, alicui sententia lata addicere palmarium virtutis bellicæ, *Soph. Aj.* 443.

Κρατός, *capitis*, gen. sing. a κράς.

Κρατῦνταν, acc. plur. part. act. *contr.* pro κρατίοντας, a κρατέω.

Κρατοφορίω, caput fero seu gesto, *Ath.*

Κρατυντὴρ, ῆρος, ὁ, victor, prevalens, *Hes.* A κρατύνω.

Κρατυντήριος κλισμός, sella ad retinendum et firmandum. A præc.

Κρατυντικὸς, ὴ, όν, firmandi vim habens. A

Κρατύνω, fut. υνῶ, validum ac firmum reddo, munio; (2) confirmo, stabilio, vim magnam tribuo; (3) roboro, induro; (4) impero. Κρατύνειν ἱστιὰς, *Apollon.* Ἀργεῖοι δ' ἐτίρωσιν ἰκαρτύναντο φάλαγγας, *Il.* 11, 215. (4) ὃς ἰφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει, *Soph. Elect.* 175. A κράτος. Unde

Κρατὺς, ὁ, validus viribus, fortis, potens.

Κρατυσμὸς, οῦ, ὁ, corroboratio. A κρατύς.

Κραυγάζω, fut. άσω, clamo, vociferor. Φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε, *Joan.* 11, 43. A κραυγή.

Κραυγάνω, idem. Παιδίον προκείμενον, ὃσπαίρόν τε καὶ κραυγανόμενον, *Herodot.* 1, 3.

Κραύγασος, υ, ὁ, vociferator, clamosus:

Κραυγασικὶς, ὴ, όν, clamosus:

Κραυγασικῶς, *adv.* cum clamore. A κραυγάζω.

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, clamor, vociferatio. A κράζω.

Κραυγίας, υ, ὁ, ut κραυγίας ἵππος, equus qui clamore et strepitu terretur. A præc

Κραυρᾶν, struma laborare; (2) de morbo apum cum vermes et araneas gignunt, *Hes.* A

ΚΡΑΥ'ΡΟΣ, ρα, ρον, aridus, siccus, torridus, friabilis, rigidus; (2) ἡ κραῦρα, *subst.* struma; (3) morbus boum. Hinc

Κραυρότης, ητος, ἡ, ariditas, siccitas, friabilitas.

Κράω, pro κιράω, *Ar.*

Κρία, nom. vel acc. plur. pro κρίατα, a κρίας.

Κριάγρα, ας, ἡ, fuscina, harpago, instrumentum ad extrahendas carnes ex olla vel aheno. Ex κρίας et ἀγρίω, *capio.*

Κριαγρὶς, ίδος, ἡ, idem et ex iisd.

Κριαγραστίω, lacero carnem.

Κριάγραστος, ον, carnem seu cutem lacerans, vulnerans; (2) asper.

Κριάδιον, υ, τὸ, caruncula, carnis frustum. Dim. a κρίας.

Κριανομίω, ῶ, fut. ήσω, carnes distribuo; (2) aliorum carnes disseco, coquo ac voro.

Κριανομία, ας, ἡ, distributio carnium, visceratio. A

Κριανόμος, υ, ὁ ϗ ἡ, carnes distribuens. Ex κρίας et νέμω, *distribuo.*

ΚΡΕ'ΑΣ, ατος, τὸ, caro; (2) frustum carnis; (3) corpus.

Κρεγμὸς, οῦ, ὁ, pulsatio, sonitus. A κρέκω.

Κρεηδόκος, υ, ὁ ϗ ἡ, ad recipiendas carnes factus. Ex κρέας et δέχομαι.

Κρεηφαγίτιν, *Ion.* pro κρεωφαγῖν.

Κρεηφαγίη, ης, ἡ, pro κρεωφαγία, *Ion.*

Κρεῖας, *Poet.* pro κρέας, *Hom.*

Κρείουσα, *imperans, regina*, præs. part. act. *Dor.* pro κρίουσα, a κρίω.

Κρεῖον, υ, τὸ, vas carnarium, carnium receptaculum, olla. A κρέας.

Κρειοφάγις, et κρειφάγος, pro κρεοφάγος.

Κρείσσονα, nom. plur. n. g. a κρείσσων.

Κρείσσοσι, vel κρείττοσι, dat. plur. a

Κρείσσων, vel κρείττων, ονος, ὁ ϗ ἡ, melior, præstantior; (2) præstantior viribus, potentia, aliave re, *unde* (3) κρείττονες, Dii, cœlites; (4) invictus ab aliqua re, ut voluptate, &c. κρείττων θανάτου, immortalis. Τὸ κρεῖττον, numen. Εὐχαῖς, ὃν αἰτίαις, ἐξιλεῖται τὸ κρεῖττον, *Heliod. Æthiop.* 1. A κράτος.

Κρεισσόστικος, ὁ, filius potentior, *Æsch.*

Κρείων, οντος, rex, regnator; κρείουσα, regina.

Κρειῶν, *carnium*, gen. pl. *contr.* et *Poet.* pro κρεάτων.

Κρεκάδιον, τὸ, aulæa, vela, quibus aula tam ornatus gratia, quam arcendo sole, vento, &c. obtendebatur. Κρεκάδι' αὐλῆς θαύμασον, *Aristoph. Vesp.* 1215.

Κρέκιλος, fletus, ploratus, *Hes.* A κρέκω.

Κρέκκω, sonum odiosum, *Gal.* apud Hipp.

Κρεκτὸς, ὴ, όν, stridulus, *Æsch.*

ΚΡΕ'ΚΩ, pectine seu radio pulso; (2) pulso; (3) sonum molestum et odiosum edo. Ἀδὺ κρέκεις τι μέλος, *Epigr.*

Κρεμάθρα, ας, ἡ, vas pensile, aut storea pensilis in qua reponuntur casei, aut opsoniorum reliquiæ. A

Κρέμαμαι, pendeo; κρεμάμενος, suspensus. Κρέμαται μὲν ἓν ἐντεῦθεν ὑμῶν ἡ τίχνη, *Aristoph. Av.* 1393.

Κρεμάννυμι. Vid. κρεμάω.

Κρεμάσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi κρεμάω.

Κρεμασθεὶς, *suspensus*, aor. 1. part. pass.

Κρεμασμὸς, οῦ, ὁ, suspensio.

Κρεμαστὴς, ῆρος, ὁ, qui suspendit aut suspensum tenet; (2) κρεμαστῆρες, nervi testium; (3) crates viminea, in qua casei siccantur; (4) lorum, sue habena pensilis e qua aliquid dependet. A κρεμάω. Hinc

Κρεμαστήριος, υ, ὁ ϗ ἡ, pendulus, pensilis.

Κρεμαστὸς, ὴ, όν, pendulus, pensilis. A κρεμάω.

Κρεμάστρα, ας, ἡ, id unde aliquid pendet; (2) vas pensile, in quo panes, casei, et similia reponuntur; (3) pediculus multifidus, ex quo fructus appenduntur. A

ΚΡΕΜΑ'Ω, ῶ, vel κρεμάννυμι, seu κρεμανύω, fut. μάσω, suspendo; (2) suspensum teneo; et (3) *in pass.* suspendor; (4) pendeo. Ἐκρέμασε κόραξι δεῖπνον, *Aristoph. Thesm.* 1037.

Κρεμβαλιάζω, crembalum pulso. Hinc

Κρεμβαλιαστὴς, οῦ, ὁ, crembali peritus, qui crembalum insonare novit.

Κρεμβαλιαστὺς, ύος, ὁ, strepitus seu sonitus quem edit crembalum. Πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρεμβαλιαστὺν μιμεῖσθαι ἴσασιν, *Hom. Hymn. in Apoll.* 162.

Κρεμβαλίζω, fut. ίσω, crembalum pulso. A

ΚΡΕ'ΜΒΑΛΟΝ, υ, τὸ, crembalum, crepitaculum, quod digitis agitatum strepitum edit.

Κρεμνάω, ῶ, idem quod et a κρεμάω.

Κρέμνημι, idem et ab eod.

Κρέμομαι, suspensus sum, *Ar.*

Κρεμόω, ῶ, idem quod κρεμάω.

ΚΡΕ'ΜΤΣ, υος, ὁ, piscis quidam.

Κρεμῶν, pro ἀκρεμὼν, *E. M.*

Κρεῖξ, κὶς, ἡ, crex, avis pugnax, rostrum acutum et serratum habens, nuptiisque inauspicata. *Angl.* A DACKER HEN. A κρέκω.

Κρεόδοτος, carnivorus. Τὰς ἀνάνδρους κρεοδότους Ἀμαζόνας, *Æschyl. Suppl.* 295.

Κρεόβρωτος, ον, carnivorus. A βρώσκω.

Κρέισισα, pr. part. act. *Dor.* pro κρίνσα, a κρίω.

Κρεοκάκκαβος, υ, ὁ, edulium e carnibus minutim concisis, et cum sanguine, arvina, et dulci jure concinnatis. Ex κακκάβη.

Κρεονομία, ας, ἡ. Vid. κρεανομία, &c.

Κρεοσήπομαι, carnium more putresco.

Κρεοσκινασία, ας, ἡ, ratio apparandarum carnium. Ex κρέας et σκινασία.

Κρεουργέω, ῶ, fut. ήσω, excarnifico, dilanio, lanius sum, carnes lanii more concido. A κρεουργός.

Κρεουργηδὸν, *adv.* more eorum quæ in parva frusta dissecta sunt, seu quæ a laniis conciduntur. Ab eod.

Κρεουργία, ας, ἡ, carnium dissectio seu concisio, laniatus, visceratio. Ab eod.

Κρεουργικὸς, ὴ, όν, lanionius. A

Κρεουργὸς, ὸν, ὁ ϗ ἡ, lanius, lanio. Ex κρέας et ἔργον, *opus.*

Κρεοφαγία, ἡ. Vide κρεωφαγία. Ἀπὸ κρεοφαγίας τὸν βίον ἔχουσι, *Diod. Sic.* 3, 31. A

Κρεοφάγος, υ, ὁ ϗ ἡ. Vide κρεωφάγος.

Κρέσσονες, nom. plur. *Ion.* pro κρείσσονες.

Κρεῦλλιον, υ, τὸ, caruncula. Dim. a κρέας.

ΚΡΕΩ, vel κρείω, regno, impero.

Κρεωβορία, ἡ, carnium devoratio, usus copiosior. Θηριωδίστερον, διὰ τὴν κρεωβορίαν, *Eustath. ad Iliad.*

Κρεωδαισία, ας, ἡ, carnium in frusta concisarum distributio, visceratio. Ex δαίω.

Κρεωδαίτης, υ, ὁ, carnium in frusta divisarum distributor.

Κρεωδαῖτις, ἡ, *fœm.* τῆ κρεωδαίτης, *Steph.*

Κρεωδιεὰ, ἡ, culter ad carnes excoriandas, *Poll.*

Κρεώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, carnosus. A κρέας.

Κρεωδοσία, ας, ἡ, carnium distributio, visceratio. Ex κρέας et δίδωμι, unde δόσις.

Κρεωδοτίω, ῶ, fut. ήσω, carnes distribuo. A

Κρεωδότης, υ, ὁ, carnium dator s. distributor.

Κρεωδόχος, υ, ὁ ϗ ἡ, ad recipiendas seu adservandas carnes factus. Ex δέχομαι.

Κρεωθήκη, ης, ἡ, carnarium, *Gl. V.*

Κρεωθοινία, ἡ, cœna seu epulum e carnibus, *Suid.*

Κρεωκοπίω, ῶ, carnes seco. Ex κρέας et κόπτω.

Κρεωκόπος, υ, ὁ ϗ ἡ, carnes secans.

Κρεωλογίω, carnem colligo. Ex κρέας et λέγω.

Κρέων, οντος, ὁ, rex, regnator. Πόντου κρέοντι, Neptuno, *Eurip. Hipp.* 1167.

Κρεωνομίω, ῶ, fut. ήσω, carnes distribuo. Ex κρέας et νέμω.

Κρεωνομία, ας, ἡ, carnium distributio.

Κρεωπωλεῖον, υ, τὸ, idem quod κρεωπώλιον.

Κρεωπώλης, υ, ὁ, carnium venditor, lanius. Ex κρέας et πωλέω. Hinc

Κρεωπωλικὸς, ὴ, όν, ad lanium pertinens.

Κρεωπώλιον, υ, τὸ, macellum.

Κρεωστάθμη, ης, ἡ, statera, in qua carnes appenduntur. Ex κρέας et σταθμή.

Κρεωφαγίω, ῶ, fut. ήσω, carne vescor.

Κρεωφαγία, ας, ἡ, victus e carne.

Κρεωφάγος, υ, ὁ ϗ ἡ, carnes edens, qui carnibus vescitur. Ex κρέας et φαγεῖν.

ΚΡΗ'ΤΤΟΣ, υον, gratus, jucundus, placidus; (2) bonus; (3) utilis; (4) idoneus, aptus; (5) suavem vocem edens. Μάντι κακῶν ἐ πώποτ' ἐμοὶ τὸ κρήγυον εἶπας, *Il.* 1, 106.

ΚΡΗ'ΔΕΜΝΟΝ, υ, τὸ, capitis ligamentum, vitta, velamentum capitis, quod ad humeros usque demittebatur; (2) operculum doliorum aut vasorum similium; (3) muri, et pinnæ murorum, *Ern.*

Κρῆνον, 2. sing. aor. 1. imperat. *Poet.* pro κρῆνον, a κραίνω.

Κρῆθεν, *adv.* a capite. A κρὰς, *caput.*

ΚΡΗ'ΘΜΟΝ, υ, τὸ, herbæ genus; *Angl.* SAMPHIRE.

Κρηθμὸς, ὁ, ostrea, *Lyc.* al. κρυθμός.

Κρήϊον, τὸ, *Ion.* pro κρεῖον.

Κρήμναμαι, pendeo, suspensus sum. Νῦν δὲ ϗ ῥόπτρων χέρας ἠδέως κικρεμνάμισθα, *Eur. Ion.* 1658. A κρεμνός. Unde

Κρημνάω, ῶ, vel κρήμνημι, fut. νήσω, præcipito.

Κρημνίω, idem quod κρημνάω. Laudant Appiani locum in quo ἐκρήμνι; sed melius legitur ἐκρήμνη. Vide κρήμνημι.

Κρήμνη, 2. sing. præs. imperat. *per Apocopen*, pro κρήμνηθι, a κρήμνημι.

Κρημνηδάτης, ὁ, idem quod κρημνοδάτης, *Nax.*

Κρημνηγορίω, ῶ, verba ardua et grandia fundito. Ex κρημνὸς et ἀγορίω, *loquor.*

Κρήμνημι, in crucem ago. Τύσδε ἱερευόμενος ἐκρήμνη, *Appian. de Bello Mithrid.*

Κρημνίζω, fut. ίσω, præcipito. A κρημνός. Hinc

Κρήμνισις, εως, ἡ, præcipitatio, *Schol. Thucyd. ad lib.* 7.

Κρημνοβατίω, ῶ, per præcipitia incedo. A

Κρημνοβάτης, υ, ὁ, per præcipitia ambulans, per loca prærupta incedens; (2) funambulus. A κρημνὸς et βαίνω, *incedo.*

Κρημνόθεν, *adv.* e præcipitio, *vel potius* a vertice. Si sana lectio: Κρημνόθεν ἐκ ῥίζης· sed Clar. Ruhnken. legit κρυμνόθεν ἐκ ῥίζης, *Orph. Argonaut.* 995.

Κρημνοκομπίω, ῶ, verbis præruptis et arduis glorior, jacto, arroganter et superbe loquor.

Κρημνοκομπὸς, ὁ, verba ardua funditans, *Ar.*

ΚΡΗΜΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, præceps, rupes, præcipitium; (2) ripa alta; (3) labrum ulceris; (4) omne excelsum et prominens. *Αἰθιοπικὸς κρημνός, Callim. in Del.* 208.

Κρημνώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, præruptus, præceps, arduus. A κρημνός.

Κρημνώρεια, ας, ἡ, præcipitium montis. Ex κρημνὸς et ὄρος, *mons.*

Κρῆναι, aor. 1. inf. act. verbi κραίνω.

Κρηναῖος, αία, αῖον, fontanus; (2) frigidus, ut aqua fontana. A κρήνη.

Κρηνάων, gen. pl. *Æol.* pro κρηνῶν, a

ΚΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, fons; (2) vas aquarium.

Κρηνιάδες, αἱ, Nymphæ fontanæ, fontes. *Νίκυν Ἡσιόδου Νύμφαι κρηνιάδων λῦσαν ἀπὸ σφετέρων, Anthol.*

Κρηνίτιδες, αἱ, Nymphæ fontanæ. A

Κρηνὶς, ίδος, ἡ, fonticulus. Dim. a κρήνη.

Κρῆνον, 2. sing. a. 1. imperat. act. verbi κραίνω.

Κρηνοφυλάκιον, ου, τὸ, fontis custodia, munus custodiendi et curandi fontes. A

Κρηνοφύλαξ, ακος, ὁ ἢ ἡ, fontis custos.

Κρηπιδοποιὸς, ὁ ἢ ἡ, qui crepidas conficit, sutor crepidarius. Ex κρηπὶς et ποιέω.

Κρηπιδοπώλης, ου, ὁ, crepidarium venditor.

Κρηπίδωμα, τὸ, fundamentum; (2) crepido. *Τὸ δὲ ὕψος, ἑκατὸν εἴκοσι (πόδας) χωρὶς τῦ κρηπιδώματος, Diodor. Sic.* 13, 82. A

Κρηπιδόω, ῶ, fundo, fundamentum pono; κρηπιδώμενος, præs. part. pass. crepidatus.

Κρηπίδυγρος, idem quod κρηπιδοποιὸς, *Poll.*

ΚΡΗΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, crepida, soccus; (2) basis, fundamentum; (3) crepido, margo; (4) placentæ genus. (3) *Ἔχιστα δ' ἀνακτόρων κρηπῖδος ἐντός, Eurip. Androm.* 1112.

ΚΡΗ'Σ, Κρητὸς, ὁ, Cres, Cretensis.

Κρῆς, pro κρέας, caro.

ΚΡΗΣΕ'ΡΑ, ας, ἡ, cribrum pollinarium e filo laneo; (2) pannus rarus per quem aliquid colatur; (3) operculum calathi.

Κρῆσσα, ης, ἡ, fœmina Cretensis. A Κρής.

Κρησφύγιον, ου, τὸ, refugium eorum qui Minoëm Cretensem, severum vindicem scelerum, fugiebant; (2) perfugium quodvis; (3) munitio subsidiaria; (4) asylum; (5) latebra. Ex Κρὴς et φεύγω.

Κρηταγενὴς, ὁ ἢ ἡ, Cretensis.

Κρήτη, ης, ἡ, Creta, insula.

Κρήτηθεν, *adv.* e Creta.

Κρητήριον, ου, τὸ, parvus crater. Dim.

Κρητίζω, Cretisso, Cretenses imitor. A Κρής.

Κρητικὸς, ἡ, όν, Creticus.

Κρητικῶς, *adv.* more Cretensi.

Κρητισμὸς, οῦ, ὁ, mos Creticus; (2) Cretica fallacia. A κρητίζω.

Κρηφαγεῖν, pro κρηφαγεῖν, carnem comedere.

Κρῖ, τὸ, hordeum.

Κριανὸς, ἡ, όν, in Ariete natus. A κριός.

Κριδανίτης, ου, ὁ, testaceus, in testa coctus; ut κριδανίτης ἄρτος. A

Κρίδακνος, ου, ὁ, fornax, idem quod κλίβανος.

Κριδανοειδὴς, ὶς, clibani formam habens, *Diosc.*

Κριδανωτὸς, ὸν, testaceus, in testa coctus.

Κρίγε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκριγε, a κρίζω.

Κριγὴ, ῆς, ἡ, stridor, *Suid. Etym. M.*

Κριγμὸς, οῦ, ὁ, *Suid.* idem.

ΚΡΙ'ΖΩ, fut. ξω, strido, stridorem edo.

Κριηδὸν, *adv.* arietis more, valide. A κριός.

Κριθανίας, ου, ὁ, genus tritici; ut κριθανίας πυρὸς, triticum hordeacei generis. A κριθή.

Κριθάριον, ου, τὸ, hordeum, hordeolum, *Gl. V.*

Κριθάω. Idem quod κριθιάω. Hinc κριθῶντα πῶλον, lascivientem pullum, *Æsch. Agam.* 1649.

Κρίθιν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐκρίθησαν, a κρίνω.

ΚΡΙΘΗ', ῆς, ἡ, hordeum, planta granumve; (2) tuberculum parvum oblongum, palpebræ adnasci solitum; (3) virilia, *ap. Comic.*

Κριθῆναι, aor. 1. inf pass. verbi κρίνω.

Κριθῆτε, 2. plur. aor. 1. conj. pass.

Κριθίασις, εως, ἡ, morbus, quum equus κριθιᾷ.

Κριθιάω, ῶ, fut. ήσω, hordeo vescor; (2) e nimio hordei pastu lascivio; (3) de equo dicitur, quum ex itinere vel cursu anhelabundus hordeum devorat, indeque cruditate vexatur. A κριθή.

Κριθίδιον, ου, τὸ, Dim. a κριθή.

Κρίθινος, ίνη, ινον, hordeaceus. Ab eod.

Κριθολέγος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui hordeum colligit. Ex κριθὴ et λέγω.

Κριθομάντις, εως, ὁ, qui ex hordeo vaticinatur.

Κριθοτράγος, ὁ, qui hordeo vescitur, *Ar.*

Κριθοφαγία, ας, ἡ, victus ex hordeo; (2) pœna quædam militaris, cum hordeo pascuntur pro tritico.

Κριθοφάγος, ου, ὁ ἢ ἡ, hordeo vescens.

Κριθοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, hordeum ferens, seu hordei ferax. Ex κριθὴ et φέρω.

Κριθώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, hordeaceus. A κριθή.

Κρίκιν, 3. sing perf. ind. act. *Ion.* et cum ι ἰφίλκ· pro κίκρικι, a κρίζω.

Κρικίον, ου, τὸ, circellus, *Gl. V.* A

Κρίκος, ου, ὁ, annulus; (2) circulus. A κίρκος.

Κρικόω, ῶ, f. ώσω, annulo trajicio et infibulo.

Κρικωτὸς, ὴ, όν, annulis confertus A præc.

Κρίμα, ατος, τὸ, judicium, pœna; (2) damnatio; (3) decretum; (4) præceptum, mandatum. A κρίνω.

Κριμνίτης, ου, ὁ, ut κριμνίτης πλακοῦς, placenta e farina crassiore confecta. A

ΚΡΙ'ΜΝΟΝ, ου, τὸ, farina crassior; (2) hordeum; (3) panis e crassiore hordei farina. Hinc

Κριμνώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, de urina, cui insunt, vel innatant, frustula velut crassioris farinæ.

Κρῖναι, aor. 1. inf. act. verbi κρίνω.

Κρινάμενος, aor. 1. part. med.

Κρίνι, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκρινε.

Κρινέωσι, 3. plur. præs. conj. act. *Poet.* pro κρίνωσι.

Κρινθέντες, *Il.* 13, 129. pro κριθέντες, delecti, aor. 1. pass. a κρίνω, *s-l-go.*

ΚΡΙ'ΝΟΝ, ου, τὸ, lilium; (2) cucurbita; (3) cucurbitæ flos; (4) pauper; (5) species saltationis; (6) *Arist ph.* habet et κρίνος, quasi a κρίνος.

ΚΡΙ'ΝΩ, f. κρινῶ, secerno, discerno; (2) excerno; (3) seligo, deligo; (4) discepto, judico; (5) censeo, æstimo; (6) adjudico; (7) statuo, constituo; (8) accuso, diem dico, reum ago, defero; (9) damno; (10) probo; (11) exploro; (12) *in med.* decerno acie, prælior; *et in pass.* (13) *τὸ κεκριμένον* est res de qua disceptatur; *τὰ κεκριμένα*, exactum, germanum: *it.* probatum.; *it.* conspicuum, de quo nemo dubitare potest. *Κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μηλιὰς ἅπας λεὼς κρίνει παρασὰς*, percunctatur, *Soph. Trach.* 197. *Ἐκ τῦ σώματός σε κρινῶ σε, Luc.* 19, 22. *Δολοβίλλαν ἔκρινε κεκωλύσιος ἐπαρχίας, Plut.* (4) *ὡς ἐ κρινῦμαι τῶν δί σοι τὰ πλείονα*, sed non litigabo tecum de his diutius, *Eurip. Med.* 609. (7) *ἀπ' ὠμῦ ταῦτα δαίμονός τις κρίνων, Soph. Œd. Tyr.* 828. (9) *τὴν δ' ἐλπίδ' ἐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος*, non damnanda est spes, *id est*, non abjicienda est spes ante exitum, *Id. Trach.* 724. Item, interrogo, percontor. *Μὴ κρίνε, μὴ 'ξίταζε*, ne interroga, ne scrutare, *Soph. Aj.* 587. *Σέ σου, σὲ κρίνω*, te sane, te percontor, *Id. Electr.* 1474.

Κρινῶν, ῶνος, ὁ, lilietum, locus consitus liliis.

Κρινωνιὰ, ᾶς, ἡ, lilietum. A κρίνον.

Κριοδόχη, seu κριοδόκη, ης, ἡ, machina arietaria, arietem sustineus. Ex κριὸς et δίχομαι.

Κριοειδὴς, ὶος, ὁ ἢ ἡ, arietis formam habens.

Κριοκοπέω, ῶ, f. ήσω, arieto, ariete quatio. Ex κριὸς et κόπτω.

Κριοκρεμῶ, ariete percutio.

Κριομαχία, ας, ἡ, arietum pugna. Ex μάχη.

Κριομαχῶ, arieto, *Gl. V.*

Κριόμυξος, ου, arietis instar mucosus, *Gal.*

Κριοπρόσωπος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui arietina facie est, arietem facie referens. Ex πρόσωπον.

ΚΡΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, aries, ovium dux; (2) signum cœleste; (3) navis genus; (4) machina bellica; (5) voluta in capitulis columnarum superiorum ordinum, Ionici atque Corinthiaci.

Κριοφάγος, ου, ὁ ἢ ἡ, arietum vorator.

Κριοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, arietem gestans.

Κρίσιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, qu. dic. judicatorius, ad judicationem pertinens, ex quo argumentum judicii faciendi petimus, criticus, quo judicium instituitur, decretorius. A κρίσις.

Κρισίμως, *adv.* ut judicari possit.

Κρίσις, εως, ἡ, judicatio, ipsa judicandi actio; (2) sententia quæ de aliqua re fertur, censura, æstimatio alicujus rei; (3) caussæ dictio; (4) decretorium in bello prælium; unde (5) eventus belli; (6) morbi in melius deteriusve; (7) condemnatio; (8) justitia, justum judicium; (9) ultimi judicii dies, seu ultimum judicium. A κρίνω.

ΚΡΙ'ΣΚΡΑΝΑ, ων, τὰ, scrinia regis.

Κρισσὸς, οῦ, ὁ, varix. Pro κιρσός. Hinc

Κρίσσωδης, ες, ὁ ἢ ἡ, varicosus, *Gl. V.*

Κριτήριον, ου, τὸ, organum seu instrumentum judicandi; (2) sensus et pars animi rerum judicatrix et arbitra, judicium; (3) id ex quo judicandi materiam petimus, ad quod respicimus judicantes; (4) locus ubi judicium exercetur, tribunal judicis; (5) lis ipsa et causa; (6) judices ipsi. A κρίνω. Unde

Κριτὴς, οῦ, ὁ, judex; (2) arbiter, æstimator.

Κριτικὸς, ἡ, όν, solers ad judicandum, judicandi peritus, qui dijudicat; (2) criticus, qui de aliorum scriptis judicat; (3) decretorius v. gr. dies. Ab eod.

Κριτὶς, ίδος, ἡ, judex, arbitra, æstimatrix.

Κριτὸς, ἡ, όν, selectus, delectus, judicatus.

Κροαίνω, *apud Hom.* de equo pulsante terram pedibus, ut sonipes *apud Virg.* Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula campum; (2) cupidus sum; (3) pulsandis fidibus carmen exprimo. A κρέω.

Κρόακα, acc. sing. *per Sync.* pro κροκίδα.

Κροκάλη, ης, ἡ, calculus littoralis, arena littoralis; (2) littus, *Opp. Hal.* 1, 398. A κρόκη.

Κρόκειος, εία, ειον, idem quod κροκόεις.

ΚΡΟ'ΚΗ, ης, ἡ, trama, subtegmen, idem quod stamini inseritur; (2) arena littoralis; κρόκαι, αἱ, arena littorea; (3) littus.

Κροκίας, ου, ὁ, ut κροκίας λίθος, crocias lapis; quod colore sit croceo.

Κροκιδίζω, *s.* κροκυδίζω, floccos lego; (2) adulor, floccos pilosque ex veste alterius legens. A κροκίς. Hinc

Κροκιδισμὸς, οῦ, ὁ, floccorum seu pilorum lectio, de periculose ægrotantibus, signum mortis imminentis.

Κροκίζω, fut. ίσω, texo, neo; (2) croco similis sum, crocum refero. A κρόκη vel κρόκος.

Κρόκινος, ίνη, ινον, crocinus, croceus. A κρόκος.

Κροκὶς, ίδος, ἡ, subtegmen; (2) floccus in veste prominens, e stamine et subtemine; (3) floccus quicunque; (4) medicamentum quod per tomentum ano inditur. A κρόκη.

Κροκισμὸς, οῦ, ὁ, tela. A κροκίζω.

Κροκόβαπτος, ου, ὁ ἢ ἡ, croco tinctus. Ex κρόκος et βάπτω.

Κροκοβαφὴς, ὶος, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

Κροκοδείλιον, ου, τὸ, herba chamæleontis nigri figura. A

ΚΡΟΚΟ'ΔΕΙΛΟΣ, ου, ὁ, crocodilus, animal ἀμφίβιον. (2) quæstio quædam captiosa. Hinc

Κροκοδείλινος, η, ον, crocodilinus.

Κροκοειδὴς, ὶος, ὁ ἢ ἡ, croco similis, coloris crocei, luteus. Ex κρόκος et εἶδος.

Κροκοείμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, croceo amictu indutus. Ex κρόκος et εἷμα.

Κροκόεις, όεσσα, όεν, croceus, crocum referens, crocei coloris. *Κισσὸς κροκόεις*, hedera croceas baccas sive corymbos ferens, *Theocr. Epig.* 3. *Καρπὸς κροκόεις*, hederæ corymbi, *Id. Idyll.* 1, 31. A κρόκος.

Κρόκιος, ία, ιον, idem et ab eod.

Κροκοδιλιτὶς, ἡ, quæstio sophistarum ludicra, *V. L.*

Κροκόμαγμα, ατος, τὸ, retrimentum crocini unguenti. Ex κρόκος et μάγμα.

Κρόκιον, ου, τὸ, ovi vitellus. A κρόκος.

Κροκοπτικὴ, ἡ, ars nendi subtemen seu tramam,

mam, cui opp. *τηλωνητικὴ*, quia subtemen subtilius nebatur, stamen crassius. A *κρόκη* et *νέω*.

Κροκότιτλος, ου, ὁ ἢ ἡ, croceo peplo velatus.

ΚΡΟ'ΚΟΣ, ου, ὁ, et *κρόκον*, ου, τὸ, crocus vel crocum. *Angl.* SAFFRON. Hinc

Κροκόω, ῶ, fut. *ώσω*, croco tingo.

Κροκύζω, fut. *ύσω*, idem quod *κροκίζω*.

Κροκύς, ύδος, ἡ, idem quod *κροκίς*.

Κροκύφαντος, ου, ὁ, peplum seu velum tenuius. Ex *κρόκη* et *ὑφαίνω*.

Κροκώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, croceus. A *κρόκος*.

Κροκώτας, *κροκίττας*, *κροκάτας*, ὁ, animalis nomen e lupo et cane misti *Lat.* crocuta.

Κροκωτίδιον, τὸ, crocotula Dim.

Κροκώτιον, ου, τὸ, idem. Dim. A

Κροκωτὸς, ἡ, όν, croco tinctus, et absolute *κροκωτὸς*, ῆ, όν, vestis (feminea et exterior) croceo colore imbuta, *Ar.* A *κροκόω*.

Κροκωτοφορέω, ῶ, f. *ήσω*, crocotam gesto, crocota indutus sum. A

Κροκωτοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui crocotam gestat, crocota indutus. A *κροκωτὸς* et *φέρω*.

Κρομμυογήτειον, ου, τὸ, olus mixtæ naturæ ex getio et cepa.

Κρόμμυον, vel *κρόμυον*, ου, τὸ, cepa. A *κάρα*.

Κρομμυεξυργμία, ας, ἡ, fœtidus ructus, qualis eorum est qui allium vel cepas comedere runt.

Κρομμυοπώλης, ου, ὁ, qui cepas vendit.

Κρόνια, ων, τὰ, Saturnalia, *it.* tempora prisca sub Saturni regno, *apud Aristoph.* A *Κρόνος*. Unde

Κρονιάδης, ων, αἱ, sc. *ἡμέραι*, dies Saturnales

Κρονίδης, ου, ὁ, Saturni filius, Jupiter in primis, quandoque Neptunus etiam et Pluto.

Κρονικὸς, ἡ, όν, Saturnius; (2) præ senio delirus; (3) stultus; (4) pervetustus et rancidus.

Κρόνιος, ία, ιον, idem.

Κρόνιππος, ου, valde fatuus, *Aristoph.*

Κρονίων, ωνος, ὁ, idem quod *Κρονίδης*.

Κρονόληρος, ου, ὁ. delirus senex, *Aristoph.*

ΚΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, Saturnus; *κόρος νοῦ*, i. e. *ὁ καθαρὸς*, seu purus intellectus radicatus in causa prima, et deus dux ordinis intellectualis; (2) senex morosus et maleficus; (3) bardus, fatuus, delirus.

Κρονοτενχτος, ὁ, Saturni pater, epith. Cœli.

Κρόξ, idem quod *κρόκη*, *Hesiod.*

Κρίσσαι, αἱ, scalæ; (2) scalæ scalis superimpositæ; (3) pinnæ murorum aut turrium. *Κρίσσας μὲν πύργων ἔρυον, ἠδ' ἔριτιον ἐπάλξεις*, *Il.* 12, 258. A

ΚΡΟΣΣΟ'Σ, ῦ, ὁ, fimbria, cirrus, vel villus, qui imæ oræ vestimenti adsui solebat. Hinc

Κροσσόω, ῶ, fimbriam vesti adsuo.

Κροσσωτὸς, ὴ, όν, sc. *χιτὼν*, vestis fimbriata, tunica fimbria villove prætexta. A *κροσσόω*.

Κρόσφος, ου, ὁ, idem quod *γρόσφος*.

Κροταίνω, idem quod *κροτέω*.

Κροτάλια, ων, τὰ, ornamenta margaritarum quæ collisa sonum edunt. A *κρότος*.

Κροταλίζω, f. *ίσω*, pulso, crepitare facio, plaudo. A *κρόταλον*.

Κρουσαλισμὸς, ῦ, ὁ, plausus, *Gl. V.* A præc.

Κρόταλον, ου, τὸ, crotalum, crepitaculum, tinnabulum; (2) *Comici* etiam pro garrulo, ut et *κρόταλος*. A *κρίτος*.

Κροταφὶς, ἡ, vas fabrile, *Poll.*

Κροταφίτης, ου, ὁ, ut *κροταφῖται μῦες*, musculi temporales. A

ΚΡΟ'ΤΑΦΟΣ, ου, ὁ, tempus, pars capitis; *κρόταφοι*, tempora.

Κροτέω, ῶ, f. *ήσω*, crepito, pulso, verbero; (2) plaudo, plausu comprobo; (3) crepo, dico; (4) clocito ut ciconia. *Κιθάραν κροτῆσαι*, *Theoc.* 18, 35. A *κρότος*. Hinc

Κρότημα, ατος, τὸ, plausus, sonus ex plausu; (2) de homine, idem quod *κρόταλον*, n. 2.

Κρότησις, εως, ἡ, plausus, ipsa plaudendi actio.

Κροτητὸς, ἡ, όν, pulsatus, plausibilis.

Κροτισμὸς, ῦ, ὁ, idem quod *κρότος*.

Κροτοβόρυζος, ου, ὁ, plausus, ictus cum tumultu. Ex *κρότος* et *βόρυζος*.

Κρο τοταίγνια, τὰ, puerilia crepitacula, *Auson.*

ΚΡΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, pulsus, qui fit manu, remis, pedibus vel simili modo, strepitus, crepitus; (2) plausus, favor theatralis; (3) crepitatio quam ciconia edit rostro.

ΚΡΟ'ΤΩΝ, ωνος, ὁ, ricinus, musca canina, idem quod *κίκι*, *Theophr.*

ΚΡΟΤΩ'ΝΗ, ης, ἡ, vitium in olea arbore.

Κροτωνοειδὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, ricino similis, ricini figuram habens. Ex *κρότων* et *εἶδος*.

Κρῦμα, ατος, τὸ, sonus quem instrumenta musica pulsata edunt; (2) pulsus; (3) instrumentum musicum pulsatile. A *κρύω*

Κρυματικὸς, ἡ, όν, pulsandi peritus. A *κρῦμα*.

Κρυμάτιον, ου, τὸ canticum in instrumento musico pulsatili Dim. ab eod.

Κρυματοποιὸς, οῦ, ὁ, instrumenta musica pulsandi peritus. Ex *κρῦμα* et *ποιέω*

Κρυαιὸς, αία, αῖον, e scatebris seu fonte saliens. A *κρυνός*.

Κρυνίον, et *κρυνία*, genus poculi, *ap. Ath.*

Κρυηδὸν, *adv.* instar scatebræ, ad modum fontis salientis. A *κρυνός*.

Κρυνίζω, fut. *ίσω*, in modum fontis salientis effluo. Ab eod

Κρύσιμα, ατος, τὸ, id quod in modum salientis aquæ effluit. A *κρυνίζω*.

ΚΡΟΤΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, scatebra, fons saliens. *Κρυνοὶ δ' ἰχώρων*, fontes vero fluebant, *Eurip. Hec.* 568.

Κρυνοχυτρολήραιον, τὸ, nugator, garrulus, *Ar.*

Κρύνωμα, ατος, τὸ, alveus. *Νῆσις δ' ἡ ἑκηρύσις τέγγει κρύνωμα βρότειον*, et Nestis quæ lacrymis rigat humanum alveum, *Empedocl. apud Plutarch. de Placitis Philosoph.* 1. *Sextum Empyr. advers. Physicos et alios.*

Κρύπαλα, ων, τὰ, lignei calcei, *Hes.* Ex *κρύω* et *πάλλω*, *vibro.*

Κρυπίζαι, ῶν, αἱ, calceamenta lignea apud Bœotos. Ex *κρύω* et *πίζα*.

Κρυπίζια, ων, τὰ, idem et ex iisd. Unde

Κρυπιζομένοι, qui induratis sunt pedibus, *Hes.*

Κρυπιζοφοροὶ, οἱ, *Bœot.* Poll. A *κρυπίζαι*, calceamenta lignea.

Κρῦσας, aor. 1. part. verbi *κρύω*.

Κρυσιδναίω, ῶ. populo aures obtundo; (2) populum fallo, (idem quod *κρυσιμιτρέω*, *Ern.*) A

Κρυσίδημος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui populum fallit. (idem quod *κρυσίμιτρος*, id.)

Κρυσιμιτρέω, ῶ, fut. *ήσω*, mensura fallaci utor; (2) decipio. A

Κρυσίμιτρος, ου, ὁ ἢ ἡ, mensura falsa utens; in admetiendo decipiens; (2) impostor fraudulentus. Ex *κρύσις* et *μίτρον*.

Κρυσιμίτρης, ου, ὁ, idem.

Κρύσις, εως, ἡ, pulsatio, *inpr.* instrumenti musici; (2) ipsum instrumentum; (3) modi musici; (4) ars pulsandi instrumenta musica; (5) exploratio rei, *proprie* vasis, quæ fit pulsando; (6) fraus. A *κρύω*.

Κρῦσμα, ατος, τὸ, idem quod *κρῦμα*.

Κρυσματικὸς, ἡ, όν, idem quod *κρυσικός*.

Κρυσμὸς, οῦ, ὁ, ictus. A *κρύω*.

Κρυσολύρης, vel *κρυσιλύρης*, ου, ὁ, citharam pulsans. A *κρύω* et *λύρα*.

Κρυσίον, pulsandum, *Ar.*

Κρυσικὸς, ἡ, όν, pulsandi vim habens; (2) pulsans aures, sonorus; (3) affectus movendi facultate præditus. (3) *γνωμοτυπικὸς*, *καὶ σαφὴς*, *καὶ κρυσικὴς*, sententias cudit, et est perspicuus, facileque affectus movet, *Aristoph. Equit.* 1379. A *κρύω*.

ΚΡΟΤ'Ω, fut. *ύσω*, ferio, percutio, pulso, collido. *Κἀκρύσα χεῖρας*, *Eur. Supp.* 721.

Κρύδδα, *adv.* clam, occulte. A *κρύπτω*.

Κρύδδην, *adv.* idem et ab eod.

Κρυδεὶς, aor. 2 part. pass. verbi *κρύπτω*.

Κρυδῆναι, *absconditum esse*, aor. 2. inf. pass.

Κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, frigidus, gelidus; (2) horribilis; (3) dirus; (4) tristificus. A *κρύος*.

Κρυεραλέος, έα, έον, frigidus, gelidus. A

Κρυμὸς, οῦ, ὁ, frigus, rigor hyemis. A *κρύος*.

Κρυμώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, frigidus. A præc.

Κρυμοπαγὴς, ὶς, glacialis. E *κρυμὸς* et *πήγνυμι*.

Κρυμοχαρὴς, ὶς, gaudens hyeme, frigore. A *χαίρω*.

Κρυόεις, όεσσα, όεν, frigidus. A *κρύος*.

Κρυόομαι, ῶμαι, gelasco; *κρυῶται*, gelat, *Ph.* A

ΚΡΥ'ΟΣ, εος, τὸ, frigus, gelu.

Κρυπτάδιος, ία, ιον, occultus. Unde *κρυπτάδια* et *κρυπταδίη*, clam. A *κρύπτω*.

Κρυπτάζω, occulto.

Κρύπτασκε, 3. sing aor 1. ind act. *Ion.* et *Poet.* pro *ἔκρυψε*, a

Κρυπτάσκω, cooperio. *Ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ*, *Il.* 8, 272.

Κρύπτι, 3. sing. imperf. act. *Ion.* pro *ἔκρυπτε*.

Κρύπτια, ή, virtus, (ap Lacedæm.) quæ est in dissimulandis doloribus et sensu molestiæ; tolerantia, *ap. Plut* κρυπτία, *Plut.*

Κρυπτίον, tegendum, *Soph.*

Κρυπτιύομαι, insidiis occultis captor. *Οὔ τι σε κρύπτιύομαι Πρωτέως ἀσίττε παιδὸς ἐκ βυλευμάτων*; *Euripid. Hel.* 548.

Κρυπτιύω, occulto. *Κρυπτιύσει δὲ ποικίλως δαρὸν χρόνε πόδα*, *Eurip. Bacch.* 886.

Κρύπτη, ης, ἡ, crypta, testudo subterranea, locus abditus et cameratus. Ab eod.

Κρυπτηρίαι, ας, ἡ, latibulum, *Gl. Vet.*

Κρυπτήριον, ου, τὸ, idem, *Gl. Vet.*

Κρυπτικὸς, ἡ, όν, crypticus, celandi peritus.

Κρυπτικῶς, *adv.* occultative, cum arte ad occultandum et fallendum, captiose.

Κρυπτὸς, ἡ, όν occultus, abditus. A

ΚΡΥ'ΠΤΩ, fut ψω, abscondo, occulto, abdo, tego; (2) celo; *κρύπτομαι*, occultor; *κεκρυμμένος*, p. pass. occultatus; *κρυβῆς*, a. 2. pass. occultatus. *Κρύπτειν ὑΐδν τὸν θάνατον τῆς ἀδελφῆς τινὰ κατὰ χθονὸς*, sepelire, *Soph. Ant.* 24. *Παρ' ὑμῖν*, *Id.* *Κρυφθεὶς*, obrutus. *Ἔρεβεσι κρυφθέντα γυναικῶν*, *Soph. El.* 838. *Κρύπτων*, *neutraliter*, clausus, occlusus. *Τὰ δὲ κρύπτοντα* (ὄμματα), *δυοῖν μίτραι*, alios vero (oculos) occlusos cum (astris) occidentibus, *Eurip. Phœn.* 1124.

Κρυπτῶς, *adv.* occulte, abscondite.

Κρυστάλλομαι, κρυσταίνεται, glaciatur, glaciali frigore adstringitur, *Nicand.* A *κρύος*.

Κρυσταλλίζω, ut crystallum splendeo.

Κρυστάλλινος, ίνη, ινον, crystallinus, e crystallo, crystalli puritatem habens.

Κρυσταλλοειδὴς, ους, ὁ ἢ ἡ crystalli speciem præ se ferens, crystallo similis; (2) qui glaciali specie est. Ex *κρύσταλλος* et *εἶδος*.

Κρυσταλλοειδῶς, *adv.* specie crystalli.

Κρυσταλλόομαι, ῶμαι, glacior, gelo; *κρυσταλλωθείς*, aor. 1. pass. conglaciatus, gelu concretus.

Κρυσταλλόπηκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, glacie vel frigore concretus Ex *πήγνυμι*.

Κρυσταλλοπὴξ, πῆγος ὁ vel ἡ, idem.

ΚΡΥ'ΣΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, glacies; (2) gelu; (3) crystallus, crystallum, lapis pellucidus.

Κρυσταλλοφανὴς, ους. ὁ ἢ ἡ, crystallinus, crystalli instar pellucidus, *Strabo.* Ex *φαίνω*, *lucco.*

Κρυσταλλώδης, pro *κρυσταλλοειδὴς*, *V. L.*

Κρύφα, *adv.* latenter, clam, clanculum, occulte. A *κρύπτω*.

Κρυφαῖος, αία, αῖον, clandestinus, abditus, occultus. Ab eod.

Κρυφαίως, *adv.* occulte, clam.

Κρυφηδὸν, *adv.* idem, *Hes.* A *κρύπτω*.

Κρυφῆι, *adv.* idem et ab eod.

Κρυφηδὸν, *adv.* idem et ab eod.

Κρυφιαῖος, αία, αῖον, clandestinus, *Gl. V.* A *κρύφιος*.

Κρυφιμαῖος, αία, αῖον, occultus. A præc.

Κρυφιμαίως, *adv.* idem quod *κρυφιαίως*, *ap. Sch. Ar.*

Κρύφιμος, occultus, *Man.*

Κρυφίνους, *contr.* κρυφίνους, ου, ὁ ἢ ἡ, qui animi sui sensa occultat et celat. Ex *κρύπτω* et *νόος*. (Sed videtur hæc lectio minus proba; in usu est et analogiæ concinit *κρυψίνους*, aut *κρυφόνους*, *Ern.*)

Κρυφιομύτως, *adv.* arcane, occulte. Ex *κρύφα* et *μύω*.

Κρύφιον, τὸ, res abdita, *Dionys. Ar.* Α κρύπτω.
Κρύφιος, ία, ιον, et κρύφιος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, occultus, absconditus, clandestinus. Α κρύπτω.
Κρυφίως, ἀδν. occulte, clam. Α κρύφιος.
Κρύφος, ᾱ, ὁ, latebra. Α κρύπτω.
Κρύψαι, aor. 1. inf. act. verbi κρύπτω.
Κρύψε, *celavit*, 3. sing. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἔκρυψε.
Κρυψίγονος, ὁ ᾖ ἡ, arcano partu editus.
Κρυψίδρομος, ὁ ᾖ ἡ, in obscuro, in tenebris currens; epith. Baccharum.
Κρυψίνοος, *contr.* κρυψίνους, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, idem quod κρυψίνοος.
Κρυψίνως, *adv.* occulte. Α præc.
Κρύψις, εως, ἡ, occultatio, absconsio; (2) ars occultandi id quod occultari debet. Α κρύπτω.
Κρυψίχολος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, iram occultans.
Κρυψομετώπος, ὁ ᾖ ἡ, occultans frontem.
Κρυώδης, ες, ὁ ᾖ ἡ, frigidus, gelidus. Α κρύος.
Κρύωξα, ἡ, olus simile apio prope mare nascens, *Erot.*
Κρᾶ, seu κράω, pro κιράω, *Thuc.*
ΚΡΩ'ΒΥΛΟΣ, ᾱ. ὁ. aureus vel argenteus corymbus ex capillis pendens; indumentum capitis apud Athenienses, πλίγμα τριχῶν εἰς ὄζὺ λῆγον· in viris κρώβυλος, in mulieribus κόρυμβος, puerorum σκίρπιος vocabatur.
Κρωβυλώδης, ες, similis τῷ κρωβύλῳ, *Luc.*
Κρωγμός, οῦ, ὁ, crocitatio, vox corvi vel cornicis Α
ΚΡΩ'ΖΩ crocito, ut corvus; (2) ut quævis avis male canens; (3) garrio. Τῦτο μὲν, σαυτῇ κρώζεις, *Aristoph. Lys* 508.
Κρωμακήεις, ἴσσα, ἴον, præceps, abruptus, *Hes.* Α κρώμαξ· al. κλωμακήεις.
Κρωμακωτός. ἡ, ὸν, præceps et ascensu difficilis, *Eust.* Ab eod
ΚΡΩ'ΜΑΞ, ακος, ὁ. acervus lapidum, *Hes.*
Κρωπῆς, οἱ, piscatores, sc. οἱ τῷ πόρπῃ χρώμενοι, *Poll.*
ΚΡΩ'ΠΙΟΝ, ᾱ, τὸ, falx.
Κρώσσιον, ᾱ, τὸ, urceolus, *Hes.* Α
ΚΡΩΣΣΟ'Σ, ᾶ, ὁ, hydria; urceus, vas aquarium.
Κτὰ, 3. sing. imperf. ind act. *Ion.* et *per Apocopen*, pro ἔκτανε, a κτείνω.
Κτάμεν, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro κτεῖναι
Κταμένοιο, gen. sing. part. aor. 2. med. *Ion.* pro κταμένῳ, a κτῆμι.
Κτὰν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* et *Bœot.* pro ἔκτησαν, a κτάομαι.
Κτάνε, 3 sing aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκτανε, a κτείνω.
Κτανέεσθαι, fut. 2. inf. med *Ion.* pro κτανεῖσθαι.
Κτανέοντες, nom. pl. part. fut. 2. act. *Ion.* pro κτανοῦντες.
Κτανέσσι, 3. pl. f. 2. ind. act *Ion.* pro κτανῶσι
Κτάνθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐκτάνθησαν.
ΚΤΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, fut κτήσομαι, adquiro, comparo, concilio; (2) *in perf.* adquisivi. habeo, possideo; unde κεκτημένος, dominus; quanquam et simpliciter dicitur de eo ad quem aliquid cujuscunque generis pervenit, ut ἐχθρὸν κεκτημένος ἀδίκα, qui nullum inimicum habet, *apud Lys.* obtineo, consequor. Σμικρὸν γέλασ, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις, *Eur. El.* 1017. Σὶ δ' ἄλλη τίς γυνὴ κεκτήσεται, *Id. Alc.* 178. Κεκτήσεται δὲ σῆς φυγῆς ἐπώνυμον, Ἄζᾶσιν, Ἀρκάρῑν τ' Ὀρέστειον κλύειν, consequetur ut vocetur Azanibus et Arcadibus Oresteum [sic edit. Musgr. et Brunckii], *Eurip. Or.* 1646. Κατὰ γένος μὲν ὃς ἦν ἐξ ἀρχῆς ἐκέκτητο βασιλεῖ γιγνόμενον Πάρθων ἐπιτιθέναι τὸ διάδημα πρῶτος, prærogativa erat ei antiquitus gentilitia regi Parthorum designato ut imponeret primus diadema, *Plut. in Crasso.*
Κτᾶσθαι, *possidere*, præs. inf. med. verbi κτάομαι, *possideo.* Κτάσθαι, interficere, a κτείνομαι, interficio. Ἴλιον αἰπεινὴν ἑλέειν, κτᾶσθαί τε πολίτας, *Il.* 15, 558.
Κτᾶτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐκτᾶτο, a κτάομαι.
Κτιανισμὸς, ὁ, possessio, *Man.*
Κτίανον, ε, τὸ, possessio, facultates, opes.
Κτίαρ, ατος, τὸ, idem et ab eod.
Κτιάτειρα, ας, ἡ, domina.
Κτιάτερσσι, dat. pl. *Poet.* pro κτίασι, a κτίαρ.
Κτιατίζω, fut. ίσω, adquiro, possideo; κτιάτισσα, aor. 1. pro ἐκτιάτισα, acquisivi. Ἥ, δυρὶ ἐμῷ κτιάτισσα, *Il.* 16, 57. Ab eod.
Κτῖναι, *occidisse*, aor. 1. inf. act verbi κτείνω.
Κτεῖνε, *occide*, 2. sing præs imperat act.
Κτεινόμενος, *qui occiditur*, præs. part. pass.
ΚΤΕΙ'ΝΩ, fut. ενῶ, interficio; ἔκτεινα, aor. 1.
ΚΤΕΙ'Σ, ενὸς, ὁ, pecten; (2) pubes, inguen; (3) κτένες, conchæ quædam marinæ; (4) κτένες, dentes quatuor anteriores; (5) digiti manus et pedis; (6) ordo costarum. (6) πάσσονα τῶν ἄλλων πλευρῶν κτένα, *Oppian. Cyneget.* 1, 295. Sic legendum conjecit Brunckius, quæ conjectura melior explicatione Belini.
Κτενίζω. fut. ίσω, pecto; κτενισθεὶς, pexus; aor. 1. part. pass Α κτενίς. Unde
Κτένιον, ε, τὸ, pectunculus, parvus pecten.
Κτενιστὴς, οῦ, ὁ, pectinator, *Gl. V.* Α κτενίζω.
Κτέννω, κτέννυμι, κτεννύω, interficio. Α κτείνω.
Κτενοειδῶς, *adv.* pectinatim, *Gl. Vet.* quasi a κτενοειδὴς, pectinem referens. Ex κτεὶς et εἶδος.
Κτενοειδὴς, ος, ὁ ᾖ ἡ, pectini similis. Ab eod.
Κτενοπώλης, ου, ὁ, qui pectines vendit.
Κτενωτὸς, ἡ, ὸν, pexus; (2) textus.
Κτέρεας, ατος, τὸ, res possessa; (2) donum. Α κτάομαι.
ΚΤΕ'ΡΕΑ, ων, τὰ. exsequiæ, justa, inferiæ.
Κτερεΐζω, f. σω, exsequias; justa facio. Α pr.
Κτερείζω, fut. ίσω, idem. Ab eod.
Κτερίσθαι, 3. plur fut. 1. ind. act. *Attice*, pro κτερίσσασι, a κτερίζω. Unde
Κτέρισμα, ατος, τὸ, parentatio, funus, justa.
Κτεριστὴς, οῦ, ὁ, libitinarius, curator funeris.
Κτέρος, εος, τὸ, idem quod κτέρισμα.
Κτεώμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro κτῶμεν, a κτῆμι.
Κτεὶς, ένὸς, ἡ, *proprie* pecten, deinde quic quid similitudinem habet, ut venarum cursus in arboribus; (2) filamenta et fibræ tunicarum in corpore humano. Α κτείς.
Κτῆμα, ατος, τὸ, quod aliquis adquisivit, possessio; (2) fundus, prædium; et (3) *in plur.* κτήματα, opes, facultates. Α κτάομαι.
Κτηματικὸς, ἡ, ὸν, dives. Α præc.
Κτημάτιον, ᾱ, τὸ, possessiuncula; (2) prædiolum. Ab eod.
Κτηματίτης, ᾱ, ὁ, dives. Ab eod.
Κτηματολογία, ας, ἡ, bonorum seu possessionum index. Ex κτῆμα et λόγος.
Κτῆμι, occido, interficio; inusit. Sed hinc aor. 2. ἔκτην· particip. κτὰς, κτάμενος.
Κτηνηδὸν, *adv.* jumentorum seu pecorum more. Α κτῆνος.
Κτηνίατρος, ᾱ, ὁ, jumentorum medicus, veterinarius, *Gl. V.* Ex κτῆνος et ἰατρός.
Κτηνίτης, ᾱ, ὁ, jumentarius, *Ph.* Α κτῆνος.
Κτηνοβάται, qui jumenta ineunt. Ex βαίνω
Κτηνιόομαι, ῶμαι, fut. ώσομαι, jumentum fio, in jumenti seu pecudis morem degenero. Α κτῆνος.
Κτηνοτριβὴς, ἐος, ὁ ᾖ ἡ, jumentis conveniens. Ex κτῆνος et τρίβω.
ΚΤΗ'ΝΟΣ, ους, τὸ, jumentum, pecus, bos.
Κτηνοστάσιον ᾱ, τὸ, jumentarium, *scil. stabulum*, *Gl. V.* Ex κτῆνος et στάσις.
Κτηνοτρεφέω, ῶ, fut. ήσω, jumenta pasco.
Κτηνοτρεφία, ας, ἡ, ipsa actio pascendi jumenta seu pecora. Α
Κτηνοτρέφος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, jumentorum pastor; jumentarius, *Gl. V.* Ex κτῆνος et τρέφω.
Κτηνώδης, ες, ὁ ᾖ ἡ, jumentarius, pecuarius, ad jumenta seu pecudes pertinens; *item* pecudi similis; brutus; (2) stolidus. Α κτῆνος.
Κτηνωδία, ας, ἡ, stoliditas belluina. Α præc.
Κτηνωδῶς, *adv.* pecudis more.
Κτίσαιτο, 3. sing aor. 1. opt med. v. κτάομαι.
Κτησιδίον, ᾱ, τὸ, possessiuncula, agellus, curta supellex. Dim. a κτῆσις.
Κτήσιος, ᾱ, ὁ, dator divitiarum; ut κτήσιος Ζεὺς, Jupiter; κτήσιος Ἑρμῆς, Mercurius. Α κτῆσις.
Κτήσιες, ᾱ, ὁ, cæsus. Σπάσασα κτησίου βοτῆ λάχνην, *Soph. Trach.* 690. Α κτῆμι, occido, interficio.
Κτήσιππος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, possessor equorum.
Κτῆσις, εως, ἡ, possessio, ipsa possidendi actio; (2) adquisitio; (3) res quæ possidetur, facultates, opes, fortunæ. Κατ' ἔργου κτῆσιν, pro meritis factorum, ut factis nostris dignum est, *Soph. Trach.* 230. Α κτάομαι.
Κτήσομαι, fut. 1. ind. med. verbi κτάομαι.
Κτητὴ, ῆς, ἡ, famula empta. Α κτητός.
Κτητικὸς, ἡ, ὸν, adquirendi peritus; (2) possessivus. Hinc κτητικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars adquirendi, ars quæstuaria. Α κτάομαι.
Κτητικῶς, *adv.* possessive. *Vox Gramm.*
Κτητὶς, ὴ, ὸν, adquisibilis; (2) adquisitus, emptus, emptitius
Κτήτωρ, ορος, ὁ, possessor, dominus.
Κτίδιος, pro ἐκτίδεος, e viverræ silvestris pelle seu corio confectus; nam galeam talem κτιδέην κυνέην dixit *Homerus*, *Il.* 10, 335 et 458. Α κτὶς pro ἐκτίς.
Κτίζομαι, habito, incolo. Σοί γιν ἔκγονοι κτίσαν, ἃ διώνυμοι θεαὶ ἐκτίσαντο, *Eurip. Phœn.* 688.
ΚΤΙ'ΖΩ, fut ίσω, condo, creo, fabricor; (2) coloniam aliquo duco; (3) locum aliquem ædificiis in eo exstructis habitabilem reddo; (4) instituo, auctor sum alicujus rei; (5) patro, facio. Κτισθεὶς, aor. 1. part. pass. et ἐκτισμένος, perf. conditus. Ἀπίχισθαι βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν, 1 *Tim.* 4, 3. Τὰ πάντα δι' αὐτοῦ ᾖ εἰς αὐτὸν ἔκτισαι, *Col.* 1, 16. (4) ποταπὰν εἶ σέ τις θεῶν κτίσαι, *Eurip. Suppl.* 620. (5) καὶ ταῦτ' ἔπλη τις χεὶρ γυναικεία κτίσαι; *Soph. Trach.* 898.
ΚΤΙ'ΛΟΣ, ᾱ, ὁ, aries, dux ovium; (2) *adj.* cicur, mansuetus. Κτίλος ὡς, velut aries, *Il.* 3, 196.
Κτιλόω, ῶ, fut. ώσω, cicuro, mansuefacio; (2) delinio, demulceo. Hinc a. 1. med. ἐκτιλώσαντο, *apud Herodot.* mansuetas reddidere; ἐκτιλωμένες, perf. pass part familiaris factus, quod *Eust.* affert ex *Paus.* Α præc.
Κτίμενος, perf. part. pass. *Ion.* et *Poet.* pro ἐκτισμένος, a κτίζω.
Κτίννυμι, vel κτιννύω, occido. Α κτείνω.
Κτὶς, ίδος, ἡ, mustela silvestris. Ab ἐκτὶς.
Κτισάσθαν, 3. dual. aor. 1. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro ἐκτισάσθην, a κτίζω.
Κτίσις, εως, ἡ, creatio, fabrica, productio rerum e nihilo; (2) regeneratio; (3) instauratio et renovatio cœli et terræ; (4) res condita, creata; (5) rerum creatarum universitas; (6) totum genus humanum; (7) ordinatio politica magistratus. Α κτίζω.
Κτίσμα, ατος, τὸ, res condita, creata; (2) opus, structura, ædificium. Α κτίζω.
Κτισματολατρεία, ας, ἡ, rerum creatarum cultus et veneratio. Α
Κτισματολάτρης, ᾱ, ὁ, qui res creatas adorat.
Κτιστὴς, οῦ, ὁ, et κτίστης, ᾱ, ὁ, conditor, creator; (2) loci alicujus frequentator, instaurator, dux coloniæ. Α κτίζω. Unde
Κτιστὸς, ἡ, ὸν, conditus, creatus, fabricatus.
Κτιστὺς, ύος, ἡ, ædificatio. Ab eod.
Κτίστωρ, ορος, ὁ, conditor, creator, fabricator. Ab eod.
Κτίτης, ᾱ, ὁ, idem quod κτιστής. (3) ἐκτίδι σ' Ἄργος κτίται, incolæ, *Eurip. Or.* 1621.
Κτονέω, ῶ, occido. Α κτόνος.
Κτόνος, ᾱ, ὁ, cædes. Α κτείνω.
Κτυπέω, ῶ, fut. ήσω, pulsu sonitum cieo; (2) strepo, resono; (3) quatio, percutio, tundo. Ἄσασα δὲ σίγη κυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν, *Eur. Med.* 1183 Πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον, *Id. Rhes.* 307. Α κτύπος. Hinc
Κτύπημα, ατος, τὸ, sonitus, strepitus, *proprie* qui pulsu cietur; (2) fragor. (1) ἐκ ἐπιθήσομαι ἐμῷ κάρᾳ κτύπημα χειρὸς ὀλοόν; *Eur. Med.* 1211.
Κτύπος, ᾱ, ὁ, fragor, strepitus. Α τύπτω.
Κυάθειον, ᾱ, τὸ, parvus cyathus. Α κύαθος.
Κυαθίζω, fut. ίσω, cyathis ludo, cyathis indulgeo, poto; (2) cyathum misceo, bibendum do. Ab eod.
Κυάθιον, ᾱ, τὸ, parvus cyathus. Dim. ab eod.

Κυματωγὴ, ῆς, ἡ, littus, ad quod undæ feruntur et franguntur; crepido. Ex ἄγνυμι.

Κυματώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, fluctuosus.

Κυματωθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. a κυματόω.

Κυμάτωσις, ωσις, ἡ, fluctuatio, æstuatio. A κυματόω.

Κυμβαῖον, et κυμβεῖον, pro κυμβίον, vel κύμβη, *Eust.*

Κυμβαλίζω, fut. ίσω, cymbalum pulso. A κύμβαλον.

Κυμβαλιστὴς, οῦ, ὁ, cymbalista, cymbalum pulsans. A præc.

Κυμβαλίστρια, ας, ἡ, cymbalistria.

Κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum, crepitaculum, crotalum, instrumentum cavum quod manu pulsum crepitat. A κύμβος.

Κύμβαχος, ου, ὁ ἢ ἡ, pronus in caput; (2) extrema galeæ pars, cui crista inditur. A κύμβη, *caput.*

Κύμβη, ης, ἡ, cymba, navigii genus; (2) acetabulum; (3) genus poculi rotundi; (4) caput. A κύμβος.

Κυμβίον, ου, τὸ, poculi genus. A præc.

Κυμβιτιάω, in caput dejicio, *E. M.*

Κύμβιον, τὸ, acetabulum, *Nic.*

ΚΥ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, cavus recessus; (2) ollæ fundus.

ΚΥ'ΜΙΝΔΙΣ, ἡ, avis nocturna.

Κυμινοδόχη, ης, ἡ, receptaculum cumini. Ex κύμινον et δίχομαι.

Κυμινοδόχος, ου, ὁ, idem et ex iisd.

Κυμινοθήκη, ης, ἡ, repositorium cumini.

Κυμινοκόμβιξ, ικος, ἡ, præparcus, nimium adstrictus. Ex κύμινον et κόμβιξ.

ΚΥ'ΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, cuminum, herba et semen.

Κυμινοτρίστης, ου, ὁ, qui cuminum secat; (2) præparcus, sordidus. Ex κύμινον et τρίω.

Κυμινοτριστακαδαμογλύφος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui cuminum in partes secat, et e cardamo sive nasturtio, herba vili, exsculpit quod comedat, perquam sordidus. *Vox Comica.* Ex κύμινον, τρίω, κάρδαμον, et γλύφω.

Κυμινότριστος, ου, ὁ ἢ ἡ, cum cumino tritus. Ex κύμινον et τρίω.

Κυμινώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, cuminaceus, cumino similis. A κύμινον.

Κυμοδίγμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, fluctus excipiens. Ἀκτῆς κυμοδίγμονος πίλας, *Eurip. Hipp.* 1173. Ex κῦμα et δίχομαι, *capio.*

Κυμοθαλὴς, ὶς, undis abundans; epith. Neptuni. A θάλλω.

Κυμοτόμος, ου, ὁ ἢ ἡ, fluctus secans, machina triangularis pontibus præstrui solita ad fluctus frangendos. Ex τέμνω.

Κυνάγχη, ης, ἡ, angina; (2) millum, collare canum. Ex κύων et ἄγχω. Hinc

Κυναγχικὸς, ὴ, όν, angina laborans.

Κυναγωγὸς, οῦ, ὁ, canum ductor.

Κύναιδος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem quod κίναιδος.

Κυναῖος, ὁ, impudens, *Suid.* A κύων.

Κυνάκανθα, vel κυνακάνθη, ης, ἡ, sentis canina.

Κυναγτὴς, οῦ, ὁ, vinculum funis, quo ducitur canis. A κύων et ἄγω.

Κυναλώπηξ, ηκος, ὁ, canivulpes, vulpe et cane natus; (2) homo impudens, ut canis, et astutus, ut vulpes.

Κυνάμυια, ας, ἡ. Vide κυνόμυια.

Κυνάνθρωπος, ου, ὁ ἢ ἡ, versipellis; (2) impudens.

Κυνάρα ἄκανθα, et κύναρος ἄκανθα, sentis caninus, cynosbatos, *Gl. V.* κυνάρα, cardui.

Κυνάριον, ου, τὸ, catellus. Dim. a κύων.

Κυνᾶς, άδος, ἡ, pilus caninus; (2) pulpa mollior ex pane, ad manus abstergendas adhiberi solita; (2) rubus caninus, sentis canina. A κύων.

Κύναστρον, ου, τὸ, canicula, stella Sirius.

Κυνάω, ῶ, Cynicum ago, Cynicos imitor. A κύων.

Κυνδάλη, ἡ, lusus quidam Græcus.

Κυνδαλισμὸς, οῦ, idem.

Κυνδαλοπαίκτης, ου, ὁ, qui κυνδάλην ludit.

Κύνδαλος, ὁ, clavus, paxillus. Vide κόνδαλος.

Κυνέη, ης, ἡ, *contr.* κυνῆ, ῆς, pellis canina; (2) pellis canis fluvialis, qua olim caput tegebant; (3) galea; (4) pileus, galerus. A κύνεος.

Κύνειος, εία, ειον, vel κύνιος, ου, ὁ ἢ ἡ, canin. A κύων.

Κύνεος, έα, έον, idem et ab eod.

Κυνίεν, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκύνιζον, a κυνίω.

Κυνίσσι, *canibus*, dat. plur. *Ion.* pro κυσί.

Κυνίω, ῶ, fut. ήσω, osculor, suavior; (2) turbo, commoveo (nisi hoc potius ad κινέω referendum, *Ern.*) Κύνει δ' ὁ μέν τις χεῖρ, ὁ δὲ ξένθεν κάρα παίδων, *Eur. Med.* 1144. Ἐγὼ κυνήσομαί σοῖσδε σῶμα, *Cyc.* 170. A κύω.

Κυνῆ, pro κυνέη, *Ar.*

Κυνήγιον, ου, τὸ, venatio.

Κυνηγεσία, ας, ἡ, venatio, venatus. A κυνηγός.

Κυνηγήσιον, ου, τὸ, idem et ab eod. Τί κυνηγεσίων καὶ σοὶ μελέτη; *Eurip. Hipp.* 224. Vide μελέτη.

Κυνηγετέω, ῶ, fut. ήσω, venor. Ab eod.

Κυνηγέτης, ου, ὁ, venator. A κυνηγέω. Hinc

Κυνηγετικὸς, ὴ, όν, venatorius; ad venatorem et venationem pertinens; (2) venationis studiosus; (3) de re venatoria agens.

Κυνηγέτις, ίδος, ἡ, venatrix. Ab eod.

Κυνηγέω, ῶ, fut. ήσω, venor; (2) vestigo. Ὁ μὲν ἐκυνήγει τὸν Ἡρακλείδην, *Plato.*

Κυνηγία, ας, ἡ, venatus, venatio.

Κυνήγιον, ου, τὸ, idem. A

Κυνηγὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, venator vel venatrix. Ex κύων et ἄγω, *duco.*

Κυνηδὸν, *adv.* canum more.

Κυνηλασία, ας, ἡ, canum incitatio, i. e. venatio. Ex κύων et ἐλαύνω, *agito.*

Κυνηλατέω, ῶ, fut. ήσω, canes agito. Ex iisd.

Κυνήποδες, ων, οἱ, ossa in cruribus equorum inter ungulam et suram. Ex κύων et πούς.

Κυνία, ας, ἡ, sc. κράμβη, crambe canina.

Κυνίδιον, ου, τὸ, catellus. Dim. ab eod.

Κυνίζω, fut. ίσω, canem ago; (2) sum Cynicus, philosophiam seu sectam Cynicam sequor. Ab eod.

Κυνικιόω, canem irrito, *V. L.*

Κύνικλος, ου, ὁ, cuniculus. Rectius κόνικλος.

Κυνικὸς, ὴ, όν, caninus; (2) Cynicus. A κύων.

Κυνίσκη, ης, ἡ, catella. A κύων.

Κυνίσκος, ου, ὁ, catellus; (2) impudens. Dim.

Κυνισμὸς, οῦ, ὁ, Cynica institutio, vita Cynica. A κυνίζω.

Κυνιστὶ, *adv.* canum modo.

Κυνοβλὰψ, ῶπος, ὁ, cui adspectus caninus est, impudens. Ex κύων et βλάπτω.

Κυνόβρωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, a canibus devoratus. Ex eod. et βιβρώσκω.

Κυνόγλωσσον, ου, τὸ, qu. dic. lingua canina, plantago minor, *herba*, Angl. HOUNDS-TONGUE.

Κυνοδίσμιον, ου, τὸ, vinculum quo membri genitalis cuticula cum glande colligatur, quod κύνα vocant. Ex κύων et δισμός.

Κυνοδίσμη, idem quod

Κυνόδισμος, ου, ὁ, vinculum, catena canis.

Κυνόδηκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, a cane morsus. Hinc τὰ κυνόδηκτα, canum morsus. Ex eod. et δάκνω.

Κυνόδους, dens caninus; κυνόδοντες, οἱ, dentes canini. Ex κύων et ὀδούς.

Κυνοδρομέω, ῶ, fut. ήσω, incitato cursu, tanquam canis, feror; (2) cum canibus curro, vestigo. Ex κύων et δρόμος.

Κυνοδρομία, ας, ἡ, canum cursus. Ex iisd.

Κυνοειδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, canis speciem referens, qui est canino adspectu, impudens.

Κυνόζολον, chamæleon niger gravem odorem spirans. Ex κύων et ὄζω, *oleo.*

Κυνοθαρσὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, canina præditus audacia seu impudentia; (2) ferox, de equo. Ex κύων et θάρσος, *audacia.*

Κυνοθρασὺς, εῖα, ὺ, idem.

Κυνοκάρδαμον, ου, τὸ, nasturtium.

Κυνόκαυμα, ατος, τὸ, æstus caniculæ.

Κυνόκιντρον, ου, τὸ, herbæ nomen, *Hes.* quasi aculeus caninus, al. κυνοκράμβη.

Κυνοκίφαλος, ου, ὁ ἢ ἡ, capite canino præditus, caniceps; (2) impudens, ut canis; κυνοκίφαλοι, Cynocephali, animalia quædam a figura sic dicti; *ii* homines ficti in Africa.

Κυνοκλόπος, ου, ὁ ἢ ἡ, canis, fur, canem furatus. Ex κύων et κλέπτω.

Κυνοκοπίσω, ῶ, fut. ήσω, canina pelle percutio. Κυνοκοπήσω σε τὸ νῶτον, *Aristoph. Eq.* 289. A κύων et κόπτω.

Κυνοκράμβη, ης, ἡ, brassica canina.

Κυνοκτόνος, ου, ὁ ἢ ἡ, canes occidens. Hinc τὸ κυνοκτόνον, ου, aconitum, quod canes necat. Ex κτείνω.

Κυνολυτὶς, ίδος, ἡ, marina rosa, *V. L.*

Κυνολίσχης, ου, ὁ, cui confabulationes sunt de rebus obscœnis. Ex λίσχη.

Κυνόλοφα, ων, τὰ, asperitates quædam post primam spinam. Ex λόφος.

Κυνόλυσσος, ου, ὁ, morsus a cane rabido. Ex λύσσα, *rabies.*

Κυνομαχέω, ῶ, fut. ήσω, cum canibus, seu adversus canes, pugno. Ex μάχομαι.

Κυνόμορφος, ον, canis formam habens, *Steph.*

Κυνόμυια, ας, ἡ, musca canina; (2) impudens, *Il.* 21, 394.

Κυνοπρόσωπος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui canina facie est, caninum adspectum habens.

Κυνόροδον, vel κυνόρροδον, ου, τὸ, rosa canina, silvestris. *Gl. V.* ligustrum.

Κυνορραϊστὴς, vel κυνοραϊστὴς, οῦ, ὁ, ricinus. Ex κύων et ῥαίω.

Κυνόσαργες, εος, τὸ, gymnasium et populus in Attica. Ex κύων et ἀργὸς, *albus.*

Κυνόσβατον, ου, τὸ, rubus caninus. Ex βάτος.

Κυνόσβατος, ου, ὁ, idem, sive cynosbatus.

Κυνόσημα, vel κυνὸς σῆμα, monumentum canis; hoc est, Hecubæ, nomen loci.

Κυνόσουροι, venatores, *Hes.* Ex σεύω.

Κυνοσοῦρὰ, ᾶς, ἡ, canis cauda, ursa minor, Cynosura, sidus boreale. Ex οὐρά.

Κυνόσυρα ὠὰ, ova urina, irrita, ventosa. Ex οὖρος, *ventus.*

Κυνοσπάρακτος, ον, a canibus discerptus.

Κυνόσπαστον, τὸ, idem quod κυνόσβατον, *Plin.*

Κυνοσφαγὴς, ὶς, cui canis immolatur. Epith. Hecates. A σφάττω.

Κυνοσφαὶνὴς, ὁ, ἡ, epith. Dianæ canino capite. Ἄντρον τῆς κυνοσφαινῆς Θεᾶς, *Lycophr. Alex.* 77.

Κυνοτροφικὴ, ῆς, ἡ, ars alendi acuendique canes. A τροφή.

Κύνυρον, τὸ, aspera petra, *Lyc.*

Κυνῦχος, ου, ὁ, lorum quo canis tenetur; (2) saccus, marsupium, proprie lorum quo contrahitur. Ex κύων et ἔχω.

Κυνοφθαλμίζομαι, caninis, i. e. impudentibus oculis adspicio, *Synes.* Ex ὀφθαλμός.

Κυνόφρων, ὁ ἢ ἡ, impudens. A φρήν.

Κύνταστον, atrocissimum. A

Κύνταρος, ου, ὁ, impudentior, protervior, sævior. A κύων.

Κυνώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, caninus. A κύων.

Κυνώπης, ου, ὁ, caninum adspectum, sive vultum habens, impudens, inverecundus. Ex κύων et ὤψ, *vultus.*

Κυνῶπις, ίδος, ἡ, fœm. præc.

Κύνωψ, ωπος, ὁ, herba canina, oculus caninus. Ex iisd.

Κύος, εος, τὸ, fœtus. A κύω.

Κυοτοκία, ας, ἡ, partus. Ex κύος et τίκτω, *pario.*

Κυοτροφία, ἡ, fœtus nutritio. Ex τροφή.

Κυόμενα, nom. plur. part. præs. pass. vel med. n. g. verbi κυέω.

Κυοφορέω, ῶ, in utero fero, prægnans sum. Κυοφορεῖν ἔκ τινος, *Luc.* Ex κύος et φέρω.

Κυοφορία, ας, ἡ, tempus quo mulier fert uterum; (2) fœtus in utero gestatio; (3) conceptio. Ex iisd.

Κυπαρισσίας, ἡ, tithymalli quoddam genus, *Dioscor.*

Κυπαρίσσινος, vel κυπαρίττινος, ίνη, ινον, cupressinus, e cupresso factus. A

ΚΥΠΑ'ΡΙΣΣΟΣ, vel κυπάριττος, ου, ἡ, cupressus.

Κυπαρισσών, ῶνος, ὁ, cupressetum, locus in quo nascuntur cupressi. A κυπάρισσος.

Κυπαριττοτρόφος, ου, ὁ ἢ ἡ, cupressos alens.

ΚΥ'ΠΑΡΟΣ, ου, ὁ, vas magnum concavum.

ΚΥΠΑ'Σ, άδος, ἡ, pallium, lecti stragulum.

ΚΥΠΑΣΣΙ'Σ, vel κύπασσις, ιδος, ἡ, supparum, species tunicæ.

Κυπειρὶς, ἡ, cyperis. A *κύπειρος*.
Κύπειρον, ε, τὸ, cyperum, gladiolus, herba. A ΚΥ'ΠΕΙΡΟΣ, ε, ὁ vel ἡ, cyperus, juncus angulosus, juncus triangularis.
Κυπελλὶς, ίδος, ἡ, idem quod
ΚΥ'ΠΕΛΛΟΝ, ε, τὸ, genus poculi.
Κυπελλόμαχος, ον, in quo poculis certatur vel pugnatur. Ex *μάχη*.
Κυπελλοχάρων, ὁ ἡ, poculis gaudens. Ex *χαίρω*.
Κυπόω, everto, *Lyc.*
Κυπριάζειν, florere; unde *apud Suid.* *κυπριάζουσαι, ἀνθοῦσαι*, florentes.
Κυπρίζειν, idem.
Κυπρίδιος, ία, ιον, Venereus; (2) tener, mollis
Κύπρινον, ε, τὸ, sc. *μύρον* seu *ἔλαιον*, oleum seu unguentum cyprinum, factum e floribus Cypri arboris.
Κυπρῖνος, ε, ὁ, Cyprinus, piscis fluvialis.
Κύπριος, ε, ὁ, Cyprius, incola Cypri.
Κύπρις, ίδος, ἡ, Cypris, i e. Venus, quæ ita dicitur a Cypro insula, in qua olim in primis colebatur, eoque e mari appulisse creditur; (2) actio Venerea; (3) flos vitis.
Κυπρισμὸς, ῦ, ὁ, germinatio. A *κυπρίζω*.
Κυπρογένεια, ας, ἡ, Venus. Ex *Κύπρος* et *γίνομαι, nascor*. Unde
Κυπρογενὴς, ές, ὁ ἡ, in Cypro natus.
ΚΥ'ΠΡΟΣ, ε, ὁ, Cyprus arbor; (2) insula Veneri sacra; (3) mensura quædam.
Κυπτάζω, pronus specto, prospecto, specto demissis oculis; (2) cunctor, tempus tero. Τὶ κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν; *Aristoph. Nub.* 509. A
ΚΥ'ΠΤΩ, fut ψω, pronus sum, incurvo me ad videndum, demitto oculos; vergo; inclino; *κικυφώς*, perf. part. pronus spectans; item ut *κυπτάζω* (2): Ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας, *Joan.* 8, 6. Στένων ἐκ κύπτων εἰς τὴν γὴν, *Dem.*
Κυπτὸς, ὴ, όν, inclinatus; supplex, *Æsch.* A *κύπτω*.
Κυρβαίη μᾶζα, *ap. Hom.* in Iresione fuerit maza seu offa furfuribus conspersa, aut etiam furfuracea; quasi *ἀπὸ τῶν κυρβέων*, quæ sunt *τὰ πίτυρα*, furfures; ut *πιτυρίτης* et *πιτυρίας ἄρτος*, panis furfuraceus, (sed vox incerta.)
ΚΥΡΒΑΣΙ'Α, ας, ἡ, crista gallinacei; (2) tiara, apex, *Dionys. Hal.*
ΚΥ'ΡΒΙΣ, ιος, ὁ, quibusdam ἡ, tabula triangularis cui leges Athenis inscribebantur.
Κῦρε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκυρε, a *κύρω, incido*.
Κυρεία, ας, ἡ, dominatus, potestas, *Suid.* Vide *κυρία*. A *κῦρος*.
Κυρέω, ῶ, fut. ήσω, incido; (2) adsequor; (3) contingo, evenio; (3) sum. Νῦν σοὶ τύρψις ἀμφανὴς κυρεῖ, contingit, *Soph. Trach.* 295. Εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίης ἀπὸ χθονὸς φύγοντας, *Eur. Rhes.* 113. A *κύρω*.
Κυρηβασία, ας, ἡ, pugna quæ fit cornibus, concursus animalium cornutorum, *Suid.* A
Κυρηβάω, cornibus peto. Πρὸς σκίλος κυρηβάσει, cornibus incursabit, pugnabit, *Aristoph. Eq.* 272.
ΚΥΡΗ'ΒΙΑ, ων, τὰ, glumæ, palcæ, furfures.
Κύρημα, ατος, τὸ, inventum fortuitum, in quod casu incidimus, *Suid.* A *κυρέω*.
Κυρήνη, ης, ἡ, Cyrene, urbs Africæ.
Κυρήνιος, ε, ὁ, Quirinus. Nomen Latinum.
Κυρῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi *κυρέω*.
Κυρθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi *κύρω*.
Κυρία, ας, ἡ, domina; *κυρία*, subaud. *ἡμέρα*, præstitutus dies; (2) subaud. *ἐκκλησία*, dies comitialis, seu comitia, quibus leges sanciuntur. A *κύριος*.
Κύρια, τὰ, neut. plur. a *κύριος*, auctoritas, penes quos est potestas, magistratus. Ἀφεὶς τὰ σῆς δὲ τῆς γῆς κύρια, spretis iis penes quos est hujus loci publica auctoritas, *Soph. Œd. Col.* 914.
Κυριακὸς, ὴ, όν, ad dominum pertinens; (2) ad Dominum nostrum, Jesum Christum, pertinens; (3) dominicus. Hinc *τὸ κυριακὸν*, ῦ, templum Dei; et *τὰ κυριακὰ*, ῶν, bona ecclesiastica; *κυριακὴ*, sc. *ἡμέρα*, dies dominica. A *κύριος*.
Κυριαρχία, ας, ἡ, dominationis principium et origo. Ex *κυρία* et *ἀρχή*.
Κυρίευσις, εως, ἡ, dominium. A *κυριεύω*.
Κυριεύω, fut. εύσω, dominor, dominus sum vel fio; (2) potior, capio, in potestatem redigo; (3) recupero. Κυριεύω σῦ, dominor tibi; σὶ, dominum te facio. Πάντων κυριεύσιν, *Xen.* Οἱ βασιλεῖς τῶν ἰδίων κυριεύσιν αὐτῶν, *Luc.* 22, 25. A *κύριος*.
Κύρίξις, pugna quæ fit cornibus. Καὶ ἃ μόνον φασὶ τοῖς ἄρρεσιν εἶναί τινα συμφυῆ κύρίξιν πρὸς ἀλλήλους καὶ μάχην, *Ælian. de Nat. An.* 16, 20.
Κυριοκτονέω, ῶ, fut. ήσω, dominum occido.
Κυριοκτονία, ας, ἡ, domini cædes. A
Κυριοκτόνος, ε, ὁ ἡ, domini interfector. Ex *κύριος* et *κτείνω*.
Κυριολεκτέω, ῶ, f. ήσω, proprie loquor. Ex *κύριος* et *λέγω*.
Κυριολεκτικῶς, et *κυριολεκτῶς*, *adv.* proprie loquendo.
Κυριολέξις, ας, ἡ, proprietas loquendi. Ex iisd.
Κυριολογέω, proprie loquor. Ex *κύριος* et *λόγος*.
Κυριολογία, ἡ, proprietas loquendi, sermo seu oratio propriis constans verbis. Ex iisd.
Κύριος, ε, ὁ, auctoritatem in aliquam rem habens, a cujus auctoritate pendet aliquid, dominus. A *κῦρος*.
Κύριος, ία, ιον, penes quem est potestas alicujus rei, qui pro arbitrio aliquid facit; (2) cui alicujus rei potestas seu cura permissa est; (3) auctoritatem habens, ratus; (4) præcipuus, principalis; ut in corpore membrum vitale maxime, ut caput, cor, &c. (5) proprius. Ab eod.
Κυριότης, ητος, ἡ, dominatio, dominatus. A *κύριος*.
Κυριόω, idem quod *κυρέω*, *Steph.*
Κυρίσσω, vel *κυρίττω*, fut. ξω, cornibus peto, ferio. Λακτίζοντες καὶ κυρίττοντες, *Plato.* Ὁ ταῦρος, δ' ἔοικεν κυρίξειν τίν' ἀρχάν, *Hephæst.* 44. A *κίρας*.
Κυριττοὶ, οἱ, genus mimorum, ligneas personas sibi aptantes et obversis frontibus sibi occurrentes, *Hes. κυριτταὶ, Voss.*
Κυριωνυμίω, a domino nomen habeo.
Κυριωνυμία, ας, ἡ, proprietas nominis. A
Κυριώνυμος, ε, ὁ ἡ, a domino nomen habens. Ex *κύριος* et *ὄνομα*.
Κυρίως, *adv.* cum auctoritate et potestate; (2) firmiter, stabiliter; (3) proprie; (4) jure. (4) *κυρίως αἰτεμένην*, jure petenti, *Soph. Phil.* 63.
Κυρκανῆν, idem quod *κυκανῆν*, *Aristoph.*
Κύρμα, ατος, τὸ, id, in quod aliquis incidit, quod nanciscitur, præda. A *κύρω*.
ΚΥ'ΡΟΣ, ους, τὸ, auctoritas; (2) firmamentum, rata fides, potestas aliquam suasionem sanciendi, majestas imperii, *Ern.* Πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος, rata sunt, *Soph. Œd. Col.* ult. Sed Κῦρος, ε, ὁ, Cyrus, rex Persarum.
Κυρῶν, præs. inf. act. *contr.* pro *κυρέειν*. A
Κυρόω, ῶ, fut. ώσω, sancio, decerno, ratum facio, auctoritate mea probo; *κεκυρωμένον*, sancitum; a. 1. *κυρωθείς*, probatus. Κυρῶσαι ἀγάπην, 2 *Cor.* 2, 8. *κεκυρωμένη διαθήκην*, *Gal.* 3, 15. A *κῦρος*.
Κύρσαι, aor. 1. inf. act. *Æol.* pro *κῦραι*, a *κύρω*.
Κυρσάνιος, unde voc. *κυρσάνις*, adolescens, *ap. Aristoph.* Vox Laconica.
Κύρσω, fut. 1. ind. act. *Æol.* pro *κυρῶ*.
Κυρταύχην, ενος, ὁ ἡ, cui incurva est cervix. Ex *κυρτὸς* et *αὐχήν*.
Κύρτη, ης, ἡ, nassa, qualus, fiscella.
Κυρτία, ας, ἡ, textum vimineum.
Κυρτίδιον, ε, τὸ, quasillum. A præc.
Κυρτὶς, ίδος, ἡ, qualus, fiscella. A *κύρτη*.
ΚΥΡΤΟ'Σ, ὴ, όν, curvus, gibbosus, incurvus; (2) convexus. Κῦμα—Κυρτὸν ὑπ' κορυφῶται, *Il.* 4, 426.
Κύρτος, ε, ὁ, nassa; (2) cavea. A *κυρτός*.
Κυρτότης, ητος, ἡ, curvitas. Ab eod.
Κυρτόω, ῶ, fut. ώσω, curvo, incurvo; curvum, convexum reddo; *κυρτῶμαι*, curvesco. Ἀπὸ βάρεος κυρτῶνται, *Xen.* Ab eod. Hinc
Κύρτωμα, ατος, τὸ, quod est incurvatum, gibbus; (2) tumor omnis præter naturam.
Κύρτωσις, εως, ἡ, curvitas, tumor.
ΚΥ'ΡΩ, fut. *Æol.* *κύρσω*, aor. 1. ἔκυρσα, incido; (2) nanciscor; (3) impingo; (4) sum. Ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε, *Eur. Med.* 1366. Ὦν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμοῦ, *Id. Suppl.* 1167. Aliquando cum accusativo. (2) ἐπ' ἀκταῖς γὰν κυρῶ θαλασσίαις, *Eurip. Hec.* 698. Εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίης ἀπὸ χθονὸς φύγοντας, *Id. Rhes.* 113.
Κύρωσις, εως, ἡ, comprobatio quæ fit auctoritate alicujus, confirmatio, rata fides. A *κυρόω*. Unde
Κυρωτέον, *adv. posit.* sanciendum.
Κυρωτικὸς, ὴ, όν, confirmandi vim habens.
Κύσας, aor. 1. part. act. verbi *κύω*.
Κῦσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔκυσε.
ΚΥ'ΣΘΟΣ, ε, ὁ, podex; (2) pudendum muliebre. *Gl. V.* cunnus. (2) Κύσθε λεοντῆν ἐνημμένον, *Aristoph. Ran.* 480.
Κυσὶ, *canibus*, dat. pl. a *κύων*, *canis*.
Κυσὸβάκχαρος, qui nates sibi baccharе inungit, *Hes.* Ex *κυσὸς* et *βάκχαρις*.
Κυσοδακνιᾶν, quasi nates prurire, *Hes. κυσοδακνιᾷ, ψωριᾷ*, scabiosus est. Ex *δάκνω*.
Κυσοδόκη, ης, ἡ, lignum quo religantur meretrices, *Aliph.*
Κυσολάκων, ὁ, pædicator, *Hes.* Ex *κυσὸς* et *λάκων*, unde *λακωνίζειν*.
Κυσολαμπὶς, ίδος, ἡ, cicindela, *Hes.* Ex *λάμπω*. al. *κυγολαμπίς*.
Κυσολίσχης, ε, ὁ, obscœna loquens. Ex *λίσχη*.
Κυσονίπτης, ε, aquariolus, *Hes.* A *νίπτω*.
Κυσονίπτρια, ας, ἡ, meretrix, adultera.
Κυσὸς, ῦ, vel *κύσος*, ε, idem quod *κύσθος*.
Κύσσαρος, ε, ὁ, idem et ab eod.
Κυσσαμένη, aor. 1. part. med. *Poet.* pro *κυσαμένη*, a *κύω*.
Κύσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἔκυσε, a *κύω*.
ΚΥ'ΣΤΙΣ, ιος, ἡ, vesica, v. gr. bilis, sed maxime urinæ; (2) ventriculus, *ap. Sch. Arist.* A *κύω, proprie* comprehendo, complector, concipio: *unde κύστις, κύσος, κύσθος, loca cava, quæ aliquid continent; sed usus fert*, ut *κύστις magis de* vesica *dicatur*, Ern. Κατὰ κύστιν, juxta vesicam, *Il. 5*, 67.
Κυτίδιον, ε, τὸ, cistula. A *κυτὶς*.
ΚΥ'ΤΙΝΟΣ, ε, ὁ, cytinus, flos et primus partus mali Punici. Hinc
Κυτινώδης, ες, ὁ ἡ, capitulo mali Punici similis.
Κυτὶς, ίδος, ἡ, cista. A *κύτος*.
Κυτισήνομος, ε, ὁ ἡ, qui cytiso pascitur. Ex *κύτισος* et *νέμω, pasco*.
ΚΥ'ΤΙΣΟΣ, ε, ὁ, cytisus, frutex.
Κυτμίδις, αἱ, emplastri quoddam genus, *Luc.*
ΚΥ'ΤΟΣ, ος, τὸ, cavum, cavus sinus, alveus; (2) venter cavus; (3) corporis truncus; corporis moles; corpus. (1) τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει, *Eurip. Suppl.* 1202. (3) ἀνδρείῳ κύτει, virili corpore, *Soph. Trach.* 12.
Κύτραν, acc. sing. *Dor.* pro *χύτραν*, a *χύτρα*.
Κυττάριον, ε, τὸ, cellula, alveolus. Dim. a
Κύτταρος, ε, ὁ, idem fere quod *κύτος*, *impr.* alveus apum, folliculus, &c. A *κύτος*. Unde
Κυτώδης, ες, ὁ ἡ, cavus, cavo sinu tumens.
Κυφαγωγὸς ἵππος, equus proni vel cernui capitis. Ex *κυφὸς* et *ἄγω, duco*.
Κυφαὶ, vel *κῦφαι*, ῶν, αἱ, genus squillarum, gibbæ. A *κυφὸς*.
Κυφαλίος, ία, ίον, incurvus, gibbosus. Ab eod.
Κύφιλλα, ἡ, nubes densa. Ab eod.
ΚΥ'ΦΙ, εως, τὸ, cyphi, suffimenti genus, sacerdotibus Ægyptiis usitatum.
Κυφιειδὴς, ίος, ὁ ἡ, cyphi similis. Ex *κῦφι* et *εἶδος*.
Κυφὶς, ὴ, όν, curvus, gibbosus. A *κύπτω*.
Κῦφος, ους, τὸ, curvatio, tumor gibbus.
Κυφότης, ητος, ἡ, idem. A *κυφὸς*.
Κυφόω, ῶ, incurvo; *κυφοῦσθαι*, incurvari.
Κύφωμα, ατος, τὸ, gibbus. A præc.
Κύφων, ωνος, ὁ, instrumentum quo torqueban-

tur sontes, catasta, numella, collare; (2) furcifer, maleficus; (3) *κύφωνες*, vel *κυφῶνες*, virgæ incurvatæ supra currum, *Pollux* de partibus currus; curvatura, camera, fornix, *Etym.* stiva; (4) angina, *Hes. Psellus*; (5) vestis genus, *Hes.*

Κυφωνισμός, ῦ, ὁ, supplicium per *κύφωνα*.

Κύφωσις, εως, ἡ, incurvatio. A *κυφόω*.

Κύψαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi *κύπτω*.

ΚΤΨΕΛΗ, ης, ἡ, alveare apum, e viminibus aut stramine plexum; (2) arca; (3) genus vasis aut mensuræ frumentariæ; (4) interius auris foramen; (5) sordes aurium.

Κυψέλιον, ου, τὸ, cistula. Dim. a præc.

Κυψελίς, ίδος, ἡ, alveus; (2) cistula, cistella; (3) sordes aurium. Ab eod.

Κυψιλίδυσος, ου, ὁ ἢ ἡ, cui aurium foramina sordibus vel alio modo obturata sunt. Ex *κυψέλη* et *βύω, obturo*.

ΚΤΩ, et *κυίω*, fut. *κυήσω*, tumeo; (2) comprehendo; *unde* in utero gesto, sum prægnans; (3) concipio. *Κύων ἔτη δύο, Theophr.* Οὓς τίκε κυσσαμένη, *Hesiod. Theog.* 125.

Κύω, fut. *κύσω*, osculor. Κῦσόν μι, ᾧ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν, *Aristoph. Nub.* 81.

ΚΤΩΝ, κυνός, ὁ vel ἡ, canis; (2) canis marinus; (3) canis cœlestis, Sirius, canicula; (4) canis, jactus in ludo aleatorio; (5) scintilla e ferro candente dum cuditur prosiliens, *Hes.* (6) membrum virile, *Hes.* pars quædam ejus, *Etym.* At *Eust.* de pudendo muliebri; (7) morbus quidam; (8) *κύων ξυλίνη*, rubus canina. Ἄφυπτοι κύνες, Erinnyes, *Soph. Elect.* 1388.

Κῶας, pellis ovina villosa, vellus. A *κώς*.

Κωβιδάριον, ου, τὸ, parvus gobio. Dim.

Κωβίδιον, ου, τὸ, idem. A

ΚΩΒΙΟΣ, ῦ, ὁ, gobius, seu gobio, piscis.

Κωβῖσις, ίδος, ἡ, apuæ species. A præc.

Κωβιώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, gobio similis. Ab eod.

Κωδάριον, ου, τὸ, Dim. a *κώριον*, signif. lecythum, vel sacculum coriaceum.

ΚΩΔΕΙΑ, vel *κωδία*, ας, ἡ, caput papaveris; (2) globulus. Κώδειαν ἀνασχών, *Il.* 14, 499.

Κωδίκελλος, ὁ, idem quod *κωδάριον*, *Suid.*

Κώδιον, ου, τὸ, pellis, vellus. A *κώς*.

Κωδιοφόρος, ον, pellem gestans, pellitus.

Κωδύα, ης, ἡ, caput ciborii, *Eust.*

ΚΩΔΩΝ, ωνος, ὁ, tintinnabulum, nola; (2) *metaph.* homo garrulus; (3) tubæ orificium in extremo habens speciem campanulæ; (4) tuba ipsa. (4) *χαλκοστόμῳ κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς, Soph. Aj.* 17.

Κωδωνίζω, fut. *ίσω*, tinnio, tintinnabulum seu nolam pulso; (2) tintinnabulo exploro; (3) vasa figulina exploro; (4) simpliciter, exploro. Ὅ τι ποιῇ, κωδωνίσω, *Aristoph. Ran.* 79. A *κώδων*.

Κωδωνόκροτος, ον, tinniens; (2) fastuosus, magniloquus. A *κρότος*.

Κωδωνοφαλαράπωλος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui nolas seu tintinnabula equorum phaleris adjicit. *Vox Aristoph.* Μίμονται κωδωνοφαλαροπώλας, memnonas equis utentes phaleris et tintinnabulis ornatis, *Aristoph. Ran.* 965. Ex *κώδων*, *φάλαρα*, et *πῶλος*.

Κωδωνοφορέω, ῶ, tintinnabulum seu nolam circumfero, vigilias exploro. Ἐφοδεύσεται, κωδωνοφορεῖται, *Aristoph. Av.* 1165. A

Κωδωνοφόρος, ου, ὁ, tintinnabulum seu nolam circumferens; (2) vigiliarum explorator.

Κώεα, nom. pl. a *κώς*.

Κῶεος, ὁ, idem quod *κωδών*, *Num.*

ΚΩΘΩΝ, ωνος, ὁ, Cothon, genus poculi Laconici et militaris, *Plut. in Lycurg.* 9. (2) compotatio largior, *Eustath.* 8, 17.

Κωθωνίη, ης, ἡ, larga compotatio. A præc.

Κωθωνίζω, fut. *ίσω*, largius poto. Ab eod.

Κωθωνισμός, ῦ, ὁ, largior potatio. A præc.

Κωθωνιστήριον, ου, τὸ, locus compotationibus destinatus. Ab eod.

Κώκυμα, ατος, τὸ, fletus, ejulatus. Ἑλένης τὸ κώκυμ' ἐστὶν, *Eurip. Or.* 1298. A *κωκύω*.

Κωκυτός, οῦ, ὁ, idem; (2) Cocytus, fluvius infernalis. Ab eod.

ΚΩΚΤΩ, f. *ύσω*, fleo, ploro, lamentor, ejulo. Ἀκτέριστον ἐν πέτραις αἰῶνα κωκύσουσιν, *Lycophr.* 908. *Il.* 18, 37.

ΚΩΛΑΚΡΕΤΑΙ, ῶν, οἱ, diribitores carnium e victimis reliquarum inter sacerdotes. A *κῶλον* (5); (2) *Sch. Aristoph.* quæstores et custodes judicialis pecuniæ et in victimas consumendæ.

Κωλάριον, ου, τὸ, parvum colon. Dim. a *κῶλον*.

Κωλεός, ὁ vel ἡ, idem quod *κωλῆ*, *Ath.*

Κωλῆ, ῆς, ἡ, perna; *contr.* ex *κωλέα*.

Κωλλίν, ῖνος, ἡ, perna, petaso. Ab eod.

Κώλπη, πος, ἡ, talus; (2) sura. Ab eod. *Il.* 23, 726. Κόψ' ὀπίθεν κώλπα τυχὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα.

Κωλικιάομαι, coli vitio laboro. *Alex.*

Κωλικός, ὴ, όν, colicus, coli dolorem habens.

ΚΩΛΟΝ, ου, τὸ, membrum, ut pes, lacertus, crus; (2) pars periodi; (3) intestinum crassum; (4) alvus; (5) partes majores victimarum, ut τραχήλια, minores; (6) *κῶλα* corpora, *Paul.* Τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας, καὶ κῶλα, *Eurip. Hec.* 1163.

Κωλοτομέω, ῶ, f. ήσω, membra incido, membris trunco. Ex *κῶλον* et *τέμνω*.

Κωλύτω, 3. sing. præs. imperat. act. verbi *κωλύω*. Unde

Κώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum; (2) munimentum.

Κωλύμη, ης, ἡ, impedimentum. Ab eod.

Κωλυσάνεμος, ου, ὁ, ventos arcens.

Κωλυσίδιττος, ου, ὁ ἢ ἡ, cœnam impediens.

Κωλυσίδρομος, ον, *de podagra*, cursum impediens, *Lucian.*

Κωλυσιεργέω, f. ήσω, impedio, impedire tento.

Κωλυσιεργία, ας, ἡ, operis impedimentum et remora. Ex *κώλυσις* et *ἔργον*.

Κώλυσις, εως, ἡ, impeditio, remora; (2) impedimentum, obstaculum. A *κωλύω*.

Κωλυτὴρ, ῆρος ὁ, qui impedit. Ab eod.

Κωλυτήριος, ου, ὁ ἢ ἡ, impediendi vim habens. Hinc τὸ κωλυτήριον, ου, impedimentum, remora. A præc.

Κωλυτὴς, οῦ, ὁ, impeditor. A *κωλύω*.

Κωλυτικός, ὴ, όν, prohibitorius. Ab eod.

Κωλυτὸς, ὴ, όν, impeditus; (2) qui prohiberi potest. A

ΚΩΛΥΤΩ, fut. *ύσω*, prohibeo, impedio; veto; inhibeo, reprimo; *κωλυθῆναι*, aor. 1. pass. reprimi; *κωλυθείς*, prohibitus. Perf. *κεκώλυσθαι*, prohibitum esse. Ἔστιν τις, ἐστὶν, ὃς σε κωλύσει τὸ δρᾶν, *Soph. Phil.* 1230. Εἰ πρὸς τῇ θεᾷ κωλύμεσθα μὴ μαθεῖν ἃ βούλομαι, *Eur. Ion.* 392.

ΚΩΛΩΤΗΣ, ου, ὁ, stellio.

ΚΩΜΑ, ατος, τὸ, sopor gravis, vel libido perpetua dormiendi; (2) veternus; (3) illecebra, *Schol. Pind.*

Κώμαζον, imperf. ind act. *Ion.* pro *ἐκώμαζον*. A

Κωμάζω, fut. *άσω*, comissor; (2) sum petulans et lascivus more comissantium; (3) e temulentia proterva convicior et pulso obvios; (4) tripudio; (5) comissabundus venio; (6) hymnis celebro; (7) Bacchus dicitur *κωμάζειν*, cum simulacrum ejus pompa solemni cum cantu circumfertur, *ap. Dind. Sic.* Κώμαζον ὑπ' αὐλῇ, *ap. Hesiod. Scut.* 281. Τὸν καλλίνικον μιτρᾶ Θῆβαι ἐκώμασαν, *Eur. Her. Fur.* 180. A *κῶμος*.

Κωμαίνω, dormito, dormiturio, *Hes.* A *κῶμα*.

ΚΩΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, fructus quidam aromaticus.

Κώμαξ, ακος, ὁ, petulans, fugator, *Eust.* A *κῶμος*.

Κωμάξατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. *Dor.* pro *κωμάσατε*, a *κωμάζω*.

Κωμάρχης, ου, ὁ, pagi præfectus, qui vicis, oppidulis, præest. Ex *κώμη* et *ἀρχή*.

Κώμαρχος, ου, ὁ, idem et ex iisd.

Κωμάσδω, *Dor.* pro *κωμάζω*. Unde

Κωμασία, ας, ἡ, pompa Bacchi in qua simulacrum ejus circumfertur.

Κωμαστὴς, οῦ, ὁ, comissator; (2) epith Bacchi *κωμάζοντος* (3) nomen ministri in Bacchica pompa. Ab eod.

Κωμαστικός, ὴ, όν, ad comissatores vel comissationem pertinens. A præc.

Κωμαστικῶς, *adv.* comissantium more.

Κωματώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, quem torpor seu veternus tenet, vel opprimit. A *κῶμα*.

Κώμαυλος, ὁ, rusticus, *Ep.*

ΚΩΜΗ, ης, ἡ, pagus, vicus; (2) villa; (3) castellum; (4) vicus in urbe.

Κωμηδὸν, *adv.* vicatim. A *κώμη*.

Κωμήτης, ου, ὁ, paganus; *κωμῆται*, ejusdem vici incolæ, ejusdem viciniæ; vicini. Φερσίας τῆσδε κωμῆται χθονὸς, *Eurip. Alcest.* 479. Ab eod.

Κωμητικὸς, ὴ, όν, paganus, qui in pago est, vel ad pagum pertinet. Ab eod.

Κωμῆτις, ίδος, ἡ, pagana, vicina. Πλὴν ἥ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἦδ' ἐξέρχεται, vicina mea, *Aristoph. Lysist.* 5. A *κωμήτης*.

Κωμήτωρ, ορος, ὁ, pagi incola.

Κωμικεύομαι, Comice loquor. A

Κωμικὸς, ὴ, όν, Comicus, ad comœdiam pertinens, Poeta Comicus. A *κώμη*.

Κωμικῶς, *adv.* Comice.

Κώμιον, ου, τὸ, parvus pagus seu vicus. Dim.

Κωμογραμματεὺς, έως, nomen honoris.

Κωμοδοκλὶς, ίδος, ἡ, oppidulum. Ex *κώμη* et *πόλις*.

ΚΩΜΟΣ, ου, ὁ, comessatio, convivium lascivum; (2) etiam honeste, de convivio hilari, festivo, et, ut videtur, sic proprie, *Ern.* (3) nomen Dei præsidis compotationum, h. e. Bacchi; (4) saltationes in comessationibus, et saltatio universa; (5) lascivia, petulantia, sc. comessantium; (6) cœtus, (6) πρεσπόλων ὁτ' σθόσπις κῶμος λέλακεν, *Eur. Hipp.* 54. Κῶμον δίχεσθαι τὸν ἐμὸν ἀστιδηφόρον, *Id. Suppl.* 390.

Κωμᾶσθαι, alto sopore opprimi; unde perf. part. κεκωμωμένος, *apud Hipporr.* veterno oppressus. A *κῶμα*.

Κωμύδριον, τὸ, parva et vilis herba, *Eust.*

ΚΩΜΥΣ, υδος, ἡ, laurus, quæ ante fores statuitur; (2) fasciculus fœni.

Κωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, mordacibus dictis incesso, mordeo, noto, taxo, velut in primis in vetere comœdia fieri solebat. A *κωμῳδός*.

Κωμῳδημα, ατος, τὸ, dictum mordax, subsannatio. A præc.

Κωμῳδία, ας, ἡ, fabula, comœdia; (2) satira, scriptum satiricum. A *κωμῳδός*.

Κωμῳδιακὸς, ὴ, όν, idem quod

Κωμῳδικὸς, ὴ, όν, idem quod *κωμικός*.

Κωμῳδικῶς, *adv.* comice.

Κωμῳδιογράφος, ὁ, comœdiarum scriptor. Κωμῳδογράφος, idem. A *γράφω*.

Κωμῳδιστοιὸς, ὁ, idem quod *κωμῳδοποιός*.

Κωμῳδοδιδασκαλία, ας, ἡ, ars comica. A

Κωμῳδ. διδάσκαλος, ου, ὁ, comœdiæ scriptor, Poeta comicus.

Κωμῳδολιχῶν, qui comœdos lingit; parasitus. Κωμῳδολιχῶν περὶ τὸν ἰὼ πράττοντ' ἀεὶ, *Aristoph. Vesp.* 1307. A *κωμῳδία* et *λείχω*.

Κωμῳδοποιΐα, ας, ἡ, actio ipsa scribendi comœdias. A *κωμῳδοποιός*.

Κωμῳδοποιητὴς, οῦ, ὁ, poeta comicus.

Κωμῳδοποιὸς, οῦ, ὁ, comœdiæ scriptor, qui comœdias conficit, poeta comicus.

Κωμῳδὸς, οῦ, ὁ, comœdus, comœdiæ actor. Ex *κώμη* et *ᾠδὴ, cantus*, quoniam comœdiæ; ab initio in vicis et pagis decantabantur.

Κωμῳδοτραγῳδία, ας, ἡ, fabula mixta e comœdia et tragœdia, ut Cyclops Euripidis.

Κωμῳδοτραγῳδὸς, οῦ, ὁ, actor ejusdem.

Κωνάριον, ου, τὸ, parvus conus, nux pinea.

Κωνιάζομαι, fut. *άσομαι*, cicutam bibo, lethale pharmacum haurio. A *κώνιον*.

ΚΩΝΕΙΝ, circumagere, pice oblinere, *Hes.*

Κώνιον, et Κώνιον, ου, τὸ, cicuta. *Angl.* HEMLOCK.

Κώνησις, εως, ἡ, gummitio apum. A præc.

Κωνίας, ου, ὁ, ut *κωνίας οἶνος*, vinum picatum.

Κωνίζω, f. ίσω, pico.

Κωνικὸς, ὴ, όν, conicus, in coni figuram compositus; *πτῦμα κωνικὸν*, turbo. A *κῶνος*.

Κωνικῶς, *adv.* ad figuram coni, metæ, &c.

Κωνοειδὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, coni formam habens, turbinatus. Ex *κῶνος* et *εἶδος*.

Κῶνον, *Attice* pro ᾧ οἶνον.

ΚΩΝΟΣ, ου, ὁ, conus, meta, corpus mathematicum

cum e lato in acutum desinens; (2) turbo, quo pueri ludunt; (3) nux pini piceæque; (4) involucrum quorundam fructuum; (5) apex galeæ.

Κωνοφορέω, ῶ. fut. ήσω, conum fero. A

Κωνοφόρος, ε. ὁ ϗ ἡ, conum ferens, conifer.

Κωνωπεῖον, ε, τὸ, conopeum, velamen ad arcendos culices. A κώνωψ.

Κωνωπιὼν, instrumentum ad arcendos culices.

Κωνωποειδὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, culicis speciem habens. Ex κώνωψ et εἶδος.

Κωνωποθήρας, ε, ὁ, avis culices venans, *Hes.* Ex κώνωψ et θήρα, *venatio.*

ΚΩ'ΝΩΨ, ωπος, ὁ vel ἡ, culex.

Κῶος, εος, τὸ, vellus, stragulum e pelle villosa. At κῷος, ε, ὁ, jactus astragali. Alioqui Κῷος, qui est ex insula Co.

Κώπαιον, ε, τὸ, superior pars remi, *Hes.*

Κωπαΐς, ίδος, ἡ, anguilla in Eubœa, ut in Sicilia πλῶτα. Bœotii præcipuas τῶν κωπαΐδων diis immolebant victimarum ritu coronatas.

Κωπαιώδης, ες, longus in modum remi.

Κωπεύς, έως, τὸ, remex. Κώπτις, remiges; (2) ligna apta ad remos conficiendos; (2) πολλοὶ κωπέες, affatim lignorum in remos. *Herodot.* 5, 23. Τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλατυμένων, navale vero an non plenum fuisset lignis ad fabricandos remos aptis, *Aristoph. Acharn.* 551. A κώπη.

ΚΩ'ΠΗ, ης, ἡ. remus; (2) manubrium.

Κωπήεις, ήεσσα, ῆεν, manubrium seu capulum habens, *Il.* 15, 718. A præc.

Κωπηλασία, ας, ἡ, remigatio.

Κωπηλατέω, ῶ. fut. ήσω, remigo. Τρύπανον κωπηλατεῖ, *Eur. Cyc.* 454. A

Κωπηλάτης, ε, ὁ, remex, qui remum impellit. Ex κώπη et ἐλαύνω.

Κωπήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, navis quæ remis agitur, actuaria. A κώπη.

Κωπητὴς, ῆρος, ὁ, id quo remus scalmo alligatur. Ab eod.

Κωπητήριον, et κωπωτήριον, τὸ, qu. dic. remorum repositorium, *Poll.*

Κωπίον, ε, τὸ, parvus remus; κωπία, ossa angustiora costarum. Dim. a κώπη.

Κῶπος, ὁ, monile, *V. L.*

Κωπωτὴρ, ῆρος, ὁ, locus ubi remi ponuntur.

Κώρη, Κῶρος, } Dor. pro κόρη, κῦρος, et κυρσύνη.

Κωρσύνη, *Dor.* pro κυρσύνη, puericia. Χαίρων κωρσύνᾳ, *Theocr.* 24, 57.

Κωρυκαῖος, ε, ὁ, explorator, delator.

Κωρυκιώτης, ε, ὁ, idem. A κώρυκος.

Κωρύκιον, τὸ. sacculus, folliculus, *Suid.*

Κωρυκὶς, ἡ. pro κώρυκος, *Eust. Ar.*

Κωρυκομαχία, ἡ, pugna seu lusus qui κωρύκῳ fit, *Steph.*

ΚΩ'ΡΥΚΟΣ, ε, ὁ, pera, saccus coriaceus; (2) pila, folliculus seu pila major inflata; (3) montis nomen. Hinc

Κωρυκώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, peræ seu folliculo similis.

ΚΩ'Σ, pellis ovina villosa, vellus ovis; (2) stragulum.

Κῶς, κῶ, ἡ, Cos, insula.

Κῶς, *quomodo*, Ion. pro πῶς.

Κώταλις, tudicula, *Eust.*

Κωτιλὰς, άδος, ἡ, hirundo. A κωτίλλω.

Κωτίλλη, ἡ, idem.

Κωτιλία, ας, ἡ, adulatio, blanditiæ. A

ΚΩΤΙ'ΛΛΩ, fabulor, garrio; (2) blandis et fallacibus verbis decipio. Παῦσασθ' ὦ δύσανοι, ἀνάντυτα κωτίλλοισι, *Theocr.* 15, 87. Λίμυλα κωτίλλουσα, *Hesiod. Op.* 372. Μὴ κώτιλλί μι, ne me garriendo eneca, *Soph. Antig.* 756.

Κωτίλος, ίλη, ίλεν, garrulus, loquax; (2) canorus; (3) blandus, fallax, astutus. A præc.

Κωφάω, ῶ, exsurdo, surdum facio; et κωφάομαι, ῶμαι, obtumesco, obsurdesco.

Κωφεύω, f. εύσω, sileo, *LXX.*

Κωφίας, ε, ὁ, surdaster, species serpentis, *Hes.* A

ΚΩΦΟ'Σ, ἡ, ὸν, hebes, obtusus, proprie; atque hinc (2) sensu aliquo captus, inpr. auditu; (3) mutus, tacitus; (4) stolidus, stupidus, iners, rudis; (5) invalidus, irritus; (6) obscurus, de oratione. Κώφα καὶ παλαὶ' ἔπη, rumores futiles et inanes, *Soph. Œd. Tyr.* 290.

Κωφότης, ητος, ἡ, surditas, stupor. A præc.

Κωφόω, ῶ, fut ώσω, hebeto, obtundo; (2) exsurdo, surdum reddo; κωφοῦμαι, surdeo, surdesco. Ab eod.

Κώφωμα, ατος, τὸ, surditas morbo superveniens. A κωφόω. Unde

Κώφωσις, εως, ἡ, hebetudo quævis, ut oculorum, aurium, &c.

Κῴχιτο, pro ϗ ᾠχιτο, 2. sing. imperat. ind. med. verbi οἴχομαι, abeo.

Κωχεύω, fut. σω, attollo, sustineo, *Hes.* Πιτοί γε κωχεύσιν ἀμφορῆϊ δίμας, *Soph. c: in Fragm.*

Λ.

Λ Undecima litera Græcorum, quæ λάμ' ἔδα, vel etiam λάβδα, ab Hebræorum Lamed dicitur; (2) inter notas numerales *triginta* notat, et cum lineola inferne posita (,) *triginta millia.*

Λα, *particula*, augens significationem vocum cum quibus componitur, e. gr. λάμαχος, valde pugnax. Ex μάχομαι.

ΛΑ'ΑΣ, gen. λάαος, *contr.* λᾶος, ὁ, lapis, saxum. Λᾶας ἐκ μελαν κάρα, saxum in caput dejiciens, *Eurip. Phœn.* 1164.

Λαβάργυρος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui pecuniam accipit; (2) qui nihil nisi accepta pecunia facit. Ex λαβεῖν et ἄργυρος.

Λαβδακισμὸς, ε, ὁ, crebrior literæ λ usurpatio. A λάβδα, idem ac λάμβδα.

Λαβδοειδὴς, έος. ὁ ϗ ἡ, ut λαβδοειδὴς ῥαφὴ, sutura transversa in posteriore cranii parte, literæ Lambda formam habens. Ab eod.

Λάβε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαβε, a λαμβάνω.

Λάβε, *cape*, 2. sing. a 2. imperat. act.

Λαβεῖν, a. 2 inf. act. *Dor.* pro λαβεῖν.

Λάβεν, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαβεν.

Λαβὴ, ῆς, ἡ, prehensio, proprie, qua athleta adversarium corripit; unde et de initio paroxysmi febrilis dicitur; (2) id quo aliquid prehendimus, velut ansa, capulus, manubrium; (3) ansa, occasio, prætextus. A λαβεῖν.

Λαβῇν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro λαβεῖν.

Λάβης, *ceperis*, 2 sing. a. 2. conj.

Λάβησι, 3. sing. aor. ejusd. *Ion.* pro λάβῃ.

Λαβίδιον, ε. τὸ, forcipicula. A λάβις.

Λαβιδόω, fibula constringo, connecto. Ab eod.

Λάβιον, ε, τὸ, manubrium. Dim. a λαβή.

Λαβὶς, ίδος, ἡ, ansa, capulus, manubrium; (2) forceps; (3) fibula; (4) cochlear, quo Græci utuntur in Eucharistia. Ab eod.

Λάβοιμεν, *capiamus*, 1. pl. a. 2. opt. act.

Λαβοῖσα, a. 2. part. act. *Dor.* pro λαβοῦσα.

Λαβόμην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλαβόμην.

Λάβον, *cepi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαβον.

Λαβόντες, nom. pl. a. 2. part. act.

Λαβραγορέω, ῶ, procaciter loquor, præceps vel incontinens sum in loquendo. Ex λάβρος et ἀγορεύω.

Λαβραγόρης, ε, ὁ, procaciter sive effuse loquax. Ex iisd.

Λαβράζω, f. άσω, idem quod λαβραγορέω. Οἷά γε μάργοι δήμια λαβράζουσι, *Nicand. Alexiph.* 159. A λάβρος.

Λαβράκιον, τὸ, parvus labrax, *Ath.*:

Λάβραξ, ακος, ὁ, labrax. piscis, lupus marinus. Ab eod.

Λαβρεία, ας, ἡ, garrulitas, libido effutiendi quidlibet. A

Λαβρύομαι fut. ύσομαι, idem quod λαβραγορέω Ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβριόωντας, *Il.* 23, 478.

Λαβροποτέω, ῶ, fut. ήσω, avide bibo. Οὐ μὰ τὸν ἥδυν Βάκχον. ὃν ἐν ταύτῃ λαβροποτῶ κύλικι, *Anthol.* 7, 623. A.

Λαβροπίτης, ε, ὁ, qui avido et hianti ore bibit; (2) vehemens et impetuosus, *de torrente*, (nisi in hoc sensu est λαβροποδὴς, ut in edd. *Ern.*) Ex λάβρος et πότης.

ΛΑ'ΒΡΟΣ, ε, ὁ, valde vorax, avidus; (2) vehemens. Ὄμματι λάβρῳ, truci vultu, *Eur. Hel.* 385. Hinc τὸ λάβρον, ε, aviditas hianti ore omnia devorandi.

Λαβρόσσυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, cum impetu ruens. Ex σύομαι, *feror*, *ruo*.

Λαβροστομέω, ῶ, fut. ήσω, procaci sum ore, procax sum in loquendo.

Λαβροστομία, ας, ἡ, procacitas in loquendo. A

Λαβρόστομος, ε, ὁ ϗ ἡ, valde garrulus, loquax.

Λαβρουθύνη, ης, ἡ, voracitas, incontinentia; (2) procacitas A λάβρος.

Λαβρότης, ητος, ἡ, idem et ab eod.

Λαβροφαγέω, ῶ, avido et hianti ore voro.

Λαβρύσσω, idem quod λαβράζω.

Λαβρώνιον, ε, τὸ, poculum quoddam latum, Persis in primis usitatum. A λάβρος.

Λαβρώνιος, ε, ὁ, idem et ab eod.

Λάβρως, *adv.* voraciter, avide, incontinenter; (2) procaciter; (3) confertim; (4) impetuose, rapide. Ab eod.

Λαβύζος, Labyzus; aromatis genus, *Ath.*

Λαβυρίνθειος, ε, ὁ ϗ ἡ, labyrintheus, labyrintho similis.

Λαβυρινθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem. A

ΛΑΒΥ'ΡΙΝΘΟΣ, ε, ὁ, labyrinthus, locus multis viarum ambagibus inflexus.

Λαβῶ, *capiam*, f. 2. ind. act. verbi λαμβάνω.

Λάβωσιν, 3. pl. a. 2. conj. act.

Λαγάνιον, ε, τὸ, parvum laganum. Dim. a

ΛΑ'ΓΑΝΟΝ, ε, τὸ, laganum, placentæ genus e simila et oleo recente.

Λαγαρίζομαι, laxor, evacuor, concido, flaccesco, extenuor, maceror. Ἐκ πηδαρίου λαγαριζόμενον, *Aristoph. Vesp.* 672.

Λαγαρόομαι, ῶμαι, idem. A

Λαγαρὸς, ρὰ, ρὸν, laxus, vacuus, subvacuus, non distentus, non plenus; λαγαρὸς τίχος, versus cui aliquid in medio deest. A λαγών.

Λαγαροειδῶς, *adv.* ad modum versus qui λαγαροῦ dicitur.

Λαγαρόκυκλος, ον, epith. lyræ et citharæ.

Λαγαρότης, ητος, ἡ, laxitas, quum quid non distentum, sed inaniter laxum est. A λαγαρὸς.

Λαγγάζειν, et λαγγύειν, pigrari, cessare, fugere, *Hes.* Hinc *Angl.* TO LANGUISH.

Λαγγὼν, cessator, *Ph.*

Λάγδην, *adv.* calce, extremo pede. A λάξ.

Λάγειος, leporinus; ut λάγειον κρέας, et pl. λάγεια, sc. κρέα, leporina caro. A λαγώς.

Λαγίτης, ε, ὁ, dux, ductor populi. Ex λαὸς et ἡγίτης, *dux*.

Λαγήνιον, ε, τὸ, lagenula. Dim. a

ΛΑ'ΓΗΝΟΣ, ε, ἡ, lagena, poculi genus; (2) genus mensuræ, sextarius.

Λαγηφόρια, ας, ἡ, festum quoddam Alexandriæ. Ex λάγηνος et φέρω.

Λαγιδίος, ἡ, lepusculus, *Strabo.*

Λαγίδης, εος, ὁ, fœtus leporinus, leporis catulus; (2) cuniculus. A λαγός. Hinc

Λαγιδιον, ε, τὸ, lepusculus. Dim.

Λάγινος, η, ον, leporinus.

Λάγιον, vel λαγίον, ε, τὸ, lepusculus. Dim.

Λαγνία, ας, ἡ, libidinositas, salacitas, immoderata rei Venereæ appetentia; (2) coitus; (3) semen genitale. A λαγνύω.

Λάγνιμα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.

Λαγνίω, f. ύσω, libidinosus et salax sum; (2) rebus Venereis utor; (3) semen emitto. A λάγνος.

Λάγνης, ε, ὁ, idem quod

ΛΑ'ΓΝΟΣ, ε, ὁ, libidinosus, lascivus.

Λαγοδαίτης, ε, ὁ, leporum epulator. A δαίτης.

Λαγοθήρας, ε, ὁ, leporis venator. Ex θήρα.

Λαγόπεσσιν, dat. plur. *Ion.* pro λαγόσι.

Λαγὸς, ὸῦ, ὁ, lepus.

Λαγοσφαγία, ας, ἡ, leporum occisio; cædes. Ex σφαγή.

Λαγοτροφεῖον, είου, τὸ, leporarium, *Gl. V.* Ex λαγὸς et τρέφω.

Λαγύνιον, ου, τὸ, laguncula. A
Λαγυνὶς, ίδος, ἡ, idem. A
Λάγυνος, ου, ὁ, idem quod λάγηνος.
ΛΑΓΧΑ'ΝΩ, sortior, sortes duco; (2) sorte accipio, sortito nanciscor, vel obtineo; (3) participem reddo, velut sortem attribuo; (4) obtineo, obvenit mihi; (5) eligo; (6) intell. δίκην, actionem, litem intendo; (7) λαχόντες, candidati senatus. (5) καὶ λαχοῦσά γ' ἀθλία, καὶ μὴ λαχοῦσα, δυσυχὴς καθίσαμαι, *Eurip. Androm.* 385. (6) ἔλαχεν Ἀνδοκίδης, dicam scripsit Andocides, *Lysias*, a. 2. ἔλαχον. part. λαχὼν, sortitus. perf. εἴληχα, et *apud Poet.* præcipue, λέλογχα, plusq. p. ἐλελόγχειν. Λαγχάνειν τιμῆς, τὰς δίκας. Ἀλλ' ἔχ' ὁ χρῆσος τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσον, *Soph. Antig.* 525.
Λαγῳὰ, ῶν, τὰ, carnes leporinæ; (2) deliciæ. A λαγῳός.
Λαγωβολεῖον, ου, τὸ, pedum quo lepores capiuntur.
Λαγωβολία, ας, ἡ, venatus leporum.
Λαγωβόλον, ου, τὸ, pedum quo lepores fugientes petuntur. A
Λαγωβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, lepores impetens vel figens. Ex λαγῳὸς et βάλλω, *jacio*.
Λαγωδίας, ου, ὁ, otus, avis. A λαγῳός.
Λαγώδιον, ου, τὸ, lepusculus. Dim. ab eod.
Λαγωθήρας, ου, ὁ. Vide λαγοθήρας.
Λαγωθηρέω, leporem venor. Κἄτ' ἐλαγωθήρει πλεξάμενος ὄρκυς, *Aristoph. Lys.* 792.
ΛΑΓΩ'Ν, όνος, ἡ vel ὁ, ilia, lateris cavum laxius et exos; (2) cavum terræ; (3) retis.
ΛΑΓΩ'Ο'Σ, ῶ, ὁ, *Att.* λαγὼς, ῶ, *Ion.* λαγὸς, οῦ, lepus; (2) sidus quoddam cœleste hujus nominis. Hinc
Λαγῷος, ῴα, ῷον, leporinus.
Λαγωοφόνος, ὁ ϗ ἡ, interfector leporum, *Opp.*
Λαγώπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedes leporinos habens; (2) nomen avis; (3) nomen herbæ.
Λαγώπυρος, ου, ἡ, vel λαγώπυρον, ου, τὸ, leporis triticum, herba quædam.
Λαγὸς· vide λαγῳός.
Λαγωτροφεῖον, ου, τὸ, leporarium. A
Λαγωτροφέω, fut. ήσω, lepores alo. A τρέφω.
Λαγωφαγία, ας, ἡ, leporum esus. Ex φαγεῖν.
Λαγώφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, oculis conniventibus, sicut lepus dormiens, eo quod palpebræ superiores oculos non prorsus tegunt. Ex λαγὼς et ὀφθαλμός.
Λαγωφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, lepores occidens.
Λάδανον· vide λήδανον.
Λαδρέων, impetuose et rapide fluens, *E. M.*
Λάζιο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro λάζεσο vel λάζῃ, a λάζομαι.
Λαζοίατο, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro λάζοιντο.
ΛΑ'ΖΟΜΑΙ, fut. άσομαι, capio, prehendo, arripio.
Λάζυμαι, idem. Λάζυσθε χειρῶν τῶν', *Eurip. Bac.* 41. Λάζυσθαι χρεὼν μοχλὸς, *Id. Her. Fur.* 946.
Λαήμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro λῆναι, a λάω.
Λάθα, ας, *Dor.* pro λήθη, oblivio.
Λάθαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, clandestinus, clam malus et mordens. A præc.
Λαθασμὸς, οῦ, ὁ, oblivio. A λανθάνω.
Λάθι, 2. sing. aor. 2. imperat. act. verbi λανθάνω, pro λήθω, *obliviscor*.
Λαθίμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* et *Dor.* pro λαθεῖν.
Λαθίσθαι, *latuisse*, a. 2. inf. med. verbi ejusd.
Λάθετο, *oblitus est*, 3. sing. aor. 2. ind. med *Ion.* pro ἐλάθετο.
Λάθετε, 2. pl. a. 2. imperat. verbi ejusd.
Λαθήκης, ου, ὁ, immemor juventæ, valde senex, qui juventutis quasi oblitus est. Ex λήθη et ἥβη, *juventus*.
Λαθητικὸς, ὴ, όν, qui latere potest. Ex λαθεῖν, *latere*.
Λαθηφροσύνη, ης, ἡ, oblivio. Ex eod. et φρήν.
Λαθικηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, curas oblivione tegens. Ex λήθω et κῆδος, *cura*.
Λαθίνοστος, ου, ὁ ϗ ἡ, redire oblitus, tarde rediens. Ex λήθομαι et νόστος.
Λαθίποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, punire oblitus; (2) qui non punitur. Ex λάθος et ποινή.
Λαθίπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborum et molestiarum oblitus. Λαθίπονον δ' ἐδύναν ὕπ' ἔνδοθεν, ὅτι Ὑράαθεν ἔσι μοι ἱξανύσαι βιότου, *Soph. Trach.* 1021. Ex λάθος et πόνος.
Λαθιφθόγγοιο, gen. sing. *Ion.* pro λαθιφθόγγου.
Λαθίφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, vocis oblivionem inducens; faciens ut loqui obliviscamur.
Λαθιφροσύνη, ης, ἡ, oblivio, dementia. A
Λαθίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, obliviosus; (2) mentis suæ oblitus, stultus, demens. Ex λάθος et φρήν.
Λάθος, ους, τὸ, oblivio, memoria abolita; (2) negligentia, incuria. A λήθω.
Λαθοσύνη, ης, ἡ, idem. A præc.
Λάθρα, *adv.* clam, clanculum, latenter, furtim, *Ion.* λάθρη. Ab eod. Hinc
Λαθραῖος, αία, αῖον, clandestinus, occultus.
Λαθραιοδήκτης, ου, ὁ, clam mordens. A δάκνω.
Λαθραίως, *adv.* idem quod λάθρα.
Λαθρηδὰ, vel λαθρηδὸν, *adv.* clam, clanculum, furtim. A λάθρα.
Λαθρίδιος, ία, ιον, occultus, latens. Ab eod.
Λαθριδίως, *adv.* clam, furtim.
Λαθριαμαῖος, αία, αῖον, clandestinum, *Phil.* A λάθρα.
Λάθριος, ου, ὁ, idem quod λαθρίδιος.
Λαθρίως, *adv.* clam, furtim. A præc.
Λαθροβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, clam feriens. Ex λάθρα et βάλλω.
Λαθρογαμία, ας, ἡ, clandestinæ nuptiæ. Ex λάθρα et γάμος.
Λαθροδάκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel λαθροδακνος, η, ον, clam mordens. Ex λάθρα et δάκνω.
Λαθροδήκτης, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Λάθρον, *adv.* idem quod λάθρα, *Call.*
Λαθρόνυμφος, ου, ἡ, quæ clam nubit.
Λαθροφαγεῖν, clam et furtim comedere, *Poll.*
Λαθροφονιτὴς, οῦ, ὁ, latro, sicarius. Ex λάθρα et φονεύω, *occido*.
ΛΑΘΥΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, Lathyris, *herba*.
ΛΑ'ΘΥΡΟΣ, ου, ὁ, cicercula, genus leguminis.
Λαθὼν, aor. 2. part. act. verbi λανθάνω.
Λάϊγξ, ϊγγος, ἡ, lapillus, calculus. A λᾶας.
ΛΑΙΔΡΟ'Σ, ᾶ, ᾶν, sinister; (2) impudens, procax.
Λαίθαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, clandestinus, clam mordax. Κύων λαίθαργος εἶ. Vide *Eustath. ad Homer.* 493.
Λαιθυράζω, irrideo, derideo, *Suid.*
Λαικάζω, fut. άσω, decipio; (2) scortor. Ἐν Πρυτανείῳ λαικάσεις, *Aristoph. Eq.* 167. Ex λα et κάζω, *orno*. Hinc
Λαικαστὴς, οῦ, ὁ, scortator. Hinc
Λαικάστρια, ας, ἡ, meretrix, prostibulum.
Λαϊκὸς, ὴ, όν, laicus, qui non est e clero. A λαός.
Λαιλαπίζω, violenter irruo. A
ΛΑΙ'ΛΑΨ, απος, ἡ, turbo, ventus procellosus, procella.
Λαῖμα, τὸ, qu. dic. gula; (2) fames; (3) impetus. A λαιμός. Hinc
Λαιμάζω, immodice edo, *Hes.*
Λαιμαργία, ας, ἡ, voracitas, ingluvies. A
Λαίμαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, gulosus, gulæ deditus, vorax; (2) insatiabilis. Ex μάργος.
Λαιμάσσω, -άττω, item άω, ῶ, insatiabili aviditate deglutio, immodice edo, *Suid.* A λαίμος.
Λαιμάω, ῶ, idem et ab eod.
Λαιμητόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, jugulum incidens seu secans. *In Epigr.* Λαιμητόμες κιφαλὰς σπάσας, *Eurip. Iphig. in Aul.* 776. A λαιμὸς et τέμνω.
Λαιμήτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui jugulum est sectum, jugulatus, *Eurip.* Ex iisd.
Λαιμίζω, fut. ίσω, decollo. A λαιμός.
Λαιμοδακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gulam mordens. Ex λαιμὸς et δάκνω.
Λαιμοπίδη, ης, ἡ, collare canis, millum; (2) pedica qua gula avium constringitur, quum capiuntur. Ex λαιμὸς et πίδη.
Λαιμόρυτος, ου, et λαιμόῤῥυτος, ον, e gutture profluens. A ῥέω.
ΛΑΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, guttur, gula, jugulus.
Λαιμότμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui jugulus est incisus, jugulatus. Οὐ γὰρ τὸ λαιμότμητον εἰσορᾷς κάρα Γοργοῦς, *Eurip. Phœn.* 458.
Λαιμότομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) *active* jugulans, guttur secans. (2) λαιμοτόμῳ δισσοίνας χερὶ Θάνη, *Eurip. Iphig. in Taur.* 444. A
Λαιμοτομέω, ῶ, fut. ήσω, jugulo, jugulum incido seu seco. Ex λαιμὸς et τέμνω.
Λαιμῳδῶ, fugio, *Suid.*
Λαιμώσσω, gulosus sum, famelicus sum. A λαιμός.
Λάϊνος, έα, εον, lapideus. A λᾶας, *lapis*.
Λάϊνος, ίνη, ῖνον, idem et ab eod.
Λαῖον, ου, τὸ, seges, qua frui possumus, *Dor.* pro λήϊον. A λαύω.
ΛΑΙΟ'Σ, ᾶ, όν, lævus, sinister.
Λαιοτομέω, ῶ, segetem seco, meto. Ex λαῖον et τέμνω, *seco*.
ΛΑΙ'ΣΘΗ, ης, ἡ, turpitudo, *Suid.*
Λαίσκαπρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lascivus, perdite petulans, *Suid. Etym.* Ex λα et κάπρος.
Λαισπεδίας, ου, ὁ, valde libidinosus; quasi ex λα vel λίαν et σπεδεῖν. Fuit et nomen proprium viri Attici vitiosum pedem habentis.
Λαιστὸν, onerosum, molestum, *Suid.*
ΛΑΙ'ΤΜΑ, ατες, τὸ, trajectus; (2) latitudo; (3) æquor. (3) κρηταῖον λαίτμα, *Apoll. Rhod.* 4, 1694.
Λαιφάζομαι, haurio. Ἐν δὲ αἷμα λαιφάζῃ, *Nicand. Theriac.* 476.
Λαίφη, ης, ἡ, vestis, vestimentum. A λαῖφος.
ΛΑΙ'ΦΟΣ, ους, τὸ, vestis e tenui stamine; (2) vestis quævis; (3) vestis attrita et lacera; (4) velum.
Λαίφυρον, imbecille, invalidum, *Suid.*
Λαιψηρόδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, velociter currens. Λαιψηροδρόμων Ἀχιλλᾶ, *Eurip. Iphig. in Aul.* 207.
Λαιψηροκίλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter viam conficiens; (2) velox, rapidus.
Λαιψηρὶς, ρὰ, ρὸν, valde mobilis, perquam agilis, admodum celer. Στῆσον, φόβε μιθέσα, λαιψηρὸν πόδα, *Eurip. Hel.* 562. Ex λα et αἰψηρός.
Λαιψηρῶς, *adv.* celeriter, velociter.
Λακάζω, insono, strepo. A λήκω.
ΛΑΚΑ'ΘΗ, ης, ἡ, lacatha, arbor campestris.
Λακαίνα, ης, ἡ, Lacæna, mulier Lacedæmone oriunda. A Λάκων.
ΛΑ'ΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, species aromatis.
Λάκι, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλακε, a λακεῖν.
Λακεδαίμων, ονος, ἡ, Lacedæmon, urbs Peloponnesi. Hinc Λακεδαιμόνιος, Lacedæmonius, vel Laco.
Λακεῖν, sonare, crepare, strepere, est aor. 2. præsentis vicem gerens; λάκι, *Ion.* pro ἔλακε, sonuit, crepuit; λελακυῖα, perf. part. vociferans, latrans: τί λέλακας; quid clamitas? quid ais? τί ἔλακε; quid effatus est? Vide λακῶ et λακέω. Hinc
Λακερὸς, ὰ, όν, garrulus, nugivendulus.
Λακιερολογία, ας, ἡ, garrulitas.
ΛΑΚΕ'ΡΤΖΑ, ας, ἡ, garrula, loquax; (2) maledica, conviciatrix. Hinc
Λακιερίζεσθαι, garrire, conviciari, *Hes. Suid.*
Λακιδόω, ῶ, fut. ώσω, lacero. A λακίς.
Λακίζω, f. ίσω, discindo, lacero; λιλακισμένος, perf. part. pass. scissus, dilaceratus. Λακίζησ' ἐν φοναῖς ψυχρὸν δίμας, *Lycophr.* 1113. A
Λακὶς, ίδος, ἡ, fissura cum crepitu facta, scissura; (3) frustum seu lacinia panni lacerando avulsa. A λακέω.
Λάκισμα, ατος, τὸ, fissura, fragmentum.
Λακιστὸς, ὴ, όν, dilaceratus. A λακίζω.
Λακκαῖος, α, ον, ut λακκαῖον ὕδωρ, aqua cisternina, e cisterna. A λάκκος.
Λακκοκατασύργων, ὁ, cinædus.
Λακκόπαιδον, ου, τὸ, vel λακόπαιδον, pars testiculorum, *item* testiculi ipsi, *Poll.*
Λακκόπλουτος, ου, ὁ, valde dives.
Λακκοπρωκτία, ας, ἡ, mollities cinædica.
Λακκόπρωκτος, ου, ὁ, cinædus.
ΛΑ'ΚΚΟΣ ου, ὁ, fossa, fovea, lacuna, fovea subterranea, cisterna, puteus, *Gen.* 37, 20.

Λάκκος τῆ τραχήλῳ, jugulum, *Hypat. de partibus corp. humani*, 148.

Λακκοτοιδὴς, lacunarius, *Gl. V.*

Λακκοσχέας, ᾱ, ὁ, cui semper laxus est testiculorum sacculus. Ex λάκκος et ὀσχέα.

Λακπατίω, ῶ, calce premo, planta pedis calco, *Hes.* ubi λακπατῆσαι, aor. 1. inf. Ex λὰξ, calce, et πατέω, ca'co. Hinc

Λακπάτητος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, calce pressus, calce pulsatus.

Λακτίζουσα, *Dor.* pro λακτίζουσα, a λακτίζω.

Λακτίζω, f. ίσω, calcitro, calce ferio; λακτισθεὶς, aor. 1. part. calcibus insultatus. Οἵδ' ἐκαστέρω πρὸς κῦμα λακτίζοντες, *Eur. I. T.* 1401. Ὧν σὺ λακτίσας πολλὴν χάριν, *Id. Rhes.* 470. A λάξ.

Λάκτις, ἡ, cochlear, spatha. Ἔπειτα δὲ λάζεο τυκτὴν εὐεργῆ λάκτιν, *Nic. Ther.* 108.

Λάκτισμα, ατος, τὸ, ictus calce factus. A præc.

Λακτισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Λακτιστὴς, οῦ, ὁ, calcitro.

Λακτιστικὸς, ἡ, όν, qui ferire solet, calcitrans.

Λακῶ, crepo, *Gl. Vet.*

ΛΑ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, Laco, incola Lacedæmonis seu agri Spartani. Hinc

Λακωνίζω, f. ίσω, Lacedæmonios imitor; (2) facio cum Lacedæmoniis; (3) brevis sum in loquendo, ut quondam Lacones.

Λακωνικὴ, ῆς, ἡ, sc. χώρα, Laconica, regio Peloponnesi. Ab eod.

Λακωνικὸς, ἡ, όν, Lacedæmonius, Laconicus.

Λακωνικῶς, *adv.* more Laconum, Laconice; (2) breviter.

Λακωνὶς, ίδος, ἡ, mulier Laconica. A Λάκων.

Λακωνισμὸς, οῦ, ὁ, Laconismus, breviloquentia; (2) studium erga Lacedæmonios. (2) καὶ ὅσους δ' ἐξέβαλε ἐπὶ λακωνισμῷ καὶ τοῖς τότων χρήμασιν ἐχρῆτο, *Xenoph. Hellen.* 7, 1, (sub fin.) A λακωνίζω. Unde

Λακωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui Lacedæmoniis favet, qui partes Lacedæmoniorum sequitur.

Λακωνομανέω, ῶ, nimis faveo Lacedæmoniis. Ἑλλακωνομάνουν πάντες ἔνθρωποι τότε, *Aristoph. Av.* 1286. A Λάκων et μανίω.

Λαλαγοῦντες, nom. plur. præs. part. act. *Dor.* pro λαλαγοῦντες, a

Λαλαγέω, ῶ, resono, clamo, garrio, canto; λαλαγοῦσαν ἠχὼ, pro λαλαγοῦσαν, resonantem echo; λαλαγοῦσιν ὀδόντες, pro λαλαγοῦσι, sonant, crepitant dentes. Hinc

Λαλαγὴ, ῆς, ἡ, clamor, garritus.

Λαλάγημα, ατος, τὸ, idem.

Λαλαγήτης, ου, ὁ, nugator. Ab eod.

Λαλάζω, vocifero, *Anacr.*

Λάλαξ, αγος, ὁ, clamor, vociferatio, tumultus, sonitus.

Λάλει, 2. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro λάλει, a verbo λαλίω.

Λαλίουντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro λαλίωσι.

Λαλῦμες, 1. plur. præs. *Dor.* pro λαλίομεν.

Λαλεῦντι, 3. plur. præs. *Dor.* pro λαλοῦσι.

ΛΑΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, loquor; (2) sonum edo; (3) garrio, temere et inconsiderate verba fundo. Ὀλίγα μὲν λαλῶν, πολλὰ δὲ ἀκούων, *Luc.* λαλεῖτε ἀλήθειαν, *Ephes.* 4, 25. Πρὸς τὰς πατέρας, *Luc.* 1, 55. Καθ' ὃν τρόπον λιλάληται μοι, *Act.* 27, 25. Hinc

Λάληθρος, ου, ὁ ἢ ἡ, garrulus, loquax:

Λάλημα, ατος, τὸ, sermo; (2) loquacitas; (3) pro λάλος, garrulus. Ὡς λάλημα δῆλον ἐκπέφυκας εἶ; quam nimis garrulus es? *Soph. Antig.* 320. Ποικίλων λαλήματων, comptarum loquaculorum, *Eurip. Andr.* 938.

Λάλησον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. verbi λαλέω.

Λαλητέος, ία, έον, dicendus, prædicandus.

Λαλητὸς, ἡ, όν, loquendi facultatem habens; (2) dicendus, prædicandus. Ab eod.

Λαλητικὸς, ἡ, όν, loquax, garrulus; (2) vim habens loquendi. Ab eod.

Λαλητὸς, ίδος, ἡ, garrula, loquax. Ab eod.

Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, loquela, sermo; (2) loquacitas; (3) rumor, fama; (4) sermo de re aliqua, colloquium:

Λάλιος, ᾱ, ὁ· fœm. λαλίνη ἰταλερὴν, *in Epigr.* facundam amicam. Ab eod.

Λάλις, *Poet.* pro λάλος, *V. L.* Compar. λαλισίερος. Λαλισίεραν μ' ἔθηκας κορώνης, loquaciorem me fecisti cornice, *Anac.*

Λάλλαι, lapilli fluviales et litorales. Αἱ δ' ὑπένερθεν λάλλαι κρυστάλλῳ τε καὶ ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο ἐκ βυθοῦ, lapilli qui erant in imo fundo similes erant crystallo et argento, *Theocrit.* 22, 39. Sic legendum evicit Cel. *Ruhnken. ad Hesych.* Vide auctarium emendationum ad calcem tomi secundi. Vide et *Hesychium* voc. λάλλαι.

Λαλόεις, όεσσα, όεν, idem quod

Λάλος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, loquax, verbosus; (2) argutus, facetus. *Comp.* λαλίτερος· *Sup.* λαλίστατος.

ΛΑΜΒΑ'ΝΩ, accipio; (2) sumo, capio; (3) capesso; (4) tollo; (5) consequor; (6) emo; (7) corripio; (8) prendo; (9) deprehendo; (10) convinco; (11) concipio, *de fem.* (12) accipio aliquid in bonam malamve partem, cum πρὸς vel εἰς· (13) *in med.* sæpe active dicitur, et cum gen. pro apprehendere, pervenire ad locum nancisci, increpare; et *pass* capior, corripior, prehendor; f. λήψομαι, accipiam: p εἴληφα, accepi; p. pass. part. εἰλημμένος, sumptus: a. 1. pass. ληφθεὶς, acceptus; a. 2. ἔλαβον, accepi; part. λαβὼν, adeptus; med λαβόμενος, prehendens. Λαμβάνειν μισθὸν, δῖξιν, δίκην, sumere; εἰς τὰς χεῖρας, ἐν ταῖς γνώμαις ἔλαβε μὴ πόλεις, incessit; κακὸν, pati; τὶ ὄλεθρον, emere: λαμβάνεσθαι νέσου, corripi; λαβόμενος τῆς χειρὸς, σχολῆς. Πρὸς σῆς ἐμαίμε καὶ κασιγνήτης λαβὼν, ab, *Soph. Elect.* 12. Λάβεσθε χειρὸς δίξιᾶς, *Eur. Med.* 899. Ἐαί δι κἀυτὸν τῆς κόρης ταύτης ἔρως εἴληφεν, *Aristoph. Thesm.* 1128.

Λαμβδακισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod λαβδακισμός.

ΛΑ'ΜΙΑ, s. λαμία, ας, ἡ, Lamia; bestia quædam; monstrum; terriculamentum puerorum. Lamiæ, sagæ incantatrices.

Λαμπαδαρχία, ας, ἡ, munus ejus qui λαμπαδηφορίαν dirigebat. Ex λαμπὰς et ἀρχή.

Λαμπαδεύω, in facem converto; *ap. Diod.* λαμπαδεύομαι, idem quod λαμπαδίζω.

Λαμπαδοδρομία, ας, ἡ, cursus quo lampades gestantes contendebant, quis primus ad scopum pervenire posset, lampade non extincta. Ex λαμπὰς et δρόμος.

Λαμπαδηφορίω, ῶ, fut. ήσω, lampadem gesto; (2) lampadem gestans cursu certo.

Λαμπαδηφορία, ας, ἡ, lampadis gestatio; (2) certamen illud, quo lampades gestantes cursu certabant. A

Λαμπαδηφόρος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui lampadem gestat. Ex λαμπὰς et φέρω.

Λαμπαδίζω, fut. ίσω, lampadem ferens curro.

Λαμπαδιστὴς, οῦ, ὁ, ut λαμπαδισταὶ ἀγῶνες, certamina ludicra ferendis facibus.

Λαμπάδιον, ᾱ, τὸ, parva lampas, facula, funale; (2) instrumentum, seu vinculum, quo in vulnere curando utuntur; (3) tænia, fascia, lacinia quæque; (4) persona comica. Dim.

Λαμπαδόεις, εσσα, εν, facibus gaudens, facifera: epith. Cereris.

Λαμπαδοχέω, ῶ, fut ήσω, idem quod λαμπαδηφορίω.

Λαμπαδοῦχος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, facem tenens. Ex λαμπὰς et ἔχω.

Λαμπαρὰ, ἡ, vulpis genus albicante cauda, *V. L.*

Λαμπὰς, άδος, ἡ, lampas, fax, funale; (2) phantasma aërium, meteoron igneum; (3) genus tormenti; (4) certamen lampadum sive facium; de quo vide *Meursium in Græcia feriata*, 5. (4) λαμπάδα ἐπιτιλίσας, lampadum agone celebrato, *Arrian. Hist. Alex.* 2, 5. Λαμπάδα ἐποίησι, lampadum certamen celebravit, *Id. ibid.* 2, 24. A λάμπω.

Λαμπαυγίτις, ος. ἀκτὶς, fulgida, *Man.*

Λαμπαυγίτις, ἡ, idem, et *ib.*

Λαμπιτάω, ῶ, luceo, splendeo. Hinc λαμπιτόων, partic. pro λαμπιτῶν, λαμπιτάων, πυρὶ λαμπιτόωντι, *Il.* 1, 104.

Λαμπιτίη, ης, ἡ, Lampetia, solis filia.

Λάμπη, ης, ἡ, seu λαμπὴ, ῆς, ἡ, crassior spuma vino innatans.

Λαμπηδὼν, ῶνος, ἡ, fulgor, splendor. Ab eod.

Λαμπήνη, ης, ἡ, currus regius, lectica regia, tentorium. Hinc

Λαμπηνικὸς, seu λαμπήνικος, ἁμάξας λαμπηνικὰς, plaustra tecta, *Num.* 7, 3.

Λαμπηρὸς, ρὰ, ρὸν, spumosus, spumeus, *Gal. Lex. Hipp.* A λάμπη.

Λάμπος, ᾱ, ὁ, Lampus, equus auroræ; (2) equus Hectoris. A λάμπω.

Λαμπυρὶς, ίδος, ἡ, vulpes; (2) cicindela, nocticula. A

Λάμπυρος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, lucentem caudam habens, canis nomen *apud Theocr.* Ex ἠρύ.

Λαμπρωγὴς, ὶς, candefaciens, *Man.*

Λαμπρείμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, splendide vestitus. Ex λαμπρὸς et εἶμα, vestis.

Λαμπρεσίμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

Λαμπρόδιος, ᾱ, ὁ, lautus, *Ph.*

Λαμπρόζωνος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, splendide cinctus, pulchro cingulo ornatus. A ζώνη.

Λαμπροπείπης, ες, lucens decore, *Nonn.*

Λαμπρόπους, ων, pulchros pedes habens, pulchra.

Λαμπροπυρσόμορφος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, cujus facies rutilo splendore coruscat; angeli epith. *Naz.* Ex λαμπρὸς, πυρσὸς, et μορφή.

Λαμπρὸς, ρὰ, ρὸν, splendidus, fulgidus; (2) luculentus; (3) clarus, illustris; (4) clarus, ita ut exaudiri queat; unde et de vento magno dicitur; (5) liberalis, benignus; (6) perspicuus. A λάμπω.

Λαμπρότης, ητος, ἡ, splendor, fulgor, claritas; (2) splendor nominis, claritas; (3) splendor orationis, splendidum dicendi genus. A λαμπρὸς.

Λαμπρότοκος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, pulchrum arcum gerens.

Λαμπροφαὴς, ὶς, valde nitidus, splendens. A λαμπρὸς et φάος.

Λαμπροφθάλμος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, splendidos seu pulchros oculos habens.

Λαμπροφορέω, ῶ, fut. ήσω, candidam seu splendidam vestem gero.

Λαμπροφορία, ας, ἡ, splendidæ vel candidæ vestis gestatio. A

Λαμπροφόρος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, splendidam seu candidam vestem gerens. A φέρω.

Λαμπροφωνέω, alta voce clamo.

Λαμπροφωνία, ας, ἡ, vocis elegantia. A

Λαμπρόφωνος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, eleganti, clara, sonora voce præditus. A φωνή.

Λαμπρόψυχος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui egregio et præstanti est animo. Ex λαμπρὸς et ψυχή.

Λαμπρυντὴς, οῦ, ὁ, ostentator ferociæ.

Λαμπρυντικὸς, ἡ, όν, vim habens illustrandi et reddendi nitidum. A

Λαμπρύνω, clarifico, illustro; λαμπρύνομαι, illustror; claresco; magnifice me ostento. Ὅχοις τε καὶ στολῇ λαμπρύνεται, *Eur. El.* 974. Λιλάμπρυνται κόραι, *Aristoph. Plut.* 634. A λάμπω.

Λάμπρυσμα, τὸ, ornamentum splendidum, splendorem afferens, ut gemmæ, &c.

Λαμπρῶς, *adv.* splendide, magnifice; (2) clare, perspicue; (3) aperte, manifeste, haud ambigue, *in utramque partem*, ut manifeste improbus, manifeste victus et vincens; (4) vehementer, acerrime. A λαμπρὸς.

Λαμπτὴρ, ῆρος, ὁ, fax fulgens, lucerna; (2) lignum in foculo ardens ad faciendam lucem. *Ph.* candela. A λάμπω.

Λαμπτηροκλίπτης, ου, ὁ, fur lucernæ seu facis; epith. Promethei.

Λαμπτηροφόρος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui lampadem seu facem fert. Ex λαμπτὴρ et φέρω.

Λαμπυρίζω, f. ίσω, lampyridem refero, cicindelæ instar luceo. A

Λαμπυρὶς, ίδος, ἡ, lampyris, cicindela; (2) piscis qui Ausonio *mustella* dicitur, vulgo *lampreda*.

lampreda. Ex λάμπω et πῦς. (3) vulpes, pro λαμπυρίς, *Eun.*

ΛΑ'ΜΠΩ, f. ψω, niteo, luceo, splendeo, fulgeo, mico; ( ) splendeo, splendesco, *metaph.* Ἀσὴρ ἰδίᾳ ἔλαμψε. χρυσαυγεῖ δόμῳ, *Aristoph. Av.* 1707.

Λαμπώδης, τος, ὁ ἢ ἡ, in quo spuma innatat, *Erotian.* Ab λάμπω.

Λαμυρία, ας, ἡ, facundia, lepos; (2) loquacitas; (3) protervia, impudentia; (4) limpiditas. A

ΛΑΜΥΡΟ'Σ, ᾱ, ὁ, et λάμυρος, disertus, lepidus, facetus; (2) impudenter loquax, scurrilis; (3) sævus, terribilis.

Λαμυρῶς, *adv.* diserte, lepide; (2) loquaciter, scurriliter, procaciter et proterve.

Λαμφθείη, *sumptus sit*, 3. sing. aor. 1. opt. pass. *Ion.* pro ληφθείη, a λαμβάνω.

Λάμψαι, 2. sing. aor. 1. imperat. med. verbi λάμπω.

Λάμψις, ιος, ἡ, splendor, fulgor. A λάμπω.

Λάμψομαι, f. 1. ind. med. *Ion.* pro λήψομαι, a λαμβάνω.

Λανθάνιμος ὥρα, tempus quo silent venti, clementia temporis. Ex λανθάνω et ἄνεμος.

Λανθανόντως, *adv.* latenter, clam, ita ut nemo sentiat. A λανθάνων, part. a

ΛΑΝΘΑ'ΝΩ, lateo, delitesco; clam facio, aut sic ut non resciscat alius; λανθάνομαι, obliviscor: sumit tempora a λήθω, f. λήσω, latebo; p. λέληθα, latui, lateo; perf. pass. λέλησμαι, part. λελησμένος, oblitus, *Poët.* λελασμένος. a. 2. act. ἔλαθον, latui; part. λαθών, latens. Ἔχρῆν, σκοπεῖν τὸν ἄνδρα· ᾧ ζητεῖν ὅπῳ λέληθεν ὑμᾶς, *Aristoph. Thesm.* 627.

ΛΑ'Ξ, *adv.* calce, calcibus, extremo pede.

Λάξασθαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro λήξασθαι, a λαγχάνω pro λήχω.

Λάξευμα, τὸ, lapidea semita, *Man.*

Λαξευτήριον, ᾰ, τὸ, instrumentum quo lapicidæ utuntur. A λαξεύω.

Λαξευτῆς, ᾶ, ὁ, lapicida. Ab eod.

Λαξευτὸς, ὴ, όν, in saxo incisus. Ab eod.

Λαξεύω, f. εύσω, lapides polio, lapides scalpo, lapides incido. Ex λᾶς et ξέω.

Λάξις, ιος, ἡ, *Ion.* pro λῆξις.

Λαξπάστητος, idem quod λακπάστητος. Λαξπάστητον ἀντρίτων χαράν, *Soph. Antig.* 1275.

Λαοδότειρα, ας, ἡ, alma.

Λαοδότος, ον, almus.

Λαογραφία, ας, ἡ, populi descriptio, census. Ex λαὸς et γράφω, *describo.*

Λαοδάμας, αντος, ὁ, populorum domitor. Ex λαὸς et δαμάω, *domo.*

Λαοδογματικῶς, *adv.* e vulgi opinione.

Λαονηγησία, ας, ἡ, imperium in populum.

Λαομέδων, οντος, princeps. A μέδω.

Λαοξόος, ᾰ, ὁ, lapidum sculptor, lapicida. Ex λᾶς et ξέω.

Λαοπαθὴς, ὲς, qui a populo male tractatus, injuria affectus est.

Λαοπλάνος, ᾰ, ὁ, populi seductor.

Λαοπόρος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, populos transiens.

Λαόπορος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, per quem populus transit. Ex λαὸς et πόρος.

ΛΑΟ'Σ, ᾱ, ὁ, populus, turba.

Λάος, λάϊ, saxum. Ἐσ' ἄκρα λάϊ βραχὺς ὀκλάσας, *Soph. Œd. Col.* 195.

Λαοσιδὴς, ὲος, ὁ ἢ ἡ, a populo cultus. Ex λαὸς et σέβομαι, *colo.*

Λαοσσόος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, populum servans, populi servator; (2) qui populum agitat seu concitat. Ex σόος vel σώω.

Λαοτόμος, ὁ, idem quod λατόμος, *Man.*

Λαοτρόφος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, qui populum alit. Ex λαὸς et τρέφω.

Λαότροφος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, a populo nutritus.

Λαοτύπος, ὁ, idem quod λαοξόος.

Λαοφθόρος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, populum corrumpens et evertens, populi pernicies. A φθείρω.

Λαοφόνος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, populum occidens.

Λαοφόρος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, popülos ferens.

Λάπαγμα, τὸ, id quod evacuando educitur.

Λαπαγμὸς, ῦ, ὁ, evacuatio, exinanitio. A

ΛΑΠΑ'ΖΩ, et λαπάσσω, sive λαπάττω, fut. άξω, evacuo, inanio; (2) mollio; (3) perdo, destruo. Λαπάττειν τὴν γαστέρα, *Gal.* Hinc

Λάπαθον, ᾰ, τὸ, fossa, terræ sulcus evacuando excavatus; (2) lapathum, herba. *Angl.* DOCK.

Λάπαθος, ᾰ, ἡ, idem et ab eod. Unde

Λάπαξις, ιως, ἡ, evacuatio.

Λαπάρα, ας, ἡ, locus infra costas, quasi laxus et vacuus, quia caret costis, abdomen, ilia, *Gl. V.* A

Λαπαρὸς, ρὰ, ρὸν, vacuus, inanis; (2) tenuis, gracilis, mollis. A λαπάζω.

Λαπαρῶς, vane, *Gall.*

Λαπάσσω. Vide λαπάζω.

Λαπίσσαι, Dioscuri, sic nominati fuerint, quod exscinderint urbem Lan. Νὴ τὼ Λαπίσσω, *Soph. in Lacænis.*

ΛΑ'ΠΗ, ης, ἡ, pituita, *Hipp.* Μισοὶ λάπης, pleni pituitæ, *Diphilus.*

Λαπῆναι, a. 2 inf. pass. verbi λάπτω.

ΛΑΠΙ'ΖΩ, f. ίσω, me effero et jacto, *Etym.* (2) sibilo, crepo.

Λάπισμα, ατος, τὸ, jactantia. A præc.

Λαπιστὴς, ῆ, ὁ, jactator, nugax, mendax; (2) delicatus et mollis; (3) nihil pensi habens, levis. Ab eod.

ΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, lambo, lambendo more canum bibo; (2) avide bibo; (3) evacuo, exinanio; (4) consumo, perdo, ut λατάζω. Τὸ αἷμα λάπτουσι προθυμῶς, *Plut.*

Λαρινεύομαι, saginor. A λαρινὸς.

ΛΑΡΙΝΟ'Σ, ὴ, όν, saginatus, pinguis; λαρινοὶ βόες, saginati, bene habiti boves.

Λαρὶς, idem quod λαρὶς, *Ep.*

Λαρναγωγὸς, ῆ, ὁ, corbem gestans. Ex λαρνὸς et ἄγω.

Λαρνίδιον, ᾰ, τὸ, parva corbis. Dim. a

ΛΑΡΝΟ'Σ, ῆ, ὁ, corbis e vimine plexa, cophinus, corbis carbonaria.

Λαρνοφορέω, ῶ, f. ήσω, corbem vimineam fero. Ex λαρνὸς et φέρω.

Λαρναποφθόρος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, arcam corrumpens. Ex λάρναξ et φθείρω.

Λαρναπόφορος, ον, in arca gestatus, vectus, &c. A λαρνὸς et φέρω.

ΛΑ'ΡΝΑΞ, ακος, ὁ, capsa, arca, riscus, cista, loculus, conditorium.

Λαροειδὴς, ὲς, laro similis. A

ΛΑ'ΡΟΣ, ᾰ, ὁ, Larus, marina avis, a cujus stupiditate homines stupidos laros appellamus. Λάρον *Comici* pro furacissimo usurpant quandoque.

Λαρὸς, ρὰ, ρὸν, hilaris, jucundus, suavis; dicitur *impr.* de odore, *item* de vino. Ab ἱλαρός. Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας, *Il.* 19, 316.

Λαρυγγιάω, ῶ. Hinc λαρυγγιόων, part. præs. pro λαρυγγιῶν, λαρυγγιάων, raucum stertens, raucos ronchos edens. A λάρυγξ.

Λαρυγγίζω, vocem dilato, clamito, vociferor; λαρυγγιῶ, f. *Att.* pro λαρυγγίσω, clamore obtundam. Λαρυγγιῶ τὺς ῥήτορας, *Aristoph. Eq.* 375. Hinc

Λαρυγγισμὸς, ῦ, ὁ, clamor, vociferatio quæ fit gutture latius diducto, de corvis.

Λαρυγγιτὴς, ῆ, ὁ, vociferator, vel vorator, lurco.

Λάρυγξ, γος, ὁ, caput asperæ arteriæ, guttur.

Λαρυγγόφωνος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, e gutture vocem fundens. Ex φωνή.

Λᾶς, λαὸς, ὁ, lapis, *contr.* a λᾶας.

Λασάμενος, aor. 1. part. med. *Dor.* pro λησάμενος, a λανθάνω.

ΛΑ'ΣΑΝΟΝ, ᾰ, τὸ, vasculum, olla; (2) cloaca, sella familiaris; (3) lasanum. Χυτρόπους δὲ ὁ κοινῶς πυροστάτης, ὃ καὶ λάσανον λίγεται, *Schol. antiq. ad Soph. Ajacem Mastigoph.* 1405. Eadem habent triclinii Schol. ad eundem versum: Τρίπυδα, ἤγουν χυτρόπουν, τὸν κοινῶς πυροστάτην, ὃ καὶ λόβανον λίγεται· sed pro τῷ λόβανον, voce nihili, legendum est λάσανον.

Λασανοφόρος, ᾰ, ὁ, qui domino lasanum fert.

Λάσδιο, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* pro λάζυ, seu λάζιο, a λάζομαι.

Λασιήμεθα, 1. pl. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro λησόμεθα, a λανθάνω.

ΛΑ'ΣΘΗ, ης, ἡ, illusio, contumelia.

Λασθῆμεν, aor. 1. inf. pass. *Dor.* pro λασθῆναι, a λανθάνω.

Λασιαύχην, ενος, ὁ ἢ ἡ, hirtam cervicem habens, jubatus. Λασιαύχενά θ' ἵππον ὑπάξεται ἀμφίλοφον ζυγίν, *Soph. Antig.* 351.

Λασιόθριξ, χος, ὁ ἢ ἡ, hirtus, hirsutus, villosus.

Λασιοκνημὸς, crura hispida habens, epith. leporis. Διιλοῖς λασιοκνήμοισι λαγωοῖς, *Oppian. Cyneg.* 2, 186.

Λασιόκωφος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, surdus ex aurium hirsutia, *Plat.*

Λασιόμαλον, ᾰ, τὸ, pomum lanugine obductum, *Hes.*

ΛΑ'ΣΙΟΣ, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, hirsutus, hispidus, pilosus, setosus, horridus, hirtus, villosus; (2) herbidus, fruticibusque et arboribus consitus.

Λασιόστερνος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, qui hirsutum habet pectus. Ex λάσιος et στέρνον.

Λασιόφρυς, υος, ὁ ἢ ἡ, qui hirsuta habet supercilia.

Λασιὼν, ῶνος, ὁ, loca densa arbustis.

ΛΑ'ΣΚΩ, loquor, dico. Τοιαῦτα λάσκεις τὰς ἀναγκαίας φίλας; *Eurip. Andr.* 671. Confer *Æschyl. Agam.* 875.

Λάσσιον, τὸ, mantile hirsutum, *Sapph.*

Λασσιωνίος. Vide λασιών.

Λαταυροκάκκαβον, edulium quoddam operosius et lautius. Ex λάταυρος et κάκκαβος.

Λάταυρος, ᾰ, ὁ, hirsutus circa virilia, et quidem *imprimis* inter anum et scrotum; (2) insigniter mutoniatus; (3) salax, impudicus; (4) cinædus. Ex λα vel λάσιος et ταῦρος.

Λασῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro λήσω, a λανθάνω.

Λαταγεῖν, strepitum seu sonitum edere, λάταξιν effusis. Ex

Λατάγη, ἡ, *vox Sicula*; idem quod

ΛΑ'ΤΑΞ, γος, ἡ, sonitus qui fit inter cottabum poculo in altum sublato, et quod a potu reliquum fuit in subjectam pelvim effundendo; (2) animal quoddam amphibium.

Λατινὶς, ἡ, latina, *Nonn.*

Λατομεῖον, ᾰ, τὸ, lapicidina. A λατομέω.

Λατομέω, ῶ, f. ήσω, saxa cædo. Ὃ (μνημεῖον) ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ, *Matt.* 27, 60. λελατομημένον, *Marc.* 15, 46. A λατόμος. Hinc

Λατόμημα, ατος, τὸ, saxum excisum, cæmentum. A præc.

Λατομητὸς, ὴ, όν, incisus in lapides. Ab eod.

Λατομία, ας, ἡ, lapicidina. A λατόμος.

Λατόμιον, ᾰ, τὸ, idem et ab eod.

Λατομικὸς, ὴ, όν, ad lapides exscindendos pertinens.

Λατόμος, ᾰ, ὁ, lapicida. Ex λᾶς et τέμνω.

ΛΑ'ΤΟΣ, ᾰ, ὴ, latus, *piscis.*

Λατρεία, ας, ἡ, servitus; (2) cultus religiosus, cultus Dei; (3) Eucharistiæ celebratio. A λατρεύω.

Λάτρευμα, ατος, τὸ, servitium, ministerium; (2) cultus. Ab eod.

Λατρεὺς, έως, ὁ, servus, minister:

Λατρευτὴς, ῆ, ὁ, cultor. Ab eod.

Λατρευτὸς, ὴ, όν, servilis. Ab eod.

Λατρεύω, fut. εύσω, servio, famulor; (2) religiose colo; (3) sacrifico. Καλῶσι δ' αὐτὸν ᾧ λατρεύομεν, Πολύφημον, *Eur. Cyc.* 24. Τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον λατρεύεις; *Id. Elec.* 131. A

Λάτρης, ᾰ, ὁ, servus, famulus.

ΛΑ'ΤΡΙΣ, ιος, ὁ ἢ ἡ, idem.

Λάτριος, α, ον, servilis, *Pind.*

Λάτρον, ᾰ, τὸ, merces servientis. A λάτρις.

Λατυπίω, ῶ, fut. ήσω, lapides incido; (2) muros e lapidibus exstruo. A λατύπος.

Λατύπη, ης, ἡ, quod e lapide abraditur; (2) terra figlina; (3) gypsum. Ab eod.

Λατύπος, ᾰ, ὁ, qui tundit seu percutit lapides, lapicida. Ex λᾶς et τύπτω.

Λατύσσειν et λατύσσεσθαι, agitare, ferire, *de avibus*, qui aerem alis verberant: *de piscibus*, qui aquam pinnis et cauda agitant. Λατυσσόμενοι πτερύγεσσιν, *Oppian. Cyneget.* 2, 430. Ὑποφρίσσουσα λατυσσομένη πτερύγεσσιν, *Id. Halieut.* 1, 628.

ΛΑΤΚΑΝΙ'Α, ας, ἡ, guttur, gula, *Il.* 22, 325. Alii scribunt λευκανία, perperam. Λαυκανίη, ὁ λοιμὸς, ἀπὸ τῆς ἀπολαύσεως, *Etym. Mag.* Λαύω, ἐξ οὗ ἀπολαύω, καὶ λαυκανία, ὁ λοιμός, *Eustath.* 581.

Λαύρα, ας, ἡ, platea lata, vicus; (2) *recent.* monasterium. Πυλίδες ἐπήσαν ὅσοιπερ αἱ λαῦραι, τοσαῦται ἀριθμὸν, pro numero vicorum, *Herodot.* 1, 180. Α λαῦρος.

ΛΑΥ̓ΡΟΣ, ρα, ρον, latus, multus, copiosus.

Λαύρως, *adv.* late; (2) abunde; (3) vehementer.

Λαυροσομέω, ῶ, fut ήσω, procaciter et præcipitanter loquor, blatero, *Æschyl.* Ex λαῦρος et σόμα, os.

Λαύω, fruor.

Λαφρία, ας, ἡ, prædatrix; epith. Minervæ, qu. λαφυρία, a λάφυρον.

Λαφυγμὸς, οῦ, ὁ, helluatio. Α λαφύσσω.

Λάφυγξ, ὁ, morsus, *V. L.*

Λάφυξις, εως, ἡ, idem:

Λαφύπτης, ου, ὁ, liguritor, helluo. Ab eod.

Λάφυρα, ων, τὰ. Vide λάφυρον.

Λαφυραγωγίω, ῶ, f. ήσω, spolio, prædor, diripio. Ex λάφυρα et ἄγωγη.

Λαφυρεύω, f. εύσω, idem. Α λάφυρα.

Λαφυραγωγὸς, οῦ, ὁ, prædator. Ex eod.

Λάφυρον, ου, τὸ, *ap. Polyb.* potestas prædandi in agro alieno, quæ datur publico, quod est ἐπικηρύττειν, *Etm.* (2) λάφυρα, τὰ, spolia et cetera præda.

Λαφυροπωλεῖα, ας, ἡ, hastarium, *Gl. V.* subhastatio prædæ. Ab eod. et πωλέω, *vendo.*

Λαφυροπωλεῖον, ου, τὸ, officina in qua spolia divenduntur. Α

Λαφυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, spolia vel exuvias vendo; (2) sub hasta divendo, auctionor. Α

Λαφυροπώλης, ου, ὁ, spoliorum seu exuviarum venditor; (2) qui captivos vendit.

ΛΑΦΤ'ΣΣΩ, vel λαφύττω, fut. ξω, avide deglutio; (2) helluor, lurcor, consumo per luxum.

Λαφύσιος, ία, ιον, vorax, helluo. A præc.

ΛΑΧΑΙ'ΝΩ, fodio. Τὴν μεγάλην (τάφρον) ἐλάχαινε, *Mosch.* 4, 96.

Λαχανάριον, τὸ, olusculum, *Steph.*

Λαχανεία, ας, ἡ, locus oleribus consitus: (2) olerum collectio. Α

Λαχανεύομαι, fut. εύσομαι, olera produco; (2) oleris instar esui sum. Α λάχανον.

Λαχανηρὸς, ρὰ, ρὸν, oleraceus. Ab eod.

Λαχανηφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, olera ferens.

Λαχανίζομαι, f. ίσομαι, olera colligo vel lego. Α λάχανον. Hinc

Λαχανισμὸς, οῦ, ὁ, olerum collectio.

Λαχανικὸς, ὴ, ὸν, ad olera pertinens, *Steph.*

Λάχανον, ου, τὸ, olus. Α λαχαίνω.

Λαχανοπωλεῖον, ου, τὸ, locus ubi olera venduntur. Α

Λαχανοπωλέω, ῶ, f. ήσω, olera vendo.

Λαχανοπώλης, ου, ὁ, olerum venditor.

Λαχανοπωλήτρια, ας, ἡ, olerum venditrix.

Λαχανόπωλις, ιδος, ἡ, idem.

Λαχανοπωλία, ας, ἡ, venditio olerum.

Λαχανοφαγία, ἡ, cibus ex oleribus.

Λαχανώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, oleraceus, ex olerum genere. Α λάχανον.

Λάχεια, ας, ἡ, fossu facilis; (2) brevis. Α λαχαίνω

Λαχιὸδης, *Nic.*

Λαχεῖν, a. 2. inf. act. verbi λαγχάνω. Unde

Λάχεσις, εως, ἡ, Lachesis, una Parcarum.

Λαχὴ, ῆς, ἡ, sors, *Hes.* Ab eod.

Λαχήνας, a. 1. part. act. *Att.* pro λαχάνας, a λαχαίνω.

ΛΑΧΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, pilorum densitas.

Λαχμὸς, οῦ, ὁ, sors. *Gl. V.* λαχμὸς, micatio. Α λαγχάνω.

Λαχναῖος, αία, αῖον, lanuginosus, villosus, pilosus, hirsutus, hispidus. Α

ΛΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, lanugo; (2) pili lanuginis modo molles; (3) pellis lanugine hirta, seu pellis hirsuta pilis mollioribus.

Λαχνῆις, ήισσα, ῆιν, idem quod λαχναῖος. Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας, *Il.* 2, 743.

Λάχνος, pro λαχνῆις, *Suid.*

Λαχνώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, idem quod λαχαναώδης.

Λαχοίην, 1. sing. aor. 2. opt. act. *Att.* pro λάχοιμι, a λαγχάνω.

Λάχος, ους, τὸ, sors. Α λαγχάνω.

Λαχοῦσα, a. 2. part. act. f. g. a λαγχάνω.

Λαχὼ, *sortiar*, f. 2. ind. act. verbi ejusd.

Λαχὼν, *sortitus*, aor. 2. part. act. verbi ejusd

Λαχύνω, idem quod λαχαίνω, *Lyc.*

Λαψεῦμαι, 1. sing. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro λήψομαι, a λαμβάνω.

Λαψῇ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro λήψῃ

Λαψοῦμαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro λήψομαι.

ΛΑ'Ω, video; (2) volo; (3) fruor. Ὁ μὲν λάει νεῦρον ἀπάγχων, *Odyss.* 19, 230.

Λαώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, popularis. Α λαός.

Λία, ας, ἡ, vel λιὰ, ᾶς, ἡ, lapis quem textor inter texendum stamini appendit, *Etym.* Α λᾶας.

Λίαινα, ης, ἡ, læna. Α λαίνω.

Λιαίνω, f. λιανῶ, lævigo, polio, complano; (2) comminuo. Ἕστιθ' ἵνα λιαίνοιμι σὺν' ἡμισχόμην, calefierem, *Aristoph. Conc.* 538. Α λεῖος.

Λιάναι, a. 1. inf. act.

Λιάντιτρα, ας, ἡ, lævigatrix. Α λιαίνω.

Λεαντικὸς, ὴ, ὸν, lævigandi vim habens. Unde

Λεαντικῶς, *adv.* ad lævigandum apte.

ΛΕΒΗΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, exuviæ, pellis deposita, membrana sive senectus anguium deposita, vernatio, vernatio anguina; (2) cortex fabæ, pellicula fabæ, *Hes.*

ΛΕ'ΒΗΣ, ητος, ὁ, lebes, ahenum, cacabus; (2) pelvis, 1 *Reg.* 2, 14.

Λεβητάριον, ου, τὸ, parvus lebes. Dim.

Λεβήτιον, ου, τὸ, idem et ab eod.

Λεβητίζω, in lebetem conjicio, coquo.

Λεβητοχάρων, lebetibus gaudens. Ex λέβης et χαίρω, *gaudeo*, cum allusione ad Charontem.

Λεβητώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, lebetis formam habens.

Λεβιανὸς, ὴ, ὸ, lebianus, piscis quidam.

Λεβίας, ου, ὁ, lebias, piscis.

Λεγιὼν, ῶνος, ὁ, legio; *Vox Latina.*

ΛΕ'ΓΝΟΝ, ου, τὸ, fimbria quæ adsuitur extremæ vesti.

Λεγνόω, ῶ, unde *apud Hes.* λεγνῶσαι, a. 1. inf. quod exponit ποικίλαι, i. e. variegare.

Λεγνώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, varius, variegatus, *Hes.* ubi λεγνώδεις, ποικίλας. Α λίγνον.

Λεγνωτὸς, virgatus. Λεγνωτὸς χιτὼν, virgata tunica. Τῷ δ' ἐπὶ νώτῳ λεγνώτα εἵλυσαι, virgatis splendet maculis, *Nic. Ther.* 726.

Λεγόμεθον, 1. pl. præs. ind. pass. *Æol.* pro λεγόμεθα, a λέγω.

Λέγομες, 1. pl. præs. *Dor.* pro λέγομεν.

Λέγονσι, 3. pl. *Dor.* pro λέγουσι.

ΛΕ'ΓΩ, f. λέξω, dico, aio, memoro; (2) numero, percenseo; (3) lego, colligo, deligo; *Pass.* λέγομαι, dicor, deligor, recenseor; *Med.* deligo, numero, percenseo; (2) disserо, loquor; (3) cubo, jaceo, dormio. Μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀποκτεῖν——ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω, *Aristoph. Thesm.* 189. Τοῦτον ἁδαμοῦ λέγω, nihili facio, *Soph. Antig.* 189. Ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω, summatim, *Id. El.* 675. Ἦν λαπτεῖν ἄριστος ἀδυνατώτατος λέγειν, *Plut. in Alcib.* 13. *ex Eupol.* (3) Οὔθ' ἡδεῖ λέξατο ὕπνῳ, *Il.* 4, 131.

Λεγώμεθα, *Il.* 2, 435. Tempus colloquendo teramus——vel, *hic acculemus.*

Λεηλασία, ας, ἡ, prædatio, ipsa actio agendi prædam; (2) præda. Ex λεία et ἐλαύνω.

Λεηλατέω, ῶ, f. ήσω, prædam ago, prædando abigo, depopulor, prædor. Λεηλατεῖν ἔκ τινος, *Xen.* Ex iisd.

Λεηλατικὸς, ὴ, ὸν, prædatorius. Ex iisd.

ΛΕΙ'Α, ας, ἡ, præda, corpora capta, pecudes prædando abactæ.

Λειαίνω, f. ανῶ, lævigo, polio. Πᾶν δ' ἐδ λειήνας, *Il.* 4, 111. Λείηναν χερὸν, *Odyss.* 8, 260. Α λεῖος.

Λειάντιτρα, ας, ἡ, quæ lævigat. A præc.

ΛΕΙ'ΒΩ, libo, fundo, stillo. Ἐπὶ δ' αἵθοπα οἶνον λείβε, *Il.* 1, 463. Δάκρυα λείβων, *Ib.* 13, 658. Ἀφρὸς δὲ περὶ χόμα μαστιχόωντι λείβεται, *de apro*, Hesiod. Scut. 390. Hinc λείβομαι, fluo, liquesco.

Λείβηθρον, ου, τὸ, rivus, aquæ ductus; (2) locus irriguus. A præc.

Λειντερέω, ῶ, f. ήσω, laboro lævore seu fluxu intestinorum. Ex λεῖος et ἔντερον.

Λειντερία, ας, ἡ, lævitas intestinorum, cibos incoctos elabi sinens. Ex iisd.

Λεῖπμαι, *lævigor*, præs. ind. pass. *Dor.* pro λεῖβμαι, *contr.* ex λειόμαι, a λειόω.

Λείζομαι, et *Poet.* λῄζομαι, f. ίσομαι, prædor. A λεία.

Λείηναν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Att.* pro ἐλείαναν, a λειαίνω.

Λειηνάριον, ου, τὸ, vannus parvus. Dim.

Λικνίζω, vanno, *Gl. V.* Α λίκνον.

Λίκνον, ου, τὸ, ornamentum Bacchicum, vannus; ventilabrum, quod et λίκνον.

Λιμακέτεροι, loci paludosi et arboribus consiti. Εἰσὶ γὰρ φύσεις, αἱ μὲν ὄρεσιν ἐοικυῖαι, δενδρώδεσί τε καὶ ἀφύδροισι· αἱ δὲ λιπτοῖσι τε καὶ ἐνύδροις· αἱ δὲ λιμακιέτεροί τε καὶ ἑλώδεσι, limnatica ac paludosa, *Hippocr. de aëre, locis, et aquis*, 347. interpres male vertit *prata* (sed nihil aliud est quam comparativum a λείμαξ).

Λιμακώδης, ες, prata habens seu pascua.

Λείμαξ, ακος, ὁ, pratum. Ἀωτοτρόφον κατὰ λείμακα, *Eurip. Phœn.* 1564. Χλοεραῖς ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς, *Id. Bacch.* 864. Α λειμών.

Λιμὰς, άδες, ἡ, idem et ab eod.

Λιμαχέτερος, herbidior, viridior, *Suid.*

Λεῖμμα, ατος, τὸ, quod relictum est, reliquiæ. Ὁρᾷ τῷ παιδὶ τὰ λείμματα, *Herodot.* i, 119. Α λείπω.

Λιμοδωρεὼν, ου, τὸ, Limodorum, herba, fœnum Græcum suffocans.

ΛΕΙΜΩ'Ν, ῶνος, ὁ, pratum, locus irriguus; (2) pudendum muliebre, *Eur. Cycl.*

Λειμωνήρης, ους, ὁ ἡ ἡ, ut λειμωνήρης βοτάνη, herba pratensis. Α λειμών.

Λειμωνία, ας, ἡ, anemones species. Ab eod.

Λειμωνιὰς, άδος, ἡ, pratensis; (2) in pratis degens. (2) Νύμφαι τ' ἔνυδροι λειμωνιάδες, *Soph. Phil.* 1454. Ab eod.

Λειμωνιάτης λίθος, Limoniates, gemma, quæ *Plinio* eadem videtur cum smaragdo, dicta a pratensi virore. Α λειμὼν, *pratum.*

Λειμώνιον, ου, τὸ, Limonium, quibusdam beta silvestris. Ab eod.

Λειμώνιος, ία, ιον, pratensis. Ab eod.

Λειμωνὶς, ίδος, ἡ, pratensis: ut λειμωνὶς πόα, herba pratensis. Ab eod.

Λειμωνοειδὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, prato similis, floridus, herbidus. Ex λειμὼν et εἶδος.

Λειμωνόθι, vel λειμωνόθεν, *adv.* e prato.

Λειόβατος, ου, ὁ ἡ ἡ, leniter incedens. Ex λεῖος et βαίνω, *eo.*

Λειογένειος, ου, ὁ ἡ ἡ, læve mentum habens; (2) tenui mollique barba præditus. Ex λεῖος et γένειον.

Λειοκάρηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, læve et glabrum caput habens. Ex λεῖος et κάρηνον.

Λειόκαυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, lævem caulem habens, cui scapus est lævis.

Λειοκύμων, ονος, ὁ ἡ ἡ· λειοκύμων θάλασσα, mare pacatum, non asperum fluctibus, sed quasi complanatum. Ex λεῖος et κῦμα.

Λειομίτος, sc. κάμαξ, *Ep.* pertica illa transversa, cui appenduntur αἱ λεῖαι ad complanandа stamina, *Steph.*

Λειοντῆ, ῆς, ἡ, pro λεοντῆ, leonina pellis.

Λειοντομάχαν, acc. sing. *Dor.* pro λειοντομάχην, a

Λειοντομάχης, ου, ὁ ἡ ἡ, pugnans cum leone. Ex λείων pro λέων, et μάχομαι.

Λειοντοπάλης, ου, ὁ, idem. Ex πάλη.

Λειόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, qui lævibus est pedibus.

ΛΕΙ'ΟΣ, λεία, λεῖον, lævis, non asper, glaber, planus; (2) proclivis, facilis; (3) tritura lævigatus; (4) minutatim contusus. Hinc τὸ λεῖον, ου, lævor; item pulvis.

Λειόστρακος, ου, ὁ ἡ ἡ, lævi testa intectus. Ex λεῖος et ὄστρακον, *testa.*

Λειόστρεια, ων, τὰ, ostreæ lævеs, ostrea non scabra. Ex λεῖος et ὄστρεον, seu ὄστριον.

Λειότης, ητος, ἡ, lævitas, lævor. Α λεῖος.

Λιστριβίω, ῶ, fut. ήσω, contero, contundo et comminuo, ita ut lævigetur.

Λιστριβής, ές, ὁ ἡ, qui ita tritus et tusus est ut sit lævis. Ex λισσός et τρίβω.

Λιστριχιᾶν, lævi cap llo præditum esse; λιστριχεῖν ποιεῖ, pilos lævigat et expolit. Ex λισσός et θρίξ, *capillus*.

Λισγείω, ῶ, f. ήσω, expolio, lævigo, complano. Ex λισσός et ἔργον, *opus*.

Λίϊσιν, dat. pl. *Ion.* pro λίεσσι, a λίων, *leo*.

Λιόφλοιος, ος, ὁ ἡ, lævem seu tactu mollem corticem habens. Ex λισσός et φλοιός.

Λιόφυλλος, ος, ὁ ἡ, lævia, non aspera, habens folia. Ex λισσός et φύλλον.

Λιύω, ῶ, fut. ώσω, lævigo. A λίσσος.

Λιταυδρεῖν, viris destitui, virorum inopia laborare. Ex λείπω et ἀνήρ. Hinc

Λιταυδρεῖον, ου, τὸ, decretum de virorum penuria emendanda.

Λιταυδρία, ας, ἡ, virorum penuria.

Λιταυθρωπία, ας, ἡ, penuria hominum.

Λιτοβοτανέω, ῶ, fut. ήσω, herba seu gramine deficior, pabulo careo. Ex λείπω et βοτάνη.

Λιτόγαμος, ος ὁ ἡ, qui nuptias reliquit. Τὰν λιτόγαμον, *Eurip. Or.* 1305.

Λιτογνώμων, ονος, ὁ ἡ, dentibus destitutus, qui dicuntur gnomones.

Λιτογράμματος, ον, cui litera deest.

Λιτοδεής, ές, ὁ ἡ, inops, egenus, pauper. Ex λείπω et δέω, *egeo*.

Λιτόδερμος, ος, ὁ, cui deficit præputium seu cutis glandem tegens, apella. *Gl. Vet.* λιτόδερμος, verpus. Ex λείπω et δέρμα.

Λιτοδρανέω, ῶ, f. ήσω, viribus ad agendum destituor, ad faciendum aliquid imbecillis sum. Ex λείπω et δράω, *facio*.

Λιτόδρανης, ες, ὁ ἡ, viribus ad aliquid agendum destitutus, *Aret.* A præc.

Λιτοθυμέω, ῶ, fut. ήσω, animo deficio seu deficior.

Λιτοθυμία, ας, ἡ, animi defectio, animi deliquium. A

Λιτόθυμος, ος, ὁ ἡ, animo deficiens, qui animi deliquium patitur.

Λιτοθυμικῶς, *adv.* cum deliquio.

Λιτόκαρπος, ος, ὁ ἡ, cui caro deficit, non carnosus, *Gl. V.* λιτόκαρπος, macilentus.

Λιτομαρτύριον, ου, τὸ, desertio testimonii dicendi; (2) actio in desertores testimonii.

Λιτόναυς, ὁ, qui navem deserit.

Λιτοναύτης, ου, ὁ, qui socios nautas deserit.

Λιτοναύτιον, ου, τὸ, desertio sociorum nautarum; (2) λιτοναύτιον δίκη, lis quæ intenditur desertoribus navium, navalium sociorum, vel etiam certaminis navalis. A præc.

Λιτονόως, ὁ, idem quod λιτοναυτὴς, *Suid.*

Λιτοπάτης, idem quod λιτοπάτωρ, *Eur.*

Λιτοπάτωρ, ορος, ὁ ἡ, qui patrem deserit. Τὰν λιτοπάτορα, *Eur. Or.* 1305.

Λιτοπυρίας, ου, ὁ· ut λιτοπυρίας πυρετὸς, febris continua, in qua simul externa frigent, interna uruntur. Ex λείπω et πῦρ.

Λιτοπωγωνία, ας, ἡ, barbæ defectus. Ex πώγων.

Λιτόσαρκος, ος, ὁ ἡ, qui carne deficitur, non carnosus, macilentus. Ex σάρξ.

Λιτοστρατεία, ας, ἡ, militiæ desertio.

Λιτοστρατία, ας, ἡ, vel λιτοστράτιον, ου, τὸ, idem et ex iisd.

Λιτοστράτιον, τὸ, desertio expeditionis seu militiæ, *Thuc.*

Λιτοστράτιος, ος, ὁ ἡ, qui militiam deserit.

Λιτοστρατιώτης, ου, ὁ, qui militiam deserit. Τῷ νόμῳ λιτοστρατιώτην ἐν τοῖς πολίμοις ἡγεμόνι, *Appian. Punic.* 115.

Λιτοτακτέω, ῶ, f. ήσω, desero ordinem, desero stationem. Λιτοτακτεῖν τῷ φίλῳ. A

Λιτοτάκτης, ου, ὁ, qui locum in acie deserit, desertor ordinis, stationis, vel aciei. Ex λείπω et τάσσω, *ordino*.

Λιτοταξία, ας, ἡ, desertio ordinis aut loci in acie.

Λιτοταξίας, ου, ὁ, idem quod λιτοτάκτης.

Λιτοτάξιον, ου, τὸ, idem quod λιτοταξία.

Λιτοτάξιος· vide λιτοταξίας.

Λιτοψυχέω, ῶ, fut. ήσω, anima linquor, animo deficio, *Xen.*

Λιτοψυχία, ας, ἡ, animi deliquium seu defectio. Ex λείπω et ψυχή. Hinc

Λιτοψυχώδης, ους, ὁ ἡ, qualis est qui deliquium animi patitur.

Λιπτέον, *adv. pass.* relinquendum est. Οὐ λειπτέον τάδε, *Eur. Herc. Fur.* 1390.

Λιπτέος, relinquendus, *Eur.*

Λιπυρίας πυρετὸς, febris continua, *Gorr.*

ΛΕΙΠΩ, fut. ψω. linquo, relinquo, defero; (2) relinquo alicui aliqu'd; (3) desum, deficio, absum; λείπομαι, relinquor, supersum; superor, minor sum; minor, posterior, inferior sum; deest mihi aliquid: vincor, causa cado. p. m. λέλοιπα, reliqui; a. 2. ἔλιπον, reliqui; p pass. part. λελιμμένος, relictus; a. 1. pass. part. λιφθείς, relictus. Τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξῳ κρίσιν, superaretur, *Soph. Tr.* 270. Δύσηνος, ὅτ' ὀδυρμάτων ἐλείπετ' ᾠδὴ, *Ib.* 954. Παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων, cedunt, *Eur. Med.* 76. Λελιμμένος λέγε, qui vocem non audivit, *Soph. Aj.* 543. Ἡ ξὺν δόλῳ κεντήσασ' οἱ λελειμμένοι, qui cecidistis causa, *Id. ibid.* 1245. Λείπομαι γὰρ ἐν τῷ μὴ δύνασθαι, μὴ' ὁρᾶν, δυοῖν κακοῖν, impedior duplici malo, *Soph. Œd. Col.* 495. Ἥτε λέλειψαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων, non assequeris meum consilium, *Eurip. Or.* 1085. Ἐν δέ σοι λελείψομαι, te judice vincar, deficiam; victam me dabo, acquiescam in tuo judicio, *Id. Hippol.* 324. Γνώμῃ δ' ἀδελφῷ Μελεάγρου λείμμενος, inferior autem prudentia Meleagro fratre, *Id. Suppl.* 904. Λειφθεὶς, δεινὰ πείσομαι, μάχης, tristia patiar, si mature non pervenero ad pugnam, *Id. Heraclid.* 734. Λέλειμμαι τῶν ἐν Ἕλλησιν νόμων, ignoro mores Græcorum, *Id. Helen.* 1262.

Λιτωδίν, ῖνος, ὁ, doloribus exemptus, *Suid.*

Λίτωσα, *Dor.* pro λείπουσα, a λείπω.

Λίϊνος, ίνη, ινον, liliaceus, e liliis factus; (2) lilio similis; (3) floridus, mollis, delicatus. A λείριον.

Λειριόεις, όεσσα, όεν, liliaceus; (2) floridus; (3) suavis; (4) tener. (3) ὅπα λειριόεσσαν ἰεῖσα, vocem suavem emittunt: *alii* gracilem *interpretantur*. Vide *Hesych. Hom. Il.* 3, 152. Ab eod.

ΛΕΙΡΙΟΝ, ου, τὸ, lilium; (2) flos narcissi; (3) flos quilibet.

Λείριος, floridus. Λείρια κηρίᾳ· sic vocat Oppianus quod mel fiat ex succis florum omnis generis, *Oppian. Cyneg.* 1, 128.

Λειρὸς, ρὰ, ρὸν, gracilis, pallidus, *Hes.* A λεῖος.

Λειρόφθαλμος, ος, ὁ ἡ, qui placido et miti adspectu est. Ex λεῖος et ὀφθαλμός.

Λειρώδης, liliaceus, *Theophr.*

Λείστὸς, ὴ, όν, prædabilis. A λείζω.

Λείτον, ου, τὸ, publicum.

Λειτουργίω, ῶ, f. ήσω, publicum munus obeo; *inpr.* sumptibus in remp. faciendis, *deinde* (2) *tropice*, reip. quocunque modo, pro desse; (3) sacris operor *in N. T.* (4) *op Eccles. Script.* munere eccles astico fungor; *inpr.* Sacram Cœnam administro. Λειτουργεῖν, τῇ πόλει, *Xen.* τὰς δαπανηρὰς λειτουργίας, *Dem.* περὶ τὰς ἀρχὰς, *Aristot.* πρός τι, *Id.* A λειτουργός. Hinc

Λειτούργημα, ατος, τὸ, ministerium sacrum et ecclesiasticum; (2) tributi præstatio.

Λειτουργία, ας, ἡ, ministerium seu munus publicum; (2) ministerium quodvis; (3) quodvis pietatis officium; (4) administratio S. Cœnæ. A λειτουργός.

Λειτουργικὸς, ἡ, όν, sacerdotalis; (2) ad ministerium pertinens. A

Λειτουργὸς, ὸ, ὁ ἡ, qui munus publicum obit; (2) minister ecclesiæ. Vide λητουργός.

Λειτουργοὶ, οἱ, operæ militares, ministri, operarii militares. Λειτουργοὶ φιλοπονώτατοι, *Polyb.* 5, 2, 5.

Λιφαιμίω, ῶ, sanguine destituor, exsanguis et pallidus reddor. A

Λιφαιμος, ος, ὁ ἡ, cui sanguis deficit, pallidus et exsanguis. Ex λείπω et αἷμα.

Λιχάζω, fello, -as, *Gl. V.* A λείχω.

ΛΕΙΧΗΝ, ῆνος, ὁ, lichen, impetigo, summa cutis asperitas, cum leni pruritu, *Lev.* 21, 20. (2) callus in equorum genibus; (3) herbæ species, lichenas sanans, *Angl.* LIVERWORT. Hinc

Λιχηνιάω, ῶ, lichene seu impetigine laboro.

ΛΕΙΧΩ, fut. ξω, lambo, lingo.

Λιῖψαν, 3 pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλειψαν, a λείπω.

Λιψανδρία, ας, ἡ, virorum penuria. Ex λιῖψις et ἀνήρ.

Λιψανηλόγος, ὁ ἡ, reliquias colligens. Ex seq. et λέγω.

Λ ἵψανον, ου, τὸ, reliquiæ, quod relictum est.

Λιῖψις, ιος, ἡ, relictio; (2) penuria. A λείπω.

Λιψυδρία, ας, ἡ, aquæ defectus, aquæ penuria. Ex λιῖψις et ὕδωρ.

Λιώδης, ους, ὁ ἡ, lævis, planus, *Suid.* A λεῖος.

Λίωμα, ατος, τὸ, lævigatum; (2) friando in pulverem redactum. A λιόω.

Λίωσις, ιος, ἡ, lævigatio. Ab eod.

Λικαλίος, ὁ, patinarius, ciborum delicatorum appetens; qu. λεκανήφιλος, *ap. Lucian.*

Λικανάριον, ου, τὸ, patellã. A seq.

ΛΕΚΑΝΗ, ης, ἡ, pelvis, catinus, patina. Χαλκώματα . . . . λιπόστατα ταῖς κατασκευαῖς, οἷον λικάνας καὶ ἕτερα ὅμοια τούτοις, *Polyb.* 20, 11, 10.

Λικάνιον, ου, τὸ, patella, parva pellis, catinulus. Dim. a λικάνη.

Λικανὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

Λικανίσκη, ης, ἡ, idem et ab eod.

Λικανομαντεία, ας, ἡ, divinatio e pelvi.

Λικανόμαντις, εως, ὁ ἡ, e pelvi vaticinans.

Λικανοσκοπία, ἡ, pelvium inspectio, *Man.*

Λικιβίτης, ου, ὁ, qui e vitello est, seu in quo vitelli sunt. A λίκιβος.

Λικιβολαχανόπωλις, ἡ, quæ pisa et olera vendit. *Vox Com.*

Λικιβοπώλης, ου, ὁ, qui pisa vendit. Hinc

Λικιβόπωλις, ιδος, ἡ, quæ pisa vendit.

ΛΕΚΙΘΟΣ, ου, ἡ, vitellus, ovi luteum; (2) ὁ λίκιβος, pisum; (3) lens, cui cortex detracta; (4) pulmentum e leguminum farina. Hinc

Λικιβώδης, ους, ὁ ἡ, luteus, croceus, colorem vitelli referens; (2) e farina leguminum confectus. A λίκιβος.

Λικὶς, ίδος, ἡ, parva scutella. A λικός.

Λικίσιον, ου, τὸ, scutella. A λικίς.

Λικίσκος, ου, ὁ, idem et ab eod.

ΛΕΚΟΣ, ους, ὁ, vel λίκος, ους, τὸ, patina, scutella, *Hes Poll.*

Λικτέος, ία, έον, dicendus. Hinc λικτέον, dicendum est. A λέγω. Unde

Λίκτης, ου, ὁ, dicentarius, *Gl. Vet.*

Λικτίκιον, τὸ, lectica, *V. L.*

Λικτικὸς, ἡ, όν, orationi et sermoni accommodatus, disertus, eloquens. *Gl. Vet.* λικτικὸς, dicax.

Λικτικῶς, *adv.* proprie, vi vocis.

Λίκτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐλέλικτο, a λέγω. Unde

Λικτὸς, ὴ, όν, collectus, delectus; (2) dictus; (3) dicendus, qui dici potest; (4) qui in verbis seu dictis consistit. *Philox.* λικτὸν, dicibile; *plur.* λικτοὶ, delecti, principes. (3) λέγει μέγαν σὺν ὄλβον, ὅτι λικτὸν, ὅτι πιστόν, magnam aliquam prædicat felicitatem, inerrabilem et incredibilem, *Arist. Av.* 421.

Λικτροκλόπος, ὁ, adulter, *Sibyl.*

Λίκτρον, ου, τὸ, lectus, cubile. A λέγω.

Λίκτροδε, *adv.* ad lectum.

Λικτροχαρὴς, ὲς, concubitu gaudens. A χαίρω.

Λίκυθος, ου, ὁ, idem quod λίκιβος.

Λιλαΐσθαι, aor. 2. inf. med. *Ion.* et *Poet.* pro λαΐσθαι, a λαμβάνω.

Λιλαῆσι, 3. sing. præs. vel aor. 2. conj. act. *Ion.* pro λαβῇ.

Λιλαΐόμην, aor. 2. ind. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἐλαβόμην.

Λίλαθε, perf. ind. med. *Dor.* pro λέληθα, a λανθάνω pro λήθω, *lateo*.

Λιλαϐόμην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλαβόμην.

Λίλαπα,

Λέλακα, perf. ind. med. a ληκίω.
Λελακυῖα, part perf. med. f g.
Λελάληκα, perf. ind. act verbi λαλίω.
Λελάμπρυνται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi λαμπρύνω.
Λελάσμεθα, 1. pl perf. ind. pass. *Dor.* pro λελήσμεθα, a λανθάνω.
Λέλασται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi λείπω
Λέλειπτο, *relictus erat*, 3. sing. plusq. perf. ejusd.
Λελειχότες, perf part. act. verbi λείχω.
Λελίχθαι, 3 sing. perf. ind pass. verbi λίγω.
Λέληθα, perf. ind. med. verbi λανθάνω.
Λελήθως, *adv.* latenter, clam, furtim. A λελη-θὸς, quod est part. perf. med. a λανθάνω.
Λέληκα, perf ind act. *per Sync.* pro λελάληκα, a λαλίω.
Λέλημμαι, perf. ind. pass. verbi λαμβάνω.
Λελῆσθαι, perf. inf. pass. verbi λανθάνω.
Λελῆσθαι, perf. inf pass. verbi ληΐζω.
Λελῄσμαι, perf. pass. verbi λῃΐζω. Λελῃσμένος, part. pret. pass. *Ex γῆς βιαζόμενα λελῃσμένη*, abrepta, *Eurip. Med.* 256.
Λέλησμαι, *oblitus sum*, perf. ind. pass.
Λέληφα, perf. ind. act. verbi λαμβάνω.
Λελιημένος, perf. part. pass. *per Euphon.* pro λελιλημένος, *Æsch. Sept. ad Theb.* 386. Τυδεὺς δὲ μαργῶν ἐ μάχης λελιημένος, pro λελιλημένος, a λιλίω.
Λέλογα, *dixi*, perf ind. med. verbi λέγω.
Λελογίσμεθα, 1. pl perf. ind pass. v λογίζω.
Λελογισμένον, τὸ, ratio. Τὸ λελογισμένον παρεὶς, καὶ τὸ καλὸν, *Eurip. Iph g. in Aul.* 386.
Λελογισμένως, *adv.* prudenter, caute. A λελογισμένος, part. perf. pass. a λογίζομαι. Εἰ τὰ πράγματα λελογισμένως πράσσομι μᾶλλον, ἢ σθένει, *Eurip. Iphig. in Aul.* 1021.
Λέλογχα, perf. ind. med. verbi λαγχάνω.
Λέλοιπε, 3. sing perf. ind med. verbi λείπω.
Λελυμένον, acc. sing. perf. part. pass. v. λύω.
Λελοχας, 2. sing. perf. ind. act. *Att.* pro λέλεχας, a λέγω.
Λελύμασμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro λελύμαμαι, a λυμαίνω.
Λελυμένως, *adv.* leniter, lente. A λύω.
Λέλυται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi λύω.
Λεμβάδιον, ε, τὸ, parvus lembus. Dim.
Λέμβαρχος, ε, ὁ, lembi gubernator, qui lembo præest, *E. M.*
ΛΕ'ΜΒΟΣ, ε, ὁ, lembus, parvum navigium. Hinc
Λεμβώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, lembo similis.
Λέμμα, ατος, τὸ, cortex, liber; (2) cortex nondum detractus; (3) tunica plantæ, leguminis et similium; (4) tegmen. A λέπω.
ΛΕ'ΜΦΟΣ, ε, ὁ, mucus concretus.
Λεμφὼδης, ες, ὁ, vel λέμφος, ε, ὁ, mucosus; (2) stolidus, stultus.
Λέντιον, ε, τὸ, linteum. *V. Lex Latina.*
Λελάσθων, *contr.* ex λελάσασθαν, aor. 1. imperat. med. a λέγω, *cubo*, Il. 9, 67.
Λέξατο, *recensuit*, 3 sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐλέξατο, a λέγω, *recenseo.*
Λέξεο, *cuba*, 2. sing. præs. imperat. *Ion.* pro λέξεσο, a λέξομαι, *cubo.*
Λέξεως, gen. sing. *Att.* et *Ion.* pro λέξιος, a λέξις. Unde
Λεξίδιον, vel λεξιδίριον, ε, τὸ, vocula, verbum exquisitius. Dim. a λέξις.
Λεξίω, dicturio, *Gl. V.* A λέξω, *dicam.*
Λεξιθήρας, ε, ὁ, vocabulorum captator. Ex λέξις et θήρα.
Λεξιθηρίω, ῶ, voculas aucupor et capto:
Λεξικογράφος, ε, ὁ ἢ ἡ, Lexici scriptor.
Λεξικὸς, ὁ, ὁ, vocabula deinceps posita explicans. Hinc ἡ λεξικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars lexica, vocabulorum rationem reddens, et τὸ λεξικὸν, ὦ, sc. βιβλίον, liber in quo vocabula sua serie posita explicantur, Lexicon, vocabularium. A
Λέξις, εως, ἡ, dictio, elocutio, oratio, sermo, stilus; (2) vocabulum, verbum. A λέγω.
Λεξῦσι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro λεξοῦσι, a λέγω.
Λεοντάγχωνος, ὁ ἢ ἡ, leonem angendo perimens. Ab ἄγχω.
Λεοντίη, ης, et *contr.* λεοντῆ, ῆς, ἡ, sc δορὰ, pellis leonina, exuvium leonis. A λέων.
Λεόντιος, εία, ειον, vel λεόντειος, ε, ὁ ἢ ἡ, leoninus, qui leonis est, qualis leonis est:
Λεοντηδὸν, *adv.* more leonino, instar leonis. *Λεοντηδὸν δὲ ἐντιτεῖχαντες εἰς τὰς πολεμίας, κατέστρωσαν αὐτῶν χιλίας πρὸς τοῖς μηρίοις, Maccab.* 2, 11, 11.
Λεοντιαῖος, αία, αῖον, leoninus. Ab eod.
Λεοντιδεὺς, έως, ὁ, pl. λεοντιδεῖς, leonis catuli. Ab eod.
Λεοντικὴ, ῆς, ἡ, leontice, *herba.* Ab eod.
Λεόντιος, ία, ιον, leoninus. Ab eod.
Λεοντίσκος, ε, ὁ, parvus leo. Dim. ab eod.
Λεοντοβάμων, ὁ ἢ ἡ, leoni insistens, *Æsch.*
Λεοντόβοτος, ε, ὁ ἢ ἡ, leones alens. Ex λέων et βόσκω.
Λεοντοδάμας, αντος, ὁ, leones domans, leonum domitor. Ex λέων et δαμάω.
Λεοντόθυμος, ε, ὁ ἢ ἡ, leonino, id est, forti animo præditus. Ex λέων et θυμός.
Λεοντοκέφαλος, ε, ὁ ἢ ἡ, caput leonis habens.
Λεοντονόμος, ε, ὁ ἢ ἡ, leonum curator. Ex νομίω.
Λεοντομιγὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, leonis mixtione genitus; ut λεοντομιγεῖς κύνες, canes canum et leonum coitu progeniti. Ex λέων et μίγνυμι.
Λεοντοπέταλον, ε, τὸ, leontopetalum, *herba.*
Λεοντοπόδιον, ε, τὸ, leontopodium, pes leonis, *herba.* Ex λέων et πούς.
Λεοντοπρόσωπος, ον, leonis faciem habens.
Λεοντοφόνης, ε, ὁ ἢ ἡ, leonicida, leonum interfector; λεοντόφονος, a leone occisus.
Λεοντοφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, leonem ferens. Ex φέρω
Λεοντοφυὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, ex leone natus. Ex λέων et φύω, *nascor.*
Λεοντόχλαινος, ε, ὁ ἢ ἡ, pelle leonina indutus. Ex χλαῖνα, *vestis.*
Λεοντόψυχος, ον, fortissimus. Ex ψυχή.
Λεοντώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, leoninus, leoni similis, qualis est leonum. A λέων.
Λεοντωδῶς, *adv.* more leonino.
Λεσγός· vid. λεωργός.
Λέσπαδνον, ε, τὸ, pl. τὰ λέσπαδνα, lora lata quibus equi collum ad jugum religatur, antilena. A λέσπω.
Λεσπαῖος, αία, αῖον, montanus, arduus, præruptus, asper; (2) corticibus abundans. (1) *Λεσπαίας ὲ κάτοιδ' ὅπῳ χθονός, Eurip. Hippol.* 1248. A λέσπας, vel λέσπος.
Λέσπαργος, ν, ὁ ἢ ἡ, albus, *Eust.* Ex λευκὸς et ἀργὸς, *albus.*
Λέσπας, τὸ, rupes, mons, jugum. A λέσπω.
Λεπὰς, άδος, ἡ, lepas, concha petræ adnascens. Πρὶν ἰδεῖν κατοίκισαι λέπας, mitteret, *Eurip. Andr.* 295. A λέπας.
Λέπασμα, τὸ, velamen, *Man.*
Λεπαστὴ, ῆς, ἡ, genus poculi conchæ formam habens. A λεπάς.
Λεπασὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.
Λεπίδιον, ε, τὸ, parvus cortex; (2) parva squama; (3) lancinula. Dim.
Λεπιδοειδὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, squamæ formam habens. Ex λεπὶς et εἶδος.
Λεπιδόχαλκος, ε, ὁ, æris squama.
Λεπιδωτὸς, ὴ, όν, squamatus, squameus, squamosus; (2) piscis quidam.
Λεπίζω, f. ίσω, decortico, putamen vel squamam detraho; (2) pellem detraho; (3) laminam detraho qua inductum quid erat. *Διότι λεπίσειεν τὴν τοῦ Διὸς τράπεζαν, ἀργυρᾶν οὖσαν, Polyb.* 23, 2, 7. A
Λεπὶς, ίδος, ἡ, cortex, liber; (2) squama; (3) lamina. A λέπω.
Λέπισμα, ατος, τὸ, cortex, detractus; (2) decorticatio. A λεπίζω.
Λέπος, ους, τὸ, cortex, liber, qui detrahitur; (2) cortex plantam aut legumen ambiens, siliqua; (3) squama piscis. A λέπω.
Λέπρα, ας, ἡ, lepra, vitiligo, asperitas cutis profundior cum pruritu eam in squamas resolvens. A λεπρός. Unde
Λεπρὰς, άδος, ἡ, scabra, aspera.
Λεπράω, ῶ, scaber fio; scaber sum.
Λεπριάω, ῶ, idem et ab eod.
Λεπρικὸς, ὴ, όν, ad lepram pertinens; (2) lepræ medens. A
ΛΕΠΡΟ'Σ, ὰ, όν, scaber, asper; (2) leprosus, cujus cutis quasi in squamulas asperas resolvitur. Hinc τὸ λεπρὸν, ῦ, lepra. Hinc
Λεπρόω, ῶ, f. ώσω, scabrum reddo, velut squamulis obduco. Hinc λεπρόομαι, ῶμαι, lepram patior, lepra laboro.
Λεπρύνω, λεπρύνομαι, idem.
Λεπρώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, leprosus, scaber.
Λεπτακινὸς, ὴ, όν, tenuis, minusculus, minutulus. *In Epigr. Ph.* λεπτακίνης, gracilis. A λεπτός.
Λεπταλέος, έα, έον, tenuis, subtilis; (2) gracilis, macilentus, *oppon.* obeso. *Μηδ' ἴτι λεπταλέοι, Oppian.* 1, 87. Ab eod.
Λεπτεπίλεπτος, ε, ὁ ἢ ἡ, gracilis supra graciles, gracilitate omnes superans, *Epigr.*
Λεπτηγορέω, ῶ, f. ήσω, minutissima quæque recenseo. Ex λεπτὸς et ἀγορέω.
Λεπτίζω, extenuo, attenuo.
Λεπτοβαθὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, mediocriter profundus.
Λεπτόβλαστος, ε, ὁ ἢ ἡ, tenuia germina edens. Ex λεπτὸς et βλαστάνω.
Λεπτοβόης, ε, ὁ, exilem et gracilem vocem habens. Ex λεπτὸς et βοὴ, *clamor.*
Λεπτόβυρσος, ον, tenuem pellem habens.
Λεπτόγαιος, ε, ὁ ἢ ἡ, cujus solum tenue et non pingue est. Ex λεπτὸς et γαῖα.
Λεπτόγιος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem. Ex γέα, vel γῆ.
Λεπτογίως, ω, ὁ ἢ ἡ, idem; τὸ λεπτόγιων, tenuitas, sterilitas soli.
Λεπτογνώμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, acutus, subtilis. Ex λεπτὸς et γνώμη.
Λεπτόγραμμος, ε, ὁ ἢ ἡ, minutis literis seu lineis constans. Ex γράμμα, seu γεγραμμὴ.
Λεπτογράφος, tenuiter, subtiliter scribens.
Λεπτόγραφος, ε, ὁ ἢ ἡ, minutis et exiguis literis descriptus.
Λεπτοδέρματος, ε, ὁ ἢ ἡ, tenuem pellem seu cutem habens. Ex δέρμα.
Λεπτόδερμος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem.
Λεπτοδερμία, ας, ἡ, corii tenuitas.
Λεπτόδομος, ε, ὁ ἢ ἡ, tenuiter ædificatus, ex tenui materia structus. Ex δέμω.
Λεπτοεπέω, ῶ, subtiliter dissero, minutissima quæque tracto. Ex ἔπος.
Λεπτόθριξ, χος, ὁ ἢ ἡ, qui tenui pilo seu capillo est. Ex λεπτὸς et θρίξ.
Λεπτόθριος, ε, ὁ ἢ ἡ, tenuia habens folia. Ex λεπτὸς et θρίον.
Λεπτόϊνος, ε, ὁ ἢ ἡ, tenues nervos seu exiles fibras habens. Ex λεπτὸς et ἶς.
Λεπτοκάλαμος, epith. arundinis tenuis.
Λεπτόκαρπος, ε, ὁ ἢ ἡ, cujus fructus tenuis est.
Λεπτοκάρυον, ε, τὸ, nux avellana.
Λεπτόκαρφος, ε, ὁ ἢ ἡ, festucam seu surculum tenuem habens.
Λεπτόκαυλος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui tenuem caulem seu scapum habet.
Λεπτόκνημος, ε, ὁ ἢ ἡ, exiles tibias, ac suras, seu crura exilia habens. Ex κνήμη.
Λεπτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, minutatim concido, seu contundo, comminuo. Ex κοπή.
Λεπτολισχὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, subtiliter et nimis scrupulose de re leviori disputans. Ex λεπτὸς et λίσχη, *sermo.*
Λεπτολεσχία, ας, ἡ, subtiles nugæ, subtilior de re levi disputatio. Ex iisd.
Λεπτολογέω, ῶ, f. ήσω, minuta et subtilia disputo, subtilius de re levi dissero, curiosius expono. *Καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, ἐ περὶ κακνῦ ξυνολισχεῖν, Aristoph. Nub.* 319. A λεπτολόγος.
Λεπτολόγημα, ατος, τὸ, idem quod
Λεπτολογία, ας, ἡ, subtilior de rebus minimis disputatio. Ab eod.
Λεπτολογιστὴς, ῦ, ὁ, nimis subtilis argumentator.
Λεπτολόγος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui subtiliter et minutis de rebus disserit; (2) argutus; (3) accuratus. Ex λεπτὸς et λόγος.
Λεπτομέρεια, ἡ, tenuitas partium, subtilitas. A

Λεπτομερὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, tenues et exiles partes habens, tenuis, exilis, minutus. Ex λεπτὸς et μέρος.

Λεπτομέριμνος, ε, ὁ ἢ ἡ, scrupulosus, anxius; in minutiis diligens, *Ph.* Ex μέριμνα.

Λεπτομερῶς, *adv.* minutatim, subtiliter, excutiendo minutissima quæque.

Λεπτόμητις, ιος, ἡ, prudens consilium; (2) animus cordatus. Ex λεπτὸς et μῆτις.

Λεπτόμιτος, ε, ὁ ἢ ἡ, tenui licio seu filo textus. Ἐρρ' αἰθέριον λεπτόμιτον φάρος, *Eurip. Andr.* 831.

Λεπτομυθέω, ῶ, fut. ήσω, subtiliter dissero, argutor.

Λεπτὸν, οῦ, τὸ, minutus nummus. A λεπτός.

Λεπτόνητος, ε, ὁ ἢ ἡ, subtiliter netus, vel etiam e stamine subtili textus. Ex νέω.

Λεπτοποιέω, ῶ, fut. ήσω, extenuo, attenuo.

Λεπτόπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, tenues et graciles pedes habens.

Λεπτόπυγος, ε, ὁ ἢ ἡ, tenues et exiles habens nates. Ex πυγή.

Λεπτόῤῥιζος, ε, ὁ ἢ ἡ, cui tenuis est radix.

Λεπτόῤῥυτος, ε, ὁ ἢ ἡ, tenuiter fluens. Ex λεπτὸς et ῥέω, *fluo.*

ΛΕΠΤΟΣ, ἡ, ὸν, tenuis, subtilis; (2) exiguus, parvus; (3) gracilis, macer; (4) rarus; (5) acutus, ingeniosus, argutus.

Λεπτοσκελὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, tenuia habens crura.

Λεπτοσπαθήτος, tenuis, de linteo dicitur. Λεπτοσπαθήτων χλανιδίων ἐρεπτοῖς θάλπεσα καὶ ψύχεσα, tenuibus linteaminum pannis, *Soph. in Niobe.*

Λεπτόσπερμος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui tenue et minutum semen habet. Ex λεπτὸς et σπέρμα.

Λεπτόσωμος, ε, ὁ ἢ ἡ, tenue corpus habens. Ex λεπτὸς et σῶμα.

Λεπτότης, ητος, ἡ, tenuitas, subtilitas; (2) gracilitas, macies; (3) argutia, subtilitas ingenii. A λεπτός.

Λεπτοτομέω, ῶ, fut. ήσω, in tenues partes seco. Ex λεπτὸς et τομή.

Λεπτοτράχηλος, ον, gracilem cervicem habens.

Λεπτότριχος, ε, ὁ ἢ ἡ, tenues et raros capillos seu pilos habens. Ex λεπτὸς et θρίξ.

Λεπτουργέω, ῶ, f. ήσω, subtilia opera conficio; (2) subtiliter partior, distinguo, exprimo, subtili ratione tracto. Ἀλλ' ὃ γὰρ ἐνδέοντι λεπτουργεῖς, *Eur. Hipp.* 926.

Λεπτουργὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, subtili artificio factus.

Λεπτουργία, ας, ἡ, opus subtile. A

Λεπτουργὸς, ὸν, ὁ ἢ ἡ, subtilium operum artifex. *Gl. V.* faber lignarius. Ex λεπτὸς et ἔργον.

Λεπτοϋφὴς, ὲς, subtiliter textus. Ex ὑφή.

Λεπτόφλοιος, ε, ὁ ἢ ἡ, tenuem et subtilem corticem habens.

Λεπτοφυὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, tenuis, exilis, subtilis. Ex φυή.

Λεπτόφυλλος, ε, ὁ ἢ ἡ, tenuia folia habens.

Λεπτοφωνία, ας, ἡ, exilitas vocis, vox tenuis. A

Λεπτόφωνος, ον, tenuem et gracilem vocem habens. Ex λεπτὸς et φωνή.

Λεπτόχειλος, ε, ὁ ἢ ἡ, tenuia labra habens.

Λεπτόχυλος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui tenuem habet succum, qui succi tenuis est.

Λεπτόω, ῶ, pass. λεπτόομαι, ωμαι, macer fio, macreo, *Gl. V.* A λεπτός.

Λέπτυνις, ἡ, Proserpina, vel anima, mors, fatum, Pluto, *Lycophr.*

Λέπτυνσις, ιος, ἡ, attenuatio, extenuatio.

Λεπτυντικὸς, ἡ, ὸν, attenuandi vim habens, quod tenuem et gracilem reddit. A

Λεπτύνω, attenuo, tenuem et gracilem reddo, minuo, extenuo; λεπτύνομαι, macresco. A λεπτός.

Λέπτυσμὸς, οῦ, ὁ, idem quod λέπτυνσις.

Λεπτῶς, *adv.* tenuiter, subtiliter, accurate.

Λεπύριον, ε, τὸ, parvus cortex, exiguum putamen, squamula. Dim. a λέπυρον. Hinc

Λεπυριώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, idem quod λεπυρός.

Λέπυρον, ε, τὸ, cortex, testa. A λέπω. Hinc

Λεπυρὸς, ρὰ, ρὸν, corticosus, squamosus.

Λεπυρώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, idem. Ab eod.

Λεπύχανον, ε, τὸ, gluma, folliculus. A

ΛΕΠΩ, fut. ψω, decortico, delibro, putamen vel squamam detraho. Μάζης μιλαγχρῆ μέσοιδα λαμβάνων λέπει, *Athen.*

Λεπώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, squamosus, *Gl. V.* A λέπος.

Λερναῖος, αία, αῖον, Lernæus. A

Λέρνη, ης, ἡ, Lerna, palus in Argolide, in quam sordes omnis generis confluebant.

Λεσβιάζω, fut. άσω, Lesbiorum mores obscœnos imitor. A Λέσβιος. Unde

Λεσβιὰς, άδος, ἡ, fellatrix, fœmina obscœna.

Λεσβίζω, fut. ίσω fut. inf. λεσβιεῖν, *Att.* pro λεσβίσειν, idem quod λεσβιάζω.

Λέσβιον, τὸ, poculum, *Ep.*

Λέσβιος, ία, ιον, Lesbius, ex insula Lesbo.

Λεσβὶς, ίδος, ἡ, fœmina Lesbia. Ab eod.

ΛΕΣΒΟΣ, ε, ὁ, Lesbus, insula maris Ægei.

Λεσχάζω, fut. άσω, garrio, blatero, sermocinor.

Λεσχαίνω, idem. A λέσχη.

Λεσχαῖος, ε, ὁ, confabulator, *Hes.* A

ΛΕΣΧΗ, ης, ἡ, sermocinatio, crebra confabulatio; (2) futilis sermo; (3) sedes et locus in quem homines de rebus philosophicis disputandi gratia convenire solebant, *Gen.* 24, 63.

Λεσχηνία, ας, ἡ, confabulatio; (2) loquacitas; (3) contumelia, convicium, injuria:

Λεσχηνεύτης, ου, ὁ, confabulator. A

Λεσχηνεύω, fut. εύσω, sermocinor, confabulor, garrio. A λέσχη.

Λεσχηνίτης, ὁ, contumeliosus, *Suid.*

Λεσχηνόριος, ε, ὁ, confabulator, cognomen Apollinis, quod ipso lucente, seu interdiu, homines inter se confabulari solent. Quidam λεσχηγάριον, alii λεσχηνέριον.

Λεσχηνῶται, discipuli qui sermonibus præceptoris intersunt.

Λεσχηνῶ, confabulor, sermocinor, *Hes.*

Λεσχόμαχος, ε, ὁ ἢ ἡ, confabulationibus pugnans. Ex λέσχη et μάχομαι.

Λευγαλέης, dat. plur. f. g. *Ion.* pro λευγαλέαις.

Λευγαλέος, έα, έον, exitiosus, perniciosus; (2) difficilis, gravis, molestus; (3) malus; (4) miserabilis, ærumnosus; (5) invalidus, *it.* tenuis, levis, vilis. A λυγός.

Λευγαλέως, *adv.* graviter, acerbe, tristi animo.

Λευκαίνω, fut. ανῶ, dealbo, candidum facio; λευκαίνομαι, dealbor, item albus seu candidus sum, albeo, candeo, candico. Λευκαίνει τόδε φῶς ἤδη λάμπασ' ἠώς, *Eurip. Iphig. in Aul.* 154. A λευκός.

Λευκάκανθα, ης, ἡ, spina alba. Ex λευκὸς et ἄκανθα.

Λευκάλφιτος, ε, ὁ ἢ ἡ, albam polentam seu farinam habens. Ex λευκὸς et ἄλφιτον.

Λευκάμασυξ, υκος, ὁ ἢ ἡ, albas vittas habens, album vinculum habens, *Opp.*

Λευκᾶναι, aor. 1. inf. act. verbi λευκαίνω.

Λευκανθὶς, *dealbatus*, aor. 1. part. pass.

Λευκάνθεμον, ε, τὸ, anthemidis species. Ex λευκὸς et ἄνθος, *flos.*

Λευκανθὴς, ὶς, florem album habens. Ex iisd.

Λευκανθίζω, fut. ίσω, candidus sum; (2) dealbo, candidum reddo. Ex λευκὸς et ἀνθίζω.

Λευκανία, ας, ἡ, *Ion.* λευκανίη, ης, ἡ, guttur, gula. A λαυκανία.

Λευκανίνδα, *adv.* ad gulam.

Λευκανιόθεν, *adv.* ex gutture, ex imo gutture.

Λεύκανσις, ιως, ἡ, dealbatio. A λευκαίνω.

Λευκαντὴς, οῦ, ὁ, dealbator, *Gl. V.* Ab eod.

Λευκαντικῶς, *adv.* candide, specie alba.

Λευκάργιλος, ε, ἡ, argilla candida.

Λευκὰς, άδος, ἡ, alba, candida; (2) clara; (3) leucas, *herba.* A λευκός.

Λευκάσμὸς, οῦ, ὁ, dealbatio; (2) candor, *Vet. Lex.* Quasi a λευκάζω.

Λεύκασπις, ιδος, ἡ, album clypeum habens.

Λευκαυγὴς, ὶς, candidus cum splendore.

Λευκαχάτης, ε, ὁ, sc. λίθος, gemmæ species, achates albus.

Λευκεριπὴς, ὲς, ἡ, carprificus alba, ficus species.

Λευκέρυθρος, ον, ex albo et rubro mixtus. Ex λευκὸς et ἐρυθρός.

Λευκερώδιος, ε, ὁ ἢ ἡ, ardea alba, ardeola.

Λεύκη, ης, ἡ, populus alba; (2) vitiligo alba; (3) spartum.

Λευκηπατίας, ε, ὁ, pallidus ex vitio quodam hepatis; (2) timidus. Ex λευκὸς et ἧπαρ.

Λευκήριτμος, ε, ὁ ἢ ἡ, sc. ναῦς, navis albos remos habens. Λευκήριτμον δ' ἔρη Τάφιον ἦγεν ὧν Μίγης ἄνασσε, albis remis instructum exercitum, *Eurip. Iphig. in Aul.* 283.

Λευκήρης, ες, albus.

Λεύκινος, ίνη, ινον, populeus. A λευκή.

Λεύκιππος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui candidos equos habet.

Λευκίσκος, ε, ὁ, piscis e mugilum genere. A λεύκη.

Λευκίτης, ε, ὁ, candidus; *apud Theoc.* hircus dicitur λευκίτας, *Dor.* a colore. A λευκός.

Λευκογαῖος, ε, ὁ ἢ ἡ, cujus terra alba est.

Λευκόγειος, ε, vel *Att.* λευκόγεως, ω, ὁ ἢ ἡ, idem.

Λευκογραφέω, ῶ, fut. ήσω, colore albo depingo. Ex λευκὸς et γράφω.

Λευκογραφὶς, ίδος, ἡ, leucographis, genus lapidis. Ex iisd.

Λευκοδέρματος, ε, ὁ ἢ ἡ, alba pelle amictus. Ex λευκὸς et δέρμα.

Λευκοδίφθειρος, ε, ὁ ἢ ἡ, albis pellibus seu rhenonibus indutus. Ex λευκὸς et διφθέρα.

Λευκοείμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, candidatus, *Gl. V.* Ex λευκὸς et εἷμα.

Λευκοθέα, ας, ἡ, Leucothea, Albunea mater, Matuta, Ino. Λευκοθέαι, Nereides.

Λευκόθριξ, χος, ὁ ἢ ἡ, qui candidos habet capillos, cui nivei sunt pili.

Λευκοθώραξ, ὁ, candide loricatus.

Λευκόϊνος, ον, e leucoio factus. A

Λευκόϊον, ε, τὸ, alba viola. *Angl.* SNOW-DROP. Ex λευκὸς et ἴον, *viola.*

Λευκόκαρπος, ε, ὁ ἢ ἡ, albos fructus proferens.

Λευκόκαυλος, ε, ὁ ἢ ἡ, cujus caulis est albus.

Λευκοκίρατες, alba habentes cornua, *Hes.*

Λευκοκίφαλος, ον, candidum caput habens.

Λευκόκομος, ε, ὁ ἢ ἡ, cui candida est coma.

Λευκόκρας, candidum habens caput, *Hes.*

Λευκύκυμα, ατος, τὸ, albicans fluctus. Hinc

Λευκοκύμων, ὁ ἢ ἡ, spumans, epith. litoris.

Λευκόλιθος, ε, ὁ ἢ ἡ, ex albo lapide constans.

Λευκόλινον, ε, τὸ, linum album.

Λευκολόφας, ὁ, idem quod

Λευκόλοφος, ε, ὁ ἢ ἡ, album cristam habens. *Eurip. Phœn.* 120.

Λευκομαινὶς, ίδος, ἡ, mæna candida, piscis.

Λευκόμαλλος, ον, candidum vellus seu album lanam habens.

Λευκόμιλας, αινα, αν, e nigro et albo mixtus.

Λευκομίτωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, candidam habens frontem; (2) candidus.

Λευκομφάλιος, ficus species. Ex ὀμφαλός.

Λευκόνοτος, ε, ὁ, purus et candidus, i. e. siccus notus seu auster, qui imbribus caret.

Λευκόπωρος, ἡ, albescentes seu flavescentes fructus ferens, epith. arboris. Ex ὀπώρα.

Λευκοπάρειος, ε, ὁ ἢ ἡ, candidas genas habens. Ex λευκὸς et παρεία.

Λευκοπάρηος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

Λευκοπάρυφος, ε, ὁ ἢ ἡ, cujus vestis album limbum aut albos clavos habet. Ex παρυφή.

Λευκοπίταλος, gemma quæ candorem nivis ex auro distinguit, *Plin.* Ex πίταλον.

Λευκόπιτρον, ε, τὸ, rupes nuda a gramine, &c.

Λευκόπηχυς, ες, ὁ ἢ ἡ, albos habens cubitos. Ἀνάγετε κωκυτὸν, ἵνα τὸ λευκοπήχεις κτύπους χειροῖν, *Eurip. Phœn.* 1360.

Λευκόπλευρος, ον, alba latera habens.

Λευκοπληθὴς ἐκκλησία, concio albis, *i. e.* muheribus plena, *Aristoph.* Ex πλῆθος.

Λευκοστολίλος, ον, albas maculas vel strias, &c. habens.

Λευκόπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, albos habens pedes.

Λευκόπρωκτος, ον, album habens podicem, *i. e.* mollis.

Λευκόπτερος, ε, ὁ ἢ ἡ, albas alas vel etiam alba vela habens. Ex λευκὸς et πτερόν.

Λευκόπυγος,

Λευκόπυγος, ον, albas habens nates; (2) mollis et effeminatus. Ex λευκὸς et πυγή.

Λευκόπωλος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui albis equis utitur, epitheton solis.

Λευκόστομος. Vide λευκόστομος.

Λευκόρροδον, ε, τὸ, rosa alba seu candida, *Ph.* λευκόρροδον, ligustrum, saliunca.

ΛΕΥΚΟΣ, ἡ, όν, albus, candidus; (2) limpidus; (3) dilucidus, perspicuus; (4) faustus, felix; (5) jucundus; (6) serenus; (7) pinguis; (8) mollis, ignavus; (9) stupidus, tardus; (10) integer, purus. (3) Ἀναγκάζεται καὶ λευκότερον διαλιχθῆναι τῷ Θιαγένει, planius loqui, *Heliodor.* 7.

Λευκόσαρκος, ε, ὁ ἢ ἡ, candidam carnem habens. Ex λευκὸς et σάρξ.

Λευκοσίφης, ους, ὁ ἢ ἡ, alba lana velatus; epith. supplicis. Ex λευκὸς et σίφω.

Λευκόστικτος, ε, ὁ ἢ ἡ, albis maculis distinctus. Λευκοσίκτῳ τριχὶ βαλιάς, *Eur. Iphig. in Aul.* 221.

Λευκόσφυρος, ε, ὁ ἢ ἡ, candidos habens pedes. Ex λευκὸς et σφυρόν.

Λευκοσώματος, ον, albus, candidus.

Λευκότης, ητος, ἡ. albor, candor. A λευκός.

Λευκοτριχίω, ῶ, albos crines habeo. Ex λευκὸς et θρίξ.

Λευκότροφος, ον, albus et mollis, *Ar. Sch.*

Λευκουρος, ὁν, albam caudam habens. Ab οὐρά.

Λευκοϋφὴς, ὲς, alba textura constans; (2) albus. Ex λευκὸς et ὑφάω.

Λευκοφανὴς, ὲς, albus adspectu. Παρὰ δὲ λευκοφανῆ ψάμαθον, *Eurip. Iphig. in Aul.* 1054. Ex λευκὸς et φάω.

Λευκόφαιος, ε, ὁ ἢ ἡ, ex albo et fusco mixtus.

Λευκόφθαλμος, ε, ὁ ἢ ἡ, candidos seu albicantes oculos habens.

Λευκοφλεγματίας, ε, ὁ, ut λευκοφλεγματίας ὕδρωψ, hydrops, qui totius corporis superficiem alba pituita plenam extollit. Ex λευκὸς et φλέγμα.

Λευκοφλεγματόω, hydrope leucophlegmatia laboro.

Λευκοφλεγματώδης, ες, laborans leucophlegmatia.

Λευκόφλοιος, ον, album corticem habens.

Λευκοφορέω, ῶ, fut. ήσω, candida veste utor.

Λευκοφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, albam seu candidam vestem gerens; (2) albatus, candidatus. Ex λευκὸς et φέρω.

Λεύκοφρυς, υος, ὁ ἢ ἡ, candida habens supercilia.

Λευκοχίτων, ωνος, ὁ ἢ ἡ, candidam tunicam habens.

Λευκόχροια, ας, ἡ, candidus et albus color.

Λευκόχροος, contr. λευκόχρους, ὁ ἢ ἡ, albus, albicans. A χρόα.

Λευκόχρυσος, ε, ὁ ἢ ἡ, sc. λίθος, lapis aureus interveniente candida vena, *Plin.*

Λευκόχρως, ωτος, ὁ ἢ ἡ, qui candidam habet cutem. (2) ὅθεν ἐμὲ λευκόχροα πίλοισι στυφὴ κόμαν, *Eurip. Phœn.* 826.

Λευκόψαρος, ον, albicans in cinereum colorem, *Bud.*

Λευκόω, ῶ, fut. ώσω, dealbo, album reddo; λελευκωμένος, perf. pass. part. dealbatus, albo colore inductus: λελευκωμένον γραμματεῖον, *Dem.* A λευκός.

Λευκώλινος, ε, ὁ ἢ ἡ, candidos habens lacertos; (2) formosus. Ex λευκὸς et ὠλένη.

Λεύκωμα, ατος, τὸ, id ipsum quod dealbatum est; (2) tabella albo colore inducta, quæ proponitur, velut in proscriptione; unde tabula proscriptionis, album; (3) liber e tabulis gypsatis, qui et ipse album dicitur; unde (4) catalogi, v. gr. senatorum, equitum, &c. (5) leges ipsæ, edictæ; (6) album ovi, albumen; (7) album oculorum, albugo. A λευκόω.

Λευκωματίζω, fut. ίσω, dealbo. A præc.

Λευκών, ῶνος, ὁ, populetum. A λεύκη.

Λευκώπις, ε, ὁ, albus adspectu. Ex λευκὸς et ὤψ.

Λευκωπίας, ε, ὁ, idem et ex iisd.

Λευκῶπις, ιδος, ἡ, alba adspectu.

Λεύκωσις. εως, ἡ, albugo, morbus oculorum; (2) dealbatio. A λευκόω.

Λευρὸς, ρὰ, ρὸν, lævis, planus, æquus, de loco. A λεῖος.

Λεύσιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, lapidatus, lapidans. Εἰ χρὴ θανεῖν νὼ λευσίμῳ πετρώματι, *Eur. Or.* 50. (2) λευσίμους δίκη, actio, qua quis reus fit noxæ, cujus pœna lapidatio; *vel potius*, supplicium lapidationis. (2) ἅ σε λεύσιμος μένει δίκη, *Id. Heracl.* 60. Λεύσιμον δῦναι δίκην, lapidari, *Id. Or.* 613. A λεύω.

Λευσμὶς, ῖδος, ὁ, lapidatio. Ab eod.

ΛΕΥΣΣΩ, video, adspicio. Σὺ ταῦτα λέξεις, ἡνίκ' ἂν λύσσης μ' ἰκετῆ, *Eur. Heracl.* 736.

Λευστὴρ, ῆρος, ὁ, lapidator; (2) dignus qui lapidetur, seu lapidibus obruatur; (3) qui mittitur jaculando, sc. lapis. Λευστῆρ, φονίοις λίθοις ἀναιρῶν, *Æsch. S. T.* 205.

Λευστὸς, ἡ, όν, lapidatus. A λεύω· (2) visibilis. A λεύσσω.

Λευχειμονίω, ῶ, fut. ήσω, albis induor; (2) lætitiam sermone præ me fero. (1) ἐστιφανωμένοι καὶ λευχειμονοῦντες, *Plutarch. in Arato.* A

Λευχείμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, candidatus, albam vestem gestans. Ex λευκὸς et εἷμα.

Λευχαπατίας. Vide λευκηπατίας.

Λεύω, fut. εύσω, lapido, lapidibus obruo; λευσθείς, aor. 1. pass. *apud Hes.* lapidatus. A λᾶς, vel λᾶας.

Λιχαίνειν, lectum appetere, *Hes.*

Λιχαῖος, αία, αῖον, toris seu lectis exstruendis aptus. A λίχος.

Λιχέεσσι, *lectis*, dat. plur. *Ion.* pro λίχεσσι.

Λιχενοίης, ferens herbas lectis et stibadiis idoneas, *Il.* 2, 697. Ex λίχος et πόα.

Λιχήνης, ους, ὁ ἢ ἡ, lecto adfixus. A λίχος.

Λιχθεὶν, nom. sing. aor. 1. part. pass. n. g. verbi λίγω.

Λίχος, ους, τὸ, lectus, cubile; (2) concubitus, coitus; (3) nuptiæ; (4) uxor, tori socia: passim *apud Tragicos.* Κρύφιον λίχος, concubina, *Soph. Trach.* 360. Τὸ σὸν λίχος, tuæ nuptiæ, *id est*, nuptiæ quas crepas, *Soph. Antig.* 573. Κτῆσις λίχους, bona nuptialia, *Id. Trach.* 161. A λίγω, *cubare facio.*

Λίχουδε, *adv.* lectum versus, ad lectum.

ΛΕΊΧΡΙΟΣ, ία, ον, obliquus. Λίχριός γ' ἐσ' ἄκρον λάε βραχὺς ὀκλάσας: nempe λίχριος ἕζει, nam præcedit ἧ τῶ; num stare debeo, *Soph. Œd. Col.* 196.

Λίχρις, *adv.* oblique. A præc.

Λίχω, vel λίχομαι, cubo.

Λιχὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, puerpera, *Eur. El.* 632. A λίχος. Hinc

Λιχώϊος, ον, ad puerperium pertinens.

Λιχωΐς, ίδος, ἡ, puerpera. Ab eod.

Λιώδατος, ε, ἡ, sc. ὁδὸς, via publica et vehicularis. Ex λιὼς pro λαὸς, et βαίνω.

Λιῶδης, ους, ὁ ἢ ἡ, vulgaris, *Ph.* A λιός.

Λιωλογίω, ῶ, populum percenseo. Ex λιὼς et λέγω, *percenseo.*

Λιῶμι, *vellem*, præs. opt. act. *contr.* pro λιάοιμι, a λιάω.

ΛΕΊΩΝ, οντος, ὁ, leo; (2) piscis quidam; (3) serpens quidam; (4) astrum zodiaci; (5) morbus quidam, qui et elephantiasis; (6) saltatio quædam.

Λιωπάτητος, ε, ὁ ἢ ἡ, a populo calcatus. Ex λιὼς et πατέω.

Λιωπίτρα vel λιοπίτρα, et λιωπιτρία, ας, ἡ, petra plana et lævis. Ex λιῖος et πίτρα.

Λιωπιτρία, ας, ἡ, idem et ex iisd. *LXX.*

Λιωργὸς, ὸν, ὁ, audax, temerarius, *Æsch. Prom. Xen. Memor.* 3, 9. Ex λιὼς et ἔργον. Vide *Ern.*

Λιὼς, ῶ, ὁ, *Att.* pro λαὸς, populus.

Λιωσφίτερος, ε, ὁ ἢ ἡ, quem suæ civitatis jure donant, civemque faciunt, quem aliqui unum ex suo populo, i. e. civem faciunt. Ex λιὼς et σφίτερος.

Λιωφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, populum seu populos ferens; via publica, via regia. Ex λιὼς pro λαὸς et φέρω.

Λῇ, 3. sing. præs. conj. act. *Dor.* pro λᾷ, a λάω.

Ληγέμεναι, præs. infin. act. *Dor.* pro λήγειν.

Λήγοιμιν, 1. plur. præs. opt. act.

ΛΗΓΩ, fut. ξω, cesso, desino, finem facio; (2) cessare seu desinere facio. Ἀλλ' ἐ μὲν δὴ λήξω θρήνων συγιερῶν τε γόων, *Soph. El.* 103. ὕπνος, *Eur. Her. Fur.* 1014. Λήγω ποιῶν, *Plat.* Λήγει μένος, is qui ipse se cohibet; λήγει μένος, is qui occisus, aut vulneratus, aut defatigatus deficit, *S. Clark, S. T. P. ad Hom. Il.* 13, 424.

Λήδανον, ε, τὸ, idem quod λῆδον, vel etiam pingue illud roscidum, quod e λήδῳ colligebatur in Arabia. A λῆδον.

Ληδάριον, ε, τὸ, vestis vilis, qualis æstate gestabatur. Ὅτι χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἥδη, καὶ ληδάριόν τι πρίασθαι, *Aristoph. Av.* 715. Οὐκ ἐτὸς ὀτρηρὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις, *Id. ibid.* 915. Ὀτρηρὸν vocat facete amiculum *lacerum.* Galli dicerent "un habit *qui a du service.*" A λῆδος.

Λήδιον, vel ληδίον, ε, τὸ, idem et ab eod.

ΛΗΔΟΝ, ε, τὸ, ledon seu ladon, cisti genus.

ΛΗΔΟΣ, ους, τὸ, vestis e panno raro et detrito.

Λήθαιος, αία, αιον, vel ληθαῖος, αία, αῖον, lethæus, obliviosus, oblivionem inducens. A λήθη.

Ληθάνω, oblivisci facio. Ab eod.

Ληθαργία, ας, ἡ, lethargus.

Ληθαργικὸς, ὴ, όν, veterno morbo laborans, lethargicus, veternosus. A ληθάργος.

Ληθαργίζω, fut. ίσω, veterno laboro, dormiendi necessitate sum oppressus. Ab eod.

Ληθαργος, ε, ὁ, lethargus, veternus. Sed *adject.* ὁ ἢ ἡ, obliviosus. A λήθη et ἀργός.

Λήθιαι, 2. sing. præs. ind. pass. *Ion.* pro λήθῃ, a λήθω.

Ληθιδανὸς, ὴ, όν, oblivionem inducens. A

Ληθιδὼν, όνος, ὁ, oblivio, memoria abolita. Ἔργα δὲ φρωτῶν ἐς ταχινὴν ἔβρισε τοιάδε ληθιδόνα, *Anthol. Steph.* 279.

Λήθει, 3. sing. præs. ind. act. verbi λήθω.

Λήθετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐλήθετο.

Λήθη, ης, ἡ, oblivio, memoria abolita. A λήθω.

Ληθικὸς, ὴ, όν, oblivionem inducens. A λήθη.

Λήθιος, ία, ιον, clandestinus, *Hes.* Ab eod.

Ληθομέριμνος, ον, curárum oblivionem inducens. A μεριμνᾶν.

Ληθοσύνη, ης, ἡ, oblivio. Ab eod.

Ληθότης, ητος, ἡ, oblivio, *Suid.* Ab eod.

ΛΗΘΩ, fut. ήσω, lateo; λήθομαι, obliviscor. Οὐ δέ σε λήθω, *Il.* 1, 561. Οὐδέ μιν ἠὼς φαινομένη λήθεσκεν, *Il.* 24, 13.

Ληϊάδης, ε, ὁ, prædando captus, seu abductus, captivus, *Hes.* A ληΐη.

Ληϊάνειρα, ας, ἡ, injiciens viris mulierum amorem. Ex ληΐη et ἀνήρ.

Ληΐας, άδος, ἡ, prædando capta, captiva.

Ληϊβότειρα, ας, ἡ, quæ segetes depascit, et arva vastat.

Ληϊβοτὴρ, ῆρος, ὁ, qui segetem depascit.

Ληϊβότης, ε, ὁ, idem. A ληΐον et βόσκω.

Ληϊδάριον, ε, ὁ, vestis vilis. Dim. a λῆδος.

Ληΐδιος, ία, ιον, prædando captus. A ληΐς.

Ληΐζετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐληΐζετο, a

Ληΐζω, f. ίσω, prædor, depopulor; (2) eripio, rapio; (3) sortior, nanciscor. Ὅς ἕξ ἐμῶν δόμων δάμαρτα ξενικὰ πάτης ἐλήσατο, *Eur. Tro.* 868. Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἄμεινον τῆς ἀγαθῆς, *Hesiod. Op.* 700. A ληΐη.

Ληΐη, ης, ἡ, præda, *Ion.* pro λεία.

Ληϊνόμος, ὁ, qui segetem depascit, *Ep.*

ΛΗΪΟΝ, ε, τὸ, seges; (2) triticum; (3) arvum segete consitum, campus segetum.

Ληΐς, ίδος, ἡ, præda; (2) magna pecoris copia, et amplæ opes. (2) ὐδὲ ἐώλπει ἀνδρὸς ληΐδ' ἕνδς τόσσην ἔμεν, *Theocrit.* 25, 115. A λεία.

Ληΐσσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἐληΐσατο, a ληΐζω. Unde

Ληϊστὴρ, ῆρος, ὁ, prædo, prædator.

Ληϊστὴς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

Ληϊστὸς, ὴ, όν, prædando captus; (2) qui prædando captus seu adquiri potest. Ab eod.

Ληϊτοσάλπιγγες, dicti fuerunt Tyrrheni, quod prædones essent, et primi tubas invenissent, *Hes.* Ex ληϊστὴς et σάλπιγξ, *tuba.*

Ληϊστὺς, ύος, ἡ, præda. A ληΐζω.

Ληΐσω,

Λῃΐστωρ, ορος, ὁ, prædo, prædator; (2) prædatorius, furtivus. Ab eod.

Λῃΐτις, ίδος, ἡ. prædatrix, epitheton Dianæ.

Λῃΐτις, ίδος, ἡ, bello seu prædando capta mulier.

Λειτάρχαι, οἱ, qui præerant sacrificiis, *Hes.* Ex λήϊτον et ἀρχή.

Λήϊτον, ου, τὸ, locus publicus, ubi magistratus conveniunt, curia. A λεῖτος.

Λεῖτος, ου, ὁ, publicus. A λεῖτος.

Λειτουργίω, opus publicum facio. A

Λειτουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ. Vide λειτουργός.

ΛΗΚΕ῎Ω, ῶ, sono, resono, vocem edo, loquor. Hinc aliqui aor. 2. ἔλακον. Vide λακεῖν.

Ληπτήριος, α, ον, definitus, terminatus, undique finitus. A λήγω.

Ληκυθίζω, fut. ίσω, elucubro ad lucernam, cui oleum e lecytho adfunditur; (2) exquisitius compono, ampullor, sesquipedalia verba crepo. A λήκυθος.

Ληκύθιον, ου, τὸ, Dim. parva lecythus, parva ampulla; (2) idem quod λήκυθος.

Ληκυθισμὸς, οῦ, ὁ, cantus suavior, mollior, suavitas vocis. A ληκυθίζω. Unde

Ληκυθιστὴς, οῦ, ὁ, qui cavam vocem edit, sc. qualem edunt vasa cava quum pulsantur; (2) qui exilem edit vocem, *Hes. Suid.*

Ληκυθοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui lecythos conficit, qui ampullas fabricatur. Ex λήκυθος et ποιέω.

Ληκυθοπώλης, ου, ὁ, qui lecythos vendit.

ΛΗ῎ΚΥΘΟΣ, ου, ὁ, lecythus, vas olearum, ampulla olearia; (2) ampulla unguentaria; (3) arcula pigmentaria; (4) pigmenta oratoria; (5) liber confertus pigmentis oratoriis.

ΛΗ῎ΜΑ, ατος, τὸ, præsens animus, animus fortis virilisque, fortitudo; (2) superbia, animus tumidus; (3) voluntas, consilium, decretum, propositum animi; (4) dignitas; (5) lucrum.

Λημαλέος, ία, έον, gramiosus; (2) lippus. A λῆμη.

Ληματίας, ου, ὁ, præsenti et confidenti animo præditus. A λῆμα. Unde

Ληματιάω, ῶ, præsenti animo sum.

Ληματόω, ῶ, fut. ώσω, animum addo, animo confidenti munio. Ab eod.

Λημάω, ῶ, lippio, gramiosos oculos habeo. Ὦ λημῶντι τὰς φρένας, *Aristoph. Plut.* 580.

ΛΗ῎ΜΗ, ης, ἡ, gramia, sordes oculorum, cum lacryma e pituita concrescit; (2) lippitudo; (3) stupor: λημία, ἡ, *Hipp.*

Λῆμμα, ατος, τὸ, acceptum, sumptio, res quæ accipitur; (2) munus quo quis corrumpitur; (3) lucrum, reditus qui alicunde capitur, seu honeste, sive turpiter; (4) reditus, obventio: (5) sumptio, adsumptio, *apud Dialecticos;* (6) major propositio, *apud eosdem;* (7) titulus et argumentum disputationis; (8) apophthegma. A λαμβάνω.

Λημματικὸς, ὴ, όν, occasione apte et dextre utens. A præc.

Λημμάτιον, ου, τὸ, propositio, sumptio parva. Dim.

Λήμνιος, ία, ιον, Lemnius; (2) maximus, *de malo aliquo.* A Λῆμνος, *Lemnus*, insula.

ΛΗΜΝΙ῎ΣΚΟΣ, lemniscus, fasciola et corona dependens; (2) linamentum oblongum, quod vulneri inditur.

Λημνόθεν, ex Lemno. A Λῆμνος.

Λῆμνος, ου, ὁ, Lemnus, insula Vulcano sacra.

Ληναὶ, ῶν, οἱ, Lenæ, Bacchæ, mulieres bacchantes; (2) Nymphæ, torcularium præsides. A ληνός. Unde

Ληναΐζω, e Baccho furo, de Poetis dicitur, in Bacchum carmen scribo, &c.

Ληναϊκὸς, idem quod ληναῖος, *Ath.*

Ληναϊκὸς ἀγὼν, ludi Baccho Lenæo sacri.

Λήναιον, ου, τὸ, *pl.* Λήναια, Lenæa. Lenæum, festum in honorem Bacchi agitari solitum. A Ληναῖος.

Ληναῖος, Lenæus Bacchus.

Ληναΐτης, ου, ὁ, ut Ληναΐτης ἀγὼν, ludi Baccho Lenæo sacri.

Ληναιὼν, ῶνος, ὁ, mensis in quo festum Lenæum in honorem Bacchi agitabatur. Quibusdam idem est qui Januarius noster. A ληνός.

Ληνὶς, ίδος, ἡ, eadem quæ ἱστοπόδη: scribitur etiam λινὶς, male, *Etm.*

Ληνοβάτης, ου, ὁ, calcator, torculator, *Gl. V.* Ex ληνὸς et βαίνω, *calco.*

ΛΗΝΟ῎Σ, οῦ, ὁ, lacus præli torcularii, ubi uvæ exprimuntur, torcular; (2) lacus seu concavus locus in prato; (3) alveus, in quo farina subigitur; (4) locus concavus in curru, quo ab aurigis reponebantur scuticæ; (5) mali nautici receptaculum; (6) canalis, aqualiculus; (7) ecclesia, *mel.*

ΛΗ῎ΝΟΣ, ους, τὸ, lana.

Λῆξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔληξαν; a λήγω.

Λήξειας, aor. 1. opt. act. *Æol.* pro λήξαιμι.

Ληξιαρχικὸν, οῦ, τὸ, sc. βιβλίον, liber, in quem puerorum nomina inscribebantur, qui jam suæ tutelæ facti erant. A

Ληξίαρχοι, ων, οἱ, magistratus Athenis, qui pueros suæ tutelæ factos in ληξιαρχικὸν inscribebant. Ex λῆξις et ἄρχων.

Ληξιπύρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, faciens cessare febrem.

Λῆξις, ιως, ἡ, sortitio; (2) sors, id quod sortitione obtingit; (3) conditio; (4) hereditas; (5) cessatio; (6) regio, locus; (7) culmen, fastigium. A λήχω, pro λαγχάνω, *sortior*, vel λήγω, *desino.*

Ληπτέος, έα, έον, capiendus, petendus, sumendus. Hinc ληπτέον, capiendum, sumendum, incipiendum est. A λαμβάνω.

Ληπτὴς, οῦ, ὁ, qui capit, prehendit. Ab eod.

Ληπτικὸς, ὴ, όν, ad capiendum seu accipiendum proclivis. Ab eod.

Ληπτὸς, ὴ, όν, captus; (2) perceptus; (3) qui capi potest. Ab eod.

Ληραίνω, nugor, deliro, ineptio. A λῆρος.

Ληρέω, ῶ, idem. Λῆρον ληρεῖς, *Aristoph. Plut.* 516. A λῆρος.

Λήρημα, ρήματος, τὸ, nugæ, deliramentum:

Ληρησις, ιως, ἡ, idem. A ληρέω.

Ληρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, nugator.

ΛΗ῎ΡΟΣ, ου, seu *pl.* λήροι, ων, οἱ, nugæ, ineptiæ, res nullius pretii, res vana, deliramentum; (2) nugax, nugator, vaniloquus. Hinc

Ληρώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, nugatorius, nugax.

Ληρωδέω, ῶ, fut. ήσω, nugor, deliro. Ex λῆρος et ᾠδὴ, *cantus.*

Ληρωδία, ἡ, nugæ.

Ληρωδῶς, *adv.* inepte, nugatorie.

Λῆς, *velis*, 2. sing. præs. conj. act. *Dor.* et *contr.* pro λάῃς, seu λᾷς, vel *Dor.* pro θέλῃς, a λάω, vel θέλω.

Λήσεις, 2. sing. fut. 1. ind. act. verbi λήθω.

Λησιπαίγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui ludi oblivionem inducit. Epith. Bacchi. al. λυσιπαίγμων. Ex λήθω et παῖγμα.

Λῆσις, ιως, ἡ, voluntas, electio. A λῶ, *volo.*

Λησμονὴ, ῆς, ἡ, oblivio, *Gl. V.* A λήσμων.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, oblivio. A λήσμων.

Λήσμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, obliviosus, immemor. A

Λήσομαι, fut. 1. ind. med. verbi λήθω.

ΛΗ῎ΣΟΣ, ου, ὁ, stella splendida in spina Scorpionis, *Ides.*

Ληστάρχης, ου, ὁ, princeps latronum. Ex ληστὴς et ἄρχη.

Λήσταρχος, ου, ὁ, idem et ex iisd.

Ληστεία, ας, ἡ, latrocinium. A

Ληστεύω, f. εύσω, latrocinor, prædor, prædonem ago, ex rapto vivo, prædando infesto, vasto. Κώμαις τι ϗ ἀγροῖο ἱστιρίχων ἰλήστευεν, *Herodian.* A ληστής. Unde

Ληστήριον, ου, τὸ, prædonum receptaculum; (2) prædonum agmen; (3) latrocinium.

Ληστηρικὸς, idem quod ληστικὸς, *Steph.*

Ληστὴς, οῦ, ὁ, latro, prædo, prædator, pro λῃϊστὴς, a λεία, *præda.*

Ληστικὸς, ὴ, όν, prædatorius, ex rapto vivens. Hinc τὸ ληστικὸν, οῦ, sc. σύστημα, agmen prædonum. A ληστής.

Ληστικῶς, *adv.* more prædonum.

Λῆστις, ιως, ἡ, oblivio, *Eur. C.* 171. A λήθω.

Ληστοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, prædonum interfector. Ex ληστὴς et κτείνω.

Ληστὸς, ὴ, όν, pro λῃστός.

Ληστροφίω, e præda alo. Ex τροφή.

Ληστρικὸν, οῦ, τὸ, prædones, vel prædonum agmen. A ληστής.

Ληστρικὸς, ὴ, όν, prædatorius. Ab eod.

Ληστρικῶς, *adv.* prædonum more.

Ληστρὶς, ίδος, ἡ, prædatoria, prædatrix. A ληστής.

Λήσω, fut. 1. ind. act. verbi λήθω.

Λήταρχος, ὁ, sacerdos publicus, *ap. Lycophr.* Ex λήϊτον et ἀρχή.

Λήτιδαι, sacerdotes, *Call.* al. Λίτιδαι.

Λητογένεια, ἡ, filia Latonæ.

Λητογενὴς, ὲς, Latona natus.

Λητοΐδης, Latonæ filius. A

Λητὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Latona. Sic dicta quia animabus extendit *lævitatem* morum, *voluntariam* vitam, et divinam mansuetudinem et quietem, *Procl. in Crat.*

Λητωΐς, ίδος, ἡ, filia Latonæ; ut Λητωΐς κύων, Diana.

Λητῷον, τὸ, templum Latonæ.

Λητῷος, ου, ὁ, Latonius.

Ληφθείς, aor. 1. part. pass. verbi λαμβάνω.

Ληφθήτω, 3. sing. aor. 1. imperat. pass.

Λῆψεσθε, 2. pl. fut. 1. ind. med.

Λῆψις, ιως, ἡ, acceptio; (2) captura, prehensio, captio; (3) impetus primus febris; (4) sumptio; seu adsumptio, *apud Dialecticos.* (3) εὐτάκτως δὲ τάτοισι πᾶσιν ἀπὸ τῆς πρώτης λήψιος, *Hippocr. Epid.* 1. Περὶ τὴν λῆψιν, in ipsa accessione, *Id. Epid.* 7. Ὑπὸ τὴν λῆψιν, sub ipsam accessionem, *Id. Ibid.* A λαμβάνω.

Λήψομαι, 1. sing. f. 1. verbi λαμβάνω, pro λήθω.

Λήψονται, *accipient*, 3. pl. fut. ejusd.

Λι, in compositione est pro λίαν.

ΛΙΑ΄ΖΩ, fut. άσω, agito, jacto, turbo; (2) admodum propero, magnam adhibeo diligentiam; (3) separo; et (4) λιάζομαι, separo me, secedo; (5) egredior, exeo; (6) abeo, discedo; (7) eo, venio; (8) inclino, demitto me; (9) coeo, claudor. Σπεῦδε πρὸς σ' ἐλιάσθην, exii, *Eur. Hec.* 99. Ἀμφὶ δ' ἄρα σφιλιάζετο κῦμα θαλάσσης, *Il.* 24, 96. (4) ἀπὸ ζωῆς ἐλίασθεν (pro ἐλιάσθησαν), e vita excidisset, *Apoll. Rhod.* 4, 1505.

ΛΙ΄ΑΝ, *adv.* valde, admodum. Τὸ λίαν, impetus, violentia, id quod nimium est. Τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς, impetum moderari, *Eurip. Or.* 704. Τὸ λίαν ἧσσον ἐπαινῷ τῷ μηδὲν ἄγαν, *Id. Hipp.* 264.

Λιανθὴς, ὲς, valde floridus, pulcherrimus. Ex λίαν et ἀνθός.

Λιαρὸς, ρὰ, ρὸν, tepidus, egelidus, calidus, suavis, placidus, pro χλιαρός. A χλιαίνω.

Λίασμα, ατος, τὸ, fomentum, medicamentum tepidum. Pro χλίασμα. Ab eod.

Λιασθεὶς, part. aor. 1. pass. verbi λιάζω.

Λιβάδιον, ου, τὸ, locus irriguus, pratum; (2) centaurium minus, *herba.* A λιβάς.

Λιβάζω, fut. άσω, stillo, gutto. Ab eod.

Λιβανικὸς, ὴ, όν, thureus, thus referens.

Λιβάνινος, thurinus, *Gl. V.* A λίβανος.

Λιβανοκαῖα, ας, ἡ, qu. dic. ustio thuris. *Ph.* λιβανοκαῖα, atthuratio. A καίω.

Λιβανόμαντις, ος, ὁ ϗ ἡ, qui e thure incenso vaticinatur.

ΛΙ΄ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, thus; at proprie (2) arbor thurifera: reperitur etiam τὸ λιβανον, et ἡ λιβάνη, sed *ap. recentiores;* (3) Libanus, mons Syriæ.

Λιβανοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, thuriferus. A φέρω.

Λιβανόχροος, *contr.* λιβανόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui thureo colore est. Ex χρόα.

Λιβανώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, thureus, thus referens, thuris modo odoratus. A λίβανος.

Λιβανωτίζω, fut. ίσω, thus adoleo. A λιβανωτός.

Λιβανώτινος, η, ον, e thure factus.

Λιβανώτιον, ου, τὸ, thusculum, *Gl. V.* Dim.

Λιβανωτὶς, ίδος, ἡ, rosmarinus. A λίβανος, quoniam radix ejus thus redolet.

Λιβανωτὸν, οῦ, τὸ, thus. Ab eod.

Λιβανωτοπωλίω, ῶ, fut. ήσω, thus vendo. A

Λιβανωτοπώλης, ου, ὁ, qui thus vendit.

Λιβανωτὸς, οῦ, ὁ, thus; (2) thuribulum. A λίβανος.

Λιβανωτοφόρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, thurifer. A φέρω.
Λιβανωτρίς, ίδος, ἡ, planta thurea. A λιβανωτός.
Λιβάς, άδος, ἡ, gutta, liquor, uligo:
Λίβηθρον, ε, τὸ, aquæ ductus, fossa. A λείβω.
Λιβηρός, ρὰ, ρὸν, humidus, stillans. Ab eod.
Λιβόνοτος, ε, ὁ, Libonotus, ventus inter Africum et Austrum spirans. Ex λίψ.
Λίβος, ου, τὸ, gutta, stilla, stillatio humoris ex oculis; (2) libum, ap. Athen. *Vox Lat.* A λείβω.
Λιβοφοίνιξ, ικος, ὁ, Carthaginensis, idem quod Λιβόνοτος.
Λιβρός, ρὰ, ρὸν, humidus; (2) tenebrosus, niger. A λείβω.
Λιβύη, ης, ἡ, Libya, regio Africæ, Africa.
Λιβυκός, ἡ, όν, Africus, Punicus, Libycus.
Λιβυρνὶς, ίδος, ἡ, Liburnica navis.
Λίβυρνον, τὸ, Liburnum, species navigioli.
Λίβυς, Ύος, ἡ, Libycus, Africus, Africanus, Punicus. A λίψ.
Λίβυσσα, ης, ἡ, Libyca, Punica; (2) femina e Libya.
Λιβυστικός, ἡ, όν, Libycus.
Λιβυστὶς, ίδος, ἡ, sc. γαῖα, Libyca regio, *Ep.*
Λίβω, libo, stillo, *Hes.* A λείβω.
Λίγα, *adv.* stridule, argute, clare; pro λιγέα, a λιγύς. Unde
Λιγαίνω, stridulum et argutum sono; (2) clare prædico, vehementer gemo, &c.
Λιγγύριον, τὸ, electrum, lincurius.
ΛΙΓΓΩ, strideo, stridorem edo; unde *Homericum* λίγξε, aor. 1. Λίγξε βιός, *Il.* 4, 125.
ΛΙΓΔΗΝ, *adv.* strictim; in superficie tantum, non profunde; (2) leviter.
ΛΙΓΔΟΣ, ε, ὁ, pila, mortarium; (2) fornacula in qua metalla conflantur.
Λιγέα, nom. pl. n. g. a λιγύς.
Λιγειᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro λιγειῶν.
Λιγείῃ, dat. sing. f. g. *Ion.* pro λιγείᾳ.
Λιγέως, *adv.* stridule. A λιγύς.
Λιγήϊα, *adv.* argute. Κινύμεναι πτέρυγές τι λιγήϊα συρίζουσιν, *Oppian. Cyneget.* 4, 411.
Λίγιος, ια, ιον, canorus, argutus, stridulus, lugubris. Λίγιόν τι ἀνακωκύσασα, *Heliod.* 5.
Λίγνα, τὰ, vestis partes quædam interiores. *Poll.* At *Ph.* λίγνον, bandum.
Λιγνυόεις, έσσα, όεν, fuliginosus. A
ΛΙΓΝΥΣ, ύος, ἡ, fuligo; (2) fumus; (3) flamma. (3) στέρψ λιγνύϊ, coruscans flamma, *Soph. Antig.* 1127. Hinc
Λιγνυώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, fuliginosus.
Λιγνωτὸς, pingui similis; λιγνωτὰ, *Nicand.* ubi *Schol* λιπώδη.
Λίγξε, *sonuit*, 3. sing. aor. 1. ind act. *Ion.* pro ἤλιγξε, a verbo λίγγω, *sono, strideo.* Λιγξε βιός· νευὴ δὲ μίγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' ὀϊστὸς, *Il.* 4, 125.
Λίγυ, *adv.* stridule, *Poet.*
Λιγυηχὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, stridens, clare resonans, argutum tinniens Ex λιγὺς et ἠχέω.
Λιγύθροος, *contr.* λιγύθρους, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem.
Λιγυμόλπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, suaviter canens. Ex λιγὺς et μέλπομαι, *cano.*
Λιγυμοχθος, ον, stridula voce ærumnas et miserias suas efferens. *Sch. Ar.*
Λιγύμυθος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui stridula voce loquitur.
Λιγυπνείων, οντος, ὁ, dulce spirans, argutum seu stridulum flatu sonum reddens. Ex λιγὺς et πνέω, pro πνέω, *spiro.*
Λιγύπνοος, Λιγύπνους, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem.
Λιγυπτέρυγος, ον, alis stridens. A πτέρυξ.
Λιγυρίζω, fut. ίσω, argute et concinne cano.
Λιγυρία, ας, ἡ, Liguria. A Λίγυς.
Λιγύριον, ε, τὸ, lyncurium, lapis.
Λιγυρόθροος, *contr.* λιγυρόθρους, ε, ὁ ᾗ ἡ, argutum sonans. Ex λιγυρὸς et θρόος.
Λιγυρόπνοος, *contr.* λιγυρόπνους, ε, ὁ ᾗ ἡ, stridulum spirans. Ex πνέω.
Λιγυρὸς, ρὰ, ρὸν, stridulus, argutus, argutum stridens; (2) canorus; (3) jucundus; (4) flexilis, gracilis. A
Λιγὺς, ῖα, ὺ, idem. A λίγγω.
ΛΙΓΥΣ, υος, ὁ ᾗ ἡ, Ligur.
Λιγυστικὸς, ἡ, όν, Ligusticus. A Λίγυς.
Λιγυστὶς, ίδος, ἡ, femina Ligustica.
Λιγυφθόγγοισι, dat. plur. *Ion.* pro λιγυφθόγγοις.
Λιγύφθογγος, ε, ὁ ᾗ ἡ, stridulam seu suavem vocem habens, argutus.
Λιγύφωνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem. *Il.* 19, 350.
Λιθάζω, f. άσω, proprie in lapidem convertor; (2) lapido, lapidibus obruo. Λιθάσαντες τὸν Παῦλον, *Act.* 14, 19. Ἐλιθάσθησαν, *Heb.* 11, 37. Λιθασθῶσιν, *Act.* 5, 26. Τὸν χρυσὸν εἰς τὴν παῖδα ἐλίθαζον, aurum in puellam projecerunt, *Appian. in Fragmento apud Suidam.* A λίθος.
Λίθαξ, ακος, ὁ vel ἡ, lapillus; (2) locus asper; (3) petra lubrica vel aspera; (4) *adject.* lapidosus. Ab eod.
Λιθάργυρος, ε, ἡ, spuma argenti; (2) medicamentum metallicum.
Λιθαρίδιον, ε, τὸ, lapillus, gemma, *Gl. V.* Dim. A
Λιθάριον, ε, τὸ, lapillus. *Ph.* λιθάριον, gemma, Dim. A λίθος.
Λιθὰς, άδος, ἡ, lapillus, lapis. Ab eod.
Λιθάσας, aor. 1. part. act. verbi λιθάζω.
Λιθάσθωσιν, 3. pl. aor. 1. conj. pass. cum ν ἐφελκ.
Λιθαγὴς, ῆ, ὁ, lapidator, *Ph.* A λιθάζω.
Λιθάσωσιν, 3. pl. aor. 1. conj. act.
Λίθειος, εία, ειον, vel λίθεος, ε, ὁ ᾗ ἡ, lapideus, saxeus. A λίθος.
Λίθιος, ία, ιον, vel λίθεος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem.
Λιθία, seu λιθίη, ἡ, copia lapidum, lapides.
Λιθιακὸς, unde λιθιακὰ, τὰ, liber de lapidibus A λίθος.
Λιθίασις, εως, ἡ, calculi generatio in vesica. *Gl. V.* calculositas; (2) morbus oculorum in exteriori palpebrarum parte. A
Λιθιάω, ῶ, fut άσω, calculo, laboro; part. λιθιῶν, calculosus. *Ph.* A λίθος.
Λιθίδιον, ε, τὸ, lapillus. Dim. Ab eod.
Λιθίζω, lapidem refero seu imitor, *Steph.*
Λίθινος, ίνη, ινον, vel λίθινος, ε, ὁ ᾗ ἡ, lapideus, saxeus. A λίθος.
Λιθίνως, *adv.* ad instar lapidis vel saxi.
Λιθὶς, ίδος, ἡ, lapillus, parvus lapis. Dim.
Λιθόβλητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, lapidibus petitus, lapidibus obrutus. Ex λίθος et βάλλω.
Λιθοβολέω, ῶ, fut. ήσω, lapidibus peto, lapidibus obruo. Λιθοβολοῦσα τὰς ἀπεσταλμένας πρὸς αὐτὴν, *Luc.* 13, 34. Ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι, *Joan.* 8, 5. Λιθοβοληθήσεται, *Heb.* 12, 20.
Λιθοβολία, ας, ἡ, lapidatio. A
Λιθοβόλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, lapidibus jaculans, lapidibus impetens. Ex λίθος et βάλλω.
Λιθογλύπτης, ε, ὁ, lapicida, sculptor.
Λιθογλυφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, in lapide insculptus. Ex λίθος et γλύφω, *sculpo.* Unde
Λιθογλύφος, ε, ὁ, qui lapides sculpit, statuarius, sculptor marmorarius, *Ph.*
Λιθογλύφιος, α, ον, cælatus, *Man.*
Λιθόδενδρον, ε, τὸ, corallium.
Λιθοδερκὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, epith. Gorgonis, quasi lapideo adspectu, qui viri habeat convertendi in lapides. Ex λίθος et δέρκω.
Λιθόδερμος, ε ὁ ᾗ ἡ, pelle lapidea tectus, corio duritie ad lapidem accedente munitus. Ex λίθος et δέρμα, *corium.*
Λιθοδίκτω, lapidibus impeto, *Suid.*
Λιθοδόμητος, ον, e saxo structus.
Λιθοδόμος, ε, ὁ, faber lapidarius, qui ex lapidibus ædificia struere novit. Ex λίθος et δέμω, *ædifico.*
Λιθοειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, lapidis speciem seu formam habens. Ex λίθος et εἶδος.
Λιθοεργὸς, saxificus, in lapidem mutans. Οὐχὶ μέτωπον ἀθρεῖς λιθοεργὸς Μεδούσης, *Oppian. Cynreget.* 3, 222.
Λιθοέργος, in lapidem vertens. Γοργόνα τὰν λιθοεργὸν ὁμῶ καὶ τριτλέα γυῖα γεαψάμενος, δήεις, quæris cur pingi jusserit Gorgonem adspicientes in saxa vertentem et tres pedes, *Analect.* 1, 496.
Λιθοθλάω, ῶ, lapidem aut lapide frango. Ex λίθος et θλάω.
Λιθοκάρδιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, immisericors, durus. Ex λίθος et καρδία.
Λιθοκέφαλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, lapideum et durum caput habens. Ex λίθος et κεφαλή.
Λιθοκόλλα, ας, ἡ, glutinum quo lapides conglutinantur. Ex λίθος et κόλλα.
Λιθοκόλλητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, e lapidibus conglutinatus et compactus; (2) cui lapides pretiosi adglutinati sunt; (3) gemmis et lapidibus distinctus, pictus; (4) *metaphorice*, durus. (4) χάλυβος λιθοκόλλητον φίμωτρον παρέχουσα, induens tibi frena dura ferri, *id est,* frena ferrea, *Soph. Trach.* 1260.
Λιθοκοπία, ας, ἡ, ictus lapidis, *Suid.* ἡ ἐκ λίθων βολὴ, percussio quæ fit lapidibus conjectis; (2) labor lapicidæ. A
Λιθοκόπος, ε, ὁ, lapicida. Ex κόπτω.
Λιθολευτέω, ῶ, fut. ήσω, lapido.
Λιθολευτὴς, ε, ὁ, lapidator. A λιθολεύω.
Λιθόλευστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, lapidibus obrutus, lapidatus; (2) per lapidationem factus. Λιθόλευστος Ἄρης, *Soph. Aj.* Πιφύσκω λιθόλευστον ἄρην ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυχεῖς, metuo ne lapidibus impetitus misere mortem cum eo oppetam, *Id. ibid.* 253. Ab eod. Hinc
Λιθολευστῶ, lapido, *Guil. Bud.*
Λιθολεύω, fut. εύσω, lapido. *Vet. Lex.*
Λιθολογέω, ῶ, fut. ήσω, lapides lego, seu operi faciendo idoneos lapides seligo. Hinc
Λιθολόγημα, ατος, τὸ, ædificium ex lectis lapidibus exstructum; strues lapidum. A præc.
Λιθολέγες, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui lapides legit, seu colligit, seu seligit idoneos; (2) qui locum lapidibus plenum purgat, ruderum purgator. (2) λιθολόγοι γὰρ . . . ὠθοποιεῖν τοῖς διαβύσσοις, *Appian. Punic.* 129. Ex λίθος et λέγω.
Λιθομυλία, ἡ, lapides molares, saxa, cæmenta. Ex λίθος et μύλη.
Λιθόξεστος, ον, e lapide scalptus.
Λιθοξοΐον, ίου, τὸ, lapicidina, *Gl. V.*
Λιθοξοϊκὸν ἐργαλεῖον, instrumentum radendis aut scalpendis lapidibus idoneum. A
Λιθόξυστος, ε, ὁ, qui lapides scalpit seu polit, aut radendo complanat. Ex λίθος et ξύω.
Λιθοποιὸς, ῶ, ὁ ᾗ ἡ, calculum gignens, saxificus. Ex ποιέω.
Λιθοπρίστης, ε, ὁ, serrarius lapidarius, *Gl. V.* Ex πρίω, *serra seco.*
Λιθόρρινος, ε, ὁ ᾗ ἡ, lapidea pelle tectus, corio fere lapideo munitus; epith. testudinum.
ΛΙΘΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, lapis, saxum; (2) lapis pretiosus, gemma; (3) ara, item tribunal e saxo, *impr.* quod Athenis in templo erat.
Λιθοσόος, vel λιθοσσόος, ε, ὁ, lapidum jactu fugans; (2) lapidator, lapides jaciens. Ex λίθος et σόω.
Λιθοσπαδὴς, epith. muri, &c. cujus lapides vulsi. Ἀρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ δύντες πρὸς αὐτὸ τόμιον, ipsum subeuntes ostium, soluta prius compage saxi objecti, *Soph. Antig.* 1216. Ex λίθος et σπάω, *vello.* Male in *Hederico Ernestino,* e lapide structus.
Λιθόσπερμον, ε, τὸ, lithospermum, herba, quæ sic dicitur ob seminis duritiem.
Λιθοστιγὴς, ὶς, lapide tectus, e lapide structus. A στέγος, *tectum.*
Λιθόστρωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, lapidibus stratus. Τὸ λιθόστρωτον, *subst.* pavimentum tessellatum.
Λιθοτομεῖον, είου, τὸ, lapicidina, *Gl. V.* Ex λίθος et τέμνω.
Λιθοτομέω, fut. ήσω, lapides exscindo.
Λιθοτομία, ας, ἡ, lapicidina.
Λιθοτομίας, ε, ὁ, idem quod λιθοκόπος, *Poll.*
Λιθοτόμος, ε, ὁ, lapicida, cæmentarius; (2) chirurgus calculum exscindens. A τέμνω.
Λιθότομος, ε, ὁ, incisus a lapide. Ex eod.
Λιθοτράχηλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, duram, rigidam habens cervicem.
Λιθοτριβικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars lapides elaborandi ad operum ornamenta. Ex τρίβω.
Λιθυλκέω, ῶ, lapides traho, extraho. A
Λιθυλκὸς, ὸν, ὁ ᾗ ἡ, lapides extrahens e lapicidina. Ex λίθος et ἕλκω, *traho.*
Λιθουργέω, ῶ, fut. ήσω, lapides elaboro; (2) in lapidem converto. A λιθουργός.
Λιθουργία, ας, ἡ, opus lapidarium. Ab eod.
Λιθουργικὸς, ἡ, όν, lapides incidens. Hinc ἡ λιθουργικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars incidendi lapides. Ab eod.

Λιθέργιον, ᾰ, τὸ, lapicidina. Ab eod.
Λιθυργὸς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, qui lapides elaborat, qui lapides scalpit et operi aptat; lapidarius, *Gl. V.* Ex λίθος et ἔργον.
Λιθοφερέω, ῶ, fut. ήσω, lapides fero, lapides porto, lapides comporto. A
Λιθοφόρος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, lapides ferens seu portans; λιθοφόρος, sc. μηχανὴ, catapulta, quæ lapides mittit. Ex φέρω.
Λιθόψακτος, ον, lapides lævigans, *Man.*
Λιθόω, ῶ, fut. ώσω, in lapidem verto, lapidem reddo; λιθόομαι, ῶμαι, lapidesco. A λίθος.
Λιθώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, lapidosus, saxosus. Ab eod.
Λιθωδία, ας, ἡ, saxositas, saxea durities.
Λιθωμόται, qui ad lapidem in concione jurabant, *Hes.* Ex λίθος et ὄμνυμι, *juro.*
Λιθώπης, ες, lapideo aspectu, *Theoph.*
Λίθωσις, εως, ἡ, mutatio in lapidem seu in naturam saxeam. A λιθόω.
Λίκιγξ, minima et exilissima avis vox, *Sch. Aristoph.*
Λικμαῖος, Δῆοι λικμαίη, *Suid.* Vide *Steph.*
Λικμάω, ῶ, fut. ήσω, ventilo, evanno, ventilabro purgo; (2) cribro, *Il. 5*, 500. A λικμός.
Λικμήσει, 3. sing. fut. 1. ind. act.
Λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, ventilator, qui vanno frumentum purgat. A λικμάω.
Λικμητήριον, ᾰ, τὸ, ventilabrum, vannus qua frumentum purgatur. Ab eod.
Λικμητηρὶς, ίδος, ἡ, qualus per quem fæx percolatur. Ab eod.
Λικμητὴς, οῦ, ὁ, ventilator. A λικμάω.
Λικμήτωρ, ορος, ὁ, idem et ab eod.
Λικμητικὸς, ἡ, όν, ad ventilandum factus.
Λικμίζω, trituro, tero, *Hes.* A
ΛΙΚΜΟ΄Σ, οῦ, ὁ, ventilabrum, vannus.
Λικμοφόρος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, vannum ferens; vide λικνοφόρος. Ex φέρω.
Λικμώντων, gen. pl. part. præs. *contr.* pro λικμώοντων, a λικμάω.
Λικνάριον, ᾰ, τὸ, vannulus, *Gl. Vet.*
Λικνίζω, vanno, vannio, *Gl. V.* A λίκνον.
Λικνίτης, ᾰ, ὁ, Bacchi epith. Ἀπὸ τῶν λίκνων ἐν οἷς παιδία κοιμῶνται, a cunis, *Hes.*
Λικνοειδὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, vanno similis; (2) sordidus. Ex λίκνον et εἶδος.
Λίκνον, ᾰ, τὸ, vannus; (2) cribrum; (3) cunabulum. *Gl. V.* cunæ.
Λικνοσεφὴς, ὁ, vanno redimitus, *Hes.*
Λικνοφορέω, ῶ, vannum gesto. A
Λικνοφόρος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, homo infimæ sortis qui vannum gestat in Bacchicis sacris, unde etiam dictum est de homine abjecto et contempto. Ex λίκνον et φέρω.
Λικριφὶς, *adv.* oblique, ex obliquo, *Il.* 14, 46.
Λίκτης, ᾰ, ὁ, linctor, *Gl. Vet.* Ex λείχω.
Λιλαίαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro λιλαῖη, a
ΛΙΛΑΙ΄ΟΜΑΙ, cupio, appeto, desidero. Οὐδέ τι αὐτὸς Ἥσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, *Il.* 13, 253. Ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, *Ib.* 3, 133.
Λιμαγχίω, ῶ, inedia neco. Ex λιμὸς et ἄγχω.
Λιμαγχικὴς, ἡ, όν, fame vexans:
Λιμαγχονάω, ῶ, fame neco; (2) fame ango et affligo. Ex iisd.
Λιμαγχονέω, ῶ, fut. ήσω, idem et ex iisd.
Λιμαίνω, fame laboro. A λιμός.
Λιμακώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, herbidus, humidus. *Ex Hippocr.* A λείμαξ.
Λιμβρὸς, obscurus, tenebrosus, *Hes.* A λιβρός.
Λιμενάρχης, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, portus seu portuum præfectus, custos. *Gloss. Vet.* portitor. Ex λιμὴν et ἀρχὴ, *principatus.* Hinc
Λιμεναρχία, ας, ἡ, portus præfectura, custodia.
Λιμενήοχος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, qui portum continet. Ex λιμὴν et ἔχω. Unde
Λιμενηόχος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, qui portu continetur.
Λιμενῆτις, al. λιμενῖτις, in portu versans, *Ep.*
Λιμενίζω, fut. ίσω, recipio, colloco in portu. *Pass. seu med.* sum in portu. A λιμήν.
Λιμένιον, ᾰ, τὸ, parvus portus. Dim.
Λιμενίσκος, ᾰ, ὁ, porticulus, *Gl. V.*
Λιμενίτης, ᾰ, ὁ, in portu versans, qui portum incolit. Fœm. λιμενῖτις. Ab eod.
Λιμενοειδὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, portui similis, portuosus. Ex λιμὴν et εἶδος.
Λιμενορμίτης, ᾰ, ὁ, qui ad portum applicat, applicatur. Ex λιμὴν et ἐνορμίτης.
Λιμενοσκόπος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, portuum inspector.
Λιμενοφυλακία, ας, ἡ, portuum custodia. A
Λιμενοφύλαξ, ακος, ὁ, portus seu portuum custos. Ex λιμὴν et φύλαξ.
ΛΙΜΗ΄Ν, ένος, ὁ, portus.
Λιμηρὸς, ὸς, E. M. ex Pind. *per Sync.* pro λιμενήρης, vel λιμωνήρης.
Λιμηρὸς, ρὰ, ρὸν, famelicus, fame laborans, pauper. A λιμός.
Λίμνα, vel λίμνη, Limna, gymnasium prope Trœzenen, vicinum mari, dicatumque Dianæ. Δίσσιν' ἀλίας Ἄρτεμι Λίμνας, *Eurip. Hippol.* 228.
Λίμνα, *Dor.* pro λίμνη, mare, *apud Soph.*
Λιμνάζω, fut. άσω, stagno, restagno; (2) stagnare facio. A λίμνη. Unde
Λιμναῖος, αία, αῖον, paluster, lacuster. At Λιμναῖος, Bacchus. A Λίμναι, loco Atticæ.
Λιμνάλια, *Poet.* pro λίμνη, *Eust.*
Λιμνακὴς, ίδος, ἡ, palustris, epith. Nympharum.
Λιμνασία, ἡ, stagnatio, stagnum. A λιμνάζω.
Λιμνᾶς, άδος, ἡ, palustris, lacustris. A λίμνη.
Λιμνᾶτις, *Dor.* pro λιμνῆτις, palustris.
ΛΙ΄ΜΝΗ, ης, ἡ, palus, stagnum, lacus; (2) mare. At Λίμναι, locus Atticæ.
Λιμνήτης, ου, ὁ, idem quod λιμναῖος.
Λιμνῆτις, νήτιδος, ἡ, palustris, lacustris.
Λιμνοειδῶς, *adv.* specie lacus. Ab εἶδος.
Λιμνοθάλαττα, ης, ἡ, lacus ingens, maris instar.
Λιμνομάχαι παῖδες, pueri pugilatu certantes in loco qui Λίμναι dicebatur, *Hes.* Ex Λίμναι et μάχη, *pugna.*
Λιμνόομαι, ῶμαι, in paludem seu lacum abeo et exundo, in paludem redundo, aqua stagnante repleor. A λίμνη.
Λιμνόστρια, ων, τὰ, paludis seu paludum ostrea. Ex λίμνη et ὄστρεον.
Λιμνοσώματος, ον, epith. piscis palustris.
Λιμνουργὸς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, qui circa paludes opus facit. Ex λίμνη et ἔργον.
Λιμνοφυὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, in palude seu stagno natus. Ex φύω, *nascor.*
Λιμνοχαρὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, paludibus gaudens, qui in palude vivit. Ex χαίρω. Unde
Λιμνόχαρις, Limnocharis, ranæ nomen, *in Batrachom.* qu. dic. paludibus gaudens.
Λιμνώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, paludosus, paludem imitans. A λίμνη.
Λιμοδωριεῖς, qui fame adacti aliquo demigrant; ut Dorienses et Peloponneso, qui Rhodum et Cnidum incoluerunt. A λιμὸς et Δωριεύς.
Λιμοδωρίω, fame compulsus aliquo commigro, *V. Lex.*
Λιμοθνὴς, ὁ ᾗ ἡ, fame mortuus. A θνήσκω.
Λιμοκίμβριξ, κος, ὁ, ἡ, τὸ, qui ad famem usque parcus est. Ex λιμὸς et κίμβριξ.
Λιμοκτονίω, ῶ, fame eneco.
Λιμοκτονία, ας, ἡ, qu. dic. cædes quæ fit fame, summa fames, summa esuritio; (2) abstinentia ab omni cibo. A
Λιμοκτόνος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, fame enecans, famem mortiferam adferens. Ex λιμὸς et κτείνω.
Λιμόξηρος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, famelicus, *Gl. V.*
Λιμοξήρως, *adv.* famelice, *Ph.* A præc.
ΛΙΜΟ΄Σ, ῦ, ὁ, [*Dor.* ᾶ,] fames.
Λιμοφορεὺς, έως, ὁ, famem afferens. Gen. plur. *Poet.* λιμοφορήων, *in Epigr.* pro λιμοφορέων. A
Λιμοφόρος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, idem. Ex λιμὸς et φέρω.
Λιμόψωρος, ᾰ, ὁ, scabies e fame orta, sive qua homines jumentaque in fame corripiuntur, *Polyb.* Ex ψώρα.
Λιμπάνω, linquo. A λείπω.
Λιμφιόω, fut. ύσω, fallo, decipio. A λιμφός.
ΛΙΜΦΟ΄Σ, ῦ, ὁ, sycophanta, delator, *Hes.* al. λιμός.
Λιμώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, famelicus. A λιμός.
Λιμώττω, esurio, fame laboro. Ἄσιτος ᾖ λιμώττων ἐν αὐτοῖς πολιτεύσηται, *Luc.*
Λιναγρέτης, ᾰ, ὁ, piscator. A λίνον et ἀγρεύτης.
Λιναῖος, e lino factus, *V. Lex.* A λίνον.
Λινάριον, ᾰ, τὸ, funiculus, parvum filum, *V. Lex.* (2) rete, *Eust.* Dim. ab eod.
Λινείος μίτος, lineum stamen, *Suid.*
Λίνεος, έα, εον, *contr.* λινοῦς, ῆ, οῦν, lineus.
Λινεργὸς, ός, ὁ ᾗ ἡ, e lino factus. Ex λίνον et ἔργον.
ΛΙΝΕΤ΄Σ, έως, ὁ, mugil, piscis, *Hes.*
Λινευτὴς, οῦ, ὁ, venator. Ἀσπάλιόν ὁ σρίσευς, ὁ πᾶς φυτὸς ὤν, ὁ λινευτὴς, *Anthol. Reisk. 5.*
Λινίσκος, ᾰ, ὁ, parvum filum lineum, funiculus, *V. L.* Dim. a λίνον.
Λινόδεσμος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, ex lino vinculum habens; (2) vinculum lineum.
Λινόδετος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, lino vinctus. Ex δέω.
Λινόδρυς, herba, quæ alio nomine χαμαίδρυς, trissago, *Dioscor.* Ex λίνον et δρύς.
Λινόζυκτος, ον, lino compactus, *Opp.*
Λινόζωσις, herba mercurialis, *Dioscor.*
Λινοθώρηξ, θώρηκος, ὁ ᾗ ἡ, lineum thoracem habens.
Λινοκαλάμη, ης, ἡ, lini stipula, *Jos. 2*, 6.
Λινοκάλαμις, ἡ, linum agreste, *V. L.*
Λινόκλωσες, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, e lino netus. Ex κλῶθω.
Λινόκροκος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, e lino textus. Ποντίοις πτίσμασι λινόκροκον φάρος ςίλλων, *Eurip. Hec.* 1080.
ΛΙ΄ΝΟΝ, ᾰ, τὸ, linum, herba quædam. *Angl.* FLAX. (2) filum lineum; (3) filum quodvis; (4) chorda citharæ; (5) rete; (6) linea piscatoria; (7) textum e lino; (8) lineum velum.
Λινόπεπλος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, lineam vestem indutus.
Λινοπληγὴς, ὲς, rete terendo, mordendo, feriendo perrumpens. Epith. piscis. Ex λίνον et πληγή.
Λινοπλόκος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, retia texens, piscator. *Gl. V.* linarius. Ex πλέκω.
Λινοπλύνας, ᾰ, ὁ, qu. dic. lini lotor. Ex πλύνω.
Λινοποιὸς, οῦ, ὁ, linarius, *Gl. V.* Ex ποιέω.
Λινοπτέρος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, per linum transiens, per velum transiens. Ex λίνον et πτέρος.
Λινοπτάζω, retia specto, defixos in retia oculos habeo, *Hes.* A λινόπτης.
Λινοπτάω, ῶ, et λινοπτάομαι, ῶμαι, idem.
Λινόπτερος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, lineas habens alas, i. e. vela. Ex λίνον et πτέρον.
Λινοπτέρυξ, υγος, lineas alas habens, *id est*, vela, velivolus. Λινοπτερύγων ὅπλα νηῶν, *Oppian. Cyneget.* 1, 121; 4, 61.
Λινόπτης, ᾰ, ὁ, qui retia servat. Ex ὄπτομαι.
Λινοῤῥαφὴς, ὲς, e lino sutus.
Λινοῤῥαφὶς, et λινοῤῥάφις, *ap. Steph.* idem quod λινοῤῥαφής.
Λῖνος, ᾰ, ὁ, fossorum et agricolarum cantilena.
Λινόσαρκος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, qu. dic. lineam, i. e. ex lino carmen habens, tenuis et mollis. Ex λίνον et σάρξ.
Λινόσπαρτον, ᾰ, τὸ, genus quoddam lini, quo ad ligandum utebantur, *Theophr.*
Λινόσπερμον, ᾰ, τὸ, lini semen, *Gl. V.*
Λινοστασία, ας, ἡ, retium collocatio. Ex στάσις.
Λινοστατέω, ῶ, retia pono seu colloco. Et *in pass.* λινοστατέομαι, οῦμαι, in retia incido; illaqueor.
Λινοστολία, ας, ἡ, amictus lineus. Ex στολή.
Λινόστροφον, ᾰ, τὸ, marrubium, herba, *Ph.* Ex στρέφω, *verto.*
Λινόστροφος, ον, ex lino tortus, *Opp.*
Λινύλκος, ὁ ᾗ ἡ, e lino ductus seu factus, nisi leg. λινεργὸς, *Etym.*
Λινυργεῖον, ᾰ, τὸ, lanificum. A λινεργός.
Λινυργία, ας, ἡ, lini apparatio, confectio. A
Λινυργὸς, ὸς, ὁ ᾗ ἡ, qui linum elaborat. *Gl. V.* lintearius. Ex ἔργον.
Λινύχος, ᾰ, ὁ, retiarius, *Gl. V.* Ex ἔχω.
Λινοφθόρος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, linum corrumpens. Ex φθείρω.
Λινοχίτων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, lineam vestem habens.
Λινοχλαίνης, ᾰ, ὁ, idem. Ex λίνον et χλαῖνα.
Λινόω, ῶ, f. ώσω, lino vincio. A λίνον.
Λίνωσις, εως, ἡ, ligatio. A λινόω.
Λίπα, *indecl.* pingue. A λίπος.
Λιπάζω, ungo, *Nic.*
Λιπαίνω, f. ανῶ, pinguefacio, pinguem reddo; *pass.* λιπαίνομαι, pinguesco; a. 1. part. λιπανθὶς, pinguefactus. Ab eod.

Λιπαρὰ,

Λιπαραὶ, genus medicamenti, *Diosc.*

Λιπαραῖος, ον, Liparæus, Epith. Vulcani, *Theoc.*

Λιπαράμπυξ, υκος, ὁ ἡ, pulchro redimiculo ornatus, *Ern.* Θασίαν λιπαράμπυκα, *apud Aristoph.* phialam vino Thasio quasi coronatam, plenam.

Λιπαραυγὴς, ὲς, splendidus. Ex αὐγή.

Λιπαρέω, ῶ, f. ήσω, adsiduus sum, persevero, adsto; (2) adsidue, valde rogo, etiam consolor, diligenter hortor. Καὶ τῦ μι χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν; quid petis? *Soph. Œd. Tyr.* 1434. Ὅσα νῦν λιπαρεῖς ἰμὲ μανθάνειν, *Xen.* Ἐλιπάρεί τι ἱστορίων, *Herodot.* 3, 51. A λιπαρὴς.

Λιπαρέως, ῶς, *adv.* jugiter, adsidue; (2) flagitanter, ambitiose, instanter. A λιπαρὴς.

ΛΙΠΑΡΗ'Σ, ὶος, ὁ ἡ ή, adsiduus, sedulus, qui instanter aliquid facit; (2) supplex. (1) μὴ θαύμαζε πρὸς τὸ λιπαρὲς, ne mireris me tamdiu immorari, *Soph. Œd. Col.* 1119. (2) δὸς αὐτῷ τήνδε λιταρὴ τρίχα, *Soph. Elect.* 451. Λιταρεῖ πρέσην χερί, *Id. Ibid.* 1378. A λίπτω.

Λιπαρητέον, *adv. posit.* rogandum est, postulandum. Τὸ δὴ μὴ ἀποθανεῖν ἐκ ὧτο λιπαρητέον εἶναι, *Plat.*

Λιπαρία, ας, ἡ, *Ion.* λιπαρίη, ης, ἡ, adsiduitas, sedulitas; (2) adsidua obtestatio. A λιπαρὴς, vel λιπαρός. Unde

Λιπαρία, ας, ἡ, pinguedo, *Gl. Vet.*

Λιπαρόγειος, ω, ὁ ἡ ή, pinguem terram habens. Ex λιπαρὸς et γῆ.

Λιπαρόζωνος, ε, ὁ ἡ ή, nitidam ac splendidam et velut unctam zonam habens, splendide cinctus. Ex λιπαρὸς et ζώνη.

Λιπαρόθρονος, ον, pulchram sedem habens.

Λιπαροκρήδιμνος, ε, ὁ ἡ ή, pulchram habens vittam. Ex λιπαρὸς et κρήδιμνον.

Λιπαρόμματος, ε, ὁ ἡ ή, qui est nitentibus et pulchris oculis. Ex λιπαρὸς et ὄμμα.

Λιπαροπλόκαμος, ε, ὁ ἡ ή, cui nitida est coma.

Λιπαρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis, obesus, adiposus, unctus; (2) opimus, opulentus; (3) pulcher, præclarus; (4) beatus, felix; (5) est et epith. precum; ambitiosus, vehemens, assiduus, *ap. Jos.* A λίπος.

Λιπαρότης, ρότητος, ἡ, pinguitudo.

Λιπαρόχροος, *contr.* λιπαρόχρους, ε, ὁ ἡ ή, pinguis, corpore nitidus. Χαῖρε σιλανιὰ λιπαρόχροι, *Theocr. Idyll.* 2, 165. Ex χρόος.

Λιπαρόχρως, ὁ ἡ ή, idem. Ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων τοῖς ἐμὰ δώματα Δίλφιν, *Theocr.* 2, 102.

Λιπαρῶψ, ut λιπαρῶπα τράπεζαν, mensam pinguem. Ex λιπαρὸς et ὤψ.

Λιπαρῶς, *adv.* adsidue, jugiter; (2) flagitanter; pro λιπαρέως, a λιπαρὴς· (3) pinguiter, nitide; (4) beate, feliciter. A λιπαρὴς.

Λίπας, πατος, τὸ, oleum, *Aret.*

Λίπασμα, πάσματος, τὸ, res quæ pinguefacit. A λιπαίνω. Unde

Λιπασμὸς, ῦ, ὁ, saginatio.

Λιπαυγὴς, ὶος, ὁ ἡ ή, splendore seu lumine defectus, obscurus. Ex λείπω et αὐγή.

Λιπάω, ῶ, pinguesco, pinguis et obesus sum A λίπος.

Λίπει, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἴλιπε, a λείπω.

Λιπεῖν, a. 1. inf. act. *Poet.* pro λιπεῖν.

Λιπερὴς, ὶος, ὁ ἡ ή, qui ex agro in urbem fugit; e divite pauper, *Ph.* et *al. Gl. V.* λιπτερὴς, pupillus, orbus. Ex λείπω et ἔρος.

Λιπερήτης, et λιπερήτης, ε, ὁ, egenus, mendicus, *Lex. Gr.* A præc.

Λιπεσήνωρ, ορος, ἡ, maritum deserens, adultera. Ex λείπω et ἀνήρ.

Λίπεσθαι, a. 2. inf. med. verbi λείπω.

Λιπήμερος, ε, ὁ ἡ ή, qui statutum diem deseruit, qui statuto die non præsto fuit. Ex λείπω et ἡμέρα, *dies.*

Λιπηρὸς, ῦ, ὁ, tempus quo germinantia succo turgere incipiunt. A λιπάω.

Λιπόβιοι, mortui, *Hes.*

Λιποβλέφαρος, ε, ὁ ἡ ή, cui palpebræ desunt: *ap. Nonn.* oculo destitutus. Ex βλέφαρον.

Λιπόγυιος, ε, ὁ ἡ ή, destitutus artubus, pedibus; mancus. Ex γυῖον.

Λιποδίερμος, ε, ὁ, cui deest præputium, apella, recutitus. *Ph.* λιπόδιερμος, curtus. Ex δίερμα.

Λιποδρανίω, &c. Vid. λιποδρανίω.

Λιπόζυγος, ε, ὁ ἡ ή, qui excussit jugum; solitarius.

Λιποθυμίω, deficio animo. A θυμὸς.

Λίποι, 3. sing. aor. 2. opt. act. verbi λείπω.

Λίποισιν, 3. pl. aor. 2. opt. act.

Λιπομαρτυρία, ή, testimonii recusatio, detrectatio.

Λιπόμαστος, ον, qui mammam reliquit, *Nonn.*

Λιπομήτωρ, ορος, ὁ ἡ ή, qui matrem reliquit.

Λίπον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλιπον, a λείπω.

Λιπονεύστης· vid. λιπονεύστης.

Λιπονεύστος, ε, ὁ ἡ ή, navis desertor. Ex λείπω et ναῦς.

Λιπόντιος, ω, ὁ ἡ ή, idem et ex iisd.

Λιπόνηρος, ε, ὁ ἡ ή, eximie improbus, insigniter nequam, *Hes.* Ex λίαν et πονηρὸς.

Λιπόπαις, ὁ ἡ ή, infantibus defectus, *Man.*

Λιπόπνοος, ος, οον, ον, quem spiritus deficit.

Λιπόρρινος, ε, ὁ ἡ ή, pelle destitutus dura, uvidam et lubricam habens pellem.

ΛΙ'ΠΟΣ, ους, τὸ, pinguedo, adeps, sebum.

Λιποσαρκὴς, ὶος, ὁ ἡ ή, macilentus. Ex λείπω et σάρξ.

Λιπόσαρκος, ε, ὁ ἡ ή, idem et ex iisd.

Λιπόσκιος, ε, ὁ ἡ ή, tenebras relinquens, qui umbram suam relinquit, clarus, *Nonnus.* Ex λείπω et σκία.

Λιποστέφανος, ε, ὁ ἡ ή, e corollis seu sertis defluens seu decidens.

Λιποστρατία, ας, ἡ, desertio militiæ. A

Λιποστράτιος, ε, ὁ ἡ ή, desertor militiæ. Ex λείπω et στρατός.

Λιποτακτέω, ῶ, desero locum, ordinem. A

Λιποτάκτης, ε, ὁ· vide λιποστάκτης.

Λιποτάξιον, ε, τὸ· vide λιποστάξιον.

Λιποτριχὴς, ὶος, ὁ ἡ ή, depilis, cui pili defluunt. Ex λείπω et θρίξ.

Λιποφεγγὴς, ὶος, ὁ ἡ ή, linquens lucem, carens splendore; (2) cæcus. Ex λείπω et φέγγος.

Λιπόφθογγος, ε, ὁ ἡ ή, quem vox destituit, mutus.

Λιποψυχέω, ῶ, f. ήσω, animam efflo. Ex λείπω et ψυχή.

Λιπόων, præs. part. act. *Poet.* pro λιπῶν, *contr.* ex λιπάων, a λιπάω.

ΛΙ'ΠΤΩ, cupio, desidero, appeto.

Λιπώδης, ους, ὁ ἡ ή, pinguis. A λίπος.

Λιραίνω, fut. ανῶ, impudenter ago.

Λίριος, ίνη, ιον, idem quod λίριος.

Λιριόεις, όεσσα, όεν, idem quod λιριόεις.

Λίριον, ε, τὸ, idem quod λίριον.

Λιρόφθαλμος, ε, ὁ ἡ ή, qui oculis est impudentibus et audacibus, *Suid.* Ex

ΛΙ'ΡΟΣ, et λῖρος, ε, ὁ, vel λιρὸς, ῦ, ὁ, impudens, inverecundus, audax, *Hes.*

Λὶς, acc. λῖν, leo.

Λῖς, *dat.* λιτὶ, *acc.* λῖτα, tenue et subtile linteum. Vid. λῖτον.

Λὶς, ἡ, lævis, glabra; pro λισσὴ, quod idem.

Λίσαι, 2. sing. aor. 2. imperat. med. verbi λίσσομαι.

ΛΙΣΓΑ'ΡΙΟΝ, ε, τὸ, ligo. *Schol.* Theocriti per hoc exponit vocem σκαπάνη. Et videtur linguæ fuisse vulgaris.

Λισκόπυγος, ε, ὁ ἡ ή, attritas et exiles nates habens. Ἐ λίσκος et πυγή.

Λισκόπυξ, υγος, ὁ ἡ ή, idem, *ap. Sch. Aristoph.*

Λίσκος, ἡ, λίσκη, attritus seu detritus usu.

Λισσὰς, άδος, ἡ, lævis, glabra; (2) alta, prærupta. (2) λισσάδος ὡς πέτρας λιῖὰς ἀνήλιος, *Eurip. Andr.* 534. A λισσός.

Λίσσεσθαι, præs. inf. med. verbi λίσσομαι.

Λίσσομαι, f. 1. ind. med. *Poet.* pro λίσομαι. A

ΛΙ'ΣΣΟΜΑΙ, supplico, supplex oro, precor; λισσέσκετο, 3. sing. imperf. *Ion.* pro ἐλίσσετο. Πρὸς νῦν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν, *Soph. El.* 480.

ΛΙΣΣΟ'Σ, ὴ, όν, lævis, glaber; (2) altus, *Apoll. Rhod.* 2, 382.

Λισραίνω, complano; (2) fodio.

Λισρεύω, f. εύσω, idem. A

ΛΙ'ΣΤΡΟΝ, ε, τὸ, instrumentum ad complanandum solum; (2) radula; (3) scopæ ad verrendum solum; λίστρων, τὸ, idem. Λίστροισιν δάπιδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο ξύον, *Odyss.* 12, 455. Λίστροις αἰπὺν ἤρειψιν πάγον, altam solo complanavit arcem, *Lycoph. Cass.* 1343. Hinc

Λισρόω, ῶ, fut. ώσω, pavio, complano, æquo. Hinc

Λισρωτὸς, ὴ, όν, pavitus, complanatus.

Λῖτα, acc. sing. a λῖς.

Λιτὰ, *adv.* pro λιτῶς, *Ep.*

Λιτάζομαι, supplico, supplex oro, *Oppian.* A λιτὴ.

Λιταίνω, supplico. Τίνος ἐμὸν λιταίνω, *Eur. El.* 1231. Ab eod.

Λιταῖσι, dat. pl. f. g *Poet.* pro λιταῖς, a λιτὸς.

Λιτανία, ας, ἡ, supplicatio.

Λιτάνευε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐλιτάνευε. A

Λιτανεύω, f. εύσω, supplex oro, supplico. Κατείξατο, ᾗ λιτάνευε τὰν πομπὰν θάσασθαι, *Theoc.* 2, 72. A λίσσομαι.

Λιταργίζω, festino, celeri gradu proficiscor; f. λιταργίσω, *Att.* λιταργῶ· 1. pl. λιταργίζομεν, properabimus. A λίταργος. Hinc

Λιταργισμὸς, ῦ, ὁ, rapidus cursus, fuga.

Λίταργος, ε, ὁ ἡ ή, velox, celer, *Suid.* Quasi ex λίαν et ἀργὸς, *celer.*

Λιτάων, gen. pl. *Æol.* pro λιτῶν, a λιταί.

Λιτέσθαι, a. 2. inf. med. verbi λίτομαι.

Λίτη, ης, ἡ, janua, *ap. Sch. Aristoph.* si locus sanus, *Ern.*

Λιτὴ, ῆς, ἡ, supplicatio, supplices preces, precatio, obsecratio, et Macedoniæ urbs. Hinc

Λιταὶ, ῶν, Deæ præsides supplicationum. A λίσσομαι.

Λιτήσιος αὐχὴν, supplex cervix, *Nonn.* A λιτὴ.

Λιτίζιος, ε, ὁ ἡ ή, idem quod

Λιτόβορος, ε, ὁ ἡ ή, tenui et vili victu vivens. Ex λιτὸς et βίος.

Λιτοδίαιτος, ε, ὁ ἡ ή, idem. Ex δίαιτα.

Λίτομαι, supplico, supplex oro; a. 1. ἐλιτσάμην, *Poet.* pro ἐλισάμην· a. 2. inf. λιτέσθαι. Πρόφρων δὴ κεν ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην, *Od.* 14, 406. A λίσσομαι.

Λῖτον, τὸ, tenue et subtile linteum; ut hinc sit λῖτα, *Il.* 8, 441. Vide λῖς. A

ΛΙΤΟ'Σ, ὴ, όν, simplex, nudus, vilis, tenuis, exiguus, non elaboratus, incultus; (2) pro λιτανευτικὸς, *Pind.*

Λιτότης, ητος, ἡ, vilitas, tenuitas, frugalitas, simplicitas; (2) fig. rhetorica, qua res magna modestiæ causa extenuatur.

Λιτυργὸς, ῦ, ὁ, maledicus, maleficus, et

Λιτυργεῖν, maledicere, *Simon.*

Λιτοφαγία, ἡ, tenuis victus. A φαγεῖν.

ΛΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, libra, pondus duodecim unciarum; (2) numismatis genus exigui pretii. Hinc

Λιτραῖος, et λιτριαῖος, libralis, *Gl. V.*

Λίτρον, ε, τὸ, *Att.* pro νίτρον, nitrum.

Λιτροσκόποι, qui λίτρας speculantur; (2) nummularii, *Hes.* fœneratores. Ex λίτρα.

Λιτρώδης, ους, ες, ὁ ἡ ή, nitrosus. A λίτρον.

Λιτυίσσης, et λιτυίσσας, ε, ὁ, fossorum et agricolarum cantilena.

Λιτῶς, *adv.* tenuiter, suppliciter.

Λιφαιμίω, ῶ, sanguinem amitto; (2) deficio corpore, *Hes.* (1) ὁ δὲ Κιλτὸς ἀγωνακτῶν, καὶ λιφαίμων, ἰδίωτε τὸν Βαλλίριον, *Appian. de Reb. Gallicis.* Ex λείπω et αἷμα.

Λιχάζειν, per prærupta dejicere, apud Cretenses, *Hes.* (2) cupere, *Id.* al. γλιχάζειν.

ΛΙΧΑΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, index digitus; (2) nomen sonitus harmonici. Hinc

Λιχὰς, άδος, ἡ, mensura interstitii inter pollicem et indicem digitos distentos, *Poll.*

Λιχὴν, ῆνος, ὁ, impetigo, *Gl. V.*

Λιχηνώδης, ὴ, όν, impetiginosus, *Gl. V.* Quasi a λιχηνόω, quod esset impetigine adficio.

Λίχμαζον, imperf. *Ion.* pro ἐλίχμαζον, a

Λιχμάζω, f. άσω, lambo, ligurio. Λίχμαζον δ' ἄρα τώγε, *Hesiod. Scut.* 235. A λείχω.

Λιχμὰς, άδος, ἡ, quæ lambitur seu lingitur.

Λιχμάω, ῶ, et λιχμάομαι, ῶμαι, lambo, lingo. Δίρματα ἴψοντες ἐλιχμῶντο, *App.*

Λιχμήρης, ος, ὁ ἢ ἡ, exserta lingua os lingens, *Nic. in Alex.* 37.

Λιχνία, ας, ἡ, liguritio, catillatio.

Λίχνυμα, ατος, τὸ, cupediæ, delicatæ dapes, quibus avido ore inhiamus.

Λιχνεύω, et λιχνεύομαι, ligurio; (2) avide capio. A

Λίχνος, η, ον, qui ita cupediis deditus est, ut digitos seu catinos lingat; liguritor, catillo, gulosus, avidus. A λείχω.

Λίχνον, τὸ, cupedo, gulositas, *Steph.*

Λιχνοφιλάργυρος, ε, ὁ, gulosus, simul et avarus. Ex λίχνος et φιλάργυρος.

Λίχνως, *adv.* gulose, avide, voraciter, more catillonum. A λίχνος.

Λίχος, τὸ, condimentum delicatum, *Poll.*

Λὶψ, λιβὸς, ἡ, petra, unde aqua destillat, *Hes.* (2) gutta, stilla.

Λὶψ, λιβὸς, ὁ, Africus ventus.

Λιψυρία, ἡ, defectus urinæ, *ap. Æsch.* sed lectio vitiosa videtur, *Ern.*

Λιψύδριον, ε, τὸ, locus quidam Atticæ, aqua destitutus, ex re nomen habens. Ex λείπω et ὕδωρ.

Λόβιον, ε, τὸ, gibba pars hepatis, fibra. Dim. a

ΛΟΒΟ'Σ, οῦ, ὁ, ima pars auris; (2) extrema pars hepatis; (3) siliqua, leguminum integumentum, quo plura simul involvuntur. Hinc

Λοβώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, siliquæ seu folliculo leguminum similis, siliquaceus.

Λογάδες, oculi, *Anthol.* album in oculo, *Schol. Nicandri.* At λογάδες, electi; vide λογάς.

Λογάδην, *adv.* lecte, electe. A λογάς.

Λογαῖος, αία, αῖον, lectus, delectus. Ab eod.

Λογαριάζω, fut. άσω, rationem ineo, computo. A λογάριον.

Λογαριασμὸς, οῦ, ὁ, computatio. A λογαριάζω.

Λογαριαστὴς, οῦ, ὁ, computator. Ab eod.

Λογάριον, ε, τὸ, vocula; (2) oratiuncula; (3) disputatiuncula; (4) ratiuncula, computatiuncula. Dim. a λόγος.

Λογὰς, άδος, ὁ ἢ ἡ, delectus; *pl.* λογάδες, electi, delecti; λίθοι λογάδες, temere reperti, non excisi e lapicidina; (2) oculus. (1) σὺν δὴ τρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων ποτὲ, *Eurip. Androm.* 324. (2) πάρνοψι φάη λογάδας τε προσώπης, locustis oculos similis, *Nic. Ther.* 292. A λέγω.

Λογάω, ῶ, dicturio, dicere seu disserere cupio, *Luc. Lexiph.* A λόγος.

ΛΟ'ΓΓΗ, ης, ἡ, sepulchrum, *Hes.* (*proprie*, quies, *Ern.*)

ΛΟΓΓΩ'Ν, ῶνος, ὁ, lapis in portu pertusus, ut per ejus foramen fune trajecto navis religari possit, *Etym.*

Λογεῖον, ε, τὸ, pulpitum in theatro, super quo histriones fabulam recitant; (2) quibusdam et os, quoniam per illud sermo exit, *Poll.* (3) *in Sacris Literis* oraculum, quod sacerdos in pectore gestabat, duodecim in primis gemmis, pro numero tribuum Israelitarum, constans. *Vetus versio*, rationale. *Nova*, pectorale. A λόγος.

Λογέμπορος, ε, ὁ, verborum venditor, qui mercaturam verborum exercet; de Sophistis.

Λογεὺς, έως, ἡ, tabularius, scriba. A λόγος.

Λογία, ας, ἡ, collecta, id quod in ecclesia collegabatur, ad pauperum sustentationem, *item* oblatio sacra. A λέγω, *colligo.*

Λογίατρος, ε, ὁ, verbo tenus medicus. Ex λόγος et ἰατρός.

Λογίδιον, ε, τὸ, vocula; (2) oratiuncula; (3) fabella. Dim. a λόγος. Unde

Λογιὼν, ῶνος, ὁ, orator, qui causas dicit; ὁ ῥήτωρ, ut exponit *Pollux e Critia.*

Λογιζέσθω, 3. sing. præs. imperat. med. verbi

Λογίζομαι, f. ίσομαι, rationem ineo seu subduco, computo, supputo; (2) collatis utrimque rationibus certi aliquid concludo; (3) mecum reputo, considero, perpendo, cogito, censeo, arbitror, existimo, opinor, æstimo; (4) imputo, tribuo. Ὡς εἴ τις δύο ἢ ἓξ πλείους τὰς ἡμίσεας λογίζεται, μάταιός ἐστιν, sibi promittit, *Soph. Trach.* 960. Τάτε τὴν, σωτηρίαν ἐδίνῃ λογίζεται, nihili ducit, *Chrys. Eur. Alc.* 780. A λόγος.

Λογικεύομαι, fut. εύσομαι, ratiocinor, ratione utor. A

Λογικὸς, ἡ, όν, rationalis, ratione præditus, ratione utens; (2) dialecticus, pertinens ad disserendi methodum, i. e. subtilis; (3) qui sermocinari potest, sermocinator; (4) eloquens, facundus, disertus; (5) doctus; (6) in oratione prosa usitatus. Hinc τὸ λογικὸν, οῦ, ratio; et ἡ λογικὴ, sc. τέχνη, logica, ars ratiocinandi. A λόγος.

Λογικῶς, *adv.* cum ratione, more eorum qui ratione utuntur; (2) disserentium modo, i. e. subtiliter. A λογικός.

Λόγιμος, ίμη, ιμον, vel λόγιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, mentione dignus, memorabilis, celebris, nobilis. A λόγος.

Λόγιον, ε, τὸ, responsum, oraculum. Vide λογεῖον. (1) οἷς ἅπασιν ἔξεστι θαυματοποιοῖς εἶναι, καὶ μικρὸν ἀπερυθριάσασιν ἐν τῷ λόγῳ ἀποδῦναι καὶ σχεδιάσαι τέχνην θίας ἀξίαν, *Synesius de Calvitio*, 78.

Λόγιος, ία, ιον, celebris, memorabilis; (2) historiæ et antiquitatis peritus; (3) eloquens, disertus, facundus, elegans, doctus; (4) fatidicus, vates. Unde

Λογιότης, ητος, ἡ, eloquentia, facundia.

Λογίσαι, 2. sing. aor. 1. imperat. med. verbi λογίζομαι. Unde

Λόγισμα, ατος, τὸ, quod in rationibus supputandis alicui imputatur.

Λογισμὸς, οῦ, ὁ, supputatio, computatio, ratiocinium; (2) ratiocinatio, reputatio, cogitatio; (3) consilium, deliberatio; (4) ipsa ratio ac mens; (5) syllogismus; (6) confessio, *apud mediæ ætatis Græcos.*

Λογιστέον, *adv. posit.* ratiocinandum, considerandum, cogitandum.

Λογιστεύω, f. εύσω, computo. *Philoxen.* λογιστεύει, curat. A λογιστής.

Λογιστήριον, ε, τὸ, locus ubi sedebant λογισταί. *Gl. V.* tabularium; (2) judicium τῶν λογισῶν· (3) λογιστήρια, scholæ ratiocinatorum; *item* scholæ in quibus disseritur.

Λογιστὴς, οῦ, ὁ, ratiocinator, supputator, calculator; (2) cui reddenda est ratio administratæ reipublicæ; (3) æstimator. *Gl. V.* curator, tabularius, pensitator, rationalis. A λογίζομαι.

Λογιστικὸς, ἡ, όν, idem; artis numeros tractandi peritus; (2) rationalis, rationis compos, qui ratione uti potest. A λογιστής.

Λογιστονόμος, ον, rationarius, *Mun.*

Λογίως, *adv.* diserte, eloquenter, eleganter. A λόγιος.

Λογογραφίω, ῶ, fut. ήσω, scribo orationes forenses, aut historiam; (2) scriptito, scribo. Λογογραφῶν κρύφα τοῖς ἀντιδίκοις, *Plut.*

Λογογραφία, ας, ἡ, orationum aut etiam historiæ scriptio.

Λογογραφικὸς, ἡ, όν, ad scribendi artem pertinens. Hinc ἡ λογογραφικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars scribendi orationes. A

Λογογράφος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui orationes scribit, orator; (2) tabularius; scriba, *Gl. V.* Ex λόγος et γράφω, *scribo.*

Λογοδαίδαλος, ε, ὁ ἢ ἡ, orationum ingeniosus concinnator, orationum peritus artifex, qui orationes vario artificio elaborat.

Λογόδιπνον, ε, τὸ, cœna verbis magis ac sermonibus, quam cibo aut ferculis constans.

Λογοδηρία, ας, ἡ, verborum contentio, altercatio inanis. Ex δῆρις, *pugna.*

Λογοδιάῤῥοια, ας, ἡ, verborum profluvium, profluentia loquendi inanis et nugax.

Λογοδιδάσκαλος, ε, ὁ ἢ ἡ, dicendi magister.

Λογοειδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, solutæ orationi similis; (2) rationis speciem habens. Ex εἶδος.

Λογοειδία, ας, ἡ, vitium poematis, cum nihil cultus splendorisque habet, sed futile est et nugax. A præc.

Λογοθισία, ας, ἡ, discussio, *Ph.* Ex θίσις.

Λογοθίσιον, ε, τὸ, rationum exactio.

Λογοθιτέω, ῶ, fut. ήσω, rationem reposco; (2) ratiocinor, computo. A

Λογοθίτης, ε, ὁ ἢ ἡ, rationum exactor, discussor. *Ph.* cancellarius. Ex τίθημι.

Λογοθήρας, ε, ὁ, qui verba aucupatur, verborum captator. Ex θήρα.

Λογολιτχεῖν, blaterare, nugari. A

Λογολίσχης, ε, ὁ, blatero, blaterator, nugator, loquax. Ex λόγος et λίσχη.

Λογομάγειρος, ε, ἡ, exquisitius ornans orationem.

Λογομανέω, ῶ, literis et disciplinis vehementer incumbo, insano quasi amore earum teneor. Ex λόγος et μαίνομαι.

Λογομαχέω, ῶ, verbis pugno, rixor, 2 *Tim.* 2, 14.

Λογομαχία, ας, ἡ, pugna quæ fit verbis, aut de verbis, inanis rixa. A

Λογομάχος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui verbis pugnat, argutator. Ex μάχομαι.

Λογόμιμος, ε, ὁ, scurra, qui aliorum dicta imitando exprimit.

Λογομύθιον, ε, τὸ, fabulosa narratio. Ex λόγος et μῦθος.

Λογοποιέω, ῶ, fut. ήσω, fabulas fingo, seu scribo, more poetarum fingo; (2) fingo, mentior, rumorem falsum spargo; (3) dictito, perhibeo; (4) dissero, sermones confero. Καὶ πολλὰς ἄλλας ἀνομίας ἐλογοποίησαν κατὰ τῶν θεῶν, *Isocr.* A λογοποιός. Hinc

Λογοποίημα, -ποιήματος, τὸ, fabula, commentum, mendacium; (2) rumor.

Λογοποιητικὴ, τέχνη, ars oratoria. Ab eod.

Λογοποιΐα, ας, ἡ, fabularum confictio, fabularum scriptio; (2) mendaciorum confictio.

Λογοποιϊκὸς, ἡ, όν, idem quod λογοποιητικός.

Λογοποιὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, fabularum confictor seu scriptor; (2) qui mendacia confingit, qui falsos rumores spargit, mendax, fabulator; (3) orationis artifex, exquisitiori oratione utens; (4) historiarum scriptor, historicus. Ex λόγος et ποιέω.

Λογοπραγέω, ῶ, fut. ήσω, confingo, mentior, falsum rumorem spargo; (2) rationem exigo, ad rationem reddendam adigo, *Suid. Lex.* Ex λόγος et πράσσω.

Λογοπράτης, ε, ὁ, verborum venditor, causidicus, rabula; (2) λόγῳ venditor, Judas proditor. Ex λόγος et πράτης.

Λογοπώλης, ε, ὁ, idem quod λογοποιὸς, n. 3. item, qui verba pro rebus vendit; de philosophis.

Λόγος, ε, ὁ, dictum, verbum; (2) sermo, oratio, item potestas dicendi; (3) rumor, fama; (4) opinio; (5) liber, tractatus; (6) definitio; (7) ratio; (8) causa; (9) proportio; (10) mentis conceptus, cogitatio; (11) fabula, mendacium; (12) ratio, unde reddere rationem; (13) verbum essentiale Dei, sive Christus; (14) λόγοι, studia artium liberalium, literæ; (15) potestas, imperium. (2) λόγον αἰτεῖν, dicendi veniam et locum poscere. Λόγον διδόναι, dicendi potestatem facere. Λόγον λαβεῖν, λόγῳ τυχεῖν, dicendi facultatem accipere. Hinc passim apud Oratores, λόγον κατὰ μέρος δοῦναί τε καὶ λαβεῖν, hoc est, loqui vicissim et vicissim audire. (10) λόγον διδόναι, cum dativo casu pronominis reciproci est ratiocinari et aliquid argumento colligere, rem diligenter expendere. Καὶ ἐδ δοσάν σφισι λόγον, inter se rem diligenter expenderunt, *Herod.* 1, 97. (12) λογον διδόναι, ἀποδιδόναι, ὑποσχεῖν, rationes reddere. At λόγον ζητεῖν, λαμβάνειν παρά τινος, ἀπαιτεῖν τινα, est requirere rationem ab aliquo. Ἑαυτῷ λόγον ἔδωκε, secum rem expendit, *Herod.* 1, 34. Item λόγος, res: ὠδινὸς λόγῳ (cum verbis emendi, vendendi), vilissimo pretio, *Soph. Aj.* 477. Οὐδ' ἐπ' σμικρῶν λόγων ἔτ' ἴσχει μνήμην, neque in minimis rebus memoriam tui retinet, *Id. Ibid.* 1268. (15) ἢ τὰ τῷ πλήθει λόγος; an penes multitudinem imperium est, *Soph. Œd.*

Ed. Col. 66. Τὸ τοῦ λόγου, ut dicitur, ut est adagium, *Heliod. Æthiop.* 3. A λέγω.

Λογοτόκος, ου, ὁ, syllogismus hypotheticus seu conditionalis, *apud Dialecticos.*

Λογοφίλης, ου, ὁ, studiosus literarum, disertus.

Λογόω, ῶ, f. ώσω, rationalem facio; λογόομαι, οῦμαι, rationalis fio; naturam τοῦ λόγου quodammodo induco. A λόγος.

Λογχάριον, ου, τὸ, parva lancea. Dim. a

Λόγχη, ης, ἡ, lancea, spiculum; (2) lonum idiomate, sors, portio, παρὰ τὸ λαγχάνειν, sortiri: exercitus. (2) λόγχη πεδιὰς, in campo instructa acies, *Soph. Trach.* 1059.

Λογχαῖος, α, ὁ, hastatus, *Suid.* A præc.

Λόγχαισι, dat. pl. *Ion.* pro λόγχαις. A λόγχη.

Λογχήρης, ους, ὁ ἡ, lanceatus, qui fert lanceam. Λογχήρεσι σὺν Μυρμιδόνων ἀσπιστῆσιν, *Eurip. Iphig. in Aul.* 1067. Ab eod.

Λογχήτης, ου, ὁ, idem quod λογχίτης, *Suid.*

Λογχίδιον, τὸ, parva lancea. Dim.

Λόγχιμος, η, ον, hastatus.

Λογχίς, ίδος, ἡ, hasta. A λόγχη.

Λογχίτης, α, ὁ, hastatus, lanceatus.

Λογχοδράπανον, ου, τὸ, hasta falcata.

Λογχόομαι, ῶμαι, mucronatim, sive in acutum, desino.

Λογχοποιὸς, οῦ, ὁ, lanccarum fabricator.

Λογχοφόρος, ου, ὁ ἡ, qui lanceam fert, levis armaturæ miles; lancearius. Ex φέρω.

Λογχωτὸς, ἡ, ὸν, mucronatus, mucroni aut cuspidi vel lanceæ similis. A λογχόομαι.

Λόγω, gen. sing. *Dor.* pro λόγου.

Λόγωσις, εως, ἡ, verbificatio, quum quis quodammodo ad naturam Verbi sive Filii Dei accedit. A λογόω.

Λόιν, *lavit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἔλοε, a verbo poetico λοίω.

Λοισσαμένος, part. aor. 1. med. *Poet.* pro λουσάμενος, quasi a λοίω, pro λούω.

Λόισσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἔλουσαν.

Λοιτρὸν, οῦ, τὸ, lavacrum, balneum; (2) aqua lavationi parata. A λούω· unde λουτρόν.

Λοιτροχόος, ου, ὁ ἡ, *Dialysis* pro λουτροχόος.

Λοίω, ῶ, f. ήσω, lavo. Ponitur ut hinc fit λοίσασθαι, *Odyss.* 19, 320. Vide λούω.

Λοιῷ, dat. sing. *Dor.* pro λοιῇ, a λοιὴ. Unde

Λοιᾶσθαι, libo, *Hes.* λοιᾶσθαι, σπένδει, Ἡσύχ.

Λοιᾶσιον, ου, τὸ, vas quo libatur. A λοιὴ.

Λοιεῖον, ου, τὸ, libamen; (2) vas quo libatur. A

Λοιὴ, ῆς, ἡ, libatio. Χρυσείοισιν ἄφυσσε λοιδὰν ἐν κρατήρων γυαλοῖς, nectar hausit, *Eurip. Iphig. in Aul.* 1051. A λείβω. Hinc

Λοιὶς, ίδος, ἡ, calix quo libatur.

Λοιγαῖος, αία, αῖον, lugubris; ut λοιγαία ἰσθὴς, *Lycophr.* vestis lugubris. A λοιγός.

Λοιγήεις, ήεσσα, ῆεν, idem et ab eod.

Λοίγιος, ία, ιον, exitialis, perniciosus. A

ΛΟΙΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, pernicies, exitium.

Λοιδορέω, ῶ, et λοιδορέομαι, οῦμαι, convicior, maledico, probris insector; (2) reprehendo, objurgo. Λοιδορῆσαι τὰς πονηρὰς, ἐδὲν ἐσ' ἐπιφθονον, *Aristoph. Eq.* 1270. A λοίδορος.

Λοιδόρημα, ατος, τὸ, convicium, probrum, id ipsum quod alicui probrose objicitur. A præc.

Λοιδορημάτιον, ου, τὸ, conviciolum. Dim. a

Λοιδορησμὸς, οῦ, ὁ, objurgatio. A λοιδορέω.

Λοιδορία, ας, ἡ, convicium, maledictum, maledictio, obtrectatio. A

ΛΟΙ'ΔΟΡΟΣ, ου, ὁ, conviciator, qui probro adficit, maledicus. Hinc τὸ λοίδορον, ου, maledicentia.

Λοιδορισμὸς, idem quod λοιδόρημα, *Ar.*

Λοίδορος, *adv.* conviciando, maledicendo.

Λοιμηρὸς, idem quod λοιμικὸς, *Ep.*

Λοιμικὸς, ἡ, όν, pestilens. A λοιμός.

Λοιμοῖο, *pestis*, gen. sing. *Ion.* pro λοιμοῦ.

ΛΟΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, pestis, pestilentia, lues, contagium; (2) homo pestilens et exitialis, LXX. pro ἰμπαίκτης. præc.

Λοιμοφόρος, ου, ὁ ἡ, pestifer. Ex φέρω.

Λοιμώδης, εος, ὁ ἡ, pestilens.

Λοιμώττειν, peste laborare, peste infestari, *Lucian.* A λοιμός.

Λοισπαδάριον, ου, τὸ, reliquum, *Gl. V.* A

Λοισπὰς, άδος, ἡ, idem; *Gl. V.* λοισπάδες, reliquatores, *Guil. Bud.*

Λοισπάζεσθαι, reliquari, *Guil. Bud.*

Λοισπογραφία, ας, ἡ, reliquatio, *Ph.*

Λοισπογραφῶ, reliquor, *Gl. V.*

Λοιπὸς, ἡ, όν, reliquus. Hinc τὸ λοιπὸν, quod superest; et λοιπὸν, *adv.* cæterum, alioquin, postea; (2) ad extremum, *potest tamen iis locis, ubi* ad extremum *vertitur, melius plerumque verti* jam, *Etm.*) (3) in posterum, et τοῦ λοιποῦ, de cætero. A λείπω.

Λοισθιοῦς, λοισθιὸς, λοισθῆι, *Poët.* postremus, *inprimis* in certamine. A λοῖσθος.

Λοισθήϊα, *Ionice* pro λοισθεῖα, præmia quæ ultimo certatori dantur. A λοῖσθος.

Λοίσθιον, *adv.* postremo, *Theoc.* ad postremum, *Soph.*

Λοίσθιος, ία, ιον, ultimus, postremus. A

ΛΟΙ˜ΣΘΟΣ, ου, ὁ, ultimus, postremus.

Λοισθογένθλος, ον, ultimogenitus, *Cyr.*

ΛΟ'ΚΑΛΟΣ, ου, ἡ, ciconia, *Aristot.*

Λόκμη, ἡ, chlamys, *Hes.* λόκκη, *Ep.* ubi bustum; exponitur vero calva, i. e. vetula sponsa.

Λόξα, *adv.* oblique. A λοξός. Unde

Λοξεύω, obliquo, obliquum reddo.

Λοξίας, ου, ὁ, obliquus; epith. Apollinis, quia obliqua dabat responsa, vel quia sol obliquis flexibus cœlum percurrit; (2) Apollo, absolute, præsertim apud Euripidem. Τῷ δὲ Λοξίᾳ μέμφομαι, *Aristoph. Plut.* 8. Προσηγόρευε γὰρ οἱ Λοξίης, *Herodot.* 1, 91.

Λόξις, ἡ, idem quod λοξότης, obliquitas, *Steph.*

Λοξόβαμος, ον, oblique incedens, *Nax.*

Λοξοβάμων, ονος, ὁ ἡ, oblique incedens. Ex λοξὸς et βαίνω.

Λοξοβάτης, ου, ὁ, idem et ex iisd.

Λοξοκίνητος, ον, qui oblique movetur, obliquus; epith. zodiaci. A κινέω.

Λοξοστολίω, ῶ, oblique vagor, transversus feror.

Λοξοπορέω, ῶ, oblique incedo. Ex πόρος.

ΛΟΞΟ'Σ, ὴν, ὸν, obliquus, transversus; (2) ambiguus, dubius; unde, qui non fidit alteri.

Λοξότης, ητος, ἡ, obliquitas. A præc.

Λοξοτροχὶς, ίδος, ἡ, oblique currens; (2) oblique verba volvens. Ex λοξὸς et τρέχω.

Λοξοχρήσμων, ὁ ἡ, ambigua oracula edens; epith. Apollinis et Pythiæ.

Λοξόω, ῶ, obliquo, obliquum reddo.

Λοξῶς, *adv.* oblique.

Λόξωσις, εως, ἡ, obliquatio. A λοξόω.

Λοσταδαρταγίδης, ου, ὁ, patellarum raptor, cum scommate dictum in voracem. Ex λοπὰς et ἁρπαγή.

Λοπάδιον, ου, τὸ, patella. Dim. a λοπάς.

Λοπαδοφυσητὴς, οῦ, ὁ, helluo. Ex φυσάω.

ΛΟΠΑ'Σ, άδος, ἡ, patina, patella.

Λοπάω, ῶ, cortice turgesco, sum cortice turgido. A λοπός. Hinc

Λοπητὸς, οῦ, ὁ, tempus anni quo arborum cortices turgescunt et exemptiles fiunt.

Λοπία, ας, ἡ, corticis tumor quum humor sub eo est.

Λοπιάω, ῶ, idem quod λοπάω.

Λοπίζω, f. ίσω, decortico. A λοπὸς.

Λόπιμος, η, ὁ, qui decorticari potest; ut κάρυον λόπιμον, nux, *Gl. V.* λόπιμα, castaneæ. Ab eod.

Λοπὶς, ίδος, ἡ, squama; (2) cortex, putamen. Ab eod.

Λόπισμα, ατος, τὸ, cortex, putamen. A λοπίζω, *decortico.*

Λοπὸς, οῦ, ὁ, cortex; (2) vestimentum. A λέπω.

Λορδαίνω, f. ανῶ, incurvo in anteriora. A

ΛΟΡΔΟ'Σ, ὴ, ὸν, curvus, cernuus, incurvus in anteriora; mancus, *Ph.* Hinc

Λορδόω, ῶ, f. ώσω, incurvo; trunco, debilito; λορδοῦμαι, incurvor.

Λόρδωσις, εως, ἡ, incurvatio, inclinatio in anteriora, debilitatio. A præc.

Λυδοτρόφος, ου, ὁ ἡ, lanista, *Ph.* Ex τρέφω.

Λῦμαι, præs. ind. pass. *Att.* pro λούομαι.

Λῦσιν, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἔλυσε, a λύω.

Λῦσις, εως, ἡ, lavatio, *Gl. V.* A λούω.

ΛΟΥ˜ΣΣΟΝ, ου, τὸ, lussum, album quiddam in abiete nascens, *apud Theophr.*

Λυσῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro λούσω.

Λυτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis, vas ad lavandum; labrum. A λούω.

Λυτηρίδιον, ου, τὸ, labellum. Dim. a λυτρόν.

Λυτήριον, ου, τὸ, idem.

Λυτηρίσκος, ου, ὁ, idem. *Gl. Vet.*

Λυτιάω, ῶ, lavare cupio, *Luc. Leriph.*

Λύτριον, ου, τὸ, aqua sordida balnei, in quo quis lavit, *Hes.* A λυτρόν.

Λυτροδαίκτης, ου, in latrina cæsus, *Æsch.*

Λύτρον, ου, τὸ, aqua sordida in qua quis lavit.

Λυτρὸν, οῦ, τὸ, lavacrum, ipsa aqua in balneo; (2) balneum; (3) libamina; (4) purificatio; apud auctores Ecclesiasticos, baptisma. (3) λυτρὰ προσφέρειν πατρί, *Soph. El.* 434. Πατρὸς χέοντες λυτρά, patri inferias facientes, *Id. Ib.* 84. Μηδ' ἐπὶ νεκρῷ λυτρὰ χέης, *Dioscorid. in Anthologia.* (4) κἀπὶ λυτροῖσιν κάρη κηλῖδας ἐξίμαξεν, quæque purificationis vice maculas abstersit illius capite, *Id. Ib.* 445. A λούω.

Λυτροφορέω, ῶ, lavacrum fero, sponso loturo fero aquam. A

Λυτροφόρος, ου, ὁ ἡ, aquam ferens ad lavandum. Λυτροφόρος χλιὴ, deliciæ balneorum, *Eurip. Phœn.* 350. Ex λύτρον et φέρω.

Λυτροχοέω, aquam ad lavandum affundo. A

Λυτροχόος, ου, ὁ ἡ, aquam ad lavandum fundens, aquam lavantibus adfundens. Ex λύτρον et χέω, *fundo.*

Λυτρὼν, ῶνος, ὁ, balneum, lavacrum, *Gl. Vet.* A λύτρον.

ΛΟΥ'Ω, f. λύσω, lavo, et quidem proprie alterum; λόομαι, lavor, lavo me; f. λουσόμενος, lavaturus; a. 1. λύσασθαι, lavari; perf. pass. λελυμένος, lotus; λεῦμαι, *Att.* lavor; part. λύμενος, qui lavatur, *Poetice* pro λῦσαι dicitur λούσασθαι, aor. 1. λουσάμενος, part. lavans, lotus. Κἀκ τῶν καλαθίδων ἔλουσαν ἡμᾶς, *Aristoph. Lys.* 404. Ὕδασι ποταμίοις λευκὸν χρόα ἐλύσατ', *Eur. Alc.* 157.

Λόφαλοι, ων, οἱ, scutula splendida, quæ galeis adfigi solebant, *V. Lex.* A λόφος.

Λοφάω, ῶ, cristatus sum, cristam in capite gero; (2) cristam appeto. Ab eod.

Λοφεῖον, ου, τὸ, cristarum repositorium; (2) theca speculi. Ab eod.

Λοφέω, exalto, *item* acquiesco, desino, *V. L.*

Λόφη, ἡ, summitas, *V. L.*

Λοφιὰ, ᾶς, ἡ, *Ion.* λοφιὴ, ῆς, ἡ, cervix, dorsum seu eminentia dorsi; (2) juba, seta; (3) summitas, cacumen. Ab eod.

Λοφιῇ, dat. sing. *Ion.* pro λοφιᾷ, a λοφιά.

Λοφίηπος, ὁ, cristatus, *Ep.*

Λοφίον, ου, τὸ, parva crista. Ab eod. Unde

Λοφὶς, ίδος, ἡ, cristæ in galea repositorium.

Λοφίζω, exalto, *Vulg. Lex.* A λόφος.

Λοφνία, ας, ἡ, fax, tæda.

Λοφνίδιον, τὸ, facula. Dim. a

Λοφνὶς, ίδος, ἡ, facula, tæda.

Λοφόεις, όεντος, ὁ, tumulosus, editos colles habens. A λόφος.

Λοφοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ, qui cristas in galeis conficit. Ex λόφος et ποιέω.

Λοφοπωλίω, ῶ, cristas vendo.

ΛΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, cervix, seu ea pars colli in jumentis cui jugum imponitur; (2) collum seu cervix hominis; (3) crista in galea; (4) cristæ avium; (5) collis, tumulus; (6) quicquid editum et elatum est.

Λόφυρα, ων, τὰ, animalia quæ caudam et setas in cervice erectas habent, in modum cristæ. Ex λόφος et ὐρὰ, *cauda.*

Λόφυρος, crista insignis, qui cervicem erigit, superbus, *Hesych.* A λόφος.

Λόφωσις, εως, ἡ, cristæ emissio. Quasi a λοφόω, quod esset *cristatum reddo.*

Λοφωτὸς, ἡ, όν, cristatus, crista insignis.

Λοχαγίτης, ου, ὁ, *Dor.* pro λοχηγίτης.

Λοχαγίω, f. ήσω, cohortem duco; (2) insidiis struendis præfectus sum.

Λοχαγία, ας, ἡ, turmæ vel insidiarum præfectura.

Λοχαγός, ῦ, ὁ, cohortis præfectus. Ex λόχος et ἄγω, *duco*.

Λοχαγωγός, ῦ, ὁ, idem et ex iisd.

Λοχάδην, *adv.* insidiose, furtim, per cohortes.

Λοχάζω, insidior, *Hes.* A λόχος.

Λοχαῖος, αἷα, αἷον, parturiens; (2) ad partum pertinens. A λοχός.

Λοχᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro λοχάειν.

Λοχάρχης, ου, ὁ, decurio, *Gl. V.* Ex λόχος et ἄρχω, *præsum.*

Λοχάω, ῶ, f. ήσω, insidior, insidias pono; (2) capto, v. gr. alicujus gratiam, &c. λοχάομαι, ῶμαι, insidiis petor; (2) in insidiis locatus sum. Ἐλόχησαν τὰς γυναῖκας, *Herodot.* Λοχησθῆναι πρὸς τῶν διαδράντων, *Hesiod.* A λόχος.

Λοχεία, ας, ἡ, puerperium, partus.

Λοχεῖα, ων, τὰ, purgamenta post partum in mulieribus relicta. Ab eod. Unde

Λοχεῖος, εἷα, εἷον, ad partum pertinens; ut λοχεία Ἄρτεμις, Diana cum a parturientibus invocatur. At λοχεῖα, τὰ, purgamenta in utero post partum relicta. Alicubi et τὰ λοχεῖα, pro loco natali.

Λοχεῖο, gen. sing. *Ion.* pro λοχεῖου, a

Λοχεύς, insidiæ; idem quod λόχος, *Hesiod.*

Λοχευτέω, idem quod λοχεύω, *Poll.*

Λόχευμα, ατος, τὸ, fœtus, partus, partu editum. Φυλέως λόχευμα, Phylei filius, *Eurip. Iphig. in Aul.* 285. A λοχεύω.

Λοχευτρία, ας, ἡ, puerpera, pariens; (2) obstetrix. Ab eod.

Λοχεύω, fut. εύσω, parturio, pario; λοχεύομαι, partu edor; ἐλοχεύθης, a. 1, genitus es; et *active*, λοχευθείσης τῆς μητρὸς, matre puerperio functa. Ἄνοσον λοχεύει σ', ὥστε μὴ γνῶναι φίλας, *Eur. Ion.* 1641. Λοχευθεῖσ' ἀστρατηφίρῳ πυρὶ, *Id. Bac.* 3. A λοχός.

Λοχεύω, f. εύσω, insidior. A λόχος.

Λοχηγετεῖν, præs. inf. pro λοχηγετεύειν, a

Λοχηγετέω, ῶ, cohortem duco. Λοχηγετέω λόχῳ, *Herodot.*

Λοχηγέτης, ου, ὁ, cohortis ductor. Ex λόχος et ἡγέομαι, *duco.* Unde

Λοχηγέω, ῶ, fut. ήσω, cohortem duco.

Λόχησις, ἡ, insidiæ, *Suid.*

Λόχια, ων, τὰ, puerperium. A λοχός.

Λοχία, ας, ἡ, puerperium, *Gl. V.*

Λοχίζω, f. ίσω, in cohortes dispono, decurio; (2) insidias pono, in insidiis colloco. Λοχίζει εἰς ὁδὸν τινα κοίλην ἢ λοχμώδη ὁπλίτας τινὰς, *Thuc.* A λόχος· sed λοχίζω, parturio, pario, a λοχός.

Λόχιος, ία, ιον, idem quod λοχεῖος. Ἄρτεμις λοχία, Diana quæ adest parturientibus, *Eurip. Suppl.* 958.

Λοχισμός, ῦ, ὁ, insidiarum collocatio. A λοχίζω.

Λοχίτης, ου, ὁ, insidiator; (2) manipularis. A λόχος.

Λοχῖτις, ιδος, ἡ, centuriata. Λοχῖτις ἐκκλησία, centuriata comitia, *App. Bell. Civ.* 3, 80.

Λοχμαῖος, ut λοχμαία μῦσα, musa silvestris, seu ex silvis et fruticetis resonans. A

Λόχμη, ης, ἡ, dumetum, fruticetum; locus insidiis aptus, ob virgulta densiora. A λόχος.

Λόχμιος, silvestris, arbusta et fruticeta frequentans. A λόχμη.

Λοχμόομαι, frutico, *Theoph.*

Λοχμός, ὁ, obliquus, *Steph.*

Λοχμώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, arbustis et virgultis densus, fruticosus. A λόχμη.

Λόχονδε, *adv.* ad insidias. A λόχος.

ΛΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, cohors, agmen; aliis centuria, aliis decuria; (2) insidiæ; (3) expeditio. (3) ἴσχνορος λόχος, *Soph. Œd. Col.* 1089.

ΛΟΧΟ'Σ, ῦ, ἡ, gravida, *Diosc.* puerpera, *Ph.*

Λοχόω, insidior, in insidiis deprehendo. Θῆρά τι σικελὴν . . . λοχόωντες ἕλιψαν, *Opptan. Cyneget.* 4, 378.

Λόω, lavo, ut hinc sit λό', *apud Hom.* pro ἔλοε, lavabat, *Odyss.* 10, 361.

Λύα, ας, vel λύη, ης, ἡ, seditio, dissidium, pugna. A λύω, *solvo.*

Λυαῖος, ου, ὁ, Lyæus, Bacchus. Ab eod.

Λύας, gen. sing. *Dor.* pro λύης, a λύη.

Λυγαῖος, αία, αῖον, tenebrosus, obscurus. A λύγη.

Λυγαίως, *adv.* obscure, latenter, *Suid.*

Λυγγάνω, singultio, *Hes.* A λύζω.

Λυγγύριον, et λυγκύριον, τὸ, lyncurium, seu electrum, *Theophr.*

Λυγγώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, continenter et assidue singultiens. Πυρετοὶ λυγγώδεις, febres cum singultibus, *Aret.*

Λύγδην, *adv.* cum singultu.

Λύγδινος, ίνη, ινον, lygdinus; (2) e lygdo confectus. A

ΛΥ'ΓΔΟΣ, ου, ὁ, lygdus, lapis candidissimus, Parium marmor.

ΛΥ'ΓΗ, ης, ἡ, tenebræ, obscuritas.

Λυγίζω, f. ίσω, *Dor.* ξω, flecto, torqueo; vieo, *Gl. V. med.* in omnes partes me flecto, elabi conor. Τὸ δὴν τὸν ἵμερτα κατιύχιο, Δάφνι, λυγιξεῖν, *Theocr.* 1, 97. Μάρψας ποδὸς νιν, ἄφθερον ἢ λυγίζεται, qua flectitur cruris junctura, *Soph. Trach.* 779. A λύγος. Unde

Λύγινος, ίνη, ινον, vimineus.

Λυγιξεῖν, fut. 1. inf. act. *Dor.* pro λυγίσειν, a λυγίζω. Unde

Λύγισμα, ατος, τὸ, flexus; (2) flexus vocis in cantu; cantus mollis, fractus.

Λυγισμός, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

Λυγιστὴς, οῦ, ὁ, λυγισταὶ, vietores, *Gl. V.*

Λυγιστικός, ὴ, όν, agilis in flectendo se; (2) qui flecti potest. *Gl. V.* λυγιστικὸν, viminale.

Λυγιστὸν, flexile, *Gl. V.* A λυγίζω.

Λυγιαίνω, singultio, *Suid.* A λύζω.

Λυγκεὺς, έως, ὁ, Lynceus quidam, insigni visus acie, unde proverb. A λύγξ.

Λυγκικὸν, *adv.* acutissimis oculis, *Hom.* A λυγκικός.

Λυγκύριον, ου, τὸ, lincurium, electrum, quod e lyncis urina concrescit. Ex λὺγξ et ὄρον.

Λυγμὸς, οῦ, ὁ, singultus. Λυγμοῖσι βαρυνόμενοι θαμίεσσιν, *Nic. Ther.* 434. A λύζω. Hinc

Λυγμώδης, ες. Vide λυγγώδης.

Λὺγξ, γγὸς, singultus. A λύζω.

ΛΥ'ΓΞ, γκὸς, ὁ vel ἡ, lynx, fera, prædita acerrimo visu.

Λυγκικὸς, ὴ, όν, lynceus. A præc.

Λυγόδεσμος, ου, ὁ ἢ ἡ, vitice vinctus.

ΛΥ'ΓΟΣ, ου, ἡ, vitex, vimen; (2) virga, bacillus.

Λυγὸς, οῦ, ὁ, prelum quoddam, *Hes.*

Λυγοστυχὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, viticeus, vimineus; ut λυγοστυχὴς κύρτος, de cavea psittaci. Ex λύγος et στύχω, *struo.*

Λυγόφως, ὁ, crepusculum.

Λυγόω, ῶ, f. ώσω, flecto, inflecto, vincio, ligo. Καὶ Δανάης ἐλύγωσεν ὁ χρυσὸς φρένα, *Epigr.* A λύγος.

ΛΥΓΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, gravis, difficilis, funestus, tristis, exitiosus, miserabilis, misero conveniens.

Λυγρῶς, *adv.* graviter, exitiose, miserabiliter. A λυγρός.

Λυγώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, viticeus, vitici similis, lentus, flexibilis. A λύγος.

Λύδδα, ης, ἡ, Lydda, urbs Judææ.

Λυδία, ας, ἡ, Lydia, regio Asiæ Min. Mæonia; (2) nomen mulieris. A Λυδός.

Λυδιάζω, Lydos imitor; (2) cum Lydis facio, *Suid.* Ab eod.

Λυδιακὸς, ὴ, όν, Lydius, Lydicus. Ab eod.

Λυδιϊστὶ, ία, ιον, idem. Ab eod.

Λύδιος, ία, ιον, idem et ab eod.

Λυδίζω, f. ίσω, idem quod λυδιάζω. Hinc

Λυδιστὶ, *adv.* Lydorum imitatione, Lydio more.

Λυδοπαθὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, obnoxius iis πάθεσι, quibus Lydi; voluptarius, mollis.

ΛΥΔΟ'Σ, ῦ, ὁ, Lydus, e Lydia oriundus.

ΛΥ'ΖΩ, f. ξω, singultio, singulto. Τοιοῦν λύζειν, *Epigr.*

Λύθιν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Boeot.* et *Ion.* pro ἐλύθησαν, a λύω.

Λύθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐλύθη.

Λυθίραμβος, ὁ, *apud Pindarum* vocatur Bacchus, quod Jupiter illum assuerit femori, ac mox eo in lucem prodituro inclamaverit λύθι ῥάμμα, λύθι ῥάμμα, id est, solve suturam, solve suturam.

ΛΥ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ, cruor, sanguis pulvere mixtus, tabum, sanies.

Λυθρόω, ῶ, f. ώσω, cruento, sanguine cum pulvere permisto fœdo; unde part. pass. perf. λελυθρωμένος, cruentatus. A λύθρον.

Λυθρώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, cruentus. Ab eod.

ΛΥΚΑ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, annus; ἀπὸ τοῦ λυγαίως βαίνειν, quod clam prætereat, vel quod seriatim dies ejus cohæreant, instar luporum qui quum flumen tranant, proximus quisque præcedentis caudam mordicus tenet.

Λύκαια, ων, τὰ, Lupercalia. A λύκος.

Λύκαινα, ης, ἡ, lupa. Ab eod. Hinc

Λυκαινὶς, ίδος, ἡ, parva lupa. Dim.

Λυκανόμορφος, ον, lupæ formam habens. Λυκανομόρφων Νυκτίμου κρεανόμων, *Lycophr.* 481.

Λυκαῖος, Lycæus, mons Arcadiæ; (2) in Arcadia natus, Jovis cognomen.

Λυκανθρωπία, ας, ἡ, morbus melancholicus, quo qui laborant, noctu luporum more egrediuntur, et in primis circa mortuorum corpora, donec illucescat, versantur. A

Λυκάνθρωπος, sc. νόσος, ἡ, idem. At λυκάνθρωπος, ὁ, homo qui lycanthropo seu lycanthropia laborat. Ex λύκος.

Λυκὰς, ὁ, nomen canis, *Simon.*

Λυκαυγὶς, ίος, τὸ, diluculum. Ex λύκη et αὐγὴ, *fulgor.*

Λύκαψος, idem quod λύκοψις, *Nic.*

Λυκιάων, morbus, qui al. λυκανθρωπία, *Steph.*

Λυκίη, *contr.* λυκῆ, ῆς, ἡ, pellis lupina; (2) galea, e pelle lupina. A λύκος.

Λύκιον, ου, τὸ, Lyceum, gymnasium Athenis.

Λύκιος, εἷα, ειον, vel λύκειος, ου, ὁ ἢ ἡ, lupinus. Est et Apollinis epith. a λύκος, quia lupus ei dicatus; vel a λύκη, quæ sole oriente existit.

ΛΥ'ΚΗ, ης, ἡ, lux prima, præcedens solis ortum.

Λυκηγενὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, lucem generans, vel in Lycia genitus; epith. Apollinis, *Il.* 4, 101. Ex λύκος vel λύκη, et γίνομαι.

Λυκηδὸν, *adv.* luporum more. A λύκος.

Λυκηθμὸς, ῦ, ὁ, luporum ululatus, *Suid.*

Λυκιδεὺς, έως, ὁ, lupi catulus; plur. λυκιδεῖς, *Theoc.*

Λυκίπειν, *adv.* e Lycia. A Λυκία.

Λυκιόεργης, in Lycia factus, factus more Lyciorum. Προσῆλθε δύο λυκιοεργίας ἕκαστος εἶχε, bina venabula Lycia, *Herod.* 7, 76. (Ἐπεσὶ λυκιοεργής.)

Λύκιον, ου, τὸ, lycium, arbor spinosa; (2) locus in Thessalia; (3) succus e lycio arbore seu frutice extractus. A λύκος.

Λύκιος, idem quod λυκεῖος, *Eust.*

Λυκιουργέω, fut. ήσω, more Lycio elaboro. A Λυκία et ἔργον.

Λυκὶς, ίδος, ἡ, lupa parva. A λύκος.

Λυκίσκος, ου, ὁ, trochlea sucula carens, *Hes.*

Λυκοβατίας, ου, ὁ, ut λυκοβατίας δρυμὸς, nemus, saltus, ubi lupi versantur. Ex λύκος et βαίνω, *vado.*

Λυκόβρωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, a lupo mansus, laceratus. Ex λύκος et βρώσκω.

Λυκόδοντες, canini dentes, qui bini, al. κυνόδοντες. Ex λύκος et ὀδούς.

Λυκοειδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, lupo similis. Ab εἶδος.

Λυκοθαρσὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, audax adversus lupos; (2) magnanimus. (1) διηγείρατο τὸν λυκοθαρσῆ βοσκὸν, *Anal. Brunck.* 2, 107.

Λυκοθήρας, ου, ὁ, luparius, *Gl. V.* nempe qui lupos venatur. Ex λύκος et θήρα.

Λυκοκτονέω, f. ήσω, lupum vel lupos occido. A

Λυκοκτόνος, ου, ὁ ἢ ἡ, luporum interfector. Hinc τὸ λυκοκτόνον, ου, aconitum, cujus esus lupos interficit; λυκόκτονος, a lupo occisus. A κτείνω.

Λυκοπάνθηρ, ηρος, ὁ, animal quod ex parte lupus ex parte panthera est.

Λυκόποδες, ων, οἱ, satellites tyrannorum; vel quod pedes pellibus lupinis contectos haberent, vel potius, quod luporum more rapaces essent, vel etiam lupi insigne in clypeis gestarent.

Λυκορράϊστης, ου, ὁ, luporum laniator; λυκορράϊσται κῦνες, *in Epigr.* A ῥάϊω.

ΛΥ΄ΚΟΣ, ου, ὁ, lupus; (2) lupatum, fræni genus asperrimum, *Hes.* (3) λύκοι, flos herbæ iridis, quod labiorum lupi speciem referant, *V. Lex.* (4) instrumentum quoddam coquinarium, *Poll.* (5) avis e monedularum genere, *V. Lex. ex Aristot.* (6) piscis, al. καλλιώνυμος, *ex Athen.* (7) aranei genus, *Hes.* (8) pastilli nomen adstringentis et desiccantis, *ap. Actium*; (9) sol, *Macrob.*

Λυκοσκυτάλιον, ου, τὸ, quibusdam Sesamoides major, *Dioscor.* Ex λύκος et σκυτάλιον.

Λυκοστάδες, ων, οἱ, equi a fræni genere, quod λύκος, lupatum, *Plut. Symp.* At *Nic. Schol.* vespæ.

Λυκόσμος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui ore lupino est; apuæ epith. *Suid.* Ex λύκος et σῶμα.

Λυκόφθαλμος, ου, ὁ ἢ ἡ, qu. dic. lupinos oculos habens; est autem gemmæ nomen.

Λυκοφιλία, ας, ἡ, lupina, suspecta et subdola amicitia. A

Λυκοφίλιος, ου, ὁ ἢ ἡ, subdolus, suspectus, lupina quadam amicitia nixus. Ex λύκος et φίλος.

Λυκοφιλίως, *adv.* suspecte, subdole.

Λυκοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, lupum ferens, ut insigne.

Λυκόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui est lupini animi. Ex φρήν.

Λυκόφως, τὸ, tempus ante solis exortum, *Gl. V.* crepusculum, diluculum.

Λυκόχροος, *contr.* λυκόχρους, ου, ὁ ἢ ἡ, lupi colorem habens. Ex χρόα.

Λυκωψία, ας, ἡ, aliis nox sublustris, aliis noctis obscuritas, crepusculum. Ex ὄψις.

Λύκωψις, λύκωψος, vel λυκωπὸς, quarta anchusæ species, *Dioscor. Gal.*

Λυκόω, ῶ, dilanio, dilacero lupi more; *pass.* λυκῶμαι, unde perf. part: λελυκωμένα, a lupo dilacerata. A λύκος.

Λυκώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, lupinus, lupo similis, epith. coloris. Est autem medius inter album et nigrum. Ab eod.

ΛΥ΄ΜΑ, ατος, τὸ, purgamentum, sordes; λύματα, piacula, *Ph.* Ἀλλὰ λῦμα τῷ γήρᾳ τρέφῃ, *Soph. Œd. Col.* 805.

Λυμάζω, idem quod λυμαίνω, *V. L.*

Λυμαίνω, et frequentius λυμαίνομαι, devasto, labefacto, violo; populor; vitio, corrumpo; λυμηνάμενος, aor. 1. med. qui vastavit; λελυμασμένος, perf. part. pass. vastatus. Λυμαίνεσθαι τὰ πράγματα τῆς πόλεως, *Dem.* Τοιαῦτα μέν τοι Σοφοκλέης λυμαίνεται ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα, *Aristoph. Av.* 100. Λυμαινομένη δὲ τῷ νεκρῷ, cadaver mutilans, *Herodot.* 1, 214. Ὦδ', ὦ κάκισ' τῆσδ' ἐλυμήνω χέρας; *Eurip. Andr.* 720. A λύμη. Hinc

Λυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, perditor, corruptor. Hinc

Λυμαντήριος, ου, ὁ ἢ ἡ, perniciosus, exitialis.

Λύμασις, ἡ, idem quod λῦμα, *Æsch.*

Λυμεὼν, ῶνος, ὁ, perditor, vastator, violator. Ὅστις γυναικῶν λυμεῶνας ἡδέται ξένας κομίζων, *Eurip. Hipp.* 1068. Μὴθ' ὁ λυμεὼν ἐμὸς, *Soph. Aj.* 574. A

ΛΥ΄ΜΗ, ης, ἡ, lues, noxa, exitium; (2) contumelia; (3) sordes; (4) quicquid obest, nocet, perdit; ut *Lat.* pernicies, pestis. (3) λύμη βίου, sordido victu, fœdo victu, *Soph. Elect.* 1195.

Λύμην, plusq. perf. opt. pass. *Ion.* et *Poet.* pro λελυμένος εἴην, a λύω.

Λυμηνάμενος, aor. 1. part. med. verbi λυμαίνω.

Λυμητὴρ, ὁ, idem quod λυμαντὴρ, *Sibyl.*

Λύντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* et *Poet.* pro ἐλέλυντο, a λύω, *in med.* redimo. Λυσόμενός τι ζώγαστρα, *Il.* 1, 13.

Λυπηρὸν, τὸ, tristitia, *Steph.*

Λυπέω, ῶ, fut. ήσω, dolore adficio, contristo; (2) lædo, offendo, detrimento adficio; λυποῦμαι, tristor, mœreo. Εἰ μὲ λυπήσει πέρα, præter modum, *Aristoph. Av.* 1251. Μηδένα λυπῆσαι τῶν πολιτῶν, *Isocr.* A

ΛΥ΄ΠΗ, ης, ἡ, dolor, animi molestia et ægritudo, tristitia, mœror, quasi λύσις, hoc est solutio totius hominis, *teste Chrysippo.*

Λυπηθήσεσθε, 2. plur. fut. 1. ind. pass. verbi λυπέω.

Λύπημα, πήματος, τὸ, dolor. A λυπέω.

Λυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, molestus, molestiam et ægritudinem animi adferens, acerbus, tristis. A λύπη. Hinc

Λυπηρῶς, *adv.* cum molestia, moleste, cum dolore, dolenter.

Λυπῇς, 2. sing. præs. conj. act. *contr.* pro λυπῇης, a λυπέω.

Λυπησιλόγος, ου, ὁ ἢ ἡ, sermonibus molestus, *Etn.*

Λυπητικὸς, ἡ, ὸν, qui tristitia adficit; (2) ad tristitiam pronus. A λυπέω.

Λυπᾶ, *angere*, 2. sing. præs. imperat. pass. vel med.

Λυπρόβιος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui duram degit vitam.

Λυπρόγαιον, τὸ, soli gracilitas, *App. ap. Suid.*

Λυπρόγαιος, ου, ὁ ἢ ἡ, gracile et macilentum solum habens. Ex λυπρὸς et γαῖα.

Λυπρογίως, *Att.* pro λυπρόγαιος.

Λυπροκτυπὴς, ὁ, idem quod λυροκτυπὸς, *Anac.*

Λυπρὸς, ὰ, ὸν, idem quod λυπηρός· (2) gracilis, tenuis, macilentus, aridus; (3) tenuis, opp. copioso et sufficienti. (1) τὸ τέτων λυπρὸν, *Eurip. Suppl.* 38.

Λυπρότης, ητος, ἡ, ariditas, gracilitas, sterilitas, macies. A λυπρός.

Λυπρόχωρος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem quod λυπρόγαιος. Ex λυπρὸς et χώρα.

Λυπρῶς, *adv.* tenuiter, steriliter.

ΛΥ΄ΡΑ, ας, ἡ, lyra, instrumentum musicum; (2) sidus cœleste; (3) piscis quidam.

Λυραιδὸς, ῦ, ὁ, lyricen, qui lyra canit.

Λυρίζω, fut. ίσω, lyra cano, lyra ludo. A λύρα.

Λυρικὸς, ὴ, ὸν, lyricus, melicus; (2) ὁ, poeta lyricus. Ab eod.

Λύριον, ου, τὸ, parva lyra. Dim.

Λυρισμὸς, ῦ, ὁ, cantus lyræ. A λυρίζω. Unde

Λυριστὴς, ῦ, ὁ, qui lyra canit, fidicen, *Ph.*

Λυρογυθὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, lyra gaudens, epith. Apollinis *in Epigr.* Ex λύρα et γήθομαι.

Λυρόεις, όεσσα, όεν, lyricus, cui lyrica modulatio inest. A λύρα.

Λυροεργὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, qui lyras conficit. Ex ἔργον.

Λυροθίλγης, έος, ὁ ἢ ἡ, lyra seu lyræ sono gaudens, vel demulcens. Ex θίλγω.

Λυρόκτητος, ου, ὁ ἢ ἡ, lyra adquisitus.

Λυροκτυπίη, ης, ἡ, lyræ sonus, lyræ pulsus.

Λυρόκτυπος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui lyram pulsat.

Λυροποιέω, ῶ, fut. ήσω, lyras facio. Hinc

Λυροποιητικὸς, ἡ, ὸν, lyras conficiendi peritus.

Λυροποιὸς, ἡ, ὸν, idem.

Λυροποΐα, ας, ἡ, lyrarum compactio, lyrarum conficiendarum scientia. A

Λυροποιὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, qui lyras conficit, compingit. Ex ποιέω.

Λυροφοίνιξ, κος, ὁ, species lyræ, quasi Phœniciæ, *Hes.*

Λυρῳδία, ας, ἡ, lyræ cantus. A

Λυρῳδὸς, ῦ, ὁ, lyricen, lyren. Ex λύρα et ᾠδή.

Λυρῳδὸς, lyrice, more eorum qui lyra canunt.

Λυρωνία, ἡ, idem quod λυροποιητική, sc. τέχνη.

Λῦσαι, aor. 1. inf. act. verbi λύω.

Λύσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro λύσας.

Λυσανίας, ου, ὁ, dolores solvens. *Apud Aristoph.* allusio ad Lysaniam, nomen viri.

Λύσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. verbi λύω.

Λύσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλυσε.

Λυσῆ, 3. sing. aor. 1. conj. act. verbi λύω.

Λυσήνωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, homines frangens, debilitans. Ex λύσις et ἀνὴρ.

Λυσίγαμος, ου, ὁ ἢ ἡ, nuptias solvens.

Λυσιγυΐα, ας, ἡ, membrorum solutio, luxatio. A

Λυσίγυιος, ου, ὁ ἢ ἡ, membra solvens, dissolvens artus. Ex λύσις et γυῖον.

Λυσιδικος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui lites dirimit; (2) qui jura dissolvit. Ex λύσις et δίκη.

Λυσιέθειρα, ας, ἡ, capillos solutos sive passos habens. Ex λύσις et θεῖρα.

Λυσιζώνη, ης, ἡ, quæ zonam solvit:

Λυσίζωνος, ου, ὁ ἢ ἡ, discinctus, *Ph.* (2) quæ virginitatem amisit, soluta zona virginali. *It.* Epith. Dianæ.

Λυσίκακος, ου, ὁ ἢ ἡ, malorum solutor, a malis liberans. Ex λύσις et κακός.

Λυσίκομος, ου, ὁ ἢ ἡ, capillos solutos seu passos habens. Ex λύσις et κόμη.

Λυσιμαχία, ας, ἡ, Lysimachia, herba cujus ea vis esse dicitur, ut jumentis discordantibus imposita, asperitatem cohibeat. Ex λύσις et μάχη.

Λυσιμάχιον, τὸ, lysimachium, herba quædam, *Dioscor.*

Λυσίμαχος, ὁ ἢ ἡ, solvens pugnam, *Ar.*

Λυσιμελὴς, dimembro, *Gl. V.* A

Λυσιμελὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, solvens membra, epith. somni et mortis. Ex λύσις et μέλος.

Λυσιμέριμνος, ου, ὁ ἢ ἡ, curas solvens; (2) curis solvendis idoneus. Ex μέριμνα.

Λύσιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, solubilis, qui solvi potest; (2) qui refelli vel refutari potest; (3) exemptilis. A λύσις.

Λυσίνομος, ου, ὁ ἢ ἡ, legis dissolutor, legis ruptor, *Nonnus.* Ex λύσις et νόμος.

Λύσιος, ία, ιον, vel λύσιος, ου, ὁ ἢ ἡ, solvendi seu liberandi vim habens. Epith. Bacchi, quia solvit et liberat curis. At λύσιοι Θεοὶ, expiationum præsides Dii; τὰ λύσια, sacra Bacchi. A λύω.

Λυσιπαίγμων, ονος, ὁ, in jocos resolvens. Epith. Bacchi. (*ap. Anac.* sed vox est corrupta et contra analogiam, ex qua est *finiens ludos*, Ern.) Ex λύω et παῖγμα. Verum est

Λυσιπήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, detrimento vel damno liberans. Ex λύω et πῆμα.

Λυσίποθος, ου, ὁ ἢ ἡ, desiderium seu amorem solvens, tollens. Ex λύω et πόθος.

Λυσίπονος, ου, ὁ ἢ ἡ, laboribus et molestiis liberans, dolores eximens, epith. Bacchi.

Λύσις, εως, ἡ, solutio, dissolutio; (2) actio solvendi captivitate; (3) redemptio; (4) solutio quæstionis vel ænigmatis; (5) solutio pecuniæ vel debiti; (6) expiatio. A λύω.

Λυσιωμανέω, ῶ, soluto, languido corpore sum, *Hippocrat.*

Λυσιτέλεια, ας, ἡ, utilitas, reditus, fructus:

Λυσιτελέω, ῶ, utilis sum, prosum; λυσιτελεῖ, expedit. Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος, &c. *Luc.* 17, 2. A

Λυσιτελὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, utilis, frugifer, commodus; λυσιτελέστερον, commodius. Ex λύω et τέλος, *impensæ.*

Λυσιτελέντως, *adv.* utiliter. A λυσιτελέων, part. præs. a λυσιτελέω.

Λυσιτελῶς, *adv.* utiliter, commode.

Λυσίφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, mentem curis solvens, seu prudentiam e mente tollens. Epith. Lyæi seu Bacchi. Ex φρήν.

Λυσιῳδὸς, ῦ, ὁ, Lysiodus. Λυσιῳδοὶ, genus histrionum, a Lyside sic dicti, et ᾠδή.

Λῦσον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. verbi λύω.

ΛΥ΄ΣΣΑ, vel λύττα, rabies, furor, *proprie* canum; (2) vermiculus sub lingua canum, quo exempto nec rabidi fieri, nec fastidium sentire dicuntur. Hinc

Λυσσαίνω, rabidus sum, insanio. Ἆρα μὴ ... πατρὶ λυσσαίνων πάρει; *Soph. Antig.* 632, 633.

Λυσσαλέος, ία, έον, rabidus. A λύσσα.

Λυσσανίος, α, ον, idem quod λυσσήεις, *Ar.*

Λυσσὰς, άδος, ἡ, rabida, rabiosa. Λυσσάδι συγκαπειργάσω μοῖρα, in tuo furore interfecisti, *Eurip. Herc. Fur.* 1024. Ab eod.

Λυσσάω, vel λυττάω, ῶ, rabidus sum, in rabiem actus furo, de canibus et lupis; (2) de homine. Λυττῶν ἢ ἄγριος δισπότης, *Plat.* Ab eod.

Λυσσήεις, εντος, ὁ, rabidus, furiosus.

Λύσσημα, ατος, τὸ, rabies, furor. A λυσσάω.

Λυσσῆν, præs. inf. act. *Dor.* pro λυσσᾶν, *contr.* ex λυσσάειν, a λυσσάω.

Λύσσης, 2. sing. aor. 1. conj. act. *Poet.* pro λύσῃς, a λύω.

Λυσσήτης, ες, idem quod

Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, rabidus, rabiosus. A λυσσάω.

Λυσσητὴς, ὁ, idem quod λυσσητὴρ, *Ep.*

Λυσσόδηκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, a rabido cane morsus. Ex λύσσα et δάκνω, *mordeo.*

Λυσσομανέω, attonitus sum, furo, *Man.*

Λυσσομανὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, in rabidum furorem actus, rabidus præ furore. Ex μαίνομαι.

Λυσσόω, ῶ, fut. ώσω, idem quod λυσσάω.
Λυσσόων, furens, præs. part. act. Poet. pro λυσσῶν, contr. ex λυσσάων, a λυσσάω.
Λυσσώδης, ους, ὁ ἡ, rabidus, rabiosus. Ab eod.
Λυσσωθείης, 2. sing. aor. 1. opt. pass. v. λυσσόω.
Λυσσῶσι, 3. pl. præs. ind. vel conj. act. verbi λυσσάω.
Λυσᾶντις, ιδος, ἡ, trux, torva visu. Ab ὄψ.
ΛΥ΄ΣΩΜΑ, ατος, τὸ, æquamentum capillorum. Gl. V. λύσωμα, discriminale. Hinc
Λυσωμάτιον, ε, τὸ, discerniculum, Gl. V.
Λύσωσις, εως, ἡ, idem quod λύσωμα.
Λυτὰ, τὰ, juris intermissiones, quæ et λύσιμα, Ep.
Λυτέον, adv. posit. solvendum. A λύω.
Λύτειρα, ας, ἡ, solutrix, quæ solvit. Πειταὶ νομίων δὲ λύτειρα, Orph. Hymn. in Nat. 17. A
Λυτὴρ, ῆρος, ὁ, liberator; (2) expiator. A λύω.
Λυτήρια, τὰ, sacra expiatoria, Soph.
Λυτηριὰς, άδος, ἡ, liberatrix. Λυτηριὰς, ἀεχιγένθλε, Orph. Hymn. in Rheam.
Λυτήριος, ε, ὁ ἡ, expiatorius; (2) solvendi seu liberandi vim habens. (2) ἦ δ' ἔχω, φίλαι, λυτήριον λύπημα, τῆδ' ὑμῖν φράσω, qua vero ratione passim huic ægritudini mederi, eam vobis dicam, Soph. Trach. 553. Καὶ νῦν λυτήριος ἐκ θανάτου γενοῦ, Eurip. Alc. 224. A λυτὴρ.
Λυτικὸς, ἡ, όν, solvendi vim habens. A λύω.
Λυτικῶς, adv. cum vi dissolvendi.
Λύτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. et Poet. pro ἐλέλυστο, a λύω, solvo; Il. 21, 114.
Λῦτο, pro ἐλύετο, 3. sing. imperf. Il. 24, 1.
Λυτὸς, ἡ, όν, solubilis, qui solvi potest; (2) solutus. A λύω.
Λύτρον, ε, τὸ, redemptionis pretium, Ph. λύτρα, redimiæ. Ab eod. Hinc
Λυτρόω, ῶ, fut. ώσω, redimo; λυτρόομαι, ῦμαι, redimo, redimor; λυτρώσασθαι, redimere; λυτρωσθῆναι, redimi, redemptum esse. Ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ, Luc. 24, 21. Οὐ φθαρτοῖς—ἐλυτρώθητε, 1 Pet. 1, 18. Hinc
Λυτρώσιται, 3. sing. aor. 1. conj. med.
Λύτρωσις, εως, ἡ, redemptio, expiatio:
Λυτρωτέον, adv. posit. redimendum. Ab eod.
Λυτρωτὴρ, ὁ, idem quod
Λυτρωτὴς, οῦ, ὁ, redemptor. Ab eod.
Λύτωρ, ορος, ὁ, liberator, solutor. A λύω.
Λύχνα, τὰ, Ion. lucernæ. Λύχνα καίουσι πάντες πολλὰ ὑπαίθρια περὶ τὰ δώματα κύκλῳ, Herodot. 2, 62.
Λυχνῖτις, ε, ὁ, et λυχνὶς, ίος, ὁ, lapis pellucidus, speciesque pyropi, vel carbunculi. A λύχνος.
Λυχνάπτης, ε, ὁ, qui lychnum seu lumen accendit. Ex λύχνος et ἅπτω. Unde
Λυχναψία, ας, ἡ, luminis seu lychni accensio; lucernarum accensio, Gl. V.
Λυχνεῖον, ε, τὸ, candelabrum. A λύχνος.
Λυχνεύω, fut. εύσω, præluceo. Ab eod.
Λυχνεὼν, ῶνος, ὁ, lucernarum repositorium.
Λυχνία, ας, ἡ, idem et ab eod.
Λυχνιαῖος, αία, αῖον· ut λυχνιαία φλὸξ, lucernæ flamma. Ab eod.
Λυχνίδιον, ε, τὸ, lucernula. Dim. a λύχνος.
Λύχνιον, ε, τὸ, idem quod λυχνία.
Λυχνὶς, ίδος, ἡ, lucernula; (2) flos quidam, Ph. λυχνὶς, rosa Græca; item popùlia, lychnis, Plan. Angl. CAMPIONS; (3) gemma quædam.
Λυχνίσκος, ε, ὁ, lucernula. A λύχνος.
Λυχνίτης, ε, ὁ, qu. dic. lucernarius; λυχνίτης λίθος, lychnites lapis; λυχνίτης πόα, herba lucernaria. Ab eod.
Λυχνόβιος, ε, ὁ ἡ, noctu agenda interdiu agens, et interdiu peragenda noctu agens; lucernarius. A λύχνος et βίος, vita.
Λυχνοβόρος, ε, ὁ ἡ, lychni seu ellychnii vorator. Epith muris. Ex βορά.
Λυχνοκαῖα, ας, ἡ, Ion. λυχνοκαῖη, ης, ἡ, dies festus apud Ægyptios, quo lampades accendebantur. Ex λύχνος et καίω, uro.
Λυχνοκαυτίω, ῶ, fut. ήσω, candelis utor per noctem, candelis illumino. Ex iisd.
Λυχνοκαυτία, ας, ἡ, luminum, lucernarum seu lychnorum accensio. Ex iisd.
Λυχνοποιέω, ῶ, fut. ήσω, lucernas conficio.
Λυχνοποιὸς, ὁ, ὁ ἡ, lucernarum confector.
Λυχνόπολις, εως, ἡ, urbs lucernarum, nomen fictum a Luc. in V. Hist.
Λυχνοπώλης, ε, ὁ, lychnorum seu lucernarum venditor. Ex πωλέω.
ΛΥ΄ΧΝΟΣ, ε, ὁ, lychnus, lucerna, candela.
Λυχνοῦχος, ε, ὁ, lychnuchus, qui lychnum tenet, qui lumen sustinet. Gl. V. lucernarius; candelabrum; (2) lucerna, monopodium, cui lumen cum candelabro imponitur. Ex λύχνος et ἔχω.
Λυχνοφορέω, ῶ, fut. ήσω, lampada gesto. A
Λυχνοφόρος, ε, ὁ ἡ, lucernam ferens, præluceus. Ex λύχνος et φέρω.
ΛΥ΄Ω, fut. λύσω, perf. λέλυκα, solvo, laxo, remitto, solvo e portu; (2) utilis sum, prosum, expedio. (2) λύει γὰρ ἡμᾶς ἐδὼν, nihil enim nobis profuerit, Soph. Elect. 1005. Τί λὴν λύει, expedit, prodest, Id. Œd. Tyr. 316. Πρῶτος ἀγγίλων ὄκνε σὲ λύσω, Soph. Trach. 184. Τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσις βάρος, Id. Elect. 945. Οἱ γὰρ Πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν, Aristoph. Ach. 177. Λύσον μεδισμῶν, Id. Thesm. 1118. Παῖδα δέ μοι λύσατε φίλην, Il. 1, 20.
ΛΩ˜, λῇς, λῇ, vel λῆς, λῆ, volo, vis, vult; λῶντι, pro λῶσι, volunt.
Λωβάζω, fut. άσω, injuria adficio, contumeliam infero; λωβάζεσθαι, contumelioseimprobari. A λώβη.
Λωβάομαι, ῶμαι, idem; (2) corrumpo, depravo; (3) mutilo, deformo. Item pass. λελωβημένος, contumelia affectus: depravatus, mutilatus; λωβηθείς, aor. 1. idem. (2) πλιναῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον, suspendio sibi vitam adimit, Soph. Antig. 54. Τὴν πόλιν ὥτως αἰσχρῶς ἢ δεινῶς ἐλωβήσαντο, Herodot. Τόδε αὖ λωβᾶται, rursus excruciat, Soph. Trach. 1031. (3) τοῦτον δὲ τρόπον λωβησάμενοι τὰς Κυναιθεῖς, Polyb. 4, 18. Ab eod.
Λωβεύσις, εως, ἡ, contumeliæ illatio, irrisio. A
Λωβεύω, fut. εύσω, contumelia adficio; (2) irrideo, illudo. Τίπτέ μι λωβεύεις πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν, Odyss. 23, 15.
Λωβέω, λωβέομαι, Ion. injuriam infero. A
ΛΩ΄ΒΗ, ης, ἡ, injuria, contumelia; (2) opprobrium, dedecus; (3) pernicies, damnum, jactura, mutilatio; (4) quidam aurium morbus. (Lat. labes.) Hinc
Λωβήεις, ήεσσα, ῆεν, damnosus, perniciosus.
Λωβηθείς, aor. 1. part. pass. verbi λωβάω.
Λωβήσαιο, 2. sing. aor. 1. opt. med.
Λώβησις, εως, ἡ, injuriæ seu contumeliæ illatio:
Λωβητὴρ, ῆρος, ὁ, injuriæ seu contumeliæ illator, injuriosus, contumeliosus; (2) contumelia dignus, flagitiosus:
Λωβητὴς, οῦ, ὁ, injuriosus, contumeliosus; (2) depravator, corruptor. A λωβέω.
Λωβητὸς, ὴ, όν, injuria seu contumelia adfectus, læsus; (2) injuriæ seu contumeliæ expositus, sive obnoxius; (3) dolore adfectus; (4) noxius, damnosus; (5) mancus, mutilatus, male mulcatus. (1) μόχθῳ λωβατὸς, contumeliis confectus, Soph. Phil. 1103. (4) λωβητὸν ἀπόλιμμα τῆς ἐμῆς φρενός, damnosa merces animo meo, Soph. Trach. 538. (5) ὁρῶν λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακύμενον, Id. Trach. 1070. Ab eod.
Λωβήτωρ, ορος, ὁ, conviciator, contumeliosus; (2) qui nocet, qui perdit, qui vastat.
Λωβὸς, ὴ, όν, qui aurium quodam morbo laborat; (2) perplexus; (3) mutilatus. A λώβη.
ΛΩΓΑ΄ΝΙΟΝ, ε, τὸ, paleare.
Λωΐων, ονος, ὁ ἡ, melior, quem magis volumus. Hinc compar. alius λωΐτερος, melior, et superl. λώϊστος, et contr. λῷστος, optimus. A λῶ, volo.
ΛΩ˜ΜΑ, ατος, τὸ, fimbria, instita, ora vestimenti. Hinc
Λωμάτιον, ε, τὸ, fimbriola. Dim. a præc.
Λῶντι, 3. plur. præs. ind. act. contr. pro λέουσι, a λέω, volo.
ΛΩ˜ΟΣ, vel λῷος, ε, ὁ, Lous, mensis, apud Macedonas, cujus primo die solstitium æstivum incidit.
Λωπὰς, άδος, ἡ, vestimentum tenue. A
Λώπη, ης, ἡ, pallium; (2) vestimentum, vestis.
Λωπίζω, fut. ίσω, veste exuo, denudo. Ἐκ δ' ἐλωπίσε πλευρὰν ἅπασαν, Soph. Trach. 925. A præc.
Λώπιον, ε, τὸ, parvula tunica; (2) vestis; (3) vestimentum vile; (4) velum nauticum. Dim. ab eod.
Λωποδυσία, ας, ἡ, spoliatio, grassatio, proprie vestium exspoliatio. A λωποδύω.
Λωποδυτέω, ῶ, fut. ήσω, veste exuo, vestimenta furor; (2) spolio, rapinis infesto, Ph. λωποδυτεῖ, grassatur. Λωποδυτῶν τὴν Ἑλλάδα, Hermog. A
Λωποδύτης, ε, ὁ, qui viatores vel mortuos vestimentis exuit et spoliat, seu in balneis depositas vestes surripit, grassator. A
Λωποδύω, fut. ύσω, idem quod λωποδυτέω.
ΛΩ˜ΠΟΣ, εος, τὸ, vestimentum tenue.
ΛΩ˜ΡΟΝ, ε, τὸ, lorum, habena; (2) vinculum capitis, diadema. Vox Lat.
Λῶρος, ὁ, ὁ, idem.
Λωροτομέω, in lora seco. A τομή.
Λῷστος. Vide λωΐων.
Λώταξ, ακος, ὁ, mendicus; (2) tibicen. A λωτός.
Λωτιοῦντα πεδία, campi loto abundantes, herbosi, Il. 12, 283. pro λωτοῦντα, quod veteres contractum ex λωτόεντα volunt, a λωτόεις, alii ex λωτέοντα, quasi a λωτέω, quod esset lotum et herbas profero.
Λωτία, ας, ἡ, sertum e loto textum:
Λωτίζω, fut. ίσω, lotum carpo; (2) decerpo:
Λώτινος, ίνη, ινον, lotinus, e loto factus. A λωτός.
Λώτισμα, ατος, τὸ, flos loti; (2) metaph. præcipui in aliquo populo, flos populi. (2) ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα, Eurip. Hel. 1609.
Λωτόεις, όεσσα, όεν, loti ferax, herbosus; ponitur ob λωτιοῦντα, quod vide.
ΛΩΤΟ΄Σ, οῦ, ὁ, lotus; (2) trifolium, Ph. (3) tibia. (3) διὰ λωτοῦ λίβυος, Eurip. Iphig. in Aul. 1036. Λωτὸς φόβγγον κελάδει κάλλιστον, Id. Electr. 716.
Λωτοτρόφος, ε, ὁ ἡ, lotum alens seu producens. Λωτοτρόφοι κατὰ λείμακα, Eur. Phœn. 1564. Ex λωτὸς et τρέφω.
Λωτοφάγοι, populi loto victitantes. A φαγεῖν.
Λωτροχόος, Dor. pro λυτροχόος.
ΛΩΦΑ΄Ω, ῶ, fut. ήσω, respiro, interquiesco; (2) cesso. Κἄπειτ' ἐπιδὴ σῶδ' ἐλώφησεν φόνε, Soph. Aj. 61. Ἀπὸ νόσου μεγάλης ἢ πολέμου βραχύ τι λιλωφήκαμεν, Thuc.
Λωφέω, ῶ, quiesco, Hes. (2) sedo, Æsch. P.
Λωφήϊον, ε, τὸ, sedandi vim habens. Λωφήϊα ῥίζαι ἐπ' αὐτῷ ἱεραὶ, Apoll. Rhod. 2, 485. A præc.
Λώφημα, ατος, τὸ, laxamentum. A λωφάω.
Λώφησις, εως, ἡ, quies, cessatio, respiratio, laxamentum. Ab eod.
Λωφία, ης, idem quod λώφησις, V. L.

M.

Μ, Litera duodecima, μῦ, ab Hebr. Mem; (2) nota numeri quadraginta, et cum lineola subjecta, μ, quadraginta millia.
ΜΑ΄, adv. jurandi negat. μὰ Δία, non certe, per Jovem; ὲ μὰ Δία, idem. Sed ναὶ μὰ Δία, affirm. profecto, certe, per Jovem. Occurrit μὰ solum et affirmative, sed raro, et fere apud recentiores.
Μαγαδίζειν, magadi canere, psallere.
Μαγάδιον, ε, τὸ, parva μαγὰς· (2) asserculus, qui recipit chordas lyræ. Dim. a μαγάς.
Μάγαδις, sive μαγάδις, acc. ιν, ἡ, magas, instrumentum quoddam musicum:
Μαγάζειν, fides pulsare, psallere. A
ΜΑΓΑ΄Σ, άδος, ἡ, ponticulus testudinis, seu hemisphærii testudinei, super quo nervi tenduntur, qui olim ex arundine factus; ei postea vel lignea tabella, vel cornea substituta est, unde Cicero in testudinibus resonari cornu dicit, Ern.

Μαγγανεία, ας, ἡ, veneficium, præstigiæ, incantatio, lenocinium. A μαγγανεύω.
Μαγγάνευμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.
Μαγγανευτὴς, οῦ, ὁ, veneficus, præstigiator, mango, qui varias res miscet, ut alios decipiat. Ab eod. Hinc
Μαγγανευτικὸς, ἡ, ὸν, præstigiosus.
Μαγγανεύω, præstigiis et incantationibus utor. Κίρκην——μαγγανεύσαν μολύνσάν τε τὰς ἑταίρους, λαζόντες, *Aristoph. Plut.* 310. A
ΜΑΓΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, veneficium, præstigiæ; (2) machinamentum præstigiatorium; (3) seræ vectis, pessulus, repagulum, *Ph.* μάγγανον πολιμικὸν, ballista; μάγγανα πολεμικὰ, tormenta.
Μαγδαλία, ας, vel μαγδαλιὰ, ᾶς, ἡ, pulpa mollior ex pane, ad detergendas manus adhiberi solita. A μάσσω.
Μαγεία, ας, ἡ, magia, ars magica, scientia magica. A μαγεύω.
Μαγείρεινα, ἡ, coqua. A μάγειρος.
Μαγειρεῖον, ου, τὸ, locus in quo coquinaria exercetur, culina, coquina. A μάγειρος.
Μαγείρευμα, ατος, τὸ, cibus coctus. A
Μαγειρεύω, fut. εύσω, coquinariam exerceo, sum coquus; (2) lanio, macto.
Μαγειρικὸς, ἡ, ὸν, ad coquum pertinens, culinarius. Hinc ἡ μαγειρικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars coquinaria.
Μαγειρικῶς, *adv.* arte coquinaria.
Μαγειρίσκος, ου, ὁ ϗ ἡ, coquus. Dim. a μάγειρος.
Μαγείρισσα, ης, ἡ, coqua. A
ΜΑΓΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, coquus.
Μάγευμα, ατος, τὸ, machinamentum magicum, artes magicæ, *Eur. Suppl.* 1110. A μαγεύω.
Μαγὶς, ίδος, ἡ, mactra, vas subigendæ farinæ; (2) offa, maza, quam manibus præferebant in Trophonii antrum ituri; (3) panis, *ap. LXX.* A μάσσω.
Μάγμα, ατος, τὸ, quidquid superest crassum ex aliqua materia expressa, recrementum; (2) unguentum, et omne spissius, pauco humore subactum. Ab eod.
ΜΑΓΝΗΣ, ητος, ἡ, magnes, lapis ferrum attrahens; (2) ὁ, qui est ex Magnesia.
Μαγνησία λίθος, *Hippocr.* magnes.
Μαγνήτης, ου, ὁ, idem quod μάγνης.
Μαγνήτις, ίδος, ἡ, sc. λίθος, magnes.
ΜΑΓΟΣ, ου, ὁ, magus, sapiens apud Persas; (2) præstigiator, veneficus, magicæ artis peritus.
Μαγοφονία, ας, ἡ, magorum cædes, eorum qui post Cambysis mortem regnum invaserant. Festum apud Persas. A φόνος.
ΜΑΓΥΔΑΡΙΣ, ιος, ἡ, magudaris, radix laserpitii.
Μαγωδὴ, ῆς, ἡ, mollis quædam et effeminata saltatio, a Chrysogono mago, *Hes. Athen.*
Μαγῳδία, ας, ἡ, Magodia. ludus scenicus in quo magorum decantabantur miracula. A
Μαγῳδὸς, οῦ, ὁ, histrio magorum miracula decantans, gestibusve exprimens.
Μαδάλλω, glabro, depilo, *Hes.* A μαδὸς.
Μαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, depilis, glaber. Hinc
Μαδαρότης, ητος, ἡ, glabrities, lævor, e defluvio pilorum.
Μαδαρόω, ῶ, fut. ώσω, glabro, depilo. Ab eod.
Μαδάρωσις, ιος, ἡ, depilatio; (2) idem quod μαδαρότης. (3) defluvium palpebrarum.
Μαδάω, ῶ, f. ήσω, lævis et depilis sum; (2) madeo, madidus sum; part. μαδῶντες, glabriones, *Gl. V. Aristoph. Plut.* 266. A μαδὸς.
Μάδδα, *Dor.* pro μάζα.
Μαδίζω, fut. ίσω, glabro, depilo; (2) depilis sum; μαδισθὶς, aor. 1. part. pass. depilatus, *Ph.* A μαδὸς. Hinc
Μάδισις, ιος, ἡ, defluvium pilorum.
Μαδιστήριον, ου, τὸ, id quo glabratur, seu lævigatur cutis. *Gl. V.* volsella. Ab eod.
ΜΑΔΟΣ, ὴ, ὸν, lævis, glaber, depilis.
Μάδρυα, ων, τὰ, pruna, madrya, pro μαλόδρυα.
ΜΑΖΑ, vel μᾶζα, ης, ἡ, maza, offa; (2) panis; (3) massa auri vel argenti, *Gl. V.* μᾶζα, βῶλος, massa. (3) ἐς δὲ πίτυν ἔφερε καὶ μάζας ἐκ μολίβδου, χρυσοῦ καὶ ἀργύρου περιεξελημένας, *Appian. Bell. Civ.* 1, 44.
Μαζαγόας, ου, ὁ, ἡ, ob mazam flens, *Hes.* Ex μάζα et γοάω· μαζακόας, *Voss.*
Μαζαγρίτας, *Dor.* pro μαζαγρίστης, ου, ὁ, mazarum sectator, lurco, helluo. Ex μάζα et ἀγρίω, *sector.*
Μαζάω, ῶ, mazas pinso, coquo. A μάζα.
Μάζινος, ίνη, ινον, e maza factus. Ab eod.
Μαζίον, ου, τὸ, mamilla, *Gl. V.* A μαζὸς.
Μάζιον, ου, τὸ, parva maza, offula, *Gl. V.* (2) aurum et argentum rude, non signatum, *Thuc.* (1) μόσχῳ χολὴν φυράσας μιτὰ ἀλφίτου καὶ ἐλαίῳ καὶ ὕδατος ποίει μαζίαν, *Geoponic.* 20, 33. (2) *Scholiast. Thucyd. ad* 2, 14. (pag. 106, edit. Dukeri.) Dim. a μάζα.
Μαζίσκη, ης, ἡ, idem et ab eod.
Μαζονόμιον, seu μαζωνομεῖον, ου, τὸ, lanx, *Poll.*
Μαζόνομος, idem, *Gl. V.* μαζόνομοι, lances, *Gl. V.* A μάζα et νέμω, *tribuo.*
Μαζοπίστης, ου, ὁ, qui mazas coquit. Ex μάζα et πέσσω, *coquo.*
Μαζοποιὸς, οῦ, ὁ, offarius, *Gl. V.*
Μαζοποιέω, ῶ, fut. ήσω, mazas conficio.
ΜΑΖΟΣ, ου, ὁ, mamma, mamilla. *Apud Callim.* et pro nutrice.
Μαζούσιος, α, ον, uberosus, *Lyc.* A μαζὸς.
Μαζοφαγέω, delector offis.
Μαζοφάγος, ὁ, ἡ, qui offis delectatur.
Μαζοφορὶς, ίδος, ἡ, idem quod μαζόνομος.
ΜΑΖΩΝΕΣ, bacchanale convivium, apud Spartanos.
ΜΑΘΑΛΛΙΣ, ίδος, ἡ, genus poculi vel mensuræ, qualis cyathus.
Μάθι, 2. sing. aor. 2. imperat. act. v. μανθάνω.
Μαθεῦμαι, fut. 2. ind. med. *Dor.* pro μαθοῦμαι.
Μάθημα, ατος, τὸ, disciplina, studium, documentum; μαθήματα, mathematicorum theoremata. A μανθάνω.
Μαθηματικὴ, ῆς, ἡ, sc. ἐπιστήμη, mathesis, disciplinarum mathematicarum complexus et notitia. A
Μαθηματικὸς, ἡ, ὸν, ad disciplinas pertinens, ad disciplinas aptus; (2) discendi cupidus; (3) docilis; (4) sciens, peritus; (5) ad mathemata pertinens, ad mathematicos pertinens; (6) mathematicus, disciplinarum mathematicarum peritus. A μάθημα.
Μαθηματικῶς, *adv.* mathematicorum more.
Μαθήσεται, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro μαθήσεαι, a μανθάνω.
Μαθήσις, ιως, ἡ, ipsa discendi actio, cognitio, perceptio, doctrina, disciplina. A μανθάνω.
Μαθητεία, ας, ἡ, institutio discipuli, doctrina vel disciplina oralis. A μαθητεύω.
Μαθητέον, *adv. posit.* discendum est, discere oportet. A μανθάνω.
Μαθητεύω, fut. εύσω, discipulus sive auditor sum; (2) doceo, instituo; μαθητεύομαι, doceor. Ὅσ ϗ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ, *Matt.* 27, 57. Μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, *Id.* 28, 19. A
Μαθητὴς, οῦ, ὁ, discipulus. A μανθάνω.
Μαθητιάω, ῶ, discipulus esse, discere cupio. Δεῦρο ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτη· μαθητιῶ γάρ, *Aristoph. Nub.* 188. A præc.
Μαθητὸς, ὴ, ὸν, qui disci potest, debet. A μανθάνω.
Μαθήτρια, ας, ἡ, discipula. A μαθητὴς.
Μαθητρὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.
Μαθοῦσα, aor. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro μαθοῦσα, a μανθάνω.
Μαθὼν, *qui didicit*, aor. 2. part. masc. gen.
ΜΑΙΑ, ας, ἡ, obstetrix; (2) mater; (3) nutrix; (4) avia; (5) appellatio honestior matronæ cujusvis ætate provectioris; (6) genus cancrorum; (7) Maia, filia Atlantis: mater est Mercurii, quod ζήτησις, id est *investigatio*, ducit in lucem εὕρεσιν, id est *inventionem*. (2) μαῖα δὴ κάτω βίβηκεν, *Eurip. Alc.* 394.
Μαιάνδριος, ία, ιον, Mæandrius, a
ΜΑΙ'ΑΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, Mæander, fluvius Asiæ Minoris admodum flexuosus.
Μαιὰς, άδος, ἡ, nutrix; (2) avia. A μαῖα.
Μαιεία, ας, ἡ, obstetricia ars. A μαιεύω.
Μαίευμα, ατος, τὸ, quod ab obstetrice extractum est, partus, infans. Ab eod.
Μαίευσις, ιως, ἡ, idem quod μαιεία.
Μαιευτικὸς, ἡ, ὸν, obstetricius. Ab eod.
Μαιευτικῶς, *adv.* obstetricum more.
Μαιεύτρια, ας, ἡ, obstetrix. A μαιεύω. Hinc
Μαιευτρικῶς, *adv.* obstetricum ritu.
Μαιεύω, et μαιεύομαι, obstetricem ago, sum obstetrix; (2) pullos avium nutrio; (3) quæro, investigo, scrutor. A μαῖα.
Μαιμάζειν, palpitare, agitari, salire, fluctuare, *Suid.* A μάω.
Μαιμακτήρια, ων, τὰ, sacra, quæ apud Athenienses fiebant Jovi Μαιμάκτῃ.
Μαιμακτηριὼν, ῶνος, ὁ, mensis, a quo hyems incipit, quo Jovi Μαιμάκτῃ sacrificabant Athenienses, propter mutationem et turbulentiam aeris; September, *Gl. V.*
Μαιμάκτης, ου, ὁ, furore percitus, furiosus; turbulentus, Jovis *epith.* A μαιμάσσω.
Μαίμαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, turbulentus, impetuosus, *Hes.* Ab eod.
Μαιμάσσειν, vehementer cupere, palpitare, *Hes.* Ab eod.
Μαιμάω, ῶ, fut. ήσω, vehementer cupio, impetu feror. Μαιμῶν κορέσσαι χεῖρα διψῶσαν φόνῳ, *Luc.* 117. Ab eod.
Μαίμηστ, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμαίμησε.
Μαιμῶν, præs. part. act. *Poet.* pro μαιμῶν, *contr.* ex μαιμάων.
Μαιμώσσα, præs. part. act. f. g. verbi μαιμώω, pro μαιμάω.
Μαιμώσσω, pro μαιμάσσω.
Μαιμώω, fut. ώσω, idem quod μαιμάω.
Μαινὰς, άδος, ἡ, insana, furiosa, lymphata. Μαινάδες, Bacchæ. A μαίνομαι.
Μαῖνη, ης, ἡ, mæna, piscis Hecatæ seu Dianæ sacer.
Μαινίδιον, ου, τὸ, mænula. Dim. a seq.
Μαινὶς, ίδος, ἡ, mæna, piscis. A μαίνη.
Μαινόλης, ου, ὁ, furens, lymphatus, Bacchi epith. A μαίνομαι.
Μαινόλιος, ου, ὁ, idem, itidem Bacchi epith.
Μαινολὶς, ίδος, ἡ, furens. A præc.
ΜΑΙ'ΝΟΜΑΙ, f. μανοῦμαι, insanio, furo, desipio; (2) vehementi studio teneor, gestio; μανόμενος, part. furens, insanus, lymphatus, *Ph.* μανὶς, aor. 2. in furorem actus, furore percitus. Ὁ δεισιδαίμων μὲ μαίνεται καινὸν τρόπον, *Aristoph. Pac.* 54.
Μαίνεργος, ου, ὁ, Mænurgus, piscis.
ΜΑΙ'ΝΩ, in furorem ago; aor. 1. ἔμηνα. Φαρμάκοις ἐτέρα (γυνὴ) τὸν ἄνδρ' ἔμηνεν, *Aristoph. Thesm.* 568.
Μαίομαι, cupio, gestio, *Ap.* (2) quæro. (1) ἄμφηκες λαβὼν ἐμαίετ' ἔγχος ἔρπειν, *Soph. Aj.* 286. (2) μαίονται δ' ὅτι πρῶτον ἐπαίξαντες ἕλωσι, *Apoll. Rhod.* 2, 126. A μάω.
Μαιόομαι, obstetrix sum, *Ep.* A μαῖα.
Μαῖρα, canicula, sidus; æstus intensissimus; luna, *Hes.* A μαίρω, *luceo.*
ΜΑΙ'ΡΩ, luceo: unde μαρμαίρω.
Μαίσων, ὁ, coquus, vel coqui servus, *Hes.*
Μαίω, instigo, incito, al. quæro, *Hes.*
Μαίωσις, εως, ἡ, obstetricis opera, officium. A μαῖα.
Μαιωτιστὶ, *adv.* Scythice. A
Μαιῶτις, ίδος, ἡ, sc. λίμνη, Palus Mæotica. A Μαιῶται, populus Scythicus.
Μαίωτρον, ου, τὸ, merces obstetricis. A μαῖα.
Μάκαιρος, ρα, ρον, beatus, fortunatus, *Ar.*
ΜΑ'ΚΑΡ, αρος, ὁ ἡ, τὸ, beatus, dives, felix; μάκαρες, dii, et homines beati post mortem. Hinc
Μακαρία, ας, ἡ, locus beatorum post mortem apud inferos, locus vitæ beatæ.
Μακαρίζω, fut. ίσω, beatum prædico, beo. Τὸν δὶ κατ' ἦμαρ, ὅτῳ βίοτος ἰὐδαίμων, μακαρίζω, *Eur. Bac.* 910. Ab eod.
Μακάριος, ρία, ριον, beatus, felix; (2) defunctus, qui sepelitur. Ab eod. Hinc
Μακαριότης, ητος, ἡ, beatitas, beatitudo.

Μακαρὶς,

Μακαρὶς, ἴδος, ἡ, idem quod μακαρία.

Μακαρισμὸς, οῦ, ὁ, beatitatis prædicatio, qua nimirum aliquem beatum prædicamus; (2) μακαρισμοὶ, hymni in commemorationem beatitudinis sanctorum; (3) ipsa felicitas, *in Sacc. LL.* A μακαρίζω.

Μακάρισσι, dat. plur. *Ion.* pro μάκαρσι.

Μακαριστὸν, τὸ, beatitudo, *Suid.*

Μακαριστὸς, ἡ, ὸν, qui beatus habetur et prædicatur, quem omnes beatum judicant.

Μακαριστῶς, *adv.* beate. A præc.

Μακαρίτης, ου, ὁ, beatus, de defuncto.

Μακαρῖτις, ιδος, ἡ, fœm. præc. *Theoc.*

Μακαρῶ, fut. 1. ind. act. *Att.* pro μακαρίσω.

Μακαρίως, *adv.* beate, feliciter.

Μάκαρς, αρος, ὁ ϗ ἡ, pro μακάριος, *per Sync.* Eust.

Μακάρτατος, beatissimus. A præc.

Μακάρτερος, beatior; *Nonn.* Ab eod.

Μακαρτὸς, ἡ, ὸν, beatus et opulentus. *Ex Epigr.* A μάκαρς.

Μακιδνὸς, ἡ, ὸν, longus, procerus; quasi a μακιδανὸς, *Dor.* ut μηκιδανὲς a μῆκος.

Μακιδονία, ας, ἡ, Macedonia. A Μακιδών.

Μακιδονίζω, fut. ίσω, Macedones sequor, cum Macedonibus facio. Ab eod.

Μακιδονικὸς, ἡ, όν, Macedonicus. Ab eod.

Μακιδονιστὶ, Macedonico more vel sermone.

Μακιδὼν, όνος, ὁ, Macedo.

Μακίλη, ης, ἡ, ligo. A κίλλω.

Μάκιλλα, ης, ἡ, idem et ab eod.

Μάκιλλον, ου, τὸ, macellum. *Vox Latina.*

MAΚΕΡ, macer vel macir, cortex quidam, qui ex India advehitur.

Μακισίκρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, oblongam galeam habens; upupæ epith. *Hes.* Ex μᾶκος pro μῆκος, et κράνος, *galea.*

Μακισὴρ, ῆρος, ὁ, longus, prolixus. A μάκιστος pro μήκιστος, vel inus. μακίζω.

Μακισὴρ, ὁ, punctor, pungens, *Æsch.* prolixus, *P. μακτισὴρ, Stanl. αἰκισὴρ, Heath.*

Μάκιστος, *Dor.* pro μέγιστος. Sic adhibent tragici. Ὅτι δύναιο μάκιστον, quam potes maxime, *Soph. Phil.* 849.

ΜΑΚΚΟΑ'Ν, desipere, stulte et fatue se gerere; μεμακκοακότα, perf. part. delirantem. Καὶ τὸ τῦ δήμυ, πρόσωπον μακκοᾶ καθήμενον, *Aristoph. Eq.* 395. Ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὁρᾷ μεμακκοακότα, *Id. ibid.* 62.

Μακρὰ, ἡ, solium, labrum; al. μάκτρα. *Gal.* μακρὰ; τὰ, putei, lacus profundi, *ex Hom.*

Μακρὰ, *adv.* majorem in modum, *Hom.*

Μακραίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, diurnus, longævus. (1) δυσαίων, μακραίων θ', ὡς, *Soph. Œd. Col.* 151. (2) deus, immortalis. (2) τίς σ' ἔτικτε τῶν μακροιώνων, *Id. Œd. Tyr.* 1099. Ex μακρὸς et αἰὼν, ævum.

Μακρακόντιον, ου, τὸ, spiculum longum.

Μακρὰν, *adv.* longe, procul, de loco; (2) longum, de tempore. Τύτων δώσιτον καλὴν δίκην, ἐκὶτ' ἐς μακρὰν, *Aristoph. Vesp.* 462. Non longe post. A μακρός.

Μακραύχενος, ὁ, idem quod μακραύχην, *V. L.*

Μακραύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cui collum est prælongum, prælongus. Μακραύχενες κλίμακος προσαμβάσεις, *Eurip. Phœn.* 1180.

Μακρέτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in longos annos perdurat. Ex μακρὸς et ἔτος.

Μακρηγορέω, ῶ, fut. ήσω, longa oratione utor, multa verba facio: μακρηγορῦμεν, *Eurip. Hippol.* 704. et *Ph.* 768. Ex μακρὸς et ἀγορέω.

Μακρηγορία, ας, ἡ, sermo prolixus, oratio longa. Ex iisd.

Μακρημερίαι, ας, ἡ, tempus quo dies sunt longiores. Ab ἡμέρα.

Μακρὴν acc. sing. *Dor.* pro μακράν.

Μακροβάμων, ονος, ὁ, qui longis passibus incedit. Ex μακρὸς et βαίνω, *eo.*

Μακρόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, longævus.

Μακροβιότης, ητος, ἡ, vita longæva, vivacitas.

Μακροβίωσις, ως, ἡ, idem.

Μακροβιώτερος, vivacior; comp. a μακρόβιος.

Μακροβολία, ας, ἡ, in longum jaculatio. A

Μακροβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, e longinquo feriens; eminus feriens. Ex μακρὸς et βάλλω.

Μακρόβωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, epith. agri, qui magnis seu densis est glebis, glebosus.

Μακρογένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui longo est mento. Ex μακρὸς et γένειον.

Μακρόγηρως, ω, ὁ ϗ ἡ, longam senectutem agens, valde senex. Ex μακρὸς et γῆρας.

Μακρογύγγυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, teres.

Μακροδάκτυλος, ον, longos habens digitos.

Μακρόδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui longos cursus conficit.

Μακροζωΐα, ας, ἡ, longævitas. Ex μακρὸς et ζωή.

Μακροημέρευσις, εως, ἡ, longitudo dierum, longævitas. A

Μακροημερεύω, fut. εύσω, diu vivo. A

Μακρομήκερος, ου, ὁ ϗ ἡ, longævus. Ex ἡμέρα.

Μακρόθεν, *adv.* procul, longe, eminus. Hinc et ἀπὸ μακρόθεν, e longinquo. A μακρός.

Μακροθυμέω, ῶ, fut. ήσω, patienter fero, leni sum animo, patienter expecto, iram differo seu cohibeo; duro, *Ph.* Μακροθυμεῖν ἐπί τινι, *Matt.* 18, 26. πρὸς πάντας, 1 *Thess.* 5, 14. ἔις τινα, 2 *Pet.* 3, 9.

Μακροθυμία, ας, ἡ, tolerantia, lenitas animi, longanimitas, patientia expectandi.

Μακρόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, longanimis, lenis, patiens. Ex μακρὸς et θυμός.

Μακροθύμως, *adv.* patienter, longanimiter, æquo animo, iram differendo.

Μακροκαμπυλαύχενος, ου, ὁ ϗ ἡ, longum et curvum collum habens; epith. avium quarundam. Ex μακρὸς, κάμπυλος, et αὐχήν.

Μακροκατάληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, in vocalem longam seu syllabam desinens. A καταλήγω.

Μακρόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, caulem longum habens.

Μακρόκεντρος, ου, ὁ ϗ ἡ, longum aculeum habens, longo spiculo armatus.

Μακρόκερκος, ου, ὁ ϗ ἡ, prælongam caudam habens.

Μακροκίφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longum caput habens; cilo, *Gl. V.*

Μακροκομέω, ῶ, longam et prolixam comam alo seu habeo. Ex μακρὸς et κόμη.

Μακροκωλία, ας, ἡ, longius membrum; (2) quum periodus longius membrum habet. A

Μακρόκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, membra seu colla longa habens. Ex μακρὸς et κῶλον.

Μακρόλοβος, ὁ ϗ ἡ, longam habens siliquam seu folliculum, siliqua oblonga inclusus.

Μακρολογέω, ῶ, fut. ήσω, prolixe loquor, longa oratione utor:

Μακρολογία, ας, ἡ, prolixitas sermonis. A

Μακρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, prolixus in sermone.

Μακρὸν, *adv.* altum, alta voce, *Hom.*

Μακρονοσία, ας, ἡ, morbus diuturnus. Ex νόσος.

Μακροπαραλήκτειν, in penultimam longam desinere. Ex μακρὸς et παραλήγω.

Μακροπαροίνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, longe contumeliosissimus, et quidem ex ebrietate. A παροίνιος.

Μακρόπεπλος, ον, longum peplum gerens.

Μακρόπνοος, *contr.* μακρόπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui longos ducit spiritus. Ἕλκεις μακρόπνουν ζωάν, *Eurip. Phœn.* 1531. Ex μακρὸς et πνοή.

Μακροπορέω, ῶ, fut. ήσω, procul eo, longum iter facio.

Μακροπορία, ας, ἡ, longum iter. A πόρος.

Μακροπόνηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, improbissimus, *Suid.*

Μακροπόρος, ον, longis passibus gradiens, *Apol.*

Μακρόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, longos pedes habens.

Μακρόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, longas alas sive longas pennas habens. Ex πτερόν.

Μακροπτόλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, e longinquo pugnans.

Μακρόπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, amplas habens portas. Ex μακρὸς et πύλη.

Μακροπώγων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, longam barbam habens.

Μακρορριζία, ας, ἡ, longitudo radicum. A

Μακρορρίζος, ου, ὁ ϗ ἡ, longas radices habens. Ex μακρὸς et ῥίζα.

Μακρόρυγχος, ον, rostrum longum habens.

Μακρὸς, ρὰ, ρὸν, longus, prolixus; (2) longus, diuturnus; (3) magnus, multus; (4) altus, excelsus. Διὰ μακρῦ, in longum tempus. Διὰ μακρῦ γὰρ ἡ χάρις, in longum enim tempus durat hoc officium, *Eurip. Hec.* 320. A μῆκος.

Μακροσκελὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, longa crura habens. Ex μακρὸς et σκέλος.

Μακροστιλίχνης, ου, ὁ ϗ ἡ, longum seu procerum truncum habens, qui longo est caudice. Ex μακρὸς et στέλιχος.

Μακρότατα, *adv.* longissime. A μακρός.

Μακρότερω, longius. Ab eod.

Μακροτέρως, *adv.* diutius, longius. A μακρότερος, quod est comp. a μακρός.

Μακρότης, ητος, ἡ, longitudo, longinquitas; (2) diuturnitas. Ab eod.

Μακροτομέω, ῶ, fut. ήσω, ita puto ut longæ redundent amputatæ partis reliquiæ. A

Μακροτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ita putatus ut amputati longæ reliquiæ supersint. Ex τομή.

Μακροτράχηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longum habens collum.

Μακροϋπνία, ἡ, diuturnus somnus. Ex ὕπνος.

Μακροφάρυγξ, υγγος, ὁ ϗ ἡ, longas fauces habens.

Μακροφλυαρήτης, ου, ὁ, magnus nugator. Ex μακρὸς et φλυαρέω.

Μακροφλυάρτης, ὁ, prolixus nugator, *Ep.*

Μακροφυὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, natura longus, longus natus. Et μακρὸς et φύω, *nascor.*

Μακρόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longa habens folia.

Μακροφωνέω, ῶ, fut. ήσω, alta voce clamo.

Μακρόχειλος, ον, magna labia habens.

Μακρόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, longimanus; (2) cui una manus longior est altera.

Μακρόχηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ungulas longiores habens. Ex μακρὸς et χηλή.

Μακροχρονίζω, fut. ίσω, diuturnus seu longævus sum. A

Μακροχρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, longævus, diu durans. Ex μακρὸς et χρόνος. Hinc

Μακροχρονιότης, ητος, ἡ, longævitas, *Gl. V.*

Μάκρυμμα, ατος, τὸ, quod longe removetur, abominatio:

Μάκρυνσις, εως, ἡ, dilatatio; (2) amplificatio, v. gr. narrationis. A

Μακρύνω, f. υνῶ, longe seu procul amoveo, removeo, in longum differo, extendo, porrigo. A μακρός.

Μακρῷ, (*dat.*) *adv.* longe, multo. Ab eod.

Μάκρωνες, οἱ, qui longo sunt capite, al. pr. ap. *Xen.*

Μακρῶς, *adv.* longe, prolixe.

Μάκρωσις, εως, ἡ, prolongatio, in longum diductio. Quasi a μακρόω.

Μακρώτης, ου, ὁ, longas aures habens. Ex μακρὸς et ὖς, ὠτὸς, *auris.*

Μάκται, qui mazas pinsunt, *Hes.* At *Phil.* gulatores. A μάσσω.

Μακτῆρες, οἱ, idem qui μάκται, *Hes.*

Μάκτρα, ας, ἡ, vas in quo pinsitur, et farina subigitur, mactra. *Apud Nicandrum* pro colo seu mortario. Ab eod.

Μακτρισμὸς, ῦ, ὁ, saltationis genus. Qu. a μακτρίζω.

Μάκτρον, ου, τὸ, mappa, *Gl. V.* A μάσσω.

ΜΑ'ΛΑ, *adv.* valde, multum, admodum, vehementer. Hinc *comp.* μᾶλλον, magis, amplius, potius; et *superlat.* μάλιστα, maxime, potissimum, præsertim; jungiturque nominibus, verbis, et adverbiis. *In numeris est,* omnino, admodum; *de tempore est,* fere.

Μαλαβάθριον, ου, τὸ, foliatum, *Gl. V.* sc. unguentum. Vide μαλόβαθρον.

Μάλαγμα, ατος, τὸ, malagma, quo aliquid mollitur. In re militari est corpus molle ad frangendos eludendosque tormentorum ictus, ut cilicium. A μαλάσσω.

Μαλακῇ, dat. sing. f. g. *Dor.* pro μαλακῇ.

Μαλακαίτας, οδος, ὁ ϗ ἡ, (metri causa pro μαλακόπους) molli pede incedens.

Μαλακαύχητος, ὁ ϗ ἡ, pro μαλακάλγητος, dolores leniens. Μαλακαυχήτοιο ὕπνυ, *Aristot. in Pæane apud Athen.* 15, 16. *Diogen. Laert.* 5, 7. *Stobœum, Serm.* 1, 2. Est vox Cretica. Cretenses dicebant, teste Hesychio, αὐγεῖν pro ἀλγεῖν, αὐκὰν pro ἀλκὴν, αὐκύνα pro ἀλκύνα, αὔσος pro ἄλσος, ἰθθεῖν pro ἰλθεῖν, Σιύγισθαι pro Σίλγισθαι.

Μαλακινύω, ῶ, fut. ήσω, molliter decumbo et dormio. Ex μαλακὸς et ὑπνή.

Μαλακινυκὸς, ἡ, όν, vim leniendi habens; qu. a μαλακινύω.

Μαλακία, ας, ἡ, mollities, *inprimis* animi, ignava

nava et effeminata; (2) morbus quidam; (3) summa tranquillitas maris. A *μαλακός*.

Μαλακίας, ου, ὁ, mollis, effeminatus. Ab eod.

Μαλακιάω, ῶ, mollis et effeminatus sum, mollitie laboro; (2) langueo, æger sum. *Αἱ κύνες μαλακιώσαι τὰς ῥῖνας οὐ δύνανται αἰσθάνεσθαι*, *Xen.* A *μαλακία*

Μαλακίζω, fut. *ίσω*, mollio, effemino, timidum reddo; et *pass.* *μαλακίζομαι*, mollesco et effeminor; (2) misereor; (3) langueo, ægroto, timidus sum, frangor. *Πρὸς τὸν Θάνατον ἐμαλακίσατο*, *Xen.* A *μαλακός*.

Μαλακίης, οἱ, frigoris causa dolentes, *V. L.*

Μαλάκιον, ου, τὸ, ornamentum quoddam muliebre, *Hes.* *τὰ μαλάκια*, piscium genus, sepiæ; *item*, olus, beta, *Ern.*

Μαλακισθῆναι, *emollitum esse*, aor. 1. inf. pass. verbi *μαλακίζω*, *emollio*.

Μαλακίων, ωνος, ὁ, molliculus. Dim. a *μαλακός*.

Μαλακόγειος, ου, ὁ ἡ ἡ, mollem habens terram. Ex *μαλακὸς* et *γῆ*, *terra*.

Μαλακογνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui molli, h. e. leni, et submissa est mente seu animo. Ex *μαλακὸς* et *γνώμη*.

Μαλακόδερμος, ος, ὁ ἡ ἡ, mollem habens cutem; (2) molle habens putamen. Ex *μαλακὸς* et *δέρμα*.

Μαλακόθριξ, ὁ ἡ ἡ, mollem habens pilum; *μαλακότριχες*, quibus molles capilli.

Μαλακόκισσος, ου, ὁ, qu. dic. mollis hedera, convolvulus.

Μαλακοκόλαξ, ακος, ὁ, assentator, palpator.

Μαλακοκραννὺς, ίως, ὁ, qu. dic. molliceps, avis. Ex *μαλακὸς* et *κράνον*.

Μαλακοποιέω, ῶ, fut. *ήσω*, mollio. A

Μαλακοποιὸς, όν, molliens.

Μαλακοπύρηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, mollem et tenerum habens nucleum. Ex *μαλακὸς* et *πυρήν*.

Μαλακὸς, ἡ, όν, mollis; (2) placidus, lenis, mitis; (3) effeminatus; (4) remissus, languidus, molli et remisso animo aliquid agens; (5) placidus, tranquillus. A *μαλάσσω*.

Μαλακόσαρκος, ου, ὁ ἡ ἡ, mollem ac teneram habens carnem. Ex *μαλακὸς* et *σάρξ*.

Μαλακόστρακος, ου, ὁ ἡ ἡ, molli testa tectus. Ex *μαλακὸς* et *ὄστρακον*.

Μαλακότης, ητος, ἡ, mollities, mollitudo. A *μαλακός*.

Μαλακόφθαλμος, ον, mollis, mitis adspectu.

Μαλακόφλοιος, ου, ὁ ἡ ἡ, mollem corticem habens.

Μαλακόφρων, ον, molli, leni animo. Ex *φρήν*.

Μαλακόφωνος, ον, molli, suavi voce præditus. Ex *μαλακὸς* et *φωνή*.

Μαλακόχειρ, ειρος, ὁ ἡ ἡ, molles manus habens, lenis, mitis.

Μαλακοψυχέω, ῶ, fut. *ήσω*, molli sum animo, animo sum remisso, abjecto. *Μαλακοψυχήσαντας ἀπρεπὲς δρᾶμα ὑποκρίνασθαι*, *Joseph. Maccab.* 6. Ex *ψυχή*.

Μαλακτὴρ, ῆρος, ὁ, qui mollit, seu emollit. A *μαλάσσω*.

Μαλακτικὸς, ἡ, όν, emolliendi vim habens:

Μαλακτὸς, ἡ, όν, qui molliri seu emolliri potest. Ab eod.

Μαλάκυνσις, εως, ἡ, emollitio, qua aliquid mollius redditur. A

Μαλακύνω, mollio, emollio, mollem reddo. *Pass.* *μαλακύνομαι*, mollior, molliorem me præbeo, mollesco, languidior et remissior sum, fio. A *μαλακός*.

Μαλακῶ, *mollis*, gen. sing. *Dor.* pro *μαλακοῦ*.

Μαλακῶς, *adv.* molliter, leniter, placide, effeminate, remisse.

Μάλαξις, εως, ἡ, mollitio, emollitio. A

ΜΑΛΑ'ΣΣΩ, vel *μαλάττω*, f. ξω, mollio, emollio; (2) placo, lenio. *Ὡς ἂν νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ*, *Aristoph. Eq.* 388. *Χρόνῳ μαλάξειν σκλάγγνον*, *Eur. Or.* 1190. (2) *ὀργὰς μαλάσσω' ἀνδρὸς*, *Id. Alc.* 774. *Πρὶν ἂν . . . νῖσα μαλαχθῇς τῇδε*, *Soph. Phil.* 1332. Hinc

Μαλάχη, ης, ἡ, malache, malva, herba emolliendi vim habens. *Angl.* MALLOWS.

Μαλιερὸς, ᾶ, ὸν, ustivus, consumens, ignis epith. A *μαλός*.

ΜΑ'ΛΗ, ης, ἡ, axilla, ala.

Μάλθα, ης, ἡ, cera emollita. A *μαλάσσω*.

Μαλθάζω, mollio; pro quo usitatius *μαλθάσσω*.

Μαλθακυνία, ας, ἡ, lecti seu cubilis mollities. A *μαλθακὸς* et *εὐνὴ*, *cubile*.

Μαλθακηρὸς, ᾶ, ὸν, tener, mollis. A *μαλθακός*.

Μαλθακία, ας, ἡ, mollities, mollitudo. Ab eod.

Μαλθακίζω, fut *ίσω*, mollio, emollio; (2) de linio, emollio animum. *Pass.* *μαλθακίζομαι*, mollesco, ignaviter ago, languesco, elanguesco. Ab eod.

Μαλθάκινος, ίνη, ινον, mollis. Ab eod.

Μαλθακισίον, ου *μαλθακισέα*, *adv. posit.* molliter agendum est et segniter. A *μαλθακίζω*.

Μαλθακὸς, ἡ, όν, mollis; (2) iners, remissus, ignavus, lentus; (3) effeminatus: *εἰς τὸ μαλθακὸν*, placide. *Οὐ γάρ ποτ' Ἀργεῖος γαῖαν εἰς τὸ μαλθακὸν προσηγόμισθα*, nunquam enim alias Argivos placide compellassemus, *Eur. Or.* 713. A *μαλάσσω*.

Μαλθακόφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui mollem ac teneram habet vocem. Ex *μαλθακὸς* et *φωνή*.

Μαλθακόω, ῶ, fut. *ώσω*, mollio, emollio. A *μαλθακός*.

Μαλθακτήριος, α, ον, idem quod

Μαλθακτικὸς, ἡ, όν, emolliendi vim habens.

Μαλθακώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, qui emollit. A *μαλθακός*.

Μαλθακῶς, *adv.* molliter.

Μάλθαξις, εως, ἡ, fotus. A

Μαλθάσσω, f. ξω, mollio; (2) mollibus verbis persuadeo, delinio, demulceo. *Ὡς λόγοισι τόνδι μαλθάξαιμι' ἄν*, *Eur. Her. Fur.* 299. A *μάλθα*, vel *μαλάσσω*.

Μάλθη, ης, ἡ, idem quod *μάλθα*.

Μαλθόω, ῶ, fut. *ώσω*, mollio, emollio, velut ceram, *Hes.* A *μάλθα*. Unde

Μαλθώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, malthinus, cereus.

Μάλθων, ὁ, mollis et effeminatus, dissolutus. *Ph.* *μάλθον*, nebulo. Ab eod.

Μαλικθάλη, ης, ἡ, planta in Ægypto nascens, *The ph.*

Μαλιασμὸς, ῦ, ὁ, veterinorum morbus. A

Μαλιάω, ῶ, malide laboro. A

ΜΑ'ΛΙΣ, ίδος, ἡ, Malis, jumentorum morbus, quum tussiunt.

Μαλιναβάλη, ἡ, planta in Ægypto nascens, *Theoph.*

Μαλὶς, ίδος, ἡ, Nymphæ nomen, *Dor.* pro *Μηλὶς*, a *μῆλον*, *malum*, *pomum*.

Μάλισα, *superl.* a *μάλα*, in interrog. *τι μάλισα*, *tandem*, *quæso*.

Μαλκίω, *Ion.* *μαλκιῶ*, frigore contrahor; (2) torpeo, hebesco. A

ΜΑ'ΛΚΗ, ης, ἡ, torpor ex frigore; (2) torpor quilibet.

Μαλκιάω, sive *μαλκιόω*, ῶ, idem quod *μαλκίω*. *Καὶ τότε δὴ κεφαλὴ ὑλκοῖται λυγρὸν μαλκιόωντες*, *Hesiod. Opera et Dies*, 530.

Μάλκιον, frigidum. A *μάλκη*.

Μάλκιος, frigus cum torpore invehens, *Steph.*

Μαλκίστατος, frigidissimus, *Suid.*

Μάλλιον, *Dor.* pro *μᾶλλον*, *Eust.*

Μαλλοδιτὴς, ὶς, vinculo laneo vinctus. *Τὰς μαλλοδιτεῖς κύτους*, *Soph. in Polyido.* A *μαλὸς* et *δίω*.

Μαλλοῖσι, dat. plur. *Poet.* pro *μαλλοῖς*.

Μᾶλλον, *adv.* comp. a *μάλα*, quod vide.

ΜΑΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, vellus; lana promissa, villus; (2) coma promissa, cirrus, cincinnus.

Μαλλοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, vellus ferens, laniger. Ex *μαλλὸς* et *φέρω*.

Μαλλωτὸς, ἡ, όν, villosus, velleris densi. A *μαλλός*.

ΜΑΛΟΒΑ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ, Malobathrum, folium quod in Indiæ paludibus nascitur.

Μαλόδρυον, τὸ vide *μάδρυα*.

Μᾶλον, pro *μῆλον*, *Dor.* malum, pomum.

Μαλοσάρηος, ου, ὁ ἡ ἡ, malis seu pomis similes genas habens. Ex *μᾶλον* et *παρειὰ*, *gena*.

Μαλὸς, ἡ, όν, tener; (2) exitiosus.

Μαλοφόρος, ὁ. epith. Cereris, pomifera.

Μάμερσα, ἡ, Minerva, *Lyc.*

Μάμερτος, ὁ, Mars, *Lyc.*

ΜΑΜΜΑ', vel *μαμιὰ*, ᾶς, ἡ, seu *μαμιὰς*, medicamenti genus, quod quidam idem ac Doronicum Romanum censent.

ΜΑ'ΜΜΑ, *μάμμη*, *μαμμαία*, ἡ, voces quibus pueri matrem vel aliam feminam ætate provectiorem appellabant; (2) avia.

Μαμμάκυθος, ου, ὁ, Mammacuthus; nomen hominis notæ stultitiæ; ideo quivis stolidus et ignavus sic appellatur.

Μαμμάκυθος, idem.

MAMMA'N, vox pueruli panem flagitantis.

Μαμμάριον, ου, τὸ, mater. Dim. a *μάμμα*.

Μαμμία, ας, ἡ, mater; (2) avia. Ab eod.

Μαμμίδιον, ου, τὸ, matercula. *Τῆτον, ἔφη, μαμμίδιον*, *Heliod.* 7. Ab eod.

Μαμμίον, ου, τὸ, matercula. Dim. Ab eod.

Μαμμόθρεπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, a nutrice, vel potius avia, eoque mollius educatus. A *μάμμα* et *τρέφω*.

Μαμμωνᾶς, vox Syr. *ἄκλιτος*, *divitiæ*.

Μὰν, pro *μὴν*, *Dor.* tamen, sane, certe; item *mensis*, *Dor.* pro *μήν*.

Μανάκιον, ου, τὸ, ornamentum collare, *Sch. Theocr.* Dim. a *μάνος*. Vide *μανιάκης*.

ΜΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, corium, pellis.

Μανδακηνὸν, *adv.* ad cutem. A præc.

Μάνδαλον, ου, τὸ, pessulum, repagulum, *Ph.*

ΜΑΝΔΑΛΩΤΟ'Ν, ῦ, τὸ, osculi genus immodestum.

Μανδοειδὴς, ὲς, similis *μανδύῃ*, pro *μανδυοειδὴς*.

ΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, stabulum, caula, septum, quo noctu clauduntur pecora; (2) spelunca; (3) locus ubi sunt torcularia.

ΜΑΝΔΡΑΓΟ'ΡΑΣ, ου, ὁ, mandragoras, planta cui vis inest obstupefaciendi sensus et soporandi homines. *Angl.* MANDRAKE.

Μανδραγορίζω, mandragoram propino.

Μανδραγορίτης, ου, ὁ, sc. *οἶνος*, vinum mandragora conditum. A *μανδραγόρας*.

Μάνδρευμα, ατος, τὸ, idem quod *μάνδρα*.

ΜΑΝΔΥ'ΑΣ, ου, ὁ, genus vestimenti militaris, ap. Persas, simile penulæ.

Μανδύη, ης, ἡ, vestis lacernæ similis, *Poll.* et *Gl. V.* *μανδύη*, impluvia.

Μανδὺς, ἡ, lacerna.

Μανῖσα, a. 2. part. pass. f. g. verbi *μαίνομαι*. Hinc

Μανίομαι, insanio; ut hinc sit *μεμάνημαι*, perf. pass. *apud Theoc.* amore insanio.

ΜΑ'ΝΗΣ, ου, ὁ, servus, famulus; (2) poculi genus; (3) nomen jactus tesserarii.

ΜΑΝΘΑ'ΝΩ, f. *μαθήσομαι*, p. *μεμάθηκα*, disco; (2) intelligo, percipio, animadverto, cognosco; (3) doceo; a. 2. *ἔμαθον* partic. *μαθὼν*, qui didicit. *Att.* *τί μαθὼν*, quare. *Πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν ἔοικας ἥκιστα αἰσχρὰ*, edoctus a, *Soph. Phil.* 963. *Ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοὶ*, *Aristoph. Av.* 379.

Μανία, ας, ἡ, furor, insania. A *μαίνομαι*.

Μανιάκης, ου, ὁ, ornamentum collare seu brachiale, *Gl. V.* torques. (vocab. originis barbaricæ, Celticæ ut videtur, *Ern.*) A *μανίαξ*.

Μανιάκιον, ου, τὸ, idem; *μανιάκια*, *Hes.* inter ornamenta numerat in *μηνίσκοι*.

Μανίακον, ου, τὸ, idem, *Polyb.* A

Μανίαξ, tortile, circulus, tortus, *Gl. V.*

Μανὶας, άδος, ἡ, furiosa, insana. A *μαίνομαι*. Unde

Μανικὰ, τὰ, apud Phryges magna et insignia admirandaque facta dicebantur, a Mane quodam rege suo incredibilis virtutis et potentiæ viro.

Μανικὸς, ἡ, όν, insanus; (2) ad insaniam pronus; (3) insaniam seu furorem gignens; (4) divinus ac numine inflatus.

Μανικῶς, *adv.* furiose, furenter.

Μανιόκηπες, ου, ὁ ἡ ἡ, furiose libidinosa, *Eust.*

Μανιοποιὸς, ῶ, ὁ ἡ ἡ, ad insaniam redigens.

Μανιώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, furiosus, insanus; (2) insaniam gignens. A *μανία*.

Μανίω, *Dorice* pro *μηνίω*, succenseo. *Μανίω Θεοῖσιν*, *Eurip. Hipp.* 1146.

ΜΑ'ΝΝΑ, vel *μὰν*, τὸ, manna. *Vox Hebr.* *ἄκλιτος*, quæ cibum illum extraordinarium notat, quo Deus Israelitas in Deserto sustentavit; (2) manna Indicum vel saccharum veterum; (3) pulvis seu pollen thuris, *Ern.*

Μαννάκιον, ϑ, τὸ, idem quod *μανάκιον*.
Μαννάριον, ϑ, τὸ, matercula, *Ern.* an *μαμμάριον*.
Μαννοδοτέω, ῶ, fut. *ήσω*, manna do, vel suppedito. Ex *μάννα* et *δότης, dator*.
ΜΑ'ΝΝΟΣ, vel *μάνος*, ϑ, ὁ, ornamentum collare. Vide *μανιάκης*.
Μαννοφόρος, ὁ ϗ ἡ, ornatus monili.
Μανόκαρπος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, rarum ferens fructum, cujus fructus non dense hæret. A
ΜΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, rarus, solutus, fungosus, laxus, mollis.
Μανοσπορέω, ῶ, semen non dense spargo. A
Μανόσπορος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, rare seminatus. Ex *μανὸς* et *σπείρω*.
Μανόστημος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, qui laxo seu raro est stamine, *Hes.* Ex *στήμων*.
Μανότης, ητος, ἡ, raritas; (2) laxitas. A *μανός*.
Μανῦμαι, f. 2. ind. med. verbi *μαίνομαι*.
Μανόφυλλος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, cui sunt rara folia.
Μανόω, ῶ, rarefacio, solutionem reddo; *μανῦσθαι*, rarescere. A *μανός*.
Μαντεία, ας, ἡ, divinatio, vaticinatio, vaticinium, oraculum; (2) oraculi petitio.
Μαντεῖον, ϑ, τὸ, vaticinium, oraculum; (2) locus in quo editur oraculum. A *μαντεύω*.
Μαντεῖος, εία, εῖον, ad vaticinationem seu vates pertinens. A *μάντις*.
Μαντεύαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro *μαντεύῃ*, a *μαντεύομαι*.
Μάντευμα, ατος, τὸ, vaticinium, oraculum. A
Μαντεύομαι, fut. *εύσομαι*, vaticinor, oraculum edo; (2) divino, ariolor, auguror, conjicio, opinor; (3) oraculum consulo, oraculum peto. Ταῦτα ϗ *μαντεύομαι*. *Eur. Ion.* 347. Οὐδ' ἂν πιθοίμην τῷ μεμαντεῦσθαι τόδε, *Id. El.* 995. A *μάντις*.
Μαντευτέον, *adv. posit.* vaticinandum est. Τῷ γὰρ Διῒ πάνυπερ ἐ μαντευτέον, *Eur. Ion.* 374.
Μαντευτής, οῦ, ὁ, vates, vaticinator.
Μαντευτικός, ἡ, όν, ad vaticinationem seu vaticinatores pertinens; (2) vaticinandi artis peritus. A *μαντεύομαι*. Unde
Μαντευτός, ἡ, όν, vaticinio prædictus; (2) a vatibus indicatus, monstratus. Ἔξεστι τοῖς Διοῖσιν, ὅσοιτε πάτριοι ἢ μαντευτοὶ αὐτῷ, *Art. Ind.* 17, 11.
Μαντήϊη, ης, ἡ, *Ion.* pro *μαντεία*.
Μαντήϊον, ϑ, τὸ, *Ion.* pro *μαντεῖον*.
Μαντήϊος, ϑ, ὁ, vaticinus, fatidicus, epith. Apollinis, *Ion.* pro *μαντεῖος*.
Μαντικὴ, ῆς, ἡ, sc. *τέχνη*, divinatio.
Μαντικός, ἡ, όν, ad vatem seu vates pertinens; (2) vatem efficiens; (3) vaticinandi peritus, divinus; (4) vaticinationem habens. A *μάντις*.
Μαντικῶς, *adv.* vaticinando, per vaticinium.
Μαντιπολίω, ῶ, fut. *ήσω*, vaticinor.
Μαντιπόλος, ὁ ϗ ἡ, vates, fatidicus. Τῆς *μαντιπόλου* Βάκχης ἀνίχων λίκτρ' Ἀγαμέμνων, *Eurip. Hec.* 123. Ex *μάντις* et *πολίω*.
ΜΑ'ΝΤΙΣ, ιος, ὁ, vates, hariolus, haruspex.
Μαντιχώρας, ϑ, ὁ, Mantichora, bestia horrenda; *Aristot. Hist. Anim. Ælian. Plin.* Apud Ctesiam *μαρτιχώρα*.
Μαντοσύνη, ης, ἡ, vaticinium, vaticinatio, ars vaticinandi. A *μάντις*. Unde
Μαντόσυνος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, vaticinus, divinus. Θεῖν νιν κέλευσμ' ἐπεστράφη *μαντόσυνον*, *Eurip. Androm.* 1030. Ὅταν Διῒ *μαντόσυνοι* πεύσωσ' ἀνάγκαι, *Id. Iphig. in Aul.* 761.
Μαντῷδης, ους, ὁ ϗ ἡ, fatidicus, vaticinus.
Μαντῷος, ϑ, ὁ, idem; epith. Apollinis.
Μάνυε, 3. sing. imperf. ind. *Ion.* et *Dor.* pro *ἐμήνυε*, a *μηνύω*.
Μάνυσον, 2. sing. a. 1. imperat. act.
Μανύω, fut. *ύσω*, indico, *Dor.* pro *μηνύω*.
Μανώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, laxus, rarus. A *μανός*.
Μάνωσις, ωσις, ἡ, rarefactio; (2) raritas, laxitas. A *μανόω*.
Μαπτεῖν, *apprehendisse*, a. 2. inf. act. *per Sync.* pro *μαπέτειν*, et hoc *Ion.* et *Poet.* pro *μάπτειν*; et *μιμάποιεν*, opt. a *μάπτω*, prehendo; a. 2. *ἔμαπον*, et abjecto ε, *ἔμαπον* (2) calcare. Ἴϊμεναι *μαπέειν*, *Hesiod. Scut. Herc.* 231. Οὐδὲ πρῶτον *μεμάποιεν*, *Id. ibid.* 252.
ΜΑ'ΡΑΓΔΟΣ, seu *σμάραγδος*, ϑ, ὁ, smaragdus, gemma.
ΜΑ'ΡΑΓΝΑ, ης, ἡ, flagellum, scutica; (2) genus supplicii.
ΜΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ϑ, τὸ, marathrum, fœniculum. *Angl.* FENNEL.
Μάραινα, ἡ, scutica. Ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε *μαραίνης* δῦτος ἱκνεῖται, *Æschyl. Choeph.* 373.
ΜΑΡΑΙ'ΝΩ, f. *ανῶ*, macero, marcidum reddo, marcescere facio, tabefacio. *Μαραίνομαι*, marcesco, flaccesco, exaresco. Κάλλος μὲν ἡ χρόνος ἀναλώσιν, ἡ νόσος ἐμάρανε, *Isocr. Φίλιππ.* γὰρ, ϗ *μαραίνεται* νόσῳ, *Eur. Alc.* 200.
Μαραίνων, οδος, ὁ ϗ ἡ, cui pedes marcuere, qui marcidos pedes habet, *Hes.*
Μαρανθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi *μαραίνω*.
Μάρανσις, εως, ἡ, marcor, tabes. A *μαραίνω*.
Μαραντικὸς, ἡ, όν, flaccidum seu marcidum reddens, corrumpens, absumens. Ab eod.
Μαρασμὸς, οῦ, ὁ, marcor, tabes. Ab eod.
Μαρασμώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, laborans *μαρασμῷ*, cui inest *μαρασμός*.
ΜΑΡΑ'ΣΣΩ, lucco, splendeo; (2) perstrepo, sonitum edo.
Μαραυγῖν, lumine privari, *Plut.* Quasi ex *μείρω*, privo, f. *μαρῶ*, et *αὐγὴ, splendor*.
Μαραυγία, ας, ἡ, obscuratio visus. Ex iisd.
Μαραίνω, insanio. Μαραίνειν ἐκ' ἀθανάτοισι Διοῖσι, *Il.* 5, 882. A *μάργος*.
Μαργαρίτις, ισσα, ιν, unioni seu gemmæ similis, *Naz.*
Μαργαρίτης, ϑ, ὁ, sc. *λίθος*, margarita, gemma. A *μάργαρον*.
Μαργαρῖτις, ίδος, ἡ, sc. *λίθος*, idem.
ΜΑ'ΡΓΑΡΟΝ, ϑ, τὸ, unio, margarita. Hinc
Μαργαρώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, margaritæ similis.
Μαργάω, ῶ, insanio. A *μάργος*. Unde
Μάργη, ης, ἡ, insania, protervia, *Hes.*
Μαργήϊς, ήϊσσα, ῆϊν, insanus, amens, *Hes.*
Μάργης, ϑ, ὁ, insanus, *Suid.* Ab eod.
Μαργίτης, ϑ, ὁ, stupidus, fatuus, a Margite quodam insigni fatuo, qui ultra quinque numerare non possit, et cum virginem duceret, eam non ausus est attingere, ne illa matri ejus rem indicaret; (2) leviculus, imbellis. Ab eod.
ΜΑ'ΡΓΟΣ, η, ον, vel *μάργος*, ϑ, ὁ ϗ ἡ, insanus, amens, vesanus, stolidus; (2) protervus, petulans, improbe libidinosus. Hinc
Μαργοσύνη, ης, ἡ, insania, vesania, vecordia; (2) petulantia, protervia, procacitas.
Μαργότης, ητος, ἡ, idem et ab eod. Πολλαὶ δὲ, *μαργότητι*, *Eurip. Androm.* 950.
ΜΑ'ΡΗ, ης, ἡ veterum scholiastarum testimonio *μάραι* dictæ fuere manus, *Eust.*
Μαριλιτὴς, οῦ, ὁ, qui carbones tractat, carbonarius. A
Μαριλίνω, favillas, carbones tracto. A
ΜΑΡΙ'ΛΗ, ης, ἡ, pulvis carbonum, favilla.
Μαριλοκαύτης, ϑ, ὁ, carbonarius, *Hes.* ubi *μαριλοκαυτῶν, τῶν ἀνθρακιτῶν*. Ex *μαρίλη* et *καίω*, *ιτο*.
Μαριλοπότης, ϑ, ὁ, favillæ potor. Vulcani, fabrorum ac carbonariorum epith. Ex *μαρίλη*.
ΜΑΡΙ'ΝΟΙ, pisces quidam.
ΜΑ'ΡΙΣ, ιος, ἡ, mensura liquidorum.
ΜΑΡΜΑΙ'ΡΩ, fut. *αρῶ*, rutilo, resplendeo, vibranti splendore corusco. Ἠλέϊς μοι χρυσῷ χαίταν *μαρμαίρων*, *Eur. Ion.* 921. Ὄμματα *μαρμαίροντα*, *Il.* 3, 397.
Μαρμάρειος, εία, ειον, marmoris more candens, marmoreus. A *μάρμαρος*.
Μαρμάρεος, έα, *Ion.* έη, εον, idem et ab eod.
Μαρμαρίζω, f. *ίσω*, marmoreo splendore vibro, ut marmor splendeo. Ab eod. Unde
Μαρμάρινος, ίνη, ινον, marmoreus, e marmore confectus, marmoris nitorem habens.
Μαρμαρογλυφία, ας, ἡ, marmoris sculptura, seu cælatura. Ex *μάρμαρος* et *γλύφω*.
Μαρμαρόεις, όεσσα, όεν, marmoris nitore splendens. A
Μάρμαρον, ϑ, τὸ· vide *μάρμαρος*.
Μαρμαρόομαι, fio marmoreus, *Lys.*
Μαρμαροποιὸς, οῦ, ὁ, marmorarius, *Ph.* Ex *μάρμαρον* et *ποιέω*.
Μάρμαρος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, albus, candidus; (2) sc. *λίθος*, marmor, quod et *μάρμαρον*· (3) cæmentum marmoris, seu quodvis; *μάρμαρον*, et *μάρμαρα*, vitium veterinorum.
Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, splendor, splendor vibrans, fulgor. Quasi a *μαρμαρύσσω*.
Μαρμαρυγώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, fulgidos radios emittens, vibrans. A præc.
Μαρμαρύζω, splendeo, *ap. Jul.*
Μαρμαρῶπις, ιδος, ἡ, splendentem faciem, oculos nitentes habens, epith. Medusæ. (2) τῆς διιόπαιδος *μαρμαρώπιδος γαλῆς*, e collo parientis saxificæ mustelæ, *Lycophr.* 843. Ex *μάρμαρον* et *ὤψ*.
Μαρμαρωπὸς, ῶ, ὁ ϗ ἡ, oculis micans.
Μαρμάρωσις, εως, ἡ, exornatio quæ fit marmore. *Gl. V.* incrustatio. Quasi a *μαρμαρόω*.
ΜΑ'ΡΝΑΜΑΙ, pugno, prælio decerno, de eventu belli, *Il.* 3, 307. Ἠπεῖς τι πρὸς γυναῖκα *μάρνασθαι* μίαν οἷοί τε, *Eur. Tro.* 728.
Μαρναμένειν, gen. dual. part. præs. med. *Ion.* pro *μαρναμένοιν*· gen. pl. *μαρναμένων*, verbi *μάρναμαι*.
Μαρνώμεσθα, *pugnemus*, 1. pl. præs. conj. med. *Dor.* pro *μαρνώμεθα*.
Μαρτέειν, a. 2. inf. act. *Poet.* pro *μαρτεῖν*: et
Μάρτις, ὁ, raptor, qui vim facit. Ὄδι *μάρτις* νάϊος, νάϊος, o tu raptor, qui nuper eras in nave, nunc es in terra, *Æschyl. Suppl.* 833.
ΜΑ'ΡΠΤΩ, f. *ψω*, capio, corripio, prehendo, adsequor, attingo scopum. Οὐκ ἂν τις αὐτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ, præter me, *Soph. Aj.* 444.
Μαρσίππιον, vel *μαρσύπιον*, ϑ, τὸ, marsupium parvum, sacculus. Dim. a
ΜΑ'ΡΣΙΠΟΣ, vel *μάρσυπος*, ϑ, ὁ, marsupium, crumena, loculus, sacculus.
Μαρτιχώρα. Vide *μαντιχώρας*.
ΜΑ'ΡΤΥΡ, υρος, ὁ ϗ ἡ, testis; (2) martyr, qui tanquam Christianus, vel supplicia vel cruciatus, vel ærumnas certe sustinet.
Μαρτυρέω, ῶ, f. *ήσω*, testor, testimonium dico, perhibeo; (2) demonstro, significo, declaro; (3) laudo, celebro, prædico; (4) probo, &c. *Apud Eccles. Scriptores*, sum martyr, martyrium subeo: *μαρτυρέομαι*, ῦμαι, testibus, testimonio comprobor; (2) laudor, celebror, *in N. T.* (2) testor, testificor. Μαρτυρῶ σοὶ τὰς λέγας ἀληθεῖς εἶναι, *Dem.* ἰς τὰ πράγματα ἐμὲ, *Luc.* κατά τινος, de, *Herodot.* πρί τινος, *Philo.* A *μάρτυρ*.
Μαρτύρημα, ατος, τὸ, testimonium, quod testimonio perhibetur. A præc.
Μαρτυρία, ας, ἡ, testimonium, quod a teste perhibetur; (2) ipsa dictio testimonii; (3) elogium, testimonium, quod alicui datur; (4) martyrium. Ab eod.
Μαρτυρίῃσι, *testimoniis*, dat. pl. *Ion.* pro *μαρτυρίαις*, a *μαρτυρία*.
Μαρτυρικὸς, ἡ, όν, ad martyrium pertinens, ad martyres spectans. Ab eod.
Μαρτυρικῶς, *adv.* martyrum more.
Μαρτύριον, ϑ, τὸ, testimonium, seu quod testimonii loco adfertur; (2) ipse testis; (3) argumentum, seu testimonium, quo aliquid comprobatur; (4) doctrina, præceptum, *in S. S.* (5) accusatio; (6) redarguitio; (7) martyrium; (8) templum seu sacellum in honorem martyris erectum. A *μάρτυρ*.
Μαρτύρομαι, testor, testificor, testatum facio; interdico, *Ph.* Ταῦτ' ἐγὼ *μαρτύρομαι*, *Aristoph. Vesp.* 1425. Ὅρκους πολλοὺς Τηνδάριον *μαρτύρεται*, *Eurip. Iphig. in Aul.* 77. Ab eod.
Μαρτυροποίημα, ατος, τὸ, attestatio, testificatio, *Ph.* A *μάρτυρ* et *ποιῶ*.
Μαρτυροποΐα, ας, ἡ, testificatio.
Μάρτυρες, pl. *μάρτυροι*, *Poet.* testes.
Μαρτυρῶν, præs. part. act. n. g. *contr.* pro *μαρτυρέων*, a *μαρτυρέω*.
Μάρτυς, υος, ὁ vel ἡ, testis.
Μαρύεται, 3. sing. præs. ind. pass. *Dor.* pro *μηρύεται*, a *μηρύω*.
Μαρυκάομαι, ῶμαι, rumino.
Μαρυκᾶται, 3. sing. præs. ind. med. *Dor.* pro *μηρυκᾶται*,

μηρυκᾶται, *contr.* ex μηρυκάεται, a μηρυκάομαι.

Μαρύκημα, ατος, τὸ, ruminatio. A præc.

Μαρύσσαι, *Dor.* pro μηρύομαι, neo, fila torqueo.

Μαρφακτὲς, ὸν, correptus, *Man.*

Μάρψαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro μάρψας, a μάρπτω.

Μάρψῃς, 2. sing. aor. 1. conj. act.

ΜΑΣΑ'ΟΜΑΙ, vel μασσάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, mando, comedo, voro. Ἔωθεν σκορόδια μασώμεθα, *Aristoph. Thesm.* 501. Ἐμασσῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τῦ πόνε, *Apoc.* 16, 10.

Μάσδαι, acc. sing. *Dor.* pro μάζαν.

Μάσδον, acc. sing. *Dor.* pro μαζόν.

Μασδὶς, *Dor.* pro μαζὶς, mamilla.

Μάσημα, seu μάσσημα, ατος, τὸ, quod manditur, seu manducatur. A μασάομαι.

Μάσησις, vel μάσσησις, εως, ἡ, manducatio.

Μαστήτὴρ, seu μασσητὴρ, ῆρος, ὁ, qui mandit, qui commanducat. Ab eod.

ΜΑ'ΣΘΛΗ, ης, ἡ, et μάσθλης, ητος, ὁ, lorum emollitum; corium, pellis; (2) homo mollis et in improbitate exercitatus.

Μασθὸς, οῦ, ὁ, mamma, mamilla; μασθοὶ, ubera. A μαζὸς.

Μασὶν, dat. pl. *Dor.* pro μησὶν, a μὴν.

ΜΑ'ΣΠΕΤΟΝ, ε, τὸ, lasérpitii folium.

Μασσάομαι, ῶμαι. Vide μασάομαι.

Μᾶσσον, *adv.* magis: *compar.* majus: vide μάσσων, *Æschyl. Prom. Vinct.* 630.

ΜΑ'ΣΣΩ, vel μάττω, fut. ξω, pinso, subigo; μεμαγμένος, perf. part. pass. subactus, pistus. Πότερον σκληρὰν ἢ μαλακὴν μάξει, *Aristot.* Μεμαγμένον σκῶρ ἰοβόλοις, *Aristoph. Plut.* 305.

Μάσσω, vel μάττω, f. ξω, abstergo.

Μάσσω, sive μάσσομαι, tango; (2) quæro; f. μάσω, unde a. 1. μάσασθαι, et μάσσασθαι.

Μάσσων, ονος, ὁ ἢ ἡ, longior, amplior, major. Quasi a μακρὸς, *longus.*

Μασάζω, mando, manduco. A μασάομαι.

Μάσαξ, ακος, ἡ, mandibula, vel os; (2) labrum superius et in eo enati pili; (3) esca, cibus, alimentum; (4) cicada.

Μασαρύζω, male mando, languide manduco; (2) labra contraho in modum lactentium puerorum. Ὃν' ὑπὸ γήρως μασαρύζει, *Arist. Ach.* 695. A μασάζω, vel μασὸς.

Μάσιυσις, εως, ἡ, inquisitio, perscrutatio.

Μασιυτὴς, οῦ, ὁ, inquisitor, investigator. A

ΜΑΣΤΕΥ'Ω, f. εύσω, quæro, perquiro, vestigo; (2) desidero, cupio, adfecto. Τί χρῆμα μασεύουσα; *Eur. Hec.* 743. Σκύμνος δὲ πατρὸς κῆρα μασεύων φόνε, *Lycophr.* 1120.

Μαστὴρ, ῆρος, ὁ, inquisitor, investigator. A

Μαστήριος, α, ον, investigando callidus. A μάω.

Μασιγιὺς, ίως, ὁ, virgator, flagellator, qui flagello cædit aliquem. A μάστιξ.

Μασιγίων, *Ion.* pro μασιγῶν, *Herodot.*

Μασιγίας, ᾶ, ὁ, mastigia, flagrio, verbero, mancipium improbum, servus nequam. Ab eod. Hinc

Μασιγιάω, ῶ, verberibus indigeo, prurit pellis flagrum pati.

Μάσιγμα, ατος, τὸ, qu. dic. flagellamentum, *Plut.* A μαστίζω.

Μασιγονόμος, ᾶ, ὁ, qui gymnicis certaminibus præest, designator. Ex μάστιξ et νέμω.

Μασιγώσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. *contr.* pro μασιγοίσθω, a μασιγόω.

Μασιγοφόρος, ᾶ, ὁ ἢ ἡ, flagellifer; (2) lictor, qui agonothetas in sacris certaminibus comitabatur ad submovendam turbam, et cohibendas seditiones. Ex φέρω.

Μασιγόω, ῶ, fut. ώσω, flagello, flagris cædo, verbero; μασιγοῦμαι, flagellor, vapulo; μασιγώσεται, fut. 1. flagellabitur; μασιγωθὶς, aor. 1. part. flagellis cæsus. Πλευρά τι ἢ ὦμος Οὐῆ μασιγόων, *Hesiod. Scut.* 431. al. μαστίζων, al. μασιόων. Μασιγωθὶς ἐπίσας ἂν δόξῃ τοῖς δικασταῖς, *Plat.*

Μασιγώσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act.

Μασιγώσιμος, ᾶ, ὁ ἢ ἡ, verberibus seu flagello dignus. A μασιγόω.

Μασίγωσις, ως, ἡ, flagellatio. Ab eod.

Μασιγωτὶος, flagellandus. Ab eod.

Μασίτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐμαστίτην, a μαστόω.

Μαστίζω, fut. ξω, flagello, flagris cædo, verbero: μαστιχθὶς, aor. 1. part. pass. verberatus. Τὰς ἵππους ἐμάστιζον, *Plut. Lycurg.* 740. A μάστιξ.

Μαστίκτωρ, ορος, ὁ, flagellifer. Ὑπὸ φρίνας, ὑπὸ λοβὸν πάρεσιν μαστίκτορος δεῖαι δαμίαι, *Æschyl. Eumen.* 158.

ΜΑ'ΣΤΙΞ, γος, ἡ, flagrum, flagellum, scutica; (2) *Metaph.* pœna divina; etiam pro morbo.

Μάστιξιν, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμάστιξιν, a μαστίζω.

Μάστις, *Poet.* pro μάστιξ· unde acc. μάστιν, *Od.* 15, 182, et dat. μάστι pro μάστι, *Il.* 23, 500.

Μαστόειν, præs. inf. act. *Dor.* pro μαστίζειν.

Μαστόοιεν, 3. pl. præs. opt. act. *Dor.* a

Μαστόω, *Dor.* pro μαστίζω· μαστόοιεν, *Theocr. Id.* 7, 108, pro μαστίζοιεν, flagris cædant.

Μασιχάω, ῶ, mando, manduco. Hinc *apud Hes.* α. 389. μασιχόωντι pro μασιχάοντι, μασιχῶντι. A μασάομαι.

ΜΑΣΤΙ'ΧΗ, ης, ἡ, mastiche, *Gl. V.* mastix; lentisci resina. Hinc

Μαστίχινον ἔλαιον, mastichinum oleum.

Μαστίω, *Poet.* pro μαστίζω.

Μαστοειδὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, mammæ similis. Ex μάστος et εἶδος, *forma.*

Μαστὸς, οῦ, ὁ, mamma, mamilla, *Gl. V.* ruma; (2) tumulus, *Etm.* Αὐτοῖς τρίτος μαστὸς λοιπὸς ἦν, tertium jugum restabat, *Xenoph. Cyr. Exped.* 4, 198. A μαζὸς.

Μαστρωπεία, ας, ἡ, lenocinium. A

Μαστρωπεύω, f. εύσω, lenocinor, prostituo.

Μαστρώπιον, ᾶ, τὸ, lenulus, *Gl. V.* A

Μαστρωπὸς, οῦ, ὁ vel ἡ, leno, vel lena; occurrit et μαστροτός. Ὅσοσα αἱ μαστροτοὶ ἐπὶ τοῖς μηχανῶνται, *Luc.* Hinc

Μαστρωπικὸς, ὴ, όν, ad lenocinium pertinens, aptus.

Μασὺς, ύος, ἡ, vestigatio, inquisitio. A μάω.

Μασώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, mammosus. *Gl. V.* mammatus. A μαστὸς.

Μάσωρ, ορος, ὁ, quæsitor, inquisitor; (2) qui de rebus publicis inquirit. A μάω.

ΜΑΣΧΑ'ΛΗ, ης, ἡ, ala, axilla, armus; (2) pars folii olivæ, *Hes.* (3) palmæ virga, *Hes.* (4) pars proræ. Hinc

Μασχαλίζω, fut. ίσω, axillis appendo; (2) extremas corporis partes per ignominiam trunco. Ὑφ' ἧς θάνων ἄτιμος, ὥστι δυσμενὴς, ἐμασχαλίσθη, *Soph. El.* 447.

Μασχάλιον, ᾶ, τὸ, canistrum palmeum vel funis e palma, *Hes.* Ab eod.

Μασχαλὶς, ίδος, ἡ, axilla, ala. Ab eod.

Μασχαλίσματα, τὰ, truncationes, mutilationes, partes detruncatæ, *Hes. Suid.* A μασχαλίζω. Unde

Μασχαλιστὴρ, ῆρος, ἡ, lorum quo equi alligantur currui; (2) vinculum latum quod ornatus causa gerebatur sub axilla; (3) catena maxillaris, *Æsch. Pr.* 71.

Ματάζω, ineptio, desipio. Ἢ τῶν ἀθίκτων ἵξεται ματάζων, *Soph. Œd. Tyr.* 891. Vide ἴχομαι in medio (7). A ματάω.

Ματαιάζω, idem. A μάταιος.

Ματαΐζω, idem; (2) pedo, unde comp. ἀτο-ματαΐσαι, *apud Herodot.* pedere.

Ματαιοβαρ-άκτης, ᾶ, ὁ, nugigerulus, *Gl. V.* Ex μάταιος et βαράζω, *gero.*

Ματαιοβυλία, ας, ἡ, inane consilium. Ex μάταιος et βυλή.

Ματαιόκομπος, ᾶ, ὁ ἢ ἡ, vana jactans, gloriosus. A μάταιος et κομπίω.

Ματαιολογίω, ῶ, f. ήσω, vana loquor, blatero.

Ματαιολογία, ας, ἡ, vaniloquentia, verba vana; vaniloquium, frustratio. A

Ματαιολόγος, ᾶ, ὁ ἢ ἡ, vanus in loquendo, vaniloquus. Ex μάταιος et λόγος.

Ματαιολοιχὸς, οῦ, ὁ, qui frivolas res consectatur, eas velut delambens. Ex μάταιος et λείχω. Vide ματολοιχός.

Ματαιοπονίω, ῶ, fut. ήσω, vanas res ago.

Ματαιοπονὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, inania agens.

Ματαιοσπονίω, ῶ, f. ήσω, frustra laboro, operam perdo.

Ματαιοσπονία, ας, ἡ, inanis labor, opera frustranea. A

Ματαιοσπόνος, ᾶ, ὁ ἢ ἡ, frustra laborans.

Ματαιοπραγίω, ῶ, f. ήσω, frustra laboro. Ex μάταιος et πράσσω.

Ματαιοπραγία, ας, ἡ, inanis labor. Ex iisd.

Ματαιοπώγων, ὁ, frustra barbatus, h. e. virili ætate, sed puerili animo.

Μάταιος, αία, αιον, qui frustra fit, vanus, inanis; vanus, ineptus; futilis; mendax, falsus; (2) miser. (1) πότερον ἐγὼ μάταιος, fallarne, *Soph. Trach.* 863. (2) ἄγουσ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδὼν, *Id. Antig.* 1339. A μάτην.

Ματαιοσπουδία, ας, ἡ, inane studium. A

Ματαιόσπουδος, ᾶ, ὁ ἢ ἡ, rebus inanibus studens, in rebus vanis operam locans. Ex μάταιος et σπουδὴ, *studium.*

Ματαιοσύνη, ης, ἡ, fatuitas, desipientia. A μάταιος.

Ματαιότεκνος, ον, frustra fœtum, sobolem edens, item nullius pretii prolem.

Ματαιοτεχνία, ας, ἡ, vanæ artis studium, vana artis imitatio. A

Ματαιότεχνος, ᾶ, ὁ ἢ ἡ, vanis artibus deditus, inanium artium studiosus. Ex μάταιος et τέχνη.

Ματαιότης, ητος, ἡ, vanitas. A μάταιος.

Ματαιοφιλοτιμίομαι, ῦμαι, fut. ήσομαι, frustra largus sum, frustra laboro; (2) frustra glorior et mihi placeo.

Ματαιοφρονίω, ῶ, fut. ήσω, vana cogito, desipio. A

Ματαιόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui inepta et absurda sapit. Ex μάταιος et φρὴν.

Ματαιόφωνος, ᾶ, ὁ ἢ ἡ, frustra et inepte loquens, garrulus. Ex μάτην et φωνὴ.

Ματαιόω, ῶ, fut. ώσω, vanum, irritum reddo; frustror; ματαιόομαι, ῶμαι, inepte et stulte ago; (2) vanus et irritus fio. *Gl. V.* evanesco. Ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, *Rom.* 1, 21. A μάταιος.

Ματαίσμὸς, οῦ, ὁ, actio stolida, sc. rerum stolidarum. A ματαΐζω.

Ματαίως, *adv.* vane, inepte, leviter.

Μάταν, *Dor.* pro μάτην, *frustra.* Unde

Ματάω, ῶ, f. ήσω, vane tempus tero; frustra laboro. Οὐ ματᾷ τὸ ῥέγον τόδε, *Æschyl.* Μὴ τὼ μὲν δείσαντε ματήσιτον, ne hi, si expaverint, frustra laborent, *nempe,* temere vagando, *Il.* 5, 233.

Ματιυτὴς, ὁ, vestigator, *Man.*

Ματεύω, fut. εύσω, quæro. Πατέρα ματεύων, *Soph. Ph.* 1200. A μάω.

Ματέω, ῶ, f. ήσω, quæro, inquiro; (2) aberro, frustra laboro. Ab eod.

ΜΑ'ΤΗΝ, *adv.* frustra, incassum, in vanum, temere, nequicquam, casu, fortuito, immerito, sine ulla spe, falso. Πολλῶν γὰρ ἂν καὶ μάταν πημάτων ἐκνεμένων, *Soph. Œd. Col.* 1565. Νοσεῖν μάταν, ægrotare malo insanabili, *Id. Aj.* 635. Εἴτ' ἀληθὴς, εἴτ' ἄρ' ἂν μάτην, vera ne, an falsa, *Id. Phil.* 345.

Ματὴρ, ῆρος, ὁ, idem qui μαστὴρ.

Μάτηρ, *Dor.* pro μήτηρ, *mater.*

Ματηρεύω, quæro, *Hes.*

Ματῆς, 2. sing. præs. ind. act. *Æol.* et *Dor.* pro ματᾷς, a ματέω.

Ματήσιτον, 3. dual. fut. 1. ind. act. verbi ματάω.

Ματία, ας, ἡ, *Ion.* ματίη, vanitas, levitas, stoliditas; (2) irrita et infelix cupiditas, aberratio a scopo. Εἶεις ἐμῇ ματίῃ, *Apoll. Rhod.* 4, 367. A ματάω, seu μάτην.

Ματίζω, f. ίσω, indago, quæro. A μάτος.

Ματιολοιχὸς, οῦ, ὁ, qui ex falsa mensura lucrum captat, *Aristoph. in Nub.* 450. Scribitur et ματαιολοιχὸς, quod vide. Ex μάτιον et λείχω, *lambo.*

ΜΑ'ΤΙΟΝ, ᾶ, τὸ, genus mensuræ.

Μάτος, inquisitio, perquisitio. A μάω.

Ματρόζινος, spurius, *Hes.* Dor. pro μητρόζινος.

Ματρυλλεῖον, ου, τὸ, lupanar. A
ΜΑΤΡΥ'ΛΙΗ, ης, ἡ, lena.
Ματρύλλιον, et ματρύλιον, ου, τὸ, idem quod ματρυλλεῖον.
Μάτρως, nom. pl. *Dor.* pro μήτρως, a μήτρως.
ΜΑ'ΤΤΑΒΟΣ, ου, ὁ, stultus, fatuus; ματταβεῖν, fatuum esse, *Hes.*
Ματτύα, ας, ἡ, deliciæ ciborum, lautitia omnis generis, quæ in eduliis adhiberi solent; mensa secunda. A μάττω pro μάσσω.
Ματτυάζω, f. άσω, paro epulas lautas. A præc.
Μάττω, f. ξω, seu μάττομαι, pinso; (2) pinsor; (3) investigo, quæro, *Hipp.*
ΜΑΤΑΙ'Α, gladius, *Schol. Thuc. Suid.*
Μαυλίζω, fut. ίσω, mercede prostituo. A
ΜΑΤΑΙ'Σ, ίδος, ἡ, culter, gladius, *Nic.* (2) mercede aliquid faciens, meretrix, *Hes.*
Μαυλιστὴς, οῦ, ὁ, leno. A μαυλίζω.
Μαῦρος, obscurus; (2) fatuus, stultus, *Hes. Suid.* μαῦρον, iisdem τὸ ἀμαυρὸν καὶ ἀσθενὲς, obscurum et invalidum. Ab ἀμαυρὸν *per Aphæresin.*
Μαυρόω, ῶ, f. ώσω, obscuro, deleo, extinguo. Ῥεῖα, τέ μιν μαυρῶσι θεοὶ, *Hes. Op.* 323. A præc.
ΜΑΦΟ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, muliebre tegmentum capitis, colli ac humerorum, velum de capite in humeros defluens. Vocab originis aut barbaricæ, aut, si Græcæ, corruptum ex ὠμοφόριον, *Etm.*
Μάχαιρα, ας, ἡ, machæra, gladius, sicca, culter, cultellus, novacula. Hinc
Μαχαιρίδιον, ου, τὸ, Dim. Et
Μαχαίριον, ου, τὸ, gladiolus, cultellus, novacula.
Μαχαιρὶς, ίδος, ἡ, gladiolus, culter tonsorius: Μαχαιρίδες, forcipes. A μάχαιρα.
Μαχαιροδίτης, ου, ὁ, lorum quo gladius alligatur, *Hes.* Ex μάχαιρα et δέω, ligo.
Μαχαιρομαχέω, ῶ, f. ήσω, machæra pugno seu certo. Ex μάχαιρα et μάχομαι.
Μαχαιροποιὸς, οῦ, ὁ, machærarum, cultrorum, gladiorumve faber. Ex μάχαιρα et ποιέω.
Μαχαιροπωλεῖον, ου, τὸ, locus ubi gladii venduntur.
Μαχαιροπώλιον, ου, τὸ, idem. A
Μαχαιροπώλης, ου, ὁ, gladiorum seu cultrorum venditor.
Μαχαιροφορέω, f. ίσω, et ήσω, gladium gesto. A
Μαχαιροφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, gladium gestans, gladio cinctus; sicarius, *Gl. V.* (2) satelles. Ex μάχαιρα et φέρω.
Μαχαιρώδιον, ου, τὸ, nomen herbæ, quæ aliis etiam ξίφιον dicitur. A μάχαιρα.
Μαχαιρωτὸς, ὴ, όν, ad formam machæræ factus. Quasi a μαχαιρόω.
Μάχαισι, dat. plur. *Poet.* pro μάχαις.
Μαχάω, ῶ, pugnare gestio, *Hes.* A μάχη.
Μαχιόμενος, præs. part. med. verbi Poëtici μαχέομαι, pro μάχομαι.
Μαχέοιτο, 3. sing. præs. opt. med.
Μαχέσαιμην, *pugnaverim*, aor. 1. opt. med.
Μαχέσομαι, *pugnabo*, f. 1. ind. med.
Μαχέσασθαι, a. 1. inf. med.
Μαχεύω, f. εύσω, contendo, pugno. A
Μάχη, ης, ἡ, pugna, conflictus, prælium, dimicatio; (2) locus ubi pugnatum est; (3) contentio, altercatio, lis, rixa, jurgium.
Μαχήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, pugnax. A præc.
Μαχημὸς, οῦ, ὁ, prælium, pugna; (2) depræliatio. Ab eod.
Μαχήσομαι, f. 1. ind. med. verbi μαχέομαι.
Μαχητὴς, οῦ, ὁ, *Dor.* μαχατὰς, pugnator, bellator; (2) pugnax, bellicosus. Ab eod.
Μαχητικὸς, ὴ, όν, pugnax, ad pugnam propensus, aptus; fortis. Hinc τὸ μαχητικὸν, οῦ, pugnacitas. A præc.
Μαχητικῶς, *adv.* pugnaciter, repugnando.
Μαχητὸς, ὴ, όν, expugnabilis. A μάχομαι.
Μάχιμος, ίμη, ιμον, vel μάχιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, pugnax, bellicosus, habilis ad pugnam, vel ad bellum: οἱ μάχιμοι, milites. Ab eod.
Μαχλὰς, άδος, ἡ, mulier lasciva. A μάχλος.
Μαχλάω, ῶ, libidini indulgeo, lascivus sum, scortor, *Hes.* Ab eod.
Μαχλικὸς, lascivus, *Man.*
Μαχλὶς, ίδος, ἡ, idem quod μαχλάς.
ΜΑ'ΧΑΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, libidinosus; lascivus. Hinc
Μαχλοσύνη, ης, ἡ, lascivia, propensio ad Venerem, impudicitia.
Μαχλότης, ητος, ἡ, idem.
Μάχοιτο, 3. sing. præs. opt. med. verbi
ΜΑ'ΧΟΜΑΙ, pugno, prælior; (2) jurgo, litigo, rixor, disputo. fut. 1. μαχέσομαι et μαχήσομαι, quasi a μαχέομαι· unde et μαχεόμενος, part. pugnans, et μαχεύμενος, *apud Hom.* fut. 2. μαχοῦμαι, pugnabo. Μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις, *Dem.* περὶ, ὑπὲρ τινος, *Xen.* ἀμφί τινι, *Hom.* περί τινα, contra, *Plat.* πρός τινα, *Joan.* 6, 32. Ἐγὼ περὶ ταύτης σοὶ μαχοῦμαι σοί, *Aristoph. Plut.* 1076.
Μαχομένως, *adv.* repugnanter. A μαχόμενος, part. a μάχομαι.
Μαχόμην, imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμαχόμην.
Μαχοῦμαι, *pugnabo*, fut. 2. ind. med.
ΜΑ'Ψ, *adv.* frustra, incassum.
Μάψαυραι, ῶν, αἱ, leves auræ, venti leves, *Hesiod. Theog.* 871. ubi al. μὰψ αὔραι.
Μαψίδιος, ία, ιον, inanis, vanus. A μάψ.
Μαψίδιως, *adv.* inaniter, vane, incassum, frustra, temere.
Μαψιλάκας, ου, ὁ, blaterator. Ex μὰψ et λακεῖν, *sonare.*
Μαψιλόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, vaniloquus. Ex λέγω
Μαψίφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, frustra et inaniter loquens, garrulus. Ex μὰψ et φωνὴ, *vox.*
Μαψύλακτος, η, ον, frustra latrans, inanibus strepitans latratibus, magno cum clamore inania deblaterans. *Apud Plutarch.* γλῶσσαν μαψυλάκτην, *Dor.* pro μαψυλάκτην. Ex μὰψ et ὑλάκτης.
Μαψυλάκης, ὴ, qui frustra nugas effutit, *Pind.*
ΜΑ'Ω, μῶ, vehementer cupio, supra modum desidero; (2) quæro, investigo, diligenti meditatione excogito. Vide *Etm.* p. μίμαα, pro μίμακα; in part. μιμαὼς, pro μιμακὼς· unde μεμακυῖα, μεμαυῖα, fœm. μέμαμεν, 1. pl. perf. ind. pro μεμάκαμεν· μέμασαν, 3. plur. plusq. perf. pro μεμάκεισαν, vel μεμάκεσαν. Μίμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι, *Il.* 2, 863.
Μεγαβαρὴς, ὲς, valdè gravatus; (2) gravis armaturæ miles. A βάρος.
Μεγαβρεμέτης, ου, ὁ, gravisonus. Ex βρέμω.
Μεγάδικος, ὁ, idem quod μεγαλοδίκητος, *V. L.*
Μεγάδοξος, ον, idem quod μεγαλόδοξος, *Dolsc.*
Μεγάδωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, valdè munificus. Ex μέγας et δῶρον.
Μεγαθαρσὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, magnanimus, animosus. Ex μέγας et θάρσος.
Μεγάθεις, sc. πόταμον, magni, *Herod.*
Μέγαθος, εος, τὸ, *Ion.* pro μέγεθος. *Apud Herodotum* passim. Aliquando adverbialiter sumitur, intelligendo κατὰ. Λάμποντος τὰς νύκτας μέγαθος, majorem in modum splendente per noctem, *Herodot.* 2, 44.
Μεγάθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, magnanimus, magno et celso animo præditus.
ΜΕΓΑΙ'ΡΩ, invideo; (2) curo, respecto; ἐμίγηρε, a. 1. invidit; part. μιγήρας, solicitus. Ἐμίγηρέ μοι τόκοιο, *Apollon.*
Μεγακήτης, εος, ὁ vel ἡ, ad cete instar magnus. Ex μέγας et κῆτος.
Μεγακλεὴς, εσσα, εν, valde gloriosus, *Apollin.*
Μεγακυδὴς, ὁ ἡ ἡ, idem. *Dolsc.*
Μεγαλαδικητικὸς, ὴ, όν, vehementer injuriosus. Ex μέγας et ἀδικητός.
Μεγαλαλκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, magno robore præditus. Ex μέγας et ἀλκή.
Μεγαλάμφοδος, ου, ὁ ἡ ἡ, amplos circuitus habens. Ex μέγας et ἄμφοδος.
Μεγάλανδροι, magni viri aut fortes. Ex μέγας et ἀνὴρ.
Μεγαλανηγήτωρ, ορος, ὁ, dux magnus; epith. Jovis, *Orph.*
Μεγαλανορίως, gen. sing. *Dor.* pro μεγαληνορίης.
Μεγαλανορίη, *Ion.* pro μεγαληνορία, arrogantia, fastus, audacia, *Eurip. Phœn.* 192. sed legendum cum Brunckio μεγαληνορίαν. A
Μεγαλάνωρ, ὁ, arrogans, audax. Ab ἀνὴρ.
Μεγαλαρτία, ας, ἡ, festum, quo offeruntur magni panes; nisi est τὰ μεγαλάρτια, *Etm.* A
Μεγάλαρτος, ου, ὁ ἡ ἡ, magni panis dator.
Μεγαλαυχέω, ῶ, et μεγαλαυχέομαι, οῦμαι, magnifice me effero, me jactito, magna sea grandia jacto, glorior. Αἰσθανόμενος σὺ μεγαλαυχοῦμενον ἐπὶ τῇ Βυσίριδος ἀπολογίᾳ, *Isocr.* A
Μεγαλαυχὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, qui valde gloriatur, ostentator. Ex μέγας et αὐχή.
Μεγαλαύχητος, ον, idem quod μεγάλαυχος, *Ep.*
Μεγάλαυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, ostentator.
Μεγαλαυχία, ας, ἡ, jactantia, ostentatio.
Μεγαλεῖον, ου, τὸ, magnificentia, majestas; (2) magnitudo, altitudo, v. gr. φρονήματος. (3) unguentum quoddam, quod et μεγάλλιον. A
Μεγαλεῖος, εια, εῖον, magnificus, venerandus; (2) magnus, grandis; μεγαλεῖα, τὰ, *subst.* gloria, laudes, præclara facinora. A μέγας.
Μεγαλειότης, ητος, ἡ, magnificentia, magnitudo, excellentia, majestas. A μεγαλεῖος.
Μεγαλείως, *adv.* magnifice.
Μεγαλέμπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, rerum magnarum et pretiosarum negotiator. *Gl. V.* magnarius.
Μεγαλεπήβολος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui magnis rebus manum admovet, vel animum adjicit; arduæ capessens, spectans. Τὸν δ' Ἡρακλέα μεγαλεπήβολον ὄντα, *Diod. Sic.* 1, 19. (Sed legendum μεγαλεπίβολος.)
Μεγαλεπίβολος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui magna molitur, ardua capessens. Ἡ δὲ Σεμίραμις ἅτε φύσει μεγαλεπίβολος, *Diod. Sic.* 2, 7. Ex μέγας et ἐπίβολος.
Μεγαληγορέω, ῶ, fut. ήσω, magnifice loquor, magna loquor; (2) magna jacto; (3) magnis laudibus extollo. Τὰς πράξεις μεγαληγορῶν, *Hesiod.* Ex μέγας et ἀγορέω.
Μεγαληγορία, ας, ἡ, magnificentia verborum; (2) jactantia. Μεγαληγορίαν ὑπεράνορα, jactantiam immodicam, *Eurip. Phœn.* 192. A
Μεγαληγόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, magnifice loquens; (2) jactabundus. Ex μέγας et ἀγορέω.
Μεγαληγόρως, *adv.* magnificis verbis; (2) jactanter.
Μεγαληνορία, ας, ἡ, superbia; (2) fortitudo; (3) audacia.
Μεγαλήνωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, magnos viros faciens; (2) acris, magnanimus, fortis; (3) audax; (4) arrogans. Ab ἀνὴρ.
Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, magnanimus, *Il.* 5, 785. Ex μέγας et ἦτορ.
Μεγαλίζει, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro μεγαλίζεσο, a
Μεγαλίζω, fut. ίσω, magnifice effero, extollo; μεγαλίζομαι, magnifice efferor, elatus sum, superbio, *Il.* 10, 69. A μέγας.
Μεγάλλιον μύρον, unguentum, ab inventore Megalo, ita dictum; est et μεγαλήσιον. Vide μεγαλεῖον.
Μεγαλοβρεμέτης, ὁ, magnos edens fremitus, *Cal.*
Μεγαλοβρόμος, ον, valde fremens, strepens. A βρέμω.
Μεγαλοβρύχιος, ου, ὁ ἡ ἡ, horrendum fremens. Ex μέγας et βρύχω.
Μεγαλόβυζοι, *ex Strabone* dicebantur sacerdotes Ephesiæ Dianæ.
Μεγαλόβωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, magnas habens glebas.
Μεγαλογάστωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, magnum habens ventrem. Ex μέγας et γαστήρ.
Μεγαλογνωμοσύνη, ης, ἡ, magnitudo animi, magnus animus, animus magna cogitans. A
Μεγαλογνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui magno est animo, qui animo magnas res cogitat. Ex μέγας et γνώμη.
Μεγαλογραφίω, ῶ, vocem aliquam scribo per litteram longam. Οἱ μεγαλογραφοῦντες τὸ ἄλλο, qui vocem ἄλλο scribunt per litteram longam, *id est*, qui pro ἄλλο scribunt ἄλλω, *Scholiast. minor ad Sophoclis Antigonam*, 218.
Μεγαλογραφία, ας, ἡ, magnarum rerum descriptio seu pictura. Ex μέγας et γράφω.
Μεγαλοδαίμων, ονος, ὁ, magnus dæmon.

Μεγαλό-

Μιγαλοδενδρος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnis consitus arboribus. Ex μίγας et δένδρον.

Μιγαλόδοξος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnam habens vel adferens gloriam; (2) jactabundus. Ex μίγας et δόξα.

Μιγαλόδους, όδοντος, ὁ ἡ ἡ, magnos dentes habens.

Μιγαλοδυναμέομαι, οῦμαι, potentia præsto. A

Μιγαλοδύναμος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum potens, præpotens. Ex μίγας et δύναμις.

Μιγαλοδωρία, ᾶς, ἡ, donatio magnifica, largitio magna Ex μίγας et δῶρον.

Μιγαλοδωρία, ας, ἡ, idem. A

Μιγαλίδωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui magna donat, munificus. Ex μίγας et δῶρον.

Μιγαλοεργὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, magnificus, *Gl. V.*

Μιγαλοεργία, ας, ἡ, magnificentia. *Gl. V.* magnificium. A præc.

Μιγαλοεργῶς, *adv.* magnifice. *Ph.* magno opere.

Μιγαλόζηλος, ον, valde invidendus, i. e. præclarus, felicissimus, &c.

Μιγαλόηχος, ον, valde sonans, strepens, vociferans.

Μιγαλόθριξ, τριχος, ὁ ἡ ἡ, hispidus, *Ph.*

Μιγαλόθυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnanimus, magno et celso animo præditus.

Μιγάλοιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde infortunatus, ærumnosus. Ex μίγας et οἶτος.

Μιγαλόκαρπος, ε, ὁ ἡ ἡ, fructus magnos ferens.

Μιγαλόκαυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnum caulem habens.

Μιγαλοκευθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, occultus, clausus, *Pind.* Ex μίγας et κεῦθος, *latebræ*.

Μιγαλοκέφαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui magnum caput habet; capito. Ex κεφαλή.

Μιγαλοκίνδυνος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui magna pericula adit, magnis periculis se objiciens.

Μιγαλόκλονος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui magnum tumultum et strepitum excitat. Ex κλόνος.

Μιγαλοκμὴς, ῆτος, magno labore constans. Ex μίγας et κάμνω.

Μιγαλοκοίλιος, ον, qui magnum ventrem habet. Ex μίγας et κοιλία.

Μιγαλόκολπος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnum sinum habens, *Rob.*

Μιγαλοκόρυφος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui magnum verticem habet. Ex μίγας et κορυφὴ, *vertex*.

Μιγαλοκότως, *adv.* iracunde. Ex μίγας et κότος.

Μιγαλόκραικτος, ον, idem quod μιγαλόηχος. A κράζω.

Μιγαλοκρατὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, valde potens, *Suid.* Ex μίγας et κράτος.

Μιγαλοκράτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, magnipotens, *Rob.* Ex μίγας et κρατέω.

Μιγαλοκύμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ingentes fluctus excitans, *item* habens. Ex μίγας et κῦμα.

Μιγαλόκωλος, ε, ὁ ἡ ἡ, grandiora membra habens; (2) in quo articulorum internodia magna sunt; (3) magnis colis (partibus periodi) constans. Ex μίγας et κῶλον.

Μιγαλόλαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, magniloquax, *Gl. V.*

Μιγαλόμαζος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnarum mazarum dator, *Suid.* Ex μίγας et μάζα.

Μιγαλομανὴς, ἐς, valde furiosus. Ex μαίνομαι.

Μιγαλομάρτυς, υρος, ὁ, magnus martyr.

Μιγαλόμαστος, ε, ἡ, magnas mammas habens.

Μιγαλομέρεια, ας, ἡ, cum res ex magnis partibus constat; (2) magnitudo et potentia, amplitudo.

Μιγαλομερία, ας, ἡ, idem. A

Μιγαλομερὴς, ἐς, magnis partibus constans; (2) amplus. Ex μίγας et μέρος.

Μιγαλομερὴς, ὑποδοχὴ, magnifica receptio, epulæ magnificentissimæ, *Polyb.* 28, 17, 1. Συνίβαινε τὴν Αἰμιλίαν .... μιγαλομερῆ τὴν περίστασιν ἔχειν ἐν ταῖς γυναικίαις ἐξόδοις, Æmilia, maximo omnis generis adparatu uti solita erat, quoties solennibus diebus in publicum prodirent mulieres, *Id.* 32, 12, 3. Τῶν μιγαλομερεστάτων καὶ τεχνικωτάτων ἔργων ἐστὶν, numerantur inter magnificentissimæ et exquisitissimæ artis opera. *De Statuis.* Idem, 4, 78, 5.

Μιγαλομερῶς, *adv.* partibus magnis; (2) laute et splendide, magnifice. (2) οὗτος ὁ Εὔμιλος ἐτίμα μιγαλομερῶς τὸν Ἀπόλλωνα, laute ac splendide, *Antonin.* 18.

Μιγαλομήτηρ, ἡ, avia, *Hes.*

Μιγαλόμητις, ὁ ἡ ἡ, prudens.

Μιγαλόμισθος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui magna mercede aliquid facit, qui amplum meretur stipendium.

Μιγαλόμματος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnos oculos habens, *Rob.* A μίγας et ὄμμα.

Μιγαλομυκήτης, ε, ὁ, grande mugiens, grande rudens. Ex μίγας et μυκάω.

Μιγαλόνοια, ας, ἡ, mentis præstantia, magnitudo vel celsitudo animi; (2) superbia, *Hes.* A

Μιγαλόνοος, *contr.* μιγαλόνους, ε, ὁ ἡ ἡ, mente præstans, magnanimus, *Gl. V.* Ex μίγας et νόος, *mens*.

Μιγαλοπάθεια, ας, ἡ, gravium malorum tolerantia. Quasi a μιγαλοπαθὴς, ex μίγας et πάθος.

Μιγαλόπετρος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnas rupes habens.

Μιγαλοπλάτιος, ε, ὁ ἡ ἡ, prædives.

Μιγαλόπλουτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.

Μιγαλοποιέω, ῶ. f. ήσω, magnas res facio. *Gl. V.* magnifico, amplifico.

Μιγαλοπόλεμος, ον, bello clarus, qui magnas res bello gessit.

Μιγαλόπολις, ιως, ἡ, magna civitas.

Μιγαλοπολίτης, ε, ὁ, magnæ urbis civis.

Μιγαλοπόνηρος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde improbus.

Μιγαλόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, magnos pedes habens

Μιγαλοπραγμοσύνη, ης, ἡ, rerum magnarum inceptatio, animus promptus ad res magnas suscipiendas. A

Μιγαλοπράγμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, magnarum rerum susceptor. Ex μίγας et πρᾶγμα.

Μιγαλοπρέπεια, ας, ἡ, magnificentia, majestas A

Μιγαλοπρεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, magnum virum decens; (2) magnificus. A πρέπω.

Μιγαλοπρεπῶς, *adv.* magnifice.

Μιγαλοπτέρυγος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnas habens alas. Ex μίγας et πτέρυξ.

Μιγαλόπυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnas portas habens. Ex μίγας et πύλη.

Μιγαλόῤῥαξ, αγος, ὁ ἡ ἡ, magnos habens acinos, *Suid.* Ex μίγας et ῥάξ.

Μιγαλορρημονίω, ῶ, grandibus verbis utor, magna loquor et jactito:

Μιγαλορρημονία, ας, ἡ, idem quod

Μιγαλορρημοσύνη, ης, ἡ, magniloquentia. A

Μιγαλόρρημων, ονος, ὁ ἡ ἡ, magniloquus, magna loquens, arrogans. A ῥῆμα.

Μιγαλορρημόνως, *adv.* jactanter.

Μιγαλόῤῥιζος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnam radicem habens, *Rob.* Ex μίγας et ῥίζα.

Μιγαλόῤῥινος, ον, magnum nasum habens. Ex μίγας et ῥὶν.

Μιγάλος, per *Sync.* μίγας, *Æsch.*

Μιγαλόσαρκος, ε, ὁ ἡ ἡ, carnosus. A σάρξ.

Μιγαλοσθενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, magnis præditus viribus. Ex μίγας et σθένος, *robur*.

Μιγαλοσθενίτης, ὁ, præpotens, *Apollin.*

Μιγαλοσμάραγος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnum sonans, *Suid.* Ex μίγας et σμάραγος.

Μιγαλοσοφιστὴς, ῆ, ὁ, clarus sophista.

Μιγαλόσπλαγχνος, ε, ὁ ἡ ἡ, magna et tumentia viscera habens; (2) magnum animum habens, iracundus. Μιγαλόσπλαγχνος ψυχὴ, iracundus animus, *Eurip. Med.* 109. Ex σπλάγχνον.

Μιγαλοσάφυλος, ον, magnas uvas ferens. Ex μίγας et σαφυλή.

Μιγαλόσαχυς, υ, magnam emittens spicam.

Μιγαλόστομος, ον, magnum habens os, *Suid.* Ex μίγας et στόμα.

Μιγαλόστονος, ον, graves gemitus exprimens. Epith. magni mali.

Μιγαλοσύνη, ης, ἡ, magnitudo, *Gl. V.* A μίγας.

Μιγαλόσχημος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnam gerens speciem, *Suid.* Ex μίγας et σχῆμα.

Μιγαλοσχήμων, ον, idem et ex iisd.

Μιγαλόσωμος, et μιγαλοσώματος, ον, qui magno sive procero seu crasso etiam corpore est. *Gl. V.* corpulentus. Ex μίγας et σῶμα.

Μιγαλότεχνος, ε, ὁ ἡ ἡ, arte seu artificio magnus. Ex μίγας et τέχνη.

Μιγαλότιμος, ον, qui in magno est honore. Ex μίγας et τιμή.

Μιγαλοτίμως, *adv.* magno honore, *Rob.*

Μιγαλότολμος, ον, valde audax, magna audacia prædítus. Ex μίγας et τόλμα.

Μιγαλοτράχηλος, ον, magnas cervices habens.

Μιγαλεργὲς, τὸ, grandium rerum conatus. A μιγαλεργὸς, *magna conans*.

Μιγαλεργέω, ῶ, magnifice ago. Hinc pass. ἡ μιγαλεργηθεῖσα ὄψις, *ap. Philon.* spectaculi magnificentia.

Μιγαλεργία, ας, ἡ, magnificentia. A

Μιγαλεργὸς, ὴ, ὁ ἡ ἡ, magnificus. Ex ἔργον.

Μιγαλοφανὴς, ὶς, idem quod μιγαλοπρεπὴς.

Μιγαλοφανέστατα, *adv.* clarissime.

Μιγαλοφεγγὴς, ὶς, splendidissimus. Ex φέγγος.

Μιγαλόφθαλμος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnos et late prospicientes habens oculos.

Μιγαλόφλεβος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui magnas habet venas. Ex μίγας et φλὲψ, *vena*.

Μιγαλοφρονέω, ῶ, fut. ήσω, magno animo sum; (2) magnifice de me sentio, superbio. Μιγαλοφρονεῖν, ἐφ' ἑαυτῷ, *Xen.* μιγαλοφρονέμενος περί τι, *Plato.* A μιγαλόφρων.

Μιγαλοφρονὴς, ὁ ἡ ἡ, superbus, *V. L.* Ab eod.

Μιγαλοφρόνως, *adv.* excelsō animo; (2) magnifice, abunde, uberrime. Ab eod.

Μιγαλοφροσύνη, ης, ἡ, magnus et excelsus animus; (2) superbia. Ab eod.

Μιγαλόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, cui magnus est animus, magnanimus; (2) magnificus, liberalis. Ex μίγας et φρὴν, *mens*.

Μιγαλοφυὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, magnanimus, magno animo præditus; (2) magnificus, amplificus. Ex μίγας et φύω, seu φυή. Hinc

Μιγαλοφυΐα, ας, ἡ, magnanimitas.

Μιγαλόφυλλος, ε, ὁ ἡ ἡ, magna habens folia.

Μιγαλοφυῶς, *adv.* laute, *Gl. V.* A μιγαλοφυὴς.

Μιγαλοφωνία, ας, ἡ, vocis magnitudo; (2) magniloquentia. A

Μιγαλόφωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnam, claram vocem habens; (2) altiloquus. Ex μίγας et φωνή.

Μιγαλοφώνως, *adv.* alta, clara voce.

Μιγαλοχάσμων, ον, valde hians. Ex χαίνω.

Μιγαλόψοφος, ον, valde strepens.

Μιγαλοψυχέω, ῶ, magno animo sum; (2) magnifice liberalis sum, *Suid.* et *Hes.*

Μιγαλοψυχία, ας, ἡ, magnanimitas, animi celsitudo; (2) liberalitas. A

Μιγαλόψυχος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnanimus, magno et excelso animo præditus. Ex ψυχή.

Μιγαλοψύχως, *adv.* magno et excelso animo.

Μιγαλύνω, fut. υνῶ, magnifice effero, extollo, verbis prædico; (2) magnum et potentem reddo. *Gl. V.* amplio, amplifico; μιγαλύνομαι, effero me. *Gl. V.* grandesco, ingrandesco. Μιγαλύνουσι τὰ κράσπιδα τῶν ἱματίων αὐτῶν, *Matt.* 23, 5. Μιγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, *Luc.* 1, 46. Ἐμιγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, *Act.* 19, 17. Μιγαλυνθήσεται Χριστος, *Phil.* 1, 20. A μίγας.

Μιγαλώδυνος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnos dolores seu cruciatus ferens. Ab ὀδύνη.

Μιγαλώνυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnum, i. e. celebre nomen habens. Ex μίγας et ὄνομα.

Μιγαλωπὸς, ὴ, ὸν, qui magnos habet oculos, *Rob.* Ἐλάφων γένος ... μιγαλωπὸν, *Oppian. Cyneget.* 2, 176. Ex μίγας et ὤψ, *oculus*.

Μιγάλως, *adv.* magnifice; (2) valde, vehementer. (2) πίνοις γὰρ μιγάλως τοῦδ' ὁμᾶται, *Eurip. Med.* 183. A μίγας.

Μιγάλως, acc. pl. *Dor.* pro μιγάλους. Οὔ πεκ' Ἀθηναία μιγάλως ἀπενίψατο πάκχυς, *Callim. Lav. Pall.* 5.

Μιγαλωστὶ, *adv.* valde, vehementer; (2) late; (3) magnifice. Ab eod.

Μιγαλωσύνη, ης, ἡ, magnificentia, majestas.

Μιγαλωφιλὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, magnam utilitatem adferens, valde utilis, magnæ frugis. Ex μίγας et ὠφιλία.

Μιγάμυκος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde mugiens sive boans.

Hesychius

Hesychius ait asini esse epitheton; ut sit grande rudens. A μίγας et μυκή.

Μιγάνωρ, ορος, ὁ· vide μιγαλήνωρ.

Μιγαπληθής, ές, magnæ multitudinis, *Cyr.*

Μίγαρα, τά, Megara, urbs Isthmo vicina versus Atticam. Μιγάραδι, versus Megaram. Μιγαροῖ, Megaris, in urbe. Μιγάροθεν, Megaris, ex urbe. Hinc

Μιγαρεῖς, Megarenses, a Μιγαρίς.

Μιγαρίζω, fut. ίσω, Megarenses imitor seu sequor. Μιγαριεῖς, fut. 1. *Att. Aristoph.* κλᾶσιν Μιγαριεῖς, flebis Megarissans, *Ach.* 821. A Μιγαρίς.

Μιγαρικὸς, ἡ, όν, Megaricus.

Μιγαρὶς, ίδος, ἡ, ut Μιγαρὶς γῆ vel χώρα, Megaricus ager.

Μίγαρον, ε, τὸ, domus, domicilium, ædes.

Μίγαρσις, εως, ἡ, invidia, *Hes.* A μιγαίρω.

Μιγαρτὴς, ὴ, όν, invidiosus, *Hes.* Ab eod.

ΜΕΓΑΣ, μεγάλη, μέγα, gen. μεγάλε, μεγάλης, μεγάλε, magnus, ingens, grandis; (2) vehemens, atrox, violentus. Ἐπὶ μέγα adverbialiter sumitur pro μεγάλως, valde: *Suid. Joseph. Ant. Jud.* 17, 6, 1. *Ibid.* 10, 7; et 12, 2. Ἐπὶ μέγα πολύ τ' ἄριμα φυσάων, *Callim. in Dian.* 55. *Superlativus* μίγιστος, quod vide. Μήδιν μέγ' ἄϋσης, nequid gravius dicas, *Soph. Elect.* 830. Μήδιν μέγ' ἴϊκης, nequid elate dicas, *Id. Aj.* 386.

Μιγασθενὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, præditus magnis viribus. Ex μίγας et σθένος.

Μιγάτολμος, ον, valde audax, intrepidus, *Scip.*

Μιγαυχὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ· vide μιγαλαυχής.

Μιγαφρονίω, idem quod μιγαλοφρονέω, *Eur.*

Μιγάφρων, ον. Vide μιγαλόφρων.

Μιγιβοητοίων, ῶ, augeo dicendo. Ἐν δὲ τοῖς μάλιστα μιγιβοητοῖ τὰ λεγόμενα, *Longin.*

Μιγιβοητοὺς, ῦ, ὁ, augendi vim habens, sublimitatem efficiens. Ex μίγιβος et ποιῶ.

Μίγιβος, ους, τὸ, magnitudo, sublimitas, proceritas; (2) statura; (3) vehementia; (4) gravitas, majestas; (5) magnitudo animi; (6) dignitas, amplitudo.

Μιγιβουργία, ας, ἡ, operis magnitudo, effectio magnorum operum. Ex μίγιβος et ἔργον.

Μιγιβύνω, magnitudinem tribuo, majorem reddo, amplifico; μιγιβύνομαι, major fio, increscо. A μίγιβος.

Μιγήρατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, admodum amabilis. Ex μίγας et ἐράω.

Μιγιστᾶνες, οἱ, primates, proceres, *Gl. Vet.* summates, magnates; dat. pl. μιγιστᾶσι, a μιγιστὰν, ᾶνος. A μίγιστος.

Μιγιστύω, fut. ύσω, magnus sum. Ab eod.

Μίγιστα, *adv.* maxime. Θάλλει μίγιστα, *Soph. Œd. Col.* 700. Ab eod.

Μίγιστον, *adv.* maxime, plurimum. Ab eod.

Μιγιστόπολις, εως, ὁ ᾗ ἡ, felices reddens, maximas urbes efficiens. Ex μίγιστος et πόλις.

Μίγιστος, *superlat.* maximus. Vide μίγας. Ἀρῶν μίγιστος τῶν ἐκεῖ, *Soph. Œd.* 776.

Μιγιστόστομος, ον, valde venerandus.

Μιγιστόφωνος, ον, valde clamosus.

Μιδίσθω, *curæ esto*, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi μίδω.

Μιδέω, impero, imperium teneo; (2) curo; μιδήσομαι, f. 1. ind. med. Ἴδηθι μιδέων, *Il.* 3, 276. Πολέμοιο μιδήσομαι αἱματόεντος, *Ib.* 9, 646. A μίδω.

Μιδιμναῖος, αία, αῖον, modialis, *Gl. V.* A

ΜΕΔΙΜΝΟΣ, ε, ὁ, medimnus, mensura aridorum Attica. *Gl. V.* modius.

Μιδοίατο, *curent*, 3. pl. præs. opt. med. *Ion.* pro μίδοιντο, a μίδω.

Μίδοισαν, acc. sing. *Dor.* pro Μίδησαν.

Μίδοντες, nom. pl. part. præs. act. verbi

ΜΕΔΩ, impero, imperium teneo; (2) curo, curam gero; μιδώμεθα, 1. pl. præs. conj. ὁ μίδων, οντος, regnator, imperator, præfectus. Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μίδοντες, *Il.* 2, 79. Καὶ δὴ Τρῶσσι μιδέσθην, *Ib.* 4, 21. Νῦν μιδώμεθα Ἠριδος ἀλκῆς, *Ib.* 418.

Μίζια, ων, τὰ, genitalia in bestiis.

Μιζόνως, *adv.* majorem in modum, *Ion.* pro μειζόνως.

Μιθαιρέω, ῶ, accipio; a. 2. μιθεῖλον, *Ion.* μιθέιλησκον, *Od.* 8, 396. Ex αἱρέω.

Μιθάλλομαι, transilio. Hinc *Poet.* μιτάλμενος, *Il.* 5, 336.

Μιθάπτω, idem quod ἅπτω.

Μιθαρμόζω, et μιθαρμόζομαι, commuto, verto, transfero; (2) emendo, castigo, meliorem reddo; (3) apto, accommodo. Μιθαρμοσάμενος τὴν ψυδὴν δόξαν εἰς ἀληθείαν, *Philo.* Νῦν γὰρ μιθηρμόσμεσθα βέλτιον βίον, *Eurip. Alc.* 1145.

Μιθάρμοσις, εως, ἡ, commutatio. A præc.

Μιθέηκεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro μιθῆκε, a μιθίημι.

Μιθεῖλε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi μιθαιρέω.

Μιθειμένος, perf. part. pass. verbi μιθίημι.

Μιθεῖναι, *dimisisse*, a. 2. inf. act.

Μιθέω, 2. sing. aor. 2. opt. med. a verbo μιθίημι. Τύτοις δ', ὀρχίοιτι μὲν ζυγείς, ἄγεσθαι ἐ μιθεῖ ἂν ἐκ γαίας ἐμοί, *Eurip. Med.* 735.

Μιθεὶς, a. 2. part. act.

Μιθεῖτε, 2. pl. aor. 2. opt. act. *per Sync.* pro μιθεῖητε.

Μιθείω, aor. 2. conj. act. *Ion.* vel *Poet.* pro μιθῶ.

Μιθεκτικὸς, ἡ, όν, participans.

Μιθεκτέον, participandum est. A μιτέχω.

Μιθεκτὸς, ἡ, όν, qui participatur. Ab eod.

Μιθελεῖν, a. 2. inf. act. verbi μιθαιρέω.

Μιθέλεσκον· vide μιθαιρέω.

Μιθέλκω, fut. ξω, retraho, trahendo traduco. Μιθέλκουσι τὴν ἡδονὴν ἐς τὸ νοθρὸν, *Philo.*

Μιθέμεν, *præterm.* a. 2. inf. act. *Dor.* pro μιθεῖναι, a μιθίημι.

Μίθεξις, εως, ἡ, participatio, communio. A μιτέχω.

Μιθέξομαι, f. 1. ind. med. verbi μιτέχω.

Μιθέορτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, festum sequens, festo succedens. Ex μιτὰ et ἑορτή.

Μίθεπε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro μίθετο, a

Μιθέω, sequi facio; (2) advenio; (3) investigo, quæro; μιθέσομαι, f. μιθέψομαι, sequar, sectabor, imitabor. Αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεσαι κρατερώνυχας ἵππους, *Il.* 5, 329. Οὔ σοί μὴ μιθέψομαι πότε, *Soph. El.* 1058. Ex μιτὰ et ἵπω, *curo*, seu ἵπομαι, *sequor.*

Μιθερμηνεύμενον, *quod transfertur ex alia lingua in aliam*, nom. sing. part. pass. n. g. verbi

Μιθερμηνύω, f. ύσω, interpretor convertendo in aliam linguam. Ἐμμανουὴλ· ὅ ἐστι μιθερμηνευόμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, *Matt.* 1, 23. Μιθερμηνευόμενα κατὰ λέξιν, *Plut.*

Μιθερπύζω, idem quod

Μιθέρπω, adrepo, vel repo post, *Rob.*

Μίθες, 2. sing. aor. 2. imperat. act. verbi μιθίημι.

Μίθεσις, εως, ἡ, relaxatio, remissio, *Suid.* A μιθίημι.

Μιθεῖσαι, perf. inf. act. *per Syncop.* pro μιθεικέναι. A μιθίημι.

Μιθέωκα, *amovi*, perf. ind. act.

Μιθετέον, *adv. posit.* demittendum. A μιθίημι.

Μιθετικῶς, *adv.* remisse. Ab eod.

Μίθη, ης, ἡ, vinolentia, temulentia. A μέθυ.

Μιθῆκα, *dimisi*, aor. 1. indic. act. verbi μιθίημι.

Μιθήκω, venio; (2) persequor: alias significationes vide in μιτέχομαι, quod idem sonat. (1) μιθήκασίν σ' Ὀδυσσεὺς πάρα, *Eurip. Troad.* 1270. (2) ἃ γ' ἐμὲ μιθήκων, δεῦρα μυρίαν ἄγων λόγχην, *Il. Phœn.* 444.

Μιθηλικιόομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, ab una ætate ad aliam transeo. Hinc

Μιθηλικίωσις, εως, ἡ, transitus ab ætate ad ætatem, velut a pueritia ad adolescentiam.

Μίθημαι, adsideo; unde μιθήμενος, part. *ap. Hom.* assidens, *Od.* 1, 118.

Μιθημεριν ὸς, ὴ, όν, diurnus, qui interdiu fit. Ex μιτὰ et ἡμέρα.

Μιθημέριος, α, ος, *Dor.* μιθαμέριος, idem.

Μιθημοσύνη, ης, ἡ, remissio, negligentia. A

Μιθήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, remissus, negligens. A μιθίημι.

Μιθηρινᾶν, gen. pl. *Dor.* pro μιθηρινῶν, a μιθηρινὸς, pro μιθημερινός.

Μιθῆς, 2. sing. a. 2. conj. act. verbi μιθίημι.

Μιθησίμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro μιθήσειν.

Μιθιδρυσις, εως, ἡ, translatio. A

Μιθιδρύω, f. ύσω, in alia sede colloco, transfero.

Μιθεῖσι, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro μιτίει, quasi a μιθίω.

Μιθιέμεναι, præs. infin. act. *Dor.* pro μιθίναι, a μιθίημι.

Μίθιεν, *præterm.* 3. pl. imperfect. ind. act. *Bœot.* pro μιθίεσαν.

Μιθιζάνω, muto, transfero. Μιθιζάνειν τὰς σικύας, *Aret.*

Μιθίημι, dimitto, missum facio, depono; (2) negligo, permitto; (3) remitto, condono, f. 1. μιθήσω, sinam; a. 1. μεθῆκα, sivi; a. 2. imperat. μέθες, sine; præs. partic. μιθεὶς· inf. μιθεῖναι et μιθεῖναι; fut. infin. μιθήσειν, *Ion.* et *Poet.* μιθησέμεν. *Apud Poetas* quædam quasi a μιθέω, ut μεθέει, dimittebat; μιθέμαι, voce pass. sed *active* demitto, omitto. Οὐκ ἂν μιθεῖην τῷ θρόνῳ, *Aristoph. Ran.* 940. Τῆς δ' ἐκοῦσα παιδὸς ἐ μιθήσομαι, *Eur. Hec.* 406. Ξίφος τίς γυναῖκα, *Idem, Or.* 1122.

Μιθίπταμαι, velociter avolo, ex loco in locum transvolo. Μιθιπταμένης δυσιερεῖς ἠγέμονες εἶναι καταλαβεῖν, *Appian. de Rebus Hispan.* 71.

Μιθίστημι, statuo aliud pro alio; (2) muto; (3) transfero, traduco; (4) submoveo, expello, facessere jubeo, in exsilium mitto, migrare cogo; μιθίσταμαι, mutor, muto me, degenero; (5) migro, decedo, secedo; (6) morior; (7) dedo me, deditionem facio. *Apud Hom.* sto, versor, sum inter; fut. μιταστήσω, aor. 2. μιτῆν, inf. μιταστῆναι, migrare, part. μιταστᾶς, digressus, aor. 1. pass. μιτασθέν, imperat. aor. 2. act. μιτάστηθι, transi. perf. act. μιθέστηκα, secessi, particip. μιθεστηκὼς, profectus, item μιθεστὼς· plural. μιθεστῶτες, qui decesserunt. Κἢ μιθέστησι τῷ χρέματος τῷ παρεστηκότος, mutat, *Aristoph. Eq.* 397. Καὶ σὶ δαίμονος νόσα μιταστήσειαν ὡς αὐτὸς θέλεις, liberant, *Soph. Phil.* 462. Καὶ πῶς δίκαιον, ἃ γ' ἕλαβες βελαῖς ἐμαῖς, πάλιν μιθεῖναι ταῦτα; restituere, *Ib.* 1235.

Μιθὸ, postquam. Pro μιθ' ὅ.

Μιθοδία, ας, ἡ, occulta et fraudulenta circumventio; artificium callidum, insidiæ, dolus. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τῦ θεῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μιθοδίας τῦ διαβόλυ, *Paul. ad Ephes.* 6, 11.

Μιθοδεύω, f. εύσω, machinor, architector; (2) methodo ac via prosequor et tracto; (3) circumvenio; passiv. μιθοδεύσθαι, via quadam et arte tractari; circumveniri. Μιθοδεύειν ἐπιστήμην, *Nicom.* A μέθοδος. Hinc

Μιθοδευτὴς, ῦ, ὁ, qui rem perite, via, ratione tractat.

Μιθοδηγέω, ῶ, fut. ήσω, aliter deduco et monstro viam.

Μιθοδικὸς, ἡ, όν, via et ratione factus; (2) artificiosus; (3) qui methodum sequitur. A μέθοδος.

Μιθοδικῶς, *adv.* artificiosa ratione, methodum sequendo.

Μιθοδίτης, ε, ὁ, artifex, *Hes.* seu pro μιθοδευτής.

Μιθόδιον, ε, τὸ, viaticum, *Hes.* (2) methodus, *Suid.* Dim. a

Μίθοδος, ε, ἡ, via; (2) compendium; (3) ratio et via docendi, vel discendi, vel agendi; (4) tractatus aut liber. Ab ὁδός.

Μιθολκὴ, ῆς, ἡ, retractio, contractio. A μιθέλκω.

Μιθομιλέω, ῶ, f. ήσω, versor, commercium habeo cum aliquo. Οὐδέ ποτ' ἀγεραμένοισι μιθωμίλησε γυναιξὶν, *Mus.* 1, 34.

Μιθορία, ας, ἡ, confinium. A μιθόριος.

Μιθορίζω, fut. ίσω, confinis sum. Ab eod.

Μιθόριον, ε, τὸ, confinium; (2) interstitium; (3) relaxatio, remissio.

Μιθόριος, ία, ιον, vel μιθόριος, ε, ὁ ᾗ ἡ, conterminus,

minus, confinis; (2) qui duas res, velut terminus, dirimit. Ex μετὰ et ὅρος.

Μεθορκόω, ῶ, f. ώσω, novo jurejurando adstringo eum, qui se priori jam liberavit.

Μεθορμάω, ῶ, fut. ήσω, incito in; (2) cum impetu irruo; *passiv.* μεθορμάομαι, ώμαι, irruo. a. 1. part. μεθορμηθείς, incitatus. Μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ, *Il.* 20, 192.

Μεθορμίζω, f. ίσω, transmitto, transjicio. Μεθορμίζομαι, transfreto, transeo, *tropice.* Μεθορμεῖ σι πίτυλος ἱματιῶν σκύφω, *Eur. Alc.* 794. Ἐξ ὕδρας μεθώρμισα, *Id. Bac.* 980 εἰς Σπτὸν, *Polyb.* Μεθορμίζομαι (2) duco in portum securum. Μεθορμίσασθαι τῆς δ' ἔχουσα συμφορᾶς, habens qui me ducat in portum securum hujusce calamitatis, *Eurip. Med.* 258.

ΜΕ'ΘΥ, τὸ, vinum, temetum; Gen. μέθυος occurrit *in Epigramm.*

Μεθυδότης, ου, ὁ, idem quod

Μεθυδώτης, ου, ὁ, vini dator, vel ebrietatis auctor; epith. Bacchi. Ex μέθυ et δίδωμι.

Μεθυδριάδες, Νύμφαι aquaticæ, *Ep.*

Μεθυμναῖος, ου, ὁ, Methymnæus, epith. Bacchi. A μέθυ, vel a Methymna, Lesbi civitate.

Μεθύπαξις, εως, ἡ, cum quid post seu secundum aliam rem subsistit.

Μεθυπέρπατος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo verborum ordo trajectus est, perplexus, confusus, *Suid.*

Μεθυπίδαξ, κος, ὁ ϗ ἡ, vini fons; epith. uvæ.

Μεθυπλανὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, præ vino titubans, ebrius, *Suid.* Ex μέθυ et πλάνη, error.

Μεθυπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, ebrius, ebriosus. Ex μέθυ et πλήσσω.

Μεθυποδέομαι, in pedes induo, *Ar.* μεθυποδύομαι, post induo seu calceo, *Steph.*

Μεθυποδύομαι, fut. ύσομαι, post induo.

Μεθυστέρωσις, εως, ἡ, strati permutatio, dum lectus substernitur. Ex ὑποστρωννύω.

Μεθυσθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi μεθύω.

Μεθυσθῶσι, 3. pl. a. 1. conj. pass.

Μέθυσις, εως, ἡ, inebriatio. A μεθύομαι.

Μεθύσκισθε, 2. pl. præs. imperat. pass. verbi

Μεθύσκω, f. ύσω, ebrium reddo, inebrio; μεθύσκομαι inebrior; μεθυσθεὶς, aor. 1. part. ebrius, inebriatus. Ἔπιον ϗ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτῶ, *Gen.* 43, 34. A μέθυ.

Μέθυσμα, ατος, τὸ, potus inebrians. A præc.

Μεθυσοκόπταλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ebrius et temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus, *Vox Aristoph.* Ex μέθυσος et κόπταλος.

Μέθυσος, ύση, υσον, vel μέθυσος, ὁ ϗ ἡ, ebrius; (2) ebriosus. A μέθυ.

Μεθυσοφαλῖν, præ vino titubo, ebrius titubo. Οἷα μεθυσφαλίων, *Oppian. Cyneget.* 4, 204.

Μεθύστερος, ἡ, ὁ ϗ ἡ, posterus, *Suid.*

Μεθυστικὸς, ἡ, όν, qui facile et sæpe inebriatur, propensus ad ebrietatem; (2) inebrians. A μέθυ.

Μεθυσφαλὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, præ vino titubans; (2) cui vinum deest. (2) λάγυνι μεθυσφαλὶς, *Anal. Brunck.* 2, 271. Ex μέθυ et σφάλλω.

Μεθυτρέφος, ου, ὁ ϗ ἡ, alens vinum. Ex τρέφω.

Μεθυχάρων, ὁ ϗ ἡ, temeto lætus, *Man.*

Μεθύω, ebrius sum; (2) abundo aliqua re, obrutus sum, ut plagis, &c. (3) insanio præ superbia propter copiam bonorum; μεθύων, ebrius; μεθύουσα, ebria. Μεθύεσι ἰοικῶς, *Odyss.* 18, 239. Μεθυσθεὶς γ' ἐν δόμοις μένῃ, *Eur. Cycl.* 530. A μέθυ.

Μειαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, victimam adfero pro puero in tribum recipiendo. Τί δὲ μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν; *Arist ph. Ran.* 896.

Μειαγωγία, ας, ἡ, istius victimæ adductio. A

Μειαγωγὸς, ῦ, ὁ, istius victimæ introductor. Vid. *Suid.* Ex μεῖον et ἄγω.

ΜΕΙΔΑ'Ω, vel μειδέω, ῶ, fut. ήσω, molliter seu leniter rideo, subrideo. Hinc μείδησεν, a. 1. *apud Hom.* pro ἐμείδησεν, *Il.* 1, 595.

Μείδημα, ατος, τὸ, risus, lenis risus.

Μείδησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμείδησα, a μειδάω.

Μειδίαμα, ατος, τὸ, risus, lenis risus. A

Μειδιάω, ῶ, fut. άσω, subrideo, rideo; part. *Poet.* μειδιόων, pro μειδιάων, μειδιῶν, *Il.* 7, 212.

Μείζω, *majorem*, vel *majora*, acc. sing. vel nom. seu acc. plur. *Ion.* et *Att.* pro μείζονα. A

Μείζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, major; μεῖζον, τὸ, majus. Hinc

Μειζονότης, ητος, ἡ, major quantitas, *Iambl.*

Μειζόνως, *adv.* majorem in modum, magis, amplius; (2) magno animo, cum φέρειν. A μείζων.

Μείλιγμα, ατος, τὸ, lenimentum, lenimen, placamen, placamentum. A μειλίσσω. Unde

Μειλικτήριον, ου, τὸ, placamentum, placamen.

Μειλιχόθυμος, ον, miti animo, *Dolsc.*

Μειλικτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, mulcendi seu demulcendi vim habens, aptus ad demulcendum.

Μειλικτικὸς, placandi vim habens.

Μειλικτικῶς, *adv.* leniter, placandi causa.

Μειλικτὸς, ῆ, ὁ, placabilis, placatus. A μειλίσσω.

Μείλικτρον, ου, τὸ, placamen. Ab eodem.

Μειλινόεις, *Nicand.* μειλινόεσσα, quæ mellis colore est, quasi a μέλι, mel. Sed vide μειλινόεις.

Μειλινὸς, ἡ, όν, melleus, dulcis, *sed vox suspecta.*

Μείλιξις, εως, ἡ, actio reddendi dulce; (2) actio leniendi seu demulcendi. A μειλίσσω.

Μείλιον, ου, τὸ, munus quo aliquem demulcemus; (2) ludicra, (παίγνια) deliciæ.

Μειλισσόμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro μειλίσσειν.

ΜΕΙΛΙ'ΣΣΩ, fut. ίξω, verbis factove demulceo, seu delinio, mihi concilio; demulceo; placo; μειλίσσομαι, *med.* demulceo; (2) demulceor; (3) oro; μειλιχθεὶς, aor. 1. placatus. Μηδὲ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσειο, *Odyss.* 3, 96. Hinc

Μειλίχιος, ία, ιον, vel μειλίχιος, ου, ὁ ϗ ἡ, blandus, mitis; (2) placabilis.

Μειλιχία, ἡ, remissio, *Hom.*

Μειλιχίως, *adv.* blande, comiter, leniter, mansuete; (2) placabiliter.

Μειλιχόγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, blandam vocem habens, *Rab.*

Μειλιχόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, blandos reddens. Ex μείλιχος et δῶρον.

Μειλιχόμειδος, ὁ ϗ ἡ, suaviter ac blande ridens. Μειλιχόμειδι Σαπφοῖ, Sappho. *Alcæus apud Hephæst.* 47.

Μειλιχόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, cujus mitia sunt consilia; (2) miti et placido ingenio præditus. A

Μείλιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, blandus, placidus. A μειλίσσω.

Μεῖναι, aor. 1. inf. act. verbi μένω.

Μείνας, *qui mansit*, aor. 1. part. act.

Μείνατε, *manseritis*, 2. plur. aor. 1. imperat. act.

Μεινάτω, *manserit*, *manelo*, 3. sing. aor. 1. imperat. act.

Μείνῃς, 2. sing. aor. 1. conj. act.

Μεῖον, ονος, τὸ, minus; (2) sic dicebatur victima quæ dabatur pro pueris cum in tribus reciperentur, *Ern.*

Μεῖον, ου, τὸ, meon, herbæ genus. Sed rectius μῶν.

Μειονικτέω, ῶ, fut. ήσω, minus habeo, minorem partem seu portionem habeo, deteriore sum conditione. Τῆς ἰδιώδης μειονικτεῖν, *Luc.* Μηδ' οἶμ μειονικτεῖν, neque putes deteriore te esse loco, *Lucian. Dial. Deor.* 20, 4. Ὡς μή τι διὰ τὴν ἧσσαν μειονικτοίη τῶν νενικηκότων, *Appian. Syr.* 54. Ex μεῖον et ἴσχω Hinc

Μειονίκτημα, ατος, τὸ, deterior conditio.

Μειονιξία, ας, ἡ, idem. Ex μεῖον et ἕξις.

Μείστερος, minor, *Apollon. Rhod.* A μείων.

Μειυρία, ας, ἡ, caudæ exilitas, cum extremitas est exilior; vitium versus in fine claudicantis. A μείυρος.

Μειυρίζειν, in acutum desinere; in extremitate arctari. A seq.

Μείυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. cui cauda diminuta est et truncata; cujus extremitas in acutum desinit; in fine mutilus; decurtatus; ut μείυρος στίχος, versus mutilus, in fine claudicans, deficiente uno tempore, quo minus quantitas sit plena. Ex μεῖον et ὑρά.

Μειόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mente diminutus, levis, stultus, *Hes.* Ex μεῖον et φρήν.

Μειόω, ῶ, fut. ώσω, minuo, imminuo, minorem reddo; μειόομαι, ώμαι, minuor, decresco, inferior vel deteriore conditione sum; μειωθεὶς, diminutus. Μειῶμαι τὴν διάνοιαν, deliro, *Xen.* A μείων.

Μειρακιόομαι, adolescentis more lascivio et exsulto. A μείραξ.

Μειρακιξατάντης, ου, ὁ, juvenum deceptor, *Suid.* Ex μειράκιον et ἐξαπατάω.

Μειρακιεύομαι, adolescentis more ago, lascivio, exsulto, &c. Παραπαίεις, ὦ γέρον, ϗ μειρακιεύῃ πρὸς τὸ χρεὼν, mortem, *Luc.* Ταῦτα ληρῶντα ϗ μειρακιεύοντα τὸν Ἀντώνιον ἀγγελίαι δύο καταλαμβάνουσι, *Plut. in Anton.* 30. A μειράκιον.

Μειρακίζομαι, fut ίσομαι, adolesco. Μειρακίζομαι ἐς ἡλικίαν, adolesco, *Arrian. Hist. Alex.* 4, 13.

Μειράκιον, ου, τὸ, adolescens, adolescentulus, juvenculus. A μείραξ.

Μειρακίσκη, ης, ἡ, adolescentula. A μείραξ.

Μειρακίσκος, ου, ὁ, adolescentulus. Ab eod.

Μειρακιώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, juvenilis, puerilis. Ab eod.

Μειρακιωδῶς, *adv.* pueriliter.

Μειρακύλλιον, ου, τὸ, adolescentulus, juvenculus. A μειράκιον.

ΜΕΙ'ΡΑΞ, ακος, ὁ ϗ ἡ, puella, juvencula; (2) *in masc.* exoletus, nisi ubi de molli et effeminato sermo est.

Μείρεο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro μείρεσω, a μείρομαι.

Μειρόμεναι, part. præs. med. f. g.

Μείρω, divido, partior, *Eust.* μείρομαι, sortior; in imperat. μείρεο pro μείρου, sortire, accipe. Ab hoc μείρω, cujus futur. μερῶ, formatur perf. med. ἔμμορα, *Poet.* pro μέμορα, et ἔμμορε, sortitus, nactus est; item perf. pass. εἵμαρμαι, εἵμαρται, fato destinatus, fatalis; εἱμαρμένη, fatum, necessitas fatalis, rerum ordo necessarius et immutabilis ap. Stoicos.

Μεῖς, *Æol.* pro μὴν, *Hom.*

ΜΕΙ'ΩΝ, ονες, ὁ ϗ ἡ, minor. Comp. irregular. A μικρὸς.

Μείωσις, εως, ἡ, diminutio, imminutio, extenuatio. A μειόω. Unde

Μειωτικὸς, ἡ, όν, vim habens minuendi.

Μειωτὸς, ἡ, όν, decrementum suscipiens, qui decrescit aut decrescere potest, *Rab.*

Μελάγγειος, μελάγγαιος, et μελάγγιος, ὁ ϗ ἡ, cujus solum nigrum est. Ex γῆ.

Μελάγκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigrum ferens fructum, atram adferens obscuritatem. Epith. ignorantiæ, *Plut.*

Μελάγκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, nigra habens cornua, *R.* Ex μέλας et κέρας.

Μελαγκόρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, atrum verticem habens; nomen avis; autumni tempore dicitur συκαλὶς, *ficedula.* Ph. atricapillus; (2) mœchus, *Hes.* Ex μέλας et κορυφή.

Μελάγκρανις, ιος, ἡ, nigriceps, junci genus, *Plin.* Ex μέλας et κράνον.

Μελαγκρανισμὸς, ὁ, atrifer, *Gl. V.* junci genus a nigro fructu, *Theophr.*

Μελάγκρανος, η, ον, melancranus; ex junco qui μελάγκρανις vocatur, *Strabo.*

Μελαγκρήδιμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, atram habens vittam. Ex μέλας et κρήδεμνον.

Μελάγκροκος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigrum subtemen habens. Ex μέλας et κρόκη.

Μελαγχαίταν, acc. sing. *Dor.* pro μελαγχαίτην, a

Μελαγχαίτης, ου, ὁ, nigram jubam vel nigram cæsariem habens. Μελαγχαίτα δ' ἄμμιγά νιν αἰκίζει Νίσσα κίντρα, *S. ph. Trach.* 837. Ἴσω δ' Ἀΐδης ὁ μελαγχαίτας Διὸς, *Eurip. Alc.* 440. Ex μέλας et χαίτη.

Μελάγχιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, hyeme niger; ut μελάγχιμα, loca quæ hyeme sunt atra, sine nivibus. Ex μέλας et χεῖμα, hiems.

Μελάγχιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, niger, ater. A μέλας.

Μελαγχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, nigra vestitus tunica. *Meluph.* tristis, mœstus.

Μελάγχλαινος, η, ὁ ἢ ἡ, atra indutus læna. Ex μέλας et χλαῖνα.

Μελάγχλωρος, η, ὁ ἢ ἡ, colorem habens atrum pallore mixtum, viridis simul et niger.

Μελαγχολάω, ῶ, melancholia laboro; (2) furo, insanio, desipio. Μελαγχολᾷς, ὦ 'νθρωπε, *Aristoph. Plut.* 366. Ex μέλας et χολάω.

Μελαγχολία, ας, ἡ, melancholia, furor, seu desipientia ex atræ bilis abundantia. Ex χολή. Hinc

Μελαγχολικὸς, ἡ, όν, ex melancholia proficiscens; (2) atra bile laborans.

Μελαγχολικῶς, *adv.* more melancholicorum.

Μελάγχολος, ον, nigri fellis, *Soph.*

Μελαγχολόω, ῶ, fut. ώσω, melancholiam genero.

Μελαγχολώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, formam melancholia laborantium habens. Ex μελαγχολία et εἶδος.

Μελαγχρὴς, ῆος, ὁ ἢ ἡ, qui nigri coloris est, fuscus. Ex μέλας et χρόα.

Μελαγχροὴς, ῆος, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

Μελαγχροιὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

Μελάγχροος, *contr.* μελάγχρως, ους, ὁ ἢ ἡ, id. fuscus, cæruleus, *Gl. V.*

Μελάγχρως, ους, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisdem.

Μελαγχρὼς, ῶτος, ὁ ἢ ἡ, cui nigra cutis est, corpus atrum habens; plur. μελαγχρῶτες.

Μελάγχυμος, ον, nigrum succum habens.

Μελαδίνης, nigros vortices habens, *R.* Ex μέλας et δίνη.

ΜΕΛΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, domus; (2) lacunar; (3) porticus, &c.

Μελαθρόφιν, *adv.* de lacunari, &c. Ex μέλαθρον et syllabica adjectione φιν.

Μελαιάετος, ου, ὁ ἢ ἡ, aquila nigra seu pulla, vitiose *in Lex. V.* μελαναίετος.

Μελαίνετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμελαίνετο, a

Μελαίνω, fut. ανῶ, nigrum reddo, nigrefacio, *Gl. V.* denigro; μελαίνομαι, nigresco, aor. 1. opt. μελανθείην, 3. plur. μελανθεῖεν, nigrescant. Εὖ δὲ μελανθεῖεν κότυλοι, *Hom.* Μελαίνετο δὲ χρόα καλόν, *Il.* 5, 354. A μέλας.

Μελαμβαθὴς, ὲς, et ὺς, ὺ, profundus, niger ex profunditate. Ex μέλας et βάθος.

Μελαμβαθὺς, ὺ, profundus, *Æsch.*

Μελαμβαφὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, nigro colore imbutus. Ex μέλας et βάπτω.

Μελάμβιος, ου, ὁ ἢ ἡ, nigram, i. e. obscuram ducens vitam, *Vet. Lexic.*

Μελαμβόρειος, vel μελαμβόρεος, ου, ὁ ἢ ἡ, Boreas niger, ventús septentrionalis vehemens.

Μελάμβροτος, ου, ὁ ἢ ἡ, homo niger, *R.*

Μελάμβωλος γῆ, terra nigras glebas habens, pinguis, fertilis.

Μελαμπαγὲς αἷμα, i. e. τὸ μιτὰ τὸ πιπηγίναι μελαινόμενον, *Schol. ad Æsch. Sept. ad Theb.* 743.

Μελαμπαγὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, concretus et nigrescens, *Rob.* Ex μέλας et πήγνυμι.

Μελάμπεπλος, ου, ὁ ἢ ἡ, nigrum peplum habens; (2) niger, pullus.

Μελαμπίταλος, ου, ὁ ἢ ἡ, nigra folia habens, *Suid.* Ex μέλας et πίταλον.

Μελαμπόδιον, ου, τὸ, melampodium, helleborum nigrum. A Melampode, inventore.

Μελάμπτερος, nigras alas habens. Ἄναχτα τὸν μελάμπτερον νικηφόρων θάνατον φυλάξω, *Eurip. Alcest.* 846. Μελάμπτερος κόραξ, alis, *Anthol.* ubi male legitur μελάντερος.

Μελάμπυγος, ου, ὁ ἢ ἡ, nigras seu hirsutas habens nates; (2) fortis, quia Hercules hujusmodi nates habuisse traditur. Ex πυγή.

Μελάμπυρον, ου, τὸ, melampyron, herba in quam degenerat triticum. Ex μέλας et πυρός.

Μελαμφαὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, tenebricosus, obscurus. Ex μέλας et φάος, *lux.*

Μελάμφυλλον, ου, τὸ, acanthi species, quam pæderota vocant. A

Μελάμφυλλος, ου, ὁ ἢ ἡ, nigra habens folia.

Μελάμφωνος, ου, ὁ ἢ ἡ, vocem fuscam et obscuram habens. Ex μέλας et φωνή.

Μελαμψηφὶς, ίδος, ἡ, nigros lapillos seu calculos habens, *R.*

Μέλαν, ανος, τὸ, atramentum. A μέλας.

Μελαναιγὶς, ίδος, ἡ, atro nimbo horrens.

Μελαναίετος, ὁ, aquila nigra.

Μελαναυγὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, atrum splendens, ater. Ex μέλας et αὐγή.

Μελάνδιτον ἄορ, ensis nigrum habens manubrium, nigro illigatus capulo; ξίφος, *Eur. Or.* 819 σάκος, scutum habens ferreum orbem; (2) cruore fœdatus, sc. ensis, seu clypeus, *Il.* 15, 713. Ex μέλας et δέω, *ligo.*

Μελανδίνης, ου, ὁ, nigricantes habens vortices, *R.* Ex μέλας et δίνη.

Μελανδόκης κίστη, vas atramentarium, *in Epigr.* Ex μέλας et δέχομαι.

Μελανδρύοι, οἱ, idem qui μελάνδρυες.

Μελάνδρυον, ου, τὸ, medulla seu pars interior quercus, nigricans et durissima; (2) herba quædam; (3) pulpamentum e thynnis conditis. Ex μέλας et δρῦς, *quercus.*

Μέλανδρυς, υος, ἡ, thynni genus grandius cæteris. *Gl. V.* μέλανδρυς, robur, sorbus. Ex iisd.

Μελανειμονίω, ῶ, fut. ήσω, pullis seu atris vestibus indutus sum. A

Μελανείμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, atris indutus vestibus, pullatus, atratus, *Ph.* Ex μέλας et εἷμα.

Μελανῦσσα, ἡ, fusca, *Ep.*

Μελανίω, idem quod μελαίνω, *Ap.*

Μελανήφατος, ον, de obscuris rebus, tristibus loquens. Ex μέλας et φημί.

Μελανηφόρος, ον, pullatus, nigra veste indutus. Ex μέλας et φέρω.

Μελανθέλαιον, ου, τὸ, oleum e melanthio.

Μελάνθεμον, ου, τὸ, melanthemon, anthemidis species. Ex μέλας et ἄνθεμον.

Μελάνθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi μελαίνω.

Μελάνθινον ἔλαιον, oleum e melanthio confectum. A

Μελάνθιον, ου, τὸ, melanthium, *herba*, nigella, git. *Ph.* μελάνθιον, hoc git. indecolinabile est; gitter. Nigella, al. *Gl.* Ex ἄνθος.

Μέλανθος, ου, ὁ, Neptunus ab Atheniensibus dicitur.

Μελανία, ας, ἡ, nigredo, nigror, atritudo, *Gl. V.* (2) nigra macula in pustula vel ulcere, mortem denuncians. A μέλας.

Μελανίζω, fut. ίσω, nigrico, *R.* Ab eod.

Μελάνιον, ου, τὸ, nigra viola. Ex μέλας et ἴον.

Μελανόγραμμος, ου, ὁ ἢ ἡ, nigris lineis interstinctus. Ex μέλας et γραμμή.

Μελανοδοχεῖον, ου, τὸ, atramentarium. Ex μέλας et δέχομαι.

Μελανοτίμων. Vide μελανίμων.

Μελανότης, ητος, ἡ, nigritie rubens; part. præs. act. v μελανόημι, pro μελαίνω.

Μελανοζυγάτης, sc. ναῦς, remigibus atris acta, *Æsch. Stanl.* infausta.

Μελανόθριξ, τριχος, ὁ ἢ ἡ, nigros pilos habens.

Μελανοκάρδιος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui nigrum cor seu nigram medullam habet; (2) qui atroci et crudeli animo est. Ex μέλας et καρδία.

Μελανοκόμης, ου, ὁ, nigram comam habens. Ex μέλας et κόμη, *coma.*

Μελανόκομος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

Μελανόμαλλος, ον, nigrum vellus habens.

Μελανόμματος, ον, nigros habens oculos. Ex μέλας et ὄμμα.

Μελανοστυγὲς ὠμα, ονος, ὁ ἢ ἡ, atris et funebribus vestibus indutus. Ex μέλας, στυγὸς, et εἷμα.

Μελανοσκήνης, ες, caliginem cogens, vel caligine tectus. Ex μέλας et νέφος.

Μελανοποιὸς, ὸν, ὁ ἢ ἡ, nigrum reddens, *Suid.* Ex μέλας et ποιέω.

Μελανόπτερος, ου, ὁ ἢ ἡ, nigras habens pennas seu alas. Οὔ μι παρίζα φάσμα μελανόπτερον, *Eurip. Hec.* 704. Ex μέλας et πτερόν.

Μελανοστέργους, ου, ὁ ἢ ἡ, idem. A στέργω.

Μελανόῤῥιζος, ου, ὁ ἢ ἡ, nigram habens radicem. Ex μέλας et ῥίζα.

Μελανόσαρκος, ου, ὁ ἢ ἡ, nigram carnem habens. Ex μέλας et σάρξ.

Μελανόσπερος, ον, nigrum vellus habens.

Μελανόστικτος, ου, ὁ ἢ ἡ, atris maculis seu notis distinctus.

Μελανόστολος, ου, ὁ ἢ ἡ, nigram habens vestem, atra indutus stola. Ex μέλας et στολή.

Μελανοσυρμαῖος, ὁ, ἡ, Syrmea uti solitus; (vide συρμαία) (2) Ægyptius. Vide *Ern.*

Μελανότης, ητος, ἡ, nigredo. A μέλας.

Μελανουρίδες, pisces, qui et μελάνουροι.

Μελάνουρος, ου, ὁ ἢ ἡ, nigram habens caudam; (2) piscis, in cauda nigras maculas habens; (3) vipera quædam in Libya et Arabia præcipue nascens. Dicitur et aliis quibusdam nominibus; δίψας, πρηστὴρ, καύσων, κεντρίς. Ab οὐρά.

Μελανόφθαλμος, ον, nigros habens oculos.

Μελανόφλοιψ, οιος, ὁ ἢ ἡ, nigras venas habens. Ex μέλας et φλοιψ.

Μελανοφορέω, ῶ, fut. ήσω, atris vestibus amictus sum.

Μελανοφόρος, ὁ ἢ ἡ, pullatus, atratus. A μέλας et φέρω.

Μελανόφρυς, υος, ὁ ἢ ἡ, nigra habens supercilia.

Μελανόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui obscura mente est; (2) crudelis, ferox. Ex μέλας et φρήν.

Μελανοχρὴς, ῆος, ὁ ἢ ἡ, qui nigri coloris est.

Μελανόχροος, ου, ὁ, qui nigro corpore est. Ex μέλας et χρόα.

Μελανόχρως, τος, ὁ ἢ ἡ, idem. Ἀΐδα μελανοχρῶτα, *Eurip. Hec.* 1105.

Μελανόω, ῶ, infusco, *Gl. V.* nigro; perf. pass. part. μεμελανωμένος, denigratus. A μέλας.

Μέλανσις, ωσ, ἡ, denigratio. A μελαίνω.

Μελάντερος, nigrior; μελάντατος, nigerrimus, A μέλας.

Μελαντειχὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, nigros muros habens, *R.* nigra, de domo Plutonis, *Pind.* Ex μέλας et τεῖχος.

Μελαντηρία, ας, ἡ, melanteria; succus niger in metallis concrescens, unde quibusdam atramentum metallicum; quasi a μελαντὴρ, quod esset nigrator. A μελαίνω.

Μελάνυδρος, ου, ὁ ἢ ἡ, nigras effundens aquas. Ex μέλας et ὕδωρ.

Μελάνω, nigresco; μελάνει, pro μελαίνεται, *Il.* 7, 64.

Μελανώσις, ωσ, ἡ, denigratio; (2) macula. A μελανόω.

ΜΕΛΑΣ, ανος, ὁ, μέλαινα, αίνης, ἡ, μέλαν, ανος, τὸ, ater, niger, fuscus; *tropice* profundus; (2) malus, immitis, crudelis, subdolus. Τὸ μέλαν δρυὸς, quercus interior pars, *Odyss.* 14, 12. Vide *Hesych.* in Μέλαν δρυός.

Μέλασμα, ατος, τὸ, nigror, nigredo; (2) vide μελαίνα, n. 2.

Μελασμὸς, ῦ, ὁ, denigratio et livor a frigore. A μελαίνω.

Μελδόμενος, *tabescens*, part. præs. pass. verbi

ΜΕΛΔΩ, liquefacio, macero, elixo, coquo, *Il.* 21, 363.

ΜΕΛΕΑΓΡΙΔΕΣ, αἱ, meleagrides, gallinarum Africanarum species.

ΜΕΛΕΔΑΙΝΩ, curo, solicitus sum. Τῷ δὲ Ζέφυρος φερέοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω, *Theoc.* 6, 12. A

Μελέδη, ης, ἡ, cura, curatio, *Hipp.*

Μελέδημα, ατος, τὸ, cura, anxia et curiosa cogitatio. A præc.

Μελεδήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, curator, qui se exercet in aliquo genere. Ab eod.

Μελεδών, όνος, ὁ, cura; (2) rex; (3) præfectus. Ab eod.

Μελεδωνὶς, ίδος, ἡ, curator, qui rei alicujus curam gerit. A præc.

Μελέδωνος, ὁ, ἡ, curator, procurator, qui rei alicujus curam gerit. Ab eod.

Μελίεσσι, dat. plur. *Poet.* pro μέλισι, a μέλος.

ΜΕΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, pedica, funis, quo ligantur artus. *Ex Oppiani Cyn.*

ΜΕΛΕΙ, fut. μελήσει, perf. μεμέληκε, curæ est; μέμηλε, curæ est, pro μεμέληκε· part. μεμελὼς, solicitus, curans. Ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει, parvi æstimo, *Aristoph. Lys.* 248. Οὐδὲν μέλει μὰ τῶν σκωμμάτων, *Xen.* Ἦ

Μελιϊστὶ, *adv.* membratim, per membra. ὑπὸ ξίφεϊ δηΐοσι μελιϊστὶ θοῶς δολόεντ' Ὀδυσῆα, *Quint. Calab.* 5, 357. A μέλος.

Μελιοπαθὴς, ὲς, miser, infelix. Ex μέλεος, n. 2. et πάθος.

ΜΕΛΕΟΣ, έα, εον, vanus, stultus, inanis; (2) infortunatus, infelix; (3) nihil efficiens. Ἀλλ'

Ἀλλ' ὦ μιλ' ἐξήλικας ἐμὲ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν, *Aristoph. Nub.* 33. Hinc μίλιον, *adv.* incassum, otiose, sine effectu. Ἥμβροτον ἀλλήλων, μίλιον δ' ἠκόντισαν ἄμφω, *Il.* 16, 336. *Voc.* ὦ μίλε, *per Apocopen.*

Μελιόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, infelix animo, mente miser. Ex μίλιος et φρήν.

Μελισίστριος, ον, alatus. Vide *Ern.*

Μέλεται, fut. μεληήσεται, idem quod μέλει· μεμελημένος, perf. part. qu. dic. curatus, charus, dilectus.

Μελετᾷς, 2. sing. præs. ind. act. *contr.* pro μελετάεις, a

Μελετάω, ῶ, fut. ήσω, curo, curam gero; (2) meditor; (3) exerceo me; (4) declamo; *quo sensu Attici in fut. et aor.* 1. *utuntur medio;* μελετήσομαι, ῶμαι, exerceo. part. perf. μεμελετημένος, consideratus; exercitatione comparatus. Μελετᾶν τὰ περὶ τὸν πόλεμον, περὶ πλείστου δόξαν ἀρετῆς γράφειν. Λαοὶ ἐμελέτησαν κενὰ, *Act.* 4, 25. Τὰς τάξεις ἀεὶ τὰ προσήκοντα μελετώσας διάγῃ, officium præstantes, *Xen.* Ἀστοῖς ἴσα χρὴ μελετᾶν, civium moribus congrua facere decet, *Soph. Œd. Col.* 171. A

Μελέτη, ης, ἡ, cura; (2) meditatio, exercitatio, præmeditatio; (3) industria, diligentia; (4) declamatio. Τί κυνηγεσίων καὶ σοὶ μελέτη; *id est,* τί μελέτη κυνηγεσίων καὶ σοί; (supple κοινόν) quid tibi cum meditatione rerum venaticarum est negotii? *Eurip. Hippol.* 224. A μέλω.

Μελέτημα, ατος, τὸ, exercitatio; (2) opus elaboratum cura. A μελετάω.

Μελετηρὸς, ρὰ, ρὸν, exercitatus. Ab eod.

Μελετήριον, ου, τὸ, locus exercitationis seu meditationis; (2) instrumentum quo se quis exercet. Ab eod.

Μελετητικὸς, ἡ, όν, ad meditationem seu exercitationem pertinens, vel aptus; (2) meditationis studiosus; (3) declamatorius.

Μελετητὸς, ἡ, όν, quod meditatione seu exercitatione discendum et servandum est.

Μελέτω, *curæ esto,* 3. sing. præs. imperat. act. Vide μέλει.

Μελέτωρ, ορος, ὁ, qui alicujus rei curam gerit. A μέλει.

Μέλη, nom. plur. *contr.* pro μέλεα, a μέλος.

Μεληδὸν, *adv.* per membra, membratim, minutatim. A μέλος.

Μεληδὼν, όνος, ἡ, cura, *Hes.* Vide μελιδών.

Μέλημα, ατος, τὸ, cura, solicitudo. A μέλει.

Μελήσει, fut. 1. ind. act. verbi μέλει.

Μελήσεται, *curæ erit,* fut. 1. ind. med.

Μελησίμβροτος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui hominibus curæ est. Ex μέλει et βροτός.

Μέλησις, ιως, ἡ, curatio, cura. A μέλει.

Μελησμὸς, οῦ, ὁ, idem, *Vulg. L.* Ab eod.

Μέληται, 3. sing. præs. conj. med. v. μέλομαι.

Μελητέον, *adv. posit.* curandum est. Ab eod.

ΜΕ'ΛΙ, μέλιτος, τὸ, mel; (2) saccharum, veteribus, *Strabo.*

ΜΕΛΙ'Α, ας, *Ion.* μελίη, ης, ἡ, fraxinus, *arbor;* (2) fraxinea hasta.

Μελιᾶν, gen. plur. *Dor.* pro μελιῶν.

Μελιαδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *Dor.* pro μελιηδὴς, mellis dulcedine præditus. Ab ἡδύς.

Μελίας σῖτος, mel frugum, *Theophr.*

Μελίβρομος, ου, ὁ ἢ ἡ, suavem sonum edens. Ex μέλι et βρέμω.

Μελιγαθὴς, *Dor.* pro μελιγηθὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, melle gaudens, melleus. Ex μέλι et γηθέω.

Μελίγδουπος, ον, suaviter sonans.

Μελίγηρυς, υος, ὁ ἢ ἡ, melliloquus, *Dor.* μελίγαρυς· ut μελιγάρυες ὕμνοι. Ex γῆρυς.

Μελίγληνος, ου, ὁ ἢ ἡ, melleas pupillas habens, dulcis adspectu, *Hes.* Ex γλήνη.

Μελίγλωσσος, ου, ὁ ἢ ἡ, mellitam habens linguam, cujus suavis est oratio. A γλῶσσα.

Μελίδιον, ου, τὸ, favus, *Suid.* A μέλι.

Μελίδυπος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem quod μελίγδουπος.

Μελιηδὴς, έος, colore similis melli.

Μελίηρος, ον, e melle coctus.

Μελιζέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro μελίζειν.

Μελίζω, fut. ίσω, membratim concido, trunco. *Gl. V.* μελίζομαι, dividor. A μέλος.

Μελίζω, fut. ίσω, *Dor.* μελίσδω, modulor; (2) formo. (2) ὁ μεμελισμένα τίκνα, non dearticulati fœtus, *Oppian. Cyneget.* 3, 159. Ἀδὺ δέ μοι τὸ μέλισμα, ἢ ἣν σύριγγι μελίσδω, *Theocrit.* 20, 28. Μελίσδειτε πένθιμον ᾠδὰν, *Mosch.* 3, 15. A μέλος.

Μελίζωρον, ου, τὸ, melicratum, aqua mulsa. Ex μέλι et ζωρός.

Μελίζωρος, ου, ὁ ἢ ἡ, meri mellis sapore præditus. Ex iisd.

Μελιηγενὴς, ὲς, e fraxino natus; epith. primævorum hominum. Χαλκείης μελιηγενέων ἀνθρώπων ῥίζης λοιπὸν ἔσαν, *Apoll. Rhod.* 4, 1641. Ex μελία et γίνομαι.

Μελιηδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, mellis dulcedine præditus. Ab ἡδύς.

Μελίδειος, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro μελίζεις, a μελίζω.

Μελίθρεπτος, ου, ὁ ἢ ἡ, melle nutritus.

Μελίῤῥοος, *contr.* μελίῤῥους, ου, ὁ ἢ ἡ, suavem sonum edens. Ex μέλι et ῥόος.

Μελίϊνος, ίνη, ινον, fraxineus. A μελία.

Μελίκηρα, seu μελικήρα, ας, ἡ, lentor cujusdam ceræ, quem purpuræ verno tempore mutuo attritu salivant. Ex μέλι et κήρος.

Μελικηρία, ας, ἡ, sanies crassior et glutinosa mellique albo subsimilis. Ex iisd.

Μελικηρὶς, ίδος, ἡ, favus, *Gl. V.* (2) abscessus quidam *apud Medicos,* tumorque materiam melli similem continens; (3) vitis quædam ac herba. Ex iisd.

Μελίκηρον, ου, τὸ, *Dor.* μελίκηρα, favus.

Μελίκομπος, ον, suavem vocem habens.

Μελικὸς, ἡ, όν, qui cantilenas scribit, lyricus. A μέλος.

Μελίκρατον, ου, τὸ, aqua melle mista; aqua mulsa; mulsum, *Gl. V.* (2) mistura mellis et lactis. Ex μέλι et κεράω, *misceo.*

Μελίκρητον, *Ion.* pro μελίκρατον.

Μελίκτειναι, ης, ἡ, apiastrum, *Nic.* A μέλιττα, rectius μελίτταινα.

Μελικτὴς, οῦ, ὁ, *Dor.* μελικτὰς, cantor. A μελίζω.

Μελικῶς, *adv.* modulate. A μελικὸς.

Μελιλώτινος, ίνη, ινον, qui ex meliloto est; ut μελιλώτινοι στέφανοι. A

Μελίλωτον, ου, τὸ, melilotum; qu. dic. lotus melligenus. Ex μέλι et λωτός.

Μελίλωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

Μελίμηλον, ου, τὸ, genus mali, sic dicti a mellea dulcedine. Ex μέλι et μῆλον.

Μελίνη, ης, ἡ, genus leguminis milio simile, panicum. A μέλι.

Μέλινον, ου, τὸ, apiastrum. Ab eod.

Μέλινος, ου, ὁ, panicum. Ab eod.

Μέλινος, ίνη, ινον, fraxineus. A μελία.

Μελίπηκτον, ου, τὸ, placenta ex melle. Ex μέλι et πηκτὸς, *compactus.*

Μελίπνοος, *contr.* μελίπνους, ου, ὁ ἢ ἡ, mel, i. e. suaviter spirans. Ex μέλι et πνοή.

Μελιστοιῶ, mellifico, *V. L.*

Μελίῤῥυς, υ, ὁ ἢ ἡ, mellifluus, *Gl. V.*

Μελίῤῥυτος, υ, ὁ ἢ ἡ, mellifluus. A ῥύω.

Μέλισμα, ατος, τὸ, cantilena. A μελίζω.

Μελισμάτιον, ου, τὸ, parvum carmen, cantiuncula. Dim.

Μελισμὸς, οῦ, ὁ, divisio in partes; (2) modulatio, cantus. A μελίζω.

Μελίσπονδος, υ, ὁ ἢ ἡ, in quo diis melle libatur; ut μελίσπονδα ἱερὰ, sacra quæ mellis libamenta habent. Ex σπονδή.

ΜΕ'ΛΙΣΣΑ, vel μέλιττα, ης, ἡ, apis.

Μελισσαῖον, ου, τὸ, apiarium, *Gl. V.* A præc.

Μέλισσαι, Melissæ, seu sacerdotes Dianæ, (imo *Cereris,*) mulieres fatidicæ quæ in templis Dianæ ministrabant.

Μελισσαῖος, Epith. Jovis.

Μελισσεὺς, έως, ὁ, apiarius. Ab eod.

Μελισσήεις, locus Heliconis, a Melisso rege dictus, *Nic. Sch.*

Μελίσσιον, ου, τὸ, examen, *Gl. V.* et *Hes.*

Μελίσσιον, ου, τὸ, apicula, *Gl. V.* Dim.

Μελίσσιος, α, ον, ab apibus factus.

Μελισσοβότανον, ου, τὸ, herba apiaria. Ex μέλισσα et βοτάνη.

Μελισσόβοτος, ου, ὁ ἢ ἡ, ab apibus depastus; μελισσόβοτον, ου, apiastrum, *Nic.* A βοτός.

Μελισσοβόσκος, ου, ὁ ἢ ἡ, apum pastor, nutritor. Ex μέλισσα et βόσκω, *pasco.*

Μελισσοκόμος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui apes curat, qui apes alit, apiarius. Ὡς δὲ μελισσάων σμῆνος μέγα μελοβοτῆρες. Ἡὲ μελισσοκόμοι πέτρῃ ἔνι κατνιόωσι, *Apollon. Rhod.* 2, 13. Ex μέλισσα et κομέω, *curo.*

Μελισσονόμοι, Melissarum præsides: vide Μέλισσαι, *Aristoph. Ran.* 1273.

Μελισσόνομος, ου, ὁ ἢ ἡ, apès pascens. Ex μέλισσα et νέμω, *pasco.*

Μελισσόος Πὰν, *in Epigr.* Pan apiarius; apum custos. A μέλισσα et σόος.

Μελισσότοκος, ου, ὁ ἢ ἡ, ab apibus genitus; μελισσοτόκος, apes gignens. Ex μέλισσα et τίκτω.

Μελισσοτρόφος, ου, ὁ ἢ ἡ, apes nutriens. Ex μέλισσα et τρέφω.

Μελισσουργία, ἡ, idem quod μελιττουργία, *Sic.*

Μελισσουργικὸς, ἡ, όν, potius μελιττουργικός.

Μελισσόφυλλον, ου, τὸ, melissophyllum, apiastrum, *Angl.* BALM. Ex μέλισσα et φύλλον.

Μελισσὼν, vel μελιττὼν, ῶνος, ὁ, apiarium, *Gl. V.* mellarium, locus ubi sunt alvearia.

Μελισταγὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, melle stillans; (2) dulcis, suavis. Ex μέλι et στάζω, *stillo.*

Μελιστὴς, οῦ, ὁ, cantor. A μελίζω.

Μελίταινα, ης, ἡ, apiastrum. A μέλι.

Μελίττια, ας, ἡ, idem et ab eod.

Μελίττιον, ου, τὸ, sc. ποτὸν, potus melleus, sive ex melle. Ab eod.

Μελιτερὴς, ὲς, valde suavis. Ex μέλι et τέρπω.

Μελιτήριος, ία, ιον, melligenus. A μέλι.

Μελιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, melleus.

Μελίτινος, ίνη, ινον, idem. Ab eod.

Μελίτιδαι, οἱ, stulti, *Aristoph.*

Μελιτίτης, ου, ὁ, ut μελιτίτης οἶνος, vinum melle conditum, melites. A μέλι.

Μελιτοειδὴς, ὲς, flavus. Ex εἶδος.

Μελιτόεις, όεσσα, όεν, melleus, mellitus; (2) serenus, placidus, tranquillus. A μέλι.

Μελιτὸν, τὸ, favus, vel mustum decoctum, *Hes.*

Μελιτοπωλέω, ῶ, mel vendo. A

Μελιτοπώλης, ου, ὁ, mellis venditor.

Μελιτόπωλις, ιδος, ἡ, mellis venditrix. A præc.

Μελιτοτροφίω, ῶ, f. ήσω, melle nutrio. A τρέφω.

Μελιτοτροφία, ας, ἡ, nutricatio quæ fit melle.

Μελιτουργεῖον, ου, τὸ, locus ubi mel fit, alveare.

Μελιτουργέω, ῶ, fut. ήσω, mel facio.

Μελιτουργία, ας, ἡ, mellificium.

Μελιτουργικὸς, ἡ, όν, ad mellificium pertinens.

Μελιτουργὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, mellarius. Ex ἔργον.

Μελιττοῦττα, ης, ἡ, placentæ genus melle conditæ. Quasi μελιτόεσσα. A μέλι.

Μελιτόχροος, *contr.* μελιτόχρους, ου, ὁ ἢ ἡ, mellis colorem referens. A χρόα.

Μελιτόω, ῶ, futur. ώσω, melle condio, melle misceo; μεμελιτωμένος, perf. part. pass. melle conditus, mellitus. Ἐφίλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένην, *Thuc.* A μέλι.

Μέλιττα, ης, ἡ, *Att.* pro μέλισσα.

Μελίττιον, ου, τὸ, apicula. Dim. a μέλιττα.

Μελιττὶς, ἡ, idem quod μελίττια seu μελίτταινα, *Plin.*

Μελιττοστόλος, ου, ὁ, apiarius, qui circa apes versatur, *Suid.* Ex μέλιττα et στολέω.

Μελιττοσωλεὺς, apiarius sum.

Μελιττοτροφεῖον, ου, τὸ, apiarium, mellarium. Ex μέλιττα et τρέφω.

Μελιττουργέω, ῶ, fut. ήσω, rem apiariam tracto. Ex μέλιττα et ἔργον.

Μελιττουργία, ας, ἡ, apum cura. Ex iisd.

Μελιττουργὸς, οῦ, ὁ, apiarius. Ex iisd.

Μελιττώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, ad apes accedens, qui ex apum genere est. A μέλιττα.

Μελιττὼν, ῶνος, ὁ. Vide μελισσὼν.

Μελιτώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, melleus, mellis instar dulcis. A μέλι.

Μελιτώδης, Proserpina. Μὴ φυῇ, Μελιτώδις, ne oriatur a Proserpina, *Theocrit.* 15, 94. Αὐτήν τε τὴν Κόρην Μελιτώδη οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν, *Porphyr. de Antro Nymphar.* 18.

Μελίτωμα, ατος, τὸ, mellatum, *Gl. V.* opus dulciarium ex melle, placenta mellita. A μελιτόω. Hinc

Μελίτωσις, ως, ἡ, mellatio, *Gl. V.*

Μελίφθεγκτος, ον, melliloquus, *Sibyl.*
Μελίφθογγος, ε, ὁ ἡ, suaves sonos edens.
Μελίφρων, ονος, ὁ ἡ, dulcedine animum perfundens, suavis. Ex φρήν.
Μελίφυλλον, ου, τὸ, apiastrum.
Μελίφυρτος, ε, ὁ ἡ, melle mixtus. Ex μέλι et φύρω, misceo.
Μελίφωνος, ε, ὁ ἡ, suavem vocem habens, dulcisonus, *Suid.* Ex μέλι et φωνή.
Μελίχλωρος, ε, ὁ ἡ, flavus; (2) gemma quædam. Ex μέλι et χλωρός.
Μελίχρους, *contr.* μελίχρως, ε, ὁ ἡ, mellis colorem imitans, *Gl. V.* μελίχρως, fuscus; (2) mellitus, dulcis. Ex χρόα.
Μελιχροτοάω, dulce reddo, *item* flavum.
Μελιχρ ς, ᾶ, ὸν, melleus, prædulcis; (2) melleum habens colorem. A μέλι.
Μελίχρυσος, ε, ὁ ἡ, ut μελίχρυσοι λίθοι, lapides a colore sic dicti. Vide *Plin.*
Μελιχρώδης, qui melleo colore est, *Anthol. Const. Cephalæ*, 1, 5.
Μελίχρωος, ε, ὁ ἡ. Vide μελίχρους.
Μελιχρὼς, ῶτος, ὁ ἡ, mellis colorem imitans.
Μέλκα, ης, ἡ, cibus quidam ex lacte, *Paul. Ægin. Gal. Paxamus.* Vox peregrina, respondens Germanico *Melc*, MILK.
Μέλλαξ, adultus, adolescens, *Gl. V.*
Μελλέβιος, ε, ὁ ἡ, semimortuus, *Hes.* quasi vix vivens. Ex μέλλω et βίος.
Μελλείρενες, Lacedæmoniis pueri grandissimi, al. μελλέφηβοι.
Μελλέπτοσις, vel μελλόπτοσις, εως, ὁ, futurus maritus. Ex μέλλω et πόσις.
Μελλέπταρμος, vel μελλόπταρμος, ε, ὁ ἡ, jamjam sternutaturus.
Μελλέφηβος, ε, ὁ ἡ, pubertati proximus.
Μέλλημα, ατος, τὸ, cunctatio, procrastinatio, dilatio, mora. Τὰ τῶν Ἀτριδῶν μὴ μίνων μελλήματα, *Eurip. Iphig. in Aul.* 818. A μέλλω.
Μέλλησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμέλλησα, a μελλέω, pro μέλλω.
Μέλλησις, εως, ἡ, idem, *Ph.* moramentum, al. *Gl. V.* A μέλλω.
Μελλησμὸς, ῦ, ὁ, idem, *Ph.*
Μελλήσω, *futurus sum*, fut. 1. ind. verbi μελλέω
Μελλητὴς, ῦ, ὁ, cunctator. Ab eod. Hinc
Μελλητιάω, ῶ, cunctari cupio; (2) cunctor.
Μελλητικὸς, ὴ, ὸν, cunctabundus, pronus ad cunctationem seu procrastinationem.
Μελλίερη, ης, ἡ, sacerdos futura; (2) quæ alias ad mysteria initiat. Ex μέλλω et ἱερὴ.
Μελλόγαμβρος, ε, ὁ, brevi futurus gener; (2) uxorem ducturus. Ex μέλλω et γάμβρος.
Μελλόγαμος, ε, ὁ ἡ, mox nuptias celebraturus. Ex γάμος.
Μελλοδιπνικὸς, ὴ, ὸν, ad cœnam vocans. Ex μέλλω et δεῖπνον.
Μελλοθάνατος, ε, ὁ ἡ, brevi moriturus; (2) decrepitus senex.
Μελλονικᾶν, Niciæ modo cunctari, *verbum Aristoph. Av.* 657. Ex μέλλω et Νικίας.
Μελλονύμφη, ης, ἡ, brevi sponsa futura.
Μελλονυμφίος, ε, ὁ, brevi sponsus futurus.
Μελλόνυμφος, ε, ὁ, idem, *Soph. Ant.* 632. Ὁ μελλόνυμφος (subaudi ὕμνος), *Trach.* 207.
Μελλόπαις, αιδος, ὁ ἡ, proximus adolescentiæ.
Μελλόποσος, εως, ὁ. Vide μελλέπτοσις.
Μελλόπταρμος, ε, ὁ ἡ. Vide μελλέπταρμος.
ΜΕ'ΛΛΩ, fut. μελλήσω, quasi a μελλέω, futurus sum; (2) debeo, paro, in animo habeo; (3) cunctor, moror, differo, cesso; ὁ μέλλων χρόνος, posteritas. Fut. μέλλησα, futura, postera. Etiam pass. *ap Thuc.* ἐλπιζόμενα μέλλεται, futura sperantur, differuntur. Τὶ ἔμελλον κελεύσειν, ἢ τὶ συμβελεύσειν αὐτῇ ποιεῖν; *Dem.* Ἀλλ' ὁ μέλλειν χρὴν σ', ἀλλ' ἀνύειν, *Aristoph. Plut.* 605. Τί δῆτα μέλλει μὴ ὲ ταρσίαν ἔχειν; *Soph. Aj.* 540.
Μελογραφῖν, membra alicui adscribere, membra et partes rei describere. Ex μέλος.
Μελογράφος, ε, ὁ ἡ, poeta lyricus; (2) psalmographus, *Suid.*
Μελογραφία, ἡ. Vide μελοποιΐα, *Alh.*
Μελοκοπέω, ῶ, fut ήσω, membra amputo. Ex μέλος et κόπτω.
Μελοκοπία, ας, ἡ, membrorum amputatio, membrorum in frusta concisio. Ex iisd.
Μελοκόπος, ε, ὁ, articulator, *Ph.* nempe qui articulos et membra incidit. Ex iisd.
Μελόντων, *cuncte sint*, 3. plur. præs. imperat. act. *Att.* pro μιλέτωσαν, a μέλει.
Μελοποιέω, ῶ, fut. ήσω, carmen compono, modulationem adhibeo. A μελοποιὸς. Hinc
Μελοποιητὴς, οῦ, ὁ, poeta lyricus.
Μελοποιΐα, ας, ῆ, scriptio carminum lyricorum; (2) carmen lyricum, modulatio, qualis est in carminibus melicis. A
Μελοποιὸς, ὸ, ὁ ἡ, qui melle scribit, lyricus poeta, *Gl. V.* modulator. Ex ποιέω.
ΜΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, membrum, artus; (2) carmen modulatum.
Μελοτυπέω, cano, modulor. A τύπτω.
Μελουργὸς, ὁ, idem quod μελοποιὸς, *Man.*
Μελυρὶς, ἡ, locusta frumentum rodens, *Steph.*
Μέλωσι, 3. plur. præs. ind. verbi μέλω.
Μίλπηδρον, ε, τὸ, ludicrum, ludibrium. A μέλπω.
Μιλπήτωρ, ὁ, idem quod μελοποιὸς, *Man.*
ΜΕ'ΛΠΩ, canto, cantu celebro; μέλπομαι, canto, ludo, tripudio et salto ad cantum, cantu persono. Πολλὰ σὺ μυκηθμοὶ μέλψει, *Eur. Alc.* 443. Μέλπεσθαι Ἄρει, *Il.* 7, 240.
Μελῳδὸς, ῦ, ὁ, cantor, *Hes.*
Μελῴδιον, ε, τὸ, cantiuncula. Dim. a μέλος.
Μέλω, curæ sum. Hinc *imperson.* μέλει.
Μελῳδέω, ῶ, fut. ήσω, modulor, cano, carmine modulato laudo; μελῳδεῖσθαι, cantari. Ὁ ἔπος μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται, *Aristoph. Av.* 233. Μελῳδεῖν ὕμνον, *Heliod.* A μελῳδὸς. Hinc
Μελῴδημα, ατος, τὸ, quod cum modulatione canitur, psalmus. *Gl. V.* modulus.
Μελῳδὸς, εος, ὁ ἡ, membrosus, *Gl. V.* A μέλος.
Μελῳδοτὸς, ὴ, ὸν, qui cum modulatione canitur. A μελῳδέω.
Μελῳδία, ας, ἡ, modulatio, cantilena. *Gl. V.* A
Μελῳδὸς, ῦ, ὁ ἡ, cantor seu modulator carminum. Ex μέλος et ᾠδή.
Μεμάασι, 3. plur. perf. ind. act. *Ion.* pro μεμήκασι a μάω.
Μεμάθηκα, perf. ind. act. verbi μανθάνω.
Μεμακυῖαν, acc sing. perf. part. med. *Dor.* pro μεμηκυῖαν, a μηκάω.
Μεμαλὼς, part. perf. med. *Dor.* pro μεμηλὼς, *pro Ion.* pro μεμιλκὼς, a μέλγω.
Μέμαμεν, 1. plur. perf ind act. *per Sync.* pro μεμήκαμεν, verbi μάω, *cupio*, quod vide.
Μεμάνημαι, perf. ind. pass. verbi μαίνομαι.
Μεμαότες, perf. part. act. *Ion.* pro μεμηκότες, a μάω.
Μεμάποιεν, 3. pl. aor. 2. opt. act. *Poet.* pro μάποιεν, et hoc pro μάρτοιεν, a μάρτω, seu μάρπτω.
Μέμαρμαι, perf. ind. pass. verbi μείρω.
Μέμαρτον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔμαρπον, a μάρτω.
Μεμαρτὼς, perf. part. med.
Μεμαρτύρηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi μαρτυρέω.
Μέμασαν, 3. pl. plusq. perf. ind. med. *Ion.* et *per Sync.* pro ἐμεμάεισαν, a μάω.
Μεμαυῖα, part. perf. act. f. g. *Ion.* pro μεμηκυῖα.
Μέμαυτον, 3. dual perf. ind. med. *per Sync.* pro μεμάασθον.
Μεμαὼς, part. perf. med. *Ion.* pro μεμηκὼς.
Μέμβλομαι, pro μεμέλομαι, curæ sum; μεμβλητο, pro ἐμέμβλητο, seu ἐμεμέλητο, imperfect. curæ erat, *Il.* 19, 343. A μέλω.
Μέμβλωκε, *venit*, 3. sing. perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμόληκε, a μολέω.
Μεμβραδοπώλης, ε, ὁ, apuarum venditor.
Μεμβράνα, ης, ἡ, membrana. *Vox Lat.*
ΜΕΜΒΡΑ'Σ, άδος, ἡ, apuæ quædam species.
Μ μίληκα, perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμιλήτηκα, a μελετάω.
Μεμιλιτηκότως, *adv.* idem quod
Μεμιλημένως, *adv.* accurate, diligenter. A μεμιλημένος, quod est a μέλει.
Μεμίνηκε, 3. sing. perf. ind. act, verbi μίνω.
Μεμιρισμένως, *adv.* partite divisim. A μεμερισμένος, quod est a μερίζω.
Μεμισωμένει, perf. part. pass. verbi μισέω.
Μεμιτιμένον, *dimissum*, acc. sing. perf. part. pass. *Ion.* pro μεμειμένον, a μείμημι.
Μεμιτρέαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro μεμιτρῆνται, a μιτρέω.
Μεμιτρημένως, *adv.* servata mensura.
Μέμηκε, 3. sing. perf. ind. med. verbi μηκάω.
Μέμηλεν, perf. ind. act. *per Sync.* et cum ι ἰφελκ. pro μεμίληκε, a μέλει.
Μεμήλη, *curæ fuerit*, 3. sing conj. act. perf. ejusd. *Il.* 4, 353.
Μεμήλει, plusq perf. act. verbi μέλει, *curæ est*, *per Sync.* pro μεμιλήκει. Οὐ σφὶ θαλάσσια ἔργα μεμήλει, *Il.* 2, 614.
Μεμηλὼς, perf. part. act. *per Sync.* pro μεμηληκώς.
Μέμηνε, 3. sing. perf. ind. med verbi μαίνομαι.
Μεμῆνη, *insanierit*, 3. sing. conj. perf. ejusd.
Μεμηνιμένως, *adv.* iratè. A μηνίω.
Μεμηχανημένος, *structum*, perf. part. pass. verbi μηχανάω.
Μεμηχανημένως, *adv.* solerter, callide.
Μεμίασμαι, perf. ind pass verbi μιαίνω.
Μεμιασμένως, *adv.* fœde, pollute.
Μέμιγμαι, perf. ind pass. verbi μίγνυμι.
Μεμιγμένως, *adv.* mixte, promiscue, confuse.
Μεμιμημένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi μιμέομαι.
Μεμίξεται, 3. sing. paulo post fut. ind. pass. verbi μίγνυμι.
Μεμίσθωται, 3. sing. perf. ind. pass. v. μισθόω.
Μέμιχα, perf. ind. act. verbi μίγνυμι.
Μεμίχθαι, *mixtus est*, 3. sing. perf. ind. pass.
Μέμναμαι, perf. ind. pass. *Dor.* pro μέμνημαι, a μνάομαι.
Μέμνανται, 3. pl. perf. ejusd. *Dor.* pro μέμνηνται.
Μέμνασαι, 2. sing. perf. ejusd *Dor.* pro μέμνησαι.
Μεμνέωτο, 3. sing. præs. optat. med. *Ion.* pro μεμνῷτο, *contr.* ex μεμνάοιτο.
Μέμνῃ, 2. sing. perf. ind. pass. *Att.* et *Ion.* pro μέμνησαι.
Μέμνηκε, 3. sing. perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμίνηκε, a μίνω.
Μέμνημαι, perf. ind pass. verbi μνάομαι.
Μεμνῆο, *memor sis*, 2. sing. perf. optat. pass.
Μέμνησο, 2. sing. perf. imperat. pass.
Μεμνημευμένῃ, dat. sing. perf. part. pass. f. g. verbi μνημεύω.
ΜΕ'ΜΝΟΝΕΣ, aves quædam, circa Memnonis sepulcrum quotannis in Troade videri solitæ, *Æl. Oppian. Plin.* cui Memnonides.
Μέμνω, 2. sing. perf. imperat. pass. *Ion.* et *Att.* pro μέμνησο, a μνάομαι.
Μεμνῷτο, *memor sit*, 3. sing. perf. opt. pass. *Att.* pro μεμνῆτο, vel potius 3. sing. præs. opt. *Ion.* pro μεμνῷτο, *contr.* ex μνάοιτο.
Μεμοίρασται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi μοιράομαι.
Μεμοιραμένως, *adv.* sortito.
Μέμονα, promptus sum, audeo; (2) in animo habeo, perf. ind. med. verbi μίνω. (1) καὶ μέμονʼ αὐτὸς ἀνδρὶ μαχήσασθαι, *Il.* 5, 482. (2) ἀλλʼ ἄνα, εἰ μέμονάς γε, καὶ ὀψὲ περ υἷας Ἀχαιῶν τιερομίνως ἰρύσθαι, surge, si in animo tibi est, *Il.* 9, 247.
Μέμορα, perf. ind. med. verbi μείρω.
Μέμορμαι, perf. ind pass. *Æol.* pro μέμαρμαι.
Μεμπτέος, culpandus, accusandus.
Μεμπτικὸς, ὴ, ὸν, querulus, querendi vim habens. A
Μεμπτὸς, ὴ, ὸν, incusandus, reprehensione dignus; (2) conquerens de, reprehendens, accusans, vituperans. (1) τί δὴ τὸ Νείλῳ μεμπτὸν ἐσί σοι γένος; vituperatur? *Eurip. Hel.* 469. (2) ὥστʼ εἴ τι τῷʼ μᾶ τάνδρὶ, σῇδε τῇ νόσῳ ληφθέντι, μεμπτὸς εἰμὶ, *Soph. Trach.* 445. A μέμφομαι.
Μεμυθολογίκασι, 3. pl. perf. ind. act. verbi μυθολογέω.
Μέμυκι, 3. sing. perf. ind. med. verbi μυκάω.
Μέμφεαι, 2. sing. præs. ind med. *Ion.* pro μέμφεσαι.
Μέμφομαι, fut. ψομαι, queror, expostulo, incuso, vitio verto, reprehendo; a. 1. ἐμεμ-

ψάμην, reprehendi; pass. part. μεμφθείς, causatus. Μέμφεσθαί τινι, *Luc.* μέμψιν δικαίαν τινι, *Aristoph. Plut.* 10. Ταῦτ' ἐν ὑμῖν μέμφομαι τοῖς σοφοῖς, *Id. Nub.* 525. Ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἰὼν, accusasti, *Soph. Œd. Tyr.* 345. Μεμφθεὶς κατὰ τὸ πλῆθος τὸ ἑαυτῶ τρόπαιον, semet reprehendens, *Herod.* 1, 77. pessime hoc loco Gronovius. Τιμῆς σ' ἐμέμφθη, tibi succenset ob honorem, nempe, sibi negatum, *Eurip. Hippol.* 1402.

Μεμφωλή, ῆς, ἡ, questus, querela, *Hes.*

Μεμψάμενος, aor. 1. part. med. verbi μέμφομαι

Μεμψιδολίω, ῶ, qu. dic. querimoniis et reprehensionibus impeto; conqueror de, incuso, reprehendo. Ex μέμψις et βάλλω.

Μεμψιμοιρίω, ῶ, fut. ήσω, conqueror de sorte mea; (2) conqueror, queror; (3) expostulo, succenseo. Μεμψιμοιρήσας τῷ βασιλεῖ περὶ τινῶν, *D. Sic.* Ὥσπερ παῖς ἥνεις μεμψιμοιρῶν, *Plutarch. de Profectu in Virtute paranda.*

Μεμψιμοιρία, ας, ἡ, conquestio de sorte sua. Ἀτίσω δὲ καὶ τῶν λαμβανόντων μεμψιμοιρία, *Lucian. in Cronosol.* 16. A

Μεμψιμοίρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui de sorte sua queritur, qui sortem suam incusat, querulus; (2) morosus, in minima inquirens. Τὸ μεμψίμοιρον διαφυγὼν ἐ ῥᾴδιον, *Lucian. in his actus.* 2. Σὺ μέντοι πάνυ μεμψίμοιρος εἶναί μοι δοκεῖς, *Id. in Timone*, 13. Μεμψιμοίρων γάρ, καὶ ἃ Ἀφροδίτης τὰ τοιαῦτα, *Id. Deorum Dial.* 20, 4. Ex seq. et μοῖρα.

Μέμψις, εως, ἡ, querimonia, quæstus, reprehensio, incusatio. A μέμφομαι.

Μεμὼς, part. perf. med. *Ion.* et *Att.* pro μεμηκὼς, a μάω.

ΜΕ᾽Ν, *conj.* quidem; (2) quoque; (3) sane, facit orationem adversativam, distributivam, vel copulativam; (3) sine δὲ ponitur aliquando pro δὴ, sane, profecto, certe. Hinc etiam est μὲν γὰρ, enim; μὲν δὴ, quidem, certe quidem, itaque, porro quidem, sane quidem, enimvero, at enim; μὲν ἔν γε, μενῦν γε, immo vero, immo quidem; μέν πω, quidem, certe, utique; μέν ῥα, pro μὲν sequente δὲ; μέν τοι, vel μέντοι, approbandi particula in responsionibus, certe quidem; verumtamen, sed tamen, vero, porro, rursus.

Μέναιχμος, ὁ ᾗ ἡ, prælio perseverans, seu constans, *in Epigram.* χειρὶ μεναίχμα, manu in prælio perseverante. Ex μένω et αἰχμή.

Μένανδρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, virum irruentem excipiens et sustinens; (2) virilis, virum decens; (3) virum exspectans. Ex μένω et ἀνήρ.

Μένδης, ὁ, Ægyptiorum lingua, hircus seu caper; unde μενδήσιον μύρον, *Diosc.*

Μενδήσιον, ε τὸ, unguenti genus Ægypto peculiare, dictum a capro qui ea Ægypti parte, ubi primum repertum est unguentum illud, coli solitus est.

Μενεαίνομεν, pr. inf. act. *Ion.* pro μενεαίνειν, a

Μενεαίνω, cupio, animi quodam impetu incitor; (2) iratus sum; (3) animo deficio, iratus cupio, volo, in animo habeo. Μάχης ἄμοτον μενεαίνων, *Hesiod. Scut.* 361. Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν, *Il.* 15, 134. Καὶ δὴ οἱ μενεαίνω ἄξαι οἴκαδε, *Apoll. Rhod.* 3, 95. A μένος.

Μενέγχης, εος, ὁ ᾗ ἡ, hasta validus, bellicosus, *Suid.* Ex μένω et ἔγχος.

Μενεδάϊος, et μενεδήϊος, ε, ὁ ᾗ ἡ, audax, bellicosus, belli patiens. Ex μένω et δῄς.

Μενέηνα, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Att.* pro ἐμενίανα.

Μενέδεμος, ον, idem quod

Μενέκτυπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, bellicos strepitus et tumultus sustinens. Ex μένω et κτύπος.

Μενεμάχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, bellicosus. Ex μάχη.

Μενεπτόλεμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem.

Μενέμεν, præs. inf act. *Ion.* pro μένειν.

Μενέπλους, ον; iram turbulentam habens. Epith Neptuni, *Cal.*

Μενετόν, *adv.* manendum. A μένω.

Μενετὸς, ὴ, ὸν, qui manere et exspectare potest aut solet, qui moram patitur. A μένω.

Μενεφύλακες, ιος, ὁ, fortis, bellicosus.

Μενεχάρμαν, acc. sing. *Dor.* pro μενεχάρμην.

Μενεχάρμης, ε, ὁ, bellicos labores strenue sustinens. A μένος et χάρμη.

Μενέχαρμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.

Μενέω, fut. 1. ind act. *Ion.* pro μενῶ.

Μενητέον, manendum est, *Suid.* A μένω.

Μενοβῆραι, curæ, *Hes.* quasi μενεοβῆραι. Ex μένος et βῆρα, *venatio.*

Μενοεικίζω, curo, *Hes.* ubi fut. μενοεικίσω, et *Att.* μενοεικιῶ. A præc.

Μενοῖ pro μὴν, ut νῦν μενοῖ, vel τυνιμενί.

Μενοικὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, animo gratus, animum permulcens. Ex μένος et ἴκω.

Μενοινάω, ῶ, fut. ήσω, impetu animi concitatus cupio, animo agito, cogito. Σφάξαι μενοινᾷς, *Eur. Cyc.* 411.

Μενοινίω, ῶ, fut. ήσω, idem. A

Μενοινὴ, ῆς, ἡ, impetus, seu cupiditas animi, alacritas. A μένος.

Μενοινόω, idem quod μενοινάω.

Μενόλκιον, τὸ, vas balneatorium, *Steph.*

Μένοντι, nom. dual. part. pr. act. verbi μένω.

Μένοντι, 3. pl. præs ind. act. *Dor.* pro μένουσι.

Μενῦν γε. Vid. μέν.

ΜΕ᾽ΝΟΣ, εος, τὸ, animi ardor, impetus, quo ad aliquid agendum, aut sustinendum excipiendumve, ferimur; (2) animus, (præsertim vis animi, quæ Latiniis *mens* est, V. *Ern.*) (3) robur; (4) vehementia, vis; (5) ira; (6) servit periphrasi, ut μένος πυρὸς, pro igni.

Μέντε. Vide μέν.

Μέντοι. Vide μέν.

ΜΕ᾽ΝΩ, fut. μενῶ, p. μεμένηκα, maneo, permaneo, constanter maneo, immotus et fixus maneo; (2) exspecto, præstolor; (3) in statione maneo, et irruentem hostem exspecto; a. 1. ἔμεινα· perf. med. μέμονα, *apud Portas* cupio. Ὅπως μενεῖς παρ' ἡμῖν, *Eur. Med.* 323. Ἄλλος μενεῖ δ' ἐπ' ἄλλῳ μόχλος ἄβλιος, *Lycoph.* 666. Οὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν, *Aristoph. Av.* 605. Μένειν ἐπί τινι, acquiescere, *Dem. Ol.* 7, 36. Εἰ δὲ μὴ, μενῶ σ' ἐγὼ, καὶ νίφετι ὢν, ἀραῖος εἶσαι βαρὺς, *Soph. Trach.* 1201. Ἀλλά τοι Θῆβαι ἀρὰ μενεῖ σ' ἀπειλήσαντα τοῖς ἑαυτοῦ λόγοις, *Ibid.* 1239.

Μένωσα, part. act. f. g. *Dor.* pro μένουσα.

Μεράεχης, υ, ὁ, præfectus seu dux μεραεχίας. Ex μέρος et ἀρχή. Hinc

Μεραεχία, ας, ἡ, agmen militum constans ex bis mille et quadraginta octo viris, *Æl.*

ΜΕ᾽ΡΔΩ, fut. σω, privo, prohibeo, noceo, *Hes.* intueor, obtueor, *Eust.*

Μεριδάρπαξ, αγος, ὁ, partem rapiens; nomen muris *in Batrach.* Ex μερὶς et ἁρπάζω.

Μεριδάρχης, υ, ὁ, qui particeps est principatus. Ex μερὶς et ἀρχή. Hinc

Μεριδαρχία, ας, ἡ, præfectura, provincia.

Μέριζιν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐμέριζεν· at μερίζειν, pr. inf. *Dor.* pro μερίζειν, a

Μερίζω, f. ίσω, partior, divido, distribuo; μερίζομαι, dividor, in varias partes scindor, distrahor; (2) dissideo, dissentio. Ἐπάτῳ ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέτρον πίστεως, *Rom.* 12, 3. Ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη, *Matt.* 12, 26. πόλις μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, *Ib.* 25. A μερὶς.

Μερικὸς, ὴ, ὸν, particularis, quod ex parte est, partialis. A μέρος.

Μερικῶς, *adv.* particulatim, particulariter, partito, ex parte.

ΜΕ᾽ΡΙΜΝΑ, ης, ἡ, cura, solicitudo, ærumna. Δισσὴ μέριμνα μητρὶ, *Eurip. Hec.* 897.

Μεριμνάω, ῶ, f. ήσω, curo, solicitus sum, anxie cogito; (2) attente contemplor, curiose inquiro. μεριμνᾶτε, a. 1. pass. part. excogitatus. Ἡ αὔριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς, *Matt.* 6, 24. τὰ περὶ ὑμῶν, *Phil.* 2, 20 Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, *Luc.* 12, 22. Hinc

Μερίμνημα, ατος, τὸ, cura.

Μεριμήσητε, 2. pl. aor. 1. conj. act.

Μεριμνητὴς, οῦ, ὁ, curiosus contemplator, philosophus. A μεριμνάω. Hinc

Μεριμνητικὸς, ὴ, ὸν, anxie vel solicite cogitans, curans; solicitus, *Gl. V.* τὸ μεριμνητικὸν, οῦ, cura, solicitudo.

Μεριμνοτοιῶ, solicito, *Gl. V.*

Μεριμνοσοφισταὶ, οἱ, anxii contemplatores, *V. L. ex Sch. Ar.*

Μεριμνοτόκος, ε, ὁ ᾗ ἡ, curas pariens. Ex μέριμνα et τίκτω.

Μεριμνοφρονιστὴς, οῦ, ὁ, sophista, nugator.

Μερὶς, ίδος, ἡ, portio, particula; (2) ferculum, quod unicuique in convivio apponitur; (3) adjumentum, lucrum; (4) particula panis consecrati in Sacra Cœna, quæ unicuique datur; (5) factio. A μέρος.

Μερίσασθαι, aor. 1. inf. med. v. μερίζω. Unde

Μερισμὸς, οῦ, ὁ, partitio, divisio; (2) portio, pars; (3) figura rhetorica; distributio; probatio per partes.

Μεριστὴς, οῦ, ὁ, divisor, partitor. Ab eod. Hinc

Μεριστικὸς, ὴ, ὸν, dividendi vim habens.

Μερ ϛὸς, ὴ, ὸν, qui dividi potest, separabilis.

Μεριτεύομαι, partior, *Job.* 41, 6. A

Μερίτης, ε, ὁ, particeps, *Ph.* A μέρος.

ΜΕΡΜΑΙ᾽ΡΩ, curas animo volvo, curo, anxie cogito; (2) irascor, *Hes.*

Μερμήριος, α, ον, idem quod μέρμερος, *Luc.*

Μέρμερος, curiosus; (2) cura dignus; (3) difficilis et arduus; (4) anxius percunctator, seu indagator, *item* sagax; μέρμερα, quæ solicitum reddunt. A μερμαίρω.

Μερμέρω, *Hes.* idem quod μερμαίρω.

Μέρμηρα, ας, ἡ, solicitudo, anxia cura; (2) somnus levis, qui hominem sub auroram occupat, *Gl.* Ab eod.

Μερμηράων, gen. pl. *Æol.* pro μερμηρῶν.

Μερμηρίζω, f. ίσω, anxie cogito, curiose in animo versor, meditor, sum solicitus; (2) excogito, anxia cogitatione invenio. Ἀλλ' ὄγε μερμήριζε κατὰ φρένα, *Il.* 2, 3. A præc.

Μερμήριξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμερμήριξε.

ΜΕ᾽ΡΜΙΣ, ίθος, ἡ, funis, funiculus, filum, *Odyss.* 10, 24.

Μεροπήϊος, ε, ὁ ᾗ ἡ, humanus. A μέροπες.

Μεροπὶς, ίδος, ἡ, humana. Ab eod.

Μέρος, εος, τὸ, pars, portio; (2) adjumentum, præsidium. Hinc τὰ ἐπὶ μέρους, τὰ κατὰ μέρος, singularia; ἐν μέρει, κατὰ μέρος, sigillatim, vicissim; τὸ σὸν μέρος, quantum in te est; ἀνὰ μέρος, vicissim, per vices; ἀπὸ μέρους, ἐκ μέρους, ex parte. A μείρω.

Μέρους, gen. sing. *contr.* pro μέρεος.

Μέροψ, οπος, ὁ, divisam vocem habens; μέροπες, hominum epith ; homines; (2) μέροψ, avis quædam. Ex μείρω et ὄψ, (sed vide *Ern.*)

Μέσαζον, et -άζοιον, υ, τὸ, lignum medium inter junctos boves; temo, seu lorum, quo jugo copulantur boves. Ex μέσος et βοῦς. Hinc

Μεσαζόω, ῶ, fut. ώσω, boves jungo, item alia jungo animalia.

Μέσαγκτος, ον, *Æschyl.* et μεσάκτιος, maritimus. Ab ἀκτὴ, *Ern.*

Μεσάγκυλον, υ, τὸ, amentatum jaculum, *Plut.* Ex μέσος et ἀγκύλη.

Μεσάγροικος, ε, ὁ ᾗ ἡ, semirusticus, *Suid.*

Μεσάζω, fut. άσω, sum in medio, *Ph.* μεσάζει, intervenit, intercedit. A μέσος.

Μεσαιπόλιος, ε, ὁ ᾗ ἡ. semicanus. Περιοδεύσην ὁρῶντες, εἶτα νέον, εἶτα μεσαιπόλιον, *Appian. Bell. Annibal.* 6.

Μεσαίτατος, medius, qui maxime in medio est; penitissimus; μεσαίτερος, penitior.

Μεσαίχμιον, ε, τὸ, medium spatium inter duas acies, *Hes.* Al. μεταίχμιον. Ex μέσος et αἰχμή.

Μεσάντιον, ε, τὸ, jugum textorium, liciatorium, *Gl. V. LXX.* ubi μέσακμον, vel μέσαχχον. Ex μέσος et ἄντιος.

Μεσάραιον, ε, τὸ, mesenterium, *Hes.* Ex μέσος et ἀραιὰ, *venter.*

Μεσάτιος, *Poet.* medius. A μέσος.

Μέσατος, et μέσσατος, medius. *Gl. V.* μέσατος, medianus. Ab eod.

Μεσαύλιον, ε, τὸ, μεταύλιον. *Suid.* media janua; (2) *Ph.* atrium. Al. *Gl. V.* compluvium. A μέσαυλος.

Μέσαυλον, ε, τὸ, idem.

Μέσαυλος, ε, ὁ, et *Att.* μέταυλος, ἡ, sc. θύρα

janua inter anticam et posticam media, *h. e.* e vestibulo ferens in atrium. *αὔλειος* e platea fert in vestibulum, *αὐλήν*, *Ern.* area, subdiale spatium. Ἐνθά δι καὶ *μίσσαυλος* ἐλήλατο. *Apoll. Rhod.* 3, 235.

Μισσαύχην, *ενος*, *ὁ ἡ*, media cervice ligatus, *Hes.* Ex *μίσος* et *αὐχήν*.

Μεσιγυάσμαι, *ῶμαι*, fut. *ήσομαι*, apud sequestrem pecuniam deponendam stipulor, *Gl. V.* *μεσιγυῶ*, sequestro. A

Μεσιγύη, *ης*, *ἡ*, sequestratio, *Gl. V.*

Μεσιγύημα, *ατος*, *τὸ*, id quod apud sequestrem deponitur; (2) sponsio mercedis, pactio mercedis occulta. A præc.

Μεσιγυητὴς, *οῦ*, *ὁ*, fidejussor, *Gl. V.* Ab eod.

Μεσίγυος, *ου*, *ὁ*, sequester, sponsor, fidejussor, qui est inter duas partes medius.

Μεσιντήριον, *ου*, *τὸ*, mesenterium, lactes, *Gl. V.* Ex *μίσος* et *ἔντερον*.

Μεσίντηρον, *ου*, *τὸ*, idem et ex iisd.

Μεσίριχιος, *ου*, *ὁ*, *Hes.* epith. Jovis; forsan, quod in medio ἴριχι statui et coli soleret.

Μεσύω, medius sum, utriusque sum particeps, ambigo inter utrumque. *Μεσύειν κατὰ τὰς τόπους*, *Aristot.* A *μίσος*.

Μεσήγαιος, *ου*, *ὁ ἡ*, al. *μεσόγαιος*.

Μεσηγὺ et *μεσσηγύ*, item *μεσηγὺς*, vel *μεσσηγύς*, *adv.* in medio, inter; (2) interim, interea, medio spatio vel tempore. *Μεσηγὺς γαίης τι ἠ οὐρανῦ ἀστερόεντος*, *Il.* 5, 769. Ex *μίσος* et *γῆ*, (potius *ηγυς* est mera terminatio, nisi ab *ἄγω* repetatur, *Ern.*

Μεσήεις, *ήεσσα*, *ήεν*, mediocris. A *μίσος*.

Μεσῆλιξ, *ικος*, *ὁ ἡ*, qui mediæ ætatis est.

Μεσημβρία, *ας*, *ἡ*, meridies; (2) plaga meridionalis; (3) pro *ἀκμὴ*, ut ætatis, gloriæ, &c. Ex *μίσος* et *ἡμέρα*.

Μεσημβριάζω, fut. *άσω*, meridior, meridie dormio. Sol etiam dicitur *μεσημβριάζειν*, pro *μεσουρανεῖν*, in medio cœlo esse, *Poll.* A

Μεσημβριάω, *ῶ*, in medio cœlo sum, de sole, *Apollon.* ubi *μεσημβριώντος*, pro *μεσημβριῶντος*, *μεσημβριάοντος*, *Gl. V.* *μεσημβριῶ*, meridior. Ab eod.

Μεσημβρίζω, meridior, *Strabo.* Ab eod.

Μεσημβρινὸς, *ὴ*, *ὸν*, meridianus; (2) meridiei propinquus. Ab eod.

Μεσημέριος, *ία*, *ιον*, meridianus. Ab eod.

Μεσήπτειρος, *ου*, *ὁ ἡ*, mediterraneus.

Μεσηρεύειν, medius esse, *Hes.* A

Μεσήρης, *Poet. μεσσήρης*, *ους*, *ὁ ἡ*, medius. A *μίσος*.

Μέσης, *ου*, *ὁ*, venti nomen *apud Aristot.* Meteor.

Μεσιδιόομαι, idem quod *μεσιγυάομαι*.

Μεσιτεία, *ας*, *ἡ*, interventus, sequestratio, arbitrium, arbitratus, *Gl. V.* A *μεσίτης*.

Μεσιτεύω, fut. *εύσω*, mediator sum, interpretem ago, interpono me, intervenio, sequestro, *Gl. V.* (2) in medio sum; (3) interjectus sum inter; (4) apud sequestrem depositus sum. Ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ, *Hebr.* 6, 17. A

Μεσίτης, *ου*, *ὁ*, qui est medius inter duo, interventor, conciliator, pacificator, sequester, arbiter, *Gl. V.* etiam arbiter ac testis promissi, et ultor non servati; (2) internuntius, interpres. A *μίσος*.

Μεσίτιος ἄρχων, (ita enim videtur legendum *apud Aristot.* pro *μεσίδιος* et *μεσήριος*,) princeps medius, in neutram partem inclinans. A præc. (vel *μεσίτιος*, a *μεσιτεύειν*, vel etiam *μεσίδιος* cum reperiatur *μεσσίδιος* et *μεσιδιῶσθαι*, *Ern.*)

Μεσίτις, *ἡ*, fœm. a *μεσίτης*.

ΜΕΣΚΟΣ, vellus, pellis, *Hes.*

Μεσβασιλεία, *ας*, *ἡ*, et *-σίλιον*, *ου*, *τὸ*, interregnum.

Μεσβασίλιος, *ον*, ad interregnum pertinens, *Suid.* A

Μεσβασιλεὺς, *έως*, *ὁ*, interrex.

Μεσβόειον, *ου*, *τὸ*, idem quod *μέσαυλον*.

Μεσόγαια et *μεσόγεια*, *ἡ*, mediterranea regio, *Thucyd.*

Μεσόγαιος, *ου*, *ὁ ἡ*, vel *μεσόγαιος*, *αία*, *αιον*, mediterraneus. Ex *μίσος* et *γαῖα*.

Μεσογάστωρ, *ορος*, *ὁ ἡ*, medio ventre cinctus.

Μεσόγειος, *εία*, *ειον*, vel *μεσόγειος*, *ου*, *ὁ ἡ*, mediterraneus. Ex *μίσος* et *γῆ*. Hinc

Μεσογειώτης, *ητος*, *ἡ*, mediterraneæ regiones.

Μεσόγειως, *ω*, *ὁ ἡ*, mediterraneus, *Att.*

Μεσογειωτικὸς, mediterranei, *Philox.*

Μεσογιάτιον, sive *μεσογόνιον*, *ου*, *τὸ*, internodium calami seu arundinis. Ex *γόνυ*.

Μεσόγραφος, *ου*, *ὁ ἡ*, semiscriptus, in medio exaratus. *Μεσογράφους*, lineas medias vocant mathematici, cum mesolabio instrumento anquirunt media proportionalia.

Μεσοδιρκὴς, *ὲς*, medio spectabilis, *Man.*

Μεσόδικοι, dicuntur a quibusdam judices, quia medii in judicando esse debeant. Ex *μίσος* et *δίκη*.

Μεσόδμη, *ης*, *ἡ*, trabs magna, per mediam trajecta domum transverse, trabes minores vel pavimentum sustinens; (2) columna in medio posita; (3) trabs transversa in navis foramine pertusa, cui inditur malus, *Ph. μεσόδμη*, pergula. Ex *μίσος* et *δόμος*.

Μεσόζιυγμα, *τὸ*, *ap. Gramm.* cum in medio clausulæ positum verbum præcedentia sequentiaque connectit, *Steph.*

Μεσοκάρπιον, *ου*, *τὸ*, quod est in medio *καρπῷ*.

Μεσοκνήμιον, *ου*, *τὸ*, cruris medium. Ex *μίσος* et *κνήμη*.

Μεσόκοιλος, *ου*, *ὁ ἡ*, in medio concavus.

Μεσόκοιλος, *ου*, *ὁ ἡ*, media pars navis. Τὸν ἱρὸν ἐκ τῶν *μεσοκοίλων* ἀπάραντες, *Lucian. Amor.* 6.

Μεσοκόπος, *ου*, *ὁ ἡ*, intermedius, *Hes.* *Μεσοκόποι αὐλοί*, tibiæ mediæ magnitudinis, minores perfectis. *Apud Athenæum μεσόκοπος* dicitur meretrix quæ ætate est media. Ex *μίσος* et *κόπτω*.

Μεσόκρανον, *ου*, *τὸ*, capitis vertex.

Μεσοκρινὴς, *έος*, *ὁ ἡ*, ut *μεσοκρινῆς κίονες*, *Poll.* columnæ in metallifodinis et fulcimenta sustinendæ terræ. Ex *κρίνω*.

Μεσοκύνιον, *ου*, *τὸ*, suffrago, tali pedis cum tibia compago. Ex *μίσος* et *κύων*.

Μεσόκωλον, *ου*, *τὸ*, pars mesenterii a crassis intestinis usque ad tenuia; (2) mesenterium.

Μεσολαβέω, *ῶ*, f. *ήσω*, medium capio, medium prehendo; (2) in medio cursu prehendo, intercipio; (3) interrumpo; (4) cohibeo, reprimo; (5) sum medius. *Μεσολαβηθεὶς ὑπὸ τῆς πτεροφύσης*, *D. Sic.* A

Μεσολαβὴς, *ὶς*, qui medium corripit, ferit, pungit. Ἔτυψεν δίκαν διφρηλάτᾳ *μεσολαβεῖ κέντρῳ*, *Æschyl. Eumen.* 155. Ex *μίσος* et *λαμβάνω*.

Μεσολάβιον, *ου*, *τὸ*, mesolabium, instrumentum mathematicum.

Μεσόλευκος, *ου*, *ὁ ἡ*, albo distinctus, candidos clavos, albas strias habens.

Μεσομήνιον, *ου*, *τὸ*, idus, *Philox.* Ex *μήν*.

Μεσομήρια, *ων*, *τὰ*, spatium inter femora seu femina. Ex *μίσος* et *μήριον*.

Μεσομφαλία, *ἡ*, idem quod

Μεσομφάλιον, *τὸ*, medius umbilicus; (2) umbilicus; (3) umbo seu umbilicus clypei. A

Μεσόμφαλος, *ου*, *ὁ ἡ*, in medio umbilico situs; (2) placentæ genus; (3) phialæ genus, *Ern.* Ἵνα *μεσόμφαλοι λίγονται μυχοί*, ubi dicitur esse umbilicale adytum, *Eurip. Or.* 331.

Μέσον, *ου*, *τὸ*, meditullium. *Gl. V.* spatium. Ἐκ *μέσου*, in medio, quod omnibus propositum est. Τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ *μέσου*, blandis moribus quærens acquirere principatum quod in medio jacebat, *Eurip. Iphig. in Aul.* 342.

Μεσοναῦται, *ων*, *οἱ*, medii inter nautas et vectores.

Μεσόνεοι, *ων*, *οἱ*, remiges, qui in media nave sedent. Ex *μίσος* et *νεὼς* pro *ναῦς*.

Μεσονήσιμος, *ου*, *ἡ*, scil. *ἑβδομὰς*, quarta hebdomas quadragesimæ.

Μεσονύκτιον, *ου*, *τὸ*, media nox, intempesta, concubium, *Gl. V.* A

Μεσονύκτιος, *ου*, *ὁ ἡ*, qui mediæ noctis est, ad mediam noctem pertinens. A *νύξ*.

Μεσοπαγὴς, metri causa *μεσσοπαγὴς*, *ὶος*, *ὁ ἡ*, usque ad medium terræ defixus. Ex *μίσος* et *πήγνυμι*.

Μεσοπαλὴς, *έος*, *ὁ ἡ*, qui ex medio vibratur Ex *μέσος* et *πάλλω*.

Μεσοπεντηκοστὴ, *ῆς*, *ἡ*, Mesopentecoste, solemnitas inter Pascha et Pentecosten celebrari solita.

Μεσοπερσικὸς, *ὴ*, *όν*, semi-Persicus.

Μεσοπέτης, *ου*, *ὁ ἡ*, in medio volans, *Suid.* Ex *μίσος* et *πέτομαι*.

Μεσοπλίριος, *ου*, *ὁ ἡ*, qui in medio latere est. Ex *μίσος* et *πλευρά*.

Μεσόπλευρος, *ου*, *ὁ ἡ*, idem.

Μεσοπόλιος, *ου*, *ὁ ἡ*, semicanus.

Μεσοπόρεια, *ας*, *ἡ*, media via. A

Μεσοπορέω, *ῶ*, fut. *ήσω*, mediam viam eo. A

Μεσοπόρος, *ου*, *ὁ ἡ*, per medium incedens, in medio ambulans. Ex *μίσος* et *πείρω*.

Μεσοπόρφυρος, *ου*, *ὁ ἡ*, clavis purpureis, sive purpura intertextus. Ex *μίσος* et *πορφύρα*.

Μεσοποταμία, *ας*, *ἡ*, spatium inter duo flumina; (2) Mesopotamia, regio Asiæ inter Euphratem et Tigrim. Ex *ποταμός*.

Μεσόπυκνοι, sc. *τόνοι*, *ap. Musicos*, qui media possident, *Steph.*

Μεσοπύργιον, *ου*, *τὸ*, muri pars inter duas turres, locus in muro ubi excubiæ. Ex *πύργος*.

Μεσοπωρίω, *ῶ*, in medio sum autumno. Ex *μίσος* et *ὀπώρα*.

Μεσόριον, *ου*, *τὸ*, terminus inter duas regiones medius, et eas disterminans.

ΜΕΣΟΣ, *μέση*, *μέσον*, medius; (2) qui est in conspectu, præsens; (3) *τὰ ἐν μέσῳ*, intermedia, præsentia, et impedimenta; (4) *διὰ μέσου*, interea, interjecto tempore; *διὰ μέσου τινός*, interprete aliquo. Hinc *τὸ μέσον*, *ου*, medium, et *Comp. μεσαίτερος*, cum *Superl. μεσαίτατος*.

Μεσοσίληνον, *ου*, *τὸ*, interlunium, *Gl. V.* A *σιλήνη*.

Μεσόστυλον, et *μεσοστύλιον*, *ου*, *τὸ*, intercolumnium, *Gl. V.* A *στύλος*, *columna*.

Μεσοσυλλαβίω, *ῶ*, complector medium.

Μεσόσφαιος, *ον*, epith. malabathri folia mediæ magnitudinis habentis.

Μεσοσχιδὴς, *ὶος*, *ὁ ἡ*, in medio seu per medium fissus. Ex *μίσος* et *σχίζω*.

Μεσοτείχιον, *ου*, *τὸ*, pomœrium. Ἐξέβαλον ἐς τὸ *μεσοτείχιον*, *Appian. Bell. Annibal.* 29.

Μεσότης, *ητος*, *ἡ*, medietas, medium interjectum; (2) mediocritas, modus; (3) qualitas, ut *ἐπίρρημα μεσότητος*, adverbium qualitatis. A *μίσος*.

Μεσότοιχον, *ου*, *τὸ*, paries intermedius, paries intergerinus, *Gl. V.* Ex *τοῖχος*.

Μεσότοιχος, *ου*, *ὁ*, medius paries, *Gl. V.*

Μεσοτομίω, *ῶ*, fut. *ήσω*, medium seco, per medium seco. A

Μεσότομος, *Poet. μεσότομος*, *ου*, *ὁ ἡ*, per medium sectus. Ex *μίσος* et *τέμνω*.

Μεσουρανίω, *ῶ*, f. *ήσω*, in medio cœlo sum. Ex *μίσος* et *οὐρανός*. Hinc

Μεσουράνημα, *ατος*, *τὸ*, medium cœli; (2) quum sidus in summo cœlo est, seu medium cœli tenet.

Μεσουράνησις, *ως*, *ἡ*, idem et ab eod.

Μεσουρία, *ας*, *ἡ*, funis nauticus, quo vela demittuntur. Ex *μίσος* et *οὖρος*.

Μεσουράνιος, *ου*, *ὁ ἡ*, qui in medio cœli est. Hinc *τὸ μεσουράνιον*, *ου*, umbilicus cœli.

Μεσούριον, *ου*, *τὸ*, terminus, limes inter duas regiones, *Ion.* pro *μεσόριον*. Ex *μίσος* et *ὅρος*.

Μεσούσης, part. præs. act. f. g. *contr.* pro *μεσοούσης*, a *μεσόω*.

Μεσοφανὴς, *Poet. μεσσοφανὴς*, *ὶος*, *ὁ ἡ*, in medio apparens. Ex *μίσος* et *φαίνω*.

Μεσοφαράγγιον, *ου*, *τὸ*, convallis, *Phil.* Ex *μίσος* et *φάραγξ*, *vallis*.

Μεσοφλέβιον, *ου*, *τὸ*, intervenium, *Gl. V.* A *φλέψ*.

Μεσόφρυον, *ου*, *τὸ*, medium inter supercilia. *Gl. V.* intercilium. Ex *μίσος* et *ὀφρύς*.

Μεσόχθων, *ονος*, *ὁ ἡ*, mediterraneus.

Μεσόχλοος, *ου*, *ὁ ἡ*, dimidia ex parte virens.

Μισόχορος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, medius chori, chori præfectus. *Gl. V.* manuductor.

Μισοχώρος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, mediterraneus, *Gl. V.* A μίσος et χώρα.

Μισόω, ῶ, fut. ώσω, sum in medio. Ἐν ἀρχῇ πῆμα, κὐδίστω μισοῖ, malum inchoatum est, nondum est in medio. *Eurip. Med.* 60. A μίσος.

ΜΕΣΠΙ'ΛΗ, ης, ἡ, mespilus, arbor. Hinc

Μίσπιλον, ᾱ, τὸ, mespilum, fructus.

Μισπιλώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, mespilo similis, mespilaceus, ad mespili naturam accedens.

Μίσσαβον, ᾱ, τὸ, idem quod μίσαβον.

Μισσάτιος, vide μισάτιος.

Μίσσατος, vide μίσατος.

Μίσσαυλος, vide μίσαυλος.

Μισσηγὺ, vide μισηγύ.

Μισσηγυδορτεχίσης, ᾱ, ὁ, inter cœnandum cacans. *Vox Hipponactea, ap. Eustath.* 1837. Ex μισσηγὺ, δόρτον, et χίζω.

Μισσήης, medius. Ἔγγυς τῆς ἐπαπόρε πτωκάδος ἆσσον, ἔτι μισσήης, *Eurip. Iphig. in Aul.* S. Idem quod μισήης.

ΜΕΣΣΙ'ΑΣ, ᾱ, ὁ, Messias. *Vox Hebr.* Græce Χριστὸς, Lat. *Unctus.*

Μισσογενὴς, ές, qui mediæ est ætatis, *Hes.*

Μισσόθεν, μισσόθεν, *adv.* e medio.

Μισσόθι, *adv.* in medio. A μίσος.

Μίσσος, μίσση, μίσσον, frequens *Poetis* est pro μίσος, unde et multa a μίσσος incipientia quærenda sunt sub incipientibus a μίσος.

Μισῇ, dat. sing. f. g. *Dor.* pro μισῇ.

Μισοκάλαμος, ᾱ, ὁ, arundo plena et solida.

ΜΕΣΤΟ'Σ, ὴ, όν, plenus, refertus, cumulatus.

Μισότης, ητος, ἡ, plenitas, *Gl. V.*

Μισόω, ῶ, fut. ώσω, impleo, repleo, refercio; perf. pass. part. μεμισωμένος, fartus, confertus. Παῦσαι σφὶν ὀργῆς κἀμὲ μισῶσαι λίγων, *Soph. Aj.* 286. A μισός.

ΜΕ'ΣΦΑ, *Poet.* dum, donec, usque ad.

Μίσως, *adv.* mediocriter, modice, moderate.

ΜΕΤΑ', *præpositio cum genit.* (1) una, una cum; *cum dat.* (2) cum; (3) in; (4) per; *cum accus.* (5) post, trans, ultra; (6) in; (7) inter; (8) ad; (9) adversus; (10) propter. *In compositione* cum, post, trans, inter, in qua tamen etiam nonnunquam abundat, sed sæpius etiam mutationem infert; servit Periphrasi, ut οἱ μετ' αὐτῦ, socii ejus, οἱ μεθ' ὑμᾶς, posteri. (Sed μέτα, idem quod μέτεστι, participes sum.) Σὺ γὰρ μετ' ἄνδρων; tune igitur habendus es inter viros? *Eurip. Andr.* 591.

Μεταβαίνω, f. βήσομαι, transeo, transgredior, migro, digredior; p. μεταβέβηκα; a. 2. μετέβην· part. μεταβὰς, transgressus; imperat. μετάβηθι, transi. Μεταβέβηκεν ἐκ τῦ θανάτυ εἰς τὴν ζωὴν, *Joan.* 5, 24. Παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν, *Matt.* 8, ult. Ἦ πτηνὸς ἄνω μεταβὰς βίοτον, *Eurip. Hippol.* 1292.

Μεταβλῇ, 3. sing. aor. 2. conj. pass. verbi

Μεταβάλλω, muto, inverto, obverto, et *intell.* ἱμαυτὸν, mutor; (2) migro, in aliam regionem commeo, transeo, sum transfuga; (3) concoquo, putrefacio, corrumpo, ut etiam *Lat. mutare;* (4) perdo, amitto. *In med.* muto, transfero; (2) transeo, perfuga sum; (3) degenero; (4) pœnitet me, mentem muto; (5) vendo et permuto. Χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλυσι, *Eur. Med.* 121. Μετεβάλλοντο τὰς τρόπυς, *Aristoph. Vesp.* 1450. Ταχὺ τὸν ἰυτυχῆ μετίβαλε δαίμων, *Eur. Her. Fur.* 887.

Μεταβάπτω, f. ψω, alio colore inficio.

Μεταβᾶς, aor. 2. part. act. verbi μεταβαίνω.

Μεταβάσαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro μεταβῆναι.

Μετάβασις, εως, ἡ, transitio, transitus, migratio; (2) figura rhetorica, transitio.

Μεταβάτης, ου, ὁ, desultor, *Ph.*

Μεταβατικὸς, ὴ, όν, transitivus.

Μεταβατικῶς, *adv.* transitive, transitu.

Μεταβεβήκαμεν, 1. pl. perf. ind. act.

Μεταβῇ, 3. sing. aor. 2. conj. act.

Μεταβήσεται, 3. sing. fut. 1. ind. med. verbi μεταβαίνω.

Μεταβιάζομαι, f. άσομαι, vim infero. Μεταβιάσαντο τὴν φύσιν, *Aret.*

Μεταβιβάζω, fut. άσω, transfero, averto, alio abduco. Νῦν γὰρ δαίμων φανερῶς τὶς ἀγαθὸς μεταβιβάζει, *Aristoph. Pace,* 952.

Μεταβλαστάνω, fut. ήσω, germen muto, aliud germen edo. Αὐτομάτως μεταβλαστάνει, *Theophr.*

Μεταβλέπω, fut. ψω, prospicio, inspicio.

Μεταβληθῶσι, 3. pl. aor. 1. conj. pass. verbi μεταβάλλω. Unde

Μεταβλητικὸς, ὴ, όν, mutabilis; (2) mutationem efficiens.

Μετάβλημα, τὸ, mutatio, *Man.*

Μεταβλητὸς, ὴ, όν, mutabilis. A μεταβάλλω.

Μεταβορβύω, in alium scrobem transfero, *Hes.* Ex βόρβορος.

Μεταβολεὺς, έως, ὁ, qui merces mercibus vel pecunia commutat, propola; (2) interpres. A

Μεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio, commutatio, translatio; (2) eleganter dicitur de quavis rerum humanarum conversione, sed fere in deterius, ut adverso prælio, &c. A μεταβάλλω. Hinc

Μεταβολία, ας, ἡ, permutatio, *Sirac.* 37, 11.

Μεταβολικὸς, ὴ, όν, mutabilis, commutabilis.

Μετάβολος, ᾱ, ὁ, negotiator, propola. *Gl. V.* mango, venalitiarius. A μεταβάλλω.

Μεταβουλεύομαι, f. εύσομαι, muto consilium vel sententiam; (2) me pœnitet.

Μεταβουλεύω, statuo, *Hom.*

Μετάβουλος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui cito consilium mutat. Ex βουλή.

Μετάγγελος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, internuncius; (2) nuncius.

Μεταγγίζω, f. ίσω, in aliud vas fundo, elutrio, decapulo, transfundo. Ex ἄγγος.

Μεταγγισμὸς, ῦ, ὁ, de vase in vas transfusio, elutriatio. A præc.

Μεταγειτνιὼν, ῶνος, ὁ, mensis Atheniensium, qui initium cepit in Junio nostro.

Μεταγενέστεροι, αι, ερον, posterior, *Phil.* μεταγενέστεροι, minores, posteri, *Gl. V.* A

Μεταγενὴς, ους. ὁ ἢ ἡ, postnatus. Ex μεταγίγνομαι, vel μεταγίνομαι, sum post; post nascor.

Μεταγεννάω, immuto, qu. recreo; de vino animos afficiente, *ap. Jos.*

Μεταγιγνώσκω, *in pass.* condono, remitto. Αἴας μετεγνώσθη Θυμὸν Ἀτρείδαις, iram condonarit Atridis, *Soph. Aj.* 717.

Μεταγινώσκω, sententiam muto; (2) resipisco, pœnitet me, aor. 2. μετέγνων· inf. μεταγνῶναι. Μετέγνων ἃ τὰ πρόσθ' ἱερημένα, *Eur. Med.* 64.

Μεταγκιλία, ας, ἡ, vallis. Ex ἄγκος.

Μεταγλωττισθῆς, ῆ, ὁ, interpres.

Μετάγνοια, ας, ἡ, idem quod

Μετάγνωσις, εως, ἡ, mutatio sententiæ; (2) pœnitentia. A μεταγινώσκω.

Μεταγραφεὺς, έως, ὁ, exscriptor, qui transcribere solet. A μεταγράφω.

Μεταγραφὴ, ῆς, ἡ, descriptio sive transcriptio libri. Ab eod. Hinc

Μεταγραφικὸς, ὴ, όν, παῖσμα μεταγραφικὸν, peccatum in scribendo, permutatione literarum.

Μεταγράφω, f. ψω, transcribo, describo; (2) in aliam linguam transfero; (3) muto scriptum, muto pingendo seu fucando; abrogo, scil. τὸν νόμον, legem. Αὖθις μεταγράψω καλῶς πάλιν τὶς τήνδε δίλτον, *Eur. Iph. in Aul.* 107.

Μετάγω, f. ξω, transfero, traduco; (2) circumago. Πέρα μοῖραν (invito fato) ψυχὴν στρεφομένην μετάγειν, *Epigramm.*

Μεταγωγὴ, ῆς, ἡ, translatio, traductio, transvectio. A μετάγω.

Μεταγωγὸς, ῦ, ὁ, translator. Ab eod.

Μεταδαίνυμαι, cum aliis epulor, sum particeps epuli. Οὐ σός γι πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν, *Il.* 22, 498.

Μεταδαίομαι, idem, *Il.* 23, 207.

Μεταδιδυμάων, ῶνος, ὁ, qui mutavit consilium vel opinionem, *Rob.* Ex δοκέω.

Μεταδειπνέω, cœno post jejunium; *item,* post statum cœnæ tempus.

Μεταδέω, solvo, et alibi alligo, *Xen.*

Μεταδήμιος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui in populo versatur, qui præsens est in populo. Ex δῆμος.

Μεταδηθὲν, diu, *Ap.*

Μεταδιαιτάω, ῶ, f. ήσω, vitæ genus commuto.

Μεταδιδάσκω, f. άξω, dedoceo, dedocens priora nova doctrina imbuo; (2) dissuadeo, aliud persuadeo; *pass.* dedisco. (2) Κάτωνος δ' αὐτὸς μεταδιδάξαντος, *App. Bell. Civ.* 2, 23.

Μεταδιδὰς, præs. part. act. verbi

Μεταδίδωμι, f. δώσω, impertior, communico; tribuo.

Μεταδιωκτέον, *adv. posit.* persequendum est, insequendum est. A μεταδιώκω. Unde

Μεταδίωκτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, persequendo captus.

Μεταδιώκω, fut. ξω, persequor, insequor; (2) summo studio inquiro, sector. Μεταδιώκειν τὴν τιμωρίαν, *Plat.* Hinc

Μεταδίωξις, εως, ἡ, persecutio, petitio, *Gl. V.*

Μεταδοίης, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi μεταδίδωμι.

Μεταδοκεῖ μοι, mutavi sententiam, aliter videtur.

Μεταδοξάζω, f. άσω, opinionem muto, *Plat.*

Μεταδόρτια, ων, τὰ, secundæ cœnæ, postcœnia. Ex δόρτος.

Μεταδορτίσματα, τὰ, idem quod μεταδόρτια, τὰ, *V. L.*

Μεταδόρτιος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, cœnatus.

Μετάδοσις, εως, ἡ, communicatio, impertitio, collatio, erogatio. A μεταδίδωμι.

Μεταδοτικὸς, ὴ, όν, communicativus, qui libenter communicat; (2) qui libenter erogat, erogatorius. Ab eod.

Μετάδυπος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, inter alios medius cadens, intermedius, incertus.

Μεταδρομάδην, *adv.* cursim, cursu. A

Μεταδρομὴ, ῆς, ἡ, transcursus, incursio, discursio. Ex τρέχω, curro.

Μετάδρομος, ᾱ, ὁ, cursor; (2) animadversor, ultor. (2) μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων, *Soph. Elect.* 1387.

Μεταδρεπάδην, *adv.* postea decerpendo postea colligendo. Ex δρέπω.

Μεταδύω, f. ύσω, post occido.

Μεταδῷς, 2. sing. a. 2. conj. verbi μεταδίδωμι.

Μεταΐσσεσθαι, fut. 1. inf. med. *Poet.* pro μετίσσεσθαι, a μίσσιμι, *intersum.*

Μεταζεύγνυμι, vel -ζευγνύω, f. ξω, transjungo.

Μεταθεῖναι, aor. 2. inf. act. verbi μετατίθημι.

Μετάθεσις, εως, ἡ, transpositio, permutatio; (2) translatio; (3) fig. gramm. quum literæ transponuntur. A μετατίθημι.

Μεταΐω, curro post; (2) transcurro; f. μεταϊύσομαι.

Μεταθωρήσσομαι, thorace munior, loricor, armor, *Iliad.* 20, 329. πόλιμον μεταθωρήσσοντο, ubi potius legendum πόλιμον μέτα θωρήσσοντο.

Μεταΐγδην, *adv.* insequendo cum impetu. A μεταΐσσω.

Μεταΐζω, consideo, una sedeo, *Od.* 16, 362.

Μεταΐξας, aor. 1. part. act. verbi μεταΐσσω.

Μεταίρω, transfero; (2) muto, transmuto; (3) transeo, migro; μετηρμένος, perfect. pass. part. translatus; μετάρας, aor. 1. part. act. transiens. Ἔκ τι τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων; *Eur. Iph. in Tau.* 1160.

Μεταΐσσω, fut. ξω, insequor cum impetu; irruo. Καί μι μεταΐξας μέσφ ταχίεσσι πόδεσσιν, *Il.* 21, 564.

Μεταιτίω, ῶ, fut. ήσω, partem rei peto, stipem peto, mendico. Μεταιτῶν τῆς βασιλήης, *Herodot.*

Μεταίτης, ᾱ, ὁ, mendicus. A μεταιτέω.

Μεταίτιος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, causæ culpæve particeps; (2) auctor et causa rei. (2) τάφυ μεταίτιον, auctorem sepulturæ, *Eurip. Suppl.* 26. Μεταίτιον τῦ πολίμυ, *Herod.* 7, 156. Ex αἰτία.

Μέσαιτος, ᾱ, ὁ, mendicus, *Suid.*

Μεταίφνιος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, repentinus, *Hes.* Ex μετὰ et αἴφνης, repente.

Μεταίχμιον, ὁ, τὸ, spatium inter duas acies; (2) interstitium inter res quaslibet. Ex μετὰ et αἰχμή.

Μεταίχμιος, ος, ὁ ἢ ἡ, intermedius, medius; proprie inter duas acies.

Μετακαθίζομαι, alio loco consideo, sedem muto.

Μετακαθίζω, f. ίσω, transpono, alia sede loco.

Μετακαθοπλίζω, f. ίσω, aliter armo, *Suid.*

Μεταπαλίω, ῶ, fut. ήσω, ad me voco, accerso; (2) revoco, aor. 1. pass. μετεκλήθην, accersitus sum. Μετεκάλει τὸν ἰητρόν, *Aristoph. Plut.* 1182.

Μετακάρτιον, ου, τὸ, pars manus a junctura usque ad digitorum fissuram. Ex καρπός.

Μετακαταχέω, fut. ύσω, transfundo.

Μετακαταψύχω, fut. ξω, refrigero.

Μετάκειμαι, alio loco positus sum; μετακείμενος, translatus; etiam de vocibus metaphoricis.

Μετακενόω, f. ώσω, defundo, transfundo, *Gl. V.*

Μετακιρράνυμι, miscendo tempero.

Μετάκρασις, ατος, ὁ ἢ ἡ, τὸ, temperatus, tepidus.

Μετακράσιμα, ατος, τὸ, temperamentum, aqua tepida. A præc.

Μετακιόθω, transeo; (2) arcesso. Φωριαμὸν μετεκίαθεν, abiit allatum arculam, *Apoll. Rh. d.* 3, 802. Τρῶας ἐς Λυκίης μετεκίαθε, *Il.* 16, 685. Ex κίω.

Μετακινέω, ῶ, fut. ήσω, transmoveo, dimoveo, loco moveo, fugo; (2) muto, labefacio. Μετακινοῦνται δ' ἐν ταῖς ἰτρικαῖς ὥραις, *de unguentis*, Theoph. Hinc

Μετακίνημα, ατος, τὸ, dimotio, emotio.

Μετακίνησις, εως, ἡ, dimotio, mutatio, transportatio. Ab eod.

Μετακινητέος, έα, έον, transponendus.

Μετακινητὸς, ὴ, όν, qui transmoveri seu dimoveri potest, mutabilis. Ab eod.

Μετακιρνάω, ῶ, tempero; μετακιρνάομαι, ῶμαι, temperor; μετακιρνώμην, imperf.

Μετακίω, idem quod μίτιμι, seu μετίεχημαι.

Μετακλαίω, fut. αύσω, lacrymis et fletu prosequor, *Il.* 11, 763. Μετακλαίομαι eodem sensu *Eur. Hec.* 213.

Μετακλαύσεσθαι, fut. 1. inf. med.

Μετακλείω, f. έσω, mutato nomine appello. Στροφάδας δὲ μετακλείσ' ἄνθρωποι, *Apoll.*

Μετάκλησις, εως, ἡ, advocatio, accitus. A μετακαλέω.

Μετακλητέος, acciendus, *Gl. V.* Ab eod.

Μετακλίνω, dimoveo, declino; μετακλινθείς, aor. 1. part. pass. inclinatus, *Il.* 11, 509 Hinc

Μετάκλισις, εως, ἡ, inclinatio, deflexio, reclinatio; (2) fig rhetor. al. μετάληψις.

Μετακλύζω, post eluo, seu clystere.

Μετακομιδὴ, ῆς, ἡ, transvectio, *Gl. V.*

Μετακομίζω, f. ίσω, *proprie*, alio dormitum traduco; (2) sopio, *trop.* finio.

Μετάκοινος, ον, communis.

Μετακομίζω, fut. ίσω, transveho, transporto.

Μετακοσμέω, ῶ, fut. ήσω, aliter compono, in alium statum compono, melius constituo. Μετακοσμῆσαι τὸν λόγον, emendare, *Luc.* Hinc

Μετακόσμησις, εως, ἡ, in melius constitutio, alia compositio; (2) cultus sive ornatus immutatio. Καὶ τῆς ἄλλης διαπλίας τῇ μετακοσμήσει, *Arr. Hist. Alex.* 4, 9.

Μετακόσμιος, ον, qui est extra, velut ultra mundum. A κόσμος. Unde

Μετακόσμια, ων, τὰ loca extra mundum, qualis intermundia Epicuri.

Μετακρούω, f. ύσω, muto cursum, sententiam.

Μετακτίζω, aliter condo, seu formo, trans formo.

Μετακυκλέομαι, circumagor, vagor, erro.

Μετακυλινδέω, ῶ, fut. ήσω, de loco in locum volvo, volvendo transfero.

Μετακύμιον, ου, τὸ, fluctuum intervallum. A

Μετακύμιος, ου, ὁ ἢ ἡ, post fluctus adveniens, fluctibus succedens; (2) tranquillus, seu qui post fluctus tranquillitatem præstat; (3) *tropice* liber, vacuus a malis quibus adfligebatur. Εἰ γὰρ μετακύμιος ἦτας σὺ φανείης, serenator fluctuum calamitatis, *Eurip. Alcest.* 91. A κῦμα.

Μεταλαβεῖν, aor. 2. inf. act. verbi μεταλαμβάνω.

Μεταλαγχάνω, mutatis vicibus sortior, mutata sorte obtineo; (2) particeps fio, participo; μεταλαχεῖν, aor. 2. inf. Μεταλαχὼν αἰσχύνης, *Plato.*

Μεταλαμβάνω, participo, percipio, cum alio accipio, particeps fio; (2) communico, *de S. Cœna*; (3) post accipio, uno relicto, alterum capio; (4) commuto, permuto; (5) interpretor verbum, verto; (6) muto; (7) vicissim accipio; (8) adsumo; (9) transsumo, *Gl. V.* μεταλαμβάνομαι, vindico; μεταλαβεῖν, aor. 2. inf. μεταλαβὼν, part. Οὐ μεταλαβὼν πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, *Plato.* Εἴ τις ἄλλος αὐτῷ μεταλάβοι, *Luc.*

Μεταλαμπαδεύω, lampada trado; (2) alteri trado. A λαμπάς.

Μεταλγέω, doleo, indignor, detrecto; (2) dolorem cum alio participo.

Μεταλδήσκω, produco, genero.

Μεταλήγω, fut. ξω, desino, desisto, cesso. Ταῦτα κε οἱ τιλέσαιμι μεταλήξαντι χόλοιο, *Il.* 9, 157.

Μεταλήξαντι, dat. sing. a. 1. part. act.

Μεταληπτέον, postea accipiendum est.

Μεταληπτικὸς, ὴ, όν, participandi vim habens; (2) suscipiendi vim habens, susceptivus; (3) pertinens ad μετάληψιν, figuram. A μεταλαμβάνω. Unde

Μεταληπτικῶς, *adv.* per Metalepsin.

Μεταληπτὸς, ὴ, όν, cujus aliquis potest fieri particeps; (2) qui potest exponi.

Μετάληψις, εως, ἡ, participatio; (2) commutatio, permutatio; (3) sumptio, acceptio, perceptio, *Gl. V.* (4) Metalepsis, figura.

Μετάλλα, 2 sing. præs imperat. act. *contr.* pro μετάλλαι, a μεταλλάω, *persecutor.*

Μεταλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutatio, immutatio; (2) abitus. A μεταλλάσσω.

Μετάλλαξις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Μεταλλακτὴρ, ῆρος, ὁ, mutabilis, inconstans; (2) reconciliator.

Μετάλλακτος, ον, idem.

Μεταλλάσοντας, acc. pl. f. 1. part. act. verbi

Μεταλλάσσω, vel μεταλλάττω, fut. ξω, muto, immuto, transmuto; (2) inverso ordine quid facio; (3) μεταλλάττειν, migrare, mori; μετηλλαχέναι, perf. inf. μετηλλαχὼς, part. defunctus; pass μετηλλαγμένος, mutatus Εἶτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν, *Aristoph. Av.* 117.

Μετταλλάω, ῶ, fut ήσω, scrutor, inquiro, studiose investigo, interrogo, percunctor. Ἔνασα μεταλλᾷ, *Odyss.* 14, 128. A μέταλλον.

Μεταλλεία, ας, ἡ, metallorum scrutatio; (2) locus in quo metallum est, fodina metallica; (3) ductus subterraneus, quo cuniculi aguntur; (4) omnis pervestigatio, indagatio, inquisitio. A

Μεταλλεὺς, έως, ὁ, metallorum scrutator et effossor, metallicus; (2) qui cuniculos agit; (3) faber ferrarius, *Suid.* Ab eod.

Μεταλλευτὴς, οῦ, ὁ, metallarius, *Suid.*

Μεταλλευτικὸς, ὴ, όν, metallicus; (2) pertinens ad fodienda metalla. Hinc μεταλλευτικὴ, scil τέχνη, ars metallica. Ab eod.

Μεταλλευτὸς, ὴ, όν, quod a metallicis effoditur et elaboratur. Ab eod

Μεταλλεύω, fut. ύσω, metalla eruo; (2) cuniculos ago, sc. in obsidione; (3) scrutor et investigo, rimor; (4) transformo, transverto. Μεταλλευόμενα ἐκ γῆς, *Aristot.* A μέταλλον.

Μεταλλητὸς, investigandus, *Pind.*

Μεταλλίζω, ad metalla damno; μεταλλίζεσθαι, ad metalla damnari. A μέταλλον.

Μεταλλικὸς, ὴ, όν, metallicus; (2) qui in metallis generatur. Ab eod. Unde

Μεταλλίτης, ου, ὁ, metallicus. Hinc

Μεταλλῖτις (γῆ), -ίτιδες, terra metallica.

ΜΕΤΑΛΛΟΝ, ου, τὸ, metallum; (2) metalli fodina, locus in quo metallum reperitur; μέταλλα etiam cuniculi ad evertendas urbes. Vide *Etm.*

Μεταλληργεῖον, ου, τὸ, metalla, officina metallorum.

Μεταλληργέω, ῶ, fut. ήσω, metalla effodio. A

Μεταλληργὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, metallicus, qui metalla scrutatur. Ex μέταλλον et ἔργον, *opus.*

Μεταλλόχρυσος, ον, fodinas aureas habens, *P. Sil.*

Μεταλλῶ, μεταλλεῖν, idem quod μεταλλεύω.

Μετάλμενος, insiliens, irruens, *apud Hom.* pro μεθαλλόμενος, *Il.* 5, 336.

Μεταλωφάω, ῶ, fut. ήσω, post respiro, tandem respiro, *Rob.*

Μεταλωφέω, f. ήσω, desino.

Μεταμάζιος, ος, ὁ ἢ ἡ, medius inter mammillas. Ex μαζός.

Μεταμαίεσθαι, præs. inf. med. verbi μεταμάομαι, *investigo.*

Μεταμανθάνω, omisso eo quod prius didiceram, aliud addisco; (2) post disco, disco post aliud; (3) discendi rationem dedisco, muto; (4) sententiam muto, omisso priori consilio aliud amplector, aor. 2. infin. μεταμαθεῖν partic. μεταμαθὼν. Οὐδ' ἂν μεταμάθοις; *Aristoph. Plut.* 924.

Μεταμείβω, fut. ψω, muto, permuto. Ὅς γ' ἂν τίκνων τέκνοις μεταμείβει, *Eur. Her. Fur.* 798.

Μετάμειψις, εως, ἡ, transmutatio. A præc.

Μεταμέλει, *impers.* pœnitet, f. μεταμελήσει, a. 1. μεταμέλησε. Μετέμελεν αὐτῷ τῆς ὁδῦ, *Luc.* Πρὸς ταῦτα βρύκειτ', ἢ τάχ' ὑμῖν φημὶ μεταμελήσειν, *Arist. Pax*, 1306. Hinc

Μεταμέλεια, ας, ἡ, pœnitentia, mutatio consilii.

Μεταμελέομαι, ῦμαι, fut. ήσομαι, pœnitentia ducor, pœnitet me, resipisco. Μεταμελόμενος ἐπὶ τῇ παρούσῃ χρημάτων, *Phal.*

Μεταμεληθείς, aor. 1. part. pass.

Μεταμεληπικὸς, ὴ, όν, pronus ad pœnitentiam. A μεταμέλομαι.

Μεταμελητὸς, ὴ, όν, cujus non pœnitet.

Μεταμέλομαι, et μεταμελοῦμαι, f. ήσομαι, quandoque pœnitet me; pœnitentia ducor; μεταμεληθόμενος, f. part. aor. 1. μεταμεληθείς, pœnitentia ductus. Ὥμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, *Heb.* 7, 21.

Μεταμέλον, cum pœniteret. A μεταμέλει.

Μετάμελος, ου, ὁ, pœnitentia; (2) fervor, ira; (3) pœnitens. Ab eod.

Μεταμέλπομαι, simul cano. Τῆσι μὲν ἔτ' αἰσχὴ μεταμέλπεται, *Hom. Ap.* 197.

Μεταμήθεια, ας, ἡ, pœnitentia, *Hes.* Quasi a μεταμηθὺς, idem ac ἐπιμηθύς.

Μεταμίγνυμι, fut. ίξω, commisceo. Τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεταμίξομεν, *Odyss.* 22, 221.

Μεταμικρὸν, pro μετὰ μικρὸν, paulo post.

Μεταμίξ, *adv.* mixtim. A μεταμίγνυμι.

Μετάμιξις, εως, ἡ, commixtio, mixtio.

Μεταμίσγω, misceo, *Odyss.* 18, 309.

Μεταμορφῶσθε, 2. plur. præs. imperat. pass. *contr.* pro μεταμορφόεσθε, a

Μεταμορφόω, ῶ, f. ώσω, transformo, transfiguro. Μεταμορφώμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, 2 *Cor.* 3, 18. Μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, *Matt.* 17, 2. Hinc

Μεταμόρφωσις, εως, ἡ, in aliam formam mutatio.

Μεταμόσχευσις, εως, ἡ, propago, *Gl. V.* A

Μεταμοσχεύω, fut. εύσω, transplanto.

Μεταμπίσχομαι, vestem muto.

Μεταμφιάζω, et μεταμφιαζομαι, idem; (2) *tropice* muto genus vitæ, mores, &c. μεταμφιασάμενος, aor. 1. part. med.

Μεταμφιέννυμαι, fut. μεταμφιέσομαι, idem. Τὴν πορφυρέαν μεταμφιέσομαι, *Luc.* Εἰς πτωχικὸν πλάσμα μετεμφίεννυτο, *Heliod.*

Μετεμφίσκω, idem quod μεταμφιέννυμι, *Steph.*

Μεταμώλιος, ος, ὁ ἢ ἡ, vanus, irritus. Τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώλια θεῖεν, *Il.* 4, 363. A

Μεταμώνιος, ος, ὁ ἢ ἡ, idem. Ex μετὰ et ἄνεμος, vel ex μετὰ, μὴ, et ὀνῶ, *juvo.* (vel ex μετὰ et μάω, μάομαι, *studeo, cupio*: ωλιος et ωνιος sunt meræ terminationes, *Etm.*)

Μεταναγιώσκω, de sententia deduco. Εὐτέ γ' ἐξ

γ' ἰξ ἄλλων Αἴας μετανιγνώσθη, *Soph. Aj.* 723.

Μεταναίσταν, acc. sing. *Dor.* pro μεταναίστην.

Μεταναίστης, ου, ὁ, qui sedibus suis relictis alio habitatum concedit, pulsus patria, exsul; (2) colonus.

Μεταναΐσσω, prosilio, *Simm.*

Μετανάστασις, εως, ἡ, emigratio. A μετανίστημι

Μετανάστατος, ου, ὁ ἧ ἡ, qui demigrat. Ab eod.

Μεταναστεύω, f. εύσω, exsulo, solum muto, alio commigro, demigro; (2) emigrare facio. μεταναστεύομαι, migro; μεταναστεύω, transmigra. A

Μετανάστης, ου, ὁ, qui solum vertens alio commigrat, peregrinus, exsul; transfuga, migrator, *Gl. V.* (2) planeta. Μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ, πιστεύσας κἀμὲ μεταναστάς, *Soph. Œd. Col.* 174. A μετανάω.

Μετανάτιος, ου ὁ ἧ ἡ, qui sedibus suis relictis alio commigrat; (2) peregrinus, alienus; μετανάτιον ὕδωρ, *apud Nonnum*, aliena aqua. Ab eod.

Μετανάτρια, ας, ἡ, quæ alio commigrat; (2) profuga. A μετανάστης.

Μετανίσσομαι, sive μετανίσσομαι, item μεταννίσομαι, transeo, *Il.* 16, 779

Μετανίω, divido, distribuo, impertior, *Rob.*

Μετανίομαι, adeo, accedo. Hinc part. μεταεύμενος. pro μετανεύμενος, μετανεύμενος.

Μεταννύμενος, *Dor.* pro μετανέμενος.

Μεταννίζω, defundo in vas aliud, *Lex. Vulg.*

Μεταντλητρὶς, ίδος, ἡ, ut μεταντλητρὶξ κύλιξ, poculum, quod, lotis a cibo manibus, offertur. Ex μετὰ et ντλητρον.

Μετάντλητρον, ου, τὸ, idem et ex iisd.

Μετανίσσεαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro μετανίσσεαι, a

Μετανίσσομαι, idem quod μετανίσσομαι. Τὴν Μενελάου μετανισσόμεναι ἐγγυᾶν ἄλοχοι, *Eur. Tro.* 130.

Μετανίστημι, sedibus pello, migrare facio, cogo, transfero; μετανίσταμαι, sedibus pellor, migro; transfugio, *Gl. V.* μετανίσγω, aor. 2. migravi; μετανασῆναι, infin. migrare; μετανασὰς, part. profectus; migro, emigro.

Μετανοέω, ῶ, sententiam et mentem muto; (2) resipisco, pœnitet me. Μετανόησον ἓν ἀπὸ τῆς κακίας σα, *Act.* 8, 22. ἐκ τῶν φόνων, *Apocal.* 9, 21.

Μετάνοια, ας, ἡ, mutatio consilii, partium, &c. (2) resipiscentia, pœnitentia. Ex μετὰ et νόος.

Μεταντλέω, ῶ, fut. ἥσω, transfundo hauriendo.

ΜΕΤΑΞΑ ης, ἡ, sericum. Voc. barbaricum

Μεταξὺ, ἀδν. inter, in medio; (2) interim dum, interea dum, cum; (3) cum ὁ, ἡ, τὸ, intermedius, medius; (4) *Gramm.* dicunt μεταξὺ, cum volunt vocem interjectam esse inter alias, pro quo et dicunt διὰ μέσε ἴθαι. (5) *interp. interdum* postea, sed ea significatio dubia est. A μέτασσαι.

Μεταξύτης, ἡ, abstractum e præc. *ap. Iambl.*

Μεταξυλογίω, ῶ, f. ήσω, inter dicendum multa interpono, quæ quasi per parenthesin dicantur, *Suid.* Ex μεταξὺ et λέγω.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, interlocutio. interfatio.

Μεταξυστοιχλύφιον, ου, τὸ, intercolumnium, spatium epistylii inter triglyphum et proximam partem, *Rob.* Ex μεταξὺ et τρίγλυφος.

Μεταπαιδαγωγίω, ῶ, fut. ήσω, aliter erudio.

Μεταπαιδεύω, fut εύσω, idem.

Μεταπεφάσσομαι, transluceo, *Apull. n.*

Μεταπάλλομαι, sortior cum, *Il.* 24, 400.

Μεταπαύομαι, fut αύσομαι, interquiesco, alternis vicibus quiesco; (2) cedo, desino. Μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο, *Il.* 17, 373. Ὅθι λαγὼν ὕδωρ μεταπεύεται ἅλμης, marina salsugo dulci temperatur aqua, *Oppian. Halieut.* 1.

Μεταπαυσωλὴ, ῆς, ἡ, requies.

Μεταπείθω, traduco in aliam sententiam, aliud persuadeo; μεταπείθομαι, in aliam persuasionem seu sententiam adducor; a 1. μεταπίθην· part. μεταπισθεὶς. Τὸν δῆμον μεταπίθει περὶ τῶν σανίδων, *Aristoph. Ach.* 632.

Μεταπιέζω, ῶ, et μεταπιεζόμαι, ῶμαι, mutata ratione tento, alio modo tento. Κἀχὶ μεταπιεσμένης ἴδοις ἂν αὐτὰς, *Aristoph. Conc.* 217.

Μεταπισθεῖν, 3. plur. aor. 1. opt. pass. *per Syncop* pro μεταπιστεύσαιεν, a μεταπείθομαι. Unde

Μετάπιστος, ου, ὁ ἧ ἡ, cui aliud persuasum est, in aliam sententiam adductus:

Μεταπιστὸς, ὴ, όν, qui potest a sententia abduci, quod eximi animo dicendo potest.

Μεταπίμπαμαι, accerso, mitto nuncium, qui aliquem ad me vocet, f. μεταπέμψομαι· a. 1. med. μετεπεμψάμην, accersivi; aor. 1. pass. μετεπέμφθην· part. μεταπεμφθεὶς, accersitus. Occurrit et μεταπέμπω, sed raro, et improbatur. Ὁ Φίλιππος—μετεπέμψατο τὸν Παῦλον, *Act.* 24, 24.

Μεταπεμπτέος, έα, έον, arcessendus.

Μεταπεμπτὸς, ῆ, ὁ ἧ ἡ, arcessitus, accitus. A μεταπέμπομαι.

Μετάπεμψις, εως, ἡ, accitus, arcessitus.

Μεταπεριτέμνω, ῶ, abstraho ad aliud. averto.

Μεταπέτομαι, seu μεταπίτομαι, transvolo.

Μεταπεττεύω, fut. εύσω, εύομαι, calculos aliter pono; *met.* sententiam muto. Ἴσως γὰρ ἂν ἐνιοις ταῦτα μεταπεττευόμενα, *Plat.*

Μεταπήγνυμι, vel μεταπηγνύω, in aliud concrescere facio; μεταπήγνυσθαι, in aliud concrescere, *Rob.*

Μεταπηδάω, ῶ, f ήσω, transilio, transeo. Hinc

Μεταπήδησις, εως, ἡ, saltus in alteram partem.

Μεταπίπτω, recido, devolvor; (2) spe excido; (3) dilabor, mutor in pejus vel melius; (4) transeo, degenero ab una specie ad aliam; (5) muto sententiam. aor. 2. μετέπεσον, μεπέσω, recidit, transiit. Ἐς παῖδα τὸν σὸν μεταπίσοι βιλτίονα, *Eur. Ion.* 413. (5) Ῥόδιοι τυθέμενοι μετέπεσον, quo audito, Rhodii consilium mutarunt, *Appian. Maced. Eclog.* 15. Plene dixit idem Appianus, μετέπεσε τῇ γνώμῃ, sententiam mutavit, *Civil.* 1, 69.

Μετάπλασις, εως, ἡ, idem quod

Μεταπλασμὸς, ῦ, ὁ, transformatio; (2) figura grammatica, cum ultima dictionis syllaba, sed in eodem casu, mutatur, ut ἀλλὴ pro ἀλλῆ.

Μεταπλάσσω, vel μεταπλάττω, fut. άσω, transformo, refingo; aor. 1. pass. part. μεταπλασθεὶς, transformatus.

Μεταπλώω, fut. ώσω, mutato cursu navigo, navigationem muto, *Rob.*

Μεταπνέω, fut. εύσω, respiro, *Oppian.*

Μεταποιέω, ῶ, f. ήσω, muto, commuto, refingo, facio aliquid diversum ab eo quod fuit ante; μεταποιοῦμαι, vindico mihi, capesso, adfecto; (2) *item* teneo, utor, ut φρονήματος, magno animo sum. Μεταποιεῖσθαι κέρδος, quæstui studere. Hinc

Μεταποίησις, εως, ἡ, mutatio, commutatio; (2) instauratio, refectio, renovatio.

Μεταποιητὴς, οῦ, ὁ, mutator, refector, renovator; instaurator. Ab eod.

Μεταποιητικὸς, ὴ, όν, mutandi, renovandi vim habens.

Μεταποίνιος, ου, ὁ ἧ ἡ, pœnalis, pœnas infligens. Ex ποινή.

Μεταποινόω, ministro, ministerium alicui præsto.

Μεταπομπὴ, ῆς, ἡ, evocatio, accitus, *Gl. V.* A μεταπέμπω.

Μεταπορεύομαι, *adv.* persequendo, *Hes.* A

Μεταπορεύομαι futur. εύσομαι, persequor; (2) vindicta persequor, ulciscor; (3) ambio. Οὐκ ἰτόλμα μεταπορεύεσθαι τὴν ἀρχὴν τῷ ἀδελφῷ, *Polyb.*

Μεταποροποιέω, ῶ, meatus muto, derivo. Ex μετὰ, πόρος, et ποιέω.

Μεταποροποιία, ας, ἡ, meatuum in corpore humano mutatio. Ex iisd.

Μετάπρασις, εως, ἡ, qu. dic. revenditio, postvenditio, mangonium. Vide seq.

Μεταπράτης, ου, ὁ, revenditor, post-venditor; qui a mercatore emit quod ipse vendat; *in Gl. V.* mango, venalitiarius. A μεπράσκω.

Μεταπρεπὴς, ὶς, insignis, decorus, *Hom.*

Μεταπρέποντι, *Dor.* pro μεταπρέπουσι.

Μεταπρέπω, decorus sum, præ aliis excello. Ὁ γάρ τι βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένῃσι, *Il.* 2, 481.

Μεταπτάμενος, transvolans. A μεπέτασμαι.

Μεταπτοέω, attonitus sum, *Æsch.*

Μετάπτωσις, εως, ἡ, dilapsio; (2) degeneratio; (3) mutatio quævis; (4) inconstantia. A μεπίπτω.

Μεταπτωτικὸς, ὴ, όν, degenerans; (2) immutatus; (3) inconstans. Ab eod.

Μετάπυργιον, ου, τὸ, spatium inter duas turres in mœnibus. A πύργος.

Μεταπωλέω, ῶ, fut. ήσω, emptum rursus venio; (2) vendo. *Gl. V.* revendo.

Μεταρίθμιος, ου, ὁ ἧ ἡ, annumeratus, ad numerum pertinens.

Μεταρρέω, qu. dic. fluxum muto, refluo, reciproco; 3. sing. μεταρρεῖ, refluit, 3. plur. μεταρρέουσι.

Μεταρριπτέω, ῶ, fut. ήσω, in diversam partem jacio, projicio. Μεταρριπτῶν ἑαυτὸν ἄλλοτ' εἰς ἄλλο σχῆμα, *Gal.*

Μεταρρίπτω, in diversam partem jacio, al. perturbo, *V. L.*

Μεταρρύσις, εως, ἡ, refluxus, reciprocatio. A μεταρρέω.

Μεταρρυθμίω, ῶ, fut. ήσω, transformo, traduco, retraho, *Vulg. Lex.* Ex ῥυθμὸς.

Μεταρρυθμίζω, fut. ίσω, reformo, refingo, corrigo; (2) commuto, transmuto, immuto. Εἰ μεταρρυθμιεῖς τὸν λόγον ἤδη διαδεδομένον, *Luc.* Hinc

Μεταρρύθμισις, εως, ἡ, transformatio; (2) emendatio.

Μεταρσιολεσχέω, ῶ, fut. ήσω, de rebus sublimibus disputo, seu loquor; (2) de rebus futilibus alte sermocinor. A

Μεταρσιολέσχης, ου, ὁ, qui de rebus sublimibus inaniter disputat. Ex μετάρσιος et λέσχη.

Μεταρσιολεσχία, ας, ἡ, de rebus sublimibus fabulatio; (2) de rebus futilibus magnifica sermocinatio.

Μεταρσιολογία, ας, ἡ, idem. A

Μεταρσιολόγος, ου, ὁ ἧ ἡ, idem quod μεταρσιολέσχης.

Μετάρσιος, ου, ὁ ἧ ἡ, vel μετάρσιος, ία, ιον, celsus, sublimis, altus, excelsus; (2) arrogans, superbus; qui sursum erigitur. Ἐσπῶτο γὰρ πίδοδι καὶ μετάρσιος, *Soph. Trach.* 786. A μέτειρσις.

Μετάρσιόω, ῶ, in altum tollo; unde μεταρσιωθὲν, aor. 1. part. pass. in sublime elatum.

Μέτειρσις, εως, ἡ, translatio; (2) mutatio, transmutatio; (3) elevatio. A μεταίρω.

Μετασκαίρω, salto inter aut trans.

Μετασκευάζω, fut. άσω, in aliam formam seu habitum verto; μετασκευάζομαι, vitæ genus muto; in alias sedes migro; (2) transfero arma mea in alium, trado mea arma alicui. Πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὖθις, *Aristoph Av.* 497. Εἰς βίον ἀπὸ βίε μετασκευάζεσθαι, *Syn.* (2) ἐς τόδε ἐκείνοις προσίταξε μετασκευάσασθαι, *Appian. Bell. Punic.* 8.

Μετασκευαστικὸς, ὴ, όν, idoneus ad transmutationem, *Rob.* A præc.

Μετασκευὴ, ῆς, ἡ, transformatio, mutatio in aliam formam, *Rob.*

Μετασκηνόω, fut. ώσω, transmigro.

Μετάσσω, abstraho, v. gr. a sententia.

Μετάσσω, et μετάσσομαι, insequor, *Pael.* pro μεθίπομαι Ποσὶ κραιπνοῖσι μετασσὰν, *Il.* 17, 190. Ἀπίοντα μετασσόμενος βάλε δουρὶ, *Ib.* 13, 572.

Μετασσαι, αἱ, oves mediæ ætatis. A μέσος, per Epenthesin syllabæ τα. (potius a μετὰ, *inter*, vel *cum.* σσος et ξος sunt meræ terminationes, *Etm.*)

Μετασσεύεσθαι, cum impetu insequi, *Eust.* ut hinc sit μετίσσυτο. Ἀΐσσων δὲ μετίσσυτο, *Il.* 21, 423. Πόλλαι δὲ μετισσεύοντο γεραιαὶ, *Ib.* 6, 296.

Μετάστασις, εως, ἡ, mutatio; (2) submotio, amotio; (3) transitus, migratio, exsilium; (4) sublatio de medio, mors; (5) figura rhetorica, qua rei alicujus causa confertur in locum digniorem. A μεθίστημι.

Μεταβατέον, *adv. posit.* sedes mutandæ, migrandum. A *μεθίσταμαι*, *migro*. Unde

Μεταβατικὸς, ἡ, όν, translativus. *Vocab. Rhet.*

Μεταβατῶ, aor. 1. conj. pass. verbi *μεθίσταμαι*.

Μεταδίωκω, adeo, persequor, incedo ordine.

Μεταδίλλομαι, arcesso, adesse jubeo; a. 1. med. *μετεδιλάμην*· part. *μεταδιλάμενος*. Ἐγὼ δ' ἦκω, *μεταδίλλασ'* ἀδελφὴν γραῖαν Ἰοκάστην, *Eur. Ph.* 1327.

Μεταδίλλω. Vide *μεταδίλλομαι*, *Eur.*

Μεταδίνω, ingemisco, suspiro.

Μεταδήθιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, interjectus inter monticulos in manu; *μεταδήθιον*, ᾱ, τὸ, intertitium inter τὰ τήθη. Ex τῆθος.

Μεταδῆναι, aor. 2. inf. act. verbi *μεθίσταμαι*.

Μεταδοιχεῖ, *adv.* ordine, serie, ordinatim, tenore perpetuo. A τοῖχος, *series*.

Μεταδοιχιόω, ῶ, fut. ώσω, in aliud elementum muto, transformo. A τοιχεῖον.

Μεταδοιχείωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio, instauratio. A præc.

Μεταδοιχίζω, f. ίσω, immuto, instauro, renovo.

Μεταδοναχίζιτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro *μετιδοναχίζιτο*, a

Μεταδοναχίζω, fut. ίσω, ingemisco, suspiro ob

Μεταδρατοπιδεύω, fut. εύσω, et *μεταδρατοπιδεύομαι*, castra muto, castra transfero; illud de jubente, hoc de efficientibus.

Μεταδριπτέον, convertendum, transferendum.

Μεταδριπτικὸς, ἡ, όν, vim convertendi habens.

Μεταδρίφω, fut. ψω, retorqueo, converto; (2) inverto, perverto, muto, flecto; (3) curam habeo, curo; *μεταδρίφομαι*, convertor: aor. 2. pass. *μετεδράφην*· partic. *μεταδραφείς*, conversus. (3) ἔτι ναυκλήρω χειρὸς, ᾗ' ἱπποδέσμων, ἔτε κολλητῶν ὄχων *μεταδρίφεσθαι*, *Eurip. Hippol.* 1224. Μεταδραφεὶς πρὸς τὰς λοχίτας, *Xen.*

Μεταδροφὴ, ῆς, ἡ, conversio. A præc.

Μεταδροφάω, converto; *med.* respicio, converto me.

Μεταδύλιον, ᾱ, τὸ, porticus, spatium tecto munitum inter columnas et parietem medium.

Μεταδυγρίνω, miscelli corporis statum turbatum instauro, transmuto. Hinc

Μεταδύγρισις, εως, ἡ, exiguorum meatuum in naturalem statum mutatio, corporis novatio.

Μεταδυγριτικὰ, quæ meatuum in corpore statum mutandi vim habent; de medicamentis. Ab eod.

Μεταδυμβάλλομαι, adjuvo una, insuper.

Μεταδυντίθημι, aliter compono.

Μεταδύρω, commuto, converto.

Μεταδχεῖν, aor. 2. inf. act. verbi *μετίχω*.

Μεταδχηματίζω, fut. ίσω, transfiguro, transformo, in alium habitum muto; *μεταδχηματισθείς*, aor. 1. part. pass. transfiguratus. Hinc

Μεταδχημάτισις, εως, ἡ, transfiguratio, in aliam figuram traductio, habitus immutatio.

Μεταδχηματισμὸς, ῦ, ὁ, transfiguratio.

Μετατάσσω, vel *μετατάττω*, fut. ξω, transpono; (2) ordines in acie muto; *μετατάσσομαι*, transferor, transeo.

Μεταταῦτα, in posterum, deinceps.

Μετατίθημι, transpono, transfero, commuto, permuto; (2) *in med.* retracto, resipisco; (3) *pass.* mutari, transferri; aor. 1. *μετετέθην*· part. *μετατεθείς*, transmutatus, qui migravit, defunctus; *μετατεθεῖσθαι*, perf. pass. inf. mutatum esse, *Eur. Rhes.* 131.

Μετατρέπῃ, 2. sing. præs. ind. pass. *Ion.* et *Att.* a

Μετατρέπω, fut. τρέψω, deflecto, converto; *μετατρέπομαι*, convertor; (2) curo, curam habeo; *μετατραπείς*, aor. 2. part. conversus. Τῶν ἔτι *μετατρέπῃ*, ὦδ' ἀλιγχίζεις, *Il.* 1, 160. Οὐδὲ *μετατρέπεται* φιλότητος ἑταίρων, *Ib.* 9, 626.

Μετατρίφω, f. θρίψω, alo et educo inter; *pass.* *μετατρίφομαι*· *μετετράφη* Αἰτωλοῖς, *Apol.*

Μετατρίχω, fut. θρίξω, transcurro, accurro. Οὐκοῦν παρ' Ἀθηναίους *μεταθρίξει ταχὺ*, *Aristoph. Pace*, 260.

Μετατροπαλίζομαι, convertor; *μετατροπαλίζιο* pro *μετατροπαλίζῃ*, 2. sing. imperf. *Il.* 20, 190.

Μετατροπὴ, ῆς, ἡ, conversio, mutatio; (2) cura, animadversio, reflexio veluti quædam mentis ad aliquid; (3) pœnitentia. (3) ἴτι σι, πότνια, *μετατροπὰ* τῶν δ' ἔπεισιν ἔργων, *Eurip. Andr.* 493. A *μετατρέπω*. Unde

Μετατροπία, ας, ἡ, commutatio, conversio, ut *μεταβολή*.

Μετάτροτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui potest converti, versatilis, mutabilis; (2) reversus, redux.

Μετατρωτάω, immuto, commuto.

Μετατυτόω, ῶ, fut. ώσω, transformo. Hinc

Μετατύπωσις, εως, ἡ, transformatio; (2) schema grammaticum, quum vox composita resolvitur in voces simplices.

Μεταυδάω, ῶ, fut. ήσω, interloquor; (2) adloquor. Ἐπάροισι *μετηύδων*, *Odyss.* 12, 153.

Μεταυλὰς. Vide *μέσαυλος*.

Μεταύριον, *adv.* perendie. Hinc ἡ *μεταύριον*, sc. ἡμέρα, dies perendinus. Ab αὔριον.

Μετουτίκα, *adv.* mox, statim, post.

Μεταῦτις, *adv.* postea.

Μεταυχίνιον, ᾱ, τὸ, quod post cervicem est.

Μεταφέρω, transfero; *μεταφέρομαι*, transferor; aor. 1. *μετηνέχθην*· part. *μετηνεγθείς*, translatus, *Ph.* perf. pass. *μετηνεγμένος*, *Id.* At perf. act. inf. *μετηνηνοχέναι*, transtulisse, derivasse, *Ph.* aor. 2. partic. act. *μετηνεγκὼν*, qui transtulit. Εἰ ᾗ πάλιν γνώμην *μετοίσεις*, mutaturus es, *Soph. Phil* 953.

Μεταφάμαι, interloquor, inter alios loquor; aor. 2. *μετίφην*, *μετίφης*, *μετίφη*. Τοῖσι δ' ἀνιτάμενος *μετίφη*, *Il.* 1, 58.

Μεταφοιτάω, ῶ, transeo, transfero, *Rob.*

Μεταφορὰ, ᾶς, ἡ, translatio, derivatio; metaphora. Tropus rhetoricus. (2) translatio criminis in alium, reciprocatio, qua accusatio in accusatorem retorquetur; (3) mutatio motus. (2) ἴσπὼν ἐν *μεταφορᾷ*, reciprocatione utens dixit, *Plut.* 135. (3) οἰκτίρει δὲ τὰς ὑποκειμένης τῇ *μεταφορᾷ* τῆς σιλήνης Αἰθίοπας ἢ Ταρτεζηνές, *Id.* 923. A *μεταφέρω*.

Μεταφορῶ, ῶ, fut. ήσω, transfero, transporto.

Μεταφόρητος, qui transferri potest.

Μεταφορικὸς, ἡ, όν, translatitius, per translationem seu metaphoram usurpatus, metaphoricus, improprius. A *μεταφορά*.

Μεταφορικῶς, *adv.* per translationem, metaphorice.

Μεταφορίζω, ίσω, imitor locum alicujus scriptoris, duco aliquid ex scriptoris alicujus loco.

Μεταφράζω, fut. άσω, in aliud orationis genus, seu in aliam formam, muto; (2) in orationem alius linguæ transfero, interpretor, Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα *μεταφρασόμεθα* ᾗ αὖτις, *Il.* 1, 140. Hinc

Μετάφρασις, εως, ἡ, mutatio in aliud orationis genus, sive in aliam formam; (2) interpretatio, vel in aliam linguam conversio.

Μεταφρασόμεσθα, 1. plur. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro *μεταφρασόμεθα*, a *μεταφράζομαι*.

Μεταφραστὴς, οῦ, ὁ, qui metaphrasi utitur:.

Μεταφραστικὸς, ἡ, όν, qui habet metaphrasin aut metaphraseos formam. Ab eod.

Μετάφρενον, ᾱ, τὸ, dorsi pars, quæ ad septum transversum sita est. Μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν, *Il.* 5, 40. Ex *μετὰ* et *φρένος*.

Μεταφρίσσω, horrorem sentio post aliquid.

Μεταφύομαι, naturam muto, transformor.

Μεταφυτία, ας, ἡ, translatio plantæ de loco in locum. A

Μεταφυτεύω, fut. εύσω, transplanto. Τὸ μόσχιμα *μεταφυτεύειν* πολλάκις, *Theophr.*

Μεταφύω, postea nascor.

Μεταφωνέω, inter alios loquor, seu vocem edo; (2) alloquor, compello. Τῶν ἵππος *μετιφώνει*, *Apoll.* Ex φωνὴ, *vox*.

Μεταχάζομαι, refugio, *Ap.*

Μεταχάλκευσις, εως, ἡ, æris refusio, nova æris fabricatio; (2 renovatio, reformatio. A

Μεταχαλκεύω, fut. εύσω, semel ex ære facta opera refundo, recudo, vel refingo (2) refingo, reformo.

Μεταχαράσσω, vel *μεταχαράττω*, f. ξω, denuo sculpo, de novo insculpo, seu cudo; *item* aliud signum imprimo, refingo; *μεταχαράττομαι*, refingor.

Μεταχείμασις, εως, ἡ, tempestas, quæ post diem statutum sequitur. A *χειμάζομαι*.

Μεταχειρίζω, et *μεταχειρίζομαι*, contrecto; (2) administro, curo; (3) tracto, v. gr. dure, male; (4) rego, guberno; (5) interficio. a. 1. pass. *μεταχειρίσασθαι*, tractare; perf. pass. *μεταχειχείρισμαι*, *μεταχειχείρισαι*, *μεταχειχείρισται*, administravit. Μεταχειρίζεσθαι τὰς ἀρχὰς, τιμὰς, τὸν ἐμπορικὸν βίον, τὴν πειραστικὴν τεχνὴν, τὴν ἰατρικήν. Ὁ σὸς νοῦς, τὸ σὸν σῶμα, ὅπως βέλται, *μεταχειρίζεται*, *Xen. Plato* μεταχειρίζεσθαι τὸν ἀδικοῦντα dixit pro in eum animadvertere. *μεταχειρίζεσθαι τὸ σῶμα*, verbum est funebre.

Μεταχείριος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui est inter manus, qui versatur in manibus. Ex χείρ.

Μεταχειρισμὸς, οῦ, ὁ, tractatio; (2) retractatio, emendatio sui errati.

Μεταχείρισις, εως, ἡ, tractatio; (2) tractatio chirurgica. A *μεταχειρίζω*.

Μεταχεύομαι, resorbeo.

Μεταχέω, transfundo; *μεταχέομαι*, transfundor.

Μεταχθόνιος, ᾱ, ὁ, terrestris. *Nemn.* μεταχθονίη ψυχὴ, anima quæ terram reliquit; (2) sublimis, in sublime latus. (2) Θοῆσι *μεταχθονίη* πτερύγεσσι, *Apoll. Rhod.* 11, 300.

Μετάχοιρον, ᾱ, τὸ, porcellus, qui, in utero matris læsus, post statum tempus partu editur. Ab *μ.* et χοῖρος.

Μετάχοιρος, ᾱ, ὁ, idem et ex iisd.

Μεταχρόνιος, ία, ιον, sublimis in cœlo degens, qui altum petit. *Ap. Script. Eccles.* immortalia cogitans. Ex χρόνος.

Μετάχρονος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, tempore posterior.

Μεταχρόω, fut. ώσω, alio colore imbuo; (2) transfiguro.

Μεταχρώννυμι, vel *μεταχρωνύω*, idem. Hinc

Μεταχρωτέον, *adv.* alio colore imbuendum est.

Μεταχωρέω, ῶ, fut. ήσω, secedo, migro, transeo; (2) in diversas partes transeo. Hinc

Μεταχώρησις, εως, ἡ, secessio, migratio, transitus.

Μεταψαίρω, dimoveo; *Eurip. in Ph.* ποδὶ *μεταψαίρων πέτρον*, pede dimovens petram, *Schol. μεταχινῶν*, 1399.

Μεταψηφίζεσθαι, per decretum alteri adjudicare, in alium transferre; sententiam mutare. Συρίαν μὲν ᾗ Μακεδονίαν εἰς τοὺς ὑστάτους Ἀντώνιον ᾗ Δολαβέλλαν *μετεψηφίζετο*, *App.* Hinc

Μεταψήφισις, εως, ἡ, decretum, quo aliquid ab uno transfertur in alium.

Μεταψύχωσις, εως, ἡ, transanimatio. Ex *μετὰ* et ψυχόω, *animo*.

Μετέβαλεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi *μεταβάλλω*.

Μετέβη, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi *μεταβαίνω*, pro *μετέβην*, a *μεταβάω*.

Μετεγγράφω, fut. ψω, transcribo; quod uno loco scriptum fuit, alio transfero, sub alio nomine inscribo, ut pecuniam.

Μετεγκεντρίζω, fut. ίσω, in alium locum insero, aor. 1. pass. part. *μετεγκεντρισθείς*, alibi insitus.

Μετεγχέω, infundo, potum præbeo.

Μετέεικα, aor. 1. ind. act. *Poet.* pro *μετέπεκα*, a *μετέπω*.

Μετέησιν, 3. sing. præs. conj. *Ion.* et *Poet.* pro *μετῇ*, a *μέτειμι*.

Μετέθηκας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi *μετατίθημι*.

Μετείης, 2. sing. præs. vel imperf. opt. verbi

Μέτειμι, intersum, sum inter, versor inter, fut. *μετέσομαι*, *Poet. μετίσσομαι* inf. *μετεῖναι*. Ὧν *μέτεισι* μοι τύτε, particeps hujus sum. Ὧν *μέτεισι* μοι πόνων, *Eur. Phil.* 256. Μοῖ τῶν τοιύτων ὐδὲν *μέτεισι*, *Plat.* Τινος *μέτεισί* μοῖ, jus habeo in aliquem. Ὧν ἔτι σοι *μέτεισιν*, ἔτι τοῖς ἄνω θεοῖσιν, *Soph. Antig.* 1072. Ἀλλ' ὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' ἔρχειν *μέτα*, at nullum ei jus est, ut a meis me arceat, *Id. ibid.* 48. Σοί τε *μέτεισιν* ὡς ἐν ἀνδράσιν λέγειν; tui ne inter viros haberi debet ratio? *Eurip. Andr.* 592.

Μέτειμι, persequor, sector; (2) persequor, ulciscor; (3) transeo, accedo; (4) accesso, eo petitum; inf. μετιέναι· part. μετιών. Δίλω μέτειμι τόνδε ᾧ σιγῇ φόνον, *Eur. Med.* 591. (1) τὴν ὕπατον ἀρχὴν ἐς τὸ λοιπὸν τῷ ἴτεᾳ οἱ Πομπήιανοι μετήσαν, consulatum petierunt Pompeiani, *App. Bell. Civ.* 3, 82. (4) οἱ μετιόντες, qui accesserant, *Herodot.* 3, 15. Ἐν ᾧ δὲ τάτε μετῆσαν, *Id. ibid.* 19. Μετῆσαν τρέμματα, *Aristoph. Equit.* 602.

Μετείς, *qui prætermisit*, aor. 2. part. act. *Ion.* pro μεθείς, a μεθίημι.

Μετεισδύνω, transeo.

Μετεῖχεν, 3. sing. imperf. ind. act. a μετέχω.

Μετεκβαίνω, transcendo, migro; imperf. *Ion.* μετεκβαίνεσκε pro μετεξέβαινε, 3. sing. aor. 2. part. μετεκβάς, transgressus.

Μετεκβιβάζω, transfero in aliam navim.

Μετεκδέχομαι, suscipio, excipio. Τὸν δὲ μετεκδέχεται Γαλάτης ῥίος, *Dion. Per.* 74.

Μετεκδίδωμι, f. δώσω, post edo, post eloco.

Μετεκδύω, et μετεκδύομαι, exuo. Μετεκδύσεσθαι τὴν ἑαυτῶ φύσιν, *Plut.*

Μετεκίαθε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi μετακιάθω.

Μετεκφέρω, præterreho, asporto ultra, vel trans. Τὰς δὲ μετεξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι, *Il.* 23, 377.

Μετελευσίνιον, *adv.* puniendum est. A μετέρχομαι.

Μέτελθε, 2. sing. aor. 2. imperat. act. *per Syncop.* pro μετέλυθε, a μετέρχομαι.

Μετεμβαίνω, transcendo; part. a. 2. μετεμβάς, transgressus. Μετεμβὰς εἰς μυσταρώνα, *Plut.*

Μετεμελήθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. verbi μεταμελέομαι.

Μετέμμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro μετιέναι, a μέτειμι.

Μετεμόρφωσεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ι ἐφελκ. a μεταμορφόω.

Μετέμψυχος, ε, ὁ ἡ ἡ, ex uno in aliud insitus. Ex μετὰ et ἐμφύω, *insero*.

Μετεμψυχόω, ῶ, fut. ώσω, transfero animam. Hinc

Μετεμψύχωσις, εως, ἡ, traductio seu migratio animæ ex uno corpore animato in aliud.

Μετένδεσις, εως, ἡ, alligatio. A μετενδέω.

Μετενδεσμέω, ῶ, obligo, *Suid.*

Μετενδέω, ῶ, solutum ab uno alii alligo. De μετεμψυχώσει Pythagorica, *Suid.*

Μετενδύω, veste una exuta aliam induo.

Μετενδύομαι, vestem muto.

Μετενήνοχε, *traduxit*, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro μετήνοχε, a μεταφέρω.

Μετενίπω, dico vel cano more poetarum; (2) dico; (3) calumnior. Ἡ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετενίπτε παρθενικῆσι, *Mosch.* 1.

Μετενσωματόω, ῶ, f. ώσω, corpore induo; (2) in aliud corpus transmuto, *Rob.* Hinc

Μετενσωμάτωσις, εως, ἡ, corporis unius in aliud transmutatio; *item*, conjunctio cum corpore.

Μετεντίθημι, e nave alia in aliam transfero.

Μετεξαίρω, idem.

Μετεξανίστημι, expello, et alibi sedem figere cogo; (2) transfero subinde.

Μετεξαντλέω, ῶ, fut. ήσω, alio transfundo.

Μετεξέτεροι, αι, α, quidam, nonnulli. Ex μετὰ, ἐξ, et ἕτερος.

Μετεόν, præs. part. n. g. *Ion.* pro μετὸν, a μέτειμι.

Μετέπειτα, *adv.* postea, deinde.

Μετεπίδεσις, εως, ἡ, alligatio, sc. membri fracti, vulneris. A

Μετεπιδέω, alligo, sc. vulnus, &c.

Μετέπω, interloquor, inter alios loquor, insuitatum; sed hinc a. 2. μετέπεσε pro μετέπεσε. Τοῖσι δὲ ᾧ μετέπεσε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ, *Il.* 2, 336.

Μετερέω, ῶ, fut. έσω, in vas transfundo, elutrio, depleo.

Μετέρχεο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro μετέρχεσο, a

Μετέρχομαι, transferor, migro, transeo, adeo; (2) sector, insequor, persequor, quæro, investigo; (3) obsecro, oro, supplico; (4) compello, appello, alloquor; (5) ulciscor, persequor, punio, plecto; (6) ambio, adsecto, consector; fut. μετελεύσομαι· aor. 2. μετῆλθεν, persecutus est. Infin. μετελθεῖν, persequi, *Ph.* Ὅς μετέρχεται δόμους, *Eur. Ph.* 267. Τίς ἂν ἰατρὸν μοι μετέλθοι; accersat, *Aristoph. Conc.* 363.

Μετέσσεται, 3. sing. fut. indic. *Poet.* pro μετέσεται, a μέτειμι.

Μετεστώσης, gen. sing. perf. part. act. fœm. gen. *Ion.* pro μεθεστώσης, a μεθίστημι.

Μέτεσχε, 3. sing. præs. ind. act. verbi μέτειμι.

Μετέσχηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi μετέχω, pro μετασχέω.

Μετετέθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi μετατίθημι.

Μετετίθει, *transferebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro μετετίθεις, a verbo inus. μετατιθέω, vel etiam *Bœotice* pro μετετίθη, a μετατίθημι.

Μετεύχομαι, contraria opto. Οἶσθ', ὡς μετεύξῃ καὶ σοφωτέρα φανῆ; *Eurip. Med.* 600.

Μετέφη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi μετέφημι.

Μετεφώνει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi μεταφωνέω.

Μέτεχε, 2. sing. præs. imperat. act. verbi

Μετέχω, habeo cum alio, particeps sum, partem habeo; fut. μεθέξω· a. 2. μετέσχον· infin. μετισχεῖν· perfect. partic. μετεσχηκώς. Ἡ γὰρ μετέχεις ᾧ σὺ τῶδε τῷ πόνῳ, *Soph. Phil.* 247. Πόνων πλείστων μετέσχον ἐξ ἁπάντων Ἡρακλεῖ, *Eur. Herac.* 8.

Μετεωρία, ἡ, stupor, qui cernitur in oblivione rerum manifestarum. A μετέωρος.

Μετεωρίζω, fut. ίσω, suspendo, in sublime tollo, attollo; (2) in spem erigo, animum addo; (3) impello ad aliquid, incito, allicio; μετεωρίζομαι, tollor; a. 1. part. pass. μετεωρισθείς, erectus, exaltatus. Τοῦτο γὰρ λόγων ὁ τῶν τε μετεωρίζεται, *Aristoph. Av.* 1453. Ab eod. Hinc

Μετεωρισμός, οῦ, ὁ, elevatio in altum; (2) inconstantia mentis; (3) superbia, animorum elatio.

Μετεωροδοκέω, ῶ, animum arrigo, sc. ad bene sperandum.

Μετεωροθῆραι, ῶν, οἱ, in sublimi venantes; avium genus. Ex μετέωρος et θήρα.

Μετεωροκοπέω, ῶ, circa sublimia laboro, sublimia peto. Ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς; *Aristoph. Pace*, 92. Ex μετέωρος et κόπτω.

Μετεωρολεσχέω, ῶ, f. ήσω, de rebus cœlestibus, sublimibus garrio, *Ph.* A

Μετεωρολέσχης, ου, ὁ, qui de rebus sublimibus fabulatur, de cœlo rebusque cœlestibus garriens. Ex μετέωρος et λέσχη.

Μετεωρολογέω, ῶ, f. ήσω, de rebus cœlestibus, sublimibus, loquor, seu commentor.

Μετεωρολογία, ας, ἡ, sermo, seu commentatio de rebus sublimibus.

Μετεωρολογικός, ή, όν, ad cœlestia, scientiam rerum cœlestium pertinens. A

Μετεωρολόγος, ου, ὁ ᾧ ἡ, de rebus sublimibus verba faciens, de rebus cœlestibus disputans; (2) magniloquus. Ex μετέωρος et λέγω.

Μετεωροπολέω, ῶ, fut. ήσω, attollo.

Μετεωροπολέω, ῶ, fut. ήσω, sublimia tracto, in sublimibus versor, in rebus cœlestibus speculandis occupatus sum. A

Μετεωροπόλος, ου, ὁ ᾧ ἡ, qui res sublimes tractat, qui res cœlestes speculatur.

Μετεωροπορέω, ῶ, fut. ήσω, in sublimi gradior, per sublimia meo. A

Μετεωροπόρος, ου, ὁ ᾧ ἡ, in sublimi gradiens; (2) elatus et inania sectans.

ΜΕΤΕΏΡΟΣ, ου, ὁ ᾧ ἡ, sublimis, excelsus; (2) pendulus, pensilis, suspensus; (3) vagus; (4) fluctuans in alto mari; μετέωρος, ἐπὶ τῶν οὐρανίων (de rebus cœlestibus), supernus. *Ph.* μετέωρα, superna, quæ circa astra fiunt aut apparent.

Μετεωροσκοπέω, ῶ, sublimia speculor, cœlum intueor.

Μετεωροσκοπική, ῆς, ἡ, pars astrologiæ quæ elevationum differentias astrorumque exquirit distantias. *Lex. Vulg.* A

Μετεωροσκόπος, ου, ὁ ᾧ ἡ, sublimium scrutator, cœlestium contemplator; (2) curiosus et inutilis rebus gerendis.

Μετεωροσοφιστής, οῦ, ὁ, qui in sublimibus philosophiam ostentat, qui circa cœlestia jactabunde philosophatur, *Aristoph.*

Μετεωροσύνη, ἡ, conniventia, *Man.*

Μετεωροφένακες, οἱ, qui doctrina de rebus sublimibus homines decipiunt, *Aristoph.* Ex φένᾳξ, *deceptor.*

Μετεωροφορέω, ῶ, fut. ήσω, efferor, superbio.

Μετήϊσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro μετῆσαν, a μέτειμι.

Μετῆλθον, a. 2. ind. act. *per Sync.* pro μετήλυθον, a μετέρχομαι.

Μετήλλαξα, aor. 1. ind. act. verbi μεταλλάττω.

Μετήλυθον, aor. 2. ind. act. verbi μετέρχομαι. Hinc

Μέτηλυς, υδος, ὁ ᾧ ἡ, migrator, advena.

Μετηνέμιος, ε, ὁ ᾧ ἡ, pedum pernicitate cum ventis certans. Ex ἄνεμος.

Μετήορος, ε, ὁ ᾧ ἡ, *Poet.* pro μεταίωρος, excelsus, sublimis; (2) suspensus animi et dubius, instabilis. Ex ἀείρω.

Μετῆρε, 3 sing. a. 1. ind. act. verbi μεταίρω.

Μετήσεσθαι, fut. 1. inf. med. *Ion.* pro μεθέξεσθαι, a μεθίημι.

Μετηύδα, 3. sing. imperf. ind. act. pro μετηύδας, a μεταυδάω.

Μετήιεν, præs. inf. act. *Ion.* pro μεθιέναι, et hoc pro μεθιέναι, a μεθίημι.

Μετήιται, præs. inf. act. *Ion* pro μεθιέναι.

Μετίημι, *Ion.* pro μεθίημι.

Μέτιθι, 2. sing. præs. imperat. act. verbi μέτειμι.

Μετίσχω, particeps sum. Ex μετὰ et ἴσχω.

Μετοικεσία, ας, ἡ, transportatio, transmigratio; (2) incolatus, seu habitatio in peregrina regione. A

Μετοικίω, ῶ, fut. ήσω, migro, transmigro, commigro; (2) incola sum et inquilinus. a. 1. μετῴκησα, demigravit, *Ph.* Καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν; *Aristoph. Av.* 1324. Hinc

Μετοίκησις, εως, ἡ, migratio; (2) incolatus.

Μετοικία, ας, ἡ, habitatio in terra aliena, urbe sua relicta, incolatus. A μέτοικος.

Μετοικίζω, fut. ίσω, transfero incolas, ab uno loco in alium migrare jubeo; μετοικίζομαι, transferor, migrare cogor; μεταῳκισμένος, p. part. pass. translatus. Μετῴκισεν αὐτὸς, *Aristot.*

Μετοικικός, ή, όν, ad incolas pertinens.

Μετοίκιον, ου, τὸ, pensio quam inquilini quotannis evolvebant; at μετοίκια, ων, τὰ, apud Athenienses feriæ ob receptos in urbem incolas; sacrum ob mutatas a civibus sedes celebrari solitum. A μέτοικος.

Μετοικισμός, οῦ, ὁ, translatio incolarum; (2) migratio in alium locum. A μετοικίζω.

Μετοικιστής, οῦ, translator incolarum. Οἰκισαὶ πόλεων, ἃ μετοικισαί, *Plut. in Rom.* 69.

Μετοικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, ædificatum muto, quod ædificatum erat alio modo ædifico. Μετοικοδομῶν τὴν Πομπῆου οἰκίαν, *Plut.*

Μετοικοδόμος, ε, ὁ, qui domicilium mutat.

Μέτοικος, ε, ὁ ᾧ ἡ, inquilinus, incola, advena; μέτοικοι etiam qui principum jussu in aliam civitatem pœnæ causa deportantur. Μέτοικος ἔρχομαι, commigro, *Soph. Antig.* 868.

Μετοικοφύλαξ, ὁ, præfectus et qu. curator, syndicus, inquilinorum, nomen magistratus.

Μετοίχομαι, idem quod μετέρχομαι, *Hom.*

Μετοίω, antiq. unde μετείσω, a μεταφέρω.

Μετοιωνίζομαι, alia auspicia capio, instauro, repeto auspicia; (2) tento aliam fortunam.

Μετοκλάζω, fut. άσω, in genua subsido.

Μετὸν, pro μέτεσι, *Suid. Ar.*

Μετὸν, neutrum participii præs. verbi μέτειμι, cum liceat, cum adsit. Τῶν μὲν πόνων μόνοις ὑμῖν μετὸν, *Arrian. Hist. Alex.* 5, 26.

Μετονομάζω, fut. άσω, nomen alicujus muto; μετονομασθῆναι, a. 1. pass. inf. μετωνόμασαι, perf. pass. mutato nomine appellatur. Hinc

Μετονομασία, ας, ἡ, mutatio nominis.

Μιτοπάζω, fut. άσω, una sequi facio, *Hom.* Ἀρχὸν δὲ μιτ' ἀμφοτέρησιν ὄπασσα (pro μιτώπασα), *Odyss.* 10, 204.

Μιτόσκη, ης, ἡ columbaria tignorum et asserum, seu cavum quod inter tigna et asseres est, *Vitruv.* Ex μιτὰ et ὀπή.

Μιτόσιν, *adv.* a tergo, postea.

Μίτοσις, ἡ, vindicta, pœna delictis parata, *Hom. in Epigr.* Ex μιτὰ et ὅστις, *ultio.*

Μιτύτισθεν, *adv.* pone, a tergo; (2) post, postea.

Μιτοπωρινός, ἡ, όν, qui extremi et senescentis autumni est, autumnalis. A

Μιτόπωρον, υ, τὸ, autumnus, *Ph.* senescens autumnus. Ex ὀπώρα.

Μιτόρχιον, υ, τὸ, spatium vel interstitium quod est inter arbores vel plantas, spatium inter arborum ordines; (2) interstitium inter campos arboribus consitos, in quo vel frumentum vel aliud quid seritur. Ex ὄρχος.

Μιτυσία, ας, ἡ, communio, communicatio, consortium; (2) opp. στρησία, et ἐμπορία significat, *Ern.* A μίτεμι.

Μιτυσιαστικὸς, participativus; μιτυσιαστικὰ, nomina *apud Grammaticos*, quæ participationis significationem inclusam habent, ut ξύλινος, ligneus. A præc.

Μιτοχίτευσις, εως, ἡ, derivatio. Μιτοχιτεύσεως τῶν ὑγρῶν ἐς τὸ ἔντερον, *Aret.* A

Μιτοχιτεύω, f. εύσω, derivo, per canales deduco; μιτοχιτεύεσθαι, derivari, manare. Μιτοχιτεύειν τὴν ἀπίχθειαν ἐς τινα.

Μιτοχὴ, ῆς, ἡ, participatio, communio; (2) murorum ambitus; (3) participium, pars orationis *apud Grammaticos.* A μιτέχω.

Μιτοχικὸς, ἡ, όν, participialis; (2) particeps A præc.

Μιτοχλίζω, f. ίσω, vecte transmoveo; (2) transmoveo, transfero. Οὐδέ κ' ὀχῆας Ῥεῖα μιτοχλίσσειε θυράων, *Il.* 24, 567.

Μιτοχμάζω, f. άσω, tollo, in tergum sustollo.

Μίτοχος, υ, ὁ ϗ ἡ, particeps; (2) socius. A μιτέχω.

Μιτραπατάω, *Ath.*

Μιτρέω, ῶ, fut. ήσω, metior; (2) æstimo; (3) moderor, modifico, modum et mensuram statuo; (4) emetior, transmeo; μιτρέομαι, ῶμαι, dimensum accipio, mensura accipio; perf. μεμιτρημένος, moderatus, *Gl. Vet.* Αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ σφῶν πτινῶσι μιτρείτω, *Aristoph. Av.* 587. Ὡς εὖ τὰν ἰδίαν τὰς ἁρμονίας μίτρησιν; *Theocr.* 10, 39. A μίτρον.

Μιτρηθήσεται, 3. sing. fut. 1. ind. pass.

Μίτρημα, ατος, τὸ, demensum, quod mensura attribuitur; (2) frumentum quod militibus datur. A μιτρέω. Unde

Μίτρησις, εως, ἡ, dimensio, mensio.

Μιτρητέον, *adv.* moderandum, *Ph.*

Μιτρητὴς, οῦ, ὁ, mensor; (2) metreta, cadus, amphora.

Μιτρητικὸς, ἡ, όν, ad mensuram pertinens; (2) metiendi peritus, *R.* A μιτρητής.

Μιτρητικῶς, *adv.* mensorum more.

Μιτρητὸς, ἡ, όν, mensus, dimensus, demensus; (2) quod metiri possumus.

Μιτριάζω, f. άσω, mediocris sum, modicus sum, modum habeo; (2) moderate de me sentio, æquum et moderatum me præbeo, moderate et modeste loquor vel ago; (3) moderatione uti, moderationem adhibere. (3) αἱ δὲ μιτριάσουσιν ἐπὶ τῶν βραχυτέρων, *Appian. Punic.* 57. Μιτριάζειν πρὸς λύπην, *Plat.* τοῖς τοιούτοις, *Id.*

Μιτριούμαι, fut. ιύσομαι, idem. A μίτριος.

Μιτρικὸς, ἡ, όν, pertinens ad mensuram; metricus circa carmina et versus. A μίτρον.

Μιτριολόγος, υ, ὁ ϗ ἡ, moderatus in verbis.

Μίτριον, υ, τὸ, mediocritas, *Soph.* modestia, *Herodian.*

Μιτριοπάθεια, ας, ἡ, mediocritas adfectuum; (2) moderatio; (3) moderatio animi, clementia. (3) Νικηφόρος δὲ αὐτῷ περὶ τῆσδε τῆς μιτριοπαθείας συνόμνυσι, *Appian. de Rebus Hispan.* 48.

Μιτριοπαθίω, ῶ, f. ήσω, moderationem in adfectibus servo, moderate affectibus indulgeo condoleo, *in Epist. ad Hebr.* 5, 2. *Gl. V.* moderor. A

Μιτριοπαθὴς, ους, ὁ ϗ ἡ, qui modum tenet in adfectibus; (2) moderatus, clemens. Hinc τὸ μιτριοπαθὲς, ους, moderatio. Ex μέτριος et πάθος, *adfectus.*

Μιτριοπαθῶς, *adv.* moderate, animo moderato.

Μιτριποσία, ας, ἡ, moderatio in potu, *Suid.* Ex μέτριος et πόσις, *potus.*

Μιτριοποτίως, modice seu moderate poto. A

Μιτριοπότης, ου, ὁ, modice seu moderate potans. Hinc superlat. *Art. ap. Poll.* μιτριοποτίστατος.

Μίτριος, ία, ιον, vel μίτριος, υ, ὁ ϗ ἡ, modum non excedens, mediocris, moderatus, modicus, non nimius; (2) qui mediocres habet facultates; (3) qui moderato et modesto ingenio præditus est; (4) æquus, non nimis rigidus et severus, religiosus, justus; hinc (5) satis idoneus. μιτριώτερος reperitur pro minor. A μίτρον.

Μιτριότης, ητος, ἡ, moderatio, modestia, mediocritas. A μίτριος.

Μιτριοφρονίω, ῶ, f. ήσω, modeste de me sentio.

Μιτριοφροσύνη, ης, ἡ, modesta de se opinio.

Μίτρισμα, τὸ, mensura, *Sch. Ar.*

Μιτρίως, *adv.* modice, moderate, ita ut satis sit, modeste. A μίτριος.

Μιτροειδὴς, ὶς, numero similis, numerose sonans.

ΜΕ'ΤΡΟΝ, υ, τὸ, mensura, temperamentum, modus; (2) vas quo aliquid metimur; (3) mensura in carmine; (4) servit periphrasi, ut μίτρον θαλάσσης, pro mari.

Μιτρονόμοι, ων, οἱ, mensuris præfecti, magistratus Athenis, qui mensurarum ac ponderum curabat æquitatem. Ex νίμω.

Μιτροσυΐα, ας, ἡ, numeri versuum, metrica ratio, lex metrica.

Μιτωνομάζετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi μιτονομάζω.

Μιτωνυμία, ας, ἡ, nominis permutatio, nominis pro nomine positio. Metonymia, tropus rhetoricus. Ex ὄνομα. Hinc

Μιτωνυμικὸς, ἡ, όν, ad metonymiam pertinens, metonymiam habens.

Μιτωνυμικῶς, *adv.* metonymice, per metonymiam.

Μιτωπηδὸν, *adv.* qu. dic. frontatim, adversa fronte, in frontem, æquatis frontibus, frontibus alio conversis. A μίτωπον.

Μιτωπίας, υ, ὁ, frontem magnam ac latam habens; fronto, *Gl. V.* Ab eod.

Μιτωπιδαῖος, α, ον, qui est in fronte. Ab eod.

Μιτωπίδιον, υ, τὸ, quod est in fronte; (2) frontale. Ab eod.

Μιτώτιον, υ, τὸ, spatium inter supercilia, frons. Ab eod.

Μιτωτὶς, ίδος, ἡ, fascia qua frons revincitur. Ab eod.

Μίτωτον, υ, τὸ, frons; pars faciei quæ post seu supra oculos est; (μιταξὺ vel ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὠπὸς, in medio vultu, inter oculos medium, *Ern.*) (2) prora navis; (3) frons aciei militaris. Ex ὤψ.

Μιτωτοσκόπος, υ, ὁ ϗ ἡ, frontis hominum inspector, atque ex eo ingenium dijudicans futuraque augurans. Ex μίτωτον et σκοπὸς, *speculator.*

Μιτώχιτο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi μιτοίχομαι.

Μιῦ, *mei*, gen. sing. *Dor.* pro μοῦ, ab ἐγὼ, *ego.*

ΜΕ'ΧΡΙ, vel seq. vocali, μέχρις, *adv.* (1) *de termino ad quem*, usque ad; (2) *de tempore per quod*, quoad, per. Hinc, μέχρι τότε, quousque; μέχρις ἂν, quamdiu; μέχρις ὅ, quoadusque, quatenus, quantisper; μέχρις ὃ ἄν, quoad; μέχρι τινὸς; usque quo, quousque? μέχρι τινὸς, aliquatenus, quadantenus; μέχρι τῦδε, hactenus; μέχρι πολλοῦ, diu; μέχρι ζωῆς, quoad vivam; μέχρι παντὸς, in perpetuum.

ΜΗ', *adv.* ne, non; (2) numquid? an? μὴ ὄ, μὴ ἔπ, μὴ ἐχὶ, quin nisi; μὴ γάρ γε, μὴ γὰρ δὴ, μὴ δῆτα, absit enim; εἰ μὴ, nisi; εἰ δὲ μήγε, cæteroquin; sin minus; μὴ ἄρα, ne forte. Τὸ μὴ καλὸν, quod inhonestum est, scelus: vide in καλὸς. Εἰ δὲ μὴ, aliquando reddendæ sunt istæ particulæ *si non vero.* Ὅτις ἦν ἐλεύθερος εἶναι βούλεται, μήτε θιλέτω τι, μήτε φευγέτω τι τῶν ἐπ' ἄλλοις· εἰ δὲ μὴ, δουλεύειν ἀνάγκη, *Epict.* 14. Μεμιχάνηται τέργον, εἴ τι μὴ δοκῶ πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μὴ, πεπαύσεται, *Soph. Trach.* 587. Μὴ ϗ et ὐ μὴ differunt: ὐ μὴ significat non *absolute*, ὐ μὴ λάθωσί σ' ἄσμενοι, placide non te audient; sed μὴ ϗ λάθωσί σ' ἄσμενοι, vereor, ut te sint placide accepturi, (subaudiendo δίδοικα aut simile,) *Eurip. Or.* 774.

Μηδαμῆ, et μηδαμᾶ, *adv.* nusquam, nulla in parte, nequaquam. A μηδαμός.

Μηδαμινὸς, ἡ, όν, qui nullius pretii est, inhonoratus.

Μηδαμόθεν, *adv.* nulla ex parte.

Μηδαμόθι, *adv.* nunquam, nusquam. A

Μηδαμὸς, ἡ, όν, ne unus quidem, nullus. Ex μηδὲ et ἀμὸς, *aliquis*, (sed hæc est mera terminatio). Hinc

Μηδαμόσε, *adv.* nullum in locum.

Μηδαμῦ, *adv.* nusquam.

Μηδαμῶς, *adv.* nullo modo, neutiquam.

Μηδὲ, *conj.* neque, nec; (2) ne quidem; μηδ' ἂν εἷς, ne unus quidem, nullus.

Μήδια, τὰ, pudenda; (2) urina. (1) φίλει δ' ἀπὸ μήδια πατρὸς ἰσουμένως ἤμητι, *Hesiod. Theog.* 180. (2) λαγόνων δ' ἀπὸ μήδια χύῃ, *Oppian. Cyneget.* 4, 441.

Μηδεὶς, μηδεμία, μηδὲν, *genit.* μηδενὸς, μηδεμιᾶς, μηδενὸς, nemo, nullus; μηδὲν, nihil. Ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας ἐν τροπῇ δορὸς ἐῤῥύσατ' ἐλθὼν μῦθος, penitus perditos, liberavit, *Soph. Aj.* 175. Ὅτι με ἀντ' ἀνδρὸς ἐποίησας τὸ μηδὲν εἶναι, *Herod.* 8, 106. Τὸ μηδὲν ποιήσαντες, *Dionys. Halic. A. R.* 8, 32. Πατρίδα .... τὸ μηδὲν ἡγησάμενος, *Appian. de Rebus Italicis.* Ex μηδὲ et εἷς, *unus.*

Μήδιο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro μήδεισο, a μήδομαι.

Μηδίκαστι, *adv.* haud unquam, numquam.

Μηδίκω, *adv.* nondum, necdum.

Μηδικώποτε, *adv.* nunquam, nullo tempore.

Μηδίτερος, έρα, ερον, neuter.

Μηδιτέρως, *adv.* neutro modo.

Μηδιτέρωσε, neutram in partem.

Μήδιτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμήδετο, a μήδομαι.

Μήδιμμα, τὸ, consilium, astus. A μῆδος.

Μηδίζω, fut. ίσω, Medos imitor, seu sequor; lingua Medorum loquor; cum Medis facio, Medis faveo. A Μῆδος.

Μηδία, ας, ἡ, Media.

Μηδικὸς, ἡ, όν, Medicus. Μηδικὸς ὀπὸς, succus Medicus. Μηδικὴ πόα, Medica herba. Μηδικὴ, sc. χώρα, Media. Μηδικὸν μῆλον, Medicum malum, pomum. *Gl. V.* Μηδικὸν, citreum; τὰ Μηδικὰ, res contra Medos gestæ, tempora et bella Persica.

Μήδιος, υ, ὁ, Medius, Medus.

Μηδὶς, ίδος, ἡ, Media, regio Asiæ.

Μηδισμὸς, οῦ, ὁ, Medismus, cum quis cum Medis facit. A Μηδίζω.

Μηδιστὶ, *adv.* Medorum more.

Μηδοκτόνος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui Medos vicit, Medorum occisor. Ex Μῆδος et κτείνω.

Μηδόλως, *adv.* nullo modo, nequaquam.

Μήδομαι, f. ήσομαι, curam gero, delibero; (2) cogito, meditor, molior, struo. Ὅσ' ἀφ' ἡμῖν κάκ' ἐμήσατ' Ὀδυσσεὺς, *Soph. Phil.* 1129. Πρὸς δὲ κακοῖς κακὰ μήσεται, *Eur. Her. Fur.* 1079. A Μῆδος.

ΜΗ῎ΔΟΣ, υ, ὁ, Medus, filius Medeæ; (2) Medus, i. e. ex Media oriundus. Μῆδοι etiam Persæ non raro *apud Vet.*

ΜΗ῎ΔΟΣ, ους, τὸ, cura, consilium; in pl. τὰ μήδεα, consilia; (2) pudenda.

Μηδοσύνη, ης, ἡ, consilium, *Suid.* A μῆδος.

Μηδοτινῶν, *adv.* nihil quidquam. Ex μηδὲν, ὅτις, et ἕν.

Μηδοφόνος, υ, ὁ ϗ ἡ, idem quod μηδοκτόνος.

Μηθὶς, ινὸς, ὁ, ne unus quidem, nullus, nemo, et μηθὲν, ινὸς, nihil quidquam.

Μήθω, seu μήθομαι, (inus.) ex quo μανθάνω mutatur sua tempora.

Μηκάζω, fut. *άσω*· *μηκάζειν*, balare, usitat. de capris. A

ΜΗΚΑΟΜΑΙ, *ῶμαι*· *μηκᾶσθαι*, balare, caprissare; perf. part. med. *μεμακὼς, μεμακυῖα*. Hinc

Μηκάς, *άδος*, ἡ, quæ balat; *μηκάδες*, balantes.

Μηκασμὸς, *ῦ*, ὁ, balatus. A *μηκάζω*.

Μηκεδανὸς, *ὴ, όν*, longus. A *μῆκος*.

Μηκέτι, *adv.* non amplius, ne posthac, non jam; (2) non, *simpl.*

Μηκὴ, *ῆς*, ἡ, balatus. A *μηκάομαι*. Unde

Μηκητικὸς, *ὴ, όν*, qui balare potest.

Μήκιστα, *adv.* longissime; (2) tandem. A

Μήκιστος, *ίστη, ιστον*, longissimus; (2) procerissimus; ἐπὶ *μήκιστον*, diutissime, *Superlat.* A *μῆκος*.

Μηκοποιέω, *ῶ*, longitudinem addo. *In Vulg.* in longum produco, *μηκοποιήσας*, (*Ibid.*) qui produxit. Ex *μῆκος* et *ποιέω*.

ΜΗ᾽ΚΟΣ, *εος*. τὸ, longitudo, prolixitas, proceritas, statura, spatium. Ἐν *μήκει χρόνου*, diuturno tempore, *Soph. Trach.* 69.

Μηκύνω, fut. *υνῶ*, longum facio, protelo, produco; *μηκυνομένη συλλαβὴ*, syllaba quæ producitur; aor. 1. act. ἐμήκυνα. *Μηκύνων βοήν*, elata voce, *Soph. Œd. Col.* 489. *Μηκύνειν λόγους*, longos proferre sermones, *Id. Elect.* 1484. Πόσους εἴποιμ᾽ ἂν ἄλλους εἰ *με μηκύνειν δέοι*; *Aristoph. Lys.* 1135. *χρόνον*, *Eurip. Fur.* 87. *βίον*, *Ib.* 143. A præc. Unde

Μηκυσμὸς, *ῦ*, ὁ, productio, dilatatio.

ΜΗ᾽ΚΩΝ, *ωνος*, ἡ, papaver; (2) capillitium seu excrementum pinnarum et muricum; (3) pars media in conchis; (4) arenæ quædam species in metallicis, *Poll.* *Μήκωνες*, pisces quidam gregales, *Aristot.* (5) pars intestinorum polypodis instar vesicæ, atramentum continens. *Μήκωνος ὀπὸς*, opium, *Gl. V.*

Μηκωνικὸς, *ὴ, όν*, papavereus. A præc.

Μηκώνιον, *ου*, τὸ, succus papaveris; (2) primum excrementum infantum recens natorum. Ab eod.

Μηκωνὶς, *ίδος*, ἡ, papaver, *Gl. V.* *μηκωνὶς θρῖδαξ*, species lactucæ atræ, sic vocata a copia lactis soporiferi.

Μηκωνίτης, *ου*, ὁ, sc. *λίθος*, gemma papavera exprimens. Ab eod.

Μηκωνῖτις, *ίδος*, ἡ, species lactucæ lacte soporifero abundans. Ab eod.

Μηκωνοειδὴς, *έος*, ὁ ἢ ἡ, papaveris speciem habens. Ex *μήκων* et *εἶδος*

Μηλάϊνη, *ης*, ἡ, scarabæorum genus ex floribus mali arboris nasci solitum. Ex *μηλέα* et *ἄνθος*. *Plin.*

Μήλαται, *ωμηλάτων*, oves. *Eust.* Ab

Μηλατὴς, *οῦ*, ὁ, opilio, *Vatin.* A *μῆλον*.

ΜΗΛΕ᾽Α, *ας*, ἡ, malus, arbor.

Μήλειος, *ου*, ὁ ἢ ἡ, ovinus, ovillus: ut *μήλειον κίμας*, caro ovilla. A *μῆλον*.

ΜΗ᾽ΛΗ, *ης*, ἡ, specillum, instrumentum chirurgicum, quo aliquid illinitur, vel finditur, vel extrahitur, vel infunditur; *item* quo immisso in vulnus, &c. tentant chirurgi latentia.

Μηλία γῆ, terra Melia, coloris cinericii. A *Μῆλος*, *Melus*.

Μηλιαυθμὸς, *οῦ*, ὁ, ovile, ovium stabulum. Ex *μῆλον* et *ἰαυθμός*.

Μηλιάδες, *αἱ*, Meliades Nymphæ, quæ et *Μαλιάδες*. A *μῆλον*. Unde

Μηλίζω, ad colorem mali vergo, colore malum refero; (2) sum colore luteo.

Μηλινοειδὴς, *έος*, ὁ ἢ ἡ, melinum seu colorem luteum referens. Ex *εἶδος*.

Μηλιόεις, *όεσσα, όεν*, colorem mali cotonei referens. *Nicand.* *μηλινόεσσα*, quamvis ibi *μελινόεσσα* legatur. A *μῆλον*. Unde

Μήλινος, *η, ον* ἢ ἡ, colorem mali habens, luteus; flavus, gilvus; *μήλινον ἔλαιον*, melinum oleum, ex malis cotoneis.

Μήλιος, *ου*, ὁ, e Melo insula oriundus. *Μήλιος λιμὸς*, Melia fames, *Prov.* i. e. maxima.

Μηλὶς, *ίδος*, ἡ, malus, arbor; (2) morbus quidam asinorum. A *μηλέα*.

Μηλὶς, *ίδος*. ἡ, regio Thessaliæ. *Μηλὶς λίμνη*, sinus Maliacus, *Soph. Trach.* 636.

Μηλίτης, *ου*, ὁ, sc. *οἶνος*, vinum e malis cotoneis. A *μῆλον*.

Μηλοβατέω, *ῶ*, fut. *ήσω*, oves scando, oves inscendo. Ex *μῆλον* et *βαίνω*, *scando*.

Μηλοβολέω, *ῶ*, fut. *ήσω*, malo seu malis peto; (2) ad rem Veneream aliqua illecebra incito. Ex *μῆλον* et *βάλλω*.

Μηλοβοτέω, *ῶ*, fut. *ήσω*, oves pasco.

Μηλοβοτὴρ, *ῆρος*, ὁ, ovium pastor, opilio.

Μηλοβότης, *ου*, ὁ, idem. Ex *μῆλον* et *βόσκω*.

Μηλόβοτος, *ου*, ὁ ἢ ἡ, ab ovibus depastus; (2) incultus, ab hostibusque vastatus et pecoribus pascendis relictus. Ex iisd.

Μηλοβόκος, *ου*, epith. templi, ob sacrificia ex ovibus, *ap. Pind.*

Μηλοειδὴς, *έος*, ὁ ἢ ἡ, mali speciem habens, sive colore, sive re alia. Ex *εἶδος*.

Μηλοθύτης, sacerdos, nempe, mactator ovium, *Eurip. Alcest.* 119.

Μηλόκαρπον, τὸ, aristolochiæ longæ, quæ mascula dicitur, cognomen, *Gorr.*

Μηλολόνθη, al. *μηλολάνθη*, *ης*, ἡ, melolonthe, animalculum floribus insidere solitum, quo pueri ad ludum utuntur; (2) lusus ille puerilis; (3) floris genus. Ex *μῆλον* et *ἄνθος*.

Μηλομαχίη, *ας* ἡ pugna pomis seu malis commissa. Ex *μῆλον* et *μάχη*.

Μηλόμελι, *ιτος*, τὸ, potus e melle et malis cotoneis. Ex *μῆλον* et *μέλι*.

ΜΗ᾽ΛΟΝ, *Dor.* *μᾶλον*, *ου*, τὸ, malum, pomum; (2) *μῆλα*, genæ; etiam de mammis puellarum.

Μῆλον, *ου*, τὸ, ovis, pecus; plur. *μῆλα*, pecudes.

Μηλονόμας, *Dor.* pro *μηλονόμης*, idem quod *μηλονομεύς*. Ἔτλη δὲ σοῖσι μηλονόμας ἐν δόμοις γίνεσθαι, *Eurip. Alcest.* 576.

Μηλονομεὺς, *έως*, ὁ, pastor ovium, opilio, *Hes.* ubi plur. *μηλονομῆς ποιμένες*. Ex *μῆλον* et *νέμω*, *pasco*.

Μηλονόμος, *ου*, ὁ, idem, *Suid.* Ex iisd.

Μηλοσάρειος, et *μαλοσάρειος*, pro *μηλοστάρειος*, *ου*, ὁ ἢ ἡ, genas habens malis similes, cujus genæ mali colorem vel rotunditatem referunt. Ex *μῆλον* et *σαρεία*.

Μηλοστέπονες, melopepones, species cucumerum. Ex *μῆλον* et *πέπων*

Μηλοσπλεκάνιον, *ου*, τὸ, compositio pharmacopœorum e malis cotoneis vino coctis, adjecto postea melle, pipere, aniso, aliisque. A

Μηλοσπλακοῦς, *οῦντος*, ὁ, placenta e malis cotoneis. Ex *μῆλον* et *πλακοῦς*.

Μηλόσκοπος, *ου*, ὁ ἢ ἡ, unde oves seu pecora quævis conspici possunt.

Μηλόσπορος, *ου*, ὁ ἢ ἡ, malis seu pomis consitus. Ἐπὶ *μηλόσπορον ἀκτὰν*, *Eurip. Hipp.* 742.

Μηλοσσόος, *ου*, ὁ ἢ ἡ, ovium servator.

Μηλοσφαγέω, *ῶ*, f. *ήσω*, oves jugulo, oves macto, pecora seu oves immolo. *Μηλοσφαγεῖν τε, βοῦτούς τε ἐκ ἰσχάρας*, *Aristoph. Av.* 1237. Simpliciter *immolo*. *Μηλοσφαγεῖ Θεοῖσιν ἱμὰν ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις*, *Soph. Elect.* 280. Ex *μῆλον* et *σφάττω*, *macto*.

Μηλοσφαγία, *ας*, ἡ, ovium jugulatio; (2) ovium immolatio, *Hes.* Ex iisd.

Μηλοστρόφος, *ου*, ὁ ἢ ἡ, oves alens. Ex *τρέφω*.

Μηλῶχος, *ου*, ὁ, strophium coercendis puellarum mammis usitatum, *in Anthologia Reiskii*, ubi legendum per *η* et non per *ε*.

Μηλοφάγος, *ου*, ὁ ἢ ἡ, oves comedens, ovilla carne vescens. Ex *μῆλον* et *φάγος*.

Μηλοφόνος, *ου*, ὁ ἢ ἡ, oves occidens.

Μηλοφορία, *ῶ*, f. *ήσω*, mala seu poma fero:

Μηλοφόρος, *ου*, ὁ ἢ ἡ, pomifer, mala seu poma ferens; *μηλοφόροι*, regis Persarum satellites, aurea mala gestantes in hastis. Ex *μῆλον* et *φέρω*.

Μηλοφύλαξ, *ακος*, ὁ ἢ ἡ ovium custos.

Μηλόω, *ῶ*, f. *ώσω*, specillum immitto, specillo tento, exploro; (2) demergo, insero vel tentandi vel tingendi causa. A *μῆλη*.

Μήλωμα *ου*, τὸ, coloramentum, cui pannus immergitur, *Suid.* (2) vitis alba, *Dioscor.* Ab eod.

Μήλων, *ωνος*, ὁ, epith. Herculis, cui inter alia malis sacra fiebant, *Poll.* A *μῆλον*.

Μήλωσις, *εως*, ἡ, specilli demissio, exploratio, quæ fit immisso specillo. A *μηλόω*.

Μηλωτὴ, *ῆς*, ἡ, scil. *δορὰ*, pellis ovina; (2) pellis quævis. *Gl. V.* pellis lanata. A *μῆλον*, *ovis*.

Μηλωτὴς, *οῦ*, ὁ, ovium pastor. Ab eod.

Μηλωτὶς, *ίδος*, ἡ, specillum, quo ad repurgandas aures utimur. *Gl. V.* specillum. A *μήλη*. Unde

Μηλωτρὶς, *ίδος*, ἡ, *Gl. V.* auriscalpium.

Μήλωψ, *ωπος*, ὁ ἢ ἡ, colore malum referens, mali faciem habens. Ex *μῆλον* et *ὤψ*.

ΜΗ᾽Ν, *contr.* autem, vero, pro δὲ; (2) tamen; (3) profecto, sane; *ἀλλὰ μὴν*, atqui, vero, enimvero; *ἀλλὰ μὴν δὴ*, neque vero, sed neque; *γε μὴν*, vero, porro; ἦ *μὴν*, certe quidem, equidem, profecto; ἢ *μὴν*, quinetiam; ἢ *μὴν δὴ*, immo, enimvero; ἢ *μήν γε*, at saltem, at vero; ἢ *μὴν ἀ*, quin etiam; *οὐ μὴν*, non tamen, nec vero.

ΜΗ᾽Ν, *μηνὸς*, ὁ, mensis; *αἱ μῆνες*, menstrua.

Μηναγυρτέω, *ῶ*, stipem colligo Matri Deûm. A

Μηναγύρτης, *ου*, ὁ, qui singulis mensibus Matri Deûm stipem colligit, quod officium Rheæ sacerdotis erat. Ex *μὴν* et *ἀγείρω*.

Μήνατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐμήνατο, a *μαίνομαι*.

ΜΗ᾽ΝΗ, *ης*, ἡ, luna; (2) umbella lunata.

Μηνιαῖος, *αία, αῖον*, menstruus, qui est unius mensis. A *μήν*.

Μήνιαμα, *ατος*, τὸ, ira perseverans, simultas, odium. A

Μηνιάω, *ῶ*, fut. *άσω*, iram vel odium exerceo, irascor. A *μῆνις*.

Μηνίγγιον, *ου*, τὸ, membranula. A *μήνιγξ*.

Μηνιγγοφύλαξ, *ακος*, ὁ, custos membranæ cerebri; (2) instrumentum chirurgicum.

ΜΗ᾽ΝΙΓΞ, *γγος*, ἡ, membrana cerebrum foris tegens; (2) membrana quævis; (3) sedimentum vini in dolio, priusquam efflorescat et ebulliat, *Hes.*

Μηνιθμὸς, *ῦ*, ὁ, ira, iracundia, ira divina. A *μηνίω*.

Μήνιμα, *ατος*, τὸ, idem; (2) furor, insania. Κἂν παλαιῶν *μνημάτων ἐφίλκεται σίγματα*, *Hierocl. in Aurea Carm.* 136. Ab eod.

ΜΗ᾽ΝΙΣ, *ιος*. vel *ίδος*, ἡ, ira permanens, diuturna, odium, inimicitia.

Μηνίσας, *qui iratus fuit*, aor. 1. part. act. verbi *μηνίω*.

Μήνισκος, *ου*, ὁ, lunula; (2) species aciei; (3) *μηνίσκοι*, umbellæ lunatæ, in statuarum capitibus, quæ lunæ crescentis cornua referunt; (4) æramenta gubernaculi; (5) membranæ tenues, bracteæ; (6) ornamenta collaria, torques, monilia. Dim. a *μήνη*.

Μηνίω, f. *ίσω*, succenseo; iram, odium, vel simultatem exerceo; irascor. Αὐτὰρ ὁ *μῆνις, νηυσὶ παρήμενος*, *Il.* 1, 448. A *μῆνις*.

Μηνοειδὴς, *έος*, ὁ ἢ ἡ, lunæ formam habens, lunæ similis, corniculatus, lunatus. Ex *μήνη* et *εἶδος*, *species*. Hinc

Μηνοειδῶς, *adv.* in modum lunæ curvatæ seu falcatæ.

Μήνυμα, *ατος*, τὸ, signum, indicium, indicatio, significatio. *Ph.* indago. A *μηνύω*. Unde

Μήνυσις, *εως*, ἡ, indicatio, indicium.

Μηνυτὴρ, *ῆρος*, ὁ, idem quod

Μηνυτὴς, *οῦ*, ὁ, index, nunciator, delator; (2) dicitur et de Historico, *ap. Luc.* Hinc

Μηνυτικὸς, *ὴ, όν*, significandi seu indicandi vim habens, significativus. *Gl. V.* indicativus.

Μήνυτρον, *ου*, τὸ, indicii præmium:

Μηνύτωρ, *ορος*, ὁ, index, nunciator. A

ΜΗΝΥ᾽Ω, fut. *ύσω*, indico, significo, nuncio, certiorem facio, declaro, defero; *μεμηνυκέναι*, perfect. inf. indicasse; aor. 1. pass. *μηνυθείς*, indicatus. Ποίᾳ γὰρ ἀνδρὸς τὸν δὲ *μηνύει τύχη*; *Soph. Œd. Tyr.* 101.

ΜΗΟ͂Ν, ῦ, τὸ, meum, herba, alias athamanticum. *Angl.* SPIGNEL, or MEW.

Μὴ 'πιβάλῃς, *Poet.* pro μὴ ἐπιβάλῃς, *ne injicias, ne injiceres*; sic

Μὴ 'πιτάμῃς, *Poet.* pro μὴ ἐπιτάμῃς, *ne incidas.*

Μήπη, nequa, *Gl. V.*

Μήποτε, nunquam, non unquam; (2) nequando; (3) ne; (4) num, μηπότι ὔν, numquid ergo; (5) forte.

Μήποθεν, necunde, *Gl. V.*

Μήποτε, nequando, *Gl. V.*

Μήποτι ὖν, numquid ergo, *Gl. V.*

Μήπω, necubi, ne forte.

Μήπω, nondum, necdum.

Μήπως, ne, ne quo modo, ne quo pacto, ne qua, ne forte; (2) an forte.

Μηριαῖος, αία, αῖον, femoralis. A μηρός.

ΜΗ'ΡΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, funiculus, filum. Πίλειαν λεπτῇ μηρίνθῳ ἴδησιν πόδος, *Il.* 23, 854. Ἡ μὴ ἔριδος ὧδιν ἴσασιν, hoc consilium nihil effecit, *Arist. Thesm.* 935. Proverbium: a metaphora τῶν σχοίνοις ϑηρεύόντων ἢ ἁλιεύόντων, de funiculo piscatorio.

Μηρίον, ου, τὸ, femur. A μηρός.

Μηροῤῥαφὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, femori insutus; epith. Bacchi. Ex μηρὸς et ῥάπτω, *suo.*

ΜΗΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, femur, femen, plur. μηρὰ, *per Metaplasm.* pro μηροὶ, *Odyss.* 2, 179.

Μηροτομέω, ῶ, fut. ήσω, femur incido, femur abscindo. Ex μηρὸς et τέμνω.

Μηροτραφὴς, ίος, ὁ, epith. Bacchi, quia in Mero monte educatus, *Strabo.*

Μηροτυπὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, femora feriens seu percutiens. Ex μηρὸς et τύπτω.

Μήρυγμα, ατος, τὸ, *ap. Nic.* de tractu et glomeratione serpentis. A μηρύω.

Μηρυκάζω, fut. άσω. cibum remando, rumino.

Μηρυκάομαι, ῶμαι, rumino

Μηρυκίζω, fut. ίσω, idem Hinc

Μηρυκισμὸς, οῦ, ὁ, ruminatio.

Μηρύω, et μηρύομαι, revolvo, rumino.

Μήρυμα, ατος, τὸ, glomeramen. A μηρύω.

Μήρυξ, υκος, ὁ, piscis quidam ruminans. *Gl. V.* rumen. A μηρύω.

Μηρύσασθαι, *glomerasse*, aor. 1. inf. med.

ΜΗΡΥ'Ω, f. ύσω, revolvo, glomero, agglomero, et filum deduco; (2) texo, intexo. Τῷ περὶ μὲν χίλιη μαρύεται ὑψόθι κισσὸς, *Theoc.* 1, 29.

Μήσαο, 2. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐμήσασο, a μήδομαι, *cuto.*

Μήσεαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro μήσεσαι.

Μήστειρα, ἡ, investigatrix, *Æsch.*

Μῆστ, *Dor.* pro μή ἐστι, *non est*, sed recte etiam scripseris μή 'στι. Conf. μὴ 'πιβάλῃς.

Μῆσο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐμέμησο.

Μήσωρ, ορες, ὁ, consiliarius, consultor; (2) peritus. (2) μήσωρες ἀὐτῆς, *Il.* 4, 328. A μήδομαι vel μάομαι.

ΜΗ'ΤΕ, *conj.* neque, nec.

Μητέριος, α, ὁ, maternus, *in Epigram.* A

ΜΗ'ΤΗΡ, μητέρος, *et per Syncop.* μητρὸς, ἡ, mater, genitrix; (2) matrix, uterus; *apud Script. Eccles.* baptisterium.

Μήτειρα, ἡ, mater, al. δμήτειρα, *Il.* 14, 259.

Μήτι, ne quid, numquid; pro μή τι.

Μητιάω, ῶ, consilia agito, consultò, delibero; molior, rem quampiam machinor; μητιόωσι, 3. plur. ind. pro μητιῶσι, μητιάσσι· μητιόωσα, part. præs. fœm. pro μητιῶσα, μητιάσσα. Dicitur et μητιᾶσθαι, significatione act. A μῆτις.

Μητιέτης, α, ὁ, consilio pollens, prudens, consiliarius, consultor; μητίετα pro μητιέτης, *ap. Hom.* Ab eod.

Μητίζομαι, vel potius μητίεμαι, consilia agito, consulto; (2) molior, efficio, struo, machinor; fut. μητίσομαι, versus causa μητίσσομαι. Μίσσῳ δ' ἀμφοτέρων μητίσσομαι ἴχθια λυγρὰ, *Il.* 3, 416.

Μήτιμα, ατος, τὸ, consilium, *Eust.*

Μητίοεις, όεσσα, όεν, consilio abundans, cui multum est consilii.

Μητιόωσιν, *consultant*, 3. plur. præs. ind. act. *Poet.* cum ν ἐφελκ. pro μητιῶσι, a μητιάω.

ΜΗ͂ΤΙΣ, ίδος, ἡ, consilium, intelligentia, prudentia, sapientia, vafrum consilium.

Μητίω, idem quod μητίζομαι, *Eust.*

Μήτοι, *adv.* ne forte.

Μήτοιγε, *adv.* idem, nequaquam.

Μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus, vulva; (2) secundæ; (3) arboris medulla; (4) vesparum genus. A μήτηρ.

Μητραγυρτέω, ῶ, fut. ήσω, Matri Deûm sive Cybelæ stipem colligo. A

Μητραγύρτης, ου, ὁ, qui Matri Deûm stipem colligit. Ex μήτηρ et ἀγείρω.

Μητράδελφος, ου, ὁ, matris frater, avunculus; sed ἡ μητράδελφος, ου, matris soror, matertera. *Gl. V.* μητραδέλφη, matertera.

Μητράζειν, matrescere, *Gl. V.* A μήτηρ.

Μητραλοίας, et μητραλῴας, et -ης, ου, ὁ, matris percussor, matricida. Ex μήτηρ et ἀλοιάω.

Μητραλῴης, *Att.* et *Ion.* pro μητραλοίας.

Μητράριον, ου, τὸ, matercula, *Gl. V.* A μήτηρ.

Μητριγχύτης, ου, ὁ, instrumentum quo medicamentum in uterum infunditur. Ex μήτρα et ἰγχύω, *infundo.*

Μήτρη, *Ion.* pro μήτρα.

Μητριάζειν, idem quod μητραγυρτεῖν, *Poll.*

Μητρίδιος, α, ον, epith. urticæ; matrix, semen in se habens, *ap. Aristoph. Eccl.*

Μήτριος· τὰ μήτρια, materna, *Gl. V.*

Μητρικὸς, ὴ, όν, maternus. A μήτηρ.

Μητρικῶς, *adv.* matris more.

Μητρὶς, ίδος, ἡ, ut πόλις, χώρα, vel γῆ. civitas, regio vel terra materna, ex qua mater alicujus oriunda est Ex μήτηρ.

Μητρογαμέω, ῶ, fut ήσω, matrem uxorem duco.

Μητροδίδακτος, ου, ὁ ἢ ἡ, a matre edoctus. Ex διδάσκω

Μητρόδοκος, ου, ὁ ἢ ἡ, a matre receptus. Ex δέχομαι.

Μητρόθεν, *adv* a matre, ex parte matris.

Μητρόθιος, ου, ἡ, Dei mater, seu parens; epith. B. Virginis.

Μητροκασιγνήτη, ης, ἡ, matris germana, matertera.

Μητροκασίγνητος, ου, ὁ, matris frater, avunculus.

Μητροκτονέω, ῶ, fut. ήσω. matrem occido. A

Μητροκτονία, ας, ἡ, matricidium, *R.* A

Μητρόκτονος, ου, ὁ ἢ ἡ, matricida, qui vel quæ matrem occidit. Ματροκτόνον αἷμα χυρὶ ϑίσθαι, cæde matris manus polluere, *Eur. Or.* 831. Ex μήτηρ et κτείνω.

Μητροκωμία, ας, ἡ, vicus aliorum vicorum mater; seu ex quo coloniæ deducuntur. Ex μήτηρ et κώμη, *vicus.*

Μητρομήτωρ, ορος, ἡ, matris mater, avia materna. A μήτηρ geminato.

Μητρόξινος, ου, ὁ ἢ ἡ, spurius.

Μητροπάρθενος, ου, ἡ, mater et virgo, epith. Mariæ.

Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, matris pater, avus maternus.

Μητρόπολις, ιος, ἡ, metropolis, urbium aliquarum mater, sive quæ colonias emisit; urbs prima provinciæ.

Μητροπολίτης, ου, ὁ, qui ex urbe matrice seu metropoli est; (2) episcopus metropolitanus, qui metropoli præest, et alios episcopos sub se habet. A præc.

Μητροπόλος, ου, ὁ, sacerdos Cereris.

Μητροπρεπῶς, *adv.* ut matrem decet. Quasi a μητροπρεπής. Ex μήτηρ et πρέπει

Μητροῤῥάϊστης, ου, ὁ, qui matrem violat, qui matri manus intulit, *Suid.* Ex ῥάϊω.

Μητρόῤῥιπτος, ου, ὁ ἢ ἡ, a matre abjectus, *R.* Ex μήτηρ et ῥίπτω.

Μητροτρεφὴς, ὶς, matris alumnus. A τρέφω.

Μητροτύπτης, ου, ὁ, matricida. A τύπτω.

Μητροφθόρος, ου. ὁ ἢ ἡ. qui matrem occidit, matricida. Ex μήτηρ et φθείρω.

Μητροφόνος, ου, ὁ, idem. Ex φένω.

Μητροφόντης, ου, ὁ, idem Ὁ μητροφόντας δράκων, (Orestes) *Eurip. Orest.* 1424 Ex eod.

Μητρωὰ, ᾶς, ἡ, noverca; (2) altera patria, h. e. ubi quis vivit, et tamen non natus est; (3) novercæ indolem habens, h. e. iniqua dura. A μήτηρ.

Μητρυιάζειν, novercari, *Gl. V.* A præc.

Μητρυιὸς, ὕ, ὁ, vitricus, per jocum. Ab eod.

Μητρυιώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, novercalis. A μητρυιά.

Μητρῳακὸς, ut μητρῳακὰ ἁγισῖα, purificationes in sacris Cybeles fieri solitæ. A μητρῷος.

Μητρῷας, seu ματρῳᾶς, ου, ὁ, matris pater, vel maternus avus, *Poll.*

Μητρῴϊος, idem quod μητρῷος, *Ep.*

Μητρωνυμικὸν, nomen e nomine matris factum.

Μητρῷος, ῴα, ῷον, maternus. Hinc et μητρῷον, ου, fanum Cybeles seu Magnæ matris Deûm. Μητρῷα, τὰ, sacra Cybeleia.

Μήτρως, ωος, ὁ, avunculus maternus. Accus. μήτρωα. Πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα, *Il.* 2, 662.

Μηχανάεται, *machinatur*, 3. sing. præs. ind. med. *Poet.* pro μηχανᾶται. A

Μηχανάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, machinor, molior, struo, agito; inf. μηχαᾶσθαι, *Poet.* μηχανάασθαι· μηχανόωνται, 3. plur. præs. ind. *Poet.* pro μηχανῶνται, μηχανάονται· μηχανιόωντο, part *Ion.* pro μηχανώμενοι. Μηχανῶμαι etiam pass. ut μεμηχάνητο, plusquam perfect. arte mechanica factus erat; part. perf. μεμηχανημένος, arte factus; subdole compositus. Terminationes activæ raro occurrunt, *Soph.* μηχαᾶν, moliri. *Hom.* μηχανόωντας, part. *Ion.* pro μηχανῶντας, μηχανοωντας. Μεμηχάνηται σέργος, rite confectam, *Soph. Trach.* 595. Πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν, *Aristoph. Pace*, 619. Ἐκ ἐων γὰρ ἑσθλῶν αἰσχρὰ μηχανώμεθα, *Eurip. Hip.* 335.

Μηχανάω, ῶ, conor aliquid efficiendum, quæro rationem efficiendi, molior, struo. Οἵ' ἐξόν μηξῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας, *Odyss.* 18, 142. Φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχαᾶν ϑιότ' *Soph. Aj.* 1037. Forma media usitatior est.

Μηχανύω, fut. ύσω, excogito, machinor. Hinc perf. part. pass. μεμηχανυμένος, excogitatus. 2 *Paralip.* 26, 15. *Suic.* A

ΜΗΧΑΝΗ', ῆς, ἡ, machina, instrumentum; (2) artificium, seu adminiculum, quo quis utitur ad aliquid efficiendum; (3) commentum, ars, solertia; (4) machina bellica; (5) machinatio, consilium, molitio, *Gl. V.* πάσῃ μηχαιῇ, quovis modo, etiam atque etiam, ἰδίμια μηχανὴ dicitur de re impossibili.

Μηχάνημα, ατος, τὸ, machina, machinamentum, dolus, ars, stratagema; molitio, *Gl. V.* A μηχανάομαι.

Μηχάνησις, εως, ἡ, machinatio, machinamentum. Ab eod.

Μηχανητέον, *adv. posit.* machinandum. Ab eod.

Μηχανητὴς, οῦ, ὁ, machinator. Ab eod. Hinc

Μηχανητικὸς, ὴ, όν, machinandi, seu machinas conficiendi, peritus; (2) solers in excogitando.

Μηχανηφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, machinam ferens, *Suid.* Ex μηχανὴ et φέρω.

Μηχανικὸς, ὴ, όν, machinandi, seu machinas fabricandi, peritus; (2) *subst.* artifex eorum quæ ingenio simul et manu fiunt; sed ἡ μηχανικὴ, ῆς, scil. τέχνη, ars mechanica:

Μηχανιώτης, ου, ὁ, machinator, versutus. *Voc.* μηχανιῶτα. A μηχανὴ.

Μηχανοδίφης, ου, ὁ, idem. A διφάω.

Μηχανόεις, εσσα, εν, idem.

Μηχανόοιατο, 3. plur. præs opt. med. *Ion.* pro μηχανοῖντο, a μηχανάομαι.

Μηχανοστοιέω, ῶ, machinas fabrico, *R.*

Μηχανοστοΐα, ας, ἡ, machinarum fabricatio. A

Μηχανοστοιὸς, ὸ, ὁ ἢ ἡ, machinarum faber, machinarum theatralium artifex et moderator. Ex μηχανὴ et ποιέω.

Μηχανορραφέω, fraudes excogito.

Μηχανορραφία, ας, ἡ, machinarum structio, fraudum excogitatio. A

Μηχανορράφος, ου, ὁ ἢ ἡ, dolorum et fraudum artifex, machinarum excogitator, malorum inventor. Μηχανορράφοι κακῶν, *Eurip. Andr.* 448 Ἁπάντων τῶνδ', μηχανορράφες, *Id. ibid.* 1117. Ex μηχανὴ et ῥάπτω.

Μηχανουργὸς, ὸν, ὁ ἢ ἡ, machinas fabricans. Ex μηχανὴ et ἔργον.

Μηχανώμενος, præs. part. med. *contr.* pro μηχανάομενος, a μηχανάω.

Μῆχαρ, τό, artificium, commentum, conamen; (2) adjumentum, remedium. *Lycophr.* A

Μῆχος, εος, τό, artificium, machinatio, consilium, commentum; (2) dolus, ars. A μάω.

Μία, una. Vide εἷς.

Μιαιγαμία, ας, ἡ, nuptiæ incestæ, impuræ, *Suid.* Ex μιαίνω et γάμος.

ΜΙΑΊΝΩ, fut. ανῶ, inquino, conspurco, polluo, fœdo; (2) inficio colore, tingo; (3) conscelero; μιάνῃ, 3. sing. aor. 1. act. conj tinxerit; μιάνθησαν, 3 plur. aor 1. pass pro ἐμιάνθησαν, maculati sunt; μιᾶναι, aor. 1. act inf. violare, *Ph.* Εἵματα καλὰ μιαινεῖς, *Theor.* 27, 52. Οὐ μιανῆναι βίλων, *Eur. I. in.* 1159

Μιαιφονέω, ῶ. fut. ήσω, polluo me cæde, homicidium perpetro; μιαιφονῆ, trucidat. Πόνηρόν γ' αἴρεσιν μιαιφονεῖν, *Eur. Iph. in Aul.* 1412.

Μιαιφονία, ας, ἡ, contaminatio e cæde; (2) cædes nefaria et scelerata, homicidium impium, parricidium A

Μιαιφόνος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui se cæde polluit, qui homicidium perpetravit, homicida nefarius, latro; (2) sanguinarius, crudelis, propensus ad sanguinem effundendum. Ex μιαίνω et φόνος.

Μιαιφονώτατα, *adv.* crudelissime, fœdissime.

Μίαμμα, ατος, τό, tinctura, *Suid* A μιαίνω.

Μιάνθην, 3. plur aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐμιάνθησαν, a μιαίνω.

Μίανσις, εως, ἡ, pollutio. Ab eod.

Μιαντός, inquinatus, *Gl. V.* Ab eod.

Μιανῶ, fut. 1. ind. act. verbi μιαίνω.

Μιαρία, ας, ἡ, impuritas, scelus. A

Μιαρός, ρὰ, ρόν, spurcus, pollutus, contaminatus; (2) scelestus, dirus, sceleratus, impurus, flagitiosus, abominandus, obscœnus. A μιαίνω.

Μιαροφαγέω, ῶ, fut. ήσω, cibis vetitis vescor.

Μιαροφαγία, ας, ἡ, vetitorum esus. A

Μιαροφάγος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui vetitis cibis vescitur.

Μιαρῶς, *adv.* impure; (2) sceleste, scelerate.

Μίασμα, ατος, τό, inquinamentum; (2) contagium; (3) piaculum; (4) stuprum. Μίασμα τῦ τιθυνκότος, piaculum defuncti contractum nece, *Soph. Œd. Tyr.* 313.

Μιασμός, ῦ, ὁ, idem. A μιαίνω.

Μιάστωρ, ορος, ὁ, contaminator; (2) fœdus, impurus, cæde vel alio scelere contaminatus; (3) malus genius, furia vindex. (3) αὐθίντην δέ σε, μιάστορ' ὥς τιν' ἐισδίδορκα, *Eurip. Andr.* 615. Σῷ κάρᾳ μιάστορες, tuo capiti dæmones infesti, *Id. Med.* 1371. Τὴν Ἑλλάδος μιάστορ' ἐις ἄδυ βαλεῖν, *Id. Or.* 1584. Ab eod.

Μίγα, *adv.* mistim, promiscue. A μίγνυμι.

Μιγάδην, *adv.* idem et ab eod.

Μιγάζομαι, misceor. Ab eod.

Μιγάς, άδος, ὁ ἢ ἡ, mistus, permistus, miscellaneus. Hinc μιγάδες, hominum colluvies, homines promiscue convenæ. Ab eod.

Μίγδα, *adv.* mixtim, promiscue:

Μίγδην, *adv.* idem. Ab eod.

Μιγεῖεν, *mixti sint*, 3 plur. aor. 2. opt. pass. pro μιγεῖησαν, *I.* 3, 301.

Μιγείη, 3. sing aor. 2. opt. pass. verbi μίγνυμι.

Μιγεῖς, *mixtus*, part aor. ejusd.

Μίγεν, 3. plur. aor. ejusd in ind. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐμίγησαν.

Μιγέσσιν, 3 plur aor. ejusd. conj. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro μιγῶσι.

Μιγήμεναι, a 2 inf. *Dor.* et *Ael* pro μιγῆναι.

Μίγην, aor. idem in ind. *Ion.* pro ἐμίγην.

Μιγῆναι, aor idem in inf.

Μιγήσομαι, fut. 2. ind. pass. verbi μίγνυμι.

Μίγμα, ατος, τό, mixtura, farrago; μίγματα, peculiariter de medicamentorum misturis. Ab eod. μίγνυμι

Μιγματοπώλης, ε, ὁ, pharmacopola

Μιγνύς, ύος, ὁ, idem quod μιγμάς, *ap. Laert.*

ΜΙΓΝΥΜΙ, vel μιγνύω, fut. μίξω misceo, permisceo; pass μίγνυσθαι, misceri; prope accedere, consuescere, de concubitu; aor. 1. inf. μιχθῆναι· aor. 2. μιγῆναι· part aor. 1. μιχθείς, μιχθεῖσα· perf. pass. part. μεμιγμένος, mistus. Τῶν τι πυρῶν μίζον αὐτοῖς, *Aristoph. Pace*, 1152. Πᾶν γὰρ μίγνυται μίλος βοῆς, *Eur. El.* 756.

Μιγῦναι, *miscere*, præsens in inf. act.

Μίγω, (inus.) unde μίξω, f. verbi μίσγω, seu μίγνυμι.

ΜΙ'ΔΑΣ, ε, ὁ, Midas, nomen regis Phrygiæ; (2) nomen jactus tesserarii seu aleatorii admodum felicis; (3) bestiola fabas exedens.

Μιηφόνος, pro μιαιφόνος.

ΜΙ'ΘΡΑΣ, ε, ὁ, Sol, apud Persas, ut Deus.

Μικκὸς, ἡ, όν, parvus, exiguus. Hinc μικκὸν, *adv.* parum, paulisper. *Vox Dorica.*

Μικκύλος, parvulus, pusillus. Dim. a præc.

Μικραδικητικὸς, ἡ, όν, in parvis injuriosus.

Μικραίτιος, ε, ὁ ἢ ἡ, ob parvas res expostulans. Ex μικρὸς et αἰτία, *causa.*

Μικραύλαξ, ακος, ὁ ἢ ἡ, paucos vel etiam parvos sulcos habens, *Suicer.*

Μικρῆς, gen. sing. f. g. pro μικρᾶς.

Μικροβασίλειος, α, ον, regnum parvum habens. Μικροβασιλείας δὲ ἔσης αὐτῷ τῆς ἀρχῆς δίκαια τῷ πατρὸς Διὸς, quum regia ejus auctoritas intra paucos duntaxat homines concluderetur, precatus est suum patrem Jovem, *Eustath. ad Hom. Il.* 1. A

Μικροβασιλεὺς, έως, ὁ, rex parvus, regulus. Μικροβασιλεὺς αὐτὸς ὤν, parvo admodum regno potitus, *Eustath. ad Hom. Il.* 1.

Μικρόβιος, ε, ὁ ἢ ἡ, breve tempus vivens, qui exiguæ est vitæ.

Μικρόβωλος, ε, ὁ ἢ ἡ, parvas habens glebas.

Μικρογένειος, ε, ὁ ἢ ἡ, parvum mentum habens, *R.* Ex μικρὸς et γένειον.

Μικρόγνιος, υος, ὁ ἢ ἡ, idem, *R.*

Μικρογλάφυρος, ε, ὁ ἢ ἡ, parvos et aptos articulos habens, *Suicer.*

Μικρογνωμοσύνη, ἡ, pusillanimitas, animus demissus et abjectus, *Pollucis Onomast.*

Μικρογραφίω, vocali brevi scribo, verbi causa. ο pro ω. Μικρογραφῖν δὲ διῖ τὸ ἔρος, διὰ τὸ εἶναι τὸν πόδα ἀνάπαιστον, *Schol. Soph. ad Elect.* 199.

Μικροδοσία, ας, ἡ, exigua donatio, parvum munus. Ex μικρὸς et δόσις.

Μικροθαύμαστος, ὁ ἢ ἡ, res parvas admirans, *Schol. Aristoph. ad Equit.* A θαυμάζω.

Μικροθυμέω, ῶ, fut. ήσω, animo pusillo sum.

Μικροθυμία, ας, ἡ, pusillanimitas. A

Μικρόθυμος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui animo pusillo est.

Μικροκαρπία, ας, ἡ, parvi fructus editio, fructus exiguitas. A

Μικρόκαρπος, ε, ὁ ἢ ἡ, fructus exiguos edens.

Μικροκέφαλος, ε, ὁ ἢ ἡ, exiguum habens caput. Ex μικρὸς et κεφαλή.

Μικροκίνδυνος, ε, ὁ ἢ ἡ, parva suscipiens pericula.

Μικροκλέπτης, ε, ὁ, fur rerum minutarum, *Schol. Aristoph. ad Vespas.*

Μικροκοίλιος, ε, ὁ ἢ ἡ, exilem habens ventrem. Ex μικρὸς et κοιλία.

Μικρόκομψος, ον, parum concinnus, vel affectatam in minutiis ac puerilem concinnitatem habens. Ἡγησιακὸν τὸ σχῆμα τῦτο τῆς συνθέσεως, μικρόκομψον, ἀγειὶς, μαλθακὸν, *Dion. Halic. de Comp. Verborum.*

Μικρόκοσμος, ε, ὁ, parvus mundus, homo.

Μικροληψία, ας, ἡ, paucorum acceptio. Ex μικρὸς et λῆψις.

Μικρολογίομαι, ῦμαι, rei parvæ rationem habeo; (2) anxie et scrupulose circa vilia et spernenda occupor; (3) sordide et parce facio; (4) scrupulose rem expendens facio. Μηδὲ περὶ συγκρότους τῶν φωνήεντων μικρολογεῖσθαι, *Herm.* (4) ἐδὲ μικρολογέμενος ταθεῖν ὅτι ἂν ζημιῶτι, irrogaturi estis, *Appian. Pun.* 79.

Μικρολογία, ας, ἡ, oratio tenuis omnique sententiarum dignitate destituta; (2) cura quæ impenditur rebus parvis ac vilibus tanquam magnis; (3) sordes, avaritia, parsimonia. A

Μικρολόγος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui rerum exiguarum ac vilium rationem habet, qui in minima quæque inquirit, scrupulosus; (2) sordidus, tenax, præparcus.

Μικρολόγως, *adv.* res parvas magni æstimando; (2) sordide, præparce.

Μικρόλυτος, ε, ὁ ἢ ἡ, cui res minimæ animi molestiam adferunt. Ex μικρὸς et λύπη.

Μικρομελὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, parva habens membra. Ex μικρὸς et μέλος.

Μικρομέρεια, ας, ἡ, tenuitas partium. A

Μικρομερὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, parvis partibus constans. Ex μικρὸς et μέρος.

Μικρόμματος, ε, ὁ ἢ ἡ, parvos oculos habens. Ex μικρὸς et ὄμμα.

Μικροπέπλος, ε, ὁ ἢ ἡ, parvum peplum gestans, *R.*

Μικροποιέω, ῶ, fut. ήσω, minutum reddo. Μικροποιῶν δ' ἐδὲν ἧττος ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, &c. *Longin.* 41.

Μικροποιὸς, ὸν, minutum, humile reddens. Μικροποιὸν δ' ἐδὲν ἧττον ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, ὡς ῥυθμὸς κέκλασμένος λόγῳ καὶ σεσωθημένος, *Longin.* 41.

Μικροπολίτης, ε, ὁ, parvæ urbis civis. Hinc

Μικροπολιτικὸς, ἡ, όν, civi parvæ civitatis conveniens seu usitatus, &c. Hinc μικροπολιτικὸν, ῦ, multitudo parvi oppidi, *item* mores moribus parvi oppidi similes.

Μικροπόνηρος, ε, ὁ ἢ ἡ, in parva re improbus.

Μικροπρέπεια, ας, ἡ, illiberalitas, sordes, indecora parsimonia:

Μικροπρεπιύομαι, fut. ύσομαι, indecore parcus sum, sum vilis abjectique animi. A

Μικροπρεπὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, viles abjectosque decens; (2) vilis, sordidus, illiberalis. Ex πρέπει.

Μικροπρεπῶς, *adv.* sordide, illiberaliter.

Μικροπρόσωπος, ε, ὁ ἢ ἡ, faciem parvam habens, *R*

Μικροπτέρυξ, υγος, parvas alas habens, *Schol. Pind. ad Pyth.* 4, 29.

Μικρόῤῥαξ, αγος, ὁ ἢ ἡ, qui parvos habet acinos.

Μικρόῤῥιν, vel μικρόῤῥις, ινος, ὁ ἢ ἡ, parvum nasum habens.

Μικροῤῥωπύγιος, ὁ, ἡ, idem quod μικρόῤῥαξ.

ΜΙΚΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, parvus, exiguus; (2) qui parvi pretii aut momenti est; (3) paucus; μικρὸν, *adv.* paululum, parum; μικρῦ, prope, fere, propemodum; μικρῦ δεῖν, paulo minus, pene, *Ph.* μικρῦ πρόσθεν, paulo ante, *Ph.* μικρῷ πρότερον, paulo ante; μικρῷ ὕστερον, paulo post; et μικρὸν πρότερον, μικρὸν ὕστερον.

Μικροσκελὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, parva habens crura. A σκέλος.

Μικροσπέρματος, ε, ὁ ἢ ἡ, parvum semen habens. Ex μ. et σπέρμα.

Μικρόσπερμος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

Μικρόσταχυς, υος, ὁ ἢ ἡ, parvas spicas habens.

Μικρόσωμος, ε, ὁ ἢ ἡ, os parvum habens.

Μικρόσφαιρος, ον, folia perparva habens.

Μικρόσφυκτος, ε, ὁ ἢ ἡ, cui parvus et debilis est pulsus; (2) debilis. A σφύζω.

Μικροσφυξία, ας, ἡ, exilitas pulsus arteriarum.

Μικρόσχημος, ε, ὁ ἢ ἡ, parvum habitum gerens. A σχῆμα.

Μικρότατον, paululum, *Gl. V.*

Μικρότερος, minor, *Ph.* A μικρός.

Μικροτέχνης, ε, ὁ, vilis et abjectus artifex. A τέχνη.

Μικρότης, ητος, ἡ, parvitas, exiguitas, pusillitas. A μικρὸς.

Μικροτραπίζιος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui exiguam seu tenuem habet mensam. Ex τράπεζα.

Μικρότριχος, ε, ὁ ἢ ἡ, parvos seu breves habens pilos. A θρὶξ.

Μικροφάγος, ε, ὁ ἢ ἡ, tenuissimo victu utens.

Μικροφιλοτιμία, ας, ἡ, inepta et sordida gloriæ ambitio, ambitio frivola. A

Μικροφιλότιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, e rebus tenuibus honorem captans, *Theophr.*

Μικροφόρως, *adv.* illiberaliter, sordide.

Μικροφροσύνη, ης, ἡ, pusillanimitas. A

Μικρόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, pusillanimus. Ex μικρὸς et φρήν.

Μικροφυὴς, ος, ὁ ἢ ἡ, pusillus A φύη.

Μικροφυΐα, ας, ἡ, parvitas a natura. A præc.

Μικρόφυλλος, ε, ὁ ἢ ἡ, parva habens folia.

Μικροφωνία, ας, ἡ, exilitas vocis. A

Μικρόφωνος, ε, ὁ ἢ ἡ, gracilem et exilem vocem habens. A φωνή.

Μικροχαρὴς, ὲς, rebus parvis, nihili, frivolis gaudens. A χαίρω.
Μικρόχωρος, ᾱ, ὁ, ἡ, exiguum solum habens.
Μικροψυχέω, ῶ, fut. ήσω, pusillo animo sum; exponitur etiam, animo deficio.
Μικροψυχία, ας, ἡ, pusillanimitas, animus demissus et abjectus. A
Μικρόψυχος, ᾱ, ὁ ἡ, qui animo demisso et abjecto est, pusillanimus. A ψυχή.
Μικρύνω, parvum reddo, imminuo. A μικρός.
Μικρῶς, adv. parum, leviter. Ab eod.
Μιστέον, miscendum, *Steph.*
Μίκτο, 3. sing. plusq. perf ind. pass. *Ion.* pro ἐμέμικτο, a μίγνυμι. Unde
Μικτὸς, ἡ, ὸν, mixtus; (2) qui misceri potest. A μίγνυμι, *misceo.*
Μίλαξ, ακος, ἡ, taxus; hederæ species. Vide σμίλαξ.
Μιλησιουργὶς, Milesio opere factum; sicut celebrantur Μιλήσια τρώματα, Milesia stragula, et Μιλήσια ἔρια, Milesiæ lanæ. Ex ἔργον et Μίλητος, Miletus, quæ est urbs Asiatica.
ΜΙΛΙΆΡΙΟΝ, ᾱ, τὸ, milliarium, columna Romæ, unde milliaria numerari cœpta; (2) vas ad parandam aquam calidam, *Athen.*
Μιλιάζω, vel μιλιάω, fut. άσω, milliaria demetior. Hinc μεμιλιάσθαι, per milliaria esse dimensa, *Strab.* A μίλιον. Hinc
Μιλιασμὸς, ῦ, ὁ, dimensio per milliaria.
Μίλιγδος, plasticæ artis vox, unde ἀσπίδα ἡμιμιλίγνον. Vide *Poll.*
Μιλίγματα, τὰ, reliquiæ, *E. M.*
ΜΙ΄ΛΙΟΝ, ᾱ, τ', milliare, spatium mille passuum.
Μίλλω, mitto, *Æsch. Stanl.* al. μύλλω, *Turn.*
Μίλον, ᾱ, τὸ, aut μίλος, ᾱ, ὁ, milacis, seu smilacis, taxi, sive hederæ flos, *Poll.*
Μίλτιος, ᾱ, ὁ ἡ, qui e minio, aut minio tinctus, est. A μίλτος.
Μιλτηλιφὴς et -ιφὴς, έος, ὁ ἡ, minio illitus, miniatus, minio tinctus. Ex μίλτος et ἀλείφω.
Μίλτινος, ίνη, ινον, miniaceus. A μίλτος.
Μιλτίτης, ᾱ, ὁ, ut μιλτίτης λίθος, lapis minii colorem referens. Ab eod.
Μιλτοστάρηος, ᾱ, ὁ ἡ, genas minio infectas habens; epith. navis rubro pictæ; (2) miniaceus, ruber. (2) ξυνθοὶ δ' αὖθ' ἕτεροι στιδίων ἐπὶ μιλτοπορῆων, *Oppian. Cyneget.* 3, 509.
Μιλτόπριστος, ᾱ, ὁ ἡ, minio pulchre pictus, decorus. Ex μίλτος et πρίω.
ΜΙ΄ΛΤΟΣ, ᾱ, ἡ, minium, rubrica; (2) rubigo segetum.
Μιλτοφυὴς, ὲς, miniatus, rubricatus, *Ep.*
Μιλτόχριστος, ον, minio unctus, *Sibyl.*
Μιλτόω, ῶ, fut. ώσω, minio inficio, rubrica tingo *Gl. V.* minio. A μίλτος.
Μιλτώδης, ες, ὁ ἡ, miniaceus, minio similis; (2) minii plenus. Ab eod.
Μιλτωρυχία, ας, ἡ, minii effossio; (2) locus ubi minium effoditur.
Μιλτωρύχος, ᾱ, ὁ, minii seu rubricæ effossor. Ex μίλτος et ὀρύσσω.
Μιλτωτὸς, ἡ, ὸν, miniatus, rubricatus, *Gl. V.* A μιλτόω.
ΜΙ΄ΛΦΑΙ, ῶν, αἱ, defluvium pilorum palpebræ.
Μίλφωσις, εως, ἡ, idem. A præc.
ΜΙΜΑΙ΄ΚΤΑΟΝ, ᾱ, τὸ, fragum, fructus arbuti.
Μιμαλλόνες, ων, αἱ, Mimallones, Bacchæ, seu sacerdotes Bacchi. A μιμέομαι, *imitor.*
Μιμαλόνες, όνων, αἱ, idem et ab eod.
ΜΙ΄ΜΑΡΚΙΣ, εως. ἡ, sive μίμαρκυς, υος, ἡ, farci minis genus.
Μιμαυλίω, ῶ, histrioni accino tibia, *Hes.* ὑποκρίνεσθαι. A
Μίμαυλος, ᾱ, ὁ ἡ, qui mimos tibia exprimit. Ex μῖμος et αὐλὸς, *tibia.*
ΜΙΜΕ΄ΟΜΑΙ. ῦμαι, fut. ήσομαι, imitor, imitatione exprimo. Εἰ τὰ τῶν θεῶν καλὰ μιμήμεθ', *Eur. Ion.* 452. Τὸν τρόπον μιμήμενοι τὸν τῶν ἀγροίκων, *Aristoph. Conc.* 279. Εἶτ' ἐγὼ μιμήσομαι σὲ πρὸς αὐτὴν, *Luc.*
Μιμηλάζω, idem quod μιμέομαι, imitor, *Hes.*
Μμηλὸς, ἡ, ὸν, imitando expressus, a docto imitatore factus. Hinc *Dor.* μιμηλὰ, imitando expressa imago; μιμηλὸς etiam, active, pro imitandi solertia præditus, imitator; ut μιμηλὴ τέχνη, imitatrix ars; μιμηλότατοι, imitandi dexteritate præstantissimi. A μιμέομαι.
Μιμηλότης, ητος, ἡ, imitandi dexteritas, *Suid* sine expositione. A præc.
Μιμηλῶς, *adv* idem quod μιμητικῶς.
Μίμημα, ατος, τὸ, imitamentum, imago.
Μιμήσαιντο, *imitentur*, 3. plur. aor. 1. opt. med. verbi μιμέομαι.
Μίμησις, εως, ἡ, imitatio. Ab eod.
Μιμητέον, imitandum, *Steph.* Ab eod.
Μιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator; poetæ quoque et histriones dicuntur μιμηταὶ· illi quod verbis et oratione, hi, quod gestu præcipue imitentur mores hominum. Hinc *Philox.* μιμητὴς, insectator. Ab eod.
Μιμητικὸς, ἡ, όν, imitandi solertia præditus, peritus imitator. *Gl. V.* gesticularius:
Μιμητικῶς, *adv.* imitando, more imitatorum:
Μιμητὸς, ἡ, όν, imitabilis. Ab eod.
Μιμήτωρ, ὁ, idem quod μιμητὴς, *Man.*
Μιμία, ας, ἡ, imitatio. A μῖμος. Unde
Μιμικὸς, ἡ, όν, mimicus, ad mimos pertineus.
Μιμνάζω, permaneo, præstolor, exspecto. Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ, *Il.* 2, 392. A μίμνω.
Μιμνήσκετο, 3. sing. imperf. ind. pass. vel med. *Ion.* et *Dor.* pro ἐμιμνήσκετο.
Μιμνήσκεαι, 2. sing. præs. ind. pass. *Ion.* pro μιμνήσκεσαι, a
Μιμνήσκω, in memoriam revoco; μιμνήσκομαι, recordor, memini. A μνάω. Vide μνάομαι.
Μίμνον, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔμιμνον, a verbo poetico μίμνω pro μένω.
Μιμνύντεσσι, dat. plur. part. præs. *Poet.* pro μίμνουσι.
Μίμνω, maneo, permaneo; (2) exspecto; (3) sustineo, excipio. Ἦ μίμνει κατ' οἶκον ἱερῶν ἀπαίδιαν, *Eurip. Ion.* 514. A μένω.
Μιμόβιος, ὁ, mimus vitæ, *Man.*
Μιμογράφης, ᾱ, ὁ ἡ, qui mimos scribit. Ex μῖμος et γράφω.
Μιμολογέω, ῶ, mimos recito, mimice recito; pass. μιμολογεῖσθαι, mimice recitari. A
Μιμολόγος, ᾱ, ὁ ἡ, qui mimos recitat, *in Epigr.* echo dicitur μιμολόγος, imitans vocem humanam. Ex μῖμος et λόγος.
Μῖμος, ᾱ, ὁ, mimus, imitator; histrio, *Gl. V.* (2) mimus, imitatio, *Gl. V.* nempe ipse actus mimicus, plerumque obscœnior, et mimi ejusmodi scenici versus; (3) vana rerum ementitarum repræsentatio, adumbratio. A μιμέομαι.
Μιμὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, simia, humanarum actionum imitatrix, *Tzetzes.* A præc.
ΜΙ΄Ν, *pronom. indeclin.* seipsum, seipsam; alicubi et pro seipsos. Μὶν σκότος εἶλε, *Il.* 5, 47. Κῶμα μὶν ἔχει, seipsos, *Hippocr.*
ΜΙ΄ΝΔΑΣ, ακος, ἡ, suffimentum quoddam, suffitus, *Athen.*
ΜΙ΄ΝΘΑ, vel μίνθη, ης, ἡ, mentha, herba suavis odoris.
ΜΙ΄ΝΘΟΣ, ᾱ, ὁ. stercus, merda. Alicubi et pro μίνθη. Hinc
Μινθόω, ῶ, fut. ώσω, stercore inquino.
Μινυαμάχος, ᾱ, ὁ ἡ, Minyarum domitor, *Suicer.* Ex Μινύαι, *Minyæ*, qui gens erant Thessaliæ, et μάχομαι.
Μινυθίω, ῶ, fut. ήσω, minuo, imminuo; unde perf. μεμινυθήκασιν, *Hipp.* A μινυθός.
Μινύθημα, ατος, τὸ, quod imminutum est; extenuata pars corporis. A præc.
Μινύθησις, εως, ἡ, imminutio, *Hipp.*
Μινύθω, minuo, imminuo; (2) minor fio; decresco, deficio, marcesco, contabesco. Ῥεῖα δ' ἀριζήλον μινύθει, *Hes. Oper.* 6. A μινυθός. Hinc
Μίνυνθα, *adv.* parumper, paulisper, paululum, ad parvum temporis spatium. Hinc
Μινυνθάδιος, fem. μινυνθαδὶη, brevis temporis, *id est*, parum durans; μικρόβιος, *apud Homerum.*
Μινυνθώδης, ες, brevis, *Ern.*
ΜΙΝΤΟ΄Σ, ὰ, όν, parvus, exilis.
Μινύριγμα, ατος, τὸ, querulum et exile murmur. A
Μινύριζε, *exili voce lamentabatur*, 3. sing. imperf. ind act. *Ion.* pro ἐμινύριζε· vel *exili voce lamentare*, 2. sing. præs imperat. verbi
Μινυρίζω, exili voce lamentor, exili et flebili voce cantillo, *Ph.* μινυρίζει, minurit. Οὐ αὖ μινυρίζων δὶὸς τις προσέρχεται, *Aristoph. Av.* 1420. A μινύομαι. Hinc
Μινύρισμα, ατος, τὸ, minuritio, cantus minorum avium.
Μινυρισμὸς, οῦ, ὁ. murmuratio, susurratio.
Μινύρομαι, querula et lamentabili voce loquor, vel cantillo. A μινύς.
Μινυρὸς, ᾱ, ὸν, querula seu exili voce cantillans, *The phr.*
Μινυώριος, ᾱ, ὁ ἡ, brevi tempore durans, fluxus, caducus. Ex μινυὸς et ὥρα.
Μινύωρον, *adv.* paululum, *Suid.*
Μὶξ, *adv.* idem quod μίγδα, *Nic.*
Μιξαιθρία, ας, ἡ, serenitas pluviis hiemalibus permixta. Ex μίξις et αἰθρία.
Μιξαίθριον, ᾱ, τὸ, idem et ex iisd.
Μιξάνθρωπος, ᾱ, ὁ ἡ, semihomo.
Μιξ-έλληνες, altero tantum parente Græci, ut hibridæ apud Romanos.
Μιξίαμβος, ᾱ, ὁ ἡ, conviciator, *Hes.* Ex μίξις et ἴαμβος, *carmen Iambicum*, quod olim convitiis in primis adhibebatur.
Μίξις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, permistio, temperatura; (2) concubitus, coitus.
Μιξοβάρβαρος, ᾱ, ὁ ἡ, semibarbarus. Ὡς ἀλλόχρως ὕπλοισι μιξοβάρβαρος, *Eurip. Phœn.* 140.
Μιξοβόας, ᾱ, ὁ, promiscue clamans, *Rib.* Ex μίξις et βοάω.
Μιξοδία, ας, ἡ, mixtio viarum, trivium. Μιξοδίη, locus inter Scyllam et Charybdim. Ἄλλα δ' ὅταζον κύντερα μιξοδίησι ἀλὸς ῥαιστῆρια νηῶν, *Apoll. Rhod.* 4, 921. Ibi loquitur poeta de loco inter Charybdim et Scyllam. Vide *Scholiastem ad vers.* Ex μίξις et ὁδός.
Μιξοδος, ᾱ, ἡ, idem et ex iisd.
Μιξοίηρ, ηρος, ὁ ἡ, semifer, feræ quasi permixtus. Ex μ. et θήρ.
Μιξόθηρος, ᾱ, ὁ ἡ, idem; (2) qui belluinis est moribus, *Suicer.* Ex iisd.
Μιξόθριξ, τριχος, ὁ ἡ, semicanus.
Μιξόθροος, ον, e variis clamoribus mixtus.
Μιξοιφία, ας, ἡ, coitus, *Hes.* Ab οἰφίω.
Μιξόλευκος, ον, albo distinctus.
Μιξολύδιος, ᾱ, ὁ ἡ, semi-Lydius.
Μιξολυδ-στὶ, *adv.* semi-Lydio more.
Μιξόμοιρος, ᾱ, ὁ ἡ, semihomo, ut centaurus.
Μιξονόμος, epith. hircorum, quia inter ovos pascuntur, *ap. Athen.* Ex μίξις et νέμω.
Μιξοπάρθενος, ᾱ, ὁ ἡ, semivirgo, ut Harpyiæ.
Μιξοπόλιος, ᾱ, ὁ ἡ, cujus capilli canis incipiunt misceri. *Gl. Vet.* canaster.
Μιξόπυος, ᾱ, ὁ ἡ, pure permixtus. Ex μίξις et πύον.
Μιξοφρύγιος, ᾱ, ὁ ἡ, semi-Phrygius.
Μίξοφρυς, υος, ὁ ἡ, supercilia coeuntia habens. Ex μίξις et ὀφρύς.
Μιξόχλωρος, ον, subviridis.
Μίξω, *miscebo*, fut. 1. ind. act. verbi μίγνυμι.
Μισαγαθία, ας, ἡ, odium bonorum seu bonarum rerum. A
Μισάγαθος, ᾱ, ὁ ἡ, qui bonos vel res bonas odit. Ex μισέω et ἀγαθός.
Μισαδελφία, ας, ἡ, fratris odium. A
Μισάδελφος, ᾱ, ὁ ἡ, qui fratrem odit.
Μισαλάζων, ονος, ὁ ἡ, osor arrogantiæ.
Μισαλέξανδρος, ὁ, Alexandri osor, *Plut.*
Μισαλληλία, ας, ἡ, odium mutuum. A
Μισάλληλοι, ων, οἱ ἡ αἱ, qui se mutuo odio prosequuntur. Ex μισέω et ἀλλήλων.
Μισανθρωπέω, ῶ, fut. ήσω, homines odi, hominum consuetudinem fugio.
Μισανθρωπία, ας, ἡ, odium hominum, inhumanitas. Μισανθρωπίη (*Ion.*) φεύγουσι ἐς ἐρημίην, *Arel.* A
Μισάνθρωπος, ᾱ, ὁ ἡ, osor hominum, inhumanus.
Μισατάδημος, ον, abhorrens peregrinationem.
Μισαργυρία, ας, ἡ, contemptus pecuniæ.

Μισάρετος, ᾱ, ὁ, virtutis osor, *Joseph. Maccab.* 2.

Μισγάγκεια, ας, ἡ, locus in valle in quo fit mistio aquarum, in quem e montibus aquæ confluentes miscentur; (2) ipse aquarum gurges illic collectus. (1) ἐς μισγάγκειαν, *Il.* 4, 453. Ex μίσγω et ἄγκος.

Μίσγαι, 2. sing. præs. ind. pass. *Ion.* pro μίσγεσαι, a μίσγω.

Μίσγετο, 3. sing. imperf. indic. pass. *Ion.* pro ἐμίσγετο

Μισγοντία. Vide μισητία

Μισγοδία, ας, ἡ, bivium, trivium. Ex μίσγω et ὁδός.

Μίσγοισα, præs. part. f. g. *Dor.* pro μίσγουσα.

Μισγόμενον, acc. sing. præs part pass vel med.

Μισγονόμος γῆ, terra ubi omnes promiscue pascunt, *Hes.* A νέμω.

Μίσγω, misceo, permisceo; μίσγομαι, misceor, coeo, concumbo, congredior. Ἐμισγέσθην φιλότητι, *Il.* 14, 295. A μίγνυμι.

Μισέλλην, ηνος, ὁ ᾗ ἡ, Græcorum osor.

Μίσεργος, ε, ὁ ᾗ ἡ, laborum osor, *Poll.* Ex μῖσος et ἔργον.

Μισεταιρία, ας, ἡ, sociorum odium. A

Μισέταιρος, ε, ὁ, sociorum osor, *Poll.*

Μισέω, ῶ, fut. ήσω, odi, odio prosequor; (2) minus diligo, minus curo; μισέομαι, ῶμαι, odio sum; μεμισημένος, invisus, odiosus, præt. part. Μίσει τὸν φιλέοντα, *Theoc.* 23, 3. Μισεῖται γὰρ ἀνόσιος γυνὴ, *Eur. Elect.* 652. A μῖσος. Hinc

Μισηθεῖσα, aor. 1. part. pass. f. g.

Μίσηθρον, τὸ, artificium odii contra quem excitandi, opp. φίλτρον, *Lucian.*

Μισήλιος, ε, ὁ, solifuga, *Gl. V.*

Μίσημα, ατος, τὸ, odium, *Rob.* (2) res pro persona, odiosus. (2) ὦ δύσθεον μίσημα, *Soph. El.* 289. Μίσημα πᾶσιν, *Eurip. Hipp.* 407. Κύπριδος ἦ μίσημ' Ἀχαιὰς Ἀταλάντη, *Id. in Meleagro: Fragm.* 6. A μισέω.

Μισήσῃς, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi μισέω.

Μισήτη, ης, ἡ, libidinosa, prostituens se cuique fœmina, *Ammon. Suid.* Quasi pro μισγήτη, a μίσγομαι.

Μισητία, ας, ἡ, insatiata libido, proclivitas in Venerem. A præc.

Μισητής, ῆ, ὁ, osor. *Phil.* A μισέω. Unde

Μισητίζω, odi, odio prosequor, *Hes.*

Μισητικὸς, ἡ, όν, qui odio prosequitur.

Μισητικῶς, *adv.* odio prosequendo, per odium.

Μισητὸς, ἡ, όν, odiosus, invisus, qui odio habetur. A μισέω. Unde

Μίσητρον, ε, τὸ, *Vulg. Lex.* Sed vide μίσηθρον.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, mercedis seu præmii persolutio; (2) præmium, merces, etiam pœna. Ex μισθὸς et ἀπόδοσις.

Μισθαποδότης, ε, ὁ, qui mercedem persolvit, præmium solvit, pœnam sumit.

Μισθάριον, ε, τὸ, parva merces, mercedula. Dim. a μισθός.

Μισθαρνητικὸς, ἡ, όν, ad eos pertinens qui mercede operam suam locant. A

Μισθαρνίω, fut. ιῶ, idem quod

Μισθαρνῶ, ῶ, fut. ήσω, mercede operam meam loco, mercedem capio, stipendia facio. Dicitur et de meretricio quæstu. A

Μισθαρνὴς, ους, ὁ ᾗ ἡ, mercenarius, qui mercede aliquid facit, *Hes.* ubi malunt μισθάρνης, ε, ὁ. Ex μισθὸς et ἄρνυμαι.

Μισθαρνητικὸς, ἡ, όν, mercenarius, pertinens ad mercenarios. A μισθαρνία.

Μισθαρνία, ας, ἡ, mercedis acceptio, opera mercenaria, quæ pro mercede præstatur; (2) quæstus meretricius. A μισθαρνής. Hinc

Μισθαρνικὸς, ἡ, όν, idem quod μισθαρνητικός.

Μίσθαρνος, idem quod μισθαρνὴς, *V. L.*

Μισθαρχίδης, ε, ὁ, qui mercede magistratum gerit, magistratus mercenarius. *Vocabul. Aristoph.* forma patronymici, quasi a μισθάρχης, vel μίσθαρχος.

Μίσθιος, ία, ιον, vel μίσθιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, mercenarius, meritorius. A μισθός.

Μισθοδοσία, ας, ἡ, mercedis seu stipendii solutio. Ex μισθὸς et δόσις.

Μισθοδοτέω, ῶ, fut. ήσω, mercedem sive stipendium do, seu persolvo; μισθοδοτοῦμαι, mereo, mercedem fero Μισθοδοτῆσαι τὰς ὁπλίτας, *Dem.* A

Μισθοδότης, ε. ὁ, qui mercedem persolvit.

Μισθόδωρος, ῦ, ὁ, ἡ, idem.

ΜΙΣΘΟΣ, ῦ, ὁ, merces, præmium laborum, salarium, stipendium militum; (2) pretium habitationis.

Μισθοφορὰ, ᾶς, ἡ, stipendium, id ipsum quod mercedis loco accipitur, salarium; vertitur et vectigalia.

Μισθοφορέω, ῶ, fut. ήσω, mercedem capio, quæstum facio; (2) æra mereo, stipendia facio Στρατιὰν ἐπ' ἐμὲ μισθοφορεῖς, *Phal.*

Μισθοφορητέον, stipendium dandum est. Οὐ μισθοφορητέον τὰς τρεπτυομένας, *Thuc.*

Μισθοφορία, ας, ἡ, ipsa actio stipendia merendi

Μισθοφορικὸς, ἡ, όν, qui mercenariorum vel militum æra merentium est; (2) qui stipendia facere solet; μισθοφορικὸν, stipendiale, *Gl. V.* A

Μισθοφόρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, mercede operam locans, mercenarius, qui mercede aliquid facit, stipendiarius Ex φέρω.

Μισθόω, ῶ, fut. ώσω, mercede loco, faciendum utendumve mercede certa loco; μισθόομαι, ῶμαι, mercede conduco; fut. μισθώσομαι, conducam. Et passive mercede conducor; ut μεμισθωμένος, mercede conductus. Τί δῆτα μισθωτὸς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις, *Aristoph. Av.* 1157. A μισθός.

Μίσθωμα, ατος, τὸ, merces qua aliquid utendum locatur vel conducitur; (2) illud ipsum quod conducitur, ut habitatio; (3) merces qua quis operam suam locat; (4) merces quæ datur meretrici pro nocte, quæstus meretorius. A μισθόω.

Μισθωμάτιον, ε, τὸ, mercedula, Dim.

Μισθώσασθαι, aor. 1. inf. act. verbi μισθόω.

Μισθωσιμαῖος, αία, αῖον, conductitius, *Gl. V.* A

Μισθώσιμος, ε, ὁ, qui mercede locatur, vel conducitur; (2) qui mercede conduci debet; (3) qui mercede locari aut conduci potest. *Gl. V.* locatitius. A

Μίσθωσις, εως, ἡ, locatio, aut conductio.

Μισθωτὴς, ῆ, ὁ, conductor.

Μισθωτικὸς, ἡ, όν, mercenarius.

Μισθωτὸς, ἡ, όν, mercenarius, mercede conductus, conductitius. A μισθόω.

Μισθώτριαι, vel μισθώτριαι γυναῖκες, *Poll.* mulieres mercenariæ. A μισθωτής.

Μίσιππος, ὁ ᾗ ἡ, ab equis alendis, &c. abhorrens.

ΜΙΣΚΕΛΛΟΣ, ε, ὁ, vile et nigrum vinum, *Hes.*

Μίσκιλλος, sordidus et præparcus, qui frusta etiam rejecta colligit. A

ΜΙΣΚΟΙ, ων, οἱ, pomorum putamina, *Poll.* Vide μίσχος.

Μισοβάρβαρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, osor barbarorum.

Μισοβασιλὴς, έως, ὁ, regis vel regum osor.

Μισόγαμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, a nuptiis abhorres.

Μισογόης, ὁ, osor præstigiarum et imposturarum.

Μισογύναιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, osor mulierum.

Μισογυνία, ας, ἡ, odium erga mulieres. A

Μισογυνίω, odi mulieres. A

Μισογύνης, ε, ὁ, osor mulierum. Ex μισέω et γυνή.

Μισόδημος, ε, ὁ ᾗ ἡ, osor populi seu suæ civitatis.

Μισοδημότης, ε, ὁ, idem et ex iisd. *Suicer.*

Μισοδικαστὴς, ῆ, ὁ, idem quod

Μισόδικος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui jure agere odit, litium osor. A δίκη, *jus.*

Μισόθεος, ε, ὁ ᾗ ἡ, Deum vel Deos exosus.

Μισόθηρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, a venatione alienus. A θήρα.

Μισόθριξ, χος, ὁ ᾗ ἡ, qui comam non alit.

Μισοκαίσαρ, αρος, Cæsari infestus.

Μισοκακῶ, mala odi, *Gl. V.* Ex κακός.

Μισόκαλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, osor honesti.

Μισοκερδὴς, ους, ὁ ᾗ ἡ, lucrifuga, *Gl. V.* A κέρδος.

Μισολάκων, ωνος, Lacedæmoniis inimicus.

Μισολάμαχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, Lamachi, imperatoris bellicosi, osor. *Vox Aristoph.*

Μισόλεκτρος, qui, vel quæ, nuptias aversatur, *Heliodor.* 3.

Μισολογέω, ῶ, bonas literas odi; (2) imperitus sum doctrinarum.

Μισολογία, ας, ἡ, odium bonarum literarum, disputationum, &c. A

Μισολόγος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui congressus hominum, disputationes et ratiocinationes odit; (2) osor bonarum literarum; (3) indoctus. A λόγος.

Μισόνοθος, ε, ὁ ᾗ ἡ. qui spurios odit.

Μισόνυμφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui nuptias odit. A νύμφη.

Μισοξενία, ας, ἡ, odium peregrinorum, odium hospitum, inhospitalitas. A

Μισόξενος, ε, ὁ ᾗ ἡ, osor peregrinorum, hospitum, inhospitalis.

Μισόπαις, αιδος, ὁ ᾗ ἡ, osor liberorum, liberos exosus.

Μισοπάρθενος, ὁ, virginibus infestus.

Μισοπάτωρ, ὁ, patri inimicus

Μισοπέρσης, ε, ὁ, Persis infestus.

Μισοπόλεμος, ὁ ᾗ ἡ, alienus a bello.

Μισόπολις, ιος, ὁ ᾗ ἡ, osor civitatis.

Μισοπονέω, ῶ, odi labores; (2) non contendo, non studeo, *Plat.* A

Μισοπονία, ἡ, odium laboris. A

Μισόπονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, osor laboris.

Μισοπονηρέω, ῶ, f. ήσω, odi improbos, improbitatem aversor. Περὶ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, *Lys.* A

Μισοπονηρία, ας, ἡ, odium improbitatis. A

Μισοπόνηρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, malorum osor, qui improbos vel improbitatem etiam aversatur. *Ph.* μισοπόνηρος, severus. Hinc τὸ μισοπόνηρον, ε, odium improbitatis.

Μισοπονήρως, *adv.* cum odio improborum.

Μισοπόρπακις, ὁ, qui possime odit amentum clypei, seu bellum, *Ar.*

Μισοπορπακιστὴς, ἡ, bello maxime inimica, pacis amantissima; proprie, quæ maxime odit lorum, manubrium clypei. *Vox Aristophan.* Ex μισέω et πόρπαξ.

Μισοπράγμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, a negotiis abhorrens, qui vitam quietam et negotiis vacuam agit. A πρᾶγμα.

Μισοπροσήγορος, ὁ ᾗ ἡ, difficilis aditu.

Μισόπτωχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, odio habens pauperes.

Μισοπώγων, ωνος, ὁ ᾗ ἡ, osor barbæ, titulus libelli a Juliano Aug. conscripti.

Μισορώμαιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, Romanis infestus.

ΜΙΣΟΣ, εος, τὸ, odium.

Μισόσοφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, osor sapientiæ; sapientiæ studium, philosophiam, exosus.

Μισοστρατιώτης, ε, ὁ, rem militarem fugiens.

Μισοσύλλας, ὁ, inimicus Syllæ.

Μισοτεκνία, ας, ἡ, odium liberorum. A

Μισότεκνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, liberorum osor, prolem habere nolens.

Μισοτύραννος, ε, ὁ ᾗ ἡ, osor tyrannorum.

Μισότυφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui ostentationem odit.

Μισοφίλιππος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inimicus Philippi.

Μισοφιλολόγος, ε, ὁ ᾗ ἡ, abhorrens a studiis literarum, infestus hominibus doctis.

Μισόφιλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui amicos aversatur; amicitias fugiens.

Μισόφρονις, ιδος, ὁ ᾗ ἡ, fugiens curas.

Μισόχρηστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, bonorum osor.

Μισόχριστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui Christum odit.

Μισοψευδὴς, ους, ὁ ᾗ ἡ, qui mendacium odit.

Μισυλάομαι, ῶμαι, pane in cochlear excavato jus vel pulmentum haurio. A

ΜΙΣΥΛΗ, s. μυσίλη, ης, ἡ, panis in cochlear cavatus.

Μίσυλλεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a

ΜΙΣΥΛΛΩ, in parvas partes seu frusta exigua concido, in parva frusta disseco.

ΜΙΣΥ, misy, succus in metallis concretus in formam glebæ vel pollinis; unde inter metallica numeratur.

Μισυφεῖς, ιος, ὁ ᾗ ἡ, alienus ab insolentia.

ΜΙΣΧΟΣ, ε, ὁ, pediculus per quem folia fructusque arboribus adhærent; (2) granum folio adhærens; (3) instrumentum rusticum vertendæ terræ.

Μισῶδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, odiosus, odio dignus. A μῖσος.

Μιτοῤράφης, ίος, ὁ ϗ ἡ, filo sutus. Ex μίτος et ῥάπτω, suo.

ΜἸΤΟΣ, ου, ὁ, filum, quod stamini implicatur, licium; (2) fides citharæ. Hinc

Μιτόω, ῶ, fut. ώσω, licia tendo; (2) fidibus cano.

ΜἸΤΡΑ, ας, ἡ, et μίτρη, ης, ἡ, cingulum, balteus, cinctus, zona. Μίτρης δ̓, ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροός, ἔρκος ἀκόντων, *Il.* 4, 137. (2) fascia, qua caput obligatur, mitra, diadema; ærea lana tecta qua parte tangit illa. Καὶ μίτρῃ, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες, *Il.* 4, 187.

Μιτράγχωσα, ἡ, squama aurea quæ in fronte gestatur, *Hes.*

Μιτρίον, ου, τὸ, mitella, *Gl. V.* A μίτρα.

Μιτροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, mitram gestans, mitratus. Ex μίτρα et φέρω.

Μιτροφορέω, mitram gesto.

Μιτροχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, tunicam fascia cingens.

Μιτρόω, ῶ, mitra seu fascia cingo. A μίτρα.

Μιτρώδης, ες, ex sindone factus, *Sipli.*

ΜἸΤΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, puerili ætati proximus.

ΜἸΤΤΑΛΟΣ, ύλη, *Dor.* ύλα, υλον, mutilus, cornibus carens.

ΜἸΤΤΟΣ, υος, ἡ, ostiis alvearium circumlitum quasi purgamentum ceræ, subatrum, graveolens, vulneribus et ulceribus medens.

Μιτώδης, e bono stamine factus, textilis; idem quod εὔμιτος. Βρόχῳ μιτώδει σινδόνος καθημένην, *Soph. Antig.* 1222, ubi vulgo μιτρώδει, quod ineptum est.

Μιχθῆσαι, nom. pl. a. 1. part. pass. fœm. gen. verbi μίγνυμι.

ΜΝΑ̃, ᾶς, ἡ, mina; libra varii ponderis apud diversos.

Μνάα, *spondes*, 2. sing. præs. ind. pass. *Poet.* pro μνᾷ, *contr.* ex μνάᾳ, a μνάομαι.

Μναιῖος, αία, αῖον, minam pondere æquans; (2) minæ pretium æquans. A μνᾶ.

Μναιαῖος, αία, αῖον, idem et ab eod.

Μναῖος, αία, αῖον, idem et ab eod.

Μναμηΐᾳ, gen. sing. *Dor.* pro μνημοσύνῃ.

Μναμονεύθημεν, 1. pl. aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Dor.* pro ἐμνημονεύθημεν, a μνημονεύω.

Μνάομαι, ῶμαι, memoro, commemoro, dico; (2) memor sum, recordor. Hinc in usu f. μνήσομαι, recordabor, mentionem faciam; aor. 1. ἐμνήσθην, recordatus sum; imperat. μνησθητι, memor esto, recordare; f. pass. μνησθήσομαι, mentionem faciam; perfect. in significatione præsentis μέμνημαι, memini, recordor; (2) curo, operam do; imperat. μέμνησο, memento; part. μεμνημένος, memor; a. 1. med μνήσασθαι, commemorare, mentionem facere. Μέμνησο τοίνυν ταῦθ̓ ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν, *Aristoph. Thesm.* 282. Ἕτερον γ̓ ἔστιν ὃ μνήσθην ἐγὼ, *Aristoph. Av.* 1368.

Μνάομαι, μνῶμαι, ambio, affecto. Hoc in præsenti usitatum, 3. pl. μνῶνται, ambiunt, uxorem petunt; inf. μνᾶσθαι, ambire; part. μνώμενος, sibi concilians. Πολλοί μι μνώοντο, *Theocr.* 27, 22.

Μνάσεια, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* et *Dor.* pro μνήσαι, a μιμνήσκω, pro μνάω.

Μνάσῃ, 3. sing. a. 1. conj. *Dor.* pro μνήσῃ.

Μνᾶσθαι, præs. inf. med. *contr.* pro μνάεσθαι, a μνάομαι.

ΜΝΑΣἸΟΝ, ου, τὸ, mensura duorum medimnorum, *Hes.*

ΜΝἈΣΙΟΝ, ου, τὸ, in Ægypto, herba dulcem saporem cibis adferens, *Theophr.*

Μνάστιρα, ας, ἡ, *Dor.* pronuba. A μνηστήρ.

Μνασίω, ῶ, fut. ήσω, nuptias alicujus ambio, *Dor.* pro μνησίω, unde μνησιύω.

ΜΝἈΩ, ῶ, in memoriam revoco; commonefacio, admoneo; occurrit fut. μνήσει, admonebit; a. 1. part. μνήσασα.

Μνία, *Ion.* ἡ μνᾶ.

Μνῖα, ας, ἡ, mentio; (2) memoria.

Μνῆμα, ατος, τὸ, quo nobis res aliqua in memoriam revocatur, monumentum; (2) sepulchrum. A μνάω. Hinc

Μνημάτιον, ου, τὸ, parvum monumentum.

Μνηματίτης, ου, ὁ, ut μνηματίτης λόγος, oratio sepulchralis, funebris. A μνῆμα.

Μνημεῖον, ου, τὸ, monumentum; (2) sepulchrum; (3) locus secretior domus, in quo pretiosissima quæque adservantur. A

Μνήμη, ης, ἡ, memoria, id est stabilitas cognitionis; (2) mentio, commemoratio. A μνάομαι, μέμνημαι.

Μνημήϊον, ου, τὸ, *Ion.* pro μνημεῖον.

Μνημονεύητε, 2. pl. præs. conj. act. verbi μνημονεύω. Unde

Μνημόνευμα, ατος, τὸ, res quæ memoriæ mandatur, seu memoria tenetur.

Μνημονευτέον, *adv. posit.* meminisse oportet.

Μνημονευτικὸς, ἡ, όν, memoria valens, memorandi facultate præditus. A μνημονεύω.

Μνημονευτὸς, ἡ, όν, qui memoria tenetur. A

Μνημονεύω, fut. εύσω, memor sum, memoria teneo, memini; (2) memoro, memoriæ prodo, mentionem facio; μνημονεύομαι, memoror, celebror. Μνημονεύειν τε τῶν λόγων, *Act.* 20, 35. Οὗ ϗ Πλάτων μνημονεύει, *Plut.* περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, *Heb.* 11, 22.

Μνημονικὸς, ἡ, όν, memoriosus, memoria valens, memor; (2) ad memoriam pertinens, memorabilis. A μνήμων.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, memoria; (2) revocatio rei in memoriam; (3) Mnemosyne, mater Musarum. Ab eod.

Μνημονικῶς ἴχειν, meminisse, *Bud.*

Μνημόσυνον, ου, τὸ, monumentum, quod rem in memoriam revocat; memoriale, *Gl. V.* μνημόσυνα, monumenta, *Gl. V.* A

Μνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, memor, qui recordatur; (2) bona memoria præditus, memoria valens; memoriosus, *Ph.* A μνάομαι.

Μνησαίατο, *recordati sunt*, 3. pl. a. 1. opt. med. *Ion.* pro μνήσαιντο, a μνάομαι.

Μνησάσας, acc. pl. aor. 1. part. act. fœm. gen. verbi μνάω.

Μνησάσκετο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐμνήσατο.

Μνήσεαι, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro μνήσεσαι.

Μνησθεῖσα, a. 1. part. pass. fœm. gen.

Μνησθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass.

Μνησιδωρεῦμαι, gratum me pro beneficiis præsto.

Μνησίθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, pius, Dei memor. Dioscorides dicit juniperum majorem a quibusdam vocari μνησίθειον. Ex μνῆσις et Θεός.

Μνησικακέω, ῶ, fut. ήσω, mali vel injuriæ memor sum; succenseo, *Gl. V.* Μνησικακῆσα τὴν ἡλικίαν, *Aristoph. Nub.* 995. πολλὰ Κορινθίοις, *Dem.* Hinc

Μνησικακητικὸς, ἡ, όν, idem quod μνησίκακος.

Μνησικακία, ας, ἡ, injuriarum memoria. A

Μνησίκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, injuriæ acceptæ memor, qui injuriæ oblivisci nequit. Ex μνῆσις.

Μνησικάκως, *adv.* animo injuriarum memori, more eorum qui ob veteres injurias simultates exercent.

Μνησιπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, recordatu tristis. Ex μνῆσις et πῆμα, *damnum, clades.*

Μνῆσις, ιος, ἡ, recordatio. A μνάομαι.

Μνησιτόκος, ἡ, memor partus; epith. fœm. non sterilis. A τίκτω.

Μνήσομαι, f. 1. ind. med. verbi μνάομαι

Μνησία, ας, ἡ, petitio uxoris; (2) petitio, v. gr. honorum, beneficii. A μνησιύω.

Μνήστιρα, ἡ, idem quod μνηστὴ, *Pind.*

Μνήστυμα, ατος, τὸ, idem et ab eod. desponsatio. Ὦ κακὰ μνηστύματα προσθὶς, *Eurip. Phœn.* 583.

Μνηστυτικὸς, ἡ, όν, sponsalis, *Gl. V.* A

Μνησύω, f. ύσω, nuptias ambio; (2) nuptias concilio; de proxenetis; (3) affecto, etiam in partem deteriorem, concilio, comparo; μνησύεσθαι, peti in nuptias, desponderi; μνησυθῆσα, desponsata, *Philox.* Reperitur tamen et de viro ambiente. Μνησύειν ἀλόχῳ, *Theoc.* 22, 155. παῖδά τινος, *Eur.* Μνησυόμενος ἑαυτῷ μοναρχίαν, *Plut.* Vid. et *Matt.* 1, 18. Μνησύω γάμως ὡς ὄντας, *Eur. Iphig. in Aul.* 847. A μνάομαι.

Μνησίω, idem et ab eod. Μνησήσας Ἑλένην, *Theocr.* 18, 6.

Μνηστὴ, ῆς, ἡ, desponsata sponsa, nupta. Ab eodem.

Μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui nuptias alicujus ambit, procus, alicubi et memor; (2) candidatus, qui aliquid ambit; (3) dicitur etiam tropice, ut μνησιύειν. Ab eod.

Μνηστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad procum pertinens, a proco proficiscens. A μνηστὴρ. Hinc

Μνηστηριώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, procis conveniens Γύλως μνηστηριώδης, non sine gesticulatione quadam, qualis procorum Penelopes fuit, *Clemens Alex. Pædag.* 2, 196. Allusit Clemens ad *Odyss.* 18, 98.

Μνηστροκτονία, ας, ἡ, idem quod

Μνηστροφονία, ας, ἡ, procorum occisio seu cædes. Ex μνηστὴρ et φόνος.

Μνηστὴς, idem quod μνηστὴρ, *Chrys.*

Μνῆστις, ιος, ἡ, memoria, recordatio, mentio. A μνάομαι.

Μνήστρια, ας, ἡ, pronuba, nuptiarum conciliatrix. A μνηστὴρ.

Μνῆστρον, ου, τὸ, nuptiarum arrhabo; μνῆστρα, sponsalia, *Gl. V.* Ab eod.

Μνησὺς, ύος, ἡ, conciliatio, seu petitio uxoris. A μνάομαι. Unde

Μνήστωρ, ορος, ὁ, peritus, sciens; (2) qui nuptiarum arrhabonem dedit, *Iles.*

Μνιαρὸς, ρὰ, ρὸν, muscosus. A μνίον.

Μνιόεις, όεσσα, όεν, idem et ab eod.

ΜΝἸΟΝ, ου, τὸ, muscus; alga. Hinc

Μνιώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, muscosus. A μνίον.

ΜΝΟΪ̓Α, *Hesychio* οἰκιτσία, familia, *id est*, servi, servorum multitudo. Τάτῳ διαστόας μνοΐας κίκλημαι, *Hybris apud Athen.* 15, 695. Vox est Dorica.

ΜΝΟΤ̃Σ, ῦ, ὁ, prima lanugo, pilus tener, lana mollior. *Gl. V.* μνῦς, pluma.

Μνῦκ, μνᾶϊκ, ας, ἡ, servitus, *Hes.* pro μνοΐα.

Μνώιο, 2. sing. præs. imperat. pass. *Ion.* pro μνώσεο, a *Poet.* μνώμαι pro μνάομαι.

Μνᾶΐται, et μνῶται, servi, apud Cretenses. A μνοΐα.

Μνώομαι, memini, recordor; (2) mulieris nuptias ambio; *Poetice* pro μνῶμαι. Οὐδ̓ ἔτερος μνώοντ̓ ὀλοοῖο φόβοιο, *Il.* 11, 71.

Μνώοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* et *Poet.* pro ἐμνῶντο.

ΜΟΓΓὈΣ, ῆ, ὁ, qui voce est obtusa. *Ph.* μόγγος, atubus, ad quod idem reddit ac μογιλάλος, ον, a μόγος. Unde

Μογγίω, idem quod μογίω.

Μογγηρὸς, ρὰ, ρὸν, laboriosus, ærumnosus.

Μογγηρῶς, *adv.* laboriose, ærumnose, cum magna difficultate.

Μογγιύω, idem quod μογγίω, *Iles.*

Μογγιῦμες, 1. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro μογῶμεν. A

Μογίω, ῶ, fut. ήσω, laboro, labores tolero, ærumnas patior et perfero, cum molestiis conflictor, labore fessus sum; (2) doleo. Γριτίς τις μογίσκειν ἐπ̓ ἰχθύσι, *Epigr.* Εἰ χαλιπώτερα τῶν δ̓ ἐμόγησιν, *Theocr.* 26, 28. A μόγος.

Μογηροφόρος, ον, labores et ærumnas afferens, *Naz.*

Μογήσασα, aor. 1. part. act. f. g.

Μογιλαλία, ας, ἡ, difficultas loquendi. A

Μογιλάλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre et difficulter loquitur, cui impedita est lingua. *Ph.* atubus, *SS.* (2) mutus. Ex μόγις et λάλος.

Μόγις, *adv.* ægre, vix, difficulter. A μόγος.

Μογισπψίδαφος, difficulter humum tangens; μογισπψιδάφην Lucianus ludens dicit podagram. Ex μόγις, ἅπτομαι, et ἔδαφος.

ΜὈΓΟΣ, ου, ὁ, labor, ærumna, molestia.

Μογοστοκίω, ῶ, in partu, vel circa partum, laboro. A

Μογόστοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, in partu laborans, parturientibus opitulans, epith. Lucinæ. Ex μόγος et τίκτω.

Μογοστοκία, ἡ, difficilis partus, *Man.*

ΜὈΔΙΟΣ, ου, ὁ, modius, mensura sedecim sextariorum.

ΜὈΘΑΞ, ακος, ὁ, verna, *Ælian.*

ΜΟ῏ΘΟΣ, ου, ὁ, labor; (2) bellum; (3) pugna; (4) tumultus; (5) terror; (6) seditio.

Μόθων, ωνος, ὁ, verna; (2) vilis, nullius honoris; (3) turpis et servilis molestaque saltatio; (4) nugator, garrulus; (5) fastuosus, superbus, arrogans. A *μίθαξ*.

Μοθωνία, ας, ἡ, superbia, insolentia, arrogantia, jactantia, *Hes.* A *μόθων*. Hinc

Μοθωνικὸς, ἡ, όν, insolens, superbus.

Μοὶ, dat. sing. *per Aphæresin*, pro ἐμοί.

Μοῖο, ῃ, gen. sing. *Poet.* et *per Aphæresin*, pro ἐμοῦ.

Μοῖρα, ας, ἡ, pars, portio; (2) gradus seu pars circuli in cœlo; (3) certa militum portio, velut decuria, cohors, manipulus; (4) sors, conditio; (5) honor; (6) pretium; (7) principis ditio; (8) fatum, secundum æque ac adversum; (9) fatum, lethum; (10) officium, munus, quod convenit alicui, dignum eo est; (11) oraculum aut alius monitus divinus; (12) senectus. Μοῖραι, Parcæ. (1) ἔχει δὲ μοῖραν καὶ τόδε, habet et hoc aliquam congruentiam, aliquam rationem, *Eurip. Hippol.* 988. (8) εἴ μοι ξυνείη μοῖρα, felicitas! *Soph. Œd. Tyr.* 863. (9) ὡς αὐτὸν ἥξει μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν, in fatis esse, *Id. Ibid.* 713. Μοῖραν νέμειν τινὶ, satisfacere alicui, *Id. Trach.* 1238. (11) ὅτι Μοῖρ' ἀνυμέναιος, ἄλυρος, ἄχορος, ἀνάπτερος, *Id. Œd. Col.* 1022. A *μείρω*.

Μοιραγέτης, ου, ὁ, Parcarum dux, qui fatum anteit, *Apollon.* 1, 1127. Ex *μοῖρα* et *ἄγω*.

Μοιραῖος, αία, αῖον, fatalis. A *μοῖρα*.

Μοιράω, ῶ, fut. ήσω, divido, partior; *μοιράομαι*, ῶμαι· p. *μεμοίραμαι*, sortitus, adeptus sum; sortito capio. Ὅσα ψυχῆς μεμοίραται, *Ph.* Ab eod.

Μοιρηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, felici fato natus. Voc. *μοιρηγενές*. Ex *γίνομαι*.

Μοιρηγέτης, ὁ, idem quod *μοιραγέτης*, *Ap.*

Μοιρίδιος, ία, ιον, fatalis, fato eveniens. A *μοῖρα*.

Μοιριδίως, *adv.* fataliter, *Gl. V.* A præc.

Μοιρίς, ίδος, ἡ, dividua, particularis, *Nicandr.* Ab eod.

Μοιροδολέω, ῶ, f. ήσω, partem capio, particeps fio. Ex *μοῖρα* et *δίχομαι*.

Μοιρόκραντος, ου, ὁ, ἡ, a Parcis seu a Fato effectus vel perfectus. Ex *κραίνω*.

Μοιρολαχέω, ῶ, f. ήσω, sorte dispertior, divido. Ex *μοῖρα* et *λαγχάνω*, vel *λάχος*.

Μοιρολόγος, ου, ὁ, ἡ, faticidus, *Ph.* Ex *μοῖρα* et *λέγω*.

Μοιρολογχιῶν, consortem esse, *Poll.*

Μοιρόλογχοι, consortes facinoris, *Poll.* Ex *μοῖρα* et *λέλογχα*, præt. verbi *λαγχάνω*.

Μοιρολόχαι, οἱ, qui sortito partes distributas capiunt, *Poll.*

Μοῖσαν, acc. sing. *Dor.* pro Μοῦσαν.

Μοιχάγρια, ων, τὰ, mulcta, quam solvit mœchus deprehensus. Ex *μοιχὸς* et *ἄγρα*.

Μοιχάζω, mœchor. A *μοιχός*.

Μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, mœcha, adultera; (2) adulterium. Ab eod.

Μοιχὰς, άδος, ἡ, adultera. Ab eod.

Μοιχᾶται, 3. sing. præs. ind. med. *contr.* pro *μοιχάεται*, a *μοιχάομαι*.

Μοιχάτης, ὁ, adulter, *Man.*

Μοιχάω, ῶ, fut. ήσω, adultero, adulteri modo occupo, *Xenoph. μοιχάομαι*, ῶμαι, mœchor, adulter vel adultera sum; (2) adultero. Ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι, *Matt.* 5, 32.

Μοιχεία, ας, ἡ, adulterium; (2) defectio ad falsam religionem. A *μοιχεύω*.

Μοιχευθεῖσα, aor. 1. part. pass. fœm. gen.

Μοιχευτὸς, ἡ, όν, adulteratus, *Man.*

Μοιχεύτρια, ας, ἡ, adultera, mœcha. A

Μοιχεύω, mœchor, adulter sum; (2) adultero, stupro, adulterio vitio. Τὴν γυναῖκα αὐτῦ μοιχεύσας, *Plato.* Ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν, *Matt.* 5, 28. A *μοιχός*.

Μοιχίδιος, ία, ιον, ex adulterio procreatus, adulterinus:

Μοιχικὸς, ἡ, όν, adulterinus, in adulteria pronus:

Μοιχικῶς, *adv.* adulterorum more:

Μοίχιος, ία, ιον, adulterinus:

Μοιχογέννητος, ου, ex adulterio natus: A

ΜΟΙΧΟ῏Σ, οῦ, ὁ, adulter, mœchus; (2) genus tonsuræ indecorum ac cinædicum. A *μυχός*.

Μοιχοσύνη, ἡ, idem quod *μοιχεία*, *Man.*

Μοιχότροπος, ου, ὁ, ἡ, adulterinis moribus præditus. Ex *μοιχὸς* et *τρόπος*.

Μοιχοτύπη, ης, ἡ, *Hes.* ἡ ὑπὸ μοιχῶν τυπτομένη, mœchis tundendum cunnum præbens; ut *χαμαιτύπη*. A *τύπτω*.

Μόλγινος, coriaceus; ut *μόλγινοι φυσητῆρες*, folles coriacei. A

ΜΟΛΓΟ῏Σ, οῦ, ὁ, bulga, saccus coriaceus, culeus; (2) depeculator, quasi pecuniam publicam emulgens. Ab *ἀμέλγω*.

Μολεύειν, *Poll.* stolones amputare. Vide *αὐτομολία*.

ΜΟΛΕ῏Ω, venio, advenio, eo, vado, proficiscor; (2) transeo, prætereo; aor. 2. part. *μολὼν*, profectus, fœm. *μολοῦσα*. Τήνδε μὴ μόλῃς πόλιν, *Eur. Rhes.* 115.

Μολιβαχθὴς, έος, ὁ, ἡ, ut plumbum gravis; plumbeus. Ex *ἄχθος*.

Μολίβδαινα, ης, ἡ, pila seu massa plumbea; (2) plumbago. *Gl. Vet.* metallicum quiddam; *item* idem quod *μολίβδινον* (3) herbæ nomen:

Μολίβδινος, ία, ον, *contr.* μολιβδῦς, ῆ, ῦν, plumbeus:

Μολιβδικὸς, ῆ, ὁ, plumbarius, *Gl. Vet.*:

Μολίβδινος, ίνη, ινον, idem:

Μολίβδιον, τὸ, fistula plumbea, qua utuntur medici, *Hipp.*:

Μολιβδὶς, ίδος, ἡ, globus, pila, lamina plumbea: A *μόλιβδος*.

Μολιβδοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, plumbo similis; plumbum colore referens. A seq. et *εἶδος*.

ΜΟ῏ΛΙΒΔΟΣ, ου, ὁ, plumbum.

Μολιβουργὸς, οῦ, ὁ, plumbarius, *Gl. V.* Ex *μόλιβδος* et *ἔργον*.

Μολιβοφανὴς, ὲς, plumbo similis. Ex *φαίνω*.

Μολιβδοχοΐω, ῶ, f. ήσω, plumbum fundo, conflo, *Polyb.* Ex *μόλιβδος* et *χέω*.

Μολιβδόχροος, *contr.* μολιβδόχρους, ου, ὁ, ἡ, plumbi colorem habens. Ex *χρόα*.

Μολιβδοχρὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, cujus corpus plumbeo colore est; lividus. Ex *χρώς*.

Μολιβδώδης, ους, ὁ, ἡ, plumbi naturam referens. A *μόλιβδος*.

Μολίβδωμα, ατος, τὸ, opus e plumbo. Quasi a *μολιβδόω*. Vid. *μολυβδόω*.

Μόλιβος, ου, ὁ, plumbum. *Gl. V. μόλιβον*.

Μολιβοσφιγγὴς, έος, ὁ, ἡ, plumbo præfixus, plumbo illigatus, clausus. Ex *σφίγγω*.

Μόλις, *adv.* vix, ægre, cum labore; *μόλις δὴ*, vix dum, *Gl. V. μόλις ποτὲ*, tandem aliquando, vix tandem, *Gl. Vet.* A *μόλος*.

Μολύσκω, vado, eo, proficiscor. A *μολέω*.

Μολοβρὶς, ίδος, ἡ, mendica. A

ΜΟΛΟΒΡΟ῏Σ, ρὰ, ρὸν, gulosus, vorax; (2) mendicus. (1) ὡς ὁ μολοβρὶς ὑπιτροχάδην ἀγορεύει, *Odyss.* 18, 26. (3) *μίσσῃ δ' ἐν κιφαλῇ φύεται πτιδόεσσα μολοβρή*, *Nicand. Ther.* 662.

ΜΟΛΟ῏ΘΟΥΡΟΣ, vel *μολοθοῦρος*, ου, ὁ, molothurus, *herba*.

ΜΟΛΟΘΡΟ῏Σ, ὰ, όν, qui non vocatus alienas ædes intrat.

Μολοῖσαν, *profectam*, acc. sing. aor. 2. part. act. *Dor.* pro μολοῦσαν, a *μολέω*.

ΜΟ῏ΛΟΣ, ου, ὁ, labor; (2) pugna; (3) fremitus. Unde *Lat.* moles.

Μολοσσικὸς, et Μολοττικὸς, ἡ, όν, Molossicus; (2) molosso pede constans. A *μολοσσός*.

Μολοσσὶς, et Μολοττὶς, ίδος, ἡ, Molossia, regio Molossorum.

ΜΟΛΟΣΣΟ῏Σ, vel Μολοττὶς, οῦ, ὁ, molossus, pes metricus ex tribus syllabis longis constans; (2) incola Molossiæ, regionis Epiri; (3) sc. κύων, canis molossus, i. e. pastoralis et magnus, seu prægrandis et generosus, quales dabat Molossia.

Μολυὶς, ίδος, ἡ, *Hes.* cuspis seu hasta mutilata; (2) pudendum virile; (3) *item* ægre reddens urinam. At *apud Nicand.* animal locustæ simile. Ἀγρώσσων λυμῶσι μολυΐδας ἢ *βατραχίδας*, *Nicander in Theriacis*, 416. Ex *μόλις* et *ὄρος*, vel *ἔρον*.

Μόλυροι, serpentes quidam innoxii, *Nic.* ex *μόλυω* et *οὐρὰ*, quod cauda ingrediantur.

Μολόχη, ης, ἡ, malva, *Gl. V.* pro *μαλάχη*.

Μολόχια, malvæ, *Gl. V.* A præc.

Μολπάζω, canto, decanto, celebro. A *μολπή*.

Μολπαστὴς, οῦ, ὁ, cantor, cantator; (2) collusor. A præc. Hinc

Μολπάστρια, ας, ἡ, cantrix; (2) quæ colludit.

Μολπὴ, ῆς, ἡ, cantio, carmen; (2) chori cum cantu. A *μέλπω*.

Μολπηδὸν, *adv.* cum cantu. A *μολπή*.

Μολπητὴς, οῦ, ὁ, cantor. Ab eod.

Μολυβδαινα, ης, ἡ, idem quod *μολίβδαινα*.

Μολύβδιος, idem quod *μολίβδινος*.

Μολυβδίω, plumbo. *Gl. V.* potius *μολυβδόω*.

Μολύβδινος, idem quod *μολίβδινος*.

Μολύβδιος, ου, ὁ, ἡ, plumbeus.

Μολυβδὶς, idem quod *μολιβδὶς*.

Μολυβδίτης, ου, ὁ, plumbaceus aut plumbosus. A *μόλυβδος*.

Μολυβδίτις, ἡ, plumbea. A præc.

Μολυβδοειδὴς, idem quod *μολιβδοειδὴς*.

Μόλυβδος, ου, ὁ, plumbum.

Μολυβδουργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui plumbum tractat, plumbarius, *Gl. V.* Ex *ἔργον*.

Μολυβδοφανὴς, ὲς, ὁ, ἡ, qui plumbeus videtur, plumbeus adspectu. Ex *φαίνομαι*.

Μολυβδοχοέω, idem quod *μολιβδοχοέω*.

Μολυβδόχροος, idem quod *μολιβδόχροος*.

Μολυβδοχρὼς, idem quod *μολιβδοχρὼς*.

Μολυβδώδης, idem quod *μολιβδώδης*.

Μολύβδωσις, εως, ἡ, plumbatura. *Gl. V.* ferruminatio, quæ plumbo fit. Quasi a *μολυβδόω*. Vid. *μολυβδέω*.

Μολυβδωτὸς, *Gl. V. μολυβδωταὶ*, plumbatæ; quasi a *μολυβδόω*. Vid. *μολυβδίω*.

Μολυβὶς, ίδος, ἡ, idem quod *μολιβδὶς*.

Μόλυβος, ου, ὁ, idem quod *μόλιβος*.

Μολυβοῦς, οῆ, οῦν, plumbeus. A *μόλιβος*.

Μολυβρὼ, larva, terriculamentum, *Suid.*

Μόλυμμα, ατος, τὸ, inquinabulum, *Gl. V.*

Μολυνὶη, ης, ἡ, podex, quia excrementis polluitur. A *μολύνω*.

Μολυνοπραγμονέω, res fœdas (*inpr.* in Venere) facio. Ex *μολύνω* et *πρᾶγμα*.

Μόλυνσις, εως, ἡ, inquinatio, contaminatio, inquinamentum: (2) lenis concoctio, parum a cruditate differens. A

ΜΟΛΥ῏ΝΩ, fut. *υνῶ*, polluo, inquino, contamino, conspurco; attamino; deturpo; fœdo; incesto; (2) dicitur et de coloribus, tingo, inficio; ἐμόλυναν, 3. plur. aor. 1. fœdarunt; ἐμολύνατο, 3. sing. aor. 1. med. contaminatus est; imperat. aor. 1. *μολύνον*, inquina, *Gl. V.* Τὸν ἄναδον ἐν ἄνθεσι παῖδα *μολύνει*, *Theocr.* 5, 87. Πρὸς ὀλίγον τῷ πυρὶ *μιμολυσμένα*, *Heliod.*

Μόλυσμα, ατος, τὸ, macula; *μολύσματα*, piacula, *Ph.* A *μολύνω*.

Μολυσμὸς, οῦ, ὁ, inquinatio, contaminatio, contagium. Ab eod.

Μόλω, venio, ut hinc sit aor. 2. *μολῶν*, ἔμολον.

Μομφὴ, ῆς, ἡ, querela, querimonia. Ἐν μὲν πρῶτά σοι μομφὴν ἔχω, *Eurip. Orest.* 1069. Ὅτι μοι μομφὰς ἔχειν, *Id. Phœn.* 780. Μομφὰν ἔχων ξυνῦ δορὸς, succensens quod socii in bello laboris præmium non tulerit, *Soph. Aj* 180. A *μίμφομαι*.

Μοναδικὸς, ἡ, όν, singularis; (2) solitarius. A *μονάς*.

Μοναδικῶς, *adv.* in unitate; (2) solitarie.

Μοναδὸν, *adv.* solummodo, solum, *Nicand. Schol.* A *μόνος*.

Μονάζω, fut. *άσω*, solitariam vitam ago.

Μονάκανθος, ου, ὁ, ἡ, unam tantum spinam habens. Ex *μόνος* et *ἄκανθα*.

Μονάλυσις, εως, ἡ, simplex catena, torques, *Poll.* Ex *μόνος* et *ἅλυσις*, catena.

Μονάμπυκες πῶλοι, *Euripid.* οἱ κέλητες. ab uno fræno; vid. infra *μονάπωρ*. Idem habet *μοναμπυκὲς*, nom. unde *Pind. μοναμπυκία*, ἡ, ars desultoris, seu agitatio equorum quæ fit uno fræno, *Ol.* 5, 13.

Μονάμπυκος, uno loro circumdatum collum

habens, de equo. Μονάμπυκον δὲ Μιτύλιος ψήχων δίφρη, *Eurip. Hel.* 1583.

Μονανδρέω, ῶ, uni viro nupta sum, unicum maritum habeo, uno contenta sum. Ex *ἀνήρ*.

Μόνανδρος, ε, ἡ, univira, *Gl. V.*

ΜΟΝΑΠΟΣ, ε, ὁ, Pæonibus monapus, *bestia.*

Μοναρχέω, ῶ, f. *ήσω*, solus impero, solus dominor; *pass.* *μοναρχεῖσθαι* dicitur regio quæ unius duntaxat imperio subest. A *μοναρχός*.

Μονάρχης, ε, ὁ, monarcha, qui solus imperat. Ex *μόνος* et *ἀρχή*.

Μοναρχία, ας, ἡ, monarchia, unius dominatus seu imperium. *Ph.* dictatura.

Μοναρχικός, ἡ, όν, ad monarchiam seu monarcham pertinens; (2) monarchiæ favens; (3) monarchiam adfectans. *Gl. V.* *μοναρχικὸν*, dictatorium. A

Μόναρχος, ε, ὁ ἡ. Vide *μονάρχης*.

Μονάς, άδος, ἡ, unitas, unio; (2) unum punctum in tesseris; (3) atomus; (4) *sola.* (4) ἔλιπες ἐτακτρίδα μ' *ὡσὶ μονάδα*, reliquisti me tanquam navem solam solitariam, *Eurip. Andr.* 854. Sic emendat Brunck. pro ἐταπτίαν *ὡσὶ μονάδα*. A *μόνος*.

Μοναστήριον, ε, τὸ, monasterium, locus ubi vita solitaria agitur. A

Μοναστὴς, ῆ, ὁ, homo qui solus degit, solitarius. A *μονάζω*.

Μοναστικός, ἡ, όν, ad homines solitarios pertinens; (2) solitarius. A *μοναστής*.

Μονάστρια, ας, ἡ, mulier solitaria, quæ vitam solitariam agit, monialis. Ab eod.

Μονάτωρ ἵππος, equus desultorius, singulator, *Schol. Aristph.* A *μόνος*.

Μοναυλίω, ῶ, fut. *ήσω*, tibia una cano.

Μοναυλία, ας, ἡ, vita solitaria, cælibatus.

Μοναύλιον, ε, τὸ, organum quoddam tibiale unius cantus. A

Μόναυλος, ε, ὁ ἡ, tibia simplicem auram edens, quam invenerunt Ægyptii; (2) ejusmodi organo uteus; τὸ *μόναυλον*, unius tibiæ modulatio. Ex *μόνος* et *αὐλὸς*, *tibia.*

Μόναυλος, ε, ὁ ἡ, qui solus stabulatur, seu habitat. Ex *μόνος* et *αὐλή*.

Μοναχῇ, *adv.* unice, uno tantum modo.

Μοναχικός, ἡ, όν, ad solitarios homines pertinens, monasticus.

Μοναχόθεν, *adv.* ex una tantum parte. A

Μοναχός, ἡ, όν, unus; (2) solitariam degens vitam, homo solitarius, monachus. A *μόνος*.

Μοναχῶς, *adv.* tantummodo. A *μοναχός*.

Μοναχῶς, *adv.* unice, uno modo, singulariter. Ab eod.

Μονέντιρον, ε, τὸ, magnum intestinum, colum. Ex *μόνος* et ἔντερον.

Μονὴ, ῆς, ἡ, mansio, quies, desidia, mora; (2) monasterium. A *μένω*.

Μονήρ, ῆ, solitaria, *Man.*

Μονήκοιτος, ὁ ἡ, cælebs. A *κοίτη*.

Μονήλατος, compactus. Κράνος *μονήλατον*, solida, *Heliodor.* 9.

Μονημέριος, ία, ιον, diarius, qui est unius diei. *In Epigr.* μονημέριον, ε, unius diei spectaculum, *Rob.* Ex *μόνος* et *ἡμέρα*.

Μονήμερος, ε, ὁ ἡ, idem. Ex iisd.

Μονήρης, ους, ὁ ἡ, solitarius, solivagus.

Μονήρης ναῦς, ét *μονῆρες πλοῖον*, uniremis navis, simplicem remorum ordinem habens. Ex *μόνος* et ἐρέσσω, *remigo.*

Μονθυλίευσις, plur. *μονθυλεύσεις*, exquisitorum ciborum apparatus, *P. ll.* Vide *ὀνθύλευσις*.

Μονθυλιευτὴς, ῦ, ὁ, coquus, ciborum exquisitorum parandorum artifex. A

Μονθυλεύω, exquisite condio cibos.

Μονίας, ε, ὁ, sobrius, *Hes.* A *μόνος*, vel a *μίνω*, *Etm.*

Μόνιμος, ε, ὁ ἡ, constanter manens, stabilis, immobilis, stabili sede degens; sedulus, officiosus, *Ph* Hinc τὸ *μόνιμον*, ε, constantia A *μονή*. Hinc

Μονιμότης, ητος, ἡ, constantia, stabilitas.

Μονίμως, *adv.* constanter, stabiliter.

Μονιὸς, ῦ, ὁ, vel *μόνιος*, ε, ὁ, solitarius, solivagus, silvestris, ferus; *impr.* dicitur de apro. A *μόνος*.

Μόνιππος, ε, ὁ ἡ, qui uno equo utitur; (2) qui singulari equo vectus cursu certat, singulator. Ex *μόνος* et ἵππος.

Μονόδηλανος, ον, epith. clavis, unum dentem habens.

Μονοδάμων, ονος, ὁ ἡ, solus incedens, *R.* Ex *μόνος* et *βαίνω*.

Μονόβιβλος, ε, ὁ ἡ, qui uno constat libro; τὰ *μονόβιβλα*, libri singulares, *R.*

Μονόβολον, τὸ, unum truncum habens.

Μονογαμέω, ῶ, fut. *ήσω*, semel tantum uxorem duco.

Μονογαμία, ας, ἡ, status quum quis semel tantum duxit uxorem, *Suicer.* A

Μονόγαμος, ὁ ἡ, qui unas tantum nuptias contraxit; semel tantum uxorem habuit.

Μονογενὴς, ίος, ὁ ἡ, singularis, unigenitus; unigena, *Ph.* A *γένος*.

Μονογενῶς, *adv.* unice, maxime, præcipue.

Μονόγληνος, ε, ὁ ἡ, unoculus, *Hes.*

Μονόγλωσσος, vel *μονίγλωττος*, ε, ὁ ἡ, qui una tantum utitur lingua. A *γλῶσσα*.

Μονογνώμονες, qui unius sunt sententiæ, vel ab una sententia pendent. A *γνώμη*.

Μονόγονος, *Poet.* *μονύγονος*, ε, ὁ ἡ, unigenitus, *R.* Κύρην *μονογόνην* ἤραξεν ἀπ' Αἰτναίου *πάγου*, *Oppian. de Piscatu*, 3, 488. Ex *μόνος* et *γίνομαι*.

Μονογράμματος, ε, ὁ ἡ, unica litera constans, v. gr. syllaba. Ἂν μὴ τίποτ τις τὰς *μονογραμμάτους*, *Longin. Frogm.* 3, 13. Ex *γράμμα*.

Μονόγραμμος, ε, ὁ ἡ, quasi delineatus tantum, non additis reliquis quæ picturam absolvunt; dicitur et de macilento, extenuato deformique, seu subtili nimis. *Apud. Cic.* Epicuri Dii monogrammi vocantur. A *γραμμή*.

Μονοδάκτυλος, ε, ὁ ἡ, qui unum tantum digitum habet.

Μονοδέκτης, ν, ὁ, qui unum tantum oculum habet; unoculus. Θηπτίνῳ Κύκλωπι τῷ *μονοδέκτα*, *Eutipid. Cyclop.* 77. A *δέκω*.

Μονοδιαιτασία, ας, ἡ, solitaria vivendi ratio. Ex *μόνος* et *διαιτάομαι*.

Μονόδους, οντος, ὁ ἡ, qui unicum habet dentem; qui unum os habet dentium loco.

Μονόδροπον φυτὸν, planta unicum truncum habens, *R.* Ex *μόνος* et *δρέπω*, *carpo.*

Μονοειδὴς, ίος, ὁ ἡ, unam formam habens, uniformis. Ex *μόνος* et *εἶδος*.

Μονοειδῶς, *adv.* una forma.

Μονοείμων, ονος, ὁ ἡ, una tantum tunica seu veste indutus. Ex *μόνος* et εἷμα.

Μονοζυγὴς, ίος, ὁ ἡ, qu. dic. unijugis; unicus; μονοζυγὶς *σάνδαλον*, *in Epigr.* unum calceamentum. Ex *μόνος* et *ζυγός*.

Μονόζυξ, υγος, ὁ ἡ, qu. dic. unijugis, unicus.

Μονόζωνος, ε, ὁ ἡ, unam zonam habens; *μονόζωνοι*, *apud Suid.* honoratiores, milites cingulo a cæteris distincti; *ap. LXX.* milites expediti, fortes. Unde et latrunculi. Ex *μόνος* et *ζώνη*.

Μονόζωσος. Vide *μονόζωνος*, *Ath.*

Μονοήμερος, ε, ὁ ἡ, qui unius est diei, diarius. Ex *μόνος* et *ἡμέρα*.

Μονοθελῆται, hæretici, qui Christo unam tantum tribuebant voluntatem. Ex *θέλω*.

Μονοθρηνέω, ῶ, fut. *ήσω*, solus lamentor.

Μονόθυρος, ε, ὁ ἡ, qui unas tantum habet fores, qu. dic. uniforis, univalvis. Apud *Aristot. μονόθυρον* est genus concharum uniforе et univalve. A *θύρα*.

Μονοίκητος, ον, solitarius. Ab *οἰκέω*.

Μόνοιμος, solus. Ἀλλ' ἢ *μόνοιμοι*, *πάτερ*, ἵφη, καὶ οἷοί *πιε* ἐντιόβιν ἰζωρμήκατι, *πάλιν* ἱτάνιτε; *Heliodor.* 6.

Μονοκάλαμος, ε, ὁ ἡ, qui unum habet calamum.

Μονόκαμπτος, ε, ὁ ἡ, unum habens flexum; de pedum digitis, *Aristot.*

Μονόκαυλος, ε, ὁ ἡ, unicaulis, *Gl. V.* unico vel simplice caule constans.

Μονοκέρατος, ε, ὁ ἡ, cui unum modo cornu est; uno modo cornu armatus. Ex *μόνος* et *κέρας*.

Μονόκερως, ωτος, ὁ ἡ, idem; (2) monoceros, seu unicornis, animal quoddam quadrupes.

Μονοκέφαλος, ε, ὁ ἡ, unum caput habens.

Μονόκλαυτος, ε, ὁ ἡ, qui ab uno tantum lugetur, *R.* Ex *μόνος* et *κλαίω*.

Μονοκληρονόμος, ε, ὁ ἡ, qui unus hæres est, nullos habens cohæredes.

Μονόκλωνος, ε, ὁ ἡ, unum ramulum habens. Ex *μόνος* et *κλών*.

Μονοκοίλιος, ε, ὁ ἡ, unum ventrem habens. Ex *μόνος* et *κοιλία*.

Μονοκοιτίω, ῶ, solus cubo. A *κοίτη*.

Μονόκοκκος, ε, ὁ ἡ, unum granum habens. Hinc τὸ *μονόκοκκον*, ε, unio, margarita. *Gl. V.* *μονόκοκκα*, uniones.

Μονοκόνδυλος, ε, ὁ ἡ, unum nodum seu tuber habens.

Μονοκότυλος, ε, ὁ ἡ, de polyporum quodam genere, qui unum cavum habet in cirris, seu flagellis, in quo unum tantum acetabulum est. Ex *μόνος* et *κοτύλη*.

Μονοκρατορία, ας, ἡ, unius imperium, monarchia, *Suid.* A

Μονοκράτωρ, ορος, ὁ ἡ, qui solus rerum potitur; qui solus imperium obtinet. Ex *μόνος* et *κράτος*.

Μονοκρηπὶς, ίδος, ὁ ἡ, unam tantum crepidam habens, uno tantum calceo indutus.

Μονόκροτος, ε, ὁ ἡ, qui uno tantum pulsu movetur; μονόκροτος ναῦς, navis quæ uno remorum ordine (uno remo, *Ern.*) impellitur.

Μονόκυκλος, ε, ὁ ἡ, unum circulum seu orbem habens.

Μονόκωλος, ε, ὁ ἡ, uno colo seu membro constans; (2) uno artu porrectus; (3) unam tantum contignationem habens. Ex *μόνος* et *κῶλον*.

Μονόκωπος, ε, ὁ ἡ, uno remo utens. Ex *μόνος* et *κώπη*.

Μονολέκυθος, ε, ὁ ἡ, unum vitellum habens.

Μονολεχὴς, ίος, ὁ ἡ, qui solus cubat, *Ph.* unicuba. Ex *μόνος* et *λέχος*.

Μονολήκυθος, ὁ, ἡ, unam modo ampullam habens.

Μονολήμματος, ε, ὁ ἡ, una sumptione constans, genus syllogismi. A *λῆμμα*.

Μονόλιθος, ε, ὁ ἡ, ex uno lapide factus, una lapide constans.

Μονολογία, ας, ἡ, soliloquium, *Gl. V.* A

Μονολόγος, ε, ὁ ἡ, soliloquus, *Gl. V.*

Μονόλοπος, ε, ὁ ἡ, una tantum tunica aut uno cortice tectus.

Μονόλυκος, ε, ὁ, lupus solitarius, solivagus.

Μονόλωπος, ε, ὁ ἡ, unam vestem habens.

Μονόμαζος, ἡ, unam mammam habens, epith. Amazonum.

Μονομάτωρ, ορος, ὁ ἡ, matre privatus vel privata. Μονομάτορος *ὀδυρμῶν ἐμῶν ἄχεσι συνοδὸς*, *Eurip. Phœn.* 518.

Μονομαχεῖον, ε, τὸ, idem quod *μάχιον*.

Μονομαχέω, ῶ, fut. *ήσω*, singulari certamine pugno. Χωρὶς μονομαχεῖν *πάντὸς τρατοῦ*. *Eur. Ph.* 1226. Μονομαχεῖ ἡ *φύσις μιτὰ τῶ νοσήματος*, *Al. Aph.* A *μονομάχος*.

Μονομάχης, ε, ὁ, idem quod *μονόμαχος*. plur. *μονομάχαι*, *Clem. Alex.* Ab eod.

Μονομαχία, ας, ἡ, singulare certamen, *Ph.* gladiatorium, *Al. Gl. V.* duellum. Ab eod.

Μονομαχικὸς, ἡ, όν, gladiatorius.

Μονομάχιον, ε, τὸ, idem quod *μονομαχία*, *Ph.* assarium.

Μονομάχος, ε, ὁ ἡ, singulari certamine pugnans, gladiator. Μονομάχος *φρὴν*, cogitatio singularis prælii, *Eurip. Phœn.* 1309. Ex *μόνος* et *μάχη*.

Μονομαχοτροφεῖον, ε, τὸ, ludus gladiatorius. Ex *μονομάχος* et *τρέφω*.

Μονομαχοτρόφος, ε, ὁ, lanista, *Ph.* Ex iisd.

Μονομέρεια, ας, ἡ, quum inaudita altera parte aliquid facimus seu judicamus. A

Μονομερὴς, ές, ὁ ἡ, unius partis, simplex. Ex *μόνος* et *μέρος*.

Μονομερῶς, *adv.* ex una tantum parte, non in universum, simpliciter.

Μονόμιτρος, ον, uno pede constans, sc. versiculus scenicus.

Μονομήτωρ, ὁ, ἡ, privatus matre, *Schol. Eur.* solam matrem superstitem habens.

Μονόμιτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, simplici licio seu filo textus.

Μονόμματος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, unoculus, *in Epigr.*

Μονόμορφος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, uniformis, *R.* Ex μόνος et μορφή.

Μονόμοσχος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, singularem habens pediculum, *Suicer.*

Μόνον, *adv.* solum, tantum. duntaxat.

Μονονὺ, fere, propemodum, tantum non.

Μονονὰχ, *adv.* idem.

Μονονυχὶ, *adv.* idem.

Μονόξοος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, unicam et simplicem fissuram habens. Ex μόνος et ξίω.

Μονόξυλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, ex uno ligno confectus; monoxylon, navigium ex unica arbore cavatum. *Gl. V.* μονόξυλον, linter; (2) unicum truncum habens, de virgulto, arbore.

Μονούσιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, solus in suo genere, et nihil substantiæ suæ simile habens; ut luna, sol, cœlum. Ex μόνος et οὐσία.

Μονοπάθεια, ας, ἡ, adfectus et morbus unus. Ex μόνος et πάθος.

Μονόπαις, αἰδος, ὁ ᾗ ἡ, unigena, item unum modo filium vel filiam habens. Ὦ πόρος οἴκων ἐν δόμοισι μονόπαις, *Eurip. Alc.* 907.

Μονοπάτιον, ᾱ, τὸ, semita, seu via, per quam tantum uni patet incessus. A πάτος.

Μονοπέδιλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, uno indutus calceo. Ex πέδιλον.

Μονοπίζαι λύκοι, lupi qui non cum aliis, sed seorsum prædantur; a μονοπίζης, ᾱ, ὁ. Ex πίζα.

Μονόπτιλμος, ᾱ, ὁ, calceus qui unam tantum soleam habet. Μονόπτιλμον συγχίδα, *Anthol. Reisk.* 56.

Μονόπτυκλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, uno simplici peplo indutus. Λίχη δὲ φίλα μονόπτυκλος λιτῶσα, *Eurip. Hec.* 933.

Μονόπτηρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, unam tantum habens peram. Ex μόνον et πήρα.

Μονόπλευρος, ον, unum latus habens.

Μονοπόδιον, ᾱ, τὸ, mensa, sedile, vel simile quidpiam, unum tantum habens pedem. A

Μονόπους, οδος, ὁ ᾗ ἡ, unum tantum habens pedem. *Gl. V.* unipes.

Μονοπραγματέω, ῶ, fut. ήσω, unam rem curo, non alienis rebus me immisceo. Ex μόνος et πρᾶγμα.

Μονοπρόσωπος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui unius solum personæ est; ut μονοπρόσωπος ἀντωνυμία, pronomen unius personæ, ut ἐκεῖνος.

Μονοπροσώπως, *adv.* sub una tantum persona.

Μονόπτερος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, unam tantum habens pinnam. Ex μόνος et πτερόν.

Μονόπτωτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, unum tantum habens casum. Ex μόνος et πίπτω.

Μονοπωλέω, ῶ, fut. ήσω, solus quidpiam vendo, monopolii jus ad me rapio, *Strab.* A

Μονοπώλης, ᾱ, ὁ, qui solus aliquid vendit; qui arbitrium vendendi habet.

Μονοπωλία, ας, ἡ, privilegium quo quis solus quidpiam vendere potest, monopolium.

Μονοπώλιον, ᾱ, τὸ, idem et ab eod.

Μονόπωλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui uno equo vehitur. Μονόπωλον ἐς Ἀᾶ, *Eurip. Or.* 1004. Ex μόνος et πῶλος.

Μονόῤῥιζος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, unam vel simplicem habens radicem. Ex μόνος et ῥίζα.

Μονόῤῥυμος, ον, epith. domus quæ ab uno incolitur, *ap. Æsch.*

Μονορχὶς, ιδος, ὁ, qui unum tantum testiculum habet. *Gl. V.* unitestis, unicoleus.

ΜΟ'ΝΟΣ, μόνη, μόνον, solus, unus; (2) singularis, simplex; (3) desertus, separatus, sejunctus; (4) cælebs, viduus. (3) ἀνδρῶν γε μόνος, incomitatus, *Soph. Œd. Col.* 1250. Σὺ μόνος, te orbatus, *Id. Aj.* 511.

Μονοσάνδαλος, ὁ ᾗ ἡ, uno calceo indutus.

Μονόσιροι ὄρνιθες, Alexandriæ in Ægypto sunt gallinæ, e quibus galli pugnaces nascuntur, bis et ter ova foventes; *ut est in Geopon.* 14. Sunt qui Indicas gallinas vulgo dictas interpretentur.

Μονοσιτέω, ῶ, fut. ήσω, semel per diem cibum sumo; (2) solus edo.

Μονοσιτία, ας, ἡ, quum quis semel per diem cibum sumit; (2) quum quis solus et sine conviva vescitur. A

Μονόσιτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui semel per diem cibum capit; (2) solus et sine conviva cibum capiens, tenui victu ob paupertatem utens; hinc etiam parasitus. Ex μόνος et σῖτος.

Μονοσκιλὴς, ὁ ᾗ ἡ, sive μονόσκιλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, unum tantum crus habens. Ex μόνος et σκέλος.

Μονόσκηπτρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, solus sceptrum gerens, monarcha. Ex μόνος et σκῆπτρον.

Μονόστεγος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, unam contignationem habens, *R. Suicer.*

Μονοστιλίχνης, ιος, ὁ ᾗ ἡ, sive μονοστίλιχος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, unum a radice caudicem habens. Ex μόνος et στίλιχος.

Μονόστιος, seu μόνοστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, ex uno osse constans. Ex μόνος et ὀστέον, ος.

Μονοστιχὶς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, solus iter faciens, sine comitibus, satellitibus. A στείχω.

Μονόστιχος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, ex uno versu seu ordine constans; τὸ μονόστιχον, unus versus.

Μονόστολος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, unam stolam habens; (2) solus et desertus, qui solus missus est, qui solus it. (2) λόχων ἀνάσσειν, ἢ μονοστόλῳ δορὸς; *Eurip. Phœn.* 749. Λίσσομαί σ' ἵλω μονόστολός τι πατρὸς, *Eurip. Alc.* 407. Ex στολὴ, vel στέλλω.

Μονότομος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, unam habens aciem, altera tantum parte scindens. Ex τόμα.

Μονοτόρθυγξ, γος, ὁ, epith. Priapi.

Μόνοτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, ex uno osse constans, *Aristot.* Ex μόνος et ὀστέον.

Μονοτροφικὸς, ἡ, όν, idem quod

Μονότροφος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, ut μονότροφος ᾠδὴ, oda unam habens strophiam. *Apud Theophr.* μονότροφον ἅρμα, *Gaza interprete*, plaustrum simplicis verticis. A τροφή.

Μονοσυλλαβέω, per unam syllabam pronuncio.

Μονοσύλλαβος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, una tantum syllaba constans. Ex μόνος et συλλαβή.

Μονοσυλλαβῶς, *adv.* una syllaba.

Μονότεκνος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, unam tantum habens prolem. Ex μόνος et τέκνον.

Μονότης, ᾱ, ὁ, solitarius; rectius μονώτης.

Μονότης, ητος, ἡ, unitas; (2) vita cælebs, cælibatus, *Suicer.* A μόνος.

Μονοτοκέω, ῶ, fut. ήσω, unum uno partu edo, *Suic.*

Μονοτοκία, ας, ἡ, partus quo una proles tantum editur, *Suicer.* A

Μονοτόκος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, unam prolem edens. Ex μόνος et τίκτω.

Μονοτονία, ας, ἡ, unus idemque tenor; (2) contumacia, pertinacia, pervicacitas. A

Μονότονος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, uno tenore procedens; (2) contumax, pervicax, pertinax, *Ph.* Ex μόνος et τείνω.

Μονοτόνως, *adv.* uno eodemque tenore.

Μονοτράπιζος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, pauper, solus cibum capiens. Ξένια μονοτράπιζά μοι παρέσχον, mensam hospitalem mihi soli præbuerunt, *Eurip. Iphig. in Taur.* 949. Ex μόνος et τράπιζα.

Μονότροπος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, unius modi, simplex; unius sensus, *Gl. V.* (2) solitarius; (3) cælebs; (4) austerus, contumax. (2) βοτῆρά τ' ἀμφὶ μονότροπον νιανίαν, *Eurip. Andr.* 281.

Μονοτρόπως, *adv.* uno ac singulari modo.

Μονοτροφέω, ῶ, fut. ήσω, unum pasco, nutrio. *pass. med.* solus pascor. Ex μόνος et τρέφω.

Μονοτροφία, ας, ἡ, nutritio unius animalis; (2) pastus solitarius. Ex iisd.

Μονότροχος, carruca, *Gl. V.*

Μονουχία, ας, ἡ, vita solitaria, cælibatus. Ex μόνος et ἔχω.

Μονοφαγέω, ῶ, fut. ήσω, solus comedo, nemine ad cœnam invitato.

Μονοφαγία, ας, ἡ, quum quis solus comedit, neminemque ad cœnam invitat.

Μονοφαγίστατος, ᾱ, ὁ, superl. sequentis.

Μονοφάγος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui solus cibum capit.

Μονοφαλαγγία, ας, ἡ, una phalanx, *R.*

Μονόφανος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, solus apparens. Ex μόνος et φαίνομαι.

Μονόφθαλμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, unum oculum habens, unoculus; luscus, *Phil.*

Μονόφθογγος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, unum sonum habens.

Μονόφοιτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, solus pascens. Ex μόνος et φορβή.

Μονόφρουρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, ex una tantum parte munitus; (2) ab uno custoditus. Ex μόνος et φρουρέω.

Μονόφρων, ὁ ᾗ ἡ, sui sensus atque judicii.

Μονοφυὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, unius naturæ, simplex, non geminus; (2) simplicem stirpem habens. Ex μόνος et φυή.

Μονόφυλλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, unum folium habens.

Μονόφυλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, unius generis, *R.* Ex μόνος et φυλή.

Μονοφυσῖται, ῶν, οἱ, hæretici, unam in Christo naturam statuentes. Ex φύσις.

Μονοχάλινος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, uno fræno utens.

Μονόχειρ, ρος, ὁ ᾗ ἡ, unam habens manum, unimanus, *Gl V.*

Μονόχηλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, solidam et non fissam habens ungulam. Ex μόνος et χηλή.

Μονοχίτων, ωνος, ὁ ᾗ ἡ, unam tunicam gerens.

Μονοχιτωνέω, ῶ, unam tunicam gero. A præc.

Μονόχορδος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, una intentus chorda. Ex μόνος et χορδή.

Μονόχρονος, ον, unum tempus habens; dicitur de una syllaba eademque brevi; nam longæ sunt δίχρονοι, *Longin. Fragm.* 3, 14.

Μονόχρους, *contr.* μονόχρως, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, unicolor, qui unius ejusdemque coloris est. Ex μόνος et χρόα.

Μονοχρώματος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem. Ex μ. et χρῶμα.

Μονόχρωμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisdem.

Μονόχρως, ὁ ᾗ ἡ, idem. neut. τὸ μονόχρων.

Μονόψηφος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, unius suffragii, *R.*

Μονόω, ῶ, fut. ώσω, solum relinquo, descro, destituo; (2) ad unum redigo, unum, solum reddo; μονόομαι, ώμαι, relinquor; aor. 1. part. μονωθείς, solus relictus; perfect. part. μεμονωμένος, solitarius, destitutus. *Gl. Vet.* solus. Οἵ μοι, τί δράσω δῆτα σῦ μονούμενος; *Eur. Alc.* 377. δυσποτῶν, *Id. Rhes.* 872. Μονωτὶς, solutus, *Æsch. Socr.* 3, 17. A μόνος.

Μονῳδέω, ῶ, fut. ήσω, solus canticum recito; (2) solus lamentor, carmen flebile cano; (3) lugeo. A μονῳδός.

Μονῳδία, ας, ἡ, cantio solitaria, monodia, cum unus tantum in scena canticum recitat, et non simul chorus. Ab eodem.

Μονῳδὸς, ὸῦ, ὁ, poeta, qui sub una tantum persona argumentum aliquod exponit; (2) qui solus cantat sine choro. Ex μόνος et ᾠδὸς, cantor.

Μονωθείς, aor. 1. part. pass. verbi μονόω.

Μονώνυξ, χος, ὁ ᾗ ἡ, solidas ungulas habens, cujus ungulæ solidæ sunt, et individuæ. Ex μόνος et ὄνυξ.

Μονώνυχος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.

Μόνως, *adv.* solum, tantum. A μόνος.

Μόνωσις, ιως, ἡ, desolatio; (2) solitudo, singularitas, unitas. A μονόω.

Μονώτατος, solus omnium. A μόνος.

Μονώτης, ᾱ, ὁ, solitarius, fem. μονῶτις, ιδος, solitaria. A μονόω. Hinc

Μονωτὶ, *adv.* clam, solitario, *Vulg. Lex.*

Μόνωτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, unam aurem habens; (2) unam ansam habens. Ex μόνος et οὖς.

Μονῶψ, ῶπος, ὁ, unoculus. Ab ὤψ.

Μόνωψ, ωπος, ὁ, bonasus, alias μόναιπος, *Ælian.*

Μόρα, ας, ἡ, mora, militum agmen apud Lacedæmonios. A μοῖρα, *pars.*

Μόργιον, *Hes.* μίτρον γῆς, ὅ ἐστι τὸ πλέθρον, jugerum.

Μοργνύω, abstergo. Vide ἀμοργνύμι.

Μόργος, vel μοργὸς, septum, crates in curru.

Μορέα, ας, ἡ, morus, *arbor.*

Μορέω, ῶ, laboro, adfligor, *Hes.* (2) divido, sortior.

Μόρημα, τὸ, ramentum, cumulus, *V. L.*

Μορία, ας, ἡ, pars, *Hes.* A μοῖρα.

Μορία, ας, ἡ, olea sacra. Ab eod.

Μόριμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, fatalis. A μόρος.

Μόριον, ᾱ, τὸ, particula, portiuncula; pars, pars corporis; membrum genitale, *Gl. V.* μόρια, genitalia. Philosophi sic vocant et

speciem subjectam generi, unde et a Cicerone *pars* vocatur, *Ern.* Ab eod.

Μόριος, ρία, (Ion. μορίη,) ριον, partialis, *in Epigr.* Κύκλος λεύσσει νιν Μορίῃ Διΐς, *Soph. Œd. Col.* 704. Ab eod.

Μόριος Ζεύς, Jupiter Morius, i. e. inspector sacrarum olearum, *Soph. Œd. Col.* 697. A *μορία*. Unde

Μορὶς, ίδος, ἡ, pars, portio; *ex Herod.*

Μορμολύκειον, vel *μορμολυκεῖον, ου, τὸ*, larva, seu persona tragicorum et histrionum; (2) spectrum, terriculamentum. A *μορμώ*.

Μορμολύκη, ης, ἡ, idem. Ab eod.

Μορμολύττομαι, territo, perterrefacio, et proprie quidem larvis et similibus terriculamentis; (2) formido, metuo. Πότερα Λυδὸν, ἢ Φρύγα, ταυτὶ λέγουσα, *μορμολύττεσθαι* δοκεῖς; *Aristoph. Av.* 1250. Ab eod.

Μορμορωπὶς, ut *μορμορωπὰ ῥήματα*, verba terrifica, *Aristoph. Ran.* 1040. Ex *μορμὼ* et *ὤψ*.

MOPMΥ'ΛΟΣ, *ου, ὁ*, piscis quidam marinus.

Μορμυρίζω, fut. *ίσω*, aquæ strepitum refero. *Gl. V.* murmuro. A *μορμύρω*.

MOPMΥ'ΡΟΣ, *ου, ὁ*, mormyra, piscis quidam marinus; *item μορμυρίων*, unde Mirmillones putantur nomen habere.

MOPMΥ'ΡΩ, murmuro, *proprie* ut fluvius cum strepitu fluens; (2) inundo. Ἀφρῷ *μορμύρων ῥέει ἄσπετος*, *Iliad.* 18, 403. Τῇ δ' ἐπὶ Σαρδόνιος *μορμύρεται* ἐγγύθι πόντος, *Dion. Per.* 82.

Μορμυρωπὸς, ῦ, ὁ, solis epitheton, ubi ex defectu subobscurus est, aut sanguineus.

Μορμύσσομαι, terreo. A *μορμώ*.

MOPMΩ', *όος*, *contr.* *οῦς, ἡ*, Mormo, mulier horrendo adspectu et terrifico; (2) larva, terriculamentum, *Gl. Vet.*

Μορμὼν, ῶνος, ἡ, idem.

Μορμωτὸς, ὴ, όν, terrificus. Τὸν *ὠδίνοντα μορμωτὸν* λόχον ἀναψαλάξῃ, gravidum terribili cohorte pertundet, *Lycophr.* 342.

Μόρξαι, aor. 1. inf. act. verbi *μόργνυμι*.

Μορόεις, όεσσα, όεν, fatalis, exitiosus, mortifer; (2) elaboratus, multo cum labore confectus. A *μόρος*.

Μόρον, ου, τὸ, morum, fructus mori arboris.

Μοροποιέω, ῶ, fatalibus calamitatibus premor.

Μόρος, ου, ὁ, portio; (2) fatum, mors, lethum; (3) sors. A *μείρω*.

MO'ΡΟΧΘΟΣ, *ου, ὁ*, lapis quidam Ægyptius, quo utebantur ad vestes dealbandas.

Μόρσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, fatalis. *Gl. V.* fatifer; *μόρσιμον*, fatale, *Ph.* A *μόρος*.

Μορτὴ, vel *μόρη*, pars quæ solvitur ex fructibus; pars fructuum quam colonus a domino accipit, *Poll. Hes.*

MOPΤ'ΣΣΩ, inquino, contamino, fœdo; ut hinc sit *μεμορυγμένα*, perf. pass. part. f. g. inquinata, *Od.* 13, 435.

Μόρυχος, ου, ὁ, cognomen Bacchi apud Siculos, quod in vindemia ejus facies musto et virentibus ficis oblini consuevit.

Μορφάζω, f. *άσω*, nuo, annuo, *Hes.* (2) gestus fingo in saltatione; *alias etiam* vultum varie fingo. A *μορφή*. Hinc

Μορφασμὸς, ῦ, ὁ, conformatio insolens vultus et gestuum; genus saltationis mimicæ, quo diversorum animalium motus repræsentabantur.

Μορφεὺς, έως, ὁ, Deaster gentilium, Somni filius, dormientibus varias rerum formas objiciens. A

MOΡΦΗ', *ῆς, ἡ*, forma, species oris. Hinc

Μορφήεις, ήεσσα, ῆεν, *Dor. μορφάεις*, formosus, *R.*

Μορφίζω, *Ammon. male pro μορφάζω*.

Μορφοῖο, gen. sing. *Ion.* pro *μορφοῦ*. A

Μορφνὸς, ὴ, όν, obscurus, tenebricosus, *Suid.* (2) flavus, fulvus, *Hes.* (3) *ὁ μορφνὸς*, aquila quædam *apud Aristot. Gl. V. ὁ μορφιὸς, ἄγριον ὄρνιν*, (ruralis avis) emussulus. Ab *ὀρφνὸς*, idem.

Μορφοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, formalis. Ex *μορφὴ* et *εἶδος*.

Μορφοποιέω, ῶ, fut. *ήσω*, formam facio, formo, conformo; *μορφοποιοῦμαι*, formor, formam accipio. Ex *μορφὴ* et *ποιέω*.

Μορφοποίτα, ας, ἡ, efformatio. Ex iisd.

Μορφοσκοπέω, ῶ, formam specto.

Μορφόω, ῶ, fut. *ώσω*, formo, figuro; aor. 1. pass. *ἐμορφώθην*· *μορφωθῇ*, in conjunct. formetur; *μεμορφωμένος*, perf. part. informatus. Ἄχρις ἂ *μορφωθῇ* Χριστὸς ἐν ὑμῖν, *Gal.* 4, 19. A *μορφή*. Unde

Μορφύνω, formam lenociniis exorno, *Hes.*

Μορφὼ, οῦς, contr. *ῶς, ἡ*, cognomen Veneris apud Lacedæmonios, calyptram et pedicas habentis. A *μορφή*.

Μόρφωμα, ατος, τὸ, forma, species, somnium, spectrum. Κύκνε *μορφώματ' ὄρνιθος λαοῦν*, *Eurip. Helen.* 19. A *μορφόω*.

Μόρφων, ωνος, ὁ, personatus. Ab eod.

Μόρφωσις, εως, ἡ, formatio, figuratio; (2) forma, imago:

Μορφωτικὸς, ὴ, όν, qu. dic. formativus, formandi vim habens:

Μορφώτρια, ας, ἡ, formatrix. Ἡ συῶν *μορφώτρια*, (Circe,) *Eurip. Troad.* 437. A *μορφόω*.

Μόσσοι, dii Babylonii, quibus mense Maio in Epheso victimæ cædebantur.

MO'ΣΣΤΝ, vel *μόσυν, υνος, ὁ*, turris, propugnaculum; (2) turris lignea, propugnaculum ligneum, *proprie* domus.

Μοσσύνοικοι, vel *μοσύνοικοι*, Mosynœci, gens Pontica in ædibus ligneis habitans. A præc. Unde *Μοσσυνοικικός*.

Μόσσυνος, ὁ, idem quod *μόσσυν*.

Μοσχάριον, ου, τὸ, parvus vitulus, vitulus tenellus. Dim. a *μόσχος*.

Μοσχὰς, άδος, ἡ, bucula, vitula, juvenca, vacca, *Gl. V.* Ab eod.

Μοσχίη, contr. μοσχῆ, ῆς, ἡ, scil. *δορὰ*, pellis vitulina. Ab eod.

Μοσχίτια, ας, ἡ, surculorum plantatio. *Ph.* plantatio. A *μοσχεύω*.

Μόσχιος, ου, ὁ ἡ ἡ, vitulinus; *μόσχιον*, vitulina, *Gl. V.* et pl. *μόσχια*, vitulina, *Gl. V.* A *μόσχος*.

Μόσχευμα, ατος, τὸ, surculus, qui ex arbore demptus plantatur; stolo, tenella planta. *Gl. V.* propago. A *μοσχεύω*.

Μοσχευματικὸς, malleolaris, *Gl. V.* A præc.

Μοσχεύω, f. *εύσω*, surculis ex arbore demptis sero; (2) insero, planto. A *μόσχος*.

Μοσχηδὸν, modo seu more vituli. Ab eod.

Μοσχίας, ου, ὁ, ad vitulum accedens, aries triennis, *Eust.* (2) lepusculus, *Poll.* (3) agnus, *Id.* Ab eod.

Μοσχίδιον, ου, τὸ, germen novellum, tenerum et novellum vimen. Dim. ab eod.

Μοσχιναῖος, αία, αῖον, in modum vituli exsultans, *Hes.* Ab eod.

Μοσχίον, ου, τὸ, vitulus novellus; (2) agnellus recens; (3) tenella planta, stolo. Ab eod.

Μόσχιος, α, ον, vitulinus. Ab eod.

Μοσχοθύτης, ου, ὁ, victimarius, *Ph.*

Μοσχοκάρυον, et *μοσχοκαρύδιον, ου, τὸ*, nux moschata.

Μοσχοποιέω, ῶ, fut. *ήσω*, vitulum facio, conflo. A

MO'ΣΧΟΣ, *ου, ὁ* vel *ἡ*, vitulus, vitula, juvenca; (2) ramulus tenellus, germen novellum, stolo, pampinus, capreolus, *Ph. μόσχοι*, plantæ; (3) odoris pretiosissimi genus, muscus; (4) *adject.* tener, novellus, *apud Hom.*

Μοσχοσφραγιστὴς, οῦ, ὁ, vitulorum signator.

Μοσχοτόμος, ου, ὁ, victimarius, *Ph.* A *μόσχος* et *τέμνω*.

Μοσχοφάγος, ὁ ἡ ἡ, vitulinam edens.

Μοτάριον, ου, τὸ, Dim. a *μοτόν*.

Μοτὴ, ἡ, penicillum vulnerarium, *Call.*

Μοτὸν, οῦ, τὸ, idem quod

MOΤΟ'Σ, *οῦ, ὁ*, linamentum carptum, quod vulneribus inditur. Hinc

Μοτόω, ῶ, fut. *ώσω*, linamenta in vulnera immitto, et sic ea curo.

Μότωμα, ατος, τὸ, idem quod *μοτός*.

Μότωσις, εως, ἡ, linamentorum in vulnera impositio.

Μυκηρόβατος, vel *μυκηρόβατος*, nucifrangibulum, *Athen.* A

MOΤ'ΚΗΡΟΣ, *ου, ὁ*, amygdala. *Vox Laconica.* Vide infra *μύκηρος*.

Μυναδὸν, adv. seorsum. *Μυναδὸν ἐν σκοπέλοισι*, *Oppian. Cynegel.* 4, 40.

Μυνὰξ, Poet. seorsum, singulatim. Ἄλιον καὶ *Λαοδάμοντα κίλευσιν μυνὰξ* ὀρχήσασθαι, *Odyss.* 8, 370. A *μοῦνος*.

Μυνιήτης, Poet. pro *μονιήτης*, solus remex, *in Epigr.* Ex *μοῦνος* et *ἐρέτης*.

Μυνογένεια, ας, ἡ, unigena, *Apollon.* A

Μυνογενὴς. Vide *μονογενὴς*.

Μυνόγληνος, unoculus, *in Epigr.* Ex *γλήνη*.

Μυνόθεν, adv. remotis arbitris.

Μυνολεχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, solus cubans. Ex *λέχος*.

Μυνολίων, leo solitarius, *in Epigr.*

Μυνόλιθος, ex uno lapide constans, vel ex lapide tantum constans.

Μυνομήτωρ, cui sola superest mater, *Hes.*

Μοῦνος, Ion. et *Poet.* pro *μόνος*, unus, solus.

Μυνόω, ῶ, fut. *ώσω*, pro *μονόω*.

Μυνυχία, ας, ἡ, portus Atheniensium, ubi Dianæ Munychiæ fanum.

Μυνυχιὼν, ῶνος, ὁ, mensis Atheniensium decimus, ita dictus a Diana Munychia, cujus sacra hoc mense fiebant.

Μυνὼψ, acc. *μυνῶπα*, *Poet.* pro *μονώψ*.

MOΥ'ΣΑ, *ης, ἡ*, Musa, Dea cantus; sumitur et pro ipso cantu, et vocis, et fidium seu tibiarum, pro cognitione et scientia, pro ingenio, et scita quavis inventione et commentatione. *Gl. V.* Musa, Camœna. Musæ causæ sunt mundi perfectionis, secundum antiquos theologos.

Μουσαγέτης, ου, ὁ, Musagetes, Musarum ductor. Apollinis epith. Ex *ἡγέομαι*.

Μουσαπολιτὴς, ῆτος, ὁ, cantus et musicorum modulorum corruptor.

Μουσεῖον, ου, τὸ, musæum, locus Musis et studiis destinatus, ubi Musæ colebantur; (2) Alexandriæ ædificium, ubi viri docti alebantur; (3) locus ubi studiis literarum operamur. Sed *μυστεῖα, ων*, festum in honorem Musarum. A *Μοῦσα*.

Μουσεῖος, εία, εῖον, musicus. Ab eod.

Μουσηγετέω, ῶ, Musis cithara præeo. A

Μουσηγέτης, ου, ὁ, idem quod *Μουσαγέτης*.

Μουσίζω, cantu contendo, *V. L.* A *Μοῦσα*.

Μουσικεύομαι, musica ratione cantica, tempero et modulor. Ab eod.

Μουσικὸς, ὴ, όν, musicus; (2) qui canit, canorus; (3) artis canendi peritus; (4) musices amans; (5) literarum amans, elegans, peritus. Παρ' ὄχλῳ *μουσικώτεροι λέγειν*, aptiores ad loquendum apud vulgus, *Eurip. Hipp.* 989. Hinc *μουσικὴ*, scil. *τέχνη*, Musica, ars canendi, poetica doctrina, dexteritas. (3) *εὐρῶν ἀκριδῆ μουσικὴν ἐν ἀσπίδι*, *Id. Suppl.* 906. Ab eod.

Μουσίκτας, psaltes, cantor, *Hes.* Est *Dor.* pro *μουσίκτης, μουσίστης*. A *μουσίζω*.

Μουσικῶς, adv. musice, seu modulate; (2) concinne, apte, scite, eleganter.

Μουσικώτατα, adv. doctissime. A *μουσικός*.

Μουσίσδειν, præs. inf. act. *Dor.* pro *μουσίζειν*.

Μουσογενὴς, ὶς, Musa genitus, *Anac.*

Μουσόδομος, ου, Musis habitatus.

Μουσόδρομος, ου, ὁ ἡ ἡ, ut *μουσοδρόμοις πάτραις*, quas Musæ percurrerunt, *in Epigr.*

Μουσοεργὸς, ὁ ἡ ἡ, symphoniacus, psaltria, tibicina, &c. qui Musarum opus, quæstum et provinciam, habet, *Ern.*

Μουσολάκης, ακος, ὁ, Musarum adsentator, artifex musicarum illecebrarum, *Suicer.*

Μουσόλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, a Musis adflatus.

Μουσομανέω, ῶ, fut. *ήσω*, insano Musarum, aut Musices amore flagro; (2) a Musis sum adflatus. A

Μουσομανὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, a Musis adflatus; (2) amantissimus poëseos, cantus, &c. A *μαίνομαι*. Hinc

Μουσομανία, ας, ἡ, furor musicus, vehemens poëseos, Musices, sive canendi, amor.

Μουσόμαντις, εως, ὁ ἡ ἡ, musicus augur; avis epith. *apud Aristoph.*

Μουσομήτωρ, ρος, rectius *μουσμήτηρ, ἡ*, Musarum mater, Mnemosyne, *ex Æschylo.*

Μουσοπά-

Μουσοπάνακτος, ὁ, a Musis instinctus, poeta; sed dicitur magis in deteriorem partem. Libri quidam male μουσοπάταγος, *ap. Cic.* A πατάσσω.

Μουσοπάτωρ, ὁ, Musa genitus, *Anac.*

Μουσοποιέω, ῶ, fut. ήσω, carmina compono, in modulos redigo, carminibus celebro. A

Μουσοποιός, ός, ὁ ἡ ή, qui carmina scribit, poeta; (2) musicus. (2) ἀεὶ δὲ μουσοποιὸς εἰς σὲ πορεύεναν ἔσαι μέριμνα, *Eurip. Hipp.* 1428. Ex Μοῦσα et ποιέω.

Μουσοπόλος, ος, ὁ ἡ ή, Musarum famulus, poeta; (2) musis conveniens. (1) πολλά σε μουσόπολοι μέλψουσι, *Eurip. Alc.* 447. (2) ἢ τίνα μουσοπόλον τοναχὰν ἐπὶ δάκρυσι ἀναπαλίσομαι; *Id. Phœn.* 1505. A πολέω.

Μουσουργέω, ῶ, f. ήσω, musica ratione tempero, musice compono vel canto; artes Musarum exerceo, et quæstui habeo.

Μουσουργία, ας, ἡ, modulatio musica. A

Μουσουργός, ός, ὁ ἡ ή, cantor, psaltes; (2) qui musica ratione temperat cantica et modulatur. Ex Μοῦσα et ἔργον.

Μουσόφθαρτος, ὁ, qui per Musas interiit.

Μουσοχαρής, ές, ὁ ἡ ή, Musis gaudens. Ex Μοῦσα et χαίρω.

Μοχθέω, ῶ, f. ήσω, modulis musicis exorno; (2) literis humanioribus erudio; (3) doceo; (4) concinnum, venustum reddo; perf. pass. μεμόχθημαι part. μεμοχθημένος, modulatus, elegans, musis initiatus; aor. 1. inf. μοχθηθῆναι, erudiri. A Μοῦσα.

Μυσάκια, τὰ, mustacea. Athenæus, μυσάκια ἐξ οἰνομέλιτος, mustacea liba ex œnomelio. A *Lat.* musto.

Μυσὶν, *mei est*, *Æol.* pro μέ ἐστιν.

Μισωιδός, ὁ ἡ ή, cantator, *Man.*

Μοχθαλόεις, εσσα, εν, laboriosus, *Coluth.*

Μοχθεῦντω, acc. plur. part. præs. act. n. g. *Dor.* pro μοχθοῦντα, a

Μοχθέω, ῶ, fut. ήσω, laboro; (2) efficio, effectum reddo; (3) laboribus et ærumnis premor. Μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη, *Eur. Hipp.* 211. A μόχθος. Hinc

Μοχθήεις, ήεσσα, ῆεν, laboriosus, ærumnosus:

Μοχθητέον, laborandum, *Eur.*

Μόχθημα, ατος, τὸ, labor, ærumnæ.

Μοχθηρία, ας, ἡ, malitia, improbitas, pravitas, scelus. A

Μοχθηρός, ρὰ, ρὸν, laboriosus, ærumnosus, miser; (2) malus, improbus; (3) interdum de specie quadam vitii, ut βοῦς μοχθηρὸς, bos macer; ὦ μόχθηρε, improbe. A μόχθος.

Μοχθήσαντι, dat. sing. a. 1. part. verbi μοχθέω.

Μοχθηρατέρως, *adv.* pejus, deterius. A

Μοχθηρῶς, *adv.* male, ærumnose.

Μοχθητέον, laborandum est. Εἰ μίτρῃ μοχθητέον, si metienda sunt mala, *Eurip. Hercul. Fur.* 1251.

Μοχθίζουτι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro μοχθίζουσι, a

Μοχθίζω, laboro, adflictus sum. A μόχθος.

Μοχθισμός, ῦ, ὁ, labor, *Vet. Lex.* A præc.

ΜΟ῎ΧΘΟΣ, ε, ὁ, labor, miseria, ærumnæ; calamitas, molestia, lassitudo, *Gl. V.*

Μοχλεία, ας, ἡ, motio, vel obfirmatio, quæ vecte fit; apud Medicos, ossis luxati in locum suum restitutio. A μοχλεύω.

Μόχλευσις, εως, ἡ, idem. Ab eod. Unde

Μοχλευτὴς, οῦ, ὁ, motor, seu qui vectibus et phalangis aliquid promovet, vectiarius, phalangarius; omnino, qui vi sua aliquid concutit, movet. Epith. Neptuni, *ap. Aristoph.* A

Μοχλεύω, fut. εύσω, vecte moveo, promoveo; (2) vecte obfirmo; (3) molior, machinor. Μοχλεύει δύρετρα, *Eur. Her. Fur.* 1002. A μοχλὸς.

Μοχλέω, idem quod μοχλεύω, *Hom.*

Μοχλικὸς, ὴ, όν, ad vectem pertinens: τὸ μοχλικὸν, sc. βιβλίον, liber de molitione et repositione luxatorum, *Ern.* Ab eod.

Μοχλίον, ε, τὸ, parvus vectis, parva phalanga. Dim. ab eod.

Μοχλὶς, ίδος, ἡ, idem:

Μοχλίσχος, ε, ὁ, idem, et ab eod.

ΜΟΧΛΟ῎Σ, ῦ, ὁ, vectis, quo quid movetur; (2) obex, repagulum, sera, pessulus.

Μοχλόω, ῶ, f. ώσω, pessulum obdo, vecte obfirmo. A præc.

Μὺ, μῦ, vox flentis.

Μυάγρα, ας, ἡ, muscipula. *Ap. Poll.* etiam inter fullonum instrumenta. Ex μῦς et ἄγρα.

Μύαγρος, ε, ὁ ἡ ή, qui mures venatur, vel captat, serpentum species; (2) herbæ nomen. *Gl. V.* μύαγρον, muscipulum. Ex iisdem.

Μυάκανθος, ε, ὁ, et ον, τὸ, asparagus, *Gl. Vet. Plin.* Ex μῦς et ἄκανθα, *spina.*

Μύαξ, ακος, ὁ, mytilus, conchæ species. A μύω.

Μύας, *mures*, acc. pl. a μῦς, *mus.*

Μυάω, labia contraho, aut oculos claudo. *Aristoph. Lys.* τί μοι μυᾶτε, vers. 126.

Μυγαλίη, *contr.* μυγαλῆ, ῆς, ἡ, mus araneus.

Μυγμὸς, ῦ, ὁ, sonus, qui labiis occlusis erumpit; item, qui naribus editur; mussatio, mussitatio, gemitus, etiam de piscibus *apud Aristot.* (2) οἱ δ' ὀνομαζόμενοι Κυνοκέφαλοι τοῖς μὲν σώμασιν ἀνθρώποις ὁμοιοῦσι παρεμφερεῖς εἰσὶ, ταῖς δὲ φωναῖς μυγμοὺς ἀνθρωπίνους προΐενται, *Diodor. Sicul.* 3, 35. Δυνατὸν δὲ καὶ μυγμῷ καὶ σιναγμῷ ψόφον ὅμοιον ἐκβάλλειν ἀγάλματα, *Plutarch. in Coriolano.* A μύζω.

Μυδάζομαι, fut. άξομαι, abhorreo, aversor; ut hinc sit aor. 1. ἐμυδάξατο, *ap. Nicand.* A μυδάω.

Μυδύνειν, stillare, putrefacere, *Hes.* Ἔνθα μυδαίνει ποτοῖς Ὠκίνορος γῆν, *Lycophr.* 1008.

Μυδαλέος, έα, έον, humidus, uvidus, madidus; (2) nimio madore vitiatus. *Gl. Vet.* putidus, mephiticus. A

ΜΥΔΑ῎Ω, ῶ, f. ήσω, nimio madore vitior, putresco. *Gl. V.* μυδάω, *puteo.* Φόνῳ μυδώσαι φάγανος, *Soph. Œd. Tyr.* 1278.

Μῦδις, ωνος, αἱ, testudines lutariæ, mures aquatiles, *Suicer.* A μῦς.

Μύδησις, εως, ἡ, putredo ex nimio madore. A μυδάω.

Μυδήεις, ήεσσα, ῆεν, nimio madore vitiatus. A

ΜΥ῎ΔΟΣ, ε, ὁ, virus, virosus humor.

Μυδώσα, præs. part. act. f. g. *Poet.* pro μυδῶσα, ex μυδάεσα, a μυδάω. Unde

Μυδρίασις, εως, ἡ, vitium oculi, quo pupilla dilatatur, ejusque acies hebescit.

Μυδροκτυπέω, ῶ, candentem ferri massam malleo tundo. Μυδροκτυπεῖ Ἥφαιστος, laminas ignitas subigit, *Æsch. Pr.* 366. A

Μυδροκτύπος, ε, ὁ ἡ ή, qui ferrum candens malleo tundit, faber ferrarius. Ex seq. et κτύπος.

ΜΥ῎ΔΡΟΣ, ε, ὁ, candens ferri massa; massa lapidea ignita; globus candens, rudis, *Gl. V.*

Μυδὼν, ῶνος, ὁ, caro fungosa in ulcere fistuloso, in quo sinus mucosi, oræ callosæ, *Poll.* A μυδάω.

Μύειος, ε, ὁ ἡ ή, soricinus, *Gl. V.* A μῦς.

Μυελώδης, ες, *contr.* μυελλώδης, ες, ὁ ἡ ή, medullæ similis, medullosus. Ab eod.

ΜΥΕ῎Ω, ῶ, fut. ήσω, doceo ea quæ ad sacra pertinent, in sacris instituo, initio, *Gl. V.* Διῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τιθηνήσαι, *Aristoph. Pace*, 375. A μύω.

Μυζάω, ῶ, fut. ήσω, sugo, exsugo, exprimo:

Μυζέω, ῶ, fut. ήσω, idem. A

ΜΥ῎ΖΩ, fut. ξω, proprie premo, comprimo, compressum teneo. Unde (2) clausis labris sonitum literæ μ naribus emitto; (3) musso, mussito. *Gl. V.* gemo, murmuro; part. μύζων, mussitabundus, *Gl. V.* (4) sugo.

Μύημα, ατος, τὸ, initiatio; (2) id quod docetur, qui sacris initiatur. A μυέω. Unde

Μύησις, εως, ἡ, initiatio, *Gl. V.* (2) doctrina, institutio, imbutio, *Gl. V.*

Μυθάριον, ε, τὸ, fabella. Dim. a μῦθος.

Μύθιαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro μύθη, a μύθομαι.

Μυθίσθε, 2. plur. præs. ind. med. pro μυθίεσθε, a

Μυθίομαι, ῦμαι, dico, dictito, loquor; (2) eloquor, narro; (3) confabulor, colloquor; imperfect. *1 n.* μυθίσκοντο, dictitabant, prædicabant, *apud Hom.* pro ἐμυθέοντο. Νῦν δὲ τοὶ ἠπείρῳ μυθήσομαι εἴδιος, ἀπάσης, *Dionys. Per.* 170.

Μυθίσκομαι, idem. Vide præc.

Μύθευμα, τὸ, narratio fabulosa, fabula. A

Μυθεύω, fabulosa narro, μεμύθευται, perf. pass. fabulose fictus est, narratur. Τὶς ἄρ', ὅς ἐμαῖς μυθεύεται πορὰ τήνευσιν; *Eur. Ion.* 196.

Μυθήσαίμην, aor. 1. opt. med. verbi μυθίομαι.

Μυθήσατο, 3. sing. aor. ejusd. in ind. sed *Ion.* pro ἐμυθήσατο.

Μυθητὴρ, idem quod seq. et ab eod. *Hes.* μυθητῆρες, στασιασταὶ, seditiosi, factiosi.

Μυθητὴς, οῦ, ὁ, orator, susurro. A μυθίομαι.

Μυθίδιον, ε, τὸ, fabella. Dim. a μῦθος.

Μυθίζοισαν, acc. sing. præs. part. act. fem. gen. *Dor.* pro μυθίζουσαν, a

Μυθίζω, et μυθίζομαι, *Dor.* μυθίσδω, et μυθίσδομαι, loquor, dico, enuncio, appello, voco. *Theocr.* 10. *ult.* A μῦθος.

Μυθικὸς, ὴ, όν, fabularis, fabulosus. Ab eod.

Μυθικωτέρως, *adv.* nimis fabulose. A præc.

Μυθιστορία, ας, ἡ, historia fabularis. Ex μῦθος et ἱστορία.

Μυθίστης, ε, ὁ, seditiosus, factiosus. A μῦθος.

Μυθογραφέω, ῶ, fut. ήσω, fabulas scribo.

Μυθογραφία, ας, ἡ, fabularum conscriptio.

Μυθογράφος, ε, ὁ ἡ ή, fabularum scriptor. Ex μῦθος et γράφω.

Μυθόλατρις, ιος, ὁ ἡ ή, Verbi, i. e. Christi cultor, *Nazian.* Ex λάτρις.

Μυθολογεύω, fut. εύσω, idem quod

Μυθολογέω, fabulor, fabulam narro; (2) fabulose narro, fabulose celebro; perf. part. pass. μεμυθολογημένος, fabulis celebratus. Τὰς ἀγῶνας ἐκ τῶν πολέμων τῶν ἡμετέρων ἐμυθολόγησι, *Isocr.* A μυθολόγος.

Μυθολόγημα, ατος, τὸ, narratio fabulosa, res quæ fabulose narratur. A præc.

Μυθολογητέον, *adv. pos.* fabulandum, narrandum.

Μυθολογία, ας, ἡ, narratio fabularum, fabulosa narratio, fabulatio, *Gl. V.*

Μυθολογικὸς, ὴ, όν, ad fabularum narrationem pertinens; (2) qui valet comminiscendis fabulis. A

Μυθολόγος, ε, ὁ ἡ ή, fabularum narrator; fabulator, gerro, *Gl. V.*

Μύθομαι, loquor; μύθιαι, loqueris, *Odyss.* 2, 202. pro quo tamen *Eust.* μυθεῖαι, ut sit ex μυθῆ, a μυθέομαι.

Μυθοπλαστέω, ῶ, fut. ήσω, fabulas fingo; (2) fabulose fingo. A

Μυθοπλάστης, ε, ὁ, fabularum fictor. Hinc

Μυθοπλαστία, ας, ἡ, fabulosum figmentum.

Μυθοποιέω, ῶ, fut. ήσω, fabulas vel fabulam fingo; μυθοποιοῦμαι, de me fabula narratur.

Μυθοποίημα, ατος, τὸ, idem quod μυθοποιΐα. Τῶτο δὲ παντὶ δῆλον, ὅτι μυθοποίημα καὶ πλάσμα πρὸς ἡδονὴν ἢ ἔκπληξιν ἀκροατῆ γέγονε, *Plutarch. de audiend. Poetis.*

Μυθοποιΐα, ας, ἡ, fabularum fictio, figmentum fabulosum. A

Μυθοποιὸς, ός, ὁ ἡ ή, fabularum fictor vel scriptor. Ex μῦθος et ποιέω.

ΜΥ῎ΘΟΣ, ε, ὁ, verbum, dictum; (2) oratio, sermo; (3) colloquium; (4) fabula, sive oratio falsa veritatem adumbrans; (5) consilium, suasio; (6) seditio, factio, *ap. Hom.*

Μυθοτόκος, ε, ὁ ἡ ή, pariens verba. Ex μῦθος et τίκτω.

Μυθῳδέω, ῶ, fabulas fingo. *Scholiast. ad Cassandram Lycophronis.*

Μυθῴδημα, τὸ, fabula. *Schol. ad Cassand.*

Μυθώδης, ες, ὁ ἡ ή, fabulosus. A μῦθος.

ΜΥΙ῎Α, ας, ἡ, musca.

Μυῖα-

Μυϊαγρος, ᾱ, ὁ ἡ, qui muscas capit, muscarum venator; cognomen Dei cujusdam ap. Eleos, *Plin.* Ex μυῖα et ἄγρα, *venatio.*

Μυΐδιον, ᾱ, τὸ, musculus. Μυΐδιον ἱστορημένων διαδρομαί, murium attonitorum discursiones, *Marci Antonini Imperatoris de Rebus suis*, 7, 3. Dim. a μῦς.

Μυΐκιδος, vel μυϊκός, muscarius, *Gl. V.* ubi μύϊκος. A μυῖα.

Μυΐνδα, ης, ἡ, sc. παιδιὰ, Myinda, lusus puerilis, in quo oculos claudebant. A μύω.

Μύϊνος, murinus. A μῦς. *Ern.*

Μυϊοθήρας, ᾱ, ὁ, muscarum venator. Ex μυῖα et θήρα.

Μυϊοκέφαλον, ᾱ, τὸ, species τῆς περιττώσεως, pro cidentiæ, parva adhuc et capiti muscæ similis. Ex μυῖα et κεφαλή.

Μυϊοσοβίω, ῶ, fut. ήσω, muscas abigo. A σοβέω

Μυϊοσόβη, ης, ἡ. muscarium, instrumentum quo muscæ abiguntur:

Μυϊοσόβης, ᾱ, ὁ, muscarum abactor. A præc.

Μυϊοσόβιον, ᾱ, τὸ, muscarium:

Μυϊοσόβος, ᾱ, ὁ ἡ, idem et ab eod.

Μυϊώδης, Myiodes, muscarum deus, *Plin.* A μυῖα.

Μυκάομαι, ῶμαι, mugio; (2) de aliorum animalium voce et quocunque sono graviori; inf. μυκᾶσθαι, mugire; aor. 1. μυκήσασθαι. *Ap. Hom.* et a μυκάω, μιμυκῶς, perf. part. med. mugiens; et plusq perf. 3. sing. κρέα ἐμεμύκει, carnes mugiebant. Et aor. 2. act. μύκον, crepuerunt; μύκε, sonuit, pro ἔμυκον, ἔμυκε. Μόσχοι σὺν κεραοῖσιν ἰμυκήσαντο βοῆσαι, *Theoc.* 16, 37.

Μύκιν, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* et cum ν pro ἔμυκε, a μυκάω.

ΜΥΚΙΤ, ῆτος, ἡ, mugitus boatus.

Μύκη, ης, ἡ, theca gladii, vagina; (2) occlusio, compressio, obstructio; (3) fungus ellychnii. A μύω.

Μυκηθμός, οῦ, ὁ, mugitus, boatus. A μυκάω.

Μύκημα, ατος, τὸ, idem.

Μυκηρόβατος, idem quod μυκηρόβατος.

Μύκηρος, idem quod μύκηρος.

ΜΥ'ΚΗΣ, ητος, ἡ, vel ᾱ, ὁ, fungus. *Ph.* boletus; (2) fungus ellychnii; (3) morbus quidam oleæ; (4) ensis manubrium; (5) membrum virile, *Hes.*

Μύκησις, εως, ἡ, mugitus, boatus. A μυκάω.

Μυκητᾶν, gen. pl. *Dor.* pro μυκητῶν.

Μυκητής, οῦ, ὁ, mugiens. A μυκάω.

Μυκητίας, ᾱ, ὁ, mugiens, sonorus. Ab eod.

Μυκητικός, ἡ, όν, mugiendi vim habens, instar boum. Ab eod.

Μυκήτινος, ίνη, ινον, fungeus, e fungo. A μύκης.

ΜΥ'ΚΛΑΙ, sive μύκλοι, lineæ nigræ in collo, dorso, pedibusque asinorum, *Hes.* At *Etym.* μύκλον, rugam et plicam in collis asinorum; μύκλοι sunt etiam libidinosi et lascivi homines, *ap. Lycophr.*

Μύκον, 3. pl. a. 2. ind act. *Ion.* pro ἔμυκον, a μυκάω.

Μυκτήρ, ῆρος, ὁ, naris, nasus; μυκτῆρες, nares; (2) proboscis elephanti; (3) irrisio nasus. A μύσσω. Hinc

Μυκτηρίζω, fut. ίσω, naso suspendo, subsanno, derideo, contemno. Θεὸς ὲ μυκτηρίζεται, *Gal.* 6, 7.

Μυκτηρίκομπος, et -όκομπος, ᾱ, ὁ ἡ, qui cum strepitu emungit nares; (2) flagitiosus. Μυκτηρίκομπα πτεύματα, superbientium narium efflatus, *Æsch. S. T.* 470.

Μυκτήρισμα, ατος, τὸ, idem quod

Μυκτηρισμός, οῦ, ὁ, subsannatio, irrisio:

Μυκτηριστής, οῦ, ὁ, sannator. *Ph.* subsannator. A μυκτηρίζω.

Μυκτηρόθεν, *adv.* e naribus. A μυκτήρ.

ΜΥ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, pars auris, *Poll.*

Μυλακρίς, ίδος, ἡ, qu. dic. locusta molendinaria, insectum farina vescens in molendiniis et pistrinis. A μύλη et ἀκρίς.

Μύλαξ, ακος, ὁ, lapis molaris; (2) lapis rotundus. A μύλη.

Μυλεύς, έως, ὁ, pistor, *Suicer.* A

ΜΥ'ΛΗ, ης, ἡ, mola trusatilis, seu asinaria, frumentaria olearivè; (2) inferior molæ pars, quæ et meta dicitur; (3) mola salsa; (4) mola, os latum toti genu superpositum; (5) mola, caro informis in utero muliebri quandoque nasci solitum; (6) herba quædam; (7) μύλαι, dentes molares.

Μυλήκηρον, ᾱ, τὸ, scopæ farinariæ, quibus in mola utuntur. Ex μύλη et κῆρος.

Μυλήρατος, ᾱ, ὁ ἡ, mola fractus et contusus. Ex μύλη et ῥάω.

Μυλίας, ᾱ, ὁ, ut μυλίας λίθος, lapis molaris.

Μυλιάω, ῶ, dentibus frendeo et strideo. Hinc μυλιόωντες, *apud Hesiod.* pro μυλιῶντες, μυλιάοντες, *Op.* 528. A μύλη.

Μυλικός, ἡ, όν, molaris. Ab eod.

Μυλιόωντας, acc. pl. particip. præs. act. *Poet.* pro μυλιῶντας, ex μυλιόοντας, a μυλιάω.

Μυλίτης, ᾱ, ὁ, ut μυλίτης λίθος, lapis molaris. *Gl. V.* silex; μυλίται ὀδόντες, dentes molares. Ab eod.

Μυλλάκανθος, ᾱ, ὁ ἡ, spinam habens incurvam hami ad instar, hamatis spinis armatus. Ex μυλλὸς et ἄκανθα

Μυλλὰς, άδος, ἡ, meretrix, scortum. A μύλλω.

ΜΥΛΛΟ'Σ, ῆ, ὁ, curvus, tortuosus; (2) strabo, qui oculis est distortis; (3) *subst.* placentæ species.

Μύλλος, ᾱ, ὁ, piscis quidam, mullus.

Μύλλω, molo; (2) labra comprimo; μύλλειν etiam subagitare, permolere, *ut Horat.* A μύλη.

Μυλόδοντες. dentes molares, *Eust.*

Μυλοειδὴς, έος, ὁ ἡ, similis lapidi molari, rotundus, gravis, grandis. Ex μύλη et εἶδος.

Μυλέτς, όισσα, όιν, idem. A μύλη.

Μυλοεργὸς, ὲς, moliarius, *Nic.*

Μυλίκλασος, ᾱ, ὁ ἡ, mola fractus. Ex μύλη et κλάω.

Μυλοκόπος, ᾱ, ὁ, molitor. *Gl. V.* moliarius. Ex μύλη et κόπτω.

Μυλοκόρος, ᾱ, ὁ ἡ, qui molam everrit, seu purgat. Ex μύλη et κορέω.

Μύλος, ᾱ, ὁ, mola, *Gl. V.* μύλος ἐλαιῶν, trapetum, *Gl. V.* μύλοι, dentes molares. A μύλη.

Μυλόσαρξ, κος, ἡ, mola, caro informis in utero mulierum nasci solita, *Hes.* si lectio sana.

Μυλοεργὸς, ῦ, ὁ, siliciarius, *Gl. V.* Ex ἔργον.

Μυλόω, ῶ, induro. Pass. μυλῶμαι a. 1. ἐμυλώθη, *Hipp.* induruit. A μύλη.

Μυλώδεις λίθοι, lapides molares. Ab eod.

Μυλωθρικὸς, ἡ, όν, ad molendinum seu pistrinum pertinens, molendinarius.

Μυλωθρὶς, ίδος, ἡ, molitrix, pistrix. A

Μυλωθρὸς, ῦ, ὁ, qui pistrinum possidet, servosque alit opus in eo facientes, pistor; et (2) *adject.* ὁ ἡ, μυλωθρὶς, molaris; ut μυλωθρὸς ᾠδὴ, cantilena molaris. A

Μυλωρὸς, qu. dic. molæ curam habens. Ex ὤρα.

Μύλων, ωνος, vel μυλῶν, ῶνος, ὁ, locus in quo est mola, seu in quo versatur mola, pistrinum; (2) locus in quo torquebantur servi. A μύλη.

ΜΥ'ΜΑ, ατος, τὸ. opsonii genus.

ΜΥ'ΜΑΡ, vel μῶμαρ, macula, nota, *Hes.*

Μυμαρίζω, inepta loquor, ridicule gesticulor, *Hes.* A præc.

ΜΥ'Ν, *murem*, acc. sing. a μῦς, *mus.*

ΜΥ'ΝΔΟΣ, η, ον, mutus, *Hes.*

Μύνη, ης, ἡ, prætextus, excusatio; μύνησι, dat. pl. *apud Hom.* caussationibus. A

ΜΥ'ΝΟΜΑΙ, prætexto, prætendo, *Eust.*

ΜΥ'ΞΑ, ης, ἡ. *Ion.* μύξη, humor e naribus fluens, mucus, mucor; (2) mucus in ostreis et testudinibus; (3) ellychnium lucernæ.

Μύξα, ων, τὰ, prunorum genus.

Μυξάζω, muco abundo. A μύξα.

Μυξάρια, ων, τὰ, Dim. a μύξα, ων.

Μυξάριον, ᾱ, τὸ, piscis quidam. Dim.

Μυξωτῆρες, nares; μυξωτῆρες usitatius.

Μύξινος, vel μυζῖνος, ῑ, ὁ, idem quod

ΜΥ'ΞΟΣ, ᾱ, ὁ, piscis e mugilum genere.

Μυξώδης, εος, ὁ ἡ, mucosus. Μυξώδης ὑγρότης, *Aristot. Hist. Anim.* 3, 5. A μύξα.

Μύξων, ωνος, ὁ, idem quod μύξος.

Μυξωτῆρες, οἱ, nares. A μύξα. V. μυξωτῆρες.

Μυογάλη, vel μυογαλίη, *contract.* μυογαλῆ, ῆς, ἡ, mus araneus. Ex μῦς et γαλῆ.

Μυοδόχος, ᾱ, ὁ ἡ, mures recipiens. Ex μῦς et δέχομαι.

Μυοθήρας, ᾱ, ὁ, murium venator, qui mures capit. *Gl. V.* muscipulum. Ex θήρα.

Μυοθηρεύω, ῶ, f. ήσω, mures venor, *Strab.*

Μυοκόπρος, ὁ, ἡ, muscerda, muris stercus.

Μυοκτόνος, ᾱ, ὁ ἡ, mures occidens, muricida. Ex μῦς et κτείνω.

Μυομαχία, ας, ἡ, murium prælium. Ἔοικεν, ὦ ἄνδρες, ὅτε Δηρίων ἡμῖς ἐνικῶμεν ἐνταῦθα, ἐκεῖ τις ἐν Ἀρκαδίᾳ γεγονέναι μυομαχία, *Plut. in Agesilao.*

Μύοξος, ᾱ, ὁ, glis, *Gloss. Vet.* item talpa, *Gloss. Vet.* Vid. μυωξός.

Μυοπάρων, ωνος, ὁ, myoparo: navis piratica.

Μυοπία, vel μυωπία, ας, ἡ, muris cavernula, *Rob. ex Aristot.* Ex μῦς et ὀπή.

Μυσόδη, idem quod μυϊοσόβη.

Μυοσώτη, ης, ἡ, auricula muris, alsine, herba. Myosota, *Plin.* Ex μῦς et οὖς, ὠτὸς, *auris. Angl.* MOUSE-EAR.

Μυοσωτὶς, ίδος, ἡ, idem et ex iisd.

Μυόσωτον, ᾱ, τὸ, idem et ex iisd.

Μυόστρωτος, ᾱ, ὁ ἡ, saucios musculos habens. Ex μῦς et τρωτός.

Μυωρία, ας, ἡ, vitium claudicationis versus Myuri. Scribitur et μιωρία.

Μυωρίζειν, in acutum desinere, minoribus terminis finiri, decurtari, instar caudæ muris in acutum desinere. A

Μύωρος, ᾱ, ὁ ἡ, velut cauda muris in acutum desinens, compressus, arctus; μύωρος ἔιχος, mutilus versus seu curtus, postremo pede claudicans. Ex μῦς et ὀρὰ, *cauda.*

Μυοφόνος, ᾱ, ὁ ἡ, mures occidens, muricida. Ex μῦς et φόνος, *cædes.*

Μυόχοδον, ᾱ, τὸ, muscerda, stercus muris. A μῦς et κίχοδα, *cacavi*, perf. a. χίζω.

Μυόχοδος, ᾱ, ὁ ἡ, vilis, contemptus, nullius pretii, velut muscerda, *Hes.* Ὁ μυιχόδης γέρων λελῆθέναι σφόδρα οἰόμενος, *Menander in ῥαπιζομένῃ.* Ex iisd.

Μύραινα, ης, ἡ. muræna, piscis; (2) de libidinosa et in Venerem prona, *Suid.* A μύρος.

Μύραινος, ᾱ, ὁ, muræna, murus, piscis, *Hes.*

Μυράκοπα, unguenta mista ad odoris suavitatem, lassitudines lenientia. Ex μύρον et ἄκοπος.

Μυραλοιφίω, ῶ, fut. ήσω, unguentis me illino. Ex μύρον et ἀλείφω. Hinc

Μυραλοιφία, ας, ἡ, unguentorum illitus.

Μύριτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμύρετο, a μύρομαι.

Μυριψία, ας, ἡ, unguentorum coctio seu confectio:

Μυριψικὸς, ἡ, όν, ad unguentarios pertinens. Hinc μυριψικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars conficiendi unguenta. A

Μυριψὸς, οῦ, ὁ, unguentorum coctor, unguentarius. Ex μύρον et ἴψω, *coquo.*

Μυρηρὸς, ρὰ, ρὸν, unguentarius. A μύρον.

Μύρια, decem millia; μυρία et per apoc. μυρί', plurima, sexcenta, infinita.

Μυριαγωγὸς, ῦ, ὁ ἡ, ut μυριαγωγὸς ναῦς, navis, quæ decem millia hominum vehere potest, prægrandis. Ex μύριοι et ἄγω.

Μυριάκις, *adv.* decies millies; sæpissime. A μύριοι.

Μυριαμφορεὺς, ᾱ, ὁ ἡ, decies mille amphorarum capax; (2) decies mille amphoris dignus ῥῆμα μυριαμφορεὺς, *Aristoph. Pac.* 519. Ex μύριοι et ἀμφορεύς.

Μυριάνδρος, frequens populo; de regione, insula, urbe. Πλάτος δὲ ὥστε καὶ νῆσος ἀτολμᾷ φάναι μυριάνδρεως, *Strab.* 1.

Μυριάρχης, ᾱ, ὁ, decem millium præfectus. Ex μύριοι et ἀρχή.

Μυρίαρχος, ᾱ, ὁ, idem et ex iisd.

Μυριὰς, άδος, ἡ, myrias, numerus decem millium, decem millia. A μύριοι.

Μυριαχῶ, *adv.* infinitis locis, sexcenties.

Μυρίδιον, ᾱ, τὸ, unguentulum, Dim. a μύρον.

Μυρί-

Μυριέλικτος, ε, ὁ ἢ ἡ, plurimis voluminibus tortus et sinuatus. Ex μύρια et ἑλικτός.

Μυριετής, ἐς, valde annosus. Ex μύριοι et ἔτος.

Μυρίζω, fut. ίσω, unguentis imbuo. A μύρον.

ΜΥΡΙΚΗ, ης, ἡ, myrica, *Gl. V. Ph.* μυρίκη εἶδος φυτοῦ (species plantæ), genista.

Μυρίκινος, ίνη, ινον, myricinus, e myrica confectus. A μυρίκη. Unde

Μυρικώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, myricæ similis.

Μυρίνη, ης, ἡ, myrtus. Al, μυρσίνη et μυβρίνη.

Μυρίνης, ε, ὁ, ut μυρίνης οἶνος, vinum unguento mistum, vinum conditum, *Pol.* A μύρον.

Μύρινος, ε, ὁ, myrinus, piscis. A μύρος.

Μυριόβοιος, ε, ὁ ἢ ἡ, dives bubus, bubus abundans. Ex μυρία et βοῦς.

Μυριόγραφος, ε, ὁ ἢ ἡ, sæpissime, plurimis modis scriptus.

Μυριόδοξος, ον, laudatissimus, *Man.*

Μυριόδους, οντος, ὁ ἢ ἡ, ingentes dentes habens. *In Epigr.* μυριόδους ἐλίφας.

Μυρόκρανος, ε, ὁ ἢ ἡ, permulta capita habens. Ex μυρία et κράνον.

Μυριόλικτος, ε, ὁ ἢ ἡ, sæpissime et ab innumeris dictus. Ex μυρία et λίγω.

Μυριόμματος, ε, ὁ ἢ ἡ, innumeros seu permultos habens oculos. Ex ὄμμα.

Μυριόμορφος, ε, ὁ ἢ ἡ, innumeras habens formas. Μεθυδότην, μυριόμορφον, ebrietatis auctorem, innumeras formas induentem, *De Bacch. Anth l.* 1. Ex μυρίαι et μορφαί.

Μυριόμοχθος, ε, ὁ ἢ ἡ, infinitos labores sustinens vel perpessus. Δίεκτο μυριόμοχθε πεῖσε Ἡρακλεῖ ἀγῶνας, tua certamina respice, Hercules innumeris laboribus defuncte, *Anthol.* 4 Ex μ. et μόχθοι, *labores.*

Μύριον, *adv.* immense, *Hom.*

Μυριόναυς, αος, ὁ ἢ ἡ, innumeris seu permultis navibus instructus. Ex μυρίαι et ναῦς.

Μυριόνεκροι μάχαι, pugnæ ubi decies mille seu permulti cadunt.

Μυριονταρχης, ου ὁ, decem millium præfectus. *Scholiast. Æschyli ad Pers.* 314.

Μυριόνταρχος, ὁ, idem. Ματάλλας μυριόνταρχος Δανῶν, Matallus decem millium præfectus moriens, *Æsch. Pers.* 314.

Μυριοτάλαι, *adv.* jamdudum, ante longissimum tempus. *Eustath. ad Iliad.*

Μυριοτλάσιος, ε, ὁ ἢ ἡ, qu. dic. decumilliplex, infinite multiplicatus. *Plut.* μυριοτλάσιοι, decies millies plures; (2) infinitis partibus plures. A μύριοι vel μυρίες.

Μυριοτλασίως, *adv.* decies mille modis; (2) infinitis modis

Μυριοτλῆθης, ες, ὁ ἢ ἡ, infinitus numero; (2) varius, multiplex. Ex πλῆθος.

Μυριόπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, innumeros pedes habens.

ΜΥΡΙΟΣ, ία, ιον, infinitus, innumerus; (2) summus, extremus, maximus; μυρίοι, ίαι, ία, infiniti, innumeri, ut Lat. sexcenti, sexcenta; at μύριοι, ίαι, ια, decies mille, vel decem millia. Unde et composita cum μυρίος vel μύριοι reddenda sunt vel per *infinitus*, sive *innumerus*, vel per *decies mille*, prout quis illa vel ex hoc vel ex isto composita existimat, nihilque prohibet, quo minus Synecdochice etiam τὸ μύριοι per *multus* vel *plurimus* reddatur.

Μυριοστήμοριον, ε, τὸ, decies millena pars. Ex

Μυριοστὸς, ἡ, ὸν, decies millesimus. Hinc ἡ μυριοστή, ῆς, qu. dic. decies millesima, pro numerus decem millium. A μύριοι.

Μυριοστύς, ύος, ἡ, decies millena pars. Τάτης δ' οἱ μυριάσχαι ἵσαντον ἰὶς ἑκατὸν σανταχῆ τὴν μυριοστὺν ἑκάστη, *Xenoph. Cyrop.* 6. (Sed legendum μυριοστήν.)

Μυριοτυχὴς, ὁ, idem quod μυριότυχος, *Eur.*

Μυριότυχοι, ων, οἱ, innumeri armati. Ex μυρίος et τύχη, *arma.*

Μυριότης, ητος, ἡ, infinita multitudo, infinitus numerus. A μυρίος.

Μυριοτρόφος, ε, ὁ ἢ ἡ, innumeros alens, *Suicer.* Ex μυρίος et τρέφω.

Μυριόφιλος, ε, ὁ ἢ ἡ, innumeros habens amicos, *Suicer.*

Μυριόφθαλμος, ὁ, ἡ, innumeros habens oculos.

Μυριοφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, infinitos seu innumeros ferens; de nave grandi. Ex φέρω.

Μυριόφορτος, ε, ὁ ἢ ἡ, grande onus vehens; de navi grandi. Ex μυρίος et φόρτος.

Μυριόφυλλον, ε, τὸ, herba, quæ millefolium *Plinio.* Dicitur et supercilium Veneris. A

Μυριόφυλλος, ε, ὁ ἢ ἡ, innumera habens folia.

Μυριόφυλος, ε, ὁ ἢ ἡ, innumera genera habens, *Rob.* Ex μυρίος et φυλή.

Μυριόφωνος, ε, ὁ ἢ ἡ, infinitas voces edens, vel infinitis linguis loquens. Ex φωνή.

Μυρίστεος, *contr.* μυρίστευς, ε, ὁ ἢ ἡ, unguentum spirans, *Rob.* Ex μύρον et πνέω.

Μυρὶς, ίδος, ἡ, vas unguentarium, ampulla unguentaria. A μύρον.

Μύρισμα, ατος, τὸ, unguentorum illitus. A μυρίζω.

Μυρισμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod. Unde

Μυριστικὸς, ἡ, ὸν, liquidus et odorus, ut oleum balsami; (2) aptus ad unguendum.

Μυριώνυμος, ε, ὁ ἢ ἡ, infinita nomina habens. Ex μυρίος et ὄνομα.

Μυριωπὸς, ῶ, ὁ ἢ ἡ, infinitos oculos habens, Argi epith. Ex μυρίος et ὤψ, *oculus.*

Μύρμαξ, *Dor.* pro μύρμηξ.

ΜΥΡΜΑΙ, pisces, qui vocantur μορμύροι, etiam vocari μύρμαι, scribit Athenæus.

Μυρμηδὼν, ῶνος, ὁ, formicarum turba, locus ubi ea est. A μῦρμος.

Μυρμηκάνθρωποι, fabulæ nomen a Pherecrate conscriptæ.

Μυρμήκιον, ε, τὸ, phalangis genus, *ap. Nic.*

Μυρμήκια et μυρμηκίαι, verrucæ formicariæ, ita dictæ, quod erasæ sensum formicarum mordentium relinquunt; clavi in planta pedis. A μύρμηξ.

Μυρμηκιὰ, ᾶς, ἡ, domicilium formicarum; (2) verruca, *Phil.* (3) cœtus, *Gl. V.* magnus et densus, etiam discentium in schola, *Hes.* Ab eod.

Μυρμηκίας, ε, ὁ, verrucosus, *Phil.* (2) formicinus. Ab eod. Unde

Μυρμηκίασις, εως, ἡ, formicatio. *Gl. V.* dolor e verrucis, quæ μυρμήκια appellantur.

Μυρμηκιασμὸς, ῦ, ὁ, idem. A

Μυρμηκιάω, ῶ, fut. άσω, infestor verrucis formicariis, clavis in planta pedis. A μυρμήκιαι.

Μυρμηκίζω, f. ίσω, ita adficior ut formicas quasi reptantes sentiam. Ab eod.

Μυρμήκιον, ε, τὸ, idem quod μυρμήκιον.

Μυρμηκίτης, ε, ὁ, ut μυρμηκίτης λίθος, gemma innatam repentis formicæ effigiem habens, *Plin.* A μύρμηξ.

Μυρμηκώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, formicæ vitam agens, h. e. parcam, laboriosam.

Μυρμηκοειδὲς, τὸ, idem quod μυρμηκῖον, *Steph.*

Μυρμηκολέων, οντος, ὁ, leo formicarius, animalculum formicis infestum. Ex μύρμηξ et λέων.

Μυρμηκώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, formicis refertus; (2) formicis proprius. A

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, formica; (2) cestus pugilum, *Hes. Gl. V.* A μῦρμος.

Μυρμιδόνισσι, dat. plur. *Poet.* et *Ion.* pro Μυρμιδόσι a Μυρμιδών.

ΜΥΡΜΟΣ, ε, ὁ, formica, *Hes.*

Μυροβάλανος, ε, ἡ, glans unguentaria.

Μυροβαφὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, unguento delibutus, *Suicer.* Ex μύρον et βάπτω.

Μυροβίεργος, ε, ὁ ἢ ἡ, cirros unguento delibutos habens. *Suicer.*

Μυροβρεχὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, unguento madens. Ex βρέχω.

Μυροθήκη, ης, ἡ, unguentorum repositorium, vas unguentarium. Ex μύρον et θήκη.

Μυροθήκιον, ε, τὸ, idem et ex iisd.

Μυροκομίστρια, ας, ἡ, unguenta portans, *Suicer.*

Μύρομαι. Vid. μύρω.

ΜΥΡΟΝ, ε, τὸ, unguentum, oleum odorum.

Μῦρον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἴμυρον, a μύρω.

Μυροπισσόκηρος, ε, ὁ, compositi medicamenti genus, quod constituit πίσσα, pix, κηρὸς, cera, et μύρον quoddam. *Galen.*

Μυρόπνοος, *contr.* μυρόπνους, ε, ὁ ἢ ἡ, unguenta spirans. Ex μύρον et πνέω.

Μυροποιὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, qui unguenta conficit. Ex μύρον et ποιέω.

Μυροπόλος, ε, ὁ ἢ ἡ, unguentarius. Ex πολέω.

Μυροπωλεῖον, sive μυροπώλιον, ε, τὸ, officina unguentaria; locus ubi unguenta venduntur. *Gl. V.* μυροπώλιον, seplasiarium. A

Μυροπώλης, et μυροπώλος, ε, ὁ, unguentorum venditor, unguentarius. *Gl. V.* seplasiarius. *Ph.* unguentarius, pigmentarius.

Μυροπωλέω, ῶ, fut. ήσω, unguenta vendo.

Μυροπώλις, ίδος, ἡ, unguentorum venditrix, unguentaria. A μυροπώλης.

ΜΥΡΟΣ, ε, ὁ, myrus, *piscis* similis murænæ, sed robustior, et dentatus, cum muræna mollior sit, et edentula, ut Tertullianus vocat. Interdum tamen et μύραινα, *muræna*, vocatur.

Μυροφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, unguentum portans vel tenens. Ex μύρον et φέρω.

Μυρόχριστος, ε, ὁ ἢ ἡ, unguentis perunctus seu imbutus. Ex μύρον et χρίω.

Μυρόω, ῶ, f ώσω, ungo, *Aristot.* A μύρον.

ΜΥΡΡΑ, ας, ἡ, myrrha, lacryma arboris, *Æol* σμύρνα.

Μυρρινάκαιος, ruscus, *Gl. V.* Ex μυρρίνη et ἄκανθα.

Μυρρίνη, ης, ἡ, myrtus; μυρρίνης μέχρι, usque ad caput. A μύρτος. Hinc

Μυρρίνης, ε, ὁ, sc. οἶνος, vinum myrtites.

Μυρρινίτης, *Att.* pro μυρσινίτης.

Μύρρινος, ίνη, ινον, myrteus; (2) *subst.* ὁ, myrtus. A μύρτος.

Μυρρινών, ῶνος, ὁ, myrtetum. Ab eod.

Μυρρὶς, ίδος, ἡ, herba unguenti odorem spirans. A μύρον.

Μυρρίτης, ε, ὁ, ut μυρρίτης λίθος, lapis myrrhæ colorem habens. A μύρρα.

Μυρσινέλαιον, ε, τὸ, oleum myrteum. Ex μυρσίνη et ἔλαιον, *oleum.*

Μυρσίνη, ης, ἡ, myrtus. A μύρτος.

Μυρσίνινος, ίνη, ινον, myrteus. A præc.

Μυρσινίτης, ε, ὁ, sc. οἶνος, myrtites, sive vinum myrto conditum. Ab eod.

Μυρσινοειδὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, myrti formam habens, myrto similis. Ex μυρσίνη et εἶδος.

Μύρσινος, ίνη, ινον, myrteus. A μύρτος.

Μύρσος, ε, ὁ, vas, corbis e vimine, *E. M.*

Μυρτὰς, άδος, ἡ, extuberantia in myrto.

Μυρτιὼν, ῶνος, ὁ, myrtetum, *Gl. Vet.* A μύρτος.

Μυρτία, ας, ἡ, myrtus. Ab eod.

Μυρτίδανον, ε, τὸ, idem quod μυρτάς.

Μυρτίνη, ης, ἡ, piri et oleæ arboris genus, *Sch. Nic.* At *Gl. V.* μυρτίνη, murtus, i. e. *myrtus.*

Μύρτινος, ίνη, ινον, myrteus.

Μυρτὶς, ίδος, ἡ, myrtus.

Μυρτίτης, ε, ὁ, sc. οἶνος, vinum myrtites, id est, myrti baccis nigris contusis conditum.

Μύρτον, ε, τὸ, bacca seu fructus myrti; (2) caruncula in medio pudendi muliebris, *Poll.*

Μυρτοπέταλον, ε, τὸ, quibusdam dicitur τὸ πολυγόνατον, herba.

ΜΥΡΤΟΣ, ε, ἡ, myrtus, arbor.

Μυρτόχειλα, ων, τὰ, pudendi muliebris extremitates. Ex μύρτον et χεῖλος.

Μυρτοχειλὶδες, ων, αἱ, idem et ex iisd.

Μύρτων, ωνος, ὁ, mulierosus. A μύρτον.

ΜΥΡΩ, fluo, stillo; μύρομαι, *med.* idem; (2) fleo, ploro.

Μύρωμα, ατος, τὸ, unguentum. A μυρόω.

Μύρωσις, εως, ἡ, unctio. Ab eod.

ΜΥΣ, μυὸς, ὁ, mus, sorex; (2) musculus, pars carnis; torus, *Gl. V.* (3) mytulus, conchæ species. (3) καὶ λέγει, ὅτι μύας τε ἰθῆρων τὰς Θαλασσίας οἱ τραπεζῶται, *Arr. Ind.* 21, 13.

Μύσαγμα, τὸ, idem quod μύσος.

Μῦσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔμυσαν, a μύω.

Μυσαρία, ας, ἡ, abominanda fœditas. A

Μυσαρὸς, ρὰ, ρὸν, detestandus, abominandus; scelestus, sceleratus. Αἷμα μυσαρὸν, (vide in αἷμα No. 2.) *Eurip. Or.* 1624. A μῦσος.

Μυσάρχης, ε, ὁ, detestabilium consiliorum auctor. Ex μῦσος et ἀρχή.

Μυσαρωτὸς, ὸν, idem quod μυσαρὸς, *Man.*

Μυσάττομαι, fut. άξομαι, fastidio, aversor, odi; abhorreo, *Gl. V.* Παῖδων μυσαχθεῖσ' ἰσόδους, *Eur.*

Eur. Med. 1152. Οἱ δέ τινες, ὡς ἐπὶ τέρατι ἐμυσάττοντο, *Lucian. Prometh.* 4. A μῦσος.

Μυσαχθής, ές, ὁ ᾗ ἡ, abominandus, sceleratus, impurus. Ab eod. et ἄχθος.

Μυσαχνός, ἡ, όν, idem.

Μυσητόν, detestabile, *Gl. V.* quasi a μυσάω, vel μυσίω, quod esset, detestor.

Μυσίδδειν πολλὰ ἔστι, fundere, *Aristoph. Lys* 1080. *Dor.* pro μυσίζειν.

Μύσις, ιως, ἡ, compressio, obstructio A μύω.

ΜΥ῎ΣΟΣ, ους, τὸ, scelus, piaculum, facinus detestandum.

Μυσὸς, ῦ, ὁ, abominandus, detestandus, *Hes.*

Μυσπολίω, ῶ, velut mus oberro, *Aristoph. Vesp* 140, ubi μυσπολεῖ.

ΜΥ῎ΣΣΩ, fut. ξω, emungo nares, quod fit excusso fortius per nares compressas spiritu.

Μυσταγωγίω, ῶ, fut. ήσω, initio sacris, mysteria edoceo. A μυσταγώγης. Hinc

Μυσταγωγητὸς, ἡ, όν, sacris initiatus.

Μυσταγωγία, ας, ἡ, initiatio ad sacra; (2) Cœna Domini. A

Μυσταγωγὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, initiator, mysteriorum magister seu doctor; (2) qui hospites ad sacra visenda introducit, sacras res interpretatur. Ex μύστης et ἀγωγός.

Μύσαξ, ακος, ὁ, labrum superius, et in eo nati pili; barba. A μύω.

Μυσηριάζω, initio, *Gl. V.* A μυστήριον. Hinc

Μυσηριασμὸς, ῦ, ὁ, initiatio, *Gl. Vet.*

Μυσηριακὸς, ῆ, όν, arcanus, secretus:

Μυσηρικὸς, ἡ, όν, idem. A

Μυσήριον, ι, τὸ, murium latibulum, *ap. Athen.* Ex μῦς et τηρίω.

Μυστήριον, ι, τὸ, arcanum, initiatio secreta; *pl.* sacra arcana, orgia; (2) doctrina Evangelii. A μυστὴς, et hoc a μύω.

Μυστηλὶς, ίδος, ἡ, ut μυστηρίδες τελεταὶ, *in Epigr.* arcanæ initiationes. A præc.

Μυστηριώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, cui subest mysterium, mysticus. *Ph.* μυστηριῶδες, arcanum. Ab eod

Μυστηριώτιδες σποιδαὶ, sacræ vel arcanæ libationes, *Poll.*

Μύστης, ι, ὁ, mysta, qui sacris initiatur, seu initiatus est, qui ad sacrorum arcana admittitur; (2) sacra discens; (3) sacrorum sive mysteriorum peritus; (4) sacrorum doctor. *Gl. V.* pater sacratus. *Ph.* μύστης ὄρνιον, parra, *avis.* A μύω.

ΜΥΣΤΙ῎ΚΗΤΟΣ, ι, ὁ, piscis quidam, *musculus* dictus quibusdam.

Μυστικὸς, ἡ, όν, mysticus, cui subest mysterium, arcanus. A μύστης.

Μυστικῶς, *adv.* mystice, arcane.

Μυστιλάγυνος, ὁ ᾗ ἡ, epith. lagenæ, *Ep.*

Μυστιλάομαι, ῶμαι, haurio pane excavato. Καμφοῖν χερσὶν μυστιλλᾶται τῶν δημοσίων, peculatur, *Aristoph. Eq.* 824. A

ΜΥΣΤΙ῎ΛΗ, ης, ἡ, panis cochlearis modo excavatus.

ΜΥ῎ΣΤΙΛΛΟΝ, τὸ, Atticos vocasse bucceas panis, quæ canibus objicerentur, annotat *Schol. Aristoph.*

Μυσίλλω, in minutas partes seco: vid. supra μισύλλω. A μυσίλη.

Μυσιπολιύω, curo sacra, operor sacris. A

Μυσιπόλος, ι, ὁ ᾗ ἡ, qui sacra mystica tractat, sacerdos, mysta. Ex μύστης et πολέω.

Μύσις, ιδος, ἡ, quæ initiatur seu initiata est sacris; (2) quæ sacra docet, sacerdos Μᾶλλον δὲ ποίει . . . μύσιν τῶν πόθων, Κύπριν *Anacr. Od.* 18. A μύστης.

Μυσοδόκος, ι, ὁ ᾗ ἡ, sacra arcana continens Epith. templi, *Aristoph.* Ex μύστης et δέχομαι.

Μυσπολιύω, idem quod μυσιπολιύω.

Μυστοπόλος, idem quod μυσιπόλος.

Μυσοφόρος, ὁ, pro μυστιοφόρος, vel μυσηριοφόρος, *Steph.*

Μυσρίον, ι, τὸ, cochlear parvum. *Gl. Vet.* lingula. Dim. a μύστρον.

Μυστροπώλης, ι, ὁ, venditor cochlearium.

Μύστρον, ι, τὸ, panis excavatus ad hauriendum jus vel pulmentum; (2) mensura duorum cochlearium. A μύζω.

Μύστρος, ῦ, ὁ, lingula. *Gl. V.* cochlear.

Μυσφόνον, ι, τὸ, muscipula, *Hes.* Ex φόνος.

Μυταχίζω, literam μῦ sæpius repeto. Hinc

Μυταχισμὸς, ῦ, ὁ, frequens literæ μῦ iteratio.

ΜΥΤΙ῎ΛΟΣ, ι, ὁ, genus conchæ cujus exustæ cinis vim causticam habet.

ΜΥ῎ΤΙΣ, ίδος, vel ιος, ἡ, nasus, peculiariter piscium, atramentum sepiæ.

Μυτταντίω, f. ύσω, contero, vel acribus condimentis condio. A

ΜΥΤΤΩΤΟ῎Ν, ῦ, τὸ, intritum ex alliis, caseo, et ovo; alliatum, moretum, ὑποτρίμμα διὰ σκορόδου, *Schol Aristoph.*

Μυττωτὸς, ῆ, όν, intritum, *Gl. V.*

Μυχαίτατος, et μυχοίτατος, η, ον, penitissimus, intimus. A μυχός. Unde

Μύχατος, η, ον, intimus, abstrusus, *ap. Poetas.*

Μυχὴ, ῆς, ἡ, penetrale, intimus locus, *Suid.* ubi μυχαί.

Μυχηδόρος, ι, ὁ ᾗ ἡ, qui in cavernis seu latibulis comedit. Ex μυχὴ et βορά.

Μυχθ ζω, fut. ίσω, gemo, suspiro; (2) irrideo, suspenso naso derideo, *Suid.* A μύσσω.

Μυχθισμὸς, ῦ, ὁ, suspirium, gemitus. A præc

Μυχθώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, suspiriosus. A μύσσω.

Μυχιαῖος, αία, αῖον, intimus, abstrusus. A μυχός.

Μύχιος, ία, ιον, idem et ab eod.

Μυχμὸς, ῦ, ὁ, sonus, qui per nares redditur, detestandi vel irridendi causa. A μύσσω.

Μυχόθεν, e profundo. A μυχός. Unde

Μυχόνδε, *adv.* ad vel in intimam partem.

Μυχοπόντιον, ι, τὸ, specus, ubi cavus recessus et vorago ponti est. Ex seq. et πόντος.

ΜΥΧΟ῎Σ, ῦ, ὁ, penetrale, intimus locus, recessus; (2) sinus maris; (3) penetrale domus; (4) adytum.

Μυχοτρόπος, ὁ ᾗ ἡ, adulter, al. Μοιχοτρόπος, *Ar.*

Μυχωρὸς, ὁ, custos μυχῦ. Ab ἔρος.

Μυχώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, latebrosus, *Gl. V.* A μυχός.

ΜΥ῎Ω, fut. ύσω, *proprie* premo, comprimo, comprimendo claudo, occulto, teneo, &c. Hinc conniveo, nicto, oculos claudo, labia comprimo. *Active*, ut ἡ ὑγίεια μύει τὸ στόμα, *Aret.* et *Neutral.* ut μύουσιν αἱ φλίβες, *Id.*

Μυώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, ad mures pertinens; (2) musculosus, lacertosus, torosus. A μῦς.

Μυὼν, ῶνος, ὁ, locus torosus, musculosus, pulpa brachiorum et coxarum, itemque sura. *Ph.* μυὼν, musculus. Ab eod.

Μυωνία, ας, ἡ, nidus murium. Ἡ δ' ἄρ' ἦν μυωνία, *Epicrates Comicus apud Ælian. Hist. Anim.* 12, 10.

Μυωξὸς, ῦ, ὁ, mus alpinus; animal medium inter murem arvensem et palustrem; glis, gliris, *Gl. V.* μυωξοὶ, glires, *Gl. V.* A μυών.

Μυωπάζω, fut. άσω, sum lusciosus; cæcutio; *tropice*, parum video, 2 *Pet.* 1, 9. A μύωψ.

Μυωπία, ας, ἡ, vitium oculorum, quum quis eos aperire nequit; (2) cavernula murium. A μυωπὸς, vel ex μῦς et ὀπὴ, *caverna.*

Μυωπιάζω, f. άσω, lusciosus sum. A μύωψ.

Μυωπίαις, ι, ὁ, qui proxima tantum videt. Ab eod.

Μυωπίασις, ιως, ἡ, vitium eorum qui non nisi proxima videre possunt. A μυωπιάζω.

Μυωπίζω, fut. ίσω, calcari urgeo; μυωπίζεσθαι, œstro agitari, irritari, incitari. A μύωψ.

Μυωπὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, claudens oculos, connivens, lusciosus. Ab eod.

Μυωτὸν, ῦ, τὸ, auricula muris, *herba.* Ex μῦς et οὖς.

Μυωτὸς, ἡ, όν, murinus; musculosus. A μῦς.

Μύωψ, ωπος, ὁ ᾗ ἡ, claudens oculos, connivens. *Ph.* pætus; (2) tabanus, asilus, vespa, *Nic.* (3) *item* calcar. Ex μῦς et ὤψ, *oculus.*

Μῶα, ἡ, Musa, *Laconi. ap. Aristoph.* carmen.

Μωκάω, ῶ, et μωκάομαι, ῶμαι, irrideo, deludo, ore in primis distorto, subsanno. A μῶκος. Hinc

Μώκημα, ατος, τὸ, irrisio, illusio.

Μωκίζω, fut. ίσω, illudo, derideo, *Suid.* A

ΜΩ῎ΚΟΣ, ι, ὁ, fatuus, irrisor, derisor, cavillator, stultus, amens, *Suid.* At *Ph.* μῶκος, hæc sanna, subsannator.

Μωλέω, ῶ, pugno, *Hes.* A

ΜΩ῎ΛΟΣ, ι, ὁ, bellum, pugna, tumultus; (2) ædificium in fluctibus exstructum, portus manu factus; (3) pondus, lapillus, qui ponitur in lapidibus conjungendis. *Gl. V.* μῶλος, moles. Μῶλος Ἄρηος, *Il.* 2, 401.

ΜΩ῎ΛΥ, υος, τὸ, moly, planta bulbosa, et rutæ silvestris radix.

ΜΩ῎ΛΥΖΑ, ης, ἡ, genus allii, quod nucleis non coagmentatur; (2) caput allii.

Μώλυξ, υκος, ὁ, indoctus, ineruditus; (2) tardus, segnis, ignavus; (3) hebes, languidus, remissus. A

ΜΩ῎ΛΥΣ, υος, ὁ, idem. Hinc

Μωλύτερον, obtusius, infirmius, *Etym.*

Μωλύτης, ι, ὁ, hebes, tardo ingenio, *R.*

Μωλυτικὸς, ἡ, όν, debilitans, hebetans; (2) periculosus, timendus.

Μωλύω, sive μωλύνω· μωλυόμενα, *ap. Hippocr.* paulatim emarcescentia. A μώλυς.

Μωλωπίζω, fut. ίσω, vulnero; μεμωλωπισμένος, plenus vibicibus.

Μωλωπικὸς, ἡ, όν, vibiciosus. A

ΜΩ῎ΛΩΨ, ωπος, ὁ, vibex, verberum in cute vestigium, vibex plagæ; μώλωπες, vibices.

Μῶμαι (a μάομαι), quæro; (2) molior. Τάδέ γε μωμένη, *Soph. Œd. Col.* 836.

Μωμάομαι, ῶμαι, vel μωμέομαι, vitupero, reprehendo, derideo. Τὰν ἐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τίπτων, *Theocr.* 9, 24. A μῶμος.

Μώμαρ, idem quod μῦμαρ.

Μωμάσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro ἐμωμήσατο, a μωμέομαι.

Μωμεύμενον, acc. sing. præs. part. pass. *Dor.* pro μωμεύμενον.

Μωμεύω, fut. εύσω, vitupero, carpo. Μωμεῦνται δέ με πολλοὶ, *Theog* 369. A μῶμος.

Μώμημα, ατος, τὸ, reprehensio, irrisio; (2) dictum ipsum quo aliquem reprehendimus. A μωμέομαι.

Μωμηθῇ, 3. sing. aor. 1. conj. pass. verbi μωμέομαι.

Μωμήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. med.

Μωμητὴς, οῦ, ὁ, reprehensor, vituperator.

Μωμητὸς, ὴ, όν, reprehensibilis, vituperatione dignus.

ΜΩ῎ΜΟΣ, ι, ὁ, dedecus, probrum, infamia, ignominia; (2) vituperatio; (3) Momus, Deus reliquorum omnium irrisor; (4) qui omnia reprehendit et irridet, irrisor, vituperator.

Μωμοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, reprehendendi animo considero; (2) victimas inspicio. A

Μωμοσκόπος, ι, ὁ ᾗ ἡ, qui reprehendendi animo observat, qui reprehendenda observat; (2) qui victimas inspicit, probandi causa.

ΜΩ῎Ν, *adv.* num, numquid, an, utrum.

Μῶνος, *Dor.* pro μοῦνος, seu μόνος, *Call.*

Μώνυξ, υχος, ὁ ᾗ ἡ, solidas ungulas habens. Ex μόνος et ὄνυξ.

Μώνυχος, ι, ὁ ᾗ ἡ, idem et exiisd.

Μωραίνω, fut. ανῶ, stulte ago, stultus sum; et μωραίνομαι, stultus fio, infatuor; ἐμώρανεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. ἐμωράνθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ, ἐμωράνθησαν, *Rom.* 1, 22. Ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, *Matt* 5, 13. A μωρός.

Μωρανθῆναι, acc. sing. aor. 1. part. pass. f. g. verbi μωραίνω.

Μωρανθῇ, 3. sing. aor. 1. conj. pass.

Μωρία, ας, ἡ, stultitia, fatuitas; vecordia, socordia, *Ph.* (2) de coitu dixit *Eur. Ion.* A μωρός.

Μώριον, ι, τὸ, mas mandragoræ quibusdam, teste *Dioscor.* Aliis tertium genus mandragoræ, quod μωρὲς reddat.

Μωροκακοήθης, ες, ὁ ᾗ ἡ, stulte malitiosus.

Μωρολογέω, ῶ, f. ήσω, stulta seu inepta loquor, insulse blatero; scurror, *Gl. V.*

Μωρολογία, ας, ἡ, stultiloquium, ineptiæ, stultus sermo. A

Μωρολόγος, ι, ὁ ᾗ ἡ, inepta et stulta loquens, insulse blaterans. Ex λόγος.

Μῶρον, ι, τὸ, morum, fructus arboris mori. Idem quod μόρον.

ΜΩΡΟ῎Σ,

ΜΩΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, stultus, fatuus; ineptus, *Ph.* Voc. *Att.* ὦ μῶρε.
Μωροσοφέω, ῶ, fut. ήσω, stulte sapio.
Μωροσοφία, ας, ἡ, sapientia stulta. A
Μωρόσοφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, stulte sapiens.
Μωρόστυκον, ε, τὸ, morum sycaminum.
Μωρότης, ητος, ἡ, stultitia, fatuitas.
Μωρόφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, stulte sapiens, *Man.*
Μωρόω, ῶ, fut. ώσω, fatuum reddo. A μωρός.
Μωρῶς, *adv.* stulte, fatue; inepte, absurde.
Μώρωσις, εως, ἡ, stultitia, fatuitas. A μωρόω.
Μῶσαν, *Musam*, acc. sing. *Dor.* pro Μοῦσαν.
Μῶσθαι, quærere, *Laton.* A μώομαι.

N.

N Litera Græcorum decima tertia, quæ νῦ appellatur, et nomen ab Hebræorum *Nun* accepit; (2) nota numeralis valens *quinquaginta*, et cum lineola inferne posita (ν,) *quinquaginta millia.*
ΝΑ'ΒΛΑ, ης, ἡ, nablium vel nabla, instrumentum musicum, citharæ fere simile.
Νάβλας, ὁ, nablium, instrumentum musicum, *Ath.*
Νάβλος, ε, ὁ, idem.
Ναβλιστὴς, οῦ, ὁ, nablam pulsans. A νάβλα.
Ναβλιστοκτυπτὴς, ὁ, nablii pulsator, *Man.*
Νᾶες, *naves*, nom. pl. a ναῦς, *navis.*
Ναετῆρ. ῆρος, ὁ, habitator, incola, *in Epig.* A ναίω.
Ναίτης, ε, ὁ, idem. Ab eod.
Ναζαραῖος, vel Ναζαρηνὸς, ῆ, ὁ, Nazarenus.
ΝΑΙ', *adv.* næ, ita, etiam, sane, utique.
Ναϊάδες, ων, αἱ, Naiades, nymphæ fluviales et fontanæ. A νάω, *fluo.*
Ναΐδιον, ε, τὸ, sacellum, ædicula. Dim. a ναός.
Ναΐεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum ν pro ἔναιε, a ναίω.
Ναίεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἔναιε.
Ναιετάασκες, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἐναιετάες, a ναιετάω.
Ναιετάουσα, *habitans*, præs part. act. fem. gen
Ναιετάω, ῶ, habito; (2) incolor, situs sum.
Ναιετάουσι πόλεις, habitantur urbes, *Il.* 4, 45.
Νήσων, Αἰγαίῃ ὅσαι εἰν ἁλὶ ναιετάουσι, *Apoll. Rhod.* 1, 831. Ναιετάασκε, habitabat, imperf. *Ion.* pro ἐναίετε· ναιετάοντα, acc. sing. part. habitantem; ναιεταώσας, acc. plur. fœm. pro ναιετώσας, ναιεταύσας. Ἄλλοι δὲ πλείους τήνδε χθόνα ναιετάουσι, *Dion. Per.* 265. A ναίω.
Ναιεταώσας, accus. plur. fœm. pro ναιεταύσας, habitatas, sitas, *Il.* 2, 648.
Ναιεταώσι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ναιετάουσι.
Ναίτης, ε, ὁ, habitator, incola; usitatius ναΐτης. A ναίω.
Ναίουσαν, acc. sing part. præs. act. f. g. *Dor.* pro ναίουσαν, a ναίω.
Ναΐον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔναιον.
Ναΐος, ία, ῖον, nauticus, *Dor.* pro *Ionice* νηΐος. Ἰὼ γένος ναΐας ἀραγὸν τίχνας, *Soph. Aj.* 356. Ναΐα ἀστήνη, currus nauticus, *id est*, navis, *Eurip. Med.* 1123.
ΝΑΪ'ΡΟΝ, ε, τὸ, odoramentum quoddam, *Theophrast.*
Ναϊσκάριον, ε, τὸ, ædicula, sacellum, *Gl. V.* sacrarium, *Ph.* A
Ναΐσκος, ε, ὁ, sacellum. Dim. a ναός.
Ναιχὶ, *adv.* omnino, sane, ita, *Att.* pro ναί.
ΝΑΙ'Ω, habito, incolo; (2) incolor, situs sum. (2) ὦ κλεινὰ Σαλαμὶς, σὺ μὲν σὺ ναΐεις ἀλίπλαγκτος, incoleris, sita es, *Soph Aj.* 601. *Il.* 2, 626. *Apollon. Rhod.* 1, 831. Ναΐε, *Ion.* pro ἔναιε, imperf. habitabat; ab hoc aliud imperf. *Ion.* ναίεσκον, habitabam. *Pass.* ναίομαι, habitor. Μυχοῖς ναίουσαν ἱερὰς ἰμῆς, *Eur. Med.* 397. Πόλιν πόλιν ναΐω, *Id. Ph.* 372. Ὅτ' ἀνδρῶν ναίσμεναι, scil. νῆσοι, *Dion. Per.* 616.
Νάκη, ης, ἡ, pellis lanata, *Gl. V.*
Νακοδίψης, ε, ὁ, coriarius, seu fullo. Ex seq et δέρω.
ΝΑ'ΚΟΣ, εος, τὸ, vellus, pellis cum suo villo.
Νακοτιλτέω, ῶ, vellera vello seu tondeo, *Poll.* ubi νακοτιλτοῦντες, part. A
Νακοτίλτης, ε, ὁ, qui villosas pelles vellit, *Poll.* Ex νάκος et τίλλω, *vello.*
Νακοτίλτες, ε, ὁ ᾗ ἡ, velleris in modum vulsus, *Poll.* Ex iisd.
Νάκτης, ε, ὁ, fullo. A νάσσω.
Νακτὶς, ὴ, ὸν, farciendo et constipando completus; νακτὴ, farsa, i. e. *farta*, Gl. V νακτὸν, densum, pressum, *Gl. V.* Ab eod.
Νᾶμα, ατος, τὸ, fluentum, scaturigo, lympha, *Gl. V.* latex, unda, *Ph.* Ἀστραῖα δ' εἰκεῖ νάματα, *Eurip. Phœn.* 127. A νάω. Hinc
Ναματιαῖος, αία, αῖον, scaturiens, manans.
Νᾰμάτιον, τὸ, aquula, paulum liquoris. Dim. a νᾶμα.
Ναματώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, scaturiginum et fontium plenus, riguus. Ab eod.
Νημέρτια, *Dor.* pro νημερτία, veritas, certitudo. Καὶ τῶιδε ναμέρτια συμβαίνει χρόνε τᾶ νῦν παρόντος, horum certus eventus in præsens tempus incidit, *Soph. Trach.* 173.
Νᾶν, *navem*, acc. sing. *Dor.* pro ναῦν, a ναῦς.
Νανίον, ε, τὸ, pupus, *Ph.* A νάνος.
ΝΑ'ΝΝΗ, ης, ἡ, matris soror, *Hes.*
ΝΑ'ΝΟΣ, ε, ὁ, nanus, pumilio.
Νανεφυὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, qui natura pumilio est, pumilionis staturam habens. Ex φύω.
Νανώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, pumilionis formam habens, pumilus, pumilio. A νάνος.
—ναξ, rex, *per Aphæresin*, pro ἄναξ.
Ναξιεργὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, Naxio opere, seu in insula Naxo factus. Ex Νάξιος et ἔργον.
Ναοῖσι, dat. pl. *Poet.* pro ναοῖς.
Ναοποιέω, ῶ, templum ædifico. A
Ναοποιὸς, ῶ, ὁ, cui templum ædificandi cura est commissa; (2) ædium sacrarum procurator. Ex ναὸς et ποιέω.
Ναοπόλος, ε, ὁ, ædituus; (2) sacerdos. A πολέω.
ΝΑΟ'Σ, ῶ, ὁ, *proprie* domicilium; dein ædis, pulvinar, fanum, *h. e.* ea pars ἱεροῦ, templi, in quo simulacrum Dei dedicatum est; in *Sac. L.t.* pars templi Hierosol. quam ingredi licebat solis sacerdotibus. A νάω.
Ναοφύλαξ, ακος, ὁ, templi custos, ædituus.
Ναταῖος, α, ον, nemorosus, *Soph.*
Νάπεια, ας, ἡ, sinapi, *Nic.* A νάπυ.
Νάπη, ης, ἡ, idem quod
ΝΑ'ΠΟΣ, εος, τὸ, locus montanus et silvosus, saltus; vallis nemorosa.
ΝΑ'ΠΥ, υος, τὸ, sinapi.
Ναρδίζω, nardo similis sum; (2) nardum redoleo.
Νάρδινος, ίνη, ινον, nardinus, e nardo confectus.
Ναρδίτης, ε, ὁ, ut ναρδίτης οἶνος, vinum nardo conditum.
Ναρδῖτις, ἡ, nardus montana. A νάρδος.
Ναρδολιπὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, a nardo pinguis, nardo delibutus. Καὶ τὰς ναρδολιπεῖς ἀλλοτρίας πλοκάμους, *Anthol.* Reiskii, 47. Ex νάρδος et λίπος, *pinguis.*
ΝΑ'ΡΔΟΣ, ε, ἡ, nardus, frutex; (2) oleum nardinum. *Gl. V.* νάρδος, hoc siler.
Ναρδόσαχυς, υος, ἡ, spica nardi, *Galen.*
Ναρθηκία, ας, ἡ, humilis ferula, ferulago. A νάρθηξ.
Ναρθηκίζω, (a νάρθηξ, n. 2.) alligo os fractum et ferulis firmo, *ap. Schol. Aristoph.*
Ναρθήκιον, ε, τὸ, narthecium, vasculum medicamentarium; liber medicamentarius.
Ναρθηκοπλήρωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ferulis repletus. *Æsch. Prometh.* ναρθηκοπλήρωτον δὶ ἐσπῶμαι πυρὸς πηγὴν κλοπαίαν, ferulis refertum capto ignis fontem, i. e *fomitem*, furtivum. Ex νάρθηξ et πληρόω.
Ναρθηκοφόρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ferulam ferens. Ex νάρθηξ et φέρω.
Ναρθηκώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, ferulaceus, ferulæ similis. A
ΝΑ'ΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, ferula; (2) instrumentum medicum, quo utuntur in fracturis (ferula, *Lat.*) ad deligandum firmiter; (3) arbor quædam; (4) locus ubi stabant catechumeni, *Eun.*
ΝΑ'ΡΚΑΦΘΟΝ, ε, τὸ, Narcaphthon, odoramenti genus, suffitibus admisceri solitum.
Ναρκάω, et -ίω, ῶ, fut. ήσω, torpedine adficior seu adfectus sum, obtorpesco, torpeo, torpesco. Ἐνάρκησε τὸ πλάτος τῆ μηρῆ, *Gen.* 32, 25. Πλῆθος ὅσων ἐὐτῆ ἐνάρκησε, *Job.* 33, 19. Νάρκησε χειρὶ, *Il.* 8, 328.
ΝΑ'ΡΚΗ et νάρκα, ης, ἡ, torpedo, piscis quidam tangentes se torpescere faciens; (2) torpor, veternus, stupor; (3) ita quoque centaurium magnum, *Dosc.* Οἱ ἠέριοι ἄλλεν ἀλίκτῳ κοκκύδων νάρκασιν ἀνιηρῆσι δ.δοίη, et frigora matutina patiatur, *Theocrit.* 7, 123.
Νάρκημα, ατος, τὸ, torpor, stupor. A ναρκάω.
Νάρκησις, εως, ἡ, idem et ab eod.
Ναρκίσσινος, ίνη, ινον, narcissinus, e narcisso factus; ut ναρκίσσινον ἔλαιον. A νάρκισσος. Hinc
Ναρκισσίτης, ε, ὁ, sc. λίθος, narcissites lapis.
Νάρκισσος, ε, ὁ vel ἡ, narcissus, flos quidam. A νάρκη, quod suo odore torporem adferre creditur. *Angl.* DAFFODIL.
Ναρκόω, ῶ, fut. ώσω, torpefacio, torpore adficio; (2) sedo et tollo. Ab eod. Unde
Ναρκώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, cui torpor seu stupor inest, torpidus, stupidus, *Hipp.*
Νάρκωσις, εως, ἡ, torpefactio, torpefaciendi vis, stupor, hebetatio. A ναρκόω. Unde
Ναρκωτικὸς, ὴ, όν, torpefaciendi vim habens.
Νάρταλος, ὁ, genus vasis, *Ar.*
Νάρτη, ης, ἡ, Narta, inter ea quæ odoramentis et unguentis admiscentur, *Theophr.*
Νάσατο, 3. sing. aor. 1. indic. med. pro ἐνάσατο.
Νάσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐνάσθη, a νάω.
Νασιώταν, acc. sing. *Dor.* pro νησιώτην.
Νασμὸς, οῦ, ὁ, fluentum, latex; (2) imber, pluvia. Νασμῷ μελαναυγεῖ, flumine nigricante, *id est*, sanguine, *Eurip. Hec.* 154. A νάω, *fluo*: (3) densitas, plenitudo. A νάσσω.
Νασμώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, scaturiginibus ac rivulis riguus. A νασμός.
Νάσσα, a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἔνασα, a νάω.
ΝΑ'ΣΣΩ, premo, comprimo, comprimendo complano, farcio, *Gl. V.* perf. pass. part. νενασμένος, refertus, plenus. Νάξαι λαΐνοισιν ὑπόρροισιν, intere pistillis lapideis, *Nic. Ther.* 952.
Νασίσκος, ε, ὁ, parvus νασὶς, placentula.
Νασοκόπος, ε, ὁ, incisor τῆ νασῆ. A κόπτω.
Νασὸς, ὴ, ὸν, confertus, farctus, dense plenus, densus, solidus, firmus, ut turris; (2) *Subst.* placenta e melle, uvis passis aliisque condimentis. A νάσσω.
Νασοφαγέω, ῶ, fut. ήσω, νασὸν edo. A
Νασοφάγος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui νασὸν edit. Ex νασὸς et φαγεῖν.
Ναυαγέω, ῶ, f. ήσω, naufragium facio, navem frango; (2) jacturam facio, naufragio amitto. A ναυαγός.
Ναυαγήσασιν, dat. pl. a. 1. part. act. cum. ν, a ναυαγέω.
Ναυαγία, ας, ἡ, naufragium. Ab eod. Unde
Ναυάγιον, ε, τὸ, *proprie* fragmentum navis, tabulæ aliaque e naufragio collecta; (2) dicitur tamen et pro naufragio.
Ναυαγὸς, ῦ, ὁ, naufragus. Ex ἄγνυμι.
Ναυαρχέω, ῶ, f. ήσω, navibus præsum, navarchum ago. A ναύαρχος.
Ναυαρχία, ας, ἡ, præfectura navium seu classis. Ab eod.
Ναυαρχὶς, ίδος, ἡ, navis qua vehitur navarchus, navis prætoria. Ab eod.
Ναυαρχίται, οἱ, classium duces, *V. L.*
Ναύαρχος, ε, ὁ, navarchus, navium præfectus, præfectus classis. Ex ναῦς et ἀρχή.
Ναυάστης, ε, ὁ, corrupte legitur pro
Ναυβάστης, ε, ὁ, qui navem conscendit, qui navi vehitur; (2) nauta, navita. Ex ναῦς et βαίνω, *scando.*
Ναύβατος, nauticus, *Eur.*
Ναυηγὸν, acc. sing. *Ion.* pro ναυαγὸν.

Ναυκληρέω, ῶ, fut. ήσω, nauclerus sum, navem guberno. A *ναύκληρος*.

Ναυκληρία, ας, ἡ, nauclericum vitæ genus; (2) navium gubernatio:

Ναυκληρικός, ή, όν, ad navicularium seu nauclerum pertinens:

Ναυκλήριον, ου, τό, navigium, nauclerica possessio. Ab eod.

Ναύκληρος, ου, ὁ, qui navem possidet, nauclerus, navis dominus. *Gl. V.* navicularius; *ναύκληροι* Athenis dicebantur etiam *οἱ δήμαρχοι· ναύκληρος* etiam adjective pro nauticus; ut, *ναύκληρον πλάστιγγα*, nauticum remum, *Hes.* metaphorice paterfamilias, *Poll.* Ex *ναῦς* et *κλῆρος*.

Ναυκληρώσιμος, ου, ὁ ἡ, qui a nauclero elocatur. A *ναύκληρος*.

Ναυκλήρια, ων, τά, loca in quibus reponebantur ex *ναυκραρίαις* exacta.

Ναυκραρία, ας, ἡ, duodecima pars tribus, apud Athenienses.

Ναυκραρικός, ή, όν, ad *ναυκράρους* pertinens. A

ΝΑΥΚΡΑΡΟΙ, ων, οἱ, magistratus quidam Athenienses, Vide *Suid.* et *Pollucem*.

Ναυκρατέω, ῶ, fut. ήσω, navibus supero, navali pugna vinco, *Xen.* A

Ναυκράτης, ους, ὁ ἡ, qui maris imperium obtinet; (2) qui classis præsidio locum aliquem tenet vel occupat. Ex *ναῦς* et *κρατέω*.

Ναυκρατικός, ή, όν, ad victoriam navalem pertinens. A *ναυκρατέω*.

Ναυκρατία, ας, ἡ, victoria navalis; (2) imperium maritimum.

Ναυκράτωρ, ορος, ὁ, qui navibus præest, gubernator. Ὃς ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς, *Soph. Phil.* 1071. Ex *ναῦς* et *κρατέω*.

Ναύλας, ου, ὁ, nablum, idem quod *νάβλα*.

Ναῦλον, ου, τό, naulum, merces quæ pro navigatione solvitur. *Ph.* navis vectura, naulum, vectura. A *ναῦς*.

Ναῦλος, ου, ὁ, idem; (2) merces quam persolvimus ei ad quem divertimus; (3) instrumentum quoddam musicum. Ab eod.

Ναυλοῦχος, ὁ, pro *ναυλόχος*, *Poll.*

Ναυλοχέω, ῶ, fut. ήσω, in portu permaneo, stationem habeo; (2) navi insidens locum aliquem vel adversarium observo, eique insidior.

Ναυλοχία, ας, ἡ, occulta navium statio.

Ναύλοχον, ου, τό, statio navium. A

Ναύλοχος, ου, ὁ ἡ, cui naves insidere possunt, navium stationi commodus. *Subst.* locus tranquillus, ubi naves velut requiescunt; statio navium, portus. Ναύλοχοι περίτυχαί, septa nautica, castra nautica; nam naves deducebant in terram, *Eurip. Hec.* 1015. Ex *λόχος*.

Ναυλόω, ῶ, f. ώσω, naulo conduco. A *ναῦλον*.

Ναυμαχέω, ῶ, fut. ήσω, prælio navali confligo, navale prælium committo; (2) pugno.

Ναυμάχης, ου, ὁ, navale prælium committens, classe decertans. Ex *μάχομαι*.

Ναυμαχήσειν, navale certamen committere cupio, ad navale prælium paratus sum.

Ναυμαχία, ας, ἡ, navale prælium, pugna navalis. Ex *ναῦς* et *μάχη*.

Ναυμάχιον, ου, τό, mulcta ei imposita qui navale prælium subterfugisset. Ex iisd.

Ναυμάχος, ου, ὁ ἡ, navale prælium committens. Ex iisd.

Ναύμαχος, ου, ὁ ἡ, quo dimicatur e navibus, navali prælio aptus. Ex iisd.

Ναῦν, *navem*, acc. sing. a *ναῦς*, *navis*.

Ναυπηγεμένας, acc. pl. præs. part. med. *Dor.* pro *ναυπηγημένους*, a

Ναυπηγέω, ῶ, fut. ήσω, naves fabricor. A *ναυπηγός*.

Ναυπηγὲς, sc. *τίχνη*, navis texendæ ars, *Man.*:

Ναυπηγησία, ας, ἡ, navium fabrica io. Ab eod.

Ναυπηγήσιμος, ου, ὁ ἡ, navibus fabricandis aptus. A præc.

Ναυπηγία, ας, ἡ, idem quod *ναυπηγησία*.

Ναυπηγικός, ή, όν, ad navium fabros seu fabricationem pertinens. A *ναυπηγός*.

Ναυπήγιον, ου, τό, locus ubi naves compinguntur. A

Ναυπηγός, ὁ, ὁ, qui naves compingit, navium fabricator. *Gl. V.* faber navalis. Ex *ναῦς* et *πήγνυμι*.

Ναύπορες, ον, epith. litoris, portus quo naves appelluntur. Λίμνης χόμα ναύπορον ἐξερίσασα, *Apoll. Rhod.* 4, 1546. A *πίρω*.

ΝΑΥ̃Σ, ή, navis, *inpr.* longa, h. e. qua utebantur in prœliis maritimis; τῆς ναὸς, τῇ νηΐ, τὴν ναῦν· αἱ ναῦς, αἱ νῆες, τῶν νεῶν, τῶν νηῶν, ταῖς ναυσὶ, τὰς ναῦς· sic in soluta oratione. At *ap. Poet.* ἡ νηὺς, τῆς νηΐς, ταῖς νηυσί· item τῆς νεὼς, τὰς νέας.

Ναῦσθλον, ου, τό, naulum, *Hes.* pro *ναῦλον*.

Ναυσθλόω, ῶ, f. ώσω, naulo conduco; (2) naulo vehendum suscipio; *ναυσθλώσομαι*, navem inscendo. Πτηνὸς πορέυσει πῶλος, ἐ ναυσθλώσομαι, *Aristoph. Pace*, 126. (3) *simpliciter* reveho; (3) ἦκω .... εἰς τὴν πατρίδα ναυσθλώσων νικηφόρον, *Eurip. Suppl.* 1035, 1037. A præc.

Ναυσία, ας, ἡ, nausea, *proprie* qua navigantes in mari corripiuntur. A *ναῦς*. V. *ναυτία*.

Ναυσίασις, εως, ἡ, ipsa actio nauseandi, nausea. A

Ναυσιάω, ῶ, fut. άσω, nauseo. A *ναυσία*.

Ναυσικάτης, ὁ, idem quod *ναύτης*, *Man.*

Ναυσίβιος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui in navibus seu ex navibus vivit.

Ναυσίδρομος, ον, epith. venti, navium cursum incitans, *al.* (2) velivolus, navigabilis. A *ναῦς* et *τρέχω*.

Ναυσίκλειτος, ου, ὁ ἡ, vel *ναυσίκλυτος*, ίτη, ίτον, re navali clarus.

Ναυσίκλυτος, ου, ὁ ἡ, idem.

Ναυσιόεις, όεσσα, όεν, nauseans. A *ναυσία*.

Ναυσιπέδη, ης, ἡ, qu. dic. navium pedica; funis quo navis terræ alligatur, *Lur. Lexiph.*

Ναυσιπέρατος, ου, ὁ ἡ, navibus permeabilis, navigabilis, ubi navigatur. A *περάω*.

Ναυσίποδες, ων, οἱ, homines insulares, qui navibus in mari pro pedibus utuntur, *Eust.*

Ναυσίπομπος, ου, ὁ ἡ, naves vehens et promovens; ut *ναυσίπομπος αὔρα*, *apud Eurip.* ventus secundus. Ὥστε ναυσίπομπον αὔραν, *Phœn.* 1706. Ex *πίμπω*.

Ναυσίπορος, ου, ὁ ἡ, navibus pervius, navigabilis. Ex *ναῦς* et *πόρος*.

Ναυσιπόρος, ου, ὁ ἡ, navi permeans.

Ναυσίπους ὕδρις, ignominia quæ propter cladem acceptam classi gemitum et luctum affert.

Ναυσιφόρητος, ου, ὁ ἡ, qui navi fertur.

Ναύσταθμον, ου, τό, navium statio.

Ναύσταθμος, ου, ὁ, idem.

Ναυστολέω, ῶ, f. ήσω, navi veho seu duco, navi deduco; (2) classe percurro, navi permeo, navigo, proficiscor; (3) rego, guberno. Σύ δ' ὡς τὰ χρήσων τήνδε ναυστολεῖς χθόνα; *Eur. Med.* 682. Καὶ δάμαρτα τὴν κακίστην ναυστολῶν ἐλήλυθα; *Or.* 723. A *ναύστολος*.

Ναυστόλημα, ατος, τό, navigatio, seu profectio quæ fit navi, *R.* Πόντῳ ναυστολήματα, *Eurip. Suppl.* 209. A

Ναυστολία, ας, ἡ, idem. Κλιτὺν ἐπὶ ναυστολίαν, *Eurip. Andr.* 797. A

Ναύστολος, ου, ὁ ἡ, navi vehens.

Ναυτιπλάτης, ου, ὁ, qui navi servit, ut suum lucretur naulum, *R.*

Ναύτης, ου, ὁ, nauta, navita; *ναύτης δρόμος*, *adj.* in Epigr. qu. dic. navalis cursus. A *ναῦς*.

Ναυτία, ας, ἡ, nausea. Ab eod. Hinc

Ναυτιάω, ῶ, nauseo, *metaph.* respuo, quasi nauseans.

Ναυτίησις, ἡ, ipsa actio nauseandi, vel nausea, *Steph.*

Ναυτικὸς, ἡ, όν, nauticus, navalis, classicus, exercitatus in re nautica; τὸ *ναυτικὸν*, ῦ, res nautica, copiæ navales, classis.

Ναυτικῶς, *adv.* nautarum more.

Ναυτιλία, ας, ἡ, navigatio. A *ναυτίλος*.

Ναυτίλλομαι, navigo. Ἀλλὰ παντὰχῇ τῆς Ἑλληνικῆς ἐ βαρβαρικῆς θαλάττης ναυτιλλομένους, *Luc. Toxar.* Ab eod.

Ναυτίλος, ου, ὁ ἡ, nauticus, navigatorius; (2) piscis, polypi genus. A *ναῦς*.

Ναυτιλοφθόρος, ου, ὁ ἡ, nautas perdens. Ex *ναυτίλος* et *φθείρω*.

Ναυτιόεις, όεντος, ὁ, nauseosus. A *ναυτία*.

Ναυτιώδης, ους, ὁ ἡ, idem.

Ναυτιώσεις, *apud Hipp.* effusiones sanguinis, per translationem ab iis qui in nausea sanguinem vomunt. A *ναυτιάω*, quasi a *ναυτιόω*.

Ναυτοδίκαι, ων, οἱ, *proprie* judices nauticis litibus cognoscendis deputati. Vid. *Poll.* Ex *ναύτης* et *δίκη*, *jus*.

Ναυτοκράτωρ, ορος, ὁ, maris imperium habens. A *κρατέω*.

Ναυτολογέω, ῶ, nautas lego, colligo. A

Ναυτολόγος, ου, ὁ ἡ, qui nautas legit vel cogit. Ex *ναύτης*.

Ναύτριαι, vel *ναύτριαι*, mulieres nauticam exercentes. A *ναύτης*.

Ναυφάγος, ον, naves perdens, *Ern.*

Ναυφθορία, ας, ἡ, naufragium. A

Ναύφθορος, ου, ὁ ἡ, in navi corruptus aut perditus. Ex *ναῦς* et *φθορὰ*, *corruptio*.

Ναῦφι, vel *ναῦφιν*, *navibus*, dat. pl. *Poet.* ut *παρὰ ναῦφιν*, a navibus. A *ναῦς*.

Ναύφρακτος, ου, ὁ ἡ, navibus septus, navibus armatus et munitus. Alicubi et pro *ναύταθμος*.

Ναυφύλαξ, κος, ὁ, præfectus custodiendarum navium.

ΝΑΦΘΑ, ης, ἡ, naphtha, bituminis genus apud Persas, ad quod e longinquo etiam flamma transit. ἀπὸ τῦ ἀνάπτω, *Dioscor.* 1, 99.

Νάφθας, ου, ὁ, idem.

Νάω, fluo; mano, scaturio.

Νάω, habitare facio. Hinc *νάσσα*, aor. 1. pro *ἴνασσα*, *ἴνασα*, habitari feci, collocavi; quasi a *νάομαι*· aor. 1. med. *νάσσατο*, pro *ἰνάσσατο*, habitavit; a. 1. pass. *νάσθη* pro *ἰνάσθη*, habitavit.

Νία, acc. sing. *Poet.* pro *ναῦν*, a *ναῦς*.

Νιάγγελτος, ου, ὁ ἡ, nuper nunciatus, novus. Ex *νίος* et *ἀγγέλλω*.

Νιαγενὴς, ές, ὁ ἡ, nuper genitus. Ex *νίος* et *γίνομαι*.

Νιάζον, τό, juvenilis ætas, *Soph. Trach.* 144. Vide *βόσκομαι*, et *βόσκω*.

Νιάζω, f. άσω, juvenesco; adolesco, juvenilem ætatem ago; juvenis seu robustus sum; juveniliter sapio vel ago; *νιάζεσθαι*, recentari, *Gl. V.* Μῶν νιάζων ὧν ὁρᾷς, ἃ χρὴ σ' ὁρᾶν; *Eur. Ph.* 720. A *νίος*.

Νιαίρετος, ου, recens captus.

Νιακὴς, ές, ὁ ἡ, *Doice* pro *νεηλὴς*, idem quod

Νιακόνητος, ου, ὁ ἡ, *Dor.* pro *νεηκόνητος*—*νεηκόνητος* eadem analogia dicitur, qua *ἀταρξὴς ἀτάρξητος*, *ἀδμὴς ἄδμητος*, *ἀνωφελὴς ἀνωφέλητος*, et sexcenta alia. Νιακόνητον αἷμα χειρῶν ἴσχων, recens acutum ensem manibus tenens, *Soph. Elect.* 1394. A *νίος* et *ἀκονάω*.

Νιαλδὴς, ές, ὁ ἡ, nuper auctus, qui recens crevit; (2) novellus, nuper natus. Ex *νίος* et *ἄλδω*, *augeo*.

Νιαλίτερος, recentior. A

Νιαλὴς, ές, ὁ ἡ, recens. (Quasi proprie de pisce, ab *ἁλίσκω*, capio, quasi recens captus,) recens emptus, epith. servi, vel militis tironis. Est etiam recens ad laborem, nondum fatigatus labore, pugna; nisi *αλὴς* est mera terminatio. *Ern.*

Νιάλωτος, ου, ὁ ἡ, recens captus, emptus.

Νιάμιλκτος, vel *νιήμιλκτος*, ου, ὁ ἡ, recens mulctus, *R.* Ex *νίος* et *ἀμέλγω*.

Νιὰν, ᾶνος, ὁ, juvenis, *Eust.* A *νίος*.

Νιάνδρος, ου, juvenilis, strenuus. Ab *ἀνήρ*.

Νιανία, ας, ἡ, juvenilis audaciæ facinus; *ap. Philon.* A *νιάν*. (nisi potius sit *νιανία*. A *νιανιόομαι*. *Ern.*)

Νιανίας, ου, ὁ, adolescens, juvenis; audax, strenuus, ferox, juvenili protervia præditus; juvenilis. A *νιάν*.

Νιανίνημα, ατος, τό, juvenilis jactantia. A

Νιανιόομαι, juvenesco, juventutis annos ingredior;

dior; (2) juvenili audacia et petulantia ago. A νεανίας.

Νεανίζω, idem quod νεάζω, *Steph.*

Νεανικὸς, ἡ, όν, juvenilis; (2) strenuus, animosus, audax, robustus, validus, vehemens; (3) magnus, permagnus.

Νεανικῶς, *adv* juveniliter; (2) robuste, strenue; (3) laute, opipare.

Νεᾶνις, ίδος, ἡ, juvencula, puella, *Exod.* 2, 8. A νέαν.

Νεανίσκευμα, ατος, τὸ, superbia, incontinentia juvenilis; νεανισκεύματα, juvenilia. A

Νεανισκεύω, et νεανισκεύομαι, juvenesco, juvenilem ætatem ago. A

Νεανίσκος, ὁ, juvenis, adolescens. A νέος.

Νεανίσκομαι, juvenesco, pubesco, *V. L.*

Νέανσις, εως, ἡ, quasi a νεαίνω, quod esset *renovo.* Vid. νέασις.

Νεᾶξ, ακος, ὁ, juvenis, adolescens. A νέος.

Νεαοδὸς, ὁ, ὁ, vel ἡ, recens poeta. *Epigr.*

Νεάπολις, εως, ἡ, urbs seu civitas nova. Hinc Ν απολίτης, ὁ, novæ civitatis civis.

Νεαροποιέω, ῶ, recens seu novum facio.

Νεαρὸς, ρὰ, ρὸν, recens, novus; (2) juvenis, juvenilis; (3) puerilis. A νέος.

Νεαροφόρος, recentaria, *Gl. V.* A φέρω.

Νεαρχος, ὁ, ὁ ἡ, navis rector. Ex ναῦς, pro ναὸς, a ναῦς, et ἀρχός.

Νεαρῶς, *adv.* juveniliter, pueriliter.

Νεάσιμον, novale, *Gl. V.* A

Νέασις, εως, ἡ, novatio, renovatio; ut renovatio agri, *apud Theoph.* ubi tamen alii νέανσις *Gl. Vet.* νέσσις, novalis, novalis terra. A νέαω.

Νέας, acc. pl. *Poet.* pro νέας, a ναῦς.

Νέαται, 3. pl. perf ind. pass. *Ion.* pro νένηνται, a νέω, *struo*, vel *habeo*, Poet. pro ναίω.

Νεάτη, ης, ἡ, sc. χορδὴ, extrema, ultima, seu ima chorda A νέατος.

Νεατὶς, ίδος, ἡ, *Gl. V.* vervactum. A

Νέατος, άτη, ατον, novissimus, ultimus; (2) novalis, *Gl. V.* Τίς ἄρα νέατος; quis erit ultimus? *Soph. Aj.* 1204. A νέος.

Νεατὸς, ἡ, όν, novatus, renovatus, novalis; *subst.* ὁ, tempus renovandi agrum; novatio. Ab eod.

Νεαυξήτος, ὁ, ὁ ἡ, qui nuper demum increvit, nuper auctus. Ex αὔξω.

Νεάω, ῶ, novo, innovo, in primis agrum. *Gl. V.* νάω, novello. Hinc part. νεωμένη, *ap. Hesiod. Op.* 460. iterata terra vel novata. A νέος.

Νεβρειος, ὁ, ὁ ἡ, qui ex hinnulo est. A νεβρὸς.

Νεβρίας, ὁ, ὁ, ut νεβρίας γαλιὸς, mustelus nebrias, *apud Aristot.*

Νεβριδόπεπλος, ὁ, ὁ ἡ, vestem seu peplum gestans ex pellibus hinnuleis.

Νεβριδοφόλος, ον, nebridibus indutus.

Νεβρίζω, pelle hinnuli vestio; *pass.* seu *med.* nebridem gesto, induo. A

Νεβρὶς, ίδος, ἡ, pellis hinnuli; gestamen Bacchi et Bacchantium. A νεβρὸς.

Νεβρισμὸς, ῦ, ὁ, bacchatio. A νεβρίζω.

Νεβρίτης λίθος, nebritis, gemma Libero Patri sacra; a nebridum similitudine, *Plin.*

ΝΕΒΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, pullus cervi, hirnulus, dama.

Νεβροτόκος, ὁ, ὁ ἡ, hinnulos pariens. Ex νεβρὸς et τίκτω.

Νεβροφόνος, ὁ, ὁ ἡ, hinnulorum occisor.

Νεβροχαρὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, hinnulis gaudens, epith. Apoll. Ex νεβρὸς et χαίρω.

Νεβρωδὴς, εος, ὁ ἡ ἡ, cognomen Bacchi, quod cum ipse tum Bacchantes pelles hinnulorum gestarent. A νεβρὸς.

Νέεσθαι, *redire*, præs. inf. med. verbi νέομαι.

Νέεται, 2. sing. præs. conj. *Ion* pro νέηται.

Νεηγενὴς, ὁ, ὁ ἡ, recens natus. A νέος et γίνομαι.

Νεηθαλὴς, ὁ, recens viridis, florens A θάλλω.

Νεήκεσσι, dat. plur. *Poet.* pro νεήκεσι, a

Νεήκης, εος, vel νεηκὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, recens acutus, exacutus. Ex νέος et ἀκή.

Νεηκοὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, idem, *Hes.* Ex ἀκοάω.

Νεηκόοντος. Vide νεακόοντος.

Νεηλάτης, ὁ, ὁ remex, navem impellens, *Hes.* Ex ναῦς et ἐλαύνω.

Νεήλατος, ον, recens molitus; ut νεήλατα ἄλφιτα, recens molitæ farinæ, *ap. Demosth.* melle, uvis passis, et viridibus ciceribus imbutæ ac subactæ, *secundum Hippocrat.* quasi νεωστὶ ἀληλεσμέναι, ab ἀλέω, molo. Sed sunt νεήλατα, placentæ quædam recentes, quasi recens ductæ ac subactæ, ab ἐλαύνω, sicut et ἐλατὴς est placentæ genus.

Νεηλιφὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, recens illitus. Ex νέος et ἀλείφω

Νέηλυς, υδος, ὁ ἡ ἡ, qui nuper admodum advenit, novitius, convena, *Ph.* Ex νέος et ἐλεύθω.

Νεήνιδι, dat. sing. *Ion.* pro νεάνιδι, a νεᾶνις.

Νεηνίης, νεᾶνις, νεηνίσκος, *Ion.* pro νεανίας, νεᾶνις, νεανίσκος.

Νεήφατος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, recens dictus, nuper celebratus. Ex νέος et φημί.

Νειαίρη, ης, ἡ, *Ion.* pro νειαίρα, ima pars ventris A νεαρὸς.

Νείαιρος, idem quod νείατος, vel νέατος, vel potius νεαρὸς, *V. L.*

Νειατόθεν, *adv.* ex imo.

Νείατον, *infimum*, acc. sing. *per Syncop.* pro νειότατον, a νειότατος, *infimus*, quod est superlat. a *Poet.* νεῖος, pro νέος.

Νεικείσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνείκεσε, a *Poet.* νεικέω, pro νείκω, *rixor. Il.* 2, 221.

Νεικείῃσι, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro νεικείῃ.

Νεικεσίηξ, ῆρος, ὁ, objurgator, rixator, conviciator. A

Νεικέω, ῶ, fut ήσω, et ίσω, rixor, altercor, contendo; (2) objurgo. Τὼ γὰρ νεικείσκε, *Il.* 2, 221. A νεῖκος.

Νείκεσσι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐνείκεσσι.

Νείκη, ης, ἡ, pro νείκεσις, rixa, contentio, *ap. Clem. Alex.*

ΝΕΙ'ΚΟΣ, ους, τὸ, rixa, jurgium, altercatio, contentio; (2) bellum. (1) λύω δὲ νεῖκος πατρὶ, querelam in patrem dimitto, *Eurip. Hipp.* 1453, ex edit. Brunck. Metonymice, crimen, de quo lis movetur. Εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἰρεῖς, si eum recte postulas criminis, *Soph. Œd. Tyr.* 702.

Νειλαῖος, αία, αῖον, (et Νειλεῖος, *Eτη*) Niliacus. A Νεῖλος.

Νειλοβιὴς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, in Nilo crescens. Ex Νεῖλος et βίος, *æstas.*

ΝΕΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, Nilus, fluvius Ægypti.

Νειλοσκοπεῖον, τὸ, columella, in qua incrementa Nili cernebantur. A σκοπέω.

Νειλῶτις, ίδος, ἡ, Nilotica, Ægyptiaca, nisi leg. νειλῶτις, *Epigr.*

Νειλώτης, ου, ὁ, Nili incola.

Νειμάσσω, aor. 1. part. act. f. g. verbi νέμω.

Νεῖμε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνειμε

Νείμω, *Ion.* et *Poet.* pro νέμω, *Nic.*

Νειόθεν, *adv.* ex imo fundo aut loco, *per Sync.* pro νειατόθεν.

Νειόθι, *adv.* in imo fundo aut loco; sub, infra. Οἱ ἦν βίλτιον εἰ . . . νειόθι γαίης κεῖτο, *Apoll. Rhod.* 1, 255. Νειόθι δ' ἀμφοτέρῃσι πεῖσιχιτο γάιατα χερσὶ, *Id.* 3, 706.

Νεῖον, *adv.* nuper, pro νέον. A νέος.

Νειοσοίω, ῶ, fut. ήσω, novale facio, terram seu agrum renovo.

Νειὸς, novus, novellus, recens. A νέος.

Νειὸς, ῦ, ὁ, novale, ager novalis Ab eod.

Νειότατος, infimus, imus, *Hes.* Ex νέος.

Νειοτομὶδς, ίας, ὁ, qui novale aratro scindit. Ex νειὸς et τέμνω.

Νειρίτης, ου, ὁ, nerita, cochleæ genus, *Opp.*

Νείσσεται, 2. sing præs ind. mgd. *Ion.* pro νείσσεσαι. A

Νείσσομαι, vel νεῖσομαι, eo, proficiscor. Reperitur librariorum culpa: semper legendum est νίσσομαι, quod vide. A νέω, *vado.*

Νείσσεται, 3. sing præs. ind. med. pro νίσσεται, a νίσομαι.

Νείφω, madefacio; pro νίφω, ningo.

Νειχθεῖσα, aor. 1. part. pass. f. g. v. νεῖσσομαι.

Νικαδισσιν, dat. plur. *Ion.* pro νικάσι, a

Νικὰς, άδος, ἡ, acervus cadaverum; *Pl.* νικάδες, mortui; dat. νικάδισσι. A νεκρὸς.

Ν κρέγγιλος, ὁ, ὁ ἡ, mortui nuncius, *Suicer.*

Νικαγωγία, ῶ, fut. ήσω, mortuos duco, de Mercurio. Ex νεκρὸς et ἄγω.

Νικαρακαδημία, ας, ἡ, Academia mortuorum; locus a Luciano fictus.

Νικαναστασία, ας, ἡ, mortuorum resuscitatio. Ex νεκρὸς et ἀνάστασις.

Νικαναστάσις, ἡ, mortuorum resuscitatio, *Nic.*

Νικαναστάτης, ὁ, qui mortuos resuscitat, *Nic.*

Νικρικὸς, ἡ, όν, mortualis, feralis, *Gl. V.*

Νικρικῶς, *adv.* in modum mortuorum:

Νικριμαῖα, τὰ, carnes morticinæ. A νεκρὸς.

Νικροβαρὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, mortuis gravis. Ex βάρος, de cymba Charontis.

Ν κροβόρος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, mortuos devorans. Ex βιρὰ.

Νικροδίγαμον, ονος, ὁ ἡ ἡ, mortuos recipiens, *Æsch. Pr.* 153. Ex νεκρὸς et δέχομαι.

Νικροδόκος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iisd.

Νικροδερκὴς, ὁ, umbris videndus, *Man.*

Νικροδοχεῖον, ὁ, τὸ, receptaculum mortuorum.

Νικροθάπτης, ὁ, ὁ, libitinarius, vespillo. Ex θάπτω.

Νικροθήκη, ης, ἡ, capulus, sarcophagus, urna.

Νικροκαύστης, ὁ, ὁ, bustuarius, ustor, *Ph.* A νεκρὸς et καίω.

Νικροκορίνθιοι, ων, οἱ, defuncti Corinthiorum.

Νικροκόσμος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui defunctos, seu defunctorum funera, ornat. Ex κοσμέω.

Νικρολατρεία, ας, ἡ, defunctorum cultus.

Νικρομαντεία, ας, ἡ, necromantia, vaticinatio ex evocatis mortuis.

Νικρομαντεῖον, ὁ, τὸ, responsum ab inferorum umbris datum, et locus ipse ubi datur.

Νικρόμαντις, εως, ὁ ἡ ἡ, qui mortuis evocandis futura vaticinatur.

Νικρονόμης, ὁ, cadaverum minister, *Man.*

Νικροπέρνας, ὁ, ὁ, mortuorum cadavera vendens. Ex νεκρὸς et περνάω, *vendo.*

Νικροστόμαος, ὁ, ὁ, dux manium, qui mortuorum animas Plutoni transmittit; de Mercurio, et de Charonte. Ὅς τ' ἐπὶ νῶτα πηδαλίῳ τε γέρων νεκροστόμος ἧξι, *Eur. Alcest.* 441. Ex νεκρὸς et στόμα.

ΝΕΚΡΟ'Σ, νεκρὰ, νεκρὸν, mortuus; (2) mortui cadaver.

Νεκροσολίω, ῶ, mortuos Plutoni mando. A

Νεκροσόλος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, elator funerum, pollinctor, libitinarius. Ex νεκρὸς et σέλλω.

Νεκροσυλία, ας, ἡ, mortuorum spoliatio. A

Νεκροσύλος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, mortuos spolians, mortuorum spoliator. Ex νεκρὸς et συλάω.

Νεκροταγὸς, ὁ, dux mortuorum.

Νεκρόταφος, ὁ, ὁ, mortuorum sepultor, *Hes.*

Νεκρότης, ητος, ἡ, mortificatio, vitæ spoliatio. A νεκρὸς.

Νεκροτοκίω, ῶ, fœtum mortuum pario. Ex νεκρὸς et τίκτω. Unde

Νεκροτόκιον, ὁ, τὸ, fœtus abortivus.

Νεκροφαγίω, ῶ, cadaveribus vescor. A

Νεκροφάγος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui cadavera devorat, qui cadaveribus pascitur, *Suicer.*

Νεκροφορεῖον, ὁ, τὸ, sandapila, *Ph.* A

Νεκροφορέω, cadaver effero. A

Νεκροφόρος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui defunctos effert; vespillo, pollinctor, *Gl. V.* A φέρω.

Νεκρόω, ῶ, fut. ώσω, eneco; νεκρῶμαι νενεκρωμένος, perf. pass. part. emortuus, viribus effœtus. Νεκρώσατι ἓν τὰ μέλη ὑμῶν, *Col.* 3, 5. A νεκρὸς.

Νεκρώδης, ὁ, ὁ ἡ ἡ, mortuo similis, cadaverosus. Ab eod.

Νεκρωθέντες, nom. plur. aor. 1. part. pass. verbi νεκρόω.

Νεκρώσιμος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, mortifer. A

Νέκρωσις, εως, ἡ, mortificatio, *Gl. V. Rom.* 4, 19. A νεκρόω.

ΝΕ'ΚΤΑΡ, αρος, τὸ, nectar, potus Deorum; processionem immutabilis providentiæ significat, secundum antiquos theologos. Hinc

Νεκτάρειος, ρέα, (*Ion.* ρίη,) ρεον, nectareus, nectaris modo suavis; divinus.

Νεκτάρειον, ὁ, τὸ, nectarium, quibusdam helenium, *Dioscor.* herba quædam.

Νεκταρίτης, ὁ, ὁ ἡ, ut νεκταρίτης οἶνος, nectarites, vinum nectario seu helenio conditum.

Νικταροσταγής, ίος, ὁ ᾗ ή, nectare stillans, suavis, odoratus. Ex νέκταρ et σάζω.

Νεκύα, ας, ή, invenitur pro νεκυία.

ΝΕΚΤΑΔΑΟΣ, ᾱ, ὁ, necydalus, insectum e bombylio mortuo natum.

Νεκυηγός, ῶ, ὁ, mortuos ducens. Ex νέκυς et ἄγω.

Νεκυηπόλος, ὁ, inferorum præses, *Man.*

Νεκυία, ας, ή, mortuorum evocatio magica; (2) tractatus de manibus, seu mortuis. A νέκυς.

Νεκυΐσμός, ὁ, umbrarum eductio, *Man.*

Νεκυομαντία, ας, ή, seu -εία. Vide νεκρομαντεία.

Νεκυομαντεῖον, ᾱ, τὸ. Vide νεκρομαντεῖον.

Νεκυομαντήϊον, ᾱ, τὸ, *Ion.* pro νεκυομαντεῖον.

Νεκυόμαντις, εως, ὁ ᾗ ή. Vide νεκρόμαντις.

Νεκυοστόος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, mortuos suscitans; (2) mortuorum servator. *Nonnus*, epith. Christi. Ex νέκυς et σεύω vel σόω.

Νεκυοτόλος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, qui mortuos transmittit, epith. Charontis. Ex στέλλω.

ΝΕΚΤΣ, υος, ὁ, mortuus, defunctus; cadaver; pl. νέκυες, mortui, cadavera; dat. νεκύεσσι, mortuis. Οὐ γὰρ τὶς φειδὼ νεκύων κατατεθνειώτων Τίνεται, *Il.* 5, 409. Hinc

Νεκύσια, ων, τὰ, funeralia. *Ph.* parentalia.

Νέμεα, ων, τὰ, loca arboribus densa, silvosa, *Hes.* (2) Nemea, ludi Jovi celebrari a Græcis soliti. A νέμος.

Νεμέα, ας, ή, Nemæa, *Poet.* Νεμείη, locus Elidis seu Argolidis. Hinc

Νεμεαῖος, αία, αῖον, vel Νεμειαῖος, αία, αῖον, Nemæus, a Nemea oriundus.

Νεμεάς, άδος, ή, Nemæa, ut Νεμεάδες πύλαι, Nemeæ porta. Ab eod.

Νέμεια, τὰ, pro Νέμεα, ludi illi.

Νεμειαῖος, αία, αῖον. Vide Νεμεαῖος.

Νεμέθω, pasco. A νέμω.

Νέμειος, είη, ειον, Nemæus. A Νεμέα.

Νεμεσάσαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro νεμεσήσαι, a νεμεσάω.

ΝΕΜΕΣΑ'Ω, ῶ, et νεμεσάομαι, ῶμαι, indignor, irascor, succenseo; (2) invideo, invidens succenseo; (3) indignationem seu reprehensionem formido, formido, timeo; (4) irritum facio hostis seu inimici consilium, spem; *quasi sc. invidens et lætitiam e successu.* aor. 1. part. act. νεμεσήσας· pass. νεμεσηθείς, poet. νεμεσσηθείς. Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ, *Epigr.*

Νεμέσια, ων, τὰ, festum in honorem Deæ Nemesis; (2) parentalia, inferiæ.

Νεμεσήμων, ονος, ὁ ᾗ ή, indignabundus, querulus. A νεμεσάω.

Νεμεσητικὸς, ἡ, όν, qui facile succenset, ad indignationem propensus. Ab eod.

Νεμεσητὸς, ἡ, όν, *Poet.* νεμεσσητὸς, vituperandus, reprehensione dignus; (2) invisus, invidiosus; (3) querulus, stomachosus. (1) νεμεσητὸν δέ κεν εἴη, reprehendendum utique esset, *Il.* 3, 410. Ab eod.

Νεμεσίζη, 2. sing. præs. act. verbi

Νεμεσίζω, et frequentius νεμεσίζομαι, reprehendo, succenseo, indignor, irascor; (2) vereor, revereor. Ἥρη δ' ἔτι τόσσον νεμεσίζομαι, *Il.* 8, 407. Ab eod.

Νέμεσις, εως, ή, indignatio cum quadam invidia; (2) justa reprehensio; (3) indignatio ob res alicujus prosperas, vel adversas, quibus indignus est; (4) indignatio ob scelera tum facinus; (5) ultio divina, vindicta; (6) Nemesis, Dea quæ felicibus hominum rebus invidet, eosque vel hanc ipsam ob causam, vel ob insolentiam ex fortuna ortam, coercet ac deprimit. *Ph.* νέμεσις, ultrix. A νεμεσάω.

Νεμεσσᾷ, 3. sing. præs. ind. act. *Poet.* pro νεμεσᾷ, a νεμεσάω.

Νεμεσσητὸν, acc. sing. *Poet.* et *Dor.* pro νεμεσητόν.

Νεμέσσησεν, 3 plur. aor. 1. ind. pass. *Ion. Poet.* et *Bœot.* pro ἐνεμεσήθησαν, a νεμεσάω.

Νέμεσσις, ή, *Poet.* pro νέμεσις.

Νεμέτωρ, ορος, ὁ, distributor, *Rob.* A νέμω.

Νεμίω, inus. unde νέμω mutuatur sua tempora, *Steph.*

Νεμηθέντος, gen. sing. aor. 1. part. pass. verbi νέμω.

Νέμησις, εως, ή, distributio, partitio; (2) pabulatio, *Gl. V.* Νέμεσις δὲ ἀπὸ τῆς νεμήσεως προσηγορεύθη, *Corrupt. de Nat. Deor.* 156. Sic legendum et vertendum. A νέμω. Unde

Νεμητὴς, οῦ, ὁ, partitor, distributor.

Νέμος, εος, τὸ, nemus, locus arboribus consitus, densus, et pascuus; (2) pudendum muliebre; (3) oculi cavum, *Hes.* A

ΝΕ'ΜΩ, f. νεμῶ, perf. νενέμηκα, aor. 1. ἔνειμα, tribuo, distribuo; νέμομαι, tribuor, dividor; interdum et divido, partior; (2) νέμω, et frequentius νέμομαι, possideo, habeo, colo; (3) νέμω, pasco; νέμομαι, pascor; (4) νέμω, administro; (5) dicitur ut Lat. tribuo, pro concedo, largior; item locum relinquo, credo audio, &c. (6) gesticulor, salto, *Eun.* Εἴ πατρὸς νέμοι τιν' ὥραν τῷ καλῶς πράσσειν δοκεῖν, curat ut is bene succedat, *Soph. Trach.* 56. Ἥμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις, peccatum putas, *Ibid.* 490. Ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὔχρυσον νέμεις, *Id. Phil.* 392. Νεμόμεσθα δ' ἐν κήτεσι τὰ λιτὰ σήσαμα, *Arist. Av.* 159. Κρμοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν, 389. Ἀποτέτριφεν ἑσθλοὶ νέμονται βίοτον, *Pind. Ol.* 2, 112. Τὴν δ' ἔν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει, atqui in illum culpam omnes conferunt, *Soph. Aj.* 28. Τιμὰς νέμειν, obsequi, *Id. ib.* 1351.

Νένασαι, 3. sing. perf. ind. pass. *Dor.* pro νένησαι, a νάω.

Νενίασται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro νένηνται, a νέω.

Νενέμηκας, 2. sing. perf. ind. act. verbi νέμω.

Νένηε, 3. sing. perf. ind. act. verbi νέω.

ΝΕΝΙ'ΗΛΟΣ, ᾱ, ὁ, cæcus; (2) attonitus, demens, vecors, *Hes. Sch. Apoll.*

Νενίκανται, 3. plur. perf. ind. pass. *Dor.* pro νενίκηνται, a νικάω.

Νενίκημαι, *vi tus sum*, perf. ind. pass.

ΝΕ'ΝΝΟΣ, ᾱ, ὁ, patruus, vel avunculus, *Eust. Poll.*

ΝΕΝΝΟ'Σ, et νεννὴς, ἡ, όν, stultus, fatuus, *Hes.*

Νενόμισμαι, perf. ind. pass. verbi νομίζω.

Νένοται, 3. sing. perf. ind. pass. *par. Sync.* pro νένοιται, a νοέω.

Νένοφε, 3. sing. perf ind. med. verbi νίφω.

Νενώμιθα, 1. plur. perf. ind pass. *Ion.* pro νενοήμεθα, a νοέω.

Νεοαλδὴς, έος, ὁ ᾗ ή, *Hes.* Vide νεαλδής.

Νεοάλωτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens captus.

Νεοαρδὴς, έος, ὁ ᾗ ή, nuper irrigatus. Ex νέος et ἄρδομαι.

Νεοβάπτιστος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens baptizatus.

Νεόβδαλτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens mulctus, ut νεόβδαλτον γάλα. Ex νέος et βδάλλω.

Νεόβλαστὴς, έος, ὁ ᾗ ή, novissime in lucem editus; (2) tenuia germina emittens, *Rob.* Ex νέος et βλαστάνω, *germino.*

Νεόβλαστος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, idem.

Νεόβορος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens adesus, *Hes.* Ex νέος et βορά.

Νεόβρεχος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens irrigatus, *Hes.* νεόβρεχοι, prægnantes, uterum ferentes. Ex νέος et βρέχω.

Νεοβρὼς, ῶτος, ὁ ᾗ ή, modo pastus, qui non ita dudum cibum sumpsit. Ex νέος et βιβρώσκω.

Νεογαμετὴ, ῆς, ἡ, nova nupta, *Gl. V.*

Νεόγαμος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, qui nuper uxorem duxit, vel quæ nuper nupsit; nova nupta.

Νεογενὴς, έος, ὁ ᾗ ή, nuper natus, recens natus. Ex νέος et γίνομαι.

Νεογέννητος, ον, idem.

Νεογιλαῖος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens natus seu ortus. A

Νεογιλὴς, έος, ὁ ᾗ ή, infans modo natus. A νεογενής.

Νεογιλὸς, ἡ, όν, idem et ab eodem.

Νεόγληνος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, novas habens pupillas, qui visum recuperavit. Ex νέος et γλήνη.

Νεογλύφανος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens cælatus. Ex νέος et γλύφω.

Νεογνὸς, ὴ, ό, recens genitus, recens natus, *vox Ion.* Ex νέος et γίνομαι.

Νεόγονος, ᾱ, ὁ, recens a partu. Ex iisd.

Νεόγραπτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens scriptus, recens pictus, *Rob.*

Νεόγυιος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, juvenilia membra habens. Ex νέος et γυῖον.

Νεογύνης, ᾱ, ὁ, qui nuper uxorem duxit. Ex γυνή.

Νεοδάμαστος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens domitus; (2) nova nupta. Ex δαμάω.

Νεοδαμώδης, εος, ὁ ᾗ ή, recens in populares adscitus. Apud Lacedæmonios Νεοδαμώδεις dicebantur Helotes libertate donati. Νεοδαμώδεις δὲ λογάδας διοχιλίους, *Plut. in Agesil.* Ex νέος et δαμώδης pro δημώδης.

Νεόδαρτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens excoriatus. At νεόδαρτον δέρμα, pellis nuper detracta. A δέρω.

Νεοδίδακτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens doctus, qui nuper didicit; (2) nuper evulgatus; nam Græci dicunt διδάσκειν, comœdiam vel tragœdiam docere. (2) ὡς καινόν τι σοι ἆσμα τῶν νεοδιδάκτων διθυράμβων ἥκω κομίζων, *Lucian. in Timone.* Ex διδάσκω.

Νεοδμὴς, ῆτος, ὁ ᾗ ή, nuper domitus. Νεοδμῆτις γάμοι, novæ nuptiæ, *Eurip. Med.* 1366. Ex νέος et δαμάω, vel δέμω, *paro.* Ern.

Νεόδμητος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens exstructus; (2) recens domitus; (3) recens nupta. (1) τίς ὑπὲρ κεφαλῆς Διὸς τὸν νεόδμητον ἐν χερσὶν φεράδην πέμπει; *Eurip. Rhes* 886. (3) πόθῳ γὰρ νεοδμήτᾳ κόρῃ, novæ sponsæ, *Id. Med.* 623. Ex iisd.

Νεοδόμητος, ον, recens exstructus. A δέμω.

Νεόδορος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens excoriatus. Ex νέος et δορὰ, *pellis.*

Νεοδρεπὴς, ὲς, recens decerptus. Ex ν. et δρέπομαι.

Νεόδρεπτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, idem.

Νεόδροπος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, idem et ex iisd.

Νεοειδὴς, έος, ὁ ᾗ ή, juvenili facie præditus. Ex νέος et εἶδος.

Νεοεργὴς, έος, ὁ ᾗ ή, recenter confectus, recens, elaboratus, *Hes.* Ex ν. et ἔργον.

Νεοζυγὴς, ὲς, idem quod νεόζυξ, *Æsch.*

Νεόζυγος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens jugatus seu copulatus.

Νεόζυξ, γος, ὁ ᾗ ή, idem. Ex ν. et ζεύγνυμι.

Νεόζυμος, ον, recens fermentatus, epith. panis. A ζύμη.

Νεηλὴς, κος, ὁ ᾗ ή, juvenilis.

Νεοθαλὴς, έος, ὁ ᾗ ή, nuper virens, qui nuper pullulavit; (2) recens ortus, recens genitus; (3) juvenilis. (3) φοινίσσουσα παρηίδ' ἐμὰν αἰσχύνα νεοθαλεῖ, *Eurip. Iphig. in Aul.* 187. Ex θάλλω.

Νεοθανὴς, έος, ὁ ᾗ ή, recens mortuus. Ex θνήσκω.

Νεόθεν, adv. recens, mire. Νέα τάδε νεόθεν ἠλθ' ἐμοί, *Soph. Œd. Col.* 1447.

Νεοθηγὴς, έος, ὁ ᾗ ή, recens acutus. Ex θήγω.

Νεοθλὴς, έος, ὁ ᾗ ή, idem quod νεοθαλής.

Νεόθλος, ον, lactens, *Æsch.*

Νεοθὴξ, ῆγος, idem quod νεοθηγής.

Νεοθλιβὴς, έος, ὁ ᾗ ή, recens expressus. Ex ν. et θλίβω.

Νεόθλιπτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, idem et ex iisd.

Νεοθὴς, ῆτος, ὁ ᾗ ή, idem quod νεοθανής.

Νεόθριπτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens compactus, recens coagulatus; de caseo. A σείφω.

Νεόθυτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens immolatus. A θύω.

Νεοίη, ης, ἡ, juvenilis ætas. A νέος. Νέον νίκησε νεοίη, *Il.* 23, 604.

Νεοικοδόμητος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens ædificatus. Ex οἰκοδομέω.

Νέοικος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, qui recens alicubi ædes habere cœpit; (2) in nova urbe domum habens.

Νεοινία, vel νεοσινία, ἡ, solennia Bacchica, cum vinum novum defunditur. Ex οἶνος, (melius τὰ νεοίνια, pl. sc. ἱερὰ, *Ern.*)

Νεοκαλλιγράφος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, eleganter scribens.

Νεοκαστάγραφος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens scriptus (de militibus), *Appian. de Bello Hispan.* 78.

Νεοκατασκεύαστος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens exstructus, recens conditus. Ex κατασκευάζω.

Νεοκατάκτινος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, idem. Ex κατασκευή.

Νεοκατάστατος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens constitutus, nuper fundatus. Ex καθίστημι.

Νεοκατάχρισος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens inunctus.

Νεοκατήχητος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens institutus. Ex κατηχέομαι.

Νεοκάτοικος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, idem quod νέοικος. Νεοκάτ-

Νεοκάτευτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, cui recens solea subjecta est. Ex καττύω.

Νεόκαυτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens crematus. Ex ν. et καίω.

Νεόκαυστος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, idem et ex iisd.

Νεοκηδής, ές, ὁ ᾗ ή, recentem mœrorem habens, recenti mœrore adfectus. Ex κῆδος.

Νεόκλωστος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens contextus, recens nendo ductus.

Νεοκμής, ῆτος, ὁ ᾗ ή, recens fabricatus, nuper factus. Ex νέος et κάμνω.

Νεόκμητος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, idem; item recens mortuus. Ex iisd.

Νεόκοπος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens cæsus, ut νεόκοπος κάρδοπος, mactra recens excavata. Eupolis, ap. Poll. Ex νέος et κόπτω.

Νεόκοπτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, idem, ut νεόκοπτος μύλη, mola recens incisa, Arist. in Vesp. Ex iisd.

Νεόκοτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, qui novas iras animo concepit; (2) novus recens, Suicer.

Νεόκρας, ατος, ὁ ᾗ ή, ut νεόκρας οἶνος, vel νεοκρᾶς, ᾶτος, vinum recens mixtum, recens dilutum aut temperatum. Ex ν. et κεράννυμι.

Νεόκρατος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, idem et ex iisd.

Νεόκτητος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens adquisitus, nuper partus. Ex νέος et κτάομαι.

Νεόκτιτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens conditus.

Νεόκτονος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens occisus. A κτείνω.

Νεολαίη, ας, ή, juvenum multitudo, juventus, Gl. V. Vox Dorica. Οὐ δακτῖ νεολαίη γυναικῶν, non plangit cœtus juvenilis mulierum, Eurip. Alc. 103. Τετράκις ἑξήκοντα κόραι, Ἀθηναῖος νεολαίη, Theocr. 18, 24. A νέος et λαός.

Νεολαμπής, ές, ὁ ᾗ ή, novum seu magnum et clarum, item, insolitum, splendorem emittens. A λάμπω.

Νεόλεκτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens collectus, nuper lectus; tiro, Ph. Ex νέος et λέγω.

Νεολιξία, ας, ή, tirocinium, Ph. Ex iisd.

Νεόληπτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, nuper captus.

Νεολκέω, ut νεολκῶ στλοῖον, navem subduco, Ph. νενεολκημένος, subductus, perf. pass. part. Ex ναῦς et ἕλκω, traho.

Νεόλκια, ας, ή, navis tractio vel subductio. Ex iisd.

Νεόλλυτος, vel νεόλυτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens lotus, Hom. in Hymn. Ex νέος et λέω.

Νεολάφητος, ὁ, ή, qui nuper desiit, finem fecit alicujus vitii, mali. A λωφάω.

Νεόμαι, nato; venio; vado.

Νεομάλακτος, ον, recens subactus, epith. panis recentis. A μαλάσσω.

Νεόμην, ηνος, ὁ ᾗ ή, ut νεόμηνι σιλήνῃ, novæ lunæ; ap. Aratum.

Νεομηνίᾱ, ας, ή, nova luna, prima dies lunæ, vel mensis. Nam Græci menses non a calendis, sicut Romani, sed a lunæ initio auspicantur. A præc.

Νεομορφοτοκάτος, ον, nova forma se ostentans, Man.

Νεόμυστος, ον, recens initiatus. A μύω.

Νέον, adv. recens, nuper. A νέος.

Νεόνυμφος, ᾱ, ή, nova nupta, Ph. Ex νύμφη.

Νεόξαντος, ον, recens carminatus, mollis, de lana. A ξαίνω.

Νεόξεστος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens politus. Ex ξέω.

Νεοπαγής, ὁ ᾗ ή, recens compactus, recens coagmentatus. Ex ν. et πήγνυμι.

Νεοπαθής, ὁ ᾗ ή, recens a luctu, recentem luctum, dolorem habens. A πάθος.

Νεοπειθής, ὁ ᾗ ή, nuper ad officium redactus. Ex νέος et πείθω.

Νεόπηγος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, idem et ex iisdem.

Νεοπενθής, ὁ ᾗ ή, qui recenti luctu est. Ex πένθος.

Νεοπηγής, ὁ ᾗ ή, idem quod νεοπαγής.

Νεόπηκτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, idem.

Νεοπλεκής, ὁ ᾗ ή, recens plexus, recens contextus. A πλέκω.

Νεόπλουτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens ditatus.

Νεοπλυνής, ὁ ᾗ ή, recens lotus, Poll. Ex πλύνω.

Νεόπλυντος, idem quod νεόπλυτος, Herod.

Νεόπλυτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, idem, Herodot.

Νεοποιέω, ῶ, novum facio, renovo; (2) juvenem reddo. (2) Αἰσχύλος ἱσορεῖ ὅτι καὶ τὰς Διονύσῳ τροφὰς ἀνεψήσατο, ἀνεοποίησεν, Argum. Medeæ.

Νεοπολήτης, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens factus.

Νεοποίκιλος, ον, pulchre recens, novus et pulcher, ut νεοσίγαλος, cujus est interpretatio.

Νεοπολῖται, οἱ, qui publico suffragio jus civitatis adepti sunt, νεοπολίτης, ᾱ, ὁ, novus civis, Poll.

Νεοπολῖτις, ιδος, ή, ut νεοπολῖτις πόλις, urbs novos habens cives. A præc.

Νεοπότιστος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, nuper irrigatus. A ποτίζω.

Νεόποτος, ὁ ᾗ ή, qui recens bibit. Ex πίνω.

Νεοπρεπής, ές, ὁ ᾗ ή, juvenes decens, juvenilis. Ex νέος et πρέπω.

Νεόπριστος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens serra sectus.

Νεόπτολις, ιως, ή, urbs nova.

Νεοπτός, idem quod νεοσσός, Phocyl.

Νεοπυής, ὁ ᾗ ή, recens fœtus. A πυριάω.

Νεορρᾱγής, ές, ὁ ᾗ ή, recens ruptus. Νεορρᾱγὴς φλέψ, Arct. Ex ῥήγνυμι.

Νεορρᾰ́αντος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens adspersus, recenter madens. Ex ῥαίνω.

Νεορρόφητος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, qui recens sorbitionem sumpsit. Ex ῥοφέομαι.

Νεόρρυτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, qui recens effluxit, recens fluens. Ex ῥύω.

Νέορτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens excitatus, seu exsuscitatus. Τί δ' ἐστὶν νέορτον αὖ; Soph. Œd. Col. 1507. Ex ὄρομαι.

ΝΕ᾽ΟΣ, νέα, νέον, novus, novellus, recens; (2) juvenis, tiro, Gl. V.

Νεός, ᾶ, ὁ, novalis, novale. A νέος.

Νεοσίγαλος, ᾱ, ὁ, propter novitatem et excellentiam admirandus, pulchre recens, ut σιγαλόεντα apud Hom. mirando artificio facta, Rob.

Νεοσκαφής, ές, recens effossus, structus.

Νεόσμηκτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens politus, purgatus. Ex νέος et σμήχω.

Νεοσπαδής, ές, recens destrictus. A σπάω.

Νεοστάρακτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens dilaniatus. Ex σπαράσσομαι.

Νεοσπᾶς, άδος, ή, nuper evulsa. Ex σπάω.

Νεόσπορος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens seminatus. A σπείρω.

Νεοσσεύω, et Att. νεοττεύω, f. εύσω, nidulor, nidifico. A νεοσσός. Unde

Νεοσσία, Att. νεοττία, ας, item νεοσσιὰ, vel νεοττιὰ, ᾶς, ή, nidus, pullorum cubile.

Νεόσσιον, seu νεοσσίον, Att. νεόττιον, ᾱ, τὸ, pullulus; pullus tenellus. Dim. ab eod.

Νεοσσοκομέω, vel νεοττοκομέω, ῶ, pullos alo, curo. A

Νεοσσοκόμος, vel νεοττοκόμος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, pullos nutriens. Ex νεοσσὸς et κομέω.

Νεοσσοποιΐα, ας, ή, nidulatio; cunabula. Ex seq. et ποιέω.

ΝΕΟΣΣΟ᾽Σ, vel νεοττὸς, οῦ, ὁ, pullus, nidus, Ph.

Νεοσσοτροφίων, vel νεοττοτροφίων, ᾱ, τὸ, locus ubi pulli aluntur, aviarium. A

Νεοσσοτροφέω, vel νεοττοτροφέω, ῶ, pullos alo; νεοσσοτροφεῖσθαι aliquis dicitur, i. e. a puericia educari veluti pullus. A τρέφω.

Νεοσσοτροφία, ή, studium pullorum alendorum. A præc.

Νεόσσυτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens incitatus, recens, Hes. ubi νεόσσυτα, νεαρὰ ὁρμώντα, νεαρά. Ex νέος et σεύομαι.

Νεοστᾶής, ές, ὁ ᾗ ή, recens constitutus, recens institutus. Ex ἵστημι.

Νεοστεφής, ές, ὁ ᾗ ή, recens coronatus, Hes. ubi gen. νεοστεφίος. Ex νέον et στέφω.

Νεοστράτευτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, qui nuper militiæ nomen dedit, recens miles; νεοστράτευτοι, tirones, Ph. Ex νέος et στρατεύομαι.

Νεόστροφος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, nuper tortus, velut funis, ideoque recens. Ex στρέφω.

Νεοσύλλεκτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens collectus, Ph. νεοσύλλεκτοι, tirones. Ex συλλέγω.

Νεοσύλλογος, ον, idem, velut exercitus.

Νεοσύστατος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, nuper concretus, qui nuper coaluit. Ex συνίσταμαι.

Νεοσφαγὴς, ές, ὁ ᾗ ή, recens jugulatus, nuper mactatus. Νεοσφαγὴς φόνος, Soph. Aj. 546. Ex ν. et σφάζω.

Νεόσφακτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, idem et ex iisd.

Νεοσφᾶξ, ᾶγος, idem et ab iisd.

Νεότας, Dor. pro νεότης, juventus.

Νεοτελὴς, ές, ὁ ᾗ ή, recens absolutus. Ex τέλος.

Νεοτερπὴς, ές, ὁ ᾗ ή, novam oblectationem habens; (2) brevi tempore oblectans; (3) novus. Ex νέος et τέρπω.

Νεότευκτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens fabricatus, recens factus, nuper paratus.

Νεοτευχὴς, ές, ὁ ᾗ ή, idem. Ex τεύχω.

Νεότης, ητος, ή, juventus, adolescentia; (2) juvenes, juvenum multitudo. A νέος.

Νεοτήσιος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, juvenilis. A νεότης.

Νεότμητος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, nuper sectus, recens cæsus vel incisus. Ex τέμνω.

Νεοτόκος, ᾱ, ή, quæ recens peperit, puerpera, Ph. Ex τίκτω.

Νεότομος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens sectus. Νεοτόμοισι πλήγμασι, Soph. Antig. 1283. Ex τέμνω.

Νεοτριφὴς, ές, ὁ ᾗ ή, nuper nutritus; (2) recens natus. Ex τρέφω.

Νεοτρισὴς, ές, ὁ ᾗ ή, recens tritus. Ex τρίω.

Νεότροφος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, idem quod νεοτριφής.

Νεότρωτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens vulneratus.

Νεοττεία, ας, ή, nidi constructio; (2) nidus, alveare apum.

Νεόττευσις, ως, ή, idem. A

Νεοττεύω, fut. εύσω, nidulor. A νεοττός. Unde

Νεοττία, ας, ή, sive νεοττιὰ, ᾶς, ή, nidus.

Νεόττιον, ᾱ, τὸ, pullus. Ab eod. Unde

Νεοττὶς, ίδος, ή, pullastra, gallinula.

Νεοττοκομέω, idem quod νεοττοτροφέω.

Νεοττοτοιῶ, nidulor, Gl. V. pullos gigno.

Νεοττὸς, οῦ, ὁ, pullus, et ovi vitellus.

Νεοττοτροφέω, ῶ, pullos alo. Ex νεοττὸς et τρέφω.

Νεωργέω, ῶ, fut. ήσω, novum facio, renovo; νεωργεῖσθαι, renovari. A

Νεωργὸς, et νεωργὴς, ῆ, ὁ ᾗ ή, nuper factus. Ex νέος et ἔργον.

Νεωργὸς, οῦ, ὁ, navium fabricator, Poll. Ex ναῦς et ἔργον.

Νεώτατος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens vulneratus, modo ictus. Ex νέος et ὠτάω.

Νεοφανὴς, ές, ὁ ᾗ ή, nuper ortus, qui modo apparuit. Ex φαίνομαι.

Νεόφθαρτος, ὁ, ή, idem quod

Νεόφθιτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, qui modo interiit, modo mortuus; (2) recens corruptus, recens vitiatus. Ex φθίω.

Νεόφοιτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, modo prodiens; (2) recens insaniens, Rob. Ex φοιτάω.

Νεόφονος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, modo interfectus, Rob. Ex φένω, occido.

Νεόφρων, ονος, ὁ ᾗ ή, demens, stultus, Pan.

Νεοφυὴς, ές, ὁ ᾗ ή, recens germinans, ut νεοφυὲς δίνδρον, Poll. Ex φύω.

Νεοφύρατος, ον, recens pistus, epith. panis. A φυράω.

Νεοφυτῖον, ᾱ, τὸ, novelletum, Gl. V. A

Νεόφυτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens plantatus; novellus, novella. Gl. V. ut νεόφυτον δίνδρον, Poll. et Ph. νεόφυτον, novellum. Apud Scriptores Eccl. νεόφυτος dicitur de eo qui recens ad fidem Christianam accessit. Ex φύω.

Νεοφώτιστος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens illuminatus, i. e. baptizatus. Ex φωτίζω.

Νεοχάρακτος, ὁ ᾗ ή, recens sculptus, modo impressus. Gl. V. rudis. Ex χαράσσω.

Νεοχμίω, ῶ, res novas molior, innovo, Suid. sed usitatius νεοχμόω. A νεοχμός.

Νεοχμὴ, ἡ, res novæ:

Νεοχμία, ας, ή, Ion. νεοχμίη, ης, ή, rerum novarum molitio, novatio. Ab eod.

Νεοχμίζω, novo, res novas molior, Hes. A

Νεοχμὸς, ὸν, ὁ ᾗ ή, novus, recens. A νέος.

Νεοχμόω, ῶ, fut. ώσω, res novas molior, innovo; (2) immuto. A præc.

Νεοχμῶς, adv. recenter; (2) innovando.

Νεόχμωσις, ως, ή, molitio rerum novarum, innovatio; rei novæ designatio; (2) instauratio, refectio, ut virium. A νεοχμόω.

Νεόχνοος, ον, nuper pubescens, Naz. A χνόος.

Νεόχριστος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, recens illitus, modo obductus calce vel simili. Ἐν οἰκήματι νεοχρίστῳ τε καὶ ἔτι ὑγρῷ καίων ἄνθρακας, ἐκὼν ἀπεπνίγην, App. Bell. Civ. 1, 74. Ex χρίω.

Νήω, ῶ, fut. ήσω, novo, innovo, renovo. A νέος.

ΝΕΊΟΔΕΣ, ων, οἱ, filii, progenies, posteri, nepotes.

Νιποδίς, ών, οἱ, euntes, procedentes, ut pisces, h. e. sine pedibus. Τοῖς νιπόδισσιν ἀτόλμη, tuis nepotibus parata, *Apoll. Rhod.* 4, 1745. Ἐοὶ νίποδες, ejus posteri, *Theoc.* 17, 25, sic legend. pro Θιοὶ νίποδες. Ex νέω, *nato*, vel νη partic. priv. et πούς.

Νίπυς, οδος, nepos. Ὡς ὁ Κεῖος Τλλίχυ νίπυς, *Callim. Fragm.* Vide νίποδες.

Νίρθε, vel νίρθεν, *adv.* subter, infra. Ab ἔνερθε.

Νιρθίριος, α, ον, idem quod νερτέρεος, *Ep.*

Νίρτατος, infimus, imus, *Hes.* νέρτατα, ἔσχατα, ultima. A νέρθε.

Νερτέριος, ίε, ὁ, infernus, inferus. Ab ἔνερθε.

Νερτεροδρόμος, ε, ὁ ἡ, orci cursor seu nuncius.

Νερτερόμορφα, τὰ, inferorum formæ, *Man.*

Νέρτερος, έρα, ερον, inferior; νέρτεροι, inferi; mortui.

Νέρτος, ε, ὁ, avis quædam.

Νιτόριον, τὸ, ᾧ νιτορίς, ἡ, poculi genus, *apud Athenæum*, 11. *Deipnosoph.*

Νῦμα, ατος, τὸ, nutus. A νύω, *nuto.*

Νύμαι, *veniam, recubo*, fut. a νίομαι.

Νύμιθα, *redimus*, 1. pl. præs. ind. med. *Dor.* pro νόμεθα, a νίομαι.

Νύοιν, 3. pl. præs. opt. act. verbi νύω.

Νυρὰ, ᾶς, ἡ, nervus quo arcus intenditur; (2) fides instrumenti musici. A νύω, *vibro.*

Νυρὰς, vel νυρὶς, ἡ, herbæ nomen, *ap. Plin.*

Νυρῆς, *nervi*, gen. sing *Ion.* pro νευρᾶς.

Νυρίη, ας, ἡ, funis e nervis tortus. Ab eod.

Νυρικὸς, ἡ, όν, nervorum vitio laborans:

Νύρινος, ίνη, ινον, e nervis confectus, textus. Ab eod.

Νυρίον, ε, τὸ, fidicula, chordula. Dim. A νευρά.

Νυρὶς, ίδος, ἡ, nervus; (2) frutex quidam surculosus. Ab eod.

Νυρίτης, ε, ὁ, vel νυρῖτις, ίδος, ἡ, neurites, lapis. Ab eod.

Νυροβάτης, ε, ὁ, in nervis seu funibus ambulans; funambulus. Ex νεῦρον et βαίνω. Unde

Νυροβάτος, ε, ὁ, nervis se movens, *V. Lex.*

Νυροειδὴς, ὲς, nervo similis. Ex νεῦρον et εἶδος.

Νυρόκαυλος, ε, ὁ ᾧ οἱ, nervosum caulem habens.

Νυροκοπέω, nervos incido, enervo. debilito; νενευροκοπημένος, p. pass. part. cui nervi sunt incisi. Ex νεῦρον et κόπτω.

Νυρολάλος, ε, ὁ ᾧ ἡ, nervis resonans. Ex νεῦρον et λαλέω.

Νυρομήτρα, ἡ, nervorum matrix vel mater, *Alh.*

ΝΕΥ̃ΡΟΝ, ε, τὸ, nervus in corpore animalium; chorda in arcu; νεῦρα, nervi; vires; fides. Ὡς δ' ἴδεν νεῦρον, *Il.* 4, 151.

Νυρόνοσος, ον, nervis infirmus, *Man.*

Νυροπαχὺς, ῦα, ὺ, nervos crassos habens.

Νυροῤῥαφέω, ῶ, nervis consuo.

Νυροῤῥαφικὸς, ἡ, όν, ad suturam pertinens. A

Νυροῤῥάφος, ε, ὁ ᾧ ἡ, sutor. Ex νεῦρον et ῥάπτω, suo.

Νυροσπαδὴς, ὲς, ὁ ᾧ ἡ, nervo tractus. Νευροσπαδὴς ἄτρακτος, emissa nervo sagitta, *Soph. Phil.* 290. Ex νεῦρον et σπάω.

Νυροσπαφέω, ῶ, nervis seu fidiculis traho, attraho, protraho, ago; νευροσπαφέομαι, ῆμαι, nervis fidiculisque trahor.

Νυροσπάται, οἱ, sigillarii, qui nervis parva animalium signa seu simulacra trahebant, ita ut sua sponte moveri viderentur.

Νυροσπαφικὸν, τὸ, vis animi nervos movens. A

Νυρόσπασος, ε. ὁ ᾧ ἡ, nervis tractus, qui nervorum artificialium tractu movetur. Ex νεῦρον et σπάω.

Νευροτάτης, ὁ, ὁ ᾧ ἡ, qui nervis intentis aliquid erigit, *Poll.*

Νευροτενὴς, ὲος, ὁ ᾧ ἡ, nervis intentus, nervis contentus. Ex νεῦρον et τείνω.

Νευρότρωτος, ε, ὁ ᾧ ἡ, vulneratos seu saucios nervos habens, cui tendines sunt vulnerati.

Νευροχονδρώδης, ες, ὁ ᾧ ἡ, ex nervis et cartilagine constans. Ex νεῦρον et χόνδρος.

Νευρόω, ῶ, f. ώσω, nervos adhibeo alicui, firmo, roboro; νενεύρωται, nervis intentum est, p. pass. Νενεύρωται μὲν ἥδε συμφορὰ δεινῶς, *Aristoph. Lys.* 1083. A νεῦρον.

Νευρώδης, ες, ὁ ᾧ ἡ, nervosus. Ab eod.

Νευρώεις, ώεσσα, ώεν, (rectius νευρόεις) nervosus; (2) validus, *Hes.* Ab eod.

Νεῦσε, *annuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνευσε, a νεύω.

Νεῦσις, εως, ἡ, natatio; (2) navigatio. A νέω.

Νεῦσις, εως, ἡ, nutus; (2) inclinatio. A νεύω.

Νευστάζω, nuto; (2) nutu admoneo. Νευστάζων κόρυθι βριαρῇ, *Il.* 20, 162. A νεύω.

Νευστέον, *adv.* natandum, *Plato.* A νέω.

Νευστὴρ, ῆρος, ὁ, (al. νεύτης) natator. Ab eod.

Νευστικὸς, ἡ, όν, natatilis, *Gl. V.* Ab eod.

Νευτικὸς, ἡ, όν, deorsum tendens. A νεύω.

Νευτὸς, ὴ, όν, natatilis, natans. A νέω.

ΝΕΥ̃Ω, f. νεύσω, p. νένευκα, nuo, innuo, nutu significo; (2) nuto, vergo, propendeo, inclino. Ὅς πάντας ἐς πίδον κάρα νεῦσαι φόβῳ σφῶν τρέσας ἔτρεψεν, *Soph. Antig.* 275.

Νέφια, *nubes*, nom. pl. a νέφος, εος.

Νεφίλη, ης, ἡ, nubes; (2) nebula; (3) nubecula in urina; νεφίλαι, retia et laquei quibus aves capiuntur. (2) φονία νεφίλη, cruenta nubecula, *Poet.* sanguis. Εἰ γάρ σφι Κενταύρου φονίᾳ νεφέλᾳ χολὶ δολόπους ἀνάγκη, si dolosus furor eum inunxit mortifero Centauri sanguine, *Soph. Trach.* 831. (Sed vide *Huschk. Analect. Crit.* 139.) A νέφος.

Νεφιληγερὴς, ὲς, nubes cogens, epith. Zephyri, *Call.*

Νεφιληγερίταο, gen. sing. *Æol.* pro νεφιληγερέτου. A

Νεφιληγερέτης, ε, ὁ, nubes excitans, nubes cogens; Jovis epith. Gen. νεφιληγερίταο, voc. νεφιληγερέτα, pro nom. Ex νεφίλη et ἐγείρω, vel ἀγείρω.

Νεφιληδὸν, *adv.* nubis in modum. A νεφίλη.

Νεφίλησιν, dat. pl. *Ion.* et cum ν pro νεφέλαις.

Νεφίλιον, ε, τὸ, parva nubes, nubecula; (2) nubecula in urina; (3) exulceratio in nigro oculi; (4) macula in unguibus. Dim.

Νεφιλογενὴς, έος, ὁ ᾧ ἡ, nube genitus, nubigena. Epith. Centaurorum. Ex νεφίλη et γίνομαι.

Νεφιλοειδὴς, έος, ὁ ᾧ ἡ, nubis speciem habens; nubilus. Ex νεφίλη et εἶδος.

Νεφιλοκίνταυροι, ων, οἱ, nephelocentauri; ficti *a Luciano in Hist. Ver.*

Νεφελοκοκκυγία, ας, ἡ, Nephelococcygia, urbs ficta avium *ap. Aristoph.* Ex νεφίλη et κόκκυξ.

Νεφιλόω, nubibus obduco. Hinc

Νεφιλωτὸς, ἡ, όν, nubeus, e nube factus.

Νεφελώδης, ες, ὁ ᾧ ἡ, nubilus.

Νεφίον, ε, τὸ, nubecula, *Gl. V.* a νέφος.

Νεφοειδὴς, ὲς, caliginosus, obscurus. A

ΝΕΦΟΣ, εος, τὸ, nubes, nebula; (2) nubes seu contractio frontis; (3) ingens et conferta multitudo. νέφη, pl. nubes; (2) retia. Hinc

Νεφόω, ῶ, f. ώσω, nubes cogo, nubibus obscuro. Et pass. νεφέμενος, nubibus obductus; a. 1. part. neutr. νεφωθὲν, obnubilatum.

Νεφρίδιος, ία, ιον, ad renes pertinens. A νεφρός.

Νεφρίτης, ε, ὁ, idem et ab eod.

Νεφριτικὸς, ῆ, ὁ, nephriticus, qui renum dolore laborat. *Ph.* renosus. Ab eod.

Νεφρῖτις, ίδος, ἡ, sc. νόσος, morbus renum. *Gl. V.* renum valetudo. A νεφρίτης.

Νεφροειδὴς, έος, ὁ ᾧ ἡ, renibus similis, renum formam habens. Ex νεφρὸς et εἶδος.

Νεφρεμήτρα, ας, ἡ, renum matrix seu mater.

ΝΕΦΡῸΣ, ῦ, ὁ, ren; (2) vota et sensa animi in Sacris. Hinc

Νεφρώδης, ες, ὁ ᾧ ἡ, reni similis.

Νέφω. *Ilus.* (pro νείφω) unde νέφοι, *Aristoph.*

Νεφώδης, ες, ὁ ᾧ ἡ, nubibus obductus, nubilosus, nubilus. A νέφος.

Νέφωσις, εως, ἡ, nubium coactio; (2) nubila, seu nubes coactæ. A νεφόω.

ΝἘΩ, eo, redeo; usitatum νίομαι, fut. νεῦμαι, redibo, inf. νεῖσθαι, redire.

ΝἘΩ, nato, *Gl. V.* f. νεύσω· huic potest attribui, ut verbo πλέω, f. πλεύσω, a 1. νεῦσαι, natare.

ΝἘΩ, νεῖς, νεῖ, neo, filum duco seu torqueo; inf. νεῖν, nere, f. νήσω.

ΝἘΩ, glomero, acervo, cumulo. Ab hujus f. νήσω, a. 1. ἔνησα, 3. pl. ἔνησαν, cumularunt, inf. νῆσαι, cumulare, perf. pass. νενημένος, cumulatus. Νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω, *Aristoph. Lys.* 375.

Νεωκορέω, ῶ, f. ήσω, templi verrendi et expurgandi curam habeo, sum ædituus. *Gl. V.* ædituor. A νεωκόρος.

Νεωκορία, ας, ἡ, munus æditui. A

Νεωκόρος, ε, ὁ, cui templi verrendi et expurgandi cura demandata est, ædituus, ædituus, *Gl. V.* (2) curator, præses sacrorum. Ex νεὼς pro ναὸς et κορέω.

Νεωλκέω, ῶ, f. ήσω, navem traho, attraho, subduco, p. pass. νενεωλκήμενον πλοῖον, navis subducta. Καὶ ἐνταῦθα καταλαβόντες τὰς ναῦς νενεωλκημένας, navibus in navale subductis, *Arr. Hist. Alex.* 2, 13. Ex gen. *Att.* νεώς et ἕλκω.

Νεωλκία, ας, ἡ, navis tractio, navis subductio.

Νεώλκιον, ε, τὸ, navale, locus in quem naves subducuntur. A

Νεωλκὸς, ῆ, ὁ, qui naves in stationem seu portum subducit, vel ἅτθραhit; (2) qui e portu navem extrahit, et phalangis imponit. Ex gen. νεώς, *navis*, et ἕλκω.

Νέωμα, ατος, τὸ, novale, ager renovatus. A νέω.

Νεώμεθα, 1. pl. præs. conj. med. verbi νίομαι.

Νεωμένη, *iterata, novata*, part. præs. pass. f. g. contr. pro νεομένη, a νέω.

Νεὼν, ῶνος, ὁ, navale, statio navium. A νεὼς pro ναῦς.

Νεώνητος, ε, ὁ ᾧ ἡ, nuper emptus, (servus) novitius, *Ph.* Ex νέος et ὠνητός.

Νεωτοιέω, ῶ, f. ήσω, templum ædifico, seu ædificationi templi præsum. A νεώς.

Νεωτοιὸς, ῦ, ὁ ᾧ ἡ, qui naves fabricatur. Ex ναῦς, gen. *Att.* νεώς, et ποιέω.

Νεωτοίω, ῶ, naves custodio. Ex ὠρίω.

Νεωρὴς, ίος, ὁ ᾧ ἡ, recens, novus, subitus. Νεωρῇ βόστρυχον τετραμένην, recens desectas comas, *Soph. El.* 901. Ὦρῳ τιν' ὑμᾶς ὁμιλάων εἰλαφόστας φόβων νεωρῇ τῆς ἐμῆς ἐπεισόδῳ, *Œd. Col.* 729. Ex νέος et ὥρα, vel ex νέον et αἰωρέω.

Νεώριον, ε, τὸ, locus in quo naves custodiuntur; navale; pl. νεώρια, navalia, *Ph.* Ὡς δ' ἤλθομεν σῶν περίβολον νεωρίων, *Eurip. Hel.* 1546. A νεωρός.

Νεωρὶς, ίδος, idem.

Νεωριοφύλαξ, ακος, ὁ. Vid. seq.

Νεωρὸς, ῦ, ὁ, *Hes.* νεωριοφύλαξ, cui navale custodiendum committitur. Vid. νεωρέω.

Νεωρυχὴς, έος, ὁ ᾧ ἡ, recens fossus. Ex νέος et ὀρύσσω.

Νεὼς, ῶ, ὁ, fanum, *Gl. V.* Att. pro ναός.

Νέωσις, εως, ἡ, novatio, innovatio. A νέω.

Νεώσοικος, ε, ὁ, navale, statio navium; νεώσοικοι, pl. navalia, usitatius.

Νεωστὶ, *adv.* novissime, nuper, recens, *Ph.* A νέος.

Νέωτα, cum εἰς, vel ἐς, præmisso, ut ἐς νέωτα, in annum novum, sive venturum, sive sequentem. A νέω.

Νεωτερίζω, fut. ίσω, res novas molior; turbo; (2) immuto; (3) sequor seu imitor juniorum mores, item novam rationem ineo. Νεωτερίσαι τὴν πολιτείαν, *Thuc.* τὰ περὶ τὰς ἀνθρώπους, *Luc.* A νεώτερος. Unde

Νεωτερικὸς, ἡ, όν, juvenilis; (2) stultus.

Νεωτερισμὸς, ῦ, ὁ, rerum novarum studium: (2) seditio, rebellio; (3) insolentia, insolens rerum mutatio. A νεωτερίζω.

Νεωτεριστὴς, ῦ, ὁ, rerum novarum studiosus, factiosus, *Ph.* Ab eod.

Νεωτεροποιέω, ῶ, innovo, res novas molior.

Νεωτεροποιία, ας, ἡ, studium rerum novarum. A

Νεωτεροποιὸς, ῦ, ὁ ᾧ ἡ, qui res novas molitur, rerum novarum studiosus, turbulentus, seditiosus. Ex νεώτερος et ποιέω.

Νεώτερος, α, ον, junior; (2) τὸ νεώτερον, juventus; (3) νεωτερόν τι, insolens, inusitatum, durius, gravius; (4) μηδὲν νεώτερον, nihil magis vehementius. A νέος. Hinc

Νεωτέρως, *adv.* nova ratione, nove.

Νεωτὶς, ῖδος, ὁ, tempus renovandi agros. A νεόω. Unde

Νέωτος, ου, ὁ, novatio seu renovatio agrorum.

Νεωφύλαξ, ακος, ὁ, custos templi; ædituus, *Gl. V.* Ex νεὸς et φύλαξ.

Νεωχμὸς, pro νεοχμὸς, *Hes.*

ΝΗ, *partícula affirmantis et jurantis*; νὴ Δία, per Jovem, profecto, *Gl. V.* νὴ Δία, etiam; in comp. priv. (interdum etiam intendit et auget, ut νήχυτος, &c. *Ern.*)

Νῆα, acc. sing. *Poet.* pro ναῦν.

ΝΗΓΑΤΕΟΣ, ου, ὁ ἢ ἡ, novus, nuper factus.

Νηγερέτος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui excitari nequit. Ex νὴ et ἐγείρω, *excito.*

Νηδύια, ων, τὰ, viscera, intestina, interanea, dat. νηδυίοισιν, *H m.* visceribus. A νηδύς.

Νήδυμος, ου, ὁ ἢ ἡ, dulcis, suavis; quasi ἥδυμος ab ἡδύς.

Νηδυόφιν, ex utero. A

ΝΗΔΥΣ, ύος, ὁ, venter, alvus, uterus.

Νήεσσ', pro νήεσσι, *navibus*, dat. pl. *Ion.* et *Poet.* pro ναυσί.

Νήεω, ῶ, fut. ήσω, glomero, acervo, cumulo. A νέω.

Νήησασα, aor. 1. part. act. f. g. verbi νηέω.

Νήησις, εως, ἡ, coacervatio. A νηέω.

Νήθω, fut. νήσω, neo, filum duco; perf. pass. part. νενησμένος, netus, *Gl. V.*

Νηΐ, dat. sing. *Ion* pro ναΐ, a ναῦς.

Νηϊάδες, ων, αἱ, Naiades, Nymphæ fontium et fluentorum. A νάω, *fluo.*

Νήϊος, ία, ιον, vel νήϊος, ου, ὁ ἢ ἡ, navalis; (2) navale lignum. Ὅς ῥά τε τίκτῃ νήϊον ἐκτάμενος, *Il.* 3. 61. A νηῦς, pro ναῦς, *navis.*

ΝΗΪΣ, ΐδος, ὁ ἢ ἡ, inscius, imperitus, indoctus; (2) timidus, infirmus.

Νηΐτης, ου, ὁ, navalis, nauticus. A νηῦς.

Νηϊτικὸς, ἡ, όν, nauticus, *V. L.*

Νηϊτὸς, ἡ, όν, navalis, *V. L.*

Νηκερδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, non lucrosus, inutilis; (2) insipiens. Ex νὴ et κέρδος.

Νήκερος, ου, ὁ, cornua non habens. Ex νὴ et κέρας.

Νήκερως, ωτος, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

Νήκηστος, ου, ὁ ἢ ἡ, insanabilis. Ex νὴ et ἀκέομαι.

Νηκουσίη, ῶ, fut. ήσω, non audio, non obtempero, negligo, contemno. Νηκούσησι θεᾶς, *Il.* 20, 14. Ex νὴ et ἀκούω.

Νηκτὴς, οῦ, ὁ, natator. A νήχομαι, *nato.*

Νηκτικὸς, ἡ, όν, natalis, qui natare potest. A

Νηκτὸς, ἡ, όν, natans, natatilis. A νήχομαι. Unde

Νηκτερὶς, ίδος, ἡ, natatrix, ut νηκτερίδες ἰλαῖαι, natantes oleæ, *Poll.*

Νηλιγίως, immisericorditer, *Hes.* A νηλιγὴς, inhumanus, *Hes.* potius *non curans, negligens.* Ex νὴ et ἀλίγω.

Νηλὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, neut. νηλὲς, immisericors, crudelis, inhumanus. (1) τάμε νηλεῖ χαλκῷ, *Il.* 3, 292. (2) νηλέα θυμὸν ἔχοντας, *Il.* 19, 229. Ex νὴ et ἕλεος.

Νηλειὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

Νηλείως, *adv.* crudeliter, inhumane.

Νηλειέθυμος, ον, immiti animo, *Ap.*

Νηλειόποινος, ου, ὁ ἢ ἡ. crudeli supplicio puniens. Ex νηλειὴς et ποινή.

Νήλευτος, ου, ὁ ἢ ἡ, invisibilis. A λεύσσω.

Νηλεῶς, *adv* crudeliter, inhumaniter.

Νηλὴς, idem quod νηλὴς, *H-s. Suid.*

Νηληπὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, inculpatus, *Schol. Homeri* pro νηλειής.

Νηλίπιζος, ον, discalceatus, *Hes.*

Νήλιπος, ου, ὁ ἢ ἡ, discalceatus, *Hes.* ubi pl. νήλιποι. Ex νὴ et ἦλιψ, *calceus.*

Νηλίπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, idem, *apud Suid.*

Νηλιπὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, peccati expers, insons, inculpatus. Ex νὴ et ἀλιτέω, *pecco.*

Νηλιφὴς, idem ac ἀνηλιφὴς, *Steph.*

Νήλωτος, ον, veste carens, *Steph.*

Νῆμα, ατος, τὸ, filum, stamen. *Gl. V.* netum. A νέω.

Νηματώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, aptus duci ut filum, ad nendum aptus. A præc.

Νημερτέια, ἡ, veritas:

Νημερτέως, *adv.* vere. A

Νημερτὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, verus, in quo dicendo non peccatur, seu erratur. Ex ἁμαρτάνω.

Νηνιμέω, nullis ventis agitor seu vexor, tranquillo cælo fruor. Τάχα δὲ τῶν πεδίων νηνεμένων τότε, *Strab.* 4.

Νηνιμίη, ας, ἡ, ventis vacua tempestas, tranquillitas aëris. A νήνιμος, *Il.* 5, 523.

Νηνεμίην, acc. sing. *Ion.* pro νηνεμίαν.

Νήνιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, venti vacuus, serenus; *Gl. V.* tranquillus. Νήνιμος γὰρ ὁ τόπος, ἢ ἀλεεινὸς, ὁ ἔχων ὕδατα γλυκία, *Aristot. Hist. An.* 6, 15. Ex νὴ et ἄνεμος.

Νηνέω, ῶ, fut. ήσω, acervo, accumulo. A νέω.

Νήξει, dat. sing. *contr.* pro νήξῃ, a νῆξις.

Νηξίπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, natans; νηξίποδες vocantur pisces, qui et νήποδες. Ex νήχομαι et πούς.

Νῆξις, ιος, ἡ, natatio, natatus. A νήχομαι.

Νήξομαι, fut. 1. ind. med. verbi νήχομαι.

Νηοβάτης, ου, ὁ, navem conscendens, nauta. Ex νηῦς, pro ναῦς, et βαίνω.

Νηοῖσι, dat. pl. *Ion.* et *Poet.* pro ναοῖς.

Νηοκόρος, ου, ὁ, templi purgator, ædituus. Ex νηὸς, pro ναὸς, et κορέω, *verro.*

Νηοκόλος, ου, ὁ ἢ ἡ, in templo versans, ædituus, sacerdos. Ex νηὸς et πολέω.

Νηὸς, οῦ, ὁ, templum, fanum, *Ion.* pro ναός.

Νηὸς, gen. sing. *Ion.* pro ναὸς, a νηῦς.

Νηοσόος, *Poet.* νεοσσόος, ου, ὁ ἢ ἡ, navium servator. Ex νηῦς et σόος.

Νηῦχος, ου, ὁ, navis custos. Ab ἔχω.

Νηπαθὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, miserias abolens, dolore carens. Ex νὴ et πάθος, *dolor.*

Νήπαυτος, indesinens, non cessans, perpetuus. Νήπαυτον, *adv.* incessanter. Μόνη δὲ πύργων δυσυχεῖς κατασκαφὰς νήπαυτον αἰάζουσα, *Lyc.* 271.

Νηπιδανὴς, imbecillis. Ἀλκῆς τι κραιτερῆς ὑπὸ νηπιδανοῖσι μέλεσσιν, *Oppian. Cyneget.* 3, 409.

Νήπιος, ία, ιον, infantilis. A νήπιος.

Νηπικτὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, impexus, *Hes.*

Νηπινυθίως, *adv.* citra luctum. A

Νηπινυθὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, neutr. νηπινυθὲς, luctu et mœrore carens; serenus, lætus; quo luctus tollitur, tristitia liberans. Ex νὴ et πένθος.

Νηπιάα, ας, ἡ, stultitia; acc. pl. νηπιάας, *Il.* 22, 502. A νήπιος.

Νηπιάζω, fut. άσω, pueriliter vel stulte ago. *Gl. V.* νηπιάζειν, puerascere. Ab eod.

Νηπιαία, ας, ἡ, pueritia, *Gl. V.* A νήπιος.

Νηπιαχεύειν, pueriliter ludere, stulte agere, lascivire, *ap. Hom.* part. νηπιαχεύων.

Νηπίαχος, ου, ὁ ἢ ἡ, infans; puerilis, *Gl. V.* A νήπιος. Hinc

Νηπιαχώδης, infantile, *Gl. Vet.*

Νηπιάχω, idem quod νηπιάζω.

Νηπιέη, ης, ἡ, infantia; (2) stultitia; imprudentia; νηπιέηση, dat. pl. A νήπιος.

Νηπιεύομαι, *Sch. Hom.* idem quod νηπιαχεύω.

Νηπιοκτόνος, ου, ὁ ἢ ἡ, infanticida. Ex κτείνω.

Νήπιον, ου, τὸ, infans; ἐκ νηπίου, ab infantia.

Νηπιοπρεπὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, infantes decens. Ex νήπιος et πρέπω.

ΝΗΠΙΟΣ, α, ον, infans, parvulus; (2) stultus, imprudens, amens. Hinc

Νηπιότης, ητος, ἡ, infantia; (2) stultitia.

Νηπιοφανὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, infans. Ex φαίνομαι.

Νηπιοφροσύνη, ης, ἡ, stultitia, qualis est infantum aut puerorum. A

Νηπιόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, puerili mente præditus, stultus. Ex νήπιος et φρήν.

Νηπιώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, infantilis, puerilis.

Νήπλικτος, ου, ὁ ἢ ἡ, incomptus, inornatus, *R.* Ex νὴ et πλέκτης, *nexus.*

Νήποινα, *adv.* impune. A νήποινος.

Νηποινεὶ, *adv.* idem:

Νηποινῇ, *adv.* idem:

Νηποινὶ, *adv.* idem:

Νήποινον, *adv.* idem et ab eod.

Νήποινος, ου, ὁ ἢ ἡ, impunis. Ex νὴ et ποινή.

Νήπτης, ου, ὁ, sobrius. A νήφω. Hinc

Νηπτικὸς, ἡ, όν, qui sobrius esse solet.

Νηπυτιεύομαι, infantum more balbutio; (2) stolide ago. A

Νηπύτιος, ία, ιον, infans; (2) stultus, stolidus. A νήπιος.

Νηρεΐδες, ων, αἱ, Nereides, filiæ Nerei, Nymphæ marinæ, pl. a Νηρεὺς.

Νηρεὶς, ίδος, ἡ, Salacia, *Ph.* A Νηρεύς.

Νήρειος, Nereius; (2) marinus, ut Νήρεια τίκνα, pisces. Ab eod.

Νηρεὺς, έως et ῆος, ὁ, Nereus, deus marinus.

Νηρηΐδες et Νηρῇδες, Nereides. A Νηρεύς.

Νήριθμος, ου, ὁ ἢ ἡ, innumerus, innumerabilis.

ΝΗΡΙΟΝ, ου, τὸ, nerium, frutex.

ΝΗΡΙΣ, ιος, ἡ, neris, nardus montana.

Νήρισος, ου, ὁ ἢ ἡ, de quo non contenditur; (2) innumerus, immensus, multus. Ex νὴ et ἔρις.

Νηρίτης, ου, ὁ, nerites, concha marina. A νέω.

Νήριτος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem quod νήρισος.

ΝΗΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, cavus et humidus.

Νῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi νήθω, seu νέω.

Νησαίη λίθος, quibusdam Sarda gemma, aliis smaragdus, *Hes.*

Νησαῖος, η, ον, insularis. Τὸν ἀπὸ νησαίων τ' ὀρίων Λαῖστα τόκον, *Eurip. Iphig. in Aul.* 203. Τίς μ' Ἀργείων, ἢ Φθιωτᾶν, ἢ νησαίαν ἄξει χωρᾶν; *Id. Troad.* 187.

Νησιάζω, insulam refero. A νῆσος.

Νησιάρχης, ου, ὁ, insulæ præfectus.

Νησίαρχος, ου, ὁ, idem, et ex νῆσος et ἀρχή.

Νησίδιον, ου, τὸ, parva insula. A νῆσος.

Νησίζω, fut. ίσω, idem quod νησιάζω. Ἐν ᾧ συνέβαινε περί τι χωρίον νησίζον περιοχίζεσθαι τὸν πόταμον, *Polyb.* 3, 42.

Νησίον, ου, τὸ, parva insula; (2) insula.

Νῆσις, ιος, ἡ, ipsa actio nendi, seu filum deducendi; (2) glomeratio, accumulatio. A νέω.

Νησὶς, ίδος, ἡ, insula parva. Dim. a νῆσος.

Νησιώτης, ου, ὁ, insulanus, *Ph.* Ab eod.

Νησιωτικὸς, ἡ, όν, insularis, *Gl. Vet.*

Νησιώτις, ίδος, ἡ, insulana. A νησιώτης.

Νησειδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, insulæ formam habens. Ex νῆσος et εἶδος.

Νησομαχία, ας, ἡ, insularis pugna, *Suid.* Ex νῆσος et μάχομαι.

ΝΗΣΟΣ, ου, ἡ, insula; (2) vestis, quam undique purpura ambit. Vide *Ern.*

Νησοφύλαξ, ακος, ὁ, custos, præfectus insulæ. Οἱ δὲ νησοφύλακις κλήρῳ διῃρημένοι τὰς τόπους, *Diod. r. Sic.* 3, 39.

ΝΗΣΣΑ, ης, ἡ, anas. Hinc

Νησσαῖος, αία, αῖον, qui anatis est:

Νησσάριον, ου, τὸ, anaticula. Dim.

Νηστεία, ας, ἡ, jejunium. A νηστεύω. Unde

Νήστιρα, ας, ἡ, jejuna; (2) a jejuno sumpta.

Νηστίος, α, ον, jejunus, *Apollin.*

Νηστὶς, *jejunus*, acc. pl. *contr.* pro νηστίας.

Νηστεὺς, ίος, jejunus. A νῆστις.

Νηστευτὴς, οῦ, ὁ, jejunator. Ab eod.

Νηστεύω, f. εύσω, jejunus maneo, cibo abstineo, jejuno. Νηστεύω δὶς τῦ σαββάτου, *Luc.* 18, 12. A νῆστις.

Νηστικὸς, ἡ, όν, ad eos pertinens qui nent; (2) nendi peritus. A νέω.

Νήστιος, α, ον, jejunus. A

Νήστις, ιος, ὁ ἢ ἡ, jejunus, qui cibum non cepit; (2) piscis quidam; (3) intestinum jejunum. Νήστιας ὄτρυνε πρατὶ Ἴλιον υἷας Ἀχαιῶν, *Il.* 19, 156.

Νήτη, ης, ἡ, ultima seu ima chorda. Pro νιάτη, a νέος.

Νῆτος, ultimus, *Hes.* ex νίατος. A νέος.

Νητὸς, ἡ, όν, e colu ductus, instar fili tortus; (2) accumulatus, acervatus. A νέω.

Νητρεικὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, verus, certus. Ex νὴ et ἀτρεκὴς, *verus*, (vel a τρέω, *Ern.*)

Νητρεικῶς, *adv.* vere, certe. A præc.

Νῆτρον, ου, τὸ, fusus. A νέω.

Νῆττα, ης, ἡ, anas; pro νῆσσα.

Νηττάριον, ου, τὸ, anaticula, a νῆττα.

Νήττιον, ου, τὸ, anaticula. Dim. a νῆττα.

Νηττοφόνος, ου, ὁ ἢ ἡ, anates occidens.

Νηττοφύλαξ, ακος, ὁ, anatarius, *Gl. Vet.*

Νῆυν, acc. sing. *Ion.* pro ναῦν.

Νηῦς, νηὸς, ἡ, idem quod νοῦς.

Νήυτμος, ου, ὁ ἢ ἡ, halitus et spiritus expers. Ex νὴ et ἀΰτμή.

Νηφαίνω, sobrius sum, *Eust.* qui tamen usitatum esse negat. A *νήφω*.

Νηφάλιος, sobrius, *Gl. V.* ubi et *νηφάλαιος*, sobrius. A *νήφω*. Hinc

Νηφαλιότης, ητος, ἡ, sobrietas, *Gl. V.*

Νηφαλεύω, f. *εύσω*, sobria sacra celebro, *Poll.*

Νηφαλίζω, sobria sacra celebro, vel sobriis sacris expio. A

Νηφάλιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, sobrius; (2) vigilans, prudens, attentus; (3) *ἱερὰ νηφάλια*, sacra, a quibus vinum abest, ubi mero lacte aut melle fit. Hinc

Νηφαλιότης, ητος, ἡ, sobrietas.

Νηφαλισμός, οῦ, ὁ, vigor et acies, et diligentia mentis ex sobrietate. A *νηφαλίζω*.

Νηφαλίως, *adv.* sobrie. A *νηφάλιος*.

Νηφαντικός, ἡ, όν, sobrius; (2) non inebrians, sobrium servans. A *νηφάνω*.

Νηφαντός, idem quod *νηφάλιος*, *Eust.*

Νηφάντως, *adv.* sobrie. A *νήφω*.

ΝΗΦΩ, f. *ψω*, sobrius sum; (2) vigilans et cautus sum, vigilo; partic. *νήφων*, sobrius, vigilans, *Gl. V.* (3) liberor a malo, cum ἐκ, ut *ἀνανήφω*. Ὅτι νήφοντες ἐκ' ὑγιαίνομεν, *Aristoph. Lys.* 1232.

Νηχτίον, ου, τὸ, locus ubi natatur, *Gl. V.* ubi τὰ *νηχτία*, natabula. A *νήχομαι*, *nato*.

Νήχετο, *natabat*, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐνήχετο, a *νήχομαι*.

Νῆχον, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔνηχον.

Νηχοτάλαντοι, loca et urbes juxta mare, *Plutarch. de Glor. Atheniens.* (sed dubia est lectio.)

Νήχυτος, η, ὁ ᾗ ἡ, multifluus, late fluens, valde diffusus.

Νήχω, f. ξω, usitatius *νήχομαι*, nato, no. Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ, *Hesiod. Scut.* 317. Νηχόμενος τόδε λαῖτμα διίτμαγον, *Odyss.* 7, 376. A *νέω*.

Νήψατε, 2. pl. aor. 1. imperat. verbi *νήφω*.

Νῆψις, εως, ἡ, sobrietas, vigilantia. A *νήφω*.

Νήω, idem quod *νέω*, cumulo, *Plut.*

Νία, τὰ, funes, *Suid.*

ΝΙ'ΤΑΑΡΟΙ, οἱ, genus modulaminis musici.

Νίζω, et *νίζομαι*, lavo, abluo. Ἀπ' αὐτῆ δ' αἷμα κελαινὸν νίζ' ὕδατι λιαρῷ, *Il.* 11, 829. Χρόα νίζετο, *Odyss.* 6, 224. A *νίπτω*.

Νικᾷ, *vincit*, 3. sing. præs. ind. act. pro *νικάει*, a *νικάω*.

Νίκα, *vince*, 2. sing. præs. imperat. act. pro *νίκαι*.

Νικαῖος, ου, ὁ, victoriæ largitor. Epith Jovis. A *νίκη*.

Νικαξῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro *νικήσω*.

Νικᾶσαι, aor. 1. inf act. *Dor.* pro *νικῆσαι*.

Νικάσειν, f. 1. inf. act. *Dor.* pro *νικήσειν*.

Νικασήρ, ῆρος, ὁ, *Dor.* pro Νικητήρ.

Νικάτω, 3. sing. præs. imperat. act. pro *νικαίτω*.

Νικάτωρ, pl. *νικάτορες*, *Dor.* pro *νικήτωρ*. A

ΝΙΚΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, vinco, supero, victor sum; (2) antecello, superior sum, præsto; *νικῶμαι*, vincor, cedo; *νικηθείς*, a. 1. part. victus; *νενικημένος*, perf. victus. Νικᾷ γὰρ ἡ ἀρτιπ μι τῆς ἰχθρᾶς πελὶ, *Soph. Aj.* 1374. Νικᾷν πράττων ᾗ βυλεύων, *Aristoph. Nub.* 418. Φίλων γὰρ οἱ τοιοῖδε νικῶνται λόγοις, flectuntur verbis, *Soph. Aj.* 330.

Νίκη, ης, ἡ, victoria. A præc.

Νικῇ, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro *νικᾷ*, ex *νικάω*.

Νικηθέντες, nom. pl. aor. 1. part. pass.

Νίκημα, ατος, τὸ, idem.

Νίκημι, supero, vinco, *apud Theoc.* Νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων, *Id.* 16, 15.

Νικήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro *νικήσας*.

Νικησίμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro *νικήσειν*.

Νικητέος, α, ον, vincendus, *Ph.* A *νικάω*. Unde

Νικητήρ, ῆρος, ὁ, victor.

Νικητήριον, ου, τὸ, præmium victoriæ, palma.

Νικητήριος, ία, ιον, ad victoriam pertinens.

Νικητής, οῦ, ὁ, victor. A *νικάω*.

Νικητικός, ἡ, όν, vincendi peritus; (2) cui sæpe contingit vincere, victoriosus; (3) qui magni momenti ad victoriam est. Ab eod.

Νικήτρια, ας, ἡ, victrix, *Gl. V.* A *νικητής*.

Νικηφορέω, ῶ, victoriam reporto, vinco; ἡ δάκρυα νικηφορεῖ, *Eur. Bac.* 1147. A

Νικηφορία, ας, ἡ, victoriæ adeptio. A

Νικηφόρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui victoriam reportat ab adversario, victor. *Gl. V.* victoriosus, item victoriatus. Ex *νίκη* et *φέρω*.

Νικόβυλος, qui in senatu vicit. Vox a comico ficta. Τί δ' ἄλλο γ', εἰ μὴ νικόβυλος ἐγενόμην; *Aristoph. Equit.* 615.

Νικοποιεῖς, ᾶ, ὁ ᾗ ἡ, qui victoriam conciliat, ad vincendum valet. Ex *νίκη* et *ποιέω*.

Νῖκος, εος, τὸ, victoria, *Eust.* (2) finis, *LXX.*

Νικῶ, 2. sing. præs. imperat. pass. *contr.* pro *νικάου*.

Νικῶεν, 3. plur. præs. opt. act. *Att.* pro *νικάοιεν*.

Νίμμα, ατος, τὸ, aqua qua manus ablutæ sunt. A *νίπτω*.

ΝΙ'Ν, *pron.* apud Poëtas significat *αὐτὸν*, *αὐτὴν*, *αὐτὸ*, ipsum, ipsam, ipsum.

Νιπτῆρ, ῆρος, ὁ, malluvium, pelluvium, vas manibus pedibusve lavandis. A-*νίπτω*.

Νιπτηρίς, ίδος, ἡ, idem, aut aqua lavandi causa data, *ap. Athen.*

Νίπτρον, ου, τὸ, aqua lavandis manibus aut pedibus. A

ΝΙ'ΠΤΩ, f. ψω, lavo, abluo; *νίψασθαι*, a. 1. inf. med. manus lavare; part. *νιψάμενος*, qui se lavit, lotus; perf pass. *νενιμμένος*, lotus, ablutus. Βᾶς ἦλθομεν νίψαντες ἐνάλια δρόσῳ, *Eur. Iph. in Tau.* 256. Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, *Il.* 16, 230.

ΝΙ'ΣΣΟΜΑΙ, eo; (2) redeo.

Νίσσοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐνίσσοντο, a *νίσσομαι*.

ΝΙΤΑ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, juvencula, puellula. Afferuut *ex Aristoph. Plut.* 1011. sed ibi legendum *νητάριον*, anaticula.

Νιτρία, ας, ἡ, nitrifodina. A *νίτρον*.

Νιτρίτις, ιδος, ἡ, nitrosa. Ab eod.

ΝΙ'ΤΡΟΝ, ου, τὸ, nitrum. A *νίζω*. *E. M.*

Νίτροειδὴς, ὲς, ἡ, nitrosum reddens, nitrosus.

Νιτρόω, ῶ, fut. ώσω, nitro abluo. A *νίτρον*.

Νιτρώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, nitrosus; (2) nitri saporem habens. Ab eod.

Νίφα, acc. sing. *per Apocopen*, pro *νιφάδα*, *Hesiod.* a *νιφάς*.

Νιφάδεσσιν, dat. plur. *Poet.* et cum ν pro *νιφάσι*.

Νίφαργος, ον, nive candens, nive oppletus, *Hes.* Ex *νιφὰς* et *ἀργὸς*, *albus*.

Νιφάργης, ες, idem.

Νιφὰς, άδος, ἡ, nix confertim cadens, nimbus. (*Metaph.* multitudo.) A *νίφω*.

Νιφετοβλητὴς, ὲς, nivosus nivibus tectus, *Ep.*

Νιφετὸς, οῦ, ὁ, idem. Hinc

Νιφετώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, nivosus, nivalis.

Νιφοβλὴς, ῆτος, ὁ ᾗ ἡ, nivibus obrutus. Qu. ex *νίφος*, quod sit *νὶξ*, vel *νὶψ*, *νιφὸς*, et *βαλλω*.

Νιφόβλητος, ον, idem et ex iisdem.

Νιφόβολος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisdem.

Νιφόεις, όεσσα, όεν, nivosus; nivalis, *Gl. V.* Quasi a *νίφος*, vel *νίψ*.

Νιφόκτυπος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, nivis casu resonans, nive obrutus. Qu. ex *νίφος* et *κτυπέω*.

Νιφοστιβὴς, ὲς, ὁ ᾗ ἡ, densa nive tectus, nivosus. Qu. ex *νίφος* et *στείβω*.

Νιφοψυχὴς, ὲς, ὁ ᾗ ἡ, nivatus, *Gl. V.* Qu. ex *νίφος* et *ψύχος*.

ΝΙ'ΦΩ, ningo; *νίφομαι*, nive conspergor, τῇ ὑστεραίᾳ οἷδι νιφόμενοι ἀπῆλθον, *Xen.*

Νίψαι, aor. 1. inf. act. A *νίπτω*.

Νψάμενον, acc. sing aor. 1. part. med.

Νψάτωσαν, 3. pl. aor. 1. imperat. act.

Νοίῃ, *sapiat*, 3. sing. præs. conj. act. v. *νοέω*.

Νόει, *cogita*, 2. sing. præs. imperat. act. pro *νόεσ*.

Νοεὶς, *cogitans*, præs. part. act. verbi *νόημι*, pro *νοέω*.

Νοέωντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro *νοέουσι*.

Νοερῴτερος, ον, intellectualis.

Νοερὸς, ρὰ, ρὸν, intelligendi vi præditus; seu ejusmodi, ut intelligentia percipi queat. A *νόος*. Hinc

Νοερότης, ητος, ἡ, cum quid intelligi tantum et mente concipi potest, ut non sub sensus cadat.

Νοερῶς, *adv.* intellectualiter, intelligenter.

Νοεῦντας, *cogitantes*, acc. pl. part. præs. act. *Dor.* pro *νοοῦντας*.

Νοέω, intelligo, mente agito, cogito; (2) in animum induco; (3) in animo habeo, volo; (4) animadverto, intelligo; (5) scio, novi; (6) prudens sum, sapio; (7) video, cerno. Νόει δ' ἃ λέγω, 2 *Tim.* 2, 7. Νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, *Joan.* 12, 40. Οὐδὲν κακὸν νοοῦσα, *Xen.* Ab eod.

Νοηθὲν, a. 1. part. pass. neut. gen. verbi *νοέω*.

Νόημα, ατος, τὸ, intellectus, sensus. *Gl. V.* clausula. *Philox.* cogitatum, cogitatio; *proprie* intellectualis conceptio; (2) consilium; (3) inventum, commentum, machinatio, mens, ingenium; (4) *in Rhetor.* sententia accommodata ad personam aut causam certam. A *νοέω*. Unde

Νοήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, mentis compos, intelligens, prudens, solers, acutus.

Νοήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro *νοήσας*.

Νοήσιν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν pro *ἐνόησε*.

Νόησις, εως, ἡ, cogitatio, ipsa actio cogitandi, intelligentia. *Gl. V.* intellectio. A *νοέω*.

Νοητικὸς, ἡ, όν, intelligendi facultate præditus. Ab eod.

Νοητὸς, ἡ, όν, intelligibilis, qui mente percipitur, nec sub sensum cadit. Ab eod.

Νοητῶς, *adv.* prudenter.

Νοθαγενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, nothus, spurius. Ἡ δ' ἠμιθέλυς τοῖς ἐμοῖς, νοθαγενὴς, *Eurip. Andr.* 943. Ex *νόθος* et *γίνομαι*.

Νοθεία, ας, ἡ, qu. dic. spuritas, degeneratio.

Νόθια, s. *νοθεῖα*, ων, τὰ. sc. *γέρα*, pars bonorum paternorum quæ spuriis dabatur.

Νόθευσις, εως, ἡ, adulteratio, corruptio. A

Νοθεύω, f. εύσω, adultero, corrumpo; (2) alieno, abalieno; (3) decipio, adulor. *Gl. V.* solicito; *νοθεύομαι*, adulteror, corrumpor; (2) pro adulterino habeor; perf. part. *νενοθευμένος*, adulteratus. Αἰσχροὶ δέ τινες τὴν ἐγγύην ἐφοβοῦντο νοθεύεσθαι, *Thuc.* A *νόθος*.

Νοθογέννητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, spurius.

Νοθοκαλλεσύνη, ης, ἡ, non nativa sed adulterina pulchritudo. Ex *νόθος* et *κάλλος*.

ΝΟ'ΘΟΣ, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, vel *νόθος*, η, ον, nothus, spurius, non legitimus; (2) peregrinus.

Νόθως, *adv.* vitiose, non legitime.

Νοΐδιον, ᾱ, τὸ, cogitatiuncula, sententiola. A *νόος*.

Νομαδιὰ, vel *νομάδεια δάσῃ*, silvæ pascuæ. A *νομάς*.

Νομαδικὸς, ἡ, όν, pabulatu indigens. *Gl. V.* pabularis, pascuus; (2) pastoralis, pastoritius. A *νέμω*, *pasco*.

Νομαδικῶς, *adv.* pastorum more.

Νομαδίτης, ᾱ, ὁ, ut *νομαδίτης βίος*, pastoritia vita. A *νομάς*.

Νομαδόεσσοι, ων, οἱ, qui a pastu redeuntes ordine incedunt, *Hes.* Ex *νομὰς* et *σοῖχος*.

Νομάζω, et *νομάζομαι*, pasco. A *νομὴ*.

Νόμαιον, ᾱ, τὸ, mos, ritus, consuetudo, institutum; τὰ *νόμαια*, instituta, leges. A *νόμος*.

Νομαῖος, αία, αῖον, degens in pascuis, pascens; (2) veniens ab armento. A *νομὴ*.

Νομάνδρια, affertur pro cœtu virorum pastoritio. A *νομάνδριον*, ex *νομὴ* et *ἀνὴρ*.

Νομάρχης, ᾱ, ὁ, nomarchia, nomi præfectus apud Ægyptios. Ex *νομὸς* et *ἀρχή*.

Νομαρχία, ας, ἡ, dignitas seu officium nomarchæ. A præc.

Νομὰς, άδος, ὁ ᾗ ἡ, in pascuis degens; (2) gregalis. Νομάδες, Nomades, populi Scythiæ et Libyæ, Numidæ. Epith. fluvii, fontis, qui arva peragrat, *Soph. Œd. Col.* 687. A *νέμω*.

Νομίομαι, οῦμαι, dilanio, discerpo. Αἱ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρέα νομίοντο γυναῖκες, *Theoc.* 26, 24. A *νέμω*.

Νόμυμα, ατος, τὸ, grex pecorum.

Νομεὺς, έως, ὁ, pastor; (2) dator, tributor; *νομῆες*, pastores, *Ion.* pro *νομεῖς*; (3) costa navis, a *νέμω*, *divido*, *distribuo*. (3) ἑστὸν... *νομέας*

νομάς ἵστης τραπόμενοι σωιήσωται, *Herodot.* 1, 194. A *νομή*.

Νομευσῖῖς, 2 sing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro *νομεύσεις*.

Νομευτικὸς, ἡ, ὸν, pastoralis. A

Νομεύω, fut. *εύσω*, pasco. Τὰ δὲ πώια καλὰ νομεύω, *Theoc.* 27, 37. A *νέμω*.

Νομὴ, ῆς, ἡ, distributio, partitio, divisio. *Gl. V.* possessio, usurpatio, ususfructus; (2) pabulum; (3) pascuum; (4) pastus, pastio, ipsa pascendi actio. A *νέμω*.

Νομῆες, nom. pl *Ion.* pro *νομῆτες*, a *νομεύς*.

Νομίζω, fut *ίσω*, lege sancio; (2) puto, existimo, arbitror, reor; (3) usurpo consuetudine; (4) jusa facio; *νομίζομαι*, usitor, *Gl. V.* pass. *νομίζεσθαι*, moris esse; *νενόμισται*, moris est, legibus constitutum est; perf. *νενομισμένα*, concepta, *Ph.* *νομίσας*, ratus, aor. 1. act. part. Μίζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτῷ πάτρας φίλον νομίζει, *Soph. Antig.* 188. Ἀνδρείον γε πάνυ νομίζομεν, ὃς ἂν πεπλήγη τὸν πατέρα, πονηρὸς ὤν, *Aristoph. Av.* 1355. (4) καθ' Ἑλλαδ' ὡς κακῶς νομίζεται, quam malus mos est in Græcia! *Eurip. Andr.* 694. A *νόμος*. Unde

Νομικὸς, ἡ, ὸν, legalis, ad leges pertinens; (2) jurisconsultus, jurisperitus, legisperitus, *Ph. In Sacra*, Theologus Judaicus. Hinc ἡ νομικὴ, ῆς, sc. τέχνη, jurisprudentia.

Νομικῶς, *adv.* legitime, e legum præscripto.

Νόμιμος, ίμη, ιμον, vel νόμιμος, ε, ὁ ἡ, legitimus, ad legem pertinens; (2) æquus, justus; (3) idoneus, peritus, de Historicis et Philosophis; *νόμιμα*, justa; (2) jura. (2) νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν, *Eurip. Suppl.* 19. *Gl. V.* *νόμιμον πολιτικὸν*, jus civile. A *νόμος*.

Νομιμότης, ητος, ἡ, legum et juris observatio. A præc.

Νομίμως, *adv* legitime.

Νόμιος, ία, ιον, legitimus, justus; (2) pastoralis; *νομία θεὰ*, Pales, *Gl. V.* A *νόμος*, vel *νομή*.

Νομίμειν, *lege sanciemus*, 1. pl. *f.* 1. ind. act. *Att.* pro *νομίσομεν*, a *νομίζω*.

Νομίσαι, *existimasse*, aor. 1. inf act.

Νομίσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act.

Νόμισις, εως, ἡ, ipsa actio τῷ νομίσαι, opinio, ritus, *Thuc.* ἔξω τῆς εἰς τὸ θεῖον νομίσεως, præter religionem. A *νομίζω*.

Νόμισμα, ατος, τὸ, mos receptus, consuetudo; (2) res signata, numisma, moneta; pecunia, nummus, *Gl. V.* Ab eod. Hinc

Νομισματικὸς, ἡ, ὸν, monetalis. *Gl. V.*

Νομισμάτιον, τὸ, nummus minutus. Dim.

Νομισματοκόλης, ου, ὁ, argentarius.

Νομισματοκωλικὴ, ῆς, ἡ, scil. ἐργασία, argentaria. A præc.

Νομιστέον, *adv. posit.* existimandum est. A *νομίζω*.

Νομιστύω, fut. *ύσω*, legitime administro, *Suid.* ubi *νομιστύσεσθαι, νομίμως διοικῆσαι*, legitime administrari. Ab eod.

Νομιῶ, fut. 1. ind. act. *Att.* pro *νομίσω*.

Νομοθέλος, ου, varias habens leges, *Ath.*

Νομογραφέω, leges scribo.

Νομογραφία, ας, ἡ, legum præscriptio, *R.* A

Νομογράφος, ε. ὁ ἡ, lēgum scriptor, legislator. Ex *νόμος* et *γράφω*.

Νομοδικτης, ου, ὁ, jurisconsultus. Ex *νόμος* et *δικτύον*.

Νομοδιδάκτης, ου, ὁ, legis doctor, interpres, *Vet. Lex.* Ex *νόμος* et *διδάσκω*.

Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, idem, *Gl. V.*

Νομοδίφας, legiscrepa, *Ph.* qu. dic. leges crepans; pro *νομοδιφῆς*, ου, ὁ, *proprie*, in leges inquirans. Ex *νόμος* et *διφάω*.

Νομοθεσία, ας, ἡ, legislatio, promulgatio, sanctio, constitutio, jurisdictio, *Ph.* Ex *νόμος* et *θέσις*, *positio*.

Νομοθετέω, ῶ, fut. *ήσω*, legem vel leges fero, promulgo, sancio legem, constituo. *Gl. V.* *νομοθετεῖσθαι*, lege constitui; *νενομοτεθημένον*, perf. part. lege constitutum; infin. perf. *νενομοθετῆσθαι*, legi subjici; *νομοθετηθὲν*, promulgatum, aor. 1. *Νομοθετῶν νόμους*, *Dem.* ταῖς μοναρχίαις, *Isocr. κατά τινος*, *Aristot.* A *νομοθέτης*. Hinc

Νομοθέτημα, ατος, τὸ, legis sanctio, edictum.

Νομοθέτης, ου, ὁ, legislator. Ex *τίθημι*.

Νομοθετήσαιμι, aor. 1. opt. act. *Æol.* pro *νομοθετήσαιμι*.

Νομοθεσία, ας, ἡ, legum latio. A *νομοθετέω*. Unde

Νομοθετητέον, *adv. posit.* lex ferenda est.

Νομοθετικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad legislatorem; (2) legum ferendarum peritus; *νομοθετικὴ τέχνη*, ars legislatoria. A *νομοθέτης*.

Νομοΐστωρ, ορος, ὁ, legum peritus.

Νομομάθεια, ας, ἡ, legum notitia. A

Νομομαθὴς, ους, ὁ ἡ, legis peritus, juris peritus. *Ph.* Ex *νόμος* et *μανθάνω*.

Νομοποιέω, fut *ήσω*, leges facio, legem fero.

Νομοποιὸς, ὁ, legislator, *Hes.*

Νόμος, ου, ὁ, lex, jus. *Ph.* (2) consuetudo, mos, institutum; (3) cantilena, carminis modulatio, modus musicus. Μόνοι τ' ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ, *Soph. Aj.* 350. A *νέμω*.

Νομὸς, οῦ, ὁ, pascuum, pabulum; (2) stabulatio, sedes, quam quis incolit, domicilium; (3) regio, tractus, præfectura, provincia, *Herodot.* A *νέμω*.

Νομοφυλακεῖον, ου, τὸ, locus ubi *νομοφύλακες* judicabant; (2) locus ubi leges adservabantur.

Νομοφυλάκιον, ου, τὸ, idem.

Νομοφυλακία, ας, ἡ, legum custodia. A

Νομοφύλαξ, ακος, ὁ, legis vel legum custos; *νομοφύλακες*, magistratus quidam Athenis, legum præsides. Ex *νόμος* et *φύλαξ*.

Νομῶδης, εος, ὁ ἡ, aptus ad pastum. A *νομὸς*.

Νομῳδὸς, οῦ, ὁ, legum cantor, legum interpres, *ex Strab.* Ex *νόμος* et *ᾠδὸς*.

Νοοβλαβὴς, ους, ὁ ἡ, mente læsus, qui non est sanæ mentis. Ex *νόος* et *βλάπτω*.

Νοοπλανὴς, ους, ὁ, ἡ, mente errans; τὸ *νοοπλανὲς*, mentis error. Ex *πλανάομαι*.

Νοοπλὴξ, idem quod *φρενοπλὴξ*, *Tyrth.*

ΝΟΟΣ, ου, *contr.* νοῦς, νῦ, mens, sensus, sententia, intellectus, animus, *Ph.* Κατὰ νόον, ex animi sententia. Εἰ σαῦ ἔχει κατὰ νῶι κείνῳ, hæc si illi placent, *Soph. Œdip. Col.* 1768. Πάντα δὲ ῥᾴδιον θνητῷ ἀνδρὶ κατὰ νῦν ἐν τῷ ἑαυτοῦ βίῳ ἐκβαίνειν, *Plato Menex.* 43. Vide *Etn.*

Νοοσφαλὴς, ους, ὁ ἡ, mente captus, errore mentis labens. A *σφάλλομαι*.

Νοάω, f. *ώσω*, in mentem injicio, *Eust.* A *νοῦς*.

Νοσάζω, ægrotum reddo, *Galen. αἴτιον νοσάζον*, causa morbi; *νοσάζεσθαι*, ægrotum reddi. A *νόσος*. Unde

Νοσακιὸς, ᾶ, ὸν, morbidus, ægrotus.

Νοσίοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro *νοσίουσι*.

Νοσιὸς, ᾶ, ὸν, morbidus, morbosus, languidus, *Gl. V.* A *νόσος*.

Νοσιῶς, *adv.* more ægrotantium.

Νόσιμα, τος, τὸ, morbus, *Hipp.* qu. a *νοσίω*.

Νοσίω, ῶ, f. *ήσω*, ægroto, æger sum, male me habeo; (2) sanam mentem non habeo. Νοσοῦσιν ψυχαῖς ὧδέ φέρμακον πλὴν νόσος, *Isocr.* Νοσεῖν περὶ δόξαν, *Plut.* (2) τὸ γὰρ νοσοῦντι ληρεῖν, ἀνδρὸς ὑχὶ σώφρονος, *Soph. Trach.* 434. A *νόσος*.

Νοσηλία, ἡ, ægrotatio; (2) cura ægri; (3) sanies. (3) βρεσίας τῷ νοσηλίας πλία, *Soph. Phil.* 39.

Νοσήλια, ων, τὰ, officia et remedia quæ ægroto præstantur. A

Νοσηλεύω, f. *εύσω*, ægrum curo, et necessaria officia ei præsto; pass. *νοσηλεύομαι*, ægre curor; (2) ægroto. (1) ἀλλ' ἰνοσήλευον αὐτὸν μετὰ παιδὸς ἐνός, curavi ægrotantem, *Isocrat. Æginetic.* (3) ὁ δὲ Πομπήϊος νοσηλευόμενος, *App. Bell. Civ.* 2, 28. A

Νοσηλὲς, vitiosus, *Ph.* A *νοσίω*.

Νόσημα, ατος, τὸ, morbus. Ab eod. Hinc

Νοσηματικὸς, ἡ, ὸν, morbidus, vitiosus.

Νοσημάτιον, ου, τὸ, morbus levior. Dim.

Νοσηματώδης, ους, ὁ ἡ, morbidus; (2) qui causam et originem a morbo traxit. A *νοσέω*. Hinc

Νοσηματωδῶς, *adv.* more ægrotorum.

Νοσηρὸς, ᾶ, ὸν, morbidus, morbosus. A *νοσίω*.

Νοσίζω, ægrotum facio, *Bud.* A *νόσος*.

Νοσογνωμονικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, peritia cognoscendi et dijudicandi morbos. Ex *νόσος* et *γιγνώσκω*.

Νοσόθυμος, ον, animo morbido, *Man.*

Νοσονομεῖον, ου, τὸ, valetudinarium.

Νοσοκομέω, ῶ, f. *ήσω*, ægrotos curo; (2) ægrotis curandis præsum; *νοσοκομοῦμαι*, ægrotus curor; *νοσοκομούμενον σῶμα*, corpus morbidum et curandum.

Νοσοκομία, ας, ἡ, ægrotorum curatio; (2) infirmæ valetudinis cura: A

Νοσοκόμος, ου, ὁ ἡ, ægrotos curans. Ex *νόσος* et *κομέω*.

Νοσομελὴς, ὲς, morbidus in membris, *Man.*

Νοσοποιέω, ῶ, fut. *ήσω*, morbos facio, adfero. Ἐκβάλλειν πάντα τὰ νοσοποιοῦντα, *Cebes.* A

Νοσοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ, morbos adferens, contagiosus. Ex *νόσος* et *ποιέω*.

ΝΟΣΟΣ, ου, ἡ, morbus, languor, adversa valetudo, ægritudo, imbecillitas.

Νοσοτροφία, ας, ἡ, morbi nutritio; longior morbus. Ex *νόσος* et *τρέφω*.

Νοσοτυφέω, in morbo insolens ac delicatus sum. A *τύφος*.

Νοσσάδιὰ ὄρνιες, pulli, *Rob.* A *νοσσός*.

Νόσσαξ, ακος, ὁ, avicula recens exclusa, parvus pullus Dim. a *νοσσὸς*.

Νοσσεύω, fut. *εύσω*, nidulor, nidifico; *νοσσεύεσθαι*, cum pulli in nidis generantur. Νεοσσευέτω ὀρνίθων γίνεα ἐν τῷ νηῷ, *Herod.*

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. A præc.

Νοσσίον, ου, τὸ, pullus, *Gl. V.* Ab eod.

Νοσσὶς, ἡ, *metaph.* puella, *Ep.*

Νοσσοειδὴς, ὲς, pullo similis. Ab εἶδος.

Νοσσοτοιέω, ῶ, fut. *ήσω*, pullos excludo.

Νοσσὸς, οῦ, ὁ, pullus, *per Syn.* a *νεοσσός*.

Νοσσοτροφέω, ῶ, pullos alo. A *νοσσὸς* et *τρέφω*.

ΝΟΣΤΕΩ, ῶ, fut *ήσω*, redeo; (2) eo, proficiscor. Εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν, *Aristoph. Av.* 1276. Ἔτ' ὸ γῆς νοστῆσαι. *Plato.* (2) ἵκεθεν δὲ . . . ἐγὼν Μαριανδυνῶν ἱκικίλσιτι νοστήσαντες, *Apoll. Rhod.* 2, 351.

Νόστιμος, ὁ ἡ, qui redire potest, rediturus; (2) suavis, dulcis; (3) saluber, τὸ *νόστιμον*, ε, pars melior, succus seu medulla alicujus rei, quod alit corpus. (2) ὅστε ἦν νοστιμώτατον ἐν σοὶ ἀναπεισάμενος, postquam florem ætatis tuæ præcerpsit, *Lucian. de Merc. Conduct.* 139. A

Νόστος, ου, ὁ, reditus; (2) dulcedo, suavitas, *Suid. Eust.* At *Ph.* νόστος, γεῦσις, sapor. Vide *Hes.* (3) numen molendinis præfectum, ac farinæ curam habens; (4) Νόστοι, dicti libri de reditu heroum a Trojano bello in Græciam. A *νοσίω*.

ΝΟΣΦΙ, vel *νόσφιν*, *adv.* seorsum, seorsum ab; (2) sine, præter; (3) longe, procul.

Νοσφιδὸν, furtim, clam, *Eust.*

Νοσφίζομαι, relinquo; (2) privo, frustror. Ὅτι κρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα νοσφισάμην, *Odyss.* 19, 339. Αὐτός τι τοκῆας νοσφισάμην, *Apoll. Rhod.* 4, 361. (2) ἦτε σφ' ἀδελφὸς χρημάτων νοσφιζεται; *Eurip. Suppl.* 153.

Νοσφίζω, fut. *ίσω*, separo, divido; (2) segrego, sejungo; (3) fraudo, privo, frustror; (4) desero, Ἀλλ' ἰμὶ νῦν Βίζηνης ἰνόσφισαν γαίης, privarunt agro, *Apoll. Rhod.* 2, 792. Τέξεσθαι τοῖς ἰμοῖσι νοσφίζῃς βίᾳ, *Soph. Phil.* 1427. Ὅς τ' ἔρξας τιν' ἔπι νόσφισας, qui nihil cuiquam male fecit nec quemquam suo fraudavit, *Id. Ibid.* 684. (4) ἄπαιδα νόσφισας, orbum relinquens, *Eurip. Andr.* 1208.

Νοσφισμὸς, οῦ, ὁ, separatio; (2) depeculatio, peculatus, usurpatio, *Ph.*

Νοσώδης, ους, ὁ ἡ, morbosus, morbidus; (2) pravus, *metaph.* (2) νοσώδεις βίοι, pravi mores, vita flagitiis dedita, *Plutarch. de occulte vivendo.* valetudinarius, *Gl. V.* A *νόσος*.

Νοσωδῶς, *adv.* more morbidorum.

Νοσῶν, præs. part. pro *νοσέων*, a *νοσίω*.

Νοτερὸς, ᾶ, ὸν, humectus, humidus. A *νοτίω*.

Νοτίω, ῶ, humeo, madeo, humidus sum; *νοτίων*, humidus, *Nicand.* A *νοτὶς*. Hinc

Νοτία, ας, ἡ, humor, humiditas; uligo, *Ph.*

Νοτιάω, ῶ, humidus sum. A præc.

Νοτίζω, f. ίσω, humecto, madefacio; (2) humeo, humore madeo. *Ph.* νοτίζων, austrans; p part. pass νενοτισμένος, humectatus; inf. aor. 1. νοτισθῆναι, humectari. Τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, *Eur. Iph. in Taur.* 836. A νοτίς. Unde

Νότιος, α, ὁ, humidus, uvidus, australis.

ΝΟΤΙΣ, ίδος, ἡ, humor, humiditas; (2) rubigo, ærugo. Πόντια νοτίς, fluctus maris, *Eurip. Hec.* 1259. Hinc

Νοτιώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, humectus, uvidus.

Νοτόθεν, *adv.* ab austro, a plaga australi. A

ΝΟΤΟΣ, υ, ὁ, notus, auster; (2) australis pars cœli.

Νοττεύω, humeo, humidus sum, *Nic.*

Νοῦσικός, ἡ, όν, sapientiæ plenus, prudens, cordatus, sapiens. Ex νοῦς et βόζω, seu βύω.

Νουσικῶς, *adv.* prudenter. A præc.

Νουθεσία, ας, ἡ, admonitio, correptio, castigatio. Ex νοῦς et θέσις, *positio*.

Νουθετέω, ῶ, fut. ήσω, moneo, admoneo, commoneo; (2) castigo; *Ph.* νουθετῶμαι, admoneor. Ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ', *Aristoph Av.* 1442. Ἡμᾶς παρόντας χρὴ σε νουθετεῖν φίλα, *Eur. Or.* 290. Ὁρῶ δὲ κἀγὼ ταῦθ' ἅπερ μι νουθετεῖς, *Id. Supp.* 338. Ex νοῦς et τίθημι. Hinc

Νουθέτημα, τος, τὸ, admonitio, commonefactio.

Νουθέτησις, εως, ἡ, admonitio.

Νουθετητέον, *adv. posit.* admonendum.

Νουθετίζω, idem quod νουθετέω, *Steph.*

Νουθετικός, ἡ, όν, pertinens ad admonitionem.

Νουθετισμός, οῦ, ὁ, admonitio, *Menander.* Quasi a νουθετίζω, quod esset *admoneo.*

Νουθετοῦντες, nom. plur. præs. part. act. *contr.* pro νουθετίοντες, a νουθετέω.

Νουμηνία, ας, ἡ, nova luna, novilunium, novus mensis, initium mensis, calendæ. Ex νέος et μήνη, *luna.*

Νουμηνιαταί, novilunia celebrantes aut observantes. Quasi a νουμηνιάζειν.

Νουμήνιοι ἄρτοι, panes qui tempore novilunii fiebant, et in sacrificio offerebantur.

Νουμμίον, assarium, *Ph.* A

ΝΟΥ ΜΜΟΣ, υ, ὁ, nummus. Vox etiam Doribus in Græcia Magna et Sicilia usurpata. Epicharmus hac voce usus comperitur. Et est a νόμος, unde et νόμισμα.

Νουνεχία, ας, ἡ, prudentia. A

Νουνεχής, ές, ὁ ἢ ἡ, mentem habens, prudens, sapiens; intelligens, cordatus, *Ph.* Ex νοῦς et ἔχω.

Νουνεχόντως, *adv.* prudenter, cordate, considerate. Ex iisd.

Νουνεχῶς, *adv.* sapienter, prudenter. A νουνεχής.

Νοῦς, νοῦ, ὁ, et νοῦς, νοὸς, νοΐ, mens, intellectus, animus, *contr.* a νόος. Παρὰ νοῦν, inepte, stulte. Παρὰ νοῦν ῥοιῖν, delira loqui, *Soph. Phil.* 1195.

Νοσαλέος, έα, έον, morbidus, morbosus, ægrotus. A νόσος, pro νόσος.

Νοσαχθής, ους, ὁ ἢ ἡ. morbo gravatus, ægrotus. Ex νόσος et ἄχθος.

Νῆσος, ου, ἡ, morbus, *Ion.* pro νόσος.

Νοσηφόρος, υ, ὁ ἢ ἡ, morbos adferens. Ex νόσος, pro νόσος, et φέρω.

ΝΥ, *particula expletiva*, apud Poëtas.

Νυγίσης, a. 2. part. pass. fœm. gen. v. νύσσω.

Νυγματώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, pungens, fodicans. Νυγματώδης πόνος, *A et.* A

Νῦγμα, ατος, τὸ, punctum, punctura. A νύσσω.

Νυγμή, ῆς, ἡ, punctus, stimulus; punctum, punctio, *Gl. V.* A νύσσω.

Νυγμός, οῦ, ὁ, idem, *Gl. Vet.* Ab eod.

Νυκταίετος, υ, ὁ, aquila nocturna.

Νυκταλός, ῆ, ὁ, noctis amans. A νύξ.

Νυκταλώσσης, ους, ὁ, luscitio, *apud Aristot.* sed scriptura est suspecta. Pro νυκτάλωψ (vel νυκταλώπης, -πος).

Νυκταλωσία, ας, ἡ, luscitio. Ab eod.

Νυκταλωπίασις, εως, ἡ, idem. A

Νυκταλωπιάω, ῶ. fut. άσω, luscitiosus sum; νυκταλωπίᾳ laboro. A νυκταλωπία.

Νυκτάλωψ, ωπος, ὁ, luscitiosus, *Gl. V.* (2) luscitio, morbus νυκταλωπίας. Ex νύξ et ὤψ.

Νυκτιγερσία, ας, ἡ, excitatio nocturna. Ex νύξ et ἐγερσις.

Νυκτιγερσίω, ῶ, noctu excitor et surgo; (2) excubias nocturnas ago. Ex ἐγείρομαι.

Νυκτιλία, ῶν, τὰ, nyctelia, sacra Baccho noctu celebrari solita, pro νυκτέρια. A

Νυκτίλιος, υ, ὁ, nyctelius, cognomen Bacchi. A νύξ et τίλος.

Νυκτίσαρχος, υ, ὁ ἢ ἡ, præfectus vigilum.

Νυκτιρεσία, ας, ἡ, actio nocturna; (2) venatio nocturna. A νυκτιρεύω.

Νυκτιρεύσιος, ον, nocturnus, *Aristoph.* si lectio sana. *Etn.*

Νυκτιρέτης, υ, ὁ, noctu remigans, noctu navigans. Ex νύξ et ἐρέσσω.

Νυκτίρεμμα, ατος, τὸ, pernoctatio, res noctu acta; *item* locus ubi pernoctamus; stabulum diversorium.

Νυκτιρευτὴς, οῦ, ὁ, qui noctu aliquid agit; (2) noctu venans aut piscans

Νυκτιρευτικὸς, ἡ, όν, aptus ad agendum aliquid noctu. A

Νυκτιρεύω, fut. εύσω, noctu aliquid facio; (2) noctem transigo, pernocto; noctem insomnem duco, vigilo, *Xen.* A νύκτιρος.

Νυκτιρῆδιος, υ, ὁ ἢ ἡ, nocturnus. Ab eod. (potius νυκτιρίδιος.)

Νυκτιρήσιος, υ, ὁ ἢ ἡ, nocturnus, χρησμὸς νυκτιρήσιος, responsum nocturnum.

Νυκτερίδιος, α, ον, nocturnus, *Theophr.*

Νυκτιρινὸς, ἡ, όν, idem; (2) non pellucidus, obscurus. Νυκτιρινοὶ ὄρνιθες, *Aristot.*

Νύκτιρος, η, ον, nocturnus. *Orph. Pronost.* 57.

Νυκτερὶς, ίδος, ἡ, vespertilio; (2) piscis quidam. A νύκτιρος.

Νυκτιρύσιος, υ, ὁ ἢ ἡ, noctu victum quærens. Νυκτιρύσια ζῶα, *Aristot.* Αἴδα μέλαινα, νύκτιρός τ' ἀνάγκα, *Eurip. Hipp.* 1388

Νύκτιρος, υ, ὁ ἢ ἡ, nocturnus, noctivagus. A νύξ. Νύκτη, nox. Vocab inusitat. Sed hinc ταῖς νύκτωις, pro τῆς νυκτὸς, *Aristot.*

Νυκτερόφοιτος, ὁ ἢ ἡ, noctu vagans. A φοιτάω.

Νυκτιρωπὸς, όν, obscurus, ater. Δόκημα νυκτιρωπὸν ἰνύχων ὑπίρωι, *Eurip. Herc. Fur.* 3. Ab ὤψ.

Νυκτισίφοιτος, ον, noctivagus, *Cyr.*

Νυκτηγορέω, ῶ, noctu nuncio. Τί χρῆμα φύλακις νυκτηγορεῦσι; *Eur. Rh.* 89.

Νυκτηγόρος, ὁ, ἡ, nuncius noctu allatus. Εἰ μή τιν' ἴχων νυκτηγορίαν, *Eurip. Rhes.* 20.

Νυκτηγρεσία, ας, ἡ, excubiæ, *Ph.*

Νυκτηγρετία, ῶ, de nocte surgo ad negotium aliquod obeundum. Ex νύξ et ἐγείρω.

Νυκτήγρετον, τὸ, herbæ nomen, *Plin.*

Νυκτήμιρον, die ac nocte, *Gl. V.* Al. νυχθήμιρον.

Νυκτηρεφὴς, ὶς, obscurus. Ab ἐρέφω.

Νυκτίβιος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui noctu tanquam interdiu vivit; (2) noctu victum quærens.

Νυκτίγαμος, υ, ὁ ἢ ἡ, noctu nubens, nuptias clandestinas faciens.

Νυκτιδρόμος, υ, ὁ ἢ ἡ, noctu currens, viator nocturnus; (2) nocturnus.

Νυκτικόραξ, ακος, ὁ, nycticorax; *Gl. V.* corvus nocturnus. *Ph.* bubo.

Νυκτικρυφὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, qui nocte absconditur. Ex νύξ et κρύπτω.

Νυκτιλαθροσιφάγος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui noctu clam vorat. Ex λαθραῖος et φάγος.

Νυκτιλάλος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui noctu loquitur.

Νυκτιλαμπὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, noctu lucens, noctiluca, epith lunæ. Ex νύξ et λάμπω.

Νυκτιλέχος, υ, ὁ ἢ ἡ, noctu insidias struens, latro seu grassator nocturnus.

Νυκτίλωψ, ωπος, ὁ. idem quod νυκτάλωψ.

Νυκτίμαντις, εως, ὁ ἢ ἡ, vates nocturnus.

Νυκτιμίνη, ἡ, noctua, *V. L.*

Νυκτίνομος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui noctu pascitur, *Aristot.* Ex νύξ et νέμω.

Νύκτιος, έα, εον, nocturnus. A νύξ.

Νυκτιτάτης, υ, ὁ, grassator nocturnus. Ex νύξ et πάτος, *v.a.*

Νυκτιπλαγκτος, υ, ὁ ἢ ἡ, noctu errans.

Νυκτιπλανὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, idem. Νυκτιπλανῆ τιλέβυσαι, *Oppian. Venat.* 3, 268. Ex πλάνη.

Νυκτιπλάνος, υ, ὁ ἢ ὁ, noctivagus.

Νυκτίπλοια, ας, ἡ, nocturna navigatio. Ex νύξ et πλεῦς.

Νυκτιπόλευτος, ον, idem quod

Νυκτιπόλος, υ, ὁ ἢ ἡ, noctu oberrans, noctivagus. Ἐγκαλίσασα Βριμὼ νυκτιπόλον, *Apoll. Rhod.* 3, 861. Ex νύξ et πολέω.

Νυκτιπόρος, υ, ὁ ἢ ἡ, noctu iter faciens, noctu circumiens, *Oppian. de Venat.* 3, 268. Ex νύξ et πόρος.

Νυκτίσιμος, υ, ὁ ἢ ἡ, quem nocte colimus.

Νυκτιφαὴς, ὶς, et

Νυκτιφανὴς, ὶος, ὁ ἢ ἡ, noctu apparens, noctu lucens. Ex νύξ et φαίνομαι.

Νυκτίφαντος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui noctu conspicitur. Ex iisd.

Νυκτίφοιτος, υ, ὁ ἢ ἡ, noctu vagans. Ex νύξ et φοιτάω.

Νυκτιφρούντος, υ, ὁ ἢ ἡ, nocturnis præsidiis et custodiis munitus Ex φρουέομαι.

Νυκτοδατία, ας, ἡ, iter nocturnum. Ex νύξ et βαίνω.

Νυκτογραφέω, ῶ, fut. ήσω, noctu scribo. *Gl. V.* νυκτογραφῶ, lucubro. Ex νύξ et γράφω.

Νυκτογραφία, ας, ἡ, scriptio nocturna, lucubratio. Ex iisd.

Νυκτοδρόμος, υ, ὁ ἢ ἡ, noctivagus, *ex Gl. V.*

Νυκτοειδὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, noctis speciem habens; νυκτοειδὶς, nigrum. Ex εἶδος.

Νυκτοθῆραι, οἱ, qui noctu venantur, nocturni venatores, pl. a νυκτοθήρας. Ex θήρα.

Νυκτοκλέπτης, υ, ὁ, fur nocturnus.

Νυκτοκλοπία, ἡ, furtum noctu, *Silvl.*

Νυκτολαμπὶς, ίδος, ἡ, noctiluca; *Gl. Vet.* Ex νύξ et λάμπω.

Νυκτομαχέω, ῶ, fut. ήσω, nocturnum prælium committo. Ex νύξ et μάχομαι. Unde

Νυκτομαχία, ας, ἡ. pugna nocturna.

Νυκτοπιριπλάνητος, ὁ ἢ ἡ, noctu vagans. Φαλῆς, ἑταῖρε Βακχίῳ, ξύγκωμι, νυκτοπιριπλάνητι, Phalle, Bacchi amice, comissationum socie, noctivage, *Aristoph. Acharn.* 263.

Νυκτοπόλιμος, υ, ὁ, pugna nocturna.

Νυκτοπορεύω, idem quod νυκτοπορέω, *V. L.*

Νυκτοπορέω, ῶ, fut. ήσω, noctu iter facio, *Xen.*

Νυκτοπορία, ας, ἡ, iter nocturnum. A

Νυκτοπόρος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui noctu iter facit, noctu circumiens; noctivagus, *Gl. V.* Ex νύξ et πόρος.

Νυκτὸς, *adv.* noctu, nocte, *Gl. V.* A νύξ.

Νυκτουργὸς, ὸν, ὁ ἢ ἡ, qui noctu operatur. Ex νύξ et ἔργον.

Νυκτοφανὴς, ὶος, ὁ ἢ ἡ· vide νυκτιφανὴς.

Νυκτοφυλακέω, ῶ, fut. ήσω, noctu excubias ago. Hinc

Νυκτοφυλάκησις, εως, ἡ, excubiæ nocturnæ.

Νυκτοφυλακία, ας, ἡ, *Ph.* excubiæ. A

Νυκτοφύλαξ, ακος, ὁ ἢ ἡ, nocturnus custos, excubitor nocturnus.

Νυκτωπὸς, ὸν, ὁ ἢ ἡ, qui noctu videt, (nocturnus, *Etn.*) Ex νύξ et ὤψ.

Νύκτωρ, *adv.* noctu. A νύξ

Νυμφαγενὴς, ὶος, ὁ ἢ ἡ, e nympha natus. Ex νύμφη et γίνομαι.

Νυμφαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, sponsam deduco ex ædibus paternis ad sponsum. Γάμους νυμφαγωγῶν παῖ' ἡλικίαν, *Plut.*

Νυμφαγωγία, ας, ἡ, sponsæ ad sponsum deductio A

Νυμφαγωγὸς, ὸν, ὁ ἢ ἡ, qui sponsam ex ædibus paternis ad sponsum deducit; (2) pronuba; *G. V.* Ex νύμφη et ἄγω.

Νυμφαία, ας, ἡ, nymphæa, herba in aquis nasci solita. A νύμφη

Νυμφαῖον, υ, τὸ, fanum, templum seu delubrum Nympharum. Ab eod.

Νυμφαῖος, αία, αῖον, qui Nympharum est, ad Nymphas pertinens. Ab eod.

Νυμφαῖον, ὁ, nympharum templum, *V. L.*

Νυμφὰς, άδος, ἡ, quæ Nympharum est.

Νυμφεῖον, υ, τὸ, thalamus. Hinc νυμφεῖα, -ων, τὰ, nuptiæ. A νυμφεύω.

Νυμφιδίος, υ, ὁ ἢ ἡ, nuptialis.

Νύμφευμα, ατος, τὸ, nuptiæ, connubium. A νυμφεύω. Unde

Νύμφευσις, εως, ἡ, elocatio puellæ, desponsatio.

Νυμφευτὴς, ῆος, ὁ, sponsus; (2) maritus; (3) pronubus.

pronubus. (3) ἀρᾶς τ' ἰὼχόμενοι πολυτέμονι νυμφευτῆρι, dirasque imprecantes pernicioso pronubo, *Oppian. Cyneg.* 1, 265.

Νυμφευτήριος, ία, ιον, nuptialis. A præc.

Νυμφευτὴς, οῦ, ὁ, qui in eodem curru cum sponso et sponsa sedens eos ad domum sponsi deducit. A νυμφεύω.

Νυμφεύτρια, ας, ἡ, pronuba quæ a parentibus cum sponsa mittitur, ut eam ad ædes sponsi comitetur; (2) nova nupta; (3) quæ nuptias adornat. A præc.

Νυμφεύω, fut. εύσω, nuptum seu nuptui do, desponso; νυμφεύομαι, nuptui collocor; (2) nuptui mihi datur, accipio uxorem; ἐνυμφεύσατο, aor. 1. med. sponsam accepit; part. νυμφευσάμενος, qui desponsus est, pass fœminam; νυμφευθεῖσα, viro nupta. Οὐ γάρ σε μήτηρ ὥτε νυμφεύτριά ποτε, *Eur. Alc.* 314. Εἰ τὰ μὰ τίκνα πρὸς βίαν νυμφεύεται, *Id. Supp.* 456. Ὦ πάτερ, νυμφεύομαι νυμφεύομαι· αἰσχρὰ πρὸς σέθεν, *Id Iph. in Tau.* 365. (2) μίαις σὴν παῖδ' ἐν Ἅιδου πήδει νυμφεύειν τινί, puellam illam sine apud Orcum cui voluerit nubere, *Soph. Antig.* 665. Οὐ γάρ σε μήτηρ ὥτε νυμφεύσει ποτὲ, nuptui dabit, *Eur. Alc.* 318 Θυγατρὶ νυμφεύσασα, filiam nuptui dans, *Id. Iphig. in Aul.* 458. Ἅιδης νιν νυμφεύσει τάχα, Pluto eam brevi uxorem ducet, *Id. ib d.* 461. A νύμφη.

ΝΥ΄ΜΦΗ, seu νύμφα, ης, ἡ, sponsa; (2) nova nupta; (3) nurus; (4) Nymphæ sunt numina muliebria montibus, sylvis, et pratis, nec non circa fontes, unde et νύμφην lympham interpretantur; (5) formicæ alatæ; (6) vermiculi in apum, crabronum, et fucorum sobole; (7) calyces rosæ paullulum se aperientes, *Hes. Suid.* (8) νύμφη etiam caruncula in medio pudendi muliebris, *item* cavum in inferiori labio; (9) summa seu extrema pars vomeris. Hinc

Νυμφιάω, ῶ, furore corripior ob visam Nympham; (2) lymphatico furore agitor. Τὸ δὲ νυμφιᾶν καλούμενον, ἐν ᾧ σύμβαινει κατίχεσθαι, ὅταν αὐτή τις, *Aristot.*

Νυμφίδιος, ία, ιον, sponsalis. Οὐκέτι τᾷδ' ἐνοικήσω νυμφιδίῳ ἑστίᾳ, *Eurip. Andr.* 858. A νύμφη

Νυμφικὸς, ὴ ὸν, idem et ab eod. Ἴτ' ἰθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ λέχη, *Soph Œd. Tyr.* 1242.

Νυμφικῶς, *adv.* more nuptiali, ritu sponsali.

Νύμφιον, τὸ, thalamus, *V. L.*

Νύμφιος, ᾱ, ὁ ᾗ ὴ, sponsalis; (2) qui nuptui datur, *Il.* 23, 223. A νύμφη.

Νυμφίος, ᾱ, ὁ, sponsus; (2) maritus (2) ἤδην νυμφίον πικτημένη, quæ jam Plutoni nupta est, *Eur. Or.* 1109. Ab eod.

Νυμφὶς, ίδος, ἡ, sponsalis. Hinc αἱ νυμφίδες, ῶν, calceamenti sponsæ. Ab eod.

Νυμφογενὴς, ές, ὁ ᾗ ὴ, e nympha natus. Ex νύμφη et γίνομαι.

Νυμφόκλαυτος, ᾱ, ὁ ᾗ ὴ, novis nuptis lacrymabilis. Ex νύμφη et κλαίω.

Νυμφοκοσμέω, ῶ, fut. ήσω, novam nuptam seu sponsam adorno. Νηρῄσιν δ' ἤδη πάρα νυμφοκομήσει, apud inferos mox sponsam ornabit, *Eurip. Med.* 285.

Νυμφοκόμοιο, gen. sing. *Ion.* pro νυμφοκόμου. A

Νυμφοκόμος, ᾱ, ὁ ᾗ ὴ, sponsam adornans, ad splendorem sponsæ conferens; (2) de sponsa vel sponso dicitur. Παρὰ δὲ ματέρι νυμφοκόμῳ Ἰναχίδαις γάμον, apud matrem sponsæ ornatricem, *Eurip. Iphig. in Aul.* 1087. (2) ἄσατα νυμφοκόμοιο μετήϊον ἴχνια ταύρου, *Nonn.* 1, 16. Νυμφοκόμῳ Τυφῶνι κομίσσατε σύγγονον ὕδωρ, *Id.* 2, 60. Ex νύμφη et κομέω.

Νυμφόληπτος, ᾱ, ὁ ᾗ ὴ, Nympharum spiritu correptus, et hinc furens, lymphatus. Ex νύμφη et λαμβάνω, unde ληπτὸς, *captus.*

Νυμφοληψία, ας, ἡ, lymphatio, furor qui ὑδροφοβίᾳ. Ex νύμφη et λῆψις.

Νυμφοστόνος, ᾱ, ὁ ᾗ ὴ, qui sponsam ornat. Ex νύμφη et στοιέω.

Νυμφοστολέω, ῶ, fut. ήσω, sponsam ad sponsum deduco; (2) sponsam orno; (3) in modum sponsæ orno. A

Νυμφοστόλος, ᾱ, ὁ ᾗ ὴ, qui sponsam ad sponsum deducit; (2) qui alicui sponsam conciliat; (3) nuptiarum instructor et exornator; (4) sponsam exornans. Ex ν. et στέλλω.

Νυμφότιμος, ον, nuptialis, in honorem sponsæ factus. A τιμή.

Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, conclave, seu sponsi sponsæque thalamus. A νύμφη.

ΝΥ΄Ν, *adv.* nunc, in præsentia, hoc tempore; (2) hodie; τὰ νῦν, hoc tempore; ἀπὸ τοῦ νῦν, posthac; μέχρι τοῦ νῦν, usque ad hoc tempus; νῦν δὴ, modo, paullo ante. nunc jam, nunc primum; νυνμενὶ, pro νῦν μὲν nunc quidem; τὸ νῦν εἶναι et τὸ νῦν ἔχον, in præsentia rerum.

Νυν, *particula enclitica*, modo redundans, modo idem significans quod ὖν, igitur.

Νυνὶ, *adv.* idem quod νῦν.

Νύννισος, ὁ, et νύννιον, τὸ, cantilena nutricis ad sopiendum infantem.

ΝΥ΄Ξ, νυκτὸς, ἡ, nox. Aliquando pro morte, *ap. Hom.*

Νύξι, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνυξι, a νύσσω.

Νύξουσι, 3. pl. fut. 1. ind act. *Dor.* pro νύξουσι.

ΝΥ΄Σ, νυός, ἡ, nurus, filii uxor; (2) sponsa. (2) νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων, *Il.* 3, 49.

Νύσις, ἡ, idem quod νύγμα, *Gorr.*

ΝΥ΄ΣΟΣ, ου, ὁ, claudus; Syracusanorum dialecto, *Nimnus.*

Νύσσα, ης, ἡ, meta. A νύσσω, *Il.* 25, 332.

Νύσσοντας, acc. pl. præs. part. verbi

ΝΥ΄ΣΣΩ, vel νύττω, fut. ξω, pungo, fodico, punctim cædo; vulnero; aor. 2. pass part. νυγεῖς, percussus, ictus, punctus. Ἀρ' ἰμὶ νυχθίη, *Theoc.* 21, 50. Ἔγχει μακρῷ νύξι, *Il.* 5, 45.

Νύσταγμα, ατος, τὸ, dormitatio:

Νυσταγμὸς, οῦ, ὁ, idem. A

ΝΥΣΤΑ΄ΖΩ, fut. άξω, dormito capite nutans; (2) negligens sum, non attendo. Ἡ ἀπώλεια αὐτῶν ἡ νυστάζει, 2 *Pet.* 2, 3. Οὐχὶ νυστάζιον ἔστι ὥρα ἤδη ἡμῖν, *Aristoph. Av.* 645.

Νυσακτὴς, οῦ, ὁ, dormitator; (2) dormitare faciens. A νυστάζω. Hinc

Νυσακτικῶς, *adv.* dormitando, supina negligentia.

Νυσαλίος, ία, ίον, somnolentus. A νυστάζω.

Νυσαλογιερόντιον, ᾱ, τὸ, quasi silicernium somnolentum, senex dormitator, *Etym.* sine expos. Ex νυσαλίος et γιερόντιον.

Νύχα, *adv.* noctu, *Hes.* A νύξ.

Νυχαυγὴς, ὶς, noctu lucens, epith. lunæ.

Νυχεία, vel -ία, ας, ἡ, pernoctatio, pervigilatio.

Νύχιμα, ατος, τὸ, lucubratio, vigiliæ. Πῦ νυχιμάτων χάρις; ubi vigiliarum gratia? (intelligo curas et sollicitudines quas habuit de liberis Ista vox nullibi reperitur) *Eur. Suppl.* 1136. A

Νυχίω, fut. ύσω, noctu facio; occulto; (2) pernocto. Ἔνθα χρὴ σφωιτὸν σὸν νυχίῦσαι, *Eur. Rhes.* 519. A νύξ.

Νυχοβόρος, ᾱ, ὁ ᾗ ὴ, noctu vorans. Ex βορά.

Νυχπόρος, ον, nocte vorans, epith. maris, *Nic.*

Νυχθήμερον, ᾱ, τὸ, nox et dies, noctis et dici spatium. *Gl. V.* die ac nocte. Ex ἡμέρα.

Νύχιος, ία, ιον, nocturnus; (2) qui versatur in tenebris; (3) occidentalis. (2) ἰκτίσσασι νύχιος, *Soph. Phil.* 858. (3) δι' ἑλανύχιον, per mare occidentale, (*respectu Colchidis,*) Eur. Med. 211.

Νύχιον, noctu, *adv.* A

Νύχος, nox; tenebræ, *Hes. Suid.* A νύξ.

Νῷ, vel νῴ, nos duo, pro νῶϊ, ab ἐγώ.

Νὼ, in comp. privativum et intensivum.

ΝΩ΄ΤΑΑΑ, ων, τὰ, edulia suavia et delicata, scitamenta coquorum.

Νωγαλιύματα, ων, τὰ, idem. A

Νωγαλεύω, comedo νώγαλα.

Νωγαλίζω, comedo νώγαλα. A νώγαλα. Hinc

Νωγαλίσματα, ων, τὰ, idem quod νώγαλα.

Νωδογίρων, οντος, ὁ, senex edentulus.

Νωδὸς, ὴ, ὸν, edentulus, dentes non habens. Ex νὴ et ὀδὼς, *dens.*

Νωδυία, ας, ἡ, vacuitas doloris. A

Νώδυνος, ᾱ, ὁ ᾗ ὴ, dolore vacans, nullum dolorem sentiens; (2) dolorem tollens, seu levans. Ex νὴ et ὀδύνη, *dolor.*

Νωθεία, ας, ἡ, *Ion.* νωθείη, ης, ἡ, pigritia, torditas, segnities:

Νωθίστατα, *adv.* tardissime A

ΝΩΘΗ΄Σ, ίος, ὁ ᾗ ἡ, tardus, segnis, piger; hebes, stupidus. *Gl. V.* marcidus, deses, lentus. Νωθίτερος, tardior, *Æschyl. Pr.* 62. Νωθὴς κίνησις, *Aristot.* Νωθὴς χαλίψαι, tardus lædere, *Apoll. Rhod.* 4, 1506. Νωθὴς γ' ἑταίρει κώλον, segnem ex solo tolle pedem, *Eurip. Hercul. Fur.* 819 In vulgatis legitur πέδαιρει pro ἑταίρει. Vide *Valckenaer. ad Phœniss.*

Νώθητι, 2 sing. imperat. pass. *Ion.* pro νοήθητι, a verbo νόω.

Νώθυρος, υ, ὁ ᾗ ἡ, ignavam caudam habens. Ex νωθὴς et οὐρά.

Νωθρία, vel νωθρίη, ας, ἡ, tarditas, pigritia, segnities. A νωθρεύω, vel νωθρὸς.

Νωθρισταίτης, ου, ὁ. cunctator, qui tarde aliquid adgreditur. Ex νωθὴς et ἱστίθεμαι.

Νωθρεύω, fut. εύσω, tardus et piger sum: νωθρεύομαι, langueo, *Gl. V.* A νωθρὸς. Unde

Νωθρία, ας, ἡ, idem quod νωθρία.

Νωθρίαω, ῶ, f. άσω, segnis sum, torpeo. A pr.

Νωθροκάρδιος, ᾱ, ὁ ᾗ ὴ, qui ignavo et segni corde est; excors, stupidus. Ex καρδία.

Νωθροποιὸς, ὸν, tardum reddens. A ποιέω.

Νωθρὸς, ὰ, ὸν, tardus, segnis, piger, lentus, hebes, stupidus; languidus, infirmus, *Gl. V.* A νωθὴς.

Νωθρότης, ητος, ἡ, tarditas, segnities, pigritia. *Gl. V.* veternus. A præc.

Νωθρώδης, ες, ὁ ᾗ ὴ, tardus, segnis.

Νωθρῶς, *adv.* tarde, segniter, lente.

Νῶϊ, *contr.* νῷ, vel νὼ, nos. Dual. ab ἐγώ.

Νῶϊτερος, ίρα, ερον, noster, qui nostrûm duorum est. A νῶϊ.

Νῶκαρ, ος, τὸ, dormitatio, segnities, torpor, *adjec.* qui difficulter movetur, admodum piger, valde segnis. Ex νὼ et κάρος, (seu a νὴ et ὤκα, minus celer, *Ern.*) Hinc

Νωκαρώδης, ες, ὁ ᾗ ὴ, veternosus; τὸ νωκαρῶδες, sopor, veternus, *apud Athen.*

Νωλιμὶς, et νωλιμῶς, *adv.* idem quod νωλιμέως, *Hom.*

Νωλιμέως, *contr.* νωλιμῶς, *adv.* indesinenter, adsidue. A

ΝΩΛΕΜΗ΄Σ, ίος, ὁ ᾗ ὴ. indesinens, adsiduus.

Νῶμα, ατος, τὸ, cogitatio, *Ion.* pro νόημα.

Νωμᾶν, præs. inf. act. pro νωμάειν.

Νώματα, ων, τὰ, jumentorum notæ; item pecora, *Hes.*

Νωμάω, ῶ, fut. ήσω, distribuo, divido; (2) moveo, agito, vibro; (3) observo, considero; (4) versor; (5) animo perspicio Νώμασεν μακίλην, *Mosch.* 4, 108. (5) ὦ πάντα νωμῶν δίδακτά τι, ἄῤῥητά τι, *Soph Œd. Tyr.* 300. A νέμω.

Νώμησα, aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἐνώμησα.

Νωμήσιμος, ον, agitatus, *Ath.*

Νώμησις, εως, ἡ, motio, agitatio. A νωμάω.

Νωμήτωρ, ὁ, curator. *Man.*

Νώνυμνος, ᾱ, ὁ ᾗ ὴ, ignotus, ignobilis, illaudatus. Ex νὼ et ὄμνος. Sed vide

Νώνυμος, ᾱ, ὁ ᾗ ὴ, nomen non habens, ignobilis, ignotus, inglorius; illaudatus, *Gl. V.* Ex νὴ et ὄνομα.

Νωτίω, *unc Ion.* unde νενώτημαι, depressus, perculsus sum.

Νῶροψ, οπος, ὁ ᾗ ὴ, splendidus; (2) argutus, sonorus. Ex νὴ et ὁράω, vel νὼ et ὄψις.

Νῶσαι, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro νοῆσαι.

Νωταγωγὸς, ὸν, ὁ ᾗ ὴ, dorso vehens. Ex νῶτος et ἄγω.

Νωταῖος, αία, αῖον, ad dorsum pertinens. A νῶτος.

Νωτάκμονας, acc. pl. a

Νωτάκμων, ονος, ὁ ᾗ ὴ, incudem in tergo habens; νωτάκμονες, epith. cancrorum *in Batrachom.* Ex νῶτος et ἄκμων.

Νωτάορος, ᾱ, ὁ, qui dorso aliquid tollit. Ex νῶτος et αἴρω.

Νωτιὺς, ίως, ὁ, pl. νωτιῖς, idem quod νωταγωγὸς, *Hes. Poll.* A νῶτος.

Νωτιαῖος, αία, αῖον, ad dorsum pertinens. Νωτιαία ἄκανθα, spina dorsi. A νῶτος.

Νωτίδανὸν, genus quoddam τῶν γαλεῶν, piscium, ab eminentia dorsi. Ab eod.

Νωτ-ζω, fut. ίσω, tergum do, seu verto; (2) a tergo relinquo; facio ut alius tergum vertat; (3) transeo, peragro; (4) amicio, tego. (1) παλίσσυτον δρόμημα νωτίσαι (subaudi δοῦ) πᾶσιν ἄπιστον, *Soph. Œd. Tyr.* 193. (4) χλονηρείσιν ἔοικεν κατασκίοισιν ὀλίσσας ἐνώτισε, *Eur. Ph.* 656. Τάτε τις ἦν τὸν ὧστε νώτισαι ἰσχὺς λαμπάδος, supereminens tæda maris superficiem amicièbat (*nempe* illuminabat), *Æschyl. Agamem.* 287. Ab eod.

Νώτισμα, τος, τὸ, amictus. Εἰ μὲν πρὸς αὐγὰς ἡλίου, χρυσωπὸν ἦν νώτισμα θηρός, *Tragicus apud Plutarch. Sobert*, 461.

Νωτοβατέω, ῶ, super dorso incedo; (2) inambulo. Ex νῶτος et βαίνω.

Νωτόγραπτος, ὁ, ἡ, ὁ ἢ ἡ, cujus dorsum notis inscriptum est. Ex νῶτος et γράφω.

Νωτοκοπία, ἡ, cervicem amputo. Ex κόπτω.

Νῶτον, ου, τὸ, tergum, *Gl. V.*

Νωτοπλὴξ, ῆγος, ὁ ἢ ἡ, cujus dorsum verberibus contusum est, vel contundi solet, aut debet, verbero. Ex νῶτος et πλήσσω.

ΝΩ ΤΟΣ, ου, ὁ, dorsum, tergum; νῶτοι τῶν τροχῶν, modioli rotarum, pl. νῶτα, terga. *Poet.* superficies; ut νῶτα θαλάσσης, i. e. *mare ipsum.*

Νωτοφορέω, dorso fero, onera fero.

Νωτοφορία, ἡ, gestatio oneris in dorso. A

Νωτοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, dorso ferens, dossuarius.

Νωχιλία, ας, ἡ, tarditas, segnities:

Νωχιλίτερον, segnius. A νωχιλής.

Νωχιλεύομαι, tardus et segnis sum. A

Νωχιλής, ές, ὁ ἢ ἡ, tardus, segnis; (2) invalidus; (3) inutilis; (4) parum fulgens, obscurus. (2) πλευρὰ νωχιλῆ νόσῳ, *Eurip. Or.* 793. Ex νὴ et κίλλω. (Vel νὴ et ὀχέω, *Ern.*)

Νωχιλία, ας, ἡ, segnitia, socordia, tarditas, *It.* 19, 411. ubi tamen al. νωθεία.

Νωχιλίζω, fut. ίσω, tardo, moror, *Hes.* A νωχιλής.

Ξ.

Ξ, Decima quarta litera Alphabeti Græci, quæ suo nomine ξῖ appellatur; (2) nota numeralis valens *sexaginta*, et cum lineola inferne apposita ξ, *sexaginta millia.*

Ξάϊνιον, ου, τὸ, idem quod ξύνιον.

ΞΑΪΝΩ, f. ανῶ, rado, carmino; carpo; pecto; dépecto; cædo. a. 1. ἔξηνα· part. ξήνας, fœmin. ξήνασα. pass. ξαίνομαι, cædor, carmínor; aor. 1. ἐξάνθην· p. ἐξάνθαι, tasum esse. Ταυτὶ γί τοι νὴ τὸν Δί' ἐφερόμην, ἵνα πληρώμενος ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας, *Aristoph. Conc.* 89. Ξαίνει κατὰ τῶν ὤτων πολλὰς, *Dem.* Hinc

Ξαϊσὶς, ῶ, f. ήσω, lanæ carminatione defatigor, lanificio lassor; (2) fatigor, lassesco. Ὁπόταν ξανάσῃ νέφεσι κιχλαδισμὸν δίσμα, *Nic. Ther.* 383.

Ξάνσις, ἡ, lassitudo ex carminatione lanæ, *Steph.* A ξαίνω.

Ξανθίας, ου, ὁ, servi nomen, à flavis capillis.

Ξανθίζω, f. ίσω, flavum reddo; rubeum reddo; (2) flaveo, rubeo; ξανθίζομαι, flavesco; ξανθίζεσθαι, flavescere, *Gl. Vet.* Ὀττῶτι τάνδι, ἢ κἀλῶς ξανθίζεται, *Aristoph. Ach.* 1052.

Ξανθικὸς, ὴ, ὸν, Xanthicus, mensis apud Macedonas. Aprili Latinorum fere respondens. Hinc τὰ ξανθικὰ, ῶν, festum pro lustratione exercitus hoc mense celebratum:

Ξάνθιον, ου, τὸ, lappa minor, herba. A ξανθὸς.

Ξάνθισμα, ατος, τὸ, inductio flavi coloris; (2) flavus, rutilus color. (1) φιλεῖ κάτοπτρα, καὶ κόμης ξανθίσματα, *Eurip. Fragm. Dona.* 5, 2. A ξανθίζω.

Ξανθόγαιος, ω, ὁ ἢ ἡ, flavam terram habens. Ex ξανθὸς et γῆ.

Ξανθόθριξ, χος, ὁ ἢ ἡ, pilos flavos habens.

Ξανθοῖσι, dat. pl. *Ion.* et *Poet.* pro ξανθοῖς.

Ξανθοκάρηνος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, flavum caput habens, flavos habens capillos. A κάρηνον.

Ξανθοκόμαι, gen. pl. *Dor.* pro ξανθοκομῶν, a

Ξανθοκόμης, ὲς, ὁ, flavam cæsariem habens. Ex ξανθὸς et κόμη.

Ξανθόκομος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

ΞΑΝΘΟΣ, ὴ, ὸν, flavus, fulvus; rubeus, rufus, ruber, *Ph.* ut sanguis, genæ, &c. Hinc

Ξανθότης, τητος, ἡ, color flavus, rutilus.

Ξανθοτριχέω, ῶ, flavos seu rutilos crines habeo. A ξανθοθρίξ.

Ξανθύσθαι, flavescere. A ξανθόω.

Ξανθοχίτων, ονος, ὁ ἢ ἡ, flavam habens tunicam, vel flavum involucrum.

Ξανθοχολικὸς, ὴ, ὸν, biliosus, cholericus, flava bile abundans. A

Ξανθόχολος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, flava bile laborans. Ex ξανθὸς et χολή.

Ξανθόχροος, contr. ξανθόχρους, ὑ, ὁ ἢ ἡ, flavam cutem habens, flavi coloris; flavus. A χρόα.

Ξανθοχρὼς, ῶτος, ὁ ἢ ἡ, idem.

Ξανθῶ, βαίνω, gen. sing. *Dor.* pro ξανθῇ.

Ξανθωπὸς, ὴ, ὸν, rufus adspectu. Ab ὤψ.

Ξάντιον, ου, τὸ, instrumentum carminatorium, pecten; (2) pecten aureus, quem mulieres in vittis vel redimiculis ferebant, tanquam ornamentum capitis; (3) mensa coquinaria supra quam carnes conciduntur. A ξαίνω.

Ξάντις, ου, ὁ, carminator. Ab eod.

Ξαντικὸς, ὴ, ὸν, ad carminationem pertinens. Hinc ἡ ξαντικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars carminandi. Ab eod.

Ξάντρια, ας, ἡ, carminatrix. Ab eod.

Ξαῦῶ, fut. 1. ind. act. verbi ξαίνω. Hinc

Ξάσμα, ατος, τὸ, carminatum, *Poll.*

Ξεναπάτης, ὰ, ὁ, hospitum s. peregrinorum deceptor. Ex ξένος et ἀπατάω.

Ξείνη, ης, ἡ, peregrina, hospita, subaudito χώρα, peregrina terra, exterа regio.

Ξεινδίκος, ὴ, ὸν, ἡ ἢ, hospites seu peregrinos recipiens. Ex ξένος et δίκομαι.

Ξείνηθεν, *adv.* peregre, ἀπὸ ξένης.

Ξεινήϊον, ου, τὸ, munus, seu donum, quod datur hospiti.

Ξεινίη, ης, ἡ, hospitalitas, hospitium, jus hospitii; (2) peregrinitas. A ξένος.

Ξεινίζω, f. ίσω, idem quod ξενίζω· aor. 1. ξείνισσα, pro ξείνισα, ἐξείνισα. Μήτε σύ μι ξείνιζε, *Theoc.* 22, 61. Ab eod.

Ξεινικὸς, ὴ, ὸν, peregrinus, externus:

Ξείνιον, ου, τὸ, munus hospitale:

Ξείνιος, ία, ιον, hospitalis. Ab eod.

Ξεινοβάκχη, ἡ, hospitis amore incensa, de Medea, *Lycophr.*

Ξεινοδοκέω, ῶ, f. ήσω, hospites seu peregrinos suscipio. Ex ξένος et δέχομαι.

Ξεινοδόκος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, hospes, caupo. Ex iisd.

Ξεινοκτονέω, ῶ, peregrinum vel peregrinos interficio; hospitem seu hospites occido. Ex ξένος et κτείνω.

Ξείνος, η, ον, *Ion.* pro ξένος.

Ξεινοσύνη, ης, ἡ, hospitalis amicitia, hospitii jus et necessitudo. A præc.

Ξεινόω, ῶ, fut. ώσω, hospitio excipio; ξεινοῦσθαι, hospitio jungi. Ab eod.

ΞΕΙΡΙΣ, ξηρίδος, ξηρίδι, vel ξυρίς, ίδος, ἡ, gladiolus, iris silvestris, herba, *Dioscor.*

Ξεναγέω, ῶ, f. ήσω, duco hospitem ad ea quæ visenda sunt, deduco; (2) hospitio excipio; (3) peregrinos moribus patriis instituo; (4) milites mercenarios alo, et eloco. a. 1. ἐξενάγησα· imperat. ξενάγησον, deduc: ἐξενάγηται, 3. sing. perf. pass. hospitis officium peractum est; (5) delectum militum habeo, milites conscribo. (5) τό τε καλούμενον δέκατον τέλος, ἐξεναγημένον ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίου κάλαι, *App. Bell. Civ.* 3, 83. Σύ μι παραλαβὼν ξενάγησον ἐς δεῖξον τὰ κάλλιστα Ἀθήνησιν, *Lucian.* Ex ξένος et ἄγω.

Ξενάγησις, ως, ἡ, delectus militum. Ἀπαλλαγέντες ξεναγήσεως νέων, *App. Bell. Civ.* 5, 74.

Ξεναγία, ας, ἡ, munus ducis militum exterorum; (2) certus militum numerus, *apud Ælian.* A

Ξεναγὸς, οῦ, ὁ, ductor hospitum; (2) ductor militum exterorum, seu peregrinorum, mercenariorum. Ex ξένος et ἄγω.

Ξεναγωγέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ξεναγέω.

Ξεναγωγὸς, οῦ, ὁ, idem quod ξεναγός.

Ξεναλίζω, congrego, *Suid.* propie peregrinos.

Ξεναπάτη, ης, ἡ, hospitis deceptio.

Ξεναπατία, ας, ἡ, idem.

Ξεναπάτης, ου, ὁ, hospites fallens.

Ξεναρκὴς, ὲς, ὁ ἢ ἡ, hospitibus æquus, justus in hospites. Ex ξένος et ἀρκέω.

Ξεινὸω, peregrinus et ignarus sum, *V. L.* A ξένος.

Ξείνη, ης, ἡ, peregrina; extera regio, peregrina terra, subaudito χώρα, regio, vel γῆ, terra.

Ξεναγέτης, ὁ, dux hospitum, *Pind.*

Ξενοδοχὸς, ὁ, peregrinorum receptor.

Ξένηθεν, *adv.* peregre; ἀπὸ ξένης. A ξένη.

Ξενηλασία, ας, ἡ, peregrinorum seu hospitum expulsio. Ξενηλασίαν εἰκῶν ἐποιεῖτο, *Plut.* Ex ξένος et ἔλασις.

Ξενηλατέω, ῶ, f. ήσω, peregrinos expello. Ex ἐλαύνω.

Ξενία, ας, ἡ, peregrinitas; (2) hospitium, hospitii jus. A ξένος. Unde

Ξενίζω, f. ίσω, peregre advenientem hospitio excipio; ( ) peregrina sapio et loquor, peregrina lingua utor, peregrina instituta imitor; (3) rei novitate in admirationem adduco; ξενίζομαι, diversor, hospitor, *Ph.* (2) admiror, ut rem novam, insolentem, alienam, indignam; aor. 1. partic. ξενίσθείς, hospitio exceptus. Ἐξίσιον ἡμᾶς σολλοῖς ἀγαθοῖς ὁ Γοδρυὰς, *Xen.* Ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν, *Act.* 28, 7. Οὗτος ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ, *Ib.* 10, 6 ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος, *Ib.* 10, 32. πρὸς ᾧ ξενισθῶμεν, *Ib.* 21, 16.

Ξενικὸς, ὴ, ὸν, peregrinus, exterus, qui peregrinorum est; (2) hospitalis. A ξένος.

Ξενικῶς, *adv.* more peregrinorum.

Ξένιον, ου, τὸ, munus quod datur hospiti, munus hospitale, xenium. *Gl. V.* strena, congiarium, hospitale. A

Ξένιος, ία, ιον, hospitalis, ad hospites seu peregrinos pertinens; (2) ξενία, mensa hospitalis, ut ἐπὶ ξενίᾳ κλείν. (sed aut ξένιαν leg. aut ξένια, sc. γέρα vel δῶρα, *Ern.*)

Ξενισθείσα, aor. 1. part. pass. f. g. verbi ξενίζω.

Ξένισις, ως, ἡ, hospitum susceptio.

Ξένισμα, ατος, τὸ, admiratio, stupor: vide ξενίζομαι, n. 2.

Ξενισμὸς, οῦ, ὁ, hospitum susceptio; (2) mutatio, seu perturbatio, quæ fit rerum novitate. Ab eod.

Ξενιτεία, ας, ἡ, peregrinatio. A

Ξενιτεύω, f. εύσω, peregre abesum, peregrinor; etiam pass. ξενιτεύομαι pro eodem, vel in alieno solo milito. Τρόπον τινὰ ξενιτεύειν, *Philo.* Μὴ τὴν πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν, *Luc.* A ξένος.

Ξενοδαΐκτης, ου, ὁ, hospitum occisor. A δαΐζω, *Eur.*

Ξενοδαίκτης, ου, ὁ, hospites interficiens et devorans. A δαίω.

Ξενοδοκεῖον, ου, τὸ, locus in quo peregrini seu hospites excipiuntur, hospitium, caupona, diversorium. Ex ξένος et δέχομαι.

Ξενοδόκος, ὑ, ὁ ἢ ἡ, hospes, qui peregrinos excipit. Ex iisd.

Ξενοδοχεῖον, hospitium, diversorium. A

Ξενοδοχέω, ῶ, f. ήσω, hospites excipio, hospitio excipio.

Ξενοδοτὴς, ὁ, idem quod ξενοδώτης, *Ep.*

Ξενοδοχία, ας, ἡ, hospitium exceptio. A

Ξενοδόχος, ου, ὁ ἢ ἡ· vide ξενοδόκος.

Ξενοδώτης, ου, ὁ, hospitii dator, epith. Bacchi.

Ξενόεις, όεσσα, όεν, hospitibus et peregrinis frequens. Πολυάνορες δ' ἐν ξυνοίσιν ἔρρουν, *Eur. Iphig. in Taur.* 1281. A ξένος.

Ξενοθυτέω, ῶ, fut. ήσω, hospites immolo. Ex ξένος et θύτης.

Ξενοκοπέω, hospites pulsare. A κόπτω.

Ξενοκουρέω, ῶ, ὁ, alibi tonsus. A κείρω.

Ξενοκρατέομαι, οῦμαι, in peregrinorum potestate sum.

Ξενοκτονέω

Ξενοκτονέω, ῶ, fut. ήσω, hospites interficio.
Ξενοκτονία, ας ἡ, hospitum occisio. A
Ξενοκτόνος, ε, ὁ ἡ ἡ, hospitum occisor; hospiticida, *Gl. V.* Ex ξένος et κτείνω.
Ξενοκυσπάτη, ἡ, adulterium, alienarum uxorum stupratio, *Epigr.* Ex ξένος, κύση, et ἀκάτη.
Ξενολογέω, ῶ, fut. ήσω, externos milites cogo, seu conscribo:
Ξενολογία, ας, ἡ, externorum militum collectio:
Ξενολόγιον, ε, τὸ, manus seu exercitus militum externorum: A
Ξενολόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui milites externos colligit seu cogit. Ex ξένος et λέγω, *colligo.*
Ξενομανέω, ῶ, fut. ήσω, peregrinis rebus supra modum delector. Ex ξένος et μαίνομαι.
Ξενομανία, ας, ἡ, nimius rerum merciumque peregrinarum amor. Ex iisd.
Ξενοπαθέω, ῶ, f. ήσω, re aliqua tanquam nova et peregrina perturbor, peregrinum esse ægre fero. Ὅπως ὅταν ἐν χρείᾳ γένηται, μὴ ξενοπαθῇ, μηδὲ ἀπαναίνηται, *Plutarch. de Sanitate tuenda Præcepta*, 132. Ἀδημοσύμεν καὶ ξενοπαθοῦμεν, *Plut. de Exilio*, 601. Ex πάθος.
Ξενοπάροχοι, οἱ, qui peregrinis salem et ligna præbebant, *Bud.*
Ξενοπρεπής, ίος, ὁ ἡ ἡ, peregrinus, inusitatus. Ἀτόπους ὄδιν τι τῶν ἄλλων ἰλκίων ξενοπρεπίζειν, *Aret.* Ex πρέπω.
ΞΕ'ΝΟΣ, η, ον, peregrinus, hospes, alienus, *Ph.* externus. *Gl. V.* extrarius; advena; *Ph.* (2) inusitatus, mirus. (2) ξένη δ' ἐν κεράσσι φύσις κίνυσι τέτυκται, *Oppian. Cyneget.* 2, 93. Ξένοι τε πᾶσι κίνυσι μίλονται, *Id. Ibid.* 196. Ξένον, adventitium; inusitatum, inauditum; ξένοι appellantur mercenarii milites. Lacedæmonii autem ξένος appellabant, quos alii barbaros.
Ξενόστασις, ως, ἡ, qu. dic. hospitum statio, locus ubi hospites recipiuntur, caupona, di versorium
Ξενόστιμος, ον, hospites colens. A τιμή.
Ξενοτροφέω, ῶ, fut. ήσω, externos milites alo, stipendio conduco. Ξενοτροφοῦντες χρήματα. *Dem.*
Ξενοτροφία, ας, ἡ, ipsa actio alendi milites externos. A
Ξενοτρόφος, ε, ὁ ἡ ἡ, externos milites alens; (2) hospitum nutritor. Ex ξένος et τρέφω.
Ξενοφονέω, ῶ, fut. ήσω, hospites occido. Δεινὸν τὸν ἵππας, ξενοφονεῖν ἐκήλυδας, *Eurip. Iphig. in Taur.* 1024. A
Ξενοφόνος, ε, ὁ ἡ ἡ, hospites occidens, hospitis vel hospitum interfector. A φένω.
Ξενοφυής, ές, insolens specie, insitatam speciem habens; epithetum Hecates, *Sch. Lycoph.*
Ξενοφωνέω, ῶ, f. ήσω, peregrina, insolenti voce, sermone utor. *pass.* aliquid, ut sermonem, disputationem, tanquam rem novam, incognitam miror, non intelligo.
Ξενοφωνία, ας, ἡ, vox peregrina, peregrinum loquendi genus A
Ξενόφωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, peregrina voce utens.
Ξενόω, ῶ, fut. ώσω, hospitio excipio, vel suscipio; usitatior passiva vox ξενοῦμαι, hospitio excipior, hospitor, diversor, hospitio jungor; (2) in exilium abeo; hoc sensu, usitatius ἀποξενοῦμαι. Οὐκ ἀνέστι πάλαι ξενῶσθαι τόνδε πρὸν νιφοντά μι; *Eurip Hipp.* 1085. Ἐξενωμένον δὲ τῷ Διλφῶν διδωσιν ἱκτηρίην, ablegatum, *Id. Ion* 820. Ὅς δὴ ξεναλὶς τοιοῦδ' ἐν Ἀδμήτου δόμοις, *Eur. Alc.* 69. Ξενοῦσθαί τινι, παρά τινος, *Xen.* A ξένος. Unde
Ξενῶδριον, ε, τὸ, hospes. Dim.
Ξενύλλιον, ε, τὸ, idem. Dim blandientis.
Ξενών, ῶνος, ὁ, hospitium, diversorium, domus in quam recipiuntur hospites et ægroti, xenodochium, nosocomium. Χωρὶς ξενῶνις εἶναι, *Eurip Alc.* 546.
Ξένως, adv. more peregrino.
Ξένωσις, εως, ἡ, mentis alienatio. A ξενόω.
Ξηρὸς, ἡ, ὁ, siccus, aridus, pro ξηρός.
Ξεσθεὶς, *rasus*, aor. 1. part. pass. verbi ξέω.
Ξέσις, εως, ἡ, rasura, sculptura, ipsa actio radendi seu sculpendi. A ξέω.
Ξέσμα, ατος, τὸ, ramentum, *item* opus sculptum. Ab eod.
Ξεσμὸς, ῦ, ὁ, instrumentum ad radendum, radula, *Vulg. Lex.* Ab eod.
Ξέστης, ε, ὁ, sextarius, mensura aridorum et liquidorum. *Gl. V.* sextarius, urceus.
Ξέστιον, ε, τὸ, idem. *Ph.* urceolus. Dim.
Ξεστὸς, ἡ, ὸν, rasus, scalptus, dolatus, planus. A ξέω.
Ξεστουργία, ας, ἡ, ars polieudi lapides aut ligna. Ex ξέω et ἔργον.
Ξέστρον, ε, τὸ, rasura, *Vulg. Lex.* potius instrumentum scalpendi, radendi, &c. A
ΞΕ'Ω, fut. ξέσω, rado, polio, dolo, scalpo; perf pass. part. ἐξεσμένος, rasus. Τὸν πότε τίκτων ξυσσιν, ἐκτεσαμένως, *Odyss.* 21, 44.
Ξηνὸς, truncus, *Suid.*
Ξηρὰ, ἡ, (γῆ, sc) terra, *Hebr.*
Ξηραίνω, fut. ανῶ, sicco, arefacio; (2) exedo, ebibo. *Latini quoque* siccare calices, et hinc inane reddo; ξηραίνομαι, siccor, areo, aresco; aor. 1. act. ἐξήρανα, pass ἐξηράνθην, perf. part. ἐξηραμμένος. Βορίης ἀλωὴν ἂν ξηράνῃ, *Il.* 21, 347. Πᾶν δ' ἐξηράνθη πέδιον, *Ib.* 345. Ἐξήραντα, *Marc.* 11, 21. ἐξηραμμένην χεῖρα, *Ib.* 5, 33. A ξηρός.
Ξηράλειψις, εως, ἡ, sicca, *i. e.* sine balneo, unctio. Ex ξηρὸς et ἀλείφω. Unde
Ξηραλοιφέω, ῶ, fut. ήσω, sicce ungo:
Ξηραλοιφία, ας, ἡ, sicca unctio.
Ξηραμπέλινος, ίνη, ινον, pullus et ater, colorem habens arefactæ viti similem.
Ξηρανθὲν, aor 1. part pass. n. g. verbi ξηραίνω.
Ξήρανσις, εως, ἡ, siccitas, ariditas; ipsa siccatio A ξηραίνω.
Ξηραντέον, siccandum, *Steph.* Ab eod.
Ξηραντικὸς, ἡ, ὸν, siccandi seu arefaciendi vim habens. Ab eod.
Ξηρασία, ας, ἡ, siccitas, ariditas. Ab eod.
Ξηράφιον, ε, τὸ, genus medicamenti, quod alias ξήριον dicitur. A
Ξήριον, ε, τὸ, Xerium, genus medicamenti aridum quod pulveris in modum inspergitur. A ξηρός.
Ξηρὶς, ίδος, ἡ. Vide ξυρίς.
Ξηροβατικὸς, ἡ, ὸν, qui in sicco ambulat vel graditur. Ex ξηρὸς et βαίνω.
Ξηροβιωτικὸς, ἡ, ὸν, qui in sicco vivit, terrestris Ex ξηρὸς et βίος.
Ξηροκακοζηλία, ας, ἡ, arida et jejuna æmulatio seu affectatio in rebus malis.
Ξηρόκαρπος, ε, ὁ ἡ ἡ, siccum et aridum fructum proferens.
Ξηροκέφαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, caput siccius habens Ex ξηρὸς et κεφαλὴ, *copul.*
Ξηροκόλλα, ης, ἡ, gluten siccum, gluten aurificum, ferruminatura. Ex ξηρὸς et κόλλα.
Ξηροκολλύριον, τὸ, collyrium, e medicamentis aridis factum.
Ξηρόμυρον, ε, τὸ, unguentum siccum, rosmarinum, *Ph.*
Ξηρὸν, τὸ, siccus locus, *Thuc.*
Ξηροομικὸς, ἡ, ὸν, qui in sicco pasci solet. Ex ξηρὸς et νέμω.
Ξηροποιέω, ῶ, fut. ήσω, siccum reddo, sicco.
Ξηροπόταμος, ε, ὁ, torrens, *Gl. V.*
Ξηροπυρία, ας, ἡ, balneum siccum, in quo quis tantum sudat, non autem simul aqua abluitur. Ex ξηρὸς et πῦρ.
Ξηροπυρίτας, *Dor.* pro ξηροπυρίτης, ε, ὁ, ut ξηροπυρίταν ἄρτον, panem cibarium, cui nihil furfuris decessit; τὸν αὐτόπυρον, *ap. Athenæum.* Ex ξηρὸς et πυρός.
ΞΗΡΟ'Σ, ᾱ, ὸν, aridus, siccus, torridus; (2) inanis, vacuus, sc. cibo, potu, v. ξηραίνω (3) pallidus, exanimis terrore; (4) *Fem.* ξηρὰ, terra continens, cui opp. mare, aqua; *In Sacris*, terra simp. ex Hebr (2) ἐν δὲ χρόνῳ τιλίβει ξηρὸν, cum tempore fit tenue. Τὰς δ' ἰ κόλακας ὅδ' ὅλως ἰδιῖ· ἐκ πράγμασι ξηροῖς καὶ κατεψυγμένοις προσίοντας, ubi res sunt accisæ et homines frigent, *Plutarch. de Adulat. et Amic. Discrimine.* Hinc ἡ ξηρὰ, ᾶς, terra, *Aristot.*
Ξηροσάρκος, ε, ὁ ἡ ἡ, carnem siccam habens. Ex ξηρὸς et σάρξ.
Ξηροστήκιον, ε, τὸ, sartago.
Ξηρότης, ητος, ἡ, siccitas, squalor. A ξηρός.
Ξηροτριβέω, ῶ, sicca frictione frico. A τρίβω.
Ξηροτριβία, ας, ἡ, sicca frictio. A præc.
Ξηροτροφικὸς, ἡ, ὸν, qui in sicco alitur seu vivit. Ex ξηρὸς et τρέφω.
Ξηροφαγέω, ῶ, arida comedo. cibis siccioribus sine obsonio vescor; (2) dicitur de homine egeno et famelico. Ex ξηρὸς et φάγω.
Ξηροφαγία, ας, ἡ, ipsa actio siccis vescendi; (2) tenuis victus, paupertas. Ex iisd.
Ξηροφθαλμία, ας, ἡ, oculorum siccitas. A
Ξηρόφθαλμος, ε, ὁ ἡ ἡ, siccoculus, ut *Plautus* loquitur; siccos habens oculos, oculorum siccitate laborans.
Ξηρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, arescens. A ξηρός.
Ξήρωσις, εως, ἡ, siccatio, siccitas, qu. a ξηρόω.
Ξιφὶς, ίδος, ἡ, idem quod ξιφίς.
Ξιφίδιον, ε, τὸ, gladiolus, pugio. Dim. a ξίφος.
Ξιφήνης, ες, ὁ ἡ ἡ, qui gladio manum aptat, ut ensem vagina educturus, ensem tenens, gladio armatus. Τῷ δὲ ξιφήνης ἀεὶ ὑρυσήκει λόχος, *Eurip. Androm.* 1115. Ex ξίφος et ἄω, opto.
Ξιφηφορέω, ῶ, fut. ήσω, ensem gesto, gladio armatus sum:
Ξιφηφορία, ας, ἡ, gladii gestatio. A
Ξιφηφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, gladium gestans, ense armatus. *Gl. V.* ensifer, sicarius. Ex ξίφος et φέρω.
Ξιφίας, ε, ὁ, ut ξιφίας κομήτης, cometa mucronatus; (2) piscis quidam. A ξίφος.
Ξιφίδιον, ε, τὸ, gladiolus, pugio. Dim. ab eod.
Ξιφίζω, fut. ίσω, manu in altum sublata salto, vel manu protensa figuram ensis imitor, *Hes. Suid. Eust.* Ab eod.
Ξιφίον, ε, τὸ, gladiolus, xiphion, *herba.*
Ξιφίος, ῦ, ὁ, xiphias, piscis, *Hes.*
Ξίφισμα, ατος, τὸ, saltatio cum ensibus. A ξιφίζω.
Ξιφισμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.
Ξιφιστὴρ, ῆρος, ὁ, balteus, cingulum, ex quo ensis suspenditur; (2) vagina. Ab eod.
Ξιφιστὴς, ῦ, ὁ, idem, *Hes.* Ab eod.
Ξιφισὺς, ύος, ἡ, dimicatio per ensem, *Hes.*
Ξιφοδήλητος, ε, ὁ, ense perniciem adferens, *Æsch.* Ex ξίφος et δηλέω, *lædo.*
Ξιφοδρέπανον, ε, τὸ, ensis falcatus, harpe.
Ξιφοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ensis formam habens. Ex ξίφος et εἶδος.
Ξιφοθήκη, ης, ἡ, vagina ensis.
Ξιφοκτονέω, ῶ, fut. ήσω, gladio occido. A
Ξιφοκτόνος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ense occidit. Κάρα τάζων ἰδοῦσι καὶ χέρας ξιφοκτόνους, *Soph. Aj.* 9. Ex ξίφος et κτείνω
Ξιφόκτονος, ε, ὁ ἡ ἡ, gladio peremptus.
Ξιφομάχαιρα, ας, ἡ, magnus gladius, ensis.
Ξιφοποιὸς, ῦ, ὁ, gladiarius. *Gl. V.* gladiorum opifex. A ξίφος et ποιέω.
ΞΙ'ΦΟΣ, ους, τὸ, ensis, gladius: sica, *Gl. V.* (2) mucronatum rostrum xiphiæ piscis; (3) herba quædam, gladiolus. Ἕλκιτο δ' ἐκ κολεοῖο μιγα ξ φος, *Il* 1, 194.
Ξιφυλκία, ας, ἡ, ensis e vagina eductio. A
Ξιφυλκὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, qui gladium e vagina extraxit, qui ensem strinxit. Ex ἕλκω.
Ξιφουργὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, ensium fabricator, qui gladios conficit. Ex ξίφος et ἔργον.
Ξιφοφόρος, ε, ὁ. Vide ξιφηφόρος.
Ξοανογλύφος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui simulacra sculpit. Ex ξόανον et γλύφω.
Ξόανον, ε, τὸ, rasura aut sculptura politum opus, e saxo sculptum, aut e ligno dolatum; (2) simulacrum e saxo vel ligno fabricatum, signum sculptile. *Ph.* delubrum, simulacrum; ξόανον Ἀθηνᾶς, Palladium, *Gl. V.* A ξέω.
Ξοανοποιΐα, ας, ἡ, simulacrorum sculptorum fabricatio. Ex ξόανον et ποιέω.
Ξοανουργία, ας, ἡ, *Ion.* ξοανεργίη, ης, ἡ, idem. Ex ἔργον.
Ξοΐς, ίδος, ἡ, scalprum. A ξέω.
Ξυθόπτερος, ε, ὁ ἡ ἡ, flavas alas habens. Ex ξυθὸς et πτερόν.

Ξανθός, ή, όν, flavus, rufus; (2) argutus. A ξαίνω.

Ξύλη, ης, ἡ. Vide ξυλήη.

Ξυγγενής. Vide Συγγενής, et reliqua, ubi ξὺν pro σὺν, Attice.

Ξυγκατέβαινι, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Att. Ion. Æol.* et cum ι ἰφιλκ· pro *συγκατίβαινι*, a *συγκαταβήσκω* pro *συγκαταβαίνω*.

Ξυήλη, ης, ἡ, radula; (2) gladius Laconicus brevior, pugioni fere similis. A ξύω.

Ξυηρὸς, ρὰ, ρὸν, lævigatus, *V. L.*

Ξυλαλόη, ης, ἡ, lignum aloes. Ex ξύλον et ἀλόη.

Ξυλάριον, ι, τὸ, parvum lignum. Dim. a ξύλον.

Ξυλεία, ας, ἡ, lignatio, lignorum collectio; (2) ipsa ligna collecta e lignantibus; materia, *Ph* lignetum, *Gl. V.* (*Etn.*) A

Ξυλεύομαι, lignor, materior, ligna colligo. A

Ξυλεὺς, ἑως, ὁ, lignator, qui ligna colligit; (2) calo. A ξύλον.

Ξυληφόρος, ι, ὁ ἢ ἡ, qui ligna exedit seu vorat. Ex ξύλον et βορά.

Ξυληγέω, ῶ, ligna veho, porto, conveho. A

Ξυληγὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, qui ligna vehit, lignator, ligna bajulans. Ex ἄγω.

Ξυλήριον, ι, τὸ, Etym. Dim. a ξύλον. Vide ξυλάριον.

Ξυλήριον, ι, τὸ. parvum lignum; (2) assula; (3) tabella, Dim. Ab eod.

Ξυλία, ας, ἡ, lignatio. *Gl. V.* A ξυλεία.

Ξυλίζομαι, fut. ἰσομαι, lignor, ligna colligo. A ξύλον.

Ξυλικὸς, ἡ, ὸν. ligneus, e ligno; ξυλικὸς, lignarius, *Gl. V.* ξυλικὴ ὕλη, silva, *Gl. V.*

Ξύλινος, ίνη, ινον, ligneus. A ξύλον.

Ξυλισμὸς, ῦ, ὁ, lignatio. A ξυλίζομαι.

Ξυλίτης, ι, ὁ, piscis quidam, *Hes.* fortassis a lignea duritie. A ξύλον.

Ξυλοβάλσαμον, ι, τὸ, lignum balsami, seu quod e balsamo cæditur, ut sarmenta surculi, vel ipse frutex.

Ξυλογλύφης, ι, ὁ ἢ ἡ, qui ligna scalpit vel sculpit. Ex ξύλον et γλύφω.

Ξυλειδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, qui ligni formam habet. Ex ξύλον et εἶδος.

Ξυλοθήκη, ης, ἡ, repositorium lignorum. *Gl. V.* lignarium.

Ξυλοκαυθήλια, ων, τὰ, clitellæ, *Gl. V.*

Ξυλοκάνθηλον, clitellæ, *Gl. V.*

Ξυλοκασσία, ας, ἡ. cassia lignea, sive crassior.

Ξυλοκέρατα, ων, τὰ, siliquæ; (2) arboris ceratoniæ siliquæ. Ex ξύλον et κέρας.

Ξυλοκινάμωμον, ι, τὸ, lignum cinnamomi.

Ξυλοκόκκια, τὰ, interna siliquarum grana, a lignoso cortice illa vestiente. A κόκκος.

Ξυλοκόλλα, ης, ἡ, gluten, quo ligna conglutinantur.

Ξυλοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, fuste cædo; fustigo, *Gl. V.*

Ξυλοκοπία, ας, ἡ, ipsa actio cædendi fustibus, fustuarium. A

Ξυλοκόπος, ι, ὁ ἢ ἡ, qui ligna cædit; lignarius, *Gl. V.* ad ligna cædenda aptus; (2) fuste cædens, *Gl. V.* fustiarius; (3) avis rostro arbores tundens, *Aristot.* A κόπτω.

Ξυλολυχνῦχος, ι, ὁ, candelabrum ligneum.

Ξυλομανέω, ῶ, insanio gignendis sarculis, silvesco. Ex ξύλον et μαίνομαι.

Ξυλομάχαιρα, ἡ, ensis ligneus, *Poll.*

Ξυλομιγὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, lignum habens permistum, ligno permistus. Ex μίγνυμι.

ΞΥΛΟΝ, ι, τὸ, lignum, tignum, *Ph* ξύλα, ligna fabricaria, *Gl. V.* (2) ξύλον, fustis. *Ph.* ξύλα, fustes. *Ph.* (3) de variis rebus e ligno factis, ut (1) de mensa trapezitæ; (2) de furca, cruce; (3) pedica lignea; (4) de materia lignea ædificantium; (5) arbore, per Heb. A ξύω, *Etrn.*

Ξυλοπαγὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, lignis compactus, *Suid.* Ex ξύλον et πήγνυμι.

Ξυλοπέδη, ης, ἡ, nervus, *Gl. V.* et ξυλοπέδην, nervos, *Ph.* Ex ξύλον et πέδη.

Ξυλόπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, ligneum habens pedem.

Ξυλοπώλης, ι, ὁ. lignarius, *Gl. V.* lignorum negociator. Ex ξύλον et πωλέω.

Ξυλόστεγος, ον, ligno tectus, structus. A στέγη.

Ξυλοτόμος, ι, ὁ ἢ ἡ. ligna secans; (2) lignis secandis aptus. Ex ξύλον et τέμνω.

Ξυλοτρώκτης, ι. ὁ ἢ ἡ, ligna rodens. Ex τρώγω.

Ξυλουργέω, ῶ, faber lignarius sum:

Ξυλουργία, ας, ἡ, lignorum fabricatio:

Ξυλουργικὸς, ἡ, ὸν, ad fabrum lignarium pertinens. A

Ξυλουργὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, faber lignarius, materiarius. Ex ξύλον et ἔργον.

Ξυλᾶσθαι. Vide ξυλόω.

Ξυλοφάγος, ι, ὁ ἢ ἡ, qui ligna exedit seu vorat.

Ξυλοφανὴς, ἐς, lignum habens nudum; τὸ ξυλοφανὲς est locus ædificii, ubi lignea materia non est tecta calce, &c. ut ignis incidere in lignum possit. Ex ξύλον et φαίνομαι, *Etrn.*

Ξυλοφθόρος, ι, ὁ ἢ ἡ, qui ligna corrumpit. Ἔστι δέ τι σκωλήκιον, ὃ καλεῖται ξυλοφθόρον, *Aristot.* Ex ξύλον et φθείρω.

Ξυλοφορέω, ῶ, fut ήσω, ligna bajulo seu porto; (2) fustem seu baculum gesto.

Ξυλοφορία, ας, ἡ, lignorum portatio, deportatio, virgæ gestatio.

Ξυλοφόριος, ι, ὁ ἢ ἡ. ut ξυλοφόριος ἑορτὴ, festum Judæorum, in quo ligna seu rami arborum gestantur, festum τῶν σκηνῶν, *apud Jos.* A

Ξυλοφόρος, ι, ὁ ἢ ἡ, qui ligna fert, qui ligna bajulat, calo. Ex ξύλον et φέρω.

Ξυλοφορτηγὸς, ῦ. ὁ ἢ ἡ, idem.

Ξυλόφρακτος, ι, ὁ ἢ ἡ, lignis munitus, lignis septus.

Ξυλοχάρτια, τὰ, chartæ ligneæ libri, codices, pugillares, tabulæ, *Eust.* Ex ζύλον et χάρτης.

Ξυλοχίζομαι, *Dor.* ζυλοχίσδομαι, ligna cædo Ὅς τὰς ἱρείκας Τήνας τὰς παρὰ τὶν ξυλοχίσδεται, *Theoc. 5, 65.* A

Ξύλοχος, ι, ὁ ἢ ἡ, ligna habens, lignis seu arboribus consitus, arboribus densus; (2) *Subst.* silva, nemus; terra inculta, cubile feræ. Ξύλοχον καταδοσκομινάων, *Il. 5*, 162. Ex ξύλον et ἔχω.

Ξυλόω, fut ώσω, in lignum verto seu muto: (2) contigno: pass. ξυλῶσθαι, lignari. *Gl. V.* in lignum abire, lignum seu lignosum fieri; ἐξυλωμένος, perf. pass. part. contignatus. A ξύλον.

Ξυλῶδης, ιος, ὁ ἢ ἡ, lignosus. Ab eod.

Ξυλὼν, ῶνος, ὁ, lignile. *Gl. V.* locus in quo ligna reponuntur.

Ξύλωσις, ιος, ἡ, materiatio; (2) contignatio. A ξυλόω. Unde

Ξυλωτὴς, ῦ, ὁ, lignator, e *Gl. V.*

Ξυμ—Vide Συμ.

Ξυμβαίη, *contignat*, 3. sing. aor. 2. opt. act. *Att.* pro συμβαίη, a συμβαίνω.

Ξύμβλητο, *occurrebat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* et *Att.* pro συνεβέβλητο, a συμβάλλω.

Ξύμπαντας, *universos*, acc. plur. *Att.* pro σύμπαντας, a σύπτας.

Ξὺν, pro σὺν, *cum*, Att. et sic etiam in multis compositis a σὺν communi incipientibus.

Ξύναγον, *coegerunt*, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Att.* et *Ion.* pro συνῆγον, a συνάγω.

Ξυνάιδι, 2. sing. præs. imperat. act. *Att.* pro συνάιδι, a συνάιδω, vel συνᾴδω.

Ξυναεχαλάω, compatior, *Æsch. Pr.* 162. Ex ξὺν seu σὺν, *cum*, et ἀσχαλάω, mœreo. Th. ἀσχάλλω.

Ξυναύλος, contubernalis. Θείᾳ μανίᾳ ξυναύλος, *Soph. Aj.* 617.

Ξυνδιδάτο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. *Att.* et *Ion.* pro συνδίδυντο, a συνδίδω, *constringo.*

Ξυνδῆσαι, aor. 1. inf. act. *Att.* verbi ejusd.

Ξυνέηκε, 3. sing. aor. 1. vel perf. ind. act. *Att.* et *Ion.* pro συνῆκε, a συνίημι, *committo, intelligo.*

Ξύνειρε, *coercebat*, 3. sing. imperf. ind. act *Att.* et *Ion.* pro συνίειρε, a συνείργω.

Ξύνες, *intellige*, 2. sing. aor. 2. imperat. act. *Att.* pro σύνες, a συνίημι.

Ξυνιτὰ, *intelligibilia*, acc. plur. neut. gen. *Att.* pro συνιτὰ, a συνιτός.

Ξυνῇ, *adv.* communiter. A ξυνός. Unde

Ξυνήιος, communis; ξυνήϊα, communia.

Ξυνήοντες, *participes*, nom. plur. a

Ξυνήων, ονος, ὁ ἢ ἡ, communis, *apud Nonn.* et *Pind.* (2) particeps, *apud Hesiod.*

Ξυνίασι, *coeunt*, 3. plur. præs. ind. act. *Att.* et *Ion.* pro συνίᾶσι, a σύνειμι.

Ξυνίων, *intelligebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Att.* et *per contr.* pro συνίεσαν, a verbo inusit. συνίω, *Il.* 1, 273.

Ξυνιόντων, *conflgentium*, gen. plur. præs. part. act. *Att.* pro συνιόντων, a σύνειμι.

Ξυννεφύϊαν, acc. sing part. perf. act. *Att.* al. med f. g. pro συννενιφυῖαν, a συννίφω, *obnubilo.*

Ξυνοδοτῆρ, ὁ, communitatis dator, *Poll.*

Ξυνοίσει, 3. sing. fut. 1. ind. act. *Att.* pro συνοίσει, a verbo συνοίω, pro συμφέρω.

Ξυνομήλικα, *æqualem*, acc. sing. *Att.* pro σύνομήλικα, a συνομῆλιξ.

ΞΥΝΟΣ, η, ον, communis.

Ξυνόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, communia sapiens, *Ep.* A ξυνὸς et φρήν.

Ξυνοχαρὴς, ὶς, communitate gaudens, *Ep.* A χαίρω.

Ξυνόω, ῶ, fut. ώσω, conjungo, consocio; (2) communico. *Nonn.* A ξυνός.

Ξυναθέω, compello. Πάϑι ξυνίωσαν ἄλλαι ἡμέας; *Apoll. Rhod.* 4, 1251.

Ξυνὼν, *familiaris, discipulus*, præs. part. *Att.* pro συνὼν, a σύνειμι.

Ξυσὶς, ίσσα, ίσν, radendo seu scalpendo politus, *Hes.* ubi ξυίσσαν. A ξύω.

Ξυσμένης, gen. sing. præs. part. pass. f. g. a verbo ξύω, *rado.*

Ξυράφιον, ι, τὸ, novacula, *Gl. V.* Dim. a ξυρόν.

Ξυράω, ῶ, fut. ήσω, rado, novacula rado, ad cutem tondeo; ξυρῶμαι, rador; *med.* radendum curo; ἐξυρημένος, tonsus. Ἐξύρησαν αὐτὸν, *Gen.* 41, 14. Ἵνα ξυρήσωνται τὴν κεφαλὴν, *Act.* 21, 24. A ξίω.

Ξυρέω, fut. ήσω, rado; glubo, *Gl V.* et ξυρῶμαι, rador. Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῇ τῶτο μὴ χαιρεῖν τινὰ, *Soph. Aj.* 797.

Ξυρήσιμος, ι, ὁ ἢ ἡ, idem. Ab eod.

Ξύρησις, ιος, ἡ, rasura quæ novacula fit, tonsura ad cutem. Ab eod.

Ξυρίας, ι, ὁ, ad cutem tonsus. A ξυρός.

Ξύριον, τὸ, novacula, *V. L.*

Ξυρὶς, ίδος, ἡ. Vide ξιρὶς.

Ξυροδίκη, ης, ἡ, theca recipiendis novaculis, *Aristoph.* Ex ξυρὸν et δίχομαι.

Ξυροδίχη, ης, ἡ, idem. Ex iisd.

Ξυροθήκη, ης, ἡ, idem.

Ξύρομαι, rador, vel me novacula rado; ξυρόμενος, tonsus, rasus, aor. 1. m. part. A

Ξυρὸν, ῦ, τὸ, novacula. A ξύω.

Ξυρὸς, acutus, *Hes.* Ab eod.

Ξυρὸς, ῦ, ὁ, novacula. Ab eod.

Ξυροφορέω, ῶ, fut. ήσω, novaculam gesto. Ex ξυρὸν et φέρω.

Ξυσθέντας, *rasos*, acc plur. aor. 1. part. pass. verbi ξύω, *rado.*

Ξύσιλος, ι, ὁ, xysilus, aridus et pruriginosus senex, *Sophron. in Mimis.* A ξύω.

Ξύσις, ιος, ἡ, rasura, scarificatio; (2) pruritus excitatio. Ab eod.

Ξύσμα, ατος, τὸ, ramentum, radendo detractum; (2) rasura et litura, quum scriptum corrigitur; ξύσματα, strigmenta, *Gl. V.* Ab eod.

Ξυσμάτιον, ι, τὸ, ramentum. Dim. præc.

Ξυσματώδης, ιος, ὁ ἢ ἡ, ramentis similis, ramentosus. A ξύω.

Ξυσμὴ, ῆς, ἡ, *Eustath.* sine expositione. *Ph.* ξύσμαι, ramenta. Ab eod.

Ξυσμὸς, ῦ, ὁ, pruritus. Ab eod.

Ξυστὴρ, ῆρος, ὁ, rasor, scalptor; (2) scalprum chirurgicum; scalprum lapicidarum. *Gl. V.* rasorium, ralla, radula; (3) collyrii genus; (4) auris pars. Ab eod. Hinc

Ξυστήριον, ι, τὸ, scalprum, scalpellus.

Ξυστικὸς, ἡ, ὸν, athleta qui in xysto se exercet; (2) radendi vel distringendi vim habens. A ξυστὸς.

Ξυρίς, ίδος, ἡ, strigilis, cujus usus in balneis, palæstra, et gymnasiis; (2) ξυρὶς vel ξύσις, vestis subtilis, crocota, quam aurigæ in pompa gestabant; tunica talaris; indumentum, insigne regum, equitum, tragœdorum, etiam mulierum illustrium, incerti coloris. A ξύω.

Ξυστόλος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, hastam jaculans. Ex ξυστὸν et βάλλω.

Ξυστὸν, οῦ, τὸ, hastile radendo politum et ferro præfixum; parvum hastile, hasta parva, spiculum; (2) locus in quo exercentur athletæ. (1) ἔστησι ξυστῷ χαλκηρεῖ, *Il.* 4, 469 A ξύω.

Ξυστὸς, ἡ, ὸν, rasus, politus. *Gl. V.* ξυσὲς, rasus, spiculum. Ab eod.

Ξυστὸς, οῦ, ὁ, xystus, locus tectus in quo exercentur athletæ. Ab eod.

Ξυστοφόρος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, qui gestat hastile vel spiculum. A ξυστὸν et φέρω.

Ξύστρα, ας, ἡ, strigilis, radula, *Gl. V.* A ξύω.

Ξυστρὶς, ίδος, ἡ, strigilis, *Hes.* Ab eod.

Ξυστρολήκυθος, ὁ, ὁ, qui strigilem et lecythum fert in balneum aut gymnasium.

Ξύστρον, ὁ, τὸ, pala ferrea ad everrendum et complanandum. A ξύω.

Ξυστροποιὸς, οῦ, ὁ, strigilarius. *Gl. V.* qui strigiles conficit. Ex ξύστρα et ποιέω.

Ξυστρωτὸς, rasilis, de argenteis vasis, quæ argentum rasile dicuntur, cum non sunt cælata. *Ph.* ξυστρωτὰ, striata; quasi a ξυστρόω, a ξύστρον.

Ξύω, fut. ύσω, rado, scalpo, radendo seu scalpendo polio; et ξύομαι, rador; (2) prurio; ξύσασθαι, radere, aor. 1. inf. med. ἐξυσμένος, rasus, perf. pass part. Ξυόμενοι πρὸς τὰ δένδρα, *Aristot.*, affricantes se arboribus. *Ubi observandus est maxime proprius vocis mediæ usus.*

O.

O, Decima quinta litera Græcorum, quæ ὁ μικρὸν, sive o *parvum* dicitur, ad differentiam ab ω; (2) nota numeralis, quæ valet *septuaginta*, cum lineola infra opposita, ο, *septuaginta millia.*

Ὁ, ἡ, τὸ, *articulus præpositivus*, qui (1) notat certum quid et notum, cujusque jam facta mentio; (2) cum genit. positus, omissum παῖς, υἱὸς, ἀδελφὸς, μήτηρ, aut simile quidpiam innuit, v. gr. Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, *Alexander Philippi*, sc. *filius*; (3) cum adverbio pro adjectivo ponitur, v. gr. ὁ σήμερον, *hodiernus*, subintelligiturque fere participium verbi substantivi, ὤν, οὖσα, ὄν· (4) cum participio idem est ac qui postpositivus cum verbo, v. gr. ὁ λέγων, pro ὃς λέγει, *qui legit*; ὁ τυπτόμενος, pro ὃς τύπτεται, *qui verberatur*; ὁ τύψας, pro ὃς ἔτυψε, *qui verberavit*; (5) cum μὲν et δὲ adhibetur in divisionibus, v. gr. ὁ μὲν γελᾷ, ὁ δὲ κλαίει, *hic* quidem ridet, *ille* vero plorat; (6) ponitur pro αὐτὸς, ἐκεῖνος, vel ἴδιος, *apud Poetas*; (7) usurpatur pro ὅς, *qui*; (8) sequentibus præpositionibus inservit periphrasi, ut οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Platonis*; οἱ περὶ αὐτὸν, *socii ejus*; οἱ περὶ Κῦρον, *Cyrus cum suis*; οἱ πρὸς αἵματος, *consanguinei*; (9) in genere neutro cum infinitivo, nominis, gerundii, vel supini loco ponitur, v. gr. τὸ ποιεῖν, *i. e.* ἡ ποίησις· καιρὸς τοῦ μάχεσθαι, *tempus pugnandi*; ἔξιμι πρὸς τὸ μάχεσθαι, *exeo ad pugnandum*, vel *ad pugnam*; (10) τοῦ idem est quandoque quod τίνος, *cujus?* τοῦ autem quod τινὸς, *alicujus*; (11) τῇ exponitur *hac, illic, illac, ea ratione, ea parte, eo loco, ubi.*

Ὅ, quod. Vide infra ὅς, ἥ, ὅ.

Ὅα, ης, ἡ, sorbus, *arbor*; ὅα, τὰ, sorba, *fructus.*

Ὅα, ας, ἡ, pellis ovilla. Ab ὄϊς.

Ὅαὶ, ᾶς, vel ὅα, ας, ἡ, fimbria. Ab ὤα.

Ὅαῖ, *interjectio dolentis*, heu!

Ὅαρ, αρος, ἡ, uxor, conjux, et *in plur.* ὄαρες. ὀάρων, uxores, *Hes.* nuptiæ; ὄαρα etiam pro ὄαρις, *Metath.* pro ἄαρ.

Ὀαρίζω, confabulor, colloquor. Ὀθι ἢ ὀαρίζει γυναικὶ, *Il.* 6, 516. Ab ὄαρος. Hinc

Ὀάρισμα, ατος, τὸ, confabulatio, in primis amatoria.

Ὀαρισμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

Ὀαριστὴς, οῦ, ὁ, confabulator. Ab eod.

Ὀαριστὺς, ύος, ἡ, confabulatio, peculiariter maris cum fœmina secretior, πολέμου ὀαριστὺς, *Il.* 17, 228. Ab eod.

Ὀαρίων, pro ὠρίων, *Pind.*

Ὄαρος. Vide ὄαρις.

Ὀᾶρσιν, dat. plur. *Poet.* et cum ν ἐφελκ. ab

Ὄαρος, ου, ὁ, confabulatio, sermo.

Ὀᾶδην, ἐς ὄᾶδην, in conspectum, *apud Etym.* Ab ὄπτομαι, *vide*).

Ὀᾶιλαῖος, ut ὀᾶιλαία ῥᾠφὴ, sutura cranii instar veru porrecta. Ab ὀᾶιλός.

Ὀᾶιλίας, ου, ὁ, ut ὀᾶιλίας ἄρτος, panis veru tostus. Ab eod.

Ὀᾶιλιαφόρος, ου, ὁ, qui panes veru tostos in Bacchi pompa humeris impositos ferebat. Ex ὀᾶιλίας et φέρω.

Ὀᾶιλιάω, pro ὀᾶιλίζω, *Ath.*

Ὀᾶιλίζω, fut. ίσω, obelo noto, expungo, reprobo ut spurium, aut vitiosum; ὠᾶιλισμένος, obelo notatus, expunctus, perf. pass. part. Ab ὀᾶιλός.

Ὀᾶιλισκολύχνιον, ου, τὸ, lucerna obelisco præfixa. Ex ὀᾶιλίσκος et λύχνος.

Ὀᾶιλισκολύχνος, ου, ὁ, idem.

Ὀᾶιλίσκος, ου, ὁ, veruculum, parvum veru; (2) lapis pyramidis gracilescentis formam habens, obeliscus; (3) lamina ensis; (4) subula. Dim. ab ὀᾶιλός.

Ὀᾶιλισμὸς, οῦ, ὁ, obeli appositio, notatio quæ fit obelo. Ab ὀᾶιλίζω.

Ὀᾶιλοῖσιν, dat plur. *Poet.* et cum ν ἐφελκ. pro ὀᾶιλοῖς, ab

Ὀ͂ΒΕΛΟ͂Σ, οῦ, ἡ, veru, verutum; (2) nota virgæ jacentis, qua loci scriptorum minus probi notabantur.

Ὀβολαῖος, αία, αῖον, obolaris:

Ὀβολιμαῖος, αία, αῖον, idem. Ab ὀβολός.

Ὀβολοσικὴ, ἡ, ars fœneratoria, *Aristot.*

Ὀ͂ΒΟΛΟ͂Σ, οῦ, ὁ, obolus, nummus sex chalcos, vel sextam etiam drachmæ partem apud Athenienses valens. *Gl. V.* nummus, assis, dupondium; (2) genus usuræ.

Ὀβολοσατέω, ῶ, fut. ήσω, fœneror; de turpi et sordido modo. Ab

Ὀβολοσάτης, ου, ὁ, fœnerator, sordidus, tocullio Ὀβολοσάτις, fœneratrix, *Æsch. Socr.* 3, 9. Ex ὀβολὸς et σατός.

Ὀβολοσατικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars fœneratoria, A præc.

Ὄ͂ΒΡΙΑ, ἐτ ὀβρίκαλα, ων, τὰ, leonum, vel luporum, item erinaceorum et similium animalium catuli, *Eust. in Odyss.* 1; *Æschyl. Agam.* 147.

Ὀβριμόγυιος, ου, ὁ ἢ ἡ, validos artus habens, validus, robustus. Ex ὄβριμος et γυῖον

Ὀβριμοεργὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, ingentia et fortia facinora patrans. Ex ὄβριμος et ἔργον.

Ὀβριμόθυμος, ου, ὁ ἢ ἡ, animo violento præditus, magnanimus.

Ὀβριμοπάτηρ, fortem patrem habens, *Hes.*

Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, forti patre nata. Ab

Ὀβριμόπατρος, ου, ὁ, forti patre natus. Ab

Ὄ͂ΒΡΙΜΟΣ, ου, ὁ ἢ ἡ, fortis, robustus, validus, prævalidus; (2) impetuosus; (3) violentus Vide *Eun.*

Ὀβριμὼ, οῦς, ἡ, Proserpina, *Lyc.*

Ὄ͂ΒΡΥΖΟΝ χρυσίον, ου, τὸ, aurum obryzum, *i. e.* purum e crebra coctione.

Ὀγάστριος, pro ὁμογάστριος, *Sch. Lycophr.* Ex ὁμοῦ et γαστὴρ.

Ὀγδοαδικὸς, ὴ, όν, octonarius. Ab ὀγδάς.

Ὀγδοαῖος, αία, αῖον, qui est octo dierum; (2) qui octavo die aliquid facit; (3) cui octavo die aliquid contingit. Ab ὄγδοος.

Ὀγδοὰς, άδος, ἡ, numerus octonarius. Ab eod.

Ὀγδόατος, άτη, ατον, *Poet.* pro ὄγδοος, octavus

Ὀγδοήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octoginta. Ab ὄγδοος.

Ὀγδοηκονταέτης, et ὀγδοηκοντούτης, ους, ὁ ἢ ἡ, qui octoginta annorum est, octogenarius. Ex ὀγδοήκοντα et ἔτος, *annus.*

Ὀγδοηκοντάπηχυς, υ, octoginta cubitos æquans.

Ὀγδοηκονταπλάσιος, ων, οἱ ἢ αἱ, octoginta quatuor.

Ὀγδοηκοσαῖος, α, ον, qui octogesima die fit, venit, &c. Ab

Ὀγδοηκοστὸς, ὴ, όν, octogesimus. Ab

Ὄγδοος, όη, οον, octavus. Ab ὀκτώ. Hinc

Ὀγδώκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octoginta.

Ὄγε, ἥγε, τόγε, hic, hæc, hoc; (2) is, ea, id; ille, illa, illud.

Ὄγκα, ης, ἡ, Onca; cognomen Minervæ. *Vox Phœnicia.*

Ὀγκαῖαι πύλαι, Oncææ portæ, una e septem portis Thebanorum. A præc.

Ὀ͂ΓΚΑ͂ΟΜΑΙ, ῶμαι, fut. ήσομαι, rudo, quod asinorum proprium est; ὀγκώμενος, rudens, *Aristot.*

Ὄγκη, ης, ἡ, angulus seu uncus; (2) magnitudo, amplitudo, *Hes.*

Ὀγκηθμὸς, οῦ, ὁ, ruditus, rugitus:

Ὄγκημα, ατος, τὸ, rugitus, *Gl. V.* Ab ὀγκάομαι.

Ὀγκηρὸς, ά, όν, tumidus, magnæ molis; (2) fastuosus. Ab ὄγκος.

Ὀγκητὴς, οῦ, ὁ, qui rudit, asinus. Ab ὀγκάομαι.

Ὀγκινος, ου, ὁ, uncinus, hamus, uncus. Ab ὄγκος.

Ὄγκιον, vel ὀγκίον, ου, τὸ, vas in quo aliquid reponitur; spiculorum vel sagittarum receptaculum. Ab eod.

Ὄγκις, ἡ, idem quod ὄγκος, *V. L.*

Ὀγκολογέω, ῶ, cum fastu dico, tumide dico, *Hes.* ὀγκολογῆσαι est γογγύσαι, murmurare. Ex ὄγκος et λόγος, *sermo.*

Ὀγκοποιέω, ῶ, tumefacio, *Gl. V.*

Ὄ͂ΓΚΟΣ, ου, ὁ, tumor; (2) moles, massa, strues, gleba terræ; (3) eminentia, prominentia; (4) uncus; (5) spiculum; (6) pondus, onus; (7) tumor, i. e. fastus, animus elatus; (8) gravitas, amplitudo, majestas, nominatim orationis. (5) ὡς δ' εἶδιν νεῦρόν τε καὶ ὄγκυς ἐκτὸς ἰόντας, *Il.* 4, 151. Vide νεῦρον. Βραχεῖ ξὺν ὄγκῳ, brevi cum negotio. *Soph. Œd. Col.* 1341. Οὐκ ὄγκῳ πλέων, nec plenum negotii, *Id. Ibid* 1162. (8) ὄγκον ὀνόματος τρίφυες μητρῷον, decoro matris nomine gloriari, *Soph. Trach.* 8, 7. Ὄγκον αἴρειν, fastum concipere. Μηδ' ὄγκον ἄρῃς μηδένα, nec fastu intumescas, *Id. Aj* 129.

Ὀγκόω, ῶ, fut. ώσω, tumidum reddo, tumefacio, effero, inflo; (2) amplifico; ὀγκόομαι, ῶμαι, turgeo, *Gl. V.* ὀγκωσόμεσθα, pro ὀγκωσόμεθα, 1. pl. f. 1. med. turgebimus fastu; part. perf. pass. ὠγκωμένος, inflatus. Ὡς εἰ μὲν ὑείτ' ἦτιν, ὀγκωθῇ τάφῳ, *Eur. Ion.* 389. Ὦ δόξα μυρίασι δὴ βροτῶν ἐδὴν γεγῶσι, βίοτον ὤγκωσας μέγαν, vitam fastu extulisti, *Eurip. Andr.* 319. Ab ὄγκος.

Ὀγκύλλομαι, efferor, turgeo. Ab eod.

Ὀγκύλος, η, ὁ, tumidus, inflatus, superbus, *Hes.* Ab eod.

Ὀγκώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, idem; ὃ ἔστιν ὀγκωδέστερον ἢ βύς, *Aristot.* Ab eod.

Ὄγκωμα, τὸ, tumor; (2) superbia:

Ὄγκωσις, εως, ἡ, idem. Ab ὀγκόω.

Ὀγκωτὸς, ὴ, όν, tumefactus, elatus, magna mole adsurgens. Ab eod.

Ὀγμιύω, sulcum duco. Ab

Ὄ͂ΓΜΟΣ, ου, ὁ, sulcus aratro factus; (2) linea a messoribus facta, quum scilicet manipulos vel demessa secundum lineam disponunt; (3) plantæ ordine dispositæ; (4) series, ordo; (5) via.

Ὄγμιος, ου, ὁ, epith Herculis, ap. Gallos.

Ὀγχίω, aggero, *Lyc.* ubi al. ὀχμήσει vel ὀκμήσει, al. οἰχήσει, al. ὀκχήσει, al. ὀγδήσει, *Scal.* γαχώσει.

Ὄ͂ΓΧΝΗ, ης, ἡ, pirus, arbor; et pirum, fructus.

Ὀδαγμὸς, οῦ, ὁ morsus tenax. Ab ὀδάζω.

Ὀδαῖος, αία, αῖον, vendibilis, *Hes.* (2) ad iter conficiendum necessarius, vel idoneus; ὀδαῖον, viaticum, *Hes. Suid. Od.* 9, 163. Ab ὁδὸς.

Ὀδακτάζω, morsico, mordeo, *Apoll. n. Rhod.* 4, 1608. Ab

'Οδάξ, *adv.* mordicus. Ab *ὀδάς.*
'Οδάζομαι, idem quod
'Οδαξίω, ῶ. fut. *ήσω*, doleo ex morsu dentibus facto; *ὀδαξίομαι*, ῆμαι *ὀδαξόμενος*, qui mordetur, *Xen.* Ab *ὀδάξ.* Hinc
'Οδαξησμός, ῦ, ὁ, prurigo mordax.
'Οδαξισμ'ὸς, ῦ, ὁ, idem; quod ab *ὀδαξίζομαι.*
'Οδαξιστικὸς, ἡ, ὸν, pruriginem movens. Ab eod.
'Οδάζω, et *ὀδάζομαι*, mordeo, arrodo; imp. *ὤδαζον*, pruriebam; *ὀδάξεσθαι*, morderi, inf. Ab *ὀδάξ.* Unde
'Οδαξώδης, ες, ὁ ἡ, pruritum movens.
'Οδάω, ῶ, seu *ὀδέω*, f. *ήσω*, viatico instruo; (2) vendo, venundo. *Εἴ τί τις Φᾶλαι βορὰν ὀδᾶσαι ναυτίλοις κεχρημένοις*; *Eur. Cyc.* 97. *Βιότε τρίσσον ὀδιύειν. Anar.* 24, 2. Ab *ὀδός.*
'Οδε, ήδε, τόδε, hic, ille, ipse. Hinc *μέχρι τόδε*, huc usque, ad hoc usque tempus; *τῇδε*, hac, huc, hoc modo, hac ratione, hic, hoc in loco, istic.
'Οδεία, ας, ἡ, profectio, iter. Ab *ὀδός.*
'Οδιλός, ῆ, ὁ, *Dorice* pro *ὀδειλός*, veru, *apud Aristoph.* At *ap. Nic.* pro *ὀβελός.*
'Οδιμα, ατος, τὸ. iter, profectio:
'Οδεύσιμος, ε, ὁ ἡ, meabilis, pervius, per quem iter fit:
'Οδευτὴς, ῆ, ὁ, viator, ambulator. Ab
'Οδεύω, f. *εύσω*, iter facio, proficiscor, ambulo, eo. *Ἐνθ' ἱερατικώτατος ποταμῶν Ἀλφειὸν ὁδιύει, Dion. Per.* 409. Ab *ὀδός.*
'Οδίω, ῶ· vid. *ὀδάω.*
'Οδήγει, 2 sing. præs. imperat. act. *contr.* pro *ὀδήγεε*, ab
'Οδηγέω, ῶ, fut. *ήσω*, dux itineris sum; duco, dirigo, deduco, *Gl. V.* *Δίδυ δέξῃ σὴν χεῖρ', ὀδηγήσω δ' ἐγὼ, Eur. Her. Fur.* 1408. *Τυφλὸν ὁδήγει, Phoryl.* 22. Ab *ὀδηγός.* Hinc
'Οδηγήσει, 3. sing. f. 1. ind. act.
'Οδηγητὴρ, ῆρος, et *ὀδηγητὴς*, ῆ, dux viæ.
'Οδηγητικὸς, ἡ, ὸν, ad viam monstrandam aptus.
'Οδηγία, ας, ἡ, deductio per viam, monstratio viæ. Ab
'Οδηγὸς, ῆ, ὁ, dux viæ seu itineris, ductor, prævius, *Gl. V.* Ex *ὁδὸς* et *ἄγω.*
'Οδιος, ε, ὁ ἡ, faustus seu auspicatus ad iter, *item* vialis, in via stans. Mercurii epith. Ab *ὁδός.*
'Οδισμα, ατος, τὸ, via, iter, qu. ab *ὀδίζω.*
'Οδίτης, ε, ὁ, viator. Ab eod.
'Οδμαλία, ων, τὰ, graveolentia, fœtida. Ab
'Οδμὴ, ῆς, ἡ, odor. Ab *ὄζω.* Hinc
'Οδμήεις, ήεσσα, ῆεν, olidus, odorus, fragrans.
'Οδμηνος, ε, ὁ, idem, *Hes.* Ab eod.
'Οδμώδης, ες, ὁ ἡ, idem et ab eod.
'Οδοιδοκίω, ῶ, viatores excipio, vias insideo, latrocinor. Ab
'Οδοιδόκος, ε, ὁ ἡ, vias insidens et viatores intercipiens, viarum incessor, latro. Ex *ὁδὸς* et *δίχομαι*, vel *δοκάω.*
'Οδοιπλανέω, ῶ, erro, pererro. Ab
'Οδοιπλανὴς, ές, ὁ ἡ, in via errans, al. pedes. Ex *ὁδὸς* et *πλανάω.*
'Οδοιποιέω, ῶ, f. *ήσω*, viam facio, viam munio; iter facio, *Gl. V.*
'Οδοιπορέω, ῶ, fut. *ήσω*, iter facio; meo, *Gl. V. Act.* 10, 9. incedo. *Κᾆτ' ἄκρων ὠδοιπόρεις* (ἄν), et summis digitulis incederes, *Soph. Aj.* 1230. Ab *ὁδοιπόρος.*
'Οδοιπορία, ας, ἡ. profectio; iter, expeditio, *Gl. V.* Ab eod.
'Οδοιπορικὸς, ἡ, ὸν, ad iter pertinens; viatorius, *Gl. V. τὸ ὁδοιπορικὸν*, ῦ, viaticum; (2) itinerarium, *Gl. V.* Ab eod.
'Οδοιπορικῶς, *adv.* iter facientium modo.
'Οδοιπόριον, ε, τὸ, merces, quæ datur viæ duci, seu comiti; convivium, quod itineris comitibus præbetur. Ab
'Οδοιπόρος, ε, ὁ, viator; (2) comes. Ex *ὁδὸς* et *πείρω.*
'Οδόμετρος, ὁ, epith. cursoris insignis.
'Οδοντάγρα, ας, ἡ, instrumentum chirurgicum, quo evelluntur dentes. forceps; forfex dentalis, *Gl. V.* forfex dentaria, *Ph.* Ex *ὀδὼς* et *ἄγρα.*
'Οδονταγωγίον, ῦ, τὸ, idem. Ex *ὀδὼς* et *ἄγω.*
'Οδοντολγίω, ῶ, dentibus doleo. Ex *ὀδὼς* et *ἀλγέω.*
'Οδοντολγία, ας, ἡ, dentium dolor. Ex *ἄλγος.*
'Οδόντεσσι, dat. plur. *Ion.* pro *ὀδοῦσι*, ab *ὀδὼς*, *dens.*
'Οδοντίασις, εως, ἡ, dentitio, dentis extra gingivam eruptio. Ab
'Οδοντιάω, ῶ, fut. *άσω*, dentio. Ab *ὀδούς.*
'Οδοντίδης, ε, ὁ. fœnum fruticosum, &c. *Gorr.*
'Οδοντισμὸς, ῦ, ὁ, modus quidam canendi tibiis, qu. ab *ὀδοντίζω.*
'Οδοντογλυφὶς, ίδος, ἡ, dentiscalpium. Ex *ὀδὼς* et *γλύφω.*
'Οδοντόγλυφον, ε, τὸ, idem et ex iisd.
'Οδοντοειδὴς, ές, ὁ ἡ, dentis formam habens. Ex *ὀδὼς* et *εἶδος.*
'Οδοντομάχης, ε, ὁ, dentibus pugnans. Ex *ὀδὼς* et *μάχομαι.*
'Οδοντοξέσης, ε, ὁ, instrumentum ad radendos dentes exesos. Ex *ὀδὼς* et *ξίω, tado, polio.*
'Οδοντοστοιῶ, dentio.
'Οδοντὸς, ὴ, ὸν, dentatus. Ab *ὀδούς.* (Sed rectius *ὀδοντωτὸς*, ab *ὀδοντόω.*)
'Οδοντόσμυγμα, ατος, τὸ, dentifricium, *Ph.*
'Οδοντότριμμα, ατος, τὸ, idem, *Ph.*
'Οδοντοφβόρος, ε, ὁ ἡ, dentes edens.
'Οδοντοφυΐω, ῶ, f. *ήσω*, dentio; *τὰ δὲ παιδία ἐδίμηνα μηνὶ ἄρχονται ὀδοντοφυεῖν, Aristot.* Ab
'Οδοντοφυὴς, ές, ὁ ἡ, dentes producens; (2) e dente vel dentibus prognatus. (2) *τὰν ἀπὸ Θηροτρόφω δρᾴκοντος γένναν ὀδοντοφυῆ, Eurip. Phœn.* 827. Ex *ὀδὼς* et *φύω.* Hinc
'Οδοντοφυΐα, ας, ἡ, dentitio.
'Οδοντόω, ῶ, f. *ώσω*, dentibus instruo seu munio, dentatum reddo; *ὠδοντωμένος*, perf. pass. part. dentatus; invenitur et *ὀδοντωμένος, ap. Po l. in Vett. Ed* et *Gl. V. ὀδοντωμένον*, dentale. Ab *ὀδούς.* Hinc
'Οδοντωτὸς, ὴ, ὸν, dentatus, denticulatus.
'Οδοποιέω, ῶ, f *ήσω*, viam facio, viam munio; (2) transitum præsto; (3) *metaph.* aditum præbeo, viam sterno; (4) ad methodum redigo; (5) progredior, promoveo, proficio. (1) *ὠδοπεποιημένες χῶρες*, locus planus, locus manu factus planus, *Arrian. Hist. Alex.* 3, 13. *Τὸ ὕδωρ, τά τε χωρία ἐλυμήνατο, καὶ μᾶλλον ὠδοποιεῖ, Dem.* Ab *ὁδοποιός.* Hinc
'Οδοποίησις, εως, ἡ, viarum munitio; (2) munus vias sternendi; (3) patefactio, aditus.
'Οδοποιητικὸς, ἡ, ὸν, qui viam facere, et aditum ad aliquid patefacere potest.
'Οδοποΐα, ας, ἡ, viarum munitio, ipsa actio muniendi seu sternendi vias. Ab
'Οδοποιὸς, ῦ, ὁ, qui viam facit, munit, seu sternit. Ex *ὁδὸς* et *ποιέω.*
'ΟΔΟΣ, ῦ, ἡ, via, iter; (2) via, ratio, methodus, secta, religio; (3) viæ auxilium; (4) insidiæ, quæ juxta viam struuntur: *apud Hom, ὁδὸς ἐπί τινα*, insidiæ adversus aliquem; *ὁδῷ πάρειγον*, obiter, *Gl. V.* (5) expeditio. (5) *Περίβωτος πόμινον κοινὴν ὁδὸν, Apoll. Rhod.* 1, 103. (2) *πῆσδε τῆς ὁδῷ*, ob hoc studium, *Soph. Œd. Tyr.* 1478.
'Οδὸς, ῦ, ὁ, *cum spiritu tenui*, limen. *Κλονὸς καλεῖται πῆσδε χαλκόπους ὁδὸς, Soph. Œd. Col.* 57. *Ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὸν καταῤῥάκτην ὁδὸν, Id. Ibid.* 1590.
'Οδοσκοπέω, ῶ, fut. *ήσω*, vias observo.
'Οδοσκοπία, ας, ἡ, viarum custodio, obsisto. Ab
'Οδοσκόπης, ε, ὁ, viarum custos, stationarius. Ex *ὁδὸς* et *ἵστημι*, sisto.
'Οδοστρωσία, ας, ἡ, viarum stratura; (2) munus struendi vias. Ex *ὁδὸς* et *στρωννύω, sterno.*
'Οδοῦν, præs. inf. act. *contr.* pro *ὀδόειν*, ab *ὀδόω.*
'Οδούρος, ε, ὁ, item *δοῦρος*, vel *δοῦρος*, ε, ὁ, qui vias custodit; (2) latro; (3) comes viæ (2) *πῶς δῆθ' ἑδωδὸν οἷος ἰξίδος λαβών; Soph. Fragm. Ægei* Ex *οὐρέω.*
'ΟΔΟΥΣ, όντος, ὁ, dens; etiam pro pistillo mortarii *ap. Nicand.*
'Οδοφύλαξ, ακος, ὁ, viæ custos, qui viatores in via observat.
'Οδόω, ῶ, duco, præco, sum dux viæ; *ὁδῶμαι*, ducor viam; *ὁδῶσθαι*, per viam ire, *Hes.* Ab *ὁδός.*
'Οδύζομαι, irascor, ut hinc sit aor. 1. *ὠδύσσατο*, iratus est. *Βριάρεῳ δ' ὦς, πρῶτα πατὴρ, ὠδύσσατο Θύμῳ, Hes. Theom.* 617.
'Οδύαμαι, ασαι, τὸ, dolor. Ab *ὀδυνάω.*
'Οδυναρὸν, acc. sing. *Dor.* pro *ὀδυηρόν.*
'Οδυσσαι, cruciaris, 2. sing præs. ind. pass. *contr.* pro *ὀδυνάεσαι*, ab
'Οδυνάω, ῶ, dolore adficio; ango, *Gl. V.* *ὀδυνάομαι, ώμαι*, crucior, dolore adficior. *Ὀδυνώμενοι ἰζητῆμίν σι, Luc.* 2, 48. *Τὸ γὰς ὀρᾶσθαι γνώμον, ὀδυνᾷ, Eurip. Hipp.* 247. *Τὰ τῆς ψυχῆς τραύματα—σολὺ μᾶλλον ὀδυνᾷ, Achill. Tatius*, 1. Ab *ὀδύνη.*
'Οδυνέων, gen. pl. *Æol.* pro *ὀδυνῶν*, ab
'ΟΔΥΝΗ, ης, ἡ, dolor, anxietas, cruciatus. *Ἐς ὀδύνης βαίνειν*, in dolore esse, dolore affici.
'Οδυνηρὸς, ρὰ, ρὸν, dolorem adferens, acerbus, molestus, ærumnosus. A præc.
'Οδυνηρῶς, *adv.* moleste, dolenter; *τίπτει ὀδυνηρῶς, Aristot.*
'Οδυνήφατος, ε, ὁ ἡ, dolorem sedans, mitigans, pellens, et quasi perimens. *Ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων, Il.* 5, 900. Ex *ὀδύνη* et *φάω.*
'Οδυνοσπὰς, άδος, ὁ, dolore convulsus. Ex *ὀδύνη* et *σπάω, convello.*
'Οδυνώδης, ες, ὁ ἡ, dolens, dolorem adferens. Ab *ὀδύνη.*
'Οδυναμένοι, nom. plur. præs. part. pass. pro *ὀδυναόμενοι*, ab *ὀδυνάω.*
'Οδύρεο, *luge*, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro *ὀδύρεσο*, ab *ὀδύρομαι.*
'Οδυρμὸς, ῦ, ὁ, lamentatio, ploratus, fletus. Ab
'ΟΔΥΡΟΜΑΙ, lamentor, ploro, defleo, fleo, mœreo, lugeo. *Ὀδυρομένα σὸν ἐυνίταν, Eur. Med.* 159. *Τὴν πιύαν τινὲς, Isocr.*
'Οδυρτικὸς, ἡ, ὸν, proclivis ad lamenta et lacrymas, querulus; (2) flebilis, lacrymosus, lamentabilis. A præc.
'Οδυρτικῶς, *adv.* cum lamentatione et querela, flebiliter; *comp.* *ὀδυρτικωτέρως*, flebilius.
'Οδυρτὸς, ὴ, ὸν, lamentis dignus, gemitibus prosequendus. Ab *ὀδύρομαι.*
'Οδύσσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* et *Poet.* pro *ὠδύσατο*, ab *ὀδυζομαι*, vel
'ΟΔΥΣΣΩ, irascor, succenseo; supponendum cum f. 1. *ὀδύσω*, ut hinc sit *ὠδύσσατο*, 3. sing. a. 1. med. pro *ὠδύσατο*; item pl. *ὠδύσσαντο*, pro *ὠδύσαντο. Μίγας ὠδύσατο Ζεὺς, Il.* 18, 292. *Πατὴρ ὠδύσατο Θυμῷ, Hesiod. Theog.* 617. Alii *ὀδύζομαι* supponunt, possit quoque *ὀδύω* pro radice assumi.
'Οδωδὶ, *oluit*, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro *ὤδι*, ab *ὄζω, oleo.*
'Οδωδὴ, ῆς, ἡ, odor, *Hes.* Ab *ὄζω.* unde
'Οδώδη, *oluerat*, 3. sing. plusq. perf. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro *ὤδει.*
'Οδώδυσαι, *tratus fuit*, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro *ὤδυσται*, ab *ὀδύσσω.*
'Οδὼν, όντος, ὁ, dens, pro *ὀδὼς, Ion. Eust.*
'Οδωτὸς, ὴ, ὸν, qui transiri potest, viam habens; (2) facilis, expeditus. (2) *ἐμοὶ μὲν οὐχ' ὁδωτὰ*, obire quidem hæc non possum, *Soph. Œd. Col.* 495. Ab *ὁδέω.*
'Οισοι, dat. pl. *Ion.* et *Æol.* pro *οἷσι*, ab *οἷς.*
'Οζαι, ῶν, αἱ, pelles asinorum agrestium, *Suid.*
'Οζαινα, ης, ἡ, narium uleus, polypus; (2) piscis e polyporum genere. Ab *ὄζω.*
'Οζαινικὸς, ἡ, ὸν, qui narium ulcere putrido seu polypo laborat. A præc.
'Οζαινίτις, ίδος, ἡ, ozænas redolens, graveolens. Ab eod.
'Οζη, ης, ἡ, fœtor. Ab *ὄζω.*
'Οζήσεις, *olebis*, 2. sing. fut. 1. ind. act. verbi *ὀζίω, oleo.*
'Οζοθήκη, ης, ἡ, oletum, cloaca. Ab *ὄζη* et *θήκη.*
'Οζολὶς, ὁ, polypi species. Ab *ὄζω.*
'Οζόομαι, ῶμαι, in materiam ramosam et nodosam convertor; *ὠζωμένος*, nodatus, ramosus, perf. part. Ab
'ΟΖΟΣ, ε, ὁ, nodus arboris, ramus; *metaph.* *ὄζος Ἄρηος*, homo bellicosus, quasi Martis filius. *Τὸ μὲν εὔκτος φύλλα καὶ ὄζος φύσει, Il.* 1, 234.
'Οζόσεμος, ε, ὁ ἡ, cui os fœtet. *Gl. V.* oriputidus. Ex *ὄζη* et *σῶμα, os.*
'Οζόχειτες,

Οζόχρωτος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, hircum olens. Ab ὄζω et χρῶς, cutis.
Ὄζυγις, pro ὁμόζυγις, *Poet.*
ΟΖΩ, *Dor.* ὄσδω, fut. ὀζήσω, perf. ὄδωδα, oleo, odorem spiro, fœteo; ὄζει, *Gl. V.* ὀζόμενος, putidus, *Ph.* part. perf. ὀδωδώς, olens. Ἤδη γὰρ ὄζειν πλειόνων ᾖ μειζόνων πραγμάτων μοι δοκεῖ, præsagire, *Aristoph. Lys.* 620. Πάντ' ὤνθει θήριος μᾶλα πίονος, *Theocr.* 7, 143.
Ὀζώδης, ους, ὁ ᾖ ἡ, ramosus, nodosus; (2) olidus, fœtidus. Ab ὄζος vel ὄζω.
Ὄη, ης, ἡ, sorbus, arbor. Idem quod ὄα.
Ὄθι, *adv.* unde; (2) quamobrem, quocirca, quare. Ab ὅς.
Ὄϊστο, *curabat*, 3. sing. imperf. indic. med. *Ion.* pro ὤϊστο, ab ὄϊομαι, *curo.*
Ὀϊόω, curo, rationem habeo. Ab ὄϊη.
Ὀϊόω, ῶ, idem et ab eod.
ΟΙΗ, ης, ἡ, cura, ratio, *Hesych.*
Ὄϊθι, *adv.* ubi. Ab ὅς.
Ὄϊθιτις, *adv.* idem. Ex ὄϊθι et τις.
ΟΙΘΑΕΙΣ, ῶν, αἱ, plantæ quæ indicant aquam subesse ubi nascuntur.
Ὀθνεῖος, εία, εῖον, alienigena, externus, peregrinus. Ὀθνεῖος, ἤ σοι συγγενὴς γίγαῶτ' τις; *Eurip. Alcest.* 535. A νόθος, quasi *per Metathesin* pro νοθεῖος.
Ὀθυόπυμβος, ον, in extraneo solo sepultus, *Man.*
Ὄθομαι, curo, moveor. Ὅς ἂν ὄθηι αἴσυλα ῥίζων, *Il.* 5, 405. Ab ὄθη.
ΟΘΟΝΗ, ης, ἡ, linteum, tela linea; (2) quævis tela etiam non linea; mappa, *Gl. V.* (3) velum nauticum; carbasus, *Gl. V.* (4) indumentum linteum.
Ὀθονιακὸς, ἡ, όν, lintearius, *Gl. V.* A præc.
Ὀθόνινος, ίνη, ινον, linteus. Ab ὀθόνη.
Ὀθόνιον, ου, τὸ, linteolum, panniculus linteus; (2) linteolum, quo obligantur vulnera; (3) quo excipiuntur medicamenta. Dim. ab ὀθόνη.
Ὀθονοπώλης, ου, ὁ, lintearius.
ΟΘΟΝΝΑ, othonna, herba; (2) succus.
Ὀθονοτοιὸς, οῦ, ὁ, linteo. Ex ὀθόνη et τοιέω.
Ὀθρὶξ, similis capilli, *pl.* ὀτριχες, qu. ὁμότριχες.
Ὀθροὸς, pro ὁμοθροὸς, *Hes.*
Οἴ ἐμὶ, heu mihi; οἴ ἐγὼ, οἴ μοι.
Οἴ, *adv.* quo; (2) ubi.
Οἶα, ας, ἡ, pellis ovilla; idem quod ὄα. (2) vicus, pagus. (2) ἠὸ' οἶαι, *Apoll. Rhod.* 2, 139. Ab οἶς.
Οἰαδὸν, *adv.* solum, solummodo, ad modum solitarii. Ab οἶος.
Οἰακίζω, fut. ίσω, guberno vel rego navem; (2) rego simpliciter; (3) torqueo, converto, velut clavum. Ab οἴαξ. Unde
Οἰάκιον, ου, τὸ, gubernaculum navis, *Eust.*
Οἰάκισμα, ατος, gubernatio. *Ph.* regimen.
Οἰακιστὴς, οῦ, ὁ, gubernator, *Suid.*
Οἰακονόμος, ου, ὁ, gubernator, proprie clavi, navis; deinde simpliciter, ut rex, dominus. Ex οἴαξ et νέμω, *guberno.*
Οἰακοστροφέω, ῶ, gubernaculum manu verso, clavum teneo; (2) guberno, rego. Ab
Οἰακοστρόφος, ου, ὁ, qui clavum tenet, qui gubernaculum versat, gubernator. Ὥστε ναὸς κιδνὴν οἰακοστρόφον, *Eurip. Med.* 523. A seq. et τρέφω.
ΟΙ'ΑΞ, ακος, ὁ, proprie clavus, quo regitur gubernaculum; (2) gubernaculum ipsum, etiam *metaph.*
Οἰάτιος, α, ὁ ᾖ ἡ, ut οἰάτιον κρέας, caro ovilla, *Suid.* Ab οἶς.
Οἰάω, ῶ, solus seu solitarius sum, *Hesych.* ubi οἰώντα, μονάζοντα. Ab οἶος.
Οἶζος, ὁ, pars optima in cervice tauri, *Lucian. Lexiph.* 3, *et apud Pollucem.*
Οἰγήσομαι, *aperiar*, f. 2. ind. pass. verbi
ΟΙ'ΓΩ, seu οἰγνύω, aperio, patefacio; aor. 1. ὤϊξα, aperuit, *apud Hom.* imperat. præs. οἶγε, aperi, *Hesiod.* οἴγνυμαι, aperior; imp. ὠίγνυντο, aperiebantur, *Hom.* οἰχθῆ, aor. 1. conj. 3. sing. Τῆσι θύρας ὤϊξεν, *Il.* 6, 298. πύλας, *Ib.* 24, 446.
Οἰδαίνω, tumefacio, inflo; (2) tumeo; οἰδαίνομαι, tumefio, turgesco. Ab οἰδέω.
Οἰδαλέος, έα, έον, tumidus, turgidus, *Gl. V.* (2) humidus, *Suid.* Ab cod
Οἰδάνω, tumefacio; οἰδάνομαι, tumefio, turgesco. Οἰδάνει ἐν φήθεσσι νόον, *Il.* 9, 550. Ἀλλά μοι εἰδάνεται κραδίη χόλῳ, *Ib.* 642.
Οἶδας, 2. sing perf. ind med. verbi εἴδω, *scio.*
Οἰδαυθα, *nosti*, persona eadem, sed *Æol* formata.
Οἶδατι, *novistis, s itis*, 2. plur. perf. ejusd.
Οἰδάω, ῶ, tumeo; οἰδῶντα, part *apud Plut.*—nisi forte εἰδῦντα ibi legendum.
ΟΙ'ΔΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, tumeo, turgeo; perf. ᾤδηκα· part. ᾠδηκὼς, tumidus, inflatus. Ὣ, δεῖ δὲ χρόα πάντα. *Odyss.* 5, 455.
Οἴδημα, ατος, τὸ, tumor. A præc.
Οἰδηματόεις, εσσα, εν, idem quod
Οἰδηματώδης, ους, ὁ ᾖ ἡ, tumens, tumidus:
Οἴδησις, εως, ἡ, tumor, inflatio. Ab οἰδέω.
Οἰδίσκω, tumefacio; (2) intumesco. Ab eod.
Οἴδμα, ατος, τὸ, unda, fluctus maris, æstus; (2) pelagus, vastum maris æquor. Ab eod. *Il.* 21, 234.
Οἰδματόεις, pro οἰδηματόεις, *Ath.*
Οἴδνον, ου, τὸ, tuber terræ; οἴδνα, tubera, *Suid.* Scribitur et ὕδνον. Ab οἰδέω.
Οἰδοτοιῶ, tumefacio, *Gl. V.* Ab
Οἴδος, tumor, *Erot. in Lex. Hippocr.*
Οἴεαι, *putas*, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro οἴεσαι, ab οἴομαι.
Οἰέανος, ου, ὁ ᾖ ἡ, unam tantum vestem habens. Νήλιπος, οἰέανος, *Apoll. Rhod.* 3, 646. Περιβολαῖον dicebatur et erat gestamen Lacænarum. Vide *Musgrav. ad Eur. Hecubam*, 933. Ex οἷος et ἑανὸς, *vestis.*
Οἶει, pers. ead. cum οἴεαι, sed *Att.* pro οἴῃ.
Οἴεος, εία, εον, et οἴειος, είη, ειον, ovillus. Hinc οἰείη, et οἰίη, ης, ἡ, scil. δορὰ, *pellis ovilla.* Ab οἷς.
Οἰέσσι, *ovibus*, dat. pl. *Ion.* pro οἴεσι, ab οἷς.
Οἰέτης, ους, ὁ ᾖ ἡ, æqualis, qui ejusdem ætatis est, *Il.* 2, 765. Ex ὁμοῦ et ἔτος, *annus.*
Οἰζυρῇ, dat. sing. *Ion.* pro οἰζυρᾷ, ab
Οἰζυρὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnosus, calamitosus, miser, *Il.* 3, 417. Ἑλκόμενοι ταύσεσθαι οἰζυρῷ πολέμοιο, *Ib.* 3, 112. Ab
ΟΙ'ΖΥ'Σ, ύος, ἡ, ærumna, miseria, calamitas. Ab οἴ. Hinc
Οἰζύω, f. ύσω, ærumnas perfero, miser sum.
Οἷη, *soli*, dat. sing. f. g. *Ion.* pro οἵᾳ, ab οἷος.
Οἰηθῆναι, *putasse*, a. 1. inf. pass. verbi οἴομαι.
Οἰήϊον, gubernaculum; pl. οἰήϊα, gubernacula, *Il.* 19, 42. pro οἰήκιον, οἰήκιον.
Οἴηκα, acc. sing. *Ion.* pro οἴακα, ab οἴαξ, *clavus.*
Οἰηκίζειν, præs. inf. act. *Ion.* pro οἰακίζειν, a verbo οἰακίζω, *gubernaculum rego.*
Οἰηκοφόρος, ὁ, clavi gubernator, *Synes.* Ab οἴαξ et φέρω.
Οἷην, *qualem*, acc. sing. f. g. *Ion.* pro οἵαν, ab οἷος.
Οἰηξ, ηκος, ὁ, gubernaculum; εἰνηξ, *apud Hom.* et annuli, per quos lora ducunt, *Il.* 24, 269. Pro οἴαξ.
Οἴημα, ατος, τὸ, id quod quis opinatur, opinio animo concepta; (2) existimatio de se nimis arrogans. Ab οἴομαι.
Οἰηματίας, ου, ὁ, qui arrogantem de se opinionem concepit, vana opinione elatus, fastu tumens. A præc.
Οἰημάτιον, ου, τὸ, arrogans opiniuncula de se. Dim. ab οἴημα.
Οἰήσεται, 3. sing. f. 1. ind. med. verbi οἴομαι.
Οἴησις, εως, ἡ, suspicio: ab eod. Ἀπὸ τῆς γλυκείας οἰήσεως, *Heliod.* 3.
Οἰησίσοφος, ου, ὁ ᾖ ἡ, falsa sapientiæ opinione inflatus. Ex οἴησις et σοφός.
Οἰησίφρων, ονος, ὁ ᾖ ἡ, idem. Ex οἴησις et φρὴν, *mens.*
Οἰητέον, *adv. posit.* putandum. Ab οἴομαι.
Οἰητὴς, οῦ, ὁ, opinator. Ab eod.
Οἰητὸν, opinabile, *Ph.* Ab eod.
Οἴη, ἡ, arbor eadem quæ οἴα.
Οἴης, ους, ἡ, ovicula, agnicula. Dim. ab οἷς.
Οἶκα, perf. indic. med. verbi οἴκω, *similis sum*, pro vulg. ἔοικα.
Οἴκαδ', pro οἴκαδε, *adv.* domum. Ab οἶκος.
ΟΙ'ΚΑ'ΔΕΣ, ων, αἱ, ficus immaturæ, grossi Laconibus; *Poll. Suid.*
Οἰκαδὶς, *Dor.* pro οἰκαδε, *adv.* domum.
Οἰκανὸν, domesticum, *Hes.* Ab οἶκος.
Οἰκάριον, ου, τὸ, ædicula, cellula Dim.
Οἴκασιν, 3. plur. perf. ind. med. cum ν ἐφελκ. ab εἴκω.
Οἵκι, 3. sing. temporis et verbi ejusd.
Οἰκιακὸς, ἡ, όν, domesticus, familiaris, *Gl. V. Suid.* Ab οἰκεῖος.
Οἰκεῖον, τὸ, propinquitas, *Thuc.*
Οἰκειοπραγέω, ῶ, fut ήσω, privata mea negotia ago. Ex οἰκεῖος et πράσσω.
Οἰκειοπραγία, ας, ἡ, cura suorum negotiorum, non alienorum. Ex iisd.
Οἰκεῖος, εία, εῖον, domesticus, privatus; (2) familiaris, necessarius, necessitudine conjunctus; (3) propinquus, cognatus, adfinis; (4) aptus, accommodatus. Ab οἶκος.
Οἰκειότης, ητος, ἡ, usus domesticus et consuetudo, familiaritas, amicitia; (2) propinquitas, cognatio, affinitas. A præc.
Οἰκειοφώνως, *adv.* sua voce, suis verbis, *R.* Ex οἶκος et φωνή.
Οἰκειόω, ῶ, f. ώσω, familiarem reddo, concilio; (2) adscisco, accommodo, concilio; (3) concilio, adjungo; (4) mihi vindico, meum esse contendo; οἰκειοῦμαι, familiaris reddor, adjungor, concilior. Οἰκειώσατο πρὸς αὐτὸν τοὺς πολίτας, *Plut.* Τὴν γὰρ Ἀσίην καὶ τὰ ἐνοικέοντα ἔθνεα βάρβαρα οἰκειοῦνται οἱ Πέρσαι, Persæ sibi vindicant, *Herodot.* 1, 4. Τούτων γὰρ ὧν τὴν ἐξούσιαν ἐκ οἰκηΐουνται Λυδοὶ, Lydi, *Id.* 1, 94. Ab οἰκεῖος.
Οἰκείτωσαν, 3. pl. præs. imperat. act. *contr.* pro οἰκείτωσαν, ab οἰκέω, *habito.*
Οἰκείωμα, ατος, τὸ, accommodatum, accommodatio. Ab οἰκειόω.
Οἰκείων, præs. part. act. *Poet.* pro οἰκέων.
Οἰκείως, *adv.* familiariter, amice, benevole; (2) apte, accommodate, convenienter.
Οἰκείωσις, εως, ἡ, familiaritas, conjunctio; (2) vindicatio, comparatio, adquisitio. Ἔχει δέ πως ἡ μέλιττα οἰκείωσιν τινὰ πρὸς τὴν ὀρῦν, *Theophrast.* Ab οἰκειόω.
Οἰκίντι, 3. pl. præs. ind. *Æol.* pro οἰκεῦσι, ab οἴκημι.
Οἰκίοισι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro οἰκέουσι.
Οἰκίοιτο, *habitet*, 3. sing. præs. opt. med.
Οἰκιτεία, ας, ἡ, familia, *Ph.* Ab οἰκέτης.
Οἰκιτεύομαι, domesticus sum, famulor, *Hes. V. Eur. Alc.* 437. Ab eod.
Οἰκιτεύω, habito. Τὸν ἀνάλιον οἶκον οἰκιτεύοις, *Eurip. Alc.* 439.
Οἰκέτης, ου, ὁ, domesticus, verna, famulus, servus domesticus. Ab οἶκος.
Οἰκετία, ας, ἡ, familia, famuli.ium. A præc.
Οἰκετικὸς, ἡ, όν, famularis, servilis; τὸ οἰκετικὸν, servitium seu famulitium domesticum, ipsi famuli. Ab eod.
Οἰκέτις, ίδος, ἡ, famula, ancilla; etiam materfamilias. Τὸ μὲν οἰκέτις ἦδη, tu jam matrona facta es, *Theocrit.* 18, 38. Ab eod.
Οἰκεῦντας, *habitantes*, acc. plur. part. præs. act. *Dor.* pro οἰκοῦντας.
Οἰκεὺς, ῆος, ὁ, famulus, servus domesticus; (2) domesticus; gen. *Ion.* οἰκῆος, dat. οἰκῆι, pl. οἰκῆες, acc. οἰκέας. Ab οἶκος.
Οἰκέω, ῶ, fut. ήσω, habito, domum habeo; (2) vivo, dego; οἰκέομαι, οῦμαι, habitor, incolor; part. οἰκεύμενος, fœm. οἰκευμένη, quæ habitatur, habitabilis, *pro Subst.* orbis terrarum: Romanum imperium, terra Judæa. Τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγερῶν, ruri, *Aristoph. Nub.* 138. Πολυμηλοτάτην ἐσίαν οἰκεῖς, *Eur. Alc.* 585. Καὶ τάσδε Θήβας ἐυκλεῶς οἰκήσαμεν, *Id. Her. Fur.* 272. Ab οἶκος.
Οἰκήιος, *Ion.* pro οἰκεῖος, domesticus, privatus.
Οἰκηΐουσθαι, præs. inf. med. *Ion.* et *contr.* pro οἰκειόσθαι, ab οἰκειόω, *meum facio.*
Οἴκημα, ατος, τὸ, habitaculum. *Ph.* cella, cœnatorium; peculiariter Atticis lupanar, item carcer; pl. οἰκήματα, habitationes. *Gl. V.* alicubi et de cortibus avium; omnino de quovis ædificio, et quicquid structum et elaboratum est, ut turris, templum, &c. *Ern.* (2) τὴν θυγατέρα τὴν ἑωυτῆ οἰκί-

σαντα ἐπ' οἰκήματος, filiam suam cum prostituisset in lupanari, *Herodot.* 2, 126. Κεῖσθαι ἐν οἰκήματι, et ἀπὸ τοῦ οἰκήματος ἀνίσταται, dicitur de meretrice quæ in lupanari quæstum corpore facit, et quæ lupanar deserit, *Isæus* 58. edit. Steph. Hinc

Οἰκηματικός, ἡ, ὸν, domesticus, *R.*

Οἰκημάτιον, ου, τὸ, parva domus; cellula, *Gl. Vet.* Ab eod.

Οἰκημένον, acc. sing perf. part. pass. *Ion.* pro ᾠκημένον, a verbo οἰκέω, *habito*

Οἰκῆσαι, a 1. inf act. ab οἰκέω. Unde

Οἰκήσιμος, ου, ὁ ἡ, habitabilis. τὸ οἰκήσιμον, carcer.

Οἴκησις, εως, ἡ, habitatio. habitaculum, *Ph.*

Οἰκητήριον, ου, τὸ, domicilium, *Ph.*

Οἰκητής, οῦ, ὁ, habitator, incola.

Οἰκητικός, ἡ, όν, qui habitaculum seu sedem sibi quærere solet. Ζῶα οἰκητικὰ μὲν, οἷον ἀσπάλαξ, μῦς, μύρμηξ, μέλιττα· ἄοικα δὲ, πολλὰ τῶν ἐντόμων, καὶ τῶν τετραπόδων, *Aristot. Hist. An.* 1, 1. Ab οἰκητής.

Οἰκητὸς, ἡ, όν, habitabilis; (2) habitatus. Ab οἰκέω.

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ. incola, colonus. Ab eod.

Οἰκία, ας, ἡ, domus, ædes; (2) familia; οἰκίαι, etiam domicilia avium, nidi. Ab οἶκος.

Οἰκιακὸς, ἡ, όν, domesticus. A præc.

Οἰκίδιον, ου, τὸ, domuncula, parva domus, ædicula, casa, gurgustium, tuguriolum, cellula; aviarium, locus ubi animalia aluntur. Dim. ab οἶκος seu οἰκίον.

Οἰκίδιος, ία, ιον, domesticus, privatus. A præc.

Οἰκίζω, f. ίσω, præt. ᾠκίκα, plusq. perf. ᾠκίκειν, ædifico, struo, condo; (2) in ædibus seu sede colloco; (3) loco, colloco; (4) coloniam in locum mitto; pass. οἰκίζομαι ᾠκισμαι, 3. sing. perf. collocatus est; part. ᾠκισμένη πόλις, condita urbs, dicitur et de ipsis incolis seu colonis, *apud Thuc.* non nunquam et pro οἰκεῖν apud eundem. Οἰκίσαντε μίαν πόλιν, *Aristoph. Av.* 173. Ab eod.

Οἰκικὸς, ἡ, όν, domesticus. Ab eod

Οἰκίον, ου, τὸ, domicilium; pl. οἰκία, domicilia, sedes, nidi. Dim. ab οἶκος.

Οἰκίσαι, aor. 1. inf. act. verbi οἰκίζω. Unde

Οἰκισις, εως, ἡ, ædificatio; (2) deductio coloniæ.

Οἰκίσκη, ης, ἡ, parva domus, domuncula. Dim. ab οἶκος. Unde

Οἰκίσκος, ου, ὁ, parva domus, vilis domus, cellula, cubiculum; (2) aviarium, cors.

Οἰκισμὸς, οῦ, ὁ, ædificatio; deductio coloniæ. Ab οἰκίζω.

Οἰκισῶν, gen. pl. *Dor.* pro οἰκιστῶν, ab οἰκιστής.

Οἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, ædificator, conditor coloniæ, *R.* Ab οἰκίζω. Unde

Οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, idem, habitator, *Gl. V.*

Οἰκιστήριον, τὸ, domicilium. A præc.

Οἰκιστικῶς, *adv.* qu. dic. more eorum qui urbem condunt, vel coloniam deducunt, *Poll.* sine expos. Ab eod.

Οἰκογενεῖς, acc. pl. *contr.* pro οἰκογενίας, ab

Οἰκογενὴς, ίος, ὁ ἡ, domi natus, vernaculus; verna, *Ph.* Ex οἶκος et γίνομαι, *nascor.* Τίκτουσι δὲ ἀλικτορίδες οἰκογενεῖς τίνες δὶς τῆς ἡμέρας, *Aristot. Hist. An.*

Οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, hera, materfamilias, matrona, *Gl. V.*

Οἰκοδεσποτέω, ῶ, fut. ήσω, sum paterfamilias, familiam rego, rem administro familiarem. Uxores etiam οἰκοδεσποτεῖν dicuntur, quasi dominæ essent domicilii, 1 *Tim.* 5, 14. *Item* planetæ, quasi domini cælestis regionis, *Ern.* Ab

Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, paterfamilias, herus. Ap. Genethliacos, genituræ dominus, quem præsidem domicilii vocant. Hinc

Οἰκοδεσποτικὸς, ἡ, όν, ad heros seu patres familias pertinens; (2) homini frugi conveniens

Οἰκοδομέω ῶ, fut. ήσω, ædifico, domum struo; οἰκοδομήσασθαι, aor. 1. inf. med. ædificare; ᾠκοδομημένος, perf. pass. ædificatus, structus. Νεὼς ἡμῖν οἰκοδομεῖν δεῖ λιθίνους αὐτοῖς, *Aristoph. Av.* 620. Οἰκίας οἰκοδομήσαι καλὰς καὶ μεγάλας, *Plat.* Ab οἰκοδόμος.

Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, ædificatio, ædificium, structura. Ab eod.

Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, ædificium. Ab eod. Unde

Οἰκοδόμησις, εως, ἡ, ædificatio, structura.

Οἰκοδομητικὸς, ἡ, όν, ad ædificationem pertinens; structorius, ædificatorius; ἡ οἰκοδομητικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars ædificandi domos, architectonica. Ab

Οἰκοδομητὸς, ἡ, όν, ædificatus, exstructus; (2) qui ædificari potest.

Οἰκοδομία, ας, ἡ, ædificatio, ædium structura; (2) structura quævis, etiam viæ munitio. Ab οἰκοδόμος. Unde

Οἰκοδομικὸς, ἡ, όν, ad ædificatorem pertinens; (2) struendarum ædium peritus. Hinc ἡ οἰκοδομικὴ, sc. τέχνη, architectonica.

Οἰκοδομικῶς, *adv.* ex arte ædificationis.

Οἰκοδόμος, ου, ὁ, ædificator. Ex οἶκος et δέμω.

Οἰκοθὲν, *adv.* domo; (2) ex se, ex suopte ingenio, sua sponte, de suis. Ab οἶκος.

Οἰκοθι, *adv.* domi. Ab eod.

Οἴκοι, *adv.* domi. Idem et ab eod.

Οἰκομανία, ας, ἡ, insanum ædificandi aut domos emendi studium. Ex οἶκος et μαίνομαι.

Οἰκόνδε, *adv.* domum. Ex οἶκος et δέ.

Οἰκονόμων, tragicis ὁ οἰκονόμος, *Steph.*

Οἰκονομέω, ῶ, fut. ήσω, rem familiarem administro, res domesticas dispenso; (2) administro, rego, guberno; dispenso, dispono, constituo; (3) *eleganter*, callide machinor, rationes sequor prudenter et solerter excogitatas ad aliquid efficiendum; item, de spe, bene sustineo spem, respondeo bene spei, *Ern.* Ὁ νόμος πάντα οἰκονομεῖ τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν, *Aristot.* Hinc

Οἰκονομητικὸς, ἡ, όν, œconomiæ peritus.

Οἰκονομία, ας, ἡ, dispensatio rei familiaris, rei domesticæ administratio; (2) administratio, distributio, dispensatio, dispositio, ut scripti; *in Scr. Eccles.* ratio Dei qua *in V.* et *N. T.* usus est in religione hominibus tradenda.

Οἰκονομιαρχὴς, ὁ, dispensator, gubernator, *V. L.*

Οἰκονομικὸς, ἡ, όν, pertinens ad dispensatorem rei familiaris; (2) dispensandæ et tuendæ rei familiaris peritus; (3) rei familiari serio intentus. Hinc ἡ οἰκονομικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη, scientia rei familiaris dispensandæ, œconomica. Ab οἰκονόμος.

Οἰκονομικῶς, *adv* more dispensatorum; ad rei familiaris tutelam apte.

Οἰκονόμος, ου, ὁ ἡ, dispensator rei familiaris, administrator domus; (2) administrator, dispensator, villicus; (3) dicitur etiam de magistratuum genere, *apud Jos.*

Οἰκόπεδον, ου, τὸ, area domus; solum domus destructæ.

Οἰκοπολέω, ῶ, fut. ήσω, domum struo, ædifico. Ab

Οἰκοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ, proprie domus fabricator, ædificator; at *Sophocl.* domi factus, domi paratus. Ex οἶκος et ποιέω.

Οἰκοτορίδα, ων, τὰ, vasa domestica, *Suid. Eust.* Ex οἶκος et πόρος.

Οἰκουρὸς, ὁ ἡ, domesticus, *Pind.*

ΟΙ'ΚΟΣ, ου, ὁ, domus; (2) bona seu facultates; (unde *ap. Jos.* accipiunt pro regno, tetrarchia: sed potest esse reditus Lysaniæ, *Ern.*) οἶκοι πλαιητῶν, domicilia, sedes ac regiones planetarum; οἶκοι, cellæ in balneis.

Οἶκος, *Ion.* pro ἰοικός· vide οἰκώς.

Οἰκοσιτία, ας, ἡ, quum quis domi victitat, qu dic. domicœnium. Ab

Οἰκόσιτος, ου, ὁ ἡ, domi suæ cibum capiens, suis sumptibus vivens; qui in domo patris adhuc alitur. Miles qui sine stipendiis militat, *Plut.* in *Crasso.* Νυμφίος οἰκόσιτος— Οὐδὲν διόμενος προικὸς, *Menand.*

Οἰκοσκοτικὸν, genus vaticinii, cum ex iis, quæ in ædibus contingunt, auguramur, ut si felis aut serpens in tecto conspiciatur. Ex οἶκος et σκόπος.

Οἰκοτραφὴς, ἐος, ὁ ἡ, domi nutritus; verna, vernaculus, alumnus, *Ph.* Ex οἶκος et τρέφω.

Οἰκοτρίδιον, ου, τὸ, scil. παιδίον, puer e vernatus. Ex

Οἰκοτρίδης, ου, τὸ, verna, *Hes.* Vid οἰκότριψ.

Οἰκοτριδικὸς, ἡ, όν, vernalis. *Gl. V.* vernilis. A præc.

Οἰκοτρίβω, fut. ψω, verna sum, vernaliter loquor, *ap. S. h. Arist ph.*

Οἰκότριψ, ῖβος, ὁ, verna, servus vernaculus, e parentibus servis dominatus. V. *Aristoph. Thesm.* 433. Ex οἶκος et τρίβω.

Οἰκοτύραννος, ου, ὁ, domi tyrannus, acerbus.

Οἰκουμένη, ης, ἡ, sc. γῆ· vide οἰκέω. Hinc

Οἰκουμενικὸς, ἡ, όν, ad orbem terrarum pertinens; (2) ex universo terrarum orbe collectus, vel conveniens.

Οἰκουρέω, ῶ, fut. ήσω, domum custodio, domi me contineo; (2) desideo, latito. Οἰκουρῶν ἐν ἄστει, *Plat.* Ab οἰκουρός. Hinc

Οἰκούρημα, ατος, τὸ, assiduitas domestica, si quis raro foras prodit.

Οἰκουρία, ας, ἡ, iden; (2) custodia domus; (3) desidia, qua quis domi latitat, nec publicæ negotia suscipit; (4) convictus domesticus, ut conjugium, *Philo.*

Οἰκουριῶν, gen. pl. *Dor.* pro οἰκουριῶν, ab οἰκούρος.

Οἰκουρικὸς, ἡ, όν, domi manere solitus; domesticus. Ab eod.

Οἰκούριον, ου, τὸ, præmium, quod datur domum custodienti, et rem familiarem administranti, dum quis abest; οἰκούρια, crepundia quæ matres infantibus domo relinquunt. Ab eod.

Οἰκουροκάθιδρος, ον, domi custodiæ insidens, *Texte.*

Οἰκουρὸς, οῦ, ὁ ἡ, domus custos; (2) rem familiarem provide curans et administrans; (3) domi sedens, et negotia publica subterfugiens; (4) domesticus. Ex ἕρος.

Οἰκοφθορέω, ῶ, fut. ήσω, domum seu familiam pessundo, rem familiarem dilapido, vel corrumpo quoquo modo rem familiarem aut pacem domesticam:

Οἰκοφθορία, ας, ἡ, familiæ eversio, rei familiaris dilapidatio. Ab

Οἰκοφθόρος, ου, ὁ ἡ, rem familiarem dilapidans, domuum pernicies. *Ph.* domi corruptor. Ex οἶκος et φθείρω.

Οἰκοφυλακέω, ῶ, fut. ήσω, domum custodio.

Οἰκοφυλάκιον, ου, τὸ, præmium pro custodia domus. Ab

Οἰκοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ, custos domus.

Οἰκτείρας, *misertus*, a. 1. part. act. v. οἰκτίρω.

Οἰκτίρημα, ατος, τὸ, misericordia, miseratio. Ab οἰκτίρω.

Οἰκτιρήσεις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Οἰκτιρήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi οἰκτιρέω, pro

Οἰκτίρω. miseror; a. 1. ᾠκτειρα· f. 1. οἰκτιρῶ· sed invenitur et f. 1. οἰκτιρήσω· imperat. aor. 1. οἴκτιρον, miserere; part. οἰκτίρας, misertus, miseratus; οἰκτίρομαι, sum miserabilis. Οἴκτιρε δ' ὦ 'ναξ, παῖδα τὸν σὸν, *Soph. Aj.* 510. Ἐγὼ μὲν οἰκτίρω σε συμφορᾶς κακῶν, *Eur. Iph. in Au.* 1364. Ab οἶκτος.

Οἰκτιῦς, *misereberis*, 2. sing f. 1. ind. act. *Att.* pro οἰκτίσεις, ab

Οἰκτίζω, et οἰκτίζομαι, miserationem excito, lamentor. Οἰκτίζειν τινὰ τίνος, *Aristot.*

Οἰκτικὸς, ἡ, όν, miserabilis, ad miserationem commovendam aptus. Ab οἶκτος.

Οἰκτιρμὸς, οῦ, ὁ, miseratio, misericordia. Ab οἰκτίρω.

Οἰκτίρμων, ονος, ὁ, misericors. Ab eod.

Οἴκτισμα, ατος, τὸ, miseratio. Ab οἰκτίζω.

Οἰκτισμὸς, οῦ, ὁ, oratio ad commovendam misericordiam composita. Ab eod.

Οἴκτιστος, ίστη, ίστον, valde miserabilis, maxime miserandus. Hinc οἰκτίστα, *adv.* et

Οἰκτίστως, admodum miserabiliter. Ab eod.

ΟΙ'ΚΤΟΣ, ου, ὁ, misericordia, commiseratio; (2) ejulatus; οἶκτοι, apud oratores, excitationes misericordiæ.

Οἰκτρὰ, *adv.* pro οἰκτρῶς, *Hom.*

Οἰκτρίζεσθαι, ἰλεΐσθαι, *Hes.* qu dic miserationem experiri, misericordiam sentire.
Οἰκτρογόαω, miserabiliter gemo, *Hes.*
Οἰκτρογόος, ον, idem quod οἰκτικός. A γόος.
Οἰκτροκέλευθος, ον, misere vians, *Man.*
Οἰκτρολογία, ας, ἡ· vid. οἰκτισμός. Ex λέγω.
Οἰκτρομέλαθρος, ον, lugens in ædibus, *Man.*
Οἰκτρόν, adv. miserabiliter, *Eur. Sup.* 104.
Οἰκτρός, ᾱ, όν, miserandus, miserabilis, miseratione dignus, miser; οἰκτρὰ, *adv.* miserabiliter. Ab οἶκτος.
Οἰκτροχοΐω, ῶ, f. ήσω, miserabilia verba fundo Ἰκετεύσαι Ϝ' ὑπεκύπτοντες, τὴν φανὴν οἰκτροχοοῦντες, *Aristoph. Vesp.* 553. A præc. et χέω.
Οἰκτρῶς, *adv.* miserabiliter. Ab οἰκτρός.
Οἰκώς, ός, οἰκότως, *Ion. apud Herod.* pro εἰκότως.
Οἰκωφελής, ίος, ὁ ἡ ή, domui seu familiæ utilis. Ex οἶκος et ὠφελίω. Hinc
Οἰκωφελία, ας, ἡ, frugalitas toti familiæ utilitatem adferens.
Οἰκωφελῶς, *adv.* cum utilitate totius familiæ.
Οἶμα, ατος, τὸ, impetus in aliquem. Οἶμα λέοντος ἔχων, *Il.* 16, 752. Pro οἴμημα, ab οἰμάω.
Οἶμαι, *contr.* pro οἴομαι. Οἶμαι γὰρ οἶμαι (ξὺν Ϝῷ δ' ἰερήσεται) ταύτης ἀκπλαλᾶξαι σε τῆς ὀφθαλμίας, spero, *Aristoph. Plut.* 114.
Οἰμάω, impetum in aliquem facio, irruo; ut hinc sit οἴμησεν, a. 1. irruit, impetum fecit, sine augm. Ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρῆρωνα πύλειαν, *Il.* 22, 140. Ab
Οἶμη, ης, ἡ, via, semita; (2) iter; (3) cantilena, seu modi cantilenæ.
Οἴμημα, τὸ, impetus qui in aliquem detur, *Hes.*
Οἴμοι, heu mihi! (2) o! Ex οἱ et μοι pro ἐμοί.
Οἶμος, ου, ὁ vel ἡ, semita; (2) virga; (3) versus, *Suid.* (4) circulus, tibia vel radius rotæ, *Id.* Ab οἶμη.
Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, ploratus, ejulatus, lamentatio. *Gl. V.* ululatus. Τίν' αὖ τάκεις ὧδ' ἀκόρεστ' οἰμωγὰν τὸν Ἀγαμέμνονα, accusat. Ἀγαμέμνονα pendet a nomine οἰμωγὰν, casum verbi cognati regente, *Soph. El.* 122. Ab οἰμώζω.
Οἴμωγμα, ατος, τὸ, idem et ab eod. Πίπτει πρὸς ἕδας μύριοις οἰμώγμασι, *Eurip. Bacch.* 1110.
Οἰμώζω, f. ξω, et ξομαι, ploro, ejulo, lamentor, ululo; (2) defleo, deploro, ejulatu et lamentis prosequor; οἰμωζε, vale, cum detestatione, *Gl. V.* Νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα, Ὀρέστα, τὴν σὴν ξυμφορὰν, *Soph. El.* 790. Ab οἴμοι. Hinc
Οἰμωκτεῖ, seu οἰμωκτὶ, *adv.* cum ploratu et ejulatu.
Οἰμωκτὸς ἡ. ὸν, deplorandus, lamentabilis, lacrymabilis. Ab eod.
Οἰμῶξος, a. 1. part. act. verbi οἰμώζω, *ploro.*
Οἰμωχθέντος, gen sing aor. 1. part. pass. verbi ejusd.
Οἶνα, ας, ἡ, *Dor.* pro οἴνη. Διονύσου οἶνα, *Eurip. Phœn.* 236.
Οἰναγωγὸς, ὸν, ὁ ἡ ή, vinum vehens, vehendo vino aptus. Ex οἶνος et ἄγω, *veho.*
Οἰναδοθήρας, ου, ὁ, qui capit columbas, quæ οἰνάδες vocantur. Ex οἰνὰς et θήρα.
Οἰνάνθη, ης, ἡ, flos vitis, uva germinans, uva oriens; (2) vitis; (3) flos labruscæ; (4) œnanthe herba; (5) avis quædam, *Aristot* Τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας ἰτέα βότρυν, *Eurip Phœn.* 237. Ex οἶνος et ἄνθος, *flos.* Hinc
Οἰνάνθινος, ίνη, ινον, ex œnanthe factus. *Ph.* οἰνάνθινον, pampineum.
Οἰνανθὶς, ίδος, ἡ, flos vitis, uva oriens.
Οἰνάρετος, ία, ον, pampineus, pampinaceus; (2) sarmentitius. Ab οἴναρον. Unde
Οἰναρίζω, f ίσω, pampino, pampinos decerpo. Οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον, *Aristoph. Pace,* 1156.
Οἰνάριον, ου, τὸ, vinulum. Dim. ab οἶνος.
Οἰναρὶς, ίδος, ἡ, palmes, pampinus vitis:
Οἴναρον, ου, τὸ, pampinus, vitis folium. Ab eod.
Οἴναρος, ου, ὁ, uvedo; Gaza, *ap. Theophr.*
Οἰνὰς, άδος, ἡ, locus vitibus consitus, vinea, *Hes.* (2) vino abundans; (3) avis quædam, columba silvestris; vinago, *Gl. V.* Ἔτι δὲ τὸ μέγιθος, ἡ οἰνὰς μικζων μὲν περιστερᾶς, ἐλάττων δὲ φαβῖς, *Aristot.* Ab οἶνος.
Οἰναχθὴς, έος, ὁ ἡ ή, vino gravatus, ebrius Ex οἶνος et ἄχθος.
Οἰνέλαιον, ου, τὸ. vinum oleo mixtum.
Οἰνεραστὴς, οῦ, ὁ, vinolentus, deditus vino.
Οἰνεύομαι, vinum poto seu bibo; *ex Erotiano*
Οἰνεὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria, *Gl. V.* vinetum, *Gl. V.* Ab οἶνος.
Οἰνέων, *vitium*, gen. plur. *Ion.* pro οἰνῶν, ab
Οἶνη, ης, ἡ, vitis; οἶναι *Ionice* vocant τὰς κύβους, tesseras. Ab eod.
Οἰνηγία, ας, ἡ, vini importatio Ex οἶνος et ἄγω.
Οἰνηρὸς, ρὰ, ρὸν, vinosus, vinum redolens, vinarius. Ab οἶνος.
Οἰνήρυσις, εως, ἡ, vasculum quo vinum hauritur. Ex οἶνος et ἀρύω, *hautio.*
Οἰνιὰς, άδος, ἡ· vide οἰνάς.
Οἰνίζω, fut. ίσω, vinosum saporem refero; (2) vinum redoleo; (3) vinum emo; quod potius οἰνίζεσθαι dicitur. Ἔφεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ, *Il.* 7, 472. Οἶνον δὲ μελίχρονα οἰνίζεσθε, *Ib.* 8, 506. Ab οἶνος.
Οἴνινος, ίνη, ινον, vineus, e vino factus:
Οἰνίσκος, ου, ὁ, villum. Dim. ab οἶνος.
Οἰνιστήρια, ων, τὰ, sacrificium, in quo ephebi comam posituri vinum libabant Herculi, vel alii cuidam Deo. Ab eod. Unde
Οἰνιστηρία, ας, ἡ, poculum vino repletum.
Οἰνοβαρέων, vinum gravis, *Od.* 10, 555.
Οἰνοβαρέω, ῶ, vino gravis sum. Ab
Οἰνοβαρὴς, ίος, ὁ ἡ ή, vino gravis, ebrius, temulentus, vinolentus, *Gl. V. Il.* 1, 225. Ex οἶνος et βάρος.
Οἰνοβριχὴς, ὶς, vino madidus, *Ed.*
Οἰνοβώς, ῶτος, ὁ ἡ ή, qui cum vino comeditur Ex οἶνος et βρώσκω, *edo.*
Οἰνόγαλα, ακτος, τὸ, potus ex lacte et vino.
Οἰνόγαρον, ου, τὸ, garum vino mixtum.
Οἰνογευστέω, vinum gusto, poto. Ex γεύω.
Οἰνοδόκος, ου, ὁ ἡ ή, vinum capiens; epith. poculi. Ex οἶνος et δέχομαι.
Οἰνοδότας, *Dor.* pro οἰνοδότης, ου, ὁ, vini dator, Bacchi epith.
Οἰνοδότειρα, ἡ, vini datrix, *Cyr.*
Οἰνοδυνάστης, ου, ὁ ἡ ή, vino potens, vinolentus.
Οἰνέεις, όεσσα, όεν, vinosus. Ab οἶνος.
Οἰνοηθέω, ῶ, vinum percolo. Hinc
Οἰνοηθητὴς, οῦ, ὁ, qui vinum colat.
Οἰνοθήρας, ου, ὁ, qu. dic. vini venator, plantæ nomen. Ex οἶνος et θήρα.
Οἰνοθηρὶς, ίδος, ἡ, herbæ nomen. Ab eod.
Οἰνοκάχλη, ης, ἡ, vinosa, quasi vino scatens. A κάχλης vel καχλάω.
Οἰνόλαπτος, ου, ὁ ἡ ή, vino obrutus, ebrius. Ex λαμβάνω.
Οἰνολογίω, ῶ, de vino loquor, vel uvas lego, decerpo. Ex λέγω.
Οἰνομανὴς, έος, ὁ ἡ ή, insano vini amore captus. Ex οἶνος et μαίνομαι.
Οἰνόμελι, ιτος, τὸ, vinum mulsum, mulsum, vinum melle conditum. *Ph.* mulsum.
Οἰνομήτωρ, ορος, ἡ, vini mater, vitis.
Οἰνοπα, *nigrum*, acc. sing. ab οἰνωψ.
Οἰνοπέδη, ης, ἡ, campus vini ferax, vinea. *In Epigr.* Ex οἶνος et πέδον, *campus.*
Οἰνόπεδον, ου, τὸ, idem. Ex iisd.
Οἰνοπέδοιο, gen. sing. *Ion.* pro οἰνοπέδου. Ab
Οἰνόπεδος, ου, ὁ ἡ ή, vini ferax. Ex iisd.
Οἰνοπίκαντος, ου, ὁ ἡ ή, in quo vinum maturuit; ut οἰνοπίκαντοι βότρυες, uvæ maturæ. Ex οἶνος et πικαίνομαι.
Οἰνοπίλανης, ὁ, qui circumcirca vagis oculis investigat quod potet, *Steph.*
Οἰνοπλάνητος, ου, ὁ ἡ ή, quasi a vino errans, temulentus. Ex οἶνος et πλανάω.
Οἰνοπλήθης, έος, ὁ ἡ ή, vino plenus, vini ferax. Ex eod. et πλήθος.
Οἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ ή, vino percussus, ebrius; (2) ebriosus. Ex eod. et πλήσσω.
Οἰνοποιέω, ῶ, vinum facio. Ab οἰνοποιός.
Οἰνοποσία, ας, ἡ, vini confectio. Ab eod.
Οἰνοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ή, qui vinum conficit, vini confector vel auctor. Ex οἶνος et ποιέω.
Οἰνοποσία, ας, ἡ, vini potio. Ex eod. et πόσις.
Οἰνοποτάζω, vinum bibo, vino me ingurgito. Πῶ τοὶ ἀπιλαὶ τὰς Τρῶων βασιλεῦσιν ὑπίσχιο οἰνοποτάζων, *Il.* 20, 84.
Οἰνοποτέω, ῶ, fut. ήσω, idem.
Οἰνοποτὴρ, ῆρος, ὁ, vini potor, *Od.* 8, 456.
Οἰνοπότης, ου, ὁ, idem. Hinc
Οἰνοπότις, ίδος, ἡ, vini potrix, bibacula.
Οἰνόπτης, ου, ὁ, vini inspector; οἰνόπται, magistratus quidam Athenis. Ex ὄπτομαι.
Οἰνοπωλέω, vinum vendo, *Aristot.* Ab
Οἰνοπώλης, ου, ὁ, vini venditor. *Gl. V.* vinarius. Hinc
Οἰνοπώλιον, ου, τὸ, taberna vinaria.
ΟΙΝΟΣ, ου, ὁ, vinum; (2) forum et tabernæ in quibus vinum venditur.
Οἰνοσπονδος, ου, ὁ ἡ ή, sacrum in quo vinum libatur. Ex σπένδομαι.
Οἰνοσσόος, vinum servans.
Οἰνοτύκτος, ου, ὁ ἡ ή, vino factus, a vino exortus.
Οἰνοτρόπος, ον, vinifer, *Lyc.*
Οἰνοτρόφος, ον, vinum gignens. A τρέφω.
Οἰνοῦττα, ης, ἡ, placenta e melle et vino confecta: quasi ab οἰνόεσσα, vinosa ab οἶνος.
Οἰνοφαγία, ας, ἡ, qu. dic. vini voratio, *Luc.* Ex φαγεῖν.
Οἰνοφλυὴς, έος, ὁ ἡ ή, proclivis ad vini potum, vinosus. *Hes.* πάροινος. A φέρομαι.
Οἰνοφλυγίω, ῶ, vinosus sum, inebrior;
Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, vinolentia, ebrietas:
Οἰνόφλυκτος, ου, ὁ ἡ ή, ebrius, temulentus. Ab
Οἰνόφλυξ υγος, ὁ ἡ ή, qui vino bullit, vinosus. *Ph.* temulentus. Ex φλύω.
Οἰνοφορεῖον, ου, τὸ, vinarium, *Gl. V.* Ab
Οἰνοφορέω, ῶ, fut ήσω, vinum fero.
Οἰνοφόριον, ου, τὸ, diota. *Ph.* amphora vinaria. Ab
Οἰνοφόρος, ου, ὁ ἡ ή, vinum ferens, vel vino ferendo aptus; ut οἰνοφόρες κύλιξ. Apud Lat. etiam œnophorus pro vase vinario. *Gl. V.* οἰνοφόρον, vinarium. Ex φέρω.
Οἰνοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ή, vini custos.
Οἰνοφύτον, ου, τὸ, locus ubi vinum provenit, vitibus consitus, *D od. Sic.* A φύομαι.
Οἰνοχοτεία, ας, ἡ, munus pincernæ. Ab
Οἰνοχοτεύω, fut. εύσω, vinum fundo, sum pincerna. Δεῖ οἰνοχοτεύειν, *Il.* 20, 234. Ab οἰνοχόος. Unde
Οἰνοχοέω, ῶ, fut. ήσω, idem; ἐωνοχόει, 3. sing. imperf. *Il.* 4, 3, pro ᾠνοχόει· οἰνεχοῦμαι, vinum mihi ministratur.
Οἰνοχόη, ης, ἡ, vas ex quo vinum in pocula infunditur, trulla. Ab οἰνοχόος.
Οἰνοχόημα, ατος, τὸ, quod a pincerna infunditur. Ab οἰνοχοέω.
Οἰνοχόος, ου, ὁ, qui vinum infundit, pincerna. *Gl. V.* pocillator. Ex χέω.
Οἰνοχρὼς, ῶτος, ὁ ἡ ή, vinum colore referens. Ex χρόα.
Οἰνόχυτος, ου, ὁ ἡ ή, cui vinum infusum est. Ὅς μηδ' οἰνοχύτου πέματος ἤσθη, *Soph. Phil.* 714. Ex χύω, *fundo.*
Οἰνοψ, οτος, ὁ, qui vinei coloris est, rubicundus, purpureus, niger. Ex ὄψις.
Οἰνόω, ῶ, fut. ώσω, vinum facio, in vinum converto; (2) inebrio; pass. οἰνοῦμαι, in vinum mutor; aor. 1. part. οἰνωθὶς, in vinum mutatus; (2) inebrior; aor. 1. part. οἰνωθὶς, inebriatus; perfect. sine augmento, οἰνωμένος, potus, *Gl. V.* temulentus, *Ph.* Μήπως οἰνωθέντες, ἔρεν σήσαντες ἐν ὑμῖν, Ἀλλήλους τρώσητε, *Odyss.* 16, 292. Ab οἶνος.
Οἰνώδης, έος, ὁ ἡ ή, vinosus, vinum redolens. Ab eod. Unde
Οἰνών, ῶνος, ὁ, cella vinaria, *Philox.*
Οἰνωπὸς, ὸς, ὁ ἡ ή, vel οἰνωπὸς, ὴ, ὸν, qui uvas nigricantes colore refert, qui vinei coloris est. Ex οἶνος et ὤψ.
Οἴνωσις, ωσις, ἡ, ebrietas. Ab οἰνόω.
Οἰνωτὸς, ὴ, ὸν, vinosus, vinarius. *Plut.* οἰνωτὸν, ex vino confectum. Ab eod.
Οἴνωτρος, ου, ὁ. palus vel pedamentum vitis, *Hes.* Ab οἶνος.
Οἶξασαν, acc. sing aor. 1. part. act. f. g. ab οἴγω, *aperio.*
Οἰόβατος, ον, solivagus, in solitariis locis vagans.

gans. Epithetum Panis. Ex *οἷος, solus*, et *βαίνω*.

Οἰόβιος, ᾱ, ὁ ἡ, qui solitariam vitam agit.

Οἰοβότας, *Dor.* pro οἰοβότης, ᾱ, ὁ, seorsum ab aliis pascens; solitarius, in solitudine vivens. Hinc *metaph.* (2) devius. (2) *νῦν δ' αὖ φρενός γ' οἰοβότας*, nunc mentis devius, *Soph. Aj.* 615. Ex *οἷος* et *βόσκω, pasco*. Unde

Οἰβοτος, ᾱ, ὁ ἡ, ovibus pascendis aptus.

Οἰβώλολος, ὁ, idem quod οἰβότης.

Οἰόγαμος, ᾱ, ὁ ἡ, qui unas contraxit nuptias, unam habens uxorem, vel unum maritum.

Οἰόζωνος, ᾱ, ὁ ἡ, qui est sine comitatu; (2) latro; solus. *Εἰ δ' ἄνδρ' ἴν' οἰόζωνον αὐδήσει*, *Soph. Œd. Tyr.* 846. Ex *οἷος* et *ζώνη*.

Οἰόθεν, *adv.* ab una tantum parte, seorsim:

Οἰόθι, *adv.* solum, seorsim. Ab *οἷος*.

Οἰόκερως, *ωτος*, ὁ ἡ, unicornis.

Οἴομαι, et *οἶμαι*, opinor, puto, arbitror, reor; autumo, *Ph.* imperf. *ᾠμην*, rebar; aor. 1. *ᾠήθην*, credidi, existimavi. *Gl. Vet.* apud poet. per dialysin *ὄϊομαι*, unde *ὀϊσάμινος*, aor. 1. part. med. ratus, suspicatus; pass. *ὀϊσθείς*, suspicatus. *Οἰόμενοι βλάπτειν τι*, *Plato*.

Οἷον, *adv.* qualiter; ceu, utpote, utputa, tamquam, *Ph.* quasi, verbi causa, exempli gratia, quam, ut. *Οἷον . . . πρόσιμιξεν ἄφαρ*, quam cito advenit, *Soph. Trach.* 821. Ab *οἷος*.

Οἰονανεί, *adv.* tamquam, *Ph.* quasi, ac si.

Οἰονεί, *adv.* veluti, quasi, tamquam. Ab *οἷον*.

Οἰονόμος, ᾱ, ὁ, solus pascens. Ex *νέμω*.

Οἰοπέδη, ης, ἡ, compes, pedica.

Οἰοπέδιλος, ᾱ, ὁ ἡ, uno indutus calceo.

Οἰοπόκος, ᾱ, ὁ ἡ, lanam ovillam habens.

Οἰοστολίω, ῶ, solitarius sum, in solitudine versor; (2) oves pasco. Vide seq. *Ποῖ οἰοστολεῖς ξανθὰν χαίταν σείων*, *Eur. Cyc.* 74.

Οἰοστόλος, ᾱ, ὁ ἡ, opilio; (2) solitarius, in deserto vivens; (3) deserta habitans. (3) *οἰοστόλοι δ' εἰμὲν*, *Apoll. Rhod.* 4, 1322. *Οἰοστόλος δαίμων*, solivagus deus (Triton), *Pind. Pyth.* 4, 49. Ex *οἷς*, vel *οἷος*, et *στολίω*.

Οἶος, *οἵη*, *οἷον*, solus. *Οἷος ἀρ' αἱμάχεθης*, solus ergo neci occubuisti, *Soph. Aj.* 909.

Οἷος, *οἵα*, *οἷον*, qualis; (2) promptus, paratus, expeditus; idoneus, aptus, accommodatus, valens. Qui potest; *item* qui cupit, studet, affectat. *οἷόν τε*, possibile, *Gl. V.* Hinc *οἷος εἰμι*, studeo, volo, paratus sum; *οἷος ἦν αὐτῷ τὰν οἰκίαν ὑφαντεῖν*, *Plat. in Alcibiad.* 17. *Ἔφι δὲ τῦτο τὸ πάθος, οἷον βλάψαι τὰς ὑφυιῆς πρὸς τὴν σύλληψιν*, *Aristot. Hist. An.* 10, 1, *i. e.* tale ut lædat. *Τῆς γυναικὸς ἀποβαλύσης περίχαλκον, οἷος μεταφίεσιν τὰ σκεύη*, *Theophrast. Char. περὶ Μικρολόγ' οἷος τί εἰμι*, possum; *οὐχ οἷόν τε*, non convenit; *ὡδὲν οἷον*, cum infin. nil melius quam; *οἷος δήποτε*, quicumque, qualiscumque; *οἷά, οἷά γε, οἷα δή*, utpote, quippe; *οἷα*, quemadmodum, sic, ita.

Οἷος, *ovis*, gen sing. ab *οἷς, ovis*. Hinc

Οἶος, ovillus; *οἴα δορὰ*, pellis ovilla.

Οἰοφάγος, ᾱ, ὁ ἡ, oves devorans, *Hes.*. Ex *οἷς* et *φαγεῖν*.

Οἰόφρων, *ον*, solitarius. A *φρήν*.

Οἰοχίτων, *ωνος*, ὁ ἡ, tunicam e lana vel pelle ovina habens; (2) tunicam unicam habens, *Hes. Op.* 14, 489. Ex *οἷς*, vel *οἷος*, et *χιτών*.

Οἰόω, ῶ, fut. *ώσω*, desolo, destruo, viduo; a. 1. pass. *οἰώθη*, sine augm. *apud Hom. οἰωθῆναι*, infin destitui. *Τρώων οἰώθη, Il.* 6, 1. Ab *οἷος*.

Οἰόπωτον, τὸ, ovillum fimum, *Poll.*

Οἶς, *οἰός*, vel *οἷς, οἷος*, ἡ, ovis; acc. *οἶν* et *οἷν*.

Οἷσατο, *putavit*, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro *ᾠσατο*, ab *οἴομαι*.

Οἶσε, *fer*, 2. sing. præs. imperat. act. v. *οἴω*.

Οἴσεσθαι, fut. 1. inf. med. v. *οἴω* pro *φέρω*, *fero*.

Οἴσεῦμες, 1. plur. fut. 1. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro *οἴσομεν*, a verbo eod.

Οἴσῃ, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Att. Ion.* et *Dor.* pro *οἴσεαι*, a verbo eod.

Οἶσθα, *nosti*, 2. sing. perf. ind med. *per Syncop* pro *οἶδασθα*, quod *Æol.* dicitur pro *οἶδας*, ab *εἶδω, scio*.

Οἰσθείς, a. 1. part. pass. verbi *ὄϊομαι, suspicor*.

Οἰσόκαρπον, ᾱ, τὸ, fructus seu granum viminis. Ex *οἰσὸς* et *καρπός*.

Οἴσμα, τὸ, elatio, *Gaz.*

Οἴσομαι, fut. 1. ind. med. verbi *οἴω*.

Οἰσόμεσθα, *feremus*, 1. plur. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro *οἰσόμεθα*.

ΟἶΣΟΝ, ᾱ, τὸ, funis nauticus, retinaculum; (2) funis.

Οἰσός, ᾱ, vel *οἶσος*, ᾱ, ὁ, frutex quidam, vimen, salix, *Eust.* Alias *οἰσύα*.

Οἴσουσιν, 3. plur. fut. 1. ind. act. cum *ν*.

Οἰσοφάγος, ᾱ, ὁ, œsophagus, stomachus, gula Ex *οἴσω* ab *οἴω*, et *φαγεῖν*.

Οἰσπάτη, ης, ἡ, sordes ovium, sordes lanarum, *Hes. Suid.* Ex *ὄϊς* et *πατέω*.

Οἴτπη, ης, ἡ, idem.

Οἰσπότη, ης, ἡ, idem.

Οἰστσάμινον, *ratum*, acc. sing. aor. 1. part. med. *Poet.* pro *ὀϊσάμινον*, ab *ὄϊομαι*.

Οἰστέον, ferendum est. Ab *οἴσω, feram*.

Οἰστιμα, ατος, τὸ, sagitta, jaculum; (2) sagitta emissa. Ab *οἰστεύω*.

Οἰστοτὴρ, ῆρος, ὁ, sagittarius. Ab eod.

Οἰστοτὴς, οῦ, ὁ, idem et ab eod. *Rud.*

Οἰστεύω, fut. *εύσω*, sagitta peto, sagitta ferio, sagittam emitto, sagitto. *Ἀλλ' ἄγ' οἰστευσον Μενελάῳ κυδαλίμοιο, Il.* 4, 100. Ab *οἰστός*.

Οἰστικὸς, ferax: ab *οἴσω*, fut. verbi *φέρω*. *Τὴν δὲ εὐκρασίαν τῶν ὀρῶν, τὴν τῶν φρονίμων οἰστικήν* . . . Atticam feracem esse ingeniorum propter tempestatum et aeris temperamentum, *Procl. Comment. in Timæum Platonis*, 50, 12.

Οἰστικῶς, *adv.* ferendo, tolerando. *Οἰστικῶς ἔχειν*, ferre, ferax esse. *Πατρίδα ἡγησάμενος τὴν πλείστας εὖ ἐχόντων πρὸς τὸ μανθάνειν οἰστικῶς ἐχοῦσαν χώραν*, patriam esse existimans regionem, quæ plures studiosos et discendi cupidos haberet et comprobaret, *Jamblich. in Pyth.* 5. Hunc locum non intellexerunt interpres et Kusterus. Vide *οἰστικός*.

Οἰστοβόλος, ὁ, jaculator, *Ep.* Ab *οἰστὸς* et *βάλλω*.

Οἰστοδίγμων, ὁ ἡ, epith. pharetræ. A *δέχομαι*.

Οἰστοδόκη, ης, ἡ, pharetra.

Οἰστοθήκη, ης, ἡ, idem.

Οἰστοκόμος, ᾱ, ὁ, sagittas curans. Ex *κομέω*.

Οἰστὸς, ἡ, ὁν, qui ferri potest, tolerabilis. *Gl. V. οἰστὸν*, ferendum. Ab *οἴσω*.

Οἰστὸς, οῦ, ὁ, sagitta, jaculum. *Gl. V.* missile. Ab eod.

Οἰστοῦχος, ᾱ, ὁ ἡ, sagittas continens, sagittas in se habens. Epith. pharetræ; seu *subst.* pro ipsa. Ab *ἔχω*.

Οἰστράω, ῶ, f. *ήσω*, œstro seu asilo agitor; part. aor. 1. *οἰστρήσας*, furens, furibundus, œstro incitatus. Ab *οἶστρος*. Unde

Οἰστρέω, ῶ, fut. *ήσω*, œstro agito, stimulo; pass. *οἰστρεῦμαι*, œstro agitor; *οἰστρηθείς*, a. 1. part. œstro percitus, furore agitatus. *Ἐκ δὲ θαλάσσας Οἰστρεῖ*, prosilit, *Theoc.* 6, 28. *Νῦν δ' Ἄρης οἰστρηθεὶς ἰξίλυσ' ἱππόνον ἁμέραν*, *Soph. Trach.* 653.

Οἰστρηδὸν, *adv.* more eorum qui œstro agitantur; furiose. Ab eod.

Οἰστρηδίνεος, gen. sing. aor. 1. part. pass. verbi *οἰστρέω*.

Οἰστρήεις, ήεσσα, ήεν, œstro percitus; furiosus, insanus, *Nonn.* Ab eod.

Οἰστρηλασίη, ας, ἡ, stimuli œstri, quibus aliquis agitatur, furor. Ex *οἶστρος* et *ἐλαύνω*.

Οἰστρηλατέω, ῶ, fut. *ήσω*, œstro agito. *Gl. V.* exagito; pass. *οἰστρηλατεῖσθαι*, œstro exerceri, furore agitari. Ex *οἶστρος* et *ἐλαύνω*.

Οἰστρήλατος, ὁ ἡ, œstro agitatus. Ab iisd.

Οἴστρημα, ατος, τὸ, œstrum, stimulus quo quis velut œstro agitatur; (2) furor ipse, furiosa incitatio. Ab *οἰστρέω*. Unde

Οἰστρησις, ιος, ἡ, stimulatio: *pl. οἰστρήσεις*, insani mulierum amores, *Suid.*

Οἰστροβολέω, ῶ, fut *ήσω*, œstro exagito, stimulo. Ex *οἶστρος* et *βάλλω*.

Οἰστροδίνητος, ᾱ, ὁ ἡ, qui ab œstro ictus in gyrum agitur et rotatur, *Æsch. Pr.* 594. (2) vehementer a ventis agitatus. A *δινέω*.

Οἰστροδόνητος, et *οἰστρόδονος, ον*, idem. A *δονέω*.

Οἰστρομανὴς, ὶς, idem quod *οἰστρόπληξ*, *Sibyl.*

Οἰστρομανία, ας, ἡ, furor, *Ph.*

Οἰστρόπληξ, ῆγος, ὁ ἡ, œstro ictus, furore percitus, qui œstro vel furore agitatur, *Gl. V.* furiosus. *Τῆς οἰστρόπληγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης*, *Soph. El.* 5. Ex seq. et *πλήσσω*.

ΟἶΣΤΡΟΣ, ᾱ, ὁ, œstrus. *Ph.* tabanus, asilus; (2) furor, insania; (3) irritatio, cupiditas vehemens. *Βοηλάτην μύωπα, κινητήριον, εἶπερ καλεῖσιν αὐτὸν οἱ Νίλῳ παῖδες*, *Æschyl. Supp.* 313.

Οἰστροφόρος, ᾱ, ὁ ἡ, œstrum seu stimulum ferens; ad Venerem et lasciviam incitans.

Οἰστρόω, ῶ, œstro stimulo; instigo, *Suid.* Ab *οἶστρος*. Unde

Οἰστρώδης, ίος, ὁ ἡ, œstro agitatus, furiosus.

ΟΙ'ΣΤΎΑ, ας, ἡ, salix; vimen, *Ph.* Hinc

Οἰσύϊνος, ίνη, ίνον, salignus, vimineus.

Οἰσυοστλόκος, ᾱ, ὁ, qui salices vel vimina contexit. Ex *οἰσύα* et *πλέκω, necto*.

Οἰσυεργὸς, οῦ, ὁ ἡ, idem. Ex *ἔργον*.

Οἰσύπιον, ᾱ, τὸ, sordida ovium lana, *Hes.* Ab

Οἰσύπη, ης, ἡ, ovium sordes, fimus. Ab *οἷς*.

Οἰσυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, sordes ovinas redolens:

Οἰσυπὶς, ίδος, ἡ, idem quod *οἰσύπη*.

Οἴσυπος, ᾱ, ὁ, idem, *Gl. V.*

Οἰσυπόω, ῶ. Hinc *ἔρια οἰσυπῶντα*, lanæ sordidæ, *Suicer.* (sed hoc potius ad *οἰσυπόεις* videtur referendum, *Etm.*) Ab eod.

Οἰσυπώδης, ους, ὁ ἡ, idem quod *οἰσυπηρός*.

Οἰσὺς, ύος, ἡ, vimen, *Gl. V.*

Οἴσω, *feram*, fut. 1. ind. act. verbi *φέρω* pro *οἴω*.

Οἶτος, ᾱ, ὁ, ærumna, calamitas, exitium; infelix fatum; interitus, mors. *Οἶτος κακῶν*, ærumnæ, *Soph. El.* 168. Ab *οἴ*.

Οἰφάω, ῶ, idem quod

ΟΙ'ΦΕ'Ω, ῶ, coëo. Hinc

Οἰφόλης, ᾱ, ὁ, pronus in Venerem, libidinosus, *Eust. οἰφωλής, Sch. Theoc. Voss.*

Οἰφόλις, ίδος, ἡ, libidinosa, *Hes.* A præc.

Οἴφω et *οἴφομαι*, idem quod *οἰφίω*, *Eust.*

Οἰχίονσι, 3 plur. præs. ind. act. *Dor.* pro *οἰκίζουσι*, ab *οἰκίω*.

Οἴχεσθαι, *abire*, præs. inf. med. verbi *οἴχομαι*.

Οἴχνηται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro *ᾠχηνται*.

Οἰχήσεται, *abibit*, 3 sing. fut. 1. ind. med.

Οἰχθεῖσα, *aperta*, nom. sing. aor. 1. part. pass. f. g verbi *οἴγω*.

Οἴχνεσκεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* et cum *ν ἐφελκ.* pro *ᾤχνει*, ab *οἰχνέω*.

Οἰχνῦσιν, *abeunt*, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* et cum *ν ἐφελκ.* pro *οἰχνῦσι*, a verbo eod.

Οἰχνέω, ῶ, abeo, prodeo, discedo, proficiscor; *οἴχνισκον*, imperf. *Ion.* exibant, prodibant. Ab *οἴχομαι*.

Οἰχοίατο, *abeant*, 3. plur. præs. opt med. *Ion.* pro *οἰχοιντο*, ab

ΟΙ'ΧΟΜΑΙ, fut. *οἰχήσομαι*, perf. *ᾤχηκα*, abeo, discedo, proficiscor; decedo; pereo; dissipor, ut pecunia; invenitur et perf. *ὄχωκα*, unde *ἀχωκυῖαι*, part. fœm. profectæ, *apud Herodot. οἰχώκει*, abierat, *ap. eund. οἴχωκα*, perii, *Soph. Aj.* 911. *Οἴχεσθαι πάντῃ βρότους, ad Aristoph. Av.* 1274. *Αὕτη ἡμῖν οἴχεται*, *Id. Plut.* 618. *Ἀλλ' ἢ κ' ὅτες οἴχεται θανὼν*, *Soph. Phil.* 418.

Οἴχωκε, 3. sing. perf. ind. act. *Ion.* et *Att.* pro *ᾤχηκε*, ab *οἴχομαι* pro *οἰχνέω, abeo*.

Οἰχώκει, *iverat*, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Ion.* et *Att.* pro *ᾠχώκει*, a verbo eod.

Οἴω et *οἴω*, puto, existimo. *Ἀλλά μιν οἴω φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο*, *Hesiod. Scut.* 111.

Οἰῶν, *ovium*, gen. plur. ab *ὄϊς, ovis*.

Οἰωνίζομαι, fut. *ίσομαι*, augurium capio, auspicum opera utor; auguror, ominor, auspicor, *Gl. V.* (2) ut malum omen aversor. *Οἰωνισάμενος τὸ σύμπτωμα*, *Aristot.*

Οἰωνικὸς, ἡ, ὸν, auguralis. Hinc *ἡ οἰωνική*, scil. *ἐπιστήμη*, ars divinandi seu augurandi, augurum disciplina. Ab *οἰωνός*.

Οἰωνισάμην aor. 1. ind. med. verbi *οἰωνίζομαι*.

Οἰώνισμα, ατος, τὸ, augurium, auspicium, omen. Ab *οἰωνίζομαι*. Unde

Οἰωνισμὸς,

Οἰωνισμός, οῦ, ὁ, auspicium, *Philox.*
Οἰωνιστήριον, ου, τὸ, unde augurium capimus; (2) signum, quale est omen; (3) locus in quo augures augurium capiunt, auguraculum. Ab eod.
Οἰωνιστής, οῦ, ὁ, augur, auspex, *Il.* 2, 858. Ab eod. Hinc
Οἰωνιστικός, ἡ, όν, ad augurem seu augurium pertinens; auspicalis, *Ph.*
Οἰωνόβρωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, ab avibus comestus, quem alites depasti sunt. Ex βρώσκω.
Οἰωνοβίτης, ου, ὁ, ex avium gustu seu pastu augurans; augur, *Soph. Œd. Tyr.* 484. Ex οἰωνὸς et τίθημι.
Οἰωνόβροος, avium voce editus; γόος. *Æsch. Ag.* 56. cantus lugubris avium. A βρέω.
Οἰωνοκτόνος, ὁ ἢ ἡ, avibus exitialis. A κτείνω.
Οἰωνομαντεία, ας, ἡ, vaticinatio, seu vaticinium ex auspiciis, augurium.
Οἰωνομαντικός, ἡ, όν, ad auguria pertinens. Hinc ἡ οἰωνομαντικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη, ars sive scientia augurandi. Ab
Οἰωνόμαντις, εως, ὁ vel ἡ, augur.
Οἰωνόμικτος, ον, aliquid ex avium natura habens, h. e. alatus, ut Pegasus.
Οἰωνοπόλησις, εως, ἡ, aruspicium. *Gl. V.* auspicium; quasi ab οἰωνοπολέω.
Οἰωνοπολία, ας, ἡ, oscinium. *Gl. V.* auspicium. Ab
Οἰωνοπόλος, ου, ὁ, qui circa aves versatur; augur, auspex, *Gl. V.* Ex πολέω.
ΟΙ'ΩΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, avis, volucris; ales, *Gl. V.* (2) augurium, auspicium; omen, *Philox.*
Οἰωνοσκοπεῖον, ου, τὸ, auguraculum, locus ubi augures auguria capiunt. Ab οἰωνοσκόπος. Unde
Οἰωνοσκοπέω, ῶ, auguror, auspicor. *Gl. V.* οἰωνοσκοπῶμαι, augurium ago. Hinc
Οἰωνοσκόπημα, ατος, τὸ, auspicium, augurium.
Οἰωνοσκοπητικός, ἡ, όν, auguralis.
Οἰωνοσκοπία, ας, ἡ, auspicium, augurium:
Οἰωνοσκοπικός, ἡ, όν, auguralis, auspicalis:
Οἰωνοσκόπιον, ου, τὸ, auspicium, *Ph.* Ab
Οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, auspex, augur. *Ph.* qui ex avium potissimum carnivorarum volatu et pastu vaticinatur. Ex οἰωνὸς et σκοπός.
Οἴως, *adv.* quemadmodum, quomodo. Ab οἷος.
Οἰωτὸς χιτών, tunica lanea, *Hes.* Ab οἷς.
Ὀκείλαντες, nom. plur. aor. 1. part. act. verbi
Ὀκείλαω, appello, applico navem; a. 1. ὤκειλα, appuli, applicui; inf. ὀκεῖλαι, appellere, applicuisse. Δεινὸς γὰρ κλύδων ὤκειλε ναῦν πρὸς γῆν, *Eur. Iphig. in Taur.* 1384. A κέλλω.
Ὄκκα, *Dor.* pro ὅτι, quum, quando.
Ὀκλαδίας, ας, ἡ, genuum flexio. Ab ὀκλάζω.
Ὀκλαδίας, ου, ὁ, qui genua flectit, et ea incurvans subsidit; (2) sella, quæ plicari potest.
Ὀκλαδιάω, ῶ, genibus flexis subsido. A præc.
Ὀκλαδόν, *adv.* genu flexo. Ab
ΟΚΛΑ'ΖΩ, f. άσω, in genua procumbo, genibus flexis subsido; *metaph.* labasco, succumbo, deficio. Εἰς γόνυ ὀκλάσας, *Hesiod.* Ὁ δὲ ἄνεμος τῆς ἄγαν φορᾶς ὤκλασε, *Id.*
Ὀκλάζ, *adv.* flexo genu, curvatis genibus.
Ὄκλασις, εως, ἡ, genuum flexus. Ab ὀκλάζω.
Ὄκλασμα, ατος, τὸ, idem; (2) saltationis genus. Ab eod.
Ὀκλασί, *adv.* genibus flexis, *Suid.* Ab eod.
Ὀκναλίος, piger. Ab ὄκνος.
Ὀκναλίως, *adv.* segniter, pigre, timide, verecunde, cunctanter.
Ὀκνίω, piger sum. Ab ὀκνίω.
Ὀκνίω, ῶ, fut. ήσω, piget me, piger sum; (2) vereor, non audeo, dubito; timeo, metuo, seu gravor. Ὀκνῶ ἰατῖν, *Luc. ὀνομάσαι, Dem. γεάφειν, Aristot.* Ab ὄκνος.
Ὀκνηρία, ας, ἡ, pigritia. Ab
Ὀκνηρὸς, ᾶ, ὸν, piger, segnis, ignavus; (2) timidus, meticulosus, cunctabundus; (3) cujus aliquem piget. Ab ὄκνος, seu ὀκνέω.
Ὀκνηρῶς, *adv.* pigre, segniter.
Ὀκνητέον, *adv. possil.* pigrandum, reformidandum.
Ὀκνία, ας, ἡ, pigritia, *Poll.* Ab
ΟΚΝΟΣ, ου, ὁ, pigritia, ignavia, segnities; (2) metus adeundi laboris; (3) metus, timor; (4) species ardeæ admodum pigræ. Ὀδ' ἀτειρίας, ὁ ἱστικαλέμενος ὄκνος [non ὄκνος] μυθολογεῖται μὲν γενέσθαι ἐκ δύλων τὸ ἀρχαῖον, ἐγὶ δὲ κατὰ τὴν ἀπωνυμίαν τούτων ἀργότατος, *Aristot.*
Ὀκνόφιλος, ου, ὁ ἢ ἡ, pigritiam amans.
Ὀκνώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, piger, segnis; (2) timidus; ignavis. Ab ὄκνος.
Ὀκοῖον, *Ion.* pro ὁτέου, unde.
Ὀκοῖος, *Dor.* pro ὁποῖος, *qualis* vel *qualia.*
Ὀκοῖος, η, ον, *Ion.* pro ὁποῖος, qualis.
Ὀκόσος, η, ον, *Ion.* pro ὁπόσος, quantus.
Ὀκόστε, *Ion.* pro ὁπότε, quando.
Ὄκου, *Ion.* pro ὅπου, ubi.
Ὀκριάομαι, ῶμαι, exasperor; ὀκριόωντο, 3. plur imperf. *ap. Hom.* exasperabantur, *Odyss.* 18, 33. Ab ὄκρις.
ΟΚΡΙ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, pulpitum, instrumentum pictorum; (2) suggestus, e quo oratores verba faciunt; (3) pegma, in quo pictores imagines formant; (4) fulcrum lignei theatri; (5) asinus; (6) aries silvestris; (7) scala, qua utimur ad conscendenda loca prærupta. Ex ὄκρις et βαίνω.
Ὀκριοειδὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, prominentias longiores habens. Ex ὄκρις et εἶδος.
Ὀκριόεις, όεσσα, όεν, idem; (2) asper, *Il.* 4, 518.
Ὄκρις, εος, ἡ, summum cacumen, *Æsch. Pr.* 990. Ab ἄκρις, idem.
Ὀκρυόεις, όεσσα, όεν, frigidus, algidus; (2) horridus, horribilis, aversandus. (2) δᾶιε ἰμιῖο, κυνὸς κακομηχάνου, ὀκρυοέσσης, *Il.* 6, 344.
Ὀκτάβλωμος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui octo buccellarum est.
Ὀκταδάκτυλος, ον, octo digitorum.
Ὀκτάεδρος, ου, ὁ ἢ ἡ, epith. corporis geometrici octo latera habentis. Ex ὀκτὼ et ἕδρα.
Ὀκταετηρὶς, ίδος, ἡ, octennium. Ex eod. et ἔτος. Unde
Ὀκταέτης, εος, ὁ, octennis.
Ὀκταέτις, ίδος, ἡ, fœm. præcedentis.
Ὀκταήμερος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui octo dierum est; (2) qui octavæ diei est. Ex ὀκτὼ et ἡμέρα.
Ὀκτάκις, *adv.* octies. Ab ὀκτώ.
Ὀκτακισμύριοι, οι, octoginta millia.
Ὀκτακισχίλιη ἀσπὶς, *apud Herodot.* pro ὀκτακισχίλιοι ἀσπιδοφόροι, octo millia scutatorum.
Ὀκτακισχίλιοι, αι, α, octies mille.
Ὀκτάκνημος, ου, ὁ ἢ ἡ, octo radios habens, *Il.* 5, 723. Ex ὀκτὼ et κνήμη.
Ὀκτακόσιοι, αι, α, octingenti. Ab ὀκτώ.
Ὀκτακότυλος, ον, octo cotylas habens, capiens. Ex eod. et κοτύλη.
Ὀκτάκωλος, ον, octo cola habens. *Vox Gramm.* Ex eod. et κῶλον.
Ὀκτάμετρος, ου, ὁ ἢ ἡ, octo versibus constans.
Ὀκταμηνιαῖος, αία, άῖον, octavum mensem agens, octavo mense natus. Ab
Ὀκτάμηνος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui octo mensium est. Ex ὀκτὼ et μὴν, *mensis.*
Ὀκτάπηχυς, εος, ὁ ἢ ἡ, qui octo cubitorum est.
Ὀκταπλάσιος, α, ον, octuplus, octuplicatus.
Ὀκταπλάσιων, ονος, ὁ ἢ ἡ, idem.
Ὀκτάπλεθρος, ον, octo jugera habens.
Ὀκταπλοῦς, octuplum, *Gl. V.* Ab ὀκτώ.
Ὀκταπόδης, ου, ὁ, octipes, octo pedes habens. Ex ὀκτὼ et πούς.
Ὀκτάπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, idem; *Gl. V.* multipes, polypus. Ex iisd.
Ὀκταρρίζοτος, ου, ὁ ἢ ἡ, octo radices habens. Ex ῥίζα.
Ὀκτάρυμος, vel ὀκταῤῥύμιος, ου, ὁ ἢ ἡ, octojugis, octo temones habens.
Ὀκτάσημος, ον, octo tempora habens; ὀκτάχρονος, de numeris et pedibus in prosodia. A σῆμα. Vide τρίσημος.
Ὀκταστάδιος, ου, ὁ ἢ ἡ, seu ὀκτωστάδιος, octo stadia, i. e. milliare, continens.
Ὀκτάστυλος, ου, ὁ ἢ ἡ, octo columnas habens.
Ὀκτάτονος, ου, ὁ ἢ ἡ, octuplex, epith. cirrorum, *Epigr.* Ex τείνω.
Ὀκτήρης, εος, ὁ ἢ ἡ, octo remorum ordines habens. Ex ὀκτὼ et ἐρέσσω, *remigo.*
ΟΚΤΩ', οἱ, αἱ, τὰ, octo; ὁ ὀκτὼ ἀριθμὸς, numerus octonarius.
Ὀκτωδάκτυλος, ου, ὁ ἢ ἡ, vel ὀκταδάκτυλος, octo digitos habens.
Ὀκτωκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, octodecim.
Ὀκτωκαιδεκάδραχμος, ον, duodeviginti drachmas valens. A δραχμή.
Ὀκτωκαιδεκαέτης, εος, ὁ, octodecim annos natus. Ex ἔτος.
Ὀκτωκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ ἢ ἡ, octodecim cubitorum.
Ὀκτωκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus octavus.
Ὀκτωκαιδεκέτης, εος, ὁ, octodecim annos natus. Ex ἔτος.
Ὀκτωκαιδεκέτις, ίδος, ἡ, fœm. præcedentis.
Ὀκτώμηνος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui octo mensium est. Ex ὀκτὼ et μὴν.
Ὀκτώπηχυς, εος, ὁ ἢ ἡ, qui octo cubitorum est.
Ὀκτώτους, οδος, ὁ ἢ ἡ, octipes.
Ὀκτώραβδος, ου, ὁ ἢ ἡ, octo virgas habens.
Ὀκχέω, ῶ, subeo, sustineo; (2) exhaurio, exantlo; ὀκχέομαι, οῦμαι, sustineor ab aliquo, vel ei insideo; ὀκχήσασθαι, aor. 1. med. insidere, vel insedisse, *Suid.* Ab ὄκχος.
Ὀκχὴ, ῆς, ἡ, fulcrum, sustentaculum; baculus, cui innitimur, *Hes. Suid.* Ab
Ὄκχος, ου, ὁ, vehiculum, currus.
Ὄκως, ut, postquam; *Ion.* pro ὅπως. Sed alium etiam usum habet istud vocabulum, qui non datur illi ὅπως, cum, *vel* quoties. Ἐώθεις γὰρ καὶ πρόσθεν, ὅκως ἡ βασίλεια καλέοι, φοιτᾷν, quippe solitus erat, quoties regina vocaret, accedere, *Herod.* 1, 11. Καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου, ὅκως ἐπειρώατο ἀλλήλων, quo ex tempore, quoties se invicem bello experti sunt, *Id. ibid.* 68. Τοῦτον ὅκως μετεπέμψαιτο, hunc cum ad se accersisset, *Id. ibid.* 100.
Ὀκωχεύω, remitto, intermitto.
Ὀκωχὴ, ἡ, remissio, intermissio, *E. M.* a perf. antiq. ὄκωχα, ab ἴσχω.
Ὀλαὶ, αἱ, idem quod ὕλαι, hordeum, *Hes.*
Ὀλάργυρος, ου, ὁ ἢ ἡ, totus argenteus, e solido argento.
Ὀλβήεις, εσσα, εν, idem quod ὄλβιος, *Man.*
Ὀλβιάζω, beo, beatum prædico, judico, *Lex. Vulg.* Ab ὄλβιος.
Ὀλβίζω, fut. ίσω, idem. Μηδὲν ὀλβίζειν, πρὶν ἂν τέρμα τοῦ βίου περάσῃ, *Soph. Œd. Tyr.* ult.
Ὀλβίζομαι, beatus prædicor; (2) dives sum. (2) οἱ τὰ πρῶτ' ὠλεσιμένοι, Ἑλλάδος πιαίναι, *Eurip. Iphig. in Aul.* 51. Vide τὰ πρῶτα in πρῶτος. Ab ὄλβος.
Ὀλβιογάστωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, ventre beatus, qui bene curato ventre se beatum putat.
Ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, fortunatus, felix.
Ὀλβιόδωρος, ου, ὁ ἢ ἡ, felicitatem adferens, beatum reddens. Ex δῶρον.
Ὀλβιοδότης, vel ὀλβιοδότης, ου, ὁ, et ὀλβιοδῶτις, ή, fœm. Vide ὀλβοδότης.
Ὀλβιοεργὴς, ῆ, ὁ ἢ ἡ, beatum et felicem efficiens. Ex ἔργον.
Ὀλβιόθυμος, ὁ ἢ ἡ, felix, beatus animi.
Ὀλβιόκοσμος, ου, ὁ ἢ ἡ, mundum beatum efficiens.
Ὀλβιόμοιρος, ου, ὁ ἢ ἡ, cui beata portio est. Epith. terræ. Ex μοῖρα.
Ὄλβιος, ου, ὁ ἢ ἡ, beatus, felix, fortunatus. *Gl. V.* dives, locuples. Ab ὄλβος.
Ὀλβιόφρουρος, ου, ὁ ἢ ἡ, bona servans et custodiens.
Ὀλβιόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, opulentus; (2) felix. Ex φρήν.
Ὀλβιόχειρος, ον, felices, salutares manus habens, felix.
Ὄλβιστος, η, ον, felix, *Dionys.* Ab ὄλβος.
Ὀλβίως, *adv.* feliciter, *Soph.*
Ὀλβοδοτείρα, ας, ἡ, divitiarum donatrix; effectrix beatæ vitæ. Ab
Ὀλβοδότης, ου, ὁ ἢ ἡ, divitiarum dator.
Ὀλβοδότις, fœm. præced.
Ὀλβοδοτὴρ, ῆρος, divitiarum dator, *Steph.*
Ὀλβομέλαθρος, ον, felix in ædibus, *Man.*
Ὀλβονομέω, feliciter rego, *Man.*
ΟΛΒΟΣ, ου, ὁ, beatitudo, felicitas; (2) fortunæ, opes, divitiæ, opulentia.

Ὀλβοφόρος,

'Ολβοφόρος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, divitias seu beatitudinem adferens. Ex φέρω.

'Ολέσκον, perdebam, imperf. ind. act. *Ion.* pro ὤλλυν, ab ὀλέω.

'Ολέθριος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, exitialis, lethalis, perniciosus. Ὀλεθρίαν φέρειν, elliptice pro ὀλεθρίαν μοῖραν, exitium illi ferat, *Soph. Aj.* 810. Ab ὄλεθρος.

'Ολεθρίως, *adv.* perniciose, cum sua pernicie.

'Ολεθροποιός, ῶ, ὁ ἡ ὁ, perniciem adferens, exitiosus, perniciosus. Ex ποιέω.

'Όλεθρος, ᾱ, ὁ, pernicies, exitium, strages, mors; (2) homo perniciosus et exitialis, nullius frugi. Ab ὄλλυμι, *perdo.*

'Ολεῖς, 2. sing. fut. *Att.* pro ὀλέσεις, perdes, *Soph. Phil.* 1388.

'Ολεῖται, *perilit*, 3. sing. f. 2. ind. med. verbi ὄλλυμι, pro ὀλέω, *pereo.*

'Όλεκεν, *perdebat*, 3. sing. imperf ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ὤλλεκεν, ab ὀλέκω.

'Ολέκρανον, ᾱ, τὸ caput cubiti, i. e. eminens et protuberans cubiti pars; alias ὠλέκρανον Ex ὠλένη, *cubitus*, et κάρηνον, *caput.*

'Ολέκω, perdo, exitium adfero, perimo; ὀλέκομαι, intereo; ὀλέκοντο, 3. pl. imperf. moriebantur. Πεζοὶ μὲν πίζοὺς ὄλεκον, *Il.* 11, 150. Ὀλέκοντο δὲ λαοί, *Il.* 1, 10. Ab ὀλέω.

'Ολερὸν, graveolens vel nigrum, ab ὄλος, quod est atramentum sepiæ, *Gal.*

'Ολέσιε, *perdat*, vel *perdiderit*, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ὀλέσαι, ab ὄλλυμι pro ὀλέω.

'Ολεσήνωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, viros perdens, hominibus perniciem adferens. Ex ὄλλυμι et ἀνήρ.

'Ολέσῃς, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi ὄλλυμι pro ὀλέω.

'Ολέσθαι, *perisse*, aor. 2. inf. med. verbi eod.

'Ολεσίθωλος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, agris nocens

'Ολεσίθρης, idem quod ὀλεσίθηρος. Ὀλεσίθρῃ ὠλένη. Κρῶτα φόνιον ὀλεσίθρους ὠλένας (*Dorice* pro ὠλένης) δικὼν βολαῖς, *Eurip. Phœn.* 668.

'Ολεσίθηρος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, feris perniciem adferens, perimens feras. Ex ὀλλύω et θήρ.

'Ολεσίπολις, ὁ, ἡ, hominibus noxius.

'Ολεσίπτολις, ἡ, perdens urbes, *Tryph.*

'Ολεσιτύραννος, *Poet.* ὀλεσιτύραννος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, tyrannis perniciem afferens, tyrannos occidens.

'Ολέσκω, perdo, *Suid.* ubi ὀλέσκει, ὀλοθρεύει.

'Όλεσσε, *perdidit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ὤλεσε, a verbo ὄλλυμι, pro ὀλέω.

'Ολέσσῃ, *perdat*, vel *perdiderit*, 3. sing. a. ejusd. in conj. act. *Poet.* pro ὀλέσῃ, a verbo eod.

'Ολέσσω, *perdam*, f. 1. ind. act. *Poet.* pro ὀλέσω.

'Ολέτειρα, ας, ἡ, perditrix. *Ph.* interfectrix. Ab

'Ολετὴρ, ῆρος, ὁ, interfector, qui perdit. Ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω Ἕκτορα, *Il.* 18, 114. Ab ὄλλυμι.

'Ολέω, inus unde imperf. *Ion.* ὀλέσκε, perdebat, *Il.* 19, 135. Hinc et f. ὀλέσω, *item* verba ὀλέκω, ὀλέσκω, ὄλλυμι.

'Όλεσαι, *pereas*, 2. sing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro ὄλησαι, ab ὄλλυμι, pro ὀλέω, *pereo.*

'Ολιγαιμία, ας, ἡ, sanguinis paucitas, inopia, defectus. Ab

'Ολίγαιμος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, qui sanguinis inopia laborat, cui parum est sanguinis. Ex ὀλίγος et αἷμα.

'Ολιγάκις, *adv.* raro. Ab ὀλίγος.

'Ολιγάμπελος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, paucas vites habens.

'Ολιγανδρέω. ῶ, virorum paucitate laboro; ὀλιγανδρῶν, ὀλιγανδρῶσα, ὀλιγανδρῶν, paucitate virorum laborans. Ex ὀλίγος et ἀνήρ.

'Ολιγανδρία, ας, ἡ, virorum paucitas et penuria. Ex iisd.

'Ολιγανδρωπία, ας, ἡ, raritas et penuria hominum. Ab

'Ολιγάνθρωπος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, non frequens hominibus.

'Ολιγαριστία, ας, ἡ, prandium præparcum et paucis cibis constans. Ex ὀλίγος et ἄριστον.

'Ολιγάρκεια, ας, ἡ, animus paucis contentus. Ab

'Ολιγαρκὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, paucis necessitatibus par, sufficiens; (2) paucis contentus, frugalis; τὸ ὀλιγαρκὲς, frugalitas. Ex ὀλίγος et ἀρκέω.

'Ολιγαρκία, ας, ἡ, idem quod ὀλιγάρκεια.

'Ολιγαρτία, ας, ἡ, penuria panis. Ex ὀλίγος et ἄρτος.

'Ολιγαρχέω, ῶ, unde ὀλιγαρχοῦντες, pauci dominatum obtinentes; ὀλιγαρχεῖσθαι, a dominatu paucorum regi: πόλεις ὀλιγαρχούμενοι, civitates paucorum dominatu subditæ. Ex ὀλίγος et ἀρχή.

'Ολιγαρχία, ας, ἡ, paucorum dominatus. *Gl. V.* paucorum principatus, *item* studium, affectatio oligarchiæ. Ex iisd.

'Ολιγαρχικὸς, ἡ, ὸν, ad paucorum dominatum pertinens; (2) paucorum dominatui sive oligarchiæ favens. Ex iisd.

'Ολιγαρχικῶς, *adv.* more civitatis in qua est ὀλιγαρχία.

'Ολιγαύλαξ. ακος, ὁ ἡ ὁ, paucos habens sulcos; paucos agros, *Suid.*

'Ολιγαχόθεν, *adv.* ex paucis locis. Ab ὀλίγος.

'Ολιγαχῶ, *adv.* paucis in locis Ab eod.

'Ολιγήμερος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, qui est paucorum dierum, *Suicer.* Ex ὀλίγος et ἡμέρα.

'Ολιγηπελίαν, parum valeo, infirmus sum; ὀλιγηπελίων, viribus defectus, *Il.* 15, 24; et ὀλιγηπελίησα, viribus defecta, *Od.* 19, 356. Ex ὀλίγος et πέλω. Unde

'Ολιγηπελὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, animis deficiens, viribus destitutus, infirmus, debilis.

'Ολιγηπελίη, ης, ἡ, *Poet.* et *Ion.* pro ὀλιγοπελία, ας, ἡ, virium defectus, imbecillitas.

'Ολιγηρὴς, ὶς, exiguus, *Nic.*

'Ολιγήριος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, habens parvum sepulchrum. Ex ὀλίγος et ἠρίον.

'Ολιγηροσίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ὀλιγηροσία, tenue arvum, *Suid.* Ex ὀλίγος et ἄρουσις.

'Ολιγησιτύης, cui pera modice referta est cibis, pauper. Αἳ σὺ . . . Ξείης ἰνσιτύης ἐξ ὀλιγησιτύων, *Analect. Brunckii*, 1, 222.

'Ολιγίστατος, minimus. Ab

'Ολίγιστος, η, ον, idem. Superl. ab ὀλίγος.

'Ολιγίστως, *adv.* minimo numero, perparum.

'Ολιγόβιος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, non diu vivens.

'Ολιγόβουλος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, qui parum consilio pollet; (2) non admodum prudens. Ex βουλή.

'Ολιγογνώμων, ονες, ὁ ἡ ὁ, negligens, *Hes.* Ex ὀλίγος et γνώμη.

'Ολιγογόνατος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, paucis geniculis nodatus. Ex ὀλίγος et γόνυ, *genu.*

'Ολιγόγονος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, paucos generans, infœcundus. Τὰ δὲ γαμψώνυχα πάντα, ὀλιγόγονα ἔτιν, ἔξω τῆς κιγχρίδος, *Aristot.*

'Ολιγοδάπανος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, qui exigui sumptus est; parcus et frugi, frugalis. Ex δαπάνη.

'Ολιγοδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, qui paucis eget, paucis contentus. Ex ὀλίγος et δέομαι. Unde

'Ολιγοδία, et ὀλιγοδίη, ας, ἡ, paucarum rerum indigentia vel desiderium.

'Ολιγοδίαιτος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, modico victu contentus. Ex ὀλίγος et δίαιτα.

'Ολιγόδουλος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, paucos servos habens.

'Ολιγοδρανίη, ῆς, langueo, spiritum vix traho. Ab

'Ολιγοδρανὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, infirmus, imbecillis. Ex ὀλίγος et δραίνω, *facio.* Hinc

'Ολιγοδρανία, ας, ἡ, imbecillitas.

'Ολιγοδύναμος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, infirmus, imbecillis. Ex δύναμις.

'Ολιγοελαίης, ῆς, parum olei fero; parum olei fundo. Ex ὀλίγος et ἔλαιον.

'Ολιγοεργὴς, ἐς, imbecillus. Ab ἔργον.

'Ολιγοέτης, ους, ὁ ἡ ὁ, qui paucorum annorum est. Ex ὀλίγος et ἔτος. Hinc

'Ολιγοετία, ας, ἡ, paucitas annorum.

'Ολίγοζος, ον, paucos ramos habens.

'Ολιγόθερμος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, cui modicus inest calor, parum caloris habens.

'Ολιγοθυμία, animo parvo sum. A θυμός.

'Ολιγόινος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, paucas habens fibras seu venas, paucos nervos. Ex ὀλίγος et ἴς.

'Ολιγοκάλαμος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, paucos habens calamos.

'Ολιγόκαρπος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, paucos fructus gignens.

'Ολιγόκαυλος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, paucos caules habens.

'Ολιγόκλαδος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, paucos ramos habens.

'Ολιγοκρατίομαι, ώμαι, paucorum dominatui subjicior. Ex ὀλίγος et κρατίομαι.

'Ολιγομαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, parum doctus. Ex μανθάνω.

'Ολιγομετρία, ας, ἡ, est vitium versûs, cum paucioribus, v. gr. quatuor verbis constat. *Opp.* πολυμετρία. A μέτρον.

'Ολιγόμισθος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, mercede exigua conductus.

'Ολιγομυθία, ας, ἡ, pauciloquium. Ab

'Ολιγόμυθος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, pauciloquus.

'Ολιγοπαιδία, ας, ἡ, paucitas liberorum. Ab

'Ολιγόπαις, αιδος, ὁ ἡ ὁ, paucos habens liberos.

'Ολιγοπιλίω, pro quo ὀλιγηπιλίω, *Poet.*

'Ολιγοπιλία. Vide ὀλιγηπιλίη.

'Ολιγόπιστος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, exigua fide præditus, parum fidens seu credens; (2) incredulus. Ex ὀλίγος et πίστις.

'Ολιγοποιέω, ῶ, f. ήσω, ad paucitatem redigo; minuo, aor. 1. ὠλιγόποίησα.

'Ολιγοπόλιος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, parum canus.

'Ολιγόπονος, ον, laborem fugiens, iners.

'Ολιγοποσία, ας, ἡ, parcus potus. Ex πόσις.

'Ολιγοποσίω, ῶ, fut. ήσω, parum bibo. Ab

'Ολιγόποτος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, pauco potu contentus. Ὀλιγόποτά ἐστι ὅσα ἔχει τὸν πνεύμονα σομφὸν, *Aristot. Hist. An.* 8, 4. A πότος.

'Ολιγοπραγμοσύνη, ης, ἡ, paucarum rerum tractatio. Ab

'Ολιγοπράγμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, pauca habens negotia. Ex ὀλίγος et πρᾶγμα.

'Ολιγόπτερος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, paucas pennas habens. Ex πτέρον.

'Ολιγόπυρος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, parum tritici ferens.

'Ολιγόῤῥιζος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, paucas radices habens. Ex ῥίζα et seq.

'ΟΛΙΓΟΣ, ίγη, ίγον, paucus; (2) parvus, exilis, tenuis. Hinc οἱ ὀλίγοι, ων, optimates, pauci illi penes quos imperium est; ὀλίγον, paulum, paullulum, parum, modicum; *Ph.* ὀλίγον χρόνον, paulisper, *Gl. V.* ὀλίγῳ δίῃ, pæne, *Ph.* propemodum, ferme, *Gl. V.* δι' ὀλίγου, ἐξ ὀλίγου, brevi temporis spatio, subito, e propinquo; δι' ὀλίγων, paucis sc. verbis; κατ' ὀλίγον, παρ' ὀλίγον, sensim, paullatim; ἐν ὀλίγῳ, leviter, viliter. Ἐπ' ὀλίγῳ γὰρ ὤχετο, parum equidem abfuit, quin periret, *Aristoph. Lys.* 31.

'Ολιγόσαρκος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, macilentus. A σάρξ.

'Ολιγοσθενὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, exiguis viribus præditus. Ex ὀλίγος et σθένος, *robur.*

'Ολιγοσίτιοι, οἱ, pauperes, quasi ex exiguo penu victitantes, *Suid.*

'Ολιγοσιτίω, ῶ, fut. ήσω, pauco cibo utor, exiguo pastu sum contentus.

'Ολιγοσιτία, ας, ἡ, modicus cibus, frugalitas. Ab

'Ολιγόσιτος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, modico cibo utens.

'Ολιγόσπερμος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, parum seminis ferens; (2) parum seminis emittens. Ex ὀλίγος et σπέρμα.

'Ολιγόστιχος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, paucos ordines seu versus continens. Ex ὀλίγος et στίχος.

'Ολιγοστὸς, ἡ, ὸν, unus e paucis, paucis comitatus, cum paucis; *item* minimus, brevissimus; (2) brevi, paucis diebus. (1) ἡττηθεὶς τῇ μάχῃ καὶ φυγὼν ὀλιγοστὸς, acie victus et cum paucis in fugam conjectus, *Joseph. contra Apion.* 1, 452. (2) αὐτὸς δρμήσας ὀλιγοστὸς παρεγίνετο διὰ τῆς ἐρήμου εἰς Βαβυλῶνα, ipse paucis diebus itinere per desertum confecto Babylonem se conferebat, *Id. Ib.* 450. Ab ὀλίγος.

'Ολιγοσυλλαβία, ἡ, paucitas syllabarum.

'Ολιγοσύλλαβος, ον, paucis syllabis constans. A συλλαβή.

'Ολιγοσύνδισμος, ον, epith. orationis paucis conjunctionibus utentis.

'Ολιγότεκνος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, paucos liberos habens. Ex ὀλίγος et τέκνον.

'Ολιγό-

'Ολιγότης, ητος, ἡ, paucitas; (2) parvitas. Ab ὀλίγος.
'Ολιγοτιμία, ας, ἡ, contemptus; (2) dedecus. Ex ὀλίγος et τιμή.
'Ολιγοτοκέω, ῶ, f. ήσω, paucos pario; (2) raro pario:
'Ολιγοτοκία, ας, ἡ, paucus seu rarus partus. Ab
'Ολιγοτόκος, ε, ὁ ᾗ ἡ, raro et paucos pariens. 'Ολιγοτοκά ἐστι τὰ σιλάχη, διὰ τὸ ζωοτοκεῖν σώζεται δὲ μάλιστα ταῦτα διὰ τὸ μέγεθος, *Aristot.* Ex ὀλίγος et τίκτω.
'Ολιγότριχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, raros habens pilos. Ex ὀλίγος et θρίξ.
'Ολιγότροφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, pauco cibo contentus. Ex ὀλίγος et τρέφω.
'Ολιγύδρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, parum aquæ habens, parum aquosus; (2) pauca aqua contentus; ὀλιγύδροτατος, cui paucissima aqua sufficit. Ex ὀλίγος et ὕδωρ.
'Ολιγύλυος, ε, ὁ ᾗ ἡ, parum materiæ habens. Ex ὀλίγος et ὕλη.
'Ολιγυπνία, ἡ, parcus somnus. Διὰ ταῦτα δὲ καὶ ἀοινίαν, καὶ ὀλιγοσιτίαν, καὶ ὀλιγυπνίαν, *Iamblich. in Vita Pythag.* 16. Ab
'Ολιγύπνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui exigui somni est. 'Ολιγοῦ πνότατος ἦν διὰ φροντίδα καὶ πόνους, *Appian. de Rebus Hispan.* 74.
'Ολιγοφαγία, ἡ, parcus cibus. Ab
'Ολιγοφάγος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inedax, *Gl. Vet.*
'Ολιγοφιλία, ας, ἡ, amicorum paucitas.
'Ολιγοφόρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ut ὀλιγοφόρος οἶνος, vinum quod paucam aquam fert, aqueum, tenue, dilutum. Ex ὀλίγος et φέρω.
'Ολιγόφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, pusillanimis Ex φρήν.
'Ολιγόφυλλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, pauca habens folia. Ex ὀλίγος et φύλλον.
'Ολιγοχοίω, ῶ, parum refundo, exiguo cum fœnore refundo. Ab
'Ολιγόχοος, contr ὀλιγόχους, ε, ὁ ᾗ ἡ, parum refundens, parum fructificans; Comp. ὀλιγοχώτερος, minus fundens, minus ferax. Ex ὀλίγος et χέω, *fundo.*
'Ολιγοχορδία ας, ἡ, paucitas fidium seu chordarum. Ex ὀλίγος et χορδή.
'Ολιγοχρηματία, ας, ἡ, paucitas pecuniæ, paupertas. Ex ὀλίγος et χρήματα.
'Ολιγοχρόνιος ε, ὁ ᾗ ἡ, exiguo temporis spatio durans. *Gl. V.* temporalis.
'Ολιγόχρονος, ὁ ᾗ ἡ, idem.
'Ολιγόχυλος, ον, parum succi habens.
'Ολιγοψυχέω, ῶ, fut. ήσω, sum animo pusillo
'Ολιγοψυχία, ας, ἡ, pusillanimitas, *Gl. V.*
'Ολιγόψυχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, pusillanimis, *Gl. V.* Ex ὀλίγος et ψυχή.
'Ολιγόω, ῶ, in paucos redigo, imminuo; ὀλιγόομαι, ῶμαι, ad paucos redigor, imminuor; aor. 1. ὀλιγώθην. Ab ὀλίγος.
'Ολιγωρέω, ῶ, fut. ήσω, parvam curam habeo, negligo; contemno, supersedeo, *Gl. V.* 'Ολιγωρεῖν τῶν καθηκόντων· τῶν φίλων, *Xen.* Ab ὀλίγωρος. Hinc
'Ολιγώρησις, εως, ἡ, negligentia, incuria, neglectus, contemptus.
'Ολιγωρία, ας, ἡ, idem. Ab
'Ολίγωρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui aliquid parum curat, negligens, incuriosus. Ex ὀλίγος et ὤρα.
'Ολιγώρως, adv. negligenter, contemptim.
'Ολιζότερος, minor; qu. ab ὀλίζος, pro ὀλίγος
'Ολιζόω, ῶ, minorem reddo, minuo, *Hes.* ubi ὀλιζῶται, μειῶται, ὀλιγῶται. Ab eod.
'Ολίζων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, parvus; (2) minor. Ab ὀλίγος.
'Ολικός, ἡ, όν, totus, universalis. Ab ὅλος.
'Ολικῶς, *adv.* plane, universe, omnino.
"ΟΛΙΣΒΟΣ, ε, ὁ, penis coriaceus.
'Ολισθαίνω, labor, lapso, labefio, *Gl. V.* 'Απ' ὀφθαλμοῖο βολάων "Ελκος ὀλισθαίνει, *Mus.* 1, 95. Ab ὀλισθος.
'Ολισθέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.; (2) penetro; (3) evado, effugio. 'Εκ δὲ οἱ ἥπαρ ὀλισθεν, excidit, *Il.* 20, 470. "Ολισθε Ϛ.ων, 23, 774. Οὐ γάρ τι βίλος διὰ σαρκὸς ὄλισθεν, *Theoc.* 25, 230. (3) τυκινοῖσι δόλοισιν ὀλισθῆσαι Θανάτοιο, *Oppian. Cynaget.* 4, 451.
'Ολισθήεις, ήεσσα, ῆεν, lubricus. Ab eod.
'Ολίσθημα, ατος, τὸ, lapsus, casus. *Gl. V.* lapsio. Ab ὀλισθέω.
'Ολισθηεῖς, gen. sing. f. g. *Ion.* pro ὀλισθηέσης, ab
'Ολισθηείς, ῆα, ῆεν, ad labendum proclivis; (2) lubricus, *Gl. V.* (3) proclivis ad aliquid. Ab ὅλ σθος.
'Ολισθηῶς, *adv.* lubrice.
'Ολισθήσαιτι, aor. 1. part. act. Æol. pro ὀλισθήσας, ab ὀλισθέω, *labor.*
'Ολίσθησις, εως, ἡ, idem quod ὀλίσθημα.
'Ολισθητικός, ἡ, όν, lubricandi vim habens, lubricans. Ab ὀλισθέω.
'Ολισθογνωμονέω, ῶ, mentis compos non sum Ex ὄλισθος et γνώμη, *sententia.*
'Ολισθοποιῶ, labare facio. *Gl. V.* labefacio.
"ΟΛΙΣΘΟΣ, ε, ὁ, lapsus in lubrico; casus.
'Ολκαδικός, ἡ, όν, ad onerariam navem pertinens. Ab ὁλκάς. Unde
'Ολκάδιον, ε, τὸ, naviculà oneraria. Dim.
'Ολκαδοχρίστης, navium unctor, *Man.* Ab ὁλκάς et χρίω.
'Ολκαία, ας, ἡ, cauda. 'Υπὸ ταῦρε ὁλκαίην ψαίρησαι, radunt caudam tauri; affixæ sunt sub cauda tauri, *Nicand. Theriaca,* 122. Κήτιος ὁλκαίη, *Apoll. Rhod.* 4, 1614. Ab ἕλκω.
'Ολκαῖον, ε, τὸ, vas in quo pocula abluuntur, *Poll* idem quod ὁλκήϊον. 'Εκορέξατο χειρὶ νηΐῳ ὁλκαίοιο, *Apoll. Rhod.* 1, 1313. Ab ὁλκή. Unde
'Ολκαῖος, αία, *Ion.* αίη, αῖον, qui trahitur.
'Ολκάς, άδος, ἡ, *proprie,* navis oneraria, sed interdum de aliis dicitur.
'Ολκεῖον, ε, τὸ. Vide ὁλκήϊον.
'Ολκεύς, έως, ὁ, qui retia trahit, *Hesych.* Ab ἕλκω.
'Ολκίω, ῶ, navem traho, traduco. Ab
'Ολκή, ῆς, ἡ, tractus, attractio; (2) inclinatio, ut stateræ in alteram partem. *Ph.* pondus; item drachma. Ab ἕλκω.
'Ολκήεις, ήεσσα, ῆεν, ponderosus. Ab ὁλκή.
'Ολκήϊον, ε, τὸ, *Ion.* pro ὁλκεῖον, lignum in infima navis parte, quo navis trahitur, ut exponitur a *Schol. Apoll.* Ab ἕλκω.
'Ολκήρης, εος, ὁ ᾗ ἡ, caudatus, sive tractu se colligens, ut serpens, qui longo volumine caudam trahit, *Nicand.* Ab eod.
"Ολκιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, glutinosus, lentus, qui, dum extenditur, trahi non rumpi solet. Ab eod.
'Ολκίον, ε, τὸ, gubernaculum seu clavus navis Ab eod.
"Ολκιον, ε, τὸ, labrum amplum, magnus crater. Ab eod.
'Ολκός, ῦ, ὁ, tractus; (2) sulcus, proprie et tropice; (3) remulcus, machina qua naves ex uno mari in alterum traducuntur; (4) fluctus, *omninoque* aqua maris; (5) aquæductus; (6) moles, pondus; (7) syrma serpentium, vestium, &c. (8) totumque adeo cujusvis animalis hominisque corpus; (9) nomen insecti et herbæ; *Adject.* attractorius. Sed fere in compositis tantum. "Ολκοι τμητοῖ, lora equorum. Τμητοῖς ὁλκοῖς ἰγκύρσαι, implicari loris, *Soph. Elect* 863. 'Αμφιδύμους ὁλκοὺς, geminos testiculos, *Oppian. Cyneg.* 2, 192. Ab ἕλκω.
"Ολλαι, *pereus,* 2. sing a 2. conj. med. *Ion.* et *Poet.* pro ὄλησαι, ab ὄλλυμι, pro ὀλέω, *perdo.*
'Ολλυμένοιο, gen. sing. part. præs. pass. *Ion.* pro ὀλλυμένου, ab
"ΟΛΛΥΜΙ, vel ὀλλύω, perdo, amitto; (2) perdo, perniciem adfero, perimo; ὄλλυμαι, perdor, pereo; f. 1. ὀλέσω, 2. ὀλῶ, perdam; aor. 1. ὤλεσα, perdidi; perf. ὄλωλα, perii; ὄλωλεν, interiit, *Ph.* aor. 2. med. ὠλόμην, perii; ὀλῶμαι, f. 2. ὀλεῖται, peribit. Πεῖθ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; *Il.* 24, 242.
'Ολμεύς, ῦ, ὁ, mortarium. Ab ὅλμος.
'Ολμίσκος, ε, ὁ, mortariolum, Dim. ab eod.
'Ολμοποιός, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, mortariorum artifex. Ex ὅλμος et ποιέω.
"ΟΛΜΟΣ, ε, ὁ, mortarium, pilum, *Ph.* (2) pars tibiæ, ligula; (3) truncus corporis a cervice usque ad coxendicem; *item* poculi genus; *metaphor.* stupidus.
'Ολογράμματος, ε, ὁ ᾗ ἡ, plene scriptus, non per siglorum captiones aut compendiosa ænigmata, nec per notas numerales. Ex ὅλος et γράμμα.
'Ολογραφέω, ῶ, fut. ήσω, integrum scribo. Ex eod. et γράφω.
'Ολόγραφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, propria manu exaratus. Ex iisd.
'Ολοδάκτυλος, ον, meris dactylis constans.
'Ολόϊος, όεσσα, όϊον, exitialis. Ab ὄλλυμι.
'Ολοιεργός, ῆ, ὁ ᾗ ἡ, maleficus, *Hesych.* (2) mortem seu interitum adferens. Ex ὄλλυμι et ἔργον.
'Ολοῆς, dat. pl. *Ion.* pro ὁλοαῖς, ab ὁλοός.
'Ολοθύριον, ε, τὸ, genus tuberis spongiosi et marini, *Aristot. Plin.*
'Ολόθρευσις, εως, ἡ, perniciei illatio, delatio, occisio. Ab ὁλοθρεύω.
'Ολοθρευτής, οῦ, ὁ, exterminator, qui perniciem adfert, exitiosus, occisor. Ab eod. Hinc
'Ολοθρευτικός, ἡ, όν, perimens, perdens.
'Ολοθρεύω, f. εύσω, perdo, everto, exitium adfero, vasto. 'Ολοθρεύων τὰ πρωτότοκα, *Heb.* 11, 28. Ab ὄλεθρος.
'Ολοίατο, *pereant,* 3. pl. a. 2. opt. med. *Ion.* pro ὄλοιντο, ab ὄλλυμι.
'Ολοΐος, ε, ὁ ᾗ ἡ, perniciosus, exitialis, noxius. Ab ὁλοός.
'Ολοιὸς, ἡ, όν, idem, *Hesych.* ubi dat. pl. fœm. ὀλοιῇσι. Vide *Clarke* Il. 1, 342.
'Ολοίτροχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, omni ex parte rotundus, ut rota. Ex ὅλος et τρίχος.
'Ολοκαρτίω, idem quod ὁλοκαρτέω, *Sibyl.*
'Ολοκαρτόω, ῶ, f. ώσω, totum adoleo, in holocaustum offero; ὁλοκαρτώμενον, quod totum offertur; 3. pl. f. 1. ind. pass. ὁλοκαρτωθήσονται, consummabuntur. Ex ὅλος. Hinc
'Ολοκάρτωμα, ατος, τὸ, holocaustum.
'Ολοκάρτωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
'Ολόκαυσον, ε, τὸ, holocaustum, quod totum cremari solebat. *Gl. V.* adolitum. Ex ὅλος et καίω.
'Ολοκαυτέω, ῶ, f. ήσω, totum comburo, totam victimam cremo.
'Ολοκαυτίζω, fut. ίσω, idem. Ab
'Ολόκαυτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, totus crematus, totus combustus. Ex ὅλος et καίω.
'Ολοκαυτόω, idem quod ὁλοκαυτέω· aor. 1. ὡλοκαύτωσα· ὡλοκαύτωσαν τὼς ταύρως, tauros combusserunt totos. Hinc
'Ολοκαύτωμα, ατος, τὸ, victima seu hostia quæ integra comburitur.
'Ολοκαύτωσις, εως, ἡ, sacrificium in quo victima tota crematur. *Gl. V.* flagrantia, holocaustoma. Ab eod.
'Ολοκληρία, ας, ἡ, integritas omnium partium alicujus rei. *Ph.* integratio. Ab
'Ολόκληρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, integer, totus, universus; (2) nullo vitio laborans, non vitiosus. *Ph.* integer, ut ὁλόκληρον, integrum, solidum; item ὁλοκλήρε, asse, idem; ut κληρονομία ἐξ ὁλοκλήρου, hæreditas ex asse, seu in solidum. Τίνεται τίνια ὁλόκληρα ἐκ κολοβῶν, *Aristot.*
'Ολόκνημος, ε, ὁ ᾗ ἡ, integras tibias habens et nulla ex parte mutilas. A κνήμη.
'Ολοκονίτις, et 'Ολοκωνίτις, ιδος, ἡ, olus quoddam silvestre, *Hipp.*
'Ολόκοπος, ὁ ᾗ ἡ, totus concisus. Ex κόπτω.
'Ολόκυκλος, ὁ ᾗ ἡ, epith. lunæ plenæ.
'Ολολαμπής, ίος, ὁ ᾗ ἡ, totus lucidus. Ex ὅλος et λάμπω.
'Ολόλιθος, ε, ὁ ᾗ ἡ, totus lapideus, totus e lapidibus factus.
'Ολολυγή, ῆς, ἡ, clamor mulierum sacrificantium, jubilatio; (2) ululatus. *Gl. V.* ejulatus:
'Ολόλυγμα, ατος, τὸ, idem:
'Ολολυγμὸς, οῦ, ὁ, ululatus, ejulatus. *Gl. V.* ὀλολυγμὸς ἀγρεΐκων, rusticorum jubilatus; (2) clamor mulierum sacrificantium, jubilatio. (2) ὀλολυγμὸς ἵππων, *Eurip. Or.* 1137:
'Ολολυγών, όνος, ὁ, clamor ranarum marium fœminas ad coitum evocantium; (2) ejulatus;

latua; *Aristot.* (3) avis quædam solitaria, acredula, vel ulula. *Ph.* ulula, strix. Ab

'ΟΛΟΛΥ'ΖΩ, f. ξω, ululo, ejulo; (2) cum clamore deos precor, de mulieribus; jubilo, exulto. 'Ολόλυξαν *Συγγενίδες*, *Odyss.* 3. 450. 'Ολολύζεται πᾶν δῶμα, *Eur. El.* 698. Vide *Ern.*

'Ολομελὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, qui membris est integris, omnibus membris constans. *Gl. V.* integer. Ex ὅλος et μέλος. Hinc

'Ολομελία, ας, ἡ, integra natura et constitutio alicujus rei, qua nihil ipsi deest.

"Ολονθος, ου, ὁ ἢ ἡ, fimo scatens. Ex ὄνθος.

"Ολοντο, *perierunt*, 3. plur. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ὤλοντο, ab ὄλλυμι.

'Ολονυκτίως, *adv.* per totam noctem. A νύξ.

'Ολοίτροχος, ου, ὁ ἢ ἡ, cursui perniciosus; epith. scopuli, *ap. Theoc.* Ex ὀλοὸς et τρέχω. Vid. *Ern.*

'Ολοὸς, ὴ, ὸν, perniciosus, exitiosus. Ab ὄλλυμι.

'Ολοόφρασι, dat. pl. ab

'Ολοόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, perniciosa consilia agitans, perniciosus. Ex ὀλοὸς et φρήν.

'Ολοόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui animo universa agitat, qui omnium curam gerit; (2) omniscius; nam aliqui pro ὀλοόφρων legunt ὀλοίφρων, *Il.* 16, 630. Ex ὅλος et φρήν.

'Ολοπόρφυρος, ου, ὁ ἢ ἡ, totus purpureus, totus ex purpura. Ex ὅλος et πορφύρα.

'Ολόπτερος, ου, ὁ ἢ ἡ, cujus universum corpus pennis tectum est; (2) cujus alæ non sunt scissæ, qui alas continuas habet. Ex ὅλος et πτερόν.

'ΟΛΟ'ΠΤΩ, fut. ψω, vello, decortico. "Ωλοψας δὲ βίφῳ, *Call. Hymn. in Dian.* 77.

'Ολόπυρος, ου, ὁ ἢ ἡ, triticum integrum, seu quod integrum coctum est.

'Ολορρίζει, *adv.* radice, radicitus. Ab

'Ολόρριζος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui cum tota radice est, v. gr. erutus. Ex ὅλος et ῥίζα.

"Ολος, ὁ, vel ὀλὸς, item ὁλὸν, idem quod Θολὸς, atramentum sepiæ, *Ern.*

"ΟΛΟΣ, ὅλη, ὅλον, totus, integer; (2) solidus; (3) universus, omnis: *est ætatis posteriotis.* Hinc τὸ ὅλον, ου, universum, rerum universitas, summa rei; at ὅλον, *adv.* omnino. (Hinc Lat. *solus* et *solidus.*)

'Ολοσηρικὸς, ἡ, ὸν, totus ex serico, *R.*

'Ολοσιαλοκάλαμος, ὁ, indoctus tibicen, *Steph.*

'Ολοσίδηρος, ου, ὁ ἢ ἡ, totus ferreus.

'Ολοσπαδὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, totus detractus. *Hes.* ubi pl. ὁλοσπαδεῖς. Ex σπάω.

'Ολοσπονδείος, ον, epith. versus, qui totus e spondeis constat, ut *Il.* 11, 130.

'Ολόστιον, ου, τὸ, herba quasi tota ossea, sed per antiphrasin quum tota mollis sit. Ab

'Ολόστιος, ου, ὁ ἢ ἡ, totus osseus, ex osse solido constans. Ex ὅλος et ὀστέον, *os.*

'Ολοστήμονος, ὁ ἢ ἡ, totus stamineus, *Poll.*

'Ολοσφύρατος, ου, ὁ ἢ ἡ, malleo ductus seu fabricatus, solidus. *Hes. Plin.* Ex σφύρα.

'Ολοσφυρήλατος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem.

'Ολοσφύρωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *in Epigr.* idem.

'Ολοσφύριστος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem.

'Ολόσφυρος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

'Ολοσφύριον, τὸ, massa solidi, v. gr. ferri.

'Ολοσχίρεια, ας, ἡ, integritas, consummatio; (2) crassa et confusa descriptio. Ab

'Ολοσχερὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, integer, plenus, consummatus; (2) extremus, summus. Ex ὅλος et χεὶρ, (vel et ἴσχω, *Ern.*)

'Ολοσχερῶς, *adv.* omnino, penitus, prorsus, plane; (2) confuse, generatim; ὁλοσχερέστερον, *adv.* majori apparatu, majoribus copiis.

'Ολόσχιστος, ον, simplex, non e variis partibus vel segmentis consutus, *Plato.*

'Ολόσχοινος, ου, ὁ ἢ ἡ, mariscus, juncus omnium maximus et crassissimus.

"ΟΛΟΣΧΟΣ, ου, ὁ, pediculus pomi; *Nic.*

'Ολοσώματος, ου, ὁ ἢ ἡ, ad totum corpus pertinens. Ex σῶμα.

'Ολοτελὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, plane absolutus, prorsus finitus, perfectus, integer. A τέλος.

'Ολότης, ητος, ἡ, integritas, totum. Ab ὅλος.

'Ολότροπος, ου, ὁ ἢ ἡ, totius modi, totus.

'Ολοτρόπως, *adv.* omnino.

'Ολότροχος, ον, rotundus, v. gr. lapis. A τρέχω

'Ολῶμαι, *perdam*, f. 2. ind. med. verbi ὄλλυμι, pro ὀλέω, *perdo.*

'Ολοφύκτις, ίδος, ἡ, pustula.

'Ολοφύνος, ον, totum perimens, *Nic.*

'Ολόφυγδος, ου, ὁ, pustulosus, (qu. ὀλόφλυγδος, a φλύζω, *Ern.*) 'Ρηγνυμένων ὀλοφυγδὰ διήφυσι ποσσὶ χίμετλα, discutit pustulosas perniones in talis natas, postquam ruptæ sunt, *Nic. Ther.* 682.

'Ολοφυγδὼν, όνος, ἡ, pustula; quod et ὀλοφλυγδών. Μήκιστ ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγδόνα φύσης, *Theocr. Idyll.* 9, 30.

'Ολοφυδνὸς, ἡ, ὸν, lugubris, luctuosus, *Il.* 5, 683. Ab

'Ολοφύζω, fut. ξω, lugeo, lamentor.

'Ολοφυὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, totus, absolutus in natura sua, omnibus partibus plenus. Ex ὅλος et φυή.

'Ολοφυκτὶς, ίδος, ἡ, pustula; qu. ὀλοφλυκτίς.

'Ολόφυλος, ον, integer, *Suid.*

'Ολοφυρμὸς, οῦ, ὁ, ejulatus, ploratus. Ab

'ΟΛΟΦΥ'ΡΟΜΑΙ, lamentor, ejulo, ploro; (2) deploro, commisereor; ὀλοφυράμενος, aor. 1. med. lamentatus; pass. ὀλοφυρθεὶς, idem. 'Αχιλλεὺς ὀλοφύρεται υἷας 'Αχαιῶν, *Il.* 11, 655. Hinc

'Ολόφυρσις, εως, ἡ, ploratus, luctus, ejulatus; (2) lamentatio.

'Ολοφυρτικὸς, ἡ, ὸν, ad lamenta seu lamentandum proclivis.

'Ολοφυρτικῶς, *adv.* lamentabiliter.

'Ολόφυτον, τὸ, sinapi Persicum, *Steph.*

'Ολοφῶϊον, τὸ, vaframenta, versutiæ. Πάντα δέ τοι ἐρέω ὁλοφώϊα τεῖο γέροντος, *Odyss.* 4, 410. Εἶτα ἐπιφέρουσα τὸ μάλιστα ὁλοφῶϊον τοῦ γέροντος, *Eustath.* (ad locum *Homeri* supra laudatum) 1502, 8. edit. Rom.

'Ολοφῶϊος, ου, ὁ ἢ ἡ, exitialis; (2) versutus, improbus; ὁλοφῶϊα, vaframenta, versutiæ. Ex ὅλλυμι et φῶς, *homo.*

'Ολόφωνος, ου, ὁ ἢ ἡ, plena voce canens. Ex ὅλος et φωνή.

'Ολόχαλκος, ον, totus ex ære.

'Ολόχρους, *contr.* ὁλόχρως, ου, ὁ ἢ ἡ, toto corpore unum colorem habens. Ex χρόα.

'Ολόχρυσος, ου, ὁ ἢ ἡ, totus ex auro factus, ex auro solido factus; (2) totus auro inductus, *Jos.*

'Ολόψυχος, ον, sincerus, candidus, integer animo. A ψυχή.

'Ολοψύχως, *adv.* toto animo, bona fide.

"ΟΛΠΗ, ης, ἡ, lecythus, ampulla olearia; vas olearium, et alicubi vinarium.

'Ολπὶς, ίδος, ἡ, idem.

'Ολυμπία, ας, ἡ, Olympia, locus Elidis, in quo Jupiter Olympius colebatur, et certamina Olympiaca celebrabantur, ad ludos Olympios. Ab "Ολυμπος.

'Ολύμπια, ων, τὰ, ludi Olympiaci, qui quinto anno celebrabantur. Ab eod.

'Ολυμπιάζει, *adv.* ad Olympiam.

'Ολυμπιάθεν, *adv.* ex Olympia, de Olympia.

'Ολυμπιακὸς, Olympiacus, *Ar.*

'Ολυμπίας, ου, ὁ, Olympias, venti nomen. Ab "Ολυμπος.

'Ολυμπιὰς, άδος, ἡ, victoria, seu palma certaminis Olympiaci; (2) certamen Olympiacum; (3) Olympias, sive tempus quatuor annorum integrorum, cum duobus mensibus; (cum quindecim diebus, *Ern.*) (4) nomen matris Alexandri M. Ab eod.

'Ολυμπιάσι, *adv.* in Olympia, Olympiæ, ad Olympiam. Ab 'Ολύμπια.

'Ολυμπικὸς, ἡ, ὸν, Olympicus. Ab eod.

'Ολυμπιονίκης, ου, ὁ, victor in Olympiis. Ex ὀλύμπια et νικάω, *vinco.*

'Ολύμπιος, ου, ὁ, Olympum incolens; (2) cœlestis. Ab "Ολυμπος.

'Ολυμπόνδε, *adv.* in Olympum, in cœlum.

"ΟΛΥΜΠΟΣ, ου, ὁ, Olympus, mons Macedoniæ altissimus, cujus vertex cœlum tangere videtur; (2) cœlum.

'Ολυνθάζω, fut. άσω, caprifico. Ab

"ΟΛΥΝΘΟΣ, ου, ὁ, grossus, ficus immatura; (2) nomen urbis in Thessalia.

'Ολυνθοφορίων, ῶ, grossos seu abortus fero. Ab

'Ολυνθοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, grossos ferens. Ex ὄλυνθος et φέρω.

"ΟΛΥΡΑ, ας, ἡ, semen medium inter frumentum et hordeum, olyra. *Gl. V.* spelta. *Ph.* far, ador, siligo; *Il.* 5, 196. Hinc

'Ολυρίτης, ου, ὁ, ut ὀλυρίτης ἰγκεφυλίας, subcinericius panis, siligineus.

'Ολώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, ater, vel turbidus. Ab ὀλὴς, pro Θολὸς.

'Ολώϊος, ία, ιον, perniciosus. Ab ὄλλυμι.

"Ολωλε, *perdidit*, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro ὤλεε, ab ὄλλυμι.

"Ολως, *adv.* prorsus, omnino, totaliter, integre; (2) in summa; (3) sane. Ab ὅλος.

'Ομαδιλφος, et

'Ομαίμιος, idem quod ὅμαιμος, *Pind.*

'Ομαδιδόν, in unum cogo et coacervo, *Hes.* ubi ὁμαδιδὸν, ἀθροίζειν. Ab ὁμάς. Unde

'Ομαδὸν, fut. ήσω, tumultuor; ὁμάδησαν, 3. pl. a. 1. strepitum excitarunt. Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα, *Od.* 1, 365.

'Ομαδος, ου, ὁ, multitudo; (2) tumultus, strepitus, quem multitudo excitat. (2) ὅμαδος δ' ἦν, *Il.* 2, 96. Ab ὁμάς.

"Ομαιμις, ίδος, ἡ, soror. Ex ὁμὸς et αἷμα.

"Ομαιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, consanguineus; (2) frater vel soror. (2) ἦκυν ὅμαιμος χῷ κατανίον θανών; *Soph. Antig.* 512. Ex iisd.

'Ομαιμονίστερος, ὁμαιμονιέστερα, consanguinitate propinquior. Comp. ab ὁμαίμων.

'Ομαιμοσύνη, ης, ἡ, consanguinitas; (2) fraternitas. Ab ὅμαιμος. Unde

'Ομαιμότης, ητος, ἡ, consanguinitas, *Gl. V.*

'Ομαίμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, consanguineus; (2) frater. (2) κάλει τὸ σὸν μοι σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων, *Soph. Trach.* 1147. Ex ὁμὸς et αἷμα.

'Ομαιχμέω, ῶ, f. ήσω, simul milito, simul bellum ineo, simul jaculor:

'Ομαιχμία, ας, ἡ, *Ion.* ὁμαιχμίη, ης, ἡ, societas belli, confœderatio. Ab

"Ομαιχμος, ου, ὁ ἢ ἡ, arma consocians, fœderatus; exponitur etiam commilito. Ex ὁμοῦ et αἴχμη, *hasta, bellum.*

'Ομακοιῖον et ὁμακοΐον, ου, τὸ, auditorium commune. *Vox Pythag.* Ex ὁμοῦ et ἀκούω.

'Ομαλὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, æqualis, planus, æquabilis. Ab ὁμαλός. Unde

'Ομαλία, ας, ἡ, planities, *Gl. V.*

'Ομαλίζω, fut. ίσω, planum reddo, complano, lævigo. *Gl. V.* plano, æquo, hostio; (2) ad æquabilitatem redigo; (3) adæquo, æqualis sum. Μᾶλλον γὰρ δεῖ τὰς ἐπιθυμίας ὁμαλίζειν, ἢ τὰς οὐσίας, *Aristot.* 'Ωμαλισμένη πόλις ὑπὸ τῶν συμφορῶν, *Is cr.* Ab eod. Hinc

'Ομαλισμὸς, οῦ, ὁ, complanatio, lævigatio, æquatio; (2) æquabilis pronunciatio.

'Ομαλιστὴρ, ῆρος, ὁ ὁμαλιστήριος, paviculæ.

'Ομαλίστρα, ας, ἡ, hostorium, *Gl. V.*

'Ομάλιστρον, τὸ, idem et ab eod.

'Ομαλόδιρμος, ον, glaber, lævis. Ab ὁμαλὸς et δίρμα, *pellis.*

'Ομαλὸν, τὸ, planities, *Theoc.*

'Ομαλὸς, ὴ, ὸν, planus; (2) æqualis, æquabilis. Ab ὁμοῦ. Hinc

'Ομαλότης, ητος, ἡ, æqualitas, æquabilitas: planities, *Gl. V.*

'Ομαλύναι, idem quod ὁμαλίζω. ὁμαλῦναι, a. 1. inf.

'Ομαλόω, idem, *Gl. V.* Ab eod.

'Ομαλῶς, *adv.* æqualiter, æquabiliter; (2) pariter, sine discrimine, nullo excepto; (3) sedate. Ab eod.

'Ομαρτάζω, confrico, *Hom.*

'Ομάρτι, 3. sing. præs. imperat. act. ab

'Ομαρτίω, ῶ, fut. ήσω, sequor, eo una cum, comitor. 'Ομαρτήσας Διὸς ὀμβρῷ, *Hesiod. Op.* 674. Οἵδ' ὁμαρτήσασί σοι, *Eur. Iph. in Tau.* 1211. Ab

'Ομαρτῇ, *adv.* simul, una; *Il.* 5, 656. Ab ὁμοῦ et ἄρω, seu αἴρω.

'Ομαρτήσασα, *secuta*, aor. 1. part. act. f. g. *Gl.*

'Ομὰς, άδος, ἡ, multitudo, omnes simul. *Vel.* summa universitas. Ab ὁμοῦ.

'Ομασις,

Ὁμασπις, ιδος, ὁ ἡ, una cum alio clypeum gestans, commilito. Ex ὁμοῦ et ἀσπίς.
Ὁμαυλία, ας, ἡ, cohabitatio, concubitus. Ab
Ὅμαυλος, ου, ὁ ἡ, cohabitans, una pernoctans; mixtus, commixtus. Στονόεντά τε γῆρυς ὅμαυλος, *Soph. Œd. Tyr.* 187. Ex ὁμοῦ et αὐλή.
Ὁμαυλος, υ, ὁ ἡ, consonans, concinens. Ex eod. et αὐλός, *tibia.*
Ὀμβρέω, ῶ, f. ήσω, pluo; ὀμβρεῖται, *Ph.* ὀμβρεῦται, imbricatur. Φλόγα αἰθέριον ὄμβρησιν ἀπὸ τοῦ ὀραυοῦ, *Philo.* Ab ὄμβρος. Hinc
Ὄμβρημα, ατος, τὸ, pluvia.
Ὀμβρηγενής, ὲς, ex imbribus ortus. Ex eod. et γίνομαι.
Ὀμβρηνός, ὴ, όν, pluviosus. Ab ὄμβρος.
Ὀμβρηρός, ὰ, όν, idem et ab eod.
Ὀμβρηρής, ὲς, idem quod ὀμβρηρός, *Nic.*
Ὀμβρήσαντος, gen. sing. aor. 1. part. act. verbi ὀμβρέω.
Ὀμβρία, ας, ἡ, pluvia nimbosa, nimbus.
Ὀμβρίζω, fut. ίσω, imbre rigo, madefacio; (2) humecto. A præc.
Ὀμβρικιὰ, et ὀμβρίας, sic vocari omnium animalium fœtus a poëtis scribit *Pollux.*
Ὀμβρικός, ὴ, όν, pluvialis, *Pan.*
Ὀμβριμοεργός, ὸυ, ὁ, magna et ardua facinora patrans. Ex ὄμβριμος et ἔργον.
Ὀμβριμόθυμος, υ, ὁ ἡ, animo magno et forti præditus, magnanimus.
Ὀμβριμόπατρος, et ὀμβριμοπάτρη, al. ὀβριμόπατρος, et ὀβριμοπάτρη.
Ὄμβριμος, υ, ὁ ἡ, impetuosus, vehemens, ut imber; validus, fortis, robustus. Al. ὄβριμος.
Ὄμβριος, υ, ὁ ἡ, pluvius, pluvialis. Ἐν τῷ ἀρχῷ τῷ γιγνομένῳ ὑπὸ τοῦ ὀμβρίου ὕδατος, *Aristot.* Ab ὄμβρος.
Ὀμβροκλύζων, pluviam fundens, *Vulg. Lex.*
Ὀμβροκλυτίω, ῶ, pluviam fundo. Ex βλύω.
Ὀμβρόκτυπος, ον, imbrifer, *Æsch.*
ΟΜΒΡΟΣ, υ, ὁ, imber, pluvia.
Ὀμβροτοκία, ας, ἡ, pluviæ generatio. Ab
Ὀμβροτόκος, υ, ὁ ἡ, pluviam generans, imbrifer. Ex ὄμβρος et τίκτω.
Ὀμβροφόρος, υ, ὁ ἡ, imbrifer, imbrem ferens. Ex ὄμβρος et φέρω.
Ὀμβροχαρὴς, ὲς, imbribus gaudens, h. e. fœcunditatem, incrementa nanciscens; epith. terræ, plantarum. Ex eod. et χαίρω.
Ὀμβρώδης, ους, ὁ ἡ, imbre dilutus. Ab ὄμβρος.
Ὀμίθνιος, υ, ὁ ἡ, ejusdem gentis seu nationis, *Suid.* Ex ὁμοῦ et ἔθνος.
Ὀμίσται, 3. sing. f. 2. ind. med. verbi ὄμνυμι.
Ὁμίστιος, υ, ὁ ἡ, eumdem larem habens, contubernalis. Μακάρεσσι θεοῖσιν ἠδὲ βροτοῖς ὁμίστιός εἰμι, *Quint. Calaber,* 14, 185. Ex ὁμοῦ et ἱστία.
Ὁμυναῖος, qui eodem cubili utitur. Πλειόνεσσιν ὁμευναίοις ἀλόχοισι τέρπονται, *Oppian. Hal.* 1, 509.
Ὁμευνετίω, una cubo. Ab
Ὁμευνέτης, υ, ὁ, qui eodem cubili utitur, maritus, *Eurip. Med.* 953. *Ion.* 894. Ex ὁμοῦ et εὐνὴ, *cubile.*
Ὁμευνέτις, ιδος, ἡ, uxor. Ἴδιτε τὴν ὁμευνέτιν Αἴαντος, *Soph. Aj.* 501. A præc.
Ὁμευνὴς, ῆτος, ὁ, idem quod ὁμευνέτης.
Ὁμευνὶς, ιδος, ἡ, uxor. Καὶ ξρήνοισι τοῖς ὁμευνίδων, *Lycophr.* 372. Ab
Ὁμευνος, υ, ὁ, maritus.
Ὁμηγερὴς, ὲς, ὁ ἡ, congregatus. Hinc *pl.* ὁμηγερεῖς, congregati, *apud Hom.* Ex ὁμοῦ et ἀγείρω.
Ὁμηγερίζω, congrego. Hinc *apud Hom.* Ὁμηγερίσασθαι, aor. 1. inf. med. congregare.
Ὁμηγερίσασθαι Ἀχαιὺς εἰς ἀγορὴν, *Od.* 16, 376. Ab
Ὁμήγυρις, ιως, ἡ, cœtus, *Il.* 20, 142. Ex ὁμοῦ et ἄγυρις, *congregatio.*
Ὁμήθεια, ἡ, consuetudo. Νυμφίδιοι φιλότητες, ὁμήθειαί τε πέλονται, *Oppian. Cyneget.* 4, 2.
Ὁμήθης, ες, ὁ ἡ ἡ, qui eorundem morum est. Ex ὁμοῦ et ἦθος.
Ὁμήθεια, ἡ, familiaritas, *Man.*
Ὁμήλικα, acc. sing. ab ὁμῆλιξ.
Ὁμηλικία, ας, ἡ, *Ion.* ὁμηλικίη, ης, ἡ, ætatis æqualitas, eadem ætas, *Il.* 5, 126. Ab
Ὁμῆλιξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, qui ejusdem ætatis est, *Ph.* æqualis, coëqualis, coætaneus, coævus; ὁμήλικες, coæquales, *Gl. V.*
Ὅμηλυς, υδος, ὁ ἡ ἡ, veniens simul, comes viæ, *Nonn.* Ex ὁμοῦ et ἔρχομαι. Hinc
Ὁμηλυσία, ας, ἡ, *Ion.* ὁμηλυσίη, ης, ἡ, quando plures simul eunt.
Ὅμηρα, de unico obside, *Mac.* 1.
Ὁμηρεία, ας, ἡ, datio obsidum; (2) pignus. Ab ὁμηρεύω.
Ὁμήρειον, τὸ, templum in Homeri honorem.
Ὁμήρειος, υ, ὁ ἡ ἡ, Homericus.
Ὁμήρευμα, ατος, τὸ, pignus; (2) obses. Ab ὁμηρεύω.
Ὁμηρεῦσαι, nom. plur. part. præs. act. f. g. *Dor.* pro ὁμηροῦσαι, a verbo ὁμηρέω.
Ὁμηρεύω, f. εύσω, sum obses. Θεᾷ Διὸς Ἥρη πως ὁμήρευσε, *Eur. Bac.* 297. Τέκνα τι παῖδας ὁμηρεύειν εἰς ἀσφάλειαν πίστεως ἔδωκεν, *Herodian.* Ab ὄμηρος.
Ὁμηρέω, ῶ, f. ήσω, in unum convenio, occurro, obvius fio; comitor. Hinc ὁμήρησιν, 3. sing. aor. 1. occurrit *apud Hom.* Ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκύς, *Od.* 16, 468. Ab eod.
Ὁμηρία, ας, ἡ, clarigatio, *Gl. V.*
Ὁμηρίδης, ου, ὁ, Homeri imitator, admirator; (2) rhapsodus; (3) ὁμηρίδαι, poëmatum Homericorum recitatores et actores. Etiam familia in insula Chio. Ab
Ὁμηρίζω, Homerum imitor; (2) Homerica usurpo; (3) mentior. Ab Ὅμηρος.
Ὁμηρικὸς, ὴ, όν, Homericus, ad Homerum pertinens, Homerum imitans. Comp. ὁμηρικώτερος· sup. ὁμηρικώτατος. Ab eod.
Ὁμηρικῶς, *adv.* Homerico more.
Ὁμηριστὴς, οῦ, ὁ, Homerista, rhapsodus: ὁμηριστὴς χορὸς, vel ὁμηρισταὶ, Atellani, *Gl. V.* Ab ὁμηρίζω.
Ὁμηροκέντρωνες, ὤνων, οἱ, idem. Ex iisd.
Ὁμηρομάστιξ, ιγος, ὁ, flagellum Homeri, Zoilus, acerrimus criticus.
Ὅμηρον, υ, τὸ, pignus, quod est loco obsidis. Ab
ΟΜΗΡΟΣ, υ, ὁ, obses. *Gl. V.* ὄμηρος, τὸ ἀντίχυρον, obses, legatus; ὄμηροι, obsides, *Gl. V.* (2) cæcus, Cumæis, *Herodot. in Vit. Hom.*
Ὅμηρος, υ, ὁ, Homerus
Ὁμιλαδὸν, *adv.* turmatim, catervatim, facto agmine. Ab ὅμιλος.
Ὁμίλει, 2. sing. præs. imperat. act. verbi
Ὁμιλέω, ῶ, f. ήσω, in cœtu aliquorum versor; (2) in colloquium venio, colloquor, confabulor; orationem ad populum habeo; sermocinor, *Gl. V.* (3) consuetudinem habeo, consuesco, etiam cum fœmina; (4) alicui rei valde deditus sum, ut studiis, vino, &c. Ὁμιλεῖν τοῖς πράγμασι δυνάμενος, *Dem.* τῇ φιλοσοφίᾳ, *Plato.* Ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖσιν ὁμίλει, *Theog.* 36. (4) Ἐκεῖνος ὅτι τιφάνων, ὅτι βαθείαν κυλίκων πῖμεν ἡμεῖ πέρψιν ὁμιλεῖν, ille neque corollarum, neque capacium calicum dedit mihi voluptate frui, *Soph. Aj.* 1199.
Ὁμιληδὸν, *adv.* idem quod ὁμιλαδόν.
Ὁμίλημα, ατος, τὸ, officium, congressus, congressus officiosus. Ab ὁμιλέω.
Ὁμιλητὴς, οῦ, ὁ, qui conversari solet, cui frequens est conversatio cum aliquo; (2) discipulus, auditor. Ab eod. Hinc
Ὁμιλητικὸς, ὴ, όν, qui dextere versatur cum hominibus, politus, elegans, humanus, affabilis, comis. *Gl. V* tractator.
Ὁμιλητὸς, ὴ, ὁ, comis, lenis: ἐχ ὁμιλητὸς, immitis, asper, sævus. Ab eod.
Ὁμιλία, ας, ἡ, consuetudo cum aliquo; (2) colloquium, collocutio, sermo, disputatio; (3) concio de rebus sacris, *Ph.* (4) cœtus, turba. Κοινοστολὴν ὁμιλίαν, navales socios, *Soph. Aj.* 881. Ab ὅμιλος.
Ὁμιλίη, ης, ἡ, cœtus, collegium, *Herod.* Ab
Ὅμιλος, υ, ὁ, cœtus, turba, multitudo; (2) turma, caterva, multitudo militum; (3) vulgus, plebs; (4) strepitus, tumultus.
Ὁμίχέω, ῶ, et ὁμίχω, mingo, *Hesiod. Op.* 725.
Ὁμίχλη, *Ion.* ὁμίχλη, ης, ἡ, nebula, caligo. Hinc
Ὁμιχλώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, nebulosus, caliginosus.
Ὄμιχμα, ατος, τὸ, urinæ excretio, mictus, *Hes.* ubi ὁμίχματα ἐρήματα, urinæ excretiones. Ab ὁμίχω.
Ὄμμα, ατος, τὸ, visum, spectaculum, spectrum; (2) adspectus, facies; (3) oculus; ὄμματα, lumina, *Gl. V.* ab ὄπτομαι. Inservit periphrasi. Πτηνῆς ὡς ὄμμα πιτύλας, pavidæ instar columbæ, *Soph. Aj.* 140. (3) ocellus, deliciæ. (3) Ἀρτέμιδος χιονοτρόφου ὄμμα, Κιθαιρὼν, Dianæ nivosæ deliciæ, Citharon, *Eurip. Phœn.* 809. Χᾷ μὲν κατ' ὄμμα τὰς, et ille quidem in conspectu stans, *Id. Andr.* 1118.
Ὀμμάτιος, υ, ὁ ἡ ἡ, qu. dic. ocularis; ὀμμάτιος πόθος, amor oculis insinuatus, *Hes.* (Vide *Æsch. Pr.* 665.) A præc.
Ὀμματιργάτης, ὁ ἡ ἡ, visus opifex, *Cyr.*
Ὀμματίδιον, υ, τὸ, ocellus. Dim. ab
Ὀμμάτιον, υ, τὸ, ocellus. Ab ὄμμα.
Ὀμματογράφος, υ, ὁ ἡ ἡ, fucandæ facici serviens; epith. fuci. Ex eod. et γράφω, *pingo.*
Ὀμματολαμπὴς, ὶος, ὁ ἡ ἡ, oculos fulgentes habens, pulcher. Ex eod. et λάμπω.
Ὀμματοστερὴς, ὶος, ὁ ἡ ἡ, oculis privatus, cæcus, *R.* Κρατὶ ὀμματοστερεῖ, in capite oculis orbo, *Soph. Œd. Col.* 1260. Ex ὄμμα et στερίσκομαι.
Ὀμματόω, ῶ, f. ώσω, oculatum et vigilem reddo; perf. pass. sine augm. ὀμματωμένος, ocellatus, *Gl. V.* Ab ὄμμα.
Ὄμνυ, *jura,* 2. sing. præs. imperat. act. *per Apoc.* pro ὄμνυθι, ab ὄμνυμι.
Ὀμνύεις, 2. sing. præs. indic. act. verbi
Ὄμνυμι, vel ὀμνύω, juro, dejero; ὤμνυν, imperf. jurabat; ὄμνυθι, imperat. jura; inf. ὀμνύειν, et ὀυνῦναι, jurare. Alia ab ὀμόω, ut f. 1. ὀμόζω, f. 2. med. ὀμοῦμαι, jurabo; aor. 1. ὤμοσα, juravi; perf. ὀμώμοκα, juravi; inf. aor. 1. ὀμόσαι, *Poet.* ὀμόσσαι, jurare; imperat. ὄμοσσον, jura. Ὄμνυμι ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς, *Aristoph. Av.* 451. Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος, *Eur. Hipp.* 616. Μίγαν ὅρκον ὀμόσσας, *Pind. Ol.* 6, 24.
Ὁμοαιχμία, *Hes.* pro ὁμαιχμία.
Ὁμοάριθμος, ejusdem numeri, *Lex. Vulg.*
Ὁμόβιος, υ, ὁ ἡ ἡ, cum alio viveus; conjux, *Gl. V.* Ex ὁμοῦ et βίος.
Ὁμοβλαστὴς, ὶος, ὁ ἡ ἡ, simul germinans. A βλαστάνω.
Ὁμόβουλος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui una consultat; (2) qui ejusdem est voluntatis. Ex ὁμὸς et βουλὴ, vel βούλομαι.
Ὁμοβώμιος, υ, ὁ ἡ ἡ, cui ara cum alio communis est. Ex eod. et βωμός.
Ὁμογάλακτις, ων, οἱ ἡ αἱ, collactanei. Ex ὁμοῦ et γάλα. Unde
Ὁμογάλακτος, υ, ὁ ἡ ἡ, collactaneus, *Ph.*
Ὁμόγαμβροι, ων, οἱ, qui simul generi sunt unius ejusdemque soceri vel socrus.
Ὁμόγαμος, υ, ὁ ἡ ἡ, maritus, uxor; (2) ejusdem tori socius. Ὁ τᾶς Πολυπίσσος αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁμόγαμος κυρεῖ, *Eurip. Phœn.* 137. (2) μάτην ἄρ' ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην, *Id. Herc. Fur.* 339.
Ὁμογάστριος, υ, ὁ ἡ ἡ, uterinus frater. Ex ὁμοῦ et γαστὴρ, *Il.* 21, 95.
Ὁμογένεια, ας, ἡ, cognatio. Ab
Ὁμογενὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, ejusdem generis cognatus; *Gl. V.* gentilis, consanguineus; eandem sanguinis cognationem habens, id est, suscipiens liberos ex ea mulicre e qua natus est. Ὁμογενὴς δ' ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν πάλαι, *Soph. Œd. Tyr.* 1362. Ex ὁμοῦ et γένος. Hinc
Ὁμογενῶς, *adv.* eodem genere.

Ὁμογενίτωρ, ορος, ὁ, frater. Πρὸς ἐμὸν ὁμογενίτορα, *Eurip. Phœn.* 168.

Ὁμογλωττίω, ῶ, f. ήσω, eadem lingua utor. Ab

Ὁμόγλωττος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui eadem lingua utitur, qui ejusdem linguæ est. A γλῶττα.

Ὁμογνήσιοι, germani, *Ph.*

Ὁμόγνητος, ε, ὁ ἢ ἡ, consanguineus, *Nonn.* Quasi ὁμογένητος.

Ὁμόγνιος, ε, ὁ ἢ ἡ, cognatus, gentilis; ὁμόγνιος Ζεύς, Jupiter gentilitius; ὁμόγνιοι Θεοί, Penates, vel Dii gentilitii; quasi ὁμογένιος, *per Sync.* Πρὸς Θεῶν ὁμογνίων, *Soph. Œd. Col.* 1333. Ex ὁμὸς et γένος.

Ὁμογνωμονέω, ῶ, fut. ήσω, ejusdem sum sententiæ, consentio, adsentio. *Gl. V.* ὁμογνωμονεῖν, concordare.

Ὁμογνωμόνως, *adv.* æque, eodem animo.

Ὁμογνωμοσύνη, ης, ἡ, consensus. Ab

Ὁμογνώμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui ejusdem est sententiæ; *Gl. V.* unanimis, concors. Ex ὁμὸς et γνώμη.

Ὁμόγονος, ε, ὁ ἢ ἡ, germanus. At ὁμόγονα, quæ ejusdem sunt generis. Ex ὁμὸς et γείνομαι.

Ὁμόγραμμος, ε, ὁ ἢ ἡ, iisdem lineis circumscriptus. Ex ὁμὸς et γραμμή.

Ὁμογραφίω, pari modo, h. e. iisdem literis scribo verbum aliquod, *Vox Gramm.* A γράφω.

Ὁμοδίμιος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui ejusdem lecti seu strati particeps est, conjux. A δίμιον.

Ὁμοδημέω, ῶ, fut. ήσω, aggrego et accommodo me civibus meis; civilem me gero. Ab

Ὁμόδημος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui ejusdem populi est, popularis, gentilis; (2) qui cum populo facit, qui ad populi mores se componit. Ex ὁμὸς et δῆμος.

Ὁμοδίαιτος, ε, ὁ ἢ ἡ, eodem victu utens, idem vitæ genus sequens; *Gl. V.* contubernalis, convictor. Ex ὁμὸς et δίαιτα.

Ὁμοδοξομανέω, ῶ, ejusdem sum sententiæ, idem sentio. Ex ὁμοῦ et δόγμα.

Ὁμοδοξέω, ῶ, idem. Περὶ τῶν ὁμοδοξούσι, *Theophr.*

Ὁμοδοξία, ας, ἡ, eadem opinio, consensus opinionum; (2) par gloria. Ab

Ὁμόδοξος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui ejusdem opinionis est; (2) pari gloria præditus, *R.* Ex ὁμὸς et δόξα, *opinio, gloria.* Hinc

Ὁμοδόξως, *adv.* æquali gloria.

Ὁμοδόρατος, ε, ὁ ἢ ἡ, cœnæ particeps seu socius. Ex ὁμοῦ et δόρατον.

Ὁμόδουλος, ε, ὁ ἢ ἡ, conservus, conserva.

Ὁμοδρομέω, ῶ, una curro; (2) concurro, *Plut.* Ex ὁμοῦ et δρόμος. Hinc

Ὁμοδρομία, *Ion.* μίη, ἡ, concursus, pugna.

Ὁμόδρομος, qui una currit, comes cursus.

Ὁμοδύναμος, ε, ὁ ἢ ἡ, æque potens, *R.* Ex ὁμοῦ et δύναμις.

Ὁμοεθνέω, ejusdem gentis sum. Ab

Ὁμοεθνής, ές, ὁ ἢ ἡ, ejusdem generis seu nationis; *Gl. V.* ὁμόεθνος, congentilis. Ἐκ γὰρ δυεῖν ἐκ ὁμοεθνέων ἐγεγόνει, *Herodot.* 1, 91. Ex ὁμὸς et ἔθνος, *gens.* Hinc

Ὁμοεθνία, ας, ἡ, gentilitas, cognatio, partium corporis inter se consensio, *Hippoc.*

Ὁμόεθνος, ον, ejusdem gentis.

Ὁμοειδής, ές, ὁ ἢ ἡ, qui ejusdem speciei est, ejusdem generis. Ex ὁμὸς et εἶδος. Hinc

Ὁμοειδία, ας, ἡ, speciei similitudo, formæ convenientia.

Ὁμοειδῶς, *adv.* eadem, simili forma.

Ὁμοιεκνής, ές, ὁ ἢ ἡ, τὸ ὁμοιεκνές, quod eodem septo coërcetur, iisdem ædibus habitans. Ex ὁμὸς et ἕρκος, *septum.*

Ὁμοίσιος, ε, ὁ ἢ ἡ, eumdem larem habens, contubernalis. Ex ἑμὸς et ἱσία.

Ὁμοζηλία, ας, ἡ, par studium. Ὁμοζηλία χῆς καλοκἀγαθίας, probitatis et honestatis par studium, *Joseph. Maccab.* 13.

Ὁμόζηλος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui unum idemque æmulatur; (2) concors.

Ὁμόζυγος, ές, ὁ ἢ ἡ, qui sub eodem jugo est, conjux, conjunctus. Ex ζυγός.

Ὁμόζυγος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem, *Gl. V.*

Ὁμοζυγέω, ferio æqualibus intervallis. Τὴν εἰρηνίαν ἀχ ὁμοζυγοῦντες, *Heliod. Æthiop.* 2.

Ὁμόζυξ, υγος, ὁ ἢ ἡ, idem; ὁμόζυγες, juges. *Gl. V.* juncti, bini.

Ὁμοήθεια, ας, ἡ, morum similitudo, morum consensio, concordia. Ab

Ὁμοήθης, ες, ὁ ἢ ἡ, qui eorumdem morum est, qui similibus est moribus. *Gl. V.* similis, consuetus, solitus Ex ὁμὸς et ἦθος.

Ὁμοθάλαμος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui simul et in eodem thalamo habitat, contubernalis.

Ὁμοθαμνίω, una fruticor. A θάμνος, *frutex.*

Ὁμόθεν, *adv.* ex eodem loco; (2) ex propinquo; (3) ex eodem genere. (1) ἀ μὲν ἄμ' ἄμφω, ἀὸ' ὁμόθεν, *Apoll. Rhod.* 1, 90. (3) οἷς ὁμόθεν εἶ, quibus propinqua es, sanguine juncta es, *Soph. Elect.* 157. Ab ὁμός.

Ὁμόθεος, ε, ὁ ἢ ἡ, pariter Deus, una vel simul Deus, ejusdem divinitatis consors.

Ὁμόθηλος, ε, ὁ, collactaneus, cognatus.

Ὁμοθήρος, ὁ ἢ ἡ, venationis socius, *Call.*

Ὁμόθριξ, χος, similes pilos habens; epith. equi. Vide ὅτριχις.

Ὁμόθρονος, ε, ὁ ἢ ἡ, ejusdem throni consors.

Ὁμόθροος, ε, ὁ ἢ ἡ, unum idemque loquens, concors, consentiens.

Ὁμοθυμαδόν, *adv.* uno animo, una mente, concordi voluntate, unanimiter; (2) universim, una, pariter, simul, *Ph.*

Ὁμοθυμία, ας, ἡ, unanimitas, concordia. Ab

Ὁμόθυμος, ε, ὁ ἢ ἡ, unanimis, concors.

Ὁμοιάζω, similis sum. Ab ὅμοιος.

Ὁμοίην, *similem,* accusat. sing. f. g. *Ion.* pro ὁμοίαν.

Ὁμοιόαρτος, ον, simul incipiens. Ab ἄρχομαι.

Ὁμοΐϊος, similis, omnibus communis; omnibus æque perniciosus; omnibus æque molestus, instans. Σὲ γῆρας πείρει ὁμοΐϊον, te senectus atterit omnibus æque molesta, *Il.* 4, 315. Ab ὅμοιος, *similis,* vel potius ab ὁμοῦ, *simul,* et ἴναι, ab εἶμι.

Ὁμοίοος. Vide ὁμόοος, *Ep.*

Ὁμοιοβαρὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, æque gravis, *Suicer.* A βάρος.

Ὁμοιόβιος, ε, ὁ ἢ ἡ, simili victu utens.

Ὁμοιοβίοτος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem.

Ὁμοιοβλαστάνειν, similiter germinare, germine convenire.

Ὁμοιογένεια, ας, ἡ, generis similitudo. Ab

Ὁμοιογενὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, qui similis vel prope ejusdem est generis. Ex ὅμοιος et γένος.

Ὁμοιογενῶς, *adv.* simili genere. A præc.

Ὁμοιοειδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, qui similis vel prope ejusdem est speciei. Ex ὅμοιος et εἶδος.

Ὁμοιόθριξ, ιχος, ὁ ἢ ἡ, idem quod ὁμόθριξ.

Ὁμοιοκαρπίω, ῶ, similes fructus gigno. Ab

Ὁμοιόκαρπος, ε, ὁ ἢ ἡ, similes habens fructus.

Ὁμοιοκαταληκτίω, similiter desino.

Ὁμοιοκατάληκτος, ε, ὁ ἢ ἡ, similiter desinens. Ex ὅμοιος et καταλήγω. Hinc

Ὁμοιοκαταληξία, ἡ, similitudo clausulæ.

Ὁμοιόκριθος, ε, ὁ ἢ ἡ, hordeo similis. Ex ὅμοιος et κριθὴ, *hordeum.*

Ὁμοιολεπτομερὴς, ὁ ἢ ἡ, in partes tenues similesque divisus, *ap. Sch. Aristot.* A μέρος.

Ὁμοιολογία, ας, ἡ, dictio similis, similia verba. Ex ὅμοιος et λόγος.

Ὁμοιομέρεια, ας, ἡ, similitudo partium, partes similes. *Vox Anaxag. Lucret.* homœomeria. Ab

Ὁμοιομερὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, constans ex partibus similibus, partes habens similes. Ex μέρος.

Ὁμοιομούσιος, ε, ὁ ἢ ἡ, similis et ejusdem essentiæ. Ex οὐσία.

Ὁμοιόμορφος, ε, ὁ ἢ ἡ, similem formam habens, *R.* Ex μορφή.

Ὅμοιον, similitudo; *adverb.* similiter; ὅμοια, *adv. cum dat.* perinde ut, pariter ac.

Ὁμοιοούσιος, ε, ὁ ἢ ἡ, similis essentiæ, similem essentiam habens. Ab οὐσία.

Ὁμοιοπάθεια, ας, ἡ, adfectuum similitudo, similes adfectus, naturæ similitudo.

Ὁμοιοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, similiter adficior, iidem mihi sunt adfectus, eadem natura sum. Ὁμοιοπαθῶν τινι, *Aristot.* Ab

Ὁμοιοπαθὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, cui similes sunt adfectus, iisdem adfectibus obnoxius, *item* similis naturæ. Ex ὅμοιος et πάθος.

Ὁμοιοπαθῶς, *adv.* similibus adfectionibus.

Ὁμοιόπιστος, ε, ὁ ἢ ἡ, ejusdem fidei. A πίστις.

Ὁμοιοπρεπὴς, ἐς, similiter ornatus. A πρέπω.

Ὁμοιοπροσωπέω, ejusdem esse personæ.

Ὁμοιοπρόσωπος, ε, ὁ ἢ ἡ, ejusdem personæ, *Gramm.* A πρόσωπον.

Ὁμοιόπτερος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui similes habet pennas; ὁμοιόπτεροι, qui sunt æqualis dignitatis et ætatis, *Hes.* A πτερόν.

Ὁμοιόπτωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, similiter cadens, similes casus habens. A πτόω, vel πίπτω.

Ὁμοιοπτώτως, *adv.* iisdem casibus.

Ὁμοιόπυρος, ε, ὁ ἢ ἡ, tritico similis.

Ὅμοιος, ο α, οιον, similis; (2) par, æqualis; aliquando et ὁμοῖος. Ab ὁμός.

Ὁμοισήμος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem significans. Ex σῆμα.

Ὁμοισκευὴς, ε, ὁ ἢ ἡ, simili cultu seu habitu utens. Ex σκευή.

Ὁμοιόσημος, ον, ore similis. Ex ὅμοιος et στόμα.

Ὁμοισύνταχτος, ε, ὁ ἢ ἡ, similis et ejusdem constructionis. Ex συντάσσω.

Ὁμοισχημονέω, ῶ, ejusdem figuræ sum, eumdem habitum servo. Ab

Ὁμοισχήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui ejusdem figuræ est, conformis. Ex ὅμοιος et σχῆμα.

Ὁμοισχημόνως, *adv.* eadem forma. A præc.

Ὁμοισταχὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, simili celeritate præditus, æque velox. Ex ταχύς.

Ὁμοισταχῶς, *adv.* simili celeritate. A præc.

Ὁμοιοτέλευτον, ε, τὸ, similem clausulam habens, similiter desinens. A τέλευτή.

Ὁμοιότης, ητος, ἡ, similitudo; item æqualitas, parilitas, *Gl. V.* Ab ὅμοιος.

Ὁμοιότονος, ον, similem tonum habens.

Ὁμοιοτόνως, *adv.* simili tono.

Ὁμοιοτροπία, ας, ἡ, similis et idem prope modus; (2) morum similitudo. Ab

Ὁμοιότροπος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui similis et ejusdem modi est; (2) similibus præditus moribus, ejusdem ingenii.

Ὁμοιοτρόπως, *adv.* eodem modo.

Ὁμοιοτύπωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, simili forma expressus.

Ὁμοιούσιος, ε, ὁ ἢ ἡ, similis naturæ, similem essentiam habens. Ab οὐσία.

Ὁμοιοφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, similiter germinans. Ex φέρω.

Ὁμοιόφωνος, ε, ὁ ἢ ἡ, similem vocem habens. Ex φωνή.

Ὁμοιόχροια, ας, ἡ, similitudo coloris.

Ὁμοιόχρονος, ον, qui est ejusdem intervalli, durationis, temporis; epith. pedum, ut Dactylus, et Anapæstus.

Ὁμοιοχρώματος, ε, ὁ ἢ ἡ, colore similis. A χρῶμα.

Ὁμοιόω, ῶ, fut. ώσω, adsimilo, similem reddo; (2) comparo, confero; ὁμοιοῦμαι, adsimilor; ὡμοιώθην, aor. 1. similis factus sum; inf. ὁμοιωθῆναι, *Poet.* ὁμοιωθήμεναι, exæquari. Alicubi et ὁμοιῶ, similis sum. Τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; *Marc.* 4, 30. Ἄρσεσι ὁμοωθῆναι, *Eurip. Hel.* 139. Ab ὅμοιος.

Ὁμοιωθήμεναι, *adsimilatum esse,* a. 1. inf. pass. *Dor.* pro ὁμοιωθῆναι, ab ὁμοιόω.

Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, similitudo; simulacrum, figura expressa ad alicujus similitudinem. Ab ὁμοιόω. Hinc

Ὁμοιωματικὸς, ὴ, ὸν, similitudinem significans, ut ὁμοιωματικὸν ὄνομα, nomen similitudinis.

Ὁμοίως, *adv.* similiter, simili modo, perinde, pariter, æque; (2) tamen, nihilominus. (2) τὴν εἰρήνην συνθέμενοι, καὶ ὁμοίως ἀντιπαρεξάγειτε, qui cum pacem pepegeritis nihilominus in aciem descendatis, *Demosth. pro Corona.* Ab ὅμοιος.

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, similitudo, simulacrum, effigies; (2) nomen figuræ rhetoricæ, quum res similitudine explicatur. Ab ὁμοιόω.

Ὁμοιωτὴς, οῦ, ὁ, qui rerum simulacra imitatur et exprimit. Ab eod.

Ὁμόκαπνος, ε, ὁ ἢ ἡ, ad eundem fumum sive focum degens cum aliis, contubernalis.

Ὁμόκα-

Ὁμόκαπος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, idem præsepe vel eandem mensam habens, commensalis. Ex ὁμὸς et κάπη, *præsepe*.

Ὁμοκάτοικος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, sub eodem tecto habitans.

Ὁμοκίλευθος, ον, comes itineris, viæ.

Ὁμόκεντρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, idem centrum habens. A κέντρον.

Ὁμοκλάω, vel ὁμοκλέω, ῶ, fut. ήσω, hortor vociferando, minaciter clamo, increpito; ὁμόκλειον, imperf. minabantur, et *Ion.* ὁμοκλήσασκε, 3. sing. a. 1. increpabat. Οἱ δ' ἅμα ἵπποις ὁμοκλήσαντες, *Soph. El.* 714. Ab

Ὁμοκλή, ῆς, ἡ, exhortatio cum vociferatione, increpatio et comminatio. A κέλω.

Ὁμοκληρία, ας, ἡ, consortium, *Gl. V.* Ab

Ὁμόκληρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, cohæres, particeps.

Ὁμοκλήσαντες, nom. plur. aor. 1. part. act. verbi ὁμοκλάω, *minor*.

Ὁμοκλητῖρα, ἡ, bellica, *Lyc.*

Ὁμοκλητὴς, ῆρος, ὁ, increpator, objurgator, qui magno cum clamore minatur. Ab ὁμοκλέω.

Ὁμόκλητος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, simul vocatus cum alio. Ex ὁμῦ et καλέω.

Ὁμοκλινὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, simul accumbens mensæ, *Nonn.* ubi ὁμοκλινέες. Ex ὁμῦ et κλίνη.

Ὁμόκλινος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui eodem lecto est; (2) qui eadem mensa fruitur. Ex iisd.

Ὁμοκλιτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, eodem tecto utens, simul manens cum alio. Ab

Ὁμοκοίλιος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, uterinus frater. Ex κοιλία.

Ὁμοκοιτία, ας, ἡ, concubitus. Ab

Ὁμόκοιτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, eodem lecto cum aliquo utens, simul cubans. A κοίτη.

Ὁμόλεκτρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) eandem conjugem habens. (2) Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα, eandem conjugem cum Jove habens, *Eur. Or.* 476. (1) εἰ τόνδ' ἀποκτίνειαν ὁμόλεκτρος γυνή, *Id. Ibid.* 507. Ex λέκτρον.

Ὁμολιξία, ἡ, consensus. A λίγω.

Ὁμόλιχος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, conjux.

Ὁμολογίω, ῶ, fut. ήσω, consentio, adsentior; (2) spondeo, roganti promitto, despondeo, *Gl. V.* (3) præs fio; (4) conditiones, v. gr. pacis, accipio; (5) confiteor, profiteor, palam dico, adfirmo, testor; (6) similis sum, respondeo; (7) laudo, celebro, gratias ago, per Heb. *item* deprecor; aor. 1. ὡμολόγησα, confessus sum, *Gl. V.* pass. ὁμολογεῖται, concessum est, convenit; part. ὁμολογούμενον, quod in confesso est, consentaneum; aor. 1. part. ὁμολογηθείς, votivus, *Gl. V.* perf. ὡμολογημένον, confessum, *Gl. V.* et sine augmento ὁμολογημένον, condictum, *Gl. V.* ὡμολόγηται, constat, *Ph.* 3. sing. perf. Ὁμολογῶ σοι καταλύσειν, *Thuc.* πρός σε, *Plato.* μετὰ τῶν βαρβάρων, *Æschin.* Ὡμολογήθη ναῦν πλεῦσαι οἴκαδε ἐμέ, *Plato.*

Ὁμολογηθέντα, acc. sing. aor. 1. pass.

Ὁμολόγημα, ατος, τὸ, id de quo convenit inter aliquos, inter disputantes, quod in confesso est:.

Ὁμολογησία, ας, ἡ, confessio:

Ὁμολόγησις, ἡ, idem. Ab ὁμολογέω.

Ὁμολογητὴς, ῆ, ὁ, sponsor, *Ph.* (2) confessor, omnis vere Christianus; stricte ὁμολογηταὶ, qui tormenta propter Christum perpessi sunt, ac liberati. Ab eod.

Ὁμολογία, ας, ἡ, confessio; (2) consensus; (3) conventio, pactum, pactio; (4) deditio, deditionis conditio. *Gl. V.* confessio, professio, stipulatio, sponsio, pactio; (5) convenientia, concinnitas. Ab

Ὁμόλογος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, consentiens, ejusdem sententiæ; (2) consentaneus, aptus; τὸ ὁμόλογον, compromissum, pactum, *Ph.* ἐξ ὁμολόγου, aperte, consensu et confessione omnium. Ex ὁμὸς et λίγω.

Ὁμολογουμένως, *adv.* ex confesso, omnium consensu, manifeste, citra controversiam, indubitanter; (2) convenienter, congrue. Ab ὁμολογίομαι.

Ὁμολόγως, *adv.* idem.

Ὁμόλοχοι, ων, οἱ, qui ejusdem sunt cohortis.

Ὁμολώιος, cognomentum Jovis ap. Thebanos.

Ὁμομασιγίας, ᾱ, ὁ, particeps verberum; conservus, pari pœna dignus. Ab

Ὁμομάσξ, γος, ὁ, idem.

Ὁμομήτριος, ία, ιον, eadem matre natus; uterinus, *Gl. V.* Ex ὁμὸς et μήτηρ.

Ὁμομήτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, *Poll.* ubi ὁμομήτριος, iidem qui ὁμομήτριοι. Ex iisd.

Ὁμίναος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui communi templo colitur.

Ὁμόνεκρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, simul, pariter mortuus; æque corruptus ac cadaver.

Ὁμονήδυος, ᾱ, ὁ, frater germanus, frater uterinus. Ex νηδύς.

Ὁμονοιεῖον, ᾱ, τὸ, templum Concordiæ. Ab ὁμόνοια.

Ὁμονοίω, ῶ, fut. ήσω, concors sum, concorditer vivo, consentio. *Gl. V.* concordo. Ab ὁμόνους. Hinc

Ὁμονοητικὸς, ἡ, όν, ad concordiam pertinens; (2) ad concordiam efficiendam aptus, propensus.

Ὁμονοητικῶς, *adv.* concorditer, consensu.

Ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, consensus, conspiratio; (2) Deæ nomen. Ab

Ὁμόνους, *contr.* ὁμόνους, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, eandem mentem habens, concors, unanimis.

Ὁμόνομος, ον, iisdem legibus utens, *Plat.*

Ὁμοουσιασὴς, οῦ, ὁ· ὁμοουσιασταὶ vocabantur qui τὸ ὁμούσιον defendebant. Ab

Ὁμούσιος, ὁ ἡ ἡ, coessentialis, consubstantialis, ejusdem essentiæ. Ex οὐσία. Hinc

Ὁμουσιότης, ητος, ἡ, consubstantialitas.

Ὁμόπαγοι, οἱ, qui ejusdem sunt pagi, *V. L.*

Ὁμοπαθίω, ῶ, fut. ήσω, absentio, obtempero, *Plut.* Ab

Ὁμοπαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, iisdem adfectibus obnoxius, eodem modo adfectus in re aliqua. Ex πάθος.

Ὁμοπαθῶς, *adv.* cum similitudine adfectuum, vel iisdem adfectibus. A præc.

Ὁμόπαιδες, ων, οἱ, pueri eodem partu editi, gemelli.

Ὁμοπάτριος, ᾱ, ὁ, frater. Ex ὁμὸς et πατὴρ.

Ὁμόπατρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iisd. Sed pro eo dicitur ὅπατρος *apud Poet.*

Ὁμοπάτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iisd.

Ὁμόπεδος, ον, planus, ut ὁμαλὸς. A πέδον.

Ὁμοπιςία, ας, ἡ, fidei conspiratio, eadem fides. Ab

Ὁμόπιστος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, in fide consentiens, ejusdem fidei. Ex ὁμὸς et πίστις.

Ὁμοπλικὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, in unum nexus, in unum plicatus. Ex ὁμῦ et πλέκω.

Ὁμόπλικτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex iisd.

Ὁμοπλοίω, ῶ, fut. ήσω, simul navigo.

Ὁμόπλοια, ας, ἡ, navigationis societas. Ab

Ὁμόπλους, *contr.* ὁμόπλους, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, simul navigans, navigationis socius.

Ὁμοπλωτὴς, ῆρος, ὁ, idem; (2) qui simul natat.

Ὁμόπολις, ιος, ὁ ἡ ἡ, qui ex eadem urbe est; (2) conterraneus, popularis.

Ὁμοπορεύτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, simul iter faciens. Ex ὁμῦ et πορεύομαι.

Ὁμοπραγίω, socius, conscius sum alicujus rei.

Ὁμοπράγμων, ονος, ὁ, socius, adjutor. A πράσσω.

Ὁμοπροσκύνητος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, ejusdem adorationis, eadem adoratione dignus. Ex ὁμὸς et προσκυνέω.

Ὁμόπτερος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, similiter alatus, similiter volans, eodem vento utens, de navi; epith. currus, cujus equi æquabiliter currunt. *metaph.* compar, de duobus fratribus. Ἀτρέως ὁμοπτέρω, τὰς ἀπολυγίσας δόμων, πόθον κατίσχων, *Eurip. Phœn.* 331. Ex ὁμῦ et πτερόν.

Ὁμοπτέρως, *adv.* pari cursu, celeritate.

Ὁμόπτολις, ιος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ὁμόπολις.

Ὁμοπτώτως, *adv.* eodem casu. Ex πίπτω.

Ὁμοργμα, ατος, τὸ, macula, labes.

Ὁμόργνυ, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ὠμόργνυ, ab

ΟΜΟΡΓΝΥΜΙ, fut. ξω, tergo, abstergo; (2) imprimo, inuro; aor. 1. med. inf. ὁμόρξασθαι, abstergere; part. ὁμορξάμενος, tergens. Δάκρυ ὁμορξάμενος, *Odyss.* 8. 88.

Ὁμορέω, ῶ, fut. ήσω, confinis seu conterminus sum. Ὁμορεῖν χωρίον ἐκείνῳ, *Plut.* Ab ὅμορος. Hinc

Ὁμόρησις, εως, ἡ, ὁμόρησις, confinitas, vicinitas, adfinitas.

Ὁμορξάμην, aor. 1. med. verbi ὁμόργνυμι.

Ὁμόρξω, *tergam*, fut. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ὁμόριος, ον, idem quod

Ὅμορος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, finitimus, confinis, conterminus. Ex ὁμῦ et ὅρος.

Ὁμορροφία, ας, ἡ, contubernium, *Gl. V.*

Ὁμορόφιος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, sub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμῦ et ὀρόφη.

Ὁμόρροφος, vel ὁμόῤῥοφος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iisd.

Ὁμόῤῥυθρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, communia fluenta habens, ex eodem rivo aquas ducens. Ex ὁμῦ et ῥεῖθρον.

Ὁμόῤῥυτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, et ὁμόῤῥυτος, ον, uno eodemque ore dictus, concors, *Nonn.*

Ὁμορρυὴς, ῆς, ἡ, confluvium, *V. Lex.*

Ὁμορροθίω, ῶ, fut ήσω, constrepo; (2) consentio. (2) ἓν ἓν λόγοισιν τοῖς ἐμοῖς ὁμορροθεῖ, *Eur. Or.* 529. Δίδραπα τἄργον, ἥτερ ἦδ' ὁμορρῥεῖ, modo hæc consentiat, *Soph. Antig.* 535. Ab ὁμόῤῥοθος.

Ὁμορῥόθιος, ὁ ἡ ἡ, simul agitatus fluctibus.

Ὁμόῤῥοθος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, simul strepitum aut sonitum edens, consentiens.

Ὁμόῤῥοια, ας, ἡ, confluentia, confluvium. Ab

Ὁμόῤῥοος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, simul fluens.

Ὁμόῤῥοφος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, compotor. Ex ὁμῦ et ῥοφίω, *haurio*.

Ὁμορυσμίη, ης, ἡ, vicinitas, *ap. Hpp.* Ab

Ὁμορυσμὸς, οῦ, ὁ, idem, *ap. Hipp.* A ῥυσμός.

ΟΜΟΣ, ή, όν, similis. par.

Ὁμόσαι, aor. 1. inf. act. verbi ὀμόω, pro ὄμνυμι.

Ὁμόσαρκος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, ejusdem carnis, naturæ humanæ consors. Ex ὁμὸς et σάρξ.

Ὁμόσε, *adv.* eumdem in locum, eodem; ὁμόσε ἴεναι, ὁμόσε χωρεῖν, concurrere, pedem conferre, manum conserere. Χωρεῖν ὁμόσε, cominus ire. Χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις ἥλων, *Eurip. Or.* 919. Ab ὁμός.

Ὁμόσσης, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi ὄμνυμι.

Ὁμοσθενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, æque fortis seu validus. Ex σθένος.

Ὁμοσίτιοι, ων, οἱ, conjuges, quasi ex uno penu victitantes. Ex ὁμὸς et σιτύη.

Ὁμοσιτίω, ῶ, fut ήσω, una cibum capio. Ab

Ὁμόσιτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui cibum una cum alio capit, convictor.

Ὁμόσκιος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui iisdem armis utitur.

Ὁμοσκηνία, ας, ἡ, contubernium. Ab

Ὁμόσκηνος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, in eodem tentorio degens, contubernalis. Ex σκηνή. Hinc

Ὁμοσκηνόω, vel ὁμοσκηνίω, ῶ, contubernalis sum, in eodem tentorio habito.

Ὁμόσκλαγχνος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, cognatus, consanguineus, frater. Οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τὰς ὁμοσκλάγχνας σίζειν, *Soph. Antig.* 511. Ex σκλάγχνον.

Ὁμοσπονδίω, fœderis particeps sum. Ab

Ὁμόσπονδος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, libaminum consors; ejusdem fœderis particeps. *Gl. V.* fœderatus. Ex σπονδή.

Ὁμόσπορος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, simul seminatus, una satus; (2) eadem stirpe ortus, frater vel soror; (3) qui cum eadem muliere, qua cum alius, rem habet. (2) τίκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοσπόρους φῦσαι τυράννους παῖδας, *Eurip. Med.* 596. (3) τῷ πατρὸς ὁμόσπορος, lecti paterni particeps, *Soph. Œd. Tyr.* 460. Ἔχων δὲ λέκτρα, καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον, *Id. ibid.* 260. Ex ὁμῦ et σπείρω.

Ὁμοσπόρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui cum eadem femina rem habet. Ex iisd.

Ὁμόσσῃ, *juraverit*, 3. sing. aor. 1. conj. act. *Poet.* pro ὀμόσῃ, verbi ὀμόω, pro ὄμνυμι, *juro*.

Ὁμόσσον, *jura*, 2. sing. a. 1. imperat. act. *Poet.* pro ὄμοσον, a verbo eod.

Ὁμόστιγος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, contubernalis. Ex ὁμῦ et στίγη.

Ὁμοστιχὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, iisdem vestigiis incedens; *metaph.* consentiens, concors. Ex στείχω.

Ὁμοιχάω, ῶ, fut. ήσω, simul procedo, una eo, comitor, *Il.* 15, 635. Ex εἴχω.
Ὁμοιχέω, ῶ, fut. ήσω, idem.
Ὁμοιχής, ές, ὁ ἡ ή, simul incedens.
Ὁμόστοιχος, ε, ὁ ἡ ή, vel ὁμόστιχος, in eodem versu seu ordine locatus; (2) comes, qui ejusdem est ordinis.
Ὁμόστολος, ε, ὁ ἡ ή, qui simul mittitur, seu proficiscitur, ejusdem viæ comes; (2) qui eodem amictus genere utitur; comes. Μυ-ρτάλων ὁμέστολον, *Soph. Œd. Tyr.* 212. Ὁμόστολον ἀλλήλοισι ναυτιλίην στλώσαντες, *Oppian. Cynegel.* 2, 218. Ex στέλλω.
Ὁμόστοργος, ε, ὁ ἡ ή, eodem amore prosequens, concors in amore. Ex στοργή.
Ὁμόσφυρος, ε, ὁ ἡ ή, qui cum alio iter facit, comes; exponitur et frater. Ex σφυρόν.
Ὁμοσχήμων, ονος, ὁ ἡ ή, eandem formam seu habitum habens, uniformis. Ex σχῆμα.
Ὀμόσω, *jurabo*, fut. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι.
Ὀμοῦμαι, *jurabo*, fut. 2. ind. med.
Ὁμοταγής, ές, ὁ ἡ ή, qui ejusdem est ordinis. Ex ὁμός et τάσσω.
Ὁμοταγῶς, *adv.* eodem ordine. A præc.
Ὁμοτάλαντος, ον, ejusdem pretii, magnitudinis, ponderis. Ex τάλαντον.
Ὁμόταφος, ε, ὁ ἡ ή, idem sepulchrum habens.
Ὁμοταχής, ές, ὁ ἡ ή, æque velox. Ex τάχος.
Ὁμόταχος, ε, ὁ, æque velox. Καὶ τὸν δρόμον ὅτως ὁμόταχον ῥυθμίζων, *Heliodor.* 10.
Ὁμοταχῶς, *adv.* simili celeritate. A præc.
Ὁμοτελής, ές, ὁ ἡ ή, qui idem tributum vel una pendit. Ex τέλος.
Ὁμοτέλιστος, ον, eodem modo desinens. A τελευτή.
Ὁμοτέρμων, ονος, ὁ ἡ ή, conterminus, vicinus. Ex τέρμων.
Ὁμοτεχνία, ῶ, eandem artem factito. Ab
Ὁμότεχνος, ε, ὁ ἡ ή, qui eandem artem exercet, factitat, *Gl. V.* Ex τέχνη.
Ὁμότηθος, ὁ ἡ ή, eadem nutrice usus, eodem ubere lactatus. A τήθη.
Ὁμοτής, ῆ, ό, jurator, juratus, *Gl. V.* Ab ὄμνυμι, *juro*. Unde
Ὁμοτικός, ή, όν, juralivus, qui jurantis est, ut ὁμοτικὰ ἐπιῤῥήματα, adverbia jurandi.
Ὁμοτιμία, ας, ή, honoris æqualitas, par dignitas. Ab
Ὁμότιμος, ε, ὁ ἡ ή, qui in pari habetur honore; qui paris est conditionis. *Gl. V.* collega, consors; (2) ὁμότιμοι, ordo aliquis ap. Laced. Ex τιμή.
Ὁμοτίμως, *adv.* pari dignitate.
Ὁμότιτθος, ε, ὁ ἡ ή, eadem nutrice usus. Ex τιτθή.
Ὁμότοιχος, ε, ὁ ἡ ή, communem parietem habens, vicinus.
Ὁμότονος, ε, ὁ ἡ ή, eundem tenorem servans; (2) æqualiter tentus, contentus. Ex ὁμός et τείνω.
Ὁμοτόνως, *adv.* æquali seu eodem tenore.
Ὁμοτράπεζος, ε, ὁ ἡ ή, eadem utens mensa. Ex τράπεζα.
Ὁμότρητος, ε, ὁ ἡ ή, una perforatus, una penetrabilis. *Nonn.*
Ὁμότριχος, ε, ὁ ἡ ή, eosdem pilos habens. Ex ἰμὸς et θρίξ.
Ὁμοτροπέω, ῶ, iisdem moribus sum præditus, similis sum:
Ὁμοτροπία, ας, ή, morum similitudo, similitudo simplex. Ab
Ὁμότροπος, ε, ὁ ἡ ή, similibus moribus præditus; (2) ejusdem modi, similis.
Ὁμοτρόπως, *adv.* similiter, eodem modo.
Ὁμοτροφία, ας, ή, communis educatio. Ab
Ὁμότροφος, ε, ὁ ἡ ή, simul nutritus, una educatus; (2) convictor. Ex τρέφω.
Ὁμοτρόφος, ε, ὁ ἡ ή, qui aliquos simul alit.
Ὁμοτροχάω, idem quod ἁμαξοχάω, *Steph.*
Ὁμῆ, *adv.* una, simul, pariter; (2) eundem in locum; (3) eodem in loco; (4) prope, ἐγγύς. Ὁμῆ τάλαιναν Εὐρυδίκην ὁμῆ, *Soph. Antig.* 1180. Sic apud *Aristoph. Equit.* 245. *Pac.* 513. (5) cum τι additur, ὁμῆ τι fere, propemodum, circiter. Συναγαγὼν ὁμῆ τι τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασιν, totidem fere verbis, *Plut. de capienda ab Inimicis Utilitate*, 86. Παρεσκευάζοντο πάσαις ὁμῆ τι πολιτικαῖς δυνάμεσι, *Plut.* Ab ὅμός.
Ὁμοϋπόστατος, ε, ὁ ἡ ή, eandem hypostasin habens. Ex ὁμῆ et ὑφίστημι, *subsisto*.
Ὁμοφέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ὁμορέω.
Ὁμόφιος, ε, ὁ ἡ ή, idem quod ὁμόριος.
Ὁμόφιος, ε, ὁ ἡ ή, idem quod ὁμόφιος.
Ὁμοφιότης, ητος, ή, idem quod ὁμοιοπάτης.
Ὁμοφήτωρ, ορος, ὁ, omnibus pariter vaticinans; epith. Apollinis. A φημί.
Ὁμόφθογγος, ε, ὁ ἡ ή, consonans, ejusdem soni
Ὁμόφλοιος, ὁ ἡ ή, similem corticem habens.
Ὁμόφοιτος, ε, ὁ ἡ ή, qui simul it, comes. Ex ὁμῆ et φοιτάω, eo.
Ὁμοφραδής, ές, ὁ ἡ ή, unanimis, concors.
Ὁμοφράδμων, ονος, ὁ ἡ ή, consilii particeps; (2) unanimis, concors.
Ὁμοφρονέω, ῶ, fut. ήσω, eadem sum mente, consentio.
Ὁμοφροσύνη, ης, ή, concordia, consensio, unanimitas. Ab
Ὁμόφρων, ονος, ὁ ἡ ή, unanimis, ejusdem mentis, sententiæ, idem sentiens. Ex φρήν.
Ὁμοφυής, ές, ὁ ἡ ή, ejusdem naturæ; (2) consanguineus, cognatus. Ex φύη. Hinc
Ὁμοφυΐα, ας, ή, naturæ communitas.
Ὁμοφυλία, ας, ή, similitudo; cognatio. Ab
Ὁμόφυλος, ε, ὁ ἡ ή, qui ejusdem est gentis, generis, vel sexûs; (2) in eadem terra genitus. *Gl. V.* tribulis, gentilis. Ex φῦλον.
Ὁμοφωνέω, ῶ, fut. ήσω, eandem vocem edo; (2) voce et lingua eadem utor.
Ὁμοφωνία, ας, ή, vocis convenientia, concentus; (2) ejusdem linguæ usus. Ab
Ὁμόφωνος, ε, ὁ ἡ ή, eandem vocem seu eundem sonum edens; (2) eadem lingua utens. Ex φωνή, *vox*.
Ὁμοφώνως, *adv.* eadem voce, vocibus concordibus; (2) una eademque lingua.
Ὁμόφωτος, ε, ὁ ἡ ή, eodem lumine lucens. A φῶς.
Ὁμοχαίνιξ, ικος, ὁ ἡ ή, eadem chœnice victitans, conservus, commilito.
Ὁμόχρια, ας, ή, coloris similitudo, idem vel similis color; (2) summa cutis, superficies. (2) τὰς βραχίονας ἐπιτάμνονται ἐς τὴν ὁμοχροΐην, *Herodot.* 1, 74. Οὐδὲ ἅπτεται ταῦτα τῆς ὁμοχρόας, *Æsch. Socrat.* 3, 15. Ab ὁμόχροος.
Ὁμοχρονέω, ῶ, fut. ήσω, eodem tempore sum, æqualis. Ab
Ὁμόχρονος, ε, ὁ ἡ ή, æqualis, contemporaneus.
Ὁμόχροος, *contr.* ὁμόχρως, ε, ὁ ἡ ή, ejusdem coloris, concolor. Ex χρόα.
Ὁμοχρώματος, ον, idem. A χρῶμα.
Ὁμοχώριος, ε, ὁ, conterraneus, *Gl. V.* Ex ὁμῆ et χώρα. Unde
Ὁμόχωρος, ε, ὁ ἡ ή, qui ex eadem regione est, popularis, vicinus.
Ὁμόψηφος, ε, ὁ ἡ ή, cujus idem suffragium est, eandem fovens sententiam; (2) qui una suffragium fert; (3) idem jus suffragii ferendi habens.
Ὁμοψυχέω, ῶ, fut. ήσω, eodem sum animo, concors sum, consentio.
Ὁμοψυχία, ας, ή, unanimitas, concordia. Ab
Ὁμόψυχος, ε, ὁ ἡ ή, qui ejusdem est animi, concors, unanimis. Ex ψυχή.
Ὁμοψύχως, *adv.* unanimiter, uno animo.
Ὁμόω, ῶ, fut. ώσω, in unum redigo. *Pass.* ὁμῶσθαι, uniri; aor. 1. ὁμωθῆναι, uniri, jungi. Ὁμωθῆναι φιλότητι, *Il.* 16, 209. Ab ὁμός.
Ὀμόω, juro, *Gl. V.* inusit. sed ab hoc sunt usitata ὁμόσω, fut. 1. et ὀμοῦμαι, fut. 2. med ὤμοσα, aor. 1. act. ὀμώμοκα, perf. cætera ab ὀμύω, et ὄμνυμαι. Ἕπτα χρεμάτων μηδὲν ἐπὶ ὀμόσης, *Isocr.*
Ὄμπη, ὄμπαι, fruges melle imbutæ sacrificandæ, *Hes. Callim. Fragm.* 123: sed forte legendum ὄμπνας.
Ὄμπια, τὰ, omne genus bellaria, *Hesych.* Hinc
Ὀμπνιος, ία, ιον, almus, quo alimur, dives, magnus, copiosus, *Hes. Suid.*
Ὀμπνιόχειρ, ρος, ὁ ἡ ή, larga manu dans, abundans, almus, *Hesych.* Ex ὄμπνιος et χείρ.
Ὄμπνη, ης, ή, fruges quibus vitam sustentamus, frumentum, cibus, rerum copia. Ab ὄμπη.
Ὀμπνηρόν, τὸ, almum, ut ὀμπνηρὸν ὕδωρ, *Hes.*
Ὄμπνιος, ία, ιον, almus; ut ὀμπνία Δημήτηρ, alma Ceres; ὄμπνιον ὕδωρ, *Suid.*
Ὀμφάκη, ης, ή, acerbæ uvæ succus, *ap. Diosc.* Ab ὄμφαξ.
Ὀμφάκιος, ε, ὁ, ex uvis immaturis expressus; (2) immitis, crudus, acerbus. Ab eod.
Ὀμφακίζω, uvam acerbam produco; acerbus sum; ὀμφακίζομαι, uvas acerbas et adhuc immaturas lego. Ab eod.
Ὀμφάκινος, ίνη, ινον, omphacinus, uvas immaturas referens, seu ex iis confectus; ὀμφάκινον, vestimenti muliebris genus, *Poll. Ph.* ὀμφάκινον, viride oleum. Ab eod.
Ὀμφάκιον, ε, τὸ, omphacium, succus uvæ acerbæ nec dum maturæ. Ab eod.
Ὀμφαλίς, ίδος, ή, cavum in quo glans querna sedet. Ab eod. Unde
Ὀμφακίτης, ε, ὁ, ut ὀμφακίτης οἶνος, vinum omphacites; (2) cognomen Bacchi.
Ὀμφακόμηλι, ίτος, τὸ, medicamentum ex uvis immaturis et melle.
Ὀμφακορρῶξ, άγος, ὁ ἡ ή, acerbos et immaturos acinos habens. Ex ὄμφαξ et ῥάξ.
Ὀμφακώδης, ες, ὁ ἡ ή, acerbus in modum uvarum immaturarum. Ab ὄμφαξ.
Ὀμφαλητομία, ας, ή, umbilici præcisio. Ab
Ὀμφαλητόμος, ε, ὁ ἡ ή, umbilicos infantibus recens natis præcidens. Ex τέμνω.
Ὀμφαλίον, ε, τὸ, umbilicus. Ab ὀμφαλός.
Ὀμφάλιος, ε, ὁ ἡ ή, umbilicalis, ad umbilicum pertinens; (2) ex umbilico factus; (3) rotundus. Ab eod.
Ὀμφαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, scalper, quo umbilicus infanti recens nato præciditur. Ab eod.
Ὀμφαλόεις, όεσσα, όεν, umbilicatus, umbilicum habens. Ἀσπίδι ὀμφαλόεσσι, *Il.* 4, 448. Ab eod.
Ὀμφαλόκαρπος, ε, ὁ ἡ ή, fructum umbilici figura ferens.
ΟΜΦΑΛΟΣ, ῦ, ό, umbilicus, umbo.
Ὀμφαλοτομία, ας, ή, idem quod ὀμφαλητομία. Καὶ τῆς μαίας ἡ ὀμφαλοτομία μέρος ἐστὶν ὑπ' ἀσθενοῦς διανοίας, *Aristot.*
Ὀμφαλοτόμος, ε, ὁ ἡ ή, idem quod ὀμφαλητόμος.
Ὀμφαλώδης, ες, idem quod ὀμφάλιος.
Ὀμφαλωτής, ὴ, όν, umbilicatus, umbilicum habens, eum referens.
ΟΜΦΑΞ, ακος, ή, alicubi et ὁ, uva acerba; uva immatura, *Ph.* (2) quivis plantæ fructus acerbus et immaturus.
ΟΜΦΗ, ῆς, ή, vox divina, oraculum, omen, augurium, somnium; (2) vox, pro ὀπή, ab ἔπω, *dico*. Hinc
Ὀμφήεις, ήεσσα, ῆεν, fatidicus; (2) vocalis.
Ὀμφητής, ῆρος, ὁ, vates, fatidicus Ab eod.
Ὀμωθῆναι, aor. 1. inf. pass. v. ὁμόω, *adsimilo*.
Ὀμῶλαξ, ακος, ὁ ἡ ή, qui dic. agrum conterminum habens, vicinus, finitimus. Ex ὁμῆ et ὄλαξ, pro αὔλαξ, *sulcus*.
Ὀμώμοκα, *juravit*, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ὄμωκε, ab ὀμόω, pro ὄμνυμι.
Ὁμωνυμέω, ῶ, cognominis sum, idem nomen habeo.
Ὁμωνυμία, ας, ή, nominis communitas; (2) æquivocatio, ambiguitas. Ab
Ὁμώνυμος, ε, ὁ ἡ ή, idem nomen habens, cognominis. *Gl. V.* ὁμώνυμοι λέξεις, ambigua vocabula; ὁμώνυμον, æquivocum, *Gl. V.* Ex ὄνυμα.
Ὁμωνύμως, *adv.* communi, eodem nomine; (2) æquivoce, ambigue.
Ὁμορέφιος, ε, ὁ ἡ ή, sub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμῆ et ὄροφος.
Ὁμόρροφος, ε, ὁ ἡ ή, idem et ex iisd.
Ὁμῶς, *adv.* similiter, æque, pariter; (2) simul, una. Ab ὁμός.
Ὁμῶς, *conjunct.* tamen. Ab eod.
Ὁμωχίτης, ε, ὁ, ὁμωχίται θεοί, dii in eodem templo coli soliti. Ὥστε ὑπὲρ σὲ τῷ Διῒ καὶ ἑαυτῶν Βοιωτοὺς ἐπικαλεμένους θεοὺς ὁμωχίτας δαίμονας

δαίμονας καὶ τὸν Ἀπόλλω, προαγορεύειν, *Thucyd.* 4, 97. Ex ἔχω.

Ὄι, ὄντος, τὸ, *Gl. V.* τὸ ὄν, ens; part. neutr. ab εἰμί.

Ὀνάγρα, ας, ἡ, onagra, herba quædam; potius οἰνάγρα.

Ὀνάγρινον χρῶμα, color qualis est onagrorum, i. e color cilicinus, *Poll.*

Ὀναγρόβοτα, τὰ, onagrorum pascua, locus pascendis onagris sive asinis silvestribus aptus. Ex ὄναγρος et βόσκω, *pasco.*

Ὄναγρος, ου, ὁ ἢ ἡ, asinus ferus, onager; (2) machina quædam, harpago.

Ὀναίμην, aor. 1. opt med. *per Sync.* pro ὀνησαίμην, ab ὄνημι. Μὴ νῦν ὀναίμην, utinam nunquam felix sim, ne vita jam fruar, *Soph. Œd. Tyr.* 644.

Ὄναιο, *bene sit tibi*, 2. sing. aor. 1. optat. med. verbi ὄνημι. *Soph. Œd. Col.* 1042.

Ὄναμαι· vide ὄνημι.

Ὀνάμενος, aor. 1. part. med. *per Syncop.* pro ὀνησάμενος verbi præc.

Ὄναρ, τὸ, somnium; visio; (2) umbra et somnium vanum; κατ' ὄναρ, et per ellipsin ὄναρ, per somnum, in somnis, per quietem.

Ὀνάριον, ου, τὸ, asellus. Dim. ab ὄνος.

Ὀνάτω, 3. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ὀνήσει.

Ὄνασθαι, *frui*, præs. inf. med. ab ὄναμαι· vel *juvisse*, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro ὀνῆσαι, ab ὄνημι.

Ὄνασιν, *usum*, acc. sing. *Dor.* pro ὄνησιν.

Ὀνάσσης, 2. sing. aor. 2 conj act. *Dor.* et *Poet.* pro ὀνήσῃς, ab ὄνημι, *juvo.*

Ὀνεία, ας, ἡ, pellis asinina. Ab ὄνος.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum; *oneribus*, cibi. Ab ὄνημι vel ὀνάρ.

Ὀνειδίη, vel ὀνειδίη, ης, ἡ, idem quod ὄνειδος. Hinc

Ὀνειδίζω, fut. ίσω, probris incesso, vitupero, reprehendo; (2) exprobro, probrose objicio, accuso. Τοιοῦτος ὤν, σοιῶδ' ὀνειδίζεις σφε; *Soph. Aj.* 1315. Κἀκ ὀνειδίζω τύχας, *Eur. Or.* 4. Ὀνειδίζεις φίλοις, *Id. Al.* 697.

Ὀνείδιος, vel ὀνείδειος, ία, ιον, probrosus, contumeliosus; (2) exprobrationem habens.

Ὀνειδίσαντα, acc. sing. a. 1. part. act. v. ὀνειδίζω.

Ὀνείδισε, 3. sing. f. 1. ind.

Ὀνείδισις, ισως, ἡ, improperium, *Gl. V.*

Ὄνειδισμα, ατος, τὸ, probrum, crimen quod alicui probrose objicitur. Ab ὀνειδίζω.

Ὀνειδισμός, οῦ, ὁ, exprobratio, objectio probrorum; (2) convicium; (3) turpitudo. Ab eod.

Ὀνειδιστὴρ, ῆρος, ὁ, *adjective*, probrosus, probro adficiens. Ab eod.

Ὀνειδιστής, οῦ, ὁ, idem et ab eod. Hinc

Ὀνειδιστικὸς, ἡ, όν, exprobrationem habens.

Ὀνειδιστικῶς, *adv.* probrose, contumeliose.

Ὀνείδιστος, ον, probrosus, *Steph.*

Ὀνειδίσωσιν, 3. pl. aor. 1. conj. act. cum ν, ab ὀνειδίζω.

Ὀνειδιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὀνειδίσω, ab eod.

Ὀνειδιῶν, part. fut. verbi ὀνειδίζω. Οὐδ' ὡς ὀνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν, nec ut quidquam tibi exprobrem priorum tuorum calamitatum, *Soph. Œd. Tyr.* 1423.

Ὄνειδος, εος, τὸ, probrum, dedecus, exprobratio; (2) gloria, laus, decus. (2) καλόν γ' ὄνειδος τῷ νεκρῷ νυμφίῳ, *Eurip. Med.* 514.

Ὀνείον, ου, τὸ, stabulum asinorum. Ab ὄνος.

Ὀνειος, εία, ειον, utilis. Ab ὄνημι.

Ὄνειος, ον, asininus; ut ὄνειον κρέας, asinina caro, *Gl. V.* Ab ὄνος.

Ὀνείρατα, τὰ, somnia. Ὀνείρατ' Ἀγαμέμνονος, somnia ab Agamemnone missa: pessime interpretes somnia Agamemnonis, vel somnia de Agamemnone. *Eurip. Or.* 617.

Ὀνειρικὸς, ἡ, όν, in somniis, somnialis, *Orph.*

Ὀνείρειος, εία, ειον, ad somnia pertinens. Ab ὄνειρος.

Ὀνειρογενὴς, in somnis natus, in somnis oblatus.

Ὀνειρώττει τῷ ὄντι ἡ ὀνειρογενὴς αὕτη μοι θυγάτηρ, *Heliodor.* 9.

Ὀνειρογόνος, ου, ὁ, profluvium genituræ in somniis, *V. Lex. ex Plin.* Ex γονή. (Sed videtur hæc vitiosa lectio esse pro ὀνειρωγμὸς, *Ern.*)

Ὀνειροκρίτης, ου, ὁ, somniorum interpres. Hinc

Ὀνειροκριτικὸς, ἡ, όν, ad somniorum interpretationem pertinens; (2) qui somnia novit interpretari; ἡ ὀνειροκριτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars interpretandi somnia.

Ὀνειρολοιχία, ας, ἡ, contumelia, contumeliosa oratio, quasi somnii garrulitas. Ex λέσχη.

Ὀνειρολογία, ας, ἡ, somniorum enarratio, sermo de somniis. Ex ὄνειρος et λόγος.

Ὀνειρόμαντις, εως, ὁ ἢ ἡ, qui e somniis futura prædicit, seu vaticinatur; conjector.

Ὄνειρον, ου, τὸ, somnium. Ab ὄναρ.

Ὀνειρόπληκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, somnio territus. Ex πλήσσω, (vel potius ὀνειρόπτηκτος a πτήσσω, *Ern.*)

Ὀνειροπολέω, ῶ, f. ήσω, somniorum interpretem ago; (2) somnio, somnium cerno. Ὀνειροπολεῖ ἵππους, *Aristoph. Nub.* 16. Ὀνειροπολεῖς περὶ σαυτῆς, *Id. Eq.* 806. Πολλὰ τοιαῦτα ὀνειροπολεῖν ἐν τῇ γνώμῃ, *Dem.* Ab

Ὀνειροπόλος, ου, ὁ ἢ ἡ, ex somniis futura prædicens, somniorum conjector. Ex πολέω.

Ὀνειροσαμπὼς, ου, ὁ, idem; (2) somnia immittens, menti objiciens. A πίμπω.

Ὄνειρος, ου, ὁ, somnium, visum, *Gl. V.* (2) Deus quietis. Ab ὄναρ.

Ὀνειροσκόπος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui somnia considerat et interpretatur.

Ὀνειρόφαντος, ου, ὁ ἢ ἡ, in somnio visus; (2) qui somnia interpretatur. Ex φαίνομαι.

Ὀνειρόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, somniorum peritus, somniorum interpres. Οἶσθ', ὀνειρόφρον, φράσαι; *Eurip. Hec.* 708. Ex ὄνειρος et φρήν.

Ὀνείρου, *somnii*, gen. sing. *Dor.* pro ὀνείρου.

Ὀνειρωγμὸς, οῦ, ὁ, somnium, imprimis de re venerea; ipsa effusio seminis, *Aristot.*

Ὀνειρώδης, ες, in somnis visus; somniis crebris obnoxius. Ab ὄνειρος.

Ὀνείρωξις, εως, ἡ, somnium, *Suid.* Ab

Ὀνειρώττω, f. ξω, somnio; (2) somnium lascivum somnio; (3) semen in somno emitto. Ab ὄνειρος.

Ὄνινος, ου, ὁ, sucula, machina tractorii generis. Ab ὄνος. Hinc

Ὀνινύω, et ὀνόω ὑσμαι, suculam verso. Ἐκ τε τῶν ἀκατίων ὥνιον ἀναδύμενοι τὰς σαυρίδας, vallos ex naviculis religatos suculis circumagebant, *Thucyd.* 7, 25.

Ὀνίνα, juvo. *Gl. V.* Hinc ὀνήσω, f. 1. in præs. ὑσιτατius ὄνημι.

Ὀνηγήσιος, ὁ, idem quod ὀνηλάτης, *Steph.*

Ὀνηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ὄνημι, *juvo.*

Ὀνήϊος, utilis, *Ion.* pro ὄνειος, ab ὄνημι.

Ὀνήϊστος, utilis. Ab eod.

Ὀνηλατίω, ῶ, f. ήσω, asinum agito. Ab

Ὀνηλάτης, ου, ὁ, agitator asini. *Gl. Vet.* agaso, mulio. *Ph.* asinarius. Ex ὄνος et ἐλαύνω.

Ὀνήμενον, acc. sing. part. præs. pass. verbi

Ὀνήμι, et ὀνίνημι, f. ὀνήσω, ab ὀνέω, juvo, prosum, utilitatem adfero; ὄνημαι, ὄναμαι et ὀνίναμαι, utilitatem et fructum percipio, fruor; fut. ὀνήσομαι Εὐτείλην ἀσκιῦν, ἥτις μόλα πάντας ὀνήσει, *Phocyl.* 116. Οὔτε λίκτρων γαμήλιον ὀνήσομαι, *Eur. Med.* 1351.

Ὄνημι, vitupero; ὄναμαι, vitupero; a. 1. ὤνατο. Ὅτε μ' ὤνατο, *Il.* 17, 25.

Ὄνησι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ὤνησε.

Ὀνήσιαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ὀνήσασαι.

Ὀνήσι, 3. sing f. 1. ind. act. verbi ὄνημι.

Ὀνήσιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, utilis, fructuosus.

Ὀνησίμως, *adv.* utiliter.

Ὄνησις, εως, ἡ, juvamen, emolumentum.

Ὀνησιφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, utilitatem adferens. Ex ὄνησις et φέρω.

Ὀνησιφόρως, *adv.* cum fructu, utiliter.

Ὄνησο, 2. sing. præs. imperat. pass. verbi ὄνημι.

Ὀνητικὸς, utilis, qui prodesse potest. Ab

Ὀνητὸς, ἡ, όν, utilis; (2) vituperabilis, *Hes.* Ab ὄνημι. Unde

Ὀνήτωρ, ορος, ὁ, utilis, commodus.

Ὀνθηλεύω, fut. εύσω, et ὀ θυλεύω, *proprie* fimo agrum adspergo; deinde cibos exquisite condio, quia ut fimo agri fœcundiores, sic cibi condimentis delicatiores fiunt, *Ern.* Μετὰ ταῦτα γαστρίον τις ὠνθυλευμένον εἰσηνέγκατο. *Athenæ apud Stobæum.* Ab

Ὄνθος, ου, fimus seu stercus jumentorum, *Il.* 23, 775.

Ὀνθύλευσις, εως, ἡ, exquisitior ciborum apparatus. Ab ὀνθυλεύω.

Ὀνίας, ου, ὁ, scari piscis genus. Ab ὄνος.

Ὀνίδια, ας, ἡ, stercus equinus. Ab eod.

Ὀνίδιον, ου, τὸ, asellus. Ab eod.

Ὀνιακὸς, ἡ, όν, asininus, asinarius; (2) molaris, qui pertinet ad superiorem molæ lapidem, (2) συμφέρει αὐτῷ, ἵνα κριμασθῇ μύλος ὀνιακὸς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῷ, *Div. Math.* 18, 6. Ab eod.

Ὀνίνημι, idem quod ὄνημι.

Ὀνίνησιν, 3. sing. præs. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ὀνίνημι, *juvo.* Ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι, *Il.* 24, 45.

Ὄνιον, utile, *Suid.*

Ὄνις, ίδος, ἡ, stercus asininum. Ab ὄνος.

Ὀνισκὴ, asella, *Gl. V.* Ab eod.

Ὀνίσκος, ου, ὁ, asellus; (2) piscis quidam, asellus; (3) insectum multipes, cutio, porcellio; (4) sucula. Dim. ab eod.

Ὀνίσκω, juvo, prosum. *Gl. V.* ὀνίσκεται, fruitur. Ab ὀνίω.

Ὀνῖτις, ιδος, ἡ, qu. dic. asinaria, species origani. Ὀνῖτιδος αὖον ὀρείης, origani montani sicca folia, *Nic. Alexiph.* 56. Ab ὄνος.

Ὀνοβατίω, ῶ, asinum admitto, sive facio, ut asinus equam ineat; (2) de asinis equas ineuntibus. Ex βαίνω. Unde

Ὀνοβάτις, ιδος, ἡ, quæ asino vehitur; (2) dicitur et de muliere in adulterio deprehensa, quæ asinum conscendere cogebatur, *Plutarch. Quæst. Gr.* 291.

Ὀνοβρυχος, ἡ, quædam planta, *Gorr.*

Ὀνόβλιτον, species bliti.

Ὀνόγυρις, seu ὀνόγυρος, herba quæ alias ἀνάγυρος, *Nic.*

Ὀνόγυρος, ου, ὁ, et ὀνάγυρις, *Nic. Th.* 71, carduus asininus vulgaris, planta adversus venena salutaris, tritaque graviter olens. Al. ἀνάγυρος dicitur.

Ὀνοειδὴς, ές, asino similis. Ab εἶδος.

Ὀνοθήρας, ου, ὁ, herba, quæ potius οἰνοθήρας.

Ὄνοιτο, 3. sing. præs. opt. med. verbi ὄνημι.

Ὀνοκένταυρος, ου, ὁ, onocentaurus, *animal*; (2) species dæmonum.

Ὀνοκηλὶς, ίδος, ἡ, qu. dic. galla asinina.

Ὀνοκίνδιος, ου, ὁ, agaso, mulio, Doriensibus; quasi ex ὄνος et κινέω, *moveo.*

Ὀνόκλια, ἡ, anchusæ species, *Plin.* al. ὀνόχειλος, *Gal.*

Ὀνοκόπος, οῦ, ὁ ἢ ἡ, qui asinariam molam impellit et agitat, molitor. Ex κόπτω.

Ὀνοκρόταλος, ου, ὁ, onocrotalus, avis olori similis. Ex κρόταλον.

Ὀνόκωλις, ἡ, idem quod ὀνοσκιλὶς, empusæ epith. *E. M.*

Ὀνόκωλος, ου, ὁ ἢ ἡ, pedes asininos habens. Ex ὄνος et κῶλον, *pes.*

Ὄνομα, ατος, τὸ, nomen, vocabulum; (2) nomen, fama, celebritas; (3) prætextus; obtentus honestus; (4) auctor, sub cujus sc. nomine aliquid narratur, ponitur, ex cujus persona aliquid dicitur; (5) dicitur et pro homine ipso, sed cum relatione ad nomen; ut nomen Romanum pro Romanis: absolute et cum numero, in Sac. Lib. *per Hebraismum. Ern.*

Ὀνόμαζι, *nominabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ὠνόμαζε.

Ὀνομαζίσθω, 3. sing præs. imperat. pass.

Ὀνομάζω, fut. άσω, nomino, appello, designo, nuncupo, *Gl. V.* (2) celebro, decanto; ὀνομάζομαι, nominor, appellor; aor. 1. part. ὀνομασθεὶς, nominatus; perf. ὠνομασμένος. Τίς ὀνομάζεται πόδ' ὕτος; *Aristoph. Av.* 295. Ὄνομα δὲ ὠνομάζετο Ἕλενος, *Steph. Phil.* 606. Ab ὄνομα.

Ὀνομαστίω, ῶ, nomina vel nomen impono, nomen indo. Ab

Ὀνομαστὴς, οῦ, ὁ, qui nomen imponit. Ex ὄνομα et τίθημι.

Ὀνομαι, reprehendo, carpo, vitupero; ὀνονται, carpunt,

carpunt, f. 1. ὀνόσσομαι, *Poet.* ὀνίσσομαι, ὀνόσσεται, carpet; a. 1. ὠνησάμην, reprehendi; opt. ὀνοσαίμην, ὀνόσαιτο, reprehendat, *Il.* 14, 95.

'Ονομαίνω, nomino, nuncupo, appello, nomine voco; (2) nominatim recenseo, vel percenseo. a. 1. ὠνόμηνα, *Ion.* et *Poet.* pro ὀνόμηνα: ὀνόμηεν, appellavit, vocavit. 'Ονόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα Παιδώρην, *Hesiod. Op.* 80. Ab ὄνομα.

'Ονομακλήδην, *adv.* nominatim.

'Ονομακλήτωρ, ορος, ὁ, nomenclator, qui nominatim alios vocat, vocator.

'Ονομάκλυτος, ε, vel ὀνομακλυτὸς, ὴ, ὁ ϗ ἡ, cujus nomen est inclytum, celebris.

'Ονόμαξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ὠνόμασε, a verbo ὀνομάζω.

'Ονόμασθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Ion.* *Æol.* et *Bœot.* pro ὠνομάσθησαν, verbi ejusd.

'Ονομασία, ας, ἡ, nomen. *Ph.* nominatio, nuncupatio. Ab ὀνομάζω.

'Ονόμασιν, dat pl. cum ν, ab ὄνομα.

'Ονόμασμα, ατος, τὸ, idem quod ὀνομασία.

'Ονομαστήρια, ων, τὰ, festum quod celebratur ob impositionem nominis.

'Ονομαστὴς, οῦ, ὁ, nominator. *Ph.* autumator.

'Ονομαστὶ, *adv.* nominatim, nomine.

'Ονομαστικὸς, ὴ, ὸν, qu. dic. nominativus, nominatorius. Hinc τὸ ὀνομαστικὸν, οῦ, sc. βιβλίον, dictionarium, onomasticum, ὀνομαστικὴ, (sc. πτῶσις) nominativus, *Gl. V.*

'Ονομαστικῶς, *adv.* nominatim.

'Ονομαστὸς, ὴ, ὸν, qu. dic. nominabilis, qui nominari potest, celebris, nobilis, clarus. *Gl. Vet.* nominatus. Ab ὀνομάζω.

'Ονομαστῶς, *adv.* clare, nobiliter.

'Ονοματικῶς, *adv.* idem quod ὀνομαστικῶς.

'Ονοματογραφέω, ῶ, nomina scribo seu inscribo, in acta refero.

'Ονοματογραφία, ας, ἡ, nominum inscriptio: (2) nomenclatura. Ab

'Ονοματογράφος, ε, ὁ ϗ ἡ, nominum scriptor, seu inscriptor. Ex ὄνομα et γράφω.

'Ονοματοδοσία, ας, ἡ, nominum impositio; nuncupatio, *Gl. V.* Ex ὄνομα et Δόσις.

'Ονοματοθέσια, ων, τὰ, nominalia, *Ph.* Ex iisdem.

'Ονοματοθετέω, ῶ, nomen impono, fingo. Ab

'Ονοματοθέτης, ε, ὁ, nominis impositor. Ex ὄνομα et τίθημι.

'Ονοματοθήρας, ε, ὁ, qu. dic. nominum auceps, vocabulorum captator, *Athen.* Auceps syllabarum, *Cic.* Ex eod. et Θήρα, *venatio.*

'Ονοματοκλήτωρ, ορος, ὁ, nomenclator, *Gl. V.* Ex καλέω.

'Ονοματολόγος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui nomen seu nomina dicit; nomenclator, *Gl. V.*

'Ονοματομάχος, ε, ὁ, qui de verbis pugnat. Ex μάχομαι.

'Ονοματοποιέω, ῶ, fut. ήσω, nomen seu nomina fingo, vocabula novo, vocabula fingo a sono; p. part. pass. ὠνοματοποιημένον, fictum a sono.

'Ονοματοποίησις, εως, ἡ, idem quod

'Ονοματοποιία, ας, ἡ, nominis seu vocabuli fictio; nominis fictio a sono. Ab

'Ονοματοποιὸς, οῦ, ὁ, nominis seu nominum, i. e. verborum, fictor. Ex ποιέω.

'Ονοματουργὸς, οῦ, ὁ, idem. Ex ἔργον.

'Ονόμηνα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ὠνόμηνα, ab ὀνομαίνω, *nomino.*

'Ονόπορδον, ε, τὸ, crepitus asini, *herba*, quia asini eam comedentes crepitus reddere dicuntur. Ex ὄνος et πορδή.

'Ονόπυξος, ὁ, buxus asinina, *Poll.*

'Ονόρυγχος, bunilla, *Ph.*

"ΟΝΟΣ, ε, ὁ vel ἡ, asinus, asina; (2) piscis quidam; (3) locustæ genus; (4) insectum, multipeda, cutio, porcellio; (5) axis; (6) fusus; (7) superior molæ lapis; (8) vasis *impr.* vinarii genus; (9) unio, quæ et μονὰς et κύβος· (10) origani species; (11) machina quædam. "Ονος ἰσόσπειος, bestiola quædam multipes, *Soph. in κωφοῖς*, eadem quæ ἴουλος, No. 5.

'Ο ις, ιος, ἡ, reprehensio. Ab ὄνομαι.

'Ονοσκελὴς, ἰδος, ἡ, crura asinina habens. Ex ὄνος et σκέλος. Unde

'Ονόσκελος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem.

'ΟΝΟΣΜΑ, ατος, τὸ, onosma, herba.

'Ονόσσεται, *vituperabit*, 3. sing. f. 1. ind. med. *P. et.* verbi ὀνόω.

'Ονοστάσιον, ε, τὸ, stabulum, *Ph.* Ex ὄνος et στάσις.

'Ονοστὸς, ὴ, ὸν, vituperandus, reprehensione dignus, ineptus. Ab ὄνομαι.

'Ονοσφαγία, ας, ἡ, victima ex asino. Ex ὄνος et σφαγή.

'Ονοτάζω, vitupero, carpo, incuso. 'Ονοτάζομαι, abominor, *Æsch. Suppl.* 11. Ab ὄνομαι.

'Ονοτὸς, ὴ, ὸν, vituperabilis. Ab eod.

'Ονουρὶς, ἰδος, ἡ, onuris, herbæ nomen. Ex ὄνος et οὐρὰ, *cauda.*

'Ονοφορβὸς, οῦ, ὁ, qui asinos pascit, asinarius. Ex ὄνος et φέρβω, *pasco.*

'Ονοχειλὶς, and ὀνοχειλὶς, et ὀ·οχειλὸς, anchusæ altera species. Ex ὄνος et χεῖλος.

'Ονόχηλος, ε, ὁ, ungulam asini habens; ὀνόχηλον, anchusæ species. *Nic. Sch.* quæ aliis ὀνόχειλος. Ex ὄνος et χηλή.

'Ονόω, vitupero, reprehendo, carpo; usitatius ὄνομαι. Μηδεὶς τὰ Θεῶν ὀνόσαιτο, *Theoc.* 26, ult. Ab ὄνημι.

"Οντα, acc. sing. part. præs. verbi εἰμί.

"Οντα, τὰ, bona, facultates. Ab eod.

"Οντι, ει, *qui est*, dat. sing. part. ejusd.

"Οντινα, *quemque*, acc. sing. ab ὅστις.

"Οντως, *adv.* vere, sane, plane, certo, profecto. *Ph.* Ab ὤν, ὄντος, part. ab εἰμί.

"Ονυμα, nomen, *Æol.* et *Dor.* pro ὄνομα.

'Ονυμάζω, et ὀνυμαίνω, appello. A præc.

"ΟΝΥΞ, υχος, ὁ, unguis, ungula; (2) uncus; (3) genus torturæ; fidiculæ, *Gl. V.* (4) pars cordis; (5) gemma quædam, onyx; (7) marmoris species; (8) operculum conchylii; (9) ostreum; (10) frutex quidam. Hinc

'Ονυχίζω, fut. ίσω, *Att.* ιῶ, ungulam divido; (2) ungues præcido, vel reseco; (3) ungue noto; (4) ad unguem exigo, exacte perpendo:

'Ονύχινος, ίνη, ινον, onychinus, ex onychis adipe, vel ex onyche gemma vel marmore confectus, vel etiam onychis conchylii colorem referens. Ab eod. Unde

'Ονύχιον, ε, τὸ, unguiculus. *Gl. V.* ungula, unguella, unguicula; (2) lapis onychites.

'Ονυχισμὸς, οῦ, ὁ, unguium resectio; (2) diligens et acerba rei examinatio. Ab ὀνυχίζω.

'Ονυχιστὴρ, ῆρος, ὁ, unguis, ungula:

'Ονυχιστήριον, ε, τὸ, culter ad recidendos ungues. *Gl. V.* unguicularium. Ab eod.

'Ονυχίτης, ε, ὁ, ut ὀνυχίτης λίθος, onychites lapis. Ab ὄνυξ.

'Ονυχῖτις, ἰδος, ἡ, ut ὀνυχῖτις καδμία, onychitis cadmia, dicta a similitudine venarum onychis lapidis. A præc.

'Ονυχογραφέω, ῶ, fut. ήσω, unguibus scalpo vel rado. Ex ὄνυξ et γράφω.

'Ονυχοειδὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, unguium speciem habens. Ex ὄνυξ et εἶδος.

'Ονώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, asininus, qui asinini generis est. Ab ὄνος.

"Ονω, f. ὀνῶ, prosum, *Sch. Soph.* (2) vitupero, *E. M.*

'ΟΝΩΝΙΣ, ἰδος, ἡ, ononis, *planta.*

'Οξαλὶς, ἰδος, ἡ, acida fæx vel vappa; (2) lapathi species, vulgo acetosa. *Angl.* SORREL Ab ὄξος.

'Οξάλμη, ης, ἡ, jus ex aceto et muria. Ex ὄξος et ἅλμη, *salsugo.*

'Οξέα, *adv.* acute. Ab ὀξύς.

'Οξέα, δενδρεον, *arbor*; ornus, *Gl. V.*

'Οξεῖα, ας, ἡ, acuta; (2) hasta, *Suid.* Ab ὀξύς.

'Οξείδιον, ε, τὸ, Dim. idem quod ὄξος.

'Οξείλαιον, ε, τὸ, condimentum ex aceto et oleo. Ex ὄξος et ἔλαιον.

'Οξέως, *adv.* acute; (2) celeriter, velociter, repente, raptim; (3) graviter, vehementer. Ab ὀξύς.

'Οξηρὸς, ρὰ, ρὸν, acetum resipiens.

'Οξίζω, f. ίσω, acidus sum, acorem refero. *Ph.* acesco. Ab ὄξος.

'Οξίνα, ης, ἡ. occa, crates dentata ferreis stilis, *Hes.* Ab eod.

'Οξίνης, ε, ὁ, ut ὀξίνης οἶνος, vinum quod coacuit aliquatenus. Ab ὄξος. Unde

'Οξὶς, ἰδος, ἡ, acetabulum, vas in quo acetum adservatur, vel in mensa apponitur, vel quo idem metiuntur, qui vendunt.

'Οξοπῶλης, ε, ὁ, aceti venditor.

'Οξος, εος, τὸ, acetum, vinum quod acuit, vinum vile, lora, *item* vinum medicatum, ut myrrhatum et inde amarum. Ab ὀξύς.

'Οξύα, ας, ἡ, arbor abieti non absimilis; hasta, *Eur.* Ab eod.

'Οξυάδω, acuta voce cano.

'Οξυάκανθα, ης, ἡ, oxyacantha, frutex in arboris magnitudinem quandoque excrescens.

'Οξυάκαινος, ε, ὁ, idem.

'Οξυβάφιον, ε, τὸ, acetabulum, *Ph.* Ex ὄξος et βαφή.

'Οξύβαφον, ε, τὸ, idem, *Gl. V.* Ex iisd.

'Οξύβαφος, ε, ὁ, idem et ex iisd.

'Οξυβελὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, acutum habens cuspidem; (2) qui celeriter jaculum emittit. Ex ὀξὺς et βέλος.

'Οξυβλέπτης, ε, ὁ, perspicax, *Ph.* dispiciens, acute cernens. Ex ὀξὺς et βλέπω. Unde

'Οξυβλεψία, ας, ἡ, acutus visus.

'Οξυβόας, vel ὀξυβόης, ε, ὁ, acutum clamans. Ex βοάω.

'Οξυβολέω, ῶ, celeriter jaculor. Ex βάλλω.

'Οξύγαλα, ακτος, τὸ, lac acidum, lac quod acuit. Hinc

'Οξυγαλάκτινος, ίνη, ινον, ex acido lacte confectus.

'Οξύγαρον, ε, τὸ, garum aceto conditum, *Gl. V.*

'Οξύγγιον, unguina, arvina, axungia, *Gl. V.*

'Οξυγένειος, ε, ὁ ϗ ἡ, acutum mentum s. acutam barbam habens. Ex γένειον.

'Οξύγινυς, υος, ἡ, quod infra labra in maxilla inferiore eminet, *Poll.*

'Οξύγη, ης, ἡ, bufo, *Gl. V.*

'Οξυγλυκὺς, ίος, τὸ, aqua mulsa acida. Ex ὀξὺς et γλυκύς.

'Οξύγλυκον, dulcacidum, *Ph.* Ex iisd.

'Οξύγλυκυς, εῖα, υ, dulciter acris. Hinc ὀξύγλυκυ, cremor favorum decoctus, mulsa acida; dulcacidum, *Gl. V.* Ex iisd.

'Οξύγοος, ον, lamentabilis, flebilis.

'Οξυγράφος, ε, ὁ ϗ ἡ, celeriter scribens. Ex ὀξὺς et γράφω.

'Οξυγώνιος, ε, ὁ ϗ ἡ, angulum acutum habens. Ex γωνία.

'Οξυδέρκεια, ας, ἡ, acumen visus:

'Οξυδερκέω, ῶ, fut ήσω, acutum cerno. Ab

'Οξυδερκὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, acutum cernens, perspicax. Ex ὀξὺς et δέρκω. Hinc

'Οξυδερκικὸς, ὴ, ὸν, visum acuens.

'Οξυδέρκια, ή, acumen visus, *Luc.*

'Οξυδερκῶς, *adv.* acute, visu acuto.

'Οξυδορκέω, ῶ, fut. ήσω, acutum cerno, *Gl. V.* Ex ὀξὺς et δέρκω, δίδορκα.

'Οξυδορκὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὀξυδερκής.

'Οξυδορκία, ας, ἡ, acies oculorum, acies, *Ph.*

'Οξυδορκικὸς, ὴ, ὸν, idem quod ὀξυδερκικός.

'Οξυδρομέω, ῶ, velociter curro. Ab

'Οξύδρομος, ε, ὁ ϗ ἡ, velociter currens.

'Οξυθίειρες, ε, ὁ ϗ ἡ, acutos capillos habens. Ex θίειρα.

'Οξύζω, acesco, aceo, *Gl. V.* Ab ὄξος.

'Οξύη, ης, arbor abieti similis; (2) hasta. (2) χειρὶ δ' ἔνθεις ὀξύην, hastam insere manui, *Eur. Heracl.* 727.

'Οξυηκοΐα, ας, ἡ, acumen audiendi, acute audiendi facultas.

'Οξυήκοος, ε, ὁ ϗ ἡ, acute audiens, qui acuto auditu est præditus. Εἰσὶ δέ τινες οἳ φασι ϗ μάλιστα ὀξυηκόους εἶναι τῶν ζώων ἰχθύας, *Aristot.* Ex ἀκούω, unde ἀκοή.

'Οξύγχος, ε, ὁ ϗ ἡ, acutum sonum edens.

'Οξυθάκατος, ε, ὁ ϗ ἡ, celeriter interficiens.

'Οξυθήκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, valde acutus.

'Οξυθήκτως, *adv.* valde acute.

'Οξυθρήνητος, ον, valde lamentabilis.

'Οξυθυμέω, ῶ, fut. ήσω, iræ sum impotens, præcipiti

cipiti ira excandesco. Ὀξυθυμεῖσθαι σφόδρα Εὐριπίδῃ, *Aristoph. Thesm.* 473.

Ὀξυθυμία, ας, ἡ, iræ præcipitanti a:

Ὀξυθυμίᾱ, ας, ἡ, et

Ὀξυθύμια, ων, τὰ, purgamenta ædium, quæ noctu Athenienses in triviis ponebant; (2) ligna e quibus suspenduntur aliqui.

Ὀξυθυμίας, ὁ, idem quod ὀξύθυμος, *Poll.*

Ὀξύθυμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, iracundus.

Ὀξύϊνος, ἴνη, ἴνον, abiegnus. Ab ὀξύα.

Ὀξυκάρδιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, iracundus. Ex καρδία.

Ὀξυκάρηνος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, acutum caput habens. Ex κάρηνον.

Ὀξυκέδρος, ᾱ, ἡ, cedrus acuta.

Ὀξυκέρατος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, acuta cornua habens. Ex κέρας.

Ὀξυκέρως, ωτος, ὁ ᾗ ἡ, idem.

Ὀξυκέφαλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, acuminatum caput habens. Ex κεφαλή.

Ὀξυκίνητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, mobilis, qui celeriter movetur. Ex κινέω.

Ὀξύκομος, acutus; (2) aculeatus. (1) ὀξύκομον κεράων ἶρνος, acutum cornuum germen, acuta cornua, *Oppian. Cynaget.* 11, 194. (2) ἀμφίδυμοι γὰρ ἰχίνοις ὀξυκόμοισιν μερφαί, duplices enim erinaceis aculeatis species, *Id. ibid.* 599.

Ὀξύκρατον, ᾱ, τὸ, potio ex aceto et aqua. *Ph.* posca. Ex κιράω, *misceo.*

Ὀξυκώκυτος, ον, valde flebilis.

Ὀξυλάβεια, et -ία, ας, ἡ, strenuitas, in agendo celeritas.

Ὀξυλαβέω, ῶ, celeriter prehendo, celeriter capesso et adgredior. Ab

Ὀξυλαβής, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, strenuus, acer; (2) celer, acer in rapiendo, rapax. Epith. animalium rapacium. Φύσει ὁ αἰετὸς ἐστι φθόνερος ᾗ ὀξύτενος ἔτι δὲ ὀξυλαβής, *Aristot.* Ex ὀξύς et λαμβάνω.

Ὀξυλάβος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.

Ὀξυλάλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, acute loquens.

Ὀξυλάταβον, ᾱ, τὸ, genus lapathi foliis acutioribus.

Ὀξυλίπαρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, aceto et pinguedine imbutus.

Ὀξυλιστής, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, idem. Ex λίστος.

Ὀξυμάθεια, vel -θία, ας, ἡ, celeritas discendi. Ab

Ὀξυμαθής, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, celeriter discens. Ex μανθάνω.

Ὄξυμαλα, mala acida; *Dor.* pro ὀξύμηλα.

Ὀξυμελής, ὲς, acuta voce canens. A μέλος.

Ὀξύμιλι, ιτος, τὸ, potio ex melle et aceto.

Ὀξυμιλίκρατον, *Ion.* ὀξυμιλίκρηνον, idem.

Ὀξυμίμνημος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, acute excogitatus. Ex μίμνημα.

Ὄξυμηλον, *Dor.* ὀξύμαλον, malum acidum, i. e prunum.

Ὀξυμολπος, ὁ ᾗ ἡ, acute canens. A μολπή.

Ὀξυμορφος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, subito formatus. A μορφή.

Ὀξυμυρσίνη, ας, ἡ, acuta myrtus, myrtus sylvestris.

Ὀξυμύρσινος, ίνη, ινον, ex myrto sylvestri formatus. A præc.

Ὀξύμωρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, acuti fatuus. Hinc τὸ ὀξύμωρον, ᾱ, dictum acutum, tametsi primo intuitu stultum videatur.

Ὀξυναῖος, ον, epith. vini, *ap. Hippoc.* Ab ὀξύς.

Ὀξυντής, ῆρος, ἡ, scalprum. Ab

Ὀξύνω, fut. υνῶ, acuminio, acuo, acutum reddo; (2) acuto accentu noto; (3) acuo ad, instigo, incito; (4) acidum reddo; (5) acesco, in acorem vertor; ὀξύνομαι, acidus fio, acesco. Ὀξύνειν τὴν τιλιυταίαν, scil συλλαβήν, *Athen.* Σ δηρὸς εἶδηρον ὀξύνει, ἀνὴρ δὲ παρ' ἐξύνει πρόσωπον ἑταίρᾳ, *Prov.* 27, 17. Ab ὀξύς.

Ὀξύς, εῖα, ύ, Gen. έος, είης, έος, acutus, ut ensis, cuspis; (2) acutus sensu, voce, animo; (3) acidus; (4) acer, vehemens; (5) celer, subitus, præceps, promptus, expeditus ad aliquid adgrediendum. (6) πασσάλους κατεπήγνυον ἐς τὸ ὀξύτατον τῆς φάραγγος, *A r. Hist. Alex.* 4, 21. Ὀξὺ, *adv.*

Ὀξύς, lumbus, *Erot. ap. Hipp.* ὀξύϊ, ὀσφύϊ.

Ὀξύστομος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, acutum os seu rostrum habens; (2) acute scindens, acutam cuspidem habens; (3) acutam seu argutam vocem habens. A στόμα.

Ὀξύσχοινος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, acutus juncus. *Gl. V.* hibiscum, juncus.

Ὀξύτατα, *adv.* acutissime, quam ocissime; ὀξύτατος, ocissimus, *Gl. V.* Ab ὀξύ.

Ὀξυτίλιυτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, acutum finem habens, in acutum sonum desinens. Ex τιλιυτή.

Ὀξυτενής, ἐος, ὁ ᾗ ἡ. in acutum tendens, acuminatus. Ex ὀξύς et τείνω.

Ὀξύτερον, *adv.* ocius. *Gl. V.* Ab ὀξύ.

Ὀξύτερος, *ndv.* idem et ab eod.

Ὀξύτης, ητος, ἡ, acumen, acies; (2) acrimonia, acerbitas; (3) studium acre, contentio acris; (4) acumen ingenii; (5) tonus acutus; (6) celeritas, velocitas. Ab ὀξύς.

Ὀξυτόκιον φάρμακον, medicamentum quod facit ut mulier cito pariat. Ab

Ὀξυτόκος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, cito pariens, partum accelerans. Ex τίκτω.

Ὀξυτόμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, acute secans; (2) acutus. A τέμνω.

Ὀξυτονέω, ῶ, in acutum tendo, angustus sum; (2) accentu acuto noto; ὀξυτονῶν, acuminatus. Hinc

Ὀξυτόνησις, εως, ἡ, pronunciatio per accentum acutum.

Ὀξύτονος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui acuto tono finitur, cujus ultima syllaba accentu acuto effertur; ὀξύτονοι ᾠδαί, acuti et magni ejulatus.

Ὀξυτόνως, *adv.* cum accentu acuto.

Ὀξύτορες, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ ut ὀξύτερος ἦλος, χαλινὸς, φωνὴ, acutus. A τείρω.

Ὀξυτρίφυλλον, ᾱ, τὸ, acutum trifolium.

Ὀξυφάργος, ᾱ, ὁ, piscis nomen, *ap. Opp.*

Ὀξυφαὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, acute videns. A φάος.

Ὀξυφιγγὴς, ὶς, valde splendens. A φίγγος.

Ὀξύφθογγος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ. acute sonans.

Ὀξυφλιγμασία, ας, ἡ, acuta et vehemens inflammatio.

Ὀξύφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, acutum sapiens, acri et solerti mente præditus; (2) celer. (2) ὀξύφρων κρῖναι λίχη γυναικῶν, *Eurip. Med.* 644. A φρήν.

Ὀξύφυλλον, ᾱ, τὸ, acuta folia habens; *herba.*

Ὀξυφωνία, ας, ἡ, vox acuta; (2) linguæ volubilitas. Ab

Ὀξύφωνος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, acutam vocem habens. Ὀξύφωνος ὡς ἀηδὼν, *Soph. Trach.* 963. A φωνή.

Ὀξύχειρ, ρος, ὁ ᾗ ἡ, promptus, expeditus manu. Hinc

Ὀξυχειρία, ας, ἡ, celeritas manus.

Ὀξυχολία, ας, ἡ, ira repentina et acris, iracundia. Ab

Ὀξύχολος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ qui subito et graviter irascitur. *Ph.* biliosus, iracundus. A χολή.

Ὀξυχόλως, *adv.* ira gravi.

Ὀξυωπέω, ῶ, acutum cerno. Ab

Ὀξυωπής, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, vel ὀξυόπης, acutum cernens. Ὁ δὲ αἰετὸς ὀξυωπέστατος μὲν ἔστι, ᾗ τὰ εἴδη ἀναγκάζει ἔστι ψιλὰ ὄντα πρὸς τὴν ἥλιον βλέπειν, ᾗ τὸν μὴ βλέπουσαν κόπτει, *Aristot.* Ex ὀξύς et ὤψ. Hinc

Ὀξυωπία, ας, ἡ, acutus visus.

Ὀξυωπίας, ᾱ, ὁ, acutum cernens. Ab eod.

Ὀξυωπὸς, ἡ, όν. Vide ὀξυωπής.

Ὀξώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, acidus. Ab ὄξος.

Ὅυ, *cujus*, gen. sing. *Poet.* pro ὅ, ab ὅς, *qui. Il.* 2, 325.

Ὅτα, *Dor.* pro ὅτου, quod vide. *Soph. Antig.* 1342. *Eur. Or.* 1545. Νῦν ψᾶφον ἐλισσομένην ὅτα κῦμα κατακλάσσει ῥίον, *Pindar. Olymp.* 10, 13.

Ὀταδίω, comitor, sector. Ab

Ὀταδὸς, ὕ, ὁ ᾗ ἡ, comes, adsecla, adsectator. (2) sectans. (3) γυνοιξίκτων ὀταδὸν ἰλάφων, *Soph. Œd. Col.* 1092. Ab

Ὀπάζω, fut. άσω, persequor; (2) sequi jubeo, comitem do, præbeo, do; et ὀπάζομαι, comitem accipio. a persequenti premor; ὀπάσσας, a. 1. part. pro ὀπάσας, cum præbuisset. (1) πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων, *Il.* 5, 334. Ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ, urgente Jovis imbre. *Il.* 11, 493 Κοιλιοπώλησι δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζει, *Arist. Eq.* 200. δῶρον τινὶ, *Theoc.* 27, 55.

Ὀπαία, ας, ἡ, vas fictile, in quo foramen est. Ab ὀπή. Unde

Ὀπαῖον, ᾱ, τὸ, foramen ollæ; (2) foramen per quod fumus e furno aut camino exit; (3) fenestra. (3) τὸ δ' ὀπαῖον ἐπὶ τῷ ἀνακτόρῳ Ξενοκλῆς ὁ Χάλκηγενς ἐκορύφωσε, *Plutarch. in Pericle*, 1, 352.

Ὀπάλλιον, τὸ, gemma, *Orph.*

Ὀπανίκα, *Dor.* pro ὁπηνίκα, *quando.*

Ὄπασα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ὤπασα, ab ὀπάζω, *persequor.*

Ὀπάσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ὀπάσας.

Ὀπάσσαις, 2. sing. aor. 1. opt. act. *Poet.* pro ὀπάσαις.

Ὁπάτριος, idem quod ὁμοπάτριος.

Ὄπατρος, ᾱ, ὁ, eodem patre genitus, pro ὁμόπατρος, *per Syncop.*

Ὀπάων, ονος, ὁ ᾗ ἡ comes; adsecla, famulus, servus Ὀπάονας δ' ἐμοὶ χεῖρε κίλλυσον τῶν δ' ἀποσπάσαι δόμων, *Eurip. Hec.* 979. Αἶδι γὰρ χέρις Θησέως ἴσωσεν, φιλτάτων τ' ὀπαόνων, *Soph. Œd. Col.* 602. Ab ὀπάζω.

Ὅπις, quod, *Gl. V.* Ab ὅς, ἥ, ὅ.

Ὅπις ἄν, quidquid.

Ὅπις δή, quodlibet, *Ph.*

Ὅπισί ὅπωσι, quodcumque, *Gl. V.*

Ὀπίς ἴος, ὁ, subula, qua aliquid perforatur. Ab ὀπή.

Ὀπίσω, circumspicio, video; et ὀπιύσεσθαι, omina captare, augurari; (sed pro hoc tutius ὀπτεύεσθαι). Ab ὀπή vel ὄψ, vox.

Ὀπίσσας,

'Οπέωνες, *Ion.* pro ὀπάονες, *Herodot.*

'ΟΠΗ', ῆς, ἡ, foramen, specus, *Gl. V.*

"ΟΠΗ, *adv.* ubi; (2) quo; (3) qua, qua via; (4) qua ratione, quo modo, prout. Hinc ἔσθ' ὅπη, alicubi, aliquo modo, quadamtenus; ὅπη ἄν, quocumque, quemcumque in locum; ὅπη ποτὲ et ὁπηδήποτε, quocumque, quomodocumque; ὁπητιῦν, aliquid alicujus momenti.

'Οπηδιύω, comitor, sequor, *Etym. ex Apoll.*

'Οπηδίω, ῶ, idem. 'Ανιμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ, inutiles enim mihi sunt comites, *Il.* 5, 216. Χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ, *Epigr.* Τῦτο δ' ἀρισήεσσι Διὸς πάρα δῶρον ὀπηδεῖ, *Dion. Per.* 547. Ab ὀπηδός. Hinc

'Οπηδητὴρ, ῆρος, ὁ, comes, adsectator, *Hes.*

'Οπηδός, ὄ, ὁ, idem quod ὀπαδός, *Alt. Eust.*

'Οπηλίκος, ὁ ᾗ ἡ, quantus. Hinc

'Οπηλικοσῦν, quantuscumque; et in Neut. ὁπηλικονῦν, quantumcunque. A πηλίκος.

'Οπηνίκα, *adv.* quum, quando, postquam, quam mox, *Ph.* Ab ἡνίκα, *quando.*

'Οπήτιον, ῠ, τὸ, subula qua aliquid perforatur. Ab ὀπή.

'Οπητιῦν, aliquid alicujus momenti. Ab ὅπη, τι, et ἔν.

'Οπῖ, dat. sing. ab ὄψ, *vox.*

'Οπίας, ᾰ, ὁ, ut ὀπίας τυρὸς, caseus coagulo ficulneo coagulatus. *Aristoph. per jocum* ὀπίαν vocat quoque τὴν ὀπὴν, foramen. Ab ὀπός.

'Οπιδνὸς, ἡ, ὀν, reverendus, cavendus, vel extimescendus; ὀπιδνοτάτη, summopere cavenda, maxime extimescenda, *Apoll. Rhod.* 2, 292. Ab ὄπις.

'Οπίζιτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ὠπίζετο, ab

'Οπίζομαι, fut. ίσομαι, curo, revereor; (2) caveo; (3) rependo, ulciscor. Τῶν ὄγ' ὀπίζετο μῆνιν, *Hes. Scut.* 21. 'Αλλὰ σὸν αἶσι θυμὸν ὀπίζομαι, *Od.* 13, 148. Μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἰφθιμὴν, *Il.* 18, 216.

'Οπίζω, fut. ίσω, succum lacteum arboris alicujus colligo cortice inciso, vel caulem incido succi eliciendi gratia. Ab ὀπός.

"Οπιθε, vel ὄπιθεν, pone, a tergo, *Gl. V.*

'ΟΠΙΚΟΣ, ἡ, ὀν, opicus, deformis, sordidus, immundus, *Vet. Lex.*

'Οπιμαντίδιν, τὸ, voce datum responsum, *V. L.*

'Οπιον, ῠ, τὸ, opium, succus lacteus qui papaveris scapo inciso emanat. Ab ὀπός.

'Οπιστιστὴρ, ῆρος, ὁ, speculator, qui circumspicit diligenter aliquid, spectator. Ab

'Οπιστιύω, idem quod

'Οπιστεύω, fut. εύσω, inspicio, circumspicio, oculis lustro. Τί δ' ὀπιστεύεις πολέμοιο γυφόωσας; *Il.* 4, 371. Ab ἔπτομαι.

"ΟΠΙΣ, ῖδος, ἡ, ultio, vindicta divina; (2) cura, consideratio, respectus; (3) adspectus. 'Εκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὅπιν ἐκ ἀλίγοντες, *Il.* 16, 388.

'Οπισαμβὼ, itio retrograda, *Eust.* Quasi ex ὀπίσω et ἀμβαίνειν, pro ἀναβαίνειν, *ascendere.*

"Οπισθι, vel ὄπισθεν, *adv.* a tergo, pone; (2) posterius, in posterum, posthac, postea. Γνώμης πατρῴας πάντ' ὄπισθεν ἕστναι, omnia voluntatis paternæ posthabere, *Soph. Antig.* 640. Hinc ὁ ὄπισθεν, posterior sequens.

'Οπισθέναρ, αρος, τὸ, posterior pars manus et quasi aversa. Ex ὀπίσω et θέναρ.

'Οπισθίδιος, ία, ιον, posticus. Ab ὄπισθεν.

'Οπίσθιος, ία, ιον, posticus, posterior; τὰ ὀπίσθια, posteriora. Ab eod.

'Οπισθίως, *adv.* pone, a tergo, retrorsum.

'Οπισθοβάμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, qui retro cedit, retrogradus. Ex ὄπισθεν et βαίνω. Unde

'Οπισθοβατικὸς, ἡ, ὀν, retro insiliens.

'Οπισθόγραφος, ὁ ᾗ ἡ, ab aversa parte scriptus; de libro et charta. Ex ὄπισθεν et γράφω.

'Οπισθοδάκτυλος, ῠ, ὁ ᾗ ἡ, qui digitos habet retro inversos, *R.* Ex ὄπισθεν et δάκτυλος.

'Οπισθέδιτος, ῠ, ὁ ᾗ ἡ, a tergo seu retro ligatus.

'Οπισθοδίωξις, εως, ἡ, idem quod παλίωξις, opp. προδιώξει, *Sch. Hesiod.*

'Οπισθόδομος, ῠ, ὁ, postica pars templi; opp. πρόδομος· (2) pars arcis Athenis, ubi ærarium pone ædem Minervæ erat. *Gl. V.* ærarium, posticula.

'Οπισθοκάλυμμα, ατος, τὸ, ornatus muliebris, quo posterior sive capitis sive totius corporis pars velabatur.

'Οπισθοκάρπιον, ῠ, τὸ, fructum a tergo folii ferens. Ex ὄπισθεν et καρπός.

'Οπισθόκαρπος, ον, ferens fructum a tergo folii, *Theophr.*

'Οπισθοκίλευθος, ῠ, ὁ ᾗ ἡ, qui pone sequitur, adsectator.

'Οπισθόκεντρος, ῠ, ὁ ᾗ ἡ, cui aculeus in posteriori parte corporis est, aculeum in cauda babens. Ex κέντρον.

'Οπισθοκίφαλον, ῠ, τὸ, occiput, *Gl. V.* Ex κεφαλή.

'Οπισθοκόμος, ῠ, ὁ, a tergo comatus. Ex κόμη.

'Οπισθόκομος, ῠ, ὁ ᾗ ἡ, idem.

'Οπισθοκράνιον, ῠ, τὸ, occipitium, *Ph.*

'Οπισθοκρηπίδες, ων, αἱ, calcei quidam muliebres.

'Οπισθονύξωσις, εως, ἡ, spinæ in posteriorem partem contorsio.

'Οπισθόμοζρος, ον, post mortem contingens, durans, *Pind.*

'Οπισθονόμος, ῠ, ὁ ᾗ ἡ, qui retro ambulans pascitur, qui præpostere pascitur; ut ὀπισθονόμει βόες. Ex νέμω, *pasco.*

'Οπισθονυγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, a tergo pungens. Ex νύσσω· unde aor. 2. ἐνύγην.

'Οπισθοπόρος, ῠ, ὁ ᾗ ἡ, retrogradus.

'Οπισθόπους, οδος, ὁ ᾗ ἡ, pone gradiens, pone sequens; epith. famulorum; (2) retrocedens. Προσπόλων ὀπισθόπους κῶμος, *Eurip. Hipp.* 54.

'Οπισθορμίω, ῶ, retrocedo, *Hesych.* Hinc

'Οπισθόρμητος, ῠ, ὁ ᾗ ἡ, retrocedens, retrogradus.

'Οπισθοσφινδόνη, ης, ἡ, reticulum, muliebre ornamentum capitis, *apud Comicos.*

'Οπισθοτίλα, ης, ἡ, sepia; ita dicitur ab ὄπισθεν τιλᾶν, post se emittendo atramentum suum.

'Οπισθοτονία, ας, ἡ, convulsio partium in posteriora, partium posteriorum distensio.

'Οπισθοτονικὸς, ἡ, ὀν, cui quodam rigore nervorum caput scapulis annexum est, cui cervix reflexa est in posteriorem partem:

'Οπισθοτονικῶς, *adv.* more eorum quibus cervix reflexa est in posteriorem partem:

'Οπισθότονος, ῠ, ὁ ᾗ ἡ, in aversum tendens aut tentus; retrotorsus, *Gl. V.* (2) *Subst.* idem quod ὀπισθοτονία· (3) persona illo morbo laborans; (4) vinculum, quo manus post tergum religantur. Ex τείνω.

'Οπισθοτονώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ὀπισθότονος, n. 3.

'Οπισθουρητικὸς, ἡ, ὀν, qui retrorsum urinam emittit, *Aristot.* Ex ὀρέω.

'Οπισθοφάλακρος, ῠ, ὁ ᾗ ἡ, in occipite calvus.

'Οπισθοφανὴς, ἴος, ὁ ᾗ ἡ, retrorsum attendens, seu mentem adhibens, *Hesych.* Ex φαίνω.

'Οπισθοφανῶς, *adv.* retrorsum, in aversum.

'Οπισθοφυλακία, a tergo agmen custodio.

'Οπισθοφυλακία, ας, ἡ, custodia militum a tergo. Ab

'Οπισθοφύλαξ, ακος, ὁ ᾗ ἡ, qui a tergo agmen tutatur.

'Οπισθοχιμὼν, ῶνος, ὁ, frigus circa extremam hiemem.

'Οπισθόχιρ, ρος, ὁ ᾗ ἡ, cui manus post tergum religantur.

"Οπισμα, ατος, τὸ, succus lacteus e caule vel radice incisa exceptus; exponitur etiam liquor concretus. Ab ὀπίζω.

'Οπισμὶς, ῖδος, ὁ, succi lactei collectio, qui ex inciso caule gignitur. Ab eod.

'Οπίσσω, idem quod ὀπίσω.

'Οπίσατος, ῠ, ὁ, postremus, ultimus; *Il.* 8, 342.

'Οπίτερος, ᾰ, ὁ, posterior, a tergo sequens, *Num.* Ab

'ΟΠΙΣΩ, *adv.* retrorsum, retro, a tergo, in aversum, pone, post, postea, in posterum. Hinc εἰς τὰ ὀπίσω, retrorsum, retro; εἰς τἀπίσω, retrorsum, in aversum.

'Οπίων, ὁ, idem quod ὀπτὴρ, *Plut.*

"Οπλα, ων, τὰ, arma; (2) armamenta.

'Οπλάριον, ου, τὸ, parva arma; ὁπλάριον, scutulum, *Gl. V.* Dim. ab ὅπλον.

"Οπλισθαι, præs. inf. pass. verbi ὅπλομαι.

'Οπλίων, gen. pl. *Ion.* pro ὁπλῶν, ab

'Οπλὴ, ῆς, ἡ, ungula, unguis quadrupedum, equi, porci, asini, bovis, &c. Ab ὅπλον.

'Οπλιζοπάλης, ὁ, armatus, *Æsch. Fr.* ὁπλιτοπάλης, *P.*

'Οπλίζω, fut. ίσω, armo, instruo armis; (2) instruo, paro; ὁπλίζομαι, armor; aor. 1. ὁπλισθείς, armatus; perf. ὡπλισμένος, idem; ὥπλισθεν, *apud Hom.* pro ὡπλισθήσαν, instruebantur, *Od.* 23, 143. 'Επὶ τὸν ἴσχατον ἀγῶν' ὁπλιζόμεσθα φασγάνω χέρας, *Eur. Or.* 1212. Σὺ δ' ὡς τι δράσων πρὸς τάδ' ὁπλίζη χέρα; *Id. Rhes.* 99. Ab eod. Hinc

"Οπλισις, ιος, ἡ, armatura; (2) ipsa arma.

'Οπλίσιος, gen. *Ion.* a recto ὅπλισις. 'Οπλίσιος δὲ τῆς 'Ινδῶν, ἐκ ὠῦτὸς εἶς τρόπος, *Arr. Ind.* 16, 6.

"Οπλισμα, ατος, τὸ, armatura; (2) apparatus bellicus. (2) τῶν Βοιωτῶν δ' ὅπλισμα, exercitumque Bœotorum, *Eur. Iphig. in Aul.* 253. Ab eod.

'Οπλισμὸς, ῦ, ὁ, armatura; (2) ipsa actio armandi. Ab eod.

'Οπλισόμεσθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ὁπλισόμεθα, ab ὁπλίζω, *armo.*

'Οπλιστὴς, ῦ, ὁ, armator, *Gl. V.* Ab eod.

'Οπλιταγωγὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, milites armatos vehens, ut navis. Ex ὁπλίτης et ἄγω.

'Οπλιτεύω, f. εύσω, sum miles gravis armaturæ; (2) armatis præsum, rem militarem exerceo, *Thuc.* Ab

'Οπλίτης, ου, ὁ, armatus, arma gestans; (2) miles armaturæ gravis, *Ph.* scutarius; ὁπλῖται, armites, *Ph.* armati, *Gl. V.* Ab ὅπλον.

'Οπλιτικὸς, ἡ, ὀν, ad militem gravis armaturæ pertinens; τὸ ὁπλιτικὸν, gravis armaturæ milites. A præc.

'Οπλῖτις, ιδος, ἡ, armata; ὁπλῖτιδες, sc. γυναῖκες, statuæ mulierum armatæ. Ab ὁπλίτης.

'Οπλιτοδρομέω, ῶ, f. ήσω, stadium armatus decurro, armatus cursu contendo. 'Οπλιτοδρομεῖν ἀσκήσας, *Pausan.* Ab

'Οπλιτοδρόμος, ου, ὁ, armatus cursu contendens, armatus stadium decurrens. Ex ὁπλίτης et δρόμος.

'Οπλιτοπάλης, ου, ὁ, *Dor.* ὁπλιτοπάλας, qui armatus luctatur. Ex ὁπλίτης et πάλη.

'Οπλοδιδακτὴς, ῦ, ὁ, campidoctor, *Ph.*

'Οπλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, armidoctor, *Gl. V.* sed armiductor editur.

'Οπλοδοτέω, ῶ, fut. ήσω, arma do. A δίδωμι.

'Οπλοθήκη, ης, ἡ, armamentarium.

'Οπλοκαθαρμὸς, ῦ, ὁ, armilustrum, *Ph.*

'Οπλοκαθάρσια, ας, ἡ, idem, *Gl. V.*

'Οπλοκαθάρσιον, ου, τὸ, idem, *Philox.*

'Οπλολογίω, ῶ, arma colligo. A λέγω.

"Οπλομαι, armor; (2) instruor, paror. Διΐφιτον ἄνωχθι ὅπλισθαι, *Il.* 19, 172. Ab ὅπλον.

'Οπλομανέω, ῶ, f. ήσω, insano armorum amore ducor. 'Οπλομανῆν πέρα τῦ δέοντος, *Synes.* Ex μαίνομαι.

'Οπλομαχέω, ῶ, f. ήσω, armis pugno, vel certo. *Plut.*

'Οπλομαχία, ας, ἡ, pugna, qua armis pugnatur.

'Οπλομαχικὸς, ἡ, ὀν, ad pugnam pertinens. Ab

'Οπλομάχος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui armis decertat, bellator armatus; (2) qui armis pugnare sub magistro discit. A μάχομαι.

"ΟΠΛΟΝ, ου, τὸ, telum, scutum, *Ph.* (2) instrumentum; (3) penis. ὅπλα, τὰ, arma; (4) præsidia, ut εἰς τὰ ὅπλα ἰλθεῖν, in castra, præsidia se recipere, *Lysias contra Ag.* 236. "Εντες ὅπλων, intra castra, *Plutarch. Agesil.* 606. "Οπλα θέσθαι, castra metari, castra ponere, munire.

'Οπλοπάροχος, ου, ὁ, armiger, *Gl. V.* qui militi arma præbet.

'Οπλοπτὴς, ῦ, ὁ, ventilator, *Ph.* Α πέτομαι. 'Οπλο-

Ὁπλοτοιέω, ῶ, fut. ήσω, arma fabricor; (2) armo.

Ὁπλοποιητικὸς, ἡ, όν, ad artem arma fabricandi pertinens, aptus. A præc.

Ὁπλοποιΐα, ας, ἡ, armorum fabricatio. Ab

Ὁπλοποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, armorum faber, qui arma conficit. Ex ὅπλον et ποιέω.

Ὁπλοσκοπία, ας, ἡ, armorum inspectio. A σκοπός.

Ὁπλοτερέων, gen. pl. f. g. *Æol.* pro ὁπλοτερῶν, ab

Ὁπλότερος, έρα, ερον, junior, natu minor; (2) unus e posteris; ὁπλότατος, natu minimus. Αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέονται, *Il.* 3, 108. Ab ὅπλον.

Ὁπλυγία, ἡ, idem quod ὁπλοποιΐα.

Ὁπλοφάγος, ον, arma rodendo corrumpens.

Ὁπλοφορέω, ῶ, f. ήσω, arma fero, arma gesto; (2) armatus stipo alicujus latus; ὁπλοφορεῖσθαι, ab armatis stipari. Ab

Ὁπλοφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui arma gestat; armiger, *Ph.* (2) satelles, stipator; scutigerulus, *Gl. V.* Ex ὅπλον et φέρω.

Ὁπλοφυλάκιον, ε, τὸ, armamentarium. Ab

Ὁπλοφύλαξ, ακος, ὁ, armorum custos.

Ὁπλοχαρὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, arma amans. A χαίρω.

Ὀποβάλσαμον, ε, τὸ, opobalsamum, succus balsami fruticis.

Ὀποδακὶς, ῖ, ὁ, cujas, ex qua regione. Ex ὅπυ et δάπιδον. (δακος mera terminatio, *Etm.*)

Ὀποειδὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, succum referens; (2) succosus, serosus. Ex ὀπὸς et εἶδος.

Ὀπόθεν, *adv.* unde. Hinc ὀπόθεν δήποτε, undecumque, undelibet. A πόθεν, *unde.*

Ὀποθενῶν, undeunde, *Gl. V.* A præc. et ὧν.

Ὅποι, *adv.* ubi. Hinc ὅποι ἄν, ubi, ubicumque, quo, quocumque; ὅποι περσωτάτω, quam longissime. A ποῖ.

Ὁποῖος, οία, οῖον, qualis, *in interrogatione et citra interrogationem.* Hinc ὁποῖός τις vel ὁποιοτισοῦν, ὁποιοσδὴ, ὁποιοσδήποτε, ὁποιοσδηποτοῦν, ὁποῖος ἔν, ὁποῖος ἔν δὴ, ὁποῖος περ, qualiscumque, quicumque; ὁποῖος ἄν, qualisqualis, *Gl. Vet.* A ποῖος. Hinc

Ὁποιότης, ητος, ἡ, similitudo, qualitas.

Ὁποίως, *adv.* qualiter, quocumque modo, qualitercumque. Ab eod.

Ὁπολποτι, alicubi, *Æsch. Socrat.* 3, 3.

Ὀποκάρπασον, ε, τὸ, succus carpasi, qui inter venena censetur. Ex ὀπὸς et κάρπασος.

Ὀποκινναμωμον, ε, τὸ, succus cinnamomi, e cinnamomo arbore incisa.

Ὀποπάναξ, ακος, ὁ, succus panacis.

Ὀπὸς, ῦ, ὁ, succus, humor vel liquor alicunde manans, lacryma arboris quæ scarificatione, sive incisione, vel terebratione elicitur; (2) succus laserpitii, *Gl. V.* laser, laserpitium; (3) succus lacteus caprifici, quo coaguli loco utebantur veteres ad lac spissandum.

Ὁποσάκις, *adv.* quoties. Hinc ὁποσακισοῦν, quotiescumque, quoties libet. Ab ὁπόσος.

Ὁποσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex, quam multiplex, *citra interrogationem.* Ab eod. Hinc

Ὁποσαπλασιοσοῦν, quantumvis multiplex.

Ὁποσαπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ. vide ὁποσαπλάσιος.

Ὁποσάπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, quot pedum.

Ὁποσαχῆ, *adv.* quot in locis; (2) quot modis. Ab ὁποσάκις.

Ὁποσονῶν, *adv.* quantumcumque.

Ὁποσοῦν, quantumvis, quantumcumque. Ex

Ὁπόσος, ὁση, ὅσον, quantus; (2) quantuscumque; (3) qui. Ab ὅσος. Hinc

Ὁποσοσδὴποτι, ὁποσηδήποτι, ὁποσονδήποτι, quantuscumque, quantumvis, quantuslibet.

Ὁποσοτισοῦν, idem quod ὁποσοσδήποτε.

Ὁπόσος, quotus. Ab ἑπόσος.

Ὁποσοστῶν, quotuslibet, quotuscumque.

Ὁπόταν, *adv.* quando, quum; (2) ubi; (3) *conjunct.* quandoquidem, quoniam.

Ὁπότε, *adv.* idem; (2) aliquando, olim; (3) donec. A ποτέ.

Ὁποτιῶν, *adv.* quandocumque.

Ὁπότερα, vel ὁπότερον, *adv.* utrum, an, utro modo. Ab

Ὁπότερος, έρα, ερον, uter, utervis; (2) alteruter, A πότερος.

Ὁποτεροῦν, alteruter, utervis. Κἄν ἀδικῶσιν ὑμᾶς ὁποτεροῦν, *Xenoph. Cyrip.* 3, 169.

Ὁποτεροσῶν, uterlibet, utervis, alteruter.

Ὁποτέρωθεν, *adv.* utra ex parte, utralibet ex parte, unde. Ab ὁποτέρος.

Ὁποτερωθι, uterubi, *Gl. V.* Ab eod.

Ὁποτέρως, *adv.* utro modo; (2) utrolibet modo; (3) alterutro modo. Ab eod.

Ὁποτέρωσε, *adv.* utram in partem, utro.

Ὅπου, *adv.* ubi, *citra interrogationem*; (2) quandoquidem, quum; (3) quo; (4) quousque, eo usque dum. Hinc ὅπου ἄν, ubicumque, quocumque in loco; quemcumque in locum; ὁπουδὴ, ὁπουδήποτε, ὅπουπερ ἄν, ὅπου ἔν. ubicumque, ubilibet, ubivis; ὅπου μὲν, ὅπου δὲ, alicubi, alibi, interdum, quandoque; ἴσθ' ὅπου, alicubi.

Ὁπουδηποτοῦν, ubicunque, *Joseph. contr. Apionem*, 2, 15.

Ὅππα, *Dor.* pro ὅπαπη, *quo.*

Ὅππατα, pro ὅμματα, *Æol.*

Ὅππη, *Poet.* pro ὅπη, *quo.*

Ὁππήμος, *adv.* quum, quando. Ab ἡμος.

Ὁππόθι, *adv.* ubi, *indefinite.* A πόθι.

Ὁπποῖος, qualis; ὁπποῖα, qualiter, pro ὁποῖος, *Poet.*

Ὁππόσος, *Poet.* pro ὁπόσος, *quantus.*

Ὁππότερος, uter, *Poet.* pro ὁπότερος.

Ὅππως, ut, quomodo; *Poet.* pro ὅπως.

Ὁπτάζομαι, videor. Ab ὄπτομαι.

Ὁπταλίος, ία, ίον, assus, tostus. Ab ὀπτάω.

Ὀπτανίειον, et ὀπτάνιον, ε, τὸ, locus in quo assatur, culina. Ab eod.

Ὁπτάνιος, idem quod ὁπταλίος, si non mendosum sit, *Ath.*

Ὀπτανιὺς, ίως, ὁ, assator, *Ph.* Ab

Ὀπτανὸς, ὴ, όν, assus, tostus. Ab eod.

Ὀπτανία, ἡ, pro ὀπτανίειον, seu ὀπτάνιον, *Ath.*

Ὀπτάνω, video, cerno; ὀπτάνομαι, appareo, videor. Δι' ἡμέρων τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς, *Act.* 1, 3. Ab ὄπτομαι.

Ὀπτασία, ας, ἡ, visio; (2) visio in somnis; (3) visio spectri. Ab ὀπτάζομαι.

Ὀπτάω, ῶ, fut. ήσω, asso, torreo, ὀπτησον, assa; ὀπτᾶσθαι, torreri, assari; ὀπτηθὲν, a. 1. part. assatum, *Ph.* Ὤπτων γαστρὶ τοῖς συγγενέσιν, *Aristoph. Nub.* 408.

Ὀπτίον, videndum, *Steph.*

Ὀπτιόμενος, præs. part. med. vel pass. *Dor.* pro ὀπτώμενος.

Ὀπτιόω, verbum fictum a Gramm. Ab ὄπτω· unde ὀπτιτεύω, *Steph.*

Ὀπτῆ, *torret, Dor.* pro ὀπτᾷ, *contr.* ex ὀπτάει.

Ὀπτὴρ, ῆρος, ὁ, qui videt, speculator, explorator. Ab ὄπτομαι. Hinc

Ὀπτήρια, ων, τὰ, dona quæ sponsus sponsæ dabat, quum eam primum videret; (2) quæ dantur ob rem aliquam spectatam, præsertim cum infantes primum offeruntur spectandi, *Etm.* Ἡφαίστῳ καλέοντες ὅπως ὀπτήρια δοίη, *Call. Dian.* 74.

Ὀπτήσιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui assari potest.

Ὄπτησις, εως, ἡ, ipsa actio torrendi vel assandi. Ab ὀπτάω.

Ὀπτήσομαι, 1. pl. a. 1. conj. act. verbi ὀπτάω.

Ὀπτητέον, torrendum. Ab ὀπτάω.

Ὀπτητικὸς, ἡ, όν, vim habens urendi aut torrendi.

Ὀπτητὸς, ἡ, όν, assatus. Ab ὀπτάω.

Ὀπτικὸς, ἡ, όν, visorius, cujus vi cernimus. Hinc ἡ ὀπτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, optica, disciplina mathematica, quæ circa visum versatur. Ab ὄπτομαι.

Ὀπτιλίτις Ἀθηνᾶ, Minerva, cui Lycurgus in memoriam excussi sibi oculi statuam posuit. Vide *Plut. in Lyc.* 11. Ab

Ὀπτίλος, ε, ὁ, oculus, *apud Dores.* Ab

Ὄπτομαι, f. ὄψομαι, video; p. ὤμμαι, 3. s. ὄπται, visus est; part. ὠμμένος, visus; a. 1. ὤφθην, apparui; ὀφθεὶς, visus; perf. med. ὄπωπα, vidi; part. ὀπωπότες, qui viderunt. Ὡς γέλωτι φαιδρῷ τέμὸν ὄψιται κάρα, *Soph. El.* 1323. Τάδε μὴν Ζεὺς ὄψεται, curabit, *Id. Ph. l.* 836.

Ὀπτὸς, ὴ, όν, assus, assatus, tostus; (2) qui videtur, qui in conspectu est. Ab ὀπτάω, pro ὀπτητὸς, vel ab ὄπτομαι.

Ὀπτόσατος, maxime omnium tostus. (Ab ὀπτὸς, *per Syncop.* pro ὀπτήτος, *Eust.*) *Ath.*

Ὀπτῶ, gen. sing. *Dor.* pro ὀπτοῦ, a præc.

Ὀπτύω, coëo, ineo; (2) uxorem habeo; (3) in matrimonium duco. Ἐγὼ δὲ καί τοι Χαρίτων μίαν ὁπλοτερέων Δώσω ὀπυίμεναι, *Il.* 14, 286.

Ὀπώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, multo succo abundans, succulentus. Ab ὀπός.

Ὄπωπα, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro ὦπται, ab ὄπτομαι.

Ὀπώπει, *viderat*, 3. sing. plusq. perf. ind. med. *Ion.* pro ὠπώπει.

Ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, conspectus, visus, oculus. Ab ὄπωπα, p. m. ab ὄπτομαι. Unde

Ὀπωπητὴρ, ῆρος, ὁ, speculator, qui videt.

Ὀπώρα, ας, ἡ, *Ion* ὀπώρη, ης, ἡ, autumnus; (2) fructus arborei, poma, et omnino fructus; (3) maturior ætas. (2) γλαυκὴς ὀπώρας ὥστε πίονος ποτῇ, *Soph. Trach.* 703.

Ὀπωρίζω, fructus autumnales decerpo et colligo; (2) pomis vescor; fut. ὀπωρίσω, *Att.* ὀπωρῶ, ὀπωρεῖ, fructus colliget; ὀπωρεῦντες, fructus collecturi seu decerpturi, nom. pl. fut. 1. part. *Ion.* pro ὀπωρίσαντες, pro ὀπωρίσαντες. Ὀπωρίζεσθαι, itidem fructus colligere, sibi sumere. Ab ὀπώρα. Unde

Ὀπωρικὸς, ἡ, όν, ex fructibus autumnalibus seu pomis confectus; ut ὀπωρικὴ, compositio medica ex pomis; (2) ad autumnum vel collectionem fructuum pertinens.

Ὀπώριμος, ε, ὁ ϗ ἡ, pomifer, fructibus autumnalibus ferendis aptus. Ab eod.

Ὀπωρινὸς, ἡ, όν, et ὀπωρινὸς, autumnalis. (Vide *Thes. Gr. P.*) Ab eod.

Ὀπωρισμὸς, ῦ, ὁ, fructuum autumnalium collectio. Ab ὀπωρίζω.

Ὀπωρῶ, fut. 1. ind. act. *Att.* pro ὀπωρίσω.

Ὀπωροβασιλὶς, ίδος, ἡ, genus ficuum; quasi regina fructuum hortensium.

Ὀπωροθήκη, ης, ἡ, locus ubi fructus autumnales reponuntur. Ex ὀπώρα.

Ὀπωρολόγος, ε, ὁ ϗ ἡ, fructus autumnales colligens, vel simpliciter fructus colligens. Ex ὀπώρα et λέγω.

Ὀπωροπώλης, ε, ὁ, pomarius, *Gl. V.* qui poma vendit. Ex ὀπώρα et πωλέω.

Ὀπωροφορέω, ῶ, pomifer, *Gl. V.* Ex ὀπώρα et φέρω.

Ὀπωροφυλάκιον, ε, τὸ, locus ubi fructus autumnales adservantur; (2) casa in qua latet fructuum autumnalium custos. Ab

Ὀπωροφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, pomorum custos.

Ὀπωρώνης, ε, ὁ, qui fructus autumnales emit et vendit. Ex ὀπώρα et ὠνέομαι.

Ὅπως, quomodo, qualiter, quatenus, quam, uti, ut, *Ph.* Hinc ὁπωσδὴ, ὁπωσδήποτε, ὁπωσοῦν, quomodocumque, quocumque modo, utcumque; οὐχ' ὅπως, sequente ἀλλὰ, non solum non, tantum abest, nedum. A πῶς.

Ὁρᾷ, *videt*, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro ὁράει.

Ὅρα, *vide*, 2. sing. imperat. act. *contr.* pro ὅραι.

Ὅραμα, ατος, τὸ, visus, visio, visum, *Ph.* Ab ὁράω.

Ὅραμνος, ε, ὁ, frons, ramulus.

Ὁρᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ὁράειν.

Ὅρασις, ιος, ἡ, visus, lumina, *Gl. V.* Ab ὁράω.

Ὁρᾶται, 3. sing. præs. ind. med. *contr.* pro ὁράεται. Ab ὁράω.

Ὁρατὴς, οῦ, ὁ, spectator, inspector. Ab eod.

Ὁρατικὸς, ἡ, όν, videndi facultate præditus, perspicax, visorius; τὸ ὁρατικὸν, οῦ, pupillæ locus, sedes visus, *Ph.* ὁρατικὰ, lumina. Ab eod.

Ὁρατὸς, ἡ, όν, visibilis, spectabilis. Ab

Ὁράω, ῶ, video, cerno; (2) animadverto, intelligo; ὁρᾷς, vides, *Poet.* ὁράας, *Dor.* ὁρῇς.

ὁρῇς· imperf. ἑώρων, videbam; perf. ἑώρακα, vidi; inf. ἑωρακέναι. vidisse: pass. ὁρῶμαι, videor; perf. part. ἑωραμένος, visus; ἑωρᾶτο, cernebatur, imperfect. ὁρῶμαι etiam active, video, *apud Hom.* imperf. ὁρᾶτο, videbat, sine augm. Ὁρῶ σε ἡδεσθαι, *Dem.* Ὁρῶ τὶς γῆν, *Xen.* πρὸς ἄλλης, *Id.* Ὧδ' ὁρᾷν, uti videtis. vel, uti vides, *Soph. Œd. Tyr.* 1482. Ἦν δ' ἀγνοίας ὁρᾷς, quam te nosse dissimulabas, *Id. Trach.* 419.

Ὀρξίκατον, τὸ, genus fici, *ap. Athen.*

Ὀργάζω, fut. άσω, instigo, incito; (2) mollio, subigo, macero, contempero. Ὀργάζει πρὸς τὴν διάκρισιν, *Aristot. de Sudatoriis.* Πηλὸν, ἀποδύς, ὄργασον, *Aristoph. Av.* 846. Ab ὀργάω.

Ὀργαίνω, irrito, ira accendo; ὀργάνιμος, a. 1. opt. 2. sing. incites; (2) tumeo, æstuo, incitor. (1) καὶ γὰρ ἂν πίτρᾳ φύσιν σύ γ' ὀργάνιμος, vel saxo iram movere tu queas, *Soph. Œd. Tyr.* 334. (2) ἀλλ' ἃ γὰρ ὀργαίνειν καλὸν γυναῖκα νῷν ἔχουσαν, *Id. Trach.* 552. Σᾷ γε μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοὶ, *Eur. Alc.* 1128. Ab ὀργή.

Ὀργανατμήκτωρ, ορος, ὁ, tormentorum compactor, *Man.*

Ὀργάνη, ης, ἡ, effectrix. Χίρα ὀργάναν τεκτοσύνας, *Eurip. Androm.* 1014.

Ὀργανικὸς, ἡ, όν, instrumentalis. Ab ὄργανον.

Ὀργανικῶς, *adv.* organice, organorum seu instrumentorum more.

ΌΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, instrumentum, *Ph. Gl. V.* ὄργανον; fistula, organum; (2) opus. (2) ξυθῆς μελίσσης κηρόπλαστον ὄργανον, e cera structum opus, *Soph. in Polyido.* Λαΐνοις Ἀμφίονος ὀργάνοις, saxeis Amphionis operibus; id est, muris saxeis, *Eurip. Phœn.* 116, ubi videndus Scholiastes.

Ὀργανοποιητικὴ, ἡ, sc. τέχνη, instrumentorum effectrix. Ab ὀργανοποιέω.

Ὀργανοποΐα, ας, ἡ, instrumentorum fabricatio; (2) machinatio per instrumenta. Ab

Ὀργανοποιὸς, ὁ, ἡ, organorum faber, qui organa conficit. Ex ὄργανον et ποιέω.

Ὀργανόω, ῶ, f. ώσω, instrumenta fabricor; (2) struo, fabricor. Ab ὄργανον.

ΌΡΓΑ, άδος, ἡ, terra pinguis, fertilis; (2) terra deo sacra, quam colere nefas, ut luci et saltus. *Gl. V.* saltus.

Ὀργασμὸς, ῦ, ὁ, præparatio, emollitio, subactio; (2) irritatio, concitatio; (3) irruendi impetus. Ab ὀργάω, vel ὀργάζω.

Ὀργαστήριον, τὸ, *Nic.*

ΌΡΓΑΩ, ῶ, succo vel humore turgeo; (2) venerea cupiditate flagro, prurio; *Gl. V.* subo. Ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα, *Thuc.* Ὀργῶσιν ἀφροδισιάζειν, *Aristot.* Ὀργῶσι πρὸς τὴν ὀχείαν, *Id.*

Ὀργιῶνες, οἱ, qui orgia celebrant, sacerdotes, sacrifici, iisdem sacris initiati. Apud Athenienses, qui tributim certis diebus sacrificia quædam offerebant. Ab ὄργια.

Ὀργιωνικὸς, ut ὀργιωνικὰ δεῖπνα, apud Athenæum, cœnæ orgia celebrantium.

ΌΡΓΗ, ῆς, ἡ, ira, iracundia; (2) ingenium, quo quis præditus; mores, studium; (3) superbia, arrogantia; (4) sævitia; (5) acrior quisque et vehementior impetus et ardor. Πρὸς ὀργὴν, iracunde, *Soph. Electr.* 371. Ab ὀρίγω.

Ὄργημα, τὸ, idem.

ΌΡΓΙΑ, ων, τὰ, orgia, *proprie* sacra Bacchi; (2) sacra aliorum Deorum; (3) mysteria, sacra arcana; (4) victimæ. (4) ὅπως δὲ σιμῶν ὀργίων ἰδαίστο φλὸξ αἱματηρὰ, κἀπὸ πεύρας δρυὸς, *Soph. Trach.* 765. Hinc

Ὀργιάζω, fut. άσω, sacra perago, orgia celebro; (2) sacris initio; ὀργιάζεσθαι dicuntur etiam ipsa sacra, cum peraguntur. Ἐκεῖ δὲ βάκχαισι θέμις ὀργιάζειν, *Eur. Bac.* 416.

Ὀργιὰς, άδος, ἡ, sacrosancta, *Man.*:

Ὀργιασμὸς, ῦ, ὁ, orgiorum peractio; orgia:

Ὀργιαστὴς, ῆ, ὁ, qui orgia celebrat; (2) antistes. Ab ὄργια. Hinc

Ὀργιαστικὸς, ἡ, όν, ad celebranda pertinens orgia.

Ὀργιαφάντης, ὁ, orgiorum declarator, *Orph.*

Ὀργιάω, pro ὀργιάζω, *Hes.*

Ὀργίζομαι, irascor, infestus sum, succenseo, ringor; fut. ὀργισθήσομαι, succensebo; a. 1. part. ὀργισθείς, iratus; ὀργισθεῖσα, irata; μὴ ὀργισθῇς, ne irascaris. Ὀργίζεσθαι τοῖς κολακεύουσι, *Isocr.*

Ὀργίζω, fut. ίσω, irrito, iram concito. Τὸ γένος, ὅντις ὀργίσῃ, τὸ τῶν γερόντων ἴσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ, *Aristoph. Vesp.* 223. Ab ὀργή.

Ὀργιζώμεσθα, 1. pl. præs. conj. pass. *Dor.* pro ὀργιζώμεθα, a præc. verbo.

Ὀργίλος, ίλη, ίλον, iracundus, infestus, stomachosus, *Gl. V.* Ab eod. Hinc

Ὀργιλότης, ητος, ἡ, iracundia.

Ὀργίλως, *adv.* iracunde. Ab eod.

Ὀργισθείς, aor. 1. part. pass. verbi ὀργίζομαι.

Ὀργισθῆς, 2. sing. aor. 1. conj.

Ὀργιστέον, *adv. posit.* irascendum. Ab ὀργίζομαι.

Ὀργιστικὸς, ἡ, όν, proclivis ad iram. Ab eod.

Ὀργίονες, vel ὀργιόνες, sacerdotes sacrifici, *Hom. Hym. Apol.* 389. Ab ὄργια.

Ὀργιοφάντης, ου, ὁ, ut ἱεροφάντης, antistes mysteriorum. A seq. et φαίνω.

ΟΡΓΥΙΑ, ᾶς, ἡ, spatium interjectum vel inter pedes divaricantes, vel ambas manus expansas; (2) ulna, *Gl. V.* (*male*, nam ulna est dimidia ὀργυιὰ, *Etm.*) (3) passus; (4) tres passus, *Il.* 23, 327. (cum simpliciter ponitur, fere sex pedes significat, h. e. expansionem utriusque manus, interdum tamen quinque pedes notat, *Etm.*)

Ὀργυιαῖος, αια, αῖον, tres cubitos longus. Ab ὀργυιά. Unde

Ὀργυιόω, ῶ, ulnas extendo, *Ep.* Hinc ὀργυιῶσθαι perf. part. ὠργυιωμένος, extensis, *Suid.*

Ὀρδέλεον, herba ex olerum genere, *Sch. Nic.*

ΟΡΕΑ'ΝΗΣ, ου, ὁ, vir, (teste *Plut.*) *Suicer.*

Ὀρέγδην, *adv.* porrectis membris. Ab ὀρέγω.

Ὄρεγμα, ατος, τὸ, quod porrigitur seu extenditur, porrectura; (2) passus, interstitium pedum inter gradiendum. Παρηΐδων τ' ὄρεγμα, genasque porrectas, *Eurip. Phœn.* 314. Ab eod.

Ὀρέγνυμι, porrigo, extendo, tendo: ὀρεγνὺς, part. extendens. Χεῖρας ὀρεγνὺς, *Il.* 1, 351.

ΟΡΕ'ΓΩ, f. ἕξω, vel pedes vel manus extendo; (2) porrigo, præbeo, tensa manu præbeo; ὀρέγομαι, porrigor, extendor; *in med.* appeto, cupio, porrectis manibus capto, *item* commoveor lætitia, &c. ὀρέξατο, aor. 1. med. ὀρεχθείς, a. 1. pass. Φίλην ὀρέξειν' ὠλένην. *Eur. Med.* 902. Καὶ μοὶ χέρ', ὦναξ, δεξιὰν ὄρεξον, ὡς ψαύσω φιλήσω τ', *Soph. Œd. Col.* 1230 Ἔγχει ὀρεξάσθω, hasta pedes pugnet, *Il.* 4, 307. ex sententia erudit. *Ernesti.* Alii varie interpretati sunt. Ὁπόστερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χρόα, uter prior percusserit corpus, *Ibid.* 23, 805. Ἔφθη ὀρεξάμενος πεμνὸν σκέλος, prior percussit extremum crus, *Ibid.* 16, 314.

Ὀρεῖαν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro ὀρείων, ab ὄρειος.

Ὀρειὰς, άδος, ἡ, montana, montosa. Ab ὄρος.

Ὀρείαυλος, ου, ὁ, ἡ, in montibus stabulans, monticola; (2) in monte tibia canens, *Suid.* (3) montanus. (3) ὀρειαύλοισιν ἀποταδὸν ἐν ξυλίχοισιν, *Oppian. Cyneget.* 2, 75. Ex αὐλὴ vel αὐλὸς, *tibia.*

Ὀρειβασία, ας, ἡ, cursus per montes, qui fit vel venandi causa, ut a Diana, aut sacrorum causa, ut a bacchantibus. Ex ὄρος et βαίνω

Ὀρειβασία, ων, τὰ, festivitas, qua per montes vagantur. Ex iisd.

Ὀρειβατέω, ῶ, montes scando. Ex

Ὀρειβάτης, ου, ὁ, montivagus, montes pererrans. Ex iisd. Hinc

Ὀρειβατικὸς, ἡ, όν, unde ὀρειβατικαὶ τραχύτητες, montanæ asperitates.

Ὀρειβρεμέτης, ου, ὁ, monte vel per montes et rus tonans. Ex ὄρος et βρέμω.

Ὀρείγανον, ου, τὸ, et ὀρίγανος, ὁ, ἡ, origanum, *herba.*

Ὀρειγενὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, montigena. Ex ὄρος et γίνομαι.

Ὀρειγύναιξ, αικος, ὁ ἢ ἡ, in montibus cum mulieribus versans. Ex eod. et γυνή.

Ὀρειδρόμος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui montes percurrit; montivagus. Ex eod. et τρέχω.

Ὀρεινὸς, ἡ, όν, mularis. Ab ὀρεὺς, *mulus.*

Ὀρείπτιτος, pro ὀρείκτιτος, ου, ὁ ἢ ἡ, in monte constructus. Ex ὄρ. et κτίζω.

Ὀρειμαλίδιες, ων, αἱ, poma montana, poma agrestia, quæ in montibus crescunt. Ex eod. et μῆλον.

Ὀρείμαργος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui vesano montium amore tenetur. A μάργος.

Ὀρεινομέω, ῶ, in montibus pascor seu dego. Ab

Ὀρείνομος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui in montibus pascitur. Ex ὄρ. et νέμω, *pasco.*

Ὀρεινὸς, ἡ, όν, montanus, montosus; (2) in montibus crescens, agrestis; (3) *subst.* avis quædam monticola. Ab ὄρος.

Ὀρείοικος, ου, ὁ ἢ ἡ, in montibus habitans, monticola. Ex οἰκέω.

Ὀρειομανὴς, ὲς, amantissimus montium; epith. Rheæ, et venatoris. A μαίνομαι.

Ὀρειόνομος, idem quod ὀρείνομος.

Ὄρειος, ου, ὁ ἢ ἡ, vel ὄρειος, εία, ειον, idem quod ὀρεινὸς, n. 1, 2.

Ὀρειχαρὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, montanis locis seu montibus gaudens. Ex ὄρ. et χαίρω.

Ὀρειχηλαργὸς, οῦ, ὁ, ciconia montana, genus aquilæ. Ex ὄρειος et χηλαργός.

Ὀρείπλαγκτος, idem quod

Ὀρειπλανὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, in montibus errans, montivagus, *Suicer.* Ex πλανάω.

Ὀρειπολέω, ῶ, in montibus versor.

Ὀρειπτελέα, ας, ἡ, ulmus montana.

Ὀρεῖται, *excitabit.* vel *excitabitur*, 3. sing. f. 2. ind. med. verbi ὄρω.

Ὀρείτης, ου, ὁ, monticola, *V. Lex.* Ab ὄρειος.

Ὀρειτρεφὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, qui in monte alitur. Ex ὄρ et τρέφω.

Ὀρείτροφος, ον, idem et æx iisd.

Ὀρειτυπίη, ης, ἡ, labor montanus. Ab

Ὀρειτύπος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui ligna in montibus cædit, et in urbes convehit, lignator. Ex ὄρ. et τύπτω.

Ὀρείτρωξ, ορος, ὁ, monticola, *Hes.* ὀρείτροχες, οἱ ἄγριοι, feri. Ab ὄρειος.

Ὀρειφοίτης, ου, ὁ, montes pervagans. A φοιτάω.

Ὀρείφοιτος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem.

Ὀρειχάλκειο, gen. sing. *Ion.* pro ὀρειχάλκου, ab

Ὀρείχαλκος, ου, ὁ, æs montanum, orichalcum; (2) *adject.* ὁ ἢ ἡ, confectus ex orichalco. Ex ὄρειος et χαλκός.

Ὀρικτίω, pro ὀρικθίω, *Suid.*

Ὀρικτικὸς, ἡ, όν, cui vis et facultas inest appetendi; (2) appetens; (3) appetitum movens. Ab ὀρίγω.

Ὀρικτικῶς, *adv.* cupide, appetenter. Ab eod.

Ὀρικτὸς, ἡ, όν, porrectus in longum; (2) qui appetitur seu appeti solet. Ab eod.

Ὀρίξαι, aor. 1. inf. act. verbi ὀρίγω, *porrigo.*

Ὄρεξις, εως, ἡ, appetentia, appetitus, desiderium, appetentia cibi. Ab eod.

Ὀρεσκόμος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui curat et adornat mulas. Ex ὀρεὺς et κομέω, *curo.*

Ὀρέομαι, concitor; ut hinc sit imperf. ὀρέοντο, properabant, *Il.* 2, 398. Ab ὄρω.

Ὀρέοντο, 3. plur. imperf. indic. med. *Ion.* et *Poet.* pro ὤροντο, ab ὄρω, *excito.*

Ὀρεσκοέω, ῶ, fut. ήσω, in montibus versor, in montibus erro, *Luc.* Ex ὄρος et σκολέω.

Ὀρεσκόλος, ου, ὁ ἢ ἡ, montivagus, *Gl. V.* Ex iisd.

Ὀρεοσέλινον, ου, τὸ, apium montanum.

Ὀρεοτύπος, ου, ὁ· vide ὀρειτύπος.

Ὀρεοφύλαξ, ακος, ὁ, saltarius, *Ph.* qui saltus custodit.

Ὀρεσσοβάτης, ὁ, idem quod ὀρεσιβάτης, *Steph.*

Ὀρέσσιος, et ὀρεσίκιος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui in montibus degit. Ex ὄρος et βίος.

Ὀρεσιβάτης. Vide ὀρεσσοβάτης.

Ὀρεσιγενὴς, vel ὀρεσσιγενὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, montigena, *Gl. V.* Ex ὄρος et γίνομαι.

Ὀρεσιγόνιος, α, ον, et ὀρεσίγονος, ον, idem et ex iisd.

Ὀρεσί-

'Ορεσίκοιτος, ᾱ, ὁ ἧ ή, qui in montibus cubile habet. Ex ὄρ. et κοίτη.
'Ορεσίοικος, ᾱ, ὁ ἧ ή, in montibus habitans.
'Ορεσίτροφος, ᾱ, ὁ ἧ ή, in montibus nutritus. A τρέφω.
'Ορεσκύω, in montibus dego. Ex ὄρ. et κεῖω.
'Ορέσσυος, ᾱ, ὁ ἧ ή, umbris montium gaudens. Ex eod. et σκιά.
'Ορεσκόος, in montibus degens. Φύσιν ὀρεσκόων σκυλάκων, *Eurip. Hippol.* 1276.
'Ορεσκῴοισι, *montanis*, dat. plur. *Ion.* pro ὀρεσκῴοις.
'Ορεσκῷος, ᾱ, ὁ ἧ ή, in montibus degens. Ex ὄρος et κεῖμαι, *Il.* 1, 268.
'Ορέσσαυλος, ᾱ, ὁ ἧ ή, in montibus stabulans, monticola. Ex ὄρος et αὐλή.
'Ορέσσι, *montibus*, dat. plur. *Poet.* pro ὄρεσι.
'Ορεσσιβάτης, ᾱ. ὁ. Vide ὀρεσιβάτης.
'Ορεσσίβοτος, ᾱ, ὁ ἧ ή, in montibus pastus. Ex ὄρος et βόσκω.
'Ορεσσίνομος, ᾱ, ὁ ἧ ή, qui in montibus pascitur. Ex ὄρος et νέμω, *pasco*.
'Ορέστερος, ἡ, ον, monticola, agrestis. Ab ὄρος. Δράκων ὀρέστερος, *Il.* 22, 92.
'Ορέστης, ᾱ. ὁ, qui in montibus versatur, monticola. Ab eod.
'Ορεστιάς, άδος, ἡ, montana, monticola; (2) carmen de Oreste; (3) nomen urbis.
'Ορέστιον, ᾱ, τὸ, herba quædam, nectarion.
'Ορεστφι, dat. plur. *Poet. paragog.* pro ὄρεσσι.
'Ορεύς, έως, ὁ, mulus, *Gl. V.* Ab ὄρος.
'Ορεύω, custodio. *Hes.*
'Ορεχθέω, ῶ, fut. ήσω, cupio, desidero; (2) sterno, mactor; (3) de sonitu fluctuum ad littus allisorum, et quovis aspero sono; (4) commoveor. (3) τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἅτε ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν, glaucum vero mare sine ad littus allidere cum strepitu, *Theoc.* 11, 43. Πᾶν δὲ κὠριχθεῖ πίδον, totaque terra mugit, *Æschyl. in Niobe.* Μύκαισι δ' ὀρίχθει τὸ λαΐνεον πίδον, mugit saxosus ager, *Aristias apud Athen.* 60. (4) κἀνταῦθα πῶς εἰσοῖ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν; hic jam quomodo putatis cor meum commotum fuisse? *Aristoph. Nub.* 1368.
'Ορέω, *I.n.* pro ὁράω, video.
'Ορέω, ut hinc sit ὀρέοντο, imperf. concitabantur, festinabant, *Il.* 2, 398. Ab ὄρομ.
'Ορεωκόμοι, ᾱ, ὁ ἧ ή. Vide ὀρεοκόμος.
'Ορεωπόλιος, ῶ, mulos curo.
'Ορεωπώλης, ᾱ, ὁ, mulorum venditor, *Suid.*
'Όρη, *vide*, 2. sing. præs. imperat. act. *Dor.* pro ὅρα, *contr.* ex ὁράει.
'Όρηαι, *moveris*, 2. sing. præs. conj. pass. *Ion.* pro ὄρησαι, ab ὄρω.
'Όρημαι, video, *Hes.* quod ab ὄρημι.
'Όρῇς, *vides*, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ὁρᾷς, *contr.* ex ὁράεις.
'Όρῆτε, *videtis*, 2. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro ὁρᾶτε, *contr.* ex ὁράετε, ab ὁράω.
'Ορήγνης, ᾱ, ὁ, hospes, qui hospitio accipitur, *S. h. ad Lycoph.* (2) idem quod ὀρθάνης, *Ib.*
'Ορθαγόρας, ὁ, nomen proprium; (2) pudendum, *Aristoph.* Hinc
'Ορθαγορίσκος, ὁ, seu ὀρθαγοριχὸς, parvus porcellus, al. ὀρθαγοριχός, *Athen.* 4, 8.
'Ορθαι, perf. inf. pass. *Ion.* pro ὦρθαι, ab ὄρω.
'Ορθαί, αἱ, pergulæ, *Steph.*
'Ορθάνης, vel ὀρθάννης, ᾱ, ὁ, dæmon priapeius. Ab ὀρθός. Unde
'Ορθεύω, erigo, sublevo. Παρῶν τις, ἄλλος, ὃς σὲν ὦρθευε δίμας, *Eur. Or.* 389.
'Ορθεῦν, erigere, præs. inf. act. *Dor.* pro ὀρθοῦν, *contr.* ex ὀρθόω.
'Ορθία, ας, ἡ, Dianæ cognomen.
'Ορθιαι, *adv.* elata voce. Ab ὄρθιος. Hinc
'Ορθιάζω, *adv.* in arduum:
'Ορθιάζω, erigo, arrigo; (2) voce intenta loquor, lamentor, &c. (3) recta in arduum procedo; (4) vaticinor, *Epigr.*
'Ορθιᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro ὀρθιῶν, ab ὄρθιος.
'Ορθιαξ, ακος, ὁ, mali nautici pars inferior, inde recta in altum tendentis.
'Ορθίασμα, ατος, τὸ, verbum intenta voce prolatum. Ab ὀρθιάζω.
'Ορθιάω, ῶ, *Ph.* ὀρθιᾷ, arrigit. Ab ὄρθιος.
'Ορθίπτις, ιως, ἡ, erectio. Ab ὀρθίπτω.
'Ορθιόκωπος, ᾱ, ὁ, qui se erigit in ducendis remis, ut eos fortius impellat, *Hesych.* Ex ὄρθιος et κώπη.
'Όρθιον, ᾱ, τὸ, arduum, erectum; *adv.* recto vel arduo tramite; (2) alta et intenta voce. Ab
'Όρθιος, ία, ιον, vel ὄρθιος, ᾱ, ὁ ἧ ή, recta in altum tendens, arduus, rectus, erectus; (2) quod sublata voce cantatur. Ab ὀρθός.
'Ορθοάκανθος, ᾱ, ὁ ἧ ή, arrectis spinis muricatus. Ex ὀρθὸς et ἄκανθα.
'Ορθοβατέω, erectus incedo. Ex eod. et βαίνω.
'Ορθοβόας, ᾱ, ὁ, elata voce canens; v. ὀρθροβόας. Ex eod. et βοή.
'Ορθόβολος, ᾱ, ὁ ἧ ή, qui recta projicitur. Ex eod. et βάλλω.
'Ορθόβουλος, ᾱ, ὁ ἧ ή, recta consulens, prudens. Ex eod. et βουλή.
'Ορθογνώμων, ονος, ὁ ἧ ή, recta sentiens et judicans. Ex eod. et γνώμη.
'Ορθογόη, ης, ἡ, sublata et intenta voce lamentans. Vide ὀρθρογόη.
'Ορθογραφία, ας, ἡ, recta scriptura, recte scribendi scientia; (2) recta frontis ædificii imago, frontispicium. Ex eod. et γραφή.
'Ορθογώνιος, ᾱ, ὁ ἧ ή, rectangulus. Ex eod. et γωνία.
'Ορθόγωνος, ᾱ, ὁ ἧ ή, idem. *Gl. V.* Ex iisd.
'Ορθοδαής, ὁ ἧ ή, qui certum scit, peritus, *Æsch.*
'Ορθοδίκαιος, ον, idem quod
'Ορθόδικος, *Dor.* pro ὀρθοδίκης, ᾱ, ὁ, recta judicans, recta judicia dans. Ex ὀρθὸς et δίκη.
'Ορθοδοξάτης, ᾶ, ὁ, cujus recta est opinio.
'Ορθοδοξαστικῶς, *adv.* sine errore opinionis. A præc.
'Ορθοδοξέω, ῶ, recte sentio. Ab ὀρθόδοξος.
'Ορθοδοξία, ας, ἡ, recta opinio; (2) recta sententia de religione. Ab
'Ορθόδοξος, ᾱ, ὁ ἧ ή, cujus recta est opinio; (2) qui recte de religione Christiana sentit. Ex ὀρθὸς et δόξα.
'Ορθοδότειρα, ἡ, quæ rectum in aliquo genere dat, ut rectam mentem.
'Ορθοδρομέω, ῶ, fut. ήσω, recto cursu contendo, seu eo, *Xen.* Ab
'Ορθόδρομος, ᾱ, ὁ ἧ ή, qui recto cursu pergit.
'Ορθόδωρον, ᾱ, τὸ, palma porrecta; (2) spithama.
'Ορθοείθειρος, ον, erectam, horrentem comam habens. Ex ὀρθὸς et εἴθειρα.
'Ορθοέπεια, ας, ἡ, recta et suavis vocum explanatio; *proprie* loquendi ratio. Ex eod. et ἔπος. Unde
'Ορθοεπέω, ῶ, recte et proprie loquor, *R.*
'Ορθόθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, rectos habens capillos; (2) horrentes habens setas; (3) horrere, seu stare comam faciens. Epith. terroris.
'Ορθοθύρη, ης, ἡ. Vide ὀρθοθύρη.
'Ορθόκαυλος, ᾱ, ὁ ἧ ή, rectum caulem habens.
'Ορθοκίλινδος, ον, recti itineris, *Dolsc.*
'Ορθόκερως, ωτος, ὁ ἧ ή, erecta cornua habens. Ex ὀρθὸς et κέρας.
'Ορθοκεραιράων, gen. plur. f. g. *Æol.* pro ὀρθοκεραιρῶν, ab
'Ορθόκεραιρος, αἶρα, αιρον, caput erectum habens; (2) cornua erecta habens; (3) antennas arrectas habens. Τὸν δ' ἴδρει πρόσταγεν νῶν ὀρθοκεραιράων, *Il.* 18, 3. Ubi aliqui vertunt *puppibus excelsis*. Ex ὀρθὸς et κεραία, *caput*.
'Ορθόκρανος, ᾱ, ὁ ἧ ή, erectum caput habens; (2) eminens. Ex eod. et κράνον.
'Ορθοκρισία, ας, ἡ, rectum judicium. Ex eod. et κρίσις.
'Ορθόκωλον, ᾱ, τὸ, vitium articuli, quum flecti ob rigorem nequit.
'Ορθόλαλος, ᾱ, ὁ ἧ ή, elata et alta voce garriens, *Suid.*
'Ορθολικτέω, ῶ, recte et proprie loquor. Ex ὀρθὸς et λίγω. Unde
'Ορθολογίω, ῶ, idem. Ex iisd. *Plut.*
'Ορθομαντεία, ας, ἡ, verum vaticinium. Ab
'Ορθόμαντις, ιος, ὁ ἧ ή, verax vates.
'Ορθονόμος, ὁ, ἡ, recte distribuens. A νέμω.
'Ορθόνους, *contr.* ὀρθόνους, ᾱ, ὁ ἧ ή, qui est rectæ mentis, proba et recta cogitans.
'Ορθοπαγὴς, ές, ὁ ἧ ή, erectus. Ex πηγνύω.
'Ορθοπάλη, ης, ἡ, recta lucta.
'Ορθοπαλῆ, ut ἵππος, equus anteriores pedes attollens et calcibus feriens. Ex πλήσσω.
'Ορθοπλοέω, ῶ, recta navigo, secundo vento utor; ὀρθοπλοεῖσθαι, bene succedere. Ab
'Ορθόπλοος, ᾱ, ὁ, recta navigans; ὀρθόπλοος βίος, vita prospera.
'Ορθόπνοια, ας, ἡ, orthopnœa, morbus, quum erecta cervice spiritus ducitur, *Hippocr.* Ex πνοή. Hinc
'Ορθοπνοϊκὸς, ἡ, όν, orthopnœa laborans.
'Ορθόπνους, ὁ, ἡ, idem; ex eod.
'Ορθοποδέω, ῶ, recto pede incedo, non claudico; recto cursu progredior, recte ingredior. Οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν, *Gal.* 2, 14. Ab ὀρθόπους.
'Ορθόπολις, ιος, ὁ ἧ ή, erigens urbes, vel erectas conservans; rector urbis.
'Ορθόπους, οδος, ὁ ἧ ή, rectos pedes habens; (2) quem pedes recta ferunt.
'Ορθοπρίων, ονος, ὁ, modiolus, aut terebra cava.
'Ορθοπρόσωπος, ᾱ, ὁ ἧ ή, qui est erecto vultu. Ex πρόσωπον.
'Ορθόπρυμνος, ᾱ, ὁ ἧ ή, arrectam puppim habens. Ex πρύμνα.
'Ορθόπτερος, ᾱ, ὁ ἧ ή, cui rectæ pinnæ sunt, surrectas pinnas habens. Ex πτέρον.
'Ορθοπυγιᾶν, esse clunibus erectis, erigere se, ut altior et procerior videatur, *Hes.* ubi tamen ὀρθοπηγιᾶν, et ὀρθοπλιγιᾶν, *Voss.*
'Ορθοπύγιον, ᾱ, τὸ, clunis, *Ph.*
'Ορθόπυγος, ᾱ, ὁ ἧ ή, qui clunibus erectis est. Ex πυγή.
'Ορθορρημοσύνη, ης, ἡ, recta verborum usurpandorum ratio. Ex ῥῆμα.
'ΟΡΘΟΣ, ἡ, όν, rectus, erectus, arrectus; (2) rectus, porrectus, in rectum tendens; (3) rectus, sincerus, æquus. (3) δίκης ἐς ὀρθὸν, vere, sincere, *Soph. Trach.* 347.
'Ορθοσύνη, *adv.* stando erecto corpore, more eorum qui erecti stant. 'Ορθοσύνη ὑγιαζόμενοι, *Aret.* A præc. et ἵσαμαι. Unde
'Ορθοσαδίας, ᾱ, ὁ, ut ὀρθοσαδίας χιτὼν, tunica recta, quæ et ἄρραφος, *Etym.* vel
'Ορθοσάδιος, ᾱ, ὁ, idem et ex iisd. Κιμβερίκ' ὀρθοσάδια, *Aristoph. Lysist.* 45.
'Ορθοσάδον, *adv.* ad morem recta stantium. 'Ορθοσάδον ἡίζοντο, *Apollon. Rhod.* 4, 1426. Aphrodisiensibus idem quod ὀρθὸν, *Hesych.* Ex iisd.
'Ορθοσᾰδὸς, ῦ, ὁ, erectus stans, rectus; ὀρθοσαδὸν, ad modum recta stantium. Aphrodisiensibus idem quod ὀρθὸς, *Iles.* Ex iisd.
'Ορθοσὰς, άδος, genus placentæ. 'Επὶ δ' ἐμπύρης τ' ὀρθοσάδος, *Eurip. Troad.* 554. Ex iisd.
'Ορθόσασις, εως, ἡ, rectus status corporis, *Vet. Lex.*
'Ορθοστατέω, ῶ, rectus sto. Ab
'Ορθοστάτης, ᾱ, ὁ, qui stat erectus, *Ph.* statarium; (2) vocabulum est architectonicum, significans columnam, pilam, signum arrectarium. Et ὀρθοστάται, arrectaria, arrectaria tigna; ὀρθοστάτης autem ἄρτος, panis quidem sacer, *Poll.* Καπνὸν ἐκ κλιμάκων ὀρθοστάτων, *Eurip. Suppl.* 497. Ex ὀρθὸς et στατός.
'Ορθοτιννὴς, rectus. 'Ορθοτιννῆς κώλων ταναοὶ ἶροὶ, rectæ crurum, longæ tibiæ, *Oppian. Cynegel.* 407.
'Ορθότης, ητος, ἡ, rectitudo, status hominis erectus. Ab ὀρθός.
'Ορθοτίτθιος, ᾱ, ὁ ἧ ή, rectas, non pensiles habens mammas. Ex eod. et τιτθός.
'Ορθότιτθος, idem quod ὀρθοτίτθιος, sororiantes papillæ puellarum. Τὴν ὀρθότιτθον νεανίδα, *Nicetas in Nicephoro.*
'Ορθοτομέω, ῶ, recte intelligo, recte sentio, recte explico, recte tracto. 'Ορθοτομοῦντα τὸν λόγον ἀληθείας, 2 *Tim.* 2, 15.
'Ορθοτομία, ας, ἡ, eadem quæ ὀρθοδοξία, *Euseb.* Ab
'Ορθότομος, ᾱ, ὁ ἧ ή, in rectum sectus; ὀρθοτόμος, in rectum secans. Ex ὀρθὸς et τέμνω, *seco.*

Ὀρθοτονέω, ῶ, rectum tonum seu accentum do; ὀρθοτονεῖσθαι dicuntur voces, cum in iis accentus rectus manet, nec inclinatur. Ab
Ὀρθότονος, ε, ὁ ἡ ἡ, rectum tonum seu accentum habens. Ex τόνος.
Ὀρθότριχες. Vide ὀρθόθριξ.
Ὀρθοτριχίω, ῶ, pilos subrigo; *Ph.* ὀρθοτριχῶ, horripilatur. Ab ὀρθὸς et θρίξ.
Ὀρθοτριχία, ας, ἡ. pilorum horror. Ex iisd.
Ὀρθοτριχιῶ, horripilo. Ex iisd.
Ὀρθόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui erecto est animo, *Hes. Soph.* Ex ὀρ. et φρήν.
Ὀρθοφυέομαι, οῦμαι, in rectum cresco, in proceritatem excresco. Ab
Ὀρθοφυής, ές, ὁ ἡ ἡ, in rectum crescens, erectus, procerus. Ex ὀρ. et φύω, *nascor*. Hinc
Ὀρθοφυΐα, ας, ἡ, cum quid crescit in rectum, rectitudo, proceritas.
Ὀρθοχαίτης, ε, ὁ, cui juba aut coma stat erecta. Ex ὀρ. et χαίτη.
Ὀρθόω, ῶ, fut. ώσω, erigo, arrigo; et ὀρθόομαι, οῦμαι, erigor; dirigo, bene rem gero, prospero successu utor; ὀρθωθείς, erectus, a. 1. pass. partic. Ὀρθώσατ' ἐκτείναντες ἄβλιον ἰτέαν, *Eurip. Hipp.* 789. Ἥκιν' Οἰδίπους ὤρθω πόλιν, *Soph. Antig.* 173. Τὸ γὰρ κακὸν τοῦδ' ἐκεῖ' ὀρθοῦσθαι μ' ἰᾷ, *Id. Phil.* 820. Τὰ θεῶν ὃν ὀρθωθέντα, deorum cultus non rite peractus, *Eurip. Iphig. in Aul.* 24. Ab ὀρθός.
Ὀρθραγορίσκος. Vide ὀρθαγορίσκος.
Ὀρθρεύω, et ὀρθρεύομαι, matutinus aliquid ago, mane surgo, mane vigilo. Τόσοισι δ' ὀρθρευσμένα, excitata mane luctibus, *Eurip. Suppl.* 977. Ab ὄρθρος.
Ὀρθρία, ας, ἡ, matutinum tempus, esse in aliquo loco vel conditione, vel actione rerum tempore matutino. Ab eod.
Ὀρθρίδιος, ία, ιον, matutinus. Ab eod.
Ὀρθρίζω, f. ίσω, idem quod ὀρθρεύω, *Ph.* luce vigilo, vigilo; ὀρθρίζομαι, anteluco, -as, *Gl. V.* Πᾶς ὁ λαὸς ὄρθριζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, *Luc.* 21, 38. Ab eod.
Ὀρθρινός, ή, όν, matutinus; τὸ ὀρθρινόν, matutino tempore. Ab eod.
Ὀρθροκόκκυξ, υγος, ὁ, qui matutinus cucurrit.
Ὄρθρος, ία, ιον, matutinus. Ab ὄρθρος.
Ὀρθροφοίτης, ε, ὁ, qui matutinus advenit. Ex eod. et φοιτάω.
Ὀρθρῶ, *vigilabo*, fut. 1. ind. act. *Att.* pro ὀρθρίσω.
Ὀρθροβόας, ε, ὁ, matutino tempore clamans; epith. galli. Ex βοάω.
Ὀρθρογόη, ης, ἡ, antelucano tempore, mane garriens; epith. hirundinis. Ex γοάω.
Ὀρθρολάλος, ε, ὁ ἡ ἡ, antelucano tempore sive mane garriens; de hirundine.
ΟΡΘΡΟΣ, ε, ὁ, tempus antelucanum seu matutinum, diluculum; ὄρθρου, ante lucem, *Ph.*
Ὀρθωθῇ, 3. sing. aor. 1. conj. pass. v. ὀρθόω.
Ὀρθῶς, *adv.* recte, rite. Ab ὀρθός.
Ὀρθωσία, ἡ, Diana, *Lyc.*
Ὀρθώνυμος, ον, cui nomen recte datum, cui nomen suum convenit, homo sui nominis. Ex eod. et ὄνομα.
Ὀρθώσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro ὀρθώσας.
Ὀρθωσία, ας, ἡ, erectio, directio. Ab ὀρθόω.
Ὀρθωσία, ας, ἡ, Diana, quæ et ὀρθία.
Ὀρθώσιος, ε, ὁ, stator, *Gl. V.* Epith. Jovis. Ab ὀρθόω. Hinc
Ὀρθωσις, ιως, ἡ, erectio, directio.
Ὀρθωτὴρ, ῆρος, ὁ, qui rem quamcunque constituit, v. gr. medicus.
Ὄρια, ων, τὰ, fines, *Gl. V.* proprie partes signorum quæ stellis singulis dividuntur. Ab ὄρος.
Ὀριαῖος λίθος, terminalis lapis. A præc.
Ὀρίβακχος, ε, ὁ, Bacchus montanus.
Ὀριβρεμίτης, ε, ὁ· vide ὀρεσιβρεμίτης.
Ὀριγανίζω, origanum refero vel sapio.
Ὀριγανίτης, ε, ὁ· ut ὀριγανίτης οἶνος, vinum ex origano confectum. Ab
Ὀριγανον, ε, τὸ, vel ὀρίγανος, ε, ὁ, ἡ, origanum. Al. et ὀρίλγανον.
Ὀριγανώδης, ισσα, εν, ad origanum pertinens, *Nic.*
Ὀριγνάομαι, ῶμαι, desidero, appeto; (2) pugno, decerto. Ἦτοι ὅγ' ὠριγνᾶτο πτοκλώσῳ τιλαμῶνος, *Theocr.* 24, 44. Ab ὀρίγομαι.
Ὀρεδρομία, ας, ἡ, cursus per montes. Ab
Ὀρεδρόμος, ε, ὁ, ἡ· vide ὀρειδρόμος.
Ὀρίζομαι, idem quod ὁρίζω. Ἐνθ' ὁρίζηται βωμὸς, ubi aras statuit, *Soph. Trach.* 237.
Ὁρίζω, fut ίσω, termino, finio; (2) constituo, statuo, instituo, censeo, cerno, decerno, *Ph.* (3) separo, distermino; (4) transgredior, prætereo. ὁρίζομαι, statuo, censeo; ὡρισμένος, statutus, perf. pass. part. ἐρισθεῖσα ἡμέρα, statuta dies, *Gl. V.* a. 1. Εὐρώπην δ' Ἀσίης Τάναΐς διὰ μέσσον ὁρίζει, *Dion. Per.* 14. Εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνῳ, *Eur. Hec.* 261. Ὁρίζειν γαῖαν, ad terram accedere, *Æschyl. Supplic.* 554. Ἐξορίζειν γαῖαν, terram deserere. Ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν, *Eur. Heracl.* 16. Διορίζειν, a loco in locum movere. (2) ἵνθα πατρῴῳ Διὶ βωμὸς ὁρίζει, ubi tutelari Jovi aras statuit, *Soph. Trach.* 758. (3) ὡς ἡμᾶς πολὺ πίλαγος ὁρίζῃ τῆς Ὀδυσσέως νεώς, ut nos plurimum pelagi ab Ulyssis nave disterminet, *Id. Phil.* 635. (4) διδύμας ὁρίσασα πόντου πίτρας, gemina maris præteriens saxa, *Eurip. Med.* 433. Ab ὅρος.
Ὁρίζων, οντος, ὁ, circulus cœli visum terminans. Ab ὁρίζω.
Ὀρικὸς, ή, όν, mularis. Ab ὀρεὺς, *mulus*.
Ὀρικὸς, ή, όν, finitivus, definitivus. Ab ὅρος.
Ὀρικτίστης, ε, ὁ, in montibus habitans, monticola. Ex ὄρος et κτίζω.
Ὀρικυλὶς, ή, pomum montanum, *Theocr.*
Ὀρίναις, 2. sing. aor. 1. opt. act. verbi ὀρίνω, *moveo*.
ΟΡΙ'ΝΔΗΣ, ε, ὁ, ut ὀρίνδης ἄρτος, panis ex oryza vel semine sesamo simili confectus, *Hes. Athen.*
Ὀρίνητον, *commovent*, 3. dual. præs. ind. verbi
Ὀρίνω, concito, commoveo, perturbo; (2) adhortando persuadeo; aor. 1. ὦρινα, ὤρινας, commovisti; ὀρίνομαι, concitor; ὀρίνθη, a. 1. pro ὠρίνθη, commotus est. Πάντιν ὀρίνθη θυμὸς, *Il.* 5, 29. Νίκης ὤρινιν διτλῦν, *Lycophr.* 1329. Ψυχὴ γὰρ σέω μᾶλλον ὀρίνεται, *Epigr.* Ab ὄρω.
Ὄριον, ε, τὸ, finis, terminus, limes; frequentior plur. τὰ ὅρια, fines, *Gl. V.* Dim. ab ὅρος.
Ὀρίον, ε, τὸ, monticulus, *Gl. V.* Ab ὅρος.
Ὄριος, ε, ὁ, terminalis; ὅριος Ζεὺς, Terminus, *Ph.* Et ὅριος Ζεὺς, Jupiter terminalis. Ab eod.
Ὀριπιδίον, ε, τό· vide ὀροπέδιον.
Ὀρίπλαγκτος, ε, ὁ ἡ ἡ· vide ὀρίπλαγκτος.
Ὀριπλανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ· vide ὀρεπλανής.
Ὀρίσαι, aor. 1. inf. act. verbi ὁρίζω.
Ὅρισμα, ατος, τὸ, terminus, limes; (2) id quod apud nos statuimus, deliberatio, propositum; ὁρίσματα, instituta, *Ph.* Ὦ κλεὶν' Ἀθηνῶν, Παλλάδος θ' ὁρίσματα, *Eurip. Hipp.* 1459.
Ὁρισμὸς, ῦ, ὁ, finitio, definitio; item sponsio, *Gl. V.* Ab eod.
Ὁριστὴς, ῶ, ὁ, finitor, qui limites et confinia determinat; (2) constitutor juris et arbiter conditionum. Ab eod. Hinc
Ὁριστικὸς, ή, όν, finitivus; indicativus, *Gl. V.*
Ὀριτριφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ· vide ὀρειτρεφής.
Ὀρίτροφος, ε, ὁ ἡ ἡ· vide ὀρείτροφος.
Ὁριῶ, *definiam*, fut. 1. ind. act. *Att.* pro ὁρίσω. Ab ὁρίζω.
Ὀρκάνη, ης, ἡ, septum, sepes, sagena, *Æsch. S. T.* 352. Ab ἕρκος.
Ὀρκαπάτης, ε, ὁ, jurejurando fallens, jusjurandum fallens. Ex ὅρκος et ἀπατάω.
Ὅρκια, ων, τὰ, fœdera, *Ph.* Ab ὅρκιον.
Ὁρκίζω, fut. ίσω, adjuro. Οὐκ ἂν ὁρκίζομιν αὐτὸν, *Dem.* Ὁρκίζω σι τὸν Θεὸν μή μι βασανίσῃς, *Marc.* 5, 7. Ab ὅρκος.
Ὅρκιον, ε, τὸ, *proprie* victima fœderis sanciendi ergo cæsa; (2) fœdus jurejurando sancitum; (3) ipsum jusjurandum. (1) Κήρυκις φέρον ὅρκια πιστὰ, *Il.* 3, 245. (2) ὅρκια πιστὰ ταμόντες, *Ib.* 3, 73. Ὅρκια τάμνειν, non proprie fœderis facere, sed victimas ferire fœderis causa. Ab eod.
Ὅρκιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui jurejurando adhibetur, jurisjurandi præses; ut ὅρκιοι θεοί. (2) juratus, qui jurat. Ab eod.
Ὁρκισμὸς, ῦ, ὁ, juramenti exactio, obstrictio per jusjurandum; (2) jusjurandum. Ab ὁρκίζω.
ΟΡΚΟΣ, ε, ὁ, jusjurandum, juramentum, sacramentum, fœdus, religio, *Ph.* Hinc
Ὁρκόω, ῶ, fut. ώσω, caveo ab aliquo jurejurando; adjuro, *Gl. V.*
ΟΡΚΥΝΟΣ, vel ὁρκύνος, ε, ὁ, piscis quidam cetaceus, thynnus; ὁρκύνες etiam pisces quidam qui in pelago pariunt, *apud Aristot.*
Ὅρκωμα, ατος, τὸ, jusjurandum. Ab ὁρκόω.
Ὁρκωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum, juratio, sacramentum. Ex ὅρκος et ὄμνυμι.
Ὁρκωμόσια, ων, τὰ, sacrificia quibus fœdera fiebant, *Vulg. Lex.* Ex iisd.
Ὁρκωμόσιον, ε, τὸ, jusjurandum, sacramentum, *Ph.* plur. τὰ ὁρκωμόσια, ων, τὰ, sacrificia quibus fœdera fiebant. Ex iisd.
Ὁρκωμοτίω, ῶ, fut. ήσω, juro sanciendo fœderi. Πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναΐδων ὁρκωμοτῶ, *Eurip. Suppl.* 1187. Ab
Ὁρκωμότης, ε, ὁ, jurejurando adstrictus, *Vet. Lex.* Ex ὅρκος et ὄμνυμι. Hinc
Ὁρκωμοτικὸς, ή, όν, ad jusjurandum pertinens; ut ὁρκωμοτικὰ ἐπιῤῥήματα, adverbia jurandi.
Ὁρκώμοτος ἕδρα, jurisjurandi sedes, *Lyc.*
Ὁρκωταὶ, οἱ, legati qui ad exigendum jusjurandum mittuntur. Ab ὁρκόω.
Ὁρκωτὸς, ή, όν, juratus. *Gl. V.* adactus jurejurando. Ab ὁρκόω.
Ὁρμαθίζω, in modum catenæ connecto. Ab
ΟΡΜΑΘΟ'Σ, ῦ, ὁ, ordo, series, catena, series catenata; (2) multitudo magna; (3) latibulum, lustrum.
Ὁρμάω, *Poet.* pro ὁρμάω, eo, propero, accedo. Τίνος ἀγαλμάτων ἐκέτις ὁρμαθῶ; *Eurip. Andr.* 860. Ὅταν τις πίλας ὁρμάθῃ, *Id. Med.* 189.
Ὁρμαίνω, impetu feror, ruo, prorumpo; (2) in animo verso, cogito; a. 1 ὥρμηνα, ὤρμηνι, cogitavit, agitavit. Πολίμου θρασὺν ὁρμαίνοντες, *Il.* 10, 28. πολλὰ φρεσὶν, *Ib.* 4. Ὤρμηνιν δ' ἀνὰ θυμὸν, *Ib.* 21, 137. Ab ὁρμή.
Ὥρμασαι, *adaptatum est*, 3. sing. perf ind. pass. *per Metathes.* pro ἄρμοσαι, ab ἁρμόζω.
Ὁρμάτειρα, ἡ, incitatrix, instigatrix, quasi ab ὁρματὴρ, ab
Ὁρμάω, ῶ, fut. ήσω, incito, concito, impello; (2) intell. pronom. ἐαυτὸν, prorumpo, impetum capio, animum induco, facere gestio, irruo, proficiscor, cupio, &c. quæ alias exprimuntur per ὁρμάομαι, ὦμαι· ὁρμηθείς, aor. 1. progressus. Ὁρμησαν ἐς φυγὴν, *Xenophon.* ἐπί τι, *Id.* κατὰ τάτον, *Plato.* πρός τι, *Æsch.* πρὸς πόλεμον, *Dem.* Πίνθος γὰρ μιγάλως τὸν ὁρμᾶται, concitatur, *Eur. Med.* 183. Καμοὶ κατ' ὄσσων χλαρὸν ὠρμήθη δάκρυ, *Ib.* 906. Εἶπερ πρὸς ἄλλα δώμαθ' ὡρμήθης ξένε, *Id. Alc.* 1028. Ab ὁρμή.
Ὁρμίατο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ὥρμηντο, a verbo ὁρμάω, ίτμω.
Ὁρμιὰ, ᾶς, ἡ, tenuis funiculus cum virga, quo piscatores e seta equina contexto pisces venantur. Alias et ὁρμιά.
Ὁρμινόεις, όεντος, ὁ, qui caulem jam emittit post florem amissum. Ab
Ὅρμινος, asparagus sylvestris, corruda. *Gl. V.* ὅρμινον, cyma.
Ὁρμινος, præs. part. pass. *per Sync.* pro ὁρμένος, ab ὄρω, *excito*.
Ὁρμίω, ῶ, fut. ήσω, stationem habeo; (2) appello, sc. navem ad terram. Τὸν πλοῖον ἅμμι ἐνταῦθα, *Dem.* Ὥρμιον πρὸς γῆν, *Herodot.* Ab ὅρμος.
ΟΡΜΗ', ῆς, ἡ, impetuosus motus, aggressio; (2) conatus, studium, appetitus, appetitio, (2) cupiditas, subita voluntas, instinctus. Ἀλλ' μίνυθα δὶ οἱ γίνιθ' ὁρμή, *Il.* 4, 465. Ταυτῇ ξὺν ὁρμῇ, eodem impetu, nihil moratus, *Soph. Trach.* 720. Hinc
Ὁρμηδὸν, *adv.* impetuose, *Ph.*
Ὁρμηθὶς, aor. 1. part. pass. verbi ὁρμάω.
Ὅρμημα, ατος, τὸ, id ad quod animus subito impetu fertur; (2) impetus ipse; (3) conatus. Ἑλένης ὁρμήματα, Helenæ profectionem (nam

(nam ὁρμάω significat proficiscor, *nisi mavis* nostros labores Helenæ causa,) *Il.* 2, 356. Ab ὄρμαω.

'Ορμητήριον, ου, τὸ, incitamentum, suscitabulum; (2) receptaculum, sedes, arx belli, locus unde milites ad bellum accincti exeunt, ut cum hoste pugnent. Ab eod.

'Ορμητικὸς, ὴ, ὸν, propensus ad rem aliquam cum impetu suscipiendam; (2) incitandi vim habens. Ab eod.

'Ορμητικῶς, *adv.* cum animi impetu. Ἔχυσι πρὸς τὴν ὀχείαν ὁρμητικῶς, *Aristot.*

'Ορμιὰ, ᾶς, ἡ, linea, seta, *Ph.* linum hami, *Gl. V.* Τῷ Ἀντωνίῳ τὴν ὁρμιὰν καθέντος, *Plut.* Ἀναδρομᾶσαι πρὸς τὴν ὁρμιὰν ἀποτρώγουσιν αὐτῆς, *Aristot.* Alias et ὁρμιά.

'Ορμίζω, fut. ίσω, navem in stationem subduco, navem ad portum appello; (2) navem stabilio. Ὦ χιλίοναυ, σρατὸν ὁρμίσας ἐὶς γῆν Ἀσίαν, χαῖρε, *Eur. Or.* 337. Τύχῃ δὲ πως πρὸς ταυτὸν ὁρμισθεὶς πίδον, delatus, *Soph. Ph.* 548. Ab ὅρμος.

'Ορμιηδόλος, ου, ὁ, piscator. Ex ὁρμιὰ et βάλλω.

'Όρμινον, ου, τὸ, horminum, *Plin.* 18, 7, 10. herba porro similis, *Dioscor. Hesychio* genus leguminis; *Theophrasto* frugum genus. *Angl.* CLARY. Hinc

'Ορμινώδης λίθος, gemma hormino similis.

'Όρμισις, εως, ἡ, applicatio navis ad terram; (2) quies in stationæ navium. Ab ὁρμίζω.

'Ορμίσκος, ου, ὁ, monile. Dim. ab ὅρμος.

'Ορμιητήρια, ας, ἡ, rudens, aut catena, per quam pondera suspenduntur. Ab ὁρμίζω.

'Ορμοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, portuum dator, in portum ducens. Ex ὅρμος et δοτὴρ.

'ΟΡΜΟΣ, ου, ὁ, monile, colli ornamentum; (2) statio navalis, *Il.* 1, 435. (2) ὅρμοιο πίλας, *Apoll. Rhod.* 4, 1345.

'Ορμὸς, οῦ, ὁ, corrigia calceorum.

'Ορναπίτια, τὰ, aves, aviculæ; *vox Bœot.* Τί δαὶ κακὸν παθὼν ὀρναπιτίοισι πόλιμον ἦρα καὶ μάχαν; *Aristoph. Acharn.* 913. Ab ὄρνις.

'Ορνιακὸς, ὴ, όν· ut ῥὶν ὀρνιακὴ, nares avis. Ab ὄρνεον.

'Ορνιόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab avibus devoratus. Ex ὄρνεον et βιβρώσκω.

'Ορνιοθηρευτικὸς, ὴ, όν. Hinc ἡ ὀρνιοθηρευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars aucupandi, sive aucupatoria. Ex ὄρνεον et θηρεύω.

'Ορνιόμαντις, ὁ, augur.

'Ορνιομιγὴς, ὶς, ex altera parte avis, ut siren. Ex ὄρνεον et μίγνυμι.

'Ορνιόμικτος, ον, idem et ex iisd.

'Όρνεον, ου, τὸ, avis, volucris; (2) locus ubi venduntur aves. (2) ἢ δεινὰ νὼ δίδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων, *Aristoph. Av.* 13. Ab ὄρνις.

'Ορνεοπωλεῖον, ου, τὸ, locus ubi aves venduntur. Ab

'Ορνεοπώλης, ου, ὁ, aviarius, *Gl. V.* qui aves vendit. Ab ὄρνις et πωλέω.

'Ορνεοσκοπέω, ῶ, auguror, auspicor, *Gl. V.*

'Ορνεοσκοπία, ας, ἡ, augurium, *Gl. V.*

'Ορνεοσκόπος, ου, ὁ, aruspex, augur, auguralis, auspicalis, *Ph.*

'Ορνεοτρόφος, ου, ὁ, altiliarius, *Gl. V.* qui aves alit. Ex ὄρνεον et τρέφω.

'Ορνεόω, in avem muto, *Steph.*

'Ορνεώδης, ῶδες, avium similis, levis. Ab ὄρνεον.

'Ορνεώτης, ου, ὁ, auceps, vel qui aves vendit. Ab cod.

'Ορνιθαγρευτὴς, οῦ, ὁ, auceps.

'Ορνιθάριον, ου, τὸ, avicula. Dim. ab ὄρνις.

'Ορνιθαρχος, ὁ, curator avium.

'Ορνιθεία, ας, ἡ, augurium, auspicium, divinatio per aves. Ab ὀρνιθεύω.

'Ορνίθειος, σία, ειον, ad aves pertinens; ut ὀρνίθειον κρέας, caro avium. Ab ὄρνις.

'Ορνίθιος, ία, ον, idem et ab eod.

'Ορνιθευτὴς, οῦ, ὁ, auceps. Ab

'Ορνιθεύω, f. εύσω, aucupor, aves capio; ὀρνιθεύομαι, auguror, auspicor, *Suid.* Ab ὄρνις.

'Ορνιθιακὸς, ὴ, όν, ad aves pertinens. Hinc ὀρνιθιακὰ, ῶν, τὰ, scil. βιβλία, libri de avibus. Ab eod.

'Ορνιθίας, ου, ὁ· ut ὀρνιθίας χειμὼν, tempestas aves perimens, *apud Aristoph.* ὀρνιθίαι, venti quidam boreales, *Aristot.* Ab eod.

'Ορνιθικὸς, ὴ, όν, avibus conveniens:

'Ορνίθιον, ου, τὸ, avicula; (2) pullus gallinaceus. Dim. ab eod. Unde

'Ορνίθιος, ία, ιον, ad aves pertinens.

'Ορνιθοσκεῖον, ου, τὸ, locus ad alendas aves factus; cortis, aviarium. Ex ὄρνις et βόσκω.

'Ορνιθόγαλον, ου, τὸ, ornithogalum, herbæ nomen. Ex ὄρνις et γάλα, *lac. Angl.* STAR OF BETHLEHEM.

'Ορνιθογονία, ας, ἡ, avium generatio. Ab

'Ορνιθόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex ave natus. Διὰ τὸ τῆς ὀρνιθογόνου ὄμμα κυνοσπέρου καλλοσύνας, [de Helena,] *Eurip. Or.* 1387. Ex ὄρνις et γίνομαι.

'Ορνιθοθήρα, ας, ἡ, aucupium. Hinc

'Ορνιθοθήρας, ου, ὁ, auceps. *Aristot.*

'Ορνιθοθηράω, ῶ, aves capio, aucupor.

'Ορνιθοθηρευτικὸς, ὴ, όν, ad aucupium pertinens. Hinc ὀρνιθοθηρευτικὴ, ῆς, scil. τέχνη, ars aucupii. Ex ὄρνις et θηρεύω.

'Ορνιθοκάσπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aves venditat.

'Ορνιθοκόμιον, ου, τὸ, locus alendis avibus, i. e. aviarium. Ab

'Ορνιθοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, avium curator, *Gl. V.* gallinarius, aviarius. Ex ὄρνις et κομέω.

'Ορνιθοκόος, ου, ὁ, augur, avium peritus, qui per aves significata intelligit. Ex eod. et κοέω, pro νοέω, *intelligo.*

'Ορνιθοκρίτης, ου, ὁ, qui conjicit futura ex avibus; augur.

'Ορνιθολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, auceps. Ex ὄρ. et λέγω.

'Ορνιθολόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, avibus insidians, auceps.

'Ορνιθομανέω, ῶ, magno avium amore teneor. Νυνὶ δ' ἀποσρίψαντες οὐ ὀρνιθομανοῦσι, *Arist. Av.* 1289. Ab

'Ορνιθομανὴς, ὲς, ὁ ϗ ἡ, qui aves valde amat, qui avium alendarum studio magno tenetur. Ex ὄρνις et μαίνομαι.

'Ορνιθομανία, ας, ἡ, insanum studium alendarum avium, et ad pugnandum eruditendarum.

'Ορνιθόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, avium faciem seu formam habens. Ex ὄρ. et μορφὴ.

'Ορνιθονομεῖον, ου, τὸ, locus alendis avibus, aviarium, *Suid.* Ex ὄρνις et νέμω.

'Ορνιθόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, avis pullus, pipio; (2) semiavis.

'Ορνιθοπέδη, ης, ἡ, laqueus, qui avibus capiendis tenditur, tendicula.

'Ορνιθοπώλης, ου, ὁ, qui aves vendit.

'Ορνιθοσκοπέω, ῶ, auguror. Ab

'Ορνιθοσκόπος, ου, ὁ, ἡ, auspex, augur.

'Ορνιθοτροφεῖον, ου, τὸ, locus ad alendas aves; aviarium, *Ph.* (2) gallinarium.

'Ορνιθοτροφία, ας, ἡ, avium nutritio. Ab

'Ορνιθοτρόφος, ὁ ϗ ἡ, aves alens. Ex ὄρ. et τρέφω.

'Ορνιθοφάγος, ου, ὁ, qui aves devorat, *Aristot.*

'Ορνιθοφυὴς, ὲς, ὁ ϗ ἡ, ab ave ortus. Ex ὄρνις et φύω.

'Ορνιθόω, ῶ, in avem muto; ὠρνιθῶθαι, in avem mutatum esse, aor. 1. inf. pass. Ab ὄρνις.

'Ορνιθώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, ad avium naturam accedens; (2) avium speciem gerens. Ab eod.

'Ορνιθὼν, ῶνος, ὁ, aviarium; (2) gallinarium, *Gl. V.* Ab eod.

'Ορνὶξ, ιχος, ὁ vel ἡ, *Dor.* pro ὄρνις, avis.

'ΟΡΝΙΣ, ιθος, ὁ vel ἡ, avis, ales; (2) gallina et gallus; (3) augurium; acc. ὄρνιθα, et ὄρνιν· nom. plur. ὄρνιθες, et ὄρνιθις· dat. plur. ὄρνισι. (3) ὄρνιθι αἰσίῳ, omine fausto, *Soph. Œd. Tyr.* 52.

'Ορνις, acc. plur. *Att.* pro ὄρνιθας. Τὰς ἄνω κλάζοντας ὄρνις, *Soph. Œd. Tyr.* 965. Τὰς δ' ὑπὲρ κάρα φοιτῶντας ὄρνις πόλλ' ἐγὼ καίριον λίγω, *Eurip. Hippol.* 1058.

'Ορνιχα, acc. sing. ab ὄρνιξ, *Dor.* pro ὄρνις, *avis.*

'Ορνιχολόχος, ὁ, auceps, *Dor.* pro ὀρνιθολόχος.

'Ορνύμιν, præs. inf. act. *Ion.* pro ὀρνύναι, ab

'Ορνυμι, excito, concito, impello; ὄρνυμαι, excitor, surgo, me erigo, concitus feror; ὄρνυθι, excita, imperat. Ἀλλὰ συν' ὄρνυθι τῦτον, *Il.* 6, 363. Ὁ δὲ δεύτερος ὦρνυτο χαλκῷ, *Ib.* 3, 349. Ab ὄρω.

'Ορνυσὶ, 2. plur. præs. imperat. pass.

'Ορνύω, idem cum ὄρνυμι.

'Οροβάγχη, ης, ἡ, Orobanche, cauliculus ervo adnascens et ipsum suffocans. Ex ὄροβος et ἄγχος, *suffoco.*

Ορόβαγχος, ου, ὁ, idem et ex iisd.

'Οροβάδες, αἱ, Nymphæ montanæ, *V. L.*

'Οροβιαῖος, αία, αῖον, ervi magnitudinem seu colorem habens; ervo similis. Ab ὄροβος.

'Οροβίας, ου, ὁ, idem et ab eod.

'Οροβῖνος, ίνη, ινον, ex ervo confectus.

'Οροβίον, ου, τὸ, parvum ervum. Dim. ab eod.

'Οροβίτης, ου, ὁ, ervo similis. Ab eod.

'Οροβίτις, ίδος, ἡ, globulum ervi referens.

'Οροβοειδὴς, ὲς, ὁ ϗ ἡ, ervo similis, ervi speciem habens. Ex ὄροβος et εἶδος.

'ΟΡΟΒΟΣ, ου, ὁ, ervum, *genus leguminis.*

'Οροβοφαγέω, ervum comedo. E pr. et φάγω.

'Οροβώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. ervaceus, e genere ervorum. Ab ὄροβος.

'Όρογκοι, montium tumuli, cacumina, vertices, juga. Ex ὄρος et ὄγκος, *tumor.*

'Ορογυῖαι, perf. part. med. f. g. verbi ὀρίγω.

Ορόδαμνις, ίδος, ἡ, parvus surculus, ramusculus tenellus. Dim. ab

'ΟΡΟΔΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, surculus, ramusculus, germen, ramus.

'Ορόδεμνιάδες, αἱ, Nymphæ quæ strata seu cubilia in montibus habent, *Hes.*

'Οροθεσία, ας, ἡ, designatio terminorum; (2) terminus positus. Ex ὅρος et θέσις.

'Οροθέσιον, τὸ, idem et ex iisdem.

'Οροθέτης, ου, ὁ, finitor; qui terminos et limites statuit. *Gl. V.* terminator. Ex ὅρος et τίθημι.

'Οροθύνω, fut. υνῶ, concito, excito, turbo, perturbo. Ἀργείης δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μιτιλήων, *Il.* 13, 351. Ab ὄρω.

'Οροίτης, ου, ὁ, idem quod ὀροβίτης.

'Οροιτύπος, ου, ὁ. Vide ὀρειτύπος.

'Οροίτυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, pastor montanus, *ap. Nic.*

'Οροκάρυον, ου, τὸ, nux montana.

'Οροκτύπος, ου, ὁ ϗ ἡ, in montibus resonans.

'Όρομαι, curo, vel sequor; ὄροντο, imperf. sequebantur. Ἐπὶ δ' ἀνέρες ἵσθλοὶ ὄροντο, *Odyss.* 3, 471.

'ΟΡΟΝΤΙΟΝ, ου, τὸ, orontium, *herba.*

'Οροπέδιον, ου, τὸ, colliculus, tumulus; (2) montana planities.

'Οροστύγιον, idem quod ὀρόστυγιον.

'Όρος, ου, ὁ, matula. Κἄχιζιν ὀκτὼ μᾶνας ἐπὶ χρυσῶν ὄρων, *Aristoph. Ach.* 81. Aliqui leg. ὀρῶν.

'ΟΡΟΣ, ους, τὸ, mons, collis.

'ΟΡΟΣ, ου, τὸ, terminus, limes, finis alicujus regionis vel agri; (2) meta, scopus in aliqua re propositus; (3) modus et regula, præscriptum actiones temperans; (4) finitio, definitio; (5) sic vocantur etiam cippi, columnæ, tabulæ, aliaque rerum gestarum similia monumenta, *ap. Lucian.*; (6) tabula domui, prædio, fundo affixa, significans, oppigneranda esse, *Ern.*

'ΟΡΟΣ, ου, ὁ, serum lactis; (2) aqueus humor in pice.

'Ορος, et ὀρὸς, pro ὀῤῥὸς, *Eust.*

'Ορσάγγαι, οἱ, vox Pers. *ap. Herod.* benefactores regis.

'Ορσείλινον, pro ὀρεσείλινον, *V. L.*

'Ορσπίζης, ου, ὁ, fringilla montana. *Angl.* A BRAMBLING. Ex ὄρος et σπίζα.

'Όρσμα, ατος, τὸ, impetus, saltus. Ab ὀρσύω.

'Ορσὺς, gen. sing. *contr.* pro ὄρσεως, ab ὄρος.

'Όρσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ὦρσαν, ab ὀρύω, ῦτνυο.

'Όρσις, εως, ἡ, impetus quo quis ad aliquid fertur. Ab ὀρύω.

'Ορύω, fut. ύσω, impetum do, ruo, impetu feror; (2) *active*, impello. Ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρυσαν, *Hesiod. Scut.* 412. (2) ὤρυσίν νιν εἰς ἀνάγκαν, in exitium impellit, *Soph. Œd. Tyr.* 877. Ab ὄρω.

'Οροφὴ, ῆς, ἡ, contignatio, qualis est tectorum; (2) tectum; (3) lacunar. *Ph.* lacunar, laquearium, fastigium, culmen, pergula. *Gl. V.* camera. Ab ὀρέφω, *tego.*

'Οροφηφάγος,

'Ορσοφᾰ́γος, ᾰ, ὁ ἡ, tecta vorans seu consumens, ut ignis.

'Ορσοφόρος, ᾰ, ὁ ἡ, tectum ferens; epith. animalium testaceorum. Ex φέρω.

'Ορσοφίας, ᾰ, ὁ, in camera seu tecto degens; epith. muris. Ab ὄροφος.

'Ορόφινος, ίνη, ινον, arundinaceus. Ab eod.

'Ορσοφοιτᾰ́ω, in montibus vagor, dego. Ex ὄρος et φοιτᾰ́ω. Sed quidam interpretantur, in domiciliorum tectis nidulor, vel versor, *Joseph. Maccab* 14.

'Ορόφος, ᾰ, ὁ, arundinis genus in tegendis ædibus usurpari solitum; (2) tectum; (3) camera. *Gl. V.* impluvium. Ab ἐρέφω, *tego*.

'Ορσοφόω, ῶ, f. ώσω. concamero, contigno. *Gl. V.* fastigo. Ab ὄροφος. Hinc

'Ορόφωμα, ατος, τό, tectum, concameratio, contignatio. *Ph.* lacunar.

'Ορόφωσις, εως, ἡ, lacunarium, laquear.

'Ορόω, seu ὀρῶ, in serum converto, *Aristot.*

'Ορόων, *videns*, præs part. act. *Poet.* pro ὁρῶν, *contr.* ex ὁράων, ab ὁράω.

'Ορόωντι, *vident.* 3 plur. præs. ind. act. *Poet.* et *Dor.* pro ὁρῶσι.

'Ορόωτε, *videretis*, 2. plur. præs. opt. act. *Poet.* pro ὁρῷτε, *contr.* ex ὁράοιτε.

"ΟΡΠΗΞ, ηκος, ὁ, ramulus, surculus e radice arboris enatus, stolo; (2) virga aculeata ad boves incitandos, stimulus; (3) jaculum e ramo tereti et recto; *Il.* 21, 38.

'Ορρόπισσα, ης, ἡ, serum piscis, humor e pice, dum coquitur, defluens. Ex ὀρρός.

'Ορρόποτέω, serum bibo. Hinc

'Ορρόποτία, ας, ἡ, usus seri.

'Ορρόπυγιον, ᾰ, τό, idem quod ὄρρος· in avibus cauda. Ex ὄρρος et πυγή.

'Ορρόπυγόστικτος, ᾰ, ὁ ἡ, notas in ὀρρόπυγῳ habens. Ex ὄρρος et στικτός, *punctus*.

'Ορρός, ᾰ, ὁ, serum, *Ph.* Alias et ὀρός. Πᾶν δὲ γάλα ἔχει ἐχῶρα ὑδατώδη, ὁ καλεῖται ὀρρός, *Aristot. Hist. An.* 3, 20.

"ΟΡΡΟΣ, ᾰ, ὁ, pars subjecta testiculis; (2) sacri ossis extremum; podex. Hinc

'Ορρώδεω, ῶ, f. ήσω, timeo, formido. Τὸν περὶ σαυτῆ χρησμὸν ὀρρώδων, *Aristoph. Eq.* 126 'Ορρώδῶ τινὰ δόλον Ζηνὸς, *Eur. El.* 839.

'Ορρώδης, ους, ὁ ἡ, serosus; (2) ad caudam usque protensus. Ab ὀρρός, vel ὄρρος.

'Ορρωδία, ας, ἡ, metus, timor. Ἀλλ' ἴσως φρενῶν ὀρρωδία μοι, μή τι βλαβερὸν ἐς κακὸν, *Eurip. Med.* 317. A præc.

"Ορσαι, *concitasse*, aor. 1. inf. act. *Æol.* pro ὄραι, ab ὄρω.

"Ορσασκεν, *incitabat*, imperf. *Ion.* formatur, aor. 1. ὦρσα, verbi ὄρω, *incito*. Μίνος δ' ὄρσασκεν ἑταίρῳ, *Il.* 17, 423.

"Ορσιο, *surge*, 2. sing. præs. imperat. pass. *Ion.* pro ὄρσεσο, ab ὄρσω pro ὄρω.

"Ορσῃς, *provoces*, 2. sing. aor. 1. conj. act. *Æol.* pro ὄρῃς, a verbo eod.

'Ορσιγύναιξ, αικος, ὁ, concitator mulierum; epith. Bacchi. Ab ὄρω et γυνή.

'Ορσίκτυπος, ᾰ, ὁ ἡ, strepitum excitans, horrisonus. Ex ὄρω et κτύπος.

'Ορσινεφὴς, έος, ὁ ἡ, qui nubes excitat et accumulat. Ex ὄρσω et νέφος.

'Ορσίτιδος, ᾰ. ὁ ἡ, quatiens solum, *R.* Ex ὄρσω et σῖδον.

'Ορσιτίτης, ὁ, citato impetu volans, *Hes.*

'Ορσίπους, ὁ, pedes concitans, *Steph.*

'Ορσίτης, ᾱ, ὁ, genus saltationis apud Cretenses. Ab ὄρω.

"Ορσο, *surge*, 2. sing præs. imperat. pass. *per Syncop.* pro *Ion.* ὄρσιο, quod vide.

'Ορσοδάκνη, ης, ἡ, bestiola quædam mordens, *Aristot.* Ex ὄρσω et δάκνω.

'Ορσοθύρη, ης, ἡ, magna et alta janua, *vel pot.us* posticum. 'Ορσοθύρη δότις ἔσκεν ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ, *Odyss.* 22, 126. vide 132, et 333. Ex ὄρσω et Θύρα.

'Ορσολοσιύω, conturbo, irrito. "Η μι βοῶν ἕνεχ' ὧδε χολώμενος ὀρσολοσιύεις; *Hom. Hym. in Merc.* 308. Ex eod. et λοτός. Unde

'Ορσολοσίω, ῶ, idem; *Hes.* ubi ὀρσολοσιῦται, διαπολεμεῖται, ταράσσεται, ἐκ *Æsch Pers.* 10.

'Ορσολόπος, ᾰ, ὁ, bellator, prædator. 'Ορσολόπος γὰρ "Αρης φιλέει μὲν αἰχμήν, *Anacr. apud Hephæst.* 51.

'Ορσοτριαίνης, ᾰ, ὁ, tridentem impellens. Ex ὄρσω et τρίαινα. Epith. Neptuni.

'Ορσύδρα, ας, ἡ, foramen, unde aqua concitato cursu prosilit. Ex ὄρσω et ὕδωρ.

"Ορσω, ὄρσομαι, surgo, propero; ut hinc sit imperat. ὄρσιο, surge, *Il.* 3, 250. Ab ὄρω.

"Ορσω, fut. 1. ind act. *Æol.* pro ὀρῶ.

'Ορτάζω, *Ion* pro ἑορτάζω.

'Ορταλίζω, fut. ίσω, incipio alas explicare, incipio in altum ferri. Ab

'ΟΡΤΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, pullastra vel gallina. Hinc

'Ορταλιχιὺς, έως, ὁ, pullus implumis.

'Ορτάλιχος, ᾰ, ὁ, idem; (2) gallus.

'Ορτὴ, *Ion.* pro ἑορτὴ, festum.

'Ορτύγιον, τό, coturnicula. Dim. ab ὄρτυξ.

'Ορτυγοβήρας, ὁ, coturnicum venator.

'Ορτυγόκομπος, ὁ, idem quod ὀρτυγοκόπος.

'Ορτυγοκοπίω, ῶ, ludo ὀρτυγοκοπίαν.

'Ορτυγοκοπία, ας, ἡ, ludus, in quo coturnices in orbem collocabantur earumque feriebantur capita.

'Ορτυγοκοπικὸς, ὴ, όν, ad ludum dictum pertinens. Ab

'Ορτυγοκόπος, ᾰ, ὁ, qui ludit ὀρτυγοκοπίαν. Ex ὄρτυξ et κόπτω, *cædo*.

'Ορτυγομανία, ας, ἡ, insanus coturnicum amor. Ex ὄρτυξ et μαίνομαι.

'Ορτυγομήτρα, ας, ἡ, coturnicum matrix, coturnicum maxima; *Aristot.*

'Ορτυγοπώλης, ᾰ, ὁ, qui coturnices vendit.

'Ορτυγοτροφῖον, ᾰ, τό, locus ubi coturnices aluntur.

'Ορτυγοτρόφιον, ῶ, fut. ήσω, coturnices alo. Ab

'Ορτυγοτρόφος, ᾰ, ὁ ἡ, qui coturnices alit. Ex ὄρτυξ et τρέφω.

"ΟΡΤΥΞ, υγος, ὁ, coturnix; (2) herba quædam.

'ΟΡΤ'Α. ας, ἡ, chorda, intestinum coctum, *ap. Epichar.*

'Ορυάομαι, ῶμαι, rugio, fremo, gannio, *Gl. V.*

'Ορυγὴ, ῆ, ululatus, pro ὠρυγὴ, *V. L.*

'Ορύγμα, ατος, τό, fossa, fovea. Ab ὀρύσσω.

'Ορυγμάτιον, ᾰ, τό, fossula, *Gl. V.* A præc.

'Ορυγμία, ας, ἡ, fossa, fovea, lacuna. Βρωμώδεις, ὡς ἐξ ἀλὸς ὀρυγμίη, *Aret.* Ab ὄρυγμα.

"ΟΡΤΖΑ, ης, ἡ, oryza, genus frumenti. *Angl.* RICE.

'Ορυζον, ᾰ, τό, idem.

'Ορυκτὴρ, ῆρος, ὁ, fossor, *Gl. V.* Ab ὀρύσσω.

'Ορύκτης, ᾱ, ὁ, fossor, *Gl. V.* Ab eod.

'Ορυκτὸς, ὴ, όν, fossus; (2) qui fodi seu effodi solet, fossilis. Ab eod.

'ΟΡΤΜΑΓΔΟ'Σ, ῦ, ὁ, strepitus, fragor, tumultus, *Il.* 2, 710.

'Ορυξ, υγος, et ὄρυγξ, γγος, ὁ, qu. dic. fossor, instrumentum quo lapides excavantur; (2) animal unicorne; (3) piscis quidam. Ab ὀρύσσω.

'Ορυξις, εως, ἡ, fossio, fossura. Ab eod.

'ΟΡΥ'ΣΣΩ, vel ὀρύττω, fut. ξω, fodio; perf. ὀρώρυχα; unde perf. part. pass. ὀρωρυγμένος, fossus; ὀρυχθὶς, fossus, part. aor. 1. pass. 'Ορύττειν ἀπὸ λόφῳ τινὸς Ζήκην τῷ τιλιυτήσαντι, *Xen.* Hinc

'Ορυχὴ, ῆς, ἡ, fossio, fossura; (2) rostrum suis.

'Ορφάνιμα, ατος, τό, conditio pupillorum, orbitas liberorum. Πρεσβεῦσαι ὀρφάνιμ' ἐμῶν τέκνων, *Eurip. Herc. Fur.* 546.

'Ορφανιύω, fut. ιύσω, pupillorum curam gero, orphanos curo; ὀρφανιύομαι, orphanus sum, orphanus curor. "Ερημος οἶκος, ἢ τέκν' ὀρφανιύεται, *Eur. Hipp.* 850 Πατρὸς Ζηνόντος ἐνθαδ' ὠρφανιύτο, *Id. Alc.* 532. Ab ὀρφανός.

'Ορφανὴ, pupilla, *Ph.* Ab eod.

'Ορφανία, ας, ἡ, orbitas. Ab eod.

'Ορφανίζω, f. ίσω, orphanum reddo, parentibus privo; (2) pupillorum curam gero orphanos curo. 'Ορφανίζει μὲν καιὰν γλῶσαν φαινᾶς ὀτὸς, *Pind. Pyth.* 4, 505.

'Ορφανικὸς, ὴ, όν, ad pupillos pertinens, pupillaris; orphanus. Ab eod.

'Ορφάνιος, ία, ιον, viduatus, orbus. Ab eod.

'Ορφανιστὴς, ῆ, ὁ, curator pupillorum, tutor. Σῶ διολσιται μένος ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων, te orbatus sub iniquis tutoribus vitam aget, *Soph. Aj* 511. Ab ὀρφανίζω.

'ΟΡΦΑΝΟ'Σ, ὴ, όν, orbus parente vel parentibus, pupillus, orphanus; (2) orbus quavis re, viduus, carens, desertus, privatus.

'Ορφανοτροφῖον, ᾰ, τό, locus in quo orphani aluntur.

'Ορφανοτρόφιω, ῶ, f. ήσω, orphanos alo, pupillorum curam gero. Ab

'Ορφανοτρόφος, ᾰ, ὁ ἡ, qui orphanum vel orphanos alit, pupillorum nutritor. Ex ὀρφανὸς et τρέφω.

'Ορφανοφύλαξ, κος, ὁ, tutor.

'Ορφανίω, orbefacio, *Gl. V.* Ab ὀρφανός.

'Ορφιωτελεστὴς, ῆ, ὁ, qui mysteriis Orphicis initiat. Ex 'Ορφεὺς et τελεστής.

"Ορφισκος, ὁ, parvus orphus, piscis, *Ath.*

'Ορφναῖος, αία, αῖον, tenebricosus, obscurus; (2) niger, ater. Hinc ἡ ὀρφναία, ας, et ὀρφναίη, tenebræ, nox. Ab

"ΟΡΦΝΗ, ης, ἡ, *Dor.* ὄρφνα, ας, tenebræ, obscuritas; nox. Hinc

'Ορφνῆθεν, *adv.* e tenebris.

"Ορφνιος, ίνη, ινον, ater, pullus. Ab eod.

'Ορφνὶς, idem quod ὀρφναῖος, *Hes.*

'Ορφνήεις, εσσα, εν, idem, *Man.*

'Ορφνὸς, ὴ, όν, tenebrosus, obscurus, niger:

'Ορφνώδης, ους, ὁ ἡ idem et ab eod.

'Ορφὸς, ῦ, *Att.* ὀρφὼς, ῶ, ὁ, orphus, piscis quidam. acc. pl. ὀρφώς.

'Ορχάμη, ης, ἡ, terra sylvestribus arboribus consita, arboretum. Ab ὄρχος.

"Ορχαμος, ᾰ, ὁ, princeps, dux. Ab ἀρχή.

"Ορχατος, ᾰ, ὁ, plantarum ordo seu series, *Gl. V.* ὄρχατοι, antes, *Ph.* Ab ὄρχος.

'Ορχίδιον, ᾰ, τό, testiculus. Ab ὄρχις.

'Ορχίομαι, ῆμαι, salto, tripudio; aor. 1. ὠρχησάμην. 'Ορχεῖται καρδία φόβῳ, *Æsch.*

'Ορχιῦνται, 3. pl. præs. ind. med. *Dor.* pro ὀρχοῦνται.

'ΟΡΧΕ'Ω, ῶ, moveo, saltare facio.

'Ορχηδὸν, *adv.* viritim. Ab ὄρχις.

'Ορχηθμὸς, ῦ, ὁ, saltatio. Ab ὀρχίομαι.

"Ορχημα, ατος, τό, idem et ab eod.

"Ορχησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

'Ορχησμὸς, ῦ, ὁ, idem. Ab ὀρχίομαι.

'Ορχησομανίω, ῶ, saltationis insano amore teneor, (sic Vulg. Edd. Lucian. sed vera lectio est ὀρχησομανίω, nisi potius ὀρχησιομανίω, *Ern.*) A μαίνομαι.

'Ορχηστὴρ, ῆρος, ὁ, saltator. Ab ὀρχίομαι.

'Ορχηστὴς, ῆ, ὁ, saltator, pantomimus, *Ph.*

'Ορχηστικὸς, ὴ, όν, saltatorius. Hinc ἡ ὀρχηστικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars saltandi; (2) ὁ, qui saltatione gaudet, saltator. Ab ὀρχηστής.

'Ορχηστοδιδάσκαλος, ᾰ, ὁ, magister saltandi.

'Ορχησομανίω, saltatoribus spectandis valde gaudeo. Ab ὀρχησὴς, *Ern.*

'Ορχήστρα, ας, ἡ, orchestra, pars theatri in qua chorus saltabat. Ab ὀρχίομαι.

'Ορχήστρια, ας, ἡ, saltatrix, *Gl. V.* A præc.

'Ορχήστριον, ᾰ, τό, orchestra. Ab eod.

'Ορχηστρὶς, ίδος, ἡ, saltatrix. Ab eod. Hinc

'Ορχηστρικὸς, ὴ, όν, saltandi peritus.

'Ορχησὺς, ύος, ἡ, saltatio, saltandi ars.

'Ορχίδιον, ᾰ, τό, testiculus. Ab ὄρχις.

'Ορχίλος, ᾰ, ὁ, orchilus, avis quædam. Ab eod.

'Ορχίπιδα, ων, τὰ, testes, testiculi. Ab eod.

'Ορχιπιδᾶν, vel ίω, testiculos contrecto; a. 1. ὠρχιπίδησας. Οὐκ ὠρχιπίδησας, ὧν ἰμοὶ σατρικὸς φίλος, *Aristoph. Aves*, 142. Ex ὄρχις et πιδάω. Ab

'Ορχιπίδη, ης, ἡ, vinculum testiculorum.

'ΟΡΧΙΣ, εως, ἡ, testis, testiculus; (2) herbæ nomen; (3) genus olivæ; (4) piscis quidam; ὄρχεις, testes, testiculi.

"ΟΡΧΟΣ, ου, ὁ, plantarum ordo, vitium ordo; antes, *Gl. V.* Παρὰ δὲ σφίσιν ὄρχος χρύσεος ἦν (κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο), Σειρήνος φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι, *Hes.* 1, 296.

'Ορχοτομέω, ῶ, f. ήσω, testes excido, castro, eunuchum reddo, eviro; ὠρχοτομήθησαν, a. 1. pass, castrati sunt. Ex ὄρχις et τέμνω.

'Ορχοτομία, ας, ἡ, castratio. Ex iisd.

"ΟΡΩ, excito, concito; et *in pass.* excitor, surgo,

surgo, cum impetu ruo; fut. 1. act. ὄρσω, ὄρσομεν, excitabimus; aor. 1. ὄρσα, ὦρσεν, excitavit; perf. med ὄρωρα, et per transpositionem ὤρορα, ὤροε. excitavit; in sing pass. ὄρωρεν, excitatum est, ortum est; plusquamp. med. ὀρώρει, oriebatur; imperf. pass. ὠρέμην, ὤρτο. excitabatur; ὤρτο, 3 sing. plusq. perf. ortus est, prodiit; ὄρθαι, perf. pass. inf. excitatum esse, surrexisse; imperat. ὄρσο, et ὄρσευ pro imperfect. ὤρσοντο occurrit ὀρίοντο.

'Ορώατο, 3. pl. præs. opt. pass. *Ion.* pro ὀρῷντο, ab ὁράω, *video.*

'Ορωδίων, ῶνος, idem quod ὀρῳδίων.

'Ορώδης, ες, montanus, *Phav.* Ab ὄρος.

'Ορώην, *videam*, præs. opt. act. *Att.* pro ὀράοιμι, ab ὁράω.

'Ορῶμες, *videmus*, 1. pl. præs. ind. act. *Dor.* et *contr.* pro ὁράομεν, a verbo eod.

'Ορῶν, præs. part. act. *contr.* pro ὁράων. Aliquoties passive sumitur pro ὁρώμενος, visus, caligine non obvolutus, perspicuus. Ὃσ' ἂν λίγωμεν, πάνθ' ὁρῶντα λέξομεν, quæ dicturi sumus, cæca non sunt, sed omnia clara et perspicua, *Soph. Œd. Col.* 74.

'Ορωρε, perf. ind. med. *Att.* pro ὦρται, ab ὄρω, *excito.*

'Ορώρει, 3. sing. plusq. perf. ind. act.

'Ορωρίατο, 3. pl plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ὡρωρυγμένοι ἦσαν, ab ὀρύγω, *rumpo.*

'Ορωρε, *extulit*, 3. sing a. 2. ind. act. *Att.* pro ὦρτο, ab ὄρω.

'Ορώρηκε, *excitavit*, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ὄρωκε, ab ὀρίω.

'Ορώρυχα, *fodi*, perf. ind. act. *Att.* pro ὤρυχα, ab ὀρύττω, *fodio.*

'Ορώρω, idem quod ὄρω, a cujus præt. m. etiam formatur.

'Ορῶσαι, nom. pl. præs. part. f. g. *contr.* pro ὁρῶσαι, ab ὁράω.

"Ος, ἥ, ὅ, *artic. postpos.* qui, quæ, quod.

"Οσα, *adv.* quantum, hactenus ut. Ab ὅσος.

'Οσάκι, vel ὁσάκις, *adv.* quoties, quotiescumque. Ab eod.

'Οσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex. Ab eod.

'Οσάπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, quot pedum.

'Οσάτιος, α, ον, ἡ, quantus. Ab ὅσος.

'Οσαχῇπερ, qua maxime ratione; ut ὁσαχῇπερ ἂν ἦν δυνατὸν, qua maxime ratione fieri poterit, pro viribus. Ab eod.

'Οσαχῇ, *adv.* quibuscumque in locis, ubicumque; (2) quotiescumque. Ab eod.

'Οσαχῶς, *adv.* quot modis; (2) quoties. Ab eod.

"Οσδοντι, *olent*, 3. plur. præs. indic. act. *Dor.* pro ὄζουσι.

"Οσδω, *Dor.* pro ὄζω, oleo, spiro odorem. *Theoc.* 1, 149.

'Οσίτιος, annuus, *Gl. V.* Ex ὅσος et ἔτος.

'Οσημέρει, *adv.* quotidie. Ex eod. et ἡμέρα.

'Οσία, ας, *Ion.* ὁσίη, ης, ἡ, fas; (2) justa funebria, honores qui mortuis exhibentur; (3) expiatio, piatio, quæ fit ad animum religione exsolvendum. Hinc et ὁσίας ἕνεκα, perfunctorie, *item* τῇ ὁσίᾳ, dicis causa.

"Οσια, ων, τὰ, justa funebria.

'Οσίην, *sanctam*, acc. sing. f. g. *Ion.* pro ὁσίαν, ab

"ΟΣΙΟΣ, ία, ιον, sanctus, honestus, pius; (2) opp. et sacro; profanus, publicus. τὸ ὅσιον, ου, quicquid legibus divinis et humanis, sed maxime illis, convenit. Ἐκ πάσης ὁσίης, summo jure, *Hom. Hymn. in Mercur.* 467.

'Οσιόω, idem quod ὁσιάω, *ap. Stob.*

'Οσιότης, ητος, ἡ, sanctitas, sanctimonia; (2) pietas, religio. Ab ὅσιος.

'Οσιουργία, sacris operor. Ab

'Οσιουργός, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui consecrat, qui sanctos reddit. Ex ὅσιος et ἔργον.

'Οσιόω, ῶ, sanctum et purum sceleris reddo; pio, expio, justa persolvo; (2) consecro; (3) profano. "Οσις αἷμ' ἔχων χυρεῖ φυγαῖσι ὠσίων, *Eur. Or.* 498. Ὁσιόω σὲ τῇ γῇ, *Philostr.* Ab ὅσιος.

'Οσίως, *adv.* sancte; (2) juste. Ab eod.

'Οσίωσις, εως, ἡ, consecratio, expiatio. Ab ὁσιόω.

'Οσιώτατος, sanctissimus, *Ph.* Ab ὅσιος.

'Οσιωτὴρ, ῆρος, ὁ, qui hostiam immolabat apud Delphos; vel potius victima, quæ immolabatur, quum crearetur ὅσιος.

"Οσεις, quisquis, *Poet.* pro ὅς ἄν.

'Οσμάομαι, ῶμαι, odoror, olfacio. Ab ὀσμή.

'Οσμάς, άδος, ἡ, herba quædam ab odoris suavitate, quæ et ononis dicitur. Ab

'Οσμὴ, ῆς, ἡ, odor, cum suavis tum ingratus; odor, fragrantia, *Gl. V.* fœtor, pædor, putor, *Gl. V.* Ab ὄζω. Hinc

'Οσμήρης, ες, ὁ ἡ ἡ, fragrans, odorus.

'Οσμηρὸς, ρὰ, ρὸν, olidus, fragrans, odorus.

"Οσμησις, εως, ἡ, odor. Εὐώδεσι ὀσμήσεσι τέρπεται ἡ μητρὴ, *Aret.* Ab ὀσμάομαι.

'Οσμὸς, ὁ, idem quod ὀσμὴ, *V. L.*

'Οσμύλη, ης, ἡ, ozæna, polypi genus a capitis gravi odore ita dictum. Ab ὀσμὴ.

'Οσμυλίδιον, τὸ, Dim. ab ὀσμύλη, *Ar.*

"Οσμυλος, vel ὀσμύλος, ου, ὁ, idem.

'Οσμύλιον, ου, τὸ, parva ozæna. Dim. a præc.

'Οσμώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, odoratus, odorus. Ab ὀσμὴ.

"Οσον, *adv.* quantum; (2) quatenus; (3) ad, circiter. Hinc ὅσον ὀλίγον, pauxillum, paululum; ὅσον βαιὸν, pusillum; ὅσον ἤ, vel ὁσονὴ, tantum non, modo non, ferme, fere, pene; ὅσον ἐδύπω, quam maxime; ἐχ ὅσον, nedum, non solum non; ὅσον αὐτίκα, quamprimum, jamjam, mox; ὅσον ἐκ ἥδη, jamjam, mox, propediem. "Ηξει δὲ Ὀδυτεὺς ὅσον ἐκ ἥδη, *Eurip. Hec.* 143. Ἔλεγε δὲ καὶ ὅτι Πῶλος ὅσον ἐ παρὲν ἥδη, *Xenoph. Cyri Exped.* 7. Ἐνόμιζέ τε ὅσον ἐκ ἥδη ἔχειν τὴν πόλιν, *Id. Hellen.* 6. Ab ὅσος.

"ΟΣΟΣ, ὅση, ὅσον, quantus, *citra interrogat.* Hinc ὅσῳ μᾶλλον, quanto magis; ὅσον, quantum, quam; ὅσον ἐπ' ἐκείνῳ, quantum in illo; ὅσον τάχος, quam celerrime; ὅσον ἥκει, quantum attinet; εἰς ὅσον, ἐφ' ὅσον, ἐφ' ὅσα, καθ' ὅσον, quatenus, in quantum, eo quod; παρ' ὅσον, nisi quod, ideo, extra quam; ἐν ὅσῳ, quamdiu, *it.* dum; ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, quot, qui, quæ; ὅσοι περ, quicumque, quot; ὅσα ἔτη, quot annis. Φόρους ὅσα ἔτη ἀποφέρειν, *Arr. Hist. Alex.* 111, 17.

"Οσπερ, ἥπερ, ὅπερ, qui, quæ, quod.

'Οσπριοδόχος, ὁ, ἡ, servans legumina; epith. vasis. A seq. et δέχομαι.

"ΟΣΠΡΙΟΝ, ου, τὸ, legumen; ὄσπρια, legumina.

'Οσπριοθήκη, ης, ἡ, granarium, *Ph.*

'Οσπριοπώλης, ου, ὁ, leguminum venditor. *Gl. V.* leguminarius. Hinc

'Οσπριόπωλις, ιδος, ἡ, leguminum venditrix.

'Οσπριοφαγέω, legumina edo.

'Οσπριώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, legumini adsimilis, qui e leguminum genere est. Ab ὄσπριον.

'Οσπρολίων, quædam herba, orobarcha.

'Όσπρος, et ὄσπρον, ου, pisum, legumen.

"ΟΣΣΑ, ης, ἡ, vox; (2) fama, rumor; (3) omen; (4) oraculum.

"Οσσαι, *quantæ*, nom. pl. *Poet.* pro ὅσαι.

'Οσσάκις, pro ὁσάκις, quoties. Ab ὅσσος pro ὅσος.

'Οσσάτιος. Vide ὁσάτιος.

"Οσσε, acc. dual. *per Apoc.* pro ὄσσε, ab ὄσσος, ου, *oculus*; occurrit et dat. pl. ὄσσοις alicubi, quasi ab ὄσσος, ου.

'Οσσία, idem quod ὀττία, *V. L.*

"Οσσετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ὤσσετο, ab ὄσσομαι, *video.*

'Οσσύομαι, vaticinor, ominor, auguror; (2) religioni habeo, formido. Ab ὄσσα.

'Οσσίχος, ίχη, ίχον, quantulus, quam parvus, *Theocr.* Ab ὅσος.

"Οσσομαι, auguror, vaticinor; (2) in animo fingo, imaginor, cogito, prævideo, prospicio. Κακὰ δ' ὄσσετο θυμῷ Θνητοῖς ἀνθρώποισι, *Hesiod. Theog.* 551. Ὄσσοντο δ' ἄλιθρον, *Odyss.* 2, 152. Ab ὄσσα vel ὄσσος.

"Οσσος, ε, ὁ, oculus, *Æsch. Pr.* 144. Ὠρίων, ἢ Σείριος, ἵνθα πυρὸς φλογίας ἀφίησιν ὄσσων αὐγὰς, *Eurip. Hec.* 1102.

"Οσσος, η, ον, quantus, *Poet.* pro ὅσος.

'Οστὰ, *testæ*, nom. pl. ab ὀστέον sed ὀστᾶ, *ossa*, nom. pl. *contr.* pro ὀστία, ab ὀστίον.

'Οστάγρα, ας, ἡ, forceps, volsella, qua ossa eximuntur. Ex ὀστέον et ἄγρα.

'Οστάριον, ου, τὸ, ossiculum. Dim. ab ὀστέον.

"Οστε, vel ὅς, τε, ἥ, τι, ὅ, τι, qui quæ, quod.

'Οστίνος, ίνη, ίνον, osseus, ex osse. Ab ὀστέον.

'Οστογενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ossa procreans. Ex eod. et γίνομαι.

'Οστεοκόπος, ε, ὁ ἡ ἡ, ossa tundens; ossifragus. Ex eod. et κόπτω.

'Οστεολογία, ας, ἡ, sermo, liber, seu tractatus de ossibus; (2) ossium collectio. A seq. et λόγος, vel λίγω, *colligo.*

'ΟΣΤΕΟΝ, *contr.* ὀστοῦν, οῦ, τὸ, os, ossis.

'Οστέοφιν, *adv.* ex ossibus. Ab ὀστέον. Unde

"Οστινος, η, ὁ, osseus, ex osse factus.

"Οστις, ήτις, ὅ,τι, *gen.* ὅτινος, ἧστινος, ὅτινος. Attici pro ὅτινος dicunt ὅτου, et pro ᾧτινι, ὅτῳ, quis, quisquis, quicumque, quilibet.

'ΟΣΤΑΙΓΞ, ιγγος, ἡ, scintilla, flamma crispa; (2) cirrus, cincinnus. Τὰ δὲ οἱ ὅσσε ὀστιγγας μαλερὸν πυρὸς ὣς ἰνδάλλοντο, *Apoll. Rhod.* 1, 1296.

'Οστοδοχεῖον, ου, τὸ, ossium receptaculum. *Gl. V.* ὀστοδοχεῖα, ossuaria. Ex ὀστοῦν et δοχεῖον.

'Οστοειδὴς, ὲς, ossi similis Ex eod. et εἶδος.

'Οστοθήκη, ης, ἡ, ossium repositorium, ubi mortuorum ossa reponuntur; urna.

'Οστοκατάκτης, α, ὁ, ossifragus. A καταγνύω.

'Οστοκλάστης, α, ὁ, idem, *Ph.* A κλάω.

'Οστοκίτος, ε, ὁ, ἡ, *Ph.* idem quod ὀστεοκόπος.

'Οστοκόραξ κακος, ὁ, ossifragus, *Gl. V.*

'Οστολογέω, ῶ, f. ήσω, ossa lego, ossa colligo; (2) perquiro, indago more eorum qui crematorum ossa colligebant:

'Οστολογία, ας, ἡ, ossilegium, *Gl. V.*

'Οστολόγιον, ου, τὸ, idem. Ab

'Οστολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ossa legit seu colligit. *Gl. V.* ossilegus. Ex ὀστέον et λίγω, *colligo.*

'Οστομαχία, ας, ἡ, certamen, sive ludus ossiculorum, sive ossiculis. Ex eod. et μάχη.

'Οστομάχιον, ου, τὸ, idem et ex iisd.

'Οστοῦν, οῦ, τὸ, os; ὀστᾶ, ossa.

'Οστοφαγέω, ῶ, ossa comedo. Ex ὀστέον et φάγω.

'Οστοφανέω, ῶ, ossa ostendo, ossa conspicienda præbeo. Ex eod. et φαίνω.

'Οστοφυὴς, nom. pl. pro ὀστοφυέες, ab

'Οστοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, osseus natura. A φυή.

'Οστρακιος, α, ὁ, testaceus.

'Οστρακιὺς, έως, ἡ, figulus.

'Οστρακηρὸς, ρὰ, ρὸν, testaceus.

'Οστρακίας, α, ὁ· ut ὀστρακίας λίθος, gemma testacea. Ab ὄστρακον.

'Οστρακίζω, fut. ίσω, testulis in urnam conjectis damno, relego; ὀστρακίζομαι, relegor; perf. part. ὠστρακισμένος, damnatus, relegatus. Ab eod. Unde

'Οστρακίνδα, ης, ἡ, scil. παιδιὰ, ostracorum ludus:

'Οστράκινος, ίνη, ινον, testaceus, fictilis, *Gl. V.*

'Οστράκιον, ου, τὸ, testula, conchula; (2) fictile testaceum. Dim. ab ὄστρακον.

'Οστρακὶς, ίδος, ἡ, nux pinea, ipseque nucleus nucis pineæ, *Ath.* (2) simulacrum Veneris, *Hes.* Ab eod.

'Οστρακισμὸς, ῦ, ὁ, ostracismus, relegatio per testulas. Ab ὀστρακίζω.

'Οστρακίτης, α, ὁ, testaceus, testam referens; ut ὀστρακίτης λίθος, ostracites, gemma testacea, testam referens. Ab ὄστρακον.

'Οστρακῖτις, ίδος, ἡ, ostracitis; ut præc.

'Οστρακόδερμος, ε, ὁ ἡ ἡ, testa tectus, cui testa loco cutis seu pellis est. Τὰ ὀστρακόδερμα ἄριστα ἰχθύων ἐστὶν, ὅταν κύῃ, *Aristot.* Ex ὄστρακον et δέρμα.

'Οστρακόεις, όεσσα, όεν, testaceus. Ab

"ΟΣΤΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, testa nativa, qualis ovorum, testudinum, et similium; (2) testa figlina; (3) testula in suffragiis ferendis adhiberi solita.

'Οστρακόνωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, tergum testaceum habens.

'Οστρακοποιὸς, ὁ, fictiliarius, *Gl. Vet.* Ex ὄστρακον et ποιέω.

'Οστρακόρινος, ε, ὁ ἡ ἡ, qu. dic. qui testaceo est naso, testaceus. Ex eod. et ῥὶν.

'Οστρακοφορία, ας, ἡ, ostraci sive testulæ latio, quum

quum suffragia testis feruntur. Ex eod. et φίρω.

Ὀστρακόχροος, *contr.* ὀστρακόχρως, ω, ὁ ᾗ ἡ, testaceam cutem habens. Ex eod. et χρόα.

Ὀστρακόω, ῶ, fut. ώσω, in testam verto, testacea duritie obduco; ὀστρακόομαι, ῶμαι, in testam mutor; ὠστρακωμένη, perf. part. putamine ovi contecta; item in testas contrita. Ab ὄστρακον.

Ὀστρακώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, testaceus, testam imitans, *Dioscor.* Ab eod.

ΟΣΤΡΕΙΑ, ετ ὄστρια, ων, τὰ, ostrea, pisces testis tecti.

Ὀστριογραβὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, ostro pictus seu scriptus. Ex ὄστριον et γράφω.

Ὄστριον, ετ ὄστριον, ου, τὸ, ostreum, ostrum, color purpureus. Hinc

Ὀστριος, εία, ειον, purpureus.

Ὀστριώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, ostrea referens, imitans. Ab

Ὄστριον, ου, τὸ, idem quod ὄστρειον.

Ὀστριώδης, idem quod ὀστρειώδης.

Ὄστριμον, τὸ, stabulum, *Lyc.*

Ὀστρίτης, ου, ὁ· ut ὀστρίτης λίθος, lapis ostrites, *ap. Orph.*

Ὀστριώνης, ὁ, leguminum emptor, *Steph.* Hinc

Ὀστριωνία, ἡ, ospratura, *Lat.* J. C.

Ὀστρύα, ας, ἡ, idem quod

ΟΣΤΡΥΣ, υος, ἡ, ostrys, arbor, quam nonnulli syringam cæruleam esse volunt. *Angl.* The HORN-BEAM TREE.

Ὀστώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, osseus, ossibus abundans; (2) ossi similis. Ab ὀστέον.

Ὀσφράδιον, τὸ, olfactorium, *Eust.*

ΟΣΦΡΑΙΝΟΜΑΙ, fut. ὀσφρανῶμαι, odoror, olfacio; ὀσφρανθῆναι, a. 1. infin. olfacere, olfecisse. Κερμυόν ὀσφραίνομαι, *Aristoph. Ran.* 678. Τῆς Ἰπτίης τυραννίδος, *Id. Lys.* 621.

Ὀσφραντήριος, α, ον, olfaciendi vim habens, quasi ab ὀσφραντήρ.

Ὀσφραντὴς, ῆ, ὁ, odorator; sagax.

Ὀσφραντικὸς, ὴ, ὸν, qui odoratu percipi potest; (2) odoratu valens, sagax.

Ὀσφραντὸς, ὴ, ὸν, olfactu excitans.

Ὀσφράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, odoror, olfacio.

Ὄσφρασία, ας, ἡ, odor. A præc.

Ὄσφρησις, εως, ἡ, odoratus, olfactus, ipsa facultas odorandi; ὀσφρήσεις, pl. nares. Ab eod.

Ὀσφρητικὸς, ὴ, ὸν, idem quod ὀσφραντικός.

Ὀσφρητὸς, ὴ, ὸν, idem quod ὀσφραντός.

Ὀσφρόμενος, part. præs. med. *per Sync.* pro ὀσφραίνομενος, ab ὀσφραίνομαι.

Ὀσφυαλγέω, coxæ dolore laboro. Ab

Ὀσφυαλγὴς, ὲς, coxæ dolore laborans. Ab ὀσφὺς et ἄλγος.

Ὀσφυαλγία, ἡ, dolor coxendicis. Ex iisd.

ΟΣΦΫΣ, ύος, ἡ, lumbus, coxa, *Gl. V.*

ΟΣΧΕΑ, ας, ἡ, scrotum, *Aristot.*

Ὄσχεον, ου, τὸ· ὀσχεὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ὄσχη, ης, ἡ, palmes; etiam pro scroto.

Ὄσχιον, ου, τὸ, flexuosa circa os vulvæ eminentia.

Ὄσχος, ου, ὁ, ramus vitis, palmes; (2) ramulus tenellus quivis.

Ὀσχεφόρια, ων, τὰ, festum, quo palmites racemis onustos gestabant Athenis. Ab

Ὀσχοφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, vitis palmitem racemis onustum gestans. Ex ὄσχος et φέρω.

Ὀσχοφορικὸς, ὴ, ὸν, in ὀσχοφορία solitus, usitatus.

Ὅταν, vel ὅτ' ἄν, quando, quum. Ὅταν θᾶττον, cum primum. Ὅταν θᾶττον οἱ νιοττοὶ δύνωνται πίτεσθαι, ἐκβάλλουσι τύπτοντες ἐκ τῆς νιοττιάς, *Aristot.*

ΟΤΕ, *adverb.* quando, quum; ὅτε δήποτε, quandocumque, *Gl. V.*

Ὁτὲ, aliquando, quandoque.

Ὅ,τι pro ὅτις, qui; ἥ,τι, quæ; ἔτι, cujus.

Ὅτεο, *Ion.* pro ὅτινος, ab ὅστις.

Ὅτεω, *Dor.* ex Attico ὅτου, pro eodem.

Ὅτεῳ, dat. sing. *Ion.* pro ᾧ τινι, ab eod.

Ὅτι, *conj.* quod, quia, eo quod, propterea quod; (2) quam, *cum superl.* ut ὅτι πλεῖστοι, quam plurimi; pro accus. cum infinit. relative; (ubi plerumque abundat, per Hebr. *Etm.*)

Ὅ,τι, quod; ὅ,τι ἄν, quodquod, quidquid.

Ὁτιὴ, *conj.* quoniam, quia. Hinc ὁτιητὶ, quam ob causam, cur. Ab ὅτι.

Ὅτι μὴ, nisi, *Gl. V.*

Ὁτιῦν, quidlibet, quidvis, quodlibet, quodvis, quodcumque. Ex ὅ,τι et ἔν.

Ὅτις, quis, qui, *Gl. V.* ὅτευ, *Poet.* ὅττιο, *Ion.* ὅτιν. dat. ὅτῳ, cui. acc. ὁντινα.

Ὀτλεύω, f. σω, ærumnas sustineo, patior, perfero; (2) sustineo, fero. Καπνῷ κάματον βαρὺν ὀτλεύσει, *Apollon.* Ab ὄτλος.

Ὀτλέω, idem. Ὄφρ' ἴτι καὶ Λιβύης ἐπὶ πείρασιν ὀτλήσιεν, *Apoll. Rh. d.* 4, 1227. Πείραν ὀτλῆσαι κακῶν, *Lys.*

Ὄτλημα, τὸ, ærumna, *Hes.*

Ὀτλήμων, ονος, ὁ, ærumnosus, miser, *Hes.*

Ὄτλος, ου, ὁ, ærumna, labor, miseria. A τλάω.

Ὀτοτύω, ῶ, strepito, tumultuor, personо. Ab

ΟΤΟΒΟΣ, ου, ὁ, strepitus, tumultus, sonus, sonitus. Ὀτοβος δ' ἄσπετος ὄρνυτο, *Hes. Th.* 809.

ΟΤΟΤΟΙ, ὀτοτοῖ, heu! hei!

Ὅτου, *Att.* pro ὅτινος, ab ὅστις, *quicunque.*

Ὀτοτύζω, fleo, dico ὀτοτοῖ· fut. ὀτοτύξεται. Ἔφασκε καὶ μὴ τὸν ῥήμονα νήσω, ὀτοτύξεσθαι μακρὰ, τὴν κιφαλὴν, *Aristoph. Lys.* 522.

Ὀτραλίως, *adv.* accurate, sedulo, diligenter, celeriter. Τοὶ δ' ὀτραλίως ἐπέδοντο, *Il.* 3, 260. Οἱ δ' ὀτραλέως ἐνέησαν, *Hes. Scut. Herc.* 410. Ab ὀτρύνω.

Ὀτρηρὸς, ἠ, ὸν, celer, sedulus. Ab eod.

Ὀτρηχὲς, similes pilo, ejusdem pili; pro ὁμότριχες. Ab ὁμόθρ.ξ.

Ὀτρυνίω, urgeo, incito, urgebo. Ὀτρυνίω ἀνῆμεναι, *Il.* 10, 54. Ὀτρυνίων Δαναὸς, *Ib.* 13, 209. Ab ὀτρύνω.

Ὀτρυντικὸς, ὴ, ὸν, incitatorius. Ab eod.

Ὀτρυντὴρ, ῆρος, ὁ, instigator, præco, *Hes.*

Ὀτρυντὺς, ύος, ἡ, hortatio, instigatio. Λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδίγμενος ἰσχαναάσθω, *Il.* 19, 234. Ab

ΟΤΡΫΝΩ, f. υνῶ, et υνίω, incito, instigo, adhortor. Πρῶτα μὲν ὦτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἀνδρῶς, *Il.* 16, 495. Αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἑμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι, *Od.* 10, 425.

Ὄτταρ, pro ὄσσα, fama, omen.

Ὀττεία, ας, ἡ, vaticinatio, divinatio; (2) religio, superstitio. Ab

Ὀττεύομαι, ominor, item suspicor. Ὀττευσάμενός τι περὶ τῶν ὅλων πραγμάτων, *Polyb.* Ab ὄττα.

Ὅ,ττι, per Diplasiasmum pro ὅ,τι, *quodcunque*, (quia, quoniam, *Poet.* pro ὅτι, *Etm.*) Ὅττι τάχιστα, quam citissime.

Ὅττινεν, *Poet.* pro ὅ τι ἐν, i. e. ὅ, τι ἄν, quicquid, quamcumque.

Ὄττις, ιος, ἡ, adspectus, oculus, *Hes.* Ὄττιες ἀχλυώδιες, *Aret.*

Ὀττοβίω, ῶ, strepito. Τικτὸ δὲ κηρόπλαγος ὀττοβίῃ, *Æschyl.*

Ὀττοβὲς, ου, ὁ, strepitus.

Ὄττομαι, ominor. Ab ὄττα.

Ὅτῳ, *cui*, *Att.* pro ᾧτινι, ab ὅστις.

ΟΥ, *sequente consona*; ὐκ, *sequente vocali levigata*; ἀχ, *sequente vocali asperata*, *adv.* non, haud. Hinc ὐ γὰρ, non enim, nonne? ὐ γὰρ ἀλλὰ, etenim; ὐ γάρ τοι ἀλλὰ, quippe, siquidem, enimvero; ὐ γὰρ ἂν, alioqui non, alioqui non tamen, ὐ γὰρ ἂν πως, numquam enim alioqui; ὐ γὰρ ἄν πω, absit enim; ὐ μὲν, nequaquam; ὐ μὲν γὰρ, non enim; ὐ μὲν δὴ, minime vero; ὐ δὴ, non, nequaquam, ne; ὐ μὴν, vel ὐ μήν γε, non tamen, verumtamen non, nec tamen, tametsi; ὐ μὴν ἀλλὰ, ὐ μὴν ἀλλά γε, enim vero, at vero; ὐ μὴν ἀλλὰ καὶ, tum vel maxime; ὐ μὴν οὐδὲ, ὐ μὴν οὔτε, sed nec, nec tamen, neque vero; ὐ μήν πω, haud dum tamen, nondum tamen; ὐ μήποτε, haud umquam, nequaquam; ὐ δῆτα, nequaquam, minime; ὐ πάνυ τι, non admodum, omnino non, raro; ὐ πως, nequaquam, nullo modo; ὐ τι γε, nedum minime, haud sane; ὐ τι μὲν δὴ, neutiquam tamen; ὐχ ὅτι, ὐχ ὅπως, non solum.

Οὗ, *adverb.* ubi; (2) quo; ἵζεν ὅ, alicubi.

Οὖ, *nisi ἰ*, 2. sing. a. 2. ind. med. *Att.* pro ἧο, *Ion.* pro ἵσο, ab ἵημι, *mitto.*

ΟΥ'Α, *interj. irridentis*, vah!

ΟΥ'ΑΙ, væ; *interj. dolentis*; (2) *imprecantis*; (3) *comminantis.*

ΟΥ'ΑΣ, ατος, τὸ, auris; (2) ansa; plur. ὦτα, aures, ansæ; Dat. ὠσὶν, auribus. Ab ὠΐ. Hinc

Οὐάτιος, ία, ιον, extremus, imus.

Οὐατώτις, ίδος, auritus. Ab eod.

Οὐαγγίς, ας, ἡ, uncia. *Vox Latina.*

Οὐδαῖος, αία, αῖον, humilis, terrestris; (2) subterraneus. Ab ὦδας.

Οὐδαμᾶ, οὐδαμῆ, *adv.* nullo modo, numquam, nusquam, nullo loco, nullum in locum.

Οὐδαμινίστερον, contemptius; Comp. *Att* ab

Οὐδαμινὸς, ὴ, ὸν, qui nullius est pretii, contemptibilis.

Οὐδαμόθεν, *adv.* nullo ex modo, nulla ex parte.

Οὐδαμόθι, nusquam, nullo in loco. Ab

Οὐδαμὸς, ὴ, ὸν, nullus. Ex οὐδὲ et ἀμὸς, *unus.* (Sed αμος est mera terminatio, *Etm.*)

Οὐδαμόσε, nusquam, nullatenus.

Οὐδαμῦ, *adv.* nusquam, nullo loco.

Οὐδαμῶς, *adv.* nullo modo, minime.

Οὖδας, τὸ, solum, pavimentum, humus, terra; Dat. οὔδει ab inus. οὖδος. Κάρη δ' εἰ οὔδας ἐρᾶται, *Hes. Op.* 532.

Οὐδὲ, *conjunct.* neque, nec, ne quidem. Hinc οὐδὲ γὰρ, neque enim; οὐδέ τι, neque; οὐδ' ἂν εἷς, ne unus quidem, nullus; οὐδὲ ἕν, nihil; οὐδ' ἐγγὺς, multum abest; οὐδ' ἄν ὁτιῶν γένοιτο, quidquid accidisset; οὐδ' ἂν ὁτιῶν γένηται, ne siquidem fiat quidlibet, quidquid evenerit; οὐδὲ πολλῷ δεῖ, οὐδ' ὀλίγῳ δεῖ, multum abest. Οὐδὲ μὴν οὐδὲ, *Il.* 10, 299. Singularem habet vim duplex ista negatio, quæ sermone Romano exprimi non potest, V. *Clark. ad loc.* οὐδὲ μὴ, neque; οὐδὲ μὴν, neque vero, nec tamen; οὐδὲ μήποτε, neque unquam; οὐδέ τι, neque; οὐδέπω, nondum, necdum; οὐδ' ὅπως, ἀλλ' οὐδὲ, nullo modo, non dicam, sed ne quidem, οὐδ' ὡς, ne sic quidem; οὐδ' ἀρχὴν, neutiquam.

Οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν· *Gen.* οὐδενὸς, οὐδεμίας, οὐδενὸς, nullus. Hinc οὐδὲν ἧττον, οὐδὲν ἔλαττον, nihilominus, non minus; οὐδὲν οἷον, nihil vetat, nihil impedit; οὐδὲν, idem quod, ὐ, non; οὐδὲν ὅτι ἔν, nihil quidquam.

Οὐδένεια, ας, ἡ, vanitas, vilitas, socordia. Τρυφῶν αἴτιος κατέστη, καὶ ἡ τῶν βασιλίων οὐδένεια, *Strab.* 14. Ab οὐδείς.

Οὐδενία, ἡ, idem et ab eod.

Οὐδενόφρων, ων, ὁ ᾗ ἡ, nulla custodia seu cura dignus, non curandus. Ex eod. et φρὰ.

Οὐδενόω, ad nihilum redigo, *V. L.*

Οὐδέπη, *adv.* nullo modo, haudquaquam.

Οὐδέποτε, *adv.* numquam, neque umquam.

Οὐδέπω, *adv.* nec dum, nondum.

Οὐδεπώποτε, *adv.* numquam, nullo tempore.

Οὐδέτερος, έρα, ερον, neuter; οὐδέτερον, οὐδετέρα, neutrius generis. Ab οὐδὲ et ἕτερος.

Οὐδετέρως, *adv.* neutro modo; (2) neutro genere, neutraliter.

Οὐδετέρωσε, *adv.* neutro, neutram in partem.

Οὐδήπου, *adv.* non utique, neutiquam; (2) numquid? annon? Unde fit οὐδηπουΐνη.

Οὐδοπωσῦν, *adv.* nullo modo.

ΟΥ'ΔΟΣ, ους, τὸ, solum, pavimentum; (2) humus, terra. Nom. inus. Dat. οὔδει in Nomin. dicitur ὦδες.

Οὐδὸς, ῦ, ὁ, limen. Ἀλλήλας περιείπτον, ἀμειβόμεναι μύχιον οὐδὸν, *Hes. Th.* 749. Ab ὦδος.

Οὐδοτιῦν, nihil quidquam; (2) *adv.* nequaquam, nullo modo

ΟΥ'ΘΑΡ, ατος, τὸ, uber, mamma, *proprie* belluarum; (2) sumen, cibus in deliciis olim habitus; (3) ubertas, feracitas, pars agri maxime fœcunda. Hinc

Οὐδατώδης, ώσσα, ώδν, mammosus; (2) ferax, uber. (2) γαῖα δ' ἀνέπεπνευεν μελανόχροος οὐδατόεσσα, *Oppian. Cyneget.* 11, 148.

Οὐθείς, ενὸς, ὁ, nemo, nullus.

Οὐθένεια, ας, ἡ, idem quod οὐδένεια.

Οὐθέτερος, έρα, ερον, neuter.

Οὐθέν, *adv.* non equidem; (2) non.

Οὐκ, vide ἐ.
Οὐκέτι, *adv.* non amplius.
Οὐκοῦν, *adv.* non. Ab ἐκ.
Οὔκουν, *adv.* non certe, nullo modo.
Οὐκοῦν, *adv.* nonne? (2) atqui; (3) profecto, enimvero; (4) itaque, igitur.
Οὖλα, *adv.* scite commodum. Οὖλα δὲ Κύρητές γε περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο, *Callim. Hymn. in Jov.* 52.
Οὐλαί, ῶν, αἱ, hordeum; (2) mola salsa, qua hostiæ adspergebantur. Ab ἅλς.
Οὐλαμηφόρος, ε, ὁ ἡ, agmen seu turmam habens. Ex οὐλαμὸς et φέρω.
Οὐλαμός, οῦ, ὁ, confertum agmen, globus. Εἶναι τὸν οὐλαμὸν φησὶ ἱππέων πεντήκοντα τὸ πλῆθος ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταχθέν, *Plut.*
Οὐλαμώνυμος, ὁ, Pyrrhus, seu Neoptolemus, *Lyc.*
Οὐλᾶς, άδος, ἡ, crispa; (2) densa, opaca, *Nic. Al.* 260. Ab ἅλς.
Οὐλή, ῆς, ἡ, cicatrix, vulnus pœne curatum; nota vulneris sanati. Ab ἅλς, *sanus.*
Οὔλιμος, ίμη, ιμον, exitiosus, perniciosus, *Hes.* Ab ὄλλυμι.
Οὔλιος, ία, ιον, Dim. Ab ἅλς.
Οὐλόβοσρος, ε, ὁ ἡ, exitialia et pestifera vorans.
Οὐλοδίτης, ου, ὁ, merges. Ex ἅλς et δῖω.
Οὐλόδιτον, ου, τὸ, funiculus e culmis contortus. Ex iisd.
Οὐλοιγγὶς, pro ὀλοιγγὶς, *Hes.*
Οὐλόθριξ, χος, ὁ ἡ, crispos habens capillos.
Οὐλόθυμος, ε, ὁ ἡ, noxio et exitiali animo prædituς.
Οὐλοθυσία, ας, ἡ, sacrificium perfectum.
Οὐλοθυτέω, ῶ, immolo, molas inspergo victimis. Ex οὐλαὶ et θύω.
Οὐλοκάρηνος, ε, ὁ ἡ, qui crispos capillos habet. Ex ἅλς et κάρηνον.
Οὐλόκερως, ω, ὁ ἡ, cornutus. Ex ἅλς et κέρας.
Οὐλοκίφαλος, ον, crispos capillos habens.
Οὐλοκλεινα, τὰ, cincinni. Telesilla, *ap. Poll.*
Οὐλομελὴς, ές, ὁ ἡ, qui integris membris est. Ex ἅλος, pro ὅλος, et μέλος. Hinc
Οὐλομελία, ας, ἡ, *Ion.* ὁλομελίη, ης, ἡ, integra seu absoluta natura, integritas.
Οὐλόμενος, η, ον, perniciosus, exitialis. Ab ὀλόμενος, a. 2. part. verbi ὄλλυμι, pro ὀλίω.
ΟΥ᾽ΛΟΝ, ε, τὸ, gingiva, caro quæ dentes continet. pl. ἅλα. Οὔλοισιν ἰζήμιλξας γάλα, *Æsch. Ch.* 881.
Οὖλον, *adv.* acute, ab ἅλος, *Il.* 17, 756.
Οὐλοὸς, ῆ, ὁ ἡ, perniciosus, exitiosus, exitialis, noxius. Ab ὄλλυμι, *perdo.*
Οὖλος, η, ον, integer, sanus, perfectus; (2) tener, mollis; (3) crispus, contortos crines habens. *Ion.* pro ὅλος. Χλαινάων τ᾽ ἀνιμοσκιτίων, ὕλων τε τακήτων, *Il.* 16, 224.
Οὖλος, exitialis; ab ὄλλυμι, *perdo.* Οὖλον ὄνειρον, *Il.* 2, 6.
ΟΥ᾽ΛΟΣ, ε, ὁ, merges, manipulorum collectorum fascis; (2) hymnus in Cererem.
Οὐλότης, ητος, ἡ, salubritas; (2) mollities, teneritudo; (3) coma crispa, crispitudo. Ab ἅλος.
Οὐλοτριχίω, ῶ, crispor, crispam comam habeo. Ex ἅλος et θρὶξ, *capillus.*
Οὐλοτριχώτερος, qui crispioribus est capillis; Comp. ab οὐλότριχος, *proprie* οὐλόθριξ.
Οὐλοφόνον, ου, τὸ, chamæleon niger, herba viscum fundens. Ex ὅλος et φόνος.
Οὐλοφυὴς, ές, ὁ ἡ. Hinc οὐλοφυὲς, massa mollis. Ex ἅλος et φυή.
Οὐλοφύλλος, ε, ὁ ἡ, crispa folia habens.
Οὐλόχυτα, ων, τὰ, molæ, quæ victimis adfundebantur. *Gl. V.* hordeacea *Il.* 1, 449. Ex οὐλαὶ et χύω.
Οὐλοχύται, ῶν, αἱ, idem; (2) canistra, e quibus molæ olim adfundebantur. (1) *Il.* 1, 449; 2, 410, et passim. (2) hæc significatio sistitur *Eustathii* testimonio, sed prior videtur verior. Ex iisd.
Οὐλόω, ad cicatricem perduco; οὐλοῦσθαι, ad cicatricem perduci, *Aristot.* Ab οὐλή.
Οὐλυμπόνδε, in Olympum. A seq.
Οὔλυμπος, ε, ὁ, *Poet.* pro Ὄλυμπος, Olympus.

Οὔλω, bene valeo, sanus sum: occurrit hinc tantum ἕλει, imperat. bene tibi sit, sis felix. Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε, *Od.* 24, 401.
Οὐλὼ, όος, ἡ, Ceres. Ab ἅλος, *merges.*
Οὐ μὰ Δία, non per Jovem!
Οὐμενοῦν, *adv.* non certe, non profecto; (2) non quidem; (3) verumtamen non.
Οὐμένπαις, *adv.* nequaquam.
Οὐμέντοι, *adv.* non tamen, verumtamen non. Hinc et ἐμέντοιγε, idem; et ἔμπαντοι ἀλλὰ, vel ἀλλάγε, verumtamen. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ, attamen etiam.
Οὐμὸς, *Æol.* pro ὁ ἐμὸς, *meus.*
ΟΥ᾽Ν, *conjunct.* ergo, igitur, ideo, itaque. Variis particulis subjunctum vacat.
Οὕνεκα, pro οὗ ἕνεκα, *cujus gratia.*
Οὕνεκεν, pro οὗ ἕνεκεν, *propterea, cujus gratia.*
Οὔνεσθε, 2. pl. præs. ind. med. *Ion.* pro ὄνησθε, ab ὄνομαι, *vitupero; Il.* 24, 241.
Οὔνομα, *Ion.* pro ὄνομα, *nomen.*
Οὐνομάζω, *Ion.* pro ὀνομάζω.
Οὐνομαίνειν, præs. inf. act. *Ion.* pro ὀνομαίνειν.
Οὐνομαστὸς, ὴ, όν, clarum nomen habens, celebris, nobilis. A præc.
Οὖξ, *Dor.* pro ὁ ἐξ.
Οὐξιεῶ, *Attica crasis* pro οὐ ἐξιερῶ. Τὸ δ᾽ ἔπος οὐξερῶ τάχ᾽ ἂν ἡδέως μέν, *Soph. Œd. Tyr.* 936.
ΟΥ᾽ΟΝ, ε, τὸ, sorbum, genus fructus; *pl.* ἅα, sorba, *Ph.*
Οὖπερ, *adv.* ubi. Ex οὗ et περ.
Οὖπις, ὁ, Upis, Dianæ epith. *Call. in Dian.* 204.
Οὐπιτρίπτος, qu. dic contritus, conteri dignus, perditus; pro ὁ ἐντρίπτος.
Οὔποθι, *adv.* nusquam.
Οὔποκα, numquam, *Dor.* pro οὔποτε.
Οὔποτε, *adv.* haud unquam, nunquam.
Οὔπω, *adv.* nondum, necdum. Hinc ἐπώποτε, numquam.
Οὔπως, *adv.* nequaquam, nullo modo.
ΟΥ᾽ΡΑ, ᾶς, ἡ, cauda; in exercitu extremum agmen; navi etiam tribuitur pro πρύμνα, puppis.
Οὖρα, τὰ, limites, termini, pro ὅροι, *Il.* 23, 431. Ab ὅρος.
Οὐραγίω, ῶ, extremum agmen duco.
Οὐραγία, ας, ἡ, extremum agmen. Ab
Οὐραγὸς, οῦ, ὁ, extremi agminis ductor. Ex οὐρὰ et ἄγω.
Οὐραῖος, αία, αῖον, ad caudam pertinens, extremus. Hinc τὸ οὐραῖον, ου, extrema pars ossis sacri; cauda; (2) extrema pars multitudinis alicujus. Ab οὐρά.
Οὐρακὸς, ὁ, media pars remi, *Poll.*
Οὐράνη, ης, ἡ, meatus urinæ per quem e renibus in vesicam defluit; (2) matula. (2) ἀλλ᾽ ἀμφὶ ζυμῷ τὴν κάκοσμον οὐράνην ἔβρισψεν ἐς ἡμέρτε, *Soph. in Achivorum Cœtu.* Ab οὖρον.
Οὐρανία, ας, ἡ, Urania, una e Musis; (2) Venus quædam; (3) ludus quidam pilæ. Ab οὐρανὸς. Hinc
Οὐρανιάζειν, ludere τὴν οὐρανίαν, *Hes.*
Οὐρανίδης, ου, ὁ, cœlestis, cœlicola; cui cœlestis est origo. Ab οὐρανὸς.
Οὐρανίζομαι, cœlum peto; unde οὐρανίζετο, *Hes.* ad cœlum pertingebat. Ab eod.
Οὐράνιος, ία, ιον, vel οὐράνιος, ε, ὁ ἡ, cœlestis; (2) sublimis; (3) admirandus, divinus, magnus. Hinc θεοὶ οὐράνιοι, ων, dii cœlestes, cœlites. *Gl. V.* superi; et τὰ οὐράνια, ων, imbres; οὐράνιον ὅσον, immane quantum (2) καὶ πλεῖον ἢ βρόχω δόρυ οὐρανίῳ πιλάσαι, et plus, quam laqueo collum sublimi admovere, *Eurip. Alc.* 229. (3) ἐπεθυμήσας οὐρανίης ἀνόδου, amplissimos honores desiderasti, *Palladæ in Anthol. Stephani*, 181. Ab eod.
Οὐρανίσκος, ε, ὁ, tentorium rotundum, orbiculare, lacunar tabernaculi orbiculare; (2) palatum; (3) sidus cœleste; *Corona australis.* Ab eod.
Οὐρανίων, ωνος, ὁ, cœlestis. *Gl. V.* cœlicola. Οὐρανίωνες, cœlites, cœlicolæ, dii. Ab eod.
Οὐρανοβάμων, ονος, ὁ, cœlum scandens, per cœlum gradiens. Ab eod. et βαίνω.
Οὐρανοβατέω, ῶ, in cœlum penetro; per cœlum gradior; cœlum scando. Ex iisd.
Οὐρανογνώμων, ονος, ὁ ἡ, cœli seu rerum cœlestium peritus.
Οὐρανόδικτος, ε, ὁ ἡ, a cœlo ostensus. Ex οὐρ. et δείκνυμι.
Οὐρανοδρομέω, ῶ, cursu in cœlum tendo. Ab
Οὐρανοδρόμος, ε, ὁ ἡ, cursu cœlum petens. Ex οὐρ. et τρέχω· p. m. δίδρομα.
Οὐρανοδώρητος, cœlitus donatus, *Dolsc.*
Οὐρανόεις, όεσσα, όεν, cœlestis. Ab οὐρανός.
Οὐρανόθεν, *adv.* cœlitus, e cœlo. Ab eod.
Οὐρανόθι πρὸ, *adv.* ante cœlum, i. e. in aere. Ab eod. (potius porro, procul, in altissimis et remotissimis cœli partibus.)
Οὐρανοθησία, ἡ, positus, situs signorum in cœlo. *Sch. Arat.* Ex eod. et θέσις.
Οὐρανοκάτοικος, ε, ὁ ἡ, cœlicola, *Gl. V.*
Οὐρανολίσχης, ε, ὁ, de cœlo et rebus cœlestibus garriens. Ex οὐρ. et λίσχη.
Οὐρανομήκης, εος, ὁ ἡ, cœlum altitudine tangens, ad cœlum se extendens; altissimus, amplissimus. Ex οὐρ. et μῆκος.
Οὐρανόνικος, ε, ὁ ἡ, cœlum vincens, maximus. Ex οὐρ. et νίκη.
Οὐρανόπαις, δος, cœligena.
Οὐρανοπλάνητος, εν, cœlo affixus, *Dolsc.*
Οὐρανόπλαγκτος, ε, ὁ ἡ, cœlum pererrans; (2) qui sub cœlo vagatur.
Οὐρανοπλήθης, ες, cœlum implens, *Dolsc.*
Οὐρανόπολις, ιος, ἡ, civitas cœlestis.
Οὐρανοπολίτης, ου, ὁ, cœli civis.
Οὐρανόπτης, ε, ὁ, cœli spectator. Ex οὐρ. et ὄπτομαι.
Οὐρανόρροφος, ε, ὁ ἡ, cujus tectum in cœli formam orbiculare est. Ex οὐρ. et ὄροφος.
ΟΥ᾽ΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, cœlum, Deus connectendi omnia vim habens secundum Orphicos; (2) palatum. Εἰς τὸν τοῦ σώματος οὐρανὸν, *Aristot.* Persis ὑρανὸι, tabernacula regia a figura. *Hes.*
Οὐρανόσε, *adv.* in cœlum.
Οὐρανοσκόπος, ε, ὁ ἡ, qui cœlum contemplatur; (2) piscis quidam.
Οὐρανόχος, ε, ὁ ἡ, cœlum tenens, cœlum inhabitans. Ex οὐρ. et ἔχω.
Οὐρανοφάντωρ, ορος, ὁ ἡ, ad cœlum usque resplendens, cujus splendor in cœlo refulget. Ex οὐρ. et φαίνομαι.
Οὐρανοφοιτάω, ῶ, per cœlum gradior, in cœlo versor.
Οὐρανοφοίτης, ε, ὁ, qui per cœlum graditur. A præc.
Οὐρανοφόρος, ε, ὁ ἡ, cœlum ferens seu deducens, *Gl. V.* Ex οὐρανὸς et φέρω.
Οὐρανόφρων, ονος, ὁ ἡ, cœlestia sapiens; (2) pius, religiosus. Ex eod. et φρήν.
Οὐρανοφύτιστος, ε, ὁ ἡ, cui cœlestis origo est. Ex eod. et φυτεύω.
Οὐρανόφυτος, ε, ὁ ἡ, idem. Ex eod. et φύω.
Οὐρανοχρώματος, ε, ὁ ἡ, cœli colorem habens, cœruleus. Ex οὐρανὸς et χρῶμα.
Οὔραξ, avis quædam, *Aristot. Hist. An.* 6, 1. quæ ab Atticis πάτριξ appellatur.
Οὐρανόω, in cœlum transfero. Hinc
Οὐράνωσις, ἡ, relatio in Deos.
Οὐραχὸς, οῦ, ὁ, meatus urinæ in fœtu. Al. οὐραγός.
Οὔρια, *montes*, acc. pl. *Ion.* pro ὄρια, ab ὄρος.
Οὔρειος, montanus, *Ion.* pro ὄρειος. Οὔρειον τίρας, [*de Sphinge*] *Eurip. Phœn.* 813.
Οὔρεος, gen. sing. *Ion.* pro ὄρεος.
Οὐρεοβοιτὰς, άδος, ἡ, montivaga. Dat. οὐρεοβοιτάσι νύμφαις, *in Epigr.* Ex ὄρος et φοιτάω.
Οὐρεσιβώτης, ε, ὁ, qui in montibus pascitur, degit. Epith. feræ. Οὓς ἴσχυ χῶρος οὐρεσιβώτας, *Soph. Phil.* 1147.
Οὐρεσιδρόμος, ον, montivagus. Ex ὄρος et τρέχω.
Οὐρεσίοικος, ε, ὁ ἡ, *Ion.* pro οὐρεσίοικος.
Οὐρεσίφοιτος, ε, ὁ, montivagus; (2) montanus. (3) οὐρεσίφοιτα κρίνα, *Anth. Steph.* 448. A φοιτάω.
Οὐρεσιφοίτις, ιδος, ἡ, fœm.
Οὐρεὺς, ῆος, mulus, *Ion.* pro ὀρεύς.

Οὐρέω, ῶ, fut. ήσω, urinam reddo, meio; *pass.* οὐρεῖται, cum urina excernitur; οὐρησόμενος, fut. part. Μήτ' ἐν ὁδῷ, μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσῃς, *Hes. Op.* 727. Ab οὖρον.

Οὐρή, ῆς, ἡ, cauda, *Ion.* pro οὐρά.

Οὐρῇ, dat. sing. *Ion.* pro οὐρῷ, a præc.

Οὐρῆας, *mulos*, acc pl. *Ion.* pro οὐρίας, ab οὐρεύς.

Οὐρηδόχος, ε, ὁ ἡ, qui urinam recipit. Ex οὖρον et δέχομαι.

Οὐρήθρα, ας, ἡ, urinæ meatus. Οὐρήθρα ἔζω τῶν ὑσιρῶν δίοδος τῷ σπέρματι τῷ ἄρρενος, *Aristot. Hist. An.* 1, 14. Ab οὖρον.

Οὔρημα, ατος, τὸ, urina. Ab οὐρέω.

Οὐρὴν, acc. sing. *Ion.* pro οὐράν.

Οὐρηρὸς, ρὰ, ρὸν, urinalis. Ab οὖρον.

Οὐρησίων, micturio, *Gl. V.* Ab οὐρέω.

Οὐρήσῃς, 2. sing. a. 2. conj. act. v. οὐρέω. Unde

Οὔρησις, εως, ἡ, mictio.

Οὐρητὴρ, ῆρος, ὁ, meatus urinarius, fistula urinaria. Ab eod.

Οὐρητιάω, ῶ, micturio, meiere cupio. Ab eod.

Οὐρητρὶς, ίδος, ἡ, matella, *Gl. V.*

Οὐρητικὸς, ἡ, όν, urinam ciens, reddens. Ab οὐρέω.

Οὐρία, ας, ἡ, prosperitas venti, *Gl. V.* Ab οὖρος.

Οὐρία, ας, ἡ, avis ex anatum genere. Ab οὖρος.

Οὐρία, τὰ, fines, *Ion.* pro ὅρια.

Οὐρίαχος, ε, ὁ, ferrum quo ima hastilis pars crucis in modum præfixa est. Εἷς δὲ τρίψας τὸ σημεῖον ἀνέτεινε τὸν οὐρίαχον εἰς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα, *Appian.* Ab οὐρά.

Οὐρίζω, f. ίσω, vento secundo proveho, secundo; prospero cursu dirigo. Κατ' οὐρὸν οὖρισας, *Soph. Œd. Tyr.* 696. Ab οὖρος.

Οὐρίζω, *Ion.* pro ὁρίζω, finio, termino, determino. Νεῖλος . . . . ὁ τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῆς Λιβύης, *Herodot.* 2, 16.

Οὐρίθρεπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, in monte nutritus. Ex οὖρος, *mons*, et τρέφω.

Οὔρινος, ut οὔριον ὠόν, ovum ventosum, irritum. Τὸ δὲ ὑπολειπόμενον τῶν ὠῶν, ἀεὶ οὐρινὸν ἐστι, *Aristot.* Ab οὖρος.

Οὐριοδρομέω, ῶ, fut. ήσω, secundo vento curro. Τίς δ' ὅδε Καδμείων μασὴρ οὐριοδρόμων, *Eur. B.* 984. Ab

Οὐριοδρόμος, ε, ὁ ἡ ἡ, vento secundo currens. Ex οὖριος et τρέχω.

Οὔριον ὠόν, ovum irritum, ut οὖρινον. Ab

Οὔριος, ία, ιον, vel οὖρις, ε, ὁ ἡ ἡ, qui vento secundo proficiscitur, qui vento secundo fit; (2) secundus, prosper; ut οὖριος πλοῦς, prospera, secunda navigatio; οὖριος ἄνεμος, secundus ventus, *Gl. V.* Ab οὖρος.

Οὐριοτάτης, ε, ὁ, felicissimus. Ex οὖρος et ἵστημι.

Οὐριόω, ῶ, f. ώσω, secundo vento utor. Ab οὖριος.

Οὔρισμα, *Ion.* pro ὅρισμα. Οὔρισμα δὲ Ἀσίη καὶ Λιβύη οἴδαμεν . . . . *Herodot.* 2, 17. Ab οὐρίζω.

Οὐροδοχεῖον, et οὐροδόχιον, ε, τὸ, urinal. *Gl. V.* urinale, vas urinarium. Ex οὖρον et δέχομαι. Unde

Οὐροδόχη, ης, ἡ, matula.

Οὐροδόχος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui urinam recipit.

ΟΥ̓ΡΟΝ, ε, τὸ, urina, lotium; (2) terminus, *Od.* 9, 124. ubi tamen alii aliter explicant.

Οὖρον, ε, τὸ, terminus. Ab ὅρος.

Οὐροπύγιον, idem quod ὀρρωπύγιον. Τὰ πτερὰ ὀρὰν μὲν οὐκ ἔχει οὐροπύγιον δέ, *Aristot.*

ΟΥ̓ΡΟΣ, ε, ὁ, ventus secundus; prosper ventus, *Gl. V. Metaph.* prospera fortuna.

Οὖρος, lotium, urina, *Gl. V.*

Οὖρος, ὁ, custos, inspector. Ab οὐρᾶν.

Οὖρος, εος, τὸ, mons, *Ion.* pro ὄρος.

Οὐρὸς, ῦ, ὁ, serum lactis, cruor; pro ὀρός.

Οὐρὸς, ῦ, ὁ, alveus, fossa, per quam deducitur navis in mare; (2) navalia. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ῥίπτω κατ' οὖρον, ex voto et sententia cedant! *Soph. Trach.* 467. Οὖρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἱρπύσῃ καλός. Ὀφθαλμῶν ἐμῶν jungendum est cum ἄπωθεν, procul a conspectu meo. *Verte:* procul abeunti illi a conspectu meo ventus contingat secundus, *Id. ibid.* 815. Οὐρός τ' ἰξικάθαιρον, *Il.* 2, 153.

Οὐροτομία, ῶ, fut. ήσω, caudam amputo. Ex οὐρὰ et τέμνω.

Οὐρόω idem esse videtur quod οὐρίζω· ab illo occurrit κατουρόω, vento secundo expando, ad ventum secundum compono.

Οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris; ὦτα dicebantur coryceæ et delatores principum; ὦτα etiam ansæ vasorum. Ab ἔας.

Οὖσα, ων, τὰ, funes nautici, *Ion.* pro εἶσα.

Οὖσαν, acc. sing. part. præs. f. g. verbi εἰμί.

Οὔσῃ, dat. sing. part. ejusdem.

Οὐσία, ας, ἡ, essentia, substantia; (2) res familiaris, facultates, patrimonium, peculium, *Gl. V.* (3) consuetudo, concubitus, ad mentem Scholiastæ Soph. (3) τὰς ἄπαιδας ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας (ἔλαις), lugebat sibi spem sublatam augendi (Herculem) prole, *Soph. Trach.* 911.

Οὐσιαρχία, ας, ἡ, principium substantiæ, aut dominium in substantias. Ex οὐσία et ἀρχή.

Οὐσίδιον, ε, τὸ, qu. dic. substantiola, bona, facultates exiguæ. Dim. ab οὐσία.

Οὐσιοποιὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, quod substantiam efficit seu constituit. Ex οὐσία et ποιέω.

Οὐσιόω, ῶ, f. ώσω, essentiam do, facio, efficio, ut aliquis sit, qui ante non erat; et *in Pass.* essentiam accipio. Ab οὐσία.

Οὐσιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, habens essentiam seu substantiam. Ab eod.

Οὐσιωδῶς, *adv.* qua essentiam, seu substantiam. Ab eod.

Οὐσιωνυμία, ας, ἡ, essentiæ nominatio. Ex eod. et ὄνομα.

Οὐσίωσις, εως, ἡ, qu. dic. effectio seu productio substantiæ. Ab οὐσιόω.

Οὖσον, τὸ, funis, *Lyc.*

Οὔτα, *vulneravit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *per Apoc.* pro ὔτασε, ab

Οὐτάζω, f. άσω, vulnero, vulnus infligo, ictum manu infero; ὠτασμένος, perfect. vulneratus; ὔταται, 3. sing. perf. ind. vulneratus est. Μηρὸν γυμνωθέντα σάκεος ὑπὸ δαιδαλέοιο Οὐτασ' ὀπιπρατίοις, *Hesiod. Scut.* 461.

Οὐτάμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ὐτάνει, ab ὔτημι pro ὐτάω.

Οὐτάμεναι, ferire, vulnerare; quasi ab ὔτημι, ab ὐτάω.

Οὐτάμενος, pro ὠτασμένος, præs. part. pass. Ἐρρει δ' αἷμα κατ' ὠταμένην ὠτειλήν, *Il.* 17, 86. i. e. per cominus inflictum vulnus; nam ὐτάζειν est cominus vulnerare, et βαλεῖν eminus.

Οὔτασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὐτάζω.

Οὔτασκε, imperf. *Ion.* ab ὐτάω. Τοῦδ' Αἴας ὔτασκε, *Il.* 15, 745.

ΟΥ̓ΤἈΩ, ῶ, f. ήσω, vulnero, percutio; aor. 1. ὔτησα, vulneravit; ὔτατ, imperat. ὐτηθείς, a. 1. pass. part. ictus, vulneratus. Οὔτησε ξυσῷ χαλκήρει, *Il.* 4, 469. κατ' ἀσπίδα, *Ib.* 11, 434. κατὰ δεξιὸν ὦμον, *Od.* 19, 452.

Οὔτε, *conj.* nec, neque.

Οὔτερος, *Ion.* pro ὁ ἕτερος, alter.

Οὐτήσασκε, *Il.* 22, 375. *Ion.* pro ὔτησε.

Οὔτησις, vulneratio, ictus. Ab ὐτάω.

Οὐτήτειρα, ας, ἡ, vulneratrix. Ab ὐτάω.

Οὐτιδανοῖσιν, dat. pl. *Ion.* pro ὐτιδανοῖς, ab

Οὐτιδανὸς, ὴ, ὁ, homo nullius pretii. *Gl. V.* ὐτιδανοὶ, nebulones. Ex ὁ et τὶς, τινὸς, per Epenth. syllabæ δα. *Il.* 1, 231. (sed δανος est terminatio, *Etm.*)

Οὐτιδίες, sc. παραλόγισμοι, captiosæ quædam argumentationes, *Chrys.*

Οὔτινα, *nullum*, acc. sing. c. g. ab ὅστις.

Οὔτινος, *cujuscumque*, gen. sing. ab ὅστις.

Οὐτίκα, *adv.* non quidem; (2) non utique, num forte, an forte, num.

Οὐτίκαν, *adv.* an nondum; (2) nondum.

Οὔτις, ινος, ὁ ἡ ἡ, nemo, nullus.

Οὔτοι, *adv.* non, neque, nequaquam. Et ὔτοιγε, idem.

ΟΥ̓ΤΟΣ, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc; ὦ ὗτος, et simpliciter ὗτος, heus tu! Hinc et ὑτοσὶ, hic, *Attice.*

Οὕτω, *sequente consona*, et ὕτως, *sequente vocali*, *adv.* ita, sic, tam, taliter, perinde, proinde, *Ph.* (2) *respondet etiam Lat.* sic, *pro* temere, negligenter, ut erat; (3) tum demum, tandem, aliquando, ὕτως ἄν, ita demum, *Ph.* ὕτως ἄρα, itane, siccine, *Gl. V.* ὑτωσὶ, siccine, *Gl. V.* sic, ita, *Att.*

Οὐχ, vide supra ὐ. Hinc

Οὐχὶ, *adv.* non; (2) nonne, annon?

Ὀφιδίον, ε, τὸ, anguiculus, parvus serpens. Dim. ab ὄφις.

Ὀφειλήσιον, ε, τὸ, debitum, *Eust.* Ab ὀφείλω. (Dim. ab ὄφειλος.)

Ὀφειλέτης, ε, ὁ, debitor. Οὐ κάτοισθ', ἐγὼ θεοῖς ὡς ὀδὲν ἀρκεῖν αἷμ' ὀφειλέτης ἄτι; an nescis me nihil amplius debere deis? *Soph. Aj.* 590. Ab ὀφείλω. Hinc

Ὀφειλέτις, ίδος, ἡ, debitrix; (2) obnoxia, beneficio devincta. Ὀφειλέτις δέ μοι, *Eurip. Rhes.* 965.

Ὀφειλὴ, ῆς, ἡ, debitum. Ab ὀφείλω.

Ὀφείλημα, ατος, τὸ, idem.

Ὀφειλόντως, *adv.* debito modo, decenter.

ΟΦΕἸΛΩ, fut. ὀφειλήσω, debeo; (2) multor; multandus vel obnoxius sum; (3) debeo, oportet me; a. 2. ὤφελον, ὄφελον. et ὄφελον, debebam, debuissem, utinam; ὄφελον, utinam, vellem, velim; ὀφειλόμενον, debitum, *Ph.* Ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν, *Soph. Antig.* 337. Καὶ θοὶ τῶν' ὀφείλεται παθεῖν, *Id. Phil.* 1411. Κἀγγύριον ὠφείλησας, ὥσπερ νῶ ποτε, *Aristoph. Av.* 115.

Ὤφελλεν, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion. Poet.* et cum ν pro ὤφελε. Ab

ΟΦἘΛΛΩ, augeo, cumulo; (2) adjuvo, prosum, foveo; (3) debeo; ὀφέλλομαι, augeor, cresco. Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν δ' ὄρσειν ὀφέλλει, *Hesiod. Op.* 14. Ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωὴν, *Il.* 3, 62. Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει, *Ib.* 20, 242. Ὀφέλλειτε ταῦτα πένεσθαι, *Ib.* 19, 200. Ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, *Od.* 3, 367.

Ὀφέλλωσιν, 3. pl. præs. conj. act. cum ν.

Ὄφελμα, τὸ, augmentum, *item* sordes verrendo collectæ, ipsæque adeo scobæ, *Hes.*

Ὄφελον, *debui*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ὤφελον.

Ὄφελος, εος, τὸ, utilitas, emolumentum, usus; plerumque commode vertitur per adjectivum; τί δ' ὄφελος εἶης ἡμῖν; ad quid utilis? quid prosis? ὅτιπερ ὄφελος dicitur de eo quod in quocunque genere præstantissimum. *Etm.* Ab ὀφέλλω.

Ὀφέλσιμος, vel ὀφέλλιμος, utilis, pro ὀφέλιμος. Οὐδὲ πόλει τόσ' ἔνεμεν ὀφέλσιμα τόσσα Κυρήνη, *Callim. Hymn. in Apol.* 94.

Ὀφελτρεύω, f. εύσω, orno, verro; mundo, converro, *Lyc.* Ab

Ὄφελτρον, ε, τὸ, ornatus.

Ὄφεως, gen. sing. *Att.* et *Ion.* pro ὄφιος, ab ὄφις, *serpens.*

Ὀφιοσταφύλη, ης, ἡ, uva anguina; sic a quibusdam appellari capparin tradit *Plinius.*

Ὀφθαλμία, ας, ἡ, lippitudo. Ab ὀφθαλμός.

Ὀφθαλμίας, ε, ὁ, piscis, quem *Plin.* oculatum vocat. A præc.

Ὀφθαλμιάω, ῶ, fut. άσω, doleo ex oculis, oculis laboro, lippio; (2) invideo; (3) cupio. Ἐντυχῶν ἀνθρώπῳ ὀφθαλμιῶντι, *Xen.*

Ὀφθαλμίδιον, ε, τὸ, ocellus. Dim. ab ὀφθαλμός.

Ὀφθαλμίζομαι, idem quod ὀφθαλμιάω, inoculare. Ὠφθαλμισμένους ἡλίκτρους εἶχον τὰς σθόνας οἱ κλῖναι, lecti quorum pedes bullis aureis inoculati sunt, *Schol. Aristoph. ad Equit.* 529.

Ὀφθαλμικὸς, ὴ, όν, ad oculos pertinens. *Gl. V.* ocularius. Ab ὀφθαλμός.

Ὀφθάλμιος, α, ον, oculatus, *Lyc.*

Ὀφθαλμῖτις, ἡ, epith. Minervæ, *Paus.*

Ὀφθαλμοβολίω, ῶ, oculos conjicio. Ex ὀφθαλμὸς et βολή.

Ὀφθαλμοβόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, oculos appetens. Μάλιστά ἐστιν ὀφθαλμοβόρος τῶν ἀετῶν, *Aristot. Hist. An.* 9, 18. Ex eod. et βορά.

Ὀφθαλμοδουλία, ας, ἡ, servitium diligens, præsente hero. Ab

Ὀφθαλμόδουλος, ε, ὁ ἡ ἡ, servus, qui inspectante hero se gnavum et diligentem præstat, oculisque adeo ejus quasi servit.

Ὀφθαλμὸς, ῦ, ὁ, oculus; ὀφθαλμοὶ etiam inspectores, speculatores, coryceæ regum, ut ὦτα.

Ὀφθαλμόσοφος,

'Οφθαλμόσοφος, ε, ὁ ἧ ἡ, oculis medendi peritus.
'Οφθαλμότιγκτος, ε, ὁ ἧ ἡ, cui oculi lacrymis madent; (2) ex oculis manans, *Rob.* Πᾶν δὲ δίμνιον ὀφθαλμοτίγκτῳ δύιστο πλημμυρίδι, *Eurip. Alc.* 181. Ex τίγγομαι.
'Οφθαλμοφανής, ἐος, ὁ ἧ ἡ, qui oculis cernitur. Ex ὀφ. et φαίνομαι.
'Οφθαλμοφανῶς, *adv.* manifeste, perspicue, more eorum quæ oculis cernuntur. A præc.
'Οφθαλμώδης, ες, ὁ ἧ ἡ, oculi speciem gerens. Ab ὀφθαλμός.
'Οφθαλμώρυχος, ε, ὁ ἧ ἡ, oculos effodiens. Ex eod. et ὀρύσσω.
'Οφθείς, *visus*, a. 1. part. pass. verbi ὄπτομαι.
'Οφθῆναι, *visum esse*, aor. 1. inf. pass.
'Οφθήσεται, 3. sing. fut. 1. ind. pass.
'Οφιακὲς, ή, όν, ad angues pertinens; ὀφιακὰ, libri de serpentibus scripti. Ab ὄφις.
'Οφίασις, εως, ἡ, adfectus capitis, quo capilli defluunt. Ab eod.
'Οφιγενὴς, idem quod ὀφιογενὴς, *V. L.*
'Οφίδιον, ε, τὸ, anguiculus, seu parvus serpens, seu anguis. Dim. ab ὄφις.
'Οφιῆτις, ἡ, nomen lapidis, *Orph.*
'Οφιοβόλος, ε, ὁ ἧ ἡ, serpentis percussor. Ex ὄφις et βάλλω.
'Οφιοβόρος, ε, ὁ ἧ ἡ, angues devorans. Ex βορά.
'Οφιογενὴς, ἐος, ὁ ἧ ἡ, serpente genitus seu natus, serpentigena, anguigena. Ex γίνομαι.
'Οφιόδηκτος, ε, ὁ ἧ ἡ, a serpente morsus. Ex ὄφις et δάκνω.
'Οφιοειδὴς, ἐος, ὁ ἧ ἡ, angui seu serpenti similis, anguinus. Ex ὄφις τε εἶδος.
'Οφιόεις, ὄεντος, ὁ, anguinus, serpentem referens, anguifer; fœm. ὀφιόεσσα, *contr.* ὀφιοῦσσα, insulæ nomen ab abundantia serpentum. Ab ὄφις.
'Οφιοκτόνη, ης, ἡ, ophioctene, scolopendræ genus. Ex eod. et κτείνω.
'Οφιοκτόνος, serpentum interfector. Ex iisd.
'Οφιομάχης, et ὀφιομάχος, ε, ὁ, qui serpentes oppugnat, qui cum anguibus dimicat. Ex eod. et μάχομαι.
'Οφιόνιος, ία, *Ion.* ίη, ιον, anguineus, serpentinus. Ab ὄφις.
'Οφιοπλόκαμος, ον, angues pro capillis habens. Epith. Furiarum.
'Οφιόπους, ποδος, ὁ ἧ ἡ, anguipes, serpentis modo incedens.
'Οφιοσκόροδον, vel ὀφιόσκορδον, ε, τὸ, allium anguineum.
'Οφιοσάφυλον, nonnulli vocant vitem albam.
'Οφίουρος, ε, ὁ ἧ ἡ, serpentis caudem habens. Ex ὄφις et οὐρά.
'Οφιόχνης, ες, idem quod ὀφιοῦχος, *Arat.*
'Οφιοῦχος, ε, ὁ, anguitenens, sideris nomen. Ex ὄφις et ἔχω.
'Οφιοφάγος, ε, ὁ ἧ ἡ, qui serpentibus vescitur.
"ΟΦΙΣ, εως, ὁ, ἡ, serpens, anguis, coluber; (2) sideris nomen; (3) monile, vel armilla, a figura anguem referente. (3) *οἱ ἐπικάρσιοι ὄφεις, Philostr. Epist.* 40.
'Οφίτης, ε, ὁ, ut ὀφίτης λίθος, ophites, lapis in modum serpentis maculosus. Ab ὄφις.
'Οφιώδης, ες, ὁ ἧ ἡ, anguinus, serpentem referens; (2) anguibus abundans, anguifer. Ab eod.
'Οφλάνω, debeo, *Hes.* Ab ὄφλω.
'Οφλεῖν, aor. 2. inf. act. *per Sync.* pro ὀφιλεῖν.
"Οφλημα, ατος, τὸ, multa judicata; (2) debitum, æs alienum. Ab ὄφλω.
'Οφλησις, εως, ἡ, debitum. Ab eod.
'Οφλήσω, f. 1. ind. act. *per Sync.* pro ὀφιλήσω.
'Οφλητὴς, οῦ, ὁ, debitor, *Gl. V.*
'Οφλισκάνω, debeo, damnor, multor, judicor; (2) in crimen incurro. Σχεδόν τι μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω, propemodum dixerim quod judicor stultum esse a stulto, *Soph. Antig.* 470. Τάτυς μιγίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν, hos maxime stultos judicandos esse, *Eurip. Med.* 1227. Πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει, maxima mulcta multari debet, dignus est, *Id. Ibid.* 584. Ἥστῆς δ' ἐς αὐτὸν ἁμαθίαν ὀφλισκάνεις, *Id. Phœn.* 770. Ab ὄφλω.
'Οφλίσκω, idem et ab eod.
"Οφλω, debeo, multor, damnor; (2) in crimen incurro, crimini obnoxius sum; fut. ὀφλήσω (tanquam ab ὀφλίω). perf. ὤφληκα· part. ὠφληκὼς, damnatus. Γίλωτα ὄφλειν, derideri, *Eurip. Med.* 1050. Ἐγὼ ἔν γ' ἐλωτα ὀφλήσω παρὰ πᾶσιν ἐπὶ τῇ ἰυναιδίᾳ; *Lucian. ζημίαν, Dem.* τὰ χρήματα, *Id.* Ab ὀφείλω.
"ΟΦΡΑ, ut, quo; (2) donec, usque dum, quamdiu; (3) interea dum.
'Οφρύα, ας, ἡ, *Ion.* ὀφρύη, supercilium; (2) clivus. Ab ὀφρύς. Hinc
'Οφρυάζω, superciliis nuto; (2) grandi supercilio tumeo.
'Οφρύκνησος, ον, cui supercilia pruriunt, qui erubescit, *Hes.*
'Οφρυνασπασίδης, ε, ὁ, qui supercilia tollit, superbus, superciliosus. Ex ἀνασπάω.
'Οφρυάω, ῶ, sum superciliosus; ὀφρυᾶν dicitur regio clivosa, multa habens supercilia sive tumulos. Ab ὀφρύς. Unde
'Οφρυόεις, όεσσα, όεν, superciliosus; (2) clivosus, multa habens supercilia seu tumulos; (3) in superciliis montium situs, excelsus.
'Οφρύομαι, ῦμαι, sum superciliosus, supercilium tollo. Hinc perf. part. ὠφρυώμενος, elatus, superbus. Ab eod.
'Οφρυόσκιος, ε, ὁ ἧ ἡ, hirta supercilia habens. Ex eod. et σκιά.
'ΟΦΡΥ'Σ, ύος, ἡ, supercilium; (2) fastus, superbia; (3) tumulus, supercilium montis, clivus. *Ph.* ὀφρυῖς, ὀφρύων, ὀφρύσι. Τὰς ὀφρῦς συνήγομεν, κἀποιεῦμεν δεινὰ, *Aristoph. Nub.* 582. Οἱ δ' ἑτέρωσε κάθιζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης, *Il.* 20, 151. (2) ἐπ' ὀφρύσι Ναυσιθόοιο κειραιόωντος, subjectus superbo imperio Nausithoi regis, *Apoll. Rhod.* 4, 547.
'Οφρυώδης, ες, supercilia imitans, *Gal.*
"Οχα, præ cæteris, præcipue. Ab ἔχω.
'Οχάνη, ης, ἡ, ansa clypei, lorum, quo clypeus tenetur. Ab eod. Unde
"Οχανον, ε, τὸ, amentum, *Gl. V.* ansa clypei.
'Οχεία, ας, ἡ, coitus; admissio, admissura, *Gl. V.* Ab ὀχεύω.
'Οχεῖα, ων, τὰ, admissarii, equi, boves, vel arietes. Ab ὀχεῖος.
'Οχεῖον, ε, τὸ, plaustrum, currus, vehiculum; (2) admissarius, *Aristot.* Ab ὀχεύω.
'Οχεῖος, ε, ὁ, qui ad admissuram educatur, admissarius. Ab ὀχεύω.
"Οχεσκον, *vehebam*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ὄχεον, ab ὀχέω.
"Οχεσφιν, *curribus*, dat. pl. per *Paragog. Poet.* pro ὄχεσι, ab ὄχος.
'Οχεταγωγία, ας, ἡ, aquæ ductus. Ab
'Οχεταγωγὸς, ὸν, ὁ ἧ ἡ, aquam deducens. Ab ὀχετὸς et ἄγω.
'Οχετεία, ας, ἡ, rivorum a fonte deductio, ductus aquarum. Ab ὀχετεύω.
'Οχέτευμα, ατος, τὸ, rivus, qui ducitur; (2) aquæ ductus, canalis. Ab eod.
'Οχετεύω, f. εύσω, rivos duco, derivo; (2) quatio, agito; (3) loco moveo. Οὐ χερὶ πῦρ ἐπὶ πῦρ ὀχετεύειν, addere; *Plato.* Ab ὀχετός.
'Οχετηγέω, ῶ, fut. ήσω, rivos seu aquas duco, irrigo per rivos. Ab ὀχετηγός.
'Οχετηγία, ας, ἡ, rivorum seu aquarum ductus, irrigatio. Ab eod.
'Οχετηγὲς, ὲς, ὁ ἧ ἡ, rivos ducens, *Il.* 21, 257.
'Οχετηγὸς ἱερτῆς, deductor, *Nonn.* Ex ὀχετὸς et ἄγω.
'Οχέτιον, ε, τὸ, rivulus. Ab ὀχετός.
"Οχετλον, ε, τὸ, currus, plaustrum; (2) obex. Ab ὀχέω.
'Οχετόκρανον, τὸ, tubi vel canalis caput, *Steph.*
'ΟΧΕΤΟ'Σ, ὸς, ὁ, canalis, aquæ ductus, rivus, cloaca; (2) *metaph.* vitæ cursus. (2) *μαγεύμασι παρεκτρέποντες ὀχετὸν*, magicis artibus vitæ cursum avertentes, *Eur. Suppl.* 1110.
"Οχευμα, ατος, τὸ, semen, genitura; (2) coitus; (3) fœtus ex coitu conceptus; *Aristot. Hist. An.* 6, 23. Ab ὀχεύομαι.
'Οχεὺς, έως, ὁ, *Ion.* ῆος, retinaculum; (2) vectis seu pessulus; (3) lorum galeæ; (4) fibula, annulus quo constringitur balteum; (5) scrotum. (3) ὃς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης, *Il.* 3, 372. (4) ζωστῆρος ὀχῆες χρύσειοι, *Id.* 4, 132. Ab ἔχω.
'Οχευτὴ, ῆς, ἡ, quæ marem admisit, venerem passa. Ab ὀχεύομαι.
'Οχευτὴς, οῦ, ὁ, admissarius, qui fœminam init vel comprimit; (2) homo libidinosus, salax, ad coitum proclivis.
'Οχευτικὸς, ὴ, όν, idem quod præc. n. 2.
'ΟΧΕΥ'Ω, f. εύσω, admissarium admitto; (2) coeo, ineo, subagito; (3) dicitur et universe de libidine; ὀχεύομαι, ineor, subigor.
'Οχέω, ῶ, fut. ήσω, veho, porto, sustineo, suffero; ὀχέομαι, ῆμαι, vehor, portor, equito; (2) equitor, currui subdor, *Il.* 17, 77. *P.* Ab ὄχος.
'Οχὴ, ῆς, ἡ, cibus; (2) foramen. Ab ἔχω.
"Οχημα, ατος, τὸ, vehiculum, currus, carpentum, rheda. *Ph.* ὀχήμασι, rhedis. Ab ὀχέω. Hinc
'Οχηματικὸς, ὴ, όν, vehicularis, vectorius.
'Οχημάτιον, ε, τὸ, rheda, *Gl. V.*
"Οχησις, εως, ἡ, vectio, vectura. *Gl. V.* vectus; equitatio, equitatus. Ab eod.
'ΟΧΘΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, indignor, gravor, graviter fero. Ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ ὠρανίωνες, *Il.* 1, 570. Ab ὄχθος.
"ΟΧΘΗ, ης, ἡ, ripa, ora. Hinc
'Οχθηρὸς, ρὴ, ρὸν, riposus, clivosus.
'Οχθήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro ὀχθήσας.
"Οχθησιν, dat. pl. *Ion.* et cum ν pro ὄχθαις.
'Οχθησις, εως, ἡ, offensio, indignatio. Ab ὀχθέω. Unde
'Οχθίζω, fut. ίσω, indignor, gravate fero.
"Οχθοδος, vel ὄχθοδος, ε, ὁ, fimbria seu limbus vestis muliebris. Ab
"Οχθος, ε, ὁ, ripa, littus; (2) terræ tumulus, locus editus, collis; (3) labra ulcerum prætumida.
'Οχθοφόρος, ὁ, bajulus, *Man.*
'Οχθοφύλαξ, κος, ὁ, riparius. *Ph.* custos ripæ.
'Οχθώδης, εος, ὁ ἧ ἡ, riposus, clivosus; (2) verrucosus; (3) torosus. Ab ὄχθος.
'Οχλαγωγὶς, ίως, ὁ, circulator, *Gl. V.* Ex
'Οχλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, populum concito, ad res novas solicito, factiosæ turbæ ducem me præbeo; (2) populum in potestate habeo; (3) circulos facio.
'Οχλαγωγία, ας, ἡ, comitium, conventus.
'Οχλαγώγιον, ε, τὸ, conventus, comitium, *Gl. V.* cum turba popularis concitata in unum locum confluit. Ex
'Οχλαγωγὸς, ὸν, ὁ, qui popularem turbam concitat. *Ph.* popularis, *item* circulator.
'Οχλεῦνται, 3. plur. præs. ind. pass. *Dor.* pro ὀχλεῦνται, ab ὀχλέω, *turbo.*
'Οχλὶς, ίως, ὁ, vectis, pessulus; (2) cardo; (3) vinculum, ligamen, *Hes.* Ab
'ΟΧΛΕΤ'Ω, fut. εύσω, moveo. Ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι ὀχλεῦνται, *Il.* 21, 261.
'Οχλέω, ῶ, fut. ήσω, turbo, commoveo, *Gl. V.* inquieto, vexo, molesto; pass. ὀχλεῦμαι, inquietor; part. pass. a. 1. ὀχληθὶς, turbatus; ὀχληθέντι, inquietato, *Ph.* ὀχληθέντες, pulsati, *Ph.* Ὁδὸς ἡ πολὺ ὀχλεῖται, *Cebes.* Ὀχλέμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, *Luc.* 6, 18. Ab ὄχλος.
'Οχληρία, ας, ἡ, molestia. Ab
'Οχληρὸς, ρὰ, ρὸν, turbulentus; (2) molestus, molestiam adferens. Ab ὄχλος.
'Οχληρώδης, ες, molestus, *V. L.*
'Οχληρῶς, *adv.* moleste, *Ph.*
'Οχλησις, εως, ἡ, molestia, interpellatio turbæ, *Ph.* Ab ὀχλέω.
'Οχλίζω, f. ίσω, moveo, vecte impello et protrudo. Τόνδ' ἢ κε δύ' ἀνέρε δήμυ ἀρίσω Πηλείδης ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' ἤδιος ὀχλίσσειαν, *Il.* 12, 448. Ab ὀχλεύω, (qu. ab ὄχλος, *Ern.*)
'Οχλικὸς, ὴ, όν, popularis; (2) turbulentus, molestus. Ab ὄχλος.
'Οχλοαρίσκης, ες, populo placens, *Diog.*
'Οχλοκοπὶς, sum popularis, populum concito.
'Οχλοκοσία, ας, ἡ, popularitas; (2) turbæ popularis concitatio. Ab
'Οχλοκόπος, ε, ὁ ἧ ἡ, qui turbam concitat; tumultuator, *Ph.* Ex ὄχλος et κόπτω.

'Οχλοκρασία, ας, ἡ, confusa turba, promiscua plebis turba. Ex eod. et κρᾶσις.

'Οχλοκρατίομαι, οῦμαι, a turba populari seu plebe regor.

'Οχλοκρατία, ας, ἡ, turbæ popularis regimen. Ex ὄχλος et κράτος.

'Οχλολοίδορος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, plebeia fundens convicia.

'Οχλομανέω, ῶ, insano turbarum amore teneor, insano popularis turbæ amore ducor. Ex ὄχλος et μαίνομαι.

'Οχλοποιέω, ῶ, f. ήσω, turbas concito, turbam congrego. Ὀχλοποιήσαντες ἐθορύβουν τὴν πόλιν, *Act.* 17, 5.

"ΟΧΛΟΣ, ου, ὁ, turba, multitudo hominum, multi simul; populus, plebs, vulgus; (2) molestia, perturbatio. (2) δι' ὄχλου γίγνομαι, moleste sum alicui, moleste rogo, efflagito. Ὃν πολλάκις γε δι' ὄχλου γιγνόμενον μυηθῆναι τὴν ἀφήγησιν ἄλλως ἄλλοτε διηκρωσάμην, *Heliod. Æthiop.* 2.

'Οχλοτερπής, ής, ὁ ϗ ἡ, populum delectans. A præc. et τέρπω.

'Οχλοχαρής, ὶς, turbis popularibus gaudens, popularis. Ex eod. et χαίρω.

'Οχλώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, turbulentus; (2) difficilis, morosus. Hinc τὸ ὀχλῶδες, difficultas, fastidium. Ab ὄχλος.

"Οχμα, ατος, τὸ, retinaculum. Ab ἔχω.

'Οχμάζω, fut. άσω, detineo, contineo, inhibeo, constrictum teneo, *de equo*, fræno, vel sub jugum mitto. Πατρὸς παλαισῦ χερσὶν ὀχμάσας δέμας, *Lycoph.* 41. Στήλαις δ' ἀκινήτοισιν ὀχμάσει πέδον, *Id.* 625. Μίσον μ' ὀχμάζεις, medium me tenes, *Eurip. Or.* 265. Ἵππους τ' ὀχμάζει, equos frenis regit, *Id. Elect.* 817. Δαλῶ κώπην ὀχμάσας, torris manubrium tenens, *Id. Cycl.* 482. Ab ὄχμα.

"Οχμη, ἡ, manubrium; qu. ἔχμα, pro ἔχημα. Ab ἔχω, *Ern.*

"Οχμος, ὁ, tumulus, *Lyc.*

"Οχνη, ης, ἡ, pirum silvestre. *Gl. V.* pyrus.

'Οχοῦσα, *vehens*, part. præs. f. g. *Dor.* pro ὀχοῦσα, ab ὀχέω.

'Οχός, ἡ, όν, capax, qui continere potest. Ab ἔχω· vide ὄχα.

"ΟΧΟΣ, ου, ὁ, vel ους, τὸ, currus, vehiculum; *etiam* fluxus aquæ, *Suid.* Ἁρμάτων ὄχοι, *Eur. Phœn.* 1197. *Hippol.* 1166. Ab eod.

'Οχυρόπατος, loca natura munita, &c. *Bud.*

'Οχυροποιέομαι, firmum facio, munio.

'Οχυρός, ᾶ, όν, munitus, firmus; ὀχυρώτατος, munitissimus, *Ph.* Ab ἰσχυρός. Hinc

'Οχυρότης, ητος, ἡ, munitio, firmitas.

'Οχυρόω, ῶ, fut. ώσω, munio, firmo, firmum reddo, fulcio; ὀχυροῦσθαι, munire; (2) muniri; perf. part. ὀχυρωμένος, pro ὠχυρωμένος, munitus, fultus, stipatus, *Gl. V.* Βαλόμενος χάραξα, ϗ τάφρῳ βαθείᾳ τὴν παριμβολὴν ὀχυρώσας, *Diod.* Ab eod. Hinc

'Οχύρωμα, ατος, τὸ, munitio, munimentum, castellum, arx; (2) præsidium. Hinc

'Οχυρωμάτιον, ου, τὸ, parva munitio. Dim.

'Οχυρῶς, *adv.* tuto, firme. Ab ὀχυρός.

'Οχύρωσις, εως, ἡ, munitio, ipsa actio muniendi. Ab ὀχυρόω.

"ΟΨ, ὀπὸς, ἡ, vox, cantus, cantilena; (2) oculus; sed tum derivatur ab ὄπτομαι, *video*. (1) τὸν δὲ μιγάλη ὀπὶ νίκισιν ἴδας, *Apoll. Rhod.* 1, 462. (2) sed tunc dicitur per Apocopen. *Strab.* 8, 560.

'Οψαίτερον, serius; ab ὀψέ, quod vide. *Aristoph.*

'Οψαμάτης, ου, ὁ, qui sero metit, vespertinus messor, *R. Suicer.* Ex ὀψὲ et ἀμάω.

'Οψανθής, ές, ὁ ϗ ἡ, sero florens, tarde florens. Ex ὀψὲ et ἄνθος.

"Οψανον, ου, τὸ, facies, visus, vultus, *Æsch. Ch.* 532. (2) vox, *Hes.* Ab ὄψ.

'Οψάομαι, ῶμαι, opsonium comedo. Ab ὄψον.

'Οψάριον, ου, τὸ, opsonium; (2) pisciculus. Dim. ab ὄψον.

'Οψαρότης, ου, ὁ, qui sero arat, serus arator. Οὕτω ϗ ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζει, *Hesiod. Op.* 488. Ex ὀψὲ et ἀρόω.

'Οψαρτυσία, ας, ἡ, conditio et instructio opsoniorum; (2) ars condiendi et apparandi opsonia. Ab ὀψαρτύω.

'Οψαρτυτὴς, οῦ, ὁ, opsoniorum conditor vel instructor, coquus. Ab eod. Hinc

'Οψαρτυτικὸς, ὴ, όν, pertinens ad eum qui opsonia condit; (2) popinalis. Hinc ἡ ὀψαρτυτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, opsoniorum parandorum ars, ars culinaria.

'Οψαρτύω, fut. ύσω, opsonia condio et apparo. Ex ὄψον et ἀρτύω.

'ΟΨΕ, *adv.* sero, longo post tempore; (2) vesperi, extrema parte; (3) post, *de re præt.*

'Οψει, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Att.* pro ὄψῃ.

'Οψίαν, videre cupio; (2) desidero. Ab ὄπτομαι.

'Οψισθε, 2. plur. fut. 1. ind. med.

'Οψίω, ῶ, tardus sum; *Vet. Lex.* Ab ὀψέ.

'Οψῃ, 2. sing. fut. 1. ind. med. ab ὄπτομαι.

"Οψημα, ατος, τὸ, id quo cum pane vescimur. Ab ὀψίω.

'Οψημέρα, ας, ἡ, crepusculum, *Gl. V.* Ex ὀψὲ et ἡμέρα.

'Οψητὴρ, ῆρος, ὁ, opsonator. Ab ὀψάομαι.

'Οψία, ας, ἡ, sc. ὥρα, serum diei, tempus vespertinum, vespera. Ab ὄψιος.

'Οψιαίτατα, *adv.* tardissime. Ab ὀψέ.

'Οψιαίτατος, tardissimus. Ab ὄψιος.

'Οψιαίτερον, *adv.* tardius, serius.

'Οψιανθίω, ῶ, tarde floreo. Ab

'Οψιανθὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, sero florens. Ex ὀψὲ et ἄνθος.

'Οψιανὸς, όν, serotinus, vespertinus, *Orph.*

'Οψιβλαστέω, ῶ, sero germino. Ab

'Οψιβλαστὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, *item* ος, ον, sero germinans. Ex ὄψις et βλαστάνω.

'Οψίβλαστος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, idem et ab eod.

'Οψίβλαστος, ον, idem quod ὀψιβλαστὴς, *Steph.*

'Οψιγάμιον, ου, τὸ, seræ nuptiæ. Ab

'Οψίγαμος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui sero uxorem duxit.

'Οψιγενὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, sero genitus, tarde natus. Ex ὀψὲ et γίνομαι.

'Οψιγονία, ας, ἡ, posteritas, *Gl. V.* Ab

'Οψίγονος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, sero genitus; posthumus, *Gl. V.* Ex ὀψὲ et γίνομαι.

'Οψίτερος, ον, serior. Ab ὀψέ.

'Οψίζω, fut. ίσω, sero, sub vesperam aliquid facio, *Xen.* (2) tardus venio. (2) τάχα, ἔφην, ὠψίσθημεν τῆς ἀναγωγῆς, tarde venum post subductam navem e portu, *Heliodor.* 5. Ab eod.

'Οψικαρπίω, ῶ, fut. ήσω, serotinos fructus gigno, fructus mei serotini sunt:

'Οψικαρπία, ας, ἡ, sera fructus editio. Ab

'Οψίκαρπος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, cujus fructus serotini sunt, sero fructus ferens.

'Οψικλεύθος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, sero viam carpens, qui sero iter facit, sero veniens.

'Οψικλωψ, ωπος, ὁ, fur nocturnus seu vespertinus.

'Οψίκοιτος, ον, sero dormiens. A κοίτη.

'Οψιμαθία, ας, ἡ, sera eruditio:

'Οψιμαθίω, ῶ, fut. ήσω, sero disco, ætate jam provectiori studia tracto. Ὀψιμαθήσας δὲ ϗ πόρρω πω τῆς ἡλικίας παιδινόμενος, *Luc.*

'Οψιμαθῆ, acc. sing. *contr.* pro ὀψιμαθίαν, ab

'Οψιμαθὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, qui sero didicit seu discere cœpit, sero doctus. Ex ὀψὲ et μανθάνω, *disco.*

'Οψιμάθια, idem quod ὀψιμάθεια, *Steph.*

'Οψίμορος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, sero moriens et lente.

'Οψιμος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, serus, serotinus, tardus. Ab ὀψέ.

'Οψίμως, *adv.* sero, *Gl. V.*

'Οψίνους, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, sero sapiens.

'Οψινὸς, ὴ, όν, serotinus, *Gl. V.* Ab ὀψέ.

'Οψιος, ία, ον, idem. Ab eod.

'Οψιότης, ητος, ἡ, tarditas, longa prorogatio. A præc.

'Οψίπλουτος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, sero dives factus.

"Οψις, ιος, ἡ, visus, ipsa visendi actio, adspectus; (2) species oris, facies, oculus. Πῶς ἴτλης τοιαῦτα σὰς ὄψεις μαρᾶναι; *Soph. Œd. Tyr.* 1327. Ab ὄπτομαι.

'Οψισμὸς, οῦ, ὁ, tarditas, serus adventus. Ab ὀψίζω.

'Οψιστορέω, ῶ, sero sementem facio. Ab

'Οψίσπορος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui sero seu tarde seritur; (2) sero serendus. Ex ὀψὲ et σπείρω.

'Οψιτέλιος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, sero perficiendus, *Num.* Ex eod. et τέλειος.

'Οψίτερον, *adv.* tardius. Ab ὄψιος, vel ὀψέ.

'Οψίτομος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, sero putatus; (2) qui sero putari solet. Ex ὀψὲ et τέμνω.

'Οψιφανὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, sero apparens. Ex ὀψὲ et φαίνομαι.

'Οψόθαφον, τὸ, vasculum in quo opsonia apponuntur, *Ath.*

'Οψοδαίδαλος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, opsoniorum apparandorum peritus artifex. Ex ὄψον et δαίδαλος.

'Οψοδεῖα, ας, ἡ, opsoniorum penuria. Ex ὄψον et δέομαι, *egeo.*

'Οψολογία, ας, ἡ, sermo de opsoniis, scriptum de deliciis popinalibus. Ab

'Οψολόγος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui de opsoniis tractat seu disserit. Ex ὄψον et λόγος.

'Οψομανὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, qui insano opsoniorum et imprimis delicatorum piscium amore ducitur. Ex ὄψον et μαίνομαι.

"ΟΨΟΝ, ου, τὸ, *proprie* piscis; (2) edulium omne quod una cum pane comedimus. *Gl. V.* ὄψον, pulpamentum.

'Οψονομτῖν, pro ὀψωνῖν, *Poll.* Ab

'Οψονόμος, ου, ὁ, unde ὀψονόμοι, magistratus Athenis, qui immodicum luxum opsonatorum coercebat, et opsonio cuique certum pretium statuebat. Ex ὄψον et νέμω.

"Οψονται, 3. pl. f. 1. ind. med. verbi ὄπτομαι.

'Οψοποιέω, ῶ, fut. ήσω, opsonia apparo, popinales delicias apparo, coquo.

'Οψοποίημα, ατος, τὸ, opsonium, cibaria.

'Οψοποιητικὸς, ὴ, όν, pertinens ad eum qui opsonia apparat; popinalis, coquinarius; (2) opsoniorum apparandorum peritus, opsoniorum artifex.

'Οψοποιία, ας, ἡ, opsoniorum apparatus, popinalium deliciarum apparatio. Ab ὀψοποιός.

'Οψοποιϊκὸς, ὴ, όν, pertinens ad opsonia apparanda, popinalis, coquinarius. Ab eod.

'Οψοποιὸς, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, opsonia apparans, conditor. Ex ὄψον et ποιέω.

'Οψοπόνος, ᾱ, ὁ, opsoniorum apparator, coquus.

'Οψοπωλεῖον, ου, τὸ, locus in quo veneunt seu venduntur opsonia. *Gl. V.* popina. Ab

'Οψοπώλης, ου, ὁ, opsoniorum venditor, cupedinarius; macellarius, *Gl. V.* Hinc

'Οψοπωλία, ας, ἡ, locus in quo veneunt opsonia, popina; (2) piscium venditio.

'Οψοπώλιον, ου, τὸ, idem et ab eod.

'Οψόπωλις, ιδος, ἡ, cupedinaria, quæ opsonia vendit. Ab eod.

'ΟΨΟΣ, η, ον, improbus, flagitiosus, *Hes.*

'Οψοφαγέω, ῶ, opsonia comedo, popinalibus deliciis, et præsertim piscibus, delector. Οὐδ' (ἐξὴν) ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, *Aristoph. Nub.* 979. Ab ὀψοφάγος.

'Οψοφαγία, ας, ἡ, opsoniorum appetitio vehemens; (2) piscium delicatorum aviditas; (3) helluatio, edacitas. Ab eod.

'Οψοφαγίστατος, ᾱ, ὁ, avidissimus opsoniorum.

'Οψοφάγος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, opsoniis inhians, popinalium deliciarum avidus devorator; (2) qui pisces avidius devorat. *Ph.* gulosus.

'Οψοφιλία, ας, ἡ, opsoniorum amor et cupediarum.

'Οψοφόρος, ὁ, qui opsonia fert, *Ath.*

'Οψὼν, ῶνος, ὁ, locus reponendis opsoniis, penus, penum, vel etiam sportula ferendis opsoniis. Ab ὄψον.

'Οψωνέω, opsonia coemo, opsonor. Ab

'Οψώνης, ου, ὁ, opsonator, qui opsonia coemit; (2) opsoniis coemendis deditus. Ex ὄψον et ὠνέομαι, *emo.*

'Οψωνητικὸς, ὴ, όν, opsoniorum coemendorum peritus; (2) opsonator. Ab ὀψωνέω.

'Οψωνία, ας, ἡ, opsonii coemptio, opsonatus. Ab ὀψώνης.

'Οψωνιάζω, fut. άσω, stipendia seu annonam præbeo; ὀψωνιάζομαι, annonam accipio, alor. Ἐξ ὧν ἀλλοτρίων ὀψωνιαζομένους χρημάτων, *D. Hal.* Ab ὀψώνιον. Hinc

'Οψωνιο-

Ὀψωνιασμὸς, ῦ, ὁ, annona, stipendium.
Ὀψώνιον, ἰου, τὸ, opsonium; (2) stipendium, *Ph.* autoramentum, *Gl. V.* salarium, *Ph.* diarium, *Gl. V.* Ab ὀψώνης.

Π.

Π, Decima sexta litera Græcorum, quæ suo nomine πῖ vocatur, illudque nacta est ab Hebræorum *Pe*; (2) nota numeralis significans *octoginta*, et cum lineola inferne apposita, ϖ, *octoginta millia*.
Πᾷ, *Dor.* pro πῇ, qua, quem in locum.
Παγὰν, *fontem*, acc. sing, *Dor.* pro πηγήν.
Παγᾶς, *fontis*, gen. sing. *Dor.* pro πηγῆς.
Παγγέλατος, ον, omnino ridiculus, *Ath.*
Παγγέλοιος; ᾱ, ὁ ἢ ἡ, omnino ridiculus.
Παγγενίτης, ᾱ, ὁ, omnium genitor seu pater. Μήνι παγγενίταο Θυῒ̈ ματεύνιτι τιμὴν, *Nonn.*
Παγγενίτωρ, ορος, ὁ, idem.
Παγγενὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, qui omnium generum est. Ex πᾶν et γένος. Unde
Παγγενεὶ, *adv.* cum toto genere.
Πάγγεως, ον, pro πάγγιος, vel πάγγεως, totam terram pervagans, obtinens, amplectens, &c. A γαῖα.
Παγγίαργος, ον, communis agricola.
Παγγλυκερὸς, ὰ, ὸν, prædulcis.
Παγγλωσσία, ας, ἡ, nimia loquacitas, clamores, garrulitas. Ex πᾶν et γλῶσσα.
Πάγγυμνος, ον, plane nudus.
Παγγυναικὶ, *adv.* cum omnibus uxoribus.
Παγγώνιος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, ab omni parte angulos habens. A γωνία.
Παγὶς, concretus; (2) pactus, aor. 1. part. pass. verbi πήγνυμι. (2) τὰς κακῶς παγίνας ὄρκους, *Eurip. Iphig. in Aul.* 395. Ὅρκῳ πῆγμα παγὶν, *Æsch. Agam.* 1209.
Πάγεν, *compegit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφιλκ. pro ἔπαγε.
Παγερὸς, ρὰ, ρὸν, glacialis, gelidus, *R.* Ξὺν γὰρ τῷ λίῳ, ᾧ τὸ πάγερὸν ἔσχει, simul cum lævandi, glutinandi etiam facultatem habet, *Aret.* A πάγος. Unde
Παγετὸς, οῦ, ὁ, glacies, gelu, stiria, pruina, *Gl. V.* Παγετώτερον αἷμα, *Aret.*
Παγετώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, glacie aut gelu adstrictus. A præc.
Πάγη, ης, ἡ, laqueus, decipulum. A πηγνύω.
Πάγη, 3. sing. a. 2 ind. pass. *Ion.* pro ἐπάγη. Οὐκ ἐν παιφίῳ ἐξὺ πάγη βίλος, *Il.* 4, 185.
Παγιδεύω, fut. εύσω, illaqueo, irretio. Ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ, *Matt.* 22, 15. A παγὶς.
Πάγιος, ία, ιον, fixus, firmus, stabilis. A πήγνυω.
Παγιότης, ητος, ἡ, soliditas. A præc.
Παγιόω, ῶ, firmum et fixum statuo, firmo, stabilio; unde παγιωθῆναι, aor. 1. inf. pass. fixum esse; παγιωθὶς, stabilitus. Ab eod.
Παγὶς, ίδος, ἡ, tendicula, muscipula, decipula, *Gl. V.* A πάγη.
Παγίως, *adv.* firmiter, constanter. A πάγιος.
Παγιώτερον, *adv.* firmius. Ab eod.
Παγκαίν.τες, ον, semper recens, *Æsch. Ag.* 960. A καινὶζω.
Πάγκακος, ὁ ἢ ἡ, omnino malus, pessimus.
Παγκάκως, *adv.* omnimode male, pessime.
Παγκάκυκλος, ᾱ, ὁ, valde calidus, maleficus.
Παγκαλλὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, pulcherrimus, *R.* A κάλλος.
Πάγκαλος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, perpulcher; (2) honestissimus.
Παγκάλως, *adv.* perpulchre, optime; (2) honestissime.
Παγκαρπία, ας, ἡ, omnis generis fructus aut semina. A
Παγκάρπιος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, fructus omnis generis habens. A καρπὸς.
Πάγκαρπος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd. frugifer. Κάρα πολυτρὸφης παγκάρπου δάφνης, *Soph. Œd. Tyr.* 82.
Παγκατάρατος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, prorsus detestabilis, *Aristoph. Lysistr.* 595.
Παγκευθὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, occultus; (2) omnia contegens; epithetum orci. Ἐξανύσαι τὸν παγκευθῆ κάτω πικρῶν πλάκα, *Soph. Œd. Col.* 1562. A κεύθω.
Πάγκλαυστος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, prorsus lamentabilis; (2) semper lugens. A κλαίω.
Πάγκλαυτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, idem.
Παγκληρία, ας, ἡ, universa hereditas. Παγκληρίας μέρος κατασχεῖν θέλων, *Eurip. Suppl.* 14. A
Πάγκληρος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, heres ex asse. Παγκλήρους δόμους, *Eurip. Ion.* 1542.
Πάγκλυτος, ον, celeberrimus.
Πάγκοινος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, omnibus communis. Ἀλλ' ἤτοι τὸν γ' ἐξ ἀΐδᾳ παγκοίνῳ λίμνας πάτερ ἀνῃσίως, ἤτ' γόοισιν ἤτε λιταῖς, *Soph. El.* 138.
Παγκοίρανος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, omnium dominus.
Παγκοίτης, ᾱ, ὁ, qui omnes sepelit et sopit, epith. Orci. Παγκοίτης θάλαμος, periphrasis Orci, qui omnes accipit. Τὸν παγκοίταν δῦ' ὁρῶ θάλαμον τήνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν, *Soph. Antig.* 804. Παγκοίτας Ἄϊδας, *Id. Ibid.* 810. Ex πᾶν et κοίτη.
Παγκόνιτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, multo pulvere adspersus; laboriosissimus; omne genus certaminis expertus, *Soph. Trach.* 505. Sed vide πάμπληκτος. Ex κόνις.
Παγκόσμιος, ον, communis omnibus hominibus. A κόσμος.
Παγκρατὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, omnipotens. A κρατέω.
Παγκρατησία, ας, ἡ; perpetua possessio. Ex κρατέω, teneo.
Παγκρατιάζω, f. άσω, pancratio certo; (2) in omnibus certaminibus sum victor, *Synes.* A παγκράτιον. Hinc
Παγκρατιαστὴς, οῦ, ὁ, peritus certandi pancratio. *Ph.* pugil, quinquertio. Hinc
Παγκρατιαστικὸς, ὴ, όν, ad pancratiasten pertinens.
Παγκρατιαστικῶς, *adv.* more pancratiastarum, pancratiastice.
Παγκράτιον, ᾱ, τὸ, athleticl certaminis genus, quinquertium, quinque constans partibus, nempe pugilatione, cursu, saltu, disco, et lucta. Ex πᾶν et κρατέω, supero.
Πάγκρατος, ον, idem quod παγκρατὴς, *apud Aristoph.*
Πάγκρεισ, ατος, τὸ, corpus glandulosum in medio mesenterio situm, vasorum divisiones firmans.
Παγκρότως, *adv.* A κρότος, *Æsch. Suppl.* 731, cum magno strepitu.
Πάγκρυφος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, omnino occultus. A κρύπτω.
Παγκτήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui omnia possidet. A κτάομαι.
Παγοπληξία, ας, ἡ, veterinorum morbus, cum gelu percelluntur. Ex πάγος et πλήσσω.
Πάγος, ᾱ, ὁ, tumulus, collis; (2) glacies, gelu; (3) concreta massa, sal. A πηγνύω.
Πάγουρος, ᾱ, ὁ, cancri genus. Ἄλλοι δὲ βαιζοῖσιν ἰσήριες ἄντα παγούροις ἰχῖα βαρύνονται, *Nic. Th.* 738. Ex πάγος et οὐρὰ.
Παγχάλκιος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, perdifficilis.
Παγχάλκιος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, totus æreus.
Πάγχαλκος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, idem. Παγχάλκοις ὅπλοις, *Eur. Or.* 444.
Παγχαρὴς, ὲς, semper gaudens, *Jun.*
Πάγχι, *adv.* prorsus A πᾶν.
Πάγχορτα, τὰ, omnis generis cibi. Ὅν τοῖσι παγχόρτοισιν ἐξενίζομεν, *Soph. in Tyrone.* A χόρτος.
Πάγχρηστος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, valde utilis seu commodus, ad omnia utilis.
Πάγχριστος, ον, totus oblitus, unctus. Τᾶς πιθῆς παγχρίστῳ συγκραβὶς, suadela delibuto implicitus peplo, *Soph. Trach.* 661. (in παγχρίστῳ subauditur πέπλῳ)
Παγχρύσεος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, totus aureus.
Πάγχρυσος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, idem. Δίπας πάγχρυσον, *Eurip. Hec.* 528. Παγχρύσοι γίνυ (sic legendum pro παγχρύσῳ), *Id. Ion.* 1427.
Πάγχυ, *adv.* prorsus; omnino; *Poet.* pro πάνυ, *Il.* 5, 24. A πᾶς.
Παγώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, glacialis. A πάγος.
Παδῆτι, *saltatis*, 2. plur. præs. ind. act. *Dor.* et *contr.* pro πηδᾶτε, a πηδάω.
Παθαίνομαι, vehementer adficior et concitor; morbis animi adficior; *item* affectus commoveo, *Luc.* Αὔξεντι δὲ καὶ παθαινομένῳ, σιμὴ καὶ ἀληθινή, *Dionys. Halic.* 134, 9. Τοιαῦτα συντόνως μεταξὺ παθαινόμενος ἐπαύσατο, *Lucian. Amor.* 29, 2, 429. A πάθος, adfectus.
Παθαίνω, affectum moveo. Παθαίνειν δὲ ἐ δύναται τὰς ἀκροωμένας ἐπόσα βέλεται, *Dionys. Halicarn.* περὶ Δημοσθεν. λέξεως, 283, 18.
Πάθι, *patere*, 2. sing. aor. 2. imperat. act. v. πάσχω, pro παθὲω.
Πάθει, dat. sing. *contr.* pro πάθεϊ, a πάθος.
Πάθεσιν, *adfectibus*, dat. pl. cum ν ἐφιλκ.
Πάθη, ης, ἡ, calamitas, clades, infortunium, ærumna, cædes, morbus. Στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χῷ χρόνος ξυνὼν μακρὸς διδάσκει, ᾧ τὸ γενναῖον, τρίτον, *Soph. Œd. Col.* 7. A πάσχω, patior.
Πάθη, nom. pl. *contr.* pro πάθια, a πάθος.
Πάθημα, ατος, τὸ, quod quis passus est seu patitur; (2) passio, adflictio, perpessio, morbus corporis vel animi; (3) concubitus, de muliere. Ἡγεῖτο αὐτῷ γιγονέναι τὰ παθήματα διδάγματα, *Appian.* (3) δεῖσθαι δὲ οἱ τὸ πάθημα καὶ τὸν ἥλιον ὑποδέξασθαι, *Arr. Ind.* 30, 7.
Παθημάτοις, pro παθήμασι, *Æol.*
Πάθησις, εως, ἡ, passio.
Παθητικὸς, ὴ, όν, passivus, *Ph.* qui pati potest, passioni obnoxius; vitiosus, morbosus; (2) adfectus, perturbationes animi ciens, commovens. Ab eod.
Παθητικῶς, *adv.* passive, passiva voce; (2) cum animi motu, ad animos movendos apte.
Παθητὸς, ὴ, όν, qui pati potest, patibilis; morbosus, *Ph.* A πάσχω.
Παθογνωμονικὸν σημεῖον, signum quod una cum morbo invadit; quod proprie affectionis speciem significat. Ex πάθος et γνώμων.
Παθοῖσα, aor. 2. part. act. *Dor.* pro παθοῦσα, a πάσχω.
Παθοκράτεια, ἡ, imperium in affectus, in perturbationes animi. Τῇ θείᾳ λογισμῷ παθοκράτεια, *Joseph. Maccab.* 13.
Παθοκρατορία, ας, ἡ, imperium in passiones. Τῆς εὐλογισίας παθοκρατορία, *Joseph. Maccab.* 13. Ex πάθος et κράτος, robur.
Παθοντόνος, ὁ, ἡ, perturbationes animi frenans. Ex eod. et κτείνω.
Παθολογία, de moribus expono. Ex eod. et λόγος.
Παθολογικὴ, ῆς, ἡ, pars medicinæ, quæ in causas morborum inquirit. Ex iisd.
Πάθον, aor. 2. indic. act. *Ion.* pro ἔπαθον, a πάσχω.
Παθοποιΐα, ας, ἡ, commotio adfectuum. Ex πάθος et ποιέω.
Πάθος, εος, τὸ, passio, quod quis patitur seu passus est; (2) clades, casus, adflictio, calamitas; (3) morbus; (4) morbus animi, perturbatio, commotio, ægritudo, adfectio, adfectus; (5) adjuncta, seu accidentia, quæ philosophis dicuntur; (6) mors violenta, *Herodot.* 1, 13. A πάσχω.
Παῖ, *puer*, voc. sing. a παῖς.
ΠΑΙΑΝ, ᾶνος, ὁ, hymnus in laudem Apollinis et Dianæ; (2) hymnus in quemlibet alium Deum; (3) hymnus qui præclaro cuidam viro canebatur; (4) pes quidam metricus; (5) ipse Apollo; (6) clamor, quo se milites ad congrediendum cum hoste hortantur. Hinc
Παιανίζω, fut. ίσω, pæanem cano. *Gl. V.* ovo, canto; (2) exulto juveniliter. Ἐσπείσαντο δ' ἐπαιάνισαν, *Xen.*
Παιανικὸς, ὴ, όν, ad pæana pertinens. Ab eod.
Παιανισμὸς, οῦ, ὁ, pæanis seu pæanum cantatio; *Ph.* vociferatio. A παιανίζω.
Παίγμα, ατος, τὸ, ludus, res ludicra. A παίζω.
Παιγμοσύνη, ης, ἡ, lusus, oblectatio, *R.* A παίγμων.

Παιγνήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, jocosus, jocularibus dictis gaudens (melius παιγνήμων).
Παιγνία, ας, ἡ, ludus, seu lusus; (2) illusio. A παίζω. Hinc
Παιγνιήμων, ονος, ὁ, jocosus, qui jocis delectatur, qui ludo est addictus.
Παιγνίμων, idem quod παιγνήμων, *Ath.*
Παιγνιογράφος, ου, ὁ, poeta carminum ludicrorum.
Παίγνιον, ου, τὸ, ludus seu lusus, jocus, ludicrum; ludibrium; (2) poema ludicrum, lusus poeticus. A
Παίγνιος, ία, ιον, ludicer. A παίζω. Hinc
Παιγνιώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, lusorius, ludicrus.
Παιγνιωδῶς, *adv.* ludicre, ludibunde.
Παιδαγωγεῖον, είου, τὸ, pædagogeum vel pædagogium, ludus literarius; (2) cœtus puerorum, seu servorum, *Etm.* A παιδαγωγός. Unde
Παιδαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, instituo pueros; (2) instituo tanquam pueros; (3) erudio; (4) moderor, rego, deduco; (5) fræno, domo. Γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγώ, *Eurip. Bac.* 193. Hinc
Παιδαγώγημα, ατος, τὸ, instituendi ratio.
Παιδαγώγησις, εως, ἡ, puerorum institutio seu disciplina. Ab eod.
Παιδαγωγία, ας, ἡ, institutio puerilis, ipsa actio instituendi pueros; (2) institutio, moderatio, gubernatio. (2) νόσημα κηδεύοντα παιδαγωγίᾳ, *Eurip. Or.* 881. A παιδαγωγός.
Παιδαγωγικός, ἡ, όν, ad pædagogum seu pædagogeum pertinens. Ab eod.
Παιδαγωγικῶς, *adv.* pædagogorum more.
Παιδαγωγός, οῦ, ὁ ἢ ἡ, puerorum institutor; (2) puerorum custos et informator, *Gl. V.* pædagogus, pedissequus.
Παιδαρίδιον, ου, τὸ, puerulus, *Gl. V.* A
Παιδάριον, ου, τὸ, puellus, puerulus; (2) puella. *Gl. V.* pupus. Dim. a παῖς. Hinc
Παιδαριώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, puerilis, puerum decens. Παιδαριωδέστατον, *Longin.* 14.
Παιδαριωδῶς, *adv.* pueriliter.
Παιδεία, ας, ἡ, institutio, instituendi ratio, doctrina, eruditio, disciplina; (2) ratio vitæ, sapienter et eleganter actæ. A παιδεύω.
Παίδιος, ου, ὁ, puerilis. A παῖς.
Παιδιραστέω, ῶ, fut. ήσω, amator puerorum sum. A
Παιδιραστής, οῦ, ὁ, amator puerorum. *Gl. V.* puerarius, pullarius. Hinc
Παιδιραστία, ας, ἡ, amor puerorum; amor, qualis est pædiconum.
Παιδιραστικός, ἡ, όν, ad masculos amores pertinens. Ab eod.
Παιδίρως Ζεύς, per jocum Comice quasi παιδεραστής, propter Ganymedem, *Poll.* Ab ἔρως.
Παίδιρως, ωτος, ὁ, acanthus, et flos quidam; (2) unguentum atque pigmentum coloranda faciei, *Athen.* 13, *Eust.* 974.
Παιδεύετε, 2. pl. præs. ind. act. verbi παιδεύω.
Παίδευμα, ατος, τὸ, quod docetur, præceptum, disciplina. A παιδεύω. Unde
Παίδευσις, εως, ἡ, institutio, disciplina, ipsa erudiendi actio, doctrina, eruditio.
Παιδευτήριον, ου, τὸ, locus in quo pueri docentur, ludus literarius. Ab eod.
Παιδευτής, οῦ, ὁ, qui instituit, doctor, præceptor, magister, castigator. Ab eod.
Παιδευτικός, ἡ, όν, qui ad institutionem facit; (2) ad docendum aptus; (3) castigatorius, castigandi vim habens. A παιδευτής.
Παιδευτικῶς, *adv.* more eorum qui instituunt seu docent; (2) docte, erudite.
Παιδευτός, ἡ, όν, doctus, eruditus. A
Παιδεύω, fut. εύσω, doceo, instituo, erudio; (2) admoneo, reprehendo, castigo, punio, flagello; παιδεύομαι, doceor, punior; perf. part. πεπαιδευμένος, eruditus. Κᾆτα θαυμάζειν χρεὼν εἰ μὴ γυναῖκας σώφρονας παιδεύστε, *Eur. Andr.* 601. Οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν μήτηρ γένηται, πάλλα παιδεύει κακά, *Soph. Phil.* 1349. Οὐ' ἐν Διῒ δόμοισιν παιδεύεται, *Eur. Ion.* 859. A παῖς.
Παιδήϊος, ου, ὁ ἢ ἡ, *Ion.* pro παίδιος.
Παιδιά, ᾶς, ἡ, ludus, lusus, relaxatio animi, jocus; (2) dicitur de rebus quas contemnimus, ut *Lat.* jocus. A παίζω.
Παιδία, ας, ἡ, pueritia, puerilis ætas. A παῖς.
Παιδικά, ῶν, τὰ, amasius *proprie*; reperitur tamen et de fœminis, sc. ἀγάλματα. Ἄμφω δὲ αὐτῷ γινομένω παιδικώ, ambo in deliciis erant, *Appian. Syr.* 45. A
Παιδικός, ἡ, όν, puerilis, puellaris.
Παιδικῶς, *adv.* pueriliter, puerorum more.
Παιδιόθεν, *adv.* a puerili ætate, ab incunabulis; a pueritia, *Gl. V.* A παιδίον.
Παιδίον, ου, τὸ, puerulus, infans, pusio; (2) filiolus vel filiola. Dim. a παῖς.
Παιδιοτροφία, idem quod παιδοτροφία.
Παιδισκάριον, ου, τὸ, puellula; (2) puellus, puer; pupus, *Gl. V. Menand.* (3) ancilla, ancillula. (3) τὸ οἰνοχοῆσαν τῇ Κυβέλῃ παιδισκάριον, *Heliod.* 8. A παιδίσκη.
Παιδισκεῖον, είου, τὸ, locus in quo sunt puellæ; (2) lupanar. A παιδίσκη.
Παιδίσκη, ης, ἡ, puella; *Att.* puella libera, virgo; (2) ancilla, ancillula: Hellenice vero tantum ancilla. (1) κἄπειτα [ἴλιγον] κατιδοῦσ' ἐν τῷ πίρᾳ . . . γέροντά τι, καὶ γυναῖκα, καὶ παιδίσκας, *Xenoph. Cyri Exped.* 4, 204 et 205. A
Παιδίσκος, ου, ὁ, puerulus seu puellus; rarum hoc vocabulum. Dim. a παῖς.
Παιδιώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, lusui deditus, jocis gaudens; (2) puerilis, puerulos decens. A παιδία, vel παιδίον.
Παιδνῆς, οῦ, ὁ, puer vel adolescens, qui excessit ex pueris. Etiam *adjective*, puerilis, ut *in Epigr.* παιδνὰς χεῖρας.
Παιδοβοσκός, οῦ, ὁ, puerorum altor. Ex βόσκω.
Παιδοβρώς, ῶτος, ὁ, puerorum devorator.
Παιδόβρωτος, ον, idem. A βιβρώσκω.
Παιδογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio. *Ph.* puerperium. A
Παιδογόνος, ου, ὁ ἢ ἡ, maritus liberos procreans; (2) ad liberorum procreationem faciens, prolificus, fœcundus. (1) τᾶς παλαιομάτορας παιδογόνε, *Eurip. Suppl.* 628. Ex γίγομαι, a γίνομαι.
Παιδόθεν, *adv.* a puero, a pueritia. A παῖς.
Παιδονομέω, ῶ, f. ήσω, puerorum seu liberorum curam gero. A
Παιδονόμος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui puerorum curam gerit. Ex παῖς et νομέω, *curo.*
Παιδοκτονέω, ῶ, fut. ήσω, liberos interficio.
Παιδοκτονία, ας, ἡ, cædes liberorum. A
Παιδοκτόνος, ου, ὁ ἢ ἡ, puerorum seu liberorum interfector seu interfectrix. A παῖς et κτείνω.
Παιδολίτειρα, ας, ἡ, liberorum perditrix. Πῶς ἔν σι χώρα τὰν παιδολίτειραν ἴξει; *Eurip. Med.* 848. A
Παιδολίτης, idem quod
Παιδολίτωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, puerorum seu liberorum perditor. Ex παῖς et ὀλλύω.
Παιδολεγία, ας, ἡ, puerorum delectus. Ex παῖς et λέγω, *eligo.*
Παιδολύμας, liberorum perditrix, *Æsch. Ch.* 603. Ex λύμη
Παιδομαθής, ους, ὁ ἢ ἡ, qui in pueritia didicit, oppositus τῷ ὀψιμαθεῖ. A μανθάνω.
Παιδομανής, ους, ὁ ἢ ἡ, qui puerorum amore insanit. A μαίνομαι. Hinc
Παιδομανία, ας, ἡ, insanus puerorum amor.
Παιδόμορος, ον, liberis perniciosus. A μόρος.
Παιδονομία, ας, ἡ, disciplina puerorum. A
Παιδονόμος ου, ὁ, puerorum rector, præfectus disciplinæ et educationi puerorum. Ex νέμω, *administro.*
Παιδοπάτης, ου, ὁ, puerorum corruptor, pædicator. Ex παῖς et ὀπτεύω.
Παιδοποιέω, ῶ, et παιδοποιοῦμαι, liberos procreo, gigno, genero. Ἢ παιδοποιεῖν ἐξ ἐμοῦ βουλήσεται; *Xen. Herac.* 524. Hinc
Παιδοποιητός, ῆ, ὁ, liberorum procreator.
Παιδοποιήσιμος, ον, liberis creandis aptus.
Παιδοποΐα, ας, ἡ, liberorum procreatio; (2) adoptio liberorum. A
Παιδοποιός, οῦ, ὁ ἢ ἡ, liberorum procreator sive procreatrix. Δάμαρ δοθεῖσα παιδοποιὸς Ἕκτορι, *Eurip. Androm.* 4. Ex ποιέω.
Παιδοπόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, liberis transitum præbens; ut παιδοπόρος γένεσις, *in Epigr.* Ex πείρω, *transeo.*
Παιδοσπορέω, ῶ, liberos genero seu procreo, gigno, genero. Ex σπόρος.
Παιδοσύνη, ἡ, adoptio, *Man.*
Παιδοτέκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio.
Παιδοτόκος, ου, ὁ ἢ ἡ, puerpera, quæ peperit; παιδοτόκος βίος, vita pueros generans, conjugalis. Ex παῖς et τίκτω.
Παιδοτριβεῖον, ου, τὸ, locus in quo pueri exercentur.
Παιδοτριβέω, ῶ, fut. ήσω, pueros exerceo, instituo. Παιδοτριβῶν νέον ἐν πράγμασι κοινοῖς, *Plut.* A
Παιδοτρίβης, ου, ὁ, pædotriba, qui pueros exercet, gymnasii magister; (2) præceptor, ductor, ludimagister. A τρίβω. Hinc
Παιδοτριβικός, ἡ, όν, ad pædotribam pertinens.
Παιδοτριβικῶς, *adv.* more pædotribarum, ut decet pædotribas.
Παιδότριψ, ιβος, ὁ, idem quod παιδοτρίβης.
Παιδοτροφέω, ῶ, f. ήσω, pueros educo; (2) servos alo. Οὐ δυνάμενοι παιδοτροφεῖν, *Appian.*
Παιδοτροφία, ας, ἡ, puerorum educatio. A
Παιδοτρόφος, ου, ὁ ἢ ἡ, puerorum vel servorum educator, altor. A τρέφω.
Παιδότρωτος, ον, a liberis afflictus. A τιτρώσκω.
Παιδουργέω, ῶ, liberos procreo. Χωρῶν ἐν δίναις ταῖς Ἀλφιοῦ παιδουργεῖ, *Eur. Ion.* 175. Ex παῖς et ἔργον. Unde
Παιδουργία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Παιδουργία δύστεκνος, de matre quæ nupta suo filio liberos parit, *Soph. Œd. Tyr.* 1248.
Παιδοῦσα, ἡ, prægnans, *V. L. ex Call.*
Παιδοῦσσα, mater. Non est participium, sed adjectivum formæ contractæ, pro παιδοῦσσα. *Callimach. apud Scholiastem Soph. ad Trach.* 308. (Sed hoc dubium.)
Παιδοφθορέω, ῶ, pueros corrumpo, pueros stupro; (2) pueros occido:
Παιδοφθορία, ας, ἡ, puerorum stupratio; (2) puerorum occisio. A
Παιδοφθόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, puerorum corruptor, stuprator, pædicator, cinædus; (2) puerorum perditor, occisor. Ex φθείρω.
Παιδοφιλέω, ῶ, pueros amo; παιδοφιλεῖσθαι, de puero, qui amatur.
Παιδόφιλος, ου, ὁ, puerorum amator; pædicator.
Παιδόφιλος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem.
Παιδοφονέω, ῶ, pueros occido:
Παιδοφονία, ας, ἡ, puerorum vel liberorum cædes. A
Παιδοφόνος, ου, ὁ ἢ ἡ, puerorum seu liberorum interfector. Ex παῖς et φόνος.
Παιδοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, puerum vel pueros gestans. A φέρω.
Παίδωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio. A παῖς. Unde
Παιδῶν, gen. pl. *Dor.* pro παίδων, a παῖς, *puer.*
Παίζω, *Dor.* παίσδω, f. 1. παίξω, seu παίσω, ludo, jocor, illudo; (2) de voce quæ jocoque fingitur vel usurpatur. Sic *apud Pollucem*, 3, 109, ubi male interpres *ridetur.* Vide πλύτας. Παίζει πρὸς ἡμᾶς δισπότης, ἢ μαίνεται; *Eur. Her. Fur.* 955. Παίσδιν ἐς βαθὺν ὄρεσσιν, *Theoc.* 18, 14.
Παιήνιος, ία, ιον, medicus, salutaris. A παιήων.
Παιηονύη, ης, ἡ, ars medica. Ab eod.
Παιηονὶς, ἡ, Pæonia, *Ep.*
Παιήων, ονος, ὁ ἢ ἡ, salutaris. A παιών.
Παιήων, ονος, ὁ, hymnus; deorum medicus. Ab eod.
Παίκτρια, ας, ἡ, quæ ludit. A παίζω.
Παίκτης, ου, ὁ, lusor. A παίζω.
Παικτικός, ἡ, όν, jocularis, illusorius.
Παικτικῶς, *adv.* illudendi causa
Παικτός, ἡ, όν, qui ludis meretur; (2) jocularis. A παίζω.
Πάϊν, accus. *Poet.* pro παῖδα. Οὐν πάϊν ἀμφιστεῶσαν, *Oppian. Cyneget.* 3, 218. Περὶν πάϊν ἀβρήσουσι λιλυμένον ὕδατι σιμῷ, *Anthulog.* 1.

Παιόλη, et παιόλημα, fraus, impostura, *Suid.* *Sed vera scriptura est* ἀπαιόλη, &c. *Ern.*

ΠΑΙΠΑΛΑ, ων, τὰ, loca præruptа et salebrosa; *prop.* pulvis in rupibus.

Παιπάλη, ης, ἡ, farinæ flos; farina tenuissima *Metuph.* de versuto et astuto. A πάλη. Hinc

Παιπάλημα, ατος, τὸ, idem.

Παιπάλλω, quatio, concutio. A πάλλω.

Παιπαλόεις, όεσσα, όεν, præruptus, salebrosus, asper. Ἔστην δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών, *Od.* 10, 148. *Hes. Th.* 860. A παίπαλα.

Παιπαλοίσσης, *asperis*, dat. pl. f. g. *Ion.* pro παιπαλοίσσαις

Παιπαλώδης, ης, ὁ ἡ, malitiosus, versipellis; (2) veneficus. A παιπάλη.

ΠΑΪΣ, παιδός, ὁ ἡ, puer vel puella; (2) servus, minister; (3) filius, liberi. (3) παίδων τ' ἐρατὴς ἦν, cupidus eram liberorum, *Eurip. Suppl.* 1088.

Πάϊς, ίδος, acc. πάϊν, *Poet.* pro παῖς.

Παίσαις, *qui percussit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro παίσας, a παίω, vel a παίζω.

Παίσατε, 2. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπαίσατε, a παίω, vel παίζω.

Παίσδα, acc. sing. *Dor.* pro παῖδα.

Παίσδη, *ludat*, 3. sing. præs. conj. act. *Dor.* pro παίζῃ, a παίζω.

Παίσδω, ludo, *Dor.* pro παίζω.

Παίσῃς, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi παίζω, *ludo*; vel a παίω, *percutio.*

Παισικός, ἡ, όν, jocularis, *Athen.* A παίζω.

Παισφάσσω, oculos circumfero; (2) impetum facio, tumultuor; (3) declaro, illustro. Σὺν τῇ (αἰγίδι) παισφάσσουσα δίσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν, *Il.* 2, 450. Παίφασσι δὲ, τόν δ' ἀνὰ χῶρον ὕδωρ ἐξιέμεν, *Apoll. Rhod.* 4, 1442. (2) λείψανα παισφάσσοντα, reliquiæ subsilientes, *Oppian. Cyneg.* 2, 250. Τὴν περὶ λύχνις ἀκρόνυχος δειπνηςὶς ἀπήλασι παισφάσσουσαν, *Nicand. Ther.* 760. A φάος, *lux*, est φάω, unde φάσσω, παισφάσσω, *celeri motu micto.*

Παιχθείς, aor. 1. part. pass. verbi παίζω.

ΠΑΪΩ, fut. παίσω, percutio, ferio, pulso. Alicubi et pro subagito; item raptim comedo. Occurrit et f. παιήσω, παιήσομαι, *Aristoph.* Ὃς μίγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα, *Aristoph. Nub.* 543.

Παιών, ῶνος, ὁ, Apollo, Deus medicinæ; (2) hymnus; (3) medicus. A παίω, *ferio*, eo quod Apollo Pythonem sagittis percussit.

Παιωνία, ας, ἡ, Pæonia, *herba*; (2) antidoti nomen, item catapotii. A παιών.

Παιωνίζω, fut. ίσω, pæanem canto. A παιών.

Παιωνικός, ἡ, όν, medicus. Ab eod.

Παιώνιος, ᾱ, ὁ ἡ, et παιωνίος, ία, ιον, medicus, a, um. Ὧν ἔχω παιώνιον . . . κακῶν, *Soph. Trach.* 1208. Τῦτο μὲν παιωνίας ἐς χεῖρας ἐλθεῖν, *Id. Phil.* 1345. Ab eod.

Πακτὶς, *Dor.* pro πηκτὶς, ίδος, ἡ, pecten, instrumentum musicum. A πήγνυω.

Πακτὸς, ἡ, όν, *Dor.* pro πηκτὸς, compactus.

Πακτόω, ῶ, fut. ώσω, compingo, coagmento, obsero, claudo. (2) καὶ δῶμα πάκτυ, domusque fores obsera, *Soph. Aj.* 579; ubi prius male legebatur δῶμ' ἀπάκτυ. Ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι, κἀπακτώσαμεν, nos autem quæcunque erant perforata, obturavimus pannis, et obsepivimus, *Aristoph. Vesp.* 127. A πακτός. Unde

Πάκτων, ωνος, ὁ, genus navigii fluviatilis, quod solvi poterat. *Gl. V.* remulcus.

Πάκτωσις, ως, ἡ, coagmentatio. A πακτόω.

ΠΑΛΑΘΗ, ης, ἡ, massa ficuum aut pinguium caricarum; (2) quælibet aliarum rerum massa.

Παλάθιον, Dim. a πάλαθον.

Παλαθίς, ίδος, ἡ, idem.

Πάλαθον, τὸ, idem quod παλάθη.

Παλαθώδης, ης, ὁ ἡ, massæ παλάθης formam habens. A παλάθη.

ΠΑ'ΛΑΙ, *adv.* olim, quondam, pridem, jampridem, dudum, jamdudum; (2) dicitur de brevi tempore, modo. (2) ὐκ ἀκέιτι πάλαι ξυνῶσθαι τόνδε πρὸν νέοντά με; *Eurip. Hippolyt.* 1085. Ἔστι δ' ἡ πάλαι γυνὴ, antiquos mulier obtinet mores, *Id. Or.* 129.

Παλαιβλαστὴς, ὲς, dudum germinans, dudum natus. A βλαστάνω.

Παλαιγενὴς, ὲς, priscus, vetustus, annosus seu senex. Ex πάλαι et γίνομαι.

Παλαίγονος, ᾱ, ὁ ἡ, idem; παλαίγονοι, majores, *R. Pind. Olym.* 13. item παλαιγόνιος, *Ern.* (Sed παλαιγόνος, qui olim genuit.) Ex iisd.

Παλαιστὴς, ὲς, vetus. Ab ἔτος.

Παλαίβιτος, ᾱ, ὁ ἡ, longo tempore repositus et adservatus. Ex πάλαι et τίθημι.

Παλαιμάτωρ, ορος, ἡ, prisca mater. A μήτηρ.

Παλαιμονέω, ῶ, contendo, luctor. Χαύνᾳ πραπίδι παλαιμονεῖ κινεῖ, *Pind.*

Παλαιμόνια, τὰ, Portunalia, *Gl. V.* A

Παλαίμων, ονος, ὁ, Palæmon; deus marinus *Gl. V.* Portunus.

Παλαιόγονος, ᾱ, ὁ ἡ, priscus. Ex γίγομαι.

Παλαιολογέω, ῶ, antiqua memoro, de rebus antiquis dissero aut scribo. Ex λόγος.

Παλαιομάγαδις, ὁ, idem quod μάγαδις.

Παλαιομάτωρ, ορος, ἡ. Τᾶς παλαιομάτορος παιδογόνις, *Eurip. Suppl.* 628.

Παλαιομήτωρ, ορος, antiquæ matris, *Eur.*

Παλαιομωλύνω, veterator, *Ph.*

Παλαίοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro παλαίουσι, a παλαίω.

Παλαιόπλυτος, ᾱ, ὁ ἡ, cui priscæ sunt divitiæ, jam diu locuples.

Παλαιοτρόγμων, ὁ, longo usu tritus in aliqua re.

Παλαιός, *Dor.* pro παλαιός, stultus. Παλαιός γε, ναὶ τὸν Κάστορα, ὦνθρωπος, *Aristoph. Lys.* 988.

Παλαιοτράφος, veteramentarius, *Ph.* A ῥάπτω.

Παλαιός, ά, όν, vetus, antiquus, priscus, vetustus, pristinus; (2) futilis, inanis; (3) stultus, μωρός. (2) κωφὰ καὶ παλαῖ ἔπη, *Soph. Œd. Tyr.* 290. Χρόνῳ παλαιοὶ, senes, *Id. Col.* 112. A πάλαι. Hinc

Παλαιότης, ητος, ἡ, vetustas, antiquitas.

Παλαιοτόκος, ᾱ, ὁ ἡ, quæ dudum peperit, effœta, *Arct.* Ex τίκτω· præt. τέτοκα.

Παλαιότοκος, *ex iisd.* dudum natus, major natu.

Παλαιότροπος, ον, ad morem veterem factus.

Παλαιόφρων, ονος, ὁ ἡ, antiqua sapiens; (2) valde prudens. Ex παλαιὸς et φρήν.

Παλαιόω, ῶ, f. ώσω, antiquo, veterem reddo; παλαιόμαι, veterasco, vetus fio; πεπαλαιωμένος, inveteratus. A παλαιός.

Πάλαισμα, ατος, τὸ, luctatio; (2) callidum consilium, artificium; (3) conatus, nempe, absolvendi negotii suscepti. (3) τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει πάλαισμα μήποτε λῦσαι θέον αἰτῆμαι, *Soph. Œd. Tyr.* 879. A παλαίω.

Παλαισμάτισσι, *Poet.* pro παλαίσμασι.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, lucta. A πάλαισμα.

Παλαισταγὴς, ὲς, ὁ ἡ, olim stillans; epith. veteris vini. A στάζω.

Παλαιστέω, metior. A

ΠΑΛΑΙΣΤΗ', ῆς, ἡ, palmus, mensura quatuor digitorum.

Παλαιστὴς, ῆ, ὁ, luctator, adversarius in lucta; (2) idem quod παλαιστή. A παλαίω, vel παλαιστή. Unde

Παλαιστιαῖος, αία, αῖον, qui est quatuor digitorum magnitudine, vel unius palmi.

Παλαιστικός, ἡ, όν, ad luctatores seu ad luctationem pertinens, luctæ peritus, luctæ studiosus. A παλαιστής.

Παλαιστόριον, τὸ, locus ubi palæstra exercetur, *V. L.*

Παλαίστρα, ας, ἡ, palæstra, lucta, vel luctæ locus. A πάλη.

Παλαιστρικὸς, ἡ, όν, ad luctatorem pertinens; (2) palæstricæ peritus. A παλαίστρα.

Παλαιστρικῶς, *adv.* palæstrice. Ab eod.

Παλαιστρίτης, ᾱ, ὁ, palæstrita, luctator, adversarius in lucta. Ab eod.

Παλαιστροφύλαξ, κος, ὁ, præfectus palæstræ.

Παλαίφατος, ᾱ, ὁ ἡ, olim dictus seu celebratus; (2) priscus, antiquus; *Od.* 9, 507. Ex πάλαι et φάτος.

Παλαιφάτως, *adv.* secundum priscam famam.

Παλαίφοιβος, ᾱ, ὁ ἡ, vates vetus. A φοιβάω.

Παλαίχθων, ονος, ὁ ἡ, antiquam terram habens, antiquus terræ possessor, *Æschyl. S. T.* 105. Ex πάλαι et χθών.

Παλαίω, fut. αίσω, luctor, certo, conflictor. Κατὼ δὲ μερμίρω παλαίσμιν, *Eurip. Rhes.* 508. *Il.* 23, 621. A πάλη.

Παλαίωμα, ατος, τὸ, inveteratio, *R* A παλαιόω.

Παλαίωσις, ως, ἡ, idem et ab eod.

Παλάμαισι, dat. pl. *Poet.* pro παλάμαις.

Παλαμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, administro, efficio, gero; (2) struo, molior, machinor. A παλάμη.

Παλαμάων, gen. pl. *Æol.* pro παλαμῶν, a

ΠΑΛΑ'ΜΗ, ης, ἡ, palma manus; (2) manus; (3) ars, via, ratio, qua aliquid efficimus; *Il.* 1, 238. (4) instrumentum, quo aliquid efficitur. (2) ἐν παλάμης φορίσαι δικασπόλοι, *Il.* 1, 238. (4) συρίγγεσσι τίμεται παλάμα χρόα, *Eurip. Or.* 818.

Παλαμὶς, ἡ, amaria, piscis, *Aristot.*

Παλαμναῖον, ᾱ, τὸ, *substant.* piaculum. Μὴ παλαμναῖον λάβω; *Eur. Iph. in Taur.* 1226.

Παλαμναῖος, αία, αῖον, cujus manus cæde contaminata est, cæde contaminatus, *Plut. in Alcib.* (2) homo sceleratus, piaculo obstrictus, homicida, pestis, pernicies; (3) sceleratum vindex, dicitur de Jove et de Furiis. Οἷις δὲ παλαμναίοις τοῖς ἀνοσίοις ἐπιτέμπουσι; *Xenoph. Cyri Inst.* 8, 7, 18. (1) γενέσθαι παλαμναῖον σέθεν, polluere me cæde tua, *Soph. Trach.* 1207. A παλάμη.

Παλαξέμεν, fut. 1. inf. act. *Ion.* pro παλάξειν.

Παλάσσετο, 3. sing. imperf. indic. pass. *Ion.* pro ἐπαλάσσετο.

Παλάσσω, fut. ξω, sortior; (2) inquino, fœdo, contamino, *Anglic.* TO PLASH. πεπάλαχθε, sortimini, 2. plur. perf. pass. πεπαλαγμένος, fœdatus, part. Ἀμφὶ δὲ χαίτας Αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνῳ, *Theoc.* 25, 225. Παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ, *Il.* 5, 100. A πάλλω.

Παλάχη, ἡ, sors, *Steph.*

Παλευτὴς, ῆ, ὁ, qui retia avibus tendit, illex. A παλεύω. Hinc

Παλεύτρια, ας, ἡ, illex.

ΠΑΛΕΤ'Ω, f. εύσω, allicio; (2) alliciendo fallo; (3) in retia pertraho. Τὰς περιστερὰς δ' ὁμοίως ξυλλαβὼν, ἐξέχας ἔχει, κἀπαναγκάζει παλεύειν, *Aristoph. Av.* 1088.

ΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, lucta, luctatio.

Πάλημα, ατος, τὸ, pollen, *Poll.* pro παιπάλη. Hinc

Παλημάτιον, ᾱ, τὸ, sorbitio quædam, *Poll.*

Παλήσειε, 3. sing. a. 1. opt. *Æol.* pro παλήσαι, a verbo inusit. si non plane mendoso, παλέω, *luctor.*

Πάλι, pro πάλιν, *Poet.*

ΠΑΛΙ'Α, secundus nuptiarum dies, repotia, *R.*

Παλίβλαστος, ᾱ, ὁ ἡ, iterum germinans. Ex πάλι et βλαστάνω.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, quasi secundus ortus, instauratio; (2) reditus ad vitam; (3) regeneratio; (4) baptismus. Ex γένεσις, *generatio.* Hinc

Παλιγγενέσιος, ᾱ, ὁ ἡ, ad regenerationem pertinens. A

Παλιγγενὴς, ὲς, ὁ ἡ, renascens, renatus. Μαῖα παλιγγενίων μερόπων νικυσσόος ὥρη, *Nonn.*

Παλίγγλωσσος, ᾱ, ὁ ἡ, diversa utens lingua; (2) contrarius, diversus a priori sermo, quo ille fit irritus; unde irritus, *Ern.* male ominans. (1) ὐδ' ἔστιν ὅτω Βάρβαρος, ὅτι παλίγγλωσσος πόλις, *Pindar. Isthm.* 6, 36. Παλίγγλωσσον δὲ οἱ Ἀθάνατοι ἀγγέλων ῥῆσιν θέσαν, *Id. Nem.* 1, 88. A γλῶσσα.

Παλίγγναμπτος, ᾱ, ὁ ἡ, retrorsum curvus; (2) recurvus. A γνάμπτω.

Παλιγκάπηλος, ᾱ, ὁ ἡ, qui a caupone emit et rursum vendit. *Gl. V.* dardanarius.

Παλιγκιὴς,

Παλιγκινής, ές, retro cedens seu ruens. A κινέω.

Παλίγκλασος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, refractus; (2) recurvus, reflexus. A κλάω.

Παλιγκοταίνω, rursus malignus fio aut excandesco. A παλίγκοτος.

Παλιγκοτίω, ῶ, fut. ήσω, idem et ab eod.

Παλιγκότησις, εως, ἡ, offensio et excandescentia iterata. A præc.

Παλιγκοτία, ας, ἡ, offensio, simultas. A

Παλίγκοτος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui simultatem cum aliquo gerit; infestus, iracundus.

Παλιγκότως, adv. animo irato, iracunde.

Παλίγκτιτος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, redivivus, *Gl. V.* A κτίζω.

Παλίγκυρτος, ᾱ, ὁ, nassa.

Παλίγλωσσος. Vide παλίγγλωσσος.

Παλίγναμπτος, ον, reflexus, *Tryph.*

Παλιδιρκής, ές, retro spectans, videns quæ a tergo sunt. A δέρκομαι.

Παλιδίωξις, ἡ, pro quo παλίωξις, *Hes.*

Παλίδρομος. Vide παλίνδρομος.

Παλίζιτος, et παλίξυστος, iterum rasus, denuo rasus, al. παλίγξιτος.

Παλικαμπής, ές, retro cedens, ruens. A κάμπτω.

Παλιλλογέω, ῶ, f. ήσω, idem iterum dico. Κροῖσος δὲ οἱ ἐπαλιλλόγησε πᾶσαν τὴν ἐωυτῦ διάνοιην, *Herodot.* 1, 90. (pessime editiones fere omnes ἐπανηλόγησε.)

Παλιλλογία, ας, ἡ, verbi, sermonis iteratio. A

Παλίλλογος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, rursum numeratus, iterum collectus seu congestus, *Il.* 1, 126. A λέγω, dico, recenseo, colligo.

Παλίλλυτος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, resolutus, rescissus.

Παλιμβάκχιος, ᾱ, ὁ, palimbacchius, pes metricus, prima et tertia longis, media brevi.

Παλίμβαμος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, retrogradus, *R. Pind. Pyth.* 9. A βαίνω.

Παλίμβιος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, redivivus.

Παλιμβλαστής, ές, ὁ ᾖ ἡ, iterum germinans.

Παλίμβλαστος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, idem. A βλαστάνω.

Παλιμβολία, ας, ἡ, dolus, inconstantia, fluctuatio animi. A

Παλίμβολος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, veteratorius, veterator; (2) inconstans, mutabilis. Δολερὸς ᾖ παλίμβολος ἀνήρ, *Plut.* Ex βάλλω vel βιλή.

Παλιμβιλία, ας, ἡ, consilii mutatio, inconstantia, *R.* A βιλή.

Παλίμβιλος, ον, inconstans in conciliis.

Παλιμμήκης, ες, ὁ ᾖ, duplicatus longitudine, duplex; (2) longus. A μῆκος.

Παλίμπαις, παιδος, ὁ, iterum puer; (2) repuerascens senex.

Παλιμπισὶς, adv. retrorsum, iterum. A

Παλιμπιστὴς, ές, ὁ ᾖ ἡ, retro lapsus, retrogradus. A πίπτω.

Παλίμπηγος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, iterum compactus. A πηγνύω.

Παλίμπισσα, ης, ἡ, sicca pix, pix recocta.

Παλίμπλαγκτος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, errabundus. A

Παλιμπλάζομαι, vagis erroribus retro agitor, seu iterum oberro; παλιμπλαγχθέντας, a. 1. part. retractos, iterum errabundos.

Παλιμπλεκὴς, ές, ὁ ᾖ ἡ, retrorsum nexus seu plexus, *R.* A πλέκομαι.

Παλίμπλυτος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, denuo lotus. A πλύνω.

Παλίμπλωτος, ον, iterum navigans.

Παλιμπνοία, ης, ventus contrarius. Ἐσπέριοι ἀνέμοιο παλιμπνοίῃσιν ἴκιλσαν, *Apoll. Rhod.* 1, 586.

Παλίμποινον, ᾱ, τὸ, remuneratio

Παλιμπόρευτος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, retrogradus. A πορεύομαι.

Παλιμπόρος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui iter repetit; (2) e contrario iter faciens, *R.* A πόρος.

Παλίμπους, ποδος, ὁ ᾖ ἡ, pedem reflectens, retrogradus.

Παλίμπρατος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui iterum venditus est; (2) qui sæpius vendi se sinit; (3) qui priori hero relicto subinde alii se addicit; (4) veterator, veteratrix. Ex πιπράσκω.

Παλιμπροδοσία, ας, ἡ, falsa et simulata proditio.

Παλιμπροδότης, ᾱ, ὁ, reciprocus seu rursus proditor, qui eos prodit ad quos transfugit.

Παλίμπωλος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui aliquid revendit, qui emit ut revendat. A πωλέω.

Παλίμφημος. maledicus. blasphemus. Παλίμφαμος ἀοιδὰ, carmen maledicum, *Eurip. Ion.* 1096. Οἱ τῶν ἀνοσίων αἱρέσεων εὑρεταὶ παλιμφήμως φωνὰς κατὰ τῆς ἀῤῥήτου δόξης ἱέντες, *S. Cyrillus in Isaiam.*

Παλίμφρων, ὁ, ἡ, qui sententiam mutat. A φρήν.

Παλιμφυὴς, ές, ὁ ᾖ ἡ, renatus; (2) renascens; (3) redivivus. Πηγῆς ἐνδομύχοιο παλιμφυὲς ἅμπιδον ὕδωρ, *Nonn.* Ex φύω.

Παλίμφυτος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, iterum derasus, vel deradendo tersus, seu ita factus, ut in eo exarata rursus deleri et cum aliis mutari possint. A ψαίω. Sed usitatius.

Παλίμψηστος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, idem. A ψάω.

Παλίμψυχος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui resumpsit animam, redivivus. A ψυχή.

ΠΑ'ΛΙΝ, adv. iterum, rursus, denuo, de integro; (2) vice versa, e diverso, e contrario, contra; (3) retro, seu retrorsum; alibi, alio in loco: *in commemorandis scriptorum locis sive dictis.*; (3) ὁ μὲν γὰρ ὅλως . . . πάλιν ἀῤ' ἦλθ' ἐξ εὐτυχίας Ἀτρείδαις, Atridarum potentia et felicitas in contrarium ceciderunt, *Eur. Or.* 808.

Παλινάγγελος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, nuntius, qui postquam nuntiavit quod jussus erat, ad eum redit a quo missus erat, internuntius.

Παλινάγρετος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui rursus congregatur; (2) rursus congregans. Ἦν ἄτην ἀχέων· ἡ δ' ᾗ παλινάγρετος ἔξιν, *Hes.* 93. Ex ἀγείρω.

Παλιναίρετος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, rursum creatus, qui post abrogatum magistratum rursum creatur magistratus.

Παλιναυξὴς, ές, ὁ ᾖ ἡ, recrescens, renascens; *Nonn. P.* 3, 30. Ex αὔξω.

Παλιναυτόμολος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui ad eam partem, a qua prius ad hostes transierat, redit.

Παλινδικέω, instauro litem:

Παλινδικία, ας, ἡ, actio repetita, *Ph.* παλινδικίας, instaurandæ litis. Παλινδικίαν δίδὸς τοῖς ἀδίκως κατακριθεῖσι, *Herod.* A

Παλίνδικος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui rursus de rebus iisdem judicatur. Ex πάλιν et δίκη.

Παλινδίνητος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui reciproco vortice revolvitur. Ὄφρα μιν ἐξ ὕπνοιο παλινδίνητον ἐγείρω, *Nonn.* Ex δινέομαι.

Παλινδινία, ας, ἡ, vortex reciprocus. A δίνη.

Παλινδρομέω, ῶ, f. ήσω, cursu reciproco redeo. Ὧδε παλινδρομέουσι αἱ δυνάμεις, *Aret.*

Παλινδρομὴς, ές, ὁ ᾖ ἡ, idem quod παλίνδρομος. Ἐς τὰ αὐτὰ παλινδρομίης, *Aret.*

Παλινδρομία, ας, ἡ, recursus, cursus reciprocus.

Παλινδρομικὸς, ἡ, όν, idem quod

Παλίνδρομος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, recurrens, reciprocus.

Παλινζωΐα, ας, ἡ, iterum vita. A

Παλίνζωος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, redivivus.

Παλινίδρυσις, εως, ἡ, sursum subsidentia humorum in se redeuntium.

Παλινοδία, ας, ἡ, remeatio, itineris repetitio. Ab ὁδὸς.

Παλίνοπτος, ον, a sole aversus, *Gal.*

Παλινόρμενος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui gressu retro concitato redit.

Παλινόρμητος, ον, idem. Ab ὁρμάομαι.

Παλίνορος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, retrogradus. Ex π. et ὄρω.

Παλίνορσος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, retrogradus, resiliens, rursus concitatus. *Ph.* reciprocus. Παλίνορσος ἀπίστη, *Il.* 3, 33. Ex iisd.

Παλινοστέω, ῶ, f. ήσω, iterum redeo, redeo, revertor.

Παλινόστιμος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, iterum rediturus.

Παλίνοστος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui redit seu revertitur, recurrens, reciprocus.

Παλινῦγος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui iterum meiit, iterum seu bis mingens. Ex ὄρεν, urina.

Παλινπροδοσία, ας, ἡ. Vide παλιμπροδοσία.

Παλινρύμη, ης, ἡ, impetus retro ruens, *Suicer.*

Παλίνσκιος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, valde umbrosus, opacus, tenebricosus. Ex σκιά.

Παλινσομέω, ῶ, contrarium dico seu loquor; (2) obtrecto, famam lædo. Ex σόμα.

Παλίνστροφος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, retro vertens. Ex στρέφω, verto.

Παλινστρόβιτος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, retrogradus, *Suicer.*

Παλίντιτος, ὁ, ἡ, qui rependitur, vicissim punitus; retributus, repensus. Ex τίω.

Παλιντοκία, ας, ἡ, mutua fœneratio; (2) fœnoris dati repetitio. Ex τίκτω.

Παλίντονος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, in aversum tendens, remittens; (2) recurvus, reflexus. Ex τείνω.

Παλιντράπιλος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, in contrarium versus, reflexus, retortus, inversus, *Pind. Olymp.* 2. Ex τρέπω.

Παλιντρίβης, ίος, ὁ ᾖ ἡ, veterator, versutus. Ex π. et τρίβομαι.

Παλίντριψ, veterator, *Ph.* Ex iisd.

Παλιντροπάσθαι, retro se convertere. Ἂψ δὲ παλιντροπόωντο θύρας ὕπο, *Apoll. Rhod.* 4, 643. Ex τροπή.

Παλιντροπία, ας, ἡ, conversio retro facta, immutatio; (2) cura.

Παλιντροπὴς, ές, ὁ ᾖ ἡ, idem quod

Παλίντροπος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, retro convertens gressum, retrogradus, redux. Ex τρέπω.

Παλιντυπὴς, ές, ὁ, ἡ, repercussus. Ex τύπτω.

Παλιντυχὴς, ές, qui contraria conditione seu fortuna utitur, secunda post adversam et contra. A τύχη.

Παλινῳδέω, ῶ, recanto, retexo orationem, muto sententiam. Ex ᾠδή.

Παλινῳδία, ας, ἡ, cantus priori contrarius; (2) retractatio.

Παλίνωρος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui suis horis redit. Ex ὥρα.

Παλιούριος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, ex paliuro factus. A

Παλίουρος, ᾱ, ἡ, paliurus, frutex spinosus. *Gl. V.* rubus.

Παλιουροφόρος, ον, ferens paliuros. A φέρω.

Παλιῤῥοέω, ῶ, vicissim refluo. A παλίῤῥοος.

Παλιῤῥόβιος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, refluens seu resiliens ab litore aut scopulo, epith. fluctus, *Od.* 5, 430. (2) retrogradus, resiliens retro. Οὐδὲ παλιῤῥόβιοι κιγ' ὑπεύδιοι φορέοιντο, *Aratus*, 1012. Ex ῥόος.

Παλίῤῥοια, ας, ἡ, refluxus, reciprocatio aquæ. Τὴν παλίῤῥοιην σχέθειν, *Aret.* A

Παλίῤῥοος, *contr.* παλίῤῥους, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, refluus, reciprocus.

Παλίῤῥοις, idem quod παλιῤῥόβιος, *Call.*

Παλίῤῥοπος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui retro vergit, reflexus. Ex ῥοπή.

Παλίῤῥυτος, ον, reciprocus, *Ph.* Ex ῥύω.

Παλίσιος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, idem quod παλίσσυτος. Ἄντρῳ ναιετάουσα παλισσίῳ, *Homer. Hymn. in Mercur.* 6.

Παλισσυτίω, ῶ, retrogradus feror, retrogredior, *R.* A

Παλίσσυτος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, retrogradus, resiliens. Παλίσσυτος ἡ χολὴ, *Aret.* Παλίσσυτον δρέμημα ναυτίσαι, retrogrado cursu fugere, *Soph. Œd. Tyr.* 193. Παλίσσυτος ἔπιχυ, retro veni, *Eurip. Suppl.* 388. Παλίσσυτον Εὐρυδίκησι, reducem Eurydicen, *Mosch.* 3, 131. Ex σύομαι.

Παλισύλλικτος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, iterum collectus seu congregatus. Ex συλλίγομαι.

Παλίφημος, pro παλίμφημος.

Παλίψηστος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, idem quod παλίμψηστος.

Παλίωξις, εως, ἡ, insecutio, *Il.* 15, 69. Confer *Hes. Scut. Herc.* 15. Ex διώκω.

Πάλλα, ης, ἡ, pila; quasi a πάλλομαι. *Eust.*

Πάλλαγμα, ατος, τὸ, concubitus cum pellice. A πάλλαξ.

Παλλάδιον, ᾱ, τὸ, simulacrum Palladis. Dim. a Παλλάς.

Παλλακία, ας, ἡ, concubinatus, pellicatus. A

Παλλακεύομαι, sum concubina; (2) pellicem habeo. *Ph.* παλλακεύεσθαι, ancillari. A

ΠΑΛΛΑΚΗ', ῆς, ἡ, pellex, concubina, succuba, *Ph.* Hinc

Παλλακία, ας, ἡ, concubinatus, pellicatus.

Παλλακίοισι, dat. pl. *Poet.* pro παλλακίοις. A

Παλλάκιον, ᾱ, τὸ, adolescentulus.

Παλλάκιος, ᾱ, ον, ad pellicem pertinens, *Phocyl.*

Παλλακὶς, ίδος, ἡ, concubina, pellex; (2) puella. A πάλλαξ.

Παλλαχὶς, amasius, *V. L.*
Παλλαιτιὰς, ἡ, epith. Palladis, *V. L. ex Ep.*
ΠΑΛΛΑΞ, ακος, ὁ, juvenis, adolescens, *Dor.* pro πάλληξ.
Παλλὰς, άδος, ἡ, Pallas, sive Minerva. A πάλλω, quia hastam vibrasse dicitur simul atque ex Jovis cerebro prosilierat. Est Dea intellectualis ordinis, custodiendi omnia vim habens.
Πάλλας, idem quod πάλλαξ, *Eust.*
Παλλάσιοι, seu πάλαθαι, ficus siccæ, *Ar.*
Πάλλι, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπαλλε, a πάλλω.
Πάλλινος, η, ὁ ἢ ἡ, omni ex parte albus, candidissimus. Ex πᾶν et λινός.
ΠΑΛΛΗΞ, pupa, pupula, catulaster, *Gl. V.* item, puer. A πάλλομαι.
Παλλομένων, gen. plur. part. præs. verbi πάλλομαι.
ΠΑΛΛΩ, vibro, quatio, agito; (2) sorte lego. Præfectus sortitioni, seu sortes in aliorum gratiam conjiciens in galeam, sitellam, vel urnam, a concussione πάλλειν κλῆρον dicebatur. Πάλλομαι, palpito, *Gl. V.* sortior, salio, exulto; a. 1. act. ἔπηλα, ἔπηλι, *Ion.* πῆλε, vibravit; inf. πῆλαι, vibrare. Στήθεσι πάλλεσθαι ἦτορ ἀνὰ στόμα, *Il.* 22, 452. Κιλεύων πάλλεσθαι, *Herodot.* 3, 128.
Πάλμα, ατος, τὸ, vibratio, agitatio. Hinc
Παλματίας, ου, ὁ, vibrator, quidam terræ motus.
Παλμικὸν, sc. οἰώνισμα, augurium quod ex πάλμῃ captatur, *Suid.*
Παλμὸς, οῦ, ὁ, vibratio, agitatio, palpitatio. *Ph.* salissatio, tripudium. Παλμὸς καρδίης, *Hipp.* A πάλλω.
Παλμοσκοπία, ας, ἡ, divinatio quæ fit ex palpitationis inspectione, *It.* A
Παλμοσκόπος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui παλμὸν sive palpitationem contemplatur, et ex ea divinat. Ex παλμὸς et σκοπός.
Πάλμυς, υος, ὁ, rex. *Vox Ion.* antiqua.
Παλμώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, palpitationibus obnoxius.
Παλμώδεις πόνοι, *Hippocr.* A παλμός.
Πάλμων, ονος, ὁ, servus, idem qui λάτρις.
Πάλος, ου, ὁ, vibratio, concussio, agitatio; (2) sortitio, sors. A πάλλω.
Παλταρία, siligo, simila, *Suid.*
Πάλτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπίεαλτο, a πάλλω, *agito.*
Παλτὸν, οῦ, τὸ, jaculum, telum.
Παλτὸς, ὴ, ὸν, vibratus, vibratilis. A πάλλω.
Πάλυνον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπάλυνον, a πάλυνω, *adspergo.*
Πάλυντὴ, ῆς, ἡ, polenta. A πάλυνω.
Πάλυνω, adspergo, conspergo; (2) albefacio. *Gl. V.* caudido. Ὁ δ' ἀλφιτα λευκὰ πάλυνεν, *Od.* 14, 77. Χ' ἁ σύριγξ ἰσῶντι παλύνεται, *Theoc.* A πάλη.
Πᾶμα, possessio: sic scribendum est, nec duplici μ opus est. A πάω fit πᾶμα, ut a δράω, ῥάω, δρᾶμα, ῥᾶμα. Vide *Valkenarium ad Ammonium*, 187. Duplicatio litteræ orta est e vulgari pronunciatione, quæ hanc litteram facile duplicat.
Παμβακὶς, et πάμβαξ, gossipium, *Suid.*
Παμβασιλία, ας, ἡ, regia potestas plenissima aut summa, merum seu summum imperium:
Παμβασίλεια, ας, ἡ, omnium regina, summa regina; de Junone, omnium deorum regina, *Apoll. Rhod.* 4, 382. A
Παμβασιλεὺς, ῆος, ὁ, omnium rex, summus rex. Ex πᾶν et βασιλεύς.
Παμβδελυρὸς, ὰ, ὸν, abominabilis, impurissimus, omnibus modis turpis.
Παμβέβηλος, υ, ὁ ἢ ἡ, impurissimus, sceleratissimus.
Παμβίας, υ, ὁ, violentus. Σχίσιν κερανῷ παμβίᾳ Ζεὺς τὸν βαθύγειον χθόνα, *Pind.* Ex πᾶν et βία.
Πάμβορος, υ, ὁ ἢ ἡ, omnivorus.
Παμβόσανος, υ, ὁ ἢ ἡ, herbidus. Ex βοτάνη.
Παμβόσκος, υ, ὁ ἢ ἡ, omnes pascens, fertilissimus, A βόσκω.
Παμβῶτις, ιδος, ἡ, epith. terræ, Rheæ; alma, omnium nutrix. Παμβῶτι Γᾷ, Rhea, *Soph. Phil.* 391.
Παμβώτως, ὁ, omnes pascens: epith. terræ.
Πάμμα, possessio (scriptura vitiosa: vera πᾶμα, *Etm.*) A πάομαι.
Πάμμακαρ, αρος, ὁ, ἡ, omni ex parte beatus.
Παμμάταιος, ου, vanissimus.
Παμμάχιον, υ, τὸ, qu. dic. certatio omni pugnæ genere. A
Πάμμαχος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui omni pugnæ genere certat; (2) qui est omnis generis, ex omni genere constat, quamplurimus, omnis, *Etm.* Ex μάχομαι.
Παμμάχως, *adv.* omni pugnæ genere certando; omni contentione.
Πάμμεγα, omnino magnum, valde magnum.
Παμμεγίθης, εος, ὁ ἢ ἡ, omnino magnus. *Ph.* immanis, vastus. Ex μέγεθος.
Παμμέγιστος, η, ον, maximus.
Παμμείδων, ονος, ὁ, omnibus imperans, omnium rector. Hinc fœmin. παμμιδία, ης, omnium rectrix. Ex μεδέω.
Πάμμελας, totus vel omnino niger.
Παμμελὴς, ὲος, ὁ ἢ ἡ, varie modulatus, canorus. Ex μέλος.
Πάμμετρος, υ, ὁ ἢ ἡ, omnia metrorum genera habens. Ex μέτρον.
Παμμήκης, εος, ὁ ἢ ἡ, omnino vel valde longus; (2) prolixus. Ex μῆκος.
Πάμμηνις, ιδος, ἡ, ut νὺξ πάμμηνις, nox quæ plena luna lucet. Νυκτὶ φαεινόμενη παμμήνιδι Κασσιέπεια, *Arat.* Ex μήν.
Πάμμηνος, υ, ὁ ἢ ἡ, per omnes menses durans, qui perpetuis volvitur mensibus. Ex πᾶν et μήν, *mensis.*
Παμμήτωρ, ορος, ὁ, omnium excogitator seu artifex.
Παμμήτειρα, ας, ἡ, omnium mater, omnium parens. Ex πᾶν et μήτηρ.
Παμμήτωρ, ορος, ἡ, idem et ex iisd. mater. Τῦδι παμμήτωρ νεκρῷ, *Soph. Antig.* 1282. Γενέτης μεθέπει παμμήτορα κόσμου Ζωὴν, *Nonn.*
Παμμήχανος, υ, ὁ ἢ ἡ, omnia machinans; (2) ad quidvis promptus. Ex μηχανή.
Παμμίαρος, υ, ὁ ἢ ἡ, sceleatissimus.
Παμμιγὴς, ὲος, ὁ ἢ ἡ, ex omni genere mixtus; (2) promiscuus; (3) confusus. Ex πᾶν et μιγνύω.
Πάμμικρος, υ, ὁ ἢ ἡ, perpusillus.
Πάμμικτος, υ, ὁ ἢ ἡ, idem quod παμμιγής.
Πάμμοχθος, υ, ὁ ἢ ἡ, infelix, infortunatus.
Πάμμουσος, ον, musicos modulos omnes continens, *Silvl.*
Παμμουσὸς, ὰ, ὸν, fœdissimus.
Παμπαιδὶ, *adv.* cum omnibus liberis.
Παμπάλαιος, υ, ὁ ἢ ἡ, vetustissimus.
Πάμπαν, *adv.* prorsus, omnino, plane.
Πάμπανυ, *adv.* idem.
Παμπειθὴς, ὲος, ὁ ἢ ἡ, omnia persuadens, *Pind. Pyth.* 4. Ex πείθω.
Παμπήγην, *adv.* passim per fontes. Ex πηγή.
Παμπήδην, *adv.* funditus, omnino, prorsus, ut nihil fiat reliqui, *Nic.* Καλύψω παμπήδην, *Soph. Aj.* 916. Ex πᾶν et πάομαι.
Παμπησία, ας, ἡ, universa possessio, universorum bonorum possessio. Ex iisd.
Παμπληθεὶ, *adv.* per totam multitudinem, tota multitudine, ita ut fiat ab universa turba:
Παμπληθὶς, vel πάμπληθεὶς, tota multitudine.
Παμπληὴς, ὲος, ὁ ἢ ἡ, confertus; (2) permultus, valde multus, quam plurimus; *plurali* παμπληθὶς, complures, *Gl. V.* Dat. παμπληθέσι. Ex πᾶν et πλῆθος.
Παμπληθία, ας, ἡ, tota turba. Ex iisd.
Πάμπληκτος, υ, ὁ ἢ ἡ, graviter percussus; epithet. certaminis, in quo multiplices plagæ infliguntur. Πάμπληκτα παγκράτιά τ' ἐξῆλθον ἄεθλ' ἀγώνων, *Soph. Trach.* 505.
Παμπλούσιος, υ, ὁ ἢ ἡ, omnibus divitiis adfluens, ditissimus aut opulentissimus.
Πάμπλουτος, ον, prædives, *Man.*
Παμποίκιλος, υ, ὁ ἢ ἡ, varius, varie pictus; (2) versutus, versipellis.
Πάμπολις, ὁ ἢ ἡ, omnibus urbibus communis; qui in omnibus urbibus est.
Πάμπολυς, permultus, varius; πάμπολυ, permultum; *pl.* πάμπολλα, plurima.
Παμπολυτελὴς, ὲς, pretiosissimus.
Παμπόνηρος, υ, ὁ ἢ ἡ, omnino improbus, improbissimus, perversissimus.
Παμπονήρως, *adv.* pessime, gravissime, *Suicer.*
Παμπόρφυρος, υ, ὁ ἢ ἡ, omnino purpureus, *R.* Ex πορφύρα.
Παμπότι, semper, *Steph.*
Παμπρασία, ας, ἡ, omnium rerum venditio, sectio. Ex πρᾶσις.
Πάμπρεπος, υ, ὁ ἢ ἡ, splendidus, regius. Ex πρέπω.
Πάμπρωτα, et πάμπρωτον, *adv.* in primis, potissimum, *V. L.*
Πάμπρωτος, υ, ὁ ἢ ἡ, omnium primus, *Pind. Pyth.* 4. Τὶς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν, *Il.* 7, 324. Πάμπρωτον, *adv.* imprimis, quamprimum. Νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσομεν, *Odyss.* 4, 577. Πάμπρωτα, idem. *Il.* 4, 97. Παμπρώτιστα, *adv.* idem. *Apoll. Rhod.* 4, 1693.
Πάμπυος, υ, ὁ ἢ ἡ, valde purulentus. Ex πύον.
ΠΑΜΠΥΛΙΑ, ίων, τὰ, Pamylia, sacra quædam Ægyptiaca.
Παμφάγος, υ, ὁ ἢ ἡ, omnivorus; natio quædam quæ omnia vorat, *apud Solinum.* Et *Alcmon* poeta sibi hoc nominis tribuit. (2) comedo, helluo.
Παμφαὴς, ὲος, ὁ ἢ ἡ, splendidus, omnia illustrans; (2) lucidus, ut ferrum candens, combustus. (2) Στίλῳ πυρὶ παμφαὴς, *Soph. Phil.* 728. Ex φάω.
Παμφαίνομαι, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro παμφαίνῃ. A
Παμφαίνω, totus luceo vel fulgeo; part. παμφαίνων, collucens. Ἐν δὲ οἱ ἦλοι χρύσειοι πάμφαινον, *Il.* 11, 30. Χαλκῷ παμφαῶσαι, *Ib.* 14, 11.
Παμφαλάω, attonitus et veluti numine adflatus adspicio, vel circumspicio; παμφαλῶντες, partic. pro παμφαλῶντες, et παμφαλάοντες. Πάντοσε παμφαλῶντες διήσαντο κάδεσσι, *Erycius apud Schol. Apoll. Rhod.* 2, 127. *Etym.* derivatum vult a φάη, *oculi*, et ἅλλεσθαι, *salire.*
Παμφανάω, totus luceo vel fulgeo; part. παμφανόων, παμφανόωντα, collucentem, pro παμφανῶντα, παμφανάοντα· f. παμφανόωσα, collucens splendidissime, pro παμφανῶσα, et παμφανάωσα. Αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος ἐρχνὴν ἵκει, *Il.* 2, 458.
Παμφανόωντα, nom. pl. n. g. part. præs. act. *Poet.* pro παμφανῶντα, *contr.* ex παμφανάοντα.
Παμφάρμακες, υ, ὁ ἢ ἡ, qui omnes veneficorum artes callet, *R.* Ex φάρμακον.
Παμφαῶς, *adv.* omnia illustrando; (2) splendidissime. A παμφαής.
Παμφιγγὴς, ὲος, ὁ ἢ ἡ, totus lucens, illustris, fulgidus. Ex φίγγος.
Πάμφθαρτος, υ, ὁ ἢ ἡ, omnino mortalis, caducus; (2) perniciosus.
Πάμφθογγος, υ, ὁ ἢ ἡ, omnisonus, i. e. vel valde sonans, vel varios sonos edens.
Πάμφιλος, υ, ὁ ἢ ἡ, omnibus gratus, *R.*
Πάμφλεκτος, υ, ὁ ἢ ἡ, omnia comburens, totus flammans. Ex φλέγω.
Παμφόβερος, υ, ὁ ἢ ἡ, qu. dic. valde terribilis. *Ph.* παμφόβερον, torvum.
Πάμφορβος, υ, ὁ ἢ ἡ, omnibus pabulum præbens. Ex φορβή.
Πάμφορος, υ, ὁ ἢ ἡ, omnia ferens, varia ferens, omnium ferax. Ex φέρω. Hinc superl. παμφορώτατος, *Jos.*
Παμφύγδην, *adv.* effusa fuga. Ex φυγή.
Παμφυλία, ας, ἡ, societas omnium gentium ac nationum. A
Πάμφυλος, υ, ὁ ἢ ἡ, omnis generis gentes habens, ex omni gentium genere mixtus. Ex φυλὴ vel φῦλον.
Πάμφυρτος, υ, ὁ ἢ ἡ, ex omnibus mixtus, varius, omnis generis; *in partem deteriorem.* Ex φύρομαι.
Πάμφωνος, υ, ὁ ἢ ἡ, omnis generis voces reddens, *Pind. Olymp.* 7. Ex φωνή.
Πάμψευστος, ον, omnium vituperans, *Man.*
Παμψόστωρ, ὁ, omnium vituperator, *Man.*

Παμψηφεί, *adv.* omnium calculis seu suffragiis. Ex ψῆφος.

Πάμψυχος, ᾱ, ὁ, epith. Amphiarai ap. inferos *in Soph. El.* 841. Πάμψυχος ἀνάσσει, omnibus animabus imperat. Ex ψυχή.

ΠΑ'Ν, Πανὸς, ὁ, Pan, pastorum deus, *Ph.* Πὰν ὁ δαίμων, incubus, Sylvanus Item, Πὰν, Θεὸς ὑλαῖος, *deus sylvestris*, Faunus: Pan monas est, vel apex localium omnium deorum et dæmonum sub luna, secundum Orphicos.

Πάναβρος, ᾱ, ὁ ἡ, mollis, delicatus.

Πανάγαθος, ᾱ, ὁ ἡ, optimus.

Παναγήραος, ᾱ, ὁ ἡ, prorsus senii expers, immortalis.

Παναγὴς, ἐος, ὁ ἡ, prorsus sanctus vel purus, plane castus, sanctissimus, purissimus, *Hes.* E πᾶ. et ἅγος.

Παναγία, ας, ἡ, purificatio, *R. ex Plin.* Ex iisd.

Πανάγιος, ία, ιον, sanctus vel purus.

Παναγὶς, ίδος, ἡ, dies sacra. Ex ἅγος.

Παναγισία, ας, ἡ, purgatio. Ex ἁγίζω.

Πάναγνος, ᾱ, ὁ ἡ, castissimus, purissimus.

Πανάγριος, idem quod πανάγριος, *Phocyl.*

Πανάγριος, ᾱ, ὁ ἡ, ferus, præferox.

Πάναγρον, ᾱ, τὸ, rete, verriculum. E πᾶ. et ἄγρα.

Πάναγρος, ᾱ, ὁ ἡ, omnia trahens et capiens: retis epith. ut πάναγρον δίκτυον, *Il.* 5, 487. Ex iisd.

Πανάγρυπνος, ᾱ, ὁ ἡ, pervigil, insomnis.

Παναεργὴς, ἐος, ὁ ἡ, non confectus; prorsus incoctus et crudus, de cibo.

Παναθέμιος, idem quod πανάθεμος, *Man.*

Πανάθεμος, ᾱ, ὁ ἡ, injustus, sceleratissimus.

Παναθήναια, ων, τὰ, Panathenæa, festum Atheniensium. *Ph.* quinquatria. Hinc

Παναθηναϊκὸς, ὴ, ὸν, Panathenaicus.

Πανάθλιος, ία, ιον, valde miser, miserrimus.

Παναιγλήεις, ήεσσα, ῆεν, splendidissimus.

Πάναιθος, ᾱ, ὁ, idem. *Hes.* παναίθησι κορύθεσσι, galeis collucentibus, dat. pl. pro παναίθεσι. Ex αἴθω.

Παναίολος, ᾱ, ὁ ἡ, varius, variegatus. *Alii interpretantur* mobilis, ab αἰάλλω, moveo; *Il.* 4, 186.

Παναισχὴς, ἐος, ὁ ἡ, omnino fœdus, turpissimus. Ex αἶσχος.

Παναίσχιστος, idem.

Παναίτιος, ᾱ, ὁ ἡ, causa totius rei, auctor, omnium causa et auctor, *R.*

Παναιτώλιον, τὸ, universum Ætoliæ concilium, *Bud.*

Πανακαρὴς, ἐος, ὁ ἡ, plane sterilis. Ex ἄκαρπος.

Πανάκεια, ας, ἡ, omnium morborum curatio, Panacea Dea, filia Æsculapii; (2) herba quædam. Οὐ λίτος Ἀπόλλωνος ἀποσάζουσιν ἕθειραι, Ἀλλ' αὐτὴν πανάκειαν, *Call. in Apoll.* 40. E πᾶν et ἀκέομαι.

Πανάκιον, ᾱ, τὸ, panacea, *herba*. Ex iisd.

Πανακὶς, seu πάναξ, panax, herba, &c., *Nic. S. h.* Ex iisd.

Πανάκη, ης, ἡ, panacea, *herba*, et filia Æsculapii, *Vulg. L.* Ex iisd.

Πανακήρατος, ᾱ, ὁ ἡ, minime fato obnoxius, immortalis.

Πανάκης, εος, ὁ ἡ, vel πανακὴς, ἐος, omnia sanans, omnibus morbis medens. *Gl. V.* πανακὴς, omnimorbus. Ex ἀκέομαι.

Πανακίτης, ᾱ, ὁ, ex panacea herba confectus; ut πανακίτης οἶνος, panacites, vinum e panace herba confectum. A πανάκης.

Πανακρὶς, ίδος, ἡ, apis epith. quasi omnia fastigia florum pervolitans. Ex ἄκρα.

Πανάκτιος, ᾱ, ὁ ἡ, ad origanum pertinens. A

Πάνακτος, origanum, *Hesych.*

Παναλάστωρ, ορος, ὁ, pernicies, pestis, dæmon infestus.

Πανάλαθὴς, ἐος, ὁ ἡ, verissimus.

Πανάλημων, ὁ ἡ, omnivagus, *Proc.*

Πανάλικιος, ᾱ, ὁ ἡ, simillimus.

Παναλκὴς, ἐος, ὁ ἡ, omnipotens, valde robustus, robustissimus. Ex ἀλκή.

Παναλφὴς, ἐς, totus purpureus.

Πανάλωτος, ᾱ, ὁ ἡ, omnia consumens; perniciosissimus. Ex πᾶν et ἀναλίσκω.

Παναμιδὴτος, ᾱ, ὁ ἡ, torvus, severus.

Παναμίλικτος, ᾱ, ὁ ἡ, immitissimus.

Παναμιλιχος, ᾱ, ὁ ἡ, idem.

Πανεμερεύω, fut. σω, *Dor.* pro πανημερεύω.

Πανεμέριος, *Dor.* pro πανημέριος, perpetuus. Τίς σ' ὦ πανεμέριος δδε πόνος μίμνει; *Eurip. Hipp.* 369.

Πανέμωμος, ᾱ, ὁ ἡ, omni culpa et reprehensione vacans.

Πανένθρωπος, ᾱ, ὁ ἡ, ad omnes homines pertinens. Hinc ἡ ἐκ νεκρῶν πανένθρωπος ἀνάστασις, universorum hominum ex mortuis resurrectio.

Πανέντυτος, ᾱ, ὁ ἡ, facilis confectu; (2) omnia conficiens. Ex πᾶν et ἐνύω.

Πάνεξ, ακος, panacea herba. *Ph.* πάναξ, Chironeus.

Πανεοίδιμος, ᾱ, ὁ ἡ, decantatus, celeberrimus.

Πανέπαλος, ᾱ, ὁ ἡ, tenerrimus, mollissimus

Πανέπαστος, ᾱ, ὁ ἡ, qui nil gustavit, jejunus plane.

Πανεπίρριτος, ᾱ, ὁ ἡ, immensus, *R.*

Πανεπίρρων, ονος, ὁ ἡ, idem; aut finem non habens.

Πανεπινθὴς, ἐος, ὁ ἡ, *proprie* luctu prorsus carens. *Exponitur vero* valde dolens; et tum ἀ in ἀπινθὴς non esset privativum, sed intensivum.

Πανεπήμων, ονος, ὁ ἡ, prorsus innocuus; (2) omnino innoxius. Πρωτίστη δ' εἰνὰς πανεπήμων ἀνθρώποισιν, *Hesiod. Dies*, 809.

Πανεπηὴς, ἐος, ὁ ἡ, integer, non mutilatus Ὡς πόδας ὡς κεφαλὰς πανεπηρίας ἔχεμες αἰεὶ, *Callim. H. in Cer.* 126.

Πανέστομος, ᾱ, ὁ ἡ, infelicissimus, infortunatissimus; *Il.* 24, 255.

Πανέτυσος, ᾱ, ὁ ἡ, de quo prorsus nihil cognosci potest fama aut auditione, de quo prorsus nihil auditur; (2) qui prorsus nihil audivit aut cognovit.

Πανέργυρος, ᾱ, ὁ ἡ, totus argenteus, ex solido argento.

Πανέριτος, ᾱ, ὁ ἡ, omni virtutum genere ornatissimus. Ex ἀρετή.

Πανάριστος, ᾱ, ὁ ἡ, præstantissimus, longe præstantissimus, optimus.

Πανάρκιτος, ίτη, ιτον, semper, sive ad omnia, sufficiens, *Suicer.*

Πανάρκὴς, ἐος, ὁ ἡ, idem; (2) epith. solis, omnia illustrantis. Ab ἀρκέω.

Πανάρμόνιον, ᾱ, τὸ, instrumentum quoddam musicum quod meminit *Plato in Repub.*

Πανάρμόνιος, ᾱ, ὁ ἡ, omnibus harmoniæ numeris constans, admodum concinnus, per omnes partes apte compositus et ordinatus Ex ἁρμονία.

Πανάῤῥητος, ον, non omnino dicendus, *Ep.*

Πανάρχαιος, ον, vetustissimus.

Πάναρχος, ᾱ, ὁ ἡ, potentissimus, omnibus imperans; (2) regius. (2) πανάρχοις ἐνθάκοις Θρόνοις, regio in throno sedere, *Soph. Œd. Col.* 1293. Ab ἀρχή.

Πανασθενὴς, ἐος, ὁ ἡ, imbecillis, prorsus viribus fractus.

Πανασιτία, ἡ, summa annonæ inopia, fames ultima, *Poll.*

Πανασκηὴς, ἐος, ὁ ἡ, illæsus, salvus, incolumis. *Hes.*

Πανατρικὴς, ἐος, ὁ ἡ, omnino verus, verissimus.

Πανατρικῶς, et πανατρικίως, *adv.* verissime, certissime.

Παναύγια, ἡ, lux summa, universa. A

Παναυγὴς, ἐος, ὁ ἡ, splendidus. Ex αὐγή.

Πανάϋπνος, ᾱ, ὁ ἡ, insomnis, *R.*

Πναφῆλιξ, ικος, ὁ ἡ, qui caret æqualibus et sociis; (2) effœtus, decrepitus senex. Ἦμαρ δ' ὀρφανικὴν, πναφήλικα παῖδα τίθησι, *Il.* 22, 490.

Πανάφυκτος, ᾱ, ὁ ἡ, inevitabilis.

Πανάχαις, ίδος, ἡ, ut πανάχαϊς γῆ, universa seu tota Achaia, tota Græcia.

Πανάχαιοὶ, ῶν, οἱ, omnes Achivi, universi Græci.

Πανάωρος, ᾱ, ὁ ἡ, omnino intempestivus; (2) immatura morte moriturus; *Il.* 24, 540. Ex πᾶν et ἄωρος.

Πανάωρος, ᾱ, ὁ ἡ, neglectus et incustoditus, quem nulla dignamur cura.

Παυβδιλυρὸς, ὰ, ὸν, prorsus flagitiosus, sceleratissimus (rectius παμβδιλυρὸς).

Παυβλακὴς, ὲς, prorsus calamitosus, *Man.*

Πανδαίδαλος, ᾱ, ὁ ἡ, valde artificiosus, *R.*

Πανδαισία, ας, ἡ, convivium opiparum ac lautum, mensa sumptuosa. Ex δαίς.

Πανδακίτης, ᾱ, ὁ, valde mordax. Πυῤῥὸν πανδακίτην γλαυκόμματον, ὑδὶ Σανόντα πόρκιον ἰὼ ἀΐδην περσεφόνη δέχεται. *Poeta apud Plut. in M. Cat.* Ex δάκνω.

Πανδάκρυτος, ᾱ, ὁ ἡ, valde lacrymabilis; (2) ad omnia lacrymans. Ex δακρύω.

Πανδάλητος, ον, combustus; qu. ἀ δαλίω. (nisi potius hæc interpretatio ad πανδάλτος pertinet, nam πανδάλητος est *Dor.* pro πανδήλητος, omnino corruptus, aut plane corrumpens, *Etm.*)

Παυδαμάτειρα, ἡ, omnium domitrix. A

Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ, omnia domans, seu subigens. Ex δαμάω.

Πάνδειλος, ᾱ, ὁ ἡ, timidissimus; (2) miserrimus.

Πάνδειμα, ατος, τὸ, terriculamentum.

Πάνδεινος, ᾱ, ὁ ἡ, gravissimus.

Πανδέκτης, ᾱ, ὁ, omnia continens, omnia recipiens. Hinc (2) πανδέκται, ῶν, libri omne jus continentes; (3) homines varia eruditione referti. Ex δέχομαι.

Πανδέκτωρ, ορος, ὁ, idem quod πανδέκτης.

Πανδειλίτιος, ᾱ, ὁ ἡ, improbus, veteratorius, more Pandeleti, sycophantæ.

Πανδέξιος, ᾱ, ὁ ἡ, omnibus modis seu in omnibus dexter, dexterrimus.

Πανδερκίτης, ὁ, idem quod

Πανδερκὴς, ἐος, ὁ ἡ, omnia videns seu intuens. Ex δέρκομαι.

Πανδεχὴς, ἐος, ὁ ἡ, omnia capiens, capacissimus. Ex δέχομαι.

Πάνδηλος, ᾱ, ὁ ἡ, omnibus manifestus, manifestissimus.

Πανδημεὶ, *adv.* toto populo, universe, catervatim. A πάνδημος.

Πανδημία, ας, ἡ, universus populus; (2) universi populi conventus.

Πανδήμιος, ᾱ, ὁ ἡ, publicus, qui per totum populum vagatur, universus. A

Πάνδημος, ᾱ, ὁ ἡ, ad universum populum pertinens, publicus; (2) universus; (3) vulgaris, plebeius.

Πάνδια, ων, τὰ, Jovialia, festum Atheniensium in honorem Jovis. Ex πᾶν et Διός.

Πάνδικος, ᾱ, ὁ ἡ, justus, justissimus. Ex δίκη.

Πανδίκως, *adv.* juste; (2) rite. (2) πανδίκως φιλεῖν χειῶνι τῷδε, *Soph. Trach.* 611. (1) πρᾶσσειν ἄνωγας ὧν με πανδίκως πάρι; (ubi πανδίκως construendum cum ἄνωγας,) juste ne jubes me hæc agere? *Id. Ibid.* 1247.

Πανδοκεῖον, ᾱ, τὸ, taberna diversoria, publicum diversorium. Ex δέχομαι.

Πανδοκεὺς, έως, ὁ. Vid. πανδοχεύς.

Πανδόκευσις, εως, ἡ, promiscua hospitum exceptio.

Πανδοκεύτρια, ίας, ἡ, mulier tabernaria, caupona. A

Πανδοκεύω, promiscue hospitio excipio, quæstum in hospitio publico facio quoslibet excipiendo. Πανδοκεύω εἰς τὸν ἀνθρώπων τὺς πρῶτυς, *Plut.* A πανδοκεύς.

Πανδοκίων, ῶ, idem.

Πανδοκία, ας, ἡ, promiscua omnium exceptio.

Πανδόκος, vel πάνδοκος, ᾱ, ὁ ἡ, qui quemlibet hospitio excipit; hospes meritorius; (2) omnes capiens; *Pind. Olymp.* 3.

Πάνδοξ, οκος, ὁ, idem. *Hes.*

Πανδοξία, ας, ἡ, summa gloria; *R. Pind. Nem.* 1. Ex πᾶν et δόξα.

Πανδοσίαι, αἱ, meretrices publicæ, *Anac.*

Πάνδουλος, ᾱ, ὁ ἡ, omnium servus.

ΠΑΝΔΟΥΡΑ, seu πανδυρὶς, ἡ, pandura, instrumentum musicum triplici instructum chorda; (2) culter culinarius.

Πανδυρίζω, f. ίσω, panduram pulso. A pr. Hinc

Πανδυριστὴς,

Πανδηκτὴς, ου, ὁ, qui panduram pulsat.

Πάνδουρον, ου, τὸ, idem quod πανδοῦρα.

Πανδουρος, ου, ὁ, qui panduram tractat. A præc.

Πανδοχεῖον, ου, τὸ, diversorium, stabulum, cauponium, *Gl. V.*

Πανδοχεὺς, έως, ὁ, qui quemlibet hospitio excipit, hospes meritorius, caupo, stabularius. Ex πᾶν et δέχομαι. Hinc

Πανδοχεύω, cauponem ago.

Πανδοχὶς, ίδος, ἡ, luna a Platone dicitur, quod totius generationis susceptrix sit. *V. Lex.* Ex iisd.

Πανδόχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui quemlibet hospitio excipit. Ex iisd.

Πανδύναμος, ον, omnipotens, præpoteus. A δύναμις.

Πανδυσία, ης, ἡ, plenissimus occasus, cum sidus prorsus occidit; (2) penitus occidens; (3) occasus. Ex δύσις.

Πανδώρα, ας, ἡ, Pandora, virginis nomen *apud Hesiodum*, et est anima irrationalis, sic dicta, quod omnes dii deæque suas quisque dotes ei adjunxissent; (2) terra, quatenus omnis generis fructus profert. Ex πᾶν et δῶρον.

Πάνδωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, omnia largiens. Ex iisd.

Πανδωτὶ, *adv.* tota gente. Ex ἴθνος.

Πάνια, ων, τὰ, Panici terrores. A Πάν.

Πάνια, τὰ, affertur pro lupercalia, *H. Steph.* Vide Πάνιον. A Πάν

Πανίδατος, ον, qui omnino comeditur, *Call.* Ab ἴδαρ.

Πανίδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, omniformis. Ex ἰδέα.

Πανίκηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, omni ex parte similis.

Πανελεύθερος, ον, prorsus liber, liberrimus.

Πανίλλα-ας, acc. pl. *Dor.* pro πανίλληνας, a

Πανίλληνες, ων, οἱ, omnes Græci. Dat. pl. *Poet.* Πανιλλήνεσσι. Ex πᾶν et Ἕλλην. Hinc

Πανελλήνιον, ου, τὸ, totius Græciæ conventus.

Πάνημος, ου, ὁ, Panemus, mensis apud Corinthios Julio nostro fere respondens.

Πανίξαλλον, omnino alienum, *Hes.* Ex πᾶν, vel πάνυ, et ἴξαλλος.

Πανίεροχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui omnino excellit, præstantissimus, excellentissimus.

Πανικάρχιος, ον, sufficiens ad omnia.

Πανικτήτιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, densissimus.

Πανκίκλοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, fallacissimus.

Πανκίσκοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, omnium rerum inspector, omnia oculis suis lustrans.

Πανκύφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, admodum prudens.

Πανκώκτης, ου, ὁ, omnia inspiciens.

Πανεγίτης, ου, ὁ, totius rei, omnium malorum auctor. Ab ἔργον.

Πανέρημος, ου, ὁ ἡ ἡ, omnino desertus.

Πανέριος, ου, ὁ ἡ ἡ, cum tota domo seu familia. Ex ἰρία.

Πανέσχατος, ον, omnium ultimus.

Πάντις, *adv.* per totum annum durans, agens. Αἶτνα πάντιος χιόνος ὀξείας τιθήνα, *Pind. Pyth.* 1. Ex ἔτος.

Πανετήτυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, verissimus.

Πανετώσιος, ον, improbissimus, vanissimus.

Πανευδαίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, felicissimus.

Πανεύφοδος, ου, ὁ ἡ ἡ, accessu facillimus.

Πανεύκηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, quietissimus. Οὐρανόθεν δὲ πανεύκηλος γένετ' αἰθὴρ, *Apoll. Rhod.* 3, 1196.

Πανευτελὴς, ὲς, futilissimus.

Πανεύφημος, ου, ὁ ἡ ἡ, eximia et præstanti laude prædicandus, omni laude dignus.

Πανεύφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, pernox. Ex εὐφρόνη.

Πανεύω, panizo, id facio quod Panes facere solent, *id est*, mulieribus more Panum abutor. Καὶ νῦν δὲ ἔτι τὰς ἰς πλῆθος γυναῖκας λέγομεν, ὅτι ἐπανεύομεν αὐτάς, *Heraclit. de Incredibil.* 25.

Πανεύφθος, ου, ὁ ἡ ἡ, omni ex parte coctus seu liquefactus.

Πανέφθω, gen. sing. *Dor.* pro πανέφθου, a præc.

Πανεχθὴς, ὲς, omnino odiosus, *Orph.*

Πανεχθέστος, ον, maxime invisus.

Πανηγεμὼν, όνος, ὁ, omnium princeps.

Πανηγυριαρχίων, ῶνος, ὁ, me choragum præbeo. A

Πανηγυριάρχης, ου, ὁ, dux ac princeps panegyricæ celebritatis. Ex πανήγυρις et ἀρχή.

Πανηγυρίζω, fut. ίσω, festam panegyrin agito; festum ludosve panegyricos celebro; ferior; (2) publica celebritate ferior; (3) panegyrica oratione laudo, in celebri cœtu prædico. *Gl. V.* πανηγυρίζω, nundino. Ὁ δῆμος κατὰ τῆς ἑορτῆς ἐπανηγύριζε, *Herodian.* A πανήγυρις.

Πανηγυρικὸς, ἡ, όν, panegyricus, panegyri proprius vel conveniens; (2) celebris, festus, theatralis, pompaticus, splendidus. *Gl. V.* nundinarius; (3) popularis. Ab eod.

Πανηγυρικῶς, *adv.* panegyrice, splendide.

Πανήγυρις, ίως, ἡ, publicus cœtus seu conventus, publica celebritas: (2) pompa, spectaculum, aut convivium publicum. *Ph.* nundinæ, mercatus, commercium.

Πανηγυρισμὸς, οῦ, ὁ, festi panegyrici celebratio; (2) panegyrica pompa vel ostentatio; (3) publicus mercatus. A πανηγυρίζω.

Πανηγυριστὴς, οῦ, ὁ, panegyricum festum ludosve celebrans. *Gl. V.* nundinator. A præc.

Πανήλιος, α, ὁ ἡ ἡ, apricus, totus serenus et illustris, quem sol totum illustrat.

Πανημαδὸν, *adv.* quotidie, tota die. Ex πᾶν et ἦμαρ.

Πανήμαρ, *adv.* idem. Ex iisd.

Πανηματὶὸς, continuus, quod fit per totum diem. Πανηματίοισι δρόμοισιν, *Oppian.* 1, 115.

Πανημερεύω, fut. εύσω, totum diem consumo in re aliqua.

Πανημέριος, ία, ον, perdius, per totum diem. Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θοὸν ἐλάσσοντο, *Il.* 1, 472. Ex ἡμέρα.

Πανημερὸν, vel πανήμερον, *adv.* tota die.

Πανήμερος, ου, ὁ, idem; (2) qui aliquid per totum diem facit. Ex ἡμέρα.

Πανήτορος, ον, pro πανάτορος, pauperrimus.

Πανήρης, ους, ὁ ἡ ἡ, omnibus placens, omnibus commodus, *Hes.* Ex ἀείσω, vel ἄρω.

Πανθάγιος, α, ον, omnino sanctus, *Dosc.*

Πανθαρσὴς, ὲς, peraudax, *Man.*

Πάνθειον, vel Πάνθειον, ου, τὸ, Pantheum, *Gl. V.* πάνθειον, templum omnium deorum. Ex Θεός.

Πανθελγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, omnes demulcens, omnes delectans. Ex θέλγω Unde

Πανθέλκτειρα, ας, ἡ, quæ omnia permulcet.

Πάνθερψις, cacabus, *Gl. V.* melius πανθέρψης. Ex ἕψω.

Πάνθηρ, ηρος, ὁ, panthera.

Πανθήρα, ας, ἡ, universa captura.

Πάνθηρος, ου, ὁ ἡ ἡ, omnes feras capiens, omnium ferarum capax.

Πανθοινὶ, *adv.* in tota cœna, per universum epulum; (2) solenni epulo.

Πανθοινίω, ῶ, fut. ήσω, solenne epulum agito; (2) epulor. A πάνθοινος.

Πανθοινία, ας, ἡ, cœna, ad quam omnes conveniunt, epulum solenne. Ab eod.

Πάνθοινος, ου, ὁ ἡ ἡ, epith. cœnæ lautissimæ. Ex θοίνη.

Πάνθροος, ου, ὁ ἡ ἡ, omnia divulgans, nihil celans, *Hes.* Ex θρόος.

Πανθυμαδὸν, *adv.* toto animo, toto pectore. Ex θυμός.

Πάνθυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, sacratissimus, omni veneratione prosequendus. Θεῶν δ' αὖ πάνθυτα θέσμι' ἰξήνυσε, *Soph. Aj.* 711. Ex θύω.

Πανίερος, ου, ὁ ἡ ἡ, sacrosanctus, sacer.

Πανιέρως, *adv.* sanctissime.

Πανικὸς, ἡ, όν, Panicus, ut Panicus terror, repentinus et vehemens. A Πάν, *Pan.*

Πανίλαος, ου, ὁ ἡ ἡ, admodum propitius et clemens. Διξήτιὴν ἐπάσαιο πανίλαον, *Oppian. Cyneget.* 1, 45.

Πανίλαρος, ὁ ἡ ἡ, omnino lætus et hilaris.

Πανίμερος, ου, ὁ ἡ ἡ, desiderabilis, gratissimus.

Πανίον, ου, τὸ, Lupercal, *Gl. V.* (2) templum vel lucus Panis. (2) οἴκησιν τὸ Πανίον ποιησίνης, *Heliodor.* 10. Vide παιτία.

Πάνιος, α, ον, panicus, *Æsch.*

Πανίσθιται, *conglomerat*, 3. sing. præs. ind. med. *Dor.* pro πανίζεται, a πανίζω.

Πανίσκος, ου, ὁ, parvulus Pan. Dim. a Πάν.

Πανίχνιον, ου, τὸ, expressum vestigium; quodvis vestigium. Μυζωθέρσι κύνες δὲ πανίχνια σημήναντο, *Oppian. Cyneget.* 1, 453.

Πανιώνιον, ου, τὸ, commune Ionum. Locus ubi conveniebant. Fanum in Ionia. Hinc Πανιώνια, ων, τὰ, Panionia, solennis universorum Ionum festivitas. Ex Ἰωνία.

Πανλώβητος, ου, ὁ ἡ ἡ, valde contumeliosus, admodum turpis, et deformatus. Ex λώβη.

Πανίφιλος, ον, valde nubilus. A νεφίλη.

Πάνυχα, *adv.* per totam noctem. Πάνυχα καὶ φαίθοντα, per noctem et per diem, *Soph. Aj.* 930. A πᾶν et νύχος. Unde

Πανυχίζω, fut. ίσω, pernocto, totam noctem transigo; (2) pervigilium celebro. *Ph.* pervigilo, pernocto. Al. *Gl. V.* etiam lucubro. Οὐδ' ἥδυς ἐν τοῖς ἑρῶσι τὴν νύκτα πανυχίζειν, *Aristoph. Nub.* 1065. Οὗ πανυχίζουσι θιαὶ, *Id. Ran.* 445.

Πανυχικὸς, ἡ, όν, pernox, et inde ater.

Πανύχιον, *adv.* per totam noctem.

Πανύχιος, ία, ιον, pernox, *Gl. V.* totam noctem durans; (2) per totam noctem aliquid faciens. Οὐ χρὴ πανύχιον ἰδδειν βωληφόρον ἀνδρα, *Il.* 2, 24.

Πανυχὶς, ίδος, ἡ, festum quod per totam noctem celebratur, pervigilium. *Ph.* hoc excubitum, pervigilium, pervigilatio; πανυχίδις, excubiæ, pernoctatio, *Gl. V.* Τὰ δὲ πανυχίδων, *Soph. El.* 92. Καὶ πανυχίδες θιᾶς, *Eurip. Hel.* 1381. Ex πᾶς et νύξ.

Πανυχισμὸς, οῦ, ὁ, pervigilium, pernoctatio. A πανυχίζω. Unde

Πανυχιστὴς, οῦ, ὁ, excubitor, *Gl. V.*

Πάνυχον, *adv.* per totam noctem. A

Πάνυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod πανύχιος.

Παιξένος, ου, ad omnes hospites, peregrinos pertinens, omnibus paratus, promptus, patens, *Ern.*

Πανόδυρτος, ου, ὁ ἡ ἡ, flebilis, lamentabilis, miserabilis; (2) omnino flebili voce cantans.

Πανόϊζος, ου, ὁ ἡ ἡ, valde ærumnosus vel calamitosus. Ex οἴζύς.

Πανοϊζὺς, ὺν, idem et ab eod.

Πανοικησία, et πανοικισία, ας, ἡ, tota domus, tota familia; πανοικησία, *potius* πανοικισία, cum tota domo et familia. Ex οἰκίω.

Πανοικὶ, *adv.* cum tota domo, cum tota familia. Ex οἶκος.

Πανοικία, ας, ἡ, tota domus, tota familia; πανοικία, et *Ion.* πανοικίη, cum tota domo et familia.

Πανοίκιος, α, ον, idem quod

Πάνοικος, ου, ὁ ἡ ἡ, cum tota domo seu familia.

Πανοικτίρμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, valde misericors.

Πανόλβιος, ου, ὁ ἡ ἡ, beatissimus.

Πάνολβος, idem quod πανόλβιος, *Æsch.*

Πανολεθρία, ας, ἡ, internecio, exitium. A

Πανολέθριος, ὁ ἡ ἡ, internecinus, *Gl. V.* A

Πανόλεθρος, ου, ὁ ἡ ἡ, plane perditus.

Πανομιλὶ, *adv.* turmatim, catervatim, facto agmine. Ab ὅμιλος.

Πανόμοιος, et *Poet.* πανομοίτιος, ου, ὁ ἡ ἡ, omni ex parte similis, persimilis.

Πανομοίως, *adv.* similiime.

Πανομφαῖος, ου, ὁ, oraculorum auctor. Jovis epith. Ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥίζησκον Ἀχαιοὶ, *Il.* 8, 250. Ex ὀμφή.

Πανοπλία, ας, ἡ, armatura totum corpus tegens, universa armatura, *Gl. V.* A

Πάνοπλος, ου, ὁ ἡ ἡ, omni ex parte armatus. Ex πᾶν et ὅπλον, vel ὅπλα.

Πανοπλότατος, natu minimus. Τηθύος Ὠκεανῆ τι πανοπλοτάτην γιγανῖαν, *Apoll. Rhod.* 3, 244. Vide ὁπλότερος.

Πανόπτης, ου, ὁ, qui omnia cernit, qui oculis omnia lustrare potest. *Æsch. de Argo, Suppl.* 310. Ex πᾶν et ὄπτομαι.

Πάνοπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, omnibus conspicuus.

Πανόπτρια, ας, ἡ, omnia videns.

Πανόρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod πάνοπτος.

Πανορμὶ, vel πανορμὶ, *adv.* omni impetu, totis viribus. Ex πᾶν vel πάνυ, et ὁρμή.

Πάνορμος, ου, ὁ ἡ ἡ, habens stationem omnibus navibus et semper aptam.

Πανὸς, ῦ, ὁ, panis. *Vox Messapiorum.* A πάω.

Πανὸς, ῶ, ὁ, lucerna, pro φανὸς.

Πανσπερία, ας, ἡ, omnium leguminum mixtura. Ex πᾶν et ὄσπριον.

Πανύργιμα, ατος, τὸ, vafrum factum. A

Πανυργεύομαι, fut εὑσομαι, callide scelus admitto, callide ago. A πανοῦργος.

Πανυργέω, ῶ, idem; (2) callide ago; (3) ago, perago. Ἀλλ' ἔστιν ἐπιδηλόν τι πιπαυργηκότι, *Aristoph. Plut.* 868. (3) ὅσια πανουργήσασα, *Soph. Antig.* 74 Ab eod.

Πανύργημα, ατος, τὸ, vafrum factum. A præc.

Πανυργὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Πανυργία, ας, ἡ, calliditas, vafrities, astutia, prægtigiæ. *Gl. V.* mentis defluxus, secundùm magnum Plotinum. A πανοῦργος.

Πανυργιγῶς, *adv.* idem quod πανούργως.

Πανοῦργος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, callidus, vafer, versipellis, solers; veterator, sagax, *Gl. V.* Ex πᾶν et ἔργον. Hinc

Πανούργως, *adv.* callide, vafre, astute, dolose; fraudulenter, nequiter, *Gl. V. Superl.* πανουργοτάτως.

Πανύριος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, secundus, *Hes.*

Πανύψιος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, qui omnium oculis cernitur; (2) splendidus, fulgidus. Πανύψιον ἔγχος, *Il.* 21, 397. Ex ὄψις.

Πάνρυτος, ον, quaqua fluens, omnia circum vel perfluens.

Πανσαγία, ας, ἡ, apparatus armorum, quum quis omnibus armis instruitur. Τὸν λύκασκιν ἐξ Ἀργέθων φῶτα βάντα πανσαγίᾳ, *Soph. Antig.* 106. Ex σάγος pro σάκος, *scutum.*

Πανσέληνος, ῳ, ἡ, sc. σελήνη, luna plena, et πανσέληνον, plenilunium, *Gl. V.* (2) plenus. Χρυσὶδ' οἷον πανσέληνον ἐκπιὼν, *Hermipp. Comicus apud Athen.* inepte interpres. Ex σελήνη.

Πάνσιμνος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, valde celebris, vel solennis, magnificus, gravis, &c.

Πάνσεπτος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, omnino venerabilis, augustissimus.

Πανσθενὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, robustissimus, omnes superans, omnipotens. Ex σθένος.

Πανσθενεργόφωτος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, omnipotens lucifer. Ex πανσθενεργὸς et φῶς.

Πανσθενῶς, *adv.* robuste, potentissime.

Πάνσκοπος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, omnia speculans, omnia cernens.

Πάνσμικρος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, valde parvus.

Πάνσοφος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, omnifaria sapientia et scientia præditus; sapientissimus.

Πανσόφως, *adv.* sapientissime.

Πανσπερμηδὸν, *adv.* omni genere seminum:

Πανσπερμία, ας, ἡ, omnifaria seminum mixtio, seu semina omnis generis permixta. Ex πᾶν et σπέρμα.

Πανστρατὶ, *adv.* universo exercitu, omnibus copiis. Ex στρατὸς.

Πανστρατιᾷ et *Ion.* πανστρατιῇ, idem.

Πανσυδὶ, et πανσυδεὶ, *adv.* omni impetu; (2) festinantissime; (3) cum toto exercitu. Ex σύδην. A σύομαι.

Πανσυδίῃ, *dat. adv.* idem et ex iisd. vel quasi e πανσυδία, *omnis impetus.*

Πάνσυρτος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, omnia trahens, colluvies. Πανσύρτῳ πλαμήνῃ πολλῶν ἀχέων, in hac colluvie et diuturnitate multorum dolorum, *Soph. Elect.* 851. Ex σύρω.

Πάνσχημος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, omniformis. Ex σχῆμα.

Πανσώμως, *adv.* qu. dic. toto corpore. Ex σῶμα.

Πάντα, *adv.* utique, omnino, pro κατὰ πάντα, vel pro πάντως.

Παντᾶ, *adv.* penitus, undique, ubique. A πᾶς.

Παντάγαθος, omnino bonus, *Dolsc.*

Πανταιθνὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, cujusque gentis. Ex πάντα, a πᾶς, et ἔθνος.

Πάνταλλος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, omnium certaminum peritus.

Πανταισχὴς, ὶς, omnino probrosus, *Naz.*

Παντακῆ, *adv.* pro πανταχῆ, *R.*

Παντάλας, αινα, αν, miserrimus, ut παντάλαινα νύμφα.

Παντάμορφος, ον, omnes formas habens. A μορφὴ.

Παντάναξ, ακτος, ὁ, omnium rex.

Παντάπασι, vel παντάπασιν, *seq. vocali*, omnibus; et *adv.* omnino, prorsus, plane. A πᾶς.

Πανταρβὴς, ὶς, valde meticulosus, *Man.*

Πανταρκὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, omnibus sufficiens; (2) omnes juvans. Ex πᾶς et ἀρκέω.

Παντάρχας, *Dor.* pro παντάρχης, ῳ, ὁ, omnibus imperans, omnium dominus. *Dat.* τῷ παντάρχᾳ.

Πανταρχία, ας, ἡ, imperium in omnes. A

Πάνταρχος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, omnibus imperans, omnium dominus. Ex ἀρχὴ.

Παντάσκιος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, omnino carens umbra, nulla ex parte umbrosus, *Hes.*

Πανταχῆ, *adv.* ubique; (2) quoquo modo. Πανταχῆ δρῶντις, quidquid egerimus, *Soph. Antig.* 634.

Πανταχόθεν, *adv.* undique, ex omnibus partibus. A πᾶς.

Παιταχεῖ, *adv.* idem quod

Πανταχόσε, *adv.* quoquo versus. Ab eod.

Πανταχῶ, *adv.* ubique; (2) quovis, quemcunque in locum. Ab eôd.

Παντέλεια, ας, ἡ, perfectio seu perfectionis summa. A παντελὴς.

Παντέλειος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, integer et perfectus.

Παντελείως, *adv.* omnino, plane, perfecte. A

Παντελὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, perfectus, integer; (2) plenus, universus. Παντελὴ ἀπορίη, *Apol.* Ex τέλος.

Παντελῶς, *adv.* omnino, prorsus.

Παντεπίσκοπος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, omnia inspiciens et lustrans.

Παντιστότης, ῳ, ὁ, omnia videns.

Παντεργάτης, ῳ, ὁ, rerum omnium opifex.

Παντερπὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, omnes oblectans. Ex τέρπω.

Πάντεσσι, dat. plur. *Ion.* et *Poet.* pro πᾶσι, a πᾶς, *omnis.*

Παντευχία, ας, ἡ, armatura tota, arma. Μή ποτ' ἐποίσειν πολέμιον παντευχίαν, *Eur. Supp.* 1191.

Παντίφορος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, omnia videns, omnia inspiciens.

Πάντεχνες, ῳ, ὁ ϗ ἡ, plane artificiosus, omnimodas artes sciens. Ex πᾶν et τέχνη.

Πάντη, *adv.* ubique, undique, quoquo versum; (2) omnino, prorsus, penitus. *Gl. V.* ubique, usquequaque. A πᾶς.

Παντήκοος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, omnia audiens Ex ἀκούω.

Παντῆμαρ, *adv.* per totam diem.

Παντηκτόκος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, omnia pariens, *R.* Ex τίκτω.

Πάντιμος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, honoratissimus. Ex τιμὴ.

Παντλάμων, *Dor.* pro παντλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, omnino miser, infelicissimus.

Παντογένιθλος, ον, omnia gignens. A γενίθλη.

Παντογήρως, ω, ὁ ϗ ἡ, valde senex; unde etiam expositur æternus, (sed melior lectio est παντογήρους, plane nunquam senescens, *Ern.*) (2) omnia ad senium perducens; et exinde debilitans. (2) τὰν (δύναμιν) ὥς ὕπνος αἰρεῖ τοῦ ὁ παντογήρως, *Soph. Antig.* 606. Ex πάντος, a πᾶς, et γῆρας.

Παντογόνος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, omnes generans aut procreans. Ex πᾶν et γίνομαι.

Παντεδαὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, omniscius, qui omnia didicit. Ex δαίω, *disco.*

Παντεδαπὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ idem quod

Παντεδαπὸς, ὴ, ὸν, qui est ex omni solo et regione, omnifarius, omnigenus, omnis generis, varius, multiplex. A δάπεδον.

Παντεδαπῶς, *adv.* omnifariam, omnibus modis, vel omni modo, omnimode.

Παντοδάιστος, ον, omnia comedens, absumens. A δαίστα.

Παντοδότειρα, ἡ, omnium bonorum largitrix.

Παντοδύναμος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, omnipotens. *Gl. V.* omnivalens. A δύναμαι.

Παντοδυνάστης, ῳ, ὁ, omnipotens, *Ph.*

Παντοθαλὴς, ὶς, omni parte virens, florens, seu omnia virere et florere faciens. A θάλλω.

Πάντοθεν, *adv.* undique. A πᾶς.

Πάντοθι, *adv.* ubique.

Παντοῖην, acc. sing. *Ion.* pro παντοίαν, a

Παντοῖος, οία, οῖον, omnigenus, omnimodus; varius, multiplex. *Gl. V.* omnifarius, omnigenus. Quocunque vehementiore mentis motu subito concitati, terrore præsertim, seu metu, dicuntur παντοῖοι γενέσθαι, in omnes formas se vertere: plerumque subaudiendum διόμενος. Παντοίη ἐγένετο μὴ ἀποδυσαμένη τὴν πελυκράτεια (ubi subaudiendum διομένη), instabat omnino dissuadere ne a patria proficisceretur, *Herodot.* 3, 124. Παντοῖοι τελέσσιτες, variis formis induti; nunc sub hac, nunc sub illa forma, (de diis apparentibus,) *Odyss.* 17, 486. A πᾶς.

Παντοιότροπος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, qui est omnis modi.

Παντοιοτρόπως, omni modo. A præc.

Παντοίως, *adv.* idem. Παντοίως τὴν μήμην ἀνιγιώσατο, *Herodian.*

Παντοκράτειρα, ἡ, omnium domina, epith. naturæ.

Παντοκρατορία, ας, ἡ, omnipotentia.

Παντοκρατορικὸς, ἡ, όν, ad omnipotentem Deum, seu ad divinam potentiam pertinens; (2) ab omnipotente Deo profectus. A

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ, omnipotens. Ex πᾶν et κρατέω.

Παντοκτίστης, ῳ, ὁ, omnium conditor.

Παντολάβος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, qui omnia accipit, qui ex omnibus accepit. A λαμβάνω.

Παντολέτης, ὁ, idem quod παντολέτωρ, *Nax.*

Παντολέτωρ, ορος, ὁ, exitium omnibus adferens, omnia perdens et labefactans. Ex πᾶν et ὄλλυμι Hinc

Παντολέτειρα, ας, ἡ, quæ omnia perdit.

Παντολίγοχρόνιος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, exiguo tempore circumscriptus, exiguum tempus durans. Ex πᾶν, ὀλίγος, et χρόνος.

Παντολμία, ας, ἡ, audacia projecta. A

Παντόλμος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, omnia audens, audacissimus. A τόλμα.

Παντολωτηρίδια, τὰ, vasa medicorum supellectilis, &c., *Steph.*

Παντομιτάβολος, ῳ, ὁ, dardanarius, *Ph.* Ex μεταβάλλω, *muto.*

Παντομιγὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, ex omnibus mistus, miscellaneus. Ex πᾶν et μίγνυμι.

Παντόμιμος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, omnium personarum imitator effictorque, omnis generis gestus exprimens. *Ph.* histrio.

Παντομισὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, omnibus invisus. A μισέω.

Παντόμορφος, ῳ, ὁ ϗ ἡ. omniformis, multifarius, *R.* Ex πᾶν et μορφὴ.

Παντόμωρος, ῳ ὁ ϗ ἡ, stultissimus.

Παντονίκης, ῳ, ὁ, omnium certaminum victor. A νίκη.

Παντοπλανὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, omnivagus, *Gl. Vet.* A πλάνη.

Παντοπόρος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, ad omnia callidus.

Παντόπτας, *Dor.* pro παντόπτης, ῳ, ὁ, omnia cernens; παντόπτα, *dat.* Ex ὄπτομαι.

Παντοπωλέω, parvas variasque merces vendo.

Παντοπωλεῖον, ῳ, τὸ, locus ubi omnis generis et fere viles res veneunt; *Gl. V.* seplasium, popina. A

Παντοπώλης, ῳ, ὁ, qui omnes res venales habet, præsertim minutas; idem qui ῥυποπώλης, *Ph.* seplasiarius, dardanarius. Ex πᾶν et πωλέω. Hinc

Παντοπωλία, ας, ἡ, omnis generis rerum minutarumque venditio.

Παντόπωλις, ἡ, fœm. pro παντοπώλης.

Παντοραίστης, ῳ, ὁ, omnia vastans et corrumpens. Ex πᾶν et ῥαίω, *vasto.*

Παντορίκτης, ῳ, ὁ, omnium appetens, *R.* Ex πᾶν et ὀρίγνυμαι, omnia efficiens. Ex ῥίζα, *Ern.*

Πάντοσε, *adv.* quoquoversum, in omnem partem; (2) undique. A πᾶς.

Παντόσιμος, ον, gravissimus, honestissimus.

Παντόσικτος, ον, valde maculosus, veluti punctis distinctus.

Παντόσυνος, ῳ, ὁ ϗ ἡ, varius, omnigenus. A πᾶν.

Πάντοτε, *adv.* omni tempore, semper.

Παντοτελὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, integer, perfectus. Ex πᾶν et τέλος, *perfectio.*

Παντοτεχνὴς, ὶς, artificiosissimus. A τέχνη.

Παντοτινάκτωρ, ῳ, ὁ, omnia quatiens, movens. A τινάσσω.

Παντοτόκος, ᾱ, ὁ, ἡ, omniparens. A τίκτω.
Παντότολμος, ᾱ, ὁ ἡ· vide πάντολμος.
Παντοτρόφος, vel παντότροφος, ᾱ, ὁ ἡ, omnium nutritor et altor. *Gl. V.* omniparens. Ex πᾶν et τρέφω.
Παντουργικός, ἡ, ὸν omnia efficiens. A
Παντουργός, ᾱ, ὁ ἡ, qui omnia efficit, omnium conditor; *in masc. partem* idem quod πανοῦργος. Ex ἔργον.
Παντοφαγία, ας, ἡ, esus omnium rerum sine discrimine, etiam contra legem; *item* voracitas. Ex πᾶν et φαγεῖν.
Παντορυής, ές, ὁ ἡ, omnia producens; (2) copiosus; (3) ingeniosus A φύω.
Παντόφυρτος, ᾱ, ὁ ἡ, undique coactus seu collectus, omnino confusus A φύρομαι.
Παντόχροος, ον, omnis coloris. *Orph.*
Παντρόφος, ᾱ; ὁ ἡ· vide παντοτρόφος.
Παντώλης, ες, omnino perdens, *Dolsc.*
Πάντως, *adv.* omnino, omnibus modis, prorsus; ad summum. *Ph.* utique, nempe. *Al. Gl. V.* undiquaque. A πᾶς.
Πάνυ, *adv.* omnino, prorsus, valde, admodum, magnopere; πάνυγε, prorsus. *Gl. V.* ὁ πάνυ, celebris ille, illustris ille. Ab eod.
Πανυγεῖν, τὸ, emplastri quoddam genus, *Steph.*
Πανύκερως, ᾱ, ὁ ἡ, bene cornutus. A κέρας.
Πανυπέροχος, ᾱ, ὁ ἡ, excellentissimus.
Πανυπέρτατος, άτη, ατον, supremus.
Πανυπέρφρων, ό, ή, valde arrogans, nimis insolens.
Πανύπλικτος, ον, valde implicatus, *Opp.*
Πανύστατα, *adv.* postremum. A
Πανύστατος, άτη, ατον, postremus, ultimus.
Πανυχίς, ίδος, ἡ, festum Dianæ quoddam quasi pervigilium, vigilia nocturna. pernoctatio, ludi nocturni, ut apparet *ex Platone.*
Πάνχορτος, ον, ferax, fœno vel gramine abundans, *Soph.*
Πανώδυνος, ᾱ, ὁ ἡ, dolorem gravem adferens, prorsus acerbus. Ab ὀδύνη.
Πανωλεθρία, ας, ἡ, internecio, exitium, quo res prorsus perit. A
Πανώλεθρος, ᾱ, ὁ ἡ, plane perditus; (2) prorsus exitialis et perniciosus. Καὶ σφῶς κακὸς κάκιστα ἡ πανωλέθρους Ξυναρτάσιμεν, *Soph. Aj.* 151. Ab ὄλεθρος.
Πανωλέθρως, *adv.* cum internecione.
Πανώλεια, vel πανωλία, ας, ἡ, pernicies. A.
Πανώλης, ες, ὁ ἡ, qui prorsus periit; (2) perniciosus. Ab ὄλλυμι.
Πανωπτήεις, omnibus conspicuus; fœm. πανωπτήεσσα, perspicua, *in Epigr.* Ex ὤψ.
Πάνωρος, ᾱ, ὁ ἡ, omni tempore proveniens. Ab ὥρα.
Πᾶξ, *Hes.* est calceamenti genus indutu facile; *Plauto*, baxea.
Πᾶξαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro πῆξαι, a πήγνυμι pro πῆσσω, *pango.*
Πάξιτο, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro πήξαιτο, a verbo eod.
Πάομαι, possideo, adquiro; perf. πέπαμαι, πέπασαι, acquisivit, possidet. inf. πεπᾶσθαι, parasse, possidere. Ὅς ὑφαντοδίνητον ἔσθος ἑ πέπασαι, *Aristoph. Av.* 949. Ἀδίκως χρήματα πασάμενος, *Theog.* 146. A πάω.
Πάομαι aor. 1. inf. πάσασθαι, gustare. vesci; ἐπάσαντο, 3. plur. aor. 1. indic. gustarunt; particip. πασσάμενος, pastus, pro πασάμενος, nisi potius est ex πάσσομαι, *Ern.* Σκλάγχν' ἐπάσαντο, *Il.* 1, 464. Δίπνα πασσάμενος μυθήσεαι ὅττιό σε χρὴ, *Od.* 1, 124.
Πάος, ᾱ, ὁ, adfinis, *Gl. V.* Dor. pro πάης.
ΠΑΠΑΙ, papæ, atat!
Παπαιάζ, idem et ab eo ipso.
Παπαπαιάζ, *interject. dolentis.* Ab eod.
Παππάζω, pappa dico, adblandior patri vocando papam. *Gl. V.* papare; *Il.* 5, 408. A πάππας.
ΠΑΠΠΑΞ, vox imitans crepitum alvi, *Aristoph.*
ΠΑΠΠΑΣ, ᾱ, ὁ, pater, pappa. Vox puerorum blandientium ad patrem.
Παππασμός, ὁ, compellatio patris, *Suid.*
Παππίας, ᾱ, ὁ, paterculus. A πάππας.
Παππιππάππος, ᾱ, ὁ, avi pater. Ex πάππας et ἵππη, *supra.*
Παππίδιον, ᾱ, τὸ, idem quod παππίας, et ab eod.
Παππίζω, patrem appello, pappam voco. A πάππας.
Παππικός, ἡ, όν, ad avum pertinens, *Poll.*
ΠΑ'ΠΠΟΣ, ᾱ, ὁ, avus. Hinc πάππος πρὸς πατρὸς, avus paternus, et πάππος πρὸς μητρὸς, avus maternus; (2) lanugo carduorum, seu flos lanuginosus. Menti prima barba. (2) *Scholiastes Theocriti ad Idyllium* 6, 15.
Πάππος, ᾱ, ὁ, pappus.
Παππόσπερματα, τὰ, lanuginosa semina, seu quæ lanugine semen habent obductum.
Παπτοφόνος, ᾱ, ὁ ἡ, avi interfector vel interfectrix, *R.* Ex πάππος et φόνος.
Παππώδης, ες, ὁ ἡ, lanuginosus. A πάππος.
Παππῶος, ᾱ, ῶον, avitus. Ab eod.
Παππωνυμικῶς, nomine deducto ab avo, *Steph.*
Παπταίνουσαν, *circumspicientem*, acc. sing. præs. part. act. f. g. *Dor.* pro παπταίνουσαν, a
ΠΑΠΤΑΙ'ΝΩ, circumspicio, oculis lustro, oculis vestigo, circumspectans quæro, specto vel respecto, oculos converto et intueor. *Gl. V.* respecto; a. 1. part. παπτήνας, circumspectans. Παπτήνας ἐς ἅπαντας, *Luc. Philop.* 19. Παπταίνουσα ποτ' ἄνδρα, *Theoc.* 6, 28. Παπταίνων ἥρωα Μαχάονα, *Il.* 4, 200.
Παπταλάω, circumspicio, *Lycoph.*
ΠΑ'ΠΤΡΟΣ, ᾱ, ὁ ἡ, papyrus, planta Ægyptiaca; (2) liber vel cortex papyri; (3) charta e papyri cortice confecta. *Gl. V.* papirum, scirpus.
Παρ' vel πάρ, pro παρὰ, apoc. *Poet.* ut *apud Hom.* πὰρ Διὸς, a Jove, πὰρ δὲ οἱ, apud vero ipsum; πὰρ δύναμιν, præter aut ultra vires; πὰρ ποταμὸν, apud fluvium. Alicubi etiam pro πάρα, i. e. πάρεισιν, adest, ut πὰρ γὰρ ἀνὴρ, adest enim vir, præsto est.
ΠΑΡΑ', *præpositio, cum genit.* a, ab; *cum dat.* apud, juxta, penes; *cum acc.* ad, inter, juxta, circa, apud, supra, præter, contra. *In comp.* trans, præter, apud. Sæpeque depravationem significat, et peccatum seu errorem. Παρὰ τὰ ἔθη, ex more; παρ' ἑκάτερα, utrinque; παρ' ὀλίγον, propemodum; παρὰ μικρὸν, παρ' ὀλίγον, ferme; παρ' ὃ, quamobrem: παρὰ πολὺ, plerumque; παρ' ὥραν, intempestive; παρ' ἡμέραν συνεστύσιν, Aretæus, i. e. *certiana febri labo rare*; παρὰ μῆνα τρίτον, *tertio quoque mense*, Aristot. Παρὰ τοσοῦτον ἑκάτερος ἦλθε κινδύνου, tantillum abfuit uterque a periculo, *Appian.* Παρ' ὀλίγον ἦλθεν ἀναιρεθῆναι, vix aut ne vix quidem mortem effugit. Παρὰ τοσοῦτον δὲ ἐξέφυγε τοὺς διώκοντας, tantulum abfuit quo minus persequitores effugerit, *Herodian.* 5, 4.
Πάρα, pro πάρεισιν, adest, licet. Ὅ δ' αὐτὸς παῖς σὸς τῆς καινῆς πάρα, *Eurip. Hipp.* 902. Πάρα λιπαρὸν εὐάμερον πελάσαι φάος, adest lux candida qua possumus accedere ad ...*Soph. Aj.* 718. nota πάρα πελάσαι pro ὥστε πελάσαι. Vide πελάσαι.
Παρβαίνω, transgredior, transcendo. *Gl. V* prævaricor; *item* prætereo; *metaph.* violo leges aut jusjurandum; f. παρβήσομαι inf. παρβησέσθαι, transgressurum, violaturum esse; aor 2. παρέβην part. παρβάς, transgressus; inf. παρβῆναι, violare. *Ph* pass. παρβαίνεσθαι, violari, negligi; παρβαθείς, aor. 1. part. violatus; παρβαθῆσθαι, infin. violatum esse. Οὔ μι παρέβα φάσμα μελανόστιχον, fefellit, *Eur. Hec.* 698. Παρβαίνει τι τὰς ὄρκους τὰ νενομισμένα κειρῶν ἔτος', *Aristoph. Thesm.* 365.
Παρβάκχος, ᾱ, ὁ ἡ, furens, debacchans.
Παραβαλεῖ, *conferet*, 3. sing. f. 2. ind. act. verbi παραβάλλω.
Παραβαλίσαιερς, seu παραβαλλίσαιερς, ᾱ, ὁ, qui sodali amicove imponit, familiarium impostor. Ex παραβάλλομαι et ἑταῖρος.
Παραβάλλω, f. βαλῶ, objicio, projicio. *Gl. V.* trado, exhibeo. *Ph.* applico. *Ph.* appello *navem*; (2) trajicio; (3) accedo, adjungo me; (4) adsimilo, confero, comparo; (5) flecto, detorqueo, *ut oculos*; (6) depono apud aliquem; παραβάλλομαι, *in med.* depono aliquid apud aliquem; (2) objicio me, *ut periculis*; (3) decipio; aor. 2. παρέβαλον, objeci; perf. pass. part. παραβεβλημένος, objectus; a. 1. part. παραβληθείς, objectus Παραβαλεῖν πρὸς ἄλλας, conferre, *Isocr.* Παρεβάλομεν εἰς Σάμον, *Act.* 20, 15. Ἐγώ σοι παραβάλλομαι Θρῆνες, *Eurip. Iph. in Tau.* 1097. Παραβεβλημένοι ταῖς ἐλπίσι, decepti.
Παραβαλόμενος, aor. 2. part. med.
Παραβάπτισμα, ατος, τὸ, baptismus adulterinus.
Παραβαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qui adulterino baptismate usus est, *metaph* adulterinus, v. gr. stoicus, *ap. Arrian.*
Παραβασιλεύω, regno seu regia potestate abutor, male regno.
Παράβασις, εως, ἡ, transgressio, *Ph.* (2) nomen criminis, prævaricatio; (3) pars comœdiæ veteris, cum chorus in scenam prodit; de cujus partibus vid *Poll.* iv. 112. et *Sch. Aristoph.* A παραβαίνω.
Παραβάσκω, sum παραβάτης, in curru, *id est*, pugnator sto, juxta sto, juxta consisto. Ἰδυιήρει Ἀγκαίῳ παρίβασκεν, *Apoll. Rhod.* 4, 210. Ἄντιφος αὖ παρίβασκε πιρικλυτὸς, *Il.* 11, 104. Ex παρὰ et βάσκω, seu βαίνω.
Παραβάτης, ᾱ, ὁ, violator legis. *Gl. V.* temerator, prævaricator; (2) e curru pugnans; (3) dominus currus.
Παραβατικὰ μελίδρια, versiculi quibus parabasis comica constat.
Παραβατικῶς, *adv.* contra legem; ἔχειν, legem violare.
Παραβατὸς, ἡ, όν, quem transgredi possumus; violabilis. Κράτος δὲ παραβατὸν ὕδατι πίλει, *Soph. Antig.* 873. A παραβαίνω.
Παραβάφης, ες, idem quod παραλυγής. A βάπτω.
Παραβῇς, 2. sing. aor. 2. conj. act. verbi παραβαίνω.
Παραβιάζομαι, f. άσομαι, vi detorqueo, urgeo, cogo; (2) omnibus annitor vel conor viribus. Καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς, *Act.* 16, 15. Παρεβιάσαντο αὐτὸν, *Luc.* 24, 29.
Παραβιάσομαι, ῶμαι, violenter urgeo, cogo.
Παραβλάζω, fut. άσω, aufero.
Παραβλάπτω, fut. ψω, lædo, noceo. Τί ἢ τὸ τῶν ἀνθρώπων παραβλάπτει γένος, *Chrys.*
Παραβλαστάνω, fut. ήσω, a radice germino, circumpullulo, *Theophr.* Hinc.
Παραβλάστη, ης, ἡ, ramulus, stolo.
Παραβλάστημα, ατος, τὸ, quod circumpullulat et renascitur.
Παραβλάστησις, εως, ἡ, germinatio circa venientes.
Παραβλαστικὸς, ἡ, όν, qui adnascitur et circumpullulat.
Παράβλεμμα, ατος, τὸ, adspectus obliquus, qualis est strabonum. A
Παραβλέπω, fut. ψω, limis adspicio, obliquis oculis adspicio. *Gl. V.* aliter video, hallucinor. Παραβλέπουσα Σατίρῳ (ὀφθαλμῷ) πάλιν μιτασκύαζε σιωπὴν, *Aristoph. Conc.* 496. Παραβλέπων βίον, *Eur. Ion.* 657.
Παραβλῆτις, εως, ἡ, idem quod παράβλημα.
Παραβλήδην, *adv.* per comparationem, parabolice; (2) simulate, dolose, oblique; (3) situ parallelo, per responsum, respondendo; (4) situ parallelo, oblique. (1) Κιρκαίμις ἐπίτεσι παραβλήδην ἀγορεύων, *Il.* 4, 6. (3) τοῖα παραβλήδην προσέειπεν, *Apoll. Rhod.* 4, 1563. (4) παραβλήδην κρατέουσαι, ex obliquo crepitant, *Apoll. Rhod.* 4, 1608. A παραβάλλω.
Παράβλημα, ατος, τὸ, quod datur animantibus comedendum, pabulum. A παραβάλλω.
Παραβλητικὸς ἡ, όν, adjectitius; (2) comparabilis. Ab eod.
Παράβλητος, ᾱ, ὁ ἡ, idem et ab eod.
Παραβλύζω, fut. ύσω, scaturiginis modo refundo et rejicio, evomo.

Παραβλὼψ, ῶπος, ὁ ἢ ἡ, strabus, strabo, limis oculis adspiciens. A παραβλέπω.

Παραβοάω, ῶ, acclamo

Παραβοήθεια, ας, ἡ, suppetiæ, auxilium.

Παραβοηθέω, ῶ, fut. ήσω, suppetias fero. *Gl. V.* adminiculor. Παραβοηθῶν τοῖς ὑπὸ λόφῳ, *Plut.*

Παραβολάδην vide παρβολάδην.

Παραβολεύομαι inf. aor. 1. παραβολεύσασθαι, periculo se exponere, pericula adire, *Ph.* A παράβολος.

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, parabola, similitudo, *Ph.* (2) concursus exercituum. A παραβάλλω.

Παραβολικ'ς, ὴ, ὸν, comparativus. A præc.

Παραβολικῶς, *adv.* comparative.

Παραβόλιον, τὸ, sportula quæ in provocatione ad aliud judicium ab appellatore deponitur, *Poll.* Παράβολον, *Aristot.*

Παράβολος, ʊ, ὁ ἢ ἡ, audax, temerarius, in pericula ruens, *Gl. V.* (2) periculosus, anceps; (3) falsus, adulterinus; (4) limus, *Gl. V.* A παραβάλλω.

Παραβόλως, *adv.* temere. *Ph.* audacter, cum summo periculo; *inde* præter opinionem, *ubi quis summum periculum evasit*, acerrime, fortissime.

Παράβορρος, ʊ, ὁ ἢ ἡ, qui transverso borea perflatur, qui a latere aut in orbem perflatur a borea. Ex παρὰ et βορίας.

Παραβυκλίζω, pasco, *item* decipio, *Lyc.*

Παραβυλιόμαι, f. ύσομαι, perperam consulo. Παραβυλιυσάμενος τῇ ψυχῇ, *Phil.* 2, 30.

Παραβραβεύω, in brabeo conferendo aliquem prætereo, injuste brabeum tribuo seu adjudico. *Unde* male judico, quod alteri debetur per fraudem adimo; ignominia adficio.

Παραβραχὺ, *adv.* paullo minus, prope.

Παράβυσμα, ατος, τὸ, quod inseritur seu inculcatur:

Παράβυστος, ʊ, ὁ ἢ ἡ, intrusus; (2) occultus, latens. Ὁ Λυκηρίας ἐκ παραβύστου καθήμενος, *Plut.* Qui aliis convivis supervenit. A

Παραβύω, f. ύσω, inculco, interjicio, intrudo; παραβυσθείς, aor. 1. pass. part. intrusus. Κἀκεῖνό γε παραβύσου, *Luc.*

Παραβώμιος, ʊ, ὁ ἢ ἡ, qui apud aram est, a latere aræ. Αὐτὰν παραβώμιον ἱκέσευσαχῶσι, *Soph. Œd. Tyr.* 184. A βωμός.

Παραγαγῦσα, aor. 2. part. act. *Att.* pro παραγοῦσα, a παράγω, *traduco.*

Παραγγελίνς, ίως, ὁ, denunciator, *Gl. V.* A παρὰ et ἀγγέλλω.

Παραγγελία, ας, ἡ, præceptum, mandatum; (2) ambitus, petitio magistratus cum prehensatione. *Ph.* denunciatio, condictio, interdictio. A

Παραγγέλλω, denuncio, edico, præcipio, nuncio, *Gl. V.* (2) invito, *Gl. V.* (3) veto, interdico, *Gl. V.* παρήγγειλα, denunciavi, *Ph.* παραγγέλλεται, interdicitur, *Ph.* παραγγελλόμενα, imperata; παραγγιλθὶν, indictum, *Gl. V.* (4) ambio magistratum, ut candidatus. (4) ὁ μὲν ἀλλὰ τῶν ἄλλων ἀποστάντων τῇ παραγγέλλειν ὑπατείαν, *Plutarch. in Pompeio.* Ἢ στρατηγῶν, ἢ ὑποστῶν, ἢ τῶν εἰς ταῦτα παραγγελλόντων, *App. Bell. Civ.* 1, 2. Ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *Luc.* τὸν πόλεμον, *Polyb.* Διέραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν, *Act.* 5, 40. Παραγγελλόμενα ποιεῖν, *Xen.* Παρήγγειλεν εἰς δημαρχίαν, tribunatum petivit. *Appian.* Hinc

Παράγγιλμα, ατος, τὸ, præceptum, *Gl. V.* (2) interdictum, *Gl. V.*

Παραγγιλματικὸς, ὴ, ὸν, præceptivus, denunciativus; (2) adhortativus. A παράγγιλμα.

Παραγγιλματικῶς, *adv.* denunciando, præcipiendo, adhortando.

Παράγγιλσις, εως, ἡ, præceptum, mandatum; (2) præceptio, cohortatio. A παραγγέλλω.

Παραγγιλτικὸς, ὴ, ὸν, qui præcipit seu prohibet, hortatur, ut sermo.

Παραγέγονα, *accessi*, perf. ind. med. verbi παραγίνομαι. Unde

Παραγένησις εως, ἡ, adventus.

Παραγενόμενος, aor. 2. part. med.

Παραγεύω, gustum præbeo; *in med.* leviter, cum fastidio degusto; *unde* leviter cognosco aliquid, leviter delibo. Παρέγευσι τῦ φρενήματος, *Plut.*

Παραγήρασμα, ατος, τὸ, silicernium, delirus, *Gl. V.* A

Παραγηράω ῶ, deliro præ senectute.

Παραγίγνομαι, advenio, advento, accedo, pergo, intersum, *Gl. V.* aor. 1. παρεγενόμην, adveni. Παραγίγνεσθαι τῇ ἐκκλησίᾳ, *Æschin.* δίκῃ, *Pat.* πρὸς τὸν ἀγῶνα, *Æschin.* ἐπὶ τὸν πολέμιον, *Plut.*

Παραγινώσκω, præter jus et æquum statuo, perperam statuo. Οὐδὲν θαυμαστὸν ὑπὲρ τούτων περὶ αὐτῦ παραγνῶναι τοὺς δικαστὰς, *Xen.*

Παραγκαλίζομαι, in ulnis gesto, ulnis amplector. Hinc

Παραγκάλισμα, ατος, τὸ, res quam amplexamur; (2) amplexus.

Παραγκιστρόω, hamum addo. Παρηγκιστρωμένος, perf. pass. part hamatus. Ab ἄγκιστρον.

Παραγκωνίζομαι, f. ίσομαι, *proprie* cubito re pello, submoveo, obvios vel admotos protrudo; (2) vi submoveo; (3) sinuor, re curvor. Τὸ ἀξίωμα ἡμῶν παραγκωνισάμενος, *Heliod.* (3) εἰς τινά με παρηγκωνισμένην ἀκτὴν παραλαβὼν, *Heliod. 5.* Ex ἀγκὼν, *cubitus.* Hinc

Παραγκωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui obvios cubito repellit.

Παραγλύφω, aliter sculpendo muto, adultero

Παραγναβίδιον, ʊ, τὸ, ornamentum quod apponitur maxillis equorum. A

Παραγναθὶς, ίδος, ἡ, mala, maxilla. *Ph.* buccula. Ex γνάθος, *mala.*

Παραγνέμπτω, fut. ψω, deflecto; παρέγναμψιν, aor. 1. flexit.

Παράγοισαν, acc. sing. præs. part. act. *Dor.* pro παράγουσαν, a παράγω, *abduco.*

Παραγονάτιον, ʊ, τὸ, internodium.

Παραγοράζειν, opsonia coemere, *Ath.*

Παραγορεῖτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Dor.* pro παρηγορεῖτο, a παρηγορέω, *consolo.*

Παραγράμμα, ατος, τὸ, quod adscribitur ultra solitum et justum; (2) scripturæ depravatio; (3) qu. dic. alliteratio, cum litera pro litera substituitur. Hinc

Παραγραμματίζω, paragrammate seu alliteratione utor, verbum mutata litera scribo, et fere in deterius, ut in παρανομασία. Hinc

Παραγραμματισμὸς, ῦ, ὁ, scripturæ inversio, qu. dic. alliteratio, quum una litera pro alia ponitur.

Παραγραφὴ, ης, ἡ, adscriptio et annotatio in margine; scholium et annotationis signum in margine adscriptum; (2) præscriptio, *Gl. V.* (3) verbum juris, cum negamus alicui actionem, quam intendit dandam esse; (4) sublatio, v. gr. scripti male.

Παράγραφος, ʊ, ἡ, lineola in margine scripta, v. gr. comœdia, *Vox Gramm. Ph* præducta. A

Παραγράφω, fut. ψω, adscribo, juxta scribo; (2) perperam scribo; (3) circumscribo; sc. ut tollatur e libro, &c. unde tollo, de lectione; (4) exceptione actionis non recte institutæ submoveo; hinc induco et abrogo. *Gl. V.* tollo, libero, præscribo, præduco: et παραγράφομαι, præscribo, *Gl. V.* Ἰὼν παρέγραψε πλησίον, κηπὸς καλὸς, *Aristoph. Vesp.* 99. Πατρὸς ἀλλῦ σαυτὸν παραγράφειν, *Dem.* Δημοσθένει τὴν γραφὴν τῦ φόνῳ παραγράψασθαι, *Id.* Ἔδοξ' Ῥωμαίοις παραγράφειν τοῖς κληρονόμοις ἑτέρους, εἰ μὴ κληρονομοῖεν οἱ πρότεροι, *Appian. Bell. Civil.* 2. Hinc

Παραγράψιμος, ον, rejiciendus, repudiandus.

Παράγυμνος, ʊ, ὁ ἢ ἡ, fere nudus.

Παραγυμνόω, ῶ, fut. ώσω, idem quod simplex, patefacio. Παραγυμνῶν τὸ τῆς γνώμης ἀπόῤῥητον, *Greg.* Hinc

Παραγύμνωσις, εως, ἡ, nudatio.

Παραγύρως, *adv.* prope circulum, ut radat vel ambientem vel inclusum.

Παράγω, fut. ξω, produco, profero, deduco, traduco; (2) promoveo, seu proveho; (3) disputando, dolosa *item* blanda oratione capio vel fallo; (4) perverto, everto; (5) transeo; (6) nautæ dicuntur παράγειν, cum non recta sed per ambages navigant, cedentes ventis; (7) produco in concionem; *pass.* prodire in concionem; part. pass. perf. παρηγμένον, παρῃγμένα, derivata, *Ph.* Ἡ γὰρ τύχη περίεργος εἰς τὸ δυσμαθὲς, *Eur. Iph. in Tau.* 476. Παρ' ἀσπίδας παραγαγόντας τὴν ἐνωμοτίαν ἐπὶ φάλαγγος, sinistram versus in phalangem promota enomotia, *Xenoph. Cyr. Exped.* 4, 209. (4) νέοις παραχθεῖς, a juvenibus seductus, *Eurip. Suppl.* 232. (1) ὁ πλοῦτος οἷον χρυσῦ τὸ ζῆν παρῆγε θνητοῖς. si auri copia vitam produceret mortalibus, *Anacr. Od.* 23.

Παραγωγὴ, ῆς, ἡ, productio, adductio; (2) deductio, derivatio; *Vox Gramm.* (3) fortuna secunda, honores, dignitas, *Gl. V.* (4) diductio, traductio. A παράγω.

Παραγωγιάζω, vectigal seu portorium exigo. Ἐπεβάλλοντο τὰς πλοίους παραγωγιάζειν, *Polyb.* A

Παραγώγιον, ʊ, τὸ, vectigal, portorium. A παραγωγὴ.

Παραγώγος, ʊ, ὁ ἢ ἡ, qui ducit aliquid ab altero; (2) deductus ab alio vocabulo. A παράγω.

Παραγώγως, *adv.* deducendo, ut alterum vocabulum ex altero oriatur et compositum sit; (2) producte, addita ad verbum syllaba.

Παραγωνίζειν, angulosum esse, angulum facere, ad anguli figuram accedere. Ex γωνία.

Παραδακρύω, fut ύσω, illacrymor. Παραδακρύσοί, *Luc.*

Παραδαρθάνω, juxta dormio; inf. aor. 2. παραδαρθεῖν. Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρίδραθεν εἰκελος αὐτῷ, *Od.* 20, 88.

Παραδιδώκαμεν, 1. plur. perf. ind. act. verbi παραδίδωμι.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, exemplar, exemplum; (2) documentum, argumentum. A παραδείκνυμι. Hinc

Παραδειγματίζω, fut. ίσω, publicæ ignominiæ expono, in triumpho duco. Παραδειγμάτισον αὐτὺς τῷ Κυρίῳ, *Num.* 25, 4. Μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, *Matt.* 1, 19.

Παραδειγματικὸς, ὴ, ὸν, exemplaris, exemplis constans, exemplum præbens, exempli vim habens. Ab eod.

Παραδειγματικῶς, *adv.* exemplis, pro exemplo.

Παραδειγμάτισαι, aor. 1. inf. act. verbi παραδειγματίζω. Unde

Παραδειγματισμὸς, ῦ, ὁ, traductio, qua quis exemplo statuitur cæteris; publica ignominia.

Παραδειγματώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, exemplaris. A παράδειγμα.

Παραδείκνυμι, vel παραδεικνύω, qu. dic. juxta ostendo; unde confero; (2) ostendo, profero, indico; (3) adsigno seu attribuo, efficio. Ἕτερα παραδεικνύοντες, *Isocr.* Παρέδειξεν αὐτῷ πάντας τοὺς φόρους ἐκ τῶν πολέων, *Xen.*

Παραδειπνίω, ῶ, immodice cœno, vel misere cœno; *in med.* seu *pass.* cœnam perdo negligentia. Εἰσὶ δ' οἱ ἧκιστοι λόγῳ κατὰ κέρτος ἀεῖοντες, παρεδειπνήθησαν, *Theophr.* παραδειπνίομαι, afficior domicœnio, *Martial.*

Παραδειπνὶς, ίδος, ἡ, avide comedens, de parasitis. A δεῖπνον.

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ, ʊ, ὁ, hortus, viridarium. *Ph.* pomarium, pometum. Paradisus est altissimarum contemplationum pratum secundum Chaldæos. *Vox Persica;* (2) *N. T.* cœlum, sedes Dei et beatorum.

Παράδεκτος, ʊ, ὁ ἢ ἡ, qui admittitur, vel admitti potest, aut debet. A

Παραδέχομαι, excipio, admitto, accipio, recipio, suscipio, acceptum fero; παρεδέξατο. aor. 1. accepto tulit, *Ph.* pass. παραδεχθεὶς, receptus, *Gl. V.* Οὐ παραδέξονταί σε τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμῦ, *Act.* 22, 18. Φήμην τοίνυν παραδιδόμεθα τῆς τῶν τότε μακαρίας ζωῆς, *Plato.*

Παραδηλόω, ῶ, f. ώσω, præ me fero, significo, declaro. Hinc

Παραδήλωσις, ἡ, expositio. *Vox Rhet.*

Παραδιαζευγνύω, vitiose et perperam disjungo.

Παρα-

Παραδιαζευτικὸς, ἡ, ὸν, disjunctivus. A præc.

Παραδιαιτάομαι, convivere alicui; versari apud aliquem, *Suid.*

Παραδιακονέω, ῶ, administro, inservio. *Τοῖσι τιχίζουσι παραδιακόνει, Aristoph. Av.* 845.

Παραδιαφάλλω disjungo, separo. Hinc

Παραδιαστολὴ, ῆς, ἡ, disjunctio, separatio, distinctio; (2) nomen figuræ oratoriæ, qua similia discernuntur. *Quintil.* 3.

Παραδιατριβὴ, ῆς, ἡ, præposterum studium, exercitatio et litigium, in quibus tempus præpostere teritur; (2) inanis disputatio.

Παραδίδοσθαι, præs. inf pass. verbi

Παραδίδωμι, trado: (2) dedo alicui, in potestatem prodo; (3) relinquo liberis, posteris; (4) *dicitur et* de accusatore; imperat. παράδος, trade, *Gl. V.* aor. 1. παρέδωκα, tradidi; pass. παρεδόθην, traditus sum; perf. part. παραδεδομένον, traditum. *Τεῖον ὅμηρον μ' ἀσσυλήσας ἆδη θάνατος παρίδωκεν, Eur. Alc.* 866. *Σὶ βαρβάροισι λίχνοι παρεδίδοσαν, Id. Hel.* 227. *Εἰς τὸ δεσμωτήριον παραδοθῆναι, Diod.*

Παραδιηγέομαι, ῆμαι, fut. ήσομαι, obiter narro et expono. *Συντόμως ἐν ἄλλοις τόποις παραδιηγήσατο, Plut. Τὰς ἰατὰ τῆς νεότητος ἁμαρτίας αὐτῷ, Id.* Hinc

Παραδιήγημα, τὸ, narratio in transitu, aut in parenthesi; *item*, explicatio et definitio.

Παραδιήγησις, εως, ἡ, idem.

Παραδιοικέω, ῶ, perperam seu male administro. *Οὐκ ἔχει πολὺν οἰκιστραγιὸν, ἀλλὰ μὴ παραδιοικεῖν, Synes.*

Παραδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio mala, cum verum pervertitur, aut malum in pejus mutatur.

Παραδιώκω, pone sequor.

Παραδογματίζω, f. ίσω, male decerno; *Polyb.* (si lectio vera, *Ern.*)

Παραδοθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. v. παραδίδωμι.

Παραδολιχίω, ῶ, deblatero, garrio, *Plut.*

Παραδόντα, acc. sing. aor. 2. part. act. verbi παραδίδωμι.

Παραδοξάζω, f. άσω, honore privo, infamo; (2) *contr. sensu*, valde honoro, illustro, mirabile reddo; (3) falsam opinionem concipio, seu teneo. *Παραδοξάσει Κύριος τὰς πληγάς σου, Deut.* 28, 59. Ex δόξα.

Παραδοξία, ας, ἡ, admiratio ex insolentia.

Παραδοξολογέω, ῶ, fut. ήσω, paradoxe loquor, incredibilia dico, præter seu contra omnium opinionem. *Ὅσα περὶ ἀνθρώπων ἢ τινων ἄλλων ζώων παραδοξολογοῦσιν, Herm.*

Παραδοξολογία, ας, ἡ, oratio paradoxa, qua mirabilia et incredibilia narrantur. A

Παραδοξολόγος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui paradoxa seu incredibilia dicit. Ex παράδοξος et λέγω.

Παραδοξοποιέω, ῶ, fut. ήσω, paradoxas res seu mirabilia facio.

Παραδοξοποιία, ας, ἡ, factum paradoxum, miraculum. A

Παραδοξοποιὸς, ὸν, ὁ ἢ ἡ, qui facit inopinata, incredibilia.

Παράδοξος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui est præter seu contra omnium opinionem, inopinatus, admirabilis; incredibilis. *Ph.* mirus, excellens; et παράδοξον, mirabile, admirabile. A δόξα

Παραδόξως, *adv.* præter omnium opinionem, mirabiliter.

Παραδόσιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui velut per manus traditur, hereditate a majoribus acceptus; (2) qui memoriæ traditur; (3) qui doceri potest vel docetur. A παράδοσις.

Παράδοσις, εως, ἡ, deditio, traditio; (2) doctrina, quæ ore vel literis traditur, institutum, constitutio, præceptio; (3) *Gl. V.* traditio, mancipatio; (4) quod a majoribus institutum, traditum est. A παραδίδωμι. Unde

Παραδοτέος, ία, έον, tradendus.

Παραδῦναι, aor. 2 inf. act. verbi ejusd.

Παραδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, susceptio, receptaculum; (2) gratia, *ap. Polyb.* (3) studium alicujus rei. A παραδέχομαι.

Παραδραθεῖν, juxta dormire; *Il.* 14, 168; et παρίδραθεν, juxta dormivit, *Od.* 20, 88, pro παραδαρθεῖν, et παρίδαρθον, aor. 1. a δαρθάνω, *dormio.*

Παραδρᾶν, administro; *contr.* παραδρῶ· unde *ap. Hom.* παραδρώωσι, *Od.* 15, 323.

Παραδρομάδην, *adv.* in transcursu, obiter.

Παραδρομὴ, ῆς, ἡ, cursus, quo alicui a latere currimus; (2) transcursus, seu cursus qui fit prætereundo.

Παραδρομος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui potest præteriri; τὰ παράδρομα, *Subst.* intervalla inter retia in venatione posita, per quæ transitus pateat. A παραθρέχω.

Παράδυμι, idem quod παραδύω, *Ar.*

Παραδυναστεύω, simul regno, habeo potestatem. Τῷ Πίρρῃ παραδυναστεύσας, *Synes.*

Παράδυσις, εως, ἡ, insinuatio, obreptio, irreptio, (*ap. Demosth.* si lectio sana, *Ern.*) A

Παραδύω, fut. ύσω, irrepo seu obrepo, introeo me insinuando. *Ἐπὶ τὴν διαδοχὴν παρεδύετο τῆς ἡγεμονίας, Æschin. εἰς Πελοπόννησον, Dem.*

Παραδῶς, 2. sing a. 2. conj. act. verbi παραδίδωμι.

Παραδωσίλη, qu. dic. traditurio, dedere seu tradere cupio, *Thuc.* A παραδίδωμι.

Παρατίδω, accino. *Ἔοικα δέ σοι παρατίδειν ὦτι θιῷ, Od.* 22, 348.

Παραΐρομαι, attollor, suspendor, *Hom.*

Παραίρω, attollo, effero; (2) detraho, abstraho, *Æschyl.* Hinc

Παραιρέομαι, aut παρηρέομαι, attollor, suspendor; παρήρεθη, aor. 1. pependit, *Il.* 16, 341.

Παραζάω ῶ, vita abutor, nimis fruor, male vivo; (2) superstes sum; inf. παραζῆν.

Παραζεύγνυμι, idem quod παραζευγνύω, *Emr.*

Παραζευγνύω, fut. ζεύξω, juxta jungo, adjungo, conjungo. *Παραζευγνὺς τῷ Θιῷ σιδάσιμον, Naz.*

Παραζηλόω, ῶ, fut. ώσω, æmulatione adficio et excito, ad æmulationem provoco, invidentia et zelotypia exstimulo; (2) ad iram provoco. *Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, Rom.* 10, 19.

Παραζητέω, quæro, indago.

Παράζυξ, υγος, ὁ ἢ ἡ, plur. παράζυγες, qui adjunguntur multitudini civitatis; ignobiles et proletarii, ac veluti supernumerarii. A παραζευγνύω.

Παραζώνη, ης, ἡ, balteus seu culter, ensis pendens e balteo. A παραζώννυμι. Hinc

Παραζωνίδιον, ε, τὸ, cingulum cum ense; (2) ensis, quo accingimur. Dim. a præc.

Παραζώνιος, ε, τὸ, pugio; cinctorium, *Ph.*

Παραζώνιος, ε, ὁ ἢ ἡ, ut παραζώνιος μάχαιρα, sica, *Gl. V.* Ex παρὰ et ζώνη.

Παραζωννύω, vel παραζώνυμι, fut. ζώσω, accingo. *Τιάρας ἢ κρίττὰς ἢ ἀκινάκην παραζωννύντα, Plato.* Hinc

Παραζωρὶς, ίδος, ἡ, parvus gladius, pugio.

Παραθαλασσίδιος, et παραθαλαττίδιος, ε, ὁ, maritimus. Ex παρὰ et θάλασσα.

Παραθαλάσσιος, et -άττιος, ία, ιον, idem et ex iisd.

Παραθάλπω, fut. ψω, calefacio, foveo. *Φόλων ὠδινὶς ὠδὶν παραθαλπομένα φρένα μύθοις*, lenita, *Eur. Med.* 143.

Παραθαρρύνω, fiduciam addo, confirmo. *Τῷ μὲν προσώπῳ παραθαρρύνων, Xen.*

Παραθαρσύνω, idem.

Παραθεάομαι, altrinsecus spectando confero. *Τὰς ἐν κύκλῳ παραθεώμενος, Philo. Αὐτὰ παραθεώμενος παρὰ τὰ τῶν ἄλλων, Plato.*

Παραθεῖναι, aor. 2. infin. act. verbi παρατίθημι.

Παραθέλγω, fut. ξω, permulceo.

Παράθεμα, ατος, τὸ, repositorium. *Gl. V.* pluteum, pluteus. *Ph.* ferculum.

Παραθέμενον, acc. sing. a. 2. part. med. verbi παρατίθημι, *appono.*

Παραθερίζω, fut. ίσω, demeto, amputo.

Παραθερμαίνω, calefacio; (2) foveo. *Οἶνος παραθερμαίνων τὴν ψυχὴν, Athen.*

Παράθερμος, ε, ὁ ἢ ἡ, præfervidus; (2) in agendo nimis præceps, indecore aliquid faciens.

Παράθεσις, εως, ἡ, appositio, conjunctio; (2) ferculum, id ipsum quod apponitur; (3) depositio seu repositio; (4) commentatio; (5) compositio, comparatio, collatio; ἐκ παραθέσεως, e contrario; (6) apparatus thesauri. *Polyb.* copia rerum; (7) præsentia auxiliandi causa, seu auxilium ipsum, *Ibid.* (8) citatio locorum e scriptoribus aliis; (9) præceptio, præceptum, ut παράδοσις. A παρατίθημι

Παραθέτης, ε, ὁ, structor, qui dapes apponit, *Ph.* Ab eod.

Παραθετικὸς, ἡ, όν, commendatitius. Ab eod.

Παραθέω, fut. εύσομαι, accurro; (2) adsequor; (3) prætercurro; (4) leviter vel non attingo; (5) juxta aliquem curro. *Παραθέοντ' ὄχθην, Ælian. Ἀλλά τοι, ὦ φίλε, ἄδηλον εἰ ἢ παραθέομεν τὸ ὀρθὸν, Plato.*

Παραθεωρέω, ῶ, f. ήσω, juxta specto, seu contemplor; (2) unum alteri admotum contemplor; (3) comparo; (4) despicio, adspernor. *Πρὸς τὰς ἄλλας παρεθεωρῶν ἱμαντῖνι, Xen. Παραθεωρῶ σὶ Μίλωνι, Luc.*

Παραθήγω, fut. ξω, acuo, exacuo, instigo, incito. *Συμμαχία θούριον παράθηξε μίγαν, Pind. Ol.* 10, 89.

Παραθήκη, ης, ἡ, res reposita et recondita; (2) res deposita, depositum; (3) additamentum, appendix. A παρατίθημι.

Παράθηξις, εως, ἡ, incitatio, instigatio. A παραθήγω.

Παραθήσεις, 2. sing. fut. 1. ind. act. verbi παρατίθημι.

Παραθίγω, fut. ξω, attingo.

Παραθλίβω, fut. ψω, premo, comprimo, collido.

Παράθες, *appone*, 2. sing. aor. 2. imperat. med. *Ion.* et *Att.* pro παράθεσο, a παρατίθημι.

Παράθρανος, ε, ὁ, in navi, via quæ præter θρανίτας fert. *Poll.*

Παραθρασύνω, animum addo, confirmo animum.

Παράθραυσμα, ατος, τὸ, fragmentum. A

Παραθραύω, confringo; (2) *in pass.* miser et fractis viribus sum; *Suid.*

Παραθριγκίζω, lorico, obsepio, *Theophr.* A θριγκός.

Παραθρίζω, demeto, amputo. *Παρίθρισαν ἄκρα κόρυμβα, Apoll. Rhod.* 2, 601.

Παραθρυλλίω, decanto; παραθρυλλούμενα, decantata, vulgata.

Παραθρώσκω, adsilio, juxta curro; *metaph.* adjaceo, vicinus sum.

Παραθυμιάω, adoleo, suffio.

Παραθύρα, ας, ἡ, posticum, *Gl. V.*

Παραθύριον, ε, τὸ, posticum. A præc.

Παράθυρον, ε, τὸ, quod est ad januam, vel ipsum ostium, *Suicer.* Ex παρὰ et θύρα.

Παρὰ, præp. *Poetica, cum genit.* a vel ab; *cum dat.* ad, apud; *cum accus.* juxta, ad, apud. A παρά.

Παραιβάδας, ὁ, violator legis. A præc. et βαίνω.

Παραιβαδὸν, *adv.* juxta. *Παραιβαδὸν ἀτραπιτοῖο, Oppian. Cyneget.* 1, 483.

Παραίβασία, ας, ἡ, transgressio, delictum. A

Παραίβασις, ἡ, idem quod παράβασις, *Ap.*

Παραιβάτης, ε, ὁ, qui præter aurigam currum conscendit, et ex eo pugnat; curulis pugnator. Ab eod. *Ἂν δ' ἴεαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἡνίοχοί τε, Il.* 23, 132. Hinc

Παραιβάτις, ίδος, ἡ, curulis pugnatrix. *Ap. Theoc.* operaria, mercenaria.

Παραίβατος, ε, ὁ ἢ ἡ, digressus. A παραβαίνω.

Παραιβόλος, ε, ὁ ἢ ἡ, mutuus, qu. dic. vicissim jaculans. A παραβάλλω.

Παραιγιαλίτης, ε, ὁ, littoreus, in littore habitans.

Παραιγιαλίτις, ίδος, ἡ, fœm. præced.

Παραιγίαλος, ον, littoralis.

Παραιθύσσω, incendo, excito, concito; (2) moveo; (3) prorumpo. *Εἴ τι ἢ φλαῦρον παραιθύσσει, Pind. Λαίφια πάντ' ἰτέαις, παρεπιθύσσων πτερύγεσσι, Apollon.*

Παραί-

Παραίνεσις, εως, ἡ, adhortatio, admonitio, monitio; (2) consolatio. A παραινέω.

Παραινετέον, præcipiendum, *Ph.* Ab eod.

Παραινέτης, ου, ὁ, adhortator, suasor, admonitor. Ab eod. Hinc

Παραινετικός, ἡ, όν, suasorius, monitorius.

Παραινετικῶς, *adv.* exhortando. A præc.

Παραινέω, ῶ, f. ήσω, suadeo, hortor, admoneo, præcipio. Καλῶς σοι Τιμησίας παρῄνει, *Eur. Bac.* 330. Ῥᾷον παραινῶν ἢ πάθοντα καρτερεῖν, *Alc.* 1066.

Παραινίττομαι, obiter declaro et vera per ænigmata tacite et obscure innuo; aor. 1. παρηνιξάμην, *Plut.*

Παραινῶντας, acc. pl. pro παραινέοντας.

Παραίνυμαι, aufero.

Παραιολίζω, idem quod simplex αἰολίζω, seu variegandi causa addo.

Παραιρεῖσθαι, præs. inf. pass. verbi παραιρέω.

Παραίρεσις, εως, ἡ, detractio, diminutio. A

Παραιρέω, ῶ, detraho, destruo, diruo, aufero; (2) transferò; παρεῖλε, diruit, detraxit; παραιρέομαι, οῦμαι, aufero, adimo; aor. 2. παρειλόμην, παρείλοτο, ademerunt; inf. παρελέσθαι part. παρειλόμενος. Περιπεριθέος τῆς κατὰ φυγὴν ἱλαρίδος, *Diod.* Ἥ μέγα μοι τὰ θεῶν μελεδήματ', ὅταν φρένας ἄλεγ, λύπας παραιρεῖ, dolorem auferunt, *Eur. Hipp.* 1102. Ὦν τὴν μίαν παρεῖλες ἐς παῖδα τὸν σὸν, transtulisti, *Id. Hippol.* 1316. Hinc

Παραίρημα, ατος, τὸ, quod adimitur aut detrahitur, *inpr.* vesti, ut limbus; vide πάραρμα, recisio.

Παραισθάνομαι, in sensu fallor; (2) sentio, percipio. Ὡς δὲ παρῄσθοντο τῶν φυγόντων ἐς καταλαμβανόντων ἑαυτὸς, *Xen. Cyr.* 4, 9. Μιτεξέτεροι δὲ ἐς παραισθάνονται παραφορῇ τῆς αἰσθήσιος, *Aret.*

Παραίσιος, α, ὁ ἡ ἡ, et παράισιμος, *Hes.* infaustus, inauspicatus, dirus, *Il.* 4, 281. Ex παρὰ et αἶσα.

Παραΐσσω, prætereo, transeo; (2) proripio me; (3) impetu transeo. Ἵπποι γάρ μι παρῄϊξαν. *Il.* 11, 614.

Παραιτῆσθαι, præs. inf. med. verbi

Παραιτέομαι, οῦμαι, deprecor, recuso, detrecto, evito, *Gl. V.* item (2) precor, rogo; a. 1. παρητησάμην, παρητήσαντο, recusarunt, *Ph* pass a. 1. part. παραιτηθείς, rogatus; perf. παρῃτημένος, excusatus; (3) deprecatione a pœna libero; (4) submoveo. Παραιτῆσθαι κλαυσμόν, *Plut.* φθόνον, *Aristid.* πόλεμον, *Plut.* γυναῖκα, repudiare, *Id.* Ἐν δ' αὐτὸς παραιτησώμεθα, *Aristoph. Eq.* 36. Κτεῖν', ὃ παραιτοῦμαί σε, *Eur. Heracl.* 1025. Hinc

Παραίτησις, εως, ἡ, deprecatio, excusatio, recusatio, *Ph.* (2) vehemens precatio.

Παραιτητέον, *adv. pers.* fugiendum, deprecandum est. Ab eod.

Παραιτητὴς, οῦ, ὁ, deprecator. Ab eod.

Παραιτητικὸς, ἡ, όν, deprecatorius, ad deprecandum aptus:

Παραιτητὸς, ἡ, όν, exorabilis. Ab eod.

Παραίτιος, α, ὁ ἡ ἡ, qui ex parte in causa est; (2) qui in causa est, auctor. *Gl. V.* obnoxius.

Παραλείπεσθα, *fugimus*, 1. pl. præs. ind. med. *Dor.* pro παραιτέμεθα, a παραισίομαι.

Παραιφάμενος, παραιφαμένη, suadens, admonens, *Poet.* pro παραφάμενος. Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπίεσσι παραιφάμενος κατέρυκε, *Il.* 24, 771. A παράφημι.

Παραιφασία, ας, ἡ, admonitio, consilium, adhortatio; occurrit pl. dat. παραιφασίῃσι, monitionibus, monitis, præceptis:

Παραίφασις, εως, ἡ, admonitio, consilium; (2) consolatio. Ab eod.

Παραιφρονέω, ῶ, exanimatus sum, vel metu, vel vulneris dolore, gravitate, *R. Suicer.*

Παραιωρεομένω, gen. sing. præs. part. med. *Dor.* pro παραιωρουμένου, a

Παραιωρέω, ῶ, suspendo; inf. pass. παραιωρεῖσθαι, suspendi. perf. παρηωρῆσθαι, suspensum habere; plusq. perf. ind παρηώρητο ξιφίδια, gladios suspensos habebant, *Herodot.*

Παρτιώρημα, ατος, τὸ, suspensum, quod suspenditur.

Παραιώρησις, εως, ἡ, juxta elevatio. A præc.

Παρακαθάπτω, adnecto.

Παρακαθέζομαι, adsideo, a latere consideo. Μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτωι παρεκαθέζετο, *Aristoph. Plut.* 726.

Παρακαθεκτικὸς, ἡ, όν, tenax. A παρακατέχω.

Παρακαθεύδω, juxta dormio; (2) excubo.

Παρακάθημαι, adsideo, a latere adsideo. Ὑπὸ τῶν παρακαθημένων διεκωλύετο, *Plato.*

Παρακαθίζω, f. ίσω, juxta me colloco, adsidere jubeo; (2) adsideo; παρεκαθιζόμην, παρεκαθέζετο, adsidebat, imperf. pass. Παρεκαθίζετο ἐκ δ' ξίας, *Plato.*

Παρακαθίημι, utrimque demitto. Ἀντὶ πηδαλίου δὲ ὧν πλεκτανῶν παρακαθίησι, *Aristot.*

Παρακαθίστημι, juxta colloco seu appono; (2) altrinsecus colloco. Παρακατασῆσας τινὰ τῶν οἰκετῶν φυλάττειν, *Dem.*

Παρακαίριος, α, ὁ ἡ ἡ, intempestivus; παρακαίρια, inhonesta, nefaria. Κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχῳ παρακαίρια ῥίζων, *Hes. Op.* 327.

Παράκαιρος, α, ὁ ἡ ἡ, intempestivus.

Παρακαίρως, *adv.* intempestive; (2) supra modum; (3) injuste.

Παρακαίω, a latere uro, oburo, aduro; (2) comburo.

Παρακάλει, 2. sing. præs. imperat. med. *contr.* pro παρακάλεσο, a

Παρακαλέω, ῶ, f. έσω, evoco, accerso, advoco, *inpr.* auxilii causa, vel in judicio, vel in alia re quavis; (2) *Ph.* oro, obsecro; *item* deprecor; (3) hortor, confirmo, *in N. T.* consolor, *inpr. in med.* recreo; παρακαλέμεθα, exoramur, *Ph.* p. part. παρακεκλημένος, vocatus; παρακληθῆναι, consolationem admittere. aor. 1. inf. παρακαλεῖται, consolationem habet, recreatur. Παρακαλεῖν ἀλλήλους, τινὰ ἐπὶ τοὺς περί τι. Παρακαλεῖσθαι ἡμᾶς πρὸς τὸ παραδοῦναι τὴν Μισσήνην, *Isocr.* Παρακαλοῦντες εἰς μάχην, *Eurip. Ph.* 1260. Πολλὴν φλόγα, *Xen. Cyr.* 7, 23. Οἱ Πέρσαι παρακληθέντες ὑπὸ Κύρου, *Ib.* 2, 3. Κἀμὲ παρεκάλεις, τί δράσω; *Eur. Iph. in Aul.* 356.

Παρακαλπάζω, fut. άσω, equo a latere cursito, fræno ejus manu apprehenso, vel molliter equum ad cursum incito, *R. Suicer.*

Παρακάλυμμα, ατος, τὸ, quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam sive occultandam, obtentus, prætextus, velum, aulæum.

Παρακαλύπτρα, ἡ, redimiculum.

Παρακαλύπτω, fut. ψω, velo, obnubo, aut obtego; p. pass. part. παρακεκαλυμμένος, occultatus. Οἱ δὲ ἠγνόων τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὃ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν, *Luc.* 9, 45.

Παρακαμμύω, infercio.

Παρακάμπτω, deflecto, vitio.

Παρακανθίζω, fut. ίσω, undique spinas habeo.

Παρακανθίφυλλος, α, ὁ ἡ ἡ, secundum spinam folium habens. Ex παρὰ, ἄκανθα, et φύλλον.

Παρακαταβαίνω, descendo, v. gr. in acie ex equo, de navi.

Παρακαταβάλλω, depono, abjicio, demitto; (2) certam pecuniam pro litis æstimatione depono, sacramento ago. Αὐτὰρ ἐπὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην, *Il.* 23, 127. Εἴ τις ἀμφισβητῶν ἢ παρακαταβάλλειν βούλεται, *Dem.*

Παρακατάβασις, εως, ἡ, descensus ex equis in acie, e navibus, &c. (2) in foro, cum is, unde petitur, sive reus, cogitur adesse, respondere, *Ern.*

Παρακαταβολὴ, ῆς, ἡ, actio, qua qui experiri volebant, pecuniam deponebant, sacramentum. *Gl. V.* sponsio.

Παρακαταθήκη, ης, ἡ, depositum, fidei commissum. *Gl. V.* commendatio, depositum. *ap. Phil.* munus, v. gr. judicis. A παρακατατίθημι.

Παρακαταθνήσκω, commorior.

Παρακατάκειμαι, decumbo, seu accumbo. Παρακατάκειμαι σοί, *Xen.*

Παρακατακλίνω, a latere vel juxta reclino; (2) juxta statuo in lecto, juxta accumbere facio; παρακατακλίνομαι, accubo, *Gl. V.*

Παρακαταλέγομαι, cubo apud, sive ad latus alicujus accubo; vide παρακατέλικτο.

Παρακαταλείπω, relinquo.

Παρακαταλογὴ, ῆς, ἡ, immutatio et varietas. *Vox suspecta.* (fort. παρακαταλλαγή.)

Παρακαταπήγνυμι, f. ξω, depango juxta, defigo apud.

Παρακαταρτύομαι, fut. ύσομαι, ex multis unum facio, compono.

Παρακατάσασις, εως, ἡ, depositum. A παρακαθίημι.

Παρακατάσχεσις, εως, ἡ, retentio. A παρακατέχω.

Παρακατατίθημι, et παρακαταθίθεμαι, depono apud aliquem, fidei alicujus committo, custodiendum trado; depono tanquam apud sequestrem. *Gl. V.* demando, commodo; παρακατατέθειτο, aor. 2. med. commendavit, *Ph.* Τὸ ἑαυτοῦ σῶμα τῷ ἵππῳ ὁ δυστότης παρακατατίθεται, *Xen.*

Παρακατατιθώμεθα, 1. pl. præs. conj. verbi pr.

Παρακαταχράομαι, ῶμαι, abutor.

Παρακατέλικτο, 3. sing. plusq. perf. indic. pass. *Ion.* pro παρακατελέλικτο, a παρακαταλέγομαι, *accubo.*

Παρακατεσθίω, edo cum aliquo.

Παρακατέχω, retineo, complector; (2) coerceo, cohibeo, moror. Παρακατέχειν τῇ μνήμῃ, *Diod.*

Παρακατηγόρημα, ατος, τὸ, quod prædicato additur. *Vox Dialec.*

Παρακατοικίζω, fut. ίσω, juxta colloco, vel habitatores juxta colloco. Παρακατοικίζειν τὴν πόλιν, *Isocr.*

Παρακατορύττω, fut. ξω, juxta defodio.

Παρακαττύω, adsuo, consuo, paro. Ἡμῶν δ' ἕκαστος σιδάδα παρικαττύετο, *Aristoph. Plut.* 662.

Παρακαυλίζω, fut. ίσω, caules emitto juxta, et quasi ad latus. Ex παρὰ et καυλός.

Παράκειμαι, adjaceo, vicinus sum et quasi juxta seu a latere situs; a latere accumbo, adhæreo; (2) præpositus sum; (3) appositus sum. Hinc ὁ παρακείμενος χρόνος, tempus præteritum *apud Gramm.* quod ejus perfectio adjaceat præsenti, i. e. nuper perfecta sit. οἱ παρακείμενοι, familiares, &c. Ἔρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίη παράκειται, *Theog.* 685.

Παρακειμένως, *adv.* apposite, juxta.

Παρακεκαλυμμένως, *adv.* tecte, occulte. A παρακεκαλυμμένος, a παρακαλύπτω.

Παρακεκινδυνευμένως, *adv.* audacissime, audacia projecta.

Παρακέκληται, 3. sing. perf. ind. pass. *per Syncop.* pro παρακέκληται, a παρακαλέω, *consolor.*

Παρακεκλιμένως, *adv.* idem quod παρακλιδόν.

Παρακεκριμένον, acc. sing. perf. part. pass. v. παρακρίνω.

Παρακεκράανται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro παρακεκρασμένοι εἰσὶ, a παρακεράω, *insanio.*

Παρακέλευμα, τὸ, idem quod παρακέλευσμα, *Synt.*

Παρακελεύομαι, hortor, instimulo, impero, *Gl. V.* Τοῖς ἄλλοις παρεκελεύοντο, *Xen.*

Παρακέλευσις, εως, ἡ, adhortatio, jussio. A præc.

Παρακέλευσμα, ατος, τὸ, exhortamentum, quod adhortandi gratia dicitur; (2) incitamentum; (3) exhortatio nautica, vel etiam bellica. Ab eod.

Παρακελευσματικὸς, ἡ, όν, ad hortandum valens:

Παρακελευσματικῶς, *adv.* adhortandi vi:

Παρακέλευσμός, οῦ, ὁ, adhortatio. Ab eod.

Παρακελευστὴς, οῦ, ὁ, hortator, *Gl. V.*

Παρακελευστικὸς, ἡ, όν, cohortatorius. Ab eod.

Παρακελευστὸς, ἡ, όν, persuasus, ab aliis rogatus, jussus. Ab eod.

Παρακελεύω, cohortor, auctor sum, suadeo; *minus usitatum quam med.*

Παρακιλητίζω, juxta equito celete. A κίλης.

Παρακινέω, ῶ, fut. ήσω, exhaurio, evacuo.

Παρακεντέω, ῶ, pungo, vel a latere pungo. *Gl. V.* perpungo. Hinc

Παρακέντησις, εως, ἡ, punctio, compunctio; incisio, qua hydropicis aqua eximitur.

Παρακεντητὴς,

Παρακεντητὴς, οῦ, ὁ, stimulator seu agitator equorum; auriga, *R. Gl. V.* percussor.

Παρακερδαίνω, perperam lucror, amplius justo lucror et præter alios; (2) eadem opera lucror, aut obiter compendium facio.

Παρακερκὶς, ίδος, ἡ, ossicula, circa os majus, (κνήμη et κερκὶς vocatur) quod tibiam pedis sustinet. *Ern.*

Παρακεχειμακότα, acc. sing. perf. part. act. verbi παραχειμάζω, *hiberno.*

Παρακεώωιθα, 1. pl. præs. conj. med. verbi παρακείομαι, *accumbo, jaceo juxta.*

Παρακινδύνευσις, εως, ἡ, periclitatio temeraria: Παρακινδυνευτικὸς, ἡ, όν, in pericula præceps, qui nimis cum audacia periculum adit.

Παρακινδυνευτικῶς, *adv.* temere periclitando.

Παρακινδυνεύω, f. εύσω, temere periclitor, audacius periclitor, audacter periculum adeo; Παρακεκινδυνευμένος, perf. part. pass. ausum, audax, periculosum, temerarium. Πᾶν δὲ παρακινδυνεύειν πάσιν, περὶν ἀνοσίων αὐτοῖς γενέσθαι κοινωνὸς, *Plato.*

Παρακίνδυνος, ε, ὁ ϗ ἡ, periculosus, *R.*

Παρακινδύνως, *adv.* periculose, cum periculo.

Παρακινέω, ῶ, f. ήσω, dimoveo, removeo; (2) perperam moveo, indecore et instabiliter moveo; (3) incito, exhortor; (4) turbas cieo. Et *pass.* moveor, me moveo; παρακινῶν, et in perf. παρακεκίνηκὰς, in furorem versus, furibundus; et pass. παρακεκινημένος, mente motus, idem. Ἰδὲ, σκόπει γ' ἂν μὴ παρακινήσαντ' ἴδῃς, *Aristoph. Ran.* 363. (4) καί τινες παρακινοῦντες ἐκολάσθησαν, *App. Bell. Civ.* 5, 112. Hinc

Παρακίνημα, ατος, τὸ, perversio, distortio; (2) incitatio.

Παρακίνησις, εως, ἡ, incitatio, exhortatio.

Παρακινητικὸς, ἡ, όν, emotus mente.

Παρακινητικῶς, *adv.* emota mente.

Παρακιρνάω, admisceo.

Παρακλαίοντα, acc. sing. part. præs. act. verbi

Παρακλαίω, fut. αύσω, sine causa, frustra fleo, ploro.

Παρακλαυσίθυρον, ε, τὸ, flebile carmen, quod amasii ad amasiarum fores decantabant. Ex παρακλαίω et θύρα.

Παρακλείδιον, ε, τὸ, sera.

Παρακλείω, includo; (2) excludo, secludo.

Παρακλίπτω, fut. ψω, suffuror, in transcursu furor; (2) interverto.

Παρακλῆιν, præs. infin. act. *Ion.* pro παρακλείειν, a παρακλείω, *excludo.*

Παρακληθείης, 2. sing. aor. 1. opt. pass. verbi παρακαλέω, *rogo, advoco.*

Παρακληθῆναι, aor. 1. inf. pass.

Παρακληθήσονται, 3. pl. fut. 1. ind. pass.

Παράκλησις, εως, ἡ, evocatio; (2) advocatio; (3) adhortatio; (4) obtestatio, deprecatio; (5) institutio, doctrina; (6) consolatio; (7) auxilium quodvis; (8) recreatio, ut plantarum per aquam. A παρακαλέω.

Παρακλητεύω, cohortor.

Παρακλητικὸς, ἡ, όν, exhortatorius; (2) consolatorius. A παρακαλέω.

Παράκλητος, ε, ὁ ϗ ἡ, accersitus et rogatus, ut faveat alicui in judicio, aut consilium det in re dubia; (2) advocatus; (3) consolator; (4) doctor, magister, *in N. T.* Ab eod.

Παρακλήτωρ, ορος, ὁ, exhortator; (2) deprecator; (3) consolator. Ab eod.

Παρακλίδον, *adv.* declinando et deflectendo.

Παρακλίντωρ, ορος, ὁ, a latere accubans, acclinatus. A

Παρακλίνω, juxta seu a latere recumbere facio, juxta reclino, juxta cubantem statuo; (2) declino, i. e. deflecto, averto; (3) aperio. a. 1. part. παρακλίνας, declinans, reflectens; παρακλίνομαι, incumbo, juxta accumbo, ad latus accumbere jubeor; παρακεκλιμένος, perf. part. accubans, adjacens. Ἠσὶ παρακλίνεις τὰς μυκτῆρας πρὲς τὰς λαύρας, *Aristoph. Pace*, 158. Κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον, *Theoc.* 25, 161. Τἀλλίων χθόνα πᾶσαν ὅση παρακλίνεται ἑσπέρῃ, adjacet, *Dion. Per.* 386.

Παρακλίτης, ε, ὁ, idem quod παρακλίντωρ.

Παρακλύζω, humecto.

Παράκλυτος, infamis, famosus.

Παρακλύω, non audio, non pareo.

Παρακμάζω, f. άσω, vigorem amitto; consenesco, florem ætatis amitto. *Gl. V.* exoleo; παρηκμακὼς, perf. part. vigoris tempus egressus, exoletus. Ὅταν παρακμάζῃ ϗ παρανεῦῃ τὸ τῆς ὀργῆς, *Xen.* Παρηκμακὼς φθινόπωρος, *Plut.* Hinc

Παράκμασις, ίως, ἡ, vigoris amissio.

Παρακμαστικὸς, ἡ, όν, cujus remissus est vigor, languidior, decrescens. Ab eod.

Παρακμὴ, ῆς, ἡ, vigoris remissio, languor, senectutis initium.

Παρακνήμιον, ε, τὸ, exterius os cruris et minus. Ex παρὰ et κνήμη. Hinc

Παρακνημίδιον, τὸ, Dim. idem.

Παρακνίζω, vellico, irrito, stimulo.

Παρακοὴ, ῆς, ἡ, prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit; (2) inobedientia, contumacia. A παρακούω.

Παρακοιμάομαι, ῶμαι, juxta dormio vel cubo, accubo; (2) excubo, *Gl. V.* Hinc

Παρακοίμημα, ατος, τὸ, concubitus.

Παρακοίμησις, εως, ἡ, idem, *Gl. V.* ubi tamen editum *excubitum.*

Παρακοιμητὴς, οῦ, ὁ, excubitor, *Gl. Vet.*

Παρακοιμίζω, f. ίσω, juxta in lecto colloco, ut una dormiat.

Παρακοινόω, idem quod κοινόω, *Pind.*

Παρακοιτέω, ῶ, juxta cubo, accubo; item excubo. A

Παρακοίτης, ε, ὁ, maritus. Ex παρὰ et κεῖτη.

Παρακοιτία, ας, ἡ, excubiæ, vigiliæ. Ex iisd.

Παράκοιτις, ιος, ἡ, uxor. Θαλερὴν παράκοιτιν, *Il.* 3, 53. A παρακοίτης.

Παράκοιτος, ε, ἡ, concubina, *Vulg. Lex.*

Παρακολλάω, ῶ, adglutino, a latere glutino.

Παρακόλλημα, ατος, τὸ, id quod adglutinatur. A præc.

Παρακόλλησις, εως, ἡ, adglutinatio. Ab eod.

Παρακολλητικὸς, ἡ, όν, glutinandi vim habens.

Παράκολλος, ε, ὁ ϗ ἡ, adglutinatus, glutine adjunctus. Epith. lecti ab una tantum parte pluteum glutine adjunctum habentis, *Ern.*

Παρακολουθέω, ῶ, f. ήσω, sector, adsector, subsequor, *Gl. V.* (2) adsequor, intelligo; παρηκολουθηκὼς, adsecutus, perf. part. Παρακολουθεῖν τοῖς πράγμασι, *Dem.* Hinc

Παρακολούθημα, ατος, τὸ, appendix, *Gl. V.* quod sequitur plerumque.

Παρακολούθησις, εως, ἡ, sequela. Ab eod.

Παρακολουθητικὸς, ἡ, όν, adsequendi et intelligendi vi præditus.

Παρακολουθητικῶς, intelligenter, acute. A pr.

Παρακομιδὴ, ῆς, ἡ, prætervectio. *Gl. V.* transvectio; (2) advectio et adventus; (3) comportatio. A

Παρακομίζω, fut. ίσω, præterveho, transveho, deduco, comitor; (2) seduco; (3) deporto, importo, conveho, adfero; παρακομίζομαι, prætervehor; appellor; παρακομισθὶς, a. 1. part. pass. appulsus, prætervectus. Γέρων γενόμενος παρακόμιζε, *Eur. Herc. Fur.* 126.

Παρακομιστὴς, οῦ, ὁ, transvector. A præc.

Παράκομος, ε, ὁ ϗ ἡ, comatus, comans. Ex παρὰ et κόμη.

Παρακονάω, ῶ, fut. ήσω, acuo, exacuo; (2) incito; (3) permulceo, *Hes.* Ἐκεῖνος ϗ τὴν ψυχὴν σε παρακονᾷ, *Xen. Cyr.* 6, 18.

Παρακοντίζω, fut. ίσω, jaculando attingo.

Παρακοπὴ, ῆς, ἡ, delirium, mentis error. A παρακόπτω.

Παράκοπος, ε, ὁ ϗ ἡ, mente privatus, furibundus. Ab eod.

Παρακοπτικὸς, ἡ, όν, mentis errori obnoxius, delirans, demens; (2) insaniam gignens.

Παρακόπτω, perperam cudo, monetam non bonam cudo; (2) fraudo, defraudo; (3) aliam chordam ferio, quam volo, aut debeo; inde (4) deliro, desipio, mente captus sum, mente erro; παρακεκομμένος, adulterinus, perf. pass. part. Ἔναγχος γάρ ποτε ὑπ' ἀλφιταμοιδοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ, fraudatus sum, *Aristoph. Nub.* 640.

Παρακορέω, ῶ, converro; (2) verro, verrendo purgo.

Παρακόσμως, *adv.* indecore, indecenter, inhoneste. Ex παρὰ et κόσμος.

Παρακύσασα, aor. 1. part. act. f. g. verbi παρακύω.

Παράκυσμα, ατος, τὸ, prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit, vel quum quis male audiendo prava opinione imbutus est, error e falso vel pravo rumore seu fama; vide παρακοή. A

Παρακύω, perperam audio, vel non recte audio; (2) oscitanter et negligenter audio; (3) audiens sic transmitto, quasi non audiverim, me audivisse dissimulo; (4) audire nolo, dicto audiens non sum, non obtempero; (5) clam et quasi furtim audio, clam sermonem sublego; subausculto; aor. 1. παρήκυσα, παρήκυσε, nonnihil audivit; perfect. παρακήκοα· plusq. perf. παρακηκόειν, παρακηκόει, aliquantulum audierat, intellexerat. Ἐὰν δὲ παρακύσῃ αὐτῶν, *Matt.* 18, 17. Παρακύειν τῷ ὑπερτάγματος, *Luc.* Παρ' αὐτῶν ταῦτα παρακηκόει, *Plato.*

Παρακρατέω, ῶ, contineo, retineo alicubi. Αἰθίοπες δὲ ἔτι νοσοῦντα τὸν στρατηγὸν φῶν παρακρατεῖν, *Appian. de Reb. Hispanicis*, 35.

Παρακρεμάω, ῶ, παρακρεμάνυμι vel παρακρεμαννύω, suspendo juxta, seu a latere; a. 1. part. παρακρεμάσας, *Il.* 13, 597. παρακρεμάμενα, appendices, partes rei leviores.

Παράκρημνος, ε, ὁ ϗ ἡ, præceps, *Gl. V.*

Παρακρίνω, comparo, juxta colloco, et ita prope, ut comparatio fieri possit; (2) perperam judico.

Παρακρίσις, εως, ἡ, inobedientia, contumacia. Quasi a παρακρίνομαι.

Παρακροατὴς, οῦ, ὁ, qui audita falso interpretatur, qui audita non assecutus est. Ab eod.

Παρακροκίζω, aliqua ex parte crocum refero, seu crocum mentior.

Παρακροτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo; (2) adhortor, incito; (3) plausu manuum adhortor et incito ad aliquid.

Παράκρουσις, εως, ἡ, repulsio, depulsio; (2) fraus, impostura; (3) error, delirium, desipientia. A παρακρούομαι.

Παρακρουσιχοίνικος, ε, ὁ ϗ ἡ, chœnice et mensura desipiens. Ἐκ παράκρουσις et χοῖνιξ.

Παρακτησικὴς, ἡ, όν, mentem concutiendi et emovendi vim habens:

Παρακρυφικῶς, *adv.* fallaciter, fraudulenter:

Παρακρύω, repello, rejicio, repudio, a me submoveo; (2) circumvenio, decipio; παρακρούομαι, defraudo, *Gl. V.* item (2) erro, deliro. Οὐκ ἂν παρακρούοι σε ἡ παροῦσα συμφορὰ, *Luc.* Μὴν παρακέκρυμαί σε; *Id.*

Παρακταῖος, littoralis. Ex παρὰ et ἀκτή.

Παρακτάομαι, ῶμαι, insuper adquiro, possideo; (2) in propinquo prædia habeo. Hinc

Παράκτησις, εως, ἡ, adquisitio, *Suicer.*

Παράκτης, ε, ὁ, qui canes venaticos venatum ducit, *Hes.* Ex παρὰ et ἄγω.

Παρακτίδιος, ε, ὁ ϗ ἡ, littoreus, qui ferit littus, de fluctu. A παράκτιος.

Παρακτικὸς, ἡ, όν, qu. dic. productivus, *Bud.*

Παράκτιος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄκτιος.

Παράκυκλος, ου, pl. παράκυκλοι et παράκυκλα, orbes, circuli partes rotæ, *Poll.*

Παρακυλίω, advolvo.

Παρακύπτω, fut. ψω, inclinato capite in obliquum adspicio, seu transversim limis oculis adspicio. *Gl. V.* despicio; (2) accurate, diligenter inspicio; (3) leviter aliquid attingo, tracto, curo. (1) τῶτο κατ' ἄντρον παρακύπτουσα, hoc antrum introspiciens, *Theoc. Idyll.* 2, 6 Παρίκυψιν εἰς τὸ μηνιῶν, *Joan.* 20, 11. Κἂν ἐκ ὑφείδος παρακύπτωμεν, *Aristoph. Thesm.* 804.

Παρακύψαντα, acc. sing. aor. 1. part. act.

Παράκυψις, ἡ, introspectio, *Steph.*

Παρακωμῳδέω, ῶ, obiter perstringo et taxo, seu taxo et perstringo, comico more.

Παράκωφος, ε, ὁ ϗ ἡ, surdaster.

Παρακωχὴ, vera scriptura παροκωχή.

Παράλαβε, 2. sing aor. 2. imperat. act. verbi παραλαμβάνω.

Παραλαβεῖν, *adsumere*, aor. 2. inf. act.

Παραλαλίω, ῶ, nugor, obloquor.

Παραλαμβάνω, accipio, excipio, adsumo, adhibeo; παραλαβών, aor. 2. part. cum suscepisset. Τὸν μὲν αὐτῶν ἵππαρξε τὸν Σκαυρὸν παραλαμβάνειν, *Xen.* Ἦν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα δυνάμεθ', *Aristoph. Conc.* 107.

Παραλάμπω, a latere splendeo; parum fulgeo.

Παράλαμψις, εως, ἡ, caruncula, quæ multum lucet in oculo, cicatrix in nigro oculi resplendens. A præc.

Παραλανθάνω, lateo. Παραλανθάνειν ἐν τοῖς ψάμμοις, *Herodian.*

Παραλειαίνω, lævigo. Hinc

Παραλειαντικός, ἡ, όν, lævigandi vim habens.

Παραλέγεσθαι, præs. inf. pass. verbi

Παραλέγομαι, cubo ad latus alicujus, juxta quempiam cubo, concumbo; (2) lego littus. *Gl. V.* deligo, et παραλεγόμεθα, stringimus, *Ph.* Ἐπεὶ νηφέλια παραλέξατο, *Pind.* Μόλις τι παραλεγόμενοι αὐτήν, *Act.* 27, 8. Ὁ δὲ οἱ παρελέξατο λάθρη, *Il.* 2, 515.

Παραλέγω, absurda loquor, deliro.

Παραλειπτέος, έα, έον, prætermittendus, omittendus. Τὸ δὲ τῶ Πλάτωνος ὑ παραλειπτέον, *Plut.*

Παραλειπτικός, ἡ, όν· μέθοδος παραλειπτικὴ est præteritio, *fig. Rhet.* A

Παραλείπω, f. ψω, prætermitto, omitto, silentio prætereo; παραλειπόμενα, prætermissa. Τὸ τῶ Διῒ παραλιπὼν, τότ' εὐσεβεῖς, *Eur. Tro.* 43. Μηδένα καιρὸν τῶ ποιῆν εὖ παραλείπων, *Philo.*

Παραλίφω, illino; mansum cibum in os infercio. Σαυτῶ παραλίφειν τὰ βλίφαρα τῆς ἐσπέρας ἔγωγ' ἂν εἶπον, *Aristoph. Conc.* 406.

Παράλειψις, εως, ἡ, prætermissio, prætéritio; (2) figura rhetorica. A præc.

Παραλελειμμένον, perf. part. pass. n. g. verbi παραλείπω.

Παράλευκος, ε, ὁ ᾗ ἡ, albicans, *R.*

Παραλεύσσω, idem quod παρορᾶω.

Παραλήγω· παραλήγουσα, penultima. Εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγονται, si penultima sit longa, *Etymolog. Magn.* 8, 17.

Παραληπτέον, *adv. posit.* suscipiendum, amplectendum. A παραλαμβάνω.

Παραληρέω, ῶ, deliro, vel leviter desipio. Εἰ δὲ παραληρῶν ἐλώσει, *Aristoph. Ran.* 606. A παράληρος. Hinc

Παραλήρημα, ατος, τὸ, delirus, silicernium, *Gl. V.* ubi *delerus.*

Παράληρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui leviter desipit. Ex παρὰ et λῆρος, *nugæ, ineptiæ.*

Παράληψις, εως, ἡ, acceptio, adsumptio; (2) possessio nova, recens parta. A παραλαμβάνω.

Παραλία, ας, ἡ, scil. χώρα, regio maritima. Ex παρὰ et ἅλς, *mare.*

Παραλιθάζω, lapidesco, in lapidem degenero.

Παράλιμνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, adjacens paludi. Ex λίμνη.

Παραλιμπάνω, prætermitto, omitto, *Gl. V.*

Παράλιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, marinus, mari adjacens. Ὄρνισι φορξὶ παράλιοις γενήσεται, *Soph. Aj.* 1085. Ex παρὰ et ἅλς.

Παραλίσκω, capio; aor. 2. part. παραλὼς, captus, *Hes.*

Παραλιτέω, offendo, pecco seu delinquo; παρέλιτες, aor. 2. offendisti. Παραλιτεῖν τὸν Διὸς, *Apoll.*

Παραλλαγή, ῆς, ἡ, mutatio, transmutatio; (2) diversitas; (3) dementia, hallucinatio, et aberratio. A παραλάττω.

Παράλλαγμα, ατος, τὸ, vicissitudo, variatio, inæqualitas. Ab eod.

Παράλλακτος, ε, ὁ, ἡ, mutabilis. Ab eod.

Παραλλὰξ, *adv.* alternis vicibus, alternatim, alternata seu alternante serie. *Gl. V.* alternis. Ἔρπει παραλλὰξ ταῦτα, *Soph. Aj.* 1108. Χρήματα παραλλὰξ παρ' ἐμοῦ τι ᾗ παρ' ἐκείνων λαμβάνοντες, *Appian.* Ab eod.

Παραλλαξις, εως, ἡ, differentia, discrepantia, mutatio; (2) alternatio; (3) medicis est et emotio v. gr. ossium, dentium, &c. Ab eod.

Παραλλάσσω, vel παραλλάττω, alterno, alternatim seu permutatim vario; (2) prætereo, pertranseo; (3) supero, vinco; (4) declino, vito, fugio; (5) aberro, per errorem in aliud incurro, quam constitueram; (6) differo, discrepo. *Gl. V.* vario; παρηλλαγμένος, pass. p. part. discrepans, inusitatus, prodigiosus, v. gr. magnitudine. Παρηλλάττειν τῶν αἰθησίων τὸ σημεῖα, *Plato.* τόπον, *Plut.* δόξαν, *Isocr.* τῆς χώρης, *Herodot.* (5) λόγοι παραλλάσσοντες, aberrantia verba, *Eurip. Hipp.* 935.

Παραλληλία, ας, ἡ, literarum in eadem voce collatio, aliarum scilicet juxta alias. A παράλληλος.

Παραλληλίζω, comparo inter se, et quasi e regione pono. Ab eod. Hinc

Παραλληλισμὸς, ῦ, ὁ, figura, quum voces idem significantes vel eadem componuntur, vel se invicem sequuntur, &c. (2) dictorum idem significantium collatio.

Παραλληλόγραμμος, ε, τὸ, spatium quod lineis parallelis continetur, *Bud.* Ex παράλληλος et γράμμα, *scriptum delineatum.*

Παράλληλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, mutuus, inter se compositus et e regione collocatus, æque distans. *Gl. V.* παράλληλον, alternum interstitium. Ex παρὰ et ἀλλήλων.

Παραλλήλως, *adv.* inter se componendo; composite, comparate, ex opposito.

Παραλογίζομαι, f. ίσομαι, subdola supputatione fallo; (2) falsa argumentatione utens decipio, male ratiocinor. *Gl. V.* circumscribo, obrepo, subrepo, dissimulo. Μή τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ, *Col.* 2, 4. Παραλελόγισαί σε ἡ Ἄτροπος, *Luc.* Hinc

Παραλογισμὸς, ῦ, ὁ, falsa ratiocinatio, fallax ratio; (2) impostura et captio, quæ fit fallacibus rationibus. *Ph.* dissimulatio; παραλογισμοῖς, præstigiis, *Ph.*

Παραλογιστὴς, ῦ, ὁ, fallax ratiocinator, impostor, deceptor. Ab eod. Hinc

Παραλογιστικὸς, ἡ, όν, peritus decipiendi fallacibus ratiocinationibus.

Παραλογιστικῶς, *adv.* fallaciter, fraudulenter.

Παραλογιστὸς, ἡ, όν, qui decipi potest.

Παράλογος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui præter rationem accidit, inopinatus, rationi non consentaneus, absurdus. Etiam substantive casus inopinatus, absurditas. Πολὺς ἦν ὁ τῦδι τῶ πολέμω παράλογος ἔνομον ἐδὲν ἴχοντος, *Appian.* Ex παρὰ et λόγος, *ratio.*

Παραλόγως, *adv.* præter rationem, inopinato. Παραλόγως ῥηίζοντα εἰδήματα, *Hippocr.*

Πάραλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, maritimus; (2) qui in ipso mari versatur, rebusque maritimis et nauticis dat operam; item (3) navis publica Atheniensium. Ex παρὰ et ἅλς.

Παραλυεργὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, purpuram attextam habens; unde παραλυεγὶς, vestis muliebris.

Παραλῦται, εἱ, qui una lavant. A

Παραλύω, juxta lavo; παραλύσθαι, juxta lavari, *Alt.* pro παραλύεσθαι.

Παραλοφία, ας, ἡ, curvitas cervicis usque ad artemona. A λόφος.

Παράλπιος, ὁ, Alpium accola, ad Alpes habitans, *Plut.*

Παραλυγίζω, obtorqueo, vel aliquantum torqueo, modo nimirum vitilium seu viticis.

Παραλυπέω, ῶ, molestia vel tristitia adficio.

Παράλυπρος, ε, ὁ, ἡ, sterilis, asper. Epith. terræ.

Παράλυσις, εως, ἡ, resolutio, laxatio, remissio, nervorum resolutio. *Gl. V.* debilitas. A παραλύω.

Παραλυτικὸς, ἡ, όν, paralyticus, debilis, debilitatus, *Gl. V.* Ab eod.

Παράλυτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, fractus, debilis, imbellis.

Παραλυτρόω, fut. ώσω, inique redimo.

Παραλύω, f. ύσω, dissuo, dissolvo, resigno; (2) libero; (3) debilito, *Gl. V.* παραλιλυμένος, debilis, *Gl. V.* Δυσάνῦ παραλῦσαι ψυχὰν, *Eur. Alc.* 14. Πολλοῖς ἤδη παρίλυσε θάνατος δάμαρτος, *Ib.* 922.

Παραμαρτάνω, aberro, παραμαρτὼν, aberrans, a. 2. part.

Παραμαρτυρία, ας, ἡ, præscriptio, exceptio.

Παραμασήτης, ε, ὁ, qui ad latus alicujus mandit, qui a latere sedens mandit, parasitus. Ex μασάομαι.

Παραμασύτης, ε, ὁ, parasitus, *Ath.*

Παραμβλύνω, hebesco, hebes sum.

Παραμιθίνμι, dimitto, negligo, prætermitto, detrecto, aut missum facio, *Suicer.*

Παραμίδηται, 3. sing. præs. conj. pass. verbi

Παραμείδω, fut. ψω, prætereo, prætergredior, prætervehor, transeo, præterfluo, permuto. Σοφία δ' ἂν σοφίαν παραμείψειν ἀνήρ, *Soph. Oed. Tyr.* 511. Θαλασσαῖον παραμείβεται δελφῖνα, *Pind. Pyth.* 2, 93.

Παραμείψαι, 3. sing. f. 1. ind. med.

Παραμελέω, ῶ, fut. ήσω, adspernor, negligo, sperno; παρημέληκας, p. neglexisti; παραμελῶμαι, imperf. 3. pl. παρημελῶντο, negligebantur; p. part. παρημεληκότος, neglectus. Τί γὰρ, ἔφη, τῶν ἄλλων, ὦ παῖ, ἂν ἔδοκει ποθ' ἡμῖν ἀναγκαῖον εἶναι μὴ παραμελεῖν, μίμνησαι, *Xen. Cyr.* 1, 24. Εἴ τι παρημέληκας τῆς μητρὸς, *Id.*

Παραμίμνημαι, mentionem facio, memoro.

Παραμένω, f. ενῶ, maneo, permaneo, persevero. Ὦ τότοι· Εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν, extende, *Aristoph. Pace*, 117. Παραμένειν πρὸς τὰ ὑπόλοιπα, *Thuc.*

Παράμερος, utraque pars, per vices, alternis, per alternas vices. Τειαῦτα τῶ Ἀντονίω παράμερος τιχνάζοντος, *Appian. Bell. Civ.* 2, 131.

Παράμερος, *Dor.* pro παρήμερος, quotidianus, *Pind.*

Παραμέση, ης, ἡ, sc. χορδὴ, musicus tonus.

Παράμεσος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui est juxta medium.

Παραμετρέω, ῶ, fut. ήσω, juxta alterum admetior; (2) compenso; (3) prætereho, prætereo. Παραμετρῆς τῷ οἰκείῳ μέτρῳ ἑκάτερον, *Luc.* Παρά σ' Αὐλίδα μετρήσαντες, Aulida præter vecti; *Apoll. Rhod.* 4, 1779. Hinc

Παραμέτρησις, εως, ἡ, dimensio, mensura.

Παραμύομαι, ex παρὰ et ἀμύομαι, verb. *Poet.* excello, transeo, supero. Μορφᾷ παραμύσιται ἄλλων, *Pind. Nemeor.* 11.

Παραμήκης, ίος, ὁ ᾗ ἡ, oblongus. Παραμήκης ἔντερον, *Aret.* Ex μῆκος.

Παραμηκίως, *adv.* oblonge, in oblongum.

Παραμηκύνω, extendo, protraho.

Παραμήριον, ου, τὰ, internæ femoris partes. Ex μηρός. Hinc

Παραμηριαῖος, αία, αῖον, idem quod

Παραμηρίδιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ad femur pertinens; (2) femur tegens.

Παραμιγνύω, vel παραμίγνυμι, f. ξω, admisceo, immisceo. Ἀντὶ σιραίου μέλιτος σμικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας, *Aristoph. Vesp.* 872.

Παραμικρὸν, *adv.* propemodum, pene.

Παραμιλλάομαι, devinco.

Παράμιλλος, ε, ὁ, citra certamen victor, vel potius pene æqualis. Ex ἅμιλλα.

Παραμίμνω, maneo apud; permaneo. Οὐδ' εἰ πινυτοῖς γε ᾗ ἰξάστις παραμίμνων, *Od.* 3, 115.

Παραμινύθω, frango, absumo paulatim, imminuo.

Παραμιξολυδιάζω· unde παραμιξολυδιάσαι, ad mixolydium tonum alludere, vel transcendere mixolydium cantum. Ex παρὰ et μιξολύδιος.

Παραμίσγω, admisceo.

Παραμνάομαι, memini, recordor, mentionem facio. Καὶ παρεμνήσω γὰρ αὖ τῆς πατροφόντου μητρὸς; *Soph. Trach.* 1124.

Παραμολέω, ῶ, adsum, advenio, adsto, succurro, *Suicer.* connitor, adsideo; accedo ad aliquid cum cura et cogitatione sollicita aut amica. (2) prætereo. Αὐτῷ Ἀφροδίτη αἰεὶ παρομόλωσι, semper ei Venus adest, *Il.* 4, 11. *Per Synec.* et mutationem pro παραμιμόλησι, semper ad eum cum cura accedit. Σὺν δέ τις αἰεὶ σικρὴ παρίμολλωκεν ὀϊζυροσύνησιν ἀνίη, sed una semper acerba intervenit lætitiis tristitia, *Apoll. Rhod.* 4, 1166. ut hinc fit παρεμίμολλωκεν, *Homericum* perf. pro παραμμόλληκεν, *Il.* 4, 11.

Παραμοιβ-

Παραμονή, ῆς, ἡ, constans permansio apud aliquem; (2) duratio. A παραμένω. Hinc
Παραμόνιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui constanter apud aliquem permanet; (2) durabilis.
Παράμονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem. A παραμένω.
Παράμουσος, ε, ὁ ᾗ ἡ, dissonus, Musis seu cantui non conveniens; (2) alienus, abhorrens. (1) Βρομίῳ παράμουσας ἰοχαΐτας, a Bacchi festis dissone, *vel* aliene, *Eurip. Phœn.* 792. Ex Μοῦσα.
Παραμπίσχω, f. φίξω, p. πίσχηκα, obvelo, obtego, obduco, involvo. Οὐδὲν δεῖ παραμπίσχειν λόγους, *Eurip. Med.* 282.
Παραμπύκια, τὰ, fasciæ quibus crines religantur. Ab ἄμπυξ. Hinc
Παραμπυκίζω, crines anteriores religo.
Παραμυθέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, hortor; adhortor; (2) consolor, verbis aut quacunque remulceo et sedo, medeor; (3) compenso, sarcio. Ἀχαιμένην ἡμεῖς ἑτέρῳ γάμῳ παραμυθησόμεθα, *Heliod.* Παριμυθήσατο τῇ μαντικῇ τὴν συμφοράν, *Luc.*
Παραμυθησαίμην, a. 1. opt. med. verbi παραμυθέομαι. Unde
Παραμυθητής, οῦ, ὁ, consolator.
Παραμυθητικός, ἡ, όν, qui consolari potest aut solet, consolatorius.
Παραμυθία, ας, ἡ, exhortatio, solatium, consolatio; (2) et quicquid ad leniendum in quocunque genere valet; (3) demonstratio, argumentum rei propositæ, *ap. Plat.* Ex π. et μῦθος.
Παραμύθιον, ἰου, τὸ, placamentum, solatium, solamen. Ex iisd.
Παραμυθικῶς, *adv.* consolantis more, consolandi causa.
Παραμυθημένοισι, dat. pl. part. præs. med. *Poet.* pro παραμυθεμένοις.
Παραμυκάομαι, mugio, graviter sono.
Παραμφαίνω, præ me fero, declaro.
Παραναβαίνω, una ascendo.
Παραναγιγνώσκω, lego, recito, v. gr. testimonium in judicio. *Gl. V.* adlego; (2) lego, perlego. Τὰς νόμους τῷ ψηφίσματι παραναγινώσκειν, *Isocr.* Hinc
Παρανάγνωσις, ιως, ἡ, adlectio. *Gl. V.* recitatio, v. g. testimonii.
Παραναγκάζω, fut. άσω, vim affero, cogo.
Παραναδύομαι, emergo, erumpo.
Παρανακλίνω, inclino.
Παρανα̃λίσκω, fut. λώσω, obiter et præter destinatum impendo, perperam consumo; *item*, absumo simpliciter; pass. παραναλίσκομαι, consumor, pereo; exspiro. Εἰ μὴ τρατηγόν τινα τῆ πολίμω, νῦν ἔχοντα, προσήσεσθε, παραναλώσιτε πάνθ' ὅσα ἂν δαπανήσητε, *Isocr.* Hinc
Παραπάλωμα, ατος, τὸ, sumptus supervacaneus et inutilis; additamentum ac velut appendix impensæ destinatæ; (2) dicitur de eo qui cæsis aliis tanquam vir vilis in cumulum, atque obiter quidem, additur. Καὶ τὸ μὲν ἄλλο πλῆθος αὐτοῖς ἐδόκει παραπάλωμα· τὰς δ' ἀρχὰς εἶς ἀνῄρει, *Joseph. Bell. Jud.* 4, 5, 2.
Παρανέομαι, et παρανάσσομαι, juxta habito, vicinus sum.
Παρανα̃στα̃σις, a resurrectione aberrare, *Gaz.*
Παρανατέλλω, sive παρανατέλλομαι, juxta orior.
Παρανδρόομαι, οῦμαι, nubilis sum, nubilis fio, *ut placet Focsio*, seu potius viri sive thalami expers sum, *Ern.* Ex παρὰ et ἀνήρ.
Παρανέομαι, prætereo, prætervehor, prænavigo. Πολίας παρανῆσθαι, *Apoll.*
Παρανευρίζω, fut. ίσω, nervos resolvo, enervo. Ex παρὰ et νεῦρον.
Παρανέχω, altrinsecus attollo sive elevo; item emineo.
Παρανέω, ad latus nato, juxta nato; vel præternato.
Παρανέω, vel παρανήω, juxta aggrego et acervo; ad latus accumulo; unde aor. 1. παρένησαν, coacervarunt, congesserunt, acervum fecerunt.
Παρανήνω, idem; unde imperf. παρενήνεον, aggerebat, 3. pl. παρενήνεον, accumulabant.
Παρανήτη, ης, ἡ, paranete, chorda penultimæ proxima.
Παρανήχομαι, f. νήξομαι, nato juxta, seu ad latus; aut natando prætervehor. Παρανήχεσθαι τῇ τριήρει, *Plut.* Εἰ δὲ κ' ἔτι πρατέρῳ παρανήξομαι, *Od.* 5, 417.
Παρανθέω, ῶ, defloresco; in *V. L.* adfloreo.
Παρανίσσομαι, prætereo, transeo.
Παρανίσχω, altrinsecus attollo; (2) emineo.
Παρανοέω, ῶ, fut. ήσω, deliro, desipio, demens sum; (2) perperam intelligo, *Arist.*
Παράνοια, ας, ἡ, amentia, dementia, delirium. Ex νόος.
Παρανοίγω, fut. οίξω, adaperio.
Παρανομέω, ῶ, f. ήσω, contra leges seu contra jus et æquum facio; (2) legem legibus contrariam fero. Παρανομῶν κιλεύεις με τύπτεσθαι; *Act.* 23, 3. Hinc
Παράνόμημα, ατος, τὸ, quod contra leges et jus factum est, peccatum, delictum, scelus, flagitium:
Παρανομήσις, ιως, ἡ, quod contra leges et jus factum est, perfidia. Ὅσοι διέφυγον ἐκ τῆς Λευκάλλα παρανομήσιως, *Appian. de Reb. Hispan.* 61.
Παρανομία, ας, ἡ, transgressio legis; insolentia legibus repugnans; nequitia, improbitas contra leges, fas, et æquum, commissa; scelus, flagitium. *Ph.* injuria. A
Παράνομος, ε, ὁ ᾗ ἡ, contra leges faciens, legum violator, improbus. *Gl. V.* legirupa *Ph.* contrarius legi; illicitus.
Παρανόμως, *adv.* contra leges, præter jus et æquum. *Ph.* illicite.
Πάραντα, obliqua, a recta via aversa. Πολλὰ δ' ἄντητα, κάταντα, παράντα τε, δοχμιά τ' ἠλέον, *Il.* 23, 116. A παράντης.
Παραντίλλω, *Poet.* pro παρανατίλλω, juxta orior seu exorior. *Metaph.* adjaceo.
Παράντη, *adv.* idem quod παράντα.
Παράντης, ου, ὁ ᾗ ἡ, acclivis pariter et declivis; obliquus. Ex παρὰ et ἀντάω.
Παρανυκτιρεύω, f. εύσω, pernocto apud, circum quem excubo.
Παρανυμφίος, ε, ὁ, qui sponso et sponsæ adsidens eos domum deducit. A
Παράνυμφος, ε, ὁ auspex, pronubus, *Ph.* et ἡ παράνυμφος, pronuba, *Ph.* Ex νύμφη.
Παρανύττω, exstimulo, instigo.
Παράξενος, ε, ὁ ᾗ ἡ, peregrinus; ignobilis, illegitimus, alienus.
Παραξίω, leviter rado; (2) prætercurro, præterlabor, *ap. Eunap.*
Παράξηρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, siccus, *R.*
Παραξιφίδιον, ε, τὸ, pugio, *Ph.*
Παραξιφὶς, ίδος, ἡ, pugio. Ex ξίφος.
Παραξόνιος, ε, ὁ, axi infixus, axem terens, attingens, streperus; τὸ παραξόνιον, clavus inditus axi, ne rota excidat. Ex π. et ἄξων.
Παραξονίτιδες, ων, αἱ, modioli rotarum vel aliorum instrumentorum, quibus axis teritur. Ex iisd.
Παραξυράω, rado.
Παράξυσμα, ατος, τὸ, quod in sculptura supervacaneum quasi appendix additur. A παραξύω.
Παράξυσον, ε, τὸ, instrumentum radendi, ad lævigandum, complanandum. Ab eod.
Παραξύω, abrado. *Gl. V.* derado, destringo. Ταῦτα γὰρ ἐγγὺς παραξύει τὸν ἰδιώτην (λόγον), accedunt, *Longin.* 31.
Παρήορος, idem quod παρήρορος.
Παράπαγος, ὁ, pessulus. A πήγνυμι.
Παραπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, corrigo et in melius muto, abstraho, retineo, a pravitate aliqua.
Παραπαίζω, alludo, deludo, *Gl. V.*
Παραπαίω, deliro, desipio; (2) aberro. Ὦ δέσποτ' ἄναξ, ὡς παραπαίεις; *Aristoph. Pace*, 90.
Παραπαιόντως, *adv.* dementer. A præc.
Παράπαισος, ε, ὁ, delirus, desipiens, *Hes.*
Παραπάλλω, concutio, allido. Οἷς παρεπάλλετο Πηλείδας σὺν ὅπλοις παρ' ἄντυγα, *Eur. Iphig. in Aul.* 225.
Παράπαν, *adv.* in universum, genere toto, per totum, omnino, prorsus.
Παραπαντάω, occurro.
Παραπάσσω, fut. άσω, adspergo, *Plut. Ion.* pro παραφάσσω, *Hipp.*
Παραπατάω, decipio leni et suavi quadam fraude, ut vino.
Παραπάφω, sive παραπαφῶ, decipio, fallo; παρήπαφεν, a. 2. decepit, *Il.* 14, 360. Πρίν μι παρήπαφε̃ιν ἠδεῖ μύθῳ, *Theoc.* 27, 11.
Παραπείθω, fut. ίσω, persuadeo, persuadendo flecto et permoveo. *Gl. V.* sollicito; (2) falsa persuasione decipio. Παράπεισον δὲ σὸν, ὃν λισσόμεθ' ἐλθεῖν, τέκνον, *Eur. Supp.* 59.
Παραπειράω, ῶ, vel παραπειράομαι, ῶμαι, leniter tento. Παραπειρῶνται Διὸς, *Pind.*
Παραπεισικὸς, ὁ, ad persuadendum factus, de oratore, *Poll.* (ubi editur παραπεισικός). A παραπείθω, *Ern.*
Παραπελεκάω, ῶ, dedolo.
Παραπέμπω, f. ψω, prætermitto, omitto, transmitto, ut negligens dimitto; (2) transmitto, aliquo mitto, adveho, importo; (3) deduco, comitor, prosequor. *Ph.* παραπέμπεται, omittit; παραπέμψας, aor. 1. part. comitatus, *Gl. V.* Πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας Ἑρμαίου ὄρος παρέπεμψεν ἡμοὶ σφόν ἀντίτυπον χιμαζόμενῳ, iteravit, *Soph. Phil.* 1449. Ἐπὶ τὴν οἴκησιν, *Heliod.*
Παρεπεπτήκασιν, 3. plur. perf. ind. act. cum ν, a παραπήγνυμι.
Παραπεπταμένος, *expansus, porrectus*, part. præt. verbi παραπετάννυμι. Χερσὶ παραπεπταμένα πλάτα, palmula remi manibus in mare porrecta; *Soph. Œd. Col.* 716.
Παρεπιρεπατίω, juxta incedo.
Παρεπισόντες, nom. plur. aor. 2. part. act. verbi παρεπίπτω.
Παραπετάζω, vel παραπετανύω, fut. άσω, obtendo, obtego, obvelo; (2) expando, explico. Σκαιῆ δ' Αὐσονίων παραπέπταται ἄσπετος ἰθμὸς, *Dion. Per.* 88. pro παρεπέπτασαι, *per Sync.*
Παραπέταλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, foliis seu laminis obtectus, obtensus et coopertus. Ex πέταλον.
Παραπετάννυμι, idem quod παραπετανύω. Vide παραπετάζω.
Παραπετάομαι, ῶμαι, vel παραπέτομαι, advolo; (2) prætervolo, *Gl. V.*
Παραπέτασμα, ατος, τὸ, velum, seu aulæum; (2) prætextus, integumentum. *Ph.* velum, palla. A παραπετάζω.
Παραπέτομαι, prætervolo, *Gl. V.*
Παράπτωσις, εως, ἡ, concoctio, *Suicer.*
Παράπηγμα, ατος, τὸ, *proprie* tabula adfixa columnæ, pilæ, &c. ut legum, fœderum; (2) tabula, in qua descripta erat cœli ratio, et siderum orientium occidentiumque, tempestatumque significatio, cum quadripartitis anni cardinibus, et aliis ejusmodi eventibus ac effectibus mundi; (3) tabula cujuscunque disciplinæ præcepta brevia continens, ut tabulæ chronologicæ, historicæ, &c. *item* (4) præceptum artis, ut grammaticæ, dialecticæ. A
Παραπήγνυμι, fut. ξω, a latere figo, juxta depango, addo; (2) præcipio. Οἰκίαν ἀρχὴν παρεπήξατο, *Al. Aphr.* Αἱ λύπαι ταῖς ἡδοναῖς παραπεπήγασι, *Isocr.*
Παραπηδάω, ῶ, fut. ήσω, saltu prætereo, transgredior, transilio.
Παρανήχιον, ε, τὸ, os et pars cubiti, *Poll.* A
Παράπηχυς, εος, ὁ ᾗ ἡ, cubito adjunctus, cubito appositus. Hinc τὸ παράπηχυ, υος, vestimentum album cubitum purpureum attextum habens, *Hes.*
Παραπικραίνω, ad iram concito; aor. 1. παρεπίκρανεν, 3. plur. exacerbaverunt, *Heb.* 3, 16.
Παραπικρασμὸς, οῦ, ὁ, exacerbatio.
Παραπίμπρημι, aduro.
Παραπίπτω, incido; (2) obviam fio; (3) offendo, pecco; (4) irruo; (5) aberro, prætervehor; (6) accido, evenio, incido; (7) *dicitur etiam* de coitu. perf. παραπέπτωκα· aor. 2. παρέπεσον· χειρὸς παρέπεσεν, occasio incidit. Παραπίπτειν πόλει, *Plat.* ἐς Ἄργος, *Polyb.* Παρέπεσε πρᾶξις μοχθηρᾶ, *Diod.*

Παρασυμβάλλω, comparo.

Παρασύμβαμα, ατος, τό, eventus, casus fortuitus; (2) propositio ex nomine et verbo non integram sententiam faciens.

Παρασύματωμα, ατος, τό, quod præter alia graviora accidit.

Παρασυνάγχη, ης, ἡ, anginæ species, cum exteriores faucium musculi inflammantur.

Παρασυνάγω, illicitos conventus agito. Hinc

Παρασυναγωγή, ῆς, ἡ, illicitus conventus et legitimo oppositus.

Παρασύναξις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Παρασυναστικός, ή, όν, continuus. A

Παρασυνάπτω, fut. ψω, continuo, annecto.

Παρασύνεσις, εως, ἡ, falsa intelligentia, error non quilibet, neque quælibet ignorantia, sed probabilis et vero similis.

Παρασύνθεσις, εως, ἡ, adjunctio præpositionis in capite verbi, ultima litera abjecta, ut καθίστημι.

Παρασύνθετον, ου, τό, vocabulum ductum a composito; item compositum, quod a verbo ducitur, ut ἱκλικτός.

Παρασύνθημα, ατος, τό, mutum signum quod fiebat nutu, manu, armis collisis, aut concussis, hasta inclinata, vel ense vibrato.

Παρασύρω, f. υρῶ, præpostere traho, traho in latus in quo trahere non decet; perverto, distorqueo, et hinc universe corrumpo; (2) abstraho, avello, protraho, seduco, *Gl. V.* Ἅπαντα τ' ἄλλα παρασύρειν καὶ προωθεῖν, *Longin.* 32.

Παρασφαγίς, ίδος, ἡ, pars jugulo vicina. A σφαγή.

Παρασφαλής, ές, ὁ καὶ ἡ, lapsans, lubrico pede incedens. A παρασφάλλω.

Παρασφαλίζω, ad latus vel juxta munio, confirmo; instauro; παρησφαλίσατο, aor. 1. med. munivit, ædificavit.

Παρασφάλλω, errare facio; (2) averto. Τὸν δ' αὖ οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν, *Pind.*

Παρασφηνόω, ῶ, fut. ώσω, annulo, vinculo circumdo, vincio.

Παρασφηνόω, ῶ, condenso, constipo, copulo.

Παρασφίγγω, f. γξω, adstringo, seu arte complector, adglutino. Ἡ φύσις παρασφίγγει εἰς αὐτὴν τὸ ὑγιές, *Al. Aphr.*

Παρασφραγίζω, signum imitor, falsum et adulterinum sigillum facio, falsifico, *Gl. V.*

Παρασφράγισις, ή, assimilatio sigilli. A præc.

Παρασφύριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cruribus adjunctus. A σφυρόν.

Παρασχάζω, fut. άσω, inhibeo, sisto, regredi facio.

Παρασχιδιάζω, f. άσω, perperam et inconsulte interpretor; adultero, falsifico; depropero.

Παρασχιδόν, *adv.* prope, juxta; (2) illico, mox.

Παρασχίδω, præbeo, appono. Ἀλλ' ὅτι δὴ κεινοῖσι παρέσχιδεν, ἀρμίνα πάντα, *Hesiod. Theog.* 639.

Παρασχίν, aor. 2. inf. act. v. παρίσχω. Hinc

Παρασχιτία, præbenda, impertienda.

Παρασχηματίζω, fut. ίσω, qu. dic. defiguro; at in *Vet. Lex.* idem quod simplex.

Παρασχηματισμός, ῦ, ὁ, *ap. Gramm.* derivatio verbi ab alio per mutationem terminationis, generis, &c.

Παρασχίδες, ων, αἱ, fragmenta. A

Παρασχίζω, findo; incido, diffindo, effringo.

Παρασχίσης, ου, ὁ, incisor, qui incidit, v. gr. corpora mortuorum, ut anatomicus, pollinctor. A præc.

Παρασχίτης, ου, ὁ, effractor, genus latronis, *ap. Polyb.* Ab eod. (nisi potius est depravatum e Lat. *parricida*, Ern.)

Παρασχοινίζω, f. ίσω, circumscribo et finio funibus, dimetior agrum, regionem; (2) e funibus texo. Hinc

Παρασχοίνισμα, τό, textum a funibus, *Poll.*

Παράσχοις, 2. sing. aor. 2. opt. act. v. παρίσχω.

Παρασχολίω, ῶ, fut. ήσω, perperam occupo; (2) occupo.

Παράταξις, εως, ἡ, instructio aciei, acies instructa, prælium, conflictus; (2) obstinatio, contentio. A παρατάσσω.

Παραταράσσω, vel παραταράττω, fut. ξω, perturbo, exterreo, percello.

Παράτασις, εως, ἡ, extensio, porrectio, productio. A παρατείνω.

Παρατάσσω, vel παρατάττω, fut. ξω, in acie colloco, aciem instruo; (2) oppono me, oppugno; παρατάττομαι, obsto, obsisto; (3) acie confligo. Τὰς δὲ ἱππίας ἐκατέρωθεν, ὥσπερ εἰκὸς, παρίταξε, *Xen. Cyr.* 4, 8. Παρατεττόμενοι μεθ' ὑμῶν, *Dem.*

Παρατατικός, ή, όν, extendendi seu protendendi vim habens; (2) imperfectum, *Gl. V.* A

Παρατείνω, protendo, obtendo, produco, porrigo; (2) prorogo, *Gl. V.* (3) detineo, moror; (4) torqueo, vexo, conficio, eneco; (5) dicitur et passive in activo, *inpr.* pro prætendi; (6) *pass.* etiam dicitur pro ad extremum perfero; aor. 1. παρέτεινα, protendi; pass. παρετάθην, obtensus sum; p. pass. παρατεταμένος, prætentus. Ἕως παρατείναιμι τῦτον, ὥσπερ ἕτος ἐμὲ πάρατείνει, *Xen. Cyr.* 1, 11. Τὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη ἢ Περικλέους, *Aristoph. Nub.* 213. Παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ, *Ib.*

Παρατιχίζω, murum excito juxta. Hinc

Παρατίχισμα, ατος, τό, munimentum seu, murus juxta aliquem locum excitatus, et adverso; adjacens munitio.

Παρατεκταίνω, qu. dic. adfabricor, machinando adfingo; παρατετεγναίμην, παρατεκτήναιο, adfinxeris. Αἰψά κε καὶ σὺ, γεραιὲ, ἔτος παρατεκτήναιο, *Od.* 14, 131.

Παρατελευταῖος, penultimus, *Gl. V.*

Παρατέλευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) fini proximus. Ex τελευτή.

Παρατελωνίω, ῶ, fut. ήσω, adversus publicanorum jura aliquid committo.

Παρατέμνω, perperam seco. *Gl. V.* præcido.

Παρατεταγμένως, *adv.* acie instructa. A παρατάσσω.

Παρατεχνολογίζω, aberro ab instituta disputatione, per digressionem affero.

Παρατηρέω, ῶ, fut. ήσω, p. παρατετήρηκα, observo, præstolor, *Gl. V.* (2) observo, in malam partem capio. Ἄξιόν γε παρατηρεῖν τὰ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐν τοῖς πίνθισι γιγνόμενα, *Luc.* Hinc

Παρατήρημα, ατος, τό, observatio, notatio, animadversio, *inpr.* ominum, &c.

Παρατήρησις, εως, ἡ, idem, observatio insidiosa, captatio. Ab eod.

Παρατηρήσασαν, acc. aor. 1. part. act. f. g. verbi παρατηρέω.

Παρατηρητής, ῦ, ὁ, observator. Ab eod.

Παρατηρητικός, ή, όν, diligens in observando, qui observationibus solet uti. Ab eod.

Παρατίθημι, addo, appono; (2) præbeo, dono; (3) comparo, confero; (4) propono; (5) *in Novo Testamento*, commendo. Παρατίθεμαι, *med.* (6) appono, cibum edo; (7) depono aliquid apud aliquem, commendo; (8) adhibeo in auxilium ad efficiendum aliquid; (9) scriptorum loca vel testimonia profero; (10) periculis effero me; (11) recondo in futuros usus meos. (9) καὶ Δίδυμος δὲ τὰ αὐτὰ ἱππῶνι παρατίθεται τὰ Λυκόφρονος ἕτως ἔχοντα, profert hæc ex Lycophrone, *Athen.* 501. versus finem.

Παρατίλλω, depilo, vulsella pilos extraho; vellico, *Gl. V.* παρατετιλμένος, p. part. pass. depilatus. Ὀὐ γὰρ ἁλὼς γε μοιχὸς, διὰ σὲ πω παρατίλλεται, *Aristoph. Plut.* 168. Hinc

Παρατιλμὸς, ῦ, ὁ, pilorum evulsio, depilatio.

Παράτιλσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Παράτιλτος, ον, evulsus. Ab eod.

Παρατίλτρια, ας, ἡ, ancilla quæ vulsellis glabrat. Τὴν πίτταν τῶν βαλανείων ἐξαιρῦντας καὶ τὰς παρατιλτρίας ἐξιλαύοντας, *Philostrat. in Vita Apollonii*, 4, 27. ubi male interpres *Psilothra*. Ab eod.

Παρατιμωρέω, ῶ, fut. ήσω, ulciscor.

Παρατολμάω, ῶ, f. ήσω, idem quod simpl. Τὰ περὶ τὸν Ἀλκιβιάδην τῷ ποιητῇ παρατετολμημένα, *Longin.* 8.

Παράτολμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, audax, temerarius. Ex τόλμα.

Παρατόλμως, *adv.* audacter.

Παράτονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, protensus. Ἴδε βλέφαρον καὶ παρατόνως χέρας, *Eurip. Alc.* 399. A παρατείνω.

Παρατόξευσις, εως, ἡ, jaculatio irrita, intentio et directio arcus præter scopum. Ex τοξεύω.

Παράτοπος, ον, absurdus, inconveniens, *Suid.*

Παρατραγικεύω, idem quod

Παρατραγῳδέω, ῶ, fut. ήσω, tragice exaggero.

Παρατράγῳδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tragicus.

Παρατρέπω, fut. τρέψω, diverto, deflecto, a solita via averto vel avoco. Παρατρέπειν τῷ βελτίσῳ ἐπ' ἄλλον βίον, *Plato.* Ταχέως δὲ παρέτραπη δῶρα θεάων, *Hes. Theog.* 103.

Παρατρέφω, f. θρέψω, alo et educo juxta, nutrio præter, *item* alo, *simpliciter.* Ἵππους παρατρέφουσι, *Plut.*

Παρατρέχω, fut. θρέξω, a latere curro, ut juxta currum quo vehitur is quem honoris causa prosequimur; prætercurro, prætereo, præterlabor, elabor, supero, excedo. Οἱ πόλλοι δὲ τὸ αἴνιγμα παρατρέχουσιν, prætereunt, *Heliod.*

Παρατρέω, intremisco, perhorresco, trepido; παρέτρεσεν, aor. 1. timefactus diffugit.

Παράτρητος, ή, genus tibiæ cujus in luctu usus, paratreta. *Ern.*

Παρατριβή, ῆς, ἡ, attritus, *Ph.* contentio, quæ jurgiis fit, *Suid.* inimicitia. A

Παρατρίβω, fut. ψω, tero, attero, contero, adfrico; et παρατρίβομαι, infensus sum alicui, obtrecto, rixor. Ἐς βάσανον δ' ἰλθὼν παρατρίβομαι, *Theog.* 217. Hinc

Παράτριμμα, ατος, τό, id quod adfrictu seu attritu detritum est; (2) intertrimentum, intertritura. *Gl. V.* intertrigo.

Παράτριψις, εως, ἡ, attritus, adfrictus, collisio. Ab eod.

Παρατροπάω, a recta via abduco, decipio, *Jon.* pro παρατρεπάω. (2) persuadeo, persuadendo flecto et permoveo. Τί μὲ ταῦτα παρατροπάων ἰρεείνεις; *Od.* 4, 465. Λέσβῳ μὲν πυκινοῖσι παρατροπάων ἐπέεσσιν, *Apoll. Rhod.* 3, 946.

Παρατροπή, ῆς, ἡ, deflectio; (2) aberratio, digressio; (3) digressio oratoria. A παρατρέπω.

Παρατροπικός, ή, όν, idem quod seq. (2.)

Παράτροπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, deflexus, aversus; alienus a recto, illegitimus. Εἶναι παράτροποι, *Pind.* Τοῖοι ἕτος κατίλιξε παράτροπον, *Nonn.* (2) avertens, avertendi vim habens, deprecatorius. Ab eod.

Παράτροφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui juxta vel apud alium nutritur, alumnus. A παρατρέφω.

Παρατροχάζω, juxta vel a latere curro; (2) gradum celero; (3) præcurro, cursu prætereo. Καί σε καταιξίψη καί σε παρατροχάσῃ, *Epigr.*

Παρατρόχια, τὰ, quæ juxta rotam sunt, *Poll.*

Παρατρυγάω, acinos decerpo, *Aristænet.* 13. (immaturam uvam comedo, acerbitatem immaturæ uvæ vinco, devoro. *Ern.*)

Παρατρύζω, juxta murmuro, *Hes.*

Παρατρώγω, abrodo, comedo. Τίς τῆς ἰλάας παρέτρωγε, *Aristoph. Ran.*

Παρατρωπάω, ῶ, diverto, perverto, deflecto, *Il.* 9, 496.

Παρατυγχάνω, intervenio, intersum, *Gl. V.* παρέτυχεν, interfuit, *Gl. V.* aor. 2. παρατυχών, tumultuarius, *Gl. V.* part. obvius. Παρατυχεῖν τῇ μάχῃ, *Polyb.* Λακέδαιμόνιοι ὅτι ἐκάφῳ παρέτυχεν ὅπλον, *Plato.* παρατύχοντα, etiam, quæ forte in manus veniunt. Παρατυχὸν, *adv.* statim, pro quo etiam ἐκ παρατυχόντος, et ἐν τῷ παρατυχόντι.

Παράτυπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, perperam cusus et signatus, adulterinus. Ex τύπος.

Παρατυπόω, ῶ, fut. ώσω, perperam formo seu figuro; (2) obiter, leviter, negligenter formo.

Παρατύπωσις, εως, ἡ, informatio, expressio, effigies. A præc.

Παρατυπωτικός, ή, όν, minus bene vel perspicue expressus.

Παρε-

Παρατυπωτικῶς, *adverb.* rudius, minus expresse.

Παρατυχόντα, acc. sing. aor. 2. part. act. verbi παρατυγχάνω.

Παραυγάζω, repræsento, seu imaginem repræsento. Κρισὶο παραυγάζωσα κάρηνον, *Dion. Per.* 89.

Παραυδάω, ῶ, colloquendo consolor; aor. 1. παραυδήσας, solatus. Μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ, *Od.* 11, 487.

Παραυλίζω, vicinus sum, *Eur.*

Παραυλίζομαι, f. ίσομαι, juxta cubo vel excubo; (2) habito. Παραυλίζουσα πίτρα, *Eur. Ion.* 494.

Πάραυλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, a tibiæ sono discrepans, absonus, male sonans ad tibiam.

Πάραυλος, vicinus, qui habitat in vicinia. Ἀλλ' ὡς πάραυλον οἰκίσης, sed ut ad confinia me loces, *Soph. Œd. Col.* 785. Τίνος βοὴ πάραυλος ἐξίδη νάτας; cujus vox hæc proxime e nemore exiit? *Id. Aj.* 892.

Παραυξάνω, et παραυξω, f. ήσω, augeo. Hinc

Παραύξησις, εως, ἡ, incrementum, accretio.

Παραύτα, *adv.* simul atque, statim, illico, in præsens, in præsentia. Ex αὐτός.

Παραυτίκα, *adv.* statim, illico, continuo, confestim, e vestigio, jamjam; in continenti. *Gl. V.* in ipsa re, in recenti facinore.

Παραυτόθεν, *adv.* idem.

Παραυχενίζω, cervicem demitto, *V. L.*

Παραυχένιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, vel παραυχένιος, ία, s. ίη, ιον, collo impositus et adaptatus, collo pendens. Ex αὐχήν.

Παραφαγεῖν, circumrodere, adedere, arrodere.

Παραφαίνω, fut. αιῶ, in transitu et veluti præteriens ostendo, ex propinquo ostendo; (2) ostendo, revelo; παραφαίνομαι, in transitu appareo, vel in conspectum venio, aor. 1. παρέφηνα, ostendi; pass. παρεφάνη, apparuit; παραφαίνω, luceo. *Gl. V.* præluceo. Παράφηνον ἐς Γλύκης, præluceas mihi in domum Glycæ, *Aristoph. Ran.* 1362. Πάρφαινε μὲν τὸν ὄρνον, ὡς ὁμόμβα, *Id. Lys.* 183. Κεῖθεν δ' ἐς βορέην Ζεφύρου παραφαίνεται ἄκρη, *Dion. Per.* 364.

Παραφαίρεσις, εως, ἡ, ademptio, ablatio.

Παραφάσαι, attingere, contrectare, a. 1. quasi a παραφάω. Ab ἀφή.

Παράφασις, εως, ἡ, adhortatio, persuasio. A παράφημι.

Παραφάσκω, *Poet.* παραιφάσκω, pro παράφημι.

Παραφάσσω, desipio, aliena loquor, *secundum Galenum in Glossis Hippocratis.* Ab eod.

Παραφάω, admota manu tango, contrecto, *Steph.*

Παράφερνα, ων, τὰ, bona quæ sponsa præter constitutam dotem adfert secum. Ex φερνή.

Παραφέρω, profero, præfero, huc illuc fero, torqueo, transversum fero, abripio, supero, παραφέρομαι, vacillo; titubo; aor. 2. part. παρενεχθείς, pass. aor. 1. παρενεχθείς. Κἂν οἱ ἄλλοι εἰς ἀπαιδευσίαν τὸ πρᾶγμα παραφέρωσιν, tribuant, *Luc.* Πολλὰ αὐτῷ παραφέρειν ᾗ ὤρεια ᾗ τῶν ἡμέρων, *Xen.*

Παράφημι, suadeo, consilium do, hortor. Μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, *Il.* 1, 577.

Παραφθάδην, *adv.* se invicem prævenire cupientes. A παραφθάω.

Παραφθαίησι, 3. sing. aor. 2. opt. act. *per Paragog. Ion.* pro παραφθαίη, a

Παραφθάνω, prævenio, præverto, anteverto; παραφθαίησι, pro παραφθαίη, a. 2. opt. prævereat. Παρέφθασεν ἐσπέρα γενομένη, πρὶν τοῖς φίλοις αὐτὸν σκιλάσαι ᾗ συγγενέσθαι, *Xen. Cyr.* 725.

Παραφθέγγομαι, fut. ξομαι, sono, aut vocem edo contra vel præter rhythmum, non concinne respondeo; (2) nihil ad rem pertinens loquor; (3) interpello. Εὐθὺς δὲ τοῦτο παρεφθέγγετο, *Isæus.* Hinc

Παράφθεγμα, ατος, τὸ, sonus editus contra seu præter rhythmum; (2) responsum inconcinnum et minime consentaneum.

Παραφθεγκτήρια, ων, τὰ, festa quædam nuptialia, *Poll.*

Παραφθείρω, fut. ερῶ, aliquantulum corrumpo, leviter destruo. Hinc

Παραφθορά, ᾶς, ἡ, corruptio, labes.

Παραφίημι, transmitto vel dimitto. *Gl. Vet.* omitto.

Παραφίμωσις, εως, ἡ, vitium penis quum præputium glandem non tegit.

Παραφλάζω. Vide φλάζω, *Nonn.*

Παραφλογίσμα, ατος, τὸ, quod ad ignem coctum tostumve est. A φλογίζω.

Παραφορά, ᾶς, ἡ, incertus cursus; (2) error mentis, insania. A παραφέρω.

Παραφορέω, ῶ, fut. ήσω, in medium adfero; (2) juxta adfero; (3) congrego, colligo. Ab eod.

Παράφορος, ε, ὁ ᾗ ἡ, insanus, cujus mens a ratione aberrat, animi impos, delirans; (2) titubans, ut ebrius. (2) συφλῷ στίχοντα παραφόρῳ ποδί, *Eurip. Hec.* 1050. A παραφέρω. Hinc

Παραφορότης, ητος, ἡ, efferatio, immanitas.

Παραφορτίζομαι, de onere aliquid subduco; (2) præter onus impono, onus oneri addo.

Παραφρέως, *adv.* errabunda mente, insane.

Παράφραγμα, ατος, τὸ, sepimentum munimento additum, circumdatum. A παραφράττω.

Παραφράζω, f. άσω, loquor juxta, i. e. loquor juxta ea quæ alius dicit, et velut orationis ejus vestigiis insisto; (2) eodem sermone latius explico, *Plut.* Hinc

Παράφρασις, εως, ἡ, paraphrasis, liberior interpretatio, quum quædam mutantes aut etiam addentes, copiosius ac dilucidius explicamus quod ab aliis dictum est.

Παραφραστής, οῦ, ὁ, paraphrastes, qui paraphrasi utitur.

Παραφράττω, vel παραφράσσω, f. ξω, obsepio, obstruo.

Παραφρίζω, fut. ίσω, spumo.

Παραφρονέω, ῶ, f. ήσω, demens sum, desipio, deliro. Δῆλον γενέσθαι παραφρονοῦντος διεπότου, *Aristoph. Plut.* 2. Ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει, *Id. Nub.* 477. Παραφρονεῖν διὰ τὸ γῆρας, ἢ παντάπασι ληρεῖν, *Isocr.* A παράφρων. Hinc

Παραφρόνησις, εως, ἡ, amentia, dementia, delirium.

Παραφροσύνη, ης, ἡ, idem. A παράφρων.

Παραφρόνιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, amens, desipiens, delirans.

Παραφρονῶν, præs. part. act. pro παραφρονέων.

Παραφροσύνη, ης, ἡ, amentia, dementia, delirium. A παράφρων.

Παραφρουέω, custodio.

Παραφρυκτωρεύομαι, idem quod

Παραφρυκτωρέω, ῶ, seu ήσομαι, ῦσμαι, igni e specula ostendo hostibus quid apud meos agatur vel actum sit, adeoque in speculando perfide ago.

Παράφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, amens, delirans. Ex παρὰ et φρήν.

Παραφυάς, άδος, ἡ, quod arbori adnascitur, soboles adfruticans; propago, stolo, *Gl. V.* A παραφύομαι.

Παραφυσιμός, οῦ, ὁ, qu. dic. fucatio, infucatio, adulteratio. A φῦκος.

Παραφυλακή, ῆς, ἡ, observatio; (2) præsidium, custodia, *Gl. V.* A παραφυλάσσω.

Παραφυλακτέον, *adv.* cavendum est. Ab eod.

Παραφύλαξ, custos, triumvir, *Gl. V.*

Παραφυλάσσω, vel παραφυλάττω, fut. ξω, observo, custodio, excubo, expecto; παραφυλάττεται, observat, *Ph.* Τὸ παραφυλάττειν ἐπιστίλλειν, *Hesiod.* Παραφυλάττων τὸν Ἀνίβαν, *Plut.*

Παραφυλλίς, ίδος, ἡ, virgultum, *Gl. V.* A φύλλον.

Παραφυσάω, ῶ, fut. ήσω, inflo.

Παράφυσις, εως, ἡ, quod adnascitur, vel a latere provenit in stirpibus et plantis, agnatio. A παραφύομαι.

Παραφυτεύω, fut. εύσω, adsero, juxta sero.

Παράφυτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, juxta consitus. A

Παραφύω, fut. ύσω, qu. dic. adgenero, i. e. genero seu gigno juxta; (2) gigno, produco, edo. *Gl. V.* pullulo, propago, -as; παραφύομαι, adnascor.

Παραφωνέω, acclamo, adstrepo.

Παραφώνησις, εως, ἡ, acclamatio. A præc.

Παραφωνία, ας, ἡ, vocis absurditas; quasi a παράφωνος, quod esset *absonus.*

Παραφώτισμα, ατος, τὸ, illegitimus et adulterinus baptismus, *Suicer.*

Παραφωτισμὸς, οῦ, ὁ, luminis diffusio.

Παραχαλάω, ῶ, fut. άσω, relaxo. Κἄγωγ' ἴσάν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξων, *Aristoph. Eq.* 432.

Παραχαλκεύω, fut. εύσω, cudo.

Παραχάραγμα, ατος, τὸ, adulterinus nummus; (2) signum adulterinum. *Gl. V.* adulteratio.

Παραχαράκτης, ε, ὁ, falsus monetarius. *Gl. V.* adulterator. A

Παραχαράσσω, vel άττω, fut. ξω, perperam signo, adulterino impresso signo, cudo; p. part. pass. παρακεχαραγμένος, perperam cusus, adulterinus.

Παραχειμάζω, fut. άσω, hiemo, hiberno. Hinc

Παραχειμασία, ας, ἡ, hiematio, hibernium, hibernatio, *Gl. V.*

Παραχέω, f. εύσω, adfundo, aqua adfusa rigo. *Gl. V.* præfundo.

Παραχλαίνω, fut. ανῶ, leniter calefacio.

Παραχορδίω, ῶ, fut. ήσω, idem quod seq.

Παραχορδίζω, aberro a chorda, pecco, discrepo; παραχορδιεῖς, f. 1. *Att.* pro παραχορδίσεις. Προσίχων ὅπως μηδὲν παραχορδιῇς ὧν δεῖ σ' ἀποδιῦξαι, *Aristoph. Conc.* 295. A παράχορδος, *absonus.*

Παραχορδισεῖς, 2. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro παραχορδίσεις.

Παράχορδος, ον, aberrans chorda, absonus, *Suid.*

Παραχορεύω, f. εύσω, choreas agito. Παραχορευσμένῳ τρίποδι μαντεύματα κραίνει, *Eur. Ion.* 464.

Παραχορηγέω, ῶ, fut. ήσω, suppedito, subministro, præbeo; præsto, *Gl. V.*

Παραχορήγημα, τὸ, idem quod simplex.

Παραχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, abutor. *Apud Herodot.* contemno, negligo; παραχρῶ, abutere. Παραχρησάμενοι χρησμῷ, *Id.*

Παραχρῆμα, *adv.* extemplo, continuo, illico.

Παράχρησις, εως, ἡ, abusio, abusus. A παραχράομαι.

Παραχρησμῳδάζω, f. άσω, oraculum mala fide edo, fallax oraculum seu responsum edo.

Παράχροος, *contr.* παράχρους, ους, ὁ ᾗ ἡ, decolor, pallidus. A χρόα.

Παράχρωμος, ον, idem.

Παραχρόω, idem quod παραχρωνύω, *Steph.*

Παραχρωννύω, aut παραχρώνυμι, coloro, colore imbuo.

Παράχρωσις, εως, ἡ, coloratio moduli in melodia musica. A παραχρόω.

Παράχυσις, εως, ἡ, adfusio, *R.* A παραχύω.

Παραχύτης, ου, ὁ, balneatoris minister aquam adfundens iis qui lavantur. Ab eod.

Παραχύω, adfundo.

Παράχωμα, ατος, τὸ, agger.

Παραχωρέω, ῶ, fut. ήσω, cedo, concedo, tamquam superatus; permitto, committo, cedo, velut in commodum seu lucrum. Ὁ μὲν ποταμὸς ἡμῖν παρακεχώρηκε τῆς εἰς τὴν πόλιν ὁδοῦ, *Xen. Cyr.* 7, 23. Νίκης τὴν ὑπογραφὴν δὲ αὐτῷ παραχωροῦν Ἀλεξάνδρῳ, *Diod.* Hinc

Παραχώρημα, ατος, τὸ, quo quis alii cedit.

Παραχώρησις, εως, ἡ, cessio; (2) permissio. Ab eod.

Παραχωρητικὸς, ἡ, όν, qui facile cedit; τὸ παραχωρητικὸν, facilitas cedendi.

Παράχωρος, ον, adsitus, vicinus.

Παραψαλίζω, unde παραψαλιστὴς, οῦ, ὁ, fortasse qui circumcidit perperam ac dolose. A ψαλὶς, *forfex.*

Παραψαλιστὴς, οῦ, ὁ, qui circumcidit perperam et dolose, ut qui radit. A ψαλίζω.

Παραψάλλω, fidibus accino; (2) leviter tango et pulso. Πολλάκις ἐφάπτεται τοῦ τόξου καὶ παραψάλλει τὴν νευράν, *Plut. de tuenda Sanitate Præcepta*, 133.

Παρα-

Παράψαυσις, εως, ἡ, levis tactio. A
Παραψαύω, tango, contrecto.
Παραψάω, leviter tero, stringo, detero, attero.
Παραψελλίζω, balbutio.
Παραψεύδομαι, fallo, frustro, *Steph.*
Παράψηστος, ον, detritus, vilis.
Παραψήχω, fut. ξω, destringo, detergeo, demulceo, permulceo.
Παράψογος, ὁ, ὁ, reprehensio, vituperium.
Παραψυχάομαι, ῶμαι, consolor.
Παραψυχὴ, ῆς, ἡ, refectio, recreamentum; (2) consolatio, solatium. A seq. (sed id verbum nullum est, auctore Polluce, *Ern.*) vide *Thes. Gr. P.*
Παραψύχω, consolor. Φᾷ δὴ παραψυχοίσα κακὸν καὶ ἀναιδία φῶτα, *Callim. Hymn. in Cererem*, 45.
Παρβολάδην, *adv.* a lateribus alternis, per contractionem pro παραβολάδην. A παραβολή.
ΠΑΡΔΑΚΟΣ, ὁ, ἡ, ὀν, humidus, uvidus. Ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον, quum ager sit uvidus, *Aristoph. Pac.* 1148
Παρδάλιος, sive παρδάλεος, ία, εον, pantherinus. Hinc ἡ παρδαλὴ, ῆς, sc. δορὰ, pellis pardalis, *apud Hom.* παρδαλίη, *Il.* 3, 17. A πάρδαλις.
Παρδαληφόρος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, quasi pardalifer. Ex παρδαλὴ et φέρω.
Παρδαλίαγχον, ὁ, τὸ, pantheras suffocans seu strangulans, aconiti genus. Ex πάρδαλις et ἄγχω.
Πάρδαλις, εως, *Ion.* ιος, ἡ, pardalis. *Ph.* panthera, varia, al. *Gl. V.* leopardus.
Πάρδαλος, ὁ, ὁ, pardalus, avis cinerei coloris. A πάρδαλις.
Παρδαλώδης, ἐος, ὁ ϗ ἡ, pantherinus, pantheræ naturam imitans. Ab eod.
Παρδαλωτὸς, ὴ, ὀν, pantheræ modo varius.
ΠΑΡΔΟΣ, ὁ, ὁ, Pardus.
Παρέασιν, 3. pl. præs. ind. *Ion.* et cum ν pro πάρεισι, a πάρειμι.
Παριάω, ῶ, transmitto.
Παρεβάλομες, 1. pl. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro παρεβάλομεν, a παραβάλλω.
Παρεβάσκει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi παραβάσκω.
Παρέβη, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi παραβαίνω.
Παρεβιάσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi παραβιάζω.
Παρεγγίζω, f. ίσω, aliquantulum appropinquo. Παρεγγίζει δὲ ὡς πρὸς τὴν φαφυλὴν, *Theophr.*
Παρέγγραπτος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, falso inscriptus vel adscriptus, subreptitius, vel qui obrepit. *Gl. V.* adscriptitius, factitius.
Παρέγγραφος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ὑποβολιμαῖος oppon. τῷ γνήσιος, *Plut.* Ἔννοια ὑποβολιμαία ϗ παρεγγράφος, *Id.* A
Παρεγγράφω, fut. ψω, falso inscribo vel adscribo, subdole intersero et interpono; παρεγγεγραμμένος, adscriptus, p. part. pass. Καὶ τούτοις παρέγγραφον ὃς ἰδύλιτο, *Plut.*
Παρεγγυάω, ῶ, et άομαι, ῶμαι, in manus trado, vador. Τοῖσι φίλοισι παρεγγυᾷς τὸν ξεῖνον, amicis hospitem vadatur, *Herodot.* 3, 8. (2) signum do; (3) hortor; (4) jubeo, mando, nuncio, indico, impero, denuncio, certiorem facio; (5) occurro, impetum facio. Παρεγγύων κελευσμὸν ἀλλήλοισι σὺν πολλῇ βοῇ θεῖν, *Eur. Supp.* 701. Παρεγγύα ὁ Κῦρος σύνθημα. Ζεὺς σύμμαχος ϗ ἡγεμὼν, *Xen.*
Παρεγγύη, ῆς, ἡ, adhortatio, allegatio, insinuatio, &c.
Παρεγγύησις, εως, ἡ, idem. A παρεγγυάω.
Πάρεγγυς, *adv.* proxime, propiuscule.
Παρεγγίνοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi παραγίνομαι.
Παρεγκάθημαι, adsideo, inter alios sedeo.
Παρεγκάπτω, devoro.
Παρέγκειμαι, interjectus seu interpositus sum.
Παρεγκελεύομαι, fut. εύσομαι, obiter hortor Παρεγκελεύεσθαι τινί τι, *Lys.*
Παρεγκεφαλὶς, ίδος, ἡ, cerebellum; (2) pars cereb i durior et siccior.
Παρεγκλίνω, aliqua ex parte inclino, in latus inclino seu declino. Hinc
Παρέγκλισις, εως, ἡ, deflexio et inclinatio in latus.
Παρεγκόπτω, intercipio, *Suicer.*
Παρεγκύκλημα, ατος, τὸ, circulatio, ambages, (est, cum in Scena fit, quod actores dicunt, *Ern.*) Ἕτερον ἐγίγνετο παρεγκύκλημα τῶ δράματος, *Heliod.* 7.
Παρεγχειρέω, ῶ, adgredior, sed fere leniter, ut blanda oratione; item admoveo, adhibeo aliquid, sed eodem modo; (2) post alium aggredior. Hinc
Παρεγχείρησις, εως, ἡ, adgressio rei, imprimis levis, blanda. *Ph.* cavillatio.
Παρεγχέω, adfundo.
Παρεγχρόω, ῶ, fut. ώσω, depingo, coloro.
Παρέγχυμα, ατος, τὸ, propria cujusque visceris substantia. A παρεγχύω.
Παρέγχυσις, εως, ἡ, suffusio, adfusio. Παρέγχυσις ἔνυγρος, *Aret.* A
Παρεγχύω, superinfundo.
Παρεδίδου, *tradebat*, 3. sing. imperf. ind. act.
Παρεδόθην, aor. 1. ind. pass. verbi παραδίδωμι.
Παρεδρεύω, fut. εύσω, adsideo; (2) adsiduus sum in aliqua re. A πάρεδρος. Hinc
Παρεδρευτικὸς, ὴ, ὀν, assiduus, laboriosus.
Παρεδρήσσω, adsideo, *Nonn.* Ab eod.
Παρεδρία, ας, ἡ, adsessio, adsociatio, conjunctio. Ab eod. Hinc
Παρεδριάω, adsideo; παρεδριόων, part. pro παρεδριάων, παρεδριῶν.
Πάρεδρος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, adsessor, adsidens; (2) consors imperii, templi, aræ, &c. Βυλαῖς ἐν Ἀδαμαντύος ὃν πατὴρ ἔχει Κρόνος ἑτοῖμον αὐτῷ πάρεδρον, *Pind. Olymp.* 2. Ab ἕδρα.
Παρέδωκας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι.
Παρέζετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi
Παρέζομαι, adsideo, juxta seu a latere sedeo. Ἠρίη γὰρ σοί γε παρέζετο, *Il.* 1, 557.
Παρεθέμην, aor. 2. ind. med. verbi παρατίθημι.
Παρέθη, *labefactus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* et *Poet.* pro παρείθη, a παρίημι.
Παρέθηκεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν.
Παρέθης, 2. sing. aor. 2. ind. act. verbi παρατίθημι.
Παρέθρισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *per Syncop.* pro παρεθέρισαν, a παραθερίζω.
Πάρει, *ades*, 2. sing. præs. imperat. verbi πάρειμι, vel *accedebat*, 3. sing. imperf. verbi πάρειμι.
Παρειὰ, ᾶς, ἡ, mala, maxilla, gena.
Παρείας, ου, ὁ, serpens quidam. A præc.
Παρείατο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro παρεῖντο, a παρίημι.
Παρεῖδον, *neglexi*; πάριδὼν, part. aor. 2. præs non habet. Vide εἶδω.
Παρείθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi παρίημι.
Παρεικάζω, fut. άσω, adsimilo, similem fingo; (2) comparo. Παρεικάζειν τινί τι.
Παρεικάθω, cedo, concedo. A παρείκω.
Παρεῖκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi παρίημι.
Παρείκω, cedo, concedo, permitto. Οἵσπερ ἂν ὁ Διὸς παρείκῃ, *Plato.*
Παρείλετο, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi παραιρέω, pro παρέλω.
Παρειλήφατε, 2. pl. perf. ind. act. *Att.* pro παραλελήφατε, a παραλαμβάνω.
Παρειλίττω, implico, insero.
Παρεῖμαι, perf ind pass. verbi παρίημι.
Παρειμένος, *remissus*, part. perf. pass.
Πάρειμι, fut. ἐσομαι, adsum, præsens sum, præsto sum, intersum; παρεῖναι, adesse, præsto fuisse. Ἡμῖν παρέσονται ἵπποι, *Xen.*
Πάρειμι, advenio, prodeo, progredior; inf. παρίναι, prodire; part. παριὼν, progressus. Παριὼν εἰς ἐκκλησίαν, *Plut.* δημόσιον, *Dem.* Ἐπὶ τὸ δεξιὸν παρῆει, *Xen. Cyr.* 7, 6.
Παρεῖναι, præs. inf. act. verbi πάρειμι.
Παρεινεῖν, monere, suadere; part. παρεινῶν, hortatus. Παρεινῶσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν, *Il.* 6, 337.
Παρείσῃ, 3. sing. aor. 1. conj. verbi παρίσω. Δίδοικα .... μή σε παρείσῃ Θέτις, *Il.* 1, 555.
Παρεισύομαι, vel παρεισύομαι, distrahor, pervertor.
Παρείσω, immitto, insero; (2) *ap. Soph.* violo.
Παρεῖσα, a. 2. part. act. f. g. verbi παρίημι.
Παρεισάγω, fut. ξω, insinuo, clam introduco; (2) induco, adduco. *Gl. V.* introduco; (3) de poetis et hist. cum personas inducunt loquentes; (4) de iis qui opiniones serunt. Τὸν Ὄθωνα παρεισῆγεν, *Plut.* Οἵτινες παρεισάξουσιν αἱρέσεις ἀπωλείας, 2 *Pet.* 2, 1.
Παρεῖσαι, 2. sing. perf. ind. pass. v. παρίημι.
Παρείσακτος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, qui se clam insinuavit, advena, adventitius, peregrinus. *Gl. V.* obinductus. A παρεισάγω.
Παρεισβάλλω, latenter invado, clam adgredior; (2) immitto.
Παρεισγραφὴ, ῆς, ἡ, falsa inscriptio. Ex παρὰ, εἰς, et γράφω, seu γραφὴ.
Παρεισδέχομαι, fut. δέξομαι, præter alios intro recipio seu admitto.
Παρείσδυμι. Vide παρεισδύνω, *Call.*
Παρείσδυσις, εως, ἡ, introitus, *inpr.* clandestinus. A
Παρεισδύνω, vel παρεισδύομαι, irrepo, clam introëo et me insinuo. Παρεισέδυσαν γὰρ τινὲς ἄνθρωποι, *Judæ* 4. Πλῆθος περὶ ταῖς πύλαις συνοχωρέμενον, παρεισδύναι σπεύδοντες, *Herodian.* 7.
Παρείσιμι, idem.
Παρεισέρχομαι, irrepo, irrependo clam ingredior; (2) intervenio, accedo; *item* (3) ingredior. Νόμος δὲ παρεισῆλθεν, *Rom.* 5, 20.
Παρείσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. verbi παρίημι.
Παρεισκομίζω, fut. ίσω, clam infero, infero.
Παρεισκρίνω, admisceo præter rem, inculco.
Παρεισκυκλίω, ῶ, f. ήσω, attexo, annecto, insero, sæpe item inculco. Vide εἰσκυκλέω.
Παρεῖσο, 2. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi παρίημι.
Παρεισοδεύω, fut. εύσω, obiter seu præter alia ingredior et incedo; (2) ingredior.
Παρεισοδιάζω, in carmine obiter admisceo, seu infero, quod proprie ad argumentum non pertinet.
Παρεισπέμπω, clam immitto.
Παρεισπίπτω, irrumpo, hostiliter ingredior, sed *inpr.* præter opinionem alterius. Unde (2) irrepo, obrepo, me insinuo. *Gl. V.* irrepo; παρεισέπεσον, aor. 2. irruit. part. παρεισπεσὼν, illapsus. Εἰς τὴν Βαβυλωνίαν παρεισπεσὼν, *Plut.*
Παρεισσωρεύω, una (sc. cum aliis rebus, artibus) tracto, exerceo.
Παρεισπορεύομαι, f. εύσομαι, clam ingredior.
Παρεισρέω, clam vel sensim influo, clam ingredior.
Παρεισήκεισαν, 3. plur. plusq. perf. ind. act. verbi παρίστημι.
Παρεισφέρω, legem cum lege, rogationem cum rogatione fero; de duabus rebus unam fero ad populum. aor. 1. παρεισήνεγκα· aor. 2. part. παρεισενεγκών. Καὶ αὐτὸ τοῦτο δὴ σπεύδην πᾶσαν παρεισενέγκαντες, 2 *Pet.* 1, 5.
Παρεισφθείρομαι, irrepo, insinuo me; παρεισφθαρεὶς, insinuatus, aor. 1. part. pass.
Παρεῖχεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν, a παρέχω.
Παρὲκ, *et sequente vocali* παρέξ, *præp.* extra, foris, præter, seorsim, sine, clam.
Παρεκάθηντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi παρακάθημαι.
Παρεκάλεσι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi παρακαλέω.
Παρεκάλεν, imperf. ind. act. pro παρεκάλεσεν.
Παρεκβαίνουσιν, 3. pl. præs. ind. act. cum ν, a
Παρεκβαίνω, digredior, abscedo, excedo, transgredior, unde et violo; aor. 2. παρεβήσαν· part. παρεκβὰς, digressus. Παρεκβαίνειν τὰ νενομισμένα, *Plut.* τὰ πάτρια, *Aristot.* ἀπό τινος, *Polyb.* Καὶ μή τι παρεκβαίνῃσι δικαίου, *Hesiod. Op.* 224.
Παρεκβάλλω, excerpo, excerptum ac delectum propono, v. gr. ad explicandum vel illustrandum; explicandum sumo.

Παρεκ-

Παρέκβασις, ως, ἡ, transgressus, excessus; (2) digressio a proposito. A παρεκτίνω.

Παρεκβατικὸς, ἡ, ὸν, digressionem efficiens.

Παρεκβατικῶς, *adv.* per digressionem.

Παρεκβολιόομαι, idem quod παρεκβάλλω, trado sc. Historicis, Grammaticis, &c. A

Παρεκβολὴ, ῆς, ἡ, delectus; *al* παρεκβολαὶ, excerpta, commentarius in loca scriptoris selecta, sc. constans excerptis, qualis Eustathii in Homerum. Ab ἐκβάλλω. Hinc

Παρεκβολικὸς, ἡ, ὸν, excerpendi seu commentarios in poëtas scribendi studiosus, peritus; τὸ παρεκβολικὸν, studium tale ipsum.

Παρεκδέχομαι, secius, male capio, in partem deteriorem accipio.

Παρεκδύω, vel -δύομι, clam evado.

Παρέκθεσις, ἡ, vox metrica; ἔκθεσις et παρέκθεσις, quæ est ἔκθεσις adjuncta alteri.

Παρεκκλίνω, 3. sing. imperf ind med verbi παρεκκλέω.

Παρεκπλέω, fut. εύσομαι, præternavigo, prætervehor, cursu, navigando. Παρεξέπλευσε Μιλέσιον, *Apoll. Rhod.* 1, 592.

Παρεκκλίνω, paullulum declino; (2) declinare facio, deflecto. *Gl. V.* evito; παρεκκλίνας, aor. 1. part declinans, deflectens.

Παρεκλίγω, sublego, furor, *Ern.* Παρεκλίγειν τὰ κοινὰ, *Dem.*

Παρεκλείπω, deficio, *R.*

Παρεκλήθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *per Sync.* pro παρεκαλέθη. a παρακαλέω.

Παρεκνέομαι, οῦμαι, prætervehor, prætereo. Παρεκνέονθ' ἱερυθὸς, *Apoll.*

Παρεκπίπτω, elabor, furtim me subduco.

Παρεκπροφύγω, effugio; casu fugio, *Hom.*

Παρεκπυρόομαι, οῦμαι παρεκπυρῶσθαι, interim ignescere.

Παρεκρέηναι, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi παρακρίνω.

Παρεκρύσω, 2. sing. a. 1. ind med. *Att.* et *Ion.* pro παρερύσασο, a παρακρύω.

Παρέκτασμα, ατος, τὸ, extensio, ut ἔκτασμα.

Παρεκτανύω, extendo et produco; (2) in longum extendo et produco.

Παρέκτασις, εως, ἡ, extensio; (2) *Fig. gramm.* qua vox aliqua interjecta syllaba extenditur; (3) productio, v. gr. syllabæ. A

Παρεκτείνω, extendo, produco, ut syllabam; (2) ad comparationem alicujus extendo et produco; (3) ad aliquid exigo.

Παρεκτελίω, ῶ, perficio. Μηδ' ἄλλο παρεκτελίσαι τι δαίμων, *Mosch.* 4, ult.

Παρεκτέον, *adv. posit.* præbendum. A παρέχω.

Παρεκτικὸς, ἡ, ὸν, libenter suppeditans, promptus ad suppeditandum. Ab eod.

Παρέκτοπος, ος, ὁ, ἡ, loco motus, devius, *Gl. V.*

Παρεκτὸς, *adv.* foris, forinsecus, extrinsecus, extra, præter, præterquam.

Παρεκτρέπω, averto, abduco, diverto, seduco; παρεκτρέπομαι, exorbito. Μαντεύμασιν παρεκτρέποντες ὀχετὸν, *Eur. Supp.* 1108.

Παρεκτρέχω, prætercurro, prætervehor.

Παρεκτρέω, attritu elido.

Παρεκτροπὴ, ῆς, ἡ, declinatio; (2) via aberrans a regia, diverticulum. A παρεκτρέπω.

Παρέκυψα, 3. pl. aor. 1. ind act verbi παρακύπτω.

Παρεκφαίνομαι, leviter cluceo, et appareo. *Gl. V.* παρεκφαίνειν, elucescere.

Παρεκφέρομαι, effero, concito. Πέρα τοῦ μέτρου παρεκφέρεσθαι, *Luc.*

Παρεκχέομαι, (et παρεκχύνομαι,) juxta et prope effundor, ut flumen prope urbem effusum in mare; (2) exæstuo.

Παρέκχυσις, εως, ἡ, suffusio humorum inter cutem; (2) exæstuatio fluminis extra ripas

Παρέλαβις, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω.

Παρελαύνω, prætervehor, obequito, *Gl. V.* aor. 1. παρήλασα, prætervectus est. Ἐναντίον δ' ἄρματι,—ἃν παρελασσίκτην, *Arist. Av.* 1134. Ἐπὶ δὲ πάντας στρήλασι, *Xen. τρηχῖα* δὲ τοι παρελαύνω, *Hesiod. Scut. Herc*, 353.

Παρελέγχω, fut. ξω, arguo, redarguo.

Παρελίξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi παραλίγομαι.

Παρελιύσιαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro παρελιύσῃ, a παρέρχομαι. Οὐ παρελιύσιαι, οὐδέ με πείσεις, *Il.* 1, 132.

Παρελιύσονται, *praeteribunt*, 3. pl. fut. ejusd.

Παρέλυσις, εως, ἡ, transitus.

Παρελθεῖν, *praeterisse*, aor. 2. inf. act.

Παρέλθῃ, *praeterierit*, 3. sing. aor. 2. conj.

Παρελθόντες, nom pl. aor. 2. part. act.

Παρέλθωσιν, *praeterierunt*, 3. pl. aor. 2 conj.

Παρέλκοντας, acc. pl. præs. part. act. verbi παρέλκω.

Παρελκόντως, *adv.* de supervacuo; (2) protrahendo tempus. A παρέλκω.

Παρέλκυσις, εως, ἡ, protractio, prorogatio, dilatio. A παρελκύω.

Παρελκυστὴς, οῦ, ὁ, procrastinator. *Gl. V.* παρελκύντης, remorator. Ab eod.

Παρελκύστρια, remoratrix, *Gl. V.* Ab eod.

Παρελκύω, fut. ύσω, idem quod

Παρέλκω, extrabo, protraho, prorogo, differo, remoror; (2) supervacaneus sum, abundo, vaco. Παρέλκει (λήθη) πραγμάτων ὀρθὸν ὁδὸν γ' ἴζω φρονῶν, *Pind.*

Παρέλλειψις, εως, ἡ, prætermissio.

Παρελογίσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med verbi παραλογίζομαι.

Παρεμβαίνω, progredior, ingredior, invehor.

Παρεμβάλλω, immitto, interjicio, intercalo, *Gl V.* (2) in acie colloco; (3) accedo, v. gr. cum exercitu, ut ἐμβάλλω Αἰσχρὰς ὑποψίας παρεμβάλλῃ, *Dem.*

Παρεμβατικῶς, *adv.* per parenthesin. A παρεμβαίνω.

Παρεμβεβληκυῖαν, acc. sing. part. perf. act. f. g. verbi παρεμβάλλω.

Παρεμβολίτω, idem quod παραβολίτω, *Eust.*

Παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, immissio, interjectio; (2) acies, aciei ratio; (3) castra, *item*, arx, præsidium. *Gl. V.* phalanx, castrum, castra. A παρεμβάλλω. Hinc

Παρεμβολικὸς, ἡ, ὸν, castrensis, *Gl. V.*

Παρεμβολοειδὴς, ὶς, interjectionis formam habens.

Παρεμβύω, obturo, interfarcio, per media spatia inculco. Ὀνόματα ἢ ῥηματικὰ ἢ πτωχικὰ παρεμβύσας, *Luc.*

Παρεμμανὴς, ὶος, ὁ ἢ ἡ. ceritus. *Ph.*

Παρεμπίπτω, intervenio, interlabor, incido, interrepo, obrepo; a. 2. παρενέπεσον, part παρεμπεσών. Παρεμπεσόντων δ' εἰς τὸν φιλοτιμίαν ὑπ' ἰλιυθίρων ἀνθρώπων, *Æschin.*

Παρεμπλάσσω, vel -πλάττω. obstruo meatus; intego cutem; (2) instauro seu restituo

Παρεμπλασιαῖος, ἡ, ὸν, obstruendi vim habens A præc.

Παρεμπλέκω, fut. ξω, interplico, implico; (2) insero, inculco. Hinc

Παρεμπλοκὴ, ῆς, ἡ, interjectus; (2) inculcatio, cum res obiter admiscetur.

Παρεμποδίζω, fut. ίσω, pedes implico, impedimento et obstaculo sum.

Παρεμπολάω, ῶ, f. ήσω, emo seu comparo, quæ revendam; (2) comparo. (2) πλοῦς γὰρ ὀργὰς ἄλλο τοι ἴσθαι γίνος γάμος παρεμπολῶντι γ' ἄλλο νῦ πίστι, *Eur. Med.* 909.

Παρεμπόρευμα, ατος, τὸ, negotiatio; (2) lucrum negotiatione ejusmodi adquisitum. A

Παρεμπορεύομαι, obiter tracto vel negotior. Ἡ ἱστορία εἰ μὲν ἄλλως τὸ πίστιον παρεμπορεύσαιτο, *Luc.*

Παρέμπτωσις, εως, ἡ, interventus, interventio; (2) additio consonantis in medio.

Παρεμφαίνω, præterea vel simul ostendo; significo; (2) declaro, explano; παρεμφαίνομαι, refero, similis sum; juxta appareo. *Gl. V.* παρεμφαίνω, repræsento, interluceo.

Παρεμφαντικὸς, ἡ, ὸν, demonstrativus. A præc.

Παρέμφασις, εως, ἡ, species. Ab eod.

Παρεμφατικὸς, ἡ, ὸν, finitus.

Παρεμφερὴς, ὶος, ὁ ἢ ἡ, similis.

Παρεμφέρω, similis sum, refero. Παρεμφέρων τῇ Ἀρκαδικῇ μυρσαλάπῃ, *Diosc.*

Παρεμφύομαι, fut. ύσομαι, juxta vel præter innascor.

Παρενθύομαι, *med.* surgo, succurro, unde παρενήνοθε, *Ap.*

Παρενδείκνυμαι, ostento artem, specimen artis edo. Ἐμπειρίαν τινὰ γραμμάτων παρενδεικνύσθαι βιβλόμενος, *Plut.*

Παρενδιάω, versor, seu dego, *Steph.*

Παρενδίδωμι, remitto, *Steph.*

Παρενδύω, leniter, paulatim, clam introeo.

Παρενίσαλις, 2. sing. aor. 2. ind. act. verbi παρεμβάλλω.

Παρενεγγυάω, præcipio, suadeo, v. παρεγγυάω.

Παρενείδω, inspicio, cerno.

Παρενείρω, infibulo; (2) trajicio; (3) insero, intersero, interjicio. Εἰς πάντα παρενείρων, *Plut.*

Παρενθεῖν, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro παρελθεῖν, a παρέρχομαι.

Παρένθεσις, εως, ἡ, interpositio, interjectio; (2) nomen figuræ grammaticæ; (3) figura rhetorica. *Gl. V.* interventus, intercessio, interpositio. A παρεντίθημι.

Παρένθετος, ος, ὁ ἢ ἡ. interpositus, obiter insertus et introductus; (2) spurius, non genuinus. Ab eod.

Παρενθήκη, ης, ἡ, interpositio, interjectio, intercalatio. Ab eod.

Παρενθυμέομαι, οῦμαι, animum non adverto, negligenter habeo, contemno. *Ph.* παρενθυμοῦνται, dissimulant. Hinc

Παρενθύμησις, εως, ἡ, dissimulatio. *Ph.* negligentia.

Παρένθυσσος, ος, ὁ, tumor orationis, ex intempestivo affectu.

Παρενιαυτοφόρος, ος, ὁ ἢ ἡ, alternis annis fructum ferens. Ex ἐνιαυτὸς et φέρω.

Παρενίσσω, dico admonendo.

Παρενοπλίζω, fut. ίσω, armo.

Παρενοχλέω, ῶ, fut. ήσω, turbo, obstrepo, molestiam exhibeo; παρενοχλοῦμαι, *pass.* molestia mihi exhibetur, controversia mecum est, vexor, affligor. Παρενόχλειν τοῖς ἀπὸ τῶν ἴθνων, *Act.* 15, 19. Οὐκ ἐν δίκῃ παρενοχλεῖτε ἡμῖν, *Heliod.* Hinc

Παρενόχλησις, εως, ἡ. turbatio, vexatio.

Παρενσαλεύω, concutio; (2) incutio, adigo; (3) tripudio. Τῶν τοδοῦν ἀδὶ παρενσαλεύων, *Aristoph. Pax.* 291.

Παρενστείρω, intersero, intertexo, obiter addo.

Παρένταξις, εως, ἡ, interpositio. A τάττω.

Παρεντάσσω, obiter vel clam injicio, *Steph.*

Παρεντείνω, ομαι, juxta tendo, i. e. chordas alias addo prioribus in instrumento musico; (2) intendo, v. gr. vocem, ut simplex.

Παρεντίθημι, et παρεντίθεμαι, obiter insero, intersero, interpono. Ἡ δὲ συγγραφὴ ἢ παρεντίθεσθαι ἀγοράσματα ἴδιᾳ τὴν ναῦν κιλεύει σε, *Dem.*

Παρεντρώγω, in os ingero, devoro, deglutio.

Παρεντυχία, ας, ἡ, interventus. A παρεντυγχάνω, *intervenio.*

Παρὲξ, extra, foris. v. παρέκ. Παρὲξ Ἀχιλῆα, clam Achille, *Il.* 24, 434.

Παρεξάγω, duco exercitum in hostes, infesto exercitu eo in hostes.

Παρεξαίρω, attollo, ut conspicuum sit.

Παρεξαλλάττω, commuto: παρεξηλλαγμένον, part. perf. pass. insuitat. insolens, novum.

Παρεξαμείβω, prætereo, prætervehor.

Παρεξαυλίω, ῶ, quasi dic. extibio; παρεξηυλημένος, detritam tibiæ lingulam habens; mutus.

Παρέξειμι, prætereo. transeo; (2) progredior; (3) in aciem, hostem progredior.

Παρέξειν, f. 1. inf. act. verbi παρέχω.

Παρεξειπεῖν, præter rem et verum loqui: opt. παρεξείποιμι.

Παρεξεργασία, ας, ἡ, pars navis quæ est extra remorum ordines.

Παρεξελαύνω, ultra progredior, prætereo, evehor ultra decorum necessarium; (2) in aciem, hostem progredior, impetum facio.

Παρεξέλεγχος, ὁ, sophisticus elenchus.

Παρεξελέγχω, male seu vitiose, sophistica fallacia arguo.

Παρεξελήλακεν, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Ion.* et *Att.* pro παρεξηλάκει, a παρεξελαύνω.

Παριζήλεω, præter verum loquor, percontor Τῷ μή μς λίην ὑπεραίδιο ἦτι παριζήεσθαι, ὅ τοι φίλον, *Apoll. Rhod.* 3. 978.

Παριξέρχομαι, prætereo, egredior.

Παριξινηκὼς, ότος, præt part. verbi παριξίνημι vinum subvapidum, *apud Athen.* 420.

Παριξιταζω, contendo, comparo.

Παριξυρίσκω, male excogito.

Παριξηγέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, sinistre et perperam interpretor. Hinc

Παριξήγησις, εως, ἡ, obliqua et prava interpretatio.

Παριξῆϊν, 3 sing. perf. ind. med. *Ion.* et cum ν pro παριξεῖς, a παρίξειμι.

Παριξῆκα, aor. 1. ind. act. verbi παριξίνημι.

Παριξῆς, *adv.* ordine, serie perpetua; (2) gradatim, deinceps

Παριξέναι, præs. inf. act. verbi παρίξειμι.

Παριξίημι, prætermitto, præterire sino

Παριξις, εως, ἡ, exhibitio, porrectio, quum se æger medico exhibet ad exactam morborum explorationem. A παρίχω.

Παριξίστημι, de statu suo dimoveo, aor. 2. dimoveor de statu, decedo, v. gr. de via, &c. unde παριεξῆναι, mente captum esse.

Παρισόω, æquo.

Παρίσοδος, ε, ἡ, deflexus, apparatus ad iter faciendum, iter ipsum.

Παρίξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi παρίχω.

Παριωθέω, ῶ, expello, quasi fortuito incursu, aut impulsu.

Παρισσαν, acc. sing. præs. part. f. g. *Dor.* et *Ion.* pro παροῦσαν, a πάρειμι.

Παρίοντας, acc. plur. part. præs. m. g. *Ion.* pro παρόντας.

Παριοῦσιν, dat. pl. præs. part. *Ion.* et cum ν pro παρούσι.

Παρεπαίνος, ε, ὁ, laudatio quæ obiter fit.

Παρεπάλλομαι, *Ion.* pro παρεφάλλομαι, adsalto, juxta salto. *Eur.*

Παρέπτυσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi παραπτύω.

Παρεπιβοηθέω, opem fero, auxilio venio.

Παρεπιγραφὴ, ῆς, ἡ, descriptio; (2) in scena est, cum fit, quod dicunt actores; id sic dictum est, quia in partibus actorum adscriptum erat, ab auctore fabulæ, quid agendum esset, potius igitur, *adscriptio*, Ern.

Παρεπιγράφω, adscribo, v. gr. in latere seu margine, quid fiat, vel fieri debeat, &c. vel aliud quodcunque.

Παρεπιδείκνυμαι, ostentandi causa profero; artem ostento, artis specimina edo. Κιθάρων δῆλός ἐστι ἐμπειρίαν τινὰ γραμμάτων παρεπιδείκνυσθαι βαλόμενος, *Plut.*

Παρεπιδημέω, ῶ, fut. ήσω, peregre advenio, advena sum.

Παρεπιδημία, ας, ἡ, peregrinatio. A

Παρεπίδημος, ε, ὁ ἡ ἡ, peregre adveniens, peregrinus.

Παρεπικουρέω, auxilior.

Παρεπίκρανας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi παραπικραίνω.

Παρεπινοέω, excogito, ut ἐπινοέω.

Παρεπισπάω, a latere adspiro, seu leviter adspiro.

Παρεπισκοπέομαι, iter facio aliquo.

Παρεπισκοπέω, fut. ήσω, seorsim pensito seu considero, vel obiter considero; denique, considero, curam habeo simpliciter.

Παρεπισπάομαι, adsumo, adscisco.

Παρεπιστρέφω, fut. ψω, paullum converto, leviter flecto; παρεπιστρέφομαι, identidem convertor et respecto; παρεπιστράφη, respectavit. Hinc

Παρεπιστροφὴ, ῆς, ἡ, conversio in latus.

Παρεπιφέρω, adfero.

Παρεπιψαύω, leviter attingo.

Παρέπλαξε, aor. 1. ind. act. pro παρέπλαγξε, a παραπλήσσω.

Παρέπομαι, consequor, adsector, subsequor. Παρέποντο αὐτῷ περὶς ἑκατέρωθεν τῦ ἅρματος αὐτὲ, *Xen. Cyr.* 8, 23. Ex παρὰ et ἕπομαι, sequor. Τοῖς ἀρῦσι παρέπεται πολλάκις ἡ φῦσαν ἐκκρίνειν, *Aristot.*

Παρέπτη, 3. sing. a. 2. ind. act. v. παρίπτημι.

Παρεργάτης, ε, ὁ, artifex; (2) ille qui præter officium, ministerium aliud obiter coercet (2) κόμψος γ' ὁ κήρυξ, καὶ παρεργάτης λόγων, qui, præter præconium, facundiam obiter coluit, *Eurip. Suppl.* 426.

Παρεργολαβέω, absumo ab aliis quo utor; *Ph*

Πάρεργον, ε, τὸ, appendix, accessio. *Gl. V.* extraordinarium. Τόδε δν τηλικῦτον εἶκ πάρεργον, ἐπὶ τῇ ῥάκχῳ φύσει συνίστως, *Appian.* A

Πάρεργος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui est præter susceptum opus, ad susceptum opus accedens.

Παρέργως, *adv.* obiter, perfunctorie.

Πάρερμα, ατος, τὸ, fulcrum, firmamentum.

Παρερμηνεία, ας, ἡ, mala seu perversa interpretatio. A

Παρέρμηνύω, male et perverse interpretor.

Παρερπύζω, obrepo, clam irrepo Πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν, *Aristoph. Conc.* 398.

Παρέρρω, clam transeo; (2) dolose subeo; (3) per insidias vel ex insidiis adgredior.

Παρέρρυκε, 3. sing. perfect. ind. act. verbi παραῤῥέω.

Παρερύω, vel παρειρύω, prætendo, *V. L.*

Παρέρχομαι, prætereo, transeo, transgredior; (2) aditum ad aliquem accipio; (3) prodeo ad dicendum; (4) ingredior; (5) ignoror, lateo aliquem; (6) pereo, ut παρέϊχομαι παρελήλυθα, præteritus, transactus, *Gl. V.* perf. part. παρελθῖν, præterire, præteriisse; aor. 2. παρῆλθὸν, progressus. (1) τάχα γάρ σε παρέρχεται, ὡς ὄναρ, ἥβη, *Theocrit.* 27, 8. ἰδρὶν μίγαν ἄνδρα παρήλυθες, solertia superasti, *Ibid.* 22, 85. (2) φιλοκερδίῃ βιβλαμμένον ἄνδρα παρελθῖν, hominem avaritia oppressum convenire, *Id.* 16, 68.

Παρεσημειωσάμεθα, *annotavimus*, 1. pl. a. 1. ind. med. verbi παρασημειόομαι.

Πάρεσις, εως, ἡ, prætermissio, remissio, *Gl. V.* (2) negligentia, contemptus; (3) deliquium animi; (4) medicis eadem quæ παράλυσις. *Gl. V.* languor. (2) τήν τε πάρεσιν αὐτῶν τὴν ἐπὶ σφᾶς, ὄντας ἐνσπόνδους καὶ συγγενεῖς, *Appian de Regibus.* A παρίεμαι.

Παρεσθίω, adedo, rodo; (2) simul, eodem tempore, subinde edo.

Παρεσιώπας, 2. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro παρεσιώπασε, a παρασιωπάω.

Παρεσκιάδατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro παρεσκιασμένοι ἦσαν, a παρασκιάζω.

Παρεσκιάζετο, 3. sing. imp. ind. pass.

Παρεσκιάσθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass.

Παρεσκιασμένως, *adv.* præparato.

Παρέσπαρμαι, perf. ind. pass. v. παρασπείρω.

Παρέσσῃ, 2. sing. f. 1. ind. *Poet.* pro παρέσῃ, a πάρειμι.

Παρεσάμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro παρεσάναι, a παρίσημι.

Παρέσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro παρέσησαν.

Παρέστη, *adstitit*, 3 sing. aor. 2. ind. act.

Παρεστήσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med.

Πάρεστιν, 3. sing. præs. ind. cum ν, a πάρειμι, res in promptu est, *Soph. Œd. Tyr.* 766.

Παρέσυος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ad focum stat vel fit. Παρεσίης σπένδοντα λιτὰς, stantemque ad focum diis libamina fundentem, *Soph. El.* 269. Κτανῦσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέστιον, nam occiso jam tuo fratre juxta focum, *Eur. Med.* 1334. Ἐγὼ δέ τις δρυμοῖσι παρέσιος, sylvarum incola, *Oppian. Cyneg.* 2, 445. Ex ἑστία.

Παρεσῶτας, acc. pl. perf. part. act. *per Syncop.* pro παρεστηκότας, a παρίστημι.

Παρέσχεθε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi παρασχέθω, *Hes.* 103.

Παρέσχον, aor. 2. ind. act. verbi παρέχω.

Παρετάξατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi παρατάσσομαι.

Παρέτεινας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi παρατείνω.

Παρετὸς, ε, ον, prætermittendus, silendus. A παρίημι.

Παρετήνυμος, ον, verus, ut ἐτήνυμος.

Παρετοιμασία, ας, ἡ, apparatio, paratio, *Gl. V.* A παρετοιμάζω.

Πάρετος, ε, ὁ ἡ ἡ, solutus, luxatus, languidus. Διαλελυμένοι, πάρετοι, ὠχροὶ, *Ael.* A παρίημι.

Παρέτραπεν, 3. sing aor. 2. ind. act. cum ν, a παρατρέπω.

Παρέτρισσα, a. 1. ind. act. *Poet.* pro παρέτρισα, a πειρατρέω.

Παρετυμολογέω, ῶ, verbi originem duco ab aliquo; *pass.* originem habeo ab, &c.

Παρευδιάζομαι, sereno cœlo fruor; (2) tranquille vivo.

Παρευδίσκι ὄρνιθες, qui ἐν ταῖς εὐδίαις παρὰ τὸ ξηρὸν νέμονται, ut trochylus, &c. *Ath.*

Παρευδοκιμέω, ῶ, fut. ήσω, fama et celebritate præsto alicui; παρευδοκιμῶμαι, celebritate vincor, reprobor. Παρευδοκιμεῖ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἔργων ἡ τῆς ὑποθέσιως καινοτιμία, *Arist.*

Παρευνικέω, ῶ, supero et successu et rebus secundis, vinco alium gratia et auctoritate; (2) abutor rebus secundis, *Ph.* (3) contemno, rejicio, reprobo.

Παρευθύνω, a recta via seu recto cursu averto vel depello.

Παρευθὺς, et παρευθὺ, *adv.* statim, protinus.

Παρευκηλίω, ῶ, fut. ήσω, mulceo, permulceo, delinio. Παρευκήλει λόγοις, *Eur. Her. Fur.* 99.

Παρευλαβέομαι, ῆμαι, timore aliquo teneor, subtimeo, vel timeo, simp. caveo.

Παρευμαρέω, negligo, contemno; unde aor. 1. παρημμάρησαν, contempserunt, neglexerunt, *Hes.* Ex εὐμαρής.

Παρευνάζομαι, juxta cubo. Δμωῆσιν δὲ γυναιξὶ παρευνάζεσθαι βιαίως, *Od.* 22, 37.

Παρευνάομαι, idem.

Παρευναῖος, α, ον, cubitorius, quo in lecto utimur. Ab εὐνή.

Πάρευνος, ὁ, ἡ, conjux. Ab εὐνή.

Παρεύρεσις, εως, ἡ, idem quod seq. *Dem. Gl. V.* παρευρίσεις, *officiæ.* A παρευρίσκω.

Παρεύρημα, ατος, τὸ, commentum, inventum; (2) cavillatio, qua pactum aliquod eluditur. Ab eod.

Παρευρημένως, *adv.* perite, celeriter, ex tempore.

Παρευρίσκω, reperio, excogito, comminiscor; παρεύρεν, commentus, aor. 2.

Παρεύσας, gen. sing. part. præs. f. g. *Dor.* pro παρούσης, a πάρειμι.

Παρευτακτέω, ῶ, fut. ήσω, custodiarum vices obeo, stationes obeo; (2) diligentia in re aliqua utor; (3) defero bonum ordinem. Ἀπέλυσαν ἀπό τινας ἡμέρας τὰς ἐθισμένας παρευτακτεῖν, qui circa regem stationes obire soliti erant, *Polyb.* 5, 56. Ἐπιγνὺς ὁ στρατηγὸς, ὅτι τὰς μὲν ἡμέρας ἐπιμελῶς παρευτακτοῦσι, custodiarum vices obire, *Id.* 3, 50.

Παρευτρεπίζω, f. ίσω, apparo, curo, bene constituo, ordino. Παρευτρεπίζετ' ἄνδρα μολόντες, *Eur. Iphig. in Tau.* 727. Παρευτρεπίσαι δ' ἄλλο ἄλλο, πλὴν πυρὸς Κύκλωπος ὄψιν, *Id. Cyc.* 586.

Παρεφάλλομαι, juxta salto, *Eur.*

Παρεφάπτομαι, leviter attingo, stringo.

Παρεφεδρεύω, fut. εύσω, sum in statione ad aliquem protegendum; additus sum alicui defendendi causa; (2) in insidiis locare et esse. Τοῖς σιτολογοῦσιν παρεφήδρευε, *Polyb.*

Παρεφθαρμένως, *adv.* cum levi corruptione. A παραφθείρω.

Παρεχάλκευσα, aor. 1. ind. act. verbi παρεγχαλκεύω.

Παρεχίμιν, præs. inf. act. *Ion.* pro παρέχειν.

Παρέχοντι, 3. pl. præs. *Dor.* pro παρέχουσι.

Παρέχυ, 2. sing. præs. imperat. *Ion.* et *Att.* pro παρέχεσο.

Παρέχω, fut. ξω, p. παρέσχηκα· et παρέχομαι, *in med.* adhibeo; (2) tribuo, impertio, largior; (3) exhibeo, præsto, præbeo; unde et de fœmina copiam sui faciente dicitur; (4) adfero, excito; (5) polliceor; παρασχεθέσιται, accommodabitur, *Gl. V.* præstabitur; f. 1. pass. παρέχθι, *Impers.* licet, facultas est, facile est; παρασχὸν, cum potestas esset. Τατὶ τοίγ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσι παρέχω σύστασιν, *Aristoph.*

Aristoph. Nub. 440. Πάντες σιωπὴν παρίχοντο, *Diod.* Εἷς Περφυρίων αὐτῷ παρίσχε πράγματα, *Aristoph. Av.* 1257. Παράδειγμα μὲν δὴ τοιόνδε ἑαυτὸν παρίχετο, *Xen.* Κακῶς παρίξω, κἀχὶ προσκινήσομαι, *Aristoph. Lys.* 228. i. e. male præbebo. Odi quæ præbet. qui sit præbere necesse, *Ovid. Art. Am.* 2, 685.

Παρ᾽ὼν, *præsens*, præs. part. *Ion.* pro παρών.

Παρῇ, *adsit*, 3. sing. præs. conj.

Παρηβάω, pubertatem transeo; (2) consenesco, et a flore ætatis egressus in senectutem vergo; παρηβηκὼς, ætate progressus, part. perf.

Πάρηβος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui pubertatem excessit; (2) cujus ætas defloruit. Ex ἥβη.

Παρηγγυίλα, aor. 1. ind. act. verbi παραγγέλλω.

Παρηγορίτισκες, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro παρηγόριες, a

Παρηγορέω, ῶ, fut. ήσω, consolor; (2) mitigo, lenio; (2) delecto; (4) hortor; (5) medeor, sano. (2) πόλιν θυμμένη παρηγορέτωρ, *Eur. Phœn.* 1457. Παρηγορήσιαι τοῖσι, *Aret.* Ab ἀγορέω. Hinc

Παρηγόρημα, ατος, τὸ, hortatio, solamen, delinimentum.

Παρηγορία, ας, ἡ, solatium, delinimentum, oblectatio, oblectamentum, *Ph.* A παρήγορος. Hinc

Παρηγορικὸς, ἡ, ὸν, consolatorius, consolandi seu leniendi vim habens.

Παρηγορικῶς, *adv.* consolatorie, leniter, molliter.

Παρήγορος, ε, ὁ ἡ ἡ, hortator, hortatrix; (2) consolator vel consolatrix. A παρηγορέω.

Παρηδύνω, suave reddo.

Παρηιρέθομαι· vide παραιρέθομαι, *Hom.*

Παρηίρθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi παραίρεμαι, *Il.* 16, 342.

Παρηθέω, ῶ, fut. ήσω, transmitto per colum, percolo.

Παρήϊξα, aor. 1. ind. act. verbi παραΐσσω.

Παρήϊον, ε, τὸ, gena; (2) ornamentum quod apponitur in maxillis equorum. (2) παρήϊον ἔμμεναι ἵππων, *Il.* 4, 142. A παρειά.

Παρήϊος, ε, ὁ ἡ ἡ, maxillaris, ad genas pertinens. Ab eod.

Παρῆϊς, ῖδος, ἡ, gena. Ab eod.

Παρῆκας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi παρίημι.

Παρηκολούθηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi παρακολουθέω.

Παρήκοος, ε, ὁ ἡ ἡ, immoriger, contumax. A παρακούω.

Παρήκω, pertineo; (2) juxta aliquid porrigi et extendi, *Ern.* (3) venio, eo, prodeo. Καθ᾽ ὅσον εἰ νόμοι παρήκουσιν, *Plut.* Παρήκει τὸ φαρέτριον, *Herodot.* Εἰ τὰ τῆς φλεγμασίης παρήκοι, *Aret.* (3) τὸν ἄνδρ᾽ ἀπηύδα Τιτυρὸς ἐλθεῖν τίγητε μὴ ἔζω παρήκειν, *Soph. Aj.* 741. Τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ παρῆκεν, tua generositas brevi sermone prodiit, id est, emicuit, *Id. Œd. Col.* 569.

Παρήλθοσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Bœot.* pro παρῆλθον, a παρίεχομαι.

Παρηλικία, ἡ, ætas præceps, vel vergens.

Παρῆλιξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, qui præcipiti seu vergente ætate est, qui e florenti ætate egressus senescit, ætate provectus.

Παρήλιος, ε, ὁ, sol geminatus, gemini soles.

Παρηλλαγμίνως, *adv.* more inusitato; (2) aliter, dissimiliter, *cum dat.*

Παρῆμαι, adsideo, *Il.* 9, 311.

Παρημιλήκει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro παρημιλήκει, a παραμιλέω.

Παρημιλημένως, *adv.* negligenter, contemptim. A παραμιλλόμαι.

Παρῆμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro παρεῖναι, a πάρειμι.

Παρήμενον, acc. sing. præs. part. med. verbi παρήμαι.

Παρημερεύω, f. εύσω, diem seu dies juxta quempiam transigo. Ex ἡμέρα.

Παρήνει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro παρήνει, a παραινέω.

Παρηορία, ας, ἡ, habena, seu lorum equi, qui παρήορος vocatur; (2) extremitas, summa pars rei, scribitur et per ω. Ἐν δὴ παρηορίῃσιν ἀμύμονα Πήδασον ἵπει, *Il.* 16, 152. leg. παρηορία, et πάρηορος.

Παρήορος, ία, *Ion.* ίη, ιον, superbus, elatus. A

Παρῆορος, ε, ὁ ἡ ἡ, equus funalis; (2) prominens ubique, extensus; (3) delirus, demens, stolidus, *Æsch. Pr.* 362. (1) τρίτος παρίπτετο σειρῆτις ἵππος ῥυτῆρσι συνιχόμενος, ὃν ἀπὸ τοῦ παρηωρῆσθαι καὶ ὁ συνεζεῦχθαι παρήορον ἐκάλεον οἱ παλαιοί, addebatur tertius equus funalis, quem prisci vocabant παρήορον, quod aliis esset adnexus, et non cum aliis sub jugo, *Dionys. Halic. Ant. Rom.* 7, 73. Ex ἴημι.

Παρήπαφε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi παραπάφω.

Παρηρτημένοι, nom. pl. perf. part. pass. f. g. verbi παραιρέω.

Πάρηρος, idem quod πάρορος et παρήορος.

Παρήρτητο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi παραρτάω.

Παρῆσαν, 3. pl. imperf. ind. verbi πάρειμι.

Παρήσθεν, 2. sing. aor. 2. ind. med. *Dor.* pro παρήσθα, a παραισθάνομαι.

Παρήσονται, 3. plur. f. 1. ind. med. verbi παρίημι.

Παρητμένον, acc. sing. perf. part. pass verbi παραιτέομαι.

Παρηχέω, ῶ, f. ήσω, sono similis sum. Hinc

Παρήχημα, ατος, τὸ, idem quod seq.

Παρήχησις, εως, ἡ, vocis adsimilatio, allusio.

Παρηχητικὸς, ἡ, ὸν, similem sonum habens, σχῆμα παρηχητικὸν est παρήχησις.

Παρθίμενον, aor. 2. part. med. n. g. *per Sync. Poet.* pro παραθίμενον, a παρατίθημι.

Παρθενείη, ας, ἡ, virginitas, status in quo virgines sunt. A παρθενεύω.

Παρθενεῖα, τὰ, sc. ἤθη, status virginitatis. Item carmina virginea, virginalia. Ab eod.

Παρθένιος, ε, ὁ ἡ ἡ, virgineus, virginalis, virginum proprius. Ὅσαισι παρθένιος ἡδονὴ, quotquot virginitas voluptati est, *Eurip. Hipp.* 1302. A παρθένος.

Παρθένιμα, ατος, τὸ, locus ubi virgines degunt, conclave virginum; (2) status virginitatis:

Παρθενιωσις, εως, ἡ, virginitas, conditio virginis. A

Παρθενεύω, et παρθενεύομαι, in virginitate dego, virginitatem custodio; virgineam vitam duco. Θυγάτηρ ἀνανδρος πολλῶ παρθενεύεται, *Eur. Hel.* 290. Ἡ παρθενεύειν παῖδας ἐν δόμοις καλῶς, aut filias virgines in ædibus honeste custodire et educare, *Eur. Suppl.* 452. A παρθένος.

Παρθενιὼν, ῶνος, ὁ· vide παρθενών.

Παρθενία, ας, ἡ, virginitas. Ab eod.

Παρθένια, τὰ, virginalia, *Gl. V.* Ab eod.

Παρθενίας, ε, ὁ, filius natus ex ea, quæ, cum duceretur, virgo putabatur, sed non erat.

Παρθενικάων, gen. pl. f. g. *Æol.* pro παρθενικῶν, a παρθενικός.

Παρθενικὴ, ῆς, ἡ, virgo. A

Παρθενικὸς, ἡ, ὸν, virgineus, virginalis.

Παρθένιον, ε, τὸ, matricaria, Mercurialis, parietaria, planta. Ab eod. *Angl.* FEVERFEW.

Παρθένιος, ία, ιον, virginalis. Κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις, *Pind. O'ym.* 6.

Παρθενισκάριον, ε, τὸ, virguncula, *Gl. V.* Dim. a παρθένος.

Παρθενογενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, a virgine editus. Ex παρθένος et γίνομαι.

Παρθενοκομία, ας, ἡ, virginum cura. Ex κομέω, curo.

Παρθενοκτονία, ας, ἡ, virginis vel virginum occisio vel immolatio. A

Παρθενοκτόνος, ε, ὁ, virginis aut virginum occisor. Ex παρθένος et κτείνω.

Παρθενομήτωρ, ορος, ἡ, virgo mater. Epith. B. Virginis. Ex μήτηρ.

Παρθενοστάτης, ε, ὁ, virginum nimis avidus inspectator seu observator; *Il.* 11, 385. Ex ὀπτεύω.

Παρθένος, ε, ἡ, virgo, pusa, *Ph. Adject.* virgineus, intactus. (παρθένοι, dat. quasi a παρθήν, *Theocr. Epn.*)

Παρθενόσφαγος, ε, ὁ. Hinc dat. plural. παρθενοσφάγοισι ῥείθροις, mactata virgine fluentibus rivis, *apud Æschyl.* Ex σφάττω.

Παρθενοτροφίω, virginem alo et educo, *Steph.*

Παρθενών, ῶνος, ὁ, conclave virginum. Καὶ κατὰ σέγας ἐν παρθενῶσι μίμνε σῶς, et sub tecto in gynæceo maneas tuo, *Eur. Phœn.* 201.

Παρθενωπὸς, ὸς, ὁ, qui virginea et puellari facie est, ipso adspectu se effœminatum ostendens. Ex παρθένος et ὤψ.

Πάρθη, ης, ἡ, virgo; reperitur pro παρθένος.

Πάρθενος, metri causa alicubi pro παρθένος.

Παριαμβίδες, αἱ, modus citharœdicus. A

Παριαμβος, ε, ὁ, pes, idem cum pyrrichio.

Παριαύοντι, dat. sing præs. part. act. verbi

Παριαύω, juxta moror seu commoror, vel juxta dormio, *Il.* 9, 336.

Παριδεῖν, negligere; (2) videre, animadvertere. Παριδὼν τῇ αὐτῇ, *Aristot.* (2) ἐτέ τινε διλίνη μοι παριδὼν, cum in me nullam videris ignaviam (pro ἰδὼν παρ᾽ ἐμοὶ), *Herod.* 1, 37.

Παριδρύω, juxta colloco seu statuo.

Παρίεμαι, med. verb. παρίημι, oro, obsecro; (2) demitto. Τάττο ὑμῶν δέομαι καὶ παρίεμαι, *Plato. Apol. Socr.* Καὶ δὴ παρεῖται σῶμα, jamque demittitur corpus, *Eurip. Suppl.* 1070, si sana sit lectio, nam hoc sensu nullibi reperi.

Παρίεναι, præs. inf. act. verbi παρίημι.

Παρίερη, ης, ἡ, sacerdos, fœmina initiatrix, *apud Plut.*

Παρίεσαν, 3. pl. imperf. ind. verbi παρίημι.

Παρίζω, f. ίσω, juxta colloco, adsidere facio; (2) adsideo, juxta sedeo; παρίζομαι, adsideo. Τηλεμάχῳ δὲ παρίζειν, *Od.* 4, 311.

Παρίημι, fut. ήσω, omitto, prætermitto, *Gl. V.* sino; (2) admitto; (3) solvo, laxo; (4) permitto, sino; (5) frango, debilito, *quo sensu inpr. frequens est in pass.* παριμένος, fractus, debilitatus, *cum gen.* qui se removit ab aliqua re, velut republica; (6) *in med. ap. Plat.* deprecor. παριμένος, debilitatus, *Gl. V.* (5) παριμένον νόσῳ, morbo fractum, *Eurip. Orest.* 879. Παριμένη δὲ χειρὸς ἄθλιον βάρος, jam enim solutæ sunt miseræ manuum vires, *Id. Alc.* 202. (2) καὶ μὴ παρῇς σαυτὸν βροτοῖς ὄνειδος, ἐκκλίψας ἐμὲ, nec committas, ut te homines probris differant, quod me deceperis, *Soph Phil.* 967. Τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας αὐτῇ, tradidisti, *Aristoph. Thesm.* 572.

Παρικτὸς, ὸ, ἡ, transiens. Ab ἰκνέομαι.

Παριλλαίνω, idem quod παραξλίπω.

Πάρινος, idem quod

Πάριος, ία, ιον, Parius. A

Πάρος, insula.

Παριστάζομαι, a latere adequito.

Παριππεύω, f. εύσω, præter equito, obequito. Πόντον παριππεύοντι, *Eur. Hel.* 1381.

Πάριππος, ε, ὁ ἡ ἡ, equum adsectans, velocitate equum adsequens.

Παρίπταμαι, transvolo.

Παρισάζω, fut. άσω, æquo, adæquo.

Παρίσθμια, ίων, τὰ, tonsillæ, glandulæ faucium; (2) tonsillarum inflammationes. Ab ἰσθμὸς, *fauces.*

Πάρισος, ε, ὁ ἡ ἡ, æqualis, vel compar, subpar. Hinc

Παρισόω, ῶ, fut. ώσω, adæquo, æquale, par seu compar reddo, æquiparo. Ἑαυτὸν παρισώμενος Δαρείῳ, *Herodot.* 4, 66. (2) ἐπεί χ᾽ Ἑλένῃ παρισωθῇ, si cum Helena conferatur, *Theoc.* 18, 25.

Παρισάντα, acc. sing. præs. part. act. verbi παρίστημι.

Παρίστατο, 3. pl. imperf. ind. pass.

Παρίστημι, παρισάω, et παρισάνω, f. στήσω, sisto, exhibeo, in medium profero, vel produco; (2) ante oculos pono, demonstro, doceo; (3) comparo; (4) commoveo, concito, stimulo, exhortor; (5) admoneo, subjicio. Ὅπερ ἔτι μάλιστα ὑπὲρ ὑμῶν, τοῦτο παρασῆσαι τοὺς Θεοὺς ὑμῖν, *Demost. pro Cteſ. In præt. et aor. 2. passive dicitur, significatque* adesse, opem ferre, in mentem venire, in animo

esse, videri, placere &c. (2) me dedo, in deditionem venio. Χρόνῳ παρίσηναν, tandem in deditionem venerunt, (male Gronovius, aliquandiu restiterunt,) *Herodot.* 3, 18. Ἐδιδοῦτο τάτε ἐπολιόρκιον . . . ἐς ὃ καὶ οἱ Καρύστιοι παρίσηναν, obsessi sunt . . . donec in deditionem venerunt, *Id.* 6, 99. *In med. fere significat active, et præterea* ad deditionem compellere, expugnare, subigere ; (2) confirmare, reficere animum. παρίσαμαι, adsto, advento ; παρίσηκα, perfect. adstiti, *Gl. V* Παρεστάθην, a 1. pass. Δόξα μοι παρεστάθη, in mentem mihi venit, *Soph. Œd. Tyr.* 911. aor. 2 παρίσην, adstiti ; aor. 1. med. παρεσησάμην, παρεστήσατο, cepit, ad deditionem compulit. Παρασήσατ ἑαυτὸς τῷ Θεῷ, *Rom.* 6, 13. Πάντες γὰρ παρασησόμεθα τῷ βήματι τῷ Χριστῷ, *Ib.* 14, 10.

Παρισία, ἡ, focus, *Eust.* Ab ἑσία.

Παρισίδιος, ὁ ἢ ἡ, qui vel quæ sedet ad telam, ἥσσιν . . . καί τι παρισίδιος διετυμίνη, canebat ad telam assidue laborando, *Anthol. Constant. Cephalæ. Epig* 774. sed male.

Παρισορέω, παρισορεῖν, obiter ἱστορεῖν, sciscitari, *item* narrare ; (2) perperam exponere, falsa referre. Παρισόρηκε δὲ καὶ ἔκλειψιν ἡλίε ἐφ' ὅλον μῆνα, *Plut. de Placit. Philos.* 2, 24. Ἀλλὰ μή τις οἴεσθω παρισορεῖν ἡμᾶς κατὰ τάτες τὲς χρόνες, *Simocatta Hist.* 7, 174. Ὡς φησιν Ἴδυκος παρισορῶν περὶ τῆς Ὀλυμπίας φιάλης, *Schol. Theoc. ad Idyll.* 1, 117.

Παρισχναίνω, extenuo, extenuatum reddo : παρισχναινόμενοι, macilenti, extenuati.

Παρίσχω, juxta habeo seu teneo ; (2) exhibeo, præbeo, dono.

Παρίσως, *adv.* æqualiter. A πάρισος.

Παρίσωσις, εως, ἡ, exæquatio ; (2) structura orationis ex membris æqualibus A παρισόω. Παρισωτικὸς, ἡ, ὸν, exæquans ; τὸ παρισωτικὸν est παρίσωσις.

Παριστητέον, prodeundum. *Thuc.*

Παριτὸς, adeundus, qui adiri potest. Ὦ ὄρος, ὦ Ἑλικὼν ἐκίτι μοι παρίτι, *Call.* Vide πάρειμι.

Παρκατέλικτο, *accubuerat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Æol.* pro παρακατελέλεκτο, a παρακαταλίγομαι.

Παρκείμενον, præs. part. med. n. g. *Æol.* pro παρακείμενον, a πάρκειμαι.

Παρκλίνυσι, 3. plur. præs. ind. act. *Æol.* pro παρακλίνυσι, a παρακλίνω, *Hes. Op.* 260.

Παρκύπτουσαν, acc. sing. præs. part. act. *Æol.* et *Dor.* pro παρακύπτουσαν, a παρακύπτω.

Παρκύπτω, fut. ψω, *Theocr. Idyll.* 2, 7. Vide παρακύπτω.

Παρμέμβλωκα, *curavi*, perf. ind act. *per Sync. Æol.* pro παραμέμβλωκα, ex παραμεμόλημα, a παραμολίω, *curo.*

Παρμένω, pro παραμένω. Οὐκίτι τοι δύναμαι— ἐνθάδε παρμενίμεν, *Il.* 15, 400.

Πάρμη, ης, ἡ, parma, scuti genus breve Carthaginiensibus, *Suid.*

Παρμονώτερος, *per Sync.* pro παραμονώτερος, durabilior. Σὺν Θεῷ γάρ τοι φυτευθεὶς ὄλεος ἀνθρώποισι παρμονώτερος, *Pind. N.* 8.

Παρνήσσοιο, gen. sing. *Ion.* et *Poet.* pro Παρνήσσ.

ΠΑΡΝΟΠΕΣ, ων, αἱ, genus locustarum.

Παρὸ, *conj.* propter quod, quoniam, quocirca.

Παροδεύω, fut. εύσω, prætereo, prætergredior ; prætervehor, *Ph.* Παροδεύειν τὴν πόλιν. A πάροδος. Unde

Παροδικὸς, ἡ, ὸν, transitorius, *Gl. V.* (2) idem quod παρόδιος. Παροδικὸν διήγημα, narratio utilis.

Παροδικῶς, *adv.* trauseundo, *Gl. V.* A præc.

Παρόδιος, ία, ὸν ἢ ἡ, qui viam respicit, viæ propinquus, seu ad viam pertinet, *item* ad vitam humanam, unde utilis vitæ humanæ.

Παροδίτης, ου, ὁ, viator, *Gl. V.*

Παροδῖτις, ίδος, ἡ, quæ ad viam est, aut in via. A παροδίτης.

Πάροδος, ου, ἡ, via ad locum aliquem ducens, aditus ; (2) ipsa actio adeundi, ingressus, introitus ; (3) transitus, transitio ; (4) processio, in choris est processio chori in medium, seu in scenam.

Πάροδος, ν, ὁ ἢ ἡ, juxta viam situs ; (2) *subst.* ὁ, viator, transiens.

Παροίγω, f. ξω, parum aperio ; adaperio. Τηδὶ παροίξας τῆς Σύρας, ἵνα μή μ' ἴδῃ, *Aristoph Pac.* 30, πύλας. *Eur. I. A.* 870.

Παροιδαίνω, nonnihil intumesco, tumeo. Ἤν τὸ πᾶν παροιδαίνῃ σκῆνος, *Aret.*

Παροίδισκω, idem, *Aret.*

Πάροιθε, vel πάροιθεν, *præp.* ante, coram ; (2) *adv.* ante, antea. Οἱ πάροιθεν, majores, *Eur. Hippol.* 883. A παρά.

Παροικισίν, ας, ἡ, incolatus. A παροικίω.

Παροικίω, ῶ, f. ήσω, juxta habito. *Gl. V.* habito apud, accolo, incola sum, peregre adveni aliquem in locum habitandi causa. Παροικεῖν τῇ πόλει. Σὺ μίνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, *Luc.* 24, 18. A πάροικος.

Παροίκησις, εως, ἡ, habitatio propinqua ; (2) incolatus A παροικίω.

Παροικία, ας, ἡ, commoratio, habitatio temporaria in aliquo loco. *Gl. V.* inhabitatio, vicinia, incolatus. A πάροικος.

Παροικίζω, fut. ίσω. juxta colloco, juxta habitare facio, *impr.* peregre adductum, παρωκισμένος, juxta habens domicilium, perf. part. pass.

Παροικοδομέω, ῶ, f. ήσω, juxta ædifico. Παρωκοδομήκασιν ἡμῖν τεῖχος, *Thuc.* Hinc

Παροικοδόμημα, ατος, τὸ, ædificium alii ædificio adstructum.

Πάροικος, ν, ὁ ἢ ἡ, accola, incola, colonus, advena. *Gl. V.* (2) vicinus. (2) δῆμον πάροικον Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον ἱλθεῖσα, *Eurip. Andr.* 43.

Παροιμία, ας, ἡ, proverbium, adagium *Gl. V.* Ἄνευ τύχης γὰρ, ὥσπερ ἡ παροιμία, πόνος μοναθεὶς ἐκεῖ' ἀλδαίνει βροτὸς, *Eurip. Fragm. ex Stheneboea.* Ex οἶμος. Hinc

Παροιμιάζομαι, f ἀσομαι, proverbio utor. Παροιμιάζεσθαι τὸν Θεὸν, *Plato.*

Παροιμιακὸς, ἡ, όν, proverbialis, qui in proverbio est ; παροιμιακὸν μέτρον, est Anapæsti cum dimetrum, quia in parœmiis quibusdam occurrebat.

Παροιμιακῶς, *adv.* per proverbium.

Παροιμιογράφος, ν, ὁ ἢ ἡ, proverbiorum scriptor. Ex γράφω.

Παροιμιολογεῖν, proverbia colligere et interpretari. Ex παροιμία et λίγω.

Παροίμιον, sc. ῥῆμα, vel ἔπος, ν, proverbium, parœmium, dictum a trivio. Ab οἶμος, *Etm.*

Παροιμιώδης, ίος, ὁ ἢ ἡ, proverbialis. A παροιμία.

Πάροιμος, ν, ὁ ἢ ἡ, qui juxta seu prope viam est, vicinus, *Hes.* Hinc

Παροιμόω, ῶ. a via deflecto, *Hes.*

Παροινέω, ῶ, f ήσω, ebrius ago dicove quæ dedecent ; pecco per vinolentiam, debacchor ; *Gl. V.* παροινεῖν, debacchari ; παροινοῦμαι, ut πιπαρώνημαι γυνὴ, mulier in convivio contumeliam passa ; παροινούμενος, a temulento male acceptus ; πιπαρώνηται σοι, debacchatus es. Ἱκανά σοι πιπαρώνηται πρὸς ἡμᾶς, *Luc.* A πάροινος. Hinc

Παροίνημα, ατος, τὸ, injuria seu contumelia qua quis ab homine temulento adficitur ; (2) is, qui injuria seu contumelia a vinolento adficitur.

Παροινία, ας, ἡ, ebrietas ; (2) e temulentia nascens petulantia et injuria ; insania, *Gl. V.* A πάροινος.

Παροινιάζω, idem quod παροινέω, *Hes.*

Παροινικὸς, ἡ, όν, temulentus ; (2) ad injuriam ex vino proclivis. Ab eod.

Παροίνιος, ν, ὁ ἢ ἡ, vinosus, ebrius, petulans e temulentia. Ab eod.

Παροίνιον, τὸ, convitium inter pocula, *V. L.*

Πάροινος, ν, ὁ ἢ ἡ, ferox, ad injuriam et contumeliam ex vino proclivis. *Gl. V.* vinolentus, vinulentus.

Παροινύουσιν, acc. sing. præs. part. pass. verbi παροινίομαι.

Παροίνως, *adv.* per temulentiam petulanter. A præc.

Παροίσθεντα, acc. sing. aor. 1. part. pass. verbi παραφέρω.

Παροιστράω, sive παροιστρέω, ῶ, f. ήσω, œstro immisso concito ; ad furorem redigo ; (2) œstro immisso fugor et exagitor, exstimulor.

Παροίτατος, ατη, ατον, primus, antiquissimus, vetustissimus, *superl.* a πάρος, *ante.*

Παροίτερος, ερα, ερον, prior tempore vel loco. comp. ab eod. Ἄλλοί μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι, *Il.* 23, 458.

Παρόχημαι, fut. παροιχήσομαι, prætereo ; (2) pereo, morior ; præt. part. παρωχηκὼς, neutr. παρωχηκὸς. præteritum, *Gl. V.* et pass. παρωχημένες præteritum. Ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς, *Act.* 14, 16. (3) ignoro. Μοίρας ὅσον παροίχη, quantam calamitatem ignoras, *Eurip. Med.* 995.

Παροιχομένοσιν, dat. pl. part. præs. med. *Ion.* et cum ν, pro παροιχομένοις, a παροίχομαι.

Πάροιχώκεε, *præteritur*, 3. sing. plusq perf. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro παρωχήκει. Ab eod.

Παροκλάζομαι, f. ήσομαι, ingeniculo me, curvatis genibus subsido.

Παρολιγωρέω, ῶ, f. ήσω, susque deque habeo ; non curo.

Παρολιγωρητέον, *adv. posit.* contemnendum.

Παρολισθάνω, vel παρολισθαίνω, fut. ήσω, p. παρολίσθηκα, prolabor, in latus detorqueor ; *Gl. V.* dilabor.

Παρολκὴ, ῆς, ἡ, prorogatio, dilatio, mora :

Πάρολκος, ν, ὁ, funis nauticus, quo navis ad terram trahitur, quum remorum amplius nullus usus est. A παρίλκω.

Παρομαρτέω, ῶ, fut. ήσω, comitor, adsector. Παρομαρτεῖν πνὶξ γυναιξὶ, *Aret.*

Παρομοιάζω, fut. άσω, adsimilis sum ; (2) adsimilo. Παρομοιάζειν τάφοις κεκοσμημένοις, *Matt.* 23, 27.

Παρομοίιος, *Poet.* pro

Παρόμοιος, ν, ὁ ἢ ἡ, adsimilis, prope similis.

Παρομοίω, ῶ, f. ώσω, adsimilo, similem reddo.

Παρομοίως, *adv.* similiter, non absimili modo.

Παρομοίωσις, εως, ἡ, adsimilatio, figura rhetorica. A παρομοίω.

Παρομολογέω, ῶ, fut. ήσω, confiteor.

Παρομολογία, ας, ἡ, confessio ; (2) figura rhetorica.

Παρὸν, όντος, τὸ, præsens, quod adest ; (2) præsens temporis conditio ; (3) absolute, cum facultas sit, cum occasio, seu copia est. A πάρειμι unde part. παρών.

Παρονειδίζω, perstringo, reprehendo false.

Παρονομάζω, f. άσω, alludo ad nomen. Hinc

Παρονομασία, ας, ἡ, allusio ad nomen aliquod ; (2) figura rhetorica.

Παροξίζω, f. ίσω, acetum gustu vel odore refero ; (2) paululum acesco.

Παροξύναι, a. 1. inf. act. verbi παροξύνω.

Παροξυνθείη, 3. sing. aor. 1. opt. pass.

Παροξυντὴς, ῆ, ὁ, concitator, stimulator, irritator, *Gl. V.* A παροξύνω. Unde

Παροξυντικὸς, ἡ, όν, concitandi, irritandi vim habens, incitabilis.

Παροξυντικῶς, *adv.* ad incitandum apte, acriter.

Παροξύνω, acerbo, irrito, acuo, exacuo, stimulo, instigo, concito, ad iram concito, ira accendo ; (2) acutum tonum in penultimam syllabam colloco. Πατρὸς δὲ μὴ παροξύνῃ φρένα, *Eur. Alc.* 670. Τάτας ἐπαινῶ παρώξυνε, *Xen. Cyr.* 6, 12. Παροξύνεσθε τὸ πνεῦμα αὐτῦ, *Act.* 17, 16. Hinc

Παροξυσμὸς, ῦ, ὁ, incitatio, concitatio, exstimulatio, irritatio, exacerbatio ; incitamentum, *Gl. V.* (2) accessio morbi.

Πάροξυς, idem cum ὀξὺς, *Ath.*

Παροξυτονέω, acutum in penultima pono. A

Παροξύτονος, ν, ὁ ἢ ἡ, in penultima syllaba acutum tonum habens. *Vox grammatica.*

Παροξυτόνως, *adv.* cum acuto tono in penultima.

Παροπλίζομαι, exarmor, armis denudor.

Παροστράω, ῶ, fut. ήσω, asso.

Παροστέος, ία, ίον, negligendus, despiciendus. A παρόστομαι.

Παρόστησις, εως, ἡ, qu. dic. adassatio, cum quid prunis torretur. A παροστάω.

Παρόπτομαι, negligenter video, negligo, *Gl. V.* despicior. Hinc παρόψοιται, f. 1. οἱ παρ-

ὦπται, perf. pass. part. *apud Poll.* aor. 1. pass. παρώφθην, part. παροφθείς, neglectus, fastiditus; παροφθισταί, neglecta.

Παρόραμα, ατος, τό, error, ex negligentia; proprie quem quis perperam videndo commisit. A παροράω.

Παρόρασις, ως, ἡ, adspectus obliquus: (2) contemptus, despicientia. Ab eod. Unde

Παροραστικός, ἡ, όν, negligens, incuriosus.

Παροράω, ῶ, limis oculis, transversum intueor; (2) conniventibus oculis prætereo, non animadverto; (3) perperam adspicio seu video; (4) contemno, negligo. prætermitto, non curo; παροραθείς, despectus, *Gl. V.* aor. 1. part. pass. Παρηγγύησι δὲ παροράᾶν πρὸς τὸ σημεῖον, *Xen. Cyr.* 7, 1.

Παροργίζω, f. ίσω, ad iram concito; irrito; p. pass. παρώργισμαι. Μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, *Ephes.* 6, 4. Hinc

Παρόργισμα, ατος, τό, concitatio ad iram, vel ira in quam quis concitatus est.

Παροργισμός, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

Παρόριος, ᾱ, ὁ ἡ, ad latera montis situs, prope montem situs. Ex παρὰ et ὄρος.

Παρορία, ας, ἡ, regio montana, seu montibus vicina, *R.* Ex παρὰ et ὄρος.

Παρορίζω, f. ίσω, fines meos egredior alienum agrum usurpando, fines meos et limites transilio. Hinc

Παρορισμός, οῦ, ὁ, egressio extra fines suos et alieni agri usurpatio.

Παροριστής, οῦ, ὁ, qui fines suos egreditur atque alienum agrum usurpat.

Παροχέω, ῶ, f. ήσω, contra jusjurandum ago, juramentum violo.

Παροτρύνω, ῶ, f. ήσω, incito, concito, stimulo, instigo, hortor. *in med.* irruo. Διῖ ἄλλους παροτρύνᾱ ἐπὶ τὰ καλὰ ἡ ἀγαθὰ ἔργα; *Xen.*

Παρορμίω, ῶ, fut. ήσω, juxta stationem teneo: Παρόρμημα, ατος, τό, incitamentum:

Παρόρμησις, ως, ἡ, incitatio, stimulatio; incitamentum, cohortatio. A παρορμάω.

Παρορμητικός, ἡ, όν, incitans, stimulans.

Παρορμητικᾶς, *adv.* cum vi incitandi, acriter.

Πάρορνις, ιδος, ὁ ἡ, inauspicatus, infaustus.

Παρορύσσω, fodio juxta, circumfodio.

Παροχλίομαι, οῦμαι, perperam salto.

ΠΑ'ΡΟΣ, *adv.* ante, antea, prius; (2) priusquam, antequam.

Παροτρυντικός, ἡ, όν, incitandi vim habens. A

Παροτρύνω, fut. υνῶ, acerbo, incito, concito, stimulo, *Gl. V.* aor. 1. παρώτρυνα. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας, *Act.* 13, 50.

Παρωτίτις, ον, aures pendulas habens. Τὴν δ' ὁ γυναίκης δύο μὲν πόνας ἤμισυ πηγὲς, Τρεῖς δὲ παρωτίτας, ἕνα δ' αἰόλον —— ἴδωκε, *Call. in Dian.* 91.

Παρουλίς, ίδος, ἡ, inflammatio gingivæ. Ex παρὰ et οὖλον.

Πάρουλος, ᾱ, ὁ ἡ, crispus.

Παρεδός, ᾱ, ὁ, custos.

Παρούσας, acc. pl. part. præs. f. g. verbi πάρειμι, *adsum.*

Παρουσία, ας, ἡ, præsentia; (2) adventus; (3) tempus, opportunitas. (3) ἀλλ' ὅταν παρουσία φράζῃ, sed quum tempus monuerit, *Soph. El.* 1251. Παρουσίαν ἔχειν, adesse, *Id. Aj.* 540. A πάρειμι. Hinc

Παρουσιάζω, præsens sum, appropinquo.

Παρούσι, dat. pl. præs. part. cum ν.

Παροχέτευσις, ως, ἡ, derivatio; (2) humoris vacuatio per vicinam partem, in quam derivatur. A

Παροχετεύω, f. εύσω, per canales alio derivo, perversis et mutatis canalibus duco. *Gl. V.* derivo. Ταῦτ' οὖν παροχέτευσας ἐῶ, κ' ἐδὲν λέγων, *Eur. Bac.* 479. Παροχέτευσι ἀπὸ τῆς πλησῆς πύσ, *Aret.*

Παροχεύω, f. εύσω, alterius fœminam appeto; παροχεύσθαι, alium marem admittere, furtivam venerem pati. Παροχεύονται δὲ πότι ἡ τῶν τὰς ἄρρενας ἐχόντων τίνες, *Aristot.*

Παροχέω, ῶ, f. ήσω, prætervehо, transveho; (2) juxta alterum veho; παροχέομαι, οῦμαι, vehor a latere; in vehiculo vel curru assideo Παρῳχέετο δὲ αὐτῷ ἡνίοχος μίγας, *Xen.*

Παροχή, ῆς, ἡ, præbitio, præstatio, salarium, *item* largitio, ut congiarium, &c. A παρέχω.

Παροχλέω, ῶ, fut. ήσω, obturbo, obstrepo, molestiam exhibeo. Ex παρὰ et ὄχλος.

Παροχλίζω, fut. ίσω, vecte transmoveo; (2) transmoveo, transfero.

Πάροχος, ᾱ, ὁ, præbitor, qui peregrinis salem et ligna præbebat; (2) qui a latere alicujus vehitur, seu in curru alteri adsidet, *inpr.* sponsæ paranymphus. A παρίχω, vel παρὰ et ὄχος.

Παροψάομαι, ῶμαι, præter panem aliquo opsonio vescor. Hinc

Παρόψημα, ατος, τό, id quo præter panem vescimur, opsonium.

Παροψημάτιον, ᾱ, τό, idem, Dim. ab eod.

Παροψίδιον ᾱ, τό, opsonium frugale. A

Παροψίς, ίδος, ἡ, vas in quo opsonia apponuntur, patina; παροψίδες, lances, *Gl. V.* Ex παρὰ et ὄψον.

Παροψωνέω, ῶ, fut. ήσω, clam opsonia coemo. Αὐτοῖς παροψωνοῦσιν, ὥσπερ ἡ πρώτη, *Aristoph. Conc.* 226. Hinc

Παροψώνημα, ατος, τό, opsonium, clam e foro comparatum et coemptum, et opsonium, cibus delicatior, *simpl.*

Παρπαπιθεῖν, aor. 2. inf. act. *per Sync.* et *Ion.* pro παραπιθεῖν, a παραπείθω.

Παρπαπιθών, qui persuasit, induxit, pellexit; plur. παρπαπιθόντες, qui persuaserunt, &c.

Παρπέδα, pro παρὰ πόδα, statim, *Ep. Suid.*

Παρπίδιος, ίᾱ, ὁ ἡ, præsens, imminens. Φόνῳ παρπιδίῳ πιφίλαν, *Pind. N.* 9. Ex πούς.

Παρρησία, ας, ἡ, qu. dic. oratio libera nihil reticens; *Ph.* licentia, fiducia, confidentia, libertas, copia. Ex πᾶν et ῥῆσις. Hinc

Παρρησιάζομαι, fut. άσομαι, libere et ingenue planeque dico; (2) palam et libere ago. *Gl. V.* fiducialiter ago. Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαρρησιάζετο, *Act.* 19, 8. Πᾶν δ' ἁπλῶς, ὃδὲν ὑποστειλάμενος, παρρησιάσασθαι, *Dem. Phil.* 1.

Παρρησιαστής, οῦ, ὁ, qui libere loquitur, aut qui libertatem in loquendo amat. *Gl. V.* licentiosus. A præc. Hinc

Παρρησιαστικός, ἡ, όν, idem, *Gl. V.*

Παρρησιαστικᾶς, *adv.* libere loquendo. *Gl. V.* licenter.

Παρστὰς, adstans, παρσταίη, adstet, σταστὰς, παραταίη, *Il.* 10, 157; et 20, 121. A παρίστημι.

Παρτιβίτω, 3. sing. præs. imperat. act. *Æol.* pro παρατιθέτω, a παρατίθημι.

Παρτιβίω, ῶ, unde παρτιβῖ, apponit, pro παρατιθεῖ, παρατίθησι, *Odyss.* 1, 192. A verbo inus. παρατιθίω.

Πάρυγραίνω, leviter humecto.

Πάρυγρος, ᾱ, ὁ ἡ, leviter humidus; (2) madens, humidus.

Παρυδάτιος, juxta aquam positus vel natus, aquaticus. Ex παρὰ et ὕδωρ.

Πάρυδρος, ᾱ, ὁ ἡ, idem et ex iisdem.

Παρυπαντάω, occurro.

Παρυπάτη, ης, ἡ, sc. χορδὴ, chorda post primam. A πάρυπατος, secundus a summo.

Παρυπατειδὴς, sc. sonus subprincipalis, *Martian.*

Παρυπομιμνήσκω, commonefacio, *inpr.* per occasionem, subinde in memoriam revoco.

Παρυπόμνησις, ως, ἡ, admonitio, commone factio. A præc.

Παρυπόστασις, ως, ἡ, subsistentiæ seu substantiæ simulacrum, subsistentiæ adfinitas

Παρυποψύχω, modice et obiter refrigero, *Dioscor.*

Παρυφαίνω, attexo; perf. pass. παρυφασμένος, attextus. Τὸ δὲ τῶν παρυφασμένων ὅπλων πᾶς ὄχλος δεινὸς φαίνεται, *Xen.*

Παρυφάντον, intertextum, *Gl. V.* A præc.

Παρυφάω, attexo, *Steph.*

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, id quod telæ seu textili attextum est. *Gl. V.* prætexta, præclavium, præclava. A παρυφάω. Hinc

Παρυφὴς, ής, ὁ ἡ, prætextatus.

Πάρυφος, ᾱ, ὁ ἡ, idem.

Παρυφίσαμαι, una subsisto vel existo, una sum in natura rerum; (2) demonstror.

Παρφάμιν, aor. 2. inf. act. *Æol.* pro παραφάναι, a παράφημι, *Pind. Ol.* 7.

Παρφάμενος, male suadens. A παράφημι.

Παρφασία, ας, ἡ, consilium, pro παραφασία, vel παραιφασία, *Suicer.*

Πάρφασις, ως, ἡ· vide παραίφασις, παράφασις. Ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν ἡ πάλαι, *Pind. Nem.* 8.

Παρφέρομαι, pro παραφέρομαι.

Πάρφυκτος, *Æol.* pro παράφυκτος.

Παρῳδέω, ῶ, fut. ήσω, canticum vel carmen ad alterius imitationem compono, parodias scribo. Ex παρὰ et ἀείδω.

Παρῳδὴ, ῆς, ἡ, canticum vel carmen ad alterius similitudinem compositum. Ab ᾠδή.

Παρῳδία, ας, ἡ, idem; (2) cum alterius poetæ versus jocose in aliud argumentum transferuntur.

Παρῳδικός, ἡ, όν, per parodiam factus; (2) qui crebro parodiis utitur.

Παρῳδὸς, οῦ, ὁ, parodiarum scriptor. Ab eod.

Παρωθύω, idem quod

Παρωθέω, ῶ, fut. ώσω, et ωθήσω, expello, ejicio, repello, rejicio, adspernor, negligo; παρωθεῖσθαι, extuibo, *Gl. V.* aor. 1. inf. παρῶσασθαι, ejicere. Παρώσας ἡ δάμαρτα ἡ τέκνα, *Lycoph.* 1263. ξένης, *Eur. Herac.* 238. Ὃν νῦν παρώσας ὗτος, ἔμπαλιν λέγει, cujus ille nunc amoris rejecta mentione, prioribus contraria dicit, *Soph. Trach.* 358. ὃν refertur ad ἔρως. Duo præcedentes tanquam in parenthesi sunt.

Παρωκτάνιοι, ων, οἱ, oceani accolæ.

Παρωκτανίτης, ᾱ, ὁ, maritimus, littoralis; (2) qui est in littore oceani. Hinc

Παρωκτανιτικὸς, ἡ, όν, oceani accola, maritimus.

Παρωκτανίτις, ίδος, ἡ, ora oceani.

Παρῴκησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. παροικέω.

Παρῴκισμαι, perf. ind. pass. verbi παροικίζω.

Παρῳκοδόμηται, 3. plur. perf. pass. verbi παροικοδομέω.

Παρωλένιος, ᾱ, ὁ ἡ, qui ad brachia est, vicinus brachiis et ulnis. Ab ὠλένη.

Παρώμαλος, ᾱ, ὁ ἡ, adæquatus, fere æqualis. Ab ὁμαλός.

Παρωμὶς, ίδος, ἡ, humerale. Ab ὦμος.

Παρὼν, præsens, *Ph.* neutr. παρὸν, præsens, instans, *Gl. V.* A πάρειμι.

Παρωνομασία, ας, ἡ, idem quod παρονομασία.

Παρωνυμέω, verbum ex alio duco, seu formo; (2) cognomen do. A παρώνυμος.

Παρωνυμία, ἡ, verbi origo ab alio; vide παρώνυμος. Hinc

Παρωνυμιάζω, seu παρωνυμίζω, fut σω, denomino a verbo alio, ut ξυλίνον a ξύλον.

Παρωνύμιον, ᾱ, τό, cognomen, agnomen. A

Παρωνύμιος, ᾱ, ὁ ἡ, denominatione similis. A παρωνυμία.

Παρώνυμον, ᾱ, τό, adnomen, prænomen, *Ph.* Ex παρὰ et ὄνομα Unde

Παρώνυμος, ᾱ, ὁ ἡ, denominatitius, denominativus, ab alio denominationem habens. *Gl. V.* παρώνυμα, denominativa, h. e. verba ab alio derivata cum mutatione terminationis aut formæ, ut ἀνδρεῖος est παρώνυμον τῆς ἀνδρείας.

Παρωνύμως, *adv.* denominative.

Παρωνυχία, ας, ἡ, abscessus ad unguis radicem natus, reduvia; (2) nomen herbæ. Ex παρὰ et ὄνυξ.

Παρωνυχὶς, ίδος, ἡ, idem et ex iisd.

Πάρωρος, vel παρῶος, παρῳὸς, ᾱ, ὁ ἡ, colorem habens inter cinereum et rufum medium.

Παρωπίαι, αἱ, oculorum minores anguli versus tempora. Ex παρὰ et ὤψ. Unde

Παρώπιον, ᾱ, τό, oculare equorum.

Παρωπὶς, ίδος, ἡ, idem.

Παρῶπτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi παρόπτομαι.

Παρώρεια, ας, ἡ, latus montium secundum locum aliquem porrectorum; (2) montana regio. A

Παρώρειος, α, ὁ ᾗ ή, ad latera montis situs, vel prope montem situs. Ab ὄρειος.

Παρωρείτης, ου, ὁ, latera montis incolens; (2) ad montem positus. A παρώρειος.

Παρωρμημένως, adv. iracunde, vehementer. A παρορμάομαι.

Πάρωρος, ου, ὁ ᾗ ή, intempestivus; (2) qui vigorem ætatis amisit. Ex παρὰ et ὥρα.

Παρωροφίς, ίδος, ὑ, pars subjecta fastigio, vel adjecta, *Poll.* ora tecti. Ab ὄροφος.

Παρώτιον, ου, τὸ, ornamentum aurium; (2) oculi angulus externus, versus aurem. Ex παρὰ et οὖς. Unde

Παρωτὶς, ίδος, ἡ, tumor glandularum sub auribus; παρωτίδες, strumæ, *Gl. V.*

Παρώτρυνα, aor. 1. ind. act. verbi παροτρύνω.

Παρώχηκα, perf. ind. act. verbi παροίχομαι.

Παρωχημένος, scil. χρόνος, et παρωχηκὼς, præteritum.

Πάρωχρος, ον, subpallidus.

ΠΑ῍Σ, πᾶσα, πᾶν, omnis; (2) quivis, quilibet; (3) totus, universus; (4) *cum additur numeris*, ipse omnino, admodum; (5) *dicitur et* de maxima parte, plerique, reliqui omnes; (6) de rebus varii generis; (7) τὸ πᾶν, summa rerum, *philosophis* universum; *interdum adv.* omni ex parte, omnino; (8) ἐκ παντὸς, sc. τρόπου, quovis modo; (9) τὰ πᾶντα dicitur is alicui esse, qui ab eo maxime diligitur, amatur; (10) εἰς πάντα, pro πάντως· (11) *in N. T.* summus, maximus, πᾶσα χαρὰ, summum gaudium. Οἱ δ' ἐνία πάντες ἀίσαν, non pauciores quam novem, *Il.* 7, 161. Δυσκαίδεκα, πάντας ἀρίστους, *Il.* 10, 560. Πᾶν κλυεῖν, omnia audire, *id est*, nihil non turpe audire de aliquo, *Soph. Trach.* 71.

Πασᾶν, gen. plur. f. g. *Dor.* pro πασῶν.

Πάσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi πάομαι.

Πασίγνωστος, ον, manifestus, clarus.

Πασιμέλησα, ης, ἡ, quæ omnibus curæ est. Ex πᾶς et μέλει, *curæ est.*

Πασιφαὴς, ὲς, idem quod

Πασιφανὴς, ές, ὁ ᾗ ή, omnibus apparens. Ex πᾶς et φαίνομαι.

Παστάλη, ἡ, milium, item farina, pulvis; (2) res levis, vulgaris, de minima re. (2) ὕστατα δ' ὁρᾷς τῆς νυκτὸς ἤδη παστάλην, ne tantillum quidem videt, *Aristoph. Vesp.* 91.

Πασσακίζω, palo affigo, *Hes.*

Πασσαλευτὸς, ἡ, όν, adfixus. A

Πασσαλεύω, seu πατταλεύω, fut. εύσω, palum figo, palo figo, adfigo. Θεῖσιν αὐτὰ πασσαλεύσι πρὸς δόμοις, *Eur. Rhes.* 180. Πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις τόδε λίσντος, *Id. Bac.* 1215. A πάσσαλος.

Πασσάλιον, τὸ, idem quod πασσαλίσκος, *Poll.*

Πασσαλίσκος, ου, ὁ, clavículus ligneus, paxillus. Dim. a

Πάσσαλος, ου, ὁ, clavus ligneus, paxillus. *Ph.* palus; (2) metaphor. membrum virile. Ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα Ἥματι τῷ ἐλόμην, *Il.* 5, 209. (2) περὶ πάσσαλον ἐρχήσασθαι, de puella quæ cum viro rem habet, *Anal. Bruncki*, 2, 208. A πήσσω.

Πασσάμενοι, nom. pl. aor. 1. part. med. *Poet.* pro πασάμενοι, a πάομαι. Πασσάμενος ἐπίτασσι, *Theocrit.* 15, 90.

Πάσσαξ, ακος, ὁ, idem quod πασσαλίσκος.

Πάσσι, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔπασσι, a πάσσω.

Πάσσομαι, comedo. A πάω.

Πασσυδὶ, et πασσυδὶ, *adv.* omni impetu, omnibus copiis, omnino. Ex πᾶς et σύρομαι.

Πασσυδὶν, *adv.* idem et ex iisd.

Πασσυρὶ, idem, sed malæ notæ vox, *Poll.*

ΠΑ῎ΣΣΩ, vel πάπτω, fut. άσω, inspergo, conspergo; (2) spargo; (3) superinjicio; *item* intexo; contexo; (4) variego, varie distinguo. Ἡθέλησι δ' αἵματος κοινῷ πᾶσασθαι, *Soph. Antig.* 207. Ἀδίκως χρήματα πασσάμενος, adeptus, *Epigr.*

Πάσσων, ονος, ὁ ᾗ ή, crassior, spissior, densior. Comp. a παχύς.

Παστὰς, άδος, ἡ, thalamus, cubiculum; (2) porticus, atrium; (3) antæ. A πάσσω.

Παστίλη, ἡ, ultima anni dies, *Suid.*

Παστὸν, spargendum, *Ar.*

Πάστη, ης, ἡ, jusculum farina mixtum seu conspersum. A πάσσω.

Παστίλη, ramenta corii vel pellium, *Suid.*

Παστὸν, ῦ, τὸ, velum, variegatum lineum, quod foribus thalami appendi solebat.

Παστὸς, ὁ, όν, conspersus; (2) thalamus, *Gl. V.* seu ædicula portatilis in qua simulacrum dei vel deæ; obtentus, coronatio, thalamus; et παστὸν, salsum, *Id.*

Παστοφορεῖον, vel παστοφόριον, ου, τὸ, pastophorium, ædicula dei vel deæ portatilis; (2) thalamus in quo habitat ædituus, sacerdos; (3) atrium templi. A παστὸν et φέρω.

Παστοφόρος, ου, ὁ ᾗ ή, ædituus, æditiculam gestans. Ex iisd.

ΠΑ῎ΣΧΑ, τὸ, Pascha, transitus, *indecl.* Vox Hebr.

Πασχάζω, Pascha celebro, *Suicer.* A πάσχα.

Πασχαλικὸς, ἡ, όν, festorum observationi addictus. Ab eod.

Πασχάλιος, ου, ὁ ᾗ ή, paschalis, ad Pascha pertinens, *Suicer.* Ab eod.

Πασχίμιν, præs. inf. act. *Ion.* pro πασχεῖν.

Πασχητιασμὸς, ῦ, ὁ, ipsa appetitio coitus nefandi; (2) turpis in Venerem pruritus. A

Πασχητιάω, ῶ, cupio πάσχειν, sive obscœna pati; πασχητιῶν, pathicus, *Gl. V.*

Πάσχοιτε, 2. plur. præs. opt. act. verbi

ΠΑ῎ΣΧΩ, patior; (2) affectus sum animo vel corpore in utramvis partem; (3) accidit mihi quid; (4) εὖ πάσχειν, beneficio affici; κακῶς πάσχειν, incommodo, injuria affici; (5) *Att.* facio, fut. πείσομαι p. med. πέπονθα· a. 2. ἔπαθον· part. παθὼν, passus. Ἀλλ' οἵα χρὴ παθεῖν με πρὸς ἔτι, pati ab, *Soph. Phil.* 1347. Ἐκεῖνο πρὸς Δημοσθένη πεπόνθατε, ita affecti estis erga, *Æsch. Att.* τί παθὼν, quare (4) εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἠτίσατο οἳ' ἐξ ἐμοῦ πέπονθας, οἷά τ' ἐργάσω, *Eurip Med.* 1352. Εὖ πάσχειν, beneficium accipere, *Soph. Œd. Col.* 1202.

Παταγέω, ῶ, f. ήσω, strepo, strepito, fragorem edo, obstrido, perstrepo. Ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσιν, *Aristoph. Nub.* 337. A πάταγος.

Παταγὴ, ῆς, ἡ, fremitus, plausus. Ab eod.

Πατάγημα, ατος, τὸ, strepitus, de garrulo. A παταγέω.

Παταγητικὸς, ἡ, όν, strepitans, turbulentum sonum edens, *Suicer.* Ab eod.

Πατάγοδρόμος, ου, ὁ ᾗ ή strepitum edens inter currendum. Ex πάταγος et δρόμος.

Πάταγος, ου, ὁ, fragor, strepitus, crepitus. A πατάσσω.

ΠΑ῎ΤΑΙΚΟΙ, οἱ, Patæci, dii Phœnicum navigantium.

Πατάνη, ης, ἡ, et πάτανον, τὸ, patina, patella. A πίτάω.

Πατάνιον, ου, τὸ, patella, parva patina.

Πατάξαι, aor. 1. inf. act. verbi

ΠΑΤΑ῎ΣΣΩ, f. ξω, cum strepitu palpito, vehementer palpito; (2) percutio, pulso, ferio; πεπαταγμένος, perf. part. percussus. Τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν, *Aristoph. Ran.* 88. Ἐξαίφνης πόθος τὴν καρδίαν ἐπάταξε, *Ibid.* 54. Πρὸς κίονα νῶτον πατάξας, *Eur. Her. Fur.* 1010 Πολυνείκην δορὶ, *Idem, Ph.* 1472.

Πατέσθαι, præs. inf. med. verbi πατέομαι.

Πατέλλα, patina, *Gl. V.* Hinc

Πατέλλιον, ου, τὸ, patella, parva patina.

Πατελλοχάρων, qui pateris gaudet. Ex πατέλλα et χαίρω.

Πατέοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro πατέουσι, a πατέω.

Πάτερ, *pater*, voc. sing. a πατὴρ, *pater.*

Πατερίζω, fut. ίσω, patrem nomino, voco, seu appello. Παῦσαι, ᾗ μὴ πατέριζε, *Aristoph. Vesp.* 650. A πατὴρ.

Πατέριον, ου, τὸ, paterculus, Dim. ab eod.

ΠΑΤΕ῎Ω, ῶ, f. ήσω, calco, conculco, protero; (2) comtemptui habeo, contumella adficio, opprimo; (3) tero, ut librum, verso manu; (4) πατέομαι, comedo, *Ion. ap. Herodot.* ἐὼ Αἴσωπον πεπάτηκας, nec Æsopum trivisti, *vel* legisti, de indocto, *Aristoph. Av.* 477. Πατῆσαι χῶρον Σκύθην, *Lycoph.* 200.

Πάτημα, ατος, τὸ, quod calcatur, calcatum; (2) homo qui proteritur et opprimitur. A πατέω.

ΠΑΤΗ῏Ρ, έρος, et *per Sync.* πατρὸς, ὁ, pater, genitor, parens, auctor.

Πατήσαις, aor. 1. part. *Æol.* pro πατήσας, a πατέω.

Πατησμὸς, ῦ, ὁ, conculcatio. A πατέω.

Πατητήριον, ου, τὸ, torcular, *Gl. V.* A πατέω.

Πατητὴς, ῆ, ὁ, calcator, *Gl. V.* Ab eod.

Πατητὸς, ὴ, όν, calcabilis, calcatus. Ab eod.

Πάτος, ὁ, calcata seu trita via. *Gl. V.* pavimentum; (2) pulvis corpori adhærens, sordes corporis.

Πάτρα, ας, ἡ, patria; (2) ex eodem patre generatio, familia. A πατὴρ.

Πατραγαθία, ας, ἡ, patris aut patrum strenuitas et fortitudo. Ex πατὴρ et ἀγαθός.

Πατραδέλφη, ης, ἡ, amita, *Gl. V.*

Πατραδελφία, ἡ, conjunctio generis inter πατραδέλφους.

Πατράδελφος, ου, ὁ, patris frater, patruus.

Πατραλοίας, et πατραλόης, ου, ὁ, patris percussor, parricida. Ex πατρὸς et ἀλοιάω.

Πάτρη, ης, ἡ, *Ion.* pro πάτρα.

Πάτρηθεν, *adv.* e patria. A præc.

Πατριὰ, ᾶς, ἡ, familia, cœtus eorum qui communem patrem familias habent; tribus, genus, progenies, gentis origo. A πατὴρ.

Πατριάζω, fut. άσω, mores paternos imitor. A πάτριος.

Πατριαρχεῖον, ου, τὸ, patriarchæ domus. A

Πατριάρχης, ου, ὁ, patriarcha, autor generis. Ex πατριὰ et ἄρχω, s. ἀρχὴ.

Πατριαρχία, ας, ἡ, paternitatis principium; (2) patriarchatus. Ab iisd. Hinc

Πατριαρχικὸς, ἡ, όν, ad patriarchas pertinens.

Πατρίδιον, ου, τὸ, paterculus, Dim. a πατὴρ.

Πατρικὸς, ἡ, όν, paternus, patrius. A πατὴρ.

Πατρικότης, ητος, ἡ, paternitas, *Gl. V.* A pr.

Πατρικῶς, *adv.* paterne, more patris; (2) adfectu paterno, paterna benevolentia.

Πάτριος, ου, ὁ ᾗ ή, patrius, a patre vel a patribus traditus; τὰ πάτρια, mores, instituta majorum.

Πατρὶς, ίδος, ἡ, patria, id. q. πατριά.

Πατρίως, *adv.* more majorum.

Πατριώτης, ου, ὁ, popularis, conterraneus.

Πατριῶτις, ίδος, ἡ, idem. Hinc

Πατριωτικὸς, ἡ, όν, ad tribules pertinens.

Πατρογενὴς, ὲς, Διὸς πατρογενεῖς, dii patrii. A γίνος.

Πατροδότος, patrius, a patre traditus. Πατροδότοις ἀριστῆσι, *Euseb. Vita Constant.* 50.

Πατροδώρητος, ου, ὁ ᾗ ή, a patre donatus vel datus.

Πατρόθεν, *adv.* a patre. Εἴπερ δικαίως ἦν· ὀλὸς τὸ πατρόθεν, si quidem vero me patre satus est, *Soph. Aj.* 547. A πατὴρ.

Πατροκασίγνητος, ου, ὁ, patris frater, patruus. Λῦσαι δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν Οὐρανίδας, *Hes. Th.* 501.

Πατροκίνητος, ου, ὁ ᾗ ή, a patre motus.

Πατροκτονία, ας, ἡ, parricidium. A

Πατροκτόνος, ου, ὁ ᾗ ή, parricida, patris interfector vel interfectrix. A κτείνω.

Πατροκτόντος, ου, ὁ ᾗ ή, a patre interfectus.

Πατρομήτωρ, ορος, ὁ, avus maternus.

Πατρονομίομαι, οῦμαι, patris imperio regor. Ex πατὴρ et νόμος, *lex.*

Πατρονομία, ας, ἡ, munus Patronomorum; (2) imperium paternum.

Πατρονομικὴ, ῆς, ἡ, sc. ἐπιστροπὴ, gubernatio paterna. A

Πατρονόμος, ου, ὁ, qui tanquam pater res administrat; (2) nomen magistratus apud Lacedæmonios. Ex πατὴρ et νέμω.

Πατροπαράδοτος, ου, ὁ ᾗ ή, a patre traditus; (2) a majoribus traditus. A πατὴρ et παραδίδωμι, *trado.*

Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, patris pater.

Πατρόπολις, ή, patria, domus paterna.

Πατροφθόρος, ου, ὁ ᾗ ή, parricida. A φθείρω.

Πατροστερὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, patre privatus, orbus, *R.* Ex στερέω, *privo.*

Πάτρότης, ητος, ἡ, paternitas. A πατήρ.

Πατροτύπτης, ᾱ, ὁ, patrem verberans. Ex τύπτω.

Πατροῦχος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, patris bona habens seu possidens. Ex πατὴρ et ἔχω.

Πατροφονεὺς, ἴως, *Poet.* ῆος, ὁ, parricida; (2) qui alterius patrem interfecit.

Πατροφόνος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, patris interfector.

Πατροφόντης, ᾱ, ὁ, idem. Ex φονέω.

Πατρυιὸς, ᾶ, ὁ, vitricus. A πατήρ.

Πατρύζω, fut. ύσω, patrisso, patris mores imitor. A πατρύος.

Πατρώϊος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, patrius; (2) avitus. A πατήρ.

Πάτρων, ωνος, ὁ, patronus, *Gl. V.* Hinc

Πατρωνεία, ας, ἡ, patronatus, patrocinium.

Πατρωνεύω, patrocinor, *Gl. V.* A πάτρων.

Πατρωνυμία, ας, ἡ, nomen a patris nomine factum. Ab ὄνομα. Hinc

Πατρωνυμικὸς, ἡ, ὸν, a patre denominatus.

Πατρωνυμικῶς, *adv.* patronymice.

Πατρωνύμιος, ᾱ, ον, paternus, a patre cognatus.

Πατρῷος, ᾶα, ῶον, paternus, patrius: (2) avitus; πατρῷοι θεοὶ, penates, *Ph.* Dii patrii, tutelaris. Εὖτ' ἂν ἀγνὰ σώματα ῥίξῃ πατρῴᾳ Ζηνὶ πῆς ἁλώσεως, *Soph. Trach.* 287. A πατήρ.

Πατρωὸς, ᾶ, ὁ, vitricus. Ab eod.

Πάτρως, ωος, ὁ, patruus. Ab eod.

Πατταλεύω, paxillo figo. A

Πάτταλος, palus, paxillus, *Gl. V.*

Παττάλια ἴλαφοι, quorum cornua πασσάλῳ speciem gerunt, *Aristot.*

Παύετι, 2. plur. præs. imperat. act. v. παύω.

Παύθην, aor. 1. ind pass. *Ion.* pro ἐπαύθην.

Παῦλα, ης, ἡ, cessatio, quies, finis; (2) clausula. A παύομαι, *cesso.*

Παῦλος, ᾱ, ὁ, Paulus.

Παύομαι, desino, cesso; f. παύσομαι, desinam; perf. πέπαυμαι, πέπαυται, desiit; imperat. πέπαυσο, desine; aor. 1. inf. παῦσασθαι, desinere. A παύω.

Παυροεπὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, pauciloquus. Ex παῦρος et ἔπος.

Παυρίδιον, *adv.* pauxillum. A παῦρος.

Παῦρος, ᾱ, ὁ, paucus; (2) parvus, brevis.

Παῦσαι, *cessasse*, aor. 1. inf. act. verbi παύω.

Παυσάνεμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, ventos sedans seu placans. Ex παῦσις et ἄνεμος.

Παυσάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. v. παύω.

Παύσειε, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro παῦσαι.

Παυσίκακος, ον, sedans mala, *Naz.*

Παυσικάπη, ης, ἡ, capistrum pabulo arcens jumenta. A παῦσις et κάπτω, *edo.*

Παυσίλυπος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, mœrorem sedans. Ex παῦσις et λύπη, *mœror.*

Παυσινύσταλον, dormitionem reprimens.

Παυσίπονος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, a labore recreans.

Παῦσις, ιος, ἡ, cessatio, requies. *Ph.* interdictum. A παῦομαι, *cesso.*

Παυσώμισθα, 1. pl. pr. conj. med. *Dor.* pro παυσώμεθα.

Παυσία, compescenda, *Ph.* A παύω.

Παυστὴρ, ῆρος, ὁ, sedator, qui finem imponit, liberator. Ἐγὼ δ' Ἀσκληπιὸν παυστῆρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον, *Soph. Phil.* 1438. Ἐγὼ δ' Ὀρέστην τῶνδε πρεσμίνυσ' ἀεὶ παυστῆρ' ἐφήξειν, *Id. El.* 303. Ab eod. Hinc

Παυστήριος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ. Παυστήριος ὕπνος, *Nic. Th.* 746, idem quod

Παυστικὸς, ἡ, ὸν, vim sedandi habens. A παύω.

Παυσώδυνος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, dolorem sedans. Ex παύω et ὀδύνη, *dolor.*

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, cessatio, requies, sedatio. A παῦσις.

ΠΑΥ̓Ω, fut. αύσω, finem impono, finio, cessare seu desistere facio; (2) reprimo, coerceo, sedo; παύομαι, quiesco. Παύειν τινα τοιαύτην γνώμην ἔχοντα, coercere. Ἵν' ἐπιμύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας, prohibeam, *Aristoph. Plut.* 724. Σὲ Θράσος, *Id. Eq.* 427. Πεπαύμεθ' ἡμεῖς, οὐχ' ὅπως σε παύσομεν, extinguere, *Soph. El.* 798. Παῦσον ἐκ κακῶν ἐμὲ, libera, *Ibid.* 993. Παύετε Θρήνων, παῖδες, *Id. Œd. Col.* 1754. Παύσομαι σ' αἰνῶν, *Eur. Or.* 1150. Ἐλπίμενοι παύσεσθαι ὀϊζυρᾶς πολέμοιο, *Il.* 3, 112.

Πάφλαζε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπάφλαζε, a

Παφλάζω, fut. άσω, ferveo, æstuo. Καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικήτῳ πυρὸς ἱρμῇ, *Mus.* 1, 91. ᾗδε τι παφλάζοντες ἐν βυθῶν φλογὶ κρατῆρος, *Lycoph.* 197. A φλάζω.

Παφλάζειν, dicuntur qui syllabas, imprimis vocales, in loquendo repetunt.

Πάφλασμα, ατος, τὸ, fervor, æstuatio, æstas; (2) strepitus quem æstuans mare edit. A παφλάζω.

Πάχιτος, pro παχύτερος, crassior, *Odyss.* 23, 191. pro laqueo, fune, vinculo, *Hipp.*

Πάχιτος, ᾱ, ὁ, crassities. Λάβῃ δίσκου μείζονα καὶ πάχιτος, majorem etiam quoad attinet crassitudinem, (*subaudi* κατὰ.) *Odyss.* 8, 186. Πάχιτος δ' ἦν ἠΰτε κίων, crassities vero erat tanquam columna, *Ib.* 191.

Παχθῇ, 3. sing. aor. 1. conj. pass. *Dor.* pro πηχθῇ, a πήγνυμι.

ΠΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, pruina, gelu, stiria, glacies, *Ph.* Unde

Παχνήεις, ήεσσα, ῆεν, pruinosus.

Παχνόω, ῶ, fut. ώσω, gelu constringo, conglacio, congelo, *Hesiod. Op.* 558. Λύπη παχνωθεῖσ' cui pectus est adstrictum dolore, *Eurip. Hippol.* 803.

Παχνόομαι, ῶμαι, gelor; aor. 1. ἐπαχνώθην. Τῷ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ παχνῶται, *Il.* 17, 111.

Παχνώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, pruinosus, glacialis.

Πάχος, ους, τὸ, crassities, crassitudo. A παχύς.

Παχύαιμος, ον, crassum sanguinem habens.

Παχυδάκτυλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, crassos habens digitos.

Παχυδιρμία, ας, ἡ, cutis crassities.

Παχύδιρμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, crassam pellem seu cutem habens; (2) fatuus seu stupidus. Ex παχὺς et δίρμα, *pellis.*

Παχύθριξ, τριχος, ὁ ᾗ ἡ, qui crassos pilos habet.

Παχυκάλαμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, crasso adsurgens calamo seu culmo.

Παχυκάρδιος, brutus, stolidus, *Gl. V.* Ex παχὺς et καρδία.

Παχύκαυλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui crasso seu denso caule est.

Παχύκνημος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, cui sunt pingues suræ. A κνημή.

Παχυλὸς, ὴ, ὸν, crassus. A παχύς.

Παχυλῶς, *adv.* crasse, crassa Minerva.

Παχυμιερὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, crassus. Ex π. et μίερος.

Παχυμίρεια, ας, ἡ, crassitudo. Ex iisd.

Παχυμιερῶς, *adv.* crasse, crassa Minerva; παχυμιερίστερον, rudius, crassius, crassiore Minerva. A παχυμιερὴς.

Παχυνευρέω, ῶ, fut. ήσω, crassos habeo nervos.

Παχύνοος, *cumtr.* παχύνους, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, stupidus, crasso ingenio præditus.

Πάχυνσις, ιως, ἡ, condensatio. A παχύνω.

Παχυντικὸς, ὴ, ὸν, vim habens reddendi crassum. A

Παχύνω, f. υνῶ, crassum reddo, obesum reddo. *Gl. V.* crasso, pinguefacio; παχύνομαι, pinguesco, *Gl. V.* Παχύνειν αὐτὰς ᾗ Θεραπεύειν, *Plato.* Ἀεὶ δὲ σκιαρῇσι παχύνηται ἐν νηφάλησι, *Dion. Per.* 35. A παχύς.

Πάχυρις, ιος, ὁ ᾗ ἡ, qui nasum habet crassum. Ex παχὺς et ῥὶς.

Παχύραζδος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, crassas habens virgas.

Παχύρριζος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, cui crassa est radix. Ex ῥίζα.

Παχύρυγχος, crassum habens rostrum.

ΠΑΧΤ̓Σ, εῖα, ύ, crassus, spissus, densus; (2) crassus, i. e. pinguis, obesus; (3) stupidus, hebes, tardus; (4) rudis, vilis, *de veste et supellectili;* (5) opulentus, dives; (6) gravis, robustus.

Παχυσκιλὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, qui crura crassa habet. Ex παχὺς et σκιλὸς, *crus.*

Παχυσμὸς, ῦ, ὁ, crassitudo; (2) virilis et florentis ætatis robur, *Suicer.* A παχύς.

Παχυστομέω, ῶ, crasso ore loquor, crasse pronuncio.

Παχυστομία, ας, ἡ, os crassum, seu crassa pronunciatio. A

Παχύστομος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui crasso ore est; (2) qui crasse loquitur. A στόμα.

Παχύτερος, crassior, παχύτατος, crassissimus, pinguissimus. A παχύς.

Παχύτης, ητος, ἡ, crassitudo, crassities, corpulentia, obesitas, pinguedo. A παχύς.

Παχύτριχες, qui crassis sunt pilis, pl. a παχύθριξ. Unde

Παχύτριχος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui crassis est pilis.

Παχύφλοιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui crasso est cortice.

Παχύφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, stupidus, tardus. A φρήν.

Παχύφυλλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui crasso est folio.

Παχύχειλος, ον, cui crassa sunt labra, labeo.

Παχύχυμος, et παχύχυλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, crassum succum habens.

ΠΑ'Ω, vel potius πάομαι, fut. άσομαι, possideo, paro, adquiro; (2) gusto, vescor (sed id potius est πάσσομαι, *Etm.*). Ὅσις πλοῦτον, ἢ σθένος μᾶλλον φίλων ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βέλτιαι, κακῶς φρονεῖ, *Eur. Her. Fur.* 1434. Ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι, *Odyss.* 9, 93.

Παώτης, ᾱ, ὁ, propinquus. *Vox Laconica.*

Πέδολον, pro πεδόβολον, planities, *Ep.*

Πέδα, *Æol.* idem quod μετὰ, in compos. *Dor.* Hinc πεδαίχμιοι, pro μεταίχμιοι, *Æschyl. Ch.* 587. Πέδωρος pro μετέωρος. Πεδήορσι, pro μετήορσι, *Nic.*

Πεδέασκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπέδας, a πεδάω.

Πεδάγρετος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, reprehensus e fuga a persequentibus, *Hes.* Ex πέδα et ἀγρέω, (vel pro μετάγρετος.)

Πεδαίρω, e solo in sublime effero vel eveho. Διρκαίων ἅ ποτ' ἐκ τόπων νίκᾳ πεδαίρασα, *Eur. Phœn.* 1033. Νωθὴς πέδαιρος κῶλον, *Id. Herc. Fur.* 819. Ex πέδον et αἴρω, (sed potius *Æol.* pro μεταίρω, unde μετέωρος.)

Πεδαίχμιος, pro Μεταίχμιος, intermedius, medius: propr. inter duas acies, *Æsch. Choeph.* 587.

Πεδαμειβέμεναι, præs. inf. act. *Æol.* et *Dor.* pro μεταμείβειν, a μεταμείβω.

Πεδαμείβω, pro μεταμείβω, muto, commuto; *Pind.* πεδάμειψαν, aor. 1. plur. Ἔσθλον βαθὴ πήματος ἐν μικρῷ πεδάμειψαν χρεῶ, *Ol.* 12, 18. ubi Schol. μετήμειψαν, μετήλλαξαν.

Πεδανὸς, ὴ, ὸν, humilis, a terra seu solo vix adsurgens, parvus, *Nic.* 817; (2) levis, mollis. A πεδόν.

Πεδάορος, pro Μετήορος, excelsus. Λαμπάδες πεδάοροι, *Æschyl. Choeph.* 586.

Πεδάρσιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, pro μετάρσιος, sublimis.

Πεδᾶσαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro πεδῆσαι, a πεδάω.

Πεδάφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, mentem vinctam habens, mente vinctus, stultus, *Pind. Pyth.* 8. Ex πέδη et φρήν.

Πεδάω, ῶ, fut. ήσω, compedibus adstringo, illigo, irretio. Ὡς τί νιν ἀδρὰ Κρηθῇς, Ἰαπολλύτα δολῷ πεδᾶσαι ἤθελι, *Pind. Nem.* 5, 49. A πέδη.

Πεδινὸς, ὴ, ὸν, campestris, planus. A πέδον.

Πεδίερχεσθαι, *post accedere*, præs. infin. med. *Æol.* pro μετίερχεσθαι, a μετίερχομαι.

Πεδίερχομαι, πεδίερχεται, *ex Pind. N.* 7. pro μετίερχεται, sequitur, insequitur, subito venit. Ἀλλὰ πέριξ ἀπάλῳ σώματός σι πεδίερχομαι, amplector, *Theoc.* 29. *ult.*

Πεδίω, præpedio, vincio, *Gl. V.* A

Πέδη, ης, ἡ, pedica, compes.

Πεδήορος, pro μετήορος, idem quod πεδάρσιος, *Nic.*

Πεδήρης, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, talaris, *Gl. V.* A πέδον et ἄρω, *apto.*

Πεδῆσα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπέδησα, a πεδάω. Unde

Πεδήτης, ᾱ, ὁ, pedibus adstrictus, vinctus.

Πεδητὴς,

Πεδητὴς, ῆ, ὁ, qui compedibus adstringit. Ab eod.

Πεδιαῖος, αία, αῖον, qui in locis planis et campestribus moratur. A πεδίον.

Πεδιακὸς, ὴ, όν, campester. Ab eod.

Πεδιὰς, άδος, ἡ, planities. *Ph.* campania. Λόγχη πεδιὰς, in campo instructa acies, *Soph. Trach.* 1059.

Πεδιάσιμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, campestris. A præc.

Πεδιάσιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, ut πεδιάσιοι Ἀθηναῖοι, planitiem habitantes. Ab eod.

Πεδίζω, compedo, *Gl. V.* A πέδη.

ΠΕΔΙΛΟΝ, ᾱ, τὸ, calceus, talare, *Ph.*

Πεδινὸς, ὴ, όν, campestris, planus. A πεδίον.

Πέδιον, ᾱ, τὸ, parvum vinculum. A πέδη.

Πεδίον, ᾱ, τὸ, campus, planities; (2) pars superior pedis, cui subjacent digiti. A πέδον.

Πεδιόνδε, *adv.* in campum. A πεδίον.

Πεδιόνομος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, cui nemora et campi sunt adsignati; (2) qui in campis pascitur, paganus. Ex πεδίον et νέμω.

Πεδιοστλόκτυπος, ον, armis strepitum in campo ciens, i. e. pugnans. Ex πεδίον, ὅπλα, et κτύπος.

Πεδοβάμων, ὁ ᾗ ἡ, reptilis, terra incedens, *opp.* volatilis. Πτηνάτε καὶ πεδοβάμονα, *Æschyl. Chœph.* 588. A βαίνω.

Πεδόθεν, *adv.* ex solo, seu e terra.

Πεδοῖ, *adv.* in solum, in terram. A πέδον.

Πέδοικος, pro μέτοικος, inquilinus, *Hes.* ex Æschylo.

Πεδοκοίτης, ᾱ, ὁ, humi jacens, humi lectum habens. Ex πέδον et κοίτη, *lectus.*

ΠΕΔΟΝ, ᾱ, τὸ, solum, terra, humus.

Πέδονδι, *adv.* in solum, in terram, per campum. A præc.

Πέδος, idem quod πέδον, seu πέδιον, *Hom.*

Πεδοσκαφὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, in solo vel in terra defossus. Ῥηξας ὑγρὰ θἰμιθλα πεδοσκαφέων κτενώνων, *Nonn.* Ex πέδον et σκάπτω.

Πεδοστιβὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, solum seu terram calcans, pedestris; (2) humi stratus. Ex πέδον et στείχω.

Πεδοτροφὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, in solo seu in terra nutritus, *Nonn. P.* 4, 12. A τρέφομαι.

Πέδων, ωνος, ὁ, servus compedibus adstrictus. A πέδη.

ΠΕΊΖΑ, ης, ἡ, malleolus pedis, planta pedis aut ima planta; (2) limbus in vestimento, instita, quæ extremam vestis oram ambit et ornat. *Ph.* limbus; (3) aliarum etiam rerum extremitates, ut ripa, ora maritima, littus (3) οἷον ἠέμη πίζα, *Apoll. Rhod.* 4, 1257. *Il.* 24, 272.

Πιζακοντιστὴς, οῦ, ὁ, pedes jaculator. Οἱ πιζακοντισταὶ τὸ πρῶτον διαφυγόντες τὴν σύμπτωσιν τῶν ἱππέων, *Polyb.* 3, 65, 10. A πίζος et ἀκοντιστής.

Πίζαρχος, ᾱ, ὁ, peditum præfectus, *Xenoph. Cyripæd.* 5, 3, 41. Ex πίζος et ἀρχή.

Πιζίταιροι, et πιξίτιροι, milites quidam apud Macedonas præcipuæ fortitudinis. Ἡ Κοίνου τάξις οἱ πιζίταιροι καλούμενοι, *Arrian. Expedit. Alex.* 2, 23, 3.

Πιζίμπορος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui negotiationem tractat terrestrem. Ex πίζος.

Πίζιμμα, ατος, τὸ, peditatus, *Gl. V.*

Πιζιτικὸς, ὴ, όν, pedibus iter facere potest, qui gradiendo fit. A

Πιζεύω, fut. εύσω, pedibus iter facio, pedes sum, gradior. *Gl. V* pedito. Μίλλων αὐτὸς πιζεύειν, *Act.* 20, 13. A πίζος.

Πιζῇ, *adv.* pedestri aut terrestri itinere, terra; (2) terrestri prælio. Ab eod.

Πιζικὸς, ὴ, όν, pedestris. Hinc τὸ πιζικὸν, ῦ, peditatus, exercitus terrestris.

Πίζις, ὴ, idem quod πίζα, fimbria, *Hes.*

Πιζίτης, ᾱ, ὁ, pedes, pedestris. A πίζος.

Πιζοβὰς, ᾱ, ὁ, pedes, qui pedestrem pugnam committit. Ex πίζος et βάω.

Πιζογραφέω, ῶ, pedestri oratione scribo. A

Πιζογράφος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qu. dic. pedestris orationis scriptor, qui aliquid oratione soluta scribit. Ex πίζος et γράφω.

Πιζοθηρία, ας, ἡ, venatio animalium terrestrium. A θήρη.

Πιζοθηρικὸς, ὴ, όν, ad πιζοθηρίαν pertinens.

Πιζολεκτέω, oratione prosaica utor. A λέγω.

Πιζολογίω, idem. A

Πιζολόγος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, historicus, qui oratione soluta utitur.

Πιζομάχαν, acc. sing. *Dor.* pro πιζομάχην.

Πιζομαχέω, ῶ, fut. ήσω, pugnam pedestrem committo. Ἐπιζομάχει τοῖς ἱππεῦσι, *Ap.*

Πιζομάχη, ἡ, idem quod πιζομαχία, *Pind.*

Πιζομάχης, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem quod πιζομάχος.

Πιζομαχία, ας, ἡ, pugna pedestris seu terrestris. A

Πιζομάχος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui pedestri prælio certat. Ex πίζος et μάχομαι

Πιζονομικὸς, ὴ, όν, peritus pascendorum animalium pedestrium; πιζονομικὴ, ars pascendi animalia. Ex πίζος et νέμω.

Πιζονόμος, ὁ ᾗ ἡ, terrestris, *Æsch.*

Πιζοπορέω, ῶ, fut. ήσω, pedibus incedo, seu iter facio. A

Πιζοπόρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, pedes, qui pedibus iter facit. Ex πίζος et πόρος, *meatus.*

Πιζὸς, ῆ, ὁ, pedestris, *Ph.* πιζὸς λόγος, pedestris oratio, prosa oratio, prosa, *Gl. V.* A πίζα.

Πιζοφόρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, limbum habens, fimbriatus. A πίζα et φέρω.

Πιζῶς, *adv.* pedestri oratione. A πιζὸς.

Πιθανάγκη, ης, ἡ, persuasio cum necessitate conjuncta. Ex πιθὼ et ἀνάγκη.

Πιθανολογία, ας, ἡ· vide πιθανολογίκ.

Πιθανὸς, ὴ, όν, lepidus, verisimilis, suadibilis. A πιθὼ. Vide πιθανὸς, quod melius.

Πιθάνως, ὁ ᾗ ἡ, obediens. A πιθὼ.

Πιθαρχέω, ῶ, fut. ήσω, pareo, obedio, obsequor, morem gero magistratui, cujus in potestate sum. Τί δ' ἔχει πιθαρχεῖν μι τοῖς νέμουσι δίκ; *Aristoph. Conc.* 759. Ἴσθ' ἀφέστην ἤδι πιθαρχοῦσα σοι, *Eurip. Iph. in Aul.* 1145. Ex πιθὼ et ἀρχή.

Πιθαρχία, ας, ἡ, obedientia, obtemperantia, obsequium. Ex iisd. Hinc

Πιθαρχικὸς, ὴ, όν, qui facile paret, promptus ad parendum.

Πιθάρχος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem.

Πιθαυλὴς, ὁ, qui tibiis quodammodo persuadet, *Cæl.*

Πιθέμιναι, præs. inf. act. *Dor.* pro πιθεῖν.

Πίθει, 2. sing. præs. imperat. pass. *Ion.* pro πίθου.

Πιθήκοον, ονος, ὁ ᾗ ἡ, morigerus, obsequens; (2) fidelis, credens. A πιθὼ.

Πιθήνιος, ὁ, ἡ, idem. Ex πιθέομαι et ἠνία.

Πιθηνίως, *adv.* obediendo, prompto obsequio.

Πιθέοντο, 3. plur. imp ind. med. *Ion.* pro ἐπίθοντο.

Πιθὸς, pro πιθανὸς, persuasorius.

Πίθυ, 2. sing præs. imperat. pass. et med. a πίθω.

Πιθῦς, gen. sing. *contr.* pro πιθέος, a πιθὼ.

ΠΕΙΘΩ, f. πίσω, p. πέπεικα, persuadeo, oratione flecto, impello ad rem aliquam faciendam, suadeo, persuadere conor, doceo; (2) compositionem facio, placo aliquem, *inpr.* concilio mihi, etiam, malis artibus, pecunia; *unde et pro* corrumpo *dicitur*; πίθομαι, pareo, obedio, *Gl. V.* item credo, (primitiva significatio verbi est vincio, adstringo loco, et sic fune religatum, quo volo, duco. Vide πεῖσα et πείσμα, *Em.*) Οὐ δί σι δυσχέρεια, τῆ νοσήματος ἔπεισεν, *Soph. Phil.* 891. Πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; de his creditis? *Arist. Thesm.* 599. Τοῖς ἐν πίλει βίβωσι πείσομαι, *Soph. Ant.* 69. Πείθων τι αὐτὸς τὰ περὶ τῆ Ἰησῦ, *Act.* 28, 23.

Πειθὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Dea dicendi præses, quam Ennius Suadam, Quintilianus persuadendi deam, Suadelam Horatius, Cicero Leporem vocat; (2) oratio ad persuadendum composita; institutum et consilium persuadendi; (3) persuasio; (4) obsequium, obedientia. A πίθω.

Πιθώμισθα, 1. plur. præs. conj. pass. *Dor.* pro πιθώμεθα, a πίθω.

ΠΕΙΊΚΩ, fut. ξω, pecto, vel carmino, carpo; (2) tondeo. Vide πίκω, πίκος.

ΠΕΙΝΑ, ης, ἡ, fames; (2) esuritio.

Πινῶ, 3. sing. præs. ind. act. verbi πινάω.

Πιναλίος, ία, ίον, famelicus, qui esurit. Ἀλλ' ὅτι λαῷ Πιναλίῳ κίρος ἔσκει πολυφλοίσβοιο τραπέζης, *Nonn.* A πίνα.

Πινῶντι, dat. sing. præs. part. act. *Dor.* pro πινῶντι, ex πινάοντι, a πινάω.

Πινῶσαι, *esurivisse*, aor. 1. infinit. act.

Πινατικὸς, ὴ, όν, idem quod πιναλίος.

Πινάω, ῶ, fut. άσω, esurio, fame premor; (2) appeto, desidero, inf. πινῆν. *Dor.* pro πινᾶν. Τὸ μὴ πινῆν κάλλιον τοῦ φαγεῖν, *Luc.* Πινῆν συμμάχων, *Xen.* χρημάτων, *Id.* A πίνα.

Πινίω, *Ion.* pro πινῶ, idem et ab eod.

Πίνη, ης, ἡ, esuries, fames, *Gl. V.*

Πίνημι, esurio. A πινάω.

Πινῆν, *esurire*, præs. inf. act. *Dor.* pro πινῆν, ex πινάειν, a πινάω.

Πινητικὸς, ὴ, όν, famem sentire solitus, vel famem excitans. Ab eod.

Πινῶντις, nom. pl. præs. part. act. *contr.* pro πινάοντες, a πινάω.

ΠΕΙ῀ΡΑ, ας, ἡ, experimentum, documentum; (2) conatus, periculum; (3) appellatio de stupro aut alio turpi facinore, (4) sensus alicujus rei, usus in partem deteriorem; unde de incommodis dicitur.

ΠΕΙΡΑ᾽, ᾶς, ἡ, cuspis vel acies gladii. Τὴν πειρὰν ἐπεστίνετο, *Appian. B. Mithridat.*

Πειράζω, fut. άσω, tento, exploro, periculum facio, captiose tento, tento solicitando ad aliquod scelus, *inpr.* stuprum; πειράζομαι, tentor, ad scelus aliquod solicitor. Οὐ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες, *Heb.* 3, 9. Ἐπειράζων κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι, *Act.* 16, 7. Πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, *Marc.* 1, 13. A πείρα.

Πειραθεῖν, 3. sing. aor. 1. optat. pass. verbi πειράω.

Πειραιεὺς, Piræus, portus Atticæ. Gen. Πειραιέως, Πειραιῶς. Acc. Πειραιᾶ.

Πειραῖον, τὸ, idem.

Πειραϊκὲς, ut πειραϊκαὶ πύλαι, Piraicæ portæ. A præc.

Πειραίνω, finio, necto; aor. 1. part. πειρήνας, πειρήναντες, nectentes. Καὶ πεπείρανται τάδε, confecta sunt, *Soph. Trach.* 590. Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτῆ πειρήναντες, *Odyss.* 22, 175. A πείραινον.

Πείραμα, ατος, τὸ, tentamentum, *Gl. V.* A πειράω.

Πείραντα, acc. sing. aor. 1. part. act. v. πείρω.

Πεῖραρ, sive πεῖραρ, ατος, τὸ, finis, terminus. A πέρας.

Πειρᾶσαι, aor. 1. inf. act. verbi πειράζω.

Πειρασθῆναι, *tentatum esse*, aor. 1. inf. pass.

Πειρασθῆς, *tenteris*, 2. sing. aor. 1. conj. pass.

Πείρασις, ως, ἡ, tentatio, solicitatio; (2) conatus. A πειράω.

Πειρασμὸς, οῦ, ὁ, tentamentum; (2) tentatio. A πειράζω.

Πειραστὴς, οῦ, ὁ, tentator. Ab eod. Unde

Πειραστικὸς, ὴ, όν, tentandi peritus, tentativus; (2) qui inani conatu utitur.

Πειραστικῶς, *adv.* per tentationem.

Πειρατικὴς, *adv.* piratica. A πειρατεύω.

Πειρατέον, πειρατέα, *adv.* tentandum. A

Πειρατεύω, fut. εύσω, piraticam exerceo, naves in mari capio, populor, vasto, prædor. A πειρατὴς.

Πειρατηρία, ας, ἡ, *Ion.* πειρητηρίη, ης, ἡ, tentatio, qua alicujus rei periculum et experimentum facimus. A πειράω.

Πειρατήριον, ᾱ, τὸ, sedes piratarum; (2) prædonum multitudo; (3) experimentum, tentamentum, tentatio; (4) locus tentationum. A πειρατὴς.

Πειρατὴς, οῦ, ὁ, prædo marinus, pirata. A πειράζω.

Πειρατικὸς, ὴ, όν, ad piratas seu prædones marinos pertinens. A πειρατὴς.

Πειράτω, 3. sing. præs. imperat. act. pro πειραίτω, a

Πειράω, ῶ, fut. άσω, et *Ion.* ήσω, conor, nitor, tento, experior, periculum facio; (2) tento, de stupro interpello, *Gl. V.* et πειράω, solicito, attento; πειράομαι, tento, *Gl. V.* aor. 1. part. πειραθείς, expertus, *Ph.* perf. πεπειραμένος, expertus, (in partem utramque) *Gl. V.* πειρῶμαι, conor, nitor, experior, *Gl. V.* imperat. πειρῶ, enitere, *Ph.* Τᾶσο ἐγὼ πειράσομαι τὰς μὴ εἰδύτας διδάξαι, *Xen.* Τὰ πεῦτα πειρασεῖσθε τᾶς λιμῦ κακῶς, experiemini, *Aristoph. Ach.* 749. Πάντες γὰρ πινὴς πειρώμεθα σῆς πολυτλάγκτυ, experimur. *Phoryl.* 86. Σὺν ἴντισι πειρηθῆναι, armis decertare, *Apoll. Rhod.* 2, 1221. A πεῖρα.

Πειρηθῆναι, *tentatum esse*, aor. 1. inf. pass.

Πείρησαι, 2. sing. aor. 1. imperat. med.

Πειρητίζω, experior, tento, periculum facio, exploro animum alicujus. Μή τι μοῦ ἠῦτε παιδὸς ἀφαυρῆ πειρητίζῃ, *Il.* 7, 235. A πειράω.

ΠΕΙΡΙΝΘΟΣ, gen. et πείρινθα, acc. a πείρινς, crates, vel alveus ex viminibus in curru. Αὐτὰρ ὄγ' υἷας ἄμαξαν ἰῦτροχον ἡμιονείην Ὀπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς, *Il.* 24, 190.

ΠΕΙΡΩ, fut. πειρῶ, perf. πέπαρκα, transadigo, transfigo, transfodio, infigo, adfigo; (2) transeo; aor. 1. ἔπειρα, transfixi; πεπαρμένος, transfixus, perf. part. pass. Καὶ τὰ μὲν ἰῦ μίσυλλε, χ' ἁμφ' ὀϊτιλοῖσιν ἔπειρε, *Il.* 9, 210.

Πειρῶ, 2. sing. præs. imperat. med. *contr.* pro πειράν, a πειράω.

Πειρώατο, 2. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro πειρῶντο, ex πειράοντο.

Πειρώμεθα, 1. plur. præs. ind. med.

Πείσα, ης, ἡ, funis ancoralis. A πείθω.

Πεῖσαι, aor. 1. inf. act. *Poet.* pro πῖσαι, a πίω, irrigo.

Πείσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro πίσας.

Πείσας, aor 1. part. act verbi πείθω.

Πείσια, loca irrigua, aquosa prata.

Πίσιαι, 3. sing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro πίσῃ, a πίθω.

Πίσις, *persuadeb'is*, 2. sing. fut. 1. ind. act.

Πεισίμεν, fut. 1. inf. act. *Ion.* pro πίσειν.

Πείσῃ, *obedies*, 2. sing. fut. 1. ind. med. vel *persuaserit*, 3. sing. aor. 1. conj. act.

Πείσῃ, ἡ, i. e. πειθώ, *Hes.* al. patientia. Vide *Cl. Hom. Od.* 5, 23.

Πεισθίντας, acc. plur. aor. 1. part. pass.

Πεισθῆναι, *persuasum esse*, aor. 1. inf. pass.

Πεισίμβροτος, ε, ὁ ἡ, hominibus persuadens Ex πείθω et βροτός.

Πεῖσις, ιος, ἡ, suasio, suadela. A πείθω.

Πεῖσις, ιος, ἡ, passio. A fut. 1. πείσομαι, patiar, verbi πάσχω.

Πεισιχάλινος, ε, ὁ ἡ, frænis obediens. Ἅρματα πεισιχάλινα, *Pind.* Ex πείθω et χαλινός.

Πίσμα, ατος, τὸ, fiducia adgrediendi aliquid persuasio; (2) funis nauticus, quo navis religatur et retinetur, ut pareat gubernatori; retinaculum, firmamentum, refugium. Ἐῆ δὲ λιμὴν εὐῤῥεμος, ἵν' ἔ χρειὼ πείσματός ἐστιν, *Odyss.* 9, 136. (2) Μιναχίη δ' ἀκταίῃσιν ἐκδήσαντο πλοκτὰς πισμάτων ἀρχάς, *Eurip. Hipp.* 760. A πείθω.

Πεισμάτιον, ε, τὸ, Dim. A præc.

Πεισματικός, ἡ, όν, pertinax, pervicax, *Eust.*

Πεισμονή, ῆς, ἡ, persuasio. A πείθω.

Πειστέον, *adv. posit.* obsequendum, obediendum; (2) credendum. A πείθω. Unde

Πειστής, ῆος, ὁ, obediens; (2) suasor; (3) funiculus. Καὶ τὸν μὲν πειστῆρσι κατήγαγον ἐπ' ἠπείροιο, *Theocrit.* 21, 58.

Πειστήριος, ε, ὁ ἡ, idem quod

Πειστικός, ἡ, όν, persuasorius, vim persuadendi habens. A πείθω.

Πειστικῶς, *adv.* persuasorie, probabiliter.

Πείσυνος, ύνη, υνον, fretus. A πείθω.

Πιθάλης, ε, ὁ, catamitus, pathicus. *Etym. Suid.* Ex πίος et ἅλλυμι.

Πίκος, ους, τὸ, pellis, *item* cortex. A πίλω.

Πικύλιον, ε, τὸ, peculium, *Vox Lat.*

Πικτίω, ῶ, fut. ήσω, pecto, carmino, carpo; (2) tondeo. Ἥικα πίκτειν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν, *Aristoph. Av.* 720. Quidam vero legunt πίκειν. Ποιήσω σήμερον τὰς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πικτάμενον, *Id. Lys.* 688. A πικτός.

Πικτὴρ, ῆρος, ὁ, qui tondet aut vellit. A πίκω. Unde

Πικτός, ἡ, όν, pexus, comptus; (2) tonsus.

Πίκω, fut. πίξω, tondeo; aor. 1. pass. ἐπίχθην, ἐπίχθη, tonsus est. Τὸν κριὸν ὡς ἐπίχθη, *Aristoph. Nub.* 1359. A πίκω.

Πιλάγιος, ία, ιον, marinus. A πίλαγος.

Πιλάγισσι, dat. plur. *Ion.* pro πιλάγεσι, a πίλαγος.

Πιλαγίζω, fut. ίσω, versus altum, in altum navigo; (2) inundo, undis tego. Τὴν νύκτα πιλαγίσας ἐπανῆλθε, *Appian.* Ab eod.

Πιλαγιώδης, ἡ, όν, marinus, pelagious, altum amans. Ab eod.

Πιλάγιος, ία, ιον, marinus; (2) altum tenens. (2) πιλαγίοισιν ὧν σφίσι τὴν κομιδὴν τὸ πολὺ γενέσθαι, *Arr. Ind.* 40, 10.

Πιλαγίδρομος, ον, maritimus, epith. navis.

ΠΕ'ΛΑΓΟΣ, ους, τὸ, *proprie* mare altum, mare medium; (2) pars maris majoris; (3) æquor, mare; (4) reperitur etiam de fluminibus, ut de Danubio, *ap. Dion. Cass.* (5) *tropice*, de magna mole rerum malarum.

Πιλαγὸς, pro πιλαργὸς, *E. M.*

Πιλαγότροφος, ε, ὁ ἡ, qui in mari degit. A τρέφω.

ΠΕΛΑΓΟ'Ω, mari inundo.

Πιλάζω, fut. άσω, propinquo, appropinquo, venio ad, accedo; (2) admoveo, applico, appello; πιλάζομαι, appropinquo; πιλασθείς, admotus, aor. 1. Εἶρξω πιλάζειν σῆς γε πάτρας τῆς πατρας, impediam ne propinquent *Soph. Phil.* 1397. Βορέᾳ σῶμα πιλάζων. *Aristoph. Av.* 1405. πάτροις, *Eurip. Rhes.* 123. Ἐκ ποίας πάτρας Ἑλληνικοῖσι δώμασιν πιλάζεις; *Id. Ph* 286. Ἰσὶν δ' ἰσοδίκη πίλασαν, *Il.* 7, 434. A πίλας.

Πιλάθω, idem. Τί σοι' ἐ πιλάθει σκοπὸς, ὃν ναῶν Ἔκτωρ ὤρυσε κατόπαν; *Eurip. Rhes.* 556. A πίλας.

ΠΕ'ΛΑΝΟΣ, ε, ὁ, libum, quod placentæ in modum e farinæ polline fiebat, et sacrificiis adhibebatur; (2) spuma concreta; (3) quodvis humidum concretum et arendo induratum; (4) oboli pondus; panis vilioris generis, *Apoll. Rhod.* 1, 1077. (2) ἀφρώδη πίλανον, spumam concretam, *Eurip. Or.* 220.

Πιλαργᾶν Pythagoras vocabat τὸ νυθετεῖν, i. e. monere, admonere.

Πιλαργιδίες, ciconiarum pulli. Sing. πιλαργίδιος.

Πιλαργικὸς, ἡ, όν qui ciconiarum est, seu qualis ciconiarum est, ciconiarum proprius; πιλαργικοὶ νόμοι, leges de alendis parentibus; quia id faciunt ciconiæ. A πιλαργός.

Πιλαργῖτις, ίδος, ἡ, herba lienosis medens.

ΠΕΛΑΡΓΟ'Σ, ῦ, ὁ, ciconia. A πιλὸς, *niger*, et ἀργὸς, *albus*.

Πιλαργοχρὼς, ῶτος, ὁ ἡ, ciconiæ colorem habens. Ex πιλαργὶς et χρώς.

Πιλαργώδης, ες, ὁ ἡ, ciconiæ similis, ciconiam referens. A πιλαργός.

ΠΕ'ΛΑΣ, *adv.* prope. Hinc ὁ πίλας, vicinus, propinquus, alius. Comp. πλησίον superl. πλησάτω, *Hipp.*

Πίλασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπίλασαν, a πιλάζω.

Πιλασθείσα, aor. 1. part. pass. f. g.

Πιλάσσαις, aor. 1. part. act. *Poet.* et *Æol.* pro πιλάσας.

Πιλαστὴς, οῦ, ὁ, qui appropinquat, qui accedit, vicinus, incola. A πιλάζω.

Πιλατίλα, ας, ἡ, clientela, *Gl. V.* A

Πιλάτης, ε, ὁ, vicinus; (2) inferioris conditionis homo, qui domum nostram ventitat et nos colit. *Gl. V.* cliens. (2) πιλάτας ἐκ Ῥώμης καὶ φίλους πεντακοσίους, clientes et amicos, *Appian. de Bell. Hispan.* 84. A πιλάω.

Πιλατικὸς, ἡ, όν, famularis. A πιλάτης.

Πιλάτις, ίδος, ἡ, cliens vel famula.

Πιλάω, ῶ, appropinquo, accedo. Ἔπειτα κυβερνήτων ἐπίλειον γῆ πιλάσαν, *Hom. Hymn. in Bacc.* 44. (olim trudo, concutio, unde Lat. *pello*) A πίλας.

Πίλιθος, ὁ, stercus; idem quod σπίλιθος.

Πιλίθρισμα, ατος, τὸ, cursus, *Hes.* fortasse jugeri, vel per designata jugera. Quasi a πελιθρίζω, quod est a πίλιθρον.

Πίλιθρον, ε, τὸ, jugerum, item spatium, ut πλίθρον. A πλίθρον.

Πελιθρόνιος, ε, ὁ ἡ, plethrum seu jugerum æquans, *Nic.*

Πίλεια, ας, et πιλειάς, άδος, ἡ, columbarum quædam species; (2) columba, *Il.* 5, 778. A πελὸς.

Πιλειάδεσσι, dat. plur. *Ion.* pro πελειάσι, a πιλειάς.

Πιλειοβρέμμων, ονος, ὁ ἡ, columbarum altor vel altrix. Ex πέλεια et βρέμμα.

Πίλιος, ία, ιον, niger, fuscus, lividus. A πίλος.

ΠΕΛΕΚΑ'Ν, ᾶνος, ὁ, pelecanus; picus Martius: vide seq

Πιλικάνες, *marina avis*, fulica, *Gl. V.*

Πιλικᾶς, pelecanus, *Ail.* pro πιλικάν.

Πιλικάω, ῶ, f. ήσω, securi cædo vel complano. *Ph.* πιλικᾷ, dolat. A πίλικυς. Hinc

Πιλίκημα, ατος, τὸ, assula, fomes, *Gl. V.*

Πιλίκησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἐπιλίκησα, a πιλικάω, *Odyss.* 5, 244.

Πιλίκησις, ως, ἡ, sectio vel dolatio, quæ securi fit. A πιλικάω.

Πιλικητὴς, οῦ, ὁ, dolator, *Gl. V.*

Πιλικήτωρ, ορος, ὁ, succisor, *Man.*

Πιλικητὸς, ἡ, όν, bipenni cæsus vel complanatus; (2) qui securi cædi vel complanari potest. A πιλικάω.

Πιλικίζω, fut. ίσω, securi percutio. Ῥαδδίσας ἐπιλίκισι κατὰ τὸ πάτριον ἔθος, *Diod. Sic.* A πίλικυς.

Πελεκῖνος, ε, ὁ, securidaca, vel securiculata, herba vel frutex; (2) avis nomen.

Πιλικάω, ῶ, idem quod πιλικάω, *Od.* 5, 234.

Πίλικκον, ε, τὸ, manubrium seu capulus bipennis, bipennis ipsa Εἴλετο καλὴν ἀξίνην εὐχαλκον, ἰλαΐνῳ ἀμφὶ πιλίκκῳ, *Il.* 12, 612. A πίλικυς.

Πιλικοειδὴς, ες, ὁ ἡ, securis seu bipennis formam habens. Ex πίλικυς et εἶδος.

Πιλικύδιον, ε, τὸ, securicula, parva securis. Dim. a

ΠΕ'ΛΕΚΥΣ, ως, ὁ, securis, bipennis; (2) dicitur et de asperitate morum, de acerbitate.

Πιλικυφόρος, ε, ὁ ἡ, qui securim gestat, bipennifer; (2) prætor. Ex φέρω.

Πιλιμίζιστο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπιλιμίζιστο, a

ΠΕΛΕΜΙ'ΖΩ, f. ξω, moveo commoveo, quasso, concutio; πιλέμιξεν, aor. 1. pro ἐπιλέμιξε, concussit; πιλιμίχθη, aor. 1. pass. pro ἐπιλιμίχθη, motus est. Οὐρίαχον πελίμιξεν Ἔγχιος, *Il.* 13, 433. Ὁ δὲ χασσάμενος πιλιμίχθη, *Ib.* 4, 535.

Πιλιμίχθην, aor. 1. ind. pass.

Πίλισκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπιλε, a πίλω.

Πίλιν, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* pro πίλω.

Πιλνὰς, άδος, ἡ, *Ion.* pro πιλειάς.

Πιλία, ας, ἡ, livor, *Dor.* A πιλός. Hinc

Πιλιαίνομαι, livesco, livorem contraho.

Πιλιδνὴ, ῆς, ἡ, livor, (potius πελίδνη, pro πελίδνησις, a πιλιδνᾶν, nam alterum est adjectivum, *Etm.*)

Πιλιδνὸς, ἡ, όν, nigrorem plumbeum habens, sanguine suffusus, lividus, livens. Πιλιδνὸς ὄνυξ, *Nic. Alc.* 411. A πιλός. Hinc

Πιλιδνότης, ητος, ἡ, livor; (2) pars livida.

Πιλιδνόω, ῶ, fut. ώσω, lividum reddo, sugillo; πιλιδνοῦμαι, liveo, livesco, *Gl. V.*

Πιλίδνωμα, ατος, τὸ, suffusio sanguinis, livor. A præc.

Πιλικὰν, ᾶνος, ὁ, species poculi lignei; (2) catinus ligneus. A πίλικυς.

ΠΕΛΙ'ΚΗ, ης, ἡ, poculi genus.

Πελιόομαι, ῶμαι, livesco. A
Πέλιος, ία, ιον, lividus, luridus, *Ph.* A πελός.
Πελιότης, ητος, ἡ, livor, *Ph.* A præc.
Πελίωμα, ατος, τό, livor. *Ph.* nigredo. A πελιῶμαι.
Πελίωσις, εως, ἡ, idem.
ΠΕ'ΛΛΑ, *Ion.* πέλλη, ης, ἡ, mulctra, seu mulctrale: Hinc *Angl.* A PAIL. Σταθμῷ ἐνὶ βρομίωσι περιγλαγίας κατὰ πέλλας, *Il.* 16, 642. (2) vas potorium.
Πελλαῖος, αία, αῖον, vel πελλαιὸς, ὰ, ὸν, fuscus. *Hes.* A πελός.
Πελληπτὴρ, ῆρος, ὁ, qui lac in mulctram mulget. A πέλλα.
Πελλὸς, ἡ, poculum. *Ath.*
Πελλόομαι, ῶμαι, fut. ώσομαι, idem quod πελιόομαι. A
Πέλλος, η, ον, sive πελλὸς, ὴ, ὸν, colorem nigricantem et subfuscum habens; *item* niger, fuscus. A πελός.
Πέλλωμα, ατος, τό, livor, pars livida, *R.* A πελλόομαι.
ΠΕ'ΛΜΑ, ατος, τό, planta *pedis*; solea, calcaneum, *Gl. V.* (2) corium densatum. Hinc
Πελματώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, plantaris, *Gl. V.*
Πέλονται, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπέλοντο, a πέλω.
Πελοποννησιακὸς, ὴ, ὸν, Peloponnesiacus. A Πελοπόννησος, *Peloponnesus.*
ΠΕΛΟ'Σ, ὴ, ὸν. Vide πελλὸς.
Πελτάζω, pelta armatus pugno. A πέλτη.
Πελτάριον, ου, τό, parvula pelta sive cetra. *Gl. V.* parmula. Dim. a πέλτη.
Πελτ-ης, ου, ὁ, qui peltam ad pugnam gestat, peltatus, seu cetratus. *Gl. V.* parmularius. A πελτάζω. Unde
Πελταστικὸς, ὴ, ὸν, ad peltastam pertinens; (2) peltatus. Hinc ἡ πελταστικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη, ars utendi pelta, bene pugnandi cum pelta armatus sis.
Πελταστικώτατα, *adv.* more peritissimorum peltastarum. A præc.
ΠΕ'ΛΤΗ, ης, ἡ, pelta, cetra, scutum brevius, lorum non habens, quo sagittarii et levioris armaturæ milites uti solebant.
Πελτοφόρος, ου, ὁ, peltatus. Ex præc. et φέρω.
Πέλυξ, υκος, sive πέλυς, ὁ, securis, bipennis; (2) pelvis, proprie lignea. A πελικὺς et πελίκη.
Πέλυντρα, vel πέλυντρα, socci, *apud Poll.*
ΠΕ'ΛΩ, vel πέλομαι, sum; (2) verto; (3) admoveo. Οὐ μέν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον, *Il.* 4, 158. Εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν, *Ib.* 450. Ὅς μέγα πᾶσιν Ἕρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο, *Ib.* 1, 284.
ΠΕ'ΛΩΡ, ωρος, τό, monstrum, monstrum immane; (2) ingens.
Πελωρίδες, ων, αἱ, ostreæ, a magnitudine sic dictæ. A πέλωρ.
Πελώριος, ε, ὁ ἢ ἡ, monstrosus, portentosus, admirandus, suspiciendus, mirus, ingens, immanis. Ὡς μοι καὶ τόν δ' ἄνδρα πελώριον ἰξονομήνης, *Il.* 3, 166. Ab eod.
Πελωριστὶς, ἠ, ὸν, idem quod πελώριος, *Theoc.*
Πέλωρον, τό, idem quod πέλωρ, *Hom.*
Πέλωρος, ωρα, ωρον, monstrosus, portentosus; (2) ingens, vastus, immanis. A πέλωρ.
Πέμμα, ατος, τό, quidquid coquitur, coctum, genus placentæ; πέμματα, bellaria. A πέπτω.
Πεμμάτιον, ου, τό, bellarium. Dim. a πέμμα.
Πεμματολόγος, ου, ὁ, qui de opere pistorio delicatius apparato verba facit, vel qui de placentis et opere dulciario librum conscripsit. Ex πέμμα et λόγος.
Πεμματουργὸς, οῦ, ὁ, bellariorum artifex, pistor dulciarius. Ex πέμμα et ἔργον, *opus.*
Πεμπαδάρχης, et πεμπάδαρχος, ου, ὁ, qui quinque militibus præst. Ex ἀρχός.
Πεμπάζω, fut. άσω, per digitos numero, præsertim quinos; (2) numero; (3) cogito, considero. Εἴ τις ἕκαστα πεμπάζοι, *Apollon.* Αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσιτάι, *Od.* 4, 412. A πεμπάς.
Πεμπὰς, άδος, ἡ, quinarius numerus, quinque. A πέμπτος.
Πεμπαστὴς, οῦ, ὁ, per quinos numerans. A πεμπάζω.
Πέμπε, οἱ, αἱ, τὰ, quinque. A πέντε.
Πέμπελος, ε, ὁ ἢ ἡ, senex admodum decrepitus, et capularis, utpote jam in sepulchrum demittendus. Καὶ πέμπελον γραῦν μαρμαρομένην δέμας, et anum capularem marmoream factam, *Lycoph.* 826. A πέμπω.
Πέμποισαι, nom. plur. præs. part. act. fœm. gen. *Dor.* pro πέμπουσαι. A πέμπω.
Πέμπον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπεμπον.
Πεμπταῖος, αία, αῖον, quintanus; (2) quod quinto die fit, qui quinto die venit, redit, &c. A πέμπτη.
Πεμπτάμερος, ον, quinque dies durans, *Pind.*
Πεμπτὰς, άδος, ἡ, numerus quinarius; (2) numerus quinque militum. A πέμπτος.
Πεμπτέον, *adv. posit.* mittendum. ἤδει ὅτι ἐκ τούτων πεμπτέον εἴη, *Xen. Cyr.* 8, 3. A πέμπω.
Πεμπτημόριον, ου, τό, quinta pars. Ex πέμπτος et μόριον.
Πεμπτὸς, ὴ, όν, missus. A πέμπω.
Πέμπτος, η, ον, quintus. A πέμπτη pro πέντε.
ΠΕ'ΜΠΩ, fut. ψω, mitto, dimitto, procul amando, demitto, emitto, immitto, impono; (2) deduco, veho, transveho, trajicio; (3) legatos mitto; πέμψον, mitte, aor. 1. imperat. πεμφθὶς, missus, aor. 1. pass. part. Πέμπειν τινὶ πρέσβεις τινος, *Thuc.* πρός τινα, *Xen.* βοηθείας τινι, *Polyb.* εἴς τινάς, *Xen. Mem.* εἴτι μηδενὸς κρατούντων ὅσα πέμπει βιάδωρος αἶα, *Soph. Phil.* 1154. Εἰς Ἀθήνας πέμψομαι Θησέων ἄπο, *Eur. Her. Fur.* 1429. Σὲ πέμπει ἀδρότων ἱππέων ἐυαζόντων, prosequitur, *Soph. Antig.* 1133.
Πεμπώβολον, ου, τό, veru quinque cuspides habens, *Il.* 1, 463. Ab ὄβελος.
Πεμφὴξις, ιδος, ἡ, piscis, *Ath.*
Πεμφιγώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, referens πέμφιγα· (2) humidus, flatulentus; (3) pustulas excitans. A πέμφιξ.
Πεμφιδώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, idem. A πεμφὶς.
ΠΕ ΜΦΙΞ, ιγος, ἡ, flatus, gutta, nubes, bulla, pustula, pro *anima. Lycoph.*
Πεμφὶς, ίδος, ἡ, idem.
ΠΕΜΦΡΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, insectum e vesparum genere. Πεμφρηδὼν ὀλίγη τι ἢ ἀμφικαρὴς σκολόπενδρα, *Nic. Th.* 812.
Πέμψαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπεμψαν, a πέμπω.
Πέμψας, *qui misit*, aor. 1. part. act.
Πέμψασι, *eis qui miserunt*, dat. plur. part.
Πεμψεῖς, 2. sing. fut. 1. indic. act. *Dor.* pro πέμψεις, verbi πέμπω. Unde
Πέμψις, εως, ἡ, missio; (2) in manus traditio.
Πέμψωμεν, 1. plur. aor. 1. conj. act. verbi πέμπω.
Πενεσία, ας, ἡ, famulitium, servitium. A πενίσης.
Πενίσειρος, πενίσατος. A πένης.
Πενίσης, ου, ὁ, servus, famulus, cliens, *apud Thessalos.* A πένομαι.
Πενισικὸς, ὴ, όν, servilis. A præc.
Πένναι, 2. sing. præs. conj. med. *Ion.* pro πένῃ, a πένομαι, *laboro.*
Πένης, ητος, ὁ ἢ ἡ, qui labore victum quærit, pauper, inops; (2) egens. Ab eod.
Πεῖσσα, ης, ἡ, paupercula. A πένης.
Πεντὸν, pauper sum. Ab eod.
Πενθαίνω, idem quod πένθημι, seu πενθίω, *Eust.*
Πενθαλὶος, ία, ίον, luctuosus, lugubris. A πένθος.
Πενθὰς, άδος, ἡ, luctuosa, lugubris. Ἀνήρυγε πενθαδα φωνὴν, *Nonn.* Ab eod.
Πένθει, 2. sing. præs. imperat. act. pro πένθει, a πενθίω.
Πένθειξ, ἡ, idem quod πένθημα, *Æsch.*
Πενθίω, *Poet.* pro πενθίω, *Hom.*
Πενθερὰ, ᾶς, ἡ, socrus, uxoris mater. A ΠΕΝΘΕΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, socer, uxoris pater.
Πενθεροφόνος, ου, ὁ ἢ ἡ, socerum perdens. Ex πενθερὸς et φένω.
Πενθίω, ῶ, f. ήσω, lugeo. Ἅπαντες δ' ἐπὶ λόγῳ πενθήσαντι νίκεῦς, *Eur. Her. Fur.* 1396. Ἐν οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε, *Æschin.* A πένθος.
Πένθημα, ατος, τό, luctus. A præc.
Πενθήμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro πενθῆναι, a πένθημι.
Πενθημιμερὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, partis semiquinariæ. Hinc πενθημιμερὴς τομὴ, cæsura, quum post secundum pedem syllaba superest. Ex πέντε, ἥμισυς, et μέρος, *pars.*
Πενθημιποδιον, ου, τό, duo pedes cum dimidio. Ex πέντε, ἥμισυς, et πούς.
Πενθήμιρες, ες, ὁ ἢ ἡ, quinque dies durans, seu a quinque diebus. Ex πέντε et ἡμέρα.
Πένθημι, *Poet.* pro πενθίω, *Hom.*
Πενθημιχοίνιξ, ικος, ἡ, duæ chœnices cum dimidia.
Πένθημος, idem quod πένθιμος, *Sibyl.*
Πενθήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, luctuosus. A πενθίω.
Πενθηρὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, lugubris. Ab eod.
Πενθητὴρ, ῆρες, ὁ, qui luget. Ab eod. Hinc
Πενθητήριος, ε, ὁ, lugubris, ad luctum pertinens.
Πενθητικὸς, ὴ, όν, lugubris.
Πενθητικῶς, *adv.* lugubriter.
Πενθήτρια, ας, ἡ, præfica; (2) quæ luget. (2) Σῶν κακῶν πενθήτρια, *Eurip. Hipp.* 805.
Πένθιος, ὴ, ον, lugubris. A πένθος.
Πενθικῶς, *adv.* lugubriter, lugubre.
Πένθιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, et πένθιμος, ίμη, ιμον, lugubris vel luctuosus. *Gl. V.* lugubris, flebilis, funestus. A
ΠΕ'ΝΘΟΣ, ους, τό, luctus, i. e. mœror, ex morte propinquorum vel amicorum; (2) quivis mœror. *Ph.* luctus, funus.
Πενθοφόρος, ου, luctum ferens, *Sibyl.*
Πενία, ας, ἡ, *Ion.* πενίη, ης, ἡ, paupertas, inopia. A πένομαι.
Πενιχραλέος, ία, έον, pauper, pauperculus, inops. A
Πενιχρὸς, ὰ, όν, idem. A πένομαι.
Πενιχρότης, ἡ, paupertas, inopia, *Steph.*
Πενιχρῶς, *adv.* pauperum more, per inopiam.
Πενόλης, penula, *Gl. V.* al. φαινόλης.
ΠΕ'ΝΟΜΑΙ, facio, efficio, ago, paro, curo, struo; (2) pauper seu inops sum. Τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι; *Od.* 24, 406. Πολλοί τοι πλουτῦσι κακοὶ, ἀγαθοὶ δὲ πένονται, *Theog.* 315.
Πένοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπένοντο, a πένομαι.
Πενταγαμβρος, ον, quinque generos habens.
Πενταγραμμος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui quinque linearum est. Ex πέντε et γραμμὴ, *linea.*
Πενταγώνος, ε, ὁ ἢ ἡ, quinque angulos habens. Ex πέντε et γωνία.
Πενταδάκτυλος, ὁ, ἡ, qui quinque digitos habet, vel qui quinque digitorum est.
Πενταδάρχης, vel πενταδαρχος, ε, ὁ, qui quinque viris præst. Ex ἀρχός.
Πενταδεκαέτης, quindecim annorum. Ex ἔτος.
Πενταδικὸς, ὴ, όν, quinarius; (2) pentade constans. A πεντάς.
Πενταδίμοιρ, quod quinque minarum est, *Herod.*
Πεντάδιον, ε, τό, numerus quinarius. A πεντάς.
Πενταδραχμία, ας, ἡ, quinque drachmæ:
Πενταδραχμον, ε, τό, numisma quinque drachmarum:
Πενταδραχμος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui quinque drachmarum pretii est. Ex πέντε et δραχμή.
Πενταδωρος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui quinque palmarum est. Ex δῶρον, *palmus.*
Πενταέθλιον, τό, idem quod
Πενταέθλον, ε, τό, quinquertium, quinque certamina. Ex πέντε et ἆεθλος.
Πενταέθλος, ε, ὁ, quinquertio, qui quinque certaminibus victor evasit. Ex iisd.
Πενταέτης, vel πενταετὶς, *adv.* quinquennis, seu per quinquennium. A πενταέτης.
Πενταετηρὶς, ὶς, quinquennis. Ex π. et ἔτος.
Πενταετηρὶς, ας, ἡ, quinquennium.
Πενταετηρικὸς, ὴ, όν, quinquennalis; lustralis, *Gl. V.* A præc.
Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, lustrum, *Gl. V.* A
Πενταέτηρος, ε, ὁ ἢ ἡ, quinquennis:
Πενταέτης, ε, ὁ, vel πενταετὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, qui quinque annorum est, quinquennis, quinquennalis. Ex π. et ἔτος.

Πεντακτία, ας, ἡ, quinquennium. Ex iisd.
Πεντάζωνος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quinque zonas habens. A ζώνη.
Πενταθλεύω, idem quod
Πενταθλέω, ῶ, fut. ήσω, quinque certaminibus me exerceo; (2) quinque certaminum generibus certo. A
Πένταθλον, ε, τὸ, idem quod πεντάεθλον.
Πενταθλητικὸς, ἡ, ὸν, (πενταθλητικὸς, *Etm.*) πενταθλητικὴ νικὴ, victoria in omni genere certaminum.
Πένταθλος, ε, ὁ, quinquertius, *Ph.* idem quod πεντάεθλος· (2) in quocunque genere per omnes partes egregius, velut in dicendo.
Πενταῖος, αία, αῖον, quintus. A πέντε.
Πέντaιχμος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quinque cuspides seu mucrones habens. Ex πέντε et αἰχμή.
Πενταλέφαλος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qu. dic. quinque habens capita vel truncos. A κιφαλή.
Πεντάκις, *adv.* quinquies. A πέντε.
Πενταχισμύριοι, quinquaginta millia.
Πενταχισχίλιοι, ίαι, ια, quinquies mille, quinque millia.
Πεντάκλαδος, ον, quinos ramulos habens; epith. manus.
Πεντάκλινος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quinque clinis seu lectis instructus. Ex πέντε et κλίνη.
Πενταπόρωνος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui quinque cornicum ætates vixit; (2) capularis, decrepitus. Ex πέντε et κορώνη, *cornix.*
Πενταπόσια, ων, τὰ, quingenta.
Πενταπόσιαρχος, et πενταπόσιαρχος, ε, ὁ, quingentorum militum præfectus. Ex πενταπόσιοι et ἀρχὴ vel ἀρχός. Hinc
Πενταπόσιαρχία, ας, ἡ, quingentorum militum præfectura.
Πενταπόσιαστὸς, ἡ, ὸν, quingentesimus. A πενταπόσιοι.
Πενταπόσιοι, ίαι, ια, quingenti. A πέντε.
Πενταπόσιομέδιμνος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui quingentorum medimnorum est, qui ex suis fructibus reficit, medimnos quingentos, qui quingentis medimnis census est, *Plut.*
Πενταπόσιοστὸς, ἡ, ὸν, quingentesimus. A πενταπόσιοι.
Πενταπυμία, ας, ἡ, immanis unda seu fluctus, fluctus decumanus, quinque fluctus uno impetu adventantes. Ex πέντε et κῦμα.
Πενπάλεκτρος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quinque lectos habens; (2) quinque toros conjugales experta. Ex πέντε et λέκτρον.
Πενταλίζειν, ludere πενπάλιξα. vid. seq.
Πενπάλιος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quinque constans lapidibus; πενπάλια, ludus quidam muliebris, quo ludebant quinque lapidibus.
Πενπάλιτρος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quinquelibris. Ex λίτρα.
Πενταμερὴς, ἐος, ὁ ᾖ ἡ, quinquepartitus, in quinque partes divisus. Ex μέρος.
Πενταμερῶς, *adv.* quinquepartito, *Plin.*
Πενπάμετρος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui est quinque pedum. Ex μέτρον.
Πενπάμηνος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui est quinque mensium. Ex μὴν, *mensis.*
Πενπάμοιρος, quintarius, *Steph.*
Πενπάζωλος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui in quinque ramos dispergitur; (2) in quinos digitos divisa.
Πενταύγκιον, quincunx, *Gl. V.* Ex ἀγκία.
Πενταπάλαιστος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui habet quinque palmos. Ex πέντε et παλαιστή.
Πενταπέτηλος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quinque folia habens; πενταπέτηλον, herba quædam, quinquefolium. Ex πέντε et πέταλον.
Πενταπετὲς, τὸ, quinquefolium.
Πενπάπηχυς, ος, ὁ ᾖ ἡ, qui quinque cubitorum est.
Πενταπλασιάζω, fut. άσω, quintuplo majorem facio. A
Πενταπλάσιος, ία, ον, quintuplus, quinquies tantus. A πέντε.
Πενταπλασίων, ονος, ὁ ᾖ ἡ, idem et ab eod.
Πενταπλασίως, *adv.* quintuplo.
Πενπάπλεθρος, ον, quinque jugeribus constans. A πλέθρον.
Πενταπλόος, ῆ, ὁ ᾖ ἡ, et πενταπλόος, ῆ, πλόη, ῆ, πλόον, ῆν, quintuplus, quintuplex. A πέντε.
Πενπάπολις, ως, ἡ, quinque urbes.
Πενπάπορος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quinque meatus seu alveos aut canales habens; (2) quinquefluus.
Πενπάρες, ες, τὸ ἔρυμα, *porrectio*, carrecta. *Gl. V.* quinque pedes habens.
Πενταπρωτία, ας, ἡ, quinqueprimatus. A
Πενταπρωτοι, ων, οἱ, quinqueprimi, senatores primarii municipales.
Πενπάριθμος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quinque numero.
Πενπάῤῥωδος, ον, quinque fidibus (qu. fidium virgis) constans.
Πενπὰς, άδος, ἡ, quinarius numerus, i. e. quinque, vel continens quinque. A πέντε.
Πενπάσκαλμος, ον, quinque remos habens.
Πενπασπίθαμος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quinque spithamas longus, quinque dodrantes altitudine æquans. Ex σπιθαμή.
Πενταστάδιος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui quinque stadiorum est. Ex στάδιον.
Πενταστάτηρος, quinque staterum seu minarum, *Herod.* idem quod πένταμνος, *Poll.*
Πενπάστιχος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quinque ordinibus seu versibus constans.
Πενπάστομος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quinque ora seu ostia habens. Ex στόμα.
Πενπασυλλαβία, ἡ, quinque syllabæ.
Πενπασύλλαβος, ον, quinque syllabis constans.
Πενπασυλλαβῶς, *adv.* quinque syllabis.
Πενπάσχοινος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quinque schœnos patens.
Πενπαπάλαντος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quinque talenta æquans, qui quinque talentorum est.
Πενπάπτυχος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quinque volumina habens, ut 5 libri Mosis.
Πενταφάρμακος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quinque medicamentis constans. Ex φάρμακον.
Πενταφυὴς, ἐος, ὁ ᾖ ἡ, quintuplex. Ex φυή.
Πενπάφυλλον, ε, τὸ, quinquefolium, herba; pentaphyllum, *Plin.* Angl. CINQUEFOIL.
Πενπάφυλλος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quinque folia habens.
Πενπάφωνος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quinque voces seu sonos reddens. Ex φωνή.
Πέντaχα, πενταχῆ, *adv.* quinquefariam, quinque modis.
Πενπάχαλκοι, vel πενπίχαλκοι, quinque ærei nummi, *Poll.*
Πενταχιλιαστὸς, ῆ, ὁ, unum de quinque millibus.
Πενταχὶς, idem quod πενταχῆ, *Ar.*
Πενπάχορδος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quinque habens chordas. Ex χορδή.
Πενπάχρονος, ον, quinque temporibus constans pes.
Πενταχῶς, *adv.* quinquefariam. A πέντε.
ΠΕ'ΝΤΕ, οἱ, αἱ, τὰ, quinque.
Πεντιγκέφαλος, quino cerebro constans, *Theoph.*
Πεντίγραμμος· vide πενπάγραμμος, *Luc.*
Πεντιδραχμία· vide πενταδραχμία, *Xen.*
Πεντικαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quindecim.
Πεντικαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, quindecim anni.
Πεντικαιδεκαέτης, ους, ὁ ᾖ ἡ, qui quindecim annorum est. Ex ἔτος.
Πεντικαιδεκανᾶς, ἡ, quindecim naves. A ναῦς.
Πεντικαιδεκάπηχυς, υ, quindecim cubitos habens.
Πεντικαιδεκαπλασίων, ονος, ὁ ᾖ ἡ, quinquies decies major seu præstantior.
Πεντικαιδεκαταῖος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui decimo quinto die aliquid facit aut patitur. A
Πεντικαιδέκατος, άτη, ατον, decimus quintus.
Πεντικαιδεκήρης, ους, ἡ, navis quindecim ordinum. Ex ἐρέσσω.
Πεντικαιδεκήμιρος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui quindecim dierum est. Ex ἡμέρα.
Πεντικαιεικοσιέτης, ους, ὁ ᾖ ἡ, qui annorum est viginti et quinque. Ex ἔτος.
Πεντικαιτριακοντούτης, ες, annorum 35.
Πεντικτενὴς, ους, ὁ ᾖ ἡ, quinque pectinibus intextus. Ex πέντε et κτείς, *pecten.*
Πεντίκτινος, ε, ὁ ᾖ ἡ, idem et ex iisd.
Πεντίλοχοι, quinque cohortes, *Thuc.*
Πεντίμνιος· vide πενπάμνος. *E. M.*
Πεντινᾶία, ἡ, quinque naves.
Πεντιπενιχρὸς, ῆ, ἡ, quinquies pauper, i. e. pauperrimus.
Πεντόγυος, ου, ὁ ᾖ ἡ, quinque pedes habens.
Πεντισύριγγος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quinque fistulas seu quinque foramina habens. Ex σύριγξ.
Πεντιτάλαντος, ε, ὁ ᾖ ἡ, vide πενπατάλαντος.
Πεντιτηρικὸς, ἡ, ὸν, quinquennalis.
Πεντιτηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, lustrum. Ex π. et ἔτος.
Πεντίτης, ους, ὁ ᾖ ἡ, quinquennis. Ex iisd.
Πεντιτριαζόμενος, quinquies victus, et proprie quidem in quinquertio. Ex τριάζομαι.
Πενπακονθήμερος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui quinquaginta dierum est. Ex ἡμέρα.
Πενπήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quinquaginta A πέντε.
Πενπηκονπάδραχμος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quinquaginta drachmis æstimatus. Ex δραχμή.
Πενπηκονταετηρὶς, ίδος, ἡ, tempus quinquaginta annorum.
Πενπηκονταέτης, vel πενπηκονταετὴς, ους, ὁ, quinquagenarius, 50 annos natus. Ex ἔτος.
Πενπηκονταέτις, ίδος, ἡ, fœm.
Πενπηκονταετία, ας, ἡ, quinquaginta anni.
Πενπηκονπακαιτριετὴς, ους, ὁ ᾖ ἡ, qui est annorum quinquaginta trium.
Πενπηκονπακάρηνος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui quinquaginta habet capita. Ex κάρηνον.
Πενπηκόνπακέφαλος, ε, ὁ ᾖ ἡ, idem. Ex κεφαλή.
Πενπηκονπάλιτρον, τὸ, quinquaginta libræ. A λίτρα.
Πενπηκονπάπηχυς, υ, quinquaginta cubitos habens.
Πενπηκονταρχία, ας, ἡ, munus et dignitas qua quis quinquaginta militibus præest; (2) quinquaginta virorum principatus. A
Πενπηκόνταρχος, ε, ὁ, qui quinquaginta militibus præest. Ex ἀρχός.
Πενπηκονπαπάλαντία, ας, ἡ, quinquaginta talenta. A
Πενπηκονπατάλαντος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui quinquaginta talentorum est. Ex πάλαντον.
Πενπηκονπατέσσαρες, ων, οἱ, αἱ, quinquaginta quatuor.
Πενπηκονπάτης, ητος, ὁ, quinquaginta militum præfectus, *Suicer.* A πενπήκοντα.
Πενπηκονπάχους, *contr.* πενπηκονπάχεος, ε, ὁ ᾖ ἡ, cum quinquagesimo fundens, quinquagesimo cum fœnore reddens. Ex χέω.
Πενπηκόντερος, ε, ἡ, quinquaginta remorum navis, seu navis actuaria quinquaginta remorum. Ex ἐρέσσω.
Πενπηκοντεύομαι, quinquagesimam solvo; quinquagesima a me exigitur; (2) quinquagesimam exigo, capio. A πενπήκοντα.
Πενπηκοντὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πενπηκονπάτης.
Πενπηκοντηρικὸς, ἡ, ὸν, quinquaginta remos habens.
Πενπηκοντόγυος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui quinquaginta jugerum est. Ex γύα.
Πενπηκονπακάρηνος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quinquaginta capita habens. Ex κάρηνον.
Πενπηκοντόστομος, αιδος, ὁ ᾖ ἡ, quinquaginta liberos habens.
Πενπηκοντόργυιος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui quinquaginta ulnarum est. Ex ὀργυιά.
Πενπηκόντορος, ε, ἡ, idem quod πενπηκόντερος.
Πενπηκοντούτης, ους, ὁ ᾖ ἡ, qui quinquaginta annorum est. Ex ἔτος.
Πενπήκοσιοι, ίαι, ια, quingenti. A πέντε.
Πενπηκοσιοστὸς, ἡ, ὸν, quingentesimus. Hinc ἡ πενπηκοστὴ, sc. ἡμέρα, Pentecoste, dies quinquagesimus a Paschate: *item* ἡ πενπηκοστὴ,

sc. μερὶς, genus vectigalis, quod pendebatur de fundis et facultatibus. *Ern.*

Πεντηκοσῦς, ύος, ἡ, de numero 50, v. gr. hominum, ut δεκὰς de decem; (2) ordo militaris constans quinquaginta viris.

Πεντήρης, ους, ἡ, quinqueremis. Hinc

Πεντηρικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab ἰρέσσω.

Πεντόβολος· vide πεντώβολος, *Ar.*

Πεντόζοιο, gen. sing. *Ion.* pro πεντόζυ, a

Πέντοζος, υ, ὁ ἡ, idem quod πεντάοζος.

Πεντόργυιος, υ, ὁ ἡ, quinque ulnarum. Ex ὀργυιὰ, *ulna.*

Πεντόροδον, υ, τὸ, herbæ nomen, quæ alias γλυκυσίδη, pæonia. Ex ὄροδος, *ervum.*

Πεντόροφος, ον, quinque fastigia; tecta, habens domus.

Πεντυγκίαι, quincunces, *Gl. V.* Ex ἐγκία.

Πεντώβολος, υ, ὁ ἡ, quinque obolorum. Hinc τὸ πεντώβολον, υ, quinque oboli.

Πεντώργυος, υ, ὁ ἡ, qui quinque vallorum seu fossarum est. Ex ὀρύσσω.

Πίνω, idem quod πίνομαι.

Πέξαιτο, 3. sing. aor. 1. conj. med. verbi πέκω.

Πέξις, εως, ἡ, tonsura. A πέκω, *tondeo.*

Πεξῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro πέξω, a πέκω.

Πεοίδης, ους, ὁ ἡ, qui tumido seu crasso pene est. Ex πέος et οἰδέω. Vide πεωλής.

ΠΕ'ΟΣ, ους, τὸ, penis, mentula, veretrum.

Πεπάγασι, 3. pl perf. ind. med *Dor.* pro πεπήγασι, a πήγνυμι.

Πεπαθυῖαν, *passam*, acc. sing. perfect. part. act. f. g. *per Syncop.* pro πεπαθηκυῖαν, a πάσχω.

Πεπαιδιομένως, *adv.* erudite, solerter. A παιδιόω.

Πεπαίνω, excoquo, et ad maturitatem perduco. *Gl. V.* maturo; (2) mitigo, lenio; πεπαίνομαι, maturesco, *Gl. V.* Διασκοπῶν ἥδομαι τὰς λημνίας ἀμπέλας, εἰ πεπαίνουσιν ἤδη, *Aristoph. Pace*, 1172. A πέσσω.

Πεπαίρω, suppedito, *Pind.*

Πεπαισμένον, acc. sing. part. perf. pass. v. παίζω, *ludo*, vel παίω, *percutio.*

Πεπαίτατος, άτη, ατον, maturissimus, maturrimus. A πέπων, *coctus.* Unde

Πεπαίτεροι, έρα, ερον, maturior, mitior, *Æsch. Agam.* 1374.

Πεπαλαγμένος, part. perf. pass. verbi παλάσσω.

Πεπάλακτο, 3. sing. plusq perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπεπάλακτο.

Πεπάλαχθι, 2. pl. perf. imperat. pass.

Πεπαλὼν, a. 2. part. act. *Ion.* pro παλὼν, a πάλλω.

Πεπανεῖ, aor. 1. inf. act. verbi πεπαίνω.

Πεπανὸς, ἡ, όν, maturus, mitis, passus, *Gl. V.* A πεπαίνομαι.

Πέπανσις, εως, ἡ, maturatio; (2) actio qua aliquid ad maturitatem perducitur. *Gl. V.* maturitas. A πεπαίνω. Unde

Πεπαντικὸς, ἡ, όν, coquendi, maturandi vim habens.

Πεπαρεῖν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro πορεῖν, a πείρω. (Πεπαρεῖν, suppeditare, præbere, *Pind.* quod a πεπαίρω, *Ern.*)

Πεπάρθαι, *trajectum esse*, perf. inf. pass.

Πέπαρμαι, *trajectus sum*, 1. sing. perf. ind.

Πεπαρώνηκε, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro παροίνηκε, a παροινέω.

Πέπασμαι, perf. ind. pass. *Poet.* pro πέπαμαι, a πάομαι.

Πεπασμὸς, ῦ, ὁ, idem quod πέπανσις.

Πέπαται, 3. sing. perf. verbi πάομαι.

Πέπυσμαι, perf. ind. pass verbi παύομαι.

Πεπέδητο, plusq. perf pass. verbi πεδέω, vincio, illigo, compedibus adstringo. Πεπέδητο νήια δοῦρα, *Apoll. Rh. d.* 11, 597.

Πεπείθαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro πεπεισμένοι εἰσὶ, a πείθω.

Πεπείθοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπείθοντο.

Πεπείρανται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi πειράω.

Πέπειρος, υ, ὁ ἡ, maturus, mitis; (2) adultus; (3) senex; (4) lenis; (4) ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι, μὴ 'ξ ἐκκαίας ὀργὴ πέπειρα, *Soph. Trach.* 747. A πέσσω.

Πεπείσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. verbi πείθω.

Πέπεισμαι, *persuasus sum*, perf. ind. pass.

Πεπεισμένως, *adv.* vehementer. A πείθομαι.

Πεπειραγκέναι, perf inf. act. verbi πειράω.

Πεπειρημένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi πειράω.

ΠΕ'ΠΕΡΙ, εως, τὸ, piper, arbor vel planta; (2) fructus piperis, arboris Indicæ. Hinc

Πεπερίζω, piper imitor seu refero.

Πεπέριον, υ, τὸ, granulum piperis.

Πεπερὶς, ίδος, ἡ, granum piperis.

Πεπερίτης, υ, ὁ, piper gustu referens.

Πεπερόσπαρτος, υ, ὁ ἡ, pipere inspersus.

Πέπηγε, 3. sing. perf. ind. med. v. πήγνυμι.

Πεπηδηκέναι, perf. inf act. verbi πηδάω.

Πεπισμένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi πίζω.

Πεπιθεῖν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro πιθεῖν, a πείθω.

Πεπιθημένον, acc. sing. part. perf. pass. v. πείθω pro πείθω.

Πεπιθόσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. *Ion.* pro πεπιθήσεις, a πείθω.

Πέπιθμεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* et *per Sync.* pro ἐπίθομεν.

Πεπίθωμεν, 1. plur. aor. 2. opt. act. *Ion.* pro πίθωμεν, a πείθω.

Πέπιθον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπιθον.

Πεπισιύκασι, 3. plur. perf. ind. act. verbi σεισύω.

Πεπισιύκεισαν, 3. pl. plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro ἐπεπισιύκεισαν.

Πεπιστευμένην, *creditam*, part. perf. pass. f. g.

Πεπλανημένως, *adv.* vagabunde, more eorum qui errant. *Gl. V.* palatim. A πλανάω.

Πεπλασμένως, *adverb.* ficte, simulate. A πλάττω.

Πέπλασται, 3. sing. perf. ind. pass. v. πλάσσω.

Πεπλάτυνται, 3. plur. perf. ind. pass. verbi πλατύνω. Unde

Πεπλατυσμένως, *adv.* late, multis verbis, clare, copiose.

Πέπλειγι, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπέπληγί.

Πεπληγίμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro πεπλήγειν, a πεπλήγω.

Πεπλήγω, percutio, ferio. A πλήσσω.

Πεπλήδυνται, 3. plur. perf. ind. pass. verbi πληθύνω.

Πεπληθὼς, perf. part. med. verbi πλήθω.

Πέπληντο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπέπληντο, a πίμπλημι.

Πεπλήρωται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi πληρόω.

Πεπλησιακότις, nom. pl. perf. part. act. verbi πλησιάζω.

Πέπλιον, υ, τὸ, et πέπλις, ίδος, ἡ, peplium, frutex; al. portulaca agrestis et daphnoides; (2) medicamentum ex illa herba pituitæ et bili purgandæ aptum, *Hipp.* A πέπλος.

Πεπλὶς, ἡ, frutex quidam, *Diosc.*

ΠΕ'ΠΛΟΝ, υ, τὸ, peplum; vid. seq.

Πέπλος, υ, ὁ, peplum. *Ph.* indumentum, palla, flammeum. Al. *Gl. V.* pallium; (2) idem quod πέπλιον. Est et vestis mulierum proprie quemadmodum χιτὼν virorum, ut annotat *Eustathius. Euripides* tamen viris etiam tribuit. *Donatus* πέπλον ad sacrorum ritum pertinere annotat. *Servius* Minervæ consecratum fuisse tradit:

Πεπλύσθαι, perf. inf. pass. verbi πλύω.

Πέπλωμα, ατος, τὸ, peplum, vestimentum; *Æschyl. Suppl.* 728. Καινῷ ἐν πεπλώματι, *Soph. Trach.* 613. Πεπλώματ' ἐ Σιδηρικά, *Eurip. Suppl.* 97. A πέπλος.

Πέπλους, *peplos*, acc. plur. *Dor.* pro πέπλυς.

Πεπνυμένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi πνύω, *spiro*; unde πνεῦμαι, *sapio.*

Πέπνυσο, *sapito*, 2. sing. perf. imperat. pass.

Πεποίηκας, 2. sing. perf. ind. act. verbi ποιέω.

Πεποιθὼς, 3. sing. perf. ind. med. verbi πείθω.

Πέποιθα, confido, fretus sum, fido, *Ph.* perf. in signif. præs. Οὗτος δ' ἀνὴρ ἄριστος, ὅστις ἑλκύσιν πέποιθεν αἰεὶ, *Eur. Her. Fur.* 106. A πείθομαι, *credo.*

Πεποίθησις, εως, ἡ, persuasio, certa confidentia, fiducia, *Ph.* A πέποιθα.

Πεποιθία, ας, ἡ. idem et ab eod. *Hes.*

Πεποίθομεν, 1. pl præs. ind verbi πέποιθα.

Πεποιθότας, acc. pl. part. perf. med v. πείθω.

Πεποιθότως. *adv.* confidenter, cum fiducia.

Πεποίθω, fidem habeo, *Eust.*

Πεποιθὼς, ότος, ὁ, confisus, fretus, fidens; part.

Πέπομφε, *misit*, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro πέπεμφε, a πέμπω.

Πεπονημένους, *elaboratos*, acc. plur. perf. part. pass. *Dor.* pro πεπονημένους, a πονέω.

Πέπονας, *laborasti*, 2. sing. perf. ind. med.

Πεπονηρευμένῳ, dat. sing. perf. part. pass. v. πονηρεύομαι.

Πέπονθε, 3. sing. perf. ind. med. verbi πάσχω.

Πέπορδα, *pepedi*, perf. ind. med. verbi πέρδω.

Πεπορεῖν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro πορεῖν, a πόρω, *præbeo.*

Πεπόρευσο, 2. sing. perf. imperat. pass. verbi πορεύομαι.

Πεπόρευται, *ivit*, 3. sing. perf. ind pass.

Πεπορθημένως, *adv.* vaste, in modum oppidi desolati. A πορθέω.

Πεπόσθαι, perf. inf. pass. verbi πῶμι.

Πέποσθε, *laboravistis*, 2. pl. perf. ind. pass. *per Syncop.* pro πεπόνησθε, a πονέω vel potius *per Sync.* pro πεπόνθατε, præt. med. verbi πάσχω, patior, *pleonast.* inserto σ. Ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε, *Il.* 3, 99.

Πεποτέαται, *volarunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* πεπότηνται, a ποτάομαι.

Πεπότητο, 3. sing. plusq. perf. ind pass. *Ion.* pro ἐπεπότητο.

Πεπραγμένον, *factum*, acc. sing. perf. part. pass. verbi πράσσω.

Πέπρακαι, 3. sing. perf. ind. act. *per Sync.* pro πεπέρακε, a verbo περάω, *termino*; vel a πέπρᾶκα pro πράω, *vendo.*

Πέπρακται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi πράσσω.

Πεπρᾶσθαι, perf. inf. pass verbi πεπράσκω.

Πέπραχε, 3. sing. perf. ind act. v. πράσσω.

Πεπραχέναι, *fecisse*, inf. perf. ejusd.

Πεπρεῖσθαι, *Ionice*, idem quod πεπρᾶσθαι.

Πεπρεσ, ένα, gen. sing. perf. part. pass. verbi πρήθω.

Πέπρωμαι, *fato destinatus sum*, perf. ind. pass. *per Syncop.* pro πεπέρατωμαι, a περατόω.

Πεπρωμένη, ης, ἡ, Parca. *Ph.* fatum. A πεπρωμένος, quasi πεπερατωμένη, quod per ipsum omnia sunt finita, et certa quadam lege statuta et quasi ad finem perducta. Sed fatum est actus beneficus deorum circa corpora secundum antiquos theologos, (aut a πρόω, πρώσω, *sorte distribuo*, *Hes.*) Ern.

Πεπρωμένον, υ, τὸ, fatum. *Gl. V.* parcatum, fatale. Ab eod.

Πέπρωται, 3. s. perf. ind. pass. verbi περατόω.

Πέπταμαι, *expansus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. *per Sync.* pro πεπέτασμαι, a πετάζω.

Πεπτεῶτα, *lapsum*, acc. sing. perf. part. act. *Ion.* et *per Sync.* pro πεπτωκότα, a πίπτω.

Πεπτήριος, ία, ιον, concoctioni inserviens. Πεπτήριον σκλάγχνον, *Arct.* A πέπτω.

Πεπτηῶτα, *lapsum*, acc. sing perf part. act. *Ion.* pro πεπτεῶτα.

Πεπτικὸς, ἡ, όν, coquendi seu conquoquendi vim habens. A πέπτω.

Πεπτὸς, coctus, coctibilis, *Plin.*

ΠΕ'ΠΤΩ, f. ψω, coquo, maturo, digero; (2) pinso; πεπιμμένος, coctus, perf. part. πεπίφθαι, coctum esse. Τὰ μὲν πέψαντες, τὰ δὲ μάξαντες, *Plato.*

Πέπτωκας, 2. sing. perf. ind. act. v. πίπτω.

Πεπτῶτα, *lapsum*, acc. sing. part. perf. *per Sync.* pro πεπτωκότα.

Πεπύθωνται, 3. pl. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro πύθωνται, a πυνθάνομαι pro πεύθομαι.

Πεπυκασμένῳ, dat. sing. part. perf. pass. verbi πυκάζω.

Πεπυρωμένον, acc. sing. p. part. pass. verbi πυρόω.

Πεπύσθην. 6. dual. plusq. perf ind. pass. *Ion.* pro ἐπεπύσθην, a πυνθάνομαι. *Il.* 17, 377.

Πέπυσμαι, *audivi*, *rescivi*, perf. ind. pass.

Πέπωκα, perf. ind. act. verbi πίνω pro πόω.

Πέπων, ονος, ὁ ᾖ ἡ, coctus seu excoctus a sole, maturus; (2) mollis, ignavus; (3) suavis, jucundus: metaph. ducta a fructibus qui, cum maturi sint, suaviores sunt; (4) pepo, *Gl. V.* (2) ὦ πέπονες! o imbelles! *Il.* 2, 235. (3) πέπον Καπανηϊάδη, suavissime Capanei ade, *Il.* 5, 109. Α πέπτω. *A gl.* PUMPION.

ΠΕ'Ρ, *particula*, sive *conjunct.* expletiva aliis orationis partibus annecti solita, quæ (1) notat *quamquam*, *tametsi*; (2) respondet particulæ *cumque*; (3) redundat.

ΠΕ'ΡΑ, ultra, ultra modum, ultra quam, plus quam, supra, præter; πέρα τοῦ, supra quam, *Gl. V.*

Περάαν, præs. inf. act. *Ion.* pro περᾶν, a περάω.

Περάασκε· vide περάω.

Περαθεν, *adv.* ex ulteriori parte. Α πέραν.

Περαίη, ης, ἡ, sc. γῆ, vel χώρα, terra ulterior, terra quæ est ultra locum aliquem, quæ est ultra mare; (2) oriens et occidens. Α πέρα. Unde

Περαίας, ου, ὁ, piscis e genere capitonum.

Περαίνω, finio, termino. *Gl. V.* perago, conficio; (2) exequor dicendo; perf. part. πεπερασμένος, finitus, terminatus. Πέραινε μοι λόγον, *Eur. Med.* 701. Κατὰ τὴν τῶν ὅλων φύσιν ἅπαντα περαίνεται, *M. Anton.* 6, 7. Α πέρας

Περαιτέρω, *adv.* ex ulteriore parte, ex adverso; (2) ex orientali plaga. Α

Περαῖος, αία, αῖον, ulterior, in ulteriori parte situs. Οἱ Πλαταιεῖς ἀποδάντες ἐς τὴν περαίην τῆς Βοιωτίης χώρης, *Herodot.* 8, 44. Α πέρα

Περαιόω, ῶ, fut. ώσω, transmitto seu transveho in ulteriorem oram, transporto, trajicio, transeo; (2) finio, termino, perficio: περαιοῖ, peragit, *Ph.* περαιῶσαι, perorare, *Ph.* inf. aor. 1. περαιῶσαι, perficior; περαιοῦμένης, tractus, perfectus, *Ph.* perf. Ἅμα ἠλίῳ τὴν λίμνην περαιώθεντες, *Hesiod.* Α περαῖος.

Περαιτέρω, *adv.* ulterius vel ulterius quam. *Ph.* amplius, ulterius; ultra quam oportuit, *Soph. Trach.* 663. Πότερα τίλιξ περαιτέρω, *Id. ibid.* 948. Α πέρα.

Περαίωσις, ἡ, trajectus. Α περαιόω.

Περαιωτικόν, penetrabile, *Gloss. Vet.* Α περαίω.

Πέρημα, ατος, τὸ, trajectus, transitus. Α περάω.

Πέραν, *adv.* ultra, trans. Α πέρα.

Περαντικῆς, ἡ, όν, ad finem perducendi et efficiendi vim habens; (2) qui probe novit inferre et concludere aliquid, argumentari. Α περαίνω.

ΠΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, finis, terminus, effectus, *Ph.* clausula, *Gl. V.*

Πέρας, denique, demum, tenus, *Ph.*

Περάσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro περάσας, a περάω.

Περάσιμος, ου, ὁ ᾖ ἡ, qui transiri potest, vadosus. *Gl. V.* penetrabilis. Α περάω.

Πέρασις, εως, ἡ, transitus, transitio; (2) finis, exitus. Ab eod.

Περασμὲς, οῦ, ὁ, finis. Α πέρας.

Περάτεσσι, dat. pl. *Ion.* et *Poet.* pro πέρασι, a πέρας, ατος, *finis.*

Περατόω, fut. ώσω, finio, termino. Α πέρας

Περάτη, ης, ἡ, finis, extremum; (2) extremitas horizontis orientem versus. Α πέρα. Hinc

Περάτηθεν, *adv.* ab extremo; (2) ex adverso.

Περάτης, ου, ὁ, transitor. Α περάω.

Περατικοί, transfluminales, *Gl. V.*

Περατοειδής, ὲς, finitus.

Πέρατος, άτη, ατον, ulterior. Α πέρα.

Περατός, ἡ, όν, per quem transitus patet, permeabilis. Α περάω.

Περατόω, ῶ, f. ώσω, finio, termino. Α πέρας. Hinc

Περάτωσις, εως, ἡ, terminatio.

Περάω, ῶ, fut. άσω, et ήσω, transeo, penetro; (2) transporto. *Gl. V.* trajicio, trano; imperfect. *Ion.* περάασκον, πέρασκε, penetrabat. Αὐτὸς πρὸς ἄδην δυτιέραν ὁδὸν περᾷ. *Lycophr.* 809. Τεῦδν περάσας δισπότης δοῦλον λίχος, *Eur. Andr.* 30. Α πέραν.

Περγαμηνὴ, sc. χάρτη, membrana, *Gl. V.* Α

Πέργαμον, urbs, arx, Ionibus, *Suid.* Πέργαμος, arx Ilii, arx Trojæ, *Hes.* Lat. pl. Pergama; (2) urbs Asiæ Minoris.

Πέρδησις, ἡ, peditum. Α πέρδω vel πορδέω.

Περδικιδιὺς, pullus perdicis, *Steph.*

Περδικικὸς, ἡ, όν, ad perdices pertinens.

Περδίκιον, ου, τὸ, parva perdix; (2) herbæ nomen. Α πέρδιξ.

Περδικοτροφίων, ου, τὸ, locus ubi aluntur perdices. Α

Περδικοτρόφος, ου, ὁ ᾖ ἡ, qui vel quæ perdices alit. Α πέρδιξ et τρέφω.

ΠΕ'ΡΔΙΞ, ικος, ὁ ᾖ ἡ, perdix, avis; (2) astutus; (3) libidinosus.

Πέρδω et πέρδομαι, pedo; perf. πέπορδα· aor. 2. ἔπαρδον.

Πέρηθεν, *adv.* de vel ex ulteriori parte. Α πέρα.

Πέρην, trans, ultra, *Ion.* pro πέραν.

Περῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi περάω.

Περήσει, *transibit*, 3. sing. f. 1. ind. act.

Περητήριον, ου, τὸ, quo perforare et transfodere aliquid possumus, terebra. Α περάω.

Πέρθαι, perf. infin. pass. *Ion.* pro πέπερθαι, a

ΠΕ'ΡΘΩ, f. πέρσω, diruo, everto, vasto, depopulor; a. 2. ἔπαρθον· inf. πραθεῖν, *Ion.* περαθῆναι· perf. πέπορθα. Καὶ τάπὶ Τροίᾳ Πέργαμ' ὡς ἐ μή ποτε πέρσοιν, εἰ μὴ, &c. *Soph. Phil.* 613. Ἦ πᾶν τρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς; *Eur. Rhes.* 592. τρατὸν, *Pind.*

ΠΕΡΙ', *præpos. cum genit.* de; pro; propter; præ, ultra. *Cum dat.* circum, circa. *Cum acc.* circa, circum; circiter; erga; inservit sæpe Periphrasi; (1) personæ, οἱ περὶ Σωκράτην. Socratici; οἱ περὶ Ἄνυτον, Anyti, *item* Anytus cum subscriptoribus; οἱ περὶ Παῦλον, Paulus cum comitibus; (2) rei, τὰ περὶ τὴν ἐπιθυμίαν, cupiditas; (3) genitivi, ἡ περὶ αὐτὸν ἀρετὴ, virtus ejus; intendit, ut περίεργος, curiosus, περίλυπος, prætristis; sæpe redundat, interdum in eodem verbo, modo addit aliquid significationi simplici, modo nihil. Casui postpositum est paroxytonum πέρι.

Πέρι pro περίεστι, *superest.*

Περιάγαμαι, demiror, *Gl. V.*

Περιαγαπάω, ῶ, fut. ήσω, valde amo.

Περιαγγέλλω, enuncio, per præconem omnibus locis nuncio; aor. 1. περιήγγειλα. Ναῦς περιαγγέλλειν κατὰ πόλεις, imperare, *Thuc. βοηθεῖν, Id.*

Περιαγείρω, circumquaque congrego, undiquaque colligo; περιαγείρομαι, a circumfluentium multitudine circumdor. Περιαγειρόμενοι ἀθληταὶ, *Plato.*

Περιαγὴ, ῆς, ἡ, flexus. Α περιάγω.

Περιαγὴς, ὶος, ὁ ᾖ ἡ, circumactus. Ab eod.

Περιαγκωνίζω, brachia et manus vincio, seu post terga seu alio modo. Hinc

Περιαγκώνισμα, τὸ, religatio brachiorum et manuum.

Περιαγνίζω, fut. ίσω, lustro.

Περιάγνυμι, et περιαγνύω, fut. άξω, confringo torquendo, conterqueo; aor. 2. part pass. περιαγὴς, circumfractus. Περιάγνυται ὕδωρ, *Apollon.*

Περιαγοραῖος, ου, ὁ, circumforaneus; (2) loquax, rabula. Ex ἀγορὰ, *forum.*

Περιάγχω, f. ξω, præfoco, contorqueo. Ex

Περιάγω, f. άξω, circumduco, circumago, mecum duco; (2) circumeo, lustro; (3) adduco, redigo ad aliquid; *Gl. V.* circumago, ducrito, circumduco, circino, traduco. Περίαγε τὸν ταύχηλον, *Aristoph. Av.* 177.

Περιαγωγεῖς, ίος, ὁ, instrumentum ad circumagendum navem. Α περιάγω. Unde

Περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, circumactio, circumductio, flexus, qui in orbem fit. *Gl. V.* ambages.

Περιαγωγὸς, circumductor, circumactor, *Steph.*

Περιᾄδω, celebro. Ab ἀείδω.

Περιαθρέω, ῶ, f. ήσω, circumspicio, attente seu diligenter considero. Τὰ ἐν μυχοῖς ὥστις ἐν ἡλίῳ περιαθρεῖν, *Philo.* Hinc

Περιαθρησις, εως, ἡ, circumspectio, attenta et diligens consideratio.

Περιαίνυμαι, detraho, aufero.

Περιαίρεσις, εως, ἡ, detractio, amputatio.

Περιαιρετὸς, ἡ, όν, qui circum eximi potest, exemptilis. Α

Περιαιρέω, ῶ, f. ήσω, περιαιρέομαι, quasi aufero ab omni parte, circumcido; amputo, decortico, detraho, aufero, adimo, depono; περιαιρεθείς, ademptus, *Gl. V.* aor. 1. pass. part. Διὸ δὴ μὴ μόνον πράξεις τὰς μὴ ἀναγκαίας περιαιρεῖν, *M. Anton.* 4, 16. Περιελέσθαι αὐτῶν τὰ ὅπλα, *Xen. Cyr.* 8, 15. Περιελὼν σ' ἀλαζονείας, *Aristoph. Eq.* 290.

Περιαίρημα, τό· vide περιαίρεσις.

Περιαιρῦσαν, acc. sing. part. præs. act. pro περιαιρίσασαν.

Περιακοντίζω, fut. ίσω, jaculis undique ferio.

Περίακτος, ου, ὁ ᾖ ἡ, qui circumagi potest, versatilis. Α περιάγω.

Περιαλγέω, ῶ, fut. ήσω, agerrime doleo, vel fero, vehementer doleo. Τοῖς μὲν παροῦσι περιαλγοῦσα, *Heliod.* ἐπί τινα, *Id.* Hinc

Περιαλγὴς, ίος, ὁ ᾖ ἡ, qui valde dolet. Περιαλγέστερον κτίναι, *Aret.*

Περιαλγῶς, *adv.* valde dolenter, ægerrime.

Περιαλείφω, f. ψω, circumlino, circumungo; περιαλήλιπται, 3. sing. perf. pass. Φάρμακον δίδωμι, τὰ ᾽ν τοῖσιν ἀνσικνημίοισιν ἕλκύδρια περιαλίφειν, *Aristoph. Eq.* 903. Περιαλείφειν τὸν πηλὸν, *Theophr.*

Περίαλλα, *adv.* eximie, insigniter. Ὡς περίαλλα, quam maxime, vehementer, *Soph. Œd. Tyr.* 1218. Ex περὶ et ἄλλα, *alia.*

Περιαλλόκαυλος, ου, ὁ ᾖ ἡ, caule suo aliquid circumplectens

Περίαλλος, ου, ὁ ᾖ ἡ, aliis præstans, eximius.

Περιάλλως, *adv.* eximie, supra modum, *R.*

Περιαλυγὴς, ίος, ὁ ᾖ ἡ, qu. dic. undique purpuratus; (2) profundus, immersus, quasi tinctus malis. Ex ἅλς et ἔργον.

Περιαλυργὸς, ὴ, όν, idem et ex iisd.

Περιαμάω, ῶ, fut. ήσω, demeto.

Περίαμμα, ατος, τὸ, quod circumnectitur et circumligatur alicui, quidquid annectitur collo aliive corporis parti ad arcendas noxas, amuletum. Δοκεῖ δὲ ἡ κόμη περίαμμα εἶναι χρήσιμον κιφαλαλγοῦσι, *Dioscor.* Α περιάπτω.

Περιαμπέχω, et περιαμπίσχω, obtego, involvo. Οὐδὲ δεῖ περιαμπίσχειν λόγους, *Eur. Med.* 282.

Περιαμύνω, protego et defendo a periculis. Σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος, *Tmesis*, Il. 17, 182.

Περιαμύσσω, vel περιαμύττω, fut. ξω, saucio.

Περιαμφιέννυμι, induo, de pallio, toga.

Περιαμφίς, ίδος, ἡ, circumductio, circumactio. Ex περὶ et ἀμφίμαι.

Περιάμφοδος, ου, ὁ ᾖ ἡ, qui circa plateam est, in circuitu situs.

Περιαναγκάζω, vi circumduco seu circumago.

Περιανθὴς, ὶς, festivus, *Hesych.*

Περιανθίζω, f. ίσω, floribus, vel floridis quibusdam coloribus undique orno, perspergo.

Περιανίσημι, idem quod ἀνίσημι.

Περιαντλέω, ῶ, f. ήσω, circumfundo, undique ingero.

Περίαπτος, ου, ὁ ᾖ ἡ, annexus, alligatus; περίαπτον, monile, *Gl. V.* Α

Περιάπτω, fut. ψω, annecto, appendo, alligo, pro amuleto appendo; (2) adquiro, concilio, comparo; (3) impono, injungo, attribuo. *Gl. V.* obdo. Πολὺ τῆς πινίας πρᾶγμ' αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι, *Aristoph. Plut.* 589. Μεγάλας τιμὰς αὐτοῖς ᾖ τῇ πόλει περιάψειν, *Xen. Cyr.* 1, 23.

Περιαράττω, effringo, confringo allidendo.

Περιάργυρος, ου, ὁ ᾖ ἡ, argenteus. Hinc

Περιαργυρόω, ῶ, fut. ώσω, argento obduco.

Περιαρμόζω, fut. όσω, apte circumpono. Τοῖς ξυρεῖς περιήρμοζε λιτίδα χαλκῆν, *Plut.*

Περιάρσεις, εως, ἡ, circumaratio. Α

Περιαρόω, ῶ, fut. ώσω, obaro.

Περιαρτάω,

Περιαρτάω, fut. ήσω, suspendo.
Περίασις, εως, ἡ, circumcentus, vel circumsonantia, fama, celebratio, *Plut.* A περιᾴδω.
Περιαστράπτω, fut. ψω, splendore circumdo. Ἐξαίφνης περίαστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τῆς ὁρμῆς, *Act.* 9, 3.
Περιασχολέω, ῶ, fut. ήσω, occupatus sum.
Περιαυγάζω, f. άσω, splendore luceque circumquaque illumino, collustro.
Περιαυγάσμα, ατος, τὸ, splendor circumquaque collustrans. Ἐπιφαιδρυνομένην ἐκ τοῦ περιαυγάσματος τὸ κάλλος, *Heliodor.* 8.
Περιαύγεια, ας, ἡ, splendor circumquaque lucens, *Suicer.* A περιαυγής.
Περιαυγέω, ῶ, fut. ήσω, splendore luceque circumfundo, collustro. Ὥσπερ ἡ τάμυδρὰ φίγγη ἐναφανίζεται τῷ ἡλίῳ περιαυγούμενα, *Longin.* 17. A
Περιαυγὴ, ῆς, ἡ, lux circumfusa.
Περιαυγὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, splendens, pellucidus. A περιαυγή. Unde
Περίαυγος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem.
Περιαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, idem quod simplex.
Περιαύοντος, gen. sing. part. præs. act. verbi περιαύω.
Περιαυτίζομαι, *Hes.* idem quod
Περιαυτολογέω, ῶ, fut. ήσω, de me ipso (jactabundus sive cum jactantia) loquor, nimis multa. Ex αὐτὸς et λόγος. Hinc
Περιαυτολογία, ας, ἡ, sui ipsius prædicatio et laudatio. Τῇ περιαυτολογίᾳ παῤῥησίαν συγγνώμονα τῆς αἰτίας διδοῦσης, *Plutar. de sui Laude.* 2, 640.
Περιαυχένιος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui cervici circumponitur; ψέλλια ἢ περιαυχένια, *Appian.* Ab αὐχήν.
Περιαύω, fut. αύσω, pernocto.
Περίαχεν, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* et cum ν pro περίηχε, a περιηχέω.
Περιβάδην, *adv.* pedibus alternatim motis, vel divaricatis; (2) circumeundo, obeundo. A
Περιβαίνω, fut. βήσομαι, circumeo; (2) protego, defendo; (3) divarico, divaricatis pedibus sto, *Ern.* Περὶν γὰρ περίβησαν ἄρκτοι, *Il.* 4, 424. Πατρόκλῳ περίβασε, *Ib.* 17, 80.
Περιβαλέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi περιβάλλω.
Περιβάλλω, amicio, cooperio, circumjacio, ambio, amplector, adficio, *Gl. V.* περιβεβληκέναι, adfecisse; περιβεβλημένος, opertus, obsitus, circumamictus, circumsessus, amictus, Ph. *in med.* potior; (2) agito, sc. διανοίᾳ, cogito; (3) adjicio, sed de templo, *Poll.* (4) acquiro mihi. Λάβε μὲ, πόσι, περίβαλλε δὲ χέρας, *Aristoph. Thesm.* 921. Ὦ ῥᾳδίοις ὅρκοισι περιβαλοῦσα με, *Eur. Iph. in Taur.* 791. Τυραννὶδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἵμελλε γῆς, *Id. Ion.* 866. Στέναγμῶν με περιβάλλει νέφος, *Id. Her. Fur.* 1144. Ἐν δὲ τῷ περιβεβλημένῳ τούτῳ νηός τι ἦν, in hoc ambitu est templum, *Herodot.* 2, 91.
Περιβαλώμεθα, 1. pl. aor. 2. conj. med. verbi περιβάλλω.
Περίβαρα, ων, τὰ, calceamenta quædam. Quasi περίβολα, a περιβάλλω.
Περιβαρὶς, ίδος, ἡ, species calceamentorum muliebrium, *Aristoph. Lys.* 48. A περίβαρα.
Περίβαρὺς, ύος, ὁ ἢ ἡ, valde gravis.
Περίβασις, εως, ἡ, circumitio, inambulatio, status super aliqua re subjecta pedibus divaricatis, *Ern.* A περιβαίνω.
Περιβεβλημένον, acc. sing. perf. part. pass. v. περιβάλλω.
Περιβεβλημένως, *adv.* vestitu, amictu.
Περιβῆναι, aor. 2. inf. act. verbi περιβαίνω, pro περιβῆσαι.
Περιβιόω, ῶ, f. ώσω, supervivo, superstes sum; (2) vivum seu incolumem servo, *Gl. V.* περιβιῶν, supervivere, *Plut.*
Περιβλαστάνω, fut. ήσω, circumpullulo.
Περίβλεπτος, ε, ὁ ἢ ἡ, conspicuus, spectabilis, illustris, admirabilis. A περιβλέπω. Hinc
Περιβλεπτότης, ητος, ἡ, spectabilitas, claritas.
Περιβλέπτως, *adv.* clare, insigniter, cum admiratione.
Περιβλέπω, f. ψω, circumspicio; (2) admiror; (3) requiro aliquid oculis; *Lat.* circumspicio. Τὴν Θίσβην περιβλέπων, *Heliod.* πάσας, *Xen. Cyr.* 5, 1. Μὴ περιβλέπε ἀλλότρια ἡγεμονικὰ, *M. Anton.* 7, 31. Hinc
Περίβλεψις, εως, ἡ, admiratio.
Περίβλημα, ατος, τὸ, indumentum, amictus. *Gl. V.* palla. A περιβάλλω.
Περιβλητικὲν, sc. σχῆμα, quod περιβόλην τῆ λόγῳ facit, *Steph.*
Περιβλητρὸς, omnino seu omnibus corporis partibus debilis ac deficiens.
Περιβλύζω, fut. ύσω, scatebris adfluo, scateo.
Περιβλύω, fut. ύσω, circumfluo.
Περιβοάω, ῶ, f. ήσω, celebro, divulgo, decanto.
Περιβόησις, diffamatio, *Artemid.* 2, 42, 134.
Περιβόητος, ε, ὁ ἢ ἡ, celebratus, decantatus, nobilitatus; dicitur in utramque partem, sed sæpe et ut *Gr. anim.* volunt, proprie in deteriorem, pro infamis, seu qui fabula factus est. *Gl. V.* pervulgatus, illustris; (2) qui magnum clamorem edit. (2) περιβόητος ἀντιάζων, magno clamore irruens, *Soph. Œd. Tyr.* 192.
Περιβοήτως, *adv.* clare, cum magna fama.
Περιβόθρεω, ῶ, f. ώσω, circumfodio, oblaqueo. Ex βόθρος.
Περιβόλαιον, ε, τὸ, amictus, amiculum; opertorium, *Gl. V.* A
Περιβολὴ, ῆς, ἡ, vestitus et cultus exterior, stola; (2) quidquid exterius nos circumdat, sive munimenti, sive ornamenti nomine; (3) amplexus; (4) ambitus, periodus orationis; (5) schema quoddam orationis et sententiæ. *Ph.* concursus. A περιβάλλω.
Περίβολον, ε, τὸ, idem quod
Περίβολος, ε, ὁ, ambitus, septum, vallum, murus, munitio; territorium. *Gl. V.* ambitus, mœnia. Ab eod.
Περιβομβέω, ῶ, f. ήσω, bombo circumsono; (2) circumstrepo, circumsono. Προσίασιν Σφηκιῶντις ὡσπερ αἱ σφῆκες περιβομβοῦντες τὴν ἄκρην, *Lucian.*
Περιβόσκω, depasco; (2) decerpo. Τόσσα μὲν Αὐσονίην περιβόσκεται ἔθνια γαῖαν, *Dion. Per.* 383.
Περιβοτανίζω, obherbesco, *Gl. V.*
Περιβοτὸς, montosus, seu montuosus, *Steph.*
Περιβραχιόνιον, ε, τὸ, ornamentum brachii, armilla. A
Περιβραχιόνιος, ον, qui in brachio gestatur.
Περιβρόμομαι, circumfremo, circumsono. Ἔνθα τε νῦμα Ῥησσόμενον νήσοισι περιβρόμεται Σποράδεσσιν, *Dion. Per.* 132.
Περιβρόμω, circumfremo, *Ap.*
Περιβρόω, f. ύσω, undiquaque gravo et onero.
Περιβρομέω, ῶ, fut. ήσω, circumfremo, resono, strepo. Δοιαὶ δ' Ἰσθμια νῶτα περιβρομέουσι Θάλασσαι, *Dion. Per.* 420.
Περιβρυὴς, ῆς, circumscatens vel fluens, *Nic.*
Περιβρύχιος, circumfremens. Περιβρυχίοισι πτερῶν ἐπ' οἴδμασι, *Soph. Antig.* 336.
Περιβρύχομαι, fut. ξομαι, frendeo.
Περιβρωσις, ἡ, circumrosio, *Steph.*
Περιβρώσκω, adedo, circumrodo, depasco; περιβεβρωμένος, ambesus, exesus, *Gl. V.* Hinc
Περίβρωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, arrosus, exesus, circumquaque adesus. Περίβρωτα φλοιῷ, *Arct.*
Περιβύω, f. ύσω, obturo, infercio; (2) undique suppono. Ταυχίνια περιβύσαντες αὐτῷ πάντοθεν, *Luc.*
Περιβωμίζειν, lustrare, circuire, *Gl. V.* A βωμὸς, α ατ.
Περιβώμιος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui circum aram est.
Περίβωτος, ὁ ἢ ἡ, *Ion.* pro περιβόητος.
Περιγανόω, ῶ, lætitia perfundo, exhilaro.
Περιγεγραμμένως, *adv.* circumscripte, definite, perspicue. A περιγράφομαι.
Περίγειος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui circa terram est, terram ambiens, terræ proximus, terræ adhærens. A γαῖα.
Περιγενητικὸς, ἡ, ὸν, vincendi vim habens. A περιγίνομαι.
Περιγενὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, valde lætus. A γῆθος.
Περιγηθέω, ῶ, fut. ήσω, consenesco, consumor.
Περιγίνομαι, vel περιγείνομαι, fut. γενήσομαι, supersum, reliquus sum, resto, de eo quod superest, ita ut pro lucro sit; (2) supersum, i. e. evado, salvus evado, servor a morte; (3) obvenio, contingo; (4) potior, adipiscor; (5) præverto, superior sum, vinco. Τῷ δὲ πένητος, περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μὲν τοι μηδ' ἐπιλείπειν, *Aristoph. Plut.* 553. Ἕως ἂν ᾖ διαλυσώμεθα πεισθέντες τὸν πόλεμον, ἢ περιγενώμεθα τῶν ἐχθρῶν, vicerimus, *Dem. Phil.* 1. (5) περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι, *Il.* 4, 375.
Περιγλαγὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, lacte vel succo lacteo plenus. Περιγλαγέας κατὰ πέλλας, *Il.* 16, 642. A γλάγος.
Περιγλήνεομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, circumspicio. A
Περίγληνος, ε, ὁ ἢ ἡ, circumspiciens. Ex γλήνη, pupilla.
Περίγλισχρος, ε, ὁ ἢ ἡ, lentus et viscosus.
Περιγλυκύνομαι, obdulcesco, *Gl. V.*
Περιγλύφω, fut. ψω, circum, circa sculpo.
Περίγλωσσος, ε, ὁ ἢ ἡ, facundus, eloquens. A γλῶσσα.
Περιγλωτὶς, ίδος, ἡ, involucrum linguæ.
Περιγλῶχις, *per Sync.* pro περιγλώχινες, cuspidulosa folia, *Hes.*
Περιγνάμπτω, fut. ψω, circumflecto. Ἀλλά με κῦμα ῥόος τι περιγνάμπτοιτο μαλείαν ἢ βορέης ἀήσει, *Od.* 9, 80.
Περιγογγύζω, fut. ύσω, obmurmuro.
Περιγογγύζωσι, 3. pl. præs. conj act. verbi περιγογγύζω.
Περίγρα, ας, ἡ, circinus. Ex περίξ et γράω comedo, vel γράφω, scribo, Eust. v. Ern.
Περίγραμμα, ατος, τὸ, circumscriptio; (2) circumseptus locus, termini, fines circumdati. A περιγράφω.
Περιγραπτέον, circumscribendum est. Περὶ ἑαυτὸν σκιαγραφίαν ἀρετῆς περιγραπτέον, *Plato.* Ab eod.
Περίγραπτος, ε, ὁ ἢ ἡ, circumscriptus et quasi certis finibus inclusus. Ab eod.
Περιγραφεὺς, ἐος, ὁ, circumscriptor, *Ph.* A
Περιγραφὴ, ῆς, ἡ, circumscriptio, ambitus; (2) definitio, determinatio, temporis, loci; (3) descriptio minus exacta; (4) circumscriptio, circumventio, fraus.
Περιγράφω, f. ψω, circumscribo; (2) circumscribo, i. e. definio seu præfinio, quasi circumscribendo præstituo; (3) finio, seu claudo, v. gr. librum, orationem, vitam per vim; (4) leviter, non exacte describo; (5) deleo, oblitero, aufero e numero; (6) repudio; (7) coerceo, cohibeo. Περιγεγράφθω αὐτὸ, *M. Anton.* Περίγραψον τὸ ἐνεστὸς τῷ χρόνῳ, *Id.* Ἐς τὸ συμμέτρον περιγεγραμμένοι, *Luc.*
Περιγυρὴς, ίδος, ἡ, circumferentia. A γύρος.
Περιδαίδαλος, ε, ὁ ἢ ἡ, varius.
Περιδαίομαι, depereo, *Ap.*
Περιδαίω, comburo, accendo, *pass.* ardeo, etiam amore.
Περιδάκρυτος, ον, lacrymosus, tristissimus.
Περιδαρδάπτω, undique lacero, devoro, *Hes.*
Περιδδίσασαν, acc. sing. aor. 1. part. act. *Poet.* pro περιδείσασαν, a περιδείδω.
Περιδειὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, meticulosus, pavidus, alicubi et formidabilis, terribilis. A δέος.
Περιδείδιμ, ας, ἡ, nimius timor. A præc.
Περιδείδω, fut. ίσω, pertimesco, quasi undique metuo; περιδδείσασα, timefacta, aor. 1. part. fœm. pro περιδείσασα, *Il.* 15, 123. περιδείδια, pro περιδείδια, perf. timeo, *Il.* 13, 52. Τῷ ῥα περιδδείσαν μένος ἀντίοντες Ἀχαιοὶ, *Il.* 11, 508.
Περιδειπνέω, ῶ, epulum funebre celebro. A περίδειπνον.
Περιδειπνίζω, περιδειπνίζει, pascit, *Ph.*
Περίδειπνον, ε, τὸ, cœna parentalis, funebre epulum. *Ph.* silicernium.
Περιδέρειον, τὸ, totus cervicis flexus atque circumductio, *Poll.*
Περιδέξιον, ε, τὸ, dextrale, armilla. A δεξιὰ.

Περιδέξιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ambidexter, *Ph.* ambimanus, *Il.* 21, 163.

Περιδέραιον, ε, τὸ, monile, collare. *Gl. V.* ornatus collaris.

Περιδεραίος, ε, ὁ ᾗ ἡ, collaris. Ex δέρη.

Περιδερίς, ίδος, ἡ, idem quod περιδέραιον.

Περιδίχομαι, circumspicio.

Περιδινέω, vincio.

Περίδισμος, ὁ, vinculum.

Περίδιτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, circumligatus, obligatus, revinctus. A

Περιδέω, circumligo, obligo; pass. περιδέομαι, circumligor; part. περιδεδιμένος. Τὰς πίδας κνημῖσι περιδέοντες, *Heliod.* "Ον (πώγωνα) περιδησάμενοι ἔκιτ, *Aristoph. Conc.* 100.

Περιδεῶς, *adv.* meticulose, pavide. A περιδεής.

Περίδηλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, conspicuus, perspicuus.

Περιδίδομαι, depono, seu deposito pignore certo, ex pacto certo paciscor. aor. 2. inf. περιδόσθαι· imperat. περίδυ. Περίδυ νῦν ἐμοὶ, εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμικτίον, *Aristoph. Nub.* 644.

Περιδίδυμι, circumdo.

Περιδινίσκω, trajicio et insuo.

Περιδινέω, ῶ, fut. ήσω, circumago, *Il.* 22, 165.

Περιδινητός, ή, όν, ὁ ᾗ ἡ, qui circumagitur; (2) versatilis. A περὶ et δίνη.

Περιδίνησις, εως, ἡ, in gyrum aut vorticem circumactio. A περιδινέω.

Περιδίνητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, versatilis. Ab eod.

Περίδινος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem quod περιδινής· (2) vagabundus, pirata, *Plut.*

Περιδιπλόω, ῶ, f. ώσω, involvo, hoc est, obtego

Περίδοσις, εως, pactum, depositio pignoris et certatio ex pacto. A περιδίδομαι.

Περιδυπέω, ῶ, fut. ήσω, circumsono, obstrepo.

Περιδιώκω, περιδιώκει, persequitur, *Ph.*

Περιδονέω, jacto, agito, nullo loco consistere sino.

Περιδραμητέον, concursandum. A περιτρέχω.

Περιδραμόντας, acc. pl. aor. 2. part. act. verbi περιτρέχω.

Περιδραξίς, εως, ἡ, comprehensio quæ fit manu in pugnum contracta; (2) amplexus, circumplexus. A

Περιδράττομαι, f. ξομαι, apprehendo, circumplector.

Περιδρομεύς, έως, ὁ, qui concursat, ambitiosus, *Gl. V.* A δρόμος, cursus.

Περιδρομή, ῆς, ἡ, circumcursio, cursus, quo circumcurrimus et obimus; (2) circuitus, circinatio, ambitus. A περιτρέχω.

Περίδρομος, ε, ὁ ᾗ ἡ, circumcurrens, circumcursans; (2) rotundus, teres, *Il.* 2, 812. Ab eod.

Περίδρομος, ε, ὁ, locus circularis figuræ, in quo circumiri potest; (2) funiculus retis, quo contrahitur et dilatatur. Ab eod.

Περιδρύπτω, dilacero et saucio, aor. 1. pass. περιδρύφθην, *Ion. Il.* 23, 395.

Περιδύνω, induo, *Hes.*

Περιδύω, fut. ύσω, circumvestio, induo, tego; (2) *Att.* exuo, detractis vestimentis spolio, adimo, *Il.* 11, 100. Ἔτι καὶ τὰ λεπτὰ περιδύεσιν αὐτὰς, *App. Bell. Civ.* 5, 67.

Περιεβάλετι, 2. pl. a 2. ind act. v. περιβάλλω.

Περιεβάλετο, 3. sing. aor. 2. ind. med.

Περιεγείρω, excitor e somno. Περιεγειράντων δ' αὐτὸν τῶν φίλων, *App. Bell. Civ.* 11, 69

Περιεγένετο, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi περιγίνομαι.

Περιέδραμε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi περιτρέχω.

Περιεδρεύω, obsidior. *Gl. V.* obsidione cingo. Ex περὶ et ἕδρα, *sedes.*

Περιέδω, corrodo, ambedo.

Περιεγείρομαι, vigilo.

Περιεζωσμένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi περιζώννυμι.

Περιεθέλω, supra modum volo vel cupio.

Περιείθηκε, 3. sing. a. 1. ind act. v. περιτίθημι.

Περιείδεν, circumspicio, *Hom.*

Περιείδω, *inusit.* circumspicio, speculor; (2) probe novi; (3) negligo, sino, patior; in usu; περιεῖδε, neglexit, aor. 2. inf. περιιδεῖν, circumspicere, negligere. Οὐ μὴν ἐπὶ τούτοις ἀθυμήσας περιεῖδον ἐμαυτὸν ἄδοξον γενέσθαι, *Isocr.*

Περιειλέω, ῶ, f. ήσω, circumplico, circumvolvo. Hinc

Περιειλήθῦσα, aor. 1. part. pass. f. g.

Περιείλημα, ατος, τὸ, involucrum.

Περιείλησις, εως, ἡ, circumvolutio, circuitus.

Περιειλήφασι, 3. pl. perf. ind. act. *Att.* pro περιειλήφασι, a περιλαμβάνω.

Περιειλίξαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. verbi

Περιειλίσσω, fut. ξω, involvo, circumvolvo.

Περίειμι, fut. έσομαι, superior sum, supero, antecello; (2) supersum, abundo; (3) supersum, i. e. reliquus sum; (4) convalesco, *opp.* morior; (5) adsum, immineo; (6) sum, suppeto; τὸ περιὸν, copia, magnitudo alicujus rei; ἐκ περιόντος, ex facili. Vide περιούσια. Οὐκ ἐλαττον δ' ἔτι τὴν πόλιν περιεῖσιθαι, *Appian.*

Περίειμι, eo; (2) circumeo, peragro, lustro; (3) pervenio, devenio. Περιῆναι κύκλῳ, *Dem.* Περιῆσαν κατὰ τὴν πόλιν πλανώμενοι, *Thuc.*

Περιεῖναι, *supervesse*, præs. inf. verbi περίειμι.

Περιειργνύω, cohibeo, coërceo, contineo, revincio, includo. A

Περιείργω, fut. ξω, idem.

Περιείρω, circumnecto. Περὶ γόμφῳ συτικὸς καὶ μακρὸς περιείρυσι τὰ διπήχεα ξύλα, *Herodot.* 2, 96.

Περιείχετο, 3. sing. imp. ind. med. verbi περιέχω.

Περιέκρυβε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi περικρύπτω.

Περικτικὸς, ἡ, όν, comprehendens, complectens, comprehendendi seu complectendi vim habens; (2) universus. Hinc τὸ περικτικὸν, ῦ, complexio. A περιέχω.

Περικτικῶς, *adv.* complectendo, comprehendendo; (2) omnino, in universum.

Περιέλαι, 2. sing. aor. 1. imperat. med. a περιαιρέω, fut. περιέλω, aor. 1. act. περιέλα.

Περιέλαμψιν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν, a περιλάμπω.

Περιέλασις, εως, ἡ, circumactio, circumcursus, circumequitatio. A

Περιελαύνω, f. λάσω, circumequito, obequito; (2) cogo, abigo; (3) vexo, violenter tracto. "Ἱππος περιελαύνειν τὸ σφετέρισον, *Xen.* Περιέλασαν τὸ τεῖχος, *Helind.*

Περιέλιχον, 3. plur. imp. ind. act. verbi περιελίσσω.

Περιέλευσις, εως, ἡ, circumitio. A περιέρχομαι.

Περιελθόντα, acc. sing. aor. 2. part. act. verbi περιέρχομαι.

Περιέλιξις, εως, ἡ, circumactio, vertigo. A

Περιελίσσω, seu περιελίττω, f. ίξω, implico, implico in orbem; (2) verto, circumvolvo. Περὶ δὲ σχοινίον ἐλέλιξεν, *Odyss.* 5, 314.

Περιέλκω, f. ξω, circumquaque traho, qu. dic. circumtraho; (2) distraho, violenter rapio, distringo; (3) distineo, occupo. Περιέλκειν τινὰ κύκλῳ, *Aristot.*

Περιελλείπω, fut. ψω, deficio, inferior sum.

Περιέλλειψις, εως, ἡ, prætermissio; (2) prætermissio unius e consonantibus geminatis. A περιελλείπω.

Περιέλοις, 2. sing. a. 2. opt. act. v. περιαιρέω.

Περιελόντος, gen. sing. a. 2. part. act.

Περιένυμι, induo, vestio.

Περιέξυμι, circumeo.

Περιέπεσον, 3 pl. aor. 2. ind. act. v. περιπίπτω.

Περιεπισφίμωσις, et περιεφίμωσις, ἡ, cum retracto glandis nervo præputium adduci nequit, *Sleph.*

Περιεπτισμένως, *adv.* pure. A περιεπτίσσω.

Περιέπω, περιέπομαι, prosequor et obeo, i. e prosequendo et obeundo seu adsectando tueor et protego, curo; foveo; (2) colo, observo, observantia prosequor; (3) ambio; (4) tracto. Φάσκω τὸ σὸν ᾗ ψυχὴ τὰς ἐμὰς περιέπει τύχας, *Heliod.* Τοῦτον ἡμεῖς ὡς εὐεργέτην ᾗ φίλον, οὐχ ὡς δοῦλον, περιέψομεν. *Xen. Cyr.* 4, 18. (4) Τραχέως περιέπεσι ἀεικίῃ, *Herod.* 1, 73. Ἐπόλμησας τὸν σὸν παῖδα οὕτος πρώτα παρ' ἐμοὶ ἀεικίῃ τοιῇδε περισπεῖν, *Id. ibid.* 115. Περιυβίες . . . . κατεσχίψαντο, περιφθείραντας πρότερον καὶ ὑπὸ παιόνων τρηχέως, *Herod.* 5, 1. Τὰς Σκύθας τούτους τὸ μὲν πρῶτον περιεῖπε τύ, *Id.* 1, 73.

Περιεργάζομαι, f. άσομαι, curiositate utor; (2) curiose ago, diligenter et accurate observo; (3) inaniter seu frustra satago; (4) valde laboro; (5) dicitur et de pictoribus cum ornamenta externa, quæ πάρεργα vocant, picturis addunt. *Gl. V.* sciscitor, percunctor. Περιεργάζεται ζητεῖν τά τι ὑπὸ γῆν, ᾗ τὰ ἐπουράνια, *Plut.* Εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιεργάζοιτο, *Aristoph. Conc.* 220.

Περιεργασία, ας, ἡ, curiositas, *Lucian.* (sed ibi leg. περιεργία, *Ern.*) A præc.

Περιέργεια, ας, ἡ, idem quod

Περιεργία, ας, ἡ, curiositas; (2) nimia diligentia; (3) simulata vel inepta sedulitas, ambitio. A

Περιεργὸς, ἡ, ὁ ᾗ ἡ, curiosus, anxiam diligentiam adhibens; (2) nimis exquisitus, supervacaneus; (3) res alienas curans et nil ad se pertinentes. *Gl. V.* curiosus, perspicax, vesanus, operosus. Ab ἔργον.

Περιέργω, fut. ξω, sepio, includo. Περιέρξαντες αὐτὸ τῷ μνημείῳ, *Thuc.*

Περιέργως, *adv.* curiose, nimis accurate.

Περιερέσσω, vel περιερέττω, remigando promoveo, seu subduco.

Περιέρκτος, ον, circumseptus. Ab εἴργω.

Περίερμα, ατος, τὸ, lignum, seu phalanga quæ navibus supponitur.

Περιέρχομαι, f. ελεύσομαι, circumeo, circumvenio, oberro, lustro, ambio, obeo, obambulo, peragro; (2) circumvenio, i. e. decipio; (3) devenio, venio; (4) ulciscor, punio. Ἐπεὶ δὲ περιῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς, *Xen. Cyr.* 8, 44. Οὐδὲ περιέρχεσθαι ῥᾴδιον πλεῖν ἢ χίλια, *Aristoph. Av.* 6. "Οσα περιέρχεται ὑπὸ τῷ κόσμῳ, comprehenduntur, *M. Anton.*

Περισσεία, arrodo.

Περισκεμμένως, *adv.* considerate, *Ph.* A περισκέπτομαι.

Περισπᾶτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr.* pro περισπάετο, a περισπάω.

Περίσπον, a. 2. ind. act.

Περίσσασθαι, aor. 1. inf. med. *Poet.* pro περιέσασθαι, a περίνυμι.

Περισταλμένος, perf. part. pass. v. περιστέλλω.

Περιστελμένως, *adv.* tecte, occulte.

Περίστη, 3. sing. a. 2. ind. act. v. περιΐστημι pro περιστάω.

Περίστησαν, 3. pl a. 2. ind act.

Περίστιν, 3. sing. præs ind. cum ν, a περίειμι.

Περιστικὸς, ἡ, όν, salutaris: σημεῖον περιστικὸν, signum salutis in ægroto. A περίειμι.

Περιστικῶς, *adv.* salutariter, cum spe salutis.

Περίστραψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi Περιστράπτω pro περιαστράπτω.

Περιστῶτα, acc. sing. perf part. act. *Ion.* et *Att.* pro περιεστηκότα, a περίϊστημι.

Περισχατὸς, ἡ, όν, extremus.

Περίσχε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. περιέχω.

Περισωίστηκεν, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi περισῴζω.

Περιτύχῃν, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum ν, a περιτυγχάνω.

Περιφθήναν, 3. pl. a 1. ind. pass. *Ion.* pro περισφθήναν, a περίειμι.

Περίφλοος, ε, ὁ ᾗ ἡ, probe elixus.

Περιέχω, et περιέχομαι in med. comprehendo; (2) circumdo, cingo, ambio; (3) cingo, i. e. circumsideo, obsideo, undè premo, affligo; (4) superior, major sum; (5) consertis manibus retineo, complector, foveo, amo, curo, defendo; περιέχει, continet, coercet. *Ph.* περιέχεται, comprehensum est. Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν, *Luc.* 5, 9. Διὸ ᾗ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ, pro περιέχεται, 1 *Pet.* 2, 6.

Περιεώρα, 3. sing. imperf. ind. act. pro περιεπώρων, a περιοράω.

Περιζαμενῶς, *adv.* vehementer. A ζαμενής.

Περιζείω, idem quod

Περιζέω, circumferveo, ardeo.

Περίζυγος, ε, ὁ ᾗ ἡ, eidem jugo subditus.

Περίζυξ, ζυγος, ὁ ᾗ ἡ, idem.

Περίζωμα, ατος, τὸ, fascia, subligaculum, cinctus. *Gl. V.* cinctum, lumbare, ventrale. A περιζωννύω.

Περιζωμάτιον, ου, τὸ, Dim. a præc.

Περιζων.ύω, vel περιζώννυμι, futur. ζώσω, circumcingo, accingo, præcingo Περίζωσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου, *Act.* 12, 8. Νῆται γε περιζωσμέναι ἱπλινθόφορον, *Aristoph. Av.* 1153.

Περίζωσαι, 2. sing. a. 1. imperat. med. verbi περιζώννυμι. Unde

Περίζωσις, εως, ἡ, præcinctus, *Gl. V.*

Περιζώστρα, ας, ἡ, fascia, qua caput, vel pectus, vel etiam ventrem cingimus, cingulum. *Ph.* subligaculum.

Περιήγειν, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum ν, a περιάγω.

Περιηγέομαι, οῦμαι, circumduco, duco circum; (2) expono, enarro. Περιηγησάμενοι τὸ ἔρος Πέρσῃσι, *Herodot.* Περιήγησαί μοι τὰ ἐν ἅδου πάντα, *Luc.* Περιηγεῖται τινὰ Θεόπομπος συνουσίαν Μίδου τοῦ Φρυγὸς, *Ælian.*

Περιηγηματικὸς λόγος, circumductus sermo, quo quid ita describitur, ut in rem præsentem lector quasi deducatur. A præc.

Περιηγὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ. qu. dic. rotundus, circumactus aut versatilis; (2) curvus, flexuosus; (3) adstrictus, circumvinctus, circumductus. (1) περιηγέος ἰγγύθι λίμνης, *Callim. Hymn. in Apoll.* 59. (2) ἀκτὴ περιηγὴς, curvum littus, *Apollon. Rhod.* 2, 994. Κυκλάδας ὀψιμένη περιηγίας, Cycladas visura in orbem jacentes, *Callim. Hymn. in Del.* 198. A περιάγω.

Περιηγήσις, εως, ἡ, circumductio, i. e. ipsa actio circumducendi, seu ducendi per singula; (2) expositio et commemoratio rei alicujus, quæ fit sigillatim, et quasi per singula ducendo, *Ern.* A περιηγέομαι.

Περιηγητὴς, οῦ, ὁ, qu. dic. circumductor, i. e. qui circumducit; (2) qui περιήγησιν scribit, orbis enarrator. Ab eod.

Περιηγητικὸς, ἡ, ὸν, pervulgatus, item et intell. *subst.* βίβλος aut βιβλίον, liber geographicus.

Περιηγητικῶς, *adv.* geographi more.

Περιήει, plusq. perf. ind. med. verbi περίειμι.

Περιηθέω, colando perfundo; percolo, Hinc

Περιήθημα, ατος, τὸ, quod percolatur.

Περιήκης, εος, ὁ ἢ ἡ, admodum acutus. Ex ἀκή.

Περιήκω, f. ξω, devenio ad aliquem mutatis in orbem vicibus, seu simpliciter. Ὡς ἂν περιῆκεν εἰς Ἀντίπατρον ἡ νυκτερινὴ φυλακὴ, *Arrian.*

Περιῆλθε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi περιέρχομαι.

Περιήλυσις, εως, ἡ, circuitus, conversio.

Περιηλυτίνσθε, 2. plur. præs. imperat. med. verbi

Περιηλυτίνω, f. ύσω, circumeo. Ex ἐλεύθω.

Περίημαι, circumsedeo, *Hom.*

Περιημεκτέω, ῶ, fut. ήσω, moleste, ægre, seu graviter fero. Περιημεκτήσας τῇ ἀπαντῇ τοῦ ὄρκου, *Herodot.*

Περιῆν, 3. sing. imperf ind. verbi περίειμι.

Περιήνεικε, 3. sing. perf. ind. act. *Ion.* pro περιήνεγκε, a περιφέρω.

Περιηργυρωμένον, acc. sing. perf. part. pass. v. περιαργυρόω.

Περιηρείτο, 3. sing. imperf. ind. pass. pro περιηρεῖτο, a περιαιρέω.

Περιήρεφα, perf. ind. act. verbi περιερέπτω.

Περιηχέω, ῶ, fut. ήσω, circumsono; obstrepo. *Gl. V.* περιηχῶμαι, trepide persono. Περιήχησεν δ' ἀρὰ χαλκὸς, *Il.* 7, 267.

Περιήχημα, ατος, τὸ, strepitus. A præc.

Περιβαλάνης, ις, circumfovens, *Nic.*

Περιβάλπω, fut. ψω, foveo.

Περιβαμβὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, admiratione et stupore perculsus; (2) pavidus. Ex βάμβος.

Περιβαρσὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, præfidens, valde fidens. A βάρσος.

Περιβαρσύνω, fidenti animo sum.

Περίβιος, ον, valde divinus.

Περιβιόω, ῶ, f. ώσω, sulphure lustro seu expio. A βίον. Hinc

Περιβιώσις, εως, ἡ, lustratio seu expiatio quæ fit sulphure.

Περιβὶς, aor. 1. part. pass. verbi περιτίθημι.

Περίβλημα, ατος, τὸ, quod circumponitur, tectorium. A περιτίθημαι.

Περίβρεμος, per ambitum calens, admodum calens, *V. L.*

Περιβύσις, εως, ἡ, circumpositio, circumdatio.

Περιβυτὸς, ἡ, ὸν, circumpositus. A περιτίθημαι.

Περίβυτος, ε, ὁ ἢ ἡ, circumpositus, seu circumposititius, qui circumponi solet, de coma apposititia seu fictitia.

Περιθέω, ῶ, f. εύσομαι, circumcurro, in orbem curro. Περιθέουσι πλάτανοι, *Plato.*

Περιθεωρέω, ῶ, fut. ήσω, circumspicio.

Περιθήκη, ης, ἡ, galericulum, *Gl. V.* A περὶ et τίθημι.

Περιθλάω, confringo, frangendo comminuo.

Περιθραύω, fut. αύσω, idem.

Περιθρητέον, *adv. posit.* concursandum, circumcurrendum. A περιτρέχω.

Περιθρηνέομαι, οῦμαι, lamentis circumsono. Σχιδὸν ἅπασης οἰκημένης περιθρηνεμένης, *Plut.* A θρῆνος.

Περιθριγκόω, ῶ, fut. ώσω, lorica aut septo circummunio, circumsepio. Μασσαλίτας λίγυσι τοῖς ἐτίοις περιθριγκῶσαι τὰς ἀμπελῶνας, *Plut.*

Περίθριξ, τριχος, ὁ, capillus a prima juventute non rasus.

Περιθρομέω, ῶ. f. ήσω, in grumos cogo, vel concrescere facio. A θρόμος.

Περιθρόνια, τὰ, exponitur cœli cava, *Orph. H.*

Περιθρυλλέω, ῶ, divulgo, *Gl. V. Pass.* notus sum omnibus.

Περίθυμος, ε, ὁ ἢ ἡ, ira valde accensus.

Περιθύμως, *adv.* irato animo. Περιθύμως ἐχόμενος, indignatus, *Herodot.* 3, 50.

Περιθυρέω, ῶ, fut. ήσω, circa januam versor, ad januam sto. A θύρα.

Περιθωρακίδιον, ου, τὸ, vestis quæ thoraci superinducitur. A θώραξ.

Περιΐαχω, circumsono. *Od.* 9, 395.

Περιϊδιμέναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro περιϊδεῖν, a περιείδω.

Περιΐδρος, 2. sing. a. ejusd. in conj.

Περιϊδρόω, ῶ, sudore undique diffluo. Hinc

Περιϊδρωσις, εως, ἡ, copiosa sudoris effusio.

Περιΐζομαι, circumsideo, obsideo.

Περιΐσαν, acc. sing. a. 2. part. act. f. g. verbi περειμι.

Περιϊππεύω, fut. εύσω, circumequito, obequito. Περιϊππεύσαντες καὶ γενόμενοι πατὰ νώτα τοῖς πολεμίοις, *Polyb.*

Περιϊστάμενος, præs. part. med. verbi

Περιΐστημι, *et in med.* circumsisto, circumdo, cingo; (2) redigo; revoco; (3) muto in contrarium, transfero; (4) vito, declino. At in aor. 2. et perf. *act. et pass.* dicuntur passive (1) circumsto; (2) redigor; (3) mutor, transferor; (4) *impr.* corona hominum cingor, et turba negotiorum; περιΐσταμαι, circumsto; περιέστησα, aor. 1. περιέστησι, redegit; περιέστην, aor. 2. περιέστη, redactum est, rediit; περιεστηκὼς, et περιεστὼς, p. part. circumstans; περιΐστασο, obsiste, cohibe, præs. imperat. Περιέστησι μὲν τῶν τὸ στράτευμα περὶ τὴν πόλιν, *Xen. Cyr.* 7, 21. Κακῶν Ἰλιὰς περιέστηκεν Θηβαίοις, *Dem.* Τὰς σωματοφύλακας ἐν ὅπλοις ὑποχρέους περιϊστῆσαι, *Heliod.*

Περιΐσχομαι, complector, vindico. Μᾶλλον ἴσης περιΐσχετο κύρης, *Mosch.* 2, 11.

Περικαὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, valde calidus, ardens; (2) ambustus, perustus. A περικαίω.

Περικαθαίρω, perpurgo, lustro. Περικάθηρε τὸν οἶδα Ἰσραὴλ, *Jos.* 5, 3.

Περικαθάπτω, fut. ψω, alligo, vel circumligo, adnecto. Ἐκέλευσε τὰς ἀλυσῖδας ὑποσηζαμένους κρύφα τῷ ἀγκίστρῳ περικαθάπτειν ἰχθῦς τῶν περιαλωκότων, *Plut.*

Περικαθαρίζω, fut. ίσω, purgo, perpurgo.

Περικάθαρμα, ατος· vide καθάρμα.

Περικάθημαι, idem quod

Περικαθίζω, f. ίσω, hostiliter circumsideo, obsideo: περικαθίζεσθαι, obsidere, *Ph.*

Περικάθισις, ἡ, circumsessio, obsessio, *Steph.*

Περικαίνυμαι, vinco, supero.

Περικαίω, fut. καύσω, amburo, deuro, peruro; περικαίομαι, ardeo, inflammor, ut amore; περικεκαυμένος, adustus, ambustus, *Ph.* p. part. Θερμὸς γὰρ ἄγαν ὁ ἀὴρ περικαίει, *Theophr.* Περικαίεσθαι τῷ χρυσῷ, *Chrys.*

Περικακέω, ῶ, f. ήσω, animo prorsus concido, malis cedo, malo vincor. Περικακοῦντες καὶ δυσχερεστέρως τοῖς παροῦσιν, *Polyb.* A κακός.

Περικάκησις, εως, ἡ, abjectio animi, quando quis animo prorsus concidit et malis vincitur. A præc.

Περικαλλὴ, acc. sing. pro περικαλλέα, a

Περικαλλὴς, έος; ὁ ἢ ἡ, perpulcher, perelegans. Ex καλὸς.

Περικάλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, involucrum; opertorium, *Gl. V.* A

Περικαλύπτω, f. ψω, p. κεκάλυφα, obtego, obvelo, circumvelo, cooperio, obnubo, *Gl. V.* Περικαλύψαι τοῖς πράγμασι σκότον, *Eur. Ion.* 1567. Ἐπέταξεν αὐτῇ, ἐπειδὰν ἀποθάνῃ, περικαλύψαι αὐτὴν τε καὶ τὸν ἄνδρα, ἐν ἑνὶ ἱματίῳ, *Xen. Cyr.* 7, 17.

Περικαλυφὴ, ῆς, ἡ, tegumentum. A præc.

Περικαμπὴ, ῆς, ἡ, circumflexus. A

Περικάμπτω, f. ψω, circumflecto, deflecto, tergiverso, oppono; περικάμπτει, tergiversatur, *Gl. V. Ph.* devitat; περικάμψαι, reniti, *Ph.* a. 1. inf. Hinc

Περίκαμψις, εως, ἡ, circumflexio, tergiversatio.

Περικάρδιος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui ambit, amplectitur cor. Ex περὶ et καρδία.

Περικαρπιάκανθος, ε, ὁ ἢ ἡ, pericarpium aculeatum habens. Ex seq. et ἄκανθα.

Περικάρπιον, ου, τὸ, proprie est pars fructus, quæ semen ambit et protegit adversus cœli animaliumque injurias; siliqua, putamen; (2) fructus, seu caro, quæ interius continetur. V. *Plin.* 15, 28; (3) pericarpium, armilla. (1) περικάρπια ἀθήρεις τινὶς ἔσται τῷ ζόῳ, καὶ περικάρπια παίγνια φύσεως, ὕλης ἀτιλῆς ἴχα ἐθήματα, *Synes. de Calv.* 84. C. A καρπός.

Περικάρπιος, ε, ὁ ἢ ἡ, fructu cinctus, fructum habens circum se; (2) cujus fructus tegmine et involucro aliquo est cinctus, *item* tegens fructum, ut nucem.

Περικαρφισμὸς, οῦ, ὁ, lustratio gallinæ, quum ovo edito se festuca aliqua purificat. Ex κάρφος, *festuca.*

Περικαταβάλλω, dejicio.

Περικατάγνυμι, f. ἄξω, undique defringo, infringo; περικατιαγὼς, amfractus, *Ph.* p. part. med. περικατιάγη, a. 2. pass. fractionem circa se passus est.

Περικαταλαμβάνω, undique deprehendo vel comprehendo, adsequor, anteverto. Ἀλλ' ὅμως καί τοι φιύγοντες περικαταλαμβάνονται, *M. Anton* 9. 6.

Περικαταλείπω, fut. ψω, reliquum facio.

Περικατάληπτος, ε, ὁ ἢ ἡ, deprehensus, comprehensus. A περικαταλαμβάνω. Unde

Περικατάληψις, εως, ἡ, deprehensio seu comprehensio, qua aliquem undique tenemus.

Περικατατίτω. decido.

Περικαταῤῥέω, ῶ, circumfluo; (2) delabor.

Περικαταῤῥήγνυμι, f. ξω, discindo, lacero. Περικατερρήξατό τι τὸν ἄνωθεν πίπλον, *Xen.*

Περικαταστρέφω, fut. ψω. everto.

Περικατασφάττω, fut. ξω, macto, cædo.

Περικατατίθημι, repono, collocо, constituo.

Περικαταχέω, effundo.

Περικατέχω, circumdo, obsideo, contineo.

Περικάτημαι, *Ion.* pro περικάθημαι.

Περικάτησθαι, *Ion.* pro περικάθησθαι.

Περικαῶς, *adv.* calide, ardenter. A περικαής.

Περίκειμαι, circumjaceo, circumponor; cinctus sum amictu, malis, &c. Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος ὀνικὸς περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτῷ, *Luc.* 17, 2. Φεύγει δ' ἀπὸ χρῆς (ἀπέφυγε). Ὑζριν τᾶς ὀργᾶς περικείμενος, *Theocr.* 23, 14.

Περικείρω, circumtondeo; aor. 1. περιέκειρα.

Περικεκομένως, *adv.* concise. A περικόπτω.

Περικεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo, stimulo, configo.

Περικεντὴς,

Περικερδής, ές, callidus, lucri cupidus.
Περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, cassis. Ex κεφαλή.
Περικεφαλαίον, τό, capitis tegmen. Ex eod.
Περικήδεο, 2 sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro περικήδε, a
Περικήδομαι, curam gero. Ὡς τότ' ὀδυσσῆος περικήδετο κυδαλίμοιο, *Od.* 3, 219.
Περίκηλος, ε, ὁ ἢ ἡ, peraridus, ambustus, vel circumquaque fissus. Αὖα πάλαι, περίκηλα, *Od.* 5, 240. Ex καίω.
Περικιδναμαι, conspergor.
Περικινέω, circumago. *pass.* circumagor, obeo.
Περικιόνιος, ον, epith. Bacchi. A κίων, quod, cum domus Semeles arderet, hedera nata est in *columnis*, qua servatus est; περικίονος, Sch. Eur. *male.*
Περικίων, ονος· vide περικιόνιος, *Eur.*
Περικλαδής, ές, ὁ ἢ ἡ, umbrosus, ex omni parte ramos habens; (2) multis arboribus abundans. Epith. silvæ. (2) ὅσα φύλλα χοιᾶζε περικλαδέος πίσιν ὕλης, *Apoll. Rhod.* 4, 216. A κλάδος.
Περικλαίω, defleo, deploro.
Περικλασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi περικλάω.
Περίκλασις, εως, ἡ, defractio; (2) locus abruptus, confragosus, saltus; (3) flexus et conversio, circumactio.
Περικλάω, ῶ, fut. άσω, offringo, infringo, defringo; (2) flecto, converto.
Περικλεής, ές, valde inclytus, insignis, *Ap.*
Περικλιόμενον, acc. sing. præs. part. pass. verbi περικλίω. Unde
Περίκλισμα, ατος, τό, ambitus muri.
Περίκλυστος, ε, ὁ ἢ ἡ, inclusus, obsessus.
Περικλύστος, ον, idem quod περικλεής, *Theoc.*
Περικλύω, f. ύσω, undique claudo, cingo, obsideo. *Gl. V.* circumcludo, obsero. Τὰ δὲ πλήθεα περικλυόμενοι, *Thuc.* 2.
Περικλύζω, idem. A κλύω.
Περικλύειν, præs. inf. act. *Ion.* pro περικλύειν.
Περικλύζω, celebro, *Ion.* A κλύος.
Περικλινής, ές, ὁ ἢ ἡ, declivis, devexus. A περικλίνω.
Περικλύδην, *adv.* lavando.
Περίκλυζος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui alluitur, lavatur. A
Περικλύζω, f. ύσω, circumluo, undique alluo; (2) lavo, abluo; περικλύζομαι, undique alluor. Τὸ παιδίον ὕδατι περικλύζειν, *Aristot.*
Περικλύμενον, ε, τό, nomen fruticis. Φύλλα τι κισσήεντα περικλυμένοιο φέρουσα, *Nic. Th.* 510.
Περίκλυσμός, οῦ, ὁ, alluvies, *Ph.* περικλυσμοί, eluviones. A περικλύζω. Unde
Περίκλυσμα, περικλύσματι, adspergine, *Ph.*
Περίκλυστος, ε, ὁ ἢ ἡ, et περικλυστός, ἡ, όν, qui undique alluitur, epith. insulæ. Ab eod.
Περικλυτός, ε, ὁ ἢ ἡ, valde inclytus, insignis; (2) qui facile exaudiri potest.
Περικλώζω, circumcirca κλωγμὸν edens explodo.
Περικλώθω, f. ώσω, neo, seu nendo torqueo et circumago.
Περικνημίδια, tibialia, *Gl. V.* A π. et κνήμη.
Περικνημίς, ίδος, ἡ, tegumentum tibias ambiens. *Ph.* ocrea. Ex iisd.
Περικνίδια, τά, exponitur, ramusculi, *Ep.*
Περικνίδιος, ον, asper, multis et parvis aculeis, ut folia urticæ, thymi, &c. A
Περικνίζω, f. ίσω, scalpo, vellico, pungo, rado; (2) *metaph* aliquem per ludibrium vellico sermonibus, &c. (3) imitor, sc. illudendi causa, *Plut.*
Περικοκκυζίειν, de gallis, cum capite elato canunt, *inpr.* cum vicerunt; (2) contemno, irrideo, *Aristoph.*
Περικολώω, detrunco, mutilo, imminuo, infringo.
Περικομίζω, fut. ίσω, circumveho.
Περίκομμα, ατος, τό, frustum; (2) edulium ex herbis carnibusque concisis. A περικόπτω.
Περικομμάτιον, ε, τό, frustulum. Dim.
Περίκομος, ε, ὁ ἢ ἡ, comatus. A κόμη.
Περικομπίω, ῶ, f. ήσω, jacto, jactanter prædico, seu glorior. Περικομπῶντας πολλοί, *Thuc.*
Περικομψος, ε, ὁ ἢ ἡ, perelegans, admodum scitus vel festivus.
Περικοπή, ῆς, ἡ, circumcisio, circumcisura, qua quidpiam in orbem truncatur. *Gl. V.* amputatio; (2) certa Scripturæ Sacræ sectio, al. ῥῆσις· (3) apparatus, supellex, ornatus, v. gr. fœminæ; (4) facultates, opes. A
Περικόπτω, fut. ψω, undique reseco et mutilo. *Gl. V.* amputo, circumcido. Πανταχόθεν αἱ ἴλπιδες περικοπτόνται, *Diod.*
Περικορδακίζω, idem quod simplex.
Περικορέω, ῶ, fut. ήσω, verro, converro.
Περικόρημα, ατος, τό, purgamentum, sordes verrendo collatæ. A περικορέω.
Περικοσμίω, ῶ, f. ήσω, probe orno, orno *simpl.* περικεκοσμημένος, p. part. pass.
Περικόσμιος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui circa mundum est, eumque complectitur, *Suicer.* A κόσμος.
Περίκυρος, ε, ὁ ἢ ἡ, circumtensus. Ex κίρω.
Περικράζω, fut. ξω, clamo, boo.
Περικρανία, ας, ἡ, membrana nervosa totam calvariam complectens.
Περικράνιον, τό, cervical, *Ph.*
Περικράνιος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui est circa caput, qui caput tegit. Ex κράνιον.
Περικρατέω, ῶ, fut. ήσω, obtineo, dominor, evinco; (2) supero, superior sum. Ὣ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατίστης, *Il.* 21, 214.
Περικρατής, ές, ὁ ἢ ἡ, compos; (2) superior. A κράτος.
Περικρέμαμαι, pendeo circum, *Ep.*
Περικρεμής, ές, ὁ ἢ ἡ, suspensus; (2) etiam de templo dicitur donaria suspensa habente; ναὸς περικρεμὴς ἀναθήμασι. A κρεμάω.
Περίκρημνος, ε, ὁ ἢ ἡ, undique præceps, et locis præruptis declivis, vel admodum præceps et præruptus. A κρημνός.
Περικρέω, fut. ύσω, pulso, pello, percutio.
Περικρυερὸς, prægelidus; *Gl. V.*
Περικρύπτω, f. ψω, celo, occulto. Περίκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, *Luc.* 1, 24.
Περικρώζω, fut. ξω, crocito.
Περικτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, adquiro et adquiror; περικτᾶται, adipiscitur, *Ph.* περικτηθέντα, parta, *Ph.* aor. 1. pass. Hinc
Περίκτησις, εως, ἡ, possessio, peculium, *Ph.*
Περικτίνω, occido. Πολλοὶ δὲ περικτίνοντο ἀλλοι, *Il.* 4, 538.
Περικτίται, ῶν, οἱ, vicini, finitimi, accolæ. Ex κτίστης.
Περικτίονες, vicini, accolæ, *Il.* 17, 220. Ex κτίζω.
Περικτυπέω, ῶ, f. ήσω, perstrepo, circumsono.
Περικυδαίνω, valde celebro, laudo, *Sibyl.*
Περικυκλὰς, άδος, ἡ, in orbem se movens; *in pl.* etiam in orbem aliquid agentes, epith. horarum.
Περικυκλεύω, fut. εύσω, circumeo, circumdo.
Περικυκλίω, ῶ, fut. ήσω, idem; (2) circumago.
Περίκυκλος, ε, ὁ, ambitus, de muro.
Περικυκλόω, ῶ, fut. ώσω, circumdo, cingo, in circulum concludo. Περικυκλώσασί σε, *Luc.* 19, 43.
Περικύκλωσις, εως, ἡ, ipsa actio cingendi, circumdandi, circumveniendi. A præc.
Περικύκλω, *adv.* circum, circumcirca.
Περικυλινδέω, idem quod
Περικυλίω, f. ίσω, circumvolvo, circumvoluto, volutim circumago.
Περικύλισις, εως, ἡ, circumactio, item vagatio.
Περικυμαίνω, fluctibus ambio. A
Περικύμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui vel quæ fluctibus circumcirca alluitur. A κῦμα.
Περικωδωνίζω, circumtinnio, circumsono. A κωδών.
Περικωκύω, lamentis circumstrepo.
Περικωμάζω, comessabundus adeo vel obeo.
Περικωνέω, ῶ, f. ήσω, oblino pice. Τὸν σπόγγον ἴσχων ἐκ τῆς λεκάνης τἀμβάδε' ἡμῶν περικωνῇ, *Aristoph. Vesp.* 598. A κώνος, *pix.*
Περικλακίζω, dilacero, discerpo. Ἑώρα τὰς ἑαυτῆ σάρκας περικλακιζομένας, *Joseph. Maccab.* 10.
Περικλαντίζω, fut. ίσω, calcitro.
Περικλαλέω, ῶ, fut. ήσω, garritu perstrepo; (2) obblatero, inaniter loquor, garrio. Μὴ περικλαλῶμεν, μηδὲ συνθανόμεθα τί ποτ' ἄρα δρᾷν μέλλουσιν, *Aristoph. Conc.* 231. Μηδὲ τοῖς περικλαλοῦσι ταχέως συγκατατίθεσθαι, adseutiendum, *M. Anton.* 1, 4. Hinc
Περικλάλημα, τό, nugæ, *proprie et tropice.*
Περικλάλητος, ον, clarus, famosus.
Περίκλαλος, ον, loquax, garrulus.
Περικλαμβάνω, complector, comprehendo, *item* potior; (2) amplector, amplexor; (3) *Pass.* obsessus teneor, ut elabi non possim; *item* deprehensus sum, cogor. Τῇ ψυχῇ περικλαμβάνειν, *Plato.* Τὸν ὅλον κόσμον περιειλῆφθαι τῇ γνώμῃ, *M. Anton.* 9, 27.
Περικλαμπής, ές, ὁ ἢ ἡ, undique splendidus:
Περίλαμπρος, ὁ ἢ ἡ, idem. A περιλάμπω.
Περιλάμπρως, *adv.* splendide, magnifice.
Περιλάμπω, fut. ψω, fulgeo; (2) undique illustro, splendore ac lumine circumfundo. *Gl. V.* conluceo. Καὶ δόξα Κυρίε περιέλαμψεν αὐτούς, *Luc.* 2, 9.
Περιλαμψὶς, ἡ, fulgor circumfusus, *Greg.*
Περιλέγειν, circumloqui, verborum circuitionibus uti, *Poll.*
Περιλείβομαι, undique destillo, defluo.
Περίλειμμα, τό, reliquiæ.
Περιλειπὴς, idem quod περιλιπής. A
Περιλείπω, fut. ψω, relinquo, reliquum facio; (2) supersum, superstes sum; περιλείπεται, restat, superest, residet, *Ph.* περιλειφθήσεται, supersit, *Ph.* supererit; περιειλιμμένοι, superstites, *Ph.* Οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίε, 1 *Thess.* 4, 15.
Περιλείχω, f. ξω, lambo, circumcirca delingo. Τὰ βλέφαρα περιέλειχον, *Aristot.*
Περίλειξις, εως, ἡ, circumlocūtio; (2) copia dicendi et latius interpretandi; (3) seu futilis loquacitas.
Περιλειτάζω, fut. άσω, idem quod
Περιλείτω, fut. ψω, decortico, delibro. Περὶ γάρ ῥα ἑ χαλκὸς ἔλειψε, *Il.* 1, 236.
Περιλειχήνιστος, ε, ὁ ἢ ἡ, celebris, nomine clarus, qui versatur in sermonibus hominum. Ex περὶ et λειχηνιόομαι.
Περίλευκος, ε, ὁ ἢ ἡ, totus albus; (2) admodum albus.
Περίλημμα, ατος, τό, captura, captum; (2) circumplexus; (3) quod tenetur. A περιλαμβάνω.
Περιληπτικὸς, ἡ, όν, comprehendendi vim habens; ὄνομα περιληπτικόν, nomen cui et singularis et pluralis addi potest, *Ern.* Ab eod.
Περιληπτικῶς, *adv.* summatim; (2) de genere improprie loquendi cum ad aliud genus transfertur nomen, ut cum spolia de præda quavis dicuntur, *Ern.*
Περιληπτὸς, ἡ, όν, qui comprehendi seu amplexu contineri potest; (2) qui percipi potest. A περιλαμβάνω.
Περίληψις, εως, ἡ, comprehensio, complexus; (2) fig. dicendi, vid. περιληπτικῶς, 2. (3) περίληψις καθολικὴ καὶ ἐντεχνος est cum res ad formam artis ac disciplinæ redigitur, *Ern.* Ab eod.
Περιλιμνάζω, fut. άσω, stagnando inundo. Τὴν πόλιν αὐτοῖς περιλιμνάζω, *Thucyd.* 2.
Περιλιμπάνομαι, relinquor, supersum, *Gl. V.* περιλιμπάνεται, resident; περιλιμπανόμενος, superstes, *Gl. V.* A περιλείπω. Unde
Περιλιπὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, superstes, reliquus.
Περιλιχμάζω, fut. άσω, lambo, lingo; (2) cupide appeto.
Περιλιχμάω, et άομαι, ῶμαι, fut. ήσω, ήσομαι, idem. Γλώσσα δὲ περιλιχμᾶτο γένειον, *Theocrit.* 25, 226. Βάις ἑκάστοτε χήλας Γλώσσῃ ὑπωμαίοις ποδὸς περιλιχμήσωσι, *Aratus*, 1115.
Περιλίχμησις, ἡ, ipsa circumlabendi actio, *Arat. Sch.*
Περίλοιπος, ε, ὁ ἢ ἡ, reliquus; (2) superstes. A περιλείπω.
Περιλοπίζω, fut. ίσω, delibro, corticem detracho. Ῥαβδία περιλοπίσαντες, *Theophr.*
Περιλύω, f. ύσω, probe lavo seu abluo. Περιλύειν τινὰ τῷ οἴνῳ, *Plut.*

Περίλυπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, summopere dolens, valde tristis. A *λύπη*.

Περιλωπίζω, fut. *ίσω*, veste induo.

Περιμάδαρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, glaber, depilis, calvus.

Περιμαιμάω, lustro; (2) cupio. Αὐτὸ δ' ἰχθυάα σκόπελον περιμαιμάωσα, *Od.* 12, 95.

Περιμαίνομαι, per furorem vagor; (2) valde furo. Περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος, *Hes. Scut.* 99.

Περιμάκτριος, ίη, ιον, adsidens mactræ; (2) venefica, saga, ex περιμάττω (2). Ex *μάκτρα*.

Περιμανής, ές, ὁ ᾗ ἡ, valde seu mirum in modum insanus. Ex *μαίνομαι*.

Περιμάρναμαι, propugno, defendo.

Περιμαρνάμεθα, 1. pl præs. ind med.

Περιμάττω, fut. ξω, abstergo; (2) defixum et devotum veneficiis liberare, *Ern.* Περιμάξας τὴν ἀκαθαρσίαν, *Diosc.*

Περιμάχητος, �, ὁ ᾗ ἡ, de quo aliqui inter se pugnant vel certant; qui magna contentione expetitur; (2) dubius, incertus. A *μάχομαι*.

Περιμάχομαι, pugno circum. Ἀνιχώρισε τι πάντας τοὺς περιμαχομένους, *Xen.*

Περιμεμφής, ές, ὁ ᾗ ἡ, querulus seu contentiosus. Ex *μέμφομαι*.

Περιμενεαίνω, valde cupio.

Περιμένω, præstolor, operior, exspecto, moror, *Gl. V.* aor. 1. περιέμεινα· imperat. περίμεινον, exspecta, mane. Οὐ περιμένας ἐγὼ τὸ τίλος τῶ λόγω, *Lucian.* Τὰς Τρηχινίας περιμένειν ἐκέλευσεν, ἵνα ἅμα ἴοιεν, *Xen.*

Περιμερίμνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, cum cura rem agens; (2) scitus, elegans. Ex *μέριμνα*.

Περίμεστος, ον, plenus, abundans, refertus.

Περιμετρέω, ῶ, fut. ήσω, totum ambitum metior.

Περίμετρον, ε, τὸ, ambitus. A

Περίμετρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, orbicularis, rotundus; (2) magnus. Hinc ἡ περίμετρος, scil. *γραμμη*, linea, qua in orbem ducta circulus efficitur; *item* ambitus, circuitus. Ex *μέτρον*.

Περιμήκεις, nom. pl. *contr.* pro περιμήκεες.

Περιμήκιστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, prælongus, altus. Ex *π.* et *μῆκος*.

Περιμήκης, εος, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.

Περιμήρια, ων, τὰ, feminalia, *Gl. V.*

Περιμήτριος, et περίμητρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, medullosus. Ex *μήτρα*.

Περιμηχανάομαι, ῶμαι, fut. *νήσομαι*, machinor, molior, struo, *Od.* 7, 200.

Περιμιμνήσκω, admoneo.

Περιμινύθω, imminuo; (2) consumor, deficio.

Περιμοιδή, ἡ, vicissitudo, *Man.*

Περιμυχάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, circummugio, perstrepo.

Περιμυκλής, ές, mugitus edens. A præc.

Περιναιετάω, circumhabito, περιναιετάωσι, circumhabitant, pro περιναιετῶσι, περιναιετάουσι, *Dion. Per.* 330.

Περιναιετάωσι, 3. pl. præs. conj. act.

Περιναίτης, ε, ὁ, accola, vicinus.

Περίναιος, περίνεος, et περινὸς, ὁ, coles, *Gl. V.* περίνιος, coleus.

Περιναύτιος, ον, nauseans, *MSS.* περιναύσιος. A *ναυσία*.

Περίνιος, superfluus in navi vector, *Suid.* ubi plur. περίνιοι. Ex *περὶ* et *ναῦς*.

Περινεύω, fut. *εύσω*, innuo; (2) vergo, specto.

Περινέφελος, ε, ὁ ᾗ ἡ, nubibus circumdatus, nubilosus. Ex *νεφέλη*.

Περινίφρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, pinguis circa renes.

Περινέω, ῶ, circumnato; (2) circumluo; (3) aggero circum.

Περίνιος, ω, ὁ, superfluus vector, vector qui in ministerio navis non est. Ex *νέως*.

Περίνημα, ατος, τὸ, alluvies. A περινέω.

Περινήχομαι, fut. ξομαι, circumnato.

Περινήω, fut. ήσω, accumulo, undique adgero. Περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆες, *Il.* 23, 159.

Περινίζω, abluo, lavo.

Περινίσσομαι, circumeo. Περινίσσεται ὥρα μηνὸς, *Eur. Alc.* 446.

Περινισσομενάων, gen. pl. part. præs. med. f. g. *Æol.* pro περινισσομένων, a περινίσσομαι.

Περινοέω, ῶ, f. ήσω, mente complector et concipio; (2) comminiscor, excogito; (3) curiose cogito. Μεγάλα ταῖς ἐλπίσι περινοῶν ὁ Φίλιππος, *Plut.*

Περινομίνως, *adv.* cogitate, perite, eleganter. A περινοέω.

Περινόησις, εως, ἡ, idem quod

Περίνοια, ας, ἡ, mentis conceptus seu comprehensio; (2) solertia, vafrum commentum. A *νόος*.

Περινομὴ, ἡ, idem quod *προνομὴ*, *Steph.*

Περινοστέω, ῶ, f. ήσω, circumeo, oberro. *Gl. V.* circito, peragro, obambulo, lustro; περινοστεῖν, spatiari. *Gl. V.* Ὅς τίς σε προσπταίον περινοστεῖν ἰᾷ, *Aristoph. Plut.* 121. Περὶ τὰς κλίνας περινοστῶν, *Id. Thesm.* 803.

Περινοστήσασα, *reversa*, aor. 1. part. act. f. g.

Περινύμφιος, ον, sponsis, virginibus gratus.

Πέριξ, *præp.* circum, circa, circumquaque, circumcirca, undique, *Eur. Phœn.* 505, 717. *Androm.* 449. A περί.

Περιξαίνω, derado, abrado.

Περιξεσὸς, ὴ, ὸν, circumcirca rasus, politus.

Περιξέω, circumquaque rado vel polio; περιξεσμένος, circumrasus, p. part. pass. Οἷς τε κυλίνδων Χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιρέηισι δίναις, *Theocr.* 22, 50.

Περιξηραίνω, fut. ανῶ, desicco, exsicco; περιξηραίνομαι, obaresco, *Gl. V.*

Περίξηρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, desiccatus; (2) valde siccus, peraridus.

Περιξυράω, ῶ, et έω, fut. ήσω, novacula rado, derado.

Περιξυρέω, idem.

Περιξύω, fut. ύσω, rado, scarifico. *Ph.* derado, stringo, destringo; περίξυσόν με, destrigila me, *Gl. V.*

Περίογκος, ε, ὁ ᾗ ἡ, mole sua turgens, amplus.

Περιοδεία, ας, ἡ, circuitus, circuitio, ambitus, peragratio. A περιοδεύω.

Περιοδευσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Περιοδευμένως, *adv.* circumductione, per ambages, *R.* Ab eod.

Περιοδεύσιμος τόπος, amfragosus, amfractus, ambago, *Gl. V.* Ab eod.

Περιοδευτὴς, οῦ, ὁ, circuitor, circulator, *Gl. V.* dicitur de medico circumforaneo; circitor, lustrator; *ap. Pat. Græcos*, qui visitat ecclesias. Ab eod.

Περιοδευτικὸς, ὴ, ὸν, qui circumire solet, circumiens, circularis. A περιοδευτὴς.

Περιοδεύω, fut. εύσω, circumeo, in orbem obeo; (2) mente perlustro et peragro. *Gl. V.* obambulo, circumeo. Περιοδεύειν τὸ σαλάτιον, *Plut.* Τὰς πηγὰς τῶ ποταμῶ, *App.* Οὐ γὰρ μετὰ σκέψεως· ἦλθες ἐπὶ τοῦργον, ἀλλ περιοδεύσας, *Epict.* A περίοδος. Unde

Περιοδία, ας, ἡ, circuitus; circuitura, *Gl. V.*

Περιοδίζω, fut. ίσω, certo orbe redeo.

Περιοδικὸς, ὴ, ὸν, cujus certus est circuitus, qui certo orbe recurrit.

Περιοδικῶς, *adv.* longis verborum circumductionibus sive ambitu.

Περιοδοιπορέω, deambulo, ambulatione utor.

Περιοδονίκης, ε, ὁ, victor periodicus, h. e. qui omnibus generibus certaminum vicit.

Περίοδος, ε, ὁ, circitor, qui vigilias obit.

Περίοδος, ε, ἡ, circuitio, circuitus, ambages, amfractus, ambitus, ambitio, *Gl. V.* (2) Periodus, certa verborum comprehensio perfectum sensum continens; dicitur et de quovis ordine rerum in orbem redeunte.

Περιοδυνάω, ῶ, dolore omni ex parte crucio; περιοδυνάομαι, ῶμαι, graviter doleo; dolore omni ex parte premor.

Περιόδυνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, quem multi dolores premunt; ærumnosus; (2) multos dolores inferens, *R.* Ex περὶ et ὀδύνη, *dolor*.

Περιοδύνως, *adv.* cum gravi dolore.

Περιοιδέω, tumeo.

Περιοικέω, ῶ, fut. ήσω, accola sum. Καὶ ἐγίνετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτὰς, *Luc.* 1, 65.

Περιοικὶα, ας, ἡ, locus suburbanus, seu vici circumjacentes; (2) ager circum urbem situs. *Gl. V.* territorium. A περίοικος.

Περιοικὶς, ίδος, ἡ, finitima; (2) ager circa urbem situs. Ex eod.

Περιοικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, circumædifico, in orbem struo; (2) ædificiis circumcludo. Περιῳκοδόμητο αὐτῷ ὁ τάφος, *Ælian.*

Περίοικος, ε, ὁ ᾗ ἡ, vicinus, accola; περίοικοι, circumhabitatores, *Gl. V.*

Περιοιστέος, α, ον, circumferendus. A περιφέρω.

Περιοιχνέω, ῶ, circumeo, in orbem obeo.

Περιολισθαίνω, et περιολισθέω, f. σθήσω, delabor. Hinc

Περιολίσθησις, εως, ἡ, lapsus, ruina; (2) cum quid per lubricum delabitur.

Περιολκὴ, ῆς, ἡ, distractio, impeditio, (bellum quod cum aliquo geritur, *ap. Jus.* Ern.) A περιέλκω.

Περιομφακώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, prorsus immaturus, crudus; (2) durus.

Περιονυχίζω, fut. ίσω, ungues reseco.

Περιοπτέον, *adv. posit.* circumspiciendum, dispiciendum et considerandum est; (2) negligendum, despiciendum est. A περιόπτομαι. Unde

Περιοπτέος, ία, έον, despiciendus, negligendus.

Περιόπτομαι, f. όψομαι, circumspicio; (2) contemno, negligo, patior; ἐ περιόψεται, non negliget, non patietur. Νυνὶ δ' ἔ σε περιόψομαι, *Aristoph. Lys.* 1020. Hinc

Περιόπτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, conspicuus; (2) negligens. (1) ἐν περιόπτῳ, in omnium conspectu, *App. Bell. Civ.* 2. 131.

Περίοπτως, *adv.* negligenter, temere, conspicue, acerrime. Τέτον ἐν Κάνναις περιόπτως ἀγωνισάμενον, *Plut. in Marcello.*

Περιορᾶν, præs. inf. act. pro περιοράειν, a περιοράω. Unde

Περιόρασις, εως, ἡ, circumspectio; (2) negligentia.

Περιοράω, ῶ, circumspicio; (2) sino, ex neglectu permitto, video et patior; (2) negligo, non curo. *Gl. V.* despicio. Περιορῶντις ἀλλήλως, *Xen. Cyr.* 3, 28.

Περιοργὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, iratus; (2) vehementi ira percitus. Ex ὀργή.

Περιοργίζομαι, irascor, ut simplex.

Περιοργυιόω, ῶ, fut. ώσω, ulnis comprehendo. Ex ὀργυιά.

Περιόργως, *adv.* iracunde, *Hes.* quasi a περίοργος, *Æsch. Agam.* 224.

Περιόρθριον, ε, τὸ, diluculum. A

Περίορθρον, ε, τὸ, idem. Ex ὄρθρος.

Περιορίζω, f. ίσω, suis finibus limitibusque circumscribo, adeoque et recte capio, intelligo; (2) definio, explico; (3) extermino. *Gl. V.* limito. Περιορίζετω τὰς πίστις ἐκείνας ἐν τοῖς μορίοις, *M. Anton.* 5, 18. Περιορίζειν ἑαυτὸν, *Id.* 7, 31. Hinc

Περιόρισις, εως, ἡ, circumscriptio, *R.*

Περιορισμὸς, οῦ, ὁ, circumscriptio quæ fit limitibus, limites agrorum. *Gl. V.* terminatio, definitio; (2) exsilium, nempe relegatio seu deportatio in certum locum, unde egredi vetatur exsul. Ab eod.

Περιόριστος, ον, quod circumscribi, intelligi, explicari potest.

Περιορμέω, ῶ, fut. ήσω, classem in statione habeo.

Περιορμίζω, f. ίσω, classem seu navem in stationem duco. Περιορμίζειν τὴν ναῦν περὶ τὸ χῶμα, *Dem.*

Περιορύσσω, vel ρύττω, fut. ύξω, circumfodio; (2) ablaqueo. Περιορύξαντις κάτω μιχρὶ τῶν ῥιζῶν, *Theophr.*

Περιορχέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, circumsalto.

Περίοσμος, ον, valde, bene olens, fragrans. Ab ὀσμή.

Περιόστιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ossibus circumdatus; (2) ossa circumdans. Ex ὀστέον, *os*.

Περιουσία, ας, ἡ, abundantia, copia, facultas; (2) opes; peculium, res familiaris; (3) luxus; (4) incolumitas, vita; (5) ἐκ περιουσίας, e facili, suppetentibus viribus et copiis; *item* dicis causa, sive gravi aut idonea causa. A περίειμι.

Περιουσιάζω, f. άσω, et άζομαι, suppetunt mihi opes

opes et copiæ. Περιουσίασαι τι βελόμενος καὶ γυναίκα, *App. Bell. Civ.* 5, 75. A περιουσία. Hinc

Περιουσιασμός, οῦ, ὁ, possessio opum et copiarum; (2) peculium.

Περιουσιαστικός, ἡ, όν, adfluens, abundans.

Περιούσιος, α, ὁ ᾗ ἡ, peculiaris; (2) eximius, præstans; (3) dives, copiosus. A περίειμι.

Περιουσιώτερος, abundantior, *Gl. V.* A præc.

Περιόφθαλμος, ε, ὁ, qui circa oculum est, oculum ambiens.

Περιοχέω, ῶ, f. ήσω, circumveho; περιοχέομαι, circumvehor, perrero. Περιοχεῖσθαι ζώοις, *Aristot.*

Περιοχή, ῆς, ἡ, complexio, comprehensio, ambitus; (2) argumentum scripti alicujus; (3) locus scriptoris, al. ῥῆσις· (4) præsidium, septum, munitio. A περιέχω.

Περίοχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, munitus, munimento inclusus. Ab eod.

Περιταβέω, ῶ, f. ήσω, vehementi adfectu commoveor; (2) æstuo dubitatione seu anxietate. Περιταβῶντες ᾗ λοιδορῶντες ἑαυτούς, *Plut.* A

Περιταβής, ές, ὁ ᾗ ἡ, vehementi mœrore adfectus; (2) adfectionibus obnoxius. *Gl. V.* tristis. Ex πάθος, *adfectus.*

Περιταβῶς, *adv.* cum magna tristitia aut mentis commotione.

Περιταμφανόω, ῶ, fulgeo, quaque lumen spargo. Νῆσοι δ' ἐξείης Στοιχάδες περιταμφανόωσαν, *Dion. Per.* 530. A πᾶν et φαίνω.

Περιτανταίνω, circumspicio, oculis lustro. Ἐκ τῶν πίλαγος περιτανταίνοντες, *Arat.*

Περιταρῆναι, aor. 2. inf. pass. verbi περιτείρω.

Περιτάσσω, vel -τάττω, f. άσω, conspergo.

Περίπασος, circumspersus, *Ath.*

Περιτατέω, ῶ, fut. ήσω, ambulo, obambulo. Περιτατεῖν ἄνω κάτω, *Aristoph. Lys.* 712. ἀξίως τῆς κλήσεως, *Ephes.* 4, 1. τοῖς ἴδιοις, *Act.* 21, 21. μετά τινος, *Apoc.* 3, 4. κατὰ ἀγάπην, *Rom.* 14, 15. κατ' εἰκόν, *M. Anton.* 1, 4. Hinc

Περιτάτησις, εως, ἡ, deambulatio.

Περιτατήσωμεν, 1. pl. aor. 1. conj.

Περιτατητής, οῦ, ὁ, ambulator, *Gl. V.* Hinc

Περιτατητικός, ἡ, όν, ambulator, *Gl. V.* (2) ad Peripateticorum sectam vel disciplinam pertinens. Hinc περιτατητικός, οῦ, ὁ, Peripateticus philosophus.

Περιτατητικῶς, *adv.* more Peripateticorum; (2) deambulando.

Περιτατοῖτε, 2. sing. præs. opt. act. *Att.* pro περιτατοῖς, a περιτατέω.

Περίπατος, ε, ὁ, ambulatio, deambulatio; (2) locus in quo deambulamus. *Gl. V.* ambulatio, ambulacrum, deambulatorium; (3) disputatio philosophica, quæ fit inter deambulandum, seu disputatio ambulatoria; (4) locus in quo philosophi deambulantes disputant; (5) schola seu secta Aristotelis.

Περιπαχνόω, glacie constringo; *pass.* congelo.

Περιπέζιος, ία, ιον, terræ propinquus. Hinc ἡ περιπεζία, ας, humilitas; (2) qui pedibus obiri, circumiri potest, *Suid.* Ex πέζα.

Περιπεζίως, *adv.* humiliter. A præc. Unde

Περιπεζίδια, ων, αἱ, ornamenta pedum.

Περίπεζος, fimbriatus, circumdatus limbo. A πέζα (2), quod vide.

Περιπείρω, transfigo. *Gl. V.* adfigo. Ἑαυτὸν περιέπειραν ὀδύναις πολλαῖς, 1 *Tim.* 6, 10. Ἀθρόως ἀνηκίστοις περιέπειρε κακοῖς, *Phil.*

Περιπείλω, seu περιπέλομαι, supero, superstes sum.

Περιπελής, ές, et οῦς, ὁ ᾗ ἡ, lividus. A πελός.

Περίπεμπτος, ον, *proprie* dimissus in varias partes; (2) ex missu alicujus pluribus locis factus, ut ἱερὰ περίπεμπτα, jussu alicujus diversis locis facta sacra, *Æschyl.* A

Περιπέμπω, fut. ψω, mitto circum, dimitto.

Περιπένομαι, circa aliquid vel aliquem satago, occupor aliqua re.

Περιπέπταμαι, circumvolo, *Theoc.*

Περιπέπτω, f. ψω, intego, contego, involvo; proprie pastam crassiorem farina speciosa, ut panifices solent.

Περιπεπτωκέναι, perf. inf. act. verbi περιπίπτω pro περιπτόω.

Περιπεσεῖν, aor. 2. inf. act. verbi περιπίπτω.

Περιπετάζω, vel περιπετάννυμι, aut περιπετανύω, fut. πετάσω, in orbem extendo vel expando, obtendo. Περιπετάσασα χέρα φίλιον, *Eur. Hel.* 634. Παντὰ δ' ἀμφὶ δόξας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκαιθος, *Theocr.* 1, 55. Hinc

Περιπέτασμα, ατος, τὸ, velum seu aulæum, quod obtenditur.

Περιπέτασος, η, ον, expansus vel obtentus, τὸ περιπέτασον, genus osculi exquisitius et acrius, seu amatorium, obscenum. Ab eod.

Περιπέτεια, ας, ἡ, conversio, in contrarium statum mutatio; (2) fortunæ mutatio; (3) casuum varietas, et rerum contrarius atque inexspectatus eventus, *item* incommodum grave, malum fortuitum quodlibet; (4) admiranda et rara fortuna; (5) in epico et tragico carmine conversio rerum in contrarium, pars fabulæ.

Περιπετὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, qui incidit in retia, malum; (2) qui cecidit vel corruit. (1) ἐν γάρ οἱ χθονὶ πικτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ, ensis terræ infixus, in quem procubuit, *Soph. Aj.* 906. (3) ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις σύχας, quoniam in contrarium mutatam habes fortunam, *Eurip. Andr.* 983. Ex πίπτω.

Περιπέτομαι, fut. πτήσομαι, circumvolo. Μὴ περιπέτεσθε σανταχῇ πιχνούτες, *Arist. Av.* 166.

Περιπέττω, tego, involvo, abscondo. Ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν, *Arist. Plut.* 159. Περιπέττειν τὸ πρᾶγμα ἐν λόγοις, *Lucian. de Gymnastis.*

Περιπευκὴς, ές, ὁ, ἡ, peramarus. A πεύκη.

Περιπεφλευσμένων, gen. pl. perf. part. pass. v. περιφλέω pro περιφλύω.

Περιπεφρασμένως, *adv.* perite, prudenter. A φράζω.

Περιπήγνυμι, f. ξω, compingo et coagmento; (2) figo vel defigo; περιπήγνυμαι, congelo, frigore coeo.

Περίπηξις, εως, ἡ, concretio. A præc.

Περιπηδάω, resilio, resiliendo circumeo.

Περιπήσσω, f. ξω, idem quod περιπήγνυμι, *Gl. V.* circumfigo.

Περιπηχύνω, amplector, *Call.*

Περιπίμπλος, ον, præpinguis.

Περιπιμπράω, undique incendo.

Περιπίμπρημι, amburo.

Περιπίπτω, incido, fere in malam partem, ut in rete: vid. περιπετής· perf. περιπέπτωκα: aor. 2. περιέπεσον· part. περιπεσών. Ἢν μοι τὶ περιπέσῃ κακόν, *Aristoph. Lys.* 218. Ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς περιπεσεῖν, *Isocr.* νοσήμασι, *Xen.* Περιπίπτειν ἑαυτῷ, contradicere, *Æschin.* Πρότερον περιπίπτοντες ἀδίκοισι γνώμησι, *Herod.* 1, 96.

Περιπίσματα, τὰ, fraces, reliquiæ olivarum et uvarum, expresso succo, qu. περιπίσματα, ut ἀποπίσματα· Et sic forte legendum ap. *Aristoph.* Ern.

Περιπιτνίω, ῶ, cado desuper et incumbo, irruo.

Περιπλανάω, ῶ, fut. ήσω, errabundum circumago; (2) περιπλανάομαι, errabundus circumeo, pererro. Οὐκ ἀχθόμενοι ταῦτα περιπλανώμεθα, *Xen. Cyr.* 1, 11.

Περιπλάζω, fut. ξω, aberrare facio, circumjactor. Ποῖ περιπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς; *Eur. Hipp.* 244.

Περιπλανήσις, ἡ, vagus circuitus, oberratio, *Greg.*

Περίπλασμα, ατος, τὸ, molliens delinimentum. emplastrum, fomentum crassius, ut e pulte factum. A

Περιπλάσσω vel περιπλάττω, f. πλάσω, illino, oblino, obduco, obtego; (2) adfingo. Περιπλάττεται απλῇ, *Theophr.* Ὀργάνια περιπλασμένα, *M. Anton.* 10, 35.

Περιπλέγδην, *adv.* amplexu, circumplicando se.

Περιπλέγνυμι, circumplico, circumplector, *Suid.*

Περίπλεκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, perplexus, implicitus, connexus. A

Περιπλέκω, fut. ξω, implico, complector, involvo; περιπλέκομαι, amplector. *Gl. V.* Οὐκ οἶδ' ὅπως δεῖ περιπλέκειν, *Dem.* Γρηῒ περιπλίχθη, *Odyss.* 22, 33. Hinc

Περίπλιξις, εως, ἡ, complexus, amplexus.

Περίπλεος, ε, ὁ ᾗ ἡ, plenus, refertus, valde plenus.

Περιπλευμονία, ας, ἡ, pulmonis inflammatio. Ex πλεύμων. Hinc

Περιπλευμονικὸς, ἡ, όν, peripneumonia laborans.

Περιπλευμονικῶς, *adv.* e peripneumonia.

Περίπλευρος, ον, qui est in latere. A πλευρά.

Περιπλέω, fut. εύσω, circumnavigo, navigando obeo, seu ambio; (2) circumfluito, i. e. nimio humore diffluo et delabor, aut laxor. Περιπλεῖν Πελοπόννησον, *Dem.* Τῇ παρασκευῇ ταυτῇ περιέπλευσον, *Thuc.*

Περιπλέως, *Att.* pro περίπλεος, *Plut.*

Περιπληθής, ές, ὁ ᾗ ἡ, pergrandis, ingens, vel magnus; (2) plenus, redundans. Ex πλῆθος.

Περιπλήθω, fut. ήσω, impleo, oppleo, repleo; (2) plenus sum.

Περιπλίγδην, et περιπλίξ, *adv.* nodo, nexu, *Vox Athletica.*

Περιπλίσσομαι, vel περιπλίττομαι, f. ξομαι, circumeo, complector medium in certamine.

Περιπλοκή, ῆς, ἡ, circumplexus, amplexus, coitus in Venere; (2) schema rhetoricum. A περιπλέκω.

Περίπλοκος, ε, ὁ ᾗ ἡ, implicitus, circumdatus complexu. Ab eod.

Περιπλόμενος, præs. part. pass. *per Syncop.* pro περιπεπλόμενος, a περιπέλω, *Il.* 18, 220.

Περίπλους, *contr.* περίπλους, ου, ὁ, circumvectio, qua quis navigio circa locum aliquem vehitur; *adj.* qui circum navigari potest.

Περίπλυμα, ατος, τὸ, perluvium, lixivium. A,

Περιπλύνω, perluo, probe lavo. Hinc

Περίπλυσις, εως, ἡ, ablutio; (2) excrementa dejectio.

Περιπλώω, idem quod περιπλέω.

Περιπνεῖν, idem quod περιπνέω.

Περιπνευμονία, ας, ἡ, pulmonis inflammatio.

Περιπνευμονιάω, laboro peripneumonia. A pr.

Περιπνευμονικὸς, ἡ, όν, peripneumonia laborans. *Gl. V.* pulmonarius. Ab eod.

Περιπνέω, fut. εύσω, spiro circum. *Gl. V.* perflo. Ἔνθα μακάρων ἕδος ὠκεανίδες αὖραι περιπνείουσιν, *Pind. Ol.* 2, 130. Hinc

Περιπνιγὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, suffocatus. Ex πνίγω.

Περιπνοία, ας, ἡ, perspiratio, v. gr. venti, auræ.

Περίπνους, *contr.* περίπνους, ου, ὁ, qui undique perflatur. A περιπνέω.

Περιποδία, ας, ἡ, orbiculus, quo quidam loco calceorum utuntur, *Steph.*

Περιπόδιος, α, ον, idem quod περίπους, *Gal. in Lex. Hipp.* περιποδίη, Ion. *Ern.* A περίπους.

Περιπόδιον, υ, τὸ, limbus, *Ph.* Ab eod.

Περιποθήτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, desideratus, desiderabilis, dilectus, amatus.

Περιποιέω, ῶ, et περιποιέομαι, οῦμαι, tueor, servo; (2) gigno, adfero; (3) *in med.* adquiro, quæro, comparo; (4) vindico mihi, adfero mihi; περιποιηθὲν, partum, *Gl. V.* a. 1. pass. part. et περιπεποιημένος, partus, *Gl. V.* perf.; τὸ περιπεποιημένον, arte singulari et cura factum. Ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τῷ Θεῷ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος, *Act.* 20, 28. Περιποιεῖν Ῥόδον αὐτῷ, *Dem.* Hinc

Περιποίησις, εως, ἡ, tutatio, ipsa actio tuendi et conservandi; (2) adquisitio, adjectio, *Gl. V.* (3) vindicatio et adsertio.

Περιποιητικὸς, ἡ, όν, gignens, seu efficiens, lucrum, procurator rei familiaris, pecuniæ, &c.

Περιπολάρχης, et περιπόλαρχος, ε, ὁ, præfectus vigilum, qui præest circuitoribus excubiarum. Ex περίπολος et ἄρχω.

Περιπολεύω, obambulo, lustro. A περίπολος.

Περιπολέω, ῶ, f. ήσω, in orbem agor seu versor, obeo, circumeo, lustro, *Gl. V.* Καθάπερ τὸν

τὸν ἥλιον ἐν ἅρμασι λίγυσι περιπολεῖν, *Plut.* Ἄνω καὶ κάτω τὴν Ἰδην περιπολῶσιν, *Luc.* Hinc

Περιπέλησις, εως, ἡ, circumactio, circuitus.

Περιπόλια, τὰ, quæ urbem circumjacent, *Steph.*

Περιπολίζω, fut. ίσω, obeo urbes.

Περιπόλιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, urbem circumjacens, circa urbem situs. Ex πόλις.

Περιπολλόν, *adv.* permultum, maxime. Ex π. et πολὺς pro πολλός.

Περιπολλῶ, magni. Ex iisd.

Περίπολος, ε, ὁ, qui circumit, qui in orbem obit et lustrat; (2) explorator et excubitor; (3) navis, apud Rhodios; περίπολοι, calatores, *Ph.* circitores, *Gl. V.* A περιπολέω.

Περιπομπὴ, ῆς, ἡ, missio, dimissio.

Περιπόνηρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, admodum improbus, improbitate nobilitatus.

Περιποπάζω, f. άσω, circumquaque demulceo et blande attrecto, blanda manu demulceo, *item* poppysmate, seu plausu linguæ.

Περιπορεύομαι, f. εύσομαι, circumeo, in orbem eo et lustro. Τὰ ἱερὰ περιπορευόμενος, *Aristot.*

Περιποτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, fibulis connecto, *App.*

Περιπόρφυρος, ε, ὁ, ἡ, purpura amictus, prætextatus; περιπόρφυρος συγκλητικὴ, prætexta, toga *senatoria*, Gl. V. et περιπόρφυρος, prætexta, toga, *Gl. V.* Ex πορφύρα.

Περιπορφύρω, purpurasco, *Man.*

Περιποτάμιοι, amnenses, *Gl. V.* A ποταμός.

Περιποτάομαι, ῶμαι, circumvolvo. Ex πέτομαι.

Περίπυ, *adv.* circiter.

Περίπους, οδος, ὁ ᾗ ἡ, pedem circumdans; (2) apte pedem circumdans, pedi conveniens; ὑποδήματα περίποδα, calcei habiles, al. περὶ πόδα.

Περιπρὸ, *adv.* eximie, summopere, supra modum; (2) valde, vehementer; scribitur etiam divisim.

Περιπροπλίω, fut. ύσω, provehor nave.

Περιπροχύω, circumfundo; ut hinc sit περιπροχυθὶς, aor. 1. part. pass. circumfusus. Θυμὸν ἐνὶ ῥήθεσσι περιπροχυθεὶς ἰδάμασσεν, *Il.* 14, 316.

Περιπταίω, f. αίσω, impingo, i. e. in indignationem aut odium alicujus incurro.

Περίπτερος, ε, ὁ ᾗ ἡ, undique pinnatus, vel tectus. Περίπτερον, scintilla, *Lex.* Ex πτερόν.

Περίπτισμα, ατος, τὸ, idem quod πτίσμα, πτισάνη. A

Περιπτίσσω, fut. ίσω, corticem auferendo perpurgo; (2) accurate decortico; περιπτισμένος, decorticatus, perf. part. pass. Ἀλλ' ἴσμεν αὐτοὶ νῦνγε περιπεπτισμένοι, *Arist. Ach.* 512.

Περίπτυγμα, ατος, τὸ, operimentum:

Περιπτύξασαν, acc. sing. aor. 1. part. act. f. g. verbi

Περιπτύσσω, fut. ξω, circumplico, circumcirca obvolvo; (2) circumdo, circumfundor, circumvenio; (3) circumplector, amplector; περιπτύσσομαι, complector. *Gl. V.* osculor. Πίπλοι δίμας περιπτύσσοντες, *Eur. Hec.* 724. Ἐμὸν περικτύξουσιν ὠλέναις βρέτας, *Lycophr.* 1135. χέρας, *Eur. Andr.* 418. σὸν γόνυ, *Id. Iph. in Au.* 1017. Καὶ κατηρεφεῖ τύμβῳ περιπτύξαντες, et postquam obtecto sepulcro incluseritis, *Soph. Antig.* 885. Hinc

Περιπτυχὴ, ῆς, ἡ, ambitus, complexus; (2) septum, mœnia; (3) circumactio, conversio. (2) αἳδ' Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαί, *Eurip. Hec.* 1015.

Περιπτυχὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, circumvolutus, circumdatus, indutus, plicando scilicet. Κορυφαῖῳ φασγάνῳ περιπτυχής, *Soph. Aj.* 899.

Περιπτύω, conspuo; (2) contemno, nihili duco.

Περίπτωμα, ατος, τὸ, quod accidit, casus, calamitas. A περιπίπτω. Unde

Περίπτωσις, εως, ἡ, casus, infortunium, calamitas; (2) casus, fortuita occasio.

Περιπτωτικὸς, ὴ, όν, fortuitus. A præc.

Περιπύημα, ατος, τὸ, pus collectum; (2) circum dentes suppuratio. Ex πύον.

Περιπυρήνιον, ε, τὸ, putamen, molles floccos continens. Ex πυρήν.

Περίπυστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, fama notus, celebratus Προφήτης οὐ δύναται περίπυστον ἴσχειν ἐν πατρίδι τιμὴν, *Nonn. P.* 4, 44. Ex πυνθάνομαι.

Περιπωμάζω, fut. άσω, (circumcirca) obturo.

Περιπωματίζω, fut. ίσω, idem. Ex πῶμα.

Περιραίνω, conspergo, *Gl. V.*

Περιργυγχάζω, et **περιῤῥυγχάζω**, valde contemno, irrideo, contemtim tracto.

Περιρεμβίω, ῶ, fut. ήσω, circumvolvo et circumago in modum rhombi, contorqueo; potius περιῤῥομβίω scribendum.

Περιῤῥαγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, disruptus, circumfractus, circumcisus. A περιῤῥήγνυμι.

Περιῤῥαίνω, fut. ανῶ, aspergo, conspergo. Περιῤῥαίνουσιν εἰκόνας, *Diosc.*

Περιῤῥακίδες, palmarum termites; ramuli, surculi. Οἵας ἱερυλλοίο περιῤῥακίδας ἀίξει, *Nic. Th.* 533. Ex ῥακίς.

Περιῤῥασμὸς, εως, ἡ, adspersio. A περιῤῥαίνω.

Περιῤῥαντήριον, ε, τὸ, adspergillum. *Gl. V.* instrumentum ad adspergendum; (2) vas aquarium; (3) locus ipse ubi vas illud positum est, sc. in aditu templi, &c. sed in pl. Vide *Ern.* Ab eod.

Περιῤῥαντίζω, fut. ίσω, conspergo.

Περιῤῥάπτω, suo, consuo, *Gl. V.*

Περιῤῥέζω, expio, lustro.

Περιῤῥέμβομαι περιῤῥέμβεται, pervagatur.

Περιῤῥέπω, f. ψω, in alteram partem declino.

Περιῤῥέψις, εως, ἡ, inclinatio, propensio. A præc.

Περιῤῥέω, circumquaque fluo, undique fluo, circumfluo, alluo; περιῤῥέομαι, circumfluor, abundo, adfluo aliqua re; περιῤῥεῖ, circumfluit; αἵματι περιῤῥεόμενος, sanguine fluens. Ὠκεανὸς περιῤῥέων ἡμᾶς, *Aristot.* Περιῤῥεῖσθαι ποταμοῖς μεγάλοις, *Luc.* Περιῤῥέπτω βίος, victus abunde affluat, *Sophocl. Elect.* 364.

Περιῤῥηγνύω, vel **περιῤῥήγνυμι**, *proprie*, alteri per vim deripio, velut vestem, ut lictores faciunt; περιῤῥήγνυμαι, *in med.* præ dolore vestem meam discindo et lacero. *Sed antiqui poetæ Attici et prosaici posteriores activo etiam utuntur pro medio*, Ern. Οἱ στρατηγοὶ περιῤῥήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκέλευον ῥαδδίζειν, *Act.* 16, 22. Περὶ τὴν χώραν περιῤῥῆξις, *Isocr.* Hinc

Περιῤῥηγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *P.* (περιῤῥηδὴς, *Steph.Ern.*) in utramque partem reflexus, inflexus, aut refractus; (2) qui in orbem circumactus procidit, proruit; (3) rotundus.

Περιῤῥήδην, *adv.* in orbem utrinque.

Περιῤῥῆξις, εως, ἡ, abruptio, discissio. A περιῤῥήσσω, idem quod περιῤῥήγνυμι.

Περιῤῥοὴ, ῆς, ἡ, fluxus in orbem, vortex.

Περιῤῥοια, ας, ἡ, defluxio humoris e variis partibus in certum locum, velut vesicam, &c. Περιῤῥοίαι χολώδεις, *Hippocr.* A

Περίῤῥοος, *contr.* περίῤῥους, ε, ὁ ᾗ ἡ, circumfluus; (2) *Subst.* adfluxus humorum. Ex περὶ et ῥέω.

Περιῤῥοϊσω, undique fluo, circumfluo. Περιῤῥύησαν αἱ κόμαι, *Aret.* Πολλοῖσι βραχίων ἠπήχυς ὅλος περιῤῥύη, *Hippocr.*

Περιῤῥύπτω, fut. ψω, abstergo, abluo. Περιῤῥύπτειν ἄνθρακας, *Diosc.*

Περιῤῥύτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, circumfluus; (2) *active*, circumfluens. Περιῤῥύτων ὑπὸ ἀκαρπίστων πεδίων Σικελίας, supra steriles campos Siciliam circumfluentes (supra fluctus qui circumfluunt Siciliam), *Eurip. Phœn.* 217. A περιῤῥέω.

Περιῤῥωξ, ῶγος, ὁ ᾗ ἡ, abruptus, præruptus. A περιῤῥήγνυμι.

Περισαίνω, vel **περισσαίνω**, caudam movendo circa aliquem adblandior. Οὐρῇσι μακρῇσι περισσαίνοντες ἀνίαν, *Odyss.* 10, 215.

Περισαλπίζομαι, f. σομαι, tubarum seu tubæ sonitu excitor, tubam sonantem audio.

Περίσαξις, εως, ἡ, accumulatio, aggeratio, congestio A περισάττω.

Περισαρκίζω, fut. ίσω, carnem scalpello circino, scarifico. Ex σάρξ.

Περισαρκισμὸς, ῦ, ὁ, circinatio carnis, quæ scalpello fit, scarificatio. A præc.

Περίσαρκος, ε, ὁ ᾗ ἡ, carnosus, carne abundans. Ab eod. Hinc

Περισαρκόω, ῶ, fut. ώσω, carnibus gravo, carne circumdo, carne vestio. Hinc

Περισάρκωσις, εως, ἡ, cum quid carne circumdatum est.

Περισάττω, fut. ξω, circumstipo, circum accumulo. *Gl. V.* aggero. Περισάττειν τὰς ῥίζας τῇ γῇ, *Theophr.* Περισάξαντες τὰ χείλη τοῖς πίθοις πανταχόθεν, *Polyb.* 22, 11, 17.

Περιστίω, *Poet.* περισσίω, fut. ίσω, quatio seu concutio, *Il.* 12, 382.

Περίσεμνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, gravis et magnificus.

Περίσεπτος, ον, venerabilis. A σέβομαι.

Περίσημος, ε, ὁ ᾗ ἡ, insignis, clarus; (2) insignitus, notatus. Ex σῆμα.

Περισήπω, putrefacio. Ὅταν ἐκπεσόντα περισαπῇ λύπα, *Theophr.*

Περισθενίω, viribus et robore valeo, nimium viribus polleo; περισθενίων, prævalens, ferociens. Μή μι περισθενίων δηλήσηται ἐξεῖ χαλκῷ, *Odyss.* 22, 368. A

Περισθενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, viribus et robore prævalidus. Ex σθένος.

Περισιαλόω, ῶ, fut. ώσω, variego.

Περισιγάω, f. ήσω, omitto, taceo quæ ad causam pertinent, *Hes.*

Περισίδηρος, ον, ferro obductus.

Περισκαίρω, salio, palpito.

Περισκάπτω, f. ψω, effodio circa, circumcirca.

Περισκαρίζω, idem.

Περισκελῆ, τὰ, fœminalia, *V. T.*

Περισκελὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, perdurus; (2) pertinax, præfractus; (3) asper, molestus. Ex σκέλλω, *exsicco.* Περισκελέστερον, molestius, ægrius, gravius; ὁ μιτρίως πράττων πάντα περισκελέστερον ἅπαντα τ' ἀνιαρὰ φέρει, *Menand.* Περισκελεῖς φρένες, mentes obstinatæ, *Aj.* 659.

Περισκελὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, crura ambiens seu circumdans. Ex σκέλος. Hinc

Περισκέλιον, ε, τὸ, feminale, caliga, bracca.

Περισκελὴς, ίδος, ἡ, περισκελίδες, feminalia, *Gl. V.*

Περισκελῶς, *adv.* obstinate et firmo adversus fortunam animo.

Περισκεπάζω, protego, defendo.

Περισκεπὴς, circumtectus, munitus, *Callim. H. Jov.* 12. *Del.* 23.

Περισκέπτομαι, fut. ψομαι, circumspicio, considero. Ὄν σε μάλ' οἶω νύκτα περισκέψασθαι, *Arat.* Hinc

Περίσκεπτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui circumcirca oculis lustrari potest; (2) ex quo subjecta lustrari oculis circumquaque possunt.

Περισκέπω, probe tego. Χρυσοῦ σαλάριοι περισκέπει χείλια ταρσοῖς, *Mosch.* 2, 61.

Περίσκεψις, εως, ἡ, circumspectio; (2) spectatio auri, vel nummorum cura. A περισκέπτομαι.

Περισκήνιον, ε, τὸ, tabernaculum, quo quis circumdatus est, in quo quis est. Ex σκηνή.

Περισκήπτω, comprimo, contero.

Περισκιάζω, fut. άσω, obumbro.

Περίσκιοι, ίων, οἱ, qui arcticum circulum eundem habent cum tropico, aut majorem; (2) περίσκιος, qui in orbem circumactus procidit, proruit; (3) rotundus. Ex σκιά.

Περισκιρτάω, ῶ, futur. ήσω, undique vagor, oberro.

Περίσκληρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, prædurus.

Περισκληρύνω, induro.

Περισκοπισμὸς, ὁ, circumspectio. A

Περισκοπιὼν, idem quod περισκοπεῖον, *Steph.*

Περισκοπίω, ῶ, circumspicio, exploro, *Gl. V.* περισκοπεῖ, perlustrat, *Ph.* Περισκοπεῖν ἄγρον δρόμος, *M. Anton.* 7, 27. Ἀσκοπίμενον ἔφηδον περισκοπῶσα, *Heliod.* Hinc

Περισκόπησις, εως, ἡ, circumspectio, exploratio.

Περισκυθίζω, Scythico more crines cum cute a capite reseco.

Περισκυτίζω, fut. ίσω, idem, *si vera scriptura.*

Περισκυλακισμὸς, ῦ, ὁ, genus lustrationis quæ cane fiebat, *Plut.* Ex σκύλαξ, *catulus.*

Περισμαραγίω, ῶ, fut. ήσω, circumstrepo.

Περισμάω, ῶ, defrico, detergo.

Περισμήχω, idem.

Περιμύχω, paulatim et clam comburo; (2) macero, conficio dolore, ægritudine.

Περισοβέω, ῶ, fut. ήσω, circumeo, vagor cum strepitu; (2) circumfero, dicitur *inpr.* de calice in conviviis. Κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλις καλύμνιος, *Aristoph. Av.* 1431.

Περισοφίζομαι, circumvenio, astutia fallo. Οἵμοι τάλας γ', οἷον σε περισοφίζεται; *Aristoph. Av.* 1652.

Περισπαίρω, palpito et terram calcibus pulso.

Περισπασμός, ῦ, ὁ, distractio, occupatio orta ex curis et negotiis; (2) contentio, bellum; (3) conversio seu circumactio; (4) circumflexio, *Vox Gramm.* Γίγνεται δ' οἱονεὶ διάδοχος τῆς ἀρχῆς ἐν τοῖς ἐκείνῳ περισπασμοῖς, sed eo alibi occupato in ejus locum quodammodo succedit, *Polyb.* 3, 87, 9. (2) conversio manus militum in partem contrariam, circumactio turmæ duplici flexu, *Id.* 10, 21, 8. A

Περισπάω, ῶ, f. άσω, detraho, avello, destringo, *Gl. V.* (2) distraho, i. e. in diversum traho; (3) distraho, i. e. curis et negotiis, item quibuscunque etiam suavibus avocamentis, oblectamentis, *Gl. V.* (4) circumflexo accentu noto; περισπασθείς, destrictus, *Ph.* aor. 1. part. pass. distractus; περισπωμένη, circumflexa, circumducta, *Ph.* præs. part. pass. Ὁ δὲ περισπάσας ξίφος, *Eurip. Iph. in Taur.* 297. Ἐγὼ δὲ ἐμαυτῷ καθῆκον ποιῶ, τὰ ἄλλα μὲ ὁ περιστᾷ, *M. Anton.*

Περιστιρόω, ῶ, fut. άσω, in orbem circumdo, vel involvo. Περισπιράσας τὴν ἰσθῆτα τῇ κιφαλῇ, *Plut.*

Περισπείρω, dissemino, dispergo. Ἐκ χρυσηλάτων πτυχίων περισπείρουσαν Ἀχελῴῳ δρόσον, *Eur. Andr.* 267.

Περισπερχία, ας, ἡ, studium, festinatio, trepidatio. A

Περισπερχὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, supra modum urgens seu premens; *item* festinans, trepidans. Ὦ περισπερχὲς πάθος, *Soph. Aj.* 999. A

Περισπέρχω, propero; (2) graviter fero; (3) intensus sum; περισπέρχομαι, huc illuc cursito.

Περισπεύδω, persequor, assiduus comes hæreo; (2) urgeo, premo.

Περίσπλαγχνος, ε, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, animosus. Ex σπλάγχνον.

Περισπογγίζω, spongia detergo, ut simplex.

Περισπούδαστος, η, ὁ ϗ ἡ, studiose expetitus, quem multi studiose adsectantur, qui diripitur, ut *Cic.* ait; (2) studio dignus. Ex σπεύδζω.

Περισπουδάστως, *adv.* studiose, cupide.

Περίσπουδος, ὁ, qui rebus seriis gaudet, *Steph.*

Περισπωμένη, ης, ἡ, sc. προσῳδία, circumflexus accentus. A περισπάω.

Περισπωμένως, *adv* cum circumflexo in ultima.

Περισσαίνω, *Od.* 10, 215. idem quod περισείνω.

Περισσάκις, *adv.* numero impari, impariter. A περισσός.

Περισσάρτιος, ε, ὁ ϗ ἡ, compositus ex pari et impari numero. Ex περισσὸς et ἄρτιος.

Περισσεία, ας, ἡ, abundantia. A περισσεύω.

Περίσσευμα, vel περίττευμα, ατος, τὸ, abundantia; (2) reliquiæ, excrementum, stercus: Περισσεύσαντα, acc. plur. a. 1. part. act. n. g. a περισσεύω. Unde

Περίσσευσις, εως, ἡ, abundantia, *Gl. V.*

Περισσεύσω, *abundavero*, aor. 1. conj. act.

Περισσεύω, seu περιττεύω, fut. εύσω, abundo, superfluo, supersum, *Gl. V.* περισσεύει, superat, superest, *Gl. V.* Περισσεύειν ἄρτων, *Luc.* 15, 17. τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους, 1 *Thess.* 3, 12. περισσεύσαντα κλάσματα, *Joan.* 6, 12. A περισσός.

Περισσόβοτος, ε, ὁ ϗ ἡ, pastu seu cibo abundans. Κλάσματα πυκνωθέντα περισσοβότοιο τραπέζης, *Nonn.* Ex περισσὸς et βοτός.

Περισσοδάκτυλος, vel περιττοδάκτυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, cui digitus unus superest; (2) digitos numero impares habens.

Περισσοίπια, vel περιττολογία, ας, ἡ, loquacitas; (2) copia orationis. A

Περισσοίπης, ίες, ὁ ϗ ἡ, verbis abundans, loquax. Ex περισσὸς et ἔπος.

Περισσέκομος, ε, ὁ ϗ ἡ, abunde comatus, qui comis densis est. Ex κόμη.

Περισσολογία, et περιττολογία, ῶ, fut. ήσω, sermone nimis multo utor.

Περισσολογία, vel περιττολογία, ας, ἡ, expositio rerum supervacuarum, sermo redundans et supervacaneus; (2) exaggeratio rei et amplificatio copiosa. A

Περισσολόγος, et περιττολόγος, ε, ὁ ϗ ἡ, multo sermone utens; (2) copiosus in dicendo.

Περισσολόφος, longas cristas habens: epith. galeæ. Οἷα περισσολόφων πληκτων, *Oppian. Cyneget.* 3, 369.

Περισσομελὴς, ὲς, membris supervacuus, *Man.*

Περισσόμυθος, ον, inanis dictu; (2) loquax.

Περισσόνοος, *contr.* περισσόνους, ε, ὁ ϗ ἡ, excellenti mente præditus, solers.

Περισσὸς, et περιττὸς, ἡ, ὸν, qui præ cæteris aliquid habet, quo illis præstet; eximius, excellens, copiosus, &c. unde τὸ περισσὸν, excellentia, præstantia, copia; (2) alicujus rei, ut doctrinæ, &c. studiosior; (3) nimius, supervacaneus, redundans; (4) inutilis; (5) impar; (6) numeris additum, ut εἴκοσι περιττὰ est viginti et amplius. Περισσὸς λόγος, sermo magni momenti. Πεῖον δ' ἐμὲ περισσὸν ἦκουσας λόγων; *Soph. Œd. Tyr.* 841. Περισσὰ σώματα, prægrandia corpora, *Id. Aj.* 758. Πρὸς ὅ τι σὺ εἶ περισσὰ, quam non æquo toleras animo, *Id. Elect.* 155. Περισσὸν ἄχθος γυναικῶν, inutile mulierum pondus, *Id. ibid.* 1241. Περισσὰ δρᾶν, supervacanea agere, *id est*, præter mandata agere, *Id. Trach.* 617. Περισσὰ πράσσειν, majora viribus aggredi, *Id. Antig.* 68. A περί.

Περισσόσαρκος, ον, crassus. A περισσὸς et σάρξ.

Περισσότιρος, α, ον, abundantior. *Gl. V.* præstantior. A περισσός. Hinc

Περισσοτίρως, *adv.* vehementius, magis.

Περισσοτιχνία, ας, ἡ, artificii adfectatio, nimium artis studium. Ex τίχνη.

Περισσότης, vel περιττότης, ητος, ἡ, copia; (2) excellentia, præstantia; (3) redundantia sermonis, et πλεονασμός. A περισσός.

Περισσοτρύφητος, ε, ὁ ϗ ἡ, nimis delicatus. Ex περισσὸς et τρυφάω, *delicate vivo.*

Περισσόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, valde prudens. Ex περισσὸς et φρήν.

Περισσῶς, seu περιττῶς, *adv.* copiose, eximie, egregie, excellenter; valde, vehementer, singulari et peculiari quodam modo. *Gl. V.* abunde, abundanter. A περισσός. Unde

Περίσσωμα. Vide περίττωμα.

Περίσσωσις, seu περίττωσις, εως, ἡ, idem.

Περισταδὶν, *adv.* circumstando, circumcirca, ab omni parte. A περιΐσταμαι.

Περιστάζω, destillo, irroro.

Περιστατικὸς, ἡ, όν, contrahendi vim habens, adstrictorius, idem quod valet concoquere, *Ern.* A περιστέλλω.

Περιστάσιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui magna frequentia celebratur. A

Περίστασις, εως, ἡ, circumstantia; (2) corona, i. e. turba circumfusa et circulum efficiens; (3) casus adversus, incommodum; (4) eventus, vicissitudo; (5) occasio; (6) apparatus, supellex, instrumentum; (7) præsens status rerum; (8) ambitus; (9) circumpositio; (10) magna rerum agendarum turba circumstans et urgens, *Ern.* A περιΐσταμαι.

Περιστατέω, ῶ, fut. ήσω, circumsto. *Pass.* circumdor a turba. A περίστατος.

Περιστατικὸς, ἡ, όν, circumstans, ad eventa seu loca, tempora, &c. pertinens; unde περιστατικὰ, circumstantiæ temporum et locorum; (2) adversus, calamitosus, minus secundus. Ab eod.

Περιστατικῶς, *adv.* circumstantiis commemorandis.

Περίστατος, ε, ὁ ϗ ἡ, quem circumstant homines. *Subst.* ὁ, locus altus. Περίστατοι, qui corona hominum cinguntur. Θαυματοποιοὶ περίστατοι, *Isocr.* A περιΐσταμαι.

Περισταυρόω, ῶ, fut. ώσω, vallis seu palis in terram defixis munio. Περισταύρωσιν αὐτὸς τοις ἔνδρασιν, *Thuc.* Hinc

Περισταύρωμα, ατος, τὸ, munimentum vallorum, vallum.

Περισταχυώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, ad similitudinem spicarum circumdans.

Περιστιγανὸς, ὸν, bene tectus. A

Περιστίγω, circumtego, munio.

Περιστίσωσι, 3. plur. aor. 2. conj. act. *Poet.* et *Ion* pro περιστῶσι a περιστημι.

Περιστίχω, fut. ξω, circumeo, seu in orbem eo. Τρὶς δὲ περίστιξας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα, *Odyss.* 4, 277.

Περιστίλλω, cooperio, contego, obvolvo, circumcirca involvo; (2) compono decenter, orno, *inpr.* cadaver mortui hominis; (3) comprimo, coarcto; (4) comprehendo, amplector; (5) curo, ne aliquid incommodi alicui accidat. Θανόντα σε περιστίλλεσι, *Eur. Alc.* 660. Πῶς ἂν μ' ἀδιλφῆς χεὶρ περιστίλλειν ἄν; *Id. Iph. in Taur.* 629. Τὰ σὰ περιστίλλε καλὰ, *Id. Her. Fur.* 1133. Καὶ κατθανοῦσαν χερσὶν ἰῦ περιστιλεῖν, componere, *Id. Med.* 1035.

Περιστιφάζω, fut. άξω, ingemisco.

Περιστιναχίζομαι, idem. Κνισσῆιν δέ τι δῶμα περιστιναχίζεται αὐλῆ, *Odyss.* 10, 10.

Περιστίνω, circumcirca vel majorem in modum gemo; (2) circumcirca resono; (3) undique arcto. Κορυφὴν δὲ περιστένει ὕριος Ἠχὼ, *Hom. Hymn. in Pan.* 21. Περιστίνεται δέ τι γαστὴρ, *Il.* 16, 163.

Περίστικτος, ον, devinctus, ut corona, diademate, &c. A στίφω.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ, ᾶς, ἡ, columba. Hinc

Περιστερεὼν, ῶνος, ὁ, columbarium. *Gl. V.* locus in quo columbæ aluntur; (2) herba quædam. Unde

Περιστερίδιον, ε, τὸ, parvula columba; (2) vel pullus columbinus, pipio, Dim.

Περιστεριδεὺς, ὁ, pullus columbinus, *Steph.* A περιστερά.

Περιστέριον, ε, τὸ, pullus columbinus, pipio; (2) herba quædam.

Περιστέρνιον, ε, τὸ, pars corporis quæ pectus cingit, seu præcordia. Ex στέρνον.

Περιστέρνιος, et περίστερος, pectus cingens seu circumdans, *Steph.*

Περιστεροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, columbini generis. Ex περιστερὰ et εἶδος.

Περιστερώδης, ες, ad herbam peristereon pertinens, *Nic.*

Περιστερὸς, ῦ, ὁ, columbus. A περιστερά.

Περιστεροτροφεῖον, ε, τὸ, locus in quo columbæ aluntur. Ex περιστερὰ et τρέφω, *alo.*

Περιστερώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, columbaris. A περιστερά.

Περιστεφάνόω, ῶ, fut. ώσω, corona redimo; (2) cingo, circumdo. Ποῖος ὐκ ὄχλος περιστεφάνωσιν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικὸς; *Aristoph. Plut.* 786. Κύκλῳ περιστεφάνωνται τὴν οἰκουμένην, *Aristot.*

Περιστέφης, ους, ὁ ϗ ἡ, corona redimitus; (2) septus, seu cinctus velut serto. A περιστέφω.

Περιστέφονται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi

Περιστέφω, f. ψω, corono; (2) circumdo, circumtego, *Od.* 5, 303.

Περιστήθιος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui pectus ambit seu circumdat. Hinc τὸ περιστήθιον, ε, fascia pectoralis, pectorale, Pontificis gestamen, *ap. Hebræos.*

Περιστηρίζω, undique fulcio, firmo.

ΠΕΡΙΣΤΙΑ, ων, τὰ, lustrationes: vid. *Ern.*

Περιστίαρχος, ε, ὁ, lustrationibus præfectus. Ex præc. et ἀρχὸς, *præfectus.*

Περιστιβὴς, ὲς, crebro tritus, al.

Περιστιγὴς, ὲς, notis undique compunctus, vel distinctus, *Nic.*

Περιστίζω, f. ίξω, notis compingo, punctis distinguo; (2) colloco globum hominum, ut servorum. *Herodot. Ern.*

Περιστικτος, ε, ὁ ϗ ἡ, notis compunctus, maculosus. A præc.

Περιστίλβω, fulgeo. *Gl. V.* radio, præfulgeo.

Περιστιχάομαι, ῶμαι, circumambulo, circumeo.

Περι-

Περιφλιγγίζω, destringo circumcirca strigile.
Περιστοιχίω, circumeo. Ἐπειδὴ τοίνυν τὸ μνῆμα τῷ Νεοπτολέμῳ περιστοιχήσατο ἡ πομπή, *Heliodor.* 3.
Περιστοιχίζω, et περιστοιχίζομαι, cingo, circumdo. Κύκλῳ πανταχῇ μίλλοντας ὑμᾶς, ᾧ καθημένους περιστοιχίζεται, *Dem.*
Περίστοιχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ordinibus distinctus, vel quincuncem ordinem dispositus.
Περισολάδην, *adv.* circumcirca tegendo. A
Περισολή, ῆς, ἡ, obvolutio, vestis. A περιστέλλω.
Περιστόμιον, ε, τὸ, lingulæ locus in gutture; (2) pinguedo, arvina; (3) cutis conduplicatio ob pinguedinem; (4) ora seu limbus. *Gl. V.* rictus; item, puteale, puteal, *Ph.* Ex στόμα.
Περίστομος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui circum os est, os ambiens. Ex eod.
Περισυναχίω, circumcirca gemo.
Περισυνάχιζεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* cum ν, pro περισυνάχιζε. A
Περισυναχίζω, idem; (2) undique repleor et reboo gemitibus. Περὶ δὲ συναχίζετο δῶμα, *Od.* 10, 454.
Περίσσον, τὸ, porticus. A στοά.
Περισσρέω, sterno, substerno.
Περισστρατοπεδεύω, et περισστρατοπεδεύομαι, fut. εὐσομαι, castris seu exercitu cingo, circumsideo, obsideo. Περισστρατοπεδεύει τὰς Ταραντίνων, *Plut.*
Περισφέφω, f. ψω, circumago, in orbem verto, circumverto. Χειρὶ περισφέψας, *Il.* 19, 135. Μάλα δ' ἅπαξ περισφέφεται κυκόωντι, *Ib.* 5, 903. *Gl. V.* intorqueo.
Περισφοφάδην, *adv.* circumagendo in orbem vertendo. A περισφέφω.
Περισφοφή, ῆς, ἡ, conversio, convolutio, rotatio; (2) conversatio. Ab eod.
Περισφοφίς, ίδος, ἡ, quasi volutorium, instrumentum quo utimur ad æquandas aridorum mensuras, radius; (2) lignum, quo aliquid, ut torcular, aut simile quid circumagitur. A στροφή.
Περίστροφος, ὁ ᾗ ἡ, qui circumagitur vel circumagi potest; (2) pars retis, quæ et περίδρομος, *Xen.*
Περίστρωμα, ατος, τὸ, stragulum, *Ph.* A περιστρωννύω, *sterno.* Hinc
Περιστρώματα, ων, τὰ, aulæa et tapetia, quibus triclinia et lecti torique sterni solent; (2) circumvallationes.
Περιστρωννύω, et περιστρώννυμι, circumcirca sterno, circumquaque consterno, *Steph.*
Περιστρωβᾶσθαι, præs. inf. pass. *Ion.* pro περιστρέφεσθαι. A
Περιστρωφάω, ῶ, circumverto, circumago. Περιστρωφώμενος χρηνήρια, *Herodot.*
Περίστυλον, τὸ, locus columnis cinctus, porticus *Gl. V.* columnatum.
Περίστυλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, circumcirca columnatus; columnis cinctus.
Περιστυφιλίζω, et περιστυφιλίζομαι, duriter aspereque tracto, adfligo, comminuo.
Περίστωον, ε, τὸ, vitiose pro περίστοον, *Ph.* atrium. Ex στοά.
Περισυλάω, ῶ, fut. ήσω, dispolio, spoliando et depeculando detraho, compilo. *Gl. V.* expilo, compilo. Τὸ ἄγαλμα τῷ Ἀπόλλωνος περισύλησιν, *Ælian. Var. Hist.* 1, 20.
Περισυνίχω, contineo.
Περισύρω, ab omni parte traho, in diversum traho, distraho; (2) divello, lacero; (3) vexo, diripio; (4) obtrecto, probris et conviciis lædo. *Gl. V.* vexo, lacero. Τὰ ῥήματα τῷ Διῒ περισύροντες ἀπήγαγον, *Polyb.* Ἄνω ᾗ κάτω περισύρομαι, *Luc.*
Περισφαιρηδόν, *adv.* in globi vel pilæ modum, ut simplex. Ex σφαῖρα.
Περισφαλής, ίος, ὁ ᾗ ἡ, lubricus. A σφάλλω.
Περισφάλλομαι, oberro, elabor, vagor, pecco
Περισφαραγίω, ῶ, f. ήσω, circumstrepo. Στίγμι δὲ περισφαραγιῶσα γάλακτι, *Nic. Th.* 553.
Περισφηκόω, obstruo, obstringo, idem quod περισφηνόω, *Hipp.*
Περισφηνόω, ῶ, f. ώσω, obstruo, veluti cuneo; obturo.
Περισφίγγω, f. ξω, constringo, coerceo, complector arcte, ut discedere nequeat.
Περισφύριον, ε, τὸ, fascia, qua malleoli pedis solent cingi; (2) ligamen, quod cruribus circumdatur.
Περισφύριος, ε, ὁ ᾗ ἡ, talos cingens.
Περίσφυρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem. Hinc περίσφυρον, ε, τὸ, fascia qua malleoli cingi solent, *Ph* talare. Ex σφύρα.
Περίσχεσο, 2. sing. aor. 2. imperat. med. *Ion.* pro περίσχεσο, a περιέχω.
Περίσχισις, εως, ἡ, verbum militare, dicitur que, si quis ab hostibus undique circumventus est. A περιέχω. v. περίκυρος.
Περίσχιστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, implicatus, circumdatus. Ab eod.
Περισχιδής, ίος, ὁ ᾗ ἡ, in medio fissus, in duas partes dissectus; περισχιδῆς, calcei secti et fissi. A
Περισχίζω, f. ίσω, divido, divortium facio, de fluminibus, *Ern.* discindo, diripio, ut περιῤῥήγνυμι.
Περισχοινίζω, fut. ίσω, fune circumdo et sepio, funem prætendo. Hinc
Περισχοίνισμα, ατος, τὸ, diremptio seu separatio per funiculum, seu funis prætensus
Περισώζω, f. ώσω, incolumem servo, conservo. Αὐτὸ δὴ τοῦτο ᾗ περισώσει, *Synes.* Εἰ ᾗ περισώθη, *Ælian. Var. Hist.* 2, 37.
Περισωρεύω, fut. εύσω, aggero, cumulo, coacervo; (2) cumulis obruo.
Περισώφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, admodum temperans.
Περισωφρονέω, valde sapio, prudens ago.
Περιταινία, ας, ἡ, tænia vel fascia undique cingens, *Aret.*
Περιταμνίμην, præs. inf. act. *Ion.* pro περιτέμνειν, a περιτέμνω.
Περιτάμνω, *Ion.* pro περιτέμνω, et περιτάμνομαι, succido; (2) adimo, privo; (3) idem quod περιελαύνω, *Od.* 11, 401.
Περίτασις, εως, ἡ, obtentus: (2) vehemens et valida distentio. A περιτείνω.
Περιταφρεύω, f. εύσω, fossa seu vallo munio; (2) murum duco, murum circumvallo.
Περιτέθεικας, 2. sing. perf. ind. act. verbi περιτίθημι.
Περιτείνω, intendo, obtendo; (2) valde extendo. *Ph.* περιτείνει, distendit.
Περιτειχίζω, fut. ίσω, muro circumdo seu cingo, circumvallo; p. part. pass. περιτετειχισμένος, muro circumdatus, vallatus. Περιτειχίζειν (τόπον) μεγάλαις πλίνθοις, *Aristoph. Av.* 550. τὴν πόλιν κύκλῳ, *Thuc.*
Περιτείχισις, εως, ἡ, munitio per murum. A præc.
Περιτείχισμα, ατος, τὸ, murus seu munitio locum ambiens. Ab eod.
Περιτειχισμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.
Περίτειχος, ους, τὸ, propugnaculum.
Περιτελέω, ῶ, perficio. Περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη, *Odyss.* 10, 470.
Περιτέλλομαι, circumvolvendo seu circumvertendo perficio orbem, unde anni περιτελλόμενοι, i. e. exacti; (2) dicitur et de ortu siderum, quod in eo orbis circumactio intelligitur, *Il.* 2, 551.
Περιτεμεῖν, aor. 2. inf. act. verbi
Περιτέμνω, fut. εμῶ, amputo, circumcido; περιτετμημένος, circumcisus, *Gl. V.* p. part. pass. Περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, *Act.* 7, 8. τὸ παιδίον, *Luc.* 1, 59. Οὓς τοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, *Gal.* 6, 12.
Περιτενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, valde contentus, contentissimus et rigidissimus; (2) undique intentus, ut περίτονος. A περιτείνω.
Περιτεραμνίζω, fut. ίσω, tego. Ex περὶ et τέραμνος.
Περιτέρμων, ον, finiens undique, ambiens.
Περιτέτμηνται, 3. pl. perf. ind. pass. verbi περιτέμνω.
Περιτιτύχομαι, fic, *Hom.*
Περιτεχνάομαι, circumquaque me versans, machinor, comminiscor, *Suid.*
Περιτέχνησις, εως, ἡ, machinatio, dolus; (2) solertia. A περιτεχνάομαι, *machinor.*
Περιτήκω, f. ξω, colliquefacio. Περιτετήκεσαν πάντα, *Aret.* Hinc
Περιτηξις, εως, ἡ, eliquatio.
Περιτίθημι, circumpono, circumdo, appono, ut personam; addo, ut formam, vestem, &c. περιτίθεμαι, assumo, induo. *Gl. V.* tribuo, *item* mando. Τέτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν, 1 *Cor.* 12, 23. Περιέθηκε φραγμὸν, *Matt.* 21, 1.
Περιτίλλω, cōnvello, evello. Τὰς βλεφαρίδας σᾶ περιτίλῳ, *Aristoph. Eq.* 372.
Περιτιμάω, valde veneror, *Sibyl.*
Περιτιμήεις, ήεσσα, ῆεν, admodum honoratus.
Περιτιταίνω, circum extendo. Περὶ μέσσῳ χεῖρε τιτῆναι, *Il.* 13, 534.
Περιτιτράινω, et περιτιτράω, circumforo, circumquaque perterebro et pertundo, *Steph.*
Περιτίω, f. ίσω, vehementer honoro et colo.
Περιτμηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi περιτέμνω.
Περίτμημα, ατος, τὸ, frustum, segmentum.
Περιτομεὺς, έως, ὁ, qui circumcidit; (2) scalper excisorius, quo sutores coria circumcidunt. A περιτέμνω.
Περιτομὴ, ῆς, ἡ, circumcisio. Ab eod.
Περίτομοι, recutiti, *Ph.* In *N. T.* Judæi circumcisi. Ab eod.
Περίτομος, ον, undique abruptus, seu præruptus, de monte.
Περιτόναιος, sive περιτόνιος, aut περιτόνιος, circumtentus, obtentus; τὸ περιτόναιον, vel περιτόνιον, membrana totum ventrem interiorem continens; subaudi δέρμα. A περιτείνω.
Περίτονος, ον, tectus, inductus, v. gr. pelle tenta per omnes partes, ut in scuto, tympano. Ab eod.
Περιτοξεύω, sagittis undique configo.
Περιτορνεύω, detorno, torno rotundum facio, rotundo.
Περίτρανος, ε, ὁ ᾗ ἡ, perspicuus, manifestus.
Περιτρανῶς, *adv.* perspicue.
Περιτρατίστης, gen. sing. a. 2. part. pass. verbi περιτρίτω.
Περιτραχήλιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, collo circumdatus, collum cingens. Hinc τὸ περιτραχήλιον, ε, τὸ, collare.
Περιτρέμω, contremisco, vibror.
Περιτρέπω, fut. ψω, circumago; (2) circumactu everto et perçello; (3) converto, transfero; (4) in errorem induco; (5) induco, impello, redigo. *Gl. V.* περιτρέπομαι, titubo, vertigine laboro, percello. Περιτρέπειν τὴν ναῦν, *Luc.* Τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει, *Act.* 26, 24.
Περιτρέφω, conglacio; περιτρέφομαι, conglacior, congelo, frigore cogor, coalesco, ut lac in caseum. Σακίσσι περιτρέφετο κρύσταλλος, *Od.* 14, 477.
Περιτρέχω, fut. θρέξω, circumcurro, currens obeo; (2) eleganter, *cum dat.* in aliqua re (dicendo) se efferre, jactare. Περιδραμόντες ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, *Marc.* 6, 55. Οὕτως ἀκίνητος περιδραμὼν γαῖαν ἅπασαν, *Dion. Per.* 41. Ἡμᾶς χρὴ——περιθρέξαι τὴν Πυθὼ πᾶσαν, *Aristoph. Thesm.* 665.
Περιτρέω, f. έσω, circum trepido. Λαοὶ δὲ περιτρέσαν ἀγορώωνται, *Il.* 11, 675.
Περίτρητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, undique pertusus.
Περιτριβὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, obtritus, pertritus, attritus A
Περιτρίβω, obtero, contundo. Ὡς κόγχος ἅλμῃ πάντοθεν περιτριβείς, *Lycophr.* 790.
Περίτριμμα, ατος, τὸ, homo rei alicujus tractatione velut tritus; περίτριμμα ἀγορᾶς, circumforaneus, item subbasilicanus, forensis. Ab eod.
Περιτριχόομαι, ἕλκος περιτετριχωμένον, *Poll.* ulcus in capite, aut alia pilosa capitis parte.
Περιτρομέω, contremisco, *Od.* 18, 76. A
Περίτρομος, ε, ὁ ᾗ ἡ, circumtremiscens, totus tremefactus. *Gl. V.* tremebundus. A περιτρέμω.
Περιτρόπως, *adv.* trepide.
Περιτροπάδην, *adv.* cursim, celeriter, strenue.
Περιτροπίων, *Ion.* pro περιτροπέων, revertens, *Il.* 2, 295. A περιτροπάω. Th. τρέπω.

Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, vicissitudo, qua aliquid per vices et in orbem fit; ἐκ περιτροπῆς, per vices; ἐν περιτροπῇ, idem; (2) circuitus, seu circuitio. Ab eod.

Περίτροπος, vertigo, *Hesych.* Ab eod.

Περιτρόχαλος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, orbiculatus, rotundus; περιτρόχαλα, genus tonsuræ, cum in orbem tondetur caput, solo in vertice relicta coma. A περίτροχος.

Περιτροχάω, ῶ, circumcurro.

Περιτρόχος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, circumcurrens, in orbem currens; (2) orbiculatus, rotundus. A περιτρέχω.

Περιτρώγω, rodo, ambedo, peredo, obrodo, *Gl. V.* Αὐτὸς δ' ὁ Κλέων κικραδίσμας, μόνος ἡμᾶς ἐ περιτρώγει, *Aristoph. Vesp.* 594.

Περιττὸς, περιττάκις, περιττεύω et cætera, vide in περισσός, &c.

Περίττωμα, ατος, τὸ, excrementum; fæces urinæ, et quicquid in corpore e nutritione redundat. A περιττός. Hinc

Περιττωματικὸς, ἡ, ὸν, excrementis abundans, vel ad excrementa pertinens; (2) cui excrementa insunt, ut vesica, alvus, &c.

Περιτυγχάνω, incido, in utramque partem, forte reperio, nanciscor; περιέτυχον, incidi, nactus sum; περιτυχὼν, adeptus. Ἀγνώμονι κοιτῇ περιτυχεῖν, *Xen.*

Περιτύπωμα, cædo, sc. saxum, cæmentum.

Περιτύμβιος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, sepulchralis, funebris, quod versatur circa tumulos. A τύμβος.

Περιτυμπανίζω, fut. ίσω, tympanorum pulsu circumstrepo; (2) fustibus cædo.

Περιτυχὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, qui incidit in aliquid, consequitur quid. A περιτυγχάνω.

Περιτυχὼν, *qui casu accidit*, a. 2. part. act.

Περιυβρίζω, fut. ίσω, injuria et contumelia adficio, vexo. Ταύτην ἐῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν ἡμᾶς ἀτάσας, *Aristoph. Thesm.* 542. Τοιαῦτα περιυβρίζειν αὐτὸς ἐν μέρει, *Id. Vesp.* 1308.

Περιυπνίζω, expergiscor. *Ph.* περιυπνίσατι, expergiscimini.

Περιυφαίνω, obtexo, *Gl. V.*

Περιΰω, circumpluo, p. περιΰσθαι, circumplui.

Περιφάγω, arrodo, corrodo, ambedo.

Περιφαὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, conspicuus, lucens. Ex φάω, *luceo.*

Περιφαίνομαι, undique conspicuus sum. Τὴν δὲ σχιδὸν ὕδατος ἰδεῖν. Ἐν περιφαινομένῳ (τόπῳ), *Od.* 5, 467.

Περιφάνεια, ας, ἡ, prospectus; (2) perspicuitas, evidentia. A

Περιφανῇ, 3. sing. a. 2. conj. pass.

Περιφανὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, conspicuus, conspectui expositus; (2) de sigillo in poculis aut aliis vasis, quod totum est extra vas, et extrinsecus adfixum; opp. κρύσταλλος· (3) illustris, nobilis, *Gl. V.*

Περίφαντος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, circumquaque conspicuus, valde conspicuus et apertus. Περίφαντος ἀνὴρ θανάτοι παραπλήκτῳ χειρὶ, certum est, *vel* undecunque manifestum est, palam est virum furiosa manu necem sibi consciturum, *Soph. Aj.* 228. Adverbialiter sumitur, ut νύκτωρος, 217, pro νύκτωρ. (2) conspicuus, illustris, insignis. Πᾶσιν περίφαντος αἰεί, cunctis spectabilis semper, *id. ibid.* 603. A περιφαίνομαι.

Περιφανῶς, *adv.* aperte. *Ph.* evidenter, clare, perspicue.

Περιφεγγία, ας, ἡ, splendor magnus:

Περιφεγγὴς, ὲς, valde splendens. A φέγγος.

Περιφείδομαι, fut. σομαι, parco.

Περιφέρεια, ας, ἡ, rotunditas, rotunda forma. *Ph.* circulus, convexitas; et περιφέρεια θαλάσσης, margo. Est etiam hallucinatio, et vita errabunda. A

Περιφερὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, orbicularis, rotundus; (2) versatilis, rotatilis. *Gl V.* convexus, devexus, teres. v. *Ern.* A περιφέρω.

Περιφερόγραμμος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, lineam unam habens circumcurrentem, et in se redeuntem, ut circulus. Ex περιφερὴς et γραμμή.

Περιφέρω, fut. περιοίσω, circumfero, mecum fero, in comitatu meo fero; (2) circumago et eodem revolvo; (3) redigo in vel ad; (4) in errorem induco, perturbo; (5) περιενεγκὼν, etiam est, qui ad se rediit, recipit se; περιφέρομαι, circumferor. *Gl. V.* vagor, palor; περιενεχθὶς, aor. 1. p. pass. circumlatus; (6) superstes sum. Τὸν Ἀγαμέμνονος παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων, *Eur. Or.* 448. Ὥστε μόνον ἐκ ἐν ταῖς ἀγκάλαις περιφέρομεν αὐτὸς ἀγαπῶντες, *Xen. Cyr.* 7, 27. (6) ἦν τινα ἡμέραν αὐτὸν ὁ μάντις ἐ περιοίσειν πρᾶξιν, *App. Bell. Civ.* 2, 149.

Περιφεύγω, effugio, evado et superstes sum. *Gl. V.* defugio. Οἱ τότε περιφεύγοντες τὴν φθορὰν, *Plato.*

Περίφημος, ον, famosus, clarus. A φήμη.

Περιφήνης, ᾰ, ὁ, qui clava in pugna utitur. A φάω.

Περιφθάντα, acc. s. a. 2. part. act. v. περίφθημι.

Περιφθάνω, prævenio; περιφθὰς, aor. 2. part. prætervectus.

Περιφθείρομαι, minuor, circumcirca corrumpor; (2) pediculos colligo, *Hes.*

Περιφθινύθω, corrumpor, conficior, pereo.

Περιφιλίω, ῶ, f. ήσω, valde diligo, *Od.* 15, 245.

Περιφίμωσις, ἡ· vide περιστιφίμωσις.

Περιφλιγὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, ardens. A

Περιφλίγω, f. ξω, amburo, vehementer uro.

Περιφλιγὼς, *adv.* ardenter, vehementi ardore.

Περιφλύω, fut. ύσω, amburo, aduro; περιεφλυσμένος, ambustus, part. pass. Τὰς δὲ ζῶντας περιφλυίει, *Aristoph. Nub.* 395. Nonnulli autem scribunt περιφλύει.

Περιφλιδάω, rugas contraho; περιφλιδόων, part. pro περιφλιδῶν, περιφλιδάων. Καί τε βοὸς νέα γίντα περιφλιδόωντος ἀλοιφῇ τηξαμένοις, *Nic. Al.* 62.

Περιφλοίζω, decortico. Hinc

Περιφλοισμὸς, ῦ, ὁ, decorticatio, corticis detractio.

Περιφλοιὸς, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, decorticatus, delibratus.

Περιφλύω, valde nugor; (2) amburo.

Περιφοβέομαι, ῆμαι, pertimesco, paveo, *Gl. V.* Περιφοβεῖσθαι τὰς ἀνθρώπους, *Xen.* A

Περίφοβος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, metu vehementi perculsus, pertrepidus. *Gl. V.* trepidus, pavens. Ex περὶ et φόβος, *metus.*

Περιφόβως, *adv.* trepide, metu vehementi, perculso animo.

Περιφοιβάω, purifico, *Ap.*

Περιφοιτάω, ῶ, fut. ήσω, circumeo, inambulo. Hinc

Περιφοίτησις, εως, ἡ, circumcursio; peregrinatio, vagatio.

Περίφοιτος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, qui circuit, peregrinatur, vagatur.

Περιφορὰ, ᾶς, ἡ, circumlatio, circumactio, circumvectio; (2) ferculorum missus, qui conviviis apponuntur, aut singulis convivis, aut quaternis; (3) ambitus; (4) conturbatio; hallucinatio, distractio; (5) error, vagatio. A περιφέρω. Hinc

Περιφορᾶδην, *adv.* circumagendo et in orbem transferendo et circumducendo, de incessu boum qui pedes anteriores non recta movent, item de luxatis.

Περιφορεὺς, circumago, circumfero; (2) aggero, *Gl. V.* Hinc

Περιφόρημα, ατος, τὸ, ferculum, *Gl. V.*

Περιφορητικὸς, ἡ, ὸν, pervulgatus, omnium sermone tritus:

Περιφόρητος, η, ον, vagus; (2) clarus, sapiens:

Περίφορος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, circumactus, qui in transversum rapitur. A περιφέρομαι.

Περίφορτος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, onustus.

Περίφραγμα, ατος, τὸ, septum, qno quid circumdatur; sepes, murus, vallum, &c. A περιφράσσω.

Περιφραδέως, *adv.* scite, perite, seu rite, *item* caute, *Il.* 1, 466. A

Περιφραδὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, scitus, peritus. A

Περιφράζω, fut. άσω, circumloquor, circumloquendo eloquor; (2) considero, perpendo. Ἀλλ' ἀγιὸ, ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες Νόστον, *Odyss.* 1, 76.

Περίφρακτος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, circummunitus, circumseptus. A περιφράσσω. Unde

Περίφραξις, εως, ἡ, idem quod περίφραγμα.

Περίφρασις, εως, ἡ, periphrasis, circumlocutio. A περιφράζω.

Περιφράσσω, seu περιφράττω, fut. ξω, circumsepio, circumvallo; περιφράττειν, obstipare. Παραπλήσια σκιὴν τὸν ἵππον περιφραττοῦσι, *Heliod.* Περιφράξαντες (πόλεις) δένδρεσι καταδεδλημένοις, *Strabo.*

Περιφρασικὸς, ἡ, ὸν, quod circumloquendo effertur. A præc.

Περιφρασικῶς, *adv.* per circumlocutionem.

Περιφρίττω, perhorresco.

Περίφρονα, acc. sing. a περίφρων.

Περιφρονέω, ῶ, fut. ήσω, contemno, despicio; (2) accurate cogito, contemplor. Μηδεὶς σε περιφρονείτω, *Tit.* 2, 15. Ἀτρεκῶς ἐ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, *Aristoph. Nub.* 225. τὰ πράγματα, *Id.* A περίφρων. Hinc

Περιφρόνησις, εως, ἡ, contemptus, despicientia; (2) accurata cogitatio.

Περιφρουρέω, ῶ, fut. ήσω, custodia cingo; (2) cingo tanquam custodia aut præsidio. Τὸ τεῖχος ᾧ περιφρουρῆντο οἱ Πλαταιεῖς, *Thuc.*

Περιφρύγω, f. ξω, torrefacio, undique torreo.

Περίφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, prudens, sapiens, cordatus; (2) valde prudens, valde sapiens; (3) contemptor, superbus. Ex φρήν.

Περιφυὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, inhærens alicui, humilis. A περιφύομαι.

Περιφυλάσσω, ττω, f. ξω, undique custodio.

Περίφυμαι, amplector, agnatus sum, adhæreo, inhæreo; περιφὺς, adhærens, aor. 2. part. Πάντα κύσιν περιφὺς, *Od.* 16, 21. Τοῖς γόνασι περιφύντες, *Heliod.*

Περιφύρω· περιφύρει, perturbat, *Ph.*

Περιφυσάω, valde inflo. Hinc

Περιφύσητος, ον, valde inflatus.

Περίφυσις, εως, ἡ, incrementum vel coalitus in ambitu. A περιφύομαι.

Περιφυτεύω, obsero. *Gl. V.* consero, circaplanto.

Περίφυτος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, circumsatus, undique consitus. A præc.

Περιφύω, fut. ύσω, p. πέφυκα, agnascor, circa nascor; (2) excresco. Κἄτα ψυγίσῃ περιέφυσαν περισικαὶ, *Aristoph. Nub.* 151. Τῷ δὲ Ἀχιλλεῖ πάντοθεν περιφυόμενος, hærens, *Heliod.*

Περιφωνέω, ῶ, fut. ήσω, circumsono, resono.

Περίφωρος, ᾰ, ὁ ἢ ἡ, manifestus. A φώρ.

Περιφωτίζω, fut. ίσω, illumino.

Περιχαίνω, inhio; (2) inhians devoro; (3) devoro, deglutio, p. περιπέχηνα. Καθάπερ ὁ λάρος ὅλον περιχανὼν τὸ δέλεαρ, *Luc.*

Περιχαίρω, summopere lætor.

Περιχωλάω, ῶ, denitto, dissolvo, *R.*

Περιχαλινόω, ῶ, fut, ώσω, fræno.

Περίχαλκος, ον, ære obductus.

Περιχαλκόω, ῶ, fut. ώσω, ære obduco.

Περιχαρακόω, ῶ, fut. ώσω, vallo munio, aggere cingo. *Gl. V.* obvallo, circumvallo.

Περιχαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, scalpellus, quo dentes circumscarificantur. A περιχαράσσω.

Περιχαρακτικὸς, ἡ, ὸν, habens vim circumscribendi et emarginandi.

Περιχαράκωμα, τὸ, vallum seu agger locum aliquem cingens et circummuniens. A περιχαρακόω.

Περιχάραξις, εως, ἡ, circumscriptio. *Gl. V.* circumductio. A

Περιχαράσσω, et περιχαράττω, fut. ξω, circino, et circino circumscribo, (dicitur de scriptura literarum in quibus vel totus vel dimidius circulus exprimitur, *ut O. P.* Ern.) (2) scarifico et circumcirca incido.

Περιχάρεια, et περιχαρία, ας, ἡ, summa et immoderata lætitia. A

Περιχαρὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, supra modum lætus, nimio gaudio elatus. A περιχαίρω.

Περιχαρῶς, *adv.* ingenti gaudio.

Περιχάσκω, hio, os late diduco.

Περιχειλίω, idem quod περιχείλόω, *Hes.*

Περιχειλόω, ῶ, fut. ώσω, labro circumdo; (2) ad labia usque plenus, i. e. valde satiatus sum. Περιχειλῶσας σιδήρῳ, ἵνα μὴ σκιδανύωνται, *Xen.*

Περιχειρίδιον, τὸ, Dim. A

Περιχείριον, τὸ, ψέλλιον, *Gl. V.* armilla; περιχείρια, viriolæ, armillæ, *Ph.* A

Περίχειρον, ε, τὸ, ornamentum, quod brachio vel manui apponitur. Ex χείρ.

Περίχευμα, ατος, τὸ, circumfusum seu circumcirca adfusum. A

Περιχεύω, et περιχέω, fut. ύσω, circumfundo. Ὁ δ' ἔπιτα βοὸς κίρασιν περιχεύετ', *Odyss.* 3, 437. Ἀὴρ δὲ κῦφος ᾗ ὑπνος περικέχυτο τὴν χώραν, *Luc.* περιχέειν, *Id.*

Περιχθὼν, όνος, ἡ, terra quæ circum est, vicina, universa tellus, *Orph. Pronost.* 57.

Περιχλανίζω, læna induo, bene tego adversus frigus. A χλανίς.

Περίχολος, ος, ὁ ᾗ ἡ, biliosus, bile perfusus; (2) iracundus, stomachosus. A χολή.

Περιχορεύω, f. εύσω, salto seu tripudio circum; (2) circumvagor, circumcurro. Ἐκεῖσι καὶ τὸ δεῦρο περιχορεύουσα, *Eurip. Phœn.* 320.

Περιχρεμπτὸς, όν, exscreandus, *Æsch.*

Περιχρήματος, ος, ὁ ᾗ ἡ, admodum pecuniosus, prædives. A χρήματα.

Περίχρισις, εως, ἡ, inunctio.

Περιχρισάριον, τὸ, medicamentum quoddam, *Steph.*

Περίχριστος, ος, ὁ ᾗ ἡ, circumlitus; (2) qui circumlini solet aut potest. A

Περιχρίω, fut. ίσω, illino, oblino, perungo.

Περίχρυσος, ος, ὁ ᾗ ἡ, aureus; (2) inauratus.

Περιχρυσόω, ῶ, fut. ώσω, deauro, auro induo; περικεχρυσωμένος, inauratus, p. pass. part.

Περίχυδα, *adv.* undique affundendo, *Hipp.*

Περίχυμα, ατος, τὸ, circumfusum. A περιχύω.

Περίχυσις, ἡ, circumfusio, vel offusio, *Steph.*

Περιχυτήριον, perfusorium, *Gl. V.* Ab eod.

Περιχύτης, ου, ὁ, perfusor. Ab eod.

Περιχύω, circumfundo; (2) offundo; περιχυθεὶς, circumfusus, part. pass. aor. 1. περικεχυμένος, circumfusus, p. part. pass. Παντα χόθεν αὐτῷ περιχυθεῖσα, *Heliod.*

Περιχώννυμι, aggere circumdo.

Περιχωρέω, ῶ, f. ήσω, cedo; (2) circuitu redeo; (3) commisceor; (4) metior. Ἐς παῖδα αὐτῷ περιεχώρησεν ἡ δυναστία, *Pausan.* Hinc

Περιχώρησις, εως, ἡ, cessio in exitu rei; (2) reditus per circuitum; (3) de conjunctione divinæ naturæ cum humana in Jesu. *Vox Eccles.*

Περίχωρος, ος, ὁ ᾗ ἡ, circumjacens, finitimus, vicinus. *Gl. V.* territorium.

Περιψαύω, fut. αύσω, tango, comprehendo.

Περιψάω, ῶ, f. ήσω, abstergo, deleo. Καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν, τὰ βλέφαρα περιψήσειν, *Aristoph. Plut.* 729. Ἰδὼ, δίχα κίρκου λαγὼ, τὼ φθαλμιδίω περιψῆν, *Id. Eq.* 905. Hinc

Περίψημα, ατος, τὸ, sordes et purgamenta detersa, defricta. *Gl. V.* scobs; (2) de homine, qui alias κάθαρμα. vide *Ern.*

Περίψηφος, ος, ὁ, calculator, ratiocinator.

Περιψήχω, circumrado vel frico, strigili utor.

Περιψιθυρίζω, circumsono, circumstrepo.

Περιψιλεῖν, præs. inf. act. pro περιψιλοῦν.

Περιψιλόω, circumcirca nudo, dispolio.

Περιψίλωσις, εως, ἡ, nudatio, spoliatio.

Περιψοφέω, ῶ, f. ήσω, obstrepo, circumstrepo.

Περιψυγμὸς, frigus, *Æsch. Socr.* 3, 7.

Περίψυκτος, ος, ὁ ᾗ ἡ, refrigeratus, frigidus, recreatus, refectus; vid. *Ern.* (2) qui perfrigerari potest. A περιψύχω. Unde

Περίψυξις, εως, ἡ, refrigeratio, refrixio, *Gl. V.*

Περίψυχρος, ος, ὁ ᾗ ἡ, frigidus, *Gl. V.*

Περιψύχω, fut. ξω, perfrigero, refrigero; (2) foveo, recreo; (3) oblecto.

Περιωδυμένως, *adv.* circuitu et circumductione per ambages, in orbem. A περιῳδύω.

Περιῳδέω, ῶ, incantamentis et magica arte circumvenio et obtundo. Περιῳδήσας τὴν Γοργόνα ἐποιδαῖς, *Luc.* Ex ᾠδή.

Περιωδυνάω, ῶ, fut. ήσω, dolore omni ex parte crucio; (2) vehementem seu gravem dolorem facio; περιωδυνάομαι, -ῶμαι, crucior, perdoleo.

Περιωδυνίω, ῶ, vel περιωδυνόω. valde doleo.

Περιωδυνία, ας, ἡ, gravis dolor.

Περιωδύνως, ος, ὁ ᾗ ἡ, qui vehementer dolet. Ex ὀδυνή.

Περιωδύνως, *adv.* gravi cum dolore.

Περιωθέω, ῶ, ῆσαι, f. ώσω, trudo vel vexo, per injuriam trudo aut vexo; (2) negligo, contemno. Περιωθῶν ᾗ ἰλαύνων τὰς ἀνθρώπους, *Dem.*

Περιωθίζω, fut. ίσω, idem.

Περιώμιον, ου, τὸ, supparus, *Gl. V.* Ex π. et ὦμος.

Περιώμιος, ος, ὁ ᾗ ἡ, humeros tegens. Ex iisd.

Περιώνυμος, ος, ὁ ᾗ ἡ, cujus nomen nobilitatum est et clarum. Ab ὄνομα.

Περιωπὴ, ῆς, ἡ, circumspectio, *i. e.* ipsa circumspiciendi actio, cura; (2) locus, e quo circumjacentia oculis lustrari queunt, specula; *Il.* 14, 8. A περιόπτομαι.

Περιωπὴς, ὲς, conspicuus. A præc.

Περιωπίζομαι, speculor, ex speculo circumspicio, *Hom. Sch.*

Περιώσιος, ος, ὁ ᾗ ἡ, sanctissimus, eximius, vel modum superans; (2) numerosus. Hinc *adv.* περιώσιον, magnopere, supra modum, *Il.* 4, 359. Ex ὅσιος.

Περίωσις, εως, ἡ, vexatio. A περιωθέω.

Περιωτειλόω, cicatricem obduco. Ab ὠτειλή.

Περπάζω, f. άσω, nigresco, maturescere incipio, vario, varior; de uvis. Ἄρτι γένια περπάζων, modo in mento nigrescens *lanugine*, Callim. A πέρκος.

Πέρκη, vel πέρκα, perca, piscis, *Gl. V.*

Περκὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod. Hinc

Περκίδιον, τὸ, Dim.

Περκνόπτερος, ος, ὁ ᾗ ἡ, alas habens nigris distinctas maculis. Ex περκνὸς et πτερόν.

ΠΕΡΚΝΟ'Σ, ὴ, όν, niger, nigris distinctus maculis, varius.

Πέρκος, idem.

ΠΕ'ΡΝΑ, ης, ἡ, perna, petaso.

Πέρναμαι, vendor. A πέρνημι.

Περνὰς, άντος, præs. part. act. verbi πέρνημι.

Περνάω, in longinquam regionem venum exporto; (2) vendo; πέρνασχ' pro πέρνασκι, imperf. *Ion. Il.* 24, 752. A πιράω.

Πέρνημι, vendo; part. περνὰς, vendens. Διὰ σὲ ταῦτα πάντα πέρναται, *Aristoph. Eq.* 176. Κτήματα περνάμενʼ ἦκει, *Il.* 18, 292.

Περονάω, ῶ, fut. ήσω, fibula subnecto, fibulo; (2) trajicio veluti fibula. A

ΠΕΡΟ'ΝΗ, ης, ἡ, fibula, *Gl. V.* subula, *Ph.* acicula, *Gl. V.* Περὶς χρυσῆ περόνη καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν, *Il.* 5, 425.

Περόνημα, *Dor.* pro περόνημα.

Περόνημα, ατος, τὸ, opus acu factum; (2) quodvis opus. A περονάω.

Περόννης, et περώνης, ὁ, metrum quoddam et organum musicum, *Suid.*

Περονῆτις, et περονητρὶς, ίδος, ἡ, peplum, vestis quæ fibula solebat ad pectus adnecti, *Theoc.* 15, 21. A περόνη. Unde

Περονὶς, ίδος, ἡ, fibula.

Περόω, pro πιράω, *Ep.*

Περπερία, vel περπερίη, ας, ἡ, temeritas; (2) nimius cultus; (3) ostentatio; (4) adulatio.

Περπερεύομαι, effero me, jactationi aut vanæ ostentationi deditus sum, *Ph.* (2) perperam, temere loquor; (3) blandior, adulor. Ἡ ἀγάπη ᾗ περπερεύεται, 1 *Cor.* 13, 4. A

ΠΕ'ΡΠΕΡΟΣ, ος, ὁ, levis, temerarius, præceps; perperus, *Ph.* vanus, *Gl. V.* (2) arrogans, ostentator; (3) adulator; (4) garrulus, nugator. Vox a Cercopum moribus ducta, qui Perperi etiam vocati sunt, sua improbitate nobiles *Eras.*

Πέρρα, ας, sol, Ægyptiorum lingua, quam sub Ptolemæo didicit Lycophron. Σκιὰ καλύψει πέρραν, solem umbra teget, *Lycophr. Cassandr.* 1428.

Περρεύθηκα, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro περιεθήκατο, a περιτίθημι.

Πέρροχος, pro ὑπέροχος, *Sapph.*

Πέρσαι, *vastasse*, aor. 1. inf. act. verbi πέρθω.

ΠΕΡΣΕ'Α, ας, ἡ, persea, arbor.

Πέρσεια, ας, ἡ, idem.

Περσεῖος, nomen herbæ, *Nicand. in Alexiph.* 429.

Περσίπτολις, εως, ὁ ᾗ ἡ, urbium vastator aut vastatrix. Ἔξιθ' Ἀθηναία περσίπτολι, χερὶ στοπήλῃ, *Callim.* Ex πέρθω et πτόλις.

Περσὶς, ίος, nomen piscis, *Ælian.*

Περσιφασσα, ης, Περσιφόνεια, ας, et Περσιφόνη, ης, ἡ, Proserpina. Ex πέρθω et φόνος.

ΠΕ'ΡΣΗΣ, ος, ὁ, Persa; (2) nomen jactus in ludo tesserarum. Hinc

Περσίζω, fut. ίσω, Persas imitor; (2) Persis faveo; (3) Persarum partes sequor. A Πέρσης, *Persa.*

Περσικὸς, ὴ, όν, Persicus. Hinc ἡ Περσικὴ, ῆς, sc. μηλία, malus Persica, et τὸ Περσικὸν, οῦ, scil. μῆλον, malum Persicum.

Περσικαὶ, sc. ὑποδέσεις, calcei muliebres et molles. Ab eod.

Πέρσις, ίως, ἡ, vastatio, expugnatio. A πέρθω.

Περσὶς, ίδος, ἡ, Persica; ut Περσὶς, scil. γῆ, Persia. Περσὶς γυνὴ, Persica mulier. Περσὶς χλαῖνα, læna Persica. A Πέρσης.

Περσιστὶ, *adv.* Persarum more seu ritu; (2) Persica lingua. A Περσὶς, vel περσίζω.

Περσοδιώκτης, ου, ὁ, persecutor et profligator Persarum. Ex Πέρσης et διώκω.

Περσοκτόνος, ος, ὁ, occisor Persarum. Ex Πέρσης et κτείνω.

Περσονομέομαι, ούμαι, Persarum legibus et sub eorum imperio vivo. A

Περσονόμος, ος, ὁ ᾗ ἡ, Persas regens, Persicus, Persici moris.

ΠΕ'ΡΥΣΙ, *adv.* anno præterito, anno superiori; (2) antehac, ante hoc tempus. Hinc

Περυσίας, ου, ὁ, ut περυσίας οἶνος, vinum anni superioris.

Περυσινὸς, ὴ, όν, qui anni superioris est; περυσινὸν, annotinum, *Gl. V.* Ab eod.

Περῶν, præs. part. act. pro πιράων, a πιράω.

Πέσια, τὰ, cadaver, corpus humi collapsum. Πέσια, πέσια δαΐα αὐτίχ' αἱμάξιστον, *Eurip. Phœn.* 1307.

Πεσεῖ, 2. sing. fut. *Att.* verbi πίπτω. *Soph. Trach.* 597.

Πέσεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* et cum ν pro ἔπεσε, a πίπτω.

Πεσεῖν, *cecidisse*, aor. 2. inf. act. verbi ejusd.

Πεσέμεν, idem, sed *Ionice* formatus.

Πεσέσθαι, f. 2. inf. med. *Ion.* pro πεσεῖσθαι.

Πεσέτωσαν, 3. pl. aor. 2. imperat. act.

Πεσεῦμαι, fut. 2. ind. med. *Dor.* pro πεσοῦμαι.

Πέσημα, ατος, τὸ, casus, lapsus; (2) quod cecidit; *Gl. V.* casura; (3) cadaver. Περὶς τῷδ' ὄλωλε θανασίμῳ πτώματι, *Soph. Aj.* 1058. Διὰ τὸ Μυρτίλου πέσημ' ἐκ δίφρου, propter Myrtili lapsum e curru, *Eur. Or.* 1548. Μόσχος ἀδάμαστον πέσημα δίεις, vitula indomita procubuit, *Eurip. Phœn.* 643. (3) ὦ φίλα πεσήματ' ἄθλι' ἀθλίου πατρός, o chara cadavera misera miseri patris, *Id. ibid.* 1695. A πίπτω.

Πέσῃσι, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro πέσῃ, a πίπτω.

Πέσκος, ους, τό· τὸ δὲ πέσκος ἴσῳ τάχα κάββαλεν ἵλκει, *Nic.* idem quod πέκος.

Πέσομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐπέσομεν, a πίπτω.

Πεσόντες, nom. pl. aor. 2. part. act. m. g.

Πεσοῦμαι, *cadam*, f. 2. ind. verbi ejusd.

Πέσσιμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro πέσσειν, a πέσσω

Πεσσευτήριος, ία, ιον, idem quod πεσσευτικός.

Πεσσευτὴς, οῦ, ὁ, calculis ludens. A πεσσεύω.

Πεσσευτικὸς, ὴ, όν, ad lusum calculorum pertinens; (2) calculis ludendi peritus. A præc.

Πεσσεύω, seu πεττεύω, fut. εύσω, calculis ludo; (2) transfero, muto. Παῖς παίζων, πεσσεύων, *Luc.*

Πεσσονομέω, calculos lusorios dispono; (2) ordino, dispono.

ΠΕΣΣΟ'Σ, seu πεττὸς, οῦ, ὁ, et πεττὸν, τὸ, pl. πεττὰ, calculus seu scrupus lusorius; (2) ipse calculorum ludus; (3) pessus, seu lana concerpta, in qua pharmaca excipiuntur. Ἤκουσα τοῦ λίγυστος, ὃ δοκῶν κλύειν, πεσσοὺς προσιλθὼν, ἴσθα δὴ παλαίστατος Θάσσουσι, *Eur. Med.* 68.

Πέσσω, vel πέττω, f. ψω, coquo; (2) maturo; (3) concoquo, *proprie et tropice*, vid. *Ern.* (4) *sæpe*

(4) *sæpe licet vertere* fruor, habeo, accepi; γέρα πισσίμεν, præmia consumere, præmiis frui, *Il.* 2, 237. Αἰῶνα πίσσοντα, ætatem agentem, *Pind. Pyth.* 4, 331. Ἀλλα δὲ πάντα πάλαι Ὀρικτύρια πίσσω, accepi, *Apoll. Rhod.* 1, 283.

Πεσών, aor. 2. part. act. verbi πίπτω.

Πετάζω, fut. άσω, extendo, explico; (2) tego. Ὁ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας Ἀμφοτέρας, *Il.* 21, 115. A πετάω.

Πεταναίω, poto, ex πετάννυω, *Ath.*

Πέτανον, sive πέταχνον, υ, τὸ, poculum latum et tenue. A πετάω.

Πετάλιον, υ, τὸ, idem quod πέταλον.

Πεταλίζω, fut. ίσω, folia decerpo; (2) folia emitto, germino; (3) foliis in urnam de jectis damno ac relego. A πέταλον. Hinc

Πεταλισμὸς, ῦ, ὁ, ostracismus per folia

Πεταλίτης, υ, ὁ, folium referens. Unde

Πεταλίτις, fœm. *Nic.*

Πέταλον, υ, τὸ, folium expansum; (2) lamina, bractea. A πετάζω.

Πεταλοειδὴς, ῆς, ὁ, bractearius, *Gl. V.* Ex πέταλον et εἶδος.

Πεταλουργὸς, ῆ, ὁ, idem. Ex πέταλον et ἔργον.

Πεταλώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, folio vel laminæ similis. A πέταλον.

Πεταλωτὸς, ἡ, ὸν, idem; (2) *met.* vigens, florens, *Ern.*

Πέταμαι, volo: vide πέτομαι et ἵπταμαι.

Πετάννυμι, idem quod πετάω.

Πετάομαι, idem quod πέτομαι, seu ἵπταμαι, *Steph.*

Πέτασαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπέτασαν, a πετάζω.

Πετασίτης, υ, ὁ, petasi speciem gerens; (2) planta quædam. A πέτασος.

Πέτασμα, ατος, τὸ, explicatio, extensio; (2) velum. A πετάζω. Unde

Πέτασος, υ, ὁ, petasus, galerus, tegmen capitis latum et expansum; (2) umbraculum; umbella; (3) species texturæ; (4) herba. *Gl. V.* fastigium. Hinc

Πετασσώδης, ες, petasi speciem gerens.

Πετασὼν, ῶνος, ὁ, petaso, perna. A πετάω.

Πεταυρίζω, fut. ίσω, alto petauro exsilio, petauro ludo. A πέταυρον. Hinc

Πεταυρισμὸς, ῦ, ὁ, ludus petauristarum; (2) ludibrium. Vide *Ern.*

Πεταυριστὴς, ῆ, ὁ, qui alto petauro exsilit, funambulus. *Ph.* cernulus.

ΠΕΤΑΥΡΟΝ, υ, τὸ, pertica; (2) lignum aut asser, super quo gallinæ dormiunt, *Theocr.* (3) genus laquei; (4) profunditas; (5) instrumentum quodlibet, in quo agilitatem corporis ostentant, etiam funis alte tensus. (4) ὁ δὲ ὡς οἶδεν ὅτι γηγενῆς παῤ αὐτῇ ὄλλυνται, καὶ ἐπὶ πέταυρον ᾗδε συναντᾷ, et ignoravit quod ibi sunt gigantes, et in profundis inferni convivæ ejus, *Proverb.* 9, 18.

ΠΕΤΑΩ, f. άσω, pando, explico; (2) aperio. Πέτασαν παρὰ Ζῆν' ἀλδς, *Odyss.* 6, 94. Πετάσθησαν δέ οἱ ὦκα, *Odyss.* 21, 50.

Πετεινοῖσι, dat. pl. *Poet.* pro πετεινοῖς, a

Πετεινὸς, ἡ, ὸν, volucer. A πέτομαι.

Πετεηνὸς, idem quod πετεινὸς, *Hom.*

Πετέσθην, 3. dual. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπετέσθην, a πέτομαι.

Πέτευ, *vola*, 2. s. præs. imperat. *Dor.* pro πέτου.

Πετευρισὴς, ὁ, petauristarius, *Man.*

Πέτευρον, υ, τὸ, idem quod πέταυρον. Σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰδαλόεντι πετεύρῳ, in fuliginosa trabe, *Theocr. Idyll.* 13, 13.

Πέτηλον, *Poet.* pro πέταλον. *Mosch.*

Πέτηται, 3. sing. præs. conj. verbi πετάομαι.

ΠΕΤΟΜΑΙ, et πέταμαι, item πετάομαι, volo; (2) rapido cursu feror. Καὶ γῆν ἐπίτε ϗ τὴν Θάλασσαν ἐν κύκλῳ, *Aristoph. Av.* 118. Αὕτη σὺ, ποῖ ποῖ πέτει; volas? *Ibid.* 1204. Πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ, τῶ πατρὸς, *Ibid.* 1235.

Πέτρα, ας, ἡ, idem quod πέτρος.

Πετρέεσσα, *Dor.* pro πετρήεσσα, a πετρήεις.

Πετρήεσσῃ, *saxosæ*, dat. sing. ab eod.

Πετραῖος, αία, αῖον, saxatilis, inter petras seu saxa versans; (2) in petrosis et saxosis locis nascens. Neptunus sic appellatus est a Mythicis, quod olim super saxo consopitus, urinam profuderit genitalem, unde enatus sit equus primus, quem dixere ὀκύπον. A πέτρα. Unde

Πετραίδιν, *adv.* in modum petræ.

Πετράκης, et πετρήκης, nomen lapidis. *Orph.*

Πετρελαῖον, τὸ, petroleum, seu bitumen liquidum, *Gorr.*

Πετρέμβατοι, οἱ, qui per saxa gradiuntur, *Steph.*

Πετρήεις, ήεσσα, ῆεν, saxosus, petrosus, lapidosus.

Πετρηεὶς, ὲς, idem quod πετραῖος, *Soph.*

Πετρηρίφης, ους, ὁ ϗ ἡ, petris contectus, petrosus. Ex πέτρα et ἐρίφω, *tego.*

Πετρίδιον, υ, τὸ, saxu'um; (2) saxum, petra. Dim. a πέτρα Unde

Πέτριος, ίη, ιον, lapideus, saxeus.

Πετροβατέω, ῶ, fut. ήσω, saxa scando. A

Πετροβάτης, υ, ὁ, saxa scandens. Ex πέτρος et βαίνω.

Πετροβολέω, saxa jaculor.

Πετροβόλητος, ον, lapidum jactu emissus, *Cyr.*

Πετροβολία, ας, ἡ, saxorum jaculatio.

Πετροβολικὸς, ἡ, όν, lapides ejaculans; ὄργανον πετροβολικὸν, catapulta. A

Πετροβόλος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui lapides ejaculatur, qui lapidibus impetit. Ex πέτρος et βάλλω.

Πετρόγιος, ον, saxis et terra natus. *Phil.*

Πετροκυλιστὴς, ῦ, ὁ, qui saxa et lapides devolvit. Ex πέτρος et κυλίω.

Πετροστοΐα, ας, ἡ, structura e petris, structura saxea. Ex πέτρος et στοιέω.

Πετροτομὴ, ἡ, machina qua saxum emittitur; item lapidum ejaculatio, *Steph.*

Πετροῤῥιφὴς, ους, ὁ ϗ ἡ, e petra præcipitatus. Ex πέτρος et ῥίπτομαι.

Πετρόῤῥυτος, η, ὁ ϗ ἡ, per saxa tractus, aut e saxis demanans.

ΠΕΤΡΟΣ, υ, ὁ, lapis, saxum.

Πετροσιλινίτης, υ, ὁ, ut πετροσιλίτης οἶνος, vinum ex petroselino A

Πετροσίλινον, υ, τὸ, apium in locis petrosis et saxosis nascens.

Πετροτόμος, υ, ὁ ϗ ἡ, lapides incidens vel secans; πετρότομος, rupi incisus, seu ex lapide cæsus. Ex πέτρος et τέμνω.

Πετροφυὴς, ους, ὁ ϗ ἡ, saxis adhærescens, petris hærens. Ex πέτρος et φύω.

Πετρόω, ῶ, fut. ώσω, in lapidem vel saxum verto; (2) lapido. Ἐφ' οἷς δ' ἀπιλαῖς ὡς πετρωθῆναι με χρὴ, *Eur. Or.* 457. Μίλις δ' ἔπεισε μὴ πετρωμένης Ἀκαστῆ τλήμαν Ὀρέστης, *Ib.* 940. A πέτρος.

Πετρώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, petrosus, saxosus, lapidosus. A πέτρος.

Πέτρωμα, ατος, τὸ, lapidatio, lapidum jactus A πετρόω.

Πετρώροφος, υ, ὁ ϗ ἡ, lapidibus tectus. Ex πέτρα et ἐρίφω, *tego.*

Πεττεία, ας, ἡ, calculorum lusus. A πεττεύω.

Πεττεύω, idem quod seq. vel aleæ ludo teneor.

Πεττεύω, vid. πεσσεύω. πεττευτὴς, v. πεσσευτής.

Πέττω, pinso, *Gl. V.* Vide πέσσω.

Πεύθετο, 3. sing. imperf ind. med. *Ion.* pro ἐπεύθετο, a πεύθομαι. Unde

Πευθὴν, ῆνος, ὁ, explorator, sciscitator, emissarius. *Gl. V.* mandator; (2) auscultator.

Πευθοῖατο, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro πεύθοιντο.

Πεύθομαι, idem quod πυνθάνομαι, *Hom.*

Πεύθω, ἡ, rumor, *Æsch.*

Πευκαίης, άισσα, αῖν, *Dor.* pro πευκήεις, ήεσσα, ῆεν, pineus. Ἡ πευκαΐνη σκάφος, *Eurip. Andr.* 864.

Πευκάλιμος, ίμη, ιμον, amarus; (2) tristis; (3) cautus, prudens, solers. A πεύκη.

Πευκίδανον, υ, τὸ, et πευκίδανος, υ, ὁ, peucedanum, herba quædam. Ab eod.

Πευκίδανος, ἡ, ὸν, amarus; (2) exitiosus.

ΠΕΥ'ΚΗ, ης, ἡ, pinus, tæda, picea, larix; (2) quicquid ex ligno tali fit, ut tæda, fax; tabella, tabula. Ῥίπτεις τι πίδῳ πεύκην, abjicisque tabellas humi, *Eurip. Iph. in Aul.* 39. (3) lignum ex Ophir allatum, sic *Joseph.* (sed a vulgari πεύκη diversum, *Ern.*)

Πευκήεις, ήεσσα, ῆεν, pineus, pinifer. A πεύκη.

Πεύκινος, ίνη, ινον, pineus, e pino arbore. Ab eod.

Πευσίσθει, 2. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro πεύσεσθε, a πεύθομαι.

Πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio, percontatio. A πυνθάνομαι.

Πυστηρία, ας, ἡ, inquisitio, interrogatio. Ab eod.

Πεύστης, υ, ὁ, percontator, *Ph.* Ab eod.

Πευστικὸς, ἡ, όν, ad percontandum factus.

Πέφαμαι, perf. ind. pass. *Dor.* pro πέφημαι, a φάω, *occido.*

Πέφαμμαι, perf. ind. pass. verbi φαίνω.

Πέφανται, apparuisti; πέφανται, apparuit, *Il.* 16, 207.

Πεφαγμένον, acc. sing. part. perf. pass. *per Metathes.* pro πεφραγμένον, a φράσσω.

Πέφασμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro πέφαμμαι, a φαίνω, *ostendo*, unde φάσμαι. Hinc

Πεφασμένως, *adv.* aperte, palam.

Πέφατ', *Il.* 17, 16; pro πέφανται, interfectus est, perf pass. ind. verbi φάω

Πεφειδήσαι, 2. sing. paullopostf. ind. *Ion.* pro πεφείδησῃ, a φείδομαι.

Πεφείσεται, *parcet*, 3 sing. temporis ejusd.

Πεφεισμένως, *adv.* parce; *Ph.* parcius.

Πεφευγέναι, perf ind. med. verbi φεύγω.

Πεφευγοίην, perf. opt. med. *Att.* pro πεφύγοιμι.

Πέφηνε, *visus est*, 3 sing. perf. ind. med. *Att.* pro πέφανε, a φαίνω.

Πεφήσεαι, 2. sing. paullopostf. ind. *Ion.* pro πεφήσῃ, a φάω.

Πεφήσεται, *apparebit*, 3. sing. paullopostf. ind. verbi φάω, sive φαίνω. Τρίτη δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὀλιθρος, *Tertia vero manifesta aderit gravis pernicies*, Il. 17, 155.

Πεφιδέσθαι, a. 2. inf. med. *Ion.* pro φείσασθαι, a φείδομαι.

Πεφιδήσεται, *parcet*, 3. sing. paullopostf. ind.

Πεφιδοῖτο, 3. sing. a. 2. opt. med. *Ion.* φείσοιτο.

Πεφιλαμένον, acc. sing. perf. part. pass. *Dor.* pro πεφιλημένον, a φιλέω.

Πεφιλήκατε, *amavistis*, 2. pl. perf ind. act.

Πεφιλιτῶσθαι, (*sic enim verum*) macilentum redditum esse, contractum; et πεφιλιτισθῆναι, *Ern.*

Πεφίμωσο, 2. sing. perf. imperat. pass. verbi φιμόω.

Πεφιαῖος, α, ον, perniciosus, *Lyc.*

Πέφνον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπεφνον, a Πέφνω, occido, interficio; ἐπέφνομεν, occidimus. Ἔπεφνεν Τοργόνα, *Pind. Pyth.* 10, 72. Ὅν ἐπέφνομεν ἡμεῖς, *Il.* 20, 478. A φένω.

Πεφοβήατο, *territi erant*, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπεφόβηντο, a φοβέω.

Πεφοβημένως, *adv.* timide, cum trepidatione.

Πεφέρητο, *latus erat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion* pro ἐπεφέρητο, a φορέω.

Πεφορτισμένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi φορτίζω.

Πεφραγμένως, *adv.* consertis ordinibus. A φράσσω.

Πέφραδες, 2 sing. perf. ind. med. verbi φράζω.

Πεφράδαται, *dicti sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro πεφρασμένοι εἰσὶ.

Πεφράδατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro πεφρασμένοι ἦσαν.

Πεφραδέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro φραδεῖν.

Πέφραδεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* et cum ν, pro ἔφραδε.

Πεφραδέτην, *locuti sunt*, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐφραδέτην.

Πέφραδμαι, perf. indic. pass. *Dor.* pro πέφρασμαι.

Πεφράδω, dico, loquor; ut hinc sit πέφραδε, dixit; πεφραδέειν, pro πεφραδεῖν, dicere. Πέφραδέ τι Τρώεσσι, *Il.* 14, 500. Πεφραδέειν ἰθέλησα φίλοι πόσιν ὅνδιν ἐόντα, *Odyss.* 19, 477. A φράζω.

Πέφρικα, *horrui*, perf. ind. act. *Ion.* pro πέφριχα, a φρίσσω.

Πέφρικαν, *horruerunt*, 3. pl. perf. ejusd. *Chalcidice* pro πεφρίκασι.

Πεφρίκοντα, acc. sing. præs. part. act. verbi πεφρίκω.

Πεφροντικῶς, cogitabundus, tristis, part. præt act. verbi φροντίζω. Τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλίπεις; *Eurip. Alc.* 776.

Πεφροντισμένως, *adv.* diligenter, accurate. A φροντίζω.

Πέφυας, 2. sing. perf. ind. med. verbi φύω.

Πεφυγμένος, perf. part. pass. verbi φεύγω.

Πεφύγω, ut hinc sit πεφυγμένος, elapsus. Οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀίδηλον, *Odyss.* 1, 18. idem quod

Πεφύζω, fugio; ut hinc sit πεφυζὼς, πεφυζότες, *Il.* 21, 6. A φύζα.

Πέφυζε, *fugit*, 3. sing. perf. ind. med. *Ion.* pro πέφυγε, a præc.

Πέφυκα, *exstiti*, perf. ind. act. verbi φύω.

Πέφυκε, *natus est*, 3. sing. perf. ejusd.

Πεφύκειν, plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro ἐπεφύκειν

Πεφύκω, enascor. Ὅθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι, *Soph. Aj.* 1114. A φύω.

Πεφυκὼς, *innatus*, perf. part. act.

Πεφυλαγμένος, *observans et qui observatus est, cautus.* Ἀλλὰ φίλος φρεσὶν πεφυλαγμένος εἶναι, *Il.* 23, 343. part. perf. pass. verbi φυλάσσω.

Πεφυλαγμένως, *adv.* caute, circumspecte, provide.

Πεφύλαξο, 2. sing. perf. imperat. pass.

Πεφύχθαι, perf. inf. pass. verbi φύρω. Unde

Πεφυρμένως, *adv.* confuse, mixtim.

Πεφωραμὼς, perf. part. med. verbi φωράω.

Πεφωρημένον, acc. sing. perf. part. pass.

Πεφωτισμένοι, *illuminati*, nom. pl. part. perf. pass. verbi φωτίζω.

Πέψις, εως, ἡ, coctio, concoctio. A πέσσω.

Πῆ, qui? qua ratione? (2) qua? (3) quo? πῃ, aliquatenus, quodammodo. Ab ὅς.

Πηγάζω, f. άσω, scateo, scaturio; (2) in modum fontis effundo; (3) aquis scatere facio. Ἐπήγασεν ἡμῖν πηγὴν ἀφισίως, *Damasc.* A πηγή.

Πηγαῖος, α, ον, fontanus, e fonte manans. Ab eod.

Πηγανίζω, fut. ίσω, rutam imitor vel refero.

Πηγάνιον, ου, τὸ, ruta, rutula. A

Πήγανον, ου, τὸ, ruta, nomen herbæ, *Angl.* RUE. Metri causa πηγάνιον, *Nic. Alexph.* 49. A πήγνυμι.

Πηγανώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, rutaceus, i. e. ad rutam accedens, rutæ similis. A πήγανον.

Πηγὰς, άδος, ἡ, glacies; (2) rupes. A πήγνυμι.

Πήγασος, ου, ὁ, Pegasus, alatus Persei equus. A πήγη.

Πηγεσίμαλλος, ου, ὁ ἢ ἡ, habens vellus densum; (2) villosus, *Il.* 3, 197. Ex πηγνύω et μαλλός.

Πηγετὸς, οῦ, ὁ, glacies, gelu. A πηγνύω.

ΠΗΓΗ', ῆς, ἡ, fons, scatebra, seu aqua saliens; (2) *tropice*, causa; (3) anguli oculorum ad nares, sc. quia sunt fontes lacrimarum; (4) lacrimæ ipsæ, *ap. Poetas.*

Πηγίδιον, ου, τὸ, Dim. et

Πηγίον, fonticulus, *Gl. V.* A πηγή.

Πῆγμα, ατος, τὸ, concretum, glacies, coagmentum; (2) concinnatio, compositio; (3) pegma. *Gl. V.* confixum. Ὅρκου πῆγμα παγέν, juramentum pactum, juratum, *Æschyl. Agam.* 1209. A πηγνύω. Hinc

Πηγματώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, concretus.

ΠΗΓΝΥ Ω, seu πήγνυμι, f. ξω, compingo; (2) compingendo struo et fabricor; (3) concrescere facio, congelo, cogo, coagmento; (4) pango. figo, defigo, infigo; (5) paciscor πήγνυμαι, hæreo, figor, dirigeo, *Gl. V.* πήγνυται, gelat, *Ph.* Πέπηχθαι σκηνὰς ἐπὶ τῇ αἰγιαλῷ, *Philo.* Ὄρος ἔπηξεν ἀμφὶ Πηνείῳ ποτοῖς, *Lycoph.* 1348. Ἄρθρα γὰρ πεπήγει μοι, *Eur. Herc. Fur.* 1400. Τὰ πακῶς παγέντα ὅρκια, *Eurip. Iph. in Aul* 395.

Πηγόβρυτες, ον, e fonte scaturiens, *V. L.*

Πηγόῤῥυτος, ον, fontanus. A πηγὴ et ῥέω.

Πηγὸς, ἡ, ὸν, bene compactus et compositus; stabilis, immobilis; (2) niger; (3) albus seu niveus, qualis est glaciei color, *Call.* κύματι πήγῳ, *Od.* 5, 388. A πηγνύω. Unde

Πηγυλὶς, ίδος, ἡ, glacialis; (2) gelu, glacies. Νὺξ γὰρ ἐπῆλθε κακὴ, βορέαο πνέοντος, πηγυλὶς, *Od.* 14, 476.

Πηδὰ, τὰ, *per Apoc.* pro πηδάλια.

Πηδάλιον, ου, τὸ, gubernaculum, seu clavus navis. A πηδός.

Πηδαλιοχέω, ῶ, f. ήσω, gubernaculum teneo, ad clavum navis sedeo, guberno. Πηδαλιοχῶν τὴν τῆς εὐσεβείας ναῦν ἐν τῷ τῶν παθῶν πελάγει, *Joseph. de Macchab.* 7. A

Πηδαλιοῦχος, ου, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἔχω, *teneo.*

Πηδαλιώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, gubernaculi speciem gerens, gubernaculo similis. A πηδάλιον.

Πήδασος, ου, ὁ ἢ ἡ, uliginosus et fonticulis scatens, unde aqua prosilit. A

ΠΗΔΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, salto, salio; scaturio. Οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας πηδᾶν, *Aristoph. Nub.* 1394. Πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον ἢ ἐπ' ἄλσος ἀτρυγέτοιο, *Id. Vesp.* 1510. Ἐπ' αὐτὸν ὄψει κἀπὶ δεξιᾶς πίτρας πηδῶντα, *Eur. Bacch.* 307.

Πηδηθμὸς, οῦ, ὁ, saltus: πηδηθμὸς φλεβῶν, venarum saltus aut percussus, pro arteriarum pulsus, *Suicer.* A πηδάω.

Πήδημα, ατος, τὸ, saltus. Ab eod.

Πηδήσιος, aor. 1. part. act. *Æol.* pro πηδήσας.

Πήδησις, εως, ἡ, saltus, actio saliendi.

Πηδητὴς, οῦ, ὁ, saltator. A πηδάω.

Πηδητικὸς, ὴ, όν, qui salire solet, qui subsultim incedere consuevit. Ab eod.

Πήδινος, pro φήγινος, *Eust.*

ΠΗ ΔΟΣ. ου, ὁ, vel πηδὸν, οῦ, τὸ, ligni species; (2) palmula remi ex eo ligno, quod πηδόν· (3) remus, ex eo præsertim ligno. Εἰς ἄνεμον δὲ τὰ πηδὰ κυβερνητῆρες ἔχουν, *Arat.* Ubi *Theon.Schol.* κατὰ συγκοπὴν, τὰ πηδάλια, ἤγουν τὰς κώπας. (3) πηδοῖσι ἰρήσσετε, *Apoll. Rhod.* 4, 200.

Πηδὸν, aquis scateo, idem quod πίδυω, *Hes.*

Πήκτα, τὰ, fores, seu compactitiæ ædium partes, *Ar.*

Πηκτὴ, *Dor.* πακτὰ, caseus, *Ern.* A πηκτός.

Πηκτικὸς, ὴ, όν, gelandi seu coagulandi vim habens. Πηκτικώτερος ἀὴρ, *Theophr.* Πηκτικώτατον φάρμακον, *Aret.* A πήγνυω.

Πηκτὶς, ίδος, ἡ, coagulum; (2) instrumentum musicum; (3) fistula, tibia; (4) culter ad sciundendas carnes aptus.

Πηκτὸς, ὴ, όν, compactus, coagmentatus; (2) concretus, congelatus, coactus; (3) fixus, defixus, seu qui figi vel depangi potest. (3) ἐν χθὶ πηκτὸν ἔγχος, *Soph. Aj.* 906.

Πηλακίζω, f. ίσω, proprie luto conspergo; (2) contumelia afficio. A πηλός. v. προσπηλός.

Πηλακισμὸς, ὁ, illusio, irrisio, *Suid.* injuria, *V. L.*

Πηλαμὶς, ίδος, ἡ, sarda, *Gl. V.*

Πηλαμυδία, ας, ἡ, piscium, qui pelamydes vocantur, captura, *Suicer.* A πηλαμύς.

Πηλαμύδιον, ου, τὸ, idem, parva pelamys, Dim. a

ΠΗΛΑΜΥ'Σ. ύδος, ἡ, pelamys, genus piscis, in Hellesponto. *Gl. V.* sarda.

Πήλασα, aor. 1. part. act. f. g. verbi πάλλω.

Πήλασθαι, *sortiri*, a. 1. inf. med. verbi πάλλω. Ἐπ' ἰσαίῃ γὰρ ἔοικε πήλασθαι, de paribus enim convenit sortiri, *Call. Hymn. in Jov.* 63.

Πῆλε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπηλε.

Πηλιάδεω, *Pelidæ*, gen. sing. *Ion.* pro Πηλείδου, a Πηλείδης, *Pelides.*

ΠΗΛΗΞ, ηκος, ἡ, galea, cassis.

Πηλίκος, η, ον, quantus; (2) quantæ ætatis, quot annorum. Ab πήλικος. Hinc

Πηλικότης, ητος, ἡ, quantitas.

Πηλιολικὶς, ἡ, catinus luteus, *Poll.*

Πήλινος, ίνη, ινον, luteus, e luto factus. Homines ἀσχὲν πήλινον alicubi vocat *Theoph.* A πηλός.

Πηλοβάτης, ου, ὁ, qui per lutum graditur; (2) nomen ranæ. Ex πηλὸς et βαίνω.

Πηλίγονος, ου, ὁ ἢ ἡ, e luto natus, cui genus e luto est, gigas, Call. in Jov. 3, *si lectio vera.* Ex πηλὸς et γίνομαι.

Πηλοδομέω, ῶ, f. ήσω, e luto struo, fingo. A

Πηλοδόμος, ου, ὁ ἢ ἡ, e luto struens. Ex πηλὸς et δίμω. Unde

Πηλόδομος, ου, ὁ ἢ ἡ, e luto structus.

Πηλοεργία, ας, ἡ, *Ion.* πηλοεργίη, figlina, ars e luto fictilia vasa conficiendi. A πηλοεργός.

Πῆλον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπηλον. A πάλλω.

Πηλοστατέω, lutum calco. Hinc

Πηλοστατίδες, ων, αἱ, calcei altiores. Ex πηλὸς et πατέω.

Πηλοπλάθος, ου, ὁ, qui e luto seu argilla similitudines fingit. A

Πηλοπλάσσω, fut. άσω, e luto fingo.

Πηλοποιέω, ῶ, fut. ήσω, idem; (2) lutum macero. A πηλοποιός.

Πηλοποιητικὸς, ὴ, όν, pertinens ad figulos, *Gorr.*

Πηλοποιὸς, οῦ, ὁ, figulus, qui vasa fictilia e luto conficit. *Ph.* coactiliarius. Ex ποιέω.

ΠΗΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, lutum, cœnum, limus; (2) creta, argilla.

Πηλότροφος, in luto nutritus, *Oppian. Cyneg.* 1, 288.

Πηλουργὸς, οῦ, ὁ, figulus. Ex πηλὸς et ἔργον.

Πηλοφορέω, ῶ, lutum fero de mortario. Ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσιν τίνες, *Aristoph. Av.* 1147.

Πηλόχυτος, ου, ὁ ἢ ἡ, e luto fusus, factus. Ex πηλὸς et χυτὸς, seu χέω.

Πηλόω, ῶ, luto, deluto, collutulo, *Gl. V.* πηλόομαι, ῶμαι· πηλῶσθαι, lutescere, *Gl. V.*

Πηλυγὶς, pro πηγυλὶς, *E. M.*

Πηλώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, lutosus, limosus. A πηλός.

Πήλωσις, εως, ἡ, volutatio in luto. A πηλόω.

ΠΗ ΜΑ, ατος, τὸ, damnum, exitium; (2) clades. (1) μηδ' ἡμῖν .... πῆμα λίποιτο, neque nobis exitium relinquatur, *Il.* 3, 100. Hinc

Πημαίνω, noceo, damnum do, lædo. Εἴ μέ πημανεῖς τι, *Soph. Aj.* 1331. Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖται, *Aristoph. Ach.* 848.

Πημανθῆναι, aor. 1. inf. pass.

Πημαντὸς, ὴ, όν, cui damnum illatum est, læsus. A πημαίνω.

Πημήνειας, *læseris*, 2. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro πημήνῃς, a verbo eod.

Πημονὴ, ῆς, ἡ, damnum; (2) convicium. (2) ἀλλ' ἤ τι χαλεπὸν δῖς γε πημονὰς ἰρεῖς, *Soph. Œd. Tyr.* 368. A πῆμα.

Πημοσύνη, ης, idem et ab eod.

Πηνέλοψ, οπος, ὁ, avis quædam anati similis.

ΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, textum, tela; (2) tapes.

Πηνίζω, f. ίσω, stamina e colu deduco et devolvo fusi circumactu; (2) texo. A præc.

Πηνίκα, *adv.* quando; (2) *Att* qua hora. Ab ἡνίκα.

ΠΗΝΙ'ΚΗ, (potius πηνήκη,) ης, ἡ, coma additicia, galericulum, capillamentum.

Πηνικίζω, f. ίσω, fraudes struo, dolos consuo, necto. A præc. Hinc

Πηνικισμὸς, οῦ, ὁ, fraus, dolus, stropha.

Πηνίον, ου, τὸ, radius vel fusus, cui filum involvitur; (2) stamen seu filum; (3) tela ipsa, ut πήνη· (4) insectum quoddam ex eruca rum genere. Πηνίον ἐξέλυσσα παρίκμιτον, *Il.* 23, 762. A πῆνος, vel πήνη, *texum.*

Πήνισμα, ατος, τὸ, stamen seu filum e colu deductum et fuso devolutum. A πηνίζω.

Πῆνος, ους, τὸ, idem quod πήνη. A

Πήνω et πήνομαι, idem quod πηνίζω, Hesych. unde πηνίω, πηνίζω. A πάω, *comprimo, denso.*

Πηξάμενοι, nom. pl. aor. 1. part. med. verbi πήγνυμι, pro πήγω, *compingo.*

Πῆξι, 3. sing. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἔπηξε.

Πῆξις, εως, ἡ, coagmentatio, coagulatio, congelatio, concretio, glacies; (2) compactio. *Gl. V.* fixio. A πηγνύω.

Πήξω, *figam*, f. 1. ind act. verbi ejusd.

Πηὸς, ὸν, ὁ, adfinis. A πάω.

ΠΗΡΑ, ας, ἡ, pera, saccus, in primis qualem mendici gestant. *Gl. V.* mantica, follis; (2) instrumentum medicum.

Πηρίδιον, ου, τὸ, perula, parva pera. Dim.

Πηρὸν, ῖνος, ὁ, testiculus.

Πηρόδετος, ου, ὁ ἢ ἡ, ut πηρόδετος ἱμὰς, lorum, quo pera ligata est. Ex δέω.

Πηρομελὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, qui mutilatis est membris, mutilus. Ex πηρὸς et μέλος.

ΠΗΡΟ'Σ,

ΠΗΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, mancus, orbus, *Gl. V. Il.* 2, 599. (2) cæcus, mutus, excors.

Πηροφόρος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui peram seu saccum gestat. Ex πήρα et φέρω.

Πηρόω, ῶ, mutilo, trunco, partem aliquam corporis debilito; **πεπηρωμένος**, p. part. pass. mutilatus, *Gl. V.* πηρόω, ῶ, orbo, cæco. Κἄντι πηρῶσω γέ σοι τὸν παῖδα τύπτων, τἀργύριόν σοι κείσεται; reddetur, *Aristoph. Ran.* 642. A πηρός. Hinc

Πήρωμα, ατος, τὸ, oblæsa pars corporis, naturæ oblæsæ vitium; (2) homo natura imperfectus.

Πηρώνυμος, ον, a pera nomen habens. Ab ὄνομα.

Πήρωσις, εως, ἡ, mutilatio, debilitatio et oblæsio membri alicujus in corpore, unde et de cæcitate dicitur. *Gl. V.* orbatio, mutilatio.

Πήσας, *Æsch. Ag.* 1633. idem quod dicitur **πεβών**, passus.

Πήσομαι, fut. med. a **πάσχω**, *patior.* Οὐδὲ πήσομαι, ὃ καὶ ἄλλῳ πάσχοντι πατρὶ συγγνωσὸν ἴσως ἂν ἦν, *Heliodor.* 10. (corrupte pro **πίσομαι**.)

Πησόμενον, acc. sing. fut. 1. part. med. verbi **πήθω**, *patior.*

Πησσύνη, ἡ, adfinitas, *Av.* A **πήσσω**.

Πήσσω, ττω. figo, gelo, *Gl. V.* **πήσσει πάλον**, pangit, *Ph.* **πησσόμενα**, adfigimur, *Ph.*

Πητύα, ας, ἡ, coagulum. A **πήττω**.

Πῆχθεν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Boet* pro **ἐπήχθησαν**, a **πήγνυμι**, pro **πήγω**, seu **πήσσω**.

Πηχισκὶς, ἡ, stipes cubitalis, *Suid.*

Πηχυαῖος, αία, αῖον, qui unius cubiti est, cubitalis. A **πῆχυς**.

Πηχύϊος, α, ον, idem.

Πηχύνω, cubito impositum seu adpensum gesto; (2) in cubitum reclino. Ab eod.

ΠΗ'ΧΥΣ, εως, ὁ, cubitus. *Ph.* ulna, cubitus; (2) mensura a cubito usque ad summum medii digiti; (3) instrumentum architectonicum e duabus regulis rectis in angulo recto concurrentibus; (4) testudinis manubria, cornua, brachia, quæ transtillo conjunguntur, quod Græci **ζυγὸν** vocant, vel **ζύγωμα**. (5) **πήχεις**, pars arcus media sagittas sustinens; (6) pumilus vix cubitum altus. *Lucian.* in **Ῥητόρων διδασκαλία**.

Πιάζω, f. **άσω**, injecta manu premo, prehendo, comprehendo, corripio; **πιάζεται**, deprehenditur, *Ph.* Οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτὸν, *Joan.* 8, 20. Τηνεῖ γὰρ τὸν ταῦρον ἀπ' ὤρεος, ἄγει πιάζας, *Theocr.* 4, 35. Ἐπιάσθη τὸ ἀηδίον, *Apoc.* 19, 20. A **πίλω**.

Πιαίνω, pinguefacio, pinguem et obesum reddo. *Gl. V.* opimo, impinguo; (2) beo. Τἀμὰ πιαίνει βοτὰ, *Eur. Cyc.* 326. **Πιαίνεται** ὁ σάκχος ἕτως, *Theocr.* 10, 47. (2) ἀλλ' ἢ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις; *Æschyl. Agam.* 284. A **πίων**.

Πιαλέος, έα, έον, pinguis, obesus. A **πῖαρ**. (2) siticulosus, siccus. A **πίνω**, *Ern.*

Πίαλος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, idem et ab eod.

Πιανάτω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. verbi **πιαίνω**.

Πιαντήριον, ᾱ, τὸ, quod pinguem reddit et obesat. A **πιαίνω**.

Πιάξας, aor. 1. part. act. *Dor.* pro **πιάσας**, a **πιάζω**.

Πίαρ, τὸ, pinguedo; (2) *Adject.* pingue. A **πίων**.

Πιαρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis; **τὸ πιαρὸν**, pinguedo. A **πῖαρ**.

Πιάσαι, aor. 1. inf act. verbi **πιάζω**.

Πίασμα, ατος, τὸ, pinguedo, uber. A **πιαίνω**.

Πιαστήριον, ᾱ, τὸ, pressorium, *Ph.* A **πιάζω**.

Πιάσωσι, 3. pl. aor. 1. conj. act.

Πιδάλης, *injicios*, 2. sing. aor. 2. conj. act. *Poet.* pro **ἐπιδάλῃς**, ab **ἐπιδάλλω**.

Πιγκίερνις, pocillator, *Gl. V.*

Πιδακίνιδες, αἱ, Nymphæ fontanæ, *Hipp.*

Πιδακόεις, όεσσα, όεν, aquis salientibus scatens; (2) irriguus. Ὦ; πετρίνα πιδακόεσσα λιπάς, *Eurip. Andr.* 116. A **πίδαξ**.

Πιδακώδης, ους, ὁ ᾖ ἡ, idem et ab eod.

ΠΙ'ΔΑΞ, ακος, ὁ vel ἡ, fons, scatebra, aqua saliens.

Πιδάω, salio. Idem quod **πηδάω**, *R. Suicer.*

Πιδήσσης, gen. sing. f. g. a **πιδήεις**, *per Sync.* pro **πιδακόεις**.

Πιδήεις, ήεσσα, ῆεν, aquis salientibus scatens A **πιδάω**.

Πιδύσις, ύσσα, ύσι, idem. A

Πιδύω, et **πιδύομαι**, salio, scaturio.

Πίειν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro **πιεῖν**.

Πιέζειν, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro **ἐπίεζον**, a **πιέζω**.

Πιέζων, pro **πιέζω**, *Ion.* imperf. **πιέζειν**, pro **πίεζον**, **ἐπίεζον**. A

ΠΙΕ'ΖΩ, fut. **έσω**, prehendo, premo, presso. *Gl. V.* urgeo quid, v. gr. in demonstrando, &c. **Πιέζεσθαι ἐνδεία**, **εἶνμ ταῖς περὶ τὰς παῖδας συμφοραῖς**, *Xen.* Ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει διὰ τὰς ἵππους, *Aristoph. Nub.* 436. **Πιέζει τἀγαθῷ τὸ δυσχεὶς**, *Eur. Hipp.* 641. Συμφορᾷ δ' ἑτέρᾳ ἑτέρα πιέζει φανεῖσα θνατῶν, *Id. Alc.* 888.

Πίειρα, ας, ἡ, pinguis, succiplena, fertilis. **Πιείρας πέρεοντι πόλεις μερόπων ἀνθρώπων**, *Il.* 18. 341. A **πίων**.

ΠΙΕΡΙ'Α, ας, ἡ, Pieria, regio Bœotiæ et Macedoniæ, Musis sacra.

Πιερίδες, ων, αἱ, Pierides, Musæ, quæ a Pieria ita dicuntur. A **Πιερία**. Unde

Πιερίνδιν, *adv.* ex Pieria.

Πιερικὸς, ἡ, ὸν, Pierius, ex Pieria.

Πιέσιμον, pressivum, *Gl. V.* A **πιέζω**.

Πίεσις, εως, ἡ, pressio, pressura. A **πιέζω**.

Πίεσμα, ατος, τὸ, retrimentum post succi expressionem relictum; (2) succus expressus Ab eod.

Πιεσμὸς, ῦ, ὁ, pressio, compressio.

Πιεστὴς, ῆρος, ὁ, prelum, torcular.

Πιεστήριον, ῦ, τὸ, idem; (2) tormenti genus. A **πιεστὴς**, *prelum.*

Πιεστὸς, ὴ, όν, pressus; (2) qui premi seu comprimi potest. A **πιέζω**.

Πίτρον, ᾱ, τὸ, instrumentum chirurgicum ad contundenda ossa capitis in extrahendo fœtu mortuo; contusorium, prelum, volsella.

Πίτι, 2. sing. a. 2. imperat. act. verbi **πίνω**.

Πῑ ῑ, 3. sing. aor. 2. conj.

Πῄτις, ισσα, ιν, idem quod **πιαλέος**, *Ep.*

Πῇσθα, 2. sing. aor. 2. conj. act. *Æol.* pro **πῇς**.

Πιθάκιον, ᾱ, τὸ, doliolum. Ἔχω ἓν κἀγὼ πιθάκια πλείονα, *Alciphr.* 3, 15.

Πιθάκνη, ης, ἡ, dolium. *Gl. V.* seria; (2) poculum instar dolioli. Dim. a **πίθος**.

Πιθάκνιον, ᾱ, τὸ, doliolum; (2) poculum parvum dolioli figuram habens; **πιθάκνια**, doliola, *Gl. V.* Dim. a **πιθάκνη**.

Πιθανολογίω, ῶ, fut. **ήσω**, oratione persuasoria utor, probabilia dico, dico ad persuadendum idonea. A

Πιθανολογία, ας, ἡ, sermo plausibilis, oratio ad persuadendum apta. *Ph.* **πιθανολογία**, subtilitate. Ex **πιθανὸς** et **λόγος**.

Πιθανὸς, ὴ, όν, persuasorius, probabilis, verisimilis; (2) gratus, blandus, acceptus, elegans; *inpr.* de oratore, qui placet, populari; *item* de eo qui specie probabili utitur; (3) qui facile seu libenter paret, morigerus. *Ph.* lepidus, speciosus; (4) aptus ad aliquid, accommodatus; (5) qui naturam et formam rei ipsius apte imitatur et exprimit; **πιθανὸν**, probabile, verisimile, quod naturam et formam rei apte imitatur, *Gl. V.* **πιθανὰ**, probabilia, *Ph.* A **πείθω**. Hinc

Πιθανότης, ητος, ἡ, probabilitas, verisimilitudo.

Πιθανουργικὸς, ὴ, όν, persuadendi vim habens. Hinc ἡ **πιθανουργικὴ**, ῆς, sc. **τέχνη**, ars lenocinio verborum utens ad persuadendum accommodato. Ex **ἔργον**.

Πιθανῶς, *adv.* probabiliter, apte ad persuadendum.

Πιθάριον, ᾱ, τὸ, doliolum. Dim. a **πίθος**.

Πιθαυλὴς, ῆ, ὁ, pithaulis, utricularius, *Steph.* Unde

Πιθαυλικὸς, ad pithaulem pertinens.

Πίθεσθε, 2. plur. aor. 2. imperat. med. verbi **πείθω**.

Πίθεσθων, 3. dual. aor. 2. imperat. med. aut *contr.* ex **πιθέσθωσαν**, *Il.* 9, 167.

Πιθέω, f. **ήσω**, fretus sum, confido; (2) obsequor, obedio; a. 1. **ἐπίθησα**· part. **πιθήσας**· ᾧ δὴ πιθήσας γυνὸς ἄρταμος τέκνων, *Lycoph.* 236. **χρηπμοῖς**, 735. **Θεῶν πειράσσει πιθήσας**, *I.* 4, 398. A **πείθω**.

Πιθεὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria. A **πίθος**.

Πίθηαι, 2 sing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro **πίθῃ**, a **πείθω**.

Πιθηκαλώπηξ, ηκος, ὁ, qu. dic. vulpisimia seu simivulpa. Ex **πίθηξ** et **ἀλώπηξ**

Πιθήκειος, εία, ειον, simiaceus. A **πίθηξ**.

Πιθηκίζω, f. **ίσω**, simiam imitor vel ago; *Aristoph. Vesp* 1285. Ab eod. Hinc

Πιθηκισμὸς, ῦ, ὁ, imitatio simiæ; (2) imitatio adulatoria, adulatio dolosa, vel nugæ, quales sunt simiarum, gesticulatio ridicularia. Οἵ μοι τάλας, οἵοις πιθηκισμοῖς με περιλαύνεις; *Aristoph. Eq.* 883.

Πιθηκοειδὴς, έος, ὁ ᾖ ἡ, simiæ similis, simiæ speciem gerens; (2) simiarum genere. Ex **πίθηκος** et **εἶδος**.

Πιθηκομόρφος, ον, simiæ similis. A **μορφή**.

Πίθηκος, ου, ὁ, simia. A **πίθηξ**.

Πιθηκοφαγέω, ῶ, f. **ήσω**, simias edo, simiis vescor. Ex **πίθηκος** et **φαγεῖν**.

Πιθηκοφόρος, ου, ὁ ᾖ ἡ, simiam gestans; (2) simiæ signo notatus. Ex **πίθηκος** et **φέρω**.

Πιθηκώδης, ους, ὁ ᾖ ἡ, idem quod **πιθήκιος**. A

ΠΙ'ΘΗΞ, ηκος, ὁ, simia.

Πιθηρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis, *Hipp.* seu f. **πίειρος**.

Πιθήσαντα, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi inus. **πιθέω**, pro **πείθω**.

Πίθηται, 3. sing. a. 2. conj. med verbi **πείθω**.

Πίθι, 2. sing a 2. imperat act. verbi **πίνω**.

Πίθινος, η, ον, dolii figuram gerens. A **πίθος**.

Πιθίτης, ιδος, ἡ, quæ dolii figura est. A præc.

Πιθόγαστρος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, cui venter instar dolii est. Ex **πίθος** et **γαστήρ**.

Πιθοίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro **πιθοίντο**, a **πείθω**.

Πιθοιγία, ας, ἡ, et **πιθοίγια**, ων, τὰ, doliorum apertio; (2) festum Bacchicum apud Græcos, in quo dolia relinebant, et amicis potum præbebant. *Gl. V.* **πιθοιγία**, vinalia. Ex **πίθος** et **οἴγω**.

Πίθοιο, *dolii*, gen. sing. *Ion* pro **πίθου**.

Πιθοκοίτης, ᾱ, ὁ, dolium, in quo cubatur, *Ar. Sch.*

Πιθοκοίτης, ᾱ, ὁ, in dolio cubans. Ex **κοίτη**.

Πιθόμην, aor. 2. ind. med. *Ion.* pro **ἐπιθόμην**, a **πείθω**.

Πίθον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro **ἔπιθον**.

ΠΙ'ΘΟΣ, ου, ὁ, dolium, *Il.* 24, 527. Hinc

Πιθώδης, ους, ὁ ᾖ ἡ, dolii formam gerens.

Πίθων, ονος, ὁ, simia. A **πίθηξ**.

Πιθὼν, ῶνος, ὁ, doliarium, *Gl. V.* A **πίθος**.

ΠΙΚΕ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, butyrum.

Πικεράζω, amore adficio. Μὴ ἐπὶ τῷ ἰζάνοντι πικρῷ πικραζέσθω, *A el.* A **πικρός**.

Πικραίνω, amarum reddo. *Gl. V.* amarico; (2) exacerbo, molestia afficio; aor. 1. **ἐπίκρανα**· **πίκρανας**, particip. **πικράνομαι**, exacerbesco, *Gl. V.* **πικραίνεται**, ringitur, *Ph.* **πικραίνεσθαι**, amarescere, *Gl. V.* aor. 1. **ἐπικράνθην**. **Πικρανεῖ σε τὴν κοιλίαν**, *Apoc.* 10, 9. Μὴ **πικραίνεσθε πρὸς αὐτὰς**, *Col.* 3, 19. **ἐπικράνθη**, *Apoc.* 10, 10. Ab eod.

Πικρασμὸς, ῦ, ὁ, amaritudo, simultas, odium. A **πικραίνω**.

Πικρὴν, acc. sing. f. g. *Ion.* pro **πικράν**.

Πικρία, ας, ἡ, amaritudo, amarities, amaror, acredo; *item*, tropice. A **πικρός**. Unde

Πικρίζω, f. **ίσω**, amaritudinis quid habeo.

Πικρίδιος, α, ον, subamarus, *Ath.*

Πικρὶς, ίδος, ἡ, cichorium silvestre, herba amara quævis, ut ea quam in Paschate edebant Judæi.

Πικρόγαμος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, cui infelices sunt nuptiæ, seu conjugium acerbum. Ex **πικρὸς** et **γάμος**.

Πικρόγλωσσος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, cui lingua est amara, maledicus. Ex **πικρὸς** et **γλῶσσα**.

Πικρόθυμος, ον, acris mentis, *Cyr.*
Πικρόκαρπος, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, cujus fructus est amarus, *Æschyl. S. T.* 704.
Πικροποιός, ἰν, amarum reddens. A
ΠΙΚΡΟΣ, ὰ, ὸν, amarus, acerbus, amarulentus; (2) nimis diligens, quam et Latini acerbum vocant, sc. in exigendo, examinando; (3) tristis, severus; πικροτέροις, acriboribus, *Ph.* Hinc
Πικρότης, ητος, ἡ, amaritudo.
Πικρόχολος, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, in quo redundat amara bilis. Ex πικρὸς et χολή.
Πικρόω, ῶ, fut. ώσω, amarum reddo, exacerbo; πικρῦσθαι, amaresco. Τὸ μέλι παλαιούμενον πικρῦται, *Al. Aphr.* A πικρός.
Πικρῶς, *adv.* amare, acerbe; (2) presse, stricte; (3) inimice.
Πίλιος, ὁ, pileus, ap. Polyb. et Dion. *Vox Lat. nisi est à condensando*, Ern.
Πιλίω, ῶ, fut. ήσω, cogo, constipo; (2) lanam cogo et constipo. Ὅτε τι πιληθείσα μάζα, *Epigr.* A πίλος. Hinc
Πίλημα, ατος, τὸ, lana coacta; (2) cento, centunculus; (3) quævis res constipata in modum lanæ coactæ; (4) pileus, indumentum capitis ex lana et pilis coactis; (5) munimentum ex lana coacta, vel simpliciter munimentum. (4) πίλημα περίτροχον ἄλκαρ ἔκειτο, pileus rotundus, tegumentum atque tutamen faciei contra solem. *Callimachi Fragm.* 124. (5) προβολὴν τῶν ἔξωθεν τὴν σάρκα, οἷον τὰ πιλήματα, προβλήματα, velut fascias, *Longin. de Sublim.* 32.
Πίλησις, εως, ἡ, coactio et constipatio, coarctatio, compressio. *Gl. V.* pressio; (2) lanarum coactio. Ab eod.
Πιλητὴς, οῦ, ὁ, qui cogit et constipat, *inpr.* lanas. Ab eod.
Πιλητικὸς, ἡ, ὸν, cogendi et constipandi vim habens. A πιλητής.
Πιλητὸς, ἡ, ὸν, coactus et constipatus, ex lana coacta factus; (2) qui cogi potest, et coactus compressusque pressuræ vim firmiter retinet. A πιλέω.
Πιλίδιον, ῦ, τὸ, pileolus, Dim. a πῖλος.
Πιλίον, ῦ, τὸ, pileus, galerus, *Gl. V.* Dim. Ab eod.
Πιλίσκος, ῦ, ὁ, pileolus. Ab eod.
Πιλίτης, ῦ, ὁ, qui lanas cogit ac constipat, idem quod πιλοποιὸς, qui ex lanis coactis πίλους conficit.
Πιλωτάριος, ὁ, idem, *Steph.*
Πιλῶ, 3. sing præs. ind act. *contr.* pro πιλάει, a πιλάω.
Πίλωτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπίλατο, a πίλαμαι.
Πιλώω, ῶ, admoveo; (2) appropinquo. Πιλῶ χθονὶ, *Hesiod. Op.* 508. A πιλάω.
Πίλημι, unde πίλαμαι, idem. Οὐ γὰρ ἐπ' ὄδει πίλανται, *Il.* 19, 93. Ab eod.
Πιλοποιέω, ῶ, pileos et coactilia conficio.
Πιλοποιητικὸς, ἡ, ὸν, ad coactiliarium pertinens. A πιλοποιέω.
Πιλοποιΐα, ας, ἡ, ars coactiliariorum.
Πιλοποιϊκὸς, ἡ, ὸν, ad coactiliarium pertinens. A
Πιλοποιὸς, οῦ, ὁ, qui pileos ex coactis lanis pilisque conficit; (2) coactiliarius quivis.
ΠΙ ΛΟΣ, ῦ, ὁ, tegmen umbræ faciendæ causa; pileus seu pileum; (2) indumentum pectoris; (3) tapes spissus e lana crassa compactus; (4) socculus, laneus; (5) pila, strues.
Πιλοφορέω, ῶ, f. ήσω, pileum laneum, laneum velamen, ut flamen, ut sacerdotes, gesto. Ex πῖλος et φέρω.
Πιλοφορικὸς, ῆ, ὸ, qui secundæ a rege dignitatis est apud Scythas. Ex iisd.
Πιλόω, ῶ, fut. ώσω, lanas cogo; (2) coarcto, constipo. A πῖλος. Unde
Πίλωσις, εως, ἡ, coactio et constipatio, *proprie* lanarum.
Πιλωτὸς, ἡ, ὸν, coactus, constipatus. *Gl. V.* πιλωτὸν, coactile, pileus, ut flaminis.
ΠΙΜΕΛΗ, ῆς, ἡ, pinguedo, adeps.
Πιμελὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, pinguis, obesus. *Ph.* pastus. A πιμελή.
Πιμελώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, pinguis, obesus; (2) pinguedinis speciem gerens. Ab eod.
Πιμπλάνται, 3. sing. præs. ind. v. πίμπλημι.
Πίμπλαντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπίμπλαντο.
Πιμπλάω, πιμπλάνω, et πίμπλημι, fut. πλήσω, impleo; πίμπλαμαι, plenus sum, *Gl. V.* Χαρᾷ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς, ὅμμα δακρύων, *Soph. El.* 912. A πλέος.
Πιμπλεύσαι, nom. plur. part. præs. f. g. act. *Æol.* pro πιμπλᾶσαι.
Πίμπλη, *imple*, 2. sing. præs. imperat. act. *Att.* pro πίμπλαθι.
Πιμπρᾶσα, præs. part. act. f. g.
Πιμπράω, πιπράω, et πίμπρημι, πίπρημι, fut. πρήσω, incendo, comburo; (2) uro, inflammo, inflo; πίμπραμαι, incendor; (3) tumeo, intumesco; *proprie* rumpo, divello, *Ern.* Οἱ δὲ προσιδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι, *Act.* 28, 6. A πρήθω.
Πιμπρήσω, *incendam*, f. 1. ind. act.
Πὶν, pro πινεῖν, *Ep.*
Πίνα, ἡ, idem quod πῖνος, *Soph. Sch.*
Πινακηδὸν, *adv.* in modum tabularum seu asserum. A πίναξ.
Πινακίδιον, ῦ, τὸ, tabella. *Gl. V.* pugillaris Dim. ab eod.
Πινάκιον, ῦ, τὸ, tabella, codicillus. *Gl. V.* scutella, catinum, Dim. ab eod.
Πινακὶς, ίδος, ἡ, tabella. *Gl. V.* πινακίδις, pugillares, *Ph.* πινακὶς βασιλικὴ, codicillus, *Gl. V.* Ab eod.
Πινακίσκιον, ῦ, τὸ, tabella, scutella, Dim. a
Πινακίσκος, ῦ, ὁ, idem, A πίναξ.
Πινακογραφία, ας, ἡ, tabulæ geographicæ descriptio seu designatio. Ex πίναξ et γραφή.
Πινακογραφικὸς, ἡ, ὸν, geographicus.
Πινακοθήκη, ης, ἡ, locus ubi tabulæ pictæ, cælatum argentum, stragula, vestis, signa et ornamenta reponebantur. *Alexand. Neapolit.* Ex πίναξ et θήκη.
Πινακοπώλης, ου, ὁ, qui tabulas seu asseres vendit; (2) qui aves vendit. Ex πωλέω.
Πινάκωσις, εως, ἡ, tabulatio, tabulatum; quasi a πινακόω, *tabulo.*
ΠΙ ΝΑΞ, ακος, ὁ, tabula, asser; (2) libellus; (3) index; (4) tabula picta; (5) catinus, catillus, *Ph.* quadra, *Gl. V.*
Πινάριον, ῦ, τὸ, genus atramenti sutorii. A
Πιναρὸς, ὰ, ὸν, sordidus. *Gl. V.* spurcus. A πῖνος, *sordes.*
Πινέμιν, præs inf. act. *Ion.* pro πίνειν.
Πίνατο, *bibebatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπίνετο.
Πινηρὸς, ὰ, ὸν, idem quod πινόεις, et πινώδης, *Erot.*
Πινικὶν, ῦ, τὸ, margarita. Ἐν ᾗ κολύμβησις τῦ πινικῦ ἐστὶν, in qua piscatio margaritarum, *Arrian. Peripl. Mar. Erythr.*
ΠΙ'ΝΝΑ, seu πίννη, ης, ἡ, pinna, genus conchæ: *item* margaritas in se habens: scribitur et πίνα. Hinc
Πίννινον et πίνινον, marinum, *Gl. V.* (idem quod πινικὸν, si scriptura vera, *Ern.*) A πίνα.
Πιννοτήρης, ου, ὁ, cancellus, vel squilla quædam pinnæ socia. Ex πίννα et τηρέω, *observo.*
Πιννοφύλαξ, ακος, ὁ, idem.
Πιννοτρόφος, pinnam alens. A τρέφω.
Πινόεις, όεσσα, όεν, sordidus. A πῖνος.
Πῖνον, ου, τὸ, vinum hordeaceum, cerevisia. A πῖνος.
ΠΙ ΝΟΣ, ου, ὁ, sordes, squalor, illuvies, spurcities; (2) de verbis antiquis, nimium, et quidem interdum et in bonam partem.
Πινόω, ῶ, fut. ώσω, sordibus inquino; πεπινωμένες, sordidus, fœdatus, p. part. pass. A præc.
Πίνυσις, εως, ἡ, prudentia, sapientia, intelligentia. A πινύω. Unde
Πινύσκω, moneo, sapere vel resipere facio, ad sanam mentem reduco; (2) alloquor. Μύθῳ σε μάλα τῷδε πινύσκει, *Callim. Hymn. in Dian.* 152. Ὀρφεὺς παρὰ Καλλιόπης τῆς μητέρας ἐπινύσθη, *Procl. in Timæum*, 5.
Πινύσσω, idem et ab eod.
Πινυτὰ, ῆς, ἡ, sapientia, prudentia. A πινυτός.
Πινυτὴς, ῆτος, ἡ, sapientia, prudentia. A πινύω. Unde
Πινυτὸς, ὴ, ὸν, sapiens, prudens.
Πινυτότης, ητος, ἡ, idem quod πινυτής.
Πινυτόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, prudens. Ex πινυτὸς et φρὴν.
Πινυτῶς, *adv.* prudenter. A πινυτός.
Πινύω, f. ύσω, moneo, sapere facio. A πνέω.
ΠΙ'ΝΩ, bibo, poto, fut. πίομαι et πιῦμαι, bibam; p. πέπωκα, bibi; aor. 2. ἔπιον. Πίνει εἰς μέθην, *Plato.* Διόνυσε, πινῖς οἷον ἐκ ἀμβοσμίαν, *Aristoph. Ran.* 1267. Πίετε ἐξ αὐτῦ πάντες, *Matt.* 26, 27.
Πινώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, sordidus. A πῖνος.
Πινωδία, ας, ἡ, sordes. A præc.
Πίνωσι, *bibant*, 3 pl. præs. conj. act.
Πίομαι, *bibam*, f. 2. ind. med. pro πιῦμαι.
Πῖον, ου, τὸ, pingue, *i. e.* quod pingue est; res pinguis, pinguedo, adeps; in lacte pinguedo supernatans, flos lactis; in sanguine melior pars. A πίων.
Πιονόμος, ον, pinguia pascua habens. A νομή.
Πῖος, εος, τὸ, pinguedo. Ab eod.
Πιότερος, pinguior; πιότατος, pinguissimus. A πίων.
Πιότης, ητος, ἡ, pinguedo, obesitas. A πῖος.
Πῦσαι, nom. pl. f. aor. 2. part. act.
Πισίζω, idem quod
Πιπίσκω, f. πίσω, potum præbeo seu ministro. Πιπίσκοντες τῷ φαρμάκῳ, *Lucian.* A πίνω.
Πιπλάω, ῶ, vel πίπλημι, seu πίμπλημι, impleo. A πλάω.
ΠΙ ΠΟΣ, ου, ἡ, pipus, *avis marina.*
Πιπτίζω, fut. ίσω, avium pullos voce imitor, pipio. Οἷα πιπτίζουσι καὶ τρίζουσι διακιρνόντες; *Aristoph. Av.* 314. A
Πίπτος, ου, ὁ, pullus avis, pipio. A πίπος.
Πίπρα, ας, ἡ, pipra, avis inimica luteæ, quæ χλωρίδι dicitur.
Πιπράσκω, vendo, venundo, fut. πράσω, perf. πέπρακα, pass. πέπραμαι, part. πεπραμένος, venditus, aor. 1. ἐπράθην, part. πραθεὶς, venditus. Τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον, *Act.* 2, 45. Πιπράσκει ὁ καλὸς πάντα πρὸς ἀργύριον, *Thuc.* A πιπράω.
Πιπράω, ῶ, incendo. Vide πιμπράω.
ΠΙ'ΠΤΩ, cado, ruo, labor; (2) incido, redigor, v. gr. in potestatem alterius; (3) redigor, redeo, de pecunia, reditibus, *Ern.* f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, aor. 2. ἔπεσον, part. πεσὼν, lapsus. Ὡς ἐγὼ ἔχω τάλαινα σοὶ γνώμης πέσω, incerta sum quid cogitem, *Soph. Trach.* 718. Τῶνδε τ' ἐν μέσῳ πεσεῖν, excidere seu privari præsentibus, *Eur. Ph.* 586. Ἀλλ' ἐάσωμεν—ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ, *Soph. Phil.* 826. Κύφα σοι χθὼν ἱκάνω πέσειν, γύναι, *Eur. Alc.* 459. Οἱ δὲ ἄλλοι, φεύγοντες ἔπεσον, πολλοὶ μὲν ὑπὸ ἱππέων, πολλοὶ δὲ ὑπὸ τῶν Κιλίκων, *Xenoph. Hellen.* 7, 1. Οὔ σοι αἰσχύνη πεσεῖ, haud tamen in probrum incides, *Soph. Trach.* 597.
Πίπτωσιν, 3. pl. præs. conj. act. cum ν.
Πίπω, ῆ, pipo, avis, *Lyc.*
Πίσαι, aor. 1. inf. act. verbi πιπίσκω.
Πίσινον ἔντος, pulmentum e pisis. A πίσον.
Πίσον, ου, τὸ, pisum, *legumen.*
Πισὸς, οῦ, ὁ, idem.
Πῖσος, εος, τὸ, locus humidus et irriguus, hortus, pratum. Hinc πίσια, prata, loca irrigua. Καὶ πηγὰς τοταμῶν καὶ πίσια ποιήσντα, *Il.* 20, 9. Al. πείσια, al. πλήσια. A πιπίσκω.
ΠΙ'ΣΣΑ, vel πίττα, ης, ἡ, pix.
Πισσαλιφέω, et πισσαλοιφόω, ῶ, fut. ήσω, pice inungo. A
Πισσαλιφὴς, εος, ὁ ἡ ἡ, pice unctus. Ex πίσσα et ἀλείφω, *ungo.*
Πισσάνθος, ου, ὁ, picis flos. Ex πίσσα.
Πισσάσφαλτος, ου, ὁ, pix bitumine mixta, bituminis genus picem odore referens.
Πισσέλαιον, ου, τὸ, oleum picinum aut picatum.
Πισσήεις, ήεσσα, ήεν, picem colore imitans, piceus. A πίσσα.
Πισσηρὸς, ὰ, ὸν, piceus, pice confectus, picem referens, pice plenus. Ab eod.
Πισσίζω, f. ίσω, picem colore vel odore imitor:
Πισσίτης, ου, ὁ, ut πισσίτης οἶνος, vinum picatum,

tum, vel pice conditum, vinum picem resipiens. Ab eod.

Πισσοειδὴς, ἴος, ὁ ἡ, picem referens. Ex πίσσα et εἶδος.

Πισσοκαυτίω, ῶ, fut. ήσω, elicio picem urendo. Ex πίσσα et καίω.

Πισσόκηρον, ου, τὸ, maltha, *Gl. V.* A

Πισσόκηρος, ου, ὁ, picatus, cereus.

Πισσοκοπέω, ῶ, pice oblino, *Aret.* Ex κόπος.

Πισσοκοπία, ας, ἡ, vel πισσοκοπίη, litura pice facta.

Πισσοκωνία, ἡ, idem.

Πισσοκωνίζω, pice oblino, pico, *Ern.*

Πισσοκώνιτος, ου, ὁ ἡ, pice litus, pice obductus. A præc.

Πισσοτρόφος, ου, ὁ ἡ, picem alens, seu picem fundens, picem manans. Ex τρέφω.

Πισσύργιον, *Att.* πιττύργιον, ου, τὸ, picis opificium, locus ubi pix coquitur. A

Πισσυργὸς, *Att.* πιττυργὸς, οῦ, ὁ, picator. Ab ἔργον.

Πισσόω, vel πιττόω, ῶ, fut. ώσω, pico, pice oblino, pice incrusto; πισσωμένος, picatus, p. part. pass. A πίσσα. Unde

Πισσώδης, ους, ὁ ἡ, piceus, pice abundans; (2) picem referens.

Πίσσα, ας, ἡ, canalis, in quo adaquantur pecora. A πίνω vide πίσρα, quod melius est.

ΠΙΣΤΑ΄ΚΙΑ, ίων, τὰ, pistacia, nuculæ strobilis pineisque nucibus similes, intus viridi nucleo, *Nicand. in Theriac.* 891.

Πίστις, nom. pl. *contr.* pro πίστεις, a πίσις.

Πιστευθέντας, acc. pl. aor. 1. part. pass. verbi πιστεύω.

Πιστεύσοντες, *credituri*, nom. pl. part. f. 1. act.

Πίστευμα, ατος, τὸ, fides, pignus fidei.

Πίστευσις, εως, ἡ, permissio alicujus mandati, muneris, &c.

Πιστευτικὸς, ἡ, όν, credulus.

Πιστεύω, credo; (2) fido; (3) committo; πιστεύομαι, credor; πεπίστευμαι, p. et ἐπιστεύθην, aor. 1. mihi commissum, concreditum est; πεπιστευμένοι, amici probati; ἦ δὲ ἡ πιστεύων Μίλητος μὲ ἐγράψατο τὴν γραφὴν ταύτην, confisus, *Plat.* Τὰ λοίπα πιστεύσει αὐτοὶ, *Dem.* A πίσις. Unde

Πιστὴς, ῆρος, ὁ, aquatio animalium: vide πίσω.

Πιστικὸς, ἡ, όν, probabilis; (2) fidelis.

Πιστικὸς, ἡ, όν, potabilis, liquidus. A πιπίσκω.

Πίστιος, ου, ὁ, Fidius, *Jovis cognomen.* Sanctus vertitur *ab Halicarnass.* 9. ἐν ἱερῷ διὸς πιστίου ὃν Ῥωμαῖοι σάγκτον καλοῦσι.

Πίστις, εως, ἡ, fides, vario sensu, ut Latina vox; (1) assensio; (2) fiducia in fide alicujus; (3) idem quod fidem facit, argumentum, testimonium, unde πίστεις, Rhetorum autoritas; (4) promissio, jusjurandum; (5) opinio insignis de aliquo, ut πίστις ἀριστῆς· (6) munus, in quo, sc. mandando, alicui fides habetur. A πείθομαι.

Πιστὸν, τὸ, pignus; τὰ πιστὰ, pignora, fœdus; *adv.* fideliter. A πιστός.

Πιστὸν, τὸ, fides, *Xen.*

Πιστοποιέομαι, οῦμαι, fidem facio. A

Πιστοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ, qui fidem facit, qui credere cogit, nec dubitare sinit. Ex ποιέω.

Πιστὸς, ὴ, όν, fidelis, *i. e.* verax, sincerus, constans in promissis; (2) fidus; (3) fide dignus: *item* cui creditur, et qui creditur; (4) credens in Christum; (5) fidem faciens, probans, de quo dubitari non potest. (5) Λελιυθὸς πιστὸς Ἀτελάντης γόνος, *Soph. Œd. Co.* 1322. de quo dubitari non potest an Atalantæ soboles necne sit. A πίσις.

Πιστὸς, ἡ, όν, potui aptus, qui bibitur, seu bibi potest; potabilis. Οὐκ ἦν ἁλίζημ' ὧδὶν ὧδὶ βρώσιμον, ὑ χρισὸν, ὧδὶ πιστὸν, non erat remedium, nec quod edi, nec quod inungi, nec quod bibi possit, *Æschyl. Prom. Vinct.* 479 A πίνω.

Πιστότατος, fidissimus, *Gl. V.* perfidus in lucta, *Gl. V.* πιστότερος, magis fidus:

Πιστότης, ητος, ἡ, fidelitas, fides. A πιστός.

Πιστῦνται, 3. plur. præs. ind. pass. pro πιστόονται, a

Πιστόω, ῶ, f. ώσω, fidem exigo, obstringo; πιστῶμαι, fidem facio, *i. e.* confirmo, præsto; πεπιστωμένος, confirmatus. A πιστός.

Πιστόφρων, ονος, ἡ, fidelis, *Man.*

Πιστοφύλαξ, ὁ, fidei custos, *Orph.*

Πίσρα, ας, ἡ, canalis in quo adaquantur pecora.

Πίσρις, pistris, *genus navigii.* A πίνω. Unde

Πίσρον, ου, τὸ, poculum, *Eur. Cyc.* 29.

Πίσρον, idem quod πίσρα, *Eur.*

Πιτωθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi πισόω.

Πίσωμα, ατος, τὸ, id quo res aliqua confirmatur; probatio, fides. A πισός.

Πισῶς, *adv.* fideliter. *Gl. V.* fideuter.

Πίσωσις, εως, ἡ, confirmatio et probatio qua rei fides fit. A πισόω. Unde

Πισωτέες, ία, ίον, res cui fides facienda est; confirmandus, comprobandus.

Πισωτικὸς, ἡ, όν, ad fidem faciendam aptus.

Πίσυνος, ου, ὁ, fretus, fidens; τόξοισιν πίσυνος, *Il.* 5, 205. A πείθω.

Πίσυρες, ων, οἱ ἡ αἱ, quatuor; pro τίσσαρες, *Il.* 15, 680.

Πίσω, 1. sing. f. 1. ind. act. v. πίνω pro πίω, *bibo.*

Πιτάμης, *incidas*, 2. sing. aor. 1. conj. act. *Poet.* pro ἐπιτάμῃς, a verbo ἐπιτάμνω, *incido.* Confer 'πιδάλης.

ΠΙΤΑ΄ΝΑ, et πιτάνη, ης, ἡ, turma, cohors.

Πιτανάτης, ου, ὁ, turmalis. A præc.

Πίτνα, 3 sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro ἐπίτνατ, a πιτνάω, vel πίτνημι.

Πίτναν, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* et *per Sync.* pro ἐπίτνασαν, a πίτνημι.

Πιτνάω, seu πίτνημι, expando, extendo; (2) concutio, projicio; πίτνα, imperf. extendebat; πιτνὰς, part. extendens. Ἥρα δ' Ἥρη πίτνα πρόσθι βαθεῖαν, *Il.* 21, 7. A πίπτω. Unde

Πιτνέω, vel πίτνημι, cado, labor. Πιτνεῖ δ' ἐπ' ἐδας συμφορᾷ νικωμένη, *Eur. Med.* 1198. Τὰ δισποτῶν κακῶς πιτνόντα, dominorum res adversæ, *Id. Ib.* 54.

Πιτνὸς, ὁ, qui cadit, *Æsch.* Ab eod.

Πίτνω, cadere facio, jacio, projicio. Ab eod.

Πιττάκιον, ου, τὸ, index, vel titulus pice illitus; (2) tabula, pugillare; (3) lacinia telæ, quæ unguento illita vulneri imponitur; (4) lacinia, qua vestimentum sarcitur. *Gl. V.* pittacium. A πίττα.

Πίττωσις, εως, ἡ, actus picandi, picis ad cutem illinendæ. A πιττόω, quod vide sub πισσόω.

Πιττωτὴς, οῦ, ὁ, qui pice illinit. Ab eod.

Πιττωτὸς, ἡ, όν, pice illitus. Ab eod.

Πιτύα, ας, ἡ, coagulum, *Gl. V.* vide πητύα.

Πιτύϊνος, ίνη, ίνον, pineus. Hinc πιτυΐνη, ης, ἡ, planta non tantum oleracea, sed etiam coronaria. A πίτυς.

Πιτυΐς, ίδος, ἡ, picea; *dicitur et adjective*, αἱ πιτυΐδες, nuclei nucum pinearum. Ab eod.

Πιτυκάμπτης· vide πιτυοκάμπτης, *Suid.*

Πιτυλεύω, fut. εύσω, cieo strepitum remorum agitatione. A πίτυλος.

Πιτυλίζω, idem; (2) gesticulor et crebro motu cieo manus. Ab eod.

ΠΙ΄ΤΤΑΟΣ, ου, ὁ, sonus seu strepitus, qualis præsertim aquæ remo percussæ; et oris pugno percussi; (2) remigium; (3) crebra agitatio et motus; (4) larga distillatio; (5) avicula quædam sylvestris. Πίπτει δὲ κανίας πίτυλον ὁ ξένος μιθεὶς, *Eur. Iph. T.* 387. *Id. Alcest.* 79. πίτυλον σκύφου, vocat *liberam computationem; μιθορμιῆ σι πίτυλος σκύφω.* Πολλῶν δακρύων ἴσαι πίτυλος, *Hipp.* 1475.

Πιτύνη, ης, ἡ, vimen. A πίτυς. Hinc

Πιτυναῖος, α, ον, vimineus.

Πιτυνοπλόκος, ὁ, vimineorum vasorum, storearum confector. A πλέκω.

Πιτυόεις, όεσσα, όεν, piceis abundans, picearum ferax. A πίτυς.

Πιτυοκάμπη, ης, ἡ, eruca picearum.

Πιτυοκάμπτης, ου, ὁ, qui piceas inflectit, cognomen Sinnis, latroni a Theseo interempti. Ex πίτυς et κάμπτω.

Πιτυόστικτος, ου, ὁ ἡ, pinea fronde redimitus. Ex πίτυς et στέφω.

Πιτυοτρόφος, ου, ὁ ἡ, piceas alens, piceas producens. Ex πίτυς et τρέφω.

Πίτυρα, ων, τὰ, furfures, *Ph.* (2) porrigo, *Ph.* A πίτυρον.

Πιτυρίας, ου, ὁ, ut πιτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus vel furfureus. Ab eod.

Πιτυρίασις, εως, ἡ, furfures, porrigo quædam, quum inter pilos quasi squamulæ quædam surgunt. *Ph* porrigo. A πίτυρον.

Πιτυρίδες, ων, αἱ, scil. ἐλαῖαι, furfuraceæ olivæ, quæ nondum plene maturæ decerpuntur et servantur. Ab eod.

Πιτυρίτης, idem quod πιτυρίας.

Πιτυροειδὴς, ἴος, ὁ ἡ, furfuribus similis, furfurum speciem gerens. Ex εἶδος.

ΠΙ΄ΤΤΡΟΝ, ου, τὸ, furfur; (2) capitis sordes; porrigo; (3) quod in urina furfuri simile videtur.

Πιτυρόομαι, οῦμαι, furfuribus seu porrigine infestor. A πίτυρον. Unde

Πιτυρώδης, ους, ὁ ἡ, furfuraceus.

ΠΙ΄ΤΤΣ, υος, ἡ, pinus, *interdum* picea, πεύκη.

Πιτύσσιπος, ου, ὁ, ἡ, idem quod πιτυόστικτος.

Πιτυώδης, ους, ὁ ἡ, piceis abundans; (2) piceus. A πίτυς.

Πιτυών, ῶνος, ὁ, pinetum, *Gl. V.* Ab eod.

Πιφάσκιαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro πιφάσκεσαι, a πιφάσκομαι.

Πιφάσκεο, *loquere*, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro πιφάσκισο.

Πιφάσκομαι, et πιφάσκω, dico, memoro, commemoro, jactito. A φημί.

Πιφαύσκω, idem, ostendo. Οἷς νῶϊν πίφαυσκε Δόλων, *Il.* 10, 478. Ab eod. vel a φάω.

Πιώδης, ους, ὁ ἡ, pinguis, obesus. A

ΠΙ΄ΩΝ, ονος, ὁ ἡ, pinguis, obesus, opimus. *Gl. V.* Comp. πιώτερος. Sup. πιώτατος.

Πίων, præs. part. act. verbi inus. πίω, pro πίνω. Πιὼν, *qui bibit*, aor. 2. part. act.

Πιωτίρως, *adv.* pinguius.

Πλαγγόνες, pupæ, *Philox.*

Πλαγγόνιον, ου, τὸ, plangonium, unguentum a Plangone, meretrice Milesia, inventum; (2) icuncula, pupa, qua oblectantur puellæ.

ΠΛΑ΄ΓΓΟΣ, ου, ὁ, species aquilæ.

Πλαγγὼν, όνος, ὁ, icuncula cerea, quasillus; πλαγγόνες, pupæ, *Ph.* A πλάσσω.

Πλαγιάζω, fut. άσω, obliquo, obliquis verbis, et per ambages, adumbro; (2) decipio, in errorem induco; (3) subigo, solicito, *Ph.* A πλάγιος.

Πλαγιασμὸς, οῦ, ὁ, obliquatio, commutatio orationis directæ in obliquam. A πλαγιάζω.

Πλαγιαυλίζω, fut. ίσω, obliqua tibia cano. A

Πλαγίαυλος, ου, ὁ ἡ, qui obliquis tibiis canit; (2) obliqua tibia. Ex αὐλός.

Πλαγιόκαρπος, ου, ὁ ἡ, oblique seu a lateribus fructum ferens.

Πλαγιόκαυλος, ου, ὁ ἡ, obliquum caulem habens.

ΠΛΑ΄ΓΙΟΣ, ου, ὁ ἡ, et πλάγιος, ία, ιον, obliquus, transversus, limus, *Gl. V.* (2) ambiguus; (3) timidus; (4) τὰ πλάγια, latera; (5) dolosus.

Πλαγιότης, ητος, ἡ, obliquitas, *Gl. V.* A πλάγιος.

Πλαγιοφύλαξ, ακος, ὁ, qui obliqua seu latera aciei custodit.

Πλαγιόω, ῶ, fut. ώσω, obliquo. A πλάγιος.

Πλαγίως, *adv.* oblique; (2) obscure; (3) dolose.

Πλαγκτὴ, ἡ, discus, *Orph.* item erratica, *Hom.*

Πλαγκτὴρ, ῆρος, ὁ, erro, vagus. A πλάζομαι.

Πλαγκτὸς, ὴ, όν, vagus, erroneus; (2) stolidus, amens. A πλάζω. Hinc

Πλαγκτοσύνη, ης, ἡ, vagus error, vagatio.

Πλάγκων, ωνος, ὁ, cerea pupa. Ὡς δὲ Μίμαντι χιὼν, ὡς ἀιλίῳ ἴτι πλάγκων, *Cal. in Cer.* 92.

Πλάγκων, idem quod πλάγγων, *Call.*

Πλαγχθέντας, acc. pl. a. 1. part. pass. v. πλάζω.

Πλάγχθη, *erravit*, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Πλαδαρὸς, ὰ, όν, præhumidus, uvidus; (2) insipidus; (3) laxus, mollis, flaccidus.

Πλαδάρωμα, τὸ, uligo, mador, nimia humiditas, *Steph.*

Πλαδάω, ῶ, nimio et superfluo humore madeo; πλαδῶν, part. pro πλαδῶν, humens, madens;

madens; πλαδώντι ποτῷ, *Nic. Al.* 119; (2) langueo, imbellis sum:
Πλαδώδης, ὁ, ἡ, ὀν, uliginosus, udus. A
ΠΛΑ'ΔΟΣ, ους, ὁ, sive πλάδον, ου, τὸ, humor superfluus, humiditas nimia.
Πλαδώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, idem quod πλαδώδης.
ΠΛΑ'ΖΩ, facio errare, errabundum huc illuc agito; (2) erro, jactor; πλάζομαι, erro. *Gl. V.* f. πλάγξω· πλάγξιν, aberrare fecit, pro ἔπλαγξεν· πλαγχθείς, aor. 1. part. pass. jactatus, disjectus, errans.
Πλάθα, ης, ἡ. statua. A πλάττω.
Πλαθάνη, ης, ἡ, sartago. Εἰδατὰ τ' ὅσσα γυναῖκες ἐνὶ πλαθάνῃ ποιέονται, *Theoc.* 15, 115. Ab eod.
Πλαθανόν, οῦ, vel πλάθανον, ου, τὸ, discus, quo panes finguntur. Ab eod.
Πλαθανὸς, οῦ, ὁ, sartago; (2) idem quod præc
Πλάθω, fut. άσω, πλάθομαι, appropinquo; (2) admoveo Τοῖς δυνατοῖς ἂν ἐριξὰ πλάθειν, contendere, *Soph. El* 221. Κλῶπας δοκήσας συμμάχων πλάθειν τινάς, *Eur. Rhes.* 778 Ἵν' ὁ χάλκασπις ἀνὴρ θεοῖς πλάθει πᾶσιν, *Soph. Phil.* 727. Vide ἐριξά. Καὶ σὺ Θερίκι πλαθεῖσα ξίνῳ, *Eurip. Hec.* 890. A πιλάζω.
Πλάϊσιον, ου, τὸ, lateris forma, forma in qua lateres finguntur. Φῶτα συντιταγμένα πλαισίων, ᾗ περιφερειῶν τρόπῳ *Plut.* (2) militare agmen quadrangulari forma dispositum; (3) compages lignotum formam quadrangularem imitans *Gl. V.* quadratum; (4) laterculus. A πλάσσω.
Πλάϊα, *tabulam latam*, acc. sing. a πλάξ.
Πλακεῖσα, a. 2. part. pass. f. g verbi πλίκω.
Πλακερὸς, ὰ, όν, latus in modum tabulæ, latus *Lex. Vulg.* (2) textilis, sive ex sparto plexus. Ζώσῃ πλακερὸς, cingulum sparteum, sive funiculus, *Theocrit. Idyll.* 7, 18. Est a πλίκω, πλακῆναι. Vide *Etymol. Mag.* in λιπαίνω A πλάξ.
Πλακία, ας, ἡ, error. A πλάζω.
Πλάκινος, *adj.* figlinus, in *Anthol.* ined.
Πλακόεις, ἐσσα, όεν, latus et tenuis; (2) latus in modum crustæ, aut tabulæ. A πλάξ
Πλακοῦντα, pro πλακόεντα, a πλακόεις.
Πλακουντάριον, ου, τὸ, placentula. Dim. a πλακοῦς.
Πλακούντιον, ου, τὸ, placenta. Ab eod.
Πλακούντιον, ου, τὸ, placentula; (2) crustulum, *Strab.* 17. Dim. ab eod.
Πλακουντοποιϊκὸς, ἡ, όν, ad placentarium vel placentarum confectorem pertinens. A
Πλακουντοποιὸς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, placentarius, seu qui placentas conficit. Ex πλακοῦς et ποιέω.
Πλακουντώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, placentaneus, placentæ formam imitans. A
Πλακοῦς, οῦντος, ὁ, placenta. A πλακόεις.
Πλακόω, ῶ, f. ώσω, incrusto, *Gl. V.* πλακωθεῖσα οἰκία, incrustata domus, *Gl. V.* A πλάξ
Πλᾶκτρον, *Dor.* pro πλῆκτρον, telum. Πλᾶκτρον πυρὸς κεραυνίᾳ, *Eurip Alc.* 127.
Πλακῶ, aor. 2. conj. pass. verbi πλίκω.
Πλακώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, latus in modum tabulæ; (2) crustosus, crustæ speciem referens. A πλάξ.
Πλαναφίγγης, seu πλανοφίγγης, errabunde lucens, *Man.* At παναφίγγης, omnino obscurus.
Πλανάω, ῶ, a recto itinere abduco, fallo, in errorem induco; πλανῶμαι, vagor, *item* bono sensu iter facio longe lateque, peregrinor; πεπλανημένος, perf. pass. part. deceptus; πλανηθείς, aor. 1. idem. Οὐδὲ τῷ σώματι διὰ τὴν ἡλικίαν ἱκανῶς ἔχω πλανάσθαι, *Plat.* Πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε Βάρσαρον χθόνα, *Eur. Hel.* 604. Ἀσίδηνον κατὰ νύκτα πεπλάνημαι, *Anacr.* 3, 13. Τὸν βίον πλανῶμαι, curis, negotiis distineor, *Iliad.* 25.
Πλανέομαι, erro, vagor. A
ΠΛΑ'ΝΗ, ης, ἡ, error, vagatio. *Gl. V.* πλάνην, fucum; πλάναι, ambages, *Ph.*
Πλάνημα, ατος, τὸ, error. Ψυχῆς πλάνημα, animi fluctuatio, *Soph. Œd. Tyr.* 727. A πλανάω.
Πλάνης, ητος, ὁ ᾗ ἡ, erro, vagus. A πλάνη.
Πλανήσαντα, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi πλανάω.
Πλανησίδρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, incertis sedibus errans. Ex πλάνησις et ἕδρα, *sedes.*
Πλάνησις, ιως, ἡ, inductio in errorem; (2) idem quod πλάνη.
Πλανητεύω, fut. εύσω, erro. A præc.
Πλανήτης, ου, ὁ, errans, vagus, erraticus, *Gl. V.* ut planetæ. Ab eod. Hinc
Πλανητικὸς, ἡ, όν, erraticus, vagabundus.
Πλανῆτις, ίδος, ἡ, vagabunda, erratica.
Πλανητὸς, ἡ, όν, erraticus, vagus.
Πλανίων, ονος, ὁ, idem. A πλάνη.
Πλανόδιος, ία, ιον, in via errans, vagus. Ex πλάνη et ὁδὸς, *via.*
Πλάνος, ὁ, vagatio, erratio. Φροντίδος πλάνοις, diductis quoquoversum cogitationibus, *Soph. Œd. Tyr.* 67. Φρενῶν πλάνον, *Eurip. Hippol.* 284.
Πλάνος, ου, ὁ, erraticus, vagus, vagabundus; (2) seductor, impostor; (3) error, peccatum, digressio, vagus sermo. A πλάνη.
Πλανοσιδὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, errando calcatus, ab animantibus vagantibus calcatus. A σιλέω.
Πλανύστης, oberro, vagabundus sum. Ἄνω κάτω πλανύστομεν, *Aristoph. Av.* 3. A πλάνη.
Πλανώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, errans, vagans. Πλανωδέστερα γνώμη. *Arel.* A πλάνος.
Πλανώμενα, acc. plur. præs part. pass. a πλανάω.
Πλάξ, ακὸς, ἡ, tabula, *proprie* quæ est lata; (2) planities; (3) æquor. *Ph.* crusta. (2) Ἐξανύσαι τὰν κάτω πλίκα, subeat infera mortuorum arva, *Soph. Œd. Col.* 1562. Vide ἐξάνυω. A πλανὺς, (seu a πλάσσω, *Etn.*)
Πλᾶξι, 3 sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἔπληξι, a πλήσσω.
Πλάξασαν, acc. sing. *Dor.* pro πλήξιππον, a πλήξιππος.
Πλάσαντα, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi πλάσσω.
Πλάσας, *qui finxit*, nom. sing. aor. ejusd.
Πλάσις, ιως, ἡ, fictio, formatio. A πλάσσω.
Πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum, figlinum opus; (2) commentum, simulatio; (3) sonus vocis et conformatio placida. Ab eodem.
Πλασματίας, ου, ὁ, fictus, fictitius, commentitius; (2) fictor, fabulator. A πλάσμα.
Πλασματικῶς, *adv.* concinne, apte, qu. a πλασματικὸς.
Πλασματογράφος, ου, ὁ, rhetor, qui causas fictitias tractat, declamator. A γράφω.
Πλασματώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, fictitius, commentitius, *Gl. V.* A πλάσμα.
Πλάσσει, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἔπλασε, a
ΠΛΑ'ΣΣΩ, vel πλάττω, fut. άσω, fingo, *i. e.* figuli more formo, formo; (2) illino; (3) fingo, confingo, comminiscor, simulo; πεπλασμένος, fictus, perf. pass. part. Τοιῇδε λόγῳ ψιθύρῳ πλάττων εἰς ὦτα φίλοις πᾶσιν Ὀδυσσεὺς, *Soph. Aj.* 150.
Πλασταρεύω, seu πλασρεύω, idem. A πλάστης.
Πλάστειρα, ας, ἡ, fictrix, creatrix. A πλαστὴρ.
Πλαστεύειν, falsum scribere, falsare, *Bud.*
Πλαστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod
Πλάστης, ου, ὁ, formator, fictor, creator.
Πλάστιγξ, ιγγος, ἡ, lanx e jugo suspensa, cui pondus imponitur; (2) tabula, in qua cottabis luditur, *Gl. V.* (3) scutica, flagellum, *Æsch. Choëph.* 288. A πλήσσω. Vide *Etn.*
Πλαστικὴ, ῆς, ἡ, statuaria, *Gl. V.* A
Πλαστικὸς, ἡ, όν, ad fingendi artem aptus, fingendi arte valens; statuarius, *Gl. V.* A πλαστὸς.
Πλαστογραφία, ας, ἡ, falsum, quod committitur subjiciendis literis, testamentis, &c.
Πλαστογράφος, falsarius, *Gl. V.* A πλαστὸς et γράφω.
Πλασσοκατήγορος, ου, ὁ, calumniator, accusator subornatus. Ex πλαστὸς.
Πλαστοκόμης, ὁ, fictis comis ludens, *Man.*
Πλαστολάλος, fandi fictor, *Gl. V.*
Πλαστολόγος, ου, ὁ, falsidicus, *Gl. V.*
Πλαστὸς, ὴ, όν, fictus, fictilis; (2) fictus, simulatus, adulterinus, falsus. A πλάττω.
Πλαστουργὸς, οῦ, ὁ, fictor; (2) conditor. Ex πλαστὸς et ἔργον.
Πλαστούργημα, τὸ, formatio, opus, *Damasc.*
Πλάστρα, τὰ, inaures, *Etn.* A πλάσσω.
Πλαστῶς, *adv.* ficte, simulate, falso, *Gl. V.*
Πλαταγίω, ῶ, fut. ήσω, sonitum edo, crepito, manu plausum edo. Πλατάγησε νικήσας, *Theocr.* 8, 88. A
Πλαταγὴ, ῆς, ἡ, crepitaculum æneum quoddam Architæ inventum; (2) fremitus maris; item homo garrulus. A πλατάσσω.
Πλατάγημα, ατος, τὸ, strepitus, sonus; etiam de homine garrulo. A πλαταγίω.
Πλαταγίζω, fut. ίσω, idem quod πλαταγίω.
Πλαταγὼν, ῶνος, ὁ, crepitaculum; (2) flos papaveris. Vide *Etn.* A πλαταγὴ.
Πλαταγώνιον, ου, τὸ, parvum crepitaculum; (2) papaveris vel anemones folium. Dim.
Πλαταμώδης, ες, latus et planus. A πλατύς.
Πλαταμὼν, ῶνος, ὁ, petra in mari prominens; (2) locus magnus et amplus ad mare; (3) littus amplum et latum, aut fovea maritima, humile et latum; (4) planities, *ap. Polyb. Etn.* Ἀλλ' αὐτῷ πλαταμῶνι παραθλιβῆναι ὁμοίη, *Aratus*, 993. (3) κύθονται πλαταμῶσι, *Oppian. Cynaget.* 3, 179. A πλατύς.
Πλατάνια, τὰ, vel πλατανία, ἡ, genus pomorum. Ab eod.
Πλαταγὴς, οῦ, ὁ, piscis quidam. Ab eod.
Πλατάνιστος, ου, ἡ, platanus, *arbor*, quia ramos late diffundit. A πλατύς.
Πλάτανος, ου, ἡ, idem et ab eod. Hinc
Πλαταγώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, platanis abundans; (2) platani speciem gerens.
Πλατανίστος, ὁ, idem quod πλατανὼν, *Theoc.*
Πλατανὼν, ῶνος, ὁ, locus platanis consitus; platanetum, *Gl. V.* Ab eod.
Πλάταξ, ακος, ὁ, coracinus piscis. *Vox Alexandrina.* Vide πλατίσακος.
Πλατάσσω, ex ictu et collisione sonum excito. A πλατύς.
Πλατεῖα, ας, ἡ, sc. ὁδὸς, aut ῥύμη, platea, via urbis; vel χεὶρ, palma manus. Ab eod.
Πλατιάζω, *Dor.* πλατιάδω, dilato; (2) ore latius diducto loquor. Τρυγόνες ἱκνεισιοῦντι πλατιάδοισι ἄπαντα, *Theocr.* 15, 88. πλατιάζω, *Hes.* πλατιάζω, *Suid.* al πλατυάζω. Ab eod. Hinc
Πλατισιασμὸς, οῦ, ὁ, vitium oris, quum diductis faucibus et ore apertiori sermo promitur.
Πλατίσιον, ου, τὸ, tabella lata. A πλατύς.
Πλατίως, *adv.* late. *Compar.* πλατύτερον, latius. Ab eod.
Πλατίω, (in palmulam) dilato, *Ar.* A πλάτη.
Πλάτη, ης, ἡ, extrema et latior remi pars, palmula. *Gl. V.* palmula ratis; πλάται, scapulæ, latiores costæ; (2) navis. (2) ἰσπρῴροισι πλάταις, *Eurip. Iphig. in Aul.* 765.
Πλάτης, ὁ, idem quod πιλάτης, unde fœm. πλάτια, *Ar.*
Πλατίγξ, summa pars remi qua aqua percutitur, *V. L.*
Πλάτιον, ου, τὸ, parva palmula; (2) navigiolum. Dim a πλάτη.
Πλατίον, *Dor.* pro πλησίον, prope.
ΠΛΑ'ΤΙΣ, ιδος, ἡ, conjux; (2) conventus, congregatio, *Hes.* pro πιλάτις, a πιλάω. (1) σποιδὸς ποίησαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ, καὶ τοῖσι παιδίοισι, καὶ τῇ πλατίδι, *Arist. Acharn.* 132.
Πλατισακὸς, οῦ, ὁ, piscis, idem qui Alexandrinis πλάταξ dicitur; (2) muliebria.
Πλάτος, ους, τὸ, latitudo. A πλατύς.
Πλάττομαι, fingo, dissimulo, similo, *Gl. V.*
Πλάττω, fingo; vide πλάσσω.
Πλατυκλῶ· vide πλατισάζω, *Theoc.*
Πλατυόμφαλος, ου, ἡ, latas vias habens; magna, epith. urbis.
Πλατυγάστηρ et πλατυγάστωρ, ορος, ὁ, ἡ, qui est lato ventre.
Πλατυγίζω, palmula aquam percutiendo strepitum excito; (2) verborum ampullis strepito; (3) papaveris folium sinistra teneo dextraque percutiens somum inde elicio, ut

ut sciam, an amans redamer. Τὶ θαλαττοσκοπεῖς ᾧ πλατυγλίζεις, *Aristoph. Eq.* 827. A πλατύς.

Πλατύγλωσσος et πλατύγλωττος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, latam linguam habens. Ex γλῶσσα.

Πλάτυγξ, γγος, ἡ, summa et lata pars remi, qua aqua percutitur, palmula. A πλατύς.

Πλατυθήσομαι, fut. 1. ind. pass. verbi πλατύνω

Πλατύκαρπος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, cujus fructus est amplus.

Πλατύκαρφος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, festucam sive ramulum habens.

Πλατύκαυλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, latos caules habens.

Πλατύκερκος, ὁ, ἡ, caudam latam habens.

Πλατύκερως, ωτος, ὁ ᾗ ἡ, ampla cornua habens. A κέρας.

Πλατυκορία, ας, ἡ, amplificatio vel amplitudo pupillæ, *Arel.* A κόρη.

Πλατυλίσχνης, ᾱ, ὁ, magnus nugator. A λίσχη.

Πλατυλόγος, latiloquus, *Gl. V.*

Πλατύλογχος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, lanceam habens latam. Φίρε τὴν σιδύννην καὶ πλατύλογχ' ἀκόντια, *Alexis apud Pollucem*, 10, 144. A λόγχη.

Πλατύνω, dilato, late diduco, amplum et spatiosum reddo; a. 1. ἐπλάτυνα· πλατύνομαι, dilator, a. 1. ἐπλατύνθην. Πλατύνωσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, *Matt.* 23, 5. Ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται, 2 *Cor.* 6, 11. A πλατύς.

Πλατύνωτος, ον, latum dorsum habens.

Πλατυόνυχος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, latos ungues habens.

Πλατυόφθαλμος, ον, amplos oculos habens.

Πλατύπιλος, ον, latus, epith. galeæ.

Πλατυπόρφυρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, latum limbum e purpura habens. A πορφύρα.

Πλατύπους, ποδος, ὁ ᾗ ἡ, latos pedes habens. *Ph.* pedo, plancus.

Πλατυπρόσωπος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui latam faciem seu frontem habet.

Πλατύπτυγος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, latas habens nates. A πυγή

Πλατύρρῑν, ινος, ὁ ᾗ ἡ, latas nares habens.

Πλατύρροος, *contr.* πλατύρρους, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, lata habens fluenta, late fluens.

Πλατύρυγχος, sive πλατύῤῥυγχος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, latum rostrum habens.

ΠΛΑΤΥΣ, ῖα, ὺ, latus; (2) amplus, spatiosus.

Πλατύσαρκος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, amplam carnem habens. Ex πλατὺς et σάρξ.

Πλατύσημον, latus clavus, *Gl. V.* A seq.

Πλατύσημος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, lato clavo insiguis. *Gl. V.* πλατύσημοι, laticlavii. A σῆμα.

Πλάτυσμα, ατος, τὸ, latum linteum vel simile quidpiam, cui emplastrum allinitur; πλάτυσμα μυῶδες, late pansæ carnes musculares. A πλατύνω. Unde

Πλατυσμὸς, οῦ, ὁ, dilatatio, latitudo, locus latus; (2) ostentatio, jactantia, loquacitas.

Πλατυσομίω, patulo ore verba pronunciare, *Sch.*

Πλατύστομος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui lato seu patulo ore est. Ex πλατὺς et στόμα.

Πλατυτέρως, *adv.* latius.

Πλατύτης, ητος, ἡ, latitudo, amplitudo, spatiositas. A πλατύς.

Πλατύφυγος, ἡ, navis lata carina, *Strab.*

Πλατύφυλλον, latifolium, *Gl. V.* A seq.

Πλατύφυλλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, lata folia habens.

Πλατυώνυχος, idem quod πλατυόνυχος.

Πλάω, appropinquo; *per Sync.* pro πιλάω, ut hinc sit ἔπλησαν, propinquabant, plusq. perf pro ἐπέπλησαν. Ut a πλάω sit f. πλήσω (2) impleo; unde πίπλημι, πίμπλημι.

Πλίαις, acc. plur. *per Syncop.* pro πλίεσας, a πλίων, pro πλείων.

Πλίγδην, *adv.* nectendo, texendo; (2) implicite. A πλέκω.

Πλίγμα, ατος, τὸ, omne id quod nexum seu contextum est; opus vitile, calathus, canistrum; *Gl. V.* textura; πλίγματα, crates, *Ph.* A πλέκω.

Πλιγματιόω, implico. A πλίγμα.

Πλιγμάτιον, ᾱ, τὸ, idem quod πλίγμα.

Πλιγνύω, implico. A πλέκω.

Πλιθριαῖος, αία, αῖον, jugerum æquans.

Πλίθριον, ᾱ, τὸ, currus in circo, stadio, &c. A

ΠΛΕΘΡΟΝ, ᾱ, τὸ, *ap. Gr. et in rebus Gr. est* mensura centum fere pedum; *at in rebus Rom. respondet Latino* jugerum, h. e. 240 pedibus; πλέθρα, jugera, arpendia, *Ph.* (2) spatium, *simpl.*

Πλιῖ, 2. sing. præs imperat. act. pro πλεῖ, a πλέω.

Πλιὰς, άδος, ἡ, et

Πλειάδις, ων, αἱ, Vergiliæ, *Ph.* (2) bruma.

Πλεῖιν, præs. inf. act. *Ion.* pro πλεῖν.

Πλιΐη, nom. sing. f. g. *Ion.* pro πλέα, a πλέος.

Πλιῖσι, 2. sing. præs. imperat. act. *per Parag.* pro πλεῖ, a πλέω.

Πλῖν, pro πλεῖον, seu πλέον, plus. Καὶ, τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἴσ' ἄξιον κατήρων, *Arist. Nub.* Πλεῖν ἢ 'ναυτῶ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι, *Idem, Ran.* 18.

Πλιόνως, *adv.* plus. A πλεῖον.

Πλειοτήρης, sc. χρόνος, quamvis longissimus, *Æsch.*

Πλεῖς, acc. plur. *Att.* et *Ion.* pro πλείονας.

Πλειστάκις, et πλειστάκις, *adv.* sæpissime, ut plurimum. A πλεῖστος.

Πλίστην, acc. s. f. g. *Dor.* pro πλείστην, a πολύς.

Πλειστοχόθεν, *adv.* sæpenumero; (2) plurimis ex locis. A πλεῖστος.

Πλειστηριάζω, f. άσω, άζομαι, pluris liceor quam cæteri. Ab eod. Hinc

Πλειστηριασμὸς, οῦ, ὁ, licitatio, *Gl. V.*

Πλειστηριζομαι, glorior, jacto me, *Æsch.*

Πλειστοξολίῖν, ludere taxillis. A βολή.

Πλειστοξολίνδα, ἡ, sc. παιδιὰ, ludus puerilis qui fit taxillis.

Πλειστοξολὶς, sc. παιδία, *Poll.* Vide πλειστοξόλος.

Πλειστοξόλος, ᾱ, ὁ, qui taxillis ludens plurima puncta sortitur aut jacit. Ex πλεῖστος et βάλλω.

Πλειστοδέκεια, ἡ, πλείστη δίκησις, *Suid.*

Πλειστοδυναμίω, ῶ, f. ήσω, plurimum valeo vel possum.

Πλειστολόγως, *adv.* plurifariam, *Gl. V.* A λόγος.

Πλειστόμβροτος, ον, frequens, celeber. A βροτός.

Πλεῖστος, η, ον, plurimus; pro πλεῖστος. A πλέος. πλεῖστοι, plurimi. *Ph.* plerique, plures, complures; πλεῖστον, plurimum; τὰ πλεῖστα, plerumque. A πλείων.

Πλειστοτόκος, ὁ ᾗ ἡ, multorum liberorum parens, *Man.*

Πλειστοφόρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, plurimorum ferax. Ex πλεῖστος et φέρω.

Πλεῖω, *Poet.* pro πλέω, navigo.

Πλεῖω, acc. sing. (et nom. et acc. pl.) *Att.* pro πλείονα, ampliorem, majorem. Σιγᾷν τὸν πλείω λόγον, silere ulteriorem sermonem, *id est*, sermonem abrumpere, *Soph. Trach.* 731.

Πλείων, comp. a πολὺς, plus, plurimus, *Ph.* hinc πλείονες, plures, complures, plerique, *item* mortui, *Gl. V.* πλεῖον, πλέον, plus, plurimum, *Ph.* πλείονα, plura, plurima: ἐπὶ πλεῖον seu πλέον, valde, egregie; *item* latius; posteriore sensu et pro *adj.* ponitur; (2) τὸ δὲ πλέον, atque adeo, *item* revera, cum opponitur κατὰ πρόφασιν, aut simile quid; (3) ἐκ πλείονος, diu ante; a longo ante tempore; (4) μεχρὶ πλείονος, diu: (5) πλείω, *adv. cum numeris pro* amplius; (6) τί δὲ πλέον; quid prodest? *Strab.*

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, annus, *Gl. V.* Τὰ μὲν πλειῶνι, τὰ δ' ἐχ ἑνὶ, *Call. in Jov.* 89. Ἐκ πολλῶ πλειῶνος, a multis abhinc annis, *Anthol. Reisk. 5.*

Πλέκος, τος, τὸ, textum, sportula e vitilibus contexta. A πλέκω.

Πλεκόω, implicor, *i. e.* coeo. A πλέκος.

Πλεκτανέω, idem quod πλέκω, *Æsch.*

Πλεκτάνη, ης, ἡ, plexus; (2) cirrus, cincinnus; (3) rete, laqueus. *Ph.* spira; (4) cirri, seu flagella polypodis. A πλέκω.

Πλεκτάνιον, τὸ, parvus cirrus, *Alh.*

Πλεκτανόσολος, per funem tractus, epith. navis. A σῖλλομαι.

Πλεκτανόω, implico. A πλεκτάνη.

Πλεκτὴ, ἡ, idem quod πλεκτάνη, *Alh.*

Πλεκτοῖσι, dat. plur. *Ion.* pro πλεκτοῖς, a

Πλεκτὸς, ἡ, ὸν, plexus, nexus, plexilis, nexilis; (2) textilis, nexilis; πλεκτὰ, plexa. *Gl. V.* gerræ, *Ph.* Πλεκτὴ, laqueus; sed subintell. ἀρτάνη. Πλεκταῖσι ἀρτάναισι, *Soph. Ant.* 54.

ΠΛΕΚΩ, f. ξω, necto, connecto, plecto; (2) texo, contexo, plico; (3) *metaph.* struo, machinor. πεπλεγμένος, plexus, perf. pass. part. Ἐάν τις πλέκῃ γυνὴ σίφανον, ἐμὰν δοκεῖ, *Arist. Thesm.* 408. Ποίας μηχανὰς πλέκουσι νῦν; *Eur. Andr.* 66. Ὀλόμαν καλάμοις μιμήματα πλέκων, *Eur. Iph. in Aul.* 577.

Πλέννα. Vide βλέννα.

Πλέξαντες, nom. plur. aor. 1. part. act. verbi πλέκω.

Πλέξης, *plicaveris*, aor. 2. conj. act.

Πλέον, *adv.* plus, *Poet.* pro πλεῖον· πλέον ἔχειν, meliore conditione esse, *it.* superare; ut πλεονεκτεῖν. Οὐδὲν μοι πλέον ἦν, nihil quidquam profeci. Κοὐδὲν εἴργασμαι πλέον, et nihil quidquam profeci, *Eurip. Hipp.* 284. Καὶ πλέον πράξομεν οὐδέν, et tamen nihil plus efficiamus, *Id. Iph. in Aul.* 1373. A πλεῖον.

Πλεοναζόντως, ἡδέως, adv. abundanter, *Ph.* A

Πλεοναζω, fut. άσω, copiosior aut major sum quam necesse sit; (2) multiplicor, plus habeo, antesto, exubero, redundo; (3) insolesco, supra modum efferor; (4) augeo, multiplico. Οὐκ ἄχθομαι πλεοναζον ἔργ' ὑφηγοῦσιν ὀπιθε, *Phocyl.* 55. Ὁ μήτε πλεονάζει, μήτε ἐλλείπει, *Aristot.* A πλέον.

Πλεονάκις, *adv.* sæpius, sæpenumero, *Gl. V.*

Πλέονας, *plures*, acc. plur. *Poet.* pro πλείονας, a πλείων, *copiosior.*

Πλεονάσαι, aor. 1. inf. act. verbi πλεονάζω.

Πλεόνασμα, ατος, τὸ, redundantia; (2) abundantia, copia. A πλεονάζω. Unde

Πλεονασμὸς, οῦ, ὁ, cumulatio, abundantia, amplitudo. *Gl. V.* figura sermonis; (2) latior rei explicatio; (3) frequentatio ejusdem verbi, *Ern.*

Πλεοναστικὸς, ἡ, ὸν, redundans, superfluus.

Πλεοναστὸς, ἡ, ὸν, abundans, multus.

Πλεοναχῶς, *adv.* multifariam, varie. *Gl. V.* plurifariam. A πλείων, pro πλείων.

Πλεονεκτέω, ῶ, f. ήσω, plus habeo, ampliorem partem seu portionem habeo, etiam in rebus duris et tristibus; (2) vinco, præsto; (3) fraudo, malis artibus aliquem circumvenio, quæstui habeo, lædo; (4) utilitatem, lucrum ex aliqua re capio, plus appeto quam par aut satis est. Ἐπλεονέκτουν μέντοι οἱ Αἰγύπτιοι ᾧ πλήθει ᾧ τοῖς ὅπλοις, *Xen. Cyr.* 7, 9. Ex πλέον et ἔχω. Hinc

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ, commoditas, superiores partes, melior conditio, major potentia, gloria, &c. (2) victoria; (3) id quo circumvenitur aliquis, quod fit alterius circumveniendi causa.

Πλεονέκτης, ᾱ, ὁ, fraudator. *Ph.* avidus. *Gl. V.* cupidus. Ex πλέον et ἔχω. Hinc

Πλεονεκτικὸς, ἡ, ὸν, alieni avidus, avarus. *Gl. V.* cupidus.

Πλεονεκτικῶς, *adv.* fradulenter, animo astuto et decipiendi studioso.

Πλεονεκτίστατος, η, ον, avarissimus, fraudulentissimus.

Πλεονεξία, ας, ἡ, idem quod πλεονέκτημα· (2) avaritia, *Gl. V.* omninoque inexhausta cujuscunque rei aviditas, v. gr. voluptatis, laudis, &c. Ex πλέον et ἔχω, fut. ξω.

Πλεονεσσὶ, *pluribus*, dat. pl. *Ion.* a πλείων.

Πλεόνως, *adv.* plusculum. A πλέον.

ΠΛΕΟΣ, ία, έον, *Ion.* πλεῖος, plenus, refertus. *Comp.* πλεόστερος, *Hom.* Vide πλεῖος.

Πλεύσας, acc. pl. præs. part. f. g. v. πλέω.

Πλέτο, *e:at*, 3. sing. imperf. indic. med. *Ion.* et *per Syncop.* pro ἐπίλετο, a πίλομαι.

Πλευμονάω, vitio pulmonum laboro, *Ern.*

Πλευμονία, et πλευμονικὸς, idem significantia cum πνευμονία, et πνευμονικὸς, *Steph.*

Πλευμονὶς, ίδος, ἡ, vitium pulmonum, e quo tabes oritur.

Πλευμονώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, pulmoni similis, spongiosus; pro πνευμονώδης.

Πλευμορῥωγὴς, ὶς, ruptura pulmonis laborans, unde hæmoptysis. A πλεύμων et ῥήγνυμι.

Πλεύμος, ὁ, pulmonis vitium, *Gal.*

Πλευμόω, in tabem incido, *Gal.*
Πλευμῶδης, ες, pulmonis vitio laborans, *Gal.*
Πλεύμων, ονος, ὁ, pulmo; pulmo marinus. A πνεύμων.
Πλεῦν, *plus*, Dor. pro πλέον.
Πλεῦνας, *plures*, acc. pl. *Dor.* pro πλέονας, a πλείων, pro πλείων, *copiosior.*
Πλεύνως, *adv.* plus, admodum, valde, præter modum. A πλέων.
ΠΛΕΥΡΑ, ᾶς, ἡ, latus, costa. Unde
Πλευρίον, τὸ, Dim. præc.
Πλευρίτης, ου, ὁ, lateralis. A πλευρά.
Πλευριτικὸς, ἡ, ὸν, pleuriticus, qui lateris morbo laborat. A
Πλευρῖτις, ιδος, ἡ, pleuritis, laterum morbus, lateralis dolor. A πλευρά.
Πλευροειδὴς, ὲς, lateris seu costæ speciem gerens. Unde
Πλευροειδῶς, *adv.* costæ instar, *Theophr.*
Πλευρόθεν, *adv.* a latere, de lateribus.
Πλευροκοπίω, ῶ, fut. ήσω, latus ferio seu percutio. Τὰ δὲ πλευροκοπῶν, δίχ' ἀνιρρήγνυ, *Soph. Aj.* 236 Ex πλευρὰ et κόπτω.
Πλευρὸν, οῦ, τὸ, latus, costa. A πλευρά.
Πλεύρωμα, τὸ, latus. A πλευρόω.
Πλεύσεαι, 2. sing. fut. 1. indic. med. *Ion.* pro πλεύσῃ, a πλέω.
Πλεύσιμος, et πλευσίμος, navigabilis, *Steph.*
Πλεῦσις, ἡ, navigatio, *Steph.*
Πλευσοῦμαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro πλεύσομαι.
Πλευστέον, navigandum, *Steph.*
Πλευστικὸς, ἡ, ὸν, navigationi accommodatus. *Gl. V.* navalis. A πλέω.
Πλευστικῶς, *adv.* ad navigandum apte.
Πλεύσωμεν, *navigaverimus*, 1. pl. aor. 1. conj. act. verbi πλέω.
ΠΛΕΩ, navigo; (2) navicularian exerceo; (3) nato, fluito; (4) incerto gradu eo, *Ern.* fut. πλεύσω· perf. πέπλευκα.
Πλέω, *plura*, nom. pl. n. g. *per Syncop.* pro πλέονα, a πλέον pro πλεῖον, *plus.*
Πλέῳ (cum iota subscripto), *pleni*, nom. pl. *Att.* a recto πλέως. Οἱ πόνῳ πολλῷ πλέῳ, qui nulli parcentes labori merent stipendia, *nempe*, milites conductitii, *Soph. Aj.* 1112.
Πλέων, *Poet.* pro πλείων, *copiosior.*
Πλέων, acc. *Att.* a recto πλέως. Βραχύν τιν' αἶτει μῦθον, ὡς ὄγκου πλέων, *Soph. Œd. Col.* 1162.
Πλέως, *adv.* pro πλέος, *plenus.*
Πλήγανον, ου, τὸ, baculus, *Hes.* A πληγή.
Πληγὰς, άδος, ἡ, falx, *Hes.* πληγάδις, pro συμπληγάδις, petræ concurrentes. A πλήσσω.
Πληγὶς, aor. 2. part. pass. verbi πλήσσω.
Πληγινίτης, οἱ, e diversis parentibus nati, *Steph.*
Πληγῆναι, *percussum esse*, aor. 2. inf. pass.
Πληγὴ, ῆς, ἡ, plaga, ictus, vulnus; πληγαὶ, verbera. A πλήττω.
Πλῆγμα, ατος, τὸ, idem.
Πλήθει, dat. sing. pro πλῆθει, a πλῆθος.
Πλήθοντα, acc. sing. præs. part. verbi πλήθω.
Πλῆθος, ους, τὸ, multitudo quævis; (2) copia, abundantia; (3) populus; (4) plebs, vulgus. Ὡς πλήθει, plerumque, *Dio Cassius in Suidæ* ὡς ἐπίπαν. A πλήθω.
Πλήθουσιν, 3. plur. præs. ind. act. cum ν.
Πληθοχορεία, ας, ἡ, saltatio frequens vel diuturna.
Πληθόχωρος, ον, multa capiens, latus, *Ern.*
Πληθυνθείης, 2. sing. aor. 1. opt. pass. verbi πληθύνω. Unde
Πληθυντικὸς, ἡ, ὸν, augendi et multiplicandi vim habens; (2) pluralis, *Ph.*
Πληθυντικῶς, *adv.* numero plurali, pluraliter.
Πληθύνω, multiplico, augeo, amplifico; (2) augesco, augeor numero, cresco, plenus sum, abundo. Ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, *Act.* 6. 7. A πλῆθος.
Πληθὺς, ύος, ἡ, multitudo. Ab eod.
Πληθυσμὸς, οῦ, ὁ, multiplicatio, auctio. A πληθύνομαι.
Πληθύω, multus vel plenus sum, abundo, exundo. Ἀκολασίας δὲ ᾗ νόσων πληθυουσῶν ἐν τῇ πόλει, *Plato.* Ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος, ut vulgo apud nos fertur, *Soph. Œd. Col.* 377. A πλῆθος.

Πλήθω, fut. πλήσω, impleo, repleo; (2) plenus seu refertus sum, turgeo; πληθύσης ἀγορᾶς, pleno foro; πλήθομαι, impleor. Ὄψιν περίσιην τήνδ' ἔπλησα δακρύων, *Eur. Med.* 905. Ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσου ξυνουσίας, *Soph. Phil.* 524. A πλέω. (A πλάω, vel πλήμι, *Ern.*)
Πληθώρα, ας, ἡ, *Ion.* πληθώρη, copia, redundantia; (2) satietas e copia; (3) ap. medicos salubrium humorum redundantia; (4) hominum frequentia. A πλήθω.
Πληθωρίω, ῶ, impleo; πληθωρίομαι, inundo, inundor. A πληθώρα. Unde
Πληθωρίη, ας, ἡ, redundantia, satietas.
Πληθωρικὸς, ἡ, ὸν, plenus; (2) plenus humoribus bonis.
Πλήθωσιν, 3. plur. præs. conj. act. cum ν, a verbo πλήθω.
Πληιάδες, *Pleiades*, acc. plur. *Poet.* pro Πλειάδας, a Πλειὰς, *Pleias.*
Πλήκτης, ου, ὁ, percussor; (2) pugnax, rixosus. A πλήττω.
Πληκτίζομαι, fut. ίσομαι, digladior, usque ad plagas pugno; (2) insolenser me gero; (3) ad miserationem induco, sc. plangendo. Πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι, *Il.* 21, 499. A πλήκτης.
Πληκτικὸς, ἡ, όν, percutiendi seu feriendi vim habens, plagosus. *Gl. V.* rixosus, insolens. Ab eod.
Πληκτικῶς, *adv.* cæsim. *Gl. V.* jaciendo, percutiendo. A præc.
Πλῆκτρὸς, percussus, ictus, *Steph.*
Πλῆκτρον, ου, τὸ, plectrum citharistæ; scutica, flagellum, calcar gallinacei. *Ph.* pecten, tinnulum, omne quo percuti et cadi potest. A πλήσσω.
Πληκτροποιὸς, οῦ, ὁ ἡ, qui plectra sive instrumenta conficit, quibus citharæ pulsantur. Ex πλῆκτρον et ποιέω.
Πληκτροφόρος, ου, ὁ ἡ, calcaria ferens. Ex πλῆκτρον et φέρω.
Πλῆμα, ατος, τὸ, plenitudo. A πλήθω.
Πλήμη, seu πλήμμη, ης, ἡ, æstus maris accedens. A πλῆμι, sive πλήθω.
Πλῆμι, appropinquo; (2) impleo: ἔπλητο, appropinquabant, *Il.* 4, 449. A πλέω.
Πλημμέλεια, ας, ἡ, vitiositas, improbum factum, peccatum, erratum, error. A πλημμελὴς. Unde
Πλημμελίω, ῶ, fut. ήσω, incomposite, inconcinne, immoderate me gero, improbe me gero, pecco. *Gl. Vet.* pecco, delinquo; πλημμελεῖ, committit, *Ph.* πλημμελεῖσθαι, committitur, *Ph.* πλημμεληθὲν, commissum, *Gl. V.* aor. 1. part. pass. πεπλημμεληκέναι, perpetrare, *Ph.* perf. act. inf. at πεπλημμέληται, admissum est, *Ph.* perf. pass. ind. Πλημμελεῖν τι, *Dem.* εἴ τι, *Plat.* περί τι, *Id.* δι' ὕβριν, *Dem.*
Πλημμέλημα, ατος, τὸ, peccatum, delictum, commissum, reatus, *Ph.* A præc.
Πλημμελὴς, ές, ὁ ἡ, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, absonus *Gl. V.* inconditus; (2) immoderatus, vitiosus culpabilis, mendosus. Σὺ δ' ὦ φοξῇ μι, μή τι πλημμελὲς πάθῃς, ne quid tibi mali a me accidat, *Eurip. Med.* 306. Ex πλὴν et μέλος, *carmen.*
Πλημμέλησις, εως, ἡ, delictum. A πλημμελίω.
Πλημμελῶς, *adv.* immoderate, incondite, inconcinne; (2) perperam, male, vitiose, improbe. A πλημμελὴς.
Πλημμύρα, ας, ἡ, et πλημμυρία, *Ael.* maris æstuantis accessus; inundatio, *Gl. V.* A πλήμη. Hinc
Πλημμυρίω, ῶ, fut. ήσω, æstu inundo, restagno, redundo, plenus sum. *Gl. V.* πλημμυρεῖ, inundat, exuberat.
Πλημμυρίζω, inundo, *Gl. V.*
Πλημμύριον, ου, τὸ, astuarium, et arx in æstuario. A πλημμυρίω. Unde
Πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, maris æstuantis accessus, exundatio, impetus fluctuum maris; (2) humiditatis abundantia, *Od.* 9, 486.
Πλημμύρω, æstuo, inundo, restagno.

ΠΛΗ'ΜΝΗ. ης, ἡ, modiolus, sive fistula rotæ cui axis inseritur, *Il.* 5, 726.
Πλημνόδετον, ου, τὸ, ferramentum rotæ, quo radii modiolo colligantur. Ex pr. et δέω.
Πλημοχόη, ης, ἡ, vas fictile, ad turbinis figuram accedens. A πλήθω, vel πλήμη, et χέω, *fundo.*
ΠΛΗ'Ν, præterquam, præter; (2) sed, verum, tamen, veruntamen; (3) cæterum, in principio, transeundi causa, aut redeundi ad rem. πλὴν ὅσον, nisi quod, præterquam quod; πλὴν ἀλλὰ ἤ, nisi si; ἄλλος πλὴν, alius quam; πλὴν ἐὰν, si modo: πλὴν εἰ, nisi.
Πλῆντο, 3. plur. imperf. ind pass. *Ion.* pro ἐπλήντο, a πλῆμι.
Πλῆξ, ὁ, qu. dic. percussor, *Steph.*
Πλῆξε, *percussit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπληξε, a πλήσσω.
Πλῆξας, *qui percussit*, aor. 1. part. act.
Πλήξιππος, ου, ὁ, qui pungit et stimulat equos, agitator et domitor equorum, eques; (2) bellator. Ex πλήσσω et ἵππος.
Πλῆρες, *plenum*, neut. a πλήρης *plenus.*
Πληρέστατα, *adv.* plenissime, *Ph.* A πλήρης.
Πληρέστατος, plenissimus, πληρεστάτη, plenissima, *Gl. V.* πληρέστατον, plenius. *Ph* plenissimum. A πλήρης.
Πλήρη, acc. sing. *contr.* pro πλήρεα, a
Πλήρης, ους, ὁ ἡ, plenus; (2) perfectus seu integer. A πλέος.
Πληροῖ, 3. sing. præs. indic. act. *contr.* pro πληροῖ, a πληρόω.
Πληροσέληνον, plena luna, *Gl. V.* A
Πληροσέληνος ὁ ἡ, plenilunium. A σελήνη.
Πληροφορέω, ῶ, fut. ήσω, justum pondus, justam mensuram do; (2) certiorem facio; (3) satisfacio dando, argumentis, testimoniis; plane probo. *Pass.* justum pondus, &c. accipio; (2) certior fio; (3) persuasum habeo, certo scio; (4) πεπληροφορημένα, res certæ. Ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ πληροφορείσθω, *Rom.* 14, 5. A πλήρης et φέρω. Hinc
Πληροφόρημα, ατος, τὸ, plenitudo; (2) satisfactio; (3) certitudo.
Πληροφορία, ας, ἡ, certa fides, certa persuasio.
Πληρόω, ῶ, fut. ώσω, impleo, repleo; instruo; (2) prægnantem reddo; (3) suppleo, supplementum adjicio; (4) absolvo, perficio; (5) satio, *proprie* et *tropice*; (6) solvo quod debeo, stipem confero; πληρῶσαι, terminare, *Ph.* a. 1. inf. (7) *pass.* πληροῦσθαι dicuntur *in N. T.* vaticinia, cum eventum habent. πληρωθῇ, sarciatur, *Gl. V.* aor. 1. pass. subj. Ὅθεν χέρας πληροῦντες, *Eur. Her. Fur.* 374. Πεπληρωμένον δικαστήριον, *Dem.* A πλήρης. Hinc
Πληρωθῇ, 3. sing. aor. 1. conj. pass.
Πληρωθέντων, 3. plur. aor ejusd. cum ν.
Πλήρωμα, ατος, τὸ, id quo quid completur; (2) abundantia, copia; (3) socii navales, remiges, &c. (4) naves instructæ ipsæ; (5) supplementum exercitus; (6) summa definita, numerus definitus, justus numerus; (7) dicitur et de actu, ut κυλίκων πλήρωμα. (1) κἀν τόδ' ἄγγος, ἢ τέγει πλήρωμά τι; vacuane est hæc arca, an tegit aliquid quod eam implet? *Eurip. Ion.* 1414. Δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα, pocula plena liquore mortem ferente. *Id. ibid.* 1051. (2) δαιτὸς πλήρωμα, convivi abundantia, *Eurip. Med.* 203. Πλήρωμα τυρῶν, copia caseorum, *Id. Cycl.* 208. (3) ναῦς ἔχων πολλὰς πληρωμάτων ἐπιδιὴς ἠγιεῖτ' ἰρέτας, remigibus et classiariis militibus deficientes, *Plutar. in Pyrrho.* (7) Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων πλήρωμα, καλλίσαν λατρείαν, Jovis habes poculorum implendorum munus, pulcherrimum ministerium, *Eurip. Troad.* 823.
Πληρώσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act.
Πλήρωσις, εως, ἡ, repletio cujuslibet rei, et quacumque in parte; (2) plenitudo; (3) perfectio et absolutio; (4) solutio ejus quod debeas.
Πληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui ἔρανον, stipem, &c. confert, unde Πληρωτὴς ἐράνου; (2) cum ἔρανος convivium de symbolis significat, πληρωτὴς est, ἐρανάρχης.

ἑρανάρχης· (3) συμποσιάρχης, præfectus convivii curandi, cogendi, regendi.

Πληρωτικός, ἡ, όν, implendi seu replendi vim habens. *Gl. V.* explebilis. A πληρόω.

Πλησάμενος, nom. pl. a. 1. part. med. v. πλήθω.

Πλήσασα, quæ implevit, aor. 1. part. act. f. g.

Πλησθείς, impletus, aor. 1. part. pass.

Πλησιάζω, f. άσω, accedo, propinquo, appropinquo; (2) familiariter utor; (3) sector; (4) rem habeo, cum aliqua concumbo. Οὐδὲ ἐπλησίαζε πάντων ἥδιϛ αὐτῷ ἔστε νυκτὸϛ, ἔστε ἡμέραϛ, *Xen.* Πῶϛ ἂν ἐν αὐτῷ πλησιασθείην πότε, *Eur. El.* 641. (4) ὡϛ δὲ Νίκαρα αὖτη Νικαρέτης ἦν, καὶ ἱερᾴζετο τῷ σώματι, μισθαρνῦσα τοῖϛ βουλομένοιϛ αὐτῆ πλησιάζειν, τοῦ ὑμῖν βούλομαι πάλιν ἐπιξυλλβεῖν, *Demosth. contra Neæram.* A πλησίον.

Πλησιαίτατος, propinquior; πλησιαίτατος, proximus. A πλήσιος.

Πλησίαλος, ᾱ, ὁ ἡ, maritimus, mari vicinus. Hinc τὸ πλησίαλον, ου, ora maritima. Ex πλήσιος et ἅλς, *mare.*

Πλησιασμός, οῦ, ὁ, accessus, appropinquatio; (2) familiaris consuetudo et sectatio; (3) coitus. A πλησιάζω.

Πλησίγναθος, ᾱ, ὁ ἡ, maxillas seu buccas implens. Ex πλήθω et γνάθος.

Πλησιέστερος, propinquior; πλησιέστατος, proximus. Πλησιέστερον αὐτῷ μετεπέμψατο, *Joseph de Macchab.* 12. A πλησίον.

Πλησίηροχθος, ὁ, ἡ, ærumnosus. A πλήθω.

Πλησίθεος, ν, ὁ ἡ, Deo vicinus, proximus.

Πλησίοικος, ὁ ἡ, vicinus.

Πλησίον, prope, juxta, cominus. Hinc ὁ πλησίον, propinquus, proximus. A

Πλησίος, ία, ίον, propinquus, proximus, vicinus. A πέλας, *prope.*

Πλησιόχωρα, ας, ἡ, vicina regio. A

Πλησιόχωρος, ᾱ, ὁ ἡ, confinis, finitimus, ac cola, *Ph.*

Πλησιοφέγγου, τὸ, plenilunium, *Eust.*

Πλησίπλους, ᾱ, ὁ ἡ, velum implens; (2) qui prospero cursu et plenis velis navigat. Ex πλήθω et ἱστίον.

Πλησιφαὴς, έος, ὁ ἡ, plenam lucem habens, epith. lunæ. Ex πλήθω et φάω.

Πλῆσμα, ατος. τὸ, explementum, seu id quo aliquid expletum est. A πλήθω. Unde

Πλήσμη, ἡ, idem quod πλῆμα.

Πλήρμιος, ία, ιον, replens, implens; (2) delicatus, fastidiosus. Hinc τὸ πλῆσμιον, υ, fastidium, satietas. A πλήθω.

Πλησμίως, *adv.* ad satietatem, fastidium. A pr.

Πλησμονή, ῆϛ, ἡ, satietas; (2) intemperantia in cibo, &c. abundantia, redundantia, plenitudo, repletio in corpore humano. Ab eod. Hinc

Πλησμονώδης, ες, ὁ ἡ, replens, satians.

ΠΛΗΣΣΩ, vel πλήττω, f. ξω, percutio, ferio, πεπληγμένος, perf. pass. πληγῆϛ, percussus, aor. 2. Ἐγὼ δὲ κοινῇ ξύμφορᾳ πεπληγμένοϛ ἐκέτηϛ ἄφιγμαι πρόϛ σε, *Aristoph. Thesm.* 186. Ἡμεῖϛ δ' ὑπ' ἐχθρῶν ἠδικῆς πεπλήγμεθα, *Eur. Rhes.* 868.

Πλησταίνω, repleo. A πλήθω.

Πλήστιγξ, ιγγος, ἡ, flagellum. A πλήσσω.

Πλῆτι, 3. sing præs. ind. act. *Att.* pro πλῆσσει, a πλήσσω.

Πλήτης, ου, ὁ, qui appropinquat. A πελάω.

Πλῆτο, 3. sing. imperf. ind. pass *Ion.* pro ἔπλητο, a πίμπλημι.

Πλήων, ονος, ὁ ἡ, amplior, copiosior, Comp. a πολύϛ.

Πλίγμα, ατος, τὸ, gradus, gressus; (2) saltus; (3) passus; (4) ictus, percussio. A πλίσσω.

Πλινθεία, ας, ἡ, laterum fictio; (2) lateritium opus; (3) agmen militare quadratum. A πλινθεύω.

Πλινθεῖον, υ, τὸ, figlina laterum, officina in qua lateres finguntur. Ab eod.

Πλίνθευσις, εως, ἡ, laterum fictio. A πλινθεύω.

Πλινθεύσομεν, 1. pl. a. 1. conj. act. v. πλινθεύω.

Πλινθευτὴς, οῦ, ὁ, laterum fictor. Ab eod.

Πλινθεύω, f. εύσω, lateres fingo; (2) ex lateribus ædifico; (3) in lateres effingo seu formo. Ἢν δὲ πλινθεύσντ' ἴδωμεν, ὕσομεν, *Aristoph. Nub.* 1124. Καὶ πλαισία ξύμπηκα πλινθεύσοί γε, *Id. Ran.* 812 A πλίνθος.

Πλινθηδὸν, *adv.* in lateris formam. Ab eod.

Πλίνθινος, η, ον, lateritius. Ab eod.

Πλινθίον, ου, τὸ, laterculus; (2) quævis figura quadrilatera, *impr.* oblongior; (3) laterculus et abacus; (4) genus aciei militaris; (5) machinamenti genus. Dim. ab eod.

Πλινθὶς, ίδος, ἡ, idem quod

Πλινθοποιΐα, ας, ἡ, idem quod πλίνθινοις.

Πλίνθος, υ, ἡ, later, imbrex, tegula; (2) pars quædam capitis columnæ.

Πλινθουλκέω, traho lateres. A

Πλινθουλκὸς, qui lateres trahit, *Poll.*

Πλινθουργέω, ῶ, f. ήσω, lateres conficio, vel coquo. A πλινθουργός.

Πλινθουργία, ας, ἡ, laterum confectio. Ab eod.

Πλινθουργὸς, ὁ, ὁ, qui lateres conficit. *Gl. V.* laterarius. Ex πλίνθος et ἔργον.

Πλινθοφορέω, ῶ, lateres porto. Ἕτεροι δ' ἐπλινθοφόρουν, *Aristoph. Av.* 1144. A φέρω.

Πλινθοφόρος, ὁ, qui lateres bajulat, *Ar.*

Πλινθόω, ῶ, fut. ώσω, e lateribus construo seu fabricor quidpiam. A πλίνθος.

Πλινθυφὴς, έος, ὁ ἡ, lateribus contextus, i. e. ex lateribus constructus. Κἄτε πλινθυφεῖϛ δόμοι πρόσιλλοι ἦσαν, neque lateritias domos subdiales norant, *Æschyl. Prometh.* 449. Ex ὑφαίνω.

Πλίξ, gradus, gressus, passus; (2) spatium inter poll cem et medium digitum. A

ΠΛΊΣΣΩ, πλίσσομαι, gradior, gradus glomero; (2) percutio, ferio. Εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσι, *Od.* 6, 318. Hinc

Πλιχὰς, άδος, ἡ, pars corporis inter inguina et femur, cutis quæ pudendis subest.

Πλίχος, idem.

Πλοᾶς, άδος, ἡ, fluitans. A πλέω, *navigo.*

Πλοητόκος, ν, ὁ ἡ, navigationem efficiens. A πλόος et τίκτω.

Πλοιάριον, υ, τὸ, navicula. *Gl. Vet.* cimba; (2) calceamenti muliebris genus. A πλοῖον.

Πλοΐζω, f. πλοΐσω, et πλοΐζομαι, navigo, navi proficiscor. Πλωΐζουσα νηυσὶ, *Hes. Op.* 632. Ab eod.

Πλοΐμος, et πλοΐκος, υ, ὁ ἡ, navigabilis, navigationi aptus. Ab eod.

Πλοιοειδὴς, ὲς, navis figuram habens.

Πλοῖον, υ, τὸ, navis, *impr.* oneraria. A πλέω.

Πλοιοφόρος, υ, ὁ ἡ, naviger, *Gl. V.* Ex πλοῖον et φέρω.

Πλοκαμὶς, ίδος, ἡ, crines plexi et intorti, cincinni, coma. A πλέκω.

Πλόκαμον, υ, τὸ, textum; (2) vitile opus.

Πλόκαμος, υ, ὁ, crines plexi et intorti, cincinni; (2) cinni, vel nodi crinium nexorum. *Gl. Vet.* crinis; πλόκαμοι, crines, cæsaries, *Ph.* Ab eod.

Πλοκαμώδης, ες, cirratus, cincinnatus, *Hes.*

Πλοκὰς, sc. κόμη, coma plexa, intorti crines, *Soph.*

Πλοκηρὸς, ρὰ, ρὸν, textilis. A πλόκος.

Πλοκικὸς, ἐως, ὁ, textor, *Gl. V.* Ab eod.

Πλοκὴ, ῆϛ, ἡ, nexus, trama, *Ph.* (2) contextus, compositio, argumentum; (3) dolus, fallacia, argutiæ; (4) figura oratoria. (3) ἐγὰρ ἰμπλίκιον πλοκὰς ἰγὼ παρίζω σῷ πότει τεῦμὸν δίμας, *Eurip. Iphig. in Aul.* 936. A πλέκω. Hinc

Πλόκιμος, υ, ὁ ἡ, textilis, nexilis.

Πλόκιον, υ, τὸ, cirrus, coma plexilis; (2) genus quoddam monilis collaris. Dim.

Πλόκιος, ία, ιον, nexilis, textilis; (2) perplexus, intricatus. A

Πλόκος, υ, ὁ, cirrus, flexus capillus, coma plexilis; (2) funis. A πλέκω.

Πλόμος, verbascum, herba, quæ et φλόμος, *Soph.*

Πλόος, *contr.* πλοῦς, ὁ, navigatio, cursus; (2) expeditio navalis. A πλέω.

Πλοῦ, gen. sing. *contr.* pro πλόου, a πλόος.

Πλουγίνια, ας, ἡ, sanitatis opulentia, divitiæ cum opulentia, plenissima felicitas. Ex πλοῦτος et ὑγίεια.

Πλουσιάζω, f. άσω, divitem reddo. Τότε μᾶλλον ἐπλουσιάσθη τὸ πλῆθος, *Herodian.* A πλούσιος.

Πλουσιακὸς, ἡ, όν, opulentus. Ab eod.

Πλουσιάω, idem quod πλουτέω, *Herodian.*

Πλουσιόδωρος, ᾱ, ὁ ἡ, largis muneribus locupletans. A δῶρον.

Πλούσιος, ία, ιον, dives, opulentus. A πλοῦτος.

Πλουσίως, *adv.* abunde, adfluenter.

Πλουταγαθὴς, ὲς, dives, refertus divitiis. Ab ἀγαθός.

Πλουτακαδημεία, ας, ἡ, commentatio ditescendi, philosophia, cujus finis sunt divitiæ. Ex πλοῦτος et ἀκαδημία.

Πλούταξ, ακος, ὁ, valde dives, vel satis dives. Ὁ δὲ Εὐπόλιδος πλούταξ πέπαικται· hæc vox πλούταξ ab Eupolide usurpata ludo jocoque fingitur. *Interpres male* ridetur. *Pollux Onom.* 3, 109. A πλοῦτος.

Πλουτίλεια, ἡ, magnificentia, copiæ, pro πολυτίλεια, vel πλειστίλεια.

Πλουτεὺς, έως, ὁ, Plutus. A πλοῦτος.

Πλουτεῦντας, acc. pl. *Dor.* pro πλέοντας, a

Πλουτέω, ῶ, fut. ήσω, dives sum; (2) divitem reddo. Πλουτεῖν τε πέρανον, *Eur. Ion.* 663. Τῶν δὲ συγκρατευσαμένων αὐτῷ τὰϛ μὲν ἀρίστας πεπλούτηκε, *Xen.* Πλουτῶν εἰϛ ὑπερβολὴν, *Luc.*

Πλουτίζω, f. ίσω, dito, locupleto, divitem reddo; πλουτίζεται, ditescit, *Ph.* Πλουτίζειν ἑαυτὸν, *Xen.* A πλοῦτος.

Πλουτίνδην, *adv.* eligendo ditiores, vel ditissimum quemque, e censu. Ab eod.

Πλουτογενὴϛ, έος, divitiis gaudens, dives, *Æsch.*

Πλουτοδότειρα, ας, ἡ, f. A

Πλουτοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, qui divitias ministrat et suggerit.

Πλουτοδότης, ου, ὁ, idem.

Πλουτοδοτίω, divitias largior.

Πλούτο.ο, gen. sing. *Ion.* pro πλούτου.

Πλουτοπρασία, ἡ, cum divites rerum potiuntur, *Xen.*

Πλουτοσοιὸς, οῦ, ὁ ἡ, qui divitias congerit; (2) lucrosus, quæstuosus. A σοιέω.

ΠΛΟΥΤΟΣ, ου, ὁ, divitiæ, opulentia, copia; (2) Plutus, deus divitiarum putatitius; (3) vitia cum divitiis conjuncta.

Πλουτοῦντι, dat. sing. præs. part. act. verbi πλουτέω.

Πλουτοταφὴς, ὁ ἡ, divitiis non utens, sed abscondens eas penitus. A τάφος.

Πλουτοφόρος, υ, ὁ ἡ, divitias adferens, augens. A φέρω.

Πλουτόχθων, ονος, ὁ ἡ, dives terra, *Suicer.*

Πλούτων, ωνος, ὁ, Dis, Pluto. Hic deus intellectualis est fabricator, qui animas liberat a generatione, *i. e.* a regione sublunari, *Procl. in Crat.* A πλοῦτος.

Πλουτώνια, et πλουτώνια, sc. χωρία, seu τιμήνη, loca quæ perniciosos ac pestilentes odores exhalant. A πλούτων.

Πλοχμὸϛ, οῦ, ὁ, crinis plexus et intortus, *Il.* 17, 52. A πλόκαμος.

Πλοώδης, ες, ὁ ἡ, fluitans aut innatans. A πλόος.

Πλυβεῖσα, aor. 1. part. pass. f. g. verbi πλύνω, pro πλύω.

Πλῦμα, ατος, τὸ, aqua sordida ex lotura, aqua in qua aliquid elutum est; (2) tritum et exhaustum scortum. A πλύνω.

Πλύνεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπλυνε.

Πλυνεὺς, ὁ, qui vestimenta abluit, *Poll.*

Πλυνέω, idem quod πλύνω, *Hom.*

Πλύνος, ου, ὁ, res quæ lavatur. A πλύνω.

Πλυνὸς, οῦ, ὁ, labrum, lavacrum; item, in quo abluuntur panni, *Il.* 22, 153. (2) maledictis obrutus, infamatus, πλυνὸν ποιεῖν τίνα, omnibus conviciis proscindere aliquem, maledicta infundere in aliquem.

Πλυντὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod præc. 1; (2) idem quod πλύντης.

Πλυντήρια, ων, τὰ, festum quod Athenis in honorem Aglauri, filiæ Cecropis, agitabatur. A πλύνω.

Πλυντὴρ, ῆρος, ὁ, *Steph.* πλύντρια, ἡ, *Poll.*

Πλύντης, ου, ὁ, fullo; πλυντὶς, ίδος, ἡ, *Poll.*

Πλυντικὸς, ἡ, όν, fullonius, fullo.

Πλύντρον, τὸ, merces, pro lotura, *Poll.* πλύντρα, τὰ, merces balneatoris.

Πλυντρὶς γῆ, terra qua lotrices in eluendis utebantur pannis. A

ΠΛΥ̃ΝΩ, f *υνῶ*, lavo, *proprie* vestes sordidas; (2) verro; (3) conviciis incesso, maledictis proscindo, objurgo; *πιπλυμένος*, lotus, *Ph.* perf. part. pass. Τὸ *σῶμα μιῦ πλύνω*, *Theocr.* 27, 5. Ὡρᾶν (horarum) *πιπλύσθαι νὺν ἐπὶ πράσαισι δοκατῖς*, *Theocr.* 1, 150. Hinc

Πλύσιμον, lavatorium, *Gl. V.*

Πλύσις, εως, ἡ, lotio, lotura.

Πλύσμα, ατος, τὸ, et *πλυσμὸς*, οῦ, ὁ, idem.

Πλυτίον, seu *πλυντίον*, abluendum est.

Πλυτάριος ἐρισμὸς, genus poculi Laconici, *Sch. Ar. Suid.*

Πλύτης, ᾱ, ὁ, lavator, *Gl. V.*

Πλυτὸς, ἡ, ὸν, lotus. Πλυτοὶ *χόνδροι*, *Aret.* Ἁλήτῳ *πλυτῷ*, *Hippocr.*

Πλύω, unde *πλύνω*, Dorico pleonasmo τῦ ν, *Eust.*

Πλῶς, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔπλωε, a *πλώω*, *navigo.*

Πλωύσας, *Dor.* pro *πλωύσας*.

Πλωὰς, usitatius *πλωῖὰς*, (et *πλωῖς*, genus avis natatilis, *Suid. Apoll.*) ut

Πλωϊάδες νιφίλαι, natantes nubes et quæ crebro circumferuntur. A *πλώω*.

Πλωΐζεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπλωΐζε, a

Πλωΐζω, et *πλωΐζομαι*, navigo. A *πλώω*.

Πλώϊμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, navigabilis, de mari, verno tempore; (2) navigationi idoneus. Ab eod.

Πλῶς, τὸς, ὁ, pl. *πλῶτις*, mugiles pisces, *Ath.*

Πλώσιμος, ὁ ᾗ ἡ, navigabilis, *Suid. ex Soph.*

Πλωταὶ, αἱ, anguillæ quædam in Sicilia; flutæ, *Lat. Poll.*

Πλωτάρχης, ὁ, (*σκαφίων*) navicularius primarius, *Man.*

Πλωτεύω, idem quod *πλώω*, *Sibyl.*

Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, natator; (2) nauta.

Πλώτης, ᾱ, ὁ, idem quod *πλώς*.

Πλωτικὸς, ἡ, ὸν, navigationi vel natationi aptus; (2) qui rei nauticæ operam dat; (3) mercator. A *πλώω*.

Πλωτὸς, ὴ, ὸν, navigabilis, navibus pervius; (2) qui navibus adiri potest; (3) de tempore, quo mare navigari potest; (4) natatilis. Ab eod.

Πλώτωρ, ορος, ὁ, navigator, nauta. A

Πλώω, navigo; (2) nato, fluito. A *πλέω*.

Πνείοντας, *anhelantes*, acc. pl. part. præs. act. *Poet.* pro *πνέοντας*, a *πνέω*.

Πνέοισαι, *Dor.* pro *πνέουσαι*.

Πνεῦμα, ατος, τὸ, spiritus, flatus, flamen, *Gl. V.* Πνεῦμα κωνικὸν, turbo, *Appian.* (2) nota aspirationis. *In Scriptura S.* Spiritus Sanctus; (3) spiritus propheticus; divina natura Christi; (4) sanctitas animi, et studium pietatis; (5) religio Christiana seu Scriptura S. (6) omnia effecta virtutis divinæ, ut miracula, &c. (7) mens humana; (8) sensus animi. Δεινῶν τ' ἄημα *πνευμάτων ἰκοίμισι φέροντα πόντον*, [Male Musgravius jungit *πνευμάτων* cum τῷ ἄημα· hîc genitivus regitur a præpositione *ὑπὸ* subintellecta,] pontum gementem furentibus ventis *ὑπὸ δεινῶν πνευμάτων φέροντα*. Ἄημα ἰκοίμισι, levis aura sopire solet, *Soph. Aj.* 683. A *πνέω*. Hinc

Πνευματίας, ᾱ, ὁ, cui magna est et frequens respiratio; (2) cui venter flatu distenditur.

Πνευματιμφόρος, idem quod *πνευματοφόρος*, *E.M.*

Πνευματιάω, suspiro, *Philox.*

Πνευμάτιζω, spiritum scribo et pronuncio in litera. A *πνεῦμα* 2.

Πνευματικὸς, ἡ, ὸν, spiritualis, spiritalis, qui a spiritu cietur; (2) flatibus ventorum obnoxius, ventosus; (3) inflatus, flatu plenus, flatu seu spiritu distentus; (4) flatus ciens, inflans; *in Scriptura S.* divinus, sanctus, purus, perfectus, vi et efficacia præditus, *item* quod Scriptura S. continet, quod cum ea convenit. Hinc ἡ *πνευματικὴ*, ῆς, sc. ἐπιστήμη, disciplina philosophica de spiritibus agens.

Πνευματικῶς, *adv.* spiritualiter; (2) allegorice; (3) secundum Scripturam S. (4) vi et auxilio divino; (5) sancte, pie.

Πνευμάτιον, ε, τὸ, parvus flatus; (2) animula. A *πνεῦμα*.

Πνευμάτιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ventosus; (2) flatibus ventorum obnoxius. Ab eod.

Πνευματισμὸς, ῦ, ὁ, pronunciatio cum spiritu, *inpr.* aspero. A *πνευματίζω*.

Πνευματοδόχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, spiritus seu flatus recipiens. Ex *πνεῦμα* et δέχομαι.

Πνευματοεργὸς, ὸν, spirituum opifex, *Synes.*

Πνευματοκήλη, ης, ἡ, ventosa hernia, ramex.

Πνευματοκίνητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, a spiritu motus.

Πνευματοκινήτως, *adv.* impulsu Divini Spiritus.

Πνευματοκλήτωρ, ορος, ὁ, spiritus vocator et quasi accersitor. Ex *πνεῦμα* et *κλήτωρ*.

Πνευματομάχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui Spiritui S. repugnat, qui divinitatem Sp. S. in dubium vocat. Ex *πνεῦμα* et *μάχομαι*.

Πνευματόμφαλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, cui umbilicus flatu protuberat. Ab ὄμφαλος.

Πνευματοποιέω, flatus concito: *πνευματοποιοῦντα*, flatulenta.

Πνευματοφορέομαι, οῦμαι, a vento feror, vento agitor; (2) adflatu numinis feror. A

Πνευματοφόρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui adflatu numinis fertur, spiritu adflatus. A *φέρω*.

Πνευματόω, ῶ, f. *ώσω*, flatu seu spiritu impleo, flatus excito; (2) in spiritum verto; (3) spiritu adflo. A *πνεῦμα*.

Πνευματώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, spiritu plenus, ventosus; (2) qui flatus movet, qui inflat; (3) inflatus, flatu distentus; (4) flatulentus; (5) anhelosus, qui ægre respirat. Ab eod.

Πνευμάτωσις, εως, ἡ, inflatio. A *πνευματόω*.

Πνευματωτικὸς, ὴ, ὸν, inflandi seu flatus excitandi vim habens. Ab eod.

Πνεύμενος, ε, ὁ, anhelosus, difficultate spirandi laborans, *Suicer.* A *πνέω*· lege *πνευμονικὸς*, *Eru.*

Πνευμονιωτικὰ, ῶν, τὰ, instrumenta quæ spiritu inflantur. Ab eod.

Πνευμονίας, ε, ὁ, ad pulmonem pertinens. A *πνεύμων*. Unde

Πνευμονικὸς, ὴ, ὸν, idem.

Πνευμωδὲς, sc. *πάθος*, pulmonis morbus, *Aret.*

Πνεύμων, ονος, ὁ, pulmo, respirationis instrumentum; (2) piscis quidam marinus. A *πνέω*.

Πνεῦσαι, *spirasse*, aor. 1. inf. act. verbi *πνέω*.

Πνεύσις, 3. sing. a. 1. opt. *Æol.* pro *πνεῦσαι*.

Πνεῦσις, εως, ἡ, spiratio, flatus.

Πνεύσομαι, *spirabo*, fut. 1. med. verbi *πνέω*.

Πνευσοῦμαι, πνευσῇ, πνευσῆται, idem *Attice* et *Dorice*. Τὸ λεκύθιον γὰρ τῦτο πνευσῆται πολύ, *Aristoph. Ran.* 1221.

Πνευστιάω, ῶ, anhelo, crebro spiro seu respiro, ægre respiro; *πνευσιῶν*, anhelans.

Πνευστικὸς, ὴ, ὸν, spiritalis; (2) inflatus.

ΠΝΕΩ, f. *εύσω*, flo, spiro, anhelo; (2) odorem spiro, oleo, *Gl. Vet.* Ὡς ὅτος, ἤδη καλίσας ᾗ συκοφαντίας πνεῖ, *Aristoph. Eq.* 435. Οἱ *πνέοντες· μιγάλα*, qui magna spirant, superbi, *Eurip. Andr.* 188.

Πνιγαλίων, ωνος, ὁ, incubus, suppressio nocturna, qua dormientes suffocari sibi videntur. A *πνίγω*.

Πνιγαμῶν, ῶνος, ὁ, idem et ab eod.

Πνιγεῖσα, aor. 2. part. pass. f. g. verbi *πνίγω*.

Πνιγιτὸς, ῦ, ὁ, laqueus, quo se quis strangulat, *Ern.* A *πνίγω*.

Πνιγιὺς, έως, ὁ, furnus, ahenum, in quo carbones, aut carnes, quæ inassantur, suffocantur. Ab eod. Unde

Πνιγηρὸς, ρὰ, ρὸν, æstu suffocans, æstu molestus, fervens; (2) suffocans.

Πνιγήσομαι, f. 2. ind. pass. verbi *πνίγω*.

Πνιγῖτις γῆ, terra quædam colore nigra.

Πνίγμα, ατος, τὸ, suffocatio, strangulatio.

Πνιγμονὴ, ῆς, ἡ, idem.

Πνιγμὸς, ῦ, ὁ, suffocatio, *Ph.* A *πνίγω*. Hinc

Πνιγμώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, suffocans, strangulans.

Πνιγόεις, όεσσα, όεν, idem, *Suicer.* Ab eod.

Πνῖγος, εος, τὸ, suffocatio, strangulatio; (2) calor æstivus, nos velut suffocans. *Ph.* æstus. (2) *πνίγος ὥρᾳ*, æstate fervida, *Appian. Syr.* 43.

Πνίγω, f. ξω, suffoco, ango, neco, *Gl. V.* *πνιγῆς*, suffocatus, *Ph.* a. 2. part. pass. *πνιγήσεται*, suffocabitur, fut. 2. pass. Ὁ δὲ μάλιστα μὲ *πνίγει*, σὺ ἐσί, *Luc.* Ἐπνίγοντο ἐν τῇ Θαλάσσῃ, *Marc.* 5, 13. (2) coquo vel asso in aheno contecto, ne quid vaporis exeat, *Etn.* Ἐν κλιβάνῳ διαφανεῖ *πνίξαντες* ὕτω *ψώγουσι*, *Herodot.* 2, 92.

Πνιγώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod *πνιγηρός*.

Πνικτὸς, ὴ, ὸν, suffocatus, præfocatus, strangulando enecatus. A *πνίγω*. Unde

Πνῖξ, ιγὸς, ἡ, suffocatio, strangulatio.

Πνίξαντα, nom. pl. a. 1. part. act. n. g. v. *πνίγω*.

Πνῖξις, εως, ἡ, strangulatio.

Πνοιὴ, ῆς, ἡ, *Poet.* pro *πνοὴ· πνοιῆς*, dat. pro *πνοιᾷ*.

Πνοιοδοτὴρ, ὁ, spiritus dator, *Cyr.*

Πνοὴ, ῆς, ἡ, flatus, spiritus, spiraculum, aura, odor, *Gl. V.* A *πνέω*.

Πνοάπους, οδος, ὁ ᾗ ἡ, pernix pedibus, ut ventus, velocissimus, *Hes.* Πνοίπους, *Voss.*

Πνόος, ε, ὁ, flatus, spiritus; (2) sonus. A *πνέω*.

Πνύκη, ης, ἡ, idem quod *πνύξ*. Hinc

Πνυκίτης, ε, ὁ, frequentator τῆς *πνύκης*.

Πνῦμι, et *πνῦμαι*, spiro, vivo, intelligo, sapio; *πίπνυται*, sapit; *πεπνυμένος*, sapiens, cordatus, prudens.

Πνῦμι, sive *πνύω*, idem.

Πνὺξ, υκὸς, ἡ, locus Athenis ubi conciones habebantur. A *πνύω*, *moneo.*

Πνύτο, *spirabat*, 3. sing. imperf. ind. *Ion.* pro ἔπνυτο, a verbo *πνῦμι*, pro *πνύω*.

Πνυτὸς, ὴ, ὸν, prudens, *Hes.* pro *πνυτός*.

ΠΟ΄Α, ας, ἡ, herba, gramen, pabulum.

Ποάζω, herbas lego, herbas inutiles evello, i. e. runco. A *πόα*.

Ποάριον, ε, τὸ, herbula, parva herba. Dim.

Ποασμὸς, ῦ, ὁ, noxiarum herbarum evulsio, runcatio. A *ποάζω*.

Ποάσεια, ας, ἡ, quæ noxias herbas evellit. Ab eod. Unde

Ποάσειον, ε, τὸ, falx qua secantur herbæ.

Πόδα, *pedem*, acc. sing. a *πῦς*.

Ποδαβρὸς, ῦ, ὁ, pedibus teneris mollibusque præditus. Ex *πῦς* et ἁβρός.

Ποδάγρα, ας, ἡ, pedica, tendicula; (2) podagra, seu articularis morbus, cum pedum articulos noxius humor infestat. Ex *πῦς* et ἄγρα, *captura.* Hinc

Ποδαγρέω, et *ποδαγριάω*, ῶ, podagra laboro, podagricus sum. Παρ' αὐτῷ μὲν γὰρ *ποδαγρῶντες*, *Aristoph. Plut.* 558.

Ποδάγρια, ας, ἡ, idem quod *ποδάγρα*, *Poll.*

Ποδαγρίζομαι, fut. ίσομαι, idem.

Ποδαγρικὸς, ὴ, ὸν, qui podagra tentatur vel laborat, podagricus.

Ποδαγρὸς, ῦ, ὁ, idem.

ΠΟΔΑ΄ΚΝΗ, vel *ποδάκιης*, vinculum in arcu, *Pollux.*

Ποδαλγέω, ῶ, f. ήσω, pedum dolore seu podagra laboro. A

Ποδαλγὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, dolore pedum laborans. Ex *πῦς* et ἀλγέω, vel ἄλγος.

Ποδαλγία, ας, ἡ, pedum dolor, podagra. A pr.

Ποδαλγικὸς, ὴ, ὸν, qui pedum dolore seu podagra laborat. Ab eod.

Ποδαλγὸς, ῦ, ὁ, idem.

Ποδάνιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, velox pedibus; idem quod *ποδήνεμος*. Ex *πῦς* et ἄνεμος.

Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes. Ex *πῦς* et *νίπτω*.

Ποδάνιπτρον, ε, τὸ, ipsa aqua qua pedes abluuntur. Ex iisd.

Ποδανωμάω, citato pede curro, *Steph.*

ΠΟΔΑΠΟ΄Σ, ὴ, ὸν, cujas, ex qua regione?

Ποδάργη, ης, ἡ, Podarge, equæ nomen. A

Πόδαργος, ε, ὁ ᾗ ἡ, albos vel celeres pedes habens; (2) nomen proprium equi. Ex *πῦς* et ἀργός.

Ποδαρίζω, salio. A

Ποδάριον, ε, τὸ, pediculus, *i. e.* pediolus, vel exiguus pes. Dim. a *πῦς*.

Ποδάρκης, εος, ὁ ᾗ ἡ, pedibus valens, celer. Ex *πῦς* et ἀρκέω.

Πόδαυρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui velocitate pedum auras seu ventos æquat. Ex *πῦς* et αὔρα.

Ποδεῖον, sive *πόδιον*, ε, τὸ, socculus, qui pedi inducitur; (2) udo. A *πῦς*.

Ποδικμάγιον, et ποδικμαγιῶν, ν, τὸ, pedale, *Gl. V.* Ex ποῦς et ἐκμάσσω, *abstergo.*

Ποδίνδυτον, ν, τὸ, pedis indumentum, pedica, pedis vinculum. A

Ποδίνδυτος, ον, pedi indutus. Ab ἐνδύω.

Πόδεσσι, *pedibus*, dat. pl. *Poet.* pro πόσι.

Ποδιών, ῶνος, ὁ, pediolus, in utre pendulus, qua liquor effunditur; (2) pes navis, ut ποῦς· (3) calceamenti rustici genus. A ποῦς.

Ποδηγετέω, ῶ, f. ήσω, viam monstro, dux itineris sum; (2) perduco, *Lycophr.* 12. A

Ποδηγέτης, ν, ὁ, viæ dux. A

Ποδηγίω, ῶ, f. ήσω, idem quod ποδηγετέω. Αὐτὸν χωρὶς τῶ δείξαντος ποδηγεῖν, *Plato.* A

Ποδηγὸς, ὔ, ὁ ἡ ή, viæ dux; (2) adsecla; (3) pædagogus. Ex ποῦς et ἄγω.

Ποδηγὸς, ὲς, sciens seu peritus viæ.

Ποδηγητικὸς, ὴ, όν, idem. *Suid.*

Ποδηγία, ας, ἡ, itineris demonstratio, ductus.

Ποδητεκὴς, ὲος, ὁ ἡ ή, ad pedes dependens. Ex ποῦς et ἠτεκής.

Ποδήνιμος, ν, ὁ ἡ ή, pedibus, *i. e.* pedum velocitate ventos æquans, pedibus admodum celer. Ex ποῦς et ἄνεμος.

Ποδήρης, εος, ὁ ἡ ή, ad ipsos pedes pertingens seu dependens; ποδήρης χιτὼν, tunica talaris, *G'oss Vet.* Ex ποῦς et ἄειρω. Sed ποδήρης ναῦς est navis quæ remigando impellitur, *Eust. Hes.* Ex ποῦς et ἐρίσσω.

Ποδηρεφορέω, ῶ, talarem vestem fero, *Suicer.*

Ποδιαῖος, αία, αῖον, pedalis, pedaneus. A ποῦς. Unde

Ποδίζω, fut. ίσω, pede metior; (2) pedes ligo, seu pedicis obligo. Πεποδισμένους ἔχουσι τὰς ἵππους ἐπὶ ταῖς φάτναις, *Xen.*

Ποδίιν, *pedibus*, dat. dual. *Ion.* pro ποδοῖν.

Ποδίκροτος, ν, ὁ ἡ ή, pedibus plaudens, pedibus strepitum edens. Ex ποῦς et κρότος.

Πόδιον, ν, τὸ, petiolus, pedunculus; (2) tegumentum pedis, soccus, fascia, &c. *Ern.* Dim. a ποῦς.

Ποδίσκος, ν, ὁ, idem et ab eod.

Ποδισμὸς, ῦ, ὁ, dimensio pedibus facta, ratio mensurandi pedibus; (2) saltationis genus. A ποδίζω. Unde

Ποδιστὴς, ῆρος, ὁ, ad ipsos pedes pertingens seu dependens; (2) lebes, cacabus.

Ποδιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ποδίσω.

Ποδοκάκη, et ποδοκάκκη, ης, ἡ, lignum in quod inserti captivorum pedes in carcere constringuntur, cippus, pedica. Ex ποῦς et κακός.

Ποδόκοιλον, ν, τὸ, vola pedis. Ex κοῖλον.

Ποδοκρυσία, ας, ἡ, plausus pedum, seu pulsatio. Ex κρυσής.

Ποδοκτύστη, ης, ἡ, saltatrix. A κτύπος.

Ποδονιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes. Ex ποῦς et νίπτω, *lavo.*

Ποδόνιπτρον, ν, τὸ, aqua qua pedes lavantur. *Gl. Vet.* pelluvium, pollubrum. ποδόνιπτρα, labra, *Gl. Vet.*

Ποδονομέω, salto. A νόμος.

Ποδοῤῥώη, (f. ποδοῤῥώη) *Steph.* epith. Atalantis, pedibus velox, *Call.*

Ποδόσειον, seu ποδόσειρον, ν, τὸ, vestis ad pedes demissa, *Ern.*

Ποδὸς, pedis, gen. sing. a ποῦς, *pes.*

Ποδοστράβη, ης, ἡ, instrumentum tortorium; (2) instrumentum medicum; (3) tendicula qua cervi capiuntur; (4) idem quod ποδοκάκη. A ποῦς et στρέφω. Unde

Ποδόστροφον, ν, τὸ, pedum retinaculum. Ex iisdem.

Ποδότης, ητος, ἡ, pedatus. A ποῦς.

Ποδότειον, ν, τὸ, vestis ad pedes demissa, *R.* Ex ποῦς et ἄειρω, *apto*, vel ὅρος, *terminus.*

Ποδοτρόχαλος, ν, ὁ ἡ ή, pede rotam circumagens, figulus, sive ipsa rota quæ pede circumagitur. Ex τροχὸς.

Ποδοχίω, ῶ, clavum teneo, ad gubernaculum sedeo. Ex ποῦς, *clavus*, et ἴχω.

Ποδόψηφον, ν, τὸ, pedum substragulum, *Æsch. Ag.* 935. Ex ποῦς et ψάω.

Ποδοψοφία, ἡ, sonus pedum in incessu. A ψόφος.

Ποδόω, intendo funibus qui πόδες dicuntur.

Ποδώκεια, ας, ἡ, pedum pernicitas. A

Ποδώκης, εος, ὁ ἡ ή, pedibus celer, velox. Ex ὠκύς.

Ποδωκία, ας, ἡ, pedum pernicitas. A præc.

Πόδωμα, ατος, τὸ, pulpitum, *Gl. V.* A ποῦς, seu ποδέω.

Ποδώνυχον, τὸ, vestis qua utebantur in sacris Pandrosi, *V. L.*

Ποδωτὸς, ὴ, όν, funibus qui πόδες dicuntur intensus.

Ποῖ, *fac*, 2. sing. præs. imperat. act. *Att.* pro ποίει, a ποιέω.

Ποισιφόρος, ν, ὁ ἡ ή, herbas alens seu nutriens, herbidus. Ex πόα et τρέφω.

Ποισίχροος, viridis, corpore viridis. Ποισίχροος ὄρνις, psittacus, *Oppian. Cyneget.* 2, 409.

Ποΐω, ῶ, facio; pro ποιέω.

Πόη, herba. *Gl. V.* Al. πόα.

Ποηλογέω, ῶ, fut. ήσω, herbas colligo. Ex πόα et λέγω, *colligo.*

Ποηφαγέω, ῶ, fut. ήσω, herbis vescor. A

Ποηφαγὴς, ὲς, idem quod

Ποηφάγος, ν, ὁ ἡ ή, herbis vescens; (2) animal Indicum, duplo majus quam equus, *Nic. Th.* 783. Ex πόα et φάγος.

Ποθαίνω, idem quod ποθέω, *Eust.*

Ποθέεσκε, 3. sing, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπόθει, a ποθέω.

Ποθέεσθαι, *Dor.* pro ποθέεσθαι.

Ποθέοντι, nom. dual. part. præs. act.

Ποθεινὸς, ὴ, όν, desiderabilis, exoptatus. *Gl. V.* desideratus, amabilis. A πόθος. Hinc

Ποθεινότατος, desideratissimus, *Gl. V.*

Ποθεινῶς, *adv.* magno desiderio. *Comp.* ποθεινοτέρως.

Πόθεν, *adv.* unde? undenam? qui fiat? (2) nequaquam, *Ern.* Ab ὅθεν.

Πόθεν γὰρ, nullo modo. Ab eod.

Ποθὶν, aut sine accentu, *adv.* alicunde. Ab eod.

Ποθινὸς, pro πεθεινος, *Ep.*

Ποθίρτω, fut. ψω, accedo, *Dor.* pro προσίρτω. Ex ποτὶ pro πρὸς et ἵρτω. Ἰδ', αὖ πάλιν ἆδε ποθίρτει, *Theocr.* 4, 48.

Πόθισα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπόθεσα, a πόθεω.

Ποθίσειρα, *adv.* vesperi. Ex ἕσπερος.

Ποθιῦντας, acc. pl. part. præs. act. *Dor.* pro ποθοῦντας.

Ποθέω, ῶ, desidero, amo; πόθεσαν pro ἐπόθεσαν, desiderarunt, aor. 1. pl. πεποθημένος, exoptatus, *Gl. V.* p. pass. part. Στυγὼν μὲν ἄφυ, τόνδ' ἅμον δῆμον ποθῶν, *Aristoph. Ach.* 33. A πόθος.

Ποθέων, amans, amator, particip. verbi ποθέω. Κύφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας, amantium curas allevat, *Theocr.* 17, 52. Οἱ δὲ ποθεῦντις ἐν ἥματι γηράσκουσι, *Id.* 12, 2.

Ποθὴ, ῆς, ἡ, desiderium, amor, *Il.* 1, 240. A ποθέω.

Πόθημα, ατος, τὸ, idem; (2) res desiderata. Ab eod.

Ποθήμεναι, *desiderare*, præs. inf. act. *Dor.* et *per Ectasin*, pro ποθεῖν, vel potius a

Πόθημι, desidero, requiro. A πόθος.

Ποθῆναι, potare, *Ep.*

Πόθησις, εως, ἡ, ipsa actio desiderandi; (2) desiderium, amor. A πόθος. Unde

Ποθητὸς, ὴ, όν, desideratus, desiderabilis.

Ποθητὺς, ὴ, amor, cupido. Οὐκ ἀμφοῖν ἀτάλαντον ἦν μερίσαντο ποθητὺν, *Oppian. de Venat.* 2, 609.

Πόθι, *adv.* ubi? ubinam? quo? Ab ὅθι.

Ποθὶ, *adv.* alicubi, aliquando. Ab eod.

Ποθίζω, adsideo, *Ion.* pro προσίζω.

Ποθόβλητος, ν, ὁ ἡ ή, desiderio tactus, vel captus; (2) Cupidinis telis ictus, a Cupidine vulneratus; (3) amatorius.

Ποθολκὶς, ίδος, ἡ, habena, qua trahuntur vel reguntur jumenta, *Dor.* pro φορολκίς.

Ποθορᾶω, ῶ, adspicio, *Dor.* pro προσοράω.

Ποθορύσαι, nom. pl. præs. part. f. g. *Dor.* pro προσορῶσαι, a προσοράω.

Ποθορίω, *Dor.* pro προσορῶ.

Ποθορῇ, 3. s. præs. ind. act. *Dor.* pro προσορᾷ.

Ποθόρημι, idem et ex iisd. Ποθορῶσθαι, aspicis, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro προσορᾷς. Καὶ τὺ νιν ὐ ποθορῶσθα, *Theocr.* 6, 8.

Ποθορῶσαν, acc. sing. part. præs. act. fem. g. *Dor.* et *contr.* pro προσορέωσαν.

ΠΟ΄ΘΟΣ, ν, ὁ, desiderium, amor, cupido, *Ph.* detrimentum, *Gl. V.* Διὰ πόθε ἐλθεῖν, desiderare. Διὰ πόθε δ' ἐλήλυθα, *Eurip. Phœn.* 387.

Ποῖ, *adv.* quo? quonam? quorsum? ubi? quousque? quamdiu. Ab οἷ, *quo.*

Ποῖ, *adv.* aliquo; (2) alicubi; (3) quodammodo. Ab eod.

Ποιὰ, ᾶς, seu ποία, ας, ἡ, herba; (2) Cereales fruges; (3) annus. A πόα.

Ποιάεις, άεσσα, άεν, *Dor.* pro ποιήεις.

Ποιεῖν, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* pro ποιοῦ.

Ποιεύμην, *fiebam*, 1. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* et *Dor.* pro ἐποιούμην.

Ποιεῦντι, dat. sing. præs. act. *Dor.* pro ποιοῦντι.

ΠΟΙΕ΄Ω, ῶ, f. ήσω, facio, fabricor; (2) carmina compono; ποιῆσαι, condere, componere, *Ph.* aor. 1. inf. ποιῆσαι, faxo, *Gl. V.* f. 1. ποιήσον, fac, effice, *Gl. V.* aor. 1. imperat. ἐποίησεν, admisit, *Ph.* aor. 1. ind. 3. sing. ποιήσασθαι ταχέως, arripere, *Ph.* a. 1. med. inf. ποιεῖν τὸν νόμον, servare legem; θυσίας, sacrificare; ἑορτὴν, diem festum celebrare; περὶ τι, valere ad aliquid; λέγοντα, inducere loquentem; cum ἐπὶ, colloco, pono, &c. Ποιεῖν ἐκκλησίαν, cogere; χρόνον, commorari; ἀργυρίον τινι, acquirere; τινα κακῶς, affligere, ἔζω, emittere. In *med.* (ποιεῖσθαι νόμον, legem sancire;) (1) *intransitive*, ut χρόνον ποιεῖσθαι, morari; λόγον, dicere; ἀρχὴν, incipere; τιμωρίαν, opem ferre; (2) *ubi transitive est*, dicitur cum ratione ad subjectum, ut παῖδα ποιεῖσθαι, adoptare, de quo et ποιεῖμαι simpliciter dicitur; (3) cum particulis; περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, magnificare; περὶ πλείονος, περὶ παντὸς, pluris facere; περὶ ὀλίγου, περὶ ἐλάττονος, contemnere; ἐν ὀλίγῳ, idem, ἐφ' ἑαυτὸν, rediigere; ἐν θαύματι, admirari, ἐν γέλωτι, irridere, &c. (4) statuere, sc. ut pœnam, v. gr. φυγὴν ποιεῖσθαι, exilii pœnam proponere. Δεινὸν vel δεινὰ ποιήσασθαι, vel ποιεῖν, sequente vel infinit. vel εἰ indigne ferre, *Herodot.* 3, 155. Οἱ Ἀθηναῖοι δεινὰ ἐποίων, Athenienses graviter indignabantur, *Thucyd.* 5, 42. Θαῦμα ποιήσασθαι, mirari, *Herodot.* 8, 74. καταφρονῆν, debellare, *Id.* 6, 28. λήθην, oblivisci, *Id.* 1, 127. μῆνα, magnificare, *Id.* 3, 42. ὀργὴν, irasci, *Id.* 3, 25. πρῆγμα ἔλιν, pro nihilo ducere, *Id.* 6, 63. πρῆγμα ποιήσασθαι, magnificare, *Id.* 7, 150. Ποιῶ φρενὶ, existima, finge in animo, *Eurip. Hec.* 300. (5) simulo.

Ποιήεις, ήεσσα, ῆεν, herbosus, herbidus, herbis consitus. A ποίη, pro ποία.

Ποιηθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi ποιέω.

Ποίημα, ατος, τὸ, quod aliquis fecit, opus, *Gl. V.* (2) liber; (3) poema, τὰ ποιήματα, ciborum confectiones, *Ern.* A ποιέω. Hinc

Ποιηματικὸς, ὴ, όν, poemata conscribens, poeta.

Ποιημάτιον, ν, τὸ, parvum poema, poematium; (2) libellus. Dim.

Ποιηματοκόπος, ὁ, poeta *inpr.* maledicus. A κόπτω.

Ποιημένοι, nom. pl. part. perf. pass. *Ion.* pro πεποιημένοι, a ποιέω.

Ποιηρὸς, ρὰ, ρὸν, herbosus. A ποία.

Ποιήσατο, *fecit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐποιήσατο.

Ποίησιν, *fecit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion* et cum ν pro ἐποίησε.

Ποιῆσι, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro ποιῇ.

Ποίησις, εως, ἡ, poesis, *Gl. V.* Quidam sic distinguunt, ut ποίησις sit veluti tota Ilias, ποίημα vero Achillis armorum descriptio; (2) adoptio; (3) modus rei agendæ: ἡ κατὰ τὸ κεχαρισμένον ποίησις, si quis facit quod lubet; (4) factura, instructio, *Gl. V.* A ποιέω.

Ποιησῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ποιήσω.

Ποιητέος, έα, έον, faciendus. A ποιέω.

Ποιητὴς, οῦ, ὁ, poeta, vates, *Gl. V.* (2) factor, effector, nominatim legislator.

Ποιητίζω, poetor, *Gl. V.* A præc. Unde

Ποιητικεύομαι, rem poeticam tracto, carminibus scribendis operam do.

Ποιητικὸς, ἡ, όν, faciendi vim habens, per quem aliquid fit; (2) poeticus, i. e. poetis conveniens, poetarum proprius; (3) vim habens excogitandi, solerter, ingeniose inveniendi et comminiscendi, *Ern.*

Ποιητικῶς, *adv.* poetice.

Ποιητὸς, ἡ, όν, factus; (2) factitius; (3) adoptivus, adscititius. (1) δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν, *Il.* 5, 198. A ποιέω.

Ποιήτρια, ας, ἡ, poetria; (2) effectrix; (2) τὴν τῶν εἰς αὐτὸν ἐπιβελῶν καὶ Δημαινέτην ποιήτριαν, *Heliodor. Æth.* 2. A ποιητὴς.

Ποιητρόφος, herbarum nutrix: Epith. terræ. Ποιητρόφος αἶα, *Oppian. Cyneget.* 1, 459.

Ποιηφαγίω, ῶ, herbis vescor. Ex ποίη et φαγεῖν.

Ποικιλανθὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, varie floridus, varios habens flores, variegatus. Ex ποικίλος et ἄνθος.

Ποικιλείμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, picta seu versicolori veste indutus; (2) variegatus, multicolor. Ex εἷμα.

Ποικιλερυθρος, ε, ὁ ἢ ἡ, rubris maculis distinctus.

Ποικιλήνιος, ε, ὁ ἢ ἡ, variegatas habens habenas. Ex ἡνία.

Ποικιλία, ας, ἡ, varietas. Τῇ ποικιλίᾳ τῆ ῥαφιδευτῆ, *Exod.* 27, 16. A ποικίλος.

Ποικιλὶς, ίδος, ἡ, varia, versicolor, picta; (2) nomen avis, quibusdam carduelis. [*teste Schol. Theocriti ad Idyl.* 7, 141.] Ab eod.

Ποικίλλω, variego, varie distinguo, vario; (2) vafre comminiscor aut fingo; πεποικιλμένος, varius, variegatus, p. pass. part. Ποικιλλόντες ἀνθρώπων βίον, *Eur. Cyc.* 332. Βαιὰ ἐν μακροῖσι ποικίλλειν, ἀκοὰ σοφοῖς, *Pind.* Ποικίλας, part. aor. 1. (3) perplexe loquor. (3) Τί ποτε ποικίλας ἔχεις; quas mihi narras ambages? *Soph. Trach.* 412. Οὐδὲν ξυνίημ' ὧν σὺ ποικίλλεις πάλαι, nihil istorum intelligo quæ tu dudum perplexe loqueris, *Id. Ibid.* 1121. A ποικίλος. Hinc

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, ornatus versicolor; opus quodlibet versicolor et varie ornatum. A præc.

Ποικιλμὸς, οῦ, ὁ, varietas. Ab eod.

Ποικιλόβουλος, ον, in consiliis varius; (2) astutus, versutus, callidus, vafer. Ex βουλή.

Ποικιλόγηρυς, *Dor.* ποικιλόγαρυς, υος, ὁ ἢ ἡ, varie sonans, variam vocem sonumque habens. Ex γῆρυς, γαρυς, vox.

Ποικιλόγραμμος, ον, variis seu versicoloribus lineis distinctus; varius, pictus, maculosus. Ex γραμμή.

Ποικιλογράφος, ον, qui varia scripsit. Ex γράφω

Ποικιλόδειρος, ον, cui collum est varium, i. e. versicolor, maculosum, pictum. Ex δειρή

Ποικιλοδέρμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, variam habens cutem, i. e. variegatam. Μονόχαλα δ' ὑπὸ σφυρὰ ποικιλοδέρμονας, *Eurip. Iphig. in Aul.* 225. Ex δέρμα.

Ποικιλόδινος, ον, qui varie circumagitur, seu versatur, qui in orbem agitur. Ex δίνη.

Ποικιλόδιφρος, ον, qui variis utitur bigis.

Ποικιλόδωρος, ον, varia donans, liberalis. Ex δῶρον.

Ποικιλόθριξ, τριχος, ὁ ἢ ἡ, varios habens capillos.

Ποικιλοθρόνος, ον, variis floribus seu pigmentis ornata: epith. Veneris. *Supph.*

Ποικιλόκαυλος, ε, ὁ ἢ ἡ, varios caules habens, cujus caulis varius est.

Ποικιλομήτης, ε, ὁ, varia et multiplicia habens consilia, versipellis. Ex μῆτις.

Ποικιλόμητις, ος, ὁ ἢ ἡ, idem.

Ποικιλομήχανος, ον, qui varias machinas et technas callet, callidus, versutus. Ex μηχανή.

Ποικιλομορφία, ας, ἡ, qu. dic. multiformitas, varia formatio. A

Ποικιλόμορφος, ον, varias formas habens; (2) versicolor. Ex μορφή.

Ποικιλόμυθος, ὁ ἢ ἡ, cujus sermo varius est, vel vario distinctus lepore, facundus, disertus.

Ποικιλόνωτος, ον, varium tergum habens.

Ποικιλόπτερος, ε, ὁ ἢ ἡ, variegatas pennas habens. Ex πτέρον

ΠΟΙΚΙΛΟΣ, η, ον, varius, variegatus, picturatus, *Gl. V.* item varias artes callens, versutus; (2) dubius, inconstans.

Ποικιλόστερνος, ε, ὁ ἢ ἡ, varium pectus habens, versutus, dolosus. Ex στέρνον.

Ποικιλόστικτος, ε, ὁ ἢ ἡ, variis maculis notatus.

Ποικιλόστολος, ον, stolam gerens variegatam. Ex στολή.

Ποικιλόστομος, ον, cujus os seu rostrum est varium. Ex στόμα.

Ποικιλότερτος, ε, ὁ ἢ ἡ, varie, valde oblectans. Ex τέρπω.

Ποικιλότευκτος, ον, artificiosus, artificiose structus seu factus; callidus. Ut ποικιλότευκτος θέσις, exp positio artificiosa in ludo duodecim scriptorum, &c. *Ern.*

Ποικιλότραυλος, ε, ὁ ἢ ἡ, balbutiens; (2) de cantu significat flexus vocis, μέλος ποικιλότραυλον.

Ποικιλοφόρμιγξ, γος, ὁ ἢ ἡ, qui suaviter cithara canitur.

Ποικιλοφρονέω, callidus sum; item in bonam partem, plenus sum consilii, ingenio valeo. A

Ποικιλόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, cui mens est versuta et callida, *Ph.* versutus; (2) prudens, plenus consilii; (3) ingeniosus. A φρήν.

Ποικιλόφωνος, ον, varios sonos edens, suavisonus; (2) copiosus in dicendo, in varianda oratione. A φωνή.

Ποικιλόχροος, *contr.* ους, ε, ὁ ἢ ἡ, versicolor, *Ph.* A χρόα, *color.*

Ποικιλόχρωμος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem. A χρῶμα.

Ποικιλόχρως, ωτος, ὁ ἢ ἡ, idem, *Gl. V.*

Ποικιλόω, idem quod ποικίλλω, *Æsch. Tr.*

Ποίκιλσις, εως, ἡ, variegatio. A ποικίλλω.

Ποικιλτὴς, οῦ, ὁ, qui variat, qui versicolore ornatu vestimenta elaborat. *Gl. V.* variator, plumarius. A ποικίλλω. Hinc

Ποικιλτικὸς, ἡ, όν, pertinens ad Phrygioniam artem; ἡ ποικιλτικὴ, ars Phrygionum.

Ποικιλτὸς, ἡ, όν, variatus, varie pictus, versicolor. A ποικίλλω.

Ποικιλῳδὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, vario modulamine canens, cantum variare peritus; (2) perplexe loquens, epith. Sphyngis, *Soph.* Ed. T. 130.

Ποικίλως, *adv.* varie, multis modis; (2) callide, versute. A ποικίλος.

Ποιμαίνοντι, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ποιμαίνουσι, a

Ποιμαίνω, fut. ανῶ, pasco, rego; (2) curam gero, curo; (3) inani spe lacto, decipio, fallo; (4) demulceo, delinio. Ποίμνας Κύκλωπας ἀνοσίῳ ποιμαίνομεν, *Eur. Cyc.* 26 Τὰ μὲν ἀμήτηρα γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει, *Pind.* Σὺν δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾷ μελίων βαλιαί τε λύγκες, *Eur. Alc* 575. (4) ποιμαίνει τις ἐν οἴκοις, κρυπτᾷ γε κοίτᾳ τῶν σῶν λιχίων; cum demulcetne aliquis in ædibus concubitu seorsim a tuo lecto? *Eurip. Hipp.* 153. A ποιμήν.

Ποιμὰν, pro ποιμὴν, *pastor*, Dor.

Ποίμανατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi ποιμαίνω.

Ποιμανεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act.

Ποιμανὶὺς, έως, ὁ, pastor. A ποιμαίνω. Hinc

Ποιμανίσω, pasco; (2) custodio.

Ποιμανόριον, ε, τὸ, grex, non ovium tantum, sed et populi, *Æsch. Pr.* 74.

Ποιμαντικὸς, ἡ, όν, pertinens ad eos qui oves pascunt, pastorius, pastoritius; pastoralis, *Gl. V.* A ποιμαίνω.

Ποιμάντωρ, ορος, ὁ, pastor. A ποιμαίνω.

Ποιμανῶ, *pascam*, 1. sing. fut. verbi ποιμαίνω.

Ποιμάνωρ, ορος, ὁ, pastor; *Æsch. Pr.* 241. A ποιμήν.

Ποιμενίσσι, dat. plur. *Ion.* pro ποιμέσι, a ποιμήν.

Ποιμενίδης, ε, ὁ, pastore natus, pastoritii generis. A ποιμήν.

Ποιμενικὸς, ἡ, όν, pastoralis, pastoritius; (2) pascendo pecori deditus. Ab eod.

Ποιμένιος, ία, ιον, pastoralis. A

ΠΟΙΜΗΝ, ένος, ὁ, opilio, pastor, gregarius. *Ph.* rector, ductor; (2) *metaph.* qui curam habet alicujus, qui curat aliquem; (3) dux. (2) σέ τοι μόνον δίδορκα ποιμένων ἐπαρκίσοντα, vos inquam, solos video ex iis qui mei olim curam habuerunt, opitulari mihi paratos, *Soph. Aj* 359. (3) ξύνθημα παραφέρουσι ποιμέσι λόχων, tesseram ferenti ducibus ordinum, *Eurip Phœn.* 1147. Hinc

Ποίμνη, ης, ἡ, grex ovium. *Gl. V.* ovile.

Ποιμνήϊος, ία, ιον, ad ovium gregem pertinens.

Ποιμνήτης, ὁ, pastoralis, *Eur.*

Ποίμνιον, ε, τὸ, grex ovium. *Ph.* pecus. ποιμνία, pecora, *Gl. V.*

Ποιμνίτης, ε, ὁ, pastoralis. Ποιμνίτης ὑμέναιος, numeri sunt, qui a pastoribus canuntur, ad libidinem pecudum incendendam. Vide *Ælian. Hist. Animal.* 12, 44. Βεσκήμασι σοῖσι συρίζων ποιμνίτας ὑμεναίους, *Eurip. Alcest.* 579. Dicitur ποιμνίτης, ut ὁδίτης, δενδρίτης, &c.

Ποινάζω, f. άσω, punio. pœnas exigo. A ποινή.

Ποιναῖος, αία, αῖον, pœnarius, pœnalis, pœnas infligens. Ab eod.

Ποινάτωρ, ορος, ὁ, ultor. A

Ποινάω, ῶ, άομαι, punio, pœnas exigo.

ΠΟΙΝΗ, *proprie est*, compensatio. Τὸν ποινὴν Γανυμήδεος (*scilicet ἵππα νίος*), in compensationem pro filia Ganymede, *Il.* 5, 266. (2) pretium, quo injuria compensatur: *hinc* pœna, ultio injuriæ, seu peccati: *hinc* (3) Furia, *nempe* Dea pœnarum exactrix. Ἀπόλλων δὲ Ἀργείοις ἐς τὴν πόλιν πέμπει Ποινήν, Pœnam (seu furiam) Arges mittit, *Pausan.* 1, 43.

Ποινηλασία, ας, ἡ, exactio pœnæ, multæ. Ex ποινὴ et ἐλαύνω.

Ποινηλατίω, ῶ, f. ήσω, furiis pœnalibus agito. A

Ποινήλατος, ε, ὁ ἢ ἡ, furiis agitatus.

Ποίνημα, ατος, τὸ, pœna, quam quis luit. A ποινάω.

Ποινητὴρ, ῆρος, ὁ, vindex, ultor. Ab eod.

Ποινήτωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, idem. Ab eod.

Ποίνιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, pœnalis, molestus; (2) ultor, vindex. (2) οἷς Ζεὺς ὁ μίγας Ὀλύμπιος πόνιμα πάθια παθεῖν πόροι, quibus magnus ille deus Olympius ultrices sceleris pœnas pati præbeat! *Soph. El.* 209. Ὧν σε ποίνιμος Δίκη τίσαιτ', Ἐρινύς τε, quorum a te scelera persequens Justitia pœnas reposcat, Erinnysque, *Id. Trach.* 808. A ποινή.

Ποινοποιὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, molestiam adferens. Ex ποινὴ et ποιέω.

Ποιοῖην, præs. opt. act. *Att.* pro ποιοίμι, a ποιέω.

Ποιολογῦσαι, part. *Dor.* pro ποιολογοῦσαι, a

Ποιολογίω, herbas lego. A

Ποιολόγος, sive ποιηλόγος, spicas colligens; (2) herbam depascens. (2) ὁ ταὼς, φησὶν Ἀριστοτέλης, σχιδανόπους ἐστὶ καὶ ποιολόγος, *Athen.* 9, 397. A ποία et λέγω.

Ποῖος, ποία, ποῖον, qualis? Ab ὅιος.

Ποιὸς, ποιὰ, ποιὸν, certa qualitate præditus, certo modo adfectus; *Subst.* triticum.

Ποιότης, ητος, ἡ, qualitas. A ποῖος.

Ποιοτρόφος, ε, ὁ ἢ ἡ, herbas alens, herbidus, *Suicer.* Ex ποία et τρέφω.

Ποιῦ, *fac*, 2 sing. præs imperat. med. vel *fias*, 2. sing. præs. imperat. pass. verbi ποιέω.

Ποιύντων, 3. plur. præs. imperat. act. *Att.* pro ποιείτωσαν.

Ποιφάγος, ον, herbas comedens, *Opp.*

Ποιόω, ῶ, πεποιωμένος, qualitate affectus, p. part. pass. A ποῖος.

Ποιπνὺς, ῦ, ὁ, minister, famulus, *Hes.* A

Ποιπνύω, opus facio et quidem sedulo; pincernam ago. (1) αὐτῷ ποιπνύσαντι, *Il.* 8, 219. Ὡς ἴδον Ἡφαίστου διὰ δώματα ποιπνύοντα, *Il.* 1, 600. A ποιέω. Vid. *Ern*

Ποιρὶν, ῖνος, ὁ, scrotum, mentula, *Etym.* sed potius legitur πηρὶν, *Ern.*

Ποίτνιος, ε, ὁ ἢ ἡ, remuneratorius, remunerator. Ex ποινὴ et τίνω.

Ποιφύδην,

Ποιφύδην, *adv.* terrifico cum flatu. Ποιφύδην νέμεται διψήριας ὄγμους, *Nicand. Theriac.* 371. A ποιφύσσω.

Ποίφυγμα, ατος, τὸ, vehemens spiritus emissio; (2) terriculamentum, terror, *Æsch. S. T.* 286.

Ποίφυξις, εως, ἡ, idem. A

Ποιφύσσω, fut. ξω, spiro, flatum emitto; (2) terreo, exterrefacio. Ὃν μέλαινα ποιφύξει φθιτῶν σάρκας λιβηπίζουσα δαιταλυργία, *Lycophr.* 199. A φυσάω, *flo.*

Ποιώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, herbidus. A πόα.

Ποιῶν, præs. opt act. *Att.* pro ποιοῖμι, a ποιέω.

Πόκα, *adv* quondam, olim, *Dor.* pro πότε.

Ποκάζω, idem quod ποκίζω. A ποκάς. Unde

Ποκάριον, ου, τὸ, parvum vellus, Dim.

Ποκὰς, άδος, ἡ, lanigera; (2) coma.

Πόκη, ἡ, idem quod πῶξ, *Suid.*

Ποκίζω, f. ίσω, tondeo; (2) como, pecto. A πόκος.

Ποκίζατο, *vulsit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐποκίξατο, a ποκίζω.

Ποκοειδὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, velleri similis. Ex εἶδος.

Πόκος, ου, ὁ, vellus, lana vellendo dempta, et in floccum conglobata. A πέκω.

Ποκόω, ῶ, fut. ώσω, vellere circumdo, vestio. Hinc πεποκωμένος, vestitus. A πόκος.

Πόκως, *velleræ*, acc plur. *Dor.* pro πόκους.

Πολίας, *multos*, acc. plur. *Poet.* pro πολλὲς, a πολύς.

Πολίτες, *multi*, nom. plur. *Poet.* pro πολλοί.

Πόλει, dat. sing. pro πόλεϊ, a πόλις.

Πολιμαδόκος, *Dor.* pro πολυμηδόκος.

Πολεμάρχιος, ου, ὁ ἢ ἡ, ad polemarchum pertinens. A πολέμαρχος. Unde

Πολεμαρχεῖον, exercitui præsum; belli dux sum.

Πολεμάρχης, ου, ὁ, belligerator. *Gl. V.* dux belli. Ex πόλεμος et ἄρχω. Unde

Πολεμαρχία, ας, ἡ, munus polemarchi.

Πολέμαρχος, ου, ὁ, dux belli, tribunus militum. Ex πόλεμος et ἀρχός.

Πολεματόκος, ου, bellum gignens, et

Πολεμάτοκος, ad bellum natus, fortis bellator. A τίκτω.

Πολέμιος, unde *Ion.* πολεμήϊος.

Πολεμίω, ῶ, f. ήσω, bellum gero, bello, belligero; (2) pugno; (3) bello peto, aggredior; (4) dissideo ab aliquo; (5) discepto, de re aliqua contendo, quam alter appetit. Πολεμεῖν ὑπέρ τινος, πρὸς ἀλλήλους, πρὸς μιγάλην ἢ πλυσίαν πόλιν. Πόλεμον συνιχῶ ἢ μακρὸν πολεμεῖν, *Dem.* Ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν; *Aristoph. Av.* 1645. Πόλεμος πολεμηθεὶς, *Plato.* A πόλεμος.

Πολεμηδόκος, ου, ὁ ἢ ἡ, bellicosus. Ex πόλεμος et δέχομαι.

Πολεμήϊος, ου, ὁ ἢ ἡ, pro πολεμίος, *Steph.* bellicus, seu ad bellum pertinens. A πόλεμος.

Πολεμησίω, bellare gestio, bellare cupio, ad bellum specto. A πολεμίω.

Πολεμητέον, et πολεμητία, bellandum; pugnandum. Πολεμητέον ἦν ἀπὸ τέτε, sc. ἀχυρώσι, *Aristot.* 499. Ab eod.

Πολεμητήριος, ου, τὸ, locus hosti imminens, opportunus ad illi nocendum. Ab eod.

Πολεμητόκος, ον, bellum pariens, *Orph.*

Πολεμία, ας, ἡ, sc. χώρα, solum hostile seu hosticum. A πόλεμος.

Πολεμιζίειν, *Ion.* pro πολεμίζειν.

Πολέμιζον, *Ion.* pro ἐπολέμιζον.

Πολεμίζω, fut. ίσω, bellum gero; (2) pugno, depugno, decerto; (3) etiam singulari certamine. Πολεμίζειν τῇ γλώττῃ, *Aristoph. Nub.* 418. Ἀργυρίῳ τέξῳ πολεμίζων φοῖβος, *Pind. Ol.* 9, 39. Ab eod.

Πολεμικὸς, ἡ, όν, bellicus, militaris, bellicosus. Hinc ἡ πολεμικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη, ars militaris; et τὸ πολεμικὸν, οῦ, classicum, bellicum. Ab eod.

Πολεμικῶς, *adv.* bellicose, hostiliter.

Πολέμιος, ία, ιον, animo hostili erga aliquem infestus; (2) hostis, inimicus; (3) pro πολεμικὸς, militaris; (4) τὰ πολέμια, res militares. A πόλεμος.

Πολεμιστέον, bellandum, πολεμιστέα, *Att.*

Πολεμιστήριος, ου, ὁ ἢ ἡ, bellicus; (2) bellator, habilis ad bellum. Hinc τὰ πολεμιστήρια, ων, certamina equestria, *Gl. Vet.* equiria. A

Πολεμιστὴς, οῦ, ὁ, bellator, habilis ad bellum. A πολεμίζω

Πολεμιστρία, ἡ, bellatrix, *Æsch.*

Πολεμίως, *adv.* hostiliter, hostili atque infesto animo. A πολέμιος.

Πολεμηδόκος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem quod πολεμηδόκος.

Πολίμοισιν, *Ion.* et cum ν pro πολέμοις.

Πολεμοκίλαδος, ον, bellicosus, bello gaudens. Epith. Palladis.

Πολεμόκλονος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem. Epith. et Martis.

Πολεμόκραντος, ον, bellum perficiens, finiens. A κραίνω.

Πολεμόνδε, in bellum, ad bellum; in prælium.

Πολεμοποιέω, ῶ, fut. ήσω, bellum moveo; (2) seditiones excito; (3) inimicum et hostem reddo. A

Πολεμοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, bellum movens, hostilis.

ΠΟΛΕΜΟΣ, ου, ὁ, bellum; (2) prælium, pugna.

Πολεμοτρόφιος, ῶ, bellum nutrio seu foveo. Ex τρέφω.

Πολεμοφθόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, bello consumens. Ex φθείρω.

Πολεμόω, ῶ, f. ώσω, ad bellum excito, ad bellum alicui inferendum incito. *Gl. V.* oppugno; πολεμόομαι, ῶμαι, ad movendum contra aliquem bellum instigor; *in med.* hostili animo esse. A πόλεμος.

Πολεμώνιον, ου, τὸ, polemonium, herba. Ab eod.

Πολέος, gen. sing. *Poet.* pro πολλοῦ, a πολύς.

Πολίσκετο, 3. sing. imperf. ind. act. med. *Ion.* pro ἐπολίετο, a πολέω.

Πολίσκω, idem quod πολέω, *Steph.*

Πόλεως, gen. sing. *Dor.* pro πόλιος, a πόλις.

Πολεύω, fut. εύσω, verso; (2) curo, ministro; (3) versor alicubi, habito. (1) γᾶν ἱππείῳ γένει πολεύων, terram versans, *Soph. Antig.* 341. A

ΠΟΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, verto, verso; (2) versor; (3) aro; (4) pasco. Εἴαρι πολῶν, Σέρσος δὲ νεμένη ἕ σ' ἀπατήσει, *Hesiod. Op.* 460. (2) τί σὺ τῇδε πολεῖς; quid tu hic versaris? *Eur. Alc.* 30.

Πόληος, *urbis*, Att. et Ion formatus.

Πολέων, *urbium*, pro πολίων, *Ion.* a πόλις.

Πολιὰ, cana, *Gl. V.* πολιαὶ, cani, *Ph.* A πολιός.

Πολιαίνομαι, canesco, canus sum, spumo, de mari. Ab eod.

Πολιανομέω, ῶ, fut. ήσω, ædilis sum, præfectus urbis sum. A

Πολιανόμος, ου, ὁ, ædilis, præfectus urbis. Ex πόλις et νέμω, *tego.*

Πολιαρχέω, ῶ, fut. ήσω, urbi præsum. A

Πολίαρχος, ου, ὁ, præfectus urbis vel urbium; (2) princeps urbis vel urbium.

Πολιὰς, άδος, ἡ, Atheniensibus Minerva dea tutelaris, præses arcis. A πόλις, *arx.*

Πολιατῶν, gen. pl. *Dor.* pro πολιητῶν, a πολιήτης pro πολίτης, *civis.*

Πολίδιον, ου, τὸ, oppidulum. Dim. ab eod.

Πολίδριον, τὸ, idem. *Eun.* Ab eod.

Πολιεὺς, έως, ὁ, urbis custos et tutor. Jov. epith. *Plut.* Ab eod.

Πολιῆς, gen. sing. *Ion.* pro πολιᾶς, a πολιός.

Πολιήταις, *civibus*, dat. plur a πολιήτης.

Πολίζω, f ίσω, urbem condo, urbem statuo; πεπολισμένη, condita, p. part. pass. Ἡ ποτ' Ἀμυκλαίων ἐπολίσσατο κάρτιρος Ἄρης, *Dion. Per.* 377. A πόλις.

Πολιήοχος, ου, ὁ ἢ ἡ, pro πολιοῦχος.

Πολιήτης, ου, ὁ, civis, municeps. A πόλις.

Πολιήτις, ιδος, ἡ, civis, *mulier.* Ὦ ψάμαθοι πολιήτιδος ἀκτᾶς, o arena urbani littoris, *Eurip. Hippol.* 1126.

Πόλινδι, *adv.* ad civitatem.

Πολιόθριξ, τριχος, ὁ ἢ ἡ, canos habens capillos.

Πολιοκρόταφος, ου, ὁ ἢ ἡ, cana habens tempora, senex.

Πόλιον, ου, τὸ, polium, planta. A πολιός.

Πολιὸν, οῦ, τὸ, vinum album. Ab eod.

Πολιορκέω, ῶ, f. ήσω, obsidione cingo, circumsedeo, obsideo, machinis et tormentis urbem oppugno. πολιορκεῖ, vastat, *Ph.* πολιορκεῖν, obsidere, *Ph.* πολιορκέμενοι, obsessi, *Gl. V.* πεπολιορκημένος, obsessus, *Gl. V.* p. pass. part. (2) vexo, affligo; (3) bello peto, *de regione.* Ὅπως ὅτι μάλιστα ἐοίκω πολιορκήσειν παρασκευαζόμενος, *Xen. Cyr.* 7, 22. Πολιορκηθὲν φυσοχώρια γῆς, *Plato.* Ex πόλις et ἔργω vel ἔρκος.

Πολιορκήσιον, *adv. posit.* obsidendum, *Ph.* A præc.

Πολιορκητὴς, οῦ, ὁ, urbium obsessor; (2) urbium expugnator. A πολιορκέω. Hinc

Πολιορκητικὸς, ἡ, όν, obsidionalis, *Gl. V.*

Πολιορκία, ας, ἡ, obsessio, obsidium sive obsidio; oppugnatio, vastatio, *Gl. V.* (2) vexatio, afflictio. A πολιορκέω.

ΠΟΛΙΟ'Σ, ία, ίον, canus, albus, candidus; πολιαὶ, sc. τρίχες, vel ἔθειραι, cani capilli.

Πολιότης, ητος, ἡ, canities. A πολιός.

Πολιῶμαι, canesco; *Gl. Vet.* caneo; πεπολιωμένος, canus, *Gl. Vet.* p. pass. part. Πολιῶνται οἱ κρόταφοι, *Aristot.* A πολιόω.

Πολιοῦχος, ου, ὁ ἢ ἡ, urbis præses, tutelaris, deus vel dea; (2) *de Minerva*, præses arcis. Ex πόλις et ἔχω.

Πολιοφάγος, ου, ὁ, senex helluo. Ex πολιὸς et φ.

Πολιοφυλακίω, ῶ, f. ήσω, præsidio urbem teneo, urbem defendo, intra muros me teneo. Ex φύλαξ.

Πολιόχρως, ὁ ἢ ἡ, canus, albus, candidus, ut cygnus. A χρώς.

Πολιόω, ῶ, fut. ώσω, canum facio. A πολιός.

Πολίπορθος, ὁ, urbis expugnator seu vastator. A πόλις et πορθέω.

Πολιρρᾴστης, ου, idem. A ῥᾴω.

ΠΟ'ΛΙΣ, εως, *Poet.* ηος, *Ion.* ιος, urbs, civitas, oppidum; (2) arx urbis, pro ἀκρόπολις. Ἡ οἰκοι πόλις, patria, *Soph. Œd. Col.* 759.

Πόλισμα, ατος, τὸ, urbs, oppidum, oppidulum. *Gl. V.* municipium. A πολίζω.

Πολισμάτιον, ου, τὸ, oppidulum, Dim.

Πολισμὸς, οῦ, ὁ, urbis exstructio. A πολίζω.

Πολίσσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἐπολίσαμεν, a πολίζω.

Πολισσονόμος, ου, ὁ, urbis administrator, rector, seu gubernator. Ex νέμω.

Πολισσόος, ου, ὁ, urbium servator, epith. Martis.

Πολισσοῦχος, ου, ὁ ἢ ἡ· vide πολιοῦχος.

Πολιστὴς, οῦ, ὁ, conditor et auctor civitatis; (2) civitatis princeps. A πολίζω.

Πολιτάρχης, ου, ὁ, magister civium, seu urbis præfectus. Ex πολίτης et ἄρχω.

Πολιτεία, ας, ἡ, administratio reipublicæ, civitatis regimen; (2) reipublicæ status, vel respublica; (3) civitas, jus civitatis; (4) vitæ institutum et ratio. *Gl. V.* civile imperium, respublica, civilitas; (5) *ap. Script. Eccl.* significat etiam bona opera, vexationes corporis, per jejunia, vigilias, &c. pietatis causa. A πόλις.

Πολίτευμα, ατος, τὸ, reipublicæ regimen, reipublicæ gubernatio, vel administratio; (2) vita civilis, civitas; (3) solertia in re administranda quavis.

Πολιτεύομαι, remp. gero; guberno, in rep. versor. Ἄλλως πῶς πολιτεύεσθαι μᾶλλον ἢ ἐν δημοκρατίᾳ, *Xen. Cyr.* 1, 1. A πολιτεύω.

Πολιτευτὴς, οῦ, ὁ, reipublicæ seu civitatis administrator, magistratus. Ab eod.

Πολιτεύω, remp. gero; (2) *universe* aliquid curo, administro, curando, agendo, &c. (præsertim in magistratu) efficio; (3) in civitate vivo, versor, de moribus et institutis vitæ. Πρὸς τὸ ἴδιον κέρδος πολιτεύοντων, *Thuc.* A πολίτης.

Πολιτηΐη, ης, ἡ, *Ion.* pro πολιτεία.

Πολίτης, ου, ὁ, civis, municeps; (2) civis, socius alterius in jure civili. A πόλις.

Πολιτίζω, f. ίσω, rempublicam administro, civilia negotia tracto. A πολίτης.

Πολιτικὸς, ἡ, όν, civilis, urbanus, civicus, *Gl. V.* (2) qui in administratione reip. versatur; *item* orator, concionator. Hinc ἡ πολιτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ratio seu ars bene instruendæ vel administrandæ reip.; (3) facilis, comis; (4) urbanus, elegans, facetus;

tus; (5) popularis, ad sensum populi accommodatus. Ab eod.

Πολιτικῶς, *adv.* civiliter, vel ut decet rempublicam administrantem, aut ipsum reipublicæ administrationem; (2) leniter; (3) leviter; (4) facete, urbane.

Πολῖτις, ίδος, ἡ, civis, *mulier*; (2) quæ ejusdem civitatis est. A πολίτης.

Πολιτισμός, οῦ, ὁ, administratio reipublicæ. A πολιτίζω.

Πολιτογραφέω, civium numero adscribo, civitate dono; aor. 1. ἐπολιτογραφήθην. Ex γράφω.

Πολιτογραφία, ας, ἡ, receptio in civium numerum.

Πολιτοκοπίον, οῦ, vexo cives vel remp. A πολίτης et κόπος.

Πολιτοκοπία, ας, ἡ, vexatio civium. A seq.

Πολιτοκόπος, ου, ὁ, vexator civium aut reip.

Πολιτοφθόρος, ον, perniciosus civibus, *Plat.*

Πολιτοφύλακες, οἱ, civium custodes. Hinc

Πολιτοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, cives observo et ab iis caveo; (2) cives custodio, aut præsidio urbem teneo.

Πολιτοφυλακία, ας, ἡ, pars militum quæ intra muros manet, ac civium custodiæ præest; urbis custodia. A præc.

Πολίχνη, ης, ἡ, oppidulum. A πόλις.

Πολίχνιον, ου, τὸ, Dim. præc.

Πολιώδης, ους, ὁ ἡ, canus, canos referens; (2) facile canescens. A πολιός.

Πολίωσις, εως, ἡ, ipsa actio canum reddendi. A πολιόω.

Πολλὰ, *adv.* multum, valde; (2) plerumque, frequenter, sæpius. Ἐς πολλὰ, multum, valde, *Soph. Trach.* 1243. A πολύς.

Πολλαγόρασος, ου, ὁ ἡ, multa emens, emax. Ex πολλὰ et ἀγοράζω.

Πολλάκις, *adv.* sæpe, frequenter. A πολλά.

Πολλαπλασιάζω, f. άσω, multiplico. A πολλαπλάσιος. Hinc

Πολλαπλασίασις, εως, ἡ. multiplicatio.

Πολλαπλασιασμός, οῦ, ὁ, idem.

Πολλαπλάσιος, ία, ιον, et **πολλαπλάσιος**, ου, ὁ ἡ, multiplex. A πολὺς vel πολλός.

Πολλαπλασίων, ονος, ὁ ἡ, idem; (2) multo major, multo copiosior. Ab eod. Hinc

Πολλαπλασιόνως, *adv.* idem quod

Πολλαπλασίως, *adv.* multipliciter; (2) multo amplius, multo plus.

Πολλαπλασίωσις, εως, ἡ multiplicatio. A

Πολλαπλασιόω, ῶ, f. ώσω, multiplico. A πολλαπλάσιος.

Πολλαπλόος, οῦς, ὁ, multiplex. A πολύς.

Πολλάσημος, ον, multa significans, *Gaz.*

Πολλασήμως, multa significando, *Gaz.*

Πολλαχῆ, *adv.* multis in locis, passim; (2) sæpe. A πολλάκις. Hinc

Πολλαχόθεν, *adv.* multis e locis, partibus, rebus.

Πολλαχόθι, *adv.* idem, multis rebus, locis.

Πολλαχόσε, *adv.* ad multa loca, ad multas partes.

Πολλαχῶ, *adv.* multis in locis.

Πολλαχῶς, *adv.* multifariam, plurifariam.

Πολληπλήσιος, *Ion.* idem quod πολλαπλάσιος.

Πολλοδικάκις, *adv.* multipliciter.

Πολλοὶ, infiniti, *Ph.* οἱ πολλοὶ, vulgus, *Gl. V.* A πολύς. Unde

Πολλὸν, *adv. Poet.* multum, valde, longe.

ΠΟΛΛΟΣ, *Poet.* pro πολὺς, multus; (2) fortis, vehemens, magnus.

Πολλοστημόριον, ου, τὸ, pars minima. A

Πολλοστημόριος, ου, ὁ ἡ, unam ex multis partibus habens; (2) minimus. Ex πολλοστὸς et μόριον, *particula.*

Πολλοστός, ἡ, όν, multesimus, *Lucret.* 6, 651. unde parvus, exiguus; (2) multiplex; Ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν γὰρ ἐπὶ πολλοστῷ χρόνῳ, *Aristoph. Pace*, 559. A πολλός.

Πολλοστῶς, *adv.* ex parte aliqua; (2) multifariam; (3) longo post intervallo.

Πολλῦ, *adv.* ex longo jam tempore, jam diu; (2) magno pretio. Θρασὺς εἰ πολλῦ, *Aristoph. Nub.* 912. A πολλός.

Πόλος, ου, ὁ, polus cœli, seu vertex et cardo mundi; (2) cœlum. A πολέω.

Πολτάριον, ου, τὸ, pulticula. Dim. a πόλτος.

Πολτίον, ου, τὸ, idem, *Gl. V.*

Πολτοποιέω, ῶ, fut. ήσω, pultem conficio. Ex πόλτος et ποιέω.

ΠΟΛΤΟΣ, ου, ὁ, puls, pulmentum. Hinc

Πολτώδης, ους, ὁ ἡ, qui ex pulte est, vel pulti similis.

Πολὺ, *adv.* multum; (2) valde. A πολύς.

Πολυαγάπητος, ον, carissimus.

Πολυάγκιστρον, ου, τὸ, multis hamis consertum, multis uncis hamatum.

Πολυαγρὴς, ίος, ὁ ἡ, qui multam capit prædam; (2) venationis studiosus. Ex πολὺς et ἄγρα.

Πολύαγρος, ου, ὁ ἡ, idem. Ex iisd.

Πολυάδελφος, ου, ὁ, ἡ, multos fratres habens.

Πολύαθλος, ου, ὁ, ἡ, qui multa vicit certamina.

Πολυάϊκος, ον, idem quod πολυάϊξ, dicitur de rumore vario et incerto, magno.

Πολυαίματος, ου, ὁ ἡ, multum sanguinis habens, sanguine abundans. Ex αἷμα.

Πολυαιμέω, ῶ, sanguine abundo.

Πολυαιμία, ας, ἡ, sanguinis abundantia. A

Πολύαιμος, ου, ὁ ἡ, sanguine abundans.

Πολυαίμων, ὁ, ἡ, idem.

Πολυαίνετος, ον, idem quod

Πολύαινος, ου, ὁ ἡ, multum laudatus, multa laude dignus; (2) loquax, garrulus.

Πολυάϊξ, κος, ὁ ἡ, impetuosus, varios impetus seu motus habens; (2) valde turbulentus, *Il.* 1, 165.

Πολυάκανθος, ου, ὁ, genus fruticis. sic dictum a multitudine spinarum. Ex ἄκανθα.

Πολυαλγὴς, ὲς, valde molestus, gravis.

Πολυάλγητος, ον, valde afflictus, vexatus. Ab ἀλγέω.

Πολυαλδὴς, ίος, ὁ ἡ, varium ad medendum præbens usum. Ex ἄλέω.

Πολυάλφιτος, ου, ὁ ἡ, multam farinam habens vel reddens.

Πολυάμπελος, ου, ὁ ἡ, vitibus abundans.

Πολυαναγνωσία, ας, ἡ, multa lectio. Ex ἀνάγνωσις.

Πολυαναλώτον, τὸ, in quod multa insumuntur, *Bud.*

Πολυανδρέω, ῶ, fut. ήσω, viris abundo:

Πολυάνδριος, idem quod πολύανδρος, *Hes.*

Πολυάνδριον, ου, τὸ, locus sepulturæ destinatus, quo multorum virorum corpora mortua feruntur; cæmeterium. *Gl. Vet.* strages. A

Πολύανδρος, ον, viris frequens; (2) *de fœm.* quæ sæpius nupsit. Ἰησοῦς πολύανδρον ἐπιειρήτις γυναῖκα, *Num.* Ex ἀνήρ.

Πολυάνθιμος, ου, ὁ ἡ, multos habens flores. Ex πολὺς et ἄνθιμον, *flos.*

Πολυανθὴς, ίος, ὁ ἡ, multos habens flores, epith. veris. Ex ἄνθος.

Πολυάνθραξ, ὁ, ἡ, carbonibus abundans.

Πολυανθρωπία, ας, ἡ, multitudo et frequentia hominum. A

Πολυάνθρωπος, ου, ὁ ἡ, frequens hominibus. *Ph.* ἡ πολυάνθρωπος, celeberrima.

Πολυάνωρ, ὁ, ἡ, idem quod πολύανδρος· de femina, quæ multos viros habuit, vel nupsit; (2) de urbe, frequens populo, celebris. (1) πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς, *Æsch. Agam.* 62. (2) πολυάνορι δ' ἐν ξενόεντι Θρόνῳ, *Eurip. Iph. in Tau.* 1281.

Πολυάργυρος, ον, copiosus argento, de metallis.

Πολυάρητος, ου, ὁ ἡ, multis votis expetitus. Ab ἀράομαι.

Πολυάριθμος, ου, ὁ ἡ, multiplex.

Πολυαρκὴς, ίος, ὁ ἡ, ad multa sufficiens, multum sufficiens; (2) diu durans, pertinacis usus; (3) copiosus, abundans rebus necessariis, ut aliorum ope non indigeat, dives, etiam de flumine magno. Ab ἀρκίω.

Πολυαρκῶς, *adv.* abunde, copiose.

Πολυάρματος, ον, multos currus habens. Ab ἅρμα.

Πολυαρμόνιος, ου, ὁ ἡ, multas harmonias habens, valde harmonicus. Ex ἁρμονία.

Πολύαρνι, multas oves habenti, quasi a πολύαρις. Ex ἄρις, unde ἄρνα et ἄρνες.

Πολύαρνος, ου, ὁ ἡ, multos agnos habens; (2) dives. Ex πολὺς et ἄρις, *agnus.*

Πολυάρουρος, ον, agris dives. Ab ἄρουρα.

Πολυάρρηκτος, ον, valde durus, *Theog.*

Πολύαρχον, τὸ, pro πολυαρχία, *Naz.*

Πολυαρχία, ας, ἡ, multorum dominatus; (2) dominorum multitudo. A

Πολύαρχος, ου, ὁ ἡ, multis dominans, potens. Ex ἀρχή.

Πολυάστρος, ον, valde stellatus, de nocte lucida. Ab ἀστήρ.

Πολύαστρος, ον, idem, de cœlo.

Πολυάσχολος, ου, ὁ ἡ, multis negotiis occupatus et districtus. *Gl. Vet.* occupatus.

Πολυαύλαξ, ακος, ὁ ἡ, multos sulcos habens; (2) magnus, latus, de agro.

Πολυαυξὴς, ές, ὁ ἡ, multum augescens, qui est multi incrementi. Ex αὔξω.

Πολυαύχενος, ου, ὁ ἡ, qu. dic. multicervix, i. e. multa habens capita. Ex αὐχήν.

Πολυάφορμος, ον, dives. Ab ἀφορμή.

Πολυάχνης, ου, ὁ ἡ, multos sonitus edens, multisonus, *Dor.* Ex ἠχέω.

Πολυάχυρος, ου, ὁ ἡ, multum habens paleæ. Ex ἄχυρον.

Πολυβάδιστος, ου, ὁ ἡ, multum tritus, de via. Ex βαδίζω.

Πολυβάτειος, ου, ὁ ἡ, rubis abundans. Ex βάτος.

Πολύβατος, ου, ὁ ἡ, tritus; (2) frequens hominibus. Ex βαίνω.

Πολυβαφὴς, ίος, ὁ ἡ, multum tinctus. Ex βάπτω.

Πολυβενθὴς, ίος, ὁ ἡ, valde profundus, *Il.* 1, 432. A βένθος.

Πολυβήματος, ον, multos pedes habens, seu sæpe saliens; (2) multa bemata (mensura Geom.) explens, amplus. A βῆμα.

Πολύβιβλος, ον, libris abundans, voluminosus.

Πολυβλαβὴς, ίος, ὁ ἡ, valde noxius; (2) multis damnis obnoxius. Ex βλάπτω.

Πολυβλαστὴς, ίος, ὁ ἡ, multum germinans. Ex βλαστάνω.

Πολυβλαστία, ἡ, uberrima germinatio, *Steph.*

Πολύβοια, Dea, Diana, al. Proserpina, *Hes.*

Πολύβολος, ον, valde extentus, epith. regionis. An πολυβώλος?

Πολυβόρος, ου, ὁ, ἡ, vorax. Ex βορά.

Πολύβοσκος, ου, ὁ ἡ, multos alens. Ex βόσκω.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, multorum altrix, alma. Epith. terræ. Ab eod.

Πολύβοτος, ου, ὁ ἡ, abundans pascuis. Ab eod.

Πολυβότρυς, υος, ὁ ἡ, racemis abundans.

Πολύβουλος, ου, ὁ ἡ, valde prudens, *Il.* 5, 260. Ex βουλή.

Πολυβώτης, ου, ὁ, multas boves seu multa pecora habens, dives.

Πολυβρόμος, ον, valde fremens seu sonans.

Πολύβροχος, ου, ὁ ἡ, multum madefactus; (2) multis laqueis constans; (1) prima significatio nititur tantum auctoritate lexicorum. (2) πολύβροχ' ἀμμάτων ἑρίσμαθ' Ἡράκλειον ἀμφὶ δίμας, *Eurip. Herc. Fur.* 1035. Ex βρέχω.

Πολύβυθος, ὁ, ἡ, valde profundus.

Πολύβυρσος, ον, multis coriis indutus, tectus. Epith. scuti. A βύρσα.

Πολυβώλαξ, ακος, ὁ, ἡ, fertilis. A βῶλος.

Πολυβωμος, ου, ὁ ἡ, multas aras habens.

Πολυβῶτα, gen. sing. *Dor.* pro πολυβώτου.

Πολυγάλακτος, ου, ὁ ἡ, lacte abundans. Ex γάλα.

Πολύγαλον, τὸ, Θάμνου, Polygala, frutex, *Diosc.*

Πολυγαμέω, ῶ, plures duco uxores.

Πολυγαμία, ας, ἡ, quum quis eodem tempore duas vel plures habet uxores; (2) cum quis plures deinceps ducit uxores. A

Πολύγαμος, ου, ὁ ἡ, qui plures duxit uxores, vel quæ pluribus nupsit viris.

Πολυγέλωτις, οἱ, αἱ, risus, joci amantes. A γέλως.

Πολυγένιος, ου, ὁ, multibarbus, *Gl. V.* Ex γένειον.

Πολυγενὴς, ὲς, fœcundus. A γίγνομαι.

Πολυγηθὴς, ίος, ὁ ἡ, multum lætitiæ adferens. Πολυγηθέες Ὧραι, *Il.* 21, 450. (2) lætissimus, de homine. Ex γηθέω.

Πολυ-

Πολυγήραος, et
Πολύγηρως, ω, ὁ ᾗ ἡ, vivax, *Ph.* senex. Ex γῆρας.
Πολυγλαγὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, lacte abundans. Ex γλάγος, *lac.*
Πολύγλευκος, ε, ὁ ᾗ ἡ, musto abundans.
Πολύγλανος, ε, ὁ ᾗ ἡ, multas habens pupillas, sive multos oculos; (2) maculosus: epith. retis, quod habet multas maculas. (2) πολυγλανόν τε σαγήνην, *Opp. Cynegel.* 1, 157. (imo quod habet multos oculos) Ex γλήνη.
Πολύγλωσσος, vel πολύγλωττος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui multarum linguarum est; (2) multarum linguarum gnarus; (2) multiloquus, verbosus; (3) loquax. (3) πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσου δρυός, *oracula* a paterna loquaci quercu edita, *Soph. Trach.* 1168. Εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς, *Id. El.* 798. Ex γλῶσσα.
Πολυγλώχιν, ινος, ὁ ᾗ ἡ, multos habens angulos; (2) multas habens cuspides.
Πολύγναμπτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui variis modis flectitur et incurvatur, multos flexus habens. Ex γνάμπτω.
Πολυγνωμόνως, *adv.* prudenter, scite:
Πολυγνωμοσύνη, ἡ, prudentia, peritia. A
Πολυγνώμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, sententia et animo inconstans; (2) multarum rerum peritus. Ex γνώμη.
Πολυγνώριστος, ον, idem quod
Πολύγνωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, multis notus seu cognitus, celebris.
Πολύγομφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, multis clavis compactus.
Πολυγόμφωτος, ον, idem. A γομφόω.
Πολυγόνατον, polygonaton, herba a geniculorum frequentia dicta. Ex γόνυ.
Πολυγόνατος, ον, multum geniculatus, *Steph.*
Πολυγονέω, ῶ, et πολυγονίομαι, οῦμαι, fœcundus sum. A πολύγονος.
Πολυγονία, ας, ἡ, fœcunditas. Ab eod.
Πολύγονον, ε, τὸ, herba, quam Lat. *sanguinariam* vocant. Ab eod.
Πολύγονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, fœcundus, ferax.
Πολυγράμματος, ε, ὁ ᾗ ἡ, admodum literatus. A γράμματα.
Πολύγραμμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, multis lineis interstinctus. A γραμμή.
Πολύγραος, ον, vorax, *Hipp.* A γρᾶω.
Πολυγράφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, multa scribens. Ex γράφω.
Πολυγύμναστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, in multis exercitatus. Ex γυμναζω, *exercco.*
Πολυγύναιξ, αικος, ὁ, qui multas uxores habet, vel habuit. Ex π. et γυνή.
Πολυγύναιος, ε, ὁ, idem et ex iisd.
Πολυγύνης, ὁ, idem et ex iisd.
Πολυγώνιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, multangulus, angulosus, *Gl. V.* πολυγώνιον, angulosum, *Ph.* Ex π. et γωνία.
Πολύγωνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.
Πολυγωνοειδὴς, ὲς, multanguli speciem gerens, *Steph.*
Πολυδαίδαλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, multo et vario artificio elaboratus, adfabre factus.
Πολυδαίμων, ὁ, valde divinus, sanctus.
Πολυδάκρυος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem quod
Πολύδακρυς, υος, ὁ ᾗ ἡ, lacrymosus; act. et pass.
Πολυδάκρυτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, lacrymabilis.
Πολυδακρύτως, *adv.* cum multis lacrymis.
Πολυδάκτυλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, multos digitos habens.
Πολύδαμνος, ον, multos domans, *Hes.*
Πολυδάπανος, ε, ὁ ᾗ ἡ, sumptuosus, *Gl. V.* Ex δαπάνη, *sumptus.*
Πολυδαπάνως, *adv.* sumptuose.
Πολυδίγμων, ὁ ᾗ ἡ, amplus, capax: idem quod πολυδίκτης, *Cornut. de Nat. Deor.* A δίχομαι
Πολύδεινος, ον, gravissimus.
Πολυδειρὰς, άδος, ὁ ᾗ ἡ, montium juga seu cacumina multa habens.
Πολυδίκτης, ε, ὁ, epithetum Plutonis, capax orcus. Χοριζομένη Πολυδίκτῃ, *Hom. Hymn. in Cererem*, 9.
Πολυδίνδρειος, ε, ὁ ᾗ ἡ, arboribus abundans, frequens. A δίνδρον.
Πολύδινδρις, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem.
Πολυδιερκὴς, ὲς, ὁ ᾗ ἡ, multa cernens, acutum cernens. A δίρκω.
Πολύδιψος, ε, ὁ ᾗ ἡ, multis ligatus vinculis; (2) multis clavis compactus. Epith. navis.
Πολυδιὐκὴς, ὲς, ὁ ᾗ ἡ, valde dulcis. Ex διῦκος.
Πολυδιύκης, ους, *contr.* ες, ὁ, *Poll. Ph.*
Πολύδημος, ον, idem quod
Πολυδημώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ. valde popularis.
Πολυδινὴς, ὲς, ὁ ᾗ ἡ, consultus, prudens, multi consilii. Ex δῆνος, *consilium.*
Πολυδιάφθορος, ον, valde, sæpe vastatus, sterilis ob vastitatem. A διαφθίρω.
Πολυδικέω, multa litigia moveo, *Plat.*
Πολυδίκιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, litigiosus. Ex δίκη.
Πολυδινὴς, ὲς, ὁ ᾗ ἡ, multos vortices habens; (2) multum agitatus et circumactus, *Il.* 4, 171. Ex δίνη.
Πολυδίψιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *Gl. V.* sticulosus; (2) multum desideratus. Ex δίψα, *sitis.*
Πολυδμοσύνη, ἡ, idem quod πολυΐδρια, *Ep.*
Πολύδονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui multum agitatur. A δονέω.
Πολύδοξος, ε, ὁ ᾗ ἡ, valde clarus, multum illustris. Ex δόξα.
Πολυδυλία, ας, ἡ, servorum copia.
Πολύδυλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui multos habet servos.
Πολύδρομος, ον, vagus, errabundus.
Πολύδροσος, ε, ὁ ᾗ ἡ, rore plenus, valde roscidus.
Πολυδυναμία, ἡ, multa potentia seu vis, *Bud.*
Πολυδύναμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, multipotens. Ex δύναμις.
Πολυδωρία, ας, ἡ, larga munificentia. A
Πολύδωρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, multa donans; (2) qui multa dona accepit. A δῶρον.
Πολυέδνος, ὁ, ἡ, epith. sponsæ, quæ magna dona a sponso accepit. Ab ἔδνα.
Πολύεδρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, multas sedes, *item* multos angulos et latera habens, de corpore solido *in Geom.* Ex ἕδρα.
Πολυεθνὴς, ὲς, populosus. Ab ἔθνος.
Πολυειδήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, multiscius, peritus.
Πολυειδὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, diversas species habens, multifarius, multiplex; (2) varius, diversicolor. (2) Ἦσαν πολυειδίας ἵππους, *Oppian. Cyneget.* 1, 330. Ex εἶδος.
Πολυειδία, ας, ἡ, varietas. A præc.
Πολυειδῶς, *adv.* vario modo.
Πολυέλαιος, ε, ὁ, ἡ, abundans oleo. Ab ἔλαιον.
Πολυέλεος, ε, ὁ ᾗ ἡ, valde misericors.
Πολυέλικτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, multis voluminibus tortus, multis modis volubilis et tortuosus Πολυέλικτον ἀδινὰν, multiplicem voluptatem, *Eurip. Phœn.* 319.
Πολυελκὴς, ὲς, ulceribus multis scatens, *Aret.* Ex ἕλκος.
Πολυέτινος, ον, multennis, *Suid.*
Πολυέπαινος, ε, ὁ ᾗ ἡ, multum laudatus.
Πολυέπτεια, ἡ, multiloquium, *Steph.*
Πολυέραστος, ον, valde amabilis, maxime amatus.
Πολυεργὴς, ὲς, ὁ ᾗ ἡ, idem quod
Πολυεργὸς, ὸς, ὁ ᾗ ἡ, operosus, laboriosus. Ex ἔργον.
Πολυετία, in multos annos duro, *V. L.*
Πολυέτηρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem quod
Πολυετὴς, ὲς, ὁ ᾗ ἡ, longævus, annosus, grandævus, *Ph.* Πολυετὴς σεσωσμένος. post multos annos servatus, *Eurip. Or.* 473. Ex π. et ἔτος.
Πολυετία, ας, ἡ, grandævitas. Ex iisd.
Πολύευκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, multum optatus, multis expetitus; (2) votis omnibus expetendus. Ab εὔχομαι.
Πολυέφελος, ον, multum diuque coctus, *Steph.*
Πολύζαλος, ον, procellosus, fluctuosus. A ζάλη
Πολύζηλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, quem æmulari et imitari multa animi contentione solemus; (2) magno studio expetitus; (3) invidiosus.
Πολυζήλωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, multo studio æmulandus, seu expetendus.
Πολυζήμιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, damnosus, *Ph.* Ex ζημία.
Πολύζυγος, ε, ὁ ᾗ ἡ, multa habens transtra. *Gl. V.* jugosus.
Πολύζωος, vivax, epith. cornicis, *Oppian. Cynegel.* 3, 117. Sed in *Codice Veneto* legitur πολύκρωζοί τε.
Πολύζωστος, ον, bene succinctus.
Πολυήγορος, ον, multiloquus, garrulus. Ab ἀγορία.
Πολυήθης, ὁ ᾗ ἡ, versutus, omnibus aptus. Ab ἦθος.
Πολυήκοος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui multa audivit vel audit. Ex ἀκούω.
Πολυήμερος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui multorum dierum est. Ab ἡμέρα
Πολυήρατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, perjucundus, optabilis. Ex ἐράω.
Πολύηρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, i. e. πολυάρουρος, dives agri, *R.* Ex ἔρα, *terra*, R.
Πολυήσυχος, ον, valde quietus, tranquillus.
Πολυηχὴς, ὲς, ὁ ᾗ ἡ, multos sonitus edens, multisonus, valde sonorus. Ex ἦχος.
Πολυήχητος, ον, idem. Ab ἠχέω.
Πολυηχία, ἡ, magnitudo soni. A
Πολύηχος, ον, valde strepens, sonorus.
Πολυθάητος, ον, spectabilis, admirabilis.
Πολυθάλμιος, ιον, almus, omnia florere faciens, *Orph.* 67, 1. A θάλλω.
Πολυθαμβὴς, ὲς, ὁ ᾗ ἡ, multum seu vehementer stupefactus. A θάμβος, *stupor.*
Πολυθαρσὴς, ὲς, ὁ ᾗ ἡ, multa fiducia præditus; (2) audax. Hinc τὸ πολυθαρσὲς, ὲος, audacia, animi confidentia. A θάρσος.
Πολυθαύμαστος, ον, valde admirandus.
Πολυθεάμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, qui multa spectavit. Ex θεάομαι.
Πολυθέατος, ον, conspicuus, spectabilis.
Πολυθεΐα, ας, ἡ, deorum multitudo. A
Πολύθεος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui multos deos colit. A præc.
Πολυθεότης, ητος, ἡ, deorum multitudo.
Πολυθερὴς, ὲς, fertilis, fœcundus. A θέρος.
Πολύθερμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, multum calidus, percalidus.
Πολύθεστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, percarus, *per Sync.* pro πολυτίθεστος. Τίκνων πολύθεστι τοκίῦσι, *Call. in Cer.* 47. A τίθεμι.
Πολυθέως, *adv.* multos deos statuendo.
Πολυθηρία, ἡ, ferarum copia. A
Πολύθηρος, ε, ὁ, ἡ, feris abundans. A θήρ.
Πολύθρους, ε, ὁ ᾗ ἡ, impetuosus, multo seu vehementi ruens impetu.
Πολύθραυστος, ον, valde aut in multas partes fractus. A θραύω.
Πολυθρέμματος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem quod
Πολυθρέμμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, pecorosus, multa alens pecora. Ex θρέμμα.
Πολύθρεπτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, multos pascens seu alens. Ex τρέφω.
Πολυθρήνητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, valde deflendus. A θρηνέω.
Πολύθρηνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, luctuosus, multum luctum adferens, lacrymosus. *Gl. V.* πολύθρηνον, lamentabile.
Πολύθριξ, χος, ὁ ᾗ ἡ, pilosus.
Πολύθρονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, multa habens remedia; (2) multa medendi vi præditus.
Πολύθροος, *contr.* πολύθρους, ε, ὁ ᾗ ἡ, sonorus.
Πολυθρύλλητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, vulgi sermonibus celebratus, famigeratus, omnibus notus. Ex θρυλλέω.
Πολύθυρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, multas habens fores seu januas, multis portis pervius. *Gl. V.* fenestratus. Ex θύρα.
Πολυθύσανος, ον, multas fimbrias habens.
Πολυθυσίαστος, ον, cui multæ victimæ mactantur. A θυσιάζω.
Πολύθυτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, victimis abundans, ubi sæpe sacrificatur. Μέλλοντι δ' αὐτῷ πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς; *Soph. Trach.* 756. Πολύθυτον δὲ ἄλσος Ἀρτέμιδος ἥλυθον ἀρούμενα, *Eurip. Iphig. in Aul.* 185. Ex θύω.
Πολυθῡμος, ον, impetuosus, acer, bellicosus.
Πολυΐδμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, multa calens; multiscius.
Πολυϊδρεία, ας, ἡ, multa scientia. A
Πολύϊδρις, ιος, ὁ ᾗ ἡ, qui multa scit, multa callens; (2) multa expertus.
Πολύϊνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, multas habens fibras seu venas. Ex ἴς, *fibra.*
Πολυΐππια, ας, ἡ, copia equorum. *Gl. V.* equitatus.
Πολύϊππος, ε, ὁ ᾗ ἡ, equis abundans.
Πολυΐστωρ, ορος, ὁ ᾗ ἡ, multiscius, multiplici doctrina præditus.

Πολυΐχθυος, υ, ὁ ᾗ ή, piscosus, piscibus abundans. Ex ἰχθύς.
Πολυϊχθύς, idem.
Πολυκαγκής, ές, ὁ ᾗ ή, admodum aridus, siccus. Ex καγχαίνω.
Πολυκαής, ές, ὁ ᾗ ή, ardens, æstuosus. Ex καίω
Πολυκάθιδος, υ, ὁ ᾗ ή, multa habens transtra. Ex κάθιδρα.
Πολυκαινής, ές, ὁ ᾗ ή, multos occidens. Ex καίνω, occido.
Πολυκαισαρία, ας, ή, Cæsarum multitudo. Ex Καῖσαρ.
Πολυκάλαμος, υ, ὁ ᾗ ή, qu. dic. multicalamus, multiplici calamo vel culmo adsurgens.
Πολυκάματος, ὁ ᾗ ή, laboriosus, ærumnosus; (2) multo labore, multa et varia arte factus.
Πολυκάμμορος, υ, ὁ ᾗ ή, miser, infortunatus.
Πολυκαμπής, ές, ὁ ᾗ ή, multos habens flexus, flexuosus. Ex καμπή.
Πολύκαμπτος, υ, ὁ ᾗ ή, varie flexus, seu flexibilis.
Πολυκανής, ές, qui multos interficit. A κανίνω.
Πολύκαπνος, υ, ὁ ᾗ ή, fumo abundans; (2) qui multo fumo infestari solet; (3) nimio fumo niger factus, fumosus.
Πολυκάρηνος, υ, ὁ ᾗ ή, multa habens capita. Ex κάρηνον.
Πολυκαρπίω, ῶ, multos fructus produco. Τὸ πολυκαρπεῖν οἱ ἀρχαιοὶ ἀνόμαζον φλύειν, *Æl. V. H.* 3, 41.
Πολυκαρπία, ας, ή, ubertas fructuum, uber fructus. A
Πολύκαρπος, υ, ὁ ᾗ ή, fœcundus. *Gl. V.* fructuosus.
Πολυκατασκεύαστος, ον, multa arte factus, perfectus.
Πολύκαυλος, υ, ὁ ᾗ ή, multos caules habens.
Πολυκέλαδος, υ, ὁ ᾗ ή, multum sonans, multum strepens, canorus.
Πολύκενος, υ, ὁ ᾗ ή, in quo multum vacui est.
Πολυκέντητος, ον, idem quod πολύκεστος.
Πολυκέρδεια, ας, ή, magna astutia seu vafrities. A
Πολυκερδής, ές, ὁ ᾗ ή, multum quæstuosus, multum lucri adferens; (2) valde astutus seu vafer. Ex κέρδος.
Πολύκερως, ωτος, ὁ ᾗ ή, multa habens cornua, corniger, *Soph. Aj.* 55. Ex κέρας.
Πολύκεστος, υ, ὁ ᾗ ή, varie acu pictus, varius.
Πολυκέφαλος, υ, ὁ ᾗ ή, multa habens capita; (2) genus modi tibicinum. Ex κεφαλή.
Πολυκηδία, ή, mœror gravis. A
Πολυκηδής, ές, ὁ ᾗ ή, multum mœroris adferens, valde luctuosus. A κῆδος.
Πολυκήτης, ες, ὁ ᾗ ή, multa cete habens; (2) magnis piscibus abundans. A κῆτος.
Πολυκίνδυνος, ον, valde periculosus.
Πολυκινησία, ας, ή, multiplex motus, concursatio. A κίνησις.
Πολυκίνητος, υ, ὁ ᾗ ή, qui multiplici motu agitatur. *Gl. V.* motabilis. Ex κινέω.
Πολυκλαδής, ές, ὁ ᾗ ή, multos ramulos habens vel emittens. Ex σ. et κλάδος.
Πολύκλαδος, υ, ὁ ᾗ ή, idem et ex iisd.
Πολύκλαυστος, υ, ὁ ᾗ ή, multum defletus aut deflendus; (2) valde lugens seu deflens, lugubris. A κλαίω.
Πολυκλαύτιο, *Ion.* pro πολυκλαύτου. A
Πολύκλαυτος, υ, ὁ ᾗ ή, idem quod πολύκλαυστος.
Πολύκλειστος, υ, ὁ ᾗ ή, accurate clausus.
Πολύκλειτος, υ, ὁ ᾗ ή, valde celeber.
Πολυκλήϊς, ήϊσσα, ῆϊν, idem: ex κλείω.
Πολυκλήϊς, ίδος, ὁ ᾗ ή, multis transtris instructus; (2) multa compage junctus.
Πολυκλήϊστος, υ, ὁ ᾗ ή, percelebris. A κληΐζω.
Πολύκληρος, υ, ὁ ᾗ ή, dives.
Πολύκλητος, υ, ὁ ᾗ ή, multis vocatus; (2) e multis locis convocatus.
Πολυκλινής, ές, cum multis lectum socians, *Man.*
Πολύκλυστος, υ, ὁ ᾗ ή, multum ablutus; (2) qui multis fluctibus abluitur; (3) undosus; (4) undis agitatus. A κλύζω.
Πολύκλωνος, υ, ὁ ᾗ ή, multos habens ramos, surculosus. Ex κλών.
Πολύκμητος, υ, ὁ ᾗ ή, valde elaboratus, aut circa quem laboratur, a fabris videlicet. Ex σ. et κάμνω.
Πολυκμής, ῆος, ὁ ᾗ ή, idem et ex iisdem.
Πολύκνημος, υ, ὁ ᾗ ή, saltuosus.
Πολύκνισσος, υ, ὁ ᾗ ή, nidorosus, multo nidore fumans aut redolens. Πολυκνίσσῳ παρὰ πίτρῃ, *Nonn. P.* 4, 20.
Πολυκοίλιος, υ, ὁ ᾗ ή, amplum habens ventrem A κοιλία.
Πολυκοίμητος, ον, quietissimus, tranquillus.
Πολύκοινος, υ, ὁ ᾗ ή, multis communis, pervulgatus.
Πολυκοιρανίη, ης, ή, *Ion.* pro πολυκοιρανίᾱ, ας, ή imperium vel dominium multorum A
Πολυκοίρανος, υ, ὁ, multorum dominus et rex.
Πολυκόλλητος, υ, ὁ ᾗ ή, ex multis conglutinatus.
Πολυκόλυμβος· ut πολυκόλυμβα μέλη βατράχων, cantilenæ ranarum, inter quas crebro aquis se submergunt seu innatant, aut *per Hypall.* epith. ipsarum. A κολυμβάω.
Πολύκολπος, υ, ὁ ᾗ ή, plures sinus habens.
Πολύκομος, υ, ὁ ᾗ ή, cui multa coma est, cui spissa est cæsaries. A κόμη.
Πολύκομπος, υ, ὁ, ή, jactans, jactabundus.
Πολυκόπος, υ, ὁ ᾗ ή, valde plangens; (2) gestus plangentium exprimens. Ex σ. et κόπτομαι.
Πολύκοσμος, ον, valde ornatus.
Πολύκρανος, υ, ὁ ᾗ ή, multa habens capita. A κράνον.
Πολυκρατής, ές, ὁ ᾗ ή, multum habens potestatis, potentissimus. A κράτος.
Πολυκρατία, ή, multorum vel multa potestas, *Man.*
Πολύκριτος, ον, canorus, epith. citharæ. A κρίνω.
Πολύκρημνος, υ, ὁ ᾗ ή, multa habens præcipitia, ideoque asper, et difficilis ascensu, præruptus.
Πολύκριθος, υ, ὁ ᾗ ή, dives hordei. A κριθή.
Πολύκριμνος, υ, ὁ ᾗ ή, multum hordei proferens; (2) fertilis. A κρίμνον.
Πολύκριτος, ον, concretus e multis partibus aut mixtus. A κρίνω.
Πολύκρροτος, υ, ὁ ᾗ ή, multis plausibus resonans; (2) navis quæ pluribus remis impellitur; (3) callidus. Vide *Ern.*
Πολυκρίτητος, ον, idem; (2) diversos et non congruentes sonos edens. A κρούω.
Πολύκρυπτος, υ, ὁ ᾗ ή, multas scaturigines habens
Πολύκρωζος, valde crocitans. Πολύκρωζοί τε κορῶναι, *Oppian. Cyneget.* 3, 117.
Πολυκτίανος, υ, ὁ ᾗ ή, prædives. A κτίανον.
Πολυκτημοσύνη, ης, ή, divitiæ. A
Πολυκτήμων, ονος, ὁ ᾗ ή, dives. *Ph.* locuples. *Gl. V.* agrarius. Ὦ πόλιος πολυκτήμονες ἄνδρες, *Soph. Antig.* 842. Ex κτῆμα.
Πολύκτηνος, ον, dives pecoris.
Πολυκτησία, ή, divitiæ. A κτῆσις.
Πολύκτητος, υ, ὁ ᾗ ή, dives. A κτάομαι.
Πολύκτησις, ή, dives, *Ern.*
Πολυκτόνος, υ, ὁ ᾗ ή, multos interficiens. Ἐλίνης λιγόμενος τῆς πολυκτόνου φωνής, *Eur. Or.* 1142. A κτείνω.
Πολυκυδής, ές, admodum gloriosus, *Dolsc.*
Πολυκύδιτος, υ, ὁ ᾗ ή, et πολυκύδιστος, ίστη, ιστον, multum venerandus; *item* nobilis, gloriosus, jactator. A κῦδος.
Πολύκυκλος, ον, flexuosus, sinuosus.
Πολυκυλίνδητος, υ, ὁ ᾗ ή, multum volutatus. A κυλινδέω.
Πολυκύματος, υ, ὁ ᾗ ή, multiplici fœtu gravida, seu potius plures enixa. A κύω.
Πολυκύμων, ονος, ὁ ᾗ ή, fluctuosus. Ex κῦμα.
Πολυκυριότης, ητος, ή, multitudo dominorum.
Πολυκώων, ωνος, ὁ ᾗ ή, bibacissimus, vinosissimus.
Πολυκώκυτος, υ, ὁ ᾗ ή, luctuosus. A κωκύω.
Πολύκωμος, υ, ὁ ᾗ ή, deditus comessationibus; (2) comessationibus abundans.
Πολύκωπος, υ, ὁ ᾗ ή, multos remos habens. A κώπη.
Πολυλαλίω, garrio.
Πολύλαλος, υ, ὁ ᾗ ή, multiloquus, loquax.
Πολύλαος, ον, populosus, frequens hominibus.
Πολυλήϊος, υ, ὁ ᾗ ή, multas prædas adeptus; (2) multas segetes habens, locuples. A λήϊον, præda, vel λήϊον, seges.
Πολύλιμος, ον, valde esuriens.
Πολυλιτάνευτος, ον, (a λιτανεύω) idem quod πολύλλιτος.
Πολυλίϊτος, multum desideratus, a λίϊτ ἐπιθυμία. Καί κεν ἐλίγκιος πολυλίϊτον Ἄρηος ἐκείρην, *Il.* 4, 171. Ubi male legitur πολυδίψιον.
Πολύλλιτος, υ, ὁ ᾗ ή, (a λίσσομαι) idem quod Πολύλλιτος, υ, ὁ ᾗ ή, multis precibus petitus; (2) multis precibus invocandus; (3) valde supplex. Ἰὴ Ἰὴ Καρεῖν πολύλλιτε, *Callim.* Ἠμετέρῃ δὲ Τιρσωλὴ τετίλιστο πολύλλιτος, *Nonn. Odyss.* 5, 445.
Πολύλοβος, υ, ὁ ᾗ ή, multos folliculos habens, qui multis folliculis siliquatur.
Πολυλογίω, ῶ, multa dico; copiose loquor.
Πολυλογία, ας, ή, expositio quæ multis fit verbis, sermo aut oratio de multis. *Gl. V.* multiloquium, loquacitas, verbositas. A
Πολυλόγος, υ, ὁ ᾗ ή, qui multa verba facit. *Gl. V.* multiloquus, verbosus.
Πολύλογος, υ, ὁ ᾗ ή, qui multis verbis indiget, ut intelligatur.
Πολυλόγως, *adv.* multis verbis, longo sermone, loquaciter.
Πολύλοπος, υ, ὁ ᾗ ή, pluribus corticibus et tunicis vestitus, pluribus tunicis involutus.
Πολυμάθεια, et πολυμαθία, ας, ή, multarum rerum scientia, multa eruditio seu doctrina. *Gl. V.* πολυμαθία, solertia, multa scientia.
Πολυμαθίω, ῶ, multa discere appeto.
Πολυμαθημοσύνη, ης, ή, multa et varia doctrina. A
Πολυμαθής, ές, ὁ ᾗ ή, qui multa didicit, eruditus. *Gl. V.* peritus, doctus, sagax, multiscius. Ex μανθάνω.
Πολυμαθῶς, *adv.* cum peritia multarum rerum, seu cum magna eruditione, more ejus qui multarum rerum peritus est.
Πολυμάκαρος, ὁ, felicissimus, ditissimus.
Πολύμαλλος, ον, villosus, lanosus, seu pecore lanoso abundans, *Lycophr. Sch.*
Πολυμάντευτος, υ, ὁ ᾗ ή, multis vaticiniis clarus. A μαντεύω.
Πολυμάσχαλος, υ, ὁ ᾗ ή, multas habens alas; πολυμάσχαλος δρῦς, quercus corpore sinuoso. A μασχάλη, *ala.*
Πολυμάχητος, υ, ὁ ᾗ ή, de quo multi et sæpe contendunt. A μάχομαι.
Πολυμέδιμνος, υ, ὁ ᾗ ή, qu. dic. multos exhibens medimnos *frumenti*, epith Cereris.
Πολυμεθής, ές, ὁ ᾗ ή, multum ebrius. A μέθη.
Πολυμέλαθρος, υ, ὁ ᾗ ή, multas habens ædes, seu multa atria, cubicula. A μέλαθρον.
Πολυμελής, ές, varie sonans, epith. tibiæ. A μέλος.
Πολυμελῶς, *adv.* vario sono.
Πολυμελτής, ές, idem, canorus.
Πολυμεμφής, ές, ὁ ᾗ ή, querulus. A μέμφομαι.
Πολυμέρεια, ας, ή, partium multitudo, sive plures partes. A
Πολυμερής, ές, ή ᾗ ή, multis partibus constans, in multas partes divisus, multa habens membra. *Gl. V.* multiplex. A μέρος.
Πολυμέριμνος, υ, ὁ ᾗ ή, multis curis obnoxius, anxius, solicitus. A μέριμνα.
Πολυμέρμερος, υ, ὁ ᾗ ή, idem.
Πολυμερῶς, *adv.* varie. *Ph.* plurifariam, multifariam.
Πολυμεταβλητος, ον, valde variabilis, permultas formas adsumens, epith. Protei.
Πολυμετρία, ή, multitudo et varietas metrorum in carmine. Vide et ὀλιγομετρία. A
Πολύμετρος, υ, ὁ ᾗ ή, qui multis mensuris seu dimensionibus constat; (2) latus, spatiosus, amplus, magnus. A μέτρον.
Πολυμηκάδις, αι, epith. caprarum. V. μηκάς.
Πολυμήκετος, ον, valde longus, *Cal.*
Πολυμήκης, ες, valde longus. A μῆκος.
Πολύμηλος, υ, ὁ ᾗ ή, multas oves habens; (2) pomifer, *Il.* 2, 605. A μῆλον.
Πολύμηνις, ιος, ὁ ᾗ ή, iracundus.
Πολυμήτηρ, ερος, ή, mulorum mater.

Πολυμήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem.
Πολύμητις, ιος, ὁ ἡ, abundans consilio et prudentia, valde prudens vel sapiens, peritus, *Il.* 1, 10.
Πολυμηχανία, ας, ἡ, calliditas, solertia. A
Πολυμήχανος, ε, ὁ ἡ, multis artibus ac dolis instructus, industrius, solers, prudens, astutus, versutus. *Gl. V.* dædalius, factitiosus. *Il.* 2, 173. Ex μηχανή.
Πολυμιγής, ές, ὁ ἡ, ex multis mistus, varius; (2) permixtus, confusus. A μιγνύω. Hinc
Πολυμιγία, ας, ἡ, multarum rerum mistura.
Πολυμιξία, ας, ἡ, idem. A μῖξις.
Πολύμικτος, ον, idem quod πολυμιγής.
Πολυμισής, ές, ὁ ἡ, invisus, odiosus. A μῖσος.
Πολύμισθος, ε, ὁ ἡ, multa mercede conducens, qui magna mercede operam suam alicui locat.
Πολυμιτάρικος, ἡ, ὸν, sc. τέχνη, ars texendi vestes variegatas, phrygionia.
Πολύμιτος, ε, ὁ ἡ, multis liciis textus, *Gl. V.* πολύμιτα, multilicia: dicitur et de instrumentis musicis pulsatilibus.
Πολυμνήμων, ονος, ὁ ἡ, multarum rerum memor; (2) memoria valens. A μνήμη.
Πολυμνηστίη, sc. μίλη, a Polymnesto condita, *Ar.*
Πολυμνήστευτος, ε, ὁ ἡ, a multis ambita, cujus multi sunt aut fuerunt proci. Ex π. et μνηστεύομαι
Πολυμνήστη, idem et ex iisd.
Πολυμνήστος, et
Πολυμνήστωρ, ορος, ὁ ἡ, memoria pollens, memor multorum.
Πολύμνητος, ε, ὁ ἡ, clarus, nobilis. Ab ὀυνέω.
Πολύμνια, ας, ἡ, Polymnia, una Musarum.
Πολυμορφία, ας, ἡ, multitudo formarum. A
Πολύμορφος, ε, ὁ ἡ, multiformis, qui multarum formarum est; (2) variegatus. A μορφή.
Πολυμορφῶς, *adv.* varie, varia forma, colore, &c.
Πολύμυκος, ε, ὁ ἡ, doctus, disertus, venustus, ut de musica et saltatione. A Μῦσα.
Πολύμοχθος, ε, ὁ ἡ, ærumnosus, laboriosus. Ὦ πολύμοχθος Ἄρης, *Eurip. Phœn.* 791. Πολυμόχθοις Λαβδακίδαισιν, miseris Labdacidis, *Id. Ibid.* 807.
Πολυμύελος, ον, multum medullæ habens.
Πολύμυθος, ε, ὁ ἡ, verbosus, loquax; (2) fabulosus; (3) disertus; (4) multis laudibus celebrandus.
Πολύμυξος, ε, ὁ ἡ, multa habens ellychnia. A μύξα.
Πολύνασ, ε, ὁ ἡ, multa habens delubra. *Theoc.* 15, 109.
Πολυναύτης, ε, ὁ, multos nautas habens.
Πολύνευρον, ε, τὸ, plantago, a multitudine fibrarum ac veluti nervorum.
Πολυνέφελος, ον, nebulosus. A νεφέλη.
Πολυνηνέμιος, ία, *Ion.* ίη, ιον, admodum tranquillus.
Πολυνικέω, longe vinco, *Thuc.*
Πολυνίκης, ε, ὁ, sæpius victor. A νίκη.
Πολυνιφής, ές, ὁ ἡ, multa nive tectus, nivosus, nivalis. Ex νίφω.
Πολύνιφος, ον, idem.
Πολύνοια, ας, ἡ, mens cui multum prudentiæ et sagacitatis inest. A πολύνοος.
Πολύνομος, ε, ὁ ἡ, qui multis vescitur. Ex νέμω, *pasco.*
Πολύνοος, *contr.* πολύνους, ε, ὁ ἡ, cui multum est mentis, *i. e.* prudentiæ et sagacitatis. Hinc
Πολύνως, *adv.* prudenter, sagaciter.
Πολυνόσεος, ε, ὁ ἡ, multis morbis obnoxius, morbidus.
Πολύνοστος, ε, ὁ ἡ, qui sæpius revolvitur, redit.
Πολύνυμφος, ἡ, quæ sæpius nupsit. A νύμφη.
Πολύξεινος, *Ion.* πολύξινος, ε, ὁ ἡ, qui multos hospites habet, qui multos hospitio excipit.
Πολυξενόω, et ὁμαι, hospitalis sum.
Πολύξεστος, ον, multum politus, *i. e.* pulchre ædificatus, factus.
Πολύξηρος, ον, valde siccus, aridus.
Πολύξυλος, ον, arboribus frequens. A ξύλον.
Πολυοδία, ας, ἡ, multæ viæ; (2) multum itineris. Ab ὁδός.
Πολυόδους, οντος, ὁ ἡ, multos habens dentes.
Πολυόδμος, ον, suaviter olens. Ab ὀσμή.
Πολυοζία, ας, ἡ, in plures ramos dispersum esse, in multas partes esse divisum. A
Πολύοζος, ε, ὁ ἡ, in plures dispersus ramos, in plures partes diffusus.
Πολυοινία, ας, ἡ, vini copia, item vinolentia. A
Πολύοινος, ον, vinolentus, vino abundans.
Πολύοκνος, ον, valde tardus, seu cunctator.
Πολυόλβιος, ον, idem quod
Πολύολβος, ε, ὁ ἡ, perbeatus, beatissimus; (2) prædives.
Πολυόμματος, ε, ὁ ἡ, multos habens oculos; *item* multa habens foramina. *Gl. V.* oculatus. Ab ὄμμα.
Πολυόμφαλος, ε, ὁ ἡ, multos umbones habens, multis clypeis munitus.
Πολυόνειρος, ε, ὁ ἡ, multa insomnia habens; (2) insomnia observans.
Πολύοπος, ε, ὁ ἡ, multo abundans succo; (2) multa habens foramina. Ex ὀπὸς, *succus*, vel ὀπὴ, *foramen.*
Πολύοπτος, ε, ὁ ἡ, qui a multis conspicitur. Ab ὄπτομαι.
Πολυόργιος, ον, cui multa sacra fiunt, epith. Bacchi. Ab ὄργια.
Πολυορκία, ας, ἡ, consuetudo sæpè jurandi. A
Πολύορκος, ε, ὁ ἡ, multum jurans, leviter jurans.
Πολυόρμητος, ον, impetuosus, vehemens. Ab ὁρμάομαι.
Πολυόρνιθος, ε, ὁ ἡ, avibus abundans. A
Πολύορνις, ὁ ἡ, idem.
Πολυόροφος, ε, ὁ ἡ, multas concameraciones seu contignationes habens; (2) multa habens culmina.
Πολυοσμία, ἡ, odoris copia et suavitas. A
Πολύοσμος, ε, ὁ ἡ, valde fragrans. Ab ὀσμή.
Πολυόστιος, ε, ὁ ἡ, multa habens ossa. Ab ὀστέον, *os.*
Πολυόσιος, ε, ὁ ἡ, peculiatus, *Ph.* Ab ὐσία, *peculium.*
Πολυόφθαλμος, ε, ὁ ἡ, multos oculos habens; (2) herba vim habens siccandi, velut tussilago.
Πολυοχλέω, ῶ, fut. ήσω, hominum multitudine abundo. *Gl. V.* πολυοχλῆσα, celeberrima, populosa.
Πολυοχλία, ας, ἡ, populi multitudo. *Gl. V.* celebritas, populositas. A
Πολύοχλος, ε, ὁ ἡ, frequens, hominum multitudine abundans; epith. urbis.
Πολύοχος, ε, ὁ, ἡ, potens, dives. Ab ἔχω.
Πολυοψία, ας, ἡ, opsoniorum abundantia. A
Πολύοψος, ε, ὁ ἡ, abundans opsoniis; (2) opsoniis multis vescens. Ab ὄψον.
Πολυπάθεια, ας, ἡ, multorum malorum perpessio. A
Πολυπαθής, ές, ὁ ἡ, multis casibus seu malis jactatus. Ex πάθος.
Πολυπαιδία, ας, ἡ, multitudo liberorum; (2) servitiorum multitudo. A πολύπαις.
Πολυπαίπαλος, ε, ὁ ἡ, admodum vafer, valde callidus.
Πολύπαις, δος, ὁ ἡ, cui multi sunt liberi seu servi.
Πολυπάμμων, vel -πάμων, ονος, ὁ ἡ, multa possidens, dives, *Il.* 4, 433. Scribendum est πολυπάμων. Vide in πᾶμα, possessio. A πάμμα, vel potius πᾶμα.
Πολυπάμφαος, ε, ὁ ἡ, lucidissimus.
Πολυπαρθένιος, ἡ, quæ diu virgo manet.
Πολυπάρθενος, ον, virgines multas habens.
Πολυπάταξ, ὁ ἡ, multum saltans, qui fit cum saltatione, in quo saltatur. A πατάσσω.
Πολυπάτητος, ε, ὁ ἡ, multum calcatus, tritus et pervulgatus. A πατέω.
Πολύπατρις, ιδος, ὁ ἡ, plus una patria utens.
Πολυπειρία, ας, ἡ, multarum rerum experientia et peritia. *Gl. V.* sagacitas, solertia. A
Πολύπειρος, ε, ὁ ἡ, multa expertus, qui multa tentavit, peritus, callidus. *Gl. Vet.* sagax. Ex πεῖρα.
Πολυπείρων, ὁ ἡ, multiplex, varius. A πείρας.
Πολυπενθής, ές, ὁ ἡ, miser, luctuosus, luctu plenus; *Il.* 5, 559. A πένθος.
Πολυπευθής, ές, ὁ ἡ, multum sciscitans. Ex πεύθομαι.
Πολυπήδητος, ον, multum saliens, in quo multum exsultatur. A πηδάω.
Πολυπήμων, ονος, ὁ ἡ, multa damna adferens, noxius. A πῆμα.
Πολύπηνος, ε, ὁ ἡ, multo stamine textus, pinguis, epith. vestis. A πῆνος.
Πολυπίδακος, ε, ὁ ἡ, fontibus abundans, *Il.* 8, 47. Ex π. et πίδαξ.
Πολυπίδαξ, ακος, ὁ ἡ, idem et ex iisd.
Πολύπικρος, ε, ὁ ἡ, valde amarus.
Πολυπινής, ές, valde sordidus, squalidus. A πῖνος.
Πολύπιστος, ε, ὁ ἡ, multum fidens seu credens; (2) fidelissimus, *Hes.*
Πολύπλαγκτος, ε, ὁ ἡ, multum errans, multivagus, *Il.* 11, 308. Epitheton ani *apud Sophoclem.*
Πολυπλαγκτοσύνη, ἡ, magna erratio, *Man.*
Πολυπλανής, ές, ὁ ἡ, idem; (2) erroris plenus. (1) ὁ δ' ἱμὸς ἐν ἀλὶ πολυπλανὴς πόσις, *Eurip. Hel.* 204. Οἱ δὲ καμόντες. Ἔργα πολυπλανέος βιοτῆς, *Nonn.* A πλάνη.
Πολυπλάνητος, ε, ὁ ἡ, idem. (1) δρομαίων δ' ὅτι πολυπλανήτων μάτηρ ἔσαυσε πόνων, *Eurip. Hel.* 1335. (2) μιτὰ δ' ἔσαται ἀνδράσιν αἰὼν πολυπλάνητος αἰεὶ, *Id. Hipp.* 1109. A πλανάομαι.
Πολύπλαστος, ε, ὁ ἡ, idem. Δεγμάτων κόραισι πολυπλάνοις ἐπίσκοπῶν, *Eurip. Phœn.* 665. A πλάση.
Πολυπλανῶς, *adv.* cum multo errore. Eleganter de radicibus in terra omnes in partes diffusis, aut de herba errante longe lateque.
Πολυπλασιάζω, fut. άσω, multiplico. A πολυπλάσιος. Hinc
Πολυπλασιασμός, ῦ, ὁ, multiplicatio.
Πολυπλάσιος, ία, ιον, multiplex; (2) multo copiosior, multo major. A πολύς. Unde
Πολυπλασίων, ονος, ὁ ἡ, multiplex, *Ph.*
Πολύπλεθρος, ε, ὁ ἡ, qui multorum jugerum est; (2) qui multa jugera possidet. A πλέθρον.
Πολύπλεκτος, ε, ὁ ἡ, multum implicatus, varius, multifarius. Πολυπλέκτῳ χαίτας ῥύτορα κικρύφαλον, *Analect. Brunck.* 2, 92.
Πολύπλευρος, ε, ὁ ἡ, multa habens latera. A πλευρά.
Πολυπληθέω, ῶ, fut. ήσω, multus numero sum; (2) augeor et cresco numero. A
Πολυπλήθης, ές, ὁ ἡ, multus numero:
Πολυπλήθεια, vel πολυπλήθια, ας, ἡ, magna multitudo, frequentia, copia, *Appian. Bell. Civil.* 1. A πλῆθος.
Πολυπληθύνω, f. υνῶ, et πολυπλήθω, multiplico. Ab eod.
Πολυπλοκία, ας, ἡ, versutia, dolus. A
Πολύπλοκος, ε, ὁ ἡ, multis nexibus implicitus, intricatus, et hinc valde impeditus, difficilis; (2) varius, multiplex; (3) dolosus, vafer, versutus. (2) πεσσῶν ἠδομένους μορφαῖσι πολυπλόκοις, *Eurip. Iphig. in Aul.* 196. A πλέκω.
Πολυπλόκως, *adv.* multis nexibus, implicite, multis nodis; multipliciter, *Gl. V.*
Πολύπνοος, *contr.* πολύπνους, ε, ὁ ἡ, multum odorem emittens, valde odoratus, valde graviter spirans. A πνοή.
Πολυποδία, ας, ἡ, pedum multitudo, multi pedes. A πολύπους.
Πολυποδίνη, ἡ, genus quoddam polypi, *Aristot.*
Πολυπόδιον, ε, τὸ, parvus polypus; (2) herba quædam. Dim. ab eod. *Angl.* POLYPODY.
Πολυποδίτης, sc. οἶνος, vinum ex polypodio factum.
Πολυποδώδης, ες, ὁ ἡ, polypis abundans; (2) polypo similis.

Πολυπόθητος, η, ὁ ἢ ἡ, multum desideratus.
Πολυποίκιλος, η, ὁ ἢ ἡ, admodum varius, multum variegatus; (2) multifarius, multiformis.
Πολυπόλις, ιως, ὁ ἢ ἡ, multas habens urbes.
Πολύπονος, η, ὁ ἢ ἡ, laboriosus; (2) ærumnosus, calamitosus; (3) multos labores strenue perficiens. Τὸ πολύπονον βιότου, multiplices ærumnæ, *S. ph. Trach.* 117. Ὡς σε πολυπονωτάτην βροτῶν δαίμων ἔθηκεν, *Eurip. Hec.* 722.
Πολυπόνως, *adv.* multo cum labore.
Πολυπόριτος, ον, frequens viatoribus, epith. viæ. A πορεύομαι.
Πολύπορος, η, ὁ ἢ ἡ, multos meatus habens. *Gl. V.* πολυπόρος, vadosus.
Πολυποσία, ας, ἡ, multa potatio, immodicus potus. A πόσις, *potio*.
Πολυποτάμος, η, ὁ ἢ ἡ, fluviis abundans.
Πολυποτίω, multum poto, potui indulgeo. A
Πολυπότης, ου, ὁ, qui multum bibit, magnus potator, bibosus. *Gl. V.* multibibus.
Πολυπότις, ἡ, fœm. præcedentis.
Πολύποτμος, ον, multa fata habens.
Πολυπότνια, ἡ, valde veneranda, *Ap.*
Πολύποτος, η, ὁ ἢ ἡ, idem quod πολυπότης.
Πολύπους, ποδος, ὁ ἢ ἡ, multos pedes habens, multipes; (2) subst. ὁ polypus, *piscis*; (3) tuberculum in naribus, polypo simile.
Πολυπραγματίω, ῶ, multis rebus vaco, multas res tracto. A πρᾶγμα.
Πολυπραγμονέω, ῶ, f. ήσω, multis negotiis, iisque nihil ad me pertinentibus, me implico; ardelionem ago; (2) diligenter et solicite inquiro, curiose perscrutor, *Gl. V.* πολυπραγμονῶ, sciscitor, percontor, rimor; (3) aliquid ad curam meam pertinere arbitror; habet et significationem appetendæ rei alienæ, *inpr.* imperii. Τὰ περὶ τὸν Θύαμιν πολυπραγμονῆν, *Heliod.* Ὁ τὴν τοῦ ὄντος πολυπράγμονον φύσιν, *Plato*.
Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, solicitudo de multis negotiis, et quidem nihil ad nos pertinentibus, curiositas ardelionis; (2) *inpr.* tribuitur privatis res publicas curantibus et arcana imperii; (3) accurata rei tractatio, cognitio; (4) studia literarum, *inpr.* historiæ. A
Πολυπράγμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui est multorum negotiorum, nihil in primis ad ipsum pertinentium; ardelio, multa negotia curans. *Gl. V.* scrutator, sciscitator, curiosus; (2) in bonam partem, laboribus multis et variis occupatus, variarum doctrinarum studiosus. A πρᾶγμα.
Πολυπράκτωρ, ὁ, semper curiosus, *Man.*
Πολύπραος, ον, valde mitis.
Πολυπρεμνος, η, ὁ ἢ ἡ, multos habens stipites seu truncos. A πρέμνον.
Πολυπρίων, ωνος, ὁ ἢ ἡ, ramosus.
Πολυπρόβατος, η, ὁ ἢ ἡ, magnam pecoris copiam habens; (2) dives, opulentus. A πρόβατον.
Πολύπροιρος, ἡ, bene dotata. A πρ-ξ.
Πολυπρόσωπος, η, ὁ ἢ ἡ, qu. dic. multas habens facies; (2) multiformis. A πρόσωπον.
Πολυπροσώπως, *adv.* multis modis.
Πολύπτερος, η, ὁ ἢ ἡ, multas pennas seu pinnas habens. A πτερόν.
Πολυπτοίητος, et πολυπτόητος, η, ὁ ἢ ἡ, pavidus, meticulosus, tumultuosus, formidabilis. A πτοίω, *exterreo*.
Πολύπτολις, ιος, seu ίως, ὁ ἢ ἡ, multas urbes habens, *Call. in Dian.* 225.
Πολύπτορθος, η, ὁ ἢ ἡ, multos habens ramos.
Πολυπτυχία, ας, ἡ, multitudo plicarum, sinuum, vallium, &c.; conglobatio, *Gl. V.* A
Πολύπτυχος, η, ὁ ἢ ἡ, multas plicas habens, sinuosus, multiplex, multipliciter obductus ære, corio, &c. *Il.* 8, 411. A πτύξ.
Πολυπτώξ, ὁ ἢ ἡ, multos habens lepores.
Πολύπτωτος, η, ὁ ἢ ἡ, plures casus habens. Hinc τὸ πολύπτωτον, η, Polyptoton, figura rhetorica. A πίπτω.
Πολύπυλος, ον, multas portas habens. A πύλη.
Πολύπυργος, η, ὁ ἢ ἡ, multis turribus munitus.
Πολύπυρος, η, ὁ ἢ ἡ, multum triticum ferens, tritico abundans.
Πολύπυσος, *Nic.*
Πολυπώγων, ωνος, ὁ ἢ ἡ, barbatus.
Πολυρήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, disertus, verbosus, *Gl. V.* A ῥῆμα, *verbum*.
Πολύρραδος, ον, multis virgis (lineis coloratis) distinctus, virgatus.
Πολυρραγής, ές, ὁ ἢ ἡ, multas habens rapturas; (2) multis partibus erumpens, violentus. A ῥήγνυμι.
Πολυρράθαγος, η, ὁ ἢ ἡ, magnum sonum seu strepitum edens, sonorus. Διελφῖνες δ' ἀκταῖσι πολυρράθαγοισι γάνυνται, *Oppian. Halieut.* 1, 383.
Πολυρραίστης, η, ὁ, qui multa vastat, destruit. A ῥαίω.
Πολύρραιστος, ον, exitiosus, *Lyc.*
Πολύρραπτος, η, ὁ ἢ ἡ, multum sutus, multipliciter sutus seu consutus.
Πολυρράφης, ές, ὁ ἢ ἡ, idem. A ῥάπτω.
Πολύρραφος, η, ὁ ἢ ἡ, idem et ab eod.
Πολυρρημονίω, copiose, verbose dico. A
Πολυρρήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ· vide πολυρήμων.
Πολύρρην, ηνος, et πολύρρηνος, η, ὁ ἢ ἡ, dives pecoris, ovium copias habens; (2) opulentus, dives; *Il.* 9, 155. A ῥὴν, *ovis*.
Πολύρρητος, η, ὁ, ἡ, multum dictus. A ῥέω.
Πολυρριζία, ας, ἡ, multitudo radicum. A
Πολύρριζος, η, ὁ ἢ ἡ, cui multiplex est radix. A ῥίζα.
Πολύρρινος, η, ὁ ἢ ἡ, corio multiplici inductus.
Πολυρρόδης, η, ἡ, rosis abundans, multis rosis conspersus. A ῥόδον.
Πολύρροδος, η, ὁ ἢ ἡ, idem.
Πολυρρόθιος, η, ὁ ἢ ἡ, idem quod
Πολύρροθος, η, ὁ ἢ ἡ, multistrepus.
Πολυρροίζδητος, η, ὁ ἢ ἡ, multum stridorem vel strepitum edens. A ῥοιζδέω.
Πολύρροιζος, η, ὁ ἢ ἡ, idem.
Πολύρρυς, υν, copiose, large fluens; (2) copiosus in dicendo.
Πολύρρυμος, ον, vehemens impetu.
Πολύρρυτος, η, ὁ ἢ ἡ, multifluus, copiose fluens. A ῥύω.
ΠΟΛΥ'Σ, πολλὴ, πολὺ, gen. πολλῆ, ῆς, ῆ, πολλοῖς pl. *poet.* multus, numerosus; (2) magnus, amplus, spatiosus; (3) excellens, præstans; (4) vehemens, potens. Hinc (1) ἡ πολλὴ τῆς γῆς, *Att.* pro πολλὴ γῆ· (2) τί μοι πολύ; quid mihi prodest? *In plur.* οἱ πολλοὶ, plerique, bona pars, multitudo, plebs, vulgus, vulgares in quoque genere; (2) in sacris lib. interdum pro πάντες· (3) interdum de perpaucis reperitur; *comp.* πλείων, *superl.* πλεῖστος. (4) *Eur. Or.* 1200.
Πολύσαθρος, η, ὁ ἢ ἡ, multum putris, admodum detritus, valde vitiosus, rimosus.
Πολυσαρκίω, ῶ, f. ήσω, corpulentus seu pinguis sum.
Πολυσαρκία, ας, ἡ, corpulentia, obesitas. *Gl. V.* carnositas. A
Πολύσαρκος, η, ὁ ἢ ἡ, valde carnosus, corpulentus; metaph. stupidus. A σάρξ.
Πολύσεμνος, η, ὁ ἢ ἡ, multum reverendus, vel augustus.
Πολύσεπτος, η, ὁ ἢ ἡ, venerabilis.
Πολυσήμαντος, η, ὁ ἢ ἡ, multa significans. A σημαίνω.
Πολύσημος, η, ὁ ἢ ἡ, idem. A σῆμα.
Πολύσιγμος, ον, abundans litera σ, *Steph.*
Πολύσιτος, ον, valde noxius. A σίνω, *noceo*.
Πολυσιτία, ας, ἡ, frumenti copia; (2) cibi copia. A
Πολύσιτος, η, ὁ ἢ ἡ, frumento abundans; (2) cibo repletus. A σῖτος.
Πολύσκαλμος, ον, epith. navis magnæ multis remis agitatæ.
Πολύσκαρθμος, η, ὁ ἢ ἡ, tripudians, exultans, *Il.* 2, 814. A σκαίρω.
Πολυσκελής, ές, ὁ ἢ ἡ, plura habens crura; (2) multiplex. A σκέλος.
Πολύσκεπτος, η, ὁ ἢ ἡ, conspicuus. Παρθένος ἰγγὺς ἴοῦσα πολυσκέπτοιο Βοώτου, *Arat.* 136. A σκέπτομαι.
Πολύσκιος, ον, umbrosus. A σκία.
Πολυσκώμων, ωνος, ὁ ἢ ἡ, valde dicax. A σκῶμμα.
Πολυσμάραγος, η, ὁ ἢ ἡ, sonorus, streperus.
Πολύσοφος, ον, valde sapiens seu doctus.
Πολυσταθὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, multum densatus spatha. A στάθη.
Πολύσπειρος, η, ὁ ἢ ἡ, qui multas spiras habet, tortuosus. A σπεῖρα.
Πολυσπειρὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, late disseminatus, *Il.* 2, 804. A σπείρω.
Πολυσπερμία, ας, ἡ, adfluentia seminis genitalis. A
Πολύσπερμος, η, ὁ ἢ ἡ, semine abundans. A σπέρμα.
Πολυσπερχὴς, ὲς, studiosus, laboriosus.
Πολυσπλαγχνία, ας, ἡ, multa seu prolixa miseratio. A
Πολύσπλαγχνος, η, ὁ ἢ ἡ, valde misericors. A σπλάγχνον.
Πολύσπορος, η, ὁ ἢ ἡ, semine vel segete abundans, fertilis.
Πολυσπόδαστος, ον, laboriosus, sedulus.
Πολυσταγὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, multum seu abunde stillans. Ex π. et στάζω.
Πολυστακτὶ, *adv.* multis stillando guttis, ubertim. Ex iisd.
Πολυστασίαστος, η. ὁ ἢ ἡ, seditiosus, ubi crebræ moventur seditiones. A στασιάζω.
Πολυστάφυλος, η, ὁ ἢ ἡ, uvis abundans. A σταφυλὴ, *uva*.
Πολύσταχυς, υος, ὁ ἢ ἡ, multas spicas ferens seu edens. Epith. culmi.
Πολυστεγὴς, ὲς, idem quod
Πολύστεγος, η, ὁ ἢ ἡ, bene contectus; (2) multas habens contignationes, altus. A στέγη, *tectum*.
Πολύστιος, et πολύστιος, η, ὁ ἢ ἡ, lapillis abundans, scruposus. Ἐν ποταμοῖσι πολυστίοισι νομάζων, *Nic. Th.* 950. Confer. *Call. in Jov.* 26. A στία, vel στίξ, *calculus*.
Πολυστιλίχης, ιος, vel πολυστίλιχος, η, ὁ ἢ ἡ, multos habens truncos, multos a radice caudices habens. A στίλιχος.
Πολυστέναχτος, η, ὁ ἢ ἡ, valde gemens, seu gemitus habens multos, miserabilis, ærumnosus.
Πολυστέφανος, η, ὁ ἢ ἡ, multis sertis redimitus, honoratus, donatus, hinc præmiis dignus magnis.
Πολυστιφὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, idem. A στίφω.
Πολύστημος, ὁ ἢ ἡ, vestis quæ multum et pingue stamen habet. A στήμων.
Πολύστιβος, η, ὁ ἢ ἡ, multum calcatus. A στίβω.
Πολύστικτος, η, ὁ ἢ ἡ, multis maculis notatus; (2) multis ictibus compunctus.
Πολύστιος· vide πολύστιος.
Πολυστιχία, ας, ἡ, multitudo versuum. A
Πολύστιχος, η, ὁ ἢ ἡ, multis versibus seu ordinibus constans.
Πολύστοιχος, η, ὁ ἢ ἡ, idem.
Πολύστολος, η, ὁ ἢ ἡ, multam et magnam habens classem.
Πολυστομέω, ῶ, multum loquor. A
Πολύστομος, η, ὁ ἢ ἡ, multa habens ora; (2) multa loquens. A στόμα.
Πολύστονος, η, ὁ ἢ ἡ, multum gemens, multis gemitibus mixtus; (2) multis gemitibus prosequendus, lamentabilis, luctuosus; (3) multos gemitus ciens, tristis. Ἀργείοισι πολύστονα κῆδ' ἐφῆκεν, *Il.* 1, 445. Εἶτα τὴν πολύστονον τρέιαν ἱλόντα, *Soph. Phil.* 1346. Τὴν δὲ δὴ πολύστονον Ἑλένην, et Helenam quæ multis gemituum causa fuit, *Eurip. Or.* 56.
Πολύστροτος, η, ὁ ἢ ἡ, qui facile versari, flecti aut torqueri potest; versatilis, variabilis, mutabilis; (2) valde tortus, ut funis.
Πολύστροφος, *Poet.* πολύστροιος, η, ὁ ἢ ἡ, multum strepens; (2) turbulentus, multis agitatus fluctibus. Ἄγχι πολυστροίοιο θαλάσσης, *Nic. Al.* 6. A στρόφος.
Πολυστροφάλιγξ, γος, ὁ ἢ ἡ, vorticosus, multum volutatus.
Πολύστροφος, η, ὁ ἢ ἡ, qui multis gyris circumagitur, versatilis, mobilis. A στροφὴ.
Πολύστυλος, η, ὁ ἢ ἡ, multas columnas habens.

Πολυσύγκρατος, ον, valde confusus, seu e multis mixtus. A κεράννυμι.

Πολυσύγκριτος, ον, idem.

Πολυσύλλαβος, ὁ, ἡ, plures habens syllabas.

Πολυσύνδεσμος, ὁ, multis copulis seu conjunctionibus utens, *Sch. Thuc.*

Πολυσύνδετον, τὸ, oratio, in qua crebræ sunt conjunctiones copulativæ. A σύνδετος.

Πολυσύνδετος, ον, multas copulas habens; (2) bene compactus, firmus

Πολυσφάραγος, ὁ, ἡ, sonorus, strepens.

Πολυσφόνδυλος, ὁ, ἡ, multas habens vertebras et internodia. A σφονδύλη.

Πολυσφράγιστος, ὁ, ἡ, multis signis notatus; (2) bene signatus. A σφραγίζομαι.

Πολυσχιδής, ές, varius, multiplex. A σχίδη.

Πολυσχιδία, ἡ, varietas, multitudo.

Πολυσχιδῶς, adv. varie, multipliciter, copiose.

Πολυσχημάτιστος, ον, multas formas, multa genera habens, seu e multis generibus, v. gr. versuum compositus. *Vox Gramm.*

Πολυσχημόνως, adv. multis formis, modis. A

Πολυσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, multas formas habens. A σχῆμα.

Πολυσχιδής, ές, ὁ, ἡ, multifidus, in multas partes fissus; (2) multos ramos diffissus; (3) multiplex. A σκίζω. Hinc

Πολυσχιδία, ας, ἡ, *Ion.* πολυσχιδίη, ης, ἡ, multifida sectio, multiplex divisio.

Πολυσχιδῶς, adv. in multas et varias partes dividendo. *Gl. V.* multifariam.

Πολύσχιστος, ὁ, ἡ, in multas partes fissus, qui findi potest.

Πολυσώματος, ὁ, ἡ, multa habens corpora; (2) magnum corpus habens, ut gigas. A σῶμα.

Πολυτάλαντος, ὁ, ἡ, multa habens talenta. i. e. dives, *item* gravis pondere.

Πολυτάραχος, ον, magnas turbas movens, valde strepens. A ταραχή.

Πολυτειρής, ὁ, ἡ, stellatus, multis stellis lucens. Ex π. et τείρια, *stellæ.*

Πολύτεκνος, ον, idem et ex iisdem.

Πολυτεκνέω, ῶ. fut. ήσω, multos habeo liberos, multam sobolem procreo.

Πολυτεκνία, ας, ἡ, multa proles, multi liberi, etiam de brutis. A

Πολύτεκνος, ὁ, ἡ, multos habens liberos, numerosam sobolem, ut sup.

Πολυτίλεια, ας, ἡ, sumptuositas, magnificentia. *Gl. V.* lautitia. A

Πολυτελής, ές, ὁ, ἡ, magnos sumptus postulans, sumptuosus; (2) exquisitus; (3) magnificus. *Ph.* lautus, pretiosus, multiplex. *Gl. V.* opiparus; πολυτελῆ δεῖπνα, dapes, *Ph.* A τέλος, *vectigal.*

Πολυτελῶς, adv. sumptuose, magnifice, *Gl. V.* laute, abunde, opipare.

Πολυτενής, ές, ὁ, ἡ, multum porrectus, longum spatium extentus. A τείνω.

Πολυτερπής, ές, ὁ, ἡ, valde delectans, valde suavis. Ex τέρπω.

Πολυτεχνής, ές· vide πολύτεχνος.

Πολυτεχνία, ας, ἡ, artis varietas et magnitudo.

Πολύτεχνος, ὁ, ἡ, multas artes callens, multum artificii habens; (2) valde artificiosus. A τέχνη.

Πολυτιμητίζω, multo honore afficio, in magno honore habeo. A

Πολυτίμητος, ὁ, ἡ, multo honore dignus; (2) magno pretio dignus, magnificiendus. *Gl. V.* pretiosus. A τιμάω.

Πολυτίμιος, ον, idem quod

Πολύτιμος, ὁ, ἡ, pretiosus; (2) multo honore dignus. A τίμη.

Πολυτιμώρητος, ον, valde punitus et afflictus.

Πολύτιτος, ὁ, ἡ, multum honoratus; (2) multo honore dignus. A τίω.

Πολύτλας, ὁ, multa passus seu perpessus, multis miseriis conflictatus, patiens, ærumnosus, *Il.* 9, 672. *Od.* 5, 17. A τλάω.

Πολυτλήμων, ονος, ὁ, ἡ, idem.

Πολύτλητος, ὁ, ἡ, idem.

Πολυτοκέω, ῶ, multa pario, partu sum fœcundus.

Πολυτοκία, ας, ἡ, partus numerositas, fœcunditas. A

Πολυτόκος, ὁ, ἡ, pariens multos, partu fœcunda. *Gl. V.* πολύτοκος, fœcunda, fertilis. A τίκτω, vel τόκος.

Πολύτολμος, ὁ, ἡ, multum audens, audacissimus. A τόλμα.

Πολύτορος, ον, valde spinosus, multos aculeos habens, quibus pungit tangentes.

Πολυτραφής, ές, fertilis. A τρέφω.

Πολύτριπτος, ὁ, ἡ, volubilis, convertibilis, mutabilis.

Πολυτρήρων, ονος, ὁ, ἡ, columbis abundans, *Il.* 2, 502.

Πολύτρητος, ὁ, ἡ, multa habens foramina.

Πολύτριμμα, τὸ, qui in versutiis veluti attritus est, *Ar.*

Πολύτριπτος, ὁ, ἡ, multum tritus.

Πολύτριχον, ὁ, τὸ, polytrichon, sive adiantum nigrum. A

Πολύτριχος, ὁ, ἡ, pilosus. A θρίξ.

Πολυτροπία, ας, ἡ, varietas modi, varii modi, varietas; (2) calliditas, fraus. A

Πολύτροπος, ὁ, ἡ, multiplex, varius; (2) versutus, moratus. A τρόπος seu τροπή.

Πολυτρόπως, adv. multis modis. *Ph.* multifariam, omnifariam. A præc.

Πολυτροφία, ας, ἡ, alimenti copia; (2) cum quis diu alitur. A

Πολύτροφος, ὁ, ἡ, multum alimenti accipiens; (2) bene habitus, pinguis; (3) πολυτρόφος, multum alimenti suppeditans. A τρέφω.

Πολυτρόχαλος, ὁ, ἡ, multum currens, agilis in currendo, valde mobilis, volubilis.

Πολύτρυτος, ον, valde vexatus, adflictus. A τρύω.

Πολύτυρος, ὁ, ἡ, multo caseo conditus, multum casei admistum habens.

Πολυϋδρία, ας, ἡ, aquarum copia A

Πολύυδρος, ὁ, ἡ, aquosus. Ab ὕδωρ.

Πολύυλος, ὁ, ἡ, materiosus. *Gl. V.* arboribus abundans. Ab ὕλη.

Πολυύμνητος, ὁ, ἡ, celeberrimus.

Πολυυμνία, ας, ἡ, Polyhymnia, Polymnia, una Musarum. Ex π. et ὕμνος.

Πολύυμνος, ὁ, ἡ, in quem multi hymni fiunt, qui magnam laudum materiam præbet, celeber. Ex iisd.

Πολύυπνος, ον, somnolentus, qui est multi somni.

Πολυφαγία, multum edo.

Πολυφαγία, ας, ἡ, edacitas, voracitas. A

Πολυφάγος, ὁ, ἡ, qui multum comedit, vorax, helluo. *Gl. V.* edax.

Πολύφαμος, *Dor.* pro πολύφημος.

Πολυφάνταστος, ὁ, ἡ, multas efficiens habensque visiones fictas, insomnia crebra.

Πολυφάρμακος, ὁ, ἡ, medicamentis abundans aut venenis; (2) multorum medicamentorum vel etiam venenorum peritus; (3) multis medicamentis vel venenis utens. A φάρμακον.

Πολυφασία, ας, ἡ, loquacitas. A φημί.

Πολύφατος, ὁ, ἡ, multum celebris, multorum sermone jactatus. A φατός.

Πολύφαυλος, ον, prorsus inutilis, nullius omnino pretii.

Πολυφεγγής, ές, ὁ, ἡ, multum splendoris habens, multum lucidus. A φέγγος.

Πολυφιδής, ές, præparcus. A φείδομαι.

Πολύφιρος, ὁ, ἡ, bene dotata. A φέρνη.

Πολυφημία, ἡ, gloria. A

Πολύφημος, ὁ, ἡ, valde celebris, de quo varii sermones narrantur; (2) clamosus, epith. ranæ; (3) multis clamoribus, vocibus strepens, epith. fori. A φήμη.

Πολύφθογγος, ὁ, ἡ, multisonus, epith. tibiæ.

Πολυφθονερός, valde invidus.

Πολυφθόρος, ὁ, ἡ, qui multos occidit, multorum interfector, *Soph. Elect.* 10. (2) perniciosus multis. A φθείρω.

Πολύφθορος, ὁ, ἡ, cædibus abundans; (2) dirutus, vastatus. Ab eod. s. φθόρος.

Πολυφιλάνδρωτος, ὁ, ἡ, valde hominum amans, humanissimus, pius.

Πολυφίλητος, ον, valde carus. A φιλέω.

Πολυφιλία, ας, ἡ, amicorum copia. A

Πολύφιλος, ὁ, ἡ, cui multi sunt amici.

Πολυφίλως, adv. ita ut multis carus sit.

Πολύφιλτρος, ὁ, ἡ, admodum amans, amori valde deditus. A φίλτρον.

Πολύφλοιος, ον, multum corticis habens; hinc, levis, vanus, inanis.

Πολυφλοίσβοιο, *Ion.* pro πολυφλοίσβου, a

Πολύφλοισβος, ὁ, ἡ, multo strepitu resonans, turbulentus, sonorus, resonans. *Gl. V.* undisonus, *Il.* 1, 33.

Πολύφοβος, ον, valde timidus

Πολύφοιτος, ὁ, ἡ, profugus, vagus. A φοιτάω.

Πολυφόνος, ὁ, ἡ, qui multos occidit, crudelis

Πολύφορβος, ὁ, ἡ, et πολύφορβος, η, ον, multis pabulum suppeditans, *Il.* 9, 564. A φέρβω.

Πολυφόρητος ον, idem quod

Πολυφόρος, ὁ, ἡ, multa ferens; (2) est et epith. vini multum aquæ ferentis; (3) fœcundus. A φέρω, vel φορά. Hinc

Πολύφορτος, ὁ, ἡ, qui multo premitur pondere, multas habens sarcinas.

Πολυφραδίσσι, *Poet.* pro πολυφραδέσι, a

Πολυφραδής, ές, ὁ, ἡ, valde consultus, valde prudens. A φράζω, *deliбero.*

Πολυφραδία, ἡ, prudentia, facundia. A præc.

Πολυφραδμων, ονος, ὁ, ἡ, idem et ab eod.

Πολύφραστος, ον, sæpe dictus. Ab eod.

Πολυφροντις, ίδος, ὁ, ἡ, multis curis plenus.

Πολυφρόντιστος, ὁ, ἡ, admodum accuratus; (2) prudens. A φροντίζω, *curo.*

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, variarum rerum peritia, prudentia A

Πολύφρων, ονος, ὁ, ἡ, valde prudens. A φρήν.

Πολυφυής, ές, ὁ, ἡ, multiformis. A φυή.

Πολύφυλλος, ὁ, ἡ, multa folia habens, foliis abundans. A φύλλον.

Πολύφυλος, ον, in multa genera, &c. divisus. A φυλή.

Πολύφυτος, ον, herbis, plantis abundans. A φυτόν.

Πολυφωνία, ας, ἡ, loquacitas; (2) garrulitas. A

Πολύφωνος, ὁ, ἡ, multas edens voces, multisonus, vocalis, sonorus, magniloquus, etiam in bonam partem, ut de Homero; (2) qui multorum est verborum; (3) garrulus, loquax. Ὥρη ἱστιείη κρώζῃ πολύφωνα κορώνη, *Aratus*, 1002. Ubi πολύφωνα est *adv.* Al legunt πολύφωνος. Ex φωνή.

Πολύφωτος, ὁ, ἡ, multum lucens, multa luce præditus. Ex φῶς, *lux.*

Πολύχαλκος, ὁ, ἡ, multum habens æris, ære abundans, æratus; (2) cui multum est pecuniæ, dives æris; (3) firmus, validus, σιδήρου, λαμπρός, epitheton cœli. *Gl. V.* æ rosus, æreus.

Πολυχανδής, ές, ὁ, ἡ, valde capax. Πολυχανδέος ἕλμυ, *Nic. in Th.* 951. Ex χανδάνω.

Πολυχείμων, ονος, frequens tempestatibus. Μηδὲ πιστεύειν πολυχείμωνι θαλάσσῃ, *App. Bell. Civ.* 5, 108.

Πολύχειρ, ρος, ὁ, ἡ, multimanus. Hinc

Πολυχειρία, vel πολυχιρία, ας, ἡ, multitudo manuum; (2) operarum multitudo.

Πολυχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, pluribus amictus tunicis.

Πολύχνους, υς, ὁ, ἡ, multam lanuginem habens.

Πολυχοΐω, ῶ, multo cum fœnore refundo, fœcundus et fertilis sum. A πολύχοος.

Πολυχοΐα, ας, ἡ, varietas, fertilitas. Ab eod.

Πολυχοιρία, ας, ἡ, porcorum copia. Ex χοῖρος.

Πολύχοος, *contr.* πολύχους, ὁ, ἡ, multa cum usura se refundens; (2) multiplex. *Gl. V.* πολύχοος, multifarius. Ex χέω.

Πολυχορδία, ας, ἡ, chordarum multitudo. A

Πολύχορδος, ὁ, ἡ, multas habens chordas, seu fides. Ex χορδή.

Πολύχορτος, ον, herbidus, pinguis, de terra.

Πολυχρηματία, ας, ἡ, abundantia, opulentia.

Πολυχρηματίζω, ditesco, ditesco, dives fio vel sum. A

Πολυχρήματος, ὁ, ἡ, cui multum est pecuniæ. *Gl. V.* pecuniosus, nummatus. Ex χρήματα.

Πολυχρημοσύνη, ης, ἡ· vid. πολυχρηματία. A
Πολυχρήμων, ονος, ὁ ⁊ ἡ, idem
Πολυχρηστία, ας, ἡ, utilitatis magnitudo. A
Πολύχρηστος, ε, ὁ ⁊ ἡ, valde utilis; (2) multum usitatus.
Πολύχροια, ας, ἡ, colorum varietas. A πολύχρους.
Πολυχρονίω, ῶ, diu duro, longævus sum. A πολύχρονος.
Πολυχρονίζω, f. ίσω, *Att.* πολυχρονιῶ, diu moror, prolongo, profero. A
Πολυχρόνιος, ὁ ⁊ ἡ, longum tempus durans, diuturnus; (2) antiquus. *Gl. V.* vivax, longævus. Οἰκία Ῥινὸς ἔχουσι πολυχρονιώτατον αἷμα, *Cal. in Del.* 282. Ex χρόνος. Hinc
Πολυχρονιότης, ητος, ἡ, diuturnitas.
Πολυχρονίως, *adv.* diutissime.
Πολύχρονος, ε, ὁ ⁊ ἡ, idem quod πολυχρόνιος.
Πολύχροος, *contr.* πολύχρους, ε, ὁ ⁊ ἡ, multis coloribus præditus, varius. Ex χρόα.
Πολύχρυσος, ε, ὁ ⁊ ἡ, multum auri habens, auro adfluens. *Ph.* opimus, aurosus.
Πολυχρώματος, ε, ὁ ⁊ ἡ, multos habens colores, multicolor. Ex χρώμα.
Πολύχρωμος, ον, multicolor, *Man.*
Πολύχρως, ωτος, ὁ ⁊ ἡ, idem. A χρόα.
Πολύχυλος, ε, ὁ ⁊ ἡ, multum habens succi, succulentus.
Πολύχυτος, ε, ὁ ⁊ ἡ, late fluens, fluidus; (2) multum diffusus.
Πολυχώρητος, ε, ὁ ⁊ ἡ, multorum capax.
Πολύχωρος, ε, ὁ ⁊ ἡ, amplus, spatiosus, capax. Ex χώρα.
Πολυχώστος, ε, ὁ ⁊ ἡ, multa terra adgesta exstructus, alte aggeratus. A χώννυμι.
Πολυψάμαθος, ε, ὁ ⁊ ἡ, arenosus.
Πολυψηφία, ας, ἡ, multitudo suffragia ferentium, multa suffragia. A πολύψηφος.
Πολυψηφὶς, ίδος, ὁ ⁊ ἡ, multos habens calculos seu lapillos. Ex ψῆφις.
Πολύψηφος, ε, ὁ ⁊ ἡ, qui multa fert seu explet suffragia.
Πολυωδυνία, ἡ, doloris gravitas. A
Πολυώδυνος, ε, ὁ ⁊ ἡ, multos dolores adferens, molestus; (2) afflictus, ærumnosus. Ex ὀδύνη.
Πολυωνυμέω, multa nomina habeo.
Πολυωνυμία, ας, ἡ, multitudo nominum. *Callim. in Dian.* 7. A
Πολυώνυμος, ὁ ⁊ ἡ, multa nomina habens; (2) celebris, honoratus. Ex ὄνομα.
Πολυωνύμως, *adv.* multis nominibus.
Πολυώνυχος, ον, multifidos pedes, multos ungues habens. Ab ὄνυξ.
Πολυωπὸς, ὸς, idem quod πολυωπὸς, *Nic.*
Πολυωπὸς, ὸς, ὁ, multa habens foramina. Ab ὀπή· (2) multos oculos, *Hes.* Ab ὤψ, vel ὄψ.
Πολυωρέω, ῶ, f. ήσω, multa cura dignor, magnam curam gero; (2) laute et accurate accipio; (3) honoro, in honore et pretio habeo; (4) donis afficio. Πολυωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἡττόνων κατὰ γένος, *Aristot.* Ex ὠρέω. Hinc
Πολυωρητικὸς, ἡ, ὸν, multam curam gerens, solicitus.
Πολυωρία, ας, ἡ, multa cura, ratio, et observatio; (2) honos, reverentia.
Πολύωτος, ε, ὁ, multas habens aures. Ab οὖς.
Πολυωφελὴς, ὶος, ὁ ⁊ ἡ, valde utilis. Ex ὠφελέω.
Πολυωφελῶς, *adv.* valde utiliter.
Πολύωψ, ωπος, ὁ ⁊ ἡ, multa habens foramina, multiforus.
Πόλφοι, ων, οἱ, ramenta ex farre leguminibus immixta.
Πόμα, ατος, τὸ, potio, potus. A πίνω.
Πομπαγωγέω, ῶ, fut ήσω, pompam duco. Ex πομπὴ et ἄγω, seu ἀγωγή.
Πομπαῖος, ε, ὁ, Mercurii cognomen, qui defunctorum animas ad inferos deducere credebatur, *Soph.* 843. A πομπή.
Πομπεία, ας, ἡ, pompa, vel transvectio qualis in pompa esse solet; (2) conviciorum jactatio, velut e curru, ap. Alexandrinos, seu in triumpho, ap. Rom. A πομπεύω. Unde
Πομπεῖον, ε, τὸ, vas quo in pompis utuntur; (2) locus celebris Athenis.
Πομπευέτκειν, *Dor.* pro πομπεύειν.
Πομπεὺς, ῆος, *Ion.* ῆος, ὁ, qui aliquem deducit; (2) qui pompam ducit, pompaticus.
Πόμπευσις, εως, ἡ, pompa.
Πομπευτὴς, οῦ, ὁ, pompam ducens.
Πομπεύω, fut. εύσω, transmitto, transveho, deduco; (2) munere nuntii fungor; (3) cum pompa incedo, pompam duco. *Gl. V.* triumpho; unde (4) efferor, mihi placeo, superbio, insolesco; (5) insolenter aliquem tracto, maledicendo, minando, quia obvium et prætereuntem quemque in ejusmodi pompis verborum et gesticulationum contumeliis et ludibriis incessere licebat. vide γιγωρίζειν. (6) contumelia adficio, proprie, per hominum ora traducendo. *Pass.* πομπεύεσθαι, in triumpho duci, ostendi; (2) ἀλλ' εἶπερ Ἑρμῆ τήνδε πομπεύω τύχην βέβαιον. at, si constanti fide hoc Mercurii fungor munere, *Soph. Trach.* 620. A
Πομπὴ, ῆς, ἡ, missio, missus; (2) impulsus, instinctus; (3) deductio, qua transmittendum aut transvehendum curamus eum, qui nobiscum aliquamdiu est versatus; (4) pompa, i. e. solennis apparatus et spectaculum solenne in modum triumphi; (5) ventus qui naves impellit. (5) ἐρίας πομπῆς σκανίζων, secundo vento carens, *Eurip. Iphig. in Aul.* 352. Μήτ' ἀνταίαν Εὐρίπῳ πνεῦσαι πομπὰν, nec ventum contrarium Euripo spirans dedisset. *Id. Ibid.* 1324. (2) πομπῇ κρείττονι, πομπῇ θείᾳ, ὁσίᾳ πομπῇ, divino consilio, divinitus. Θηρίον γάρ τι αὐτοῖς πομπῇ κρείττονι ἐντυγχάνει, fera enim quædam divinitus missa eis occurrit, *Suidas in* Ἀναλώθησαν. Σώκρατης . . . . φωνὴν πολλάκις ἔφασκεν ὁσίᾳ πομπῇ (sic legendum) ἐγκεκληρωμένην αὐτῷ; Socrates dicebat persæpe vocem divinitus sibi datam. *Ælian. Var. Hist.* 8, 1. A πέμπω. Hinc
Πομπικὸς, ἡ, ὸν, ad pompas pertinens, pompis conveniens; magnificus, ad ostentandum ingenium, doctrinam, &c. aptus et factus.
Πομπήμων, ονος, ὁ, dux, deductor, *Ap.*
Πομπὶλος, ε, ὁ, qui aliquem deducit seu transmittit. Est etiam nomen piscis. V. *Ern.*
Πόμπιμος, ε, ὁ, ἡ, et πόμπιμος, ίμη, ιμον, qui mitti seu transmitti potest; (2) qui mittere seu transmittere potest. (2) οὔτε πομπίμοις κώπαις ἐρέσσων, *Soph. Trach.* 560. Τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον; donum Herculi missum, *Id. Ibid.* 871.
Πομπὸν, τὸ, caduceus, *Eust.*
Πομπὸς, οῦ, ὁ, qui aliquem deducit seu transmittit, comes, viæ dux, *Il.* 13, 416. (2) nuntius; (2) πομπὸς ὤν, nuntius cum sis, *Soph. Trach.* 617. A πέμπω.
Πομποστολέω, ῶ, fut. ήσω, classem deduco. Τῆς Θεᾶς λιταρᾷ γαλήνῃ πομποστολούσης τὸ σκάφος, *Luc.* Ex πόμπος et στόλος.
Πομφολυγέω, ῶ, bullas emitto. A πομφόλυξ.
Πομφολυγηρὸς, ε, ὁ ⁊ ἡ, bullis turgens.
Πομφολυγίζω, bullas refero seu repræsento. *Dosc.*
Πομφολυγοπάφλασμα, ατος, τὸ, bulla cum strepitu erumpens, seu ebulliens. Vox Aristophanica. Ex πομφόλυξ et πάφλασμα.
Πομφολυγόω, ῶ, in bullas converto vel cogo; πομφολυγοῦσθαι, in bullas converti.
Πομφολυγώδης, εος, ὁ ⁊ ἡ, bullæ similis.
Πομφολύζω, fut. ξω, bullo, bullas emitto. A
Πομφόλυξ, υγος, ἡ, bulla; (2) favilla æris. *Ph.* bulla, scatebra. A πομφός. Hinc
Πομφολύσσω, fut. ξω, bullarum instar effervesco; πομφόλυξαν, S. pl. aor. 1. *Ion.* Rob. Ἐκ δ' ἄρ' πομφόλυξαν δάκρυα γηραλέων βλεφάρων, *Pind. Pyth.* 4, 226.
Πομφὸς, οῦ, ὁ, eminentia tumida cutis, tumor.
Πονεῖτο, *laborabat*, S. sing. imperf. ind. med. *Ion.* et *contr.* pro ἐπονέετο, a πονέω.
Πονέοντο, 3. pl. *Ion.* pro ἐπονέοντο.
Πονεύμενοι, *laborantes*, nom. plur. part. præs. med. *Dor.* pro πονέμενοι.
Πονεῦμες, 1. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro πονοῦμεν.
Πονεῦντες, *tractantes*, nom. pl. præs. part. act. *Dor.* pro πονοῦντες.
Ποιέω, ῶ, fut. ήσω, laboro; (2) facio; (3) viribus frangor, laboribus succumbo, lassesco, defatigor, tolero, patior, ægroto, doleo. *Gl. V.* laboro, doleo; ἐπόνησα, dolui, *Gl. V.* aor. 1. πεπονημένος, factus, elaboratus, perf. pass. part. πονηθῆν, elaboratum, a. 1. pass. part. πονεῖτο, laborabat, imperf. *Ion.* pro ἐπονεῖτο. Πᾶς ἀνὴρ αὐτῷ πονεῖ, sibi studet, *Soph. Aj.* 1383. Ἔγωγέ τοι πεπόνημαι κομιδῇ τὰ σκέλη, *Aristoph. Pace*, 820. Πολλοὶ δὲ μέμνηνται καλὸν εἶτε πονεῖν, *Pind. Ol.* 6, 17. A πίνος. Hinc
Πόνημα, ατος, τὸ, labor, opus; (2) liber.
Πονήριμα, ατος, τὸ, facinus improbum et scelestum, scelus. A
Πονηρεύω, et πονηρεύομαι, vitio aliquo laboro, etiam de corpore; (2) improbus sum, improbe et nequiter ago. A πονηρός. Unde
Πονηρία, ας, ἡ, misera et laboriosa vitæ conditio; (2) improbitas, nequitia, scelus, vitium, pravitas, malitia.
Πονηροδιδάσκαλος, ε, ὁ ⁊ ἡ, magister improbitatis.
Πονηροκάρδιος, malicordis, *Gl. V.* Ex καρδία.
Πονηροκρατέομαι, ῆμαι, improboram imperio regor.
Πονηροκρατία, ας, ἡ, malorum potentia et imperium. Ex πονηρὸς et κράτος.
Πονηρολογία, ας, ἡ, maledictum seu maledictio, contumelia; (2) sermo de malis rebus et improbis. A λόγος.
Πονηρόπολις, ιος, ἡ, improboram civitas.
Πονηρὸς, ρὰ, ρὸν, improbus, scelestus, pravus, malus, i. e. malitiosus, malignus, vitiosus, vitiatus. A πονέω.
Πόνηρος, ρα, ρον, laboriosus, miser, infelix; ὦ πόνηρε, miser! infelix. Ab eod.
Πονηρόφιλος, ε, ὁ ⁊ ἡ, improborum amicus, malorum consortio gaudens.
Πονηρῶς, *adv.* improbe, nequiter.
Πονήρως, *adv.* male, misere, ægre, difficulter.
Πονήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro πονήσας, a πονέω.
Πονητέον, laborandum est, *Eur.*
Πονητικὸς, ἡ, ὸν, ad laborandum promptus, ad laborem perferendum aptus. A πονέω.
Πόνοιο, gen. sing. *Ion.* pro πόνου, a
Πόνος, ε, ὁ, labor, studium, et opera rei alicui impensa; (2) molestia, labor et molestia, ærumna, calamitas, morbus, dolor. (2) πόνων λατρεύματα, servilis opera, *Soph. Trach.* 356. Vide πλίω. A πίνομαι.
Πονοπαίκτωρ, ορος, ὁ, laborem ludens, *Man.*
Ποντία, ἡ, marina superficies, *V. L.*
Ποντιᾶν, *marinarum*, gen. pl. f. g. *Dor.* pro ποντιῶν, a πόντιος.
Ποντιὰς, άδος, ἡ, marina. Ποντιὰς αὖρα, aura marina, *Eurip. Hec.* 444. A πόντιος.
Ποντίζω, fut. ίσω, in pontum mergo, mergo. Εὖτε γὰρ ὁ ποντισθεὶς Μυρτίλος ἐκοιμάθη, *Soph. Elect.* 509.
Ποντικὸν, nux avellana, *Ph.* subaud. κάρυον.
Ποντικὸς, ἡ, ὸν, marinus; (2) Ponticus, qui est e Ponto. A πόντος.
Πόντιος, ε, ὁ ⁊ ἡ, et πόντιος, ία, ιον, marinus, maritimus; (2) Ponticus. Πατὴρ μὲν ὅν σοι πόντιος, pater quidem marinus (Neptunus), *Eurip. Hipp.* 1318. Ab eod.
Πόντισμα, ατος, τὸ, submersio, naufragium. A ποντίζω.
Ποντόβροχος, ε, ὁ ⁊ ἡ, mari immersus, in mari submersus. Ex πόντος et βρέχω.
Ποντογενὴς, ὶς, e mari natus.
Ποντογένεια, ας, ἡ, ex mari nata. Ex γίνομαι.
Ποντόθεν, *adv.* e mari. A πόντος.
Ποντομέδων, οντος, ὁ, mari imperans, maris imperator; epith. Neptuni. Ex μέδω.
Πόντονδε, *adv.* in pontum. A πόντος.
Ποντοπλάνητος, ον, in mari vagans, epith. piscis, navis, mercatoris, &c.
Ποντοπλάνος, ὁ ⁊ ἡ, idem.
Ποντοπορεύω, per pontum gradior, mare pervado seu pererro. Ποντοπορευίμεναι, *Poet.* pro ποντοπορεύειν, *Od.* 5, 277. A ποντοπόρος.
Ποντοπορέω, ῶ, fut. ήσω, idem et ab eod.
Ποντοπόρειο, gen. sing. *Ion.* pro ποντοπόρου, a
Ποντοπόρος, ε, ὁ ⁊ ἡ, pontum seu mare trajiciens.

cieus. *Gl. V.* fluctivagus, *Il.* 1, 439. Ex πέιρω.

Ποντοποσειδᾶν, ῶνος, ὁ, ponticus Neptunus, ponti, *i. e.* maris, rex, Neptunus. Voc. ὦ Ποντοπόσειδον, *Aristoph. Plut.* 1050.

ΠΟ'ΝΤΟΣ, υ, ὁ, pontus, mare; (2) regio Asiæ Minoris, Pontus. (Voc. est idem atque βένθος, βύθος.)

Πόντοφι, e mari. A πόντος.

Ποντοχάρυβδις, ιος, ἡ, pontica charybdis, ponti vorago.

Πονωτόνηρος, ὁ ϗ ἡ, miser laborando, *Aristoph. Lys.* 532. A πόνος.

Πῶς, ποκὸς, ἡ, vellus, lana detonsa aut vulsa; occurrit πόκα, acc. A πέκω.

Ποοφάγος, υ, ὁ ϗ ἡ, herbis vescens. Ex πόα et φάγος.

Πόπανον, υ, τὸ, popanon, placentula lata, tenuis, et rotunda; πόπανα, liba, *Ph.* A πέπτω.

Ποπᾶς, άδος, ἡ, idem quod πόπανον, *Suid. ex Ep.*

Ποπίζειν upupæ dicuntur, ut χιλιδόνες ψιθυρίζειν, *Poll.*

ΠΟ'ΠΟΙ, *interject.* admirantis; (2) indignantis, ὦ πόποι, proh dii! nam πόποι dii sunt apud Dryopes; item πόπαξ. Vid. *Ern.*

ΠΟΠΠΥ'ΖΩ, fut. ύσω, sibilo; (2) demulceo, blande attrecto; (3) applaudo, de equis; ποππύζειν etiam ululæ dicuntur. Εἴθ' ὁ Θεὸς ἐκόπυσεν, *Aristoph. Plut.* 731.

Ποππυλιάζω, idem quod ποππύζω. ποππυλιάσδει, *Dor.* pro ποππύζει, *Theocr. 5*, 89.

Ποππύσδειν, *Dor.* pro ποππύζειν, *Ib. 5*, 7.

Πόπυσμα, ατος, τὸ, et ποπυσμὸς, ῦ, ὁ, sibilus; (2) palpus, sive sonus, lingua, manibus, ac similibus modis excitatus, ad favorem ostendendum; (3) adulatio, blanditiæ. A ποππύζω.

Πορδάκος, humidus, uvidus, madidus: idem quod παρδάκος. Σὺν πορδάκοισιν ἐκπεσόντες ἴμασι, *Simonid. apud Strab.* 920.

Πόρδαλις, ιος, *Ion.* pro πάρδαλις, *Il.* 17, 20. A πάρδος.

Πορδαλιαγχὲς, τὸ, aconitum, quoniam suffocat τὰς πόρδαλεις, *Nic.*

Πορδαλέος, ὁ, qui præ timore cacaturit aut pedit. A

Πορδὴ, ῆς, ἡ, crepitus ventris. *Ph.* peditus. A πέρδω.

Πόρε, 3. s. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπορε, a πόρω.

Πορεία, ας, ἡ, profectio, incessus, ingressus. *Gl. Vet.* meatus, iter, itio, gressus, agmen. A πορεύομαι.

Πορεῖον, υ, τὸ, cujus ope iter facimus, aut trajicimus, machina qua promoventur onera. Πορεῖον, τὸ διδόμενον τοῖς περιουσιαῖς περὶ τῶ πορευθῆναι εἰς περιουσίαν, ὥσπερ ἐφόδιον, *E. M.* Ab eod.

Πορευθέντες, nom. pl. aor. 1. part. pass. verbi πορεύομαι.

Πορευθῆναι, *perfectum esse*, infin. aor. ejusd.

Πορεύθητι, τε, 2. plur. imperat. aor. ejusd.

Πορευθῶ, *abiero*, 1. sing. conj. aor. ejusd.

Πόρευμα, ατος, τὸ, profectio; (2) expeditio. (2) εἰδόμαν νᾶῒον πόρευμα, *Eurip. Iphig. in Aul.* 299. A

Πορεύομαι, fut. εύσομαι, eo, proficiscor, πορεύη, is, *Ph.* πορευθῆναι, aor. 1. ivisse; part. πορευθεὶς, profectus. Ξένε πρὸς ἄλλην ἱσίαν πορεύσομαι, *Eur. Alc.* 535. Ἔξω δωμάτων πορεύεται, *Ibid.* 505. A πόρος.

Πορεὺς, idem quod πορθμεὺς, *Hes.*

Πόρευσῃ, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro πορεύσεαι, a πορεύομαι. Unde

Πορεύσιμος, υ, ὁ ϗ ἡ, vel πορεύσιμος, ίμη, ιμον, qui transiri potest, permeabilis.

Πόρευσις, ιως, ἡ, ambulatio, ipsa incedendi actio.

Πορευτέον, eundum est, *Eur.*

Πορευτικὸς, ἡ, όν, qui incedere potest, qui ingreditur et ambulat; (2) pervius. A

Πορευτὸς, ἡ, όν, idem quod πορεύσιμος.

Πορεύω, fut. εύσω, trajicio, traduco, transveho, mitto, ire jubeo. Ἐγὼ πορεύσω χρυσὸν, *Eur. Ph.* 992. Καί μι πρὸς τύμβον πόρευσον πατρὸς, *Or.* 794. Τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ ταχεῖ' πόρευσαν ξὺν χρόνῳ, patris ea mandata celeriter exsequuntur, *Soph. Œd. Col.* 1601, transire facio, *id est*, accerso. Ἀνακτα χώρας τῆσδε τὶς πορευσάτω, *Id. ibid.* 1476. Εἰ δέ τις ὑπέρφαντα χειρὶ ἢ λόγῳ πορεύεται, si quis insolenter se gerit, *Id. Œd. Tyr.* 883. Πορεύσας Πυθικὴν ἐς' ἐσχάραν, *Eurip. Androm.* 1241. A πείρω.

Πορέω, præbeo, *Soph.*

Πορθέω, ῶ, fut. ήσω, diruo, everso, vasto, depopulor; oppugno; πεπορθημένος, perf. pass. part. vastatus; πορθῆσαι, vastare, *Ph.* a. 1. inf. act. πορθήσας, populatus, *Gl. V.* part. aor. 1. Ἔπειτα δὲ ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολὼν, *Soph. Phil.* 912. Τί γάρ ἰὰν πόρθωσι χώραν τὴν ἐμήν; *Ibid.* 1395. A πέρθω. Hinc

Πορθήσιν, fut. 1. inf. act.

Πόρθησις, ιως, ἡ, vastatio, excidium.

Πορθητὴς, οῦ, ὁ, eversor, vastator.

Πορθητικὸς, ἡ, όν, vastatorius, idem quod præc.

Πορθήτωρ, ορος, ὁ, idem quod πορθητής.

Πορθμεία, ας, ἡ, trajectio fluminis vel freti; (2) merces trajectionis. A πορθμεύω.

Πορθμεῖον, υ, τὸ, fretum; (2) navis qua fretum aliquod seu fluvius trajicitur, *Gl. V.* πορθμεῖα, pontones, *Gl. V.* (3) naulum. Ab eod.

Πορθμεὺς, ίως, ὁ, qui lintre seu rate aliquem transportat per fretum. *Ph.* portitor, vector.

Πορθμευτικὸς, ἡ, όν, pertinens ad trajectionem vel ad portitorem. A πορθμευτής.

Πορθμεύω, f. εύσω, transfreto, fretum trajicio. Εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλῳ, *Eur. Iph. Taur.* 372. Τάσδε πορθμεύσειν γράφας πρὸς Ἄργος, *Ib.* 737. A πορθμός.

Πορθμήϊον, υ, τὸ, *Ion.* pro πορθμεῖον.

Πορθμία, ας, ἡ, idem quod πορθμία.

Πορθμικὸς, ἡ, όν, idem quod πορθμευτικός.

Πορθμίον, υ, τὸ, navis, qua fretum aliquod trajicitur; (2) merces, quæ pro trajectu freti persolvitur. A πορθμός. Unde

Πορθμὶς, ίδος, ἡ, parvum fretum; (2) navis piscatoria, linter, quo transfretamus. (2) ὦ λινοκόπτρει Κρησία πορθμὶς, *Eur. Hipp.* 752.

Πορθμὸς, ῦ, ὁ, fretum; (2) trajectus, trajectio. (2) τοσόνδ' ὀνήσει τῶν ἐμῶν . . . πορθμῶν, *Soph. Trach.* 570. A πόρος, *transitus.*

Πορίζω, fut. ίσω, viam aperio, aditum facio; (2) invenio; (3) paro alteri, suppedito, præbeo. *In med.* comparo mihi, invenio, &c. πορισθεῖσαν, partam, *Ph.* aor. 1. part. pass. Τί πορίζεις τριβάς; moras nectis? *Aristoph. Ach.* 390. Σὺ τύχης μοι ἀγαθὸν πόρισας, *Id. Av.* 465.

Πόριμος, υ, ὁ ϗ ἡ, pervius, penetrabilis; (2) transiens; (3) quæstuosus, *Gl. V.* (4) parabilis; (5) qui facile invenit, industrius. (5) καὶ πόριμον αὐτῷ, *Aristoph. Ran.* 1429. Ab eod.

Πόριον, υ, τὸ, navigium trajiciendis militibus comparatum. Ab eod.

ΠΟ'ΡΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, vitulus, juvencus; (2) vitula, juvenca. Σκευθραὶ λιμῶνος πόριες καὶ βυσσίοιο, *Aratus*, 1120. Εὔθηλον πόριν μυκωμένην, *Eurip. Bacch.* 737. Τᾶς παλαιομάτορος παιδογόνου, πορίος Ἰνάχου, *Id. Suppl.* 628.

Πόρισμα, ατος, τὸ, quæstus; (2) propositio consecutionem necessariam habens ex iis quæ jam probata sunt. A πορίζω.

Πορισμὸς, οῦ, ὁ, comparatio, adquisitio; (2) quæstus, *Gl. V.*

Πορισὴς, οῦ, ὁ, qui suppeditatur; (2) *a mediante alio*, quæstor, exactor; *item*, quicunque aliquid sibi comparat, ut κακὸς πορισὴς, qui malis artibus pecuniam facit.

Πορισικὸς, ἡ, όν, qui quærere novit, industrius conquisitor; (2) in quo victus facile paratur. *Gl. Vet.* quæstuosus; πορισικὴ, quæstuaria. *Gl. V.* A præc. vel seq.

Πορισὸς, ἡ, όν, qui adquiri et parari potest, parabilis, qui facile suppeditatur. *Gl. Vet.* πορισὸν, præstabile. A πορίζω.

Πορκεὺς, ίως, ὁ, qui πόρκῳ piscatur.

ΠΟ'ΡΚΗΣ, υ, ὁ, annulus, quo ferrum hastæ cum ligno coercetur, sive quo cuspis hastæ cum hastili vincitur.

ΠΟ'ΡΚΟΣ, υ, ὁ, rete piscatorium, ex vitili contextum; (2) quidquid formæ rotundæ et orbiculatæ est, circulus. Κύρτης δὲι ϗ δίκτυα, ϗ βρόχες, ϗ πόρκες, ϗ τὰ τοιαῦτα, ἂν ἄλλό τι ἢ πλὴν ἕρκη δὲι προσαγορεύειν, *Plato in Sophist.*

Πορνεία, ας, ἡ, scortatio. *Gl. Vet.* fornicatio, lenocinium. A πορνεύω.

Πορνεῖον, υ, τὸ, lupanar. *Gl. V.* fornix, ganeum. A

Πορνεύω, fut. εύσω, scortor, fornicor. A

Πόρνη, ης, ἡ, scortum, meretrix, fornicaria, scortulum, *Gl. V.* A πέρνημι, quia corpus vendit.

Πορνίδιον, υ, τὸ, Dim.

Πορνικὸς, ἡ, όν, meretricius. A πόρνη.

Πορνιογέννητος, ον, spurius, qu. e πορνίον et γίνομαι, nisi verum est πορνογέννητος, e πόρνη.

Πορνοβοσκεῖον, υ, τὸ, locus in quo meretrices et scorta aluntur, lupanar. *Ph.* lenocinium.

Πορνοβοσκιομάχοι, qui lupanaria defendunt, et suo patrocinio comprobant. Ex seq. et μάχομαι.

Πορνοβοσκίω, ῶ, f. ήσω, lenocinium facio; *i. e.* meretrices et prostibula alo, lenocinor, alieno amori servio. A πορνοβοσκὸς.

Πορνοβοσκία, ας, ἡ, lenocinium, *Ph.* A

Πορνοβοσκὸς, ὁ ϗ ἡ, leno, lena. A βόσκω.

Πορνογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, spurius, *Gl. Vet.* A πόρνη et γίνομαι.

Πορνογράφος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui meretrices depingit, qui de meretricibus librum conscribit. Ex γράφω.

Πορνοκοπία, ἡ, lenocinium.

Πορνοκόπος, υ, ὁ, leno. *Gl. V.* lenocinator, fornicarius. Ex πόρνος et κόπος.

Πορνομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui insano meretricum amore flagrat. A πόρνη et μαίνομαι.

Πορνομοιχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, adulter, impudicus. Ex πόρνος et μοιχός.

Πόρνος, υ, ὁ, qui corpus suum prostituit et veluti vendit, cinædus, puer meritorius, fornicarius, scortator. *Ph.* impudicus. A πέρνω vel πίπρω.

Πορνοσκόπος, υ, ὁ, scortator, qui scorta et meretrices contemplatur.

Πορνοτιλώνης, υ, ὁ, leno, qui pecuniam ærario solvit, ut lenocinium facere sibi liceat.

Πορνοφίλας, ὁ, et

Πορνόφιλος, υ, ὁ ϗ ἡ, meretrices amans.

Ποροτοιέω, ῶ, f. ήσω, transitum seu viam facio. Ex πόρος. Hinc

Ποροτοιΐα, ας, ἡ, meatuum et foraminum corporis apertio.

Πόρος, ὁ, transitus, trajectus; (2) ora maritima, ubi scilicet est trajectus; (3) meatus, fluvius; (4) exitus; (5) via, semita; (6) vectigal, quæstus; (7) emolumentum, adjumentum; (8) ratio alicujus rei efficiendæ et via. (4) τὶς ἂν τῶς πόρος κακῶν γένοιτο; *Eurip. Alc.* 211. Εὐμάρεια πόρων, via facilis, commoda, *Soph. Phil.* 704. (8) περὶ δὲ χρημάτων πόρου, quod autem ad pecuniam comparandam attinet, *Demosth. Olynth.* 1. Πόροι ἁλίῤῥοθοι, fluvii in mare labentes, *Soph. Aj.* 412. A πείρω.

Πορπάζω, fut. άσω, *Æsch. Pr.* 61. fibula subnecto, fibulo. Πόρπας τε γναμπτὰς Ἑλλικας κάλυπάς τε ϗ ὄρμους, *Il.* 18, 401. A πόρπη.

Πορπακίζω, fut. ίσω, idem et ab eod. Πορπακισάμενος φρυδὸς ἀμπτάμενος ἴδα, *Aristoph. Lys.* 106.

Πορπακοφορίω, fibula utor; (2) scutum gero, milito.

Πόρπαξ, ακος, ὁ, fibula, præsertim amenti in clypeo. Ἐμβαλὼν πόρπακι γυναίαν χέρα, *Eur. Hel.* 1392.

Πορπάω, ῶ, fut. ήσω, idem quod πορπάζω.

ΠΟ'ΡΠΗ, ης, ἡ, fibula; (2) annulus clypei. *Pind. Olymp.* 1. Hinc

Πορπηδὸν, *adv.* in modum fibulæ.

Πόρπημα, ατος, τὸ, indumentum fibulatum. A πορπάω.

Πορπόω, ῶ, fut. ώσω, idem quod πορπάω.

Πόῤῥω, procul, longe, porro, protinus. *Gl. V.* in anteriorem partem. Hinc *compar.* πορρώτερος,

τερος, longius dissitus. *Gl. V.* ulterior, et *superl.* πορρώτατος, longissime dissitus. A πρό. Hinc

Πόρρωθεν, *adv.* e longinquo, eminus, procul.

Πορρωτάτω, *adv.* longissime, maxime, procul.

Πορρωτέρω, longius, magis procul.

Ποσσαίνω, paro, curo; ποσσανίσσα, curatura, f. l. part. *Ion.* pro ποσσανῦσα. Ποσσαίνειν Βρίθος, *Pind. Ol* 6, 55. (2) colo, in honore habeo; (3) delector. Καί ποτε Δηῦς ζυγατίη' .... ἔτι ποσσαίνεσκον ἄμμιγα μιλτόμενοι, filiam Cereris delectarent simul canentes, *Ap. Il. Rhod.* 4, 897. (2) ἠδέ σε πάγχυ θεὸν ὣς ποσσαίνουσιν, colent, *Id. ib.* 3, 1124. Ἡμίτεκον δὲ λέχος ποσσαίνεις, nostrum lectum participabis, *Id.* 3, 1128. A πόρω.

Πόρσιον, *adv. Pind. N.* 9. vide πόρσω.

Ποσσυνέουσαι, nom. pl. part. f. l. act. f. g. *Ion.* pro ποσσυνῦσαι, a

Ποσσύνω, fut. υνῶ, præbeo, suppedito, do; (2) paro, præparo; (3) ago, perago, administro; (4) colo, in honore habeo; (5) delector. Πρᾶγμα ποσσύνων μέγα, *Soph. El.* 672. Ἐγὼ δὲ τ' ἄλλα πάντα ποσσυνῶ, *Id. Aj.* 1415. Καὶ καισὶ πόρσυν' οἷα χρὴ καθ' ἡμέραν, *Eur. Med.* 1021. Σοὶ τήνδε ποσσύναι χάριν, *Id. Alc.* 1062. Κλίνε ποσσυνέουσα λέχος, *Il.* 3, 411. (4) ἵνα σφίσιν ποσσύνωνται ἰφθίσιον ἐν μεγάροισιν, *Apoll. Rhod* 1, 909. A πόρω.

Πόρσω, *adv.* longe ante; (2) longe, procul. Hinc *comp.* πόρσιον, item ποσσωτέρω, longius, magis procul; et *superl.* ποσσωτάτω, longissime, maxime procul. A πρό.

Ποστάζω, fut. άσω, vitulor. A πόρτις.

Ποστάκιον, τὸ, juvenculus, seu juvenculá, *Hes.*

Πόσταξ, ακος, ὁ ἢ ἡ, vitulus, vitula, juvencus, juvenca. A

ΠΟΡΤΙΣ, ιος, ὁ ἢ ἡ, idem.

Ποστιτρόφος, ε, ὁ ἢ ἡ, vitulos nutriens. *Hom. in Ap.* 21. Ex πόρτις et τρέφω.

ΠΟΡΦΥΡΑ, ας, ἡ, purpura, genus conchæ marinæ; (2) pannus liquore purpuræ tinctus, vestis purpurea; (3) vestis splendida, venusta, elegans.

Πορφυραῖος, purpureus, *Christ. Alex. Etn.*

Πορφυρανθὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, qui purpureo flore est. Ex πορφύρα et ἄνθος, ῆτος.

Πορφύρειος, idem quod

Πορφύρεος, ία, ίη, εον, *contr.* πορφυροῦς, οῦ, οῦν, purpureus; (2) splendidus, venustus, elegans; (3) niger; (4) varius, versicolor. Πορφύρεος θάνατος, *Il.* 583. Πορφυρίῃ νιφάδι πυκάσασα ἑαυτὴν, *Ib.* 17, 551. A πορφύρα.

Πορφυρεύς, έως, ὁ, purpurarius, seu qui purpuras venatur; (2) qui purpura tingit, infector. (1) πορφυρέων τε πλῆθος, *Arr. Hist. Alex.* 7, 19. Ab eod.

Πορφυρευτὴς, οῦ, ὁ, idem. A πορφυρεύω. Hinc

Πορφυρευτικὸς, ἡ, όν, pertinens ad purpurarum venatorem seu venationem, item ad artem purpura tingendi. Hinc ἡ πορφυρευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, scientia venandi purpuras.

Πορφυρεύω, purpura tingo. A πορφύρα.

Πορφυρέω, ῶ, f. ήσω, purpureo colore nigrico vel rubeo, purpurasco. A πορφύρω.

Πορφυρίζω, fut. ίσω, purpureo colore sum. A πορφύρα.

Πορφύριον, ε, τὸ, parva purpura, *Ph.* πορφύρια, murices. Dim. Ab eod.

Πορφυρὶς, ίδος, ἡ, purpurea vestis. *Gl. Vet.* torale; (2) avis nomen; (3) nomen insulæ.

Πορφυρίτης, ε, ὁ, purpuræ similis. Ab eod.

Πορφυρῖτις, ίδος, ἡ, idem, fœm.

Πορφυρίων, ωνος, ὁ, nomen avis aquaticæ, sic dictæ a colore rostri et pedum; (2) piscis quidam, *Gl. V.* πορφυρίων, purpurio. Ab eod.

Πορφυροβαπτος, ε, ὁ ἢ ἡ, purpureo colore imbutus aut tinctus.

Πορφυροβαφεῖον, ε, τὸ, officina ad tingendum purpureo colore.

Πορφυροβαφὴς, ὁ, ἡ, purpura tinctus.

Πορφυροβάφος, purpuratius, *Gl. V.* Ex πορφύρα et βάπτω.

Πορφυροειδὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, purpuræ speciem gerens, purpureo colori similis, cæruleus. Ex πορφύρα et εἶδος.

Πορφυροειδῶς, *adv.* in modum purpuræ, ita ut purpuram referat.

Πορφυρόεις, όεσσα, όεν, purpuram referens, epith. maris. A πορφύρα.

Πορφυρόζωνος, ε, ὁ ἢ ἡ, violaceo seu purpureo cingulo circumdatus. Ex ζώνη.

Πορφυρόκαυλος, ε, ὁ ἢ ἡ, cujus caulis purpureus est.

Πορφυρομιγὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, purpura mixtus. Ex μίγνυμι.

Πορφυρόπωτος, ον, purpura vestitus, *Nonn.*

Πορφυρόπτιζος, ε, ὁ ἢ ἡ, purpureos, *i. e.* pulchros habens pedes; (2) purpureum limbum habens. Ex πίζα.

Πορφυροπώλης, ε, ὁ, purpurarius, *Gl. Vet.*

Πορφυρόπωλις, ίδος, ἡ, quæ purpuram sive lanam aut vestem purpuream vendit. Ex πωλέω.

Πορφυρόστρωτος, ον, purpura stratus.

Πορφυρόω, purpura tingo vel orno; πορφυρῶσαι, clavare, *Gl. Vet.* A πορφύρα.

Πορφύρω, purpureo colore perfundo; (2) purpureo colore nigrico vel rubeo; (3) nigresco; (4) æstuo, *de mari*; (5) curis perturbor, sollicitor. Πολλὰ δὲ οἱ κραδίη πόρφυρε μίνυνθα, *Il.* 21, 551. (6) πορφύρεσθαι, idem, *Hes.* etiam πορφυρίσσειν interp. καταστιχᾶν, et πορφύρεσθαι, διαλογίζεσθαι, (est proprie in abdito, profundo, imo versare et agitare, *Etm.*)

Πορφυρώτερος, έρα, ερον, magis purpureus. Compar. ab inus. πόρφυρος.

Πόρω, fut. πόρσω, præbeo, suppedito, do, *Lycophr.* (2) arcesso. (2) πῶς ἄν, εἴ τις ἵππος, τὸν πάντ' ἄριστον δίφρον Θησέα πόροι; *Soph. Œd. Col.* 1457. A πείρω, unde πορίζω.

Ποσάκις, *adv.* quoties? A πόσος.

Ποσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex. Ab eod.

Ποσαπλασίων, ωνος, ὁ ἢ ἡ, idem.

Ποσαπλῶς, *adv.* quot modis. Ab eod.

Ποσάπους, οῦν, quot pedum? Ab eod. et πούς.

Ποσαχῆ, *adv.* quot in locis? A ποσάκις.

Ποσαχῶς, *adv.* quotnam modis? Ab eod.

Πόσε, *adv.* quo? quem in locum? A πῦ.

Πόσει, dat. sing. *Ion.* et *Att.* pro πόσει, a πόσις

Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, *Dor.* pro Ποσειδῶν, Neptunus. Hinc

Ποσειδάντιος, ε, ὁ ἢ ἡ, ad Neptunum pertinens. Ποσειδαντίοις Ἀμυμωνίοισιν ὕδασι, *Eur. Phœn.* 196.

Ποσείδιον, τὸ, templum Neptuni.

Ποσειδὼν, ῶνος, ὁ, mensis Atticus, ultimam Decembris partem, et primam mediamque Januarii complectens. *Gl. V.* December.

Ποσειδωνὶς, ίδος, ἡ, halcyone. A

ΠΟΣΕΙΔΩ̃Ν, ῶνος, ὁ, Neptunus, Deus intellectualis, fabricans, animas in generationem descendentes excipiens, secundum Orphicos; Romanis Consus.

Ποσειδώνια, ίων, τὰ, sacra in honorem Neptuni, Neptunalis, *Gl. V.* A præc.

Ποσειδώνιον, ε, ιον, ε, τὸ, templum Neptuni.

Πόσιος, gen. sing. *Ion.* et *Att.* pro πόσιος, a πόσις.

ΠΟ̃ΣΘΗ, ης, ἡ, pellis qua glans pudendi virilis integitur; (2) penis.

Ποσθία, ας, ἡ, tuberculum parvum in palpebris super pilos. A præc.

Πόσθιον, ε, τὸ, pudendum virile. Dim. a πόσθη.

Πόσθων, ωνος, ὁ, qui magno pene est, aut præputio; (2) puerulus, infans. Ab eod.

Ποσὶ, *pedibus*, dat. pl. a πούς.

Ποσιδήϊον, ε, τὸ, pro ποσείδιον.

Πόσιμος, ίμη, ιμον, potabilis, potui aptus. A πόσις.

Ποσὶν, dat. pl. *Poet.* et cum ν pro ποσὶ, a πούς.

Ποσιπτερίδες, αἱ, venæ in calcaneo, *Steph.*

Πόσις, εως, ἡ, potio, potus. A πίνω, poto.

Πόσις, maritus, *apud Poet.* acc. πόσιν.

Ποσιπτερνίδες, ων, αἱ, venæ in calcaneo. Ex πούς et πτέρνα, *calcaneum.*

Πόσος, η, ον, quantus? Hinc πόσου, (id est ἀντὶ πόσου ἀργυρίου) quanti? et πόσοι, quot? Ab ὅσος, *quantus*, citra interrogationem.

Ποσὸς, ἡ, όν, aliquantus; (2) quidam. Ab eod.

Ποσοσύλλαβος, ον, quot syllabarum. A συλλαβή.

Ποσότης, ητος, ἡ, quantitas. A πόσος.

Ποσόω, ῶ, f. ώσω, quantum facio, quantitatem attribuo; ποσοσωμένος, quantitatem habens p pass. part. *Suicer.* Ab eod.

Ποσσάκι, idem quod ποσάκις. *Call.*

Ποσσῆμαρ, *adv.* quot dies, per quot dies, quot diebus. Ex πόσσος et ἦμαρ.

Ποσσίκροτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui pedibus pulsatur. Ex πούς et κρότος, *pulsus.*

Πόσσος, *Poet.* pro πόσος.

Πόσσω, gen. sing. *Dor.* et *Poet.* pro πόσου, a πόσος.

Ποσταῖος, quoto die? quot diebus? quot dierum spatio. *Ph.* quota die. Ποσταίος, ἆρ σὺν τῷ τραπέματι ἐκεῖσε ἀφικόμην; *Xen.* A πόσος.

Ποσημόριος, qu. dic. quotesimus; quotæ partis; ποσημόριον, quota pars, *Gl. Vet.* hæc portiuncula. Ex πόσος et μόριον, *pars.*

Ποσὸς, ἡ, όν, quotus? (2) quantus? A πόσος.

Ποσῶς, *adv.* aliquantulum.

Πόσσαγε, 2. sing. præs. imperat. act. *Dor.* pro πρόσαγε, a προσάγω.

Ποσσάγχυμεν, 1. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro προσάγχυμεν, a προσάγχυμι, *appropinquo.*

Ποσσάγω, fut. άξω, adduco, accedo, *Dor.* pro προσάγω. Ποσσάγει δὲ πολὺ πλέον ἅμμι γαλάνα, *Mosch.* 5, 3. Hinc

Ποσσαγωγίδης, ε, ὁ, explorator, delator, *Aristot.* ποσσαγωγίδες videntur lenæ esse, *Etm.*

Ποσσαίδω, et ποσσαίδομαι, accino, cano, carmina cano, *Dor.* pro προσαίδω. Τίν γὰρ ποσσαίσομαι ἄσυκα, δαῖμον, *Theocr.* 2, 11.

Ποσσαίνιος, ία, ιον, recens, novus, peregrinus; improvisus, *Æsch. Pr.* 102. (2) primus, antiquus. Πρὸς ἕργμα συμβόκωσον ἕρχομαι τάφῳ ποσσαίνιῳ, *Soph. Antig.* 848. A ποτὶ pro πρός.

Ποσσαὶνος, ἡ, όν, idem et ab eod.

Ποσσαμείδομαι, fut. ψομαι, respondeo, *Dor.* pro προσαμείδομαι. Τὰν δ' ἄρα χ' ὡ Δάφνις ποσσαμείψατο, *Theocr.* 1, 100.

Ποσσάμιες, είαι, ιον, fluvialis. A ποσσαμός.

Ποσσαμίλγω, f. ξω, præterea mulgeo. Ποσσαμίλξεται ἐς δύο σίλλας, *Theocr.* 1, 26.

Ποσσαμίλξομαι, f. l. indic. med. *Dor.* pro προσαμίλξομαι.

Ποσσαμηγὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, qu. dic. fluvii vel fluviorum ductor, fluvialis, v. gr. navis, cymba. Ex ποσσαμὸς et ἄγω.

Ποσσαμηδὸν, *adv.* fluvii more. A ποσσαμός.

Ποσσαμὴς, ίδος, ἡ, fluvialis, v. gr. Nympha.

Ποσσαμηπόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, fluvium trajiciens.

Ποσσαμία, ας, ἡ, fluviolus, alveolus, *Strabo.* A ποσσαμὸς. Unde

Ποσσάμιον, ε, τὸ, rivus, Dim.

Ποσσάμιος, ία, ιον, fluvialis, flumineus, amnicus, *Gl. V.* Πιρῶσα γὰρ δὴ ποσσαμίης διαῤῥοάδι, *Eurip. Rhes.* 919.

Ποσσαμίσκος, ε, ὁ, fluviolus, Dim.

Ποσσαμίτης, ε, ὁ ποσσαμίται, aquilices, *Ph.*

Ποσσαμογείτων, ονος, ὁ ἢ ἡ, fluvio vicinus, accola fluvii.

Ποσσαμοῖο, gen. sing. *Ion.* pro ποσσαμοῦ.

Ποσσαμόκλυστος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui amnibus alluitur. Ex ποσσαμὸς et κλύζομαι.

Ποσσαμόνδε, *adv.* ad fluvium.

ΠΟΤΑΜΟ̃Σ, οῦ, ὁ, fluvius, flumen, amnis, *Ph.* (*proprie* aqua potabilis, *Etm.*)

Ποταμοφόρητος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui a fluvio aufertur sive rapitur.

Ποταμόχωστος, ε, ὁ ἢ ἡ, limo arenave a fluvio devecta opertus.

Ποτανὸς, ἡ, όν, volucer, volans, *Dor.* pro ποτηνός. Ἵνα μὲ πτερύσσαν ὄρνιν θεὸς ἐν ποταναῖς ἀγέλαισιν Ὑδη, *Eurip. Hippol.* 733.

Ποτάομαι, ῶμαι, volo, -as. Μέσα δ' αἰτὸς ὑρανῦ ποτᾶται, *Eur. Rhes.* 530. A πίτομαι.

Ποτανῶς, *adv.* qualiter, *Ph.* A præc.

Ποταυγάζειν, *adspicere*, præs inf. act. *Dor.* pro προσαυγάζειν, a προσαυγάζω.

Ποταύλει, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro πρόσηὐλει, a

Ποταυλίω, ῶ, *Dor.* pro προσαυλίω. Ἃ πρὰν ἀμώτισσι

ἀμώντισσι παρ' Ἱπποκόωντι ποταύλει, *Theocr.* 6, 41.

Ποταῶσος, α, ον, orientalis, ad orientem vergens vel spectans, *Dor.* pro πρωσηῶος. Ex ποτὶ pro πρὸς, et ἠώς, *aurora.*

Πότε, *adv.* quando? Ab ὅτε.

Ποτὲ, *adv.* aliquando. Hinc ὐδέποτε, μηδέποτε, nunquam. Ab ὅτε, *quando.*

Ποτέδραμε, *accurrit*, 3. sing a. 2. ind. act. *Dor.* pro προσέδραμε, a προστρέχω.

Ποτείδω, *Dor.* pro προσείδω, inus. Hinc aor. 2. ποτιδὼν, intuitus; ποτιδοίμι, intuear.

Ποτεικλιττόμην, *furtim ducebar*, 1. sing. imperf. ind. pass. *Dor.* pro προσεικλιστόμην, a προσκλίττομαι.

Ποτειλίξατο, *Dor.* pro προσειλίξατο, contra respondit, *Theocr.* 1, 92.

Ποτίομαι, volo, -as. A πίτομαι.

Ποτίοντο, *volabant*, 3. pl. imperf. indic. med. *Ion.* pro ἐποτέοντο, a ποτίομαι.

Ποτίος, ία, ίον, bibendus. A πίνω.

Ποτιρίσδιν, præs. inf. act. Dor. pro προσιρίζειν. A

Ποτιρίσδω, *Dor.* pro προσιρίζω, cum aliquo certo.

ΠΟ'ΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, uter; πότιερον, utrum.

Ποτίρχευ, *accede*, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* et *Æol.* pro προσίρχεο. A

Ποτίρχομαι, *Dor.* pro προσίρχομαι.

Ποτίρωθι, *adv.* utra in parte? utro in loco? A πότερος.

Ποτίρως, *adv.* utro modo. Ab eod.

Ποτίρωτ, *adv.* utram in partem, vel utra in parte? Ab eod.

Ποτιφύτο, *adhærebat*, 3. sing. imperf. ind. med. *Dor.* pro προσιφύτο, a προσφύομαι.

Πότιχε, *adh be*, 2. sing. præs. imperat. act. *Dor.* pro πρόσιχε, a

Ποτίχω, *Dor.* pro προσίχω.

Ποτὴ, ῆς, ἡ, volatus. Αἰθυίη δ' ἰκυῖα ποτῇ ὠισθύσατο λίμνης, *Odyss.* 5, 337. vel potius ποτὴν legendum est. A πίτομαι.

Πότημα, ατος, τὸ, compotatio, epulum, LXX. A πίνω, *bibo.*

Ποτηματοποιὸς, ὅ, ὁ, qui pocula conficit, *Suicer.*

Ποτῆμεν, *adirr*, præs. inf. act. *Dor.* pro προσεῖναι, a πρόσιμι.

Ποτηνὸς, ὴ, όν, *Dor.* κοτανὸς, volucris, alatus. A ποτάομαι.

Ποτῆρ, ῆρος, ὁ, poculum. Ποτῆρα δ' ἐν χείρεσσι κίσσινον λαβὼν, *Eurip. Alc.* 759. A πίνω, *bibo.*

Ποτηρίδιον, υ, τὸ, pocillum, *Gl. Vet.* A ποτήριον.

Ποτηριογλύπτης, υ, ὁ, poculorum cælator. Ex ποτήριον et γλύφω.

Ποτήριον, υ, τὸ, poculum, calix, in sacris literis, portio destinata; de bonis et malis rebus.

Ποτηριοφόρος, υ, ὁ ἡ, poculi aut poculorum gestator, seu gestatrix. Ex φέρω.

Ποτηροθήκη, ης, ἡ, caliclarium, *Gl. Vet.* ubi calices reponuntur, seu exponuntur. Abacus.

Ποτηροκλύτης, υ, ὁ, cratera, *Gl. V.* ubi calices lavantur. Ex ποτήριον et πλύνω.

Ποτὴς, ῆτος, ὁ, potio, potus, *Od.* 5, 201. A πίνω.

Πότης, υ, ὁ potor, bibax, bibulus. Ab eod.

Ποτητὸς, ὴ, όν, volucris. A ποτάομαι.

Ποτὶ, *Dor* pro πρὸς, *ad*, quod in primis frequens est in compositis.

Ποτιάπτω, fut. ψω, alligo.

Ποτιβάλλω, pro προσβάλλω, objicio, obtendo.

Ποτιβλίσιν, *Dor.* pro προσβλίσιν. A

Ποτιβλίπω, fut. ψω, adspicio, intueor.

Ποτιδιγμίναις, *expectantibus*, dat. plur. part. præs. f. g. *Dor.* pro προσδιχομίναις, a προσδέχομαι, *Il.* 2, 137.

Ποτιδεῖν, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro προσιδεῖν, a προσείδω, *adspicio.*

Ποτιδέρκεται, *Dor.* pro προσδέρκεται, a

Ποτιδέρκομαι, adspicio. Τῆνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γελιῶντα. *Theocr.* 1, 36.

Ποτιδεύομαι, egeo, indigeo. Οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι, *Theocr.* 5, 63.

Ποτίδοις, *adspexeris*, 2. sing. a. 2. opt. act. *Dor.* pro προσίδοις, a προσείδω.

Ποτιδόρκιος, α, ὁ ἡ, ad cœnam utilis; *Il.* 7, 370. Ex δόρκον.

Ποτίδω, aor. 2. conj. act. *Dor.* pro προσίδω.

Ποτίζω, *Dor.* ποτίσδω, f. ίσω, potum præbeo, seu ministro; (2) aquatum duco. *Ph.* adaquo; (3) rigo. *Ph.* irrigo. Ταύρως δ' ὀρτίας ὧδι ποτίσδων, *Theocr.* 1, 121. A πότος.

Ποτίβει, 2. sing. præs. imperat. act. *Dor. Att.* et *per Syncop.* pro προσίβηθι, et hoc pro προσίβηθι, a προσίβημι.

Ποτικάρδιος, ία, ιον, qui est in corde ut vulnus, *Dor.* pro προσκάρδιος. Ex καρδία.

Ποτικικλιμίνον, *Dor.* pro προσκικλιμίνον. A

Ποτικλίνομαι, *Dor.* pro προσκλίνομαι, vergo; ποτικικλιμίνος, inclinatus, part. pass.

Ποτικὸς, ὴ, όν, bibax. A πότος.

Ποτίκρανον, υ, τὸ, cervical, pulvinar; vide προσκρανον.

Ποτιλίγω, f. ξω, *Dor.* pro προσλίγω, alloquor, compello. Τὼς δ' ἐδὸν ποτιλίξαθ' ὁ βώκολος, respondit, *Theocr.* 1, 92.

Ποτιμάξατο, *attigit*, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Dor.* et *Ion.* pro προσιμάξατο, a

Ποτιμάττομαι, pro προσμάττομαι, f. ξομαι, allido.

Πότιμος, υ, ὁ ἡ, potui aptus, dulcis, de aqua, *metaph.* de aliis rebus, civilis, suavis. Ἔστισι δὲ καὶ πότιμος, καὶ ἀπολαῦσαι τύφω δυνάμενος, in quibusdam vero civilis et suavis, fastuque perfrui valens, *Diog. Laert.* 4, 47. A πότος.

Ποτιμυθιῖσθαι, præs. inf. med. *Dor.* et *contr.* pro προσμυθίεσθαι, a

Ποτιμυθίομαι, pro προσμυθίομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, alloquor; (2) rogo. Μή τι οἱ ὑ κατὰ καιρὸν ἔπος ποτιμυθήσαιτο Σατιχομίνα, *Theocr.* 24, 66.

Ποτινίσσομαι, accedo, *Dor.* pro προσινίσσομαι, *Il.* 9, 381.

Ποτιόσσεται, *adspicit*, 3. sing. præs. ind. med. *Dor.* pro προσόψεται, a verbo προσόσσομαι.

Ποτιρρίπτειν, *projicere*, præs. inf. act. *Dor.* et *Att.* pro προσρίπτειν, a προσρίπτω.

Ποτίσδω, *Dor.* pro ποτίζω, potum præbeo.

Πότις, ιδος, ἡ, potrix, bibax. A πότης.

Ποτίσῃ, 3. sing. aor. 1. conj. act. verbi ποτίζω. Unde

Πότισις, ιως, ἡ, adaquatio. *Gl V.* potatio.

Πότισμα, τὸ, potio, *Diosc.*

Ποτισματοποιὸς, ὁ, potionum confector, *Ath.*

Ποτισμὸς, ῦ, ὁ, adaquatio, irrigatio; (2) potio.

Ποτισάζω, instillo, *Dor.* pro προσάζω. Πρωὺν δ' Ἰάσων μαλθακᾷ φωνᾷ ποτισάζων ὄαρον, *Pind. Pyth.* 4, 255.

Ποτίσατος, bibacissimus. Superl. *Att.* a πότης.

Ποτισήριον, υ, τὸ, canalis, aqualiculus. *Ph.* popina. Ab eod. Unde

Ποτισὴς, ῦ, ὁ, irrigator, qui potum præbet:

Ποτίσρα, ας, ἡ, ubi animalia aquantur, seu aquatum compelluntur. Ἱππεὺν τετύκοντο Ποσειδάωνι ποτίσρην, *Call. in Dian.* 50.

Ποτισχόμαι, amplector, comprehendo.

Ποτιτίρατω, fut. ψω, *Dor.* delecto.

Ποτιφθίγγομαι, *Dor.* pro προσφθίγγομαι, f. ξομαι, compello.

Ποτίφορος, pro πρόσφορος.

Ποτιφύομαι, adhæreo, *Dor.* pro προσφύομαι, *Theocr.* 21, 46.

Ποτιφωνήις, ήισσα, ῆιν, *Dor.* vocalis, qui loqui potest.

Ποτιχείματτω, pro προσχείματτω.

Ποτιψαύω, *Dor.* pro προσψαύω, attingo, attrecto. Ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψαύων χερσὶν, *Soph. Trach.* 1214.

Ποτιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ποτίσω, a ποτίζω.

ΠΟ'ΤΜΟΣ, υ, ὁ, sors, fatum, casus seu fortuna fatali sorte obveniens; (2) interitus, mors.

Πότνα, ἡ, alma, adoranda, veneranda, diva.

Πότνια, ἡ, idem.

Ποτνιάδες, αἱ, furore percellentes, ad insaniam redigentes. Epith. Baccharum. A πότνιος.

Ποτνιάζω, idem quod ποτνιάω.

Ποτνιάναξ, ακτος, ὁ ἡ, dominatu venerandus. Ex πότνιος et ἄναξ.

Ποτνίασις, ιως, ἡ, supplex obtestatio, precatio cum lachrymis et clamoribus, imploratio. A ποτνιάζω.

Ποτνιασμὸς, ῦ, ὁ, supplicatio deorum. Ab eod.

Ποτνιάω, et ποτνιάομαι, ῶμαι, oro, imploro, obsecro, obtestor, suppliciter deprecor; (2) ægre fero, indignor, quiritor. Ἐδέκει ποτνιάσθαι ὃ δακρύοιν, *Plut.* A

ΠΟ'ΤΝΙΟΣ, ια, ιον, venerandus, honorandus, augustus. Usitatum fœm. πότνια.

Πότνος, η, ον, idem; πότνα, *fere in vocativo.*

Ποτῶο, gen. sing. *Ion.* pro ποτοῦ, a

Ποτὸν, οῦ, τὸ, potio, potus, quod bibitur; (2) fluvius. (2) ποτὸν κρηναῖον, fons aquæ limpidæ, *Soph Phil.* 21. A πίνω.

Πότος, υ, ὁ, potatio, compotatio; (2) convivium, etiam in bonam partem. Ab eod.

Ποτὸς, ὴ, όν, potabilis, potulentus. Πότερα δὲ χρεισὸν, ἢ ποτὸν, τὸ φάρμακον; *Eurip. Hipp.* 516. Ab eod.

Ποτόσδον, præs. part. act. n. g *Dor.* a

Ποτόσδω, idem quod προσόζω, redoleo, *Dor.*

Ποττὰν, *Dor.* pro πρὸς τὰν, πρὸς τήν.

Ποττὸν, *Dor.* pro πρὸς τόν.

Ποττῦ, *Dor.* pro πρὸς τῦ.

Ποττῷ, *Dor.* pro πρὸς τῷ.

Πῦ, *adv.* ubi? quo in loco? πῦ 'σι; ubi est? Ab ὅς. (vel antiq. πὸς, πὴ, πόν. vide *Etm.*)

Πῦ, *adv.* alicubi, uspiam, usquam; ὐ δήπυ, non utique. Ab eod.

ΠΟΥΓΓΗ', σαγγίον, sacculus, *R.*

Πυλὺ, multum, *Ion.* pro πολὺ, a πολὺς, ut

Πυλυδάτια, herba quædam, *Nic. Th.* 851.

Πυλυδότειρα, ας, ἡ, *Il.* 3, 89.

Πυλυμίλαθρες αὐλὴ, aula cum atrio amplo. Πότνια πυλυμίλαθρι, Diva multorum tectorum, *Call. in Dian.* 225.

Πυλὺς, multus, *Ion.* pro πολύς.

ΠΟΥ̃Σ, alii πὰς, ποδὸς, ὁ, pes; (2) mensura sedecim digitorum; (3) radix seu ima pars montis; (4) pes metricus; (5) funis nauticus; πόδες, *Lat.* pedes, quibus extremi anguli veli versus puppim adducuntur; (6) clavus, temo. (1) ἀνὰ πόδα, retro; (2) ἐκ ποδὸς, e vestigio, presso pede; (3) ἐν ποσὶ, præsentia, obvia, instantia prope, vulgaria; (4) ἐπὶ πόδα, cessim pede referendo; (5) κατὰ πίδα, idem quod ἐκ ποδὸς, item cursu; (6) πὰρ ποδὸς, et πὰρ πόδας, idem quod ἐν ποσὶ, interdum quod ἐκ ποδὸς· (7) περὶ πόδα, apte; (8) πρὸ ποδὸς, idem quod ἐν ποσὶ· (9) ὑπὸ πόδας, cum de motu sermo, idem quod ἀνὰ πόδα, *Etm.* Inservit periphrasi. Κατίχων ποδὶ γυμνάδος ἵππον, obtinens equis exercitatis, *Eurip. Hipp.* 1134. Ἐκ ποδὸς ἄνυε κράναν, ictu pedis fontem confecit, *Theocr. Idyll.* 7, 6. Ἔνθ' ὐ ποδὶ χρησίμῳ χρῆται, ubi non utitur commode pedibus, *id est*, unde frustra conatur aufugere, *Soph. Œd. Tyr.* 878.

Ποῦ, pro ποιῶ, *Ar.*

Ποώδης, ους, ὁ ἡ, herbosus, herbis abundans, herbidus, herbeus; (2) herbæ similis. A πόα.

Πρᾶγμα, ατος, τὸ, res, negotium; (2) administratio reip. οἱ ἐν πράγμασι, magistratus, principes reip. *item* ipse status reip. (3) status, conditio hominis, ἐν ἀγαθοῖς πράγμασι, lætis rebus; (4) lites, controversiæ, et hinc molestiæ. Εὕρισκε πρῆγμά οἱ ἐόν, comperit ex usu suo esse, *Herod.* 1, 79. Ὡς ἀπαλλάσσεσθαι πρῆγμα ἐὸν, utile fore si excederent, *Id.* 4, 11. Παγχὺ ὕρισκέ οἱ ἐ πρῆγμα ἐόν, prorsus comperit non sibi utile esse, *Id.* 7, 12. Πῦ σοῦ τὶμὶ πράγματος; quo in malo versor? *Soph. Trach.* 375. (2) τῶν τι Κιρκυραίων οἱ ἔχοντες τὰ πράγματα, *Thucyd.* 3, 72. Μύριοι δέ τοι πιπόηθας αὐτὸς πρὸς τὰ πράγματα, ἐκπονῶν ἔχοντες, innumeris autem hoc accidit in rerum administratione: ut penes ipsos sit labore consequuntur, *Eurip. Iph. in Aul.* 866. Κἀμοὶ ἐδὲν πράγμ', mihi curæ non est, *Id. Med.* 456. Κἂν ἀκαιρία τὶς ἢ χειὶα κωλύσῃ τὸν πείσαντα, ἐδὲν

οὐδὲν ἐστι πρᾶγμα, *nihil interest*, nihil est incommodi, *Plutarch. de Tuenda Sanitate*, 130. E. Α πράττω.

Πραγματεία, ας, ἡ, studium quod adhibetur ad efficiendum rem quampiam, commentatio et intentio animi; artes, etiam fraudes quibus aliquid molior; (2) opus commentatione compositum, tractatio; (3) negotiatio, mercatura, nundinatio. Α præc. Hinc

Πραγματειώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, negotiator, actor.

Πραγματεύομαι, negotior, *Gl. V.* aliquid efficere cupio, studeo, laboro, quæro, et pass. efficior. Ὧν ἕνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματεύμην, *Aristoph. Nub.* 526. Τούτων μέν τοι, ἃ περὶ μόνου τοῦ πάρεν, πραγματεύσται, *M. Anton.* 6, 25. Α πρᾶγμα. Hinc

Πραγματευτής, οῦ, ὁ, negotiator, actor, *Ph.*

Πραγματευτικός, ὁ, idem quod πραγματευτής, *Suid.*

Πραγματεύω, negotiis implico, vexo, *Greg.*

Πραγματικός, ἡ, ὁν, strenuus, solers in negotiis agendis et rebus tractandis; (2) aptus ad usum in rebus agendis. *Gl. V.* negotiosus, forensis, rerum peritus. Α πρᾶγμα.

Πραγματικῶς, *adv.* solerter, perite acriter.

Πραγμάτιον, υ, τὸ, res parva, negotiolum. Dim. a πρᾶγμα.

Πραγματιωδῶς, *adv.* negotiose.

Πραγματογραφέω, ῶ, fut. ήσω, curiose in scribendo pertracto. Ex πρᾶγμα et γράφω.

Πραγματοδίφης, ου, ὁ, qui litem seu lites scrutatur. Ex διφάω.

Πραγματοιδέστερον, laboriosius, molestius, quasi a πραγματοιδῶς.

Πραγματοποιέω, ῶ, f. ήσω, res novas molior; (2) immisceo me rebus gerendis. Ex κόπτω, vel κόπος.

Πραγματολογέω, ῶ, f. ήσω, in disputationibus rerum versor, in narrandis rebus occupatus sum. Ex πρᾶγμα et λέγος.

Πραγματομαθής, ους, ὁ ἢ ἡ, cui est rerum usus, negotiorum expertus, prudens; (2) industrius. Ex πρᾶγμα et μανθάνω.

Πραγματορράφος, υ, ὁ, controversiarum concitator, calumniator. Α ῥάπτω.

Πραγματώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, negotiosus, operosus, molestus. Α πρᾶγμα.

Πραγορίτης, sc. οἶνος, vile vinum, *Steph.*

Πρᾶγος, ους, *contr.* πράγους, τὸ, negotium, res. Α πράσσω.

Πραΐως. Vide πρᾴως.

Πραϐεῖν, *vastasse*, aor. 2. infin. act. *Ion.* et *per Metathesin*, pro πορθεῖν, a πέρθω.

Πράϐον, aor. 2. ind. act. *Ion.* et *per Metath.* pro ἔπραθον.

Πραϐὶς, *venditus*, aor. 1. part. pass. verbi πιπράσκω.

Πραιτῶριον, υ, τὸ, prætorium.

Πραιτωρίδιον, υ, τὸ, Dim. *ap. Artian.*

Πρακτέος, ία, έον, agendus, faciendus, *Ph.* πρακτέον, celerandum. Πρακτέον δὲ ἐκάστῳ τὸ ἐξῆς τῇ κατασκευῇ, *M. Anton.*

Πρακτήρ, ῆρος, ὁ, actor, qui agit; (2) negotiator, mercator; (3) exactor, coactor tributorum; *Il.* 9, 433. ubi *Ion.* πρηκτήρ.

Πρακτήριος, ὁ ἢ ἡ, exactor, *Æsch.*

Πράκτης, υ, ὁ, idem quod πρακτήρ. Α πράσσω.

Πρακτικεύομαι, facturio, *i. e.* opus parturio, ad operandum me applico. Α πρακτικός.

Πρακτικὴ, quæstoria, quæstuaria, *Ph.* actualis scientia, *Gl. V.* Α

Πρακτικός, ἡ, όν, aptus ad agendum; (2) in agendo positus; (3) efficax, strenuus, expeditus, de milite cui feliciter, quod agit, procedit; qui consequitur, impetrat, quod petit; actuarius, agilis. *Gl. V.* venditarius. Α πράττω.

Πρακτικῶς, *adv.* efficaciter, solerter, strenue; (2) expedite, apte ad agendum.

Πρακτόριον, pigmerarium, *Ph.* Α πράκτωρ.

Πρακτὸς, ἡ, όν, qui agi potest, sub actionem cadens, in actione versans. Α πράσσω.

Πρακτοψηφιστὴς, οῦ, ὁ, actionum censor. Α præc.

Πράκτωρ, ορος, ὁ, auctor facinoris; (2) exactor, quæstor; (3) ultor. (1) τῶνδ' ἐράνη πράκτωρ, horum omnium causa est, *Soph. Trach.* 862. (3) φόνῳ ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἴζεσθαι πατρός, paternæ cædis ultorem, *Id. Elect.* 953. Ab eod.

Πράμνιος, vel πράμνειος, οἶνος, vinum Pramnium, ita dictum vel a rupe quadam, vel a πραΰνειν, mitigare. Οἶνῳ πραμνείῳ ἐκύκα, *Od.* 10, 235.

Πράμνημα, τὸ, palmes Pramniæ vitis, *Poll.*

Πράμος, ὁ, pro πρόμαχος, *Aristoph.* rectius πρόμος, *Eun.*

Πρὰν, *Dor.* pro πρώην, nuper, non ita pridem.

Πρανὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, *Dor.* pro πρηνής.

Πρανίζω, fut. ίξω, *Dor.* pro πρηνίζω.

Πρανιχθὶς, aor. 1. part. pass. *Dor.* pro πρηνιχθὶς, a πρηνίζω.

Πρᾶξαι, *fecisse*, aor. 1. inf. act. verbi πράσσω.

Πρᾶξαντες, *qui fecere*, nom. pl. part. m. g.

Πραξιδίκη, ης, ἡ, ultio; (2) ultrix, Dea quædam. *Ph.* laverna. Ex πρᾶξις et δίκη.

Πραξικοπίω, ῶ, f. ήσω, molitione clandestina, sive proditorum ope atque opera urbem occupo. Πραξικοπεῖν τὴν πόλιν ἐπεβάλλόμενος, *Polyb.* Ex eod. et κόπτω seu κόπος.

Πράξιμος, η, ον, qui *vel* unde exigi potest, vel debet. Εἴ τι χρῆμα ὀφείλετο αὐτοῖς, ὁμοίως ἦσαι πράξιμον, *Polyb.* 22, 26, 17.

Πρᾶξις, actio, facinus, res; (2) successus rerum; (3) exactio, repetitio; (4) dolus, proditio, *apud Polyb.* (5) sors, κακαὶ πράξεις, dira, *Soph. Antig.* 1304. αἱ πράξεις, res gestæ, historia. (1) τὴν αὐτῆ σκοπῶν πρᾶξιν, suas res ipsius intuens, *Soph. Trach.* 151. Σχετλιώτατα πρός γε πρᾶξιν, miserrime quoad ipsam rem, *Id. ibid.* 879. (5) ἀνδρὸς εὐτυχῆ κλύουσα πρᾶξιν τήνδε, prospera hac audita conjugis sorte, *Id. ibid.* 293. (3) τᾶς φυγούσας μίλαθρα πρᾶξιν Ἑλλὰς ὡς λάϐοι, ut Helenam, quæ domum deseruerat, repeteret Græcia, *Eurip. Iphig. in Aul.* 270.

Πράξωσι, *fecerint*, 3. pl. aor. 1. in conjunct.

Πρᾳόνως, *adv.* Vide πραΰνοος.

ΠΡΑΟΣ, et πρᾷος, υ, ὁ, lenis, mitis, mansuetus. Hinc

Πρᾳότης, ητος, ἡ, lenitas, mansuetudo.

Πρᾳότατα, *adv.* mitissime, mansuetissime, *Steph.*

Πρᾳοτέρως, *adv.* lenius. Vide πρᾴως.

ΠΡΑΠΙΔΕΣ, ων, αἱ, præcordia; (2) mens, solertia, solers industria. Sing. legitur *apud Pind. Pyth.* 2, 112.

ΠΡΑΣΙΑ, ᾶς, ἡ, area, seu areola in horto:

Πρασίζω, f. ίσω, porrum imitor, porraceus seu prasinus sum. Α πράσον.

Πρασίη, ἡ, cura deorum, *V. L.*

Πράσιμος, υ, ὁ ἢ ἡ, venalis, vendibilis. Α πρᾶσις.

Πράσινος, υ, ὁ ἢ ἡ, porraceus, porro similis in viridi colore. Α πράσον.

Πράσιον, υ, τὸ, origani genus; (2) marrubium. *Angl.* HOREHOUND. Καὶ χλοερῷ πρασίοιο, τὸ δὴ μελίφυλλον ὀδῦσι, *Nic. Al.* 47. Ab eod.

Πράσιος, υ, ὁ ἢ ἡ, idem quod πράσινος.

Πρᾶσις, ιος, ἡ, venditio, venundatio, auctio. Α πιπράσκω.

Πρασίτης, sc. λίθος, ex eo quod porrum colore referat, *Theoph.*

Πρασοειδὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, porro similis. Ex πράσον et εἶδος.

Πρασόεις, εσσα, εν, viridis, algosus. Θῖνα δ' ἀνὰ πρασόεσσαν, *Oppian. Halieut.* 107.

Πρασοκυρὶς, ίδος, ἡ, animalculum viride porri speciem gerens, quod lactucas in hortis et inprimis porros depascitur. Ex κύρω.

Πρασόκυρον, υ, τὸ, falx qua porrum detondent.

Πράσομαι, *Dor.* pro πράσομαι, a πράσσω.

ΠΡΑ'ΣΟΝ, υ, τὸ, porrum. *Angl.* LEEK. (2) algæ species.

Πρασσαῖος, α, ὁ, porri colorem imitans, ranæ nomen, a viridi colore. Α πράσον.

Πράσσομαι, *Dor.* pro πράσσομαι. Πράσσομαι οὐχ ὡς λῶσα, rem non optime gerimus, *Theocr.* 14, 3.

Πράσσοντι, 3. pl. *Dor.* pro πράσσουσι.

Πρασσοφάγος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui porrum comedit, seu algæ illam speciem quæ πράσον vocatur; ranæ nomen *in Batrachom.* 229. Ex πράσον et φάγω.

ΠΡΑ'ΣΣΩ, et πράττω, fut. ξω, ago, actito, facio; (2) dare operam, satagere, diligenter exquirere; (3) occulte moliri; (4) patior, ut contra πάσχω pro facio; (5) aliquid ab aliquo impetrare, *vel* conari impetrare; (6) πράττειν τι πρός τινα, aliquem certa de re convenire, agere cum illo de tali re, transigere; (7) πράττεσθαι cum duobus accusativis, uno rei, altero personæ, est, exigere aliquid ab aliquo; (8) πράττεσθαί τινα χρήματα, aliquem pecunia multare; (9) conduci. (1) πράττειν κακῶς, miser esse, τὰ τῆς πόλεως, gerere. (2) ἔπρασσεν ὅτῳ τρόπῳ τάχιστα τοῖς μὲν ξυμβήσοιτο, τῶν δὲ ἀπαλλάξοιτο, diligenter ac studiose videbat, *Thucyd.* 4, 128. (3) μετὰ Λακεδαιμονίων φασὶ Φίλιππον πράττειν τὴν τῶν Θηβαίων κατάλυσιν, Thebanorum eversionem moliri, *Demosth. Philip.* 1. Νῦν δ' αὖτ' Ἀτρείδαι φασὶ παντεργῷ φρένας ἔπραξαν (φρένας construendum cum παντεργῷ,) nunc vero machinati sunt Atridæ versipellis ac scelerati hominis causa, *Soph. Aj.* 445. (4) ἔπραξεν εἶα χρὴ πράσσειν κακὰς, passus est ea quæ oportet pati malos, *Eur. Or.* 1352. (5) πράττειν παρὰ τῶν θεῶν ἀγαθὸν, boni aliquid a diis impetrare, *Isocrat. ad Nicoclem.* (6) πράξαντες πρὸς αὐτὸν τὴν λῆψιν τῆς πόλεως, qui cum illo de capienda urbe egissent, *vel* transegissent, *Thucyd.* 4, 114. (7) πράττεται τὰς παρ' αὐτῆ σῖτον ἰζάγοντας τριακόσιν, trigesimam (partem) exigit, *Demosth. in Leptin.* (8) τὸν δὲ τρίτον Εὐρυμέδοντα χρήματα ἐπράξαντο, pecunia multarunt, *Thuc.* 4, 65. (9) εἰ οἱ μὴ ξὺν ἀργύρῳ ἐπράσσετ' ἐνθὶν δ', nisi oblato ab aliquo cive præmia incitatus fuisset, *Soph. Œd. Tyr.* 124. Aliis modis dicitur cum præpos. qui sine formulis explicari non possunt, ut ἐς Πελοπόννησον πράττειν, mittere in Peloponnesum, qui curent item bellum et conjurationem ibi concitare; πράττειν σωτηρίαν τινὸς, de alicujus salute deliberare; πρᾶξαι κακόν τινα, malo afficere aliquem; τινὶ, malum alicui culpa sua consciscere, conciliare; πράσσειν τινὶ, clam favere alicui; de proditoribus. Ἔπραξεν ὤν, vitam finiit, *Soph. Œd. Col.* 1699. Ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν, benefacere, *Conc.* 108.

Πράσω, 1. sing. fut. 1. ind. act. v, πιπράσκω.

Πρασώδης, ους, ὁ, ἡ, porro similis, porraceus. Α πράσον.

Πρατὸς, ία, όν, vendendus. Α πιπράσκω.

Πρατὴρ, ῆρος, ὁ, venditor, qui auctionatur:

Πρατὴς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

Πρατήριον, υ, τὸ, locus in quo venalia venum exponuntur, forum. Α πρατὴρ.

Πρατὸς, ἡ, όν, vendendus, vendibilis.

Πρᾶτος, *Dor.* pro πρῶτος, primus.

Πράτρια, ας, ἡ, venditrix. Α πρατὴρ.

Πραΰθυμος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui mansueto est animo, mansuetus, mitis. Ex πραΰς.

Πραϋμενὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, idem. Ex μένος.

Πραϋμενῶς, *adv.* mansueto animo, leniter, mansuete.

Πραΰμητις, ιος, ὁ ἢ ἡ, cujus lenia sunt consilia.

Πραΰνοος, ους, lenis, mitis animo.

Πραΰνσις, εως, ἡ, sedatio irati animi, iræ mitigatio. Α πραΰνω.

Πραϋντικὸς, ἡ, όν, mitigandi et sedandi vim habens. Ab eod.

Πραΰνω, fut. υνῶ, lenio, mitigo, mansuefacio, sedo; (2) molliter tracto; πραΰνομαι, mitesco. Πραΰνειν τὴν ὀργήν τινος, *Diod.* Α πραΰς.

Πραϋπάθεια, ας, ἡ, mansuetudo, lenitas animi, qua quis adversa facile tolerat. Α

Πραϋπαθὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, mansuete omnia tolerans. Ex πραΰς et πάθος.

Πραΰς, ῖα, πραΰ, gen. έος, ίας, ύος, lenis, mitis, mansuetus. Α πρᾷος. Hinc

Πραΰτης, ητος, ἡ, lenitas, mansuetudo.

Πραΰτροπος, ον, lenes mores habens.

Πράω, vendo, *Dem.*

Πράως,

Πρᾴως, *adv.* leniter, mansuete. A πρᾶος.

Πριμνίζω, fut. *ίσω*, una cum stipite et radice evello, una cum stipite amputo; πριμνιζόμενος, qui cum stipite succiditur.

Πρίμνιον, τὸ, parvus stipes, *Hes.*

ΠΡΙ΄ΜΝΟΝ, ου, τὸ, stipes, stirps, caudex, ramus major.

Πρῖμνος, ου, ὁ, idem. Unde

Πριμνώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, trunco similis, crassus.

Πρίπει, *imperson.* decet. Δῶρα δὶ ἥγιν οἷα μὲν ἔπρπει τῷ πατρὶ, *Xen.* Πρίπει est vocabulum mediæ significationis. Vide *Æsch. Ch.* 10, et *Agam.* 20. A πρίπω.

Πριπτάνω, præs. inf. act. *Ion.* pro πρίπειν.

Πρίπει, *deceat*, præs. opt. act. verbi ejusd.

Πρέπον, οντος, τὸ, quod decet et convenit, decorum; (2) quod aptum est, v. gr. tempori. Τῦτ' ἐστὶν ἥδη κἀποθαυμάσαι πρέπον, *Soph. Œd. Col.* 1586. A πρίπω.

Πριπόντως, *adv.* convenienter, ut decet.

Πριπτὸν, idem quod πρέπον, *Ar.*

Πριστὸς, venerandus. Πριστὸν ἄμιν κλεῖσα τὸν Ἀμύκλαις σὶν, venerandum nobis celebrans Amyclarum deum, *Aristoph. Lysist.* 1298. Τῶν ἀριστίφατον δ' ἐγὼ πριπτῶν ἀγώνων, veneranda certamina, *Æsch. Eumen.* 916.

ΠΡΕ΄ΠΩ, decorus seu conspicuus sum; (2) excello. Τὶ χρῆμα κυρᾶ τῆδὶ πενθίμῳ πρέπεις; *Eur. Alc.* 509. Hinc *impersun.* πρέπει decet, convenit, dignum est. Πρέπει ὡς τύραννος ἰσορᾶν, decora est videri ut regina, *id est*, reginæ similis est, *Soph. Elect.* 664. Πρέπουσι ἰδεῖν, conspicui sunt. Πρέπουσι δ' ἀνδρὶς νέοις μιλαγχίμοις γυίοισιν λευκῶν ἐκ πτιλωμάτων ἰδεῖν, conspicua vero sunt nautarum nigra membra ex vestibus albis, *Æsch. Suppl.* 727. Hinc

Πρεπώδης, ες, decens, decorus.

Πρέσβα, ης, ἡ, ætate provecta; (2) veneranda, pro πρέσβεια, *per Sync.* A πρέσβυς.

Πρεσβεία, ας, ἡ, legatio; (2) ipsi legati; (3) quod per legatos petitur; (4) deprecatio, postulatio, preces; (5) dignitas. A πρεσβεύω.

Πρεσβεῖον, ου, τὸ, honorarium, quod meretur natu maximus, quo quis honoratur veluti major natu aut tempore prior in aliqua re, munus. Ab eod.

Πρέσβειρα, ας, ἡ, honorabilis, præses, patrona. A πρέσβυς.

Πρέσβεις, acc. pl. *contr.* pro πρέσβεις.

Πρέσβειτα, ατος, τὸ, honorarium, legatio honoraria; (2) res pro persona, legatus Πρεσβεῖμαι', ἐ Δήμητρος εἰς μυτήρια, tanquam legatæ, non ad mysteria Cereris, *Eur. Suppl.* 173. A πρεσβεύω.

Πρεσβεύς, ίως, ὁ, senex; (2) legatus, pl. *Ion.* πρεσβῆις. Ab eod.

Πρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, legatus, deprecator. Ab eod.

Πρεσβευτικὸς, ἡ, όν, ad legatum vel legationem pertinens. A præc.

Πρεσβεύω, fut. *εύσω*, senior sum, natu major vel maximus sum, sum in honore et pretio, gravitatem senis præ me fero, honore adficio ut grandævum; (2) legatus eo; legatione fungor; (3) intercedo pro aliquo, causam alicujus suscipio apud alterum, *cum accus.* Gl. Vet. (4) guberno, rego. Τὰς μὲν σίζοντας τὰμὰ πρεσβεύω κράτη, *Eur. Hipp.* 5. Πρεσβεύοντες ἐνθάδ' ἥκομεν παρὰ τῶν Θιῶν, *Arist. Av.* 1593. Πόλιν σὺν σύγγονοις πρεσβεύομεν, μῶσαι μάλιτα, *Eur. Rhes.* 942. (1) αἰσχρὸν τὸ πρεσβεύοντ' ἰμὶ ἕτω γιλᾶσθαι τῷ πασιγνήτῳ πάρα, *Soph. Œd. Col.* 1422. (3) τοιγάρ σφ' Ὀλύμπια τῦδ' ὁ πρεσβεύων πατὴρ, *Soph. Aj.* 1389. A πρέσβυς.

Πρεσβῆις, nom. pl. *Ion.* pro πρεσβεῖς.

Πρεσβὶς, ίδος, ἡ, antiqua. Ab eod.

Πρεσβίσμαι, honoro, pluris facio, *Lyc.*

Πρέσβις, ως, ὁ, legatus. A πρέσβυς.

Πρέσβιστος, η, ον, et πρεσβύτατος, superl. a πρέσβυς, senex, *R.* antiquissimus, *Hom. Hymn. in Terram*, 2. Τγίια πρέσβιστα μακάρων, *Ariph. Cantic. in Sanitatem*, 1.

Πρέσβος, τὸ, honor, gloria, *Æsch.*

Πρεσβυγένεθλος, ὁ, ἡ· vide πρεσβυγενής.

Πρεσβυγένεια, ας, ἡ, qu. dic. antiquior genitura, primogenitura. A

Πρεσβυγενὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, qu. dic. antiquus natu, maximus natu; (2) priscus. A γένος.

ΠΡΕ΄ΣΒΥΣ, υος, vel ως, ὁ, *fœm.* πρέσβεια, ας, ἡ, senex; (2) avis nomen; (3) legatus; (4) honoratus. Hinc *compar.* πρεσβύτερος, senior, et *superl.* πρεσβύτατος, άτη, ατον, et πρέσβιστος, ίστη, ιστον, maximus natu; (2) antiquissimus, vetustissimus; (3) honoratissimus, augustissimus; (4) antiquissimus, i. e. potissimus.

Πρέσβυσις, ως, ἡ, legatio, sed leg. πρέσβευσις.

Πρεσβυτέριον, ου, τὸ, presbyterium, collegium presbyterorum in ecclesia Christiana, senatus ecclesiasticus; (2) senatus Judaicus. A πρεσβύτερος.

Πρεσβύτερος, έρα, ερον· οἱ πρεσβύτεροι, pl. senatores *in N. T.* et doctores ecclesiæ cujusque et præsides. Πρεσβύτερον κακὸν, antiquius, *id est*, gravius, atrocius malum. Εἴ δέ τι πρεσβύτερον ἴφυ κακῦ κακόν, si quid usquam pejus est malo malum, *Soph. Œd. Tyr.* 1364.

Πρεσβυτίρως, *adv.* antiquius.

Πρεσβύτατος, άτη, ατον. Vide πρέσβυς.

Πρεσβύτης, ου, ὁ, senex, grandævus, *Gl. V.* A πρέσβυς. Unde

Πρεσβυτικὸς, ἡ, όν, senilis, priscus.

Πρεσβυτικῶς, *adv.* seniliter, senum more.

Πρεσβύτις, ίδος, ἡ, vetula, anus.

Πρεσβυτοδόχος, ὁ ἢ ἡ, senes recipiens, ubi senes sedent, commorantur. A δίχομαι.

Πρευμένεια, ας, ἡ, benevolus et propensus animus; benevolentia, placabilitas. Ἧκω, λαβῦσα πρευμένειαν, venio, peracta placatione, *Eurip. Or.* 1323. A

Πρευμενὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, benevolus, benignus, mitis. Ex πρᾶος et ὐμενής.

Πρευμενῶς, *adv.* benevole, placide.

Πρέψας, aor. 1. part. act. verbi πρέπω.

Πρέον, idem quod πρέων, *Ep. Suid. Hom.*

Πρῆγμα, *Ion.* pro πρᾶγμα.

Πρηγορίων, ῶνος, ὁ, ingluvies. Τὸν πρηγορεῶνά συ κτιμῶ, ingluviem tuam exscindam, *Aristoph. Pac.* 374.

Πρηδὼν, όνος, ἡ, inflatio, tumor. Αἱ τῆς φλεγμονῆς πρηδόνες, *Arel.* A πρήθω.

Πρηθῆναι, aor. 1. inf. pass. *Ion.* pro πρασθῆναι, a πίμπρασκω.

ΠΡΗ΄ΘΩ, fut. *ήσω*, *proprie est* flo, inflo, tumescere facio. Hinc incendere, conflato *scilicet* igne. Ἄνεμος πρῆσιν μέσον ἱστίον, inflavit, *Il.* 1, 481; (2) πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐοιο φύρητρα, exurere, *Ib* 2, 415. *item* efflo. Τὸ δ' (nempe αἷμα) ἀνὰ τόμα καὶ κατὰ ῥῖνας πρῆσε χαλῶν, quem (*nempe* sanguinem) et per os et per nares efflavit aperto ore, *Ib.* 16, 349. Πάρειμι νεῶν πρήσων σκάφη, *Rhes.* 391.

Πρηκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πραικτὴρ, mercator. Ἀεχὸς ταυτάων, οἵτε πρηκτῆρες ἔασιν, princeps nautarum, qui et mercatores sunt, *Odyss.* 8, 162.

Πρήκτης, pro πράκτης, *Hom.*

Πρημαίνω, spiro, flo, vehementi et furenti impetu spiro. Πρημαινύσας τε θύελλας, *Arist. Nub.* 335. Ex πρήθω et μαίνομαι.

Πρηνηδὸν, *adv.* procidendo in os, sive in caput; (2) impellendo pronum, prone; (3) deorsum, *Nonn. Paraph.* 4, 23. A

ΠΡΗΝΗ΄Σ, ους, ὁ ἢ ἡ, pronus in caput propendens, præceps.

Πρηνίζω, fut. ξω, pronum in caput dejicio, præcipito. A πρηνής.

Πρηνισμὸς, ὁ, præcipitatio, subversio, eversio, *Sibyl.*

Πρῆξαι, aor. 1. inf. *Ion.* pro πρᾶξαι, a πράσσω.

Πρῆξας, Δὶς δ' ἐπὶ Τηλίμαχον ἢ ἰμὲ πρῆξαντα νίεσθαι, *Odyss.* 3, 60.

Πρῆξις, *Ion.* pro πρᾶξις.

Πρῆξις, *Ion.* pro πρᾶξις, utilitas, profectus; (2) mercatura, negotiatio. Οὐ γάρ τις πρῆξις πίλιται κρυεροῖο γίοιο, *Il.* 24, 254. (2) ἤ τι κατὰ πρῆξιν, numquid ad negotiationem? *Od.* 9, 253.

Πρηοσία, ἡ, pro πρωτοσία, sactificium ap. Athenienses, *Steph.*

Πρῆσαι, *incendisse*, a. 1. inf. act. verbi πρήθω.

Πρῆσι, 3. sing aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπρησε.

Πρῆσις, ιος, ἡ, inflatio, *Hippocr* A πρήθω.

Πρῆσμα, ατος, τὸ, combustio; (2) inflatio, tumor. A πρήθω.

Πρῆσσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἔπρησσε, a πράσσω.

Πρήσσω, facio, *Ion.* pro πράσσω.

Πρήσσω, transeo. Πρήσσουσι πέλαγος, *Od.* 13, 83. ὁδὸν, *Ib.* 15, 47. A πιράω.

Πρησσύω, *ap. Herodot.* indicium defero.

Πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui incendit et inflammat, quasi flator; (2) prester, serpens quidam, ab ardore dictus; (3) turbo igneus e nubibus prorumpens. *Ph.* fulgor, turbo; (4) exterior pars gutturis faucibus subjecta, quæ in ira inflammatur. A πρήθω. Unde

Πρηστήριος, ου, ὁ ἢ ἡ, amburens, ut prester.

Πρηστικὸς, ἡ, όν, adurendi et inflammandi vim habens. A πρήθω. Unde

Πρήστις, ιδος, ἡ· vide πρῆσις.

Πρήσω, fut. 1. ind. act. a πρήθω.

Πρητήριον, τὸ, *Ion.* pro πρατήριον.

Πρηΰγελως, ωτος, ὁ, placido vultu ridens, leniter arridens.

Πρηΰνομος, ὁ ἢ ἡ, legibus comiter obediens; vel cui leges scriptæ sunt mites et æquæ.

Πρηΰνοος, *Poet.* pro πραΰνοος, qui animo est leni et miti.

Πρηΰνω, *Ion.* pro πραΰνω, mansuefacio.

Πρηΰς, lenis, mitis, *Ion.* pro πραΰς.

Πρηϋτίνων, οντος, ὁ, qui miti et mansueta cervice est, mansuete jugum subiens. Ex πρηΰς et τίνων.

ΠΡΗΩ΄Ν, ῶνος, ὁ, eminentia montis, cacumen, vertex.

Πρίαιτο, 3. sing. præs. opt. pass. a

ΠΡΙΆΜΑΙ, emo, redimo, conduco. Οὐκ ἂν πριαίμην ἀδεινὸς λόγῳ βροτὸν, vilissimi pretii, *Soph. Aj.* 447. Πόσιν πρίασθαι χρημάτων, ὑπερβολῇ, *Eur. Med.* 232.

Πριαμὶς, ίδος, ἡ, Priameia. Πριαμίδος γᾶς, *Eur. Hel.* 1173. Ἐν πύλαισι πριαμίσι, *Id. Or.* 1481.

Πριαπίσκος, ου, ὁ, priapiscus, lignum in modum penis longum et teres, Dim. a πρίαπος.

Πριαπισμὸς, οῦ, ὁ, priapismus, erectio penis citra libidinem. Ab eod.

ΠΡΙΆΠΟΣ, ου, ὁ, Priapus, Veneris et Bacchi filius, hortorum et vinearum custos; (2) membrum virile. *Ph.* repallus.

Πρίζω, fut. *ίσω*, serro, serra seco. A πρίω.

Πρίημι, emo, *Suid.*

ΠΡΙΜΑΔΊΑΙ, ῶν, αἱ, primadiæ, pisces qui sese in cœno abscondunt.

ΠΡΙ΄Ν, *adv.* prius, ante, antea; (2) priusquam, antequam; (3) donec, quoad. Hinc πρὶν ἄν, priusquam, antequam; πρὶν δὴ, donec, usque dum, quoad; πρὶν ἢ, vel πριὶν, ante quam; πρὶν πρὶν, antequam, priusquam. Ἀτὰρ ἃ μὲν σφῶϊ γ' εἶω πρὶν γ' ἀποπαύσισθαι, πρὶν γ' ἢ ἕτερον, *Il.* 5, 287.

Πρινίδιον, ου, τὸ, parva ilex. Dim. a πρῖνος.

Πρίνινος, ίνη, ινον, iligneus, ex ilice confectus; (2) robustus. Ab eod.

Πρῖνος, idem quod πρίνινος, *Ep.*

ΠΡΙ΄ΝΟΣ, ου, ὁ, ilex, *arbor.* Hinc

Πρινώδης, ες, iligneus; (2) durus.

Πρινὼν, ῶνος, ὁ, ilicetum, *Gl. V.*

Πριόνιον, ου, τὸ, serrula, *Gl. V.* A πρίων.

Πριονοειδὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, serræ figuram habens, serratus. A πρίων et εἶδος.

Πριονοειδῶς, *adv.* in modum serræ.

Πριονώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, serræ figuram habens; serratus, *Gl. V.* A πρίων.

Πριονωτὸς, ἡ, όν, idem et ab eod.

Πριόω, ῶ, fut. *ώσω*, idem quod πρίω.

Πρίσαντες, aor. 1. part. act. verbi πρίζω.

Πρισθὶς, *sectus*, aor. 1. part. pass.

Πρίσις, ιος, ἡ, fissio seu sectio per serram.

Πρίσμα, ατος, τὸ, scobs eorum quæ serra secantur,

cantur, segmentum; (2) lignorum caries; (3) geometricum corpus. A πρίω.

Πριστηροειδής, ίος, ὁ ἡ ή, figuram serræ habens, *Isai.* 41, 15. Ex πριστὴρ et εἶδος.

Πριστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πρίστης, item serra.

Πρίστης, ου, ὁ, qui serra aliquid secat et findit; (2) piscis generis cetacei.

Πρίστις, εως, ἡ, serra; (2) piscis cetacei generis; (3) genus poculi; (4) genus navigii.

Πριστὸς, ὴ, όν, serra sectus seu dissectus; sectilis, *Gl. V.* A

ΠΡΙ'Ω, seu πρίζω, f. ίσω, serro, serra seco seu findo; (2) *proprie* premo, stringo, constringo; (3) frendeo; (4) emo; (5) idem quod πρήθω, quod inde ducitur, item πρίλω. Πρίειν τὰς ὀδόντας, *Aristoph. Ran.* 1044. (2) ζωσαῖρι πρισθεὶς, balteo constrictus, *Soph. Aj.* 1030. (5) λευγαλέον δ' ἐπὶ οἱ πρῖε χόλον, *Apoll. Rhod.* 4, 1671.

Πρίωμα, ατος, τὸ, idem quod πρίσμα, *Hes.*

Πρίων, ονος, ὁ, serra. A πρίω.

ΠΡΟ', *præp. regens gen.* ante, coram, præ, notans in compositione prioritatem temporis, dignitatis, loci. Hinc ἀπὸ πρὸ, procul a; ἀπόπροθεν, et ἀπόπροθι, procul, eminus; διάπρο, penitus; περιπρὸ, summe, supra modum, vehementer, valde, interdum in comp. redundat. Πρὸ τῶνδε, ob hæc, idcirca, *Soph. Elect.* 497. Ἀργαλέῳ πρὸ φόβοιο, gravi præ metu, *Il.* 17, 667.

Προαγγελία, ας, ἡ, prænunciatio. A

Προαγγέλλω, fut. ελῶ, prænuncio, denuncio, prædico, certiorem facio; προαγγελμένος, perf. pass. part. Μάχην τ' ἔστισθαι προαγγέλλεσι, *Xen.*

Προάγγελος, ου, ὁ ἡ ή, prænuncius vel prænuncia; prænunciator.

Προάγγελμα, τὸ, prædictio:

Προάγγελσις, εως, ἡ, idem, denunciatio, significatio, cum aliquem certiorem facimus, quid futurum vel non futurum sit:

Προαγγελτικὸς, ὴ, όν, prænunciandi vim habens. A προαγγέλλω.

Προαγγελτικῶς, *adv.* prænunciando.

Προάγη, 3. sing. præs. conj. act. v. προάγω.

Προάγνισις, εως, ἡ, præparatio ad sacra rite obeunda. A

Προαγνίω, prius purifico, lustro, ad sacra sc. rite obeunda; (2) perago τὴν ἁγνίαν.

Προαγοράζω, fut. άσω, præemo.

Προαγορανομία, ας, ἡ, præemptio. A προαγοράζω.

Προαγορασὴς, οῦ, ὁ, præemptor. Ab eod.

Προαγόρευμα, ατος, τὸ, oraculum:

Προαγόρευσις, εως, ἡ, prædictio, vaticinium. Τόνδε ὁ ὕπατος διὰ τὴν προαγόρευσιν συνελάμβανε, *Appian.*

Προαγορευτικὴ, ῆς, ἡ, ars prædicandi seu divinandi. A

Προαγορεύω, fut. εύσω, prædico, prænuncio, præmoneo; (2) denuncio, præcipio, edicto præcipio aut veto, præconis voce denuncio; (3) testor. Ἐγὼ μὲν δὴ ταῦτα προαγορεύω, *Xen.* Προηγόρευκε τὸν πόλεμον, *Thuc.*

Προαγρυπνέω, vigilo pro aliquo. Προαγρυπνῶν δὲ ὑμῶν οἶδα, ὡς καθεύδειν ἔχοιτε ὑμεῖς, *Att. Exped. Alex.* 7, 9.

Προάγω, f. ἄξω, deduco, perduco, promoveo, proveho; (2) impello; (3) profero, produco, educo; (4) abduco; (5) præeo, prægredior, præcedo; (6) adeo, vado; (7) præcello, præeo; (8) perduco sc. fœminam, vide seq. ad honores proveho. Ἥτ' (ἀμηχανία) ἄνδρων προάγει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην, *Theog.* 386. Προῆγε πολλὰς ἐφ' ἡγεμονίας, *Plut.* Ὧν ἕνεκεν γίγονα, καὶ ὧν χάριν προῆγμαι εἰς τὸν κόσμον, *M. Anton.* Προαχθέντες ἐς φιλοσοφίαν, ebrietati dediti, *Xen. Mem.* 2, 22.

Προαγωγεία, ας, ἡ, promotio; (2) institutio; (3) perductio mulierum, lenocinium. A

Προαγωγεύω, f. εύσω, *proprie* produco; (2) instituo sed in malam partem, unde (3) perduco, perductor sum, prostituo; (4) pellicio verbo, lenociniis aut aliis artibus. Αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐδίδιζεν, *Arist. Nub.* 976. Μὴ προαγωγεύσῃς ἄλοχον, *Phocyl.* 166. A προαγωγὴ.

Προαγωγεὺς, ὁ, idem quod προαγωγικὸς, *Æsch.*

Προαγωγεύσης, 2 sing. a. 1. conj.

Προαγωγὴ, ῆς, ἡ, idem quod προαγωγία, item ipsi honores. A πρὸ et ἄγω.

Προαγωγικὸς, ὴ, όν, ad lenocinium aptus; vim lenocinandi habens; (2) producendi vim habens. Ab iisd.

Προαγωγὸς, οῦ, ὁ, perductor, sive productor; (2) leno, prostitutor. Ab iisd.

Προαγὼν, ῶνος, ὁ, præludium certaminis; (2) prolusio actionis oratoriæ. *Ph.* præfatio.

Προαγωνίζομαι, fut. ίσομαι, ante alium certo aut pugno; (2) certo sive pugno pro aliquo, i. e. propugno. Ὧν ὑστεραχεῖν χ προαγωνίζεσθαι κυφότατος πόνος, *Philo.*

Προαγώνισμα, τος, τὸ, præludium pugnæ. Καὶ τόδε μὲν τῆς ναυμαχίας προαγώνισμα ἦν, *App. Syr.* 22.

Προαγωνιστὴς, οῦ, ὁ, propugnator, defensor.

Προαγωνιστικὸν, τὸ, præjudicialis causa, *V. L.*

Προαδικέω, ῶ, f. ήσω, injuria lacesso.

Προάδω, præcino, prius cano.

Προαθρέω, ante video, perspicio.

Προαθροίζω, ante congrego, seu colligo.

Προαιδέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, alicui reverentiam ante alios debeo, præ ceteris in honore habeo, magis colo; reverentiam ob acceptum ante beneficium et gratum animum testari. Ἐνθαῦτα ἤγιεον δωτίνας ἐκ τῶν πολλῶν, αἴ τινες σφι προηδέατό κέ τι, quæ ipsis nonnullam ante reverentiam debebant, (nempe ob accepta beneficia), *Herod.* 1, 61. Τίς ἐστι Ἑλλήνων εὐεργέτης, ᾧ ἐγὼ προαιδοῦμαι, cui ego reverentiam ante debeam, *Id.* 3, 140.

Προαικίζομαι, verberari jubeo, ante sc. supplicium, de magistratu; προαικίζω, de lictore seu carnifice, qui virgis cædit.

Προαίρεσις, εως, ἡ, propositum, institutum, studium, voluntas libera, consilium, ὄρεξις βουλευτική. (2) benevolentia; (3) factio, partes in rep. προαιρέσει, sponte, *Ph.* A προαιρέομαι.

Προαιρετέον, *adv. posit.* anteponendum est. Τὰ βέλτιστα χ τὰ σώσοντ' ἀντὶ τῶν ῥάστων χ τῶν ἡδίστων προαιρετέον, *Dem. Phil.* 2. A προαιρέω.

Προαιρετικὸς, ὴ, όν, qui certo animi proposito ad rem aliquam fertur: *in neut.* quod eligitur, liberum, arbitrarium, voluntarium; (2) ῥῆμα προαιρετικὸν, verbum pertinens ad voluntatem, et actionem voluntatis exprimens.

Προαιρετικῶς, *adv.* sponte, volenti animo.

Προαιρετὸς, ὴ, όν, spontis humanæ et arbitrarius. Ab eod.

Προαιρέω, ῶ, fut. ήσω, promo, depromo, e penu promo; sed προαιρέομαι, οῦμαι, præfero, ante pono; (2) constituo, mihi certum est; (3) consulto, deliberatione aliquid facio, aliud alii præfero; προειλὼν, depromens, aor. 2. part. προειλόμην, proposui, constitui, a. 2. προῄρημαι, constitui, proposui; προῄρηται, destinavit, *Ph.* p. Καθάπερ ἐκ ταμιείου προαιρῶν, *Luc.* Θάνατον ἀντ' αὐτοῦ προαιρετέον ἦν, *Xen.* Τῶν ἄλλων προῃρῆντο, *Ælian.*

Προαίρημα, τὸ, idem quod προαίρεσις, *Bud.*

Προαιρεμένοις, dat. plur. part. præs. med. vel pass. a προαιρέομαι.

Προαίρω, progredior; (2) proficiscor, abeo. Ἐκλιπόντων ὡς φίλων προαίρειν, *Plut.*

Προαισθάνομαι, fut. σθήσομαι, præsentio. Προαισθάνεσθαι τῷ φρονεῖν, *Thuc.* ταῦτα, *Plut.*

Προαίσθησις, εως, ἡ, præsensio.

Προαιτιάομαι, ῶμαι, fut. άσομαι, ante criminor, ante accuso. Προητιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τι χ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι, *Rom.* 3, 9.

Προαιώνιος, ου, ὁ χ ἡ, qui fuit ante omne ævum, æternus.

Προακηκυῖαν, acc. sing. perf. part. med. f. g. a προακούω.

Προακμάζω, fut. άσω, in ea sum ætate, quæ vigorem antecedit, i. e. in ipsa adolescentia.

Προακοντάω, acuo, sc. cuspidem.

Προακοντίζω, fut. ίσω, ante jaculor. *Pass.* -ίζομαι, jaculi modo feror.

Προακούω, fut. ούσω, prius seu prior audio, ante audio et cognosco, præsentio. Ἤν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τῷ εὐαγγελίῳ, *Col.* 1, 5.

Προακροβολίζω, eminus jaculor.

Προακτικὸς, ὴ, όν, præcedens. A προάγω.

Προαλγέω, perf. προήλγηκα, prius doleo seu adfligor, v. gr. cum capitis dolor præcessit morbum.

Προαλείφω, ante ungo.

Προαλές, ατον, *adv.* valde temerarie. A

Προαλὴς, ές, όν, ὁ, ἡ, declivis; (2) temerarius, præceps, audax. *Ph.* petulans. (1) δι' ἐκ προαλὲς φέρον ὕδωρ, id est, ἐξίφιρει διὰ προαλὲς ὕδωρ, per declivem transportavit aquam, *Apollon. Rhod.* 3, 73. A προάλλομαι χώρᾳ ἐνὶ προαλεῖ, *Il.* 21, 262.

Προαλίσκω, prius seu ante capio. *Gl. V.* præsumo.

Προαλίζω, f. ίσω, ante congrego. Τὸν ἐπὶ ταῖς μιλλήσας συμφοραῖς θυμὸν προαλίσαντες, *Jos.*

Προαλλάσσομαι, -ττομαι, prætervehor, prævehor.

Προαλλοιόω, ῶ, fut. ώσω, prius altero, ante immuto.

Προάλλομαι, prosilio; part. a. 1. προαλάμενος.

Προαλῶς, *adv.* temere, præcipitanter.

Προαμαρτάνω, ante pecco. Γράφω τοῖς προημαρτηκόσι, 2 *Cor.* 13, 2.

Προαμείβω, prætereo, prætervehor; et προαμείβομαι, responsione occupo, prompte respondeo.

Προαμύνομαι, protego, propugno.

Προαναβαίνω, fut. βήσομαι, prius vel prior conscendo.

Προαναβάλλομαι, præludo: Ἃ μὲν ἂν ἐβελήθην χ περὶ ἐμαυτοῦ, χ περὶ τῶν ἄλλων, ὥσπερ χορὸς πρὸ τοῦ ἀγῶνος προαναβαλέσθαι, ταῦτα ἔστι, *Isocr.*

Προαναβοάω, ante proclamo.

Προαναβολὴ, ῆς, ἡ, dilatio; κατὰ προαναβολὰς, per intervalla.

Προαναγινώσκω, ante lego.

Προαναγράφω, ante scribo, *Appian.*

Προανάγω, ante deduco naves, seu abduco; *med.* ante discedo, de navigantibus.

Προαναθρέω vide προαναβλύσω.

Προαναθρώσκω, prosilio; (2) in certamen descendo.

Προαναιρέω, ῶ, fut. ήσω, prius occido, prius e medio tollo; προανῄρει, prius occidit, a. 2. Ἤν μή με προανέλῃ τὸ γῆρας, *Isocr.*

Προαναισιμόω, ῶ, fut. ώσω, prius impendo, prius insumo.

Προανάκειμαι, ante dedicatus fui.

Προανακηρύττω, ante denuncio, declaro.

Προανακινέω, ῶ, f. ήσω, ante commoveo seu impello.

Προανακλαίομαι, ante defleo.

Προανακόπτω, f. ψω, præcido, prius incido.

Προανακραζω, ante exclamo, proclamo.

Προανακρίνω, prius interrogo; part. aor. 1. προανακρίνας.

Προανάκρυσις, ἡ, exordium, initium. A

Προαναχρέω, f. ήσω, prior retro pello seu retro inhibeo; et προαναχρέομαι, prior retro cedo inhibito cursu; (2) prior exordior.

Προαναλαμβάνω, ante suscipio; (2) ante breviter expono; (3) occupo, præverto aliquem aliquid agendo, v. gr. prior amplector.

Προαναλίσκω, fut. λώσω, prius consumo, ante absumo.

Προανάλωμα, ατος, τὸ, impensa, operis susceptionem antecedens.

Προαναμίλκω, præcino, ante decanto, *R.*

Προαναπίπτω, prius concido, ante collabor seu corruo; προαναπεσὼν, a. 2. part.

Προαναπλάττω, fut. πλάσω, prius refingo, reformo.

Προαναπνέω, fut. εύσω, prius respiro.

Προαναρπάζω, fut. άσω, ante seu prior abripio.

Προαναρρήγνυμι, ante prorumpere facio, seu emitto.

Προανασείω, ante concutio.

Προαναστρωννύω, prædormio, ante dormio.
Προανασκευάζομαι, præstruo, multo ante compono.
Προανασκοπέω, prospicio, provideo.
Προαναστέλλω, f. στελῶ, ante cohibeo et reprimo, prior compesco; a. 1. προανέστειλα.
Προανατάττω, priori loco pono.
Προανατείνω, ante attollo; (2) prætendo; προανέτειναν, 3. sing. aor. 1.
Προανατέλλω, prius orior; προανέτειλεν, 3. sing. aor. 1.
Προανατρέχω, retro ad priora redeo, superiora altius repeto.
Προανατυπόω, adumbro, delineo.
Προαναφαίνω, ante ostendo, extollo, prætendo ut cernatur.
Προαναφωνέω, ῶ, fut. ήσω, vaticinor, prædico; (2) indico, declaro, polliceor, quid facturus, dicturus sum. Hinc
Προαναφώνησις, εως, ἡ, est cum indicat poeta, &c. quid dicturus sit; (2) prædictio, vaticinium. (1) Καὶ ἦν ὥσπερ ἐν δράματι προαναφώνησις καὶ προεισόδιον τὸ γινόμενον, *Heliodor.* 8.
Προαναφώνημα, τό, idem.
Προαναφωνητικός, ἡ, όν, utens προαναφωνήσει.
Προαναφωνητικῶς, *adv.* vaticinando, ante declarando.
Προαναχωρέω, ante discedo. Hinc
Προαναχώρησις, ἡ, discessio ante facta.
Προαναψηφίζω, ante decerno.
Προανίκτινον, idem quod
Προανέχω, prior attollo, elevo; (2) emineo, antecello.
Προανθέω, ῶ, fut. ήσω, præfloreo, ante primus floreo.
Προάνθησις, ἡ, primus flos.
Προανίπτημι, et προανίπτομαι, ante in altum evolo; προαναπτὰς, a. 2. part.
Προανίσταμαι, prior exsurgo, ante alios surgo.
Προανισορέω, ῶ, fut. ήσω, ante seu prius commemoro, seu percontor.
Προανίσχω, ante vel prior emergo, exorior.
Προανύτω, fut. ύσω, ante vel citius perficio.
Προάξις, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi προάγω.
Προαπαγγέλλω, prius annuncio, prænuncio; (2) obnuncio, *ap. Dion.*
Προαπαγορεύω, prius deficio; (2) renuncio, v. gr. conjugium, *cum gen.*
Προαπάγχομαι, suspendo me.
Προαπαίρω, ante castra moveo.
Προαπαλείφω, ante deleo, sc. e tabulis.
Προαπαλλάττω, fut. ξω, prius libero; (2) ante interficio; (3) ante privo; (4) *in med.* ante morior, vel discedo de medio.
Προαπαντάω, fut. ήσω, qu. dic. præoccurro; (2) obviam curro. Hinc
Προαπάντησις, εως, ἡ, obviam itio.
Προαπαυδάω, ῶ, prius deficio seu defatigor. Αἴσχιον ἐστὶ ἐν ᾧ βίῳ τὸ σῶμα σοι μὴ ἀπαυδᾷ, ἐν τούτῳ τὴν ψυχὴν προαπαυδᾷν, *M. Anton.* 6, 22.
Προάπειμι, ante abeo.
Προαπίπασθαι, prius renunciare; προαπιπεῖν, ante deficere.
Προαπίεγκα, prius animum despondi.
Προαπίεχομαι, prior abeo seu discedo; (2) prior decedo, prior morior.
Προαπνγίομαι, *Ion.* pro προαφηγίομαι.
Προαποβρέχω, prius irrigo, et humecto, *Gal.*
Προαποβύω, f. ύσω, prius obturo.
Προαπογεύομαι, ante degusto, edo.
Προαποδείκνυμι, prius demonstro, indico, prodo; προαποδιαχθέντων, prius demonstratis, aor. 1. part. pass. gen. pl. Hinc
Προαπόδιξις, εως, ἡ, demonstratio prævia, proposita, res ante demonstrata.
Προαποδιαχθέντων, gen. plur. aor. 1. part. pass. verbi προαποδείκνυμι.
Προαποδημέω, ῶ, prius seu prior peregre abeo, prius proficiscor.
Προαποδίδωμι, ante reddo.
Προαποδύομαι, prius exuo.
Προαποθνήσκω, præmorior, ante morior.
Προαποικίζω, prius in coloniam deduco. Hinc part. perf. pass. προαπῳκισμένος, *Appian.* Ex πρὸ, ἀπὸ, et οἶκος.
Προαποκαλύπτω, ante revelo.
Προαποκάμνω, ante fatigor, deficio.
Προαποκινδυνεύω, ante periculum facio.
Προαποκλείω, ante claudo, excludo
Προαποκληρόω, ῶ, fut. ώσω, prius sortior, ante vel modo sortior. Hinc p. part. pass. τὰ προαποκεκληρωμένα, de quibus modo sortiti sumus.
Προαποκόπτω, f ψω, præcido.
Προαποκρύομαι, propulso.
Προαποκτείνω, prius interficio.
Προαποκτιννύω, vel προαποκτίννυμι, idem.
Προαπολαύω, fut. αύσω, prius fruor, præcerpo, præcipio.
Προαπολείπω, fut. ψω, relinquo seu deficio.
Προαπολισθίζω, fut ίσω, prius decortico; προαπολεπισθείς, prius decorticatus, a. 1. part. pass.
Προαπολήγω, prius desino. Διὰ τὸ τὴν ἐνιόησιν τῶν πραγμάτων, ἢ τὴν πιθανολόγησιν, προαπολήγειν, *M. Anton.* 3, 1.
Προαπόλλυμι, ante perdo; *pass.* προαπόλλυμαι, prius pereo.
Προαπολύομαι, prius diluo seu refuto, me purgo.
Προαποξηραίνω, ante exsicco.
Προαποτίμαω, fut. ψω, ante demitto. Τὰς γυναῖκας ἐν ταῖς ἀμμάξαις προαπιπέμψατο τῆς νυκτὸς, *Xen.*
Προαποτίττω, ante decido.
Προαπότροπος, ὁ, ἡ, qu. dic. prædeciduus, ante decido. A præc.
Προαποφέρομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, prior dubito, prior quæro, vel disputo.
Προαποῤῥέω, prius defluo, vel effluo.
Προαποῤῥίπτω, ante abjicio.
Προαποσβέννυμι, ante extinguo. Ὅσα τοιαῦτα λογισμῷ συγγιγνομενισμένα πάνυ χρῄζει, προαποσβέννυται, *M. Anton.* 3, 1. Σωφροσύνη προαποσβήσεται, *Id.* 12, 12.
Προαποσμήχω, ante detergo.
Προαποσπάω, ante detraho, abstraho.
Προαποταυρόω, ante vallo discludo, seu excludo.
Προαποστέλλω, ante emitto, seu præmitto, *Gl. V.* prædestino, a. 2. part. pass. προαπεσταλήν, præmissus sum.
Προαποτρέφω, prius converto. Εἰ μὴ τὰ σημεῖα προαποτρέφη, *Appian. Bell. Civ.* 2, 63.
Προαποσφάττω, f. ξω, ante jugulo.
Προαποτάσσω, ante finem impono, ante valedico. Τῷ βίῳ προαπετάξαντο ξίφεσιν, ἢ φαρμάκοις, ἢ ἀγχόναις, *Philo.*
Προαποτίμαω, præcido, *Steph.*
Προαποτίθημι, prius vel antea repono, depono, adsèrvo.
Προαποτρέπομαι, ante converto, seu averto me.
Προαποφαίνω, declaro, judico.
Προαπόφημι, ante nego.
Προαποφθίγγομαι, prædico.
Προαποφοιτάω, ῶ, fut. ήσω, præmorior; προαποτεθοίτηκε, præmortuus est.
Προαποχεράομαι, ῶμαι, ante occido.
Προαποχωρέω, ante recedo.
Προαρδεύω, f. εύσω, prius rigo.
Προαριθμέω, ῶ, f. ήσω, prænumero.
Προαρίθμησις, εως, ἡ, prænumeratio. A præc.
Προαριστάω, ante prandeo.
Πρόαρον, τὸ, crater ligneus in quo vinum miscetur, *Ath.*
Προαροτριάω, et όω, ante aro.
Προαρπαγή, ῆς, ἡ, præreptio.
Προαρπάζω, fut. άσω, præripio. Τὴν ἐπ' ἐκείνου φερομένην πληγὴν προαρπάσας τῷ αὐτὸ σώματι, *Luc.* τὰ τοιαῦτα τῶν ἐγκωμίων, *Id.*
Προαρραβωνίζομαι, prius vel ante dato pignore de reliquis et subsecuturis aliquem certum facio, in pignus do. Τὰ πρωτόλεια τῶν ἐπάθλων ἐνέδυσε προαρραβωνίζεται, *Euseb. Vit. Constant.* 1, 3.
Προάρχω· προάρξας, antecessor, prædecessor, *Gl. V.* a. 1. part. Προάρχοντες, magistratus, principes.
Πρόβαμμα, ατος, τὸ, præcentio. Ε πρὸ et βάσμα.
Προασπίζω, fut. ίσω, clypeo objecto protego, propugno. *Gl. V.* protego. Προασπίζειν τινὸς, *Herod.* Τὴν Γοργοῦς κεφαλὴν ἐς θώρηκα προασπίζουσαν, Gorgonis caput in scuto pectori præferentem, *Heliod.* 3.
Προασπιστὴς, οῦ, ὁ, propugnator. *Gl. V.* protector. A præc.
Προασπιστὴς, οῦ, ὁ, idem.
Προάστιον, et προάστειον, υ, τὸ, suburbium, suburbanum; τὰ προάστια καθῆρεν, ἵνα μηδὲν εἴη χρήσιμα τοῖς πολεμίοις, *Appian. B. Civ.* Ex πρὸ et ἄστυ. Unde
Προάστιος, υ, ὁ ἢ ἡ, suburbanus, *Gl. V.*
Προασφαλίζομαι, caveo mihi; et προασφαλίζω, præmunio. Χρὴ τὴν κεφαλὴν προησφαλίσθαι τίγξ·σι, *Arcl.*
Προασχίω, ῶ, fut. ήσω, ante exerceo, præparo.
Προαυδάω, prædico, denuncio. Ἱερὸν πόλεμον προυδᾶν αὐτῷ, *Aristoph. Av.* 563.
Προαυλέω, in cantu præludo.
Προαύλημα, τὸ, præludium.
Προαυλίζομαι, fut. ίσομαι, castra ante habeo.
Προαύλιον, υ, τὸ, præludium in tibiarum cantu; (2) vestibulum exterius, ut αὐλὴ, interius. Ex αὐλὸς, vel αὐλὴ, *stabulum.*
Πρόαυλον, idem quod προαύλιον, *Poll.*
Προαυξάνω, sive προαύξω, ante augeo, succresco, in subsidium futuri temporis.
Προαύξεται, præaugescit, præs. ind. pass. Hinc
Προαύξης, ους, ὁ ἢ ἡ, adultior, ætate jam provectior; (2) quod ætate provectioribus accidere solet.
Προαυξὴς, sc. παῖς, cujus jam ossa formari fingique non possunt, *Hipp.*
Προαύξησις, εως, ἡ, corporis adaucta moles.
Προαφαιρέω, ῶ, f. ήσω, adimo seu aufero, præcerpo, decerpo. Πάντα διαφθείρων τι ἢ Λάκυλλον ἐπιόντα προαφαιρέμενος, *Appian.*
Προαφανίζω, aboleo, corrumpo, perdo, sc. ante maturitatem, ante tempus.
Προαφαναίνομαι, ante arefio. τὰ προαφαναυθέντα, quæ ante exaruerunt, part. aor. 1. pass.
Προαφηγέομαι, ῆμαι, fut. ήσομαι, ante enarro, prius expono.
Προαφίημι, emitto, ante mitto.
Προαφικνέομαι, ῆμαι, prior seu ante pervenio.
Προαφίστημι, προφίσταμαι, prior abscedo seu absisto, ante tempus abscedo; (2) prior desicio.
Προβάδην, *adv.* inter progrediendum, inter eundum. A προβαίνω.
Προβαδίζω, præcedo.
Προβαθὺς, εος, ὁ, profundus, *Suicer.*
Προβαίνω, prægredior; (2) anteeo, præcedo; (3) progredior, provehor; (4) glisco, succedo feliciter; πρόβα, προῖσα, processit, a. 2. Ὥρα προβαίνειν, ὦ ἄνδρες, ἡμῖν ἴσι, *Aristoph. Comc.* 285. Πῇ προβήσεται λόγος, *Eur. Hipp.* 346.
Προβαχχεῖος, Bacchicus, *Eur.*
Προβάλλω, projicio; (2) emitto, profero, produco; (3) propono, vel explicandum vel refellendum, promitto; προβάλλομαι, *in med.* produco, v. gr. testes, qui me adjuvent testimonio suo; sed proprie (2) projicio, clypeum sc. vel scutum, vid. προβολή· unde (3) munio me aliqua re, objicio aliquid hosti, avertendi causa; (4) defendo me, atque etiam *in pass.* alios; (5) prætendo, obtendo, prætexo; (6) publici criminis accuso, *ap. Dem.* (7) aversor, execror; (8) honores peto; unde *pass.* creor, designor; (9) commemoro, in ore semper habeo; (10) supero, præsto; (11) interrogo, etiam *in act.* προβληθείς, objectus, *Gl. V.* præpositus, a. 1. part. pass. Χρὴ δ' ἐπ' ἀξίοις πονεῖν, ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύδοισι δαίμονος, *Eur. Rhes.* 188. Ὅταν τι προβάλωμαι σοφὸν περὶ τῶν μετεώρων, proponam, *Aristoph. Nub.* 489. Ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματι κεν προβαλοίμην, *Il.* 19, 218.
Προβάλλοιτο, 3. sing præs. opt. med.
Προβάλοντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro προεβάλοντο.
Πρόβαλος, υ, ὁ, sc. ἀσπὶς, clypeus, qui hosti objicitur, *Hes.* A προβάλλω.
Προβαλῶσιν, 3. pl. a. 2. conj. act. cum ν.
Προβαπτίζω, ante baptizo.

Προβὰς, *progressus*, a. 2. part. act. a προβαίνω.
Προβασανίζω, ante torqueo, vexo, crucio.
Προβασιλίω, ante impero.
Πρόβασις, ιως, ἡ, progressus, progressio; (2) proventus, seu reditus. *Gl. V.* processus. (2) ἐμοὶ δέ κε κίρδιον εἴη, ὑμέας ἐσθέμεναι κειμήλιά τε, πρόβασίν τε, *Odyss.* 2, 75. Α προβαίνω.
Προβασκάδιον, υ, τὸ, præfiscine, amuletum; (2) pudenda statua, *Suicer. Ph.* mutonium.
Προβατία, ας, ἡ, res pecuaria. Α προβατεύω.
Προβάτιος, ία, ιον, ovillus, vervecinus, *Gl. V.* Α πρόβατον.
Προβατὼς, ίως, ὁ, pastor, opilio. Α προβατεύω. Hinc
Προβατεύσιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, et προβατεύσιμος, ίμη, ιμον, ovibus, pecoribus alendis aptus.
Προβατευτὴς, οῦ, idem quod προβατεὺς, *Poll.*
Προβατευτικὸς, ὴ, όν, pecuarius. Hinc ἡ προβατευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars seu vita pecuaria. Α
Προβατεύω, fut. εύσω, pasco, pecus alo. Α πρόβατον.
Προβατικὸς, ὴ, όν, ad oves seu pecudes pertinens. Ab eod.
Προβάτιον, υ, τὸ, ovicula, Dim.
Προβατοβοσκὸς, ὕ, ὁ, pecuarius.
Προβατογνώμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, homo pecuinæ, sive parvæ atque pusillæ indolis. Ex πρόβατον et γνώμη.
Προβατοκάπηλος, ε, ὁ, qui ovibus emendis et vendendis quæstum facit.
ΠΡΟΒΑΤΟΝ, υ, τὸ, pecus, ovis, vervex, pecus quodlibet, vid. *Etn.*
Προβατοπώλης, υ, ὁ, ovium vel pecudum venditor.
Προβατόσχημος, ε, ὁ ἢ ἡ, ovis speciem præ se ferens. Ex πρόβατον et σχῆμα.
Προβατοτρόφος, ὁ ἢ ἡ, oves, pecora alens, pecuarius. Α τρέφω.
Προβιβαλιμίνως, *adv.* cogitate, prudenter.
Προβίβηκε, 3. sing. perf. ind. act. v. προβαίνω.
Προβίβηκας ἁπάντων, *Il.* 23, 890.
Προβιβηκυῖα, *quæ processit*, p. part. act. f. g.
Προβίβυλε, *prætulit*, 3. sing. perf. ind. med. verbi προβάλλομαι.
Πρόβημα, ατος, τὸ, progressus. Α προβαίνω. Unde
Προβήσεται, 3. sing. f. 1. ind. med.
Προβιάζομαι, ante vel prior vim infero. *Æschin.*
Προβιβάζω, fut. άσω, et άω, ῶ, produco; (2) admoneo, persuadeo, impello, *Gl. V.* (3) promoveo, proveho; προβιβασθὶς, promotus, *Ph.* aor. 1. part. pass. Ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε; *Aristoph. Av.* 1576; (4) adjuvo; (5) proficio, *Etn.* Hinc
Προβίβασις, ίως, ἡ, idem quod
Προβιβασμὸς, ὕ, ὁ, promotio, præmotio, institutio, *Ph.*
Προβιβάω, idem quod προβίβημι, *Hom.*
Προβίβημι, progredior; προβιβὰς, progressus, a. 2. part. Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς, *Il.* 13, 18.
Προβιόομαι, ῶμαι. Hinc προβιωμένος, vita ante acta, p. part. pass. προβιωμένοι, qui ante nos vixere. Τὴν δόξαν τῶν προβιωμένων ἐξίκεσαν, *Plato.*
Προβίστης, ητος, ἡ, vita ante acta, *Clem. Al.*
Προβιβρώσκω, ante comedo; προβρωθὶς, ante comesus, aor. 1. part. pass.
Προβλαστάνω, prægermino, prius germino.
Πρόβλαστος, prægerminans, *Steph.*
Προβλεπτικὸς, ὴ, όν, qui futura prospicit. Α
Προβλέπω, fut. ψω, provideo, prospicio. Τῷ Θεῷ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένῳ, *Heb.* 11, 40.
Προβλεψάμενον, acc. sing. aor. 1. part. med.
Πρόβλημα, ατος, τὸ, propositio, quæstio, *Gl. V.* unde dubitatio, res magnæ dubitationis; (2) quicquid defendendi causa opponitur; πρόβλημα τείχους, promurale, nempe munimentum; (3) quicquid prominet, eminet. Α προβάλλω. Hinc
Προβλημάτιον, υ, τὸ, quæstiuncula, *Gl. V.*
Προβληματεργικὸς, ὴ, όν, artifex machinarum, rerum quibus via defenditur; προβληματέργικὴ, ars ipsa talium conficiendorum. Ab ἔργον.
Προβληματώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, in quæstione et disputatione positus. Α πρόβλημα.
Προβλὴς, ῆτος, ὁ ἢ ἡ, projectus, prominens; *Il.* 2, 396. Εἰ, ἦκεί προβλῆτος ἐπιμεμβλεῶς σκοπέλοιο, *Apoll. Rhod.* 4, 1681. Α προβάλλω. Unde
Προβλητικὸς, ὴ, όν, producendi vi præditus:
Πρόβλητος, ὴ, ὁ ἢ ἡ, projectus.
Προβλώσκω, prodeo, vel exeo; (2) protubero; προβλωσκίμην, pro προβλώσκειν, *Od.* 19, 25. Οὐδ' ἐθέλουσι προβλώσκειν, *Oppian. Halieut.* 2, 251.
Προβοάω, ῶ, proclamo; (2) cohortor.
Προβοσθείω, ῶ, fut. ήσω, opem mature fero.
Προβόλαιον, τὸ, propugnaculum, vel scopulus eminens, qui æstum maris frangit. Α
Προβόλαιος, ε, ὁ ἢ ἡ, objectus, exporrectus. Α προβάλλω. Unde
Προβολὶυς, ίως, ὁ, productor, auctor, qui prima alicujus rei fundamenta jacit; (2) idem quod πρόβολος. Α
Προβολὴ, ῆς, ἡ, objectus, prætentus, *Gl. V.* (2) tegmen, propugnaculum, *Gl. V.* (3) pergula, *Gl. V.* inpr. et *proprie* sic dicitur projectio scuti, defendendi sui causa; unde milites dicuntur esse ἐν προβολῇ, cum scutis protentis magno gradu excipiunt vim hostium; (4) emissio jaculi; (5) προβολαὶ, prominentiæ quævis. (2) ὁ δὲ λισσόμενος θανάτου προβολὰν, alius supplicans ad arcendam mortem, *Eurip. Or.* 1487.
Προβόλιον, υ, τὸ, *proprie* quod tegendi ac defendendi causa projicimus nobis, venabulum, loricula, *Gl. V.* Α προβολή.
Πρόβολος, υ, ὁ, scopulus eminens, qui æstum maris frangit; item protector, defensor; πρόβολοι, proceres, *Gl. V.* πρόβολος, etiam objectus, fultura. Α προβάλλω.
Προβοσκὶς, ίδος, ἡ, proboscis. Ex πρὸ et βόσκω.
Πρόβοσκος, ε, ὁ, qu. dic. vicarius pastoris, *R.* Ex iisd.
Προβούλιυμα, ατος, τὸ, senatus consultum, legi ac plebiscito præmissum, seu quo sancitur, ut aliquid ad populum feratur. *Gl. V.* consultum. Α προβουλεύω.
Προβουλιμάτιον, υ, τὸ, Dim. præc.
Προβουλεύω, fut. εύσω, consilio prospicio, vel provideo; (2) prospicio, prævideo; (3) deliberatione populum prævenio; qu. dic. prædelibero. Προβουλεύειν τῷ δήμῳ, *Dem.* et *Plut. Consultare de re aliqua priusquam populo proponatur.* Φόνος προβεβουλιυμένος, *Appian.*
Προβουλέω, ῶ, inusit. sed tamen hinc est perf. med. προβέβουλα, malui, vel malo. Ex πρὸ et βουλὴ, *voluntas.*
Προβουλὴ, ἡ, deliberatio; ἐκ προβουλῆς, consulto; (2) providentia.
Προβούλιον, υ, τὸ, idem quod προβούλιυμα.
Προβούλομαι, præfero, *Hom.*
Προβουλόπαις, δος, ἡ, qu. dic. consultatoris filia, vel consilio prognata; consultatrix.
Πρόβουλος, υ, ὁ, qui pro aliquo consultat, qui ante alios consultat; (2) senator, princeps, primarius senator. *Gl. V.* consul. Α βουλή.
Προβραχὶς, ὶς, vadosus. Α βραχὺς, *Etn.*
Προβρέχω, fut. ξω, præmadefacio, prius macero; προβραχὶς, præmaceratus, aor. 2. part. pass.
Προβύσσω, idem quod προβύω, *Ar.*
Προβύω, fut. ύσω, emungo, et simul promoveo ellychnium. Κάρφος χαμάθεν σὺ νῦν λαβὼν, σὸν λύχνον πρόβυσον, *Aristoph. Vesp.* 249.
Προβώμιον, τὸ, aditus, vestibulum aræ, ara ipsa. Α βωμός.
Προγάμεια, τὰ, dona quæ ante nuptias donabantur, *Poll.*
Προγαμίω, ῶ, fut. ήσω, prior nuptias contraho. Α πρόγαμος.
Προγαμιαῖος, αία, αῖον, antenuptialis. Α
Πρόγαμος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui vel quæ prior nuptias contraxit.
Προγαστρίδιον, υ, τὸ, ventrale, tegumen ventris.
Προγάστωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, cui venter prominet, ventricosus. *Gl. V.* ventrosus. Α γαστὴρ.
Προγεγιννημένοι, nom. pl. perf. part. pass. verbi προγεννάω.
Προγεγονότων, gen. pl. part. perf. med. verbi προγίνομαι.
Προγεγραμμένον, acc. sing. part. perf. pass. a προγράφω.
Προγένιθλος, ὁ ἢ ἡ, origine aut nativitate antecedens, antegenitus. Α γενίθλη.
Προγένιος, υ, ὁ, promissam habens barbam; (2) barbatus. Α γένειον.
Προγενισία, ας, ἡ, prior creatio seu ordinatio. Ex πρὸ et γένεσις.
Προγενίστατος, ατη, ατον, antiquissimus, maximus natu. Α προγίνομαι.
Προγενίστερος, έρα, ερον, ante natus, major natu, senior, antiquior. *Gl. V.* anterior. Ex eod.
Προγεννάω, ῶ, f. ήσω, ante genero; προγεννηθὶς, prænatus, antigena, *Gl. V.* a. 1. part. pass.
Προγεννητείρα, ἡ, progenitrix, *Lyc.*
Προγεννήτωρ, ορος, ὁ, progenitor, *i. e.* prior vel antiquior genitor; προγεννητόρων, majorum.
Προγενομένων, gen. pl. aor. 2. part. med. verbi προγίνομαι.
Προγίνοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro προεγίνοντο.
Πρόγιυμα, ατος, τὸ, prægustatio, gustus quod ante cœnam sumitur. Α προγεύομαι. Hinc
Προγιυματίζω, f. ίσω, ante gusto; prægusto, *i. e.* ante cœnam aliquid sumo, in balneo; (2) imbuo aliquem prægustu, offero aliquid prægustandum.
Προγιύσομαι, fut. εύσομαι, idem. Hinc
Προγιύστης, ου, ὁ, prægustator.
Προγιυτὴς, ῦ, ὁ, idem, *Gl. V.*
Προγηράσκω, et προγηράω, f. άσω, ante tempus, mature senex fio.
Πρόγηρος, ὁ ἢ ἡ, qui mature senescit.
Προγίνομαι, vel προγίνομαι, sum ante, antecedo, præcedo; (2) procedo, occurro. Κίνδυνον τὴν προγιγνομένην χάριν μισθοῦσθαι, *Xen.* (2) ἰδὶ πρὸ ὁδοῦ γενόμενος, et in via progressi fuerant, *Il.* 4, 382.
Προγινώσκω, prænosco, præscio, præsentio. *Gl. V.* ante cognosco, prævideo; (2) decerno, judico, existimo; (3) *in N. T.* amo, bene cupio. Οὓς προέγνω, *Rom.* 8, 29. Προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, 1 *Pet.* 1, 20.
Προγλωσσούμαι, garrio, loquax sum. Α πρόγλωσσος.
Προγλωσσὶς, ίδος, ἡ, linguæ extrema pars acuta. Ex πρὸ et γλῶσσα.
Πρόγλωσσος, υ, ὁ ἢ ἡ, garrulus, qui nil celare potest. *Gl. V.* volubilis linguæ. Ex iisd.
Πρόγνωσις, ως, ἡ, præsentio, prænotio, præscientia, præsagium; (2) rerum præsentium vel præteritarum animadversio, seu cognitio; (3) *in N. T.* decretum, voluntas, et benevolentia. Α προγινώσκω.
Προγνώστης, υ, ὁ, præscius futurorum. Ab eod.
Προγνωστικὸς, ὴ, όν, facultate præsciendi seu præsagiendi præditus; præscius, sagax, *Ph.* Hinc τὸ προγνωστικὸν, ῦ, prognosticum, rei futuræ signum. A præc.
Προγνωστικῶς, *adv.* providenter, *Ph.*
Προγόνη, ης, ἡ, privigna. Α πρόγονος.
Προγονικὸς, ὴ, όν, avitus, a patribus vel majoribus acceptus; (2) majoribus dignus. (2) τὸν νιανίαν ἐξέκαυσεν ἐπὶ τὸ ἔργον, ὡς ἑαυτῷ πρέποντος, *Appian. Bell. Civ.* 2, 112. Α
Πρόγονος, υ, ὁ, progenitor, ante genitus; (2) privignus, *Ph.* filiaster, *Gl. V.* (3) atavus, *Gl. V.* πρόγονοι, majores, *Philox.* (4) patricii, *Philox.* (2) Μαρκέλλῳ τῷ προγόνῳ Ἀντωνίου, Marcello privigno Antonii, *App. Bell. Civ.* 5, 73. Α προγίνομαι.
Πρόγραμμα, ατος, τὸ, libellus, tabula, seu scriptum, quod publice proponitur, aliquid indicans aut fieri jubens. *Gl. V.* proscriptum, edictum. Α προγράφω.
Προγραφὴ, ῆς, ἡ, præfatio; (2) descriptio rei, proposita, sc. v. gr. tabula; unde (3) proscriptio, proscriptionis tabula. Α
Προγράφω, fut. ψω, ante scribo, prius scribo, proscribo; (2) præscribo; (3) prius vel ante

ante pingo; (4) publice scriptum propono; (5) scribo, simpliciter. Χορηγὸς προίγραψε, *Aristot.* Καθὰς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ, *Ephes.* 3, 3. Προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, *Judæ* 4.

Προεγηγορέω, vigilo, dormire non possum.

Προγυμνάζω, fut. άσω, exerceo, meditor; *pass.* exerceor, paro me alicui rei. Hinc

Προγυμνασία, ας, ἡ, prævia exercitatio.

Προγύμνασμα, ατος, τὸ, præparatio, meditatio; item in arte rhet. eæ partes elaborandæ orationis, seu declamationis, quibus singulatim scribendis ad ipsam accessio seu præparatio fit.

Προγυμναστὴς, οῦ, ὁ, qui exercet, qui præparat. A προγυμνάζω.

Προδαῆναι, prænoscere; προδαὴς, prænoscens, præscius, *Od.* 4, 396.

Προδανείζω, f. ίσω, ante fœneror. Προδανίσας τῷ Ἀπόλλωνι τὴν χάριν, *Luc.*

Προδαπανάω, ῶ, ante impendo, *Gl. V.*

Προδίδαι, 3. sing. perf. ind. med. v. προδαίω.

Προδιδωκέναι, perf. infin. med. verbi προδίδωμι.

Προδίδω, fut. δώσω, metuo de futuro.

Προδείλιος, ου, ὁ, qui ante vesperam, vel antequam advesperascit, aliquid agit.

Προδεικνύω, vel προδείκνυμι, f. ξω, præmonstro, prætendo; (2) denuncio; (3) ante significo. Σκήπτρῳ προδεικνύς, baculo viam prætentans, (ut cæcus) plena locutio Σκήπτρῳ προδεικνὺς ἑαυτῷ τὴν ὁδὸν, *Soph. Œd. Tyr.* 456.

Προδείκτης, ὁ, histrio, qui in theatro personas populo ostendit.

Προδειμαίνω, idem quod προδείδω. Προδειμαίνων πότμον, *Lycophr.* 276.

Προδειπνέω, ante cœno, seu edo.

Προδείκτωρ, ορος, ὁ, præmonstrator, futurorum præsignificator. Αἰγυπτίς ἥλιον εἶναι Ἑλλήνων προδείκτορα, σελήνην δὲ σφίων, dicentes, solem Græcorum esse præmonstratorem, lunam ipsorum, *Herodot.* 7, 37. Ex προδείκνυμι, *Ion.* vero dicitur, ut ἀπόδειξις pro ἀπόδειξις. Valla, et alii interpretes, ad unum omnes, hanc vocem interpretati sunt, *præses, patronus*, pessime.

Προδέρκομαι, video prior; (2) prævideo, prospicio.

Προδιαμῶ, pro προδιεσμῶ, præligo, *Gl. V.*

Προδιεύω, ante imbuo seu irrigo, *Steph.*

Προδηλίομαι, fut. ήσομαι, ante, prior lædo.

Προδηλοποιέω, ῶ, fut. ήσω, manifestum reddo; (2) ante declaro, præsignifico.

Πρόδηλος, ος, ὁ ἡ, manifestus, perspicuus. Ἐκ προδήλου, perspicue, *Soph. Elect.* 1429.

Προδηλόω, ostendo, clarum reddo; (2) præsignifico. Δι' αὐτῶν ἀσίρων πολλὰ προδηλοῦσθαι, (λίγουσι,) *Ælian.* 2, 31.

Προδήλως, *adv.* manifeste. A πρόδηλος.

Προδήλωσις, εως, ἡ, præsignificatio, manifestatio. A προδηλόω.

Προδιαβαίνω, f. βήσομαι, prior seu prius transeo, pertranseo. Μὴ πρίσω τῷ στρατῷ προδιαβαίνειν, *Xenoph.* 4, 209.

Προδιαβάλλω, ante calumnior; (2) criminor; (3) ante compono, seu ordino, seu constituo; προδιαβεβλημένος, criminatione insimulatus, p. pass. part. Προδιαβάλλων αὐτὸν πρὸς τὸν Ἀθηναίους, *Liban. in* 2 *Phil. Dem.*

Προδιαγινώσκω, ante considero seu perpendo; (2) animo prius percipio.

Προδιάγνωσις, εως, ἡ, idem quod πρόγνωσις.

Προδιαγόρευσις, εως, ἡ, prædictio.

Προδιαγράφω, fut. ψω, ante seu prius describo.

Προδιαγωγὴ, ῆς, ἡ, aquæ ductus longior.

Προδιαδίδωμι, ante spargo, dissemino, ut famam.

Προδιαζευγμένον, τό· vide προσαίζευξις.

Προδιάθεσις, εως, ἡ, antecedens dispositio, capiens affectionem aliquam; (2) pristina adsertio.

Προδιαιρέομαι, distinguo in genera, species, &c. describo rem faciendam, προδιαιρεῖσθαι, inf. aor. 2. med.

Προδιαίρεσις, εως, ἡ, descriptio (deformatio) futuri operis, ut ædificii, &c.

Προδιαίτησις, εως, ἡ, præparatio ad rem aliquam per victum certum, *item* præparatio simpliciter. Ex πρὸ et διαιτάω.

Προδιακινέω, ante commoveo.

Προδιακονημένοι, *part. perf. pass. plur.* qui antea operam (in concilianda fœmina) navarunt.

Προδιαλαμβάνω, ante cognosco; judico, constituo, decretum habeo; (2) ante concipio animo, ut spem.

Προδιαλέγομαι, f. ξομαι, imprimis dico, *Gl. V.* prafor.

Προδιάλεξις, εως, ἡ, præfatio. *Gl. V.* A præc.

Προδιαλύω, ante dissolvo, seu frango.

Προδιανυκτερεύω, f. εύσω, prius per totam noctem aliquid ago, præcedentem noctem transigo.

Προδιαύω, fut. ύσω, ante perficio, ante demonstro.

Προδιαπέμπω, præmitto.

Προδιαπλέω, fut. εύσω, ante navibus transeo.

Προδιαρθρόω, ante definio, explico, constituo.

Προδιαστράζω, ante diripio.

Προδιασαλεύω, fut. εύσω, prius concutio.

Προδιασαφίω, ῶ, fut. ήσω, prius declaro. Hinc

Προδιασάφησις, εως, ἡ, prævia declaratio.

Προδιασκεδάζω, fut. άσω, prius dissipo.

Προδιασκοπέω, ante diligenter considero.

Προδιασκίλλομαι, prænuncio, præmoneo, prius discerno; προδιασκίλασθαι, prænunciare, præmonere, aor. 1. inf. med.

Προδιασκήλλομαι, prænuntio, præmoneo, *Jus.*

Προδιαστροφὴ, ῆς, ἡ, superior seu pristina perversio, seu depravatio.

Προδιαυρῶ, prior traduco et carpo; *item* prior violo, frango fœdus, pactum.

Προδιατάσσω, vel προδιατάττω, f. ξω, prior dispono, *in med.* ante constituo, compono.

Προδιατείθημι, ante (male) tracto.

Προδιαττάω, ῶ, f. ήσω, prius cribro, prius per cribrum transmitto.

Προδιατυπόω, ῶ, f. ώσω, prius formo, describo, deformo.

Προδιατύπωσις, εως, ἡ, qu. dic. præinformatio; (2) præordinatio. A præc.

Προδιαφθείρω, ante corrumpo, prius constupro; *in pass.* jamdudum corruptus sum.

Προδιαχρίω, fut. ίσω, ante perlino.

Προδιαχωρίω, ῶ, fut. ήσω, prius dissideo, prior me ab amicitia alicujus separo.

Προδιδάσκω, fut. άξω, prius doceo, prædoceo; (2) doceo simpliciter. Ἀλλ' ὁ δύναται τὰς ἀνοήτους τούτων γνώμας προδιδάσκειν, *Soph. Aj.* 163.

Προδιδῦσι, *produnt*, 3. plur. præs. ind. act.

Προδίδωμι, f. δώσω, prodo, desero, auxilio meo destituo, deficio. *Gl. V.* prodo, prævaricor; (2) prius vel prior do; (3) dedo ut urbem. Προδιδόναι τὰς ἐλπίδας, *Aristot.* τὰ καθήκοντα, *Luc.* (2) ἀλλὰ τῷ λόγῳ προδοὺς, (intellige τι ante τῷ λόγῳ,) sed deliberandi facultatem si dedero prius, *Eurip. Suppl.* 350. Τὰ δὲ τῆς διαλύσιως ὑ προδώσειν, pecuniam pactam pacis conciliandæ causa non daturum ante tempus, *Appian. Maced. Eclog.* 16, 1.

Προδιεξέρχομαι, prior transeo; (2) ante expono, declaro.

Προδιεορτάζω, fut. άσω, prius festum celebro, prius triumpho.

Προδιεργάζομαι, fut. άσομαι, ante elaboro.

Προδιερευνάω, ῶ, fut. ήσω, ante perscrutor et pervestigo.

Προδιερευνητὴς, οῦ, ὁ, explorator. A præc.

Προδιέρχομαι, prius percurro; (2) ante enarro.

Προδιευρίνω, ante discutio, prius discerno, *Steph.*

Προδιηγέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, prænarro.

Προδιήγησις, εως, ἡ, prævia narratio, præparatio ad narrationem. A præc.

Προδιηθίω, ante percolo.

Προδιΐστημι, fut. στήσω, prius dirimo, distraho.

Προδικάζω, fut. άσω, prius judico. Hinc

Προδικασία, ας, ἡ, præjudicatio, præjudicium.

Προδικαστὴς, οῦ, ὁ, qui vel ante, vel loco alterius, judicat.

Προδικέω, ῶ, f. ήσω, curro, procurro; defendo. A πρόδικος.

Προδικία, ας, ἡ, quodvis curationis munus patrocinium. Ab eod.

Πρόδικος, ου, ὁ, patronus, qui causam defendit, qui causam pro aliquo dicit; tutor, curator, arbiter. Ex δίκη.

Προδιοικέω, ῶ, f. ήσω, ante dispono, constituo, *in med.* de rebus meis ante constituo, mando do.

Προδιοίκησις, εως, ἡ, præparatio, præmunitio.

Προδιοικητικὸς, ὴ, όν, providus, futuri curam gerens, præparans se ad futura.

Προδιομολογέω, ῶ, et έομαι, οῦμαι, prius confiteor, vel profiteor, vel testor; (2) ante vel prius polliceor, prius paciscor.

Προδόκητος, ον, aspectabilis, *Man.*

Προδιόρθωσις, εως, ἡ, prævia correctio.

Προδιορίζω, fut. ίσω, prædefinio.

Προδιυλίζω, fut. ίσω, ante percolo.

Προδιώκω, fut. ξω, insequor.

Προδίωξις, εως, ἡ, insecutio, persecutio.

Προδοκάζω, f. άσω, exspecto; (2) observo; (3) insidior.

Προδοκέω, προδοκεῖται, prius decernitur.

Προδοκὴ, ῆς, ἡ, angustus locus, insidiis aptus, *Il.* 4, 107.

Προδοκιμάζω, (ante) exploro, specto.

Προδομάτιον, τὸ, idem quod πρόδομος.

Προδομέομαι, ante construor, seu præstruor, *Steph.*

Προδομία, Ἥρα, *Paus.*

Πρόδομος, ου, ὁ, atrium, vestibulum.

Προδοξάζω, fut. άσω, prius opinor.

Προδοσίτροφος, ου, ὁ ἡ, amicos prodens. Ex προδίδωμι et ἑταῖρος.

Προδοσία, ας, ἡ, proditio, prævaricatio, *Gl. V.* A προδίδωμι.

Πρόδοσις, εως, ἡ, elargitio, erogatio. Ab eod.

Προδοσιόμπορος, ὁ ἡ, pollicendo vanus, jactator.

Προδότης, ου, ὁ, proditor, prævaricator, *Ph.*

Προδοτικὸς, ὴ, όν, proditorius.

Προδοτικῶς, *adv.* proditorum more, per proditionem.

Προδότις, ιδος, ἡ, fœm. a προδότης.

Πρόδοτος, ου, ὁ ἡ, proditus. A προδίδωμι.

Πρόδυλος, ον, servilis.

Προδῦναι, *prodidisse*, aor. 2. inf. act.

Προδυτέω, prius sono, *Nic.*

Προδρομὴ, ῆς, ἡ, antecessus, præcursio, incursio. A προτρέχω. Unde

Πρόδρομος, ου, ὁ ἡ, præcursor, prævius, anteambulo; (2) excursor, emissarius; (3) præcox, quod primum maturiit, de uvis, &c. et de vino; (4) *subst.* processio, *Gl. V.* Μίλι πρόδρομος, accurre, *Eurip. Phœn.* 303.

Προδυσχίω, ante infelix sum.

Προδυσωπέω, idem quod δυσωπέω· item, bono modo quoddam averto, impedio, ut orando, &c.

Προδωμάτιον, ου, τὸ, cubiculi seu thalami vestibulum. Ex δῶμα.

Προειγγράφω, ante in literas refero.

Προειγείρω, ante excito.

Προειγκάθημαι, ante, dudum insideo. Προειγκαθημένα, dudum insita in animo.

Προείγκιμαι, fut. κείσομαι, ante insum, positus sum alicubi.

Προειγκρατεύομαι, temperantia præparo me ad quid.

Πρόειγμα, τὸ, fulcrum, fulcimentum. Ab ἴχω.

Προίγνων, aor. 2. ind. act. verbi προγινώσκω.

Προειγράφη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi προγράφω.

Προίγραψαν, 3. pl. aor. 1. ind. act.

Προίδρα, ας, ἡ, prior vel principalis sedes. *Ph.* principatus.

Προίδρυμον, aor. 2. ind. act. verbi προτρέχω.

Προειγχαράσσω, vel προειγχαράττω, f. ξω, prius insculpo vel incido, *Aret.*

Προειγχυρέω, ante tempus aggredior rem.

Προιδρία, ας, ἡ, ipse actus præsidendi, principatus. A

Προιδρεύω, fut. εύσω, præsideo, sum præses.

Προιδρία, ας, ἡ, prior vel principalis sedes. A πρόιδρος.

προίδριον, ε, τὸ, idem et ab eod. προέδρια τῆς φύσεως, prærogativa naturæ, *Suicer.*

Πρόεδρος, ε, ὁ, qui sedet in prima sede seu in primo subsellio, præses, præsul, antistes; *ap. Athen.* qui præest senatui quingentorum, seu, concionibus populi, nec de singulis modo hominibus sed etiam de tribubus, &c. πρόεδροι, primores, *Gl. V.* Ex ἕδρα.

Προΐδω, ante edo.

Προϊέργω, prior arceo vel prohibeo Πάντας δὲ προΐεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ἀδυίνειν, *Il.* 11, 568.

Προϊηκα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro προΐηκα, a προΐημι.

Προϊστίζω, f. ίσω, instituo, προϊστίσαι, institutum est dudum; (2) præparo. Ὅν (Διὸν) χρὴ μιμνήσκεσθαι, εἰς ὁ δεῖ ἱλάθειν, προειδισμένους ἡμᾶς ἀφικνεῖσθαι, *Xen.*

Προειδέναι, præsensisse, perf. inf. act. *per Sync.* pro προειδηκέναι, a προείδω. Προΐδών, aor. 2. part. qui prævidit; προειδὼς, p. part. præscius, *Gl. V.* Ταύτας (ναῦς) προϊδόντες οἱ Κορίνθιοι, *Thuc.*

Προειδωλοποίω, ante animo speciem rei concipio seu efformo, ut phantasia futuræ rei. Εἶτερ τὸν ναυαίαν τῦτον ἀδιλφὸν ὄντα τῆς κόρης καὶ ὁρᾶσθαι μοι μέλλοντα, προειδωλοποιηθῆναι, ὡς φατὲ, διὰ τῶν ὀνειράτων ἰχρῆν; *Heliodor.* 9.

Προεικάζω, fut. άσω, conjectura præsentio.

Προειλόμην, aor. 2. ind. act. a προαιρέω pro προείλω, *præopto.*

Πρόειμι, prodeo, procedo, *Gl. V.* anteeo, *Gl. V.* incedo, *Gl. V.* Ἡμεῖς δέγε προΐωμεν αὐτῶν, *Aristoph. Conc.* 280.

Προειπεῖν, prædicere; (2) jubere; (3) denunciare, a. 2. inf. act. et προεῖπον, a. 2. ind. act. verbi προέπω, part. προειπών. Προειπὼν ἑκασοῖς, ἃ ἄθλα πρότιθεῖς, *Xen.*

Προείργω, idem quod προϊέργω.

Προείρηκα, prædixit, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro προέρρηκε, a προρρέω. Προείρηκε δηλαδὴ ἐκεῖνα, *Luc.*

Προειρημένοι, *prædicti*, nom. pl. m. g. perf. part. pass. *Att.* pro προειρρημένοι.

Προειρηνεύω, ad pacem ante redigo, paco.

Προεισάγω, vel προεισάγω, f. ξω, prior induco, seu ante introduco; (2) importo, quo in posterum prosint.

Προεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, prævia introductio.

Προεισβολὴ, ῆς, ἡ, ingressio ante facta.

Προεισδύομαι, ante implicitus, astrictus sum.

Προεισιέρχομαι, ante seu prius ingredior.

Πρόεισι, 3. pl. præs. ind. act. verbi πρόειμι.

Προεισκρίνομαι, prius ingredior, me insinuo.

Προεισόδιον, τὸ, vestibulum; (2) præludium.

Προεισπαλῶ, ante ingredior.

Προεισπέμπω, f. ψω, intromitto ante, accerso ante; (2) magna pompa et comitatu induco. Προεισπέμψας ἓν ὁ Κῦρος προσκόπους, ᾗ δύναμιν, *Xen.*

Προεισπίπτω, prior incido, *Iles.*

Προεισφέρω, prior seu ante infero; (2) infero, induco, affero *simpl.* (3) pendo tributum prompte, libenter.

Προεισφορὰ, ἡ, tributi collatio, *Dem.* V. *Ern.*

Προεῖχον, imperf. ind. act. verbi προέχω.

Προεκβάλλω, prius emitto seu ejicio.

Προέκβασις, εως, ἡ, eventus, exitus.

Προεκδαπανάω, ante consumo.

Προεκδιαιματόω, ῶ, f. άσω, prius terrorem incutio.

Προεκδιέχομαι, excipio, v. gr. impetum, ictum, &c.

Προεκδιδάσκω, prædoceo; instruo, præparo.

Προεκδίδωμι, fut. δώσω, prius edo; (2) edo in publicum, de libris fere.

Προέκδοσις, εως, ἡ, editio libri. A præc.

Προεκδρομὴ, ῆς, ἡ, procursio, impetus.

Προέκθεσις, εως, ἡ, expositio quæ præmittitur, propositio. A προεκτίθημι.

Προεκθέω, procurro, procurso, ante ordines, &c.

Προεκτικὸς, ἡ, ὸν, breviter in principio exponens.

Προεκθετικῶς, *adv.* breviter et summatim proponendo.

Προεκθορεῖν, prosilio; (2) ante prosilio, præsilio; προεκθορὼν, a. 2. part. act.

Προεκκομίζω, fut. ίσω, ante exporto, prius eveho seu effero.

Προεκκρίνω, ante excerno, excerno.

Προεκκρύω, ante expello, dijicio.

Προεκλίγω, prius deligo.

Προεκλείπω, desero.

Προεκνιτρόω, ῶ, fut. ώσω, nitro prius perfrico.

Προέκοπτε, *proficiebat*, 3. sing. imperf. ind. act.

Προέκοψε, *progressus est*, 3. sing. aor. 1. ind. act verbi προκόπτω.

Προεκπέμπω, fut. ψω, prius emitto.

Προεκπηδάω, prosilio, procurso.

Προεκπίνω, præbibo, prius ebibo; προεκπιὼν, qui prius ebibit, a. 2. part. προεκπεπωκὼς, perf. id.

Προεκπίπτω, ante elabor, ante emano; (2) excido; προέκπτωσον, aor. 2.

Προεκπλήττω, fut. ξω, prius obstupefacio; προεκπεπληγμένος, p. part. pass. præexteritus.

Προεκπονημένα, dudum elaborata, perfecta, parata, a προεκπονέω.

Προεκρηγνύομαι, vel προεκρήγνυμαι, ante tempus erumpo, prorumpo, in conspectum venio.

Προέκριναν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προκρίνω.

Προεκτείνω, exserto; προεκτείνασαν, exsertantem, *Ph.*

Προεκτιλίω, ante pendo, repræsento.

Προεκτήκω, ante liquefacio. *Pass.* jam tabesco, jam consumor.

Προεκτίθημι, priori loco expono, propono.

Προεκτίπτω, pario.

Προεκτίλλω, prius evello. Αἵτε θήλειαι πρόεκτίλλεσιν αὐτῦ τὰ πτερὰ, *Aristoph. Av.* 293.

Προεκτρέχω, præcurro.

Προεκτρύχω, prius exhaurio, attero, consumo.

Προεκτυπόω, ante formo, seu effingo, v. gr. exemplar.

Προεκφέρω, ante profero vel exsero.

Προεκφεύγω, ante effugio.

Προεκφοβέω, ante terreo. Hinc

Προεκφόβησις, εως, ἡ, consternatio, trepidatio.

Προεκφοιτάω, ante emano, evulgor.

Προεκχέω, effundo, profundo.

Προεκχωρέω, ante excedo.

Προέλασις, εως, ἡ, provectio, procursio.

Προέλαβον, aor. 2. ind. act. a προλαμβάνω.

Προελαύνω, procedo, progredior, ante signa evehor; (2) produco in conspectum.

Προελευθερόω, ante libero.

Προέλευσις, εως, ἡ, egressus; (2) antecessus, præcursus, vel præcursio; (3) festa processio. A πρόειμι, προέρχομαι.

Προελήλατο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* et *Att.* pro προήλατο, a προελαύνω pro προελάω.

Προελήλυθε, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro προήλυθε, a προέρχομαι.

Προέλθης, *provenerit*, 2. sing. aor. 2. conj. act.

Προελκύω, et προέλκω, extrabo, protraho; (2) elicio, illicio.

Προελοίμεθα, 1. plur. aor. 2. opt. med. verbi προαιρέομαι.

Προελπίζω, f. ίσω, ante vel prior spero. Τὰς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ, *Eph.* 1, 12.

Προεμαντεύω, 2. sing. imperf. ind. med. *Ion.* et *Att.* pro προεμαντεύεσο, a προμαντεύω.

Προεμβαίνω, ante gradior, præeo.

Προεμβάλλω, interpono, interjicio; (2) prius invado, prius irruo; (3) prius injicio, v. gr. spem.

Προεμβατήριον, ε, τὸ, præmium quod debetur illi qui primus conscendit navem inimicam. Ἐγὼ δὲ, ἔφη, τὸ γέρας τὸ ἐμβατήριον, τίνος ἕνεκεν ἐχεῖ κομίζομαι; *Heliod.* 5.

Προεμβάτης, ε, ὁ, qui primus insilit in navem inimicam. Ἁ χρεωστῦμαι προεμβάτης τῆς ὁλκάδος γεγονὼς, *Heliodor.* 5.

Προεμβιβάζω, ante induco, induco, v. gr. in odium alterius.

Προεμβολὶς, ίδος, ἡ, extrema carina ad proram, supra rostrum, *V. L.*

Προέμβολοι νεῶν, rostra, *Gl. V.* προεμβολὰ, *Suid.*

Προέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro προεῖπαι, a προΐημι.

Προεμπίπτω, ante incido; (2) ante occurro, seu obvius fio; incido, occurro, *simpl.*

Προεμπλήθω, fut. ήσω, ante impleo.

Προεμπορεύομαι, ante negotior vel mercaturam facio; (2) ante capto.

Προεμφαίνω, clare demonstro, ante oculos pono.

Προεμφανίζομαι, prius appareo, ante conspicior, conspicior, in conspectu sum, *simpl.*

Προεμφράττω, fut. ξω, prius obstruo.

Προενάρχομαι, f. ξομαι, ante incipio. Ἵνα καθὼς προενήρξατο, ὕτω καὶ ἐπιτελίσῃ, 2 *Cor.* 8, 6.

Προενδείκνυμι, ante demonstro.

Προενδημέω, τὰ προενδιδημηκότα, quæ antea superioribus temporibus in populum grassata fuere, increbuere.

Προενδίδωμι, remitto, ut *simpl.* ἐνδίδωμι.

Προενεγκτέον, *adv. posit.* pronunciandum. A προφέρω.

Προενεγκεῖν, aor. 2. inf. act. verbi προφέρω.

Προενέδρα, ἡ, locus insidiis aptus.

Προενίημι, prius insero.

Προενέπω, prædico; (2) palam edico. (2) ἐκ ἀκύστε πάλαι . . . . πρὐνέποντά μι; *Eurip. Hipp.* 1085.

Προενεργέω, ῶ, f. ήσω, prius operor; τὰ προενεργηθέντα, ante perfecta.

Προενέχομαι, ante, dudum constrictus teneor, irretitus teneor.

Προενεχυριάζομαι, *pass.* idem quod ἐνεχυριάζομαι, *ap. Charilon.* beneficio obligor.

Προενηχέω, ῶ, f. ήσω, prius insono; (2) prius inculco, ante revelo.

Προενθυμέομαι, οῦμαι, ante cogito.

Προενοικέω, ῶ, f. ήσω, prius seu ante inhabito; προενοικήσαντες, priores incolæ: v. προοικέω.

Προενοίκησις, εως, ἡ, prior habitatio, de incolis prioribus, nunc expulsis, profectis.

Προενσείω, ante infligo, immitto.

Προεντυγχάνω, prius incido.

Προεξαγγέλλω, enuncio, prodo.

Προεξάγω, fut. ξω, produco, educo.

Προεξαδυνατέω, ῶ, f. ήσω, admodum fractis viribus, sive impotens sum, *Suicer.*

Προεξαιρέω, ante deleo; (2) ante extraho, eximo, ejicio; (3) ante expugno. (3) ἕδοξε Λυκίοις καὶ Ῥοδίοις προεξαιρεῖν, *App. Bell. Civ.* 4, 76.

Προεξάϊσσω, prorumpo, proruo. Προεξαΐσσοντες δὲ κατ' ἕνα, καὶ δίκα, καὶ πλεῦνές τε καὶ ἐλάσσονες συγρεφόμενοι, *Herod.* 9, 61.

Προεξαμαρτάνω, ante delinquo, pecco, seu peccavi. προεξημαρτήκοτες, qui ante deliquerunt; peccavere.

Προεξανάγω, provehor in altum, e portu vel ex acie.

Προεξανθίω, effero ex me, gigno, in malam etiam partem.

Προεξάνθημα, τὸ, quod ex aliqua re enascitur in superficie: vide ἐξάνθημα.

Προεξανίσαμαι, prior exsurgo, vel ante alios surgo, *item* citius justo, ante tempus, v. gr. ex insidiis exsurgo, prorumpo.

Προεξανίσασθαι, præs. inf. med.

Προεξαποστέλλω, præmitto.

Προεξαρτάω, suspendo in re aliqua.

Προεξασθενίω, deficio viribus.

Προέξεδρα, ας, ἡ, sedes in aliquo loco prominens, ac præter cæteras eminens, ac ulterius excurrens; (2) prætorium.

Προέξειμι, prodeo, prorumpo.

Προεξερισία, ας, ἡ, navis pars in qua remigatur. Ex πρὸ, ἐξ, et ἐρέσσω.

Προεξείρω, ante extraho, seu emo, *Steph.*

Προεξελαύνω, vel προεξελάω, f. άσω, ante alios equo prorumpo, procurso.

Προεξεπίσαμαι, qu. dic. ante probe novi; præscio.

Προεξεργάζομαι, προεξειργασμένα, jam seu dudum perfecta.

Προεξερευνάω, ante scrutor. Ἐπῖχις, ὡς ἂν προεξερευνήσω σίδον, *Eur. Ph.* 92.

Προεξερευνητὴς, ὁ, scrutator, *Eur.*

Προεξέρχομαι, prior percurro; (2) procurro, exeo; (3) prodeo in concionem.

Προεξετάζω, f. σω, ante examino, perpendo.

Προεξευ-

Προιξιυκρινίως, ῶς, f. ήσω, diligenter et cogitate ago; (2) ante excutio, considero.

Προιξιφίσμαι, prius mando, prius jubeo. Ὡς σὺ πρᾶξιφίσω, *Soph. Trach.* 759.

Προιξηγέομαι, ante narro, expono; vide προιχτίθημι et προδιηγέομαι.

Προιξίσασθαι, ante exsurgo: vide προιξανίσασθαι.

Προιξοδεύω, f. εύσω, prior egredior; (2) egredior, v. gr. e castris, de exercitu

Προιξομαλίζω, ante complano, sc. viam.

Προιξορμάω, ῶ, fut. ήσω, prius educo, educo *simpl.* (2) *act. et med* prius egredior, erumpo, seu erumpo *simpl.*

Προιόντα, ων, τὰ, quæ ante sunt, vel facta fuerunt, præterita, *Ion.* pro πρόοντα. Ex εἰμί

Προιορτάζω, f. άσω, ante vel prius festum celebro.

Προιόρτιος, ὁ ϗ ἡ, festum diem præcedens.

Προιπαγγέλλω, denuncio; (2) ante ambio; peto; (3) indico, edico; (4) *in med.* ante promitto. Ὃ προιπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν, *Rom.* 1, 2. Hinc

Προιπάγγελσις, εως, ἡ, denunciatio, indictio, v. gr. belli.

Προιπαινέω, ῶ, prius laudo, ante alium laudo.

Προιπανασείω, ante concutio, *Thuc.*

Προιπαφίημι, f. ήσω, præmitto, priorem mitto ad impetum faciendum.

Προιπεξεργάζομαι, insuper expolio, exactissime tracto, *Bud.*

Προιπεξεργασία, ἡ, expolitio secunda, *Bud.*

Προιπεξορμάω, procurso et impetum facio.

Προιπιβάλλω, ante, prior injicio.

Προιπιβουλεύω, insidiis prævenio. Προιπιβουλεύειν αὐτοῖς μᾶλλον, ἢ ἀντιπιβουλεύειν, *Thuc.*

Προιπιβουλὴ, ἡ, insidiarum occupatio.

Προιποδείκνυμι, ante demonstro, ante visendum præbeo.

Προιποδίδωμι, ante dono.

Προιπόζευξις, εως, ἡ, fig. orationis, cum verbum inter duo substantiva ponitur, ut Deos obtestatur, hominesque.

Προιποκοινόω, ante communico.

Προιπολογίζομαι, fut. ίσομαι, prius computo, ante calculo posito colligo.

Προιπονοέω, ῶ, fut. ήσω, animo præsumo, ante mente agito vel in animum induco; item aliquid ut prius concipio. Οὐκ ἂν ταῦτα προιπονοήσας ἴτι ἀκῦσαι δυνηθείη τι, *M. Anton.* 5, 10.

Προιποξενόω, ῶ, f. ώσω, prius hospitio excipio; (2) *pass.* dudum exceptus sum.

Προιποτιμήσσω, vel -μήττω, f. ξω, præcastigo, castigo et reprehendo præveniendo castigationem et reprehensionem alterius. Διῖ γὰρ αὐτὸν αὐτῷ προιποτιμήττειν, *Aristot.* in pass. perf. jam, dudum castigatus sum.

Προιποτισκοπέω, ante considero.

Προιπόσταμαι, præscio, jam ante scio et exploratum habeo. Προιποστάμενα γὰρ τῦτο, *Xen.*

Προιποχειρέω, ῶ, fut. ήσω, prior adgredior seu molior, prior invado. Παροξύνας αὐτὸν ἔπειτα Μιθριδάτη προιποχειρεῖν, *Appian.*

Προιποχείρησις, εως, ἡ, ipsa actio prius adgrediendi. A præc.

Προιποικέω, ῶ, fut. ήσω, ante incolo.

Προίπω, inus. vide προειπεῖν.

Προιργάζομαι, fut. άσομαι, prius seu ante conficio. Τὰ προειργασμένα, *Thuc.*

Προιρέσσω, promoveo remigando, seu subduco.

Προιρευνάω, ῶ, f. ήσω, prius indago, vestigo.

Προιρέω, fut. *Ion.* pro προιρῶ, prædicam. Προιρεῖν τὴν πόλιμον, *Herodot.*

Προίρυσσι, 3 sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro προείρυσε, a προιρύω.

Προιρύσσω, 1. sing. aor. ejusd. in conj. *Poet.* pro προιρύσω.

Προιρύω, f. ύσω, protraho, *i. e.* traho, deduco.

Προίρχομαι, f. ελεύσομαι, progredior, procedo, egredior, prodeo, *inpr.* in concionem dicendi causa; (2) prævenio, anteverto; (3) præcedo, præeo, præcurro; προιλθεῖν, prodire, *Gl. Vet.* a. 2. inf. προιελθύει, processerat, *Ph.* plusq. perf. ind. Προῆρχετο αὐτῶν, *Luc.* 22, 47. αὐτὸς, *Marc.* 6, 33.

Προιρωτάω, ante interrogo.

Πρόις, 2. sing. aor. 2. imperat. act. verbi προΐημι.

Πρόισαν, præmiserunt, 3. pl. a. 2. ind. act.

Προισάξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro προισσήξαντο, a προισάγω.

Προισβίω, edo ante, v. gr. cœnam.

Πρόισις, εως, ἡ, emissio, vel ejectio; (2) profusa erogatio, largitio. *Gl. V.* proluvium. A προΐημι.

Προισσίατε, 2. pl. perf. ind. act. *per Sync.* pro προισήκατε, a προΐσημι.

Προισὼς, ῶτος, ὁ, præpositus, princeps, *Ph.* A προΐσαμαι.

Προισῶτας, acc. pl. perf. ind. act. *per Sync.* pro προισηκότας.

Προιστίος, annum prævertens seu præveniens, *Steph.*

Προιστέος, ία, έον, amittendus, prodendus, abjiciendus, negligendus, largiendus:

Προιστικὸς, ἡ, ὸν. ad largiendum propensus, qui libenter largitur, fusus. A προΐημι.

Προιστικῶς, *adv.* large liberaliterque.

Προιτοιμάζω, fut. άσω, præparo. Ἃ προητοίμασιν εἰς δόξαν; *Rom.* 9, 23. Οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς, *Ephes.* 2, 10. Hinc

Προιτοιμασὴς, ῆ, ὁ, præparator.

Προιτυαγγιλίζομαι, f. ίσομαι, doctrinam Christianam propono; (2) ante promitto, rem lætam pronuncio. Προιτυηγγιλίσατο τῷ Ἀβραὰμ, *Gal.* 3, 8.

Προιτυδοκιμέω ante clareo.

Προιτυεργεῖον, gratiam ineo, prior benefacio, beneficiis provoco. *Pass.* beneficium accepi, beneficio obstrictus sum.

Προιτυκρίνω, fut. νῶ, et προιτυκρινίω, fut. ήσω, bene rem considero, ante sc. quam judicem, agamve quid.

Προιτυλαβοῦμαι, ante suspicor malum futurum, timeo, caveo.

Προιτυτιλίζω, contemno, sc. ante tempus, antequam causa sit.

Προιτυτριτίζω, fut. ίσω, præparo.

Προιύχομαι, oro loco alterius.

Προιφήτευον, imperf. ind. act. v. προφητεύω.

Προίφρασι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. προφθάνω.

Προιφοδεύω, f. εύσω, ante percurro, lustro.

Προιφοδιάζω, fut. άσω, viatico instruo.

Προιφοράω, prævideo. Ἔξεισι ϗ τὰ ἰσόμενα προιφορᾷν, *M. Anton.* 7, 28.

Προίχω, ante me teneo seu habeo, obtendo, objicio, prætendo, prætexto; (2) promineo, præsto, primas teneo in aliqua re, præcedo; præcello. Ἐν δὲ τῇδε τῇ ὁπλίσει ὧδεν ἡμεῖς ὑμῶν προίξομεν, *Xen.*

Προιχώρησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi προχωρέω.

Προιψέω et προίψω, ante coquo seu præcoquo.

Προιψιάω, pronuncio, proloquor.

Προζωγραφέω, fut. ήσω, ante depingo.

Προζωννύω, præcingo, *Gl. V.*

Προήγαγον, *præcessi*, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro προῆγον, a προάγω.

Προῆγι, *produxit*, 3. sing. aor. ejusd.

Προηγιμὼν, ῶνος, ὁ, qui præit, dux viæ. A

Προηγίομαι, ῦμαι, fut. ήσομαι, præeo, præcedo, antegredior; (2) præcipuus sum, præcipuum locum in re aliqua teneo; προηγῆσται, antecedit, præest, *Ph.* προηγησάμενος, antecessor, decessor, *Gl. V.* Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγύμενοι, *Rom.* 12, 10. Αὐτοῖς αἰτὸς δίξιὸς φανῆι προηγῆτο, *Xen.* Hinc

Προήγησις, εως, ἡ, progressus. *Ph.* prægressio.

Προηγητίειρα, ἡ, fœm. sequentis.

Προηγητὴρ, ῆρος, ὁ, qui præit, dux viæ.

Προηγητὴς, ῆ, ὁ, idem et ab eod.

Προηγητικὸς, ἡ, ὸν, ad præeundum aptus, *Steph.*

Προηγμένα et ἀποπροηγμένα. Stoicis peculiaria verba, quæ Cicero *promota* et *remota* interpretatur. Et alias præposita seu præcipua et rejecta. *De Finib.* 4, 26.

Προηγορέω, causam alicujus ago, defendo.

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, ingluvies, gurgulio.

Προηγορία, ας, ἡ, primæ dicendi partes; (2) defensio causæ.

Προήγορος, ῥ, ὁ, qui primus causam dicit; vel *simpl.* patronus causæ; (2) præco.

Προηγυμένως, *adv.* ex antecedente vel antegressa causa; (2) præcipue.

Προηδόμαι, et προηδύνομαι, ante lætor.

Προηδυνέϊντις, nom pl. aor. 1. part. pass. verbi προηδύνω.

Προήιειν, plusq. perf. ind. med. verbi πρόειμι.

Προηκὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, præacutus. Ex ἄκη.

Προήκω, fut ξω, procedo, progredior, anteeo, præeo. præsto; προεῆξεν, *Ph.* a. 1. Προήκων ἐς βαθὺ τὴς ἡλικίας, *Arist ph. Nub.* 514. (προήκων, major ætate. *Etn.*)

Προῆλθεν, *prævenit*, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ν, a προέρχομαι.

Προηλιάζω, fut. άσω, ante insolo.

Προηλικιόντις, *qui priores speraviant*, nom. pl. part. perf. act verbi προελπίζω.

Προῆμαρ, ante diem.

Προημαρτηκόσι, *qui ante peccaverunt*, dat. pl. perf. part. act. verbi προαμαρτάνω.

Πρόϊην, *processi*, a. 2. ind. act. verbi προΐημι.

Προήνεγκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. προφέρω.

Προηρεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr.* pro προηρέετο, a προαιρέομαι.

Προηρόσιος, ίκ, ιον, arationem præcedens. Unde προηροσία Δημήτηρ, Ceres ante arationem invocata. Ex πρὸ et ἀρόω, aro.

Προήρχετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi πρόειμι.

Προησκήσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. a προασκέω.

Προήσομαι, fut. 1. ind. med. verbi προΐημι.

Προηπιασάμιβα, 1. pl. aor. 1. ind. med. verbi προαιτιάομαι.

Προηττάομαι, ante vincor; p. pass.

Προηττημένος, jam victus, dudum victus.

Προθιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, provideo, prævideo; προθιώμενος, prospiciens.

Προθιλοπεδεύω, ante insolo.

Προθίλυμνος, ε, ὁ ϗ ἡ, e radice erutus, qui radicitus exstirpatur. Hinc προθίλυμνα, *adv.* radicitus, funditus. Φράξαντες δόρυ δυσὶ, σάκος σάκεϊ προθιλύμνῳ, *Il.* 13, 130. Ex πρὸ et θίλυμνον.

Πρόθιμα, τὸ, edictum publice tabula aliqua propositum, *Suid.*

Προθίντας, acc. pl. aor. 2. part. act. verbi προτίθημι.

Προθίωσι, *præmittunt*, 3. pl. præs. ind. act.

Προθεραπία, ἡ, præparatio, *Hermog.*

Προθεραπεύω, fut. εύσω, prius curo, vel excolo; (2) præparo.

Προθερμαίνω, prius calefacio.

Πρόθεσις, εως, ἡ, propositio, propositum, promissio facta in libro, quæ et ipsa propositio dicitur. Voluntas. *Ph.* decretum. Α προτίθημι.

Προθεσμία, ας, ἡ, scil. ἡμέρα, sive ὥρα, præstitutus, ante constitutus seu statutus dies, præstitutum tempus, *Ph.* spatium, dies finitus, dies statutus; dicitur et de fine rei et modo.

Προθέσμιος, ία, ιον, præstitutus, aut constitutus seu statutus; (2) dicitur et de fine rei et modo: vide *Etn.* A προτίθημι.

Προθεσπίζω, fut. ίσω, prædico, vaticinor, prædivino. *Gl. V.* præsagio.

Προθετικὸς, ἡ, ὸν, præpositivus, μόριον προθετικὸν, præpositio. A προτίθεμαι.

Προθέω, præcurro, antecurro; (2) accurro, procurro, procul vel longius curro, *Il.* 1, 291.

Προθεωρέω, ῶ, f. ήσω, ante considero, ante explico, prævideo. Hinc

Προθεωρία, ας, ἡ, qu. dic. prævia contemplatio, præmeditatio; (2) prævia cognitio rei.

Προθήγω, præacuo, *Gl. V.*

Προθήκη, ης, ἡ, propositio; (2) res proposita. A προτίθημι.

Προθησαυρίζω, f. ίσω, ad futuros usus repono in thesauro. Ἐν ᾧ προθησαυρίζουσι τὴν ἀκατέργαστον τροφὴν, *Aristot.*

Προθνήσκω, morior pro; (2) morior ante. Παίδων προθνήσκειν πατέρας, ὃδ' Ἑλληνικὸν, *Eur. Alc.* 680.

Προθορὼν, aor. 2. part. act. prosiliens, *Il.* 14, 363. Ab inus. προθορέω.

Πρόθυμα,

Πρόβρεμμα, ατος, τὸ, pecus.
Προβρενάω, ῶ, f. ήσω, prius vel ante lugeo.
Προβρυλλάω, ῶ, f. ήσω, ante sermone jacto, divulgo.
Προβύλλα, (Θυίλλη,) impetuosa, *Hesiod.*
Πρόβυμα, ατος, τὸ, qu. dic. sacrificii præludium, quod sacrificio præmittitur. Α προβύομαι.
Προβυμιόμαι, ῦμαι, fut. ήσομαι, alacri sum animo, studeo, propensus curo et magno studio enitor. Θεῷ μὲν ἐστι πράττειν ἃ βέλεται, ἀνθρώπῳ δὲ τὰ δέοντα προθυμεῖσθαι, *Aristot.* Α πρόθυμος.
Προθυμητέον, *adv. posit.* prompte, alacriter agendum.
Προθυμητέον, antenitendum, enitendum, *Plat.*
Προθυμία, ας, ἡ, animi alacritas vel præsentia; studium, cupiditas, promptitudo, alacritas. Προθυμίαν λαβεῖν, aggredi prompto animo. Προθυμίαν ἄδηλον ἔργε λαβεῖν, *Soph. Trach.* 669.
Προθυμοποιέομαι, promptum, alacrem reddo.
Πρόθυμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, animum alacrem habens ad aliquid, promptus; alacris, sedulus, *Gl. V.* favens. Τῇ σῇ πρόθυμος κυνηγίᾳ, *Soph. Aj.* 37.
Προθύμως, *adv.* alacri animo, prompte, impigre, libenter; *Ph.* sedulo, alacriter, æquo animo, enixe.
Προθύρωιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui est ante januam vel vestibulum. Α
Πρόθυρον, ε, τὸ. quod est ante januam, *Ph.* vestibulum, limen. Ex θύρα.
Προθύω, f. ύσω, ante sacrifico; (2) pro aliquo sacrifico. Τυγχάνω δ' ὑπὲρ χθονὸς ἀρότε προθύσα', *Eur. Supp.* 29. Παιδὸς προθύσων ξίνια, *Id. Ion.* 842.
Προθωράκιον, τὸ, clypeus, scutum. Α θώραξ.
Προΐ, *adv.* mature, tempestive; pro πρωΐ.
Προϊαίτατος, omnium primus, *Suid.*
Προϊάλλω, mitto; (2) promo; προΐηλι, emisit, 3. sing. aor. 1. ind. Τίς μοὶ τοιάδε φάσματ' ἐνυφαινίων προΐηλε; *Mosch.* 2, 21.
Προϊάπτω, f. ψω, ante mitto, *ap. Hom.* simpl. mitto. Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἴδι προΐαψεν, *Il.* 1, 3.
Προΐαψα, *præmisi*, aor. 1. ind. act.
Προϊδέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi προΐδω.
Προϊδρύω, fut. ύσω, colloco, præjacio, fundamentum.
Προϊδών, aor. 2. part. act. verbi προείδω.
Προΐει, *mittebat, misit*, 3. sing. imperf. ind. act. pro προΐεσι, ab inus. προΐω. Ταλθύβιον προΐει κρίων Ἀγαμέμνων, *Il.* 3, 118. Ὡς εἰπὼν, προΐει, *Ib.* 1, 326.
Προΐειν, pr. inf. act. *Ion.* pro προΐέναι, a προΐημι.
Προΐεμενοι, nom pl. præs. part. med.
Προΐεναι, *projicere*, præs. inf. act.
Προΐζεσθαι, *ante alios sedere*, præs. inf. med.
Προϊζάνω, idem quod
Προΐζομαι, ante alios sedeo, præsideo.
Προΐηλεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν, a προϊάλλω.
Προΐημι, abjicio, negligo, omitto, prætereo, prætermitto, *Gl. Vet.* προΐμαι, destituo; (2) largior, *Gl. Vet.* πρόϊς, omitte, aor. 2. imperat. προκάμην, omisi, aor. 1. med.
Προΐπτι, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro προΐησι, a προΐημι.
Προΐκα, *adv.* gratis, sine mercede. Α προΐξ.
Προϊκιος, εία, ειον, dotalis. Ab eod.
Προικίδιον, ε, τὸ, doticula, exigua dos. Dim.
Προικίζω, doto. *Gl. V.* προικιζομένη, dotanda. *Ph.* Α προΐξ.
Προικιαῖος, αία, αῖον, qui gratuito obtingit. *Ph.* dotalis. Ab eod.
Προΐκιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, gratuitus. Ab eod.
Προϊκνίομαι, ῦμαι, advenio, accedo.
Προικὸς, gen. *adv.* ap. Att. pro προΐκα, intell. διὰ vel ἀντί.
Προικοφορέομαι, ῦμαι, dotem accipio. Α
Προικοφόρος, ε, ἡ, dotata, *Gl. V.* Ex προΐξ et φέρω.
Προΐκτης, ε, ὁ, mendicus. Α προϊκνίομαι.
Προικῷος, ῴα, ῷον, dotalis. Α προΐξ.
Προΐμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, maturus, tempestivus, statutum tempus præveniens. Α προΐ.
ΠΡΟΪΞ, ὸς, vel προΐξ, κὸς, ἡ, dos; (2) donum, munus; (3) gratia.
Προΐξασθαι, a. 1. med. gratis dare; (2) prodere. Ab inus. προΐκω.
Προΐξεσθαι, f. 1. inf. med. verbi προϊκνίομαι pro προΐκομαι.
Προΐος, idem quod πρόϊμος.
Προϊππεύω, f. εύσω, equito ante, equo præcedo seu præeo. Προϊππεύων τῷ τρατῷ, *Plut.*
Προΐπταμαι, antevolo, *Gl. Vet.*
Προΐσσω, et ομαι, protensa manu do, *Steph.*
Προΐστημι, ante colloco, propono, ante oculos pono, &c. *In med. maxime est*, et illud ipsum *et præterea*, prætendo, prætexto; (2) præficio alicui rei gerendæ, curandæ; (3) prostituo, &c. (4) operam do alicui rei, studeo. *At in aor. 2. et perf. act. et in pass.* est antisto, excello, *item* præsum; (2) defendo, tueor; (3) prosto; (4) magistratum gero, προϊστὼς, præpositus, princeps, *Ph.* Προϊστασθαι τῶν πραγμάτων κακῶς τῆς ἡγεμονίας, administrare, *Dem.* Στρατηγόν τινα τῇ πολίμῳ νῦν ἔχοντα προστήσεθε, *Id.* (2) ἀλλὰ πρῦτηριν καλῶς, *Eurip. Andr.* 220.
Προϊσορέω, ῶ, f. ήσω, ante memoro, prius commemoro; (2) ante percunctor.
Προϊχνεύω, fut. εύσω, ante vestigo; (2) præeo.
Προϊσχέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro προΐσχειν.
Προΐσχομαι, et προΐσχω, protendo, (*etiam* suppliciter manus); (2) porrigo, offero; (3) prætendo, obtendo. Προΐσχεσθαι ἀπολογίαν, *Luc.* προϊσχόμενοι ξυγγένειαν.
Προϊών, aor. 2. part. act. verbi πρόειμι.
Προΐωξις, persecutio; pro προδίωξις.
ΠΡΟΊΚΑ, *adv.* statim, subito, confestim, ex improviso.
Προκαθαιρέω, prius everto, prius destruo, prius tollo. Καὶ τῶν πολιμίων τὸ φρόνημα ἀκμάζον προκαθελεῖν, *App. Bell. Civ.* 2, 64.
Προκαθαίρω, præpurgo, ante purgo; προκαθαίρομαι, præparo, ad sacra rite obeunda; in castu sum.
Προκαθαρπάζω, ante rapio, præripio.
Προκάθαρσις, εως, ἡ, præparatio ad sacra obeunda rite; castus.
Προκαθεδρία, ας, ἡ, primus locus in consessu, prima sedes. Ex καθέδρα.
Προκαθέζομαι, præsideo; (2) obsideo.
Προκαθεισηλυΐας, gen. sing. perf. part. act. verbi προκαθίσημι.
Προκαθεύδω, prius dormio.
Προκαθηγέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, præeo, ducem viæ me præbeo; (2) suadeo, auctor sum.
Προκαθηγητὴς, οῦ, ὁ, præses. Ὁ προκαθηγητὴς τῆ συνιδρίῳ, concilii præses, *Heliod.* 10.
Προκάθημαι, ante sedeo, ante situs sum; (2) præsideo, præsum; (3) sum præsidio, relictus ad custodiam alicujus regionis sum. Προκαθήμενος, ἵστ τῶν κατὰ τὴν Ἀδρίαν τοπῶν. *Polyb.*
Προκαθίζω, et προκαθίζομαι, ante consideo; (2) præsideo, tueor; (3) consideo, sedem capio. Ἐξ ὑψηλῆς καθέδρας προκαθίσασα, *Heliod.*
Προκάθισις, εως, ἡ, sessio, et quidem in loco præsigni, ut throno, tribunali; *item*, προεδρία.
Προκαθίσημι, ante constituo, seu colloco; (2) præparo.
Προκαθοσιόω, ante devoveo; (2) ante definio, constituo: de Fato. Προκαθοσιώσασθαι τοῖς Θεοῖς, *Hel.*
Προκαίρως, *adv.* præmature, *Gl. V.*
Προκακοπαθέω, malis adfligor. Α seq. et πάθος.
Πρόκακος, η, ον, malus. Καπὰ πρόκακα, mala gravissima, *Æschyl.*
Προκακόω, ῶ, fut. ώσω, ante adfligo, ante male tracto.
Προκαλέομαι, ῦμαι, evoco; (2) elicio; (3) provoco; (4) lacesso; (5) incito, excito; (6) optionem seu conditionem fero; (7) hortor; (8) *reperitur etiam pro* in jus voco, si non legendum προσκαλέομαι. Certe est verbum forense, quod de nunciatione aliqua adversario facta, ex postulatione servorum ad quæstionem, &c. dicitur. Προκαλέμιθ' ὑγίειαν, ὦ γέρον, σέθεν, *Eur. Her. Fur.* 309. Μάχῃ μι προκαλεῖτο, *Anacr.* 14, 7. Hinc
Προκάλισμα, ατος, τὸ, incitamentum, *Ph.*
Προκαλίζετο, 3 sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro προσκαλίζετο, a
Προκαλίζομαι, f. ίσομαι, provoco, lacesso. Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους, *Il.* 3, 19.
Προκαλινδέω, ῶ, f. ήσω, provolvo, volvo ante; προκαλινδέομαι, provolvor; volvor ante; προκαλινδηθεὶς, provolutus, aor. 1. part.
Προκάλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, quod prætenditur ad tegendum; (2) prætextus peccati, *Gl. V. Ph.* protectio. Α
Προκαλύπτομαι, f. ψομαι, prætendo ad me tegendum, prætexo facinori. Πίπλων τι προκάλυπτιν ἐυπίκτοις ὑφαῖς, *Eur. Iph. in Tau.* 313. Προκαλυπτόμενα βοσρυχώδεις ἄοζα παρηΐδος, *Id. Ph.* 1493.
Προκάλυπτω, protego. *Ph.* prævelo, prætego.
Προκάλυψις, ἡ, obtentus, ipse actus obtendendi, *Steph.*
Προκάμνω, ante fatigor, laboro, dudum laboro; (2) ante laboro aliquo morbo, vel prius conflictor aliquo morbo seu dolore. Μὴ προκάμητε πόδα, *Eur. Her. Fur.* 119.
Προκαμὼν, *qui prælaboravit*, aor. 2. part. act.
Προκάμπυλος, de plantis dicitur, quæ, cum se erexerint, in terram se rursus incurvant, *V. L.*
Προκάρδιον, ε, τὸ, quod est sub pectore depressum, molle, et carnosum. Ex καρδία.
Προκάρηος, ε, ὁ ᾗ ἡ, præceps, capite deorsum vergens. Ex πρὸ et κάρηνον.
Προκαρόομαι· a. 1. part. προκαρωθεὶς, qui ante gravi sopore cum torpore laboravit.
Πρόκαρσιον, τὸ, quod est in medio καρσῦ, post, ante, vel supra καρπὸν, *Poll.*
Πρόκαρπον, ε, τὸ, quod est ante vel supra juncturam manus cum brachio, a καρπός.
Προκὰς, άδος, ἡ, hinnulus, dama. Παιδάλιός τι θοκὶ προκάδων ἀκόρητοι, *Hom. Hymn. in Vener.* 71.
Προκαταβαίνω, ante descendo.
Προκαταβάλλω, præstruo; (2) edo, v. gr. legem, decretum. Προκαταβάλλει θεμίλιον, *Chrys. ad Act.* 20, 19.
Προκαταβολὴ, ῆς, ἡ, præparatio. Α præc.
Προκατάβλημα, τὸ, accessio, corollarium, *Bud.*
Προκαταβρέχω, ante perfundo, *Steph.*
Προκαταγγέλλω, prænuncio, ante denuncio, promitto. Hinc
Προκατάγγελσις, εως, ἡ, denunciatio prævia.
Προκαταγιώσκω, ante damno; (2) præjudico, præjudicio condemno; προκαταγνωσθέντας, prædamnatos, *Ph.* aor. 1. part. pass. Τοῦτο δ' ἐστὶν ἐ μόνον τὸ μὴ προκατιγνωκέναι ἑδέν, &c. *Dem.* Πρὸς τῶν Θεῶν, μὴ προκατιγίνωσκ', ὦ πάτερ. Πρὶν ἂν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων, *Aristoph. Vesp.* 918. Hinc
Προκατάγνωσις, εως, ἡ, damnatio quæ fit ante causam cognitam, præjudicio. *Gl. V.* præjudicium.
Προκατάγνυμι, ante frango quam sc. incidam.
Προκατάγω, ante deduco, sc. in portum, aut hospitium.
Προκαταγωγὴ, ῆς, ἡ, deductio in portum ante facta, occupatio portus.
Προκαταδικάζω, fut. άσω, prædamno.
Προκαταδυλόω, ante in servitutem redigo.
Προκαταδύνω, sive προκαταδύω, fut. ύσω, ante submergo vel demergo.
Προκαταδυτικὸς, ἡ, όν, ἐπίῤῥημα προκαταδυτικὸν, adverbium concedendi. Α προκαταδύομαι.
Προκαταδύω, præcurro.
Προκαταθήγω, præacuo.
Προκατακαίω, ante comburo.
Προκατάκειμαι, ante discumbo.
Προκατακλάω, ante confringo, timore occupo.
Προκατακλίνω, ante reclino seu depono, ante alios accumbere facio. Hinc
Προκατάκλισις, εως, ἡ, locus superior in convivio.
Προκατακλύζω, fut. ύσω, ante proluo, inundo.
Προκατακοιμίζω, ante sopio.
Προκατακόπτω, contundo.
Προκαταχείνω, idem quod προκαταγινώσκω.

Προκαταλαβεῖν, aor. 2. inf. act. verbi προκαταλαμβάνω.

Προκαταλαμβάνω, anticipo, anteverto, prius occupo, præoccupo; προκαταληψόμενοι, occupaturum. *Ph.* f. 1. part. Ὅταν προκαταλαβεῖν τὶ βάλλεται, *Xen. Cyr.* 7, 16. Βυλόμενοι προκαταλαμβάνειν τῶν πόλεων τὰς ἀπόστασις, *Thuc.* Hinc

Προκατάληψις, εως, ἡ, occupatio, anticipatio

Προκαταλιαίνω, prius lævigo, *Suicer.*

Προκαταλίγω, ante enarro, enumero.

Προκαταλήγω, ante desino.

Προκαταλύω, fut ύσω, dissolvo, ante everto, et destruo seu aboleo; (2) ante finio, ante finem impono. Τοῖς νόμοις προκαταλύειν, *Thuc.* Προκατέλυσε τῷ ἔργῳ τὸν βίον, *Plut.*

Προκαταμανθάνω, ante cognosco.

Προκαταμαντεύομαι, prædico, vaticinor.

Προκατανοέω, ante intelligo

Προκατανύττω, ante pugno, vulnero.

Προκατατίμπρημι, ante comburo.

Προκαταπίνω, ante devoro.

Προκατασήπτω, ante concido. Τὸ μὲν προκατέτμησε, τὸ δ' ὕστερον, *M. Anton.* 4, 10.

Προκατατλέω, fut. τλήσω, ante navigo aliquo.

Προκαταπλήττω, ante perterreo. Τῶν μὲν συμμάχων τὰς ψυχὰς προκαταπλημμῦναι ἀνικτήσατο, *Diod.*

Προκατάρχμα, ατος, τὸ, libamen quod ante hostiæ percussionem fiebat. A προκατάρχω.

Προκαταριθμέω, ante numero.

Προκαταρκτικὸς, ἡ, ὸν, principalis, præcedens, primarius. A προκατάρχομαι.

Προκατάρξις, εως, ἡ, principium et origo; προκατάρξις ἐπὶ δίκῃ, contestatio *litis*, Gl. V. Ab eod.

Προκαταρρήγνυμι, præfringo, prærumpo.

Προκαταρτίζω, fut. ίσω, prius absolvo. Ἵνα . . . προκαταρτίσωσι τὴν προκατηγγιλμένην εὐλογίαν ὑμῶν, 2 *Cor.* 9, 5

Προκαταρτύω, tempero, compono.

Προκατάρχω, ante everto, antegredior; (2) præpolleo, antiquior loco numeroque habeor; προκατάρχομαι, incipio; auspicio utor, auspice et duce utor. Ὥστε αὐτῇ προκαταρχόμενος, velut illa duce et auspice usus, *App. Bell. Civ.* 1, 110. (3) auspicor; et *de lite* contestor, *Gl. V.* Προκατηρχόμενοι τῶν ἱερῶν, *Thuc.*

Προκατασκέπτομαι, præmissus speculor, seu exploro, prospeculor

Προκατασκευάζω, ante struo, ante molior, præstruo quidpiam ad id, quod efficere volo, *Gl. V.* præstruo, *med.* ante mihi paro. Τοῦτο οὐκ ἐξαίφνης προκατεσκευάζετο. *M. Anton.* 10, 5.

Προκατασκευή, ῆς, ἡ, præstructio, præparatio; (2) schema orationis.

Προκατασκιρρόω, fut ώσω vide σκιρρόω, obduresco, veterasco, *Ern.*

Προκατάσκυσις, εως, ἡ, ad narrationem præparatio. Hinc

Προκαταστατικὸς, ἡ, ὸν, præparans ad narrationem, &c.

Προκατατίλλω, sedo, placo, comprimo. *Eust.*

Προκαταφρέαρ, f ψω, ante morior, prius finio vitam, præmature morior. Hinc

Προκατοφορὰ, ῆς, ἡ, mutatio status ante finem; (2) mors præmatura.

Προκατασύρω, prius populor, vel vasto.

Προκατασχίθω, coërceo; (2) præoccupo, jampridem possideo

Προκατατίθεμαι, ante, prior colloco apud aliquem, sc. χάριν, beneficium, provoco beneficiis; (2) præmitto, præpono.

Προκατάτλησις εως, ἡ. tibiarum recentium perpolitio et ad usum ludicra prolusione præparatio. Ex πρὸ et κατατλῶ

Προκαταφεύγω, ante vel prius confugio; (2) effugio, fuga me in tutum recipio ante Τὰς τῶν Κερκυραίων ἐβούλοντο προκαταφυγεῖν, *Thuc.*

Προκαταχράομαι, ῶμαι, me ipsum prius interficio; (2) prius absumo.

Προκαταχρίω, prius oblino, ante illino, *Steph.*

Προκατεγγυάω, ante despondeo, προκατεγγυημένη, virgo alteri jam desponsa.

Προκατέδω, fut. εδῶμαι, ante comedo, absumo.

Προκατειλημμένην, acc. sing perf. part pass. f g. verbi προκαταλήβω.

Προκατελπίζω, ante spem concipio, temere spero.

Προκατεργάζομαι, ante conficio; προκατεργασθεῖσαι πράξεις, res ante gestæ.

Προκατέρχομαι, prior descendo, præcedo, prius eo, seu venio.

Προκατεύχομαι, f. ξομαι ante preces facio, v. gr. cœnam. Προκατευξάμενος, τῷ Ἡφαίστῳ, *Heli d.*

Προκατέχω, præcoërceo, jam pridem possideo seu obtineo *Gl. Vet* antecapio.

Προκατηγγειλαν, 3 pl. aor. 1. ind. act. verbi προκαταγγέλλω.

Προκατηγορέω, ante accuso.

Προκατηγορία, ας, ἡ, accusatio præmissa defensioni.

Προκατημένοι, nom. pl. præs. part. med. *Ion.* pro προκαθήμενοι, a προκάθημαι.

Προκατηχέω, ῶ, fut. ήσω, qu dic. primus instituo, erudio. Εἰ μὲν δὴ προκατήχησαι ταῖς ἐμαῖς διδασκαλίαις, *Phal.* Ἀλλ' ἐν τῇδε μύθῳ προκατηχούντων, *Heind.* 9. In exemplo allato ab *Henr. Steph. in Thesauro*, legendum est προκατέσχησαι, a προκατέχω, quod verbum nihil ad rem. Hinc

Προκατήχησις, εως, ἡ, prima institutio, rudimentum.

Προκατοπτεύω. Πόρρωθεν μὲν τὰ τῆς διώξεως προκατοπτεύοντα, *Heliod.* idem quod

Προκατόψομαι, fut ὄψομαι, prius speculor et exploro; (2) ante video.

Πρόκαυμα, τὸ, ustio. Ex *Juel.* 2.

Προκεῖμαι, f. κείσομαι, positus sum ante, objectus sum ante, objectus sum quasi præsidium vel propugnaculum; (2) expositus sum; (3) situs sum ante, præjaceo; (4) loco publico propositus, affixus sum; (5) de mortuis, cum in feretro jacent compositi; (6) de præmiis et pœnis, spe, metu, quæ et *latine* proponi dicuntur. Θανάτῳ ἂν προκείμενῳ ἐχθρῷ μόρῳ, *S. ph. Aj.* 1078.

Προκεκηρυγμένος, part perf. pass. verbi προκηρύσσω.

Προκεκηρυγμένην, acc. sing. perf. part. pass. v. προκηρύσσω.

Προκέλευθος, ου, ὁ ἢ ἡ, prævius, qui præit, præcursor.

Προκελευσματικὸς, ἡ, ὸν, pes metricus ex quatuor syllabis brevibus constans. Ex πρὸ et κέλευσμα.

Προκελεύω, fut εύσω, cohortor, incito.

Προκεκινηγγίω, ante (sc. medicinam, &c.) abstineo cibo.

Προκενόω, ῶ, ante exhaurio; προκεκένωται, jamdudum exhaustum est, seu inane factum.

Προκέφαλος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui caput habet prominens vel acutum; (2) qui syllaba ab initio abundat.

Προκεχειροτονημένοι, nom. pl. perf. part. pass. verbi προχειροτονέω.

Προκήδομαι, curam gero, tueor. Προκήδεσθαι τῇ ἀνδρὸς, *Plut.*

Προκηρεῖνω, solicitus sum pro vel de aliquo. Κοίνε προκηρεῖνουσα, *S ph. Trach.* 29.

Προκήρυγμα, ατος, τὸ, edictum per præconem A προκηρύσσω.

Προκήρυξ, υκος, ὁ, qu. dic. præco, qui aliquid edicit.

Προκηρύσσω, vel ύττω, f. ξω, præsignifico ante prædico; (2) per præconem edico. *Gl. V.* prædico. Θανυμένη γὰρ ἐξήδειν, καὶ μὴ σὺ προκήρυξας, *Soph. Antig.* 467.

Προκιθάρισμα, ατος, σὸ, præludium citharistæ.

Προκινδυνεύω, fut. εύσω, periclitor pro, periculum adeo pro aliquo, propugno periclitando, propugno. Προκινδυνεύειν ὑπὲρ τῆς ἐκείνων ἐλευθερίας, Plut. *cum dat.* adversus aliquem.

Προκινέω, ῶ, f. ήσω, promoveo. Ὅσοι δὲ παραλλάξαντες αὐτῶν ἔφθασαν, προὐκίνησαν τὸ σῖφος, *Xen.*

Προκιχρῶ, præcommodo, *Gl. V.*

Προκλαίω, ante fleo, prius defleo; προκλαύσαντες, prius deflentes, aor. 1. part.

Πρόκλασος, ον, fractus, defractus, abruptus; σίχος πρόκλασος, idem qui λαγαρὸς, *Eust.*

Προκληδονίζομαι, ominor, auguror.

Προκλητὸς, aor. 1. part. pass. *per Sync.* pro προκαληθεὶς, a προκαλέω. Unde

Πρόκλησις, εως, ἡ, provocatio, condictio, *Gl. Vet.* (2) sponsio, seu contentio in jure per sponsionem seu etiam sacramentum; (3) conditio, unde δίκῃσθαι πρόκλησιν, accipere conditionem; (4) conventio de exhibendo; (5) invitatio, allectamentum. Μετιόντων δὲ ὁ ζέμενος τὰς Καίσαρος προκλήσεις, *Appian.* (3) πρότεινε προκλήσεις, proposuit conditiones, *Id. B Ll. Civ.* i, 4. A προκαλέομαι.

Προκλητικὸς, ἡ, ὸν, ad provocationem pertinens; (2) provocandi seu eliciendi vim habens. Ab eod.

Πρόκλητος, ου, ὁ ἢ ἡ, provocatus, promptus.

Προκλίτης, ὁ, primum inter accumbentes locum tenens, *Poll.*

Προκλύζω, ante abluo, ante imbuo, perfundo prius, *V. L.*

Πρόκλυτος, ου, ὁ ἢ ἡ, ante divulgatus, dudum notus, antiquus. Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπια θνητῶν ἀνθρώπων, *Il.* 20, 205. A προκλύω, ante audio seu cognosco.

Προκνήμιον, ου, τὸ, exterius os cruris et minus. Ex κνήμη.

Προκοίλιος, ου, ὁ ἢ ἡ, ventrosus, *Gl. Vet.* προκοίλιος στίχος, versus in medio redundans. Ex κοιλία, *venter.*

Προκοιμάομαι, ῶμαι, ante dormio, seu obdormio.

Προκοιτέω, ῶ, fut. ήσω, excubo pro, excubias ago pro. Ex πρόκοιτος

Προκοιτία, et -τεία, ας, ἡ, excubiæ, vigiliæ in portis. Ab eod.

Πρόκοιτος, ου, ὁ, excubitor. A κοίτη.

Προκοιτών, ῶνος, ὁ, qu. dic. antecubiculum, *Plin.*

Προκολάζω, f. άσω, ante punio, prius castigo.

Προκολακεύω, fut. εύσω, ante adulor, blandior.

Πρόκολπον, ου, τὸ, anterior sinus pars, anterior sinus, prominentior pars in sinu. Τις ἀρα τοῦτο (μῆλον) τῶν παρθένων μετέωρος ἀπέβαλε τῇ προκολπίᾳ; *Aristot.* 1, 10. A κόλπος.

Προκόλπιος, ὁ ἢ ἡ, qui ante sinum est, *Steph.*

Προκομιδὴ, ῆς, ἡ, prolatio. *Gl. V.* exhibitio.

Προκομίζω, f. ίσω, profero, adfero. *Gl. V.* expromo, promo, antefero. Προκομίζειν τὰς λίγνυς, *Pandect.*

Πρόκομον, ου, τὸ, anterior coma, antiæ seu capronæ; (2) coma quæ alterius loco ponitur sive circumponitur, *Gl. V.* A κόμη.

Προκόνδυλοι, οἱ, nodi et tubera in ea digiti curvatura et junctura quæ ungui vicina est, *Poll.*

Προκοπὴ, ῆς, ἡ, processus, progressus; (2) profectus, incrementum; (3) prærogativa, proventus. A

Προκόπτω, proficio, incrementum capio; (2) procedo, *Ph.* (1) ἀλλὰ τοῦτα μὲν τί δεῖ θρηνεῖν, προκόπτουσ' ὕδὲν ἐσγρόσθεν κακῶν, quid attinet lugere, promoventem nihil in malis? *Eurip. Hec.* 960. (2) τὰ πολλὰ δὲ πάλαι προκόψας', ὡ πόνε πολλῷ μᾶλλον δεῖ, pleraque cum jam antea præpararim, *Is. Hipp.* 22. Ἡ ἡμέρα προὔκοπτε, dies procedebat, *App. Bell. Civ.* 2, 78. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ, *Luc.* 2, ult. Ἔτι πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, 2 *Tim.* 2, 16. ἐπὶ χεῖρον, *Ib.* 3, 13.

Προκόμη, ἡ, cæsaries, *Hes.*

Προκοσμέω, adorno, apparo.

Προκόσμημα, ατος, τὸ, res quæ ornatus causa præponitur, ut vasa, in abaco, &c. *item* ornamentum, deliciæ, ut torques, armillæ, &c. *item* gemma, in poculo, &c.

Προκόσμιος, ου, ὁ ἢ ἡ, mundo antiquior. A κόσμος.

Προκρατέω, ante occupo, ante in potestate habeo.

Προκρεμαννύω, appendo.

Πρόκρημνος, ον, prominens longe in mare, epith. saxi, promontorii.

Πρόκριμα, ατος, τὸ, prærogativa, *Ph.* præjudicium, *Ph.* A

Προκρίνω, præpono, præfero; (2) unde et de-

ligo;

ligo; (3) judico. Πάντων προκρίνας, σωφρονίστατον βροτῶν, *Eur. Hel.* 47. Πάσι τοῦτο προκέκριται κάλλιστον εἶναι, *Xen.* (3) ἀνθρώπων δὲ πολλῷ προέκρινεν ὑπερφέρειν, *Id. Apol. Socr.* 15. Βέλτιστος εἶναι ὑπό τινων προκρίνομαι, *Id. Ib.* 21. Hinc

Πρόκρισις, εως, ἡ, qu. dic. prælatio, delectus; (2) præjudicatio, judicii quasi præludium. A præc.

Πρόκριτος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, prælatus, qui præfertur et anteponitur; (2) princeps; (3) delectus. Ab eod.

Πρόκροσσαι νῆες, naves aliæ pone alias collocatæ, *Il.* 14, 35. A κροσσός.

Πρόκροσσος, ον, ὁ ᾖ ἡ, capite propendens seu prominens. Ex eod.

Προκρύω, ante subagito, &c. (2) extendo vi, ut longius fiat, unde Procrustes nomen habuit.

Προκτίζω, ante condo.

Προκυβερνάω, ῶ, f. ήσω, qu. dic. præguberno, sum proreta, sive anteriorem navis partem guberno.

Προκυλινδέομαι, οῦμαι, provolvor ad pedes alicujus, more supplicis accedo ad pedes alicui vel alicujus; προκυλινδόμενος, provolutus, *Ph.* Il. 14, 18. Hinc

Προκυλίνδημα, ατος, τὸ, provolutio.

Προκυλίνδω, provolvo.

Προκύλισις, εως, ἡ, supplicatio, qua sc. supplex ad alius pedes provolvitur. A

Προκυλίω, f. ίσω, provolvo; προκυλισθείς, provolutus, *Ph.* aor. 1. part. pass.

Προκυμαία, ας, ἡ, moles opposita fluctibus. Ex κῦμα.

Προκυμία, ας, ἡ, et προκυμάτιον, idem, *ap. Jos.*

Πρόκυνες, ων, οἱ, reprehensores, qui prius in latratus et reprehensiones erumpunt, quam invenerint in aliquo quod reprehensione dignum sit. Ex κύων.

Προκυνεῖν, dicuntur canes ante inventam prædam latrantes, *Poll.* A præc.

Προκύπτω, f. ψω, inclinans me propendeo, seu incurvans propendeo, me inclino; (2) emineo, seu promineo, *Ph.* Προκύπτων ἔξω τείχους, *Aristoph. Av.* 503. Καρποῖσι γαῖα προκύπτει, *Anacr.* 37, 10.

Προκυρόω, ῶ, fut. ώσω, ante sancio; προκεκυρωμένος, prius sanctus, perf. part. pass.

Προκύων, Procyon, seu Antecanis, sidus ab eo appellatum, quod ante canem majorem oriatur, *Hygin.*

Προκώλυμα, ατος, τὸ, primum munimentum. Τὰς Σῆρας ὥστε προκώλυμα εἶναι καταλιπόντες, *Heliod.* 9.

Προκώμιον, τὸ, præludium. A κώμη.

Πρόκωνα, vel **προκώνια ἄλφιτα**, farina ex hordeo recenti et tenero. A κῶνος.

Πρόκωπος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, remex, qui est ad remum; (2) πρόκωπα ξίφη, enses destricti, *Herodian.* Ex πρὸ et κώπη.

Προλαγχάνω, ante sortior, sorte prior fio.

Προλαζομαι, prius apprehendo, anticipo. Προλάζομαι γὰρ τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς, *Eur. Ion.* 1062.

Προλάζυμαι, idem.

Προλάκκιον, ᾱ, τὸ, lacuna. A λάκκος.

Προλαλέω, proloquor, declaro.

Πρόλαλος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, præceps in loquendo, garrulus.

Προλαμβάνω, antecapio, præsumo, occupo, anticipo, *Gl. Vet.* (2) præcedo, prævenio, *Gl. Vet.* προλάβωσιν, præsumant, *Ph.* a. 2. conj. προλήψομαι, occupabo, *Gl. V.* f. 1. act. Προλάμβαν, ὦ φίλα, γέως, *Eurip. Hel.* 1346. Νῦν δ' ὅτ' ἄτω πολλὰ προίληφε, *Dem.* (3) prosum, *cum dativo personæ*; (4) suscipio, *apud Lysiam.* (3) ᾧ δὴ καὶ μάλιστα πρέψαει, quod ei maxime profuit, *Appian. Syr.* 22.

Προλάμπω, f. ψω, ante luceo, præluceo; (2) splendorem et lucem prodo, illuceo, *Ph.* προλάμπει, præfulget, antecellit; προλάμπων, antecellens, *Ph.*

Πρόλαχος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui prius sorte obvenit.

Προλαΐνω, ante lævigo, mollio, vel complano.

Προλέγω, fut. ξω, ante dico, prænarro; prædico, edico, *Gl. Vet.* προλέγων, prædicens. Προλέγων τὴν τοῦ βίου εὐτυχωρίαν, *Ælian.* Ἐωθεν προλέγειν ἑαυτῷ, Συντιθέμαι πειράσω, &c. *M. Anton.*

Προλέγω, ante deligo. Προλελεγμένος, ante delectus. Πασῶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι, *Theocr.* 13, 18.

Προλείπω, fut. ψω, relinquo, desero, deficio. Ἦν μὴ προλείπω' αἱ μυρίαι με μηχαναὶ, *Aristoph. Thesm.* 934. Προλειπεῖν ἥλιον ἕδρας σκοτίους, *Eur. Alc.* 122. (2) οἵ ἐγὼ, προλείπω, *Eurip. Hec.* 438.

Προλειπότητας, acc. pl. m. g. perf. part. med. verbi προλείπω.

Προλεπτύνω, ante extenuo.

Προλεσχηνεύω, prius garrio, prius colloquor.

Πρόλεσχος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui ante alios loquitur, qui alios sermone prævenit, garrulus. Καὶ μὴ πρόλεσχος, μηδ' ἑφολκὰς ἐν λόγῳ γίγη, *Æschyl. Suppl.* 208. A λέσχη.

Προλευκαίνω, ante dealbo.

Προλεύσσω, prævideo, prospicio.

Πρόλημμα, ατος, τὸ, quod anticipatur, seu anticipando capitur, præsumptio, prærogativa, commodum præcipuum. A προλαμβάνω.

Προλήνιον, ᾱ, τὸ, antetorcular. A ληνός.

Προληπτικῶς, per anticipationem. A

Προληπτικὸς, ή, όν, ad anticipationem pertinens. A

Πρόληψις, εως, ἡ, anticipatio, occupatio; præsumptio, prærogativa, *Gl. V.* (2) suspicio, divinatio; (3) notiones insitæ de natura divina, *ap. Epicureos*; (4) cum aliquid dicitur per anticipationem temporis. A προλαμβάνω.

Προλιμνάδες ποταμῶν, stagna fluviorum.

Προλιμοκτονέω, ῶ, prius fame neco.

Προλιπών, aor. 2. part. act. a προλείπω.

Προλιχνεύω, prælambendo degusto, ligurio.

Προλόβιον, ᾱ, τὸ, pendula τῆ λοβῷ pars in aure.

Πρόλοβος, ᾱ, ὁ, sinus in avium gutture prominens, in quem primum cibos ingerunt, ingluvies. Ἐχεῖ δὲ ὁ πρόλοβος, δίπλωμα κοῖλον ἐς μίγα, ἐν ᾗ ἡ τροφὴ πρώτη εἰσίζουσα ἀπίστος ἐστιν, *Aristot.*

Προλοβώδης, εος, ὁ ᾖ ἡ, similis προλόβῳ.

Προλογίζω, f. ίσω, præfationem dico, præloquor; (2) primus in scenam prodiens verba facio. A

Πρόλογος, ου, ὁ, prologus, præfatio, *Ph.*

Προλούω, præluo, Gl. V. *in med.* ante me lavo.

Προλοχίζω, f. ίσω, insidiis occupo. Προλοχίζουσι τὰ περὶ τὴν πόλιν ἐνέδραις, *Thuc.*

Προλυμαίνομαι, ante corrumpo, vitio.

Προλυπέω, ῶ, f. ήσω, ante incommodo, injuria adficio.

Προλύπησις, εως, ἡ, injuria prior. A præc.

Προλύται, οἱ, prolytæ; lyris in jurisprudentia provectiores; λύται autem dicebantur a solvendis quæstionibus. A λύω.

Πρόμαδος, al. πρόμαλος, plantæ species, *Hipp.*

Προμαθεῖν, *præedidicisse*, aor. 2. inf. act. verbi προμανθάνω.

Πρόμακρος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, oblongus, prælongus.

Προμαλακτήριον, ᾱ, τὸ, prima pars balnei in qua corpora lavantium prælmolliebantur. A προμαλάττω.

Προμαλακύνω, præmollio, prius emollio.

Προμαλάσσω, vel **-ττω**, fut. ξω, idem.

Πρόμαλος, ᾱ, ἡ, vitex; (2) myrica. Ex μαλὸς, sive ἁμαλὸς, *tener.*

Προμάμμη, proavia, *Ph.* abavia, *Gl. Vet.*

Προμανθάνω, qu. dic. prædisco, ante disco; προμαθὼν, prædoctus, qui prius didicit, a. 2. part. Εἴτ' αὖ προμαθεῖν ἔξεστ' ἰδίδασκε, *Arist. Nub.* 963.

Προμαντεία, ας, ἡ, prævaticinatio; (2) in oraculo consulendo, princeps locus alicui honoris causa datus. A προμαντεύομαι. Unde

Προμάντευμα, ατος, τὸ, præsagium, *Gl. V.*

Προμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, prædico, *Gl. V.* præsagio. Hinc

Προμαντεὺς, έως, ὁ, oraculi antistes.

Προμάντις, εως, ὁ ᾖ ἡ, idem; (2) vates; (3) præsaga. (2) ὦ παῖ πρόμαντι Λατοῦς, *Eurip. Ion.* 681. (3) πρόμαντις θυμὸς, ὥς τι προσδοκῶν, *Id. Andr.* 1073. Οὐ πρόμαντις ὧν ἔμελλιν, *Id. Orest.* 1445. Εἶσιν ἁ πρόμαντις Δίκα, venit justitia prænuntia sui, *Soph. El.* 547.

Προμαρτύρομαι, ante testor, prænuncio. Προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, 1 *Pet.* 1, 11.

Προμάτωρ, ορος, *Dor.* pro προμήτωρ, avia. Προμάτορος Ἰοῦς, *Eurip. Phœn.* 681.

Προμαχίω, ῶ, in prima acie pugno; (2) propugno, defendo. Ἀπὸ τῶν ἑρμάτων προμαχοῦντες, *Xen.*

Προμαχιὼν, ῶνος, ὁ, *Ion.* pro προμαχὼν, propugnaculum, *Gl. V.* pinnæ. Τὰ μὲν δὴ πρώτα κύκλα οἱ προμαχιῶνες εἰσὶ λινοῖ, *Herodot.* I, 98. A πρόμαχος.

Προμαχίζω, f. ίσω, in prima acie pugno; (2) propugno, defendo. Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος Ἰασονίδης, *Il.* 3, 16. A μάχη.

Προμάχομαι, fut. ήσομαι, propugno, qu. dic. præpugno, pugno ante. Ἔφειλεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἁπάντων, *Il.* 11, 217. Οἱ προμαχόμενοι, propugnatores, *Arr. Hist. Alex.* 4, 23.

Προμάχοισι, dat. pl. *Poet.* pro προμάχοις, a

Πρόμαχος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui pugnam init in prima acie, antesignanus; (2) propugnator. A μάχη. Hinc

Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, propugnaculum, *Ph.* προμαχῶνες, propugnacula, *Ph.*

Προμεθύω, ante ebrius sum, prius inebrior.

Προμιλαίνομαι, nigrico, *Nic.*

Προμιλιτάω, ῶ, fut. ήσω, meditor, commentor, exerceor. Ξυνιλίγομεν ἐνθάδε, ὅπως προμιλετήσομεν ἃ κεῖ δεῖ λέγειν, *Aristoph. Conc.* 117. Hinc

Προμιλίτησις, εως, ἡ, meditatio, commentatio.

Προμήλιον, τὸ, Punici mali genus, *Nic.*

Προμηρίμνάω, ῶ, fut. ήσω, prius solicitus sum; prius curiose contemplor et commentor. Μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε, *Matt.* 13, 11.

Προμετρέω, ῶ, f. ήσω, prætmetior, demensum præbeo; (2) mercede frumentum emptoribus in foro dimetior.

Προμετρητὴς, οῦ, ὁ, qui venale frumentum in foro et alia semina emptoribus dimetiebatur. A præc.

Προμετρητὸς, ῆ, ὁ, prætmensus. Ab eod.

Προμετωπίδιον, ᾱ, τὸ, frontale, ornamentum vel tegumentum frontis.

Προμετωπίδιος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui ante frontem ponitur. A μέτωπον.

Προμετωπὶς, ίδος, ἡ, frontale. Ab eod.

Προμήθεια, ας, ἡ, providentia, prudentia, cura, respectus. A προμηθὴς.

Προμηθέστατα, *adv.* providissime, providissimo consilio, *Herodian.*

Προμηθέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, provideo, prospicio, de re aliqua solicitus sum, curam alicujus gero, rationem habeo, respectum habeo. Προμηθόμενος τὸν ἀδελφεὸν, *Herodot.* A προμηθὴς.

Προμηθεύομαι, fut. εύσομαι, idem. A

Προμηθεὺς, έως, ὁ, is cui antequam rem adgrediatur, suppetit consilium, Prometheus. *Ph.* Summanus. A μῆδος.

Προμηθευτικὸς, ή, όν, providus, prudens.

Προμηθευτικῶς, *adv.* provide, prudenter.

Προμηθὴς, έος, ὁ ᾖ ἡ, providus; (2) circumspectus, consultus. A μῆδος.

Προμηθία, idem quod προμηθείη, *Eur.*

Προμηθικῶς, *adv.* prudenter.

Προμηθῶς, idem quod προμηθικῶς, *Steph.*

Προμήκης, εος, ὁ ᾖ ἡ, oblongus, prælongus; (2) procerus. A μῆκος.

Προμηλόω, ante specillo, tento. Vide μηλόω.

Προμηνύω, ante indico, prænuncio. *Gl. V.* prænonstro.

Προμήτωρ, ορος, ἡ, avia; (2) prima mater. Vide προμάτωρ.

Προμηχανάομαι, ante machinor seu excogito, præparo.

Προμιαίνω, ante polluo.

Προμιγῆναι, aor. 2. inf. pass. verbi προμίγνυμι, *Il.* 9, 452.

Προμίγνυμι, et **προμιγνύω**, f. ξω, prius misceo; προμίσγομαι,

προμίσγομαι, prius misceor, congredior. Παλλαχίδι προμιγῆναι, *Il.* 9, 452.

Προμιμνήσκω, præmoneo, *Gl. V.*

Προμνάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, ambio nuptias pro alio, nuptias alicui concilio, ambio pro alio, aliquid ei concilio. Προμνώμενος αὐτῷ Κιλικίαν, *Plut. Metaph.* Ὡς προμνᾶται τί μοι γυνώμα; præsagit? *Soph. Œd. Col.* 1067.

Προμνησις, ή, ipsa actio conciliandi et ambiendi pro alio, *item* antecedens memoria, *Steph.*

Προμνησίνω, fut. ινσω, idem. Ὅς ταύτην αὐτῷ προμνησινύσατο τὴν ἰφιμίνην, *Luc.*

Προμνησικὴ, ῆς, ή, scil. τέχνη, ars earum quæ pronubæ dicuntur, ars conciliandi nuptias. A προμνάομαι.

Προμνησῖνοι, οἱ, alter post alterum; (2) alter ante alterum, alius ante alium. Ἀλλὰ προμνησῖνοι ἰσίλθετε, μηδ' ἅμα πάντες, *Od.* 21, 230. Ex μίνω.

Προμνησὶς, ή, idem quod προμνήσεια, *Xen.*

Προμνήσεια, ας, ή, nuptiarum conciliatrix, pronuba; (2) conciliatrix. (2) τὴν κακῶν προμνησῖαν, *Eurip. Hippol.* 589. A προμνάομαι.

Προμνησεὶς, ίδος, ή, idem et ab eod.

Προμοίρος, ᾱ, ὁ ᾖ ή, qui præmaturo fato obit, vel ante fatum occidens. Ex μοῖρα.

Προμολέω, vel προμόλω, prodeo, progredior; πρόμολ' ὧδε, procede huc, *Il.* 18, 392.

Προμολὴ, ῆς, ή, vestibulum per quod patet aditus, exitus.

Προμόλω· vide προμολέω.

Πρόμος, ᾱ, ὁ, antesignanus, propugnator. Φάντες ἀριστῆα πρόμον ἴμμιναι, *Il.* 3, 44. V. πρόμαχος.

Προμοσχεύω, fut. ευσω, plantaria facio; (2) ex stolonibus propago. *Gl. V.* propago.

Προμοχθέω, ῶ, fut. ήσω, prius adfligor, prius laboro. Ἄξια δ' ἡμῖν προμεμοχθήκασι σίεσθαι, *Eur. Supp.* ult.

Προμυέω, ῶ, f. ήσω, initio, prius initio. Hinc

Προμύησις, εως, ή, initiatio.

Προμύθιον, ᾱ, τὸ, fabulæ præfatiuncula ad mores informandos et ad vitæ usum apta. A μῦθος.

Προμυλία, ας, ή, (rectius προμυλαία, sc. Θιὰ, *Ern.*) statua quæ ante molas poni solebat, Dea quæ molis præsidere credebatur. Ex μύλη.

Προμυλία, ας, ή, idem et ab eod.

Προμυλαίνω, productis labris os contraho ac comprimo. A μυλλός.

Προμύσσω, vel ύττω, f. ξω, emungo; (2) pecunias extorqueo, aut mercedem exigo.

Πρόναον, ᾱ, τὸ, vestibulum seu atrium templi. *Gl. V.* antetemplum, vestibulum.

Πρόναος, ᾱ, ὁ ᾖ ή, ante templum situs.

Προναυμαχίω, ῶ, fut. ήσω, ante aliquem vel alicujus tuendi gratia prælio navali dimico. Προναυμαχήσεις Πιλοποννήσῳ, *Herod.*

Προνέμω, tribuo; (2) progredior, *proprie* pascendo seu depascendo. Ἴδιθ' ὅπη προνίμεται τὸ δυσίριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης, *Soph. Elect.* 1384.

Προνίομαι, prodeo, progredior.

Προνίω, fut. ύσω, promineo, propendeo; (2) incumbo, de remigibus.

Προνὶω, fut. ήσω, prius accumulo.

Προνηστίω, fut. ιήσω, jejuno ante.

Προνικάω· οἱ προνεικότες, qui ante vicêre.

Προνοίω, ῶ, f ήσω, consulo, prospicio, provideo. *Ph.* προνοῶ σε, prospicio tibi, *Ph.* προνόησον, provide, *Gl. V.* aor. 1. imperat. προνοησὶν, consultum, *Ph.* aor. 1. part. pass. Οὐ τὰ κράτιστα αὐταῖς προνοῶν, *Thuc.* Εἰ δί τις τῶν ἰδίων ᾖ μάλιστα τῶν οἰκείων ὐ προνοεῖ, 1 *Tim.* 5, 8. Οἵ τι γὰρ πατίρες προνοῦσι τῶν παίδων, *Xen.*

Προνοήσας, aor. 1. part. act. verbi προνοίω.

Προνοητὴς, οῦ, ὁ, provisor, procurator. *Gl. V.* providus. A προνοίω. Hinc

Προνοητικὸς, ὴ, ὸν, providendi solertiam habens, vel providendi studiosus.

Προνοητικῶς, *adv.* provide, *Ph.* providenter.

Προνοητικώτατος, providentissimus, *Gl. V.*

Πρόνοια, ας, ή, providentia, quasi πρὸ νῦ, quia superintellectualis actus est, consultum, provisio, consultatio, præsidium, *Ph.* prospicientia, *Gl. V.* Πρόνοια τῆ Διῒ, reverentia erga deum, religio dei, *Soph. Œd. Col.* 1180. A πρόνοος.

Προνομαία, ας, ή, elephanti proboscis. A προνομή.

Προνομία, ας, ή, deprædatio quæ fit a militibus pabulatum egressis. Ab eod.

Προνομιυτὴς, οῦ, ὁ, prædator, *Strabo.*

Προνομεύω, fut. εύσω, pabulatum egredior, *Appian.* (2) prædationibus infesto, e raptu captivum abigo. A

Προνομὴ, ῆς, ή, egressio pabuli causa, pabulatio, frumentatio; (2) direptio, et præda ipsa. A νέμω.

Προνομία, ας, ή, primæ, principatus; *vulg.* prærogativa, opp. δευτερία, item præmium. Ex νόμος.

Προνόμιον, ᾱ, τὸ, idem. τὰ προνόμια, *Hesych.*

Πρόνομος, ante urbem pascens, *Æsch.*

Πρόνοος, *contr.* πρόνους, ᾱ, ὁ ᾖ ή, providus, prudens.

Προνοέμινοι, nom. plur. præs. part. med. *contr.* pro προνοιόμινοι, a προνοίω.

Προνύστιρος, providentior.

Προνοσίω, ante ægroto.

Προνοτίζω, f. ίσω, prius humecto, ante madefacio.

Προνυμηνία, ας, ή, dies qui præcedit novam lunam.

Προνὺξ, ante noctem, *R.*

Προνυστὴς, έος, ὁ ᾖ ή, qui est extra limen thalami; (2) præceps; (3) promptus, paratus, facilis. (1) ϛιίχει προνυστὴς, *Eurip. Alc.* 184. (2) ἤδη προνυστὴς ἐϛι, jam vergit ad mortem, *Id. Ib.* 141. (3) ἄγαν προνυστὴς εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρῃ, *Id. Andr.* 730. Ex ἰνωτή.

Προνώπιον, ᾱ, τὸ, idem quod

Προνώτιον, ᾱ, τὸ, vestibulum; (2) compitale, locus ante fores vestibuli. Χώρας ϛιλοπίας προνώπιον, trœzenia sic dicta, quia Atticæ objecta prima erat peninsulæ particula, *Eurip. Hipp.* 374.

Προνώτιος, ᾱ, ὁ ᾖ ή, foris observans.

Πρόνωπος, ᾱ, ὁ ᾖ ή, idem quod προνωπὴς.

ΠΡΟ'Ξ, ὀκὸς, ὁ ᾖ ή, hinnulus, dama; (2) pro πρῶξ.

Προξινέω, ῶ, f. ήσω, sum hospes publicus, hospitio excipio nomine civitatis; (2) sum interpres et conciliator versurarum, aliorumque contractuum, *Gl. V.* προξινῶ, stipulor. Ταύτην σοὶ τὴν εὐδαιμονίαν προξινέμιν, *Luc.* Ἐγὼ δὲ προξινῶν τυγχάνω τῶν Ἡρακλιωτῶν, *Dem.* Πιράσομαι σῦ προξινῆν, *Eur. Med.* 724. Ἡμεῖς δ' ἀλλὰ προξινήσομεν, *Id. Ion.* 336. Ἕλαφοι ἰσβιόμινοι ἵππων κρία προξίνησαν, *Plut.* Τὰ πρόσθι λαμπρὰ περίξινησαν ὄμματα, nitentes prius oculos concinnarunt, *Soph. Œd. Tyr.* 1483. Ὡς νυν πᾶν τιλῆντι προξίνει, interpres mihi sis omnia facere parato, *Id. Œd. Col.* 465. Οὐκ ἔϛιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλύμασιν ὃϛ' ἑλπὶς, ἥ τις καὶ θράσος τι προξινεῖ, quæ fiduciam aliquam præstet, *Id. Trach.* 726. A πρόξινος.

Προξίνησις, εως, ή, conciliatio, *Gl. Vet.* A præc.

Προξινητὴς, οῦ, ὁ, pararius, interpres et internuncius ad paciscendum seu stipulandum. *Gl. V.* proxeneta, conciliator. Hinc

Προξινήτρια, ας, ή, conciliatrix, pronuba.

Προξινητικὸς, ὴ, ὸν, ad proxenetam pertinens; (2) qui proxenetæ solvitur.

Προξινία, ας, ή, jus hospitii; literæ quibus hospitii jus continetur. A

Πρόξινος, ᾱ, ὁ ᾖ ή, qui peregrinos nomine totius civitatis hospitio excipit, hospes publicus, qui cavet etiam ne ei civitati aliquid incommodi a suis civibus adjungatur; (2) privatus quocum civitas aliqua publice hospitium fecit, cui opp. ἰδιόξινος· (3) qui aliquid *inpr.* civitatis nomine procurat, seu procuravit alicui, seu qui alicujus rei auctor est; (4) conciliator, v. gr. nuptiarum; (5) socius, *Lys.* A ξίνος.

Προξηροτρισῖω, ῶ, fut. ήσω, prius sicca frictione frico.

Προξυράω, ante rado: προξυρημίνος, jam rasus, tonsus.

Προϊδιυτὶς, ίως, ή, ductus, prægressio.

Προοδηγὸς, ὸν, ὁ, dux.

Προόδια, prævia, *Gl. V.* Ab ὁδός.

Προοδοιτορῖω, ῶ, f. ήσω, viam aperio, præeo. A

Προοδοιπόρος, ᾱ, ὁ ᾖ ή, dux viæ.

Προοδοποιῶ, ῶ, fut. ήσω, viam præstruo, viam patefacio aut præbeo; (2) præparo et quasi imbuo; (3) auctor et adjutor sum, exemplum præbeo. Προοδοποιεῖ τῷ Λυκόργῳ τὴν παίδιυσιν αὐτῶν, *Plutarch.* Προοδοποιῆν δεῖ τὰ τοιαῦτα πρὸς τὰς ὕϛιρον διατριβὰς, *Aristot.* Hinc

Προοδοποιητικὸς, ὴ, όν, prævius, viam præstruens.

Πρόοδος, ᾱ, ή, prodeundi seu exeundi actio; (2) incrementum, *Gl. V.* processus, processio. Sed πρόοδος, ᾱ, ὁ ᾖ ή, qui viam præit, præcursor, præmissus.

Πρόοδυς, ὁ, prominentes dentes habens, *Poll.*

Προοδὼν, idem, *Poll.*

Προοικιδίω, ῶ, ante concilio: προοικιδίομαι, ῦμαι, amicum mihi redo in futurum.

Προοικίω, ante habito. προοικήσαντις, priores incolæ.

Προοικία, ας, ή, suggrunda.

Προοικοδομίω, ῶ, ædifico ante, præstruo, velut suggrundas.

Προοικονομίω, ῶ, f. ήσω, præstruo, præmolior, præparo; item paulatim colligo, concipio: ut iram, odium, &c.

Προοικονομία, ας, ή, præparatio, præstructio.

Προοικονομικῶς, *adv.* ex præparato, cum præparatione.

Προοιμιάζομαι, fut. άσομαι, procemio utor, procemior. A προοίμιον.

Προοιμιακὸς, ὴ, όν, ad exordium seu procemium pertinens. Ab eod.

Προοιμιάσαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro προοιμιάσῃ, a προοιμιάζομαι.

Προοίμιον, ᾱ, τὸ, exordium quo cantores et citharœdi præludunt, præcentio, *Ph.* (2) exordium, præfatio; (3) primordium; (4) hymni; (5) simulatio et ambages quæ simulandi et fallendi causa fiunt. Ab οἶμη.

Προοίχομαι, præcedo; imperf. προῴχόμην.

Προόλλυμι, ante perdo.

Προομαλίζω, fut. ίσω, ante complano vel lævigo; mitigo.

Προομαλύνω, ante complano, præpolio, *Greg.*

Προόμνυμι, vel προομνύω, f. ομόσω, prejuro, prius juro, seu ante juro. Προομόσαντος δέ μου τὸν ἄνθρωπον, *Dem.*

Προομολογίω, ῶ, fut. ήσω, prius seu ante profiteor; προομολογηθὶς, qui in confesso est, aor. 1. part. pass.

Προομοσία, ας, ή· vide προωμοσία.

Προονειδίζω, prior increpo probris, *Eust.*

Προονομάζω, primum nomino, *Eur.*

Προονύσιος, et

Προύσιος, præexistens, *Synes.*

Προοπτάω, ῶ, fut. ήσω, ante asso, torreo.

Προοπτίον, *adv. p sit.* prospiciendum. A προόπτομαι.

Προόπτης, ᾱ, ὁ, qui rem prospicit, qui prævidet et ante speculatur, speculator. Καθάπιρ οἱ προόπται τῶν ἱππίων, ut speculatores qui equitatum advenire vident, *Polyb.* 29, 6, 13. A

Προόπτομαι, fut. ψομαι, prospicio, prævideo.

Πρόοπτος, ᾱ, ὁ ᾖ ή, prævisus, præcognitus; (2) manifestus, qui ante nostros est oculos; conspicuus. A προόπτομαι.

Προοπτικὸς, ὴ, όν, prævidendi seu providendi peritus; (2) providus. A προοράω.

Προοπτὸς, ὴ, όν, qui prævideri vel provideri potest. A

Προοράω, ῶ, ante me video, prævideo, *Ph.* prospicio, provideo, *Gl. V.* prævideo, προορῶμαι, vereor, timeo quod prævideo, præcaveo, *Gl. V.* Οὐδὲ περὶ τῶν χρημάτων προορᾶτι ἐδὲν, σφὶν, &c. *Dem.* Πανθ' ἃ προσήκει προορώμινοι, *Id.*

Προορθρίζω, fut. ίσω, ante lucem surgo.

Προορίζω, fut. ίσω, præfinio, prius definio, prius constituo, destino. Προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθισίαν,

νίδεσίαν, Ephes. 1, 5. *προορισθέντες, Ib.* 11. Hinc

Προορισμὸς, οῦ, ὁ, præfinitio, destinatio.

Προορμάω, ῶ, fut. *ήσω,* ante concito.

Προορύσσω, fodio ante, præfodio, *Plin.*

Προορχηστὴρ, ῆρος, et **στὴς, στῆ, ὁ,** præsultor. A

Προορχίομαι, ῦμαι, fut. *ήσομαι,* præsulto.

Πρόρ, 2. sing. aor. 2. imperat. med. *Att.* et *Ion.* pro *πρόσο,* a *προίημι,* pro *προΐω.*

Προσφίλω, prior debeo, ante debeo. *Κἄμοὶ γάρ τι περὶφίλει κακὸν, Eur. Iphig. in Taur.* 523.

Προσχυίω, fut. *ύσω,* prior ineo, prior salio.

Προοχὴ, ῆς, ἡ, prominens locus, eminentia, promontorium. *Ἑρμαῖον . . . ἐπὶ προοχῆς τινος ἀνερωπηριαζούσης ἐν τῷ ῥόματι κίλικον,* Hermæum *sive* Mercurii fanum, eminentiæ *vel* rupi cuidam, instar promontorii, in fretum prominenti structum, *Polyb.* 4, 43, 2. A *προέχω, promineo.*

Πρόοψις, εως, ἡ, visio rei futuræ, provisio. A *προόπτομαι.*

Προπαγὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, prominens, protuberans. Ex *πήγνυμι.*

Προπάθεια, ας, ἡ, qu. dic. antepassio; (2) morbi præludium, signa, motus, adventus morbi; (3) perturbatio. Ex *πρὸ* et *πάθος.*

Προπάθημα, ατος, τὸ, idem.

Προπαιδεία, ας, ἡ, quod docebatur ante philosophiam et theologiam; primæ disciplinæ. *Gl. V.* rudimentum.

Προπαιδεύματα, ων, τὰ, rudimenta. A

Προπαιδεύω, fut. *εύσω,* ante instituo seu doceo.

Προπαίζω, præludo, præmeditor.

Πρόπαις, αιδος, ὁ, puerorum productor, leno, mango.

Πρόπαλαι, *adv.* olim, dudum, jam pridem.

Προπάλαιος, α, ὁ ϗ ἡ, pervetustus.

Προπαλαίω, fut. *σω,* ante luctor. *Ἔρωτι προπαλαίσας, Heliod.*

Προπαππικὸς, ἡ, ὸν, avitus a proavo traditus vel relictus, ad proavum pertinens, *Poll.* A

Πρόπαππος, ου, ὁ, avi pater, proavus, *Gl. V.* etiam atavus.

Πρόπαρ, *adv.* ante, e regione. *Πρόπαρ δ' ἀγεῖται ϝρατῦ,* qui antecedit exercitum, *Eurip. Phœn.* 121. *Ἅ πίδιον πρόπαρ Ἰσμηνὸν καταδύει,* quæ campum ante Ismenum rigat, *Id. ibid.* 833. A *πάρος.*

Προπαραβάλλω, aggero, aggeris loco præstruo, *Steph.*

Προπαραγγέλλω, ante promitto, seu despondeo.

Προπαραδίδωμι, fut. *δώσω,* ante trado, ante doceo; (2) prodo, *ap. Lycoph.* si lectio sana, *Ern.*

Προπαραινέω, ῶ, præmoneo, *Gl. V.*

Προπαραλαμβάνω, ante accipio.

Προπαραλήγων, -λήγουσα, antepenultima.

Προπαρασημαίνω προπαρασημάνθη, ante notatum est, ante demonstratum. *Vox Gramm.*

Προπαρασκευάζω, fut. *άσω,* ante paro, longe ante paro, præmunio. *Gl. V.* præparo. *Τοῖς μέλλουσιν ἔσεσθαι καιροῖ προπαρασκευάζει πάντα, Xen.* Hinc

Προπαρασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, præparationi serviens, seu aptus.

Προπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, præparatio.

Προπαρατάσσω, -ττω, ante (seu alium, seu locum) aciem instruo.

Προπαρατέλευτος, ἡ, antepenultima, *Gl. V.* Ex *πρὸ, παρὰ,* et *τελευτὴ, finis.*

Προπαρατίθημι, prius appono; *τίθεμαι,* priori loco appono in cœna, convivio.

Προπαριγγυάω, ante spondeo, seu promitto, *Suid.*

Προπαρίσχω, fut. *ξω,* perf. *ἰσχηκα,* ante præbeo. *Προπαρισχηκῶς ἰμαυτὸν σοὶ σύμμαχον, Xen.*

Προπάροιθε, vel **προπάροιθεν,** sequente vocali, ante, ante oculos, in conspectu.

Προπαροξύντικος, ὁ, qui sæpe in multis vocabulis acutum in antep. ponit.

Προπαροξύνω, in antepenultima syllaba acutum accentum pono.

Προπαροξυτόνησις, ἡ, positio acuti in antep.

Προπαροξύτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in antepenultima syllaba acutum habet.

Προπαροξυτονῶς, *adv.* cum acuto in antep.

Πρόπας, ασα, αν, universus, totus; *πρόπαν ἦμαρ,* toto die, *Il.* 1, 600.

Προπαστὰς, άδος, ἡ, porticus.

Προπάστιον, τὸ, vestibulum thalami.

Προπάσχω, ante patior, prius vel prior patior, *προπαθὼν,* qui prior accipit beneficia. *Οὐδὲν ἀγαθὸν προπεπονθὼς, Xen. κακὸν, Plato.*

Προπατορικὸς, ἡ, ὸν, ad avum seu avos vel ad progenitores pertinens; (2) a progenitoribus proveniens. A

Προπάτωρ, ορος, ὁ, avus; (2) primus pater, generis auctor. A *πατήρ.*

Προπαύομαι, ante dudum desino.

Προπείθω, ante persuadeo.

Πρόπειρα, ας, ἡ, periculum, quod de re fit, antequam illam adgrediamur.

Προπειράζω, protempto. *Gl. V.* prætento.

Προπειράω, ῶ, et **προπειράομαι, ῶμαι,** idem.

Προπεμπτήριος, α, ὁ ϗ ἡ, quo prosequimur et deducimus aliquem abeuntem.

Προπεμπτικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Προπέμπω, fut. *ψω,* prior mitto, mitto ante, præmitto; (2) deduco, prosequor, comitor, *Gl. V.* præmitto, ante ambulo, prosequor; viatico instruo; *προπέμπει,* prosequitur, *Ph. προπέμψαντι,* prosequimini, *Ph.* aor. 1. imperat. *προπέμψωσι,* prosequantur, *Ph.* a. 1. conj. *Τί δὲ γέος προπέμπω; Anacr. Ἀπίοντα δὲ τὸν Κῦρον πρῶτιμον ἅπαντες, Xen.*

Προπέρερος, ὁ, prosecer.

Προπεπυσμένοι, *qui ante aliquid intellexerunt,* nom. pl. perf. part. pass. verbi *προπυνθάνομαι* pro *προπύθομαι.*

Προπέπτω, fut. *ψω,* ante concoquo. *Προπεπέφθαι χρὴ, Aret.*

Προπεριελίσσω, f. *ξω,* circumdo, circumvolvo; (2) ante circumduco, ante implico.

Προπερισπάω, ῶ, fut. *άσω,* circumflexum in antepenultima syllaba pono. Hinc *προπερισπώμενον,* circumflexum in antepenultima syllaba habens; et *adv. posit. προπερισπαστέον,* circumflexus in penult. ponendus.

Προπερισπωμένως, *adv.* cum circumflexo in penultima.

Προπεριχαράττω, fut. *ξω,* ante circumcirca incido seu circumscribo, scarifico.

Προπέρυσι, anno tertio ante.

Προπερυσινὸς, ἡ, ὸν, qui est anni ante præsentem tertii.

Προπετύντα, acc. sing. m. g aor. 2. part. act. verbi *προπίπτω,* pro *προπίτω.*

Προπετάζω, seu **προπετανύω** et **προπετάννυμι,** prætendo. *Ὑμᾶς αὐτὸς προπετάσαντες ἡμῶν προκεκρύσθαι ἐμπροσθεν, Xen.*

Προπέτεια, ας, ἡ, præcipitantia, *Ph.* protervia, procacitas, protervitas, petulantia, temeritas, proclivitas, propensio. *Ἐπετιμήσαντες δὲ καὶ κολάσαντες τὴν ἀχαριστίαν καὶ προπέτειαν τῆ Δημητρίῳ, Polyb.* 3, 16, 4. A *πρηστής.*

Προπετεύομαι, perperam, temere, præcipitanter ago. *Ph.* lascivio. Ab eod.

Προπετῶν, acc. sing. pro *προπετέα,* a

Προπετὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, prociduus, prominens, præceps, proclivis, qui pronus fertur vel ruit, *Ph.* perperus, protervus, temerarius, procax, petulans; humi deciduus. *Τοιόνδε κεῖται προπετὴς, Soph. Trach.* 701. *Ζῇ γὰρ προπετὴς,* vivit enim leto proximus, *Id. ibid.* 976. A *πίπτω,* pro *πίπτω.*

Προπετῶς, ἀδ. præcipitanter, temere, inconsiderate. *Ph.* perperam, proterve.

Προπιφραδμένα, nom. pl. perf. part. pass. n. g. *Dor.* pro *προπεφρασμένα,* a *προφράζω.*

Προπηγνύω, fut. *ξω,* prius congelo, præfigo.

Προπηδάω, ῶ, fut. *ήσω,* prosilio; *προπηδᾷ,* emicat, *Ph. Οἱ δὲ οἰκέται προπηδῶντες τῶν δεσποτῶν ἠκόντιζον, Ælian.*

Προπηλακίζω, fut. *ίσω,* proprie luto, seu fuligine inquino, unde ignominia adficio, per contumeliam derideo; (2) fœminam petulanter contrecto, illudendi causa; (3) stupro per vim et licentiam; **προπηλακισθεὶς,** ignominia affectus, aor. 1. part. pass. *Βαρέως φέρω—προπηλακιζομένας ὁρῶσ' ὑμᾶς ὑπὸ Εὐριπίδου, Arist. Thesm.* 393. *Προπηλακίζετο ὑπὸ τῶ δήμου τῶ τῶν Ὠρειτῶν, Dem.* v. *Ern.*

Προπηλακισθῆσαι, aor. 1. part. pass. f. g. verbi *προπηλακίζω.* Unde

Προπηλάκισις, εως, ἡ, contumelia.

Προπηλακισμὸς, οῦ, ὁ, idem v. *προπηλακίζω.*

Προπηλακιστικῶς, *adv.* contumeliose.

Προπίνω, propino, præbibo, poculo provoco, *metaph.* in gratiam alicujus alium prodo, per proditionem trado, concedo, largior. *Ἐπὶ λωτίναις τισὶ κοίταις φορίσας, Φίλιππ' προπίνων, Anacr. Πιεῖν δέ μοι δίδωσι τὸν οἶνον, ὃν προπίνει, Id.* παῖς γυναικῖος, *Æ lian.*

Προπιτίσκω, propino, bibendum do.

Προπιτράσκω, fut. *άσω,* prior vendo, *Steph.*

Προπίττοντας, acc. pl. part. præs. act. verbi *προπίπτω.*

Προπίπτω, procido, ante cado, vel occumbo; (2) procido, præceps feror; *προπεσὼν,* prolapsus, a. 2. part. *Οἱ δὲ προπεσόντες ἔρισσον,* proclinati, *Od.* 12, 94.

Προπιστεύω, fut. *εύσω,* ante (sc. rem cognitam) credo, prius fidem habeo.

Προπίτνω, idem quod *προπίπτω, Steph.*

Προπλέω, fut. *εύσω,* qu. dic. prænavigo, in navigatione priorem locum obtineo. Hinc

Πρόπλοος, *contr.* **πρόπλους, ου, ὁ ϗ ἡ,** qui in navigatione explorandi causa præmittitur. **Πρόπλοι, αἱ,** præcursoriæ naves. *Πρόπλοοι δ' αὐτῷ τινες τὰς μυχὰς τῆς Θαλάσσης διηρεύνων, Appian. Bell. Civ.* 5, 98.

Προπλύνω, prius lavo, ante abluo vel eluo, *Steph.*

Προπλύω, idem quod *προπλέω.*

Προπνίγιον, calida lavatio, seu caldarium in quod intrabant e frigidario, &c. *Steph.*

Πρόποδα, τὰ, infima. *Τὰ πρόποδα τῶν Ἄλπεων,* radices Alpium, *Appian. Illyric.* 1.

Προποδηγέτις, ιδος, ἡ, dux viæ.

Προποδηγὸς, ὸν, ὁ ϗ ἡ, qui antei t, dux.

Προποδίζω, f. *ίσω,* procedo, progredior. *Ὑπαοιδίοις προποδίζων, Il.* 13, 158.

Προποδισμὸς, ὁ, progressus, *Steph.*

Προποδὼν, *adv.* ante pedes, coram. Vide *ἐμποδὼν* et *ἐπιποδών.*

Προποιέω, ῶ, fut. *ήσω,* ante vel prius facio; **προποιηθὶς,** ante factus, a. 1. part. pass.

Προπολεμέω, ῶ, f. *ήσω,* belligero pro, propugno; (2) ante alios bellum gero, gerere cogor.

Προπολεμητήριον, ου, τὸ, firmum propugnaculum. A præc.

Προπολέμιος, α, ὁ ϗ ἡ, bellum præcedens; *τὰ προπολέμια,* quæ ante bellum rite inciendum fieri vel debent, vel solent. A *πόλεμος.*

Προπόλευμα, ατος, τὸ, ministerium, *R.* A

Προπολεύω, fut. *εύσω,* ministro. A *πρόπολος.*

Προπόλιος, ante tempus canescens. A *πόλιος.*

Προπόλιος, ante urbem situs, *προπόλεος, Suid.* A *πόλις.*

Προπόλις, εως, ἡ, ea pars urbis quæ in ipso statim aditu occurrit.

Προπολιτεύομαι, seu **προπολίτευμαι,** ante jam gessi sc. honores.

Προπολλῶ, sc. *χρόνῳ, adv.* multo ante. A *πολύς.*

Πρόπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, anteambulo; (2) famulus, qui hero suo præit; (3) minister. (2) *Ἀΐδα πρόπολον, Aristoph. Ran.* 1333. *Ἀχῆσι πρόπολον χέρες, Eurip. Suppl.* 72. A *πολέω.*

Πρόποσις, et **προποσία, ας, ἡ,** deductio, cum honoris causa alicui præimus; (2) deductio in pompa solenni. A

Προποσικεύω, f. *εύσω,* in solenni pompa præeo vel præferor. *Τὰ νενεμισμένα προποσικεύσοι, Heliod.* A

Προπομπὴ, ῆς, ἡ, præmissio; (2) prosecutio; deductio et comitatus quo prævia turba in pompis solennibus anteit ferculis pomparum.

Προπόμπιος, α, ὁ ϗ ἡ, qui præeundo fit; (2) idem quod

Προπομπὸς, ὸν, ὁ ϗ ἡ, anteambulo, deductor; (2) *adject.* prævius. A *πομπή.*

Προπονέω, ῶ, f. *ήσω,* ante labore frangor et fatigor,

tigor, prædelassor; (2) ante laboro. Ὅσῳ ἂν μᾶλλον προτονήσας τις ἐπ' αὐτὰ πίοι, *Xen.*

Προτόρευμα, τος, τὸ, antegressio. Ἀγώνιον προτόρευμα, *ex Pelli Scholiis.*

Προτορεύομαι, præeo; (2) progredior. Τιμᾶς αὐτὸς προστάσαιτης ἡμῶν προτορεύσοιο ἵμερσθεν, *Xen.*

Προτορεύω, fut. εύσω, prius trajicio, transmitto; (2) prætermitto.

Προτορίζω, f. ίσω, ante paro seu comparo.

Πρότος, pro πρότης, *Ep.*

Πρότοσις, εως, ἡ, potio omnium prima et ante cibum hausta; (2) propinatio. A προπίνω.

Προτότης, ητος, ὁ, propinatorius. Τὰς προτότας παναμερίσσι Διάσος ἐρώτων, *Eurip. Rhes.* 861.

Προτοτίζω, ante bibendum præbeo.

Πρότότισμα, τὸ, potio quæ ante præbetur, *Bud.*

Προτοτισμός, ὁ, præbitio ejusmodi potionis, *Dioscor.*

Πρότους, οδος, ὁ, cui sunt grandes pedes; (2) stella ante pedes Geminorum; πρότοδες pedes anteriores quadrupedum; (3) radices montis, velut prominentiæ montis, πρότους τῆς ὀρεινῆς, *Polyb.* (4) rudentes, qui sunt ante pedes.

Προτραπάτης, ὁ, qui prior vendit, et

Προτράπτω, fut. ξω, prius vel prior facio.

Προτράπτωρ, ὁ, venditoris institor, *Poll.*

Προτρεών, ῶνος, ὁ, benevolus, *Pind. Etn.*

Προτρηνής, ής, ὁ ϗ ἡ, id. qu. πρηνής, *Il.* 3, 210.

Προτροδιάζομαι. Vide προβιάζομαι.

Προτροβίω. Vide προβίω.

Προτροκαλύπτομαι, usquequaque obvolvor, seu me involvo amiculo.

Προτροκατοΐγδην, *adv.* procurrendo cum impetu. Ἐπίστριχε κύματι λάβρῳ προτροκαταΐγδην, *Apoll. Rhod.* 2, 594.

Προτροκυλίνδομαι, provolvor, supplex fio, *Il.* 22, 221.

Πρότρυμνα, *adv.* funditus, prorsus, *Æsch.* Ex πρύμνος, *extremus.*

Πρόπταισμα, ατος, τὸ, offensio.

Προπταίω, offendo.

Προπτόρθιον, τὸ, prima frons; πρῶτος πτόρθος, primus ramulus.

Πρόπτύω, fut. ύσω, insputo prius exspuo.

Πρόπτωσις, εως, ἡ, prolapsio, procidentia, temeritas. A προπίπτω.

Πρόπτωτος, η, ὁ ϗ ἡ, prociduus, caducus.

Προπτωτικός, ἡ, όν, temerarius. A præc.

Προπύλαιος, et **πρόπυλος**, qui ante portam est, *Steph.*

Προπύλαιον, ου, τὸ, vestibulum domus. A πύλη.

Πρόπυλον, ου, τὸ, idem.

Προπυνθάνομαι, seu **προπύθομαι**, prius audio seu intelligo, præsentio, vel præsentisco; (2) prius interrogo, sciscitor, percunctor.

Προπύργιον, τὸ, propugnaculum. A πρόπυργος, ὁ, idem.

Προπυρετταίνω, ante febri laboro.

Προπυρεύω, ante calefacio, foveo.

Προπωγώνιον, τὸ, anterior barba, *Gonr.* prima barba, *Poll.*

Προπωλέω, ῶ, sum propola, et *simpl.* vendo.

Προπώλης, ου, ὁ, propola; προπῶλαι, dardanarii, *Gl. V.* Angl. BROKERS. A πωλέω.

Προρέω, vel **προῤῥέω**, profluo.

Προροφάνω, et **προροφέω**, ante sorbeo.

Προῤῥαίνω, ante aspergo, seu conspergo, *Steph.*

Προῤῥήγνυμαι, prorumpo.

Προῤῥηθείς, prædictus, a. 1. part. a προείρηκα.

Προῤῥῆμα, ατος, τὸ, prædictio, prædictum.

Προῤῥησις, εως, ἡ, prædictio, vaticinium; (2) mandatum, jussa, interdictum. (2) διδόντες οἱ στρατηγοὶ τὴν προῤῥῆσιν τῶν Ἀθηναίων, *Thuc.* 1, 49.

Προῤῥητέον, prædicendum, antedicendum, *Plat.*

Προῤῥητικός, ἡ, όν, vaticinans, vates.

Προῤῥητος, η, ὁ ϗ ἡ, prædictus; (2) præmonstratus. (2) κἀμοὶ τάδ' ἦν προῤῥητα, *Soph. Trach.* 684. Ab eod.

Προῤῥιζα, et **προῤῥιζων**, *adv.* radicitus. A

Προῤῥιζος, η, ὁ ϗ ἡ, qui una cum radice projicitur, qui funditus deletur, *Il.* 11, 157, pro πρόσριζος. Vide πρόσριζον, vel πρόσριζα. Ex ῥίζα.

Προῤῥιπτῶ, projicio, *Greg.*

Προρυθμίζω, præmoderor, *Gl. V.*

ΠΡΟΣ, *præp. cum gen.* a, ab, erga, adversus; *cum dat.* ad, apud, usque; *cum acc.* in, apud, inter, ad, per, contra, propter, juxta, circiter. *Absolute*, præterea. Πρός τι δ' ἰσχνῆς, cur quæris? *Soph. Trach.* 424. Οὐ γὰρ ἄρχεται ἐπὶ πρὸς ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐλευθέρα πόλις, ab, *Eur. S pp.* 406. Πρὸς τῆς βουλῆς ἔσι, e re senatus est, *Dion. Halicarn.* Πρὸς ἑαυτῷ τὸ λόγιον ἐλάμβανεν, suam in rem oraculum interpretatus est, *Zosim.* Ἐλπίσας τὴν νύκτα πρὸς τῶν νικώντων ἔσεσθαι, *Appian.* Πρὸς σῦ, οὐδ' ἐμοῦ, φράσω, e re tua, non mea dicam, *Soph. Œd. Tyr.* 1434. Πρὸς δίκης, jure, merito, *Id. Ibid* 1014; *Elect.* 1221. Πρὸς *cum accusativo*, πρὸς βίαν, vi, *Id. Œd. Tyr.* 805; *Œd. Col.* 845; *Trach.* 388; *Phil.* 90, 103; *Elect.* 1462. Πρὸς βίαν τινὸς, invito quopiam, *Id. Œd. Col.* 557; *Aj.* 1327. Πρὸς ἰσχύος κράτος, vi, *Id. Phil.* 594. Πρὸς ἰυσίωιν, pie, *Id. Elect.* 464. Πρὸς ἡδονήν. Οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε; an quæ dico non grata sunt tibi? *Id. El.* 921. Πρὸς κειρὸν, e re, *Id. Œd Tyr.* 825. Πρὸς ὕδιν, nulla de causa, *Id. Aj.* 1018. Πρὸς ταῦτα, proinde, quapropter, propterea, *Id. Œd. Tyr.* 426; *Aj.* 1115, 1313; *Elect.* 383, 820; *Eurip. Phœn.* 524. Πρὸς χάριν, gratia, *Id. Antig.* 30.

Προσάββατον, ου, τὸ, initium Sabbati, seu dies Sabbatum antecedens. *Ph.* cœna pura, al. *Gl. V.* antesabbatum.

Προσάββατος, ου, ὁ ϗ ἡ, Sabbatum antecedens.

Προσάγαγε. *fac produxeris*, 2. sing. aor. 2. imperat. act. *Att.* pro πρόσαγε, a προσάγω.

Προσαγαναντίω, indignor insuper seu ultro.

Προσαγγελιὸς, ὁ, emissarius, *Bud.*

Προσαγγελία, ας, ἡ, nuncius. *Gl. V.* delatio. Ex ἄγγελος.

Προσαγγέλλω, nuncio; (2) defero, indico apud; (3) interpello, προσαγγέλλει, adlegat, adsignat, *Ph.*

Προσαγγελτὴρ, ῆρος, ὁ, interpellator. *Gl. V.* delator. A præc.

Προσαγγελτίζω, adgrego, *Gl. V.* Ab ἀγέλη.

Προσαγῆλαι, ab inusit. προσαγάλλω, honore afficere, colere.

Προσαγκαλίζομαι, amplector.

Προσαγλαΐζομαι, adornor, *Steph.*

Προσαγνέω, ῶ, insuper vel præterea ignoro.

Προσαγοράζω, emendo, addo ei, quod ante habebam.

Προσαγόρευμα, ατος, τὸ, appellatio.

Προσαγόρευσις, εως, ἡ, compellatio, salutatio.

Προσαγορευτικὸς, ἡ, όν, salutatorius. A

Προσαγορεύω, fut. εύσω, compello, saluto. Ἀριστοτέλης λέγει—τὸν Πυθαγόραν Ἀπόλλωνα ὑπερβόρειον προσαγορεύεσθαι, *Ælian.*

Προσαγρυπνέω, ῶ, fut. ήσω, noctem insomnem duco in re aliqua, invigilo alicui rei.

Προσάγω. f. άξω, adduco, adhibeo, *Gl. V.* (2) appello, sc. navem; (3) impono, defero, *Gl. V.* προσάγομαι, adducor, *Ph.* προσαχθεὶς, adductus, *Ph.* aor. 1. part. pass. Ἕως ἂν αὐτὰ τοῖς τείχεσιν ἤδη προσαγάγωσαν, *Dem. Phil.* 3. *in med. est* ad me adduco, allicio, concilio; (2) in potestatem redigo; (3) cogo, vel manere in partibus vel redire ad partes; (4) accedo; (5) sumo, v. gr. cibum, medicamentum. Hinc

Προσαγωγεὺς, έως, ὁ, qui aditum præbet, admissionalis; (2) conciliator, interpres, *Gl. V.* sequester, emissarius.

Προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, accessus, oblatio, *Gl. V.* (2) deductio, adductio. Ἐκ προσαγωγῆς, sensim et per intervalla. *Luc.*

Προσαγωγὶς, ὁ, idem quod προσαγωγεὺς, *Plut.*

Προσαγώγιον, τὸ, instrumentum fabrorum, per quod ligna curva dirigunt.

Προσαγωγὸς, ὸν, ὁ ϗ ἡ, vim habens alliciendi, pellax, illecebrosus. A προσάγω.

Προσαγωνιστὴς, οῦ, ὁ, adjutor.

Προσαδικέω, injuria ultro afficio.

Προσᾴδω, accino. Τῇ κιθάρᾳ προσᾴδων, *Ælian.*

Προσαθροίζω, aggrego, aggero, *Gl. V.*

Προσάθροισις, εως, ἡ, congregatio. A præc.

Προσαθυμέω, despondeo in re aliqua.

Προσαθύρω, alludo, colludo.

Προσαιθρίζω, versus cœlum mitto, *Hes.*

Προσαιονάω, adspergo, perfundo.

Προσαιρέομαι, ῆμαι, allego, insuper deligo; coopto: προσαιρεῖται, adsciscit, *Ph.*

Προσαίρω, et ομαι, offero, exhibeo; *inpr.* cibum; (2) ingero; (3) sumo. Ex αἴρω.

Προσαισθάνομαι, fut. σθήσομαι, simul sentio.

Προσαΐσσω, f. ξω, ruo vel prosilio in, accedo; (2) de cane et adulatore, ut προσσαίρω, *Etn.* Προσαΐξας Ὀδυσῆα, *Od.* 22, 337.

Προσαιτέω, ῶ, f. ήσω, insuper peto; (2) stipem peto, mendico. Προσαιτοῦσ' ἶμολον δεξιτύρους Διῶν Συμίλας, *Eurip. Suppl.* 64. βίοτον, *Id.* Hinc

Προσαίτης, ου, ὁ, mendicus.

Προσαίτησις, εως, ἡ, mendicitas.

Προσαιτιάομαι, ῶμαι, fut. άσομαι, insuper accuso, vel criminor.

Προσακονάω, insuper acuo.

Προσακοντίζομαι, jaculis conficior.

Προσακούω, fut. ύσω, insuper audio. Προσακῦσαι σι παρὰ τοῦ Διὸς, *Æl. V. H.* 2, 32.

Προσακροβολίζομαι, fut. ίσομαι, velitationem cieo. velitarem pugnam ineo. Προσακροβολιζόμενος κινῆν τὰς πολιμίους, *Polyb.* 3, 71, 10.

Προσακτέον, *adv. posit.* adducendum. A προσάγω.

Προσαλείφω, fut. ψω, allino, seu illino. Ἡ δὲ ὑπ' αὐτῶν ἐρχομένη προσάλειφεν ἱκάστῳ φάρμακον ἄλλο, *Odyss.* 10, 392.

Προσαλίσκομαι, insuper capior; (2) insuper condemnor, *Aristoph. Ach.* 707.

Προσαλλάσσω, fut. άξω, immuto, vario. Τὶς ὧν ἐπτὸς προσαλλάξαι τῆς φύσιος, *Aret.*

Προσάλλομαι, adsilio. Προσάλλεσθαί σι δοκῆσι ὡς τὰ κυνάρια, *Xen.*

Προσάλπιγξις, εως, ἡ, cantus tubæ ante prælium, &c. A σαλπίγξ.

Προσαμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, insuper aggero. accumulo.

Προσάμβασις, pro **προσανάβασις**, gradus ad ascendendum; (2) adscensus (1) κλιμάκων προσαμβάσεις, scalarum gradus, *Eur. Phœn.* 492, 1380. (2) ἀμύνειν τειχίων προσαμβάσεις, ut prohibeant murorum adscensum, *Id. Ib.* 751.

Προσαμέλγω, insuper mulgeo.

Προσαμιλλάομαι, æmulor.

Προσαμπίσχω, amplector, *A h.*

Προσαμύνω, insuper auxilior, auxilior; (2) ultra propello vel arceo. Ἔπειτα δέ σ' ἐ προσαμύνει, *Il.* 5, 139. *Ib.* 16, 509.

Προσαμφιῶ, insuper induam, fut. 2. a προσαμφίεννυμι.

Προσαναβαίνω, f. βήσομαι, adscendo. Φίλε, προσαναβηθι ἀνώτερον, *Luc.* 14, 10. (2) intumesco, de flumine. Προσαναβεβηκότος τοῦ ῥεύματος, *Polyb.* 3, 72, 4.

Προσαναβάλλω, una projicio, seu ejaculor, *inpr.* sursum.

Προσανάβασις, εως, ἡ, adscensus.

Προσανάβηθι, *adscende*, 2. sing. aor. 2. imperat. act. a προσαναβαίνω.

Προσαναγινώσκω, lego.

Προσαναγκάζω, f. σω, insuper cogo; (2) arcte adstringo quid vel adprimo. Προσπιάσαντες τὰς τοιούτας παρῖναι, *Xen.*

Προσαναγράφω, fut. ψω, insuper scribo, etiam adscribo.

Προσανάγω, adduco, sed versus superiora.

Προσανεδέχομαι, exspecto, sc. ut accedat, addatur. Ἐνταυθοῖ προσανεδέχετο τὰς ἀπὸ τῆς ἐφαγίσος, *Polyb.* 5, 13, 8.

Προσαναδίδωμι, do, trado, sc. post alia, insuper distribuere. Προσανέδωκε κλίμακας πλείους τῶν πρότερον, *Polyb.* 10, 14, 3.

Προσαναβλίβω, fut. ψω, insuper comprimo.

Προσαναιρέω, ῶ, f. ήσω, insuper occido, contrucido, insuper respondeo; (2) tollo, everto; (3) insuper suscipio. Προσανεῖλον δὲ τὰς παῖδας τῷ Κλεάνδρῳ, *Herodot. πόλιμον, Thuc.*

Προσαναισιμόω, impendo, ultro impendo.

Προσανα-

Προσανακεῖμαι, f. κείσομαι, deditus et addictus sum, vel devovi me et velut consecravi.

Προσανακινέω, in oculis alicujus quatio, vel terrendi causa vel incendendi; hinc ostento.

Προσανακλαίομαι, f. αὑσομαι, defleo apud, vel una defleo. *Gl. V.* προσανακλαίω, collacrymo. Σοί με δεῖ προσανακλαύσασθαι τὰς τῆς ἐνεγκέσης συμφορᾶς, *Synes.*

Προσανακλίνομαι, accumbo, sc. juxta quem; (2) adjaceo.

Προσανάκλισις, εως, ἡ, accubitus; (2) situs juxta quid.

Προσανακοινόομαι, οῦμαι, communico cum aliquo.

Προσαναλεφίζω, sublevo.

Προσαναλρίνω, ulterius exquiro, seu inquiro.

Προσαναμάσσω, mollio, subigendo mollio.

Προσαναμένω, expecto.

Προσαναμιμνήσκω, in memoriam revoco alicui. Προσαναμιμνήσκοντες μόνον τῶν κατὰ τὰς αὐτὰς καιρὰς ἐν τῇ προτέρᾳ βίβλῳ διεξελημένων, obiter tantum in memoriam revocatis, quæ circa eadem tempora gesta superiore libro ostendimus, *Polyb.* 4, 28, 6.

Προσαναμνάω, idem.

Προσαναπιόω, fut. ώσω, insuper renovo, insuper in memoriam revoco; instauro *simpl.*

Προσαναπαύομαι, adquiesco, *Gl. V.* Τὸ τειχίον ὁ ἱμαθὶς φίλει, τούτῳ προσαναπαύω, *M. Anton.* 4, 20.

Προσαναπαύω, requiem do.

Προσαναπείθω, persuadeo, persuadendo adduco ad partes alicujus.

Προσαναπιεράομαι, subinde tento, subinde exerceo, v. gr. milites.

Προσαναπίμπω, missito, *Gl. V.*

Προσαναπίμπλημι, repleo, refercio; (2) inficio.

Προσαναπίπτω, recumbo, seu accumbo, epulis, mensæ. Καὶ περιπορευόμενος, ἃ μὲν προσικάθιζεν, ἃ δὲ προσανέπιπτε, *Polyb.* 31, 4, 6.

Προσαναπλάσσω, vel ἄττω, fut. σω, adfingo, vel adjungendo in opere, vel mentiendo in sermone: προσαναπλάττομαι, adhæreo. ἢ πολὺ πρόσκειται τὸ εἰκῆ προσαναπλαττόμενον, *Longin.* 7.

Προσαναπλέκω, adnecto, adjungo.

Προσαναπληρόω, ῶ, fut. ώσω, suppleo addendo, repleo aut compleo. Τὸ γὰρ ὑγίεμά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ, 2 *Cor.* 11, 9.

Προσαναπτύσσω, explico, insuper replico.

Προσανάπτω, adjungo.

Προσανορρήγνυμι, prorumpere facio.

Προσαναρριπίζω, insuper exsuscito, al. denuo exsuscito, id.

Προσαναρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo vel appendo.

Προσανασείω, insuper concutio, seu impello; (2) magis irrito, seu commoveo. Ταχὺ δὲ προσανασεισθέντες οἱ πολλοὶ τοῖς τοιούτοις λόγοις, *Polyb.* 1; 69, 8.

Προσανατέλλω, cohibeo, reprimo impetum, v. gr. equi.

Προσανατείνομαι, insuper minitor; minor *simp.* Προσαναταθεὶς, part. aor. 1. pass. Πτολεμαῖος δὲ βραχέα προσαναταθεὶς καὶ καταμεμψάμενος ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις τὸν Ἀντίοχον, pauca comminatus, *Polyb.* 5, 87.

Προσανατίλλω, exorior, surgo, attollor.

Προσανατίθημι, et προσανατίθεμαι, insuper impono mihi, insuper suscipio, communico et consilia confero cum aliquo. Εὐθέως ἐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, *Gal.* 1, 16.

Προσανατρέπω, fut. τρέψω, insuper everto; (2) everto.

Προσανατρέφω, f. θρέψω, alendo corpus reficio, ut carnem recipiat.

Προσανατρέχω, fut. ξομαι, procurro in vel ad; (2) redeo narrando ad superiora, altius repeto, *Polyb.* 1, 5, 4. *nude* προσαναδραμόντες, *eadem notione.* Διὸ καὶ νῦν βραχὺ προσαναδραμόντες περὶ τῆς Ἀντιόχου καὶ Πτολεμαίου βασιλείας πειρασόμεθα . . . . *Polyb.* 5, 31, 8.

Προσανατρίβομαι, leniter frico; (2) nova exercitatione utor.

Προσαναφέρω, f. προσανοίσω, offero; (2) refero.

Προσαναφυσάω, leniter, paulatim inflo, incipio inflare, sc. tibiam.

Προσαναχρώννυμαι, exp. transformo me in eosdem colores, eundem colorem sumo.

Προσανδραποδίζω, f. ίσω, præterea in servitutem redigo vel abstraho.

Προσανίπτω, insuper edico, addo edicto.

Προσανέρομαι, insuper interrogo.

Προσανίπτω, serpo, seu perrepo ad, vel in. Προσανίπτει τῷ τραχήλῳ, *Plut.*

Προσανερωτάω, ῶ, fut. ήσω, insuper interrogo.

Προσανεσπάσθησαν, *convulsi fuerunt*, 3. plur. aor. 1. indic. pass. verbi προσαναστάω.

Προσανευρίσκω, una, insuper reperio.

Προσανίχω, nitor; (2) confido, deditus sum, incumbo; (3) exspecto, sustineo me, quiesco, ut expectem. Προσανέχων ταῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐπαρχίαις, *Polyb.* (3) Προσανέχοντες δ' ἀεὶ ταῖς ἐκ τῆ Τύνητος βοηθείαις, *Polyb.* 1, 84.

Προσανίστημι, rebellionem, seditionem concito; *in aor. 2. perf. et. med.* rebellor, impingor. Τῆς γλώσσης ἄκροις τοῖς ὀδοῦσι προσανιστάμενης, lingua ad extremos dentes impacta, *Dionys. Halic. de Composit. Verb.*

Προσανοίγω, fut. ξω, adaperio, aperio.

Προσανοικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, reædificando adstruo, restaurando ædificatis addo.

Προσαναομιάζω, fut. άξω, insuper suspiro, vel in ejulatus et fletus etiam erumpo.

Προσαντίλλω, *Poet.* pro προσανατίλλω. Τὴν εἰς ἑαυτὸν κότον προσαντίλλεσαν, *Eur. Supp.* 689.

Προσαντιπιτάττω, contra jubeo, h. e. imperanti aliquid ipse impero.

Προσάντης, ες, ὁ ἡ, arduus, acclivis, adversus, præruptus. Τοῖς δ' αὖ προσάντης εἰμὶ, *Eurip. Med.* 306. Ex πρὸς et ἄντα vel ἄντην.

Προσαντιζολέω, ultra supplico vel obsecro, *Eust.*

Προσαντιλαμβάνω, invicem prehendo. Προσαντιλαμβομένων τῶν χειρῶν, *Strab.* 3.

Προσαντλέω, ῶ, haurio; (2) foveo, sc. affusa aqua. Vide ἐπαντλέω.

Προσάντως, *adv.* aspere, hostiliter, infeste.

Προσαξιόω, insuper rogo; (2) assidue rogo. Ἀσμένως δὲ κατανεύσοντας αὐτῷ, καί τι προσαξιώσαντος παιδικῶς, *Polyb.* 3, 2.

Προσαπαγγέλλω, insuper nuncio. Ἀλλὰ τάττω, ἔφη, καὶ προσαπαγγέλλειν κελεύω, *Xen. Hell.* 4, 3.

Προσαπαγορεύω, insuper veto, nego. Προσαπηγόρευσιν αὐτῷ, μήτε τῆς χώρας σφῶν ἁπτεσθαι, *Dio Cass.* 38, 34.

Προσαπαιτέω, ῶ, fut. ήσω, insuper exigo, desidero, requiro.

Προσαπαντάω, ῶ, fut. ήσω, occurro. Τὸν λήσαρχον εἰσιὼν βασιλία τινὰ ἑαυτῶν προσαπαντῶντες ὑπεδέχοντο, *Heliod.*

Προσάπαξ, *adv.* semel, duntaxat.

Προσαπαρτάω, insuper decipio.

Προσαπειλέω, ῶ, fut. ήσω, insuper minitor, minas addo. Οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτὸς, *Act.* 4, 21.

Προσαπειλή, ῆς, ἡ, adjecta interminatio, minæ additæ.

Προσαπεκδύομαι, præterea exuo, ultra exuo, *Greg.*

Προσαπέπω, insuper veto.

Προσαπεργάζομαι, insuper efficio. Νῆές τε εἶσὶν αὐτῷ κατάφρακτοι τριακόσιαι, καὶ ἑτέρας προσαπεργάζεται, *Appian.*

Προσαπερείδομαι, fut. ίσομαι, innitor alicui.

Προσαπέρχομαι, insuper discedo.

Προσαποβάλλω, insuper amitto. Προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα, *Aristoph. Nub.* 1258.

Προσαποβλέπω, adspicio.

Προσαπογράφω, defero, vel insuper defero apud magistratum, *R.*

Προσαποδείκνυμι, demonstro insuper. Διῶν δὲ προσαποδείξαι ἔτι, *Plut.*

Προσαποδίδωμι, addo.

Προσαποδύομαι, fut. ύσομαι, præterea exuo; (2) accingor rei, paro me.

Προσαπόρισις, εως, ἡ, adsignatio; (2) abjectio, amissio.

Προσαποβλίβω, repello, excludo.

Προσαποθνήσκω, insuper vel etiam morior.

Προσαποκρίνομαι, f. νοῦμαι, ultra respondeo, seu plura respondeo quam interrogatus sum. Οὗτος ἔφη, προσαποκρίνεται τοῖς ἐρωτωμένοις, *Plato.* Hinc

Προσαποκριτέον, *adv. pos.* ultra respondendum est.

Προσαποκτίνω, fut. τνῶ, insuper occido. Ὅτι ἐ προσαπέκτεινα, *Xen. Cyr.* 5, 10.

Προσαπολαύνω, simul reporto; fero, fruor, in utramque partem, ut *simplex*, q. v.

Προσαπολείπω, desero, relinquo.

Προσαπολῦντες, nom. pl. f. 2. part. verbi seq. pro προσαπολίω.

Προσαπολλύω, sive προσαπόλλυμι, f. λέσω, præterea vel simul perdo; προσαπόλλυμαι, simul pereo. Τὴν ὑπόληψιν προσαπολεῖς, *Phal.* Διδύναι ἔφασαν μὴ κἀγὼ προσαπόλωμαι, *Isæt.*

Προσαπομένω, insuper emaneo, vel una absens maneo, *Steph.*

Προσαποπειράομαι, leniter, paulatim rem tento, periculum facio.

Προσαποπνίγω, fut. ξω, suffoco, strangulo. Προσαποπίξας τὸν ἄνθρωπον, *Aret.*

Προσαποσκευάζομαι, insuper amolior aut demolior.

Προσαποσμήχω, insuper detergo.

Προσαποστέλλω, insuper mitto.

Προσαποστερέω, ῶ, insuper privo.

Προσαποστερίσκω, idem quod προσαποστερέω, *Chrys.*

Προσαποστρέφω, insuper averto.

Προσαποσφάττω, insuper jugulo.

Προσαποστρέφομαι, dirigo adversus, invehor.

Προσαποτίθεμαι, abjicio, omitto.

Προσαποτίω, insuper solvo.

Προσαποφαίνομαι, insuper commonstro vel adfirmo, insuper statuo.

Προσαποφέρω, insuper aufero, seu accipio.

Προσαποφράττω, insuper obstruo et obturo.

Προσαποψήχω, insuper derado, detergo.

Προσαπτέον, attingendum, *Naz.*

Προσάπτομαι, fut. ψομαι, leviter, primoribus digitis tango, attingo.

Προσάπτω, adjungo, applico, adnecto, apto, adfigo, adapto, attribuo, *Gl. V.* Τῷ τεθνηκότι τιμὰς προσάπτειν, *Soph. El.* 858. Σιμωνίδη δὲ προσάπτουσι τὴν μνημόσυναν ταύτην, *Luc.* Φίλην προσάψας χεῖρα, *Eur. Supp.* 362.

Προσαπωθέω, ῶ, insuper expello; pass. προσαπωθέομαι, amplius expellor.

Προσάραξις, εως, ἡ, illisio. Ταῖς συγκρούσεσι, καὶ προσαράξεσι τῶν νεῶν, *Schol. Æsch. ad Pers.* 412. A

Προσαράσσω, et ἄττω, fut. ξω, allido, impingo. Προσαραξάτωσαν ἐς τὸ μίτωπον ἰδίᾳ τὴν ψυχὴν, *Lucian. Vol.* 22.

Προσάρδω, fut. άρσω, irrigo.

Προσαρήγω, fut. ξω, præterea adjuvo vel succurro, *Aret.*

Προσαρήρεται, 3. sing. præs. ind. med. verbi

Προσαρήρομαι, adjungo, apto. Ex ἄρω.

Προσαρήροτα, nom. plur. part. perf. med. n. g. verbi προσάρω.

Προσαρθρόω, ῶ, fut. ώσω, per articulos annecto. Hinc

Προσάρθρωσις, εως, ἡ, ossium mobilium naturalis commissura.

Προσαριθμέω, adnumero. Προσαριθμήσεις δὲ φησι τοῖς

τοῖς ὑτὸ τῷ λιμῷ τιθνηκόσι τὰς ἵππους, *Joseph. Antiq.* 9, 4.

Προσαριστάω, insuper prandeo.

Προσαρκέω, ῶ, fut. ήσω, auxilio venio, auxilior.

Προσάρκτικος, ε, ὁ ἡ ή, septemtrionalis. Ex ἄρκτος.

Προσάρμα, τό, cibus. A προσαίρω.

Προσαρμόζω, adapto, accommodo. Τὸν πρὸς ἕσπερον κίλινδον ὑρανῦ προσαρμόσας, *Eur. Or.* 792. Περιπτυχαῖσι χέρας προσαρμόσας, *Id. Supp.* 816. μαξῷ σῷ πάδι, *Id. Ion.* 799.

Προσαρπάζω, arripio, *Gl. V.*

Πρόσαρσις, εως, ή, usus cibi, cibus. A προσαίρω.

Προσαρτάω, ῶ, fut. ήσω, appendo, annecto, προσαρτῶμαι, dependeo; (2) deditus sum alicui rei et velut ex ea pendeo, concilio mihi aliquem, et devincio studiis et beneficiis. Τῇ ἡδονῇ προσηρτημένος, *Luc.* Hinc

Προσάρτημα, ατος, τό, appendix, accessio, veluti ψυχῆς· (2) adfectus (πάθος).

Προσάρτησις, ή, idem.

Προσαρτίως, *adv.* integre; (2) cohærenter.

Προσάρω, adapto.

Προσασκέω, ῶ, fut. ήσω, exerceo.

Προσαστιάσασθαι, insuper jocari, *Suid.*

Προσαστράπτω, affulgeo, *Naz.*

Προσασχολέω, ῶ, occupo; προσασχολοῦμαι, occupor.

Προσατιμόω, f. ώσω, insuper contumelia afficio, præterea infamia noto, *Dem.*

Προσαυαίνω, exsicco. Ὁ προσαυαινόμενος, qui exsiccatur, *Æsch. Pr.* 146.

Προσαυγάζω, specto; (2) resplendeo.

Προσαυγή, ῆς, ή, splendor, lumen, pro προσαύγασις.

Προσαυδάω, ῶ, alloquor, compello. Φίλας προσαυδῶν, *Eurip. Supp.* 775. σὲ τὸν Ξανθον, *Ib.* 805.

Προσαύλιος, ὁ ἡ ή, villaticus, rusticanus. Ab αὐλή.

Προσαυλίω, ῶ, f. ήσω, accino tibia. Ἄξιον ἐμοῦ ἡ σῆ προσαύλησον μέλος. *Aristoph. Comc.* 889.

Προσαυλίζω, fut. ίσω, in aula sto. Ex αὐλή.

Προσαυξάνω, vel προσαύξω, fut. ξήσω, adaugeo, insuper augeo.

Προσαύξησις, εως, ή, incrementum. A præc.

Προσαυτεργίω, ῶ, fut. ήσω, præterea facio, et operor; (2) insuper excogito.

Προσαυτοχειρία, ή, propria cædes, vel suimet interfectio, *vox suspecta*, Steph.

Προσαφαιρέω, ῶ, fut. ήσω. ρῦμαι, insuper aufero. Προσαφῄρηταί μι ἡ τὰ τιλιυταῖα περιβαλεῖν, *Heliod.*

Προσαφιψίω, ῶ, fut. ήσω, una decoquo.

Προσαφή, ῆς, ή, attactus. A προσάπτομαι.

Προσαφής, ίος, ὁ ἡ ή, attiguus. *Gl. V.* contiguus. Ex πρὸς et ἁφή, *tactus.*

Προσαφίσημι, præterea et alios ad defectionem solicito: προσαφίσαμαι, insuper et ipse deficio.

Προσαφοδιύω, proluviem alvi projicio.

Προσαφρίζω, spuma oppleo.

Προσβαίνω, fut. βήσομαι, adscendo, conscendo. Ἰσθμῷ ναπαίας ἔλιγι προσβαίνων πλάκας, *Eur. Her. Fur.* 961. Οὐκ ἤθελ' ὀρθὸς σανίδα προσβῆναι κάτα, *Id. Hel.* 1271.

Προσβάλλω, adjicio, applico, admoveo, impingo; (2) irruo, adorior, invado, irruptionem vel impressionem facio. Ἐμοὶ πικρὰς ὠδῖνας αὐτῇ προσβαλὼν ἀπολίκται, infligens, *Soph. Trach.* 42. Φθόνῳ τοῖς σοῖσι κἀμοῖς παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ, *Eur. Alc.* 304.

Προσβάρησις, εως, ή, pressus. *Gl. V.* pressio. Ex βαρέω.

Προσβᾶς, aor. 2. part. act. verbi προσβαίνω.

Προσβασανίζω, torqueo insuper, vel torqueo.

Πρόσβασις, εως, ή, adscensus, adscensio; (2) accessus, aditus, adventus. *Gl. V.* adgressio. A προσβαίνω. Unde

Πρόσβατος, η, ον, pervius, accessus.

Προσβασκάνιον, τό, idem quod simplex, *Steph.*

Πρόσβημι, idem quod προσβαίνω, *Hom.*

Προσβιάζω, et προσβιάζομαι, adurgeo, instando cogo.

Προσβιβάζω, fut. άσω, admoveo, adjungo, accedere facio, promoveo.

Προσβιβάω, ῶ, transeo ad. Καὶ τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λίγων, *Aristoph. Av.* 481.

Προσβλαβής, ίος, ὁ ἡ ή, noxius. Ex βλάπτω.

Προσβλάπτω, f. ψω, præterea lædo vel damno adficio, *Arst.*

Προσβλασφημίω, male dico insuper.

Προσβλέπω, f. ψω, obtueor, intueor, adspicio. Προσβλέπειν δ' ἔξεστι σοὶ τὰ τῶδε πράγη, *Soph. Aj.* 346. Κάτω κεκυφὼς, ἡ μηδὲν ἄλλο τῶν ἀπάντων ἐξ ἐναντίας προσβλέπων, *Luc.*

Πρόσβλεψις, εως, ή, adspectus.

Πρόσβλησις, ή, adplicatio, adjunctio, *Ion.*

Πρόσβλητος, η, ον, adjectus, *LXX.* A προσβάλλω.

Προσβοάω, ῶ, acclamo, *Gl. V.*

Προσβονθίω, ad opitulandum accurro, succurro.

Προσβολή, ῆς, ή, adjectus seu adjectio, admotio, contagio; (2) impetus, concursus in prælio, lucta, oppugnatio, v. gr. urbis; (3) appulsus navium ad terram, ἐν προσβολῇ εἶναι, locus dicitur ubi commode appelli ad terram aliquam potest, et ea teneri; (4) aditus, cum ad locum aliquem acceditur. *Gl. V.* offensio, impressio. A προσβάλλω.

Προσβόρειος, προσβόρεος, item πρόσβορρος, et πρόσβορος, ε, ὁ ἡ ή, quod a borea perflatur; (2) ad boream vergens. Ex βορέας.

Προσβραχὺς, ῖα, ὺ, *Gen.* εος, είας, εος, parvus, minime altus, vadosus, *Strab.* 6.

Προσβρίχω, f. ξω, insuper irrigo s. madefacio

Πρόσγειος, ε, ὁ ἡ ή, terræ propinquus et contiguus, humilis. Ex γέα, *contr.* γῆ.

Προσγιλάω, fut. άσω, arrideo Ἄψυχον εἰκὼ προσγιλάσα σώματος, *Eur. Med.* 1165.

Προσγενὴς, ίος, ὁ ἡ ή, cognatus, *Gl. V.* A γίνος vel γίνομαι.

Προσγίγνομαι, vel προσγίνομαι, accedo ad aliquem, alicui me adjungo; (2) adnascor, accedo; προσγίνητο, accessit, aor. 2. προσγενήσεσθαι, affore, *Gl. V.* f. 1. m. Τοῖς γὰρ Ξανθίοις μόχθος ἐ προσγίνηται, *Soph. Trach.* 1189.

Προσγλισχραίνω, fut. ανῶ, magis glutinosum reddo.

Προσγλίχομαι, insuper appeto.

Προσγναθίδιον, ε, τὸ, focale, *Gl. V.* qu. dic. maxillare. Α γνάθος.

Πρόσγραμμα, ατος, τὸ, quod jam scriptis additum est, adscriptio. A προσγράφω.

Προσγραφεὺς, έως, ὁ, adscriptor.

Προσγραφή, ῆς, ή, adscriptio.

Πρόσγραφος, ε, ὁ ἡ ή, adscriptitius; (2) qui annotatur; (3) recens adscriptus, v. gr. civis, miles. A

Προσγράφω, fut. ψω, insuper scribo, scriptis addo, adscribo; (2) adscribo, *i. e.* attribuo. Πυθαγόραν τῇ πολιτείᾳ προσίγραψαν, *Plut.* Εἰθ' ἡ αἰτία προσγίγραπται, δι' ἣν τῶν ἐγίνετο, *Dem.*

Προσγυμνάζω, paulatim exerceo quem. *In med.* paulatim exerceor; (2) exerceo cum aliquo, contendo cum aliquo.

Προσδανείζομαι, insuper mutuum sumo.

Προσδαπανάω, ῶ, fut. ήσω, insuper absumo seu insumo. Καὶ ὅ,τι ἂν προσδαπανήσῃς, *Luc.* 10, 35.

Πρόσδιγμα, ατος, τὸ, susceptio. A προσδέχομαι

Προσδιὴς, ίος, ὁ ἡ ή, qui insuper eget. A προσδέομαι.

Προσδεῖ, *imperson.* opus est. Προσδεῖ τῆς διδασκαλίας ἐμοὶ, *Dem.* Λύσης τι προσδεῖ σ', ἢ φιλεῖς ὕτω φάος; *Eur. Her. Fur.* 90.

Προσδείκνυμι, fut. ξω, insuper ostendo.

Προσδέκτιος, α, ον, recipiendus, admittendus, exspectandus.

Προσδεκτὸς, ὴ, όν, acceptus, gratus.

Προσδέξασθαι, *exspectasse*, aor. 1. inf. med. a προσδέχομαι.

Προσδέομαι, fut. δεήσομαι, insuper egeo; (2) indigeo; (3) insuper rogo, supplex sum. Οὐδενὸς ἐτέρου προσδεόμενον, *Plat.* χρημάτων, *Xen.*

Προσδέρκομαι, adspicio. Τῇ μὲν σ' ἡδέως προσδέρκομαι, partim, *Eur. Or.* 340. τί' ὄψιν, *Id. Hel.* 564.

Πρόσδεσις, εως, ή, alligatio, *Gl. V.*

Προσδεσμεύω, alligo, astringo.

Προσδεσμέω, idem.

Πρόσδετος, ε, ὁ ἡ ή, alligatus.

Προσδεύομαι, opus habeo, *Theoc.*

Προσδέχομαι, fut. ξομαι, admitto; (2) expecto; (3) excipio, sustineo impetum, προσδεχόμενος, operiens, *Ph.* part. præs. Νῦν δέ τινα βία ἐλπίδα προσδέχομαι, *Eur. Alc.* 128.

Προσδέω, alligo, adstringo; προσδεδεμένος, aptus, *Gl. V.* p. pass. part. προσδεθείς, aor. 1 part. pass. alligatus, adnexus. Σαμίης σανίσι προσδήσας, *Pl.*

Προσδηλέω, λῶμαι, insuper noceo, seu perdo.

Προσδιαβάλλω, insuper criminor. Ὡς προσδιαβληθεῖν μᾶλλον εἰς τὸν Λακωνισμὸν, *Plut.*

Προσδιάθεσις, εως, ή, adfectio sive dispositio alia alii superveniens. Ex διατίθημι.

Προσδιαιρέομαι, οῦμαι, insuper divido, nova divisione utor.

Προσδιαιτάω, ῶ, fut. ήσω, apud aliquem victito, *Steph.* Unde

Προσδιαίτησις, εως, ή, conversatio et victus apud aliquem.

Προσδιαλέγομαι, f ξομαι, sermocinor cum aliquo, colloquor, *Gl. V.* adloquor, adfor. Τῷ περιτυχόντι προσδιαλέγεσθαι, *Synes.* Hinc

Προσδιάλεξις, εως, ή, allocutio, colloquium.

Προσδιαμαρτυρίω, insuper testor.

Προσδιαναγκάζω. Vide προσαναγκάζω.

Προσδιανέμω, insuper divido.

Προσδιανοέομαι, οῦμαι, insuper cogito, considero.

Προσδιαπασσαλεύω, trajecto paxillo affigo.

Προσδιαπολεμέω, post alia bello subigo.

Προσδιαπορέω, ῶ, fut ήσω, insuper vel valde dubito.

Προσδιαπράσσομαι, άττομαι, insuper efficio.

Προσδιαρπάζω, insuper etiam diripio.

Προσδιασαφίω, ῶ, fut. ήσω, insuper explico.

Προσδιασαλτίον, nominatim excipiendum, *Steph.*

Προσδιασείλλω, et προσδιασίλλομαι· (1) nominatim excipio et stipulatione caveo; (2) diduco, dilato. Προσδιεσιλλάμην τῷ πορθμεῖ, ἵνα παρὰ τὴν γῆν πλέῃ, *Athen.*

Προσδιασολή, ῆς, ή, exceptio et conditionalis conventio, cum additur, excepto vel præter. A præc.

Προσδιαστρέφω, depravo, corrumpo.

Προσδιασύρω, insuper traduco et carpo.

Προσδιαταράσσω, insuper perturbo.

Προσδιατάσσω, seu τάττω, insuper constituo seu præcipio.

Προσδιατρίβη, ῆς, ή, commoratio in aliqua re, usus frequens. A

Προσδιατρίβω, f. ψω, immoror alicui rei, *Gl. V.* consector; (2) cunctor. Ἑαυτὸν αἰτιάσονται εἰ προσδιατρίβοντές σοι, *Plat.*

Προσδιαφθείρω, insuper corrumpo, aut præterea interficio, insuper perdo. Καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνών, *Soph. Phil.* 76.

Προσδιδάσκω, addoceo. *Gl. V.* insuper doceo.

Προσδίδωμι, insuper do, impertior. *Gl. V.* addo.

Προσδιέρχομαι, insuper percurro et enarro; προσδιελθὼν, aor. 2. part.

Προσδιηγίομαι, insuper narro, narro *simpl.*

Προσδικάζω, adjudico.

Προσδιοικίω, una rego, administro, constituo.

Προσδιορίζω, fut. ίσω, conditionem addo et restringo verbis id quod simpliciter enunciatum erat; (2) insuper explico, explano, exprimo. (2) ἡμέραν καὶ ὥραν προσδιορίζοντας, *Heliodor. 5.*

Προσδιορισμὸς, οῦ, ὁ, circumscriptio verborum et determinatio.

Προσδιώκω, ulterius persequor, insequor.

Προσδοκάω, ῶ, fut. ήσω, exspecto; (2) spero. Ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐγεγηρορῶ τὴν νύκτα πᾶσαν, *Aristoph. Conc.* 32. Τί προσδοκῶσα κίρδος; *Eur. Iph. in Taur.* 1316. Hinc

Προσδοκίω, ῶ, *Ion.* pro προσδοκάω.

Προσδόκημα, ατος, τὸ, exspectatio.

Προσδόκητος, ε, ὁ ἡ ή, qui exspectatur, prævisus.

Προσδοκία, ας, *Ion.* ίη, ης, ή, exspectatio; (2) metus futuri.

Προσδόκιμος, ε, ὁ ἡ ή, qui exspectatur, de quo exspectatio est. *Gl. V.* opinatus, exspectatus.

tus. Μάλιστα γὰρ ἦν τότε προσδόκιμος ὁ περὶ τῶν ὅλων κίνδυνος, *Polyb.* 29, 8, 11. Ab eod.

Προσδοκίμως, *adv.* exspectato, *Gl. V.*

Πρόσδομα, ατος, τὸ, mantissa, *Gl. V.* A προσδίδωμι.

Προσδοξάζω, fut. άσω, opinione aliquid addo.

Προσδοξοποιέω, ῶ, fut. ήσω, variis opinionibus imbuo. Hinc p. part pass. προσδιδοξοποιημένος, variis præterea rationibus imbutus, *ap. Polyb.* Ex δόξα et ποιέω.

Προσδόρατος, ε, ὁ ἡ, ad cœnam utilis. Ex δόρπον.

Προσδραμὼν, aor. 2. p. act. v. προτρέχω. Hinc

Προσδρομὴ, ῆς, ἡ decursus. *Gl. V.* accursus.

Προσδυσκολαίνω, insuper ægre fero, seu indignor.

Προσδωρέομαι, ᾶμαι, insuper dono.

Προσιάω, ῶ, insuper sino; (2) sino, permitto; (3) admitto, accedere sino. Μὴ προσιῶντος ἡμᾶς τῷ ἀνέμῳ, *Act.* 27, 7.

Προσιζήσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi προσζάνω.

Προσιγγιτλῶσι, 3. pl præs. ind. act. *contr.* pro προσσιγγιλάυσι, a προσιγγιλάω.

Προσιγγίζω, fut. ίσω, appropinquo, accedo. Καὶ μὴ δυνάμενοι προσέγγισαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, *Matt.* 2, 4. Καὶ προσιγγίσας ἤριτο, *Polyb.* 39, 1, 4. Hinc

Προσιγγισμός, ῦ, ὁ, appropinquatio. A

Προσιγγράφω, fut. ψω, insuper adscribo vel inscribo. Εἰκότως δ' ὁ προσενιγράψατό τὴν ποίησιν τῇ διαμερτυρίᾳ, *Dem.*

Προσιγγυάομαι, ῶμαι, insuper sponsor fio, insuper spondeo.

Πρόσιγγυς, *superl.* προσιγγύτατα, proxime.

Προσιγκαλίω, ῶ, insuper accuso, seu incuso.

Προσίγκυμαι, incumbo, urgeo, prægravo.

Προσιγκυλιόομαι, f ιύσομαι, insuper adhortor, præterea suadeo.

Προσιγχέω, et -έομαι, adfundo, infundendo addo, *Ath*

Προσιγχρίω, illino, *Ed.*

Προσιδαρίζω, f. ίσω, solo allido; (2) solo æquo; προσηδάφισαι, allisus, applicatus est, perf. pass. 3. sing.

Προσιδιχόμισθα, 1. pl. imperf. ind. med. *Dor.* pro προσιδιχόμεθα, a προσδέχομαι.

Προσιδόκησαν, 3. plur. aor. 1. ind act. verbi προσδοκάω.

Προσιδόκων, imperf. ind. act. *contr.* pro προσιδόκαον.

Προσίδραμον, aor. 2. ind. act. verbi προστρέχω.

Προσίδρια, vel προσιδρία, ας, ἡ, perseverantia in labore, qualis est ejus qui alicui semper adsidet, adsiduitas. *Gl. V.* προσιδρία, sedulitas; (2) obsidio. A

Προσιδρύω, fut. ύσω, adsideo, adsiduus sum; (2) curo, vaco, alicui rei; (3) obsideo. Οἱ τῷ Θυσιαστηρίῳ προσιδρύοντες, 1 *Cor.* 9, 13. Προσιδρύειν πρὸς τὸ δίδιον, *Aristot.* Προσιδρύσων τοῖς καιροῖς, *Polyb.* 38, 5, 9. A

Πρόσιδρος, ε, ὁ ἡ, assessor; (2) adsiduus in re aliqua. Ex ἵδρα.

Προσίειτιν, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poet.* et cum ν, pro προσίησι, a προσίημι.

Προσιδέναι, insuper scire; προσιδέναι χάριν, insuper gratiam habere.

Προσίδον, adspexi; προσιδὼν, intuitus; προσίδωντα, viderint.

Προσίθηκαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi προστίθημι.

Προσιθίζω, adsuefacio. Ταῦτα δὲ ποιῶν ἠγεῖτο προσεθίζειν αὐτὸς θεραπεύειν, *Xen.*

Προσιθισμός, ῦ, ὁ, adsuefactio. A præc.

Προσίθω, 2. sing. aor. 2. imperat. med. *Att.* et *Ion.* pro προσίθεσο, a προσίθημι.

Προσικάζω, fut. άσω, adsimilo, comparo. Τίνι προσικάζω, scil. αὐτόν; *Eur. Rhes.* 697. Πλύτυ γὰρ οἶκος ἄξιος προσικάσαι, *Id. Hel.* 69.

Προσίκελος, ε, ὁ ἡ, et προσίκελος, έλη, ελον, adsimilis.

Προσίκω, fut. ξω, adsimilis sum; (2) videor; προσῖκα, perf. med. προσοικῶς, adsimilis, part. Μῶν σοὶ λίαν φαίνεται προσοικέναι, *Eur. Bac.* 1285. Ἔξωρα πράσσω κοὐκ ἐμοὶ προσοικότα, *Soph. Elect.* 620. Ἃ᾽ᾶ τὰ μὴ προσοικότα, *Id Phil.* 924.

Προσιλίω, ῶ, f. ήσω, contorqueo, convolvo in fascem, collectum contorqueo.

Προσιλήφει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Att.* pro προσιλιλήφει, a προσλαμβάνω.

Πρόσιλος, ε, ὁ ἡ, solis calori expositus Ex ἵλη.

Προσίλω, 2. sing. aor. 2. imperat. med. verbi προσαιρέω.

Πρόσιμι, insum, adsum. Ταῦτα πάντα προσεῖναι δεῖ τοῖς καλῶς πεπολιτευμένοις νόμοις, *Isocr.*

Πρόσιμι, accedo; (2) accedo, *i. e.* adgregor, adeo, *Ph.* partes, a quibus stabam, deserendo ad alios accedo. Οὕτω προσῆσαν τοῖς φάλαγξι ἐπὶ τὸ Κῦρε τράπεσθαι, *Xen.* Προσιέναι μηδένα ἔα πρὸς αὐτὸν, *Aristoph. Thesm.* 939.

Προσίναι, adesse, præs inf. verbi πρόσιμι.

Προσιπεῖν, alloqui, aor. 2. inf. act. verbi προσείπω· προσιπὼν, adfatus. *Gl. V* allocutus. Ἀντὶ τούτων τηνδὶ νυνὶ τὴν Θεὸν προσίπατε, *Aristoph. Pace*, 579. Προσεῖπε δ' Ὀρέστα; λάκαιναν κόρην, *Eur. Or.* 1415.

Προσίρηκα, allocutus sum.

Προσίρω, annecto.

Πρόσισις, ν. sing. ind. act cum ν, a πρόσιμι.

Προσίσσω, sum similis; item comparo.

Προσισσπράττω, insuper exigo, *Steph.*

Προσισσφέρω, infero ad quem.

Προσισφορὰ, ᾶς, ἡ, præmium, *ap. Jos.* si sanus locus, *Ern.*

Προσίσχον, imperf ind act. verbi προσίσχω.

Προσίσω, fut. ίσω, ante aliquem concutio, al. προσσείω. Vide προσανασείω

Προσικβαίνω, ex mea nave transilio in aliam (sc hostilem).

Προσικβιάω, simul exclamo.

Προσικδέρω, excorio.

Προσικδιχομαι, excipio, sustineo.

Προσικδιδάσκω, insuper doceo quoque.

Προσικίατο, 3. pl imperf ind. med *Ion.* pro προσίκιντο, a πρόσειμαι.

Προσίκιτο, 3. sing. imperf. ejusd.

Προσικζητέω, insuper inquiro.

Προσικθλίβω, fut. ψω, insuper exprimo.

Προσικκαίω, insuper exuro, vel insuper accendo. Προσικκαῦσαι ὀργῇ, *Luc.*

Προσικκαλύπτω, aperio, demonstro.

Προσίκκιμαι, promineo.

Προσικλίγω, -γομαι, deligo insuper. Προσικλίγονται δ' ἔστι πάλιν αὐτοὶ τὲ ἵσως ὑραγύς, *Polyb.* 6, 24, 2.

Προσικλογίζομαι, fut. ίσομαι, insuper expendo.

Προσικλύω, debilito.

Προσικολλήθη, 3 sing. aor. 1. ind. pass. verbi προσκολλάω.

Πρόσικοψαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi προσκόπτω.

Προσικμαίνομαι, etiam insanio, præterea in furorem agor, *Aret.*

Προσικτίκαω, f ψω, insuper mitto. Πιζύς τι, ὅτις ἐδύναντο, προσιξίπιψαν, *Xen.*

Προσικπηδάω, ῶ fut. ήσω, exsilio seu prosilio.

Προσικπίπτω, aberro, excido, recedo.

Προσικπονέω, ῶ, præterea laboro, allaboro.

Προσικποτίον, insuper ebibendum.

Προσικπρίαμαι, insuper emo.

Προσικπυρόω, ῶ, magis accendo, valde inflammo. Ἱκανὸν δὲ ᾖ αὐτὸ βλάκα ἰραχὴν προσικπυρῶσαι, *Luc.*

Προσικσπάω, una extraho.

Προσικτατιτιόω, ῶ, insuper deprimo.

Προσικτία, et προσικτίον, *adv. poss.* attendendum. Προσικτίον μᾶλλον τῇ ἰυκαιρίῃ, *Aret.* A προσίσχω.

Προσικτήσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi προσκτάομαι

Προσικτικὸς, ἡ, όν, attentus, accuratus; (2) attentum faciens. Comp. προσικτικώτερος. A προσίσχω.

Προσικτικῶς, *adv.* attente.

Προσικτίλλω, simul evello.

Προσικτυφλόω, insuper, simul excæco.

Προσικύλισα, aor. 1. ind. act. verbi προσκυλίω.

Προσικύνει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro προσεκύνει, a προσκυνέω.

Προσίκυρσα, *appuli*, aor. 1. ind. act. *Æol.* pro προσέκυρσα, a προσκύρω.

Προσικφέρειν, insuper pendere, *Polyb.* 3, 27, 8.

Προσικφοβέω, simul terreo.

Προσικχλευάζω, irrideo, vel etiam irrideo.

Προσιλάβετο, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi προσλαμβάνω.

Προσιλασία, ας, ἡ, de navibus, appulsus; de equis impetus. A

Προσίλασις, ἡ, impetus, *impr.* equitum, v. gr. in hostem. A

Προσιλαύνω, advehor; (2) impetum facio. Αὐτὸς δὲ τοῖς ἵπποις προσιλάσας πρὸς τὰ τῶν Μήδων φρούρια, *Xen.* Ἐξαπλισάμενος προσήλασε τῷ ἵππῳ, *Ibid.*

Προσιλεῖν, contumelia vel injuria afficere, ὑβρίζειν, ab Elide urbe Arcadiæ, vel ab ipsis Arcadibus convitiatoribus, qui προσίλητοι dicebantur; προσιλῶμεν, contumelia afficimus, *Lex.*

Προσίλικτο, 3. sing plusq. perf. ind. med. *Poet.* pro προσιλίλικτο, a προσλίγω.

Προσιλίξατο, 3. sing. aor. 1. ind med.

Προσίλυσις, ως, ἡ, accessus, *Gl. V.* προσίλυσις κληρονόμων, accretio, *Ph.* supplicatio Deorum, *Ern.* A προσέρχομαι.

Προσιλιύσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. verbi προσέρχομαι.

Προσιλήλυθε, *accessit*, 3. sing perf. ind med.

Προσιλήνιος, idem quod

Προσίληνος, qu. dic. antelunis, *i. e.* antiquior luna. Arcades ob antiquitatem dicebantur προσίληνοι. A σελήνη, *luna.*

Προσιλθὼν, aor. 2. part. act. verbi προσέρχομαι.

Προσιλύω, f. ύσω, attraho, adprimo, v gr. ad pectus; (2) ad pectus applico, complector. Τῇ δὲ ἑτέρᾳ χειρὶ τὸν μέγιστον τῶν ἄρτων προσιλύσατο, *Ælian. V. H.* 2, 17. (2) λάβε σὺ παῖδ' ἐν ἀγκάλῃσι, καὶ προσίλυσαι, *Eurip. Hipp.* 1432. Προσίλυσαί νιν ὕπνος Θεσμίνῃ, *Id. Iphig. in Aul.* 1452.

Προσίλκω, fut. ξω, attraho extraho; (2) illicio, sc in fraudem. Ἃ μ' ἰδίλοντα προσίλκει καλλιρόοισι πειθοῖς, *Pind. Ol.* 6, 142.

Προσιλλείπω, insuper deficio.

Προσιλπίζω, *spero.*

Προσιλυτρόω, ῶ, circumposito involucro munio et intego Ex ἔλυτρον.

Προσιλώδης, ες, ὁ ἡ, palustris.

Προσιμβαίνω, insuper ingredior, ingredior; descendo in; insulto; προσιμβῆναι, insultare, a. 2. inf. Προσιμβαίνειν εἰς ὕδωρ, *Dosc* Οὐ γὰρ θανόντι γ' προσιμβῆναι σοι χρή; *Soph. Aj.* 1365.

Προσιμβάλλω, insuper adjicio, immitto, &c.

Προσιμβριμάομαι, ῶμαι, fremo in aliquem, amplius minor; προσιμβριμησάμην, aor. 1. med.

Προσίμινε, 3. sing imperf. indic. act. verbi προσμίνω.

Προσίμ-ξα, aor. 1. ind. act. verbi προσμίγνυμι.

Προσιμματεύω, contrecto.

Προσιμπάσσω, fut. άσω, præterea inspergo.

Προσιμπιδίω, ῶ, fut. ώσω, insuper confirmo.

Προσιμπικραίνομαι, f. νῶμαι, insuper exacerbor in re aliqua.

Προσιμπίπτω, incido in, insuper incido.

Προσιμπίμπρημι, vel προσιμπιμπράω, fut. ήσω, *Aret.* idem quod

Προσιμπρήθω, f. ήσω, insuper vel præterea incendo inflammo; aor. 1. προσιμπρῆσαι.

Προσιμφανίζω, declaro, insuper declaro.

Προσιμφιρὴς, ίος, ὁ ἡ, similis, adsimilis.

Προσιμφίρω, similis sum.

Προσιμφορίω, insuper ingero, inculco, seu ingero, *simpl.*

Προσινδείκνυμι, insuper demonstro.

Προσίναγχος, *adv.* nuper. Ἐξήπτησι τις τῶν φιλοσόφων προσίναγχος, *Longin.* 44.

Προσινιδεύω, insidior, in insidiis sum.

Προσίναχι, 3. sing. imperf. act. *Dor.* pro προσίνηχε, a προσνήχω.

Προσινθυμητέον, *adv. posit.* insuper cogitandum.

Προσινεγκάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. v. προσφέρω. Unde

Προσ-

Προσενεκτέον, *adv. pros.* adferendum, offerendum.
Προσενιχθέντας, acc. pl. aor. 1. part. pass.
Προσενίσσω, seu προσενίσσω, alloquor, compello. Παλαιᾶ σ' ἡμέρᾳ προσενίσσω; *Eur. Rhes.* 388. Ὅωσ δὲ χαίρειν τὸν ξένον προσενίσσω; *Id. El.* 555. Αὐτίκα δ' ἐκ μεγάρων Χείρωνα προσήνισσε φωνᾷ, *Pind.*
Προσενεχυράζω, pignora capio ex aliquo.
Προσενήνοχε, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro προσήνοχε, a προσφέρω.
Προσενθυμεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. *contr.* pro προσενθυμίσεται, a προσενθυμέω, præterea cogito.
Προσεννοέω, ῶ, f. ήσω, una cogito et mente concipio.
Προσενοίκησις, εως, ἡ, habitatio apud aliquem.
Προσενοχλέω, magis turbo, molestia adficio.
Προσενυβρίζω, etiam contumelia adficio.
Προσενυφαίνω, et *ομαι*, una intexo.
Προσενόω, ῶ, fut. ώσω, adjungo. Hinc aor. 1. part. pass. προσενωθείς, unitus.
Προσεντείνω, magis intendo; (2) magis cædo.
Προσεντέλλω, et προσεντέλλομαι, insuper mando seu injungo. Προσεντειλάμενος ὕπνον σπεῦδειν, *Xen. Cyr.* 4, 21.
Προσενέπτω, insuper genero.
Προσεξαγριαίνω, etiam irrito, ad iram provoco.
Προσεξαιρέομαι, ῆμαι, insuper eximo.
Προσεξαίρω, amplius extollo.
Προσεξαμαρτάνω, amplius erro.
Προσεξανδραποδίζομαι, etiam in servitutem redigo.
Προσεξαπατάω, ῶ, fut. ήσω, insuper decipio.
Προσεξαπλόω, insuper, etiam explico, seu expono.
Προσεξάπτω, magis accendo, seu irrito.
Προσεξασκέω, magis excolo, et excolendo orno.
Προσεξελαύνω, (insuper) impetum facio, erumpo, de equitatu, aut classe.
Προσεξελέγχω, f. ξω, præterea demonstro, arguo, convinco.
Προσεξελίσσω, insuper educo, v. gr. exercitum.
Προσεξεργάζομαι, f. άσομαι, insuper conficio et absolvo.
Προσεξερείδομαι, innitor alicui.
Προσεξέρχομαι, accedo, appropinquo.
Προσεξετάζω, una, simul, præterea exploro, quæro.
Προσεξευρίσκω, præterea invenio, invenio aliquid novi.
Προσεξηγέομαι, ῆμαι, insuper narro, præterea narrando adjicio; a. 1. part. med. προσεξηγησάμενος.
Προσεξηπειρόω, ῶ, in continentem verto.
Προσέξις, εως, ἡ, attentio. A προσέχω.
Προσεξίστημι, valde perturbo.
Προσεοικότας, acc. pl. perf. part. med. a προσείκω.
Προσεπαγγέλλομαι, adpromitto. *Gl. V.* simul promitto.
Προσεπάγω, subjungo, addo etiam.
Προσεπαινέω, ῶ, f. ήσω, insuper laudo, collaudo.
Προσεπαίρω, attollo, *Gl. V.* Προσεπήρθη ὑπὸ τῆς ξυμμαχίας, *Arrian. Hist. Alex.* 4, 5.
Προσέπαισεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν, a προσπαίζω.
Προσεπαιτιάομαι, ῶμαι, insuper accuso.
Προσεπανέρομαι, insuper interrogo.
Προσεπαπειλέω, insuper minor.
Προσεπαράομαι, -ῶμαι, fut. άσομαι, insuper imprecor.
Προσεπαρέχω, præterea impero.
Προσεπαυξάνω, fut. ξήσω, aor. 1. προσεπηύξησα, insuper augeo.
Προσεπαυρίσκομαι, una, insuper fruor.
Προσεπεπείν, iterum ac tertio dixisse vel edicere.
Προσεπεισφέρω, insuper induco; (2) cum χάριν, habeo, refero gratiam Λείψανα τῶν Ἰλιακῶν παθημάτων διὰ τῆς Ὀδυσσείας προσεπεισφέρειν, *Longin.* 9.
Προσεπελπίζω, fut. ίσω, insuper spem injicio.
Προσεπεμβαίνω, insuper inscendo, insulto.
Προσεπεμβάλλω, adjicio.
Προσεπεξεργάζομαι, f. άσομαι, insuper expolio, aliam expolitionem addo. Hinc
Προσεπεξεργασία, ας, ἡ, expolitio secunda.
Προσεπεξευρίσκω, insuper invenio.
Προσεπεξηγέομαι, ῆμαι, fut. ήσομαι, insuper enarro.
Προσεπέπω, addo dicendo, præterea dico.
Προσεπερωτάω, insuper vel præterea interrogo, *Steph.*
Προσέπεσεν, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ν, pro προσέπεσε, a προσπίπτω.
Προσεπεύχομαι, f. ξομαι, insuper precor; opto.
Προσεπηριάζω, addo contumeliam, injuriam, damnum.
Προσεπιβάλλω, adjicio.
Προσεπιβλαστάνω, fut. στήσω, incrementum germinum suscipio.
Προσεπιβλέπω, insuper inspicio.
Προσεπιβοάω, insuper acclamo.
Προσεπιβουλεύω, insidior.
Προσεπιγεννάω, ῶ, insuper ingenero.
Προσεπιγίγνομαι, adnascor, accedo.
Προσεπιδείκνυμι, fut. ξω, insuper ostendo.
Προσεπιδείξαιμι, aor. 1. opt. med.
Προσεπιδισμῶ, alligo, *Gl. V.*
Προσεπιδέω, alligo, adstringo.
Προσεπιδημέω, peregre veniens aliquo diverto.
Προσεπιδιδάσκω, fut. άσω, præterea doceo.
Προσεπιδίδωμι, fut. δώσω, insuper addo.
Προσεπιδοξάζω, approbo mea opinione, al. coopinor.
Προσεπιζευγνύω, adjungo, *Gl. V.*
Προσεπιζητέω, ῶ, insuper inquiro. Ὁμοιός ἐστιν ἀμπέλῳ βότρυν ἐνεγκούσῃ, ᾧ μηδὲν ἄλλο προσεπιζητοῦμεν, *M. Anton.* 5, 4.
Προσεπιθεωρέω, præterea observo.
Προσεπικαλλωπίζω, interpolo formam, arte augeo et quæro pulchritudinem.
Προσεπικαλέω, accuso præterea.
Προσεπικαταδέω, insuper impono et alligo.
Προσεπικατατείνω, insuper intendo, augeo, v. gr. vocem, motum, &c.
Προσεπικηρύσσω, simul edico.
Προσεπικοσμέω, ῶ, fut. ήσω, insuper orno.
Προσεπικρατέω, rursus vinco.
Προσεπικρεμάω, insuper appendo.
Προσεπικρούω, illido, allido, impingo.
Προσεπικτάομαι, ῶμαι, insuper adquiro.
Προσεπιλαμβάνω, insuper adsumo.
Προσεπιλέγω, f. ξω, dictis addo, insuper dico.
Προσεπιμανθάνω, addisco præter superiora.
Προσεπιμελῶμαι, insuper curo.
Προσεπιμετρέω, ῶ, f. ήσω, ultra mensuram admetior, ad cumulum addo, largior. Προσεπιμετροῦντες ἴτι πλέον τούτων, *Luc.*
Προσεπινοέω, ῶ, f. ήσω, recens excogito, excogitatis adjicio.
Προσεπιορκέω, falsiter dejero, *Ar.*
Προσεπιπάσσω, vel προσεπιπάττω, f. άσω, præterea inspergo, *Aret.*
Προσεπιπίπτω, incido, incumbo.
Προσεπιπλέω, adnavigo.
Προσεπιπλήττω, fut. ξω, insuper increpo.
Προσεπιπονέω, ultra laboro.
Προσεπιῤῥέω, ῥύω, ῥυσέω, adfluo.
Προσεπιῤῥώννυμι, insuper corroboro, vires addo.
Προσεπισεμνύνω, alio insuper honore adficio.
Προσεπισημαίνομαι, una indico, demonstro.
Προσεπισιτίζομαι, rem frumentariam adaugeo, novo me commeatu instruo.
Προσεπισκευάζω, una amplius apparo, instituo
Προσεπισκώπτω, insuper cavillor, illudo.
Προσεπισπάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, adjungo mihi, insuper attraho, assumo.
Προσεπίσταμαι, scio.
Προσεπιστείχω, leniter, sensim accedo.
Προσεπιστέλλω, insuper mando, jubeo.
Προσεπισυνάπτω, adjungo, *Gl. V.*
Προσεπισφάττω, fut. ξω, insuper, cum aliis jugulo, post alios jam mactatos.
Προσεπισφραγίζομαι, fut. ίσομαι, insuper sigillo meo comprobo.
Προσεπισχυρίζω, insuper confirmo et corroboro.
Προσεπισωρεύω, adaggero. *Gl. V.* accumulo.
Προσεπισταλαιπωρέω, plus ærumnarum perfero, persevero in tolerandis ærumnis.
Προσεπιστάτω, f. ξω, insuper impero seu mando.
Προσεπιτείνω, intendo, augeo; (2) *cum acc. pers.* magis premo, vexo.
Προσεπιτερατεύομαι, insuper prodigiose adfingo.
Προσεπιτέρπομαι, insuper oblector.
Προσεπιτίθημι, insuper addo; (2) addo.
Προσεπιτιμάω, ῶ, f. ήσω, insuper increpo, increpo.
Προσεπιτραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragice rem exaggero.
Προσεπιτρέπω, insuper permitto, trado, mando.
Προσεπιτρίβω, f. ψω, majori molestia adficio; (2) adfligo, attero.
Προσεπιτροτεύω, diutius tutor sum; *pass.* diutius in tutela sum.
Προσεπιτυγχάνω, simul consequor, impetro.
Προσεπιφέρω, infero, addo.
Προσεπιφημίζω, insuper rumorem spargo.
Προσεπιφθέγγομαι, accino, acclamo, *de hominibus et avibus.*
Προσεπιφοιτάω, accedo, advenio.
Προσεπιφύομαι, insuper adnascor.
Προσεπιφωνέω, ad extremum addo in dicendo.
Προσεπιχαρίζομαι, ultra, præterea gratificor.
Προσεπιχειρέω, ῶ, fut. ήσω, insuper adgredior.
Προσεπιχέω, adfundo, præterea infundo.
Προσεπιχόω, ῶ, insuper obturo et operio, terra adgesta obruo, *R.*
Προσεπλάκην, a. 2 ind. pass. verbi προσπλέκω.
Προσεποιεῖτο, 3. sing. imperf ind. pass. *contr.* pro προσεποιέετο, a προσποιέομαι.
Προσεπόμνυμι, juro insuper, *Gl. V.*
Προσεπομόω, idem.
Προσεποφλισκάνω, præterea debeo.
Προσέπταισε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi πρόσπταίω.
Προσέπτυκτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi προσπτύσσω.
Προσέπτω, inus. Vid. προσπτῆν.
Προσερανίζω, collectam addo, seu congero, cumulo.
Προσεργάζομαι, fut. άσομαι, præterea facio seu efficio, lucrifacio. Ἡ μνᾶ σε προσεργάσατο δέκα μνᾶς, *Luc.* 19, 16.
Προσερείδω, f. ίσω, applico, adapto aliquid alicui rei; (2) adfigo vel insuper fulcio et firmo. *Gl. V.* defigo; (3) obsideo, v. gr. urbem; *med.* adnitor alicui rei, innitor, fretus sum, confido; (4) studiose et pertinaciter rem consector.
Προσερείσεις, 2. sing. f. 1. ind. act.
Προσερεύγω, ομαι, cum ructu adflo; (2) de mari, fluctus adspergere, *Il.* 15, 621.
Προσερέω, *Ion.* pro προσερῶ, alloquar. Ἄμεινον δή σε προσερεῦσι νῦν οἱ ἰατῆδιοι, *Plat. Phæd.* 3. perf. act. προσείρηκα.
Προσερίζω, certo, *Theocr.*
Προσέρομαι, f. ήσομαι, insuper interrogo; προσήρετο, interrogabat, imperf.
Προσερπύζω, fut. ύσω, adrepo.
Προσερπύω, idem.
Προσέρπω, idem; (2) advenio velut reptando. Τύμβῳ προσέρπειν ἄσσον, *Soph. El.* 906.
Προσερρήθην, aor. 1. pass. verbi inusit. *compellatus sum.* Κἴτις ἦν ἕτω κακὸς ὃν ἃ προσῖπε, καὶ προσερρήθη πάλιν, *Eurip. Alc.* 192.
Προσέρχομαι, adeo, accedo, advenio, adgredior, interpello, *Gl. V.* (2) coeo; (3) supplici ter adeo; (4) propinquitate conjunctus sum cum aliquo; (5) in concionem prodire, προσερχόμενος, adiens, *Ph.* προσῆλθεν, accessit, *Ph.* aor. 2. πρόσιλε, accede, *Gl. V.* προσέλθοιμι, accesserim, *Ph.* Πρὸς τὰς Καλιάρχας προσῆλθες; *Aristoph. Av.* 1217. Προσέρχεσθαι τῇ βουλῇ, *Dem.*
Προσερωτάω, ῶ, insuper interrogo. Τοῖς λιχθεῖσί τι προσερωτήσαι, *Æl. V. H.* 4, 17.
Προσέσθαι, *admissilis*, 2. pl. aor. 2. ind. med. verbi προσίημαι.
Προσεσπέριος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, occidentalis.
Προσέσχατος, ν, ὁ ᾱ ἡ, contiguus, conterminus.
Προσέσχηκε, 3. sing. perf. ind. act. v. προσέχω.
Προσεταιρίσμαι, ῦμαι, idem quod
Προσεταιρίζω, et *med.* προσεταιρίζομαι, mihi sodalem seu socium adscisco, mihi amicum adjungo,

adjungo, concilio. Περιπέμπει προσταιριζόμενος τὲι βασιλέας, *Appian.*

Προσταιρικός, ἡ, όν, in societatem et adjumentum adscitus, sodalis. A præc.

Προσίταξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi προστάττω.

Προστιθεῖ, 3. sing. a. 2. ind. act. v. προσίθημι.

Προστικτέον, *adv. posit* admittendum. A προστίημι.

Προσέτι, *adv.* adhuc, insuper, præterea.

Προστίθει, 3. sing imperf. ind. act. *contr.* pro προστίθειε, a προστίθεω.

Προστίθετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi προτίθημι.

Προσυεργετέω, insuper benefacio

Προσυκατήριον, ε, τό, locus in quo precamur. A προσεύχομαι.

Προσυκτικὸς, ἡ, όν, in precationibus assiduus.

Προσεύξομαι, f. 1. ind. med. verbi προσεύχομαι.

Προσυποτρίω, ῶ, et προσυποτρίομαι, οῦμαι, præterea mihi adquiro. Οὗτός ἐσθ' ὁ νόμος ὁ ποιῶν προσυποτρίεσθαι, *Dem.*

Προσυρίσκω, ultra invenio. Ὃν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ μόνον προσεῦρον πιστὸν, *Soph. El.* 1368.

Προσυσχολίω, ῶ, f. ήσω, operam pono in; (2) accurate contemplor.

Προσεύτροχος, ε, ὁ ᾗ ή, etiam bene currens vel volubilis. Προσεύτροχα βλέφαρα, *Aret.*

Προσευχὴ, ῆς, ἡ, precatio. *Gl. V.* obsecratio, oratio, locus, seu sacellum precibus destinatum ap. Judæos, proseucha.

Προσεύχεμαι, f. εὔξομαι, precor, preces fundo, oro. *Gl. V.* obsecro, adoro. Ἴθι νῦν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς, *Aristoph. Ran.* 1004. Προσευχόμισθα τοῖτι σοῖς ἀγάλμασι, δέσποινα Κύπρι, *Eur. Hipp.* 121. Προσευξάμην σε, *Idem, Tro.* 888.

Προσέφερεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν, a προσφέρω.

Προσεφευρίσκω, insuper adinvenio, insuper comminiscor.

Προσέφην, aor. 1. ind. act. verbi πρόσφημι.

Προσεφώνεον, 3. pl. imperf ind. act. v. προσφωνέω.

Προσεχεία, ἡ, idem quod προσοχὴ, *Suid.*

Προσεχέστερον, *adv.* attentius; προσεχέστερος, propior. A

Προσεχὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, attentus, intentus. *Gl. V.* sectator, qui se sectatorem alicui exhibet; (2) continens, contiguus, cohærens, proximus, finitimus; (3) obversus, apertus, importuosus Προσεχὴς αἰγιαλὸς, littus apertum et ventis expositum. Ῥακιώδης γὰρ καὶ προσεχὴς ὁ πλησίον αἰγιαλὸς, *Strab.* 5, 373, quæ vox immerito suspecta videbatur τῷ πάνυ Casaubono. Ἐπὶ τάδε τῆς πόλεως ὁρμεῖν ἐκ ἐδύνατο, διὰ τὸ προσεχεῖ εἶναι ἀκτὰς τοῖς ἐτησίαις, *Anonym. apud Suid.* A προσέχω.

Προσέχοντος, gen. sing. præs. part. act. verbi προσέχω.

Προσεχόντως, *adv.* attente. Ab eod.

Προσέχω, attendo, intendo, animadverto; (2) obtempero; (3) applico, v. gr. navem; προσέχομαι, adhæreo, adhæresco. Προσέχειν τὸν νῦν ὡς οἷόν τι μάλιστα, quam maxime, *Plut.* τίνι τρόπῳ προσέχῃς τὴνδε γῆν πλέων; adnavigasti, *Soph. Phil.* 253.

Προσεχῶς, *adv.* attente, studiose; (2) proxime.

Προσιψιὰ, ᾶς, vel προσιψία, ἡ, alloquium.

Προσίψημα, τὸ, cibus coctus. A

Προσίψω, una coquo, aliis additum coquo, incoquo.

Προσιὼντος, gen. sing. præs. part. act. a προσιάω.

Προσιῴξαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Att.* pro πρόσωξαν, a προσοίγω.

Προσιῷος, ε, ὁ, orienti vicinus, qui versus orientem habitat.

Προσζευγνύω, adjungo; προσζύγης, adjunctus es, implicatus es, a. 2. part. pass. Ὦ τλῆμον, οἵᾳ συμφορᾷ προσιζύγης; *Eur. Hipp.* 1391.

Προσζημιόω, ῶ, f. ώσω, insuper damno adficio.

Προσῆ, 3. sing. præs. conj. verbi πρόσιμι.

Πρόσηλος, ε, ὁ, adolescens, puber, qui puberratem attigit; proximus pubertati, *Gl. V.* Ex ἥβη.

Προσήγγισαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi προσεγγίζω.

Προσῆγεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum ν, a v. προσάγω.

Προσηγόρευκε, 3. sing. perf. ind. acti v. προσαγορεύω.

Προσηγορέω, ῶ, compello, alloquor. Προσηγορήσων εἶμι ἓξ ὡσῶν πόλιν, *Eur. Ph.* 996.

Προσηγόρημα, ατος, τὸ, alloquium; (2) salutatio; (3) appellatio. (3) ὦ πικρὸν φίλων προσηγόρημα ματέρων, *Eurip. Suppl.* 802. A præc.

Προσηγορία, ας, ἡ, allocutio, alloquium, compellatio. *Ph.* appellatio, salutatio, vocabulum. A προσήγορος. Hinc

Προσηγορικὸς, ἡ, όν, appellativus, salutatorius. *Gl. V.* προσηγορικὸν, appellativum.

Προσηγορικῶς, *adv.* appellative, *Gl. V.* A pr.

Προσήγορος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui alloquitur, salutat, ut familiaris, comis, qui adire obvium quemque in via, nominatim appellare et ultro alloqui et sermones conserere amat. Εὐγμάτων προσήγορος, qui preces adhibet, *Soph. Antig.* 1185. Τῷ προσήγορος; quis me adloquetur? *Id. Phil.* 1253. Ex ἀγορέω.

Προσήδομαι, delector ad rei alicujus sensum et perceptionem. Ex πρὸς et ἥδω.

Προσῆϊκται, 3. sing. perf. indic. pass. *Ion.* pro προσεῖκται, a προσοίκω.

Προσήκατο, *admisit*, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi προσίημι.

Προσήκοντος, gen. sing. præs. part. act. verbi προσήκω.

Προσηκόντως, *adv.* convenienter, decenter, recte; congruenter, *Gl. V.* A

Προσήκω, pertineo, attineo, cognatus, conjunctus sum; (2) venio. (2) ἐνταῦθ' ἱλπίδος προσήκομεν, *Eur. Or.* 692. Προσήκει, *impersonal.* convenit, *Ph.* προσῆκεν, attinet, *Ph.* προσήκοντες, pertinentes, necessarii, *Gl. V.* προσῆκον, conveniens, congruum; *Ph.* opus, *Gl. V.* τὰ προσήκοντα, officia. Οὔτε γένει προσῆκεν ἐμοὶ ἢ ἀνδρώπος ὧδιν, *Dem.* Οἱ τούτων προσήκοντες, *Plut.*

Προσῆλθον, aor. 2. ind. act. verbi προσέρχομαι.

Προσήλιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, soli expositus, solem spectans; apricus, *Gl. V.*

Πρόσηλος, ε, ὁ ᾗ ἥ, idem.

Προσηλόω, ῶ, fut. ώσω, adfigo, *Gl. V.* προσεληλωμένος, clavis affixus, perf. part. pass. Προσηλώσας αὐτὸ τῷ σανιδῷ, *Col.* 2, 14. ᾧ προσηλῶσαι δίκαι, *Luc.* Ab ἦλος.

Προσήλυσις, εως, ἡ, adventus, accessus. A προσέρχομαι.

Προσηλύτευσις, εως, ἡ, habitatio in loco aliquo instar advenæ seu peregrini. A

Προσηλυτεύω, fut. εύσω, sum advena. A

Προσήλυτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, advena; (2) opp. civi, estque inquilinus; (3) qui se creditori sponte in nexum dedit; (4) proselytus, qui a Gentilismo se contulit ad Judaismum. A προσέρχομαι.

Προσήλωσις, εως, ἡ, adfixio. A προσηλόω.

Πρόσημαι, adsideo, obsideo.

Προσημαίνω, ante significo, portendo. Κατὰ σπλάγχνων στύγας μάντεις προσημαίνουσιν, *Eur. Suppl.* 213. Προσημαίνουσι ἅ τε χρὴ ποιεῖν, ᾗ ἃ ἐ χρὴ, *Xen.* Hinc

Προσημαντικὸς, ἡ, όν, futurum portendens.

Προσημασία, ας, ἡ, portentum aliquid præsignificans.

Προσημειόω, præsignifico, *med.* prænoto. Τὲς μυκτῆρας προσημειωμένους τὸν θάνατον, *Joseph. Maccab.* 15.

Πρόσημον, ου, τὸ πρόσσημον, τὸ, signum, *impr.* mortis. A σῆμα.

Προσῆν, imperf. ind. act. verbi πρόσιμι.

Προσηνδραποδίσθαι, perf. inf. verbi προσανδραποδίζομαι.

Προσήνυκαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi προσφέρω.

Προσηνίκαστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, vento expositus, auræ patens Ab ἄνεμος.

Προσηνίχθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. προσφέρω.

Προσηνὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, bonus, benignus. *Ph.* gratus, lenis, acceptus, affabilis; προσηνὲς, jucundum, *Ph.* Ab ἠῦς.

Προσηνῶς, *adv.* benigne, leniter.

Προσῆπαν, ante macero, &c. mitescere sino.

Προσηρτημένοι, nom. pl. perf. part. pass. verbi προσαρτάομαι.

Προσηύδα, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro προσηύδαι, a προσαυδάω.

Προσηύξαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi προσεύχομαι.

Προσῆχε, 3. sing. perf. ind. act. verbi προσέχω.

Προσηχέω, ῶ, f. ήσω, circumsono, sono impello.

Προσηχὴς, ὲς, circumsonus.

Προσῳῷος, α, ον, ad auroram spectans, orientalis.

Προσδακίω, adsideo, insideo. A θᾶκος.

Προσθάλπω, foveo insuper.

Πρόσθε, et πρόσθεν, *adv.* ante, coram, prius. Πλῆθι πρόσθε βαλόντες, *Il.* 23, 639. *Numero superantes.* A πρό.

Προσθεῖναι, aor. 2. inf. act. verbi προσίθημι.

Προσθείσης, gen. sing. a. 2. part. act. f. g.

Πρόσθεμα, ατος, τὸ, id ipsum quod apponitur, additamentum. *Gl. V.* appendix; (2) penis, *Ph.* (3) clunis, *Hes.* (2) τῶν παίδων, Διόδωρος τὰ προσθέματ' εἰς τρία πίπτει σχήματα, *Analecta Brunckii*, 2, 359. A προσίθεμαι.

Προσθέμενον, acc. sing. aor. 2. part. med. verbi προσίθημι. Unde

Πρόσθεσις, εως, ἡ, appositio, admotio, applicatio, additio, adjectio. *Gl. V.* additamentum, augmentum, incrementum.

Προσθετέον, *adv. posit.* addendum.

Πρόσθετος, ε, ὁ ᾗ ἡ, apposititius, addititius; (2) addictus et deditus sua sponte in servitutem; (3) etiam de coma fictitia et additia.

Προσθετὸς, ἡ, όν, idem. *Gl. V.* accessivus.

Προσθέω, accurro. Οἱ δὲ, προσθέοντες καὶ προστελαύνοντες ἠόντιζον, *Xenoph. Cyri Exped.* 6, 2, 5.

Πρόσθη, ης, ἡ, idem quod πρόσθεσις.

Προσθήκη, ης, ἡ, additamentum, accessio, incrementum, auctus, adjectio; προσθῆκαι, accessiones, *Ph.* προσθήκη ποταμοῦ, alluvio, *Gl. V.* Προσθήκη τὴς γυναικὸς, *Plut.* Ab eod.

Πρόσθημα, ατος, τὸ, appendix, auctarium, additamentum. Ὀλίγῳ δεῖν ἐ φορήματι, ἀλλὰ προσθήματι ἰοίκασιν, *Xen. Memor.* 3, 10, 13. Προσθήματ' ἀγλαΐας, *Eurip. El.* 192.

Προσθήσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. v. προσίθημι.

Προσθιγγάνω, attingo, prehenso. Ἀπάσης δίξῆς προσθιγγάνων, *Eur. Iph. in Au.* 343.

Προσθίγω, fut. θίξομαι, idem. Ὅτ' ἔτι λεύσσῃς ἡμῖν ἔτι θυμάτων παρὴν ἑκήλοις προσθιγεῖν, *Soph. Phil.* 9. Μή σε προσθίγω γενιάδος, *Eurip. Hec.* 350.

Πρόσθιος, ία, ιον, anterior. A πρόσθε.

Προσθλίβω, fut. ψω, apprimo, v. gr. pectori, amoris causa; (2) attero; (3) adgravo.

Πρόσθλιψις, εως, ἡ, adpressio, *Gl. V.* A præc.

Προσθόδομος, ὁ, qui ante domum habuit, incoluit. *Æsch.* anterior pars domus.

Προσθροῖω, ῶ, alloquor, *R.*

Προσιατρεύω, curo ægrotum.

Προσιδεῖν, adspicere; προσιδὼν, intuitus. Ὁπότε κεν δὴ πάντες ἰλαυνομένην προσίδωνται, *Od.* 13, 155. A προσείδον.

Προσίεμαι, admitto; προσηκάμην, admisi, *Gl. V.* a. 1. med. A προσίημι.

Προσιέναι, præs. inf. act. *per Metathes.* pro προσεῖναι, a πρόσιμι.

Προσιζανω, adsideo, hæreo, adhæreo.

Προσίζω, insideo, adsideo, *Eur. Andr.* 228.

Προσίημι vid. προσίεμαι.

Προσίσκαν, 3. pl. imperf. ind. act. *Poet.* pro προσίεσαν, a πρόσιμι.

Προσικνίομαι, οῦμαι, accedo, advenio.

Προσίκτωρ, ορος, ὁ, qui supplex alicui ad genua accedit, supplex. A προσικνίομαι.

Προσίνω, prior lædo, prior noceo; (2) noceo. Προσιόμενοι ἀωρίη, *Aret.*

Προσιοντι, dat. sing. a. 2. part. act. v. πρόσιμι.

Προσιππάζομαι, idem quod

Προσιππεύω, f. εύσω, adequito, juxta equito.

Προσίπτημι, et προσίπταμαι, advolo; unde προσίπταν, advolarunt, pro προσίπτησαν, 3. pl. a προσίπτην· προσίπτατο, advolavit, 3. sing. imperf. med.

Προσίσαμαι,

Προσίσαμαι, adsum, adsto, obvenio, proximus sum; (2) obsisto, adversor; (3) offendo. *Καθάπερ ἀθληταὶ προσισώμεθα πρὸς τοῦτον αὖ τὸν λόγον*, aggrediamur, *Plato*.

Προσίστημι, sisto, adpono; item appendo, pondero.

Προσισωρέω, ῶ, fut. ήσω, insuper sciscitor; (2) insuper scribo et prodo; *προσισωρεῖται*, insuper narratur.

Προσίσχω, adhibeo, adverto; (2) appello aliquo, i. e. appropinquo, pervenio navi; (3) attendo, ausculto; *προσίσχομαι*, adhæreo. *Προσισχοντες τοῖς ἰσχάτοις*, *Thuc.*

Προσιτέον, *adv. posit.* accedendum.

Προσιτὸς, ἡ, ὸν, qui adiri potest, accessu facilis. A *πρόσιτμι*.

Προσκαθαιρέω, una, simul destruo.

Προσκαθέζομαι, adsideo; (2) adsidue incumbo, operam do; (3) obsideo, hostiliter consideo. *Πολιορκίᾳ προσκαθεζόμενοι*, *Thuc.*

Προσκαθέλκύω, una detraho, de navi, una deduco.

Προσκαθηλόω, ῶ, f. ώσω, clavis adfigo; *προσκαθηλῶμαι*, clavis affigor.

Προσκάθημαι, adsideo; (2) obsideo; (3) præsideo.

Προσκαθίζω, et *προσκαθίζομαι* vide *προσκαθίζομαι*. *Προσκαθίζω δᾶκον ἐκ εὐδαίμονα*, *Eur. Hel.* 901. *Οὐδὲν παύομαι τὴν ἡμέραν ὅλην ταυταχῇ προσκαθίζων*, *Plat.*

Προσκάθισις, εως, ἡ, adsessus. A præc.

Προσκαθίσασθαι, insuper constituo, ordino; (2) in potestatem redigo, ut *παρίσασθαι*.

Προσκαθοπλίζω, fut. ίσω, insuper armo; (2) armo.

Προσκαθοράω, una, insuper respicio.

Προσκαινουργέω, aliquid novi addo, sed in rebus malis.

Πρόσκαιρος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, temporarius, ad tempus durans, caducus, fluxus. *Gl. V.* momentaneus.

Προσκαίρως, *adv.* ad tempus.

Προσκαίω, f. αύσω, aduro; (2) incendo, v. gr. amore.

Προσκακοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, doleo aliqua re, dolore adficior ob aliquid.

Προσκακουργέω, ῶ, fut. ήσω, insuper malitiose ago.

Προσκακόω, molestia afficio. *Pass.* male adficior, male me habeo.

Προσκαλεσάμενοι, nom. pl. a. 1. part. med. a

Προσκαλέω, ῶ, et *προσκαλέομαι*, οῦμαι, advoco, adscisco, arcesso, in auxilium advoco; (2) in jus voco; *προσκαλεσάμην*, advocavi, a. 1. med. at *προσεκλήθην*, accitus sum, aor. 1. pass. *Τί με προσκαλεῖς*, *Dem.* *Προσκαλοῦμαί σ', ὦ γέρων, ὕβρεως*, accuso, *Aristoph. Vesp.* 1406.

Προσκαλύπτω, fut. ψω, insuper tego. *Ταῦτα δὲ δεῖ πάντα προσκεκαλύφθαι*, *Xen.*

Προσκάμνω, allaboro, elaboro, annitor.

Προσκάρδιος, ον, in corde, *Bion.*

Προσκαρτερέω, ῶ, f. ήσω, tolero, persevero, perpetior; (2) adsum assidue. *Προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ*, *Act.* 1, 14. Hinc

Προσκαρτέρησις, εως, ἡ, adsidua et tolerans aliqua in re perseverantia.

Προσκαρτερηκότες, nom. pl. præs. part. ind. act.

Προσκαταβαίνω, descendo ad. *Λῦται ἀπὸ τῆς κρημνῆς προσκαταβαίνουσι*, *Cebes.*

Προσκατάβλημα, ατος, τὸ, moræ mulcta; (2) accessio, accessio sortis, corollarium.

Προσκαταβολή, ῆς, ἡ, idem; (2) altera pars pecuniæ, quam solvebant publicani.

Προσκαταβόλημα, τὸ, idem quod *προσκατάβλημα*, *Suid.*

Προσκαταγιλάω, ῶ, f. άσω, insuper irrideo.

Προσκαταγινώσκω, secus existimo de aliquo; (2) adjudico.

Προσκαταγράφω, insuper conscribo, seu adscribo.

Προσκαταδείδω, insuper timeo.

Προσκαταδείκνυμι, insuper constituo, vel constituo per edictum.

Προσκαταδέω, insuper obligo, adstringo.

Προσκαταίρω, solvo, proficiscor classe.

Προσκαταλαλέομαι, lacrymas fundo, *Polyb.*

Προσκαταλύζω, fut. ύσω, inundo, submergo.

Προσκαταπάσμαι, insuper possideo.

Προσκατακυκάω, insuper turbo, perturbo.

Προσκαταλαλέω, ῶ, et έομαι, ῆμαι, loquacitate obruo, obstrepo et obtundo, objurgo.

Προσκαταλαμβάνω, insuper occupo.

Προσκαταλέγω, fut ξω, allego.

Προσκαταλείπω, fut. ψω, insuper relinquo.

Προσκαταλλάσσω, vel *άττω*, reconcilio.

Προσκατανέμω, insuper distribuo.

Προσκαταξαίνω, fut. νῶ, attero, *Lycophr.* 173.

Προσκαταξύω, tero, attero.

Προσκαταπλήσσω, f. ξω, insuper perterrefacio.

Προσκατασυρτόω, ῶ, f. ώσω, insuper in pontum seu mare demergo, *Suicer.*

Προσκατασπάττομαι, perficio.

Προσκατασυκνόω, ῶ, fut. ώσω, constipo, condenso.

Προσκατοριθμέω, ῶ, fut. ήσω, annumero.

Προσκαταῤῥήγνυμι, discindo.

Προσκατασήπω, una putrefacio.

Προσκατασκάπτω, insuper diruo.

Προσκατασκευάζω, insuper exstruo, vel construo, vel comparo.

Προσκατασπάω, una detraho, deduco.

Προσκατατρέφω, -τρέψομαι, insuper everto, vasto.

Προσκατασύρω, insuper traho vel attraho; (2) simul traho.

Προσκατατάσσω, addo, appono.

Προσκατατείνω, insuper extendo, vel repono luxata.

Προσκατατίθημι, insuper dependo, seu persolvo.

Προσκατατρέχω, insuper populor.

Προσκαταφεύγω, confugio ad.

Προσκαταφρονέω, insuper contemno.

Προσκαταχέω, adfundo insuper, vel perfundo.

Προσκαταχράομαι, insuper interficio.

Προσκαταψεύδομαι, perf. *προσκατέψευσμαι*, mendacium adversus aliquem confingo.

Προσκατέδω, insuper comedo.

Προσκατεργάζομαι, f. άσομαι, insuper perficio, conficio; (2) interficio; (3) amplius acquiro, lucror.

Προσκατεύχομαι, fut. ξομαι, insuper imprecor, insuper execratione utor.

Προσκατέχω, detineo apud, vel retineo in; *προσκατέχομαι*, detineor in vel apud.

Προσκατηγορέω, ῶ, fut. ήσω, insuper accuso. *Προσκατηγορῶ ἰπίδειξίν τινα ἐπὶ χρήμασι*, *Thuc.*

Προσκατοικίζω, una colloco in colonia, simul habitare jubeo.

Προσκάτσαι, *Ion.* pro *προσκάθημαι*.

Προσκατόμνυμι, et *προσκατόμνυμαι*, insuper dejero, præterea dejero. *Οἱ δὲ ἄλλοι οἱ ἀθληταὶ καὶ τόδε ἴτι προσκατόμνυνται*, *Paus.*

Προσκατορθόω, præterea recte et laudabiliter efficio, *Suicer.* *Καὶ προσκατορθώσειν τῷ Θυάμιδι ληπάρχῳ τῷ σφῷν*, et insuper egregiam operam navaturos, *Heliodor.* 6.

Προσκαυλίω, ῶ, f. ήσω, in caulem aut scapum abeo.

Πρόσκαυμα, ατος, τὸ, adustio. A *προσκαίω*.

Προσκάϊται, 3. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro *πρόσκειται*, a

Πρόσκειμαι, fut. κείσομαι, positus seu situs sum ad, adjacco, addor, apponor, sto apud, adsto; (2) addictus sum alicui, faveo, adsentior, transeo in partem seu opinionem alicujus; (3) instо, urgeo, premo, resisto; (4) hortor; (5) incumbo, impositus sum alicui. *Δικαίας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀξυλίαν, ὅσῳ μίγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακὸν*, *Soph. Antig.* 1257. *Ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσῃ δίκη*, merito censeberis. *Ἐγνώκει κλύδωνα πολιμίων προσκείμενον*, *Eur. Iph. in Taur.* 317.

Προσκειμένως, *adv.* instanter, addicte.

Προσκεκλησάμενον, acc. sing. a. 1. part. med. v.

Προσκέλλομαι, f. ήσομαι, adhortor.

Προσκέλλω, adpello navi.

Προσκέπτομαι, ante contemplor, rimor; (2) prospicio alicui, consulo alicui. *Ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα*, *Aristoph. Equit.* 154. (2) *Ἐγωγε πατρὸς δωμάτων πρὸσκεψάμην τύμβόν τε καὶ τὸδε*, *Eurip. Phœn.* 476.

Προσκερδαίνω, amplius, insuper lucror.

Προσκεφαλάδιον, τὸ, Dim. seq.

Προσκεφάλαιον, ᾱ, τὸ, cervica, pulvinus seu pulvinar.

Προσκηδὴς, έος. ὁ ᾗ ἡ, curam gerens, solicitus de aliquo; (2) adfinitatis vinculo conjunctus. *Ἀρχὴν ξυνοσύνης προσκηδέος*, *Od.* 21, 35. A π. et *κῆδος*.

Προσκήδομαι, curo. *Σῆ γὰρ ἓν προσκήδομαι*, *Soph. Antig.* 752. Ab iisd.

Προσκήνιον, ᾱ, τὸ, proscenium, vestibulum scenæ; (2) aulæum scenæ, vel velum quod scenæ obtenditur; (3) locus ante scenam porrectus, ubi pulpitum excitatur. Ex *σκηνή*. Unde

Προσκήνιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui ante scenam est.

Προσκήπτω, fut. ψω, prædico, præsignifico, denuncio.

Προσκηρυκεύομαι, fut. εύσομαι, caduceatorem mitto, per caduceatores cum altero aliquid ago, contraho.

Προσκηρύσσω, vel *ύττω*, f. ύξω, per præconem indico. A *κήρυξ*.

Προσκιαγραφέω, ante adumbro. A *σκιά*.

Προσκινδυνεύω, insuper in periculum venio.

Προσκινέω, admoveo; *in med.* admoveo me. *Κακῶς παρίξω, κοὐχὶ προσκινήσομαι*, *Aristoph. Lys.* 228.

Πρόσκιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, umbrosus; *τὸ πρόσκιον*, *subst.* adumbratio, *Strab.* A *σκιά*.

Προσκιρτάω, ῶ, exsultans anteeo. Hinc

Προσκίρτησις, εως, ἡ, exsultatio præeuntis.

Προσκλαίω, f. αύσω, defleo. *Αἴλινον αἰάγμασιν ἃ τοῖσδε προσκλαίω*, *Eur. Ph.* 1520.

Πρόσκλαυσις, εως, ἡ, fletus; (2) primus pœnitentium gradus. A præc.

Προσκληδονίζομαι, insuper auguror.

Πρόσκλημι, exaresco, extabesco, *Suid.*

Προσκληρόω, ῶ, fut. ώσω, sorte allego, seu sorte lectum adjungo; (2) adjungo, consocio; (3) sorte addico, vel attribuo; *προσεκληρώθην*, sorte allectus sum, a. 1. pass. *Προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ*, *Act.* 17, 4. *In med.* adjungo me.

Πρόσκλησις, εως, ἡ, *proprie*, si quis ad Areopagum vocatur, ob causam dicendam; (2) in jus vocatio quævis, quæ alias *κλῆσις*, *Ph.* *προσκλήσει*, accitu. A *προσκαλέω*.

Προσκλητὴς, ὁ, advocatus, *V. L.*

Πρόσκλητος, ὁ ᾗ ἡ, convocatus, *Ar. Sch.*

Προσκλινὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, acclivis, *Gl. V.*

Πρόσκλιντρον, ᾱ, τὸ, id cui aliquid acclinare possumus. A

Προσκλίνω, acclino; (2) faveo partibus alicujus; (3) accedo ad aliquid, adjungo me alicui, ut virtuti; (4) facio inclinare ad, propensum reddo. *Αὐτὸ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσίκλινε κορώνῃ*, *Od.* 21, 138.

Πρόσκλισις, εως, ἡ, inclinatio in alteram partem, studium partium, favor, accessio ad partes alicujus, item ad rem quamcunque, velut virtutem; benevolentia. A præc.

Πρόσκλιτον, τὸ, in quo accumbimus, *Suid.*

Προσκλύζω, fut. ύσω, alluo, *cum Dat.* (2) proluo, colluo, perluo; (3) inundo. *Θάλαττα δὲ προσκλύζει*, *Xen.* Hinc

Πρόσκλυσις ποταμοῦ, alluvio, *Gl. V.* cum aliquid alluitur flumine, mari, aut perfunditur aqua.

Πρόσκλυσμα, ατος, τὸ, quo utimur ad colluendum seu fovendum.

Προσκνάω, ῶ, f. ήσω, scalpo, adfrico, vel pruriens adfrico. *Ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμῳ προσκνᾶσθαι*, *Xen.*

Προσκνύζομαι, fut. ύσομαι, gannitu inclamo seu appello.

Προσκοινόω, communico, refero ad aliquem.

Προσκολλάω, ῶ, fut. ήσω, adglutino, applico; *προσκολλάομαι*, ῶμαι, adjungo, adplico me ad aliquem, sector, adhæresco, *Gl. V.* *πρόσκολληθῆσα*, inflicta, *Ph.* aor. 1. part. pass. *Προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτῦ*, *Matt.* 10, 17. Hinc

Προσκόλλησις, εως, ἡ, adglutinatio; (2) arctissima conjunctio; (3) accessio, applicatio, sectatio.

Προσκομιδή, ῆς, ἡ, advectio. *Gl. V.* oblatio. A

Προσκομίζω, fut. ίσω, apporto, adfero, offero, adveho, adduco. Προσκομίσαι πρὸς τὰ σύσσιτα, *Thuc.*

Πρόσκομμα, ατος, τὸ, obstaculum in via in quod pedes incurrunt. *Gl. V.* offendiculum, scandalum; (2) vulnus, tuber ex offensione in pedibus; (3) noxa, damnum. A προσκόπτω.

Προσκοπέω, ῶ, f. ήσω, provideo, prospicio, rationem habeo. Σὺ δ' ἕν πίφυκα πάντα προσκοπεῖν, *Soph. Antig.* 699. Ἅ κίνδυνος ἀνὴρ πάντα προσκοπεῖν χρεών, *Eur. Herac.* 470. τὰ κοινὰ, *Thuc.*

Προσκοπή, ῆς, ἡ, offendiculum, scandalum, offensio. *Gl. V.* offensus. A προσκόπτω.

Προσκόπησις, εως, ἡ, provisio. A προσκοπέω.

Πρόσκοπος, ου, ὁ, speculator, seu explorator, qui præmitti solet.

Προσκόπτω, fut. ψω, offendo, impingo; (2) pecco. Προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ, *Rom.* 9, 32. Μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου, *Matt.* 4, 6.

Προσκορέω, et προσκορέννυμι, satio, exsaturo. A

Προσκορὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, satietatem inducens vel adferens, fastidium inducens et satietate ingratus, nimius. A κόρος.

Πρόσκορος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem et ab eod.

Προσκόρως, adv. satis superque, abunde.

Προσκοσμέω, insuper orno, ornandi causa addo.

Προσκόσμημα, ατος, τὸ, *proprie* auctarium ornatus, ut torques, armillæ; (2) ornamentum. A præc.

Προσκοτόω, obtenebro.

Προσκόψῃς, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi προσκόπτω.

Πρόσκρανος, ου, ὁ ἢ ἡ, capiti adhærens; πρόσκρυον, cervical. Ex κράνον.

Προσκρεμάω, άομαι, appendo, adhæreo.

Προσκρίνω, adjudico, addico; et *in Pass.* accresco, adglutinor, coagmentor, *Gl. V.* προσκριθὲν, adplicitum, *Ph.* aor. 1. part. pass.

Πρόσκρισις, εως, ἡ, accretio; (2) adjudicatio.

Πρόσκριμα, sive πρόσκρισμα, ατος, τὸ, quo quis offenditur, offendiculum, offensio.

Προσκρουσάσης, gen. sing. part. præs. act. f. g. verbi προσκρούω.

Πρόσκρουσις, εως, ἡ, offensio, offensa, *Gl. V.*

Προσκρουσικὸς, ἡ, όν, offendens, infestus, inimicus. A

Προσκρούω, fut. όσω, impingo, offendo, incurso; προσκεκρυκότα, offensum, *Ph.* eum qui offendit, p. part. Προσκρούειν τοῖς πολίταις, *Plut.*

Προσκτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper adquiro seu comparo, adjungo. *Gl. V.* adipiscor. Οἱ ἄλλοι ἂν τοῦτον τὸν χρόνον ἀκμάζειν τε μᾶλλον ἐαυτῶν ἐδόκουν, ᾗ προσκτᾶσθαί τι, *Xen.* Hinc

Πρόσκτησις, εως, ἡ, possessio.

Πρόσκτητος, ου, ὁ ἢ ἡ, adquisitus.

Προσκτίζω, fut. ίσω, insuper condo, condendo addo.

Προσκυδὴς, ὶς, gloriosus, venerandus, *V. L.*

Προσκυλινδέω, advolvo.

Προσκυλίσας, a. 1. part. act. verbi προσκυλίω.

Προσκυλισμὸς, οῦ, ὁ, volutatio; (2) ipsa actio ad genua procumbendi. A

Προσκυλίω, f. ίσω, advolvo. Προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, *Matt.* 27, 60.

Προσκυμαίνω, fluctuando vel undis alluo, *V. L.*

Προσκυνέω, ῶ, f. ήσω, osculor, veneror, adoro, venerabundus saluto; (2) colo, observo. Καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον, *Arist. Plut.* 770. Προσκυνεῖ σοῦ τὰ ἀρχέτυπα παραδείγματα, *Luc.*

Προσκύνημα, ατος, τὸ, adoratio. *Gl. V.* veneratio. A præc.

Προσκυνῆσαι, a. 1. inf. act. verbi προσκυνέω.

Προσκύνησις, εως, ἡ, adoratio, veneratio.

Προσκυνητὴς, οῦ, ὁ, adorator. Ab eod.

Προσκυνητὸς, ἡ, όν, adorabilis, adorandus, adoratione dignus. *Gl. V.* venerandus.

Προσκύπτω, f. ψω, inclino me ad aliquid. Τῷ ἀγγείῳ προσκύψας, *Ælian.* Πρὸς τὸ δῦ, *Luc.*

Προσκυρέω, ῶ, fut. ήσω, nanciscor, consequor; (2) vicinus sum.

Προσκύρησις, ἡ, autoritas, *Hipp.*

Προσκυρόω, ῶ, f. ώσω, auctoritate mea comprobo, ratum habeo, adjudico; addico, *Gl. V.* προσκυρωθεῖναι, adjudicentur, *Philoxen.* opt. a. 1. pass. 3. pl.

Προσκύρωσις, εως, ἡ, confirmatio. *Gl. V.* addictio. A προσκυρόω.

Προσκύω, fut. ύσω, osculando saluto, saluto; πρόσκυσον, aor. 1. imperat. Ἴωμεν προσκύσαντες τὴν ἴσω ἄοικον εἰσοίκησιν, *Soph. Phil.* 537.

Πρόσκωπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, remex, qui remum manu tractat. Ex πρὸς et κώπη.

Προσλαβόμενος, aor. 2. part. med. verbi προσλαμβάνω.

Προσλάζομαι, adsumo, apprehendo.

Προσλάζυμαι, idem.

Προσλακίω, ῶ, προσλιλακηκέναι, sortitum, adeptum esse, *Athen.*

Προσλαλέω, ῶ, fut. ήσω, alloquor, colloquor. Καὶ Πλάτωνι ᾗ ἀληθείᾳ προσλαλῶ, *Luc.* Προσλαλήσαντες αὐτοῖς, *Act.* 13, 43.

Προσλαλιὰ, ᾶς, ἡ, allocutio. *Gl. V.* adfatus.

Προσλαμβάνισθε, 2. pl. præs. imperat. med. a

Προσλαμβανόμενος, sonus apud Musicos; acquisitus interpretatur a *Martiano Capel.* vid. *Vitruv.* lib. 5.

Προσλαμβάνω, accipio præterea; (2) adsumo, adhibeo, adscisco, adjungo mihi. Ἵππίας τε προσέλαβε πόλλας, *Xen.* Ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο, *Rom.* 14, 3.

Προσλάμπω, alluceo.

Προσλέγω, insuper dico; προσλέγομαι, *Poet.* alloquor; προσελίξατο, aor. 1. med. 3. sing. προσελέλεκτο, plusquam perf. alloquebatur. Ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελίξατο μύθῳ, *Theocr.* 25, 192.

Προσλεπτύνω, extenuo. *Gl. V.*

Προσλεύσσω, adspicio, intueor, contueor. Μὴ πρόσλευσσε γενναῖος πὶρ ὢν ἡμῶν, *Soph. Phil.* 1059.

Πρόσλημμα, ατος, τὸ, quod præterea est acceptum seu adsumptum. A προσλαμβάνω.

Προσληπτέον, *adv. posit.* intelligendum, subaudiendum. *Vox Gramm.* in explicanda ellipsi.

Προσληπτικὸς, ἡ, όν, adsumptivus. Ab eod.

Πρόσληψις, εως, ἡ, adsumptio; (2) comparatio; (3) in dialecticis etiam adsumptio sic vocatur. Ab eod.

Προσλιμενίζω, portum ingredior.

Προσλιπαίνω, pinguiorem reddo.

Προσλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, adsiduus sum in re aliqua, insto, urgeo; (2) obsecro, obnixe rogo; flagito; προσλιπαρῶν, adsiduus, *Gl. V.* Χρήμασιν αὐτοὶ, ὥσπερ κηρίοις μέλιτται, προσλιπαρεῦντες, *Plut.* Hinc

Προσλιπάρησις, εως, ἡ, obsecratio, adsiduæ seu obnixæ præces; (2) adsidua præsentia apud aliquem.

Προσλογίζομαι, fut. ίσομαι, refero, adscribo, adnumero. *Gl. V.* imputo.

Προσλογισίος, ία, ίον, adnumerandus, adjiciendus, rationibus vel numero addendus. A προσλογίζομαι.

Προσλογοποιέω, adfingo, fingendo addo.

Προσλοιδορέω, insuper convicior.

Προσλυμαίνομαι, perniciem adfero.

Προσλυσσάω, ῶ, fut. ήσω, furibundo impetu in modum rabidi canis agor in aliquid.

Προσμαλάσσω, fut. ξω, emollio.

Προσμανθάνω, addisco, insuper addisco. Σχολὴν πάρεχε σαυτῷ τοῦ προσμαθεῖν ἀγαθόν τι, *M. Anton.* 2, 4.

Προσμαρτυρέω, ῶ, fut. ήσω, attestor; (2) meo testimonio confirmo, adstipulor; (3) alicui aliquid adscribo, tribuo. Προσμαρτυρῶ τῷ τότῳ ῥηθέντι, *Plut.*

Προσμάρτυρος, ον, attestaturus, *Man.*

Προσμάσσω, fut. ξω, adjungo, agglutino. Ἐκ σίαν σμώδιγγα προσμάσσων δομῇ, *Lycophr.* 783.

Προσμάχομαι, oppugno. Προσμάχομαί σοι, *Plato.*

Προσμειδιάω, ῶ, f. άσω, arrideo. Τὴν τύχην ὁρῶν ἥδη ἁπαλὸν μοι προσμειδιῶσαν, *Luc.*

Προσμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi προσμένω.

Προσμελέομαι, curo. A μέλει.

Προσμιλῳδέω, ῶ, f. ήσω, admodulor, accino.

Προσμένω, f. ενῶ, permaneo, persevero, adsiduus sum in, adhæreo; (2) expecto. Τὸν ἄνδρα τὸν βατῆρα προσμεῖναι μόνον, *Soph. Œd. Tyr.* 847. Ἡμέρας τρεῖς προσμένησί μοι, *Marc.* 8, 2. τοῖς διήσεσι, 1 *Tim.* 5, 5.

Προσμερίζω, divido inter, seu divisione facta addo, attribuo aliis, ut eos augeam.

Προσμεταπέμπομαι, f. ψομαι, accieo, accerso.

Προσμετρέω, ῶ, fut. ήσω, admetior.

Προσμηχανάομαι, ῶμαι, machinor, molior, excogito, adstruo.

Προσμηχανάω, idem.

Προσμιγνύω, vel προσμίγνυμι, fut. ξω, admisceo in, applico, admoveo; (2) appello, subeo, succedo; (3) manum consero, confligo; (4) adeo quem. Οὐκ ἀφ' ἑκείνου γ' ἐδὲ προσμίξαι θρασύ; accedere? *Soph. Phil.* 105. Ποδὶ βοηδρόμῳ μίλαθρα προσμίξει, *Eurip. Or.* 1272. Κράτει δὲ προσέμιξε δισπόταν, *Pind. Ol.* 1, 34.

Πρόσμιξις, ἡ, admistio, *Steph.*

Προσμίσγω, idem. Προσμίσγειν τῷ τείχει, *Thuc.*

Προσμισέω, una, simul odi.

Προσμισθόω, ῶ, f. ώσω, mercede loco; προσμισθοῦμαι, mercede conduco.

Προσμολέω, sive προσμόλω, adeo, accedo; προσμολὼν, aor. 2. part. Προσμολεῖν καλῶ, *Soph. Aj.* 72. Μέσον δὲ προσμολῶν σφατήγων, *Ib.* 732.

Προσμονὴ, ῆς, ἡ, permansio et exspectatio apud aliquem, perseverantia in re aliqua. A προσμένω.

Πρόσμορος, ου, ὁ ᾗ ἡ, eidem fato subjectus; (2) morte dignus, vel cædis cum alio auctor.

Προσμυθέομαι, alloquor, compello, *Theoc.*

Προσμυθίω, et προσμυθιόομαι, fabulam addo fabulis, fabulor insuper. Μικρὰ μὲν προσμεμυθιῶσθαι, *Polyb.* 34, 11, 9.

Προσμυθολογέω, idem.

Προσμυθοποιέω, ῶ, idem.

Προσμύρομαι, simul fluo.

Προσναυπηγέω, ῶ, f. ήσω, insuper naves fabrico, insuper classem ædifico.

Προσναυτιάω, ῶ, fut. άσω, insuper nauseo, nauseo ad; *metaph.* respuo.

Προσνεανιεύομαι, fut. εύσομαι, juvenili jactantia addo.

Προσνέμω, attribuo, adjungo, adscribo; προσνενεμημένα, attributa, *Ph.* p. part. pass. Πρόσνεμαί δέ μοι χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις δοῦναι, *Soph. Trach.* 1232. Προσνέμασθαι δὲ τριπόντιος τοῖσι θεοῖσι, *Aristoph. Av.* 571.

Προσνεύω, fut. εύσω, innuo. *Gl. V.* adnuo; (2) pronus sum. Ἐν τάξει δὲ προσνεύσειν, *Xen.*

Προσνέω, fut. εύσω, adnato; (2) accedo.

Προσνήχω, προσνήχομαι, idem. Παντὰ δὲ παρ' αὐτὰν Θλιβομέναν καλύβαν τευφιερὸν προσέναχε θάλασσα, *Theocr.* 21, 18. Εὐμαρῶς προσνηχθῆναι τῇ Ζακύνθῳ, *Luc.*

Προσνικάω, vinco, insuper vinco.

Προσνίσσομαι, accedo.

Προσνοέω, ῶ, fut. ήσω, insuper mente agito et considero.

Προσνωμάω, ῶ, imperf. προσενώμαον, me ipsum moveo ad, proficiscor.

Προσογκάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, ad aliquid vel aliquem rudo, rugio. Εὐαγγέλιον αὐτοῖς ἐμὲ προσογκησαμένη, *Luc.*

Προσογκὴς, ός, ὁ ᾗ ἡ, in ampla mole extentus. Ex ὄγκος, *moles.*

Προσοδεύομαι, fut. εύσομαι, reditus percipio, emolumenta capio, *Ph.* προσοδεύεται, percipit, dicitur etiam *pass.* de eo qui pendit vectigal, usuras, unde alteri reditus fit.

Οἵτινες

Οἵπερ προσοδεύονται λαμπρῶς ἀπὸ τῶν ἱρίων, *Strabo.* A πρόσοδος.

Προσοδιάζομαι, idem et ab eod.

Προσοδιακὸς, ἡ, όν· vid. προσῳδιακὸς, nam et sic scribitur, sed illud verius, *Etm.*

Προσοδικὸς, ἡ, όν, habens reditus et proventus, lucrosus. Ab eod.

Προσόδιος, ία, ιον, qu. dic. itinerarius; προσόδια μέλη, carmina quæ canebantur ἐν προσόδοις, in supplicationibus, maxime Apollinis.

Πρόσοδος, ου, ὁ, adventus, accessus; (2) supplicatio, qua itatur ad aras deorum; πρόσοδοι, supplicationes; (3) reditus, proventus; (4) fructus ex re quavis, præmium; (5) coitus, concubitus, *Hipp.* Ab ὁδός.

Προσοδύρομαι, lamentor ob aliquid.

Προσόζω, *Dor.* ποτόσδω, odorem perfero aliquo; (2) oleo, redoleo; (3) putresco; perf. προσόδωδα.

Προσοίγω, fut. ξω, aperio.

Προσοικιόω, ῶ, et προσοικιτίομαι, ῶμαι, accommodo, mihi concilio et adjungo, ineo; προσοικιοῖ, conciliat, *Ph.* προσοικιῶμαι, adsocio mihi, *Gl. V.*

Προσοικίω, ῶ, fut. ήσω, domicilia et sedes conjunctas habeo, habito ad, *Gl. V.* προσοικῶ, adhabito, accolo. Προσοικοῦσι δ' αὐτὴν Ταυλάντιοι βάρβαροι, *Thuc.*

Προσοικίζω, accolam alteri facio, accolam seu colonum addo.

Προσοικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, adstruo, ædificio addo; (2) addo.

Προσοικονομέομαι, οῦμαι, insuper mihi provideo; (2) insuper dispenso, dispono, constituo.

Πρόσοικος, ου, ὁ ἡ, vicinus, accola; (2) finitimus.

Προσοιμώζω, illacrymo, lugeo ob.

Προσοίσειν, f. 1. inf. act. verbi προσφέρω.

Προσοίσησθε, 2. pl. aor. 1. conj. med.

Πρόσοισμα, ατος, τὸ, quod offertur, quod adhibetur seu adsumitur.

Προσοιστέος, α, ον, adferendus, adhibendus.

Προσοίσω, adferam, *Gl. V.*

Προσοίχομαι, accedo.

Προσοκέλλω, appello, applico, impingo; προσώκειλεν, appulit, impegit, 3. sing. aor. 1.

Προσολοφύρομαι, insuper ejulo; apud aliquem ejulo.

Προσομαρτέω, comitor.

Προσομαρτῇ, 3. sing. præs. conj. act.

Προσομίλει, 2. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro προσομίλει, a

Προσομιλέω, ῶ, fut. ήσω, versor, cum aliquo consuetudo mihi est, congredior, colloquor; (2) versor in aliqua re, rem aliquam tracto, contingo aliquid, aggredior aliquid, *Gl. V.* προσομιλῶ, adloquor, adfor. Κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει Ἀνδράσιν, *Theog.* 30. Πέρᾳ δ' ἐ προσωμίλησά πω, nunquam experta sum, *Soph. Trach.* 600. Hinc

Προσομιλητικὸς, ἡ, όν, ad conversationem seu commercium aptus; (2) sermocinator. Hinc ἡ προσομιλητικὴ, ῆς, sc. δύναμις, facultas sermocinatrix.

Προσομιλία, ας, ἡ, consuetudo, congressus; (2) allocutio, sermocinatio, et colloquium.

Προσόμνυμι, -ομνύω, insuper vel præterea juro, *Plut.*

Προσόμοιος, ου, ὁ, adsimilis, valde similis.

Προσομοιῶς, *adv.* similiter, simillime.

Προσομολογέω, ῶ, fut. ήσω, insuper fateor vel spondeo; (2) fateor, confiteor.

Προσόμργνυμι, et προσομόργνυμαι, imprimo, inuro; προσωμόρξατο, adlevit, adfricuit, a. 1. med.

Προσομορέω, ῶ, f. ήσω, confinis seu conterminus sum.

Προσόμορος, ου, ὁ ἡ, vicinus, confinis.

Προσὸν, *præsens,* præs. part. n. g. verbi πρόσειμι, *adsum.* Τὸ προσὸν, quod superest, summa excurrens. Τὰς δισχιλίας δραχμὰς ᾗ τὸ προσὸν, *Demosth.*

Προσονιδίζω, f. ίσω, præterea objicio, præterea exprobro.

Προσόνημι, juvo, recreo, *Hom.*

Προσονομάζω, f. άσω, qu. dic. insuper nomino; (2) appello, nomino.

Προσονομασία, ἡ, cognominatio, agnominatio, al. παρονομασία, *Steph.*

Προσόπτομαι, fut. ψομαι, adspicio, intueor. Σύ τ' ὦδαμᾶ τὸν προσόψει κρατ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν, *Soph. Antig.* 775.

Προσοράω, ῶ, adspicio. Ἀνδρῶν μνηστήρων προσοράᾳ ἀΐδηλον ὅμιλον, *Od.* 16, 29.

Προσοργίζομαι, fut. ίσομαι, insuper irascor.

Προσορέγομαι, appeto.

Προσορίω, ῶ, fut. ήσω, finitimus sum. Ab ὅρος.

Προσορίζω, fut. ίσω, addo finibus imperii; (2) præfinio, *Gl. V.* Βρίφος τι τὸμὸν σῷ προσόρισας πάλῳ, *Eur. Iph. in Aul.* 1151.

Προσορμάω, ῶ, fut. ήσω, cum impetu et hostiliter accedo vel advenio, irruo.

Προσορμέω, ῶ, stationem habeo, *Gl. V.* προσορμῶ εἰς λιμένα, applico.

Προσορμίζω, fut. ίσω, appello, in stationem navem applico. Χαλεπῶς τι ᾗ σὺν ἰδρῶτι πολλῷ τῇ νήσῳ προσορμίσαντες, *Hel.* Τῇ Νάξῳ προσωρμίσθη, *Ælian.* Hinc

Προσόρμισις, εως, ἡ, appulsus ad littus.

Πρόσορμος, ὁ, statio navium.

Πρόσορος, ου, ὁ ἡ, conterminus, vicinus.

Προσορχέομαι, οῦμαι, salto ad.

Προσόσσομαι, adspicio, præsentio, *Hom.*

Πρόσυ, *admitte,* 2. sing. aor. 2. imperat. med. *Att.* et *Ion.* pro πρόσισο, a προσίημι.

Προσυδίζω, fut. ίσω, humo allido, adfigo terræ. Ex ὕδας.

Προσυρέω, permeio, commingo; pessime *Hem. Stephanus* secundo utor vento: nam derivatur ἀπὸ τῆ οὔρου, τῷ ἐκκρινομένῳ ὑγρῷ, ut optime tradit Schol. ineditus *Aristophanis* Regiæ Bibliothecæ: Ἃ φρῦδα Ζάτταν, ἣν μόνον χορὸν λάβῃ, ἅπαξ προυρήσαντα τῇ τραγῳδίᾳ, qui, si modo chorum acceperint, et semel tantum in tragœdiam minxerint, viribus exhausti protinus evanescunt, *Aristoph. Ran.* 94. Ab ὖρον, *urina.*

Προσυρίζω, secundo vento navigo, allido, *apud Eur.* sed leg. videtur προσυδίζω, *Etm.*

Προσυρίος, idem quod ὕριος, *Suid.*

Πρόσυρος, ου, ὁ ἡ, conterminus, vicinus.

Προσῦσαν, acc. sing. f. g. part. verbi πρόσιμι.

Προσοφείλω, insuper vel præterea debeo; (2) as alienum contraho præter quæstus propios; (3) præterea mulctor; (4) debeo; (5) relinquor, superor. Τῶν ὑμετέρων αὐτῶν χάριν προσοφείλεται, *Dem.* Σεαυτόν μοι προσοφείλεις, *Philem.* 19.

Προσοφλισκάνω, idem.

Προσόφλω, idem; (2) idem quod ὄφλειν, ut γέλωτα, &c.

Προσοχὴ, ῆς, ἡ, attentio, animadversio, diligentia; (2) prudentia. προσοχὴ νόμου, conservatio seu observatio legis. A προσίχω.

Προσοχθίω, ῶ, fut. ήσω, offendo, vel offensus sum; (2) tædium molestiamque capio, cum tædio fero.

Προσοχθίζω, fut. ίσω, idem. Διὸ προσώχθισα τῇ γυναῖᾳ ἰκείνῃ, *Hebr.* 3, 10. Hinc

Προσόχθισμα, ατος, τὸ, offensa, offensio.

Προσοχθισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Προσοχλίω, obstrependo molestus sum, seu molestiam affero alteri.

Πρόσοχος, ου, ὁ ἡ, attentus, intentus, solers, *Gl. V.* A προσίχω.

Προσοχυρόω, ῶ, fut. ώσω, insuper vel amplius munio.

Προσοψάομαι, ῶμαι, vescor cum pane, opsonium edo. Hinc

Προσόψημα, ατος, τὸ, id quo cum pane vescimur.

Πρόσοψις, εως, ἡ, adspectus, conspectus, obtutus, species, *Gl. V.* Οὐχ ἡ πρόσοψίς μ', ἀλλὰ τἄρ' αἰκίζεται, *Eurip. Or.* 888. A προσόπτομαι.

Προσοψώνιον, opsonium edo.

Προσπάθεια, ας, ἡ, adfectio, qua rei alicui sumus omnino addicti, eique adhæremus. A

Προσπαθὴς, ους, ὁ ἡ, qui adfectu ad rem aliquam fertur. Ex πάθος.

Προσπαθῶς, *adv.* alicui rei adhærendo.

Προσπαίζω, f. αίσω, vel αἴξω, jocor cum, alludo. Ἄλλοις προσπαίζειν διὰ τὸν σχολὴν, *Ælian.*

ΠΡΟΣΠΑΙΟΣ, ου, ὁ ἡ, recens, subitus, fortuitus. Πρόσπαιον ἐκτίνων χάριν, *Lycoph.* 211. Εἰ δὲ σύγε μητέρα λαιδρὴν ἀγρεύσεις πρόσπαιον, *Nic. Ther.* 689. Ἐκ προσπαίς, *adv.* recens, subito, repente, *Aristot. Eth.* 9.

Προσπαίρω, palpito ad.

Προσπαιστέον, *adv. posit.* alludendum. A προσπαίζω.

Προσπαίω, impingo, illido. Ὑψηλὸν ἐς δίκας βαθρὸν προσέπασας, *Soph. Antig.* 867.

Προσπαίως, *adv.* subito, repentino animi motu. Προσπαίως ἰδιῶται γίνονται καὶ ἐκπολαίως ἐξεγεῖσιν, *Aristoph. Eth.* 9, 5.

Προσπαλαίω, fut. αίσω, colluctor, obluctor. Ἄτλας ὑραιῷ προσπαλαίει, *Pind. Pyth.* 4, 527. Προσπαλαίειν χαλεπῷ νοσήματι, *Luc.*

Προσπαραβάλλομαι, adgero insuper. Προσπαραβάλλονται σφίσι λίθως, *Thuc.*

Προσπαράγραμμα, τὸ, aliis adscriptio, *Steph.*

Προσπαραγράφω, fut. ψω, jam scriptis addo. Προσπαραγράψει πρώτης, οἳ ἂν ἐπαινῶσιν αὐτὴς, *Plato.*

Προσπαραιρίομαι, insuper detraho, eripio.

Προσπαρακαλέω, ῶ, fut. έσω, vel ήσω, insuper vel præterea hortor. Προσπαρακαλισαντες ἀμφότεροι Ἀθηναίους, *Thuc.*

Προσπαράκειμαι, προσπαρακείμενος, adjacens.

Προσπαρακελεύομαι, insuper jubeo.

Προσπαραλαμβάνω, ultra accipio, præterea adsumo. Προσπαραλαμβάνων τὸν δυνάμενον, &c. *Marc. Anton.* 7, 5. Hinc

Προσπαράληψις, εως, ἡ, adsumptio.

Προσπαρασκευάζω, una apparo.

Προσπαρατίθημι, insuper, præterea addo.

Προσπαρατρώγω, una arrodo, sc. dictis.

Προσπαρδεῖν, oppedere. Ex πρὸς et παρδεῖν, *pedere,* aor. 2. inf. a πέρδω, *pedo.*

Προσπαρέχω, insuper præbeo, insuper exhibeo.

Προσπαρίσαμαι, venio in mentem; (2) in deditionem redigo.

Προσπαροικέω, accola, vicinus sum.

Προσπαροξύνω, fut. υνῶ, præterea vel insuper exaspero.

Προσπασσαλεύω, vel προσπατταλεύω, fut. εύσω, paxillis adfigo; προσπατταλευθήσεται, adfigetur, f. 1. pass. Μικρῷ δεῖν προσεπατταλεύσα, *Luc.*

Προσπασσαλόω, ῶ, idem. A πάσσαλος.

Προσπάσσω, vel πάττω, f. άσω, inspergo, adspergo.

Προσπάσχω, erga aliquid affectus sum; (2) addictus sum alicui et ei adhæreo, naturali studio vel inclinatione; προσπαθὼν, aor. 2. part. affectus. Οὕτοι ὅταν προσπαθῶσιν, ὥτε φαγεῖν, ὥτε κοιμηθῆναι θέλουσι, *M. Anton.* 5, 1.

Προσπατταλεύω. Vide προσπασσαλεύω.

Προσπάω, ῶ, attraho, *R.*

Πρόσπεινος, ου, ὁ ἡ, qui valde esurit, famelicus. A πείνα.

Προσπειράζω, attento, *Gl. V.*

Προσπελάζω, vel προσπελάω, ῶ, fut. άσω, appropinquo, accedo; (2) admoveo, *Gl. V.* applico, appello, adverto, accedo. Ἤδη τι τῷ Βυζαντίῳ προσπελάζοντα, *Appian.* Ὁμοίων ὁμοίῳ ἀεὶ προσπελάζει, *Aristænet.* Hinc

Προσπέλασις, εως, ἡ, applicatio, appropinquatio.

Προσπελάτης, ου, ὁ, cliens, adsecla, famulus.

Προσπέμπω, f. ψω, insuper mitto; (2) mitto ad; (3) immitto alicui, v. gr. percussorem. Ἀμηχάν τι προσέπεμψεν ἡμῖν τυτοῖ, *Aristoph. Plut.* 999.

Προσπεποιημένως, *adv.* simulate. A προσποιέομαι.

Προσπέρδω, oppedo; προσπαρδεῖν, oppedere, - aor. 2. inf.

Προσπεριβάλλω, et προσπεριβάλλομαι, circumdo, circumvallo; (2) ultra modum amplector, et ultra justos fines prorogo imperium. *Gl. V.* adoperio. Προσπεριβάλλεται τὸν πλέζον χρατὸν ταῖς ναυσὶ, *Plut.*

Προσπεριγίγνομαι, supersum.

Προσπεριεργάζομαι, curiose ago, curo.

Προσπεριλαμβάνω, simul complector.

Προστριῳδεύω, f. *εύσω*, insuper vel simul obeo; (2) una velut peragrando describo.

Προστριορίζω, insuper includo. Μεγάλην τινὰ ἐννοίαν τῷ ἐπαίνῳ προστεριωρίσατο, *Longin.*

Προστριτορίζομαι, insuper ex demonstratis cogo et demonstro.

Προστρογάω, ῶ, fibula annecto, adfigo.

Προστισῦσαν, acc. sing. aor. 2. part. act. f. g. verbi προσπίπτω.

Προσπετάνυμι, extendo ad.

Προσπίτομαι, et προσπίταμαι, fut. πτήσομαι, advolo.

Προσπεφυκότως, *adv.* inhærenter. A προσφύομαι.

Πρόσπυγμα, ατος, τὸ, adfixum, quod adhæsit tenaciter, concrevit. A

Προσπηγνύω, et προσπήγνυμι, fut. ξω, adfigo. Τοῦτον—διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλετε, *Act.* 2, 23.

Προσπηδάω, ῶ, prosilio, insulto, adsilio.

Προσπήξαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. verbi προσπήγνυμι.

Προσπήσσομαι, idem quod προσπήγνυμαι, *Steph.*

Προσπηχύνομαι, ulnis amplector; (2) cubito metior. Ζεῦ, σὶ δὲ Κυβέλνται ἵσταμαι προσεπηχύναντο, *Callim.* A πῆχυς.

Προσπίλω, una, simul premo.

Προσπίλλαμαι, appellor, admoveor, propinquus fio, *Od.* 13, 95.

Προσπιπίσκω, una, insuper bibo. aor. 1. inf. προσπίσαι.

Προσπιπράσκω, cum alio vendo, quasi in compendium.

Προσπίπτω, accido, evenio; (2) accido ad, v. gr. pedes, *unde* supplex fio; *item* (3) adulor; (4) adorior, irruo; (5) occurro, obvius sum, incido; προσπισὼν, adortus, aor. 2. part. Πότερα προσπίσω γόνυ Ἀγαμέμνονος τοῦδ', ἢ ξίφει σιγῇ κακὰ, *Eurip. Hec.* 726. Τὸ σκυλακώδες, τὸ πᾶσιν προσπίπτειν, more catulorum omnes assultando adire, *Xenoph. Cyrip.* 1. Μίζω βροτίας προσπισὼν ὁμιλίας, habens consuetudinem majorem humana, *Eur. Hipp.* 19.

Προσπίτνω, accido ad genua, supplex fio, accido, cado ad; (2) supervenio, intervenio. Ἄφνω προσιλθὼν δῶμα προσπίτνει νικρῷ, *Eur. Med.* 1208. Τίκνον Αἰγέως, προσπίτνομι σοι, *Soph. Œd. Col.* 1757. Προσπίτνω σι γόνασι, *Id. Phil.* 485. (2) ἐν τῷδι μήτηρ ἡ τάλαινα προσπίτνει, *Eurip. Phœn.* 1438.

Προσπλάζω, pro προσπελάζω· imperf. προσίπλαζον, *Il.* 12, 285.

Προσπλάθω, fut. άσω, idem.

Προσπλάσσω, vel πλάττω, fut. άσω, adfingo; (2) illino, adhærere facio; προσπλαττόμενος, adhærens.

Προσπλαστικὸς, ἡ, ὸν, obstruendi seu opplendi vim habens. A προσπλάσσω.

Πρόσπλαστος, ὸς, ὁ ἢ ἡ, cui appropinquare aliquis potest, ad quem accessus patet. A προσπλάζω.

Προσπλέκω, fut. ξω, addo, adjungo, annecto. *Gl. V.* applico; προσπλακείς, adnexus, *Ph.* aor. 2. part. pass (2) pro συμπλέκω· συμπλέκεσθαι, conserere manus.

Προσπλέω. f. εύσω, adnavigo. Κατιδόντες ὅπόσοι ναῦς Ἀθηναίων προσπλεύσαι, *Thuc.* ἀπὸ Σκυθίας.

Προσπλήθω, ῶ, f. ώσω, impleo; (2) suppleo.

Προσπλήσσω, fut. ξω, percutio.

Πρόσπλους, ὁ, adnavigatio.

Προσπλωτὸς, ἡ, ὸν, navigabilis; vel qu. dic. adnavigabilis.

Προσπλώω, adnavigo.

Πρόσπνευμα, τὸ, afflatus. Προσπνεύματι, acriter. Ἔστι δὲ τῷ προσπνεύματι συνηλαμένων καὶ μαχομένων ἐκ διάστασις ταῖς μαχαίραις, *Anonym. op Suid.* Vide πνεύσω.

Πρόσπνευσις, εως, ἡ, adspiratio. A

Προσπνέω, ῶ, f. εύσω, adflo, adspiro. Ὡς ἡδύ μοι προσπνεύσει χοιρίων κρεῶν! *Arist. Ran.* 339.

Προσποιέομαι, οῦμαι, vindico mihi; (2) adquiro, in potestatem redigo; (3) concilio mihi; (4) simulo; προσποιήσασθαι, adfectare, *Ph.* aor. 1. inf. A

Προσποιέω, ῶ, idem; (2) addo adjungo, fut. 1. προσποιήσειν, vindicaturum esse, raritus occurrit. Ἐπὶ τῇ κομῇ ἢ κομψὸς εἶναι προσποιεῖ; *Aristoph. Vesp.* 1306. Καί σε προσποιήσεσθαι εὖνον, *Eurip. Hel.* 1102. Ἐγὼ μὲν προσποιοῦμαι βάττειν, *Xen.*

Προσποιῇ, 2. sing. præs. ind. pass.

Πρόσποίημα, ατος, τὸ, quod nobis vindicamus; (2) id quod simulamus. Οὐδὲν αἰσίοισις, ἢ χειροτονίας, ἢ προσποιήματος ἔτι δεηθείς, *App. B. ll. Civ.* 1. 5. (2) διόμενος δ' ἄρα καὶ τῷ προσποιήματος αἰρετὸς εἶναι δικεῖν, *Id. Ibid.* 1, 98.

Προσποίησις, εως, ἡ, vindicatio, vindiciæ, *Ph.* (2) acquisitio; (3) simulatio. *Gl. V.* dissimulatio A προσποιέομαι.

Προσποιητικὸς, ἡ, ὸν, simulator, simulationi studens. A

Προσποίητος, ὸς, ὁ ἢ ἡ, et προσποιητὸς, ἡ, ὸν, simulatus, fictus. A προσποιῶμαι.

Προσποιητῶς, *adv.* simulate; (2) adsciscendo, per adquisitionem

Προσπολεμέω, ῶ, fut. ήσω bello aggredior.

Προσπολεμόω. ῶ, f. ώσω, insuper hostem facio aliquem alicui.

Προσπολέω, ῶ, fut. ήσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.

Προσπολέομαι, advenio, accedo.

Πρόσπολος, ὸς, ὁ ἢ ἡ, famulus, minister. A πολέω, *versor.*

Προστονέω, laboribus præteritis alium suscipio. Ἰκέτευε προσπονῆσαι, *App. Bell. Civ.* 11, 81.

Προσπορεύομαι, fut. εύσομαι, proficiscor ad, accedo vel venio ad; (2) aggredior aliquid; (3) advenio. Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος ἢ Ἰωάννης, *Marc.* 10, 35.

Προσπορίζω, adquiro, comparo insuper, vel *simp.* alteri; *in med.* comparo mihi. Προσπορίζ τὰ λοιπὰ αὐτὸ τὸ τράπιυμα ἀπὸ τῆ πολέμε, *Dem.* Hinc

Προσπορισμὸς, ῦ, ὁ, adquisitio nova, *item* ejus quo adhuc egebamus; (2) quod adquiritur per eos qui in nostra sunt potestate.

Προσπορπάζω, vel προσπορπάω, et προσπορπάομαι, ῶμαι, fibula annecto, affigo. Hinc

Προσπορπατὸς, ἡ, ὸν, fibula annexus, adfixus.

Προσπράσσομαι, insuper pendere pecuniam cogor.

Πρόσπταισις, εως, ἡ, ipsa actio offendendi seu impingendi, offensio. A προσπταίω.

Πρόσπταισμα, ατος, τὸ, offensio pedis, prolapsio. Ab eod.

Προσπταίω, fut. σ'σω, offendo, impingo: (2) pecco, erro; (3) indignationem aut odium alicujus incurro; (4) cladem accipio. adversa utor fortuna. Διὰ Φιδίᾳ προσέπταισι τῷ δήμῳ, *Plut.*

Πρόσπτημι, -πτίτομαι, advolo, *Soph.*

Προσπτῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi προσίπτημι.

Πρόσπτυγμα, ατος, τὸ, amplexus; (2) id quod amplectimur A

Προσπτύσσω, fut. ξω, applico; προσπτύσσομαι, amplector, complector, amice saluto, blande compello. Τὸν μητρὸς πυῶν πατέρα προσπτύξῃ, *Eur. Bac.* 1321. Προσπτυξαί μι τὸν πλησίον, *Theocr.* 3, 19. Ἐς δ' ὑγρὸν ἀγκῶν ἔτ' ἐμφρων παρθένιῳ προσπτύσσεται, *Soph. Antig.* 1251.

Προσπτύω. f ύσω, inspuo in aliquem; (2) contemptim rejicio; (3) abominor, despuo.

Πρόσπτωσις, εως, ἡ, impetus irruentis, offendentis; (2) offensio, allisio; (3) casus, eventus.

Προσπυρίζομαι, insuper percontor.

Προσπυρόω, amplius accendo; (2) accendo.

Προσραίνω, adspergo. Πολὺν ἡ μίλτος γίλων, πορίσκιν. ἣν προσίβραινον κυκλῷ, *Aristoph. Cunc.* 379.

Πρόσρηξις, εως, ἡ, collisio, conflictus, conflictatio A προσράσσω, vel -άττω.

Προσρατέον, *adv. posit.* adsuendum. A

Προσράπτω, fut. ψω, adsuo.

Προσρασσω, vel προσράττω, fut. ξω, allido.

Προσρέκω, accedo, sc. augendi causa.

Προσρέω, adfluo, allabor, *Gl. V.* (2) accedo; (3) alloquor

Προσρηγνυμι, vel προσσηγνύω, f. ξω, allido, illido; προσρήγνυμαι, allidor, irruo. Προσίβρηξεν ὁ σταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, *Luc.* 6, 48. Hinc

Πρόσρηξις, εως, ἡ, inlisio. *Gl. V.* impetus, conflictus.

Προσρήσσω, idem quod προσρήγνυμι.

Πρόσρημα, ατος, τὸ, appellatio; (2) salutatio. A προσρέω, *alloquor.* Unde

Πρόσρησις, εως, ἡ, appellatio, compellatio, salutatio.

Προσρητέον, *adv. posit.* alloquendum, appellandum.

Προσρητέος, ία, έον, insuper commemorandus, compellandus.

Προσρητὸς, ἡ, ὸν, compellatus, salutatus.

Πρόσριζα, vel πρόσριζεν, *adv.* stirpitus, radicitus, una cum radicibus.

Προσριζόφυλλος, ὸς, ὁ ἢ ἡ, juxta radices folia, radicem foliatam habens. Ex πρὸς, ῥίζα, et φύλλον.

Προσριζόω, ῶ, fut. ώσω, actis radicibus adfigo.

Προσρίπτω, allido, impingo.

Προσρωννύω, vel προσρώννυμι, fut. ώσω, insuper confirmo, corroboro.

Προσσαίνω, adblandior, adblandiendo delecto. Φῶτα προσσαίνειν κακὸν, viro adblandiri malo, *Æschyl. Agam.* 1674. Προσσαίνουσί μι, *Eur. Hipp.* 865.

Προσσαίρω, inhio, idem quod præc.

Προσσημαίνω, f. ανῶ, præterea significo, adsignifico. Ῥᾶμα δὲ ἐστὶ τὸ προσσημαίνον, χρόνον, *Aristot.*

Προσσημαντικὸς, ἡ, ὸν, præterea significans, adsignificativus.

Προσσημασία, ας, ἡ, signum additum vel concurrens aliis signis, *R.*

Προσσιελίζω, fut. ίσω, adspuo, despuo in.

Προσσκώπτω, dicteriis incesso insuper.

Πρόσσοθεν, *adv.* e longinquo. A πρόσσω.

Προσσπαίρω, palpito ad.

Προσσπένδω, adfundo, insuper libo.

Προσσασιάζω, insuper ad seditionem concito.

Προσσαυρόω, vallo insuper munio, *Thuc.*

Προσσίλλω, contraho, adduco; inde p. part. pass προσσιγαλμένος, adstrictus, contractus, *Suicer.*

Προσσπαθοπιδεύω, fut. εύσω, castra pono ad.

Προσσυκοφαντέω, insuper criminor, calumnior.

Προσσυλλομβάνομαι, adjuvo, augeo, confirmo.

Προσσυμβάλλομαι, una, insuper prosum.

Προσσυνάπτω, addo, adjungo, adnecto.

Προσσύνειμι, simul adsum, attendo.

Προσσυνθερμαίνω, una calefacio.

Προσσυνίημι, una intelligo.

Προσσυνίστημι, una laudo, seu commendo, una demonstro, sc. laudis consequendæ causa.

Προσσυνοικέω, accedo alicui accola, in eandem domum vel urbem recipior.

Προσσυνοικίζω, fut. ίσω, in matrimonium præterea seu insuper colloco, *Suicer.*

Προσσυντίθημι, simul caupono; in *med.* paciscor cum aliquo præterea.

Πρόσσω, *adv.* ante se, in anteriorem partem. A πρός.

Προσσωματοποιέω, ῶ, fut. ήσω, præterea corpus facio, corpori adjungo.

Προσσωρεύω. adaggero, accumulo, *Gl. V.*

Προσσάζω, instillo, *Plnd.*

Προσαγὴ, ἡ, idem quod

Πρόσταγμα, ατος, τὸ, præceptum, præceptio, imperium, auctoritas; *Ph.* jussum; al. *Gl. V.* A προστάσσω. Unde

Προστακτικὸς, ἡ, ὸν, imperiosus, imperativus.

Προστακτικῶς, *adv.* imperative, in imperativo, imperando.

Προταλαιπωρέω, ῶ, f ήσω, labores et ærumnas in aliqua re suffero; miseratione alterius tangor. Ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦ γαῖα, καὶ προταλαιπωρήσατε, adhuc durate, *Arist. Lys.* 765.

Προτανύω, extendo, *Steph.*

Πρόταξαι, aor. 1. inf. act. verbi προτάττω.

Πρόταξις, εως, ἡ, mandatum, imperium. *Gl. V.* præceptum, præceptio. A προστάσσω.

Προτάξουιν, 1. plur. f. 1. ind. act. verbi προστάττω.

Προταράσσω, fut. ξω, amplius, præterea turbo.

Προταργανόω, ῶ, annecto, alligo. A ταργάνη.

Προτὰς, άδος, ἡ, porticus vestibulum, et ipsa porticus. Etiam prostibulum seu scortum; πρόταδις, scorta, prostibula. A πρόστημαι.

Προτασία, ας, ἡ, imperium quo aliquibus præsumus,

sumus, præfecturæ dignitas; (2) patrocinium, tutela, præsidium, auxilium; (3) cultus externus, species, comitatus, magnificentia pompæ, *ap. Polyb.*

Πρόστασις, ιως, ἡ, excellentia, principatus, eminentia; (2) *ap. Hipp.* humoris dominantis significatio. Ab eod.

Προστάσσω, vel **ἀττω**, f. ξω, præficio aliquem, imperium ei aliquod et munus mandans; *Gl. V.* **προστάσσειν**, destinare; (2) impero, præcipio, *Gl. V.* Τί δῆτ' ἀμαυρῷ φωτὶ προστάσσεις ποιεῖν; *Soph. Œd. Col.* 1011. Πῶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε προστάσσεις πόνον; *Eurip. Supp.* 185. Ἅπαντα τ' αὐταῖς ἴσι προσταγμένα, ἃ τοῖσιν ἀτοῖς ἵμιλεν, *Arist. Conc.* 459.

Προστασία, ας, ἡ, præfectura, procuratio; (2) patrocinium, defensio. A

Προστατεύω, fut. εύσω, præsum, præsideo. Ἀνθρώπων ἄλλων προστατεύειν, *Xen.*

Προστατέω, ῶ, fut. ήσω, idem; (2) patrocinor, tueor, defendo. Ἥτις μένη (ἀναίδεια) προστατεῖ τῶν ῥητόρων, *Aristoph. Eq.* 325. τῇδε χθονὸς, *Eur. Herac.* 207.

Προστάτηριος, ᾱ, ὁ, præses, adjutor, auxiliator. Apollinis epithetum, quasi vestibularius, et liminaris, quasique janitor dictus. *Gl. V.* tutelaris. Φοῖβε προστατήριε, Apollo tutelaris, *Soph. El.* 637. A

Προστάτης, ᾱ, ὁ, præpositus, præses, antistes; (2) quicunque est in aliquo genere primus. Προστάτιον ἐπιλαβόμενοι, ducem nacti, *Herodot.* 1, 127. Ὅς ἐσθ' ὁ προστάτης, quis ille sit qui ad aram sedet, *Soph. Œd. Col.* 1171, 1278. Ὅς ἦν τῶν Ἀλλοβρίγων προστάτης, patronus, *Appian. Bell. Civ.* 2, 4.

Προστάτις, ιδος, ἡ, patrona; (2) hospita; (3) curatrix, tutatrix. A præc.

Προστατικὸς, ἡ, όν, ad **προστάτην**, pertinens.

Προστατικῶς, *adv.* cum magna **προσασίᾳ**, dignitate, magnificentia.

Προστατῦντα, acc. sing. præs. part. v. **προστατέω**.

Προστάττω. Vide **προστάσσω**.

Προσαυρόω, ῶ, vallis seu palis in terram depactis præmunio, *Thuc.*

Προσήγιον, ᾱ, τὸ, tecti prominentia. A **σῆγος**.

Προσήγισμα, ατος, τὸ, idem et ex eod.

Προσιδεῖς, a. 1. part. pass. verbi **προσίθημι**.

Προσιθήσομαι, *apponar*, fut. 1. ind. pass.

Προστίνομαι, insto, instanter posco, *Steph.*

Προσιχίζω, fut. ίσω, murum addo, præterea muro cingo.

Προσίχω, advenio, vel venio ante; adeo, accedo, *Hom.*

Προσικμαρτίος, α, ον, una conjiciendus, conjectura e signis intelligendus.

Προσικταλίομαι, insuper struo et machinor.

Προσιλίω, solvo, numero, erogo, impendo.

Προσίλλω, protego. *Gl. V.* adstringo. **Προσίλλομαι**, eo, proficiscor. **προὐτάλην**, aor. 2. pass. Μακρὰν προὐτάλης ὁδόν, longam confecisti viam, *Soph. Œd. Col.* 20.

Προσινάζω, ante gemo, seu doleo.

Προσίνω, idem.

Προσιρατύομαι, fut. ύσομαι, prodigiose adfingo. Ex **εἶρας**.

Προσιρτίδιος, ᾱ, ὁ ἡ, pectori anterius applicatus. *Gl. V.* pectoralis. Hinc **τὸ προσιρτίδιον**, ᾱ, pectorale. Ex **στέρνον**.

Προσιρτίζομαι, fut. ίσομαι, pectori meo applico, amplector, complector, *Joseph.* A **π.** et **στέρνον**.

Πρόστιρνος, ον, pectori impositus, adpositus, oppositus. Ex iisd.

Προστίρνω, oblecto. *Hom.*

Προσιταγμένοι, nom. pl. perf. part. pass. verbi **προστάττω**.

Προστιφανέω, ῶ, f. ώσω, ante corono, prius corona redimio; (2) redimio.

Προσηλίδιον, ᾱ, τὸ, antilena, imaguncula ex pectore suspensa. Ἔχοντες προσηλίδια καὶ τύπους, *Polyb.* 22, 20, 6. *Gl. V.* A

Προσηλίδιος, ᾱ, ὁ ἡ, appositus seu applicatus pectori. Ex **π.** et **σῆθος**.

Προσηθὶς, ίδος, ἡ, anterior pars **τῷ σῆθει**, quasi pectus manus seu pedis, *h. e.* eminentia illa prope digitos manuum et pedum. Ex iisd.

Προσήκω, f. ξω, liquefactum adfundo; (2) adhæreo, assideo; **προσεικὼς**, adhærens, affixus, assiduus, in re aliqua, p. part. Ὅμοιος γίγνε τὸ χρῶμα τῷ χρυσῷ προσεικὼς αὐτῷ, *Luc.* Πλευρᾷ προσακίνος ἶδι, lateri adfixo veneno, *Soph. Trach.* 833. Ὕδρας προσεικὼς φάσματι, *Id. Ibid.* 836. Vide **φάσμα**.

Προσῆναι, aor. 2. inf act. verbi **προΐσημι**.

Προσιξὰς, άδος, ἡ, vestigium impressum ab eo qui præiit, *Suid.* al. cubile.

Προσιβεὶς, præs. part. act.

Προσίβεμεν, *apponimus*, 1. pl. præs. ind. act.

Προσίθημι, addo, adjicio; (2) applico; (3) adjungo; (4) adaugeo; (5) addico, et proprium trado; **προσίθεμαι**, addor, adjungo me, assentior. *Gl. V.* adstipulor, faveo, addico me; **προσίθεσθαι**, adhiberi, addi, *Ph.* **προσέθεκεν**, addidit, *Ph.* aor. 1. act. **προσετίθη**, additum est, addita est, *Gl. V.* aor. 1. pass. **προσετέθη**, additum, *Ph.* aor. 1. part. pass. **προσιθεμένης**, additus, *Gl. V.* devotus, perf. part. pass. Ἐκεῖνος εἷς ἐστιν ἡμῖν, εἰ πόλεμος γένοιτο, προσθήσεσθαι, *Appian.* Μόνον τόδ' ἔργον προσιθεὶς ἐμῷ στόμῳ, *Eur. Supp.* 27.

Προσιλάω, ῶ, f. ήσω, stercore contamino, vel stercore emisso inquino.

Προσιμάω, ῶ, fut. ήσω, mulcto. Προσιμᾶν τῷ δημοσίῳ, *Dem.* Τῷ δημοσίῳ προστετίμηται κατὰ νόμον, *Id.*

Προσίμημα, ατος, τὸ, mulcta, pœna; (2) æstimatio litis. A **προσιμάω**.

Προσίμησις, ιως, ἡ, idem. Ab eod.

Πρόσιμον, ᾱ, τὸ, idem, *Ph.* Μιγίστων ἄξιον προσίμων, diris suppliciis dignissimum, *Polyb.* 2, 56, 15.

Πρόσιμος, ὁ, ἡ, qui pœnæ causa imponitur. A **τιμή**.

Προσιμωρέω, ῶ, fut. ήσω, opem fero, auxilior.

Προσομίλη, ἡ, labiorum commissura, *Poll.*

Προσόμος, ον, præacutus, epith. gladii; acuta cuspide præfixus, seu acutus in summa sui parte, ut **προσόμου ξίφος**, *Steph.* A **σόμα**.

Προσοὸν, τὸ, locus ante porticum, vel porticus ante ædes. Vide **πρόσωος**.

Προσοχαστικὸς, ἡ, όν, rectam conjecturam faciens de futuro, futuri providus.

Προσραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragice exaggero; (2) tragice alloquor. Ἔχει πολὺ τὸ ἔξωθεν προσραγῳδούμενον, magnificum, *Longin.*

Προστρατοπιδεύω, castra pono ante.

Προστραχηλίζω, arrepto collo luctor.

Προστρέπω, f. ψω, oro, obsecro, precor, ad genua provolutus et adorans. Τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω, *Soph. Aj.* 842. Κακῶς ὀλέσθαι πρόσριπ' Ἀργεῖων χθόνα, *Eurip. Suppl.* 1195

Προστρέχω, accurro, occurro, *Gl. V.* (2) gratiam capto alicujus; (2) adstipulor. Γυνή τις ἡμᾶς ἐσπεδαυνῦα προστρέχει, *Aristoph. Thesm.* 579. Πρὸς τὸν πάππον προσδραμεῖν, *Xen.*

Προστρίζω, fut. ψω, attero, incutio, infligo. *Gl. V.* affrico; **προστρίβομαι**, imprimo, infligo, *Gl. V.* aspergo, v. gr. maculam; cupidius adjungo me alteri, adhæresco, *Ern.* Πληγᾶς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς εἰκέταις, *Aristoph. Eq.* 5. Αὐτὸς δ' ὧν ἐνικαλεῖτο, τὰς αἰτίας τῇ Φυλῇ προστρίβετο, attribuit, *Plut.* Hinc

Πρόστριμμα, ατος, τὸ, fragmentum; (2) afflictio, calamitas.

Πρόστριψις, ιως, ἡ, attritus, adfrictus.

Προστρόπαιος, ᾱ, ὁ, cui supplicamus, seu ad cujus genua supplices provolvimur; (2) qui supplex alicui ad genua accidit; (3) qui piaculum importat, ob quem religio oboritur; (4) vindex et ultor homicidiorum et aliorum scelerum. *Æschyl. Choeph.* 285. Θάκει δὲ προστρόπαιος, supplex adside, *Soph. Aj.* 1173. *Œd. Col.* 1374. *Philoct.* 953.

Προστροπὴ, ῆς, ἡ, supplicatio, supplices preces; (2) devotio, detestatio; (3) reatus ob homicidium; (4) piaculum, labes sceleratæ contagionis. (1) τίνα πόλιν ἱκέτης προστροπὴν ἐμὲ σ' ἔχων, quidnam a civitate et a me supplici prece petitum venisti, *Soph. Œd. Col.* 558. Βωμούς τε κνισσᾷν βωβύτοισι προστροπαῖς, *Eurip. Alcest.* 1159. Λ **προστρέπω**.

Προστρίτιος, ὁ, qui piaculo se obstrinxit. A prac.

Πρόστροτος, ᾱ, ὁ ἡ, supplex, qui supplex alicui ad genua procidit. Ab eod.

Πρόστρεχος, ὁ, ἡ, accurrens; (2) ad quem accurri potest; (3) rotundus. *Hes.* A **προστρέχω**.

Προστυγχάνω, occurro, obvius fio, offero me; (2) consequor aliquid; (3) alicui rei deditus sum, aor. 2. **προσέτυχον**. part. **προστυχὼν**, obvius. Οὕτως ὄξιος ὑπήκουσιν, ὡς ἃ δεῖς πώποτε ὧν ἐγὼ προσέτυχον νέων, *Plato.* Ὁ προστυχὼν, quilibet, quivis, obvius; *ita* η, *cæt.* quæ **προστυχής**. Ἡ χαρίκλεια δὲ ἐν ἀτιῶν μὲν γύναιον, ἰταιρικὸν δὲ ἐκτόπως, ᾧ τῷ προστυχόντες, ἀεί, ᾧ εἴ πάνυ ἐπ' ὀλίγῳ ἰθελήσιε τις, *Lucian.*

Πρόστυλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, ab anteriore parte columnas habens.

Πρόστυμμα, τὸ, si a **τύφω**, accensio, incensio; res ipsa accensa; si a **τύπτω**, afflictio, allisio rei ad aliam, res ipsa afflicta, &c. vid. *Ern.*

Πρόστυπος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, proprie extra corpus paululum eminens; (2) cœlatus, sigillatus, habens eminentes figuras, &c. *app.* περιφανῆ, quæ totam rem exprimunt, et extrinsecus alligantur.

Προστυτόω, ῶ, fut. ώσω, cœlo, vid super.

Πρόστυπτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, adstrictus, substrictus. A

Προστύφω, fut. ψω, ante adstringo, ante spisso seu constipo.

Προστυχὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, obvius; (2) qui in aliqua re versatus est, didicit aliquid, ut **προστυχὴς τῇ φιλοτοφίᾳ**. A **προστυγχάνω**.

Πρόσωος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui ante porticum est; scribitur et **πρόσοος**. A **σοά**.

Προσυβρίζω, fut. ίσω, nova insuper injuria adficio, insuper contumeliosus sum.

Προσυγγίνομαι, antea congredior vel colloquor; **προσυγγινόμενοι**, prius collocuti.

Προσύγκειμαι, ante ex pacto constitutus sum.

Προσυζύγνυμι, ante conjungo.

Προσυλακτίω, allatro *proprie* et *tropice.*

Προσυλάω, ante spolio, prior spolio.

Προσυλλίγω, ante colligo.

Προσυλλογισμὸς, ῦ, ὁ, syllogismus, in quo præmissæ principalis syllogismi concluduntur.

Πρόσυλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, materiæ adhærens; (2) qui rebus mundanis deditus est. Ex **ὕλη**.

Προσυμμίσγω, commisceo, confundo.

Προσυμνέω, carmina cano, hymnis celebro, *Schol. Theoc. ad Idyll.* 2, 11.

Προσυμφύω, ante adnascor.

Προσυμφωνέω, ante consentio.

Προσυναθροίζω, ante congrego.

Προσυνάπτω, ante conjungo.

Προσυνίημι, ante intelligo.

Προσυνίστημι, ante commendo.

Προσυνοικήσασα, quæ ante cohabitavit et nupta fuit; a **προσυνοικέω**, ῶ.

Προσυνοικίζω, ante colloco in colonia, in matrimonio. Χώραν τοῖς προσυνοικιζομένοις παρέχειν, *M Anton.* 4, 13.

Προσυντίθεμαι, ante paciscor, prius convenio.

Προσυντρίβω, ante confringo vel confringi jubeo.

Προσυπακούειν, *adv. posit.* subaudiendum. A

Προσυπακούω, subaudio: de ellipsi.

Προσυπαντάω, ῶ, fut. ήσω, venio obviam, occurro.

Προσυπάρχειν, insuper concedi, seu dari, *Dem.*

Προσυπιδίξαμαι, 1. pl. a. 1. ind. med. verbi **προσυποδείκνυμι**.

Προσυπιμφαίνω, ostendo. *Pass.* appareo.

Προσυπιρετάζομαι, subministro.

Προσυπισχνέομαι, insuper polliceor.

Προσυποβάλλω, subjicio, *Gl. V.*

Προσυπογράφω, f. ψω, insuper, una subscribo. Ἔτι δὲ μᾶλλον, εἰ κἀκεῖνο τῇ διανοίᾳ προσυπογράφομεν, *Longin.* 14.

Προσυποδείκνυμι, fut. ξω, ostendo.

Προσυπολαμβάνω, præterea, insuper existimo.

Προσυπομιμνήσκω, admoneo, *Gl. V.* **προσυπέμνησεν**, insuper submonuit.

Προσυπομνηματίζω, et **ομαι**, in commentario addo.

Προσυποτοπέω, ῶ, fut. ήσω, insuper suspicor, præterea suspectum habeo.

Προσυποτυπόω, idem.

Προσυποτίθεμαι, una suppono, una intelligi volo.

Προσυρίσσω, vel -συρίττω, f. ξω, sibilo signum do, ante vel prius sibilo.

Προσυφαίνω, attexo.

Προσυφίσμαι, accedo, τὰ προσυφιστῶτα, adventitia, quæ extrinsecus accedunt.

Προσυψόω, ῶ, f. ώσω, altius extollo, attollo.

Προσφάγιον, ε, τὸ, id quo cum pane vescimur, opsonium. *Ph.* pulmentum, pulmentarium. A

Προσφαγεῖν, cum pane vesci.

Πρόσφαγμα, ατος, τὸ, hostia. victima. Τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα, *Eurip. Hecub.* 41. Πίνοντα προσφαγμάτων, *Id. Alc.* 848. A

Προσφάζω, idem cum προσφάττω. Προσφάζεται μὲν αἷμα πρῶτα νιφάδες, *Eur. Hel.* 907.

Προσφαίνομαι, appareo, significor. Ἄσμενοι πολλοὶ προσεφάνησαν, *Xen.*

Πρόσφατος, ε, ὁ ἢ ἡ, recens seu nuper interfectus; (2) recens dictus; (3) recens, novus. Νῦν δέ μοι ἱρσήιες, ἢ πρόσφατος ἐν μεγάροισι Κεῖσαι, *Il.* 24, 757. Ex πρὸς et φάω, *occido* vel *dico*.

Προσφάττω, fut. ξω, macto seu jugulo ante. Ἱερεῖα προσφάττειν, *Plato*.

Προσφάτως, *adv.* recens, nuperrime, novissime.

Προσφερὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, similis. A προσφέρω.

Προσφέριστος, præstantissimus, *Soph.*

Προσφέρω, offero, adfero, apporto, adhibeo. *Gl. V.* πρόσφερε, adfer, *Ph.* προσφέρομαι, offeror; (2) adferor, &c. (3) irruo; (4) æquo; (5) *in med.* sumo, v. gr. cibum; (2) tracto aliquem, utor aliquo; (3) manus consero, invehor in aliquem; (4) accedo aliquem, adjungo me alicui, assentior, προσήνεγκεν, admovit, *Ph.* aor. 1. προσηνείγκατο, adhibuit, *Ph.* aor. 1. med. προσηνέχθη, oblata est, *Gl. V.* aor. 1. pass. προσηνεχθεὶς, allatus, *Gl. V.* προσενεχθὲν, oblatum, *Ph.* part. προσοίσω, adferam, *Gl. V.* fut. 1. ind. act. Τίς ἐ σίδηρον προσφέρει; *Eur. Andr.* 1152. Προσεφέρετο τῷ σκοπέλῳ, *Luc.*

Προσφεύγω, fugio ad, confugio. Προσφεύγειν τοῖς βωμοῖς, *Plut.*

Πρόσφημι, alloquor; προσέφη, allocutus est, affatus est, *Il.* 8, 84, &c.

Προσφθέγγομαι, f. ξομαι, alloquor, compello, appello, saluto, *Gl. V.* προσφθεγξάμενος, adfatus, *Gl.V.* Ἔστιν γάρ σ' εἰσορῶν προσφθέγγομαι, *Eur. Hipp.* 1100. Πάγον Κρόνῳ προσεφθέγξατο, *Pind. Ol.* 10, 60.

Προσφθεγτήριος, salutatorius. Hinc προσφθεγτήρια, ων, τὰ, dona quæ sponsus pro virginitate ablata donabat, sponsam salutans.

Προσφθεγτικὸς, ἡ, όν, allocutorius.

Πρόσφθεγκτος, ε, ὁ ἢ ἡ, dignus, quem alloquaris seu compelles. A προσφθέγγομαι.

Πρόσφθεγμα, ατος, τὸ, alloquium, allocutio. *Gl. V.* appellatio; προσφθέγματι, adfatu, *Ph.* Ab eod.

Πρόσφθεγξις, εως, ἡ, salutatio, compellatio.

Προσφθείρομαι, accedo. *Interpretantur* et cum pernicie mea accedo; (2) depereo, insano amore teneor; *sed non est necesse*, Ern. Προσφθαρὶς, adortus, amore perdite captus.

Πρόσφθογγος, ε, ὁ ἢ ἡ, salutatorius.

Προσφθονέω, ῶ, fut. ήσω, insuper invideo.

Προσφίγγω, alligo.

Προσφιλεία, ας, ἡ, amicitia, benevolentia. A προσφιλὴς.

Προσφιλέστατος, *adv.* amantissime. A seq.

Προσφιλὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, gratus, amabilis, charus; (2) amicus, benevolus. προσφιλέστατος, amantissimus, gratissimus, *Gl. V.* Ex φίλος.

Προσφιλοκαλέω, ῶ, elegantiam adscisco, comminiscor.

Προσφιλονικέω, ῶ, fut. ήσω, insuper contendo, certo de aliqua re.

Προσφιλοπονέω, ῶ, f. ήσω, naviter alicui rei operam do.

Προσφιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, philosophor cum aliquo, in aliqua re; eam diligenter meditor.

Προσφιλοτεχνέω, ῶ, fut. ήσω, studium et industriam rei alicui adhibeo; (2) solerter comminiscor; (3) inventis aliquid adjicio.

Προσφιλῶς, *adv.* amice, ut amicum decet; (2) grate, ita ut gratum est.

Προσφοιτάω, ῶ, fut. ήσω, accedo; (2) adeo sæpe, frequento, de discipulis. Ζήνωνι προσεφοίτησε πλείονα χρόνον, *Ælian.*

Προσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio; (2) utilitas, commodum; (3) sumtio cibi, potus; cibus ipse; (4) exprobratio, insectatio, crimen (sed hoc posterius est potius προφορὰ, nam προφέρειν τινι ὀνείδος *exprobrare alicui turpitudinem* dicitur, non προσφέρειν)· (2) ἡ σὴ προσφορὰ, commodum ex te oriundum, *Soph. Œd. Col.* 581. (4) προσφορὰ δ' οὐκ ἔστ' ἔτι, at est exprobrare nihil amplius adtinet, *Soph. Œd. Col.* 1270.

Πρόσφορα, τὰ, *adv.* commode. Ὅπως ἂν γυμνάσω τὰ πρόσφορα, ut exercere possim commode, *Eurip. Hipp.* 111. Πρόσφορά μ' αἴρειτε, commode corpus tollite, *Id. Ibid.* 1361.

Προσφορέω, adgero, apporto. Hinc

Προσφόρημα, τὸ, cibus, ferculum.

Πρόσφορος, ε, ὁ ἢ ἡ, commodus, aptus, conveniens, utilis; (2) similis. Οὐχὶ πρόσφορος ἀμετρίῳ γένναι, non similis mortali generi. *Eurip. Phœn.* 132.

Προσφόρως, *adv.* commode, convenienter, utiliter.

Προσφραγίζω, f. ίσω, ante insignio vel obsigno.

Προσφυγὴ, ῆς, ἡ, clientela, *Ph.* refugium.

Προσφυέως, *Ion.* pro προσφυῶς. A

Προσφυὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, coalescens, adhærens; (2) ingenitus, innatus, adnatus; (3) natura accommodatus, aptus, congruens. Οἰκτισάσθαι προσφυέστερος, *Longin.* 34.

Πρόσφυμα, τὸ, quod extrinsecus adhæsit, adnatum est. A προσφύω.

Πρόσφυμι, προσφῦναι, aor. 2. inf. adhærescere. Partic. προσφὺς, inhærens. Vid. προσφύομαι.

Πρόσφυξ, γος, ὁ ἢ ἡ, qui confugit ad aliquem, cujus patrocinium expetit; cliens, *Ph.* perfuga, transfuga. A προσφεύγω.

Προσφῦσαι, nom. pl. a. 2. part. act. f. g. verbi πρόσφυμι.

Προσφῦσα, adhærens, *Il.* 24, 213.

Προσφυσάω, ῶ, adflo, *Gl. V.*

Πρόσφυσις, εως, ἡ, coalitio, adhæsio, junctura. A προσφύω.

Προσφυτεύω, adsero, *Gl. V.* juxta planto.

Προσφύω, fut. ύσω, agnasci facio, et προσφύομαι, agnascor, accresco, adhæreo, adhæresco; προσπέφυκα, perf. act. agnatus sum, adhæreo; προσπεφυκὼς, adhærens, part. Προσπεφυκὼς τῇ σκέψει, *Plato*.

Προσφυῶς, *adv.* apte, concinne, convenienter, congruenter; scite, *Herodot.* 1. A προσφυὴς.

Προσφωνέω, ῶ, f. ήσω, alloquor, compello, acclamo; (2) voco ad, advoco; (3) dico seu dedico, nuncupo. Καὶ σοὶ προσφωνῶ πρὸς τάδ' Αἰγισθον δανεῖν, *Eur. El.* 692. Ἵν' εἶχον μηδὲ προσφωνεῖν τινα, *Hipp.* 651.

Προσφωνήεις, ήεσσα, εν, vocalis, *Hom.*

Προσφώνημα, ατος, τὸ, allocutio, compellatio, acclamatio. A προσφωνέω.

Προσφωνηματικὸς, ἡ, όν, nuncupativus, dedicatorius. Ab eod.

Προσφώνησις, εως, ἡ, allocutio, compellatio, oratio qua quis compellatur, etiam interrogatio; (2) dedicatio, nuncupatio. Ab eod.

Προσφωνητικὸς, ἡ, όν, allocutione personæ utens.

Προσφωνητικῶς, *adv.* cum allocutione, compellatione.

Προσχαίνω, f. ανῶ, perf. προσκέχηνα, hianti ore excipio, rei alicui immineo, cupide eam inspecto, seu cupio; *item* admiror, obstupesco aliqua re.

Προσχαιρετήριαι, festum apud Athenienses, *Harp c.*

Προσχαλκεύω, ferro alligo seu ferrumino.

Προσχαρίζομαι, f. ίσομαι, gratificor, ad gratiam loquor.

Προσχέω, pr.etendo.

Πρόσχειρος, vel πρόσχειρος, ε, ὁ ἢ ἡ, ad manum situs. A χείρ.

Πρόσχισις, εως, ἡ, obtentus, *Gl. V.*

Προσχίω, adfundo; (2) perfundo, adfundendo rigo. Τὸ αἷμα πίνοντες τοῖς βωμοῖς προσχιόμενον, *Luc.*

Πρόσχημα, ατος, τὸ, prætextus, obtentus, species, *Ph.* (2) dignitas, decus, ornamentum; (3) status rei, et conditio. Καὶ δὴ καὶ τῆς Ἰωνίης ἦν πρόσχημα Μίλητος, Ioniæ decus et ornamentum, *Herod.* 5, 28. Ἦν δὲ πρόσχημα τῆς Τυρρηνίας ἡ πόλις, *Plut. in Cam.* Ἔτι τῷ τὸ πρόσχημα τῆς ἀκροτάτης καὶ μεγίστης ἀρχῆς ὑφιστῆσθαι καὶ προπηλακίσθαι δι' αὐτὸν, quod summi imperii maximique majestas in ordinem coacta propter ipsum atque diminuta esset, *Plut. in Fabio*. Vide et *Soph. El.* 682. A πρόσχω.

Προσχηματισμὸς, οῦ, ὁ, figura grammatica, quæ et *Parogoge* dicitur.

Πρόσχης, 2. sing. aor. 2. conj. act. v. προσέχω.

Προσχίζω, proscindo. *Gl. V.* præscindo.

Πρόσχισμα, ατος, τὸ, in adversa parte fissum; (2) genus calceamenti. A præc.

Προσχλευάζω, fut. άσω, insuper rideo et subsanno.

Προσχόντας, acc. plur. aor. 2. part. act. verbi προσέχω.

Πρόσχορδος, ὁ ἢ ἡ, ad chordas conveniens, chordis consonus; (2) consonus. Ex χορδὴ.

Πρόσχορος, ε, ὁ ἢ ἡ, choro seu choreæ junctus. Epith. saltatoris.

Προσχόω, προσχώννυμι, et προσχώννυμι, f. χώσω, adgero, seu terra adgesta munio.

Προσχράομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, insuper utor; (2) utor. Ἡ ψυχὴ ὅταν μὲν τῷ σώματι προσχρῆται, *Plat. Phæd.* 20.

Προσχρήζω, fut. ήσω, insuper peto vel flagito.

Πρόσχρησις, εως, ἡ, usus, *Longin.* 37. A προσχράομαι.

Προσχρηστέον, insuper petendum.

Προσχρίμπτω, appropinquo, *Orph.*

Προσχρίω, illino, allino.

Προσχρώζω, idem.

Πρόσχυσις, εως, ἡ, adfusio.

Προσχύτης, ε, ὁ, perfusor, *Gl. V.* A

Προσχύω, adfundo.

Πρόσχωμα, ατος, τὸ, agger; (2) terra et limus a fluvio adgestus. A

Προσχώννυμι vide προσχόω.

Προσχωρέω, ῶ, f. ήσω, progredior; (2) accedo ad, vicinus sum; (3) dedo me, deditionem facio, venio in fidem, accedo, accommodo me. Χρὴ δὲ ξένον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει, se accommodare, *Eur. Med.* 222. Καὶ τοῖς τῶδε προσχωρεῖν λόγοις, obsequi, *Soph. Phil.* 955. Προσκιχωρήκασι πρὸς τούτους (λόγους), *Dem.*

Πρόσχωρος, ε, ὁ ἢ ἡ, vicinus, habitans in loco vicino, accola. *Gl. V.* adjacens. Κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων; *Soph. Œd. Col.* 493.

Πρόσχωσις, εως, ἡ, exaggeratio, *Gl. V.* terræ aggestio. Ἄπορον πολλαχῆ τὴν πρόσχωσιν τοῖς Μακεδόσιν ἐποίευν, *Arrian. Hist. Alex.* 11, 18. A προσχώννυμι.

Προσψαύω, f. αύσω, attingo, attrecto. Καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν ἐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις, *Luc.* 11, 46.

Προσψεύδομαι, affingo; (2) ementior.

Προσψηφίζομαι, f. ίσομαι, decretis adjicio, ultra decerno; (2) aliud scisco et decerno. Τὴν ἑτέραν πενταετίαν προσεψηφίσαντο, *Appian.*

Προσψιθυρίζω, fut. ίσω, insusurro, sibilo.

Πρόσω, *adv.* in anteriorem partem; (2) ultra, longe, procul. *Compar.* προσώτερος. *Superl.* προσώτατος. Πρόσω μὲν ἤδη βίοτος, provecta quidem jam est ætas, *Eurip. Hipp.* 795. Κόμπων μιαιφόνων πρόσω, a fastu sublimi longe distantia, *Eurip. Androm.* A πρὸ, *ante.*

Προσῳδὸς, ὁ, ὁ ἢ ἡ, olidus, fœtidus, male olens. Ex ὄζω, præt. m. ὦδα.

Προσῳδὸς, ὁ ἢ ἡ, inflatus. Ex οἰδέω.

Προσῳδία, ας, ἡ, accentus; sonus, apex, *Ph.* Ex πρὸς et ᾠδὴ, *cantus*. Est enim reipsa aliud nihil προσῳδία quam cantiuncula quædam et modulatio quæ adhibetur syllabis dictionum. Hinc

Προσῳδιακὸς, ἡ, όν, ad accentus pertinens; (2) προσῳδίοις serviens, seu aptus, seu usitatus. προσῳδιακὸν μέτρον, modi in προσῳδίοις usitati, *h. e.* pes e duabus longis et una brevi: scribitur προσῳδιακὸς, quod melius.

Προσῳδικὸς, ἡ, όν, idem.

Προσῳδίον, ι, τὸ, carmen quod canitur in sacris Apollinis, seu ab iis qui accedunt Apollini; scribitur et προσῴδιον· vid. supra, quod melius.

Προσῳδός, ὅ, ὁ ἢ ἡ, qui musicis instrumentis accinit; (2) consonus, congruens. Ex πρὸς et ᾠδή, *cantus*.

Πρόσωθεν, *adv.* e longinquo. A πρόσω.

Προσωθέω, ῶ, fut ήσω et ώσω, impello; προσώθησεν, adegit.

Προσωνομασία, ας, ἡ, agnominatio; potius προσεπωνυμία

Προσωνυμία, ας, ἡ, appellatio, cognomen. *Gl. V.* cognomentum. Ex πρὸς et ὄνομα.

Προσώπας, *per Metapl.* pro πρόσωπον, inde προσώπασι, *Eust.*

Προσωπεῖον, ι, τὸ, larva, persona, vultus fictus; (2) prætextus, species. A πρόσωπον.

Προσωπίδιον, τὸ, Dim. A præc.

Προσωπικὸς, ὴ, ὸν, personalis. Ab eod.

Προσώπιον, ι, τὸ, idem quod προσωπεῖον.

Προσωπὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

Προσωπολημτέω, ῶ, f. ήσω, personæ rationem habeo, gratiæ vel odio subscribo, gratiam vel odium sequor. Εἰ δὲ προσωπολημτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, *Jacob.* 2, 9 A

Προσωπολήμτης, ι, ὁ, qui personarum habet rationem, gratiam aut odium sequens. Ex πρόσωπον et λαμβάνω.

Προσωπολημψία, ας, ἡ, personæ respectus; *Ph.* gratia vel odium. Ex iisd.

Πρόσωπον, ι, τὸ, vultus, facies, os; persona. Quod autem in homine προσώπον est, in brutis irrationabilibusque προτομὴ dicitur, sicut in avibus ῥύγχος, et ῥάμφος, *Ph* πρόσωπα, ora, *Ph.* πτύσας πρόσωπον, vultu dicta respuens, *Soph Ant.* 1232. Ex ὤψ.

Προσωποποιέω, ῶ, f. ήσω, personas fictas induco, personas fingo.

Προσωποποιΐα, ας, ἡ, personarum confictio, figura oratoria, Prosopopœia. A

Προσωποποιὸς, ὅ, ὁ, qui personas seu larvas fabricatur Ex πρόσωπον et ποιέω.

Πρόσωπος, pro πρόσωπον, *Eust.*

Προσωπάττα, *Att.* pro προσοτόσσω, quasi personata, vas habens figuram animalis, in ostio vel orc, *Poll.*

Προσωρεύω, in acervum congero.

Προσωρμίσθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi προσορμίζομαι, in portum *appello.*

Προσώτατα, *adv.* longissime.

Προσώτατος, η, ον, qui longissime ante est, longissime provectus, seu progressus:

Προσωτάτω, *adv* idem. Λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα σῷ προσωτάτω, ad summum progressa, *Soph. Aj* 742. A

Προσώτερος, έρα, ερον, qui longius ante est, longius provectus, seu progressus. A πρόσω.

Προσωτέρω, *adv.* longius ante, ulterius.

Προσωφιλέω, ῶ, fut. ήσω, insuper commodo; (2) adjuvo, auxilium adfero. Καὶ τοῖς δὲ γ' εἰκὸς ἐκδίκως προσωφελεῖν, *Eur. Alc.* 42. καλῶς, *Id. Heracl.* 519. Hinc

Προσωφέλημα, ατος, τὸ. subsidium, auxilium, utilitas. Ἀλλ' εἴτι βέλει σαισὶν, ἢ σαυτῇ, φυγῆς προσωφέλημα, *Eurip. Med.* 610.

Προσωφελὴς, ὲς ἡ idem, res utilis

Προσώχθισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi προσοχθίζω.

Προταὶ, *adv.* nuper, proxime, nuperrime, novissime; (2) ante. A πρὸ, *ante.*

Προταίνιον, *adv.* paullo ante. A præc.

Προταίνιος, α, ον, nuperus, novissimus

Προτακτέον, anteponendus præponendus. Τὴν εὐγνωμοσύνην ἀεὶ προτακτέον τῷ λόγῳ, *Æschin.* A προτάσσω. Unde

Προτακτικὸς, ὴ, ὸν, præpositivus.

Πρότακτος, η, ὁ ἢ ἡ, in fronte collocatus, antesignanus, in prima acie pugnans; (2) præfinitus.

Προταλαιπωρέω, vel ομαι, ante labores, ærumnas sustineo, suscipio.

Προταμιεύω, fut. εύσω. προτεταμιευμένα, condita et reposita dudum.

Προτάμνω, proscindo; idem quod προτέμνω.

Προταμοίμην, aor. 2. opt. med. verbi προτέμνω.

Πρότᾰξις, εως, ἡ, propositio; (2) prima acies; (3) aperta pugna. A προτάσσω.

Προταράσσω, ante turbo, perturbo.

Προταρβέω, ῶ. fut. ήσω, primus metuo, timore ante corripior. Μή μω προτάρβει, τὸν σὸν ἐξόρθῶ βίον, *Soph. Antig.* 83.

Προταραχύω, fut. ύσω, prius sale condio, sale præmacero, præmacero; (2) ante exsicco et arefacio

Πρότασις, εως, ἡ, propositio apud logicos, ut Homo currit. Aristoteles in Topicis tradit πρότασιν esse quæstionem, quæ in unam duntaxat partem effertur; ut, Suntne divitiæ bonæ? (2) initium dramatis; (3) prior pars periodi. A προτείνω.

Προτάσσω, vel προτάττω, fut. ξω, præstituo; (2) ante colloco, præpono; præficio, *Gl. V* (3) antepono, præfero, *Ern* πρότᾰξε, præfecit, *Ph.* aor. 1. προτεταγμένος, præfectus, *Ph.* perf. pass. part. προτετάχθαι, præfici, *Ph.* inf Ἐποίησιν ὡς προσίταξιν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, *Matt.* 1, 24. Ὁρίσας προτεταγμένος καιρὸς, *Act.* 17, 26.

Προτατικὸς, ὴ, ὸν, ad πρότασιν in fabulis pertinens. propositione constans, propositionis formam habens A προτείνω.

Προτατικῶς, *adv.* in modum propositionis.

Προτέγισμα, τὸ, quod tecto superjectum est ad arcendum imbrem. A τέγος, *Ern.*

Προτεθεὶς, aor. 1. part pass. verbi προτίθημι.

Προτείνω, protendo; (2) porrigo; (3) offero, polliceor; (4) *in med.* eadem fere, et prætendo, obtendo; (5) adstringo, funibus tendo. *Pass.* προτεταμένος, pronus, promptus, *Ph.* Ἀλλὰ δεξιὰν πρότεινε χεῖρα, ξ κράτει τῶν σῶν ὅπλων, *Soph. Phil.* 1280. σκῆψιν ὡς ὑπὲρ τέκνε, *Eur. El.* 1081.

Προτειχίζω, f. ίσω, muro, præmunio, propugnaculo tueor. Hinc

Προτείχισμα, ατος, τὸ, murus, quo quid præmunitur; (2) propugnaculum.

Προτέλεια, ων, τὰ, dona ante nuptias dari sponsalia solita; (2) sponsalia; (3) victimæ mactari solitæ ante nuptias. (3) προτέλεια δ' ἦδη παιδὸς ἔσφαζες θεᾷ; *Eurip. Iphig. in Aul.* 718. *Æschyl. Agam.* 65. et *Pers.* 235.

Προτέλειον, ι, τὸ, qu. dic. tirocinium; (2) omne primordium rei sacræ faciendæ. A

Προτέλειος, ε, ὁ ἢ ἡ, ante perfectus; (2) præcidaneus; (3) qui fit ante nuptias. vid. *Ern.* Ex πρὸ et τέλος.

Προτελευτάω, ante, prius finio vitam.

Προτελέω, ῶ, f. έσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio, (2) præparo, edoceo, erudio ad aliquid; (3) pecuniam reprasento et ante diem solvo.

Προτελὴς, ές· vide προτέλειος, 2, 3.

Προτελίζω, fut. ίσω, idem quod προτελέω· *vel simpliciter*, initio. Ἀρτέμιδι προτελίζεται τὴν νεανίδα, *Eurip. Iphig. in Aul.* 433.

Προτεμένισμα, ατος, τὸ, vestibulum templi et quidquid est ante fanum. Τὰ ἐν τοῖς προτεμενίσμασι χέρνιβα, *Synes. Epist.* 121. Κἀγὼ πανθρώπων οἶδα τῶν συνιδρυόντων ἐν τῷ προτεμενίσματι τῷ βελιυτηρίῳ λαλίτερον, *Id. Epist.* 127.

Προτέμνω, proscindo vel præscindo, ut sulco agrum reseco.

Προτενὴς, ὲος, ὁ ἢ ἡ, prætensus, protensus, protentus. A προτείνω.

Προτενθέω, fut. ήσω. prægusto, seu ante alios manus patinæ infero; (2) gulosus sum, catillo, cupediis inhio. Διὰ τᾶτο πρῴτενθέυσαν ἡμέρᾳ μιᾷ, *Aristoph. Nub.* 1202. A

Προτένθης, ες, ὁ, qui prior comedit, prægustator; (2) catillo et gulosus, *Aristoph. Nub.* 1200. Ex πρὸ et τένθω, *comedo.*

Προτεραῖος, αία, αῖον, prior, præcedens; τῇ προτεραίᾳ, pridie. *Gl. V.* A πρότερος.

Προτεραίτερος, prior, *Aristoph.* A prac.

Προτερεύω, fut εύσω, prior sum, loco, tempore, dignitate, priores partes obtineo, supero. A

Προτερέω, ῶ, f. ήσω. idem. Προτερεῖ τὶς τὴν φλοιὰν, *Theophr.* Hinc

Προτέρημα, ατος, τὸ, priores partes; (2) major seu potior rei alicujus gerendæ commoditas; (3) privilegium, prærogativa; (4) res bene gestæ, victoria; (4) ἀσμενίζων ἐπὶ τῷ γεγονότι προτερήματι, *Polyb.* 5, 87.

Προτερηγενὴς, ὲς, prius natus, antiquior. A γίνομαι.

Προτέρησις, εως, major, seu potior rei alicujus gerendæ commoditas. Εἰ δὲ πλείονα τῇ μελλήσει τὴν προτέρησιν αὐτῆς παρασχοίμεν, quod si cunctatione majorem iliis facultatem (ad effugiendum) præbuerimus, *Helind.* 4.

Προτερικὸς, ὴ, ὸν, prior. A πρότερος.

Προτέρισι, dat. pl. *Ion.* pro προτέροις.

Πρότερον, *adv.* prius, antea; (2) superiori tempore. Ab eod.

Πρότερος, έρα, ερον, prior, superior, *Ph.*

Προτέρω, *adv.* longius, ulterius.

Προτέρως, et προτέρωσε, idem

Προτετύχθαι, inf pass. perf. verbi προτυγχάνω. Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, *Il.* 18, 112.

Προτιύχομαι, seu προτυγχάνομαι, ante fio, prior sum.

Προτιχνολογίω, ῶ, f. ήσω, prius de arte dissero; (2) prius artificiose dissero, tradove.

Προτόκη, ης, ἡ, proavia, avi seu aviæ mater.

Πρότηξις, εως, ἡ, tabes.

Προτὶ, *præp.* a, ab, *Dor.* pro πρός.

Προτιάπτω, *Dor.* pro προσιάπτω, *Il.* 24, 110.

Προτιβάλλεαι, *coerces*, 2. sing. præs. ind. med. *Dor.* et *Ion.* pro προσβάλλεαι. A

Προτιβάλλομαι, *Dor.* pro προσβάλλομαι.

Προτιδέγμενοι, nom. pl. perf. part. pass. *Dor.* et *Æol.* pro προσδεδιγμένοι, a προσδέχομαι.

Προτιπίδιον, *adspicere*, præs. inf. act. *Dor.* pro προσιδεῖν, a προσείδω.

Προτιπιλίω, *Dor.* pro προσιπιλέω, *Il.* 10, 347.

Προτιπιτεῖν, *Dor.* pro προσιπτεῖν, *Il.* 22, 329.

Προτίθημι, propono, vel oratione, vel in publico; unde (2) edico; (3) ante pono; (4) objicio sc. devorandum, appono edendum; (5) suadeo; (6) prodo, indico; (7) *in med.* (1) statuo, constituo mecum; (2) constituo decreto vel edicto; (3) cibum, convivium appono; (4) spectandum propono, *imp.* mortuum; (5) prætextu utor. προτίθεμαι, destino; προέθετο, destinavit, *Ph.* Ἀμιλλαν γὰρ σὺ προὔθηκας λόγων, *Eur. Supp.* 429. Τὰς τιμὰς ἑκάστῳ προτίθεται, *Xen. Cyr.* 2, 14.

Προτίκτω, ante pario.

Προτίλλω, prævello, *Gl. V.*

Προτιμάσσω. attingo, *Dor.* pro προσμάσσω.

Προτιμάω, ῶ, fut. ήσω, pluris facio, majoris æstimo, præfero, antepono. malo; (2) rationem habeo, curo. Οὐδὲν προτιμῶ σῦ, *Aristoph. Plut.* 883. Τὸ γὰρ τῆς δ' ἃ προτιμήσω κακὸν, *Eur. Hipp.* 48. Πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτο τίς, πόσιν προτιμῶσ', ἢ Σίλυσ' ὑπερβαντὶν; *Id. Alc.* 152. Hinc

Προτίμησις, εως, ἡ, ipsa actio pluris æstimandi et præferendi; prærogativa, *Gl. V.*

Προτιμητέος, præferendus, *Ph.*

Προτιμητικὸς, ὴ, ὸν, honoratus. honorandus.

Πρότιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, pluris æstimandus, præferendus, præponendus. Ex πρὸ et τιμή.

Προτιμυθέομαι, *Dor.* pro προσιμυθέομαι, *Odyss.* 11, 42.

Προτιμωρέω, prior punio, prior ulciscor; (2) prior auxilium fero; (3) prompte subvenio.

Προτιόσσομαι, adspicio, præsagio, auguror. Μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο, *Od.* 7, 31. Οἱ κεφαλὴ προτιόσσετ' ὀλέθρου, *Ib.* 5, 389. Μητέρα δ' ὐκ ἄλλην προτιόσσομαι, *Apoll. Rhod.* 4, 1372.

Προτίω, honoro, honore dignor. Τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει, *Soph. Antig.* 22.

Πρότμησις, εως, ἡ, ipsa præscindendi actio; (2) quod præscinditur; (3) umbilicus. Ex πρὸ et τέμνω.

Προτολμάω, ῶ, f. ήσω, prior audeo, prius patro, prior audaciæ exemplum do.

Προτολμίζομαι, prætentare, audendi exemplum dare, al. præire, *Suid.*

Προτομὴ, ῆς, ἡ, *proprie* effigies animalis, ut canis, &c. (2) species, persona, imago; (3) effigies solida exhibens hominem ad umbilicum usque. A πρότεμνω.

Προτονίζω, fut. ίσω, rudentes laxos intendo.
Προτόνιον, τό, vestis sacerdotalis, *Suid.*
Πρότονος, ου, ὁ, sc. κάλως, funis a malo summo ad proram tensus, malumque firmans, *Gl. V.* rudens; πρότονοι, rudentes, *Gl. V.* A προτείνω.
Προτοῦ, prius, antea, antehac; pro πρὸ τούτου, *Ph.*
Προταραχῳδίω· part. aor. 1. προταραχῳδήσας, qui jam ante tragœdias egit in re aliqua.
Προτρέπομαι, hortor, adhortor, exhortor, invito, *Ph.* πρὸτρέψατο, hortatus est, a. 1. med. pro προετρέψατο. Προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς, *Act.* 18, 27. (convertor ad aliquid, dedo me alicui, fugio, *Ern.*) Καὶ σοί γ' ἐπισκήπτω τι, καὶ προτρέψομαι, *Soph. Œd. Tyr.* 1446
Προτρέποντο, 3. pl. imp. ind. pass. *Ion.* pro προετρέποντο, a προτρέπω. Unde
Προτρεπτικός, ή, όν, exhortatorius.
Προτρεπτικῶς, *adv.* exhortando, incitando.
Προτρέπω, f. ψω, *Gl. V.* usitatius προτρέπομαι.
Προτρέχω, præcurro, curro ante, anteverto. Πολλοῖς γὰρ ἡ γλῶττα προτρέχει τῆς διανοίας, *Isocr.*
Πρότρίτα, *adv.* triduo ante, seu tertio ante die. Ex πρὸ et τρίτος.
Προτροπάδην, *adv.* cursu vel impetu concitato, summa cum celeritate, fugiendo. Προτροπάδην φοβέοντο, *Il.* 16, 304. *versis ubique tergis fugabantur.* A προτρέπω.
Προτροπάω, ῶ, idem quod προτρέπω.
Προτροπή, ῆς, ἡ, exhortatio, incitatio, impulsus monitis mixtus, hortatus; invitatio, *Ph.* A προτρέπω. Unde
Πρότροπος οἶνος, vinum quod sua sponte defluit, antequam uvæ calcentur.
Προτρυγοῖος, ὁ, idem quod
Προτρύγης, ου, ὁ, Bacchi cognomentum, qui vindemiæ præst. Ex τρύγη.
Προτρυγητήρ, ῆρος, sive προτρυγητής, οῦ, ὁ, q. d. provindemiator; stella lucida quæ est ad dextram alam Virginis. Τῆς (παρθένου) ὑπὲρ ἀμφοτέρων ὤμων ἰλλίσσεται ἀστὴρ δεξιτερῇ πτέρυγι· προτρυγητὴρ δ' αὖτε καλεῖται, *Arat.* 137. Ex πρὸ et τρυγάω.
Προτρώγω, ante comedo.
Προτυγχάνω, prior sum, ante sum.
Πρότυπον, ου, τό, futuri operis præcedens typus et forma. Ex πρὸ et τύπος.
Πρότυπος, ου, ὁ, idem et ex iisd
Προτυπόω, ῶ, f. ώσω, præformo; (2) præinformo, *impr.* rem futuram, ut imaginatio, v. c. per somnium facit; (3) conformo, sequente εἰς vel πρός. Hinc
Προτύπωμα, ατος, τό, exemplar, exemplum quod sequimur vel sequi debemus.
Προτύπτω, f. ψω, ante verbero, prior verbero seu cædo; (2) prorumpo, erumpo; (3) irrito; (4) appello; aor. 1. προὔτυψα, προὔτυψα. (4) Ἴνθ' Ἀργὼ προὔτυψιν, *Apoll. Rhod.* 1, 953.
Προὔβαλε, *projecit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Att.* pro προΐβαλε, a προβάλλω.
Προὔβη, *progressus est*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Att.* pro προΐβη, a προβαίνω.
Προϋγραίνω, præhumecto, humectatione ad aliquid præparo.
Προὔγραφε, 3. sing. imperf. ind. act. *Att.* pro προΐγραφε, a προγράφω, *ante scribo.*
Προὐδιδάξατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Att.* pro προεδιδάξατο, a προδιδάσκω, *antes. prior doceo.*
Προὔδωκα, *prodidi*, aor. 1. ind. act. *Att.* pro προΐδωκα, a προδίδωμι.
Προὔθετο, *proposuit*, 3. sing. aor. 2. ind. med. *Att.* pro προΐθετο, a προτίθημι.
Προὔθηκε, *proposuit erat*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro προΐθηκε.
Προὔκειτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Att.* pro προέκειτο, a πρόκειμαι.
Προὐκινδύνευε, 3. sing. imperf. ind. act. *Att.* pro προεκινδύνευε, a προκινδυνεύω.
Προυμνικία. et Προυμνίκια, ἡ, præludium amatorium, *Hesychius.*
Προυμνίκες, η, ον, qui fit ante pugnam. Προύμνικα φιλήματα, basia quæ dantur ante rem peractam, præludia amatoria, *Strat. Analecta Brunckii*, 2, 371.

ΠΡΟΤΎΝΗ, ης, ἡ, prunus, arbor.
Προὔξένησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro προεξένησε, a προξενέω.
Προξειρευνάω· vide προεξειρευνάω.
Προὐξειρευνητής, οῦ, ὁ, explorator præmissus, *Eur. Rhes.* 296.
Προὐπάγω, et ομαι, ante induco ad aliquid, pellicio, in *Act.* ante decedo, subduco me. Ἐπαμινόνδας βουλεύεται τοὺς Ἀχαιοὺς προὐπαγαγέσθαι, *Xenoph. Hellen.* 7, 1.
Προὐπαντάω, obvius fio, prior occurro.
Προὐπαντιάζω, idem.
Προὐπαρξις, εως, ἡ, præexistentia.
Προὐπαρχή, ῆς, ἡ, priora beneficia; beneficentia qua quis alterum prævenit. A
Προὐπάρχω, fut. ξω, prævenio, præverto; (2) sum ante, tempore præcedo; (3) prior incipio, initium facio, provoco, lacesso, v. gr. beneficiis, προὐπηργμένα, beneficia prius collata, perf. pass. part. Ἐπιοκλῆς πρώτῃσιν ἀπ' ὄρθια ταθεὶς πύργοις, *Eur. Ph* 1229. Προὐπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς, *Luc.* 23, 12.
Προὐπεκλύω, dissolvo, consumo ante tempus. Τὴν ῥώμην τῶν ἱππέων τῶν μεταξὺ προὐπεκλύων, impetum equitum ante conflictum dissolvens, *Heliodor.* 9.
Προὔπεμψα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro προέπεμψα, a προπέμπω, *ante mitto.*
Προὐπεξέρχομαι, ante exeo, egredior.
Προὐπεξορμάω, ῶ, fut. ήσω, ante erumpo.
Προὐπεργάζομαι, prius efficio. Hinc
Προὐπεργασία, ας, ἡ, prænunitio, præparatio, causæ instructio, *apud Rhet.*
Πρὸπᾶν, 3. sing. imperf. verbi πρόειμι. Καὶ γάρ τι καὶ ζῆλος πρόπᾶν εἰς αὐτὸν ἤδη καὶ φθόνος, *Appian. Syr.* 9.
Προὐπῆρκται, 3. sing. perf. indic. pass. verbi προὐπάρχω, *prævenio.*
Προὐπισχνοῦμαι, ante promitto; προὐπίσχετο, a. 2. ante promisit. Σωτηρίαν προὐπισχνοῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς, *Xen.*
Προὐποβάλλω, et προὐποβάλλομαι, qu. dic. præsubjicio, præstruo. Εἰ δὲ ἡ φύσις προὐποβάλλεται τὰς δυνάμεις, *Themist.*
Προὐπογράφω, tacite factis indico, significo.
Προὐποδείκνυμι, ante demonstro, seu explicando ostendo.
Προὐπόκειμαι, qu. dic. prius subjaceo, prius subjectus sum; (2) prius in naturam rerum editus sum; προὐπόκειται, præsupponitur. Προὐποκεῖσθαι σώματι, *Philo.*
Προὐπολαμβάνω, prius existimo, prius animo concipio et præsumo.
Προὐπομιμνήσκω, antemoneo.
Προὐπομνηματίζομαι προὐπομνηματισάμενοι, qui ante commentarios scripsere.
Προὐποπτεύω, ante suspicor.
Προὐπόστασις, εως, ἡ, præexistentia.
Προὐποστρώννυμι, prius substerno, *Steph.*
Προὐποτίμαω, præcido. Εἰ προλήψει τῷ ὄρκῳ τὸ πιστὸν τῷ τρόπῳ προὐποτίμηται, *Heliodor.* 4.
Προὐποτίθημι, præsuppono.
Προὐποτοπέω, ante suspectum habeo.
Προὐποτυπόω, ante delineo seu describo.
Προὔπτος, η, ὁ ἡ, ante oculos positus; (2) manifestus, *Ph.* πρόὔπτον, perspicuum, ἐκ τοῦ πρόὔπτου, palam. Τίς ἂν σ' ὁρμώμενον ἐς πρόὔπτον Ἅιδην ἐκατείνοι; *Soph. Œd. Col.* 1440. Πρόὔπτον εἰς Ἅιδαν στείχω κατὰ γᾶς, *Eurip. Hippol.* 1366. Ex πρὸ et ὄπτομαι.
Προὐργιαίτερα, potiora, utiliora. A πρὐργιαίτερος.
Πρόὐργον, operæ pretium. Ex πρὸ et ἔργον.
Προὐσήμηνε, pro προέσημε, 1. plur. aor. 2. verbi προΐσάναι.
Προὐτίθη, 3. sing. imperf. ind. act. *Att.* pro προετίθη, a προτίθω, *propono.*
Προὐτρέπετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Att.* pro προετρέπετο, a προτρέπω, *impello.*
Προὔτυψα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro προΐτυψα, a προτύπτω.
Προὐφαιρέω, ante subtraho seu aufero.
Προὔφανε, *prædixit*, 3. sing. a. 2. verbi προφαίνεσθαι, *Soph. Œd. Tyr.* 790.
Προϋφαρπάζω, ante surripio.
Προὔφιλες, 2. sing imperf. ind. act. *Att.* pro προΐφιλες, a προσφιλέω.

Προϋφίσαμαι, præexisto; προϋφισηκώς, præexistens, perf. part. A προϋφίσημι.
Προὔφυ, 3. sing. aor. 2. verbi πρόφυμι, *genero, gigno.* Σὺ πατρὸς μὲν ὃς πρὔφυ πατήρ, *Soph. Aj.* 1291.
Προὔχειν, præs. infin. act. *Att.* pro προΐχειν, a προέχω, antecello; præcedo; emineo.
Προφαγεῖν, ante alia edere, in cibo præsumere.
Προφαίνω, præluceo, lumen præfero, præmonstro, seu præmonstro speciem futuri, et quasi polliceor, portendo aliquid, ac significo prodigio; πρὔφαινε, præmonstrabat, imperf. πρὐφαίνετο, apparebat; imperf. pass. Σφιτέραν ῥίζαν πρόφαινε, *Pind.* Ἅβλα πρὔφηνε τοῖς ταχύεργοις, *Xen.* Ἤδη αὐτὸς ἐκ τῶν πυλῶν πρὔφαίνετο ὁ Κῦρος, *Ib.*
Προφανῆ, 3. sing. aor. 2. conj. pass. verbi προφαίνω, *præmonstro.*
Προφανής, ές, ὁ ἡ, conspicuus, manifestus, apertus. A προφαίνω.
Προφανία, ας, ἡ, perspicuitas. A προφανής.
Προφάντις, ιδος, ἡ, interpres sacrorum. Προφῆτις, sacerdos.
Πρόφαντος, ου, ὁ ἡ, præmonstratus, ante significatus, prædictus; τὸ πρόφαντον, oraculum, vaticinium; (2) evidens, conspicuus. Ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι, *Soph. Trach.* 1159. A προφαίνω.
Προφανῶς, *adv.* conspicue, aperte.
Προφασίζομαι, fut. ίσομαι, fingo causas, causificor, tergiversor causando et prætexendo aliquid, prætexo, prætendo, causæ loco adfero, excuso. *Gl. V.* causor; προφασίζεται, prætendit, *Ph.* πρὐφασίσαντο, prætenderunt, 3. pl. aor. 1. med. Οὐδὲ τὸν αὐλητὴν προφασίζομαι, *Theog.* 935. A
Πρόφασις, ιος, ἡ, prætextus; (2) excusatio, *Ph.* (3) dilatio, occasio, materia, *Ph.* causa quæcunque etiam vera et arcana. Εὐνῆς πρόφασιν, *Il.* 19, 262. *Ibid.* 302. Πάσας προφάσεις προφασίζεσθαι, *Plut.* A πρόφημι. Hinc
Προφασιστικός, ή, όν, ad excusandum, ad prætexendum excogitatus, dictus, &c. (usitatius προφασιατικός, *Ern.*)
Προφείδομαι, abstineo, servo, tempero. Τὴν πόλιν ἀναξίως προφεισαμένην ἑαυτῆς, *Isocr.* 2, 10. A προφώσομαι.
Προφερέστερος, præstantior, *Gl. V.* item prior motu, incessu, et pronior. A
Προφερής, ές, ὁ ἡ, qui est provecta ætate; (2) præstans; superl. προφερέστατος, προφερέστατες, *Soph. Œd. Col.* 1531.
Προφέρησιν, 3. sing. præs. conj act. *Ion.* cum ν, a
Προφέρω, profero, promo, depromo, in medium adfero, exhibeo, propono; (2) objicio, exprobro; (3) enuncio, loquor; (4) præsto, antecello, anteeo, ulterius fero seu porto, promoveo; προενίγκατι, proferte, *Gl. V.* a. 1. imperat. προενιχθείς, prolatus, antelatus, *Gl. V.* a. 1. part. pass. προενηνεγμένος, prolatus, *Gl. V.* perf. part. (1) προφέρονται ἔριδα, conflictum adferunt, *Il.* 3, 7. Προφέρησιν μάσακα, escam adfert, *Ibid.* 9, 323. Ἔριδα προφέρεσθαι, certamen proferentes, *id est*, certatim, certantes inter se studio et labore, *Odyss.* 6, 92. (2) μή μοι .... πρόφερε, ne mihi exprobra, *Il.* 3, 64. προφέρουσα, abripiens, *Ibid.* 6, 346. Προφέρων πολλὸν ἀπὸ, remanens procul, *Ibid.* 16, 669. (4) καὶ φημὶ προφέρειν εἰς εὐτυχίαν τῶν γειναμένων, *Eurip. Med.* 1092. Ὅσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός, præstat, *Theoc.* 12, 5. Ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωσσος, ἀνὴρ προφέρει, *Pind.* Προφέρω ἐδωδὰς ὑμῶν ῥάμνῳ, *Thuc.* σὺ εἰς εὐτυχίαν, *Eur.*
Προφεύγω, effugio; προφυγὼν, a. 2. part. elapsus, *Il.* 14, 81.
Προφήμι, prædico. Ex πρὸ et φημὶ, *dico.*
Προφημίζω, ante dissipo famam.
Προφητάζω, idem quod προφητεύω, *Man.*
Προφήταξ, ακος, ὁ, ἐκ propheta; Davidis epith. A προφήτης et ἄναξ.
Προφητεία, ας, ἡ, prædictio futurorum, vaticinatio aut vaticinium; (2) munus prophetæ. A προφητεύω.

Προφητεῖον, ου, τὸ, templum in honorem alicujus prophetæ erectum. Ab eod.

Προφητεύω, f. εύσω, futura prædico, vaticinor; (2) fanorum antistes sum oraculorumque interpres, divinitus afflatus sum, vocem divinam audio; (2) *in N. T.* interpretor vaticinia, et alia Sc. S. dicta. Οὔκ ἔστιν ὅστις σοὶ προφητεύσει τάδε, *Eur. Ion.* 370. A

Προφήτης, ου, ὁ, propheta; προφῆται, antistites, vates, *Ph.* (2) *in N. T.* etiam de Poeta; (3) doctor divinitus missus et afflatus. A πρόφημι. Hinc

Προφητικός, ἡ, όν, propheticus, ad prophetas pertinens, a prophetis ortus.

Προφητικῶς, *adv.* more vatum.

Προφῆτις, ιδος, ἡ, quæ futura prædicit; (2) sacerdos.

Προφητοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, prophetæ vel prophetarum interfector. A προφήτης et κτείνω.

Προφητόφθιγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a propheta dictus vel pronunciatus; (2) propheta dignus. Ex προφήτης et φθίγγομαι.

Προφητοφόντης, ου, ὁ, prophetarum interfector.

Προφήτωρ, ορος, ὁ, idem quod προφήτης, *Man.*

Προφθαδήν, *adv.* præveniendo, antevertendo. A

Προφθάνω, f. άσω, idem quod *simpl.* φθάνω, *Ph.* πρόφθασον, præveni, *Gl. V.* aor. 1. imperat. Προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, *Matt.* 17, 25. Hinc

Προφθασία, ἡ, occupatio.

Προφθέγγομαι, anteloquor, *Gl. V.* Hinc

Προφθεγξις, εως, ἡ, anteloquium.

Προφθίμενος, ου, ὁ, præmortuus seu antemortuus. Ex πρὸ et φθίμαι, pereo.

Προφοβέω, ῶ, fut. ήσω, ante terreo, absterreo. Hinc

Προφοβητικός, ἡ, όν, absterrendi vim habens.

Προφοιβάζω, f. άσω, ante purifico. Ὄφρα περιφοιβάζωσι δίμας ζωηοῖσι καθαρμοῖς, *Nonn. P.* 11, 55. Vide φοιβάζω.

Προφορά, ᾶς, ἡ, prolatio, pronunciatio; (2) vox, verbum; (3) exprobratio, *ap. Polyb.* A προφέρω.

Προφορέομαι, οῦμαι, tramam filumque duco atque reduco; (2) ultro citroque cursito. Ἀπολέμιθ' ἅλλως τὴν ὁδὸν προφορεμένω, *Aristoph. Av.* 4. A προφέρω.

Προφορικός, ἡ, όν, qui ore profertur, enunciativus. *Gl. V.* eloquens, facundus. A

Πρόφορος, ου, ὁ, humor inter membranas quibus fœtus continetur. A προφέρω.

Προφόωσδε, in lucem. A πρὸ, φῶς, et δέ.

Πρόφραγμα, ατος, τὸ, septum alicui loco prætentum; (2) propugnaculum, tutamen; (3) proscenium. A προφράσσω.

Προφράζω, fut. άσω, prædico, prænuncio. Τὰ δὲ προτιφραδμένα πολλὰ Ἄβλ' ἴθισαν παῖδες μιγαλήτορες, *Hesiod. Oper.* 653.

Πρόφρασσα, ης, ἡ, propensa, benevola, lubens, deliberato consilio agens, *Od.* 10, 386. et 5, 161. A πρόφρων.

Προφράσσω, vel προφράττω, fut. ξω, ante sepio vel munio, i. e. ante aliquem locum, vel prior altero.

Προφρονίως, *adv.* Poet. pro

Προφρόνως, *adv.* prompto seu propenso animo, benevole, lubenter. A

Πρόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens; (2) propensus, benevolus, promptus. A φρήν.

Προφύγοι, 3. sing. aor. 2. conj. act. v. προφεύγω.

Προφυλακή, ῆς, ἡ, excubiæ, vigiliæ, statio, munitio ad arcendum, propugnaculorum observatio; (2) præcautio, cautio; (3) amuletum. A προφύλαξ.

Προφυλακὶς ναῦς, navis quæ ante exercitum excubat, aut ante alias naves; (2) navis præsidiaria. Ab eod.

Προφυλακτικός, ἡ, όν, ad præcautionem aptus, qui adhibetur ad præcavendum. A προφυλάσσω.

Προφύλαξ, ακος, ὁ, qui ante excubat, excubitor, speculator, præsidiarius.

Προφύλαξις, εως, ἡ, cautio, providentia. A

Προφυλάσσομαι, præcaveo, *Gl. V.* A seq.

Προφυλάσσω, vel άττω, f. ξω, qu. dic. ante excubo, pro statione excubias ago. Οὐ γὰρ ἐῶ ὡς ἰχθρὸν προφυλασσόμεθ', *Epigr. de Adulatore.* Εἰ μὴ ἐγὼ προφυλάττοιμι ὑμᾶς, *Xen.*

Προφύρεμα, ατος, τὸ, massa farinacea, quæ in mactra subigitur ut inde panes fiant. A

Προφυρέω, ῶ, ante misceo, præparo ante. Καὶ προτιφύρεται λόγος ἰῖς μοι, *Aristoph. Av.* 468.

Προφύρητος, ον, ante subactus, et quidem recte, satis.

Προφύσια, ων, τὰ, præmunimina quibus follium fistulæ in metallis teguntur. Ex φυσάω.

Πρόφυσις, εως, ἡ, germinatio, germen. A προφύω.

Προφυτεύω, fut. εύσω, prius planto vel sero.

Προφύω, fut. ύσω, ante genero seu gigno.

Προφώγνυμι, ante torreo, *Steph.*

Προφωνέω, ῶ, fut. ήσω, prius vocem edo, præloquor; (2) prædico, præmoneo, denuncio Φεύγειν προφωνῶ πᾶσι, *Eur. Hipp.* 959. Nonnulli vero legunt προσφωνῶ.

Προφωτίζω, f. ίσω, prius illumino, prius patefacio; (2) prius baptizo.

Προχάζομαι, procedo.

Προχαίνω, hiante ore (cupidissime) in aliquid feror.

Προχαίρω, gaudium præcipio, frustra gaudeo.

Προχαλάομαι, promineo. Ἰὸὲ προκιχάλασαι ἡ γλῶττα, prominet lingua, *Joseph. Maccab.* 10.

Προχαλάω, ῶ, fut. άσω, relaxo, *Aret.*

Προχαλή, ῆς, ἡ, prætextus. Προχαλὴ δ' ὑφίσκιστο πᾶσα, *Call. in Cer.* 73. idem quod πρόφασις, *Eust.* Ex χαίνω.

Προχάραγμα, ατος, τὸ, futuræ rei repræsentatio, imago, ac prævia descriptio; (2) exemplum imitationi propositum. A

Προχεράσσω, vel άττω, fut. ξω, prima lineamenta duco, primam sculpturam facio ante polituram, præformo; (2) ante delineo, adumbro.

Προχαρίζομαι, f. ίσομαι, ante vel prius gratificor, ante condono.

Προχάρισμα, idem quod χάρισμα, Sibyl.

Προχαριστήρια, τὰ, dies festus apud Athenienses, quo magistratus, finita jam hyeme, et fructibus germinare incipientibus, Minervæ sacra facere omnes solebant.

Προχειλίδιον, τὸ, prominens labii pars. A

Πρόχειλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui prominentibus est labiis; labrosus, *Gl. V.* A χεῖλος.

Πρόχειλον, τὸ, prominens labiorum pars, *Poll.*

Προχειμάζω, prior hyberno, vel in hyberna concedo, vel ante statum tempus sum tempestuosus.

Προχείμασις, ἡ, tempestas ante statutum diem.

Προχειρίαν, *ap. Dion. H.* si lectio sana, (*Etm.*) idem quod

Προχειρίζω, f. ίσω, omnibus notum facio; (2) deligo, sumo ad aliquid faciendum, destino; (3) instituo, paro, inchoo; (4) promo, depromo; προχειρίζομαι, profero, promo, *Gl. V.* pass. deligor. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε, *Act.* 22, 14. Δυναμίν τινα φημὶ προχειρίσασθαι διῖν ὑμᾶς, *Dem.* A

Πρόχειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui est in promptu, inventu facilis, expeditus, *Ph.* πρόχειρον, promptum, ad manum. Ex πρὸ et χεὶρ.

Προχειροτονία, ῶ, f. ήσω, ante seu prius creo; (2) præ aliis et ante tempus aliquid designo. Γενομένης ἐκκλησίας προχειροτόνησεν δῆμος, *Dem.* Μάρτυσι τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τῆ Θεῖ, *Act.* 10, 41.

Προχειροτέρως, *adv.* promptius.

Προχείρως, *adv.* prompte; (2) temere.

Προχειρουργία, ante manibus operor.

Προχέοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro προχέουσι, a προχέω, *profundo.*

Πρόχεσμα, ατος, τὸ, profusio, profusum. A

Προχέω, f. εύσω, profundo, effundo. Προχέεις λίγειαν ὀμφάν, *Anacr. Il.* 2, 465.

Πρόχθες, ante hesternum diem, nudiustertius, *Steph.*

Πρόχνυ, *adv.* in genua, geniculatim; (2) funditus, radicitus; (3) omnino, prorsus. Στύπος ἀμπέλω πρόχνυ γιγάνδρεον, truncus vitis penitus annosus, *Apoll. Rhod.* 1, 1118. Ex πρὸ et γόνυ.

Προχόη, ης, ἡ, gutturnium. A προχέω.

Προχοή, ῆς, ἡ, fluxus aquæ; unde (2) diluvium, inundatio; (3) gurges; (4) ostium, quo fluvius in mare effunditur. *Il.* 17, 263. *Od.* 5, 453. Ab eod.

Προχοΐδιον, ου, τὸ, aqualiculus, qua aqua effunditur manibus abluendis, *Strab.* 17. item vas vinarium, ut lagena. A

Προχοΐς, ΐδος, ἡ, matula. A προχέω.

Πρόχοος, *contr.* πρόχους, ου, ὁ, aqualis, vas aquarium quo aqua manibus datur, gutturnium, *pl.* πρόχοι (sed est a πρόχος, *Hom. Etm.*). Ab eod.

Προχορεύω, præsulto, salto. Κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις, *Eurip. Phœn.* 797.

Πρόχους, ου, ἡ, aqualis, guttus. Ἐκ τ' ὐκροτήτου χαλκίδος πρόχυ, *Soph. Antig.* 430.

Προχόω, χωννύω, χώννυμι, aggere præmunio, *Herod.*

Προχρίω, fut. ίσω, ante inungo. Ὦ, περὶ χριον, *Soph. Trach.* 696.

Προχρονίω, ῶ, f. ήσω, tempore sum prior, tempore præcedo. A

Πρόχρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, tempore prior, tempore præcedens.

Πρόχυμα, ατος, τὸ, quod profunditur aut profusum est; (2) vinum sponte defluens ante quam uvæ calcentur. A προχύω.

Πρόχυσις, εως, ἡ, profusio, effusio; (2) terra ante locum aliquem adgesta. Ab eod.

Προχυταῖος, αία, αῖον, natus vel habitans in insula Prochyta. A

Προχύτη, cum ῆτος, est terra avulsa a continente et insula facta; (2) patera ad libandum.

Προχύται, ων, fruges, seu mola salsa quæ inspergebatur victimæ jam mactandæ; (2) variarum rerum missilia, ut florum et fructuum, quæ jaci solerent a populo faustis acclamationibus principes salutante; quod et victori in certaminibus fieri consueverat. (1) πικρὸς, δὲ προχύτας ... ἀνάξεται, *Eur. Iphig. in Aul.* 955. (2) προχύταις βαλλόντων, *Plut. in Dion.* 1776. edit. *Steph.* A προχύω.

Προχυτήριον, ου, τὸ, fusorium, *Gl. V.* A

Προχύτης, ου, ὁ, poculi species:

Προχύτιος, α, ον, profusus, *Clem.* A

Προχυτὸς, ὴ, όν, profusus. A

Προχύω, f. ύσω, profundo, effundo; (2) terra adgesta extruo. Τὸ Περσικὸν οἶδμα προχύων, *Dion. Per.* 52.

Πρόχωλος, ον, claudus.

Πρόχωναι, αἱ, clunes, nates, *Poll.*

Προχωρέω, ῶ, f. ήσω, procedo, progredior; (2) succedo, prospere cedo. Ἡμῖν δὲ δόξας εὖ προχωρῆσαι δόμος, *Eur. Herac.* 486. Ἤδη τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς πρὸκιχωρήκει, *Herod.* Impersonaliter sumitur: Προχωρεῖ, licet, commodum est. Ἡνίκ' ἂν ἐκάστῳ προχωρῇ, quando cuique commodum sit, *Xenoph. Cyri Inst.* 1, 2. Ἦν ἔν αὐτῷ πίμψης ὁπόσα σοι προχωρεῖ, quantum tibi commodum erit, *Id. Ibid.* 3, 172. Hinc

Προχώρημα, ατος, τὸ, quod succedit seu successit; (2) excrementum.

Προχώρησις, εως, ἡ, successio, progressus, processio. Ab eod.

Πρόχωσις, ἡ, terra aggesta, *Steph.*

Προψηφίζω, ante scisco, decerno.

Προψύχω, f. ξω, prius refrigero.

Προῳδικός, præcinens, *Steph.* vid. et in ἐκῳδικός.

Προώδιος, ὁ, ἡ, qui dentes exsertos, eminentes habet. Ab ὀδούς.

Προωδοποιοῦμαι, proclivis sum, præparatus sum, *Aristot.*

Προωδὸς, ἡ, prolusio in cantu, introitus, et quasi præcentio.

Προωθέω, ῶ, fut. ήσω, et άσω, protrudo, propello. Τ' ἄλλα παρασύρειν ϗ προωθεῖν, *Longin.* 32.

Προώλης, petulans. *Ph.* perditus. Ab ὄλλυμαι.

Προωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum ante testimonium. Ab ὄμνυμι.

Προωνύμιον, ου, τὸ, prænomen, *Ph.* Ab ὄνομα.

Προώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, prænomen habens.

Προώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui justum legitimumque

tempus prævenit, præmaturus, præcox. Ex πρὸ et ὥρα, *tempus*.

Πρώϊος, α, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd. Πρόωρον, *adv.* ante tempus. Ab eod.

Προώρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προορίζω.

Προωρώμην, imperf. ind. med. *contr.* pro προωραόμην, a προοράω.

Πρόωσις, εως, ἡ. protrusio, expulsio. A προωθέω

Προώσης, ου, ὁ, caput lignorum prominentium. quæ pondus dejiciendum suspendebant Ab eod. Hinc

Προωστικὸς, ἡ, ὸν, vim propellendi habens.

ΠΡΥΤΑΝΕΣ, ων, οἱ, milites pedites; *Il.* 5, 744 (2) populi multitudo conferta. Hinc

Πρύλις, εως, ἡ, saltatio armata, quam pedites saltant, Pyrricha. Ὅλλα δὲ Κύρητις γε περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο, *Callim. in Jov.* 52.

Πρύμνα, ης, ἡ, extrema navis pars, puppis. Hesychius explicat κατὰ πρύμνην per εἰς τὰ ὀπίσω, retrorsum. Hinc χωρεῖ δὲ πρύμνα (subintellecta præposit. κατὰ), retro cedit. *Eurip. Andr.* 1121. A πρυμός.

Πρύμνηθεν, *adv.* a puppi; vide πρυμνόθεν. A pr.

Πρυμναῖος, ad πρύμνην pertinens, *Ep.*

Πρυμνήσια, ὰ, funes quibus navis religatur ad terram. *Gl. V.* retinacula; *Il.* 1, 47. A πρυμνός.

Πρυμνήσιος, ία, ιον, qui est in puppi, ad puppim pertinens. Ab eod.

Πρυμνήτης, ου, ὁ, gubernator in puppi sedens; *adj.* pro πρυμνήσιος. Ab eod.

Πρυμνητικὸς, ἡ, ὸν, ad puppim pertinens.

Πρυμνόθεν, *adv.* a puppi; ab eod. (2) funditus. A

ΠΡΥΜΝΟΣ, ἡ, ὸν, extremus, ultimus; (2) crassus, gravis, ut lapis, *Hom.* Πρύμνον, τὸ, extremitas, finis, τὰ πρύμνα, idem.

Πρυμνοῦχος, ου, ὁ ἢ ἡ, puppim tenens Ex πρύμνα et ἔχω.

Πρυμνώρεια, ας, ἡ, extrema montis pars, radix montis. Ex πρυμνὸς et ὄρος, *mons*.

Πρυτανία, ας, ἡ, dignitas seu potestas prytanica, munus vel imperium prytanicum. A πρύτανις.

Πρυτανεῖα, ων, τὰ, pecunia quam deponebant actor et reus judicio disceptaturi, *Lat.* sacramentum. A

Πρυτανεῖον, ου, τὸ, locus Athenis in quo Prytanes judicia exercebant, et in quo viri bene de republica meriti publicis alebantur sumptibus; (2) curia; (3) palatium augustale. A πρυτανεύω.

Πρυτανιὸς, ὁ, idem quod πρύτανις, *Lys.*

Πρυτανιύω, f. ύσω, senator sum, aut magistratus, aut aliud quod πρύτανις notat, summam potestatem teneo, præses sum; (2) rego, moderor, administro; (3) suppedito, subministro, procuro. Τὴν εἰρήνην ἐπρυτάνευσε, *Isocr.* περὶ εἰρήνης, *Aristot.* Πρυτανεύσιμεν ἀθανάτοισι, *Hom. in Apoll.* 68. A πρύτανις. Unde

Πρυτανικὸς, ἡ, ὸν, ad πρύτανιν pertinens.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, Athenis senator ex numero 500, quorum decima pars decima anni parte rebus præerat; (2) in aliis civitatibus interdum summum magistratum notat, unde (3) summus magistratus, ἄρχων ὕπατος. (4) princeps in aliquo genere artis aut rei; (5) curator, præfectus alicujus rei, dispensator: vid. *Etm.*

Πρῳ, πρῷ, *adv.* mane; (2) mature, tempestive; (3) prius. (1) ἀλλ' ἐς τρίτην γῆν ἡμέραν σοι πρῳ πάνυ ἥξει παρ' ἡμῶν τὰ τρί' ἐπισκευασμένα, *Arist ph. Lys.* 612. (3) δίδοικα γὰρ μὴ πρῳ λίγοις ἂν τὸν πίθον τὸν ἐξ ἐμοῦ, *Soph. Trach.* 630.

Πρῴην, *adv.* nuper, ante, olim, *Ph.* pro πρωΐην sc. ὥραν.

Πρωθήβης, ου, ὁ, qui primos pubertatis annos agit, puber. Ἕκτα πρωθήβην Τάκινθον, *Nic. Th.* 905. Ex πρῶτος et ἥβη.

Πρωθήβος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

Πρωθύστερος, præposterus, *Gl. V.* πρωθύστερον, præposterum, *Gl. V.* Ex πρῶτον et ὕστερον.

ΠΡΩΙ, *adv.* mane; (2) mature, tempestive; præmature, ante tempus. *Compar.* πρωΐτερος, έρα, ερον, et *superl.* πρωϊαίτατος. Hinc

Πρωΐ, ας, ἡ, scil. ὥρα, matutinum tempus.

Πρωϊαίτατα, admodum tempestive, premature.

Πρωϊαίτερον, *adv.* citius; (2) maturius.

Πρωϊανθὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, mature vel præmature florens. Ex πρωΐ et ἄνθος

Πρωϊβλαστος, ον, idem quod -βλαστὴς, Theophr.

Πρωϊβλαστόω, ῶ, f. ήσω, mature germino. A

Πρωϊβλαστὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, mature germinans Ex πρωΐ et βλάστη, *germen*.

Πρωϊβλαστία, ας, ἡ, matura seu præcox germinatio A πρωϊβλαστέω.

Πρωΐζα, vel πρωΐζα, *adv.* non ita dudum, hodie. mane; (2) præmature, citius, intempestive, ante tempus. A πρωΐ. Unde

Πρωΐζον, vel πρωϊζὸν, idem; (2) hesternum; (3) nudiustertius

Πρωΐθεν, *adv.* a mane, a tempore matutino.

Πρωϊκαρπόω, ῶ, f. ήσω, mature fructus reddo.

Πρωϊκαρπία, ἡ, matura fructuum editio.

Πρωϊκαρπος, ου, ὁ ἢ ἡ, cujus fructus mature proveniunt.

Πρώϊμος, ου, ὁ ἢ ἡ, maturus, tempestivus, *Ph.* πρώϊμον, præcox. A πρωΐ

Πρωϊνὸς, ἡ, ὸν, matutinus. Ab eod.

Πρωΐ-ῶς, matutine, mane, *A h.*

Πρῴον, ου, τὸ, hora matutina. A πρῴος.

Πρῴος, ία, ιον, matutinus. A πρωΐ. Hinc

Πρωϊστης, ητος, ἡ, præcox maturitas.

Πρωϊστορέω, ῶ, f. ήσω, præmature sero, mature semino A

Πρωΐσπορος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui mature seritur; (2) præmature serendus. A πρωΐ et σπείρω.

ΠΡΩΚΤΟΣ, ου, ὁ, pudex, anus, culus.

Πρωκτοσκοπέω, ῶ, nates specto, observo, *Aristoph. Eq* 874. ut et πρωκτοσκοπτικός.

Πρῶν, ωνὸς, ὁ, locus acclivis, collis; (2) vertex seu cacumen montis. A πρώων.

Πρᾶξ, ακὸς, ὁ, gutta, stillicidium, *proprie* roris. *Call. in Apoll.* 40. A πρωΐ.

Πρῷος, idem quod πρῴος.

ΠΡΩΤΡΑ, ας, ἡ, prora, anterior pars navis; (2) hinc, *tripice*, os, adspectus, quod ab *adj.* πρωρὸς, ρὰ, ρὸν. A πρό.

Πρωράζω, in prora deprimo; πρωράζεσθαι dicitur navis, cum prora ponderum vi deprimitur. A præc.

Πρώραθεν, *adv.* e prora. Ab eod.

Πρωρατεύω, f. εύσω, sum proreta, seu in prora navem rego. A

Πρωράτης, ου, ὁ, proreta, qui navem in prora regit. A πρώρα.

Πρωρατικὸς, ἡ, ὸν, ad proram pertinens, qui est in prora, *Jul. Polluc. Onomast.*

Πρωρεὺς, έως, ὁ, proreta, *Ph.* navis curator. Τὸν δὲ τῶ κυβερνήτα διάκονον, ὃς πρωρεὺς τῆς νεὼς καλεῖται, *Xenoph. Œconom.* 8, 14. A πρώρα.

Πρῶτα, *adv.* primum. A πρῶτος.

Πρωτάγγελος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui primo aliquid nunciat, prænuncius.

Πρωτάγρια, ίων, τὰ, venationis primitiæ, prima captura. *Callim. in D.* 104. Ab ἄγρα.

Πρωταγωνιεῖν, primas partes in scena ago, primas i. e. præcipuas partes obtineo; (2) primam orationem in judicio habeo. A

Πρωταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, primarum partium actor; (2) qui in quovis certamine primum locum tenet, præstantissimus.

Πρώταθλος, ου, ὁ, primus athleta. Ab ἆθλος.

Πρωταίτιος, ου ὁ ἢ ἡ, qui maxime in culpa est.

Πρωταίχμια, et πρωταίχμεια, τὰ, præda præmio data. Ab αἰχμή.

Πρωτάρχης, ου, ὁ, militiæ princeps, sex præfectus τῶν πρωτοστάτων, *Steph.*

Πρώταρχος, ου, ὁ, dux primarius, militiæ princeps. Ex πρῶτος et ἄρχος.

Πρωτεία, ας, ἡ, primatus. A πρῶτος.

Πρωτεῖον, ου, τὸ, primatus, primæ partes, principatus. A πρωτεύω.

Πρωτίδικος, ὁ, primus defensor.

Πρωτιρικὴ, ῆς, ἡ, sc. συκῆ, ficus quæ prius fructum suum quam aliæ maturat, præcox seu festina ficus. A πρωΐ· alii tamen a πρότερος deducunt, sed et προτιρικὴ scribunt, non bene.

Πρωτεὺς, έως, ὁ, Proteus, intellectus angelicus quidam, ordinis Neptuni, in se continens omnes mundi formas. *Procl. in Crat.*

Πρωτεύω, f. εύσω, primus sum, primas partes teneo, principatum obtineo, summo honore habeor; πρωτεύων, principalis, *Gl. V.* Πρωτεύσαι ἐν τοῖς πόλεσι γυναῖκες, *Isocr.* κατὰ δόξαν, *Plut.* τῆς Ἑλλάδος, *Id.* A πρῶτος.

Πρωτηρότης, ητος, ἡ, ὁ, qui primus aravit vel arat. Οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότη ἰσοφαρίζοι, *Hesiod. Op.* 488. Ex ἀρότης.

Πρωτισεύω, f. εύσω, idem quod πρωτεύω.

Πρώτιστον, et πρώτιστα, *adv.* primum, primo loco, ante omnia. A

Πρώτιστος, ίστη, ιστον, primus, *Il.* 2, 702. A πρῶτος.

Πρωτόβολος, ου, ὁ ἢ ἡ, primum mare expertus, primum navigans. Ab βάλς, *mare*.

Πρωτοβαθρέω ῶ, f. ήσω, in primis subselliis, aut in subsellio primum colloco. A

Πρωτόβαθρος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui in primis subselliis aut in subselliis judicum primus sedet, qui in loco primo seu eminentissimo sedet. Ex πρῶτος et βάθρον.

Πρωτοβολέω, ῶ, fut. ήσω, primus jaculor; (2) primum protrudo vel emitto. A

Πρωτοβολος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui primus jaculatur. Ex πρῶτος et βάλλω. Unde

Πρωτόβολος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui primum feritur; (2) equus qui primum dentes edidit, et nondum domitus est. (2) ἵππους πρωτοβόλους, *Malalæ Chron* 379.

Πρωτόγαλα, ακτος, τὸ, colostrum, i. e. lac primum post partum, quod sponte concrescit.

Πρωτόγαμος, ὁ ἢ ἡ, primas nuptias agens.

Πρωτογένειος, ία, ιον, primogenitus. Ex πρῶτος et γένομαι.

Πρωτογενὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, idem; πρωτογενίσειος, antiquior. Ex iisd.

Πρωτογέννημα, ατος, τὸ, quod primum enatum est.

Πρωτογέννητος, ου, ὁ ἢ ἡ, primogenitus, *Ph.*

Πρωτογεύστης, ου, ὁ, prægustator, qui primus gustat. *Ph.* gustator. Ex γεύω.

Πρωτογνώμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui primus sententiam dicit, princeps senatus. A γνώμη.

Πρωτόγονος, ου, ὁ ἢ ἡ, primigenius, primigenus, primogenitus, primitivus. Ἔνθα πρωτόγονός τι φοίνιξ, *Eurip. Hec.* 458. Ex πρῶτος et γίγομαι· a γίνομαι.

Πρωτογόνος, ου, ἡ, primum pariens, primum enixa. Ex iisd.

Πρωτογύναικες, ων, οἱ, qui primi uxores ducunt, *Hes.* Ex γυνή.

Πρωτοδαὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, qui primus scit, qui primus didicit. Ex δαίω.

Πρωτόζυκτος, ὁ ἢ ἡ, idem quod

Πρωτόζυξ, υγος, ὁ ἢ ἡ, primis nuptiis junctus, primum matrimonio junctus. A ζυγὶς.

Πρωτόθετον, τὸ, primitivum verbum. A τίθημι.

Πρωτοθοινία, ας, ἡ, prima convivii portio. Ex θοίνη, *convivium*.

Πρωτόθρονος, ου, ὁ, ἡ, primo throno sedens.

Πρωτόθροος, *contr.* πρωτόθρους, ου, ὁ ἢ ἡ, qu. dic. primisonus, primo sono editus; (2) primo locutus. Πρωτ. θροεῖ κήρυξ, *Nonn. Paraphr.* 3, 26. *Conf.* et 6, 45.

Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, primus in consessu aliquo locus.

Πρωτοκήριος, ου, ὁ, primicerius, primus dignitate. Ex κηρὸς, ceræ, quia primus in tabula cerata scribebatur.

Πρωτόκλητος, ου, ὁ ἢ ἡ, primo vocatus.

Πρωτοκλισία, ας, ἡ, primus in convivio locus.

Πρωτοκλίσια, ίων, τὰ, inauguratio, cum quis primam sedem, v. gr. imperii, occupat. Ex κλίσις, *inclinatio*.

Πρωτοκόμιον, ου, τὸ, prærogativa. A κομίζω.

Πρωτοκουρία, ας, ἡ, prima tonsio. A

Πρωτόκουρος, ου, ὁ ἢ ἡ, primum tonsus, qui primum tondetur. Ex κυρά.

Πρωτοκτίστης, ου, ὁ, primo creans.

Πρωτόκτιστος, ου, ὁ ἢ ἡ, primo conditus seu creatus. *Gl. V.* primitivus.

Πρωτοκτόνος, qui primus occidit. A κτείνω.

Πρωτόκτονος, qui primus occisus est. Ab eod.

Πρωτοκύων, ὁ, princeps Cynicorum.

Πρωτόλειος,

Πρωτόλειον, ου, τὸ, seu πρωτόλεια, ων, τὰ, primitiæ prædæ seu manubiarum; (2) quævis primitiæ; (2) τῶν σῶν δὲ γονάτων πρωτόλεια Συγγόνου, primitias tuorum genuum attingo, tua autem genua attingo princeps, *Eur. Or* 382. Ex λεία, *præda*.

Πρωτολογίω, ῶ, fut. ήσω. primus dico; primas dicendi partes sortitus sum:

Πρωτολογία, ας, ἡ. primæ partes dicendi, sermonis principium. A

Πρωτολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui prior verba facit, qui primo loco loquitur.

Πρωτολοχία, ας, ἡ. prima acies, ordo primipilarium. Ex λόχος.

Πρωτόμαντις, ιος, ὁ ϗ ἡ, princeps vates.

Πρωτομάρτυρ, υρος, ὁ, primus testis, qui primus mortem pussus ob Christ. religionem.

Πρωτόμισθος, ον, primus mercede conductus.

Πρωτόμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui primus mortuus est

Πρωτόμφαλον, umbilicus clypei, *H sych.*

Πρῶτον, *adv.* primum, primo, primo loco, ante omnia. A πρῶτος.

Πρωτονίεως, ω, ὁ, ἡ, qui primum navigat.

Πρωτονύμφιος . . . . *St b.* 593.

Πρωτοπαγὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ. recens fabricatus, recens compactus; *Il.* 5, 194. A πήγνυω.

Πρωτοπαγὶς, nuper compactus, recenter constructus, *V. L.*

Πρωτοπάθεια. ας, ἡ. adfectus, quo quis primum adficitur non per consensum alterius, initium percipiendi mala:

Πρωτοπαθίω, ῶ, f. ήσω, primo patior, seu primum afficior, (vid. *Ern*) A

Πρωτοπαθὴς, ὶς, qui primus incommodo afficitur, vel malum sentit. A πάσχω.

Πρωτοπαθῶς, *adv.* ante alios malum sentiendo

Πρωτοπάλαος, ου, ὁ, luctator primarius.

Πρωτοπάτωρ, ορος, ὁ, primus pater, generis humani auctor. A πατὴρ.

Πρωτόπειρα, ας, ἡ, tirocinium, *Ph.*

Πρωτοπειρία, ας, ἡ, rudimentum, *Ph.* A

Πρωτόπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui rei alicujus primus periculum fecit, qui aliquid primum est expertus. Ex πεῖρα.

Πρωτοπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, primum seu præcipuum damnum adferens. A πῆμα:

Πρωτόπλασις, ιος, ἡ, initium fingendi, formandi, creandi, procreandi v. gr sobolem.

Πρωτόπλαστος, ου, ὁ, qui primus fictus formatusque est, primus homo:

Πρωτόπλοος, *contr.* πρωτόπλους, ου, ὁ ϗ ἡ, primo navigationem expertus, qui primus navigandi fecit periculum.

Πρωτοπολίτης, ου, ὁ, princeps, *Ph.* πρωτοπολῖται, proceres, optimates, *Ph.*

Πρωτοπορεία, ας, ἡ, præeundi dignitas; (2) primum agmen in bello, prima acies.

Πρωτοπόρος, ὁ, qui primus vadit, transit.

Πρωτόπορος, ἡ, quæ virgo alicui nupsit; al. πρωτόπειρος, *Poll.*

Πρωτοπραξία, ας, ἡ, prima exactio; (2) quod primum exigitur. A πρᾶξις.

Πρωτορρίζος, ου, ὁ ϗ ἡ, primum proferens radicem. A ῥίζα.

Πρωτορρύντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui primum defluxit, epith. vini et lactis. Ex ῥύω.

Πρῶτος, πρώτη, πρῶτον, primus; (2) prior, præstantior; (3) primus, i. e. primarius, primum locum obtinens. *Superl.* a πρό, pro πρότατος, unde *Ion.* fit πρόατος, et *Att.* πρῶτος. Hinc οἱ πρῶτοι, ων, primores, primates. Τὰ πρῶτα Latini dicunt prima virorum. Τὰ πρῶτα μὲν δορὶ κρατύνων, πρῶτα δ' ὁἰωνῶν ἰόδιτς, armis qui primas obtinet, primasque auspiciis, *S ph. Œd. Col.* 1312 Τὰ πρῶτα κατὰ στίλασγὸν ἴδος Ἀργείων, quæ primas obtinetis Argis, primariæ inter Argivas mulieres, *Eurip. Or.* 1247. *Gl. V.* τὴν πρῶτην, sc. ὥραν, primum; τὰ πρῶτα, sc. γῆρα vel γήρα, primæ partes.

Πρωτοσίληνος, ου, prima dies, initium mensis. A σιλήνη.

Πρωτοσπόρος, ου, ὁ, qui primus serit aut sevit, progenitor, parens. A πρωτόσπορος, primo seminatus, primo satus.

Πρωτόστακτος, ου, qui primus destillavit.

Πρωτοστασία, ας, ἡ, principatus. A στάσις.

Πρωτοστατίω, ῶ, f. ήσω, primus in ordine sto, antistitor seu antesignanus sum. A

Πρωτοστάτης, ου, ὁ, qui primus stat in acie, *Ph.* princeps, dux; πρωτοστάται, primores, *Gl. V.* Ex ἵστημι.

Πρωτόσφακτος, ον, primus omnium interfectus. A σφάττω.

Πρωτοτοκίω, primum pario, primum edo partum, *Stepn.*

Πρωτοτοκῖα, ων, τὰ, jus primogenituræ. A

Πρωτοτοκίω, f. ύσω, primogenituræ jura tribuo.

Πρωτοτοκία, ίων, τά· vide πρωτοτοκῖα. A

Πρωτοτόκος, ου, ἡ, quæ primum peperit. primipara, *Gl. V. Il.* 17, 5. Ex πρῶτος et τίκτω

Πρωτότοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ille, ante quem nullus alius ex iisdem parentibus editus est. *Ph.* prim. genitus, primitivus. Ex iisd.

Πρωτοτομίω, ῶ, f. ήσω, primum cædo seu seco, in primis puto. A

Πρωτότομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui primus cæsus et putatus est. Ex πρῶτος et τέμνω.

Πρωτότροφος, ον. primum educatus, *Man.*

Πρωτοτυπία, ἡ, est verborum πρωτοτύπων (2).

Πρωτότυπον, ου, τὸ, originale, principale, *Ph.* (2) verbum πρωτότυπον, seu primitivum, a Gramm. opp. κτητικοῖς, ut ἕλλην, a quo κτητικὸν ἑλληνικός· dicitur et ἀτλῶν· (3) in Dialecticis πρωτότυπα, prædicamenta, *Phil.* A

Πρωτότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, exemplar, ex quo simile facimus. *Gl. V.* primitivus, principalis.

Πρωτοτύπως, *adv.* principio. *Gl. V.* principaliter, primitive.

Πρωτοῦπνιον, τὸ, primus somnus. Ex ὕπνος.

Πρωτουργὸς, ὸν, ὁ ϗ ἡ, primas in opere aliquo partes obtinens, primario efficiens. Ex ἔργον.

Πρωτοφάνεια, ας, ἡ. prima apparitio. A

Πρωτοφανὴς, ὲς, ὁ ϗ ἡ, primo apparens. Ex φαίνομαι.

Πρωτοφόνος, ου, ὁ, primus homicida; ita vocatur Cain.

Πρωτοφορίω, ῶ, f. ήσω, primus seu inter primos gero aliquid.

Πρωτοφόρημα, ατος, τὸ, fructus terræ, qui primus prodit; primitiæ, omninoque quod quis primo loco fert. A præc.

Πρωτοφὴς, ὲς, ὁ ϗ ἡ, primo natus seu exortus. Ex φύομαι.

Πρωτόχνοος, *contr.* πρωτόχνους, ου, ὁ ϗ ἡ, primam lanuginem habens.

Πρωτόχρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, primævus, *Gl. V.*

Πρωτόχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, primum effusus.

Πρῶτως, *adv.* primum, primo loco, ante omnia, primo, primario, i. e. per se et sua natura, non per accidens. *Gl. V.* primo, primitus. A πρῶτος.

Πρωφαὴς, ὲς, primum lucens seu apparens, epith. lunæ, *Tryph.*

ΠΡΩ'ΩΝ, ονος, ὁ, idem quod πρῶν.

Πτοίη, 3 sing. a. 2. opt. act. v. πτῆμι, *volo.*

Πταίοισαν, *offendentem*, acc. sing. præs. part. act. f. g. *Dor.* pro πταίουσαν, a πταίω.

ΠΤΑΙΡΩ, sternuo, sternuto; ἔπταρον, aor. 2 *Od.* 17, 541.

Πταίσιμι, f. 1. inf. act. verbi πταίω, *offendo.*

Πταῖσμα, ατος, τὸ, offensio, lapsus, *Ph.* (2) culpa, noxa, delictum, menda, error; (3) calamitas bellica.

Πτυισμάτιον, ου, τὸ, offensiuncula, *Gl. V.* A

ΠΤΑΙ Ω, f. πταίσω, *proprie* impingo, offendo, titubo, vacillo, labor; (2) pecco, erro; (3) cladem accipio, fortuna adversa utor. Τῇ γνώμῃ ϗ τύχῃ πταίειν, *Herodian.* Μὴ Μακεδονίῳ πταίσῃ ἡ Ἑλλὰς, cedat, *Thuc.*

Πτάκαλα, storea qua acatia sternuntur, *Poll.*

Πτακὶς, ίδος, timor, pavor. A πτήσσω.

Πτάκισμα, ατος, τὸ, trepidatio, quum quis metu contrahitur. A præc.

Πτακισμὸς, ὁ, trepidatio, *Hes.*

Πτακωρεῖν, trepidare, formidare, *Hes.*

Πτάμενοι, nom. pl. præs. part. med. v. πτῆμι.

Πτὰξ, ακὸς, ὁ ϗ ἡ, idem quod πτακὶς.

Πτερμικὴ, ῆς, ἡ, fruticis genus, qui in cacumine capitulum habet, quod acri odore suo sternutare cogit. A

Πταρμικὸς, ὴ, ὸν, qui sternutare potest vel solet; (2) sternutare cogens. A

Πταρμὸς, ὁ, sternutatio, sternutamentum.

Πτάρνομαι, sternuo; sternuto, *Ph.* Πτάρνυτο, *Aristot.* 3. pl. opt.

Πτάρνυμαι, idem. A πταίρω.

Πτάρνυμι, sternuo, *Gl. V.* Ab eod.

Πτᾶτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἔπτατο, a πτῆμι, *volo.*

Πτάω, πτῶ, est thema, unde πτήσσω, πτίσσω, πταίρω, πτύρω, πτύω, πτώσσω, &c. in quibus omnibus est significatio commotionis, agitationis, &c. *Etm.*

ΠΤΕΛΕ'Α, ας, ἡ, ulmus. Hinc

Πτελέϊνος, ίνη, ίνον, ulmeus, ex ulmo.

Πτέλιρον, pro πέλεθρον.

Πτιλιὸς, ὁ, pro πτιλέα, *Hes.*

Πτιλιὼν, ῶνος, ὁ, ulmetum, *Gl. V.*

Πτίλος, ὁ, aper. Πτέλας, *Lys.*

Πτιρέως, celeriter, *Steph.*

Πτιρέϊκ, ἡ, pro πτερὶς, *Theophr.*

Πτέρινος, ίνη, ινον, alatus, pennatus, e pennis contextus. *Gl. V.* πτέρινον, plumatile. Ἐν παγεῖ κύκλῳ πτερίνῳ, flabello, *Eurip. Or.* 1428. A πτερὸν.

Πτέρις, ιδος, sive πτερὶς, ίδος, ἡ, filix mas, *herba*, Gl. V. πτερὶς, βοτάνη, filix. Ab eod. *Angl.* FERN, *or* BRAKES; (2) locus filicibus plenus, *Etm.*

ΠΤΕ'ΡΝΑ, *Ion.* πτέρνη, ης, ἡ, calx, calcaneus, πτέρναι, calces, *Ph.* (2) inferior pars mali erecti, quæ ἰσοπίδῃ inseritur. Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, *Il.* 22, 397. (3) extremitas, ut montis, &c postica pars, *Etm.*

Πτερνίζω, fut. ίσω, calce peto, contingo, vel ferio. *Gl. V.* supplanto, unde insidior, decipio. A præc.

Πτέρνιξ, ικος, ὁ, caulis cacti, plantæ spinosæ. Ab eod.

Πτερνὸν, ου, τὸ, pernio, *Gl. V.* Ab eod.

Πτερνὶς, ίδος, ἡ, idem quod πτέρνα.

Πτερνισμὸς, ὁ, ὁ, ictus calcitrantis; (2) supplantatio, deceptio. Ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου, ἐφ' ὃν ἔλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνε ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν, *Psalm.* 40, 10. A πτερνίζω.

Πτερνιστὴρ, ῆρος, ὁ, qui calce petit et verberat, qui calcibus ferire solet; (2) calcar:

Πτερνιστὴς, οῦ, ὁ, idem, *R.* Ab eod.

Πτερνοβάτης, ου, ὁ, qui calci inter ambulandum insistit. Ex πτέρνα et βαίνω.

Πτερνογλύφος, ου, ὁ, qui pernam rodit; nomen muris *in Batrachom.* 222. Ex πτέρνα et γλύφω. Πτερνοφάγοι, idem, *Ib.* et

Πτερνοστρώκτης, ου, ὁ, idem. A τρώγω.

Πτερνοκοπέω, ῶ, calcaneis seu pedibus strepitum moveo, pedibus supplodo; (2) explodo, tumultuor. Ex πτέρνα et κόπτω.

Πτεροδόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, pennis agitatus; pennas, alas agitans, celer; epith. navis. A πτερὸν et δονέω.

Πτερσίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, alis seu pennis vestitus, alatus. Ex πτερὸν et ἵμα.

Πτερόεις, όεσσα, όεν, alatus, pennatus, volucris, *Gl. V.* volatilis. A

ΠΤΕΡΟ'Ν, ῦ, τὸ, ala, pluma, pinna; *Ph.* pinnula; al. *Gl. V.* penna; πτερὸν κλοίου, aplustra, *Ph.* in veste, idem quod πτερύγιον, *Etm.* (2) augurium. (2) πτερὸν ἐξ ὑμῶν πτερόν, certum a vobis missum augurium, *Soph. Œd. Col.* 97.

Πτερόομαι, πτερῶμαι, plumesco, *Gl. V. metaph.* attollor, quasi alis; ἐπτερωμένος, alatus, p. part. pass. Τὰ δὲ τῶ τὸ ἓν ἰδίῃ ἡμέρᾳ πτερωθῆς, *Philo.* A πτερόω.

Πτεροποίκιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, varias et pictas pennas habens.

Πτερόπους, -ποδος, ὁ ϗ ἡ, alatos pedes habens. *Gl. V.* alipes.

Πτεροῤῥίω, ῶ, pennas amitto, Οὐκ· ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα, τὰ ὄρνεα πτεροῤῥεῖ, *Aristoph. Av.* 106. A πτερὸν et ῥέω.

Πτεροῤῥυέω, ῶ, f. ήσω, idem. Καλλίας ἆρ' ὅτος ὁ ὄρνις ἐστίν; ὡς πτεροῤῥυεῖ, *Aristoph. Av.* 291. A πτερὸν et ῥύω.

Πτερόσης, ητος, ὁ, pennatus. A πτερόν.

Πτερῶσσα, forma contracta pro πτεροῦσσα. Πτερῶσσαν ὄρνιν, *Eurip. Hipp.* 732. *Phœn.* 1026.

Πτεροφοίτος, ον, alatus. Ex eod. et φοιτάω.

Πτεροφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, aliger, penniger. Ex πτερὸν et φέρω.

Πτεροφυέω, ῶ, fut. ήσω, pennas produco, plumesco. Ex eod. et φύω.

Πτεροφυής, ής, alatus. Ex iisd.

Πτεροφυΐα, ας, ἡ, pennarum productio.

Πτεροφύτος, ον, alatus.

Πτερόω, ῶ, fut. ώσω, alas addo, alitem facio; (2) *metaph.* erigo, uti spe; (3) de navi, cum paratur ad cursum. Ἔστιτα δ' ὅπως φρονίμως πρὸς ἄνδρ' ὀρῶν πτερώσεις, *Arist. Av.* 1339. Λόγοισί τ' ἄρα ϗ πτεροῦνται, *Ib.* 1452. A πτερόν.

Πτερύγεσσι, *alis*, dat. pl. *Ion.* pro πτέρυξι, a πτέρυξ.

Πτερυγίζω, fut. ίσω, pennas rostro purgo; (2) alas pando seu explico, tento volatum, de pullis avium; (3) frustra et inaniter conor, *Gl. V.* πτερυγίζειν, crissare. Ἀλλὰ φλυαρεῖς ϗ πτερυγίζεις, *Aristoph. Plut.* 574. A πτέρυξ.

Πτερύγινος, plumarius; Adject. *Gl. V.*

Πτερύγιον, ε, τὸ, alula, plumula; (2) pinnaculum, seu pinna in ædificio; (3) summa auricula, Dim. (4) in veste anguli extremi; (5) extremitas, ut gubernaculi, &c. A πτέρυξ.

Πτερυγοειδὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, alæ formam habens. Ex πτέρυξ et εἶδος.

Πτερυγοφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, penniger; (2) agmen quoddam militare; (3) cursor tabellarius surrectas in capite pennas gerens, ut Mercurius, parasitus. Ex πτερὸν et φέρω.

Πτερυγώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, alæ speciem gerens, alam referens; (2) alatus; (3) scapulas exstantes habens. A πτέρυξ.

Πτερυγωκὺς, vel πτερύγωκυς, ίος, ὁ ϗ ἡ, alis celer. Ex πτέρυξ et ὠκύς.

Πτερύγωμα, ατος, τὸ, ala, pinna; (2) extremitas; quasi a πτερυγόω.

Πτερυγωτὸς, ὴ, ὸν, alatus, pennatus, pinnatus.

Πτέρυξ, υγος, ἡ, ala, pinna, penna, pluma. A πτερόν.

Πτέρυξις, εως, ἡ, alarum plausus; (2) conatus volandi in pullis. A

Πτερύσσομαι, fut. ξομαι, alis latera ferio; (2) gestio, seu passis alis gestio, gaudeo, lætor. *Lyss.* 1106. A πτέρυξ.

Πτερύομαι, idem.

Πτέρωμα, ατος, τὸ, pennosum in avibus tegmen; (2) pinnæ murorum. A πτερόν.

Πτέρωσις, εως, ἡ, idem; (2) pennarum productio.

Πτερωτὴς, οῦ, ὁ, qui alas addit, qui alis sublevat. Ab eod.

Πτερωτὸς, ὴ, ὸν, alatus, pennatus, aliger, *Gl. V.* Ab eod.

Πτέσθαι, *volasse*, aor. 2. inf. med. pro πτᾶσθαι, a πτῆμι. Unde

Πτηκτικὸς, ὴ, ὸν, pavidus, aptus ad trepidandum, ut pauper, *Ern.* A πτήσσω.

Πτῆμα, ατος, τὸ, volatus, *Gl. V.*

Πτῆμι, fut. πτήσω, volo. Verbum inus. unde tamen ἵπταμαι et alia descendunt.

Πτῆναι, *volasse*, aor. 2. inf. act. verbi ejusd.

Πτηνολίτις ηφίλη, aves perdens, vel perimens laqueus vel rete. Ab ἕλλυμι.

Πτηνοπέδιλες, ων, alatos calceos habens, ut Mercurius; celer pedibus.

Πτηνὸς, ὴ, ὸν, volucris, volatilis. Hinc τὸ πτηνὸν, οῦ, ales, avis, sc. ἔθνος. A πτῆμι.

Πτῆξαι, aor. 1. inf. act. verbi πτήσσω.

Πτῆσαι, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi πτῆμι, *volo.*

Πτῆσις, εως, ἡ, volatus. Ab eod.

Πτήσσω, fut. ξω, *proprie* de ave cum frigore metuve alas contrahit; (2) metu contrahor, expavesco, fugio, me abscondo, *Gl. V.* extimesco; (3) perterrefacio, *Il.* 14, 40, sed lectio variat. Τάχ' ἄν, ἐξαίφνης εἰ σὺ φανείης, σιγῇ πτῆξειαν ἄφωνοι, *Soph. Aj.* 170. Ὁπόταν πτήξωσι χιλιόνεις εἰς ἕνα χῶρον, *Aristoph. Lysist.* 770. Πόλις δὲ πρὸς πόλιν ἔπτηξε, χειμασθεῖσα, civitas, ad civitatem trepida fugere solet, *Eurip. Suppl.* 268. A πτοέω.

Πτητικὸς, ὴ, ὸν, volatilis. A πτῆμι.

Πτητικῶς, *adv.* volatilium modo, *Suicer.*

Πτίλλος, lippus, *Ph.* vide πτίλος, quæ melior est lectio.

Πτιλοβάφος, ε, ὁ, plumarius, *Ph.* Ex πτίλον et βάπτω.

Πτίλον, ε, τὸ, penna mollis, *Ph.* pluma.

Πτιλόνωτος, ον, epith. avis, cui tergum est pilis mollibus obsitum.

ΠΤΙ'ΛΟΣ, cui ex ciliis pili periere; (2) lippus. Hinc

Πτίλωσις, εως, ἡ, pennarum plumarumque annua mutatio; (2) defluvium pilorum et palpebris callosis et rubentibus; (3) lippitudo.

Πτιλωτὸς, ὴ, ὸν, pennatus seu pinnatus; (2) membrana sicca volans. Ab eod.

Πτισάνη, seu πτισσάνη, ης, ἡ, ptisana, *i. e.* hordeum pistum et a cortice purgatum; (2) potio vel sorbitio e tali hordeo.

Πτισανοῤῥοφία, ἡ, sorbitio ptisanæ.

Πτίσανος, idem quod πτισάνη, *Nic.*

Πτίσμα, ατος, τὸ, hordei granum, a cortice purgatum et comminutum.

Πτισμὸς, ε, ὁ, contusio, comminutio tundendo facta. A

ΠΤΙ'ΣΣΩ, tundo; (2) pinso; (3) decortico. Ἐπτισμέναις κριθαῖς, *Aristot.*

Πτιστικὸς, ὴ, ὸν, pistioni aptus, qui contundi, comminui potest. A πτίσσω.

Πτόα, ας, ἡ, pavor, consternatio, metus; (2) impotens amor.

ΠΤΟΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, metu consterno, terrefacio, exterreo; obstupefacio, attonitum reddo, *Ph.* (2) amore, cupiditate aliqua vehementi incendo, etiam lætitia effero; πτοῶ, terreo, territo; πτοῦμαι, trepido, paveo, pavesco, expavesco, *Gl. Vet.* ἐπτοημένος, pavidus, *Gl. V.* p. part. pass. percussus amore. Μή τις σ' ἴδῃ στίχουσαν ἐπτοημένην, *Eur. Iph. in Au.* 1054. Hinc

Πτοηθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. pass. verbi πτοέω.

Πτόησις, εως, ἡ, idem quod πτόα.

Πτοία, ας, ἡ, idem. Hinc

Πτοιαλίος, ε, ὁ ϗ ἡ, pavidus, timidus; (2) amore, cupiditate incensus.

Πτοιάω, ῶ, idem quod

Πτοιόω, ῶ, f. ήσω. Μοὶ ὄνειρα διὰ φρένας ἐπτοίησαν, *Mosch.* 4, 122. A

Πτοίησις, εως, ἡ, idem quod πτόησις.

Πτοῖος, ε, ὁ, timor, metus. A πτοέω.

Πτοιοῦμαι, præs. ind. pass. *contr.* pro πτοιέομαι, a πτοιόω, *Poet.* pro πτοιόω.

Πτολιμίζω, *Il.* 13, 644. Pro πολιμίζω.

Πτολιμιστὴς, οῦ, ὁ, pro πολιμιστὴς.

Πτολιμόνδι, ad vel in bellum; pro πολιμόνδε.

Πτόλιμος, ε, ὁ, bellum, pugna.

Πτολίαρχος, ε, ὁ, præfectus aut princeps urbis, vel pro πολίαρχος.

Πτολίεθρον, pro πολίεθρον, oppidum.

Πτολίεσσι, dat. pl. *Att.* et *Ion.* pro πόλεσι.

Πτολιπόρθης, ε, ὁ, idem quod

Πτολιπόρθιος, ε, ὁ, urbium populator, vastator seu eversor. *Od.* 9, 504. Ex πτόλις et πορθέω. Cicero hoc nomine solum Ulyssem insigniri apud Homerum ait. Reperitur tamen non semel de Achille.

Πτολιπόρθῳ, dat. sing. *Att.* pro πολιπόρθῳ.

Πτόλις, εως, ἡ, urbs, civitas. Pro πόλις.

Πτόλισμα, ατος, τὸ. Pro πόλισμα.

Πτοροβάκανθος, ε, ὁ ϗ ἡ, ramos habens spinosos seu aculeatos. Ex πτόρθος et ἄκανθα.

Πτόρθοιο, gen. sing. *Ion.* pro πτόρθου, a

Πτόρθος, ε, ὁ, ramus, surculus. Ab ὀρθός.

Πτοῶδης, ους, ὁ ϗ ἡ, terrore perculsus, perterrefactus, pavidus. A πτοέω.

Πτυαλίζω, vel πτυιλίζω, fut. ίσω, frequenter spuo, os sputo plenum habeo. A πτύαλον, sive πτύιλον. Hinc

Πτυαλισμὸς, vel πτυιλισμὸς, οῦ, ὁ, screatus, excreatio; (2) crebra sputi ejectio. A præc.

Πτύαλον, ε, τὸ, sputum. A πτύω.

Πτυάριον, ε, τὸ, parvum ventilabrum. A πτύον.

Πτυὰς, ὴ, sputatrix, aspidis species quædam, *Gal.*

Πτύγμα, ατος, τὸ, plica, sinus, sinus rei complicatæ; *Il.* 5, 315. A πτύσσω.

Πτυγμάτιον, ε, τὸ, parva plicatura, Dim.

ΠΤΤΓΞ, γὸς, ἡ, ptynx, avis genus.

Πτυιλίζω, saliva abundo, *Hipp.* A πτύιλον.

Πτυιλισμὸς, οῦ, ὁ, qu. dic. salivatio, salivæ abundantis fluxus. A præc.

Πτύιλον, ε, τὸ, vas in quod sputum ejicitur.

Πτυκτίον, ε, τὸ, ruga; (2) libellus plicatilis, pugillares. A

Πτυκτὸς, ὴ, ὸν, plicatus, plicatilis. A πτύσσω.

Πτῦξ, πτυχὲς, ἡ, plica, plicatura; (2) ruga et sinus vestis; (3) lamina pugillarium; πτύχες, januæ, valvæ, *Gl. V.* tabella; (4) sinus clivi, valles montium. *Il.* 20, 22. Ab eod.

Πτύξαγρις, cancri epith. *V. L.*

Πτύξας, aor. 1. part. act. verbi πτύσσω.

Πτύξις, εως, ἡ, plicatio, plicatura. Ab eod.

Πτύον, ε, τὸ, ventilabrum, pala, *Ph.*

Πτυόφι, *Poet.* ventilabro, *Il.* 13, 588.

Πτύρμα, ατος, τὸ, consternatio. Τάττων φοινισσομένων, ἐγίνετο πτύρμα, *Malalæ Chronogr.* 235. (dubia lectio. vide *Hes.* v. πτυρμός.)

Πτυρμὸς, οῦ, ὁ, pavor, consternatio.

Πτυρστικὸς, ὴ, ὸν, qui facile consternatur. A

Πτύρω, fut. ώσω, consterno, terrefacio, terreo; πτύρομαι, trepido, *Ph.* πτύρεται, consternatur, *Ph.* Μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων, *Phil.* 1, 28.

Πτύσις, εως, ἡ, exscreatio, sputi ejectio.

Πτύσκω, idem quod πτύω.

Πτύσμα, ατος, τὸ, sputum. Ab eod.

Πτυσμὶς, οῦ, ὁ, sputatio, exspuitio. Ab eod.

ΠΤΤ'ΣΣΩ, f. ξω, plico, complico, in rugas et sinus contraho; ἐπτυγμένος, complicatus, plicatus, perf. part. pass. πτυχθεὶς, plicatus, aor. 1. part. pass. Πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας, complexus, *Soph. Œd. Col.* 1606.

Πτυχὴ, ῆς, ἡ, plica, plicatura; (2) αἱ πτυχαὶ, vestes, imprimis, duplices; (3) recessus montis. Ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς, *Soph. Œd. Tyr.* 1026. A præc.

Πτυχθεῖσα, aor. 1. part. pass. f. g. v. πτύσσω.

Πτυχίον, ε, τὸ, libellus seu codicillus plicatilis, pugillares. A πτύξ.

Πτυχὶς, ίδος, ἡ, pars navis ubi nomen navis scriptum. Ab eod.

Πτυχώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, multas habens plicas, rugosus, plicatilis. A πτυχή.

ΠΤΥ'Ω, fut. ύσω, spuo, exspuo, exscreo; (2) contemno, despuo. Τρὶς εἰς ἐμὲν ἔπτυσα κόλπον, *Theocr.* 6, 39. (2) ἀλλὰ πτύσας ὥσπέ τι δυσμενῆ, *Soph. Antig.* 653. Πτύσας προσώπῳ, vultu dicta respuens, contemnens, *Id. ibid.* 1232. Vide *Scholiast.* Αἷμα πολὺ πτύοντα, *Il.* 23, 697.

Πτωκάζεμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro πτωκάζειν, a

Πτωκάζω, metu contrahor, expavesco; *Il.* 4, 372. A πτώξ. Unde

Πτωκὰς, άδος, ἡ, pavida, timida, fugax.

Πτῶμα, ατος, τὸ, casus, lapsus; (2) clades; (3) delictum seu erratum; (4) cadaver. (4) Ἑλένης πτῶμ' ἰδὼν ἐν αἵματι, *Eurip. Or.* 1196. A πίπτω. Hinc

Πτωματίζω, fut. ίσω, cadere facio, vel præcipito.

Πτωματὶς, ίδος, ἡ, poculi seu alius vasis genus. Ab eod.

Πτώξ, πτωκὸς, ὁ ϗ ἡ, pavidus, timidus; (2) *substant.* pro lepore, *Il.* 17, 676. *Æschyl. Agam.* 141. A πτοέω.

Πτώσιμος, ίμη, ιμον, caducus; πτώσιμον et πτῶμα ἐπὶ νεκρῷ, cadaver, *Gl. V. Æschyl. Agam.* 678. A πίπτω.

Πτῶσις, εως, ἡ, casus, ruina. *Ph.* strages, Al. *Gl. V.* Ab eod.

Πτώσῃ, 3. sing. præs. conj. act. v. πτώσσω.

Πτώσσοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro πτώσσουσι, a

Πτώσσω, f. ξω, perterreor, trepido, expavesco, metu perculsus concido, abscondo me præ metu; (2) timide mendicans oberro, mendico. Ἄλλην δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν πτώσσουσαν ἰυγαῖς ἀρσένων ὑπηρετῶν, *Eur. Bacc.* 223. A πτοίω.

Πτῶσω, *cadam*, f. 1. ind. act. verbi πίπτω.

Πτωτικὸς, ἡ, όν, casualis. *Vox Gramm.* A

Πτωτὸς, ἡ, όν, qui cadere potest vel solet, caducus. A πίπτω.

Πτωχαλάζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pauper, arrogans, *ap. Athenæum.* Ex πτωχὸς et ἀλαζών.

Πτωχὰς, άδος, ἡ, idem quod πτωκὰς, vel semper esuriens. A πτᾶξ vel πτωχὸς, sed verbum est dubium.

Πτωχεία, ας, ἡ, mendicitas, paupertas.

Πτωχεῖον, ε, τὸ, locus in quo mendici degunt vel aluntur, domus mendicorum. A

Πτωχεύω, fut. εύσω, pauper sum, mendico; πτωχεύεσκον, mendicabam, imperf. *Ion.* pro ἐπτώχευον. Ὅτι δὲ ὑμᾶς ἐπτώχευσε, πλέσιος ὤν, 2 *Cor.* 8, 9. A πτωχὸς.

Πτωχιλίνη, ἡ, mendica Helena, cognomen meretricis, *Ath.*

Πτωχίζω, fut. ίσω, ad mendicitatem redigo, pauperem facio. A πτωχὸς. Unde

Πτωχικὸς, ἡ, όν, mendicus; (2) mendico conveniens.

Πτωχίστερος, compar. irregul. a πτωχὸς.

Πτωχοδοχεῖον, ε, τὸ, receptaculum mendicorum.

Πτωχόμουσος, ε, ὁ ϗ ἡ, pauper Musis, *i. e.* imperitus. Ex πτωχὸς et Μοῦσα.

Πτωχοπλούσιοι, qui paupertatem mentiuntur, qui specie paupertatis reipsa sunt ditissimi.

Πτωχοποιὸς, ὸν, ὁ ϗ ἡ, ad mendicitatem redigens. A ποιέω.

Πτωχὸς, ἡ, όν, *proprie* timidus; (2) mendicus, pauper, egenus, *Ph.* A πτώσσω.

Πτωχότατος, pauperrimus. A præc.

Πτωχοτροφεῖον, ε, τὸ, locus alendis mendicis destinatus.

Πτωχοτροφέω, ῶ, fut. ήσω, pauperes alo.

Πτωχοτροφία, ας, ἡ, mendicorum nutritio. A

Πτωχοτρόφος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ mendicos alit. Ex πτωχὸς et τρέφω.

Πύαμος, pro κύαμος, *Poll.*

Πυανέψια, ων, τὰ, festum quoddam Athenis. A

Πυανέψιος, ία, ιον, in quo legumina seu fabæ coquuntur. Ex πύανον et ἕψω.

Πυανεψιὼν, ῶνος, ὁ, mensis, cujus initium est quando Sol Scorpionem ingreditur, *Gl. V.* October. In hoc mense celebrabantur πυανέψια, festa Apollini sacra, quibus πύανα coquebant, hoc est, fabas et legumina quædam, unde et nomen mensi. A præc.

Πυάνιος, ε, ὁ, fabaginus, e leguminibus. A

Πύανον, ε, τὸ, faba, vel legumen; (2) triticum coctum.

ΠΥ'ΑΡ, τὸ, coagulum; (2) primum lac a partu. Hinc

Πυαρίτης, ε, ὁ, idem.

Πυγαῖα, ων, τὰ, sc. μέρη, nates, clunes. A

Πυγαῖος, αία, αῖον, posticus, ad nates pertinens; (2) salax, libidinosus; (3) cinædus.

Πυγαλία, ας, ἡ, natium morbus, ficus in natibus enascens, *Strab.* 13. Ab eod.

Πυγαλίαι, οἱ, qui natium morbo afficiuntur, *Strab.*

Πύγαργος, ε, ὁ ϗ ἡ, nates albas habens, effœminatus. *Subst.* aquilæ genus cauda albicante, albicilla. Ex πυγὴ et ἀργός.

Πυγαρίζω, idem quod πυγίζω.

ΠΥΓΗ', ῆς, ἡ, nates, clunes.

Πυγηδὸν, *adv.* secundum clunes, vel nates, averse. A πυγή.

Πυγίδιον, ε, τὸ, exiles nates, clunes aridæ et depressæ. Dim. Ab eod.

Πυγίζω, fut. ίσω, nates alicujus ferio; (2) pædico; πεπυγισμένος, pædicatus, *Ph.* p. part. pass. Ab eod. Hinc

Πυγισμα, ατος, τὸ, verberatio qua nates alicujus verberantur; pædicatio.

Πυγιστὴς, οῦ, ὁ, pædico. Ab eod.

Πυγμαιομάχος, ε, ὁ ϗ ἡ, cum pygmæis pugnans; epith. gruis. Ex seq. et μάχομαι.

Πυγμαῖος, ε, ὁ, æquans seu explens πυγμὴν, pygmæus, nanus, pumilio, pusillus homo. A πυγμή.

Πυγμαχίω, ῶ, pugilatu decerto, *Apoll.*

Πυγμαχία, ας, ἡ, pugilatus. A

Πυγμάχος, ε, ὁ, pugil, pugilatu decernens cum aliquo. Ex πὺξ et μάχομαι.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus, manus in pugnum contracta; (2) mensura spatii, a cubito ad pugnum; (3) dimicatio, pugna, *Ph.* Al. *Gl. V.* cæstus, pugilatus. Πυγμὴν ϗ παγκράτιον ἀγωνίζεσθαι, *Plut.* A πύξ.

Πυγμῇ, *adv.* crebro; (2) enixe. A πυγμὴ, cujus proprie est dativus.

Πυγολαμπὰς, άδος, vel πυγολαμπὶς, ίδος, ἡ, cicindela, insecti genus cujus clunes seu nates noctu lucent. Ex πυγὴ et λάμπω.

Πυγονιαῖος, αία, αῖον, mensuram cubiti æquans. A πυγών.

Πυγοστόλος, ε, ἡ, epith. meretricis, quasi clunes ornans. Ex πυγὴ et στέλλω.

Πυγύσιος, ε, ὁ, idem quod πυγονιαῖος, *Od.* 10, 517. A

Πυγὼν, όνος, ὁ· vide πυγμὴ (2). A πύξ.

Πυδαρίζω, salio, ut πεδαρίζω· (2) resilio; (3) calcitro; calce nates alterius ferio. Ἀπεπυδάρισα Μάθωνα, *Aristoph. Equit.* 697.

Πυέλιον, ε, τὸ, labrum seu solium æreum, in quo se lavant. A πύελος.

Πυελὶς, ίδος, ἡ, cavum annuli, in quod gemma inseritur, pala annuli. Ab eod.

Πύελον, ε, τὸ, idem quod

ΠΥ'ΕΛΟΣ, ε, ὁ vel ἡ, solium, loculus in quo mortui cadaver deponitur; (2) solium balneare; (3) alveus, in quo lac aut alius liquor excipitur. Hinc

Πυελώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, concavus in modum πύελου.

Πυετία, ας, ἡ, coagulum; vide πυτία.

Πυέω, ῶ, fut. ήσω, suppuro, ad suppurationem perduco. A πύον.

Πύη, ης, ἡ, suppuratio, morbus pulmonis, φθίσις. Ab eod.

Πυθαγόρειος, ε, ὁ ϗ ἡ, Pythagora ortus, Pythagoreus. A Πυθαγόρας.

Πυθαγορίζω, fut. ίσω, Pythagoræ sectator sum.

Πυθαγορικὸς, ἡ, όν, Pythagoricus. Ab eod.

Πυθαγορὶς, ίδος, ἡ, sectatrix Pythagoricæ philosophiæ.

Πυθαγορισμὸς, ὁ, sectatio, studium philosophiæ Pythagoricæ.

Πυθαγορισὰς, *Dor.* pro Πυθαγορισὴς, Pythagoræ sectator.

Πυθαύλης, ὁ, Pythii carminis cantor, vel qui Apollinis cum Pythone certamen tibia exprimit, *V. L.*

Πυθεδὼν, όνος, ἡ, putredo. A πύθω.

Πυθίον, ε, τὸ, Pythium oraculum. A πύθιος, vel a πυθίεσθαι, *Ern.*

Πυθέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi πυνθάνομαι.

Πύθιν, 2. sing. aor. 2. imperat. med. *Dor.* pro πύθυ.

Πύθῃ, 3. sing præs. conj. act. verbi πύθω.

Πύθηαι, 2. sing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro πύθησαι, a πυνθάνομαι.

Πυθία, ας, ἡ, sc. ἱέρεια, Pythia Apollinis sacerdos, Pythia. A πύθω.

Πύθια, ίων, τὰ, Pythia, festum Græcorum in honorem Apollinis Pythii, ob interemptum serpentem Pythonem. Ab eod.

Πυθιάζω, vaticinor; pro quo libri etiam συθαΐζω, sed male. Ab eod.

Πυθιὰς, άδος, ἡ, Pythius, tempus inter duo Pythia; (2) sacerdos Pythia. Ab eod.

Πυθικὸς, ἡ, όν, Pythicus. Ab eod.

Πυθιονίκης, ε, ὁ, qui Pythiis ludis vicit. Ex πύθιος et νίκη.

Πυθιόνικος, ε, ὁ, idem et ex iisd.

Πύθιος, ία, ιον, Pythius, ad Pythios ludos vel Apollinem Pythium, sive Pythonem etiam et Oraculum Pythium pertinens; (2) Apollinis cognomen, a serpente Pythone ei impositum, quem jaculis suis interemisse fertur. A πύθων.

Πυθίων, ονος, ὁ, Pythion, bulbi genus.

Πυθμενόθεν, *adv.* funditus, prorsus, omnino. A

ΠΥΘΜΗ'Ν, ένος, ὁ, fundum, ima pars, radix arboris; (2) ramus, propago, culmus, *LXX.* Ἐκ πυθμένων, funditus. Ἐκ πυθμένων ἔκλινε κοῖλα κλῆθρα, *Soph. Œd. Tyr.* 1261.

Πυθοῖ, Pythone, in Pytho. A πυθώ.

Πυθοίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro πύθοιντο, a πυνθάνομαι, *Il.* 1, 251.

Πυθόκραντος, ον, ab Apolline prædictus et certo futurus. A πύθιος et κραίνω.

Πυθοκτόνος, ὁ, epith. Phœbi, interfector serpentis; vide πύθων.

Πυθόληπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, a Pythio correptus, furens ex Apolline, afflatus a Phœbo. A πύθιος et λαμβάνω.

ΠΥ'ΘΟΜΑΙ, audio.

Πυθόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, Pythicus vates. Πυθόμαντις ἑστία, fatidica Delphi ara, *Soph. Œd. Tyr.* 965.

Πυθόμενοι, nom. pl. aor. 2. part. med. verbi πυνθάνομαι.

Πύθοντο, 3 plur. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπύθοντο, a verbo eod.

Πυθόχρηστος, ε, ὁ ϗ ἡ, Pythio oraculo editus vel comprobatus. Ex πύθιος et χράω, *oraculum edo.*

ΠΥ'ΘΩ, fut. πύσω, putrefacio; et πύθομαι, putresco, putrefio. Ἵνα μὴ σὴν Διὸς ὄμβρος, *Hesiod. Op.* 624.

Πυθὼ, οῦς, ἡ, Pytho, urbs Phocidis, quæ et Delphi appellatur, Apollini sacra.

Πυθῶδε, *adv.* ad locum oraculi Apollinis Pythii. A πυθώ.

Πύθων, ωνος, ὁ, Pytho, draco vel serpens, quem Apollo interemit, unde et *Pythius* cognominatus fuit. A πύθω, quia e putredine terræ ortus credebatur. Hinc

Πυθωνικὸς, ἡ, όν, Pythonicus; (2) a spiritu divinatorio correptus.

Πυθωνόθεν, Pythone, *Plut.*

Πύϊον, ε, τὸ, pro πύον, *Hes. Kust.*

ΠΥ'ΚΑ, *adv.* dense, spisse; (2) prudenter, accurate; adfabre, *Il.* 5, 70.

Πυκάζω, fut. άσω, denso, stipo; (2) tego, intego, contego; (3) orno, exorno; (4) obsero, claudo; πεπυκασμένος, densatus, p. part. pass. *Ph.* crinitus. (2) ἅρματα εὖ πεπυκασμένα, currus bene tecti, *Il.* 2, 777. Κόσμῳ πυκάζω σῶν, *Eur. Heracl.* 725. Ἕκτορα δ' αἶνον ἄχος πύκασε φρένας ἀμφιμελαίνας, circumtexit, *Il.* 17, 82. (3) στεφάνοις πυκασθείς, *Eurip. Alcest.* 799. Ῥόδοις δὲ κρᾶτα πύκασον, *Anacr.* 4, 14. (4) πύκαζε θᾶσσον, ocius januam operi, *Soph. Aj.* 581. A πύκα.

Πυκάσαι, aor. 1. inf. act. verbi præc.

Πυκάσδειν, præs. inf. act. *Dor.* pro πυκάζειν.

Πύκασμα, ατος, τὸ, idem quod seq. *Symm.*

Πυκασμὸς, ὁ, densatio; (2) ornatio. A πυκάζω.

Πυκιμήδης, ες, ὁ ϗ ἡ, prudens, accuratus, sedulus. Ex πυκινὸς et μῆδος.

Πυκινὰ, *adv.* frequenter; (2) prudenter; (3) eleganter. A πυκινός.

Πυκινᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro πυκινῶν.

Πυκινᾶς, gen. sing. f. g. *Dor.* pro πυκινῆς.

Πυκινοκίνητος, ον, qui crebro movetur.

Πυκινόρριζος, ον, multas et diffusas late radices habens. A ῥίζα.

Πυκινὸς, ἡ, όν, densus, creber, frequens; (2) prudens, callidus; (3) elegans. A πύκα.

Πυκινόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens. Ex φρήν.

Πυκινῶς, *adv.* dense, spisse, crebro, frequenter; (2) prudenter, sapienter; (3) accurate, firmiter. A πυκινός.

Πυκνὰ, *adv.* crebro, frequenter. A πυκνός.

Πυκνάζω, frequento, *Gl. V.* spisso; πυκνάζει, continuat, *Ph.* A πυκνός.

Πυκνάκις, *adv.* frequenter. A πυκνά.

Πυκνόβλαστος, ε, ὁ ϗ ἡ, dense germinans. Ex πυκνὸς et βλαστάνω.

Πυκνογόνατος, ε, ὁ ϗ ἡ, densis geniculis constans, crebris distinctus geniculis et internodiis. Ex πυκνὸς et γόνυ, *genu.*

Πυκνόκαρπος, ε, ὁ ϗ ἡ, densos seu multos fructus habens.

Πυκνοκίνδυνος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui frequenter periclitatur, qui crebris se periculis objicit.

Πυκνόκομον, ου, τό, Pycnocomum, *herba*. Ex πυκνός et κόμη.

Πυκνόκομος, ὁ, cui densa coma est, *Steph.*

Πυκνόν, *adv* crebro, frequenter. A πυκνός.

Πυκνοπνεύματος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui crebro respirat. Ex πυκνὸς et πνεῦμα.

Πυκνόπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, densos meatus habens, *R.*

Πυκνόπτερος, ον, densas, *i. e.* firmas alas habens A πτερόν.

Πυκνόῤῥιζος, ου, ὁ ἡ ἡ, densas aut crebras radices habens, qui est densa radice. Ex πυκνὸς et ῥίζα.

Πυκνόῤῥωγος, ον, idem quod

Πυκνόῤῥωξ, ωγος, ὁ ἡ ἡ, densus acinis.

Πυκνός, ἡ, όν, *per Sync.* a πυκινός.

Πυκνόσαρκος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui densa est carne, qui solidum habet corpus et succi plenum. Ex πυκνὸς et σάρξ, *caro*.

Πυκνοσπορέω, ῶ, f ήσω, dense sero vel semino; πυκνοσπορῦμαι, dense seror. A

Πυκνόσπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, dense satus, dense seminatus.

Πυκνόστεμος, ου, ὁ ἡ ἡ, vestis densum stamen habens. A στήμων.

Πυκνόστικτος, ου, ὁ ἡ ἡ, crebris punctis distinctus, maculosus. Πυκνοστίκτων ἰλάφων, *Soph. Œd. Col.* 1092.

Πυκνόστυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, multas habens columnas

Πυκνότερον, *adv.* sæpius, crebrius, spissius, *Ph.* A πυκνός.

Πυκνότης, ητος, ἡ, densitas, spissitudo; (2) crebritas; (3) prudentia. A πυκνός.

Πυκνόφθαλμος, ου, ὁ ἡ ἡ, crebros oculos seu gemmas habens.

Πυκνόφυλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, densa habens folia, densus foliis.

Πυκνόω, ῶ, f. ώσω, denso, spisso, spissifico, stipo; πυκνοῖ, densat, *Ph.* πυκνῶσαι, densor; πυκνῶσαι, spissescit, *Ph.* πεπυκνωμένος, densatus, p. part. pass. Πάντα τρόπον τι σαυτὸν τρόξει πυκνώσας, *Aristoph. Nub.* 702. Πυκνωθεῖσαι φλέβες, *Hippocr.* A πυκνός.

Πύκνωμα, ατος, τό, idem quod πυκνότης.

Πυκνῶς, *adv.* dense, spisse, crebro. A πυκνός.

Πύκνωσις, εως, ἡ, densatio, spissatio. A πυκνόω.

Πυκνωτικὸς, ἡ, όν, densandi vim habens. Ab eod.

Πυκταλίζω, idem cum πυκτεύω, *Eust.*

Πυκτεῖον, ου, τό, tablinum, armarium libellorum. A πυκτός.

Πύκτευσις, εως, ἡ, dimicatio, *Ph.*

Πυκτευτὴς, οῦ, ὁ, pugil; pugnator, *Gl. V.* A

Πυκτεύω, f εύσω, pugilatu certo, pugilor, dimico; (2) pugnos incutio. Ὅσπερ δὲ οἱ βάρβαροι πυκτεύουσιν, ὥστ' ὀλίμπτε Φιλίππῳ, *Dem.* A

Πύκτης, ου, ὁ, pugil, *Ph.* pugnator. A πύξ.

Πυκτικὸς, ἡ, όν, pugilatui aptus. A præc.

Πυκτίον, ου, τό, idem quod

Πυκτὶς, ίδος, ἡ, libellus seu tabula plicatilis. A πυκτός.

Πυκτὶς, ἡ, quoddam animal, *Ar.* πυκτίδις, exp. fidiculæ, *Steph.*

Πυκτὸς, ἡ, όν, plicatus, complicatus, pro πεπυκτός. A πτύσσω.

Πυκτομαχέω, idem quod πυκτεύω.

Πυκτοσύνη, ης, ἡ, pugilatus, ars pugilum. A πύκτης· (potius a πυξ, *Etm.*)

Πυλαγόραι, οἱ, legati qui a singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, publice et de re publica mittebantur. Ex πύλαι et ἀγορά. Hinc

Πυλαγορέω, ῶ, sum Pylagoras.

Πύλαι ῶν, αἱ, Pylæ. Vide πύλη.

Πυλαία, ας, ἡ, sc. σύνοδος, Amphictyonum concilium, quod ad Pylas sive Thermopylas haberi solebat. A πύλαι.

Πυλαΐκη ὀχλαγωγία, trivialis loquacitas, sc. quæ Thermopylarum ineptias redolet, *Plut.* Ab eod.

Πύλαιος, αία, αιον, qui est extra portas; (2) Pylis oriundus. Ab eod.

Πυλαίστατοι, οἱ, ineptissimi homines, qui Pylas ad concilium Amphictyonicum confluebant, *Suid.* Ab eod.

Πυλαΐτης, ου, ὁ, unus e vulgo, quod ad Thermopylas confluebat, homo nihili, homo de circo. Ab eod.

Πυλαΐτις, ίδος, ἡ, epith. Minervæ, utpote quæ in portis urbium pingi solebat. A πύλη.

Πυλαρὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, janitor vel janitrix, *R.* Ex πύλη et ἔρος, *custos portæ*.

Πυλάρτεω, gen. sing. *Ion.* pro πυλάρτου, a

Πυλάρτης, ου, ὁ, habens portas validas et bene compactas. Ex πύλη et ἄρω, *apto*.

Πυλάτις, ίδος, ἡ, epith. conventus qui fit ad Pylas. Ἐνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ Πυλάτιδες καλέονται, *Soph. Trach.* 639.

Πυλαωρὸς, οῦ, ὁ, portæ custos. Ex πύλη et ἔρος, *Il.* 21, 530.

Πυλεὼν, ῶνος, ὁ, vestibulum, atrium. *Ph.* janua. A πύλη.

Πυλέων, gen. pl. *Ion.* pro πυλῶν, a

ΠΥ'ΛΗ, ης, ἡ, porta, et *in pl.* πύλαι, portæ; (2) fauces montium quibus per illos transitur; (3) locus Græciæ, Pylæ, quæ et Thermopylæ dicuntur

Πυληγενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, Pylo ortus seu oriundus, in insula Pylo natus. Ex πύλος et γίνομαι.

Πυληδόκος, ου, ὁ, janitor. Ex πύλη et δέχομαι.

Πυλὶς, ίδος, ἡ, portula A πύλη.

Πυλιώριον, τό, domicilium τῶ πυλωρῶ, *Vitruv.*

Πύλος, ου, ὁ porta, vestibulum; (2) Pylus, insula exigua ad Peloponnesum. A πύλη.

Πυλωρὸς, οῦ, ὁ, ἡ, portæ custos, *Gl. V.* janitor, janitrix, *Ph.* Ex πύλη et ἔρος.

Πυλῶχος, ου, ὁ ἡ ἡ, portas sustinens. Ex πύλη et ἔχω

Πυλόω, ῶ, fut. ώσω, portis munio seu claudo. Καὶ τῶν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις, *Aristoph. Av.* 1163 A πύλη. Hinc

Πύλωμα, ατος, τό, porta seu janua Ὠγύγια δ' ἰὼ πυλώματ' Ἰκτόμιδων ἄναξ ἔστιχε, *Eurip. Phœn.*

Πυλὼν, ῶνος, ὁ, atrium seu vestibulum; (2) porta, ostium. *Ph.* janua; πυλῶνες, januæ, *Gl. V.* A πύλη.

Πυλωρέω, ῶ, f. ήσω, portæ præsum custodiæ. A

Πυλωρὸς, οῦ, ὁ, custos portæ, janitor; (2) custos, defensor; (3) introitus seu vestibulum; (4) meatus ventriculi inferior. Ex πύλη et ἔρος, *custos*.

Πύματον, *adv* tandem, *Soph. Œd. Col.* 1235.

Πύματα, et πύματον, *adv.* ultimum. A

Πύματος, η, ον, extremus, ultimus, postremus. Πυμάτης νυκτὸς, *Aret.* Οὕτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι, *Odyss.* 9, 369. A συθμήν.

ΠΥ'ΝΔΑΞ, ακος, ὁ, fundus in modio, &c. operculum; (2) manubrium gladii.

ΠΥΝΘΑ'ΝΟΜΑΙ, et πεύθομαι, fut πεύσομαι, p. πέπυσμαι, audio, intelligo, cognosco, rescisco, certior fio, etiam sentio, *ap. Hom.* (2) interrogo, quæro, sciscitor, *Gl. V.* consulto, rogito, percontor, *Ph.* Ἀλλὰ βραχέα σε πυθέσθαι βούλομαι, *Aristoph. Nub.* 482. Ὡς ἐγὼ τῶν πραγυπομένων τινὸς ἐπυθόμην, a quodam, *Xen.* Παρὰ πολλῶν ἔστι πυθέσθαι, τοῖς ἰδίοις βυλομένοις, licet audire, *Isocr.* Ἐγὼ γὰρ ἂν οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν, εἰ μὴ πεπύσμην ταυτὶ τῶν σάφ' εἰδότων, *Aristoph. Thesm.* 603.

ΠΥ'Ξ, *adv.* pugno vel pugnis, *Il.* 23, 621.

Πυξ, πυγὸς, ἡ, nates, clunes A πυγή.

Πυξάκανθα, ης, ἡ, arbor quædam spinosa. Ex πύξος et ἄκανθα.

Πυξεών, ῶνος, ὁ, buxetum. A πύξος.

Πυξίδιον, ου, τό, parva pyxis; (2) parva tabella. Dim. a πυξίον.

Πυξίνεος, ία, *Ion.* ίη, εον, buxeus, e buxo. A

Πύξινος, ίνη, ινον, buxinus, *Ph.* A πύξος.

Πυξίον, ου, τό, tabella scriptoria; (2) parva pyxis. Dim. a πύξος.

Πυξὶς, ίδος, ἡ, pyxis, vasculum e buxo teres et oblongum, et operculo clausum. *Ph.* fritillum. A

ΠΥ'ΞΟΣ, ου, ἡ, buxus. Hinc

Πυξοειδὴς, ὲς, buxi speciem gerens, *Steph.*

Πυξώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, buxo abundans; (2) buxeus.

Πυοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, puri similis, purulentus. Ex πύον et εἶδος.

Πύον, ου, τό, pus, sanguis putrefactus; (2) pro πύος.

Πυοποιέω, ῶ, fut. ήσω, pus moveo. A

Πυοποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, pus movens, suppurationem adjuvans. Ex πύον et ποιέω.

Πυορρόα, ῶ, f. ήσω, pure mano, pus effundo.

Πυόῤῥοια, ας, ἡ, fluxus puris, suppuratio. A

Πυόῤῥοος, πυόῤῥυς, ου, ὁ ἡ ἡ, pure fluens, e quo pus manat. Ex πύον et ῥέω.

Πύος, ου, ὁ, vel πυὸς, οῦ, ὁ, colostrum seu colostra, primum lac a partu in omnibus animantibus; πύος, εος, τό, pus.

Πυουλκὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, pus extrahens. Ex πύον et ἕλκω, *traho*.

Πυόω, ῶ, f. ώσω, suppuro, ad suppurationem perduco. A πύον.

Πυπτάζω, poppysmate adulor, demulceo. A

ΠΥ'ΠΑΞ, vox palpi seu poppysmatis.

ΠΥ'Ρ, πυρὸς, τό, ignis; (2) febris.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, pyra, rogus, lignorum strues igne subjecto ardens. A præc.

Πυρὰ, τὰ, ignes, *Herod.*

Πυράγρα, ας, ἡ, forceps quo ignita tenemus, aut ex igne eximimus, *Il.* 8, 447.

Πυραγρίτης κεκρὶνες, pro πυράγρα, qu. dic. cancer ignita tenens.

Πυράζω, exuro, cremo; (2) pro πυῤῥάζω, rubeo, rutilo. A πυρά.

Πυραίθω, ignem accendo. Ἀμφὶ ναυσὶ πυραίθειν Ἀργείων τρατὸν, *Eur. Rhes.* 824.

Πυράκανθα, ης, ἡ, pyracantha, qu dic. ignea spina, *i. e.* valde urens et pungens. *Nic. Th.* 856.

Πυράκτιος, ία, ιον, rufus. Ex πῦρ et ἄγω.

Πυρακτίω, ῶ, f. ήσω, in igne verso et candefacio; (2) uro, incendo, inflammo. Ex iisd.

Πυρακτόω, ῶ, fut. ώσω, in igne verso, candefacio; πεπυρακτωμένος, candefactus, perf. pass. part. Ex iisd. Hinc

Πυράκτωσις, εως, ἡ, actio ipsa in igne versandi; (2) incendium.

Πυραλὶς, vel πυραλλὶς, ίδος, ἡ, ignaria, nomen avis. *Gl. V.* spinturnix. Ex πῦρ et ἅλλομαι, *salio*.

Πυράμη, ης, ἡ, falx qua triticum demetitur; (2) falx messoria. A πυρὸς et ἄμη. Hinc

Πυραμητὸς, οῦ, ὁ, messis tritici; (2) tempus messis.

Πυραμὶς, ίδος, ἡ, pyramis, figura in conum, velut flamma ignis, attenuata; (2) placenta quædam. A πῦρ.

Πυραμοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, speciem pyramidis gerens, seu pyramidatus. A præc. et εἶδος.

Πυραμῦς, ῦντος, sc. ἄρτος, panificii genus ex tritico admixto melle, quod præmii loco dabatur iis qui insomnes pernoctassent in symposiis; (2) placenta quævis; (3) *metaph.* victoria, palma. (3) ἦν δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃς, ἡμίτριτος ὁ πυραμῦς, *Aristoph. Eq.* 277. A πυρός.

Πυραυγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, igne fulgens, qui ignei fulgoris est, igne rutilans. E πῦρ et αὐγή.

Πυραυλικὰ ὄργανα, *Bud.* bombardas vocat.

Πύραυνον, ου, τό, igniarium, vas quo prunæ ardentes in mensam inferuntur. E πῦρ et αὔω.

Πυραύστης, ου, ὁ, pyrausta, insectum lucernis advolans, exustisque alis concidens et petiens. Ex iisd.

Πυραφλίκτης, ου, ὁ ἡ ἡ, ardens, sed ita ut igne non absumatur

Πυργηδὸν, *adv.* catervatim, turmatim. A πύργος.

Πυργηρέω, et πυργηρῦμαι, in turri sto, turrim custodio, sum in arce, contineo me intra muros, quasi a πυργήρης, qui turri continetur, obsideo. Σῶμα πυργηρέμιθα, *Eurip. Or.* 760. Δόμων δ' ἐπ' ἄκρων τῶν δὲ πυργηρεμένης, *Id. Ib.* 1574. A πύργος et ἄρω, *apto*.

Πυργηρῶς, *adv.* excelse instar turris, *Hes.*

Πυργίδιον, τό, turricula, *Poll.*

Πύργινος, qu. turreus, *Gl. V.* turriformis; (2) firmus, firmans. A πύργος.

Πυργίον, ου, τό, turricula. Dim. ab eod.

Πυργισκάριον, ου, τό, turricula, armarium. A

Πυργίσκος, ου, ἡ, idem.

Πυργίσκιον, τό, idem.

Πυργίτης, ου, ὁ, in turribus degens; στρουθὸς, passer muralis, *Gl. V.* Ab eod.

Πυργίβαρις, ιδος, ἡ, propugnaculum turritum, *Hes. Suid.* Ex πύργος et βάρις.

Πυργο-

Πυργοδάϊκτος, ε, ὁ ἢ ἡ turribus infestus, turres vastans et destruens. Ex eod. et δαΐζω.
Πυργοειδής, ἐς, turris speciem habens.
Πυργομαχέω, ῶ, f. ήσω, e turri pugno. Ἐπυργομάχεν πρὸς ἀλλήλας, *Appian.* A μάχομαι.
Πυργοποιέω, turrifico, *Gl. V.* Hinc
Πυργοποιΐα, ἡ, exstructio turrium.
ΠΥΡΓΟΣ, ε, ὁ, turris; (2) arx, castellum; (3) mœnia quæ fere turribus exstructa, et hinc (4) urbs munita, seu cum arce; (5) villa magnifica, turri etiam instructa; (6) præsidium, propugnaculum etiam de homine; (7) acies quadrata, phalanx, *Il.* 4, 334; (8) fritillus, *Ern.*
Πυργοσκάφος, ε, ὁ, dirutor turrium et mœnium. Ex πύργος et σκάπτω.
Πυργῦχος, ὁ, turris fulcrum, pars navis. Ex eod. et ἴχω.
Πυργοφορέω, ῶ, fut. ήσω, turrim sustineo. A
Πυργοφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, turrifer, seu turriger.
Πυργόω, ῶ, fut. ώσω, turri instruo et munio; (2) in altum tollo, in turris altitudinem eveho, amplifico, exaggero; πεπύργωσαι, elatus es, superbis, 2. sing. perf. pass. Ἐπειδὴ ἢ λίαν πυργοῖς χάριν, *Eur. Med.* 526. Μενέλαον εἶπον, ὃς πεπύργωσαι Φρύσι, *Id. Or.* 1546. χερὶ, *Id. Rhes.* 122. Σὺ μὲν λίγ' ἡμᾶς, οἷς πεπύργωσαι λόγοις, *Id. Hercul. Fur.* 238.
Πυργυρεῦμαι, circumdor, *Eur.* ita *Bud.* al. πυγήρομαι, fut. πυργωρεῦμαι vel πυργύρεμαι, *B.*
Πυργώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, turritus.
Πύργωμα, ατος, τὸ, turris; (2) ædificatio. (2) ὡς σ' ἔκειρεν ἀθλίως πτίχη κατρῷα, λοξίᾳ πυργώματα, *Eurip. Troad.* 1173. A πυργόω.
Πύργωσις, εως, ἡ, idem quod πυργῦχος, in nave:
Πυργῶτις, ίδος, ἡ, turrita.
Πυργωτὸς, ἡ, ὸν, turritus, fastigiatus. Ab eod.
Πυρδανὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, igni ardens, ambustus, candens. Ex πῦρ et δαίω.
Πυρδαλεῖον, ε, τὸ, igniarium, vas in quo prunæ feruntur, servantur, titio ignitus, qui cineribus obruitur ad conservandum ignem; (2) culina, coquina. Ex iisd.
Πυρδανὸν, ε, τὸ, idem et ex iisd.
Πύρεθρον, ε, τὸ, pyrethrum, *herba*, Nic. Th. 938. A πῦρ. Unde
Πυρεῖον, ε, τὸ, igniarium, ignitabulum, ligna *inpr.* quorum attritu ignis excitari solebat. *Gl. V.* thuribulum, *Il.* 24, 269. (2) templum igni consecratum apud Persas *Niceph. Brev. Hist.* 12. *Theodorit. Hist. Ecclesiast.* 5, 39.
Πυρεκβόλος, ε, ὁ ἢ ἡ, ignem ejiciens seu evomens, silex, scintillas edens. *Gl. V.* igni-vomus, flammivomus; πυρεκβόλον, fomes, *Gl. V.* Ex πῦρ et ἐκβάλλω.
Πυρεκτικὸς, ἡ, ὸν, febrilis A πυρέσσω.
Πυρέξις, εως, ἡ, febris, seu paroxysmus febrilis. Ab eod.
Πυρέσσω, vel ἴττω, fut. ξω, febricito, febrico. Ἰατρῷ αἰσχρὸν ξυνίζεσθαι εἰ πεπύρεκται ἅτος, *M. Anton.* 8, 11. A πῦρ.
Πυρεταίνω, idem. A πυρετός.
Πυρέτιον, ε, τὸ, febricula. Dim. ab eod.
Πυρετὸς, ε, ὁ, igneus calor, igneus æstus; (2) febris. A πῦρ. Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν διὰ λοῖσι βροτοῖσιν, *Il.* 2, 31.
Πυρετοφόρος, ον, febrim afferens, gignens.
Πυρετώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, febrilis, vel cum febrili calore conjunctus; (2) febres excitans seu invehens; (3) callidus. A πυρετός.
Πυριὼς, ἴους, ὁ, qui igne inflammat, qui ignem subjicit. A πυρεύω.
Πυριτικὸς, ἡ, ὸν, igniarius. Ab eod.
Πυριυτὴς, ῦ, ὁ, piscator igne fallens pisces.
Πυριυτικὸς, ἡ, ὸν, igni utens, qui per ignem facit, vel fit: πυριυτικὴ, sc. θήρα, piscatio, quæ noctu ad lumen fit. A
Πυριύω, f. ύσω, ignem immitto, igne inflammo. Πυριύων τὴν ὕλην, *Plato.* A πῦρ.
Πυρὴ, ῆς, ἡ, *Ion.* pro πυρά.
Πυρήϊον, ε, τὸ, igniarium, *Ion.* pro πυρεῖον.
ΠΥΡΗ'Ν, ῆνος, ὁ, nucleus. *Gl. V.* bacca, nucleus, *inpr.* olivæ; (2) specilli pars altera, in nuclei modum rotunda; (3) granum thuris; (4) gemma quædam.
Πυρήνεμος, ε, ὁ ἢ ἡ, ignem ventilans. Ex πῦρ et ἄνεμος.
Πυρήνη, ης, ἡ, nucleus, ossiculum in pomis, mespilis, cerasis, aut palmulis. A πυρήν.
Πυρηνοειδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, baccæ vel nucleo similis. Ex πυρὴν et εἶδος.
Πυρηνώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, lignosus, interiore ligno multum dives. Ex iisd.
Πυρητόκος, ε, ὁ ἢ ἡ, igniarius. λίθον πυρητόκον, silicem, cujus collisione ignem eliciunt, *Anal. Brunck.* 2, 212.
Πυρηφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρὸς et φέρω.
Πυρία, ας, ἡ, sicca sudatio; (2) vas caldarium, quo excalefacto sudatio cietur. A πῦρ. Hinc
Πυριάζω, calore foveo, *Gl. V.*
Πυρίαμα, ατος, τὸ, fomentum. A πυριάω.
Πυρίασις, εως, ἡ, fomentum, fomentatio, *Ph.* Ab eod.
Πυριατήριον, ε, τὸ, locus in quo sudantes πυριῶνται (2) cella caldaria, hypocaustum, vaporarium. Ab eod.
Πυριάτης, ε, ὁ, colostratus; (2) idem quod supra πυραίτης.
Πυριατὸς, ἡ, ὸν, fomentatus, calefactus; (2) igni coctus. A
Πυριάω, ῶ, f. άσω, foveo; et πυριάομαι, ῶμαι, foveor; (2) sudo et incalesco e πυρίας, sive camini calefactione. Πυριᾷν Διομῆ Σαλασσῆ, *Dioscor.* A πῦρ.
Πυριβήτης, ὁ, ignem ingrediens, qui igni admovetur, ut λίθης, *Hom. Sch.*
Πυρίβιος, ε, ὁ ἢ ἡ, in igne vivens.
Πυριβρεμίτης, ε, ὁ, ignistrepus, seu inter faces, lumina, strepens, ut saltatio nocturna. Ex πῦρ et βρέμω.
Πυρίβρομος, ὁ, lucidissimus, de sole, *Ern.*
Πυρίβρωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, igne exesus, absumtus.
Πυριγενίτης, ε, ὁ, idem quod
Πυριγενὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, igne satus seu genitus, factus. Πυριγενεῖ τέμενεν παλάμᾳ, ense igne cuso, *Eurip. Or.* 818. Ex πῦρ et γίνομαι.
Πυρίγλωνος, ε, ὁ ἢ ἡ, igneas pupillas habens. Ex eod. et γλήνη, *pupilla.*
Πυριγλώχιν, ινος, ὁ ἢ ἡ, ignitam cuspidem vel aciem habens. Ex eod. et γλωχίς.
Πυριγόνος, ε, ὁ ἢ ἡ, ignem generans. Ex eod. et γίνομαι unde p. m. γέγονα.
Πυρίδαπτος, ον, igni consumtus. Ex eod. et δάπτω.
Πυρίδιον, ε, τὸ, igniculus. Dim. a πῦρ.
Πυρίδρομος, ον, epith. solis, stellarum, etiam Jovis fulminantis, et Cupidinis; igneus.
Πυριευτὴς, et πυριευτικὸς, *Poll.* V. πυριυτικός.
Πυρίηφθος, ε, ὁ ἢ ἡ, igni coctus, *Gl. V.* πυρίεφθον, colostra, imperat. Ex πῦρ et ἕψω.
Πυρικὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, in igne acutus, seu cujus acies ignita est. Ex πῦρ et ἀκή.
Πυρίκτης, ὁ, pro πυρίτης, λίθος, *Suid.*
Πυριθαλπὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, igne calefactus. Ex πῦρ et θάλπω.
Πυρικαὴς, ἡ, igne combustus, *Man.*
Πυρίκαος, ε, ὁ ἢ ἡ, igne cremans. Ex πῦρ et καίω.
Πυρίκαυστος, ε, ὁ ἢ ἡ, igne exustus vel adustus. Ex iisd.
Πυρίκαυτος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem. Ex iisd.
Πυρίκμητος, ε, ὁ ἢ ἡ, igne elaboratus; (2) ab igne adustus. Πυρίκμητοι λίθητις, *Call. in Del.* 145. Ex πῦρ et κάμνω.
Πυρικρόταφος, ἡ, cujus tempora ignita sunt, *Hes.*
Πυρίκτυπος, ε, ὁ, ἡ, igne crepans aut crepitans.
Πυριλαμπὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, igne micans vel rutilans, splendens. Ex πῦρ et λάμπω.
Πυριλαμπὶς, ίδος, ἡ, vermiculus quidam in tenebris lucens, cicindela, noctiluca. Ex iisd.
Πυρίλητος, ε, ὁ ἢ ἡ, igne occupatus, ignem concipiens. Ex πῦρ et λαμβάνω.
Πυριμανὶω, ῶ, vi flammea glisco. Ex eod. et μαίνομαι.
Πυριμάρμαρος, ον, ignitus; epith. astri, *Man.*
Πυρίμαχος, ε, ὁ ἢ ἡ, fervens in pugna, qui tam acriter depugnat, ut ei resisti nequeat, non magis quam igni furenti. Ex πῦρ et μάχομαι.
Πυρίμορφος, ε, ὁ ἢ ἡ, ignis formam habens. Ex eod. et μορφή.
Πύρινος, ίνη, ινον, igneus; (2) triticeus. A πῦρ, vel πυρός.
Πυρινώδης, idem quod πυρηνώδης, *Aristot.*
Πυρίπαις, puer ex igne natus. Epith. Bacchi. Καὶ πυρίπαιδι πᾶσαι ὑπηντίασαν Καδμεῖδες, puero ex igne nato omnes obviam occurrebant Thebanæ, *Oppian. Cyneget.* 4, 287.
Πυριπνείοντας, acc. pl. *Poet.* pro πυριπνέοντας, a πυριπνέων.
Πυριπνεύστοισι, dat. pl. *Ion.* pro πυριπνεύστοις, a πυρίπνευστος, igneam vim habens.
Πυριπνέω, ῶ, ignem spiro. Τὰν πυριπνέυσαν ἐναίρει τρισώματον ἀλκὰν, *Eur. Ion.* 203.
Πυρίπνοος, *contr.* πυρίπνους, ε, ὁ ἢ ἡ, ignem spirans. Ex πῦρ et πνόη, *flatus.*
Πυριπόλος, ὁ· vide πυρπόλος.
Πυριρρηγὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, igne fractus. Ex πῦρ et ῥήγνυμι.
Πυρισμάραγος, ε, ὁ ἢ ἡ, igne crepans. Ex eod. et σμαραγέω, *resono.*
Πυρίσπαρτος, ε, ὁ ἢ ἡ, in quo ignes sparsi sunt. Ex eod. et σπαρτός.
Πυρίσπορος, ον, igni satus, *Opp. Cyn.* 4, 304. at πυρισπόρος, ignem spargens, fulgens. Ex iisd.
Πυρίστακτος, ε, ὁ ἢ ἡ, in quem ignis stillat; (2) seu ex quo ignis stillat. Ex πῦρ et στάζω.
Πυρισάτης, ε, ὁ, tripes ferreus. Ex eod. et ἵσαμαι.
Πυρισφάραγος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui ignis instar cum quodam strepitu lacerat et absumit.
Πυρίσσω, ardeo. A πῦρ.
Πυρίτης, ε, ὁ, sc. λίθος, lapis pyrites, ignem edens. *Gl. V.* silex. A πῦρ.
Πυρίτης, ε, ὁ, triticeus. A πυρός.
Πυρῖτις, ίδος, ἡ, ut πυρίτης λίθος, lapis pyrites. A πῦρ.
Πυριτρεφὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, igne nutritus. Ex πῦρ et τρέφω.
Πυριτρόφος, ε, ὁ ἢ ἡ, ignem alens seu nutriens. Ex iisd.
Πυρίφατος, ον, igni absumtus. Ex πῦρ et φάω.
Πυριφιγγὴς, ἐς, igni fulgens, epith solis. Ex eod. et φέγγος.
Πυριφλιγέθης, ὁ ἢ ἡ, igneo ardore afflictus.
Πυριφλιγέων, οντος, ὁ, igne ardens, vel igneo ardore flagrans; (2) fluvius infernalis igne ardens. Ex πῦρ et φλέγεθω.
Πυριφλιγὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, igne ardens, vel igne adustus, igneo ardore flagrans. Ex eod. et φλέγω.
Πυρίφλικτος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.
Πυρίφοιτος, ον, epith. solis, &c. ut πυρίδρομος. Ex πῦρ et φοιτάω.
Πυρίχαλκος, ε, ὁ, igneum æs.
Πυρίχρως, ωτος, ὁ ἢ ἡ, ignei coloris, rutilus, fulvus. Ex χρόα, *color.*
Πυρκαϊὺς, ἐως, ὁ, qui incendit, inflammat:
Πυρκαϊὰ, ᾶς, ἡ, rogus, ustrina, *Ph.* inflammatio, incendium. Ex πῦρ et καίω.
Πύρνα, ης, ἡ, panis frustum; (2) panis. A πύρνος.
Πυρναίος, α, ον, maturus, edulis. A
Πύρνος, η, ον, triticeus; (2) *Subst.* fragmentum panis, bolus, esca, victus, alimentum. A πυρὸς, *per Syncop.* pro πύρινος.
Πυρόβιος, ε, ὁ ἢ ἡ, in igne viveus.
Πυροβόλος, ε, ὁ ἢ ἡ, ignes jaculans, vel aptus ad jaculandos ignes. Ex πῦρ et βάλλω.
Πυρογενὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, frumento ortus, tritico genitus. Ex πυρὸς et γίνομαι.
Πυροδαίσιον, ε, τὸ, locus ubi ignem accendunt, focus, culina. Ex πῦρ et δαίω.
Πυροδόκος, ε, ὁ ἢ ἡ, triticum recipiens. A πυρὸς et δέχομαι.
Πυροειδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, igni similis, igneus. Ex πῦρ et εἶδος.
Πυροειδῶς, *adv.* ignea specie. A præc.
Πυρόεις, όεσσα, όεν, igneus, ignitus, vel ureus in modum ignis, fervens. A πῦρ.
Πυροεργὴς, ὁ, ignifaber, *Man.*
Πυροῖο, gen. sing. *Ion.* pro πυροῦ, a πυρός.

Πυροκαπηλιών, frumento negotior.
Πυρολαβίς, ίδος, ἡ, forceps. Ex πῦρ et λαβή.
Πυρολαμπὶς· vid. πυριλαμπίς.
Πυρολόγος, ᾱ, ὁ ϰ ἡ, triticum colligens seu metens. Ex πυρὸς et λέγω.
Πυρομαντία, ας, ἡ, divinatio ex igne. A
Πυρόμαντις, εως, ὁ ϰ ἡ, ex igne divinans.
Πυρομετρέω, frumentum metior.
Πυροποίκιλος, punctis ignei coloris distinctus et varius.
Πυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, triticum vendo. A
Πυροπώλης, ᾱ, ὁ, tritici venditor.
Πυρορράγης, ους, ὁ ϰ ἡ, igne ruptus. ignis vi ruptus seu fractus, inutilis. Ex πῦρ et ῥήγνυμι.
ΠΥΡΟΣ, ῦ. ὁ, triticum, frumentum.
Πυροσθενὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, ignipotens, *Gl. V.* Ex πῦρ et σθένος.
Πυροστάτης, ᾱ, ὁ, vas quod igni imponitur, olla, lasanum. Χυτρόπους δὲ ὁ κοινῶς πυροστάτης, ὁ ϰαὶ λάσανον λέγεται, *Schol. Antiq. ad Soph. Ajac. Mastig.* 1424. Τρίποδα, ἤγαγε χυτρόπουν, τὸν κοινῶς πυροστάτην, ὃ ϰαὶ λέβανον λέγεται, triclinii *Schol.* ad eundem vers. *Sophoclis.* Vide λάσανον.
Πυροτομία, ας, ἡ, messis tritici, messis. Ex πυρὸς et τέμνω.
Πυροτρόφος, epith. flabelli, *Ep.* seu Πυροτρόπος. A πυρὸς et τρέπω.
Πυρῦμαι, præs. ind. pass. *contr.* pro πυρόομαι, a πυρόω.
Πυροφόρος, ᾱ, ὁ ϰ ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρὸς et φέρω.
Πυροφόρος, ᾱ, ὁ ϰ ἡ, ignifer. Ex πῦρ et φέρω.
Πυρόχρως, idem quod πυρίχρως.
Πυρόω, ῶ, fut. ώσω, accendo, incendo, ustulo, torreo, cremo, comburo; (2) accenso igne lustro. πυροῦμαι, calesco, ardeo, *Gl. V.* πεπύρωται, calet, *Ph.* perf. pass. Οὐθ' ὅσια ἐπύρωσας ἐν Σαλάμινι, *Eur. Hel.* 1069. (2) ϰαθαρῷ δὲ πυρώσατε δῶμα Θεῖῳ, *Theocr.* 24, 94. A πῦρ.
Πυρπαλαμᾶσθαι, in malis artibus agilem esse; ardelionem agere, *Eust.* A
Πυρπαλάμη, ης, ἡ, de callido et versuto homine, de ardelione, *Eust. Suid.*
Πυρπάλαμος, vel πυρπαλάμης, ου, ὁ, idem.
Πυρπάλαμος, et πυριπάλαμος, ου, ὁ ϰ ἡ, ignem protrudens, ignitus; (2) versutus. Ex πῦρ et παλάμη.
Πύρπνοος, ου, ὁ ϰ ἡ· vide πυρίπνοος.
Πυροπολέω, ῶ, f. ήσω, circa ignem versor, ignem accendo; (2) igne et incendiis vasto, igne depopulor; πυροπολοῦμαι, incendor; πεπυροπολημένος, incensus, perf. part. pass. Πυροπολεῖν τὴν χώρην, *Luc.* Πυροπολεῖν δ' ὅσον, τάχος, *Aristoph. Thesm.* 734. Πυροπόλει τὰς ἀνθράκας, *Idem, Av.* 1586. *Od.* 10, 30.
Πυρπόλημα, ατος, τὸ, vastatio per ignem. A præc. Unde
Πυροπόλησις, εως, ἡ, idem; (2) incendium.
Πυροπόλος, ου, ὁ, igni utens, epith. Bacchi, ob nocturna sacra. ignitus. Ὃν Ζεὺς πιερυνῷ πυροπόλῳ ϰαταιθαλοῖ, *Eurip. Suppl.* 640. Ab eod.
Πυρράγης, pro πυρορράγης, *Steph.*
Πυρράζω, fut. άσω, rubeo. *Gl. V.* rutilo. Πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανὸς, *Matt.* 16, 2. A πυρρός.
Πυρράκης, ου, ὁ, rufus. Ab eod.
Πύρρην, pro πυρὴν, *Ep.*
Πυρρίας, ου, ὁ, serpens coloris rubri; (2) servi comici nomen, Pyrrhias; Burria. A πυρρός.
Πυρριάω, ῶ, idem quod
Πυρρίζω, fut. ίσω, rufus sum, rubesco, rufum colorem imitor. *Gl. V.* flaveo, rufeo. A πυρρός.
Πυρρίχη, ης, ἡ, sc. ὄρχησις, Pyrrhica, saltatio armata; (2) cantus ad quem saltatur. A
Πύρριχος, qui hujus saltationis fuit auctor.
Πυρριχιαϰῶς, *adv.* per Pyrrichios pĕdes.
Πυρριχίζω, fut. ίσω, Pyrrhicam salto, cum armis tripudio. A πυρρίχη. Hinc
Πυρριχιστὴς, οῦ, ὁ, qui Pyrrhicam saltat.
Πυρρίχιος πούς, Pyrrhichius pes, duabus syllabis brevibus constans. Ab eod.
Πύρριχος, ίχη, ιχον, rufus. A πυρρός.
Πυρρόθριξ, τριχος, ὁ ϰ ἡ, qui rufa seu rutila coma est, cui rufi seu rutili pili sunt.
Πυρρόκομης, ὁ, qui rutila coma est seu fulva, *Ep.*
Πυρρόκοραξ, ακος, ὁ, corvi genus luteo rostro.
Πυρροπίστης, ου, ὁ, flavarum fœminarum amator. Ex πυρρὸς et ὀπιπεύω, *inspecto.*
Πυρρὸς, ᾱ, ὀν, fulvus, et veluti ex flavo candicantem habens colorem; rufus, flavus, *Gl. V.* A πῦρ. Hinc
Πυρρότης, ητος, ἡ, color rufus seu rutilus.
Πυρρότριχος, ου, ὁ ϰ ἡ· vid. πυρρόθριξ.
Πυρρύλας, ου, ὁ, avis nomen a rufo colore, dicta rubecula vel rubicilla. A πυρρός.
Πυρρόω, rufo, -as, *Gl. V.* Ab eod.
Πυρρώδης, ες, rubicundus. Ab eod.
Πυρσαίνω, rufum facio, rufo. A πυρσὸς pro πυρρός.
Πυρσεία, ας, ἡ, significatio quæ fit succensis et sublatis facibus. A πυρσεύω.
Πυρσευτὴς, οῦ, ὁ, qui significationem facit accensis et sublatis facibus, qui e specula signum dat igne. A
Πυρσεύω, face accensa signum do; (2) uro. (2) ἴχνια πυρσευθέντα διὰ ῥινῶν πέτανται, *Opp. Cyneget.* 3, 390. A πυρσός.
Πυρσέω, pro πυρσεύω, *Ep.*
Πυρσοβολίω, instar faculæ emitto, *Man.*
Πυρσόγλωσσος, ου, ὁ ϰ ἡ, flammeis linguis micans. Ex πυρσὸς et γλῶσσα.
Πυρσοδυνάστης, ου, ὁ, ignipotens.
Πυρσομορφόω, ῶ. fut. ώσω, igne formo.
Πυρσόνωτος, ου, ὁ ϰ ἡ, rufum habens tergum.
Πυρσὸς, οῦ, ὁ, fax; *Plur.* πυρσοὶ, et πυρσὰ, faces, ignes, amor vehemens. Πυρσοὶ δὲ φλεγίθοντιν ἐπήρτηνται, *Il.* 18, 211. Sed
Πυρσὸς, ὴ, όν, pro πυῤῥὸς, a πῦρ.
Πυρσοτόϰος, ου, ὁ ϰ ἡ, ignem pariens; ut πυρσοτόϰος λίθος, silex. E præc. et τίϰτω.
Πυρσοῦχος, ὁ, facem accensam tenens, *Steph.* A πύρσος et ἔχω.
Πυρσόω, ῶ, f. ώσω, ignes excito. A πυρσός.
Πυρφόριος, idem quod πυρφόρος, *Man.*
Πυρφορέω, ῶ, f. ήσω, ignem seu faces gesto. A
Πυρφόρος, ᾱ, ὁ ϰ ἡ. ignifer, *Gl. V.* flammifer; (2) pro πυριτοφόρος. Ex πῦρ et φέρω.
Πυρφόρος, ᾱ, ὁ ϰ ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρὸς et φέρω.
Πυρώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, igneus, ignitus; (2) urens in modum ignis; πυρώδης λίθος, silex, *Gl. V.* A πῦρ.
Πυρωθέντων, gen. pl. aor. 1. part. pass. verbi πυρόω.
Πύρωμα, ατος, τὸ, callosa durities, seu collectio, quæ in callum concrevit. A πυρόω. (Sed lege potius πώρωμα, *Ern.*)
Πυρῶπις, ιδος, ἡ, rutila adspectu, cujus facies rutilat. Νεανίου τόδε σῶμα πυρωπίδες ἤγαγον ὧραι, *Nonn.* Ex πῦρ et ὤψ.
Πυρωπὸς, ῆ, όν, cujus facies rutilat, seu rutilus adspectu, igneo colore rubens; (2) metalli genus, mixtura trium æris partium et quartæ auri constans; (2) gemma, pyropus, carbunculus. Ex iisd.
Πύρωσις, εως, ἡ, coctio ad ignem; (2) usus igniarius; (3) probatio per ignem; (4) incendium; (5) uredo. A πυρόω.
Πυρωτὴς, οῦ, ὁ, qui igne excoquit et purgat:
Πυρωτικὸς, ὴ, όν, igneus, urendi vi præditus, fervens. Ab eod.
Πυρωτὸς, ὴ, όν, ignitus. A πυρόω.
Πῦς, *adv.* quo? qua? qui? quonam modo? A πῦ, pro ποῖ, *Ern.*
Πύσει, *putrefaciet*, 3. sing. fut. 1. ind. act. v. πύω.
Πυσθεῖσαι, nom. pl. f. g. a, 1. part. pass. verbi ejusd.
Πύσμα, ατος, τὸ, quæsitum, quæstio, sciscitatio, interrogatio. *Gl. V.* percontatio. A πυνθάνομαι.
Πυσματικὸς, ὴ, όν, interrogativus. A præc.
Πυσματικῶς, *adv.* interrogative.
Πύστις, εως, ἡ, auditio, fama, rumor; (2) percontatio, interrogatio. A πυνθάνομαι.
Πυστὸς, ὴ, όν, notus, clarus. Ab eod.
Πυτία, ας, ἡ, coagulum, *Ph.* A πύος.
Πυτίζω, fut. ίσω, crebro spuo, sputo; (2) liquorem sumptum vi ex ore expressum rejicio; unde (3) vinum degusto et probo. A πτύω.
Πυτιναῖος, α, ον, viminalis, e viminibus, quibus vasa vinaria religantur, confectus. A
ΠΥΤΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, lagena vini vimine obducta; (2) vas nexum e surculis.
Πυτινοπλόϰος, ᾱ, ὁ ϰ ἡ, qui viminibus dolia religat, vietor. Ex πυτίνη et πλέϰω.
Πύτισμα, ατος, τὸ, id quod exspuitur; (2) pytissatio, vini degustatio probandi causa; (3) sonus pytissando effectus. A πυτίζω.
Πυώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, purulentus; πυῶδες, purulentia, *Gl. V.* A πύον.
Πύωσις, εως, ἡ, suppuratio. Ab eod.
Πῶ, *vox enclit.* quodammodo, alicunde; ἔπω, nondum.
Πῶ, *bibe*, 2. sing. præs. imperat. act. *per Apoc.* pro πίθι, pro quo *per Ectasin* dicitur πῶθι, a verbo πῶμι, *bibo.*
ΠΩ'ΓΩΝ, ωνος, ὁ, barba.
Πωγωνᾶτος, ᾱ, ὁ, barbatus, *Gl. V.* A
Πωγωνίας, ου, ὁ, barbatus; ut πωγωνίας ἀστὴρ. Λεπτύνεις αὖ ϰαὶ μιτὰ τοῦτο πωγωνίας ἐφαντάζετο, *Dio Cassius* 931. Πωγωνίας ἀστὴρ, cometa crinita, *Schol. Æschyli ad Agamemn.* 314. A πώγων. Unde
Πωγωνιήτης, *Ion.* pro πωγωνιάτης, ου, ὁ, barbatus; epith. Jovis, stella barbata.
Πωγώνιον, ου, τὸ, barbula. Dim. a πώγων.
Πωγωνίτης, ᾱ, ὁ, barbatus. Ab eod.
Πωγωνοϰυρεῖον, tonstrina. Ex ϰείρω. Unde
Πωγωνοϰυρεία, ας, ἡ, barbatoria, *Ph.* tonsoria.
Πωγωνοτροφέω, ῶ, fut. ήσω, barbam nutrio, seu alo. A πωγωνοτρόφος, *barbam alens.*
Πωγωνοφορία, ας, ἡ, gestatio barbæ.
Πωγωνοφόρος, ου, ὁ, barbam geréns. A φέρω.
Πῶν, greges, acc. pl. n. g. *contr.* pro πώεα, a πῶυ, *grex.*
Πωλάριον, ου, τὸ, parvus pullus. Dim. a πῶλος.
Πώλεσι, *vendaris*, 2. sing. præs. conj pass. *Ion.* pro πώλεσαι, a πωλέω, *vendo.*
Πωλέεσκε, *vendebat*, 3. sing imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπώλει, a verbo eod.
Πωλεία, ἡ, idem quod πωλεύσις, Xen.
Πωλέομαι, οῦμαι, versor, proficiscor, eo, venito. A πολέομαι. Hinc
Πωλέσκετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπωλεῖτο, seu ἐπωλεῖτο, *Il.* 1, 490.
Πωλεύμην, *vendebar*, imperf. ind pass. *Ion.* et *Dor.* pro ἐπωλούμην, a πωλέω.
Πώλευσις, εως, ἡ, cura domandi et erudiendi pullos equinos. A πωλεύω.
Πωλευτιϰὸς, ὴ, όν, ad equuleos domandos erudiendosque idoneus.
Πωλεύω, fut. εύσω, pullos equinos domo et erudio. A πῶλος.
ΠΩΛΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, vendo, vendito, venundo; πωλῶμαι, veneo. Πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Λίγυστίοις, *Arist. ph. Pace*, 1242. Πωλεῖται πρὸς δισπλῶν ἀργύριον, *Diosc.* Hinc
Πωλὴ, ῆς, ἡ, venditio, pro πώλησις.
Πώλημα, ατος, τὸ, id quod venditur seu venum exponitur, res venalis. Ab eod.
Πώλης, ου, ὁ, venditor. Ab eod.
Πωλῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi πωλέω, *vendo.*
Πωλήσαι, *vendes*, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro πωλήσεσαι, a verbo eod.
Πώλησις, εως, ἡ, venditio, auctio. Ab eod.
Πωλητήριον, ου, τὸ, locus ubi res venales exponuntur; (2) forum. Ab eod.
Πωλητὴς, οῦ, ὁ, venditor; πωληταὶ, magistratus Athenis, quibus commissa erat elocatio vectigalium, metallorum, auctionum, et similium. Ab eod.
Πωλητιϰὸς, ὴ, όν, vendax, *Gl. V.* Ab eod.
Πωλιϰὸς, ὴ, όν, pullinus; virgineus, *Æsch. S. T.* 460. Πωλιϰὴ ἁπήνη, rheda equis juncta, *Soph. Œd. Tyr.* 802. A πῶλος. Unde
Πωλίον, ου, τὸ, parvus pullus, equuleus, Dim. a πῶλος.
Πωλοδαμαστὴς, οῦ, ὁ, equorum domitor. A πῶλος et δαμάζω.
Πωλοδαμνίω, ῶ, fut. ήσω, pullos domo; (2) ut pullum

pullum domo et erudio. Πωλοδαμεῖν τινὰ ἐκ νομοῖς πατρῴοις, *Soph. Aj.* 449. Ex iisd.

Πωλοδάμνης, ου, ὁ, pullorum vel equorum domitor. Ex iisd.

Πωλοκόμος, ου, ὁ, pullarius. Ex πῶλος et κομέω.

Πωλομάχης, ου, ὁ ἡ ἡ, cum pullis seu equis pugnans. Ex πῶλος et μάχομαι.

ΠΩ̃ΛΟΣ, ου. ὁ ἡ ἡ, pullus, plerumque equinus, equulus, sive teneræ sive adultæ ætatis; equus, etiam bos; unde ζεῦγος πωλικόν, de jugo boum; (2) πῶλοι, qu. pulli Veneris; et pro virgine dicitur, *Ern.*

Πωλοτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, pullos nutriens. Ex πῶλος et τρέφω.

Πῶλυψ, υπος, ὁ, polypus, piscis quidam; (2) caruncula in naribus seu in corde crescens. Ex πολὺς et πῦς.

ΠΩ̃ΜΑ, ατος, τὸ, operculum, operimentum.

Πωμάζω, f. άσω, operculo claudo, obturo. A præc.

Πῶμα, ατος, τὸ, potus; (2) poculum. A πίνω, seu πόω, *bibo.*

Πώμαλα, *adv.* haudquaquam, nequaquam, nullo modo. Ex πῶ et μάλα.

Πωματίας, ου, ὁ, cochleæ terrestris species, quod est quasi operculo tecta. A πῶμα.

Πωμάτιον, ου, τὸ, operculum. cooperculum.

Πώποτε, *adv.* unquam, *Gl. V.*

Πωρίω, ῶ, lugeo; (2) mœrore adficio, luctu adficio. A πῶρος.

Πώρη, ης, ἡ, luctus, miseria, calamitas. Ab eod.

Πωρητὸς, ὁύς, ἡ, idem et ab eod.

Πωρικὸς, ὁία, ὁὸν, callosus, asper.

Πώρινος, ίνη, ινον, e poro factus, tophinus. A πῶρος.

Πωροκλὴν, ῆνος, ὁ, ramex callosus (seu tophus) in testiculo, &c. vide *Steph.*

Πωρόμφαλον, τὸ, tophi concretio in umbilico, *Gorr.*

ΠΩ̃ΡΟΣ, ου, ὁ, luctus; (2) callus; (3) tophus, seu porus, lapis levis et porosus.

ΠΩΡΟ̃Σ, ῥᾶ, ῥὸν, cæcus.

Πωρόω, ῶ, fut. ώσω, callum induco; (2) in lapidosam duritiem et tophum commuto; (3) sensum adimo, induro. *Pass.* occallesco, callum duco; (4) in tophum convertor; (5) sensum amitto, obduresco adversus aliquid: πεπωρωμένος, profligatus, *Gl. V.* induratus. Πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, *Joan.* 12, 40. πεπωρωμένη, *Marc.* 6, 52. ἐπωρώθησαν, *Rom.* 11, 7. A πῶρος.

Πωρόω, excæco. A πωρός. Hinc

Πώρωμα, ατος, τὸ, callosa durities, seu quod in callum concrevit.

Πώρωσις, ως, ἡ, concretio in callum, consolidatio et ferruminatio ossium fractorum. *Gl. V.* induratio; (2) stupor.

Πώρωτις, ως, ἡ, excæcatio. A πωρός.

Πῶς, *adv.* quo modo? quo pacto? qui? qua ratione? (2) quam? (3) certo modo. Hinc πῶς ποτε, quonam tandem modo? cur nam? πῶς δὴ τοῦτο; qui fieri istud potest? πῶς γὰρ, *ap. Dem.* nullo modo, qui possit fieri; πῶς γὰρ ἄν; quidni? πῶς φῄς; quid ais? *Aristoph. Pl.* 268. Non semper inservit interrogationi: Πῶς ἀεὶ idem est ac ἀεὶ ποτε semper, *Id. Ibid.* 246. Εἰ πῶς vide in εἰ. Πῶς ἄν, utinam: Πῶς ἄν ὀλοίμαν, utinam peream! *Eurip. Med.* 96. Πῶς ἄν δρεπτὰς ἀπὸ κρηνίδος . . . . πῶμ' ἀρυσαίμαν; utinam ex roscido fonte potum hauriam, *Id. Hippol.* 209. Πῶς ἄν σύ μοι λέξειας; utinam tu mihi diceres! *Id. Ibid.* 346. Πῶς ἄν ξίφος νῷ ταὐτὸν, εἰ Ζῆμις, κτάνοι; utinam idem gladius nos interficiat, si fas sit! *Id. Orest.* 1056. Πῶς ἄν ἀντ' ἐμοῦ τὸν ἴσον χρόνον τρίφοιτο τήνδε τὴν νόσον; utinam pro me tot annos aleretis hunc morbum! *Sophocl. Philoct.* 807. nusquam ista ceperunt interpretes. Πῶς ἄν ἐν πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τύχοισιν ἐξεύροις ὅπως . . . . utinam ergo præter bona ista excogitare queas quanam ratione, *Aristoph. Thesmoph.* 24. Aliquoties tamen interrogative sumitur: quomodo? ut *Id. Lysist.* 912.

Πως, *adv. et vox enclit.* quodammodo, aliquo modo, quantum. Hinc εἴπως, si forte; μήπως, ne forte.

Πώσω, *libam*, f. 1. ind. act. verbi πίνω.

Πωτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, volo, -as, volito. Οἵτε ἀηδονίδες ἐριζόμενοι ἱπτὸ δίνδρων Πωτῶνται, *Theoc.* 15, 122. A πέτομαι.

Πωτήεις, εσσα, εν, volaticus, *Sibyl.*

Πώτημα, ατος, τὸ, volatus. A præc.

Πωτήσεται, *volabis*, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* et *Att.* pro πωτήσῃ, a πωτάομαι, *volo.*

Πῶϋ, τος, τὸ, grex. Οἷον μίγα πῶϋ, *Il.* 3, 198. A πάομαι, *possideo.*

ΠΩ̃ΤΤΞ, γγος, ἡ, mergus, fulica.

P.

Rest litera decima septima Græcorum, quæ suo nomine ῥῶ dicitur, idque ab Hebræorum Resch; (2) in numeris valet *centum*, et cum lineola inferne apposita ϱ, *centum millia.*

Ῥα, *conjunct. expletiva*, certe, utique, omnino; sed ῥὰ, quidem.

Ῥὰ, vel potius ῥᾲ, facile, *Soph.* Ex ῥάδιον.

Ῥᾶ, τὸ, rha, *radix quædam.*

Ῥαβάττω, sursum ac deorsum curro, *Hes.*

Ῥαββὶ, Rabbi. *Vox Syr. ἄπλιτον, Magister.*

Ῥαβδία, verberatio quæ fit virga, *V. L.*

Ῥαβδίνω, fut. ινσω, virgas quatio, virgis cædo:

Ῥάβδια, ων, τὰ, virgulta; (2) radioli in ore quorundam piscium. A ῥάβδος.

Ῥαβδίζω, fut. ίσω, virgis cædo; perticis cædo seu decutio, excutio. Τοῖς ἐῤῥαβδίσθην, 2 *Cor.* 11, 25. Ab eod. Unde

Ῥάβδινος, ίνη, ινον, virgeus, *Gl. V.*

Ῥαβδίον, vel ῥάβδιον, υ, τὸ, virgula, parva virga, ramulus, scapus. *Gl. V.* virgultum. Dim. ab eod.

Ῥαβδοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, virgatus, virgæ similis; et *in plur.* ῥαβδοειδῆες, sc. ῥαφαὶ, suturæ in calvaria. Ex ῥάβδος et εἶδος.

Ῥαβδομαντεία, ας, ἡ, genus vaticinationis, dum sagittæ mittuntur in pharetram, mistæque et inscriptæ sortientium nominibus exeundo sortem indicare creduntur. Ex μάντις.

Ῥαβδομαχία, ας, ἡ, pugna quæ fit virgis seu baculis. Ex ῥάβδος et μάχομαι.

Ῥαβδονομέω, ῶ, f. ήσω, certamen guberno. A

Ῥαβδονόμος, ου, ὁ, lictor, minister, qui summovet turbam; (2) qui victori præmium dat. Ex ῥάβδος et νέμω.

Ῥα'ΒΔΟΣ, ου, ἡ, virga, vimen, festuca, fustis, *Ph.* rudis, caduceus, sceptrum, fasces, hastile; (2) venæ auri et argenti in metallis; (3) lineæ in vestibus.

Ῥαβδοῦχέω, ῶ, fut. ήσω, virgas seu fasces gesto; (2) anteeo, lictoris officium præsto. Αἱ Ἐσιάδες ῥαβδοῦχοῦνται, *Plut.* A ῥαβδοῦχος.

Ῥαβδοῦχη, ης, ἡ, virgam seu bacillum, aut fasces gestans. Ab eod.

Ῥαβδουχία, ἡ, ipsum munus gestandi fasces; in pl. ipsæ fasces.

Ῥαβδουχικὸς, ἡ, όν, lictorius, *Gl. V.* A

Ῥαβδοῦχος, ου, ὁ, qui virgam aut virgas gestat, lictor, viator. Ab ἔχω.

Ῥαβδοφορέω, virgas seu baculum gesto. A

Ῥαβδοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui virgam seu virgas gestat; (2) lictor. Ex φέρω.

Ῥαβδῳδία, ἡ, quidam pro ῥαψῳδία· vide *Steph.*

Ῥαβδῳδὸς, ου, ὁ, qui canit virgam manu tenens, rhapsodus; et ῥαβδῳδία, rhapsodia. Ex ῥάβδος et ᾠδὴ, *cantus.*

Ῥάβδωσις, ως, ἡ, qu. dic. virgatio, striatio columnæ. A ῥάβδος. Unde

Ῥαβδωτὸς, ἡ, όν, qu. dic. virgatus, pectinatim divisus, striatus. *Gl. V.* virgeus.

Ῥαγαδαστίω, in rimam me insinuo. A

Ῥαγὰς, άδος, ἡ, ruptura, fissura, rima, *Ph.* ῥαγάδες, fissuræ, *Gl. V.* rupes, *Ph.* A ῥήσσω.

Ῥαγδαῖος, αία, αῖον, impetuosus, vi perrumpens. A ῥάγδην. Hinc

Ῥαγδαιότης, ητος, ἡ, impetus, vehementia.

Ῥάγδην, *adv.* abrupte. A ῥήσσω.

Ῥαγῆσα, *rupta*, aor. 2. part. pass. f. g. verbi ῥήγνυμι, pro ῥήγω, *rumpo.*

Ῥαγήσεσθαι, *rupturum esse*, aor. 2. inf. med. verbi ejusd.

Ῥαγίζω, fut. ίσω, acinos, uvæ grana colligo; (2) uvas lego, *Theocr.* 5, 133. A ῥάξ.

Ῥαγικὸς, ἡ, όν, qu. dic. acineus. Ab eod.

Ῥάγιον, τὸ, acinus parvus, *item* phalangii species, *Steph.*

Ῥαγοειδὴς, ὲς, acini formam habens, *item* secunda oculi tunica, *Gorr.*

Ῥαγόεις, όεσσα, όεν, rimosus. A ῥήσσω.

Ῥαγολογίω, acinos lego, *Sch. Theoc.*

Ῥαγολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, acinorum collector. Ex ῥᾶξ et λέγω, *colligo.*

Ῥαγόω, ῶ, f. ώσω, scindo, disrumpo. A ῥήσσω.

Ῥαγώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, acinosus, racemosus. A ῥάξ.

Ῥαγώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, rimosus. A ῥήσσω.

Ῥαδαλὸς, ἡ, όν, *Hesych.* pro

Ῥα'ΔΑΝΟ̃Σ, ἡ, όν, mollis, tener: (2) procerus.

Ῥα'ΔΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, germen, ramus tener.

Ῥαδινάκη, ἡ, oleum sic dictum a Persis, *Herod.*

Ῥαδινῆς, dat. pl. f. g. *Ion.* pro ῥαδιναῖς, a

Ῥαδινὸς, ἡ, όν, gracilis, tenuis; (2) agilis, mobilis, *Il.* 23, 583.

Ῥα'ΔΙΞ, ικος, ἡ, *Nic. Th.* 378, ramus.

Ῥα'ΔΙΟΣ, ία, ιον, et ῥᾴδιος, ὁ ἡ ἡ, facilis. Hinc *compar.* ῥᾴων, facilior, expeditior; et *superl.* ῥᾷστος, et ῥᾴιστος.

Ῥᾳδιουργίω, ῶ, fut. ήσω, facile ad scelus aliquod patrandum prorumpo; (2) mala fide ago, *Gl. V.* decipio; (2) negligenter ago. Ἐὰν ῥᾳδιουργεῖν ὅλης τῆς ἡμέρας τοὺς ἀνθρώπους, *Xen.* A ῥᾳδιουργός. Hinc

Ῥᾳδιούργημα, ατος, τὸ, scelus, veteratorum facinus.

Ῥᾳδιουργία, ας, ἡ, scelus, facinus, fraus, maleficentia: (2) desidia, mollities, incuria. *Gl. V.* falsum. A

Ῥᾳδιουργὸς, ὸῦ, ὁ ἡ ἡ, facinorosus, sceleratus, veterator, versipellis. *Gl. V.* falsarius; (2) mollis, lascivus. (2) ῥᾳδιουργότερον ἐγγεγράφθαι ἔφασαν τῷ Ἀσσυρίῳ ὀνόματι, *Arr. Hist. Alex.* 2, 5.

Ῥᾳδίως, *adv.* facile. Σοὶ ῥᾳδίως παρίσταται, tibi adest facultas, *Eurip. Androm.* 231. A ῥᾴδιος.

Ῥάζω, et ῥάζομαι, perfundo, adspergo ῥάσσον, ῥάσσατε, rigate, aor. 1. imperat. pro ῥάσον, ῥάσατε, *Od.* 20, 150. ἐῤῥάδατο, adspersi erant, plusq. perf. pass. *Il.* 12, 431. A ῥαίνω, vel ῥήσσω.

Ῥάζω, voro, *inpr.* de canibus, a sono, *Hes.*

Ῥαθαίνω, strepo, fragorem edo; (2) frango. A

Ῥα'ΘΑΓΟΣ, ου, ὁ, strepitus, *proprie* ex aqua concussa, sonitus, tumultus.

Ῥαθαίνω, idem quod ῥαίνω.

Ῥαθάμη, ἡ, idem quod ῥαθυμία, *Hes.*

Ῥα'ΘΑ'ΜΙΓΞ, ιγγος, ἡ, gutta, *Il.* 11, 536.

Ῥαθαμίζω, adspergo. A ῥαθαίνω.

Ῥαθαπυγίζω· vide ῥασθαπυγίζω.

Ῥαθάσσω, ferio, percutio. A ῥάσσω.

Ῥάθυμα, τὰ, desidia, *Aristot.*

Ῥαθυμέω, ῶ, f. ήσω, remisso sum animo, deses sum, quiesco, quieti me trado. *Gl. V.* desideo. Οὐδὲ ῥαθυμῶν διετέλεσε τὸν βίον, *Isocr.* A ῥάθυμος. Unde

Ῥαθυμία, ας, ἡ, desidia, segnities, socordia, ignavia. *Ph.* levitas animi.

Ῥαθυμίζω, fut. ίσω, socordem reddo; (2) subdevo, levo, demulceo, recreo. Ab eod.

Ῥαθυμοποιὸς, ὸῦ, ὁ ἡ ἡ, desidem et inertem reddens. Ex ῥάθυμος et ποιέω.

Ῥάθυμος, υ, ὁ ἡ ἡ, desidiosus, deses, socors, *Ph.* segnis, *Gl. V.* Ποῖ γὰρ μενεῖς ῥάθυμος; quousque enim conquiesces? *Soph. El.* 958. Ex ῥᾴδιος et θυμός.

Ῥαθυμότερον, *adv.* segnius, indulgentius, negligentius.

Ῥαθυμοῦντας, acc. plur. part. præs. *contr.* pro ῥαθυμέοντας, a ῥαθυμέω, *levis animi, socors sum.*

Ῥαθύμως, *adv.* remisse, segniter, languide.

Ῥαΐα, ας, ἡ, sanitas, *Hesych.* A ῥάω.

Ῥαιδιὸς, ὶς, curvus, obliquus;

Ῥαιοκόρανος, ον, incurvum caput habens. A
ΡΑΙΒΟΣ, ή, όν, varus, cruribus incurvis; (2) incurvus, intortus, *Nic. Th.* 788.
Ῥαιοσκιλής, έος, ὁ ἡ ή, cui crura sunt intorta. Ex ῥαιός et σκέλος, *crus*.
Ῥαιόω, varico, -as, *Gl. V.* incurvo. A ῥαιός.
Ῥαΐγδην, *adv.* pro ῥάγδην, *Ern.*
Ῥαΐζω, fut. ίσω, convalesco, e morbo recreor; revalesco, *Gl. V.* A ῥάων.
Ῥαιπάνη, ή, flagellum, *Steph.*
ΡΑΙΝΩ, fut. ῥανῶ, perfundo, adspergo, irroro. *Ph.* spargo; ῥάνον, sparge, *Gl. V.* a. 1. imperat. Μίλανι ῥαίνων φόνῳ πίδιον, *Pind. Isthm.* 8, 110.
Ῥάϊστα, *adv.* facillime. A ῥᾴδιος.
Ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ, malleus, *Il.* 18, 477. A ῥαίω.
Ῥαιστήριος, ία, ον, corrumpendi vim habens; (2) fabrilis. A ῥαιστὴρ, vel ῥαίω.
Ῥαΐστης, ου, ὁ, corruptor, destructor. A ῥαίω.
Ῥαιστὸς, ή, όν, corruptibilis; (2) corruptus.
Ῥαιστότυπος, ον, malleo tundendus, *Man.*
Ῥαιφάσσω, caste vivo, purus sum, *Hes.*
ΡΑΙΩ, fut. ῥαίσω, profligo, corrumpo, destruo, disperdo. Δῆλος ἀνδρὸς ὡς ἐλευθέρου ῥαίοιτο, defatigaretur, *Soph. Trach.* 267.
Ῥακὰ, vox convicii apud Syros; inanis, fatuus.
Ῥακιάζω, vestimenta desicco. Ex ῥάκος et ἄζω, *sicco*.
Ῥακινδύτης, ου, ὁ ἡ ή, lacera veste indutus, monachus. Ex ῥάκος et ἐνδύω.
Ῥακίνδυτος, ον, lacera veste indutus, *Steph.*
Ῥάκινος, panneus, *Gl. V.* A ῥάκος.
Ῥάκιον, ου, τὸ, vestis vilis, detrita et lacera, vilis et detritus panniculus. *Gl. V.* pannuleo. Dim. a ῥάκος.
Ῥακιοσυῤῥαπτάδης, ου, ὁ, qui vestes viles et detritas consuit; *Aristoph. Ran.* 925. Ex ῥάκιον et συῤῥάπτω.
ΡΑΚΙΣ, ίδος, ή, surculus, ramus.
Ῥακοδυτίω, ῶ, f. ήσω, pannis laceris obsitus sum, pallium lacerum gesto, inpr. *ap. Eccles.* monachus fio. A
Ῥακοδύτης, et ῥακίδυτος, ου, ὁ ἡ ή, idem quod ῥακινδύτης.
Ῥακόεις, όεσσα, όεν, pannis laceris obsitus, pannosus. A ῥάκος.
Ῥάκος, εος, τὸ, lacera vestis, detritus panniculus, *Ph.* pannus, *Gl. V.* linteolum. *Apud Sacr. Eccles.* pallium, τριβώνιον, quo monachi usi; (2) ruga oris senilis. A ῥήσσω ℋ. Ῥάκος μὲν τὸ διῤῥωγὸς, τρίβων δὲ τὸ ἀποδιελκυσθὲν τὰς κειρίδας, *Eustath. ad Od.* 14, 559.
Ῥακοφορέω, ῶ, f. ήσω, laceram vestem gesto.
Ῥακόω, ῶ, fut. ώσω, lacero, pannosum reddo; (2) corrumpo, *inpr.* de senectute, rugosum reddo, debile; *in pass.* in rugas contrahor; rugosus, deformis fio. A ῥάκος.
Ῥακτήριον, ου, τὸ, saltatio quædam. A
Ῥακτήριος, ία, ιον, strepitum multum edens. Μίλη βοῶν ἄναυδα καὶ ῥακτήρια, *Soph. in Philoctete ad Trojam.* A ῥάσσω.
Ῥάκτος, ου, ὁ, vallis, petra, præcipitium; (2) collis, tumulus. Ab eod. Unde
Ῥάκτρια, τὰ, saltatio quædam strepera; (2) baculi quibus fructus decutiuntur.
Ῥακῶδης, εος, ὁ ἡ ή, lacer, attritus, fractus, *Ph.* pannosus, senilis, rugosus. A ῥάκος.
Ῥάκωμα, ατος, τὸ, ex attritis panniculis consuta vestis A ῥακόω. Unde
Ῥάκωσις, εως, ή, deformitas e senilibus rugis, *item* contractio quævis in rugas.
Ῥάμμα, ατος, τὸ, sutura. *Ph.* acia. A ῥάπτω
ΡΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, rhamnus alba, *frutex spinosus. Ph.* spina alba
Ῥαμνουσία, ας, ή, Rhamnusia, Nemesis. A pago Attico.
Ῥαμφὶς, ή, navis quoddam genus, *Steph.*
ΡΑΜΦΟΣ, εος, τὸ, rostrum, *avium proprie.*
Ῥανδὶς, *rigatus*, aor. 1. part. pass. verbi ῥαίνω.
Ῥανὶς, ίδος, ή, stilla, gutta. A ῥαίνω.
Ῥαντὴρ, ῆρος, ὁ, qu. dic. perfusor, irrorator, locus in oculis ex quo lacrymæ fluunt.
Ῥαντήριος, α, ον, respersus, *Æsch.*
Ῥαντίζω, fut. ίσω, adspergo, inspergo, irroro; ῥαντιῖς, adsperges, *Ph.* f. 1. *Att.* pro ῥαντίσεις. Πάντα τὸν λαὸν ῥαντίοντες, *Hebr.* 9, 19. Ἐῤῥαντισμένοι τὰς καρδίας, *Ib.* 10, 22. A ῥαντός. Hinc
Ῥάντισμα, ατος, τὸ, idem quod
Ῥαντισμὸς, οῦ, ὁ, adspersio, irroratio, perfusio.
Ῥαντὸς, ή, όν, adspersus; (2) maculosus. Ἐδούλευσεν Ἰακὼβ τῷ Λάβαν ὑπὲρ τῶν ῥαντῶν καὶ πολυμόρφων ῥιμμάτων, *Justin. Martyr.* 424. *ex edit. Oxon.* A ῥαίνω.
ΡΑΞ, ῥαγὸς, ή, acinus.
Ῥάξις, εως, ή, conflictus. A ῥάσσω. Unde σύῤῥαξις, idem.
Ῥᾷον, *adv.* facilius. A ῥᾴων, pro ῥάϊον.
Ῥᾳόνως, *adv.* facile. Ab eod.
Ῥαπαταύλης, ου, vel ῥαπάταυλος, ου, ὁ, calamum vel tibiam inflans. Ex ῥάπτω et αὐλός.
Ῥαπίζω, fut. ίσω, virga cædo seu percutio, aut etiam fuste; (2) alapam infligo, palmis cædo. *Gl. V.* expalmo, alapo. Ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν σου σιαγόνα, *Matt.* 5, 39. A
ΡΑΠΙΣ, ίδος, ή, virga; (2) pro ῥαφὶς.
Ῥαπίσας, aor. 1. part. act. verbi ῥαπίζω.
Ῥάπισμα, ατος, τὸ, ictus qui virga incutitur; (2) alapa, colaphus. A ῥαπίζω.
Ῥάπτης, ου, ὁ, sutor, consutor. *Gl. V.* sarcinator, sutor. A ῥάπτω.
Ῥαπτικὸς, ὴ, όν, sutorius, *Gl. V.* A præc.
Ῥάπτις, ή, sarcinatrix. Ab eod.
Ῥαπτὸς, ή, όν, sutus, consutus, vel sutilis. Hinc τὸ ῥαπτὸν, ου, pulvinus, cento. A
ΡΑΠΤΩ, fut. ψω, suo, consuo, sarcino, consarcino; (2) struo, machinor. Δόλως ῥάπτειν, *Phocyl.* 2. Μῶν ἰὼς γυναῖκ' ἐῤῥαψας, οἷα δὴ γυνὴ; *Eur. Andr.* 910. Ἐκεῖνος ἐν μηρῷ ποτ' ἐῤῥάφη Διὸς, *Id. Bac.* 343.
ΡΑΠΤΣ, υος, ή, rapa.
Ῥαριὰς, άδος, ή, Ceres, *Suid.*
Ῥάριον, ου, τὸ, infans, cui solus venter adhuc curatur. A
ΡΑΡΟΣ, ου, ὁ, venter; (2) robustus, *Hesych.*
Ῥάσατε, *rigate*, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ῥάζω, pro ῥαίνω, *rigo*.
Ῥασθαυγίζω, f. ίσω, planta pedis nates alicujus ferio; (2) concava lataque manu idem facio. Τὰς πρωτοσίας σ' ἀπιλαύνις ἐν τῇς πόλεως ῥασθαυγίζων, *Aristoph. Eq.* 793.
Ῥάσμα, ατος, τὸ, adspersio, perfusio. A ῥάζω.
ΡΑΣΣΩ, fut. ξω, allido, collido, deturbo.
Ῥᾷστα, pro ῥάϊστα, *adv.* facillime. A
Ῥᾷστος, vel ῥάϊστος, ίστη, ίστον vide ῥᾴδιος.
Ῥασώνισις, εως, ή, idem quod ῥᾳστώνη. A
Ῥασωνιύω, fut. ύσω, facile vel libere ago; (2) otior, langueo otio, inertiæ indulgeo. Ῥᾳστωνιύειν τῇ ψυχῇ παρὰ κρήναις ἢ ὑπὸ σκιαῖς ἀναπαυομένους, *Xen.* A
Ῥᾳστώνη, ης, ή, facilitas; (2) laboris levamentum, seu facilis ratio aliquid conficiendi; (3) facultas; (4) facultas et indulgentia fortunæ, res secundæ; (5) doloris remissio; (6) relaxatio animi; (7) otium, inertia. A ῥᾷστος, *superl.* a ῥᾴδιος.
Ῥάσσω, ορος, ὁ, genus poculi. A ῥάζω.
Ῥαφανίλαιον, τὸ, oleum e raphano.
ΡΑΦΑΝΗ, ης, ή, raphanus. Hinc
Ῥαφανηδὸν, *adv.* in modum raphani.
Ῥαφανιδόω, ῶ, f. ώσω, podicem raphano trajicio, raphano in anum immisso crucio, quæ pœna mœchorum erat. Τί δ' ἂν ῥαφανιδωθῇ γε στιβομένοις σοι; *Aristoph. Nub.* 1079.
Ῥαφανιδώδης, εος, ὁ ἡ ή, raphani similitudinem habens. A
Ῥαφανὶς, ίδος, ή, idem quod ῥάφανος, *Gl. V.* radix.
Ῥαφανίτις, ή, iris, quia radix ejus raphano similis. A
ΡΑΦΑΝΟΣ, ου, ή, brassica, raphanus. *Ph.* radix. *Angl.* RADISH.
Ῥαφανώδης, ες, raphano similis. A præc.
Ῥαφτίον, ου, τὸ, sutrina, *Gl. V.* A seq.
Ῥαφιὺς, έως, ὁ, sutor, sartor. A ῥάπτω.
Ῥαφὴ, ῆς, ή, sutura, compages. Ab eod.
Ῥαφία, ας, ή, idem et ab eod.
Ῥαφιδεύω, idem et ab eod.
Ῥαφιδευτὴς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.
Ῥαφιδευτὸς, ή, όν, sutus, consutus; (2) acupictus. Ab eod.
Ῥαφιοθήκη, ης, ή, aciarium. Ex ῥαφὶς et θήκη.
Ῥάφιον, ου, τὸ, parva acus; (2) subula. Dim. a
Ῥαφὶς, ίδος, ή, acus, subula; (2) nomen piscis. A ῥάπτω.
Ῥαχάδην, *adv.* in spinæ modum. A ῥάχις.
Ῥαχὰς, άδος, ή, locus saltuosus et abruptus. A ῥαχία.
Ῥάχις, tesqua, *Ph.* A ῥάχις.
Ῥαχιτίζω, fut. ίσω, disseco, et *proprie* quidem per mediam spinam. A
Ῥάχιτρον, ου, τὸ, media spina, meditullium spinæ. A ῥάχις.
Ῥαχίντις, *allisi*, nom. pl. aor. 1. part. pass. masc. gen. verbi ῥάσσω, *allido*.
Ῥαχία, ας, ή, crepido littoris petrosa, littus petrosum, rupes in mare procurrens, scopulus; (2) restagnatio maris in oceani littore; *unde* (3) strepitus. A ῥάχις.
Ῥαχιαῖος, α, ον, ad dorsum pertinens, in dorso hærens. Ab eod.
Ῥαχίζω, fut. ίσω, per spinam disseco; (2) disseco. Ἐνθ' ἱστασᾶν ἴκτιρες πολύκιρον φόνον κύκλῳ ῥαχίζων, *Soph. Aj.* 56. A
Ῥάχις, εως, ή, spina dorsi; (2) lumbus; (3) dorsum montis; (4) spina sive osseum nasi, quod ad genas utrimque recedit. A ῥήσσω.
Ῥαχιστὴρ, ῆρος, et ῥαχιστὴς, οῦ, ὁ, dissector, carptor; (2) mendax, mendaciis gaudens, jactator. A ῥαχίζω.
Ῥαχίτης, ὁ, et ῥαχίτις, ή, qui est in dorso. A ῥάχις.
Ῥαχιώδης, εος, ὁ ἡ ή, scopulosus. A ῥαχία.
Ῥάχος, εος, τὸ, pars avulsa. A ῥήσσω.
Ῥάχος, ου, ὁ, palus, stipes acutis ramorum resectorum radiis. Ab eod.
Ῥάψις, εως, ή, sartura. A ῥάπτω.
Ῥαψῳδίω, ῶ, fut. ήσω, carmina contexo, et quasi consuo; (2) carminibus decanto; (3) carmine heroico perscribo vel trado; (4) rhapsodias recito. Ἅ περὶ εἱμαρμένης ἢ τῶν μοιρῶν ἐκτίνοι ἐῤῥαψῳδήκασιν, *Luc.* Ex ῥάπτω et ᾠδὴ· vide *Ern.*
Ῥαψῳδημα, τὸ, mendacium, nugæ. A præc.
Ῥαψῳδία, ας, ή, contextura carminum, præcipue epicorum, liber carminis epici, *inpr.* Homerici. *Gl. V.* collecta, collectanea. A
Ῥαψῳδὸς, ὁ ἡ ή, carminum contextor, et quasi consutor; (2) rhapsodiarum recitator; (3) carminis Homerici recitator. A ῥάπτω et ᾠδή.
Ῥᾴων, pro ῥᾳΐων, facilior, *Gl. V.* ῥᾴων, ὁ ὑγιάνας, sanus, *qui convaluit.* A ῥᾴδιος.
Ῥᾴως, *adv.* facile. A præc.
Ῥία, *adv.* facile, commode. A ῥίζω, vel ῥίω.
Ῥία, it. Ῥέα, ας, ή, Rhea, *Gl. V.* Ops, Opis. Dea intellectualis ordinis, et causa omnis divinæ; intellectualis, animalis, et mundanæ vitæ.
Ῥιγιστὴρ, ῆρος, ὁ, tinctor. A ῥίγος, unde ῥιγίζω, &c. *Ern.*
Ῥίγανος, εος, τὸ, sonus nasi, qui stertendo editur, rhonchus. A
ΡΕΓΚΩ, f. ῥίγξω, sterto. Οἱ δ' οἰκῖται ῥίγκουσιν, *Aristoph. Nub.* 5. Ῥίγκει μιβύων ἐν ταῖσι βύρσαις, *Id. Eq.* 104.
Ῥίγμα, τὸ, idem quod ῥῆγος.
Ῥίγξις, εως, ή, idem quod ῥίγκος. A ῥίγκω.
Ῥίγος, τὸ, idem quod ῥῆγος, *Ern.*
Ῥίγκος, εος, τὸ, idem quod ῥίγκος.
Ῥίγχω, sterto, rhonchisso, *Gl. V.*
Ῥιγχώδης, εος, ὁ ἡ ή, stertens. A ῥίγκος.
ΡΕΔΗ, ης, ή, rheda.
Ῥίδιον, ου, τὸ, parva rheda. Dim. a ῥῖδη.
Ῥέι, *fluebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔῤῥει, a verbo ῥέω, *fluo*.
Ῥίεθρον, ου, τὸ, vide ῥέεθρον. A ῥέω.
Ῥίζεσκε, *sacrificabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔῤῥιζε, a verbo ῥίζω, *sacrifico*.
Ῥίζοισαν, acc. sing. part. *Dor.* pro ῥίζουσαν, a verbo eod.
ΡΕΖΩ, fut. ξω, facio; (2) facio, *i. e.* rem sacram facio, sacrifico; qua de re proprie ut Lat. *operari*. Φοίβῳ δ' ἱερὴν ἑκατόμβην Ῥίξαι

Ῥῖξαι ὑπὲρ Δαναῶν, *Il.* 1, 444. Κάλλιστα ῥῖξε, *Pind.* Ὅσα δὴ βροτοῖς ἔρριξας ἤδη κακὰ; *Eur. Med.* 1295.

Ῥιπιλλικτος, epith. mulctralis.

Ῥιβόμαλις, ἴδος, ἡ, quæ est pulchra facie. Αἰολεῖς δὲ ῥίβος, τὸ πρόσωπον, καὶ ῥιβομαλίδας, τὰς εὐπροσώπους, *Schol. ad Il.* 22, 68.

ΡΕ'ΘΟΣ, εος, τὸ, membrum, quævis pars corporis; (2) corpus; (3) facies, *Il.* 16, 856. (3) Οὐκ ἔτι ἔρευθος σώζεται ἐπὶ ῥιθίεσσι, præluctu nimio, *Mosch. Idyl.* 4, 3. Αἱματόεν ῥίθος αἰσχύνει, *Soph. Antig.* 528.

Ῥεῖα, *adv.* facile. A ῥέα.

Ῥείῃ, *fluat*, 3. sing præs. conj. act. *Poet.* pro ῥέῃ, a verbo ῥέω, *fluo.*

Ῥεῖθρον, pro ῥίεθρον, ου, τὸ, alveus; (2) flumen, fluvius. *Ph.* rivus, torrens. *Gl. V.* fluor, fluentum, canale. A ῥέω.

Ῥείτης, ὁ, flumen, *Suid.*

Ῥειὼ, ἡ, Juno, *E. M.*

Ῥῖκος, τὸ, cingulum, *Hes.*

Ῥικτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

Ῥίκτης, ου, ὁ, efficax in agendo, strenuus. Ἐδόκει γὰρ ὅτος νίος τε εἶναι, καὶ ῥίκτης ἀνὴρ, *Synes. Epist.* 67. A ῥῖζω.

Ῥικτήριος, ία, ιον, acer et promptus ad agendum. A ῥικτήρ.

Ῥιμβάζω, f. άσω, vagor mente, seu animo sum districto. A ῥίμβω. Hinc

Ῥιμβασμὸς, οῦ, ὁ, occupatio mentis, v. *Ern.*

Ῥιμβεύω, vagor, fluctuo. A ῥίμβω. Unde

Ῥίμβη, ης, ἡ, vagatio, erratio.

Ῥίμβομαι, vagor, erro, palor, *Gl. V.* ῥιμβούμενος, palantes, *Ph.* Ῥιμβόμενος ἀπὸ τῦ τραπεζίδυ, ἐκ τὴν τάξιν ἐκλείπων, *Plut.* Παῦσαι ῥιμβόμενος, *M. Anton.* 2, 4.

Ῥιμβονάω, funda jaculor. A ῥιμβών.

Ῥίμβος, ὁ, ὸν, vagus, erro; (2) tortuosus.

Ῥίμβος, ου, ὁ, divagatio, aberratio. A

ΡΕ'ΜΒΩ, in gyrum circumago; (2) circumago, circumvolvo; (3) tenere inambulo, spatior, vagor, erro.

Ῥιμβώδης, εος, ὁ ἡ, vagus; (2) animo districtus. A ῥίμβος.

Ῥιμβὼν, ῶνος, funda. A ῥίμβω.

Ῥίμφος, vide ῥάμφος.

Ῥίζι, *sacrificavit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔρριξε, a verbo ῥίζω, *sacrifico.*

Ῥῖξαι, aor. 1. inf. act. verbi ejusdem.

Ῥῖξε, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ῥίξειε, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ῥίξαι, a verbo eod.

Ῥίον, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔρριον, a ῥέω, *fluo.*

Ῥέοντες, *fluentes*, nom. dual. part. præs. act. verbi ejusd.

Ῥέος, ῥέους, ῥέϊ, τὸ, fluxus, fluxio. Ἀκρυσίστακτον λιβομένα ῥέος, *Æschyl. Prometh.* 399. A ῥέω.

ΡΕ'ΠΩ, f. ψω, vergo, propendeo; (2) *metaph.* propensus sum ad aliquid; (3) benevolus sum. Ὁ χρησμὸς εἰς τετὶ ῥέπει, *Aristoph. Plut.* 51. Πλῆθος ἔρριπτε πρὸς τὰς θρασύτητας, *Joseph.* πρὸς τὰς ἡδονὰς, *Gal.*

Ῥέῤῥιφε, 3. sing. perf. ind. act. *Poet.* pro ἔρριφε, a ῥίπτω, *projicio.*

Ῥεῦμα, ατος, τὸ, fluentum, fluvius, vel fluminis impetus, fluxio, fluxus, profluvium; aquæ cursus, humor, eluvies. A ῥέω.

Ῥευματίζω, fut. ίσω, fluxione vel gravedine infestor. A ῥεῦμα. Unde

Ῥευματικὸς, ὴ, όν, fluxionibus obnoxius.

Ῥευμάτιον, ου, τὸ, parvum fluentum; (2) rivus; (3) minuta fluxio, seu decubitus humorum in aliquid membrum. Dim. a ῥεῦμα.

Ῥευματισμὸς, οῦ, ὁ, fluxio. A ῥευματίζω.

Ῥεύμενον, *fluentem*, acc. sing. præs. part. med. *Dor.* pro ῥέμενον, a ῥέω, *fluo.*

Ῥεύσεται, 3. sing. fut. 1. ind. med. verbi ejusd.

Ῥεύσῃ, *diffluat*, 3. sing. a. 1. conj. act.

Ῥεῦσις, εως, ἡ, fluxus, fluxio. *Gl. V.* fluor, profluvium. A ῥέω.

Ῥευσαλίος, ία, ίον, fluidus. A ῥέω.

Ῥευσικὸς, ὴ, όν, fluidus, fluxus, *Gl. V.*

Ῥευσικῶς, *adv.* abunde, adfluenter.

Ῥευστὸς, ὴ, όν, fluxus; (2) fluidus, evanidus, mortalis, caducus. A ῥέω.

Ῥευστῶς, *adv.* fluxe, inconstanter.

Ῥεύσω, *fluam*, f. 1. ind. act. verbi ῥέω.

Ῥεχθέντα, *facta*, nom. pl. aor. 1. part. pass. n. g. a ῥέζω, *facio.*

ΡΕ'Ω, f. ῥεύσω, fluo, mano, stillo, *Ph.* (2) decido, de fructibus, &c. *metaph.* evanesco, intereo, solvor, labor, defluo. Ποταμὸς διὰ μίσης τῆς πόλεως ῥεῖ, *Xen.* Ἔῤῥει χυρὶ ταῖς Ἀχιλλέως χοὰς θανοντι πατρὶ, fundebat, *Eur. Hec.* 529.

Ῥέω, dico, loquor; inus. in usu εἴρηκα, dixi; εἰρημένος, dictus, perf. part. pass. ἐρῶ, dicam, fut. Ἐπὶ δὲ ταῦτα ἐῤῥήθη, *Xen.* τὸ ῥηθὲν, *Matt.* 1, 22. κατὰ τὸ εἰρημένον, *Rom.* 4, 18.

Ῥέων, ὁ. poculum, *Hes.*

Ῥεὼς, fluxio, fluxus, *Eust.*

Ῥηγεὺς, έως, ὁ, tinctor. A ῥῆγος.

Ῥηγὴ, ῆς, ἡ, fissura, rima. A ῥήσσω.

Ῥηγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi ῥήγνυμι, pro ῥήγω. s. ῥήσσω, *rumpo.*

Ῥῆγμα, ατος, τὸ, ruptum; (2) ruptio, eruptio, fractura, rima, *Gl. V.* vulsura. A ῥήγνυμι. Hinc.

Ῥηγματίας, ου, ὁ, cui abscessus intro rumpitur, et pus emittit; qui rupturis laborat.

Ῥηγματώδης, ες, idem.

Ῥηγμὶν, ῖνος, ἡ, scissura; (2) littus. Ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης, *Il.* 1, 437.

Ῥηγμὸς, οῦ, ὁ, littus.

Ῥηγμοχασμὸς, οῦ, ὁ, hiatus e diruptione. Ex ῥῆγμα et χασμός.

Ῥήγνυνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi

Ῥηγνύω, vel ῥήγνυμι, f. ῥήξω, frango, rumpo, scindo. Ἔῤῥαγη, dissiluit, *Ph.* prorupit, a. 2. pass. Ἐῤῥήχθη αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, *Luc.* 9, 42. Ῥήγνυνται οἱ ἀσκοὶ, *Matt.* 9, 17.

Ῥῆγος, ους, τὸ, culcita, lodix, stragula, *inpr.* tincta; usitatum ῥήγια, pl. Ῥήγια καλὰ πορφύρᾳ ἐμβαλέειν, σορίσαι δ' ἰφύπερθε τάπητας, *Il.* 24, 644, (scribitur et ῥίγος.) A præc.

Ῥηζισθενὴς, ὲς, frangens robur, sc. hostium, *Apollin.*

Ῥηθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ῥέω, *dico.*

Ῥηθὲν, *dictum*, a. 1. part. pass. n. g.

Ῥηΐδιος, δια, διον, facilis. Hinc *Compar.* ῥηΐτερος, et *Superl.* ῥήϊτος, *Poet.* pro ῥᾴδιος.

Ῥηϊδίως, *adv.* facile, *Poet.* pro ῥᾳδίως.

Ῥηΐζω, fut. ίσω, levo, allevo, juvo. A ῥήϊος, (quod idem est ac ῥηΐδιος) pro ῥᾴος.

Ῥήϊτος, ίστη, ίστον, facillimus. A ῥηΐδιος.

Ῥηΐτατα, *adv.* facillime; *Od.* 21, 75. A

Ῥηΐτερος, ρα, ρον, facilior.

Ῥήκτης, ου, ὁ, ruptor, effractor. A ῥηγνύω.

Ῥηκτικὸς, ὴ, όν, vim rumpendi habens. A præc.

Ῥηκτὸς, ὴ, όν, qui frangi potest, fractus. A ῥήσσω vel ῥήγνυμι.

Ῥῆμα, ατος, τὸ, verbum, dictum; (2) res, Hebr. *Gl. V.* A ῥέω, *dico.*

Ῥήμασιν, dat. pl. cum ν, a ῥῆμα.

Ῥηματικὸς, ὴ, όν, verbalis. A ῥῆμα.

Ῥημάτιον, ου, τὸ, vocula, verbulum, *Gl. V.* Dim. ab eod.

Ῥηματίσκιον, ου, τὸ, idem et ab eod.

ΡΗ˜ΜΟΣ, ου, ὁ, instrumentum quo panes in furnum immittuntur, pala; *Lat.* remus.

Ῥὴν, νὸς, ὁ, ovis; unde πολύῤῥηνος· εὔροκος.

Ῥήνικες, αἱ, ovium pelles. A præc.

Ῥηνοχορεύς, έος, ῆος, inter pecudes saltans. A præc. et χορεύω, *Epigr.*

Ῥῆξαι, a. 1. inf. act. verbi ῥήγνυμι, pro ῥήγω, *rumpo.*

Ῥῆξιν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν ἕφελκ· pro ἔῤῥηξι, a verbo eod.

Ῥηξηνορία, ας, ἡ, fortitudo. A

Ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, viros frangens, vel virilitate sua frangens et perrumpens hostium agmina; strenuus, bellicosus. Ex ῥήσσω et ἀνὴρ.

Ῥηξιαίλιτυος, υ, ὁ ἡ, viam perrumpens.

Ῥηξίνοος, *contr.* ῥηξίνους, υ, ὁ ἡ, animum enervans et frangens.

Ῥῆξις, εως, ἡ, diruptio, fractura; (2) ipsa eruptio. A ῥήγνυμι.

Ῥηξίφλοιος, υ, ὁ ἡ, corticem habens disruptum seu rimosum. Ex ῥήσσω et φλοιός.

Ῥηξίφρων, ὁ ἡ, frangens animi ferociam. Ex eod. et φρήν.

Ῥηξίχθων, ὁ, ἡ, terram rumpens saltando, &c.

Ῥῆξον, 2. sing. a. 1. imperat. act. verbi ῥήγνυμι.

Ῥῆξω, *rumpam*, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

ΡΗΠΑΙ, ῶν, αἱ, sublicæ, tigna ad substructiones.

Ῥήσαντο, *dixerunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro εἰρήσαντο, a ῥέω, *dico.*

Ῥησίδιον, ου, τὸ, sententiola, breve dictum. Dim a

Ῥῆσις, εως, ἡ, dictum, sententia, oratio, dictio; (2) locus certus in libro. A ῥέω.

Ῥησικομπέω, concionor, concionando ostento eloquentiam. A ῥῆσις et κόπτω.

Ῥησιμετρέω, verba seu orationem metior; de iis qui ad aquam dicunt.

Ῥησκυνθὶς, ίδος, ἡ, Rescynthis; epith. Junonis, *Nic.*

ΡΗ˜ΣΣΩ, fut. ξω, frango, rumpo; (2) vehementer ferio, pulso, allido; (3) erumpo, prorumpo; (4) proclamo, *intensive* φωνήν. Ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ νίος τὰς ἀσκὰς, *Marc.* 2, 22. (1) μὴ τὰ τῦ Διῒ τέμαχα ῥῆξης χερὶ, *Eurip. Ion.* 522. (2) μήποτε καταπατήσωσιν αὐτὰς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς, in terram projiciant vos, *Matth.* 7, 6. Ἔῤῥηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, terræ allisit illum dæmonium, *Luc.* 9, 42. Οὐχ ἅπαξ, δὶς δὶς, ἀλλὰ καὶ τρὶς ἐπιχειρήσαντας, καὶ ῥαγέντας, καθάπερ ἐν τοῖς ὀλυμπιακοῖς ἀγῶσι, et solo afflictos prostratosque, ut in olympiacis fieri solet certaminibus, *Chrysostom. Homil.* 11. *in Jud.* Ῥῆξας δηνάριον, denarium solo allidere, ut sonitu bonitatem experiaris, *Arrian. in Epictetum*, 1, 20. Sic omnes editiones, excepta illa *Jo. Uptoni*, qui non intellecta voce ῥῆξας, temere mutavit in ῥίψας.

Ῥητέος, α, ον, dicendus.

Ῥητὴρ, ῆρος, ὁ, sermocinator, orator. A ῥέω, *dico.*

Ῥητίνη, ης, ἡ, resina, humor liquidus et oleaginosus, e cortice sponte diffluens. A ῥέω.

Ῥητινίζω, fut. ίσω, resinam refero; (2) sum resinaceus. A ῥητίνη.

Ῥητινίτης, ου, ὁ, ut ῥητινίτης οἶνος, vinum resinatum. Ab eod.

Ῥητινολόγος, ου, ὁ, resinam colligens. A ῥητίνη et λέγω, *colligo.*

Ῥητινόω, resinam addo; ἐῤῥητινωμένος, resinosus.

Ῥητινώδης, εος, ὁ ἡ, resinosus.

Ῥητὸν, ὴ, τὸ, dictum seu scriptum pronunciabile, *Ph.* A ῥητός.

Ῥητορία, ας, ἡ, oratorium artificium, amplificatio oratoria. A

Ῥητορεύω, fut. εύσω, rhetoricam exerceo; (2) orationem habeo, i. e. pronuncio; (3) oratorum modo extollo, augeo, rhetorum artibus utor; (4) garrio. Ἀνὴρ ἡδίστος εἰπεῖν, τὰ ἐκ ῥητορεῦσαι, *Appian.* A ῥήτωρ.

Ῥητορικὸς, ὴ, όν, oratorius; (2) ad rhetorem seu ad artem oratoriam pertinens; (3) qui artem oratoriam callet, eloquens. Hinc ἡ ῥητορικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Gl. V.* oratoria.

Ῥητορικῶς, *adv.* oratorie. A præc.

Ῥήτορσιν, dat. pl. cum ν, a ῥήτωρ.

Ῥητὸς, ὴ, όν, dicendus, fandus, memorandus, celebris; (2) dictus, præscriptus, præfinitus, constitutus, certus, ratus. A ῥέω.

Ῥήτρα, ας, ἡ, dicendi potestas, accepta a senatu, magistratu, &c. (2) dictio, i. e. oraculum; unde Lycurgi leges ῥῆτραι dictæ, *Plut.* (3) pactum, pactio, conventio; (4) oratio ipsa oratoris. A

Ῥητρεύω, idem quod ῥητορεύω.

Ῥητροφύλαξ, ακος, ὁ, custos tabularii.

Ῥήτωρ, ορος, ὁ, rhetor, declamator, qui artem rhetoricam profitetur; (2) orator. A ῥέω.

Ῥητῶς, *adv.* certis verbis, expresse, manifeste, plane, nominatim. *Gl. V.* aperte. A ῥητός.

Ῥηχίη, ης, ἡ, maris æstus et restagnatio, sive exundatio.

exundatio. Ῥηχίη δ' ἐν αὐτῷ καὶ ἄμπωτις ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν γίνεται, quotidie æstus et recessus est, *Herodot.* 2, 11. Pro ῥαχία.

Ῥάχις, ή, promontorium, *Hes.* præcipitium, *V. L.*

Ῥαχὸς, ῦ, ὁ, sepes, septum; (2) maceria; (3) vallum. A ῥήσσω.

Ῥαχώδης, ες, asper, salebrosus, *Nic.*

Ῥιγιδανὸς, ὴ, ὸν, horribilis, horrorem incutiens, *Il.* 19, 325. Ex ῥῖγος et δάνος.

Ῥιγίω, ῶ, f. ήσω, horreo, exhorreo; (2) rigeo. Ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, *Il.* 3, 259. A ῥῖγος.

Ῥιγηλὸς, ὴ, ὸν, horrendus, horrificus. Ab eod.

Ῥιγήσειν, f. 1. inf. act. verbi ῥιγίω, *horreo.*

Ῥίγιον, magis horrendum, deterius. A ῥῖγος.

Ῥίγιος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, rigidus, horridus, frigidus.

Ῥίγιστος, ίστη, ιστον, maxime horrendus; ῥίγιστον, *adv.* teterrime.

Ῥιγνὸς, ή, ὸν, idem quod ῥίγιος, *Etm.*

Ῥιγομάχης, ᾱ, ὁ, cum frigore pugnans, frigus contemnens. A ῥῖγος et μάχομαι.

Ῥιγοπύρετος, ὁ, febris in qua paroxysmus cum gravi horrore.

ΡΙ῎ΓΟΣ, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens, algor; (2) febris.

Ῥιγοσίδιος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, perpetuo frigens seu algens. Ex ῥῖγος· potius ῥιγωσίδιος. A

Ῥιγόω, ῶ, fut. ώσω, frigeo, algeo. Τὸ μὴ ῥιγῶν πολὺ κάλλιον τῆ ἀμπιχόνης εὐπορίῃ, *Luc.* A ῥῖγος.

Ῥιγώδης, ες, ὁ ᾗ ή, rigens, *Aret.* Ab eod.

ΡΙ῎ΖΑ, ης, ή, radix, stirps, *Ph. in N. T. per Ebr.* surculus; vid. ῥίζος.

Ῥίζαγρα, ή, instrumentum quo extrahunt spicula, aut alia, quæ manibus seu digitis prehendi non possunt.

Ῥιζὰς, άδος, ή, radix; (2) radicum acervus.

Ῥίζησιν, *radicibus*, dat. pl. *Ion.* et cum ν, pro ῥίζαις, a ῥίζα, *radix.*

Ῥιζίας, ᾱ, ὁ, ut ῥιζίας ὀπὸς, succus qui e radice exprimitur. Ab eod.

Ῥιζιδᾶ, *adv.* minutim. Δή ποτε ῥιζιδᾶ τρίβει, [sic legendum, non ῥιζίδα], *Nic. Alexiph.* 531.

Ῥιζίον, ᾱ, τὸ, radicula, *Gl. V.* A ῥίζα.

Ῥιζοβολέω, ῶ, fut. ήσω, radices ago. A

Ῥιζοβόλος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, radices emittens. Ex ῥίζα et βάλλω.

Ῥιζόθεν, *adv.* radicitus, stirpitus. A ῥίζα.

Ῥιζολαβέω, ῶ, fut. ήσω, radices ago seu capio. Ex ῥίζα et λαμβάνω, (sed leg. ῥιζοβολέω, *Etm.*)

Ῥιζολογέω, ῶ, f. ήσω, radices colligo. Καθόλου πάντας τυράννους ῥιζολογήσας, *Diod.* A

Ῥιζολόγος, ᾱ, ὁ, ή, radicum collector, herbarius. Ex ῥίζα et λέγω, *colligo.*

Ῥιζοπώλης, ᾱ, ὁ, radicum venditor.

Ῥιζοτομέω, ῶ, fut. ήσω, radices exscindo seu seco; (2) ablaqueo. Ῥιζοτομῖν βοτάνας, *Hipp.* A ῥιζοτόμος. Hinc

Ῥιζοτομία, ας, ή, radicum sectio seu excisio; (2) herbarum ad medicamenta lectio seu collectio. Hinc

Ῥιζοτομικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad radicum excisionem, seu herbarum lectionem. A

Ῥιζοτόμος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, radicum excisor seu sector; qui radices colligit, earum peritus, herbarius. Ex ῥίζα et τέμνω.

Ῥιζοῦχος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, radicem (*item* fundamenta) continens. Ex ῥίζα et ἴχω.

Ῥιζοφαγέω, ῶ, f. ήσω, radicibus vescor. A

Ῥιζοφάγος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, radicibus vescens. Ex ῥίζα et φαγεῖν.

Ῥιζόφλοιος, ον, cui cortex radicis speciem gerit, *Theoph.*

Ῥιζοφοίτητος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, e radice proveniens, e radice natus. Ex ῥίζα et φοιτάω.

Ῥιζοφυέω, ῶ, fut. ήσω, radicem vel radices emitto, radices ago. A

Ῥιζοφυὴς, έος, ὁ ᾗ ή, qui radicem seu radices emisit; (2) e radice proveniens. Ex ῥίζα et φύω.

Ῥιζόφυλλος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, radice foliatus. Ex ῥίζα et φύλλον.

Ῥιζόφυτον, τὸ, stirps, *Bud.*

Ῥιζόφυτος, ον, radice natus, *V. L.*

Ῥιζόω, ῶ, fut. ώσω, radicibus firmo seu fulcio; (2) confirmo, stabilio, corroboro; ἐρίζωται, radices egit, perf. pass. Ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι, *Ephes.* 3, 18. Ἐξ ἀμαθίας πάντα κακὰ πᾶσιν ἐρρίζωται ἐν βλαστάνει, *Plato.* A ῥίζα. Unde

Ῥιζώδης, ες, ὁ ᾗ ή, radici similis.

Ῥίζωμα, ατος, τὸ, quod radices egit, quod stabilitum est velut fixis radicibus, radix. A ῥιζόω.

Ῥιζώνυξ, χος, ὁ, radix unguis.

Ῥιζωνύχια, τὰ, et ῥιζωνυχία, ή, idem.

Ῥιζωρυχίω, ῶ, f. ήσω, radicem effodio. A

Ῥιζώρυχος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, radicem effodiens. Ex ῥίζα et ὀρύσσω.

Ῥίζωσις, εως, ή, radicum emissio. A ῥιζόω.

Ῥιζωτὴς, ῆ, ὁ, stabilitor, *Synes.*

Ῥικνόεις, εσσα, εν, rugosus, vetus, obsoletus. A ῥικνός.

Ῥικνόομαι, ῶμαι, distrahor et omnibus modis distorqueor; (2) indecenter me flecto; (3) in saltando lumbis incurvatis agitor. Φθινύσης δ' ἰξαΰτις ἀφαυροτέρους μελέεσσι ῥικνοῦ', *Oppian. de Piscat.* 5, 593. A

ΡΙΚΝΟ῎Σ, ὴ, ὸν, rugosus, curvus; (2) tenuis, macilentus.

Ῥικνότης, ητος, ή, curvitas. A ῥικνός.

Ῥικνώδης, ους, ὁ ᾗ ή, rugosus. Ab eod.

Ῥικνώσῃ, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro ῥικνώσεαι, a ῥικνόομαι, *rugis deformibus indicor.*

Ῥίκνωσις, ωσις, ή, rugositas et corrugatio in cute, cum extenuata concidit et corrugatur. Ab eod.

Ῥίμμα, ατος, τὸ, jactus. A ῥίπτω. Unde

Ῥίμφα, *adv.* leviter, statim, celeriter.

Ῥιμφάρματος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, qui citato et celeri cursu fit. Ῥιμφαρμάτος διφρηλασία, *Pind. Olymp.* 3, 66. Ῥιμφαρμάτος ἁμίλλα, *Soph. Œd. Col.* 1062. Ex ῥίμφα et ἅρμα.

ΡΙ῎Ν, ῖνος, ή, nasus, et *in plur.* nares.

Ῥινάριον, τὸ, Dim. a præc.

Ῥιναυλίω, per nares cum strepitu spiritum mitto, *Schol. Lucian.*

Ῥινάω, ῶ, decipio, *proprie* nares, ut quum canes falluntur olfactu. A ῥίν.

Ῥινάω, ῥινῶ, limat, *Ph.* A ῥίνη.

Ῥινεγχυσία, ή, infusio in nares.

Ῥινεγχυτίομαι, infundore in nares. A

Ῥινεγχύτης, ᾱ, ὁ, specillum, seu instrumentum, quo quid in nares infunditur. A ῥίν et ἐγχέω.

Ῥινίω, ῶ, f. ήσω, lima polio, limo. A

ΡΙ῎ΝΗ, ης, ή, lima; (2) piscis quidam.

Ῥινηλασία, ή, fragrantia; (2) indagatio, vestigatio, quæ fit per nares.

Ῥινηλατέω, ῶ, fut. ήσω, narium olfactu persequor; (2) sagaciter indago. A

Ῥινηλάτης, ᾱ, ὁ, qui naribus seu olfactu indagat, sagax. Ex ῥίν et ἐλαύνω. Unde

Ῥινήλατος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, olfactu feriens, sc. nares, epith. vini boni.

Ῥίνημα, ατος, τὸ, ramentum. A ῥινίω.

Ῥινητήριον, ᾱ, τὸ, lima, *Gl. V.* Ab eod.

Ῥινητὴς, ῆ, ὁ, limator, *Gl. V.* Ab eod.

Ῥινίζω, limo, *Ph.* Ab eod.

Ῥινίον, lima, *Gl. V.* Ab eod.

Ῥίνισμα, ατος, τὸ, ramentum. A ῥινίζω.

Ῥινοβάτης, ᾱ, ὁ, rhinobates, *piscis, apud Aristot.*

Ῥινόβολος, ὁ, ή, qui e naribus ejicitur.

Ῥινοβόλος, nares feriens odore, ut vinum. A ῥίν et βάλλω.

Ῥινοδίψης, ᾱ, ὁ, coriarius. A ῥινὸς et δίφω.

Ῥινόκερως, ωτος, ὁ, rhinoceros, animal unius in nare cornu. Ex ῥίν et κέρας.

Ῥινοκολόστης, ᾱ, ὁ, decurtator narium. Ex ῥίν et κολόω, *amputo.*

Ῥινοκοπίω, ῶ, f. ήσω, nasum amputo. Ex eod. et κόπτω.

Ῥινολαβὶς, ίδος, ή, instrumentum, quo nasus arreptus torquebatur. A ῥίν et λαμβάνω.

Ῥινομάκτρον, ᾱ, τὸ, linteolum abstergendis naribus aptum, muccinium. A μάσσω.

Ῥινοπύλη, ης, ή, portula, ostium. Ex ῥινάω.

ΡΙΝΟ῎Σ, ῦ, ὁ vel ή, pellis, cutis, corium; (2) clypeus, scutum, *Il.* 4, 477.

Ῥινόσιμος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, qui naso est simo.

Ῥινότμητος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, cujus nasus est amputatus seu defectus. Ex ῥίν et τέμνω.

Ῥινοτομίω, ῶ, fut. ήσω, nasum amputo. A

Ῥινοτόμος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, nasum amputans. Ex ῥίν et τέμνω.

Ῥινοτόρος, ᾱ, ὁ, scuta seu clypeos perforans, *item* aciem dirumpens. Ἄρης Ῥινοτόρος, *Il.* 21, 392. Ex ῥινὸς et τορέω.

Ῥινόχοος, ᾱ, ὁ, idem quod ῥινιγχύτης.

Ῥινωτηρίη, ή, pars navis prope carinam, *Poll.*

ΡΙ῎ΟΝ, ου, τὸ, montis cacumen, promontorium.

Ῥιπὰς, άδος, ή, idem quod ῥιπή.

Ῥιπαύλης, ᾱ, ὁ, qui stipula canit, Athen. ad verbum, qui canit libro detracto saligno ramulo. A ῥίψ et αὐλέω, *Etm.*

Ῥιπὴ, ῆς, ή, impetus venti, ictus seu jactus teli velut fulminis; (2) incitamentum, impetus; ῥιπὴ ὀφθαλμῶν, momentum, vibratus oculi; (3) ventilatio; (3) περὶ σῇ ῥιπῇ μᾶλλον ἐγειρόμενον, *Analecta Brunck.* 2, 364. A ῥίπτω.

Ῥιπίδιον, flabellum, i. e. ventilationis instrumentum; (2) muscarium. A ῥιπίς. Unde

Ῥιπίζω, fut. ίσω, ventilo, flabello ventulum factito; (2) excito ignem sufflando, follibus accendo. Ὁ γὰρ διακρινόμενος ἴσως κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ ἢ ῥιπιζομένῳ, *Jac.* 1, 6. Τὰ τιμάχη ῥιπίζεται, assantur, *Aristoph. Conc.* 839.

Ῥιπὶς, ίδος, ή, flabellum, i. e. ventilationis instrumentum; (2) muscarium; (3) ventilabrum ac follis, quo excitantur carbones; (4) vas ex vimine contextum. A ῥίπτω.

Ῥίπισις, εως, ή, ventilatio; (2) refrigeratio. A ῥιπίζω.

Ῥίπισμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.

Ῥιπισμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

Ῥιπιστήριον, ᾱ, τὸ, flabellum, *Ph.*

Ῥιπιστὸς, ὴ, ὸν, qui ventilari potest, aut qui ventilatur, vel ventilatione refrigeratur; (2) perflabilis et ventis expositus. Ab eod.

Ῥῖπος, εος, τὸ, vel ᾱ, ὁ, crates e viminibus, aut calamis, arundinibusque. Φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυΐνῃσι, *Od.* 5, 256. Ῥιπὲς in acc. plur. *Agatharch. in Geog. Minor.* 7. Κατιρράμμενη ῥιπὶ καλάμων, consuta vimine arundinum (crates), *Herodot.* 2, 96. A ῥίπτω.

Ῥιπτάζω, fut. άσω, jacto, projicio, præcipitem do, prosterno, proturbo; ῥιπτάζομαι, jactor, *Gl. V.* ῥιπτάζεται, jactatur, æstuat, *Ph.* ῥιπτασθεὶς, jactatus, *Ph.* a. 1. part. *Il.* 14, 257. Τοσαῦτα ῥιπτάζεσθαι τῇ ψυχῇ, *M. Anton.* A ῥίπτω.

Ῥίπτασκον, *jactabam*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐῤῥίπτασκον, a ῥιπτάσκω, pro ῥιπτάζω, *Il.* 23, 827.

Ῥιπτασμὸς, ῦ, ὁ, corporis jactatio, disjectio, incontinentia. A ῥιπτάζω.

Ῥιπταστικὸς, ὴ, ὸν, qui se crebro jactat, levis, inconstans. Ab eod.

Ῥιπτέω, projicio; idem quod ῥίπτω. Κραυγαζόντων δὲ αὐτῶν, καὶ ῥιπτούντων τὰ ἱμάτια, *Act.* 22, 23. Ῥιπτεῖτε χλαίνας, *Arist. Conc.* 505.

Ῥιπτοῦμαι, præs. ind. pass. *Att.* pro ῥίπτομαι.

Ῥιπτὸς, ὴ, ὸν, projectus; (2) præcipitatus, celer. A

ΡΙ῎ΠΤΩ, f. ψω, jacio, dejicio, projicio, conjicio, jacto. *Gl. V.* ῥίπτονται, jactantur, *Ph.* ἔῤῥιψα, abjeci; ἔῤῥιμμαι, projectus sum, *Gl. V.* perf. pass. ῥιφὶς, projectus, a. 2. part. pass. Ῥιπτεῖ πρὸς ἀμφίλυσον ἐκ πόντου πίτναν, allidit, *Soph. Trach.* 93. Χθονὶ ῥίπτων ἑαυτὸν, *Ibid.* 803. Μάτην λόγος ἔῤῥιπται, *Eur. Med.* 1407. Παρὰ χαίταν ῥίψαι βέλος, telum ab aure dextra, vel a capite libratum vibrare, *Eurip. Hipp.* 220.

Ῥὶς, ῥινὸς, ή, idem quod ῥίν.

ΡΙ῎ΣΚΟΣ, ου, ὁ, riscus, cista pelle inducta.

Ῥίτρον, τὸ, flabellum, ventilabrum, *Hes.*

Ῥιφὶς, *projectus*, a. 1. part. pass. v. ῥίπτω. Unde

ΡΙΦΗ῎, ῆς, ή, jactus, *Lycophr.* 235.

ΡΙ῎Ψ, ῥιπὸς, ὁ, ramus salignus, vimen flexile; (2) crates viminea; ἐπὶ ῥιπὸς πλοῖν, magno se periculo committere.

Ῥίψια,

Ῥῖψαι, aor. 1. inf. act. verbi ῥίπτω.
Ῥίψαις, qui projecit, a. 1. part. act. Æol. pro ῥίψας.
Ῥίψασπις, -ιδος, ὁ ϗ ἡ, clypeo abjecto fugiens, ignavus, timidus. Ex ῥίπτω et ἀσπίς.
Ῥιψαυχενίω, ῶ, cervicem seu caput jacto. A
Ῥιψαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cervicem vel caput jactans. Ex ῥίπτω et αὐχήν.
Ῥίψει, projecit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et cum ν, pro ἔῤῥιψε, a ῥίπτω. Unde
Ῥίψις, εως, ἡ, projectio, impetus, jactus.
Ῥιψοκινδυνία, ῶ, in pericula me præcipito projecta quadam audacia. A
Ῥιψοκίνδυνος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui se in pericula præcipitat, ad audendum projectus. Ph. periculosus, temerarius. Τὸ ῥιψοκίνδυνον, temeritas, præceps audacia. Λίγων ἐκ εὐβούλου εἶναι τὸ ῥιψοκίνδυνον, App. Bell. C.v. 5, 84. Ex ῥίπτω et κίνδυνος.
Ῥιψοκινδύνως, adv. temere, audacter, contemptu periculi Βικσάμινον ἐς τὴν ἀρχὴν ῥιψοκινδύνως, App. Bell. Civ. 1, 103.
Ῥιψολογίω, ῶ, temere verba fundito vel effutio. Ex ῥίπτω et λόγος.
Ῥίψοπλος, ε, ὁ ϗ ἡ, arma abjiciens; (2) sævus, qu. faciens, ut arma abjiciantur. Ex ῥίπτω et ὅπλα.
ΡΟΑ', ᾶς, ἡ, malus Punica, arbor; (2) malum Punicum, fructus, Gl. V. malogranum, malum granatum.
Ῥοαῖσιν, dat. pl. Ion. et cum ν, pro ῥοαῖς.
Ῥοᾶς, άδος, ἡ, defluviun acinorum, vitis vitium, quo acini defluunt. A ῥέω. V. ῥοάς.
Ῥογμὸς, οῦ, ὁ, sonus quem quis supinus stertendo edit, rhonchus. A ῥίγχω.
Ῥογχάζω, rhonchisso. A seq.
Ῥόγχος, ε, ὁ, rhonchus, Gl. V. ῥόγκος, idem; stertentium spiritus. A ῥίγχω.
Ῥδαμνος. ε, ὁ, idem quod ῥάδαμνος.
ΡΟΔΑ'ΝΗ, ης, ἡ, trama, subtemen, Ph.
Ῥοδανίζω, torqueo, Gl. V. A præc.
ΡΟΔΑΝΟ'Σ, ὴ, όν, valde rapidus; sed quum rotens notat, est a ῥόδον, Il. 18, 576.
Ῥοδαξ, ακος, ἡ, parva rosa, rosula. Dim. a ῥόδον.
Ῥοδαρὸς, ὴ, όν, roseus; bonum colorem habens. A ῥόδον. Unde
Ῥόδιος, et ῥόδιος, ία, ιον, idem.
Ῥοδάνθεος. ον, roseus, pulcher. Ab ἄνθος.
Ῥοδίη, idem quod ῥοδὴ. Ῥοδίῃσιν ἱέρσῃ, Apoll. Rhod. 3, 1020.
Ῥοδία, ἡ, sertum e rosis.
Ῥοδιὼν, ῶνος, ὁ, rosetum, Gl. V.
Ῥόδη, ης, ἡ, frutex rosas producens. A ῥόδον.
Ῥοδιαῖος, α, ον, idem quod ῥόδιος, Anac.
Ῥοδίαι, άδος, ἡ, poculi genus. A ῥόδον.
Ῥόδινος, ίνη, ινον, rosaceus. Ab eod.
Ῥοδίζω, rosæ similis sum, rosam refero, sc. odore vel colore, Diosc.
Ῥοδίς, ίδος, ἡ, pastillus e rosis. A ῥόδον.
Ῥοδίτης, ε, ὁ, sc. οἶνος, vinum rosatum vel rosaceum. Ab eod.
Ῥοδοδάκτυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, roseos digitos habens. Ῥοδοδάκτυλος Ἠώς, Il. 1, 477.
Ῥοδοδάφνη, ης, ἡ, taxus, laurea, viburna, rosa Græca, Ph. Ex ῥόδον et δάφνη.
Ῥοδοδενδρον, ε, τὸ, frutex, rosæ similitudine.
Ῥοδοειδὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, rosarum colorem referens. Ex ῥόδον et εἶδος
Ῥοδόεις, όεσσα, όεν, rosaceus, roseus, suavissimus. A ῥόδον I. 23, 186.
Ῥοδόμελι, mel rosaceum. Ex ῥόδον et μέλι.
Ῥοδόμηλον, ε, τὸ, confectio ex rosis et malis cotoneis Ex ῥόδον et μῆλον.
Ῥοδοειγὴς, ὶς, rosaceus, de colore. A
ΡΟ'ΔΟΝ, ε, τὸ, rosa.
Ῥοδόπεπλος, roseum peplum habens, Call.
Ῥοδόπηχυς, ος, ὁ ϗ ἡ, roseos habens cubitos, i. e. pulcher.
Ῥοδόπνοος, contr. ῥοδόπνους, ε ὁ ϗ ἡ, rosarum odorem spirans, i. e. suavis.
Ῥοδοπώλης, ε, ὁ ϗ ἡ, rosarius, Gl. V. qui rosas vendit.
Ῥοδόσταγμα, ατος, τὸ, rosarum liquor. Ex ῥόδον et στάζω.
Ῥοδόσακτον, ε, τὸ, idem et ex iisd.
Ῥοδόσφυρος, ε, ὁ ϗ ἡ, roseos pedes habens, i. e. pulcher. Ex ῥόδον et σφυρόν.
Ῥοδοφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, rosas ferens. Ex eod. et φέρω.
Ῥοδόχροος, contr. ῥοδόχρους, ε, ὁ ϗ ἡ, roseus, roseum colorem habens. Gl. V. ῥοδόχρους, roseo colore, i. e. pulcher, cum de homine dicitur. Ex eod. et χρόα.
Ῥοδόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Ῥοδωνιὰ λοπὰς, olla odoratissima, Bud. odorati edulii genus, V. L.
Ῥοδὼν, ῶνος, ὁ, idem quod sequens; (2) totus cespes et planta rosæ. A ῥόδον. Unde
Ῥοδωνιὰ, ᾶς, ἡ, rosetum, locus ubi rosæ nascuntur. Gl. V. rosarium, rubicetum.
Ῥοδῶπις, ιδος, ἡ, quæ roseo est adspectu, de fœmina. Ex ῥόδον et ὤψ.
Ῥοδωπὸς, ὸν, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Ῥοδωπὸν, rosatum, Gl. V. quasi a ῥοδόω.
Ῥόζω, latro; (2) sterto; item ῥάζω, et ῥώζω.
Ῥοὴ, ῆς, ἡ, fluentum, fluxus, unda. A ῥέω.
Ῥοθέω, ῶ, impetu feror, ruo; (2) obmurmuro. (1) λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισι ἐῤῥόθεον κακοὶ, S ph. Antig. 259. (2) ἐῤῥόθεον ἐμοὶ, Id. Ib.d. 290. A ῥόθος.
Ῥοθιάζω, cum impetu et contente remigo; (2) cum impetu et strepitu voro porcorum modo. Ab eod.
Ῥοθιὰς, ἡ, sonora, epith. remi, Æsch.
Ῥόθιον, ε, τὸ, impetus undarum, fluctus.
Ῥόθιος, ε, ὁ ϗ ἡ, impetuosus, cum impetu ruens. A ῥόθος.
Ῥοθοπυγίζω, idem quod ῥαθαπυγίζω.
Ῥο'ΘΟΣ, ε, ὁ, undarum strepitus, strepitus remorum; (2) strepitus, tumultus, impetus.
Ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, malum granatum, pro ῥοά· (2) volutabrum in lacu.
Ῥοιζδίω, ῶ, fut. ήσω, strido; (2) sorbeo, absorbeo, Od. 12, 106. A ῥοῖζδος. Hinc
Ῥοίζδησις, εως, ἡ, stridor, cantus. Τραφεῖσαν ἐν ῥοιζδήσι βυκόλων, Eurip. Iph. in Aul. 1085.
Ῥοιζδωδὴς, et ῥοιδωδὴς, idem quod
Ῥοῖζδος, ε, ὁ, stridor. A ῥοίζω.
Ῥοϊδάριον, τὸ, idem quod
Ῥοΐδιον, vel ῥοΐδιον, (sed illud melius) ε, τὸ, exiguum malum Punicum. A ῥοιά.
Ῥοίζασκε, stridebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐῤῥοίζεσκε, a
Ῥοιζέω, ῶ, f. ήσω, strido, stridorem edo; (2) latro; (3) sibilo innuo. Ῥοίζησεν δ' ἄρα, πτέφασκων Διομήδεϊ δίῳ, Il. 10, 502. A ῥοῖζος. Hinc
Ῥοιζηδὰ, et ῥοιζηδὸν, adv. cum stridore; (2) magno cum impetu.
Ῥοίζημα, ατος, τὸ, stridor seu impetus, qualis est sagittæ volantis.
Ῥοιζήτωρ, ορος, ὁ, sibilator, magnum stridorem edens. Ab eod.
ΡΟΙ'ΖΟΣ, ε, ὁ, stridor, sibilus; (2) impetus, Gl. V. Hinc
Ῥοΐζω, voluto equum in flumine vel lacu ad abluendas sordes.
Ῥοιζώδης, ος, ὁ ϗ ἡ, stridorem aut magnum strepitum edens, streperus. A ῥοῖζος.
Ῥοιζωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem; quasi a ῥοιζόω.
Ῥοϊκὸς, ὴ, όν, qui fluxione laborat, profluvio laborans; (2) fluidus, fluxus; (3) incurvus, inflexus; (4) qui naturaliter incurvis cruribus est, Theocr. 49. A ῥέω.
Ῥοΐσκοι, corymbi aurei, stolis sacris attexti; ad mali punici similitudinem sic dicti. A ῥοιά.
Ῥοΐτης, ε, ὁ, ut ῥοΐτης οἶνος, vinum e malis Punicis. Ab eod.
Ῥομβίω, ῶ, f. ήσω, volvo et circumago in modum rhombi. A ῥόμβος. Hinc
Ῥομβητὸς, ὴ, όν, versatilis in modum rhombi; (2) stridens. (2) καλαύροπα, τὰν πόκα τῆνος πόλλακι ῥομβητὰν ἐν χερὸς ἠερόβολει, Anthol. 6. Ἔνθυς ῥομβητὴν ἐτροφάλιξε φόβην, stridentem rotavit jubam, Analecta Brunckii, 1, 488, (imo v b atam, in m b m agitatam)
Ῥομβηδὸν, adv. per gyros, Man.
Ῥομβηταὶ, οἱ, sese circumagentes in modum rhombi. Epith. Curetum, Oph.
Ῥομβοειδὴς, ος, ὁ ϗ ἡ, figuram rhombi habens. Ex ῥόμβος et εἶδος.
Ῥόμβος, ε, ὁ, tornus, turbo, Ph. girgillus, Gl. V. rhombus; (2) figura geometrica, scutula; (3) genus fasciæ, quo chirurgi utuntur. A ῥέμβω. Hinc
Ῥομβοστομυλήθρα, ἡ, volubilis lingua, garrula. A ῥόμβος et στωμύλος, al. ῥῶβος.
Ῥομβώδης, ος, ὁ ϗ ἡ, rhombi figuram habens. A ῥόμβος.
Ῥομβωτὸς, ὴ, όν, idem, scutulatus.
Ῥόμμα, τὸ, pro ῥόφημα, Hipp.
Ῥόμυξ, ὁ, teredo, Em.
Ῥομφάζω, bajulo, Hes.
Ῥομφαία, ας, ἡ, romphæa; gladius; framea, Ph. A ῥέμβω. Unde
Ῥομφίδες, ῶν, οἱ, lora quibus calcei consuuntur.
Ῥόος, contr. ῥοῦς, ῦ, ὁ, fluentum, fluxus. A ῥέω.
Ῥοπαλοφόρειον, ῶ, clavam gesto. Ex ῥόπαλον et φέρω.
Ῥοπαλίζω, fut. ίσω, clava percutio, vel verto tamquam clavam. A ῥόπαλον. Hinc
Ῥοπαλισμὸς, ῦ, ὁ, percussio quæ fit clava. Sed dicitur de tentigine seu satyriasi.
Ῥοπαλοειδὴς, ος, ὁ ϗ ἡ, clavæ similis. Ex ῥόπαλον et εἶδος.
Ῥόπαλον, ε, τὸ, clava, Ph. ῥόπαλα, fustes, Gl. V. A ῥόπω.
Ῥοπαλωτὸς, ὴ, όν, in clavæ speciem formatus, epith. poculi, Dion. C. A præc.
Ῥοπὴ, ῆς, ἡ, præponderatio, libramentum, Ph. momentum, Ph. nutus, Gl. Vet. Ῥοπὰς ἔχεσθαι, vergere ad ruinam, Aristoph. Vesp. 1227. A ῥέπω.
Ῥοπτὸς, ὴ, όν, sorbilis. A ῥόφω. Unde
Ῥόπτρον, ε, τὸ, clava, fustis; (2) marculus seu annulus ostii, lignum incurvum.
Ῥῶς, ῥοὸς, arbuscula qua dam inficiendis coriis serviens; excoriarium.
Ῥώσιος, ε, ὁ, color, qualis est rubricæ Sinopicæ, Lat. russus. A ῥοὰ, cujus granum rubet.
Ῥοφάνω, ῥοφάνειν, Hipp. item
Ῥοφάω, ῶ, Ph. ῥοφῶ, sorbet; idem quod
ΡΟΦΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, sorbeo, sorbillo, haurio. Μισθῷ τρύβλιον ῥοφῆσαι, Arist. Eq. 901. Ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν ἡμιερῶν τριῶν! Id. Pace, 715.
Ῥόφημα, ατος, τὸ, sorbitio, haustus. A præc.
Ῥοφημάτιον, ε, τὸ, sorbitiuncula:
Ῥοφήσις, εως, ἡ, sorbitio, Gl. V. suctus. A ῥοφέω.
Ῥοφητικὸς, ὴ, όν, vim absorbendi habens. Ab eodem.
Ῥοφητὸς, ὴ, όν, sorbilis. Ab eod.
Ῥόφω, pro ῥοφέω, Etym. unde ῥοπτὸς et ῥόμμα.
Ῥοχθέω, ῶ, fut. ήσω, strepitum seu stridorem edo. Od. 5, 402; et 12, 60. A
Ῥόχθος, ε, ὁ, fluctuum strepitus, fluctus. Καπνοῖς ῥόχθοισι θαλάσσης, Nic. Al. 289.
Ῥοχθίζω, idem quod ῥοχθέω, Orph.
Ῥοώδης, ος, ὁ ϗ ἡ, fluidus, fluxus; (2) undosus, fluctuosus. Gl. V. rapidus. A ῥόος.
Ῥώ, moveo, quatio, Steph. unde ἐπιῤῥώσαντο.
Ῥοὼν, ῶνος, ὁ, locus malis Punicis consitus. A ῥοά.
Ῥύαμα, τὸ, custodia, V. L.
Ῥύαξ, ακος, ὁ, profluvium, rivus, proluvium, proluvies, eluvies, Gl. V. rivus. A ῥέω.
Ῥυὰς, άδος, ἡ, qu. dic. defluva, decidua; (2) vitium oculi, quum lacrymæ constanter fluunt; (3) defluvium acinorum; ῥυάδις, vites fructum non retinentes. Ab eod.
Ῥύδδην, adv. pro ῥυδὴν.
Ῥυγγάχιστος, Ar. (vid Thes. Gr. P) tumultus.
Ῥύγχανα, ἡ, nasuta, Gl. V. A ῥύγχος.
Ῥυγχελίφας, αντος, ὁ ϗ ἡ, rostrum elephantinum habens. Ex ῥύγχος.
Ῥυγχίον, ε, τὸ, rostellum. Dim. a ῥύγχος.
Ῥυγχομαχίη, rostro pugnare.
ΡΤ ΤΧΟΣ, ος, τὸ, rostrum, rictus; (2) dicitur tamen et de facie humana.
Ῥύδην, adv. adfluenter, abundanter; (2) vehementer, impetuose, cum vehementi strepitu. A ῥύω. Unde
Ῥυδὶν, ode fuse, adfatim, abunde.
Ῥυὶς, qui fluxit, a. 2. part. pass. v. ῥύω, fluo.
Ῥύσι, libera, 2 sing. præs. imperat. med. Ion. pro ῥύεσο, a verbo ῥύω, servo, libero.
Ῥύζω, latro, allatro, Suid. ῥοίζω, Eust.

'Ρύηθι, *fluxeris*, 2. sing. aor. 2. imperat. pass. verbi ῥύω, *fluo*.
'Ρύημα, ατος, τὸ, intritum, *bellarii genus*. A ῥύω.
'Ρυήναι, aor. 2. inf. pass.
'Ρυήσεται, *fluet*, 3. sing. f. 1. ind. med.
'Ρυηφένεια, et -ίη, ας, ἡ, opulentia, adfluentia divitiarum seu opum, *Nonn. P.* 8, 33. A
'Ρυηφενὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, adfluens opibus, vel servans opus, opulentus. *Callim. in Jov.* 84. Ex ῥύω et ἄφενος.
'Ρυθῆναι, aor. 1. inf. pass verbi ῥύομαι, *liberor*.
'Ρυθμίζω, fut. ίσω, ad numeros aptos redigo, numerorum concinnitatem tribuo; (2) tempero, formo, compono et effingo, recte colloco, moderor, mores informo; ῥυθμισθεὶς, moratus, *Ph.* a. 1. part. pass. Τὶ δαὶ, ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύτην ὅτι; *Soph. Antig.* 324. Καὶ τὰ ἄλλα ῥυθμίζεσι, *Xen.* A ῥυθμός.
'Ρυθμικὸς, ἡ, όν, rhythmicus; (2) numerorum peritus, qui numeros aut modos facit. Ab eodem.
'Ρυθμικῶς, *adv.* ad numerum, modulate.
'Ρυθμιστὴς, ῆ, ὁ, moderator, *Ph.*
'ΡΥΘΜΟΣ, ῦ, ὁ, rhythmus, concinnitas; (2) numerus seu modulus certa dimensione et proportione constans. *Gl. V.* modulus: vid. *Etn.*
'Ρυΐσκομαι, fluo, mano. A ῥύω.
'Ρυκάνη, ης, ἡ, runcina, *Ph.*
'Ρυκανίζω, runcino, *Ph.* A præc.
'Ρῦμα, ατος, τὸ, fluentum; (2) tutamen, munimentum, propugnaculum, defensio, munitio, remedium e mortis periculo hominem conservans; (3) tractus, funis ad remulcum trahendum; (4) examen in trutina. A ῥύω.
'Ρῦμαι, *liberavi*, perf. ind. pass. *Ion.* pro ἔῤῥυμαι, a ῥύομαι, *libero*.
'Ρυμαρχὴς, ου, ὁ, præfectus regionis, magister vici. Ex ῥύμη et ἀρχή.
'Ρυμβίον, ου, ὁ, rotula, quæ agitatur a sagis seu veneficis. Dim. a ῥόμβος.
'Ρυμβονάω, dissipo, disjicio. A
'Ρύμβος, ου, ὁ, rotula; (2) turbo, seu turbinatum quidpiam, quod scutica circumactum sonum reddebat; (3) impetus, motus, vertigo. A ῥίμβω.
'Ρυμβὼν, όνος, idem quod ῥύμβος, *Ap.*
'Ρύμη, ης, ἡ, impetus; (2) vicus, platea. A ῥύω.
'Ρύμμα, ατος, τὸ, purgamentum, sordes, et id quo sordes purgantur, *Ern.* A ῥύπτω.
'Ρυμὸς, ῦ, ὁ, temo currus; (2) lorum, *Il.* 5, 729. A ῥύω.
'Ρυμοτομίω, ῶ, f. ήσω, per vicos partior et seco, in strigas seco. 'Ρυμοτομῶσι δὲ ἰὐδιαιβίτας ἴσα τὸ στρατόπεδον, *Jos.* Ex ῥύμη et τέμνω.
'Ρυμοτομία, ας, ἡ, viarum vicorumque sectio et metatio, partitio in strigas. Ex iisd.
'Ρυμυλκίω, ῶ, fut. ήσω, loris funibusque traho, remulco traho et educo, remulcando traho. Ex ῥῦμα et ἕλκω.
'Ρυμφάνω, et ῥυμφάνομαι, sorbeo, haurio, *Aret.* A ῥοφέω, *sorbeo*.
'Ρύομαι, libero, eripio, *Gl. V.* ῥύσαι, *Gl. V.* aor. 1. imperat. 'Ρύσιαι τέμον δίμας, *Eur. Med.* 388. Τήνδε ῥυσαίμην πέλιν, *Soph. Œd. Tyr.* 72.
'Ρύονται, 3. pl. præs. ind. med. verbi ῥύομαι.
'Ρύοντο, 3. pl. imperf. ind. med.
'Ρυπαίνω, sordido, maculo, sordidum reddo; (2) infamem reddo, famæ alicujus notam inuro; ῥυπαίνομαι, obsolesco, sordesco, *Gl. V.* Οὐ πείθομαι Ἀριστοτέλει ῥυπαίνειν τὸν ἄνδρα βαλομένῳ, *Dion. Hal.* A ῥύπος.
'ΡΥΠΑΠΑΙ, acclamatio nautica.
'Ρυπαρευθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. verbi
'Ρυπαρεύομαι, sordidus sum. A ῥύπος.
'Ρυπαρία, ας, ἡ, sordes, spurcitia, situs, illuvies. Ab eod.
'Ρυπαρὸς, ρὰ, ρὸν, sordidus, illotus, squalidus; *metaph.* avarus. Ab eod.
'Ρυπαρῶς, *adv.* sordide; *metaph.* avare.
'Ρύπασμα, ατος, τὸ, sordes. A
'Ρυπάω, ῶ, sordeo, sordidus sum. *Gl. V.* ῥυπῶ, squaleo; ῥυπέωντα, *Poet.* pro ῥυπάοντα, ῥυπῶντα, part. act. *Arist. Plut.* 266. A ῥύπος.
'Ρυπογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, sordidarum humiliumque rerum pictor. Ex ῥύπος et γράφω.
'Ρυπόεις, όεσσα, όεν, sordidus. A ῥύπος.
'Ρυποκόνδυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, sordidus, valde parcus, qui ne sordes quidem unguium a tonsore purgandas sibi curet. Ex ῥύπος.
'Ρύπον, τὸ, sordes; pl. ῥύπα pro ῥύπες.
'Ρυπόομαι, ῶμαι, obsolesco, sordeo; ῥερυπωμένα, sordidata, perf. part. pass. *Od.* 6, 59. A
'ΡΥΠΟΣ, ου, ὁ, squalor, sordes, *Ph.* proluvies, *Gl. V.* alicubi etiam pro cera sigillari. (A ῥύπτω. *Etn.*)
'Ρυπτὴρ, ῆρος, ὁ, lotor. A ῥύπτω.
'Ρυπτικὸς, ἡ, όν, aptus ad abluendas sordes, abstergendi vim habens. A
'Ρύπτω, sordes eluo, purgo, abstergo; ῥύπτομαι, abstergor, a sordibus purgor. Ἀλλ' ἤδη ποτ' ἰξότης 'γὼ ῥύπτομαι, *Aristoph. Ach.* 17. A ῥύπος.
'Ρυπῶδης, ες, sordidus. Ab eod.
'Ρυσὰ, ᾶς, ἡ, senectus. A ῥύσος.
'Ρῦσαι, 2. sing. aor. 1. imperat. med. verbi ῥύομαι.
'Ρύσαιτο, 3. sing. aor. ejusd. in opt.
'Ρύσασθαι, *liberasse*, aor. idem in infin.
'Ρυσάσθω, 3. sing. aor. ejusd. in imperat.
'Ρυσὴ, ῆς, ἡ, rugarum sulcus; (2) senectus.
'Ρύσθαι, perf. inf. pass. *Ion.* pro ἐῤῥῦσθαι, a ῥύομαι, *liberor*.
'Ρυσθῶ, aor. 1. conj. pass verbi ejusd.
'Ρυσιάζω, f. άσω, pignoris loco capio. Ἄψομαι, κὲ ῥυσιάζω, *Eur. Ion.* 525. 'Ρυσιάζομαι λόγῳ, *Ib.* 1449. opprimor sermone, i. e. verbis tanquam pignore me tibi devincire studeo. A ῥύσιον.
'Ρυσίδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, epith. Dei tutelaris qui aliquo loco colitur, et propterea eum tuetur.
'Ρυσίδιφρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui trahendo currum regit. Ex ῥύω et δίφρος.
'Ρύσιμον, ου, τὸ, ruta, *Nicand.* A ῥύω, quod a venenis ῥύεται, i. e. *liberat*.
'Ρύσιμος, η, ον, idem quod ῥυσσαλίος, *Nic.*
'Ρύσιον, ου, τὸ, quod pro alicujus liberatione datur; unde et donum, quod Diis dabatur pro restituta valetudine aut conservata salute; (2) quod loco ejus, quod aut debetur nobis, aut ereptum est, vel retinetur, vel aufertur, ut pignora quæ capiuntur, ut præda, quæ in hostico agitur, *Ern.* Il. 11, 673. A ῥύω.
'Ρύσιος, ια, ιον, liberandi vim habens.
'Ρυσίπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, a labore liberans, laboris molestiam sublevans. Ex ῥύω et πόνος.
'Ρυσίπτολις, et ῥυσίπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, urbem seu civitatem servans, seu liberans.
'Ρύσις, εως, ἡ, liberatio, redemptio. A ῥύομαι.
'Ρῦσις, εως, ἡ, fluxus; (2) phiala. A ῥύω.
'Ρύσκω, seu ῥύσκομαι, tueor, e periculo conservo, *Il.* 24, 730. A ῥύομαι.
'Ρυσμὸς, ῦ, ὁ, rerum series, tractus. A ῥύω.
'Ρυσόω, ῶ, fut. ώσω, rugo, corrugo. A
'Ρυσὸς, ἡ, όν, rugosus. A ῥύω.
'Ρυσσαίνω, rugo, corrugo; *pass.* senesco. 'Ρυσσαίνηται ἕλκα, *Nic. Al.* A ῥύσος.
'Ρυσσαλίος, ία, ίον, rugosus. Ab eod.
'Ρύσσημα, τὸ, ruga, pellis in rugas contracta, *Suid.*
'Ρυσσόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, rugosum fructum ferens; (2) qui rugosis est surculis. Ex ῥυσὸς et καρπός.
'Ρυσσὸς, ἡ, όν, idem quod ῥυσός. Hinc
'Ρυσσότης, ητος, ἡ, rugositas.
'Ρυσσόω, ῶ, fut. ώσω, idem quod ῥυσόω.
'Ρυσσώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, idem quod ῥυσσός.
'Ρύσαγμα, ατος, τὸ, violenta tractio; (2) vis mulieri illata, compressio. A
'Ρυσάζω, f. ξω, trahendo capto, traho; unde, pignus capio, vim fœminæ facio; ῥυσάζεσκον, trahebant, imperf. *Ion.* pro ἐῤῥύσαζον, *Il.* 24, 755. 'Ρυσάζοντας ὁμῶς, *Od.* 319. A ῥύω. Hinc
'Ρυσακτὴς, ύος, ἡ, tractio, violentia, raptus.
'Ρύστης, ου, ὁ, liberator, *Gl. V.* A ῥύω.
'Ρυτὰ, ῶν, τὰ, habena, frænum, quo equus trahitur. Ab eod.
'Ρυταγωγὸς, ου, ἡ, lorum, quod fræno inseritur, et quo equus ducitur, habena. Ex ῥυτὰ et ἀγωγὸς, *ductor*.
'Ρυταίνω, fœdo, convitior, *V. L.*
'Ρύτη, ης, vel ῥυτὴ, ῆς, ἡ, ruta, *Nic. Al.* 306. A ῥύω.
'Ρυτὴρ, ῆρος, ὁ, retinaculum habenæ; (2) custos, defensor. (1) σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος, effusis habenis currere, *Soph. Œd. Col.* 900. Ἐν δὲ ῥυτῆρσι πάνυσθεν, *Il.* 16, 475. Ab eod.
'Ρυτιδόφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, corticem rugosum habens, ipse cortex rugosus. Ex ῥυτὶς et φλοιός.
'Ρυτιδόω, ῶ, f. ώσω, corrugo, in rugas contraho; ἐῤῥυτιδωμένος, corrugatus, rugosus, perf. pass. part. Τὴν ὄψιν ἐῤῥυτιδωμένος, *Luc.*
'Ρυτιδώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, rugosus. A ῥυτὶς.
'Ρυτίδωμα, ατος, τὸ, corrugatio, rugæ.
'Ρυτίδωσις, εως, ἡ, idem. A ῥυτιδόω.
'Ρυτίζω, rugo, *Gl. V.* A ῥυτὶς.
'Ρυτὶς, ίδος, ἡ, ruga. A ῥύω, *traho*.
'Ρύτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἔῤῥυτο, vel 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *per Sync.* pro ἐῤῥύσατο, a ῥύομαι, *liberor*.
'Ρυτὸν, ῦ, τὸ, poculi genus, superne lati, infra acuti. Κυμβία, καὶ ῥυτὰ, καὶ φιάλας ὀνομάζων, *Demosth. contra Midiam.* A ῥύω.
'Ρυτὸς, ἡ, όν, tractus; (2) fluidus, fluxus.
'Ρύτρον, τὸ, idem quod ῥύσιον.
'Ρύτωρ, ορος, ὁ, tractor; (2) custos, servator, adjutor. A ῥύω.
'Ρύψις, εως, ἡ, purgatio. A ῥύπτω.
'Ρύω, fluo, *Gl. V.* a. 2. pass. ἐῤῥύην, fluxi; part. ῥυείς· inf. ῥυῆναι. Hinc
'Ρυώδης, ες, fluidus, humidus.
'Ρωὰ, ᾶς, ἡ, pro ῥοιά.
'Ρωϊκώτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix literam ῥῶ pronunciare potest. A ῥῶ.
'Ρωγαλέος, έα, έον, fissus, fractus, ruptus. Χαλκῷ ῥωγαλέον, ruptum fero, *Il.* 2, 417. *Nonn. P.* 6, 13. A ῥώξ. Unde
'Ρωγὰς, άδος, ἡ, lacera, fracta, rimosa; (2) locus abruptus et præceps; (3) rima terræ. Ab eod.
'Ρωγὴ, ῆς, ἡ, fissura. Ab eod.
'Ρωγματίας, ου, ὁ, qui in fissuris, cavernis habitat; idem quod ῥηγματίας.
'Ρωγμὴ, ῆς, ἡ, rima; (2) divisio calvariæ superficiaria. A ῥώξ.
'Ρωγμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod. Χὰ λίθος ἰς ῥωγμὸν κοιλαίνεται, *Bion. Fragm.* 5.
'Ρώδης, pro ῥοώδης, *Plut.*
'ΡΩ'ΘΩΝ, ωνος, ὁ, naris, nasus, *Nic.* 213.
'Ρῶμα, ατος, τὸ, vis, impetus. A ῥωννύω.
'Ρωμαΐζω, fut. ίσω, Romanis faveo. A
'Ρωμαϊκὸς, ἡ, όν, Romanus, Latinus.
'Ρωμαῖος, αία, αῖον, idem. A ῥώμη.
'Ρωμαῖς, ίδος, ἡ, Romana.
'Ρωμαϊστὶ, *adv.* Romane, Latine.
'Ρωμαλίος, έα, έον, robore præditus, robustus. Προβάτων ἀποκίρας τὰ ῥωμαλία, *Alciphr.* 3, 41. A ῥώμη. Hinc
'Ρωμαλιότης, ητος, ἡ, robur.
'Ρωμαλιόω, ῶ, f. ώσω, robustum reddo, firmo; ῥωμαλιῶμαι, robur et vires acquiro. A
'Ρώμη, ης, ἡ, robur, vis, vires.
'Ρώμη, ης, ἡ, Roma.
'ΡΩΝΝΥΩ, vel ῥώννυμι, fut. ῥώσω, confirmo, roboro. Hinc ῥώννυμαι, corroboror; reficior, recreor, valesco; ἔῤῥωμαι, perf. valeo, prospera valetudine fruor; ἐῤῥωσο, vale; imperat. perf. ἐῤῥωμένος, part. corroboratus, confirmatus, confirmatus animo, qui animo est forti, robustus, valens, validus; et ἐῤῥωμένως, *adv.* robuste, firmiter, vehementer, fortiter, forti animo, valenti et forti corpore. 'Ρώσας τὸ σῶμα διαγωνίσασθαι, *Plut.* τὰς πόλεις, *Id.*
'Ρώοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐῤῥώοντο, a ῥώω, *valio*.
'Ρὼξ, ῥωγὸς, ἡ, vel etiam ὁ, fissura; (2) scala; (3) acinus, granum, bacca; pro ῥάξ. (4) phalangium quoddam ab acini similitudine, *Nic. Th.* 716. A ῥηγνύω.
'Ρώομαι, agitor, ruo. Hinc ῥώοντ', imperf. pro ῥώοντο, ἐῤῥώοντο, *Il.* 11, 50.
'Ρωπὰς, άδος, ἡ, planta quædam flexilis, *Hes.* A ῥώψ.

'Ρωπίδιον,

Ῥωτιύειν, vilia scruta vendere. A ῥῶτος.
Ῥωπήιον, ε, τὸ, locus virgultis plenus; ῥωπήϊα, virgulta. A ῥώψ.
Ῥωπίζω, miscellaneam condituram facio, confundo; (2) indocte et stolide aliquid facio A ῥῶπος.
Ῥωπικὸς, ἡ, ὸν, vilis et parvi pretii; (2) speciem inanem habens. Ab eod.
Ῥώπιον, ε, τὸ, molle virgultum. Ab eod.
Ῥωποπερπερηρέρας, ε. ὁ, futilis et vanus homo. A
Ῥωποπερπερὶς, ut ῥωποπερπερὴ φράσις, futilis et inanis locutio, *R.*
Ῥωποπωλέω. ῶ, viles et minutas variasque merces vendo. A
Ῥωποπώλης, ε, ὁ ϗ ἡ, scrutarius, seu rerum minutarum venditor. A
Ῥῶπος, ε, ὁ, et ῥῶπον, ε, τὸ, merx parvi pretii; (2) sarcina omnifaria, fasciculus e variis iisque nullius momenti rebus colligatus. A ῥώψ.
Ῥωρὸς, ρὰ, ρὸν, vehemens. A ῥώννυμι.
Ῥώσει, *roborabit*, 3. sing. f. 1. ind. act. v. ejusd.
Ῥωσθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ῥώννυμι pro ῥῶσαι, *roboro.*
Ῥῶσις, εως, ἡ, firmitudo, robur, vires. *Ph.* incolumitas, sanitas, valetudo; (2) corroboratio, confirmatio. A ῥώννυμι.
Ῥωτὴρ, ῆρος, ὁ, malleus Ab eod.
Ῥωτήριον, ε, τὸ, impetus, incitatio; (2) ad roborandum valens. Ab eod.
Ῥωτικὸς, ἡ, ὸν, vehemens; (2) corroborans, corroborandi vim habens. Ab eod.
Ῥωτάζω, literam ῥῶ sæpius itero. A ῥῶ.
Ῥωταχίζω, idem et ab eod. Hinc
Ῥωταχισμὸς, ῦ, ὁ, frequens literæ ῥῶ repetitio.
Ῥωχμὴ, ῆς, ἡ, idem quod
Ῥωχμὶς, ῖ, ἡ, scissura, fissura, rima, hiatus. A ῥήσσω. *Il.* 23, 420.
ΡΩ'ΧΩ, dentibus fremo.
Ῥὼψ, ῥωπὸς, ὁ, merx, nullius momenti; (2) virgultum. A ῥέπω.
ΡΩ'Ω, roboro, sed pro eo usurpatur ῥώννυμι, vel ῥωνύω, ῥώομαι, agitor, et *med.* ruo, irruo, festino. Hinc ῥώοντο, ἐῤῥώοντο, *Il.* 11, 50. Τοῖσι ἡγήτορες ῥώοντο, operam strenuam navabant, *Il.* 16, 166. Κεῖται δ' ἐῤῥώοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο, fortiter movebantur, *Id.* 23, 367. Νύμφαι ἀμφὶ Ἀχιλλῆϊ ἐῤῥώσαντο, *Id.* 24, 616. Πολλοὶ δ' ἥρωες ἀχαιοὶ τιύχεσιν ἐῤῥώσαντο περὶ σπυρὴν, *Odyss.* 24, 69.

Σ.

Sive ut majusculum rectius pingitur, C, decima octava litera, Σῖγμα, ab Hebr. Samech; (2) nota numeralis valens *ducenta*, et cum virgula inferne apposita *σ, ducenta millia.*
Σὰ, nom. pl. n g. a. σὸς, *tuus.*
Σαβάζιος, ε, ὁ, Sabazius, cognomen Bacchi. A σαβοῖ.
Σαβάζειν, bacchari, bacchantes imitari σαβοῖ clamitando; (2) motu indecoro persultare.
Σαβαϊαὶ, ῶν, αἱ, Dionysiacæ, Thyadum modo bacchantes. A præc.
Σοβαρὸς, ἡ, ὸν, purulentus, rancidus, cariosus.
Σαβαρῶς, *adv.* acerbe, aspere, duriter, *Hes.*
Σά'ΒΑΝΟΝ, ε, τὸ, sabanum, pannus vel linteum asperius, siccandis balneis aptum.
Σαβασμὸς, ῦ, ὁ, vociferatio bacchantium. A σαβάζω.
Σαβαὼθ, exercitus Vox Hebr. ἄκλιτος.
Σαββατίζω, septimo die requiesco, ferior, sabbatum more Judæorum servo. A σάββατον.
Σαββατισμὸς, ῦ, ὁ, sabbatismus, quies. A præc.
Σά'ΒΒΑΤΟΝ, ε, τὸ, septimus quisque dies quieti ab omnibus operibus destinatus; (2) hebdomas; (3) festum Judæorum quodvis; (4) quies. Vox Hebr. *Gl. V.* sabbata.
Σαββαὼθ, idem quod σαβαὼθ.
Σαβοὶ, ῶν, οἱ, Baccho initiati; Bacchi sacerdotes, *item* loca Baccho consecrata.
ΣΑΒΟΙ, vox bacchantium, quam voci ἰὺοῖ fere subjungebant.
Σαγάπηνοὶ, τὸ, herba succi similis ferulæ.
ΣΑ'ΓΑΡΙΣ, εως, ἡ, bipennis sive ensis Amazonicus; (2) gladius Persicus; (3) securis.
Σάγη, ης, ἡ, id quod asinis seu mulis insternitur, ut tegmen, clitella, &c. (2) vestis militaris, vel quivis habitus externus. *Æschyl. Coeph.* 558. A σάττω.
Σαγηνεία, ας, ἡ, inclusio in sagena, piscatus per sagenam. A σαγηνεύω.
Σαγηνεὺς, ῆος, ὁ, qui sagena utitur, piscator. A σαγήνη.
Σαγηνευτὴς, ῆρος, ὁ, idem: et
Σαγηνυτὴς, ῦ, ὁ, idem. A
Σαγηνεύω, f. εύσω, sagena includo vel irretio, verriculo piscor, irretio; *item*, corona cingo urbem, saltum indagine cingo. A
Σαγήνη, ης, ἡ, sagena, verriculum, genus retis piscatorii. A σάττω.
Σαγηνοβόλος, ε, ὁ ϗ ἡ, sagenam jaciens, piscator. Ex σαγήνη et βάλλω.
Σαγηνίδωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, sagenæ alligatus. Ex σαγήνη et δέω, *ligo.*
Σαγηφορέω, ῶ, sagum fero, sago utor. Ex σάγος et φέρω.
Σάγιον, ε, τὸ, lodix, *Gl. V.* A σάγος.
Σάγμα, ατος, τὸ, onus jumenti sarcinarii, clitellæ; (2) congeries stipata, acervus; (3) theca scuti et aliorum armorum, involucrum, tegmen. A σάττω. Hinc
Σαγμάρια, scil. ἱππόζυγια, jumenta, quibus sagmata seu clitellæ imponuntur.
Σαγοειδὴς, ἐς, sago similis.
Σά'ΓΟΣ, ε, ὁ, sagum. *Vox Lat.*
ΣΑΘΕ'ΡΙΟΝ, ε, τὸ, animal quadrupes e mari victum quærens.
Σαθεύω, foveo, *V. L.*
Σά'ΘΗ, ης, ἡ, membrum virile.
Σάθραξ, ὁ, pediculus. A
Σαθρὸς, ρὰ, ρὸν, putris, flaccidus, marcidus, vietus; (2) debilis, fragilis, quassus, futilis, frivolus; (3) vitio aliquo occulto laborans, et *in neut.* vitium ipsum. A σάπω. Vid. *Ern.*
Σαθρότης, ητος, ἡ, debilitas, infirmitas; fragilitas, *Gl. V.* A præc.
Σαθρόω, ῶ, f. ώσω, marcidum reddo, debilito, quasso, *Gl. V.* σαθρῶμαι, quassor, macresco; σεσαθρωμένος, quassatus, *Gl. V.* perf. part. pass. Ab eod. Hinc
Σάθρωμα, ατος, τὸ, labes, ruina, vitium.
Σαθρῶς, *adv.* debiliter. A σαθρός.
Σάθων, ωνος, ὁ, idem quod σάθη· (2) bene vasatus.
Σαϊνίδωρος, ε, ὁ ϗ ἡ, donis blandiens. Ex σαίνω et δῶρον.
Σαίνουτι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro σαίνωσι, a verbo σαίνω, *adulor.*
Σαινὴς, ῆος, ἡ, idem quod
Σαίνων, ονος, ὁ ϗ ἡ, caudam movens; (2) blandiens cauda. Ex σαίνω et οὐρά.
Σαίνω, *proprie*, moveo, quatio; (2) hio, ore hio; (3) adulor, blandior, *Gl. V.* (4) delecto; (5) delinio; (6) perturbo. Σαίνει μ' ἔννυχος φευστωρία, *Eur. Rhes.* 55. Σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι, 1 *Thes.* 3, 3. Λύκοι κρατερώνυχες ἠδὲ λέοντες σαῖνον, *Od.* 10, 219. A σείω, *moveo.*
ΣΑΊΡΩ, f. σαρῶ, hio, ore hio; unde rideo, irrideo; *item* de canibus; (2) scopis purgo, verro; (3) orno. Hinc σίσηρα, ore sum hianti et aperto, perf. med. Σαίρεσιν οἱ δῶμα, περικίσιν τ' ἐφιτάναι, *Eur. Hec.* 869.
Σάκανδρος, ε, ὁ, pudendum muliebre, *Aristoph. Lys.* 830. Ex σηκὸς et ἀνήρ.
Σακίλλα, et σακίλλιον, saccus, sacculus, *Hes.*
Σακίσταλος, ε, ὁ ϗ ἡ, scuti vibrator, bellicosus, fortis. Ex σάκος et σάλλω.
Σακισφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, scutum ferens, scutifer. Ex σάκος et φέρω.
Σακιύω, depopulor, *V. L.*
Σακίτην, *stabularium*, acc. sing. *Dor.* pro σηκίτην, a σακίτης. A σηκὸς, *stabulum.*
Σακκιλίζω, fut. ίσω, idem quod
Σακκίνω, et σακιύω, vel
Σακκίω, ῶ, fut. ήσω, per saccum transmitto, colo. A σάκκος.
Σακκίζω, f. ίσω, et σακίζω, idem et ab eod.
Σάκκιον, ε, τὸ, sacculus. Dim. ab eod.
Σακκίας οἶνος, vinum per saccum transmissum, *Eurip.*
Σάκκινος, mollis, debilis, *Nic.*
Σακκοστόλκος, ε, ὁ, saccarius, *Gl. V.* qui saccos conficit. Ex σάκκος et στέλλω, *necto.*
Σά'ΚΚΟΣ, ε, ὁ, saccus; (2) cilicium; (3) colum, e linteo ad percolandum vinum.
Σακκοφορέω, ῶ, saccum fero; (2) cilicio sum indutus.
Σακκοφορία, ας, ἡ, sacci gestatio. A
Σακκοφόρος, ε, ὁ, ἡ, saccum ferens. A φέρω.
Σάκος, εος, τὸ, clypeus, scutum, *Gl. V.* (2) saccus, antiqua et vera scriptura.
Σάκτας, ε, ὁ, saccus; (2) genus arundinis, *Poll.* A σάττω.
Σακτὴρ, ῆρος, ὁ, idem et ab eod.
Σακτὸς, ὴ, όν, in thesauris repositus, reconditus. Ab eod.
Σάκτωρ, ορος, ὁ, onerans, implens. Ab eod.
Σά'ΚΧΑΡ, αρεως τὸ, saccharum; melius
Σάκχαρι, et Σάκχαρον, ε, τὸ, idem.
Σακχυφάντης, ε, ὁ, saccorum contextor; (2) reticulorum muliebrium textor.
Σαλαγίω, quatio; (2) strepo; (3) turbo. A
Σαλάγη, clamor, strepitus, *Hes.* A
ΣΑΛΑ'ΓΕΙΝ, stuprare; (2) quatio, agito.
Σαλαΐζειν, lamentari. A σαλάω.
ΣΑΛΑ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, pauper opulentiam simulans, jactabundus; *Lat.* salax.
Σαλακωνεία, vel σαλακωνία, ας, ἡ, simulatio divitiarum in paupertate; (2) pecuniarum profusio illegitima et superflua; (3) mollities, deliciæ, luxus. A
Σαλακωνεύω, f. εύσω, opes jacto in paupertate; (2) sumptus facio, ubi non decet; (3) delicias facio, mollitie diffluo. A σαλάκων.
Σαλακωνίζω, idem, et ab eod.
ΣΑΛΑΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, salamandra, animal lacertæ figura. Hinc
Σαλαμάνδριος, ε, ὁ ϗ ἡ, ad salamandram pertinens.
ΣΑΛΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, fenestra, *Lycophr.*
ΣΑΛΑ'ΣΣΩ, vel σαλάττω, f. ξω, moveo, concutio, ut modium; (2) impleo largiter, ut diffluat. A σαλεύω.
Σαλάω, ῶ, fut. άσω, idem quod præc.
Σάλγαμα, τὰ, quæcunque in vasis condita servantur ad usum nostrum, *V. L.*
Σαλευθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass. verbi
Σαλεύω, f. εύσω, idem; (2) labefacto, moveo; (3) *dicitur et neutraliter*, ut bello, periculo jactari, in periculo esse, σαλεύειν ἐπὶ πολέμῳ, ἐν ἰσχάτοις, *Gl. V. Ph.* Σαλεύει πόλις, *Eur. Rhes.* 248. A σάλος. Hinc
Σάλευμα, τὸ, idem quod
Σά'ΛΟΣ, ε, ὁ, salum, locus profundus maris; (2) jactatio ejus qui navigat, fluctuatio; (3) *metoph.* cura, dubitatio, &c.
Σάλη, ἡ, cura, *Hes. E. M.*
Σαλῦσθαι, curiose incedere, et accurate, *Steph.*
Σά'ΛΠΗ, ης, ἡ, piscis; *Lat.* Salpa.
Σαλπιγγολογχυπανδαὶ, qui tuba, hasta barbaque formidabiles sunt. Vox comica, *Arist. Ran.* 183. Ex σάλπιγξ, λόγχη, et ὑπάνη.
Σαλπίγγω, f. ξω, tuba cano, buccino, *Il.* 21, 388. A σάλπιγξ. Hinc
Σαλπιγκτὴς, ῦ, ὁ, buccinator, tubicen, *Gl. V.* liticen; σαλπιγκταὶ, tubicines, *Ph.*
Σά'ΛΠΙΓΞ, ιγγος, ἡ, tuba, buccina, *Gl. V.* et lituus; (2) classicum; (3) avis quædam; (4) piscis quidam. Ἴαχε σάλπιγξ, *Il.* 18, 219. Hinc
Σαλπίζω, f. ίσω, tuba cano, buccino. Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε, *Apoc.* 11, 15.
Σαλπίσης, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi σαλπίζω.
Σάλπισμα, ατος, τὸ, tubæ sonus, tubæ clangor. A σαλπίζω.
Σαλπιστὴς, ῦ, ὁ, tubicen, tuba canens; σαλπισταὶ, classicarii, *Ph.* Ab eod.
Σάμαινα, ης, ἡ, navigii genus bireme. Ὑπερῳὸς

κρωρὸς μὲν τὸ σίμωμα, κοιλωτέρα δὲ ἡ γαστρὶδής, *Plut. in Pericl.* 26.

Σαμαίνεται, 3. sing. præs. ind. pass. *Dor.* pro σημαίνεται, a σημαίνω, *significo.*

Σαμὰξ, butomus juncus aut gramen, crates, sporta, *Poll.*

Σάμβαλα, calceamenta, ut σάνδαλα, *Hes. Æol.*

ΣΑΜΒΥ΄ΚΗ, ης, ἡ, vel σαμβύκης, ου, ὁ, sambuca, instrumentum musicum; (2) machina oppugnandis urbibus idonea, *Polyb.*

Σαμβυκιστὴς, οῦ, ὁ, qui canit sambuca; quasi a σαμβυκίζω. Hinc fœm.

Σαμβυκίστρια, ας, ἡ, quæ canit sambuca. Οἱ νίκαι χαμαιτύπαις ἢ σαμβυκιστρίαις ἐπισαθμεύμεναι, *Plut.*

Σάμος, locus celsior, *ap. Vet. Gr. Strab.*

Σαμφόρας, ου, ὁ, equus literam σὰν vel σῖγμα armo inustam ferens. Ex σὰν et φέρω.

Σαμψυχίζω, f. ίσω, sampsuchi odorem habeo.

Σαμψύχινος, ίνη, ινον, sampsuchinus, e sampsucho confectus. A

ΣΑ΄ΜΨΥΧΟΝ, ου, τὸ, sampsuchum, *herba*, Plin. *Angl.* MARJORAM.

Σὰν, τὸ, litera σῖγμα, *apud Dores.*

ΣΑΝΔΑ΄ΛΙΟΝ, ου, τὸ, sandalium, *Gl. V.* solea.

Σανδάλισκος, ὁ, idem. Dim. ejusd.

Σανδαλοθήκη, ἡ, sandaliorum repositorium.

Σάνδαλον, ου, τὸ, sandalium.

ΣΑΝΔΑΡΑ΄ΚΗ, ης, ἡ, cibus quidam apum.

ΣΑΝΔΑΡΑ΄ΧΗ, ης, ἡ, sandaracha, gummi sive succus concretus terreusque.

Σανδαραχίζω, sandaracham colore imitor. A præc.

Σανδαράχινος, ίνη, ινον, sandarachinus, e sandaracha confectus, sandaracham referens. Πίμπτῳ δὲ σανδαρακινοί, *Herod.* 1, 98.

ΣΑ΄ΝΑΤΞ, υκος, ἡ, cerussa rufa et usta, sandyx.

Σανίδιον, ου, τὸ, tabella, tabulæ, catalogus. Dim. a σανίς. Unde

Σανιδόω, ῶ, f. ώσω, contabulo, tabulis sterno.

Σανιδώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, tabulæ seu asseri similis; (2) cui scapulæ instar alarum protuberant. Ab eod.

Σανίδωμα, ατος, τὸ, tabulatum, pulpitum, *Ph.* laquear, *Gl. V.* A σανιδόω. Unde

Σανιδωτὸς, ὴ, ὸν, tabulatus, contabulatus.

ΣΑΝΙ΄Σ, ίδος, ἡ, tabula, asser, tabula, cui maleficos alligabant. Hinc σανίδες, tabulæ, quibus leges et similia inscribebantur; asseres, *Gl. V. item*, catalogus.

ΣΑ΄ΝΝΑΣ, vel σάννος, ου, ὁ, stultus, fatuus. (A σαίνω, *Ern.*)

ΣΑΝΝΙ΄ΟΝ, ου, τὸ, penis, cauda, hasta.

Σαννίων, sannio, histrio ille, cujus partes sunt dicteriis et sannis jaciendis risum movere, *Ern.*

ΣΑ΄ΝΤΑΛΟΝ, santalum, *arbor.*

Σάοι, 3. sing. præs. opt act verbi σάω.

Σάος, ου, ὁ, salvus, incolumis, sospes, ut σόος.

Σασίμβροτος, ου, ὁ ἢ ἡ, homines servans. Ex σάω et βροτός.

Σαοφρονίω, ῶ, modestus, temperans sum; (2) castus et pudicus sum. Ἡ δὲ σαοφροσύνη, ἄφυκτος εἶμι μόνον, *Epigr.* A σαόφρων.

Σαόφρασιν, dat. pl. cum ν, a σαόφρων, *prudens.*

Σαοφροσύνη, ης, ἡ, temperantia. Ab eod.

Σαόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, cui mens est sana, temperans, prudens, ut σώφρων, *Il.* 21, 462. Ex σάος et φρήν.

Σαόω, ῶ, f. ώσω, servo, salvo; ἐσάωσιν, aor. 1. servavit. *Il.* 21, *ult.* A σάος.

Σαπίσης, *putrefactæ*, gen. sing. aor. 2. part. pass. verbi σήπω.

ΣΑΠΕ΄ΡΔΗΣ, ου, ὁ, saperda, *piscis.*

Σαπρία, ας, ἡ, putredo. A σαπρὸς.

Σαπρίας, ου, ὁ, ut οἶνος σαπρίας, vinum herbis in eo putrescentibus seu marcescentibus conditum. Ab eod.

Σαπρίζω, f. ίσω, putreo, marceo; (2) putridum oleo, vel reddo. Ab eod.

Σαπρόκνημος, ου, ὁ ἢ ἡ, cui marcidæ sive putridæ sunt tibiæ, *Aristoph.* Ex κνήμη.

Σαπρὸς, ρὰ, ρὸν, putris, mucidus, rancidus; (2) fœdus, obscœnus; (3) nugatorius, nugax, nullius pretii; (4) obsoletus, cascus, *Ph.* Πᾶν ὁ, μὴ τὴν ἰδίαν χρείαν πληροῖ, σαπρὸν λίγομεν, *Chrysost.* A σήπω.

Σαπρότης, ητος, ἡ, putredo, rancor, *Gl. V.* nugacitas, *Ph.* A præc.

ΣΑ΄ΠΦΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, sapphirus, *gemma.*

Σαπφικὸς, ὴ, ὸν, Sapphicus. A Σαπφώ.

Σάπων, ονος, ὁ, sapo, *Gl. V.*

Σαπὼν, a. 2. part. act. verbi σήπω, *putrefacio.*

Σαπώνιον, τὸ, Dim. A σαπών. *Sch. Theocr.*

ΣΑΡΑ΄ΒΑΡΑ, ων, τὰ, Sarabara, tibialia Persica, vel alia pars vestitus, *ap. Daniel.* (Vox Arab.)

ΣΑ΄ΡΒΟΣ, ου, ὁ, pudendum muliebre, *Suid. Hes.*

Σαραπεῖον, et -πεῖον, templum Serapidis.

Σαράπις, ιδος, ὁ, Serapis, Deus Ægyptiorum.

Σάραπος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui magnis est pedibus et eos velut trahit. Ex σαίρω et πῦς.

Σαράπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

ΣΑΡΓΑ΄ΝΗ, *Attice* σαργάνη, ης, ἡ, sporta, cista; (2) vinculum.

Σαργῖνοι, οἱ, pisces gregales, *V. L.*

ΣΑ΄ΡΓΟΣ, vel σαργὸς, ου, ὁ, sargus, *piscis, Gl. V.* sargulus. Dicitur et σαργῖνος.

Σαρδάζειν, Sardonium, scil. risum, ridere. A Σαρδώ.

Σαρδόνιον. Μείδησε δὲ θυμῷ Σαρδάνιον, *Od.* 20, 303. Vide Σαρδόνιος.

Σάρδιες, ων, οἱ, Sardes, urbs Lydiæ princeps.

Σάρδινος, vel σάρδιος, ου, ὁ, scil. λίθος, Sardius, *gemma.* A Σαρδώ.

Σάρδιον, ου, τὸ, lapis Sardius. Ab eod.

Σάρδιος, ου, ὁ· vide Σάρδινος.

Σαρδόνιος, ου, ὁ, Sardonius. Hinc γέλως Σαρδόνιος, Sardous risus, i. e. amarulentus, insanus, fictus, hominem enecans ab herbis sardois, *ap. Virg.* A Σαρδώ.

Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, Sardonyx, *gemma.* Ex Σάρδιος et ὄνυξ, *unguis*, quod colore suo unguem humanum referat.

ΣΑΡΔΩ΄, όος, vel Σαρδὼν, όνος, ἡ, Sardinia, *insula.*

Σαρδωνίζω, idem quod σαρδάζω.

Σαρδωνικὸς, ὴ, ὸν, idem quod Σαρδόνιος.

Σαρδώνιος, ία, ιον, vel Σαρδόνιος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem.

Σαρδῶος, ώα, ῶον, idem et ab eod.

Σαρεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi σαίρω, *verro.*

Σάρι, τὸ, planta quæ nascitur circa Nilum.

ΣΑ΄ΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, sarissa, hasta Macedonica.

Σαρισσοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, sarissam ferens.

Σαρκάζω, f. άσω, carnes detraho; (2) diducto rictu irrideo. Οὐδ' οἱ Μιγαρῆς δρῶσ' ἐδίην, ἕλκωσι δ' ὄμως, γλισχρότατα σαρκάζοντες, *Aristoph. Pace*, 480. Σαρκάζουσι τὰ ἀμφὶ δοντα τῶν προσφάγων, *Hipp.* A σάρξ.

Σαρκασμὸς, οῦ, ὁ, irrisio amara, inimica subsannatio. A præc. n. 2.

Σαρκαστικὸς, ὴ, ὸν, sarcasticus; (2) qui sarcasmis uti solet. Ab eod.

Σαρκαστικῶς, *adv.* sarcastice, amarulente, irrisione.

Σαρκίδιον, ου, τὸ, caruncula. Dim. a σάρξ.

Σαρκίζω, fut. ίσω, carnes carpo, carnes vello, detraho. A σάρξ.

Σαρκικὸς, ὴ, ὸν, carnalis, carneus, corporeus. *In S. S.* (1) imperfectus, debilis, imbecillus; (2) corruptus, pravus, impius. Ab eod.

Σαρκικῶς, *adv.* carnaliter.

Σάρκινος, ίνη, ινον, carne constans, carneus; (2) qui est crasso corpore. A σάρξ.

Σαρκίον, ου, τὸ, caruncula; (2) per contemtum de corpore humano. Dim. a σάρξ.

Σαρκοβόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, carnivorus, *Ph.* carnifex. Ex σάρξ et βορὸς, *edax.*

Σαρκογενὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, a carne natus seu profectus. Ex σάρξ et γίνομαι.

Σαρκοδαὴς, ὲς, carnivorus. A δαίω. *Orph.*

Σαρκοειδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, carni similis, carnis figuram habens. Σαρκοειδέστερον τῶν λειπτῶν ἐντέρων τὸ κῶλον, *Aret.* Ex εἶδος.

Σαρκοθλάσματα, ων, τὰ, carnis contusiones.

Σαρκοκήλη, ης, ἡ, carnosus ramex, genus herniæ.

Σαρκοκόλλα, ης, ἡ, carnis gluten, lacryma arboris Persicæ.

Σαρκολαβὶς, ίδος, ἡ, vel σαρκολάβος, ου, ὁ, forceps ad particulas carnis prehendendas, instrumentum chirurgicum. Ex σὰρξ et λαμβάνω.

Σαρκολάτρης, ου, ὁ ἢ ἡ, qui carnem colit et adorat.

Σαρκολιπὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, quem caro reliquit, carne nudatus, extenuatus, macer, exilis. Ex σὰρξ et λείπω.

Σαρκοπαγὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, carne concretus, carnosus, densus. Ex eod. et πήγνυμι.

Σαρκοποιέω, carnem facio; *in pass.* caro fio, homo fio. A

Σαρκοποιὸς, ὸν, carnem efficiens, gignens, alens. Ex σὰρξ et ποιέω.

Σαρκόπυον, τὸ, pus carnosum, velut cum pulmones purulenti fiunt et exspuuntur.

Σαρκοπυώδης, ες, idem et ex iisd.

Σαρκόῤῥιζος, ου, ὁ ἢ ἡ, carnosam radicem habens. Ex σὰρξ et ῥίζα.

Σαρκοσχίζω, carnem conscindo.

Σαρκοτροφίω, ῶ, fut. ήσω, carnem alo, cutem bene curo. Ex σὰρξ et τρέφω.

Σαρκοφαγέω, ῶ, fut. ήσω, carnem edo, carne vescor. *Gl. V.* σαρκοφαγῶ, excarnifico.

Σαρκοφαγία, ας, ἡ, carnium esus. A

Σαρκοφάγος, ου, ὁ ἢ ἡ, carnivorus, carne vescens; (2) sarcophagus, arca mortuorum.

Σαρκοφανὴς, ὲς, carne tectus, seu vestitus, ut corpus hominis. A φαίνομαι.

Σαρκοφθόρος, ον, homines perimens. A φθείρω.

Σαρκοφορέω, ῶ, carnem gesto. A

Σαρκοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, carnem gestans, carne vestitus. Ex φέρω.

Σαρκοφυέω, carnem extendo, produco. A φύω.

Σαρκοφυὴς, ὴ, carnis extensio. A præc.

Σαρκόφυλλος, ου, ὁ ἢ ἡ, folia carnosa habens. A φύλλον.

Σαρκόω, ῶ, fut. ώσω, carneum reddo, incarno; (2) corpulentum reddo. A σάρξ.

Σαρκώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, carnosus, *Gl. V.* carneus. Ab eod.

Σάρκωμα, ατος, τὸ, carnis præter naturam incrementum; (2) carnis incrementum in naribus. *Gl. V.* pulpamentum. A σαρκόω.

Σάρκωσις, εως, ἡ, carnis generatio, excrescentia carnis. Ab eod.

Σαρκωτικὸς, ὴ, ὸν, carnem restituendi vim habens. Ab eod.

Σάρμα, τὸ, hiatus. A σαίρω.

ΣΑ΄ΡΞ, σαρκὸς, ἡ, caro, pulpa; σάρκες, pulpæ, *Ph.* (2) *in S. S.* homo, ejus imperfectio, imbecillitas, corruptio, &c. (3) lex Mosis, propter imbecillitatem in sanandis hominum vitiis.

Σαρὸν, et σάρον, scopæ, verriculum. Ἀσιζὴν πόντοιο κακὸν σαρὸν, *Call. in Dell.* 225.

Σάρος, ου, vel σαρὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) res, homo nullius pretii. A σαίρω.

Σαρόω, ῶ, f. ώσω, verro, mundo; σεσαρωμένος, scopis purgatus, perf. pass. part. Σαρεῖ τὴν οἰκίαν, *Luc.* 15, 8. Σεσαρωμένον, *Matt.* 12, 44. A σαίρω.

ΣΑ΄ΡΠΟΣ, ου, ὁ, arca, domus lignea, *Hes.*

Σάρωθρον, ου, τὸ, scopæ. A σαρόω.

Σάρωμα, ατος, τὸ, sordes quisquiliæ verrendo collectæ. Ab eod.

Σάρων, ωνος, ὁ, libidinosus, vel pudendum muliebre; item venatorium rete. Est et Σάρων, nauticus deus.

Σαρωνίδες, ων, αἱ, *Call. in J v.* 22, quercus excavatæ, hiantes ob vetustatem; (2) arbores vetustæ quævis; (3) quercus arbor.

Σάρωσις, εως, ἡ, ipsa actio verrendi. Sordes, quisquiliæ. A σαρόω.

Σαρωτὴς, οῦ, ὁ, οἱ σαρωταὶ, scoparii, *Gl. V.*

Σᾶς, τὰς, acc. pl f. g. a σὸς, τὰς.

Σάσσω, sagino, *Ph.* vide σάττω.

Σαταρὶς, vel σαταρνὶς, ἡ, capitis ornatus fœmineus, *Steph.*

Σατίνη, ης, ἡ, plaustrum, vehiculum. Θηρῶν ὅττι ζυγίες ζεύξασα θοὰ σατίναι, *Eurip. Helen.* 1326. A σάττω.

Σάτινον, ου, τὸ, (Ποιῆσαι σάτινα ἢ ἅρματα χαλκῷ, *Hom. in Ven.* 13.) idem et ab eod.

Σατινὸς, ὁ, hornus seu hornotinus, qui hujus anni est, *Att.* τητινός.

Σάτον,

Σάτον, ου, τό, mensura frumenti tertiam partem ephæ continens, sesquimodius. *Vox Syr.*

Σατραπία, ας, ἡ, Satrapia, præfectura; (2) provincia cui præest satrapa.

Σατραπεύω, sum satrapa, sum præfectus provinciæ. Σατραπεύων τῆς ἄνω φρυγίας, *Plut.*

ΣΑΤΡΑ'ΠΗΣ, ου, ὁ, satrapa, præfectus provinciæ, *proprie* Persicæ. *Vox Persica.*

Σατραπικὸς, ἡ, όν, ad satrapam pertinens, satrapæ conveniens, Satrapicus. A præc.

ΣΑ'ΤΤΩ, f. ξω, onero, onus impono; (2) refercio, constipo, impleo; *σεσαγμένος*, saginatus, *Ph.* perf. pass. part. Σεσαγμένος Ψάμμῳ, *Luc.*

Σατυρία, ας, ἡ, genus esculenti ex herba.

Σατυριάκη, ἡ, nomen cujusdam antidoti, &c. *Steph.*

Σατυρίας, ου, ὁ, morbus hominis faciem ita immutans, ut satyro similis evadat.

Σατυριάσις, εως, ἡ, pruritus venereus; priapismus, et totius corporis cancer, elephantiasis. Vide *Nicolaum Leonicem, de morbo Gallico.* A σάτυρος. Unde

Σατυρίζω, fut. ίσω, prurio ad Venerem instar Satyri; (2) Satyrica petulantia proscindo.

Σατυρικὸς, ἡ, όν, satyricus, satyro conveniens; (2) dicax, mordax, more satyrorum.

Σατύριον, ου, τό, herba ad Venerem incitans

Σατυρίσκος, ου, ὁ, parvus satyrus. Dim.

Σατυρισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod σατυρίασις· (2) pruritus Veneris. A σατυρίζω. Unde

Σατυριστὴς, οῦ, ὁ, ludio, *Ph.* scenicus.

Σατυρογράφος, ὁ, satirarum scriptor.

Σάτυρος, ου, ὁ, *proprie* simius; (2) Deus Bacchi comes; satyrus; Σάτυροι, Fauni, *Gl. V.* A σάθη, *Etym.*

Σατυρώδης, ες, ὁ ἡ, satyros seu satyrorum mores imitans; (2) hispidus. A σάτυρος.

ΣΑΤΚΟ'Σ, ἡ, όν, aridus, siccus.

Σαυλὰ, *adv.* tarde. A σαυλός.

Σαυλόομαι, οῦμαι, delicior, luxu diffluo; (2) tripudio. Ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλοῦμενοι, *Eur. Cyc.* 40. A σαυλός.

Σαυλοπρωκτιάω, ῶ, ceveo, lascive podicem moveo. Καὶ μὴν προσυμνῶ γε σαυλοπρωκτιῶν, *Aristoph. Vesp.* 1173. Ex σαυλὸς et πρωκτός.

ΣΑΥΛΟ'Σ, ἡ, όν, delicatus, mollis; (2) fluxus, levis, quietus, tardus.

Σαύλωμα, ατος, τό, deliciæ. A præc.

Σαυνιάζω, saunio percutio, *R.* A σαύνιον.

Σαύνιον, ου, τό, saunium, *jaculi barbarici genus.*

Σαυνὸς, mollis, tener, *Steph.*

ΣΑΥ̃ΡΑ, vel σαύρα, ρας, ἡ, lacerta, lacertus.

ΣΑΥ'ΡΙΗ, ης, ἡ, nasturtium.

Σαυρία, ας, ἡ, jaculum, *Gl. V.* ubi *jaculus.*

Σαυρίδιον, τό, nasturtium, *Hipp.*

Σαυροβριθὴς, ὲς, gravis ab cuspide; epith. hastæ.

Σαυροειδὴς, ὲς, ὁ ἡ, lacertæ formam habens. Ex σαῦρα et εἶδος.

Σαῦρος, ου, ὁ, lacertus, *Gl. V.*

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, cuspis in ima hasta, quo hasta erigi et solo infigi potest. A σαῦρος. Unde

Σαυσαρισμὸς, ἡ, όν, aridæ linguæ hærentis affectio; linguæ hæsitatio, *Aristot.*

Σαυτῆς, gen. sing. f. g. *per Crasin* pro σεαυτῆς, a σεαυτοῦ, *tui ipsius.*

Σαὐτῷ, *tui ipsius*, masculinum genitivi antecedentis eodem modo formati.

Σάφα, *adv.* certo, vere, manifeste, perspicue.

Σαφέστατα, *adv.* manifestissime, apertissime. A σαφέστατος, *superl.* a σαφὴς.

Σαφέστερον, *adv.* manifestius, apertius.

Σαφέστερως, *adv.* idem et ab eod.

Σαφέω, ῶ, fut. ήσω, manifesto, declaro, notum facio.

Σαφέως, *Ion.* pro σαφῶς. A σαφὴς.

Σαφῆ, acc. sing. *contr.* pro σαφέα, a σαφὴς, *clarus.*

Σαφήνεια, ας, ἡ, perspicuitas, dilucida oratio, explanatio. *Ph.* distinctio.

Σαφηνέως, *adv.* idem quod σαφῶς. A

Σαφηνὴς, ές, ὁ ἡ, idem quod σαφὴς. Hinc

Σαφηνίζω, f. ίσω, explano, exprimo, declaro, distinguo. Οὕτως, ἐσαφηνίζει μὲν τὰς κρατιστεύοντας ταῖς ἑαυτῷ, *Xen.* Hinc

Σαφηνισμὸς, οῦ, ὁ, perspicuitas, declaratio.

Σαφηνιστικὸς, ἡ, όν, declarandi vim habens; (2) *subst.* declarator, explanator. A præc.

Σαφηνῶ, *manifestabo*, fut. 1. ind. act. *Att.* pro σαφηνίσω, a σαφηνίζω.

Σαφηνῶς, *adv.* idem quod σαφῶς.

ΣΑΦΗ'Σ, ές, ὁ ἡ, manifestus, apertus, perspicuus, certus, clarus, planus.

Σαφήτωρ, ορος, ὁ, declarator, explanator, *Hes.*

Σαφῶς, *adv.* manifeste, perspicue, dilucide, *Ph.* evidenter, plane, aperte, palam, *Gl. V.* al. liquido, ad liquidum, diserte.

Σαχθέντις, nom. pl. a. 1. part. pass. v. σάττω, *constipo.*

Σάω, *servavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *per Apoc.* pro ἐσάωσε· vel *servabat*, pro ἐσάωσι, 3. sing. imperf. ind. act. vel *serva*, pro σάωζε, 2. sing. imperat. act. verbi σαώζω. *Il.* 16, 364.

Σαῶζω, servo, sospito. A σάος.

Σάωσα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐσάωσα, verbi σαώζω.

Σαώσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Σαωσίμεν, f. 1. ind. act. *Ion.* pro σαώσειν, verbi ejusd.

Σαώσιτον, 2. dual. f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Σαώσομεν, *servabimus*, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Σαώτειρος, magis salvus, incolumis, *Comp.* a σάος.

Σαωτὴρ, ῆρες, ὁ, servator. A σαίω.

Σαωτηρία, pro σωτηρία, *Hes.*

Σαωτὶς, ἡ, conservatrix. Θεὸς τύχα σαωτὶς, dea fortuna conservatrix, *in Inscriptione.*

Σβεννυμενάων, gen. pl. part. præs. f. g. *Æol.* pro σβεννυμένων, a

ΣΒΕ'ΝΝΥΜΙ, sive σβενύω, f. σβέσω, exstinguo, restinguo; (2) compesco, comprimo; σβέσον, exstingue, *Gl. V.* a. 1. imperat. act. ut σβέννυμαι, exstinguor; *metaph.* etiam morior. Καὶ μὴ Διῶν τις σήνδε πεῖραν ἔσβεσεν, *Soph. Aj.* 1076. Αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται, *Matt.* 25, 8.

Σβέσα, *exstinxi*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσβεσα, a verbo præc. pro inus. σβέω.

Σβέσις, εως, ἡ, exstinctio. A σβέννυμι.

Σβέσσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro σβέσαι.

Σβέσω, *exstinguam*, fut. 1. ind. act.

Σβεστὴρ, ῆρος, ὁ, exstinctor. A σβέννυμι.

Σβεστήριος, ία, ιον, exstinguendi vim habens; aptus ad exstinguendum. Ab eod.

Σβεστικὸς, ἡ, όν, idem et ab eod.

Σβήσομαι, fut. ind. pass. verbi σβέννυμι.

Σεαυτὸν, temet, teipsum, temetipsum, *Ph.*

Σεαυτοῦ, ῆς, οῦ, tui ipsius. Ex σέο, pro σοῦ, et αὐτοῦ, *ipsius.*

Σεβάζομαι, fut. άσομαι, colo, veneror, vereor. Ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει, *Rom.* 1, 25. A

Σέβας, τό, reverentia, veneratio, pudor, admiratio, stupor; (2) res sacra. Vox ἄκλιτος.

Σεβάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐσεβάσθησαν, a σεβάζομαι, *colo.* Unde

Σέβασις, εως, ἡ, veneratio, adoratio.

Σέβασμα, ατος, τό, veneratio, *Ph.* res sacra, signum Dei, *Ph.* σεβάσματα, sacra.

Σεβασμιάζω, veneror, pius sum. A

Σεβάσμιος, ου, ὁ ἡ, vel σεβάσμιος, ία, ιον, venerabilis, colendus, augustus, *Ph.* A σεβάζομαι. Hinc

Σεβασμιότης, ητος, ἡ, sanctimonia, *Gl. V.*

Σεβασμίως, *adv.* venerabiliter, *Gl. V.* Ab eod.

Σεβασμὸς, οῦ, ὁ, veneratio, adoratio, cultus; (2) religio. Ab eod.

Σεβάσσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἐσεβάσατο, a σεβάζομαι, *colo.*

Σεβασιάω, idem quod σεβάζομαι. A σεβαστός.

Σεβασικῶς, *adv.* cum magna veneratione; cum ἴχνη, colere. Ab eod.

Σεβαστὸς, ἡ, όν, veneratione et adoratione dignus, venerandus, adorandus; (2) augustus, *Ph.* cognomen imperatorum Rom. ut σεβαστὴ, imperatricum; σεβαστότατη, augustissima, *Ph.* Ab eod.

Σεβασοφόρος, ὁ ἡ, sacerdos Cæsaris, ut flamines Augustales. A præc. et φέρω.

ΣΕΒΕ'ΝΙΟΝ, ου, τό, palmæ involucrum, sive corticosum illud quod in summa palmula enascitur.

Σειζω, colo, veneror. Φιλτάτων θαλάμων χλη-δοῦχον, ἃ σείζομεν, *Eur. Hipp.* 545. Θεὸν τὰν ἀφανῆ λιταῖς σειζίζειν, *Soph. Œd. Col.* 1551. A σέβω.

Σίδουσι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro σέβουσι, a

ΣΕ'ΒΩ, et σέβομαι, veneror, colo, adoro, observo; σέβομαι, color; (2) pudet me, revereor. Κακὸς γὰρ, ὅστις μὴ σέβει τὰ δυσπότων, *Eur. Her.* 732 Θυσίας θεοῖς, *Ibid.* 1072.

Σεισὺς, ίως, ὁ, patella, in qua aliquid movetur et frigitur; sartago. A σείω.

Σείος, σία, σεῖον, *Lacon.* pro Θεῖος.

Σεῖρ, σειρὸς, ὁ, sol, *Suid.*

ΣΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, catena, funis, linea.

Σειραγωγὸς, ὁ catena, funis, quo quis ducitur vel trahitur.

Σειρίδιον, ου, τό, funiculus. Dim. a σειρά. Unde

Σειράζω, fut άσω, vinculum traho, *R.*

Σειράζω, exsicco. A σείρ, *Ern.*

Σειραῖος, αία, αῖον, catenatus, catena vinctus, funalis, ut equus. A σειρά.

Σειρὰς, et σειρὶς, idem quod σειρὰ, *Hes.*

Σειραφόρος, et σειροφόρος, ου, ὁ ἡ, catenam ferens; alias σειραῖος dicitur, *Æsch. Ag.* 1646. *Eur. Iphig. Aul.* 223. *Angl.* THE FORE HORSE; cui opponitur ζύγιος, THE SHAFT HORSE. Ex σειρὰ et φέρω.

Σειρίω, catena, fune constringo; (2) constringo, connecto, *R.* Σὺν τῷ γέροντι δίσμα σειρίων βρόχῳ, *Eur. Her. Fur.* 1012.

Σειρίω, ῶ, f. ήσω, exsicco, exinanio. A σείρ.

Σειρὴν, ῆνος, ἡ, Siren, *monstrum marinum*; (2) insectum api simile. A σειρά.

Σειρίασις, εως, ἡ, capitis inflammatio ex vehementi solis ardore. A

Σειριάω, fulguro, luceo; (2) capitis inflammatione laboro; (3) suffraginum vitio laboro, de equis. A σείριον.

Σείριος, ίνη, ινον, astralis. Ab eod.

Σειριόεις, όεσσα, όεν, canicularis. A σείριος.

Σείριον, ου, τό, astrum. A

Σείριος, ου, ὁ, Sirius, stella, *canicula*; item sol. A σείρ.

Σειρομάστης, ου, ὁ, jaculi genus, lanceola.

Σείρωμα, τό, opobalsami sedimentum.

Σειρωσις, εως, ἡ, religatio. A σειρά.

Σισάχθειμ, ας, ἡ, qu. dic. onus excussum, allevatio æris alieni communis; tabulæ novæ, *Plut. in Sol.* 15. Ex σείω et ἄχθος.

Σίθιν, *tui*, gen. sing. *Æol.* pro σοῦ, a σὺ, *tu.*

Σίο, *tui*, gen. sing. *Poet.* et *Ion.* pro eod.

Σιόθεν, *tui*, Poet. idem.

Σισαμίνας, acc. pl. a. 1. part. m. verbi σείω.

Σισβεῖς, *commotus*, a. 1. part. pass.

Σίσις, εως, ἡ, motio, quassatio, concussio. A σείω.

Σισίχθων, ονος, ὁ, motor seu quassator terræ; epith. Neptuni. Αὐτὸν δὲ Κρονίδην σισίχθονα, *Orph. Argon.* 343. Ex eod. et χθών.

Σίσμα, ατος, τό, concussio, quassatio. A σείω.

Σισματίας, ου, ὁ, ut σισματίας τάφος, sepulchrum eorum quos ruina e terræ motu oppressit. A σίσμα.

Σισμὸς, οῦ, ὁ, terræ motus, *Ph.* concussio, *Ph.* excussio, *Gl. V.* A σείω.

Σισσοπυγὶς, ίδος, ἡ, motacilla, *avis.* A πυγή.

Σίσυρα, ας, ἡ, idem. Ex σείω et ὑρά.

Σιστὸς, ἡ, όν, qui concuti seu quassari potest, concussus. Ab eod.

Σίστρον, ου, τό, sistrum, crepitaculum, in sacris Isidis adhiberi solitum. A

ΣΕΙ'Ω, f. σείσω, moveo, quatio, vibro, libro; (2) depello; (3) calumnior, criminor; item vexo, terreo, *Gl. Vet.* σείει, concutit, quatit, crispat, *Ph.* σείσαι, vibrare, *Ph.* inf a. 1. Ἥνίας χερσὶν ἴσισαν, *Soph. El.* 715 Πῶς τὼτ' ἴσισι μὴ δοκεῖς τὴν καρδίαν, *Aristoph. Ach.* 12.

Σίλᾳ, dat. sing. *Att.* et *Ion.* pro *σίλατι*, a *σίλας*. *jubar*. Unde

Σιλαγίω, ῶ, f. *ήσω*, splendeo, fulgeo. Σὺν στιλπναῖς στιλαγεῖ, *Aristoph. Nub.* 604. Σιλαγεῖτο δὲ ἀν' ἀεὶ πῦρ ἐπιθώμιον Ἀργείων, *Eur. El.* 722.

Σιλαγίζω, fut. *ίσω*, idem et ab eod.

Σιλαγίσμα, τὸ, fulgetrum, *Man.*

Σιλαγιστής, ῆ, ὁ, lucis autor, epith. solis.

Σιλάνην, *lunam*, acc. sing. *Dor.* pro *σελήνην*.

Σιλαναία, ας, ἡ, *Ion.* et *Dor.* pro *σιλήνη*.

ΣΕ'ΛΑΣ, *ατος*, τὸ, fulgor, lumen; *Gl. V.* fulgor, jubar.

Σιλασμὸς, idem quod *στιλὰς*, fulgor, *Man.*

Σιλάσσεται, splendet, *Nic. T.* 46.

Σιλασφόρος, ῆ, ὁ ἡ, splendorem seu lumen ferens. Ex *σίλας* et *φέρω*.

Σιλατηφόρος, ον, splendidus, idem quod *σιλάφορος*, *Man.*

Σιλάχιον, ῆ, τὸ, piscium genus cartilaginosum, cui cartilago pro cute est. Dim. a *σίλαχος*.

Σιλαχοειδὴς, *έος*, ὁ ἡ, cartilagineus, cartilaginis speciem referens. Ex *εἶδος* et

ΣΕ'ΛΑΧΟΣ, *εος*, τὸ, et *pl. τὰ σίλαχη*, genus piscium cartilaginosorum. Hinc

Σιλαχώδης, *εος*, ὁ ἡ, cartilagineus.

Σιλάω, ῶ, splendeo, luceo. A *σίλας*.

ΣΕΛΕΤΚΙ'Σ, *ίδος*, ἡ, poculi, navis vel vestis genus; *item* avis locustis vescentis.

Σιληνάζω, idem quod *σιληνιάζομαι*, *Man.*

Σιληναία, et *Dor.* *σιλαναία*, luna; (2) equi solea. (1) *ἀντὶ σιλαναίας τὴν δίδυμον φάος*, *Mosch.* 7, 5. (2) *χαλκὸν δὲ λέγει τὰ σιληναῖα τὴν ὑπὸ τοῖς ποσὶ τῶν ἵππων*, *Eustath. in Homer.* 836, linea penultima: hoc sensu *σιληναῖα* dicitur tantum in neutro plurali.

Σιληναῖος, *αία*, *αῖον*, lunaris, lumine lunari illustratus. Hinc *subst.* *σιληναία*, *ας*, ἡ, luna, *Ion.* A *σιλήνη*.

Σιληνάφας, lunæ lux, *Ath.*

Σιλήνη, *ης*, ἡ, luna; *σιληναι*, placentæ quædam rotundæ et latæ. A *σίλας*.

Σιληνιάζομαι, lunaticus sum, conflictor morbo per certa lunæ intervalla redeunte, *Matt.* 4, 24. A *σιλήνη*.

Σιληνιακὸς, ἡ, ὸν, lunaris; (2) lunaticus, morbo comitiali laborans. Ab eod.

Σιληνίδιον, ῆ, τὸ, lunula. Dim. a *σελήνη*.

Σελήνιον, ῆ, τὸ, lunæ lux, cum luna pernox est, vel luna sive lunæ sidus. A *σιλήνη*.

Σιληνὶς, *ίδος*, ἡ, lunula; (2) figura lunulæ; (3) amuletum puerorum. Ab eod. Unde

Σιληνίτης, ῆ, ὁ· ut *σιληνίτης λίθος*, lapis lunaris; *Gl. V.* *σιληνίτης*, lunaticus.

Σιληνόβλητος, ῆ, ὁ ἡ, qu. dic. a luna percussus, lunaticus. Ex *σιλήνη* et *βάλλω*.

Σιληνοειδὴς, *έος*, ὁ ἡ, lunæ speciem referens Ex *σιλήνη* et *εἶδος*.

Σιληνόφωτος, τὸ, lunæ lumen, radii lunæ.

Σιλίδιον, ῆ, τὸ, chartula, pagella; *Gl. V.* pagina. Dim. a *σιλὶς*.

Σιλίδωμα, *ατος*, τὸ, tabula lata. Ab eod.

Σιλινίτης, ῆ, ὁ· ut *σιλινίτης οἶνος*, vinum ex apio. A *σίλινον*.

Σιλινοειδὴς, *έος*, ὁ ἡ, apii figuram habens. Ex seq. et *εἶδος*.

ΣΕ'ΛΙΝΟΝ, ῆ, τὸ, apium, *herba*. Angl. PARSLEY. Ἐλειοβοτρύου τι σίλινον, *Il.* 2, 776.

Σίλινος, ῆ, ὁ, idem. Hinc

Σιλινωσία, ας, ἡ, species brassicæ, apio similis.

ΣΕΛΙ'Σ, *ίδος*, ἡ, pagina, *Ph.* margo, *Gl. V.*

Σίλλα, *ης*, ἡ, sella, *Gl. Vet. Aristoph. Sch. Eust.* Vox Lat.

Σιλλάστρωσις, *εως*, ἡ, sellisternium, *Gl. Vet.*

Σιλλίζειν, σιλλίζεσθαι, divitias simulare in paupertate. A Sello jactatore quodam, quem *Aristophanes* perstringit, *Av.* 126.

Σίλλω, cieo, urgeo; *-ομαι*, proficiscor, cum impetu feror, *Eust.*

Σίλμα, *ατος*, τὸ, trapstrum, jugum, tabula quævis lata, *Gl. V.* et *σίλματα*, eluvies, *Ph.* (sed legendum videtur ibi *τίλματα*, *Ern.*) Hinc

Σιλματιαῖοι ποταμοὶ, lutulenti fluvii.

Σιλμὶς, ἡ, funiculus piscatorius, *Hes.*

Σίλω, compingo, *Etn.*

Σιμελιγενίτης, Semeligena; epith. Bacchi *Orph.*

ΣΕΜΙ'ΔΑΛΙΣ, *εως*, ἡ, simila, similago, flos farinæ triticeæ.

Σιμιδαλίτης, ῆ, ὁ, ut *σιμιδαλίτης ἄρτος*, panis e simila confectus. A præc.

Σιμναὶ Θεαὶ, Eumenides, sive Furiæ, *apud Athenienses*. E *σιμνὸς*. Unde

Σιμνῖον, ῆ, τὸ, locus sacer, sanctuarium, monasterium; (2) fanum Furiarum.

Σιμνηγορέω, ῶ, fut. *ήσω*, manifice, cum gravitate loquor seu prædico:

Σιμνηγορία, ας, ἡ, oratio gravitatem præ se ferens. *Plut. in Num.* 8. A

Σιμνηγόρος, ῆ, ὁ ἡ, qui graviter loquitur, qui magnifice prædicat. Ex *σιμνὸς* et *ἀγορεύω*.

Σιμνόθεοι, οἱ, divini humanique juris peritissimi ac religioni dediti; philosophi Indorum, et Gymnosophistæ *ap. Laert.*

Σεμνοκόπτω, cum gravitate et modestia tundo, *Æsch.*

Σιμνολήρια, difficiles nugas, cum gravitatis specie nugor.

Σιμνολογίω, ῶ, f. *ήσω*, graviter et speciose loquor. Ταῦτα *σιμνολογοῦσιν οἱ ποιηται περὶ τῶν θεῶν*, *Luc. ἀμφὶ τῷ Διΐ*, *App.* A *σιμνολόγος*.

Σιμνολόγημα, *ατος*, τὸ, dictum grave et magnificum, quo quis se jactat. A præc.

Σιμνολογία, ας, dictio gravis; (2) sermo venustus. A

Σιμνολόγος, ῆ, ὁ ἡ, qui graviter de re quapiam disserit; etiam ostentator, jactator. E *σιμνὸς* et *λέγω*, *dico*.

Σιμνολογικῶς, idem quod

Σιμνολόγως, *adv.* jactanter.

Σιμνόμαντις, *εως*, ἡ, vates venerabilis ac gravis.

Σιμνομυθέω, cum gravitate loquor; (2) cum fastu et insolentia loquor. Τὶ *σιμνομυθεῖς*, *κεῖς ἀγῶν' ἔρχη λόγων*, *Eur. Andr.* 234. Ex *σιμνὸς* et *μῦθος*, *sermo*.

Σιμνοπαράσιτοι, οἱ, qu. dic. graves parasiti, adulatores, qui gravitate superciliosa parasiticam adulationem tegunt.

Σιμνοποιέω, ῶ, fut. *ήσω*, magnifice extollo; (2) auctoritatem addo, reverentiam et majestatem concilio, illustro, orno.

Σιμνότευκτος, ὁ ἡ, arte exquisita factus. (*op. Ath.* si lectio sana, *Ern.*)

Σιμνοπρέπεια, ας, ἡ, gravitas decora, dignitas oris, dignitas. A

Σιμνοπρεπὴς, *έος*, ὁ ἡ, gravem virum decens; (2) gravi et eximia dignitate præditus. E *σιμνὸς* et *πρέπει*.

Σεμνοπρεπῶς, *adv.* cum dignitate, graviter, decore.

Σιμνοπροσωπία, gravitatem in vultu præfero. Καφ' ἡμῖν *σιμνοπροσωπεῖς*, *Aristoph. Nub.* 362.

Σιμνοπροσωπία, ας, ἡ, gravitas seu dignitas oris, persona gravis. A

Σιμνοπρόσωπος, ῆ, ὁ ἡ, qui gravitatem aliquam vultu præfert. A *πρόσωπον*.

ΣΕΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, venerabilis, castus, *Ph. σιμνὸν ὄξωμα*, majestas, *Gl. Vet. σιμνὴ*, pudica, casta, affectata fœmina, *Gl. Vet. σιμνὲς*, etiam honestus, gravis, magnificus.

Σιμνόστομος, ῆ, ὁ ἡ, gravis ore, qui graviter loquitur. E *σιμνὸς* et *στόμα*.

Σεμνότης, ητος, ἡ, gravitas, majestas, (2) reverentia; (3) sanctimonia, honestas; (4) pudicitia. A *σιμνός*.

Σιμνότιμος, ὁ ἡ, venerandus. A *τιμή*.

Σιμνοτυφία, ας, ἡ, gravitas fastuosa. A *τῦφος*.

Σιμνόω, ῶ, fut. *ώσω*, exorno, illustro, magnifice prædico. A *σιμνός*.

Σιμνύνω, venerandum et augustum reddo; (2) orno, honore et dignitate adficio; et *σιμνύνομαι*, gravitatem præ me fero; efferor, glorior, jacto me, superbio. Σιμνύνεσι *τὴν τραγῳδίαν*, *Luc.* Σιμνύνεσθαι *ἐπὶ τῇ τῆς ὄψεως εὐπρεπείᾳ*, *Dem.* Ταῦτα δὲ περὶ *ἑαυτὸν ἐσίμυνεν*, *Herod.* 1, 99. Ab eod.

Σίμνωμα, *ατος*, τὸ, ornamentum, decus. A *σιμνόω*.

Σιμνῶς, *adv.* honeste, decenter, graviter, *Gl. V.* pudice. A *σιμνός*.

Σίο, *tui*, gen. sing. *Ion.* pro *σοῦ*, a *σὺ*, *tu*.

Σεῖο, *tui*, *Poet.* idem quod antecedens *σίο*.

Σίομαι, *σεῦμαι*, pro *σείομαι*.

Σιστεύω, veneror. A *σιστός*.

Σιστήριος, *ία*, *ιον*, ad cultum seu venerationem pertinens. Hinc *τὸ σιστήριον*, ῆ, sc. *ἱερὸν*, novennalia Delphis in honorem Apollinis celebrari solita. Ab eod.

Σιστικὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Σιστὸς, ἡ, ὸν, venerabilis, venerandus, augustus, *Æsch. Pr.* 811. *Ph. τὸν σιστὸν*, sacrum. A *σέβω*.

ΣΕΡΑΠΙΑ'Σ, *άδος*, ἡ, Serapias, *herba*.

ΣΕ'ΡΙΣ, *ιδος*, ἡ, cichorii sive intybi genus, *Gl. V.* intybus, intubum, intuba, acc. sing. *σίριν*, et *σίριδα*. *Angl.* ENDIVE.

ΣΕΡΙ'ΦΙΟΝ, ῆ, τὸ, absinthium marinum.

Σίριφον, ῆ, τὸ, idem.

ΣΕ'ΡΦΟΣ, ῆ, τὸ, insecti genus, culex. Ἔτι κἂν *μύρμηκι κἂν σίρφῳ χολᾶ*, *Proverb.*

Σίσαγμαι, perf. pass. verbi *σάττω*.

Σισαρῦσαι, *tridentes*, nom. pl. part. perf. med. f. g. a *σαίρω*, *rideo*.

Σισαρωμένον, acc. sing perf. part. pass. verbi *σαίρω*, scopis *verro* seu *purgo*.

Σισῖσθαι, *mitum esse*, perf. inf. pass. verbi *σίω*.

ΣΕ'ΣΕΛΙ, *εως*, τὸ, Seseli, *herba*.

Σίσιλις, *εως*, ἡ, idem.

Σίσηπτι, 3. sing. perf. ind. med. verbi *σήπω*.

Σίσηρα, *verri*, perf. ind. med. verbi *σαίρω*.

Σισιγαμένοι, nom. pl. præs. part. pass. *Dor.* pro *σισιγημένοι*, a *σιγάω*, *sileo*.

Σισοφισμένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi *σοφίζω*.

Σισοφισμένως, *adv.* captiose, dolose, more sophistarum, callide. A *σοφίζω*.

Σίσωκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi *σόω*, sive *σώζω*.

Σιῦ, gen. sing. *Dor.* pro *σοῦ*, a *σὺ*, *tu*.

Σιῦα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro *ἔσευα*, a *σεύω*, *agito*.

Σιύατο, *fugavit*, 3. sing. aor. 1. indic. med. *Ion.* pro *ἐσεύατο*, a verbo eod.

Σιύθω, *concitetur*, 3. sing. a. 1. imperat. med. *per Syncop.* pro *σευάσθω*.

Σιῦς, ὁ, nom. inus. unde *σίων*, gen. pl. *σίας*, acc. pl. &c. vermis, tinea.

Σιυτλαῖος, ῆ, ὁ, qu. dic. betarius, ranæ nomen *in Batrachom.* 208. A *σιῦτλον*.

Σιυτλίον, ῆ, τὸ, parva beta; *σιύτλια*, betæ. *Gl. V.* Dim. a

ΣΕΥ˜ΤΛΟΝ, ῆ, τὸ, beta, *Ph.*

ΣΕΥ'Ω, cieo, agito, concito, fugo; *σεύομαι*, feror, concitor, prorumpo, ruo; *ἐσεύατο*, a. 1. med. pro *ἐσεύσατο*, *Il.* 5, 208. (2) propero, vado. (2) *σεῦται ἐπ' οἶκυς*, *Soph. Trach.* 645. A *σείω*.

Σιφθῆναι, *cultum esse*, aor. 1. inf. pass. v. *σέβω*.

Σίψασθαι, *coluisse*, a. 1. inf. med. verbi ejusd.

Σιωῦτίῳ, *tui ipsius*, gen. sing. *Ion.* pro *σιαυτῷ*.

Σιωῦτῷ, *tui ipsius*, idem quod antecedens.

Σήγισγον, τὸ, stragulum, *V. L.*

Σήθω, cribro, *Gl. V.* *σήθει*, cernit, *Ph. Σηθόντα κρησίῃ*, *Aret.* A *σείω*.

Σηκάζω, stabulo includo, *Il.* 8, 131. A *σηκός*.

Σήκασθεν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro *ἐσηκάσθησαν*, a præc.

Σηκηκόρος, *Dor.* *σηκακόρος*, ῆ, ὁ ἡ, qui stabulum verrit seu purgat; (2) ædituus, qui deorum delubra purgat. Ex *σηκὸς* et *κορέω*, *verro*.

Σηκίζω, sagino. A *σηκός*.

Σηκὶς, *ίδος*, ἡ, ancilla, famula rerum domesticarum curam gerens. Ab eod.

Σηκίτης, ῆ, ὁ, stabulo adhuc inclusus, lactens, *de agno*. Ab eod.

Σηκοκόρος, idem quod *σηκίτης*, *Theocr.*

ΣΗΚΟ'Σ, ῶ, ὁ, *proprie* septum, *Gl. V.* Unde (2) stabulum; (3) templum, fanum; (4) loculi avium, niduli; (5) domus cujusque; (6) sacra olea, *op. Ath.* quæ et *μορία*, *in quibus omnibus septi notio inest*; (7) dicitur et de libra, *Eust.*

Σηκόω, pondero, *Ph. σηκοῖ*, perpendit, examinat; *σήκωσον*, pondera, *Ph.* aor. 1. imperat.

Σηκύλη, ἡ, idem quod *σηκὶς*, *Eust.*

Σήκωμα,

Σήκωμα, ατος, τὸ, libramentum, examen, temperamentum, *Ph.* æquipondium, *Gl. V* item, libratio jaculi missilis, ut momentum accipiat, unde de accessione virium, quæ momentum facit, *Ern.*

Σηκωτὴρ, ῆρος, τὸ, lorum jugi.

Σηκωτὸς, loculatus. *Gl. V.* A σηκός, n. 4.

ΣΗ̃ΜΑ, ατος, τὸ, signum, nota; (2) portentum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum, sepulchrum, monumentum.

Σημάδιον, τὸ, Dim. a σῆμα, *Man.*

Σημαία, ας, ἡ, vexillum, signum militare; (2) milites sub uno signo militantes, cohors; (3) simulacrum, insignia familiæ sive nobilitatis. Τὰς σημαίας ἐκφέρειν, *Plut.* A σῆμα.

Σημαίνουσα, *significans*, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro σημαίνουσα, a

Σημαίνω, signo, significo, signum do, portendo; (2) nuncio; (3) impero, præsum; σημαίνοντες, signatores, *Gl. V.* σημάνῃ, designet, *Ph.* aor. 1. conj. σεσημασμένος, obsignatus, perf. pass. part ἐσήμηνε, signum dedit, a. 1. act. σημῆναι, declarare, *Ph.* σημαίνομαι, e signis colligo; (2) obsigno. Τοῖς ἄλλοις δὲ ἐσήμαινε πάσι ἑκεσθεῖν, *Xen.* πρός τινα, *Plat.* τὸ ἀνακλητικὸν, *Plut.* κρατῶ ἄλλου, præsse, *Il.* 14, 85. Τὰ μὲν σημαίνομαι, τὰ δ' ἐκπίπλεγμαι, *Soph. Aj.* 32. A σῆμα.

Σημαιοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, signifer. Ex σημεῖα et φέρω.

Σημαλέος, ία, έον, significandi vim habens.

Σημάναι, aor. 1. inf. act. verbi σημαίνω.

Σημανίω, f. 1. ind. act. *Ion.* pro σημανῶ.

Σημαντέον, *adv. posit.* significandum est:

Σημαντήρ, ῆρος, ὁ, qui signum dat, qui classicum canit, pastor, dominus, dux; (2) annulus signatorius. A σημαίνω. Hinc

Σημαντήριον, ε, τὸ, signaculum, sigillum.

Σημαντικὸς, ἡ, όν, significandi vim habens. A σημαίνω.

Σημαντικῶς, *adv.* Unde superl.

Σημαντικώτατα, *adv.* cum magna vi et emphasi; proprie, aptissime.

Σημαντὶς γῆ, terra sigillaris, cimolia, creta.

Σήμαντρον, ε, τὸ, sigillum, signum. Σήμαντρ' ἀνοῖς, *Eurip. Iphig. in Aul.* 325.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, qui aliquid significat; (2) dux, imperator, præses, præfectus; (3) *adject.* significans, indicans. (3) αὐτός μοι σὺ σημάντωρ γενῦ, *Soph. Œd. Tyr.* 957.

Σημασία, ας, ἡ, significatio, significatus, significatum, *Ph.* (2) signi datio, classicum.

Σημάτεσσι, dat. pl. *Poet.* pro σήμασι.

Σηματίζομαι, fut. ίσομαι, signis colligo. A σῆμα.

Σημάτιον, ε, τὸ, parvum signum. Dim. a σῆμα

Σηματόεις, όεσσα, όεν, multa habens sepulchra. Ab eod.

Σηματουργὸς, ῦ, ὁ, qui insignia facit. Ex σῆμα et ἔργον.

Σημειογραφέω, ῶ; notis in scribendo utor. A

Σημειογράφος, ε, ὁ ἡ ἡ, notarius, qui per notas scribit. Ex σημεῖον et γράφω.

Σημεῖον, ε, τὸ, nota, punctum, *op. Mathem.* Unde terminus a quo; (2) signum quodlibet militare, vexillum; (3) monstrum, ostentum, miraculum; (4) signum pugnæ vel receptus; (5) argumentum. *Pl.* pro σημείωσις, *ap. Gramm.* (3) ὕστατόν τι ὄντα, καὶ τῶν σημείων ἱερία, qui et consul et augur esset, *App. Bell. Civ.* 3, 7. A σῆμα.

Σημειοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, signifer. A præc. et φέρω.

Σημειόω, ῶ, et σημειόομαι, ῶμαι, noto, signo, denoto, designo, *Gl. V.* (2) in commentarios refero; σημείωσαι, imperat. aor. 1. med. nota, observa, scito. *Vox Sch.* σεσημειωμένος, signatus. Τῶτον σημειώσθε, 2 *Thess.* 3, 14. A σημεῖον.

Σημειωδὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, significans, significandi vim habens; (2) insignis, insignitus, notabilis. Ab eod.

Σημειωδῶς, *adv.* ita ut facile appareat, notabiliter. A præc.

Σημείωμα, ατος, τὸ, constitutio, declaratio, decretum. A σημειόω.

Σημείωσις, ως, ἡ, notatio, designatio, observatio. *In pl.* brevia scholia in scriptorem aliquem, notæ grammaticæ, criticæ, &c. Ab eod.

Σημειωτέον, *adv. posit* notandum. Ab eod.

Σημειωτικὸς, ἡ, όν, significativus. Hinc ἡ σημειωτικὴ, ῆς, pars medicinæ quæ signa morborum dijudicat. Ab eod.

Σημερινὸς, ἡ, όν, hodiernus, *Ph.* A

Σήμερον, *adv.* hodie; ἡ σήμερον, item ἡ σήμερον ἡμέρα, hodiernus dies. Ab ἡμέρα.

Σημήϊον, signum, *Ion.* pro σημεῖον.

Σημήνῃ, 3. sing. aor. 1. conj. act. *Att.* pro σημάνῃ, a σημαίνω.

Σὴν, *tuam*, acc. sing. f. g. a σὸς, *tuus.*

Σήρεος, idem quod σαίνεος.

Σηπεδονώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, putredine vitiatus. A

Σηπεδὼν, όνος, ἡ, putredo, *Gl. V.* (2) lacertæ genus. A σήπω.

Σηπία, ας, ἡ, sepia, piscis atrum succum in timore emittens; unde et atramentum ita dicitur. Σηπιὰς, άδος, ἡ, idem. Σηπιάδος φυξήλιδος, *Nic. Al.* 472. Ab eod.

Σηπιδάριον, τὸ, idem quod

Σηπίδιον, ε, τὸ, parva sepia, sepiola. Dim.

Σήπιον, ε, τὸ, pars quædam dura et solida sepiæ. Ab eod.

Σηπίω, idem quod σήπομαι, *Man.*

Σηπτοειδὴς, ῆς, ὁ ἡ ἡ, putrefaciens, putrefaciendi vim habens. Ex σήπω et εἰδέω.

Σηπτικὸς, ἡ, όν, idem. A σήπω.

Σηπτὸς, ἡ, όν, idem; (2) putridus. Ab eod.

ΣΗ̃ΠΩ, putrefacio, putredine vitio; σήπομαι, putrefio, putresco; marceo, *Gl. V.* σεσηπὼς, putridus, *Gl. V.* σεσηπὸς, putridum, *Ph.* p. part. med. Αἷμα δ' ἔτι πατρὸς κατὰ ῥίγας μέλαν σέσηπεν, *Eur. Elec.* 321. Χρὼς σήπεται, *Il.* 24, 414.

Σὴρ, ὸς, ὁ, vermiculus, a quo sericum fit.

Σηρᾶγγιον, τὸ, caverna; (2) balneum.

Σηραγγόομαι, in modum antri fornicor. Οἷα πολλὰ περὶ γῆν τι, ἢ ὑπὸ γῆν αὐτόματα σηραγγῶνται, *Heliod.*

Σηραγγώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, rimosus, cavernosus, fistularum plenus. A

Σῆραγξ, γγος, ἡ, fissura, hiatus, antrum, caverna, specus. A σιτηρεῖναι, hiare, perf. inf. med. a σαίρω.

ΣΗ̃ΡΕΣ, ων, οἱ, Seres, gens Asiæ; (2) bombyces, *vermes.*

Σηρικοδιαστὴς, οῦ, ὁ, sericum stamen conficiens, epith. bombycis. A διάζομαι.

Σηρικοπλόκος, sericarius, *Gl. V.* opifex sericarius. Ex seq. et πλέκω, *necto.*

Σηρικὸς, ἡ, όν, sericus, *Gl. V.* σηρικὴ, sericum. A σῆρις.

Σηρικοφόρος, sericatus, *Gl. V.* A φέρω.

ΣΗ̃Σ, σητὸς, ὁ, tinea, vermiculus vestibus noxius; (2) omne id quod aliquid corrodit. *Ph.* tinea, rubigo.

Σῆς, *tuis*, dat. pl. f. g. *Ion.* pro σαῖς. A σός.

ΣΗΣΑ̃ΜΗ, ης, ἡ, sesama, frumenti Indici genus; (2) placenta a sesamo. Hinc

Σησάμινος, ίνη, ινον, e sesamo factus.

Σησαμὶς, ίδος, ἡ, placenta e sesamo et melle; (2) herba quædam.

Σησαμίσης, ου, ὁ, sc. ἄρτος, panis e sesamo.

Σησαμοειδὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, sesamo similis, sesami speciem referens. Ab εἶδος.

Σησαμόεις, όεσσα, όεν, ex sesamo paratus. Ab eod.

Σήσαμον, ε, τὸ, sesamon. Ab eod.

Σήσαμος, sesamus, *Gl. V.*

Σησαμότυρος, ε, ὁ, cibus e sesamo et caseo.

Σησαμὺς, ῦτος, ὁ, placenta e sesamo.

Σῆσι, *tuis*, dat. pl. f. g. *Ion.* et *Poet.* pro σαῖς.

Σῆσις, εως, ἡ, cribratio, cribri agitatio. A σήθω.

Σῆτρον, ε, τὸ, cribrum. Ab eod.

Σητάνιος, ία, ιον, vel σητάνιος, ία, ιον, cribratus; (2) factus e farina succreta; (3) hornus, hornotinus; (4) *Subst.* mespili genus. A σήθω, vel σῆτες.

ΣΗ̃ΤΕΣ, *adv.* hoc anno, *Dor.* σᾶτις, *Att.* τῆτις.

Σητινὶς, ἡ, ὶν, hornus, *R.* A σῆτες.

Σητόβρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, a tinea adesus sive corrosus. Ex σὴς et βρωτός.

Σητοδόκις, ἡ, papilio, *Hes.*

Σητόκοπος, ε, ὁ ἡ ἡ, a tineis pertusus seu derosus. Ex σὴς et κόπτω, *tundo.*

Σὴψ, σητὸς, ὁ, parvus serpens, seps. A σήπω, eo quod vulnera ex ejus morsu putrescunt. A σήπω.

Σῆψις, εως, ἡ, putrefactio, putredo; tabum, *Gl. V.* Ab eod.

Σθεινὸς, ὴ, ὸν, robustus, validus. A σθένος.

Σθενοζωΐης, ες, vires enervans. Τηλόθι σθενοζωΐοιο κυδερείης. *Oppian. Cyneget.* 2, 82.

Σθένος, ους, τὸ, robur, vis, potentia. Inservit periphrasi. Σθένος νίκας, fortis victoria, *Soph. Trach.* 497. Ποταμῶ σθένος, magna vi præditus fluvius, *Id. Ibid.* 507.

Σθενώσαι, ῶ, fut. ώσω, roboro, confirmo. A

ΣΘΕ̃ΝΩ, valeo, possum. Ἡμῖς ἐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ' ἀναλίξασθαι, opem afferre, *Soph. Aj.* 165.

Σθενώσαι, aor. 1. inf. act. verbi σθενόω, *roboro.*

Σιαγόνιον, ε, τὸ, pars maxillæ; σιαγόνια, maxillæ. A

ΣΙΑΓΩ̃Ν, όνος, ἡ, mala, maxilla.

Σιαλινδρὶς, ἡ, avis nomen, *Call.*

Σιαλίζω, fut. ίσω, salivam emitto. A σίαλον.

Σιαλικὸς, ἡ, όν, salivarius, *Gl. V.* A σίαλον.

Σιαλὶς, ίδος, ἡ, sputum, saliva, salivarius lentor. Ab eod.

Σιαλισμὸς, οῦ, ὁ, morbus, quum saliva nimia in os influit. A σιαλίζω. Unde

Σιαλιστήριον, ε, τὸ, fræna equis indita, spumam excitantia ipsis mandentibus.

ΣΙ'ΑΛΟΝ, ε, τὸ, saliva, sputum.

Σίαλος, ε, ὁ, saliva, *Gl. V.* (2) porcus saginatus; (3) pinguedo, axungia. A præc.

Σιαλοχέω, idem quod

Σιαλοχοέω, ῶ, fut. ήσω, salivam ore effundo, *Hippocr. 3. de Morbis.* A

Σιαλόχοος, ους, ὁν, qui multam salivam ore effundit. Ex σίαλον et χέω.

Σιαλόω, sagino; (2) circumdo clypeum gemma, ferro, ære, &c. A σίαλος.

Σιαλώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, salivosus, salivam referens; (2) pinguis, opimus. Ab eod.

Σιάλωμα, ατος, τὸ, munimen et ambitus scutiferus. Ἔχει δὲ περὶ τὴν ἴτυν ἔκ τῶν ἄνωθεν καὶ κάτωθεν μερῶν σιδηροῦν σιάλωμα, *Polyb.* 6, 652.

Σίδη, ἡ, malum punicum. *Vox Dor.* vide σίδη.

Σιδύνη, pro σιδύνη, *Poll.*

ΣΙ'ΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, Sibylla; (2) vates, vaticinatrix, a denunciandis deorum consiliis; σὺς enim deos, et βυλὴν consilium Æoles vocabant. Vide *Suidam.*

Σιβυλλαίνω, vaticinor, reddo oracula; (2) more senum deliro. A præc.

Σιβύλλειος, ε, ὁ ἡ ἡ, Sibyllinus, ad Sibyllam pertinens. Ab eod.

Σιβυλλιάω, ῶ, idem quod σιβυλλαίνω. (2) Sibyllinis oraculis intentus sum. Εἶθ' ὁ γέρων σιβυλλιᾷ, *Aristoph. Eq.* 61.

Σιβυλλιαὶ, αί, fatidici. Quasi a σιβυλλίζω.

ΣΙΒΥ̃ΝΗ, ης, ἡ, telum, jaculum, spiculum; *Gl. V.* venabulum.

Σιβύνιον, ε, τὸ, hastula, spiculum, vel hastile parvum. Dim. a σιβύνη.

Σίγα, *adv.* tacite. A σιγή.

Σιγάζω, fut. άσω, conticescere jubeo:

Σιγαλίος, ία, ίον, tacitus. Ab eod.

Σιγαλόεις, όεσσα, όεν, qui pulchritudine sua silentium et admirationem inducit, splendidus, elegans; (2) qui ob tenuitudinem suam nullum crepitum aut sonitum edit, mollis, tener; σιγαλόεντα, splendida, miranda. Ἡνία σιγαλόεντα, habenas miro artificio factas, *Il. 5*, 226. Ab eod. Vide *Ern.*

Σιγᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro σιγάειν, a

ΣΙΓΆΩ, ῶ, fut. ήσω, taceo, sileo, conticesco, *Gl. V.* σίγησον, tace, *Ph.* aor. 1. imperat. Σιγῶμεν αὐτὰ, πατρὶ τιμωρῶν ἐμῷ; *Eur. Iph. in Tau.* 928. Τί σισίγηται δόμος Ἀδμήτου; *Id. Alc.* 79. Ἐξ' ἐμοῦ πάντα σιγηθήσεται, *Id. Iph. in Tau.* 1079.

Σιγίτης, serpens, vel canis clam subrepens et morsum inferens. Τῷ καὶ σὺν δείδοικα μή

με παρισεῦὺς ἅτος ὁ σιγίρατης εἰς τὸν ἔρωτα βάλη, Call m. Epig. 46.

Σιγὴ, ῆς, ἡ, silentium, taciturnitas, reticentia, *Ph.* pro *σίγησις* Α *σιγάω.*

Σιγῇ, *adv.* tacite, submissa voce, clam.

Σιγηθεῖσα, a. 1. part. pass f. g v. *σιγάω, taceo.*

Σιγηλὸς, ἡ, ὸν, tacitus, taciturnus. Ab eod.

Σιγηλῶς, *adv.* tacite. Α præc.

Σιγημονάω, pro *σιγάω, Hes.* quod a *σιγήμων.*

Σιγῆν, *silere*, præs. inf. act. *Dor.* pro *σιγᾶν.*

Σιγηνοπάλπιγξ, γος, ὁ, præco, tuba silentium indicens. Ε *σιγάω* et *σάλπιγξ.*

Σιγηρὸς, ρὰ, ρὸν, tacitus, *Gl. V.* Α *σιγή.*

Σιγηρῶς, *adv.* tacite.

ΣΙΓΛΑΙ, inaures, *Hes.* unde *σιγλοφόρος*, minister, cui monilia servanda traduntur.

ΣΙΓΛΑΙ, ῶν, αἱ, cifræ, notæ compendiariæ in scribendo.

Σίγλος, ὁ, pro *σίκλος, Xen.* Vox Hebr.

ΣΙΓΜΑ, τὸ. Sigma, litera Græca; mensa sive cœnaculum semirotundum instar hemicycli, vel C Latini. Hinc

Σιγματίζω, Sigma crebrius usurpo. Hinc

Σιγματισμὸς, ῦ, ὁ, literæ Σ crebrior usurpatio, sive concursus.

Σιγματοειδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, habens formam literæ Σ, vel potius C. Α *σῖγμα* et *εἶδος.*

Σιγμὸς, ῦ, ὁ, stridor, qualis est ferri candentis in aqua extincti; (2) sibilus. Α *σίζω.*

Σιγνοφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, manipularius, *Gl. V.* signifer. Ex *σίγνον, signum*, Lat. et *φέρω.*

Σίγυμνον, idem quod *σίγυνον, Lyc.*

Σιγύνης, ε, ὁ, jaculum e ferro. Α *σιβύνη.*

Σίγυνον, ε, τὸ, jaculum, telum hastæ adsimile, spiculum, jaculum Romanis usitatum, hastile. Ab eod.

Σίγυνος, ε, ὁ, idem et ab eod.

Σιγῶντι, *silent*, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro *σιγῶσι*, a *σιγάω.*

Σιδάριος, et *σιδαρίος, Dor.* pro *σιδήριος.*

Σιδαρόδετος, ε, ὁ, ἡ, *Dor.* pro *σιδηρόδετος.*

Σίδαρον, *ferrum*, acc. sing. *Dor.* pro *σίδηρον.*

Σιδαρόφρων, *Dor.* pro *σιδηρόφρων, Eurip. Phœn.* 676.

Σιδαροχάρμας, qui ferreis armis gaudet, bellicosus, *Dor.* pro *σιδηροχάρμης, Pind. Pyth.* Ex *σίδηρος* et *χαίρω.*

ΣΙΔΗ, ης, ἡ, malus Punica; (2) malum Punicum.

Σιδηρεία, ας, ἡ, tractatio seu negotiatio ferri; (2) ars ferrum effodiendi.

Σιδηρεῖον, ε, τὸ, fabri ferrarii officina, ferraria:

Σιδήρειος, εία, ειον, ferreus; (2) ferri modo durus. Α *σίδηρος.*

Σιδήρεος, έα, εον, *contr.* σιδηροῦς, ῆ, οῦν, idem.

Σιδηρεὺς, έως, ὁ ἢ ἡ, faber ferrarius. Α

Σιδηρεύω, fut. εύσω, ferrum tracto. Α *σίδηρος.*

Σιδηρικὸς, ἡ, ὸν, ferrarius. Hinc ἡ *σιδηρικὴ*, ῆς, sc. τέχνη, ars ferraria sive tractandi ferrum. Ab eod.

Σιδήριον, ε, τὸ, ferrum, ferramentum, instrumentum ferreum. *Gl. V. σιδήρια*, ferramenta. Ab eod.

Σιδηρίτης, ε, ὁ, ferrarius; *σιδηρίτης λίθος*, magnes. Ab eod.

Σιδηρῖτις, ίδος, ἡ, fabrilis; *γῆ*, terra, ubi ferrum effoditur; *λίθος*, magnes; et *σιδηρῖτις*, herba quædam. Ab eod.

Σιδηροβόλος, ε, ὁ ἢ ἡ, ferrum jaculans. Ex *σίδηρος* et *βάλλω.*

Σιδηροδόρος, ferrum exedens. Epith. limæ, *Oppian. Cyneget.* 2, 174.

Σιδηροδρεμὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, gravis ferro; (2) ferreus. Ex *σίδηρος* et *βρίθω.*

Σιδηροδρῶς, ῶτος, ὁ ἢ ἡ, ferrum edens, ferrum adedens. *Σιδηροδρῶτι ϑηγάνῃ τεμνομένᾳ, Soph. Aj.* 832. Α *βρώσκω.*

Σιδηροδάκτυλος, ε, ὁ, ἡ, ferreos digitos habens.

Σιδηρόδεσμος, ε, ὁ ἢ ἡ, ferreos nexus seu ferrea vincula habens.

Σιδηρόδετος, ὁ, ἡ, ferro ligatus. Α *δέω.*

Σιδηροδμὴς, ῆτος, ὁ ἢ ἡ, ferro occisus. Α *δαμάω.*

Σιδηρεδώραξ, ακος, ὁ, ferrea lorica indutus.

Σιδηροκατάδικος, ε, ὁ ἢ ἡ, ad ferrum damnatus. Ex *κατάδικος.*

Σιδηροκμὴς, ῆτος, ὁ ἢ ἡ, e ferro factus, arte fabrili seu ferraria elaboratus. *Ἐν μίσοις βοτοῖς σιδηροκμῆσιν ἥσυχος ϑακεῖ πτεών, Soph. Aj.* 324. Ex *σίδηρος* et *κάμνω*, unde *κικμηκότες*, mortui.

Σιδηροκόπος, ε, ὁ, faber ferrarius, *Gl. V.* Α *κόπτω.*

Σιδηρομήτωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, qu. dic. ferri mater, *i. e.* ferrum producens; epith. terræ.

Σίδηρον, ε, τὸ, ferrum, pro *σίδηρος.*

Σιδηρονόμος, ον, ferro dividens, *i. e.* vi utens et bello in disceptatione de possessionibus. Α *νέμω.*

Σιδηρόνωτος, ον, ferreum dorsum habens, *i. e.* æratus et firmus, de scuto vel clypeo. *Σιδηρονώτοις δ' ἀσπίδος τύποις ἐπῆν γίγας, Eur. Phœn.* 1137.

Σιδηροπέδη, ἡ, pedica ferrea.

Σιδηροπλαγκτος, ὁ, ἡ, e ferro demens V. *Ern.*

Σιδηρόπλακτος, *Dor.* pro *-πλήκτος*, ferro percussus.

Σιδηρόπλαστος, ον, idem quod *σιδηρόσπαρτος, Lucian.*

Σιδηροστοίχιλος, ε, ὁ, lapis quidam.

Σιδηρόστιρος, ον, alas ferreas habens.

Σιδηροστώλης, ε, ὁ, ferri venditor.

ΣΙΔΗΡΟΣ, ε, ὁ, ferrum; (2) ex ferro confectum, ut ensis, telum, thorax ferreus

Σιδηρόσπαρτος, ε, ὁ ἢ ἡ, ferro satus. *Suid.* er. (ferro concitatus seu illatus, ut chirurgicis instrumentis, &c. *Ern.*)

Σιδηροτίκτων, ονος, ὁ, faber ferrarius.

Σιδηρότευκτος, ε, ὁ ἢ ἡ, e ferro factus. Α *τεύχω.*

Σιδηροτόκος, ε, ὁ ἢ ἡ, ferrum gignens, ferri ferax. Α *τίκτω.*

Σιδηροτομία, ferro seco seu incido. Α *τέμνω.*

Σιδηρουργεῖον, ε, τὸ, fodina ferraria, officina, fabrica ferraria.

Σιδηρουργία, -ας, ἡ, ars ferraria, fabrile opus. Α

Σιδηρουργὸς, ῶ, ἐ ἢ ἡ, qui ferrum tractat, faber ferrarius. Ex *σίδηρος* et *ἔργον.*

Σιδηροφορέω, ῶ, f. ήσω, ferrum gesto, gladio accinctus sum, arma fero. *Πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφόρει, Thuc. Ἐσιδηροφορεῦντο οἱ Ἕλληνες, Id.* Α

Σιδηροφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, ferri ferax. Α *φέρω.*

Σιδηρόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, ferreus animo, durus, immitis. Ex *φρήν.* Vid. *σιδαρόφρων.*

Σιδηροφυὴς, ὲς, e ferro natus, *Steph.*

Σιδηροχαρμὴς, ὁ, ferro gaudens, *Pind.*

Σιδηρόω, ῶ, f. ώσω, ferro obduco, ferro præfigo. *Gl. V.* ferro, -as. Α *σίδηρος.* Hinc

Σιδήρωμα, ατος, τὸ, ferrumen, *Gl. V.*

Σιδιωτιδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, pallidus instar corticis mali Punici. Ex *σίδιον* et *εἶδος.*

Σιδιώτις, ώτισσα, ώτιν, puniceus. Α *σίδη.*

Σίδιον, ε, τὸ, cortex seu putamen mali Punici, *Gl. V.* *Ὁ δὲ τῶν βοιῶν τὰ σιφικάρτια, ἃ σίδια ἡμῖν τοῖς Ἀττικοῖς φερσαγορεύεται ἴδιος, ἀπίγλυφα τοῖς ὄνυξιν, Alciphr.* 3, 60. Ab eod. Unde

Σιδώτις, ώτισσα, ώτιν, puniceus. *V. Lex.*

Σιελίζω, fut. ίσω, salivam emitto. Α *σίελος.*

Σιελισμὸς, ῦ, ὁ, emissio salivæ. Α præc.

Σιελιστήρια, ων, τὰ, fræna equorum spumam moventia mordentibus. Ab eod.

Σίελον, ε, τὸ, saliva. Α

Σίελος, ε, ὁ, sputum, saliva, *Alt.* pro *σίαλος.*

ΣΙΖΩ, f. σίσω, vel σίξω, strido, sibilo. *Ὡς τῦ σίζ' ὀφθαλμὸς, Od.* 9, 394.

Σικάριες, ε, ὁ, sicarius. Vox Latina.

Σικελὸς, Siculus.

ΣΙΚΕΡΑ, τὸ, vox ἄκλιτος, sicera; (2) quivis potus inebrians, præter vinum.

Σικιννίζω, sicinnidem salto. Α *σικιννὶς.*

Σικίννη, ἡ, idem quod

ΣΙΚΙΝΝΙΣ, saltatio militaris, *Rob.* (satyrica, *Ern.*) *Κρέτες σικιννίδων, Eur. Cyc.* 37. *Ὀρχήσεως τινὸς σκολυχημάτῳ εἴδει.* Vid. *Casaub. de Satyrica Presi*, 1.

Σικιννοτύρξω, σω, ἀ, modus quidam tibia canendi; caterva seu chorus saltantium. Ε *σικιννὶς* et *τύρβη.*

Σίκλος, ε, ὁ, siclus, didrachmum, (tetradrachmum, *Ern.*) Vox Hebr.

Σικύα, ας, ἡ, cucurbita; (2) cucurbitula medica. *Ναὶ μὴν ἡ σικύη χαλκέρια λιγεῖ τύψει. Προσμάξας ἴόν τε ἡ ἀθρόον αἷμα κινώσεις, Nic. Th.* 911. Α *σίκυος.*

Σικυάζω, cucurbito, *Gl. V. Ph.* Α *σικύα.*

Σικύδιον, ε, τὸ, cucumis; *σικύδια*, cucumeres, *Gl. V.* Dim. ab eod.

Σικυδδὸν, *adv.* in modum cucurbitæ.

Σικυηδὸν, *adv.* cucumeris in modum, *Gwt.*

Σικυήλατον, ε, τὸ, cucumerarium, *Gl. V.* Ex *σίκυος* et *ἐλαύνω, propello.*

Σικυήρατον, ε, τὸ, idem.

Σικυῖα, ἡ, pro *σικύα, Gal.*

Σίκυον, ε, τὸ, granum seu semen cucumeris. Α *σίκυος.*

Σικυοτάτων, ονος, ὁ, cucumeris genus.

ΣΙΚΥΟΣ, ε, vel *σικυὸς*, ῦ, ὁ, cucumis.

Σίκυς, υος, ὁ, idem, *Gl. V.*

Σικυώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, cucumeraceus. Α *σίκυος.*

Σικυώνη, ης, ἡ, idem quod *σικύα.*

Σικυωνία, ας, ἡ, idem et ab eod.

Σιχάζομαι, derideor, irrideor, *Hes.* Α *σίχος.*

Σιχαίνω, et *σιχαλίνομαι*, fastidio, tædet me, *Gl. V.* fastidio, abominor, *M. Anton.* 5, 7.

Σιχαντὸς, ἡ, ὸν, molestus, injucundus, teter, tædiosus, *Gl. V.* Α *σιχαίνω.* Unde

Σιχασία, ας, ἡ, fastidium, tædium, *Gl. V.*

Σίχος, ὁ, tædium, *Ph.* Α

ΣΙΚΧΟΣ, ὴ, ὸν, injucundus, molestus; (2) derisorius; (3) imbecillus, *Ph.* fastidiosus, tædiosus, teter adspectu. (3) *οἱ δὲ σιχροὶ καὶ νοσώδεις ἄρτον καὶ οἶνον προσφερόμενοι ταυτῶσιν, Plut.* 2, 87. *Aristot. Eudem.* 3, 7. (Anglice SICK.)

Σιλανὸς, Silenus, Silvanus, *Gl. V.*

Σιληπορδίων, de icior, delicias facio, mollis sum.

Σιληπορδία, ἡ, deliciæ, mollities, insolentia. Α *σίλη* vel *σίλλα*, et *πορδὴ, Ern.*

Σιλίγνιος, siligo, *Gl. V.* Α

ΣΙΓΑΙΓΝΙΣ, ιος, ἡ, siligo, optimum purissimumque triticum, vel farina ejus.

Σιλιγνίτης, ε. ἐ ut *σιλιγνίτης ἄρτος*, panis siligineus. Α præc.

Σιλλαίνω, ludo *σίλλος*· (2) per ludibrium oculos agito seu moto, dicteriis proscindo, dicaciter illudo. *Σιλλαίνει τὰς δογματικὰς, Diog Laert.* Α *σίλλος.*

Σιλλικύρια, arbores in quadam Ægypti parte, *Herod.*

Σιλλογραφία, ας, ἡ, sillorum scriptio. Α

Σιλλογράφος, ε, ὁ, sillorum scriptor. Ex *σίλλος* et *γράφω.*

ΣΙΛΛΟΣ, ε, vel *σιλλὸς*, ῦ, ὁ, Sillus, genus pœseos comicæ, scomma et irrisorium poëma; (2) dicacitas, convicium; *σιλλοὶ*, dicacitates, scommata; *σιλλὸς, adj.* etiam recalvaster.

Σίλλω, idem quod *σιλλαίνω, R.*

Σιλουανὸς, ῦ, ὁ, Silvanus. Nomen viri, *Lat.*

Σιλλυρισμὸς, ὁ, esus siluri. Α

Σίλουρος, ε, ὁ, silurus, *piscis.* Ex *σιλὸς* vel *σίλλω.* et *οὐρά.*

Σίλυδον, τὸ, spina lata, *V. L. ex Diosc.*

ΣΙΛΦΗ, ης, ἡ, blatta, genus insecti senectutem exuens.

Σιλφίδιος, ad *σίλφιον*, pertinens, *Nic.*

ΣΙΛΦΙΟΝ, ε, τὸ, laserpitium, *frutex.*

Σιλφιοπώλης, ε, ὁ, qui laserpitium vendit.

Σιλφιοφόρος, ον, silphii ferax. Α *φέρω.*

Σιμβλεύω, apes alvearibus condo. Α

Σίμβλος, ε, ὁ, idem quod *σίμβλον.* Unde

Σιμβλίδιος, α, ον, melleus.

Σιμβλὶς, ίδος, ἡ, alveola, instar alvearis excavata. Ab eod.

Σιμβλίδες, ων, αἱ, apes. Ab eod.

Σίμβλιος, ία, ιον, ad alveare pertinens, melleus. Α

ΣΙΜΒΛΟΝ, η, τὸ, alveare, alveus apum.

Σίμβλος, ε, ὁ, idem.

Σιμβλοποιῶ, mel facere, et in alveare reponere, *Eust.*

Σιμικίνθιον ε. τὸ, semicinctium. *Vox Lat.* rectius *σημικίνθιον.*

Σιμοπρόσωπος, ε, ὁ ἢ ἡ, simus, *i. e.* sima seu depressa nare. Ε seq. et *πρόσωπον.*

ΣΙΜΟΣ, ὴ, ὸν, simus, qui depressis est naribus, *Ph.*

Ph. simus, cilico, silo, silus; (2) arduus, acclivis. Hinc τὰ σιμὰ, ῶν, loca ardua et acclivia. Hinc

Σιμότης, ητος, ἡ, naris sima.

Σιμόω, ῶ, f. ώσω, simum reddo. Ab eod. Hinc

Σίμωμα, ατος, τὸ, forma sima, recurva.

Σινάμερος, idem quod *σινάμωρος*, *Anac.*

Σιναμωρέω, ῶ, damno seu detrimento adficio, noceo, perdo, vasto; (2) subigo fœminam, *Aristoph. Nub.* 1066.

Σιναμωρία, ας, ἡ, maleficentia, natura noxia et prava. A

Σινάμωρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, cui quasi in fatis est nocere aliis, ad alios lædendos natus, malignus. Ex *σίνω* et *μόρος*. Vid. *Ern.*

Σίναπι, idem quod *σίνηπι*. Hinc

Σιναπίζω, f. *ίσω*, cataplasma ex sinapi impono. Hinc

Σιναπισμὸς, οῦ, ὁ, cataplasma ex sinapi.

Σινάπιον, sinapi, *Gl. V.* A *σίναπι*.

Σιναρὸς, ρὰ, ρὸν, noxius; (2) damno adfectus, læsus. A *σίνος*.

Σινὰς, άδος, ἡ, noxia. Ab eod.

Σινδόνη, ης, ἡ, tela Tyria, sindon. A *σινδών*.

Σινδονοφορέω, ῶ, sindonem gesto. Ex *φέρω*.

Σινδονυφὴς, ὲς, e sindone textus. Ab *ὑφή*.

ΣΙΝΑΩ'Ν, ονος, ἡ, sindon, linteum pertenue; (2) amictus ex lino. *Gl. V.* tunica lintea.

ΣΙ'ΝΗΠΙ, vel *σίναπι*, εως, τὸ, sinapi.

Σινιάζω, fut. άσω, cribro, ventilo, vanno; *σινιάσον*, cerne, *Gl. V.* aor. 1. imperat. Ὁ Σατανᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς, τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον, *Luc.* 22, 31. A *σινίον*. Hinc

Σινίασμα, ατος, τὸ, retrimentum, noxa, interimentum.

ΣΙΝΙ'ΟΝ, ου, τὸ, cribrum. A *σίνω*.

Σίνις, ιδος, ὁ ᾗ ἡ, homo noxius, damna et mala cæteris inferens; raptor. Λίοντα Τψηῖς καφίτερφι, βοῶν σίνιν Εὐρυτύλοιο, *Call. in Apoll.* 92. A *σίνω*.

Σινόδους, οντος, ὁ ᾗ ἡ, dentibus nocens. Ex *σίνω* et *ὀδούς*.

Σῖνος, εος, τὸ, damnum, clades. *Ph.* vitium.

Σινότης, ητος, ἡ, vitiositas, *Ph.* A præc.

Σινόω, ῶ, fut. ώσω, noceo; *σινοῦ*, vitiat, *Ph.* σινῶντες, infestantes, *Ph.* Ab eod.

Σίντης, ου, ὁ, noxius. Ab eod.

Σίντωρ, ορος, ὁ, idem et ab eod.

ΣΙ'ΝΩ, proprie agitationem motu significat, deinde vexo, noceo; usurpatur tantum in medio. Αἰδὼς ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι, *Hes. Op.* 316.

ΣΙΝΩ'ΔΩΝ, οντος, ὁ, piscis quidam.

ΣΙΝΩ'ΠΗ, ης, ἡ, Sinope, nomen scorti; (2) nomen urbis in Ponto; (3) rubrica.

Σινωπίζειν, lascivire more scorti Sinopes. A præc

Σινωπὶς, ίδος, ἡ, rubrica. *Gl. V.* miltum.

Σῖξις, εως, ἡ, stridor; sibilus. A *σίζω*.

ΣΙ'ΟΝ, ου, τὸ, sium, laver.

Σιὸς, deus, *Dor.* pro Ζιός· τὼ σιὼ, Castor et Pollux, gemini Dii.

ΣΙ'ΠΑΛΟΣ, deformis, impurus, *Hes.*

ΣΙΠΥ'Η, ης, ἡ panarium, mactra. Ἡ μὲν σικύη μιχθὴ 'σι λευκῶν ἀλφίτων, *Aristoph. Pl.* 807.

Σικυὶς, ίδος, ἡ, vas fictile adservandæ farinæ. A *σικύη*.

ΣΙ'ΡΑΙΟΝ, ου, τὸ, defrutum, sapa.

Σιρίασις, εως, ἡ, inflammatio capitis ex vehementi solis adore. A

ΣΙΡΙΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, capitis inflammatione ab æstu laboro; a *σιρίριος*, *Ern.*

Σιρὸς, οῦ, ὁ, scrobs in qua condita frumenta asservantur; (2) quodvis receptaculum subterraneum. Alii *σιρὸς*· al. *σιῤῥός*· sed *σιρὸς* verum est, *Ern.*

Σιταμὶς, ίδος, ἡ, idem quod *σησαμὶς*.

ΣΙ'ΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, siser, *olus.*

ΣΙΣΟ'Η, ης, ἡ, cincinnus; *Suid.* tonsuræ genus, *Hes.* incerta est vis verbi, quo LXX. utuntur.

Σισμὶς, ῖδος, ὁ, stridor. A *σίζω*.

ΣΙ'ΣΥΒΟΣ, ου, ὁ, fimbria, *R.*

ΣΙΣΥ'ΜΒΡΙΟΝ, ου, τὸ, sisymbrium, serpillum silvestre. *Gl. V.* cunila.

Σίσυμβρον, ου, τὸ, idem, *Nic. Th.* 896.

ΣΙΣΥ'ΡΑ, ας, ἡ, sagum pelliceum, vestis e pellibus caprinis; (2) penula, crassum et vile stragulum. *Gl. V.* lodix.

Σισύρνα, ης, ἡ, idem. *Sch Theoc.*

Σισύρνιον, ου, τὸ, idem quod *σισύρα*, *Sch. Theoc.*

Σισυρνοδύτης, ου, ὁ, pellitus, veste pellicea utens. Οἱ δ' ἀμφικλύσυ χοιράδας Γυμνασίας σισυρνοδύται καρκίνοι πεπλεύκοτες, *Lycoph.* 633.

Σίσυρνος, genus ligamenti medici.

Σισυρνῶδης, νῶδες, pelliceus, *Soph.* A *σισύρνα*.

Σίσυς, ή, tenue et vile vestimentum, *Sch. Lys.*

ΣΙ'ΣΩΝ, ονος, ὁ, semen exiguum apio simile.

Σῖτα, *pl.* cibus, annona, victus; *per metaplasmum.* Α σῖτος vel σῖτον.

Σιταγωγέω, ῶ, f. ήσω, frumentum, commeatum adveho.

Σιταγωγία, ας, ἡ, frumenti advectio. A

Σιταγωγὸς, ὸν, ὁ ᾗ ἡ, frumentum advehens; (2) frumento vehendo aptus; *subst.* ἡ, navis frumentaria. Ex *σῖτος* et *ἄγω*.

Σιτάθη, 3, sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* et *Dor.* pro ἐσιτήθη, a *σιτέω*.

Σιτανίας, ου, ὁ, genus tritici, frumentago. A *σῖτος*.

Σιτάνιος, ου, ὁ, sc. *πυρὸς*, idem et ab eod.

Σιτάριον, ου, τὸ, parvum frumentum; (2) exiguus panis. Dim. a *σῖτος*.

Σιτάρκεια, ας, ἡ, annona; (2) annona militaris, quæ militibus stipendii loco in singulos menses dabatur. A

Σιταρχέω, ῶ, f. ήσω, cibaria vel annonam subministro, frumentum seu annonam suppedito; (2) mercede conduco. A *σῖτος* et *ἀρκέω*.

Σιταρκία, ας, ἡ, idem quod *σιτάρκεια*.

Σιταρχέω, ῶ, fut. ήσω, annonæ præsum. A

Σιτάρχης, ου, ὁ, præfectus annonæ; (2) curator convivii. Ex *σῖτος* et *ἀρχή*.

Σίταρχος, ου, ὁ, idem et ex iisd.

Σιταρχία, ἡ, præfectura annonæ; (2) annona ipsa, quæ militibus datur.

Σιταρχήμα, τὸ, idem quod *σιταρχία*, *Att.*

Σιτία, ας, ἡ, sagina, *Gl. V.* A *σιτεύω*.

Σιτίομαι, comedo, vescor; *σιτῖσθαι*, epulari, *Gl. V. σιτίσκετο*, comedebat, imperf. *Ion.* pro ἐσιτίζετο. Τί δαί, κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι; *Aristoph. Nub.* 491. Τὰ γλυκία σιτῖται, *Luc.* A *σῖτος*.

Σιτιστὴς, οῦ, ὁ, saginator, *Gl. V.* fartor, *Ph.*

Σιτιστὸς, ὴ, ὸν, saginatus, altilis. A

Σιτεύω, fut. εύσω, frugibus sagino, pinguefacio, alo. *Gl. V.* sagino, farcio; *σιτεύομαι*, victito, *Gl. V.* A *σῖτος*.

Σιτέω, ῶ, fut. ήσω, nutrio, pasco; v. *σιτίομαι*.

Σιτηγία, ῶ, frumentor, *Gl. V.* A

Σιτηγὸς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, frumentarius, *Gl. V.* Εὐτελέιαν γὰρ τὰ σιτηγὰ τῆς ἀγορᾶς παρασχεῖν, *Plut. Crass.* 20. Ex *σῖτος* et *ἄγω*.

Σιτηγόνος, qui in eum usum nascitur ut esui sit, *Nic.*

Σιτηρεσιάζω, frumentum et stipendium præbeo. A

Σιτηρέσιον, ου, τὸ, annonæ demensum, frumentum quod militibus pro stipendio in singulos menses datur. *Ph.* frumentario, frumentum, stipendium, commeatus, annona. Ex *σῖτος* et *ἄρω*, *apto*.

Σιτηρήσιος, annonarius, *Gl. V.*

Σιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, frumentaceus, qui frumenti loco censetur; (2) frumentarius, escarius, *Gl. V.* A *σῖτος*.

Σίτησις, εως, ἡ, jus epulandi, jus cibum capiendi; (2) victus, pastus, *Gl. V.* A *σιτέω*.

Σιτία, τὰ, victus, epulæ, *Gl. V.* A *σιτέω*.

Σιτίζω, fut. ίσω, nutrio, pasco, cibo, sagino, cibum præbeo, pinguefacio; *σιτίζομαι*, edo, comedo, vescor; *σιτισθεὶς*, pastus, aor. 1. part. Μὴ πρῶκας σιτίζεται, ὥσπιρ ὁ τίτιξ, *Theocr.* 4, 16. A *σῖτος*.

Σιτικὸς, ὴ, ὸν, frumentarius. Ab eod.

Σιτίον, ου, τὸ, cibus, alimentum frumentaceum, annona, commeatus. Ab eod.

Σίτισις, εως, ἡ, idem quod

Σιτισμὸς, οῦ, ὁ, subministratio cibi; (2) esca, cibus.

Σιτιστὴς, οῦ, ὁ, fartor, *Gl. V.* A *σιτίζω*.

Σιτιστὸς, ὴ, ὸν, altilis, saginatus. Ab eod.

Σιτοβόλιον, ου, τὸ, horreum, in quo frumenta reponuntur, *Gl. V.* granarium. A *βάλλω*.

Σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ, idem.

Σιτοβολῶνας, *horrea*, acc. plur. a *σιτοβολὼν*.

Σιτοδία, ας, ἡ, penuria rei frumentariæ. A

Σιτοδέομαι, annonæ penuria premor, annona seu commeatu deficio.

Σιτοδόκη, ης, ἡ, ciborum horreum. A

Σιτοδόκος, ου, ὁ ᾗ ἡ, capiens seu recipiens frumentum vel cibum. Ex *δέχομαι*.

Σιτοδοσία, ας, ἡ, frumenti datio, largitio seu distributio, frumentatio. Ex *δόσις*, *datio*.

Σιτοδοτέω, ῶ, fut. ήσω, frumentum distribuo seu dimetior, et *pass.* frumentum mihi datur, annonam accipio, cibum capio. A

Σιτοδότης, ου, ὁ, frumenti largitor seu divisor.

Σιτοδοχεῖον, ου, τὸ, horreum.

Σιτοδόχος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem quod *σιτοδέκος*.

Σιτοθήκη, ης, ἡ, horreum.

Σιτοκάπηλος, ου, ὁ, propola frumenti, negotiator frumentarius. *Ph.* dardanarius.

Σιτοκλοιέω, frumentum congero.

Σιτόκυρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, homo fruges consumere natus, inutilis, qui frustra alitur. Ex *κυρὰ*, vel *κῖρω*.

Σιτολογέω, ῶ, fut. ήσω, frumentum comporto, frumentum exigo, frumentor. Τὴν χώραν σιτολογεῖν, *Polyb.*

Σιτολογία, ας, ἡ, frumentatio, exactio frumenti. A

Σιτολόγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui frumenta colligit, qui annonam exigit. A *σῖτος* et *λέγω*.

Σιτομετρέω, frumentum dimetior, frumentum certa mensura distribuo; *pass.* accipio. A

Σιτομέτρης, ου, ὁ, qui frumentum certa mensura distribuit, frumenti mensor, annonæ divisor. Ex *μετρέω*. Hinc

Σιτομετρία, ας, ἡ, frumenti dimensio, frumenti distributio, quæ fit certa mensura.

Σιτομέτριον, ου, τὸ, idem quod

Σιτόμετρον, ου, τὸ, cibarium, diarium. *Gl. V.* dimensum.

Σιτομνημονέω, ῶ, frumentum dimetior; notatis accipientium nominibus.

Σιτονόμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, cibum distribuens, præbens, seu subministrans. Ex *νέμω*.

Σιτοποιέω, ῶ, f. ήσω, panem conficio; (2) ad panificium utor vel accommodo; (3) alo, cibum subministro; et *σιτοποιέομαι*, in panificio occupatus sum; (4) frumentum mihi comparo, frumentatum eo; (5) pro cibo utor, vescor. Τὴν τεκοῦσαν Ἕκτορα σιτοποιεῖν, *Eur. Tro.* 490.

Σιτοποιΐα, ας, ἡ, panificium.

Σιτοποικὸς, ὴ, ὸν, ad cibaria coquenda et conficienda pertinens; (2) ad farinam conficiendam aptus. A

Σιτοποιὸς, οῦ, ὁ, panifex, pistor; ἡ *σιτοποιὸς*, pistrix, *Gl. V.* Ex *σῖτος* et *ποιέω*.

Σιτοπομπία, ας, ἡ, frumenti transmissio, procuratio frumenti sive annonæ. A *πέμπω*.

Σιτοπομπεῖον, ου, τὸ, idem et ab eod.

Σιτοπομπία, ας, ἡ, idem et ab eod.

Σιτοπώνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pistor; (2) coquus.

Σιτοπωλέω, frumentum vendo.

Σιτοπώλης, ου, ὁ, venditor frumenti, *Gl. V.* frumentarius, frumentator. Reperitur *σιτοπῶλος*, sed vitiosa scriptura, *Ern.*

ΣΙ'ΤΟΣ, ου, ὁ, frumentum, triticum; (2) cibus, annona, commeatus; (3) cœna seu actus edendi; *pl.* σῖτα.

Σιτόσπιλτον, τὸ, festuca, *Gorr.*

Σιτόσπορος, ου, ὁ ᾗ ἡ, frumento consitus. Ex *σπείρω*.

Σιτουργὸς, ὁ ᾗ ἡ, pinsens, molens, pistor, molitor. A *σῖτος* et *ἔργον*.

Σιτοφάγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, frumento vescens, pane victitans. Ex *σῖτος* et *φάγος*.

Σιτοφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, frumentum ferens, frumentum subvectans, commeatum seu cibaria vehens. *Gl. V.* dapifer. Ex *φέρω*.

Σιτοφυλακεῖον, et *σιτοφυλάκιον*, ου, τὸ, locus, seu vas, in quo frumentum adservatur; (2) horreum, cumera. A

Σιτοφύλακις, frumenti custodes; magistratus Athenis.

Σιτοφυλακίω, ῶ, frumentum custodio vel adservo. A præc.

Σιτόχροος, contr. σιτόχρως, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, colorem frumenti habens. Ex σῖτος et χρόα.

ΣΙ'ΤΤΑ, vel σίττα, vox pastorum gregem ad festinandum compellentium.

Σιττακὸς, ᾱ, ὁ, idem quod ψιττακός.

ΣΙ'ΤΤΗ, ης, ἡ, sitta, avis quædam.

ΣΙΤΤΥ'ΒΑ, vestis pellicea, *Hes.*

ΣΙ'ΤΤΥΒΟΣ, ᾱ, ὁ, genus vasis; *Eust.*

Σιτὼ, όος, ἡ, Ceres. Vox Syracusius. A σῖτος.

Σιτώδης, τος, ὁ ᾗ ἡ, frumentaceus, qui frumenti nomine censetur. Ab eod. Unde

Σιτὼν, ῶνος, ὁ, ager frumentarius.

Σιτώνη, ἡ, res frumentaria, potius idem cum σιτωνία, *Steph.*

Σιτώνης, ᾱ, ὁ, frumenti emptor; (2) annonæ coemendæ præfectus. Ex ὠνέομαι.

Σιτωνίω, ῶ, f. ήσω, frumentum coëmo; (2) rei frumentariæ curandæ præfectus sum. A præc.

Σιτωνία, ας, ἡ, frumenti emptio, munus publicum coëmendæ annonæ. Ab eod.

Σιτωνικὸς, ἡ, όν, pertinens ad annonæ publicæ curatorem, *Steph.*

Σιφαῖος, α, ον, siligineus, *Lucian. Lex.*

Σιφλὸς, ἡ, όν, deformis, et odiosam faciem habens; (2) mutilus, oblæsus; (3) debilis, invalidus, ad agendum ineptus; (4) vorax. A σιπαλός.

Σίφλος, ᾱ. ὁ, reprehensio, irrisio. Ab eod.

Σιφλόω, ῶ, f. ώσω, deformem reddo, ignominiam adfero, debilito. Θεὸς δὲ ἐσιφλώσιεν, *Il.* 14, 142. A σιφλός.

Σιφλώζω, exsibilo, *Gl. V.*

Σιφνὶς, ὁ, talpa. *E. M.*

ΣΙΦΝΟ'Σ, ἡ, όν, vacuus, *Hes.*

Σιφόνιον, τὸ, herba. quæ et βρόμος, *Diosc.*

ΣΙ'ΦΩΝ, ωνος, ὁ, siphon, tubus, canalis; (2) herba quædam. Hinc

Σιφωνίζω, elicio, extraho, quasi siphone. Σιφωνίζομεν τὸν σῖτον, *Aristoph. Th.* 564.

Σιώπα, 2. sing. præs. imperat. act. a

ΣΙΩΠΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, sileo, taceo, conticesco. *Gl. V.* reticesco, silentio prætereo; σώπησον, tace, *Ph.* Οὐκ ἂν δυναίμην σιωπῆσαι πρός σε, *Luc.*

Σιωπὴ, ῆς, ἡ. silentium, taciturnitas. Hinc σιωπῇ, tacite. A σιωπάω.

Σιωπηλὸς, ἡ, όν, taciturnus. Μήτε σιωπηλὴν κέλευε, *Call. in Apoll.* 12. Γυνὴ γὰρ ἐξύβυμος ῥᾴων φυλάσσειν, ἢ σιωπηλὸς σοφὸς, *Eurip. Med.* 319. A σιωπή. Unde

Σιωπηρὸς, ρὰ, ρὸν, tacitus, *Gl. V.*

Σιωπηρῶς, *adv.* tacite, *Gl. V.*

Σιωπήσῃ, *tacueris*, 3. sing. aor. 1. conj. act. verbi σιωπάω.

Σιώπησις, ως, ἡ, taciturnitas.

Σιωπητέος, α, ον, tacendus. Ab eod.

Σιωπικὸς, idem quod σιωπηλὸς, *Suid.*

ΣΚΑ'ΖΩ, claudico. *Gl. V.* titubo, vacillo. *Apud Metricos* iambi σκάζοντες dicuntur, quorum ultimus pes spondæus est. Σκάζων ἐκ πολέμου, *Il.* 11, 810.

Σκαιμβατεῖν, et σκαιζατεῖν, inepte et non observato rhythmo incedere seu saltare, *Suid.*

Σκαιῇ, dat. sing. fem. gen. *Ion.* pro σκαιᾷ, a σκαιὸς, *scævus.*

Σκαιόθεν, *adv.* a læva, a sinistra. A

Σκαιὸς, ὰ, όν, scævus, importunus, vanus, pravus, stupidus, durus, rusticus, inhumanus, *Ph.* A σκάζω. Hinc

Σκαιοσύνη, ης, ἡ, ineptum et stupidum ingenium; (2) rusticitas, stultitia. Σκαιοσύναν φυλάσσων, qui est sinistri ingenii, *Soph. Œd. Col.* 1213.

Σκαιότης, ητος, ἡ, importunitas, *Ph.* ruditas, *Gl. V.* Ab eod.

Σκαιόριον, τὸ, mons difficilis et arduus, *Hes.* A σκαιὸς et ὄρος.

ΣΚΑΙ'ΡΩ, salio, saltito, tripudio. Ποσὶ σκαίροντες ἕποντο, *Il.* 18, 572.

Σκαιωρέω, maleficio, adficio. A σκαιός.

Σκαιώρημα, ατος, τὸ, maleficium. A præc.

Σκαιῶς, *adv.* sinistre, inepte, stupide, stolide, rustice. A σκαιός.

Σκαλαζώντης, ᾱ, ὁ, stellio. Ab ἀσκάλαζος.

Σκαλάθυρμα, ατος, τὸ, ludicrum:

Σκαλαθυρμάτιον, ᾱ, τὸ, ludicrum, nugæ. Dim. subtilitates. Ὅσις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων, *Aristoph. Nub.* 650.

Σκαλαθύρω, ludibundus fodio, fodicans ludo cum aliquo, ludo simpliciter; (2) ineo, coeo. (2) ἦν μείρακ' ἰδὼν, ἐπιθυμήσῃ καὶ βάλῃται σκαλαθῦραι, *Aristoph. Conc.* 611. Ex σκάλλω et ἀθύρω, *fodico.*

Σκαλίδα, ας, ἡ, sarritio. A σκαλεύω.

Σκάλιθρον, ᾱ, τὸ, sarculum; (2) instrumentum quo ignis et prunæ proruuntur. Ab eod.

Σκάλυμμα, ατος, τὸ, fossio, effossio, sarritio; (2) ludicrum, ἄθυρμα.

Σκαλιὺς, έως, ὁ, sarritor, sartor, qui sarculo solum induratum circa plantam laxat, qui in segetibus herbas noxias effodit.

Σκάλιυσις, ως, ἡ, sarritura. *Gl. V.* A

Σκαλιύω, fodio. Σκαλιύειν ἄτεραμνας, *Arist. Pace*, 439. A σκάλλω.

Σκαληνὸς, ῆ, ὁ, obliquus et inæqualis; (2) inæqualia crura habens; (3) impar, de numero. A σκάζω.

Σκαληνόω, ῶμαι, obliquo. A præc.

Σκαλίας, fructus cacti, *Theophr.*

Σκαλίζω, fodio, sarrio, *Ph.* A σκάλλω.

Σκαλὶς, ίδος, ἡ, sarculum, *Ph.* Ab eod.

Σκάλισις, ως, ἡ, sarritio, sarritura. A σκαλίζω.

Σκαλισμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

Σκαλιστήριον, ᾱ, τὸ, sarculum. Ab eod.

ΣΚΑ'ΛΛΩ, fodio, sarculo circumcirca sarrio, findo; (2) scrutor, *LXX.*

Σκάλμη, ης, ἡ, gladius Thracius. A præc.

Σκαλμίδ.ον, τὸ, Dim. a

Σκαλμὸς, ῦ, ὁ, scalmus, paxillus ad quem alligatur remus, seu theca, in quam reponitur; (2) ordo remigum. A σκάλλω.

Σκάλοψ, οπος, ὁ, talpa. Ab eod.

Σκάλσις, ως, ἡ, sarritio, sarritura. Ab eod.

Σκάλωμα, ατος, τὸ, incisura sarculo cavata. Ab eod. sed tamen quasi a σκαλόω.

Σκαμβὸς, ἡ, όν, qui obliquus in latus procedit, incurvus, tortus, cui crura introrsus torta sunt. *Ph.* scaurus, valgus, varus, curvus. A σκάζω.

Σκάμμα, ατος, τὸ, fossa; (2) sulcus stadii, seu spatii, in quo certabant saltu. A σκάπτω.

ΣΚΑΜΜΩΝΙ'Α, ας, ἡ, scammonia.

Σκαμμώνιον, ᾱ, τὸ, idem, *herba.*

Σκάμνη, scamna, *Isocr.*

Σκανδάλα, vel -λη, decipula. A σκάζω.

Σκανδαλαθρεὺς, ῆ, ὁ, qui decipulam tendit.

Σκανδαληθρίζω, decipulam tendo. A

Σκανδαληθρον, ᾱ, τὸ, lignum decipulæ incurvum, cui esca solet alligari. A σκανδάλη.

Σκανδαλίζω, fut. ίσω, offendere vel impingere facio; sum scandalo, scandalum præbeo. Ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μὰ σκανδαλίσω, 1 *Cor.* 8. ult. Ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτι, *Joann.* 16, 1. Σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ, *Matt.* 26, 33. A σκάνδαλον.

Σκανδαλισθὴς, 3. sing. aor. 1. conj. pass.

Σκάνδαλον, ᾱ, τὸ, offendiculum. A σκάζω.

Σκάνδαλος, ὁ, idem quod σκάνδαλον, *Hes.*

Σκάνδικα, ἡ, galeæ quoddam genus, *Steph.*

Σκανδικοπώλης, ᾱ, ὁ, vilissimi oleris venditor. A

ΣΚΑ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, genus oleris silvestris ac vilis.

Σκανθαρίζω, al. σκινθαρίζω, medio digito nasum ferio, *Eust. Poll.*

Σκαπανὶς, ίδος, ὁ, fossor. A

Σκαπάνη, ης, ἡ, ligo. *Gl. V.* rastrum; (2) fossio. A σκάπτω. Hinc

Σκαπανήτης, ᾱ, ὁ, fossor.

Σκαπάνιον, ᾱ, τὸ, ligo. Ab eod.

ΣΚΑΠΕ'ΡΔΑ, ης, ἡ, ludi genus, in quo alter alterum e fune per trabem erectam trajecto, suspensum ad summum evehebat; (2) res quævis difficilis.

Σκάπιτος, ᾱ, ὁ, fossa, *Hes.* A σκάπτω.

Σκαπητὸς, pro σκαφητὸς, *Steph.*

Σκάπτειρα, ας, ἡ, quæ fodit, fodiens. A σκαπτήρ.

Σκαπτέον, *adv. posit.* fodiendum. *Ph.* iterandum. A σκάπτω. Unde

Σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, fossor, qui fodit.

Σκάπτοιτο, 3. sing. præs. opt. pass. v. σκάπτω.

Σκᾶπτον, sceptrum, *Dor.* pro σκῆπτρον.

Σκαπτὸς, ἡ, ον, fossus, fossilis. A

ΣΚΑ'ΠΤΩ, f. ψω, fodio, fodico, *Gl. V.* Ἔσκαψι, ᾗ ἐξέθυνη, ᾗ ἔθηκε Θιμίλιον ἐπὶ τὴν πίτρον, *Luc.* 6, 48.

Σκάραξος, ὁ, fullo; *item* insectum quoddam.

Σκαρδαμυκτίω, ῶ. oculis crebro conniveo, nicto. A σκαρδαμύττω.

Σκαρδαμυκτὶ, *adv.* nictantibus vel connivantibus oculis. Ab eod.

Σκαρδαμυκτικὸς, ἡ, όν, crebro nictans. A

Σκαρδαμύσσω, vel σκαρδαμύττω, fut. ξω, oculis crebro salientibus conniveo. *Gl. V.* nicto, conniveo. Οὐδὲ σπῖν ἐῶ, ὲ σκαρδαμύσσειν, *Eur. Cyc.* 618. Ex σκαίρω et μύω.

Σκαρδμὸς, ῦ, ὁ, saltus. A σκαίρω. Unde

Σκαρίζω, f. ίσω, salio, palpito, bullio.

Σκαρὶς, ίδος, ἡ, genus lumbricorum. A σκάρος.

Σκαρισμὸς, ῦ, ὁ, saltus, palpitatio. A σκαρίζω.

Σκαρίτης, ᾱ, ὁ, ut σκαρίτης λίθος, scarites, gemma scari piscis colorem referens. A σκαρός.

Σκαριφάομαι, ῶμαι, rado, fodio, scalpo, scarifico, superficiem scindo. A σκάριφος.

Σκαριφίειν, leviter delineare; adumbrare.

Σκαριφιόω, idem. Ab eod.

Σκαριφήματα, ων, τὰ, lineamenta; (2) res nullius pretii, nugæ tenues philosophorum, *op. Sch. Aristoph.* A σκαριφάομαι.

Σκαριφισμὸς, ῦ, ὁ, delineatio rei primæ, quæ fere punctis fit. Quasi a σκαριφίζω.

ΣΚΑ'ΡΙΦΟΣ, ᾱ, ὁ, et σκάριφον, ᾱ, τὸ, stilus, penicillus, stipula, festuca, sarmentum. Hinc *scarifico.*

Σκάρος, ᾱ, ὁ, scarus, piscis. A σκαίρω. Unde

Σκάρτης, ᾱ, ὁ, agilis in saltu, velox.

Σκατὸν, ῦ, τὸ, vel σκατὸς, ῦ, ὁ, merda. A σκώρ.

Σκατοφάγος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, quasi merdivorus, sordidus in victu. A præc. et φάγω.

Σκαφιτὸς, fossura, occatio, bidentatio, iteratio, *Ph.* A σκαφή.

Σκαφεία, ας, ἡ, fossio. A σκαφεύω.

Σκαφεῖδιον, pro σκαφίδιον, *Suid. MS.*

Σκαφεῖον, ᾱ, τὸ, idem; (2) instrumentum fossoris, ligo latior breviorque. *Gl. V.* rutrum. A σκαφεύς.

Σκαφεῖσα, *fossa*, aor. 2. part. pass. fem. g. a σκάπτω.

Σκαφεὺς, ῆως, ὁ, fossor; σκαφῆς, fossores, *Gl. V.*

Σκάφευσις, ως, ἡ, fossio. A σκαφεύω.

Σκαφευτὴς, σκαφεῦται, fossores, *Gl. V.* A

Σκαφεύω, fut. εύσω, fodio; (2) inter scaphas neco. A σκάπτω.

Σκάφη, ης, ἡ, scapha, alveus, cymba, linter, *Gl. V.* Ab eod.

Σκαφὴ, ῆς, ἡ, fossa; (2) fossio. Ab eod.

Σκαφητὸς, ῦ, ὁ, fossio, pastinatio. Ab eod.

Σκαφηφορέω, scapham gesto, fero.

Σκαφηφόρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, scapham ferens. *Gl. V.* alvearius. Ex σκάφη et φέρω.

Σκαφῆναι, a. 1. inf. pass. verbi σκάπτω, *fodio.*

Σκαφίδιον, ᾱ, τὸ, scaphula, navigiolum, linter; faselus, *Gl. V.* Dim. a σκαφίς.

Σκαφίον, ᾱ, τὸ, idem; (2) vas, *inpr.* in quod aqua distillat; (3) matulæ genus muliebribus proprium; (4) genus tonsuræ meretriciæ; (5) ventilabrum; (6) caput, *Aristoph.* A σκάφη. Unde

Σκαφὶς, ίδος, ἡ, scaphula; (2) alveus; (3) vas ligneum concavum oblongum; (4) mensura, quantum concha capit; *Nic. Th.* 618.

Σκαφιλυτρίω, in scapha lavo, *Alex. Trall.*

Σκαφίτης, ᾱ, ὁ, qui scapham remo impellit.

Σκαφοειδὴς, ἐς, ὁ ᾗ ἡ, scaphæ similis. Ex σκαφὴ et εἶδος.

Σκάφος, ους, τὸ, fossa; (2) scapha, navigium; (3) alveus

(3) alveus navis. *Gl. V.* lembus, barca, cymba; (4) cisterna, piscina. A *σκάπτω.*

Σκαφώρη, ἡ, vulpes, *Hes.*

Σκιδᾷ, 3. sing. fut. *Att.* pro *σκιδάσει.* Πάχνην δ' ἰόαν ἥλιος σκιδᾷ πάλιν, dissipabit, *Æsch. Prom. Vinc.* 25. Sic Attici dicunt *ἀποσκιδῶ* pro *ἀποσκιδάσω*, ἐξιλῶν pro ἐξιλάσων, *κατασκιῶσι* pro *κατασκιάσωσι.*

Σκιδᾷς, 2. sing. f. 1. ind. med. *Bœot.* vel *Ion.* et *Att.* pro *σκιδάσῃ*, et sublato *σ*, *σκιδᾷ*, a

Σκιδάζω, fut. *άσω*, idem quod

Σκιδάννυμι, et *σκιδαννύω*, dissipo; *σκιδάννυμαι*, dissipor; ἐσκιδάσθησαν, dissipati sunt, a. 1. pass.

Σκιδάσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. v. *σκιδάζω.*

Σκίδασις, ιος, ἡ, dissipatio, dispersio.

Σκιδασμός, οῦ, ὁ, idem. A *σκιδάω.*

Σκιδαστικὸς, ἡ, όν, dissipandi vim habens, dissipans, discutiens. Ab eod. Unde

Σκιδαστὸς, ἡ, όν, dissipatus, dispersus; (2) dissipabilis, qui dissipari seu dispergi potest.

ΣΚΕΔΑ'Ω, ῶ, f. *άσω*, dissipo, dispergo, discutio. Σκιδάσαι φίλω μερίμνας, *Anacr.* 4, ult Λαὸν σκίδασον, populum dimitte, *Il.* 19, 171.

ΣΚΕΘΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, exactus, exquisitus, diligens.

Σκιθρῶς, *adv.* exacte, exquisite, diligenter, accurate; *Æsch. Pr.* 102. A præc.

Σκίρα, ης, ἡ, festum quoddam Athenis; *item σκίρα, item σκίρρα.*

Σκιρεάφιον, τὸ, locus in quo tesseris luditur, *Isocr.*

ΣΚΕΙ'ΡΩΝ, ωνος, ὁ, ventus e Scironiis saxis spirans.

Σκίλιαι, vel *σκιλιαὶ*, ῶν, αἱ, fœminalia, tibialia, calceamentorum genus. A *σκίλος.*

Σκιλιτάζω, idem quod *σκίλλω.*

Σκιλιτία, ας, ἡ, et *Ion. σκιλιτίη*, exsiccatio, arefactio. A *σκιλιτόω.*

Σκιλίτιμα, ατος, τὸ, idem quod *σκιλιτόν.*

Σκιλιτόω, f. *ώσω*, exsicco, arefacio. Σκιλιτωθεῖσα σὰρξ, *Diosc.* A *σκιλιτός.*

Σκιλιτὸν, οῦ, τὸ, sc. *σῶμα*, cadaver exsiccatum sive aridum. *R.* Ab eod.

Σκιλιτὸς, ἡ, όν, exsiccatus, arefactus, aridus. *Gl. V.* larva, sceletus. A *σκίλλω.*

Σκιλιτώδης, ιος, ὁ, ἡ, corporis arefacti speciem gerens. A *σκιλιτόν.*

Σκιλιφρὸς, tenuis ex ariditate, *Erotian.*

Σκιλίω, ῶ, idem quod *σκίλλω.*

Σκιλιαγὼς, ίος, τὸ, cruris fractio. *Gl. V.* crurifragium. Ex *σκίλος* et *ἄγω.*

Σκιλίζω, fut. *ίσω*, supplanto, subverto. *Gl. V.* varico. A *σκίλος.*

Σκιλὶς, ίδος, ἡ, perna, femur porci vel alius pecoris, una cum carne pulposa a spina usque ad imum ventrem. Ab eod.

Σκιλιφρὶς, ὰ, όν, idem quod *σκληφρὸς.* Reperitur et *σκίλιφρος*, et *σκόλιφος*, *sed vitiose* Hipp.

Σκιλλὶς, ίδος, ἡ, *σκιλλίδις*, spicæ capita; (2) nuclei alli et segmina ceparum. A *σκίλλω.*

Σκίλλος, ὁ, ὸν, aridus; (2) distortus. *Ph.* scaurus, pandus. Ab eod.

ΣΚΕ'ΛΛΩ, exsicco, arefacio, attenuo, tenuem reddo; *σκίλλομαι*, arefio; vid. *σκλῆμι. Il.* 23, 191.

Σκιλόδισμος, ὁ, crurum vinculum.

Σκιλοκοπία, ας, ἡ, tibiæ resectio, crurifragium, *Gl. V.* Ex *σκίλος* et *κόπτω.*

ΣΚΕ'ΛΟΣ, ους, τὸ, crus, pes, suffrago; (2) Ἐπὶ σκίλος, cessim, paulatim, *Eur. Ph.* Εἶξαν ἐπὶ σκίλος τοιόμενοι τὴν ἀναχώρησιν, *Plut.*

Σκιλοτύρβη, ης ἡ, species paralyseos, qua membra solvuntur, et dentes etiam excidunt. *Strab.* 16. *Vulgo*, Scorbutus. *Angl.* THE SCURVY. Ex *σκίλος* et *τύρβη.*

Σκιλύθριον, ου, τὸ, vitiose pro *σκολύθριον.*

Σκίμμα, ατος, τὸ, id quod animo perpendimus, commentatio, speculatio. *Gl. V.* consilium. A *σκίπτομαι.*

Σκιμμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

Σκίπα, *tecta*, nom. vel acc. pl. *per Apocop.* pro *σκιπάσματα*, a *σκίπασμα*, vel potius pro *σκίπια*, a *σκίπος.*

Σκιπάζω, f. *άσω*, tego, operio, cooperio, protego, obnubo, *Ph.* intego, velo, *Gl. V.* ἐσκιπασμένος, velatus, perf. pass. part. Τὸ δὲ καῦμα τῶν ἱερώτων Κραδίη, τινὶ σκιπάζω; *Anacr.* 21, ult. Ab eod.

Σκίπανον, τὸ, tegumentum seu tegmen, *Suid.*

Σκιπανὶς, ὁ, piscis, *ap. Opp.* al. *σκιπινός.*

Σκιπαρνηδὸν, *adv.* asciæ modo et forma. A *σκίπαρνον.*

Σκιπαρνίζω, fut. *ίσω*, ascia percutio, ancipiti securi ferio. Ab eod. Hinc

Σκιπαρνισμὸς, οῦ, ὁ, fractura calvæ in duas partes, quum ossa graviore ictu percussa dissiliunt, *R.*

ΣΚΕ'ΠΑΡΝΟΝ, ου, τὸ, ascia, dolabra, runcina, *Od.* 5, 237.

Σκίπας, τὸ, idem quod

Σκίπασμα, ατος, τὸ, tegumentum, *Ph.* velamen, velamentum, amictus, *Gl. V.* A *σκιπάζω.*

Σκιπαστήριον, ου, τὸ, idem. Ab eod.

Σκιπαστήριος, ου, ὁ, ἡ, tegendi vim habens.

Σκιπαστὴς, οῦ, ὁ, qui tegit et operit; (2) protector, defensor.

Σκιπαστικὸς, ἡ, όν, tegendi et operiendi vim habens; (2) qui libenter tegit. Ab eod.

Σκίπαστος, ἡ, όν, opertus, tectus. Ab eod.

Σκίπαστρον, ου, τὸ, tegumen. Ab eod.

Σκιπάω, ῶ, tego, operio. *σκιπόωσι*, 3. pl. pro *σκιπῶσι*, *σκιπάωσι*, *Od.* 13, 99. A *σκίπων.*

Σκίπη, ης, ἡ, tegmen, tegumentum, vestis; (2) prætextus; (3) protectio. *Ph.* tutamen, præsidium.

Σκιπηνὸς, ἡ, όν, munitus, tectus. Ab eod.

Σκιπτέον, *adv. post.* videndum est. A *σκίπτομαι.*

Σκίπτεο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro *σκίπτεσο*, a *σκίπτομαι*, *speculor.*

Σκιπτήριον, τὸ, spectaculum, *Man.*

Σκιπτικὸς, ἡ, όν, disputator subtilis, qui subtiliter disquirere et considerare solet; (2) scepticus, qui nihil certi esse statuit. A

ΣΚΕ'ΠΤΟΜΑΙ, fut. *ψομαι*, circumspicio, dispicio; (2) inviso, viso, visito; (3) speculor, perpendo, delibero, consulto. *Gl. V.* cogito, consulto, alterno, considero; ἐσκιμμένος, consideratus, perf. particip. pass. Οὐκοῦν ἐκ τῶν ὁμολογουμένων τοῦτο σκεπτέον, *Plat.* Ὅσις τὰ μὲν δίκαια ἐκ ἐσκέψατο, *Eur. O.* 478.

ΣΚΕ'ΠΩ, tego, operio, velo. Τὴν κεφαλὴν ἀεὶ σκέπων, *Herod an.*

Σκιρρολοίω, ῶ, convicior, cor dictis mordacibus impeto. Σκιρρολοῖν ποιηρὰ, *Aristoph. Eq.* 818. Ex ἐς, κίαρ, et *βάλλω.*

Σκιῤῥόλλω, idem et ex iisd.

Σκίῤῥολος, ου, ὁ, conviciator. Ex iisd.

Σκιυαγωγίον, ῶ, fut. *ήσω*, vasa et utensilia castrensia bajulo, sarcinas et impedimenta veho; (2) comporto, conveho. Σκιυαγωγῶν τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν, *Dem.*

Σκιυαγωγία, ας, ἡ, vasorum et utensilium castrensium vectio. A

Σκιυαγωγὸς, ἡ, όν, vasa seu instrumenta vehens, qui vasa et utensilia castrensia bajulat aut vehit. Ex *σκιῦος* et *ἄγω.*

Σκιυάζω, f. *άσω*, instruo, orno, gestamine corporis instruo, apparo, conficio, condio, molior, struo. Περικόμματ' ἐκ σῦ σκιυάσω, *Aristoph. Eq.* 371. Εἰς γὰρ τὶ πρᾶγμα κοχμὸν ἐσκιυάσατε; *Eur. Supp.* 1054. Σκιυάζεται Θοινὴν, *Id. Her. Fur.* 960. A *σκιῦος.*

Σκιυάριον, ου, τὸ, vasculum. Hinc *τὰ σκιυάρια*, ων, utensilia quævis, supellex minuta. *Gl. V.* frivola. Dim. a *σκιῦος.*

Σκιυασία, ας, ἡ, apparatus qui in vestibus, armis, cultuque corporis adhibetur. *Gl. V.* cultus; (2) apparatio et confectio ciborum:

Σκιύασμα, ατος, τὸ, confectio, compositio; (2) id quod confectum seu compositum est. A *σκιυάζω.*

Σκιυαστὸς, ἡ, όν, paratus, factus, confectus; (2) factitius. Ab eod.

Σκιυὴ, ῆς, ἡ, apparatus quo aliquis instructus est, habitus cultusque corporis, omnia genera staminum, arma quoque complectens, supellex. *Gl. V.* ornatus. A *σκιῦος.*

Σκιυηφορίων vide *σκιυοφορίων*, *Ar. Sch.*

Σκιυηφόρος, ὁ, ἡ, ὁ ἡ vide *σκιυοφόρος.*

Σκιυοθήκη, ης, ἡ, vasorum instrumentorumque repositorium; (2) armarium. *Gl. V.* vasarium.

Σκιυοποιέω, ῶ, fut. *ήσω*, vasa et instrumenta diversi usus fabricor; (2) fabricor, machinor. *Gl. V.* *σκιυοποιῶ*, instruo. Ὅργανα ἐσκιυοποιεῖτο, *Plut.* (3) *in med.* armo me.

Σκιυοποίημα, ατος, τὸ, instrumentum scenicum, cultus apparatusque scenicorum:

Σκιυοποΐα, ἡ, vasorum, instrumentorum, &c. confectio. A

Σκιυοποιὸς, ὁ ἡ, ὁ ἡ, qui vasa et instrumenta diversi usus conficit. *Gl. V.* vascularius; (2) qui personas et indumenta alia scenica parat. Ex *σκιῦος* et *ποιέω.*

Σκιυοπώλης, ου, ὁ, qui vasa et utensilia alia vendit. *Gl. V.* vascularius.

ΣΚΕΥ'ΟΣ, ους, τὸ, vas, instrumentum, utensile quodvis; *dicitur etiam* de ministro, *ap. Polyb. in Sc. S. de corpore*, ut *Lat.* negotium; *σκεύη*, vasa, cupæ, sarcinæ. *Gl. V.* impedimenta.

Σκιυργία, ἡ, idem quod *σκιυοποΐα.*

Σκιυοφορέω, ῶ, f. *ήσω*, vasa et instrumenta fero seu bajulo. Τὰ ἐν Πελοποννήσῳ σκιυοφορούμενον, *Dem. Phil.* 3. Χιλίας σκιυοφορούμενος καμήλοις, *Plut. in Crass.* 21.

Σκιυοφορία, ας, ἡ, vasorum sarcinarumque bajulatio:

Σκιυοφορικὸς, ἡ, όν, pertinens ad *σκιυοφόρον.* A

Σκιυοφόρος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, qui vasa seu instrumenta portat seu bajulat, qui sarcinas fert; *σκιυοφόρα*, impedimenta, *Ph. σκιυοφόροι*, lixæ, calones, *Gl. V.* Ex *φέρω.*

Σκιυοφόριον, vel *σκιυοφορεῖον*, lignum a quo vasa suspensa feruntur, seu bajulantur, *Steph.*

Σκιυοφορίτης, ου, ὁ, pro *σκιυοφόρος*, *Eur.*

Σκιυοφυλακέω, ῶ, fut. *ήσω*, vasa et utensilia seu sarcinas custodio:

Σκιυοφυλάκιον, ου, τὸ, locus custodiendis vasis et utensilibus destinatus. A

Σκιυοφύλαξ, ακος, ὁ, vasorum seu utensilium custos.

Σκιυόω, ῶ, vasis instruo; vel simpliciter, instruo, armo, accingo, *σκιυῶσθαι*, *Hes.* exponit ἑτοιμάζεσθαι, parari. A *σκιῦος.*

Σκιυωρέω, sive *σκιυωρέομαι*, vasa et utensilia custodio; (2) struo, molior, capto, insidior; (3) satago, perscrutor, curiose excutio. Σκιυωρέμενοι περὶ αὐτὰ, *Dem.* A *σκιυωρός.*

Σκιυώρημα, ατος, τὸ, insidiosum inceptum, machinamentum. A præc.

Σκιυωρία, ας, ἡ, vasorum utensiliumque custodia; (2) curiosa et solers observatio, vehemens occupatio seu adfectatio; (3) insidiosa observatio. *Gl. V.* factio. A

Σκιυωρὸς, ὁ, ὁ, vasorum utensiliumque custos; *Gl. V.* testamentarius. Ex *σκιῦος* et *ὁράω.*

Σκίπτεσθαι, a. 1. inf. med. verbi *σκέπτομαι*

Σκίψις, ιος, ἡ, contemplatio, inspectio; (2) consideratio et cogitatio, qualis est Scepticorum; (3) commentatio, tractatio; (4) deliberatio, consultatio, consilium, meditatio. A *σκίπτομαι.*

Σκῆλη, *arefaceret*, 3. sing. a. 1. conj. *Æol.* pro *σκιλη*, a *σκίλλω*, vel *Att.* pro *σκάλη*, a *σκάλλω*, *Il.* 23, 191.

Σκήλημα, ατος, τὸ, arefactio. Quasi a *σκηλίω*, quod idem esset ac *σκίλλω.*

Σκήπτω, idem quod *σκήπτω.*

Σκῆψις, ὴ· vide *σκῆψις.*

Σκηνάω, ῶ, et *σκηνάομαι*, ῶμαι, tentorium figo, tabernaculum pono, habito. A *σκηνή.*

Σκηνιτὴς, οῦ, ὁ, in tentorio seu in scena habitans. Ab eod.

Σκηνίω, ῶ, fut. *ήσω*, tentorium figo, tabernaculum figo; (2) in tabernaculo habito, contubernalis sum. Σκηνησάμενος καλύβην, *Plat.* Διὰ τῶν Καϋστρίων πεδίων ὁδοιπλανῆντις ἐσκηνημένοι, *Aristoph. Ach.* 69. A

ΣΚΗΝΗ', ῆς, ἡ, tabernaculum, tentorium, *Ph.* taberna, casa, tugurium, *Gl. V.* contuber-

nium, *Gl. V.* scena, *Gl. V.* item vestis stragula, aulæum, *etiam* convivium.

Σκήνημα, ατος, τό, idem. A *σκηνέω*.

Σκηνήτης, ου, vel **σκηνητής**, οῦ, ὁ, in tentoriis seu umbraculis habitans; (2) tabernacula intégens. Ab eod.

Σκηνίδιον, ου, τό, tentoriolum, mapale, tugurium. Dim. a *σκηνή*. Unde

Σκηνικεῖς, ῦν, ὁ, scenicus. *Gl. V.* **σκηνικοί**, Attellani, *Ph.* *σκηνικόν*, ludicrum, *Ph.*

Σκηνικῶς, *adv.* scenice, moræ scenæ.

Σκηνίς, ίδος, ἡ, idem quod *σκηνή*.

Σκηνίστης, idem quod *σκηνήτης*, *Suid.*

Σκηνοβατέω, ῶ, fut. ήσω, in scenam seu theatrum prodeo; (2) in theatrum produco; (3) pervulgo, omnium oculis expono; **σκηνοβατεῖσθαι**, in scenam produci.

Σκηνογραφέω, ῶ, scenas pingo, tanquam in scena repræsento. Ἡ τάχα καὶ ἐξ ὁρμῆς θείας, ἢ σύμπαντα ταῦτα ἐσκηνογράφησεν, *Heliod.* 10.

Σκηνογραφία, ας, ἡ, scenæ imaginaria conformatio, delineatio.

Σκηνογραφικός, ἡ, όν, pertinens ad pictorem scenæ; (2) scenæ pictæ similis, scenicus. A

Σκηνογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui scenas pingit. Ex *σκηνή* et *γράφω*, *pingo*.

Σκηνοειδής, έος, ὁ ϗ ἡ, tentorio similis. Ex *σκηνή* et εἶδος.

Σκηνοπηγίω, ῶ, f. ήσω, tabernaculum seu tentorium figo seu pono. Ex *σκηνή* et *πήγνυμι*.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, tabernaculi compactio; (2) tabernaculi collocatio; (3) festum Judæorum. Ex iisd.

Σκηνοπήγια, ων, τά, festum Judæorum, in memoriam commorationis ipsorum sub tentoriis celebrari solitum; *Ph.* tentoria, tabernacula.

Σκηνοποιέω, ῶ, fut. ήσω, tabernacula conficio, umbracula fabricor. Συμπήγνυντες αὐτὰ ϗ ἁρμόζοντες, **σκηνοποιοῦνται**, *Herod.*

Σκηνοποιΐα, ας, ἡ, confectio tabernaculorum; *item* vestium stragularum. A

Σκηνοποιός, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tentoria conficit, fabricator tabernaculi. Ex *σκηνή* et *ποιέω*.

Σκηνορράφιον, ου, τό, locus ubi tentoria consuuntur. A

Σκηνορράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tentoria consuit. Ex *σκηνή* et *ῥάπτω*.

Σκήνος, ους, τό, tentorium, tabernaculum, umbraculum; (2) corpus, *in S. S.* Ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, 2 *Cor.* 5, 1. (3) alveare. Σκήνη μελίσσων ἰς τὰς ἐργαζομένας ἐνίδρυον, *App.* A *σκηνή*.

Σκηνοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, tentorii custos.

Σκηνόω, ῶ, f. ώσω, tentorium figo; (2) in tabernaculo ago, habito, commoror; (3) simpliciter habito, *in S. S.* Οἱ μὲν Ἕλληνες παρ' αὐτὴν ἐσκήνωσαν, *Xen.* Σκηνώσει μετ' αὐτῶν, *Apoc.* 21, 3. ἐπ' αὐτῇ, *Ib.* 7, 15. ἐν ἡμῖν, *Joann.* 1, 14. A *σκηνή*.

Σκηνύδριον, ου, τό, idem quod *σκηνίδιον*.

Σκήνωμα, ατος, τό, tentorium, tabernaculum, domicilium; etiam de corpore humano, *in Sc. S.* A *σκηνόω*. Unde

Σκήνωσις, εως, ἡ, ipsa actio tentorium figendi; (2) commoratio, habitatio.

Σκηνωτής, οῦ, ὁ, qui in tabernaculis agit; (2) contubernalis. Ab eod.

Σκηπάνιον, et **σκηπάνιον**, ου, τό, scipio, baculus. A *σκήπτομαι*.

Σκήπτεσθαι præs. inf. med. verbi *σκήπτομαι*.

Σκῆπτον, pro *σκῆπτρον*, *Pind.*

Σκηπτός, οῦ, ὁ, fulmen, quod in terram impetu violento illisum ruit seu infigitur; (2) vortex procellosus, qui cum impetu in terram defertur. Καὶ τότ' ἐξαίφνης χθονὸς τυφὼς ἀείρας **σκηπτὸν**, turbinem in altum tollens, *Soph Ant g.* 417.

Σκηπτουχία, ας, ἡ, sceptri gestatio, imperium, potestas regia; (2) provincia. A

Σκηπτοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, sceptrum gestans, sceptrifer. Ex *σκῆπτον* pro *σκῆπτρον*, et ἔχω.

Σκηπτοφανῶς, *adv.* fulminea celeritate et vi. Hæc vox minime Græca reperitur apud *Appian. Bell. Civ.* 5, 101; sed legendum cum manuscriptis, οἷα **σκηπτὸς** ἀφανῶς ἐμπίπτων. Ex *σκηπτὸς* et *φαίνομαι*.

Σκῆπτρον, ου, τό, baculus, scipio, cui innitimur inter eundum; (2) sceptrum, regum et imperatorum gestamen. A *σκήπτω*.

Σκηπτροφόρος, ου, ὁ, ἡ, sceptrifer. A pr. et *φέρω*.

ΣΚΗΠΤΩ, fut. ψω, *proprie*, immitto cum impetu; (2) nitor, innitor, incumbo; (3) cado, incido; **σκήπτομαι**, fulcio me, fulcior; (2) fingo, simulo. Τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοὶ *Eur. Med.* 1336 Μαλακῶς τὸ ἔχειν ἐσκήπτετο, ægrotare se simulabat, *Heliod.* Ἐσκήψατο μεμηνέναι, *Plut.* Hinc

Σκήπων, ωνος, ὁ, scipio, baculus.

Σκηρίπτω, f. ψω, fulcio, firmo, figo. *Pass.* innitor alicui rei, ut baculo, argumento, *Od.* 11, 594. Ab eod.

Σκῆψις, εως, ἡ, speciosa causa, prætextus, simulatio, excusatio, commentum; (2) impetus. Ab eod.

ΣΚΙΑ, ᾶς, ἡ, umbra; (2) adumbratio.

Σκιαγραφέω, ῶ, fut. ήσω, adumbro. A *σκιαγράφος*.

Σκιαγράφημα, ατος, τό, delineatio, adumbratio. A præc.

Σκιαγραφία, ας, ἡ, idem.

Σκιαγραφικός, ἡ, όν, ad umbratilem descriptionem pertinens; (2) adumbratus.

Σκιαγράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui umbram rei alicujus describit, qui rem aliquam adumbrat. Ex *σκιὰ* et *γράφω*.

Σκιάδαι, ῶν, οἱ, rami majores et umbrosiores.

Σκιάδειον, ου, τό, idem quod

Σκιάδιον, ου, τό, umbella, quæ in herbis nonnullis cernitur, ut cicuta, aniso, et quæ **σκιὰς** propterea nominatur; *Lat.* muscarium. A *σκιά*.

Σκιαδιὺς, et **σκιαδῖς**, piscis genus, al. *σκίαινα*, *Ath.*

Σκιαδηφορέω, umbellam gesto.

Σκιαδίσκη, ἡ, idem cum *σκιάδιον*, et *σκιὰς*, *Anac.*

Σκιαδοφόρος, et **σκιαδηφόρος**, umbraculum ferens, *Poll.*

Σκιάζω, fut. άσω, obumbro, umbra opaca tego. Λιπτὰ φάρια ξανθὰν κεφαλὰν **σκιάζειν**, *Eurip. Hipp.* 139. Ἐπεὶ δὲ σκιὴν γίνυς ἐμῶν **σκιάζεται**, scil. *barba*, Id. Phœn. 63. A *σκιά*.

Σκίαινα, ης, ἡ, umbra, piscis quidam.

Σκιαὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

Σκιαθήρας, ου, ὁ, solarium, in quo tempus per umbram designatur. Ex *σκιὰ* et *θήρα*.

Σκιαμαχέω, ῶ, f. ήσω, cum umbra, seu in umbra domi, (non vero cum hoste) pugno; (2) inaniter laboro. Ἀνάγκη ἀτεχνῶς ὥσπερ **σκιαμαχεῖν** (μι) ἀπολογούμενον, *Plat. Ap. Socr.* 2. Ex *σκιὰ* et *μάχομαι*.

Σκιαμαχία, ας, ἡ, dimicatio cum umbra, sive non repugnante adversario, adeoque inanis; (2) præludium pugnæ. Ex iisd.

Σκιάπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, umbram sibi pede faciens, umbra pedis se protegens; latos pedes habens.

Σκιαρᾶν, gen. plur. f. g. *Dor.* pro **σκιερῶν**, a **σκιερὸς**, *umbrosus*.

Σκιερόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, umbrosa coma præditus; (2) opacus. Ex **σκιερὸς** et **κόμη**.

Σκιερίκομος, ον, umbra comata, epith. silvæ, *Eur.*

Σκιερὸς, ρὰ, ρὸν, umbrosus. *Gl. V.* **σκιαρὸν**, umbratile. A *σκιά*.

Σκιὰς, άδος, ἡ, umbraculum fornicatum; (2) tabernaculum, tentorium; (3) vitis arbustiva; (4) piscis quidam. Ab eod.

Σκίασμα, ατος, τό, adumbratio. A **σκιάζω**.

Σκιαστικὸς, ἡ, όν, umbram faciens, solis ardorem arcens. Ab eod.

Σκιατραφίω, ῶ, fut. ήσω, in umbra nutrio seu educo; **σκιατραφῶμαι**, in umbra dego, umbratilem vitam ago. Ἐσκιατραφημένος, in umbra nutritus, molliter habitus. A

Σκιατραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in umbra seu vita umbratili educatus. Ex *σκιὰ* et *τρέφω*. Hinc

Σκιατροφία, et **σκιατροφία**, ας, ἡ, vita umbratilis seu umbratica; (2) otium umbratile, deliciæ umbratiles;

Σκιατροφίας, ου, ὁ, in umbratili vita educatus, *R.* Ex iisd.

Σκιαυγίω, ῶ, cæcutio more eorum qui ex umbra prodeunt in lucem. Ex *σκιὰ* et *αὐγή*.

Σκιάω, ῶ, obumbro, umbra opaca tego; **σκιάομαι**, ῶμαι, obumbror; **σκιάωντο**, pro **ἐσκιάωντο**, ἐσκιάοντο, imperf. *Od.* 2, 388. A *σκιά*.

ΣΚΙΓΓΟΣ, ου, ὁ, scincus, crocodilus terrestris.

Σκίδναμαι, dissipor; (2) **σκιδνᾶσθαι**, dissentire, sed de pluribus. Αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε, *Il.* 1, 487. A *σκίδνημι*.

Σκιδνηρέτης, gen. sing. part. præs. pass. f. g. v.

Σκίδνημι, et **σκιδνῶ**, dissipo. A *σκίδαω*.

Σκιερὸς, ρὰ, ρὸν, umbrosus, opacus. A *σκιά*.

Σκιὴ, ῆς, ἡ, umbra, *Ion.* pro *σκιά*.

Σκιητροφίω, ῶ, fut. ήσω, *Ion.* pro *σκιατραφίω*.

ΣΚΙΘΑΚΟΣ, οῦ, ὁ, piscis, qui et trachurus dicitur.

ΣΚΙΛΛΑ, ης, ἡ, scilla, squilla, herba bulbum insignem habens.

Σκιλλιτικὸν, οῦ, τό, acetum scilliticum, ex scilla vel squilla confectum. A *σκίλλα*.

Σκιλλώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, scillaceus, scillæ figuram habens. Ab eod.

Σκιμαλίζειν, digitum infamem, i. e. medium, ostendere, contemptus et ignominiæ causa. Proprie significare putatur gallinam digito tentare, an ovum conceperit. Ὅπως ἂν αὐτὸς ῥηματίοις **σκιμαλίζω**, ut eos verbalis ludificer, *Aristoph. Ach.* 444. Ὁ δὲ δειπαγωγὶς ἐχ ὁρᾷς, ὡς ἥδεται, καὶ τὸν δορυξέον οἷον ἐσκιμάλισιν, digito infami notet? *Arist. Pac.* 449.

Σκιμβάζω, claudico. A

Σκιμβὸς, ἡ, όν, claudus. A *σκίμπτω*.

Σκιμπάζω, claudico, al. **σκιμβάζω**, *Hes.*

Σκίμπιον, τό, parvus scipio, *Steph.*

Σκιμπόδιον, ου, τό, lectulus discubitorius, grabatus. A

Σκίμπους, οδος, ὁ, idem. A *σκίμπτω* et *πῦς*.

Σκίμπος, pro *σκίμπους*, *Suid.*

Σκιμπτύω, idem quod

Σκίμπτω, f. ψω, nitor, innitor, incumbo, fulcio me; incumbo, ingruo, irruo; (2) verbero, ferio; (3) vicinus sum. Ἀλλ' ὅτ' Ἀνήτας ἀδαμάντινον ἐν μέσσοις ἄρτρον **σκίμψατο**, *Pind.* A *σκήπτω*.

Σκίμπω, fut. ψω, idem et ab eod. Unde

Σκίμπων, ωνος, ὁ, baculus, scipio. Dim. **σκιμπίον**.

Σκίμφθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro **ἐσκίμφθη**, a *σκίμπτω*, *nitor*.

Σκίναξ, ακος, ὁ, ἡ, τό, agilis ad subsiliendum, *Nic. Al.* 67. A *σκινέω*.

Σκίναρ, αρος, τό, fœtus, *Nicand.*

Σκινδάλαμος, ου, ὁ, scrupulus, scrupulum, *Gl. V.* Vide seq.

Σκινδαλμὸς, οῦ, ὁ, assula, scindula, festuca; (2) *pl.* subtiles nugæ. Πῶς ἂν γέρων ὤν, κἀπιλήσμων, καὶ βραδὺς, λόγων ἀκριβῶν **σκινδαλμοὺς** μαθήσομαι, *Aristoph. Nub.* 129. A *σχίζω*.

Σκινδαλμοφράστης, ου, ὁ, qui de rebus subtilibus, sed et nugatoriis, loquitur; nugatorias subtilitates effutiens. Ex *φράζω*.

ΣΚΙΝΔΑΨΟΣ, οῦ, ὁ, herba hederæ similis; (2) instrumentum musicum; (3) verbum inane.

Σκινδίζομαι, calcitro, *Hes. Suid.*

ΣΚΙΝΘΟΣ, ὴ, όν, naufragus; (2) *subst.* urinator.

Σκινὶς, ίδος, ἡ, piscis quidam. A *σκιά*.

Σκιογραφίω, idem quod *σκιαγραφίω*.

Σκιογραφία, ας, ἡ, idem quod *σκιαγραφία*.

Σκιογράφος, ου, ὁ, ἡ, idem quod *σκιαγράφος*.

Σκιοειδὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, umbræ similis; (2) umbrosus, opacus. Ex *σκιὰ* et εἶδος.

Σκιόεις, όεσσα, όεν, umbrosus, opacus, obscurus. Ἄλσος **σκιόεν** Ἄρεος, *Apoll. Rh. d.* 2, 404. A *σκιά*.

Σκιοθηρικὸς, ἡ, όν, per umbram indicans. A

Σκιόθηρον, ου, τό, idem quod *σκιαθήρας*.

Σκιοθηρὸς, ρὰ, ρὸν, *adject.* umbræ indagandæ idoneus, *Ptol.*

Σκιολογίω, de umbra, i. e. nugis, dissero. A *λέγω*.

Σκιομαχία, ας, ἡ, idem quod σκιαμαχία.
Σκιοτροφία. Vide σκιατροφία. *Steph.*
Σκίουρος, ου, ὁ, sciurus, animalculum cauda sibi umbram faciens. Ex σκιὰ et οὐρά.
Σκιοφόρον, umbriferum, *Gl. V.* Ex φέρω.
Σκιόφως, obscurus. Τὸ μεταίχμιον ἡμέρας καὶ νυκτὸς σκιόφως ἀπετέλεσεν, effecit, *Heliod. 5.*
Σκιόωντο, *obumbrabant*, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἐσκιῶντο, *contr.* ex ἐσκιάοντο, a σκιάω.
Σκιρτιαῖος, αία, αῖον, tardus, lentus, qui baculo innitens incedit, *R.* A σκήπτω.
Σκίτων, scipio, *Call. in Epigr.* a σκήπτω.
Σκίπων, pro σκίμπων, *Eur.*
Σκίπωσις, ἡ, idem quod σκίπων, *item* radius, *V. L.*
Σκιρὰς, άδος, epith Minervæ. A σκίρα.
Σκίραφος, ὁ, idem quod σκίρος.
Σκιραφεία, ας, ἡ, lusus scruporum in tabella latruncularia. A σκιραφιόω.
Σκιραφεῖον, et σκιράφιον, ου, τὸ, aleatorium, locus ubi tesseris luditur. Ab eod.
Σκιραφιστὴς, οῦ, ὁ, qui tessera ludit. A
Σκιραφιόω. fut. ώσω, tesseris ludo. A σκίρος.
Σκίρον, ου, τὸ, umbraculum; et *in plur.* σκίρα, ων, festum quoddam Atheniensium. A σκιά.
ΣΚΙΡΟΣ, ου, ὁ, marmoris fragmentum; (2) cæmentum; (3) gypsum; (4) tessera, scrupus.
Σκιροφόρια, ων, τὰ, scirophoria, festum quoddam Atheniensium.
Σκιροφοριὼν, ῶνος, ὁ, mensis Atticus, incidens in Maium et Junium nostrum, in quo σκιροφόρια celebrata.
Σκιροφόρος, ον, protervus, lascivus, umbraculum gestans, *Steph.*
Σκίῤῥα, sc. γῆ, terra alba in modum gypsi, seu argilla, *Aristoph. Sch.*
Σκίῤῥος, ου, ὁ, tumor quidam durus in hepate, liene, vel utero; scirrhus, *Gl. V.* callus. A σκίρος.
Σκιῤῥόω, ῶ, f. ώσω, in scirrhum induro, tumefactus induro. A σκίῤῥος. Unde
Σκιῤῥώδης, ους, ὁ ἡ, callosa duritie rigidus, induratus; (2) durus, contumax.
Σκίῤῥωμα, et σκίρωμα, idem quod σκίῤῥος, *Suid.*
Σκιρτάω, ῶ, f. ήσω, salio, exsilio, saltu lascivio. Ἐσκίρτων φόβῳ, *Eur. Ph.* 1132. Πρὸς ὀργάδας σκιρτῶσι, *Id. Bac.* 446. A σκαίρω. Hinc
Σκιρτηδμὸς, ὁ, idem quod
Σκίρτημα, ατος, τὸ, saltus; (2) lascivia.
Σκιρτῆσαι, *saltasse*, aor 1. inf. verbi σκιρτάω.
Σκίρτησις, εως, ἡ, saltatio, exsultatio lasciva.
Σκιρτητὴς, οῦ, lascive exsultans.
Σκιρτητικὸς, ἡ, όν, petulcus sive saltator lascivus. Ab eod.
Σκιρτοπόδης, ου, ὁ, pedibus et saltu lasciviens; (2) lascivus saltator. Ex σκιρτάω et πούς.
ΣΚΙΤΑΛΟΙ, ων, οἱ, homines viles et improbi.
Σκιφίον, τὸ, corbis e palmeis virgis contexta, *Hes.*
Σκιφύδριον, ου, τὸ, genus conchylii, *Athen.*
Σκιώδης, ους, ὁ ἡ, umbrosus, opacus, obscurus, caliginosus. *Gl. V.* umbraticus. A σκιά.
Σκιωδῶς, *adv.* obscure, et quasi per umbram.
Σκλίω, durus sum ex nimia ariditate; ut hinc sit ἐσκληκὼς, perf. exsiccatus, aridus. A σκίλλω. Hinc
Σκλῆμα, ατος, τὸ, exsiccatio ossis.
Σκλῆμι, idem quod σκλάω vel σκλίω.
Σκλῆναι, *aruisse*, aor. 2. inf. act. verbi σκλῆμι.
Σκληραγωγίω, ῶ, f. ήσω, dure educo, duriter habeo. Ὁ Δαναὶς δὲ σκληραγωγεῖ τὰς θυγατέρας, *Luc.* Ex σκληρὸς et ἄγω. Hinc
Σκληραγωγία, ας, ἡ, dura educatio seu tractatio, sc. disciplina severa.
Σκληραύχην, ενος, ὁ ἡ, cui dura est cervix, qui cervice indomita est; *proprie*, equus; *tropice*, homo pertinax.
Σκληρία, ας, ἡ, durities. A σκληρὸς.
Σκληρίασις, εως, ἡ, durities, *R.* A
Σκληριάω, ῶ, duram naturam habeo. A σκληρὸς.
Σκληρόγεως, ω, ὁ ἡ, durum habens solum. Ex σκληρὸς et γῆ.
Σκληρόδερμος, ου, ὁ ἡ, duram habens pellem seu cutem; (2) durum habens putamen. Ex eod. et δέρμα.
Σκληροδίαιτος, ου, ὁ ἡ, qui duram vivit vitam, qui victu utitur non delicato, sed duro. Ex δίαιτα.
Σκληρόθριξ, τριχος, ὁ ἡ, qui duros habet pilos.
Σκληροκαρδία, ας, ἡ, contumacia. A
Σκληροκάρδιος, ου, ὁ ἡ, contumax, difficilis in obediendo. Ex καρδία.
Σκληροκέφαλος, ου, ὁ ἡ, qui durum habet caput; (2) *subst.* animalculum quoddam. Ex κεφαλή.
Σκληρόκηρος, ου, ὁ ἡ, dura cera obductus.
Σκληροκοίλιος, ου, ὁ ἡ, qui durum habet ventrem, qui dura est alvo. Ex κοιλία.
Σκληροκοιτέω, ῶ, f. ήσω, duro cubili seu strato utor. Ex κοίτη.
Σκληροκοιτία, ας, ἡ, durum cubile.
Σκληρόκοκκος, ου, ὁ ἡ, dura habens grana.
Σκληροκοιὸς, όν, durum reddens, durans. A ποιέω.
Σκληρόπους, οδος, ὁ, duripes, *Gl. V.*
Σκληροπρόσωπος, ου, ὁ ἡ, qui dura est facie; (2) cordis duritiem vultu prodens.
Σκληροπύρηνος, ου, ὁ ἡ, durum nucleum habens. Ex πύρην, *nucleus.*
Σκληρὸς, ρὰ, ρὸν, durus, rigidus; (2) contumax; (3) gravis auditu, difficilis captu, improbabilis, *Ph.* Σκληρὰ τῇ φύσει δίδες, dura injungens naturæ, id est, sibi; exercens naturam in duris, *Eurip. Suppl.* 884. A σκλῆμι.
Σκληρόσαρκος, ου, ὁ ἡ, duriusculam carnem habens. Ex σάρξ.
Σκληρόστομος, ου, ὁ ἡ, qui duri oris est. Ex στόμα.
Σκληρόστρακος, ου, ὁ ἡ, dura testa opertus. Ex ὄστρακον.
Σκληροσώματος, ὁ ἡ, qui duri corporis est.
Σκληρότης, ητος, ἡ, durities, rigor, *Ph.* A σκληρὸς.
Σκληροτράχηλος, ου, ὁ ἡ, rigidam cervicem habens; (2) pertinax, pervicax, contumax.
Σκληροτριχία, ἡ, idem quod σκληρόθριξ.
Σκληρυχία, ἡ, idem quod κακυχία.
Σκληροφθαλμία, ας, ἡ, oculorum durities. A
Σκληρόφθαλμος, ου, ὁ ἡ, qui duris est oculis, qui dura lippitudine laborat.
Σκληρόψυχος, ου, ὁ ἡ, duro animo. A ψυχή.
Σκληρόω, ῶ, induro. A σκληρὸς.
Σκληρυντικὸς, ἡ, όν, indurandi vim habens. A
Σκληρύνω, duro, obduro; (2) duriter habeo, nil commodi tribuo, *in S. S.* Ὃν δὲ θέλει, σκληρύνει, *Rom.* 9, 18. Ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας, *Hebr.* 3, 13. σκληρύνομαι, rigesco. A σκληρὸς. Hinc
Σκλήρυσμα, ατος, τὸ, tumor durus, durities.
Σκλήρυσμὸς, οῦ, ὁ, durities; induratio.
Σκληρῶ, gen. sing. *Dor.* pro σκληρῆ, a σκληρὸς, *durus.*
Σκλήρωμα, ατος, τὸ, duritia, scirrhi species. A σκληρόω.
Σκληρῶς, *adv.* dure, duriter. A σκληρὸς.
Σκληρὸς, ὰ, όν, aridus, tenuis. Ἐκεῖνος μὲν σκληρὸς, ἕτος δὲ προθυμὸς, καὶ καλὸς, καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν, *Plat. Euthyd.* sub initium. A σκλῆμι.
Σκνιπὸς, ἡ, όν, parcus. A σκνίψ.
Σκνιποφάγος, ου, ὁ ἡ, qui culicibus vescitur. Ex σκνὶψ et φάγος.
Σκνίπτω, pungo. A σκνίψ.
Σκνίφος, τὸ, tenebræ, *apud Hes.* Μεγαλόφθαλμος, δειλὸς, σκνίφος, *Melal. Chronog.* 390.
Σκνιφὸς, ἡ, όν, hebes visu. *Gl. V.* tenax, avarus, cupidus. A præc. aut seq.
Σκνὶψ, πὸς, ὁ, vermiculus ligna erodens; (2) culex. *Gl. V.* curculio. A κνίψ.
Σκοιὰ, ἡ, pro σκιὰ, *Hes.* Hinc
Σκοιὸς, ὰ, όν, densus, umbrosus, *Hes.*
Σκοίδιον, τὸ, pro σκιάδιον, *Hes.*
Σκολιάζω, f. άσω, obliquo, obliquum reddo; (2) oblique et tortuose incedo. A σκολιὸς.
Σκολιαίνω, obliquum reddo. Ab eod.
Σκολιῆσιν, *obliquis*, dat. pl. *Ion.* pro σκολιαῖς.
Σκολιόβυλος, ον, vafer, fraudulentus. A βυλή.
Σκολιόγραπτος, ου, ὁ ἡ, tortuosis, obscuris notis pictus. A γράφω.
Σκολιοδρομέω, ῶ, flexuosum iter carpo. A
Σκολιόδρομος, ὁ ἡ, vagus, errabundus. A τρέχω.
Σκολιὸν, ου, τὸ, carmen convivale, quod gesta fortium virorum complectebatur, atque a primo cani cœptum, non a secundo, sed ultro citroque ordine tortuoso excipiebatur. A σκολιὸς.
Σκολιόνειρος, ου, ὁ ἡ, qui prava et terrifica somnia videt. *Subst.* malum somnium.
Σκολιωτὰ, (γῆς) obliquitates.
Σκολιοπλανὴς, ές, ὁ ἡ, oblique incedens, *R.* Ex seq. et πλάνη
ΣΚΟΛΙΟΣ, ὰ, όν, obliquus, tortuosus, tortus; (2) pravus, perversus. *Gl. V.* versutus, *Il.* 16, 887. Hinc
Σκολιότης, ητος, ἡ, tortuositas, curvitas, obliquitas; (2) inæqualitas; (3) pravitas.
Σκολιόφρων, ονος, ὁ ἡ, prava cogitans, qui prava est mente. A φρήν.
Σκολιόχειλος, ον, aduncum rostrum habens.
Σκολιόω, ῶ, f. ώσω, tortuosum reddo, perverto. A σκολιὸς.
Σκολίωμα, ατος, τὸ, obliquitas, anfractus.
Σκολίωσις, εως, ἡ, detorsio in obliquum; (2) spinæ dorsi depravatio.
Σκολιῶς, *adv.* tortuose, intorte, oblique; (2) prave, perverse, *Gl. V.* perplexe, *Ph.*
ΣΚΟΛΛΟΣ, ὁ, villus, *Gl. V.* cirrus. Juvenes comam alebant ad annos pubertatis; tum a parentibus ad tribules adducebantur, ut comam tonderent, quæ μαλλὸς, et σκέλλος, dicebatur, *Casaubon. Comm. ad Theophrast.* Legitur et σκόλλις.
Σκολομαχαίριον, τὸ, ferramentum chirurgicum, &c. Vide *Steph.*
ΣΚΟΛΟΠΑΞ, ακος, ὁ, gallinago, avis in arbore nunquam sedens, *Aristot.* Dicitur et ἀσκαλώπας.
Σκολοσιδὴς, pro σκολοποειδὴς, *Theophr.* seu σκολοπώδης. *Steph.*
ΣΚΟΛΟΠΕΝΔΡΑ, ας, ἡ, scolopendra, animal ex genere multipedum. *Gl. V.* centipes, centipeda; (2) herba quædam, scolopendrium, buglottis.
Σκολοπένδριον, τὸ, herbæ nomen, *Dioscor.*
Σκολοπενδρώδης, ους, ὁ ἡ, idem. Hinc
Σκολοπενδρώδης, ους, ὁ ἡ, scolopendræ formam habens, *Suab.* 13.
Σκολοπὴς, ἡ, cruciaria, *Man.*
Σκολοπία, ας, ἡ, idem quod σκολόπενδρα. A σκόλοψ.
Σκολοπίζω, palo infigo; ἐσκολοπισμένος, palo fixus, perf. pass. part. Ab eod.
Σκολοποειδὴς, ές, ὁ ἡ, pali seu valli præacuti formam habens. Ab eod. et εἶδος.
Σκολοπόεις, όεσσα, όεν, palis seu vallis abundans. A σκόλοψ.
Σκολοπώνυμος, ὁ, suspendiosus, *Plin.* cruce vel suspendio dignus, *Steph.*
ΣΚΟΛΟΨ, οπος, ὁ, palus præacutus, vallus. *Ph.* sudes, palus; (2) crux; (3) veru.
Σκολύθριον, ου, τὸ, scabellum, sella. Ὥσπερ οἱ τὰ σκολύθρια τῶν μελλόντων καθιζήσεσθαι ὑποστρώσαντες, χαίρουσι καὶ γιλῶσιν ἐστιδὰν ἴδωσιν ὕστριν ἀνατετραμμένον, *Plat.* 1, 278.
ΣΚΟΛΥΜΟΣ, ου, ὁ, scolymus, cardui species. *Angl.* ARTICHOKE
Σκολυμώδης, ους, ὁ ἡ, scolymo seu carduo similis. A præc.
ΣΚΟΛΥΠΤΩ, lacero; (2) evello.
ΣΚΟΛΥΤΡΟΣ, tetricus, *Hesych.*
Σκομβρίδες, αἱ, Dim. a σκόμβροι.
Σκομβρίζω, murmuro, *Hesych. Suid.* A
ΣΚΟΜΒΡΟΣ, ου, ὁ, scombrus, *piscis.*
ΣΚΟΠΑΙΟΣ, ου, ὁ, nanus, pumilio.
Σκοπαρχὴς, ου, ὁ, speculatorum seu exploratorum præfectus, qui exploratoribus præest. Ex σκοπὸς et ἀρχή.
Σκόπαρχος, ου, ὁ, idem et ex iisd.
Σκόπει, 2. sing præs. imperat. verbi σκοπέω.
Σκοπιλόδρομος, ὁ ἡ, per rupes ac montes vagans.
Σκοπιλοειδὴς, ὲς, rupis speciem habens. A
Σκόπιλος, ου, τὸ, scopulus.

Σκόπελος, ου, ὁ, scopulus, locus editus, ex quo circumjacentia lustrari possunt; (2) rupes in mare prominens. A σκοπός.

Σκοπευτήριον, ου, τὸ, specula. A

Σκοπεύω, fut. εύσω, speculor, contemplor. A

Σκοπέω, ῶ, f. ήσω, it. ήσομαι, ῆμαι, speculor, exploro, quæro; (2) video, observo; (3) considero, expendo. Οὐδὲν τὸ τότε μᾶλλον ἢ τὰ μὲν σκοπῶν, scil. μέρος, *Soph. Aj.* 124. Οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν, ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα, *Arist. Thesm.* 606. Σκοπεῖσθαι δ' ὅμμα πανταχῇ χρεών, *Eurip. Iph. in Taur.* 68. A σκοπός.

Σκοπή, ῆς, ἡ, specula; (2) speculatio, ipsa speculandi actio. A σκίπτομαι.

Σκόπησις, εως, ἡ, contemplatio. A σκοπέω.

Σκοπιά, ᾶς, ἡ, specula, speculatio; (2) *metaph.* arx. (2) πότε δὴ, πότε τὰν Ἰλιάδα σκοπιὰν πέρσαντες, ἥξει' οἴκους; *Eurip. Hec.* 930. A σκοπή.

Σκοπιάζιμεν, *speculari*, præs. inf. act. *Ion.* pro σκοπιάζειν, a verbo σκοπιάζω.

Σκοπιάζω, f. άσω, speculor, e specula observo. Ὅλοὸν πέρας ἰσκοπίαζον, *Theocr.* 25, 214. Ὃν φιλέεις, σκοπίαζε, *Nonn.* A σκοπιά.

Σκοπιάω, idem quod σκοπιάζω, *Eust.*

Σκοπιή, speculatio, *Gl. V. Ion.* pro σκοπιά.

Σκοπιῇ, *speculæ*, dat. sing. *Ion.* pro σκοπιᾷ.

Σκοπιήτης, ου, ὁ, speculator, explorator. A præc.

Σκόπιμος, η, ὁ ἢ ἡ, qui velut scopus spectatur, quem velut scopum nobis proposuimus. A σκοπίω.

Σκοπιωρέομαι, οῦμαι, speculor, velut ab alta specula observo; (2) in insidiis collocatus observo, *Aristoph. Vesp.* 360. A

Σκοπιωρὸς, οῦ, ὁ, custos speculæ, qui e specula observat. Ex σκοπιὰ et ὁράω.

Σκοπὸς, οῦ, ὁ, ἡ, speculator, explorator, observator, inspector, spectator; (2) præfectus, præses, herus. Οἵοι νῶν ἱφεστᾶσι σκοποί, *Soph. Aj.* 958. (3) consilium, propositum, quod spectatur seu petitur, scopus, meta, *Metaph.* Τέξον δ' ἐντανύσαι, ᾗ ἐπὶ σκοπὸν εἶναι δίχα, *Theocr. Id.* 24, 105. *Il.* 2, 792. A σκίπτομαι.

Σκοτοῦντας, *speculantes*, acc. pl. m. g. *contr.* pro σκοπίοντας, a σκοπίω.

Σκοραχίζω, f. ίσω, ad corvos abire jubeo, contumeliose repello. Ab ἡ κόραξ, *ad corvos.* Hinc

Σκορακισμὸς, οῦ, ὁ, contumeliosa repulsio, qua aliquem ad corvos amandamus.

ΣΚΟΡΔΙΝΑ'ΟΜΑΙ, οῦμαι, f. ήσομαι, pandiculor, extendo membra cum oscitatione. Ὡς δ' ὅτος ἤδη σκορδινᾶται, *Aristoph. Vesp.* 640.

Σκορδινίομαι, οῦμαι, idem; *Suicer.* Hinc

Σκορδίνημα, ατος, τὸ, pandiculatio, totius corporis extensio cum oscitatione.

Σκορδινισμὸς, οῦ, ὁ, idem: quasi a σκορδινίζομαι.

Σκόρδιον, ου, τὸ, herba quæ odorem allii habet. A σκόρδον.

Σκορδοειδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, allio similis. Ex σκόρδον et εἶδος.

Σκόρδον, ου, τὸ, allium, *Gl. V.* pro σκόροδον. *Angl.* GARLICK.

Σκορδόπρασον, ου, τὸ, herba quæ gustu et odore porrum et allium refert.

Σκορδοπώλης, ου, ὁ, alliorum venditor.

Σκορδύλος, piscis, parvus thunnus, *V. L.*

Σκορδάλμη, ης, ἡ, muria allio condita. Ex σκόρδον et ἅλμη.

Σκορδίζω, fut. ίσω, alliis pasco; (2) allium refero; ἐσκορόδισμένος, allio infectus, perf. pass. part. A σκόρδον.

Σκορόδιον, ου, τὸ, allii caulis, aut ipsum allium. Ab eod. Unde

Σκορόδωμητὸς, ὴ, όν, alliaris; σκορόδομίμητος, *Ern.*

ΣΚΟ'ΡΟΔΟΝ, ου, τὸ, allium.

Σκορόδοφόρος, ὁ, ἡ, ferax allii. Ex pr. et φέρω.

Σκορόδόω, coeo cum fœmina, *Ern.*

Σκορόδων, ῶνος, ὁ, plantarium allii. A σκόρδον.

Σκόρπαινα, et σκορπὶς, ἡ, piscis, *Aristot.*

Σκόρπιος, pro σκόρπιος, *Man.*

Σκορπίομαι, irritor, *V. L.* sed sine exemplo.

Σκορπιαίνω, exaspero, exacerbo, irrito. A σκορπίος.

Σκορπιακὸς, ὴ, όν, in scorpio natus. Ab eod.

Σκορπίδιον, ου, τὸ, parvus scorpius; (2) machina bellica. Dim. ab eod.

ΣΚΟΡΠΙ'ΖΩ, f. ίσω, dissipo, spargo, dispergo; ἐσκορπισμένος, dissipatus, perf. pass. part. Ὁ λύκος—σκορπίζει τὰ πρόβατα, *Joann.* 10, 12. Ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, *Ib.* 16, 32.

Σκορπιόδηκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, a scorpio morsus, *R.* Ex σκορπίος et δάκνω, *mordeo.*

Σκορπιειδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, scorpii figuram referens, scorpio similis. Ex eod. et εἶδος.

Σκορπιόϊος, α, ον, ad scorpium pertinens. A σκορπίος.

Σκορπιόπληκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, a scorpione ictus. Ex eod. et πλήσσω.

ΣΚΟΡΠΙ'ΟΣ, ου, ὁ, scorpius, nepa, *Ph.* et *Gl. V.* Vide σκορπίων. Hinc

Σκορπιόω, ῶ, fut. ώσω, exaspero, exacerbo.

Σκορπίουρος, ου, ὁ ἢ ἡ, scorpionis caudam habens, cujus cauda caudæ scorpii similis est. Ex σκορπίος et οὐρά.

Σκορπισθῆτε, 2 plur. aor. 1. conj. pass. verbi σκορπίζω. Unde

Σκορπισμὸς, οῦ, ὁ, dispersio, dissipatio.

Σκορπίτης, ου, ὁ, ut σκορπίτης λίθος, scorpites, *gemma.* A σκορπίος.

Σκορπιώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, scorpioni similis; (2) ad iracundiam pronus, venenosus, pernicious, ut scorpio. Ab eod.

Σκορπίων, arcubalista, *Gl. V.* Ab eod.

Σκοτάζω, f. άσω, obscuro, tenebras obduco; (2) obtenebresco, obscurus fio, tenebris offundor. *Gl. V.* σκοτάζειν, noctescere. A σκότος.

Σκοταῖος, αία, αῖον, tenebricosus; (2) qui aliquid facit vesperi seu tenebris ingruentibus. Ab eod.

Σκοτασμὸς, οῦ, ὁ, caligo, obscuritas. A σκοτάζω.

Σκοτεινὸς, ὴ, όν, tenebrosus, obscurus. Σκοτεινὰ πράττειν, obscure degere; *Eur. Suppl.* 324. A σκότος. Hinc

Σκοτεινότης, ητος, ἡ, obscuritas, *Gl. V.*

Σκοτεινοφόρος, ου. ὁ ἢ ἡ, tenebrosa, i. e. tenebras adferens. Ex σκοτεινὸς et φέρω.

Σκοτεινῶς, *adv.* tenebrose, obscure.

Σκότιος, α, ον, idem quod

Σκοτερὸς, ὰ, ὸν, idem quod σκοτεινός.

Σκοτεύω, clam, sive tenebricoso tempore, aufugio. A σκότος.

Σκοτία, ας, ἡ, tenebræ. Σκοτίᾳ πρύπτεται, *Eur. Phœn.* 338. Ab eod.

Σκοτίας, ου, ὁ, tenebrio. Ab eod.

Σκοτίζω, fut. ίσω, obscuro, tenebras obduco; σκοτίζομαι, tenebricor, *Gl. V.* Τὰς βροτῶν γνώμας σκοτίζων, *Eurip. Fragm. Œnei.* 5. Ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, *Ephes.* 4, 18.

Σκότιος, ία, ιον, tenebricosus; (2) furtivus; (3) obscuris natalibus ortus, spurius. (3) Διῶν σκότιοι φθίνυσι παῖδες ἐν θανάτῳ, deorum nothi filii, *Eurip. A c.* 992. Ab eod.

Σκοτισμὸς, οῦ, ὁ, vertigo, *Ph.* vi vocis, tenebricatio. A σκοτίζω.

Σκοτοδασυτυκιόθριξ, ιχος, ὁ ἢ ἡ, nigrum, hirtum et densum capillitium habens. Vox comica, *Aristoph. Ach.* 393. Ex σκότος, δασὺς, τυκνὸς, et θρίξ.

Σκοτόδιπνος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui cœnat in tenebris, seu qui conviviis sordidis utitur. Ex δεῖπνον.

Σκοτοδινέω, ῶ, fut. ήσω, vertigine tenebricosa laboro. A σκοτόδινος. Unde

Σκοτοδίνη, ης, ἡ, vertigo tenebricosa.

Σκοτοδινία, ας, ἡ, idem et ab eod.

Σκοτοδινίασις, ἡ, idem. A seq.

Σκοτοδινιάσαι, aor. 1. inf. act. verbi

Σκοτοδινιάω, ῶ, fut. άσω, idem quod σκοτοδινέω.

Σκοτόδινος, ου, ὁ, vertigo tenebricosa, cum omnia circumagi atque nigra esse videntur. Ex σκότος et δίνη.

Σκοτοδίνως, *adv.* more vertigine laborantium, *Aret.*

Σκοτοειδὴς, ὶς, idem quod

Σκοτόεις, όεσσα, όεν, tenebricosus. A σκότος.

Σκοτοεργὸς, ὁ, in tenebris operans, *Man.*

Σκοτοιδόρος, ὁ ἢ ἡ, dolosus, fraudulentus.

Σκοτόμαινα, ἡ, nox, nocturna caligo, *Naz.*

Σκοτομήδης, ες, occultus in consiliis, fraudulentus. A μῆδος.

Σκοτομήνη, ης, ἡ, tenebrosa nox. *Gl. V.* illunis. Ex σκότος et μήνη.

Σκοτομηνία, ας, ἡ, idem et ex iisd.

Σκοτομήνιος νὺξ, nox illunis, tenebricosa.

ΣΚΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, vel ος, τὸ, tenebræ, caligo. Βλέποντα σκότον, *cernentem caliginem*, id est, nihil, *Soph. Œd. Tyr.* 419. Ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν ὦς μὲν ἐκ ἴδοι ὀψόμενος, *visuros in tenebris*, id est, non visuros in posterum quos non oporteat videre, *Soph. Œd. Tyr.* 1273. (2) σκότου πύλας λιπὼν, inferorum portis relictis, *Eurip. Hec.* 1. Τὸ κατὰ γᾶς κνέφας μετοικεῖν σκότου, sub terra migrare caliginem inferorum, *Id. Hipp.* 836. Hinc

Σκότως, gen. sing. pro σκότους.

Σκοτόω, ῶ, f. ώσω, obscuro, tenebras obduco; (2) vertigine occupo; σκοτοῦμαι, tenebresco, vertiginor, *Gl. V.* Καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη, *Apoc.* 16, 10.

Σκοτώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, tenebrosus, tenebricosus; (2) vertigine laborans. Hinc τὰ σκοτώδια, vertigines, oculorum caligines. A σκότος.

Σκότωμα, ατος, τὸ, vertigo. A σκοτόω.

Σκοτωματικὸς, ὴ, όν, vertiginosus; (2) qui vertigines facit. A præc.

Σκότωσις, εως, ἡ, obscuratio, tenebræ; (2) vertigo. Ab eod.

Σκυβρτάζω, turbo, *V. L.*

Σκυβαλίζω, vilipendo, adspernor, rejicio; σκυβαλίζομαι, rejicior. A σκύβαλον.

Σκυβαλικὸς, ut σκυβαλικὸν ἀργύριον, argentum vile, *Plut.* Ab eod.

Σκυβαλισμα, ατος, τὸ, res quæ rejicitur:

Σκυβαλισμὸς, οῦ, ὁ, rejectio rei quam vilipendimus. A σκυβαλίζω.

ΣΚΥ'ΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, stercus, fimus, retrimentum, minutiæ. *Gl. V.* σκύβαλα, stercora, quisquiliæ. *Ph.* fæx. Hinc

Σκυβαλώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, fæculentus.

Σκυδίζω, vel σκυνίζω, calcitro, *Hes.*

Σκύθμαινος, η, ον, tetricus, tristem vultum præ se ferens. A

Σκυθμαίνω, irascor, succenseo; (2) tristi seu tetrico sum vultu, *Il.* 24, 592. A σκύζω.

Σκύθνος, convitium, ira, tristitia, *V. L.*

Σκύζα, ης, ἡ, catulitio, libido et appetitus coeundi. A κύων. Hinc

Σκυζάω, ῶ, catulio, gannio; σκυζᾷ, gannit, *Gl. V.* (2) in Venerem pronus sum.

Σκύζω, f. ύσω, placide admurmuro, *Ph.* σκύζει, gannit; (2) ad iram concito, irrito; σκύζομαι, irritor, irascor. A κύων.

Σκύθα, *Scytha*, voc. sing. a Σκύθης, *Scytha.*

Σκύθαινα, ἡ, ancilla, *Suid. ex Ar.*

Σκύθης, ὁ, ferrum, *Steph.*

ΣΚΥ'ΘΗΣ, ου, ὁ, Scytha, qui est e Scythia; (2) homo ferus.

Σκύθομαι, succenseo. A præc.

Σκυθίζω, fut. ίσω, Scythas imitor; (2) Scythis faveo, Scythicarum partium sum; (3) ebrius sum; (4) Scythico more tondeo vel rado. Καὶ κεῖται, πλόκαμον τ' ἐσκυθισμένον ξυρῷ, *Eurip. El.* 241. Ab eod.

Σκυθικὸς, ὴ, όν, Scythicus. Hinc Σκυθικαὶ, αἱ, calceamenti genus. Ab eod.

Σκυθὶς, ίδος, ἡ, mulier e Scythia. Ab eod.

Σκυθιστὶ, *adv.* Scythice, lingua et more Scytharum. Ab eod.

Σκυθοπίζω, Scythico more potare. Ex πίνω.

Σκυθοτοξότης, ου, ὁ, sagittarius Scythicus; (2) qui in arte sagittandi Scythas imitatur.

Σκυθράζω, f. άσω, vultu sum tetrico et mœsto. Χ' ὧμὲν σκυθράζει, *Eur. El.* 838. A σκυθρός. Unde

Σκύθρακς, ακος, ὁ, adolescens, puber.

Σκυθρὸς, ὰ, όν, idem quod σκυθρωπός.

Σκυθρωπασμὸς, οῦ, ὁ, vultus tetricus et mœstus; supercilium tetricum. A

Σκυθρωπάζω, f. άσω, vultu tetrico et tristi sum; contristor, mœstus sum. Μὴ θαυμάζε τί ποτε ἐσκυθρώπασαν ἀκέσαντες τῶν ἀγγελλομένων, *Xen. Cyr.* 6, 16.

Σκυθρωπίω, ῶ, idem. A

Σκυθρωπὸς, ὴ, όν, tristem vultum gerens, austerus, vultuosus, morosus, difficilis. Dicitur etiam de rebus tristibus auditu, de sævitia pœnarum;

pœnarum; item de rebus quæ specie sua terrorem incutiunt, ut lictores, fasces, secures. Ex *σκυθρὸς* et *ὤψ*. Hinc

Σκυθρωπότης, ητος, ἡ, mœstitia, tristitia; tetrica et superciliosa facies.

Σκυθρωπῶς, *adv.* vultu tetrico et superciliis contractis.

Σκυλάδιες, pro *σκυλάδιης, Eust.*

Σκυλαία, ἡ, idem quod *σκῦλον, Hes.*

Σκύλακα, acc. sing. a *σκύλαξ*. Unde

Σκυλάκαινα, ἡ, canicula.

Σκυλακεία, ας, ἡ, canum admissura; (2) catulorum educatio. A *σκυλακεύω*. Unde

Σκυλάκιον, catulinum, *Gl. V.*

Σκυλάκισσι, *catulis,* dat. pl. *Ion,* pro *σκύλαξι,* a *σκύλαξ*.

Σκυλάκιυμα, ατος, τὸ, catulus. Ab eod.

Σκυλακεύω, f. *εύσω,* canes admitto; (2) canes alo, catulos educo. A *σκύλαξ*.

Σκυλάκη, ἡ, idem quod *σκύλαξ, fœm.* Orph.

Σκυλακία, ἡ, catuli, catulorum nutritio.

Σκυλακικὸς, catulinus, *Gl. V.* A *σκύλαξ*.

Σκυλάκιον, ου, τὸ, catellus. Dim. ab eod.

Σκυλακῖτις, ἡ, epith. Dianæ, quia est venatrix, &c. *Orph. H.* 35.

Σκυλακοτροφία, ἡ, catulorum nutricatus. *Εἰδέναι τοι κυνητὴ σκυλακοτροφίη μεμέλητα*ι, *Opp. Cyn.* 1, 435.

Σκυλακώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, inverecundus, caninus. *Τὸ σκυλακῶδες,* mos catulorum, item infantium cunctis assiliendi et abblandiendi, *Xenoph. Cyri Instit.* 1, 4. A

Σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus; (2) compedes.

Σκυλατικὸς, ἡ, ὸν, prædatorius; *ἡ σκυλατικὴ,* prædatrix, bellatrix; epith. Minervæ. A

Σκυλάω, ῶ, spolio. A *σκῦλα*.

Σκυλεία, ας, ἡ, spolia. A *σκυλεύω*.

Σκύλευμα, ατος, τὸ, spolium. Ab eod.

Σκυλεύσαντας, acc. pl. aor. 1. part. act. verbi *σκυλεύω*. Hinc

Σκυλευτὴς, οῦ, ὁ, spoliator, *Gl. V.* A

Σκυλεύω, f. *εύσω,* spolio, despolio. A *σκῦλον*.

Σκυλεύω, f. *εύσω,* spolio. A *σκῦλον*. (2) vexo, *Ph. σκυλευθείς,* vexatus, jactatus, *Gl. V.* aor. 1. part. pass. A *σκῦλαι,* vexare: a *σκύλλω*.

Σκυλῆναι, a. 2. inf. pass. verbi *σκύλλω, vexo.*

Σκυλήτρια, ας, ἡ, spoliatrix, prædatrix. A *σκυλάω*.

Σκύλια, ων, τὰ, caniculæ, *Pisces.* A *σκύλαξ*.

ΣΚΥ'ΛΛΩ, fatigo, vexo, jacto; *σκύλλομαι,* jactor, *Gl. V. in N. T.* etiam active, *σκύλλεται,* jactatur, *Ph. σκυλείς,* jactatus, fatigatus, *Ph.* a. 2. part. pass *σκυλήσοντα*ι, vexabuntur, *Ph.* f. 2. pass. *Τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον*; *Marc. 5, 35.*

Σκύλμα, ατος, τὸ, vexatio. A præc.

Σκυλμαίνω, fut. *ανῶ,* irascor, succenseo. A præc.

Σκυλμανεῖς, *irasceris,* 2. sing. fut. 1. ind. act. verbi præc.

Σκυλμὸς, οῦ, ὁ, vexatio, fatigatio. Ab eod.

Σκυλοδέψης, *item σκυλαδέψης, ου, ὁ,* coriarius. Ab eod. et *δέφω*.

Σκῦλον, sive *σκυλὸν, ου, τὸ,* spolium, exuviæ.

Σκύλος, idem quod *σκῦλον, Nic.*

Σκυλοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui spolia fert, exuvias ferens; (2) spoliator. E præc. et *φέρω*.

Σκυλοχαρὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, spoliis seu exuviis gaudens. Ex eod. et *χαίρω*.

Σκυμνεύω, alo catulos vel catulum (de leæna).

Σκυμνίον, ου, τὸ, catulus.

Σκύμνος, ου, ὁ, catulus, *proprie* leonis, *Il.* 18, 319. *Οὐ χρὴ λίοντος σκύμνον ἐν τόλει τρέφειν, Aristoph. Ran.* 1462.

Σκυμνοτοκίω, ῶ, f. *ήσω,* catulos pario; (2) dicitur etiam de piscibus. A præc. et *τίκτω*.

Σκύμνως, *catulos,* acc. pl. *Dor.* pro *σκύμνους,* a *σκύμνος*.

ΣΚΥ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, summa palpebra, cilium.

Σκύπφος, pro *σκύφος*.

Σκύριον, ου, τὸ, herba, al. erythrodanum dicitur; *τὰ σκύρα, Nic. Th.* 72. A *σκίρος*.

Σκύρεον, pro *σκύριον, Nic.* Ab eod.

Σκυρόω, ῶ, in lapidem verto; unde *σκυρωθῆναι,* a. 1. inf. pass. Ab eod.

Σκυρώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, petrosus. Ab eod.

Σκυρωτὸς, ἡ, ὸν, idem. A *σκυρόω*.

Σκυτάλη, ης, ἡ, scutica, lorum; (2) fustis, clava; (3) apud Lacedæmonios genus secretæ epistolæ; etiam genus serpentis. A *σκύτος*.

Σκυταληφορέω, ῶ, clavam vel vectem fero, *Strab.* 15. A

Σκυταληφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, clavam gerens, scuticam, virgam, seu vectem ferens. Ex *σκυτάλη* et *φέρω*.

Σκυταλίας, ου, ὁ, *σκυτάλῃ* similis, teres, oblongus:

Σκυτάλιον, ου, τὸ, vectis, clava, fustis; (2) herba, Lat. etiam umbilicus Veneris. A *σκυτάλη*.

Σκυταλὶς, ίδος, ἡ, baculus, virga; (2) vectis; (3) parva scytala, adhibita in circuitione vigiliarum; (4) strigilis; (5) instrumentum ad ignem jaculandum. Ab eod.

Σκυταλισμὸς, οῦ, ὁ, fustuarium, qu. a *σκυταλίζω*.

Σκύταλον, ου, τὸ, clava, fustis. Ab eod. Hinc

Σκυταλόω, ῶ, fut. *ώσω,* fuste cædo. Hinc

Σκυταλωτὸς, virgatus.

Σκυτεῖον, ου, τὸ, sutrina, officina sutoris. A

Σκυτεὺς, έως, ὁ, cerdo, coriarius, sutor. Hinc

Σκυτεύω, f. *εύσω,* artem coriariam seu sutoriam factito, sum cerdo.

Σκυτίζω, lacero, dilanio, *Hes.*

Σκυτικὸς, ἡ, ὸν, coriaceus; (2) coriarius:

Σκύτινος, ίνη, ινον, e corio factus. A *σκύτος*.

Σκυτὶς, ίδος, ἡ, pellicula, parvum corium. Dim. ab eod.

Σκυτοδεραχίων, ονος, ὁ ἢ ἡ, coriaceum brachium habens.

Σκυτοδιψέω, pelles mollio seu subigo, ut coriarii solent; (2) pelles tingo, *Ar. Pl.* 513.

Σκυτοδέψης, ου, ὁ, coriarius, cerdo, qui pelles subigit. Ex *σκύτος* et *δέφω*.

Σκυτόδιψος, ὁ, idem et ex iisd.

Σκυτοδιψικὸς, ἡ, ὸν, ad coriarium pertinens.

ΣΚΥ'ΤΟΣ, ους, τὸ, corium, pellis, flagrum, scutica.

Σκυτοτομέω, ῶ, f. *ήσω,* artem sutoriam exerceo, incido coria. *Ὁ μὲν αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος, Aristoph. Plut.* 162. A *σκυτοτόμος*.

Σκυτοτομία, ἡ, sutoria, coriaria. Ab eod.

Σκυτοτομικὸς, ἡ, ὸν, ad artem sutoriam, sive qui eam factitat, pertinens. Ab eod.

Σκυτοτόμιον, τὸ, sutrina. A

Σκυτοτόμος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui coria scindit ad lora, calceos, et similia. *Gl. V.* sutor. Ex *σκύτος* et *τέμνω*.

Σκυτοτρωγίω, ῶ, corium arrodo. Ex eod. et *τρώγω*.

Σκυτοφάγος, ὁ, ἡ, corium devorans, corrodens.

Σκυτόω, ῶ, fut. *ώσω,* corio obduco. A *σκύτος*.

Σκυφίον, ου, τὸ, parvum poculum. Dim. a *σκύφος*.

Σκυφοειδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, scyphi formam habens, scypho similis. Ex *σκύφος* et *εἶδος*.

ΣΚΥ'ΦΟΣ, ου, ὁ, vel *εος, τὸ,* scyphus, poculum majus.

Σκύφωμα, ατος, τὸ, idem, *Athen.*

Σκωλήκησις, εως, ἡ, vitium in rebus quæ corruptione vermiculantur. Quasi a *σκωληκίω*.

Σκωληκίασις, εως, ἡ, idem. A

Σκωληκιάω, ῶ, vermibus scateo, vermes genero, vermino, *Gl. V. Ph. σκωληκιῶν,* verminosus, *Gl. V.* part. A *σκώληξ*.

Σκωληκίζω, fut. *ίσω,* vermem refero, et *σκωληκίζομαι,* instar vermium moveor. Ab eod.

Σκωλήκιον, ου, τὸ, vermiculus. Dim. ab eod.

Σκωληκόβρωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, a vermibus exesus seu crosus. *Gl. V. σκωληκόβρωτον,* vermiculatum. Ex *σκώληξ* et *βρώσκω*.

Σκωληκοειδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, vermis speciem gerens, vermiculo similis. Ex *σκώληξ* et *εἶδος*.

Σκωληκοτοκέω, vermem genero, in vermem converto, *Steph.*

Σκωληκοτοκίω, ῶ, fut. *ήσω,* vermes genero, seu procreo:

Σκωληκοτοκία, ας, ἡ, vermium procreatio vel generatio. A

Σκωληκοτόκος, ου, ὁ ἢ ἡ, vermes pariens, vermes generans. Ex *σκώληξ* et *τίκτω*.

Σκωληκοφάγος, ου, ὁ ἢ ἡ, vermibus vescens.

Σκωληκόω, ῶ, f. *ώσω,* vermibus infesto; *σκωληκοῦμαι,* vermiculor, vermibus scateo:

Σκωληκώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, vermem imitans, vermi similis. A *σκώληξ*.

Σκωλήκωσις, εως, ἡ, idem quod *σκωλήκησις*.

ΣΚΩ'ΛΗΞ, ηκος, ὁ, vermis, lumbrix, *Gl. V.*

Σκωλοβάτης, ου, ὁ, vermiculus frumento noxius, *Hes.* Ex *σκῶλος* et *βαίνω*.

Σκωλοβατίζω, claudus ligneo pedi innitor, gralla incedo. Ex iisd.

ΣΚΩ'ΛΟΝ, ου, τὸ, offendiculum, impedimentum in via occurrens; (2) lignum præacutum.

ΣΚΩ'ΛΟΣ, ου, ὁ, spinæ genus, quod in igne versatum validius evadit; (2) id. qu. pr.

Σκωλύπτομαι, volutor, obliquo tractu moveor, *V. L. ex Nic.*

Σκῶμμα, ατος, τὸ, cavillum, cavillatio, sales, dicterium. A *σκώπτω*.

Σκωμμάτιον, ου, τὸ, mordax dicteriolum, cavillum Dim. a præc.

Σκώπευμα, τὸ, idem quod *σκῶμμα, Æsch.*

Σκώπτης, ου, ὁ, cavillator, derisor, dicax, scurra, scommata jactitans. A *σκώπτω*.

Σκωπτικὸς, ἡ, ὸν, qui scommatis dicteriisque mordacibus incessere solet, cavillis valens, mordax. *Gl. V.* dicaculus. Ab eod.

Σκωπτικῶς, *adv.* illudendi causa.

Σκωπτίλης, ου, ὁ, qui acerbis et mordacibus dictis perdit et qu. proscindit homines, cavillis et scommatis gaudens. Ex *σκώπτης* et *ὄλλυμι,* (sed *ολης* est terminatio, *Ετη.*)

ΣΚΩ'ΠΤΩ, fut. *ψω,* cavillor, contumelioso gestu subsanno, dicteriis mordacibus irrideo. *Οἱ παῖδες ἔσκωπτον αὐτὸν, Xen. Οὐδ' ἔσκωψε τὰς φλακρὰς, Aristoph. Nub.* 540.

ΣΚΩ'Ρ, σκατὸς, τὸ, stercus, oletum, merda. *Μεμαγμένον σκῶρ ἰσθίειν, Aristoph. Plut.* 305.

Σκωραμὶς, ἡ, sella familiaris, *Ar.*

Σκωρία, ας, ἡ, scoria, fæx metalli; (2) retrimentum, stercus, excrementum. A *σκῶρ*.

Σκωριοειδὴς, ὲς, stercori similis. Ab *εἶδος*.

Σκωροειδὴς, pro *σκωριοειδὴς, V. L.*

Σκώψ, σκωπὸς, ὁ, avis ex genere noctuarum, noctua, bubo. Ex *σκία* et *ὤψ*.

Σκῶψις, εως, ἡ, derisio quæ fit dictis mordacibus, cavillatio. A *σκώπτω*.

Σμαραγδίζω, f. *ίσω,* smaragdum colore refero.

Σμαράγδινος, ίνη, ινον, smaragdinus, e smaragdo factus.

Σμαράγδιον, τὸ, id. quod *σμάραγδος*.

Σμαραγδίτης, ου, ὁ, ut *σμαραγδίτης λίθος,* smaragdus. A

Σμάραγδος, ου, ὁ, ἡ, smaragdus, *gemma.* A *μάραγδος*.

ΣΜΑΡΑΓΕ'Ω, ῶ, f. *ήσω,* resono, strepitum edo, strido. *Σμαραγεῖ δέ τι τύντος, Il.* 2, 210.

Σμαραγίζω, fut. *ίσω,* idem quod præc.

Σμαράσσω· vide *μαράσσω*.

ΣΜΑΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, piscis quidam pusillus, smaris.

ΣΜΑ'Ω, ῶ, f. *ήσω,* abstergo, detergo, purgo. *Τὴν κιφαλὴν σμᾶται μύνον βασιλεὺς, Herod.*

Σμερδαλίος, ία, ίον, adspectu seu intuitu terribilis. Hinc *σμερδαλέον* vel *σμερδαλία, adv.* horrendum in modum, horribiliter, terribiliter. A *μέρδω, intueor.*

Σμερδαλίως, *adv.* terribiliter, horrendum in modum, *Hom.*

Σμερδνὸς, ἡ, ὸν, idem quod *σμερδαλίος*.

Σμίω, idem quod *σμάω*.

Σμῆγμα, ατος, τὸ, smegma, quo utimur in abstergendo. *Gl. V.* lomentum, *σμήγματα,* lomenta, *Ph.* A *σμήχω*.

Σμηγματοπώλης, ου, ὁ, lomentarius. *Gl. V.* qui lomenta vendit.

Σμηγματώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, smegmatis formam habens. *Σμηγματώδια στίγια, Aret. Σμηγματώδεις χυλοὶ, Id.* A *σμῆγμα*.

Σμήκτης, ου, ὁ, pumicator, politor, *Ph.* A *σμήχω*.

Σμηκτικὸς, ἡ, ὸν, detersorius, abstergendi vim habens. Ab eod.

Σμηκτὶς, ίδος, ἡ, idem, *subst.* Ab eod.

Σμηκτρὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

Σμήλη, ης, ἡ, sapo, smegma, quo ad abstergendum utimur. A σμίω.
Σμῆμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.
Σμήνεσιν, *examinibus apum*, dat. pl. cum ν, a σμῆνος.
Σμηνίον, υ, τὸ, alveare, examen. Dim. a σμῆνος.
Σμηνοδόκος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui excipit apum examina. Ex σμῆνος et δέχομαι.
Σμηνοκόμος, ὁ, curator apum. A seq. et κομίω.
ΣΜΗ῎ΝΟΣ, εος, τὸ, examen apum; (2) alveare; *Met.* magna multitudo.
Σμηνουργίσθαι dicuntur apes, cum fœtificant et sua examina ponunt. A præc. et ἔργον.
Σμῆξις, εως, ἡ, detersio, abstersio. A σμήχω.
Σμήριγξ, γγος, ἡ, crinis, capillus, *Lyc.*
Σμήχω, fut. ξω, abstergo, extergo, detergo, *Gl. V.* lomento, *Od.* 2, 226. A σμάω.
Σμικροκήρυξ, κος, ὁ, tenuis præco.
Σμικρολογίω, ῶ, usitatius σμικρολογίομαι· vid. μικρολογέομαι, &c.
Σμικρολογία, ας, ἡ· vid. μικρολογία.
Σμικρολόγος, ε, ὁ ϗ ἡ· vid. μικρολόγος.
Σμικρολόγως, *adv.* tenuiter, parce. A præc.
Σμικρομερὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, pro μικρομερής.
Σμικροπρίσια· vid. μικροπρίσια.
Σμικροπριστὴς· vid. μικροπριστής.
Σμικρὸς, ρὰ, ρὸν, *Att.* pro μικρός.
Σμικρότατα, *superl. adv.* minime *Aret.*
Σμικρόφθαλμος, ὁ ϗ ἡ, parvos oculos habens.
Σμικροφώνια, ας, ἡ, tenuitas vocis. A
Σμικρόφωνος, ὁ ϗ ἡ· vid. μικρόφωνος.
Σμικροφώνως, *adv.* tenui voce
Σμικρύνω, minuo; pro μικρύνω.
ΣΜΙ῎ΛΑΞ, ακος, ἡ, taxus; (2) arbor a taxo diversa folium habens ilicis; (3) smilax, frutex hortensis, phaseolus; (4) convolvulus, herba quædam, *Plin. Angl.* BINDWEED.
Σμίλευμα, ατος, τὸ, segmen scalpro amputatum, ramentum; σμιλεύματα, minutiæ. Σμιλεύματά τ' ἔργων, *Aristoph. Ran.* 819. A
Σμιλεύω, fut. εύσω, scalpello amputo. A
ΣΜΙ῎ΛΗ, ης, ἡ, scalprum.
Σμιλίον, υ, τὸ, scalpellum. Dim. a σμίλη.
Σμίλλαξ, ἡ, ligo, *Steph.*
Σμῖλος, idem quod σμίλαξ, *Nic. Theophr.*
Σμίνθα, ας, ἡ, mus domesticus.
Σμινθεὺς, έως, ὁ, Smintheus, cognomen Apollinis a confectis muribus Smintham urbem infestantibus. A σμίνθα.
Σμίνθος, υ, ὁ, idem quod *sulcus*.
ΣΜΙ῎ΝΟΣ, υ, ὁ, bidens, ligo, rastrum.
Σμινύη, ης, ἡ, idem; *Aristoph. Pace*, 546.
Σμίρις, ιδος, ἡ, idem quod σμύρις.
Σμυγὶς, *exustus*, a 2. part pass. verbi σμύχω.
Σμυγερὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnosus. A σμύχω, quia malis quasi atteritur.
Σμυγερῶς, *adv.* ærumnose. A præc.
Σμύξαι, aor. 1. inf. act. verbi σμύχω.
Σμύραινα, ης, ἡ, *Gl. V.* pro μύραινα.
ΣΜΥ῎ΡΙΣ, ιδος, ἡ, smyris, lapis, quo annularii et gemmarii utuntur ad expoliendas gemmas.
Σμυρίτης, υ, ὁ, ut σμυρίτης λίθος, smyrites lapis. A præc.
Σμύρνα, ης, ἡ, myrrha; (2) Smyrna, *urbs.* A μύρρα. Hinc
Σμυρνίζω, myrrha imbuo; ἰσμυρνισμένος, perf. pass. part. *Marc.* 15, 23.
Σμυρνῖον, τὸ, pro σμύρνιον, *Nic.*
Σμύρνινος, ίνη, ινον, myrrhinus. Ab eod.
Σμύρνιον, υ, τὸ, planta myrrham resipiens.
Σμυρνοφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, myrrham ferens. *Gl. V.* oleastrum; oliva. A φέρω.
ΣΜΥ῎ΧΩ, f. ξω, *proprie* de igne latente sine flamma et paulatim rem consumente. Unde (2) attero, velut lenta tabe absumo, corrumpo; σμυγὶς, exustus, aor. 2. part. pass. Ἔρως δ' ἰσμύχιτ' ἀμοιβᾷ, *Musch.* 6, 4 *Il.* 22, 411.
Σμώδιγξ, ιγγος, ἡ, vibex, livor ab ictu. A
ΣΜΩ῎ΔΙΞ, ικος, ἡ, idem. Σμῶδιξ δ' αἱματίεσσα μεταφρένῳ ἐξυτανύσθη, *Il.* 2, 267.
ΣΜΩ῎ΧΩ, mando, -ere; manduco; (2) convicior, *Aristoph. Pace*, 1298.
Σοβαριεύομαι, fut. εύσομαι, insolenter et fastuose me infero, superbe incedo, cum impetu ruo. A σοβαρός.
Σοβαροβλίφαρος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui fastuoso et superbo est supercilio. A βλίφαρον.
Σοβαρὸς, ὰ, ὸν, severus, tetricus, durus. *Ph.* concitatus, fastuosus, impetuosus, de vento; magnificus. A σοβέω.
Σοβαρῶς, *adv.* superbe, fastuose, insolenter et superbe se inferendo; (2) concitate, violenter, magno impetu.
Σοβὰς, άδος, ἡ, quæ insolenter se affert; (2) citato gradu incedens; (3) saltatio ridicula. A
ΣΟΒΕ῎Ω, abigo, expello; (2) insolenter incedo, σεσοβημένος, concitatus, perf. pass. part. Ἄγε νῦν ἐπιδὴ τετονὶ σεσοῦκαμεν; *Aristoph. Ach.* 211. Πρὸς τὸ ἐνθυσιώδες σοβηθῆσα, *Heliod.* Ῥυθμὸς κεκλασμένος λόγῳ ϗ σεσοβημένος, *Longin.* 41. Hinc
Σόβη, ης, ἡ, muscarium, cauda, *Gl. V.*
Σόβοι, οἱ, satyri, *Steph.* A σοβέω.
ΣΟ῎ΓΚΟΣ, et σόγχος, υ, ὁ, soncus, vel sonchus, cucurbita, lactuca leporina. Hinc
Σογκώδης, et σογχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, sonco vel soncho similis.
Σοὶ, *tibi*, dat. sing. a σὺ, *tu*.
Σοίγε, idem, *Att.*
Σοῖο, *tui*, gen. sing. *Ion.* pro σοῦ, ab eod.
Σοῖσι, *tuis*, dat pl. *Ion.* pro σοῖς, a σός.
Σολοικία, ας, ἡ, idem quod σολοικισμός.
Σολοικίζω, f. ίσω, refero solœcos in loquendo, non loquor more probato. A Σόλοικοι. Hinc
Σολοικισμὸς, ῦ, ὁ, solœcismus, vitium sermonis contra Syntaxin. *Metaph.* quidquid perperam fit, non recte aut ordine.
Σολοικιστὴς, ῦ, ὁ, qui in loquendo solœcismum admisit. Ab eod.
Σόλοικοι, ων, οἱ Solœci, qui Solis, Ciliciæ urbe habitantes, Attica puritate relicta, linguam ex Attica et Solica mixtam loquebantur; (2) barbari, barbare et vitiose loquentes. Hinc Σόλοικος, natura et moribus barbarus, ineptus, insulsus.
Σολοικοφανὴς, ὲς, solœcismi speciem habens, cum sit rectus. A φαίνομαι.
Σολοιτύφος, ὁ, faber ferrarius. A seq. et τύπτω.
ΣΟ῎ΛΟΣ, υ, ὁ, massa ferri solidi, *proprie*, atque adeo quævis massa bene compacta, solida; (2) discus lapideus, quo in exercitationibus utebantur, *Il.* 23, 826. A σίλω, *compingo*.
ΣΟΜΦΟ῎Σ, ὴ, όν, inanis, fungosus, spongiosus. Hinc
Σομφότης, ητος, ἡ, inanitas, fungositas.
Σομφώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, idem quod σομφὸς.
Σόος, 2. sing. præs. opt. act. verbi σέω.
Σόομαι, moveor; hinc σῶσθε, movemini, facessite; σώσθω, currat, imper. A σίω.
ΣΟ῎ΟΣ, salvus, incolumis, sospes, integer, perfectus; (2) salutaris.
Σόος, *contr.* σῦς, σῦ, ὁ, motus corporum, quæ sursum feruntur. A σίω, *moveo*.
Σοόω, persequor, in fugam conjicio.
Σοράϊσμος, ὁ, coacervatio ac miscella quædam ex variis idiomatibus, *V. L.*
Σορίλλην, ὁ, capularis senex, *Eust. Hes.*
Σορεύω, cadavera in loculo condo. A σορὸς.
Σορηδὸν, *adv.* modo loculi seu busti. Ab eod.
Σοροκλίφαρος, ε, ὁ ϗ ἡ, magnis et adductis supercilibis; (2) superciliosus, superbus. Ex σορὸς et βλίφαρον.
Σοροδαίμων, ονος, ὁ, dæmon capularis, larva bustuar a seu sepulchralis; (2) senex capularis et morti vicinus. Ex eod. et δαίμων.
Σορουργὶς, (*Mun.*) idem quod σοροποιός.
Σοροπηγὶς, ῦ, ὁ, qui loculos compingit, sandapilarum fabricator. Ex σορὸς et πήγνυμι.
Σορόπλακτος, ε, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. a loculo percussus, i. e. loculo mox includendus, senex capularis. Ex eod. et πλήσσω.
Σοροπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Σοροποιὸς, qui sandapilas conficit, idem quod σοροπηγός.
ΣΟΡΟ῎Σ, ῦ, ὁ, loculus, conditorium, capulum, *Gl. V.* arca funebris, *Il.* 23, 91.
Σὸς, σὴ, σὸν, tuus, tua, tuum. A σύ.
Σῦ, *tui*, gen. sing. a σὺ, *tu*, vel *serva*, 2. sing. præs. imperat. med. *contr.* pro σόο, a σόω.
Συβλίζω, subula transfigo seu perforo, *Steph.*
Σύβλος, ὁ, animalis nomen, *Opp.*
ΣΟΥ῎ΒΟΣ, υ, ὁ, animal terrestre marinis infestum.
Συδάριον, υ, τὸ, sudarium. *Vox Lat.*
Σύσθω, *servet*, *servato*, 3. sing præs. imperat. med. *contr.* pro σοίσθω, a σόω· vel *vadat*, 3. sing. perf. imperat. pass. *Ion.* pro σισύσθω, a σόω, *vado*. Σῦσθε, properate. Σῦσθέ νυν, ὦ ξάνθαι σῦσθε πελασγιάδες, *Call.* Οὐχὶ σεσθ' ἐς κόραλας; οὐκ ἄπιτε; *Aristoph. Vesp.* 457.
Σῦσις, εως, ἡ, itio, cursus. A σίω.
Σύσινος, ίνη, ινον, ex liliis confectus.
ΣΟΥ῎ΣΟΝ, τὸ, lilium, *Vix Phœn.*
Σοφία, ας, ἡ, sapientia; i. e. intellectus et scientia circa eas res quæ præstantissimæ naturæ sunt, hoc est, quæ necessariæ sunt, et semper eodem modo se habent, secundum *Aristotelem*. Ἐν σοφίᾳ, sapienter. Σοφὰ γὰρ ἔκ τε κλιτὺν ἔπος πέφανται, *Soph. Antig.* 620. A σόφος.
Σοφιζομένῳ, dat sing part. præs. pass verbi
Σοφίζω, fut. ίσω, sapientem reddo, doceo sapientiam. *Gl. V.* sapientiam præsto; σοφίζομαι, sapientiam doceor, seu disco; *med.* argute aliquid comminiscor vel conficio, artem in aliqua re expromo, de oratoribus et poetis; (2) dolose et fraudulenter dico. *Gl. V.* cavillor; (3) comminiscor, *Ph.* Χαρίεντα γ' ὦ περισθύ', ἰσοφίσω, ϗ σοφὰ, *Aristoph. Av.* 1407. Οὐδὲν σοφιζόμισθα τοῖσι δαίμοσιν, *Eur. Bac.* 200. A σίφος.
Σοφίσαι, a 1. inf. act.
Σόφισμα, ατος, τὸ, inventum quodcunque, etiam in bonam partem; sed maxime inventum callidum, consilium aut facinus astutum; *Ph.* commentum. A σοφίζω. Hinc
Σοφισματικὸς, ὴ, όν, captiosus dolosus, cavillationum peritus; (2) cavillatorius.
Σοφισμάτιον, τὸ, Dim. a σόφισμα.
Σοφισμὸς, ῦ, ὁ, callida nimis et coacta interpretatio. A σοφίζω.
Σοφιστία, ας, ἡ, ars sophistica, inanis sapientia; idem quod σόφισμα. *Gl. V.* argutia; (2) species vel imitatio sapientiæ. A σοφιστεύω.
Σοφιστὸν, solerter excogitandum et tentandum est, *Aristot.*
Σοφιστεύω f. εύσω, artem dicendi doceo et profiteor; (2) philosophor; (3) argutor; *Ph.* σοφιστεύω, profiteor. *Gl. V.* σοφιστεύομαι, argutor. Οὐδὲ ἰσοφιστεύειν ἴτι τὸν ἑρωτα, texit, *Heliod.* A σοφιστής.
Σοφιστήριον, υ, τὸ, schola, *inpr.* rhetoris; (2) commentum. Ab eod.
Σοφιστὴς, ῦ, ὁ, Sophista, doctus et peritus artifex, *inpr.* in dicendo; unde Orator, et quidem in bonam partem; (2) doctus et sapiens; (3) qui tantum ostentationis causa philosophatur, vel dicit, orationes scribit; (4) deceptor, veterator, qui verbis dolosis circumvenit. A σοφίζω.
Σοφιστὶα, ὴ, pro σοφιστία, *Steph.*
Σοφιστιάω, ῶ, argutor, sophistam ago, Sophistarum in modum magnifice me verbis ostento. Σοφιστιᾷς κάκιστ', *Eubulides apud Athen.* 10, 10. A præc.
Σοφιστικὸς, ὴ, όν, captiosus, cavillatorius; (2) sophistis proprius, conveniens. Ab eod.
Σοφιστικῶς, *adv.* sophistice, more Sophistarum, captiose, callide, fraudulenter.
Σοφιστομανέω, ῶ, fut. ήσω, insano Sophistarum amore flagro, nimis studiosus sectator Sophistarum sum. Ex σοφιστὴς et μαίνομαι.
Σοφίστρια, ας, ἡ, magistra Sophistices, deceptrix. A σοφιστής.
Σοφοδότις ὴ, largitrix sapientiæ.
Σοφόδωρος, ε, ὁ ϗ ἡ, sapienter fabrefacta, sapientiam donans. A δῶρον.
Σοφοκλῆς· vid. *Steph. Erasm. Adag. Plin. Ep.* 1, 14.
Σοφόνους, *contr.* σοφόνους, ε, ὁ ϗ ἡ, sapienti mente præditus, sapiens.

Σοφοποιῶ, ῶ, f. ήσω, sapientem reddo. Hinc
Σοφοποίησις, εως, ἡ, institutio ad sapientiam.
Σοφοποιὸς, ὁ, ἡ, sapientem reddens.
ΣΟΦΟ'Σ, ἡ, ὸν, sapiens; (2) peritus alicujus rei vel artis; (3) prudens, callidus, eruditus. Hinc
Σοφόω, ῶ, sapientem reddo, doceo.
Σοφῶς, *adv.* sapienter, docte apte, ingeniose, scite, argute, perite, callide. Ab eod.
Σόω, moveo, incito; (2) eripio, sc. e periculo; unde servo; σόωσι, 3 pl. subj. pro σώζωσι, *Il.* 9, 393. (3) in fugam conjicio, fugo; et σόομαι, in fugam vertor, fugio, incitato cursu feror, curro. (3) σῦσόϊ νυν, ὦ ξανθὲ, σῦσόϊ Πιλασγιάδες, properate, *Callim. Lav. Pallad.* 4. 'Αλλ' ἄγε πᾶς φίλος ὅτις ἀνὴρ φησὶ παρεῖναι, σεύεσθω, βάτω, *Soph. Aj.* 1413. A σίος vel σείω.
Σοωναύτης, ου, ὁ, servator nautarum.
Σπαδίζω, pro σπάω, *Herod.*
Σπαδίζω, fut. ίσω, vel ίξω, avello, detraho. A σπάω, *traho.*
Σπάδιξ, ικος, ἡ, termes, palmes, ramus palmæ, seu avulsus e palma termes; (2) cortex radicis ligneæ; (3) instrumentum musicum; (4) est et epith. equorum et canum, ob colorem puniceum. Ab eod.
Σπαδόνισμα, ατος, τὸ, evulsio; (2) penis pendens, ut spadonis scilicet. Hinc σπαδονίσματα μαζῶν, mammæ pendentes, flaccidæ, *Anal. Brunckii*, 1, 22.
Σπάδων, ωνος, vel οντος, ὁ, spado, eunuchus, cui testiculi sunt avulsi; (2) vulsura, spasmus, convulsio; *Nic. Al.* 317. A σπάω. Hinc
Σπαδωνίζω, f. ίσω, *proprie* revello. evello; (2) castro, spadonem efficio. Σπαδωνίζει τὸν ἵππον, castrat vocem, emittit vocem quasi castratam, *id est*, exilem, *Dionys. Halic. de Structura Orat.* 14.
Σπαδώνισμα, et σπαδόνισμα, τὸ, evulsio, laceratio.
Σπαδωνισμὸς, ῦ, ὁ, castratio. A præc.
Σπάζω, fut. άσω, divello, traho; (2) haurio. 'Εσπάζει τῦ ὕδατος, *Philostr.* A σπάω.
Σπαθαλάω, ῶ, prodigo; rectius usitat. σπαταλάω, *Etn.* A σπαθάω.
Σπαθάλιον, ου, τὸ, spathula, ramus palmæ, palmes. Dim. a σπάθη.
Σπαθάω, ῶ, f. ήσω, licium inculco spatha, vel tudicula. texo; (2) profuse insumo, prodigo; dilapido, luxurior. Ὦ γύναι, λίαν σπαθᾷς, *Aristoph. Nub.* 55. A
ΣΠΑ'ΘΗ, ης, ἡ, spatha, spathula, rudes vel rudis, rudicula, radius textoris, virga, gladius, *Gl. V. item* costa, *Gl. V.* σπάθαι, costæ, *Ph. item* palma, vel ramus palmæ.
Σπάθημα, ατος, τὸ, densitas telæ spatha arctatæ et densatæ, aut tela sic laborata. A σπαθάω.
Σπαθήρος, et σπαθίηρος, animal ex crasso in caudam abiens tenuem, *Æsch.*
Σπάθησις, εως, ἡ, telæ densatio, cum haud parce licium inculcatur; (2) prodiga erogatio, profusio. A σπαθάω.
Σπαθητὸς, ἡ, όν, densatus, cui licium large inculcatum. Ab eod.
Σπαθίζω, f. ίσω, spathula agito; (2) spathula aliquid alicunde exemptum illino, ungo. A σπάθη.
Σπάθιον, ου, τὸ, spathula, culter chirurgicus, scalpellum; (2) specillum. Dim. ab eod.
Σπαθὶς, ἡ, densa vestis, *Hes.*
Σπάθισμα, ατος, τὸ, (a σπαθίζω,) idem quod
Σπαθισμὸς, ῦ, ὁ, percussio, quæ fit gladio.
Σπαθιστὴς, ου, ὁ, palmeus. A σπάθη.
Σπαθομήλη, ης, ἡ, specillum latum spathæ speciem habens. Ab eod. et μήλη.
Σπαθοποιὸς, ῦ, ὁ, gladiarius, *Gl. V.* qui spathas et gladios facit. Ex σπάθη et ποιέω.
Σπαθοφόριον, ου, τὸ, spatha palmæ, *i. e.* fructus palmæ adhuc florentis involucrum. Ex eod. et φορέω.
Σπαθόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, cujus folia spathæ similia sunt. Ex eod. et φύλλον.
ΣΠΑΙ'ΡΩ, palpito, vibro, tremo; (2) spiro sive exspiro animam, more animalium, palpitando animam efflantium. Ὁ μὲν γὰρ παίδων σπαίρει πέλας, *Epigr.*
Σπαλακία, ας, ἡ, cæcitas, qualis est talparum. A
Σπάλαξ, ακος, ὁ, talpa. A σπάω, quonlam terram semper unguibus vellicat.
Σπαλεὶς, *missus*, aor. 2. part. pass. *Æol.* pro ψαλεὶς, a ψέλλω.
Σπαλὶς, ἡ, novacula, *item* pro ψαλὶς, *V. L.*
Σπαλίωνες, οἱ, plutei, seu musculi bellici, *V. L.*
Σπανακὸν, τὸ, oleris quoddam genus, *V. L.*
Σπανανδρία, ας, ἡ, paucitas seu raritas hominum. Ex σπάνις et ἀνὴρ.
Σπάνη, ἡ, idem quod
Σπανία, ας, ἡ, paucitas, raritas, penuria; (2) Hispania. A σπάνις.
Σπανιάκις, *adv.* raro, *Gl. V.* A σπάνιος.
Σπανίζω, fut. ίσω, penuria laboro; (2) rarus sum. Δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασίλειον στέγων; *Eur. Med.* 960. Σπανίζοντες βίᾳ, *Supp.* 240. A σπάνις.
Σπάνιος, ία, ιον, rarus; (2) pretiosus, nam quæ rara sunt, pretiosa sunt. (2) νίκην ἀρίστην τε καὶ σπάνιον ἐξενηγκάμενος, *Appian. Bell. Annibal.* 26. Ab eod. Hinc
Σπανιότης, ητος, ἡ, paucitas, penuria.
Σπάνις, εως, ἡ, penuria, inopia.
Σπανισθῆναι, *privatum esse*, aor. 1. inf. pass. v. σπανίζω.
Σπανιὸς, ἡ, όν, cujus inopia seu penuria est; (2) inops. A σπανίζω.
Σπανίως, *adv.* raro. A σπάνιος.
ΣΠΑΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, rarus.
Σπανοπώγων, ωνος, ὁ, cui rara est barba.
Σπανοσιτία, ας, ἡ, annonæ penuria. A
Σπανόσιτος, ου, ὁ, ἡ, annonæ penuria laborans.
Σπανόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, rara habens folia.
Σπάνυδρος, ου, ὁ, ἡ, cui raræ sunt aquæ, aquæ penuria laborans. Ex ὕδωρ.
ΣΠΑ'Ξ, σπακὸς, ὁ, ἡ, canis; *Vox Pers.*
Σπάραγμα, ατος, τὸ, frustum rei dilaceratæ seu discerptæ; (2) laceratio, convulsio. (2) σπάραγμα κόμας θήσομαι, *Eurip. Andr.* 827. A σπαράσσω.
Σπαραγματώδης, εος, ὁ, ἡ, lacer, discerptus, pannis obsitus. A præc.
Σπαραγμὸς, ῦ, ὁ, laceratio, convulsio; (2) perturbatio, distractio. A σπαράσσω. Hinc
Σπαραγμώδης, εος, ὁ, ἡ, qui convulsione tentatur.
Σπαράκτης, ου, ὁ, lacerator.
Σπάραξις, εως, ἡ, laceratio, carptus. A
ΣΠΑΡΑ'ΣΣΩ, vel σπαράττω, fut. ξω, lacero, dilacero, dilanio, carpo, vellico; ἐσπαραγμένος, carptus, *Ph.* dilaceratus, p. pass part. Τμῆς τῦτον ὥσπερ κυνίδ' ἐσπαράττιτε, *Aristoph. Pace*, 639.
Σπαργανάω, idem quod
Σπαργανίζω, f. ίσω, fasciis involvo. A σπάργανον.
Σπαργάνιον, ου, τὸ, fasciola; (2) herba quædam. Dim. ab eod.
Σπαργανίσασα, *fascis involuta*, a. 1. part. act. f. g. verbi σπαργανίζω.
Σπαργανιώτης, ου, ὁ, fasciatus, fasciis involutus. A σπάργανον.
ΣΠΑ'ΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, fascia qua infans involvitur; σπάργανα, cunabula, *Ph.*
Σπαργανόω, ῶ, f. ώσω, fasciis involvo, fascio; (2) involvo; σπαργανῶσθαι, fasciari, *Gl. V.* ἐσπαργανωμένος, fasciis involutus, perf. pass. part. Ἡμεῖς ἐν ὀρφνῃ σπαργανώσαιτες πίπλοις, *Eur. Ion.* 989. Ἐσπαργάνωσιν αὐτὸν, *Luc.* 2, 7. A σπάργανον. Hinc
Σπαργάνωμα, ατος, τὸ, id quo aliquid involvitur, velut fascia; involucrum, fasciæ usum præbens.
Σπαργάνωσις, εως, ἡ, fasciatio, involutio in fascias; (2) tumor mamillarum a partu recente. Ab eod.
ΣΠΑΡΓΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, tumeo et distentus sum, de uberibus ita distentis, ut lac stillet, de arboribus succo turgentibus; (2) de vehementiori cupiditate; (3) de libidine Venerea. Σπαργῶντας μοὶ τὰς μαζὰς χάλασον, *Eur. Cyc.* 55. Δι' εὐτυχίαν ἐσπαρμένῳ καὶ σπαργῶντι τῷ δήμῳ χαλινὸν ἐμβαλεῖν, *Plut. M.* Hinc
Σπαργὴ, ῆς, ἡ, libido, *proprie* exonerandi lac mamillas disteudens, seu ipse tumor e copia nimia, pro σπάργησις, *Etn.*
Σπάργω, fut. ξω, *inus.* idem quod σπαργανόω, *Hom.*
Σπάργωσις, ἡ, pro σπαργάνωσις, *Diosc.*
Σπαρεὶς, *sarus*, aor. 2. part. pass. verbi σπείρω.
Σπαρίζω, palpito, *R.* A σπαίρω.
Σπαρίχιον, corbis, sportula, *Poll.*
Σπαρνοπάλιος, ου, ὁ, ἡ, cujus per tempora rari sparsi sunt cani. Ex σπαρνὸς et πόλιος.
Σπαρνὸς, ἡ, όν, rarus, paucus, infrequens. Σπαρνὸν γὰρ ὅτ' Ἄρτεμις ἄγυ κάτισιν, *Call. in Dian.* 19. A σπανίς.
Σπάρος, pusillus quidam piscis, *Ep.*
Σπάρτη, ης, ἡ, funis sparteus, restis spartea; (2) funiculus fabrorum, quo rubrica vel alio colore tincto lineam in ligno vel lapide signant, quam in poliendo sequantur.
Σπαρτίνα, ης, ἡ, funiculus sparteus. A
Σπάρτινος, ίνη, ινον, sparteus, ex sparto confectus. A σπάρτον.
Σπαρτίον, vel σπαρτίον, ου, τὸ, funiculus sparteus, restis, funiculus. Dim. a σπάρτη.
Σπαρτοδίετος, sparteus. Σπαρτόδιετον μήρινθον, *Oppian. Cynegt.* 1, 156. Σπαρτόδιετον τανύσσι στερίδρομον, *Id. Ibid.* 4, 415.
Σπάρτον, ου, τὸ, spartum, vitile; (2) funis sparteus. Σπάρτα λίλυνται, *Il.* 2, 135. Non *tudentes*, sed *funiculi* vel *lora* quibus naves consuebantur, *Salmasius.*
Σπαρτοπλόκος, ου, ὁ, ἡ, qui spartum seu restes e sparto plectit, restio. Ex πλέκω.
Σπαρτοστόλιος, ου, ὁ, ἡ, semicanus, cui sparsi per tempora sunt cani. *Gl. V.* incanus.
Σπαρτοσώλης, ου, ὁ, qui spartum seu utensilia sparta vendit. Ex σπάρτον et πώλης.
Σπαρτὸς, ἡ, όν, seminatus, sparsus; (2) satu editus. Σπαρτοὶ, Thebani, (utpote orti e draconis dentibus seminatis quem Cadmus interfecit.) *Soph. Œd. Col.* 1534. Ἀργίνης ἐπικνύσας Σπάρτων γέννᾳ, *Eurip. Phœn.* 801. Ab eod. et σπείρω.
Σπάρτος, ὁ, idem quod σπάρτον, *Poll.*
Σπαρτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, sparti ferax. A φέρω.
Σπασάμενοι, *qui traxerunt*, nom. pl. aor. 1. part. med. verbi σπάω.
Σπάσε, *traxit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐσπάσε, a verbo eod.
Σπάσις, εως, ἡ, tractus, attractus, suctus; (2) convulsio, divulsio. A σπάω.
Σπάσμα, ατος, τὸ, acies nuda gladii; (2) id quod in corpore animalis convulsum est. *Gl. V.* ruptum; convulsio; σπάσμα θαλάσσης, maris æstus, *Appian. Bell. Civ.* 5, 89. Ab eod.
Σπασμάτιον, ου, τὸ, levis convulsio, distensio. Dim. a σπάσμα.
Σπασματώδης, εος, ὁ, ἡ, convulsionis speciem gerens, convulsivus. Ab eod.
Σπασμὸς, ῦ, ὁ, extractio, eductio; (2) convulsio in corpore humano; σπασμὸς θαλάσσης, æstus maris. A σπάω. Hinc
Σπασμώδης, εος, ὁ, ἡ, convulsivus.
Σπαστικὸς, ἡ, όν, trahendi, attrahendi, seu extrahendi vim habens; (2) convulsioni obnoxius. A σπάω.
ΣΠΑ'ΤΑΓΓΟΣ, ου, ὁ, spatangus, echinorum species; *item* σπατάγγη, vel σπαταγγή.
Σπαταλάω, ῶ, f. ήσω, lascivio, delicior, vitam voluptariam dego. Ἡ δὲ σπαταλῶσα ζῶσα τέθνηκε, 1 *Tim.* 5, 6. A
Σπατάλη, ης, ἡ, deliciæ, lautitiæ. *Gl. V.* lascivia, deliciæ. A σπαθάω.
Σπατάλημα, ατος, τὸ, luxus, deliciæ. A σπαταλάω.
Σπάταλος, delicatus, *Ph.* A σπατάλη.
Σπάτιος, ία, ιον, pelliceus, e pellibus factus, *Hes.* A σπάτος.
Σπατίλη, ης, ἡ, coriorum resegmina; (2) stercus humanum humidum, liquida alvi egestio. Ab eod.
ΣΠΑ'ΤΟΣ, ους, τὸ, corium, pellis, *Hes.*

ΣΠΑ'Ω, ῶ, fut. ἄσω, traho, attraho, extraho, educo, vello, convello, divello, sugo, bibo; *σπᾶται ξίφος*, stringit gladium, *Gl. V.* "Εσπα μοι, φάσγανον σπάσας χερί, *Eur. Iph. in T.* 323. Αὕτη μὲν ἡ μήνιθος ὧδ' ἕσπασεν, *Aristoph. Thesm.* 935. Σπάομαι, convellor, dolore convellor. 'Εσπᾶτο γὰρ πίδονδε καὶ μετάρσιος, *Soph. Track.* 786.

Σπεῖο, *sequere*, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* et *per Ectas.* pro *σπίου*, quod *Ion.* dicitur pro *σπῦ*, a verbo poetico *σπόμαι* pro ἕπομαι.

ΣΠΕΙ'ΡΑ, vel *σπεῖρα*, ας, ἡ, spira, linea flexuosa orbes faciens in se non redeuntes, funis in orbem convolutus, funis nauticus; (2) cohors, globus militum.

Σπεῖραι, a. 1. inf. act. verbi *σπείρω*, *semino*.

Σπειραία, ας, ἡ, spiræa, frutex lentus et vitilis, qui in spiram contorqueri potest. *Angl.* MOCK-WILLOW. A *σπειράω*.

Σπείραμα, ατος, τὸ, spira serpentum; (2) multitudo. A *σπειράω*.

Σπειραχθὴς, ους, ὁ ϗ ἡ, cui spira, sc. caudæ, est gravis et ponderosa. Ab *ἄχθος*.

Σπειράω, ῶ, in spiram contraho seu colligo. A *σπείρα*.

Σπειρηδὸν, *adv.* in modum spiræ vel in orbem; (2) per cohortes. Ab eod.

Σπείρημα, ατος, τὸ, idem quod *σπείραμα*· (2) semen, pro *σπέρμα*. Ab eod.

Σπείριον, ου, τὸ, vestimentum tenue. A

Σπεῖρον, ου, τὸ, fascia; (2) vestis lacera et mendicis propria; *σπεῖρα*, panni; (3) velum navis; (4) funis nauticus in orbem convolutus. *Od.* 5, 28. Ab eod.

Σπείροντι, dat. sing. part. præs. verbi *σπείρω*.

Σπειροπώλης, ου, ὁ, qui tritas et veteres vestes vendit; (2) venditor vestium.

Σπειροπῶλις ἀγορὰ, vestiarium forum, *Poll.*

Σπειρόω, ῶ, fut. ώσω, fasciis involvo; (2) in spiram colligo. Ab eod.

Σπεῖρος, τὸ, idem quod *σπέρμα*, *Nic.*

ΣΠΕΙ'ΡΩ, f. *σπερῶ*, sero, semino; (2) dissemino, spargo; (3) liberos procreo; *σπαρεὶς*, satus, *Gl. V. σπαρὲν*, satum, *Ph.* aor. 2. part. pass. ἐσπαρμένος, satus, *Gl. V.* perf. pass. part. "Εσπειρεν ἡμῖν παῖδα, *Eur. Ph.* 22. Τόξα τ' ἔσπαρται πίδῳ, *Eur. Herc. Fur.* 1102.

Σπειρώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, spiræ similis, orbem spiris suis faciens. A *σπείρα*.

Σπεῖσαι, *libasse*, aor. 1. inf. act. verbi *σπένδω* pro *σπείδω*.

Σπείσαντο, *libaverunt*, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐσπείσαντο, a verbo eod.

Σπείσασκε, *libavit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσπεισε, a verbo eod.

Σπεῖσις, ιως, ἡ, libatio. A *σπένδω*.

Σπείσω, *libabo*, f. 1. ind. act. verbi *σπένδω*.

Σπικλόω, ῶ, implico, *R.* σπλικῶ, coire. A πλίκω.

Σπικυλάτωρ, ορος, ὁ, speculator. *Vox Lat.*

ΣΠΕ'ΛΕΘΟΣ, ου, ὁ, stercus, merda, fimus, excrementum.

Σπίλαξ, vel *σπίλληξ*, vestis fœminæ, *Ern.*

Σπινδαυλίω, inter libandum et sacrificandum cano tibia. Ex *σπένδω* et *αὐλέω*.

Σπινδεῖον, ου, τὸ, vas libaminibus dicatum; *ex Athenæo*, pro *σπονδεῖον*. A *σπένδω*.

Σπίνδισκε, *libabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔσπενδε. Ab eod. verbo.

Σπινδόμενοι, nom. plur. præs. part. med. vel pass. Ab eod. verbo.

Σπινδοποιέω, *Athen.* pro *σπονδοποιέω*.

ΣΠΕ'ΝΔΩ, f. *σπείσω*. guttatim defundo; (2) libo, *i. e.* vino, lacte, aut simili liquore Diis sacrifico; *σπένδω* et *σπένδομαι*, paciscor, fœdus ineo, fœdus libationè facio; *σπένδομαι*, mactor, immolor, sacrificor; *σπεῖσον*, liba, *Ph.* aor. 1. imperat. *ἰσπεισμένα*, pacta et fœderata, perf. pass. part. *σπένδισκον*, libabam, libabant, imperf. *Ion.* pro ἔσπενδον. Θεοῖς ἐσπεισάμην σπονδὰς, *Eur. Alc.* 1003. Σπείσομαι τὸ σοὶ φίλιον αἷμά τε μὸν, *Heliod.* Σπονδὴν λαβεῖ δὴ, ϗ σπεῖσον ἀγαθῇ δαίμονος, *Aristoph. Eq.* 106. Σπένδομαι δὲ συμφοραῖς, Μινέλαε, καὶ σοῖς, Λοξία, θεσπίσμασιν, redeo in gratiam cum fortunis. *Eurip. Or.* 1680.

ΣΠΕ'ΘΜΑΙ, sequor, pro ἕσομαι, *Od.* 22, 324.

ΣΠΕ'ΟΣ, ους, τὸ, specus, spelunca.

Σπέρμαδος, ους, τὸ, semen, *Nic.* A *σπείρω*.

Σπέργδην, *adv.* valide. A *σπέρχω*.

Σπέρμα, ατος, τὸ, semen, seminarium, seminium, *Gl. V. in SS.* genus, posteri, filius; *σπέρματα*, grana frugum, legumina. A *σπείρω*.

Σπερμαίνω, sero, semino; (2) liberos procreo, *Hesiod. Op.* 734. A *σπέρμα*. Unde

Σπερματίας σικυὸς, cucumeris species.

Σπερματίζω, fut. ίσω, semento, semino.

Σπερματικὸς, ὴ, όν, seminalis, genitalis.

Σπερματικῶς, *adv.* per semen, serendo; (2) *σπερματικῶς λέγειν*, elementa tradere.

Σπερμάτιον, ου, τὸ, parvum seu exile semen. Dim. *σπερμάτια*, τὰ, grana frugum.

Σπερμαῖς, ίδος, ἡ, seminaria.

Σπερματισμὸς, οῦ, ὁ, seminis emissio. A *σπερματίζω*.

Σπερματολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ· vide *σπερμολόγος*.

Σπερματοπώλης, ου, ὁ, seminum venditor.

Σπερματοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. seminivorus, qui e seminibus alitur.

Σπερματοφύω, ῶ, semen fero, semento. A *φύω*.

Σπερματόω, ῶ, fut. ώσω, semino. A *σπέρμα*.

Σπερματώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, seminalis. Ab eod.

Σπερμάτωσις, ἡ, satio. A *σπερματόω*.

Σπερμεῖον, idem quod *σπέρμα*, *Nic.*

Σπέρμιες, ὁ, ἡ, sator, epith. Apoll. et Cer. A *σπέρμα*.

Σπερμοβολίω, semen jacio. Ex *βολή*.

Σπερμογονίω, ῶ, semen pario. A

Σπερμογόνος, ου, ὁ, ἡ, semen pariens, fœcundans. A *γίνομαι*.

Σπερμολογίω, ῶ, f. ήσω, semen lego, de animalibus semen ad pastum legentibus; (2) nugor, blatero, deblatero; *item* scurror, scurram ago.

Σπερμολογία, ας, ἡ, vaniloquentia. A præc.

Σπερμολογικὸς, ὴ, όν, nugatorius. A

Σπερμολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui semina colligit, ut aves; (2) homo vilis, qui in foro semina e saccis profusa instar avium semen legentium colligit, et inde victum sibi parat; (3) garrulus, nugator. *Gl. V.* loquax. A *λέγω*.

Σπερμονόμος, ὁ, qui semina depascitur, nomen avis, idem cum *σπερμολόγος*, *Eust.*

Σπερμοφορίω, ῶ, f. ήσω, semen fero, semento. A

Σπερμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, semen ferens; (2) fructum ferens. A *φέρω*.

Σπερμοφύω, ῶ, fut. ήσω· vide *σπερματοφύω*.

Σπερμοφυὴς, ους, ὁ ϗ ἡ, semine erumpens vel nascens. Ex *σπ.* et *φύω*.

Σπερὸς, curvus, *V. L.*

Σπερχθίντες, *irritati*, nom. pl. aor. 1. part. pass. verbi *σπέρχω*.

Σπερχνὸς, ὴ, όν, pro *σπερχνὸς*, celer, festinus; (2) cum impetu irruens; (3) vehemens, urgens; (4) adsiduus. A

Σπέρχνω, pro *σπέρχω*, *Erot.*

ΣΠΕ'ΡΧΩ, f. ξω, vehementer cupio seu appeto; (2) urgeo, premo, propello et festinare cogo; (3) festino, propero; et *σπέρχομαι*, fugor, ira concitor, irascor, succenseo; *σπερχθεὶς*, iratus, concitatus, a. 1. pass. part. Νῆα κυβερνῆσαι ὁπότε σπέρχοιτο ἄελλαι, *Od.* 283. Σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖιν ἴσυλα τεύχεα καλὰ, *Il.* 11, 110.

Σπερῶ, *seminabo*, f. 1. ind. act. verbi *σπείρω*.

Σπὶς, *dic*, 2. sing. a. 2. imperat. act. *per Paragog.* pro *σπὲ*, a *σπέω*, vel *σπῶ*, *dico*.

Σπέσθαι, *sequi*, præs. inf. med. verbi poetici *σπόμαι* pro ἕπομαι.

Σπέτι, *dicite*, 2. pl. a. 2. imperat. act. v. *σπέω*.

Σπευδάζω, fut. άσω, festinare cogo, incito, impello, instigo. A *σπεύδω*.

Σπεύδοι, *festinet*, 3. sing. præs. opt. act. et

Σπεύδοντι, *festinant*, 3. pl. *Dor.* pro *σπεύδουσι*. A

ΣΠΕΥ'ΔΩ, f. ύσω, studeo, valde cupio; (2) festino, propero; *σπεῦσον*, festina, *Gl. Vet.* *σπεύσατε*, maturate, *Ph.* aor. 1. imperat. Δύο κακὰ σπεύδεις, acceleras, *Eur. Ph.* 585. Ὑμεῖς δὲ εἰς μὲν τὸ αὐτὸ ἡμῖν σπεύδετε, *Xen.*

Σπευδωμεν, *properemus*, 1. plur. præs. conj. act. *Dor.* pro *σπεύδωμεν*, a præc.

Σπεύσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act.

Σπευστέος, ᾶ, όν, properandus. A præc. Unde

Σπευστικὸς, ὴ, όν, festinus, qui properare solet.

Σπηλάδιον, ου, τὸ, parva spelunca. Dim. a

Σπήλαιον, ου, τὸ, spelæum, spelunca. A *σπέος*. Hinc

Σπηλαιώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, speluncæ formam habens, in modum speluncæ factus.

Σπηλώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, idem et ab eod.

Σπήλυγξ, υγγος, ἡ, spelunca. Ab eod.

Σπήλωπες, ων, οἱ, lapides prægrandes in itineribus loco pontis projecti. A *σπιλάς*.

Σπιδιὸς, idem quod

Σπιδὴς, ους, ὁ ϗ ἡ, amplus, spissus, longus. A *σπίζω*.

Σπιδνὸς, ὴ, όν, idem, pro *σπιδινὸς*. Ab eod.

Σπιδύεις, ουσα, υν, idem quod *σπιδιος*, *Hes.*

Σπιδύθιν, *adv.* eminus, procul. A *σπιδὴς*.

Σπίζα, et *σπίζη*, ης, ἡ, fringilla. *Angl.* A CHAFFINCH. A *σπίζω*.

Σπιζίας, ου, ὁ, fringillarius. A *σπίζα*.

Σπιζίτης, ου, ὁ, idem et ab eod.

Σπίζιον, Dim. a *σπίζη*, *Hes.*

Σπιζιτης, *αἰγιθαλεῖς*, cæteris *αἰγιθαλεῖς*, major, quippe qui *σπίζαν* magnitudine æquat, *Arist.*

ΣΠΙ'ΖΩ, extendo, expando; (2) pipio, ut aves.

Σπιθαμαῖος, αία, αῖον, spithamæ seu dodrantis longitudinem æquans, dodrantalis. A

ΣΠΙΘΑΜΗ', ῆς, ἡ, spithama, spatium inter pollicem et minimum digitum expansos; (2) palmus major, dodrans. A *σπίζω*.

Σπιθαμιαῖος, idem quod *σπιθαμαῖος*.

Σπιθαμιώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, idem et ab eod.

Σπιλάδεσσι, dat. pl. *Poet.* pro *σπιλάσι*, a *σπιλὰς*, *procella*.

Σπιλαδώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, saxosus. A

Σπιλὰς, άδος, ἡ, rupes, scopulus maris, cautes, glarea, terra glareosa; (2) procella. Φῶκαι Εἰνάλιαι σίκτησιν ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἰρήμοις, *Call. in Delum*, 243. (2) Θαλάσσῃ προσίτασας ἂν τὰς ἄνδρας αἰφνιδίῳ σπιλάδι καταστιβίντας, *Heliod.* 3. A

ΣΠΙ'ΛΟΣ, vel *σπίλης*, ου, ὁ, macula, labes; (2) vitiligo; (3) idem quod *σπιλάς*.

Σπίλλιον, τὸ, *Æol.* pro *ψίλλιον*, armilla, *V. L.*

Σπιλόω, ῶ, fut. ώσω, maculo, labem adspergo, fœdo; *σπιλῶσιν*, infuscant, *Ph. σπιλωθεὶς*, infuscatus, *Ph.* aor. 1. part. pass. *Σπιλῶσα ὅλον τὸ σῶμα*, *Jac* 3, 6.

Σπίλωμα, ατος, τὸ, macula et labes adspersa, nævus; (2) locus salebrosus, saxum asperum. A præc.

Σπιλωτὸς, ὴ, όν, maculatus. Ab eod.

ΣΠΙ'ΝΔΑΡΙΣ, ιος, ἡ, avis peregrina, avis incendiaria.

Σπινθάργυες, αἱ, scintillæ, *Ap.* al. *σπινθάριγες*.

Σπινθάριγγες, item *σπινθάριγγις*, scintillæ. A

ΣΠΙΝΘΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, scintilla; *σπινθῆρες*, stricturæ. *Gl. V.* Hinc

Σπινθηρίζω, fut. ίσω, scintillo.

Σπίνθιον, τὸ· vide *σπίνος*.

Σπινθηροβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, scintillas emittens. Ex *σπινθὴρ* et *βάλλω*.

Σπινθηροπομπὸς, idem. Ex eod. et *πέμπω*.

Σπίνα, ης, ἡ, fringilla. *Angl.* A SISKIN. A *σπίζω*.

Σπίνος, ου, ὁ, idem et ab eod. Καὶ *σπίνος* ἦδ' ὠσπίδων, *Aratus*, 1024.

Σπλάγχνα· vide *σπλάγχνον*. Unde

Σπλαγχνεύω, fut. εύσω, exta in manus sumo et attrecto; (2) extorum et viscerum particeps sum; (3) auguror per exta. Σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ, *Aristoph. Av.* 990.

Σπλαγχνίδιον, ου, τὸ, viscus. A *σπλάγχνον*.

Σπλαγχνίζω, f. ίσω, sacrifico; *σπλαγχνίζομαι*, summa misericordia et ex animo moveor. 'Εσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, *Matt.* 9, 36 ἐπ' αὐτὸς, *Ju.* 14, 14. ἐπ' αὐτοῖς, *Marc.* 6, 34. τῷ δάλῳ, *Matt.* 18, 27. Ab eod.

Σπλαγχνικὸς, ὴ, όν, ad viscera pertinens.

Σπλαγχνὶς, ίδος, ἡ, cor. Ab eod.

Σπλαγχνισμός, ῦ, ὁ, sacrificium; (2) visceratio; (3) misericordia. A σπλαγχνίζω.

ΣΠΛΑΓΧΝΟΝ, υ, τὸ, viscus; σπλάγχνα, viscera, exta, cor, pulmones; (2) *Hebr.* affectus maternus, commiseratio; amor; (3) animus. Εἴ τις ὑφ' ἥβης σπλάγχνον ἰὸν τονοῦ φέρων, *Eurip. Hipp.* 118.

Σπλαγχνόπτης, ου, ὁ. qui exta seu viscera torret. E præc. et ὀπτάω.

Σπλαγχνοσκόπος, υ, ὁ, extispex, qui exta seu viscera victimæ cæsæ inspiciens vaticinabatur. *Gl. V.* haruspex, ariolus.

Σπλαγχνοτόμος, υ ὁ ἡ, viscerum sector, qui viscera victimæ cæsæ cultro aperit. A τέμνω.

Σπλαγχνοφάγος, υ, ὁ ἡ, viscerum vorator; (2) violentus spoliator pauperum.

Σπλήν, ῆνος, ὁ, cinis, *Nic. Th* 763.

ΣΠΛΗΝ, σπληνός, ὁ, splen, lien.

Σπληνιάω, ῶ, splenis dolorem sentio, e splene laboro. A σπλήνιον.

Σπληνικός, ή, όν, lienosus, splenicus. A σπλήν.

Σπλήνιον, τὸ. splenis dolor; (2) splenium: (1) *ap. medicos*, panniculus vel linteolum, quo emplastra vel alia medicamenta imponuntur locis læsis; (2) ineptæ fœminarum deliciæ, *les mouches*; (3) herba, quæ et τρίχιον. A σπλήν, *Ern.*

Σπληνιόδιτος, ον, spleniatus, splenio obvolutus. A præc. et δίω.

Σπληνίσκος, ὁ, Dim. a σπλήνιον, n. 2. *Ern.*

Σπληνῖτις, ίδος, ἡ, splenica. Ab eod.

Σπληνοδάκαλος, ον, splenem consumens et minuens, *Steph.*

Σπληνώδης, ους, ὁ ἡ, lienosus, splenicus.

Σπογγάριον, υ, τὸ, Dim. a σπόγγος.

Σπογγιεύς, έως, ὁ, spongiarius, qui spongias quærit et secat. A σπόγγος.

Σπογγία, ας, ἡ, spongia. Ab eod.

Σπογγίζω, f. ίσω, spongia detergo. Μὴ φροντίσῃς· ἕτερος γὰρ αὐτὰ σπογγιεῖ, *Arist. Thesm.* 254. Ab eod.

Σπόγγιον, τὸ, Dim. a σπόγγος, *Ar.*

Σπόγγισμα, τὸ, purgamentum, sordes spongiæ detersæ, *Eust.*

Σπογγίτης λίθος, spongites, *Plin.* 37, 10.

Σπογγοειδής, ές, ὁ ἡ, spongiæ similis. Ex σπόγγος et εἶδος.

Σπογγοθήρας, υ, ὁ, qui spongias venatur. Ex eod. et θήρα.

Σπογγολυμβητής, οῦ, ὁ, qui aquas subit, ut spongias petris adnascentes avellat et colligat.

Σπογγολογίω, spongias colligo, v. gr. micas in mensa detergendi causa. A seq. et λέγω.

ΣΠΟΓΓΟΣ, υ, ὁ, spongia, *Ph.* peniculus, *Gl. V. Angl.* SPONGE σπόγγοι, tonsillæ, *Il.* 18, 414

Σπογγοτήρης, υ, ὁ, observator spongiarum. E præc. et τηρέω. Vide σπογγαθήρας.

Σποδιύνει, acc. sing. *Dor.* pro σποδιύνην, a

Σποδιύνης, υ, ὁ, qui in cinere jacet ac dormit. Ex σποδὸς et ἰύνη.

Σποδόω ῶ, fut. ήσω, ferventi cinere obruo; (2) altaria purgo cinerem detergendo; (3) cinere adspergo; (4) ferio, cædo, percutio, tanquam pulverem excussurus; (5) coeo. A σποδός.

Σποδοπιλαύρα, ας, ἡ, meretrix publica. E præc. et λαῦρα, *vicus, platea.*

Σποδιὰ, ᾶς, ἡ, cinis, cinerum acervus.

Σποδίζω, f. ίσω, sub cinere coquo, cinere obrutum asso vel torreo; (2) comburo velut in cinere; (3) in cinereum colorem vergo; (4) coeo. Ἡ μι κιρανῷ διατιθαλίῳ σποδίσον ταχίως, *Aristoph Av* 328. A σποδός.

Σποδίον, ου, τὸ, cinerula; (2) recrementum metallorum ustorum. Ab eod.

Σποδίος, ία, ιον, cinereus. Ab eod.

Σποδίτης, υ, ὁ, ut σποδίτης ἄρτος, panis subcineritius, sub cinere coctus. Ab eod.

Σποδοειδής, ές, ὁ ἡ, visu cinereus, seu cineris speciem gerens. E seq. et εἶδος.

ΣΠΟΔΟΣ, ῦ, ἡ, cinis. Hinc

Σποδόω, ῶ, f. ώσω. in cinerem redigo, in nihilum redigo; (2) cinere inspergo; (3) obruo tanquam cinere. (3) συκῇ δὲ νιφάδι πάντοθεν σποδούμενος, *Eurip. Andr.* 1130. Σποδούμενος μὲν πρὸς πίτυας φίλον κάρα, *Id. Hipp.* 1238.

ΣΠΟΛΑΣ, άδος, ἡ, vestis coriacea, *Vox Æol.* pellis, vestis e pelle, sagum. Καταστίκτῳ κυνὸς σπολὰς Λιβυσσα, *Soph. Fragm. ex Aj. Locr.* Οὗτος, σὺ μέν τοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις, *Aristoph. Av.* 933.

Σπόλια, ων, τὰ, lanæ, quæ ex ovium cruribus avelluntur, *Hes.* Vox Lat. *spólia*, *Voss.*

Σπόμενοι, *sequentes*, nom. plur. præs. part. med. verbi σπόμαι pro ἕπομαι, *sequor.*

Σπονδάζομαι, propitium reddo. A σποδή.

Σπονδαικός, ή, όν, spondaicus, ex spondaicis constans.

Σπονδαϊκῶς, *adv.* per spondæos.

Σπονδεῖον, υ, τὸ, vas quo vinum libant in sacrificiis et conviviis. A σπονδή. Unde

Σπονδειος, εία, εῖον, qui libationibus adhiberi solet; *item*, epith. Jovis, qui fœderibus præest, tanquam vindex et defensor; σπονδειος πῦς, pes ex duabus syllabis longis constans, et in carminibus cantatis in libationibus olim adhiberi solitus.

Σπονδή, ῆς, ἡ, libatio, libamen, libamentum, *i. e.* vinum quod libatur; (2) fœdus, inducia libatione sancitæ. A σπένδω.

Σπονδηφορέω, ου, libationi serviens, v. gr. patera.

Σπονδήσιμος, ον, ad libandum necessarius vel utilis. A σπονδή.

Σπονδήτης, υ, ὁ, idem quod σπονδειος.

Σπονδῆτις, vel σπονδεῖτις, ἡ, libatoria, libationi serviens.

Σπονδιακὸν, sc. κολλύριον, a cinereo colore, *Gorr.*

Σπονδιὰς, άδος, ἡ, silvestris prunus, al. σπόνδιας, *Ath.*

Σπόνδικτος, ὁ, ἡ, qui vinum pateris libant. A σπονδή, *Hes.*

Σπονδοποιέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, libo sacrum laticem; (2) fœdus et inducias facio.

Σπονδοφορέω, fecialis munere fungor.

Σπονδοφόρος, *plur.* σπονδοφόροι, feciales, *Gl. V. Ph.* Ex σπονδή et φέρω.

Σπονδύλη· vid. σφονδύλη.

Σπονδύλιον, υ, τὸ, vertebra, verticillus; *item* nomen herbæ, quæ et σφονδύλιον, Dim. a

ΣΠΟΝΔΥΛΟΣ, υ, ὁ. spondylus, vertebra, spinæ dorsi, verticillum; (2) sculptura vertebrata; (3) verticillus, cui immittitur ima pars fusi; (4) caput cinaræ.

Σπορὰ, ᾶς, ἡ, satio, satus, semen; *metaph.* genus, proles, soboles, fœtus, semen genitale. A σπείρω.

Σποράδην, sparsim, palatim. A σποράς.

Σποράδης, ες, idem quod

Σποραδικὸς, ἡ, όν, palans, vagans, vagabundus. A

Σποράς, άδος, ὁ ἡ, sparsus, dispersus, qui dissipatus huc illuc vagatur; (2) passim grassans, *de morbis.* A σπορά.

Σπορεὺς, έως, ὁ, sator, seminator. Ab eod.

Σποριυτὴς, οῦ, ὁ, idem. A

Σποριύω, fut. ύσω, sero, semino. A σπείρω.

Σπορητὸς, ἡ, όν, satio, satus; (2) *subst.* tempus serendi. A σπόρος. Unde

Σπόριμος, υ. ὁ ἡ, qui seminari solet; sativus, sementitius, *Gl. V.* σπόριμα, sationes, sata, *Ph.* segetes, *Gl. V.* σπορίμη γῆ, arvum, sativa terra, *Gl. V.*

Σπόρος, υ, ὁ, satio, seminatio, semen, sementis, *Ph.* A σπείρω.

Σπόρου, gen. sing. *Dor.* σπόρω, a præc.

Σπῦ, *sequere*, 2. sing. præs. imperat. med. *Att.* et *Ion.* pro σπίου, a σπόμαι pro ἕπομαι.

Σπουδάζω, f. άσω, festino, propero; (2) studeo; operam do, affecto, *Gl. V.* σπουδάζει, curat, *Ph.* (3) notent tyrones cum præp. περὶ significare studium pertinens ad utilitatem nostram, cum πρὸς ad alienam; (4) serio ago, loquor; σπουδάζομαι, color, æstimor; color, diligor; ἐσπουδασμένος, properatus, perf. pass. part. Περὶ χρήματα σπουδάζειν, *Plat.* πρὸς χρήματων κτῆσιν, *Dem.* Πᾶς γὰρ πᾶν ὅ,τι σπουδάζεται, *Eur. Supp.* 762. Τὴν Ἀσπασίαν ὑπὸ τῶν Περικλέους σπουδασθῆναι λέγουσιν, *Plut.* A

Σπουδαιολογίω, de rebus gravibus loquor; (2) gravi et serio sermone utor. Ex λέγος.

Σπουδαῖος, αία, αῖον, studiosus, sedulus, industrius, officiosus, serius, *Ph.* item bonus, probatus, laudatus. Οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν, adspectu non æstimandum, *Soph. Œd. Col.* 577. A σπουδή. Hinc

Σπουδαιότατα, *adv.* accuratissime, magnopere.

Σπουδαιότερον, festinantius, properantius.

Σπουδαιοτέρως, *adv.* studiosius, diligentius.

Σπουδαιότης, ητος, ἡ, idem quod σπουδή.

Σπουδαίως, *adv.* studiose, sedulo, enixe, naviter, strenue.

Σπουδαρχίω, ῶ, f. ήσω, magistratibus gerendis studeo, magistratum ambio. A

Σπουδάρχης, ου, ὁ, magistratus ambiens, magistratui gerendo studens. Εἰ ἀνδράσιν ἐκκεκαθαρμένοις τὰς ψυχὰς, ὥσπερ ὑμῖν, ὁ ἀνδρῶν κεκοσμημένος εἴη μᾶλλον, ἢ εἰ στρατηγοῖς, καὶ ἱππάρχαις, καὶ σπουδάρχαις, *Xen. Symp.* 1, 4. Ex ἀρχή. Hinc

Σπουδαρχία, ας, ἡ, ambitio. A σπουδαρχιάω.

Σπουδαρχιάς, ὁ, idem quod σπουδάρχης, *Hes.*

Σπουδαρχιάω, ῶ, magistratus ambio, *inpr.* malis artibus.

Σπουδαρχίδης, υ, ὁ, idem quod σπουδάρχης, forma patronymica fictum *ab Aristoph.*

Σπούδασμα, ατος, τὸ, res studiose elaborata, res cui studetur. A σπουδάζω.

Σπουδαστέον, studendum et enitendum est, *Synes.*

Σπουδαστὴς, οῦ, ὁ, qui alicui studet, fautor.

Σπουδαστικὸς, ἡ, όν, diligens, strenuam operam navans; (2) seriis gaudens. A præc.

Σπουδὴ, ῆς, ἡ, *proprie* festinatio; (2) *deinde* sedulitas, ardor; (3) studium, instantia, industria, solertia, *Ph. item* studium partium, factio, *Gl. V.* (4) scholæ, sive munus atque exercitatio scholarum, disputatio. (2) μὴ θαυμὴν σπουδὴν ἔχων, operam navans ne moreris, *Eurip. Orest.* 1056. (4) μεσημβρία δὲ ὡς ἐγένετο, διέλυσαν τὴν σπουδὴν, disputationem abruperunt, *Philostr. Vit. Apoll.* 6, 14. A σπεύδω.

Σπουδῇ, *dat. adv.* festinanter, propere; (2) studiose, summa diligentia, enixe, magno labore; (3) ægre, vix, serio, *Il.* 5, 893.

Σπουδογέλοιος, υ, ὁ ἡ, in seriis jocans, qui seria jocosis miscet.

Σπῦσμα, pro σπούδασμα, *Hes.*

Σπυραθία, ας, ἡ, caprarum stercus, fimus caprinus. A

Σπύραθος, υ, ὁ, vel ἡ, idem; (2) pillula sive bacca caprini stercoris; (3) stercus ovillum. Hinc

Σπυραθώδης, ους, ὁ ἡ, similis stercori caprarum.

Σπυρὰς, άδος, ἡ, pillula seu globulus stercoris caprini; (2) pillula.

Σπυρίδιον, υ, τὸ, sportula, corbula. *Gl. V.* sportella. Dim. a

ΣΠΥΡΙΣ, ίδος, ἡ, sporta, corbis, fiscella, calathus vimineus, vas junceum.

Στάγδην, *adv.* guttatim, stillatim, *Aret.* A

Στάγιον, υ, τὸ, nota senarii, ς, *R.*

Στάγη, ἡ, capsa, seu arca panaria, *Hes.*

Στάγμα, ατος, τὸ, gutta, stilla, liquor, qui stillatur. *Ph.* liquamen. A στάζω.

Σταγονίας, υ, ὁ, stillans, stillatim manans. A

Σταγὼν, όνος, ἡ, stilla, gutta; (2) ferrum defæcatum. A στάζω.

Σταγόνιον, τὸ, guttula, *Steph.*

Σταδαῖος, αία, αῖον, stans, erectus. A

Στάδην, *adv.* stando, statim. Ab ἵστημι.

Σταδιάζω, pro στασιάζω, *V. L.*

Σταδιαῖος, αία, αῖον, stabilis, statarius; (2) stadii mensuram æquans. A στάδιον.

Σταδιάρχης, ὁ, stadio seu curriculo præfectus, *Poll.*

Σταδίας, υ, ὁ, qui stadium currit, qui stadio certat. A στάδιον.

Σταδιασμὸς, οῦ, ὁ, stadiorum dimensio, dimensio terræ per stadia; quasi a σταδιάζω.

Σταδιεὺς, έως, ὁ, stadio certans. A στάδιον.

Σταδίη, sc. μάχη, stataria pugna, *Hom.*

Σταδιοδρομέω, cursu seu stadio contendo. Οἱ ἐγὼ σταδιοδρομῆσαι σίριον εἰς Ἡρακλέος, *Eur. Her. Fur.* 866. A

Σταδιοδρόμος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui stadium decurrit.

Στάδιον, ᾱ, τὸ, stadium, spatium pedum sexcentorum, seu passuum 125: (2) curriculum, quod stadium æquat. *Gl. V.* stadium, curriculum. Ab ἵσαμαι.

Σταδιος, ία, ιον, stabilis, statarius, firmus, bene compactus, longus et rectus, pondere demensus, appensus; cum est epith. vestis, talaris, non succincta; vid. σατος, quæ et ὀρθοσάδ.ος, *subst.* stadium. Ab eod.

Σταδισμός, ῦ, ὁ, idem quod σαδισμός.

ΣΤΑ'ΖΩ, fut ξω, stillo, *transitive et neutraliter.* Αἷμα δ' ἐξ ἄκρη ἑσταζε κρατός, *Eur. Med.* 102. Στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τὸ δ' ἐν βυθῷ κηλὶς αἷμα, *Soph. Phil.* 781. Ἀπ' ὀμμάτων ἔσταξε, *Eur. Her. Fur.* 1360. (Θέτις) νέκταρ ἐρυθρὸν στάζε κατὰ ῥινῶν, *Il.* 19, 39.

Σταθείς, a. 1. part. pass. verbi ἵστημι, pro στάς, *sisto.*

Στάθεν, *stetérunt*, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐστάθησαν, a verbo eod.

Σταθερός, ρὰ, ρὸν, stabilis, firmus, constans; (2) de die est meridianus. Ab ἵσαμαι, *sto.* Hinc

Σταθερότης, ητος, ἡ, constantia, stabilitas.

Σταθευτὸς, ὴ, ὸν, adustus, calefactus. Σταθευτὸς ἡλίᾳ φλογί, *Æschyl. Pom.* 22. A

Σταθεύω, f. εύσω, foveo, calefacio; (2) torreo, lento igne asso. Οὐκ οἶδας εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σαθεύσω, *Arist. Lys.* 378. Σταθεύω τὰ Σταυρικία, *Aristot.* Ab ἵστημι.

Σταθῇ, 3. sing. aor. 1. conj. pass. verbi ἵστημι.

Σταθηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod σαθερός. Μισημερίας ὥσπερ σαθηρᾶς, *Alciphr.* 3, 12.

Σταθηρότης, ητος, ἡ, stabilitas, firmitas, constantia. A præc.

Στᾶθι, 2. sing. aor. 2. imperat. act. *Dor.* pro στῆθι, ab ἵστημι.

Σταθμάω, ῶ, et usitatius σταθμάομαι, ῶμαι, ad amussim exigo, pondero, libro, æstimo, perpendo; (2) conjecturam facio, argumentum duco, pensito, expendo, *Gl. V.* Τάτων δὲ τί, ἔφη, σταθμᾷ, ὦ Σωκράτες, ὧν ὅδε λέγει; *Plat.* Σταθμώμενον μικρῷ λόγῳ τὰ μεγάλα, *Id.* A στάθμη.

Σταθμεύμενον, acc. sing. part. præs med. *Dor.* pro σταθμώμενον, a σταθμάομαι, *conjicio.*

Σταθμεύω, fut. εύσω, stabulor, stativa habeo, diversor. A σταθμός.

Στάθμη, ης, ἡ, amussis, regula, perpendiculum, *Il.* 15, 410. Ab ἵστημι.

Στάθμησις, εως, ἡ, ponderatio, æquamentum, *Gl. V.* A σταθμάω.

Σταθμητία, perpendenda, *Ph.* Ab eod.

Σταθμητὸς, ὴ, ὸν, ad amussim exactus:

Σταθμητικὸς, ὴ, ὸν, ad librandum pertinens; λίζις σταθμητικὴ, verbum dici solitum de librando. Ab eod.

Σταθμίδες, αἱ, ligna in navi quibus tabulæ super imponuntur, *Eust.*

Σταθμίδιον, τὸ, idem quod στάθμιον.

Σταθμίζω, fut. ίσω, pondero, appendo, perpendo, libro, pensito, trutino, *Ph.* σταθμισθίσας, perpensas, aor. 1. part. pass. A σταθμός.

Στάθμιον, ᾱ, τὸ, statera, libra. *Ph.* libella; (2) pondus; σταθμία, pondera, *Ph.* Dim. ab eod.

Σταθμιστὴς, ῆ, ὁ, ponderator, *Ph.* A σταθμίζω.

Σταθμοδότης, ᾱ, ὁ, qui mansiones distribuit et cuique adsignat, qui hospitia in comitatu principum distribuit.

Σταθμόνδε, *adv.* ad caulam. A σταθμός.

Σταθμόομαι, ῶμαι vid. σταθμάομαι. Σταθμώμενος τοῖς λιγομένοις, *Herodot.*

Σταθμὸς, ῦ, ὁ, stabulum, caula; (2) statio, mansio, stativa, ubi subsistunt qui iter faciunt; (3) postis; (4) statera, libra, pondus; (5) dicitur et de magnis locorum intervallis. Ex ἵστημι.

Σταθμοῦχος, ᾱ, ὁ, qui habet stationes; hospes, apud quem aliquis diversari potest. *Ph.* cœnacularius; item σταθμοῦχος, libripens, *Gl. V.* Ex σταθμὸς et ἔχω.

Σταθμώδης, ες, gravis, atque e gravitate subsidens. A στάθμη.

Σταῖμεν, *constiterimus*, 1. pl. a. 2. opt. act. *per Syncop.* pro σταίημεν, ab ἵστημι.

ΣΤΑΙ'Σ, vel σαὶς, σαιτὸς, τὸ, farina triticea aqua subacta; (2) adeps, pinguedo.

Σταιτινος, ίνη, ινον, vel σαίτινος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, confectus ex farina triticea. A præc.

Σταιτίτης, ᾱ, ὁ, ut σαιτίτης πλακοῦς, placenta ex farina triticea. Ab eod.

Σταιτώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, plurimum σαιτὸς admixtum habens. Ab eod.

Στακτὴ, ῆς, ἡ, stacte, unguenti seu balsami genus.

Στακτικὸς, ὴ, ὸν, idem quod

Στακτὸς, ὴ, ὸν, stillatus, stillatitius, liquidus; (2) colatus; σακτὴ, gutta, *Gl. V.* A στάζω

Σταπτὶς, ἡ, atramenti sutorii species, al. σαλακτὶς, *Gorr.*

Σταλαγίω, idem quod σταλάζω, *Sibyl.*

Στάλαγμα, ατος, τὸ, gutta, stilla. A σταλάζω

Σταλαγμίας, ᾱ, ὁ, de chalcantho seu atramento sutorio. A

Σταλαγμὸς, ῆ, ὁ, destillatio: (2) gutta, stilla; *metaph.* homo parvæ staturæ.

Σταλάζω, fut. άσω, stillo. Πλείων δὲ τοῖς ὀρῶσιν ἐστάλαξ' ὕδρως, *Eur. Ph.* 1397. A σαλάω.

Σταλακτικὸς, ὴ, ὸν, stillans. A σαλάζω.

Σταλακτὶς, ίδος, ἡ, stillatitia; (2) genus atramenti sutorii. Ab eod.

Σταλακτὸς, ὴ, ὸν, stillans. Ab eod.

Στάλαν, *columnam*, acc. sing. *Dor.* pro στήλην, a στήλη.

Σταλάσσω, vel άττω, fut. άξω, stillo. A

Σταλάω, ῶ, idem. Οἷον τε σαλάου ψοφίοις ἐπὶ ὕδατι ὕδωρ, *Aratus*, 962. A στάζω.

Σταλῆναι, *missum esse*, a. 2. inf. pass. v. στέλλω.

Σταλίδωμα, τὸ, plaga. A σαλὶς

Στάλικες, αἱ, plagæ, amites, *Ph.* paxilli sive surculæ, quibus attolluntur et sustinentur retia, *Plut.* Ab ἵστημι.

Σταλὶς, ίδος, ἡ, idem, *Ern.*

Σταλυεργὸς τύφος, sepulchrum in quo exstructa est columna. A στάλα pro στήλη, et ἔργον.

Σταλτίος, α, ον, contrahendus, componendus, mittendus, &c. A στέλλω.

Σταλτικὸς, ὴ, ὸν, qui vim habet contrahendi, cui vis inest reprimendi vel adstringendi. Ab eod.

Στάμεν, *stetisse*, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro στῆναι, ab ἵστημι.

Σταμὶν, ῖνος, ἡ, lignum in navi erectum, statumen, *Od.* 5, 252. Ab eod.

Στομνάριον, ᾱ, τὸ, parvum vas fictile ad vina condienda; urceolus. Dim. a στάμνος.

Σταμνίον, ᾱ, τὸ, idem et ab eod.

Σταμνίσκος, ᾱ, ὁ, urceus, urceolus. *Gl. V.* A

ΣΤΑ'ΜΝΟΣ, ᾱ, ὁ vel ἡ, urna, amphora fictilis vinaria; urceus.

Στὰν, *steterunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔσαν, et hoc *Bœot.* pro ἔστησαν, ab ἵστημι.

Στὰξ, ταγὸς, ἡ, gutta. A στάζω.

Στάξαν, *stillaverunt*, 3. pl a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσταξαν, a στάζω.

Σταξῦμες, *stillabimus*, 1. pl. f. 1. ind. *Dor.* et *Æol.* pro στάξομεν. Ab eod. verbo.

Στάξις, εως, ἡ, stillatio sanguinis e naribus. A στάζω.

Στάξισιν, *stillabunt*, 3. pl. f. 1. ind. act. *Æol.* et cum ν, pro στάξουσι. Ab eod.

Σταὸτα, nom. vel acc. pl. n. g. part. perf. pass. *Ion.* et *Att.* pro ἑστηκότα, ab ἵστημι.

Στὰς, *qui stetit*, a. 2. part. act. verbi ejusd.

Στασάνη, ἡ, pignus, hypotheca, *Hes.* A στάσις.

Στάσῃ, 2. sing. a. 1. conj. med. *Dor.* pro στήσῃ, a verbo ἵστημι, *sisto.*

Στασιάζω, f. άσω, seditionem excito; (2) factionibus contendo, dissideo seditione; (3) contendo, certo; (4) insurgo. Τοῖς σ' ἐχθροῖσι μιᾷ' ἡμῶν στασιάζει, *Aristoph. Eq.* 387. Ἐστασίαζον πρὸς αὐτὸς περὶ τῶν ὄντων, *Luc.* A στάσις.

Στασιάρχης, et στασιάρχος, ᾱ, ὁ, princeps, caput, auctor seditionis.

Στασιασμὸς, ῦ, ὁ, seditio, seditionis concitatio. A στασιάζω. Unde

Στασιαστὴς, ῦ, ὁ, seditiosus factiosus.

Στασιαστικὸς, ὴ, ὸν, ad seditionem commovendam aptus, seditiosus. A præc.

Στασιαστικῶς, *adv.* seditiose, factiose.

Στάσιμος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, stativus, stabilis, firmus; (2) constans; (3) quietus, sedatus; (4) appensus; (5) de pecunia sub usura sumta vel data, quia σταθῆναι est pro δανίσασθαι: (6) de carmine quod sine saltatione in scena canitur. A στάσις.

Στασίμως, *adv.* firme, constanter.

Στασιοποιέω, discordiam moveo.

Στασίωρον, τὸ, montana statio, *Eur.*

Στάσις, εως, ἡ, status, statio, ipsa actio standi, collocatio, quies, locus in quo consistitur; (2) seditio, factio, (proprie στάσις hoc sensu est coitio factiosorum in locum aliquem publicum, ubi συνίστανται, consistunt et consilia inter se conferunt; *statio*, h. e. consistentia); (3) ventus vehementior; (4) agger; (5) appensio Ὡς αὕτη γε λοιπὴ σφῷν στάσις, nam hæc ultima est appensio, *Aristoph. Ran.* 1401. Στάσις λόγων status sermonis, *periphrasi pro* sermo. Εἰς λόγων στάσιν τοιανδ' ἐπιτιθῶν, *Soph. Trach.* 1179. Ab ἵστημι.

Στασιώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, seditiosus. A στάσις.

Στασίωρος, caula montana, *Eur. Cyc.* 54.

Στασιωτεία, ας, ἡ, status seditiosus, factio. A

Στασιώτης, ᾱ, ὁ, qui factionis alicujus est; (2) philosophus, qui motum negat, *Aristot. apud Sext. Empiricum.* A στάσις. Hinc

Στασιωτικὸς, ὴ, ὸν, factiosus, seditiosus.

Στασιωτικῶς, *adv.* seditiose.

Στάσκω, sto. Ut hinc sit στάσκειν, stabat, *apud Il.* 3, 217. imperf. *Ion.* quasi a στάω.

Στάσομαι, *stabo*, f. 1. ind. med. *Dor.* pro στήσομαι, ab ἵστημι.

Στάσω, f. 1. ind act. *Dor.* pro στήσω, a verbo eod.

Στατέον, *adv. poetic.* statuere oportet. Ab eod.

Στάτιασις, εως, ἡ, calefactio, tostio. A

Στατιύω, foveo, calefacio, torreo, asso, et quidem proprie igne lento. Al. σαθεύω.

Στατὴρ, ῆρος, ὁ, stater, moneta, seu pondus quatuor drachmarum; stater aureus erat viginti ad viginti octo drachmarum. Ab ἵστημι.

Στατηριαῖος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, staterem valens, qui stateris pretio æstimatur. A præc.

Στατηρὸς, ρὰ, ρὸν, stabilis, firmus. Ab ἵστημι.

Στατίζω, fut ίσω, sisto; (2) *pass.* sto, consisto, stabulor. Οὐ μὰν ἐδὲ τίς ἀμφιπόλων στατίζετ' ἀμφὶ τύλας, *Eurip. Alc.* 89. Πρὸς δ' ἕδρας Ἀσιήτιδις δωμαὶ στατίζουσ', *Id. El.* 318. Ab eod.

Στατικὸς, ὴ, ὸν, sistendi vim habens. Hinc ἡ στατικὴ, ῆς, statice, herba sistendi alvum vim habens; sed ἡ στατικὴ, sc. ἐπιστήμη, statica, scientia ponderum. Ab eod.

Στατικῶς, *adv.* cum vi sistendi.

Στατὸς, ὴ, ὸν, qui stetit aut stat; (2) stabilis, constans, firmus; (3) cum est epith. tunicæ, significat talarem et non succinctam, quæ et σαδία dicitur.

Σταυηδὸν, *adv.* modo crucis. A σαυρός.

Σταυροειδὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, crucis formam habens, cruci similis. Ex σαυρὸς et εἶδος.

Σταυροειδῶς, *adv.* in formam crucis. A præc.

ΣΤΑΥΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, vallus, palus ligneus acutus et erectus, crux, *Il.* 24, 433.

Σταυρότυπος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, crucis typum gerens, crucis habens formam.

Σταυροτύπως, *adv.* in formam crucis.

Σταυροφάνεια, ας, ἡ, crucis inventio. Ex φαίνομαι.

Σταυροφόρος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, crucifer. A φέρω.

Σταυρόω, ῶ, fut. ώσω, vallum seu palum figo; (2) palo seu cruci adfigo, in crucem ago; ἐσταυρωμένος, crucifixus, perf pass. part. Ἵνα σταυρώσωσιν αὐτὸν, *Marc.* 15, 20. Δι' ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, *Gal.* 6, 14. Μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, 1 *Cor.* 1, 13. A σταυρός. Hinc

Σταυρώμα, ατος, τὸ, valli seu pali in terram fixi, munimentum ex vallis seu palis.

Σταυρώσιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ad crucifixionem pertinens. A

Σταύρωσις, εως, ἡ, palorum seu stipitum de fixio; (2) crucifixio. A σαυρόω.

Σταυρωτὴρ, ῆρος, ὁ· vide σαυρωτὴρ σαυρωτῆρες, spicula Ab eod.

Σταυρωτὴς, οῦ ὁ, qui vallos seu palos depangit; (2) qui cruci adfigit. Ab eod.

Σταφιδινταῖος, α, ον, qui fit e defruto.

Σταφίδιον, τὸ, Dim. a σαφίς.

Σταφιδίτης, ε, ὁ ut σαφιδίτης οἶνος, sapa *Gl. V.* vinum ex uvis passis, defrutum. A

ΣΤΑΦΙΣ, ίδος, ἡ, uva passa.

Σταφυλάγρα, ἡ. instrumentum chirurgicum, volsella (seu forceps) qua uvula comprehenditur. A seq et ἄγαω.

Σταφυλὴ, ῆς, ἡ, uva; (2) adfectio uvulæ seu curculionis, quum is per fluxionem laxior reddita superna sui parte tenuis est, inferna autem crassior et lividus. *Ph.* σταφυλὴ ἀνθρώπε, uva, columella. A σαφίς.

Σταφύλη, ης, ἡ, perpendiculum seu libella fabrilis; (2) funiculus rubrica illitus, quo fabri utuntur ad lineam rectam in ligno exprimendam, *Il.* 2, 705. al. διαδήτης, στάθμη. Hinc

Σταφυλίζω, ad perpendiculum exigo. A pr.

Σταφυλῖνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, pastinaca, *Plin.* 19, 327. *Angl.* PARSNIP. Ab eod.

Σταφύλινος, uveus, *Gl. V.* A σταφυλή.

Σταφύλιον, τὸ, Dim. a σταφυλή.

Σταφυλὶς, ίδος, ἡ, uva, racemus. *Gl. V.* uva passa. Ab eod.

Σταφυλοδοκεῖον, ε, τὸ, locus ubi uvæ calcantur, vel etiam reconduntur. Ex βάλλω.

Σταφυλοδόκιον, ε, τὸ, idem et ab eod.

Σταφυλόδενδρον, τὸ, vitis in modum arboris alta.

Σταφυλόδρομοι, οἱ, qui instigabant vindemiatores.

Σταφυλοκλοπίδης, ε, ὁ, uvarum fur. Ex κλέπτω.

Σταφυλοτομία, ας, ἡ, uvæ sectio. Ex τέμνω.

Σταφυλοφόρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, uviger, uvas ferens. Ex φέρω.

Σταφύλωμα, ατος, τὸ, vitium oculi, cum humor aqueus e plaga corneæ illata fluit, et simul prolabitur tunica uvea, quia existit species et similitudo acini. A σταφυλή.

Στεχάνη, ης, ἡ, trutina. Ab ἵστημι.

Στεχυηκομία, σαχυηκομόω, spicas fero, alo. Πάντη δ' εἰσίτι νῦν σαχυηκομέουσιν ἄρουραι, *Opp. Cynegel.* 11, 150.

Στεχυηλόγος, ὁ ᾗ ἡ, metens. A λέγω.

Στεχυηρὸς, ρὰ, ρὸν, spicatus, spicam ferens. A στάχυς.

Στεχυητόμος, ὁ ᾗ ἡ, secans spicas; epith. falcis messoriæ. A τέμνω.

Στεχυφόρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, spicas ferens.

Στεχύϊνος, spiceus, *Gl. V.* A στάχυς.

Στεχυωλιάω, spicas emitto, protrudo aristas. A βολίω, pro βάλλω.

Στεχυολογία, ῶ, fut. ήσω, spicas lego seu colligo.

Στεχυολογία, ας, ἡ, spicilegium. A

Στεχυολόγος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui spicas legit seu colligit. Ex στάχυς et λέγω.

Στεχύομαι, ῦμαι, fut. ώσομαι, spicor, spicas protrudo. A στάχυς.

Στεχυστλόκαμος, ὁ ᾗ ἡ, spicis, i. e. corona spicea coronata; epith. Cereris.

Στεχυστίφανος, ε, ὁ ᾗ ἡ, spicea corona redimitus.

Στεχυστρόφος, ον, spicas alens, epith. Cereris A τρέφω.

Στεχυφόρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, spicifer, spicifera, *Gl. V.* Ex seq et φέρω.

ΣΤΑΧΥΣ, υος, ὁ, spica, arista, culmus, *Ph* (2) herba quædam.

Στεχυώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, spicatus, spicam ferens. A præc.

ΣΤΕΑΡ, ατος, τὸ, sevum, sebum, adeps, axungia; (2) farina aqua subacta addito fermento, fermentum.

Στεάτινος, ίνη, ινον, adipalis. A στέαρ.

Στεάτιον, ε, τὸ, aliquantulum sevi seu sebi; (2) aliquantulum fermenti. Dim. a στέαρ.

Στεατόω, ῶ, fut. ώσω, in sebum seu sevum, vel etiam adipem converto; pinguem, obesum reddo.

Στεατώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, sebum seu sevum odore vel colore referens. *Gl. V.* adipatus. Ab eod.

Στεάτωμα, ατος, τὸ, tumor præter naturam adipem intra se membrana conclusam habens; abscessus. A στεατόω.

Στεγάζω, f. άσω, tego, operio, occulto. Στεγάζειν ὕπνον, capere somnum, *Soph. Elect.* 780. A στέγω.

Στεγανογραφία, ας, ἡ, occulta scriptura, occulte seu notis vel characteribus, aliove modo, quem alius non intelligat, scribendi ratio. A

Στεγανογράφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, peculiari et aliis non intelligendo modo scribens. Ex στεγανὸς et γράφω.

Στεγανόμιον, ε, τὸ, merces quæ datur pro hospitio. A

Στεγανόμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, caupo, paterfamilias, materfamilias. Ex στεγανὸς et νέμω.

Στεγανόπους, οδος, ὁ ᾗ ἡ, planipes, latipes, palmipes; opp. σχιζόπους.

Στεγανὸς, ὴ, ὸν, tectus, opertus; (2) qui secreta in pectore clausa retinet, tacitus; (3) densus, durus, firmus. Hinc τὰ στεγανὰ, ῶν, tecta. A στέγω.

Στεγανῶς, *adv.* arcte, stricte, ita ut nihil effluat, *Il.* 1, 482. A præc.

Στεγανώματα, τὰ, nexus et vincula quæ parietes continent, ne collabantur, *Hes.*

Στέγαρχος, ε, ὁ, qui tecto sive domui præest, præfectus ædium.

Στεγάρχων, idem.

Στέγασις, εως, ἡ, tignatio, *Gl. V.*

Στέγασμα, ατος, τὸ, tegmen, operimentum. A στεγάζω.

Στεγαστὴς, ῆ, ὁ, tector tignarius, *Gl. V.* Ab eod.

Στεγαστὸς, ὴ, ὸν, tectus, opertus. Ab eod.

Στεγαστρὶς, ίδος, ἡ, idem quod

Στέγαστρον, ε, τὸ, quo tegere aliquid possumus, tegmen, tegmentum, integumentum. *Ph.* segestrum. A στεγάζω.

Στέγη, ης, ἡ, tectum; (2) ædificium contignatum et tectum, domus; (3) lupanar, vel cella meretricis; (4) antrum. A στέγω.

Στεγινὸς, ὴ, ὸν, *per Sync.* pro στεγανός.

Στεγνότης, ητος, ἡ, adstrictio. A præc.

Στεγνόω, ῶ, f. ώσω, tego; (2) adstringo. Πώμασι στεγνῶντις ἀκριδῶς, *Gal.* Ab eod.

Στεγνοφυὴς, ὲς, quem natura στεγνὸν creavit, *Ep.*

Στέγνωσις, εως, ἡ, adstrictio, constrictio.

Στεγνωτικὸς, ὴ, ὸν, adstringendi seu constringendi vim habens. Ab eod.

Στέγος, εος, τὸ, idem quod στέγη. A

ΣΤΕΓΩ, tego, operio, occulto; contineo, non sino elabi; (3) sustineo, tolero, (ut desiderium, lætitiam.) Πάντα στέγει (ἡ ἀγάπη) 1 *Cor.* 13, 7. Οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν στέξαιμι, κακὸν τόδε λύσσαν, me continere nequeo, *Soph. Trach.* 991. Ὥστε τὰς σληγὰς στέγειν, *Aristoph. Vesp.* 1295.

Στειβεὺς, έως, ὁ, qui viam pedibus calcat, viator. A

Στειβὶς, άς, ἡ, idem quod στιβὶς, quod vide.

ΣΤΕΙΒΩ, calco, stipo; (2) vestigo, indago. Ἵνα χρεὼς στείβουσι ποδοῖν Ἀγραύλε κόραι τρίγονοι, *Eurip. Ion.* 495. Πᾶν ἐστέβηται πλευρὸν ἔσπερον νιὸν, *Soph. Aj.* 874. (2) στείβουσι δ' ἀμοιχθέντοισιν ὀπωπαῖς, *Oppian. Cyneget.* 1, 455.

Στείλαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐστείλαντο, a στέλλω, *mitto, contraho.*

Στειλαιὸς, ὁ, *Hipp.* idem quod

Στειλιὰ, ᾶς, ἡ, foramen securis, in quod immittitur lignum; manubrium, capulus. *Ion.* στειλιὴ, ῆς, pro στειλιά.

Στειλιὸν, vel στειλεὸν, οῦ, τὸ, manubrium, *Ion.* pro στειλεὸν, *Od.* 5, 236.

Στεινωπὸς, ὴ, ὸν, arctus, angustus.

Στείνομαι, arctor; (2) tristor, suspiro. A στενὸς.

Στεινομένην, *arctatam*, acc. sing. præs. part. pass. *Ion.* pro στενομένην, a στένω.

Στείνοντο, *tres mœbant*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐστένοντο, a verbo eod.

Στεινόπορος, ε, ὁ ᾗ ἡ, angustum habens transitum.

Στεινὸς, angustus, *Ion.* pro στενός.

Στεῖνος, εος, τὸ, via angusta; locus angustus; (2) anxietas animi. A στενός.

Στειόω, f. ώσω, *Ion* pro στενόω. A στεινός.

Στεινωπὸς, *Ion.* pro στενωπὸς, angiportus.

Στειπτὸς, ὴ, όν, calcatus. A στείβω.

Στείρα, ας, *Ion.* στέιρη, ης, ἡ, carina navis.

Στείριον, τὸ, vestis tenuis ac translucens, *V. L.*

Στείρος, ε, ὁ, sterilis; στείρα, sterilis. A στερέω, *privo.* (A στάω, stans, solidus, *Etym.*)

Στειρόω, ῶ, fut. ώσω, sterilem reddo; στειροῦμαι, sterilis sum; στειρῶσθαι, sterilescere, *Gl. V.* A præc.

Στείρωμα, ατος, τὸ, carina, *Hes.* A στειρόω.

Στείρωσις, εως, ἡ, sterilitas. Ab eod.

Στειφρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod στιφρός.

Στείχιν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum ν, pro ἔστιχε, a

ΣΤΕΙΧΩ, f. ξω, ordine eo, ordine incedo; (2) eo, vado. Εἰς τὰς Ἀθήνας στεῖχε κοινόβρυον πατρὶ, *Eur. Ion.* 610.

Στείωμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro ἐστέωμεν, et hoc pro στῶμεν, ab ἵστημι.

Στειγιδολήκυθος, vel στειγγιδολήκυθος, vel στειγγιδολήκυθος, puer qui athletæ in certamen descendenti strigilem portabat, &c. *Steph.*

Στειγιδοποιὸς, ὸν, ὁ ᾗ ἡ, qui strigiles conficit. Ex στειγὶς et ποιέω.

Στειγίζω, f. ίσω, strigili rado, distringo. A

Στειγὶς, ίδος, ἡ, strigilis; (2) coronamenti genus, lamina. Alias στιγγίς.

Στίγισμα, ατος, τὸ. sordes strigili abrasæ:

Στίγιστρον, ε, τὸ, strigilis. A στειγίζω.

Στιλειγγίζω, pro στλειγγίζω, *Steph.*

Στιλιὴ, ῆς, ἡ, idem quod στιλιά. Ὀρθὸς, ἐπὶ στιλιῇ τυπίδος βαρὺν ὦμον ἰσίτας, *Apollon. Rhod.* 4, 957.

Στιλιὸν, ῦ, τὸ, στιλὶς, ὁ, idem; *Ph.* Φλοδόστον φάρος ἅμα στιλιῦ χῆρον ἰλαΐνου, sonans securis manubrii destituta oleagini, *Anthol. Reisk.* 58.

Στιλεὸς, ὁ, idem quod στιλεὸν, *V. L.*

Στιλιφῦρος, ὁ, plantago angustifolia, *Theophr.*

Στιλιχνοτόμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, truncos secans. Ex στίλιχος et τέμνω.

Στιλιχαῖος, α, ον, arboris trunco similis, ut vena magna, quæ in plures ramos dividitur.

Στιλιχόκαρπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, caudice fructum ferens.

ΣΤΕΛΕΧΟΣ, εος, τὸ, caudex, truncus, stipes. Hinc

Στιλιχόω, ῶ, fut. ώσω, caudicem emitto.

Στιλιχώδης, ες, ὁ, ἡ, idem quod στιλιχαῖος.

ΣΤΕΑΙΣ, ίδος, ἡ, arbori innascens viscum.

Στίλλειν, præs. inf. act. *Dor.* pro στέλλειν, a

ΣΤΕΛΛΩ, fut. στελῶ, p. ἔσταλκα, mitto; (2) instruo, apparo, orno, exorno, compono, ut mortuum, amicio, induo; (3) contraho, ut vela, reprimo, inhibeo, sisto, compesco; στέλλομαι, contendo, *Gl. V.* (2) timeo, caveo, vito; (3) expeditionem suscipio, navigo; (4) lateo, fallo; (5) minuo verbis. Στέλλειν ἐμπορίαν, *Plut.* σρατὸν, *Eur.* Στελεῖν χιτῶνι τῷδε, ornare, *Soph. Trach.* 620. Ἐς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐστάλκασι, *Herodian.* (2) Οὓς ἑτάρους στέλλοντα, *Il.* 4, 294. Ἐστάλην, veni, prodii. Εὗρον αὐτὸν τὸ τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ἰσαλμένον, invenerunt corpore animoque defectum, *App. Bell. Civ.* 5, 112. Hinc

Στέλμα, ατος, τὸ, corona, *Hes.* sertum (nisi melior lectio est σέλμα, *Etym.*)

Στελμονίαι, ῶν, αἱ, fasciæ quibus canum latera præmuniuntur. A præc.

Στελῶ, *mittam*, f. 1. ind. act. verbi στέλλω.

Στεμβάζω, convicior, irrideo, *Hes.* A

ΣΤΕΜΒΩ, contumelia adficio, injuriose tracto; (2) adsidue moveo.

Στέμμα, ατος, τὸ, velamentum, infula, mitra.

Gl. V. corona; στέμματα, serta, infulæ, *Ph.* Στέμμά σ' ἔχων ἐν χερσὶν ἱκηδόλῳ Ἀπόλλωνος, χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, *Il.* 1, 14. A στέφω. Hinc

Στεμμάτιον, ου, τὸ, coronula, *Gl. V.*

Στεμματόω, ῶ, f. ώσω, sertis redimio; (2) vittis corono, *Eur. Herac.* 529.

Στεμφυλίδες, ων, αἱ, olivæ nigræ.

Στεμφυλίτης, ου, ὁ· ut στεμφυλίτης οἶνος, lora.

Στεμφυλίτις, ή, ex vinaceis facta. A

Στέμφυλον, ου, τὸ, vel potius τὰ στέμφυλα, ων, vinacei, vinacea, solida uvarum in torcularі expressarum retrimenta; (2) fraces, i. e. olivarum expressarum reliquiæ. A ταφὶς, vel σαφυλή.

Στέμφω, moveo, pro στέμβω, n. 2.

Στέναγμα, ατος, τὸ, suspirium, gemitus.

Στεναγμὸς, οῦ, ὁ, gemitus. A

Στενάζω, fut. άξω, gemo, ingemisco, suspiro, Τίς δ' ὁ στενάζων εἴκτορ ἐν πύλαις ὅδε; *Eur. Supp.* 104. Στενάζων ἀρὰς τέκνοις, gemitibus deplorans execrationes quas in liberos effuderat, *Eurip. Phœn.* 336. A στένω.

Στεναικτικὸς, ἡ, όν, gemebundus, lamentabilis.

Στεναικτὸς, ἡ, όν, idem, act. et pass. A στενάζω.

Στεναύχην, ὁ, ἡ, tenues cervices habens.

Στεναχὴς, ῶ, gemo, ingemisco. A στενάχω.

Στενάχιζιν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum ν, pro ἐστενάχιζε, a

Στεναχίζω, fut. ίσω, idem et ab eod. Στεναίχιζε δὲ γαῖα πελώρη, *Hes. Theog.* 858.

Στενάχω, idem; στενάχοντο, suspirabant, gemebant, imp. *Ion.* med. pro ἐστενάχοντο. Παρὰ γὰρ στενάχειν, ᾗ τᾶδ' ἀὔτειν, *Eur. Phil.* 1546. A στένω.

Στενόεις, όεσσα, όεν, gemebundus, *Hes.* seu γοηδόεις, *Ern.* Ab eod.

Στενόεντας, acc. plur. m. g. a στενόεις.

Στενοεπιμήκης, ες, in longitudinem magis quam latitudinem factus.

Στενοθώραξ, ακος, ὁ, ἡ, qui angusto est pectore.

Στενοκύμων, ὁ, ἡ, ob angustias fluctuosus; epith. freti. A κῦμα.

Στενοκώκυτος, ου, ὁ, ἡ, graviter gemens et lugens, vel lamentum ciens. A κωκύω.

Στενολεσχέω, ῶ, f. ήσω, de rebus male subtilibus garrio, de rebus frivolis et nullius momenti subtiliter disputo. Περὶ κατοῦ στενολεσχεῖν, *Aristoph. Nub.* 319. A

Στενολέσχης, ου, ὁ, qui de rebus subtilibus garrit; argutator, nugator. Ex στενὸς et λέσχη.

Στενολεσχία, ας, ἡ, disputatio de rebus nihili, argutiæ. A præc.

Στενολογέω, ῶ, f. ήσω, idem quod στενολεσχέω. A

Στενολόγος, ὁ, idem quod στενολέσχης.

Στενόπορθμος, ου, ὁ, ἡ, arctum fretum habens.

Στενοπορθμὶς, ίδος, ἡ, idem; epith. loci, urbis ad fretum sitæ, &c. A præc.

Στενοπορία, ας, ἡ, transitus angustia. A

Στενόπορος, ου, ὁ, ἡ, angustos et arctos meatus habens; (2) angustus, arctus. (2) Στενόπορ' Αὐλίδος βάθρα ἥκουσι, Aulidis sedes angusto freto vicinas, *Eurip. Iphig. in Aul.* 81.

Στενοπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, qui non lata est facie, angustus. Ex στενὸς et πρόσωπον.

Στένος, ους, τὸ, metus, timor. A

ΣΤΕΝΟΣ, ὴ, όν, angustus, arctus. Hinc τὰ στενὰ, ῶν, angustiæ, angusti transitus in montibus seu fretis, fauces.

Στενόσημον, ου, τὸ, angusticlavis vestis, *Gl. V.* Ex στενὸς et σῆμα.

Στενόστομος, ὁ, ἡ, os habens angustum. A στόμα.

Στενότης, ητος, ἡ, angustia. A στενὸς.

Στενοτραχήλος, ον, angustum collum habens.

Στενοφυλλία, ας, ἡ, exilitas foliorum. A

Στενόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, exilia folia habens.

Στενόφωνος, ου, ὁ, ἡ, exilem sonum edens. A φωνή.

Στενοχωρέω, ῶ, fut. ήσω, arcto, angusto. *Gl. V* coangusto, coarcto; στενοχωρεῖται, suspirat; *Ph.* arctatur, angitur. Ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, 2 *Cor.* 4, 8.

Στενοχωρὴς, ὁος, ὁ, ἡ, angustum habens spatium, angustus. A

Στενόχωρος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Στενοχορία, ας, ἡ, angustum spatium, angustus locus; (2) angor, sollicitudo; (3) inopia pecuniæ, &c. *Ph.* arctatio, angustia; στενοχωρίαι, angustiæ, *Gl. V.* Ab eod.

Στενόω, ῶ, f. ώσω, arcto, angusto, coarcto, *Gl. V.* (2) in angustias redigo, *metaphorice.* Τὰς δὲ διξόδους ἐστένωται, *Herodian.* A στενὸς.

Στενυγρὸς, ᾶ, ὁ, ἡ, arctus, angustus; de angustia in mari, fluvio, et similibus. Hinc

Στενυγρόω, ῶ, meatus humorum constringo et sicco, coarcto locum in quo humor est.

Στενυγροχωρίη, ἡ, idem quod στενοχωρία, seu στενότης, *Gal.*

Στένω, gemo, ingemisco, suspiro; (2) deploro, defleo, lugeo. Ἦ πᾶ σέσυσι πλήμονες φυγὰς ἐμᾶς; *Eur. Ph.* 381. Κἂν ἄν μονωθεὶς ἔστιν οὐκοῖς ἰμοῖς, *Id. Alc.* 648. Τήν τε δυσχεράτην σένων τρατιέαν, *Id. Supp.* 23. A στενὸς.

Στένωμα, ατος, τὸ, angustus locus, angustia. A στενόω.

Στενώναρχος, ου, ὁ, curator vicorum. Ex στενὸς et ἄρχων, vel ἄρχος.

Στενωπὸς, οῦ, ὁ, ἡ, de via, vico, loco; angiportus, angustiportum, *Ph.* στενωπὰ, arcta, *Ph.* Ex στενὸς et ὤψ, (vel ωπος est mera terminatio, *Ern.*)

Στενῶς, *adv.* arcte, anguste, *Gl. V.* A στενὸς.

Στένωσις, εως, ἡ, angustia, coarctatio. A στενόω.

Στίομεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro στῶμεν, ab ἵστημι, pro τάω, *sisto.*

Στιπτήρια, ων, τὰ, serta, quæ ex arborum ramis suspendi solebant. A

Στιπτήριος, ου, ὁ, ἡ, idoneus ad coronas nectendas. A

Στιπτὸς, ὴ, όν, coronatus, serto redimitus. A στέφω.

Στέργηθρον, ου, τὸ, amoris illecebræ; (2) herba quædam, umbilicus Veneris. (1) ἰδύλια δ' εἶναι στέργηθρα φρενῶν, *Eurip. Hipp.* 256. A στέργω.

Στέργημα, ατος, τὸ, amoris illecebræ, poculum amatorium, philtrum. Στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σίδιρ, *Soph. Trach.* 1138. Ab eod.

Στέργοισαι, nom. plur. part. præs. act. f. g. *Dor.* pro στέργουσαι, a στέργω, *diligo.*

Στεργεξύνευος, ὁ, ἡ, amans conjugem, seu appetens conjugium alicujus. A σύνευος.

ΣΤΕΡΓΩ, fut. ξω, naturali quadam caritate complector, amo, *Æsch. Pr.* 11. (2) adquiesco, sum contentus aliqua re. Στέργει γὰρ ὧδέ ἄγγελον κακῶν ἐπών, *Soph. Antig.* 283. Στέργειν τοῖς ἥδη συμβεβηκόσι, *Isocr.* (3) peto, cupio, oro. Δείσαντες, ἢ στέρξαντες; numquid metuentes, cupientesve? *Œd. Tyr.* 2.

Στέργωσι, 3. plur. præs. conj. act.

Στέρησις, ἡ, pro στέρησις, *Man.*

Στερῆς, aor. 2. pass. part. a στέρω. Οὔτι πω σῷ φασγάνῳ βίου στερῆς; *Eurip. Hel.* 95. Φρονήματος τοῦ πρὶν στερέντες, *Eurip. Hec.* 622. Στερῆσαι, *Eurip. Bacch.* 1351. *Id. Phœn.* 1278. *Id. Suppl.* 795. Στερέντες, στερέντα, *Alcest.* 625. [Larcherus hæc omnia per Syncopen posita censet pro στερηθεὶς, &c. sed falso.]

Στερέμνιος, ου, ὁ, ἡ, solidus, durus, firmus. A στερεὸς.

Στερεμνιῶς, *adv.* solide, firme.

Στερεογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, firmæ sententiæ, obfirmati animi. Ex στερεὸς et γνώμη.

Στερεοκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, qui duro corde est; (2) contumax. A καρδία.

Στερεομετρεῖν, solida metiri. A

Στερεομέτρης, ου, ὁ, qui solida metitur, stereometra. A μετρέω. Hinc

Στερεομετρία, ας, ἡ, solidorum dimensio.

Στερεοποιέω, ῶ, consolido, validum reddo.

ΣΤΕΡΕΟΣ, ὰ, όν, solidus, validus, firmus. *Gl. V.* rigidus, durus, sterilis ob duritiem. Hinc τὸ στερεὸν, idem quod

Στερεότης, ητος, ἡ, soliditas. A præc.

Στερεόσαρκος, ὁ, ἡ, compactum carnem habens. A σάρξ.

Στερεόφρων, ονος, ὁ, ἡ, dura et rigida mente præditus, crudelis, immitis, pertinax, *Soph. Aj.* 925. A φρήν.

Στερεόω, ῶ, f. ώσω, solido, firmo, firmum solidumque reddo. Τῦτον δ' ἐν διαφθορᾷ, ᾗ οἰδατί, ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτῷ, *Act.* 3, 16. Ἐστερεώθησαν αὐτῷ αἱ βάσεις, ᾗ τὰ σφυρὰ, *Ib.* 7. A στερεὸς.

Στερέσαι, aor. 1. inf. act. *Poet.* pro στερῆσαι, a

ΣΤΕΡΕΩ, ῶ, fut. ήσω, privo, orbo; ἐστερήθη, caruit, *Ph.* aor. 1. pass. ἐστέρηνται, 3. plur. perf. pass. carent, *Ph.* ἐστερημένος, carens, *Gl. V.* part. στερηθεὶς, privatus, *Gl. V.* a. 1. part. pass. Διακλῶν τέκνων μ' ἐστέρησε Φοῖβος, *Eur. Andr.* 1212.

Στερέωμα, ατος, τὸ, firmamentum, statumen, robur, *Ph.* columen, *Gl. V.* A στερεόω.

Στερεῶς, *adv.* solide, firmiter, constanter.

Στερέωσις, εως, ἡ, solidatio, firmatio. A στερεόω.

Στερηθεῖσαν, *privatam*, acc. sing. aor. 1. f. g. pass. verbi στερέω.

Στερησάντες, nom. plur. aor. 1. part. act.

Στέρησις, εως, ἡ, privatio, *Ph.* fraus, orbitas; in *Philos.* cum quid de re aliqua negatur. A στερέω.

Στερητικὸς, ἡ, όν, privativus. *Gl. V.* fraudulentus. Ab eod.

Στερητικῶς, *adv.* privative.

Στερθέμεν, aor. 1. inf. pass. *per Syncop.* et *Ion.* pro στερηθῆναι, a στερέω.

Στερίζω, *Ionice*, pro στερέω. Νῦν δὲ σ' ὁ γραμματικὸς, ᾗ ποδὸς ἐστέρισεν, *Epigr.* Εἶτα τῶδε νῦν στερίσκομαι, *Eur. Supp.* 1090. Στερισκόμενοι ταύτης τῆς ἐπιθυμίας, *Xen.*

Στεριφόπεπλος, parvus peplus, *Suid.* Proprie, qui rigidum et vilem peplum gestat.

Στεριφοποιέω, ῶ, solido, firmo, duro. A

Στέριφος, ίφη, ίφον, sterilis, infœcundus; (2) solidus, firmus. (1) Στεριφὴ γάρ εἰμι, κὐκ ἐκύησα κώποτε, *Aristoph. Thesmoph.* 641. (2) αὐτοὶ δὲ . . . καταβάντες . . . ἐς τὸ ὁμαλὸν, καὶ διὰ τῦ ὕλης, ᾗ πλεῖστος ἦν καὶ στεριφώτατον, *Thucyd.* 6, 101.

Στεριφωμα, ατος, τὸ, firmamentum, firmus agger. Καὶ τὸν χάρακα τοῖς στεριφώμασιν ἐπιτιθεὶς, aggerem muniens vallo, *App. Bell. Civ.* 4, 109. Quasi a στεριφόω.

Στερκτικὸς, ἡ, όν, amans, qui facile re aliqua acquiescit. A στέργω.

Στερκτὸς, ὴ, όν, amabilis. Ab eod.

Στερνίδιον, ου, τὸ, pectusculum, *Gl. V.* A στέρνον.

Στέρνιξ, ικος, ὁ, medulla, *Hes.* A στέρνον.

Στερνίτης, ου, ὁ, pectoralis. Ab eod.

Στερνῖτις, ίδος, ἡ, idem. A præc.

Στερνοκοπέομαι, οῦμαι, plango pectus. A κόπτω.

Στερνόμαντις, εως, ὁ, ἡ, qui dæmonem in præcordiis habens responsa dat et factum prædicit. Ex στέρνον et μάντις.

ΣΤΕΡΝΟΝ, ου, τὸ, pectus.

Στερνοσώματος, ον, *vox inepta comica vel dithyrambica*, pro capax, *apud Athen.*

Στερνοτυπέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, pectus ferio, tundo, plango. A

Στερνοτυπὴς, ὲος, ὁ, ἡ, pectora tundens. Ex στέρνον et τύπτω. Στερνοτυπεῖς ἀνὰ πόσον πάλιν κτύπει φανήσονται, *Eurip. Suppl.* 604. Hinc

Στερνοτύπτης, ου, ὁ, idem.

Στερνοτυπία, ας, ἡ, planctus pectoris.

Στερνῶχος, ου, ὁ, ἡ, pectore suo continens, cavus. Epith. terræ. Στερνῶχος χθὼν, gremium terræ, *Soph. Œd. Col.* 691. Ex στέρνον et ἔχω.

Στερνόφθαλμος, ὁ, ἡ, oculum in pectore habens.

Στερνώδης, ους, ὁ, ἡ, pectorosus, *Gl. V.* A στέρνον.

Στέρξαι, aor. 1. inf. act. verbi στέργω.

Στέρξις, εως, ἡ, amor sincerus; (2) animus præsentibus contentus. A στέργω.

Στέρομαι, privor. Στέρομαι δ' οἰκων, στέρομαι παίδων, *Eur. Ion.* 902. A στερέω.

Στεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgor, splendor; (2) fulgur. Ab ἀστράπτω.

Στεροπηγερέτα, voc. sing. a

Στεροπηγερέτης, ου, ὁ, qui fulgur suscitat, seu congregat, *Il.* 6, 298. Ex στεροπὴ et ἠγερέω, vel ἀγείρω.

Στέροψ, οπος, ὁ, fulgor vel fulgur.

Στερρόβαρὴς, ὶς, et στερεοβαρὴς, gravis.

Στερρόβοας, ὁ, magna voce præditus, clamosus. A βοή.

Στερρόγυιος,

Στιβάργιος, ὁ ᾗ ἡ, validus. A γυῖον.
Στιβροποιέω, ῶ, fut. ήσω, solidum facio, solido, firmo; (2) potentem reddo. (2) ἐ χρὴ στιβροποιῆν ἐς ἐκεῖνον ἀμέτερος, *Appian. Punic.* 61.
Στιβρός, ᾱ, όν, pro στερεός.
Στιβρότης, ητος, ἡ, pro στερεότης.
Στιβρόω, pro στερεόω.
Στιβρῶς, *adv.* vide στερεῶς. στιβρότατα, vehementissime, *Suicer.*
Στίεφος, ου, τὸ, corium, pellis, *Dor.* στέφος.
Στίεφινος, η, ον, coriaceus. A præc.
Στίεφνιον, durum, *Hes.*
Στίεφνος, pro στέφανος, *Hes.*
Στιεφοπίτλος, ὁ, pelliceo seu coriaceo-peplo indutus, epith. Herculis, *Lyc.*
Στιεφόω, pelle tego. A στέφος. Hinc
Στιέφωσις, ἡ, cum res pelle contegitur.
Στιεφωτὴρ, ῆρος, ὁ, pellibus tectus, instructus. Ibycus, *ap. Sch. Apoll.*
Στιχβίντα, acc. sing. aor. 1. part. pass. verbi στίχω.
Στιύομαι, promitto, firmo. Στιῦται (*per Sync.* pro στιύεται) γάρ τι ἔτος ἱέτιν, *Il.* 3, 83. Στιῦτο (ἐστιύτο) γὰρ ἰὼχόμενος νικησίμεν, *Ib.* 2, 597. Confer *Æsch. Pr.* 49.
Στιῦτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* et *per Syncop.* pro ἐστιύετο, a στιύομαι.
Στιῦται, 3. sing. *per Syncop.* pro στιύεται.
Στιφάνη, ης. ἡ, cujusque rei fastigium, aut circuitus, quicquid quamque rem cingit, ambit; unde *inpr.* corona, sertum, fascia, ungula. Καὶ ἐ στιφάνην ἰδίρησιν, neque ungulam tinxit, *Oppian. Cyneg.* 1, 232. A στέφω.
Στιφανηδὶν, *adv.* in modum coronæ, circumcirca, in orbem. A præc.
Στιφανηπλοκέω, coronam necto seu plico. A
Στιφανηπλόκος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui nectit coronas, coronarius. Ex στιφάνη et πλέκω.
Στιφανηφορέω, coronam gero, coronatus sum.
Στιφανηφορία, ας, ἡ, coronæ gestatio. *Ph.* supplicatio. A
Στιφανηφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, coronam gestans, coronatus, *Gl. V.* Ex στιφάνη et φέρω.
Στιφανιαῖος, αία, αῖον, coronatus. A στιφάνη. Unde
Στιφανίζω, corono; a. 1. ἐστιφάνιξα, *Dor. apud Aristoph. Eq.* 1221, pro ἐστεφάνωσα.
Στιφανικὸς, ὴ, όν, coronarius.
Στιφάνιον, ου, τὸ, corolla, parva corona. Dim.
Στιφανίσκος, ου, ὁ, idem et ab eod. Ῥοδίνοισι στιφανίσκοις πιτυκασμένος, *Anacr.* 5, 15. Unde
Στιφανίτης, ου, ὁ, coronarius, coronatus; στιφανίτης ἀγὼν, certamen in quo corona victori datur: *Plut. in Lycurg.* 22.
Στιφανῖτις, ίδος, ἡ, coronaria. A præc.
Στιφανίων, ὁ, species graculi, *Hes.*
Στιφανοπλοκέω, ῶ, idem quod στιφανηπλοκέω.
Στιφανοπλοκία, ἡ, sertorum confectio. A
Στιφανοπλόκος, ου, *Ph.* idem quod στιφανηπλόκος.
Στιφανοποιὸς, ὸῦ, ὁ ᾗ ἡ, qui coronas conficit. Ex στίφανος et ποιέω.
Στιφανοπώλης, ου, ὁ, venditor coronarum.
Στιφανίσωλις, ίδος, ἡ, quæ coronas vendit.
Στίφανος, ου, ὁ, corona, corolla, sertum, *Met.* ornamentum, decus, honos. Πόλις ἄδ' ἐπ' ἄκροις ἔτευξ' Ἀρηίοις στιφάνοισιν, urbs hæc ad summos Martis honores erecta est, *Eurip. Phœn.* 839. A στίφω.
Στιφανῦνται, 3. pl. præs. ind pass. pro στιφανόονται, a στιφανόω.
Στιφανοφορέω, ῶ, idem quod στιφανηφορέω.
Στιφανοφορία, ας, ἡ, idem quod στιφανηφορία.
Στιφανόω, ῶ, fut ώσω, corono, corona cingo, circumdo, cingo; (2) honoro, orno, decoro; ἐστιφανωμένος, redimitus. *Ph.* perf. part. pass. Στιφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε, σοφίας ὕπερ, στιφανοῦσι δὲ τιμῶσιν οἱ πάντες λεώ, *Aristoph. Av.* 1280. Κασσῷ στιφανωθεὶς, *Eur. Bac.* 81. Στιφανωσάμενος (postquam se ipse coronaverat) ᾗ λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν ἐδεδύσατο, *Æsch.* A στέφανος.
Στιφανώδης, ες, coronarius, coronis aptus. Στιφανώδει τε χλόᾳ, et cum gramineis coronis, *Eurip Iphig. in Aul.* 1058.
Στιφάνωμα, ατος, τὸ, coronamentum; στιφανώματα, serta, *Gl. V.* Hinc
Στιφανωματικὸς, ὴ, όν· vide στιφανώδης.
Στιφάνωσις, εως, ἡ, coronatio. A στιφανόω.
Στιφανωτικὸς, ὴ, όν, coronarius. A στιφανόω.
Στιφανωτίδες μυρρίναι, myrti provenientes modo coronarii operis, *Theophr.*
Στιφανωτρὶς, ίδος. ἡ, coronaria.
Στιφίτης, ὁ, supplex corolla oleaginum ramum cinctum gerens, *Hes.*
Στιφηπλόκος, ου, ὁ ᾗ ἡ, coronas texens, serta nectens. Ex στίφος et πλέκω.
Στιφηφορέω, ῶ, fut. ήσω, coronam gesto. A στίφος et φέρω.
Στιφηφόρος, et στιφοφόρος, coronam seu sertum gestans, Lyc. *Lat.* Flamen.
Στίφον, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔστιφον.
Στίφος, ους, τὸ, corona, corolla, sertum; ramus oleæ lana obvolutus, velamentum. Τάδ' ἐν χεροῖν στίφη λαβοῦσ', *Soph. Œd. Tyr.* 912. A
ΣΤΕΊΦΩ, f. ψω, corono, redimio; (2) orno; (3) cingo; circumdo, circumfundo, tego; (4) impleo, repleo, de poculis; στέφομαι, redimior, *Gl. V.* ἐστεμμένος, redimitus, *Ph.* comptus, *Gl. V.* Σὲ δ' ἐπὶ κάρα στέψουσι καλλικόμαν, *Eur. Iph. in Aul.* 1105. Στέφεται καλοῖς ἴουλοις, *Anac.* 5, 10.
Στέψας, aor. 1. part. act. verbi στέφω. Hinc
Στέψις, εως, ἡ, coronatio.
Στέωμεν, 1. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro στῶμεν, ab ἵστημι pro στάω.
Στῆ, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔστη.
Στῆ, *steterit*, 3. sing. ejusd. temp. conj.
Στήδην, *adv.* pondere, qu. dic. appensim, *Nic. Al* 327. Ab ἵστημι.
Στήη, 3. sing. aor. 2. conj. act. *Poet.* pro στέῃ, et hoc *Ion.* pro στῇ, ab ἵστημι.
Στήθεσσι, dat. plur. *Poet.* pro στήθεσι, a στῆθος.
Στήθισφιν, dat. *per Paragogen*, pro στήθεσι.
Στῆθι, 2. sing. aor. 2. imperat. act. v. ἵστημι.
Στηθιαῖος, α, ον, pectoralis. A στῆθος.
Στηθίδιον, ου, τὸ, pectusculum. Dim. a στῆθος. Unde
Στηθικὸς, ὴ, όν, pectoralis, qui pectoris est.
Στηθίνιον, ου, τὸ, medium pectoris, quasi pectusculum, *Poll.* (melius στηθύνιον, *Ern.*)
Στηθοδεσμὶς, ίδος, ἡ, fascia pectoralis. A
Στηθόδεσμον, ου, τὸ, pectorale, fascia, *Gl. V.*
Στηθόδεσμος, στηθίδεσμοι, fasciæ pectorales, *Gl. V.*
ΣΤΗΘΟΣ, τος, τὸ, pectus, τὰ στήθη, aggeres arenæ, vel saxa in mari latentia, *Ern.*
Στηθύνιον, ου, τὸ, pectusculum. Dim.
Στήκω, firmiter sto. Στήκετε ἐν τῇ πίστει, 1 *Cor.* 16, 13. Ab ἵστημι, pro ἑστήκω.
ΣΤΗΛΗ, ης, ἡ, cippus, *inpr.* in sepulchro, columna, titulus (sc inscriptus lapidi), *Gl. V. item* fœdus (sc inscriptum stelæ) *ap. Polyb. ap. Jos.* de tribunali dicitur, et *Sept.* loca excelsa στήλας vertunt, *Ern.*
Στηλίδιον, ου, τὸ, cippus parvus, columella; στηλίδια, termini, limites, *Hes.* Dim. A
Στηλὶς, ίδος, ἡ, idem. A στήλη.
Στηλίτευσις, εως, ἡ, inscriptio in cippum; (2) invectiva in aliquem, qua quasi in cippo ejus facinora notamus; (3) proscriptio.
Στηλιτευτικὸς, ὴ, όν, invectivus. A
Στηλιτεύω, f. εύσω, in cippo inscribo, memoriæ prodo; (2) facinora alicujus noto et omnibus manifesto. Ἐστηλίτευσας τὴν εὐεργεσίαν, *Greg.* (3) proscribo. A
Στηλίτης, ου, ὁ, in cippum inscriptus; (2) ob crimina infamiæ caussa proscriptus; (3) columnaris, ad columnam pertinens; (4) in columna degens, sedens. A στήλη.
Στηλογραφέω, ῶ, f. ήσω, in columna inscribo; (2) proscribo. Ex στήλη et γράφω.
Στηλογραφία, ας, ἡ, inscriptio columnæ, tituli inscriptio, *Gl. V.* Ex γραφή.
Στηλοειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, cippo vel columnæ similis. Ex εἶδος.
Στηλοκοπέω, ῶ, statuas mutilo. *Item* cippo incido; ἐστηλοκοπημένος, perf. pass. part. A κόπτω.
Στηλῦργος τάφος, sepulchrum in quo instructa erat columna, *Ep.*
Στηλόω, ῶ, fut. ήσω, cippum erigo; (2) erigo et stabilio ut cippum, statuo, pono; στηλῶμαι, adfigor alicui rei, immotus sto seu cippus; (2) sto. A στήλη.
Στῆμα, ατος, τὸ, stamen, *inpr.* in herbis. Ab ἵστημι.
Στήμινος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *per Syncop.* pro στημόνιος.
Στημονητικὸς, ὴ, όν, staminis nendi peritus; *fœm.* ars nendi stamen, ei opponitur κροκονητική. A στήμων.
Στημονίαι, ῶν, αἱ, cincinni tenues, staminibus similes, cincinni prolixi et teneri.
Στημονίζομαι, fut. ίσομαι, stamen duco seu tendo; (2) ordior. A στήμων.
Στημονικὸς, ὴ, όν, quasi staminarius, stamina nens. Ab eod.
Στημόνιον, ου, τὸ, stamen. Ab eod.
Στημόνιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, epith. vestis; multum, densum stamen habens.
Στημοφυὴς, ὲς, aptus stamini, habens firmitatem aptam stamini. A φύω.
Στημονώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, idem quod στημόνιος.
Στημορράγιος, stameu rumpo, vestem discindo. A ῥήγνυμι.
Στήμων, ονος, ὁ, stamen. Ab ἵσαμαι, *sto.*
Στῆναι, aor. 2. inf. act. verbi ἵστημι.
ΣΤΗΝΙ'Α, ων, τὰ. festum Athenis, quo se mutuis scommatibus proscindebant, *Hes. Male in lexicis* στηνία, ας, ἡ· *nam omnia Græcorum festa efferuntur plurali numero.* Χρὴ προϊδρίαν τ' αὐτῇ δίδοσθαι στηνίοισι ᾗ σκίρεις, *Arist. Thesm.* 834.
ΣΤΗ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, pectus, *R.* A στῆναι, *firmum stare*, quod est ab ἵστημι.
Στηνιόω, στηνιῶσαι, conviciis incessere, *Hes.* A στηνία.
Στῆρ, idem quod στέαρ.
Στήριγμα, ατος, τὸ, fulcrum, stabilimentum. *Gl. V.* firmamentum, columna, furca.
Στηριγμὸς, οῦ, ὁ, ipsa actio stabiliendi seu fulciendi; (2) firmitas; (3) dicitur et de planetis, cum consistunt, consistionem *Gellius* vocat, *Ern.*
Στήριγξ, ιγγος, ὁ, fulcrum; (2) furca qua currus sustinetur. A
ΣΤΗΡΙ'ΖΩ, fut. ίξω, statuo, firmiter figo, stabilio, firmo, fulcio; (2) stabilio, confirmo, probo; στηρίζω, et στηρίζομαι, sto, consisto, firmo pedem, incumbo; ἐστήρικται, fixus est, firmatus est, perf. part. pass. 3. sing. Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη, cœlo condit caput; *Il.* 4, 443. Ὅπως μακραίωνι στηρίζῃ ποτὶ τᾷδ' ἀγωνίᾳ σχολᾷ, ubi nimis longa hæres defixus hanc anxia mora, *Soph. Aj.* 194. Στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, *Jac.* 5, 8. Αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήριξε τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, *Luc.* 9, 51. Χάσμα μέγα ἐστήρικται, *Luc.* 16, 26. στηριχθῆναι, *Rom.* 1, 11.
Στήριξιν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν, pro ἐστήριξε.
Στῆς, *steteris*, 2. sing. a. 2. conj. act. verbi ἵστημι.
Στῆσαι, *statuisse*, a. 1. inf. act. verbi ejusd.
Στῆσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐστήσαντο.
Στήσασα, aor. 1. part. act. f. g.
Στῆσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔστησε.
Στήσει, 3. sing. fut. 1. ind. act.
Στήσιος, ου, ὁ, stator, epith. Jovis. Ab ἵστημι.
Στησίχορος, ὁ, nomen Poetæ Lyrici; (2) jactus talorum. octonarium denotans, sic dictus quod monumentum Stesichori octangulare esset.
Στησίφυλλον, τὸ, telephium, herba, *Hes.*
Στήσομεν, 1. plur. fut. 1 ind act. verbi ἵστημι.
Στῆτε, 2 plur. aor. 2. imperat act.
Στήτην, 3. dual. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐστήτην.
ΣΤΗ'ΤΗ, vel στῆτα, ης, ἡ, fœmina, mulier. Εἰμὲν σινός μι στήτας τόσις, semiviræ mulieris maritus, *Dionid. Ar.* 2. Στήτας εἶσει σαίτας, mulieris Lydæ furor, *Theocrit. Fatal.* 14.
Στητώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, sevosus; pro σιατώδης.
Στήσαι, 3. pl aor. 2. conj act. *Poet.* pro στῶσι, et hoc *Ion.* pro στῶσι, ab ἵστημι.
ΣΤΙ'Α, ας, ἡ, lapillus, calculus, seu στία.
Στιάζω, lapides jacio. A στία.

Στιβάδιον, υ, τὸ, torulus ex herba, seu gramine et frondibus, stibadium. A στιβάς.

Στιβαδοκοιτίω, ῶ, fut. ήσω, in toro, stramento, seu frondibus humi stratis cubo, in stibadio cubo. Ex στιβὰς et κοίτη.

Στιβαδοποιέω, ῶ, fut. ήσω, lectisternium ex gramine, frondibus, vel similibus conficio.

Στιβάζω, calco, tero. Item exponitur, fugio, declino. A στείβω. Unde

Στιβαρὸς, ρὰ, ρὸν, densus, crassus, firmus; ponderosus, gravis, *Il.* 5, 400. Τί δὲ στιβαρώτερον ἔρκος; *Call. in Del.* 24.

Στιβαρῶς, *adv.* dense, firmiter.

Στιβὰς, άδος, ἡ, stratum, torus e frondibus, gramine, herbis. *Gl. V.* stramentum; (2) frons in toris adhiberi solita. Κατώκει μὲν ἔν τινι σπηλαίῳ τριῶν στιβάδας ἔχοντι, *Diodor. Sic.* 17, 85. A στείβω.

Στιβεία, ας, ἡ, ingressus, quo terra calcatur et pedibus teritur; (2) vestigatio. A

Στιβεὺς, έως, ὁ, qui viam calcat seu terit, viator; (2) fullo; (3) indagator. (3) στιβέσσιν εὑρίνοισι κύνεσσιν, *Oppian. Cyneg.* 1, 462. A στιβεύω.

Στιβευτὴς, οῦ, ὁ, idem. *Gl. V.* vestigator. A

Στιβεύω, fut. εύσω, calco, obeo; (2) feras per campos saltusque investigo, et *tropice* quæro, exquiro.

Στιβευόμενος τόπος, *Plut.* Στιβεύειν τὸ μίλλον, *Id.* A στείβω.

Στιβίζω, ῶ, idem. Πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἕσπερον νεῶν, *Soph. Aj.* 883. Ab eod.

Στίβη, ης, ἡ, ros matutinus frigore concretus et condensatus, pruina, *Od.* 5, 467. *Call. Ep.* Στίβη ἐ νιφετῷ κεχρημένος, al. κεχαρημένος. Ab eod.

Στιβήεις, ήεσσα, ῆεν, pruinosus. A στίβη.

ΣΤΙ'ΒΙ, fucus, pigmentum, stibi, stibium.

Στιβὶς, ας, ἡ, via, semita; (2) indago. Στιβίης ἐϋκηρέδια ἔργα, *Opp. Cyn.* 1, 37. A στιβος.

Στιβιάω, ῶ, rigeo, frigeo. A στίβη.

Στιβιζομαι, fut. ίσομαι, stibio faciem fuco. A στίβι.

Στίβος, υ, ὁ, iter tritum, trames; vestigium.

Στ ῦβι, ύος, ὁ, fullo. (nisi est στιβεύς) A στείβω.

Στίβω, pro στείβω, *Eur. Cyc.*

Στιγεὺς, έως, ὁ, subula, vel omne id quo pungimus, *Suid.* A στίζω.

Στίγμα, ατος, τὸ, stigma, nota aut signum inustum aut impressum alicui, macula seu nota, qua aliquid distinctum ac veluti punctis variatum est. Ab eod.

Στιγμαῖος, αία, αῖον, qui unius puncti est, punctum magnitudine æquans. A στιγμή.

Στιγματοφορέω, ῶ, f. ήσω, stigmata inusta habeo, notis compunctus sum. Ex στίγμα et φέρω.

Στιγματίας, υ, ὁ, stigmate notatus, notis compunctus, *impr.* de servis improbis. A στίγμα.

Στιγματίζω, fut. ίσω, notis compungo, notis inustis signo, stigmata inuro. Ab eod.

Στιγμὴ, ῆς, ἡ, punctum; (2) spatium angustissimum, momentum; (3) dicitur et de aliis rebus valde parvis, de vestigiis rei leniter impressis. A στίζω.

Στιγὼν, ῶνος, ὁ, punctis notatus, obsignatus, *Eust.* Ab eod.

ΣΤΙ'ΖΩ, f ίξω, pungo, notis compungo, stigmata inuro, inustis notis signo; (2) interpungo, notis distinguo; (3) cædo. *Metaph.* infamo; ἐστιγμένος, notis compunctus, perf. pass. part. Ἔσιζον εἰς τὸ μέτωπον γλαῦκας, *Plut.* Ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίαις, *Arist. Vesp.* 1286.

Στικτέον, *adv. pos.* distinguendum est punctis.

Στικτὸς, ὴ, όν, punctus, variis notis compunctus seu distinctus. A στίζω.

Στιλβηδὸν, *adv.* nitide, splendide. A στίλβη.

Στιλβηδὼν, όνος, ὁ, nitor, splendor. A

Στίλβη, ης, ἡ, idem. A στίλβω.

Στιλβοποιέω, ῶ, nitidum reddo. Ex στίλβη.

Στιλβὸς, ὴ, όν, lucidus, fulgidus. *Gl. V.* splendidus. Ab eod. Hinc

Στιλβότης, ητος, ἡ, splendor.

Στιλβόω, ῶ, nitidum reddo, splendorem concilio, coloro.

ΣΤΙ'ΛΒΩ, f. ψω, splendeo, luceo, fulgeo, *Il.* 3, 392. Στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, *Aristoph. Av.* 703.

Στίλβωμα, ατος, τὸ, id quo aliquid nitidum et splendidum redditur, quod nitorem conciliat; (2) ipse splendor. A στιλβόω.

Στίλβων, nitens, micans. Nomen planetæ, stella Mercurii, vel Veneris. A στίλβω.

Στίλβωσις, ως, ἡ, politio, qua aliquid nitidum ac splendidum redditur; (2) splendor, nitor. Ab eod

Στιλβωτὴς, οῦ, ὁ, colorator, *Ph.* A στιλβόω.

Στίλβωτρον, υ, τὸ, idem quod στίλβωμα.

ΣΤΙ'ΛΗ, ης, ἡ, nummulus minimi pretii; (2) minimum quid, quasi punctum.

Στιλπνὸς, ὴ, όν, lucens, fulgens, fulgidus, *Gl. V.* A στίλβω. Hinc

Στιλπνότης, ητος, ἡ, nitor, nitiditas.

Στίλψις, ως, ἡ, splendor. A στίλβω.

ΣΤΙ'ΜΜΙ, τὸ, stibium, dicitur etiam στίμι, στίμις, et στίμμις, ἡ. Hinc

Στιμμίζομαι, fut. ίσομαι, stibio supercilia fuco, stibio ad pigmentum oculorum utor.

Στίμμισμα, ατος, τὸ, pigmentum. A præc.

Στὶξ, χὸς, ἡ, ordo; (2) versus; (3) agmen; στίχες, ordines. (3) τίθει μι Καδμείων ἔναρον στίχας ἐν κονίαισιν, *Eurip. Suppl.* 821. A στίχω.

Στιξις, ως, ἡ, compunctio, notarum inustio. A στίζω.

Στίον, υ, τὸ, idem quod στία.

Στιπτὸς, ὴ, όν, calcatus; (2) densus, solidus

Στῖφος, ους, τὸ, turba, caterva, *impr.* bellicum agmen, globus militum. Οἰκετῶν στῖφος, *Alciphr.* 3, 10. A στείβω.

Στιφράω, denso, solido. A

Στιφρὸς, ρὰ, ρὸν, densus, firmus, rigidus; (2) aridus, contractus, compressus. A στίφω.

Στιφρότης, ητος, ἡ, densitas, soliditas. A præc.

Στιχαδικὸν ὄξος, acetum e stœchade.

Στιχαδίτης οἶνος, vinum e stœchade confectum. A στιχάς.

Στιχαοιδὸς, οῦ, ὁ, poeta, rhapsodus. Ex στὶξ et ἀοιδὸς.

Στιχάριον, υ, τὸ, tunica, vestis episcoporum undulata; (2) liber ritualis, liturgicus Eccles Gr.

Στιχὰς, άδος, ἡ, series; (2) herbæ nomen, stœchas, quæ est potius στοιχάς.

Στίχας, *ordines*, acc. pl. a στὶξ, *ordo.*

Στιχάω, ῶ, ordine eo, vado; ἐστιχόωντο, ordine incedebant, imperf. *Ion.* ἐστιχώωντο, ἐστιχόοντο, *Il.* 2, 92. A στίχω.

Στίχη, ης, ἡ, idem quod στὶξ.

Στιχηδὸν, *adv.* in modum versuum; (2) catervatim; (3) ordine. A στίχος vel στίχη.

Στιχήρης, ους, ὁ ἡ, per versus scriptus.

Στιχηρὶς, ρὰ, ρὶν, idem et ab eod.

Στιχηρῶς, *adv.* per versus.

Στιχθὶς, acr. 1. part. pass. verbi στίζω.

Στιχίδιον, υ, τὸ, versiculus. Dim. a στίχος.

Στιχίζω, f. ίσω, ordine dispono; (2) carmina scribo. Ab eod. Unde

Στίχινος, ινη, ινον, per versus descriptus.

Στιχιστὴς, οῦ, ὁ, versuum scriptor, poeta. A στιχίζω.

Στιχολογέω, versus recito. A στίχος et λέγω.

Στιχολογία, ἡ, recitatio versuum. Ex iisd.

Στιχομυθέω, ῶ, alternis versibus respondeo, ut in comœdia vel tragœdia. Ex σ. et μῦθος.

Στιχομυθία, ας, ἡ, actio seu collocutio, quæ fit alternis versibus apud poetas. Ex iisd.

Στιχοποιΐα, ας, ἡ, versificatio. A

Στιχοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ, qui facit versus. Ex seq. et ποιέω.

Στίχος, υ, ὁ, ordo; (2) versus; (3) linea libri vel scripti, vel periodus et ejus membra; (4) ordo arborum et vitium, antes; (5) series militum.

Στιχουργέω, ῶ, f. ήσω, versus facio. Ex ἔργον.

Στιχούργημα, τὸ, carmen. A præc.

Στιχουργία, ἡ, versuum scriptio. A

Στιχουργὸς, ὁ, poeta.

Στίχω, f. pro στίξω, *Steph.*

Στιχῳδὸς, οῦ, ὁ, rhapsodus, versuum recitator.

Στιῳδὴς, ους, ὁ ἡ, durus, asper. A στία.

Στλιγγίδιον, υ, τὸ, strigilecula, *Gl. V.* A στλιγγὶς.

Στλιγγιδοποιὸς, οῦ, ὁ, qui strigiles conficit. Ex στλιγγὶς et ποιέω.

Στλιγγίζω, fut. ίσω, abrado strigili, rado; ἐστλιγγισμένος, strigili depexus, perf. pass. part. A

ΣΤΛΕΓΓΙ'Σ, ίδος, ἡ, strigilis; (2) laminula aurea; tænia, ornamentum capitis.

Στλίγγισμα, ατος, τὸ, sordes quæ strigili auferuntur, strigmentum. A στλιγγίζω.

ΣΤΟΑ', ᾶς, ἡ, porticus; στοαὶ, etiam loca in quibus frumentum reconditur.

Στόικες, οἱ, Stoici, per contemptum ita dicti, *Ath.*

Στοιβάζω, convicior, obtrecto, *R.* A στίβος.

Στοίβασμα, ατος, τὸ, convicium. A præc.

Στοῖβος, υ, ὁ, idem, pro στίμβος. Κόκκυγα κομπάζοντα μαψαύρας στοιβὰς, cuculum jactantem vana convicia, *Lycoph.* 395.

Στοιὰ ῆ, pro στοὰ, *Ar.*

Στοιβαδύομαι, in toro repono, torum sterno. A στοιβάς.

Στοιβάζω, f. άσω, stipo, compono, struo, cosacervo. Σὺ δὲ παραλαμβάνων στοιβάζει, *Luc.* A στοιβή.

Στοιβὰς, άδος, ἡ, frons; (2) virgulta loco lecti seu tori strata. A στείβω.

Στοιβασία, ας, ἡ, structio. A στοιβάζω.

Στοιβάσιμος, υ, ὁ ἐ ἡ, stipabilis, *Gl. V.* Ab eod.

Στοιβαστὴς, οῦ, ὁ, stipator, *Gl. V.* Ab eod.

Στοιβὴ, ῆς, vel στοίβη, ης, ἡ, herba, qua in exstruendis stibadiis utebantur veteres; (2) acervus, constructio, exstructio, *Gl. V.* stipatio, stramentum, *Plut.* (3) res exigua, velut lapillus, quæ ad explendum aliquid adhibetur, verbum inane explendi versus causa inculcatum. A στείβω.

Στοιβοειδὴς, ες, stœben sua mollitie et laxitate referens, tomentitius, *Alex. Aphr.*

Στοίδιον, υ, τὸ, parva porticus. A στοά.

Στοιχάριον, υ, τὸ, parvus ordo. Dim. a στοῖχος.

Στοιχὰς, άδος, ἡ, ordine posita; (2) herba stœchas. Ab eod.

Στοιχειακὸς, ὴ, όν, elementarius, qui per elementa fit, vel scribitur. A στοιχεῖον.

Στοιχειακῶς, *adv.* per elementa.

Στοιχεῖον, υ, τὸ, principium, ex quo aliquid componitur, elementum, rudimentum; (2) umbra solarii, στοιχεῖα, de mente literæ alphabeticæ, *in N. T* de lege ceremoniali; *item* de partibus mundi, astris, &c. A στοῖχος.

Στοιχειόω, ῶ, fut. ώσω, rudimenta artis trado. A στοιχεῖον.

Στοιχειώδης, ους, ὁ ἡ, elementarius; (2) simplex. Ab eod.

Στοιχείωμα, ατος, τὸ, elementum, principium. A στοιχειόω. Hinc

Στοιχειωματικὸς, ὴ, όν, elementarius.

Στοιχείωσις, ως, ἡ, elementorum et primorum rudimentorum traditio. A στοιχειόω.

Στοιχειωτὴς, οῦ, ὁ, qui elementa tradit. Ab eod.

Στοιχειωτικὸς, ὴ, όν, elementarius. A præc.

Στοιχέω, ῶ, f. ήσω, in versus rectos porrigor; (2) ordine procedo; (3) incedo, ambulo; *in N. T.* sequor aliquid, mente, factis; sic et *Polyb.* (4) utor. (4) μιᾷ στοιχεῖν, una uti uxore, *Schol. Aristoph. ad Plut.* 773. Τῇ τῶ Ζηνοδότω γραφῇ στοιχοῦντες, utentes scriptura Zenodoti, *Eustath. in Il.* 1. Στοιχεῖν δὲ καὶ ἐφίπτεσθαι τῇ τῶν προκατόρων εὐσεβείᾳ, uti pressisque vestigiis consectari majorum pietatem, *Euseb. Præparat. Evangel.* 4, 130. Ὁ μὲν τύπῳ στοιχῶν; qui illo utitur, *Sext. Empiricus*, 10. *advers. Mathemat.* 255. Hoc sensu frequens est apud Paulum et scriptores ecclesiasticos. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι ἐ στοιχῶμεν, *Gal.* 5, 25. τῷ κανόνι, *Ib.* 6, 16. A στοῖχος.

Στοιχηγορέω, ῶ, ordine narro, ordine recenseo. Ex στοῖχος et ἀγορέω.

Στοιχηδὸν, *adv.* ordine, ordinatim. A στοῖχος.

Στοίχημα, pro ἄθλον, *Sch. Theoc.* a στοιχεῖν, quod

quod Græci recentiores et *I. C.* dixere pro pacisci; *item* (2) pignus.

στοιχίζω, f. *ίσω*, indagine cingo; (2) ordine dispono, præscribo *Στοιχίζειν ὑψηλὰ, Χεῖ* Ab eod.

Στοιχισμὸς, οῦ, ὁ, quum indagine cinguntur silvæ, expansio plagarum. A præc.

Στοιχομυθίαν vid. *ἐτοιμυθίαν*.

Στοῖχος, ου, ὁ, ordo, versus; (2) ordo militum in acie; (3) indago et series plagarum. A *στίχω*.

Στοιχῶμεν, 1. pl. præs. conj. act. pro *στοιχίωμεν*, a *στοιχίω*.

Στολάρχης, ου, ὁ, dux classis, qui classi præest Ex *στόλος* et *ἀρχή*.

Στόλαρχος, ου, ὁ, idem et ex iisd.

Στολὰς, άδος, ἡ, genus armaturæ, lorica. A

Στολὴ, ῆς, ἡ, stola, vestis, amictus, vestimentum, indumentum; (2) ornatus. A *στέλλω*.

Στολίδιον, ου, τὸ, sagulum. Dim. a *στολίς*.

Στολιδόω, ῶ, fut. *ώσω*, induo, amicio. *Νεβρίδα στολιδωσαμένα*, cervi pellem induta, *Eurip. Phan.* 1142. Ab eod.

Στολιδωτὸς, τος, ὁ ἢ ἡ, rugas et plicas habens, rugosus. Ab eod.

Στολιδωτὸς, ὴ, ὸν, idem A *στολιδόω*.

Στολίζω, fut. *ίσω*, vestio, apparo; *ἰστολισμένος*, stolatus, *Gl. V.* perf. part. pass. *Εὐκόσμως στολίσας νηΐς, πτέρα πεντοπόρου, Hes od. Op.* 626. A *στολή*.

Στόλιον, ου, τὸ, parva stola, amiculum; (2) vestis philosophica. Ab eod.

Στολὶς, ίδος, ἡ, ruga vestis; (2) stria frontis; (3) ruga, plica. Ab eod.

Στολίσαντα, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi *στολίζω*. Hinc

Στόλισμα, ατος, τὸ, idem quod *στολίς*.

Στολισμὸς, οῦ, ὁ, amictus, cum vestes induuntur. A *στολίζω*. Unde

Στολιστὴς, οῦ, ὁ, vestiarius. *Gl. V.* vestitor.

Στολμὸς, οῦ, ὁ, idem quod *στολισμὸς*, *Æschyl. Suppl.* 723.

Στόλος, ου, ὁ, expeditio militaris; (2) classis, copiæ, quæ aliquo mittuntur; (3) profectio, iter; (4) apparatus, ornatus, amictus. (3) *τίνι στόλῳ πρασίσχεις τήνδε γῆν*; quonam suscepto itinere huc appulisti? *Soph. Phil.* 243. (4) *τίς σ' ἐξῆκεν οἴκοθεν στόλος*; *Id. Œd. Col* 358. (5) *Αἰνιάνων δὲ δῶδεκα στόλοι ναῶν ἦσαν*, *Eurip. Iphig. in Aul.* 277. *Αἵρι δ' ἵστατο . . . ὑπὲρ σόλον ἱκπιτάσσουσι πώδα ναὸς*, *Id. Iphig. in Taur.* 1134. A *στέλλω*.

ΣΤΟ'ΜΑ, ατος, τὸ, os, orificium; ostium fluvii; acies ferri; acies, frons exercitus. *Κατὰ στόμα βιάζεσθαι*, *Plut.* sermo, passim apud *Sophocl.* *Ἀλόγως τὸ τᾶς ἰυφήμα στόμα φρουτίδος ἵεντις*, *Soph. Œd. Col.* 131. *Τὸ γὰρ σὸν, ὦ τὸ τῦδ', ἱστοικτίρω στόμα ἱλεινόν*· *Id. Œd. Tyr.* 671. *Σᾶ γ' ἐς τόδ' ἱξιλθέντος ἀνόσιον στόμα*, *Id. Œd. Col.* 981.

Στομακάκη, vel *στομοκάκη*, ης, ἡ, oris vitium, scorbutici morbi genus, *Strabo.* Ex *στόμα* et *ἀκή*.

Στομαλγία, ας, ἡ, oris dolor, oris morbus; (2) loquacitas. Ex *στόμα* et *ἄλγος*.

Στομαλίμνη, ης, ἡ, lacus prope mare, qui ipsum mare ostio suo ingreditur.

Στομάλιμνον, ου, τὸ, idem, *Theor.* 4, 23.

Στόμαργος, ου, ὁ ἢ ἡ, loquax, nugator, *Æsch. Sept. ad Th.* 453 *Gl. V.* rabula.

Στομάτεσσι, dat. pl *Ion.* pro *στόμασι*.

Στοματικὸς, ὴ, ὸν, ad os pertinens. A *στόμα*.

Στοματουργὸς, οῦ, ὁ, ore opus suum conficiens Ex *στόμα* et *ἔργον*.

Στομαυλίω, ῶ, fut. *ήσω*, ore tibiam inflo. Ex *αὐλός*.

Στομαχικὸς, ὴ, ὸν, stomachicus; (2) stomachi vitio laborans, ad vomitum proclivis. A

ΣΤΟ'ΜΑΧΟΣ, ου, ὁ, os, orificium; (2) stomachus, ventriculus; (3) gula, guttur, jugulum, orificium ventriculi superius.

Στομβάζω, ore dilatato gravem vocem edo, ore late diducto loquor; (2) convicior. A

Στόμβος, η, ον, qui ore dilatato sonum edit, convicium faciens. A *στόμβω*.

Στομίας, ου, ὁ, magnum os habens; *στομίας ἵππος*, oris duri equus. A *στόμα*.

Στόμιον, ου, τὸ, osculum, parvum os; (2) orificium vasis, venæ, et similium introitus angustior; (3) frani pars, quæ ori equi inditur. Dim. ab eod.

Στόμις, ὁ, idem quod *στομίας*.

Στομοδίκος, ου, ὁ, ἡ, loquax. A *δίκομαι*.

Στόμος, ου, ὁ, garrulitas, convicium. A *στόμα*.

Στομόω, ῶ, fut. *ώσω*, os claudo, os obstruo; (2) os seu ostium facio sive aperio; (3) ferrum acuo et induro, róboro; (4) frontes in exercitu sive acie struo. *Μίαντο' ὅτως εὖ μοι στομώσεις αὐτὸν*. *Aristoph. Nub.* 1106. *Τήνδε δ' ἐχ ὁρᾷς ἄδε δράκαιναν*,——*ὡς δεινᾶς ἰχίδναις εἰς ἐμ' ἰστομωμένη*; *Eur. Iph. T.* 288 *Τὰ δ' ὑγιεινὰ λέγεται στομοῦσθαι χ κρατύνεσθαι τὴν ἕξιν*, *Plut.* Ab eod.

Στομφάζω, utor grandibus verbis, magnifice loquor; (2) convicior, *Aristoph. Vesp.* 720. A *στόμφος*.

Στόμφαξ, ακος, ὁ, grandiloquus; (2) acerbus, durus. Ab eod.

Στομφάκιος, η, ον, grandiloquus. Ab eod.

Στόμφος, ου, ὁ, grandiloquentia; (2) convicium. *Ἐν τραγῳδίᾳ, πράγματι ὀγκηρῷ φύσει χ ἰπιδηκομένῳ στόμφον*, *Longin.* *Ἐκφέρεσθαι εἰς ἀλληγορικὸν στόμφον*, *Id.*

Στομώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, qui magno seu amplo ore est. A *στόμα*.

Στόμωμα, ατος, τὸ, id quod exacutum est; (2) id quo duratur acies; (3) robur acici; ferrum durum, *Gl. V. Plut.* A *στομόω*.

Στόμωσις, εως, ἡ, induratio ferri; (2) acies, acumen, robur. *Στόμα πολλὴν ἔχον στόμωσιν*, *Soph Œd Col.* 795. Ab eod.

Στομωτὴς, οῦ, ὁ, indurator, *Gl. V.*

Στοναχιοῦντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro *στοναχῶσι*, a

Στοναχίω, ῶ, fut. *ήσω*, gemo, cum gemitu requiro, *Soph. El.* 131. A *στένω*.

Στοναχὴ, ῆς, ἡ, gemitus, suspirium, dolor. A *στόνος*.

Στοναχίζιτο, *Ion.* pro *ἰστοναχίζιτο*, a

Στοναχίζω et *στοναχίζομαι*, gemo, ingemisco. *Μεγάλα στοναχίζων*, *Il.* 23, 172. *ἀδινὰ*, *Ib.* 225. *Θυμῷ*. *Ib* 7, 95. A *στοναχή*.

Στόναχος, ου, ὁ, idem quod *στοναχή*.

Στονόεις, όεσσα, όεν, gemebundus, gemendus; vid. *στυόεις*. A

Στόνος, ου, ὁ, gemitus, suspirium, gemitus cum fletu. A *στένω*

Στόνυξ, υχος, ὁ, unguium extremitas; (2) unguis; (3) præacutæ cautes etiam *στόνυχες*. ap. *Apoll. Rh* *Πετραίῳ στόνυχι χρίμψε σφυρόν*, *Apoll. Rhod.* 4, 1679. *Παίων πρὸς ὀξὺν στόνυχα πετραίᾳ λίθῳ*, *Eurip. Cycl.* 400. Ab *ὄνυξ*.

Στοργίω, ῶ, pio et vehementi amore complector. A

Στοργὴ, ῆς, ἡ, amor; (2) *inpr.* amor conjugum; (2) *vulgatissime* parentum erga liberos et liberorum erga parentes. *Gl. V.* adfectio. A *στέργω*.

Στορέννυμι, et *στρωννύω*, sterno. A *στορίω*.

Στορέσαι, aor. 1. inf. act. verbi *στορίω*.

Στορέσαντι, 3 pl. fut. 1. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro *στορέσουσι*.

Στορεὺς, έως, ὁ, strator, qui sternit; (2) fomes qui substerni solet ad ignem concipiendum. A

ΣΤΟΡΈΩ, ῶ, fut *ίσω*, sterno, prosterno. *Ἀνδρακὴν στορέσας*, *Il.* 9, 213. *τάπητας*, *Ib.* 24, 645.

ΣΤΟΡΘΥΓΞ, γος, ἡ, cuspis hastæ; (2) cuspis sagittæ; (3) priapus, veretrum, *in epigrammate*; (4) ramus cervi. (4) *ἄρασα κερασφόρος στόρθυγγας ὑψηλὰ ἴκηλος*, *Soph. in Fragm. Aladam.*

Στόρνη, ἡ, zona, *Lyc.*

Στόρνυμι, idem quod *στορίω*. *Εἶδε κοῖλα δίμνια στορνύντα*, *Soph. Trach.* 901.

Στορὺνη, ης, ἡ, instrumentum quoddam chirurgicum ad sanguinem e naribus detrahendum, *Ael.* A *στορίω*.

Στορεχάζω, pecora stabulis seu septis includo, *Hes.*

Στῦγος, ὁ, varus, *V. L.*

ΣΤΟΧΑ'ΖΟΜΑΙ, f. *άσομαι*, collineo ad scopum, recta ad scopum tendo; *metaph.* in scopum destino, propositum mihi specto; *ἐστοχασμένος βλασφημίας*, maledicendi causa; (2) conjicio, conjecturam facio; (3) satisfacio alicui, facio quæ quis velle videtur, studeo alicui rei vel personæ; hinc (4) misereri, parcere, consulere. *Στοχάζεσθαι σκοπῶ ἐκ ἡδύνατο*, *Polyb. πρός τι. Plat. τῆς τῶν θεῶν διανοίας*, *Iscer. ἀπό τινος*, *Phal.*

Στοχὰς, άδος, ἡ, retium tentio; (2) strues ad loca æquanda, quo plagæ tendi queant.

Στοχασάμενοι, nom pl. a. 1. part. med. verbi *στοχάζομαι*.

Στόχασμα, ατος, τὸ, id quod in scopum intenditur, sive quo ad scopum collineatur; (2) idem quod

Στοχασμὸς, οῦ, ὁ, collineatio ad scopum; (2) conjectatio, conjectura. A *στοχάζομαι*.

Στοχαστὴς, οῦ, ὁ, conjector, qui conjecturas colligit; (2) qui bene collineat et recta ad scopum tendit. Ab eod. Hinc

Στοχαστικὸς, ὴ, ὸν, recta collineans et ad scopum tendens; (2) qui solers in conjecturis, consultus; (3) conjecturalis, conjectura assequendus.

Στοχαστικῶς, *adv.* conjectando; (2) more conjectantium.

Στράβαι, αἱ, compedes. A *στρέφω*.

Στραβαλοκομάω, ῶ, crispa sum coma. A

Στραβαλοκόμης, ου, ὁ, qui crispa est coma. A seq. et *κόμη*.

Στράβαλος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui tereti corpore est; (2) tortuosus. A *στρέβλη*.

Στρεβλος, ὁ, genus conchylii, sic dictum a figura, quod simile est tubæ. Ab eod.

Στραβίζω, fut *ίσω*, sum strabo. Ab eod

Στρεβισμὸς, οῦ, ὁ, distortio oculorum. A præc.

Στραβὸς, ὴ, ὸν, qui est oculis distortis, luscus; *prop ie*, pravus, perversus. A *στρέφω*.

Στραβῶν, ῶνος, ὁ, idem et ab eod.

Στραγγαλάω, ῶ, strangulo, suffoco, *R.* A

Στραγγάλη, ης, ἡ, laqueus, strangulatio. A *στραγγὸς*.

Στραγγαλιὰ, ᾶς, ἡ, tortuosus laqueus; (2) dolosum concilium. Ab eod.

Στραγγάλια, ων, τὰ, tophi et durities ex humore concreto, maxime in articulis:

Στραγγαλίαι, αἱ, tormenta, *Gl. V.* Ab eod.

Στραγγαλίζω, f. *ίσω*, obtorqueo. *Gl. V.* strangulo. A

Στραγγαλὶς, ίδος, ἡ, idem quod *στραγγαλιά*.

Στραγγαλισμὸς, οῦ, ὁ, strangulatio. A *στραγγαλίζω*.

Στραγγαλώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, tortuosus, distortus; (2) perversus, dolosus. A *στραγγαλιά*.

Στραγγαλόω, ῶ, strangulo, torqueo, stringo. *Ἡ ὠὰ στραγγαλῶται ἀπὸ τῆς ξηρότητος*, *Ai. Aphr.* quod a *στράγγαλος*. A *στράγγος*.

Στραγγαλωτὸς, ὴ, ὸν, valde tortus, nodosus, de fune. A præc.

Στραγγίων, ου, τὸ, instrumentum quo humor exprimitur, ut stillatim defluat. A

Στραγγίω, fut. *ίσω*, guttatim exprimo; (2) premo, adfligo; *στραγγίομαι*, *med.* cunctor, moror, tempus tero; (3) laboro, vexor. *Ἰητῆρον· τί ταῦτ' ἔχω στραγγίομαι*, *Aristoph. Nub.* 131. A *στράγξ*.

Στραγγίζω, idem quod *στραγγίω*, *Hes.*

ΣΤΡΑΓΓΟ'Σ, ῆ, ὁ, tortuosus, obliquus, perversus; (2) impudens, *Hes.* *στραγὶς*, *Suid.*

Στραγγυρία, ας, ἡ, urinæ stillicidium, quum urina stillatim excernitur. Ex *στράγξ* et *ὄρον*. Hinc

Στραγγυριάω, ῶ, urinæ stillicidio laboro.

Στραγγυρικὸς, ὴ, ὸν, ad stranguriam proclivis, stranguria laborans, *τὰ στραγγυρικὰ*, stranguria.

ΣΤΡΑ'ΓΞ, γγος, ἡ, gutta, stilla.

Στράπτω, fulguro, fulgeo, corusco, ejaculor, emitto, spiro. *Στράπτιν Ἔρως ἡδεῖαν ἀπὸ φλόγα*, *Apoll. Rhod.* 3, 1018. *Τὰ πολλά τι Στράψαντα χειρὸς τῆς ἀηπήτου βίλη*, *Soph. Œd. Col.* 1514.

Στρατάομαι, ῶμαι, exercitum colloco, castra pono. Hinc ἐστρατόωντο, imperf. *Ion.* pro ἐστρατῶντο, ἐστρατόοντο, *Il.* 3, 187. A στρατός.

Στραταρχέω, ῶ, fut. ήσω, dux sum exercitus, exercitui præsum. A

Στρατάρχης, ου, ὁ, imperator, copiarum dux. Ex στρατὸς et ἀρχή. Hinc

Στραταρχία, ας, ἡ, præfectura exercitus.

Στράταρχος, ου, ὁ, idem quod στρατάρχης.

Στρατεία, ας, ἡ, militia, expeditio militaris; (2) stipendia, in pl. (3) agmen et copiæ. A στρατεύω.

Στράτευμα, ατος, τὸ, exercitus qui in expeditionem educitur, agmen. Ab eod.

Στρατευματικὸς, ἡ, ὸν, militaris, bello habilis. A στράτευμα.

Στρατεύομαι, milito. A στρατεύω.

Στρατευτέον, expeditionem cogito. Ab eod.

Στρατεύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in expeditionem educi potest, militiæ aptus seu maturus. A

Στράτευσις, εως, ἡ, expeditio.

Στρατευτέον, *adv. posit.* bellandum.

Στρατευτικὸς, ἡ, ὸν, idem quod στρατεύσιμος· (2) bellicosus, pugnax; (3) muniis militaribus adsuetus. A

Στρατεύω, f. εύσω, exercitum in expeditionem educo, cum exercitu venio; (2) bello invado; στρατεύω, et στρατεύομαι, milito, stipendia facio. Στρατεύειν ἐπὶ τὰς ἀναγκαίας, *Æsch.* ἐπὶ Τρωίαν, *Thuc.* τινὶ, *Dem.* Ἐπὶ τούτους ἡμεῖς ϗ δὴ στρατευσόμεθα, *Xen. Cyr.* 4, 18. Ἐπὶ γὰρ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι πόλιν, *Eur. Ph.* 435. A στρατός.

Στρατηγεῖον, τὸ· vide στρατήγιον, quod melius.

Στρατηγέτης, ου, ὁ, idem quod στρατηγός.

Στρατηγέω, ῶ, f. ήσω, præsum exercitui, exercitum duco, imperatoris munere fungor; (2) furto militari circumvenio, strategemate vinco. Ἐστρατήγει τῶν νεῶν, *Thuc.* τῆ στρατοπέδῳ, *Plut.* Δυοῖν γιγόντων δὲ στρατηγεῖται φυγὴ, *Eur. Herac.* 39. A στρατηγός.

Στρατήγημα, ατος, τὸ, res a duce exercitus acta; (2) facinus callidum et solers consilium, quo imperator hostem circumvenit; strategema, furtum militare. A præc.

Στρατηγηματικὰ, τὰ, pro στρατηγικὰ, sc libri, quos Frontinus conscripsit et edidit, sic dicti, *Ap.*

Στρατηγία, ας, ἡ, imperatorium munus, præfectura exercitus; (2) peritia ducendi exercitum. A στρατηγός. Hinc

Στρατηγιάω, ῶ, munus imperatoris adfecto seu ambio.

Στρατηγικὸς, ἡ, ὸν, imperatorius; (2) peritus muneris imperatorii; (3) qui fuit imperator.

Στρατηγικῶς, *adv.* imperatorie.

Στρατήγιον, ου, τὸ, tentorium aut domus imperatoris, prætorium. Μέσον δὲ προσμάλων στρατήγιον, media ingressus castra, *Soph. Aj.* 732. A στρατηγός.

Στρατηγίς, ίδος, ἡ, prætoria. Διῆξας τὴν στρατηγίδα ναῦν ἅσαν ἐξήρη, *Plut.* Ἡ στρατηγὶς ἀρχὴ, prætura, *Appian. Bell. Civ.* 2, 87. Ab eod.

Στρατηγὸς, ῦ, ὁ, dux exercitus, imperator. Ex στρατὸς et ἄγω.

Στρατηλασία, ας, ἡ, eductio exercitus, expeditio. Ex στρατὸς et ἐλαύνω.

Στρατηλατέω, ῶ, fut. ήσω, exercitum duco, expeditionem suscipio, bellum infero. Διῦρ' ἄναξ στρατηλατεῖ, *Eur. Herac.* 465. A

Στρατηλάτης, ου, ὁ, qui exercitum educit in expeditionem, dux agminis militaris, *Ph* magister militum, dux exercitus, *Eur. Cyc.* 85. Ab ἐλαύνω.

Στρατιὰ, ας, ἡ, exercitus, agmen militum quod in expeditionem educitur; (2) militia, expeditio, pro στρατεία. *Sed hoc vitiose.*

Στρατιάρχης, ου, ὁ, tribunus militum. E præc. et ἀρχή.

Στρατίαρχος, ου, ὁ, idem et ex iisd.

Στρατιάων, gen. pl *Æol.* pro στρατιῶν.

Στράτιον, *adv.* exp. μίγα, φοβερὸν, *Ar.*

Στράτιος, ία, ίον, militaris, castrensis, exercituum præses. Epith. Martis. A στρατός.

Στρατιώτης, ου, ὁ, miles. A στρατιά. Hinc

Στρατιωτικὸς, ἡ, όν, militaris, ad milites pertinens; (2) qui militiæ studet; (3) militiæ peritus. Hinc τὰ στρατιωτικὰ, res militares.

Στρατιωτικῶς, *adv.* militariter, ut militem decet.

Στρατιῶτις, ίδος, ἡ, fœmina militans; στρατιώτιδες νῆες, naves quæ milites vehunt.

Στρατιωτὶς, ίδος, ἡ, herba fluviatilis, *Plin.*

Στρατοκήρυξ, υκος, ὁ, exercitus præco.

Στρατολογέω, ῶ, fut. ήσω, delectum ago, cogo et conscribo milites. Ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρίσῃ, 2 *Tim.* 2, 4.

Στρατολογία, ας, ἡ, delectus militaris. A

Στρατολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui exercitum conscribit, delectum habet. A λέγω.

Στρατόμαντις, εως, ὁ, vates, augur exercitus, ut Calchas *ap. Hom.*

Στρατοπεδάρχης, ου, ὁ, qui castris præest, castrorum præfectus; (2) imperator, dux exercitus. Ex στρατόπεδον et ἀρχή. Hinc

Στρατοπεδαρχία, ας, ἡ, castrorum præfectura.

Στρατοπεδία, ας, ἡ, castrametatio; (2) castra ipsa; (3) dispositio exercitus, *Polyb.*

Στρατοπεδεύτης, ου, ὁ, idem cum στρατοπεδία, *Plut.*

Στρατοπεδευτικὸς, ἡ, όν, ad castrametationem pertinens. A

Στρατοπεδεύω, castra metor. Νῦν μέντοι πορευθέντες ἐστρατοπεδεύκασι, *Xen.* A

Στρατόπεδον, ου, τὸ, castra; (2) exercitus.

Στρατοπλώτος, ον, exercitum trajiciens mare, seu jubens trajicere. Ῥήτρας πολίταις τὰς στρατοπλώτας ἰρῖ, orationem habebit ad cives hortans eos mare trajicere, *Lycophr.* 1037. A πλώω.

ΣΤΡΑΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, exercitus, copiæ militares, sive terrestres sive navales; (2) multitudo; dicitur et adjective, *Ern.*

Στρατόφι, vel στρατόφιν, *adv.* ab exercitu.

Στρατοφύλαξ, ακος, ὁ, custos exercitus, copiarum dux sive præfectus.

Στρατόωντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἐστρατῶντο et ἐστρατόοντο, a στρατόομαι.

Στρατωνίδης, ὁ, pro στρατιώτης, *Ar.*

Στραφεὶς, aor. 2. part. pass.

Στραφεὶς, aor. 1. part. pass. verbi στρέφω.

Στραφῆναι, *conversum esse*, aor. 2. inf. pass.

Στρέβλη, ης, ἡ, instrumentum nauticum; (2) tormentum, instrumentum tortorum. (1) γιγόμφωται σκάφος στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον, veluti cuneis nauticis adductum, *Æschyl. Suppl.* 450. A στρεβλός.

Στρεβλόκερως, ὁ ϗ ἡ, cornua vara habens.

Στρεβλόπους, οδος, ὁ, scaurus, *Ph.*

Στρεβλὸς, ἡ, όν, tortuosus, flexuosus; (2) perversus, callidus, versutus; (3) strabo, qui perversis et distortis est oculis. A στρέφω. Hinc

Στρεβλότης, ητος, ἡ, tortuositas; (2) perversitas.

Στρεβλόω, ῶ, fut. ώσω, torqueo, tormentis distraho, distorqueo, perverto, depravo. Ἅ οἱ ἀμαθεῖς ϗ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν, 2 *Pet.* 3, 16. Τμεῖς στρεβλώσαντες αὐτὸν ἀποκτείνατε, *Dem.* A στρέφω. Hinc

Στρεβλώσις, εως, ἡ, tortura, vexatio.

Στρεβλωτήριον, ου, τὸ, tormentum, locus tormentorum.

Στρεβλωτὴς, οῦ, ὁ, eculeus, *Ph.* (2) tortor.

Στρέμμα, ατος, τὸ, tortum, intortum; (2) luxatum; (3) opus pistorium. A στρέφω.

Στρεπταύγλος, ου, ὁ ϗ ἡ, fulgorem seu lucem avertens; radios deflectens, vox dithyramb. inepta ab *Aristoph.* irrisa, *Nub.* 334. Ex στρεπτὸς et αὐγλη.

Στρεπτίκιος ἄρτος, idem cum στρεπτὸς, *Ath.*

Στρεπτίνδα, lusus genus, *Poll.*

Στρεπτίου, gen. sing. *Ion.* pro στρεπτοῦ.

Στρεπτὸς, ἡ, όν, versatilis, versabilis, volubilis, tortilis, flexilis; (2) tortus, χίτων, lorica conserta annulis. (1) διὰ στρεπτοῦ χιτῶνος, per tortilem annulis tunicam, *Il.* 5, 113. A στρέφω.

Στρεπτὸς, οῦ, ὁ, torques. Ab eod.

Στρεπτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, torquatus, torquem gestans. A præc. et φέρω.

Στρέπτω, pro στρέφω, *Steph.*

Στρεγγεδὼν, όνος, ἡ, adstrictio gutturis, hinc animi deliquium. Στρεγγιδοῦσι προδίδωσι δαμαζόμενος καμάτοισιν, dolore victus jacet præ animi deliquio, *Nicand. Alexiph* 313. A

Στρεύγω, *proprie* idem quod στραγγεύω, guttatim exprimo; unde dolore adficio; στρεύγομαι, paullatim deficio, tabesco, consumor, vexor; (2) cunctor, cesso, tempus tero, ut στραγγεύομαι, *Il.* 15, 512. *Od.* 12, 351. Μιγάλη δ' ἐστρεύγετο νύσσῃ, *Call.* A στράγξ.

Στρεφάσκω, verto. A στρέφω.

Στρεφιδινέω, ῶ, f. ήσω, in gyram ago; στρεφιδινηθεὶς, vertigine correpti sunt, 3. pl. aor. 1. pass. pro ἐστρεφιδινήθησαν, *Il.* 16, 792. Ex στρέφω et δινέω.

Στρεφθεῖσα, aor. 1. part. pass. f. g. verbi στρέφω.

Στρεφθέντε, nom. dual. aor. 1. part. pass.

Στρέφος, εος, τὸ, idem quod στρέμμα, et pellis, quo sensu melius est στέρφος. A στρέφω. Hinc

Στρεφόω, ῶ, pelle tego, (melius στερφόω, *Ern.*)

ΣΤΡΕ'ΦΩ, fut. ψω, verto, verso, flecto, torqueo; (2) torqueo, *i. e.* ango; (3) verso, voluto, cogito; (4) reverto, remeo; στρέφομαι, convertor, mutor, contorqueor, contorquendo luxor; (2) versor, occupatus sum; ἐστράφην, aor. 2. στραφεὶς, conversus; ἐστραμμένος, tortus, perf. pass. Θησεῦ, πάλιν με στρέψον, ὡς ἴδω πάτερα, *Eur. Herc. Fur.* 1412. Στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας, *Aristoph. Thesm.* 909 Πρὸς κέρδος ἴδιον ἄλλος ἄλλοσε στρέφει, *Eur. Supp.* 414. Ἐπὶ γῆς στρέφεσθαι, *Plato.* εἰς τὰ ἔθνη, *Act.* 13, 46. (1) στρέφεσθαι φᾶναι, fama convertit se, *Eurip. Med.* 416. Τῷ δὲ σῷ ψόφῳ οὐκ ἂν στραφείην, tuam enim vaniloquentiam nihil moror, *Soph. Aj.* 1135.

Στρέφωσις, εως, ἡ, rectius στέρφωσις, quum quid operitur corio. A στρέφω.

Στρεψάσκω, verto; imperf. στρέψασκον, *Il.* 18, 546. A στρέφω.

Στρεψαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, torquens collum, *Apoll.*

Στρεψίμαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, intortum, *i. e.* crispum habens vellus; (2) versipellis, versutus. Ex στρέψις et μαλλός.

Στρέψις, εως, ἡ, versio, conversio; (2) fraus. A στρέφω.

Στρεψοδικέω, causam perverto, jus perverto malis artibus. Στρεψοδικῆσαι, ϗ τὰς χρήσας διολισθεῖν, *Aristoph. Nub.* 433. A præc. et δίκη.

Στρεψοδικοπανουργία, ας, ἡ, versutia in pervertendis caussis seu litibus, *Aristoph. Av.* 1474.

Στρεψοδινέω, ῶ, fut. ήσω, in gyrum flecto.

Στρεψὶς, adv. aspere. Στρεψὶς δὲ περὶ συφιλὴ βέλεμι ἀκτή, *Apoll. Rhod.* 2, 323. A

ΣΤΡΗΝΗ'Σ, ῆος, ὁ ϗ ἡ, asper, acutus; (2) qui moribus asperis est; turgidus, turgescens. Vide *Ern.*

Στρηνιάω, ῶ, fut. άσω, luxuriose vivo, lascivio, *Gl. V.* gestio in malam partem. Ὅσα ἐδέξασιν ἑαυτὴν, ϗ ἐστρηνίασι, *Apoc.* 18, 7. στρηνίσαντες, *Il.* 9. A

ΣΤΡΗ'ΝΟΣ, ους, τὸ, luxus, deliciæ; (2) tumultuatio; (3) fastus, morum asperitas.

Στρηνόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, vocem asperam habens. Ex στρηνὴς et φωνή.

Στρικλίκλῃξ, ne nauci quidem, ne tantillum quidem, *Aristoph. Ach.* 1040. idem quod

ΣΤΡΙ'ΒΟΣ, ου, ὁ, exilis et tenuis vox avis.

Στριγμὸς, οῦ, ὁ, stridor. A στρίζω, pro στρίζω.

Στρίξ, γός, ἡ, columnæ canaliculus, striatura, strix, nycticorax, *Ern.*

Στριφνὸς, ἡ, όν, strigosus, *Gl. V.* στριφνὸν, acerbum, *Ph.* A στρέφω.

Στροβανικος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui exagitando vincit, *Hes.* Ex στρόβος et νίκη.

Στροβιλὸς, ἡ, όν, tortuosus, flexuosus, incurvus. A στρόβος.

Στροβιὺς, ίως, ὁ, instrumentum fullonicum, *Ern.* A

Στροβέω, ῶ, fut. ήσω, circumago, torqueo; (2) perturbo, terreo. Πάντα τρόπον τι σαυτὸν στρέβει πυκνώσας, *Aristoph. Nub.* 702. Ἀλλ' ἐκεῖσε ϗ στρέβει, μηδὲν ὀλίγον πάλαι, *Id. Eq.* 385.

Μανίας ὑπὸ δεινῆς ὄμματα τροχᾶται, *Id. Rhn.* 918. A τρέφω

Στροβητὸς, ἡ, ὸν, impetuosus; (2) qui circumagitur, circumrotatus, ut Ixion A præc.

Στροβιλία, nux pinea, *Ph.* A στρόβιλος

Στροβιλίω, ῶ, fut. ήσω, turbineo vortice circumago. *Gl. V.* intorqueo. Ab eod.

Στροβιλιὼν, pinetum, *Gl. V.* Ab eod.

Στροβίλιν, ῆ, linamentum, aut aliud quid in turbinis modum contortum. Ab eod.

Στροβίλινος, ίνη, ινον, pineus. Ab eod.

Στροβιλίτης, ου, ὁ· ut στροβιλίτης οἶνος, vinum pineis nucibus conditum. Ab eod.

Στροβιλοβλίφαρος, ον, quasi oblique videns, idem quod ἑλικοβλίφαρος, vividos, nitidos, pulchros oculos habens, rotatiles, versatiles.

Στροβιλοειδὴς, ἴος, ὁ ἡ, similis turbini seu cono, seu nuci pineæ. Ex seq. et εἶδος.

Στρόβιλος, ου, ὁ, vortex, turbo, trochus; genus saltationis flexuosum; (2) pinus, *Gl. V* nux pinea, nucleus nucis pineæ. A στρέφος. Hinc

Στροβιλόω, ῶ, f. ώσω, verso, circumago. Στροβιλεῖ τὴν γλῶτταν, *Plut.*

Στροβιλώδης, ους, ὁ ἡ, turbinatus; (2) frequens anfractibus. Ὄρος στροβιλῶδες, *Plut.* A στρόβιλος.

Στρόβος, ου, ὁ, vertex, vertigo, gyrus. A στρέφω.

Στροβύλος, ὁ, *Sch. Theoc.* idem quod στρόβιλος.

Στρογγυλαίνω, rotundo, rotundum efficio. A στρογγύλος.

Στρογγύλευμα, τὸ, opus rotundum, ut globus, cylindrus. A

Στρογγυλεύω, f. εύσω, idem quod στρογγυλαίνω.

Στρογγυλίζω, fut. ίσω, idem; (2) ore rotundo loquor. Στρογγυλίζειν τὰ νοήματα, *Dion. Hal.* A στρογγύλος.

Στρογγύλη, ἡ, rapum, *Steph.* στρογγύλαι, αἱ, teretes zonæ, *Poll.*

Στρογγυλιώδης, ες, potius στρογγυλώδης, et

Στρογγυλοδίνητος, ον, rotundus. A δινέω.

Στρογγυλοειδὴς, ἴος, ὁ ἡ, idem.

Στρογγυλόκαυλος, ου, ὁ ἡ, qui rotundum habet caulem.

Στρογγυλόλεπος, ου, ὁ ἡ, rotunda siliqua inclusus.

Στρογγύλομαι, rotundus fio. A στρογγύλος· sed præstat aut στρογγύλλομαι, aut στρογγυλοῦμαι, *Eth.*

Στρογγυλοναύτης, ου, ὁ, qui oneraria navi navigat, quæ Gr. στρογγύλα dicitur.

Στρογγυλόπλευρος, ον, rotundum latus habens.

Στρογγυλοπρόσωπος, ου, ὁ ἡ, qui rotunda est facie. A πρόσωπον.

ΣΤΡΟΓΓΥ'ΛΟΣ, ύλη, ύλον, rotundus, teres, globosus.

Στρογγυλότης, ητος, ἡ, rotunditas, figura rotunda aut teres. A στρογγύλος. Unde

Στρογγυλόω· vide στρογγυλεύω. Καταφιρόμενον ὕδωρ ἐξ ὕψους στρογγυλοῦται, *Al. Aphr.*

Στρογγύλωμα, τὸ, orbis, coagmentum rotundum, *V. T.*

Στρογγύλως, *adv.* rotunde; (2) figura tereti.

Στρογγύλωσις, ως, ἡ, rotundatio exercitus, *V. T.*

Στρουθάω, idem quod στρουθίω.

Στρουθήλιος, ου, ὁ, tuber, vibex, *Hes.* A

Στρουθὶς, ῖδος, ὁ, idem quod στρέβλος, vel στρόμβος.

Στρομβεῖον, ου, τὸ, turbo, conus, *Nic. Th.* 629. A στρόμβος.

Στρομβηδὸν, *adv.* turbinis in modum. Ab eod.

Στρομβοειδὴς, ὲς, idem quod στροβιλοειδὴς, *Steph.*

Στρόμβος, ου, ὁ, turbo. A στρέφω.

Στρομβόω, ῶ, f. ώσω, turbineo vortice verso seu circumago; (2) verso, circumago. A præc.

Στρομβώδης, ους, ὁ ἡ, turbinis seu coni figuram habens. Ab eod.

Στρουθάριον, ου, τὸ, passerculus, et universe quævis avicula. Dim. a στρουθός.

Στρύθιος, ία, ιον, strutheus. Ab eod.

Στρυθ.ζω, fut. ίσω, passeris in modum strido; (2) radicula purgo.

Στρυθίον, ου, τὸ, passerculus. Dim. a στρουθός.

Στρύθιος, ία, ιον, struthius; (2) radix quædam. Ab eod.

Στρυθοκάμηλος, ου, ὁ vel ἡ, struthiocamelus, *avis*; struthio, *Ph.*

Στρυθοκέφαλος, ου, ὁ ἡ, habens caput passeris aut struthiocameli; (2) monstrosus. Ex στρυθὸς et κεφαλή.

Στρυθόπους, οδος, ὁ ἡ, pedes struthiocameli habens.

ΣΤΡΟΤΘΟ'Σ, ῦ, ὁ, passer; (2) struthio, struthiocamelus; (3) avis quævis parvula; (4) herba quædam.

Στρυθοφάγος, ου, ὁ ἡ, struthiones vorans; (2) passeres vorans.

Στροφαῖος, ου, ὁ, versutus, qui multas novit strophas, epith. Mercurii. A στροφή.

Στροφαλιγξ, ιγγος, ἡ, conversio, vertigo, vortex, flexus; (2) rotula, orbis, orbiculus; (3) caseus, *Il.* 16, 775. Μιστύρῃ γὰρ πᾶσα πιρισρίβεται στροφάλιγγι, *Arat.* 43. A

Στροφαλίζω, f. ίσω, verto, verso. *Od.* 18, 314. A στρέφω.

Στροφὰς, άδος, ἡ, quæ circumagitur, tortuosa, anfractuosa, ut via.

Στροφάω, ῶ, verto, volvo, verso.

Στροφεῖον, ου, τὸ, instrumentum vertendo navem; (2) pars theatri. *Gl. V.* versoria.

Στροφεὺς, έως, ὁ, vertebra; (2) summus dorsi spondylus; (3) cardo in foribus.

Στροφέω, ῶ, versutiis et strophis utor.

Στροφὴ, ῆς, ἡ, versio, versura, flexus; (2) chori ad spectatores conversio, pars carminis lyrici habens antistrophen suam; (3) tergiversatio fraudulenta, stropha, versutia. *Gl. V.* στροφαὶ, strophæ. A στρέφω.

Στρόφιγξ. γγος, ἡ, vertebra, cardo; (2) versura, flexus, versio. Στρόφιγξιν ἐνδοθεν κυκλέμεναι, *Eurip. Phœn.* 1133. Καὶ περὶ τὸν διευχένιον ἅμα καὶ γωνιαῖον μυελὸν ἐξ αὐτῷ σφονδύλος πλάσας, ὑπέτεινεν οἷον στρόφιγγος, quasi cardines subdidit, *Plato in Timæo*, 3, 74. A στροφεύς.

Στρόφιον, ου, τὸ, zona, qua mulieres cingi solebant; (2) redimiculum, quo viri et fœminæ caput ligabant. A στρόφος.

Στροφὶς, ίδος, ἡ, conversio; (2) volumen, spira; (3) laqueus. (3) ὡς ἐγὼ πλεκτὰς ἱμάντων στροφίδας ἐξανήσομαι, *Eurip. Andr.* 719. A στροφὴ.

Στροφοδινέω, circumago. Vide στριφοδινέω.

Στροφολογία, ἡ, versutia in dicendo, fraus. A λέγω.

Στροφόομαι, ῶμαι, fut. ώσομαι, intestina mihi torquentur, torminibus vexor seu laboro Στροφούμενος ἵππος, *Hipp.* A

Στρόφος, ου, ὁ, funiculus e loro vel cannabi, aliave materia; fascia, cirrus, cincinnus; (2) torsio, tormina intestinorum; στρόφοι, tormina, *Gl. V.* A στρέφω. Hinc

Στροφώδης, ες, cui densi quid innatat, ut in urina.

Στροφωτὸς, ὴ, ὸν, versatilis. A στροφόομαι.

Στρυφνὸς, ὴ, ὸν, austerus, acerbus; (2) de homine austero, acerbo, moroso. A στυφός.

Στρυφνότης, ητος, ἡ, acerbitas. A præc.

Στρύχνον, ου, τὸ, idem quod

ΣΤΡΥ'ΧΝΟΣ, ου, ὁ, solanum, *herba. Angl.* NIGHTSHADE.

Στρῶμα, ατος, τὸ, stratum, stragulum; stramentum, vestis stragula variegata; unde et στρώματα, τὰ, liber varii et mixti argumenti. A στρωνύω. Hinc

Στρωματεὺς, έως, ὁ, vestis sutilis; (2) saccus ex pannis lineis laneisve consutus. quibus stragula deponi et colligari solebant; (3) piscis quidam dorso variegato; (4) liber varii argumenti. *Gl. V.* pulvinar.

Στρωματίζω, fut. ίσω, sterno, insterno.

Στρωματόδεσμον, ου, τὸ, ligamen seu vinculum quo vestis stragula constringitur; fascia qua stragula convoluta solent ligari; (2) vestis stragula vinculo colligata. Ex στρ. et δεσμός.

Στρωματόδεσμος, ου, ὁ, idem et ex iisd.

Στρωματοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ, cui stragulorum custodia demandata est.

Στρωμνὴ, ῆς, ἡ, stratum, lectus, stragulum, lectisternium, torus. Στρωμνῆς ἐς ἀλκὴν ἔνικ' ἤλθομεν πέρι, eo quod venimus in certamen de stragulis, *Eurip. Phœn.* 424. A

Στρώννυμι, seu στρώνυω, fut. στρώσω, sterno, *i. e.* dejectum humi expando aut alio in loco plano, στρῶσον, sterne, *Gl. V.* a. 1. imperat. ἐστρωμένον, stratum, *Gl. V.* perf. pass. part. Αὐτὸς κλίνην στρώννυσι, τράπιζαν κοσμεῖ, *Xen.* Κἄστρωτ' γ' εὖπος ἐν κἀλυψε σώματα, *Eur. Supp* 767. Ἔστρωται λίχος, *Id. Med.* 41. A στρῶσις. Hinc

Στρῶσις, εως, ἡ, stratura.

Στρῶσον, 2 sing. a. 1. imperat. act. v. στρώννυμι, pro στρόω sterno.

Στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, strator; (2) parva trabs, asser. *Gl. V.* asserculus; (3) crates textilis; στρωτῆρες, asseres, *Ph.* asserculi, *Gl. V.*

Στρώτης, ου, ὁ, strator, *Gl. V.*

Στρωτὸς, ὴ, ὸν, stratus, instratus, stragulis intectus.

Στρωφᾶσθαι, præs. inf. med. pro στρωφάεσθαι, a

Στρωφάω, ῶ, verso, circumago. Ἀλλ' ἐπὶ κυμαίων ἀνδρῶν δῆμον τε πόλιν τε Στρωφᾶται, *Hesiod. Op.* 526. *Od.* 7, 105. A στροφή.

Στραφώμενοι, nom. pl. part. præs. med. *contr.* pro στρωφώμενοι.

Στυβαραὶ χρυσῦ, crustæ auri, *V. L.*

Στυγάνωρ, ορος, ὁ ἡ, odio prosequens viros. Ex στύγος et ἀνήρ.

Στυγερὸς, ἐᾶ. ρὸν, terribilis, horribilis, tristis, gravis; (2) odio dignus. *Gl. V.* invisus, odiosus. A στυγέω. Hinc

Στυγερότης, ητος, ἡ, tristitia, mœstitia.

Στυγεώτης, ος, ὁ ἡ, invisus; (2) cum odio adspiciens, inviso adspectu et torvis oculis cernens. Ex στυγερὸς et ὤψ.

Στυγερωτὸς, ῆ. ὁ, invisus, cujus adspectum aversamur; ingratus adspectu. Ex iisd.

Στυγερῶς, *adv.* horribiliter, horrendum in modum.

ΣΤΥΓΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, odio prosequor, odi, reformido, exhorresco, extimesco; στυγέομαι, odio et horrori sum, invisus sum; στύζαι, odisse, aor. 1. inf. a fut. στύξω, quasi a στύγω· ἔστυγον, aor. 2 Στυγῆσαι θεοὶ τὰς κακῶς, *Soph. Aj.* 133. Στυγοῦμαι δ' ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς, *Eur. Andr.* 157.

Στύγημα, ατος, τὸ, odium; (2) quod aliquis odio habet. A στυγέω. Unde

Στυγητὸς, ὴ, ὸν, odiosus, qui odio et horrori est, odio dignus. *Gl. V.* detestabilis.

Στυγηρὸς, pro στυγερὸς, *Hes.*

Στύγιος, ία, ιον, stygius, infernalis. A Στύξ.

Στυγνάζω, fut. άσω, tristitia adficior, triste et sævum tueor. Ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθε λυπούμενος, *Matt.* 10, 22. Στυγνάζων ὁ οὐρανὸς, *Matt.* 16, 3. A στυγνός.

Στυγνιάσαντα, acc. sing aor. 1. part. act.

Στυγνοποιὸς, όν, tristitiam adferens. A ποιέω.

Στυγνὸς, ὴ, ὸν, odiosus, invisus, gravis, tristis, terrificus; στυγνὴ, anxia, *Ph.* στυγνὸν, dirum, *Ph.* στυγνότερος, tristior, *Ph.* Στυγνὸν οἰμώξας, *Soph Antig* 1226. A στύγος. Hinc

Στυγνότης, ητος, ἡ, mœstitia, mœror.

Στυγνόω, ῶ, fut. ώσω, contristo. A στύγος.

Στυγοδίμιος, pro στυγόδιμος, *Steph.*

Στυγόδιμος, ου, ὁ ἡ, qui odit cubilia, conjugium. Ex στυγέω et δίμιον, *cubile.*

Στύγος, ους, τὸ, odium. A στυγέω.

Στύγω, fut. ξω, (ut hinc sit στύξαι, et στύξαιμι) vide στυγέω, *Od.* 11, 501.

Στυλὶς ίδος, ἡ, columella pila. Dim. a στύλος.

Στυλίσκος, ου, ὁ, idem et ab eod.

Στυλίτης, ου, ὁ, supra columnam locatus, in columna stans. A στύλος.

Στυλοβάτης, ου, ὁ, columnæ pes seu basis. Ex στύλος et βαίνω.

Στυλοειδὴς, ἴος, ὁ ἡ, columnæ similis. Ex εἶδος.

Στυλόομαι, ῶμαι, f ώσομαι, columnis fulcio. A

ΣΤΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, columna; (2) fulcrum.

Στύμα, ατος, τὸ, tentigo. A στύω.

Στύμμα, ατος, τὸ, spissamentum, adstringendi vim habens. A στύφω.

Στὺξ, γὸς, ἡ, Styx, *fluvius infernalis*, causa Diis immutabilitatis secundum Orphicos; (2) fons ad Nonacrin in Arcadia horribili frigiditate; (3) horror tremorque ex perfrictione. A στυγέω.

Στύξαιμι, aor. 1. opt. act. verbi στύγω.
Σπυτάζω, stipite pello, *Hes.*
Στυπεῖον, et στυππεῖον, et στυππίον, linum, stupa. A στύπη.
Στύπαξ et στύππαξ, κος, ὁ. Dim. a στύπη.
Στυπιοπώλης, et στυππιοπώλης, et στυπιοπώλης, ου, ὁ, venditor stupearum vestium, *Aristoph. Eq.* 122.
Στύπη, et στύππη, ης, ἡ, stupa. Hinc
Στύπινος, η, ον, stupeus.
Στυτόγλυφος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui ligna vel stipites polit et scalpit, *Hes.* A γλύφω.
Στύτος, εος, τὸ, stipes, caudex, truncus. Καὶ τὰ μὲν ἐν στύτοι προβολῶν πολυχανδέος ὅλμου, *Nic. Th.* 951. A στύπω.
Στυππακὸς, ὁ, pro στύπαξ. *Ar. Sch.*
Στυπτηρία, ας, ἡ, sc. γῆ, alumen. A στύφω.
Στυπτηριώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, aluminosus, alumen resipiens. A præc.
Στυπτικὸς, ἡ, όν, adstringendi vim habens. A στύφω.
Στυρακίζω, f. ίσω, pungo, stimulo; (2) styracem refero odore. A στύραξ.
Στυράκινος, ίνη, ινον, e styrace confectus, de genere unguenti. Ab eod.
Στυράκιον, ου, τὸ, idem quod
ΣΤΥΡΑΞ, ακος, ἡ. styrax, *arbor Syriæ*; (2) lacrima ejus, suffimen. Οἳ πλείσῳ χρῶνται θυμιάματι οἱ δεισιδαίμονες, *Strabo*; (3) gen. masc. ὁ, lignum jaculi, hastile, atque inde pro jaculo ipso, *Plut. Gl. V.* tonsilla.
Στυφιλίζω, fut. ξω, *Dor.* pro σω, aspere tracto, duris verbis verberibusque incesso; (2) dispello, discutio, disjicio; (3) coerceo. Ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπινώμα στυφιλίζων, *Soph. Ant.* 143. *Il.* 7, 261. *Od.* 16, 108. A στυφελός. Hinc
Στυφιλισμὸς, ῦ, ὁ, injuria, contumelia, quum quis injuriose loco deturbatur.
Στυφλὸς, ἡ, όν, vel στυφελὸς, ἡ, όν, asper, durus, adstrictus, firmus. Ἐρίψ' ἐμαυτὴν πῆδ' ἀπὸ σύφλας πέτρας, *Æsch. Pr.* 747.
Στυφίεις, όεσσα, όεν, adstringendi, densandi vim habens. A στύφω.
Στυφόκομπος, ὁ, pugnax. A seq. et κομπέω.
Στυφὸς, ἡ, όν, asper, densus. Hinc
Στυφότης, ητος, ἡ, densitas, asperitas.
Στυφρὸς, ρὰ, ρὸν, durus, rigidus; (2) retorridus, duratus, callosus.
ΣΤΥΦΩ, adstringo, *de gustu*; (2) spisso, denso. Στύφειν τὸ δέρμα, *Gal.*
Στύψις, εως, ἡ, adstrictio; (2) spissatio; (3) tinctura. A præc.
ΣΤΥΩ, f. στύσω, adstringo, denso, durum reddo; (2) tristitia adficio; (3) *pass.* densor, adstringor; (4) tentigine laboro; (5) tristis sum, *Lys.* 152. Κἀγὼ καθιζήσειν βάλομαι, καὶ στύσομαι, *Aristoph. Ach.* 1333.
Στωϊκὸς, ἡ, όν, stoicus. A στοά.
Στωμοδόκος, pro μοδόκος, *Hes.*
Στωμυλέω, ῶ, fut. ήσω, loquax sum. garrulus sum, nugor. Ἀ (μειράκια) στωμυλεῖται τοιαδὶ καθήμενα, *Aristoph. Eq.* 1372.
Στωμυλεύομαι, fut. εύσομαι, idem.
Στωμυλήθρης, ου, ὁ, loquax, garrulus.
Στωμυλία, ας, ἡ, loquacitas, garrulitas; (2) facundia, lepos. A στωμύλος.
Στωμύλιος, pro στωμύλος, *Hes.*
Στωμυλιοσυλλικτάδης, ου, ὁ, loquacium nugarum consarcinator, garrulus, nugator; vox Aristophanica forma patronymicorum, *Ran.* 951. Ex στωμυλία et συλλίγω.
Στωμυλλάομαι, idem quod
Στωμύλλω, idem quod στωμυλέω. Hinc
Στώμυλμα, ατος, τὸ, idem quod στωμυλία.
Στωμύλος, ου. ὁ ἢ ἡ. garrulus, loquax, dicax, lepidus, facundus, facetus. A στόμα.
ΣΤΥ, tu, *gen* σοῦ, tui.
Συαγρίδες, αι, piscium genus, *Ath.*
Συάγριος, ου, ὁ ἢ ἡ. aprinus, aprugnus:
Συάγριος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem. A
Σύαγρος, ου, ὁ vel ἡ, qui sues capit; (2) qui apros venatur. *Soph. in Achillis Amatoribus. Subst* aper. Ex σῦς et ἄγριος vel ἄγρα.
Συαγρώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, apro similis. A præc.
Σύαγχος, ου, ὁ ἢ ἡ, sues strangulans, suffocans. Ex σῦς et ἄγχω.
Σύαινα, ης, ἡ, piscis quidam; (2) poculi genus. A σῦς.
Συδὲς, άδος, sus, *Hes.*
Σύδαξ, ακος, ὁ ἢ ἡ, qui porcinis est moribus; (2) salax et proclivis ad Venerem, subax. Est et genus piscis.
Συδαρίζω, f. ίσω, Sybaritarum more luxu et deliciis diffluo, *Aristoph. Pac.* 344. A
ΣΥΒΑΡΙΣ, ίδος, vel ίος, Sybaris, *urbs Italiæ*; (2) luxus, qui incolas urbis dictæ quondam occupaverat. Hinc
Συβαρίτης, ου, ὁ, Sybarita, qui est e Sybari.
Συβαριτικὸς, ἡ, όν, Sybariticus; (2) mollis, luxuriosus. A præc.
Συβαρίτις, ίδος, ἡ, fœmina Sybaritica.
Σύβας, idem quod σύβαξ.
Συβήνη, ης, ἡ, theca ex corio, *proprie* suillo; (2) venabulum. A σῦς.
Συβίνη, ἡ, pro συβήνη, *Poll.*
Συβόσιον, ου, τὸ, grex suum pascentium; (2) suile, hara. Ex σῦς et βόσις, *pastus.*
Συβοσκέω, porcos pasco, *Hes.*
Συβώτης, ου, ὁ, subulcus. Ex σῦς et βόω.
Συβωτικὸς, ἡ, όν, ad subulcos pertinens, subulcis proprius. A præc.
Συβώτρια, ας, ἡ, subulca; (2) subulcorum propria. Ab eod.
Συγγάλακτος, ου, ὁ ἢ ἡ, collactaneus, collacteus. Ex σὺν et γάλα.
Σύγγαμβρος, ου, ὁ, congener. *Gl. V.* σύγγαμβροι, mariti duarum sororum.
Συγγαμία, ας, ἡ, connubium, *Gl. V.* A
Σύγγαμος, ου, ὁ ἢ ἡ, conjux, maritus vel uxor; (2) rivalis. (2) καὶ ξυγγάμοισι δυσμενὴς μάλις' ἀεὶ, *Euripid. Androm.* 182.
Συγγιγεραφότας, acc. pl. part. act. v. συγγεράφω.
Συγγίτων, ονος, ὁ, vicinus, *Eur.*
Συγγιλάω, ῶ, fut. άσω, simul cum alio rideo. *Gl. V.* συγγιλῶ, conrideo.
Συγγινεαλογίω, ῶ, fut. ήσω, ad idem genus refero; eidem familiæ ascribo. Συγγινεαλογιῶν τινὰ, *Herodot.*
Συγγινία, ας, ἡ, cognatio, adfinitas. *Ph.* propinquitas, prosapia. A συγγενὴς.
Συγγινέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi συγγίνομαι.
Συγγινέσι, *cognatis*, dat. pl. a συγγενὴς.
Συγγινέτειρα, ἡ, communis mater, communis soror.
Συγγινέτις, ἡ, idem, *ap. Phil.* ubi est soror.
Συγγενὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, consanguineus, cognatus; gentilis, *Ph.* Ex γίνομαι. Unde
Συγγένησις, εως, ἡ, congressus, coitus.
Συγγενήτωρ, ορος, ὁ, communis pater.
Συγγενικὸς, ἡ, όν, idem quod συγγενὴς· πόλεμος συγγενικὸς, bellum inter cognatos; (2) patrius, ut ἤθεα συγγενικὰ, mores patrii.
Συγγενικῶς, *adv.* ut cognatos decet, *i. e.* amice.
Συγγενικώτατα, *adv.* familiarissime, *Ph.* A pr.
Συγγενὶς, ίδος, ἡ, cognata, consanguinea.
Συγγενόω, ῶ, congenero.
Συγγενήτωρ, ορος, ὁ, idem quod συγγενὴς.
Συγγενώμεθα, 1. pl. aor. 2. conj. med. verbi συγγίνομαι.
Συγγενῶς, *adv.* cognatione.
Συγγεύομαι, una gusto, una edo.
Συγγεωργὸς, ῦ, ὁ, socius in agro colendo.
Συγγηθέω, una gaudeo
Συγγηράσκω, fut. άσω, senesco simul, consenesco.
Συγγηράω, idem.
Σύγγηρος, ου, ὁ ἢ ἡ, sociam senectutem habens, consenescens. Ex σὺν et γῆρας.
Συγγίνομαι, simul sum, conversor; (2) consuetudo est mihi cum aliquo; (3) convenio, congregor; (4) concumbo, coeo; (5) adsum, auxilior; (6) simul gignor, congignor; aor. 2. συνεγενόμην, una fui. Εἴ μέ τις γνοίη σκοτῶν ζητῶν' ἀδελφὴν ὡς συγγένομαι, *Eur. Elect.* 100. Ὦ Ζεῦ πατρῷοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν, *Soph. El.* 413.
Συγγινώσκω, consentio; (2) conscius sum; (3) cognosco, agnosco; (4) ignosco, veniam do; συγγνῶθι, ignosce, *Gl. V.* Συγγνώσεταί σοι τήνδ' ἁμαρτίαν στέσις, *Eurip. Andr.* 839. Καὶ ἐγώ σοι συνεγίγνωσκον, *Xen.* (4) Ζεύς τ' ἂν συνέγνω ξὺν δίκῃ χειμαίνῳ, ignoscet, *Soph. Trach.* 279.
Σύγγνοια, ας, ἡ, venia. A συγγινώσκω. Unde
Συγγνώμη, ης, ἡ, venia; (2) consensus; (3) indulgentia, concessio, permissio.
Συγγνωμονέω, veniam do.
Συγγνωμονικὸς, ἡ, όν, ad veniam dandam propensus, facilis in danda venia; (2) venia dignus. A συγγνώμων.
Συγγνωμονικῶς, *adv.* indulgenter, ignoscendo.
Συγγνωμοσύνη, ης, ἡ, venia. Μεγάλην μὲν ἐμοὶ τέκνων Σίμωνος ξυγγνωμοσύνην, *Soph. Trach.* 1264. A
Συγγνώμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, facilis in danda venia, mitis, indulgens; (2) consentiens, qui est ejusdem sententiæ. A συγγινώμη.
Συγγνωσθῆναι, aor. 1. inf. pass. v. συγγινώσκω.
Σύγγνωσις, εως, ἡ, cognitio.
Συγγνωστὸς, ὴ, όν, dignus cui ignoscatur, venia dignus; συγγνωστοὶ, excusabiles, *Gl. V.* A συγγινώσκω.
Συγγογγυλίζω, retorqueo, converto, *Ar.*
Συγγομφόω, infigo, configo, clavis compingo.
Συγγονὶς, *Att.* ξυγγονὶς, ίος, ὁ ἢ ἡ, qui est ex eadem cognatione. A
Σύγγονος, ου, ὁ ἢ ἡ, cognatus; (2) germanus, frater vel soror.
Σύγγραμμα, ατος, τὸ, scriptum, liber, opus; (2) res scriptis comprehensa. A γράφω.
Συγγραμμάτιον, τὸ, opusculum, libellus. Dim.
Συγγραμματοφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus tabularii.
Συγγραφικῶς, *adv.* historicorum more.
Συγγραφὺς, έως, ὁ, scriptor, *maxime* historicus.
Συγγραφὴ, ης, ἡ, scriptio; (2) scriptio historica, historia; (3) scriptum, liber quivis, commentarius; (4) syngrapha, cautio scripturæ.
Συγγραφία, vel ξυγγραφία, ας, ἡ, idem. A
Συγγράφω, f. ψω, conscribo, scriptis mando; (2) historiam scribo; (3) scripto caveo, stipulor. Παλινῳδίαν τινὰ συγγράφω, *Luc.* Τὰ δ' ἄλλα μετὰ τῆς γραμματίως συγγράψομαι, *Aristoph. Thesm.* 439.
Συγγυμνάζω, fut. άσω, una exerceo. Hinc
Συγγυμνασία, ας, ἡ, exercitatio communis.
Συγγυμναστὴς, οῦ, ὁ, socius exercitationis.
Συγκαθαγίζω, fut. ίσω, consecro; (2) adoleo.
Συγκαθαιρέω, una everto, tolleri (vel potius deponenti) onus auxilior. Συγκαθαίρειν ἀγῶνας, *Herodot.* Ἐκείνην τοῖς ὑπηρέταις συγκαθεῖλε, *Plutarch. in Agide.*
Συγκαθαρεύω, una purgo.
Συγκαθαρμόζω, fut. όσω, copulo, accommodo, adopto, adorno. Πιττοῦ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι, *Soph. Aj.* 934.
Συγκαθέδρος, ου, ὁ, assessor, *Ph.* A καθέδρα.
Συγκαθέζομαι, fut. 2. συγκαθεδοῦμαι, una sedeo. *Gl. V.* consideo, adsideo.
Συγκαθείμαρμαι, destinatus sum; συγκαθειμαρμένα, quæ homini ab initio destinata sunt fato.
Συγκαθείργνυμι, pro συγκαθείργω, *Steph.*
Συγκαθείργω, fut. ξω, una concludo, tanquam carcere. Ἐγὼ γάρ σε συγκαθεῖρξα τύρῳ τῷ ἁμάχῳ τρώγματα, *Xen.*
Συγκαθελκύω, fut. ύσω, deorsum traho.
Συγκαθέλκω, fut. ξω, idem.
Συγκάθεσις, εως, ἡ, submissio, qua se quis alicui submittit ac cedit; (2) contentio duorum inter se, comparatio. A συγκαθίημι.
Συγκαθεύδησις, ἡ, concubitus. A
Συγκαθεύδω, fut. ήσω, simul, una dormio, *Gl. Vet.* concumbo, *Ph.* Τοῖς πλείστοις ξυγκαθεύδειν ἥδομαι, *Aristoph. Conc.* 1003. Ταύτῃ συνεκάθευδον, *Luc.*
Συγκαθεψέω, ῶ, fut. ήσω, simul decoquo.
Συγκαθέψω, fut. ψήσω, idem.
Συγκάθημαι, una sedeo. Οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς, *Act.* 26, 30. κατὰ τῶν ὑπηρετῶν, *Matt.* 14, 54.
Συγκαθιδρύω, una dedico; in eodem templo consecro, de diis assessoribus.
Συγκαθιδρύω, fut. ύσω, simul colloco.

Συγκαλιτρόω, ῶ, fut. ώσω, una consecro, simul dedico.

Συγκαθίζω, fut. ίσω, p ικα, una sedeo; (2) συγκαθίζομαι, una colloco. Συγκαθισάντων αὐτῶν, *Luc.* 22, 55. Συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, *Ephes.* 2, 6.

Συγκαθίημι, f. ήσω, una demitto; abscondo; (2) submitto me.

Συγκαθίστημι, una constituo, confirmo; συγκαθίσαμαι, una consisto. Ἀθλίη κυνὸς κόμιστ' ἐς Ἄργος συγκατάστησον μολών, *Eurip. Herc. Fur.* 1386. Γυναῖκες αἵδε συγκαθίσαιντ' ἂν ἥσσον, *Id. Hipp.* 294.

Συγκαθορμίζω, in portum eundem deduco.

Συγκαθορμίζω, una apto.

Συγκαθοσιόω, consecro, instituo, de ritibus sacris.

Συγκαλύφω, simul intexo, *R.*

Σύγκαιρος, ὁ, ἡ, tempori aptus.

Συγκαίω, fut. καύσω, simul uro, comburo. *Gl. V.* conflagro.

Συγκακοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, adflictionum sum particeps, una patior; (2) miseratione doloris alieni tangor. Συγκακοπαθήσων τῷ ἰδιογιλίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, 2 *Tim.* 1, 8.

Συγκακουργίω, ῶ, fut. ήσω, simul cum alio mala ago vel facio, *Libin.* Hinc

Συγκακούργημα, ατος, τὸ, res per collusionem actoris et rei transacta, prævaricatio.

Συγκακουργία, ας, ἡ, collusio.

Συγκακοχίομαι, οῦμαι, una affligor, una conflictor malis. Μᾶλλον ἑλόμενος συγκακοχίσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, ἢ, &c. *Heb.* 11, 25.

Συγκαλέω, ῶ, convoco, congrego, aor. 1. συνεκάλεσα; pass. συνεκλήθησαν, 3. pl. Συγκαλέσας πάντας τοὺς Περσῶν στρατιώτας, *Xen.* Συγκαλεῖται τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, *Luc.* 15, 9. τοὺς ἀρχιερεῖς, *Ib.* 23, 13.

Συγκαλινδεῖσθαι, simul volutari.

Συγκαλλύνω, simul orno; (2) verro. Τὸ γὰρ διαῤῥιπτούμενον συγκαλλύνοντες λαμβάνουσι τὰ λείψανα, *Aristot.*

Συγκάλυμμα, ατος, τὸ, idem quod simplex.

Συγκαλυπτέος, occultandus, *Æsch.*

Συγκαλυπτὸς, ὴ, ὸν, cooperiendus. A

Συγκαλύπτω, fut. ψω, contego, cooperio, *Gl. V.* obnubo, obruo, condo; συγκεκαλυμμένος, obvolutus, tectus, perf. pass. part. Α συγκεκάλυψαι παιδὸς Οἰδίπου χρόνῳ χεφόμενος, *Eur. Ph.* 879. Δεσπότην Ἀναξίωντα πτεροῖσι συγκαλύψω, *Anacr.* 9, 32. Ταῦτ' εἰπὼν, καὶ πάντας δεξιωσάμενος, συνεκαλύψατο, *Xen.*

Συγκαλύψιε, 3. sing. aor. 1. opt. *Æol.* pro συγκαλύψαι.

Συγκάλυψις, εως, ἡ, occultatio.

Συγκάμνω, simul laboro, collaboro; (2) adjuvo. Ἥκω κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων, πίκνον, *Eur. Alc.* 610. ἀδελφῷ, *Soph. El.* 995.

Συγκαμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio; (2) junctura.

Συγκαμπτὸς, ὴ, ὸν, incurvus. A

Συγκάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo, flexuose contraho et convolvo Συνέκαμψε τὸ σκέλος, *Plut.* Τὸν ὦτον αὐτῶν διακαντὸς σύγκαμψον, *Rom.* 11, 10. Hinc

Σύγκαμψις, εως, ἡ, inflectio, incurvatio.

Συγκαρπώσθαι, d citur de frumentis, cum radices agunt inter se implexas.

Συγκασιγνήτη· vide σύγκασις, *Eur.*

Σύγκασις, εως, ὁ vel ἡ, qui una frater vel soror est; (2) frater vel soror. (2) σύγκασι κόρα, germana soror, *Eurip. Alc.* 412.

Συγκαταβαίνω, fut βήσομαι, simul et una descendo; (2) descendo, simpl. v. gr. in aciem; (3) ad alterius captum me accommodo, seu conditionem probo, accipio; aor. 2 συγκατέβην. Ἐγὼ δὲ σᾷ στέργοι συγκαταβαίνω, *Eur. Andr.* 506. Συγκαταβάντες, *Act.* 25, 5.

Συγκαταβάλλω, una impendo, una operam navo; (2) simul creo; *pass.* simul creor.

Συγκαταβαντες, nom plur. aor. 2. part. act. verbi συγκαταβαίνω.

Συγκατάβασις, εως, ἡ, descensus, transitus; (2) cum alteri cedimus; (3) accommodatio ad aliorum ingenia, mores, &c. (4) comitas, facilitas; (5) dexteritas in conversatione, unde calliditas et prudentia. A συγκαταβαίνω. Unde

Συγκαταβατικὸς, ὴ, ὸν, lenis, comis, facilis.

Συγκαταβατικῶς, *adv.* comiter.

Συγκαταβιβάζω, longe produco, procedere jubeo.

Συγκαταβιόω, ῶ, fut. ώσω, una vitam transigo.

Συγκαταγηράσκω, consenesco Hinc

Συγκαταγήρασις, ἡ, senectutis adventus, senectus, productio vitæ cum alio.

Συγκαταγινώσκω, una damno cum aliis.

Συγκαταγομφόω, ῶ, clavis compingo, *R.*

Συγκαταγράφω· vide συγγράφω.

Συγκατάγω, fut. άξω, una reduco, adjungo in reducendo exsule restituentes adjuvo. Συγκατήγαγε δὲ τὸν δῆμον, *Æsch. n.*

Συγκαταδαζομαι, partem porrigo eorum quæ distribuuntur.

Συγκαταδαρθεῖν, condormire; concumbere.

Συγκατάδεσις, ἡ, colligatio, copulatio.

Συγκαταδουλόω, ῶ, f. ώσω, una subjugo, in servitutem redigo multos una necessitate.

Συγκαταδύομαι, una demergor, una occido.

Συγκατάδυσις, εως, ἡ, quum quid cum altero occidit. A præc.

Συγκαταζάω, ῶ, fut. ήσω, una vitam (omnem) transigo.

Συγκαταζεύγνυμι, fut. ξω, conjungo. Οὐ ἔνεκ' ἄτης συγκατέζευκται ταχῆ, *Soph. Aj.* 123.

Συγκαταθάπτω, fut. ψω, sepelio. Ἐκέλευσε δὲ ἐκ τῶν Πέρσας συγκαταθάπτειν, *Xen.*

Συγκατατίθεσθαι, aor 2. inf. med verbi συγκατατίθημι. Unde

Συγκατάθεσις, εως, ἡ, adsensio, approbatio, suffragium, consensus, consensio, concordia, pactum.

Συγκαταθετικὸς, ὴ, ὸν, approbativus, adsentiens.

Συγκαταθετικῶς, *adv.* assentiendo.

Συγκαταθέω, una decurro.

Συγκαταθλάω, una confringo; (2) confringo.

Συγκαταθνήσκω, simul morior, una pereo. Ἀλλὰ τίς κεῖνον χάρις, ξυγκατθάνοντι κατθανεῖν; *Eur. Hel.* 1118.

Συγκαταίθω, comburo. Ὃ δὴ λέλειπτο, συγκατήθομεν, *Soph. Antig.* 1216.

Συγκαταίνιστος, εως, ἡ, adsensus. A

Συγκαταινίω, ῶ, approbo, adsentior, ratum facio. Ἦν δὲ τὰ τῶν Θεῶν ἡμῖν δόκτον συγκαταινῇ, ἰξίμεν ὡς τάχιστα, *Xen.*

Συγκατάνευσις, ὑ, ὁ ἡ, qui adsentitur, qui adstipulatur. Ex αἴνος.

Συγκαταίρω, simul descendo, *Plut.*

Συγκατατιτύομαι, οῦμαι, una accuso.

Συγκατακαίνω, fut. άνω, simul interficio; (2) concido, contrucido.

Συγκατακαίω, fut. αύσω, simul comburo; (2) comburo.

Συγκατακαλύπτω, fut. ψω, contego.

Συγκατάκειμαι, f. κείσομαι, concumbo, una jaceo. Τοῖς ἀνδράσι ξυγκατακεῖσθαι, *Aristoph. Conc.* 612.

Συγκατακλάω, confringo.

Συγκατακλείω, fut. είσω, una includo, simul cum alio includo, in eundem locum includo. *Gl. V.* concludo. Συγκατακλείει με τῇ γυναικί, *Luc.*

Συγκατακλίνω, una recumbere vel accumbere facio; συγκατακλίνομαι, una recumbo, una accumbo vel discumbo; συγκατικλίθην, una accubui, concubui, aor. 1. Hinc

Συγκατάκλισις, εως, ἡ, accubitus ad eandem mensam; (2) concubitus.

Συγκατακοιμάω, in lecto alicujus colloco feminam; συγκατακοιμῶμαι, concumbo.

Συγκατακολουθία, ῶ, fut. ήσω, comitor, sequor.

Συγκατακομίζω, fut. ίσω, deporto.

Συγκατακόπτω, fut. ψω, simul concido seu interficio.

Συγκατακοσμέω, in ordinem digero, compono

Συγκατακτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, simul adquiro, simul in potestatem redigo, *R.*

Συγκατακτείνω, una interficio; aor. 2. συγκατέκτανον; part. συγκατακτάς. Συγκατακτὰς κἀλαιτοῦς ξίφισιν βοτὰ, *Soph. Aj.* 230.

Συγκατακυλίω, una devolvo.

Συγκαταλαμβάνω, occupo, capio.

Συγκαταλλάττω, concilio, compono.

Συγκαταλέγω, fut ξω, recenseo cum aliis, connumero.

Συγκαταλογίζομαι, cogito de aliqua re.

Συγκαταλύω, f. ύσω, una everto et aboleo; (2) una finio; (3) una cum aliis aliquem in locum advenio, ibique commoror.

Συγκαταμίγνυμι, vel συγκαταμιγνύω, admisceo, commisceo. Οὐ παύσομαι τὰς χάριτας μύσαις συγκαταμιγνὺς, *Eur. Her. Fur.* 677.

Συγκαταμύω, claudo, concludo.

Συγκαταναυμαχέω, una navali prælio pugno.

Συγκατανέμω, una partior, una distribuo; (2) adscribo, annumero.

Συγκατανεύω, f. εύσω, adnuo, adsentior, consentio. Συγκατανεύειν τοῖς λιγομένοις, *Polyb.*

Συγκατατατέω, conculco.

Συγκαταπαύω, una claudo seu finio.

Συγκαπαπίπτω, una concido.

Συγκατασπλέκω, implico, immisceo.

Συγκατατολμάω, una debello, in debellando adjuvo.

Συγκατατράσσω, aliquem in negotio aliquo conficiendo adjuvo.

Συγκατατρήθω, una comburo

Συγκαταριθμέω, una enumero, adnumero. Ἀγάπισμα εἰς τιμὴν τοῦ Καλάνου συγκατηριθμήσει τοῖς ἄθλοις, *Ælian.*

Συγκαταῤῥέω, simul defluo; (2) simul decido.

Συγκαταῤῥίπτω, una abjicio.

Συγκαταῤῥώγω, simul impero.

Συγκατασβέννυμι vel συγκατασβενύω, fut. σβέσω, simul extinguo.

Συγκατασήπω, putrefacio.

Συγκατασκάπτης, ὑ, ὁ, vastator, *Lycophr.* 222. A

Συγκατασκάπτω, fut. ψω, diruo et everto, perdo, etiam de hominibus. Συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς, *Eur. Or.* 717.

Συγκατασκιδάζω, una dissipo.

Συγκατασκιυάζω, fut. άσω, instruo et adorno. Οἱ τὸν βίον ἡμῖν συγκατισκιυάκασι τέχναις, *Plato.*

Συγκατασκιυάσας, aor. part. act.

Συγκατασκηνόω, ῶ, f. ώσω, una tentorium figo, in eodem tabernaculo habito; (2) in uno eodemque tabernaculo colloco. Τὰς δὲ ἄλλας συγκατισκήνα, *Xen.*

Συγκατασκήπτω, f. ψω, una ingruo; (2) una invado et incesso.

Συγκατασπάω, ῶ, fut. άσω, pariter, una convello Ἐπὶ τὴν ὁμοίαν διαβολὴν συγκατασπᾶσθαι, *Luc.*

Συγκατασπείρω, consero, insero.

Συγκατασταιάζω, una seditionem concito.

Συγκατάστασις, εως, ἡ, conflictus, dimicatio. A συγκαθίσταμαι.

Συγκαταστρέφομαι, subigo, in potestatem redigo.

Συγκατατάσσω, vel άττω, f. άξω, una cum aliis colloco. Συγκατετάκται γὰρ ἐς συγκοσμεῖ τὸν αὐτὸν κόσμον, *M. Anton.* 7, 7.

Συγκατατείνω, contendo, una tendo.

Συγκατατήκομαι, contabesco, assidue versor in aliqua re.

Συγκατατίθημι, una depono; συγκατατίθεμαι, adsentior, adstipulor. Τοῖς λιγομένοις συγκατατίθεσθαι, *D.od.* Οὗτος ἐκ ἦν συγκατατιθεμένος, (part. p. pass.) τῇ βελῇ ἐς τῇ πράξει αὐτῶν, *Luc.* 23, 51.

Συγκατατρώγω, simul comedo, simul comedendo consumo.

Συγκαταφάγω, devoro; (2) convivor.

Συγκαταφέρομαι, simul deorsum feror; (2) adsentior, *cum dat.*

Συγκαταφέρω, simul infero, infligo. Συγκατήνεγκαν γὰρ δὴ τὰς πληγὰς ἐπὶ τὸν Καίσαρα, *App. Bell. Civ.* 2, 122.

Συγκαταφεύγω, una confugio.

Συγκαταφλέγω, f. ξω, comburo; συγκατεφλέχθη, una combustus est, aor. 1. pass.

Συγκαταφρονέω, contemno quem, non timeo.

Συγκατεχράομαι, utor, abutor.

Συγκαταψευδομαι, fut. εύσομαι, mendacio opprimo.

Συγκαταψηφίζω, f. ίσω, una damno seu condemno,

demno, adjicio; (2) coopto. *Συγκατιψηφίσθη μετὰ τῶν ἴνδικα ἀποστόλων*, *Act.* 1, 26.

Συγκατίδω, comedo.

Συγκατίλθωμεν, 1. pl, aor. 2. conjunct. act. v. *συγκατέρχομαι*.

Συγκατεπείγω, una urgeo; coerceo.

Συγκατεργάζομαι, f. *άσομαι*, una conficio, adjuvo aliquem in conficienda re aliqua. *Λυσσάδι συγκατειργάσω μοῖρα*, *Eur. Her. Fur.* 1027. *Συγκατειργάζεσθαί τινι τὴν ἀρχήν*, *Herodot.*

Συγκατέρχομαι, f. *ελεύσομαι*, simul redeo, una revertor.

Συγκατεσθίω, una comedo.

Συγκάτευγμα, *ατος*, *τὸ*, votum una cum alio conceptum, res quam quis una cum alio vovit. A

Συγκατεύχομαι, una precor, simul voveo. *Ἀλλ' ὧν ἐρῶ μὲν ταῦτα συγκατευξάμην*, *Soph. Antig.* 1338.

Συγκατεύνασις, *ἡ*, concubitus.

Συγκατέχω, contineo.

Συγκατηγορέω, *ῶ*, f. *ήσω*, simul accuso; (2) simul prædico. Hinc

Συγκατηγόρημα, *ατος*, *τὸ*, vox conjunctas habens significationes. Hinc

Συγκατηγορηματικὸς, *ἡ*, *όν*, plura simul notans.

Συγκατηγορηματικῶς, *adv.* consignificative.

Συγκατηγόρησις, *εως*, *ἡ*, accusatio.

Συγκατηρεφὴς, *ές*, contectus.

Συγκατοικέω, una habito.

Συγκατοικίζω, fut. *ίσω*, una colloco habitatores, vel frequentem locum incolis reddo. *Ἄφθογγα δ' αὐταῖς συγκατοικίζειν δάκη θηρῶν*, scil. *χρὴν*, *Hipp.* 650.

Συγκατοικτίζω, f. *ίσω*, commisereor *Τά δ' εἶα πάσχω συγκατοικτισμένη*, *Soph. Trach.* 544

Συγκατολισθαίνω, concido, collabor.

Συγκατορθόω, *ῶ*, f. *ώσω*, recte facio, compono, emendo; (2) una cum alio rem bene gero.

Συγκατορύξαι, aor. 1. inf. act. verbi

Συγκατορύσσω, vel *ύττω*, fut. *ύξω*, defodio. *Καὶ τὸν ἄλλον κίσμον συγκατώρυξαν*, *Luc.*

Συγκαττύω, consuo, consarcio. *Gl. V.* concinno.

Σύγκαυσις, *εως*, *ἡ*, exustio. A *συγκαίω*.

Σύγκειμαι, simul positus sum; (2) consto, compositus sum; (3) dicitur et de rebus conflictis; (4) de quibus inter aliquos convenit, unde *συγκείμενα*, pacta conventa; (5) *συγκείμενος*, compositus, comptus *Gl. V.* constitutus; *συνέκειτο*, conventum erat, imperf. *Τῇδι σύγκειται δόλος*, *Eur. Rhes.* 215.

Συγκειμένως, *adv.* contexte, *Gl. V.* A præc.

Συγκεκραμένως, *adv.* adtemperate, temperatissime, *Gl. V.* A *συγκεράννυμι*.

Συγκεκροτημένως, *adv.* dense, compacte.

Συγκελεύω, jubeo, hortor.

Συγκεντέω, *ῶ*, f. *ήσω*, compungo, confucio, confodio, trucido.

Συγκεράννυμι, sive *συγκιρανύω*, commisceo; a 1. *συνεκέρασα*· *συγκέρασον*, tempera, *Gl. V.* perf. pass. part. *συγκεκραμένος*, commistus. *Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι*, obrutus infortunio, *Aristoph. Plut.* 853. *Μὴ συγκεκραμένος τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν*, *Heb.* 4, 2. *Ὁρᾷ Τίκμησσαν οἵκτῳ τῷδε συγκεκραμένην*, *Soph. Aj* 905. (2) arctissimis amicitiæ vinculis conjungor. (2) *καὶ ταχὺ μὲν τοῖς ἡλικιώταις συνεκέκρατο*, *Xen. Cyr.* 1, 4. Hinc

Συγκέρασμα, *ατος*, *τὸ*, temperamentum, *Ph.*

Συγκερασμὸς, *ῦ*, *ὁ*, temperies, *Ph.*

Συγκερασὸς, *ὰ*, *όν*, commistus seu mistus cum, temperatus cum; *συγκερατὸν*, scil. *ὕδωρ*, vel *πόμα*, calda aqua, potio medicata. *Gl. V.*

Συγκερατίζω, et *συγκερατίζομαι*, cornu ferio, confligo.

Συγκεραυνόω, *ῶ*, f. *ώσω*, fulmino, fulmine ferio. *Δρυΐνης συγκεραυνωθεῖσα κλάδος*, *Eur. Bac.* 1104.

Συγκεράω· vide *συγκεράννυμι*, *Plut.*

Συγκερκίζω, fut. *ίσω*, contexo, a *κερκίς*.

Συγκεφαλαιόω, *ῶ*, fut. *ώτω*, capitulatim complector, summatim et breviter recenseo. *Οὕτω ὁ Κῦρος συνεκεφαλαιώσατο τὰς οἰκονομικὰς πρᾶξεις*, *Xen.* Hinc

Συγκεφαλαίωσις, *εως*, *ἡ*, summaria complexio, collectio per capita, *Ph.* æquatio.

Συγκεφαλαιωτικὸς, *ἡ*, *όν*, in summam redigens

Συγκεχυμένην, acc. sing. perf. part. pass. f. gen. verbi *συγχύω*.

Συγκεχυμένως, *adv.* confuse, promiscue.

Συγκηδεμὼν, *ονος*, *ὁ*, qui simul curat.

Συγκηδεσταὶ, *ῶν*, *οἱ*, qui duas sorores in matrimonio habent.

Συγκηδεύω, fut. *εύσω*, una sepelio.

Συγκήρυγμα, *ατος*, *τὸ*, præconium commune, *i. e.* plurium comprobatio.

Συγκινδυνεύω, f. *εύσω*, una periclitor. *Τὸν κοινὸν ἐκεῖνον αὐτῇ θάνατον συγκινδυνεύσαντες*, *Luc.*

Συγκινέω, *ῶ*, f. *ήσω*, una vel simul moveo, una agito; commoveo, concito, *Gl. V.* *Συνεκινησαν τὸν λαὸν*, *Act.* 6, 12. *Ἀμφότεραι δ' ὅμως τῶν ἐπιζητῶσι τὸ συγκεκινημένον*, *Longin* Hinc

Συγκίνημα, *ατος*, *τὸ*, idem quod

Συγκίνησις, *εως*, *ἡ*, commotio.

Συγκιρνάω, *ῶ*. commisceo, tempero. *Συγκιρνᾶσθαι τῷ οἰκείῳ*, *M. Anton.* 9, 6.

Συγκλαίω, fut. *αύσω*, cum alio ploro vel fleo. *Αὐτὸς συνέκλαιον ἐκείνῃ τῇ καλῇ παρθένῳ*, *Luc.*

Σύγκλασις, *εως*, *ἡ*, confractio.

Συγκλασμὸς, *ὁ*, idem. A

Συγκλάω, *ῶ*, fut. *άσω*, confringo

Σύγκλεισις, *εως*, *ἡ*, conclusio, inclusio. A *συγκλείω*.

Σύγκλεισμα, *ατος*, *τὸ*, junctura. Ab eod.

Συγκλεισμὸς, *ῦ*, *ὁ*, conclusio. Ab eod

Συγκλεῖς, *ῖδος*, *ἡ*, *τὸ*, idem quod *σύγκλεισμα*.

Συγκλείω, fut *είσω*, concludo, claudo; (2) occludo. *Ζῇ δ' Ἀνύτης, ὅμμα συγκλείσει τὸ σὸν*, *Eur. Hec.* 432. *Οὐχὶ συγκλείσεις στόμα*; *Id. Hipp* 502. *Οὐχὶ συγκλείσαντες δ' τὰς ἀκτῖδας ἐχθρὸν*, *Xen.* *Συγκλεισαι εἰς τὴν μίλλεσαν πίστιν ἀποκλυφθῆναι*, *Gal.* 3, 23.

Συγκλέπτης, *ου*, *ὁ*, socius furti.

Συγκλῄζω, fut. *ίσω*, idem cum *συγκλείω*. *Οἵ σε δ' Ἑρμείαν ἔχειδι συγκλῄσαν συνεκλῄσαν*, *Eur. Andr.* 122.

Συγκληρικὸς, ejusdem cleri collega, *Steph.*

Συγκληρονομέω, *ῶ*, fut. *ήσω*, cohæres sum. A

Συγκληρονόμος, *ου*, *ὁ* *ἡ*, cohæres.

Σύγκληρος, *ου*, *ὁ*, *ἡ*, consors. Hinc

Συγκληρόω, *ῶ*, f. *ώσω*, sorte consocio; (2) consortem do, necessitudine sortis conjungo. *Οἷς συγκεκλήρωσαι πράγμασι, τούτοις συνάρμοζε σαυτὸν*, *M. Anton.* 6, 29.

Συγκλήρωσις, *εως*, *ἡ*, consociatio quorundam eadem sorte, communio, societas. *Gl. V.* consortium. A præc.

Συγκλησία, *ας*, *ἡ*, convocatio, concilium senatorum. A *συγκαλέω*.

Συγκλητικὸς, *ἡ*, *όν*, senatorius, *Gl. V.* *συγκλητικὸς*, senator, *Gl. V.* A

Σύγκλητος, *ου*, *ὁ* *ἡ*, convocatus; (2) indictus. *Subst.* *ἡ*, sc. *βουλή*, senatus, *inpr.* Romanus. A *συγκαλέω*.

Συγκλινὴς, *ὁ* *ἡ*, consors tori.

Συγκλίνιαι, *αἱ*, convexitates, *V. L.*

Συγκλίνω, fut. *ινῶ*, v. *συγκατακλίνω* *συνεκλίθη*, concubuit, *Ph.* aor. 1. pass *Οὔτε ἴζει ἤτις τῷδε συγκλιθήσεται*, *Eur. Alc.* 1078.

Συγκλίτης, *ου*, *ὁ*, qui simul accubat. A præc.

Συγκλονέω, *ῶ*, fut. *ήσω*, conturbo, concutio. Hinc

Συγκλόνησις, *εως*, *ἡ*, concussio, impulsus.

Συγκλύζω, f. *ύσω*, inundo, obruo, submergo; *συγκλύζομαι*, inundor. Hinc

Σύγκλυσμα, *ατος*, *τὸ*, clyster.

Σύγκλυς, *υδος*, *ὁ*, collectitius, *Appian.* de colluvie hominum vilissimorum, pro quo nonnulli ubique volunt rescribi *συνηλύς*, *Eun.* *Ἐν πλήθει συγκλύδων ἀνδρῶν ἀρτισελίμων*, in miscellanea multitudine novellorum militum, *Arrian, Syr.* 37.

Συγκλύω, fut. *ύσω*, consentio.

Συγκλώθω, fut. *ώσω*, stamina necto seu nendo connecto. *Ἡ ἐπικλοκὴ τῶν αἰτιῶν συνέκλωθε*, *M. Anton.* 10, 5. Hinc

Σύγκλωσις, *εως*, *ἡ*, *proprie*, nexus staminis; (2) nexus rerum a fato pendens.

Συγκνισάω, vel *όω*, una coquo, *Athen.*

Συγκοιλαίνω, fut. *ανῶ*, cavo, excavo.

Συγκοιμάομαι, *ῶμαι*, una dormio, una cubo; (2) concumbo, coeo. *Μητέρ' εἰ χρειὼν ταὐτὴν προσαυδᾷς τῷδε συγκοιμωμένην*, *Soph. El.* 276. Hinc

Συγκοίμημα, *ατος*, *τὸ*, concubitus; (2) conjux. (2) *ὦ γενναῖα συγκοιμήματα*, o generosa conjux, *Eurip. Andr.* 1274.

Συγκοίμησις, *εως*, *ἡ*, idem.

Συγκοιμητὴς, *οῦ*, *ὁ*, concubitor, *Gl. V.*

Συγκοινῶμαι, idem quod

Συγκοινωνέω, *ῶ*, f. *ήσω*, una sum particeps, una communico. *Συγκοινωνήσαντες μὲν τῇ θλίψει*, *Phil.* 4, 14. *τοῖς ἔργοις*, *Ephes.* 5, 11. *ταῖς ἁμαρτίαις*, *Apoc.* 18, 4.

Συγκοινωνὸς, *ἡ*, *όν*, particeps, consors.

Συγκοιτάζομαι, concumbo; *συνεκοιτάσθησαν*, concubuerunt, *Ph.* Ex *σὺν* et *κοίτη*.

Συγκοίτιον, *ου*, *τὸ*, concubitus; (2) merces quæ datur meretrici. A *σύγκοιτος*.

Σύγκοιτις, *ιδος*, *ἡ*, concubina, *Ph.*

Σύγκοιτος, *ου*, *ὁ* *ἡ*, consors tori in eodem lecto cubans. *Gl. V.* concubina.

Συγκολάζω, fut. *άσω*, simul punio.

Συγκολλάω, *ῶ*, fut. *ήσω*, conglutino, glutine compingo; (2) compono, consarcino, concinno; *συγκεκόλλημαι*, cohæreo, *Gl. V.* *συγκεκόλληται*, cohæret, *Ph.* p. pass. *συγκεκολλημένος*, cohærentia, *Ph.* part. Hinc

Συγκόλλησις, *εως*, *ἡ*, conglutinatio, compactio.

Συγκολλητὴς, *οῦ*, *ὁ*, glutinator; (2) concinnator, consarcinator.

Σύγκολλος, *ου*, *ὁ* *ἡ*, glutine compactus sive conjunctus. Ex *σὺν* et *κόλλα*.

Συγκόλλως, *adv.* more eorum quæ glutinata sunt, apte, concinne, congrue

Συγκολυμβάω, *ῶ*, f. *ήσω*, simul nato.

Συγκομιδὴ, *ῆς*, *ἡ*, comportatio, collectio, compositio; (2) confluxus hominum in aliquem locum, habitandi causa; (3) apparatus funeris. A

Συγκομίζω, fut. *ίσω*, conveho, comporto; (2) una porto, simul fero aut duco; (3) compono mortuum ad sepulturam. *Συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς*, *Act.* 8, 2. *Τύς τε ἰατρὸς τὰς ἀρίστας συνεκόμισατο πρὸς αὐτὸν*, *Xen.* *Τὸ δεῖπνον ἄρτι συνεκομίζετο*, *Luc.*

Συγκομιστήρια, *ων*, *τὰ*, festum, quo in frugum comportatione sacra fiebant.

Συγκομιστὸς, *ἡ*, *όν*, comportatus; (2) collatitius; (3) confusaneus, ex farina non excussa constans. Ab eod.

Συγκομμάτιον, *ου*, *τὸ*, genus edulii, e concisis carnibus, &c. A *συγκόπτω*.

Συγκονίομαι, *ῶμαι*, in eodem pulvere versor; (2) colluctor.

Συγκοπιάω, in labore adjuvo.

Συγκοπὴ, *ῆς*, *ἡ*, collisio. *Gl. V.* amissio repentina omnium virium in corpore humano; (2) Syncope, figura grammatica, qua syllaba e medio abjicitur. A

Σύγκοπος, *ὁ* *ἡ*, qui viribus defectus concidit:

Συγκοπτικὸς, *ἡ*, *όν*, syncopen (seu animæ defectiones) inducens, *Gal.*

Σύγκοπτος, *ον*, concisus. A

Συγκόπτω, f. *ψω*, concido. *Gl. V.* contundo, torqueo; (2) contraho. *συγκοπὴς*, concisus, contusus, aor. 2. part. pass. *Συγκόψασα τὸν σαυτῆς κόσμον*, *Xen.* *τινὰ ξύλῳ*, *Luc.*

Συγκορυβαντιᾶν, cum aliis Corybantum more insanire.

Συγκορυφόω, *ῶ*, in unum apicem seu summam colligo. *Τὸ εἰς ἓν ἐνῆκον συγκορυφῶν τὰ πλείονα*, *Longin.* 24.

Συγκοσμέω· vid. *κοσμέω*. *Δοκῶσι συνισχυρίζειν τι ὑμᾶς καὶ συγκοσμήσειν*, *Xen.*

Συγκουφίζω, fut. *ίσω*, allevo, adjuvo in levando aut portando. *Συμπαρανήχισθαι καὶ συγκουφίζειν*, *Luc.*

Συγκραδαίνω, concutio, vibro. *Πολλὰ μίξει συνεκραδαίνει πνεῦμα*, *Aristot.*

Συγκραδὴς, part. aor. 1. pass. v. *συγκεράννυμι*, imbutus, delibutus, mixtus, temperatus; (2) aptus, implicitus, vestitus. *Τᾶς πειθοῦς παγχρίσῳ συγκραδεῖς*, suadela delibuto implicitus peplo, *Soph. Trach.* 661.

Σύγκραμα,

Σύγκραμα, ατος, τὸ, commistum seu temperatum, quod concrevit seu coaluit; (2) portio diluta seu mista ex aqua et vino. A *συγκιρνάνυμι*. Unde

Σύγκρασις, ιως, ἡ, commistio, temperatio.

Συγκρατέω, ῶ, f. ήσω, contineo, tueor, servo *Τὸν ἡμίτριον βιον αἱ πρεσευχαὶ συγκρατοῦσι, Chrysost.*

Σύγκρατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, commistus, temperatus; (2) arctissimis amoris et amicitiæ vinculis conjunctus. (2) *καὶ μὴν ισορῶ τόδε σύγκρατον ζεῦγος, Eurip. Andr.* 494. Vide *συγκιράνυμι*.

Συγκρατύνω, corroboro.

Συγκρημνίζω, per præceps dejicio.

Σύγκριμα, ατος, τὸ, coagulum, concretum; (2) concentus; (3) interpretatio, ut somnii. *LXX.* (4) edictum. A *συγκρίνω*.

Συγκριμάτιον, τὸ, Dim. compages.

Συγκρῖναι, a. 1. inf. act. verbi

Συγκρίνω, commisceo, coagmento. Sic vet. et Attici. Recentiores pro (2) comparo, confero; (3) contendo, concerto, judicio experior; *συγκρίπεσθαι*, confligere, disceptare; (4) interpretor, *LXX* item *Paulus*, *συγκρῖναι*, conferre, *Ph.* aor. 1. inf. *Πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες*, 1 *Cor.* 2, 13. *ἑαυτὸν ἑαυτοῖς*, 2 *Cor.* 10, 12. *Ἄξιος συγκριθῆναι παρασίτῳ τῷ σώματι, Luc.* Hinc

Σύγκρισις, ιως, ἡ, concretio; congregatio; (2) comparatio; (3) constitutio corporis, sive temperamentum. *Διύτιρος, ὁ παρὰ τὰς τῶν ἀνθρώπων φύσιις κατὰ ἔθνη καὶ συγκρίσιις, Diog. Laert.* 9, 80. (sed ibi legendum *συγκράσεις*. *B*) A præc.

Συγκριτικός, ἡ, ὸν, coagmentandi vim habens; (2) comparativus. Ab eod.

Συγκριτικῶς, *adv.* comparando, per comparationem.

Συγκριτίω, ῶ, f. ήσω, complodo, collido; (2) conflo more fabrorum ferrariorum; (3) instituo, apparo, instruo, velut convivium, &c. (4) colligo, congrego; velut copias, milites, item edico conventum; (5) incito, incendo, favore, &c. *συγκικροτημένος*, agitatus, *Ph.* conflatus, compactus; *item*, qui est compacto corpore, *συγκικροτημένη*, conflatam, *Ph.* p. part. pass. *De adv. συγκικροτημένως*, vid. supra. *Συνωμοσίας συγκροτεῖν*, conjurationem facere, *Luc.* *Συνικρότησε τῷ χιῖ, Xen.* Hinc

Συγκρότημα, ατος, τὸ, id ipsum quod conflatum est; (2) agmen compositum, manus; (3) conspiratio multorum.

Συγκρότησις, ιως, ἡ, sustentatio, favor, *Ph.* (2) conjuratio, conspiratio; (3) compulsio, congregatio, ut copiarum, &c.

Σύγκροτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, conflatus, coagmentatus, compactus. Ex *σὺν* et *κρότος*.

Σύγκρυμα, ατος, τὸ, pecunia mutuo sumta, *Hes.*

Σύγκρουσις, ιως, ἡ, collisio. *Ph.* conflictio; (2) mutua offensio, odium et inimicitia; (3) fraus, impostura. A *συγκρούω*.

Συγκρύσιος, α, ὁ ᾗ ἡ, qu dic. concussorius, qui concutit, ut risus vehementior.

Συγκρυσμός, ῦ, ὁ, collisio.

Συγκρύω, f. ύσω, collido, complodo, committo. *Gl. V.* confligo; *impr.* est modium concutere, ut excidat aliquid. Hinc (2) vi aut arte efficere, ut aliquis confiteatur ea quæ celabat, *Ern. συγκρύσιν*, confligunt, *Ph. Συγκρύειν ἀλλήλοις, Thuc. τῷ χιῖ, Aristoph. Ran.* 1147. *Μὴ συγκρύειν ἡμᾶς ἰις ἀλλήλους, Appian.*

Συγκρύπτω, f. ψω, occulto, celo *Φθάνοις δ' ἂν ἓκ ἂν τοῖσδι συγκρύπτων δέμας, Eur. Herac.* 721.

Συγκρύψαι, aor. 1. inf. act.

Σύγκρυψις, ιως, ἡ, occultatio. A *συγκρύπτω*.

Συγκτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, simul cum alio adquiro, socius sum in adquirendo.

Συγκτιτίζω, f. ῖσω, parento, justa facio. *Συνκτιτίζε δὲ λαὸς, Apoll.*

Συγκτήτωρ, ορος, ὁ, qui simul possidet. A *συγκτάομαι*.

Συγκτίζω, f. ίσω, simul condo, simul creo, coloniam deduco.

Συγκτίστης, ου, ὁ, ejusdem coloniæ deducendæ socius. A præc.

Συγκυβευτὴς, οῦ, ὁ, collusor aleæ. A

Συγκυβεύω, f. εύσω, alea colludo, alea seu tesseris ludo cum alio.

Συγκυκάω, ῶ, f. ήσω, misceo, permisceo. *Ἐς αὐτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τρύβλιον, Arist. Plut.* 1109.

Συγκυκλίω, et **Συγκυκλόω**, circumdo, cingo

Συγκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, convolvo; *συγκυλινδεῖσθαι*, una volutor. *Ἀπολογέμινος ὑπὲρ τῶν ἀκρασίᾳ συγκυλινδεμένων, Xen.*

Συγκυλίω, fut. ίσω, una voluto, *συγκυλίομαι*, una volutor, consuetudinem habeo cum aliquo.

Συγκυναγός, vid. *συγκυνηγός*.

Συγκυνηγετίω, ῶ, fut. ήσω, simul venor. A

Συγκυνηγίτης, ου, ὁ, idem quod *συγκυνηγός*.

Συγκυνηγίω, ῶ, simul venor. A

Συγκυνηγός, *Dor.* *συγκυναγός*, οῦ, ὁ, venationis socius.

Συγκύπται, οἱ, capreoli.

Συγκύπτω, f. ψω, simul inclino, pariter incumbo; (2) deorsum adspicio; (3) incurvus vel inflexus sum; (4) coeo, conspiro, consentio. *Καὶ ἦν συγκύπτουσα, ᾗ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι ἰις τὸ παντελὲς, Luc.* 13, 11. *Τᾶτο δ' ἰς ἓν ἰσι συγκεκυφὸς, Aristoph. Eq.* 850.

Συγκυρέω, ῶ, fut. ήσω, accido, evenio; (2) incido in aliquem, obviam alicui fio; (3) pertineo; *συνεκύρησεν*, attigit, *Ph.* contigit, accidit, a. 1. act. *Συνεκύρησε γενέσθαι, Herodot.* Hinc

Συγκύρημα, ατος, τὸ, quod forte evenit, casus.

Συγκύρησις, ιως, ἡ, idem.

Συγκυρία, ας, ἡ, idem.

Συγκυριολογίω, ῶ, dominum dico, domini titulo honesto.

Συγκυρκανίω, misceo, liquores misceo. *Ἐσμὸν μιλίσσης τῆς ἀκραχόλου γλυκὺν Συγκυρκανήσας ἐν σκύφῳ, Ep. apud Ath.* 432.

Συγκυρόω fut. ώσω, ratum facio

Συγκύρω, fut. ύρσω, incido; (2) accido, evenio. *Il.* 23, 435.

Συγκύφων, ὁ, qui simul deflectit, qui se incurvat. A *συγκύπτω*.

Συγκωθωνίζομαι, una inebrior.

Σύγκωλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, solidus, compactus, firmus. Ex *κῶλον*.

Συγκωμάζω, fut. άσω, simul comissor. A

Σύγκωμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, socius comissationis

Συγκωμῳδέω, una comœdiam ago, una irrideo, perstringo.

Συγξαίνω, simul carmino vel carpo.

Συγχάζω, idem quod *χάζω*, vel *συγχωρέω*.

Συγχαίρω, una gaudeo, lætor cum lætante. *Gl. V.* congaudeo. *Συγχαίρει πᾶσιν ὑμῖν, Phil.* 2, 17. *Συγχάιρι πάντα τὰ μέλη, 1 Cor.* 12, 26 *Συνέχαιρον αὐτῇ, Luc.* 1, 58.

Συγχαίρῃται, 3 sing. f. 2 ind. med.

Συγχάρητι, 2 pl a. 2 imperat. act.

Συγχαλκεύω, are vas alligo.

Συγχαρητικὸς, ἡ, ὸν, seu *συγχαρτικὸς*, congratulatorius. A *συγχαίρω*.

Συγχαρίζομαι, gratificor.

Συγχειλίαι, αἱ, labiorum compressiones, seu commissuræ, *Aristot.*

Συγχειμάζω, f. άσω, una in hibernis sum, una hiberno; *συγχειμάζομαι*, una tempestate jactor; (2) una hiemali frigore infestor.

Συγχειροτονίω, ῶ, simul operi manum admoveo.

Συγχειρουργίω, ῶ, fut. ήσω, una operor.

Συγχέω, vel *συγχεύω*, f. εύσω, confundo, permisceo, confundendo misceo, perturbo; unde et tristitia afficio, &c. *τὸ συγκεχυμένον τῷ προσώπῳ*, tristitia in ore conspicua; (2) turbando moveo, vel efficio, ut bellum; *συνέχιιν*, permiscuit, *Ph.* 3. sing. a. 1. *Καὶ ταυτὰ πάλιν γράμματα συγχῦς; Eur. Iph. in Au.* 87. *Τὴν πάρος συγχῦν χάριν, Soph. Trach.* 1245.

Συγχιλίαρχος, ὁ, tribunus in eadem legione.

Συγχίνδρωσις, ιως, ἡ, interventio cartilaginis, quum ossa coalescunt. Ex *χόνδρος*.

Συγχορδία, ἡ, concentus, concinnitas. A

Σύγχορδος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ad chordas quadrans, concinens, concinnus. Ex *σὺν* et *χορδή*.

Συγχορευτὴς, οῦ, ὁ, qui una choros exercet.

Συγχορευτρία, ας, ἡ, quæ una choros exercet. A

Συγχορεύω, f. εύσω, una tripudio, salto. *Χαρίτεσσι συγχορεύσω, Anac* 5, 11.

Συγχορηγίω, ῶ, f. ήσω, simul præbeo sumptus, simul choragus sum, ipse aliquid in choragium confero; (2) adjuvo præbendo pecuniam, &c.

Συγχορηγὸς, ὸ, ὁ, qui simul præbet et subministrat sumptus, aut aliud quid.

Σύγχορτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, gramine consitus; (2) vicinus, conterminus. (1) Imo sensu sine ullo idoneo auctore affertur: exempla ex Euripide quæ profert Scapulæ Lexicon hac significatione usurpari nequeunt; (2) *χθόνα σύγχορτον Συρίᾳ φιύγομιν*, terram Syriæ conterminam fugimus, *Æsch. Suppl.* 6. *Σύγχορτα ναῖω πιδία*, arva vicina habito, *Eurip. Androm.* 17. *Πηλιάδας Θιράπναι, σύγχορτοίτ' Ὀμόλας ἴναυλοι*, vicini qui Omolæ incolæ, *Id Herc. Fur.* 370. non audiendus Scapula, qui pessime vertit torrentes piceis arboribus consiti: nam post *ἴναυλοι* ponenda distinctio. *Μινύιτος ἰξ Ὀκόιντος σύγχορτος Μινύαις*, Menoetius ex Oponte Minyis vicinus, *Orph. Argonaut.* 191. Ex *σὺν* et *χόρτος*, septum, area. hinc apud Latinos chors vel cohors.

Συγχόω, ῶ, fut. ώσω, humo congesta tego.

Συγχράομαι, ῶμαι, simul vel una utor. *Gl. V.* utor, commercium habeo. *Οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρίταις, Joann.* 4, 9.

Σύγχρησις, ιως, ἡ, communis usus, commercium, consuetudo familiaris. A *συγχράομαι*.

Συγχρηστηριάζομαι, una oraculum consulo.

Συγχρίμπτω, f. ψω, collido, committo, coire facio; *συγχριμφθεὶς*, collisus, aor. 1. part. pass.

Σύγχριτμα, ατος, τὸ, unguentum quo illinitur aliquid A

Συγχρίω, f. ίσω, simul ungo; (2) ungo, oblino.

Συγχρονῖν dicuntur qui eodem tempore vivunt.

Συγχρονίζω, fut. ίσω, æqualis ætate sum; (2) commoror. A *σύγχρονος*. Hinc

Συγχρονισμὸς, οῦ, ὁ, convenientia temporis, sive ea quæ in idem tempus concurrunt.

Σύγχρονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, contemporaneus, æqualis.

Σύγχρους, *contr.* *σύγχρως*, ε, ὁ ᾗ ἡ, concolor. Ex *σὺν* et *χρόα, color*.

Συγχρώζω, f. ώσω, colore imbuo, inficio, *impr.* attactu.

Συγχρωμάτιστος, ὁ, concolor.

Συγχρωτίζω, f. ίσω, tango, tango ad cutem; appropinquo, me applico; *συγχρωτίζεσθαι Suidas* exponit appropinquare, se applicare.

Συγχύνω, vel *συγχύω*, confundo; *συγκεχυμένος*, confusus, *Gl. V.* p. pass. part. *Ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, Act.* 19, 32.

Σύγχυσις, ιως, ἡ, confusio, commixtio, conturbatio. *Σύγχυσις τῶν ὄρκων*, fœderum violatio, *Argument. lib.* 4. *Il. Hom.* A *συγχύω*. Unde

Συγχυτικὸς, ἡ, ὸν, confundendi vim habens.

Σύγχωμα, τὸ· vide *χῶμα, Schol.*

Συγχωνεύω, conflo. *Gl. V.* *Τὸν μὲν χρυσὸν καὶ ἄργυρον . . . μολύβδῳ καὶ χαλκῷ συνεχώνευσαν, Appian. de Rebus Hispan.* 435.

Συγχωνύω, et *συγχώνυμι*. fut. *χώσω*, aggere communio, terra adgesta obruo seu tumulo.

Συγχωρέω, ῶ, f. ήσω, concedo, adsentior, consentio, non repugno; (2) indulgeo, gratiam facio, condono, remitto, ignosco, veniam do. *συγχεχώρηται*, concessum est, *Ph.* p. pass. *Ἡμεῖς αὐτοῖ ὰλ γον ξυγχωρήσωμιν, Aristoph. Vesp.* 1505. *Γυναῖκα γὰρ χρὴ πάντα συγχωρεῖν πόσει, Eur. E.* 1066. *Ἡ δ' σέρανος ταῦτα*

ταῦτα συγχωρήσεται; *Eur. Iph. in Tau.* 743 Hinc

Συγχώρημα, ατος, τὸ, concessio; (2) venia; (3) adstipulatio. A pr.

Συγχώρησις, εως, ἡ. concessio, remissio, indulgentia, *Ph.* Ab eod.

Συγχωρητία, neut. plur. concedenda, reconcilianda. Ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρητέα, *Soph. Œd. Col.* 1426. Ab eod.

Συγχωρητέον, *adv.* concedendum. Ab eod.

Συγχωρητικὸς, ἡ, ὸν, ad veniam dandam propensus. Ab eod.

Συγχωρία, ας, ἡ, *Att.* et *Ion.* ξυγχωρίη, ης, ἡ, concessio, indulgentia in cibis ægro largi endis. Ex σὺν et χώρα.

Σύγχωρος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, confinis, *Ph.*

Συγχῶσαι, a. 1. inf. act. verbi συγχώννυμι.

Σύγχωσμα, ατος, τὸ, obstructio; (2) macula contracta a terra, qua quid obrutum fuit. A συγχόω.

Σύδην, *adv.* celeriter et inferendo se cum impetu, erumpendo cum impetu, impetuose. A σίω, seu σύω.

Σύειος, εία, σύειον, suillus, porcinus. A σῦς.

Σύετο, 3. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐσύετο, a σύομαι.

Συζάω, ῶ, f. ήσω, una vivo, cum aliquo vivo; συζῆν, vivere in matrimonio. Συζῶ τῇ φιλοπραγμοσύνῃ, *Dem.* Πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, *Rom.* 6, 8.

Συζεύγνυμι, vel συζευγνύω, f. ζεύξω, conjungo, copulo, connubio jungo; συνεζευγμένος, annexus, *Gl. V.* p. pass. part. Ὃ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω, *Matt.* 19, 6. Ἕκτορα, ᾧ συνεζύγην, *Eur. Andr.* 98. Hinc

Σύζευξις, εως, ἡ, conjunctio, copulatio; (2) conjugium.

Συζέω, fervefacio; σύζεσον, a. 1. imperat.

Συζῆν, præs. inf. act. *Dor.* pro συζᾶν, *contr.* ex συζάειν, a συζάω.

Συζήσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act.

Συζητέω, ῶ, f. ήσω, mutuo quæro, una rationes ad rei alicujus indagationem confero, disputo; (2) altercor, litigo, discepto; (3) quæro, indago; *Etm.* Ἐλάλει τι καὶ συνεζήτει πρὸς τὰς Ἑλληνίδας, *Act.* 9, 29. Ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, *Matt.* 8, 11. Hinc

Συζήτησις, εως, ἡ, disceptatio, disputatio:

Συζητητὴς, οῦ, ὁ, curiosus scrutator rei, disputator, philosophus, doctus.

Συζοφόω, una tenebras effundo. Ὅτ' ἐκ ζαήτου λίβυος. ἐκ ζαΐης νότου συνεζοφώθη πόντος, cum ex vehementer flante africo et austro violento obscuratus esset pontus, *Anthol.* 42.

Συζυγίω, ῶ, συζυγιῶ, et συσοιχῶ, verba sunt significantia aciem in versum jugumque directam et compositam; (2) et conservationem ordinis in procedendo. Ἐφ' ὅσον συζιγιώντας καὶ συσοιχώντας διαμένειν, *Polyb.* A σύζυγος.

Συζυγὴς, ίος, ὁ ᾖ ἡ, copulatus, conjugatus, conjunctus; (2) qui copulari vel cum alio conjungi potest. Ab eod.

Συζυγία, ας, ἡ, conjunctio, copulatio, jugale vinculum, conjugium; *in Gramm.* conjugatio:

Συζυγίης, conjugalis. Συζυγίαι χάριτες, *Eur. Hipp.* 1147 A

Σύζυγος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, conjunctus, copulatus; compar, conjux. *Gl. V.* socius.

Σύζυξ, υγος, ὁ ᾖ ἡ, idem. A συζεύγνυμι.

Συζυμόω, commisceo in subigendo, v. gr. mel farina.

Σύζωμα, τὸ, præparatio, præcinctus. A

Συζώννυμαι, accingor, aor. 1 συνεζωσάμην σύζωσεν ὠνύσας, *Aristoph. Thesm.* 262.

Συζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, una vitam reddo, simul in vitam revoco. Συνεζωοποίησε (ἡμᾶς) τῷ Χριστῷ, *Ephes.* 2, 5.

Συηβόλος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, aprorum jaculator, interfector. Συηβόλος ἵππατο κύρη, *Oppian. Cynegel.* 2, 27.

Συήλαι, ῶν, αἱ volutabra suum. A σῦς.

Συηνέω, ῶ, immunditia sui similis sum, spurcitie porcum æquo. A

Συηνία, ας, ἡ, immundities, fœditas porcinæ similis; *item* fœda conviciandi libido. A

Συηνὸς, ἡ, ὸν, porcinis est moribus; (2) stupidus, insulsus, maledicus. A σῦς.

Συθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi σύομαι.

Σύθην, *impetum fecerunt*, 3. pl. aor. 1. ind. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐσύθησαν.

Σίθι, *festina*, 2 sing. a. 1. imperat. pass. *per Syncop.* pro σύθητι.

Συΐδιον, τὸ, porcellus. Dim.

Συϊκὸς, idem quod συϊνὸς, suillus, porcinus, *Steph.*

Σῦκα αἰμωνία, ficuum genus in Paro insula, *Ath.*

Συκάζω, f. άσω, ficus lego, ficus comedo; (2) calumnior, calumniis circumvenio; (3) contumelia adficio. Τευγῶσι ταῖς γλώτταισι, συκάζεσί τε, *Aristoph. Aves*, 1705 A συκάς.

Συκαλὶς, ίδος, ὁ, ficedula, avis ficuum esu pinguescens. Ab eod.

Συκαμινδορος, stultus, *Hes.*

Συκαμινία, ας, ἡ, morus.

Συκάμινον, ᾰ, τὸ, sycaminum, fructus sycamini arboris. *Gl. V.* συκάμινα, mora. A

Συκάμινος, ᾰ, ὁ, sycomorus, sycaminus, *arbor. Gl. V.* συκάμινος, morus. Hinc

Συκαμινώδης, ίος, ὁ ᾖ ἡ, sycamini seu mori speciem gerens.

Συκάριον, ᾰ, τὸ, ficus, *Gl. V.* Dim. a σῦκον.

Συκὰς, άδος, ἡ, ficus novella. A συκῆ.

Συκαστὴς, ῆ, ὁ, qui ficus legit seu colligit, *Gl. V.* συκασταὶ, delatores, quadruplatores. A συκάζω. Hinc

Συκάστρια, ας, ἡ, calumniatrix. *Hes.*

ΣΥΚΕ'Η, *contr.* συκῆ, ῆς, ἡ, ficus, *arbor*; (2) ficus, marisca, tumor seu excrescentia carnis in modum ficus.

Συκηγορία, ἡ, idem quod συκοφαντία, *Hes.*

Συκιδαφόρος, ὁ, pro συκοφάντης, vel συκόστρωκτος, *Ib.*

Συκίδιον, τὸ, ficus. Dim. a σῦκον.

Συκίζω, ficubus alo, vid. συκόω.

Σύκινος, ίνη, ινον, ficulneus, e ficis confectus; (2) imbecillus, debilis, fragilis, inutilis, quia lignum ficulneum est invalidum; (3) delator, calumniator. A συκῆ.

Συκινόφυλλον, ᾰ, τὸ, folium ficulneum, *Gl. V.*

Συκίον, ᾰ, τὸ, decoctum e ficubus arefactis.

Συκὶς, ίδος, ἡ, plantarium ficuum; (2) surculus qui e ficu avulsus vel excisus plantatur. A σῦκον.

Συκίτης, ᾱ, ὁ, ut συκίτης οἶνος, vinum e ficubus factum. Ab eod.

Συκοβασιλία, τὰ, regiæ ficus, *Ath.*

Συκίζιος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui ficis victitat; (2) qui victum sibi parat e sycophantia. *Gl. V.* ficarius. Ex σῦκον et βίος.

Συκολογία, ῶ, fut. ήσω, ficus logo vel colligo. Οὐ πράγματ' ἔχοντες, ἀλλὰ συκολογοῦντες, *Aristoph. Pace*, 1338. A

Συκολόγος, ᾰ, ὁ ᾖ ἡ, qui ficus colligit; (2) qui de ficubus loquitur.

Συκομορέα, ας, ἡ, sycomorus.

Συκομορίτης, ᾱ, ὁ, ut συκομορίτης οἶνος, vinum quod conficitur ex sycomoris.

Συκόμορον, ᾰ, τὸ, sycomorum, fructus sycomori arboris. A

Συκόμορος, ᾰ, ὁ, sycomorus, *arbor*, ficus Ægyptia de qua *Plin.* 14. Ex σῦκον et μόρος, morus, *arbor.*

Συκόμωρον, et -ρος, idem quod συκόμορον, *Steph.*

Σῦκον, ᾰ, τὸ, ficus, *fructus*; (2) marisca, tumor, a fici similitudine ita dictus. A συκῆ.

Συκόομαι, ῶμαι, in ficum convertor, ficosus fio. Ab eod.

Συκόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, qui ficubus in modum puerorum gaudet. Ex συκῆ et παῖς.

Συκοπίδιλος, ᾰ, ὁ, *vox comica*, notans sycophantam, alludens ad Homericum χρυσοπίδιλος et similia.

Συκοπρίστης, ᾱ, ὁ, ficuum sector, sordidus, avarus Ex συκῆ et πρίσις, *sectus.*

Συκόστρωκτος, ᾰ ὁ ᾖ ἡ, qui nates habet ficosas. Ex συκῆ et στρωκτός.

Συκοσπαδίας, ὁ, idem quod συκοφάντης, *Hes.*

Συκοτρώκτης, ᾱ, ὁ, qui ficis alitur vel delectatur. A τρώγω.

Συκουρὸς, οῦ, ὁ, ficuum custos. Ex οὖρος.

Συκοφαντέω, ῶ, f. ήσω, sycophantam ago, falso calumnior, falsas delationes comminiscor. Νεανίας ὢν, συκοφαντεῖς τὸς ξένους; *Aristoph. Av.* 1437. Συκοφαντῆσαι τὸν Σωκράτην σεσιδόντων ἐκείνων, *Ælian.* A συκοφάντης. Hinc

Συκοφάντημα, ατος, τὸ, crimen quod alicui falso adfingitur, calumnia.

Συκοφάντης, ᾱ, ὁ, sycophanta, delator. *Proprie* qui indicat si quis ficus vetitas exportet. Ex σῦκον et φαίνω. Vid. *Etm.*

Συκοφαντητὸς, ἡ, ὸν, calumniis seu obtrectationibus obnoxius, vel vexatus. A συκοφαντέω.

Συκοφαντιὰ, ᾶς, ἡ, calumniosa delatio, calumnia, sycophantia. A συκοφάντης. Unde

Συκοφαντικὸς, ἡ, ὸν, ad sycophantam pertinens, calumniosus.

Συκοφαντικῶς, *adv.* more sycophantarum, calumniose.

Συκοφάντρια, ας, ἡ, calumniatrix. Ἦπου καὶ σὺ συκοφάντρια ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; *Aristoph. Plut.* 970. A συκοφάντης.

Συκοφαντώδης, ίος, ὁ ᾖ ἡ· vid. συκοφαντικός.

Συκοφαντωδῶς, *adv.* idem quod συκοφαντικῶς.

Συκοφάσης, ου, sycophanta, calumniator, delator, *Ep. ap. Suid.*

Συκοφορεῖον, ᾰ, τὸ, ficarium, ficaria, *Gl. V.*

Συκοφορέω, ῶ, f. ήσω, ficos fero, produco. A

Συκοφόρος, ᾰ, ὁ ᾖ ἡ, ficus ferens, ficuum ferax. Ex σῦκον et φέρω.

Συκόω, ῶ, f. ώσω, ficis pasco; et (2) συκόομαι in ficum vertor; (2) ficosus fio. A σῦκον.

Συκχὶς, ίδος, calcei genus, soccus. Μονόπιλμον, συκχίδα, *Anthol. Reisk.* 56.

Συκώδης, ος, ὁ ᾖ ἡ, ficosus, ficui similis.

Σύκωμα, ατος, τὸ, ficosum germen; (2) ficosus tumor. A συκόω.

Σικὼν, ῶνος, ὁ, locus in quo ficus plantantur, locus ficubus consitus. *Gl. V.* ficetum.

Συκωρέω, ficus custodio, *Poll.*

Συκωρὸς, οῦ, ὁ· vide συκουρός. (2) sycophanta.

Σύκωσις, εως, ἡ, idem quod σύκωμα. A συκόω.

Συκωτὸς, ἡ, ὸν, ficatus, ficubus conditus. *Gl. V.* συκωτὸν, ficatum. Ab eod.

Συλαγωγίω, ῶ, fut. ήσω, prædas ago, aliquem spolio; (2) illudo alicui. Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας, *Col.* 2, 8. Ex σύλη et ἄγω.

Συλαθεῖσαι, nom pl. aor. 1. part. pass. f. g. *Dor.* pro συληθεῖσαι, a συλάω.

Σύλασκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐσύλασκε. A

Συλάω, ῶ, f. ήσω, spolio, deprædor, compilo; adimo, detraho, eripio. Τίς σε δαίμων, ἢ πότμος συλᾷ πάτρας; *Eur. Hel.* 675. Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησε, 2 *Cor.* 11, 8. Αὐτὸν ἐσύλα τόξων ἰοῦσιν, statim eduxit arcum perpolitum, *nempe e theca*, *Ib.* 4, 105. A σύλη.

Συλεύω, idem, *Ib.* 22, 436.

Συλέω, idem et ab eod.

Συλεύμενοι, *præuantes*, nom. pl. præs. part. med. *Dor.* pro συλεύμενοι, verbi συλεύω.

ΣΤ'ΛΗ, ης, ἡ, præda, spolium; (2) prædatio, direptio. Vid. *Etm.*

Συληθεὶς, a. 1. part pass. verbi συλάω.

Σύλημα, ατος, τὸ, spolia, exuviæ. A συλέω.

Συλησαντε, *deprædati*, nom. dual. a. 1. part. act. verbi συλέω.

Σύλησις, εως, ἡ, spoliatio, deprædatio, compilatio. Ab eod.

Συλήτειρα, ας, ἡ, prædatrix. A

Συλητὴς, οῦ, ὁ, spoliator, deprædator, compilator. v. συλέω.

Συλήτρια, ας, ἡ, idem quod συλήτειρα.

Συλήτωρ, ορος, ὁ· vid. συλητής.

Συλλαβεῖν, aor. 2. inf. act. verbi συλλαμβάνω.

Συλλαβὴ, ῆς, ἡ, syllaba; quasi comprehensio. A συλλαμβάνω, eo quod plures literas comprehendat. Hinc

Συλλαβίζω, fut. ίσω, syllabas connecto.

Σύλλαβος, ᾰ, ὁ, scil. πίναξ, index libri.

Συλλαβοῦσαι, nom. pl. a. 2. part. act. verbi συλλαμβάνω.

Συλλαγιεύω, f. εύσω, una scortor.
Συλλαγχάνω, simul sortior; συλλαχών, una sortitus, a. 2. part.
Συλλαλέω, ῶ, f. ήσω, colloquor, ago cum aliquo. Καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ, *Marc.* 9, 4. μετ' αὐτοῦ, *Matt.* 17, 3. πρὸς ἀλλήλους, *Luc.* 4, 36.
Συλλαμβάνω, f. λήψομαι, complector; (2) prehendo, manum alicui injicio; (3) intelligo; *item* conscius sum; (4) concipio, *de fœmina*; (5) adjuvo, opitulor; συνέλαβε, concepit, *Ph.* aor. 2. *In med.* conjicio, conjectura assequor, συνειλημμένος, conceptus, *Gl. V.* p. pass. part. Στυτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς, te abripe ex hac terra, *Soph. Phil.* 577. (6) compono, (eo sensu quo clauduntur mortuis oculi et os) comprimo, claudo. (6) Ἐὰν δὲ ὁ κριτὴς συνέλαβε τὸ στόμα τι καὶ τὰς ὀφθαλμούς, *Plato. Phædo sub finem.* ξυλλάμβαν' αὐτῷ τὸ στόμα, comprime ei os, *Aristoph. Acharn.* 926. Τῇ πόλει γὰρ ἄξιον, συλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον, *Ib.* 210. Συλλήψομαι δὲ τῶνδε σοι κἀγὼ πόνῳ, *Eur. Med.* 946.
Συλλάμπω, fut. ψω, simul luceo. Hinc
Σύλλαμψις, εως, ἡ, collustratio, *R.*
Συλλανθάνω, una lateo, delitesco, *R.*
Συλλαφύσσω, f. ξω, simul diripio. Τὰ πάντα πάντρας συλλαφύξαντες πάλῳ, *Lycophr.* 1267.
Συλλειαίνω, simul lævigo vel polio, *Aret.*
Συλλίγω, f. ξω, colligo; συνειλεγμένοι, collecti, congregati, p. pass. part. Ὅ Κῦρος συνέλιξε τοὺς στρατιώτας πάντας, *Xen. σβίνος, Eur. Ph.* 857. Πνεῦμα συλλίξασθαι, *Heli d. ὑσίαν, Diod.* Ὁ νῆς μὲν ἔξω συλλίγων ἐπύλλια, ὑκ ἔνδον, versiculos, *Aristoph. Ach.* 402.
Συλλείβω, f. ψω, confundo et misceo; συλλείβομαι, stillo, fluo, in unum confluo, colliquesco, liquor. *Plut. in Æmil.* 14.
Συλλείω, ῶ, f. ώσω, contero, una tero et frico.
Συλλειτουργία, ῶ, socius sum in obeundo munere publico. A
Συλλειτουργὸς, ὦ, ὁ, socius seu collega in obeundo aliquo munere publico.
Σύλλεκτρος, ὁ, ἡ, consors tori, conjux.
Συλλέξατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi συλλίγω. Unde
Σύλλεξις, εως, ἡ, collectio, coactio.
Συλλεσχηνεύω, fut. εύσω, sermocinor seu colloquor cum aliquo.
Συλλήδην, *adv.* qu. dic. comprehensim, in summa; summatim, *Ph.* Ὡς ἀγαθὰ συλλήδην ἅπαντα σοι φέρω; *Aristoph. Plut.* 645. A συλλαμβάνω.
Συλλήπτειρα, ας, ἡ, adjutrix, *R.* Ab eod.
Συλληπτικὸς, ὴ, όν, qui comprehendere seu complecti potest; (2) collectivus; (3) qui concipere potest. Ab eod.
Συλληπτικῶς, *adv.* per comprehensionem, subintelligendo. *Vox Gramm.*
Συλλήπτρια, ας, ἡ, adjutrix. A
Συλλήπτωρ, ορος, ὁ, adjutor. Σὺ δ' ἡμῖν τῶδε συλλήπτωρ γενοῦ, tu vero esto adjutor hac in re, *Eurip. O.* 1230. A συλλαμβάνω.
Συλληρέω, ῶ, f. ήσω, una nugor, una deliro.
Συλληστεύω, una latrocinor.
Συλληφθείς, a. 1. part. pass. verbi συλλαμβάνω.
Συλληφθῆναι, *conceptum esse*, a. 1. inf. pass.
Συλλήψῃ, *concipies*, 2. sing. f. 1. ind. med.
Σύλληψις, εως, ἡ, comprehensio, complexio, prehensio; (2) opitulatio, auxilium; (3) conceptus, conceptio, *de fœmina*; (4) Syllepsis, *fig. gramm.* A συλλαμβάνω.
Σύλλιβα, τὰ, *Poet.* fimbriæ, *Id.*
Συλλιπαίνομαι, simul pinguesco, simul liquor, *Strabo*, lib 5 pinguefieri, *Ern.*
Συλλογεὺς, έως, ὁ, collector, coactor. *Gl. V.* legulus A συλλίγω.
Συλλογὴ, ῆς, ἡ, collectio. Ab eod.
Συλλογίζω, f. ίσω, delectum habeo; συλλογίζομαι, colligo, ratiocinor, argumentor; (2) perpendo, rependo, considero; (3) connumero, computo. Λύτὸς πρὸς ἑαυτὸν συλλογιζόμενος τὸ μέγεθος τῦ τολμήματος, *Plut.* Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτὲς, *Luc.* 20, 5.
Συλλογιμαῖος, αία, αῖον, collectitius, miscellaneus, confusaneus et undique collectus. A συλλογὴ.
Συλλογισμὸς, ῦ, ὁ, computatio, pensatio, argumentatio, ratiocinatio. *Gl. V.* deliberatio, accurata cogitatio. Syllogismus. A συλλογίζομαι.
Συλλογισταὶ, ratiocinatores, *Gl. V.*
Συλλογιστικὸς, ὴ, όν, syllogisticus, ratiocinativus. A pr.
Συλλογιστικῶς, *adv.* more syllogismorum.
Σύλλογος, ῦ, ὁ, conventio, concio, cœtus, concilium, collegium, consessus. *Gl. V.* collocutio, colloquium. A συλλίγω.
Συλλοιδορέω, ῶ, fut. ήσω, reprehendo, objurgo, increpo.
Συλλούω, fut. ύσω, simul lavo; συλλούομαι, una lavor.
Συλλοχάω, ῶ, fut. ήσω, concenturio; (2) in decurias colligo, simul colligo. A σὺν et λόχος.
Συλλοχία, ας, ἡ, conjunctio plurium λόχων, cohors collecta. Ex iisd.
Συλλοχίζω, f. ίσω, concenturio, in decurias vel centurias colligo aut distribuo. Συλλελοχισμένη δύναμις εἰς ἑκατοντάδας, *Plut.* Hinc
Συλλοχισμὸς, ῦ, ὁ, collectio in re militari.
Συλλοχίτης, ου, ὁ, ejusdem manipuli seu cohortis socius. Τῶν οἱ συλλοχιτῶν διεφθαρμένων, commilitonibus interfectis, *Herod.* I, 82. Ex σὺν et λόχος.
Συλλυπέομαι, οῦμαι, condolesco, alterius dolore moveor. Συλλυπούμενος ὑμῖν, *Ælian.* Συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, *Marc.* 3, 5.
Σύλλυσις, ἡ, compositio litis seu controversiæ, *Diod.*
Συλλυσσάω, ῶ, fut. ήσω, una insanio.
Συλλύω, f. ύσω, simul solvo; (2) compono litem seu dissidium, dirimo lites, reconcilio. Εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει, *Soph. Aj.* 1334.
Σύλον, ου, τὸ, spolium, præda; (2) pignus. A σύλη.
Συλόνυξ, υχος, ὁ, ἡ, quasi spolians ungues, *Suid.*
Συλέμενον, acc. sing. præs. part. med. *contr.* pro συλλόμενον, a συλάω.
Συλωσία, ας, ἡ, vestium compilatio seu furatio. Ex σύλη et λῶσος, *vestimentum.*
Συμβαδίζω, una incedo. Συμβαδίζειν τῷ Πλάτωνι, *Ælian.*
Συμβαίη, 3. sing a. 2. opt. act. verbi
Συμβαίνω, fut. βήσομαι, contingo, accido; (2) congredior, pedem confero; (3) transigo, paciscor, fœdus ineo; (4) consentio; (5) una navem conscendo, συμβαίνει, evenit, contingit, *Ph.* συμβεβηκέναι, obtigisse, *Gl. V.* accidisse, p. infin. συμβεβηκὸς, accidens, p. part. neut. συνέβη, contigit, accidit, *Ph.* a. 2. συμβῇ, eveniat, contingat, *Gl. V.* a. 2. conjunct. Οὔτι γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαινεν Αἰσχύλος, *Aristoph. Ran.* 905. (2) ἐπαπτία Τίμωνθι συμβεβηκεν, *Soph. Trach.* 1151. Ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι, paciscar, *Ibid.* 176. Οὐ γὰρ ἂν ξυμβαίμεν ἄλλως, *Eur. Ph.* 593. Κοινῇ ξυνέβημεν, convenimus, *Aristoph. Nub.* 67. (5) ἀνέκραγέ τις τῶν συμβεβηκότων ἀπὸ τῆς Ζακυνθίων, *Heliodor.* 5.
Συμβακχεύω, fut. εύσω, una bacchor, una cum aliis bacchanalia celebro. Πᾶν δὲ συνεβάκχευσ' ὄρος, *Eurip. Bacch* 725.
Συμβάκχη, Baccha. Νυκτιπόλοις ἅμα συμβάκχαις, *Eurip. Ion.* 718.
Σύμβακχος, ὁ, ἡ, qui una cum aliis bacchatur, socius bacchanaliorum; *vel simpliciter* comes. Ὦ τέκνον, ὦ σύμβακχη Κασσάνδρα Θυίοις, *Eur p. T oad.* 504.
Συμβαλεῖν, aor. 2. inf. act. verbi συμβάλλω.
Συμβαλιόμενοι, *conjicientes*, nom. pl. præs. part. med. *Att.* et *Ion.* pro συμβαλλόμενοι.
Συμβάλλετον, 2. dual præs. ind. act.
Συμβαλλω, confero, congero; (2) comparo; (3) colligo conjectura; (4) compingo; (5) congredior; (6) paciscor; (7) pecuniam mutuam do; (8) compono, contexo, ut mendacia, fraudes. συμβάλλομαι, *in med.* conjectura assequor; (2) rationem ineo, supputo; (3) confero aliquid de meo. Unde (4) largior; et (5) adjuvo, prosum, in aliqua re comparanda, &c. Συμβαλεῖν ἐπὶ κακὰ, *Soph. Aj.* 1340. Συμβάλλεται δὲ πολλὰ τῇδε δείματος, congruunt cum, *Eur. Med.* 28. Βοήθειαν ἃ σμικρὰν ξυμβάλλονται, *Plat.* Αἰσχρὸν δέ μοι γυναικὶ συμβάλλειν λόγῳ, *Eur. Iph. in Aul.* 843. Βελεύματα πρός τινα, *Id. Ph.* 700.
Σύμβαμα, ατος, τὸ, eventus, casus fortuitus; (2) propositio ex nomine et verbo perfectam sententiam reddens. A συμβαίνω.
Συμβάμεναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro συμβῆναι, a συμβαίνω, pro σὺμβάω.
Συμβάντας, acc pl. a. 2. part. act.
Συμβαπτίζω, simul baptizo.
Συμβαρβαρίζω, pariter barbaros imitor.
Συμβαρύνω, una gravo.
Συμβασείαν, compositionis desiderio teneor. A σύμβασις.
Συμβασιλεύω, f. εύσω, una regno. Ἵνα ᾖ ἡμῖν ὑμῖν συμβασιλεύσαμεν, 1 *Cor.* 4, 8.
Σύμβασις, εως, ἡ, compositio, pacificatio, fœdus, pactum, conventum. Δὸς δὲ σύμβασιν φίλοις, *Eurip. Phœn.* 85. A συμβαίνω.
Συμβασάζω, fut. άσω, simul fero, una porto; (2) comparo, confero *Gl. V.* conveho.
Συμβατήριος, ὑ, ὁ, ἡ, ad compositionem seu pacificationem pertinens, *item* pronus et facilis ad compositionem. A συμβαίνω.
Συμβατικὸς, ὴ, όν, idem et ab eod. Οὐδὲν ξυμβατικὸν ἐνεδείδοσαν, *Arr. Hist. Alex.* 4, 27.
Συμβατικῶς, *adv.* ad pacificandum apte.
Συμβεβαιόω, confirmo.
Συμβεβάναι, perf. inf. act. *per Sync.* pro συμβεβηκέναι, a συμβαίνω. Unde
Συμβέβηκα, *congressus sum*, perf ind act.
Συμβεβηκότως, *adv.* casu, per accidens.
Συμβῇ, 3. sing. aor. 2. conj. act. verbi συμβαίνω.
Συμβιάζω, simul vim infero, *Dem.*
Συμβιβάζω, f άσω, concilio, ad amicitiam fœdusque adduco; coagmento; accommodo; (2) doceo, instruo, collatis scripturæ locis probo; συμβιβῶ, fut. 1. pro συμβιβάσω, instruam. Συμβιβάζων, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Χριστὸς, *Act.* 9, 22. Τίς γὰρ ἔγνω νῦν Κυρίῳ, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; 1 *Cor.* 2, *ult.* Συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ, *Col.* 2, 2.
Συμβιβασθέντων, gen. pl. a 1. part. pass.
Συμβίβασις, εως, ἡ, instructio, persuasio, doctrina, comparatio. A συμβιβάζω. Unde
Συμβιβασμὸς, ῦ, ὁ, transactio, *Ph.*
Συμβιβαστὴς, ῦ, ὁ, conciliator, *Ph.*
Συμβιβαστικὸς, ὴ, όν, pacificatorius.
Συμβιβάω, una eo, comitor, *Hes.*
Σύμβιος, ὑ, ὁ, ἡ, contubernalis, qui cum aliquo vivit. *Ph.* conjunx.
Συμβιόω, ῶ, f. ώσω, convivo, una vivo. Hinc
Συμβίωσις, εως, ἡ, convictus, conjugium. *Ph.* contubernium.
Συμβιωτὴς, ῦ, ὁ, convictor, contubernalis.
Συμβλαστάνω, una germino, cresco.
Συμβλαστὴς, ῦ, ὁ, congerminans; (2) germinationem adjuvans. Ex βλαστάνω.
Συμβλήδην, et ξυμβλήδην, idem quod συλλήδην.
Σύμβλημα, ατος, τὸ, commissura, commissio. A συμβάλλω. Unde
Συμβλὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, collisus.
Σύμβλησις, εως, ἡ, commissio, compago; (2) comparatio; (3) conjectura.
Συμβλητέον, *adv. posit.* conferendum, *Ph.*
Συμβλητὸς, ὴ, όν conferendus; (2) qui comparari potest, comparabilis.
Συμβοάω, ῶ, fut. ήσω, simul clamo. Οἱ δ' ἀμφὶ τὸν Γωβρύαν συνεβόων αὐτοῖς, *Xen.*
Συμβοήθεια, ας, ἡ, ad auxilium ferendum concursus, seu auxilium.
Συμβοηθέω, ῶ, fut. ήσω, ad auxilium ferendum convenio Συμβοηθεῖν πρός τινα, *Thuc.*
Συμβοηθὸς, ὸς, ὁ, ἡ, qui ad suppetias ferendas una cum aliis convenit, auxiliaris.
Συμβολαιογράφος, ὑ, ὁ, ἡ, tabularius, qui contractus scribit. Ex seq. et γράφω.
Συμβόλαιον, ὑ, τὸ, pactum, conventum, contractus;

tractus; (2) syngrapha, unde, *Gl. V.* instrumentum, hinc (3) æs alienum; et (4) pecunia credita; (5) negotium quodcunque pecuniarium; (6) necessitudo, conjunctio, *ap. Lys* (2) τὰ συμβόλαί σε, signa, quæ tibi inerant, signa, quæ dabas, *Soph. Phil.* 884. A σύμβολον.

Συμβόλαιος, α, ον, epith. controversiæ ad pacta, &c. pertinentis.

Συμβολατεύω, paciscor, contraho, *Hes.* A συμβολή.

Συμβολιδεύς, έως, ὁ, piscatorum instrumentum, circa quod retia texunt A συμβάλλω.

Συμβολίω, ῶ, fut. ήσω, obvius fio, occurro. A σύμβολος. Hinc

Συμβόλησις, ή, commissura, v. gr. per suturam.

Συμβολή, ῆς, ἡ, commissio, commissura, junctura. *Gl. V.* congressio, congressus, prælium, *Ph.* conjectura; item collatio. A συμβάλλω.

Συμβολικὴς, ὴ, όν, conjecturalis, ænigmaticus, symbolicus, significativus. A σύμβολον.

Συμβολικῶς, *adv.* conjecturaliter, ænigmatice, allegorice.

Συμβολοκοπίω, ῶ, f. ήσω, symbolas do in convivia; (2) commissationes frequento. Ex σύμβολον et κόπτω, *labor*.

Σύμβολον, ου, τὸ, symbolum, indicium, tessera, auspicium, *Ph.* collatio, *Gl. V. item* conventum, pactum, *item* hypotheca; idem quod συμβόλαιον. Πίλον τὶς ἐπὶ δόρατος ἔφερε σύμβολον ἐλευθερώσεως, *Appian.* A συμβάλλω.

Σύμβολος, ου, ὁ ἢ ἡ, obvius; (2) conjector, interpres omnium, &c. Ab eod.

Συμβόσκω, simul pasco. Ex σὺν et βόσκω.

Σύμβοτον, τὸ, pascuum commune. A præc.

Σύμβοτος, ὁ ἢ ἡ, compascuus, *Steph.*

Συμβύλευμα, ατος, τὸ, consilium, quod datur. Ex συμβυλεύω. Unde

Συμβύλευσις, ή, idem quod συμβυλὴ, sed parum usitatum, *Steph.*

Συμβυλευτὴς, οῦ, ὁ, consiliarius, senator. Hinc

Συμβυλευτικὸς, ὴ, όν, idem; (2) suasorius.

Συμβυλεύω, f. εύσω, consulo, consultro, auctor sum, suadeo, censeo, *Ph.* Ἐγὼ ἰδίᾳ μὲν ταῦτα συμβυλεύω, *Plat.* Εὖ συμβυλεύειν τοῖσι φίλοισιν, *Theog.* 37. Συνεβυλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτὸν, *Joann.* 11, 53.

Συμβυλὴ, ῆς, ἡ, consilium, consultatio, suasio

Συμβυλία, ας, ἡ, idem, *Gl. V.*

Συμβύλιον, ου, τὸ, consilium, *Ph.* A βυλή.

Σύμβυλος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui consilium dat, consiliarius, consultor, suasor. Ab eod.

Συμβραβεύω, fut. εύσω, adjuvo.

Συμβράζω, simul ejicio.

Συμβρέμω, murmuro.

Συμβύω, constipo, condenso. Οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις ξυμβεβυσμένοι, *Aristoph. Vesp.* 1104.

Σύμβωμος, ου, ὁ ἢ ἡ, epith. Dei, qui in eadem ara cum alio colitur.

Συμμαθητὴς, οῦ, ὁ, condiscipulus. Hinc

Συμμαθητιάω, ῶ, simul discere cupio; condiscipulus esse cupio.

Συμμαίνομαι, simul insanio.

Συμμαλάσσω, vel άττω, fut. ξω, una mollio, una subigo.

Συμμανθάνω, simul seu una disco. *Gl. V.* condisco; (2) interdum transitive usurpatur; docere, condocefacere. Κὐδεὶς ἐπίσταται μὴ συμμαθεῖν τόπος, nec tamen ullus est locus qui me condocefacere queat, *Sophocl. Aj.* 869.

Συμμάρπτω, fut. ψω, corripio, comprehendo, *Il.* 10, 467.

Συμμάρτυρος, ὁ, qui simul testimonium dicit, *Plat.*

Συμμαρτυρίω, ῶ, fut. ήσω, una testor, testimonio meo comprobo. Συμμαρτυρῶμαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι, *Apoc.* 22, 18.

Συμμαστιγόω, ῶ, fut. ώσω, una verbero.

Συμμαχέω, ῶ, fut. ήσω, sum pugnæ socius; (2) in bello gerendo adjuvo; (3) sto a partibus alicujus, defendo, tueor. Ὀδ', ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ ξυμμαχεῖ, *Soph. Antig.* 751. Ἡμῖν μέλλοντες συμμαχεῖσθαι, *Xen.* A σύμμαχος.

Συμμαχία, ας, ἡ, societas in bello. *Gl. V.* auxilium, subsidium. Ab eod. Unde

Συμμαχικὸς, ὴ, όν, socialis, auxiliaris; τὸ συμμαχικὸν, societas, item socii, socialis exercitus.

Συμμαχικῶς, *adv.* socii more, socialiter, ut socium decet.

Συμμαχὶς, ίδος, ἡ, socia in bello, fœderata.

Συμμάχομαι, simul pugno; (2) a partibus alicujus sto, tueor, defendo. Συνεμάχετο εἰς ὥραν ὑδεῖν, contulit, *Æ lian.*

Σύμμαχος, ου, ὁ ἢ ἡ, pugnæ seu belli socius, commilito; (2) socius A μάχομαι.

Συμμεθαρμόζω, apto, conveniens alteri reddo.

Συμμεθίστημι, una traduco, in alias partes duco; συμμεθίσταμαι, in alias partes transeo, in sententiam discedo.

Συμμεθύσκομαι, simul inebrior.

Συμμεθύω, idem.

Συμμελαίνω, una nigrum facio. *Pass.* niger fio.

Συμμελανιμονίω, ῶ, fut. ήσω, simul pullis vestibus indutus sum.

Συμμεμιτρημένως, *adv.* apta proportione.

Συμμενία, ἡ, constantia, *V. L.*

Συμμένω, f. ενῶ, una maneo; (2) consisto, pernaneo, duro.

Συμμεριζόμαι, una partem accipio; participo. Τῷ Ἰουστίνῳ συμμερίζονται, 1 *Cor.* 9, 13.

Συμμεριστὴς, οῦ, ὁ, particeps. A συμμερίζω.

Συμμεριστρία, ἡ, socia, particeps.

Συμμεσουράνησις, έως, ὁ, situs eorum quæ simul cœli medium tenent. Ex σὺν et μέσος et οὐρανός.

Συμμεταβαίνω, simul digredior vel transeo, una migro.

Συμμεταβάλλω, et συμμεταβάλλομαι, una deficio.

Συμμεταδίδωμι, communico.

Συμμεταίτιος, idem cum συναίτιος, *Plat.*

Συμμετακινέω, una transfero.

Συμμετακλίνω, ομαι, una accumbo, reclino, &c

Συμμετακοσμέω, una in melius muto, seu melius ordino.

Συμμεταλαμβάνω, particeps fio.

Συμμετατίπτω, una concido, intereo una; (2) una mutor, *Eun.*

Συμμετατοπέω, una vel simul commuto, *Steph.*

Συμμεταστρέφω, commuto, perverto.

Συμμετατίθημι, una transfero.

Συμμεταφέρω, simul vel una transfero.

Συμμεταχειρίζομαι, fut. ίσομαι, una cum alio tracto vel administro.

Συμμετέχομαι, concomitor.

Συμμετῆλθον, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν, a μετέρχω.

Συμμετίστημι, una particeps sum. Οἵ τε συμμετασχόντες δορὸς, et consortes belli, et milites, *Eurip. Suppl.* 648. χορῶν, *Id. Bac.* 63.

Συμμετωρίζω, una attollo.

Συμμετωροστοίω, ῶ, una in sublimi gradior, simul per sublimia eo.

Συμμετίσχω, idem quod συμμετέχω, *Soph. Ant.* 537.

Συμμετοικίω, una alieno loco vivo.

Συμμετοικίζω, una in alio loco habitatum deduco.

Συμμέτοχος, ου, ὁ ἢ ἡ, consors, una particeps. A συμμετέχω.

Συμμετρίω, ῶ, f. ήσω, quantitate accommodo, seu apto alteri, colligo quantitatem e proportione. Οὔτε πρὸς ἄλληλα συμμετρῦνται, *Plat.* Ξυνεμετρήσαντο δὲ σαῖς ἐπιβολαῖς σῶν πλίνθων, *Thuc.* Ἦμαρ ἤδη ξυμμετρεύμενον χρόνῳ, dies computantem die (nempe, ex quo abiit.) *Soph. Œd. Tyr.* 73. Μακρῷ ξυμμετρεύμενος χρόνῳ, longam emensus ætatem, *Id. Ib.d.* 963. Hinc

Συμμέτρησις, έως, ἡ, commensio, mensio cum aliqua re comparata, accommodatio magnitudinis.

Συμμετρία, ας, ἡ, apta compositio membrorum, modus, proportio. *Ph.* moderatio, temperamentum. A

Σύμμετρος, ου, ὁ ἢ ἡ, quasi dic. commensus, qui est ejusdem vel paris mensuræ; (2) qui justæ magnitudinis est; (3) modicus, mediocris; (4) accommodatus, aptus, congruens. Ξύμμετρος ὡς κλύειν, prope adest ut audire possit, *S ph. Œd. Tyr.* 84. Τῷδε τ' ἀνδρὶ ξύμμετρος, prope adest huic viro ætate, æqualis est huic viro, (nempe ætate,) *Id. ib.d.* 1113. Ποία ξύμμετρος τερπνῶν τύχη; quænam contigit fortuna felix? ecquid contigit satis ex sententia, *Id. Antig.* 387. Ex σὺν et μέτρον.

Συμμέτρως, *adv.* moderate, mediocriter. *Ph.* modice, satis, congruenter, convenienter.

Σύμμηρος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui est contra is femoribus.

Συμμηρύομαι, contexo. Ἀφ' ἧς πάντα τὰ γνόμενα συμμηρύεται, *M. Ant.* n. 8, 20.

Συμμήρυσις, έως, ἡ, contextus, conglomeratio. Οἵα τις ἡ σύνησις ἢ συμμήρυσις, *M. Anton.* 4, 25. A præc.

Συμμήστωρ, ορος, ὁ, consiliarius.

Συμμητιάομαι, ῶμαι, una ineo consilium; (2) consilium do, *Il.* 10, 197.

Συμμηχανάομαι, simul excogito, comminiscor. Τὰ ἐπιτήδεια τοῖς στρατιώταις συμμηχανᾶσθαι, *Xen.*

Συμμιαίνω, simul inquino, coinquino.

Συμμίγα, *adv.* promiscue, una cum.

Συμμίγδην, *adv.* mixtim, *Man.*

Συμμιγὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, permistus, promiscuus.

Συμμιγία, ἡ, commistio.

Σύμμιγμα, ατος, τὸ, id quod commistione constat, quod ex commistis rebus coaluit; cinnus. A

Συμμίγνυμι, vel συμμιγνύω, fut. μίξω, commisceo, permisceo, socio. *Gl. V.* (2) consero manus; (3) colloquor. (1) Βικζομαι γάμοισι Περσῶν παιδὶ συμμίξαι λέχος, *Aristoph. Thesm.* 898. Κακῶ γὰρ ἐσθλὸν ἐ συμμίγνυται, *Eur. Ion.* 1017. Ὡς δ' εἰ Μῆδοι στρατισσάμενοι τοῖσι Πέρσησι συνίμισγον, *Herodot.* 1, 127. (3) ἐθέλοντα τῇ μητρὶ συμμίξαι, cupientem cum matre colloqui, *Herodot.* 2, 64. Ἐθέλων σφι συμμίξαι, *Id.* 8, 67. Συμμίξας τῷ Διεκυλλίδᾳ, *Xen. Hell.* 3, 283. Eodem sensu reperitur hoc verbum apud *Demosth.* et *Aristoph.*

Συμμικτέον, *adv. posit.* commiscendum.

Σύμμικτος, ου, ὁ ἢ ἡ, commistus, permistus, promiscuus, miscellaneus. A συμμίγνυμι.

Συμμίκτως, *adv.* mistim. A præc.

Συμμιμνήσκομαι, simul memini, recordor.

Συμμιμῶμαι, eadem imitor, pariter imitor.

Συμμιμητὴς, οῦ, ὁ, ejusdem rei imitator.

Συμμὶξης, 2. sing. aor. 1. conj. act. v. συμμίγνυμι pro συμμίγω. Unde

Σύμμιξις, εως, ἡ, commistura, consortium.

Συμμίσγω, commisceo; συμμίσγομαι, commisceor, *Il.* 2, 753. dicitur et de concubitu.

Συμμισέω, ῶ, fut. ήσω, simul odio prosequor.

Συμμισοπονηρέω, ῶ, fut. ήσω, una improbitatem odi, una indignor ob facti improbitatem.

Συμμιχθῆς, 2. sing. aor. 1. conj. pass. verbi συμμίγνυμι.

Συμμνημονίω, simul memini, simul memor sum. Συμμνημόνιτε, ὅτι μόνον ζῇ ἕκαστος τὸ παρὸν τοῦτο, τὸ ἀκαριαῖον, *M. Anton.* 3, 8. A σὺν et μνημονίω, *memor sum.*

Συμμοιράομαι, ῶμαι, participo, simul partem capio. *M. Ant.* 2, 2.

Σύμμολακος, ου, ὁ, ἡ, concentor. A μολακή.

Συμμολύνω, coinquino, *Gl. V.*

Συμμοναρχίω, ῶ, simul impero seu dominor, tyrannidis socius sum.

Συμμονὴ, ῆς, ἡ, contubernium.

Συμμονῶμαι, solus sum cum aliquo.

Συμμορία, ας, ἡ, contubernium, collegium, factio. *Gl. V.* societas, ordo, decuria. Ex σὺν et μέρος. Hinc

Συμμορίτης, ου, ὁ, qui est ejusdem decuriæ.

Συμμοριάρχης, ου, ὁ, qui præest symmoriæ. Ex συμμορία et ἄρχω.

Συμμορφὴ, ῆς, ἡ, conformatio vel similitudo. A

Σύμμορφος, ου, ὁ, ἡ, conformis. A μορφή.

Συμμορφίζω, conformo. A præc.

Συμμορφόω, ῶ, f. ώσω, conformem facio; συμμορφοῦμαι, conformis fio. Συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, *Phil.* 3, 10.

Συμμοχθῶ,

Συμπονθέω, ῶ, simul laboro, simul adfligor adversis.

Συμμυλόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui sermo in ore comprimitur, i. e. taciturnus, tacens.

Σύμμυσις, ως, ἡ, compressio, compressus. A *συμμύω*.

Συμύστης, ε, ὁ, iisdem sacris initiatus, socius in sacrorum initiatione. *Gl. V.* consacraneus.

Συμμύω, fut. ύσω claudor, clausus sum, comprimor, compressus sum; (2) conniveo

Συμπάθεια, ας, ἡ, consensus in adfectibus; (2) convenientia naturæ; (3) commiseratio. A *συμπαθής*.

Συμπαθέω, ῶ, fut. ήσω, juxta adficior, adficior aliorum malis; (2) assentior eidem opinioni, placito. Συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, *Heb.* 4, 15. Τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε, *Ib* 10, 34. A

Συμπαθής, ἐς, ὁ ἡ ἡ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. *Gl. V.* adfectuosus. Ex σὺν et πάθος, *adfectus*.

Συμπαθία, ἡ, idem ac *συμπάθεια*, *Ep.*

Συμπαθῶς, *adv.* cum consensu adfectuum; (2) cum commiseratione.

Συμπαιανίζω, fut. ίσω, simul pæanem canto.

Συμπαιγνία, ἡ, collusio, *Bud.*

Συμπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, simul pueros instituo.

Συμπαιδεύω, condoceo, condocefacio; *trm.* adsuefacio, *pass.* adsuefio; (2) cum alio instituo. Συνεπαιδεύτησαν κιννῷ διδασκάλῳ, *Ælian. V. H.* 13, 44. Ὁ δὴ βίᾳ ἡ θυμῷ *συμπεπαιδευμένος*, *Polyb.*

Συμπαίζω, *Dor.* *συμπαίσδω*, colludo, simul cum alio ludo. Μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν, *Aristoph. Pace*, 118. *νύμφαις*, *Id. Av.* 1103. *Theocr.* 11, 77.

Συμπαίκτρια, ἡ, sodalis, socia lusuum. A

Συμπαίκτωρ, ορος, ὁ, collusor, socius lusuum, sodalis. Καὶ παῖδας δέ σοι ἐγὼ *συμπαίκτορας* παρίζω, *Xenoph. Cyri Instit.* 1, 3. A *συμπαίζω*.

Συμπαίσδειν, præs. inf. act. *Dor.* pro *συμπαίζειν*, a *συμπαίζω*. Unde

Συμπαίστης, ε, ὁ, collusor. Hinc

Συμπαίστρια, ας, ἡ, idem quod *συμπαίκτρια*.

Συμπαίστωρ, ορος, ὁ, collusor. V. *συμπαίκτωρ*.

Συμπαίω, f. σω, simul ferio, impingo, illido. Μίτρωσα *συμπαίσει* Βερκαίοις ὄχοις, *Soph. El.* 729.

Συμπαιωνίζω, idem quod *συμπαιανίζω*. Τῶ παντὸς ἑρπετοῖδε *συμπαιωνίζοντος*, *Polyb.*

Συμπαλαίω, fut. αίσω, colluctor.

Σύμπαν, -τος, τὸ, universum, universitas, summa, *Ph.* A *σύμπας*.

Συμπανηγυρίζω, fut. ίσω, una festum seu ludos celebro. Hinc

Συμπανηγυρισαί, αἱ, participes sacris ludorum solennium.

Συμπανουργέω, ῶ, f. ήσω, colludo, contechnor, cum alio aliquid malitiose facio.

Συμπαραβάλλω, comparo cum alio.

Συμπαραβύω, fut. ύσω, simul inculco et infercio. Μετὰ ταῦτα ξυμπαραβυσθείς, *Luc.*

Συμπαραγγέλλοντες, οἱ, competitores, *Dion. Hal.*

Συμπαραγγέλλω, competitor sum, una candidatus sum.

Συμπαραγίνομαι, una accedo, una adsum, etiam reo in judicio. Οὐδείς μοι *συμπαρεγένετο*, 2 *Tim.* 4, 16.

Συμπαράγω, pariter, eodem tempore traduco.

Συμπαραδηλόω, una indico, seu doceo.

Συμπαραθέω, cursitando adsector, simul accurro, concurro. Συμπαρεθεῖτ' ἄνω ἡ κάτω, *Dem.* Συμπαρεθεῖ τοῖς ῥήμασι χάρις, *Aristæn.*

Συμπαραινέω, ῶ, simul exhortor, una cum aliis hortor. Τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιον ἐστὶ χρηστὰ τῇ πόλει ξυμπαραινεῖν, *Aristoph. Ran.* 705.

Συμπαρακαθίζω, f. ίσω, una cum aliis juxta me colloco. Συμπαρακαθισάμενος Δήμωνα τὸν ἀδελφὸν, *Dem. med.* una assideo.

Συμπαρακαλέω, ῶ, una advoco vel adhortor; *συμπαρακαλοῦμαι*, communem exhortationem vel consolationem percipio. Συμπαρακληθήναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, *Rom.* 1, 12.

Συμπαρακληθῆναι, aor. 1. inf. pass.

Συμπαρακαταλέγω, una in lecto (triclinari) colloco; (2) una jaceo vel cubo.

Συμπαρακάθημαι, adjaceo.

Συμπαρακολαθία, ῶ, f. ήσω, adsector, comitor Συμπαρακολαθῶ τῷ λόγῳ ὀρθῶς, *Plato.*

Συμπαρακύπτω, fut. ψω, simul inclinato capite adspicio, una considero, lego, disco.

Συμπαραλαμβάνω, una excipio, una adsumo; *συμπαραληφθέντων*, adhibitis, *Ph.* aor. 1. part. pass Συμπαρέλαβε δὲ εἰς τὸ συμπόσιον ἐκ τῶν ἰδιοξένων, *Ælian.* Συμπαραλαβόντες Ἰωάννην, *Act.* 12, 25.

Συμπαραληφθῇς, 2. sing. aor. 1. conj. pass.

Συμπαράληψις, ἡ, adsumptio, v. gr. socii. A *συμπαραλαμβάνω*.

Συμπαραμένω, fut. νῶ, simul manco, semper adsum, permaneo. Συμπαραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν, *Phil.* 1, 25.

Συμπαραμιγνύω, commisceo.

Συμπαραμίσγω, idem.

Συμπαρανάλίσκω, consumo, debilito, frango.

Συμπαρανεύω, annuo, adsentior.

Συμπαρανήχομαι, fut. ξομαι, simul nato, una ad latus nato.

Συμπαρανομέω, fut. ήσω, una delinquo, sceleris socius sum.

Συμπαρατείνω, f. ψω, una deduco, una prosequor.

Συμπαρατίλλω, simul adjungo, pariter annecto.

Συμπαρατρέχω, f. ύσω, simul adnavigo; simul præternavigo.

Συμπαρατρέχομαι, una pereo. Διὸ καὶ *συμπαρατρέχομαι* διὰ τοῦτο, *Dem.*

Συμπαρασκευάζω, f. άσω, una apparo, adjuvo in apparando; (2) simul efficio. Ὁ δαίμων ἡμῖν ταῦτα *συμπαρεσκεύασεν*, *Xen.*

Συμπαρασπονδέω, una fœdus frango.

Συμπαραστάτης, ε, ὁ, qui a latere adstat; (2) socius, adjutor, auxiliarius. A

Συμπαρατάω, ῶ, adsto; (2) auxilium fero. Δέομαι τοίνυν ὑμῶν ἀγνῶς ὀργίων ἄνασσα, *συμπαράστει*, *Aristoph. Ran.* 384.

Συμπαράταξις, ως, ἡ, conflictus, prælium.

Συμπαρατείνω, simul extendo, seu protraho, aut prorogo, *Steph.*

Συμπαρατρέχω, ῶ, fut. ήσω, una observo. Συμπαρατηρεῖν τινα, *Dem.*

Συμπαρατίθημι, adpono.

Συμπαρατρέφω, simul nutrio; *συμπαρατρέφομαι*, simul nutrior. Συμπαρατρέφειν Ἑκάτην, *Xen.*

Συμπαρατρέχω, ad latus alicui curro.

Συμπαραπορεύω, una prætercurro.

Συμπαραφέρομαι, una prætervehor.

Συμπαραφύομαι, prope nascor.

Συμπαρεδρεύω, fut. εύσω, simul adsideo.

Συμπάρειμι, una seu simul adsum. Πάντες οἱ *συμπαρόντες* ἡμῖν ἄνδρες, *Act.* 25, 24.

Συμπαρεισέρχομαι, simul subingredior, simul irrepo.

Συμπαρεισφθείρομαι, idem.

Συμπαρέκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio, comparatio. A

Συμπαρεκτείνω, juxta extendo; (2) comparo, contendo. Συμπαρεκτείνειν (δεῖ) τὴν γόησιν λεγομένοις, *M. Anton.* 7, 22.

Συμπαρεόντες, nom. pl. part. præs. *Poet.* pro *συμπαρόντες*, a *συμπάρειμι*.

Συμπαρέπομαι, concomitor. Ἄλλαι τιμαὶ αἱ πρέπουσαι ἑκάστοις *συμπαρέποντο*, *Xen.*

Συμπαρέσαι, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro *συμπαρέσησι*, a *συμπαρίστημι*.

Συμπαρέχω, præbeo. Κύπις τε σῇ ἐρημίᾳ τὴν ἀσφάλειαν *συμπαρέχουσαι*, *Xen.*

Συμπάρθενος, ε, ὁ, virgo æqualis, sodalis.

Συμπαρίπτημι, simul prætervolo.

Συμπαρίσταμαι, juxta colloco, adesse alicui curo; (2) adjuvo, opem fero, *συμπαρίστασι Μοῖραι*, adesse ei curabat Parcas, *Pind. Ol.* 6, 72. (2) ἐμῇ ξυμπαραστήσει φρενὶ, adjuvabis mentem meam, *Soph. Œd. Col.* 1340.

Συμπαροικος, ε, ὁ ἡ ἡ, contubernalis.

Συμπαρολισθαίνω, simul delabor, prolabor.

Συμπαρομαρτέω, ῶ, comitor, adsector, adsequor. Συμπαρωμαρτεῖ τοῖς δρόμοις, *Heliod.* Τοῦτο γὰρ δεῖ *συμπαρομορτεῖν*, *Xen.* τῷ βασιλεύοντι, *Id.*

Συμπαροξύνω, una irrito, irrito.

Συμπαρορμάω, excito, incito in aliquem.

Συμπαροτρύνω, idem.

Σύμπας, ασα, αν, universus, totus, cunctus, simul omnis.

Σύμπασμα, ατος, τὸ, id quo quid conspergitur. A

Συμπάσσω, fut. άσω, conspergo.

Συμπάσχω, simul patior, una adficior, moveor. *Gl. V.* compatior; *συμπάσχω σοι*, doleo vicem tuam, *Ph.* Κίνδυνω, pariter periclitari. Εἶπερ *συμπάσχομεν*, ἵνα καὶ *συνδοξασθῶμεν*, *Rom.* 8, 17. Συμπασχεῖ πάντα τὰ μέλη, 1 *Cor.* 12, 26.

Συμπαταγέω, ῶ, simul strepo; fragorem, strepitum seu crepitum simul edo.

Συμπατάσσω, fut. ξω, simul pulso, simul percello et attonitum reddo, collido. Συμπατάξαντες μίσον πάντα ῥέαθρα, *Eur. Supp.* 700.

Συμπατέω, ῶ, f. ήσω, conculco. Τὸν παράδεισον ξυμπατήσωσιν, *Luc. Gall.*

Συμπατριώτης, ε, ὁ, qui ejusdem est patriæ, conterraneus, popularis.

Συμπαχύνομαι, una pinguesco.

Συμπιδάω, vel *συμπιδέω*, ῶ, fut. ήσω, colligo, constringo; *συμπεπιδημένος*, colligatus, constrictus, perf. pass. part.

Συμπείθω, f. πείσω, una persuadeo; (2) persuadeo, suadendo flecto; *συμπείθομαι*, persuadeor, consentio, idem sentio; *συμπέπεισται*, obsequitur, *Gl. V.* Εἰ τὰς Θηβαίας *συμπείθει βαδίζειν* ἐφ' ὑμᾶς, *Dem.*

Σύμπειρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui idem cum aliquo experitur. Ex πεῖρα.

Συμπείρω, configo, *Steph.*

Συμπέμπω, fut. ψω, simul mitto. Σύμπεμψον τοίνυν μοι τῶν ἀξιοπίστων τέτων τινὰ, *Xen.* Πτερόεντα νέον *σύμπεμψον* ὕμνον, *Pind.*

Συμπενθέω, ῶ, fut. ήσω, cum alio lugeo, pari luctu adficior. Συμπενθήσατ', ἔλθετ' εἰς τάφον παίδων, *Eur. Her. Fur.* 1395.

Συμπεπλεγμένως, *adv.* implicite. A *συμπλέκω*.

Συμπίνομαι, pariter, una laboro cum aliquo.

Συμπιπτικός, ἡ, όν, concoquendi vim habens, concoquens. A

Συμπίπτω, fut. ψω, concoquo.

Συμπεραίνω, una perficio, adjuvo in perficiendo; (2) syllogistice concludo; (3) colligo; (4) coitum perago. Hinc

Συμπέρασμα, ατος, τὸ, conclusio, complexio, id quod ex positis vel concessis concluditur et syllogistice efficitur. Hinc

Συμπερασματικός, ἡ, όν, concludendi vim habens.

Συμπερασματικῶς, *adv.* concludendi causa, conclusione utendo.

Συμπερατικῶς, *adv.* idem.

Συμπεριάγω, f. άξω, mecum duco, mecum quoquoversum duco; (2) simul circumago.

Συμπεριαγωγίς, ὁ ἡ ἡ, qui adjuvat in deducendo aliquo, *Plat.*

Συμπεριαιρετέον, *adv. posit.* undique tollendum, *R.* Ex

Συμπεριαιρέω, ῶ, undique tollo, *R.*

Συμπεριβομβέω, ῶ, fut. ήσω, simul bombo circumsono, simul constrepo.

Συμπεριγινομαι. Vide *συμπεριλαμβάνω*.

Συμπεριγράφω, circumscribo pariter, seu tollo, coerceo.

Συμπεριδινέω, una circumago.

Συμπερίειμι, una circumeo seu ambulo.

Συμπεριέρχομαι, idem, peragro; (2) accommodo, conformo.

Συμπεριέχω, una contineo, complector.

Συμπεριζώννυμαι, cingo me, cingor.

Συμπερίοδος, una circumcurso.

Συμπεριλαμβάνω, simul comprehendo; (2) circumligo, circumdo velut veste; *συμπεριλαμβάνομαι*, simul adjuvo. Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ καὶ *συμπεριλαβὼν*, εἶπε, &c. *Act.* 20, 10.

Συμπεριγνόω, ῶ, mente simul complector.
Συμπεριγνοέω, ῶ, una circumeo circumvagor, oberro. Μὴ ᾧ κάμῃς ἡμῖν τῇ ἀκοῇ συμπεριγνόῃσιν, *Luc.*
Συμπεριδιδύω, fut. ύσω una lustro, una circumeo. Συμπεριδύσιν τῇ σελήνῃ, *A. i. 101.*
Συμπεριπατέω, ῶ, simul cum alio circumambulo.
Συμπεριπλοκή, ῆς, ἡ, complexio, complexus.
Συμπεριπολέω, ῶ, simul in orbem agor.
Συμπεριστέλλω, tego, occulto, ut περιστέλλω.
Συμπεριστρέφω, una circumverto, una circumago seu circumfero.
Συμπεριτειχίζω, pariter muro amplector, seu circumdo.
Συμπεριτίθημι, una circumpono, simul circumdo.
Συμπεριτρέπω, una circumago.
Συμπεριτυγχάνω, incido in quem, invenio.
Συμπεριφαντάζομαι, mente simul fingo, imaginor.
Συμπεριφέρω, una circumfero et circumrapio; et συμπεριφέρομαι, *pass.* una circumferor; (2) comitor, assector; (3) una versor, familiariter utor; (4) obsequor; una ploro, gaudeo, &c. (5) versor in re aliqua, tracto. Τὴν τυχὴν τῇ χύτρᾳ ὁμῶ συμπεριφέρεις, *Luc.* Τρόχῳ ἅβλιος προσδιθεὶς συμπεριφέρεται μετ' αὐτῆ ἀεὶ, *Id.*
Συμπεριφθείρομαι, una corrumpor et pereo; (2) erro, vagor. (2) ἀλλ' ἴσασιν ἐκεῖνοι . . . . ὡς παραδὲς σαυτὸν τῷ ὀλέθρῳ ἐκείνῳ τραπιώτῃ, συμπεριφθείρει πάντα ὑπηρετῶν, *Lucian. Pseudolog.* 18.
Συμπεριφορὰ, ᾶς, ἡ, comitatus et frequens adsectatio; (2) familiaritas; (3) obsequium, ad alterius captum accommodatio; (4) consuetudo quævis, ut compotatio, &c *Dodr. Sic.* 3, 63. ubi vid. *Wesel.* (5) comitas, lenitas, mansuetudo; (6) modus rei tractandæ, vel hominis; (7) usus, peritia. A συμπεριφέρομαι.
Συμπεριφράττω, una circumsepio, una circumvallo.
Συμπίτομαι, simul volo.
Συμπίττω, idem quod συμπήττω.
Συμπήγνυμι, vel συμπηγνύω, f. ξω, compingo, coagmento, commisceo, concrescere et coalescere facio, cogo. Παρ' οἰκτρὰς τύσδι συμπήξῃς τάφον, *Eur. Supp.* 938. Ψιύσαν δὲ ποιητὸν συνίπαξε λόγον, *Pind.*
Συμπηδάω, ῶ, fut. ήσω, una cum alio salio.
Συμπήδημα, ατος, τὸ, saltus qui fit cum alio vel pluribus. A præc.
Σύμπηκτος, ε, ὁ ᾧ ἡ, compactus, coagmentatus; (2) compactilis. A συμπήγνυμι.
Σύμπηξις, ἡ, compactio, coagmentatio, *Plut.*
Συμπήσσω, compingo, coagulo, congelo.
Συμπιέζω, fut. ίσω, comprimo, opprimo.
Συμπιλέω, cogo, constipo, condenso.
Συμπίλησις, ως, ἡ, coactio et constipatio. A præc.
Συμπιλητὴς, οῦ, ὁ, qui cogit et constipat, qui lanas et villos densat. Ab eod.
Συμπιλίται, οἱ, qui lanas cogunt ac constipant, *Poll.*
Συμπιλόω, ῶ, f ώσω, idem quod συμπιλέω. Hinc
Συμπιλωτικὸς, ἡ, όν, densus, constipatus, compactus.
Συμπίνω, bibo cum aliquo; (2) absorbeo. Οἵτινες συνεσθίουσιν ᾧ συνεπίομεν αὐτῷ, *Act.* 10 41.
Συμπιπράσκω, una vendo, venditionis socius sum.
Συμπίπτοντας, acc. pl. part præs. verbi συμπίπτω.
Συμπίπτω, incido, concurro, evenio, contingo; συνέπεσε, ruit, *Ph.* contigit, aor. 2. συμπεπτωκὼς, lapsus, collapsus, *Gl. V.* Ὅς εἰς ἀγῶνα τῷδι συμπεσὼν μάχης, ἐκλύεται μι, *Soph. Trach.* 20. Ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας εἰς ταὐτὸν λόγῳ, *Id. Tro.* 1037. εἰς μάχην σοῖς ἐναντίοις, *Heliod. κακοῖς, Soph. Aj.* 429.
Συμπίτνω, in unum coeo, coincido. Τὸ γὰρ ὑπίγγυον δίκῃ, καὶ θεοῖς ξ ξυμπιτνῇ, ὀλίθριον, ὀλίθριον κακὸν, *Eurip. Hec.* 1029.
Συμπιστεύω, tecum credo, assentior.
Συμπλαζομαι, simul erro.
Συμπλανάομαι, ωμαι, idem; (2) comitor.
Συμπλανήσομαι, fut. 2. indic. pass. verbi συμπλέκω.
Σύμπλασις, εως, ἡ, confictio, *Gl. V.*
Σύμπλασσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro συνέπλασε, a
Συμπλάσσω, fut. άσω, confingo, comminiscor. Σπαμῇ ξυμπλάττεται, *Aristoph. Pace*, 869.
Συμπλαταγίω, ῶ, manibus complosis strepo. *Il.* 23, 102.
Συμπλείονες, όνων, οἱ ᾧ αἱ, complures, plures simul, collecti non sigillatim.
Συμπλεκὴς, ἐος, ὁ ᾧ ἡ, connexus, conjunctus, copulatus. A συμπλέκω. Unde
Συμπλεκτείρα, ἡ, copulatrix.
Συμπλεκτικὸς, ἡ, όν, conjunctivus, copulativus.
Συμπλεκτικῶς, *adv.* copulative, conserte, contexte.
Συμπλέκω, f. ξω, connecto, copulo; *pass.* conjungor; (2) concumbo cum femina; (3) consero manus. Συμπλέκειν τὰς χεῖρας, *Polyb.* Τῷδι συμπεπλέγμεθα ξίνῳ, *Eur. Bac.* 800. Hinc
Σύμπλεξις, εως, ἡ, complectio, implicatio.
Σύμπλευρος, ον, latus lateri alterius adjunctum habens. A πλευρά.
Συμπλέω, fut. εύσω, una navigo. Οὗτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν, *Eur. Iph. in Tau.* 601. Συμπλεῖν τοῖς φίλοισι δυσχωθσιν, *Id. Her. Fur.* 1230.
Συμπληγάδες, ων, αἱ, sc. πέτραι, insulæ, quæ eminus collidi videbantur. Sunt autem Symplegades Homero πλαγκταὶ insulæ duæ sive duo scopuli in Bosphoro, dictæ quod inter se aliquando concurrisse fabulis traduntur. A συμπλήττω.
Συμπλήγδην, *adv.* collidendo. Ab eod.
Συμπληθύνω, simul impleo, compleo; (2) una multiplico et augeo.
Συμπληθύω, idem.
Συμπλήρης, ους, ὁ ᾧ ἡ, totus; (2) plenus.
Συμπληροῦνται, 3. plur. præs. ind. pass. *contr.* pro συμπληρόονται, a
Συμπληρόω, ῶ, fut. ώσω, compleo, expleo; (2) perficio; συμπληρωθῇ, consummetur, *Gl. V.* aor. 1. conj. pass. Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, *Act.* 2, 1. Hinc
Συμπλήρωμα, ατος, τὸ, complementum.
Συμπλήρωσις, εως, ἡ, ipsa complendi actio; consummatio, perfectio, *Gl. V.*
Συμπληρωτικὸς, ἡ, όν, complendi vim habens; (2) ad complementum faciens.
Συμπληρωτικῶς, *adv.* complendi causa.
Συμπλησιάζω, coeo.
Συμπλήσσω, vel συμπλήττω, fut. ξω, qu. dic. collido, confligo.
Σύμπλοια, ας, ἡ, navigationis societas. A σύμπλοος.
Συμπλοϊκὸς, ἡ, όν, navigationis socius. Ab eod.
Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, complicatio, amplexus, connexio, complexio; (2) complexus in coitu; (3) manuum consertio in prælio; (4) figura oratoria. A συμπλέκω.
Σύμπλοκος, ὁ ᾧ ἡ, complicatus. *Nonn. P.* 6, 10.
Σύμπλοκος, ον, complexus, *N nn.*
Σύμπλοος, *contr.* σύμπλους, ε, ὁ ᾧ ἡ, qui una navigat, navigationis socius; (2) socius. (2) ἃς αἰσχύνομαι ξύμπλουν ἐμαυτὴν τῇ πάθῃ ποιωμένη, *Soph. Ant.* 540. A συμπλέω.
Συμπνευμονία, ας, ἡ, conspiratio, consensus. A
Συμπνέω, f. εύσω, conspiro, conflo, *Gl. V.* (2) uno sensu molior, consentio. Συμπνεῖν τῷ πειρῶντι ἄκρι, *M. Anton.* 8, 45.
Συμπνιγῆς, ους, æstuosus, præ æstu suffocans. A
Συμπνίγω, fut. ξω, suffoco et strangulo, comprimo in strangulatione; (2) coarcto et coarctando quasi suffoco. Οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτὸν, *Luc.* 8, 42. συνέπνιξαν, *Marc.* 4, 7. συμπνίγονται, *Luc.* 8, 14.
Σύμπνοια, ας, ἡ, conspiratio, consensus. A
Σύμπνοος, *contr.* σύμπνους, ε, ὁ ᾧ ἡ, qui conspiravit. A συμπνέω.
Συμποδίω, e pedibus colligo, pedes constringo. A πούς.
Συμποδηγέω, ῶ, f ήσω, una duco, simul duco; (2) dirigo. Αὐτὸς ὁ Ζεὺς συμποδηγεῖ πορευόμενον, *Plato.*
Συμποδήσαι, aor. 1 part. act.
Συμποδίζω, fut. ίσω, impedio, compedibus implico, ligo, vincio; (2) cohibeo, coerceo. Στίξας αὐτὸς ᾧ συμποδίσας, *Aristoph. Ran.* 1616. Αὐτὸς ὑπὸ σε συμποδισθείς, *Plato.*
Συμποδοδισμέω, ῶ, fut. ήσω, compedes injicio, compedibus ligo. A πούς et δισμέω.
Συμπεθὼν, aor. 1. part. pass. neut. gen. verbi συμπίνω, pro συμπόω, *absorbeo.*
Συμποιέω, ῶ, fut. ήσω, una facio, adjuvo. auxilior, societatem cum aliquo jungo; *etiam in med.* in quo est etiam, cogere, veluti exercitum.
Συμποικίλλω, variego.
Συμποιμαίνομαι, una, in eodem loco pascor.
Συμπολεμέω, ῶ, f. ήσω, belli socius sum, bello adjuvo. Οὔτ' ἔν ἡλικίαν ἔχω συμπολεμεῖν ἔτι σχεδὸν ἐδεῖ, *Plato.*
Συμπολεμίζω, idem cum συστολεμέω, *Steph.*
Συμπολίζω, fut. ίσω, in civitatem conflo.
Συμπολιορκέω, una obsideo; (2) una vexo.
Συμπολιτεία, ας, ἡ, jus una remp. administrandi; (2) communia reip. jura et instituta. A
Συμπολιτεύω, et συμπολιτεύομαι, una reipublicam administro; (2) in eadem cum aliquo civitate seu rep. versor; (3) versor cum, vivo cum.
Συμπολίτης, ου, ὁ, concivis.
Συμπολίτις, ἡ, idem.
Συμπομπεύω, f. εύσω, una pompam duco; (2) ludos una celebro.
Συμπονέω, ῶ, fut. ήσω, una laboro, laborantem adjuvo; (2) simul tolero et sustineo. Καὶ ξυμπονῆσαι σοῖς κακοῖσι βύλομαι, *Eur. Or.* 666. Σὺ γὰρ δὴ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνους, *Ib.* 1213. πατρὶ, *Soph. El.* 992.
Συμπονηρεύομαι, simul cum alio male ago, male perpetro. Ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα παῖσιν γυναιξὶ, *Aristoph. Lys.* 407.
Συμπόνως, *adv.* una laborando, conjunctis viribus.
Συμπορεύομαι, proficiscor cum, sum itineris comes; (2) congredior cum aliquo; (3) congregor. Συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ, *Luc.* 7, 11. πρὸς αὐτὸν, *Marc.* 10, 1.
Συμπορθέω, ῶ, f. ήσω, simul depopulor. Ὅ σῷ πατρὶ συνεπόρθει φρύγας, *Eur. Or.* 882.
Συμπορίζω, fut. ίσω, una præbeo. *In med.* una quæro, una acquiro; (2) conquiro, comparo. Κατὰ μικρὸν αὐτοῖς συνεπορίσαντο, *Dem.*
Συμπορνεύω, fut. εύσω, simul scortor.
Συμποράπτω, fibula connecto. Hinc
Συμπορπητὸς, ἡ, όν, fibula nexus, non sutura.
Συμπορσύνω, juxta prosum, seu adjuvo.
Συμποσία, ας, ἡ, compotatio. A συμπίνω.
Συμποσιάζω, f. άσω, una convivor. A præc.
Συμποσιακὸς, ἡ, όν, convivalis. A συμπόσιον.
Συμποσιαρχέω, ῶ, f. ήσω, sum præfectus convivii, sum magister convivii, *Aristot.* A
Συμποσιάρχης, ου, ὁ, magister convivii; *inprt.* quod fit e symbolis. Ex συμπόσιον et ἄρχων.
Συμποσίαρχος, ου, ὁ, idem.
Συμποσιαρχία, ας, ἡ, præfectura convivii, officium magistri compotationis.
Συμποσιαστὴς, ὁ, convivator, *Steph.*
Συμπόσιον, ου, τὸ, compotatio, convivium; (2) convivii locus; (3) convivæ; (4) libellus seu enarratio de convivio. A συμπίνω.
Συμπότης, ου, ὁ, compotator, conviva. Ab eod.
Συμποτικὸς, ἡ, όν, convivalis; (2) convivio conveniens; (3) compotor, conviva suavis et jucundus. A præc.
Συμπότις, ίδος, ἡ, compotrix. Ab eod.
Συμπότρια, ας, ἡ, idem et ab eod.
Συμπραγματεύομαι, fut. εύσομαι, una cum alio seu aliis negotium procuro, una operam navo; (2) simul negotior. Συμπραγματευσάμενος τὰ περὶ νόμους, *Plut.*

Συμπράκτωρ, ορος, ὁ, adjutor. Συμπράκτωρ ὁδοῦ, comes itineris, *Soph. Œd. Tyr.* 117. A

Συμπράττω, vel ἀττω, fut. ἄξω, socius sum et adjutor in re aliqua. una facio, adjuvo. Τὰ δ' ἄλλα χ' ξύμπραττε. *Soph. Aj.* 1413. Σὺν κακῶς πράσσουσι συμπράσσω κακῶς, *Eur. Heracl.* 27. Μᾶλλον ἢ συνέπραξαν ἄν τι ἀλλήλοις ἐγαθόν. *Xen.*

Συμπράτης, ου, ὁ, qui cum alio aliquid vendit

Συμπρεσβεύω, fut. εύσω, collega et socius sum legationis.

Συμπρεσβευτής, οῦ, ὁ, legationis collega. A

Συμπρεσβεύω, fut. εύσω, collega et socius sum legationis.

Σύμπρεσβυς, εως, ὁ, pl. συμπρέσβεις, idem quod συμπρεσβευτής.

Συμπρεσβύτερος ὁ, qui et ipse presbyter et e seniorum simul collegio est.

Συμπρίαμαι, coemo.

Συμπροάγω, fut. ἄξω, mecum adduco, vel produco.

Συμπροαύξομαι, una cresco.

Συμπρόεδρος, ὁ, qui una est proedrus.

Συμπρόειμι, simul procedo, simul progredior. Ἐμοὶ μὲν συμπρόεισι ἰναυτοῖς χ' ἡ φιλτρα προσθήκη, *Heliod.*

Συμπροέρχομαι, idem.

Συμπροθυμέομαι, ῦμαι, fut ήσομαι, contendo ad idem efficiendum. in eamdem causam incumbo; (2) adjuvo in aliqua re Οἵ τι ἄλλοι πάντες ἀνεῖσάμενοι συμπροθυμήσεσθαι ταῦτ' ἔφασαν, *Xen.*

Συμπρονομεύω, fut. εύσω, simul frumentatum egredior; (2) direptionum in pabulatione socius sum.

Συμπροξενέω, ῶ, f. ήσω, in aliqua re consequenda adjuvo. Τὴν Θεσπιῳδὸν Θεονόην χρήζων ἰδεῖν, συμπροξένησον, *Eur. Hel.* 145.

Συμπροπέμπω, fut. ψω, et ομαι, una deduco et comitor. Συμπρέπεμπε δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ, *Xen*

Συμπροπτί-ψαι, aor. 1. inf. act.

Συμπροσοδεύομαι, prægredior, dux sum.

Συμπροσάγω, una adduco.

Συμπρόσειμι, adhæreo. simul adsum, particeps sum; συμπρόσεισιν, adhæret.

Συμπροσέχω, simul adhæreo, attendo.

Συμπροσκυνέω, ῶ, fut. ήσω, simul adoro.

Συμπροσμίγνυμι, accedo, vel colloquendi vel oppugnandi causa.

Συμπροσπίπτω, simul accido. Τῶτο δὲ γίνεται, ἰὰν συμπροσπίπτῃ σοι, ὅτι χ' συγγενὶς χ' δ' ἄγνοιαν, χ' ἄκοντις ἁμαρτάνουσι, *M. Anton.* 7, 15.

Συμπροσπλέκω, fut. ξω, simul adnecto.

Συμπροτρέπω, prior sum, præcedo.

Συμπροτρέπω, cohortor, impello ad quid.

Συμπροφητεύω, una pariter vaticinor.

Συμπρόχειρ, profundo, præterea profundo; dicitur et de libatione.

Συμπροχωρέω, una procedo.

Συμπρύτανις, ὁ, collega in ordine Prytanum.

Συμπτυκτικός, ἡ, όν, complicandi et contrahendi vim habens, constrictivus.

Σύμπτυξις, εως, ἡ, clausura, conclusio; complicatio. A

Συμπτύσσω, fut. ξω, claudendo complico; (2) complico. Κἄθηκα συμπτύξας' ἁλαμὰς ἡλίῳ κύλῳ ζυγάρῳ, *Soph. Trach.* 704.

Σύμπτυστος, ον, conspuendus, i. e. contemnendus, quod a συμπτύω.

Σύμπτωμα, ατος, τὸ, casus; (2) adfectus cum morbo conjunctus, qui in morbo oritur; (3) calamitas quælibet. A συμπίπτω. Hinc

Συμπτωματικὸς, ἡ, όν, qui est ex accessione morbi; (2) fortuitus, qui casu accidit.

Συμπτωματικῶς, *adv.* per accidens, casu, fortuito.

Σύμπτωσις, εως, ἡ, casus, accidens; (2) lapsus ruina; (3) incursio rerum eodem desinentium, vel qu. dic. coincidentia, etiam flumium; (4) conflictus. A συμπίπτω.

Συμπυκάζω, fut. άσω, contego, cooperio; συμπεπυκασμένος, contectus, *Diod.*

Σύμπυκνος, ον, bene compactus, firmus.

Συμπυκνόω, compingo, denso.

Συμπυνθάνομαι, simul audio, simul quæro. Συμπυνθέσθαι (Φίλω) παρθίνα διαπίσματα, *Eur. Hel.* 835.

Συμπυρόω, ῶ, fut. ώσω, simul incendo, simul comburo aut igne torreo. Συμπυρῶσαι χυρίων πίπλων χλιδὰν, *Eur. Rhes.* 961. Σοὶ μὲν ὐ φίλον, ἡμῖν δὲ, καὶ τῷ συμπυρωμένῳ πόσει, *Eurip. Suppl.* 1070.

Συμπυρόω, ῶ, fut. ώσω, in tophum seu callum cogo; συμπυροῦμαι, concresco in tophum, aut callosam duritiem.

Συμφαγεῖν, una edere; συνέφαγον, una edi vel ederunt, aor. 2. Οἵτινες συνεφάγομεν χ' συνεστίωμεν αὐτῷ, *Act.* 10, 41.

Συμφανὴς, ἐος, ὁ χ' ἡ, manifestus, apertus. Ex -σὺν et φαίνομαι.

Συμφαντάζομαι, fut. άσομαι, simul animo imaginor, simul concipio.

Σύμφασις, εως, ἡ, multarum stellarum emersus et conspectus eodem tempore.

Συμφέρει, expedit. *Ph.* convenit *Gl. V.* conducit. prodest Συμφέρει αὐτῷ πλεῖν, *Plat.* πρὸς τὴν τροφὴν, *Aristot.*

Συμφέρον, τος, τὸ, commodum, *Gl. V.*

Συμφερόντως, *adv.* commode utiliter.

Συμφερτὸς, ἡ, όν, confertus, congestus, adgestus, collatitius; (2) solidus. A

Συμφέρω, simul porto, simul fero; (2) comporto, conveho; συμφέρειν, convenire, conferre, prodesse. συμφέρομαι, una moveor; (2) convenio, congruo alicui, consentio; (3) congredior cum aliquo; (4) coeo; (5) pugno, manus consero; (6) acquiesco in re aliqua; (7) evenio, accido; συνοίσοντα, profutura, *Ph.* fut. 1. part. συνήνεγκα, contuli, aor. 1. ind. act. συνηνίχθη, evenit, contigit, aor. 1. pass. Ψυχὴν βιάζε πᾶμὰ συμφέρειν κακὰ, *Eur. Herc. Fur.* 1271. Ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσεται, melius cedet, *Thucyd. Ph.* 594. Αὐτὴ σι πάντα συμφέρω' Ἰάσονι, adjuvans, *Eur. Med.* 13. Συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς, *Id. Heracl.* 919 Συνήνεγκαι δ' ὅμως, attamen prosit! nihilominus bene vertat, *Eur. Iph. in Aul.* 724.

Συμφιύγω, una fugio; (2) fugio. Σὺν φεύγουσι συμφεύγω τέκνοις, *Eur. Her.* 26. Συμφεύξομαι τῷδ' ἀθλιωτάτῳ πατρὶ, *Id. Ph.* 1673.

Σύμφημι, adsentior, consentio, approbo, fateor. Ξυμφήσουσι σοφοί μοι, *Eur Hipp.* 270.

Συμφήτωρ, ορος, ὁ, adstipulator, testis. A præc.

Συμφθέγγομαι, concino, de musicis.

Σύμφθογγος, ον, consonus. A præc.

Συμφθείρω, simul perdo; (2) everto, labefacto.

Συμφθίνω, una diminuor, simul decresco. Συμφθίνουσι γὰρ χ' αἱ ῥίζαι τῷ ἄλλῳ σώματι, *Theoph.*

Συμφιλίω, mutuo amore prosequor. Οὗτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν, *Soph. Antig.* 529.

Συμφιλία, ας, ἡ, consensus mutuus, concordia, *R.*

Συμφ λοδοξίαν σοι, gloriæ tuæ servio, *Bud.*

Συμφιλοκαλέω, ῶ, f. ήσω, simul honestatis studiosus sum, socius sum in rebus honestis; (2) aliquem in dignitate retinenda vel augenda adjuvo.

Συμφιλολογέω, ῶ, una studiis literarum vaco, una de rebus ad eruditionis quamcunque partem pertinentibus dissero.

Συμφιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, simul rixor.

Συμφιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, una operam do philosophiæ, una philosophor, una de rebus eruditis disputo. Βοηθός τι, ᾧ συνεφιλοσοφήσαμεν ἡμεῖς τῷ Ἀριστοτέλει, *Strabo.*

Συμφιλοτιμέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, simul magno studio contendo.

Συμφλάω, collido, confringo, contundo.

Συμφλεγμαίνω, simul æstuo vel intumesco. Συμφλεγμαίνουσι φλέβες, *Aret.*

Συμφλέγω, f. ξω, comburo; (2) uro, incendo, inflammo, *R.* Σύμφλεγε δώματα Πινθέως, *Eur. Bac.* 596.

Συμφλογίζω, f. ίσω, simul comburo, concremo.

Συμφλυαρέω, pariter nugor, una garrio.

Συμφοβέω, una terreo, conterreo.

Συμφοιτάω, ῶ, f. ήσω, ventito, *Ph.* commeo; (2) sum condiscipulus. Hinc

Συμφοίτησις, εως, ἡ, condiscipulatus, *Gl. V.* (2) congressus, conventus.

Συμφοιτητὴς, οῦ, ὁ, condiscipulus; (2) congressus particeps.

Συμφονεύω, fut. εύσω, simul cum alio interficio. Συμφονεύειν παῖδ' Ἥλω σοι, ἐπισειλῶν δόμους, *Eur. Ion.* 888.

Συμφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio; (2) quod accidit, casus, eventus, et quidem in utramque partem; *sed usurp.* (3) infelix eventus, fortuna adversa. calamitas, clades, infortunium: unde (4) de singulis formis malorum dicitur. de tristitia, odio, morte, &c. (2) τὰς ξυμφορὰς ζώσας ὁρῶ τῶν βεβουλευμάτων, eventus consiliorum vigentes video, id est, eventu felici consilia vigere video, *Soph. Œd. Tyr.* 44. (3) συμφορὴν ποιῶ ἢ ποιοῦμαι, calamitatis loco duco, *Herod.* 1, 83. A συμφέρω. Hinc

Συμφορεύω, calamitatem alicujus deploro.

Συμφοράω, ῶ, fut. άσω, idem.

Συμφορεῖς, οἱ, comites, *Ern.*

Συμφορέω, ῶ, fut. ήσω. confero, congero, comporto, accumulo. Σκώμματα χ' λοιδορίας συμφορήσας, *Dem.* Οὐκ οἶδ' ὅ τι ταῦτα ἥκιστ μοι συμπεφορηκῶς, *Luc.*

Συμφορὴ, *Ion.* pro συμφορὰ, calamitas

Συμφόρημα, ατος, τὸ, quod congestum est, congeries. A συμφορέω. Unde

Συμφόρησις, εως, ἡ, coacervatio; (2) multitudo collecta; (3) pro casu infelici, *Hes.* Τὴν τόσον ἡ τῷ χωριτικῷ πλήθυς εἰς τὸ ἄστυ συμφόρησις ἰργάζεται, *Plut.*

Συμφορητὸς, ἡ, όν, congestus, conflatus.

Σύμφορος, ου, ὁ χ' ἡ, utilis, commodus, aptus; (2) adsecla, comes; (3) congestitius. A συμφέρω.

Συμφόρως, *adv.* commode, utiliter. Πλεῖστ' γὰρ ἔστι τῶτο συμφιρώτατον, *Aristoph. Plut.* 1162 A præc.

Συμφράζμων, ονος, ὁ χ' ἡ, qui una consilia agitat, consiliarius, consultor; (2) unanimis, concors. *Il.* 2, 372. A

Συμφράζομαι, fut. άσομαι, simul consulto seu delibero; (2) mecum reputo; συμφράσσατο, una consultavit, aor. 1. *Pass.* et *Iun.* pro συνεφράσατο Νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπίφρασαι, *Soph. Antig.* 370. Συμφρέσσατο βυλὰς, *Il.* 1, 537.

Συμφράσασθαι, aor. 1. inf. med.

Συμφράσσω, vel άττω, f. ξω, consepio, munio.

Συμφρονέω, ῶ, fut. ήσω, eadem sum mente, consentio. adsentior, conspiro; (2) una intelligentia concipio et comprehendo; (3) cogito, animadverto, intelligo, percipio Συμφρονήσαντες ἐπὶ δόλῳ, *Polyb* Συμφρονεῖν τῷ πεποιήκοντι πάντα καλῶς, *Anton.* Hinc

Συμφρόνησις, εως, ἡ, consensio. consensus.

Συμφρονίζω, idem quod σωφρονίζω, moneo, castigo, &c.

Συμφροντίζω, pariter curo, una meditor.

Συμφροσύνη, ης, ἡ, concordia, consensus, conspiratio. A σύμφρων

Σύμφρουρος, ὁ, qui una custodit; (2) custos, defensor. Ὦ μέλεδρον ξύμφρουρον ἐμοὶ ὁ tectum, mea custodia, *Soph. Phil.* 1453.

Συμφρύγω, fut. ξω, torreo, torrefacio, frigo.

Σύμφρων, ονος, ὁ χ' ἡ, qui eadem est mente qua alius: concors, consentiens. Ex φρὴν.

Συμφυγὰς, άδος, ὁ χ' ἡ, exsilii comes.

Συμφυῖσαι, una enatæ, nom. plur. aor. 2. part. pass. f. g. verbi συμφύω.

Σύμφυὴς, ἐος, ὁ χ' ἡ, ejusdem naturæ; (2) ingenitus, innatus; (3) adhærens, qui coaluit cum aliquo; (4) unanimis, consentiens. A συμφύω. Hinc

Συμφυΐα, ας, ἡ, concretio, coalitus.

Συμφυλακίτης, ὁ, in eodem carcere detentus, *Bud.*

Σύμφυλαξ, κος, ὁ, consors custodiæ, excubiarum.

Συμφυλάσσω, vel άττω, f. άξω, una custodio; (2) una conservo. Τὴν ὑτίαν συμφυλάττειν, *Xen.*

Συμφυλίτης ὁ, ἰ, qui est ex eadem tribu, tribulis, contribulis, gentilis, cognatus.

Σύμφυλος, ὁ, ὁ χ' ἡ, gentilis, vernaculus, cognatus. Ex φυλὴ

Συμφύρδην, *adv.* commixtim, confuse, promiscue. A *συμφύρω*. Unde

Σύμφυρτος, η, ὁ ἢ ἡ, commixtus, confusus.

Συμφύρω, commisceo, confundo; *συμπιφυρμένος*, commistus, confusus, perf. pass part Ὃ δ' ἀεικέσι πλαγαῖς Πᾶν συνίφυρε πρόσωπον ἀνίκατος Πολυδεύκης, fœdabat, *Theocr.* 22, 111.

Συμφυσάω, ῶ, f. ήσω, una sufflo vel inflo; (2) conspiro. Καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἴσι συμφυσώμενα, *Aristoph. Eq.* 466.

Σύμφυσις, εως, ἡ concretio, consociatio, cohærentia; v. gr. naturalis ossium conjunctio. A *συμφύω*.

Συμφυτεύω, f. εύσω, simul planto vel sero; (2) simul auctor sum; *συμπεφυτευμένος*, implantatus, ingenitus. perf. pass. part. Ἴσθι γὰρ δακῶν ἐμοὶ ξυμφυτεῦσαι τέρψιν. *Soph. Œd. Tyr.* 355. Συμπεφυτευμέναι τῇ ψυχῇ ἡδοναί, *Xen.*

Συμφυτικός, quo fit ut quid coalescat, *Arist.*

Σύμφυτον, ου, τὸ, nomen herbæ conglutinandi vim habentis; Consolida major. A *συμφύω*. *Angl.* COMFREY.

Σύμφυτος, ου, ὁ ἢ ἡ, congenitus, innatus; (2) firmiter adhærens, ut *Lat.* insitus, de consuetudine diuturna in utramque partem; (3) arboribus consitus, opacus; (4) qui coire potest, sociabilis; (5) similis, similitudine conjunctus; (6) consentaneus, non abhorrens. Τὸ σύμφυτον, cognatus sexus. Ἄγαν ἐφῆκας γλῶσσαν εἰς τὸ σύμφυτον, *Eurip. Andr.* 955. A

Συμφύω, f. ύσω, coalescere facio, coagmento; *συμφύομαι*, coalesco, cohæresco, complector, complexus hæreo; *συμπιφυκώς*, concretum, *Ph.* perf. part. act. Συμπίφυκεν αὐτοῖς, *Ælian.*

Συμφυῶς, *adv.* more eorum quæ congenita sunt; h. e. firme, tenaciter, constanter. Vide *σύμφυτος* (2).

Συμφωνέω, ῶ, f. ήσω, consono, concino. *Gl. V.* convenio, paciscor; *συνεφώνησα*, pepigi, *Gl. V.* aor. 1. *συμπεφωνημένον*, pactum, conventum, *Gl. V.* perf. part. pass. Καὶ τότῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, *Act.* 15, 15. περὶ πράγματος, *Matt.* 18, 19. δηναρίου τινὸς, *Ib.* 20, 13. μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου, *Ib.* ver 2. Καὶ ὧδε ἐνταῦθα πάντες συμφωνοῦσι, *M. Anton.* Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα Κυρίου; *Act.* 5, 9. Hinc

Συμφωνητέος, *de quo inter aliquos convenit*, a. 1. part. pass.

Συμφωνήσας, *qui cum aliquo convenit*, aor. 1. part. act.

Συμφώνησις, εως, ἡ, vocis seu soni consensus; (2) consensus, concordia.

Συμφωνία, ας, ἡ, convenientia vocum inter se, consonantia; concentus, *Ph.* consensus, adsensus, consensio, convenientia, *Ph.* pactio, conventum, *Gl. V.* A

Σύμφωνος, ου, ὁ ἢ ἡ, voce seu sono consentiens, consonus; (2) concors, consentiens, consentaneus, conveniens. Ex *φωνή*.

Συμφώνως, *adv.* voce seu sono inter se conveniente; (2) unanimi consensu, concorditer; convenienter, *Gl. V.*

Συμφωτίζω, fut. ίσω, collustro, simul illumino. Ex *σὺν* et *φῶς*.

Σύμψαλμα, τὸ, concentus musicus instrumentorum et vocum. A *ψάλλω*.

Σύμψαυσις, εως, ἡ, contactus A

Συμψαύω, fut. αύσω, contingo, tactu mutuo conjunctus sum, coeo.

Συμψάω, ῶ, fut. ήσω. corrado, radendo complano, vestigia alicujus ita conturbo, ut non appareant amplius; deleo, contero. Εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνεραμένης συμψῆσαι ᾗ προνοῆσαι; *Aristoph. Nub.* 971.

Συμψελλίζω, simul balbutio; (2) ad alterius captum me accommodo.

Συμψηφίζω, f. ίσω, supputo. *Gl. V.* computo; *συμψηφίζεται*, computat. Συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, *Act.* 19, 19.

Συμψηφιστὴς, οῦ, ὁ, computator. A præc.

Σύμψηφος, ου, ὁ ἢ ἡ, cujus idem est suffragium, seu eadem sententia, consentiens. *Gl. Vet.* assensor.

Συμψιθυρίζω, f. ίσω, consusurro, una susurro.

Συμψοφέω, ῶ, f. ήσω, simul strepitum seu crepitum edo, simul sonitum do; (2) collisione, v. gr. armorum, strepitum facio.

Συμψυχία, ας, ἡ, unanimitas, concordia. A

Σύμψυχος, ου, ὁ, ἡ, qui ejusdem animi et sententiæ est, unanimis; (2) amicus. Ex *ψυχή*.

Σύμψυχω, una refrigero.

ΣΥ'Ν, *præp.* cum. *In compos.* una, pariter, eodem tempore; *item* cum de pluribus sermo, ut *πολλοὶ συνήκεαν, multi audiverunt*; sæpe tamen redundat. *Itaque usus semper consulendus.* Σὺν χρόνῳ, sero, *Soph. Trach.* 204.

Συναγαγεῖν, aor. 2. inf. act. *Att.* pro *συναγεῖν*, a *συνάγω*.

Συναγάγετε, 2. pl. aor. 2. imperat. act. *Att.* pro *συνάγετε*.

Συναγαγὼν, a 2. part. act. *Att.* pro *συναγών*.

Συαγανακτέω, simul indignor; (2) condoleo.

Συναγανάκτησις, εως, ἡ, indignatio communis. A præc.

Συναγαπάω, amore communi prosequor.

Συναγγέλλω, simul nuncio, *R.*

Συνάγγελος, ου, ὁ, qui una mittitur nuncius, legationis socius.

Συναγείρω, congrego, colligo. *Gl. V.* agglomero. *In med.* recipio animum, colligo me. Συνήγειρε σφατιὰν εἰς Βαβυλῶνα, *Xen.* Κάλιστον χρήματα συναγείρασθαι, *Ælian.*

Συναγελάζω, fut. άσω, adgrego, congrego; *συναγελάζομαι*, congregor, gregatim vivo.

Συναγελασμὸς, οῦ, ὁ, congregatio, adgregatio, *Gl. V.* A præc.

Συναγελαστικὸς, ἡ, όν, congregabilis.

Συναγένητος, et *συναγέννητος*, ον, pariter non genitus, non creatus. *Vox Eccles.*

Συνάγειρεν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro *συνηγέρθησαν*, a *συναγείρω*.

Συνάγκεια, ας, ἡ, convallis, *i. e.* locus in quo duæ valles inter se conveniunt. Ex *σὺν* et *ἄγκος*, *vallis*.

Συναγκὶς, ἡ, nomen piscis, *Aristot.*

Συναγλαΐζω, exquisite orno, etiam per verba.

Σύναγμα, ατος, τὸ, sedimentum, lotii collectio. A *συνάγω*.

Συναγνοιῶ, ῶ, pariter ignoro.

Συναγοράζω, coemo, *Ph.*

Συναγόρευσις, ἡ, adstipulatio, ejusdem rei, causæ defensio; (2) patrocinium, defensio in judicio. A

Συναγορεύω, fut. εύσω, adstipulor, adsentior, eandem causam, v. gr. in senatu, vel populo, defendo; (2) tueor, defendo, *i. e* patrocinor. Συναγορεύειν ταῖς ὑμετέραις ἐπιθυμίαις, *Isocr.* Χρυσάντας δὲ συναγορεύων αὐτῷ, ὧδε ἔλεξεν, *Xen.*

Συναγορέω, consentio. Οὐ κάτοισθ' ὅθ' εὖνικα ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ; *Soph. Trach.* 813.

ΣΥΝΑΓΡΙ'Σ, ίδος, Synagris, *piscis*.

Συναγρόμενος, congregatus; pro *συναγειρόμενος*. A *συναγείρω*.

Συναγρόμενοι, nom. pl. præs. part. med. vérbi poetici *συνάγρομαι* pro *συναγείρομαι*.

Συναγυρμὸς, οῦ, ὁ, congregatio.

Συνάγυρτος, ου, ὁ ἢ ἡ, simul collectus, *R.*

Συνάγχη, angina, *Ph.* Ex *ἄγχω*. Hinc

Συναγχικὸς, ἡ, όν, angina laborans.

Συνάγω, fut. ξω, confero, congrego, recolligo, adgrego; (2) concilio, aduno, *Gl. V.* (3) contraho; (4) idem quod *συγκλίω*. *συναγγεῖν*, coadunare, conflare, *Ph.* aor. 2. inf. *συνάγαγε*, confer, coge. *Gl. V.* imperat. *συνήγμενα*, congesta, *Ph.* perf. pass. *συναχθῆν*, adunatum, *Ph.* aor. 1. part. pass. Σύναγεν πλείστην δύναμιν, *Isocr.* τὴν ἐκκλησίαν, *Luc.* Πάντα δ' ἐν ἡματι τῷδε συνήγαγεν, *Eur. Ph.* 1573. Τὰς ὁρᾷς συνήγομεν, contraximus, *Aristoph. Nub.* 582. Συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ, *Matt.* 13, 2. *συναχθήσονται* οἱ ἀετοὶ, *Ib.* 24, 28.

Συνάγω, confringo; ut hinc sit *συνάξα*, a. 1. confregi.

Συναγωγεὺς, έως, ὁ, coactor, congregator. *Ph.* conciliator. A *συνάγω*.

Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, collectio, congregatio, exactio; (2) cœtus, concilium, conventus; schola; (3) apparatus rerum v. gr. bellicarum, dicitur et de sinu maris arctius coeunte. Ab eod. Hinc

Συναγώγιμος, collativus. *Gl. V.* collectilis:

Συναγώγιον, ου, τὸ, convivium e symbolis:

Συναγωγὶς, ῖδος, ὁ ἢ ἡ, collectivus, aptus ad colligendum vel conjungendum.

Συναγωνιάω, ῶ, pariter anxius sum.

Συναγωνίζομαι, fut. ίσομαι, una certo, certamen adjuvo, certaminis socius sum; (2) opem fero, auxilior. *Ph* concerto, opitulor. Συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς, *Rom.* 15, 30. Καὶ τὸ τῶν Θεῶν εὐμενὲς, ᾗ τὸ τῆς τύχης ἡμῖν συναγωνίζεται, *Dem.* Hinc

Συναγώνισμα, τὸ, adjumentum.

Συναγωνιστὴς, οῦ, ὁ, certaminis socius; (2) qui certanti opitulatur.

Συνάδελφος, ου, ὁ, qui fratrem seu fratres habet; (2) qui alteri loco fratris est.

Συναδικέω, ῶ, f. ήσω, injuriæ inferendæ socius sum.

Συναδοξέω, ignominiæ particeps sum.

Συνᾴδω. fut. άσω, seu *συναείσω*, concino, consono; (2) consentio, adstipulor. Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδινὰν μοι Παῖδ', *Theocr.* 10, 24 Συναδέτω δὲ Χαρὶς ᾠδάν, *Aristoph. Av.* 865.

Συνάθλος, ου, ὁ ἢ ἡ, certaminis socius et adjutor.

Συναΐδω vid. *συνᾴδω*, *Theoc.*

Συναίρω, simul tollo, *Hom.*

Συναθετέω, una improbo, rejicio.

Συναθλέω, ῶ, f. ήσω, simul certo, sum certaminis particeps aut adjutor. Αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι; *Phil.* 4, 3.

Σύναθλος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem quod *συνάθλος*.

Συναθροίζω, fut. οίσω, congrego, colligo; congero, conglobo, glomero, conglomero, *Ph.* *συνήθροισεν*, collegit, contraxit, *Ph.* *συνηθροισμένες*, congregatus, conglomeratus, concretus, *Gl. Vet.* perf. part. pass. *συναθροισθέντες*, adglomerati, *Ph.* aor. 1. part. pass. Οὓς συναθροίσας, *Act.* 19, 25. Οὓ ἦσαν ἱκανοὶ συναθροισμένοι, *Ib.d.* 12, 12. Συναθροίσαι εἰς ἕν, *Aristoph. Lys.* 587. Οὐ συνήθροισαι ᾠδάς, *Eur. Rhes.* 612. Hinc

Συνάθροισις, εως, ἡ, congestio, conglomeratio, congregatio, agmen, cœtus, *Ph.*

Συνάθροισμα, ατος, τὸ, adgregatio, *Ph.*

Συναθροισμὸς, οῦ, ὁ, collectio.

Συναθύρω, una ludo, ludo cum. Τῷσιν ἀεὶ συνάθυρεν, *Musæ.* 2, 30.

Συναΐδιος, ου, ὁ ἢ ἡ, coæternus, una æternus.

Συναικλία, ας, ἡ, convivium. *Vox Dor.* ab αἶκλον, *Etym.*

Συναΐκτην, 3. dual. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro *συνηΐκτην*, a *συναΐσσω*.

Σύναιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, consanguineus, frater vel soror. Ἡ δὲ σύναιμον λέχος ἄλεθεν, *Eurip. Phœn.* 824. Σὺ καὶ τόδε νίκος ἀνδρῶν ξύναιμον ἔχεις ταράξας· ξυναίμου est pro ξύναιμος, *Soph. Antig.* 793. Ex *σὺν* et *αἷμα*, *sanguis*.

Συναίμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

Συναίνεσις, εως, ἡ, adsensus, consensus:

Συναινέτης, ου, ὁ, comprobator, adstipulator. A

Συναινέω, ῶ, f. έσω, adsentio, consentio, comprobo, approbo. Σὺ δ' οὐχὶ πείσῃ ᾗ συναινέσεις ἐμοί; *Soph. El.* 404. Οἱ δ' ἄλλοι πάντες ταῦτα συνήνεσαν, *Xen.*

Σύναινος, ου, ὁ, qui est ejusdem sententiæ, adstipulator.

Συναίνυμαι, simul capio; (2) colligo; (3) aufero.

Συναίρεμα, τὸ, contractio. *Vox Gramm.*

Συναίρεσις, εως, ἡ, idem; (2) complexio. A

Συναίρω, ῶ, f. ήσω, simul affligo, everto, conficio; (2) simul amplector, contraho; *συνῃρημένος*, contractus, perf. pass. part. *συνεῖλον*, contraxi, aor. 2. ind. Ὅτι συνῃράμην σει φόνον μητρὸς, *Eur. Or.* 749. Συναίρεσθαι δέρυ, *Id. Rhes.* 494.

Συναίρω, una attollo, adjuvo in attollendo; (2) adjuvo,

adjuvo, opitulor. *Συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον*, *Matt.* 25, 19.

Συναίρομαι, adjuvare, opitulari, facere cum aliquo. *Γράμμα ξυναιρόμενον τῇ κατὰ σὲ πολιτείᾳ*, litteræ facientes pro tua administrandi ratione, *Menander Historicus*. *Πλὴν παρεμυθήσατο αὐτὸν ἡ συναιρομένη τότε τοῖς ἱκέταις πράγματα τύχη*, adspirabat, *Herodian* 3, 29.

Συναισθάνομαι, f. *σθήσομαι*, sensu percipio. *Συναισθανεσθαι καὶ συναλγεῖν ἀλλήλοις*, *Plut.*

Συναίσθησις, εως, ἡ, conscientia morbi, sive illa adfectio qua ager eorum quæ in corpore suo minus recte habent ipse sensum obtinet. A *συναισθάνομαι*.

Συναΐσσω, f. ξω, simul irruo, consurgo.

Συναιτία, ας, ἡ, caussa socia, societas culpæ; (2) in bonam partem, caussa adjutrix, vel caussa adjuvans. Ex *σὺν* et *αἰτια*.

Συναίτιον, ου, τὸ, idem. A

Συναίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui simul cum alio vel aliis caussa est alicujus rei, seu auctor. Ab *αἰτία*.

Συναιχμάζω, una bellum gero, intersum bello seu prælio.

Συναιχμαλωτίς, ίδος, ἡ, captivitatis socia, pariter captiva.

Συναιχμάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, captivitatis socius.

Σύναιχμος, ου, ὁ καὶ ἡ, socius in bello, commilito. Ex *σὺν* et *αἰχμή*.

Συναιωρέομαι, una attollor in altum. Hinc

Συναιώρησις, εως, ἡ, sublatio in altum facta pariter.

Συνακμάζω, fut. *άσω*, coadolesco, simul vigeo et ætate floreo.

Συνακολαζαίνω, fut. *σήσω*, una intemperanter vivo, seu insolenter, lascive ago.

Συνακολουθέω, ῶ, fut. *ήσω*, una sequor. *Γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ*, *Luc.* 23, 49. *Οἱ δ' ἔτυχον συνηκολουθηκότες αὐτῷ*, *Xen.*

Συνακολουθία, ἡ, correspondentia, *Steph.*

Συνακόλουθος, ου, ὁ, comes.

Συνακοντίζω, f. *ίσω*, telis confodio, telis peto.

Συνακούω, simul audio.

Συνακρατίζομαι, una jento; una offulas meraco imbutas in jentaculo comedo.

Συνακροάομαι, simul audio.

Σύνακτέον, *adv. posit.* brevi dicendum.

Συνακτὴρ, ῆρος, ὁ, collector, contractor; (2) genus femoralium. A *συνάγω*.

Συνακτήριον, ου, τὸ, accumulatio. Ab eod.

Συνακτικὸς, ἡ. ὸν, collectivus, aptus ad colligendum seu cogendum; (2) τὸ *συνακτικὸν*, sc. *ἦθος*, vis conciliandi in oratore, seu persuadendi. Ab eod.

Συναλαλάζω, f. ξω, simul clamorem edo militarem. *Ἦν πάντες ὑμνεῖσθαι Καδμεῖοι ποτὶ λωτῷ συνηλάλαξαν*, *Eur. Herc. Fur.* 11.

Συναλγέω, ῶ, f. *ήσω*, condoleo, una doleo. *Συναλγεῖ δ', ὡς ἔοικε, σοῖς κακοῖς*, *Eurip. Rhes.* 808. *Τότε ξυναλγεῖν χρὴ σ', ὅτ' ἀλλύμην ἐγὼ*, *Id. Alc.* 629 *γάμον*, *Pind.*

Συναλγηδὼν, όνος, ὁ, dolor, cruciatus; (2) consors doloris, *res pro persona*. (3) *ὦ ξυναλγηδόνες*, *Eurip. Suppl.* 74.

Συναλδὴς, ὲς, simul crescens. *Nic.*

Συναλεαίνω, calefacio, calorem adjuvo, confoveo, *Plut.*

Συναλέγω, cordi habeo, non negligo.

Συναλιπτικῶς, *adv.* per Synalœphen. A

Συναλείφω, fut. ψω, collino; (2) commisceo, confundo, in unum contraho; (3) expugno, deleo, oblitero. *Τὰ φαῦλα συναλείφειν*, *Aristot.*

Συναληθεύω, f. *εύσω*, simul sum verus. *Συναληθεύειν τὰς προτάσεις*, *Aristot.*

Συναλήθω, commolo, *Gl. V.*

Συναλητεύω, una erro, oberro. *Εἴτι συναλητεύων ἡαὐτὸν καὶ χαρίζεσθαι ἕτοιμος*, *Heliod. 6.*

Συναλθάσσομαι, una curo, sano, consanesco.

Συναλείομαι, ῦμαι, idem.

Συναλιάζω. idem quod

Συναλίζω, fut. *ίσω*, congrego, coacervo, cogo; *συναλίζομαι*, congregor, simul convenio; *συναλισθέντες*, congregati, aor. 1. part. pass. *Συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς*, *Act.* 1, 4.

Συναλίσκω, simul capio.

Συναλλαγὴ, ῆς, ἡ, commercium, contractus. *Ph.* consuetudo, conversatio; (2) conciliatio; (3) interventus. (3) *ἔν τι δαιμόνων ξυναλλαγῆς*, *Soph. Œd. Tyr.* 54 *νόσου ξυναλλαγῆς*, *Id. Ilid.* 960. *Ποίας φανίσης ξυναλλαγῆς*; *Id. Œd. Col.* 410. *Γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγε*, interventu sermonis senum, id est, sermone senum, *Id. Aj.* 732. (2) *ὀλιθρίαις ξυναλλαγαῖς*, *Id. Trach.* 845. A *συναλλάττω*.

Συνάλλαγμα, ατος, τὸ, commercium, contractus, *inpr.* de pecunia, unde æs alienum *Συναφίας ἔννομον συνάλλαγμα*, conjunctionis legitimum commercium, id est, nuptiæ legitimæ, *Heliod.* 4. Ab eod. Hinc

Συναλλαγματικὸς, ὴ, όν, ad commercia, rem pecuniariam pertinens.

Συναλλαγματικῶς, *adv.* per commercia, per contractus.

Συναλλακτὴς, οῦ, ὁ, conciliator; (2) consors, socius negotiationis, simul paciscens.

Συναλλακτικὸς, ὴ, όν, conciliativus, ad conciliandum pertinens, aptus seu efficax.

Συνάλλαξις, εως, ἡ, contractio, commercium. A

Συναλλάττω, f. ξω, paciscor cum aliquo, contraho pactiones; (2) congredior cum aliquo, rem habeo; (3) concilio, reconcilio; *συνηλλάγην*, conciliatus sum, aor. 2. pass. *Ἑλένῃ συναλλαχεῖσαν ὑμέναιος γάμοις*, *Eur. Andr.* 1245. *Συναλλαγῆναι πρὸς ἱκετεύσας*, trans. igere, *Thuc.* (2) *εἴ χρή τι κἀμὲ, μὴ ξυναλλάξαντά πω, Πρίσβυ, σαλμᾶσθαι*, *Soph. Œd. Tyr.* 1110.

Συναλλοιόω, simul immuto, diversum reddo.

Συνάλλομαι, una salio. *Gl. V.* consilio.

Σύναλμα, ατος, τὸ, saltus communis, qui fit a pluribus.

Συναλμὸς, όν, consalaneus, *Alh.*

Συναλοιάω, et *συναλοάω*, ῶ, contero, contundo. *Μίχρι συνηλοίησι παρῆΐα*, *Theocr.* 22, 128.

Συναλοιφὴ, ῆς, ἡ, commixtio; (2) vocalium duarum in unam contractio. A *συναλείφω*.

Σύνδλος, ου, ὁ καὶ ἡ, convictor. Ex *ἅλς*, *sal.*

Συναλύω, f. *ύσω*, simul vagor et temere exspatior. *Συνεπλανᾶτο καὶ συνήλυε*, *Plut.*

Σύναμα, *adv.* simul cum.

Συναμαθύνω, una perdo, deleo.

Συναμάομαι, congero, corrado, coacervo.

Συναμαρτάνω, simul erro, una erro.

Συναμιλλάομαι, una pugno, adjuvo.

Σύναμμα, ατος, τὸ, copula, vinculum. A *συνάπτω*.

Συναμπίχω, et *συναμπίσχω*, tego, occulto.

Συναμπίσχομαι, circum induor, circum tegor.

Συναμπεριόω, congredior, una eo, *V. L.* sed suspecta vox est, *Steph.*

Συναμπρινόω, f. *ύσω*, una trho. ut jumenta trahunt plaustrum, in trahendo adjuvo, *Plut.*

Συναμύνω, una opitulor. *Τῦτφ συναμύνειν, εἰ τὰς ἐκ δόμων λαβὼν οἴχοιτο*, *Eur. Iph. in Aul.* 61.

Συναμφιάζω, vestio, tego, convestio.

Συναμφότερον, utrumque simul.

Συνάμφω, ambo simul.

Συναμωρέω, ῶ, lædo, vasto; potius *συναμωρέω*.

Συναναβαίνω, simul adscendo, coadscendo; *συνανέβην*, coadscendi. *Καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα*, *Matt.* 15, 41. *Κῦρῳ συνανέβη*, *Ælian.*

Συναναβᾶσι, dat. pl. a. 2. part. act. v. *συναναβαίνω*.

Συναναβλαστάνω, una germina protrudo.

Συναναβοάω, una exclamo, vociferor. *Συναναβόησαν δὲ αὐτῇ καὶ αἱ δμωαὶ*, *Xen.*

Συναναβόσκομαι, una alor, una adolesco.

Συναναγινώσκω, simul lego.

Συναναγκάζω, fut. *άσω*, simul cogo; (2) cogo. *Κρίναντες συναναγκάζυσι σώσαντα σιφαῦν*, *Pol.*

Συνανάγνωσις, εως, ἡ, communis lectio. A *συναναγινώσκω*.

Συναναγράφω, una in literas refero, una adscribo in numerum.

Συνανανυμνέω, ῶ, simul nudo.

Συνανάγω, una abduco, seu aveho.

Συναναδέχομαι, una excipio vel suscipio.

Συναναδιδωμι, una distribuo, una digero.

Συναναδιπλωσις, conduplicatio, *Gl. V.*

Συναναζεύγνυμι, una proficiscor, comes eo.

Συναναζέω, f. *έσω*, confervefacio; (2) fervere facio. *Ἄλλο ἐπιδὲς ὕδωρ συναναζέσον αὐτῷ*, *Diosc.*

Συναναιρέω, simul tollo. *Συναναιρεῖ πάντως καὶ θάττονα*, *Longin.* 2.

Συναναπάπτω, una revertor.

Συναναπίπτω, simul accumbo vel discumbo. *Συνανέπεσε τῷ Ἰησῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ*, *Matt.* 9, 10.

Συναναπιράνυμι, sive *συναναπεράω*, f. *ράσω*, una permisceo, commisceo, attempero. *Πίνειν ἀπὸ χρυσῆς φιάλης κωνεῖον, καὶ ἀκράτῳ συναναπραθεῖσαν φιλοτησίαν*, *Luc.*

Συναναπιφαλαιόω, repeto summatim, in summam contraho; ad pauca redigo.

Συναναπίνω, una commoveo.

Συναναπίραμαι. vide *συναναπιράνυμι*, *Eust.*

Συναναπλίομαι, simul accumbo, alicui accumbo. *Ἐκείνοις συναναπλίνεσθαι μετ' αὐτοῦ*, *Luc.*

Συναναποκρίνομαι, conscius sum alicui, ago cum aliquo, confero sermones.

Συναναπομίζω, *ομαι*, una restituo, in restituendo alicui aliquid adjuvo.

Συναναπόπτω, fut. ψω, simul retundo.

Συναπέκρασις, εως, ἡ, commistio, temperatura. A *συναναπράνυμι*.

Συναναπυκλίω, idem quod

Συναναπυκλόω, ῶ, fut. *ώσω*, simul revolvo, convolvo.

Συναναλαμβάνω, recipio.

Συναναλίσκω, una sumptum facio; (2) una consumo, simul absumo. *Συμβουλεῖ τὰ μὲν συναναλίσκων, τὰ δὲ συμπράττων*, *Xen.*

Συναναμίγνυμι, fut. ξω, simul commisceo; (2) commisceo. *Μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις*, *1 Cor.* 5, 9. Hinc

Συναναμιξις, εως, ἡ, commistio, conjunctio.

Συναναμιμνήσκω, simul in memoriam revoco.

Συναναπαύομαι, f. *αύσομαι*, simul quiesco, seu requiesco, una cum alio quiesco, una refocillor. *Συναναπαύσομαι ὑμῖν*, *Rom.* 15, 32.

Συναναπείθω, fut. *πίσω*, simul suadeo, una hortor.

Συναναπέμπω, dimitto.

Συναναπέρχομαι, simul abeo, *Aret.*

Συναναπίμπλημι, pariter repleo.

Συναναπίπτω, una accumbo, ex *Ph.*

Συναναπλάττω, fut. *άσω*, simul confingo.

Συναναπλέκω, implico, intexo.

Συναναπλήθω, f. *ήσω*, simul impleo, una compleo.

Συναναπληρόω, ῶ, idem; (2) exæquo alicui rei.

Συναναπράττω, una exigo.

Συναναπράζω, simul rapio, corripio, trahendo sc. sursum.

Συναναρρίπτέω, una sursum et in sublime jacio.

Συνάναρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, pariter carens principio, coæternus.

Συναπασκάπτω, fut. ψω, simul effodio.

Συναπασσίζω, fut. *ίσω*, simul dimico.

Συναπασομόομαι, una effundor per ostium, seu idem quod *ἀναπομόομαι*.

Συναπερίφω, f. ψω, una revertor, una refero pedem, seu retrocedo; *συναπερίφομαι*, conversor, *Gl. V.* *Συναπερίφομαί σοι*, *Plut.*

Συνάπιστροφὴ, ῆς, ἡ, reversio; (2) conversatio seu consuetudo quotidiana cum aliquo. A præc.

Συναπασώζω, fut. *ώσω*, adjuvo in conservando; (2) simul restituo pristinæ incolumitati, una servo; (2) recupero.

Συναπατίλλομαι, una orior.

Συναπατήκω, colliquefacio, *R.*

Συναπατίθημι, una donarium pono s. consecro.

Συναπατολὴ, ῆς, ἡ, conjunctio, exortus. A *συναπατίλλω*.

Συναπατρέφω, simul nutrio, una alo seu educo; *συναπετράφη*, connutritus est, aor. 2. pass.

Συναπατρέχω, una procurro.

Συναπατρίζω, fut. ψω, simul contero, affrico. *συναπατριζόμενος*, sodalis.

Συναπαφαίνω, una ostendo.

Συναφαίρω, simul subvecho veleveho, aufero, asporto. *Συναφαίρει γὰρ ἑαυτῷ τὸν κόσμον*, *Nax.*

Συναφθέγγομαι, una loquor seu clamo.

Συναναφλέγω, concremo, simul uro.
Συναναφορά, ἡ, relatio rei ad aliquem, ut causam, autorem, &c.
Συναναφύρω, simul commisceo, confundo. Ἐν τῷ πηλῷ συναναφύρονται κυλινδόμενοι, ὥσπερ οἱ ἐξ Lue. ταῖς γυναιξί, Id.
Συναναχορεύω, fut. εύσω, una salto.
Συναναχρεμπτομαι, f. ψομαι, una exscreo, una cum screatu egero. Συναναχρεμψάμενος τὴν ψυχὴν μετὰ τῶν φλέγματος, Luc.
Συναναχρώννυμι, fut χρώσω, pari colore per contactum inficio, contagio adficio.
Συναναχρωσις, εως, ἡ, contagium, quale est corporum quæ contactu colorem aliquem imbibunt. A præc.
Συναναχωρέω, una discedo vel recedo.
Συναναδάνω, al. συνιάδω, ap Phoryl.
Συνανδραγαθίω, una rem bene gero, una fortiter pugno.
Συνανδρ'ομαι, una cum ætate adolesco seu cresco.
Συνανίεργω, una inhibeo, cohibeo. Συνανίεργιν τὸ πνεῦμα, Aristot.
Συνανιλύω, et
Συνανίλκω, simul in altum traho.
Συναν'ερχομαι, simul adscendo, proficiscor aliquo. Αἱ ἔτυχον αὐτοῖς συνανιλθοῦσαι, Ælian.
Συνανισράφη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi συναναστρέφω.
Συνανίχω, una in lucem prodeo, eodem tempore inclaresco, provehor.
Συνανηβάω, ῶ, simul rejuvenesco.
Συνανθίω, ῶ, simul floreo, una floreo.
Συναν θρωπεύω, et συναν θρωπεύομαι, inter homines vivo. Τῶν ζώων τὰ συναν θρωπευόμενα, Theophr. Ex σὺν et ἄν θρωπος.
Συναν θρωπίω, ῶ, f. ήσω, idem et ex iisd.
Συναν θρωπίζω, fut. ίσω, idem. Hinc
Συναν θρωπισικός, ἡ, όν, qui cum hominibus versatur et degit.
Συνανιάω, ῶ, fut. άσω, una mœrore adficio.
Συνανίημι, simul remitto seu levo.
Συναν ίστημι, simul evolo ; συναν έστη, una evolavit, a. 2.
Συναν ίστημι, una exsurgere facio ; συναν ίσταμαι, consurgo ; συναν έστη, consurrexit, a. 2. Συναν έστησαν μὲν αὐτῇ πᾶσαι αἱ ἄμφ' αὐτὴν, Xen.
Συναν ίσχω, simul vel una orior.
Συνανοηταίνω, pariter demens sum, seu dementer, stulte, insolenter ago.
Συνανομάζω, fut. ξω, simul ploro vel ejulo.
Συναν ταγωνίζω, una repugno, seu contra pugno.
Συναντάω, ῶ, fut. ήσω, occurro, obvius fio. incido in aliquem ; συναντᾷ. occurrit, evenit. Μὴ συναν τῶ ἐν φίνῳ ; Eur. Iph. in Tau. 1213. Ἀ ίσεται τε, ᾗ ξυναντᾷ δραπέτης, Aristoph A h. 1201. Ὅτῳ ξυναντήσειεν ἐκ θεῶν, συθεὶς φράτερ πόσις σὸς, Eurip. Ion. 787. Ἰὼ ἰὼ τί δῆθεν ὅτι συνήντετο, Ib. 831. Δίκα συναντόμενος, Pind Ol. 2, 174.
Συναντίω, ῶ, idem.
Συνάντημα, ατος, τὸ, occursus ; (2) eventus ; (3) plaga. A συναντάω. Unde
Συνάντησις, εως, ἡ, occursus. Τίνα συνάντησιν ; in quo occursu ? Eurip Ion. 535.
Συναντιάζω, fut. άσω, occurro. Κατὰ πωλικῆς ἀνὴρ ἀτήνης ἰωλεθρὸς, οἷον σὺ φὴς, συναντίαζον, Soph. Œd. Ty. 813.
Συναντιβάλλω, confero simul vel una.
Συναντιλαμβάνομαι, fut λήψομαι, una capesso vel suscipio ; (2) una incumbo in rem aliquam ; (3) adjuvo seu opitulor. Τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν Rom. 8, 26.
Συναντίλημψις, ἡ, opitulatio. auxilium, Ath.
Συναντλέω, ῶ, simul haurio, simul laboro, simul laborem perficio. Κοινὸς αἰρόμενος πόνος δίῳ παιδὶ συναντλεῖ, Eur. Ion. 200
Συνάντομαι, simul occurso.
Συναντώντων, gen. plur. pro συναντώντων, a συναντάω.
Συναντῶσι, 3 pl. præs conj act.
Συν ούτω, perdo, interimo, Æsch.
Συναξει, 3. sing. f. 1. ind act. verbi συνάγω. Hinc
Σύναξις, ίως, ἡ, collectio, congregatio, conventus ; συνάθροισις, conventicula, Gr. V. (2) conventus ad celebrandam sacram cœnam, celebratio ipsius cœnæ sacræ.
Συναξίω, dignor, sed de pluribus.
Συναοιδός, ὁ, concentor. Συναοιδοὶ Νύμφαι, Eurip. Herc. Fur. 787.
Συναορέω, ῶ, comitor, sum comes, Pind. A
Συνάορος, ὁ, ἡ, comes, socius, conjunctus. A συναίρω, unde p. m. συήορα συνήορα.
Συναπαγόμενοι nom. pl. præs part. med verbi
Συναπάγω simul abduco seu abripio, συναπαγομαί τινι, sequor, imitorque Ἐκέλευσε τῶν σκηνοφυλάκων τινὰ συναπαγαγεῖν αὐτῷ, ὅτε κελεύσοι, Xen. Τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι, Rom. 12, 16. Συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει, Gal. 2, 13.
Συναπαίρω, simul abeo simul migro ; συναπῆρε, simul abiit, a. 1. Συναπῆλθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, Luc.
Συναπαντίζω, concurro, Themist.
Συναπαρτίζω, fut. ίσω, perfectum et absolutum reddo ; (2) adæquo. Συναπαρτίζειν γὰρ τοῖς τόποις αὐτὰ ἀναγκαῖον, Them. Hinc
Συναπαρτισμός, ὁ, consummatio, Ph.
Συνάπας, ασα, αν, simul omnis.
Συναπαυγάζομαι, una effulgeo.
Συναπειλίω, ῶ, comminor, simul minor.
Συνάπειμι, una absum, vel abeo.
Συναπέκρυψι, 3 sing. a 1. ind. act. verbi συν αποκρύπτω.
Συναπελαύνω, una expello, S'eph
Συναπελεύθερος, ὁ, conlibertus, Ph.
Συναπεργάζομαι, fut. άσομαι, conficio, simul efficio, in re aliqua efficienda juvo, in reconficienda meam navo operam ; (2) actioni subservio Ὅσα δὲ δυνατὸν, ᾗ τοῖς σχήμασιν συναπεργαζόμενον ποιῶν. Aristot.
Συναπερίδω, impingo, infligo. Κάπωσε τὴν ὀπόνοιαν ἅμα τῷ λόγῳ συναπερίσαντος αὐτῷ, Plut.
Συναπέρχομαι, una cum alio abeo.
Συναπευθύνω, guberno, seu una guberno.
Συναπεχθάνομαι, simul inimicitias exerceo.
Συναπλόω, explico, evolvo.
Συναποβαίνω, una abeo.
Συναποβάλλω, simul abjicio ; simul amitto.
Συναπογράφομαι, una profiteor nomen, v. gr. inter candidatos cives, &c. ut in tabulas referatur, v. ἀπογράφομαι. Περικρίβη δίκα δυεῖν ἀνδρῶν συναπογραψαμένοιν, Plut.
Συναποδείκνυμι, una demonstro.
Συναποδημέω, ῶ, fut. ήσω, simul peregrinor, soc us peregrinationis sum. Μήτι συνδεικνῖν αὐτῷ πάντως, μήτι συναποδημεῖν ἐπάναγκες, M. Anton. 1, 13 τῷ Θ. Ἀ ian.
Συναποδήμος, ὁ, ἡ, ὁ ᾗ ἡ, qui simul peregrinatur.
Συναποδ δωμι, una reddo
Συναποδοκιμάζω, una reprobo.
Συναποδράω, ῶ, una aufugio. Καὶ ξυναποδράναι δεῖν' ἐπιχειρήσει μοι, Aristoph. Ran. 81.
Συναποδύρομαι, una lamentor.
Συναποδύω, fut. ύσω, una exuo.
Συναποθνήσκω, simul morior, commorior. Ἐάν μὲ δὴ συναποθανεῖν, Matt. 14. 31.
Συναποικίζω, una in coloniam mitto.
Συναποίχομαι, simul discedo, A el.
Συναποκαθαίρω, simul expurgo.
Συναποκάμνω, simul defatigor, deficio. Συναποκαμεῖν μέλλει, Eur. Iph. in Tau. 1376.
Συναπόκειμαι, repositus seu reconditus sum. Ἐξ οἷς γὰρ χαρὶς ἡ χθονία ξυνανεῖται σεθεν ἐ χρὴ, Soph. Œd. Col 1755.
Συναποκλείω, una includo vel excludo.
Συναποκλίνω, una, pariter inclino.
Συναποκλύζω, fut ύσω, simul abluo.
Συναποκομίζω, una defero
Συναποκόπτω, fut. ψω, simul abscindo.
Συναποκρύπτω, fut. ψω, simul abscondo.
Συναποκτείνω, una occido.
Συναποκτίννυμι, idem.
Συναπολαμβάνω, una recipio ; (2) una intercludo
Συναπολάμπω, f. ψω, simul effulgeo, una resplendeo.
Συναπολαύω, fut. αύσω, simul fruor.
Συναπολείπω, una relinquo.
Συναπολίσθη, 2. sing. aor. 1. conj. act. v. συναπόλλυμι.
Συναπόλη, una pereat, 2. sing. aor. 2. conj. med.
Συναπόλλυμι, simul perdo : συναπόλλυμαι, simul pereo. Οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπιέπασι, Heb. 11, 31.
Συναπολ·γέομαι, ῆμαι, una defendo
Συναπομαραίνω, una marcescere facio, simul languidum reddo.
Συναπομύω, ῶ, simul extenuo.
Συναπονίνω, simul innuo ; simul nuto.
Συναπονοίομαι, pass. et med. pari dementia utor, paria patro, vel patrare tento.
Συναποπέμπω, una dimitto
Συναποπλέω, una discedo navi.
Συναπορρήγνυμι, una abrumpo.
Συναποσβεννύω, simul extinguo. Θυγατέρα ταῖς νυμφικαῖς λαμπάσι συναπέσβεσε, Herod.
Συναποσεμνύνω, una honoro, laudo.
Συναποσάπης, ες, ὁ, qui simul desciscit, defectionis socius.
Συναποσήλω, fut. ωσω, una mitto seu ablego. Συναπέστειλα τὸν ἀδελφὸν, 2 Cor. 12, 18.
Συναστερίω, una privo.
Συναποτείλίω, perficio.
Συναποτερματίζω, pariter finio. Pass. pariter desino.
Συναποτίθεμαι, simul depono, una exuo.
Συναποτίκτω, una cum partu edo.
Συναποτίλλω, simul avello.
Συναποτροχάζω, cursu aufugio.
Συναποφαίνω, simul ostendo, pronuncio ; (2) cum Dat. consentio, adstipulor.
Συναπόφασις, εως, ἡ, negatio ejusdem rei.
Συναποφέρω, simul aufero, tollo, vel abripio.
Συναποχράομαι, utor.
Συναποχωρέω, ῶ, simul discedo.
Συναπτέον, scu ponit conjungendum.
Συναπτικός, ἡ, όν, colligandi vim habens. A συνάπτω.
Συναπτικῶς, adv. copulative, vi copulandi.
Συναπτός, ἡ, όν, continuus. Ab eod.
Συνάπτω, fut. ψω, adnecto, copulo, conjungo, ferrumino, continuo ; (2) attingo, advenio, adsum ; συνάπτει, committit, combinat, condensat, Ph. coeo, Gl. V. convenio ; συνημμένον, connexum, Gl. V. p. part. pass. συναφθὲν, unitum, Gl. V. a. 1. part. pass. Ξυνάπτειν λόγοισιν, conferte consilia, Soph. El. 21. Ξυνάπτων τροχηλάτοις τοῖς ῥήμασι, Arist. A h. 692. Χειρὶ σύναπτε χεῖρα, Id. Thesm. 964. μάχην, Eur. Alc. 499. Ὡς εἰς λόγους ξυ ῆλθ' Πολυνείκει μολών, Eurip Phœn. 709. neutraliter. Τῷ δὲ συνάπτει λύπη τι φρενῶν, χειρὶ τε πόνος Id. Hipp. 188.
Συναπωθίω, una repello, repudio.
Συνᾶραι, aor. 1. inf act. verbi συναίρω.
Συνᾶρασθαι, contulisse, a. 1. inf. med.
Συνάρασσω, vel άττω, f ξω, collido, confringo. Μή μοι δορὶ συντραχῆς, τὰν ἰύχαρίσιν ἔχουσαν πόλιν, Eur. Herac. 378 (2) coapto, coagmento. Θεῖῃ συνάρασσε κορώνῃ, acuto coaptavit apici, Apoll. Rhod. 3, 1318.
Συναρίσκω, f. ρέσω, complaceo. Hinc Impers. συνηρέσκει, complacitum est. Συναρέσκειν τινὶ, Dem.
Συναρήγω, fut. ξω, simul auxilior.
Συναρήρασται, collisus est, 3 sing. perf. ind. pass. Att pro συνήραται, a συναράσσω.
Σύναρθρος, ὁ, ἡ, articulo copulatus.
Συναρθρόω, articulo compingo A præc.
Συνάρθρωσις, ἡ, conjunctio membrorum per articulos A præc.
Συναριθμέω, ῶ fut. ήσω, connumero. Hinc
Συναρίθμησις, εως, ἡ connumeratio.
Συνάριθμος, ὁ, ἡ ᾗ ἡ, qui eodem numero continetur.
Συναριστάω, ῶ, fut. ήσω, simul prandeo. Ἐνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρωποι συναριστῶσι, Aristoph. Av. 1492.
Συναρισεύω, f. σω, simul cum alio rem optime gero, excello cum alio. Συναρισεύσων ἅμ' Ἀλκμήνης γόνῳ, Eur. Tro. 805.

Συνάριστος, ου, ὁ, qui simul prandet, compransor. Ex ἄριστον.

Συναρκέομαι, οῦμαι, sufficio, satisfacio.

Συναρμογή, ῆς, ἡ, apta compositio, concinnitas. A

Συναρμόζω, f. όσω, coapto, coagmento, concinno, apte compono; (2) congruo, convenio, quadro; συνηρμοσμένος, compactus, *Gl. V.* p. pass part. Αὐτήματον ἄψιν δ' ὁμμάτων ξυνηρμόσσιν, *Eur. Iph. in T.* 1170. Ξυνάρμοσεν δὲ βλιφαρά μου τῇ σῇ χειρί, *Id. Ph.* 1460.

Συναρμολογέω, ῶ, fut. ήσω, congruenter coagmento, apte concinno et compingo. *Ph.* compagino; συνηρμολογημένος, compactus, *Ph.* Ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογεμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ, *Ephes.* 2, 21.

Συναρμονιάω, apte convenio, de numeris versuum et concentu musico

Συνάρμοξε, 3. sing aor. 1. ind. act. *Ion.* pro συνήρμοξε, a συναρμόζω. Unde

Συναρμοσία, ας, ἡ, congruentia, convenientia:

Συναρμοσις, εως, ἡ, conjunctio:

Συναρμοσίον, accommodandum, aptandum.

Συναρμοσίος, aptus, congruens sum:

Συναρμοσὴς, οῦ, ὁ, concinnator; (2) conciliator, moderator. Ab eod.

Συναρμοσικὸς, ἡ, όν, idem; concinnandi vim habens.

Συναρμόττω, idem quod συναρμόζω.

Συναρπαγή, ῆς, ἡ, direptio, rapina. A

Συναρπάζω, f άσω, corripio, abripio, diripio; (2) concio, concito. (1) Φόνημ' ἀκέων, καὶ ξυναρπάζων φρενὶ, corripio mente, *Soph. Aj.* 16. Ὁ γὰρ κρατῶν ἅμα πάντα συνήρπακε, *Xen.* Σκύμνον ἐν χεροῖν ξυνήρπασαν, *Eur. Or.* 1468. (2) ξυναρπάσας τρατὸν, *Eurip. Iphig. in Aul.* 521.

Συναρπάσας, a. 1. part. act.

Συναρρωσία, una ægroto.

Σύναρσις, εως, ἡ, copulatio, apta harmonia, &c.

Συναρτάω, ῶ, fut. ήσω, appendo, annecto; et (2) συναρτάομαι, ῶμαι, appendor; (3) adhæreo, sequor. Συναρτήσας γένος, *Eurip. Med.* 564. Hinc

Συνάρτησις, εως, ἡ, connexio rerum et colligatio, cum una ab alia dependet.

Συναρτύω, f ύσω, instruo, adapto, simul paro. Ἀσπίσιν νῦν συναρτύναντες ἔρισιν, *Apoll.*

Συναρχαιρεσιάζω, fut. άσω, in petitione adjuvo, candidato faveo et adsum.

Συναρχία, ας, ἡ, magistratuum collegium. *Ph.* collegium. A

Σύναρχος, ου, ὁ, in magistratu collega.

Συνάρχων, οντος, ὁ, idem, *Ph.*

Συνάρχω, fut. ξω, una impero, una magistratu fungor, collega sum in magistratu.

Συνάρω, coagmento, compingo, apte compono.

Συναρωγὸς, οῦ, ὁ, auxiliator.

Συνασεβέω, impietatis particeps sum, seu impii facinoris.

Συνασκέω, ῶ, f. ήσω, simul exerceo; (2) exerceo; συνησκημένος, agitatus, *Ph.* perf. part. pass. eruditus. Hinc

Συνάσκησις, εως, ἡ, exercitatio.

Συνασοφίω, ῶ, fut. ήσω, simul desipio. Καὶ τοῦτο λυτρὸν, συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς, *Eur. Ph.* 897.

Συνασπάζομαι, una saluto, complector. Ἐφ' ἑκάστῳ (λόγῳ) συνησπάζοντο ἀλλήλοις, *Heliod.*

Συνασπιδόω, idem quod συνασπίζω, *Xen.*

Συνασπίζω, fut. ίσω, consertis clypeis pugno, testudine facta pugno; συνασπίζειν, clypeos conserere. Συνασπίζοντες Ἀλβαίας δόμους, *Eur. Cyc.* 39. Πάντες ἅμα συνασπίσωμεν ἰσ' αὐτὸν, *Luc.* Hinc

Συνασπισμὸς, οῦ, ὁ, consertio clypeorum, testudo; (2) agmen consertis clypeis pugnantium.

Συνασπιστὴς, οῦ, ὁ, qui una clypeo armatus pugnat, commilito. Ab eod.

Συναχάω, una aristas, fruges edo. Ab ἄσαχυς, *spicatus.*

Συναχραγαλίζω, fut. ίσω, simul talis ludo.

Συναχράπτω, fut. ψω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δέ κεν ἀθρήσητε συναχράπτοντα τοκῆϊ Ἀτρείωνα—Ἀνέρωτα πάλιν νία, *Nonn. Paraphr.* 8, 62.

Συναχαλάω, ῶ, simul mœreo, una succenseo Σοῖσιν ἐ συναχαλᾷ μόχθοις, *Æschyl.*

Συναχάλλω, idem.

Συναχημονίω, pariter turpiter ago.

Συναχολίω, ῶ, simul occupatus sum, simul operam navo, *R.*

Συνατενίζω, contueor; συνατενίζει, contuetur.

Συνατιμάζω, una contumelia adficio, pari ignominia adficio.

Συναυχίω, una miser seu infortunatus sum.

Συναυαίνω, fut. νῶ, simul exsicco. Συναυανῶ κόρας, *Eur. Cyc.* 456.

Συναυγασμὸς, οῦ, ὁ, radiorum seu lucis e variis locis in unum concursus.

Συναύγεια, ας, ἡ, idem. Ab αὐγή.

Συναυδάω, ῶ, fut. ήσω, simul loquor; (2) consentio, adsentior, *Soph. Aj.* 956.

Συναυλέω, ῶ, fut. ήσω, tibia cano, una cano.

Συναυλία, ας, ἡ, tibiarum concentus, consonantia. Ex αὐλός.

Συναυλία, ας, ἡ, cohabitatio, contubernium. Ex αὐλή.

Συναυλίζομαι, fut. ίσομαι, una commoror, contubernalis sum. Ἔξεστι τούτοις εἰς τὰς τελείας ἄνδρας συναυλίζεσθαι, *Xen.*

Σύναυλος, ου, ὁ ἡ, cohabitator, contubernalis, ex αὐλή. (2) consonus, vel, tibiarum cantu mixtus, ex αὐλός. (1) χώρεις μάλιστα πρὸς τοῦτ' ἔστ ξύναυλος ὤν; *Soph. Œd. Tyr.* 1126. Θεία μανία ξύναυλος, habitans cum furore a deis immisso, id est, lymphatus, *Id. Aj.* 611. (2) ξύναυλον ὕμνων βοὰν φθεγξώμεθ', *Aristoph. Ran.* 212.

Συναυξάνεσθαι, *crescere una*, præs. inf. med. v.

Συναυξάνω, vide συναύξω. Ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μεχρὶ τοῦ θερισμοῦ, *Matt.* 13, 30.

Συναυξήθη, 3. sing. aor. 1. conj. pass.

Συναύξησις, εως, ἡ, coauctio, *Gl. V.* A

Συναύξω, fut. ξήσω, augeo, locupleto, uberiorem reddo, etiam verbis augeo quid; συναύξει, concrescit, *Ph.* συναύξεμαι, inolesco, *Gl. V.* συνηυξημένος, concretus, *Gl. V.* p. pass. part. Συναύξαντες τὴν ἀρχὴν τῷ Κύρῳ, *Xen.* Εἰ μὴ ξυναύξουσιν οἱ πίστλοι τῷ σώματι, *Eur. El.* 547. Ταῦτα συναύξειν πρὸς ἃ φέρονται, *M. Anton.* 5, 1.

Συναφαιρέω, una detraho, aufero.

Συναφανίζω, una aboleo, perdo.

Συνάφεια, ας, ἡ, conjunctio, connexio; *Ph.* contextus, series, continuatio, condensatio. A συναφής.

Συνάφεισις, εως, ἡ, versus eundem locum impetus; *de fluvius*, confluentia. Ab ἀφίημι.

Συναφὴ, ῆς, ἡ, connexio, cohærentia. *Gl. V.* conjunctio, series, conjugium.

Συναφὴς, έος, ὁ ἡ, conjunctus, contiguus. A συνάπτω.

Συναφίημι, fut. ήσω, simul emitto.

Συναφικνέομαι, una pervenio.

Συναφίσταμαι, una deficio, una descisco.

Συναφιστάνω, una abstraho, avoco.

Συναφομοιόω, ῶ, fut. ώσω, adsimilo.

Συναφορίζω, una segrego, secerno.

Συναχθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi συνάγω.

Συναχθέσομαι, *congregabor*, fut. 1. ind. pass.

Συνάχθομαι, vicem alicujus doleo; condolesco, *Gl. V.* συνηχθέσθην, condolui, aor. 1. Τοῖς σαισὶ δὲ ὡς ἀνάξια πάσχουσι συνάχθονται, *Dem.* Συναχθόμενος μᾶ τῇ συμφορᾷ, *Xen.*

Σύναψις, εως, ἡ, conjunctio, connexio, cohærentia, contactus. A συνάπτω.

Συνάψομεν, *connectemus*, 1. pl. fut. 1. ind. act.

Συνδαΐζω, fut. ΐξω, simul occido. Ἀλλά μι συνδαΐξον, *Soph. Aj* 361.

Συνδαίνυμαι, convivor, una edo.

Συνδαιταλεῖς, οἱ, compotores.

Συνδαίτωρ, ορος, ὁ, conviva.

Συνδαίω, f. σω, simul disco, cognosco; (2) conscius sum; (3) simul epulor. Ὡς τὰς γάμους τὰς τῆσδε συνδαίσας ἐμοὶ, *Eur. Hel.* 1154.

Συνδάκνω, fut. δήξω, commordeo.

Συνδακρύω, fut. ύσω, una lacrymor.

Συνδαμάνομαι, simul subigor, *Nic.*

Συνδανείζω, f. ίσω, fœnori colloco insuper. *In med.* insuper fœnori sumo.

Συνδαπανάω, ῶ, fut ήσω, una consumo.

Συνδείδω, perf. συνδείδια, simul timeo seu metuo.

Συνδειπνέω, ῶ, fut. ήσω, cum alio cœno; (2) simul vescor seu edo.

Συνδείπνησον, 2. sing. aor. 1. imperat. act.

Συνδείπνιον, ου, τὸ, idem quod

Σύνδειπνον, ου, τὸ, concœnatio, convivium.

Σύνδειπνος, ου, ὁ ἡ, conviva A συνδειπνέω.

Συνδεκάζω, corrumpo donis, colludo.

Σύνδενδρος, ου, ὁ ἡ, arboribus consitus. A δένδρον.

Συνδέομαι, una precor; συνεδεήθην, aor. 1. Συνεδεήθην σε μὴ ποιεῖν ταῦτα, *Plato.*

Σύνδεσις, ή, colligatio, *Steph.*

Συνδεσμεύω, colligo, connecto, *Polyb.*

Συνδεσμέω, ῶ, colligo, adnecto, *Gl. V.*

Συνδέσμιος, ου, ὁ, in eodem carcere, pariter vinctus, convinctus, *Gl. V.*

Σύνδεσμος, ου, ὁ, colligatio, conjunctio, vinculum, copula, copulatio, nexus. A συνδέω.

Συνδεσμώτης, ὁ, qui una vinctus est, *Steph.*

Συνδεσποτεία, ή, dominii societas, dominium duobus commune, *Steph.*

Σύνδετης, ου, ὁ, colligatus cum altero catena, &c.

Συνδετικὸς, ἡ, όν, colligandi vim habens.

Σύνδετος, colligatus, *Soph.*

Συνδεύμενον, acc. sing. part. præs. pass. *Dor.* pro συνδέμενον, a

Συνδέω, colligo, simul ligo, connecto; (2) conjungo, consocio, consilio; συνδιδεμένος, connexus, colligatus, p. part pass. Τὰς ζώντας αὖ δισμοῖσι συνδῆσας βοῶν, *Soph. Aj.* 62. Ταύτην προτέραν ξύδησον, ὅτιὴ ᾗ λαλεῖ, *Aristoph Lys.* 445. Ξυμμάχους ξυμμάχοις, συνδεῖ, *Eurip Ph.* 541.

Σύνδηλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, simul cognitus; (2) cognitus, manifestus, *R.*

Συνδημαγωγέω, pariter capto gratiam populi, vel ad conciliandum populi gratiam juvo.

Συνδημιεργέω, ῶ, f. ήσω, una condo, curo, &c.

Συνδημιεργὸς, ὁ, qui una aliquid efficit, elaborat, curat, gubernat, unde et nomen muneris publici est.

Συνδιαβαίνω, una transeo per flumen.

Συνδιαβάλλω, in invidiam adduco; (2) una defero.

Συνδιαβασταζω, et *in med.* ομαι, conflictor cum aliquo, seu vim vi repello, urgentem seu vexantem; pariter vexo, *Dem.*

Συνδιαβασάζω, una fero seu sustineo.

Συνδιαβιβάζω, fut. άσω, una traduco.

Συνδιαγιγνώσκω, simul adsentior; (2) adsentior.

Συνδιάγω, fut. ξω, simul dego. Συνδιαγεῖν τινι, *Diosc.*

Συνδιαγωγὴ, ῆς, ἡ, commercium, consuetudo cum alio vel aliis. A præc.

Συνδιαθερμαίνω, simul vel contactu calefacio.

Συνδιάθετος, ον, proclivis valde, factus a natura ad. A διατίθημι.

Συνδιαθέω, una peragro, vagor.

Συνδιαιρέω, fut. ήσω, simul divido, simul distinguo.

Συνδιαιτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, cohabito, contubernalis sum; (2) una convivor; (3) una versor, sum cum aliquo; (4) concumbo cum aliqua.

Συνδιαίτης, ου, ὁ, convictor, contubernalis, *R.* Ex σὺν et δίαιτα, *victus.*

Συνδιαίτησις, εως ἡ, cohabitatio, eadem vivendi ratio. A συνδιαιτάομαι.

Συνδιαιτητὴς, οῦ, ὁ, contubernalis. Ab eod.

Συνδιαιωνίζω, fut. ίσω, pariter sum æternus, æternitate cum alio seu aliis fruor.

Συνδιακαίω, fut αύσω, una peruro.

Συνδιακινδυνεύω, f. εύσω, una periculum subeo.

Συνδιακομίζω, fut. ίσω, una transporto vel transveho, una transmitto.

Συνδιάκονος, ου, ὁ, ἡ, et aliquando ἡ, simul cum alio ministrans.

Συνδιακοσμέω, simul ordino, simul compono.

Συνδιακρίνω, simul judico, dijudico, sed de rebus pluribus.
Συνδιάκτορος, ου, ὁ, socius legationis.
Συνδιακυβερνάω, una guberno, una rego.
Συνδιαλίγομαι, colloquor, *Gl. V.*
Συνδιάληψις, εως, ἡ, cogitatio seu consideratio rei cum alio instituta
Συνδιαλλαγή, ἡ, reconciliatio. A
Συνδιαλλάσσω, vel *συνδιαλλάττω*, fut. ξω, concilio, reconcilio
Συνδιαλυμαίνω, una corrumpo, perdo.
Συνδιαλύω, fut. ύσω, simul dissolvo.
Συνδιαμένω, fut. νῶ, una permaneo cum. Καὶ συνδιαμένειν δὲ παρακαλῶ, *Xen.*
Συνδιαμνημονεύω, memor sum, recordor. Περᾶσθε διαμνημονεύειν, *Demosth. de Falsa Legat.*
Συνδιανέμω, simul divido.
Συνδιανύω, annuo, *proprie et tropice*; (2) una specto ad aliquid.
Συνδιανοέομαι, οῦμαι, cum alio delibero.
Συνδιαπραίνω, una absolvo.
Συνδιαπλέω, fut. εύσω, simul trajicio, seu navigando transmitto.
Συνδιαπονέω, una laboro.
Συνδιαπορέω, ῶ, fut. ήσω, una dubito, simul quæro.
Συνδιαπράττω, vel πράσσω, fut. ξω, una conficio, seu efficio, una administro. Ὅσοι τι ἡμῖν συνδιαπράττουσι τῆς ἀρχῆς, *Luc.*
Συνδιαρρέω, ῶ, fut. ώσω, una digero, compono.
Συνδιαπαίω, ῶ, f. ίσω, et -έομαι, ῦμαι, simul duro, perduro, permaneo.
Συνδιαῤῥέω, una perfluo, effluo, dilabor.
Συνδιασκέπτομαι, fut. ψομαι, una contemplor, despicio; (2) considero mecum, perpendo; (3) consulto, delibero.
Συνδιασκοπέω, -έομαι, -οῦμαι, idem; una disputo, seu disputando exquiro.
Συνδιασπάω, una servo.
Συνδιαταλαιπωρέω, ῶ, miser una sum. Ἡ γὰρ ὑ χρὴν ποιεῖσθαι παῖδας, ἢ ξυνδιαταλαιπωρεῖν, *Plato.*
Συνδιαταράσσω, una perturbo.
Συνδιατείνω, una intendo.
Συνδιατελέω, pariter, una perficio.
Συνδιατηρέω, una conservo, seu retineo.
Συνδιατίθημι, una ordino, v. gr. ludos. Πολλάκις ἀκούσειεν τι πρὸς μεγαλοφροσύνην τὴν ψυχὴν μὴ συνδιατιθῇ, *Longin.* 7.
Συνδιατρίπτομαι, una pudefio.
Συνδιατρίβω, fut. ψω, commoror apud vel cum, versor cum, consuetudinem habeo cum. *Gl. V.* conversor, congredior; (2) versor in, operam et studium pono in. Αἱρεῦνται συνδιατρίβειν ταῖς ἀλλήλων ἀνοίαις, *Xen.*
Συνδιαφέρω, cum alio perfero aut sustineo, adjuvo in tolerando. Πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα συνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, *Aristoph. Eq.* 594.
Συνδιαφεύγω, una effugio.
Συνδιαφθείρω, simul vel una corrumpo, perdo, συνδιεφθάρη; una periit, aor. 2. pass.
Συνδιαφορέω, ῶ, simul distraho, dissipo. Ἅμα ἑαυτοῖς συνδιαφορεῖ τὸ ὕψος, *Longin.*
Συνδιαφυλάσσω, custodio.
Συνδιαχειμάζω, fut. άσω, simul hiberno.
Συνδιαχειρίζω, fut. ίσω, contrucido, cum aliquo trucido.
Συνδιαχέω, perfundo, una exhilaro.
Συνδιδάσκω, fut. ξω, doceo.
Συνδίδωμι, fut. δώσω, simul do, do in unum locum, cedo, remitto; συνδίδοσθαι, congregari, item pro ἐνδίδωμι, langueo, subsido, considero, *R.* τὰ συνδιδόντα, laxata.
Συνδιεκκύπτω, una emergo.
Συνδιέξειμι, una dissero, edissero.
Συνδιέρχομαι, idem.
Συνδιέτριζε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi *συνδιατρίβω.*
Συνδιηθέω, ῶ, fut. ήσω, percolo simul.
Συνδιημερεύσις, εως, ἡ, consuetudo quotidiana cum aliquo. A
Συνδιημερεύω, fut. εύσω, una diem totum vel totos dies transigo, versor cum aliquo, consuetudine alicujus utor. Οὐδεὶς δὲ δύνατας συνδιημερεύειν τῷ λυπηρῷ, *Aristot.*
Συνδιήτατο, 3. sing. imperf. ind. med. pro *συνδιητάτο*, a *συνδιαιτάομαι.*
Συνδικάζω, fut. άσω, una judico. Ζεύς σοι τάδε συνδικάσει. *Eur. Med.* 157.
Συνδικαστὴς ου, ὁ, qui simul judex est, *R.*
Συνδικέω, ῶ, f. ήσω, alterius causam defendo, patrocinor. *Gl. V.* defendo. A
Συνδίκη, ης, ἡ, commune causæ patrocinium, causa communis, pro *συνδίκησις*
Σύνδικος, ου, ὁ ἡ, qui causam alicujus curat, defendit. *Gl. V.* defensor.
Συνδίκως, *adv.* jure, pro σὺν δίκῃ. A præc.
Συνδιοικίω, ῶ, una ordino, curo, administro.
Συνδιόλλυμι, una perdo.
Συνδιορθόω, una corrigo, restituo.
Συνδιορθρίζω, fut. ίσω, cum alio mane evigilo, simul matutinus aliquid ago.
Συνδιορίζω, simul distinguo.
Συνδιστικύω, colludo disco.
Συνδιωθίζω, in unum vi cogo ruere.
Συνδιώκω, f. ξω, (idem, *E n.*) simul persequor. Τῷ πάθει τὸ συνδιαγωνίσον, *Longin.* 21.
Συνδιωκμένως, *adv.* præcipitanter. A præc.
Συνδοιάζω, conjungo, combino, *Gl. V.* συνδοιάζει, compactum facit, concludit. *Ph.*
Συνδοιασμὸς, οῦ, ὁ, conjunctio, conludium, conlusio, et compactum, *Ph.* A præc.
Συνδοκεῖ, mihi quoque videtur. Ὡς εἴ τι μάντιν φασὶ, χ ἐμοὶ συνδοκεῖ, *Xen. Cyr.* 3, 22. Ταῖς δὲ φίλοις ἅπασι συνέδοξε ταῦτα, *Xen. Cyr.* 2, 15.
Συνδοκῶ, ῶ, consentio; *συνδοκεῖ*, consentit.
Συνδοκιμάζω, f. άσω, simul exploro seu probo.
Συνδοκιμάσοντας, acc. pl. part. f 1.
Συνδοξάζω, f. άσω, simul glorifico seu honoro. Εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα χ συνδοξασθῶμεν, *Rom.* 8, 17.
Συνδοξασθῶμεν, 1. pl. aor. 1. conj. pass.
Συνδοξολογέω, ῶ, fut. ήσω, simul laudibus extollo.
Σύνδορπος, ου, ὁ χ ἡ, qui una cœnat. Ex δόρπον.
Σύνδοσις, εως, ἡ, communicatio; (2) effusio, *Aret.* (3) relaxatio, remissio.
Συνδοτὴρ, ῆρος, ὁ, qui una largitur.
Συνδουλεύω, simul servio, *Eur.*
Σύνδουλος, ου, ὁ, ἡ, conservus.
Συνδραμόντων, gen. pl. aor. 2. part. act. verbi *συντρέχω.*
Συνδράω, ῶ, simul perpetro, adjuvo in faciendo. Πατρί τι ξυγατρὶ Μιλήσιος συνδρᾷ τάδε, *Eur. Andr.* 40. Τὸ συνδρῶν γὰρ σ' ἀναγκάσει, opera enim a te commodata te coget, *Eur. Andr.* 337. Ὡς ὐχὶ συνδράσασα νεβρίτις τάδε; *Soph. El.* 1031.
Σύνδρομα, τὰ, concursus, *Ap.*
Συνδρομάδες, ων, αἱ, concurrentes. A
Συνδρομὴ, ῆς, ἡ, concursus. A *συντρέχω.*
Σύνδρομος, ου, ὁ χ ἡ, concurrens, in unum idemque concurrens; (2) consentiens, congruens; (3) qui cum aliquo currit, cursus socius, comes. Ab eod.
Συνδρόμως, *adv.* una currendo.
Συνδυάζω, f *νάσω*, conjungo, copulo; (2) consuetudinem cum aliquo habeo. *Ph. συνδυάζει*, compactum facit.
Συνδυὰς, άδος, compar, uxor. Τοιαύτας σὺν μι κυρῆσαι συνδυάδος φίλας ἀλόχου, *Eurip. Alcest.* 475.
Συνδυασμὸς, οῦ, ὁ, copulatio, conjunctio; (2) consuetudo et coitus conjugalis. *Gl. V.* collusio. A *συνδυάζω.*
Συνδυαστικὸς, ὴ, όν, ad conjunctionem et copulationem aptus; (2) copulatione et conjunctione gaudens. Ab eod.
Συνδυναστεύω, una dominatum exerceo.
Σύνδυο, οἱ, αἱ, τὰ, duo simul, bini.
Συνδυσῦχέω, pari calamitate adfligor. Ἐς κοινὸς λόγους ἤλθομεν ὡς ἂν Μιλήσιος ξυνδυσυχῇ, *Eurip. Or.* 1098.
Συνδώδεκα, duodecim omnino, *Eur.*
Συνειαρίζω, f. ίσω, simul vernum tempus dego; (2) simul veris amœnitatem refero. Συνειαρίζων τοῖς μειρακίοις, *Plut.*
Συνέβαλε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. *συμβάλλω.*
Συνέβη, 3. sing a. 2. ind. act. verbi *συμβαίνω.*
Συνεβόσκετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. *συμβόσκω.*
Συνεβούλευον, imperf. ind. act. verbi *συμβουλεύω.*
Συνεβουλεύσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med.
Συνεγγίζω, f. ίσω, appropinquo, coeo. Συνεγγίζει τῷ φθινοπώρῳ *Dosc.* Hinc
Συνεγγισμὸς, οῦ, ὁ, accessio, coitus.
Συνεγγράφω, una inscribo, in numerum refero.
Σύνεγγυς, *adv.* prope, proxime; cominus
Συνέγειρον, 2. sing a. 1. imperat. act. verbi
Συνεγείρω, simul excito; *συνεγείρομαι*, consurgo, *Ph.* Καὶ συνήγειρε χ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, *Ephes.* 2, 6. Ἐν ᾧ χ συνεγέρητε διὰ τῆς πίστεως, *Col.* 2, 12.
Συνεγκαλέομαι, ejusdem criminis reus sum.
Συνεγκλίνω, *Vox Gramm.* una declino.
Συνέδρα, ας, ἡ, statio militum.
Συνεδρεύοντων, gen. pl part. præs act. verbi
Συνεδρεύω, fut. εύσω, consideo, adsideo in consessu; (2) consulto, *συνεδρεύσαντες*, senatores. Ἐπειδὴ πᾶσι τοῖς πράγμασι φύσει συνεδρεύει τινὰ μόρια ταῖς ὕλαις συνυπάρχοντα, *Longin.* 10.
Συνεδρία, ας, ἡ, et *συνεδρίη*, ας, ἡ, consessus, concilium, conciliabulum, *Gl. V.* (2) dicitur in disciplina augurali de avibus *συνέδριος.* A *σύνεδρος.* Hinc
Συνεδριάζω, fut. άσω, in eodem consessu sum.
Συνεδριακὸς, ὴ, όν, ad publicum consessum seu concilium pertinens. Ab eod.
Συνεδριάομαι, ώμαι, consideo; *συνεδριώοντο*, *Pael.* pro *συνεδρίωντο*, *συνεδριάοντο*, imp.
Συνέδριον, vel *συνέδριος*, ου, τὸ, consessus, concilium, collegium, curia, locus in quem conveniunt senatores; (2) schola. A
Σύνεδρος, ου, ὁ, consessor, adsessor; (2) consiliarius; (3) adjutor; (4) aves *συνέδριοι*, quæ pacem inter se servant. Ex ἕδρα.
Συνείκοσι, simul viginti, *Od.* 14, 98.
Συνειργάθω, *Il.* 14, 36. idem quod
Συνείργω, concludo, in unum concludo, colligo, constringo, *Od.* 9, 427. *Ib.* 14, 72.
Συνειζυγμένοι, nom. plur. perf. part. pass. v. *συζεύγνυμι.*
Συνειζυγμένως, *adv.* conjuncte.
Συνείζυξε, *conjunxit*, 3. sing. aor. 1. ind. act.
Συνειζήτει, 3. sing. imperf. ind. act. v. *συζητέω.*
Συνειζωοποίησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν, a *συζωοποιέω.*
Συνείηκα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro *συνῆκα*, a *συνίημι.*
Συνειθέλω, simul volo.
Συνείθεμεθα, 1. pl. a. 2. ind. med. v. *συντίθημι.*
Συνείδεντο, *componebant*, 3. pl. aor. ejusd.
Συνείδιν, 2. sing. aor. 2. ind. med. *Dor.* pro *συνίδῃ.*
Συνειθίζω, fut. ίσω, consuefacio, adsuefacio; *συνειθισμένος*, consuefactus, *Gl. V.* perf pass. part. Εἴ τὰ βίλτιστα ἀκούειν ὑμᾶς συνειθίζω, *Dem.*
Συνειθισθῆς, 2. sing. aor. 1. conj pass.
Συνειθισμὲς, οῦς, ὁ, consuetudo. A præc.
Συνειδέναι, conscium sibi esse. *συνειδὼς*, conscius, *Gl. V.* part. perf. τὸ συνειδὸς, conscientia, *Gl. V.* (2) scire, perspicere Συνειδέναι, σαυτῷ δοκῆς ὃ πώποτ' ἀμείλησας αὐτῶν, *Xen.* Ἐγὼ γὰρ αὐτὴ—ξύνοιδ' ἁμαυτῇ πόλλα, *Aristoph. Thesm.* 484.
Συνείδησις, εως, ἡ, conscientia; (2) intelligentia, judicium. A *συνείδω.*
Συνείδον, aor. 2. ind act. verbi *συνείδω.*
Συνειδὸς, τὸ, pro *συνείδησις*, *Orph.*
Συνειδυῖα, perf. part. f. g. act. *per Syncop.* pro *συνειδηκυῖα*, a *συνειδέναι.*
Συνεικάζω, simul imitor, exprimo gestu, voce, subsanno.
Συνείκω, cedo, obsequor, ut tempori.
Συνειλεγμένα, nom. pl. perf. part. pass. n. g. *Att.* pro *συλλελεγμένα*, a *συλλέγω.*
Συνειλέω, ῶ, f. ήσω, cogo, congrego, in locum aliquem compello, et in eo concludo.
Συνείληφας, 2. sing. perf ind. act. *Att.* pro *συλλέληφας*, a *συλλαμβάνω.*
Συνείληχε, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro *συλλέληχε*, a *συλλαγχάνω*, pro *συλλήχω.*

Συνειλε-

Συνιλοχίναι, perf. ind. act. *Att.* pro συλλελοχίναι, a συλλέγω.

Σύνιμι, una sum, consuetudinem habeo, dissero, sermocinor, in conventu aut convivio discepto, disputo; συνιέναι, una esse; συνών, conversans; οἱ συνόντες τῷ Σωκράτει, familiares Socratis, discipuli; τὸ συνιόμενον, conventus imminens. Τῷ κότῳ ξυνίναι. *Aristoph. Plut.* 321. Σαλαμίνιος γάρ ἐιμι· ξυνίημι· ἐγώ, *Id. Conc.* 38. Ἔκ τε σῦ κακοῖς πολλοῖς ἀεὶ ξυνῦσα, *Soph. El.* 602.

Σύνιμι, coeo, ad arma coeo, congredior, infesto Marte congredior seu concurro, convenio; συνίναι, convenire, coire, *Gl. V.* συνιών, congrediens.

Συνιπτίν, assentiri, patrocinari, defendere. Συνίπε δ' αὐτῷ Τιτάσπος, *Xen.*

Συνίπετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi συνίστομαι.

Συνίργνυμαι, una habito, cubo, *Ern.*

Συνίργνυμι et Συνίεργω, f. ξω, concludo, cohibeo, coerceo, in custodia teneo. Οὐ ξυνίρξιέ' ὡς τάχος; *Soph. Aj.* 597.

Συνιρηκῶς, patrocinatus, defensor. Ex ἴρηκα.

Συνιρμὸς, ὃ, ὁ, series continuata, nexus.

Συνίρυι, contrahebat, *Ep.*

Συνίρω, connecto, consero. Συνίρων τὰς Σπίνας, *Aristoph. Av.* 1084.

Συνὶς, *conscius*, a. 2. part. act. verbi συνίημι.

Συνισάγω, fut. ξω, simul introduco, mecum intromitto, confero, in commune confero. Πάντα τὰ ἀγαθὰ συνισήγαγεν αὐτῇ, *Chrys.*

Συνίσακτος, ὁ, ὁ ἡ ἡ simul introductus, qui vel quæ una introducitur; (2) *in Eccl.* fœmina quam clericus cælebs secum duceret, ut sociam cælibatus, *Ern.* A præc.

Συνισβαίνω, simul ingredior. Ὅσοι ταὐτὸν συνισέβησαν Ἀργῶον σκάφος, *Eur. Med.* 477.

Συνισβάλλω, simul adgredior seu invado. Συνισέβαλον δὲ αὐτῷ, ἃ οἱ ἐγγύτατα τεταγμένοι, *Xen.* Hinc

Συνισβολὴ, ἡ, impetus, invasio eodem tempore facta.

Συνίσημι, una subeo, simul ingredior.

Συνισιλθεῖν, aor. 2. inf. act. A

Συνισίρχομαι, idem. Συνισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, *Joan.* 18, 15.

Συνισιτορέω, copiam alicujus rei alicui præsto.

Συνισίφρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. *per Syncop. Att.* pro συνισιφρόνησε, a συνισφορέω.

Συνισηγίομαι, simul, una suadeo, consilium do; *proprie*, de republ. deinde vero etiam de rebus privatis. V. εἰσηγίομαι.

Συνισῆλθεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum ν, a συνισίρχομαι.

Συνισθερέω, una ingredior, irruo, insilio.

Συνισκατοικίω, habito in.

Συνισκομίζω, una infero.

Συνισκρίνω, simul intromitto, vel ingredi facio, incerno, immisceo.

Συνισπηδάω, idem quod

Συνισπίπτω, simul irruo, irrumpo; συνισίπεσεν, una incidit, aor. 2. Συνισπίπτων τοῖς φεύγουσι, *Plut.*

Συνισπλίω, una ingredior portum navc.

Συνισποιέω, ῶ, f. ήσω, insero, immitto; *in med.* una adsciso, una adopto mihi.

Συνισπορεύομαι, una ingredior, *Steph.*

Συνισπράττω, una exigo.

Συνισρέω, vel ρύω, una irrepo.

Συνισρέχω, una irruo, una cursu peto, v. gr. castra, urbem.

Συνισφέρω, simul infero. *Ph.* confero, collationem facio. Συνισφέροντες αὐτῷ τὸν νόμον, *Plut.*

Συνισφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio, collecta. A præc.

Συνισφορέω, fut. ήσω, simul induco.

Συνίχει, 3 sing. imperf. ind. act. verbi συνίχω.

Συνίχετο, 3. sing. imperf. ind. pass.

Συνικάθιστ, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω.

Συνικαίετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi συγκαίω.

Συνικβαίνω, una ingredior, procuro impetum faciendi causa.

Συνικβάλλω, simul expello, una ejicio.

Συνικβοάω, ῶ, fut. ήσω, una cum alio vel aliis acclamo.

Συνικβιβάζω, extraho, educo, ejicio.

Συνικβράσσω, una ejicio, effundo; *pass.* ebullio, exundo.

Συνικδέχομαι, una excipio seu recipio.

Συνικδημέω, *Gl. V.* συνεκδημῶ, comitor; συνικδημεῖ, comitatur, *Ph.*

Συνικδημία, ας, ἡ, comitatus, *Ph.* A

Συνίκδημος, ὁ, ὁ ἡ, peregrinationis socius; comes; (2) libellus geographicus quo in itinere utimur.

Συνικδίδωμι, et συνικδίδομαι, simul nuptum do, colloco, adjuvo ad locandam puellam; (2) simul edo seu profero. Συνεξέδωκεν αὐτὴν ἑτέρῳ, *Plut.*

Συνικδοχὴ, ῆς, ἡ, perceptio, *Ph.* (2) figura grammatica, Synecdoche. Ex δέχομαι.

Συνικδρομὴ, ῆς, ἡ, excursio seu procursio simul facta.

Συνικδρομικῶς, *adv. Vix Gramm.* cum aliquid dicitur de omnibus sine exceptione, ubi aliquid excipi debebat, seu quod in unum aut alterum non convenit.

Συνικδύομαι, simul exuo, una depono.

Συνικίρασας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi συγκιράνυμι.

Συνικθερμαίνω, concalefacio; (2) excito, inflammo. Συνεξεθέρμανε αὖθις ᾠ συνεῤῥίπτιζε, *Plut.*

Συνικθηλύνω, una effœmino.

Συνικθλίβω, una exprimo.

Συνικθνήσκω, commorior.

Συνικκαίδεκα, sedecim simul.

Συνικκαίω, una incendo seu irrito; incendo.

Συνικίνησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi συγκινέω.

Συνικκεντίω, ῶ, f. ήσω, transfodio, confodio.

Συνικκλέπτω, furtum, dolum adjuvo, particeps sum furti, fraudis, clam subduco, *R.* Κόρην, *Eur. Hel.* 1085. γάμους, *Id. Elec.* 366.

Συνικκλησιάζω, concioni intersum; (2) concionis commune jus habeo; (3) ad eandem ecclesiam pertineo.

Συνικκλίνω, inclino; -ομαι, inclino me.

Συνικκλύζω, fut. ύσω, simul eluo.

Συνικκομίζω, fut. ίσω, qu. dic. simul exporto; (2) simul perfero vel sustineo, alterius mala mea puto; (3) juvo. Χρὴ γὰρ ἕτω τῶν ὁμαιμόνων κακὰ συνεκκομίζειν, *Eur. Or.* 667. Διῖ με συνεκκομίζειν σοι πόνους, *Id. Elec.* 73. (3) πόσους δὶ (δοκεῖς) παισὶ πατέρας ἡμαρτηκόσι ξυνεκκομίζειν κύτρειν; juvare filios in amoribus? *Eurip. Hipp.* 464.

Συνικκόπτω, exscindo.

Συνικκρίνω, simul excerno seu exhaurio.

Συνεκλαλίω, simul pronuncio, enuncio.

Συνικλάμπω, f. ψω, simul effulgeo.

Συνικλιαίνω, simul tero et comminuo.

Συνικλίγω, -ομαι, una deligo, eligo.

Συνικλείπω, simul deficio.

Συνίκλεισα, aor. 1. ind. act. verbi συγκλείω.

Συνίκλεισαν, 3. pl. aor. 1. ejusd.

Συνικλικτὸς, ὴ, ὸν, una electus.

Συνικλύω, fut. ύσω, pariter dissolvo, frango.

Συνικμαχίω, una pugno, in prælio juvo.

Συνικμοχλεύω, simul vectes avello, januam refringo, *Aristoph. Lys.* 433.

Συνικπίμπω, fut. ψω, una emitto; (2) deduco. Ἑνίους δὶ ᾠ συνεξέπεμψε, *Plut.*

Συνικπεπαίνω· vide συνικπίττω.

Συνικπεράω, ῶ, fut. άσω, simul transeo, simul evado.

Συνικπίττω, prorsus concoquo, excoquo.

Συνικπίνω, simul ebibo.

Συνικπίττω, simul elabor, simul decido; (2) simul auferor, ejicior; (3) evenio, contingo. Ταῦτα ἐκ τῆς ὑγρᾶς ἀναθυμιάσεως πίφυκε συνικπίπτειν, *Aristot.*

Συνικπλέω, f. εύσω, simul enavigo, simul solvo. Συνεκπλεύσας γὰρ εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Δημήτριος Ἀντιφίλᾳ, *Luc.*

Συνικπληρόω, una expleo vel suppleo.

Συνικπλήττω, simul percello; (2) percello.

Συνικπνέω, simul exspiro; (2) simul animam efflo. Οὐ χρὴ συνεκπνεῦσαί μέ σοι, *Eur. Iph. in Tau.* 686.

Συνικποιέομαι, οῦμαι, abunde suppetit mihi, adjuvor, instructus sum, *cum dat.* Polyb. v. ἐκποιέω.

Συνικπολεμέω, ῶ, f. ήσω, simul debello; (2) simul belligero.

Συνικπολεμόω, ῶ, f. ώσω, una ad bellum contra aliquem suscipiendum incito.

Συνικπονέω, ῶ, fut. ήσω, simul labores perfero, operam meam laboranti alteri adjungo, *R.* adjuvo in perficiendo, una molior, seu paro. Ὡς τῷ Θανόντι χάριτα δὴ συνεκπονῶν, *Eur. Hel.* 1093. τάδε, *Ib.* 1121.

Συνικπορίζω, simul subministro, *Steph.*

Συνικποτέον, simul ebibendum. *Aristoph. Plut.* 1085. A συνεκπίνω.

Συνικπράσσω, -ττω, simul exigo. *In med.* una ulciscor, adjuvo in ulciscendo.

Συνικπυρόω, concalefacio, contactu, vicinia.

Συνικρέω, una effluo.

Συνικροφέω, fut. ήσω, simul exsorbeo.

Συνικρατεύω, una in bellum eo, belli particeps sum.

Συνικσώζω, operam confero ad salutem alicujus, servo. Ὥστ . . . ὐδένα . . . ὑπεκτροπίμην μὴ ᾠ συνεκσώζειν, *Soph. Œd. Col.* 566.

Συνικτατινύω, submitto *me.*

Συνικταράσσω, vel -άττω, f. άξω, insuper conturbo, perturbo.

Συνικτάσσω, vel -ττω, pariter aciem instruo. Συνεξέταττον γὰρ παῖων αὐτὸς, *Xen.*

Συνικτείνω, una contendo, seu extendo.

Συνικτελίω, ῶ, fut. έσω, ad consummationem confero.

Συνικτίμνω, simul exscindo, aboleo.

Συνικτιθηνέω, nutricis modo foveo, foveo, curo.

Συνικτίου, *adv. pos.* retinendum est. Τὰς δ' ἀγαθὰς ἄνδρας ἐγίγνωσκε συνικτέον εἶναι, *Xen.*

Συνικτικὸς, ὴ, όν, cohibendi seu continendi vim habens; (2) continens et in statu suo conservans; (3) compactus; συνικτικώτατα, *adv.* per paucissima capita, brevissima summa. A συνίχω.

Συνικτικῶς, *adv.* summatim.

Συνικτίκτω, una cum partu edo, vel ad partum prosum et conduco. Τὰ μὲν συνεκτίκτει τῶν ζώων τοσαύτην τροφὴν, *Plato.*

Συνικτινύω, συνικτίνω, συνεκτίω, f. τίσω, simul solvo, vel pendo. Συνεκτινύοντες τὰ χρέα, *Plut.*

Συνικτρέφω, simul nutrio et educo. Ὦ συγκυναγὲ, ᾠ συνεκτραφεῖς ἐμοὶ, *Eur. Iph. in Tau.* 711.

Συνικτρέχω, una excurro, seu procurro, sc. ad pugnam; (2) evenio; (3) adjuvo.

Συνικτρίζω, fut. ψω, (simul) attero seu elido.

Συνίκτροφος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, simul educatus seu enutritus, *R.* A συνεκτρέφω.

Συνικφαίνω, indico, innuo, significo.

Συνικφέρω, una educo, una ejicio; (2) una effero de mortuis; (3) una pronuncio; Συνεκφέρειν τῷ νοσήματι τὸν λόγον, *Plut.* Hinc

Συνικφορὰ, ἡ, cum duæ literæ, &c. simul pronunciantur in una syllaba.

Συνικφωνέω, ῶ, simul exclamo, una pronuncio. Γίνεται δὲ τοιόνδε, ἐπειδὰν ὑπὸ ἐκ παθείας μιγείσι τινὶ συνεκφωνῶνται περισάσιως, *Longin.*

Συνικφώνησις, ἡ, idem quod συνεκφορά. A præc.

Συνικφωτίζω, simul illustro, *R.*

Συνικχέω, ῶ, una effundo, *Arct.* (2) una egredior, de multitudine.

Συνικχυμόω, una effundo. A χυμός.

Συνίλαβε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi συλλαμβάνω.

Συνιλαβόμην, *comprehendi*, aor. 2. ind. med.

Συνιλάλουν, imperf. ind. act. pro συνελάλουν, a συλλαλέω.

Συνιλαύνω, fut. άσω, compello, cogo, in angustum redigo; συνήλασεν, compulit, *Ph.* a. 1. committo, compello, adigo, *item* amicos reddo, reconcilio inter se. Συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην, *Act.* 7, 26. Συνιλάσας εἰς τὰ ἱππάσιμα χωρία τὰ Θηρία, *Xen.* Συνειληλάμενοι, *Arat.* 176. ubi *Schol.* ἤγων συνηρμοσμένοι.

Συνελίγχω, coarguo, confuto.
Συνίλεξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi *συλλίγω*.
Συνελευθερόω, una in libertatem adfero, in libertate asserenda juvo, in libertatem adfero, *sed de pluribus*.
Συνίλιυσις, εως, ἡ, conventus, concursus. A *συνέρχομαι*. Unde
Συνελευτικὸς, ἡ, ὸν, ad congressum, coitum incitans, sc. iis rebus indulgens; *τὸ συνιλευστικὸν*, congressus, coitus cupiditas.
Συνεληλυθότες, nom. pl. part. perf. med.
Συνελθεῖν, aor. 2. inf. act.
Συνελήφθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi *συλλαμβάνω*.
Συνέλιξις, εως, ἡ, involutio. A
Συνελίσσω, vel *-ίττω*, fut. ξω, convolvo.
Συνελκύω, f. *ύσω*, simul traho, contraho. *Τὴν Ἀρυαλλὶδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθίως συνιλκύσας*, *Aristoph. Nub.* 585.
Συνέλκω, fut. ξω, idem, et (2) traho.
Συνελογίσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi *συλλογίζομαι*.
Συνελόντα, acc. sing. aor. 2. part. act. verbi *συναιρέω*.
Συνελπίζω, spero.
Συνεμάχησας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi *συμμαχέω*.
Συνεμβαίνω, simul, pariter, itidem ingredior; (2) una insurgo. *Εἰς τὰ ἠρωϊκὰ μεγίθη συνεμβαίνειν ἰδίζειν*, *Longin.* 9. *εἰς σοιητὰς ὕλας ϗ φράσεις*, *Id.* 13.
Συνεμβάλλω, simul injicio; (2) simul irrumpo, ingredior. *Ξυνεμβάλωμεν εἰσὶῶσαι τὰς μοχλᾶς*, *Aristoph. Lys.* 246. Hinc
Συνεμβολὴ, ἡ, *proprie* immissio, irruptio, impetus, ictus, &c. plurium eodem tempore, v. g. remorum ejusdem navis.
Συνέμβολον, τὸ, insertio, injectio, *Æsch.*
Συνέμεν, aor. 2. inf. act. *Dor.* et *Æol.* pro *συνεῖναι*, a *συνίημι*.
Συνεμπάσσω, simul inspergo.
Συνεμπίπτω, simul incido, incurro.
Συνεμπλέκω, simul implico, vel implico, ut causæ, crimini.
Συνεμπίπρημι, idem quod
Συνεμπρήθω, fut. *ήσω*, una cum alio incendo et inflammo; (2) una comburo. *Εἰ δ' αἰσχρὸν ἠγῇ μὴ συνεμπρῆσαι νεῶν πρύμνας*, *Eur. Rhes.* 488.
Συνέμπορος, ε, ὁ ϗ ἡ, comes et socius itineris, *Gl. V.* commercator; (2) socius. *Οὐδ' ὄνομα πρὸς τῶ τῶν ξυνεμπόρων ἴχεις*, *Soph. Trach.* 322.
Συνέμπτωσις, εως, ἡ, concursus, collisio.
Συνεμφαίνω, simul refero, ostendo. *Τὰ δὲ πολλὰ συνεμφαίνει τινὰ γινομένοις ὀσμὴν*, *Theophr.*
Συνέμφασις, εως, ἡ, allusio seu respectus ad aliquid, significatio latens alicujus rei.
Συνενδείκνυμαι, conjunctam indicationem habeo, indicationi confero, *Gal.*
Συνενδικάζω, idem quod
Συνενδικατίζω, festum diem una celebro conviviis agitandis, *proprie*, diem undecimum a nato infante.
Συνενδιάω, una versor, *V. L.* sed v. ἐνδιάω, seu ἐνδιάζω.
Συνεπιδίδωμι, concedo.
Συνένδυμι, -υω, induo.
Συνένδωσις, ἰώς, ἡ, remissio, relaxatio.
Συνενίγκω· vide *συμφέρω*, *Eur.*
Συνενείκειεν, 3. pl. aor. 1. act. opt. *Æol.* et *Poet.* pro *συνενέγκειεν*, a *συμφέρω*.
Συνενείκεται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi
Συνενείκω, *Poet.* pro *συμφέρω*, *Hes. Scut.* 440.
Συνενθουσιάζω, fut. *άσω*, idem quod
Συνενθουσιάω, ῶ, fut. *ώσω*, simul fanatico seu divino furore agor; (2) numine adflor. *Καὶ δι' ἐμὲ τὸν ἀκροατὴν σχολάζειν περὶ τῶ πλήθους ἔλεγχον, διὰ τὸ συνενθουσιᾶν τῷ λέγοντι*, *Longin.* 32.
Συνεννέπω, adsentior. *Σὺν δ' ἔννεπον ἀσχαλόωντι*, *Apoll. Rhod.* 4, 1276.
Συνεννοέω· vide *συνετνοέω*.
Συνεννόω, ῶ, f. *ώσω*, coaduno, connecto; *συνηνωμένος*, cohærens, continuatus, *Gl. V.* p. part. pass.
Συνέντασις, εως, ἡ, intentio, quæ simul fit.
Συνεξάγω, simul educo; (2) vita privo. (2) *συνεξήγαγεν ἑαυτὴν*, *App. Bell. Civ.* 4, 23.
Συνεξαιθριάζω, fut. *άσω*, una sub dio pono.
Συνεξαιματόω, una cruento, *Philo.*
Συνεξαιρέω, ῶ, f. *ήσω*, una diripio seu populor, adjuvo in diripiendo; (2) adjuvo in expugnando. *Συνεξαίρει δόμων*, *Eur. Ion.* 1044. *Αἴ συνεξεῖλον Φρύγας*, *Id. Tro.* 94. (2) *συνεξαιρεῖ αὐτοῖς Σιλλασίαν*, *Xenoph. Hellen.* 7, 4.
Συνεξαίρω, fut. *αρῶ*, simul tollo vel effero, ut animum; (2) una discedo, vel pedibus vel navibus.
Συνεξακολεθέω, sequor.
Συνεξακούω, f. *ὑσω*, simul audio, seu audio, *cum de pluribus sermo est.* *Καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μίσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοὶ*, *Soph. Trach.* 376.
Συνεξαλείφω, fut. *ψω*, simul deleo.
Συνεξάλλομαι, una exsilio, seu exsulto, una prosilio.
Συνεξαμαρτάνω, una erro vel delinquo. *Τοῖς συνιξαμαρτανῦσι πλησιάζειν*, *Isocr.*
Συνεξαμιλλάομαι, ῶμαι, contendo cum aliquo.
Συνεξαναλίσκω, consumo impensis.
Συνεξαναπληρόω, repleo, impleo.
Συνεξανθέω, una effloresco, seu enascor.
Συνεξανίστημι, simul surgere jubeo, excito; *συνεξανίσταμαι*, una surgo; *συνεξανέστη*, una surrexit, aor. 2. *Οἱ κιττοὶ τοῖς ἰσχύσι τῶν δένδρων περιπλεκόμενοι, συνεξανίστανται*, *Plut.*
Συνεξανοίγω, fut. ξω, simul aperio.
Συνεξαντλέω, simul exhaurio.
Συνεξανύττω, simul perficio.
Συνεξαπατάω, ῶ, fut. *ήσω*, simul decipio.
Συνεξαποστέλλω, una mitto.
Συνεξάπτω, simul accendo, accendo, incendium augeo.
Συνεξαριθμέω, adnumero, connumero.
Συνεξαρκέω, sufficio, satis magnus, &c. sum.
Συνεξάρχω, una præeo, auctor sum operis.
Συνεξατμίζω, fut. *ίσω*, exhalando aufero.
Συνεξατονέω, ῶ, fut. *ήσω*, simul deficio, simul imbecillis sum.
Συνεξαυαίνω, simul arefacio, simul exsicco.
Συνεξεγείρω, excito, incito.
Συνέξειμι, simul exeo.
Συνεξελαύνω, fut. *λάσω*, simul abigo, simul expello.
Συνεξελεύθερος, ε, ὁ, ejusdem domini libertus.
Συνεξελίσσω, convolvo, sc. in spiram, gyrum.
Συνεξεμέω, una evomo.
Συνεξεπρήξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro *συνεξεπράξαντο*, a *συνεκπράττω*.
Συνεξερεύθω, pariter rubeo.
Συνεξερευνάω, una exploro.
Συνεξερεύω, una detraho.
Συνεξέρχομαι, simul exeo, una exeo, *Dem.*
Συνεξετάζω, fut. *άσω*, cum alio examino; *συνεξετάζομαι*, annumeror; (2) advocatus sum alicujus, sto a partibus alicujus. *Ἐγὼ δὲ ϗ συνεξετάζεσθαι σοι ἕτοιμος ἐπὶ τῆς δικῆς*, *Luc.*
Συνεξευπορέω, ῶ, copiam facio, adjuvo; (2) abundo copia alicujus rei.
Συνεξευπορίζω, adjuvo quem, largior, &c.
Συνεξευρίσκω, simul adinvenio, una excogito. *Καὶ σὺ συνέξευρ' αὐτὸν*, *Aristoph. Thesm.* 608. *Ταῦτ' ἂν ὅρα σὺ, ϗ συνεξεύρισκ'*, *Eur. Heracl.* 420.
Συνεξιδρόω, una exsudo, per sudorem expello.
Συνεξισόω, ῶ, fut. *ώσω*, coæquo.
Συνεξίσαμαι, una egredior, seu proficiscor.
Συνεξιχνιάω, una indago, exploro.
Συνεξοδεύω, una egredior (in publicum).
Συνεξοκίλλω, simul impingo. *Συνεξώκιλλον αὐταῖς ὑπὸ ὀρμῆς οἱ διώκοντες*, *App. Bell. Civ.* 5, 121.
Συνεξομοιώσθαι, præs. inf. pass. pro *συνεξομοιέσθαι*, a
Συνεξομοιόω, ῶ, f. *ώσω*, adsimilo. *Μιμέμενοι τῇ φωνῇ ϗ συνεξομοιοῦντες ἑαυτὰς*, *de adulatoribus*, Plut. *Ἀναγκάζειν βαίνειν ἐν ῥυθμῷ, ϗ συνεξομοιῦσθαι τῷ μέλει τὸν ἀκροατὴν*, *Longin.* 39. Hinc
Συνεξομοίωσις, εως, ἡ, adsimulatio.
Συνεξοπλίζω, fut. *ίσω*, una armis instruo.
Συνεξορθιάζω, fut. *άσω*, una erigo.
Συνεξορμάω, ῶ, fut. *ήσω*, concito, impello, commoveo; (2) *in med.* una erumpo. *Συνεξώρμησαν δὴ ϗ οἱ ἄλλοι ἁρματηλάται*, *Xen.*
Συνεξορύω, una erumpo.
Συνεξορύττω, fut. ξω, simul effodio.
Συνεξοστρακίζω, fut. *ίσω*, simul in exsilium ejicio, per testulas.
Συνεξουρίω, ῶ, fut. *ήσω*, simul emeio.
Συνεξυγραίνω, una mollio, seu mollifico.
Συνεξωθέω, una expello.
Συνεξωραΐζω, una orno, ornatum augeo, ornaturum adjuvo.
Συνεορτάζω, fut. *άσω*, una festum celebro. *Gl. V.* concelebro. Hinc
Συνεορτασὴς, οῦ, ὁ, celebritatis festivæ socius.
Συνεχμὸς, οῦ, ὁ, pro *συνοχμὸς*, junctura, commissura, qua duo inter se coeunt et continua quadam cohærentia copulantur. A *συνέχω*.
Συνεπάγω, fut. ξω, una adduco, comitem assumo.
Συνεπαγωνίζομαι, una certo, certantem adjuvo; (2) adjuvo, *simp.*
Συνεπᾴδω, una accino, concento, *Gl. V.* (?) simul incanto. *Ὦ νεάνιδες, συνεπαιδεῖτ' Ἀρτέμιν*, *Eur. Iph. in Au.* 1544.
Συνεπαθήσατε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi *συμπαθέω*.
Συνεπαινέω, ῶ, collaudo, comprobo, adstipulor, adsentior. *Συνεπήνει ϗ χάριν ὡμολόγει*, *Herod.* 1. *Συνεπαινεσάντων δὲ πάντων, ϗ ψδινὸς εἰπόντος ἐναντίον ὐδὲν*, *Demosth.* *Οἱ δὲ πάντες συνεπῄνεσαν ἰσχυρῶς ταῦτα ποιεῖν*, *Xen.*
Συνέπαινος, ὁ, ἡ, consentiens, adstipulator.
Συνεπαίρω, una tollo; (2) una excito, seu effero, ut spe vana. *Συνεπαίρει τοῖς νεμομένοις*, *Xen.*
Συνεπαισθάνομαι, una sensum et fructum percipio, intelligo. *Αἱ δυνάμεις ὁρᾶνται ϗ τῶν τοιούτων συνεπαισθάνονται*, *Greg.*
Συνεπαιτιάομαι, ῶμαι, simul criminor, simul vel una accuso. *Οὓς συνεπῃτιῶτο τῷ Λακωνισμῷ*, *Plut.*
Συνεπαιωρέομαι, suspensus sum, in alto pendeo, vel feror, ut aves volitant.
Συνεπακολεθέω, ῶ, fut. *ήσω*, simul sequor.
Συνεπακτὴρ, ῆρος, ὁ, venationis comes seu socius.
Συνεπαλαλάζω, una clamorem (militum more) tollo.
Συνεπαμύνω, opem fero alicui, adjuvo.
Συνεπανίστημι, una excito; *συνεπανίσταμαι*, una insurgo; *συνεπανέστη*, una insurrexit, a. 2.
Συνεπανορθόω, emendo, constituo, ad meliorem statum redigo.
Συνέπαξε, 3. sing. aor. 1. ind. *Dor.* pro *συνέπηξε*, a *συμπήγνυμι*.
Συνεπαπερείδω, una et simul impingo, fulcio, innitor.
Συνεπαρήγω, una juvo, auxilior.
Συνεπαυξάνω, una cresco.
Συνεπαφίημι, simul injicio seu projicio in quem.
Συνεπάψασθαι, aor. 1. inf. med. *Ion.* pro *συνεφάψασθαι*, a *συνεφάπτω*.
Συνεπεγείρω, simul excito, *Æsch.*
Συνέπεια, ας, ἡ, contextus verborum. Ex *ἕπω*.
Συνεπείγω, fut. ξω, simul urgeo vel impello. *Συνεπείγουσι ἐς τὸν κίνδυνον*, *Aret.*
Συνέπειμι, una accedo, invehor, inferor.
Συνεπείσιμι, una ingredior.
Συνεπεισρέομαι, una irruo.
Συνεπεσκπίνω, simul ebibo, simul abligurio.
Συνεπεσκπίω, abligurio, *Ep.*
Συνεπεκτείνω, una produco, seu produco in longum, simpliciter.
Συνεπελαφρύνω, simul allevo.
Συνεπεμβαίνω, idem quod *ἐπεμβαίνω*.
Συνεπεμφαίνω, una in lucem edo, vel præfacio (melius *συναπεμφαίνω*).
Συνέπεμψι, S. sing. aor. 1. ind. act. verbi *συμπέμπω*.
Συνεπερείδω, simul infigo, una et simul impingo; *συνεπερείδομαι*, connitor.
Συνεπέσηκε, *una præfui*, aor. 2. ind. act. verbi *συνεφίστημι*, prō *συνεπισάω*.

Συνε-

Συνιθύνω, una dirigo, una rego vel moderor, vel adjuvo in dirigendo (melius συνκαινυθύνω).

Συνιπεύφημίω, ῶ, f. ήσω, una cum aliis fausta acclamatione approbo, *Dion.*

Συνιπεύχομαι, una vota facio, una preces facio. Ξυνιπεύχοντο δὲ καὶ ὁ ἄλλος ὅμιλος, *Thucydid.* 6, 32.

Συνίπῃξι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συμπήγνυμι.

Συνιπηχίω, una acclamo, vel accino, admurmuro, applaudo. Πάντες συνιπήχησαν μεγάλῃ τῇ φωνῇ, *Xen.* Συνιπήχησι δὲ πᾶς ὁ στρατός, *Il.*

Συνιπιαίνω, simul conscendo, simul ingredior.

Συνιπιβάλλω, simul injicio; (2) incurro eodem, congruo. Ὅσα δὲ συνιπιβάλλει τοῖς ὑφ' ἡμῶν γεγραμμένοις καιροῖς, *Polyb.*

Συνιπιθλάττεσθαι, una lædi, *Aristot.*

Συνιπιβουλεύω, una insidior. Συνιπιβουλεύομαι, mihi quoque insidiæ struuntur.

Συνιπιγραφεύς, έως, ὁ, qui una fungitur munere describendi tributum. A

Συνιπιγράφω, fut. ψω, simul inscribo, simul auctorem esse dico; (2) consortem laudis facio. Δαίμονα καὶ Τύχην τοῖς κατορθώμασι συνιπιγράφυσι, *Plut.*

Συνιπιδείκνυμι, demonstro.

Συνιπιδίω, una impono et deligo, de medicamentis, quæ imponuntur locis affectis.

Συνιπιδημίω, una peregrinor, versor alicubi.

Συνιπιδύομαι, una, pariter præbeo, adjungo, cresco. Ἑκὼν σεαυτὸν τῇ Κλωθοῖ συνιπιδύσῃ, *M. Anton.* 4, 22.

Συνιπιζεύγνυμι, simul jungo vehiculo, de pluribus jumentis.

Συνιπιθήγω, acuo, vel acuo magis, currentem incito, vim insitam augeo.

Συνιπιθρυλίω, una fremo, una plaudo, &c.

Συνιπιθρηνίω, ῶ, f. ήσω, una lamentor. Μὴ συνεπιθρηνεῖν, μὴ σφύζειν, *M. Anton.* 7, 25.

Συνιπίθρυψις, εως, ἡ, voluptatis, deliciarum societas.

Συνιπιθυμίω, ῶ, f. ήσω, una cupio, una desidero.

Συνιπιθυμητὴς, οῦ, ὁ, ejusdem rei appetens, ut competitor.

Συνιπιθρύσσω, una irruo.

Συνιπίκειμαι, simul incumbo, insurgo, insto. Ξυνιπικεῖσθ' ὑμῖν, *Aristoph. Eq.* 266.

Συνιπικλάω, ῶ, fut. άσω, una confringo.

Συνικοσμίω, ῶ, fut. ήσω, una orno, ad ornamentum addendum juvo. Συνικοσμεῖ δὲ ψυχαγωγίᾳ, *M. Anton.* 3, 2.

Συνικραδαίνω, una concutio, *Xen.*

Συνικυρείω, ῶ, una opitulor. Συνικυρεῖν ταῖς ἀπορίαις αὐτῶν, *Xen.*

Συνικφίζω, f. ίσω, una cum aliquo sublevo, ad sublevandum adjuvo.

Συνικρίνω, fut. νῶ, simul judico, una sententiam fero. Αὐτὸς δ' ἡμῖν, ἑταῖροι, τὰ ἐπὶ μέρους (ὡς πίθυκας καὶ καθήκει) συνικρινεῖς ἀληθέστατα, *Longin.* 1.

Συνικροτίω, ῶ, simul applaudo.

Συνικρύπτω, fut. ψω, simul occulto.

Συνικτύπτω, simul incumbo, *V. L.*

Συνικυρόω, ῶ, f. ώσω, simul probo, seu ratum facio, confirmo. Ὁ δὲ συσκιὴς ἀνὴρ καὶ συνικύρωσι τῷ δήμῳ τὴν γνώμην, *Plut.*

Συνικωμάζω, una comessatum eo ad quem.

Συνιλαμβάνω et συνιλαμβάνομαι, una prehendo, vel simul capesso, vel simul adgredior; (2) adjuvo, opitulor. Συνιλαβέσθαι τῷ πολέμῳ, *Diod.* Συνιλήψεται τῷ ἔργῳ αὐτῷ καὶ ὁ Θηβαῖος ποιητὴς, *Luc.*

Συνιλαμπρύνω, ad res præclaras incito magis. *Pass.* res præclaras gero, cum aliis, vel simpliciter.

Συνιλίγομαι, una lego. Πλησίον παρῆναι καὶ συνιλίγεσθαι τὰς γυμνοσοφιστὰς παρακαλέσας, *Heliod.* 10.

Συνιλικτέον, *adv.* una dicendum, addendum.

Συνιλογίζομαι, simul cogito, seu computo.

Συνιμαρτυρίω, ῶ, una testimonium perhibeo alicui, testimonio judicii mei comprobo. Συνιπεμαρτυρῶντος τῷ Θεῷ σημείοις τε καὶ τέρασι, *Heb.* 2, 4. Hinc

Συνιπμαρτύρησις, εως, ἡ, testimonium.

Συνιπμειδιάω, ῶ, arrideo, una lætor, in societatem lætitiæ venio.

Συνιπμιλητὴς, οῦ, ὁ, curationis alicujus collega.

Συνιπμιλῶμαι, una curo. Ὅσων τὰ ἰατρήδια ἔχοιεν συνιπμιλεῖτο, *Xen.*

Συνιπμιρίζω, juxta, pariter divido.

Συνιπμετρέω, ῶ, fut. ήσω, una vel simul admetior, cumulum addo.

Συνιπνεύω, f. εύσω, annuo, adsentior. Συνιπνεύει τῇ φορᾷ, *Plut.*

Συνιπνήχομαι, una innato.

Συνιπνοέω, una intelligo, (vulgo subintelligo,) cogitatione addo; (2) excogito.

Συνιπόμην, 1. pl. aor. 2. ind. act. verbi συμπίνω pro συμπίω.

Συνιπομοχέω, ῶ, simul pejero.

Συνιπιπάσχω, idem quod συμπάσχω.

Συνιπιπλέκω, immisceo, admisceo, implico.

Συνιπιπλέω, una adnavigo.

Συνιπιπονέω, ῶ, simul allaboro, simul laboro. Ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις οἱ ἀγαθοὶ συνιπιπονεῖν ἐθέλουσι, *Xen.*

Συνιπιῤῥώνυμι, roboro, robur addo.

Συνιπισημαίνομαι, una applaudo, acclamo, pariter voce, manu, &c. significo quodcunque; (2) reprehendo, vitupero.

Συνιπισκέπτομαι, fut. ψομαι, una inspicio, seu una lustro, una considero et dispicio.

Συνιπισκοπέω, simul inspicio vel curo, *Strabo.*

Συνιπίσκοπος, ὁ, collega in præfectura vel curatione; in *N. T.* idem qui συμπεισκοπος.

Συνιπισκοτέω, ῶ, f. ήσω, una tenebras offundo.

Συνιπισκυθρωπάζω, pariter tristitiam vultu præfero.

Συνιπισπάω, ῶ, fut. άσω, uno attraho: συνιπισπάομαι, ῶμαι, simul vel una attraho.

Συνιπιστεύω, fut. εύσω, una accelero.

Συνιπίσταμαι, simul sequor. Τούτῳ δὲ τῷ μύθῳ καὶ πλάνῳ ξυνιπιστάμενος, *Plut.*

Συνιπίσταμαι, sum conscius; (2) scio. Ταῦτα ὧν ξυνιπιστάμενοι αὐτοῖς, *Luc.*

Συνιπισατέω, et -όω, una pariter curo, seu præfectus sum.

Συνιπισίλλω, una mitto.

Συνιπισίνω, congemisco, condoleo, *Plut.*

Συνιπισρατεύω, una bellum infero.

Συνιπισρέφω, fut. ψω, una converto, seu una convertor et revertor. Συνιπισρέφισθαι τοῖς ἴδιοις, *Plut.*

Συνιπισχύω, viribus meis aliquem adjuvo, auxilior; (2) confirmo, suppetias fero. *Gl. V.* adjuvo. Ἐάν τινα εὖ ποιῆσαι, δεῖ συνιπισχύει, *Xen.*

Συνιπίτασις, εως, ἡ, intentio, incitatio. A

Συνιπιτείνω, una intendo; (2) intendo, adaugeo. Συνιπιτείνει τοῖς πάθεσι, *Aristot.*

Συνιπιταχύνω, una accelero, *Steph.*

Συνιπιτελίω, ῶ, ad consummationem confero, (una celebro sc. sacra; cano sc. hymnum, v. gr. pæana, *Etm.*) Τὸν παιᾶνα τῷ Θεῷ συνιπιτέλει, *Xenoph. Agesil.* 2, 17.

Συνιπιτίλλω, una orior, *Steph.*

Συνιπιτίμω, una concido, concido, contraho.

Συνιπιτίθημι, simul impono, *i. e.* imputo; συνιπιτίθεμαι, simul adorior et invado, insurgo, adgredior; (2) infestus sum alicui; (3) utor, abutor, ut tempore, &c. Προσρώμενοι μὴ συνιπιτίθεται τοῖς τότε καιροῖς αὐτὸς καιροῖς, *Polyb.*

Συνιπιτιμάω, insuper laudo, ultro laudo.

Συνιπιτρέπω, permitto.

Συνιπιτρίω, pariter (omnia) contero, *i. e.* corrumpo, pessundo.

Συνιπίτροπος, ὁ, contutor, tutelæ princeps.

Συνιπιτροχάζω, simul decurro. *Pass.* simul deproperor.

Συνιπιτυφόω, magis inflo animum, magis effero animos, ad stultum fastum.

Συνιπιφαίνομαι, simul appareo, præsto sum, vel exorior.

Συνιπιφάσκω, assentior. Vide σύμφημι.

Συνιπιφέρω, simul infero.

Συνιπιφεύγω, confugio, *de pluribus.*

Συνιπιφθέγγομαι, una vociferor, acclamo, una vocem intendo. Εἴτε δαιμονίᾳ τινὲς . . . συνιπιφθεγξάμενοι, *Plut. in Timol.* 454.

Συνιπιχειρέω, una aggredior.

Συνιπιψεύδομαι, commentior, una pariter mentior. Οὐ γάρ σφιν λαγίνης συνιπιψεύσονται, *Callim. Hymn. in Dian.* 223.

Συνιπιψηφίζω, una cum aliis suffragio meo confirmo. Συνιπιψηφίσαι τὰ δόξαντα τοῖς γέρουσι, *Aristot.*

Συνίπνιγον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi συμπνίγω.

Συνίπνιξαν, 3. plur. aor. 1. ind. act.

Συνιποκίλλω, una ad littus appello.

Συνίσμαι, sum comes et adsecla. Οἱ δ' αὐτῷ ἀρίστης συνίσαντο, *Theocr.* 13, 17.

Συνιπόμνυμι, simul juro, conjuro. Συνιπόμνυσθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι; *Aristoph. Lys.* 237.

Συνισοτίνω, fut. ίσω, simul inspicio.

Συνισοτρύνω, magis incito et ipse impello.

Συνισάλευσις, εως, ἡ, cicatricis inductio, cum vulneris cicatrix contrahitur, vel coit.

Συνισφίζω, fut. ίσω, una impello ventum secundum immittendo, *Aristot.*

Συνισφυγμίνως, *adv.* confertim, adstricte. A συνισφυγμίνος, complicatus, a συμπτύσσω.

Συνισπάκει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro συνισπεπάκει, a συμπίπτω, pro συμπτύσσω.

Συνισπάζω, pariter (diverso tamen tempore) incubo.

Συνισπείω, ῶ, simul detrudo.

Συνισρέλλω, f. ίσω, colligo, congero; (2) confero, contribuo; (3) opitulor ad aliquid conficiendum. Συνισρανίζειν τὰς λόγους, *Isocr.*

Συνισρανιστὴς, ὁ· vide ἐρανιστὴς, *Ath.*

Συνισρᾶς, ᾶ, ὁ, rivalis. A

Συνισράω, ῶ, simul amo, pariter amo. Κελεύει δέ τ' ἐρασσαμένῳ συνισρᾶσθαι, *Mosch.*

Συνισρέφω, f. άσω, confero, collationem do. Ab ἰσρέω, *fundo.*

Συνισργάζομαι, f. άσομαι, cooperor. *Gl. V.* conficio, subigo. Εἰ συμπονήσεις καὶ ξυνεργάσῃ σκότει, *Soph. Antig.* 41. Συνεργασμένοι λίθοι, coagmentati, *Thuc.*

Συνισργάτης, ᾶ, ὁ, operis socius, adjutor.

Συνισργατίνης, ᾶ, ὁ, idem.

Συνισργάτις, ἡ, fœm. a συνισργάτης.

Συνισργία, et συνισργίᾳ, ας, ἡ, auxilium, *ap. Jos.* (2) *ap. Script. Eccles.* cooperatio, mutua opera, mutuum auxilium. A

Συνισργίω, ῶ, adjuvo, prosum, confero. *Gl. V.* suppedito. Πάντες εἰς ἓν ἀποτέλεσμα συνεργῶμεν, *Marc. Anton.* 6, 31. A συνεργός. Unde

Συνισργίον, et συνισργίου, ου, τὸ, officina, *Ph.*

Συνίσργημα, ατος, τὸ, occasio rei agendæ, adjumentum; (2) mutua opera, mutuum auxilium. A συνισργίω.

Συνισργήσις, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi συνισργίω.

Συνισργητικὸς, ὴ, ὸν, ad opem ferendam promptus, opem mutuam præstans

Συνισργολάβος, ου, ὁ, in conductione operis socius, qui communiter opus conduxit.

Συνίσργις, ὁ ἡ ἡ, cooperator, adjutor, collega, administer. Ex σὺν et ἔργον.

Συνισργοῦντες, nom. plur. part. præs. act. pro συνισργίοντες, a συνισργίω.

Συνίσργω, f. ξω, adjuvo, Ἐν ἓν ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένῳ (πατρὶ) τέκνον, ἓω εἴ ξυνίσχυον; *Soph. Trach.* 83. Ab eod.

Συνίσργω, concludo, in unum concludo, copulo, *Plat.*

Συνίσδω, simul facio. Ἐμοὶ δὲ πατρὶ πάντα τιμωμένῃ, ὅτι ξυνίσδεις, τήν τι δρῶσαν ἰατρίσσεις, *Soph. El.* 352.

Συνισείδω, fut. ίσω, defigo, impingo, fortiter comprimo, ut dentes, cum conteruntur; συνισείδομαι, incumbo, impressionem facio. Χρυσίαισι συνισείδει πίσσαις κρυπτὸν ἀφ' Ἡρᾶς, *Eur. Bac.* 97. Hinc

Συνίσεισις, εως, ἡ, collisio, consertio, connexio.

Συνισεισικὸς, ὴ, ὸν, suo nixu se continens, ut arcus ædificii. A συνισείδω.

Συνισέσσω, una remigo.

Συνισεισμίω, ῶ, idem.

Συνισείω, pariter dico, adsentior, item defendo.

Συνιρίζω, fut. *ίσω*, contendo, litigo.

Συνίριθος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui vel quæ lanificium simul exercet, socius vel socia in lanificio; (2) socius in aliquo opere, socius laboris.

Συνιρπῶ, simul everto, disturbo, *Greg.*

Συνιρτικὸς, ἡ, ὁ, bene connectens, constringens. A *συνείργω*. Unde

Σύνιρξις, εως, ἡ, copulatio. *Gl. V.* copula.

Συνίρομαι, interrogo, *Hes.*

Σύνιρος, conjux, *V. L.*

Συνίρω, conrepo, *Gl. V.*

Συνίρχομαι, convenio, in unum eundemque locum, finem, consilium venio; (2) dicitur et de ineuntibus matrimonium; (3) et pro accidere, *συμβαίνειν· συνελθόντες*, congressi, aor. 2. part. Εἰς ἓν συνελθὼν, *Eur. Ph.* 465. Τί κόθορνος ᾖ βάπαλον συνηλθέτην; *Aristoph. Ran.* 47.

Συνερωτάω, ῶ, f. ήσω, simul interrogo, quæstionem propono. Εἰ δέ γε ἐβιλήσεις κατὰ μικρὸν ἀποκρίνασθαί μοι συνερωτωμένη, *Luc.*

Σύνις, 2. sing. aor. 2. imperat. act. v. *συνίημι.*

Συνέσει, dat. sing. *Ion.* et *Att.*, pro *συνέσει.*

Σύνεσις, εως, ἡ, intellectus, prudentia, sapientia, *Gl. V.* (2) conscientia; (3) commissio, coitio. A *συνίημι.*

Συνεσθίω, una comedo, simul vescor. Συνεσθίει αὐτοῖς, *Luc.* 15, 2. μετὰ τῶν Ἑβραίων ἄρτους, *Gen.* 43, 32.

Συνεσκιασμένως, *adv.* confertim, simul. A *συσκιάζω.*

Συνεσκιασμένως, *adv. proprie*, sub umbra, in umbra; (2) obscure. A *συσκιάζω.*

Συνεσπάραξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi *συσπαράσσω.*

Συνεσπίπτω, fut. med. πεσοῦμαι, simul incido, cado. Συνεσπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ, *Aristoph. Conc.* 1089.

Συνέσταμαι, una vel simul sequor, comitor; (2) utilis sum. (2) ἅ σοι τῷ βίῳ ξυνέσταστο, non tibi in commodum vitæ cesserunt, *Soph. Œd. Tyr.* 1523.

Συνεσταλμένοι, *contracti*, nom. plur. perf. part. pass. verbi *συστέλλω.* Hinc

Συνεσταλμένως, *adv.* correpte, correpta syllaba; (2) parce.

Συνέσασαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro *συνέσησαν*, a *συνίημι.*

Συνεσαυρώθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass.

Συνεσαυρωμένοι, nom. plur. part. perf. pass. v. *συσαυρόω.*

Συνεστίλαν, *composuerunt ad sepulturam*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi *συστέλλω.*

Συνέσῃ, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi *συνίημι.*

Συνεσήκει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro *συνεσήκει.*

Συνεσηκότως, *adv.* constricte, contracte, contracto animo. A *συνίημι.*

Συνεσηκυῖαι, nom. pl. part. perf. act. f. g. v. *συνίημι.*

Συνεσήσατε, 2. plur. aor. 1. ind. act.

Συνεσίασις, εως, ἡ, qu. dic. coepulatio, commune epulum. *Gl. V.* convivium. A

Συνεσιάω, ῶ, f. άσω, convivio seu epulo excipio; *συνεσιῶμαι*, convivor, *Gl. V.* Συνεσιώμενός τι αὐτοῖς ἀφιλῶς, *Ælian.*

Συνεσιή, ῆς, ἡ, convivium, *Ion.* A

Συνέσιος, ᾱ, ὁ, domesticus, contubernalis, convictor. *Gl. V.* conviva. Ex ἑσία.

Συνεσῶς, part. perf. med. a *συνέσαμαι*, contractus, tetricus. τῇ νῦν σκυθρωπῇ καὶ ξυνεσῶσας φρενῶν, tetrica et contracta mente, *Eurip. Alc.* 800.

Συνεσῶτας, acc. plur. perf. part. act. *Ion.* et *Att.* pro *συνεσηκότας*, a *συνίημι.*

Συνέσχον, aor. 2. ind. act. verbi *συνέχω.*

Συνεταιρέομαι, ῶμαι, una societatem cum aliquo ineo. Ex ἑταῖρος. Unde

Συνεταιρὶς, ίδος, ἡ, sodalis, socia, amica.

Συνέταξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi *συντάττω.*

Συνετάζημεν, 1. plur. aor. 2. ind. pass. verbi *συνθάπτω.*

Συνετετείντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. verbi *συντίθημι.*

Συνετίλεσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi *συντελέω.*

Συνετήρει, 3. sing. imperf. ind. act. pro *συνετήρεις*, a *συντηρέω.*

Συνετὴς, ῆς, ὁ, intelligens. Ex *συνίημι.*

Συνετίζω, intelligentem reddo, intelligere facio, moneo. A *συνετός.*

Σύνετις, ή, conjux, *Man.*

Συνετιῶ, fut. 1. ind. act. *Att.* pro *συνετίσω*, a *συνετίζω.*

Σύνετο, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi *συνίημι.*

Σύνετον, τὸ, prudentia, *Eur.*

Συνετὸς, ἡ, ὸν, qui intelligi potest; (2) intelligens, perspicax in judicando, sciens, *Ph.* prudens, solers; (3) compactus, coagmentatus. Ὠνήσασθε τὸν συνετώτατον, τὸν πάντα ὅλως ἐπισάμενον, *Lucian.*

Συνετρίβην, aor. 2. ind. pass. verbi *συντρίβω.*

Συνετῶς, *adv.* intelligenter, prudenter, *Gl. V.* sapienter. A *συνετός.*

Συνεύαδε, *complacuit*, 3. sing. aor. 2. verbi *συναδάνω.* Οὐδ' αὐτοῖς ἄρσην θήρεσσι συνεύαδεν ἰδνὴ. *Phocyl.* 179.

Συνεύαδον, 3. plur. aor. 2. ind. act.

Συνευαστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod *σύμβαχχος.*

Συνευδαιμονέω, ῶ, fut. ήσω, simul beatus sum.

Συνευδοκέω, ῶ, fut. ήσω, comprobo, adsentio, consentio, *Ph. συνευδοκεῖ*, consentit, invicem videtur, complacet. Συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν, *Luc.* 11, 48. τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ, *Act.* 8, 1. Συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, 1 *Cor.* 7, 12. Hinc

Συνευδοκητὴς, οῦ, ὁ, qui cum alio conspirat, cui idem cum alio placet.

Συνεύδω, una dormio, condormio, una cubo. Ἥκεις συνεύδεις τῷ παλαμναίῳ, *Soph. El.* 539.

Συνευημερέω, ῶ, lætitiæ sum particeps.

Συνευνάζομαι, simul dormio, concumbo.

Συνευνάω, idem, *Phal. Epist.*

Συ ευνάσθην, *conspiti sunt*, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Bœot.* pro *συνευνάσθησαν.*

Συνευνέτης, ου, ὁ, qui eodem cubili utitur, maritus. Ex εὐνάω, *dormio.* Hinc

Συνευνίτις, ίδος, ἡ, uxor, conjux. Κρονίδαο συνευνίτις, Juno. *Anal. Br.* 1, 165.

Συνεύνιος, ᾱ, ὁ, ἡ, qui vel quæ eodem cubili utitur; (2) maritus, uxor, concubina. Ex εὐνή.

Σύνευνος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, idem.

Συνευπαίδευτος, ὁ ᾖ ἡ, simul recte institutus. Συνευπαίδευτος ἀνέλησις, *Arct.*

Συνευπάσχω, pari felicitate utor, pariter lætor.

Συνευπορέω, ῶ, comparo, aliquem in comparando seu adquirendo adjuvo, operam meam alicui navo; *συνευπορεῦμαι*, una abundo. Ἐδεῖτο μὴ τριάκοντα μνᾶς συνευπορῆσαι, *Dem.*

Συνευρίσκω, una invenio, *Steph.*

Συνευτυχέω, ῶ, simul felix seu fortunatus sum, pariter rem feliciter gero, simul rebus secundis floreo.

Συνευφημέω, bene ominor, *sed de p'uribus bene ominantibus*, seu una bene ominor, fausta precor, faveo.

Συνευφράζομαι, idem. Ἐσθλὸς δὲ συνευφράσασθαι ἵππων, *Apoll. Rhod.* 3, 918.

Συνευφραίνομαι, collætor, congaudeo, simul me oblecto.

Συνεύχομαι, una precor, simul vota facio; (2) bene precor alicui, exitum felicem opto. Ταῦτα δὲ συνεύχομαι, *Eur. Hel.* 651.

Συνευωχέω, ῶ, fut. ήσω, una convivio excipio; et *συνευωχέομαι*, una epulor. Συνευωχέμενοι ὑμῖν, ἀφόβως ἑαυτὺς πιμαίνοντες, *Judæ* 12.

Συνεφάπτομαι, fut. ψεμαι, simul capesso, simul suscipio et aggredior; (2) adjuvo, opitulor. τῆς ἡδονῆς, *Luc.* τῶν πόνων, *Chrys.*

Συνεφαρμόζω, adjungo.

Συ ιφιδρεύω, τύσω, in subsidiis sum, *item* insidiis.

Συνεφελκύω, idem quod

Συνεφέλκω, et *συνεφέλκομαι*, simul traho. Μηδὲν τῷ σώματος συνεφέλκυσα, *Plat.*

Συνεφίσταμαι, et *συνεφίστομαι*, una sequor. Συνεφίστο δὲ ᾖ πᾶσα ἡ φάλαγξ δρόμῳ, *Xen.* Ἡ δὲ λαβοῦσα αὐτὸν συνεφίστατο, *Id.*

Συνεφηβεύω, una pubesco seu adolesco. Ex

Συνέφηβος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, qui una pubescit, pubertatis et adolescentiæ socius, æqualis.

Συνεφίστημι, una præficio; (2) attendo animum. *συνεφιστάνοντες*, lectores libri, *cum dat.* item, attentum facio, infellige τὸν νοῦν. *συνεφίσασθαι*, una præsum, una insurgo. Καὶ συνεπίστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, *Act.* 16, 22.

Συνεφώνησας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi *συμφωνέω.*

Συνέχεια, ας, ἡ, continuitas, perpetuitas, adsiduitas; (2) crebritas, densitas. A *συνεχής.*

Συνέχεν, 3. plur. imperf. indic. act. verbi *συγχέω.*

Συνεχέϊ, *adv.* continenter, sine intermissione, *Il.* 12, 26. Οὐρανῷ ἵκονται πάντ' ἤματα συνέχεϊ αἰεί, *Arat.* 20.

Συνεχέστερον, *adv.* sæpius, *Gl. V. συνεχέστατα*, *adv.* sæpissime, *Gl. V.* A *συνεχής.*

Συνεχέως, *adv.* pro *συνεχῶς.*

Συνεχὴς, έος, ὁ ᾖ ἡ, continuus, continens, cohærens, perpetuus; (2) creber, frequens, assiduus; τὸ συνεχὲς, quod proximum est, proxime sequitur. A *συνέχω.*

Συνεχθαίρω, simul odio persequor, *Ep.*

Συνεχθραίνω, una odi, eosdem inimicos, seu habeo, seu duco.

Συνέχθω, idem. Οὗτοι συνέχθειν ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν, *Soph. Antig.* 529.

Συνεχίζω, continuo, conjungo, *Bud.*

Συνεχύθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. *συγχύω.*

Συνέχω, fut. ξω, teneo, cohibeo, contineo, comprimo, coarcto, coerceo; (2) conservo, tueor; (3) comprehendo, calleo; (4) mecum retineo, non dimitto a me; (5) *συνέχομαι*, premor, opprimor. Συνέχονται, premuntur, *Philox.* Συνεκτέον, retinendum, continendum. Τὸ συνέχον, summa, caput rei cujusque. (5) ὅτι ἐν ἀγῶνι ξυνέχεται τὸ κατὰ σφᾶς, in discrimine versetur, *Arr. Hist. Alex.* 3, 15. Ἡ γὰρ ἀγάπη τῆ Χριστῷ συνέχει ἡμᾶς, 2 *Cor.* 5, 14. Συνέχον τὰ ὦτα αὐτῶν, *Act.* 7, 57. Συνέζεσί σε πάντοθεν, *Luc.* 19, 43. Συνεχόμην πυρετῷ μεγάλῳ, 4, 38. Συνέχετο τῷ πνεύματι, *Act.* 18, 5.

Συνεχῶς, *adv.* continenter, sine intermissione; (2) crebro, frequenter, adsidue.

Συνεψήφισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi *συνψηφίζω.*

Συνεψιάζω, fut. άσω, colludo, simul ludo.

Συνέψω, simul coquo. *Gl. V.* concoquo.

Συνηβάω, una pubesco, æqualis et sodalis sum, *Anacr.*

Συνηβολίω, *Poet.* pro *συμβάλλω.*

Συνηβολίη, ης, ἡ, pro *συμβολὴ*, congressus. Ἀρισταὶ δὲ συνηβολίῃ κιχάροντο, *Apoll. Rhod.* 2, 1157.

Συνηγάγετε, 2. pl. aor. 2. ind. act. *Att.* pro *συνήγετε*, a *συνάγω.*

Συνήγειρε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi *συνεγείρω.*

Συνηγίσμαι, una dux sum, una præsum exercitui.

Συνηγέρθητε, 2. pl. aor. 1. ind. pass.

Συνῆγεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum ν, a *συνάγω.*

Συνηγμένοι, nom. plur. perf. part. pass.

Συνηγόρει, 3. sing. imperf. ind. act. pro *συνηγόρει*, a

Συνηγορέω, ῶ, fut ήσω, patrocinor, patrocinio meo defendo; (2) adsentior, adstipulor. Συνηγορεῦσιν ἐκ τίνων; *Aristoph. Nub.* 1085. Συνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ, *Soph. Trach.* 827. Ab ἀγορὰ, *forum.* Hinc

Συνηγόρημα, ατος, τὸ, patrocinium, defensio.

Συνηγορία, ας, ἡ, defensio causæ. A *συνήγορος.* Hinc

Συνηγορικὸς, ἡ, ὸν, qui defendit.

Συνήγορος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, advocatus, patronus.

Συνηγορῶμεν, 1. pl. imperf. ind. act. pro *συνηγορέομεν*, a *συνηγορέω.*

Συνηδέσται, *cognovit*, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* et *Ion.* pro *συνείδηται*, a *συνειδέω.*

Συνήδει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Att.* pro *συνείδει.*

Συνήδομαι, pari voluptate et gaudio adficior, gratulor. *συνήσθην*, aor. 1. pass. (2) delector, vel, gaudeo aliqua re. (2) Τί τάλος τοῖσδε συνήδῃ; *Eurip. Hipp.* 1286. Οὐ μὴν θανόντι γ'

γ' ὡδαμῶς συνήδομαι, *Id. Rhes.* 958. Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τῷ Θεῷ, *Rom.* 7, 22. ἄλγεσι δώματος, *Eur. Med.* 136.

Συνηδύνω, una exhilaro, oblecto.

Συνήθεια, ας, ἡ, consuetudo, familiaritas; (2) convivium. A

Συνήθης, εος, ὁ ᾖ ἡ, consuetus; (2) familiaris. Ex ἦθος, mos.

Συνήθλησα, aor. 1. ind. act. verbi *συναθλέω*.

Συνηθροισμένοι, nom. plur. perf. part. pass. v. *συναθροίζω*.

Συνήθως, gen. sing. *contr.* a *συνήθης*.

Συνηθῶν, gen. pl. *contr.* pro *συνηθέων*.

Συνήθως, *adv.* pro more, pro consuetudine, *Ph.* solenniter, *Gl. V.* familiariter.

Συ·ῆκαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. v. *συνίημι*.

Συνήκοος, ου, ὁ, condiscipulus. Ab ἀκούω.

Συνήκω, convenio, coeo. Τὰ δὲ σχίσμαθ' ὅλα εἷς ἐξῆν συνήκοντα, *Theophr.*

Συνήλασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi *συνελαύνω*.

Συνῆλθον, aor. 1. ind. act. verbi *συνέρχομαι*.

Συνηλικιώτης, ου, ὁ, coætaneus, æqualis.

Συνήλιξ, κος, ὁ, ἡ, æqualis; *συνήλικες*, æquales.

Συνηλοίησα, aor. 1. ind. act. verbi *συναλοιάω*.

Συνηλόω, ῶ, conclavo. *Gl. V.* clavis compingo.

Σύνηλυς, υδος, ὁ ᾖ ἡ, convena; *συνήλυδες*, convenæ, *Ph.* Ab ἔρχομαι, unde ἦλυθον.

Συνηλυσίη, ης, ἡ, conventus; (2) coitus, *Ion.* pro *συνηλυσία*. Ab eod.

Συνήλυσις, εως, ἡ, idem et ab eod. *Suicer.*

Συνήλωσις, εως, ἡ, conclavatio, *Gl. V.* A *συνηλόω*.

Συνημέρευσις, εως, ἡ, consuetudo, familiaritas:

Συνημερεύω, f. εύσω, una diem totum vel totos dies transigo; (2) versor cum aliquo. Ἅ λέγων συνημέρευε τοῖς συνδιατρίβουσι, *Xen.*

Συνημερόω, ῶ, fut. ώσω, una mansuefacio, una cicuro.

Συνημμένως, *adv.* conjunctim, *Ph.* continuatim. A *συνάπτω*.

Συνημοσύνη, ης, ἡ, societatis aut fœderis sanctio, pactum, quod a *συνήμων*, a *σύνιμι*, *Il.* 22, 261.

Συνήμων, ονος, ὁ, socius, amicus, confœderatus. Δέχεσθαι ἑμιλίξαντο συνήμονας, *Apoll. Rhod.* 4, 1210.

Συνηνείχθην, *conductus sum*, aor. 1. ind. pass. verbi *συμφέρω* pro *συνήνεγκα*.

Συνηνιοχέω, una aurigor.

Συνήντησα, aor. 1. ind. act. verbi *συναντάω*.

Συνήορος, ου, ὁ ᾖ ἡ, congruens et velut quodam vinculo connexus; (2) consors, compar, socius. Ex ἀείρω.

Συνηπεροπεύω, fut. σῶ, simul decipio. Καὶ μὴν ἐγὼ συνηπεροπεύσω, παραμένουσ' ἐνθάδε, ᾗ ξυνασεύσω τοῦτον, *Aristoph. Lys.* 845.

Συνήργει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro *συνήργει*, a *συνηργέω*.

Συνηρετμεῖν, una remigare; *metaph.* concorditer aliquid facere. Ἔξεισι δ' εἰπόντι τἀληθῆ φίλῳ σοι μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος συνηρετμεῖν, *Soph. Aj.* 1346.

Συνηρεφία, opaco, inumbro. Ὡς τῷ τρίτῳ ἔτει συνηρεφεῖν, *Theophr.* A

Συνηρεφὴς, ους, ὁ ᾖ ἡ, tectus umbra spissa tanquam tecto, umbrosus, opacus, consitus, obsitus, refertus, densus. Ἐν τόποις συνηρεφέσι ᾗ κοίλοις, *Plut.* Ab ἐρέφω. Hinc

Συνηρεφία, vel *συνηρέφια*, ας, ἡ, condensitas arborum.

Συνηρημένως, *adv.* contracte, per contractionem. A *συναιρέω*.

Συνηρὴς, ὲς, congruens, *Nic.*

Συνήριθμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, connumerandus; pro *συνάριθμος*.

Συνηρμοσμένως, *adv.* apte. A *συναρμόζω*.

Συνῆρχετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi *συνέρχομαι*.

Συνήτησις, εως, ἡ, congratulatio. Ἐπὶ συνησήσει τῇ κήδει, ut de affinitate gratularetur, *Appian. Bell. Civ.* 5, 69.

Συνήσθιον, imperf. ind. act. verbi *συνεσθίω*.

Συνησκημένως, polite, *Ph.* A *συνησκημένος*, part a *συνασκέω*.

Συνῆτε, 2. plur. aor. 2. conj. act. verbi *συνίημι*.

Συνπτάσομαι, ῶμαι, perf. *συνήπτημαι*, una superor, vincor. Τῶν δὲ πολεμίων πολλοὶ μὲν συνίπτηνται κατ' αὐτῶν, *Xen.*

Συνήφθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. v. *συνάπτω*.

Συνηχέω, ῶ, fut. ήσω, consono, concrepo.

Συνήχησις, εως, ἡ, concentus. A præc.

Συνήχθης, 2. sing. aor. 1. ind. pass v. *συνάγω*.

Συνῆψαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. v. *συνάπτω*.

Συνθακέως, adsideo. Ex σὺν et θάκος.

Σύνθακος, ου, ὁ, consessor, cohabitator, cohabitatrix. Ληστῆς κόρη, ξύνθακε, συγκύναγε, *Eur. Hipp.* 1092. Ex iisd.

Συνθάλπω, fut. ψω, confoveo, concalefacio.

Συνθαμβέω, terreor, constupesco.

Συνθάπτω, f. ψω, consepelio, una sepelio. Καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθαπτεῖν θέλω, *Soph. Aj.* 1395. Συνετάφημεν (aor. 2.) ἓν αὐτῷ, *Rom.* 6, 4. Συνταφέντες αὐτῷ, *Col.* 2, 12.

Συνθαυμάζω, pariter et ipse admiror, miror.

Συνθιάζω, vel *συνθιάζω*, fanatico furore correptus sum.

Συνθιάομαι, ῶμαι, una specto, conspicor.

Συνθιατὴς, ου, ὁ, qui simul spectat, spectationis socius. A præc. Hinc

Συνθιάτρια, ας, ἡ, quæ simul spectat.

Συνθία, ἡ, eadem divinitas, *Steph.*

Συνθέλω, simul volo, consentio.

Σύνθεμα, ατος, τὸ, signum quod ex composito datur, tessera; (2) pactum; (3) compositio libri. A *συντίθημι*.

Συνθέμενος, aor. 2. part. med. verbi *συντίθημι*.

Σύνθεο, *compone*, aor. 2. imperat. med. *Ion.* pro *σύνθεσο*, ab eodem. Σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μοι ὄμοσσον, *Il.* 1, 76.

Συνθεολογέω, ῶ, f. ήσω, simul cum alio deitatem alicui adfero; *συνθεολογοῦμαι*, simul cum alio deitas mihi adseritur.

Συνθερίζω, f. ίσω, una meto, una messem facio.

Συνθερμαίνω, concalefacio.

Συνθεσία, ας, ἡ, compositio. *Gl. V.* continuatio; pactum, fœdus, *Il.* 5, 319.

Σύνθεσις, εως, ἡ, compositio, coagmentatio, commissura cujuslibet rei; (2) Synthesis, *figura grammatica*. A *συντίθημι*.

Σύνθετο, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro *συνέθετο*, a *συντίθημι*.

Συνθετέον, *adv.* componendum, conveniendum.

Συνθέτης, ου, ὁ, compositor, auctor. A *συντίθημι*.

Συνθετίζω, arte compono, v. gr. comas; -ζομαι, comam compositam habere. A *σύνθετος*.

Συνθετικὸς, ὴ, όν, qui componere et struere novit. A præc.

Σύνθετος, ου, ὁ ᾗ ἡ, et *συνθετὸς*, ὴ, όν, compositus, coagmentatus. A *συντίθημι*.

Συνθέτως, *adv.* composite, verbo composito.

Συνθέω, ῶ, concurro, una curro, *Od.* 20, 245.

Συνθειωρέω, ῶ, f. ήσω, simul adspicio, *Suicer.* (2) animadverto, cognosco, video; (3) una sacra solemnia celebro, et ludos specto.

Συνθήγω, exacuo, irrito. Ὀργῇ συντεθηγμένος φρένας, *Eur. Hipp.* 689.

Συνθήκη, ης, ἡ, compositio, coagmentatio, acervus; (2) sponsio, pactum, conventio, fœdus. A *συντίθημι*.

Συνθηκοποιέω, pactum, &c. facio.

Συνθηκοφύλαξ, ακος, ὁ, cui custodiendæ traditæ sunt tabulæ pactorum. *Ph.* sequester.

Σύνθημα, ατος, τὸ, compositum, constitutum, compactum; (2) signum, tessera; *Ph.* insigne, sigillum; *pl.* literæ per notas scriptæ. A *συντίθημι*.

Συνθηματιαῖοι στέφανοι, locatitiæ coronæ, de quibus conficiendis constitutum et conventum est. A *σύνθημα*. Unde

Συνθηματικὸς, ut *συνθηματικαὶ ἐπιστολαὶ*, epistolæ per signa ac notas arcanas scriptæ.

Συνθημάτιον, ου, τὸ, tesserula, *Gl. V.*

Συνθηματικῶς γράφειν, per signa et notas scribere.

Συνθηράω, una venor, *pr prie et tropice.* Ὁ μὲν ὡς φίλῳ συνιθήρα, *Xen.* Hinc

Συνθηρατὴς, ὁ, idem quod

Συνθηρευτὴς, οῦ, ὁ, venationis socius. A

Συνθηρεύω, v. *συνθηράω*. Ἅδ' ἐκκυκλήματα, μίμησις ἥδη ταῦτα συνθηρεύεται, *Aristoph. Thesm.* 163.

Σύνθηρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, vide *συνθηρευτής*.

Συνθήσει, 3. sing. f. 1. ind. verbi *συντίθημι*.

Συνθιασεύω, una thiasos duco, una bacchor.

Συνθίασος, ὁ, vid. seq.

Συνθιασώτης, ου, ὁ, consors τῷ θιάσῳ; (2) socius, sodalis, *Aristoph. Plut.* 507.

Συνθιγγάνω, una tango, contrecto.

Συνθλάσαι, aor. 1. inf. act. verbi *συνθλάω*.

Συνθλασθήσονται, 3. sing. f. 1. ind. pass.

Συνθλάω, ῶ, fut. άσω, confringo, *Gl. V.* συνθλῶ, contundo, *Ph.* συνθλῶ, contundit, conlidit; *συνθλασθῶσιν*, oblidantur, *Ph.* conlidantur, aor. 1. pass. conj. Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον, *συνθλασθήσεται*, *Matt.* 21, 44. et *Luc.* 20, 18.

Συνθλίβω, fut. ψω, comprimo. Συνέθλιβον αὐτὸν, *Marc.* 5, 24.

Συνθνήσκω, commorior. Πολλάκις συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαριόντες, *Phocyl.* 127. Συνθάνοιμι σοι, *Eur. Med.* 1213.

Συνθοινάτωρ, *Dor.* pro *συνθοινήτωρ*, ορος, ὁ, conviva. Πικρὸν συνθοινάτορα, *Eur. El.* 638.

Συνθοίνιος, ου, ὁ, idem. Ex θοίνη.

Σύνθοινος, ὁ, conviva, concœnator, *Ath.*

Συνθολόω, idem quod simplex, *Steph.*

Συνθορυβέω, una tumultuor, strepo, obstrepo.

Συνθραύω, idem quod *συνθρανύω*, confringo. Συντεθράυωται δ' ἅπαν (δῶμα), domus tota contrita est, *Eurip. Bacch.* 633.

Συνθρανύω, confringo, *Gl. V.* Τῷ δὲ θρίγκῳ κράτα συνθρανῦσα σήθεν, *Eur. Or.* 1547.

Συνθρηνέω, ῶ, lamentor una, condoleo.

Σύνθρηνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, luctus seu lamentorum socius.

Σύνθρονος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui eodem in throno sedet. *Gl. V.* particeps regni.

Σύνθροος, ου, ὁ ᾗ ἡ, consonus.

Συνθρύπτω, fut. ψω, confringo; (2) deliciis frango, delicatum seu mollem reddo. Συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν; *Act.* 21, 13.

Συνθυμέω, unanimis et concors sum, ejusdem animi sum; (2) simul irascor.

Συνθυμόω, ῶ, f. ώσω, simul ad iram concito.

Συνθύω, f. ύσω, una sacrifico, una sacra facio. Εἰ δὲ ξένης ἀστεῖοι συνθύειν χρεών, *Eur. El.* 803.

Συνθωκέω, una sedeo. A Θῶκος.

Σύνθωκος, ὁ, consessor, *Synes.*

Συνιδεῖν, aor. 2. inf. act. verbi *συνείδω*.

Συνιδρόω, ῶ, consudo, una sudo.

Συνιδρυμι, una colloco; (2) in eodem templo dedico, consecro, de diis adsessoribus.

Συνιερέω, una sacerdotem facio seu inauguro. *Pass.* simul sacerdos fio.

Συνιεῖν, perf. inf. act. *contr.* pro *συνιέειν*, a *συνίημι*.

Συνιείς, præs. part. act. verbi *συνίημι*.

Συνιέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro *συνιέναι*.

Συνίεντες, nom. pl. præs. part. act.

Συνιερεὺς, εως, ὁ, in sacerdotio collega.

Συνιεροποιὸς, ὁ, ἡ, idem, *Ern.*

Συνίερος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui una sacris fruitur.

Συνιερουργέω, ῶ, fut. ήσω, una sacrifico, sacris operor.

Συνίετε, 2. pl. præs. imperat. act. v. *συνίημι*.

Συνιζάνω, consideo, subsido; (2) devergo, declino, ut caput in pectus. Σάρκες δ' αἱ μὲν ἰδρῶτι συνίζανον, *Theocr.* 22, 112.

Συνίζησις, εως, ἡ, sedimentum, subsidentia terræ, labes; ἡ λύπη συνίζησιν ποιεῖ γενέσθαι τῶν σωμάτων, *Alex. Aphrod.* (2) Synizesis, *figura grammatica*, quum duæ vocales in unam syllabam quasi considunt.

Συνίζω, idem quod *συνιζάνω*.

Συνίημι, fut. ήσω, committo, sc. pugnaturos; (2) intelligo, sentio, unde (3) gusto, edo, vel bibo; *συνίησιν*, perspicit, *Ph.* συνῆκα, intellexi, *Gl. V.* aor. 1. Συνήκατε ταῦτα πάντα, *Matt.* 13, 51. Ἐνταῦθα Ταλὼς πᾶς συνῆκε θέσφατα; *Eur. Ph.* 425. Εἶτ' ἐ ξυνίης τὴν ἐτυμολογίαν τοῦ Διός, *Aristoph. Plut.* 45.

Συνικμάζω, fut. άσω, simul humecto; (2) humecto, humefacio.

Συνικνέομαι,

Συνικνέομαι, evenio, contingo.
Συνίμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro *συνίναι*, a *σύνειμι*.
Συνιέντες, nom. pl. aor. 2. part. act.
Συνιόντος, gen. sing. part. ejusd.
Συνίσν, 3. pl. imperf. ind. act. pro *συνίσαν*, a *συνίω*.
Συνιῶσιν, 3. pl. præs. ind. *contr.* et cum *ν*, pro *συνίουσι*.
Συν ιπποζομαι, una equito.
Συνιππαρχὸς, ὁ, collega præfecti equitum.
Συνιππεὺς, ἐως, ὁ, in eodem equitatu militans.
Συνιππεύω, fut. *εύσω*, simul equito.
Συνιππία, ας, ἡ, *Gl. V.* *συνιππία*, ἀγέλη ἵππων, equitium, grex equorum. Ex *ἵππος*.
Συνίσαν, 3. pl. imperf. ind. act. verbi *σύνειμι*.
Συνίσασι, 3. pl. præs. ind. act. verbi *συνίστημι*.
Συνίστημι, *inus.* idem quod *σύνοιδα*, *Steph.*
Συνίσταμαι vide *συνίστημι*.
Συνιστάμενοι, nom. pl. præs. part. pass.
Συνιστάντος, gen. sing. part. præs. act.
Συνιστάνω, commendo; idem quod *συνίστημι*. Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτὺς συνιστάνειν; *2 Cor.* 3, 1. Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, *Ib.* 5, 12.
Συνίσταται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi *συνίστημι*.
Συνιστάω, ῶ, *Gl. V.* *συνιστῶ*, commendo; *Ph.* Τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτὺς, *2 Cor.* 4, 2.
Συνίστημι, f. *συστήσω*, constituo, compono, creo, molior; (2) firmo, stabilio; (3) commendo; (4) demonstro, doceo; (5) contraho; *συνέστηκα*, constiti, adstiti, *Gl. V.* p. *συνιστηκὼς*, constans, *Gl. V.* part. et *συνιστὼς*, consistens, *Gl. V.* compos, compos mentis; *συνίσταμαι*, consisto, adsisto, *Gl. V.* *συνίσταται*, constat, congreditur, *Ph.* Διὰ ταῦτα συνίσησαν ἐφ' ἡμᾶς τὸν τελευταῖον τοῦτον πόλεμον, excitarunt, *Dem.* Βύλομαι αὐτὸν ἰατρῷ συσῆσαι, *Plato.* Καὶ μ' ἐ λέληθεν ὄδιν ἐν τῇ πόλει συνεστάμενον, *Arist. Eq.* 859. Γνῶμαι μὲν αὖται συνέστασαν, atque hæ quidem fuerunt contrariæ sententiæ, *Herodot.* 1, 208. Συνεστήκει δὲ ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἡ Γοβρύεω, diversæ sententiæ erat Gobryes, *Id.* 4, 132. συνεστηκυῖαι γνῶμαι, contrariæ ac pugnantes sententiæ, *Id.* 7, 142. συνεστηκότων τῶν στρατηγῶν, contra se consistentibus ducibus, *Id.* 8, 79. (3) συνεστάθη Κύρῳ, Cyro commendatus est, *Xen. Cyr. Exped.* 3, 132. Συστήσω δέ σοι ἐγὼ καὶ Ἀσπασίαν, *Id. Œconom.* 3, 14, 22. Ἀρταβάζῳ .... ξυστήσας Φαρασμάνην ἀποπέμπει ἐς τὰ ἤθη, cum Artabazo Pharasmanem commendasset, *Arr. Hist. Alex.* 4, 15.
Συνιστορέω, fut. *ήσω*, conscius sum. A *συνίστωρ*.
Συνιστῶν, præs. part. act. *contr.* pro *συνιστάων*, a *συνστάω*, pro *συνίστημι*.
Συνιστῶντες, nom. pl. pro *συνιστάοντες*.
Συνίστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, conscius, testis.
Συνισχναίνω, una mitigo, emollio. Ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχνάνει, *Eurip. Iphig. in Aul.* 694. ante Musgravium legebatur *συνισχάνει*.
Συνισχυρίω, ῶ, idem cum seq. Οἱ ἂν ἡμῖν μάλιστα δοκῶσι συνισχυρίῖν, *Xen.*
Συνισχυρίζω, f. *ίσω*, corroboro, confirmo; *συνισχυρίζεται*, confortat, *Ph.*
Συνισχύω, f. *ύσω*, (suppetias ferendo) roboro.
Συνίσχω, teneo, contineo.
Συνιῶν, præs. part. act. pro *συνίων*, a *συνίημι*.
Συνκτερίζω, una sepelio, *Ap.*
Συνκωμάζατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. *Dor.* pro *συγκωμάσατε*, a *συγκωμάζω*.
Συναίτεκε, 3. sing. imp. act. *Ion.* pro *συνέκαις*, a *συναίω*.
Σύνναιος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, (*σύνναος*, *Alb.*) contubernalis, *Hes.* Λ
Συναίω, cohabito. Μητέρι συναίεσκεν, *Apoll.*
Συνάος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui in eodem templo colitur.
Συναυδάτης, ου, ὁ, navigationis socius.
Συναυκλήρος, ου, ὁ, qu. dic. simul navis dominus, consors navis, *metaph.* socius.
Συναυμαχίω, una navali prælio decerto.
Συναύτης, ου, ὁ, navigationis socius. Ὦ μοι, κατάπτηξις, ἄναξ, τόνδε συναύταν, *Soph. Aj.* 901.
Συνεάζω, una cum aliquo juventutem transigo.
Συνεκαινεύομαι, una ago juveniliter, ludo, lascivio, glorior, jacto me, cum aliquo.
Συνείμω, compasco, contribuo. *Gl. V.* *συνείμομαι*, compascor, una pascor. Συνείμονται ταῖς θηλείαις, *Aristot.*
Συνειδέαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro *συνείνηνται*, a *συνείω*.
Συνεύρωστις, ιος, ἡ, ossium per nervos connexio. A *νεῦρον*, *nervus*.
Σύνεσις, εως, ἡ, actio qua quid aliquorsum vergit; (2) consensus, conspiratio. A
Συνεύω, fut. *εύσω*, vergo, specto ad; (2) contrahor; (3) consentio, conspiro. Συνεύει δὲ εἰς ἓν ἐκ τῆς περιφερείας κέντρον, *Plut.*
Συνεφιὰς, ας, ἡ, cœlum nubilum. A *συνεφής*.
Συνεφίλος, ον, nubilus. A *νεφίλη*.
Συνεφίω, ῶ, nubes cogo, obnubilo. Συνεφῶσαν ὄμματα, *Eur. El.* 1092. Ταλαιπωρίᾳζει τὰς νεφίλας, ἢ ξυνεφεῖ; *Aristoph. Av.* 1508. Ab eod.
Συνεφὴς, ους, ὁ ϗ ἡ, nubilus; *συνεφὶς*, nubilum, *Gl. V.* (2) tristis. (2) ἀλλὰ γὰρ κρίσιμα λύσσα τόνδε διῦρο συνεφῆ πρὸς δόμους εἰσχωρεῖ, *Eurip. Phœn.* 1318. A *νέφος*. Hinc
Συνεφόω, obnubilo, *med.* tristi vultu sum.
Συνεφόω, ῶ, fut. *ώσω*, coactis nubibus obscuro, *metaph.* frontem corrugo; tristis sum vultu.
Συνεχὲς, *adv.* continenter, adsidue, *Poet.*
Συνεχίως, idem. A *συνεχής*.
Συννέω, sive *συννήω*, f. *ήσω*, innecto et intexo; (2) in unum acervum congero, coacervo. Συννήσας πυρὴν μεγάλην, *Herod.*
Συνεωτορίζω, fut. *ίσω*, simul res novas molior.
Συνηπιάζω, f. *άσω*, una cum aliis infans sum; (2) ad aliorum captum me demitto, quasi cum pueris pueriliter me gero.
Συννῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi *συννέω*. Unde
Συννήσις, εως, ἡ, coacervatio.
Συνηστεύω, fut. *εύσω*, simul vel una jejuno.
Συνηχέομαι, simul nato, simul fluctuo. *Gl. V.* connato. Ὅσις τοιούτοις ἠθείοις ξυννήξεται, *Aristoph. Conc.* 1098.
Συνικάω, ῶ, simul vinco. Συνεικήκατε μιᾶ' ἀλλήλων, *Xen.*
Συνοίω, οῶ, apud me æstimo, mecum reputo et perpendo; (2) intelligo; (3) agnosco. Τὰς δὲ ὁδὰς τούτων ὁ ῥᾴδιον συνοεῖν, *Plato.*
Συνοητὸς, ὴ, όν, intelligentia assequendus.
Συνοία, ας, ἡ, cogitatio diligens et seria; (2) consideratio, unde et tristitia oris; (3) intelligentia. A *σύννους*.
Συννομεὺς, εως, ὁ, compastor, *Gl. V.*
Συννομίζω, idem sentio cum quo.
Συννομικὸς, ὴ, όν, qui una pasci solet. A *σύννομος*.
Συννομοθετέω, ῶ, f. *ήσω*, una leges fero, socius sum in ferendis legibus, *Dem.*
Σύννομος, ὁ ϗ ἡ, qui iisdem pascuis utitur; (2) una educatus; (3) una habitans; (4) ejusdem ordinis homo; (5) conjunctus, cognatus; (6) est et epith. lapidum cæsorum et æqualium. (1) σύννομον ἦν μιβέσιον, compascuam suam (sociam) persequens, *Apoll. Rhod.* 4, 1339. Αἱ δὲ σύννομοι τᾶξω βίᾳ τροφῖα πορσύνυσ' ἀεὶ, uxores, *Soph. Œd. Col.* 340. A *νομή*.
Συννοσέω, ῶ, f. *ήσω*, simul, paritèr ægroto; (2) una pecco. συννοσεῖν αὐτῇ δέλει, *Eur. An.* 947.
Σύννους, ου, ὁ ϗ ἡ, cogitabundus, meditabundus.
Συννυκτιεύω, fut. *εύσω*, simul seu cum aliquo pernocto.
Συννυμφοκόμος, ου, ὁ, qui cum alio sponsam comitatur et curat. Συννυμφοκόμον τι δίκαιον, *Eurip. Iph. in Aul.* 48.
Σύννυμφος, ου, ἡ, connupta. *Gl. V.* janitrix; *σύνυμφοι*, janitrices, *Ph.* A *νυμφή*.
Συνοδεύω, fut. *εύσω*, itineris socius sum, una iter facio. *Gl. V.* comitor. *Ph.* συνοδεύει, convenit. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ, *Act.* 9, 7.
Συνοδία, ας, ἡ, iter commune, comitatus. *Ph.* comitatus, conventus. A *συνοδὸς*.
Συνοδικὸς, ὴ, όν, qu. dic. conventionalis, conjunctionalis; *συνοδικὴ μήνη*, cum luna est in conjunctione solis; (2) ad conventum pertinens; *τὸ συνοδικὸν*, liber de conciliis, sc. *βιβλίον*. Ab eod.
Συνόδιον, ου, τὸ, conjunctio seu coitus lunæ cum sole. Ab eod.
Συνοδίτης, ου, ὁ, comes. Ab eod.
Συνοδοιτορέω, ῶ, f. *ήσω*, itineris socius sum, una iter facio. A
Συνοδοιτόρος, ου, ὁ, itineris socius, comes.
Συνοδοντὶς, piscis nomen, *Num.*
Συνοδοντίτης λίθος, gemma a cerebro eorundem piscium, *Plin.*
Σύνοδος, ου, ἡ, conventus *impr.* solennis, cœtus, concilium, conventio, *Ph.* (2) concubitus, *Gl. V.* (3) etiam congressus hostilis ac conflictus; (4) convivium; (5) reditus, proventus. (5) ἐρίζωσι τὴν συφανίδα, ἐπικύρσοισί τι πολλοῖσι καὶ χρημάτων συνόδοισι, *Herod.* 1, 64.
Σύνοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, et
Συνοδότης, ου, ὁ ϗ ἡ, comes itineris.
Συνόδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, cui dentes continui sunt. *Ph.* dentex, piscis quidam.
Συνοδυνάω, ῶ, simul torqueo, vexo; *συνοδυνῶμαι*, condoleo.
Συνοδύρομαι, simul lamentor.
Συνόζω, simul redoleo.
Σύνοιδα, *conscius sum*, perf. ind. med. verbi *συνείδω*, *considero*.
Συνοιδέω, ῶ, fut. *ήσω*, una intumesco.
Συνοικειόω, ῶ, f. *ώσω*, familiarem reddo, benevolentiam alicujus comparo; (2) accommodo, dedico. *Pass.* societatem ineo.
Συνοικείωσις, εως, ἡ, conciliatio; (2) figura rhetorica; *Quintilian.* 9, 3.
Συνοικέσιον, ου, τὸ, connubium, matrimonium, contubernium. A *συνοικέω*.
Συνοικέτης, ου, ὁ, qui in eadem domo habitat, familiaris, contubernalis. Ab eod.
Συνοικέω, ῶ, fut. *ήσω*, una habito, eadem domo utor, sum contubernalis. Ὁ νῦς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίη γύναι, *Eur. Andr.* 237. Σπάρτῃ ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνιόντι, *Id. Iph. in Tau.* 524. Συνοικήσασι πόσει, *Id. Hel.* 1371. ἄλλῃ συνεύνῳ, *Id. Med.* 1001.
Συνοίκημα, ατος, τὸ, contubernium; (2) cœnaculum. A *συνοικέω*.
Συνοίκησις, εως, ἡ, cohabitatio, contubernium, familiaris consuetudo, consortium, connubium. Ab eod.
Συνοικητὴρ, ῆρος, ὁ, qui una habitat cum aliquo, contubernalis. Ab eod.
Συνοικήτωρ, ορος, ὁ, idem.
Συνοικία, ας, ἡ, *proprie*, plures domus eodem loco conjunctæ; (2) una domus quidem, sed in qua plures habitant, *unde vertitur etiam* contubernium. *Ph.* insula, conclavia. A *σύνοικος*.
Συνοίκια, ων, τὰ, festum Athenis in honorem Thesei, eo quod ille, cæterorum oppidorum conciliabulis et magistratibus abolitis, uno instituto concilio, et curia, omnes conjunxisset, et Athenis collocasset. Ab eod.
Συνοικίζω, fut. *ίσω*, una jungo, una habitare facio, ejusdem domus participem facio, contubernio mihi, ut connubio, jungo; (2) nuptum do, *Gl. V.* marito; (3) urbem civibus frequento, conducendis hominibus e pagis aliisque urbibus, *Thucyd.* coloniam deduco. Ἐκίσμου τὴν Ἡρακλεῖ συνοίκισας, *Eur. Her. Fur.* 68.
Συνοίκισις, εως, ἡ, est, cum urbis frequentia efficitur conducendis hominibus e pagis et aliis urbibus, *Thuc.*
Συνοικισμὸς, οῦ, ὁ, cohabitatio, contubernium; (2) colonia, urbs recens condita; (3) ædificatio civitatis; *Appian.* A *συνοικίζω* Unde
Συνοικιστὴς, οῦ, ὁ, qui cum aliquo ædificat, socius alicujus in condenda urbe seu domo.
Συνοικιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem.
Συνοικοδομέω, ῶ, fut. *ήσω*, una ædifico, exstruo. Ἐν ᾧ ϗ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε, *Ephes.* 2. ult. Οἰκία ἣν συνῳκοδομημένη, *Philo.*
Σύνοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, eadem domo habitans, contubernalis. *Gl. V.* cohabitator; *σύνοικος* ἐπ' ἀνδρὶς

ἀνδρὸς ϗ γυναικὸς, *de viro et fœmina*, conjux, *Gl. V.*

Συνοικυρέω, ῶ, socius sum in custodienda domo, vitæ domesticæ socius sum, ut conjux.

Συνοικυρός, ᾶ, ὁ ϗ ἡ, socius in custodienda domo, consors rei familiaris.

Συνοικτίζω, f. ίσω, commisereor. Ὅτι μὲν πατὴρ αὐτῷ ϗ συνῳκτίσατο μι, *Xen.* Ξυνῳκτισαν δὲ ϗ τῶν Κορινθίων τίνες, *Thuc.*

Συνοίμιος, α, ὁ ϗ ἡ, consonus, qui uno concentu a multis canitur. Ab οἶμη.

Συνοίομαι, idem puto, adsentior. Συνοίομαι, ἔφη, ϗ ἐγὼ, ὃν γε τρόπον δύναμαι, *Plato.*

Συνοίσειν, conferre, expedire, *Gl. V.* συνοίσοντα, profutura, *Ph.* Ὡς δὲ ϗ τοῦτο ξυνοίσει, ῥᾳδίως διδάξομεν, *Aristoph. Nub.* 590.

Συνοισόμεθα, *congrediemur*, 1. pl. fut. 1. ind. med. verbi συμφέρω, pro συνοίω.

Συνοιστὸς, collatitius, *Eust.*

Συνοκλάζω, f. άσω, genibus flexis consido, genu succiduo me submitto.

Συνοκωχὴ, ἡ, commissura, compages; (2) contractio, coarctatio, præsertim contra naturam; (3) conflictus, pugna.

Συνολισθαίνω, idem quod

Συνολισθέω, ῶ, fut. ήσω, in unum locum labor, confluo.

Συνολκὴ, ῆς, ἡ, contractio. Ex ἕλκω.

Συνόλλυμι, simul amitto, *R.* Ὅσ' ἔτικ' αὐτῷ γ' ἂν ξυνωλόμην ὁμῶ, *Eur. Hel.* 103. Συνώλεσεν ἱερὸν εἶδος, *Bion*, 1, 29.

Συνολολύζω, simul vociferor cum lætitia. Συνολολύζουσι δὲ καὶ αἱ γυναῖκες ἅπασαι, *Xenoph. Cyr. Exped.* 4, 207.

Σύνολον, in universum, omnino. Ab ὅλος.

Συνολοφύρομαι, una lamentor.

Συνόλως, *adv.* prorsus, omnino.

Συνόμαιμος, ὁ, idem quod

Συνομαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, frater vel soror.

Συνόμαλύνω, complano, planum reddo.

Συνομαρτέον, *adv. posit.* concomitandum vel inserviendum est. Τὸ διάφραγμα ξυνομαρτέον, *Aret.*

Συνομαρτέω, ῶ, sequor, comitor, concomitor.

Συνομαύνος, ὁ ϗ ἡ, conjux.

Συνομῆλιξ, *Dor.* συνομᾶλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, ætate par vel æqualis, paris vel ejusdem ætatis.

Συνομηχὴς, ὶς, simul coagmentatus, *Nic.*

Συνομιλέω, ῶ, f. ήσω, versor cum aliquo, colloquor. Συνομιλῶν αὐτῷ, *Act.* 10, 27.

Συνόμιλος, ε, ὁ ϗ ἡ, confabulator, congerro.

Συνόμνυμι, vel συνομνύω, una cum aliis juro, simul juro; (2) conjuro, conspiro. Ἐπὶ τῷ δήμῳ ξυνώμνυτον πάλαι, *Aristoph. Eq.* 236. Ὅσοι μετασχόντες τῶν τότε κινδύνων ὑμῖν ξυνώμοσαν, *Thuc.*

Συνομοιοπαθέω, ῶ, (item συνομοκαθέω,) similes seu iidem sunt mihi adfectus, similiter adficior.

Συνομολογέω, ῶ, adsentior; (2) fateor, confiteor; (3) convenio, paciscor. Τὸ ναυτικὸν τῆς ψυχῆς συνομολογεῖν ἠνίσχετο, *Heliod.* Τὰ δ' ἄλλα συνομολογήσαντες, *Xen. Cyr.* 7, 9. Πάντες σοὶ συνομολογήσουσι, *Luc.*

Συνομολογία, ἡ, assensus, confessio, pactum.

Συνομολόγος, ὁ, adstipulator.

Συνομορέω, ῶ, confinis sum. Οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ, *Act.* 18, 7. A

Συνόμορος, ε, ὁ ϗ ἡ, confinis, *Ph.*

Συνομοσία, ας, ἡ, conjuratio, conspiratio. A συνόμνυμι.

Συνομωμότης, idem quod συνωμότης, *Ar.*

Συνοξύνω, in acutum sensim extenuo, *Polyb.*

Σύνοξυς, υος, ὁ ϗ ἡ, cujus anguli in mucronem coeunt, sensim mucronatus.

Συνοπαδὸς, ὁ, ἡ, ὁ ϗ ἡ, adsecla, comes, adsectator.

Συνοπάων, ὁ, comes, adsectator, *Orph.*

Σύνοπλος, ε, ὁ, armorum socius. Ex ὅπλα.

Συνοπλοφορέω, ῶ, simul arma gesto, *Suicer.* Ex σὺν, ὅπλα, et φέρω.

Συνοπτάω, una asso.

Συνοπτικὸς, ὴ, όν, perspicax; (2) compendiose collectus; τὸ συνοπτικὸν, perspicacitas, *Gl. V.* A σύνοπτος.

Συνοπτικῶς, *adv.* compendiose, breviter.

Συνόπτομαι, conspicio, perspicio.

Σύνοπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, conspicuus, qui conspici et cognosci potest; (2) qui facile intelligi et cognosci potest. A præc.

Συνόρασις, εως, ἡ, perspicientia. A

Συνοράω, ῶ, conspicio, perspicio, conspicor; ( ) animadverto, intelligo. Ὁ δὲ Μάρκος συνορῶν τὸν περὶ τὰς τριαρίας ϗ τὰς ἵππους ἀγῶνα, *Polyb.*

Συνοργιάζω, orgia pariter celebro.

Συνοργίζομαι, una vel simul irascor.

Συνόργιος, ὁ, idem quod συνοργιάζων.

Συνορέω, ῶ, conterminus sum. A σύνορος.

Συνορθόω, bene constituo, bene gero:

Συνορία, ἡ, confinium, *Gl. V.* Ab eod.

Συνοριγνώμονοι, οἱ, cupientes. *Suid.*

Συνορίζω, f. ίσω, confinia jungo, confinia facio, diremta copulo et quasi iisdem limitibus concludo. Ξυνωρίζω χέρα, *Eur.*

Συνορίνω, concito, commoveo, *Il.* 24, 467.

Σύνορκος, ε, ὁ ϗ ἡ, eodem jurejurando adstrictus, fœdere conjunctus.

Συνορμάδες, αἱ· vide συμπληγάδες.

Συνορμάω, ῶ, f. ήσω, una commoveo, concito. *Ph.* συνορμᾷ, concurrit, competit.

Συνορμίζω, fut. ίσω, una in stationem appello.

Σύνορος, ε, ὁ ϗ ἡ, conterminus, confinis.

Συνορύω, una ruo, irruo.

Συνοροφόω, ῶ, contego, concamero.

Συνορχέομαι, οῦμαι, una salto, una tripudio.

Συνυλόω, ῶ, f. ώσω, cicatricem contraho, cicatricem coire facio, *Gl. V.* Hinc

Συνύλωσις, εως, ἡ, cicatricis contractio.

Συνυλωτικὸς, ὴ, όν, cicatricem efficiens.

Συνουσία, ας, ἡ, conversatio, consuetudo familiaris; (2) congressus, colloquium, cœtus, conventus, concio; (3) convivium; (4) reperitur et pro ὑσία.

Συνουσιάζω, fut. άσω, in eundem cœtum convenio; (2) coeo, concumbo. Hinc

Συνουσιασμὸς, οῦ, ὁ, coitus, concubitus.

Συνουσιαστὴς, οῦ, ὁ, familiaris; (2) discipulus. Ab eod. Hinc

Συνουσιαστικὸς, ὴ, όν, facilis ad congressus familiares, facilis ad cœtus convivales.

Συνουσιόομαι, οῦμαι, essentia alterius commisceor et contemperor. *Vox Eccles.* A συνουσία. Hinc

Συνουσίωσις, εως, ἡ, conjunctio cum alterius natura, commixtio.

Συνοφρυόομαι, οῦμαι, supercilia contraho, tristis sum. Ὡς ἀήθης καὶ ξυνοφρυωμένη, *Soph. Trach.* 869. Ὡς τοῖς γε σεμνοῖς καὶ συνωφρυωμένοις, *Eurip. Alc.* 803. A

Συνόφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, cui supercilia coeunt; (2) tristis, trux, arrogans.

Συνοφρύωμα, τὸ, pars frontis in qua supercilia concurrunt, *Hom. Sch.*

Συνοχέω, ῶ, una veho; συνοχοῦμαι, una vehor.

Συνοχὴ, ῆς, ἡ, continuatio, vel continua cohærentia; (2) compressio, pressura, coarctatio; (3) angustia et anxietas; (4) conflictus in prælio. A συνέχω, *Il.* 23, 330. Hinc

Συνοχηδὸν, *adv.* stricte, arcte, tenaciter.

Συνοχικὸς, ὴ, όν, vim habens continendi et conservandi. A συνέχω.

Συνοχμάζω, idem quod ὀχμάζω.

Συνοχμὸς, οῦ, ὁ, idem quod συνοχή.

Σύνοχος, ε, ὁ ϗ ἡ, continuus, febris continua. Ab eod.

Συνοχωκὼς, ότος, ὁ, coarctatus, in angustum coiens; συνοχωκότη, coarctati, Dual. *Il.* 2, 218. (sed rectius συνοχωχὼς, *Etm.*) Ab inus. συνοχόω, quod est a σύνοχος.

Σύνοψις, εως, ἡ, conspectus, intellectus; (2) compendium; (3) taxatio, *Ph.* æstimatio, *Gl. V.* opinio, *Ph. Gl. V.* ἐν συνόψει, in conspectu, coram. A συνόπτομαι.

Συνοψοφαγέω, ῶ, una opsonia voro.

Συνταθύω, simul asso, torreo, etiam *metaph.* Ξυνταθύσαν τῦτον, *Aristoph. Lys.* 845.

Συνταιφαιφορέω, una coronam gesto.

Συντάφω, idem quod σύφω, *in med.* idem quod συσκυθρωπάζω, *Etm.*

Συνταφρεύω, ῶ, sapio cum. Συνταφρεύειν σοι βύλομ', ἀλλ' ὐ συννοεῖν, *Eur. Iph. in Aul.* 418.

Συνταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, præceptum, signum. *Ph.* constitutio, condictio:

Σύνταγμα, ατος, τὸ, ordinatio, compositio. *Ph.* constitutum, constitutio; (2) liber, volumen; etiam (3) exercitus, agmen. A συντάσσω.

Συνταγματάρχης, α, ὁ, qui præest συντάγματι militum. Ab ἀρχή.

Συνταγματικὸς, ὴ, όν, ad syntagma pertinens, vi et ratione scriptus. A σύνταγμα.

Συνταγμάτιον, α, τὸ, opusculum, parvum volumen. Dim. ab eod.

Συνταχτήριος, α, ὁ, qu. dic. compositor, conscriptor; (2) quasi quadam componendi libros facultate præditus; (3) valedictorius:

Συνταχτικὸς, ὴ, όν, idem. A συντάσσω.

Συνταλαιπωρέω, ῶ, fut. ήσω, in iisdem ærumnis vescor. Σ' ἡμεῖς γι μετὰ σῦ ξυνταλαιπωρήσομεν, *Aristoph. Lys.* 1225. (2) condoleo, *Soph. Œd. Col.* 1135.

Συνταλασιουργέω, una lanificio operam do.

Συνταμίας, et συνταμίλας, quæstoris collega.

Συντάμνω, concido, præcido; (2) breve facio vel reddo, *Ion.* pro συντέμνω.

Συντανύσαις, *qui tetendit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro συντανύσας, a

Συντανύω, tendo, simul extendo.

Σύνταξις, εως, ἡ, constructio; (2) ordo classis; (3) series; (4) volumen; (5) stipendium, solutio stipendii militaris; (6) quicquid certo modo præscriptum, imperatum est. (4) διὰ τῶν κατὰ μέρος ἐπὶ πολὺν γινῶναι συντάξεων, ex particularibus libris (vel historiis) aliquatenus cognosci, *Polyb.* 8, 4. Αἱ πρὸ τῆ συντάξεις, libri superiores, *Id.* 11, 2. Σύνταξιν τιλεῖν, vectigal, tributum solvere, *Id. Excerpt. e Legat.* (5) ἐπὶ μεγίσαις συντάξεσι Σελεύκῳ συνών, *App. Syr.* 59. A συντάσσω.

Συντατινόω, una deprimo; συντατινῶσθαι, simul deprimi, i. e. decrescere, v. gr. de aqua.

Συντάραξις, εως, ἡ, conturbatio. A

Συνταράσσω, vel ττω, f. ξω, conturbo, concito, commoveo, *Gl. V.* συνταράσσονται, consternantur, *Ph.* συντεταραγμένος, conturbatus, perf. part. pass. Κρατεύμεν ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι, *Aristoph. Nub.* 1033. Ἀπάγουσι τὸν Εὐφραῖον εἰς τὸ δισμωτήριον, ὡς συνταράττοντα τὴν πόλιν, *Dem.* Συνταραχθεῖς οἴκοις, *Eur. Iph. in Tau.* 557.

Συνταργανόω, implico, constringo, impedio, *Lycophr.*

Σύνταρρος, ὁ, qui cum aliquo conjunctus ταρρὸν efficit, *Steph.*

Σύντασις, εως, ἡ, contensio, distensio, adstrictio. A συντείνω.

Συντάσσω, vel -τάττω, fut. ξω, compono, colloco, constituo, *Gl. V.* συντάσσομαι, condico, *Ph.* συνταξάμην, constitui, *Gl. V.* συνετάχατο, peregit, pepigit, *Ph.* aor. 1. med. συντεταγμένος, ordinatus, *Gl. V.* præparatus, perf. part. pass. Πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν αὐτὴ τράπεζαν συνέταξεν, *Xen.* Κἀκ' τοιαύτης ἀναρμοσίας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος συντέτακται, *Luc.* Συνέταξέ μοι Κύριος, *Matt.* 27, 10. *Apud recentiores* valedico; *Charit.* 2, 1. *Lucian. Solœc. 5.* item colloquor; *Schol. Soph. Trach.* 540. *Schol. Theocr.* 14, 5.

Συντατέον, contendendum seu connitendum est, *Plat.*

Συντατικὸς, ὴ, όν, contrahendi vim habens. A συντείνω.

Συντεττόμενοι, nom. pl. præs. part. pass. verbi σύντάττω.

Σύνταφος, ε, ὁ ϗ ἡ, sepulchrum commune habens.

Συνταχύνω, accelero, properare vel festinare cogo.

Συντείνω, contendo, intendo, concito, pergo, studiose laboro, festino, *Gl. V.* συντεταμένος, intensus, perf. part. pass. Στιβὰς παιδίαν μοῖραι συντείνουσι θεαὶ, *Eur. Iph. in Tau.* 207. Σύντειν' ὥρα ποδὸς ὁρμὰν, *Id Elec.* 112.

Συντεκμαίρω, conjicio, conjecturam facio. Συντεκμηράμενοι ὑπὸ τὸ χῶμα, *Thuc.*

Συντεκνοποιέω, ῶ, una liberos procreo.
Συντεκνόω, idem.
Σύντεκνος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, pater vel mater suscepti filii vel filiæ. Ex σὺν et τέκνον.
Συντεκταίνομαι, una molior vel struo.
Συντελίβω, simul officio, conficio. "Ινα οἱ χθονὸς αἶσαν αὐτίκα συντελίβειεν ἔννομον δωρήσεται, *Pind. Ph.* 9, 100.
Συντέλεια, ας, ἡ, collatio. pensio, tributum; qui in commune confert pecunias, &c. (2) finis et consummatio, absolutio operis alicujus; (3) improbitas, impietas, *LXX.* A συντελής.
Συντελίεσθειν, præs. inf. act. verbi *Poet.* συντελίσθω, pro συντελέω, *perfic.*
Συντελιστής, οῦ, ὁ, qui una cum alio festum celebrat; (2) municeps, *Ph.* tributarius, oblator; συντελισταῖς, conditoribus, *Ph.* (3) consummator. A συντελέω.
Συντελίτεια, ᾱ, municeps, *Prisc.* A συντελιστής.
Συντελιυτάω, commorior, una morior, finio.
Συντελίω, ῶ, fut. ἐσω, finio, conficio, consummo, perficio, perago; contribuo; *item* sacra facio cum aliis; συντετελῆσθαι, confectum esse, *Ph.* inf. perf. pass. Συντελίσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ᾗ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, διαθήκην καινὴν, *Hebr.* 8, 8. Συντελίσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος, *Luc.* 4, 13. "Οταν μέλλῃ πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι; *Marc.* 13, 4. Οἱ εἰς τὰς ἐπαίας συντελοῦντες, *Arrian. Hist. Alex.* 2, 5.
Συντελὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, simul tributum pendens, vectigalis; (2) eodem pertinens. A τέλος.
Συντελικὸς, ἡ, ὸν, valens ad reddendum aliquid perfectum; (2) perfectus; συντελικὸν, perfectum, *tempus*, *Ph.* pl. qui eodem conferunt tributa. A συντελίω.
Συντελοῦντας, acc. pl. præs. part. act. *contr.* pro συντελίοντας, a συντελέω.
Συντέμνω, fut. εμῶ, conscindo, concido; (2) præcido, in angustum contraho, decurto, diminuo; συντετμημένος, concisus, perf. part. pass. severus, *LXX.* Συντέμνουσι γὰρ θεῶν ποδώκεις τὰς κακόφρονας βλάβας, *Soph. Antig.* 1116. Εἰς ἓν γὰρ αὐτῷ πάντα τὰ μέλη συντεμῶ, *Aristoph. Ran.* 1379. Σοφῷ πρὸς ἀνδρὸς, ὅς τις ἐν βραχεῖ πολλὰς καλῶς οἶδε τε συντέμνειν λόγους, *Idem, Thesm.* 185. "Εν συντεμοῦσα πάντα νικήσω λόγον, *Eur. Iph. in Au.* 1277.
Συντέριον, pro συντηρητικὸν, Herodian. seu pro σωτήρια, et σωτήριον, *Steph.*
Συντερμονίω, ῶ, finitimus seu vicinus sum, fines alicujus attingo.
Συντέρμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, finitimus, vicinus.
Συντέρπω, una oblecto.
Συντεταγμένος, *adv.* composite, composito agmine; (2) eleganter, *de dictione.* A συντάσσω.
Συντέτακται, 3. sing. perf. ind. pass. v. συντάσσω.
Συντεταμένως, *adv.* contente, enixe, maximopere. A συντείνω.
Συντετραίνω, perforo.
Συντετριμένοι, nom. pl. perf. part. pass. v. συντρίβω.
Σύντευξις, εως, ἡ, colloquium, congressus. A συντυγχάνω.
Συντιχνάζω, una machinor, colludo.
Συντιχνίτης, ου, ὁ, ejusdem artis peritus, *Gl. V.* idem opificium exercens.
Σύντιχνος, ου, ὁ, idem; (2) in malam partem; confusaneus, *Ph.* iisdem technis utens. A σὺν et τίχνη.
Σύντηγμα, ατος, τὸ, liquefactio. *Vox medica*, cum resolvuntur humores, et corpus nimiis excretionibus, v. gr. sudoris, contabescit. A συντήκω.
Συντηκτικὸς, ἡ, ὸν, cui colliquandi seu contabefaciendi vis inest. Ab eod.
Συντήκω, fut. ξω, liquatum jungo et unio, vel commisceo, conflo et coalescere facio in unum, colliquefacio, i.e. liquefaciendo consumo; (2) contabefacio, tabe et macie consumo; (3) *cum dat.* adhærere alicui constanter; συντετηκὼς, emaciatus, *Gl. V.* perf. part. συντήκομαι, maceo, *Gl. V.* Τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον, *Eur. Med.* 25. λύπαις, *Idem, El.* 240. "Αργυρον τῷ νεκρῷ συνέτηξε, *Ælian.* Hinc
Σύντηξις, εως, ἡ, colliquatio; (2) tabes.
Συντηρέω, ῶ, fut. ήσω, conservo, tueor, observo; (2) mecum servo, premo. Συντήρει αὐτὸν, *Marc.* 6, 20. τὰ ῥήματα ταῦτα, *Luc.* 2, 19. Hinc
Συντήρησις, εως, ἡ, conservatio, observatio; (2) conscientiæ dictamen.
Συντηρητικὸς, ἡ, ὸν, conservandi vim habens.
Συντηρία, τὰ, ludi et sacrificia diis facta pro salute.
Συντιθέναι, *componere*, præs. inf. act. a
Συντίθημι, compono, conjungo, concinno, constituo, constipo, *Ph. In med.* consentio, paciscor, *Gl. V.* συντίθεται, paciscitur, *Ph.* συνθέμην, pepigi, *Gl. V.* συνέθετο, pepigit, peregit, spopondit, *Ph.* a. 2. At συνέθηκα, composui, a. 1. act. Συνέθετο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι, *Luc.* 22, 5. Ἐν βραχεῖ ξυνθεῖς λέγω, *Soph. El.* 675. "Εως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα, *Aristoph. Lys.* 178.
Συντίκτω, f. ίξω, simul pario, gigno. Συντίκτει ἡδὺ (φύσις) τὰ οἰκεῖα, ἐκάστῃ ἡλικίῃ, *Aret.*
Συντιμάω, ῶ, fut. ήσω, magni æstimo, pretium augeo, carius indico. *Gl. V.* συντιμῶμαι, æstimo; συντιμᾶται, æstimat, *Ph.* συντετιμημένος, æstimatus, *Gl. V.* perf. part. pass. Hinc
Συντίμησις, εως, ἡ, æstimatio, indicatio pretii.
Συντιμωρέω, simul ulciscor; opitulor, in ulciscendo.
Συντινάσσω, f. ξω, concutio, conquasso.
Συντιτάλτει τῷ μηρῷ ἐς τὰς γαστροκνημίας, *Hipp.*
Συντιτράω, ῶ, vel συντράω, ῶ, fut. τρήσω, perforo.
Συντιτρώσκω, confodio.
Συντομία, ας, ἡ, concisa seu succincta brevitas, compendium. A
Σύντομος, ου, ὁ ᾗ ἡ, concisus, brevis; compendiarius, compendiosus, *Gl. V.* A συντέμνω. Hinc
Συντόμως, *adv.* concise, breviter, compendiose; (2) brevi, actutum, continuo, sine mora. Hinc
Συντομωτάτως, *adv.* brevissime. Συντομωτάτως μὲν ἂν τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα, *Soph. Œd. Col.* 1579.
Συντομωτέρως, *adv.* brevius, concisius.
Σύντονα, σύντονον, *adv.* valide, non remisse, contento virium nixu, vel æquali nixu, *Eur.*
Συντονία, ας, ἡ, contentio, firmitas et robur, continuus et non interruptus tenor. A
Σύντονος, ου, ὁ ᾗ ἡ, contentus, qui cum animi et virium contentione fit, acer, vehemens. Συντόνῳ σπουδῇ, *Herodian.* A συντείνω. Συντόνῳ χερὶ λύει τὸν αὐτῆς πέπλον, *Soph. Trach.* 923.
Συντόνως, *adv.* summa cum contentione, acriter, vehementer.
Συντραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, partes tragœdiæ ago.
Συντράπιζοι, ου, ὁ ᾗ ἡ, ejusdem mensæ particeps, convictor. A τράπιζα.
Συντραυλίζω, f. ίσω, simul balbutio.
Συντράω, idem quod συντιτράω, *Steph.*
Σύντρεις, οἱ, αἱ, simul tres, terni, tres omnino.
Συντρέπω, convolvo, converto.
Συντρέφω, futur. -θρέψω, simul nutrio, simul educo.
Συντρέχω, concurro, in unum concurro; (2) convenio, consentaneus sum, consentio; (3) adjuvo; (4) evenio ad alicujus voluntatem; *cum dat.* συντρέχει, concurrit, competit, *Ph.* a. 2. συνέδραμον. Καὶ γὰρ χρόνῳ τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει, *Eur. Or.* 1204. Πολλὴ δ' ἀνάγκη τῇδε τῶτο συντρέχειν, *Soph. Trach.* 299.
Σύντρησις, εως, ἡ, perforatio. A συντιτράω.
Σύντρητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, perforatus. Ab eod.
Συντριαινόω, ῶ, tridente concutio. Στρωτῷ σιδήρῳ συντριαινώσειν πόλιν, *Eur. Her. Fur.* 949.
Συντρῖβή, ῆς, ἡ, contritio, contusio, confractio. A
Συντρίβω, fut. ψω, contero, confundo, comminuo; (2) attero, crucio, voro; labore, dolore, et tristitia veluti contero et contundo; (3) rumpo, frango. συντρίβονται, fatigantur, *Ph.* συντετριμένος, confectus, attritus, tribulatus, *Gl. V.* perf. part. pass. συντρῖβη, contritus est, a. 2. pass. τὴν χύτραν, *Aristoph. Ach.* 288. ἐπίνοιαν, *Idem, Vesp.* 1044. Ὀστῶν ἃ συντριβήσεται αὐτῷ, *Joann.* 19, 36. (3) Ἔνθα δὴ καὶ Ἀλιξάνδρῳ ξυντρίβεται τὸ δόρυ ἐν τῇ μάχῃ, *Arr. Hist.* 1, 15.
Συντριηραρχέω, ῶ, tetrarchiæ sum socius, simul cum alio trierarchi munere fungor.
Συντριήραρχος, ου, ὁ, qui in eadem est trierarchia.
Σύντριμμα, ατος, τὸ, vide συντριβή.
Συντριμμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod. Unde
Σύντριψ, ῖος, ἡ, idem; (2) cum aliquo familiaritate conjunctus.
Συντρῖψαι, a. 1. inf. act. verbi συντρίβω.
Σύντριψις, εως, ἡ, contritio, plaga. Ab eod.
Συντροφία, ας, ἡ, communis educatio, nutritionis communitas, convictus, sodalitium. A
Σύντροφος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, simul nutritus et educatus. *Ph.* conlactaneus. Οὐκίτι συντρόφοις ὀργαῖς ἔμπεδος, *Soph. Aj.* 647. A τρέφω.
Συντροχάζω, et συντροχάω, fut. άσω, concurro, in unum concurro; (2) occurro. "Ερως βαδίζων ἐκάλυσε συντροχάζειν, *Anacr.* 7, 3.
Συντρυφάω, ῶ, f. ήσω, una luxuriæ deditus sum, luxuriose vivo, in deliciis vitam ago.
Συντυγχάνω, concurro, obviam fio; (2) convenio, adeo; (3) colloquor, commercium et consuetudinem habeo; (4) accido, evenio; συντυχὼν, congressus, collocutus, a. 2. part. τὸ συντυχὸν, obvium, de cibo. Τηνικαῦτα δ' ἐκεῖ' ἦν ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν, *Aristoph. Av.* 1495. Πᾶ σοι συντυχὼν ἀμνημόνω, *Eur. Her.* 637. Ἡ σιλήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν, *Aristoph. Nub.* 608. (5) particeps fio una cum. Τῆς μὲν δόξης ἐ μετέσχον, τῆς δὲ τιμωρίας τοῖς ἁμαρτοῦσι συνεσυχὸν, *Appian.*
Συντυμβωρυχέω, ῶ, fut. ήσω, una busta eruo.
Συντυραννέω, tyrannidis consors sum, una tyrannidem exerceo.
Συντυραννοκτονέω, una tyrannum interficio.
Συντύραννος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, tyrannici dominatus particeps, in tyrannide socius.
Συντυρόω, ῶ, qu. dic. in caseum cogo; συντυρόμενα, coagulata, coagmentata. *Vox Aristophanica.* A τυρός.
Συντυχία, ας, ἡ, occursus; (2) colloquium, congressus; (3) eventus, casus; dicitur et *per Periphrasin* (ut συντυχία τῆς χρείας pro χρεία.) (4) de re, quæ fieri solet; (5) κατὰ συντυχίαν, forte, casu; (5) conjunctio, affinitas; (6) Καὶ ἦν ἐν τιμῇ παρ' αὐτῷ, ἵπερ εἰκὸς ἐπὶ ξυντυχίᾳ τοιαύτῃ, *Arr. Hist. Alex.* 4, 20. A συντυγχάνω.
Συντυχίην, acc. sing. *Ion.* pro συντυχίαν, a præc.
Συνυβλίω, nugor, *sed de pluribus.*
Συνυμεναιόω, una hymenæum cano, nuptias concelebro.
Συνυμνίω, ῶ, una cano, una celebro.
Συνυπάγω, subjicio, addo, annecto. *Vox Gramm.*
Συνυπακούω, subaudio, *Ph.*
Συνύπαρκτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui simul est, qui simul existit.
Συνύπαρξις, εως, ἡ, coexistentia. *Vox Eccl.* A συνυπάρχω.
Συνύπαρχος, ου, ὁ, collega præfecti.
Συνυπάρχω, simul vel una sum; (2) pro ὑπάρχω, *Polyb.*
Συνυπατεύω, sum collega in consulatu.
Συνύπατος, ου, ὁ, collega in consulatu.
Συνυπερβάλλω, una transeo, trajicio.
Συνυπηρετέω, ῶ, simul ministro, vel *simpl.* ministro.
Συνυπηχέω, adstrepo, accino.
Συνυποβάλλω, prosum, confero ad quid. *Clem. Al. nisi leg.* συνεισβάλλω, *Ern.*
Συνυποδείκνυμι, demonstro, ostendo.
Συνυποδύομαι, simul subeo.

Συνυπο-

Συνυποκωρίζομαι, id. quod *ὑποκωρίζομαι*.
Συνυποκρίνομαι, simul simulo; (2) simulatione utor; (3) accommodo me rebus. Καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, *Gal.* 2, 13.
Συνυποκοίω, vide *συνεπικοίω*.
Συνυποκρίπτω, una subjicior, seu una intelligor.
Συνυπόστατος, ὁ, consubstantialis, *Vox Eccles.*
Συνυπουργίω, ῶ, una subservio, una operam confero. Συνυπεργόντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ διήσει, 2 *Cor.* 1, 11. Ἥτις αὐτῇ τὰ πολλὰ ξυνυπουργεῖ, *Luc.*
Συνυποφέρω, vid. *συνυπάγω*. *Vox Gramm.*
Συνυποχωρέω, una retrocedo, *Steph.*
Συνυφαίνω, contexo, attexo; (2) molior. Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἰκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω, *Odyss.* 13, 303. Hinc
Συνύφανσις, ιως, ἡ, contextio.
Συνύφασμα, ατος, τὸ, contextus, *Gl. V.*
Συνυφάω, contexo, *Steph.*
Συνυφὴ, ῆς, ἡ, contextus, tela.
Συνυφὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, contextus.
Συνυφίσταμαι, subsisto; i. e. una in rerum natura sum; (2) una suscipio ac fero. Ex ὑφίσταμαι.
Συνυψόω, ῶ, una exalto, tollo.
Συνῳδὴ, ῆς, ἡ, concentus, *Ph.*
Συνῳδία, ας, ἡ, concentus. A *συνῳδός*.
Συνωδίνω, una parturio; (2) simul dolore adficior. Συνωδίνει κακοῖς τινὸς, *Eur. Hel.* 733. Πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει ϗ συνώδινει ἄχρι τοῦ νῦν, *Rom.* 8, 22.
Συνῳδὸς, ὁ, ἡ ϗ ἡ, concentor; (2) non absonus, congruens, consentaneus. Τάδ' ἐ ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις, *Eur. Med.* 1008.
Συνωθίω, ῶ, simul detrudo; (2) contrudo, compulso, trudendo in unum locum cogo, cogo, coarcto, compello, impello. Συνωθοῦντες αὐτὸν εἰς τὸν ἔρωτα, *Luc. Toxar.*
Συνώθησις, εως, ἡ, compulsio, *Gl. V.* A præc.
Συνωκκυία, perf. part. act. f. g. v. *συνοικίω*.
Συνώμοτα, 1. pl. a. 2. conj. med. v. *συνίημαι*.
Συνωμία, ας, ἡ, compages humerorum vel armorum. *Gl. V.* scapula; *συνωμίαι*, scapulæ, *Ph.* Ex ὦμος.
Συνωμοσία, ας, ἡ, conjuratio, *Ph.* conspiratio. *Gl. V.* perduellio. A *συνόμνυμι*.
Συνωμόσιον, ε, τὸ, idem et ab eod.
Συνωμότης, ε, ὁ, conjuratus, conjurationis socius. Ab eod.
Συνωμότης, codem jurejurando astrictus, *Ar.*
Συνωμοτικῶς, *adv.* facta conjuratione seu conspiratione, *R.* Ab eod.
Συνώμοτον, τὸ, conjuratio, seu jusjurandum de conspiratione datum, *Thuc.*
Συνωμοτὸς, pro *συνωμότης*, *V. L.*
Συνωνίομαι, ῶμαι, fut. *ήσομαι*, coemo; *συνωνήσασθαι*, comparare, *Ph.*
Συνωνυμέω, synonymus sum, *Steph.*
Συνωνυμία, ας, ἡ, nominis cum alio in significatione communio. Figura rhetorica qua vocabula idem significantia conjunguntur. A
Συνώνυμος, ε, ὁ ϗ ἡ, nomen commune habens, idem significans. Ex ὄνυμα.
Συνωνυμόντως, *adv.* idem quod
Συνωνύμως, *adv.* eadem diversorum vocabulorum significatione.
Συνῶσται, *Aristot.* pro exploratum est, compertum est, intellectum est.
Συνωριαστὴς, οῦ, ὁ, bigarum auriga seu agitator. A *συνωρὶς*.
Συνωρ ζω, simul servo, *Man.*
Συνωριαύομαι, bigas agito. Ἱππάζεταί τι ϗ ξυνωριαύεται, *Aristoph. Nub.* 17. A
Συνωρὶς, ίδος, ἡ, bijuges equi, par equorum aut mulorum currum trahentium. *Gl. V.* biga, bigæ; *συνωρίδες*, bigæ, *Gl. V.* par quodcunque, ut liberorum, amicorum, &c. *melius* ξυνωρίς. Οἴχεται σὺν ἵππων Ἀπόπατρος μιᾷ τὴν μόνην ξυνωρίδα, *Soph. Œd. Col.* 894. ξυνωρίδες λόχων, duplices manipuli, cohortium paria, *Eurip. Phœn.* 451. A *συναίρω*.
Σύνωρος, consonus, cognatus, *Hes.*
Σύνωσις, ιως, ἡ, compulsio, coarctatio. A *συνωθίω*.
Συνωφελίω, ῶ, f. *ήσω*, una prosum seu adjuvo, *Gl. V.* commodo, *Xen.*
Σύνωχα, pro *συνωχαδὸν*, *Eur. σύνοχα*, *Scal.*
Συνωχαδὸν, *adv.* continenter, continuo. A *συνοχὴ*.
Συξίω, cædo, rado, lævigo, ut arcte cohærere possint, ut *λίθοι συνιξισμένοι*, et hinc λίξεις συνιξισμέναι, quæ non aspere concurrunt.
Συοβοιώτοι, οἱ, porcini Bœoti, *Steph.*
Συοθρίμμων, ὁ ϗ ἡ, sues alens, *Naz.*
Συοκτασίη, ης, ἡ, *Ion.* pro *συοκτασία*, suis mactatio seu cædes. Ex σῦς et *κτίνω*.
Συοκτονία, ας, ἡ, idem et ex iisd.
Συοκτόνος, ε, ὁ ϗ ἡ, apri interfector seu interfectrix. Ἀταλάντην Κύρην Ἰασίοιο συοκτόνοιο Ἀρκασίδαο, *Call. in Dian.* 216.
Συοτρόφος, ον, qui sues alit, apros nutriens, *Steph.*
Συοφόντης, ε, ὁ, suum occisor. Ex *φόνος*.
Συοφόντις, ιδος, ἡ, suum interfectrix.
Συοφορβέω, ῶ, simul cum suibus pasco, (melius *συφορβέω*.) Οἷα τὰ περὶ τὸν ἀσκὸν ϗ τὰς ἐκ Κίρκης συφορβεμένους, *Longin.* 9.
Συοφόρβιον, ε, τὸ, grex suum pascentium.
Συοφορβὸς, ῦ, ὁ, subulcus. Ex *φορβή*.
Σύραι, ων, αἱ, parvæ vilesque lucernæ, *V. L.*
Συρᾶν, tumultuari, incompositum esse, *V. L.*
ΣΥΡΒΗ, ης, ἡ, tumultus, *Æol.* pro *τύρβη*.
Συρβητιὺς, έως, ἡ, tumultuosus; ut hinc sit *συρβητιῶν χορὸς*, *apud Athen.* chorus tumultuosus, (aut est part. v. *συρβητίω*.) A præc.
Σύργαεργος, ε, ὁ. operarius, exp. et subulcus. A σῦς et ἐργάζομαι.
Σύρδην, *adv.* tractim; (2) funditus, impetuose. A *σύρω*.
Συρεμβολὸς, *per Sync.* pro
Συριγγίμβολος, vel *συριγγοίμβολος*, canalis subterraneus quo aqua in castella obsessorum ducitur, *Eust.*
Συρίντας, aor. pl. a. 2. part. pass. verbi *σύρω*, *traho*.
Συριγγίας, ε, ὁ, fistularis; ut *συριγγίας κάλαμος*. A *σύριγξ*.
Συρίγγιον, ε, τὸ, parva fistula. *Ph.* canna; etiam ulcus, *Gl. V.* Dim. ab eod.
Συριγγὶς, ίδος, ἡ, fistularis, *Theophr.*
Συριγγόω, ῶ, fut. *ώσω*, in fistulam excavo.
Συριγγώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, fistulosus, aut cavernosus et perforatus.
Σύριγμα, ατος, τὸ, sibilus, sonitus seu stridor ille qui sibilando vel etiam fistulando editur; *item* venti.
Συριγμὸς, ῦ, ὁ, idem.
Σύριγξ, ιγγος, ἡ, fistula; (2) quidquid fistulosum est, siphonis instar et cavernosum, ut in rota cavum cui axis inseritur, venæ colli et pedis grandiores, fistula putris in corpore, cavernæ terræ profundæ, &c. sed inpr. (3) Σύριγγες sunt cuniculi in opere militari; (4) viæ tectæ, sæpe cum *σύραγξ* permutatur. (2) ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώιον ἐστάσαν' ἔγχος, e theca, *Il.* 19, 387. Ἔτι γὰρ δριμαὶ σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν μένος, calidi vulneris ora. *Vide μένος*, *Soph. Aj.* 1411. Συρίγγων ἀΐω φθόγγον ὑπαζονίαν, *Call.* A *συρίσσω*.
Συρίζω, fut. *ίσω*, vid. *συρίττω*; *σύρισον*, a. 1. imperat. Ὅταν αὐλίοις συρίζῃς, ὦ Πᾶν, τοῖσι σοῖς ἐν ἄντροις, *Eur. Ion.* 501. A *σύριγξ*.
Συρίζω, Syriace loquor aut ago; (2) Syrorum modo sum molliculus. A Σύρος.
Συριηγενὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, Syrus origine seu genere, in Syria natus, Syrus. Ex Συρία et *γίγνομαι*.
Συρικτὴς, οῦ, ὁ, sibilator; (2) fistulator, qui fistula ludit. A *συρίσσω*.
Συρίξαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro *συρίξας*, a verbo *συρίσσω*, *sibilo*.
Συρίσδειν, *sibilare*, præs. infin. act. et
Συρίσδιν, *Dor.* pro *συρίζειν*.
Συρίσκος, vel *ὑρίσκος*, vas quoddam ex vimine aliave materia contextum, in quod ficus imponebant, *Hes.*
Σύρισμα, ατος, τὸ, fistulæ cantus aut sonus, fistula. A *συρίζω*.
Συρισμὸς, οῦ, ὁ, sibilus, stridor. Ab eod.
Συριστὴς, οῦ, ὁ, fistulator, *Gl. V.* Ab eod.
Συριστὶ, *adv.* Syriace.
Συρίττω, vel *συρίσσω*, f. ξω, sibilo, sibilum edo; (2) sibilo ejicio, exsibilo. *Gl. V.* sibilo explodo; (3) fistula cano. Εἶτα μοὶ συρίττεσθαι συμβῇ πρὸς τῶν Θεατῶν, *Luc.* διὰ τὴν ἀσχημοσύνην, *Æschin.*
Σύρμα, ατος, τὸ, quod trahitur seu attrahitur, vestis caudata; (2) *σύρματα*, paleæ, quæ rastris corraduntur, et alia purgamenta, sordes; (3) tractus, impetus, ut venti, imbris, &c. A *σύρω*. Unde
Συρμαία, ας, ἡ, raphanus et succus maxime raphani, ciendæ alvo aptus; (2) cibi peculiaris genus ex adipe et melle; (3) potus ex aqua et sale, purgationi serviens. Hinc
Συρμαΐζω, fut. *σω*, ventrem purgo succo raphani.
Συρμαιοπώλης, ε, ὁ, raphani venditor.
Συρμαϊσμὸς, ῦ, ὁ, modica vacuatio alvi per succum raphani. A *συρμαΐζω*.
Συρματὶς, ίδος, ἡ, quæ stipulas rastro vel sordes scopis coacervat.
Συρματίτις κόπρος, stipularius fimus, *Gaz.*
Συρμιὴς, ῆος, ὁ, qui ligna in silva collecta vendit, *Hes.* (si lectio sana.)
Συρμὸς, ῦ, ὁ, tractus. A *σύρω*.
Σύρνια, striges, aves inauspicatæ, *Steph.*
Σύρουσαι, *trahentes*, nom. pl. præs. part. act. *Dor.* pro *σύρουσα*, a *σύρω*, *traho*.
Συρομένως, *adv.* vide *σύρδην*. Ab eod.
Συροπίδ ξ, ικος, ὁ, nomen avis.
Συροφοίνιξ, ικος, ὁ, Syrophœnix. Hinc
Συροφοίνισσα, ης, ἡ, Syrophœnissa, ex Syrophœnice oriunda.
Συῤῥαγαβίω, confringo, *Nic.*
Συῤῥαβδιουργίω, ῶ, una facinus, fraudem patro vel molior.
Συῤῥάδος, adulterinus, mixtus, *Hes.*
Συῤῥαθαγίω, ῶ, confringo, contero, collido.
Σύῤῥαξις, εως, ἡ, conflictus. A *συῤῥάσσω*.
Συῤῥάπτω, f. ψω, consuo, simul suo, consarcino. Δίσματα συῤῥάπτειν νύῳ βοὸς, *Hesiod. Op.* 542.
Συῤῥάσσω, vel *άττω*, fut. ξω, confligo, invado; *συνέῤῥαξεν*, conflixit, *Ph.* aor. 1. Συνέῤῥαξε τοῖς πολεμίοις, *Heliod.*
Συῤῥαφεὺς, έως, ὁ, sartor, consarcinator. A *συῤῥάπτω*.
Συῤῥαφὴ, ῆς, ἡ, consarcinatio; (2) *met.* excogitatio, v. gr. fraudum, &c. Ab eod.
Συῤῥέμαομαι, una vagor.
Συῤῥέπω, devergo, inclino. *Met.* de cogitatione, dirigere animum aliquo.
Σύῤῥευσις, εως, ἡ, confluxus. A
Συῤῥέω, confluo; *συῤῥυὴς*, qui confluxit, a. 2. part. Συνέῤῥει σοίνυ τὰ πλήθη, *Ælian.* Εἰς τοῦτο πάντες συνεῤῥήκεισαν, *Xenoph.* 5, 260.
Σύῤῥηγμα, τὸ, conflictus. A
Συῤῥήγνυμι, vel *συῤῥηγνύω*, f. ξω, confringo; (2) committo, sc. bellum concito; (3) confligo, quo sensu 2, 3. proprie medium dicitur. συνεῤῥωγὼς πόλεμος, bellum conflatum. Συῤῥήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα, *Aristoph. Conc.* 672
Συῤῥηγνῦναι, præs. inf. act. verbi *συῤῥήγνυμι*.
Σύῤῥηξις, εως, ἡ, conflictus. A *συῤῥήγνυμι*.
Συῤῥιζόομαι, ῶμαι, simul radices ago.
Συῤῥίπτω, conjicio in unum locum.
Συῤῥοὴ, ῆς, ἡ, confluxus, confluens, confluvium, colluvies. A *συῤῥέω*. Unde
Σύῤῥοια, ας, ἡ, confluxio.
Σύῤῥους, ε, ἡ, locus ubi aqua confluit.
Συῤῥυὴς, qui confluxit seu confluit, tanquam a *συῤῥύημι*, *Steph.*
Σύῤῥυσις, εως, ἡ, idem quod *συῤῥοή*.
Σύρσις, εως, ἡ, tractio, tractus, *Gl. V.* A *σύρω*.
Σύρτης, ε, ὁ, qui trahit, ut funis, &c.
Σύρτις, ιος, ἡ, Syrtis. Ab eod.
Συρτὸς, ὴ, όν, tractus, qui trahitur, qu. dic. tractilis. Ab eod. Unde
Σύρφαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, vilis et abjecta populi multitudo, plebis colluvies, turba.
Συρφετὸς, οῦ, ὁ, sordes, purgamenta, rastro aut scopis corrasa. *Gl. V.* turba. Λύματα γῆς ϗ πέλλου ἐφ' ὕδατι συρφετὸν ἕλκει, *Call. in Ap.* 109. Hinc
Συρφετώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, e variis sordibus mix-

tus; (2) vilis, abjectus, plebeius; (3) inconditus, incompositus.

ΣΥ΄ΡΩ, traho; (2) vexo, rapto; *σῦρον*, trahe, *Gl. V.* a. 1. imperat. *Σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων*, *Joan.* 21, 8. *Ἕσυρον (τὸν Παῦλον) ἔξω τῆς πόλεως*, *Act.* 14, 19.

ΣΥ΄Σ, *συός*, ὁ ἢ ἡ, sus, porcus; (2) aper. *Æol.* pro *ὗς*.

Συσκάπτω, f. *ψω*, simul fodio; (2) terram accumulo, pastino.

Συσκιδάζω, fut. *άσω*, una dissipo, dispergo simul; (2) dissipo, dispergo.

Συσκιδάω, *ῶ*, idem. *Συσκιδᾶν πολλὰς ἀλιδήθρας ἵππων*, *Aristoph. Ran.* 925.

Σύσκιυμα, *ατος*, *τὸ*, cogitatio, consideratio, deliberatio A *συσκίπτομαι*.

Συσκιστάζω, contego.

Συσκίπτομαι, fut. *ψομαι*, consulto cum alio.

Συσκινάζω, fut. *άσω*, in fasciculum colligo, in unam sarcinam connecto; (2) compilo; (3) subdole struo, insidiis capto; (4) in potestatem redigo. *Τὸ δίκτυον, Χρυσῆ, συσκινάζε νᾶϊν*, *Aristoph. Vesp.* 1242. *Σὺ μὲν, ἔφη, συσκινάζῃ, ἐγὼ δὲ τὸν λόγον προπομπὸν ἄξω*, *Xen.* Hinc

Συσκευασία, *ας*, ἡ, apparatus; (2) vasorum collectio itineris causa.

Συσκευαστὴς, *οῦ*, ὁ, structor, machinator, concinnator, architectus. Ab eod.

Συσκευὴ, *ῆς*. ἡ, fraudulenta molitio, insidiarum machinatio, captatio. *Gl. V.* factio.

Συσκευοφορίον, *ῶ*, una vasa porto.

Συσκευωρέω, *ῶ*, una dolose machinor, commolior.

Συσκηνέω, *ῶ*, contubernalis sum, in eodem tabernaculo habito. Hinc

Συσκηνήτρια, *ας*, ἡ, contubernalis.

Συσκηνία, *ας*, ἡ, contubernium, *Gl. V.* A *σκηνή*. Unde

Σύσκηνος, *ου*, ὁ ἢ ἡ, contubernalis.

Συσκήνιον, *τὸ*, contubernium, *Xen.*

Συσκηνόω, fut. *ώσω*, idem quod *συσκηνέω*.

Συσκιάζω, f. *άσω*, obumbro, opaco, inumbro, obnubo, occulto, obtego, tenebris et caligine obduco; *συσκιάσαι*, a. 1. inf. act. *Ἀλλ' ἐ φθονεῖν χρὴ συσκιάζοντας γίνυ*, *Eur. Supp.* 1216. Hinc

Συσκίασις, *ως*, ἡ, obumbratio.

Συσκίασμα, *ατος*, *τὸ*, obumbratio, umbraculum, involucrum, velamen.

Συσκιασμὸς, *οῦ*, ὁ ἢ ἡ, idem et ab eod.

Σύσκιος, *ου*, ὁ ἢ ἡ, umbrosus, opacus, umbra obtectus. Ex *σὺν* et *σκιά*.

Συσκοπέω, una considero.

Συσκοτάζω, f. *άσω*, obnubilo; *συσκοτάζει*, advesperascit, tenebrat; *συνεσκόταζε*, advesperascebat. *Ἐπεὶδη συνεσκότασε*, *Xen.*

Συσκυθρωπάζω, fut. *σω*, pariter tristi vultu sum.

Συσπάζω, pro *συσπάω*, *Steph.*

Συσπαράσσω, vel *συσπαράττω*, f. *ξω*, discerpo, concerpo. *Ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, καὶ συνεσπάραξεν*, *Luc.* 9, 42.

Σύσπασις, *ως*, ἡ, contractio, convulsio.

Σύσπαστος, *ου*, ὁ ἢ ἡ, contractus, qui contrahi potest. A

Συσπάω, f. *άσω*, attraho, simul pertraho; (2) contraho, adduco, contorqueo, convello; *συνεσπάσθη*, contractus est, *Ph.* aor. 1. pass. *Τὰς ὀφρῦς ὑπὲρ τῶν ἀῤῥώστων συσπάσαντες*, *M. Anton.* 4, 30.

Συσπειράω, *ῶ*, in spiram colligo, convolvo; (2) conglomero, condenso. *Ἐπὶ δὲ ἕτω συνεσπειράσθησαν*, *Xen.*

Συσπείρω, consero.

Συσπένδω, fut. *σπείσω*, simul libo, *Dem.*

Συσπεύδω, fut. *εύσω*, studiose cum aliis alicui faveo, meamque operam navo; (2) æmulor cum aliquo.

Συσπλαγχνεύω, exta simul edo. *Ἄγε δὴ, Διαταὶ, διῦρο συσπλάγχνευτε μετὰ τῶν*, *Aristoph. Pace*, 1124. A *σὺν* et *σπλάγχνον*.

Συσποδέω, vel *δῶ*, concido, *Hes. Erm.*

Σύσποινος, *ὁ*, qui una libat. A *συσπένδω*.

Συσπουδάζω, f. *άσω*, idem quod *συσπεύδω*. *Συσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης*, *Aristoph. Pace*, 768.

Συσπουδαστικὸς, *ὴ*, *όν*, æmulus ejusdem studii. A præc.

Συσσαίνομαι, simul adulor vel blandior; item colloquor in familiari conventu. *Polyb.*

Συσσαρκία, *ας*, ἡ, carnis bonitas, firmitas, coalescentia carnis. A *σὺν* et *σάρξ*.

Συσσαρκόω, *ῶ*, f. *ώσω*, carnem cum carne coalescere facio. Ex iisd. Hinc

Συσσάρκωσις, *εως*, ἡ, carnis compactio.

Συσσεισμὸς, *ῦ*. ὁ, concussio; (2) turbo. A

Συσσείω, fut. *σείσω*, concutio, commoveo.

Συσσείω, fut. *σύσω*, idem.

Συσσημαίνομαι, obsigno, signo ratum facio aut certum, *op. Rhet.*

Σύσσημον, *ου*, *τὸ*, omne signum de quo inter duos pluresve convenit; tessera. A

Σύσσημος, *ου*, ὁ ἢ ἡ, una significans. Ex *σὺν* et *σῆμα*.

Συσσήπω, fut. *ψω*, putrefacio; (2) macero.

Συσσιτέω, *ῶ*, fut. *ήσω*, una cibum capio, convictor sum; (2) contubernalis sum, in contubernio alicujus sum. *Συσσιτεῖν μετ' ἀλλήλων*, *Aristot.*

Συσσιτία, *ας*, ἡ, convictus, sodalitas. A *σύσσιτος*. Unde

Συσσιτικὸς, *ὴ*, *όν*, ad convictum pertinens:

Συσσίτιον, *ου*, *τὸ*, contubernium et hominum eadem quadra viventium, cœtus; (2) commune et publicum convivium, *Plut.*

Συσσιτοισιν, dat. pl. *Ion.* et cum *ν*, pro *συσσίτοις*, a *σύσσιτος*, *sodalis*, *commensalis*.

Συσσιτοποιέω, *ῶ*, pinso, vel in cibum concinno.

Σύσσιτος, *ου*, ὁ ἢ ἡ, simul cibum capiens, convictor. *Gl. V.* sodalis. Ex *σῖτος*

Σύσσωμα, et *συσσοὰ*, ἡ. corporum plurium motus versus eundem locum, *Democr.* A *σάω*.

Συσσῶμαι, versus eundem locum moveor.

Συσσῦρω, divexo, contumeliose tracto, *R.*

Συσσώζω, fut. *ώσω*, simul servo, conservo; (2) contineo et stringo, ne dilabatur; (3) omnia simul accurate observo. *Τὸ γὰρ τοι τίκνα συτσώζειν καλὸν*, *Eur. Iph. in Au.* 1237.

Συσσωματοποιέω, *ῶ*, in unum corpus cogo.

Σύσσωμος, *ου*, ὁ ἢ ἡ, qui ejusdem corporis est, ejusdem corporis particeps. A *σῶμα*.

Συσσωρεύω, fut. *εύσω*, coacervo.

Συσσωφρονέω, *ῶ*, una recte ago, sapio, &c.

Συσάδις, *ων*, *αἱ*, ut *συσάδες ἄμπελοι*, vites ordine non plantatæ. A *συνίσημι*.

Συσάδην, *adv.* cominus. Ab eod.

Συσαδὸν, *adv.* idem, *Gl. V.* Ab eod.

Συσταθὶς, aor. 1. part. pass. verbi *συνίσημι*, pro *συσάω*.

Συσταμία, ἡ, ponderis æqualitas, *Steph.*

Συσταμὸς, *οῦ*, ὁ ἢ ἡ, ejusdem cum aliquo ponderis.

Συστατικὸς, *ὴ*, *όν*, contrahendi vim habens. A *συσίλλω*.

Συσταμνίζω, confundo, *proprie* in unum urceum, seu poculum. A *σάμνος*.

Συστὰς, *άδος*, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A *συνίσημι*.

Συστάσιες, nom. pl. *Ion.* et *Att.* pro *συστάσεις*, a *σύστασις*, *constitutio*.

Συστασιάζω, fut. *άσω*, seditionis socius sum.

Συστασιαστὴς, *οῦ*, ὁ, socius seditionis. A præc.

Σύστασις, *εως*, ἡ, constitutio; (2) coagmentatio, compositio, coagmentum, concrementum, crassitudo, concretio; (3) substantia; (4) natura rei; (5) confirmatio per argumenta; (6) conciliatio animorum ad concordiam, amicitia et concordia ipsa; (7) origo rei, ortus, initium, *Polyb.* (8) coitio, conspiratio, conjuratio; (9) cœtus, conventus; (10) commendatio. A *συνίσημι*.

Συστασιώτης, *ου*, ὁ, factionis particeps seu socius.

Συστάω, commendo, probo, *V. L.*

Συστὰς, ὁ, qui simul stat, *Steph.*

Συστατικὸς, *ὴ*, *όν*, constituendi et compingendi vim habens; (2) commendatitius; *συστατικὰ*, commendatitiæ literæ, *Ph.* A *σύστασις*.

Συσταυρόω, *ω*, fut. *ώσω*, una crucifigo, una in crucem tolio; *συνεσταυρώθη*, concrucifixus est, aor. 1. pass. *Οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτὸν*, *Marc.* 15, 32. *Ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη*, *Rom.* 6, 6 *συσταυρώσαντες*, *Matt.* 27, 44.

Συστέλλω, f. *στελῶ*, p. *συνέσταλκα*, compono, coarcto, coerceo. *Gl. V.* contraho, compesco; (2) consterno; (3) compono, ut mortuum; (4) *ἐμαυτὸν*, minus facio quam possim, submitto me; *συστέλλει*, corripit, *Ph. συστέλλομαι*, contrahor. *Gl. V.* mœreo; *ἀλλάντας*, *Aristoph. Eq.* 430. *Ἱμάτια*, *Id. Conc.* 99. *Συνέσταλμαι κακοῖς*, *Eur. Her Fur.* 1423. *Συνέσταλκα τῆς ἐπιστολῆς τὸ μῆνος*, *Synes.*

Συστενάζω, fut. *ξω*, congemisco, gemo, *simpl.* *Ὡς συστενάζων γ' εἶδα γυναῖος φίλοις*, *Eur. Ion.* 969. *Πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδῖνει ἄχρι τοῦ νῦν*, *Rom.* 8, 22.

Σύστενος, *ου*, ὁ ἢ ἡ, angustus, in arctum coactus.

Συστενοχωρέω, *ῶ*, in angustum cogo.

Συστεφανόω, *ῶ*, f. *ώσω*, simul corono, vel *simpl.* corono.

Σύστημα, *ατος*, *τὸ*, coagmentatio, concretio, compages, compositio, collectio, congregatio; (2) cœtus, conventus, collegium, turba, globus, manus militum; (3) acervus, cumulus, multitudo; (4) opus quodlibet arte compositum; *in musicis*, corpus e consonantiarum conjunctione consistens. A *συνίσημι*. Hinc

Συστηματικὸς, *ὴ*, *όν*, collectitius; (2) qu. dic. acervalis; (3) ad *σύστημα* pertinens; (4) arte compositus in certum corpus.

Συστῆναι, *constitisse*, aor. 2. inf. act. v. *συνίσημι*.

Συστοιχέω, *ῶ*, f *ήσω*, ejusdem ordinis sum, in eadem serie seu eodem versu sum collocatus, conjunctus; (2) respondeo, congruo, similis sum. *Συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλὴμ*, *Gal.* 4, 25. A *σύστοιχος*.

Συστοιχία, *ας*, ἡ, militum conjugatio; (2) series in altum porrecta, pendentem catenam referens; (3) quævis serici seu ordinis rerum communio, natura, convenientia. Ab eod.

Σύστοιχος, *ου*, ὁ ἢ ἡ, qui ejusdem est ordinis seu serici; (2) conjunctus, vicinus; (3) similis.

Συστοίχως, *adv.* eodem ordine et serie.

Συστολίω, *ῶ*, idem cum *συστολίζω*. *Συστολῆσαι χρηζύσα λίνῳ φάρια πορφύρια*, *Eur. Or.* 1412.

Συστολὴ, *ῆς*, ἡ, contractio, coarctatio; (2) parsimonia; (3) correptio, *Ph. figura grammatica* qua syllaba longa in versu corripitur. A *συσίλλω*. Unde

Συστολίζω, fut. *ίσω*, apparo, adorno, orno. *Ἀγάλματα συστολίσαι χρηζύσα λίνῳ φάρια πορφύρια*, *Eur. Or.* 1435.

Σύστομος, *ου*, ὁ ἢ ἡ, qui est ore sensim compresso et contracto; (2) mutus, elinguis. A *στόμα*. Hinc

Συστομόω, os contraho, ostium constringo et coangusto; (2) in fauces contraho.

Συστοχάζομαι, rationem habeo.

Συστρατία, *ας*, ἡ, communis militia, contubernium. A

Συστρατεύω, et *συστρατεύομαι*, una expeditionem suscipio, in militiam una proficiscor, simul milito. *Ὅς ἐ Ἀχιλλῆϊ συνεστράτευσεν ἐν πρώτοις ἐπὶ Ἴλιον*, *Heliod.* *Ὅπου, ἂν δόκησε στρατεύειν συστρατεύσομαι σοὶ*, *Xen.*

Συστρατηγία, una exercitum duco, collega imperatoris seu ducis exercitus sum.

Συστράτηγος, *ου*, ὁ, collega imperii militaris, aut collega in prætura. *Καὶ ξυστρατήγους*, et ducibus collegas addas, *Eurip. Phœn.* 752.

Συστρατιώτης, *ου*, ὁ, commilito.

Συστρατοπεδεύομαι, una, eodem loco castra pono.

Σύστριμμα, *ατος*, *τὸ*, coagmentum compactile, globus, involutio, vortex; (2) agmen, globus seditiosorum; (3) tumultus e concursu hominum. A *συστρίφω*.

Συστριμματάρχης, *ου*, ὁ, præfectus agmini militum; (2) dux seditiosorum.

Συστρίμμάτιον, *τὸ*. globulus; (2) vortex. Dim.

Συστρικτικὸς, cogendi et condensandi vim habens, *Hipp.*

Συστρίφω, fut. *ψω*, contorqueo, convolvo in fascem,

fascem, seu collectum contorqueo, colligo, cogo, coacervo, conglobo; *συνεστραμμένος*, convolutus, p. part. pass. *συστρέφοντοι*, glomerantur, *Ph.* Συστρέψαντος δὲ τῷ Παύλῳ φυγάνων πλῆθος, *Act.* 28, 3. Αὐτὴν ὥσστερ τὰς Θωυκὰς μιγάλω τυφῷ ἢ πρηστῆρι ξυστρέψας *Aristoph. Lys.* 976. Δπίσκης μὲν νυν τὸ Μηδικὸν ἔθνος συνίστρεψι μᾶλλον, contraxit in unam gentem, omnes interpretes *vulg t* pessime, *Herod.* 1, 101.

Συστροΐω, concito, *Ern.*

Συστρογγυλίζω, fut. *ίσω*, corrotundo, conglobo.

Συστρογγύλλω, idem.

Συστροφή, ῆς, ἡ, conversio et involutio in orbem, vortex, vertigo. *Gl. V.* globus, involucrum; (2) tumultuosa et seditiosa turba, concursus. *Ph.* *συστροφὴ ἐπὶ ὄχλῳ, de multitudine hominum*, caterva; *συστροφὴ ἀνέμων*, turbo, *Ph.* A *συστρέφω*. Hinc

Συστροφία, ας, ἡ, acriter et vehementer agentis contentio; (2) consuetudo cum aliquo.

Σύστυλος, ὁ ἢ ἡ, columnas habens, e columnis compositus.

Συσῶ, *consistere im*, 1. sing. aor. 2. conj. act. verbi *συνίστημι*.

Συσφάζω, una macto seu interficio.

Συσφαιρίζω, fut. *ίσω*, una cum aliis pila ludo.

Συσφαιριστής, οῦ, ὁ, collusor pilæ. A præc.

Συσφαιρόω, ῶ, fut. *ώσω*, conglobo, rotundo.

Συσφάττω, fut. ξω, simul jugulo seu macto. Συσφαγῆναι, *Eur. Iph. in Tau.* 687.

Συσφηκόω, quod confusum erat, informo, compono; coasso, clavis configo.

Συστρίγγω, fut. ξω, constringo, constringendo cogo et contraho.

Συστχεθῇ, *constrictus fuerit*, 3. sing. aor. 1. conjunct. pass. verbi *συνίκω*, pro *συστχίω*.

Συσχηματίζω, fut. *ίσω*, configuro, conformo. Μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ, *Rom.* 12, 2. ταῖς πρότερον . . . . ἐπιθυμίαις, 1 *Pet.* 1, 14.

Συσχολάζω, fut. *άσω*, simul otior, una ferior; (2) sum condiscipulus. Hinc

Συσχολαστής, οῦ, ὁ, condiscipulus.

Σύσχορος, ὁ ἢ ἡ, una choreas agens, *Steph.*

Σύτο, *concitatus erat*, 3 sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro *ἰσίστο*, a *σύω*.

Συφαιὸς, ὁ, subulcus, porcolator, *Iles.*

ΣΥ΄ΦΑΡ, τὸ, exuvium anguis vel cicadæ; (2) pellicula rugosa lacti innatans; (3) rugosa et exsucca pellis senum; (4) cutis *simpl.*

Συφιὸς, ὄν, ὁ, *Pel.* pro *συφιός*.

Συφιόνδε, in haram. A *σῦς*.

Συφιὸς, ᾶ, ὁ, hara, suile. Κατὰ συφιοῦσιν ἴέργειν, *Odyss.* 10, 238. Καὶ αὐτὸν ἅλασιν ἐς συφιόν, *Parthen. Erotic.* 12.

Συφιὼν, ῶνος, ὁ, idem, *Gl. V. Agathias*, 5. A *σῦς*.

Συφορβία, ἡ, grex porcorum, *Suid.*

Συφόρβιον, ου, τὸ, grex suum qui simul pascuntur. *Gl. V.* hara. Ex *σὺς* et *φέρβω*.

Συφορβὸς, ᾶ, ὁ, subulcus, *Il.* 21, 282. Ex iisd.

Συφὸς, ᾶ, ὁ, (idem, *Ern.*) hara. A *σῦς*.

Συχνὰ, συχνὸν, adv. pro *συχνῶς*, *Xen.*

Συχνάζω, f. *άσω*, denso, spisso, frequento. A *συχνός*.

Συχνάκις, adv. sæpe. Ab eod.

Συχνὸς, ὴ, ὸν, frequens, creber, multus, copiosus, spissus, confertus, continuus. A *συνεχής*.

Συχνῶς, adv. crebro, assidue, *Gl. V.*

Σύω, quatio, concutio, moveo; *σύομαι*, moveor, incitor; ἴσσυντο, incitatus, concitatus; ἴσσυτο, ruebat. Ὅττῳ ξυνεντήσειεν ἰὼν Διῒ συβίῃ, *Eur. Ion.* 825. A *σιύω*.

Συώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, porcinus, suillus. A *σῦς*.

Σφάγανον, ου, τὸ, ensis. A *σφάττω*.

Σφαγεῖον, ου, τὸ, vas quo jugulatæ pecudis sanguis excipitur. Ab eod.

Σφαγεῖσα, aor. 2. part. pass. f. g. verbi *σφάζω*, *trucido*.

Σφαγεὺς, έως, ὁ, jugulator, mactator, percussor, *Ph.* occisor, sicarius; (2) gladius. Ὁ μὲν *σφαγεὺς* ἔσηκεν, occisor ensis, *Soph. Aj.* 815. Σφαγεῖς βυπόρει, cultri mactatorii, *Eurip. Andr.* 1135. (1) Ὁ δὲ *σφαγεὺς τίς*; *Id. Iphig. in Taur.* 623.

Σφαγὴ, ῆς, ἡ, jugulatio, mactatio, occisio, *Ph.* internecio, nex, *Gl. V.* cædes; (2) jugulus seu jugulum, *Ph.* (3) vulnus. Ἀπεγύμνου τὴν σφαγὴν, *App.* Ἐπὶ τῆς *σφαγῆς* τὸ ξίφος ἤρυτε πρῶτος, *Ib.* (3) ἀμφίβρεκτον αἷμα τῶν ἐμῶν *σφαγῶν*, vulneris mei concretum sanguinem, *Soph. Trach.* 572. Ἐκ δὲ τῶνδε *σφαγῶν* διιλθὼν, quod e *Nessi* vulnere fluxit, *Il. Ibid.* 716. Vide *πολύβοτος*. (2) τιτάσης τὶς *σφαγὰς* ὥσαι ξίφος, in jugulum matris, *Eurip. Or.* 291. Ab eod.

Σφαγία, ας, ἡ, dies sacrificii, qua sacra fiunt mactatis victimis; (2) cædes promiscua, *Plato.* A *σφαγή*.

Σφαγιάζω, fut. *άσω*, victimas jugulo, hostias macto, seu victimis mactatis sacrifico. *Gl. V.* *σφαγιάζειν*, mactat. *Ph.* Σφαγιάζειν τὰς παρ' αὐτῶν δωρηθείσας ἐκ εὐαγὲς, *Hesiod.* Ἥσθην σίφῃ *σφαγιαζομένῳ*, *Aristoph. Av.* 577. Ab eod. Hinc

Σφαγιασμὸς, οῦ, ὁ, mactatio, trucidatio, *R.*

Σφαγίδιον, ου, τὸ, cultellus quo jugulum petitur, culter coquorum. Dim. a *σφαγὶς*.

Σφάγιον, ου, τὸ, victima, hostia; (2) bestia quæ jugulatur vel mactatur; (3) locus vel vas quo excipitur sanguis victimarum. A *σφαγή*.

Σφάγιος, *adv.* cruentus. Σφάγιον γυναικεῖον μέρος, *Soph. Antig.* 1291.

Σφαγὶς, ίδος, ὁ, culter quo resolvunt seu feriunt jugula pecorum mactandorum, secespita; (2) jugulatio. A *σφάζω*.

Σφαγίτης, ου, ὁ, jugularis, ad jugulum pertinens. A *σφαγή*.

Σφαγῖτις, ίδος, ἡ· ut *σφαγίτιδες φλέβες*, venæ jugulares. A præc.

ΣΦΑΔΑ΄ΖΩ, fut. *άσω*, pedes jacto, palpito, de morientibus; (2) difficulter morior; (3) indignor, graviter irascor, *proprie* cum plosione pedum. Σφαδάζοντες, ἢ τῷ μεγέθει τῶν κακῶν ἀπειρηκότες, oppressi, *Philo.* Ὁ δὲ (Ἵππος) *σφαδάζων* ἀποσείσασθαι τὸν Κῦρον, *Longin.* 25. Ἐσφάδαζεν ὑπὸ θυμοῦ ἢ φιλοτιμίας πρὸς τὸν ἀγῶνα τῇ παραβάσει ἢ τῇ παραλλαξει τῶν σκιλῶν, *Plut.* Hinc

Σφαδανὸς, ὴ, ὸν, vehemens, terribilis.

Σφαδασμὸς, οῦ, ὁ, pedum jactatio, palpitatio imprimis moribundi; (2) ira vehementior.

ΣΦΑ΄ΖΩ, fut. ξω, jugulo, macto; (2) cædo, interficio, trucido, neco, occido. Καὶ σὺ *σφάζε* παρλίνῳ δίρῃ, *Eur. Or.* 1188.

ΣΦΑΙ΄ΡΑ, ας, ἡ, sphæra, globus, pila.

Σφαιρηδὸν, *adv.* in modum pilæ seu pilulæ. A præc.

Σφαιρητικὸς, ἡ, όν· ut *νόμοι σφαιρητικοὶ*, ap. Clem. Al. *sed leg. videtur σφαιριτικοί*.

Σφαιρίδιον, ου, τὸ, pilula, *Gl. V.* A *σφαιρίον*.

Σφαιρίζω, fut. *ίσω*, pila ludo. A *σφαῖρα*.

Σφαιρικὸς, ἡ, όν, ad sphæram pertinens, sphæræ seu globi proprius; (2) globosus, sphæræ formam habens. Ab eod.

Σφαιρικῶς, *adv.* modo sphæræ, globi, pilæ.

Σφαίριον, ου, τὸ, globulus, pilula. Dim. a *σφαῖρα*.

Σφαίρισις, εως, ἡ, lusio pilaris, ludus pilæ. A *σφαιρίζω*. Unde

Σφαίρισμα, ατος, τὸ, idem.

Σφαιριστήριον, ου, τὸ, locus in quo pila luditur, sphæristerium. Ab eod.

Σφαιριστὴς, οῦ, ὁ, qui pila ludit, qui callet artem ludendi pila. *Gl. V.* pilarius. Ab eod.

Σφαιριστικὸς, ἡ, όν, pertinens ad *σφαιριστήν*· (2) peritus pila ludendi. Hinc ἡ *σφαιριστικὴ*, ῆς, sc. *τέχνη*, ars sive peritia ludendi pila. A præc.

Σφαίριστρα, ας, ἡ, sphæristerium, area:

Σφαιρίτης, ου, ὁ, rotundus, globosus; *fem.* *σφαιρῖτις, ίδος*· ut *σφαιρῖτις κυπάρισσος*, cupressus conifera. Ab eod.

Σφαιροειδὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, sphæræ similis, pilæ speciem gerens. *Ph.* globosus, pilarius, pilaris. Ex *σφαῖρα* et *εἶδος*.

Σφαιρομαχέω, ῶ, fut. *ήσω*, pila ludo; (2) pila cum aliquo certo; (3) cæstu pugno. Ex eod. et *μάχομαι*. Hinc

Σφαιρομαχία, ας, ἡ, pugna pilaris; (2) pilaris lusio; (3) pugilum certamen.

Σφαιροπαικτέω, ῶ, pila ludo. E *σφ.* et *παίζω*.

Σφαιροπαίκτης, ου, ὁ, lusor pilæ. Ex iisd.

Σφαιροποιέω, ῶ, sphæram facio. Hinc

Σφαιροποιὸς, οῦ, ὁ, qui pilas facit.

Σφαιρόω, ῶ, fut. *ώσω*, conglobo, in pilam cogo, in rotundam et globosam massam conformo; (2) præpilo, pilam gladii vel hastæ cuspidi præfigo; ἐσφαιρωμένες, præpilatus, *Gl. V.* p. part. pass. *σφαιρῶσαι*, præpilare, *Gl. V.* aor. 1. inf. act. Στήθια δ' ἐσφαιρωτο Πιλώρια, *Theocr.* 22, 46. Ξίφη ἐσφαιρωμένα, *Angl.* SWORDS BUTTONED, FOILS. A *σφαῖρα*. Hinc

Σφαίρωμα, ατος, τὸ, massa rotunda seu globosa in modum pilæ. *Gl. V.* lumbus.

Σφαιρωτὴρ, ῆρος, ὁ, corrigia seu lorum calcei. *Apud LXX. interpretes* sæpe notat sphærulam candelabri. Ab eod.

Σφαιρωτὴς, οῦ, ὁ, rotator, *Synes.*

Σφαιρωτὶς, ῆ, ὶν, rotundatus in globosam rotundamque massam, coactus in modum pilæ; (2) præpilatus.

Σφακιλίας, ου, ὁ, qui infestatur *σφακίλῳ*.

Σφακιλίζω, et *σφακιλίζομαι*, sphacelo laboro, carie exedor atque tabe, gangræna vitior; (2) idem quod *σφαδάζω*. Ab eod.

Σφακιλισμὸς, οῦ, ὁ, partis alicujus inflammationem perpessæ mortificatio; (2) idem quod *σφαδασμός*. A præc.

Σφάκιλλος, ου, ὁ, fasciculus, fascis. A *φάκελλος*, idem, (*at videtur vitium scripturæ; nam et σφάκιλος pro φάκελος sæpe male editum est.* Ern.)

ΣΦΑ΄ΚΕΛΟΣ, ου, ὁ, membri inflammationem perpessi mortificatio; (2) gangræna, sive *σφάκελος* incipiens; radicum in arboribus nigredo ac mors; (3) salvia, *mas.* A

ΣΦΑ΄ΚΟΣ, ου, ὁ, salvia, *herba. Angl.* SAGE.

Σφάκτης, ου, ὁ, sicarius, *Ph.* *σφάκται*, jugulatores, *Ph.* A *σφάττω*.

Σφακτὸς, ὴ, όν, mactatus. Ab eod. Hinc

Σφάκτρια, ἡ, sacrificula.

Σφακώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, salvia abundans. A *σφάκος*.

Σφάλαξ, κος, ὁ, genus spinæ, paliurus. A

Σφαλάσσω, fut. ξω, pungo, lacero, *Hesych.*

Σφαλερόνηκτος, ὁ, in quo non tuto natatur, *Steph.*

Σφαλερὸς, ρὰ, ρὸν, qui inter eundum lapsat, qui titubat fallente vestigio, *Gl. V.* titubans; (2) lubricus, instabilis, fallax; (3) periculosus, noxius. A *σφάλλω*.

Σφαλερῶς, *adv.* lubrice, parum tuto, dubie, inconstanter.

Σφαλῆναι, a. 2. inf. pass. verbi *σφάλλω*, *everto*.

Σφαλλὸς, ὴ, ὸ, compedes linguæ, *Hes.*

Σφάλλοντι, *evertenti*, dat. sing. part. præs. act.

ΣΦΑ΄ΛΛΩ, supplanto, everto, prosterno; (2) fallo, circumvenio, in errorem induco, *Gl. V.* decipio; *σφάλλομαι*, titubo, *Ph. item* rem infeliciter gero in bello, spe excido; ἔσφηλα, aor. 1. act. ἐσφάλην, aor. 2. pass erravi; ἐσφαλμένος, vitiosus, perf. pass. part. (1) ξὺν φθόνῳ *σφάλλειν* δύναμίι τι δίκαν, cum invidia et opum vi justitiam subvertere, *Eurip. Andr.* 781. Δυναί τι τύχαι *σφάλλουσι* δόμους, *Eur. Med.* 198. Οὔ τι μὴ *σφαλῶ* γ' ἐν *σοὶ* ποτι, peccabo, *Soph. Trach.* 630. Ἀνδρὸς σοῦ γ' ἢ *σφαλήσεται*, privabitur, *Ib.* 1129. Ταχὺ γὰρ *σφάλλει*, mutaris, *Eurip. Hipp.* 183. Σφαλεὶς ἂν ταύτης τῆς ἐλπίδος, *Luc.* Ἀπ' ἐλπίδος ἔσφηλας, idem. Hinc

Σφάλμα, ατος, τὸ, lapsus, casus, error, peccatum, derelictum, offensa, *Gl. V.* vitium; (2) infortunium, infelix successus, clades.

Σφαλμία, idem quod *σφάλλομαι*, *Suid.*

Σφαλτὴς, ὁ, supplantator, *Lyc.*

Σφάνιον, ου, τὸ, lectulus, *Hes.*

Σφάξαι, aor. 1. inf. act. verbi *σφάζω*, *trucido*.

Σφάξωσιν, 3. pl. aor. 1. conj. act. cum ν.

Σφαραγῦντο, *Od.* 9, 440. 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro ἐσφαραγῦντο, a
Σφαραγέω, ῶ, gutture sonum edo, strideo, strepo; (2) distentus sum.
Σφαραγίζω. cum strepitu excito. A
ΣΦΑ'ΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, guttur, fauces, interdum sonus qui gutture emittitur, *item* stridor, strepitus.
Σφάττω, fut. ξω, jugulo, mácto; ἐσφάγην, mactatus est, aor. 2. pass. ἐσφαγμένος, mactatus, perf. part. pass. Ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, 1 *Joann.* 3, 12. Ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι, *Apoc.* 6, 4.
Σφὶ, *se*, vel *ipsos*, acc. dual. ab ἕ, *sui*; item *seipsum*, vel *seipsam*, acc. sing. *Poet.* pro ἑ, item *se*, vel *ipsos*, *ipsas*, *ipsa*, acc. plur. *Æol.* pro σφᾶς, ab eod.
Σφίας, *illos*, vel *se*, acc. plur. *Ion.* pro σφᾶς, ab ἕ, *sui*.
ΣΦΕΔΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, vehemens, festinus, intensus, asper, durus, *Nic. Th.* 642. Σφεδανὸν, vehementer, *Il.* 21, 542.
Σφίι, *illi*, *illæ*, nom. dual. *Ion.* pro σφὼ, ab ἕ, *sui*.
Σφίσι, *illi*, *ipsi*, nom. pl. *Ion.* pro σφιῖς.
Σφίσας, *illos*, *illas*, acc. plur. *Ion.* pro σφᾶς.
Σφιῖσι, *illi*, *illæ*, nom. plur. *Ion.* pro σφιῖς.
Σφίσι, *illi*, *illæ*, nom. plur. ab eod.
Σφίων, *illorum*, vel *sui*, gen. dual. *Ion.* et *Poet.* pro σφῶν, ab eod.
Σφίλα, *contr.* pro σφίλατα. (1) πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφίλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων, *Odyss.* 17, 231. A
Σφῖλας, ατος, τὸ, scabellum; (2) lignum cavum, ut pila, *Nic. Th.* 644. Etiam de sede remigum in navi. Pl. σφίλα.
Σφίλμα, τὸ, flos ilicis vel lentisci, *Hes.*
Σφιν̃δάμνινος, ίνη, ινον, acernus; *metaph.* durus, firmus, solidus, *Julian.* A
Σφίνδαμνον, ου, τὸ, idem quod
ΣΦΕ'ΝΔΑΜΝΟΣ, ου, ἡ, acer, *arbor*. *Angl.* THE SYCAMORE TREE. (2) species cannabis.
Σφινδονάω, ῶ, fut. ήσω, funda utor, fundam torqueo, funditor sum; (2) funda insequor, funda peto; (3) more fundæ roto seu torqueo. Σφινδονᾶν θηρία, *Luc.*
Σφινδονίω, ῶ, fut. ήσω, idem. A
ΣΦΕΝΔΟ'ΝΗ, ης, ἡ, funda. *Ph.* balistra, funda; (2) pala annuli; (3) ornamentum quoddam muliebre; (4) funda seu bursa nummaria.
Σφινδονηδὸν, *adv.* in modum fundæ.
Σφινδόνησις, εως, ἡ, jaculatio glandis per fundam. A σφινδονάω.
Σφινδονήτης, ου, ὁ, funditor. Ab eod.
Σφινδονητικὴ, sc. τέχνη, ars funditoris.
Σφινδονίζω, fut. ίσω, idem quod σφινδονάω.
Σφινδονιστὴς, οῦ, ὁ, funditor, *Ph.* A præc.
Σφενδονίτης, ου, ὁ, idem quod σφινδονήτης.
Σφινδονοειδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, fundæ habens formam. Ex σφινδόνη et εἶδος.
Σφίος, α, όν, suus. Ab ἑὸς, quod idem significat. Σφία, ea, ista. Πόλλ' ἀπειλήσας εἰ μή σφια ποιήσαιμι, *Herodot.* 1, 111. Ἀπολίπεσθαί τι κάκιστα, ἢν μή σφια ποιήσῃ, *Id.* 1, 112.
Σφὶς, *illi*, vel *illos*, nom. vel acc. pl. *Dor.* et *Æol.* pro σφιῖς, vel σφᾶς, ab ἕ, *sui*.
Σφιτέρην, *suam*, acc. sing. *Ion.* pro σφετέραν.
Σφιτερισθῆναι, fut. inf. verbi σφιτερίζομαι, *Dio Cass.*
Σφιτερίζω, et σφιτερίζομαι, meum facio, in meum converto commodum; usurpo. *Gl. V.* σφιτερίζομαι, peculor; σφιτερίζεται, usurpat, *Ph.* Τά τε σράγματα κατὰ τὴν πόλιν ἅπως ἐσφιτερίσαν, *Plut.* Τὰς πελλὰς σφιτερίζονται, *Xen.* A σφίτερος. Hinc
Σφιτερισμὸς, οῦ, ὁ, actio qua quis aliena facit sua. *Gl. V.* usurpatio, peculatus.
Σφιτερισὴς, οῦ, ὁ, interversor, qui aliena vel communia in suam rem vertit; usurpator, *Ph.* Ab eod.
Σφίτερος, έρα, ερον, suus; (2) proprius; (3) vester, *Ph.* σφίτερον, peculium. A σφίος.
Σφίων, *ipsorum* vel *sui*, gen. plur. *Ion.* pro σφῶν, ab ἕ, *sui*.
Σφηκεῖον, idem quod σφηκίον, *item* phalangii quoddam genus, *Nic.*
Σφηκιὰ, ᾶς, ἡ, nidus vesparum. A σφῆξ.
Σφηκίαι, crabrones, *Gl. V.* Ab eod. Unde
Σφηκίον, ου, τὸ, cella seu nidus vesparum.
Σφηκίσκος, ου, ὁ, parvus cuneus. Μέγαν λαβόντες ἡμιμόνιον σφηκίσκον, *Aristoph. Plut.* 301. Ab eod.
Σφηκισμὸς, οῦ, ὁ, cantus tibicinis similis bombo vesparum, quod a σφηκίζω, *Hes.*
Σφηκοειδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, crabronis formam habens. Ex σφὴξ et εἶδος.
Σφηκόω, ῶ, f. ώσω, e lato et crasso in angustum contraho, cuneo; (2) constringo, cingo; (3) fulcio, firmo, *Il.* 17, 52.
Σφηκώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, vespæ modo in acutum et angustum desinens; (2) homo gracilis. Ab eod.
Σφήκωμα, ατος, τὸ, id quod e lato in angustum contractum est; (2) galeæ pars, cui crista inseritur; (3) tenuis funis, fascia, vinculum, quo quid constringitur. *Gl. V.* nodus. A σφηκόω.
Σφῆλαι, aor. 1. inf. act. verbi σφάλλω, *everto*. Οὐδ' Ὀδυσεὺς δύνατο σφῆλαι, *Il.* 23, 719.
Σφηλὸς, ὁ, mobilis, qui facile labefactari aut commoveri potest, *Nic.*
ΣΦΗ'Ν, σφηνὸς, ὁ, cuneus. Hinc
Σφηνὺς, ὑος, ὁ, cuneus; genus mugilis.
Σφηνοειδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, cuneatus, cuneo similis. Ex σφὴν et εἶδος.
Σφηνοκέφαλος, ου, ὁ ἢ ἡ, caput cuneo simile habens. Ex σφὴν et κεφαλή.
Σφηνοπώγων, ονος, ὁ, barbam habens latam, ab imo tenuiorem.
Σφηνόω, ῶ, f. ώσω, cuneo findo, cuneo adacto divello; (2) obstruo et obturo cuneo, vel obturo et obfirmo velut adacto cuneo, condenso, stipo; ἐσφηνωμένος, cuneatus, *Gl. V.* perf. part. pass. A σφὴν.
Σφήνωμα, ατος, τὸ, conus in galea, *Ern.*
Σφήνωσις, εως, ἡ, cunei adactio, aut cuneo adacto divulsio, scissio; (2) obstructio per cuneum. A σφηνόω.
ΣΦΗ'Ξ, σφηκὸς, ὁ, vespa, crabro. Ἵπποι γὰρ σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν, *Nicand. Th.* 741.
Σφήττιος, ὁ, qui est e tribu qui vocatur σφῆττος, al. acer, *Ar.*
Σφὶ, vel σφὶν, *ipsis*, vel *sibi*, dat. plur. *Poet.* pro σφίσι, ab ἕ, *sui*.
Σφιγγία, ας, ἡ, parsimonia, sordes. A σφίγγω.
Σφιγγίον, ου, τὸ, torques. Ab eod.
Σφιγγόπους, ουν, pedes habens (v. gr. mensa, lectus,) ad sphingis speciem factos.
ΣΦΙ'ΓΓΩ, fut. ξω, stringo, adstringo, comprimo, coerceo, *Ph.* ἐσφιγμένος, strictus, *Ph.* p. pass. part. σφίγξον, stringe, *Phil.* a. 1. imperat. act. Ἐᾷ δ' ἐσφίγξι καρήνῳ, *Mus.* 242. Ἀμφὶ δὲ οἱ τάθεισι γέρων ἐσφίγγετο πίτλος, *Theocr.* 7, 17. Hinc
Σφιγκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui constringit. *Apud medicos* musculus rotundus anum constringens, ne excrementa ante tempus effluant.
Σφιγκτὸς, ὴ, όν, constrictus, ligatus, vinctus.
Σφιγκτῶς, *adv.* constricte.
Σφίγμα, ατος, τὸ, quod adstringit.
Σφίγξ, σφιγγὸς, ἡ, Sphinx, monstrum alatum faciem virgineam habens, reliquo corpore leoni simile, ænigma hominibus solvendum proponens, nesciosque illud solvere dilanians; *item* qui ænigma loquitur.
Σφίγξαι, aor. 1. inf. act. v. σφίγγω, *constringo*.
Σφίγξις, εως, ἡ, adstrictio, constrictio. Σφίγξις τῶν λίθων, *Aret.* A σφίγγω.
Σφὶν, *ipsis*, vel *sibi*. Vide σφί.
Σφόδρα, vehementer, valde, nimis, *Ph.* A
ΣΦΟΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, vehemens, acer, acerbus, alacer, violentus, pertinax, *Ph.*
Σφοδρότης, ητος, ἡ, vehementia, vis, acerbitas, alacritas, *Gl. V.* A præc.
Σφοδρύνω, et σφοδρύνομαι, vehemens reddor, vires accipio. Ab eod.
Σφοδρῶς, *adv.* vehementer, valde. Ab eod.
Σφόκος, avis quædam, *V. L.*
Σφονδύλη, seu σπονδύλη, ης, ἡ, radix silphio similis; (2) insectum de blattarum genere. A σπόνδυλος. Unde
Σφονδύλιον, ου, τὸ, verticillus nentium fœminarum; (2) herba quædam, *Nic. Th.* 948.
Σφονδύλιος, ου, ὁ, vertebra, *Il.* 20, 483.
Σφονδυλοδίνητος, ου, ὁ ἢ ἡ, verticillo vel fuso tortus. Ex σφόνδυλος et δινέω.
Σφονδυλόεις, εσσα, εν, vertebrosus, *Man.* A
Σφόνδυλος, ου, ὁ, verticillus nentium fœminarum; (2) vertebra. *Ath.* pro σπόνδυλος.
Σφῶ, *sui*, gen. sing. a *Dorico* σφὸς, pro σφέτερος, *suus*.
Σφραγίαι, Νηρηΐδες, exp. ædicolæ, *Orph.*
Σφραγίδιον, ου, τὸ, sigillum, anñulus signatorius. A σφραγὶς.
Σφραγιδοπυχαργοκομήτης, ου, ὁ, qui comam alit, et digitos usque ad ungues annulis ornat; *Vox Aristoph. Nub.* 231. Ex σφραγὶς, ὄνυξ, ἀργὸς, *albus* vel *piger*, et κόμη.
Σφραγιδοφυλάκιον, ου, τὸ, loculus in quo reponuntur vel adservantur σφραγίδες, armarium. A
Σφραγιδοφύλαξ, ὁ, custos sigilli.
Σφραγίζω, f. ίσω, signo, sigillo, nota impressa insignio; *in S. S.* confirmo, conservo, *item* occulto, aboleo; ἐσφραγισμένος, obsignatus, p part. pass. Τοῦτον γὰρ ὁ πάτηρ ἐσφράγισεν, *Joann.* 6, 27. Σφραγίσαντες τὸν λίθον, *Matt.* 27, ult. Ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι, *Ephes.* 1, 13. A
ΣΦΡΑΓΙ'Σ, ίδος, vel ῖδος, ἡ, figura, species (ex alio expressa), sigillum, signum, obsignatio, *Gl. V.*
Σφραγίσαντας, acc. pl. aor. 1. part. act. verbi σφραγίζω. Unde
Σφράγισμα, ατος, τὸ, signum seu nota alicui rei impressa. *Gl. V.* signaculum. A σφραγίζω.
Σφραγιστὴρ, ῆρος, ὁ, annulus signatorius, sigillum. *Ph.* signaculum. Ab eod.
Σφραγιστήριον, ου, τὸ, signaculum, *Ph.* A præc.
Σφραγιστὴς, οῦ, ὁ, sigillator. Ab eod.
Σφραγιστικὸς, ὴ, όν, signatorius, *Gl. V.*
Σφραγίτιδες, Nymphæ, *Plut.*
Σφρηγίζω, fut. ίσω, *Ion.* pro σφραγίζω.
Σφρηγὶς, ίδος, ἡ, *Ion.* pro σφραγὶς.
Σφριγανὸς, ὴ, όν, vehemens; (2) florens, vegetus. A
ΣΦΡΙΓΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, turgeo, (*inpr.* de papillis fœminarum) luxurio, lascivio, vigeo; (2) delector alicujus rei usu; (3) insolesco, efferor, de animo, *Ern.* Ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου; *Aristoph. Lys.* 80. Εὖ σωματεῖ γὰρ ᾗ σφριγᾷ, *Id. Nub.* 727. Σφριγῶντα θυμὸν ἰσχαίνειν βίᾳ, *Æschyl.* Hinc
Σφριγώδης, εος, ὁ, ἡ, turgidus bonis succis.
Σφυγματώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod σφυγμώδης.
Σφυγμὴ, ῆς, ἡ, pulsus inordinatus et incompositus arteriæ. A σφύζω.
Σφυγμικὸς, ὴ, όν, vim habens ciendi pulsus; (2) in quo pulsus consistunt. A
Σφυγμὸς, οῦ, ὁ, pulsus, *Gl. V.* motus cordis et arteriarum, dilatione et contractione factus; (2) genus terræ motus, *Aristot.* A σφύζω.
Σφυγμώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, pulsitans, pulsui similis, qualis est in pulsu. A præc.
Σφυγμωδῶς, veluti cum vena pulsu distenditur, *Gal.*
Σφυδὼν, ὁ, validus, robustus, durus, *Hes.*
ΣΦΥ'ΖΩ, fut. ξω, salio, pulso, mico, palpito; σφύζει, palpitat, *Gl. V.* Σφύζουσι οἱ κρόταφοι, *Gal.* (2) doleo, crucior, cupio vehementer, *Ern.* Hinc
Σφύξις, εως, ἡ, pulsus, micatio arteriarum, cordis palpitatio.
ΣΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, malleus.
Σφύραινα, ης, ἡ, piscis quidam, *Ph.* σφύραινα, ἰχθὺς, sudis. A σφύρα.
Σφυρὰς, άδος, ἡ, caprini stercoris pilula aut globulus. A σπυρὰς.
Σφυρήλατος, ου, ὁ ἢ ἡ, malleo ductus seu fabricatus, *Ph.* unde ferreus, *et metaph* durus; epith. necessitatis, *ap. Pind.* σφυρήλατον, solidum. Ex σφύρα et ἐλατὸς, *ductilis*.

Σφύριον, vel *σφυρίον*, ε, τὸ, malleolus, fabrile instrumentum. A *σφύρα*.
Σφυρὶς, ίδος, ἡ, pro *σπυρὶς*, *Suicer.*
Σφυρῖτις φλὲψ, malleoli vena, *Gorr.*
Σφυροκόπανον, ε, τὸ, malleus, *Ph.*
Σφυροκοπέω, malleo tundo. Λ *κόπτω*.
Σφυροκόπος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui malleo percutit seu tundit. *Gl. V.* malleator. Ex *κόπτω*.
Σφυρὸν, ῦ, τὸ, malleolus pedis. *Gl. V.* planta; (2) extremitas ima, ut montis; (3) pes ipsa. A *σφύρα*.
Σφυρόω, ῶ, fut. *ώσω*, malleolos pedis calceis seu ocreis munio, vel corrigia substringo. *Gl. V.* *σφυρῶμαι*, malleo. Ab eod. Hinc
Σφυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, corrigia calceamenti.
Σφυρωτὸς, ἡ, ὸν, malleatus, *Gl. V.* Ab eod.
Σφύζδειν, præs. inf. act. *Dor.* pro *σφύζειν*, a *σφύζω*, *salio.*
Σφῶ, *vos* duo vel *vos* duos, nom. vel. acc. dual. a *σὺ*, *tu*, vel *ipsi* duo, *ipsos* duos, nom. vel acc. dual. *Dor.* pro *σφὶ*, ab *ἕ*, *sui.*
Σφὼ, *se*, vel *ipsi*, vel *ipsos*, nom. vel acc. dual. ab *ἕ*, *sui.*
Σφῶϊ, *vos* duo vel duos, nom. vel acc. dual. a *σὺ*, *tu.*
Σφώϊν, *vestrûm* duorum, gen. vel *vobis* duobus, dat. dual. ab eod. vel *ipsorum* duorum, vel *ipsis* duobus, dat. dual. ab *ἕ*, *sui.*
Σφωΐτερος, έρα, ερον, suus; (2) vester. A *σφῶϊ*.
Σφῶν, *sui*, vel *ipsorum*, gen. plur. ab *ἕ*, vel *vestrûm* duorum, vel *vobis* duobus, gen. vel dat. dual. a *σὺ*, *tu.*
ΣΧΑΔΩ'Ν, όνος, ὁ, animal pedibus et pennis carens; (2) jactus quidam talorum; *σχαδόνες*, (3) apum soboles, et favi, *Arist. Theoc.* 1, 147.
Σχάζω, fut. *άσω*, scarifico; (2) demitto, deduco; (3) dimitto, relinquo, intermitto, instituti mei tenorem abrumpo; (4) inhibeo, cohibeo. (3) *Σιμόεντι δ' ἐπ' εὐρείᾳ πλάταν ἴσχασε ποντοπόρον*, *Eur. Troad.* 809. *Τέτων γένυϊ μοι, σχασάμενος τὴν ἱππικὴν*, rem equestrem missam face, *Aristoph. Nub.* 107. *Σχάσαντος δὲ τὰς μηχανὰς τῷ Ἀρχιμήδους*, ubi tormenta laxavit Archimedes, *Plutarch. in Marcello.* (4) *Ἴδι νῦν, κἀλύσατε, καὶ σχάσας τὴν φροντίδα λιπτὴν*, *Arist. Nub.* 740. A *σχάω*.
ΣΧΑΛΗ'Σ, ίδος, ἡ, varus, paxillus seu furcula, qua attolluntur sustentanturque retia.
Σχάσαις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro *σχάσας*, a *σχάζω*, *cohibeo.*
Σχασθείην, aor. 1. opt. pass. verbi ejusd.
Σχάσις, εως, ἡ, scarificatio, incisio quæ fit cultro. A *σχάζω*. Unde
Σχαστὴρ, ῆρος, ὁ, tendicula, *Gl. V.* Hinc
Σχαστηρία, ας, ἡ, funis, trochlea, aut aliquid aliud quo organum intentum laxatur, vel erectum demittitur; (2) funis ille qui in circo cursoribus prætendi solebat, et quo laxato in cursum effundebantur.
Σχαστήριον, ε, τὸ, pugio seu scalpellus, quo utuntur in scarificando; (2) pars quædam navis. A
ΣΧΑ'Ω, ῶ, fut. *άσω*, scarifico, scalpro incido aut pertundo; (2) remitto, laxo; (3) traduco, transféro. *Σχάσω δὲ δεινὸν ὄμμα*, *Eur. Ph.* 457.
Σχὲ, *habe*, 2. sing. aor. 2. imperat. act. v. *ἴσχω*, pro *σχῶ*, *habeo.*
Σχιδάριον, ε, ὸ, tabella, schedula, libellus pugillaris. *Τῷ σχιδαρίῳ* opponitur *τὸ τιτρὰς*, *apud Epiphanium.* Dim. a
Σχίδη, ης, ἡ, scheda, tabula, in qua scribimus, et quidem proprie ex tempore. A *σχιδὸν*, (potius a *σχίζω*, *Ern.*)
Σχίδην, *adv.* cum lenitudine quadam decora, pedetentim, modeste, composite, *Plut. in Publicol.* 12. A *σχιδὸν*, (potius a *σχίω*, *Ern.*)
Σχιδία, ας, ἡ, ratis seu navis tumultuarie facta. *Ph.* ratis. Ab eod.
Σχιδιάζω, fut. *άσω*, ex tempore et tumultuario opere facio, negligenter, parum curiose ago. *Gl. V.* ex tempore dico, *Polyb.* *Τὸ δίος ἐκ τῶν πιραυτίκα σχιδιασθὲν*, metus repentinus, subito ortus, *Arr. Hist. Alex.* 3, 2. Ab eod.
Σχιδιὰς, άδος, ἡ, anchusa, *Hipp.* A præc.
Σχεδίασμα, ατος, τὸ, opus ex tempore factum, celeriter, negligenter. Ab eod.
Σχιδιασμὸς, ῦ, ὁ, idem; (2) temeritas. Ab eod.
Σχιδιαστικῶς, *adv.* negligenter, *Ern.*
Σχιδὴν, *adv.* cominus. A *σχίδιος*.
Σχίδιον, ex tempore dictum, ex tempore. A
Σχίδιος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui prope est; (2) extemporalis, subito factus, inelaboratus, simplex. A *σχιδὸν*. Hinc
Σχιδίως, *adv.* temere, frustra, ut fit in festinatione.
Σχιδιογραφία, ἡ, delineatio seu descriptio rei in charta, ut astrorum in sphæra, *ap. Sch. Arati.* A *σχίδη* et *γράφω*.
Σχιδόθεν, *adv.* prope, cominus.
ΣΧΕΔΟ'Ν, *adv.* prope, propemodum, fere, ferme, pene, *Ph.* (2) cominus.
Σχιδιεργὸς, ῦ, ὁ, qui rates conficit, ratium opifex; analogice *σχιδιεργός*. Ex *σχεδία* et *ἔργον*.
Σχιδρὸς, patiens, laboriosus, *Hes.*
Σχίθιν, 2. sing. præs. imperat. act. *Arat.* 1154. 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro *ἴσχιθι*, a verbo poetico *σχίθω*, *Il.* 1, 219.
Σχιθὶς, *habitus*, aor. 1. part. pass. verbi *ἴσχω*, pro *σχίω*.
Σχιθίμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro *σχίθιν*. A
Σχίθω, habeo, teneo, inhibeo, cohibeo, reprimo, detineo. *Φίρε τὰς μοχλὰς, ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕδρεως ἐγὼ σχίθω*, *Aristoph. Lys.* 428. A *σχίω* pro *ἴσχω*.
Σχελὶς, ίδος, ἡ, segmentum carnis, *Hes.*
Σχίμεν, *habuisse*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro *σχεῖν*.
Σχίμενναι, aor. idem, sed *Dor.* factus.
Σχενδύλη, ἡ, instrumentum quoddam fabrile, *Hes.*
Σχινόω, macero, *Steph.*
Σχίο, 2. sing. aor. 2. imperat. med. *Ion.* pro *σχίσο*, ab *ἴσχω*, pro *σχίω*, *habeo.*
Σχὶς, 2. sing. a. 2. imperat. act. *per pleonasm.* pro *σχὲ*, a verbo eod.
Σχίσις, εως, ἡ, habitudo seu constitutio corporis, qua quis carnosus vel gracilis est; (2) dicitur etiam de cultu externo, ut *σχίσις ἐσθῆτος*, *Ph.* habitus; *σχίσιν*, tenorem, *Ph.* A *σχίω*.
Σχιστὸς, α, ον, cohibendus, retinendus; *τὰ σχιστὰ*, cibi, &c. qui vomitu rejiciuntur, *Hipp.* Ab eod.
Σχίτο, *tenebatur*, 3. sing. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro *ἴσχιτο*, ab *ἴσχω*, pro *σχίω*.
Σχιτήριον, ε, τὸ, qu. dic. retinaculum, remedium ad sedandum. *Ἀλλ' ἤδὺ λιμῆ ἢ τίδι σχιτήριον*, *Eur. Cyclop.* 134. Ab eod.
Σχιτικὸς, ἡ, ὸν, qui cum aliquo convenit; (2) qui habitum admittit; (3) retinendi et cohibendi vim habens; (4) relativus, *ap. Dial.* Ab eod.
Σχετικῶς, *adv.* per conveniéntiam quandam et conjunctionem; relative.
Σχιτλιάζω, fut. *άσω*, conqueror, tanquam acerba et misera passus; (2) lamentor. *Gl. V.* quirito. *Τί δακρύεις ἢ σχιτλιάζεις*; *Luc.* *Οὐ δεῖ σχιτλιάζειν ἢ βοᾶν, πρὶν ἂν μάθῃς*, *Aristoph. Plut.* 476. A *σχίτλιος*. Hinc
Σχιτλιασμὸς, ῦ, ὁ, quiritatio, lamentatio.
Σχιτλιαστικὸς, ἡ, ὸν, conveniens quiritanti seu lamentanti; (2) lamentabilis.
ΣΧΕ'ΤΛΙΟΣ, ία, ιον, miser, miserabilis, infelix; (2) asper, severus, intractabilis; durus; (3) acer, audax, laborum patiens. *Σχίτλιός ἐσσι, γεραιὲ*, *Il.* 10, 165; (4) scelestus, nefarius, injustus. *Gl. V.* importunus.
Σχετλιότεκνος, ὁ ἢ ἡ, infelix liberis, *Cyr.*
Σχιτλίως, *adv.* misere, miserabiliter; (2) injuste, scelerate.
ΣΧΕ'Ω, habeo, teneo; inus. Hinc futurum verbi *ἴσχω*, *σχήσω*· præt. *ἴσχηκα*. *Οὔτι μὰ τὰς Κερκυηΐδας ἔτι σῶ σχήσομαι*, tolerabo, *Aristoph. Av.* 1340. Hinc
Σχῆμα, ατος, τὸ, habitus, gestus, figura, cultus, vestis ornatusque exterior; *item* decus, dignitas; *etiam* prætextus; (2) decus, ornamentum; (3) inservit periphrasi. *Ὦ σχῆμα πύλας δίπυλον*, o gemina patens fore rupes, *Soph. Phil.* 952. (2) *Ἀσιατίδος γῆς σχῆμα*, *Eurip. Androm.* 1.
Σχηματίζω, fut. *ίσω*, effingo, figuro, formo; (2) gesticulor; (3) simulo, in medio. (1) *λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην*, componit comam, *Eurip. Med.* 1161. (2) *ἀλλ' ἔγωγ' ἐ σχηματιζειν βούλομαι*, *Aristoph. Pace*, 324. A *σχῆμα*.
Σχημάτιον, ε, τὸ, staticulus; gestus, *Dem.*
Σχημάτισις, εως, ἡ, situs, habitus. A *σχηματίζω*.
Σχηματισμὸς, ῦ, ὁ, figuratio, figura; cultus corporis et comptura; corporis compositio in certum modum; *item*, orationis, gestus; (2) simulatio, prætextus. *Λέγεται ὄγκον ἐ σχηματισμὸν περιβαλέσθαι*, *Plut.* Ab eod.
Σχηματογραφέω, fingo vel oratione vel pictura, &c. A *σχῆμα* et *γράφω*.
Σχηματοποιέω, ῶ, fut. *ήσω*, fingo, conformo, informo; (2) gesticulationi servio, schemata saltationis cujusdam imitor, *Gl. V.* *σχηματοποιῶ*, gesticulor, *Xen.* Hinc
Σχηματοποιία, ας, ἡ, gestuum schematumque in saltando effictio.
Σχήσειν, fut. 1. inf. act. verbi *ἴσχω*, pro *σχίω*.
Σχήσεσθαι, *habiturum esse*, fut. 1. inf. med.
Σχῆσις, εως, ἡ, habitus. A *σχίω*.
Σχηνηρία, ας, ἡ, anchora. Ab eod.
Σχιδακηδὸν, *adv.* in modum assularum, assulatim. A *σχίδαξ*.
Σχιδακώδης, εως, ἡ, assulosus. Ab eod.
Σχιδανόπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, cujus pedes in digitos fissi sunt. Ex *σχίζω* et *πούς*.
Σχίδανος, fissus, scissus, *Steph.* sine exemplo.
Σχίδαξ, ακος, ἡ, assula, fragmentum aut segmentum e ligno scisso. *Ph.* talea. A *σχίζω*.
Σχίδη, ης, ἡ, idem; scida, scidula.
Σχίδος, εος, τὸ, idem et ab eod.
Σχιδίον, τὸ, assula, *Vitruv.*
Σχιδώνυχος, ε, ὁ ἢ ἡ, ungulas fissas habens. Ex *σχίζω* et *ὄνυξ*.
Σχίζα, vel *σχίζη*, ης, ἡ, fissura. *Ph.* talea; lignum fissum, *Il.* 1, 462. A *σχίζω*.
Σχίζης, dat. pl. *Ion.* pro *σχίζαις*. a *σχίζη*, *fissura.*
Σχιζοποδία, ας, ἡ, fissi pedes, fissura pedum in digitos. A
Σχιζόπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, cujus pedes in digitos fissi sunt; (2) digitatus. Ex *σχίζω* et *πούς*.
Σχιζόπτερος, ε, ὁ ἢ ἡ, alas fissas habens. Ex *σχίζω* et *πτερόν*.
ΣΧΙ'ΖΩ, fut. *ίσω*, findo, scindo, diffindo, discindo, disseco; *ἐσχισμένον*, scissum, *Ph.* perf. part. pass. *Μὴ σχίσωμεν αὐτὸν* (*χιτῶνα*), *Joann.* 19, 24. *Εἶδὸς σχιζομένης τὰς ὀρανὰς*, *Marc.* 1, 10. *Ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι σχίζουσι κάρα φοιβῳ πελέκει*, *Sophocl. El.* 99.
Σχινδάλαμος, ε, ὁ, assula, festuca, segmentum e calamo fisso; vid. *σκινδάλαμος*.
Σχινδαλμὸς, ῦ, ὁ, idem.
Σχινδύλησις, εως, ἡ, fissio in assulas, quasi a *σχινδυλέω*, *Hipp.*
Σχινέλαιον, τὸ, lentiscinum oleum, *Diosc.*
Σχινίζομαι, ad dentes repurgandos et candefaciendos lentiscum mando. A *σχίνος*.
Σχίνινος, ίνη, ινον, lentiscinus. Ab eod.
Σχινὶς, ίδος, ἡ, bacca lentisci, *Hipp.*
Σχινοκέφαλος, ε, ὁ ἢ ἡ, habens caput bulbo simile, i. e. oblongum, *Aristoph. Plut. in Pericle*, 3. Ex *σχίνος* et *κεφαλή*.
Σχῖνος, ε, ἡ, lentiscus, hodie mastix; (2) scilla, bulbus. A *σχίζω*.
Σχινοτράκτης, ε, ὁ, qui lentiscum mandit. Ex *σχῖνος* et *τρώγω*, *edo.*
Σχινοτρὼξ, ῶγος, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisdem.
Σχινώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, lentiscum ferens; (2) qui est e lentisci genere. A *σχῖνος*.
Σχίσας, *qui fidit*, a. 1. part. act. verbi *σχίζω*.
Σχισθῆναι, *fissum esse*, aor. 1. inf pass.
Σχίσις, εως, ἡ, scissio, fissio, scissura. A *σχίζω*.
Σχίσμα, ατος, τὸ, idem; (2) dissidium, dissensio, discordia; (3) schisma, ruptio unionis in Ecclesia. Ab eod.
Σχισματικὸς, ἡ, ὸν, schismaticus; (2) qui a societate se segregat. A præc.

Σχισμή, ῆς, ἡ, scissio, fissio, fissura. A *σχίζω*.
Σχισμός, ὁ, laceratio, *Æsch.*
Σχίσας, *qui conscidit*, a. 1. part. act. *Poet.* pro *σχίσας*, a *σχίζω*.
Σχισταὶ, ῶν, αἱ, calceamenti lautioris genus. *Οὐ δεινὰ ταῦτα γ' Ἀργείας φέρειν σχιστὰς ἐν ἔργῳ, Eupolis apud Ammon.*
Σχιστὸς, ἡ, ὸν, fissus, scissus; (2) fissilis, qui findi vel scindi potest. *Gl. V.* σχιστόν, scissile, fissile; *Subst.* σχιστὸν, genus stolæ muliebris; σχισταὶ, calceamenti genus, *Poll.*
Σχοίατο, 3. plur. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro σχοῖντο, ab ἔχω, pro σχέω, *contineo*.
Σχοίην, aor. 2. opt. act *Att.* pro σχοῖμι.
Σχοίνανθος, squinanthus, *ap. Med.*
Σχοινία, ας, ἡ, junci planta seu stirps una cum suo cespite; (2) funale, funis:
Σχοινίζω, fut. ίσω, fune dimetior, agrum metior, divido:
Σχοίνικλος, ου, ὁ, nomen avis. *Gaza* juncho nem interpretatur. A σχοῖνος.
Σχοίνινος, ίνη, ινον junceus, e junco factus.
Σχοινίον, ου, τὸ, funiculus, e junco tortus, funis, restis. Dim. ab eod.
Σχοινοστρόφος, ὁ ἢ ἡ, *propriè* funem contorquens, qui aquam per amphoram e fune pendentem attollit e puteo. et quicunque simili modo laborat, *item* restio. A pr. et στρέφω.
Σχοινοσυμβολεὺς, ὁ, idem, *Poll.* (2) qui tegetes e junco texit. Ex eod. et συμβολή.
Σχοινὶς, ίδος, ἡ, epith. Veneris. A σχοῖνος. al a σχίνος, *lentiscus*, unde debeat esse σχίνις, *Ern.*
Σχοίνισμα, ατος, τὸ, pars agri fune dimensa ac descripta. Καὶ ἐγενήθη μερὶς κυρίε λαὸς αὐτοῦ Ἰακὼβ· σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραὴλ, *Deuteron.* 32, 9. A σχοινίζω.
Σχοινισμὸς, οῦ, ὁ, dimensio et descriptio quæ fit fune; (2) torturæ genus quod funibus fit et fidiculis tractoriis. Ab eod.
Σχοινῖτις, ίδος, ἡ, e junco facta. A σχοῖνος.
Σχοινιφιλίδα, Iusus quoddam genus, *Poll.*
Σχοινοβατέω, ῶ, funi inambulo. A
Σχοινοβάτης, ου, ὁ, qui per funem ambulat, funambulus. Ex σχοῖνος et βαίνω.
Σχοινοβατία, ας, ἡ, incessus per funem. A præc.
Σχοινοειδὴς, ὲς, ad funis speciem factus. Ex eod. et εἶδος.
Σχοινόπλεκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, e junco plexus, junco nexus. Ex σχοῖνος et πλεκτός.
Σχοινοπλοϊκὸς, ὴ, όν, funibus texendis aptus. A
Σχοινοπλόκος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui funes e junco torquet seu nectit, *Gl. V.* restio, resticularius. Ex σχοῖνος et πλέκω.
Σχοινοπώλης, ου, ὁ, spartarius. *Gl. V.* qui restes vendit.
ΣΧΟΙΝΟΣ, ου, ὁ, et aliquando ἡ, juncus; (2) funis e junco plexus, funis, restis; (3) mensura Ægyptiaca sexaginta stadia complectens, *ap. Herod.* alii autem 30. *Ph. Phil.* σχοῖνος γεωμετρικὸς, *schœnus geometricus*, arvipendium.
Σχοινοστρόφος, ου, ὁ, idem quod σχοινοστρόφος.
Σχοινοτενὴς, ὲς, ὁ ἢ ἡ, extensus seu protensus, ut funis; (2) longus; (3) rectus. Λόγος σχοινοτενὴς, oratio soluta et in concinnis longisque periodis constans. Ex σχοῖνος et τείνω.
Σχοινοτενῶς, *adv.* in modum funis extensi; (2) porrecte, extente; (3) recte.
Σχοινοτονία, ας, ἡ, longitudo. A
Σχοινότονος, ου, ὁ ἢ ἡ, e junceo aut sparteo fune nexus et contextus; (2) longus, extentus. Ex σχοῖνος et τείνω.
Σχοινοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, junceum funem gestans, seu simpl. funem gerens. Ex eod. et φέρω.
Σχοινοχάλινος, ου, ὁ ἢ ἡ, frænum e fune factum habens.
Σχοῖντο. Vide σχολάτο.
Σχοινώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, juncosus, junceus, juncum referens, e junci genere. A σχοῖνος.
Σχολάζω, fut. άσω, vaco, otior, ferior, *Gl. V.* σχολάζει, cessat, vacat, *Ph* σχολάζων, vacuus, *Gl. V.* σχολάζουσα, vacua, *Ph.* σχολάζοντες, cessantes, *Ph.* σχολάζομαι, otium mihi est, vacat mihi. Ἵνα σχολάζητε τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ. 1 *Cor.* 7, 5. Μιμεῖσθαι ὑπὸ τῶν διδαχῶν σχολάζειν, *Luc.* τοῖς φίλοις, *Xen.* ἀπό τινος, *Ib.* A σχολή.
Σχολαῖος, αία, αῖον, lentus, tardus, segnis. *Gl. V.* otiosus, vacuus. Ὡς σχολαιτέρῳ χρήσασθαι τῷ ῥύματι, *Att. Hist. Alex.* 5, 20. Ab eod.
Σχολαιότης, ητος, ἡ, tarditas. A σχολαῖος.
Σχολαίτατα, *adv.* tardissime. Ab eod.
Σχολαίως, *adv.* per otium, lente, tarde, cunctanter. *Gl. V.* otiose.
Σχολαρχέω, ῶ, scholarcha sum, scholæ præsum, *R.* A
Σχολάρχης, ου, ὁ, scholarcha, i. e. qui scholæ præest, *Ph.* σχολάρχαι, professores. Ex σχολὴ et ἄρχων.
Σχολαστήριον, ου, τὸ, locus in quo commode otium agitur post labores; (2) exhedra; (3) schola. A σχολή.
Σχολαστὴς, οῦ, ὁ, otium agens, otio indulgens, otiosus. *Gl. V* cessator. A σχολάζω.
Σχολαστικὸς, ὴ, όν, qui otiari solet, otio deditus; *Gl. V.* scholaris; τὸ σχολαστικὸν, οῦ, otiandi facultas, otium. Ab eod.
Σχολεῖ, vaco, *V. L.* A σχολή.
Σχολεῖον, ου, τὸ, ludus literarius, schola. A
ΣΧΟΛΗ, ῆς, ἡ, otium, vacatio et feriatio a negotiis, mora ejus qui lente agit; (2) lucubratio per otium, seu in otio composita disputatio; (3) ipse locus in quo vacamus alicui rei, schola. Vide *Ern.*
Σχολῇ, *adv.* otiose, per otium, perfunctorie, sine diligentia, lente, tarde, more hominum otiosorum, sensim, *Gl. V.* (2) vix, ægre, magno cum labore; (3) haudquaquam, nullo modo, nullatenus; (4) multo minus, si non illud, hoc multo minus.
Σχολιαστὴς, οῦ, ὁ, qui scholiis auctorum illustrat, scholiastes. A σχολιάζω.
Σχολικὸς, ὴ, όν, ad scholas pertinens, scholis conveniens; (2) puerilis; unde ineptus, frigidus in oratione. A σχολή.
Σχολικῶς, scholæ modo, ut fit in scholis. A pr.
Σχολιογράφος, ου, ὁ, qui scholia scripsit. A
Σχολιογραφέω, ῶ, f. ήσω, brevia scholia scribo.
Σχόλιον, ου, τὸ, glossa, notula, brevis explicatio vocabulorum difficilium. A σχολή.
Σχέμινοι, nom. pl. a. 2. part. med. verbi ἴσχω.
Σχῆ, *habe*, 2. sing. aor. 2. imp. med. *Ion.* et *Att.* pro σχέσο.
Σχῶ, aor. 2. conj. act.
Σῶ, cerno, incerno, cribro, *Etymol. Mag.* Vide σῶσι infra pro σήθω.
Σῶδις, aves quædam, *Opp.*
Σώσκει, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔσωε, a σάω, *servo*.
Σῶζι, 2 sing. præs imperat. act. verbi σώζω.
Σωζόμενον, acc. sing. præs. part med.
Σώζω, fut. ώσω, salvo, *Ph.* servo, sospito, *Gl. V.* σώζει, conservat, sanat, *Ph.* σωθῆναι, sanari, *Ph.* salvari; σωτὴς, salvus, *Ph.* a. 1. pass. σώθω, vale, *Ph.* imperat. præs. pass. σῶσαι, sanare, *Ph.* inf. act. aor. 1. σῶσαι, salvum me fac, *Gl. V.* imperat. act. aor. 1. *item* (2) a periculo munire, tutum præstare in futurum. Σώζει τὰ σοὰ σώματ' ἡ πειθαρχία, *Soph. Antig.* 687. Ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι, *Id. Aj.* 519. Ἦ σὺ κεῖνος εἶ, ὃς σύνδυ κἄμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων; *Idem, El.* 1372. Τὸ δὲ μάθημα τοῦτο, σώζει παῖδας, οἶκον, χρήματα, *Aristoph. Av.* 385. A σόος.
Σωθεὶς, aor. 1. part. pass verbi σώζω.
Σωθῆναι, *servatum esse*, aor. 1. inf. pass.
Σωθῶσιν, 3. plur. aor. 1. conj. pass. cum ν.
Σωκίω, ῶ, valeo, possum. A σῶκος. Σωκῶ idem valet quod ἰσχύω, Etymol. ἰσχύει, βοηθεῖ, *Hes.* ex Æschyl. *Eum.* 36.
Σῶκος, ου, ὁ, servator; epith. Mercurii, *Il.* 20, 72. A σώζω.
Σωκρατίω, Socratem ago, *Ar.*
Σώκω, pro σωκίω, *Hes.*
ΣΩΛΗΝ, ῆνος, ὁ, canalis, tubus, fistula, veluti in aqæductu; (2) piscis quidam testaceus.
Σωληνάριον, ου, τὸ, canaliculus, tubulus, siphunculus. Dim. a σωλήν.
Σωληνίσκος, ου, ὁ, idem et ab eod.
Σωληνίσκης, ου, ὁ, qui piscatur σωλῆνος.
Σωληνοειδὴς, ὲς, ὁ ἢ ἡ, canaliculo similis, canaliculum referens. Ex σωλὴν et εἶδος.
ΣΩΜΑ, ατος, τὸ corpus; παρὰ τὸ σῆμα, hoc est a sepulchro, quod anima in corpore sit quasi sepulta, secundum Orphicos *Ph.* (2) mancipium; (3) dicitur et in foro de capite, *ap. Lys.* (4) de pudendis virilibus. Inservit periphrasi, Σῶμά τ' ἀνίκατε θηρὸς, invicta belua, *Ed. Col.* 1568.
Σωμασκέω, corpus exerceo. Ἡ δὲ σχολὴ, ἔφη, ἔοικε σωμασκεῖν τοῖς γεραιτέραις, *Xen.* Hinc
Σωμασκία, ας, ἡ, corporis exercitatio, *Gl. V.*
Σωματεῖον, ου, τὸ, corpus, i. e. multitudo sedes conjunctas habens, et iisdem legibus vivens, collegium. A σῶμα.
Σωματεμπορέω, ῶ, mancipia emo ac revendo, mango sum, *Strabo.*
Σωματεμπορία, ας, ἡ, mangonium. A
Σωματέμπορος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui mancipia emit ac vendit. *Ph.* venalitiarius, mango, leno. Ex σῶμα et ἔμπορος.
Σωματηγέω, dux sum agminis, cohortis.
Σωματικὸς, ὴ, όν, corporalis, qui est corporis; (2) corporeus, corpore constans. A σῶμα.
Σωματικῶς, *adv.* corporeo modo, more corporum.
Σωμάτινος, η, ον, corporeus, *Gl. V.* A σῶμα.
Σωμάτιον, ου, τὸ, corpusculum; (2) hominis defuncti cadaver; (3) codex, liber, tabula deletilis; palimpseston, membrana, *Ph.* Dim.
Σωματοειδὴς, ὲς, ὁ ἢ ἡ, corporis speciem gerens, corpulentus, corporeus; quicquid quod in corpus quoddam, systema, redactum est; σωματοειδέστερον, *Longin.* 24. Ex σῶμα et εἶδος.
Σωματοκάπηλος, ου, ὁ, hominum venditor, mango.
Σωματοποιέω, ῶ, f. ήσω, corpoream figuram tribuo, corporea specie effingo; (2) unum corpus facio, quod ante dispersum erat; (3) corpulentum reddo, reficio, etiam de animo; σωματοποιοῦμαι, augeor, validior fio; (4) augeo, validiorem seu potentiorem reddo. Σωματοποιεῖν τὰ ἤθη, *Polyb.* Σωματοποιούμενα τῇ κοινωνίᾳ, *Longin.* 40.
Σωματοπρεπὴς, ὲς, ὁ ἢ ἡ, corpori conveniens; (2) corporalis, corporeus.
Σωματοπρεπῶς, *adv.* corpori convenienter, in modum corporis.
Σωματοτροφεῖον, ου, τὸ, locus in quo servi vel mancipia aluntur. Ex σῶμα et τροφεῖον.
Σωματοφθορέω, corpus corrumpo, debilito, frango.
Σωματόφορος, ὁ, corporis altor, *Man.* A φέρω.
Σωματοφρουρέω, ῶ, corporis custos, *Man.*
Σωματοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, sum corporis custos.
Σωματοφυλακία, ἡ, custodia corporis.
Σωματοφυλάκιον, ου, τὸ, corporum conditorium. A
Σωματοφύλαξ, ακος, ὁ, corporis custos, seu qui latus alicujus stipat. *Ph.* satelles, stipator.
Σωματόω, ῶ, fut. ώσω, corpus facio, corporea natura induo; σωματοῦσθαι, q. d. corporescere, corporeum fieri, *Aristot.* A σῶμα.
Σωματώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, corporeus, corporea præditus natura. Ab eod.
Σωματωδῶς, *adv.* corporaliter.
Σωμάτωσις, ως, ἡ, cum rei corpus tribuitur. A σωματόω.
Σώοντο, ruebant, σωρίνοι, concitati, *Apoll. Rhod.* 3, 307. Vide σέω in (2).
Σῶος, ου, vel σῶς, ὁ ἢ ἡ, salvus, incolumis, sospes, *Ph.* A σόος.
Σωραλὶς, ἡ, instrumentum equisonis cavum quo equi crines cohibentur, *Poll.*
Σώρακος, ου, ὁ, qualus, *Ph.*
Σωρεία, ας, ἡ, cumulus, acervus, congeries. A σωρεύω.
Σωρείτης, ου, ὁ, Sorites, argumentationis genus, in qua superiori semper aliquid additur, tanquam granum acervo; sophisma inexplicabile, cavillatio. Ab eod.

Σωρὸν,

Σωρίδ, ῆ, ὁ, idem quod *σωρός*.
Σώρευμα, ατος, τὸ, accumulatio. A *σωρεύω*.
Σωρεύσασαν, acc. plur. a. 1. part. act. f. g. v. *σωρεύω*. Unde
Σώρευσις, εως, ἡ, acervatio, cumulatio.
Σωρευτὸς, ἡ, ὸν, acervatus, cumulatus.
Σωρεύω, cumulo, acervo, aggero, congero. *Ἀνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ*, *Rom.* 12, 20. *Ἄλλον ἐπ' ἀλλῶν σωρεύειν αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος*, *Epigr.* A *σωρός*.
Σωρηδὸν. *adv.* acervatim. cumulatim. Ab eod.
Σωρίτης, ου, ὁ, *Gl. V.* Vide *σωρείτης*.
Σωρίτις, ιδος, epith. Cereris. A
ΣΩΡΟΣ, ου, ὁ, cumulus, acervus, agger, congeries.
Σῶς, ὁ ϗ ἡ, salvus, incolumis, sospes, integer, perfectus. *Εἴτις ἐτ' εσω (ποτὶν)*, siquidem sospes est, si quidem scaturit (de fonte), *Soph. Phil.* 21. Ex *σόος*, vel *σάος*.
Σῶσαι, aor 1. inf. act. verbi *σώζω*, *servo*.
Σῶσει, 3. sing. fut. I. ind. act.
Σῶσι, *incernunt*, 3. plur. præs. ind. act. verbi *σῶ*, *incerno*. *Σῶσι διὰ σινδόνος*, *Herod. t.* 1, 200.
Σωσιάνειρα, ἡ, servans viros, *Cyr.*
Σωσίκοσμος, ὁ, mundi servator.
Σῶσιν, *servant*, 3. pl. præs. ind. act. *per Crasin*, et cum ν ἐφελκ. pro *σώζουσι*.
Σωσίοικος, ου, ὁ, domus conservator. Ex *σώζω* et *οἶκος*.
Σωσίπολις, urbis conservator, *Aristoph. Ach.* 167. Λ *σώζω* et *πόλις*.
Σῶσον, 2 sing. aor. 1. imperat. act. v. *σώζω*.
Σωστέον, *adv. posit.* servandum est. *Ἀεὶ λίως δὲ σωστέον*, *Eur. Her. Fur.* 139. A *σώζω*.
Σωστικὸς, ἡ, ὸν, servandi seu conservandi vim habens, conservator, tutator. Λ *σώζω*.
Σωστικῶς, *adv.* salutariter, salubriter.
Σῶστρον, ου, τὸ, præmium quod ægrotus sanitati restitutus medico aut deo salutari reddit; *item* quod datur ei qui fugitivum retraxit, et domino restituit, *item* quod pro libertate datur. A *σώζω*.
Σώτειρα, ας, ἡ, servatrix, Minervæ cognomen, quia figit intellectum omnem partialem in intellectionibus totalibus Jovis.
Σωτέον, idem quod *σωστέον*, *Steph.*
Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, servator, conservator, liberator, *Ph.* sospitator. *adj.* usurpatur, *ὁ ϗ ἡ*, felix. *Εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γε τοὺς Σωτῆρι βαίη*, *Soph. Œd. Tyr.* 80. *Νύμφαις ἁλίαισιν ἐπιζεύξαμενοι νόσῳ σωτῆρας ἰκέσθαι*, *Id. Phil.* 1470. A *σόος*.
Σωτηρία, ας, ἡ, salus, incolumitas; conservatio, *Ph.* A *σωτήριος*.
Σωτήρια, ίων, τὰ, sacra quæ agitantur in honorem deorum sospitalium; (2) foricæ; *Agathias in Anthologia.* Ab eod. *P.*
Σωτηριακὸν, ῦ, τὸ, pretium quod pro funeris elatione datur. Ab eod.
Σωτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, salutaris, prosper, saluber, sospitalis, *Gl. V.* (2) sospitator, protector. Hinc *τὸ σωτήριον*, ου, salus; (2) expiatio, *LXX.* (1) *Δίκεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον*, *Soph. Œd. Col.* 487. (2) *Ἐν δὲ τῷ λίγειν κἀν ἂν λάθοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια*, *Id. ibid.* 795. *Σωτήριος σὰς*, *Eurip. Or.* 656. A *σωτήρ*.
Σωτήριχος, ου, ὁ, servator. A *σωτήρ*.
Σωτηριώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, salutaris, sospitalis, *Gl. V.* saluberrimus. A *σωτήριος*.
Σωτηριωδῶς, *adv.* salutariter, salubriter.
Σωτήριως, idem, *Gl. V.* A *σωτήριος*.
Σῶτρον, ου, τὸ, lignum orbiculare rotæ extimum, quod radios in se continet. A *σῶς*.
Σωφρονέω, ῶ, f. *ήσω*, sanæ mentis sum, mentis compos seu prudens sum, prudenter me gero; (2) modestia utor, modestus sum; (3) temperanter et modeste me gero; castus sum et pudicus. *Οὐδέ σ' αἱ τύχαι, τέκνον, ἐσωφρονήκασιν*, *Eur. Tro.* 342. A *σώφρων*.
Σωφρόνημα, ατος, τὸ, moderate factum, facinus pudicum et castum. A *σωφρονέω*.
Σωφρονήσατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi *σωφρονέω*. Unde
Σωφρονητικὸς, ἡ, ὸν, modestiæ, temperantiæ amans seu studiosus.
Σωφρονίζω, f. *ίσω*, ad sanam mentem reduco, facio ut quis sapiat; castigo, emendo, coerceo, compesco, reprimo, tempero, moderor. *Ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας*, *Tit.* 2, 4. A *σώφρων*.
Σωφρονικὸς, ἡ, ὸν, natura comparatus ad temperantiam; (2) modestiæ et moderationi deditus. Ab eod.
Σωφρονικῶς, *adv.* temperanter, modeste. A pr.
Σωφρόνισις, εως, ἡ, castigatio, emendatio.
Σωφρόνισμα, ατος, τὸ, id quo quis castigatur et emendatur.
Σωφρονισμὸς, ῦ, ὁ, castigatio, emendatio, ad meliorem mentem revocatio, coercitio.
Σωφρονιστὴρ, ῆρος, ὁ, admonitor, castigator; (2) dens genuinus, *Ph.* A *σωφρονίζω*.
Σωφρονιστήριον, ου, τὸ, carcer ad emendationem morum. Ab eod.
Σωφρονιστὴς, οῦ, ὁ, castigator, emendator, monitor, præceptor; qui aliquid prudenter agit, et concipit; cum gen. rei quæ prudenter instituitur, *Plut.* Ab eod. Unde
Σωφρονιστικὸς, ἡ, ὸν, monendi, emendandi vim habens, ad emendandum ac monendum comparatus.
Σωφρονισὺς, ύος, ἡ, emendatio, correctio. A *σωφρονίζω*.
Σωφρονέντως, modeste, prudenter, vel moderate se gerendo, *Steph.*
Σωφρόνως, *adv.* sana mente, prudenter; (2) moderate, modeste, continenter, temperanter, pudice. *Gl. V.* sobrie, caste.
Σώφρονσι, *temperantibus*, dat. pl. a *σώφρων*.
Σωφροσύνη, ας, ἡ, modestia, pudicitia, castitas, *Philox.* temperantia, *Gl. V.* A
Σώφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens est salva et incolumis; (2) prudens, sapiens; (3) moderatus, temperans, continens, sobrius; (4) honestus, bene moratus, probus; (5) castus, pudicus, continens. Ex *σῶς* et *φρήν*.
Σωχίον, idem quod seq. *Nic. Th.* 590.
ΣΩΧΩ, tero, lævigo.
Σώω, incito; *σώοντο*, pass. imperf. A *σιέω*.
Σώω, incito, moveo; (2) servo, sospito; *σώομαι*, servor incolumis. A *σῶς*, vel *σόω*.

T.

Decima nona litera Græcorum, quæ Tau dicitur ab Hebræorum litera cognomini; (2) in notis numeralibus valet *trecenta*, et cum lineola subjecta, *τ*, *trecenta millia*.
Τὰ, *hæc*, nom. pl. n. g. ὁ, ab *hic*.
Ταβαῖται, lignea quædam pocula, *Ath.*
Ταβαρίτης, sc *ἄρτος*, *Ath.*
Ταβερνίων, ωνος, τὸ, caupona. A *taberna*.
Τάβλα, tabula, *Gl. V.* A *tabula*.
Ταβλίζειν, tesseris lúdere in tabula. A præc.
Ταβλιστὴς, οῦ, ὁ, qui ludit in tabula.
Τἀγαθὰ, *bona*, nom. plur. *Dor.* pro *τὰ ἀγαθὰ*, *bona*, ab *ἀγαθὸν*, *bonum*.
Ταγαῖος, ου, ὁ, qui facit quidpiam ab alio jussus; (2) subjectus. A *ταγός*.
Ταγίω, impero. Ab eod.
ΤΑΓΓΗ, ῆς, ἡ, rancor.
Ταγγίασις, εως, ἡ, idem. Quasi a *ταγγιάζω*, quod esset *rancesco*.
Ταγγίζω, rancesco, rancidus fio. A *ταγγή*.
Ταγγὸς, ὴ, ὸν, rancidus, qui rancorem contraxit, *Ph.* *ταγγὸν*, rancidum. Ab eod.
Ταγία, ας, ἡ, principatus; (2) præfectura. A *ταγεύω*.
Ταγὶς; *ordinatus*, a. 2. part. pass. v. *τάττω*.
Ταγεύω, sum summus magistratus, *Xen.* (2) præficio, *Æschyl.* A
Ταγὴ, ῆς, ἡ, principatus, præfectura; (2) præceptum. A *τάσσω*.
Ταγηνίας, ου, ὁ, ut *ταγηνίας ἄρτος*, panis in sartagine coctus, admixto caseo.
Ταγηνίζω, frigo, *Gl. V.* A *τάγηνον*.
Ταγηνιὸς, ὴ, ὸν, in sartagine frictus seu coctus. A præc.
Ταγηνίτης, ου, ὁ, ut *ταγηνίτης ἄρτος*, idem quod *ταγηνίας*. A
Τάγηνον, ου, τὸ, sartago, *Gl. V.* Alias *τήγανον*. *Εὔχομαι δέ σοι τὸ μὲν τάγηνον τενεῖδων ἰφιεμένων σίζειν*, *Aristoph. Equit.* 928. A *τήκω*.
Τἀγκίσῃ, *hamo*, *Att.* vel *Æol.* pro *τῷ ἀγκίστρῳ*, ab *ἄγκιστρον*.
Τάγμα, ατος, τὸ, ordo, factio, agmen, globus, legio, *Ph.* A *τάσσω*.
Ταγματάρχης, ου, ὁ, qui agmini præst. Ex *τάγμα* et *ἄρχω*.
Ταγματικὸς, legionarius, *Gl. V.* A *τάγμα*.
Ταγὶς, ῖδος, ὁ, dux, imperator, præfectus, præses, summus est magistratus in Thessalia; *Il.* 23, 160. A *τάσσω*.
Ταγῦχος, ου, ὁ, idem. A *ταγὴ* et *ἴχω*.
Ταγυιρὶ, minime, *Suid.*
Ταζω, extendo, corripio, apprehendo; ut hinc sit *τεταγὼν*, a. 2. cum reduplicatione, qui prehendit, *Il.* 1, 591. A *τείνω*.
Ταθεὶς, aor 1. part. pass. verbi *τείνω*.
Ταθῶσι, 3. plur. aor. 1. conj pass.
Ταὶ, nom. plur f. g. *Ion.* pro *αἱ*, ab ὁ, articulo præpos.
Ταινία, ας, ἡ, tænia, fascia, vitta, redimiculum; (2) agger ex arenæ colluvie; (3) cautes scrupulosa sub aquis latens, in longumque porrecta, syrtis; (4) genus vermium longiorum; (5) genus piscis *apud Aristotelem.* A *τείνω*.
Ταινίδιον, ου, τὸ, Dim. a præc.
Ταινίον, ου, τὸ, idem et ab eod.
Ταινιόπωλις, ιδος, ἡ, mulier quæ fascias vendit. Ex *ταινία* et *πωλέω*.
Ταινιόω, ῶ, fut. *ώσω*, redimio fascia; (2) orno, *Aristoph. Conc.* 1026. A *ταινία*.
Ταινιωτικὸς, ἡ, ὸν, in tænia natus. Vide *ταινία* No. 2 et 3. *Τέτα δὲ καλλίων ὁ ταινιωτικὸς καλάμινος*, *Athen.* 1, 25.
Τάπεσαι, 2. sing. præs. ind. pass. *Dor.* et *Ion.* pro *τήκεσαι*, a *τήκω*.
Τἀκεῖθεν, *Dor.* pro *τὰ ἐκεῖθεν*, *quæ illic*.
Τακεὶς, aor. 2. part. pass. *Dor.* pro *τακείς*.
Τακερὸς, ρὰ, ρὸν, liquefactus, maceratus, liquatus, humidus; mollis, tener, delicatus, de oculis, vultu. A *τήκω*. Hinc
Τακερόω, ῶ, f. *ώσω*, macero; (2) coctione ita tenerum reddo, ut velut liquescens dilabatur et diffluat, *Diosc.*
Τακερόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, corpus liquatum habens. Ex *τακερὸς* et *χρώς*.
Τακερῶς, instar eorum quæ *τακερὰ* dicuntur, *Ath.*
Τάκην, aor. 2. ind. pass. *Ion.* pro *ἐτάκην*, a *τήκω*.
Τακήσομαι, *liquefiam*, fut. 2. ind. pass.
Τακτικὸς, ἡ, ὸν, ordinandi peritus, *peculiariter*, ordinandi peritus milites et aciei instruendæ; *τακτικὰ*, quæ ad rem et disciplinam militarem spectant; *τακτικοὶ*, scriptores de acie ordinanda. A *τάσσω*.
Τακτικῶς, *adv.* militariter, cum peritia aciei struendæ. *Gl. V.* ordinate.
Ταντὸς, ὴ, ὸν, ordinatus, in quo servatur ordo; (2) certus, statutus, definitus, ut dies, &c.
Τάντος, pro *τὰ ἐντὸς*, aliena. *Τί τἀντὸς τῶν κακῶν με δεῖ λίγειν*, *Eurip. Phœn.* 43. A *τάσσω*.
Τανκῶνες, οἱ, pastilli ex adipe conciso minutatim, adjectis et aliis, *Poll.*
Ταλαιεργὸς, ὸν, ὁ ϗ ἡ, qui patienter et constanter opus facit, patienter laborem subiens ac perferens. Ex *τάλας* et *ἔργον*.
Ταλαίμοχθος, ου, ὁ, patiens laborum, *Eust.*
Ταλαιτεῖριος, pro quo *ταλαπείριος*, *Steph.*
Ταλαιτωρέω, ῶ, f. *ήσω*, laboro, ærumnas et labores perfero; (2) in ærumnas ac miserias conjicio. *Gl. V.* affligo. *Πρὸς ταλαιτωρήσαντές γ' ὀλίγον χρόνον*, *Aristoph. Lys.* 769. A *ταλαίπωρος*. Hinc
Ταλαιτώρημα, ατος, τὸ, idem quod
Ταλαιτωρία, ας, ἡ, miseria, ærumna, *Ph.* labor, molestia, et fatigatio. A
Ταλαιτωροποιὸς, ὸν, ærumnosum reddens.
Ταλαίτωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ærumnosus, miser, misellus, *Gl. V.* Ex *ταλάω* et *τωρέω*.
Ταλαιτωρῶς, *adv.* ærumnose, misere, laboriose.
Ταλαίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ærumnosus, qui animo patienti est. Ex *ταλάω* et *φρήν*.

Ταλακάρδιος,

Ταλακάρδιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui toleranti et forti est animo, cujus cor adversa tolerare novit; (2) fortis, magnanimus. Ex καρδία.

Τάλαν, *miser*, voc. sing. a τάλας. Unde

Ταλανίζω, fut. ίσω, miserum et ærumnosum voco, defleo, misereor.

Ταλαντᾶιος, et ταλαντιαῖος, αία, αῖον, talentum æquans. A τάλαντον.

Ταλάντατος, miserrimus. A τάλας.

Ταλαντεύω, ῶ, appendo, libro. A τάλαντον.

Ταλάντερος, miserior. A τάλας.

Ταλαντιεύω, f. εύσω, libro, pondero, appendo; (2) huc illuc exagito, suspensum teneo, *Luc.* (3) vergo, inclino.

Ταλαντίζω, idem. A

ΤΑΛΑΝΤΟΝ, ου, τὸ, statera, libra, trutina, lanx; (2) id quod lanci imponitur ponderandum, et nominatim talentum, pondus 125 librarum, summa pecuniæ apud Atticos thalerorum 750, secundum computationem vulgarem, ap. Atticos et Babylonios 1000. Hinc

Ταλαντοῦχος, ὁ, libripens. E pr. et ἔχω.

Ταλαντόω, ῶ, libro. Hinc

Ταλάντωσις, εως, ἡ, ponderatio, examinatio, quæ fit pondere appenso et libratione; (2) *metaph.* de aquæ marinæ agitatione seu librationē.

Ταλαὸς, ὴ, όν, miser, ærumnosus. A ταλάω.

Ταλαπαθὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, qui incommoda et ærumnas patienter tolerat, ærumnæ patiens, ærumnosus, miser. Ex τάλας et πάθος.

Ταλαπείριος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, ærumnas expertus, calamitosus et miser. Ex πεῖρα.

Ταλαπενθὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, luctu adfectus; (2) fortiter luctum et mœrorem perferens, *Od.* 5, 222. Ex πένθος.

Ταλάριον, τὸ, et ταλαρίσκος, ὁ, quasillus. A

Τάλαρος, ᾱ, ὁ, vas seu instrumentum in quo lanas et fusos reponunt; qualus, quasillus. *Gl. Vet.* calathus, fiscella; vas in quo cibaria aut alia geruntur; item vas in quo lac reponunt bubulci, et quo utuntur in premendo lacte et caseo formando, *Il.* 18, 568. A ταλάω.

Τάλας, αἶνα, ἄλαν, *gen.* ανος, αίνης, ανος, miser, ærumnosus. Ab eod.

Ταλασηΐος, *Poet.* ταλάσιος, *Ap.* Ab eod.

Ταλασία, ας, ἡ, lanificium. Ab eod.

Ταλάσιον, ᾱ, τὸ, lana. Ab eod.

Ταλάσιος, ᾱ, ὁ, lanificus. Ab eod.

Ταλασιεργέω, ῶ, f. ήσω, lanas tracto, lanarius sum, *Xen.*

Ταλασιεργία, ας, ἡ, lanificium.

Ταλασιεργικὸς, ὴ, όν, ad lanificium pertinens. A

Ταλασιεργὸς, ός, ὁ ᾗ ἡ, qui vel quæ lanas tractat. Ex ταλασία et ἔργον.

Τάλασις, εως, ἡ, patientia, tolerantia. A ταλάω.

Ταλασίφρων, ονες, ὁ ᾗ ά, qui animo patienti est, qui omnia tolerat, nec ullis vincitur ærumnis, fortis. Ὑπό κεν ταλασίφρονα κῆρ δῦσε ἰδὼν, *Il.* 4, 421. Ex ταλάω et φρήν.

Ταλαύρινος, ᾱ, ὁ, patiens ærumnarum et laborum; (2) audax, fortis. *Il.* 5, 289.

Ταλάφρων, idem quod ταλασίφρων. A

ΤΑΛΑ'Ω, ῶ, suffero, perpetior; (2) sustineo, i. e. audeo.

Τάλιαι, αἱ, olearum rami, *V. L.*

Τἀληθὲς, *verum*, Dor. pro τὸ ἀληθές.

ΤΑ'ΛΙΣ, ιδος, ἡ, *Soph. Antig.* 645. puella, virgo nubilis.

Τἄλλα, *adv.* alioqui, cæterum.

Τἀλλότρια, *aliena*, nom. vel acc. pl. n. g. *Dor.* pro τὰ ἀλλότρια.

Τἀμὰ, *Dor.* pro τὰ ἐμὰ, *mea*.

Ταμάλιτα, *adv.* maxime, vehementer.

Τἄμματα, *Dor.* et *Att.* pro τὰ ἤματα, *dies*.

Τάμε, *scidit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτεμε, a τέμνω, *seco*.

Ταμέσσι, 3. sing. f. 2. ind. act. *Ion.* pro ταμεῖ.

Ταμίη, pro ταμία, *Poll.*

Ταμίης, ᾱ, ὁ, idem quod ταμίας.

Ταμεῖν, aor. 2. inf. act. verbi τέμνω.

Ταμεῖον, ου, τὸ, *Ph.* τὸ ἰδιωτικὸν, *privatum*, cella, promptuarium, fiscus, *Gl. V.* Vid. ταμιεῖον. A ταμίας.

Ταμίσθαι, a. 2 inf. med. verbi τέμνω.

Ταμισίχρως, ωος, ὁ ᾗ ἡ, corpus seu cutem incidēns ac vulnerans. *Il.* 4, 511. Ex τέμνω et χρόος.

Ταμία, ας, ἡ, dispensatrix. A

ΤΑΜΙ'ΑΣ, ου, ὁ, promus condus, dispensator eorum quæ condenda et promenda sunt; (2) qui ærario præest, quæstor; (3) dispensator, arbiter, administer, præfectus.

Ταμιεία, ας, ἡ, quæstura, *Gl. V.* (2) dispensatio. A ταμιεύω.

Ταμίιας, ᾱ, ὁ, idem quod ταμίας.

Ταμιδίδιον, τὸ, Dim. repositoriolum, *Steph.*

Ταμιεῖον, ου, τὸ, *Gl. V.* ταμιεῖον, τὸ, δημόσιον, *publicum*, fiscus, ærarium. Vid. ταμιεῖον. A ταμιεύω. Unde

Ταμιεύμα, τὸ, administratio rei familiaris, vel dispensatio.

Ταμίευσις, εως, ἡ, fiscatio, proscriptio; (2) administratio rei vel privatæ vel publicæ, i. e. ærarii; (3) parsimonia.

Ταμιευτήριον, τὸ, cella penaria, *Ern.*

Ταμιευτικὸς, ἡ, όν, quæstorius; (2) qui bene dispensat, parcus, qui recondere novit in futurum. A

Ταμιευτικῶς, *adv.* parce, frugaliter, bona cum dispensatione.

Ταμιεύτωρ, idem quod ταμίας, *Mān.*

Ταμιεύω, fut. εύσω, quæstor sum, quæstoris munus obeo; (2) sum promus seu cellarius; (3) repono, sc. in publicum, unde et bona publico, proscribo. *In med.* repono, recondo, præsertim mea; (2) promo; (3) repono, recondo in futurum velut iram, ultionem differo; (4) vires non uno impetu effundo, sed parce, ut sufficiant universo itineri, labori; unde et v. gr. moderate impero, moderate utor opibus; (5) constituo, definio. Ὡς ἂν ἐπὶ ἴσοι ταμιεύσις, *Aristoph. Eq.* 943. Ἅπαντα γ' ἄρ αὐτῷ ταμιεύει; *Id. Av.* 1548. Εἰς ἄλλον καιρὸν ταμιεύσεσθαι, reservare, *Luc.* χιλιαρχίας ἔτυχε πρῶτον, εἶτα ἐταμίευσεν, *Plut.* A ταμίας.

Ταμίης, *Ion.* pro ταμίας.

Ταμιῦχος, υ, ὁ, præfectus cellæ penuariæ vel ærarii. Ab ἔχω.

Τάμισος, vel ταμισὸς, οῦ, ὁ, coagulum; (2) pellis hirco recens detracta, *R. Nicand. in Al.* 373. (1) τάμισον ὁριμῖαν ἰνῖσα, *Theocr.* 11, 66. A τάμνω.

Τάμνι, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτεμνε, a τέμνω, pro τέμνω.

Τάμνω, *Ion.* pro τέμνω, *Il.* 11, 88.

Ταμῶ, *incidam*, f. 2. ind. act. verbi τέμνω.

Τὰν, pro τὴν, *Dor.* acc. sing. partic. præpos. a nom. ἡ, *Dor.* ἁ.

Τᾶν, *Dor.* pro τὰ ἐν, *et in*.

ΤΑΝΑ'ΓΡΑ, ας, ἡ, vas æreum in quo condebantur carnes, *Hes.* ταναγρὸς, *Poll.*

Τανακὰς, ός, ὁ ᾗ ἡ, vel secundum alios τανακήκης, ες, protensam seu longam habens aciem, acutus. Ex τανύω et ἀκή.

Ταναηχήτης, valde sonorus. Ταναηχήτα πάντος, *Oppian.* 2, 144.

Ταναιμύκης, ός, ὁ ᾗ ἡ, multum et vehementer mugiens. Ex τανὸς et μυκάω.

Τανακήκης, idem quod τανακήκης, *R.*

Τανιδειρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, longum collum habens. A δειρή.

Τανὸς, ᾶ, ὁ ᾗ ἡ, et τανὸς, ὴ, ὸν, protensus, extensus, promissus, longus, procērus, *Il.* 16, 588. A τείνω.

Ταναΰφὴς, ὲς, subtiliter textus. Ex ὑφή.

Τανάχαλκος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, epith. rei longæ, ex ære.

Τἀνδιᾶ, pro τὰ ἐνδιᾶ. vide in ἐνδιὴς, *Soph. Œd. Col.* 1430.

Τανῖαι, ῶν, αἱ, porrecta ligna. A τανὸς.

Τανηλεγὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, longum somnum vel longam quietem adferens, epith. mortis. Ex λέγω, *cubare facio*.

Τανθάριον, τὸ, rubor, *Hes.*

Τανθαρύζω, *Dor.* τανθαλύζω, tremo, palpito.

Τανταλίζω, concutio, decutio, *Fragm. Anacreontis apud Schol. Soph. Antig.* 137. *Hesychius* τανταλίζεται, σαλεύεται.

Τανταλόω, vehementer concutio, labefacto. Ἐπὶ γᾶν πίσε τανταλωθεὶς, *Soph. Antig.* 137.

Τανύγλωσσος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, linguam protensam habens, *Od.* 5, 66. Ex τανύω et γλῶσσα.

Τανυγλώχιν, ινος, ὁ ᾗ ἡ, cuspides extensas ac promissas habens.

Τανυδρόμος, ὁ ᾗ ἡ, longum curriculum absolvens.

Τανυέθειρος, ὁ ᾗ ἡ, longam comam habens. Ab ἔθειρα.

Τανυήκης, εος, ὁ ᾗ ἡ, protensam sive longam habens aciem. Ex τανύω et ἀκή.

Τανύθριξ, τριχος, ὁ ᾗ ἡ, qui laxo est capillo, prolixos et promissos crines habens; (2) hirsutus. A θρίξ.

Τανύκραιρος, ὁ, longam comam habens; longa cornua habens. Ταυυκραίροισιν ἐλάφοισι, *Oppian. Cyneg.* 1, 191. A κραῖρα.

Τάνυμαι, tendor, extendor, distendor. A τείνω.

Τανυμήκης, εος, in longum protensus, prolixus, altus, *Ep.*

Τανύοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτανύοντο, a τανύω.

Τανύπτιλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, extenso et promisso peplo amictus, cui est vestis laxa et sinuosa. Ex τανύω et πίπλος.

Τανυπλόκαμος, idem quod τανύθριξ, *Nonn.*

Τανύπους, ποδος, ὁ ᾗ ἡ, pedes extendens, *Od.* 9, 464. Σεμνὰς Ἐρινῦς τανύποδας, venerandas celeripedes Erinnyas, *Soph. Aj.* 837.

Τανύπρεμνος, ον, extensos habens stipites seu truncos, *Coluth.*

Τανύπρωρος, ον, proram extensam et promissam habens, *Call.*

Τανύπτερος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, cui alæ extensæ sunt, extensis et patulis alis volans, velox. Ex τανύω et πτερόν.

Τανυπτερύγισσι, dat. pl. *Poet.* pro ταυυπτέρυξι, a

Τανυπτέρυξ, υγος, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd. *Gl. V.* ταυυπτέρυγις, prærupetes.

Τανύῤῥιζος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, radices extensas et longe lateque expansas habens; (2) longus. (2) βαλλόμενος πυκινῇσι ταυυῤῥίζεσιν ἀωσαῖς, *Oppian. Cyneg.* 4, 195. A ῥίζα.

Τανυσθὶς, aor. 1. part. pass. verbi τανύω.

Τανυσίπτερος, idem quod τανύπτερος.

Τανύσκιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, magnam et late diffusam umbram habens. Ex σκία.

Τανυσκόπελος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, amplos scopulos habens; *Nonn. P.* 4, 21.

Τανυσκόπελος, ον, scopulos in longum prætentos vel altos habens, *Nonn.*

Τάνυσσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἐτάνυσαν, a τανύω.

Τανυτὸς, ός, ἡ, extensio, intensio, *Od.* 21, 112. A τάνυμαι.

Τανύσφυρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, malleolos pedum extendens inter eundum, amplis latisque passibus progrediens; (2) longa et gracilia crura habens, procerus; (3) qui festinat, celer. Ex τανύω et σφυρόν.

Τανύφθογγος, ον, extendens vocem, *Tryph.*

Τανύφλοιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, corticem habens amplum seu longum, i. e. longa et ampla arbor. A φλοιός.

Τανύφυλλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, folia habens ampla et lata, sive etiam diffusa. A φύλλον.

Τανυχειλὴς, ὁ ᾗ ἡ, extendens labra, *Col.*

Τανύω, idem quod τείνω. Βοείην τανύσεις, *Il.* 17, 390. Νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε, *Il.* 16, 567. A τείνω.

Ταξίδιον, ᾱ, τὸ, parva cohors. A τάξις.

Ταξιαρχίω, centuriæ præfectus sum, sum centurio, cohorti præfectus sum, aut etiam ordines duco. Καὶ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν, σοὶ φθονῶ, *Aristoph. Pace*, 444. A ταξίαρχος.

Ταξι-

Ταξιάρχης, ου, ὁ, idem quod ταξίαρχος. Ex τάξις et ἀρχή. Hinc

Ταξιαρχία, ας, ἡ, cohortis præfectura, præfectura legionis, tribunatus, *item* decurionatus.

Ταξίαρχος, ου, ὁ, ordinum ductor, centurio, tribunus; *item* decurio.

Ταξιόω, ordino. A

Τάξις, εως, ἡ, ordo, series. *Ph. item* vices, officium, apparitura; *Gl. V.* (2) exercitus, legio, cohors, cuneus, acies, *Ph.* τάξεις, classes, *Gl. V.* (3) constitutio, ordinatio, ut νόμων τάξις· (4) tributa, vectigalia; (5) modestia, in ore. A τάσσω. Hinc

Ταξιώτης, ου, ὁ, apparitor; officialis, *Gl. V.*

Ταξιωτικὸς, ἡ, όν, officialis, ῥαβδὶς ταξιωτικὴ, virga lictoris. A præc.

ΤΑ'ΞΟΣ, ου, ὁ, taxus, *arbor feralis et venenata.*

Τάξω, pro τὰ ἄξω, quæ sunt foris, *Soph. Œd. Col.* 341.

Ταπεινολογία, ας, ἡ, submissa et humilis oratio. Ex ταπεινὸς et λόγος.

Ταπεινορρημοσύνη, ης, ἡ, idem. A ῥῆμα.

ΤΑΠΕΙΝΟ'Σ, ὴ, όν, humilis, *Ph.* summissus, *Gl. V.* tenuis, de fluvio; humilis, de planta. Hinc

Ταπεινότης, ητος, ἡ, humilitas, animi demissio et abjectio.

Ταπεινοφρονέω, ῶ, fut. ήσω, animo sum humili et dejecto, demisse et humiliter, *item* modeste sentio.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, animi demissio, animus demissus et humilis. *Gl. V.* modestia, in sacris. A

Ταπεινόφρων, ονος, ὁ ⁊ ἡ, qui est animo humili et abjecto. A φρήν.

Ταπεινόω, ῶ, fut. ώσω, humilem reddo, demitto seu submitto, deprimo; *in S. S.* affligo, calamitatibus premo, *item* vitio, stupro; τεταπεινωμένος, summissus, *Gl. V.* perf. part. pass. Ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑνλωθήσεται, *Matt.* 23, 12. Μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ Θεός μου πρὸς ὑμᾶς, 2 *Cor.* 12, 21. Οἶδα δὲ ταπεινοῦσθαι οἶδα ⁊ περισσεύειν, *Phil.* 4, 12. A ταπεινὸς.

Ταπεινωθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass.

Ταπεινώθητε, 2. pl. aor. 1. imperat. pass. verbi ταπεινόω. Unde

Ταπείνωμα, ατος, τὸ, depressio, humilitas.

Ταπεινῶς, *adv.* humiliter, abjecte, demisso animo, modeste.

Ταπείνωσις, εως, ἡ, animi demissio et abjectio; (2) imminutio; (3) inopia, tenuitas; (4) in sacris, modestia. A ταπεινόω.

Ταπεινωτικὸς, ἡ, όν, deprimendi vim habens. Ab eod.

ΤΑ'ΠΗΣ, ητος, ὁ, tapes, tapetium, vestis stragula.

Τάπις, ιδος, ἡ, idem.

Ταπολλὰ, *adv.* plerumque, sæpe.

Ταπρῶτα, *adv.* primum, ut primum, simul atque.

Τάραγμα, ατος, τὸ, perturbatio, consternatio, terror. Μιλάδρῳ τάραγμα ταρτάριον πίμπτις, *Eurip. Herc. Fur.* 907. Ὡς ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταράγματι πίπτωκα δεινῷ, *Id. ib.* 1091.

Ταραγμὸς, οῦ, ὁ, idem. A ταράσσω. Unde

Ταράκτης, ου, ὁ, turbator:

Ταρακτικὸς, ἡ, όν, turbandi seu perturbandi vim habens, turbulentus. *Gl. V.* turbidus. Τῶν αἰσθητηρίων ἡ ἀκοὴ ταρακτικώτατόν ἐστι τῆς ψυχῆς, *Appian.*

Ταρακτὸς, ἡ, όν, perturbatus; (2) qui perturbari potest. Unde

Ταράκτωρ, ορος, ὁ, perturbator, *R.*

Ταραντινίδιον, τὸ, vestis mollis et pellucida, quæ apud Tarentinos in usu fuit.

Ταραντινίζω, Tarentinos imitor, *inpr.* decurro equo armatus.

Ταραξη, 3. sing. a. 1. conj. act. verbi ταράσσω.

Ταραξίας, ὁ, turbulentus, turbis studens, *Suid.*

Ταραξικάρδιος, ον, animum mordens, perturbans. A ταράσσω et καρδία.

Ταράξιππος, ον, qui equos turbat, &c. Pelopis cognomentum.

Ταραξιπτόστρατος, ὁ, equestrium copiarum perturbator, *Ar.*

Ταρασσίσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi ταράσσω.

Ταρασσομένων, gen. pl. part. præs. med.

ΤΑΡΑ'ΣΣΩ, vel ἄττω, f. ξω, commoveo, turbo, perterreo; τεταραγμένος, turbatus, *Ph.* p. part. pass. Οἵοισί μ', ὦ πόνηρε, βωμολοχεύμασιν ταράττεις; *Aristoph. Eq.* 898. Ὡς μοι ὑφ' ἥπατι δῖμα χλοιερὸν ταράσσει, *Eur. Supp.* 600. Ἐταράχθησαν πρὸς τὸ παράδοξον τῆς ὄψεως, *Luc.*

Ταραχὴ, ῆς, ἡ, turba, turbatio, confusio, tumultus, consternatio. A præc.

Ταράχθητε, 2. pl. aor. 1. imperat. pass. verbi ταράσσω. Unde

Τάραχος, ου, ὁ, tumultus. *Gl. V.* turbatio.

Ταραχώδης, εος, ὁ ⁊ ἡ, turbulentus. *Ph.* turbarum plenus. A præc.

Ταραχωδῶς, *adv.* turbulente, tumultuose; (2) pavide.

Ταρβαλέος, έα, έον, terribilis, timorem et metum adferens; (2) metuens, timidus. Ταρβαλέοι δ' ἀλάλαζον, *Nonn.* (2) ὅπως . . . . μὴ ταρβαλέα θάνοιμι, *Soph. Trach.* 955, 957. A τάρβος.

Ταρβέω, paveo, timeo, trepido; (2) vereor, honoro. (1) ἐ ταρβήσας, *Il.* 5, 286. (2) ταρβῶν μὲν τἀιθυμήματα πολλὰ 'γ' ἀνάγκη τἀπὸ σῦ, *Soph. Œd. Col.* 292. Ταρβεῖν μὲν ἔργα δεῖ' ἀναγκαίως ἔχει, *Soph. Trach.* 736. Ταρβῶν ὀρφάνευμα τέκνων, *Eurip. Herc. Fur.* 549. Ab eod.

Ταρβῆ, ῆς, ἡ, idem quod τάρβος.

Ταρβήσαντες, *pavefacti*, n. dual. (*Il.* 1, 331) et

Ταρβήσαντις, nom. pl. aor. 1. part. act.

ΤΑ'ΡΒΟΣ, εος, τὸ, terror, timor, metus.

Ταρβοσύνη, ης, ἡ, idem.

Ταρβόσυνος, ον, territus, pavidus.

Ταργαίνω, turbo, *Hes.*

Ταριχία, ας, ἡ, conditura quæ sale fit, *item* pollinctura. *Gl. V.* succidia. A ταριχεύω.

Ταριχέμπορος, ου, ὁ, salsamentarius, salsamentorum venditor. Ex τάριχος et ἔμπορος.

Ταρίχευσις, εως, ἡ· vide ταριχία.

Ταριχευτὴρ, ὁ, conditor, *Man.*

Ταριχευτὴς, οῦ, ὁ, salitor, *Ph.*

Ταριχευτὸς, ἡ, όν, sale conditus et aliquamdiu adservatus. A

Ταριχεύω, f. εύσω, sale, arena, fumo, condio, macero, induro et arefacio, *Gl. V.* salso; ταριχεύω νεκρὸν, mortuum pollingo, *Gl. V.* Κρέα τεταριχευμένα, *Longin.* 43. A τάριχος.

Ταριχηγὸς, ὁ, qui salsamenta advehit, *Bud.*

Ταριχηρὸς, ρὰ, ρὸν, qui est ex genere salsamentorum, qui saliri solet; (2) sale conditus et servatus, salsus. *Ph.* ταριχηρὸν, præsalsum. A τάριχος.

Ταρίχιον, ου, τὸ, salsamentum. A τάριχος.

Ταριχοπωλέω, ῶ, f. ήσω, salsamenta vendito. A

Ταριχοπώλης, ου, ὁ, qui salsamenta venditat. *Gl. V.* salsamentarius.

Ταριχοπωλεῖον, τὸ, taberna salsamentarii.

ΤΑ'ΡΙΧΟΣ, ου, ὁ, vel ους, τὸ, salsamentum piscium; (2) caro sale condita.

ΤΑΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, velox, *R.*

Τάρπημεν, 1. pl. aor. 2. ind. pass. *Ion.* pro ἐτάρπημεν, a τέρπω.

Ταρρίον, ου, τὸ, craticula. Dim. a ταρρός.

ΤΑ'ΡΡΟΘΟΣ, ου, ὁ, auxiliator, *R.*

Ταρρὸς, οῦ, ὁ, crates, *Gl. V.* Att. pro

Ταρσὸς, οῦ, ὁ, crates, super qua casei aliaque solent siccari; (2) aliquid ταρσῷ simile, ut ala avis, palmula remi, palmula manus seu pedis, *Ph.* ταρσὸς τῶ ποδὸς, planta; ταρσοὶ, tali, *Ph.* plantæ. *Gl. V.* Ταρσὸς καλάμων διασοιβάζαντες, *Herodot.* 1, 179. Ἐν ταρσοῖς καλάμου πῆλον ἐπιλοντες, *Thucyd.* 2, 76. A τέρσω.

Ταρσὰ, τὰ, pedes, *Ep.*

Ταρσόω, sive ταρρόω, ῶ, f. ώσω, instruo et munio crate, crati impono. A ταρσός. Unde

Ταρσώδης, sive ταρρώδης, εος, ὁ ⁊ ἡ, in modum cratis implicitus seu implexus; epith. arborum quarum radices sic implicantur.

Τάρσωμα, ατος, τὸ, idem quod ταρσός.

Ταρταρῖος, ου, ος, α, ον, tartareus.

Ταρταρίζω, f. ίσω, tartareo frigore tremo. A

ΤΑ'ΡΤΑΡΟΣ, ου, ὁ, et plur. τὰ τάρταρα, ων, tartarus, profundissimus inferorum locus; (2) locus tenebricosus, carcer.

Ταρταρόπαις, ὁ ⁊ ἡ, Tartari proles.

Ταρταρόω, ῶ, fut. ώσω, in tartarum (*item* carcerem) detrudo vel dejicio. Σειραῖς ζόφῳ ταρταρώσας, 2 *Pet.* 2, 4. A τάρταρος.

Ταρφία, *adv.* frequenter, crebro. A ταρφὴς, *Il.* 22, 142.

Ταρφιὸς, ὰ, όν, densus, creber, frequens. A τάρφος.

Ταρφῖς, nom. pl. pro ταρφίες, a τάρφης.

Τάρφισιν, *densis*, dat. pl cum ν.

Ταρφθήμεναι, aor. 1. inf. pass. *Dor.* pro τερφθῆναι, a τέρπω.

Ταρφὴς, ἐος, ὁ ⁊ ἡ, idem quod ταρφιός.

ΤΑ'ΡΦΟΣ, εος, τὸ, densitas, peculiariter silvæ, locus silvæ densus. A

Τάρφω, sicco. Quasi a τείρω, *R.*

Ταρφὺς, densus, frequens, idem quod ταρφὴς, *Æsch.*

ΤΑ'ΡΧΕΑ, ων, τὰ, et τάρχαι, ῶν, αἱ, inferiæ, justa, parentalia. Hinc

Ταρχύω, sepelio.

Ταρχύω, fut. ύσω, exsequias facio, funus curo, sepelio, *Lycophr.* 728.

Τᾶς, pro τῆς, *Dor.* gen. sing. f. g. ab artic. ptæpos. ὁ.

Τάσις, εως, ἡ, extensio, contentio. *Ap. Rhet.* longissima periodus. A τείνω.

ΤΑ'ΣΣΩ, vel τάττω, fut. ξω, ordino, colloco, statuo; (2) constituo, destino; (3) mando, impero, ut tributa; τέταγμαι, ordinatus sum, *Gl. V.* p. pass. τεταγμένος, ordinatus, status, fixus, *Gl. V.* part. *In med.* τάσσομαι, certis pensionibus solvo. Ἐκεῖναι μὲν ἅπαντα νόμῳ τέτακται, *Dem.* Ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν ἐῦ τολμᾷ τελεῖν, *Soph. Aj.* 528.

Τατικὸς, ἡ, όν, tendens, tendendi vim habens. A τείνω.

Τάτταμεν, 1. plur. præs. conj. act. *Att.* pro τάσσωμεν, a τάσσω.

Ταυρεὰς, ὁ, phasianus, *Alh.*

Ταυρώμενοι, nom. plur. præs. part. pass. *Dor.* et *contr.* pro ταυρούμενοι, a ταυρόω, *privo.*

Ταυρέω, ῶ, de tauro vaccam appetente. A ταῦρος.

Ταυρεία, item ταυρία, scil. δορὰ, taurinum corium. A ταύρειος.

Ταύρειος, εία, ειον, taurinus. A ταῦρος.

Ταύριος, έα, ον idem et ab eod.

Ταυρηδὸν, *adv.* in modum tauri, torve. Τὸ ταυρηδὸν ἐπιβλέπειν, *Lucian. Philop.* 2. Ταυρηδὸν ἐπὶ τῶν βασάνων ὁρῶντας, *Joseph. Maccab.* 15. Ab eod.

Ταυρία, festum in honorem Neptuni.

Ταυριάω, pro ταυρόω, *Steph.*

Ταυρίδιον, ου, τὸ, parvus taurus. Dim.

Ταυρικὸς, ἡ, όν, tauricus; (2) taurinus.

Ταύριος, taurinus, *Soph.*

Ταυροβόας, ὁ, clamosus; *proprie*, tauri vocem habens. A βοή.

Ταυροβόρος, ου, ὁ ⁊ ἡ, taurivorus, taurum vorans. A βορά.

Ταυρογάστωρ, ορος, ὁ, vorax. A γαστὴρ.

Ταυρόδετος, η, ον, cui taurus alligatus est. A δέω.

Ταυροειδὴς, ὲς, ὁ ⁊ ἡ, tauri formam habens. Ex εἶδος.

Ταυρόεντος, ον, in quo taurus immolatus est. A θύω.

Ταυρόκερως, ωτος, ὁ ⁊ ἡ, cornua taurina habens. Ex κέρας.

Ταυροκέφαλος, ον, taurinum caput habens. A κεφαλὴ.

Ταυροκόλλα, ης, ἡ, glutinum taurinum, quod fit ex auribus et genitalibus taurorum. A κόλλα, *gluten.* Hinc

Ταυροκολλώδης, ες, ὁ ⁊ ἡ, glutini taurino similis, glutinosus.

Ταυρόκρανος, ὰ, ὁ ⁊ ἡ, taurinum caput habens. A κρᾶνον.

Ταυροκτονέω, ῶ, taurum occido. Ταυροκτονεῖ μὲν δῶδικ' ἐντιλεῖς βῶς, *Soph. Tr.* 779. A

Ταυροκτόνος, ὰ, ὁ ⁊ ἡ, tauri interfector. A κτείνω.

Ταυρόκτονος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, a tauro occisus.
Ταυρομέτωπος, ον, taurinam i. e. torvam frontem habens. A μέτωπον.
Ταυρόμορφος, ᾱ, ὁ ᾗ ἥ, tauri formam habens. A μορφή.
Ταυροπάρθενος, ἡ, epith. Europæ, tauro vectæ.
Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ ᾗ ἡ, ex tauro procreatus. A πατήρ.
Ταυροπόλια, festum in honorem Dianæ, *Hes.*
Ταυροπόλος, ᾱ, ἡ, et Ταυροπόλη, ης, ἡ, Diana, vel quod apud Tauros Scythiæ gentem colatur, vel quod taurorum gregibus præsit; tauris vecta, epith. Dianæ. quæ, eadem ac Luna, tauris vecta fingitur. Ταυροπόλα Διὸς Ἀρτεμις, Tauris vecta Jovis filia Diana, *Soph. Aj.* 172. Ex πολέω.
Ταυρόπους, seu ταυρώπους, qui taurino aspectu seu taurina facie est, *Ath.*
Ταυρόπους, ποδος, ὁ, ἡ, tauri pedes habens.
ΤΑΥ ΡΟΣ, ᾱ, ὁ, taurus; (2) signum cœleste; (3) Taurus, mons vastissimus Asiæ; (4) penis.
Ταυροσφαγίω, ῶ, tauros macto. Ταυροσφαγοῦντες εἰς μελάνδιστον σάκος, *Æschyl. ap. Longin.* 15. Ex σφάττω seu σφάζω.
Ταυροσφάγος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, taurum mactans; dies in quo tauri mactantur. Ἡμέρα ταυροσφάγος, *Soph. Trach.* 609.
Ταυροφάγος, ᾱ, ὁ, taurorum vorator.
Ταυροφανὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, qui taurus esse videtur, tauro similis. A φαίνομαι.
Ταυροφθόγγος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, vocem edens taurinæ similem.
Ταυροφόνος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui taurum vel tauros cædit. A φένω.
Ταυρόφορος, ὁ, qui fertur, trahitur, a tauris. A φέρω.
Ταυρόω, ῶ, taurum facio, in taurum muto; (2) stupro, comprimo; (3) exasperor, efferor. (3) Ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρούμενον τοῖσδε, *Eur. Med.* 92. (1) ταταύρωσαι γὰρ ἦν, formam tauri geris, *Id. Bacch.* 920. Ταυροῦμαι, taurus fio, taurinam naturam induo; (2) comprimor a viro. A ταῦρος.
Ταυρὼ, ἡ, Taurica Diana, *Steph.*
Ταυρώδης, ες, taurinus, qui taurina facie est. At ταυρωδία, *adv.* tauri in modum, torvum, *Nic.*
Ταυρωτὸς, ῆ, ὁ ᾗ ἡ, tauri faciem habens, tauriformis. Ab ὤψ.
Ταὔτα, *eadem*, pro τὰ αὐτά· ἄνακτ' ἄνακτι ταὔθ' ὁρῶντ' ἐπίσταμαι μάλιστα Φοίβῳ Τιμρισίαν, *Soph. Œd. Tyr.* 284.
Ταύταν, *hanc*, acc. sing. f. gen. *Dor.* pro ταύτην, ab ἕτος, *hic.*
Ταύτῃ, *adv.* eatenus, ea ratione, eo modo; (2) ea ex parte; (3) ea de causa, ideo; (4) hac. Ab ἕτος, *hic.*
Ταυτίζω, in unum confero, unum idemque censeo et pono. A
Ταυτὸ, vel ταυτὸν, et ταὐτὸ, ταὐτὸν, idem illud. Ἐς ταυτὸν ἥκειν, convenit inter nos, eodem redis, *Eurip. Hipp.* 273. Ἐς ταυτὸν ἴκειν vel ἐλθεῖν, convenire cum aliquo Ἐς ταυτὸν ἥκειν φημὶ τὰς βροτῶν τύχας, τὸν δ' ὃν καλῦσιν αἰδίρα, similem aio esse mortalium casibus hunc quem æthera vocant, *Id. Fragm. Danae.* Ex τὸ et αὐτό.
Ταυτοβελία, ας, ἡ, voluntatis consensus, eadem voluntas. Ex ταυτὸ et βελή.
Ταυτογραφίω, eodem modo scribo; ταυτογραφήμενα, quæ eodem modo scribuntur. A γράφω.
Ταυτόδοξος, ὁ ᾗ ἡ, idem sentiens. A δόξα.
Ταυτοδυναμίω, æquipolleo, idem significo. A
Ταυτοδύναμος, ὁ ᾗ ἡ, æquipollens. A δύναμις.
Ταυτοειδὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, ejusdem formæ, uniformis. Ex ταυτὸ et εἶδος.
Ταυτοέπεια, ας, ἡ, repetitio ejusdem rei aliis verbis. Ex ταυτὸ et ἔπος.
Ταυτοεπίω, ῶ, idem dico. Ab ἔπω.
Ταυτοεργίω, ῶ, eadem operor. Ex τ. et ἔργον.
Ταυτοεργία, ας, ἡ, idem opus. Ex iisd.
Ταυτοθελὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, idem volens; ταυτοθελὴς, identitas seu consensus voluntatis. A θέλω.
Ταυτόθρους, ὁ, ἡ, idem sonans. τὸ αὐτὸ θροῶν. A θρόος.
Ταυτοκινητὸς, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui eodem cum altero movetur, parem motum habens.
Ταυτοκλινὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, in idem vergens. A κλίνομαι.
Ταυτολογίω, idem dico, idem loquendo itero, etiam de iis quæ alii dixere. Περὶ τῶν κἀλλῶς καὶ πολλοῖς εἰρημένων ταυτολογεῖν, *Polyb.*
Ταυτολογία, ας, ἡ, vitium sermonis, quando res eadem pluribus, et plane idem significantibus verbis, redditur:
Ταυτολογικῶς, *adv.* per tautologiam. A
Ταυτολόγος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem dicens. Ex ταυτὸ et λίγω.
Ταυτόματον, vel ταὐτόματον, quod fit casu vel fortuito, forte; ἀπὸ ταυτομάτου, forte fortuna; item sponte. Ex τὸ et αὐτόματον.
Ταυτομολίω, idem cum αὐτομολίω, *V. L.*
Ταυτοπαθία, ἡ, eventus, fortuna similis in utramque partem. A
Ταυτοπαθὴς, ἐς, cui idem accidit.
Ταυτοπόδια, ἡ, ejusdem pedis repetitio, ut in ditrochæo, *ap. Hephæst.* A πούς.
Ταυτοπροσωπικῶς, *adv.* in eadem persona. A ταυτοπροσωπικὸς, ejusdem personæ.
Ταυτοσήμαντος, ον, idem significans. A σημαίνω.
Ταυτόσημος, ον, idem. A σῆμα.
Ταυτοσθενὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, ejusdem virtutis et roboris. Ex ταυτὸ et σθένος.
Ταυτοσυνδρομὴ, ῆς, ἡ, concursus in eundem locum.
Ταυτότης, ητος, ἡ, res eadem. A ταυτό.
Ταυτοφωνία, ἡ, similitudo soni. A
Ταυτόφωνος, ον, similiter sonans. A φωνή.
Ταυτώνυμος, ον, idem nomen habens. Ab ὄνομα.
Τάφι, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔταφε, a θάπτω.
Ταφὶς, a. 2. part. pass. verbi θάπτω.
Ταφὶς, ἰος, ἡ, vespillo, libitinarius, sandapilarius, qui sepulturam dat. Ὅταν σύ μου ταφὶς γένῃ, *Soph. Œd. Col.* 582. A
Ταφὴ, ῆς, ἡ, sepultura, funus, exsequiæ; (2) quod numeratur pro sepultura. A θάπτω.
Ταφήϊον, ᾱ, τὸ, vestis quæ sternitur super sepulchrum.
Ταφήϊος, ᾱ, ὁ, ad sepulturam pertinens, sepulchralis, funereus. A ταφή.
Τάφιος, ία, ιον, sepulchralis. A
Τάφος, ᾱ, ὁ, collis, tumulus; monumentum, *Soph. Aj.* 1187. (2) sepultura, funus, exsequiæ; (3) epulum funebre, silicernium. *Il.* 23, 29. A θάπτω.
Ταφρεία, ας, ἡ, fossio, fossæ excavatio; (2) valli exstructio pro castris. A ταφρεύω.
Τάφρευμα, ατος, τὸ, munitio castrorum. A
Ταφρεύω, fossam duco, castra munio.
Τάφρη, ἡ, idem quod τάφρος, *Herod.*
Τάφρος, ᾱ, ἡ, fossa, fossatum, *Ph.* sepes, *Ph.* vallum, *Gl. V.* etiam pro carcere sc. in terram defosso maxime reperitur. A θάπτος.
Ταφροειδὴς, ὶς, fossæ similis. Ab εἶδος.
Ταφρώρυχος, ᾱ, ὁ, vallorum effossor, *R.* Ex τάφρος et ὀρύσσω, *fodio.*
Τάχα, *adv.* velociter, properanter, mox; (2) forsan, fortassis, forte; (3) facile. A ταχύς.
Τάχει, dat. sing. pro ταχεῖ, a τάχος.
Ταχεία, ας, ἡ, celeritas. A ταχύς.
Ταχέως, *adv.* idem quod τάχα.
Ταχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τάσσω.
Ταχινὰ, *adv.* celeriter. A ταχινός.
Ταχινὸς, ἡ, ὸν, celer, velox. A τάχος.
Ταχινῶς, *adv.* celeriter. A præc.
Τάχιον, adv. citius, celerius, velocius; (2) cito. A ταχίων, comp. a ταχύς.
Τάχιστα, *adv.* celerrime, velocissime. A
Τάχιστος, ίστη, ιστον, celerrimus, velocissimus. τὴν ταχίστην, sc. ἡμέραν seu ὥραν, quamprimum, *Ph.* actutum, *Gl. V.* superl. a ταχύς.
Ταχίων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, celerior, velocior, citior. Comparat. a ταχύς. Unde
Τάχος, εος, τὸ, celeritas, velocitas.
Ταχὺ, *adv.* velociter, cito.
Ταχυάλωτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui facile capi potest, *R.* Ex ταχὺς et ἁλωτός.
Ταχυβάδιστος, ᾱ, ὁ, qui celeriter incedit, *R.* A βαδίζω.
Ταχυβάμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, idem. A βαίνω.
Ταχυβάτης, ᾱ, ὁ, idem. Ex inus. βατέω.
Ταχυβλασία, ας, ἡ, germinandi celeritas. A βλαστέω.
Ταχύβουλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, promptus consilio, aut qui cito consilium mutat. Ex βουλή.
Ταχύγηρος, ᾱ, ὁ, ἡ, cito senescens. A γῆρας.
Ταχύγλωσσος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, inconsulte loquens; (2) effrenata linguæ incontinentia præditus. Ex γλῶσσα.
Ταχύγονος, ᾱ, ὁ, ἡ, velox, celer. A γόνυ.
Ταχυγράφος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui velociter scribit; utens literis vulgaribus, quæ cursim scribuntur; oppon. Καλλιγράφος, notarius. Ex γράφω.
Ταχύδακρυς, υος, ὁ ᾗ ἡ, facile lacrimans.
Ταχυδινὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, qui celeriter vortice circumagitur; versatilis. A δίνη.
Ταχυδρομίω, ῶ, celeriter curro. A
Ταχυδρόμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, velociter currens. *Ph.* cursor. A τρέχω.
Ταχυεργὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, celer in opere aliquo, acer, promptus manu. Ex ἔργον.
Ταχυεργία, ας, ἡ, celeritas in conficiendo negotio, celeritas rei conficiendæ. A præc.
Ταχυεργὸς, ῆ, ὁ, idem quod ταχυεργής.
Ταχυήρης, ες, qui celeriter movetur, vehitur. Epith. navis, currus. Ab ἐέρσω.
Ταχυθάνατος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, subito moriens; (2) subitam mortem afferens.
Ταχύϊππος, ὁ, eques bonus.
Ταχυκίνητος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui celeriter movetur. A κινέω.
Ταχυμαθὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, qui cito discit; (2) qui cito didicit. Ex μανθάνω.
Ταχύμηνις, ιος, ὁ ᾗ ἡ, qui subito irascitur, iracundus. A μῆνις.
Ταχυμήτης, ᾱ, ὁ, vel ταχύμητις, ιος, ὁ ᾗ ἡ, celer in capiundo consilio. Ex μῆτις.
Ταχυμήτωρ, ορος, fœcundus.
Ταχύμορος, ὁ ᾗ ἡ, brevis ævi.
Ταχυναυτίω, ῶ, f. ήσω, celeriter navigo, *App.* Ταχυναυτῶν, σκάφος ἰὼτρίπισον, *Luc.* Ex ναῦτης.
Ταχυνεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ταχύνω.
Ταχύνοια, ας, ἡ, mentis celeritas. A
Ταχύνοος, *contr.* ταχύνους, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui celeri est ingenio.
Ταχύνω, accelero, propero, festino. A ταχύς.
Ταχυπειθὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, qui facile paret; (2) credulus, *Theoc.* 2, 138. Ex πείθομαι.
Ταχυπέτης, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, celeriter volans. A πέτομαι.
Ταχυπλοίω, ῶ, celeriter navigo.
Ταχυπλοΐα, ἡ, celerrima navigatio. A
Ταχύπλοος, ᾱς, ᾱν, celeriter navigans.
Ταχύπνοια, ἡ, celeritas respirationis. A
Ταχύπνους, celerem respirationem habens, seu celeriter et frequenter respirans.
Ταχύπομπος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui celeriter deducit seu transmittit, *R.* Ex πέμπω.
Ταχύσκοπος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, suspiciosus. Ex ὕσκοπος.
Ταχυπόρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, celeriter gradiens. A πείρω.
Ταχύτομος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, citæ morti obnoxius. Ταχύτομον ἄνεμον ἵπποι, *Pind.*
Ταχύπους, ποδος, ὁ ᾗ ἡ, pedibus celer, velox. *Gl. V.* alipes.
Ταχύπτερος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, celeriter volans, velox. Ex πτερόν. Unde
Ταχυπτερρύγιον, *Alciph. Aristænet.* 21.
Ταχύπωλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, celeres equos habens; (2) rei equestris peritus.
Ταχύῤῥοθος, ον, tumultuosus, trepidus, velox, citus. Ταχυῤῥόθοι λόγοι, *Æsch. Sept. ad Theb.* 287.

Ταχύ-

Ταχύῤῥωστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui cito convaluit; (2) velox, præpes. Ταχύῤῥωστος πελείας, *Soph. Œd. Col.* 1081. Ex ῥώννυμι.

ΤΑΧΥ'Σ, εῖα, ὐ, celer, citus, velox, rapidus, *Ph.* festinus, *Gl. V.*

Ταχυτροφάλιγξ, ιγγος, ὁ ᾗ ἡ, velox, celeriter volubilis, *Nonn.*

Ταχύτατα, *adv.* celerrime, superl.

Ταχύτερον, *adv.* ocius, citius, celerius, velocius, maturius, *Ph.* A ταχύτερος, comp.

Ταχυτὴς, ῆτος, et ταχύτης, ητος, ἡ, celeritas, pernicitas, velocitas. A ταχύς.

Ταχυτόκος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, facile et celeriter pariens. A τίκτω.

Ταχυφθίμενος, η, ον, cito periens, *Nonn.*

Ταχύχειρ, ειρος, ὁ ᾗ ἡ, promptus manu.

Ταχυχειρία, ας, ἡ, celeritas, agilitas manuum in laborando. A præc.

ΤΑ'Ω, capio; supponitur tantum, ut hinc sit τᾶι, cape, sume, *apud Il.* 14, 219. est et verbum τάζω, ejusdem significationis.

Τάων, *Æol.* pro τῶν, gen. pl. f. g. articuli præpos. ὁ.

Ταώνιος, ᾱ, ὁ, pavoninus, pavonius. A

ΤΑΩ'Σ, ω, et ταῶς, ῶ, et ταᾶν, ᾶνος, pavo.

ΤΕ', *conjunct.* que, et, atque. Vid. *Ern.*

ΤΕ'ΓΓΩ, fut. ξω, tingo, madefacio, humecto; (2) mollio, emollio; (3) fundo; (4) lavo. Τέγγεσθαι, molliri, cedere. Τί χλωρεῖς δάκρυσιν τέγγεις κόρας; *Eur. Med.* 922. Ἀλλ' ὁμῶ μίλαι ὅμβρος χαλάζης αἵματος ἐτέγγετο, manabat, *Soph. Œd. Tyr.* 1287. Πυκιναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας λυγρὰς, *Id. Aj.* 1227. (3) ἀδίνων χλωρὰν τέγγει δακρύων ἄχναν, *Soph. Trach.* 847. (4) Πορφύρια φάρεα ποταμία δρόσῳ τέγγουσα, *Eurip. Hipp.* 126.

Τέγεος, ᾱ, ὁ, tectus, opertus; (2) altus, sublimis. A τέγος.

Τέγη, ης, ἡ, tectum; (2) ipsa domus. A τέγω.

Τεγκτὸς, ὴ, ὸν, tinctus, madefactus; (2) qui tingi et humectari potest; (3) qui frangi oratione et molliri potest. A τέγγω. Unde

Τέγξις, εως, ἡ, madefactio, humectatio.

Τέγος, εος, τὸ, tectum, domus; (2) lupanar, cella meretricia. A τέγω.

Τεὴν, acc. sing. f. g. a *Dor.* τεὸς pro σὸς, *tuus.*

Τεθαλίτα, acc. sing. part. perf. med. *Dor.* pro τεθηλότα, a Θάλλω.

Τεθαλυῖα, nom. sing. f. g. ejusd. *Dor.* pro τεθηλυῖα.

Τεθάῤῥηκε, 3. sing. perf. ind. act. v. Θαῤῥέω.

Τεθαῤῥηκότως, *adv.* confidenter. A præc.

Τεθαρσήκασιν, 3. pl. perf. ind. act. cum ν, a Θαρσέω.

Τεθάφαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro τεθαμμένοι εἰσί. a Θάπτω.

Τεθέαμαι, perf. ind. pass. verbi Θεάομαι.

Τεθεάμεθα, *spectavimus*, 1. pl. perf. ejusd.

Τεθεῖεν, 3. pl. a. 1. opt. pass. *Att.* et *per Sync.* pro τεθείησαν, a τίθημι.

Τέθεικας, 2. sing. perf. ind. act. *Bœot.* pro τέθηκας.

Τεθειμελιωμένοι, nom. pl. perfect. part. pass. verbi seq.

Τεθειμελίωτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτεθειμελίωτο, a Θειμελιόω.

Τέθηλας, 2. sing. perfect. ind. med. verbi Θάλλω.

Τεθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi τίθημι.

Τέθηπα, perf. ind. med. verbi Θάπτω.

Τέθηχα, *acui*, perf. ind. act. verbi Θήγω.

Τέθιχα, *attigi*, perf. ind. act. verbi Θίγω.

Τεθλασμένοι, *fracti*, nom. pl. perf. part. pass. verbi Θλάω, *frango.*

Τεθλιμμένον, *pressum*, acc. sing. perf. part. pass. verbi Θλίβω, *premo.*

Τέθμιον, τὸ, et τεθμὸς, ὁ, lex, ritus, institutio, *Pind.*

ΤΕΘΜΟ'Σ, lex, *Lascar.* Hinc τέθμιος, legitimus, solennis, pro Θέσμιος· τέθμια, leges, mores, instituta. *Callim. Hymn. in Apoll.* 37. *in Dian.* 174.

Τέθναα, perf. ind. med. verbi inus. Θνάω.

Τέθναθι, 2. sing. præs. imperat. act. verbi τίθνημι.

Τεθναίην, *moriar*, præs. opt. verbi ejusd.

Τεθναῖμεν, *moriamur*, 1. plur. præs. optat. *per Syncop. Att.* pro τεθναίημεν.

Τεθνάκαμεν, 1. plur. perf. ind. act. *Dor.* pro τεθνήκαμεν, a Θνήσκω.

Τεθνακὼς, perf. part. act. *Dor.* pro τεθνηκώς.

Τεθνάμεν, præs. infin. act. *Dor.* pro τεθνάναι, a τίθνημι pro Θνήσκω.

Τεθνὰς, *mortuus*, præs. part. act.

Τεθνᾶσι, 3. plur. perf. ind. med. *per Synæres.* pro τεθνάασι, a Θνήσκω.

Τέθνασο, 2. sing. præs. imperat. pass. v. τίθνημι

Τεθνάτω, 3. sing. præs. imperat. act.

Τέθνεικα, perf. ind. act. *Bœot.* pro τέθνηκα, quod *per Sync.* pro τεθάνηκα, a Θνήσκω.

Τεθνειῶτα, *mortuum*, acc. sing. part. perf. act. *Bœot.* et *Ion.* pro τεθνηκότα.

Τεθνεὼς, perf. idem, *Poet.* pro τεθνηὼς. et hoc pro τεθνηκὼς, quod *per Sync.* pro τεθανηκώς.

Τέθνημι, *mortuus sum*, perf. ind. act. *Ion.* pro τέθνηκα, *per Sync.* ex τεθάνηκα.

Τέθνηκα, perf. ind. act. verbi Θνήσκω.

Τεθνήμι, pro Θνήσκω, *Hom.*

Τεθνηξόμενος, moribundus. *Gl. V.* moriturus. A Θνήσκω.

Τεθνήξω, fut. 1. ind. act. verbi Θνήσκω.

Τεθνήσω, fut. 1. ind. act. *Ion.* pro Θνήσω, a verbo Θνάω, vel *per Sync.* a Θανέω.

Τεθνηὼς· vide antecedens τεθνεώς.

Τεθνὼς, *Poet.* pro τεθνεὼς, quod vide.

Τεθόλωται, 3. sing. perf. ind. pass. v. Θολόω.

Τεθορεῖν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro Θορεῖν, a Θόρω.

Τεθορυβημένως, *adv.* tumultuose, turbulente. A Θορυβέω.

Τεθραμμένην, acc. sing. part. perf. pass. f. g. v. τρέφω.

Τεθρᾶσθαι, perf. ind. pass. *Dor.* pro τεθρῆσθαι, a τίτρημι pro τράω, *perforo.*

Τεθριπηλάτης, ᾱ, ὁ, quadrigarius, *Gl. V.* A τέθριππος et ἐλαύνω.

Τεθριπποβάμων, ονος, ὁ, quadrijugus. Τεθριπποβάμονι σόλῳ, *Eurip. Or.* 990.

Τεθριπποβάτης, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui quadrigis vehitur. Ex τέθριππον et βαίνω.

Τέθριππος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, quatuor equos habens; quadriga, *Gl. V.* τέθριππον, scil. ἅρμα, quadriga. Ex τετρὰς et ἵππος.

Τεθριπποτροφίαι, ῶν, quadrigas, sive quadrijuges equos alo. A

Τεθριπποτρόφος, ᾱ, ὁ, quadrigas, sive equos quadrijuges alens. Ex τέθριππος et τρέφω.

Τεθρυλλημένως, *adv.* pervulgate. A Θρυλλέω.

Τεθυμένον, acc. sing. perf. part. pass. v. Θύω.

Τεθυμῶσθαι, perf. inf. pass. verbi Θυμόω.

Τεθυωμένος, perf. part. pass. verbi Θυόω.

Τεῖν, *tibi*, *Ion.* et *Poet.* pro σοὶ, a σὺ, *tu.*

Τείνα, aor. 1. ind act. *Ion.* pro ἔτεινα, a τείνω. Τείνας, *qui tetendit*, part. a. ejusd.

Τεινεσμὸς, ὅ, ὁ, tenesmus, continua alvum exonerandi cupiditas, qua tamen præter pauca cruenta et mucosa nihil egeritur, *Nic. Al.* 382. A τείνω. Hinc

Τεινεσμώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, tenesmo similis; (2) tenesmo laborans.

ΤΕΙ'ΝΩ, νῶ, tendo, extendo, distendo, intendo, contendo; *proprie et tropice* de itinere; *item* de oculis; (2) tendo, pertineo, specto; τείνομαι, occupor, sed cum tædio, distendor, distineor, protrahor, ut παρατείνομαι, τεταμένος, tentus, *Gl. V.* perf. pass. part. ἐτάθη, tentus est, aor. 1. pass. ταθεὶς, tentus, tensus, part. Τί μάτην τείνεσι βοάν; *Eur. Med.* 201. Ἀλλ' εἴ σε τείνει τῶνδε διάλυτις κακῶν, *Id. Ph* 438. Μὴ τεῖνε μακρὰν, ne sermonem longius extende, *Soph. Aj.* 1040.

Τείρεα, ων, τὰ, astra, *Il.* 18, 485. A τείρω.

Τείρετο, 3. sing. imp. ind. pass. *Ion.* pro ἐτείρετο, a τείρω.

Τειρομένεσσιν, dat. pl. præs. part. pass. *Ion.* pro τειρομένοις.

Τείροντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro τείρουσι.

ΤΕΙ'ΡΩ, vexo, adfligo, infesto, molesto; (2) domo, subigo, adsumo, tero, attero; τείρετο, adfligebatur, imperf. *Ion.* pro ἐτείρετο, *Il.* 5, 352.

Τειχεσιβλήτης, ᾱ, ὁ, murorum eversor. Ex τεῖχος et βάλλω.

Τειχεσιπλήκτης, ᾱ, ὁ, potius -πλήτης, mœnium oppugnator, *Il.* 5, 31. Ex πλήσσω, aut πιλάζω.

Τειχέω, pro τειχίζω, muris cingo seu circumdo, munio, *Herodot.* A τεῖχος.

Τειχήρης, ες, ὁ ᾗ ἡ, mœnibus conclusus, qui se intra muros continet, qui obsidetur. Ex ἄρω, *apto.*

Τειχία, ας, ἡ, munitio; *proprie*, muralis. A τεῖχος.

Τειχίζω, f. ίσω, murum ædifico seu struo; (2) muro cingo; munio; communio; τετειχισμένος, munitus, *Gl. V.* muratus, p. part. pass. (3) pro ἀποτειχίζω ἕρυμα τῷ στρατοπέδῳ, *Thuc.* Ab eod.

Τειχικὸς, ὴ, όν, muralis, *Gl. V.* Ab eod.

Τειχίοις, οισσα, οιν, muris bene cinctus, muris circumdatus. Τίρυνθά τε τειχίοισσαν, *Il.* 2, 559. Ab eod.

Τειχίον, ᾱ, τὸ, parvus murus; (2) munimentum; (3) domus, *Hom.* Dim. ab eod.

Τειχίσαι, aor. 1. inf. act. verbi τειχίζω.

Τείχισμα, ατος, τὸ, munimentum, munitio, propugnaculum. A τειχίζω.

Τειχισμὸς, ὅ, ὁ, muri exstructio. Ab eod.

Τειχιστὴς, ὅ, ὁ, qui muros struit. Ab eod.

Τειχογραφίαι, muros depingo. Ex γράφω.

Τειχοδομέω, murum erigo seu exstruo.

Τειχοδομία, ας, ἡ, muri exstructio. A

Τειχοδόμος, ᾱ, ὁ, ædificator seu structor murorum. Ex τεῖχος et δομέω.

Τειχολέτης, ᾱ, ὁ, murorum destructor, *R.* Ex ὄλλυμι.

Τειχολύτης, ᾱ, ὁ, idem. Ex λύω.

Τειχομαχέω, murum oppugno. Τί δῆ, τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ; *Aristoph. Nub.* 481. A

Τειχομάχης, ᾱ, ὁ, idem quod τειχομάχος.

Τειχομαχία, ας, ἡ, muri oppugnatio. A

Τειχομαχικὸς, ὴ, όν, oppugnationi inserviens. A

Τειχομάχος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, muri oppugnator; (2) muri defensor, propugnator. A μάχομαι.

Τειχομελὴς, ὲς, epith. citharæ Amphionis. A μέλος.

Τειχοποιΐα, ας, ἡ, muri exstructio; (2) cura exstruendorum aut reficiendorum murorum. A

Τειχοποιὸς, ὸν, ὁ, qui muros struit; (2) qui instaurandis seu reficiendis mœnibus præest. A ποιέω.

Τεῖχος, εος, τὸ, murus; τείχη, mœnia; (2) locus quivis munitus, urbs, castellum, præsidium. A τεύχω.

Τειχοσκοπία, ἡ, spectatio e muro, ut Helenæ, *ap. Hom.* cum certamen spectat.

Τειχοφυλακίω, ῶ, fut. ήσω, muros custodio, custos sum in mœnibus constitutus. A

Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ, murorum custos.

Τειχύδρια, τὰ, oppidula. Dim. a τεῖχος.

Τείχωμα, ατος, τὸ, murale tormentum, muralis machina, qua utuntur ad oppugnandos et subruendos muros. Quasi a τειχόω.

Τείως, *adv.* pro τέως.

Τέκε, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτεκε, a τίκτω.

Τεκεῖν, *parere*, *peperisse*, a. 2. inf. act.

Τεκέσθαι, *peperisse*, aor. 2. inf. med.

Τέκεσσι, dat. pl. *Ion.* et *Poet.* pro τέκεσι, a τέκος.

Τέκετο, pro ἐτέκετο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. τίκτω.

Τεκμαίρω, certis signis ostendo et probo; στιγμαίρομαι, conjicio, conjecto, argumentor, *Gl. V.* item destino, ad finem perduco, a. 1. m. ἐτεκμηράμην. Τεκμαίρει χεῖρ' ἕκαστον, *Pind.* Ἐτεκμαίρετο δὲ ᾗ ἐκ τῶν ἄλλων ζώων, *Xen.* Ἐκείνος ἐπτὰ προσβάσεις τεκμαίρεται πύργων, *Eur. Ph.* 187.

ΤΕ'ΚΜΑΡ, τὸ, finis, exitus rei; (2) signum, ostentum.

Τέκμαρσις, εως, ἡ, conjectura, conjecturalis cognitio, interpretatio, præsagium:

Τεκμαρτέον, conjiciendum. A τεκμαίρω.

Τεκμήριον, ᾱ, τὸ, conjectura, argumentum, argumentatio, exemplum, *Ph.* certum signum. A τέκμαρ. Hinc

Τεκμηριόω, certis conjecturis nitor, pronuncio,

ac probo. Τοσαῦτα μὲν Ὅμηρος ἐτεκμηρίωσεν, *Thuc.*

Τεκμηριώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, constans signis, quæ τεκμήρια vocantur Ab eod

Τεκμηρίωσις, ἡ, documentum, argumentum.

Τέκμωρ, τὸ, finis, exitus rei; (2) finis seu scopus quem quis in actionibus suis proponit; (3) testimonium, signum. A τέκμαρ

Τεκνίδιον, τὸ, idem quod

Τεκνίον, ου, τὸ, filiolus, filiola. Dim. a τέκνον.

Τεκνογονέω, liberos gigno. Βέλομαι ἔγ γυναῖκα γαμεῖν, τεκνογονεῖν, &c. 1 *Tim.* 5, 14.

Τεκνογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio. A

Τεκνογόνος, ου, ὁ ἢ ἡ, liberos pariens. Ex τέκνον et γίνομαι.

Τεκνοκτονέω, liberos interficio.

Τεκνοκτονία, ας, ἡ, gnaticidium, *Gl. V.* Μετὰ γέ τοι τὴν τεκνοκτονίαν Ἡρακλῆς φησὶ, *Longin.* 40. A

Τεκνοκτόνος, ου, ὁ ἢ ἡ, liberorum interfector seu interfectrix. Ex τέκνον et κτείνω.

Τεκνολίστρια, ας, ἡ, quæ liberos suos perdidit; (2) quæ liberos suos amisit; (2) τεκνολίστης· ὡς τις ἀηδών, *Soph. Elect.* 107.

Τέκνον, ου, τὸ, fœtus, proles, filius vel filia. *Plur.* τέκνα, liberi, nati. A τίκτω.

Τεκνοποιέω, ῶ, fut. ήσω, liberos procreo; (2) filium adopto; *pass.* nascor. A τεκνοποιός.

Τεκνοποιηθήσομαι, *nascar*, f. 1. ind. pass.

Τεκνοποιητικὸς, ἡ, όν, liberis procreandis idoneus. A τεκνοποιέω.

Τεκνοποιΐα, ας, ἡ, liberorum procreatio; (2) adoptio, *Ph.* A

Τεκνοποιὸς, ὸς, ὁ ἢ ἡ, liberos procreans, fœcundus. Τεκνοποιὸν ἔχουσα τὰς δὶ ὑγῆς πέσιν ἐν Σαλμώσιοιν, *Eurip. Troad.* 853. Ex τέκνον et ποιέω.

Τεκνόποινος, ον, ulciscens liberos, seu in liberis sibi factam injuriam. A ποινή.

Τεκνορράιστης, ου, ὁ, liberos perdens. A ῥαίω.

Τεκνοσπορία, ας, ἡ, liberorum cædes seu occisio. Ex σπορά.

Τεκνοσφαγία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ex τέκνον et σφαγή.

Τεκνοτροφέω, ῶ, fut. ήσω, liberos educo seu alo. Εἰ ἐτεκνοτρόφησιν, 1 *Tim.* 5, 10.

Τεκνοτροφία, ας, ἡ, liberorum seu sobolis educatio. A

Τεκνοτρόφος, ου, ὁ ἢ ἡ, liberos alens. Ex τέκνον et τρέφω.

Τεκνότροφος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui a liberis alitur.

Τεκνῦσσα, ἡ, mater, *Soph. Trach.* 308. forma contracta ex τεκνύουσα· τὰς δὲ γυναῖκας τεκνῦσσας (sic legendum) ποιεῖ, *Theophrast. apud Athen.* 1, 24, 31.

Τεκνοφαγία, ας, ἡ, liberorum devoratio. A

Τεκνοφάγος, ου, ὁ ἢ ἡ, liberorum devorator.

Τεκναφθορία, ας, ἡ, liberorum corruptio. Ex φθορά.

Τέκνοφι, *adv.* per filium, opera filii. A τέκνον.

Τεκνοφονέω, ῶ, liberos interficio. A

Τεκνοφόνος, ου, ὁ ἢ ἡ, liberos occidens seu interficiens.

Τεκνόω, ῶ, fut. ώσω, liberos procreo, genero, gigno; (2) liberos habeo, peperi; (3) adopto. Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς, *Eur. Ph.* 19. (4) τεκνῶμαι, genero, gigno. (4) ἐξ ἧ τεκνώθη Λάϊος βίᾳ Θεῶν, *Eur. Phœn.* 875. A τέκνον. Hinc

Τέκνωμα, ατος, τὸ, filius, proles.

Τέκνωσις, ως, ἡ, liberorum procreatio; (2) adoptio.

Τέκον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτεκον, a τίκτω.

Τέκος, ους, τὸ, fœtus, proles. A τίκτω.

Τεκοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi τίκτω.

Τεκταίνω, et τεκταίνομαι, fabricor, struo, machinor, *Gl. V.* fabrefacio; (2) artem fabrilem exerceo; τεκτήνατο, struxit, aor. 1. med. pro ἐτεκτήνατο. Ναῦς τεκταινῦνται, *Aristoph. Lys.* 677. A τίκτων.

Τεκτήνατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* et *Att.* pro ἐτεκτάνατο, a τεκταίνω.

Τεκτόναρχος, ὁ, architectus, fabrorum materiariorum præses. *Ath.*

Τεκτονεῖον, ου, τὸ, fabrica, *Gl. V.* A τέκτων. Unde

Τεκτονία, ας, ἡ, structura, opus fabrile.

Τεκτονικὸς, ἡ, όν, ad fabrum pertinens, fabrilis, qui artis fabrilis seu lignariæ peritus est; τεκτονικὴν, fabrica, *Gl. V.*

Τεκτονικῶς, *adv.* ex artis fabrilis legibus.

Τεκτονεργὸς, ὁ, architectus, *Hes.*

Τεκτοσύνη, ης, ἡ, structura, seu ars fabrilis. Εὖ ἰδὼς τεκτοσυνάων, *Od.* 5, 250. A

Τέκτων, ονος, ὁ ἢ ἡ, faber, faber lignarius, faber tignarius, materiarius, *Gl. V. item* artifex quivis. A τεύχω.

Τεκὼν, aor. 2. part. act. verbi τίκτω.

Τελαμῶν, ῶνος, ὁ, lorum ensis, et ex quo scutum pendet; (2) vinculum, ligamen, fascia. A τελάω. Hinc

Τελαμωνίαι, ῶν, αἱ, baltea coriacea, quibus armantur canes adversus feras.

Τελαμωνίζω, fascia involvo, *R.* Ab eod.

Τελαμώνιος, ου, ὁ ἢ ἡ, ad cingulum et lorum pertinens. Ab eod.

Τελάρχης, ου, ὁ, qui præest agmini seu legioni quæ τέλος vocatur. Ex ἀρχή.

Τελαρχία, ας, ἡ, præfectura τέλους.

Τελιαρχία, ας, ἡ, munus eorum qui curabant ut stercora fimusque ex angiportis ejicerentur, et rivi averterentur. A

Τελίαρχος, ου, ὁ, τελιαρχίας munus habens. Ex τέλος et ἄρχω.

Τελιοῦσθαι, *finiri*, præs. inf. pass. verbi τελίω.

Τελῇς, *perficias*, 2. sing. præs. conj. act.

Τελίουσι, *sunt*, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro τελίουσι, a τελίω.

Τελέθω, sum, fio, orior, venio aliquo. Ἀσβύσται δ' ἐπὶ τοῖσι μισήτεροι τελέθουσι, *Dion. Per.* 207. A τέλλω.

Τέλει, dat. sing. *contr.* pro τέλεϊ, a τέλος.

Τελείτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτελείτο, a τελείω, pro τελέω.

Τελειογονέομαι, οῦμαι, absolvor, perficior, *Ph.*

Τελειογονία, ας, ἡ, perfecta generatio. A

Τελειογόνος, ου, ὁ ἢ ἡ, perfectum pariens. Ex τέλειος et γονὴ seu γόνος, *genitura.*

Τελειοκαρπέω, ῶ, ad maturitatem fructum perfero. Ex καρπός.

Τελειοποιὲς, ῆς, ὁ ἢ ἡ, perfectum reddens, seu perfectionem adferens. Ex ποιέω.

Τέλειος, ου, ὁ ἢ ἡ, et τέλειος, εία, ειον, perfectus, integer, eximius, de victimis, *Phil.* solidus, concinnatus, finitus. *Gl. V.* consummatus. τέλεια θύματα, hecatombe; τέλειον ἅρμα, currus in sacris ludis decertans. A τέλος.

Τελειοστιχὶς, ίδος, ἡ, versus seu versuum quorum primæ et ultimæ syllabæ connexæ esculentum aliquid, aut poculentum, aut vas seu utensile notant, *Steph.*

Τελειοστιγμὴ, ῆς, ἡ, perfectissima interpunctio, quum oratio ad perfectam sententiam pervenit, *R.* pro τελεία στιγμή.

Τελειότης, ητος, ἡ, perfectio, integritas; consummatio, *Ph.* A τέλειος.

Τελειοτοκέω, ῶ, f. ήσω, perfectum edo partum; (2) perfectum fructum pario:

Τελειοτοκία, ας, ἡ, partus perfectus, perfecta generatio. A

Τελειοτόκος, ου, ὁ ἢ ἡ, perfectum edens partum. Ex τέλειος et τίκτω.

Τελειοῦται, 3. sing. præs. ind. pass. *contr.* pro τελειόεται, a τελειόω.

Τελειόω, ῶ, fut. ώσω, perficio, finio, conficio, consummo, termino, *Ph.* (2) sacro, initio, *Gl. V.* τελειοῦμαι, perficior, *Gl. V.* τελειωθὲν, definitum, *Ph.* perfectum, aor. 1. pass. part. τελειωσαι, perorare, *Ph.* aor. 1. act. inf. Τὸ ἔργον ἐτελείωσα, *Joann.* 17, 4. τὸν δρόμον, *Act.* 20, 24. Ἐν τούτῳ τετελείωται, ἡ ἀγάπη, 1 *Joann.* 4, 17. Ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ, *Joann.* 19, 28. Ἀλλ' οὐδὲν ἴδρυσι σοὶ τελειοῦσθαι τάδε, perfici, *Soph. Trach.* 1273. A τέλειος.

Τελείσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. pro τελείσθω, a τελέω.

Τελεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. pro τελείται.

Τελείω, perficio. Διὸς δ' ἐτελείτο βουλὴ, *Il.* 1, 5. Ab eod.

Τελειωθῇς, 2. sing. aor. 1. conj. pass. verbi τελειόω. Unde

Τελείωμα, ατος, τὸ, perfectio, consummatio.

Τελείως, *adv.* perfecte, absolute; (2) integre, plene; (3) prorsus, omnino.

Τελειωσάντων, gen. pl. a. 1. part. act. verbi τελειόω.

Τελείωσις, εως, ἡ, perfectio, consummatio; (2) maturitas. A τελειόω.

Τελειωτὴς, οῦ, ὁ, qu. dic. perfector, consummator, finitor; (2) qui baptismum consecrat et confert. Ab eod. Hinc

Τελειωτικὸς, ἡ, όν, perficiendi vim habens.

Τελεόγονα, τὰ, perfecti fœtus, *Steph.* A

Τελεόγονος, ου, perfecte generatus, *Ib.*

Τελέοι, 3. sing. præs. opt. act. verbi τελέω.

Τελεοκαρπέω, ῶ, fructum ad maturitatem perfero; (2) ad frugem pervenio. *Theophr.* Ex τέλεος et καρπός.

Τελεόμηνος, ου, ὁ, annus integer; (2) fœtus qui justum mensium numerum in utero peregit. (1) ὁπότε τελεόμηνος ἐκφέροι δωδέκατος ἄροτος, *Soph. Trach.* 824. A μήν.

Τέλεον, *adv.* omnino, prorsus. Οἱ δὲ πολλοὶ τέλεον κατιφρόνουν, *Appian.* (2) postremo. A

Τέλεος, έα, εον, perfectus, absolutus, integer, ad exitum perductus. A τέλος.

Τελεόω, ῶ, fut. ώσω, absolvo, perficio; (2) voti compotem facio. A præc.

Τελέσαι, aor. 1. inf. act. verbi τελέω.

Τελέσαις, a. 1. part. act. *Dor.* pro τελέσας.

Τέλεσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐτέλεσαν.

Τέλεσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐτέλεσε.

Τελέσειε, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro τελέσαι.

Τελέσητε, 2. pl. a. 1. conj. act.

Τελεσθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass.

Τελεσθήσεται, 3. sing f. 1. ind. pass.

Τελεσιάζω, sacrifico, sacra perago, *R.* A τελέσιος.

Τελεσικαρπέω, ῶ, fructum ad maturitatem perduco, fructum maturum habeo. A

Τελεσίκαρπος, ου, ὁ ἢ ἡ, fructum ad maturitatem perducens, seu fertilis. Ex τελέσιος.

Τελεσίνους, ους, qui perficit quæ voluit seu destinavit.

Τελέσιος, ου, ὁ ἢ ἡ, finem imponens; (2) ultimus. A τέλος.

Τελεσιουργέω, ῶ, qu. dic. perficio opus; (2) perficio, conficio. Ἀλλὰ τελεσιουργεῖτω ἀγαθῇ τύχῃ, *Luc.* A τελεσιουργὸς. Hinc

Τελεσιούργημα, ατος, τὸ, operis confectio seu absolutio, consummatio; (2) ultimus finis et fructus perfecti operis.

Τελεσιουργία, ας, ἡ, perfectio seu effectio operis; (2) efficacia.

Τελεσιουργικὸς, ἡ, όν, ad perficiendum aptus. A

Τελεσιουργὸς, οῦ, ὁ, qu. dic. perfector vel effector operis; (2) efficax; (3) perficiens, perfectum reddens. Ex τελέσιος et ἔργον.

Τελεσίφρων, ὁ. vide τελεσίνους.

Τέλεσμα, ατος, τὸ, vectigal, pensitatio; tributum, *Ph.* (2) functio, *Ph.* A τελέω.

Τελεσμὸς, οῦ, ὁ, transactio, *Ph.* A τελέω.

Τέλεσον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. v. τελέω.

Τέλεσσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἐτέλεσαν.

Τελέσσῃ, 3. sing. aor. 1. conj. act. *Poet.* pro τέλεσῃ.

Τελεσσιγάμοισι, dat. pl. *Poet.* et *Ion.* pro τελεσιγάμοις. A

Τελεσσίγαμος, ου, ὁ ἢ ἡ, nuptias perficiens; pro τελεσίγαμος. Ex τελέω et γάμος.

Τελεσσίγονος, ου, ὁ ἢ ἡ, fœtum perficiens, prolificus, pro τελεσίγονος.

Τελεσσιδώτειρα, ἡ, quæ res ad finem perducit.

Τελεσσίμορος, ον, efficiens seu afferens mortem, *Nonn.*

Τελέσσω, fut. 1. ind. act. *Poet.* pro τελέσω, a τελέω.

Τελεστήριον, ου, τὸ, locus in quo fit initiatio, sacrarium. A τελέω.

Τελεστὴς, οῦ, ὁ, finitor, perfector: (2) initiator.

Τελεστικὸς, ἡ, όν, perficiendi vim habens; (2) initiatorius, mysticus. A præc.

Τελεστικῶς,

Τελεστικῶς, *adv.* mystice.

Τελέσωρ, ορος, ὁ, qui omnia quæ vult perficit.

Τελεσφορέω, ῶ, ad finem perduco, perficio, ad maturitatem perduco: (2) prosum. Συμπνίγονται ϗ ἐκ τελεσφορῆσι, *Luc.* 18, 24.

Τελεσφορία, ας, ἡ, initiatio, consecratio et quidquid ad eam adhibetur; (2) utilitas, emolumentum. *Call. in Apoll.* 78. A

Τελεσφόρος, ʋ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. finem adferens, ad finem perducens; (2) utilis, fructifer; (3) ad finem perductus, perfectus, completus. Ἔρως τελεσφόρος, *Eur. Med.* 714 *Il.* 19, 31. Τελεσφόρος Δίκη, *Soph. Aj.* 1390. Ex τέλος et φέρω.

Τελεσφορῶσι, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro τελεσφορέῃσι, a τελεσφορέω.

Τελεστάρχης, ʋ, ὁ, ceremoniarum conditor, præfectus. Ex τελετὴ et ἀρχή. Hinc

Τελεσταρχία, ας, ἡ, cura ceremoniarum.

Τελετὴ, ῆς, ἡ, finis, exitus; (2) initiatio, sacrificium mysticum, maximum et honoratissimum; (3) expiatio; (4) sacerdotium, *Ph.* consecratio, al. *Gl. V.* cæremoniæ, feriæ. (4) αἱ παρ' οἴνῳ τελεταὶ, sacra Baccho convivia, *Anacr. Od.* 18.

Τελετηφορία, ἡ, sacra cæremonia. *Synes.*

Τελετουργέω, ῶ, consecro, initio, dedico.

Τελετουργία, ας, ἡ, consecratio, initiatio: A

Τελετουργὸς, ὁ, ἡ, ὁ ϗ ἡ, divinis operatus, consecrans. Ex τελετὴ et ἔργον.

Τελεῦντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro τελοῦσι, a τελέω.

Τελευταῖον, *adv.* demum, *Ph.* A

Τελευταῖος, αία, αῖον, finalis, ultimus, postremus, novissimus, extremus. A τελευτή.

Τελευτᾶν, præs. inf. act. pro τελευτάειν, a τελευτάω.

Τελευτᾶς, gen. sing. *Dor.* pro τελευτῆς.

Τελευτάσει, 3 sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro τελευτήσει, a

Τελευτάω, finio, ad finem perduco; (2) morior, *Gl. V.* occumbo, decedo, defungor; (3) facio. Τελευτῶντες, tandem, postremo, ubi de pluribus sermo; etiam de exitu morbi et transitu in alium. Ἥτη βιῶ· ἐνίκα ϗ πέντε ἐτελεύτησεν, *Æ ch.* Ποῖ τελευτήσω βίον, *Eur. Hec.* 421. Εἰ καί σφιν πρὸ γάμοιο τελευτήσει κακὸν ἦμαρ, *Od.* 15, 523. (3) καὶ τελευτήσω πάδε, *Eurip. Alc.* 375. Τελευτάσιταί τι καινὸν δόμοις, *Id. Hippol.* 370. A

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, finis, exitus; (2) mors, decessus, obitus. A τέλος.

Τελευτῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi τελευτάω.

Τελευτήσας, *mortuus*, aor. 1. part. act.

Τελέω, ῶ, fut. ἐσω, ad finem perduco, finio, perficio, effectum reddo, absolvo; (2) vendo, solvo; (3) est et attribuor; (4) initio sacris; (5) *neutr.* tendo, pertineo aliquo; τετελεσμένος, perfectus, transactus, *Ph.* perf. pass. part. Ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν ᾧ τολμᾷ τελεῖν, *Soph. Aj.* 528. Πάντα γὰρ ἤδη τετέλεσται βασιλεῦσι, *Eur. Alc.* 129. (2) δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς; *Aristoph. Ran.* 173. A τέλος.

Τελέως, *adv.* Vide τελείως.

Τελέωσις, ἡ· vide τελείωσις, *Steph.*

Τελεωτικὸς, ἡ, όν. vide τελειωτικός.

Τελήεις, ήεσσα, ῆεν, perfectus; (2) eximius, solennis. A τέλος.

Τελήεσσας, acc. plur. fem. gen. a τελήεις.

ΤΕΛΘΟΣ, *Hes.* debitum, præmium; τέλθος ἀκαιτήσων ἑκατὸν βόας, *Call. in Cer.* 77. *Dor.* pro τέλος.

Τελικὸς, ἡ, όν, finalis, ad finem pertinens; (2) extremus. A τέλος.

Τελίσκομαι, compleor, perficior; (2) initior; τελισκόμενος, completus, initiatus. Ab eod.

Τελλίνη, ἡ, piscis quidam, *Ath.*

ΤΕΛΛΩ, inus. facio, fio, orior.

ΤΕΛΜΑ, ατος, τὸ, lacuna, locus cœnosus seu palustris, *Plut.* Angl. A slough.

Τελματιαῖος, αία, αῖον, cœnosus, palustris:

Τελματόομαι, ῦμαι, in cœnum cogor. Αἱ λίμναι τελματοῦνται διὰ τὴν τοῦ ἡλίου ἀναθυμίασιν, *Strabo.* A τέλμα.

Τελματόω, exsicco, *Strabo.*

Τελματώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, cœnosus, lutosus et fæculentus, uliginosus. A τέλμα.

Τελμὶς, μῖνος, ὁ, cœnum in stagno, vel e stagno ortum. Ab eod.

ΤΕΛΟΣ, εος, τὸ, finis, terminus, exitus, extremus effectus; (2) vectigal, portorium; (3) impensa, sumptus; (4) dignitas, qualis fungentium magistratu, qui οἱ ἐν τέλει dicuntur; (5) magistratus ipsi, τὰ τέλη; (6) legio, turma, cohors, agmen; (7) maturitas virginis, unde et nuptiæ; (8) mysteria sacra arcana; (9) *Periphr.* δίκης τέλος pro δίκη; (10) formulæ; τέλος, εἰς τέλος, πρὸς τέλος, ἐπὶ τέλει, denique, ad extremum; διὰ τέλους, in perpetuum; (11) τέλος δὴ, ad finem, ad mortem usque. Τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πίσομαι, *Soph. Ant.* 69. magistratibus. Ἔλεπον Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη, ærea arma, *Id. Ibid.* 142. (6) τὰ νυμφικὰ τέλη λαχών, connubialia sacra, *Id. Ibid.* 1240. (1) τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι ὅπῃ θέλει, eventum, *Eurip. Or.* 1545.

Τελοῦσιν, 3. pl. præs. ind. act. *contr.* et cum ν, pro τελέουσι, a τελέω.

Τέλσος, ʋ, τὸ, finis, extremitas. Ex τέλος.

Τελῶ, fut. *Att.* verbi τελέω, pro τελέσω. Τὸ γὰρ κέρδος τελῶ 'γω, mercedem persolvam, *Soph. Œd. Tyr.* 231.

Τελῶν, præs. part. act. pro τελέων, a τελέω.

Τελῶν, ωνος, ὁ, publicanus, *N. T.*

Τελωνάρχης, ʋ, ὁ, publicanorum princeps. Ex τελώνης et ἀρχή.

Τελωνία, vel τελωνία, ας, ἡ, vectigalium redemptura; (2) vectigalis *inpr.* portorii exactio.

Τελωνῖον, ʋ, τὸ, portitorium, *Ph.* portorium.

Τελωνίω, portorium conduco; (2) vectigal exigo, portitor sum. A

Τελώνης, ʋ, ὁ, exactor vectigalium, portitor, *Ph.* (2) publicanus, qui portorium redemit seu conduxit. Ex τέλος et ὠνέομαι.

Τελωνήτης, ὁ, idem quod τελώνης, *Man.* Hinc

Τελώνιον, ʋ, τὸ telonium, locus in quo sedent portitores; (2) portitorum mensa.

Τελωνικὸς, ad publicanos pertinens, *item* vectigalis. *Steph.*

Τεμαχίζω, fut. ίσω, in frustula seco. A

Τεμάχιον, ʋ, τὸ, frustulum sectione alicunde ablatum; (2) tomaculum seu tomaclum, tomacina, lucanica. Dim. a

Τέμαχος, εος, τὸ, frustum sectione ablatum, *inpr.* piscis; (2) pisces, salsamenta. A τέμνω.

Τεμαχίσκος, Dim. vide τεμάχιον, *Ath.*

Τεμαχίτης ἰχθὺς, piscis qui in frusta secari solet, et muria condiri. *Ant. Sch.*

Τεμαχοπώλης, ʋ, ὁ, piscium *inpr.* salsamentorum venditor.

Τεμένει, dat. sing. a τεμένεϊ, a τέμενος.

Τεμενίζω, fut. ίσω, lucum facio, consecro, templum facio. Τὸ ἱερὸν τῷ Διὸς τεμενίσας, *Thuc.* A τέμενος.

Τεμένιος, ία, ιον, ad fanum seu delubrum pertinens, ad lucum pertinens. Ὁρίζει τεμένιαν φυλλάδα, id est, τέμενος πολύφυλλον, *Soph. Track.* 754. Ab eod.

Τεμένισμα, ατος, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμενίζω.

Τέμνοισαι, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro τέμνουσαι, a τέμνω.

Τέμενος, εος, τὸ, agri portio a cæteris resecta, seorsum ab aliis sita, et deo dedicata; (2) ager sacer, nemus sacrum, delubrum, fanum, *Il.* 6, 194. A τέμνω.

Τεμενωρὲς, ὁ, sacri agri cultor, *Hes.*

Τεμμάχιον, pro τεμάχιον, *Steph.*

ΤΕΜΝΩ, fut. τεμῶ, seco, scindo; (2) reseco; (3) succido; (4) concido; (5) ferro vasto agros; (6) castro; (7) etiam fœdus ferio, jurejurando sancio, aor. 2. ἔταμον, scidi; τετμημένος, sectus, *Gl. V.* perf. pass. part. Τμηθεῖσα πτύχη, aor. 1. part. *Eur. Med.* 4. Ὦ τὴν ἐν ἄστροις ὁρανῷ τέμνων ὁδὸν, *Id. Ph.* 1. Οὐδὲ ἐγὼ πρῶτος ταύτην ἐτιμόμην τὴν ὁδὸν, *Luc.*

Τέμπια, *contr.* Τέμπη, τὰ, Tempe, angustiæ inter Olympum et Ossam, Thessaliæ montes; (2) fauces, et angusti exitus quorumvis montium; (3) loca arboribus consita et pratis virentibus amœna. A τέμνω.

Τεμῶ, *secabo*, f. 1. ind. act. verbi τέμνω.

Τεναγίζω· fluvius dicitur τεναγίζειν, cum decrescit et limum inducit. A

Τέναγος, εος, τὸ, locus humidus seu humectus, limus aquæ exiguæ restagnantis, et herbæ in ejus superficie apparentis, locus cœnosus et palustris. *Gl. V.* vadum, lacuna. A τέγγω. Hinc

Τεναγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cœnosus, limosus, palustris. *Gl. V.* vadosus.

ΤΕΝΔΩ, comedo, rodo, arrodo, Ὅτ' ἀνὴρ ἐσθίοντος ὄν πιδὰ τένδει, *Hes. Op.* 522.

Τενθεία, ας, ἡ, catillatio, gulositas. A

Τενθεύω, sum catillo et gulosus. A

Τένθης, ʋ, ὁ, liguritor, catillo, gulosus. A τένθω.

Τενθρηδὼν, όνος, ἡ, insectum aculeatum vespæ simile. Ab eod.

Τενθρήνη, ης, ἡ, idem et ab eod. Hinc

Τενθρήνιον, ʋ, τὸ, favus τενθρήνης. (2) locus ejusdem.

Τενθρηνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, foraminulentus et rarus. A præc.

Τένθω, idem quod τένδω, *Ar. Sch.*

Τένος, ὁ, lorum, *Man.*

Τένων, ονος, ὁ, tendo, *Ph.* cervix. Τένοντ' ἐς ἑρθὸν ὄμμασι σκοπεμένη, *Eurip. Med.* 1166. A τείνω.

Τέξεσθαι, f. 1. ind. med. verbi τίκτω.

Τέξεται, *pariet*, 3. sing. f. 1. ind. med.

Τέξις, εως, ἡ, partus. A τίκτω.

Τέο, *cujus*, gen. sing. artic. præpos. *Ion.* pro τοῦ ab ὁ. Τέο μίχεις, quousque? pro τίνος χρόνου μίχεις, *Il.* 24, 128.

Τεοῖς, *tuis*, dat. plur. a *Dor.* τεὸς pro σός.

Τεὸς, ἡ, όν, tuus. A σός, *tuus.*

Τεράζω, portendo, signa narro. A τέρας.

Τέρεμνα, τὰ, tecta domorum; (2) fana seu delubra. Ἀνῆξε ὑπὸρ τέρεμνα τ' ἀγχόνας, *Eurip. Phœn.* 333 et 35. A τίρω, quoniam in eorum constructione instrumenta ferrea teruntur.

Τέρμνον, ʋ, ὁ, arca; (2) tectum; (3) tentorium; (4) *adject.* mollis, scribitur et τέρμινον, τέρμνος.

Τερμνότης, ητος, ἡ, teneritas, qualis leguminum coctibilium. A præc.

Τερμνότης, ἡ, teneritas leguminum coctibilium, *Theophr.*

Τέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, tener, mollis.

ΤΕΡΑΣ, ατος, τὸ, portentum, prodigium, pl. τέρατα et τεράατα, *ap. Dionys.*

Τερασκόπος, ʋ, ὁ, idem quod τερατοσκόπος.

Τεράσιος, ʋ, ὁ, portentosus, monstrosus.

Τερασίως, *adv.* admirabiliter, prodigiose. A τεράσιος, idem quod τεράσιος.

Τερατία, ας, ἡ, (et τερασία) prodigiosa narratio, mendacia prodigiosa.

Τερατίης, idem cum τερατικὸς, *Steph.*

Τερατεύω, et frequentius τερατεύομαι, portenta et monstra loquor, monstrosa et vana fingo, jacto; (2) fraudulenter ago. Ἅπερ ἰκάστοτ ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο, *Aristoph. Ran.* 944. (2) ἴγνων ἔν καιρὸν εἶναι τερατεύσθαι πρὸς αὐτὸν, *Heliod.* 3. A τέρας. Unde

Τερατίας, ὁ, ὁ, idem quod τερατηγός.

Τερατικὸς, ἡ, όν, monstrosus, prodigiosus.

Τερατικῶς, *adv.* prodigiose.

Τερατογονία, ἡ, partus monstrosus. A γόνος.

Τερατογραφία, ῶ, monstrosa scribo, monstra describo. Μορφὴν Σκύλλης ϗ ἄλλα τοιαῦτα τερατογραφοῦντος, *Strabo.* A τέρας et γράφω.

Τερατίδιμα, τὸ, opus monstrosum, seu monstrum, *Steph.*

Τερατοκίω, ῶ, monstra pario. A τόκος. Unde

Τερατοκία, ας, ἡ, monstrosus partus.

Τερατολογίω, de monstris loquor, prodigiosa, mirabilia narro.

Τερατολογία, ας, ἡ, narratio aut oratio de monstris, incredibilibus, monstrosa et prodigiosa:

Τερατολογίας, ὁ, idem cum τερατολόγος, *Suid.*
Τερατολόγος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui de monstris et prodigiis loquitur. Ex τέρας et λόγος.
Τερατοποιέω, ῶ, fut. ήσω, prodigia vel miracula facio. A
Τερατοποιός, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, prodigia et miracula faciens *Gl. V.* monstrificus. A ποιέω.
Τερατοσκοπία, ας, ἡ, divinatio ex portentis, haruspicina.
Τερατοσκόπος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ. qui portenta interpretatur, haruspex; hariolus, *Soph. Œd. Tyr.* 605.
Τερατοτοκέω, ῶ, f. ήσω, monstrum pario, portentosum edo fœtum.
Τερατοτοκία, ας, ἡ, partus monstrosus. A
Τερατοτόκος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, monstra pariens. Ex τέρας et τίκτω.
Τερατεργέω, monstrosa et prodigiosa efficio.
Τερατεργία, ας, ἡ, effectus prodigiosi operis, rei prodigiosæ; (2) opus prodigiosum, vel etiam facinus portentosum. A
Τερατεργός, ῶ, ὁ ἢ ἡ, monstrificus, monstra et prodigia edens seu efficiens. Ex ἔργον.
Τερατώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, portentosus, monstrosus, pro prodigio habendus. A τέρας.
Τερατωδῶς, *adv.* monstrose.
Τερατωπός, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, monstrosus adspectu, prodigiosus, portentosus. Ex τέρας et ὤψ.
Τερεβινθίζω, terebinthinæ resinæ similis sum.
Τερεβίνθινος, ίνη, ινον, terebinthinus. A
ΤΕΡΕ΄ΒΙΝΘΟΣ, ᾱ, ἡ, terebinthus.
Τερεβινθώδης, ες, terebinthinus.
Τέρεινα, tenera; fœm. a τέρην.
Τερεινότερος, α, *Ion.* η, ον, tenerior.
Τέρεμνον, tectum. Κέδρωτὰ πασάδων ὑπὲρ τέρεμνα, *Eurip. Orest.* 1371. Vide τέραμνα.
Τέρεινα, *tenerum*, acc. sing. a τέρην.
Τερενοπλόκαμος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, molles capillos habens. Ex τέρην et πλόκαμος.
Τερενόχροος, ως, *gen.* οος, tener, pulcher.
Τερενόχρως, ωτος, idem.
Τερετίζω, cantum edo, sono; lascive canto, garrio, cantillo. A τιττίζω. Hinc
Τερέτισμα, ατος, τὸ, cantus, sonus musicus, ut avium, &c. (2) cantus mollis; (3) nugæ sonoræ, fallaces, argutæ, verba inania, ludicra.
Τερετισμός, οῦ, ὁ, idem.
Τερέτριον, ᾱ, τὸ, terebellum, terebella. Dim. a
Τέρετρον, ᾱ, τὸ, terebra vel terebrum. *Odyss.* 5, 246. A
ΤΕΡΕ΄Ω, ῶ, fut. ήσω, terebro, torno; (2) vulnero.
Τερηδονίζομαι, a teredine infestor. *Gl. V.* vermiculor. A
Τερηδών, όνος, ἡ, teredo, vermis lignum terebrans seu rodens. A τερίω.
Τέρην, τέρεινα, τέρεν, tener, tenellus, mollis, qui facile atteritur. A τείρω.
Τερθρεία, ας, ἡ, præstigiæ, incantatio; (2) garriendi subtilitas. A τερθρεύω.
Τέρθρευμα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.
Τερθρεύς, έως, ὁ, præstigiator. A τέρθρον.
Τερθρεύω, vel τερθρεύομαι, præstigiis illudo, incanto, imposturis utor; τερθρευόμενοι, argutantes.
Τέρθριος, α, ον, epith. funis, ad summam veli partem nexus. A
Τέρθρον, ᾱ, τὸ, artemo; (2) funis quo utrinque velum trahitur; (3) *proprie* antennæ summum extremumque jugum; *metaph.* summitas. A τείρω.
Τερθρωτὴρ, locus in prora, unde in mare prospicit proreta, *V. L.*
ΤΕ΄ΡΜΑ, ατος, τὸ, terminus, meta, finis; *adv.* tandem, ad extremum; inservit periphrasi. Τέρμα τῆς σωτηρίας, salus, *Soph. Œd. Col.* 725. Hinc
Τερματίζω. fut. ίσω, termino, finio, ad extremum perduco.
Τερμινῦς, ὁ, (ζεὺς) terminalis, *E. M.*
Τέρμινθος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, arbor, vulgo τερέβινθος· (2) tumor seu tuberculum in quo pustula nigra eminet.
Τερμιόεις, όεσσα, όεν, ad pedes usque demissus, talaris, *Il.* 16, 803. A τέρμα. Unde
Τέρμιες, ία, ιον, finalis, terminalis, ultimus. Ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἡμέραν, *Soph. Antig.* 1331. Ἐλθόντι χώραν τερμίαν, regionem mihi fatalem, *Id. Œd. Col.* 85.
Τερμὶς, ἡ, idem quod τέρμα, *item* pes, *Hes.*
Τερμοδρομέω, ad finem curro, *Man.*
Τερμόνιος, ία, ιον, finalis, ultimus, extremus. *Æsch. Pr.* 117. A
Τέρμων, ονος. ὁ, terminus. Τερμόνων Ἀτλαντικῶν, *Eurip. Hippol.* 3. Τέρμονα βίᾳ, *Id. Phœn.* 1361. A τέρμα.
Τέρσε, 2. sing. præs. imperat. pass. *Ion.* pro τέρσου, a τέρσω.
Τερσάσθω, 3. sing. præs. imperat. pass.
Τερπέτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτέρπετο.
Τερπικέραυνος, ᾱ, ὁ, fulmine gaudens; Jovis epith. *Il.* 1, 419. Ex τέρπομαι.
Τερπνίστατος, η, ον, jucundissimus, superl. irregular. a
Τερπνὸς, ἡ, ὸν, delectationem et voluptatem adferens; jucundus, delectabilis, *Ph.* A τέρπω. Hinc
Τερπνότης, ητος, ἡ, jucunditas, suavitas.
Τερπνῶς, *adv.* jucunde.
Τερποίμην, præs. opt. pass. verbi τέρπω.
Τερπόμενοι, nom. pl. præs. part. med.
Τέρποντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτέρπεντο.
Τέρπε, 2. sing. præs. imperat. pass. *Att.* et *Ion.* pro τέρπεσο, a
ΤΕΡΠΩ, fut. ψω, delecto, oblecto, exhilaro, juvo; τέρπομαι, delector, gaudeo. Διὰ φόβου πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψω φρένας, *Eur. Or.* 1165.
Τερπωλὴ, ῆς, ἡ, delectatio, oblectatio. A τέρπω.
Τερσαίνω, arefacio, sicco, *Il.* 16, 519. A τέρσω.
Τέρσει, 3. sing. f. 1. ind. act. *Æol.* pro τερεῖ, a τείρω.
Τέρσετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐτέρσετο, a τέρσω.
Τέρσηνε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Att.* pro ἐτέρσανε, a τερσαίνω.
Τερσία, ἡ, siccitas, arefactio, *Jul. Ep.*
ΤΕΡΣΩ, arefacio, sicco; τέρσομαι, aresco, arefio. *Od.* 5, 152.
Τερφθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass. verbi τέρπω.
Τέρψαν, aor. 1. part. act. neut. gen.
Τερψίμβροτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, delectans seu oblectans homines. Ex τέρψις et βροτός.
Τερψίνοος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, animam oblectans, suavis; (2) voluptuarius.
Τέρψις, ιως, ἡ, delectatio, voluptas. A τέρπω.
Τερψιχόρη, ης, ἡ, Terpsichore; una Musarum.
Τερψίχορος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, vel τερψίχορος, όρη, ορον, tripudiis se vel alios oblectans.
Τέρω, contero, domo, *V. L.*
Τέσσαρα, ων, τὰ, quatuor.
Τεσσαράβοιος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, quatuor boves æquans, v. gr. pretium; (2) quatuor boum coriis factum, ut scutum. Ex τέσσαρες et βοῦς.
Τεσσαρακαίδικα, οἱ, αἱ, τὰ, quatuordecim.
Τεσσαρακαιδικάδωρος, ον, quatuordecim palmos æquans. A δῶρον.
Τεσσαρακαιδικατάιος, αία, αῖον, decimus quartus.
Τεσσαρακαιδικέτης, ἡ, quatuordecim annos habens. Ex τέσσαρες, δέκα, et ἔτος.
Τεσσαρακονθήμερος, ον, quadraginta dies durans. Ab ἡμέρα.
Τεσσαράκοντα, sive τετταράκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta. A τέσσαρες.
Τεσσαρακονταέτης, ᾱ, ὁ, vel τεσσαρακονταέτης, ες, ὁ ἢ ἡ, qui quadraginta annorum est, quadragenarius. Ex τέσσαρες et ἔτος. Hinc
Τεσσαρακονταετία, ας, ἡ, quadraginta annorum spatium.
Τεσσαρακονταῖος, αία, αῖον, qui fit intra dies quadraginta, seu die quadragesimo. A τεσσαράκοντα.
Τεσσαρακοντάκις, sive τετταρακοντάκις, *adv.* quadragies. Ab eod.
Τεσσαρακονταοκτὼ, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta octo.
Τεσσαρακοντάπηχυς, υος, ὁ ἢ ἡ, qui quadraginta cubitorum est.
Τεσσαρακοντὰς, άδος, ἡ, numerus seu tempus quadraginta dierum.
Τεσσαρακονταετηρίς, οἱ ἢ αἱ, et τεσσαρακονταετηρία, τὰ, quadraginta tres vel tria.
Τεσσαρακοντήρης, ους, ἡ, navis quadraginta ordinum, *R.* Ex τεσσαράκοντα et ἐρέσσω.
Τεσσαρακοντόργυιος, ον, quadraginta passus æquans. Ab ὀργυιά.
Τεσσαρακοντούτης, vel τετταρακοντούτης, ᾱ, ὁ, qui quadraginta annorum est. Ex ἔτος.
Τεσσαρακοσταῖος, αία, αῖον, qui quadragesimo die aliquid facit. A
Τεσσαρακοστὸς, ὴ, ὸν, quadragesimus. A
ΤΕ΄ΣΣΑΡΕΣ, vel τέτταρες, οἱ ἢ αἱ, et τέσσαρα, vel τέτταρα, τὰ, quatuor; (2) quaterni.
Τεσσαρεσκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quatuordecim.
Τεσσαρεσκαιδεκαταῖος, α, ον, decimum quartum annum agens, *Arct.*
Τεσσαρεσκαιδεκατίται, Sabbatiani, qui non die Dominica, ut reliqui Christiani, sed quarta decima luna, Pascha cum Judæis celebrabant. A τεσσαρεσκαίδεκα.
Τεσσαρεσκαιδέκατος, άτη, ατον, quartus decimus.
Τέσσερες, οἱ, ἢ αἱ, et τέσσερα, τὰ, quatuor, *Ion.* pro τέσσαρες.
Τεσσερήκοντα, οἱ αἱ, τὰ, *Ion.* pro τεσσαράκοντα.
Τεταγμένοι, nom. pl. perf. part. pass. verbi τάσσω. Hinc
Τεταγμένως, *adv.* ordinate, servato certo ordine, *Gl. V.* ex ordine; (2) stato tempore, seu statis temporibus, statis vicibus.
Τεταγὼν, *Ion.* pro ταγὼν, aor. 2. A τάζω.
Τέτακας, 2. sing. perf. ind act. verbi τείνω.
Τέτακται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi τάσσω, ordino.
Τέταλμαι, perf. ind. pass. verbi τέλλω.
Τεταμιευμένως, *adv.* moderate ac parce.
Τετανικὸς, ὴ, ὸν, laborans τετάνῳ· cujus musculi ita rigent ut flecti nequeant. A τέτανος.
Τετανόθριξ, τριχος, ὁ ἢ ἡ, qui laxo est capillo, promissos crines habens, hirsutus; *Plat.*
Τετανοειδὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, tentiginem referens; tentiginosus. Ex τέτανος et εἶδος.
Τετανὸς, ὴ, ὸν, tentus, extentus, porrectus, promissus; (2) glaber, lævis, æqualis; *Nic. Al.* 464. A τείνω.
Τέτανος, ᾱ, ὁ, distentio, æqualis et perpetua totius corporis convulsio, *Gl. V.* tentigo; *Aristoph. Lysistr.* 560. Ab eod.
Τετανόω, reddo τετανὸν, *i. e.* rugas tollo. Χρῶτα ῥύπτει ᾗ τετανοῖ, *Diosc.* A τετανός.
Τέτανται, 3. pl. perf. ind. pass. verbi τείνω.
Τετάνυθρον, ᾱ, τὸ, vim habens extendendi et erugandi cutem, in primis faciei.
Τετάνωμα, ατος, τὸ, idem. A τετανόω.
Τετάραγμαι, perf. ind. pass. verbi ταράσσω.
Τεταραγμίνως, turbate, confuse, inordinate.
Τεταρπόμενος, aor. 2. part. med. *Ion.* pro ταρτόμενος, a τέρπω.
Τεταρπώμεσθα, 1. pl. aor. 2. conj. med. *Dor.* et *Ion.* pro ταρπώμεθα, a verbo eod. *Il.* 23. 9.
Τεταρτάζω, in quatuor divido. A τέταρτος.
Τεταρταῖζω, febre quartana laboro.
Τεταρταῖος, αία, αῖον, qui quarto die aliquid agit, aut patitur, quatriduanus, quartanus. Ab eod.
Τεταρτημόριον, ᾱ, τὸ, quarta pars, quadrans.
Τεταρτημοριαῖος, α, ον, quadrantarius, *ex Gl. V.* A præc.
Τεταρτήμορον, pro τεταρτημόριον, *Poll.*
Τεταρτίζω. Hinc ὁ τεταρτίζων, quartanarius, *Gl. V.* A τέταρτος.
Τεταρτολογίσθαι. Hinc τεταρτολογηθῶμεν, quartemur, *Ph.* aor. 1. conj. pass. A λόγος.
Τέταρτος, άρτη, αρτον, quartus. A τέσσαρες.
Τετάρτως, *adv.* quarto gradu vel loco, *Steph.*
Τέτατο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτέτατο, a τείνω.
Τετάχαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro τεταγμένοι εἰσὶ, a τάσσω.
Τέτιλα, *perfeci*, perf. ind. med. verbi τιλίω.
Τετιλιωμένη, perf. part. pass. f. g. a τιλιόω.
Τετιλίωται, *perfectus est*, 3. sing. perf. ind. pass.
Τετίλκει, *perfecit*, 3. sing. perf. ind. act.

Τετιλισμένον, *peractum*, perf. part. pass.
Τετυγμένον, acc. sing. perf. part. pass. pro τετυγμένον, a τυγχάνω, pro τεύχω.
Τετύχαται, *fabrefacti sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro τετυγμένοι εἰσί. Ἦ δὴ ταῦτά γε πάντα τετύχαται, i. e. *Certe jam hæc ipsa re advenerunt*, Il 14, 53.
Τετυχημένως, *adv.* artificiose, cum arte exquisita. A τεύχω.
Τέτηκα, perf. ind. med. verbi τήκω.
Τετήρηκας, 2. sing. perf. ind. act. v. τηρέω.
Τετηρημένως, *adv.* cum magna observatione, accurate. A τηρέω.
Τετίμαι, *punitus sum*, perf. pass. ind.
Τετιμένε, voc. sing. part. perf. pass. v. τίω.
Τετίνσθον, *cruciati sunt*, 3. dual. perf. ind. pass.
Τετικότες, nom. pl. part. perf. act.
Τετιμένοι, nom. pl. perf. part. pass. verbi τίω.
Τετιμημένον, perf. part. pass. n. g. verbi τιμάω.
Τετιμῆσθαι, *honoratum esse*, perf. inf. pass.
Τέτιμησαι, *honorata est*, 3. sing. perf. ind. pass.
Τέτλα, 3. sing. præs. imperat. act. *per Apocop.* pro τέτλαθι, a verbo τέτλημι pro τλάω.
Τέτλαα, *toleravi*, perf. ind. act. *per Syncop.* et *Ion.* pro τέτληκα.
Τετλαίην, præs. opt. act. verbi τέτλημι.
Τετλάμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro τετλάναι.
Τετλάναι, præs. idem, sed regulariter.
Τέτληκα, perf. ind. act. verbi τλῆμι seu τλάω.
Τετληὼς, perf. part. act. *Ion.* pro τετληκώς.
Τέτμῃ, 3. sing. præs. conj. act. verbi τέτμω.
Τέτμηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi τέμνω.
Τετμημένον, *incisum*, acc. sing. perf. part. pass.
Τέτμω, invenio, offendo, nanciscor, *Il.* 6, 374. *Od.* 5, 58. Ὅς δέ κε τέτμῃ ἀταρτηροῖο γενέθλης, *Hes. Theog.* 610. A τέμνω.
Τέτοκε, 3. sing. perf. ind. med. verbi τίκτω.
Τετοκυίης, gen. sing. perf. part. med. f. g. *Ion.* pro τετοκυίας.
Τετολμηκέναι, perf. inf. act. verbi τολμάω. Unde
Τετολμηκότως, *adv.* audacter, nihil metuens.
Τέτομα, *incidi*, perf. ind. med. verbi τέμνω.
Τέτορι, nom. dual. *Ion.* pro τέσσαρες, vel pro τέτορα, *quatuor*, nom. plur. itid. *Ion.* pro τέσσαρα, vel pro τέτορα, *vexavi*, perf. ind. med. verbi τείρω.
Τέτορες, οἱ ἡ αἱ, et τέτορα, τὰ, *Poet.* pro τέσσαρες.
Τέτρα, in compositione est idem quod τέταρα, quatuor, seu *adv.* quater.
Τετραβάμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, quadrupes; (2) quadrijugus. (1) Διὸς ἃ λιχίων ὑπέβας τετραβάμοσι γυίοις, *Eurip. Hel.* 381. (2) τετραβάμονες ἵπποι, *Id. El.* 476. Ἅρμασι καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι μώνυχα πῶλον, *Id. Phœn.* 799. (1) τετραβάμοσιν ἐν χιλοῖσι στίχεσι χειματομίνα, *Id. Ibid.* 815. Ex τέτρα et βαίνω.
Τετραβέσιος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, vid. τετσαράβεσιος. Φάσι μυνόγληνα, σάκει ἴσα τετραβοείῳ, *Call. in Dian.* 53.
Τετράβοιος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex τέτρα et βοῦς.
Τετράγλωσσος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, quadrilinguis, *Gl. V.* Ex τέσσαρα et γλῶσσα.
Τετραγλώχιν, ινος, ὁ ἡ ἡ, quatuor cuspides seu angulos cuspidatos habens; quadrata forma. Καὶ σὺ τετράγλωχιν μηλοσσόϊ Μαιάδος Ἑρμῆ, *Antholog.* 4.
Τετράγναθος, ᾱ, ὁ, ἡ, quatuor malas habens.
Τετραγράμματος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, quatuor literis constans. Ex τέτρα et γράμμα.
Τετράγραμμος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iisd.
Τετράγυος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui quatuor jugerum est. Hinc τὸ τετράγυον, ᾱ, quatuor jugera; (2) diurnus labor aratori propositus. Νεῖον (novale) τετράγυον, *Call. in Dian.* 176. Ex γῦα.
Τετραγωνίω, ῶ, e quadrante intueor.
Τετραγωνία, ας, ἡ, arboris cujusdam nomen, quadrangularis, vel quadrantalis.
Τετραγωνίζω, f. ίσω, in quadratam formam redigo. *Gl. V.* quadro. Hinc
Τετραγωνισμὸς, ῦ, ὁ, quadratio, quadratura.
Τετραγωνοπρόσωπος, ὁ, ἡ, quadrato ore effictus, pictus, &c. *Herodot.* A πρόσωπον.
Τετράγωνος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, quadrangulus, quadratus, *metaph.* perfectus, constans. A γωνία.
Τετράδα, acc. sing. a τετράς.
Τετραδακτυλιαῖος, αία, αῖον, quatuor digitorum spatium explens, semidodrantalis. A
Τετραδάκτυλος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, quatuor digitos habens.
Τετραδαρχία, ας, ἡ, munus ejus qui quatuor λόχοις præest. Ex τετρὰς et ἀρχή.
Τετραδαρχᾶσθαι, a tetrarchis regor vel administror. A præc.
Τετραδῖον, et τετράδιον, ᾱ, τὸ, quaternio. A τετράς.
Τετραδίσης, ῆ, ὁ, qui ærumnosam degit vitam. Ab eod. eo quod Hercules quarto die mensis natus multas ærumnas exantlare coactus fuit. A τετράς. Unde
Τετραδῖται, ῶν, οἱ, dicti Sabbatiani, quod in festo Paschatis jejunarent, seu feria quarta.
Τετράδραχμον, ᾱ. τὸ, nummus, valens quatuor drachmas. *Gl. Vet.* tetradrachmum. Ex τ. et δραχμή.
Τετράδραχμος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui pretii quatuor drachmarum est. Ex iisd.
Τετράδυμος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, quadrigeminus; (2) quadrifidus. Ex τέτρα et δίδυμος.
Τετράδωρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, quatuor palmorum. Ex δῶρον, *palmus*.
Τετραίλιξ, κος, ὁ ἡ ἡ, idem quod
Τετραίλικτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, quatuor voluminibus tortus, quater circumvolutus, tortuosus; *Nonn. P.* 4, 35. Ab ἑλίσσω.
Τετραετηρία, ας, ἡ, quadriennium, *Gl. Vet.* A τετραέτηρος. Hinc
Τετραετηρικὸς, ἡ, ὸν, quadriennalis, quadriennio recurrens.
Τετραετηρὶς, ίδος, ἡ, quadriennium, *Gl. V.*
Τετραέτηρος, ὁ ἡ ἡ, quadrimus, quadriennis:
Τετραετὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, sive τετραέτης, ᾱ, ὁ, qui quatuor annorum est. *Gl. V.* quadrimus, quadriennis. Ex τέτρα et ἔτος.
Τετραετία, ας, ἡ, quadriennium. A præc.
Τετράζυγον, ᾱ, τὸ, quadriga. A
Τετράζυξ, υγος, ὁ ἡ ἡ, qu. dic. quadrijugis; τετράζυγις, quadrijugi, *Gl. V.* (2) quadruplex. Ex τέτρα et ζεύγνυμι.
Τετράζω, proprie, de gallinarum voce, cum ova parturiunt.
Τετράζων, fræni genus, *V. L.*
Τετραήμιερος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qu. dic. quatriduanus, quatuor dies durans; τετραήμιερον, quatriduum, *Gl. V.* Ex τέτρα et ἡμίρα.
Τετραδίλυμνος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, quatuor habens fundamenta, seu quadruplex, *Il.* 15, 479. Ex θίλυμνον.
Τετράθυρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, quatuor habens fores, quadriforis. Ex θύρα.
Τετραίνω, fut. τρήσω, perforo, terebro, aor. 1. τέτρηνα· τετρημένος, perforatus; perf. pass. part. *Il.* 22, 396. *Od.* 5, 237. A τετρῶν.
Τετρακαιδικαίτης, ᾱ, ὁ, vel τετρακαιδικαιτὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, qui quatuordecim annorum est. Ex τέτρα, καί, δέκα, et ἔτος.
Τετράϊππον, ᾱ, τὸ, quadriga, *Gl. V.* Ex ἵππος.
Τετράκιρων, quadricornium. Ex τέτρα et κέρας.
Τετρακίφαλος, ον, quatuor capita habens. A κιφαλή.
Τετράκις, *adv.* quater. A τέσσαρες.
Τετρακισμύριοι, αι, α, quadragies mille.
Τετρακισχίλιοι, αι, α, quatuor millia.
Τετρακίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, quatuor columnis fultus.
Τετράκλινος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, quatuor lectos habens. A κλίνη.
Τετράκναμος, *Ion.* pro τετράκνημος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, quatuor habens radios, *Pind.* Ex κνήμη.
Τετρακνήμων, idem quod τετράκνημος, *Pind.*
Τετράκολος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, quadrupes. A κῶλον.
Τετράκορος, *Alth.*
Τετρακόρυμβος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, quaternos corymbos habens.
Τετρακόσιοι, αι, α, quadringenti, æ, a. A τέσσαρες. Hinc
Τετρακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, quadringentesimus.
Τετρακότυλος, quatuor cotylas capiens, *Ath.*
Τετρακτὺς, ύος, ἡ, quaternio, id est numerus quaternarius. Per hunc Pythagorici jurabant, intelligibile mundi exemplar innuentes. Vid. *Platonis Timæum.* A τετράς.
Τετράκυκλος, ὁ ἡ ἡ, quatuor circulis seu orbibus constans; (2) quatuor rotas habens.
Τετράκωλος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, quatuor membra habens. Ex κῶλον.
Τετράκωμος, ᾱ, ὁ, saltatio Herculi sacra.
Τετράλινον, τὸ, monile, quadruplici filo unionum.
Τέτραλιξ, herba quædam, *Theoph.*
Τετραλογία, ἡ, quatuor δράματα, *Diog. L.*
Τετραμερὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, quadripartitus. *Gl. V.* quadrimembris. Ex μέρος.
Τετραμερῶς, *adv.* quadripartito, quadrifariam.
Τετραμέτρητος, quatuor metretas capiens, *Ath.*
Τετράμετρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui est quatuor metrorum. Ex μέτρον.
Τετραμηνιαῖος, quadrimenstruus, *Gl. V.* A μήν.
Τετράμηνος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, idem.
Τετράμηνον, τὸ, quatuor mensium spatium, *Steph.*
Τέτραμμαι, perf. inf. pass. verbi τρίτω.
Τετραμμένον, *versatum*, perf. part. pass. n. g.
Τετράμνους, et τετραμναῖος, qui quatuor minarum est. Ex τέτρα et μνᾶ, *mina*.
Τετράμοιρος, ον, quadruplum accipiens. Hinc
Τετραμοιρία, ας, ἡ, quadrupla portio, quarta portio. Ex μοῖρα.
Τετράμορφος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, quadriformis, *Gl. V.* A μορφή.
Τετραντιαῖος, αία, αῖον, quartam partem æquans, *R.* A τετράς.
Τετρανυκτία, ας, ἡ, quandrinoctium, *Gl. Vet.* Ex τέτρα et νύξ.
Τετραξόος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, quaternas furcas seu fissuras habens. Ex ξίω, *acuo*.
Τέτριξ, avis quædam gallo similis. Ἡ δὲ τέτριξ, ἣν καλοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι ὄρταγα, *Aristot.*
Τετραοδία, ας, ἡ, quadrivium, *Gl. V.* A
Τετράοδον, ᾱ, τὸ, idem, *Gl. V.* Ab ὁδός.
Τετράοργυιος, ον, quatuor passus habens. Ab ὀργυιά.
Τετραορία, ἡ, certamen quadrigarium. A
Τετράορος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, quadrijugus; in quo quatuor equi juncti sunt; (2) quadrupes. (1) τετράορον ἅρμα, quadrigæ. (2) τετράορον φάσμα ταύρου, *Soph. Trach.* 508. Ex ἀείρω.
Τετραπάλαι, *adv.* qu. dic. quater olim, i. e. ante multa tempora; jamdudum.
Τετραπάλαιστος, ον, quatuor palmos habens.
Τετράπιδος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, quadratus, quadrangulus. Ex πέδον.
Τετράπηχυς, υος, ὁ ἡ ἡ, qui quatuor cubitorum est.
Τετραπλασιάζω, fut. άσω, quadruplico. A
Τετραπλάσιος, ία, ιον, quadruplus. A τέσσαρα, vel τέτταρα, *per Sync.* τέτρα.
Τετραπλασίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, quadruplo major seu amplior. A præc.
Τετράπλεθρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui quatuor jugerum est. Ex πλέθρον.
Τετράπλευρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, quatuor latera seu costas habens, *Gl. V.* τετράπλευρον, quadrilaterum. Ex πλευρά.
Τετραπλῆ, *adv.* quadrupliciter. A
Τετραπλόος, όη, όον, *contr.* τετραπλοῦς, ῆ, οῦν, quadruplus. A τέσσαρες.
Τετραπλῶς, *adv.* quadrifariam, *Gl. V.* A præc.
Τετράπνους, ᾱ, ὁ, quatuor habens spiracula. Ex πνοή.
Τετραποδηδὸν, *adv.* more quadrupedum.
Τετραπόδητι, quatuor pedibus, *Suid.*
Τετραποδητὶ, *adv.* more quadrupedum. Διὰ τὸ τὰς μὲν ἄλλας πόστις, εἰ μὴ τετραποδητὶ τρόπον τινὰ προσπλικόμενοι βιάζοιντο, *Polyb.* 5, 60.
Τετραποδίζω, incedo ut quadrupes, quaternis pedibus ingredior. *Gl. V.* quadrupedo. A τετράπους. Hinc
Τετραποδιστὴς, ῆ, ὁ, quadrupedum more gradiens aut vivens.
Τετραποδιστὶ, *adv.* idem quod τετραποδηδόν.
Τετράπολις, ιος, ἡ, quatuor urbes habens.
Τετράπολος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, quater aratro versus. Ex πολίω.

Τετράτορος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quatuor meatus seu foramina habens.
Τέτρατος, η, ὁ ᾖ ἡ, quadrupes.
Τετράπους, οδος, ὁ ᾖ ἡ, idem.
Τέτραπτος, η, ὁ ᾖ ἡ, idem.
Τετραπρόσωπος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quadruplicem faciem habens. Ex πρόσωπον.
Τετράπτερος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quaternas gerens pinnas. Ex π. et πτερόν.
Τετραπτερυλλὶς, ίδος, ἡ, locusta, *Aristoph. Ach.* 877. Ex iisd. quod quatuor habet alas.
Τετράπτιλος, quaternas pinnas gerens, *Ath.*
Τετράπτυχος, ον, quadruplex. Α πτυχή.
Τετράπυλος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quatuor portas habens. Ex πύλη.
Τετραπυργία, ἡ, *proprie* quatuor turres, ædificatio quatuor turribus constans, deinde castellum seu villa magnificentior et amplior. Α πύργος.
Τετραπώγων, nomen herbæ, *Diosc.*
Τετραπωλία, αι, ἡ, quadrigæ. Α πῶλος.
Τετράραδος, ον, quatuor radios habens. Epith rotæ.
Τετράρρυθμος, ον, quatuor numeris seu pedibus constans.
Τετράρυμος, vel τετράρρυμος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quadrijugis, quatuor temones habens.
Τετραρχέω, ῶ, sum tetrarcha. Τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρῴδου, *Luc.* 3, 1. Α
Τετράρχης, ε, ὁ, qui quatuor λόχοις præest, tetrarcha; (2) regium imperium sine nomine habens regio. Ex ἀρχή.
Τετραρχία, ας, ἡ, tetrarchæ imperium. Α præc.
Τετραρχικὸς, ἡ, όν, tetrarchicus; (2) ad tetrarcham vel tetrarchiam pertinens. Ab cod.
Τετρὰς, άδος, ἡ, quaternio. Ἀνορέας ἐκ ἀμαλλακὰν ἐν τέτρασιν παίδων γυίοις, *Pindar. Olymp.* 8, 89. Α τέσσαρες, vel τέτταρα.
Τετρασκαλμὸς, ὁν, quatuor remis instructus, seu agi solitus.
Τετρασκιλὴς, έος, ὁ ᾖ ἡ, quadrupes. Τετρασκιλὴς μόσχος, *Eurip. Phœn.* 642. Α σκίλος.
Τετράσσορον, τὸ, quatuor asses.
Τετρασάδιος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quatuor continens stadia; *subst.* τετρασάδιον, quatuor stadia.
Τετρασατὴρ, numisma Cyrenaicum, seu quatuor valens stateribus, *Poll.*
Τετρασάτηρος, ον, quatuor stateras æquans.
Τετράστιγος, ον, quatuor contignationes habens. Epith. domus.
Τετράστιχος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quatuor constans ordinibus aut versibus.
Τετρασοιχεὶ, quatuor ordinibus, quaterna serie, *Philo.*
Τετρασοιχία, ας, ἡ, quadripartitus ordo, seu ordo et series constans quaternis versibus. Α στοῖχος.
Τετρασόον, ε, τὸ, atrium, *Gl. V.* Α σόα.
Τετρασυλλαβία, ἡ, quatuor syllabæ.
Τετρασύλλαβος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quatuor habens syllabas. Ex συλλαβή.
Τετρασυλλαβῶς, *adv.* quatuor syllabis.
Τετράστυλος, quatuor columnas habens, *Vitruv.*
Τετρασχιστος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quadrifidus, *Gl. V.*
Τετράσχοινος, ον, quatuor schœnis constans.
Τέτρατος, άτη, ατον, quartus, pro τέταρτος.
Τετράτρυφος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui in quatuor partes frangi potest; (2) in quatuor partes fractus. Ex τέτρα et θρύπτω.
Τετραφαλαγγία, ας, ἡ, quatuor phalanges, copiæ in quatuor agmina partitæ. Ex φάλαγξ.
Τετραφαλαγγαρχία, ἡ, præfectura quatuor phalangum. Ab ἀρχή.
Τετράφαλλος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quatuor conos seu eminentias habens, *Il.* 5, 743. Α φάλλος.
Τετράφαλος, ε, ὁ ᾖ ἡ, idem.
Τετραφάρμακος, quatuor medicamentis constans, antidoti nomen, al. μυθρίον, *Gorr.*
Τετράφαται, 3. pl perf. ind. pass. *Ion.* pro τετραμμένοι εἰσὶ, a τρέπω.
Τετράφατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro τετραμμένοι ἦσαν.
Τετραφόροι, οἱ, qui quaterni aliquid ferunt seu bajulant, *Steph.*
Τετράφυλος, in quatuor tribus distinctus, *Steph.*
Τέτραχα, *adv.* quadrifariam, quatuor modis. Α τετράκις.
Τετραχῆ, *adv.* quadrifariam, vel in quatuor partes. Ab eod.
Τετραχθὰ, *adv.* idem. Τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατευθὲν ἴκπτοσι χειρός, *Il.* 8, 363. Ab eod.
Τετράχειρ, ρος, ὁ ᾖ ἡ, quatuor manus habens.
Τετραχίζω, in quatuor partes divido. Α τετραχῆ.
Τέτραχμον, ε, τὸ, genus nummi valens quatuor drachmas, pro τετράδραχμον.
Τετραχοινικὶς, quatuor χοινικὰς implens, *Diosc.*
Τετραχοΐνιξ, ικος, quatuor chœnicas habens.
Τετραχορδικὰ, τὰ, quæ habent quatuor chordas, *Vitruv.*
Τετράχορδος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quatuor instructus chordis. Ex χορδή.
Τετραχρονία, ἡ, quatuor tempora. *Vox Gr.* Α
Τετράχρονος, ον, quatuor tempora habens, qualia sc. duo conveniunt in syllabam longam.
Τετραχῶς, *adv.* quadrifariam, quatuor modis; quadripartito. Α τετράκις.
Τετράψομαι, paulo post f. ind. verbi τρέπω.
Τετράων, et τέτριξ, avis nomen, *Eust. Aristot.*
Τετράωπος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quatuor habens aures. Ex τέτρα et ὦς, *auris.*
Τετρεμαίνω, tremo. Οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω ᾖ πεφόβημαι, *Aristoph. Nub.* 293. Τοῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν, *Ib.* 373. Α τρέω.
Τετρήγει, 3. sing. plusq. perf. ind. med. *Ion.* et *per Sync.* pro ἐτεταρήγει, a ταράσσω.
Τετρήμερος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui quatuor dierum est. Ex τέτρα et ἡμέρα.
Τετρήναντο, *Call. in Dian.* 244. 3. pl. imperf. pass. a τετραίνω.
Τέτρηνε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Att.* pro ἐτέτρησε, a verbo τετραίνω, *perforo.*
Τετρήρης, εος, ἡ, quadriremis. Ex τέτ. et ἐρέσσω.
Τετρηρικὸς, ἡ, όν, ad quadriremem pertinens. A præc.
Τέτρηται, 3. sing. perf. ind. pass. *per Sync.* pro τετόρηται, a τορέω, *terebro.*
Τετρήχει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro ἐτετρήχει, a τρήχω, *asper sum.*
Τετρηχυῖα, perf. part. act. f. g. a verbo eod.
Τετρίγει, *stridebat*, 3. sing. plusq. perf. ind. med. *Ion.* pro ἐτετρίγει, a τρίγω.
Τετριγῶτας, acc. pl. m. g. part. perf. med. *Poet.* pro τετριγότας, a verbo eod.
Τετρόργυιος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui quatuor orgyarum est. Ex τέτρα et ὀργυιά.
Τέτροφε, 3. s. perf. ind. med. v. τρέφω, *nutrio.*
Τέτρυμαι, perf. ind. pass. verbi τρύω, *tero.*
Τετρωβολικὶς, idem quod τετρώβολος, *Suid.*
Τετρωβολίζω, accipio quatuor obolos, *Poll.*
Τετρώβολον, ε, τὸ, nummus quatuor obolis valens. Ex τέτρα et ὀβολός.
Τετρώβολος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quatuor obolos valens. Ex iisd.
Τέτρωκα, 3. sing. perf. ind. act. v. τιτρώσκω.
Τετρώρους, quadrijugus. Τετρώριτος ἅρμα, quadrigæ, *Soph. in Amphiarao, apud Strab.* 9, 612.
Τέτρωρος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quadrijugus. Φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον, perterrefaciens insano metu quadrijugum currum, *Eurip. Hippol.* 1229. Ex ἄρω.
Τετρώροφος, ε, ὁ ᾖ ἡ, quatuor habens contignationes, cameras, seu tecta. Ex τέτρα et ὀροφὴ, seu ὄροφος.
Τετρώρυγος, qui quatuor vallorum seu fossarum est. Ab ὀρύσσω.
ΤΕΤΤΑ', vox qua, benevolentiæ aut honoris causa, junior seniorem compellat, *Il.* 4, 412.
Τέτταρες, *Att.* pro τέσσαρες, *quatuor*; ubi quærenda incipientia a τέτταρ—.
Τεττιγομήτρα, ας, ἡ, cicadæ matrix, seu cicadarum mater. Ex τέττιξ et μήτρα.
Τεττιγόνια, sive τεττιγονίαι, cicadæ minores. Dim. a τέττιξ.
Τεττιγοφόρος, ε, ὁ ᾖ ἡ, cicadifer; τεττιγοφόροι vocabantur Athenienses, eo quod comæ cincinnis implicitas gestarent cicadas aureas, ut se αὐτόχθονας probarent. Ex τέττιξ et φέρω.
Τεττιγώδης, ες, ὁ ᾖ ἡ, cicadæ similis, cicadæ naturam habens.
Τεττίζω, strido, ut cicada, fritinio, *Steph.* Α
ΤΕΤΤΙΞ, γος, ὁ, cicada.
Τέτυγμαι, perf. ind. pass. pro τέτευγμαι, a τεύχω, vel a verbo inus. τύκω, *fabrico.*
Τετύκοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐτύκοντο, a τύκω, *Il.* 1, 467.
Τέτυκται, 3. sing. perf. ind. pass verbi ejusd.
Τετυφωμένως, *adv.* superbe, dementer. Α τύφω.
Τετύφωται, 3. sing. perf. ind. pass. v. τυφόω.
Τετύχηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi τυγχάνω, pro τυχίω.
Τετύχησιν, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro τύχῃ, a verbo eod.
Τετύχθαι, perf. inf. pass. verbi τύκω, *fabrico.*
Τεῦ, *tui*, gen. sing. *Dor.* pro σοῦ, et hoc pro σοῦ, a σὺ, *tu.*
Τεῦγμα, ατος, τὸ, structura, opus. Α τεύχω.
Τευθὴν, ῆνος, ὁ, explorator, *Suid.*
Τευθὶς, ίδος, ἡ, loligo, piscis quidam. Τμεῖς, καθάπερ αἱ τευθίδες, μάχαιραν μὲν ἔχετε, καρδίαν δὲ οὐκ ἔχετε, *Plut.* Α
ΤΕΤΘΟΣ, ε, vel τευθὸς, οῦ, ὁ, piscis ex sepiarum genere, qui existimatur esse loligo major, *Gl. V.* τευθὸς, lolius.
Τευκρὶς, ἡ, herbæ nomen, *Diosc.*
Τεύκριον, τὸ, idem, al. hemionion, *Plin.*
Τευκτὴρ, ῆρος, ὁ, fabricator, instructor, apparator. Α τεύχω.
Τευκτικὸς, ἡ, όν, consequendi vim habens, qui adsequi et adipisci potest. Α τυγχάνω.
Τευκτὸς, ἡ, όν, fabricatus. Α τεύχω.
Τεῦξε, *fecit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔτευξε, a verbo τεύχω.
Τεύξαι, 2. sing. f. 1. ind. med.
Τεῦξις, ιος, ἡ, fabrica seu confectio alicujus, &c. Ab eod.
ΤΕΤΤΑ'ΖΕΙΝ, *in Lex. Gr.* expon. struere, moliri, satagere, necnon militare.
Τευτασμὸς, οῦ, ὁ, assiduitas in re aliqua, et cunctatio. A præc.
Τευτᾶω, idem quod τευτάζω.
Τεύτλιον, ε, τὸ, τευτλὶς, ίδος, ἡ, idem quod
ΤΕΤΤΛΟΝ, ε, τὸ, beta, *oleris genus.*
Τευτλοφάκη, ἡ, edulium ex beta et lente mistis, *Diosc.*
Τεῦχε, 3 sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτευχε, a τεύχω, *facio, fabrico.*
Τεύχε', pro τεύχεα, *arma*, acc. pl. a τεῦχος.
Τευχισφόρος, ε, ὁ ᾖ ἡ, armiger. Ex τεῦχος et φέρω.
Τευχήεις, ὁ ᾖ ἡ, armatus. Ἄλλαθ' ὅσοισιν ὕπερθε καρήατα τευχήεντα, *Oppian. Cyneg.* 3, 4.
Τευχήρης, ες, armatus. Ex π. et ἄρω.
Τευχητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod
Τευχητὴς, οῦ, ὁ, armatus miles, *Æsc. S. T.* 650. Α τεῦχος.
Τευχήτης, ε, ὁ, idem et ab eod.
Τευχῖτις σχοῖνος, juncus Babylonius vel Arabicus, *Diosc.*
Τεύχοισα, præs. part. f. g. act. *Dor.* pro τεύχουσα, a τεύχω.
Τεύχοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτεύχοντο, a verbo eod.
Τευχοπλάσις, ή, figuli uxor vel soror. Α πλάσης.
Τεῦχος, εος, τὸ, vas, alveus; (2) liber, volumen; *plur.* instrumenta bellica, arma. Α τεύχω.
Τεύχω, 2. sing. præs. imperat. med. a τεύχω.
Τευχοφόρος, ον, arma ferens, armatus. Α φέρω.
ΤΕΤΧΩ, τεύξω, fabricor, struo, paro. *Il.* 1, 4. Ἄλγεα τεύχει, *Ib.* 110. Θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὀλοόφρονα τεύχει, *Phocyl.* 58.
ΤΕΦΡΑ, ας, ἡ, cinis, *Il.* 18, 25.
Τεφρίζω, imitor cinerem, vergo in colorem cineris. A præc. Unde
Τέφριον, ε, τὸ, collyrium coloris cinerei.
Τεφρώδης, ες, ὁ ᾖ ἡ, cinereus, *Aret.* Α
Τεφρὸς, ρὰ, ρὸν, cinereus, cineraceus.
Τεφρόω, ῶ, fut. ώσω, in cinerem redigo; τεφρῶμαι, cineresco. Καὶ πόλεις Σοδόμων ᾖ Γομόρρας τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν, 2 *Pet.* 2, 6. Τεφρώσας γυῖα Δηναίῳ πυρὶ, *Lycophr.* 227. Α præc.
Τεφρώδης, ες, ὁ ᾖ ἡ, cinereus, cineraceus. Α τεφρὸς.

Τέφρωσις,

Τίφρωσις, ιως, ἡ, mutatio, redactio in cinerem. A τιφρόω.

Τιχθείς, aor. 1. part. pass. verbi τίκτω, *pario.*

Τεχθεῖσαι, nom. pl. aor. 1. part. pass. f. g.

Τεχθῆναι, *natum esse*, aor. 1. inf. pass.

Τεχθήσομαι, *natus ero*, f. 1. ind. pass.

Τιχνάζω, fut. άσω, et τιχνάζομαι, idem quod τιχνάω. Πάσας μηχανὰς τιχνάζοντες, *Philo.*

Τιχνάεις, *Dor.* pro τιχνήεις.

Τέχνασμα, ατος, τὸ. ars dolosa, machinamentum, dolus. *Gl. V.* commentum, inventum, artificium; (2) opus. (2) Κίδρα τιχνάσματα, *Eurip. Or.* 1053. A τιχνάζω.

Τιχνασμὸς, ὁ, artificium, *Man.*

Τιχνασίον, artificiose conandum. Ab eod.

Τιχνασὴς, ῆ, ὁ, solerti ingenio præditus; (2) machinator, fabricator, machinator doli:

Τιχνασὸς, ὴ, ὸν, artificiosus seu artificialis, arte factus. Ab eod.

Τιχνάω, ῶ, et τιχνάομαι, ῶμαι, arte paro et conficio, artificiose fabricor, fabricor; (2) machinor et molior, solerter invenio et comminiscor; callide, solerter ago. Τὰ μὲν φράσασα, χερσὶν ἃ τιχνησάμην, *Soph. Trach.* 543. A

ΤΕΧΝΗ, ης, ἡ, ars; (2) dolus, fraus. Ἀντισθένην τὶς καλισάτω πάσῃ τίχνῃ, *Aristoph. Conc.* 366. i. e. Antisthenem huc quispiam evocet quam celerrime. A σιύχω.

Τεχνῆδιον, vel τιχνύδριον, υ, τὸ, parva ars; (2) inventiuncula; (3) versutia. Dim. a τίχνη.

Τεχνήεις, ήεσσα, ῆεν, arte excultus, artificiosus. Ab eod. Hinc

Τεχνηέντως, *adv.* artificiose, solerter, scite.

Τίχνημα, ατος, τὸ, opus arte confectum, artificiosum commentum seu inventum; (2) artifex; solemne apud poetas rem poni pro persona. (2) πανουργίας δεινῆς τίχνημ' ἔχθιστον, *Soph. Phil.* 927. A τιχνάω.

Τιχνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, artificiosus, artificiose factus. A τίχνη.

Τιχνητικὸς, ὴ, ὸν, idem quod

Τιχνητὸς, ὴ, ὸν, artificiosus, artificiose factus; (2) ementitus, fucatus. A τιχνάω.

Τιχνίζομαι, fabricor, *Steph.*

Τιχνικὸς, ὴ, ὸν, qui artis est aut artium; (2) ad artem vel artes pertinens, artificialis; (3) artificiosus, arte valens, ingeniosa præditus solertia. A τίχνη.

Τιχνικῶς, *adv.* artificiose, solerter.

Τίχνιον, υ, τὸ, artificium, *Gl. V.* Dim. a τίχνη.

Τιχνιτεία, ας, ἡ, idem.

Τιχνίτευμα, ατος, τὸ, idem. A

Τιχνιτεύω, artificiose fabricor; (2) arte molior, machinor. A

Τιχνίτης, ου, ὁ, artifex, qui artem aliquam factitat; (2) histrio. A τίχνη. Hinc

Τιχνῖτις, ίτιδος, ὁ, artifex, perita, ingeniosa.

Τιχνογραφικὸς, ὴ, ὸν, idem quod

Τιχνογράφος, υ, ὁ, artis alicujus scriptor, qui artis alicujus præcepta mandavit literis. Ex τίχνη et γράφω.

Τιχνοδίαιτος, ον, artifex, artis studiosus. Ex eod. et δίαιτα.

Τιχνολογίω, de arte dissero, artis rationem aut præcepta trado; (2) arte loquor seu persequor, artificiose disputo, argutor. Περὶ τῆς προσοχῆς ὧδι πὼς τιχνολογοῦσι, *D. Hal.*

Τιχνολογία, ας, ἡ, oratio seu disputatio de artibus; (2) oratio artificiosa, disputatio subtilis et arguta. A

Τιχνολόγος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui de arte loquitur; (2) qui artificiose loquitur, qui technas sermoni suo adhibet; argutator, sophista. Ex τίχνη et λόγος.

Τιχνοπαίγνιον, υ, τὸ, ludicrum artificium. Ex τίχνη et παίζω.

Τιχνοποιέω, ῶ, artificiose conficio.

Τιχνοπωλικὸς, ὴ, ὸν, artem suam vendens, arte sua quæstum faciens. A τίχνη et πωλέω.

Τιχνοσύνη, ης, ἡ, ars, artificium. A τίχνη.

Τιχνουργία, fabricor. Ex τίχνη et ἔργον. Hinc

Τιχνούργημα, ατος, τὸ, factum artificiosum.

Τιχνουργία, ας, ἡ, artificium, *Ph.* Ex ἔργον.

Τιχνόω, ῶ, f. ώσω, arte instruo, *Gal.* A τίχνη.

Τιχνύδριον, υ, τὸ, idem quod τεχνῆδιον.

Τίω, *cui*, dat. sing. *Ion.* pro τίνι.

Τίως, *adv.* tamdiu; (2) aliquamdiu, aliquod tempus; (3) interea, interim; (4) tunc. Ab ἕως.

Τῇ, *hac ea parte*, dat. sing. f. g. adverbiascens ab artic. præpos. ὁ.

Τῆ, *cape*, 2. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro τάει, a verbo τάω, *capio*, Il. 14, 219.

ΤΗ΄ΒΕΝΝΑ, ης, ἡ, toga, vestis Romana.

Τηβεννικὸς, ὴ, ὸν, togatus; τηβεννικὴ ἰσθὴς, toga. A τήβεννα.

Τήβεννος, υ, ἡ, idem quod τήβεννα.

Τηβεννοφόρος, υ, ὁ ϗ ἡ, togatus, trabeatus. Ex τήβεννα et φέρω.

Τηγανίζω, f. ίσω, sartagine coquo seu torreo. *Gl. V.* frigo. A τήγανον. Unde

Τηγάνιον, υ, τὸ, sartago, *Gl. V.* Dim.

Τηγανισμὸς, ῦ, ὁ, coctio seu frictio sartagine. A τηγανίζω. Unde

Τηγανιστὸς, ὴ, ὸν, sartagine frixus seu coctus. *Gl. V.* τηγανισὸν, frixum.

Τηγανίτης, υ, ὁ, ut τηγανίτην ἄρτος, panis in sartagine coctus admixto caseo.

Τήγανον, υ, τὸ, sartago, patella, in qua butyrum oleumve liquefit ad pisces, carnes, aut similia frigenda. A τήκω.

Τῆδι, *adv.* hic, huc, hac. A τῇ, ab ἡ.

Τήθια, ων, τὰ, ostrea. A τῆθος.

Τηθίλης, υ, ὁ, et τηθαλλαδὴς, item τηθαλλωδὴς, ab avia nutritus et educatus; (2) deliciosus, luxuriosus; (3) stolidus, fatuus, *Eust.* A τηθή.

Τηθεύω, fut. εύσω, nutrio. A

Τήθη, ης, vel τηθὴ, ῆς, ἡ, nutrix; (2) avia; (3) amita seu matertera. A τιτθός.

Τηθηνὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, nutritor, nutritius, educator; (2) amabilis. A præc.

Τηθία, ας, ἡ, vetula, quam reverentiæ causa aviam vocamus. Ab eod.

Τηθίδιος, idem quod τηθία, *Steph.*

Τηθὶς, ίδος, ἡ, idem quod τήθη.

Τῆθος, ους, τὸ, et τήθυον, υ, τὸ, ostreorum genus, *Il.* 16, 474. A

Τηθὺς, ύος, ἡ, Tethys, uxor Oceani; fontalis dea, causa separationis et puritatis fluminibus Oceani, *secundum Procl. in Crat.* A τήθη.

Τηκιδαὸς, ὴ, ὸν, liquens; (2) liquans, liquefaciens, *Aristot.* A τήκω.

Τηκιδονικὸν, tabificabile, *Ph.* A

Τηκιδὼν, όνος, ἡ, liquefactio; (2) tabes.

Τηκόλιθος, ὁ, lapides liquefaciens, *Paul. Ægin.*

Τηκτικὸς, ὴ, ὸν, liquefaciendi seu liquandi vim habens, liquans, resolvens. A τήκω.

Τηκτὸς, ὴ, ὸν, liquefactus, liquatus; (2) qui liquefieri potest, liquabilis. A

ΤΗ΄ΚΩ, f. ξω, liquefacio, liquo, macero, consumo, mollio; τήκομαι, marceo, marcesco, liquor, tabesco, macresco, *Gl. Vet.* τέτηκεν, tabuit, *Ph.* p. med. τετηκὼς, vietus, marcidus, marcens, *Ph.* part. Στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται; 2 *Pet.* 3, 12.

Τηλαυγίω, ῶ, longe splendorem spargo, eminus splendeo. A τηλαυγής. Hinc

Τηλαύγημα, ατος, τὸ, splendor late dispersus aut eminus apparens.

Τηλαυγὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, longe splendorem spargens, lucidus, præfulgens; (2) conspicuus, altus. (2) τηλαυγεῖ παρ' ὄχεῳ ἧσο, *Soph. Trach.* 524. Ex τῆλε et αὐγή.

Τηλαύγησις, ιως, ἡ, splendor longe dispersus. A τηλαυγίω.

Τηλαυγῶς, *adv.* splendorem late spargendo; (2) clare. A τηλαυγής.

ΤΗ΄ΛΕ, *adv.* procul, longe.

Τηλιβόας, ὁ, longe sonans, valde sonorus, clamosus. Ex præc et βοή.

Τηλιβόλος, υ, ὁ ϗ ἡ, longe seu procul jaculans, eminus feriens. Ex eod. et βάλλω.

Τηλίγονος, υ, ὁ ϗ ἡ, in longinquo solo natus, *item* sero, in senectute natus, et inde carus parentibus. *Ph.* proculus. A γίνομαι.

Τηλιδακὸς, ὴ, ὸν, e longinquo solo, qui e longinquo advenit, peregrinus, longinquus, procul remotus. Ex δάτιδος, *solum.* Νήσων ἐπὶ τηλιδακάων, *Il.* 21, 454.

Τηλιθάω, ῶ, vireo, germino, pullulo; (2) vi-

resco, floreo. Hinc τηλιθόωντα, florentem, part. pro τηλιθῶντα, τηλιθάοντα· item τηλιθόωσα, fœm. pro τηλιθῶσα, τηλιθαῦσα, *Il.* 22, 423. *Ib.* 6, 148. A θάλλω.

Τηλιθόωσα, *virens*, part. præs. act. *Poet.* pro τηλιθῶσα, *contr.* ex τηλιθαῦσα, a τηλιθάω.

Τηλίθω, *Poet.* pro θάλλω, *Steph.*

Τηλικλειτοῖο, gen. sing. *Ion.* pro τηλικλειτοῦ, a

Τηλικλειτὸς, ὴ, ὸν, procul celebris, valde inclitus.

Τηλικλυτὸς, ὴ, ὸν, idem.

Τηλίκλητος, υ, vel τηλικλητὸς, ὴ, ὸν, e longinquo vocatus, arcessitus.

Τηλεμάχος, υ, ὁ ϗ ἡ, eminus pugnans, jaculis et tormentis pugnans. A μάχομαι.

Τηλίπλαγκτος, ὁ ϗ ἡ, longe vagans, longinquus.

Τηλίπομπος, ον, longe missus. A πίμπω.

Τηλίπορος, υ, ὁ ϗ ἡ, in longum vadens, in longinquum penetrans.

Τηλίπυλος, υ, ὁ ϗ ἡ, cujus portæ in longinquo solo sunt remotæ, de urbe, dissitæ; (2) cujus portæ longo inter se distant intervallo; (3) amplas et spatiosas portas habens. A πύλη.

Τηλισίφαντος, ον, idem quod τηλεφανής.

Τηλίσκοπος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui e longinquo videtur, procul apparens. A σκίπτομαι.

Τηλισκόπος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui longe oculorum suorum aciem porrigit, maximo intervallo distantia cernens, *Aristoph. Nub.* 289.

Τηλεφανὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, procul apparens, dissitus, longinquus, *Aristoph. Nub.* 280. Ex τῆλε et φαίνομαι.

Τηλίφιλον, seu τηλέφυλλον, papaveris folium, *Theoc. Sch.*

Τηλίφιον, τὸ, portulaca agrestis.

ΤΗΛΊΑ, ας, η, vas situlæ figura; (2) arca, qualis est frumentaria; (3) ambitus cribri; (4) fumarii operculum; (5) tabula, in qua tesseris luditur, *Gl. V.* τηλίαι, incernicula.

Τηλίκος, η, ὁ, tantus, tantæ ætatis, *Od.* 1, 297. Ab ἡλίκος.

Τηλικῦτον, *adv.* tantopere, *Gl. V.* A

Τηλικῦτος, τηλικαύτη, τηλικῦτο, et frequentius τηλικοῦτον, idem quod τηλίκος.

Τήλις, ιος, ἡ, fœnugræcum, al. siliqua, *Theoc. Sch.*

Τηλόθεν, *adv.* procul, e longinquo, eminus:

Τηλόθι, *adv* procul. A τῆλι.

Τηλοπέτης, procul volans. A πέτομαι.

Τηλόσε, *adv.* longe, procul. A τῆλε.

Τηλοτάτω, *adv.* maxime, procul, longissime, *superl.* ab eod.

Τηλοτέρω, *adv.* ultra, longius, *compar.* ab eod.

Τηλῦ, *adv.* procul. Ab eod.

Τηλυρὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, cujus termini procul sunt, longinquus, extremus. *Æsch. Pr.* 1. Ex τῆλε et ὅρος, *terminus.*

Τηλυγέτης, υ, ὁ, et τηλύγετος, ίτη, ετον, *proprie*, natus procul, absente patre; (2) in senectute genitus; (3) natu minimus; (4) carus parentibus. (2) ἄμφω τηλυγέτω, ambo provecta ætate geniti, *Il.* 5, 153. Ex τῆλε et γίνομαι

Τηλωπὸς, ῦ, ὁ, qui e longinquo cernitur; (2) procul semotus; (3) peregrinus. Ex ὄψ.

Τηλῶσις, ὴ, longe conspicua. A præc.

Τημίλια, ας, ἡ, cura, ornatus, *Ph.* curatio, cultus. A τημιλής.

Τημιλίω, ῶ, f. ήσω, curam habeo, *proprie* eorum quæ ad cultum corporis, vel etiam ad humaniter aliquem tractandum pertinent, *Gl. V.* τημιλῶ, colo. Σώματός τ' ἐτημίλει, *Eur. Iph. in Taur.* 312. Ab eod.

Τημιλὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, diligens, alicujus rei curam gerens. Ex τάω et μίλει.

Τημιλητὴς, ὁ, idem qui et ἐτημιλητὴς, *Theoc. Sch.*

Τήμιρα, pro σήμερον, *Ar.*

Τήμιρον, *adv.* hodie, *Att.* pro σήμερον.

Τῆμος, *adv.* tum. Ab ἧμος, *quum.*

Τημόσδε, *adv.* idem. Ex τῆμος et δέ.

Τημῦτος, *adv.* tum, *Hes. Op.* 574. *Call. Hymn. in Dian.* 175. A τῆμος.

Τηνάλως, *adv.* obiter, leviter; (2) gratis, nullo periculo; (3) inaniter, frustra, temere;

(4) alioqui, alias. Ex τὴν, artic. et ἄλλως, *frustra*. quasi τὴν ἄλλως ὁδὸν. Οὐδ' ἵνα τηνάλλως ἀδολεσχῶ, *Dem.* Πλανάσθαι μὲ τηνάλλως ἐκ τὴν νόσον ἀγνοεῖν, *Heliod.*

Τηνεῖ, *Dor.* pro ἐκεῖ, illic, ibi ; (2) illuc.

ΤΗ'ΝΕΛΛΑ, ης, ἡ, lyræ harmonia, soni imitatio oralis, *Aristoph. Av.* 1703. videtur esse vox acclamantium victori ; unde pro carmine triumphali, *Ern.*

Τήνελλος, ε, ὁ, idem.

Τηνισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod τεινισμός.

Τηνίκα, *adv.* tunc. Ab ἡνίκα.

Τηνικάδε, *adv.* tunc ; (2) illic. A τηνίκα.

Τηνικαῦτα, *adv.* tum, tunc. Ab eod.

ΤΗ'ΝΙΟΙ, ων, οἱ, Laconibus amygdalæ dulces.

Τηνόθι, *adv.* illic, ibi, pro ἐκεῖ, *ibi*.

Τῆνος, τήνα, τῆνον, ille, *Dor.* pro ἐκεῖνος.

Τήνω, *illius*, gen. sing. *Dor.* pro τήνου, a τῆνος, *iste*.

Τηνῶδε, *adv.* illinc. A τῆνος.

Τηξιμελὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, membra liquefaciens. Τηξιμελὴς νοῦσος, tabes, præcipue pulmonis, phthisis. Τηξιμελεῖ νόσῳ κεκολασμένος, tabifico morbo præpeditus, *Anthol.* 3. Ex τῆξις et μέλος.

Τῆξις, ιος, ἡ, liquefactio ; (2) maceratio, *Gl. V.* tabes. A τήκω.

Τῆπερ, *adv.* quemadmodum ; (2) ubi.

Τήρει, 2. sing. præs. imperat. act. pro τήρεις.

Τηρέοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro τηροῦσι, a

ΤΗΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. τετήρηκα, servo, conservo, tueor, adservo, reservo, custodio, observo ; (2) insidior, insidiose observo ; (3) expecto. Τὸ γὰρ νεῦδιον τηρεῖ με, κᾆτι δύσκολον, *Aristoph. Vesp.* 1345. παρθενίην, *Phocyl.* 11.

Τηρήσῃ, 3. sing. aor. 1. conj. act.

Τηρήσητε, 2. plur. aor. 1. conj. act.

Τήρησις, εως, ἡ, servatio, observatio ; (2) tutela ; (3) custodia. A τηρέω.

Τηρητέον, *adv. posit.* servandum, observandum.

Τηρητὴς, οῦ, ὁ, custos, observator. A τηρέω.

Τηρητικὸς, ἡ, όν, observandi studiosus, ad custodiam aptus. A præc.

Τῇσι, *his*, dat. pl. f. g. *Ion.* pro ταῖς, ab artic. præpos. ὁ.

Τησίχρυσος, ὁ, aurum atterens, al. τισίχρυσος. verum et hoc et illud suspecta sunt, *Steph.*

Τητᾷς, 2. sing. præs. ind. act. *contr.* pro τηκάεις, a

ΤΗΤΑ'Ω, ῶ, privo ; (2) quæro, tento. Τητώμενοι φρενῶν, *Soph. El.* 1340. Ὅς γὰρ θανόντες χαρμάτων τητώμεθα, *Eur. Or.* 1073. χώρας Ἑλλάδος, *Id. Her.* 31.

Τῆτες, hoc anno ; alicubi et τῆτα, *Gl. V.* τῆτες, *adv.* horno ; *item* hornum. Ab ἔτος.

Τήτη, ης, ἡ, penuria, privatio, *Hes.* A τητάω.

Τήτινος, ίνη, ινον, qui est unius seu hujus anni, hornus. A τῆτες.

Τήτυμος, verus, *Hes.* pro ἐτήτυμος.

Τηῦσιος, ία, ιον, inanis, vanus. Hinc

Τηυσίως, *adv.* temere, frustra, irrito conatu.

Τὶ, vide τίς.

Τιάρα, ας, ἡ, capitis gestamen apud Persas, tiara, *Gl. V.* τιάραι, apices. Hinc

Τίαρις, ίδος, ἡ, crista galeæ, *Hes.*

Τιαροσιδὴς, ὶς, tiaræ similis. Ab εἶδος.

ΤΙΒΗ'Ν, ῆνος, ὁ, tripus, *Lycoph.*

ΤΙ'ΓΡΙΣ, ίδος, vel ιος, ἡ, tigris.

Τιγροσιδὴς, ὶς, speciem tigridis habens, maculosus ut tigris, epith. equi. Ab εἶδος.

Τίεν, *honorabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτιε, a τίω.

Τίετκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτικε.

Τίεται, *honoratur*, 3. sing. præs. ind. pass.

Τίθω, punio, crucio ; ut hinc fit τετιηότις, mœsti, perf. part. pro τετιηκότις, *Il.* 9, 13 ; et τετιημένος, *Il.* 11, 555.

Τιήνη, ἡ, regina, *Hes.*

ΤΙΘΑΙΒΑ'ΣΣΩ, pt τιθαιβώσω, mel conficio, mellifico ; (2) nutrico, alo, *Nicand. Th.* 199.

Τιθὰς, ἡ, ὄρνις, mansueta avis, i. e. gallina, *Ep.*

ΤΙΘΑΣΟ'Σ, ῶ, ὁ ἢ ἡ, cicur, mansuetus.

Τιθασία, ας, ἡ, mansuefactio :

Τιθάσευσις, εως, ἡ, cicuratio, mansuefactio. Τιθασεύσεως δεόμενον, *Plutarch. de Virtute Moruli.*

Τιθασευτὴς, οῦ, ὁ, qui cicurat. *Gl. V.* τιθασευταὶ, mansuetarii. A τιθασεύω. Hinc

Τιθασευτικὸς, ἡ, όν, qui cicurare potest, vi mansuefaciendi præditus. A præc.

Τιθασευτὸς, qui mansuefieri potest.

Τιθασεύτωρ, ορος, ὁ, qui cicurat. Τιθασεύτορες ἄνδρες, *Oppian. Cyneget.* 2, 543.

Τιθασεύω, fut. εύσω, cicuro, mansuefacio ; et τιθασεύομαι, mansuefio, mansuesco, mitesco. Ὑμᾶς ὑπάγεσιν ἐπὶ ταῦτα, ἢ τιθασεύσει, *Dem.* A τιθασός.

Τιθάσιον, τὸ, natura cicur et mansueta, *Theoph.*

Τιθασοτρόφος, ὁ, ἡ, qui columbas alit, *Opp.* A præc. et τρέφω.

Τιθασῶς, *adv.* mansuete.

Τίθεαι, *poneris*, 2. sing. præs. ind. pass. *Ion.* pro τίθεσαι, a τίθημι.

Τιθέαμεν, *ponimus*, 1. plur. præs. ind. act. *Poet.* pro τίθεμεν.

Τιθέασι, *ponunt*, 3. plur. præs. indic. act. *Ion.* pro τιθεῖσι.

Τιθέαται, 3. plur. præs. ind. pass. *Ion.* pro τιθένται.

Τιθέῃσι, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro τιθῇ.

Τίθει, *ponebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐτίθει, *Att.* pro ἐτίθη.

Τιθείμεν, *ponamus*, 1. plur. præs. opt. act. *per Syncop.* pro τιθείημεν.

Τιθέμεν, *ponere*, præs. inf. act. *Ion.* pro τιθέναι.

Τίθεμι, *Æol.* pro τίθημι, *pono*.

Τίθεν, *posuerunt*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐτίθεσαν.

Τίθεσθαι, (v. τίθημι) eadem fere significat, sed *prop.* cum quadam reciprocatione et reflexione ad subjectum agens, ut τιθέναι νόμον, legem scribere aliis ; Θέσθαι, sciscere legem, sc qua ipse teneare ; Θέσθαι ὅπλα, arma capere ; πόλεμον θεῖναι, bellum alicui commovere ; Θέσθαι, bellum inferre ; ἄλοχον Θέσθαι, uxorem sibi ducere ; Θέσθαι υἱὸν, adoptare filium ; Θεῖναι ὑποθήκην, pignus dare ; Θέσθαι, curare ut sibi detur pignus, accipere, &c. sed non est perpetuum hoc, ut in his, τίθεσθαι παρ' ἑδὸν, nihili ducere ; ἐν αἰσχρῷ τίθεσθαι, turpe ducere. Significat et (1) administrare ; (2) struere, ut domum ; (3) proponere, ut sententiam ; (4) instituere, ut certamen ; (5) servit et periphrasi, ut τίθεσθαι μάχην, pugnare.

Τιθευτὴρ, ῆρος, ὁ, nutritor. A

Τιθεύω, nutrio, nutrico, nutricor. A τιθή.

Τιθέω, ῶ, pono, *Gl. V.* τιθῶ, pono ; τιθεῖ, ponit, *Ph.* usitatius τίθησι. Πιστὰ τιθεῖν ἐθέλων, fidem sibi fieri volens, *Theogn.* 280. Τὸς Διὸς ψευδεῖς τιθεῖς, deos mendacii auctores facis, *Soph. Phil.* 992. Τιθεῖς ὕδωρ ἐν ἄντλῳ, insolentiam eorum ponis in sentina, *id est*, submergis, opprimis, *Pind. Pyth.* 8, 14.

Τιθή, ῆς, ἡ, nutrix. A τιτθός.

Τιθήμεναι, *ponere*, præs. inf. act. *Dor.* et *per Ectasin*, pro τιθέναι, a

ΤΙ'ΘΗΜΙ, loco, pono. Hinc iisdem modis quibus Latini pono et colloco dicunt, ut (2) duco, v. gr. in laude ; (3) propono, v. gr. præmium ; (4) refero, v. gr. in numerum ; (5) propono disputandum, vel explicandum oratione ; (6) suppono, de hypothesi ; (7) concedo aliquid esse. Ac præterea, (8) offero alicui, præbeo, præsto ; (9) reddo aliquem v. gr. felicem, miserum ; (10) tribuo, attribuo, adscribo in utramque partem ; (11) pignori oppono ; Θήσω, ponam, *Gl. V.* ἔθηκα, a. 1. τίθεμαι, ponor ; τίθεσθαί τινι, probare quem, obedire, assentiri ; ἐθηκάμην, a. 1. med. Θῆς, pone, *Ph.* aor. 2. act. imperat. Τιθέσθαι ἐν μιγάλῳ παρ' ἑδὸν, ἐν ἑδονῇ λόγῳ, *Soph. Antig.* 510. Εἰς σὰς μὲν ἄγωγι Θήσομαι χέρας, *Eur. Alc.* 1101.

Τιθήνιω, ῶ, f. ήσω, nutrio, nutricor, *Gl. V.* foculo ; (2) colo, ut agrum, curo, veluti nutricis more tracto ; (3) permulceo, foveo, ut nutrix ; (4) fingo, formo. A

Τιθήνη, ης, ἡ, nutrix. A τιθή.

Τιθήνημα, ατος, τὸ, id ipsum quod nutritur ; (2) soboles. A τιθηνέω.

Τιθήνησις, εως, ἡ, nutritio, educatio :

Τιθηνήτειρα, ας, ἡ, nutrix. Ab eod.

Τιθηνητὴρ, nutritor, nutritius, *Ep.*

Τιθηνητήριος, α, ον, nutritius, quod a τιθηνητὴρ, *nutritor*.

Τιθηνία, ας, ἡ, nutricatio, cura, cultura.

Τιθηνίδια, τὰ, qu. dic. nutricalia, festum Laced. *Ath.*

Τιθηνὶς, ε, ὁ ἢ ἡ, nutritor, nutritius, educator. A τιθή.

Τίθητι, *ponit*, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro τίθησι, a τίθημι.

Τιθὶς, ὴ, όν, mansuetus, cicur, *Arat.*

Τιθυμαλὶς, ίδος, ἡ, tithymalis, herba lactaria. A

Τιθύμαλλον, ε, τὸ, herba lactaria, *Ph.* Angl. SPURGE.

Τιθύμαλος, ε, ὁ, idem et ab eod.

Τίκτει, *pariebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτικτε, a τίκτω.

Τικτικὶς, parturiens, brevi pariturus, *Poll.*

ΤΙ'ΚΤΩ, fut. τέξω, vel τέξομαι, p. m. τέτοκα, pario, procreo, gigno ; τοχθὶς, natus, creatus, genitus, progenitus, editus, *Gl. V.* aor. 1. part. pass. Χάρις χάριν γὰρ ἔφυν ἡ τίκτουσ' ἀεὶ, *Soph. Aj.* 522.

Τίλαι, ων, αἱ, parvæ quisquiliæ, seu corpuscula, quæ infusis per fenestram radiis solis, aëri videntur innatare, præsertim vero quisquiliæ e panno vulso evolantes. A τίλλω.

Τιλάω, ῶ, caco, stercus edo. A τίλος.

Τίλλε, *vellebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτιλλε, a τίλλω.

Τίλλοισα, *vellens*, præs. part. act. *Dor.* pro τίλλουσα, a

ΤΙ'ΛΛΩ, vellico, vello, divello, evello, discerpo ; τετιλμένος, vulsus. Ἄτε γὰρ ὢν γυναῖος, ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλεται, *Arist. Av.* 292.

Τίλλων, vel τίλων, ωνος, ὁ, tillo, piscis quidam. A τίλλω.

Τίλμα, ατος, τὸ, linamentum concerptum, turunda ; (2) vulsio, vellicatio. *Gl. V.* volsura. Ab eod.

Τιλμάτιον, ε, τὸ, idem. Dim. a præc.

Τιλμὶς, ῖδος, ὁ, vulsio, vellicatio. A τίλλω.

ΤΙ'ΛΟΣ, ε, ὁ, stercus, merda.

Τίλσις, εως, ἡ, vulsio. A τίλλω.

Τιλτὸν, ῦ, τὸ, linamentum, *Gl. V.* nempe concerptum vel vulsum. A

Τιλτὸς, ὴ, όν, vulsus, concerptus. A τίλλω.

Τίλφη, ης, ἡ, blatta, tinea ; *Att.* pro σίλφη.

Τιμᾷ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro τιμάει, a τιμάω.

Τιμαδία, ας, ἡ, parvus honor, *Hes.* Dim. a τιμή.

Τιμαῖσι, dat. pl. *Ion.* pro τιμαῖς, a τιμὴ, *honor*.

Τιμαλφίω, ῶ, f. ήσω, honoro. Τιμαλφιῶν λόγοις νίκαν, *Pind.* τὸν Διὸς, *Aristot.* A

Τιμαλφὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, qui honorem sibi invenit et adquisivit, qui in honore et pretio habetur, honoratus, pretiosus, *Gl. V.* τιμαλφὶς, vendibile. Ex τιμάω et ἀλφίω.

Τιμὰν, acc. sing. *Dor.* pro τιμὴν, a τιμή.

Τιμᾶντα, acc. sing. *Dor.* pro τιμῆντα, et hoc *per Syncop.* pro τιμήοντα, a τιμήεις.

Τιμάορος, vel τιμήορος, ε, ὁ ἢ ἡ, punitor, ultor, pœnæ et vindictæ exactor ; (2) opitulator ; (3) vindex honoris, laudator : ἦλθον τιμάορος, veni laudator, laudavi, *Pind. Olymp.* 9, 124. Ex τιμὴ et ἀείρω. (vel a τιμάω.)

Τιμάοχος, ε, ὁ ἢ ἡ, honoris jus habens. Ex τιμὴ et ἔχω, *Hom. H. Cer.* 266.

Τιμαρχία, ας, ἡ, censura, officium censoris. Ex τιμὴ et ἀρχή.

Τιμαρχώδης, ες, censorius.

Τιμάσας, aor. 1. part. act. *Dor.* pro τιμήσας, a τιμάω, *honoro*.

Τιμασιοῦνται, *honorabunt*, 3. plur. fut. 1. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro τιμήσουσι, a

Τιμάω, ῶ, f. ήσω, honoro, decoro, in honore habeo, magnifacio, æstimo, dignum judico ; (2) mulcto, punio ; ἐτίμησαν, honestarunt, *Phil.* 2, 1. τετιμημένος, honorem adeptus, honoratus, *Phil.* multatitius, al. *Gl. V.*

Gl. V. perf. part. pass. τιμήσατι, celebrate, *Phil.* aor. 1. imperat. act. Τὸν αὐτῆς ἄνδρα μείζον τῆς ἑαυτὴς ψυχῆς ἐτίμησιν, *Xen. Cyr.* 6, 26. Πολλῷ τιμῶμαι τὴν παρὰ σοὶ κατάκλισιν, plurimi æstimo, *Plat.* Τί δ' ἔστως οἱ λιὼ τιμῶσί με; *Aristoph. Av.* 1281. Τιμάοινοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὑπὸ, *Eur. Hipp.* 8. Ὦ πειρισσὰ τιμηθεὶς τίκνον, *Id. Tro.* 737. A τιμή.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, honor, cultus, veneratio, decus, dignitas; (2) pretium quo res aliqua æstimatur; (3) pœna, ultio, mulcta, census, id quod per capita, focos, &c. solvitur. Τιμὴν ἀρνύμενοι, *Il.* 1, 159, pœnas expetentes. (3) ὡς αὐτὶκ' Ἄρεος δὴ τὸ Κάδμειον πίδον τιμῇ καθίζον, *Soph. Œd. C.* 380. Τιμὰς νίμειν, obsequi, *Soph. Aj.* 1351. Ab eod.

Τιμήεις, ήεσσα, ῆεν, honoratus, honorabilis, qui honore et pretio habetur. A præc.

Τίμημα, ατος, τὸ, pretium, æstimatio, valor; (2) in causis privatis, mulcta pecuniaria; in publicis, pœna capitis, supplicium; (3) census. (1) τῷ τιμήματος τῆς ἀξίας, pro census amplitudine, *Eurip. Hipp.* 622. A τιμάω.

Τιμῆντα, acc. sing. *per Crasin*, pro τιμήεντα, a τιμήεις, *honoratus.*

Τιμήορος, ὅ, ὁ· Vide τιμάορος. Λιβύης τιμήοροι, *Apoll. Rhod.* 4, 1309.

Τιμηλκέω, ῶ, vel τιμιηλκέω, pretium augeo. Ex τιμὴ vel τίμιος et ὀλκή.

Τίμησας, 2. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐτίμησας, a τιμάω, *honoro.*

Τιμήσῃς, *honoraveris*, 2. sing. a. 1. conj. act.

Τίμησις, εως, ἡ, litis æstimatio, mulcta, supplicium, pœna; (2) census. *Gl. V.* censio, judicatio; *Ph.* dictatura. A τιμάω.

Τιμήσωσι, 3. plur. fut. 1. ind. act. v. τιμάω.

Τιμητία, ας, ἡ, censura, officium τοῦ τιμητοῦ. Τιμητίαν ὁ Κάτων παρήγγειλεν κορυφὴ δέ τις ἐστὶ τιμῆς ἀκάνης, *Plut.* A τιμητεύω.

Τιμητέος, ία, έον, honorandus. A τιμάω. Περὶ ἀληθείας τιμητέος ἀνὴρ, *Plato.*

Τιμητεύω, censor sum. A

Τιμητὴς, οῦ, ὁ, æstimator litium; (2) censor. A τιμάω. Hinc

Τιμητικὸς, ἡ, όν, propensus ad honorandum. *Gl. V.* honorificus, honorarius; (2) censorius, *Gl. V.*

Τιμητὸν, οῦ, τὸ, æstimatio litis. *Gl. V.* census, æstimabile. A τιμάω.

Τιμητὸς, ὁ ᾗ, ἡ, æstimandus; τιμητὸς δίκη, cui pecuniaria pœna lege constituta non est, sed actor vel judex æstimat, *Ern.*

Τιμιὸν, *adv.* pro τιμίως, *Ar.*

Τιμιοπωλέω, ῶ, fut. ήσω, care vendo.

Τιμιοπώλης, ου, ὁ, qui pretio vendit, aliis pollinctor; *proprie* rerum pretiosarum venditor.

Τίμιος, ία, ιον, honoratus, honorabilis; (2) pretiosus, carus. A τιμή. Hinc

Τιμιότης, ητος, ἡ, qu. dic. honorabilitas, pretiositas; (2) nobilitas, excellentia, pretium; (3) opulentia.

Τιμίως, *adv.* magno pretio, care.

Τιμιώτατος, carissimus, honestissimus, honorificentissimus, *Ph.* Superl. a τίμιος.

Τιμογραφέω, æstimo, taxo. Ex τιμὴ et γράφω.

Τιμόδημος, ὁ, populum honorans, seu a populo honoratus, *Ep. Call.*

Τιμόθεος, ου, ὁ, Timotheus, colens Deum.

Τιμοκρατία, ας, ἡ, reip. status, in quo a censu magistratus creantur. Ex τιμὴ et κράτος.

Τιμοκρατικὸς, ἡ, όν, censu potens; (2) ambitiosus. A præc.

Τιμόπτολις, ιος, ὁ ᾗ, ἡ, qui civibus honori est et ornamento; (2) qui civitatem honestat. Χάριν τ' ἔχει τὰν ἰσαιεὶ τιμόπτολις, *Eurip. Suppl.* 375. Ex τιμὴ et πτόλις.

Τιμοῦχος, qui primum locum tenet, qui summo honore præditus est: unde sic appellantur magistratus in nonnullis Græcorum civitatibus. Vide *Casaubon. ad Athen.* 4, 13.

Τιμωρέω, ῶ, fut. ήσω, *cum dat.* auxilior, opem fero, tueor, defendo. At τιμωροῦμαι, *cum acc.* punio; ulciscor; τιμωρεῖται, punit, animadvertit, coercet, *Ph.* Τιμωρήσειν τὸν φονέα σὺν θεοῖς ὑπισχνοῦμαι, *Xen.* Τιμωρήσομαι Ἱππόλυτον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ, *Eur. Hipp.* 21. A τιμωρός.

Τιμωρητέος, α, ον, puniendus. A præc.

Τιμώρημα, ατος, τὸ, ultio, vindicta, pœna, supplicium. A τιμωρέω.

Τιμώρησις, εως, ἡ, idem et ab eod. Unde

Τιμωρητὴρ, ῆρος, ὁ, vindex, ultor, *R.*

Τιμωρητὴς, οῦ, ὁ, idem.

Τιμωρητέον, vindicare oportet et auxilio esse, *Thuc.*

Τιμωρητικὸς, ἡ, όν, pertinens ad τιμωρητήν· (2) ad pœnas exigendas propensus, crudelis. A præc.

Τιμωρία, ας, ἡ, ultio, vindicta, pœna, supplicium, animadversio; (2) auxilium, subsidium. A

Τιμωρὸς, οῦ, ὁ ᾗ, ἡ, vindex, ultor; (2) adjutor, auxiliator, defensor. Ex τιμὴ et ὁράω, nisi ωρος mera est terminatio. *Ern.*

Τιμωροῦν, præs. part. act. n. g. *contr.* pro τιμωρέον, a τιμωρέω.

Τὶν, *tibi*, dat. sing. *Dor.* pro σοὶ, a σὺ, *tu.* Ἄρτεμι, τὶν τόδ' ἄγαλμα Φιλητὰς ἵσατο τῇδι, *Callim. Epig.* 35, 1.

Τίν' pro τίνα, *quem*, acc. sing. a τίς, *quis?*

Τίναγμα, ατος, τὸ, vibratio, concussio. A τινάσσω.

Τιναγμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

Τινάκτειρα, ἡ, quæ concutit, quod a τινακτὴρ, idem quod τινάκτωρ.

Τινακτοπήληξ, ὁ, qui galeam quassat, *Steph.*

Τινάκτωρ, ορος, ὁ, quassator, concussor. A

ΤΙΝΑ'ΣΣΩ, f. ξω, quatio, concutio, vibro. Καὶ δὴ τινάσσει κρᾶτα βαλιδῶν ἀπὸ, *Eur. Her. Fur.* 870.

Τίνεσθαι, *ulcisci*, præs. inf. med. verbi τίνω.

Τίνεσκε, *luebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτινε, a verbo eod.

ΤΙΝΘΑΛΕ'ΟΣ, ία, έον, calidus, tepidus. *Nic. Alc.* 445.

Τινθὸς, οῦ, ὁ, lebes, vas quodvis, *inpr.* in quo cibi coquuntur, unde et pro ventriculo; *item* cavum capax. *Sch. Lycophr.* habet et τινωθός.

Τινύω, seu τίνυμι, luo, solvo, pendo, rependo; (2) punio, pœnas exposco, ulciscor. A τίω.

Τίνω, idem et ab eod. Τίνειν δίκας, *Luc.* ζημίαν, *Plat.* τιμωρίας, *Idem.* μισθόν τινι, *Xen.* Οὐ μὴν γ' ἴσην (supple ποινὴν) ἔτισεν, *Soph. Œd. Tyr.* 810. Τῦ χάριν τίνων, *Id. El.* 534.

Τίον, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτισαν, a τίω, *honoro.*

Τίποτε, quidnam? cur?

Τίπτε, idem; *per Sync.*

ΤΙ'Σ, ὁ ᾗ, ἡ, τὸ, τί, *Gen.* τινὸς, aliquis, quispiam, quidam, certus; *cum numeralibus* circiter, ferme; cum πᾶς, ἕκαστος, αὐτὸς, πολὺς, μέγας, τοῖος, τοσοῦτος, ὅδε, abundat: sed τίς, τί, *Gen.* τίνος, quis? quæ? quid? qualis? qualisnam?

Τίσαι, *honorasse*, aor. 1. inf. act. verbi τίω.

Τισαίατο, 3. plur. aor. 1. conj. med. *Ion.* pro τίσαιντο, a τίω, *ulciscor.*

Τισαίμεθα, 1. plur. aor. 1. opt. med.

Τίσαιτο, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro τίσαι.

Τίσεις, *lues*, 2. sing. fut. 1. ind. act.

Τίσειν, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἔτισε.

Τίσις, εως, ἡ, punitio, pœna, ultio; (2) persolutio, remuneratio, *Il.* 22, 19. A τίω.

Τίσουσιν, 3. plur. fut. 1. ind. act. cum ν, a τίω.

Τίσωσι, 3. plur. aor. 1. conj. act.

Τίτυπτε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐτίτυπτε, a

Τιτύπτω, punio, ulciscor; (2) tendo, intendo; *Il.* 2, 390; (3) traho. Τυδείδη ἐπὶ τόξα τιτύπτετο, *Ib.* 11, 370. (3) ἐΰξοον ἅρμα τιτύπτων, politum currum trahens, *Il.* 2, 390. A τίω, vel τείνω.

Τιτὰν, ᾶνος, ὁ, Titan, Sol, at *in plur.* Titanes, Cœli et Terræ filii, a Jove sub terram detrusi. A præc.

Τιτανία, ἡ, Titania, seu Titanica, *E. M.*

Τιτανικὸς, ἡ, όν, Titanicus, *Plut.*

Τιτανογραφία, ἡ, historia gigantum. A τιτὰν et γράφω.

Τιτανοκράτωρ, ορος, ὁ, Titanum dominator, vel Titanum domitor. Ex Τιτὰν et κράτος.

Τιτανοκτόνος, ου, ὁ ᾗ, ἡ, Titanum interfector. Ex Τιτὰν et κτείνω.

Τιτανομαχία, ἡ, bellum Titanum, *Ath.*

ΤΙ'ΤΑΝΟΣ, ου, ὁ, calx; *Lucian.* (2) gypsus; *Hesiod. in Scut.* 141. Hinc

Τιτανόω, ῶ, fut. ώσω, calce oblino. Hinc

Τιτανωτὸς, ἡ, όν, calce vel gypso oblitus.

Τιτανώδης, ες, ὁ ᾗ, ἡ, Titanicus. Hinc Τιτανῶδες, *adv.* more Titanum; (2) torve, torvum. A Τιτάν.

Τίτας, ὁ ᾗ, ἡ, ultor, ultrix. Τίτας φόνος πίπτειν, ultrix cædes fixa est, *Æschyl. Choeph.* 65. A τίω.

Τιτάω, ῶ, idem quod τητάω, *Etym.*

Τιτηὶς, ἡ, Diana, *Nic.*

Τιτθεία, ἡ, nutritio, cura, *Dem.* A τιτθεύω.

Τιτθεύω, fut. εύσω, nutrio. A τιτθός.

Τίτθη, ης, sive τιτθὴ, ῆς, ἡ, mamma, mamilla; (2) nutrix, altrix; (3) avia materna. Ab eod.

Τιτθιδίζω, cacabo, *Gl. V.*

Τιτθίζω, fugo, subrumo, *Gl. V.*

Τιτθίον, ου, τὸ, mamilla. Dim. a τιτθός.

Τιτθὶς, ίδος, ἡ, nutrix; (2) soror matris vel patris, matertera, amita. A τιτθή.

ΤΙΤΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, mamma, mamilla.

ΤΙΤΙ'ΖΩ, pipio seu vocem edo avium, *inprimis* pullorum.

Τίτλος, ου, ὁ, titulus. *Lat. vocabulum.*

Τίτος, ου, ὁ, Titus. *Lat. honoratus.* A τίω.

Τιτράω, seu τίτρημι, et τιτραίνω, fut. τρήσω, perforo, terebro. *Gl. V.* τιτραίνω, foro; τιτρημένος, perfossus, *Gl. V.* perf. pass. part. A τρέω, vel inus. τράω, *furo.*

ΤΙΤΡΩ'ΣΚΩ, fut. τρώσω, vulnero, cutem telo pertundo seu perfodio; (2) lædo, damnum infero; τετρωμένος, saucius, cruentus, *Gl. V.* perf. part. pass. τρωθεὶς, sauciatus, *Gl. V.* part. pass. a. 1. Ἐπεί με ἔρως ἔτρωσεν, *Eur. Hipp.* 396. Ἔρωτος βίλεσι τετρῶσκεσθαι, *Philo.* Hinc

Τιτρωσμὸς, ὁ, vulneratio.

Τιτυβίζω, vocem edo hirundinum seu perdicum, cacabo. A τιτίζω.

Τιτυοκτόνος, ου, ὁ ᾗ, ἡ, Tityi interfectrix; *Callim. Hymn. in Dian.* 110. Ex κτείνω.

Τιτύριος, ου, ὁ, fistula pastoralis ex stipula:

Τιτυριστὴς, οῦ, ὁ, saltator turpes motus edens. A

Τίτυρος, ου, ὁ, Satyrus; (2) aries major, dux gregis; (3) calamus; (4) otiosus; (5) pastorculus, parvus puer pastoritius, rusticanus.

Τιτύσκετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐτιτύσκετο, a

ΤΙΤΤ'ΣΚΟΜΑΙ, intentissime dirigo, ut certum ictum inferam, collineo, dirigo ad scopum; (2) paro, *Il.* 13, 23.

Τιτύσκω· Vide τιτύσκομαι, *Lyc.*

Τιτῶ, dies. Ἔγειτο τιτῶ, *Call. Frag.* 206.

ΤΙ'ΦΗ, ης, ἡ, frumenti genus.

Τίφιος, ία, ιον, palustris. A

ΤΙ'ΦΟΣ, ους, τὸ, locus palustris, palus.

Τίφυον, ου, τὸ, tiphyum, *herba* coronaria.

Τιφώδης, ες, ὁ ᾗ, ἡ, palustris. A τῖφος.

ΤΙ'Ω, fut. τίσω, honoro, in honore habeo, magni æstimo, carum habeo; (2) punio, vindico, ulciscor; (3) persolvo, solvo, luo; dependo; τίσκειν, honorabat, imperf. *Ion.* τίσκετο, honorabatur, imperf. *Ion.* pass. *Il.* 13, 176. Κείνος δὴ τίσει τήνδε κἀκ' ἄλλην δίκην, *Soph. Aj.* 113. Τίσασθε πατρὶς φόνον ἠμετέρου, *Id. El.* 115. Τὴν δὴ τίσομαι δίκην, *Eur. Med.* 1819.

Τλᾶθι, 2. sing. præs. imperat. act. *Dor.* pro τλῆθι, a τλῆμι, *tolero.*

Τλάθυμος, ου, ὁ ᾗ, ἡ, ærumnarum patiens; *Pind.* A τλάω et θυμός.

Τλαίην, *tolerem*, præs. opt. act. verbi τλῆμι.

Τλάμονα, acc. sing. com. gen. *Dor.* pro τλήμονα.

Τλαπαθὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ· vide τλητιπαθὴς.

Τλὰς, *tolerans*, præs. part. act. verbi τλῆμι.

Τλασίφρων, ονος, ὁ ᾖ ἡ, patiens. Ex τλάω et φρήν.

ΤΛΑ΄Ω, f. τλήσω, p. τέτληκα, perfero, patior; (2) sustineo, i. e. audeo; τετληότι, pro τετληκότι, patienti, p. part. Vide τλῆμι. Πῶς με τλήσεται ποτ' ἰσιδεῖν; *Soph. Aj.* 463.

Τλῇ, *toleret*, 3. sing. aor. 2. conj. act.

Τλήθυμος, ε, ὁ ᾖ ἡ· vide τλάθυμος. Σὲ δ' ἀλκὰ παγκρατὴς τλάθυμος αἴξει, *Pind. Nem.* 2, 23.

Τλῆμεν, 1. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτλημεν.

Τλῆμι, perfero, tolero; τλῶ, perpessus est, aor. 2. *Ion.* pro ἔτλην· τλῆναι, pati, tolerasse, a. 2. inf. τλῆθι, suffer, a. 2. imperat. pl. τλῆτε, tolerate; τλὰς, passus, a. 2. part. Vide τλάω.

Τλήμονες, *miseri*, nom. pl. com. gen. a τλήμων.

Τλημόνως, *adv.* misere, calamitose; (2) patienter. (2) μίνειν χρὴ τλημόνως, *Eurip. Suppl.* 947. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλεν κακά, *Æschyl. Chœph.* 746.

Τλημοσύνη, ης, ἡ, ærumna, miseria, infortunium. A

Τλήμων, ονος, ὁ ᾖ ἡ, sustinens, patiens, ferens; (2) audax, fortis; (3) miser, ærumnosus, calamitosus. A τλάω.

Τλῆναι, *passum esse*, a. 2. inf. act. v. τλῆμι.

Τληπαθέω, ῶ, patiens sum laborum et molestiarum, *item* miseriis adfligor: τληπάθεια, ἡ, patientia; (2) afflictio. A

Τληπαθής, ές, ὁ ᾖ ἡ, patiens laboris; (2) calamitosus. Ex τλάω et πάθος.

Τλησικάρδιος, ε, ὁ ᾖ ἡ, qui toleranti et forti est animo, *Æsch. Pr.* 159. Ex τλάω et καρδία.

Τλησίμοχθος, ὁ ᾖ ἡ, idem quod

Τλησίπονος, ε, ὁ ᾖ ἡ, patiens laboris; (2) audax. Ex τλῆσις et πόνος.

Τλῆσις, ιως, ἡ, patientia, tolerantia; (2) audacia. A τλάω.

Τλήσω, *tolerabo*, fut. 1. ind. act. verbi τλάω.

Τλητικὸς, ή, ὁ, patiens. Ab eod.

Τλητικῶς, *adv.* toleranter. A præc.

Τλητὸς, ὴ, ὸν, tolerabilis, qui tolerari potest; (2) tolerans, patiens. Ab eod. vel τλῆμι.

Τμάγιν, 3. pl. a. 2. ind. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐτμάγησαν, a τμήσσω, seu τμήγω.

Τμάω, seco, inus. sed hinc τέτμηκα et τμήσσω.

Τμηγὶς, *scissus*, part. a. 2. verbi τμήσσω.

Τμήγης, ε, ὁ, sector, incisor, arator, fossor, qui secat. A τμήσσω, seu τμήγω.

Τμῆγος, ους, τὸ, sectura, fissum. Ab eod.

Τμήγω, f. ξω, seco, scindo, succido; ἐτμάγην, aor. 2. pass. A τίμνω.

Τμήδην, *adv.* in modum secantium; (2) incidendo seu secando, cæsim; (3) leviter. Ab inus. τμάω pro τίμνω.

Τμηθὶς, a. 1. part. pass. verbi τίμνω pro τμάω.

Τμῆμα, ατος, τὸ, segmentum, frustum sectione alicunde ablatum; (2) particula, portio. Ab eod. Hinc

Τμηματώδης, ες, in partes sectus, seu qui in partes secari potest.

Τμῆσις, ιως, ἡ, sectio. Ab eod.

Τμητίβιος, ον, dividens Deum, *Cyr.*

Τμήσω, *secabo*, fut. 1. ind. act. v. τμάω.

Τμήσσω, fut. ξω, scindo. A τμάω.

Τμητέον, *adv. posit.* secandum:

Τμητὴρ, ῆρος, ὁ, sector, incisor. Ab eod.

Τμητὴς, ῆ, ὁ, idem et ab eod.

Τμητικὸς, ὴ, ὸν, incidendi vim habens; (2) incisus, sectilis. A τμητός.

Τμητικῶς, more eorum quæ τμητικὰ sunt, *Suid.*

Τμητὸς, ὴ, ὸν, sectus, incisus; (2) sectilis. A τμάω.

Τὸ, *art. n. g.* sæpe pro τοῦτο et ellipsi præpos. διὰ, signific. quamobrem. Τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα, ideo, *Il.* 3, 176.

Τοιρχαῖον, *adv.* olim, antiquitus.

Τόδε, *adv.* huc. Ex τὸ et δε.

Τοδεύτερον, *adv.* iterum, secundum.

Τοιπίπαν, *adv.* omnino, penitus; (2) plerumque.

Τόθεν, *adv.* inde, ex loco illo. Ab ὅθεν.

Τόθι, *adv.* ibi, illo in loco; (2) ubi. Ab ὅθι.

ΤΟΙ, particula enclitica, quæ aliis jungitur, ut καί τοι, quamvis, quanquam, *Gl. V.* atqui, *Ph.* ἤ τοι, nequaquam, num, *Gl. V.* Aliquando præponitur, ut in τοιγαρῦν, proinde, ergo, igitur, itaque, *Ph.* Est et pronomen *Dor.* τοὶ, tibi, et articulus pro οἱ.

Τοιαῦτα adverbialiter sumitur, ut sæpe adj. plur. n. g. hunc ad modum, *Soph. Œd. Col.* 1620.

Τοιβορύσσω, quatio, concutio, *Hes.*

Τοίνυν, igitur, itaque, ergo, *Ph.*

Τοῖο, *hujus*, gen. sing. *Ion.* pro τοῦ, ab ὅ, *hic.*

Τοῖος, τοία, τοῖον, talis, hujusmodi. Ab οἷος.

Τοίοσδε, τοιάδε, τοιόνδε, talis, ejusmodi.

Τοισδί, idem, *Attice.*

Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο et τοιοῦτον, talis, hujusmodi. Ex τοῖος et ὅτος, *hic.*

Τοιουτότροπος, ε, ὁ ᾖ ἡ, hujusmodi, talis; τοιοὐτροπα, hujusmodi, *Gl. V. Plat.*

Τοιουτοτρόπως, *adv.* tali modo.

Τοιουτόχρους, ους, ουν, talem colorem habens.

Τοιουτώδης, ες, talis.

Τοῖς, *ipsis*, dat. plur. ab ὁ, *hic.*

Τοίσδεσσι, *ipsis*, dat. plur. art. præpos. *Ion.* et *Poet.* pro τοῖσδε, ab ὅδε.

Τοίχαρχος, ε, ὁ, qui præest navis lateri, sive remigibus et latere navis sedentibus. Ex τοῖχος et ἀρχός.

Τοιχογραφία, ας, ἡ, *Ion.* τοιχογραφίη, descriptio muralis, picturati parietes, *Aret.* Ex γράφω.

Τοιχοδιφήτωρ, ορος, ὁ, qui parietes scrutatur, qua parte aperiri possint; (2) fur. A διφάω.

Τοιχομαχέω, parietem oppugno, *Steph.*

Τοιχορύστης, ε, ὁ. Vide τοιχωρύχος.

ΤΟΙ΄ΧΟΣ, ε, ὁ, paries, murus. Etiam latus navis. Hinc

Τοιχόω, ῶ, f. ώσω, murum seu parietem facio; τοιχῶσθαι, murum fieri, *Plut.*

Τοιχοῦχτης, ὁ, pro τοιχορύχτης, *Steph.*

Τοιχωρυχέω, ῶ, fut. ήσω, parietem effringo et perforo. *Ph.* τοιχωρυχεῖ, expilat. Τὸν τοῖχον, *Aristot.* A τοιχωρύχος. Hinc

Τοιχωρύχημα, ατος, τὸ, foramen parietis perfossi.

Τοιχωρυχία, ας, ἡ, parietis perfossio. A

Τοιχωρύχος, ε, ὁ, qui murum perfodit, furandi causa, effractor. *Gl. V.* perfossor. Ex τοῖχος et ὀρύσσω.

Τοίω, *tales*, nom. dual. a τοῖος, *talis.*

Τοίως, *adv.* tali modo; (2) sic, ita. A τοῖος.

Τόκα, tunc, *Dor.* pro τότε.

Τοκαρίδιον, et τοκαρύδιον, ε, τὸ, usurula, *Gl. V.* quasi a τοκάριον, quod esset a τόκος.

Τοκὰς, άδος, ἡ, quæ peperit et enixa est. *Gl. V.* paritura: parens, mater. Ὅσαι δὲ τοκάδες ἦσαν, *Eurip. Hec.* 1157. A τόκος. Unde

Τοκάω, ῶ, parturio, partui sum vicina.

Τοκίεσσι, dat. pl. *Ion.* pro τοκεῦσι, a τοκεύς.

Τοκετὸς, ῦ, ὁ, partus, puerperium. *Ph.* exponitur et nativitas. A τίκτω.

Τοκεὺς, έως, ὁ, parens, genitor. Ἐπεί ῥα τοκεῦσιν ἄμ' ἕσπετο, *Il.* 4, 476. Ab eod.

Τοκῆϊ, dat. sing. *Ion.* pro τοκέϊ, a τοκεύς.

Τοκίζω, fut. ίσω, fœnori do, fœneror. *Gl. V.* fœnero. A τόκος.

Τοκισμὸς, ῦ, ὁ, fœneratio. A τοκίζω.

Τοκιστὴς, ῦ, ὁ, fœnerator. Ab eod.

Τοκογλυφίω, ῶ, f. ήσω, tabulis insculpo nomina eorum quibus pecunia fœnori credita est, fœneratorem ago; (2) anatocismum exerceo. A

Τοκογλύφος, ε, ὁ, fœnerator, qui fœnori dat, qui fœnus facit. Γνίφωνα εἶναι καὶ τοκογλύφον, *Luc.* Ex τόκος et γλύφω.

Τοκοληψία, ας, ἡ, usuræ acceptio, fœneratio. Ex eod. et λῆψις.

Τόκος, ε, ὁ, partus, ipse pariendi actus; (2) quod partu edidit mater, fœtus partu editus; (3) fœnus, usura. A τίκτω.

Τοκοφορέω, ῶ, usuram pendo; (2) usuram accipio. Ex τόκος et φορέω.

ΤΟ΄ΛΜΑ, ης, ἡ, audacia.

Τολμᾷ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro τολμάει, a τολμάω.

Τολμασῖς, 2. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro τολμήσεις.

Τολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo, patior, tolero, impetro a me, tametsi invito et reluctante. Τολμᾷ παναργεῖν, *Eurip. Med.* 583. Ἦτε τετόλμηκ' ἔργον αἴσχιστον τόδε; *Ib.* 695. Τόλμα τάδε, perfer hæc, *Id. Hec.* 326. τολμᾷ δ' ἃ μὴ χρὴ, sustinet, *Id. Ib.* 333. A τόλμα.

Τολμηέις, ήεσσα, ῆεν, audens, audax, intrepidus; (2) tolerans. Ab eod.

Τόλμημα, ατος, τὸ, facinus, quod quis perpetrare ausus est, ausum. A τολμάω.

Τολμηρία, ας, ἡ, audacia. A τολμηρός.

Τολμηρὸς, ρὰ, ρὸν, audax, temerarius. A τόλμα.

Τολμηρῶς, *adv.* audacter, temere.

Τολμῇς, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro τολμᾷς, a τολμάω. Unde

Τόλμησις, εως, ἡ, qu. dic. ausio, conatus audax. *Ph.* τολμήτεως, desperatione.

Τολμητέον, audendum est, *Steph.*

Τολμητὴς, ῆ, ὁ, qui aliquid suscipere et adgredi audet, homo audax. A τολμάω.

Τολμητίας, ε, ὁ, audax, *Gl. V.* Ab eod.

Τολμητὸς, audendus, suscipiendus, *Soph.*

Τολμίστατος, ε, ὁ, audacissimus. A τόλμα.

Τολμῶσι, 3. plur. præs. ind. act. *contr.* pro τολμάουσι.

Τολμῶιεν, 3. pl. præs. opt. act. *contr.* pro τολμάοιεν, a τολμάω.

Τολοιπὸν, *adv.* posthac, deinceps; (2) cæterum.

Τολύπευμα, ατος, τὸ, glomus lanæ.

Τολυπευτικὸς, ὴ, ὸν, qui novit glomerare. A

Τολυπεύω, fut. εύσω, glomero, conglomero, globo, necto, contexo; (2) machinor, fabricor, struo; (3) conficio, ad finem perduco; (4) ærumnas patior, labores molestos exantlo. Τολυπεύειν ἀργαλέους πολέμους, *Il.* 14, 86. A

ΤΟΛΥ΄ΠΗ, ης, ἡ, lana carpta et pexa, pila seu glomus lanæ carptæ et ad nendum paratæ, et carminatæ in globos. Est et cucurbita agrestis.

Τομαῖος, ε, ὁ ᾖ ἡ, vel τομαῖος, αία, αῖον, sectus, cæsus, succisus, recisus; (2) idoneus ad secandum; *Eur. Alc.* A τομή.

Τόμαρος, ε, ὁ, sacrificulus, haruspex, *Hes.* al. τμάρος, τομαρὸς, *Lycophr.*

Τομάω, ῶ, secto, sectione egeo, sectione mihi opus est. Οὐ πρὸς ἰατρεῖ, σοφῇ ξρεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι, *Soph. Aj.* 583.

Τομεῖον, ε, τὸ, instrumentum quo aliquid scindi aut dissecari potest, ut forceps.

Τομεὺς, sector, incisor, *Hes.*

Τομεύω, idem quod τίμνω, *Hes.*

Τομὴ, ῆς, ἡ, sectio, sectura, incisio, amputatio; (2) portio sectione demensa; segmen, *Gl. V.* vulnus. Τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, *Il.* 1, 235. Στονόεντος ἐν τομῇ σιδήρου, *Soph. Trach.* 887. A τίμνω, fut. τεμῶ.

Τομίας, ε, ὁ, sectionem seu scalprum expertus, incisionem passus; (2) castratus. *Gl. V.* τομίας χοῖρος, majalis.

Τόμιον, ε, τὸ, frustum sectione ablatum:

Τομικὸς, ὴ, ὸν, ad incidendum idoneus. A τομή.

Τομὶς, ίδος, ἡ, forceps, *Gl. V.* Ab eod.

Τομὸς, ὴ, ὸν, scindens, incidens, acutus. Ἀλλ' ἔμπης ἰρὶω τί τομώτερον ἢ ἀπὸ δάφνης, *Call. Del.* 94. A τίμνω.

Τόμος, ε, ὁ, frustum sectione seu scissione ablatum; (2) tomus, scapus chartæ, pars libri. Ab eod. (vid. *Ern.*)

Τομῶς, *adv.* more eorum qui scindunt seu incidunt; (2) acriter, cum vi penetrante, τομώτερον, penetrantius. A τομός.

Τοναῖος, αία, αῖον, vehemens, contentus, intentus, de voce. A τόνος.

Τονάριον, ε, τὸ, fistula qua musici tonos præmonstrant. Ab eod.

Τονίω, idem quod τονόω.

Τονθολυγεῖν, et τονθορυγεῖν, *proprie* de sono aquæ ab æstu ferventis, deinde eadem quæ

ΤΟΝΘΟΡΙ΄ΖΩ, vel τονθορύζω, murmuro vel submissa voce murmuro, musso, submisse loquor; (2) tremo, ut ταιθαρίζω. Τί δὶ, τονθορύζων ἡνίκ' ἂν πληγὰς λαβὼν πολλὰς, ἀκῆς Σύραζε; *Aristoph. Ran.* 765. Εἰσόκε κνυζηθμοῖσιν ἀναιδέα τονθορύσωσι, *Opp. Venat.* 3, 169.

Τονθορύζω, idem.

Τονθορυγίω, idem quod τονθορύζω, *Ath.*

Τονθορὺς, ύος, ἡ, murmur aquæ ebullientis seu ferventis,

ferventis, *per Onomatopœiam.* Hes. *τονθορύς, V. L.*

Τονθορυσής, ῆς, ὁ, murmurator. A *τονθορύζω.*

Τονιαῖος, αία, αῖον, toni (qui sc. sermoni opp.) magnitudinem æquans. A *τόνος.*

Τονίζω, accento, *Gl. Vet.* Ab eod.

Τονικὸς, ὁ, qui tenore seu extensione fit, *item* firmus, *Steph.*

Τόνος, ου, ὁ, tonus, accentus, *Ph.* tenor, tentigo, *Ph.* intensio, et quo intenditur, ut funis, restis, vis rei intensiva, et impulsiva, ut vesicæ, &c. A *τείνω, tendo.*

Τονόω, ῶ, f. ώσω, intendo, sc. vocem; (2) roboro, firmo; (3) accentum pono alicubi. Ὅταν ἡ ὀρμὴ τῆ φθεγγομένῃ πρὸς φωνὴν τονώσῃ τὸ μέρος, *Greg.* A *τόνος.*

Τονώδης, εος, ἡ, tonum habens.

Τονωσις, εως, ἡ, qu. dic. corroboratio, confirmatio; (2) accentus. A *τονόω.*

Τονωτικὸς, ἡ, όν, vim habens intendendi seu roborandi et firmandi. Ab eod.

Τοξάζομαι, fut. άσομαι, arcu jaculor. *Od.* 22, 72. A *τόξον.*

Τοξαλκὴς, ὁ ⁊ ἡ, epith. Cupidinis, sagittis vim suam exserentis. Ab eod. et *ἀλκή.*

Τοξάριον, ου, τὸ, parvus arcus, arculus. Dim.

Τοξάρχης, ου, ὁ, præfectus sagittariorum. A *τόξον* et *ἀρχή.*

Τόξαρχος, ὁ, dux, *Æsch.*

Τοξεία, ας, ἡ, ars sagittandi. A *τοξεύω.* Unde

Τόξευμα, ατος, τὸ, quod arcu emissum est, sagitta, jaculum; sagitta, *Gl. Vet.* (2) ipse ictus seu jactus sagittæ aut teli.

Τοξευτὴρ, ῆρος, ὁ, arcitenens, sagittarius; fœm. *τοξεύτηρα,* sagittaria. Ab eod.

Τοξευτὴς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Τοξευτικὸς, ἡ, όν, sagittariæ artis peritus. *Gl. V.* sagittarius.

Τοξευτὸς, sagitta vulneratus. Θεῦ δ' ὕπο τοξευτὸς, *Soph. Phil.* 334.

Τοξεύω, fut. εύσω, ex arcu sagittam emitto, jaculor, arcu peto, sagittis impeto vel ferio. *Gl. Vet.* sagitto. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ νῦς ἐτοξεύσει μάτην, *Eur. Hec.* 603. Καθ' ὑστεροβολὰν τοξεύσας, mira ingenii solertia, *Soph. Œd. Tyr.* 1196. *Metaph.* ducta ab iis qui in jaculando bene collimantes scopum attingunt. A *τόξον.*

Τοξήρης, εος, ὁ ⁊ ἡ, sagittifer, arcitenens, arcu et jaculis instructus. A *τόξον* et *ἄρω.*

Τοξικὸς, ἡ, όν, sagittarius, ad sagittas aptus; *τὸ τοξικὸν,* sagittarii; (2) venenum, sc. ἔγχριμα, quod sagittis illinebatur. A *τόξον.*

Τοξοβίλινος, ὁ, idem. Ex eod. et *βίλος.*

Τοξοβόλος, ὁ, jaculator, *Steph.* A *βάλλω.*

Τοξοδάμας, ὁ, idem, *Æschyl. Prom. Vinct.* 30.

Τοξόδαμνος, ου, ὁ ⁊ ἡ, arcu jaculisve subigens, interficiens. Τὴν τοξόδαμνον Ἄρτεμιν μαρτύρομαι, *Eur. Hippol.* 1462. Ex *τόξον* et *δαμνάω.*

Τοξοειδὴς, έος, ὁ ⁊ ἡ, arcuatus, *Gl. V.* Ex *τόξον* et *εἶδος.*

Τοξοθήκη, ης, ἡ, pharetra.

ΤΟΞΟΝ, ου, τὸ, arcus; (2) pharetra cum telis; (3) ars sagittaria; *τόξα,* tela, *Ph.*

Τοξοποιέω, ῶ, arcus conficio. Τοξοποιῆν τὰς ὀφρῦς, contrahere, *Aristoph. Lys.* 8.

Τοξοποΐα, ἡ, arcuum confectio.

Τοξοποιὸς, ὁ, qui arcus et jacula conficit, *Steph.*

Τοξοσύνη, ης, ἡ, ars sagittandi. A *τόξον.*

Τοξοτευχὴς, ὶς, arcus faciens. Ex eod. et *τεύχω.*

Τοξότης, ου, ὁ, sagittarius, arcitenens; (2) Sagittarius, i. e. sideris cœlestis nomen; (3) ap. Atticos minister publicus, apparitor magistratus. Ab eod.

Τοξότις, ίδος, ἡ, sagittaria, arcitenens; *Cal. Hymn. in Dian.* 223. A præc.

Τοξυλκὸς, ὗ, ὁ, peritus artis sagittariæ. Ab *ἕλκω.*

Τοξοφόρος, ου, ὁ ⁊ ἡ, qui arcum gestat et sagittas, sagittarius; arcifer, *Gl. V.* A *τόξον* et *φέρω.*

Τοξόω, ῶ, idem quod *τοξεύω.* Τοξῶται ἐς τὸ ἀρετὴς, *Aret.*

Τοπάζιον, ου, τὸ, topazium, topazius, lapis, gemmæ nomen. A *τοπάζω.*

Τοπάζιος λίθος, topazius lapis.

Τόπαζον, et τόπαζος, idem quod *τοπάζιον,* seu *τοπάζιος λίθος, Dion.*

Τοπάζω, fut. άσω, statuo, colloco, qu. dic. in loco pono; (2) conjicio, suspicor, quæro, investigo. Τὸ γὰρ τοπάζειν τῦ σάφ' εἰδέναι δίχα, *Æsch. Agam.* 1378. A *τόπος.*

Τοπάλαι, *adv.* olim, quondam, jampridem.

Τοπαλαιὸν, *adv.* antiquitus, olim.

Τοπᾶν, *adv.* perpetuo, omnino. A *πᾶς.*

Τοπαράπαν, *adv.* omnino, prorsus.

Τοπαραυτίκα, *adv.* statim, tunc statim.

Τοπάροιθι, vel *τοπάροιθεν, adv.* antea.

Τοπάρος, *adv.* prius, antea.

Τοπάρχης, ου, ὁ, loci præses, qui loco alicui præfectus est, seu præest, toparcha. *Ph* præfectus regionis. Ex *τόπος* et *ἀρχή.*

Τοπαρχία, ας, ἡ, toparchia, munus toparchæ. *Ph.* pagus. A præc.

Τόπαρχος, ου, ὁ ⁊ ἡ, idem quod *τοπάρχης.*

Τοπαστέον, conjiciendum et suspicandum est, *Hes.* A *τοπάζω.*

Τοπεῖον, *Ion.* τοπήϊον, funis, rudens, *Suid. Poll.*

Τοπέω, idem quod *τοπάζω, Suid.*

Τοπηγορία, ας, ἡ, communis loci tractatio. Τῦτο δὲ εἴτε διὰ τοπηγορίαν, εἴτε δείνωσιν, hoc autem sive per communis loci tractationem fiat, sive per exaggerationem, *Longin.* 11. A *τόπος* et *ἀγορεύω.*

Τοπήϊα, ων, τὰ, *Ion.* pro *τοπεῖα,* arma navis, seu supellex nautica. *Call. in Del.* 314.

Τοπικὸς, ἡ, όν, localis; situs, *Gl. V.* Hinc ἡ τοπικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars topica, ostendens τόπους, sive locos, e quibus argumenta desumenda sunt ad probandum vel amplificandum. A *τόπος.*

Τοπικῶς, *adv.* ratione loci; (2) per locos communes, per capita.

Τοπλέον, *adv.* magis; (2) frequentius.

Τοπογραφέω, ῶ, locum describo.

Τοπογραφία, ας, ἡ, loci vel locorum descriptio. A

Τοπογράφος, ου, ὁ ⁊ ἡ, locorum descriptor. Ex *τόπος* et *γράφω.*

Τοποθεσία, ας, ἡ, loci situs vel positus. *Ph.* loci positio, situs, canalis; item designatio, descriptio locorum. Ex *τόπος* et *θέσις.*

Τοποθετέω, locorum descriptionem instituo. Ex *τόπος* et inusit. θετέω.

Τοποκλισία, ας, ἡ, locus accubitus, ubi quis accumbit. Ab eod. et *κλίσις.*

Τοπομαχέω, ῶ, variis in locis prælior, i. e. modo hoc, modo illo in loco; (2) loci opportunitate utor ad pugnandum. A *μάχομαι.*

ΤΟΠΟΣ, ου, ὁ, locus, tractus, regio; (2) *τόποι,* sedes et domicilia argumentorum *apud dialecticos;* (3) *τόποι,* argumentum seu thema, quod tractatur *apud rhetores;* (4) locus affectus, *apud medicos;* (5) vulva; (6) facultas, occasio.

Τοποτηρητὴς, οῦ, ὁ, qu. dic. loci servator, vicarius; locum tenens. A præc. et *τηρέω.*

Τοπρὶν, *adv.* prius, antea, olim.

Τοπρόσθεν, *adv.* antea, olim.

Τοπρότερον, *adv.* prius, antea, olim.

Τοπρῶτον, *adv.* primum, primo, primo loco, ante omnia.

Τόρβηλος, querulus, *Hes.*

Τόργος, cycnus, *Lyc.* vultur, *Suid.*

ΤΟΡΔΥΛΙΟΝ, ου, τὸ, tordylium, seseli Creticum, *herba.*

Τορεία, ας, ἡ, ipsa actio cælandi, scalpendi.

Τόρευμα, ατος, τὸ, opus cælatum. *Gl. V.* toreuma. A *τορεύω.*

Τορεὺς, ὁ, idem quod *τορευτὴς, item* instrumentum quo utuntur *οἱ τορεύτικοι, Poll.*

Τόρευσις, εως, ἡ, cælatura, *Ph.* A *τορεύω.*

Τορευτὴς, οῦ, ὁ, cælator. Ab eod.

Τορευτικὸς, ἡ, όν, ad cælaturam pertinens, seu cujus usus est in cælando; (2) cælandi facultate præditus. A *τορευτὴς.*

Τορευτὸς, ἡ, όν, cælo elaboratus. A

Τορεύω, fut. εύσω, cælo, *Ph.* Τόρευε πᾶσαν ᾠδὴν, concinna, *Aristoph. Thesm.* 995. κύκλλον ᾄδω, *Anacr.* 18, 1. A *τορὸς.*

Τορόω, ῶ, fut. ήσω, perforo, perterebro, ferro trajicio, penetro; (2) perspicue declaro et denuncio, *Il.* 11, 236. Ab eod. Hinc

Τορητὸς, ὁ, vulnerabilis.

ΤΟΡΜΗ, ης, ἡ, vel τόρμος, ου, ὁ, modiolus rotæ, in quem axis inseritur; (2) meta; (3) carceres et repagula; (4) cursus in hippodromo; (5) vestigium rotæ; (6) fibula, uncus, clavus.

Τορνία, ας, ἡ, tornatio. A *τορνόω.* Unde

Τόρνευμα, ατος, τὸ, quod tornando confit; (2) scobs, ramenta.

Τορνευτασκιδλυροπηγὸς, ῦ, ὁ ⁊ ἡ, torno scutolyrifici, vox comica, *Aristoph. Av.* 497. A *τορνευτὴς. ἀσπὶς, λύρα,* et *πήγνυμι.*

Τορνευτήριον, ου, τὸ, instrumentum quo aliquid tornatur et excavatur. A

Τορνευτὴς, ῦ, ὁ, tornator.

Τορνευτικὸς, ἡ, όν, ad tornatorem vel tornaturam pertinens; (2) tornandi peritus. Hinc ἡ τορνευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars tornandi. A

Τορνεύω, f. εύσω, torno; (2) circino describo. Τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομιλᾶ, *Aristoph. Thesm.* 59. A

Τόρνος, ου, ὁ, tornus, instrumentum quo aliquid tornatur et excavatur. A *τορέω.*

Τορνόω, ῶ, f. ώσω, torno; (2) rotundum facio, circulo, circumscribo. *Il.* 23, 255. *Od.* 5, 249. A *τόρνος.*

Τορνωτασκιδλυγλύφοι, οἱ, qui torno concinnant ac scalpunt clypeos lyrasque, *Ar.*

Τόρος, ου, ὁ, instrumentum lapicidarum, fabrorum, terebrum. Χαλύβων σκέλεκει καὶ τορόῳ, chalybum securi et terebro, *Eurip. in Cret. Fragm.* 2.

Τορὸς, ρὰ, ρὸν, penetrans, acutus; (2) perspicuus, clarus. A *τορέω.*

Τορυνάω, ῶ, tudicula agito. A

Τορύνη, ης, ἡ, id quo in olla aliquid teritur et agitatur inter coquendum. *Ph.* tudicula. A *τείρω.*

Τορύνω, idem quod *τορυνάω, Ar.*

Τορῶς, *adv.* acute; (2) perspicue, aperte, clare, acuta voce. A *τορὸς.*

Τοσάκις, *adv.* toties. A *τόσος.* Unde

Τοσάτιος, vel *τοσάτιος,* tantus.

Τοσαυτάκις, *adv.* toties. A *τοσοῦτος.*

Τοσαυτακῶς, *adv.* tot modis. Ab eod.

Τόσος, η, ον, tantus. Ab ὅσος.

Τοσόσδε, τοσόσδε, τοσσήδε, tantus. Τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνάλωσας λέγων; *Soph. Aj.* 1049.

Τοσταύριβμος, ον, tantum numerum explens.

Τοσῦτος, αύτη, ῦτο, tantus; τοσοῦτῳ, tantidem, tanto, *Ph.* Ex *τόσος* et ὅτος.

Τόσσα, *tanta,* nom. pl. *Poet.* pro τόσα, a *τόσος.*

Τοσσάκις, et τοσσάκι, *Poet.* pro *τοσάκις.*

Τοσσῆνον, *tantum,* acc. sing. Dor. pro *τόσον.*

Τόσσος, *Poet.* pro *τόσος.*

Τόσω, *adv.* tanto, tanto magis. A *τόσος.*

Τοτάχος, *adv.* cito, passim apud *LXX.* Οὐ δυνήσῃ ἐξαναλῶσαι αὐτὸς τοτάχος, *Deut.* 7, 22.

Τότε, *adv.* tunc, tum, deinde, *Ph.* τότε δὴ, ita demum, *Ph.* tum demum, *Gl. V.*

Τοτὲ, *adv.* aliquando. Ab ὅτε.

Τοτελευταῖον, *adv.* postremo, demum, denique, tandem.

Τοτηνικάδε, *adv.* tunc.

Τοτρίτον, *adv.* tertium, tertio.

Τὠκεῖθεν, pro τὸ ἐκεῖθεν, illinc. Τὠχεῖθεν ἄλσος σῦδε, in ulteriori hujus luci parte, *Soph. Œd. Col.* 505.

Τὤλασσον, *deterius, Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἐλάσσον, compar. a *μικρός.*

Τἠμὸν, *meum, Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἐμόν.

Τἐναντίον, *contra, Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἐναντίον.

Τἔνεκα, *Att.* vel *Dor.* pro τῦ ἕνεκα.

Τὠπέκεινα, ultra. Ἀκτὴ τις ἐγὶ τὠπέκεινα τῆσδε γῆς, *Eurip. Hippol.* 1199. pro τὸ ἐπέκεινα.

Τὠπίσθεν, pro τὸ ὀπίσθεν, aor. 2. part. act. n. g. v. ἔκτιμι, aggredior, immineo, insto. Τὠπίσθεν κακὸν, imminens malum, *Eurip. Alc.* 171.

Τὠπίσω, *in posterum, Att.* vel *Dor.* pro τὸ ὀπίσω.

Τμηξαγυιὴς, ὁ, Turcus, *M. Mus.*

Τὺς, *hos,* acc. pl. ab ὁ, *hic.*

Τῦτ', pro τῦτο, *hoc.*

Τυτάκι, et τυτάκις, *adv.* interea vero, tunc; (2) hic, ibi; (3) toties. *Call. in Jov.* 44.

Τὕτιερον, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ὕτερον.

Τυτίγι, *Att.* vel *Dor.* pro τῦτό ἐγι, *hoc est.*

Τυτίων, gen. pl. *Ion.* pro τύτων, ab ὅτος, *hic.*

Τυτόθι,

Τετόθι, pro ἐντεῦθεν, hinc, ex eo. Κἤχετ' ἔχων σκαπανέην τι καὶ ἴκατι τετόθι μᾶλα, *Theocr. Id.* 4, 10.

Τόφρα, *adv.* tamdiu, donec; (2) tunc; (3) ut. Ex τὸ et ὄφρα.

Τραγαιναι, ῶν, αἱ, capræ utriusque sexus genitalia habentes. A τράγος.

Τραγάκανθα, ης, ἡ, qu. dic. hircina spina, frutex. Ex τράγος et ἄκανθα.

Τραγαλίζω, rodo; *verbum Aristoph. Vesp.* 672. quasi a τραγεῖν, a τρώγω.

Τραγανὸν, callosum, *Gl. V.* et τράγανον, callosum, *Ph.* cartilago, al. *Gl. V.*

Τράγανος, ου, ὁ, herba quædam, quæ et τράγος.

Τραγάω, ῶ, hircum refero; (2) libidine incipio tentari; unde et pubesco; (2) luxurio, ut seges, arbor. A τράγος.

Τραγεῖν, *comedi se*, a. 2. inf. act. verbi τρώγω.

Τράγειος, et τράγιος, hircinus; ut τραγίη, et τραγῆ, scil. δορὰ, hircina pellis; τράγειον κρέας, hircina caro, *Gl. V.* A τράγος.

Τραγέλαφος, ου, ὁ, hircocervus, animal hirci et cervi figuram mixtam habens; (2) poculi genus. Ex τράγος et ἔλαφος.

Τραγεος, ία, εον, hircinus. A τράγος.

Τράγημα, ατος, τὸ, tragema, quod secundis mensis apponitur. *Ph.* τραγήματα, bellaria. A τραγάω. Hinc

Τραγηματίζομαι, comedo bellaria. Hinc

Τραγηματισμὸς, ῦ, ὁ, comestio bellariorum.

Τραγηφόρος, ὁ, hircinam pellem gestans, *Hes.*

Τραγίαμβος, ὁ, tragiambus, genus versus Iambici, cui opp. τὸ ἰαμβικὸν κωμικόν.

Τραγίζω, f. ίσω· vid. τραγάω, *Aristot.* A τράγος. Unde

Τραγικὸς, ἡ, όν, pertinens ad tragœdum, tragœdorum proprius, conveniens tragicis, dignus tragicis, tragicus poeta.

Τραγικεύομαι, tragice loquor, *Ar. Sch.*

Τραγικῶς, *adv.* tragice, more tragicorum.

Τράγιον, seu τραγεῖον, ου, τὸ, herba, cujus folia autumno virus hirci olent. A τραγος.

Τραγίσκος, ου, ὁ, hirculus, parvulus hircus, aut hœdus. Dim. ab eod.

Τραγιστὴς, ὁ, sacrilegus, sc. qui hircum immolationi destinatum surripuisset, *Hes.*

Τραγοβάμων, ὁ, hircinis pedibus incedens, ut Pan. Ex τράγος et βαίνω.

Τραγόκερως, hircina cornua habens. Ex eod. et κέρας.

Τραγοκυρικὸς, ἡ, όν, ad capros tondendos aptus. Ex eod. et κύρα.

Τραγοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, hircos occidens. Ἀγρίων αἷμα τραγοκτόνον, *Eur. Bacch.* 139. Ex eod. et κτείνω.

Τραγομάσχαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, hircosus, *Gl. V.* hircum olens. Ex eod. et μασχάλη.

Τραγόπους, πόδος, ὁ, hircinos pedes habens.

Τραγοστώγων, ωνος, ὁ, hircinam barbam habens; (2) nomen herbæ.

Τραγορίγανον, ου, τὸ, origanum hircinum, *Nic. Al.* 310. Hinc τραγοριγανίτης οἶνος, vinum e tragorigano confectum.

ΤΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, hircus, caper; (2) libido et salacitas; (3) fœtor, qualis hircorum; (4) luxuriés arborum, segetis.

Τραγοσκελὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, qui hircinis est cruribus. A præc. et σκέλος.

Τραγοφαγέω, ῶ, hircos vel capros edo. Ex eod. et φάγος.

Τραγῳδάριον, ου, τὸ, levis tragœdia. Dim. a τραγῳδία.

Τραγῳδέω, tragœdiam decanto; (2) tragice decanto; (3) tragice exaggero, tragice vociferor, exclamo, deploro, tragice ostento, res supra modum augeo. Τήν τε πολυθρύλλητον ἀριστὴν τραγῳδῆσαι, *Luc.* A τραγῳδὸς. Hinc

Τραγῳδημα, ατος, τὸ, tragœdia, tragica oratio.

Τραγῳδητὴς, οῦ, ὁ, tragœdus.

Τραγῳδία, ας, ἡ, tragœdia; (2) rerum terribilium opinio, jactatio. A τραγῳδὸς.

Τραγῳδικὸς, ἡ, όν, pertinens ad tragœdum, tragœdorum proprius. Ab eod.

Τραγῳδιογράφος, ου, ὁ, tragœdiarum scriptor. Ex τραγῳδία et γράφω.

Τραγῳδοδιδασκάλος, et τραγῳδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui tragœdias docet, tragicus, *Arist. Thesm.* 94. Ex τραγῳδία vel τραγῳδὸς.

Τραγῳδοποιὸς, ὁ, ὁ, tragicus poeta. Ex τραγῳδία vel τραγῳδὸς et ποιέω.

Τραγῳδὸς, ὁ, ὁ, tragœdus, qui tragœdias agit, tragicus poeta, *Gl. V.* cantator. Ex τράγος et ᾠδὴ, *cantus*, quoniam hirco remunerabantur qui tragœdia vicerant.

Τραΐνω, idem quod τορέω, *Ep. Suid.*

Τρακταΐζω, dealbo, candidum reddo, *Phav.*

Τράκτος κηρὸς, cera quæ tractando inalbuit, *Æsch.*

Τράκτωμα, τὸ, emplastrum quod equorum scapulis imponitur, *V. L.*

Τραμὶς, vel τράμη, podex; sive linea quæ medium scrotum dividit in duas partes.

Τράμπις, ιδος, ἡ, navis, *Lycoph. Nic.*

Τρανίω, idem quod τρανόω, *Steph.*

Τρανὴς, ὁ ϗ ἡ, perspicuus, manifestus. Ἴσμεν δὲὲν τρανὲς, *Soph. Aj.* 24.

Τρανὲς, ὴ, όν, idem, *LXX.* opp. obscuro.

Τρανότης, ητος, ἡ, perspicuitas. A præc.

Τρανόω, ῶ, f. ώσω, clarum et perspicuum reddo, declaro, manifesto; (2) illumino, illustro.

Τρανῶς, *adv.* manifeste, aperte, diserte; expresse, *Ph.* ad liquidum, clare, al. *Gl. V.*

Τρανωτικὸς, ἡ, όν, explanandi, illustrandi vim habens. A τρανόω.

Τράπε, *vertit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτραπε, a τρέπω.

ΤΡΑΠΕΖΑ, ης, ἡ, mensa cibaria; (2) cœna ipsa, seu cibi in mensa positi; (3) mensa argentaria; (4) fiscus, ærarium; (5) dicitur et de multis rebus mensæ figuram habentibus; διακονεῖν τραπέζαις, cibum ministrare, in *N. T.* stipis colligendæ ac distribuendæ curam gerere. Τράπεζα βορᾶς, mensa, *Soph. Œd. Tyr.* 1464.

Τραπεζεὺς, έως, ὁ, mensæ adsecla, parasitus.

Τραπεζήτις, ήσσα, ῆτιν, mensarius, ad mensam pertinens, mensæ inserviens.

Τραπεζία, ας, ἡ, mensarum confectio.

Τραπέζιον, ου, τὸ, mensula, abaculus, figura geometrica. Dim.

Τραπεζιτεύω, fut. εύσω, mensarius sum. A

Τραπεζίτης, ου, ὁ, nummularius, mensularius, *Phil.* argentarius, *Gl. V.* A τράπεζα. Hinc

Τραπεζιτικὸς, ἡ, όν, ad mensarium pertinens, *Ph.* τραπεζιτικὰ, arcaria.

Τραπεζοειδὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, mensæ formam habens. Ex τράπεζα et εἶδος.

Τραπεζοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mensam curat et instruit, *Longin.* 43. Ex eod. et κομέω.

Τραπεζοκόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui satiatur cibis appositis, vel curator dapum. Ex eod. et κορέω.

Τραπεζολοιχὸς, οῦ, ὁ, qui mensas lingit, mensarum adsecla, parasitus. Ex eod. et λείχω.

Τραπεζοποιία, ἡ, mensarum fabricatio. A

Τραπεζοποιὸς, οῦ, ὁ, qui mensam instruit; (2) mensam fabricans. Ex τράπεζα et ποιέω.

Τραπεζορήτωρ, ορος, ὁ, qui in mensa disserit.

Τραπεζώτης, ητος, ἡ, abstractum a τράπεζα, *ap. Diog. Laert.*

Τραπεζοφόρον, ου, τὸ, caliculare, ubi calices reponuntur. Ex τράπεζα et φέρω.

Τραπεζοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mensam fert seu sustinet. Ex iisd.

Τραπεζόω, ῶ, f. ώσω, mensæ impono. A τράπεζα.

Τραπεζώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, mensarius, mensæ similis, figuram mensæ habens. Ab eod.

Τραπέζωμα, ατος, τὸ, quod mensæ imponitur, ut vasa. A τραπεζόω. Unde

Τραπέζωσις, ως, ἡ, apparatus mensæ, id quod mensæ imponitur.

Τράπιν, præs. inf. act. *Ion.* pro τρέπειν, a τρέπω.

Τραπίομεν, *vertamus*, 1. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* et *Poet.* pro τραπῶμεν.

Τραπιλίζω, verto, converto. A

Τραπιλὸς, ἡ, όν, mutabilis. A τρέπω.

Τράπιν, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* et cum ν, pro ἔτραπε, a τρέπω, verto.

Τράπισθαν, acc. sing. *Dor.* pro τράπιζαν.

Τραπίσθαι, aor. 2. inf. med. verbi τρέπω.

Τραπίω, ῶ, uvas calco in lacu. Οἱ γὲ μὲν ἐτράπιον, τοὶ δ' ἤρυον, *Hesiod. Scut.* 301. Ab eod. Hinc

Τραπητὸν, *adv. pos.* vertendum, convertendum.

Τραπητὴς, οῦ, ὁ, calcator uvarum.

Τράπηξ, ηκος, ὁ, hasta. A τράπω.

Τράπομαι, vertor, convertor, *Ion.* pro τρέπομαι.

Τράπωμαι, aor. 2. conj. med. verbi τρέπω.

Τρασιὰ, ᾶς, ἡ, tabula seu corbis, ubi siccantur casei et ficûs, et alii fructus. A τέρσω.

Τραυλίζω, fut. ίσω, balbutio, balbus aut blæsus sum. Εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς μὲ, τραυλίσας, *Aristoph. Vesp.* 44. A τραυλὸς.

Τραυλισμὸς, οῦ, ὁ, balbuties. A præc.

ΤΡΑΥΛΟΣ, ὴ, όν, balbus, blæsus. Τραυλὶς profert λ pro σ. Vide *Plut. in Alc.* 1.

Τραυλότης, ητος, ἡ, balbuties. A τραυλὸς.

Τραῦμα, ατος, τὸ, vulnus; (2) clades, strages, detrimentum bello acceptum. A τραύω, pro quo usitatum est τιτρώσκω. Hinc

Τραυματίας, ου, ὁ, vulneratus, saucius.

Τραυματίζω, f. ίσω, vulnero, saucio. Οἱ δὲ ϗ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον, *Luc.* 20, 12. Κεῖναι δὲ θύρσους ἐξανῆσαι χερῶν, ἐτραυμάτιζον, *Eurip. Bac.* 768. Τετραυματισμένης, *Act.* 19, 16.

Τραυματικὸς, ἡ, όν, vulneribus sanandis aptus.

Τραυματοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, vulniferus, *Gl. V.* vulnificus. Ex τραῦμα et ποιέω.

Τραύξανα, τὰ, quæ ex jumentorum præsepi decidunt, *item* spinosa ligna et arida, *Pherec.*

Τράφαλλος, idem quod τροφαλὶς, *Hes.*

Τράφι, *aluit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτραφε, a τρέφω.

Τράφιν, *educare*, præs. inf. *Ion.* pro τρέφειν.

Τραφέμεν, *aluisse*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro τραφεῖν.

Τράφεν, *nutriti sunt*, 3. pl. aor. 2. ind. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐτράφησαν, *Il.* 1, 251.

Τραφερὸς, ρὰ, ρὸν, aridus, siccus; (2) compactus, firmus; (3) alens, alendi vim habens; *Apoll. Rhod.* 4, 281. (4) grandis, bene saginatus. (1) φῦλα κολοιῶν ἐν νομῷ ἐρχόμενα τραφερῷ, *Aratus*, 1026. Τραφερὰ, terra sicca, continens, *Il.* 14, 308. Ἵπποι . . . Ἑσσᾶσ', εἴ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερὴν τε ϗ ὑγρὴν, *Il.* 14, 308. (4) καί τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο, unus ex grandibus, *Theocr.* 21, 44. A τρέφω.

Τράφηξ, ηκος, ὁ, pro τράπηξ, *Lycophr.*

Τραφήσομαι, 1. sing. f. 2. ind. pass. v. τρέφω.

Τραφθέντας, acc. plur. aor. 1. part. pass.

Τράφοισαν, acc. sing a. 2. act. *Dor.* et *Æol.* pro τραφοῦσαν.

Τραχινὸς, asper, scaber, salebrosus, *Suid.* al. τραχηλός.

Τραχίως, *adv.* aspere. A τραχύς.

Τραχηλιαῖος, αία, αῖον, ad collum pertinens.

Τραχήλια, ων, τὰ, edulia ab extremis partibus animalium, ut cervicibus, pedibus, alis, anserum et aliorum; (2) minores victimarum partes, majores sunt κῶλα. A τράχηλος.

Τραχηλιάω, ῶ, collum seu cervicem attollo; (2) superbio, ferocio. Ab eod. Unde

Τραχηλίζω, fut. ίσω, in collum seu cervicem resupino; (2) obtorqueo collum, obtorto collo traho; (3) nudo, præbeo conspiciendum; (4) converto seu convertere facio cervicem ac vultum; τραχηλιζόμενος, qui alicujus rei videndæ cupiditate incensus, convertit eo collum et caput. Διαλαμβάνων τὲς γναίσκως ἐτραχήλισεν, *Plutarch.* Πάντα δὲ γυμνὰ ϗ στεραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῦ, aperta; *Metaph. Hebr.* 4, 13.

Τραχηλιαῖος, αία, αῖον, idem quod τραχηλιαῖος.

Τραχηλισμὸς, οῦ, ὁ, cervicis resupinatio vel flexus. A τραχηλίζω.

Τραχηλοκοπίω, ῶ, fut. ήσω, collum abscindo seu amputo, *Gl. V.* τραχηλοκοπῶ, decollo. Ex τράχηλος et κόπτω. Unde

Τραχηλοκοπία, ας, ἡ, decollatio, *Gl. V.*

ΤΡΑΧΗΛΟΣ, ου, ὁ, collum, cervix; *proprie* cervices, vertebræ ad collum. A τραχὺς, *Ern.*

Τράχυρος, vel τραχῦρος, υ, ὁ, trachurus, piscis quidam. Ex τραχὺς et ὁρά.

Τραχίω, ῶ, durum, asperum reddo, *ap. Jos.*

Τραχυδατίω, ῶ, per aspera incedo.

Τραχυδίερμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cutem seu pellem habens asperam et scabram. Ex τραχὺς et δίερμα.

Τραχυ-

Τραχυντικός, ή, όν, exasperandi vim habens. A
Τραχύνω, aspero, exaspero. A τραχύς.
Τραχυόστρακος, ε, ὁ ἡ ἡ, asperam et scabram testam habens. Ex eod. et ὄστρακον.
Τραχύπους, ποδος, ὁ ἡ ἡ, qui asperos et scabros habet pedes.
ΤΡΑΧΥΣ, εῖα, ὺ, asper, scaber, confragosus, salebrosus; scruposus, hirsutus, *Gl. V.* acer, acerbus, torvus, *Ph.* ferox.
Τράχυσμα, ατος, τὸ, asperitas, seu aspredo, v. gr. cutis. A τραχύνω.
Τραχυσμός, ῦ, ὁ, idem et ab eod.
Τραχύστομος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui aspera voce est, seu qui aspere loquitur. A τραχὺς et στόμα.
Τραχύτατα, *adv.* asperrime. A τραχύς.
Τραχύτης, ητος, ἡ, asperitas, scabrities. Ab eod.
Τραχύφλοιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui aspero et scabro cortice est.
Τραχυφωνία, ας, ἡ, asperitas vocis. A
Τραχύφωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui aspera vox est. A τραχὺς et φωνή.
Τραχώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, asper, durus. A τραχύς.
Τράχωμα, ατος, τὸ, asperitas, exasperatio. Ab eod.
Τραχωματικὸν, κολλύριον, tollendis oculorum asperitatibus efficax, *Gal.*
Τραχὼν, ῶνος, ὁ, locus asper et salebrosus, *Gl. V.* sentes, cautes. A τραχύς.
Τρεῖτην, *timebant*, 3. dual. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐτρεῖτην, a τρέω.
Τρεῖν, *tremere*, præs. inf. act. *contr.* pro τρέειν.
Τρεῖς, οἱ ἡ αἱ, τρία, τὰ, tres, tria.
Τρείω, tremo, paveo, territus fugio. Κουιὴν τρείοντες ἰνιάτὴν, *Oppian. Cynegct.* 3, 178.
Τρέμω, tremo, intremisco, trepido. Ἀνὴρ ἐ τρέμει τὸ πρᾶγμα, *Aristoph. Ach.* 499. Πόσον τρέμουσα, *Eur. Andr.* 808. A τρέω.
Τρέον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτρεον.
Τρέπον, 3. plur. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔτρεπον, a τρέπω.
Τρεπτέον, vertendum est, *Plat.*
Τρεπτὸς, ἡ, όν, qui verti potest, qui mutari potest. mutabilis; (2) exorabilis. A τρέπω.
Τρεπτότης, ἡ, conversio, versio, *Hes.*
ΤΡΕΠΩ, f. τρέψω, verto, converto; (2) in fugam converto; (3) muto; (4) verso, considero, perpendo; ἐτράπησαν, in fugam versi sunt; a. 2. pass 3. pl. τετραμμένος, conversus, perf. part. pass. Τρέπειν αἰτίαν ἰκιίνῳ, *Soph.* Πρὸς χρηματισμὸν τρέπεσθαι, *Plat.* Εἰς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται, *Aristoph. Nub.* 40. Βέλομαι χρηστοῖς λόγοις τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον, *Id. Av.* 1455.
Τρέσσαν, *territi sunt*, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἔτρεσαν, a τρέω, *tremo.*
Τρέσκς, ε, ὁ, timidus. A τρέω.
Τρέφαν, præs. opt. act. *per Syncop.* pro τρεφοίην, quod *Att.* pro τρέφοιμι, a τρέφω.
Τρέφος, εος, τὸ, quod nutritur, alumnus. A
ΤΡΕΦΩ, f. θρέψω, alo, nutrio, nutrico, educo; ἐτράφην, nutritus sum, a. 2. pass. τεθραμμένος, educatus, p. part. pass. (2) habeo; (3) coagulo; (vide τραφερὸς, *Ern.*) (4) τρέφομαι, versor; (2) τάληθὲς γὰρ ἰσχύον τρέφω, vim enim veritatis habeo, *Soph. Œd. Tyr.* 356. (3) μιᾶς τρίφῃ πρὸς νυκτὰς, continua in nocte versaris, *Soph. Œd. T.* 374. Ἔτραφον, a. 2. act. passiva significatione, *Il.* 2, 661. ἐτραφίτην, nutriti sunt: Sic *Callim. H. Jov.* 55. *Orph. Arg.* 378. Διὶ σ' ὅτως κατοὺς δείξης ἐν ἰχθροῖς εἶος ἐξ οἵου τράφης, *Soph. Aj.* 588. Ἤ σ' ἰθρέψατο, *Eur. Med.* 1335. Ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι, *Aristoph. Eq.* 293. Πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε νόσον; sustinuissetis? *Soph. Phil.* 791.
Τρεχίδειπνος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ad cœnam festinanter accurrit, parasitus. E seq. et δεῖπνον.
ΤΡΕΧΩ, curro, festino, propero; f. m. θρέξομαι, et δραμοῦμαι, curram; aor. 2. ἔδραμον imperat δράμε, curre, *Gl. V.* Ἀγῶνα θανάσιμον δραμούμενον, qui currat letale certamen, *Eurip. Orest.* 876. Καὶ σύνη, ἔφη, βραδὺς καὶ τρίχιις τὸν ἡλίονον, muli cursum imitaris, *Plutarch.* 150. Πάντες μὲν τρέχομεν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον, 1 *Cor.* 9, 24.
Τρίψαις, aor, 1. part. act. *Æol.* pro τρίψας, a τρίπω.
Τρίψιις, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro τρίψαι, a τρίπω.
Τρίψις, ιος, ἡ, conversio vel confectio ciborum, *Aret.* A τρίπω.
Τριψίχρως, ωτος, ὁ, epith. polypi, qui colorem mutat.
ΤΡΕΩ, ῶ, f. ἴσω, tremo, intremisco, trepido, timeo; (2) territus seu pavefactus fugio. Φίλαι, τρίσητε μηδὲν, *Soph. Œd. Col.* 1738. Τὸν πολιμίως ἀδιπότητε ἔτρισας, *Luc.*
Τρίω, foro, *Gl. V.* Hinc f. 1. τρήσω. Τετρημένον ξύλον, *Aristoph. Lys.* 685.
Τρῆμα, ατος, τὸ, foramen; (2) pudenda muliebria, *Ern.* A τρίω.
Τρηματίκτης, ε, ὁ, aleator; (2) qui fœminas stuprat. A τρῆμα et σίζω.
Τρηματίζω, alea ludo; (2) stupro. A τρῆμα.
Τρηματόεις, όεσσα, όεν, multis foraminibus pertusus, multa habens foramina. A τρῆμα.
Τρηματώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, idem et ab eod.
Τρήτη, ης, ἡ, foramen. A τρίω, *timeo.*
Τρήτων, ωνος, ἡ, columba, *Il.* 5, 778. A τρίω.
Τρῆσις, εως, ἡ, perforatio, perfossio, trajectio, quæ fit terebra. A τρίω.
Τρητοῖο, gen. sing. *Ion.* pro τρητῆ, a
Τρητὸς, ἡ, όν, perforatus, foramina habens. Μιλισσᾶν ἀμείσεται τρητὸν πόνον, favos, *Pind. Pyth.* 6, 52. Ab eod.
Τρηχαλέος, έα, έον, asper. *Ion.* a τρηχύς.
Τρηχέως, *Poet.* pro τραχέως, *Steph.*
Τρηχύνω, *Ion.* pro τραχύνω, exaspero.
Τρηχὺς, εῖα, ὺ, *Ion.* pro τραχύς.
Τρήχω, asper et salebrosus sum. Τετρήχει δ' ἀγορὴ, *Il.* 2, 95. A τρηχύς.
Τριαγμὸς, ῦ, ὁ, victoria, *proprie* in triplici certamine. A τριάσσω.
Τριάζω, vinco in triplici certamine. A τρεῖς.
Τρίαινα, ης, ἡ, tridens; fuscina. Ab eod.
Τριαινατὴρ, ῆρος, ὁ, agricola qui tridente utitur. A τρίαινα.
Τριαινοειδὴς, ὲς, speciem tridentis habens. Ab eod. et εἶδος.
Τριαινοειδῶς, *adv.* specie tridentis.
Τριαινόω, tridente moveo, *Ar.*
Τριακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, tredecim.
Τριακαιδεκέτης, ὁ, tredecim annos natus. A πρ.c. et ἔτος.
Τριακὰς, άδος, ἡ, trigesima dies mensis; (2) numerus tricenarius. A τριά.
Τριάκις, *adv.* ter. A τρία.
Τριακονθέμματος, ε, ὁ ἡ ἡ, constans 30 nodis seu vinculis. Ex τριάκοντα et ἄμμα.
Τριακονθήμερος, ὁ ἡ ἡ, qui 30 dierum est, qui habet 30 dies. Ex eod. et ἡμέρα.
Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, triginta. A τρεῖς.
Τριακονταέτης, ε, ὁ, qui triginta annorum est. Ex τριάκοντα et ἔτος. Hinc
Τριακοντατία, ας, ἡ, tempus 30 annorum.
Τριακοντούτις, ίδος, ἡ, quæ 30 annorum est.
Τριακοντάζυγος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui triginta transtra habet. Ex τρ et ζυγά.
Τριακοντάκις, *adv.* tricies. A τριάκοντα.
Τριακοντάκλινος, ε, ὁ ἡ ἡ, triginta lectis instructus. Ex eod. et κλίνη.
Τριακοντάμηνος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui est triginta mensium. Ex eod. et μήν.
Τριακοντάμνατος, ε, ὁ, qui triginta minarum seu pondo est. Ex eod. et μνᾶ.
Τριακοντάπηχυς, οἱ, αἱ, τὰ, triginta quinque.
Τριακοντάπηχυς, εος, ὁ ἡ ἡ, triginta cubitorum mensuram æquans.
Τριακοντάπους, ε, 30 pedes æquans.
Τριακονταρχία, ἡ, dominatus triginta virorum, *Xen.*
Τριακοντήρης, εος, ἡ, navis triginta ordinum. Ex τριάκοντα et ἐρέσσω.
Τριακοντήρυγος, ε, ὁ ἡ ἡ, passus 30 æquans Ex eod. et ὀργυιά.
Τριακόντορος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui triginta remis agitur. Ex eod. et ἐρέσσω.
Τριακοντούτης, εος, ὁ ἡ ἡ, qui triginta annorum est. Ex eod. et ἔτος.
Τριακοντούτις, ἡ, quæ triginta annorum est, *Steph.*
Τριακονταρυγὸς, triginta vallos habens, *Steph.*
Τριακόσιοι, ίαι, ια, trecenti, æ, a. A τρεῖς.
Τριακοσαῖος, αία, αῖον, qui trigesimo die, vel spatio triginta dierum aliquid facit. A
Τριακοστὸς, ὴ, όν, trigesimus. A τριάκοντα.
Τριακτὴρ, ὁ, victor, *Æsch.*
Τρίακτος, ε, ὁ, devictus; (2) superabilis. A τριάσσω.
Τριάνωρ, ορος, ἡ, quæ ter vel sæpius nupsit. Ab ἀνὴρ.
Τριᾶξ, pro τριὰς, *Hes.*
Τριάρμενος, ε, ὁ ἡ ἡ, trinis instructus velis. Ex τρία et ἄρμενον.
Τριαρχία, ας, ἡ, triumviratus. E τρεῖς et ἀρχή.
Τριὰς, άδος, ἡ, numerus ternarius, ternio, tria; (2) Tres Personæ S. Trinitatis, *Gl. V.* Trinitas. A τρεῖς.
Τριασμὸς, ὁ, trinarii numeri ratio, al. τριαγμὸς, *Steph.*
Τριάσσω, vinco, supero, *proprie* certamine triplici. A τριάς.
Τριαύλαξ, κος, ὁ ἡ ἡ, trisulcus, *Gl. V.*
Τριαύχην, ενος, ὁ ἡ ἡ, tria capita habens, epith. Hecates.
Τριαχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τριάσσω, *vinco.*
Τριβάδες, ων, αἱ, fœminæ lascivæ, nefandæ. A τρίβω.
Τριβακὸς, ἡ, ὸν, homo tritus, i. e. veterator in rebus agendis exercitatus. At τριβακὸν, ῦ, τὸ, lacerna seu vestis trita; obsoletum, *Gl. V.* Ab eod.
Τριβαλλοὶ, οἱ, sycophantæ, *Sch. Ar.*
Τριβαλὸς, ε, ὁ, tritus, lacer. Ab eod.
Τρίβανον, ε, τὸ, id quo teritur fomes, id quod terit fomitem. Ab eod.
Τριβάρβαρος, ε, ὁ, ter barbarus, valde barbarus.
Τριβελὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, tres cuspides habens. Ex τρεῖς et βέλος.
Τριβεὺς, έως, ὁ, tritor, qui fricat seu defricat. A τρίβω. Unde
Τριβὴ, ῆς, ἡ, tritus, i. e. tritura; (2) usus, exercitatio; (3) occupatio; (4) mora, procrastinatio. (4) Μὴ τριβὰς ἔτι, ne moreris amplius, (suppl. σπεῦσε,) *Soph. Antig.* 577. Ἐς τριβὰς ἰλᾷ, moras quærit, *Soph. Œd. Tyr.* 1160. Παίζεις τριβάς, moras nectis, *Aristoph. Ach.* 386. Οὐ μακρᾷ χρόνε τριβῇ, *Soph. Antig.* 1078.
Τριβίκια, τὰ, ricini, *V. L. ex Sch. Hom.*
Τριβολιτετράπιλος, ε, ὁ ἡ ἡ, nugacissimus, inconditus, *Aristoph. Nub.* 999. A τρίβω et ἐτράπιλος.
Τριβολιτετράπιλος, ον, durus, inconditus, absurdus, *Ar. Sch.*
Τρίβολος, ε, ὁ, tribulus, herba quædam; sentis, spina, *Gl. V.* Ex τρεῖς et βολή.
Τρῖβος, ε, ἡ, semita, trames, callis, limes, *Ph.* (2) quicquid stantes, cubantes, &c. terimus, ut planta pedis, &c. A τρίβω.
Τρίβραχυς, υος, ὁ, tribrachys, pes prosodicus, ex tribus syllabis brevibus constans
Τρίβροχος, ον, ter madefactus, ter rigatus, *Steph.* A βρέχω.
ΤΡΙΒΩ, fut. ψω, tero, frico, trituro, *Gl. V.* τετριμμένος, tritus, *Gl. V.* perf. pass. part. Δυσνυχῆ τριβεῖ βίον, *Soph. El.* 604. Ἐτύγχανε γὰρ ἐ τρίβων ὢν ἱππικῆς, imperitus, *Aristoph. Vesp.* 1418. Σοφὸς γὰρ ἀνὴρ, ἐ τρίβων τὰ τοιάδε, *Eur. Med.* 686. Hinc
Τρίβωμις, *teramus*, 1. pl. præs. conj. act. *Dor.* pro τρίβωμεν.
Τρίβων, ωνος, ὁ, ἡ, pallium tritum. Hinc
Τριβωνάριον, ε, τὸ, palliolum tritum. Dim.
Τριβωνιόομαι, τρίβωνα ἱμὰ προαγμάτων, *Suid.*
Τριβωνικῶς, *adv.* modo pallii detriti. A
Τριβώνιον, ε, τὸ, palliolum tritum, lacernula detrita, *Gl. V.* velum, palliastrum, ricinus. Dim. a τρίβων.
Τριβωνοφορέω, ῶ, pallium tritum gesto.
Τριβωνοφορία, ας, ἡ, triti pallii gestatio. A
Τριβωνοφόρος, ε, ὁ, pallium tritum gestans seu detritam vestem. *Gl. V.* palliatus. Ex τρίβων et φέρω.
Τριγαμία, ας, ἡ, tertium matrimonium. A

Τρίγαμος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, ter uxorem ducens, vel ter nupta. Ex τρὶς et γάμος.

Τριγένεια, vel τριγενία, ας, ἡ, tertius generis gradus, tertia ætas, tertia generatio. A

Τριγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, tertia perfectus generatione; (2) triplicem habens generationem. Ex τρὶς et γένος.

Τριγενητὲς, ὁ ἡ ἡ, ter genitus, *Lyc.*

Τριγερήνιος, ὁ, senex trium seculorum, qui æta tem Nestoris assecutus est, qui γερήνιος, *ap. Hom.*

Τριγέρων, οντος, ὁ, qu. dic. trisenex, valde senex.

Τριγίγας, αντος, ὁ, ter gigas, *Orph.*

Τριγκόω, pro Θριγκόω, *Hes.*

Τρίγλα, seu τρίγλη, ης, ἡ, mullus, piscis dictus a trino partu, quoniam ter anno parit. *Angl.* A SURMULLET.

Τρίγληνος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui tres oculos habet; (2) pulcherrimus. Ex τρεῖς et γλήνη.

Τριγλὶς, ίδος, ἡ, mullulus. Dim. a τρίγλα.

Τριγλοβόλος, ὁ ἡ ἡ, mullos venans, *Plutarch. de Solertia Animal.* 966. A τρίγλα et βάλλω seu βολή.

Τριγλοφόρος, mullifer. Τριγλοφόρους χιτῶνας Δίτε Καίτωϱ τῷ Πανὶ, retia mullifera, *Anthol. 565.*

Τριγλύφη, τρίγλυφον, et τρίγλυφος, qu. dic. trisculptus; tres sculpturas seu triplicem cælaturam habens, vel pulcherrime cælatus, *Eur. Or.* 1374. E τρ. et γλύφω.

Τριγλώχιν, ινος, ὁ ἡ ἡ, tres cuspides habens, tridens, trisulcus, *Il. 5*, 393.

Τριγμὸς, ῦ, ὁ, stridor. A τρίζω.

Τρίγναθος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, trifaux, *Gl. V.* triceps, epith. Cerberi.

Τρίγομφος, tribus clavis compactus, *Soph. Er.*

Τριγονέω, ῶ, tertio genero vel pario.

Τριγονία, ας, ἡ, tertium genus, ut nepos. A

Τριγόνος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, tertio generans vel pariens. Ex τρὶς et γονή.

Τριγράμματος, ον, tribus literis constans. A τρ. et γράμμα.

Τριγχὸς, maceria, *Gl. V.* Vid. Θριγκός.

Τριγωνίζω, in trigonum formo, seu in triangularem formam. A τρίγωνος.

Τριγωνοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, triangularis, trianguli formam habens. E τρίγωνον et εἶδος.

Τριγωνίσρια, ἡ, quæ trigonum pulsat. A

Τρίγωνον, ᾱ, τὸ, figura triangularis; (2) instrumentum musicum triangularis formæ; (3) forum judiciarium Athenis, a simili forma. A

Τρίγωνος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, triangulus; (2) tres cuspides habens; (3) pastillus ad sistendos dolores, dictus a figura. Ex τρὶς et γωνία.

Τρίδακνος, ον, ter morsus, aut mordendus, *Plin.*

Τριδάκτυλος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, tres habens digitos; (2) qui trium digitorum est.

Τρίδειρος, ον, tria capita habens, de Sicilia, *Lycophr.*

Τριδίσποτος, ον, qui tres dominos habet.

Τρίδουλος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, cujus pater et avus, sicut ipse, servi fuerunt; item ter servus.

Τρίδραχμος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui pretio, pondere, aut mensura, trium drachmarum est. Hinc τὸ τρίδραχμον, ᾱ, tres drachmæ. A δραχμή.

Τρίδυμος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, trigeminus.

Τριέλικτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, triplici volumine sinuatus, sinuosus. Ex τρὶς et ἑλικτός.

Τριέμβολος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, triplici armatus rostro.

Τρίενος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, triennis.

Τριέσπερος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, trivesperus, i. e. tres vesperas habens.

Τριετὶς, triennio, *Hom.*

Τριετὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

Τριετηρικὸς, ἡ, όν, triennalis; unde τριετηρικὰ, trieterica, sacra Bacchi, quia tertio quoque anno celebrabantur. A

Τριετηρὶς, ίδος, ἡ, triennium. A

Τριετὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, trimus. Ab ἔτος.

Τριετία, ας, ἡ, triennium. A præc. Unde

Τριετίζω, triennium ago. Μόσχος τριετίζων, 1 *Reg.* 1, 25.

Τριζυξ, υγος, ὁ ἡ ἡ, trijugis. A ζυγός.

ΤΡΙΊΖΩ, f. ίσω, strido, strideo. Τρίζει τοὺς ὀδόντας, *Marc.* 9, 28.

Τρικὰς, άδος, ἡ, pro τριακάς. A τρεῖς.

Τρικονθήμερος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, pro τριακονθήμερος.

Τρικόντα, triginta, *Ion.* pro τριάκοντα, ubi reliqua quærenda.

Τρικόντερος, ᾱ, ἡ, sc. ναῦς· vide τριακόντερος.

Τρικμερία, ας, ἡ, triduum. A τρικμερος.

Τρικμερόνυκτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, tres dies et tres noctes durans. Ex τρεῖς, ἡμέρα, et νύξ.

Τρίκμερος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qu. dic. triduanus, tres dies durans, seu a tertio die durans. *Gl. V.* triduus; τρικμέρος ὑπέρθεσις, comperendinatio, *Ph.* Ex τρὶς et ἡμέρα.

Τρικμίκτος, ον, sesqui-sextus.

Τρικμιτίδιον, ᾱ, τὸ, tres dimidiati pedes.

Τρικμιτόνιον, ᾱ, τὸ, tonus cum dimidio.

Τρικμιχοίνιξ, ικος, ἡ, chœnix cum dimidia, terni semisextarii.

Τρικμιωβόλιον, τὸ, obolus cum dimidio.

Τρικραρχέω, ῶ, fut. ήσω, trierarchi munere fungor; (2) sumtus præbeo ad triremem. Οὔκουν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν ὠδὶς διὰ τοῦτα, *Aristoph. Ran.* 1183. A τριηράρχης.

Τριηράρχης, ᾱ, ὁ, triremis, seu triremium præfectus; (2) qui in publicam triremem seu publicas triremes sumptus suppeditat. Ex τριήρης et ἀρχή. Hinc

Τριηραρχία, ας, ἡ, triremis, seu triremium præfectura; (2) triremium tutela.

Τριηραρχικὸς, ἡ, όν, ad trierarchiam pertinens.

Τριήραρχος. Vide τριηράρχης.

Τριηραύλης, ᾱ, ὁ, tibicen in triremi. E τριήρης et αὐλέω.

Τριηρικὸς, ἡ, όν, ad triremes pertinens. A τριήρης.

Τριημιολία, ας, ἡ, navis minor justa triremi, et quidem hemiolia tres remorum ordines habens. Ex τριήρης et ἡμιόλιος, *sesquialter.* Νῆες σὺν ἡμιολίαις, *Appian.*

Τριήρης, ους, ἡ, triremis; (2) poculi genus. Ex τρὶς et ἐρέσσω. Hinc

Τριηρικὸς, ἡ, όν, ad triremem pertinens.

Τριηριάρχημα, τὸ, sumptus qui fit in trierarchiam, *Steph.*

Τριηρίτης, ᾱ, ὁ, qui triremi vehitur; (2) remex in triremi. Ab eod.

Τριηρονόμος, ᾱ, ὁ, trierarchus, præfectus triremi. Ex τριήρης et νόμος.

Τριηροστοιδὲ, ᾶ, ὁ, triremes struens.

Τριθάλασσος, seu τριθάλαττος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, trimaris. Ex τρὶς et θάλασσα.

Τριθαλὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, ter virens seu florens; nomen herbæ. Ex τρὶς et θάλλω.

Τριθεία, ας, ἡ, deitatis ternio, qua tres dii statuuntur. Ex τρὶς et Θεός.

Τριθεῖται, ῶν, οἱ, Tritheitæ, qui tres deos esse statuunt. A præc.

Τριθημερινὸς, ἡ, όν, triduanus. Ex τρίτη et ἡμέρα.

Τρίθρονος, ον, tribus soliis, sedibus constans. Epith. Trinitatis.

Τρίιππον, ᾱ, τὸ, triga, *Gl. V.* Ab ἵππος.

Τρικαλίνδητος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, ter volutatus; (2) sæpe volutatus. Ex τρὶς et καλινδέω.

Τρικάρηνος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, triceps. A κάρηνον.

Τρίκαρπος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, triferus, i. e. ter fructus quotannis reddens.

Τρίκερων, tricornium, *Gl. V.* A κέρα.

Τρικέφαλος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, tria habens capita. *Gl. V.* triceps, tricipitinus. A κεφαλή.

Τρίκλινος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, tribus lectis instructus. Hinc τὸ τρίκλινον, ᾱ, triclinium, conclave tribus lectis instructum; (2) tres lecti contigui. Ex τρὶς et κλίνη.

Τρίκλυστος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, ter, i. e. sæpius, bene elutus. A κλύζω.

Τρίκλωστος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, ter fuso ductus seu nexus. A κλώθω.

Τρίκοκκος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, triplici fœtus grano, tria ferens grana; (2) epith. monilis.

Τρικόλωνος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, triplicem habens collem, vel tres colles.

Τρικόνδυλος, ternas in digitis juncturas curvaturasque habens, alternos in iis nodos, seu tubera extantia, *Steph.*

Τρικονήτος, dignus qui sæpius pereat, et defossus obruatur humo, *Hes.*

Τρικοπάνιστος· vid. τρισκοπάνιστος, *V. L.*

Τρικόρυμβος, ὁ ἡ ἡ, ter eminens, *Synes.*

Τρίκορυς, ὁ, idem.

Τρικόρυθος, galea tribus cristis ornata: τρικόρυθος Αἴας, *Eurip. Or.* 1480.

Τρικόρυφος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, triplicem habens verticem. Ex τρὶς et κορυφή.

Τρικόρωνος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui tres cornicis ætates degit; (2) cujus vita est admodum longæva. Ex κορώνη.

Τρικότυλος, ὁ, tres cotylas capiens, ebibens. A κοτύλη.

Τρίκουρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, ter tonsus. A κείρω.

Τρικρανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, trifidus, triceps. A τρ. et κράνον.

Τρίκρανος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, idem. Ἄδυ τρίκρανον σκύλακα, *Soph. Trach.* 1098. Ex iisd.

Τρίκροτος, ὁ ἡ ἡ, triremis, *V. L.*

Τρικύαθος, ον, tres cyathos capiens.

Τρικυλίνδητος, ter aut sæpius volutatus, *V. L.*

Τρικυμία, ας, ἡ, fluctus magnus, *Lat.* decumanus, *Ern.* risus quo quis veluti fluctibus obruitur, *Plat.* τρικυμία λόγε, *Id.* A κῦμα.

Τρίκωλος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, tria membra habens. A κῶλον.

Τριλάγηνος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, tres lagenas continens.

Τριλαμπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, valde splendens. A λάμπω.

Τρίλιθος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, trigemmis, *Gl. V.*

Τρίλινον, κόσμος γυναικὸς, trifilum gemmarium, *ornatus muliebris*, Gl. V.

Τρίλιτρον, ᾱ, τὸ, tripondium. A λίτρα.

Τρίλλιστος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, ter, i. e. multis precibus petitus, sæpe optatus. A λίσσομαι.

Τρίλοβος, ον, tres lobos habens.

Τριλογίω, tribus modis dico, ut idem verbum tribus terminationibus. A λόγος.

Τριλοφία, ας, ἡ, trium cristarum gestatio in galea, gestatio galeæ, quæ tres cristas habet. A λόφος.

Τρίμαμμα, tritavia. A μάμμη.

Τριμερὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, tripartitus, in tres partes divisus; (2) triplex. A μέρος. Hinc

Τριμεριζω, f. ίσω, in tres partes divido.

Τριμερῶς, adv. tripartito, *Gl. V.*

Τρίμετρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, tribus pedibus constans, *Gr.* sex pedibus, *Lat.* epith. versus senarii. A μέτρον.

Τριμηνιαῖος, αία, αῖον, trimestris; (2) qui tertio mense maturescit. *Gl. V.* trimenstruus.

Τρίμηνος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, idem. A μήν.

Τρίμιθος, ὁ, terebinthus, *Nic. Sch.*

Τριμίτινος, ίνη, ινον, ternis textus liciis. A τρ. et μίτος.

Τρίμιτος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iisd. *Gl. V.* triplex. Epith. vestis vel telæ densæ.

Τρίμμα, ατος, τὸ, quod tritum seu intritum est, potio ex aromatibus intritis, seu cui aromata sunt intrita. *Ph.* moretum; (2) in aliqua re diu exercitatus, vafer, fraudulentus. A τρίβω.

Τριμμάτιον, τὸ, Dim. pro τρίμμα, *Ath.*

Τριμμὸς, ῦ, ὁ, tritus, tritura. *Gl. V.* trames. A τρίβω.

Τριμναῖος, αία, αῖον, qui trium minarum est. A μνᾶ.

Τρίμνυς, idem quod τριμναῖος, *Poll.*

Τριμοιρία, ας, ἡ, tres partes, tripla portio. A μοῖρα. Hinc

Τριμοιρίτης, ᾱ, ὁ, qui tres portiones accipit.

Τρίμοιρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, idem.

Τρίμορμι, οἱ, fauces, *Orph.*

Τρίμορφος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, triformis; τρίμορφος Ἑκάτη, Trivia, *Gl. V.* Ex τρὶς et μορφή.

Τρίμυξος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, tria habens ellychnia. A μύξα.

Τρίναξ, ακος, ὁ, tridens, *instrumentum rusticum.* A τρεῖς.

Τρίνυκτον, ᾱ, τὸ, trinoctium, *Gl. V.* A νύξ.

Τριξὸς, ἡ, όν, triplex. A τρισσός.

Τριξύλης, ους, ὁ ἡ ἡ, exitio dignissimus, perditissimus. Ex τριξὸς et ὄλλυμι.

Τριοβολαῖος,

Τριοβολαῖος, sive τριοβολιμαῖος, αία, αῖον, triobolaris, tres obolos pondere vel pretio æquans; (2) vilis, nullius pretii. Ex τρεῖς et ὀβολός.

Τριόβολον, ε. τὸ. tres oboli. Vid. τριώβολον.

Τριοδία, ας, ἡ, trivium, *Gl. V.* A τρίοδος.

Τριοδῖτις, ὁ, qui in trivio est, *Steph.*

Τριοδῖτις, ιδος, ἡ, qu dic. trivia, Dianæ epith.

Τριόδοισιν, dat. pl. *Ion.* et cum ν, pro τριόδοις.

Τριοδοντία. ας. ἡ, piscatus. A τριόδους.

Τριοδόντιον, ε, τὸ, tridens, fuscina, *Gl. V.*

Τρίοδος, ε, ἡ, trivium. Ex ὁδός.

Τρίοδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, tridens; fuscina, *Gl. V.* Ex ὀδούς.

Τρίοζος, ε, ὁ ϗ ἡ, in tres ramos divisus vel fissus, seu trinodis. Ex ὄζος.

Τριόνυχος· vid. τρίων, *Lyc.*

Τριόστιον, τὸ, fanum Triopis, *Theocr.*

Τριόστιος, ον, idem quod τρίγληνος.

Τρισσὶς, ίδος, ἡ, tria foramina habens, seu ternos oculos, *Poll.*

Τρίοργυιος, ον, tres passus æquans.

Τριορία, ας, ἡ, trifinium, *Gl V.* Ab ὅρος.

Τριόροφος· vid. τριώροφος, *Steph.*

Τρίορχις, et τρίορχος, ε, ὁ, triorcha, buteo, species quædam accipitris; (2) herbæ genus; (3) tres testiculos habens. Ab ὄρχις.

Τριόττιον, τὸ, et τριοττὶς, ίδος, ἡ, inauris, monile. Ab ὄττις, *Alt.* pro ὅστις.

Τριόφθαλμος, ε, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. trioculus, cui tres sunt oculi; (2) gemmæ nomen.

Τριόφυλλον, τὸ, idem quod τρίφυλλον, *Nic.*

Τριπαία, ἡ πνοὴ, contrarius flatus, *E. M.* ex *Soph.* sed leg. τροπαία, *Steph.*

Τρίπαις, τρίπαιδος, ὁ ϗ ἡ, cui tres sunt liberi. Al τρίπαιδις, *Plut.*

Τρίπαλαι. *adv.* qu. dic. ter olim, i. e. jam inde a priscis temporibus, diutissime ante.

Τριπάλαιστος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui est trium palmarum. Ex παλαιστή.

Τρίπαλτος, ε, ὁ ϗ ἡ, ter vibratus, ter exsiliens. *Vox Trag.* pro vehementissimus, acerrimus. A πάλλω.

Τρίπαπτος, ε, ὁ, tritavus.

Τριπάρθενος, ον, tribus virginibus constans.

Τριπάρορος, ον, triplicem aditum habens

Τρίπατρος, ον, qui tres dominos habuit, *Lycoph.*

Τριπέτηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, tria habens folia; τριπέτηλον, τὸ, trifolium, herba. Φορίσιε, Ὠκύθοον τριπέτηλον, *Call. in Dian.* 165. A πέτηλον.

Τριπηχύϊος, ον, idem quod

Τρίπηχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, trium cubitorum.

Τριπιθήκινος, ίνη, ινον, ter seu valde simiam referens A πίθηξ.

Τρίπλαξ, ακος, ὁ, triplex, velut ex tribus crustis constans.

Τριπλανὴς, ὲς, trivagus, *Lycophr.*

Τριπλασιάζω, fut. άσω, triplico, triplo majorem facio. A

Τριπλάσιος, ία, ιον, triplo major seu amplior. A τριπλῆ, vel τριπλόος.

Τριπλασίων, idem quod τριπλάσιος, *Steph.*

Τριπλασίως, *adv.* tripliciter, quam plurimum.

Τρίπλιθρος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui trium jugerum est. A πλίθρον.

Τριπλικὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, ter plicatus. A πλίκω.

Τρίπλινθος, ε, ὁ ϗ ἡ, tria latera habens; valida valde latera habens: est apud *Pind.* epitheton bovis vel tauri fortissimi: τριπλίνθῳ φῦῃ, staturæ amplissimæ, *Pind. Pyth.* 4, 419. Ubi *Schmidius* tamen eodem sensu habet ἰριπλινθρῳ. A πλινθὸς vel πλινθρόν.

Τριπλῆ, *adv.* tripliciter. A τριπλόος.

Τρίπλοκος, ε, ὁ ϗ ἡ, triplex. A πλοκή.

Τριπλόος, όη, όον, *contr.* τριπλοῦς, ῆ, οῦν, triplus, triplicatus. A τρεῖς.

Τριπλῶς, *adv.* trifariam, *Gl. V.* A præc.

Τριποδήϊος, ον, ad tripoda pertinens, *Call.*

Τρίπόδης, ε, ὁ, tripedalis. A τρίπους.

Τριποδηφορέω, ῶ, tripodem aufero vel fero. Ex τρίπους et φορέω.

Τριποδίζω. tripedo, *Gl. V.* A τριπόδης.

Τριποδιλάλος, ὁ, e tripode loquens, epith. Apollinis, *Ep.*

Τριπόδιον, ε, τὸ, parvus tripus, *Gl. V.* tripodium. Dim. a τρίπους.

Τριποδίσιον, ε, τὸ, idem et ab eod.

Τριποδίσκος, ε, ὁ, idem et ab eod.

Τριποθήτος, ε, ὁ ϗ ἡ, ter desideratus, desideratissimus, exoptatissimus.

Τριπόλιον, ter canescens, herbæ nomen, τριπόλιον, *Hes.*

Τρίπολις, εως, ἡ, triurbs, triplex urbs, regio tribus urbibus constans.

Τριπόλιστος, ον, multiplex. A πολίζω pro πολέω. *Soph. Aj* 871.

Τρίπολος, ε, ὁ ϗ ἡ, ter versus seu versatus; *Il.* 18, 542. A πολέω.

Τριπόνητος, ε, ὁ ϗ ἡ, ter elaboratus; (2) ter textus. A πονέω.

Τρίπορος, ε, ὁ ϗ ἡ, ter captus et direptus. A πίπρημι.

Τριπορνεία, ἡ, triplex vel ter admissi stupri probrum.

Τρίπορνος, ἡ, quæ ter stuprata est, seu meretricis filia et neptis, ipsa ejusdem flagitii rea. A πόρνη.

Τρίπος, ε, ὁ, idem quod

Τρίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, tripus. *Ph.* tripes, cortina.

Τρίπρατος, ον, ter venditus. A πιπράσκω.

Τριπρόσωπος, ε, ὁ ϗ ἡ, tres habens facies, seu triceps. A πρόσωπον

Τριπροσωποφανὴς, ὲς, triformis visu, Epith. Jani, *Musæ.*

Τριπτὴρ, ῆρος, ὁ, tritor; (2) instrumentum quo aliquid teritur; (3) vas in quo aliquid teritur. A τρίβω.

Τριπτήριον, ε, τὸ, instrumentum quo aliquid teritur. Ab eod.

Τρίπτης, ε, ὁ, tritor; (2) famulus, qui herum suum fricat. Ab eod. Unde

Τριπτὸς, ὴ, όν, tritus, contusus, concisus.

Τρίπτυχος, ε, ὁ ϗ ἡ, triplex, triplicatus. A πτυχή.

Τρίπωλος, ε, ὁ ϗ ἡ, tres equos habens. *Gl. V.* τρίπωλον, triga; et τρίπωλα, trigæ.

Τρίῤῥυθμος, ον, tribus pedibus constans, sc. versus.

Τρῐῤῥυμος, ον, trijugis, epith currus.

Τρὶς. *adv.* ter; (2) multoties, sæpe A τρεῖς.

Τρισάγιος, ε, ὁ ϗ ἡ, vel τρισάγιος, ία, ιον, ter sanctus, i e sanctissimus. *Subst.* τὸ τρισάγιον, canticum *ex Es.* 6.

Τρισαινάος, ον, tribus fontibus perennans.

Τρισάθλιος, ία, ιον, ter miser, miserrimus.

Τρισάλαστος, ον, intolerabilis, gravissimus.

Τρισαλιτήριος, ε, ὁ, scelestissimus.

Τρισάλυπος, ε, ὁ ϗ ἡ, minime dolorem adferens; (2) pergratus, jucundissimus.

Τρισάλυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, ter homo, i. e. miserrimus; ιτεϊν, humanissimus.

Τρισάνυστος, commiseratione dignus, *Cyr.*

Τρισάποτμος, ε, ὁ ϗ ἡ, infortunatissimus, *Epigr.*

Τρισαριστεὺς, έως, ὁ, qui ter palmam ob strenuitatem obtinuit, fortissimus.

Τρισάριστος, ter optimus, *Naz.*

Τρισάσμενος, ίνη, ινον, lubentissimus.

Τρισάφαρος, ε, ὁ ϗ ἡ, ter, i e. admodum intempestivus.

Τρισδιαστατὸν, σῶμα, corpus triplici constans intervallo, i. e. altum, latum, et densum, *V. L.*

Τρισινὰς, άδος, ἡ, ter nonus dies mensis, vigesimus septimus. Ex εἰνὰς seu ἰννία.

Τρισίλινος, ε. ὁ ϗ ἡ, qui dic. trilunis, i. e. tres lunas habens. A σιλήνη.

Τρισίλικτος, ὁ ϗ ἡ, ter circumvolutus, tortuosus. *Synes.*

Τρισιξώλης, ὁ, perditissimus.

Τρισίπαρχος, ε, ὁ, maximus prætor.

Τρισιδύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ter beatus, i. e. felicissimus.

Τρισιτυχὴς, ὁ, ter fortunatus, felicissimus. Τίλος, συνήφθης τρισιτυχεῖσῶν νυμφίῳ, [In versibus ad calcem Heliodori.]

Τρισήλιος, ε, ὁ ϗ ἡ, fulgentissimus.

Τρίσημος, ον, tria tempora habens, ut Trochæus et Iambus.

Τρισκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, tredecim.

Τρισκαιδεκαέτης, ε, ὁ, qui tredecim annorum est. Ex ἔτος.

Τρισκαιδεκάκλινος, tredecim lectis instructus, seu triginta lectorum capax, *Ath.*

Τρισκαιδεκάμετος, ον, qui est tredecim mensium. A μήν.

Τρισκαιδεκάπηχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, qui tredecim cubitorum est, *Theocrit.* 15, 17.

Τρισκαιδεκαπλάσιος, ον, qui est ad alterum et terdeciés ad unum, pondere, pretio.

Τρισκαιδεκαταῖος, ον, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. A

Τρισκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus tertius.

Τρισκαιδεκαφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, uno anno tredecies ferens (sc. fructus). A φέρω.

Τρισκαιδεκέτης, ες, tredecim annos natus. Ab ἔτος.

Τρισκαιδεκήρης, εος, ἡ, sc. ναῦς, navis tredecim ordinum. Ex ἐρέσσω.

Τρισκαιδεκόργυιος, qui triginta orgyiarum seu ulnarum est, *Steph.*

Τρισκακοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, infortunatissimus, *Aristoph. Ach* 1029.

Τρίσκαλμος, ον, quæ tribus remis agitur.

Τρισκαταράτος, ε, ὁ ϗ ἡ, prorsus exsecrabilis, detestabilis; (2) trifurcifer.

Τρισκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tria habens crura, qui tribus nititur cruribus. A σκέλος.

Τρισκοπάνιστος, ε, ὁ ϗ ἡ, ter pistus; ter pistillo subactus. A κοπανίζω.

Τρισκορδὶ, sæpe, diligenter, verro, vel purgo, vel orno.

Τρίσλιπος, ε, ὁ ϗ ἡ, genitali succo turgescens, pinguis. A λίπος.

Τρισμακαρ, αρος, ὁ ϗ ἡ, beatissimus.

Τρισμακάριος, ία, ιον, idem. *Aristoph. Nub.* 166.

Τρισμακάριστος, ίστη, ιστον, idem.

Τρισμακαρίτης, ὁ, ter beatus, *Ath.*

Τρισμέγιστος, η, ον ter maximus.

Τρισμὸς, ῦ, ὁ, stridor. A τρίζω.

Τρισμύριοι, οἱ, tricies mille, seu triginta millia.

Τρισμυρίσπαλαι, *adv.* jamdudum.

Τρισοῖ ζυρὸς, ῦ, ὁ, calamitosissimus.

Τρισόλβιος, ε, ὁ ϗ ἡ, ter quaterve beatus.

Τρισολυμπιονίκης, ε, ὁ, qui ter in ludis Olympicis vicit.

Τρισπάθαμος, ε, ὁ ϗ ἡ, tres spithamas longus, bipedalis. A σπιθαμή.

Τρίσπονδος, ον, pr. p. ne in quo ter libatur, seu sæpe libatur. Vide τριτόσπονδος.

Τρισσακὶς, *adv.* ter. A τρισσός.

Τρισσάτιος, ε, ὁ, tertius, ternus. Ab eod.

Τρισσαχῇ. *adv.* tribus locis A τρισσάκις.

Τρισσεύω, f. εύσω, ter vel tertium facio. A

Τρισσὸς, vel τριττὸς, ὴ, όν, triplex; (2) ternus, trinus; (3) tres. A τρεῖς. Hinc

Τρισσοῦ, *adv.* ter.

Τρισσοκάρηνος, ον, triceps, *Orph.* Vid. *Thes. Gr. Pr.*

Τρισσοκέφαλος, ον, triceps. A κεφαλή.

Τρισσοφὰὴς, ὲς, tribus personis illustris, *Naz.*

Τρισσόω, ῶ, fut. ώσω, ter vel tertium facio; (2) triplico. A τρισσός.

Τρισσῶς, *adv.* tripliter, trifariam; (2) tertio, i. e. tertia vice.

Τρισσάδιος, ε, ὁ ϗ ἡ, tria habens stadia. A στάδιον.

Τρισσαλας, ter miser. *Eur.*

Τρισσάσιον, quod triplum appenditur, et triplicato pondere æstimatur, *Arrian.*

Τρισσάσιος triplicato pondere æstimatus. Εἶναι γὰρ καὶ παρ' Ἰνδοῖσι τὸν Μαργαρίτην τρισσάσιον κατὰ τιμὴν πρὸς χρυσίον τὸν ἄπιφθον, *Arr. Ind.* 8, 13.

Τρισσάτης, ε, ὁ· vide τριτοστάτης.

Τρισσεγον, ε τὸ domus trium contignationum; (2) altitudo trium contignationum; (3) tertia contignatio. A

Τρίσσιγος, ε, ὁ ϗ ἡ, tria habens tecta, triplici tecto opertus. A στέγη.

Τρίσιχος, ε, ὁ ϗ ἡ, trisulcus. *Gl. V.* tres versus habens.

Τρισοιχὶ, *adv.* triplici serie, triplici ordine. A

Τρίσοιχος, ε, ὁ ϗ ἡ, tribus ordinibus constans, in trium versuum ordines atque strophas explicatus.

Τρισοιχία, ἡ, tres ordines, seu triplex series, *Steph.*

Τρίτομος, ε, ὁ ἢ ἡ, tria habens ora seu ostia; (2) cui triplex est acies. A τόμα.

Τρισυλλαβία, ἡ, tres syllabæ, *Steph.*

Τρισύλλαβος, ε, ὁ ἢ ἡ, tribus constans syllabis. A συλλαβή.

Τρισυλλάβως, *adv.* tribus syllabis.

Τρισύνθετος, ον, e tribus compositus.

Τρισύπατος, ε, ὁ, ter consul.

Τρισυπόστατος, ε, ὁ ἢ ἡ, tres hypostases habens. Ex ὑφίστημι.

Τρισχίλιοι, ίαι, ια, ter mille.

Τρισχιλιοφόρος, ον, 3000 sc. amphoras capiens. Epith. navis.

Τρίσχιστος, ε, ὁ ἢ ἡ, trisulcus, *Gl. V.*

Τρίσχοινος, ε, ὁ ἢ ἡ, tres schœnos continens.

Τρισώματος, ε, ὁ ἢ ἡ, tricorpor. A τρ. et σῶμα.

Τρίσωμος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.

Τριταγωνιστέω, ῶ, tertias fabulæ partes ago, sum tertiarum actor, *Dem.* A

Τριταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui tertias fabulæ partes agit, i, e. vilissimus.

Τριταῖζω, tertiana febre laboro. A τριταῖος.

Τριταϊκὸς, ἡ, ὸν, tertianus; τριταϊκὴ περίοδος, circuitus febris tertianæ. Ab eod.

Τριταϊκῶς, *adv.* more febrium tertianarum; (2) alternis et tertio quoque die.

Τριταιογενὴς, ὲς, idem quod τριταιόφυὴς.

Τριταιογένως, *adv.* idem quod τριταϊκῶς.

Τριταῖος, αία, αῖον, tertius, tertianus; (2) triduanus, qui tertio die aliquid facit, seu cui tertio die aliquid accidit. *Gl. V.* τριταῖον, tertiana. A τρίτος.

Τριταιόφυὴς πυρετὸς, febris tertianæ naturam habens. Ex τριταῖος et φυή.

Τριταλαντιαῖος, α, ον, idem quod

Τριτάλαντος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui trium est talentorum. Ex τάλαντον.

Τριτάλας, αινα, αν, miserrimus.

Τρικάνυστος, ε, ὁ ἢ ἡ, ter extensus, longus. A τανύω.

Τριτάτοισιν, dat. pl. *Ion.* pro τριτάτοις, a τρίτατος. *Il.* 1, 252.

Τρίτατος, άτη, ατον, tertius. A τρίτος.

Τριτιγγόνη, ης, ἡ, trineptis. A τριτίγγονος.

Τριτίγγονος, ε, ὁ, trinepos.

Τριτῖα, ας, ἡ, vel τὰ τριτῖα, sc. μέρη, præmia vel munia certaminis tertia ex ordine dignitatis; tertiæ partes, tertia palma. A τριτεύω.

Τριτεὺς, έως, ὁ, tertia medimni pars. A

Τριτεύω, f. εύσω, tertius sum, tertias obtineo. A τρίτος.

Τριτημοίριος, εία, ειον, qui facit tertiam partem, tertia pars. Ex τρίτη et μοῖρα.

Τριτημορίζω, tertio, in tres partes divido, *Gl. Vet.*

Τριτημόριον, ε, τὸ, tertia pars rei, triens:

Τριτημορὶς, ίδος, ἡ, tertia pars, tertia portio, i. e. una de tribus. Ex iisd.

Τριτοβάμων, ὁ ἢ ἡ, epith. baculi, cui innitimur, qui tertii pedis vicem præstat. A βαίνω.

Τριτογένεια, ας, ἡ, Tritogenia, Minervæ epith. Ex τριτὸς, *Boeot.* caput, et γένομαι, nascor; quia ex capite Jovis nata; vel a τρίτος, quia tertia mensis die; (2) *ap. Aristophanem* genus est saltationis in armis in Minervæ honorem.

Τριτογενὴς, ὲς ἢ ἡ, ter genitus.

Τριτοκόλλυβον, tertia collybi pars, triens collybi, *Steph.*

Τριτόμηνις, ίδος, ἡ, tertia mensis dies. A μήν.

Τρίτον, *adv.* tertium, tertio. A τρίτος.

Τριτοπάτρεις, pro τριτοπάτριες, *E. M.*

Τριτοπάτωρ, ορος, ὁ, tertius pater, proavus; (2) generis auctor; (3) Athenis τριτοπάτριες, Cottus, Gyges, et Briareus.

Τρίτος, η, ον, tertius. A τρεῖς.

Τριτόσκοτος, ον, sæpe libans. A σπονδή.

Τριτόσπορος, ὁ ἢ ἡ, nepos vel neptis. A σπορή.

Τριτοστάτης, ε, ὁ, et τριστάτης, *per Sync.* qui præsuli seu præcentori (χορυφαίῳ) tertius est, qui tertias partes tenet. Ex τρίτος et ἵστημι.

Τριτόω, ῶ, fut. ώσω, tertio facio; (2) in tres partes divido. A τρίτος.

Τριτταῖος, α, ον, triplex. A

Τριττὸς· vide τρισσός.

Τριττύα, ας, ἡ, et τριττὺς, ύος, ἡ, ternio; (2) sacrificium perfectum, sue, hirco, et aricte constans, *authore Aristotele.* A τριττύς.

Τριττυαρχέω, sum τριτταρχής.

Τριττυαρχὴς, et τριττύαρχος, ε, ὁ, qui præest tertiæ parti tribus. Ex τριττὺς et ἄρχω.

Τριττὺς, vel τριτὺς, ύος, ἡ, ternio; (2) triens, tertia pars; (3) tribus. A τρίτος.

Τριτὼ, *Æol.* caput, *Sch. Ar.* unde τριτογένεια.

Τρίτως, *adv.* tertio loco. A τρίτος.

Τριφαὴς, ὲς, triformis, *Synes.*

Τριφαλαγγία, ας, ἡ, triplicata phalanx, tres phalanges. Ex τρὶς et φάλαγξ.

Τριφάλης, qui æquo membrosior est, bene vasatus: comœdia Aristophanis sic inscribitur. Vid. *Athen.* 12, 525.

Τριφάσιος, ία, ιον, triplex, trifarius; (2) qui tribus modis dicitur. Ex τρὶς et φάσις.

Τριφίλητος, ε, ὁ ἢ ἡ, maxime amabilis, carissimus, *Theoc.* 15, 86. A φιλέω.

Τριφορέω, ter fructum fero, *Theophr.*

Τριφόρος, ον, trifera, epith. fici. A φέρω.

Τριφυὴς, ὲς, ὁ ἢ ἡ, triplicem naturam habens; (2) trifidus, triplex. *Gl. V.* triceps, tricapitinus. Ex τρὶς et φυή.

Τρίφυλλον, ε, τὸ, trifolium, *Ph.* Angl. TREFOIL. A

Τρίφυλλος, ε, ὁ ἢ ἡ, terna folia habens, trifolius. Ex τρὶς et φύλλον.

Τρίφυλος, ον, tribus tres habens. A φυλή.

Τρίχα, *adv.* tripliciter, trifariam. A τρὶς.

Τριχαΐκης, quorum capilli et cristæ agitantur, cristati, celeres, bellicosi. Ex θρὶξ et ἀΐσσω.

Τρίχακτον, τὸ, pectunculus, *Suid.*

Τρίχαλος, ὁ ἢ ἡ, hirsutus, asper, a θρὶξ, τριχὸς, crinis; *Æsch. S. T.* 766.

Τρίχακτον, τὸ, textum quoddam tenue, et bombycinum, *Suid.*

Τρίχακτος, ὁ, ἡ, *proprie,* e pilis textus: unde τὸ τρίχακτον, vestis talis proprie; (2) vestis e tenuissimis filis, ut sericis, &c. texta, subtilis, pretiosa, *apud LXX. Interpp.*

Τριχὰς, άδος, ἡ, turdi species. A θρὶξ.

Τρίχας, *pilos,* accus. pl. a θρὶξ.

Τριχῇ, *adv.* tripliciter, in tres partes. A τρίχα. Unde

Τριχθὰ, *adv.* Il. 2, 668, idem.

Τρίχηλος, ον, trisulcus, *Æsch.*

Τριχθάδιος, α, ον, triplex, trinus, *Ep.*

Τριχία, ίας, ἡ, morbus, quo vexatur nutrix in mammis, quoties pilum hauserit; pilaris morbus. A θρὶξ, *pilus.*

Τριχίας, ε, ἡ, piscis nomen. A τριχίς.

Τριχίασις, εως, ἡ, vitium in oculis, cum pili in palpebris pungentes et inutiles enascuntur; (2) adfectio, quum in urinis feruntur quædam capillis albis similia; (3) pilare malum in mammis. A τριχία.

Τριχιάω, pilosus sum, crinitus sum, *Steph.*

Τριχίδιον, Dim. pro τριχιὰς, *Steph.*

Τριχίνιον, τὸ, vestis ex pilis confecta, *V. L.*

Τρίχινος, ίνη, ινον, qui ex pilis est, cilicinus. A θρὶξ, *pilus.*

Τριχίον, ε, τὸ, pilus. Ab eod.

Τριχὶς, ίδος, ἡ, piscis quidam ossa pilis similia habens. Ab eod.

Τριχισμὸς, idem quod τριχίασις, *Gorr.*

Τριχίτης, et τριχίτις, pilaris, *Diosc.*

Τριχοβόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, pilos arrodens. Ex θρὶξ et βορά.

Τριχοβρὼς, ῶτος, pilos arrodens, tinea, *Arr.*

Τριχοβρῶτις, ων, οἱ, vermiculi pilos arrodentes, tineæ, teredines. Ex θρὶξ et βρώσκω.

Τριχοβρωτήριον, ε, τὸ, vermiculus pilos arrodens. Ex iisd.

Τριχοειδὴς, ὲς, pilorum seu capillorum formam habens, *Steph.*

Τριχοειδῶς, *adv.* pilorum seu capillorum modo. Ex θρὶξ et εἶδος.

Τριχόθεν, *adv.* tribus e locis. A τριχῇ.

Τριχοίνικος, ε, ὁ ἢ ἡ, trium chœnicum capax. A χοῖνιξ.

Τριχοκόμος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui comæ curam impendit, capillorum studiosus. Ex θρὶξ et κόμη.

Τριχοκοσμητὴς, οῦ, ὁ, comæ ornandæ artifex. Ex θρὶξ et κοσμέω.

Τριχοκουρία, ἡ, tonsura comæ. A κουρά.

Τριχολάβιον, ε, τὸ, vel τριχολαβὶς, ίδος, ἡ, volsella. Ex θρὶξ et λαμβάνω.

Τριχολαβὶς, ἡ, volsella, *Steph.*

Τριχολογέω, ῶ, fut. ήσω, pilos lego seu colligo, aut floccos. Ex θρὶξ et λέγω.

Τριχόμαλλος, ε, ὁ ἢ ἡ, villosus. Ex θρὶξ et μαλλός.

Τριχομανὴς, filicula herba, *Diosc.*

Τριχοπλάστης, qui capillum fucat, seu ornat, *Cam.*

Τρίχορδος, tres habens chordas, triplici intentus chorda, *Steph.*

Τριχορία, ας, ἡ, triplex chorus. A χορός.

Τριχορρύέω, ῶ, f. ήσω, pilorum seu capillorum defluvio laboro. Ex θρὶξ et ῥόος.

Τριχορρύνέω, ῶ, idem. Ex iisd.

Τριχοτομέω, ῶ, fut. ήσω, pilos deseco. A τομή.

Τριχοτομέω, in tres partes divido. Ex τρίχα et τομή.

Τριχοτομία, ας, ἡ, sectio seu partitio in tres partes. Ex iisd.

Τριχοτρώκτης, ε, ὁ, pilos arrodens. A τρώγω.

Τριχῇ, *adv.* tripliciter, tribus in locis. A τριχῇ.

Τρίχωλος, qui crispo est capillo, seu simpl. crispus, *Steph.*

Τριχωνιαῖος, trium congiorum capax, *Diosc.*

Τρίχως, ων, tres congios capiens.

Τριχοφυέω, ῶ, capillos produco. *Gl. V.* τριχοφυῶ, oppilasco; et τριχοφυῆν, crinire.

Τριχοφυὴς, ὲς, ὁ ἢ ἡ, capillos producens. Ex θρὶξ et φύω.

Τριχόφυλλος, ὁ ἢ ἡ, folia habens capillata, seu capillamentis similia. Ex θρὶξ et φύλλον.

Τριχόω, ῶ, fut. ώσω, pilosum reddo, pilos induco, *Gl. V.* pilo, capillo; τετριχωμένος, setosus, *Gl. V.* p. part. A θρὶξ.

Τρίχρονος, qui trium temporum est, *Steph.*

Τρίχρωμος, ε, ὁ ἢ ἡ, tricolor. A χρῶμα.

Τρίχρως, ωτος, ὁ ἢ ἡ, idem. A χρόα.

Τρίχυτος, ον, trilicio textus, densus textura, vel e pilis textus, *item* subtilis, &c. Ab ὑφή.

Τριχώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, pilosus, villosus, *Gl. V.* (2) capillis similis, capilli speciem referens. A θρὶξ.

Τρίχωμα, ατος, τὸ, capillamentum. *Ph.* pilosum villosumque tegmen. A τριχόω.

Τριχωμάτιον, Dim. pro τρίχωμα, *Arist.*

Τριχῶς, *adv.* tripliciter, trifariam, in tres partes. A τρίχα.

Τρίχωσις, εως, ἡ, pilorum emissio; (2) idem quod τριχίασις. *Gl. V.* pilositas, capillamentum. A τριχόω.

Τριχωτὸς, ἡ, ὸν, pilosus, crinitus, capillatus. Ab eod.

Τρῖψαις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro τρίψας, a τρίβω.

Τρίψαντας, *eos qui trivere,* acc. pl. aor. ejusd.

Τριψιεργία, ἡ, assiduitas in labore. A τρῖψις et ἔργον.

Τριψημερίω, ῶ, diem tero, diem extraho, cunctor. Οἱ μοι διατρίψεις, κάπολεῖς τριψημερῶν, *Aristoph. Vesp.* 845. Ex seq. et ἡμέρα.

Τρῖψις, εως, ἡ, tritus, tritura; (2) frictus seu frictio. A τρίβω.

Τριψίχρως, polypus, qui attritu colorem induc it, *Arist.*

Τριωβολιμαῖος, α, ον, triobolaris. A

Τριώβολον, ε, τὸ, tressis, *Gl. V.* Ex ὀβολός.

Τριώλαξ, certamen cursus virginum, *Hes.*

Τριωνυμία, ας, ἡ, tria nomina. A

Τριώνυμος, ε, ὁ ἢ ἡ, tria nomina habens. Ex ὄνομα.

Τριώνυχος, ον, tres cuspides habens, tridens. Τριωνύχῳ δορὶ, tridente, *Lycophr.* 392. Ab ὄνυξ.

Τριώπης, ε, ὁ, informis. Ab ὤψ.

Τριωπὶς, ίδος, ἡ, inauris, monile, *Hes.* τριοπὶς, *Poll.* Vide τρίγληνος, τριόφθαλμος, &c.

Τριώροφος, ε, ὁ ἢ ἡ, tres habens contignationes, triplex habens tectum. Ex ὄροφος.

Τριώτης, ε, ὁ, idem quod τριόττιον, *E. M.*

Τρομάζω, intremo, *V. L.*

Τρομίοιτο, 3. pl. præs. opt. med. *Ion.* pro τρομίοιντο, a τρομίω.

Τρομίουτι, 3. pl. præs. ind. *Dor.* pro τρομίουσι.

Τρομερὸς, ρὰ, ρὸν, tremulus, trepidus. A τρόμος. Unde

Τρομέω, ῶ, tremo, trepido; (2) contremisco; (3) horreo, timeo aliquem. *Il.* 15, 627. Τρομέοντο δὲ οἱ φρένες ἐντὸς, *Ib*, 10, 10.

Τρομητὸς, idem quod τρομερὸς. *Steph.*

Τρομικὸς, tremebundus, *Gl. V.* A τρόμος.

Τρομοποιῶ, tremefacio, *Gl. V.*

Τρόμος, ου, ὁ, tremor, timor, *Ph.* A τρέμω.

Τρομώδης, εος, ὁ ἡ, tremulus, trepidus. A pr. Τρόμος, et τρύπα, stuppa, stamen, fusum, *Hes.*

Τρόπα, lusus puerilis genus, *Steph.*

Τροπαία, ἡ, mutatio, *Æsch.*

Τρόπαιον, vel τροπαῖον, ου, τὸ, monumentum fugæ hostium; tropæum, *Ph.* τρόπαιον πολεμίων, pro κατὰ πολεμίων, de hostibus devictis erectum. A

Τροπαῖος, αία, αῖον, is cujus fit conversio, seu qui convertitur; (2) fugator hostium, regnorum eversor. Epith. Jovis. (2) Ἄλιστον Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχαλκα τίλη, *Soph. Antig.* 142. Ὦ Ζεῦ τροπαῖε, *Id. Trach.* 303. A τροπή.

Τροπαιοφορία, ας, ἡ, tropæorum gestatio in triumpho. A

Τροπαιοφόρος, ου, ὁ, ἡ, tropæum gestans. A φέρω.

Τροπαλίζω, verto. A τροπή. Hinc

Τροπαλισμὸς, οῦ, ὁ, conversio, mutatio.

Τροπάλλις, fasciculus alliorum, *Ar. Sch.*

Τροπάω, ῶ, verto, converto; τροπόομαι, ῶμαι, vertor. *Il.* 15, 666. A τροπή.

Τροπίω, ῶ, verto, in fugam verto. Ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι, Ἀψ ὄχια τρόπιον, *Il.* 18, 224. Ab eod.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, conversio, versio, mutatio, conversio in fugam. *Gl. Vet.* consternatio; Τροπὴ χειμερινὴ, bruma, *Ph.* τροπὴ θερινὴ, solstitium. Sed et de æquinoctio dicitur τροπή. Ἐν τροπῇ δορὸς, adversa pugna, *Soph. Aj.* 1292. A τρέπω.

Τρόπηλις, idem quod τροπάλλις, *Suid.*

Τρόπηξ, manubrium remi, *Hes.*

Τροπιάζω, solstitium facio, *Gaz.*

Τροπίας, ου, ὁ, ut τροπίας οἶνος, qu. dic. vinum versum, fugiens, vappa. A τροπή.

Τροπίδια ξύλα, ligna apta ad fabricandas navium carinas, *Plat.*

Τροπίζω, carina instruo, *Hipp.*

Τροπικὸς, ὴ, ὸν, tropicus; de conversionibus solaribus, ut τροπικοὶ κύκλοι, tropici circuli, τροπικὰ σημεῖα, signa in zodiaco, ubi fiunt τροπαί. At τροπικαὶ λέξεις, figuratæ dictiones. A τροπὴ vel τρόπος.

Τροπικῶς, *adv.* tropice, figurate.

Τρόπις, ιος, vel ιδος, ἡ, carina, ima navis pars; *metaph.* principium. *Od.* 5, 130. A τρέπω.

Τροπολογέω, ῶ, f. ήσω, tropis in sermone utor, tropice seu figurate loquor. Ex τρόπος et λέγω.

Τροπολογία, ας, ἡ, tropicus et figuratus sermo; (2) sermo ad emendationem morum directus. Ex iisd.

Τρόπος, ου, ὁ, modus; (2) mos, ritus, consuetudo; (3) studium, institutum, secta, mores, ingenium, indoles, animus; (4) tropus, in verbis deflectio a communi usu. A τρέπω.

Τρόπις, ῦ, ὁ, rudens et funis nauticus, lorum quo remus scalmo alligatur. Ab eod.

Τροποφορέω, ῶ, fut. ήσω, mores et ingenium alicujus fero seu tolero. Τισσαρακονταετῆ χρόνον ἠτροποφόρησεν αὐτὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ, *Act.* 13, 18.

Τροτέω, in fugam verto et vinco. Τῶν κατῶν ἑκάστη τετρόπωται, *Luc.* A τρέπω. Hinc

Τροτωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod τροπός.

Τροφάλιον, *Ath.* et

Τροφαλλὶς, pro τροφαλὶς, *Eust.*

Τροφαλὶς, ίδος, ἡ, caseus, quod ex lacte coagulato fit; frustum e recenti et tenero caseo. *Gl. V.* colostrum. A τρίφεσθαι, quod nonnunquam idem significat quod πήγνυσθαι, *figi. Od.* 16, 476. Occurrit *ap. Athen.* et *Samuel.* 1, 17. A τρέφω.

Τροφεῖον, ου, τὸ, merces seu præmium nutritionis et educationis. *Gl. V.* alimonium, nutrimentum, alimentum. A

Τροφεὺς, έως, ὁ, altor, nutritor. A

Τροφεύω, fut. εύσω, nutrio, alo. A

Τροφέω, ῶ, alo, nutrio. A τρέφω. Unde

Τροφὴ, ῆς, ἡ, victus, cibus, esca, pabulum, alimonia, *Ph.* τροφαὶ, cibaria, *Gl. V.* (2) alendi cura; (3) locus in quo quis commoratur; (4) proles, progenies: *metaph.* omne id quo nobis paramus victum, ut arcus, *apud Soph. Philoct.* (2) κἀκ ἔτι τὴν δυσπόνητον ἕξιτ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφὴν, mei alendi curam, *Id. Œd. Col.* 1613. (3) ξητοῦσα τὴν σὴν, τῷ κατοικοῦσ', τροφὴν, *Id. Ibid.* 362. (4) Κάδμε τῷ πάλαι νῦν τροφὴ, veteris Cadmi nova progenies, *Id Œd. Tyr.* 1.

Τρόφης, *Gal.* al. τρίφις, *Hes.*

Τρόφι κῦμα, magnus fluctus vi ventorum excitatus; pro τρόφιμος. A τρέφω.

Τροφίας, ου, ὁ, altilis, alumnus. A τροφή.

Τρόφιμος, ίμη, ιμον, alimentum præbens, alens, herus, qui famulitium alit; (2) alumnus, is quem domi nostræ alimus, *Ph.* nutricius et alumnus, *Phil.* Ab eod. Hinc

Τροφιμότης, ητος, ἡ, nutritio, vis alendi.

Τρόφις, ιος, ὁ ἡ, bene nutritus, crassus, pinguis, educatus, adultus, magnus. *Subst.* cibus. Ab eod. Hinc

Τροφικῶς, ὁ, almus. A præc. et ἔχω.

Τροφιώδης, ους, ὁ ἡ, densus, coagulatus.

Τροφίτης, ίντος, bene altus et nutritus, ideoque crassus, pinguis. *Il.* 15, 621. A τροφή.

Τροφοποιὸς, ὁν, nutritor, *Man.*

Τροφὸς, οῦ, ὁ, ἡ, altor, nutrix, nutricula; (2) alumna vel alumnus, θρέμμα. A τρέφω.

Τροφοφορέω, ῶ, f. ήσω, educo, educationis molestias perfero. Τροφοφορήσαί σε Κύριος ὁ Θεὸς σοῦ, *Deut.* 1, 31. A

Τροφοφόρος, ου, ὁ, educator. A τροφὴ et φέρω.

Τροφώδης, ους, ὁ ἡ, alimento abundans; (2) densus, coagulatus. A τροφή.

Τροχάζω, f. άσω, citato gradu feror, propero, festino. Τετραόροις τροχάζων, *Eur. Hel.* 730; (2) decurro, genus exercitationis. Τροχάζειν ἐπὶ σαδίῳ ἐν τοῖς ὅπλοις, *Polyb.* A τρέχω.

Τροχαϊκὸς, ὴ, όν, trochæis constans, trochaicus. A

Τροχαῖος, αία, αῖον, cursorius, cursui aptus, vel qui cursu fit; trochæus, pes metricus, constans priore longa et posteriore brevi; ἡ τροχαία, *substrata*, via. A τρέχος.

Τροχαϊκῶς, *adv.* per trochæum vel -æos.

Τροχαλεῖον, ου, τὸ, orbis, globus, *Arat.*

Τροχαλία, ας, ἡ, rota quæ circumagitur ad aquam educendam, trochlea. A τροχαλός.

Τροχαλιώδης, ες, εος, habens formam τροχαλίας.

Τροχαλὸς, ὴ, όν, velox, citus, currens; (2) rotundus, circularis; (3) in *neutro*, circulus. (1) τροχάλοισιν ὄχοις παραμιψαμένη, *Eurip. Iph. in Aul.* 146. (3) κύνα περιγληνὶς τροχαλὸν, γάλα μιν καλέουσι, constellatum circulum, quam galaxiam vocant, *Arat. Phæn.* 475. A τρέχω.

Τρόχαλος, ου, ὁ, septum aulæ, cortis, maceria ex rotundis lapidibus; (2) rotundus lapillus; *item* globus. Ab eod.

Τροχαλῶς, *adv.* cito, velociter, cursim.

Τροχαντὴρ, ῆρος, ὁ, pars puppis; (2) genus tormenti; (3) coxæ caput. A τροχάζω.

Τροχάω, curro, cursito; τροχόων et τροχόωσα, currens, *Poet.* pro τροχῶν, τροχάων, ῶσα, άουσα. Ἄρκτοι ἅμα τροχόωσι, τὸ δὴ καλέονται ἅμαξαι, *Arat.* 27. A τρέχος. Unde

Τροχιερὸς, ρὰ, ρὸν, et τρόχιος, rotundus, volubilis in modum rotæ; (2) currens, citus.

Τρόχιος, idem quod τροχόεις, *Nic.*

Τροχὴ, ῆς, ἡ, via. A τρέχω. *Ern.*

Τροχηλασία, ας, ἡ, rotarum agitatio et cursus, aurigatio. Ex τρέχος et ἐλαύνω.

Τροχηλατέω, ῶ, aurigor. Τὸ μητρὸς δ' αἷμα νῦν τροχηλατεῖ μανίασιν, exagitat, *Eur. Or.* 31.

Τροχηλάτης, ου, ὁ, auriga, *Soph. Œd. Tyr.* 806. Λαΐῳ τροχηλάτης, *Eurip. Phœn.* 39. A pr.

Τροχήλατος, rotis agitatus. Epith. currus. Ἐκ τροχηλάτων δίφρων κυλισθεὶς, *Soph. El.* 49. Ἥτις σφαγὰς μὲν Ἕκτορος τροχηλάτας κατεῖδον, *Eurip. Andr.* 399.

Τροχηλία, ας, ἡ, trochlea. Vide τροχαλία.

Τροχήλιον, ου, τὸ, idem.

Τροχιὰ, ᾶς, ἡ, rotæ vestigium, orbita. A τροχὸς, *rota*. Hinc

Τροχίας, ου, ὁ, cursor, nuncius. Τροχίας χαλκὸς, æs fusile, *Pollux* 10, 24.

Τροχίζω, rota torqueo. *Pass.* in rota (equuleo) torqueor.

Τροχιλαία, et -λία, ας, ἡ, idem quod τροχαλία. A

Τρόχιλος, sive τροχίλος, ου, ὁ, aviculæ nomen, trochilus, regulus, rex avium. A τρέχος.

Τρόχις, ιος, ὁ, cursor, nuncius, pedissequus; (2) diligens. Ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν, *Æschyl. Prometh.* 940. Ab eod. Unde

Τροχίσκος, ου, ὁ, rotula; (2) pastillus, *Ph.*

Τρόχμαλος, ου, et τρόχμαλον, ου, τὸ, acervus lapidum, *al.* maceria rustica. Ἀνιχνεύσαι δὲ πάντα τρόχμαλα, *Nicand. Ther.* 142. Vide τρόχαλος.

Τροχοδινέω, in orbem circumago. A δινέω.

Τροχοειδὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, rotæ seu orbis speciem gerens, rotundus. Ex εἶδος.

Τροχόεις, όεσσα, όεν, rotundus; (2) volubilis in modum rotæ vel orbis. A τροχός.

Τροχοκεραδεῖς, οἱ, Judæi, a tonsura rotundæ formæ, *Euseb. Ar.*

Τροχοπέδη, ης, ἡ, sufflamen quo rotarum cursus ligatur, seu lignum quod per duas trajectum rotas cursum sistit.

Τροχοποιέω, ῶ, rotas facio, *Aristoph. Plut.* 512.

Τροχοποιὸς, οῦ, ὁ, rotarum faber.

Τρόχος, ου, ὁ, cursus; (2) locus in quo curritur, in quo se cursu exercebant. (2) ἀλλ' οἵδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι στίχεσι, *Eur. Med.* 46. A τρέχω.

Τροχὶς, ῦ, ὁ, rota; (2) equuleus; (3) massa rotunda, ut adipis, &c. Τροχὸς ἅρματος γὰρ οἷα βίοτος τρέχει κυλισθείς, *Anacr.* Ab eod.

Τροχόων, τροχόωσα, currens. Vide τροχάω.

Τροχόωσαι, nom. pl. f. g. *Poet.* pro τροχῶσαι, ex τροχάσαι, a τροχάω, propero.

ΤΡΥ'ΒΑΙΟΝ, aut τριβλίον, ου, τὸ, catinus, paropsis, patina.

Τρυγαβόλιον, ου, τὸ, potius τρυγηβόλιον, locus in quem reconditur triticum. *Hes.* Ex τρύγη et βολή.

Τρυγάω, ῶ, fut. ήσω, fruges colligo; (2) uvas carpo, vindemio. *Metaph.* fruor, percipio; *item*, emungo aliquem pecunia. *Ern.* Οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι σαφυλὴν, *Luc.* 6, 44. ἔμπιλον, *Apoc.* 14, 19. βότρυας, *Ib.* 18, *Il.* 18, 566. A τρύγη.

Τρυγηρὸς, ὰ, όν, fæculentus. A τρύξ.

Τρυγητὸς, οῦ, ὁ, vindemia, pro τρυγητός. A

Τρυγίω, ῶ, sicco, arefacio; τρυγίσθαι, exsiccari. Ab eod.

ΤΡΥ'ΓΗ, ης, ἡ, cereales fruges, fructus; messis; (2) vindemia; (3) etiam pro siccitate.

Τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, vindemiator, qui demit et colligit cereales fruges et uvas. A τρυγάω. Unde

Τρυγητήριον, ου, τὸ, torcular, torculare, *Gl. V.*

Τρυγητὴς, οῦ, ὁ, vindemiator.

Τρυγητικὸς, ὴ, όν, vindemialis, *Gl. V.*

Τρυγητὸς, οῦ, ὁ, vindemia, vindemiæ tempus.

Τρυγηφάγος, ου, ὁ ἡ, cerealium frugum comestor, ut curculio.

Τρυγηφάνιος, ὁ, ἡ, qui fit e fracibus uvarum, epith. vini secundarii, τὸ τρυγηφάνιον, fraces. A τρύγη et φαίνομαι.

Τρυγηφόρος, ου, ὁ ἡ, uvæ seu uvarum ferax; (2) frugum ferax. Ex φέρω.

Τρυγία, ας, ἡ, fæx, fex, *Gl. V.* amurca, *Gl. V.* de oleo. A τρύξ.

Τρυγίας, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum fæculentum, vini reliquiæ cum fæce.

Τρυγίζω, fut. ίσω, fæculentus evado, *Aret.* A τρύγη.

Τρυγικός, ή, όν, fæculentus; (2) idem quod τρυγωδικῶς, ut τρυγικὸς χόρος. Ab eod.

Τρύγινος, ίνη, ινον, fæcatus, e fæcibus expressus. Ab eod.

Τρυγόβιος, ε, ὁ ϗ ἡ, fæce vivens, victitans Ex βίος.

Τρυγοδαίμονες, dæmones peruncti fæcibus ora, *Ar.*

Τρυγοδιφάω, ῶ, fæcem scrutor. A τρύξ. Hinc

Τρυγοδίφησις, εως, ἡ, lusus in quo ore extrahitur aliquid in fæce demersum, *Poll.*

Τρύγειτος, ε, ὁ, vas vimineum, quod coli loco supponitur vino recens calcato et e torculari effluenti. Ex ἴτος.

Τρύγιτος, colum, cribrum, sacculus, *Ar.*

Τρυγοιτῶ, fæces premo, *Suid.*

Τρυγονάω, rado, scalpo, *Suid.*

Τρυγόωσι, 3. pl. præs. opt. act. *Poet.* pro τρυγῶεν τρυγάοιεν, a τρυγάω.

Τρυγωδέω, ῶ, f. ήσω, convitiis incesso. Ὅς τις ἀπήλλαξεν χορὸν τρυγωδῶν, *Arist. Vesp.* ult.

Τρυγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fæce plenus; (2) fæcem referens, fæculentus:

Τρυγωδία, ἡ, comœdia. Hinc

Τρυγωδικός, ἡ, όν, comicus.

Τρυγωδός, ὁ, ἡ, qui fæcibus peruncta facie et curru vectus conviciis incessit prætereuntes, comicus poeta *Ern.* A τρύξ et ᾠδός.

Τρυγών, όνος, ὁ, turtur; (2) piscis marinus. A

Τρύζω, f. ύσω· vid. τρίζω. Ἅ δ' ὁλολυγῶν Τηλέδιν ἐν συκιναῖσι βάτων τρύζησκεν ἀκάνθαις, *Theocr.* 7, 140. *Il.* 9, 311. Τρύζει ὁλολυγών, *Arat.* 948.

ΤΡΥΤΗ'ΑΗΣ, εος, ὁ ϗ ἡ, vel trulla, aut poculum, a τρύω, vel, *ut aliis placet*, clavatus. Ab eod. et ἦλος, *Lucian.*

Τρυλίζω, vel τρυλλίζω, idem quod τρίζω.

Τρύμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, ης, ἡ, foramen a terebra; (2) veterator, longo rerum usu veluti tritus. A τρύω. Hinc

Τρυμαλιὰ, ᾶς, ἡ, foramen.

Τρυμάτιον, ε, τὸ, parvum foramen. Dim.

Τρύξ, υγός, ἡ, vinum recens, mustum nondum percolatum; (2) fæx vini, fæx olei; (3) scoria ferri.

ΤΡΥ'ΠΑ, ης, ἡ, foramen; (2) terebra.

Τρυπάνη, ης, ἡ, terebra. A præc. Hinc

Τρυπανίζω, fut. ίσω, terebro, pertundo.

Τρυπάνιον, τὸ, Dim. a

Τρύπανον, ε, τὸ, terebrum, terebra; (2) veterator. A τρύπα.

Τρυπανῦχος, ὁ, terebræ manubrium. Ab ἴχω.

Τρυπάω, ῶ, f. ήσω, terebro, perforo, pertundo, etiam de coitu dicitur, cum derivativis. Τρυπᾶν ἀμφότερα τὰ ὦτα, *Xen.* A τρύπα.

Τρύπημα, ατος, τὸ, foramen. A τρυπάω.

Τρύπησις, εως, ἡ, terebratio. Ab eod.

Τρυπητὴς, ῆ, ὁ, terebrator. Ab eod.

Τρυσάνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, virum is hominēs atterens, i. e. conficiens, excrucians, emacerans. Ex τρύω et ἀνήρ.

Τρυσίβιος, ε, ὁ ϗ ἡ, vitam vexans, molestus, *Aristoph. Nub.* 420. Ex τρύω et βίος.

Τρυσίππιον, τρύσιππον, vel τρυσίπτιον, ε, τὸ, nota quæ inuritur equo longo labore trito et confecto. Ex τρύω et ἵππος.

Τρύσις, εως, ἡ, adflictio, ærumna. A τρύω.

Τρυσμὸς, ῦ, ὁ, idem, murmur, susurrus. A τρύω.

Τρύσκω, idem quod τρύω, *Steph.*

Τρυσσὸς, ὴ, όν, adflictus, æger.

Τρυτανιόω, expendo. *Gl. V.* A τρυτάνη.

Τρυτάνη, ης, ἡ, truting. A τρύω, pro τράω.

Τρυτοδόκη, *per Sync.* pro τρυτανοδόκη, *Ep.*

Τρυφάλεια, είας, ἡ, galea tres conos habens. Ex τρεῖς et φάλος.

Τρυφαλὶς, ίδος, ἡ, caseus, pro τροφαλίς.

Τρυφάω, ῶ, fut. ήσω, delicate vivo, deliciis indulgeo, laute vivo; (2) efferor et exsulto lætitia; (3) insolens sum, et arrogans. *Gl. Vet.* τρυφῶ, luxurior, abundo. Σιμωνὶν, τρυφῶσαν (ἴγνμα), *Aristoph. Nub.* 48.. Τρυφᾶν ταῖς ἡδοναῖς, *Isocr.* Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, *Jac.* 5, 5. A τρυφή.

Τρυφεραίνομαι, idem. Hinc τρυφεράνθρις, emollescens, aor. 1. part. pass. *Aristoph. Vesp.* 686.

Τρυφερεύομαι, idem.

Τρυφεραπέχων, όν, delicate vestitus, *Ath.*

Τρυφερόβιος, ε, ὁ, molliter, laute, delicate vivens. A

Τρυφερὸς, ρὰ, ρὸν, tener, mollis, delicatus. A τρυφή.

Τρυφερὸν, τὸ, delicata vita, *Thuc.*

Τρυφεροσήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mollis, delicatus epith. vestis.

Τρυφερότης, ητος, ἡ, mollities. A τρυφερός.

Τρυφεροχρὼς, ῶτος, vel τρυφερόχρως, όχρωτος, ὁ ϗ ἡ, habens cutem teneram, delicatulus.

Τρυφερῶς, *adv.* delicate, molliter.

Τρυφὴ, ῆς, ἡ, deliciæ, mollities, luxus, delicata vita; (2) insolentia, fastus. A Θρύπτω.

Τρυφηλὸς, ὴ, όν, delicatus, deliciis deditus. A præc.

Τρύφημα, ατος, τὸ, id ex quo deliciæ percipiuntur; (2) deliciæ. A τρυφάω.

Τρυφητὴς, ῆ, ὁ, deliciarum consectator, delicatæ vitæ amator, heluo, vorax. Ab eod.

Τρυφητιάω, ῶ, delicias capto. A præc.

Τρυφητικὸς, ὴ, όν, libidini et voluptati deditus. Ab eod.

Τρυφοκαλάσιρις, εως, ἡ, calasiris delicatior, mollior. E Θρύπτω et καλάσιρις.

Τρύφος, εος, τὸ, fragmentum, frustum. A Θρύπτω.

Τρυχηρὸς, ρὰ, ρὸν, attritus et lacer in modum τρύχης. A τρύχος.

Τρύχινος, ίνη, ινον, tricus et scissus, consutus e pannis attritis. Ab eod.

Τρυχίον, ε, τὸ, pannus attritus seu lacer. Dim. a τρύχος.

Τρύχνος, mollis. Ἁ φωνὰ δὲ τρύχνα, *Theocrit.* 10, 37.

Τρυχνόω, pro τρυχόω, *Gal.*

Τρύχος, vel τρῦχος, εος, τὸ, pannus lacer et attritus; (2) attritio. (1) δυσέφικτα δ' ἀμφὶ τρύχη τάδε σκότ' ἀμπέχομαι, *Eurip. Phœn.* 329. A τρύχω.

Τρυχόω. ῶ, f. ώσω, attero, absumo, exhaurio, conficio; τετρυχωμένος, afflictus, perf. pass. part. Τετρυχωμένος καμάτοις, *Herodian.* A τρύω. Hinc

Τρύχωσις, εως, ἡ, vexatio, adflictio.

Τρύχω, f. ξω, adflicto, *Gl. V.* τρύχεται, carpitur, *Ph.* Μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ἐν κακότητι, *Theog* 909. *Od.* 17, 388. Ἐνθυμίοις, ἰὼναῖς τ' ἀνανδρώτοις τρυχέσθαι, *Soph. Trach.* 112. A

ΤΡΥ'Ω, tero, attero; (2) vexo, divexo, defatigo, exhaurio, domo, conficio, adfligo, eneco. Τετρυμένος ἡλίῳ, *Plato.* γήραϊ ϗ πινίῃ, *Epigr.*

Τρωγάλια, ων, τὰ, bellaria, *Gl. V. Aristoph. Plut.* 797. A

Τρωγάλιος, ε, ὁ, edulis. A τρώγω.

Τρώγλη, ης, ἡ, caverna, seu foramen rosione factum. Ab eod.

Τρωγλητὴ, hirundinum genus in cavernis niduläntium. A τρώγλη.

Τρωγλοδύνω, cavernam subeo, in caverna habito, *Hom. Batr.* 52. Ex τρώγλη et δύνω, *subeo.*

Τρωγλοδυτέω, ῶ, f. ήσω, idem et ex iisd. Unde

Τρωγλοδύτης, ε, ὁ, qui cavernas subit, qui in cavernis habitat. Troglodytes, gens Afrorum.

Τρωγλοδυτικὸς, ὴ, όν, cavernas subiens; (2) pertinens ad Troglodytas. A præc.

Τρωγλοδυτικῶς, *adv.* Troglodytarum more.

Τρωγλόδυτος, ὁ ϗ ἡ, idem quod τρωγλοδύτης.

Τρωγοίσας, acc. pl. f. g. part. præs. act. *Dor.* pro τρωγήσας, a τρώγω.

ΤΡΩ'ΓΩ, fut. τρώξομαι, rodo, comedo, *Od.* 6, 90. (2) crudum aliquid comedo. Οὐ σῦκα δὲ ἔχυσι τρώγειν, *Herodot.* 1, 71. Τές τι γινομένης (κυάμης) ἔτι τρώγεσι, ἔτι ἕψοντις δατώνται, *Id.* 2, 37. Hinc τρωκτὰ et τρώξιμα exponit Galenus ὠμὰ ἐσθιόμενα.

Τρώεσσι, dat. plur. *Poet.* pro Τρωσὶ, a Τρώς.

Τρωθῇ, 3. sing. aor. 1. conj. pass. verbi τιτρώσκω.

Τρώκτης, ε, ὁ, comestor, vorator; (2) impostor, versutus, deceptor; (3) piscis quidam. *Gl. V.* tructa, piscis. A τρώγω.

Τρωκτὸς, ὴ, όν, qui comedi potest aut solet, edulis, esculentus. Τρωκτὰ exponit Galenus per ὠμὰ ἐσθιόμενα. Vide τρώγω, *No.* 2. Ab eod.

Τρῶμα, ατος, τὸ, vulnus; (2) damnum, detrimentum, clades, *Ion.* pro τραῦμα. A τιτρώσκω. Hinc

Τρωματίας, ε, ὁ, saucius, vulneratus.

Τρωματίζω, f. ίσω, saucio, vulnero.

Τρωνύω, vel τρώνυμι, idem, *Schol. Aristoph.*

Τρῶση, ἡ, *Ion.* pro τρῶσις, *Eust.*

Τρῶξ, γὸς, ὁ, gurgulio, vermiculus, qui legumina arrodit. *Gl. V.* curculio.

Τρώξαλλις, ίδος, ἡ, grillus, acetaria, *Ph.* escaria, al. *Gl. V.* A τρῶξις.

Τρώξανα, τὰ, rami tenelli qui a pecore arrodi solent. Ab eod.

Τρωξάρταο, gen. sing. *Æol.* pro τρωξάρτε.

Τρωξάρτης, ε, ὁ, panivorus, nomen muris *in Batrachum.* Ex τρώγω et ἄρτος.

Τρώξιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui comedi potest aut solet; edulis. A τρώγω.

Τρῶξις, εως, ἡ, esio, rosio. Ab eod.

Τρωοφθόρος, Trojanos perdens, *Op.*

Τρωπάσκετο· vide τρωπάω.

Τρωπάω, *Poet.* pro τροπάω· τρωπάσκετο, in fugam vertebatur, imperf. *Ion.* pro ἐτρώπατο, *Il.* 11, 567.

Τρωπίω, pro τροπάω, *Steph.*

Τρῶσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔτρωσε, a τιτρώσκω.

Τρώσῃς, 2. sing. a. 1. subj. verbi τιτρώσκω. Ἢ δ' ἂν διοίξῃς σφάγια, καὶ τρώσῃς φόνον, *Eurip. Suppl.* 1205.

Τρῶσις, εως, ἡ, vulneratio, vulnus, ictus.

Τρωσμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

Τρώσκω, pro τρώω, *Hipp.*

Τρώσω, f. 1. ind. act. verbi τιτρώσκω. Unde

Τρωτὸς, ὴ, όν, vulneratus, læsus; (2) vulnerabilis, qui vulnerari lædive potest.

Τρῶῦμα, ατος, τὸ, *Ion.* pro τραῦμα, vulnus.

Τρωχάω, ῶ, curro, *Poet.* pro τροχάω, *Il.* 22, 163.

Τρώω, vulnero. Οἶνός σε τρώει μιλιηδὴς, ὅστε ϗ ἄλλως βλάπτει, ὅς ἂν μιν χανδὸν ἕλῃ, μηδ' αἴσιμα πίνῃ, *Od.* 21, 295.

Τὺ, *Dor.* pro σὺ, tu.

Τυγχάνω, fut. τεύξομαι, vel τυχήσω, sum; (2) accidit ut sim, forte sum, contingo, evenio, accido; (3) adsequor, *proprie* scopum attingo, adipiscor, impetro, *Gl. V.* ἔτυχεν, consecutus est, *Gl. Vet.* ὁ τυχὼν, quilibet, *Ph.* τυχόντες, adepti, *Ph.* τῇ τυχούσῃ, qualibet, *Ph.* aor. 2. Τυχὼν ἀϊδὴς, vulgaris, *Longin.* 9. Τυγχάνειν συγγνώμης ἐλίᾳ, ἱερήνης, βουβελίας, δίκης, &c. *Dem.* Ἀπίθανις εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανεν, *Aristoph. Av.* 1229. Κεῖνος δ' ἀλεξίτατος, ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν, *Eur. Her.* 628.

Τυκάνη, ης, ἡ, tribula, *Ph.* A τύκω.

Τυκίζω, fut. ίσω, sculpo, polio, Τέτυς δ' (λίθος) ἐτύκιζον αἱ Κρῖκις τοῖς ῥύγχισιν, *Aristoph. Av.* 1143.

Τυκίον, Dim. a τύκος, *Eust.*

Τύκισμα, ατος, τὸ, *proprie* lapis politus instrumento ferreo τύκος nominato. Hinc muri. Κανόνων τυκίσματα Φοίβε, muros ad regulam a Phœbo factos, *Eurip. Troad.* 814.

Τύκος, sive τύχος, ε, ὁ, instrumentum ferreum, quo lapicidæ utuntur in poliendis lapidibus. *Suidas*, cœlum. A τύκω.

Τυκτὸς, ὴ, όν, factus, fabricatus; τυκτὸν κακὸν ἀλλοπρόσαλλον, *Iliad.* 5, 831. i. e. *præter naturam ascitum malum.* A τύκω.

Τύκω, paro; τιτύκοντο, parabant, pro ἐτύκοντο, imperf. *Il.* 1, 467. Ab eod.

Τύλα, sive τύλη, ης, ἡ, callus; (2) culcita, lodix; (3) gibbus cameli, &c. A τύλος.

Τυλαίνιος, ία, ον, callosus. Τυλαίνια ἕλκια, *Aret.* Ab eod.

Τύλαρος, ὁ, pessulus, *proprie* idem quod τύλος.

Τυλαρόω, f. ώσω, pessulum addo, obsero.

Τυλὰς, turdorum genus; al. ἰλλὰς, *Eust.*

Τυλίσσ,

Τυλεία, ας, ἡ, et τυλεῖον, ε, τὸ, et τυλία, ας, ἡ, culcita. A τύλος.

Τύλιμος, crumena pellicea, *V. L. ex Ep.*

Τυλίσσω, sive τυλίττω, fut. ξω, in modum culcitæ convolvo; (2) perscrutor, indago. Οὐδ' ἐτυλίχθη τὰν ψυχὰν, *Theoc.* 22, 54. A τύλος.

Τυλοειδὴς, ἐς, calli speciem gerens, *Gorr.*

Τυλόεις, όεσσα, όεν, callosus. A

ΤΥ΄ΛΟΣ, ε, ὁ. callus, seu callum, cutis in aliqua corporis parte obdurata ex labore vel opere: (2) tuber, gibbus, torus in pectore, &c. unde (3) clavus ligneus vel etiam nodus; etiam pudendum, *Hes.* Et τύλοι, pl. pili superciliorum. *Poll.* Hinc

Τυλόω, ῶ, f. ώσω, callosum reddo, callum obduco; τυλῶμαι, calleo, *Gl. V.* perf. pass. τετύλωμαι, calleo, *Gl. Vet.* perf. pass. τετυλωμένος, callosus, *Gl. V.* perf. part. pass. Ὁ μὲν χαλινὸς ἄγαν ταῖς γνάθοις ἰνοχλῶν τυλοῖ τὸ σῶμα, *Xen.*

Τυλυφάντης, seu τυληφάντης, qui culcitas texit, *Poll.*

Τυλωδὴς, εος, ὁ ἢ ἡ, callosus. *Ph.* tuberosus. Ab eod.

Τύλωμα, ατος, τὸ, idem quod τύλος.

Τύλωσις, εως, ἡ, callositas.

Τυλωτὸς, ἡ, ὸν, nodosus, callosus.

Τυμβὰς, άδος, ἡ, venefica, quod circa sepulchra versetur.

Τυμβαύλης, fidicen, *Gal.*

Τυμβιὰς αὐδὴ, vox sepulchralis. A τύμβος.

Τυμβία, ας, ἡ, tumulatio, inhumatio. A τυμβεύω.

Τυμβίτης, ε, ὁ, sepulchralis. A præc.

Τύμβευμα, ατος, τὸ, id quod busto infertur, cadaver. A

Τυμβεύω, fut. εύσω, busto infero, tumulo. sepelio; (2) devoro, in ventre quasi sepelio. Σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ, *Soph. Aj.* 1082. Τυμβεύσει, sepulta jacebit; activum pro passivo, more Atticorum. Εἶτ' ἐν.τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύσει φύγῃ, *Soph. Antig.* 888. Σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ, cadaver humo condere, *Id. Aj.* 1063. Πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς, patris tumulo infundere libamina, *Id. El.* 406. Οὐκ ὧδε ταύτας ὀλοιμένας τυμβεύομεν, sepelimus, *Eurip. Hel.* 1261. A τύμβος.

Τυμβήρης, εος, ὁ ἢ ἡ, conditus monumento. Ex τύμβος et ἄρω.

Τυμβιὰς, ἡ, sepulchralis, *Nonn.*

Τυμβίδιος, α, ον, funebris. A τύμβος.

Τυμβίτης, seu τυμβιήτης, idem, *Ep. ap. Suid.*

Τυμβογήρων, οντος, ὁ, senex capularis, silicernium.

Τυμβονόμος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui in monumentis pascitur, monumenta obsidens. A νέμω.

ΤΥ΄ΜΒΟΣ, ε. ὁ, bustum, sepulchrum, tumulus. Γέρων τύμβος, idem quod τυμβογήρων, senex capularis. Τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν τίθησιν; *Eurip. Med.* 1209.

Τυμβοχοάω, ῶ, f. ήσω, tumulum struo, tumulo. sepelio, humo adgesta tego. Ex τύμβος et χοάω, seu χέω.

Τυμβοχοὴ, ῆς, vel τυμβοχόη, ης, ἡ, pro τυμβοχόησις, tumulus; *Il.* 21, 323.

Τυμβοχόος, ον, adgestor tumuli.

Τυμβόχος, ος, idem quod

Τυμβόχωστος, ε, ὁ ἢ ἡ, busto vel sepulchro adgesto exstructus; (2) effossus.

Τυμβωρυχέω, busta eruo, sepulchra deprædor.

Τυμβωρυχία, ας, ἡ, sepulchrorum effossio. A

Τυμβωρύχος, ε, ὁ ἢ ἡ, busta eruens, spoliator mortuorum. *Ph.* vespillator, sepulchri violator, *Aristoph. Ran.* 1266. Ex ὀρύσσω.

Τύμμα, ατος, τὸ, ictus, vulnus, plaga. A τύπτω.

Τυμμὴ, ῆς, ἡ, idem et ab eod.

Τυμπανίας, ε, ὁ, ut τυμπανίας ὕδρωψ, hydropis species quo venter ut tympanum intenditur, pulsusque sonat. A τύμπανον.

Τυμπανίζω, f. ίσω, tympanum pulso seu tundo; (2) fustibus cædo; *item* fustibus ad necem cædo; (3) quovis violento supplicio adficio. Ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, *Hebr.* 11, 35. Ab eod.

Τυμπάνιον, ε, τὸ, parvum tympanum. Dim.

Τυμπανισμὸς, ε, ὁ, tympani pulsatio; excruciatio quæ fit tormentis.

Τυμπανιστὴς, ε, ὁ, tympanista, qui tympanum pulsat; (2) tortor.

Τυμπανίστρια, ας, ἡ, tympanistria, quæ tympanum pulsat. A præc.

Τυμπανίστης, ε, ὁ· vide τυμπανίας.

Τυμπανόις, ιντος, ὁ, idem.

Τυμπανοειδὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, tympano similis. Ex seq. et εἶδος.

Τύμπανον, ε, τὸ, tympanum, instrumentum quo pulsato sonus cietur; (2) palus; machina ad quam devincti plagis cædebantur; (3) fustis, baculus. A τύπτω.

Τύμπανος, ὁ, idem quod τύμπανον, *Ep. ap. Suid.*

Τυμπανοστερτὴς, ὁ ἢ ἡ, tympanorum strepitu gaudens. A τέρτομαι.

Τυμπανοφορέομαι, tympanum fero, seu porto, *Ath.*

Τυμπανώδης, ος, ὁ ἢ ἡ, tympano similis.

Τύνη, tu, *Dor.* pro σύ.

ΤΤ΄ΝΟΣ, vel τυνὸς, parvus, *Hes.* τυνὸς, idem, *Theoc.* Hinc

Τυννῦτος, parvillus, parvulus, tantillus.

Τυντλάζω, lutum calco, glebas frango. Οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐξὶ πάντως τυντλάζειν, *Aristoph. Pace*, 1147. (2) blatero. A

Τυντλὸς, ῦ, ὁ lutum; locus cœnosus; (2) nugæ.

Τυντλώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, lutosus. A præc.

Τύξις, ἡ, seu τιῦξις, apparatus, *Hes.*

Τύπανον, ε, τὸ, idem quod τύμπανον.

Τυπὰς, άδος, ἡ, malleus. A τύπτω.

Τυπὶς, ῖδος, ἡ, percussio, verberatio; (2) planctus, plangor. Ab eod.

Τυπὴ, ῆς, ἡ, ictus, percussus, plaga; *Il.* 5, 887. Ab eod.

Τυπίω, idem quod κτυπίω, *Hes.*

Τύπης, ε, ὁ, percussor, *Hes.*

Τυπίας, (subaudi χαλκὸς,) æs ductile, malleo ductum. Dicitur et ἐλατός. Vide *Polluc. Onomastic.* 7, 24.

Τυπικὸς, ἡ, όν, figuratus, symbolice quid innuens et figurans. A τύπος.

Τυπικῶς, *adv.* figurate, symbolice. A præc.

Τυπὶς, ίδος, ἡ, malleus. A τυπή.

Τυποειδὴς, ἐς, typo similis, *Sibyl.*

Τυποστασία, ἡ, typorum formatio. A στάσης.

Τύπος, ε, ὁ, forma, simulacrum; (2) formula, norma, exemplar, institutum; (3) definitio crassior, non subtilis. A τύπτω. Hinc

Τυπόω, ῶ, f. ώσω, formo, informo, figuro; (2) signum imprimo vel insculpo. Ἐτύπωσιν ἐπίσολὴν τῇ σφραγῖδι τῇ Μαρείλλου, *App.*

Τυπτίω, fut. ήσω, pro τύπτω· τυπτηθὶς, cæsus, *Ph.* τυπτηθὲν, batutum, *Ph.* aor. 1. part. pass. Οὐ γάρ μι τυπτήσιος σίφανον ἐχοντά γε, *Aristoph. Pax.* 21. Ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι, *Id. Nub.* 1182. A τύπτω.

Τύπτομες, 1. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro τύπτομεν.

Τυπτόντων, gen. pl. præs. part. act. *Att.* pro 3. pl. præs. imperat. positus.

ΤΥ΄ΠΤΩ, fut. ύψω, verbero, percutio, pulso, tundo, cædo, ferio; τύπτομαι, vapulo, plango, lugeo mortuum. Οὐ χ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί; vapulas, *Arist. Ran.* 655. Καμόντων δὲ τῶν ἱερῶν, τύπτονται πάντες, omnes sese verberant, *Herodot.* 2, 40. Ταῦτα δὲ ποιήσαντες, τύπτονται οἱ περὶ τὸ ἱρὸν ἅπαντες τὸν κριὸν, semet verberant, plangunt arietis causa, arietem lugent, *Id. Ibid.* 42.

Τύπω, gen sing *Dor.* pro τύπου, a τύπος.

Τυπώδης, ος, ὁ ἢ ἡ, non exactus, rudi descriptione comprehensus. A τύπος. Hinc

Τυπωδῶς, *adv.* crassiore Minerva, crassiore Musa.

Τυπωθέντας, acc. plur. aor. 1. part. pass. verbi τυπόω.

Τύπωμα, ατος, τὸ, figura, idem quod τύπος· (2) vas. (1) ὁρῶ δέ πως μορφῆς τύπωμα, σέρνα τ' ἐξηκασμένα, *Eurip. Phœn.* 166. (2) τύπωμα χαλκόστλευρον ἠρμένοι χεροῖν, *Soph. Elect.* 54. A τυπόω.

Τύπωσις, ῶσις, ἡ, figuratio, formatio, expressio. Ab eod.

Τυπωτικὸς, ἡ, όν, fingens; (2) formandi vim habens; (3) qui formari, formam recipere potest. A

Τυπωτὸς, ἡ, όν, informatus, expressus, effictus. A τυπόω.

Τυραννεῖον, ε, τὸ, domus seu domicilium tyranni. A τύραννος. Unde

Τυραννεύω, fut. εύσω, sum τύραννος, regno, impero. Ἀλλὰ ἐμοῦ μὲν ὃ τυραννεύσουσιν φίλοι βατιλῆς δικαίως, *Eur. El.* 885.

Τυραννέω, ῶ, f. ήσω, idem. Πότερα τυραννεῖν ἢ πόλιν σῶσαι θέλεις, *Eur. Ph.* 563.

Τυραννησίου, cupio τυραννεῖν, tyrannidem et imperium adfecto. A τύραννος.

Τυραννία, ας, ἡ, tyrannis, tyrannicus dominatus. A τύραννος. Hinc

Τυραννιάω, ῶ, tyrannidem adfecto.

Τυραννίζω, fut. ίσω, cum tyranno facio, *Dem.*

Τυραννικὸς, ἡ, όν, tyrannicus, ad tyrannum pertinens, a tyranno profectus, tyrannum decens, tyrannidem exercens; (2) dominandi peritus. A τύραννος.

Τυραννικῶς, *adv.* tyrannorum more.

Τυραννὶς, ίδος, ἡ, regnum, imperium; (2) tyrannis, dominatus injustus et crudelis, summa potentia; (3) uxor tyranni seu principis. A τύραννος.

Τυραννοδιδάσκαλος, ε, ὁ, qui ad tyrannidem instruit, qui tyrannum esse docet.

Τυραννοκτονέω, ῶ, f. ήσω, tyrannum occido. *Pass.* τυραννοκτονέομαι, tanquam tyrannus occidor.

Τυραννοκτονία, ας, ἡ, tyrannorum seu tyranni cædes; tyrannicidium, *Gl. V.*

Τυραννοκτονικὸς, ἡ, όν, ad tyrannicidam pertinens. A

Τυραννοκτόνος, ε, ὁ ἢ ἡ, tyrannicida, tyranni interfector. Ex τύραννος et κτείνω.

Τυραννοποιὸς, tyrannum seu tyrannos efficiens, *Plat.*

ΤΥ΄ΡΑΝΝΟΣ, ε, ὁ ἢ ἡ, tyrannus, rex, regina. *Adject.* tyrannicus, ad tyrannum pertinens. Τύραννα δρᾶν, *Soph. Œd. Tyr.* 588. Πριάμῳ τυράννου ἐστίαν ἀφικόμην, *Eurip. Androm.* 3.

Τυραννοφόνος, ε, ὁ ἢ ἡ, tyrannicida.

Τυραννόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, tyrannico spiritu tumidus, et insolens. Ex τύραννος et φρήν.

Τυρβάζω, f. άσω, turbas seu tumultum excito, tumultuor; τυρβάζομαι, turbor, solicitus sum. Μεριμνᾷς ἢ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, *Luc.* 10, 41. A

Τύρβη, ης, ἡ, pro σύρβη.

Τυρεία, ας, ἡ, lactis coagulatio, et in caseum densatio; confectio casei; (2) commixtio, et callida machinatio rei cujusque, *Ern.* A τυρός.

Τύρευσις, εως, ἡ, idem.

Τύρευμα, ατος, τὸ, caseus. A

Τυρεύω, fut. εύσω, in caseum cogo et denso; (2) agito, turbo, commisceo, machinor, struo, fabricor. Ὁ δὲ ἔνδον ἐτύρευε ταῦτα, *Dem.* A τυρός.

Τυρίδιον, ε, τὸ, caseolus. Dim.

Τυρίον, τὸ, caseolus, Dim. *Steph.*

Τυροβόλιον, ε, τὸ, quo servantur casei, fiscella. Ex τυρὸς et βολή.

Τυρόγαλα, serum, *Hes.*

Τυρογλύφος, ε, ὁ, nomen muris, sic dicti ab excavando caseo; *in Batr.* 136. Ex γλύφω.

Τυρόεις, όεσσα, όεν, caseo similis, seu e caseo factus. Τυρόεις, εντος, *vel* τυρὸς, placenta, cui immixtus est caseus, vel simpliciter caseus. Τυρόεντα μίγαν λευκοῖο γαλακτος, *Theoc. Idyll.* 1, 58. (subauditur ἄρτος.) A τυρός.

Τυρόκνη, idem quod τυρόκνηστις, *Steph.*

Τυρόκνηστις, ἡ, radula caseo radendo; *Aristoph. Lys.* 226. Ex τυρὸς et κνάω.

Τυροκομεῖον, ε, τὸ, caseale, casearia taberna. A

Τυροκομέω, caseos curo, conficio.

Τυροκοτέω, idem. A κόπτω.

Τυροκομία, curatio eorum quæ ad caseos pertinent, *Steph.*

Τυροκόσκινον, ε, τὸ, caseus cretus in cerniculo, vel cribrum quo caseus cernitur.

Τυρόνωτος, dorsum habens ex caseo: epith. placentæ. Πλακοῦντος τυρόνωτου κύκλου, *Arist. Ach.* 1125.

Τυροποιέω, ῶ, fut. ήσω, caseum facio seu cogo.

Τυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, caseos vendo; (2) pondero et examino more eorum qui caseos venditant. *Aristoph. Ran.* 1502.

ΤΥΡΟΣ, ῦ, ὁ, caseus; (2) forum ubi casei venduntur.

Τυροτόμος, ὁ ᾗ ή, caseum secans, radens. A τέμνω.

Τυροφορεῖον, τὸ, asser in caseali dispositos caseos sustinens, *Steph.*

Τυροφόρος, ὁ ᾗ ή, caseum ferens, epith. placentæ, sc. cui caseus admistus, τυρωτός. A φέρω.

Τυρόω, ῶ, fut. ώσω, coagulo et in caseum cogo; (2) agito, turbo, commisceo. Τυρῶντις ἅπαντα, *Athen.* A τυρός.

Τυρρηνολίστης, ὁ, Tyrrhenorum perditor, epith. Bacchi, *Ep.*

Τυρῶς, pro τυρόεις, *Eust.*

ΤΥΡΣΙΣ, ιως, ή, turris, propugnaculum.

Τύρσος, ου, ὁ, idem, *Suid.*

Τυρχή, ῆς. ή, furca. Quæ est ὕρχη, *R.*

Τυρῶ, gen. sing. *Dor.* pro τυροῦ, a τυρός.

Τυρώδης, ους, ὁ ᾗ ή, caseo similis, e genere caseorum. A τυρός.

Τυρωτός, ή, όν, caseatus, *Gl. V.* A τυρόω.

Τυτθός, ή, όν, vel τυτθός, ῦ, ὁ ᾗ ή, parvus, pusillus. Hinc *adv.* τυτθόν, paululum. Οὐδὲ τυτθόν, ne tantillum quidem, *Il.* 1, 354.

Τυτῶ, noctua, *Hes.*

Τυφεδανός, ῦ, ὁ, decrepitus, cujus cadaver propediem cremandum est, *Aristoph. Vesp.* 1359. A

Τυφεδών, όνος, ή, accensio, inflammatio. A τύφω.

Τυφίω, pro τύφω, *Steph.*

Τύφη, ης, ή, planta aquatica sive palustris. Ab et pro τίφη.

Τυφήεις, factus ex planta palustri quæ Græcis vocata est τύφη. Λαμπάδα κηροχίτωνα Κρόνῳ τυφήεια λύχνον, cereum e typha factum, *Analect. Brunckii*, 2, 112.

Τυφθείμεν, 1. plur. aor. 1. opt. pass. *Att.* pro τυφθείημεν, a τύπτω.

Τύφλη, ή, piscis quidam, *Ath.*

Τυφλίναι, idem quod τυφλίνοι, *Arist.*

Τυφλῖνοι, ων, οἱ, serpentes cæci, cæciliæ. *Angl.* SLOW-WORMS. A τύφλος.

Τυφλογινὴς, ους, ὁ ᾗ ή, cæcigena, *Gl. V.* Ex τυφλὸς et γίνομαι.

Τυφλοστλαφίω, ῶ, cæcum fingo. Ex πλάσσω.

Τυφλόστομος, ου, cæcus. Πέδα σὸν τυφλόστομον, *Eurip. Phœn.* 1542.

ΤΥΦΛΟΣ, ή, όν, cæcus, oculis captus; (2) qui non videtur, vix apparens, obscurus; (3) epith. parietis in quo nulla fenestra; (4) surdus.

Τυφλόστομα, ατος, τὸ, obscurum ostium.

Τυφλότης, ητος, ή, cæcitas. A τυφλός.

Τυφλοφόρος, ου, ὁ ᾗ ή, cæcum ferens. Ex τυφλὸς et φέρω.

Τυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco, oculis privo. Ὄψιν τυφλῶσας, *Eur. Ph.* 771. Τῶν δὲ μιλλόντων τετύφλωνται φρένας, *Pind.* A τυφλός. Unde

Τυφλώδης, ους, ὁ ᾗ ή, qui mutus sedet, velut attonitus sensibusque captus.

Τυφλωμανία, pro τυφομανία, *V. L. Steph.*

Τύφλωσις, ιως, ή, excæcatio; (2) cæcitas. A τυφλόω.

Τυφλώττω, cæcutio. Ὁ δὲ Πλαυτιανὸς τυφλῶττων τῇ ἐπιθυμίᾳ, *Herodian.* A τυφλός.

Τυφλωψ, ῶπος, ὁ, cæcus; (2) serpens quidam, *Nic. Th.* 492. Ex ὤψ.

Τυφογέρων, οντος, ὁ, fastuosus senex, *Aristoph. Nub.* 905. Ex τύφος et γέρων.

Τυφομανία, ας, ή, insolentia et fastus cum furore, furor cum insolentia et fastu.

Τύφος, seu τῦφος, ου, ὁ, fumus; (2) jactantia, arrogantia, fastus, insolentia; (3) stupor attonitus. A τύφω. Hinc

Τυφόω, ῶ, f. ώσω, fumo infesto vel eneco; (2) effero, insolentem reddo; (3) stupidum reddo; τετυφωμένος, inflatus, insanus, stultus, cæcus, p. pass. part. Τετύφωται μηδὲν ἐπιστάμενος, 1 *Tim.* 6, 4. τυφωθεὶς, *Ibid.* 3, 6. Ἐπὶ σαλπιγξὶ τετυφωμένος, *Luc.*

ΤΥΦΩ, f. θύψω, *proprie* incendo paulatim, ut gliscat ignis sine flamma; calefacio; unde τύφομαι, glisco; (2) amoris aut alius cupiditatis latente igni maceror; (3) incendo *simpliciter*, et *pass.* ardeo, uror, adeoque (4) amore ardeo. *Ern.* Λῖνον τυφόμενον ὑ σβέσει, *Matt.* 12, 20.

Τυφωγιρὼν, pro τυφογιρὼν, *Ar. Sch.*

Τυφωδὴς, ους, ὁ ᾗ ή, decrepitus et capularis; (2) fastuosus, elatus, arrogans. A τύφος.

Τυφὼν, ῶνος, ὁ, ventus acrior, procella, vortex igne factus, seu vortex procellosus et everberans, *Gl. V.* τύφων, δαίμων, Typho, præses ultimæ rerum processionis. A τύφω.

Τυφωνικὸς, ῆ, ὁ, typhonicus, procellosus. A pr.

Τυφωνοειδὴς, ους, ὁ ᾗ ή, similis vehementi turbini, turbineus. Ex τυφὼν et εἶδος.

Τυφωνοειδῶς, *adv.* vehementi turbine.

Τυφὼς, ῶ, ὁ, idem quod τυφὼν, a τύφω.

Τυχάζω, idem quod τιγχάνω, *Hes.*

Τυχαῖον, ου, τὸ, delubrum Fortunæ. A τύχη.

Τυχαῖος, αία, αῖον, fortuitus. Ab eod.

Τυχαίως, *adv.* forte, *ap. Jos.*

Τύχαισι, dat. pl. *Poet.* pro τύχαις.

Τύχι, *nactus est*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτυχε, a τυγχάνω.

Τυχεῖν, *nactum esse*, aor. 2. inf. act.

Τυχέσιν, *nactum esse*, aor. idem, *Poet.*

Τυχέω, f. ήσω, consequor, nanciscor, contingo. Τοῦ ἕνεκεν τυχήσας, *Il.* 4, 106. A τυγχάνω. Unde

Τύχη, ης, ή, fortuna; (2) eventus seu casus fortuitus; (3) plerumque in plurali, sed aliquoties in singulari calamitates, fortuna adversa. (3) ἐπὶ μέντοι τῇ τῶν Ἀρκάδων τύχῃ ὁ πολὺ ἥττων Λακεδαιμονίων ἥσθησαν οἱ Θηβαῖοί τε καὶ Ἠλεῖοι, *Xenoph. Hellen.* 7, 1. Τύχη δαιμόνων· vide δαίμων. Τύχην παρέχειν, rem restituere, *Soph. Œd. Tyr.* 52. Διὰ τύχης τοῖσδ' ἰών, cum in tali discrimine verser, *Id. Ibid.* 773. Πῶ σοι τύχης ἔστηκεν; quænam ei sors obtigit? *Id. Aj.* 102. Τὴν ἐλπίδ' ὑ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος, ante eventum, *Id. Trach.* 737.

Τυχηρὸς, ᾶ, ὸν, fortuitus; τυχηρὰ, adventitia bona, *Gl. V.* A præc.

Τυχηρῶς, casu fortuito, *Gl. V.* A præc.

Τύχῃς, 2. sing. aor. 2. conj. act. v. τυγχάνω.

Τυχήσω, f. 1. ind. act. verbi τυχίω.

Τυχίζω· vide τυχίζω.

Τυχθείς, aor. 1. part. pass. verbi τεύχω.

Τυχικὸς, ή, όν, fortuitus. Ab eod.

Τυχικῶς, *adv.* fortuito, casu.

Τυχίον· vide τυχίον.

Τύχοιμι, aor. 2. opt. verbi τυγχάνω.

Τυχοίσαν, acc. sing. part. aor. 2. f. gen. act. *Dor.* pro τυχοῦσαν.

Τυχὸν, fors, fortasse. A τυγχάνω. Unde

Τυχόντι, dat. sing. aor. 2. part. act.

Τυχόντως, *adv.* prout contigit seu contigerit, quolibet modo, temere, utcumque. A τυχὼν, όντος.

Τύχος· vide τύχος.

Τύχω· vide τύκω.

Τύχωσι, 3 pl. aor. 2. conj. act. verbi τυγχάνω.

Τύψεις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro τύψας, a τύπτω.

Τυψάντων, *verberent*, gen. plur. aor. 1. part. act. *Att.* pro 3. plur. præs. imperat. act.

Τύψι, 3 sing. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἔτυψι.

Τύψις, ιος, vulnus, plaga. Ναιαὶ δὲ πασσῷ πιρὶ τύψιν ἐλίξαις, recenti stercore vulnus obducito, *Nicand. Theriac.* 933.

Τύψον, 3. sing. aor. 1. imperat. act.

Τυψθῆτι, 3. plur. præs. indic. act. *Dor.* pro τύπτωσι.

Τῷ, *huic*, dat. sing. ab ὅ, *hic.*

Τὼγ' pro τώγε, *hi*, nom. dual. ab eod.

Τῶγαλμα, *Dor.* pro τὸ ἄγαλμα, *simulacrum.*

Τῶγκιρον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ἄγκιρον.

ΤΩΘΑΖΩ, f. άσω, irrideo, dicteriis, convíciis incesso. Ἵν' αὐτὸν τωθάσω νιανικῶς, *Aristoph. Vesp.* 1351. Οὐ μόνον ὑκ ἀποδίξεται, ἀλλὰ πάνυ μι ᾗ τωθάσεται, *Plato.*

Τωθάσθοισαι; nom. pl. part. præs. act. f. g. *Dor.* pro τωθάζουσαι, a τωθάζω. Unde

Τωθασμὸς, ῦ, ὁ, irrisio, ludibrium.

Τωθαστὴς, ῦ, ὁ, irrisor.. A τωθάζω. Unde

Τωθαστὶ, *adv.* irridendo, cum irrisione.

Τωθαστικὸς, ή, όν, irrisorius. Ab eod. Hinc

Τωθαστικῶς, *adv.* cum irrisione.

Τὠλγεος, *Dor.* vel *Att.* pro τοῦ ἄλγεος, *doloris*, gen. ab ἄλγος.

Τῶ μῶ, *mei*, gen. sing. *Dor.* et *Att.* pro τοῦ ἐμοῦ.

Τῶντρῳ, dat. sing. *Dor.* vel *Att.* pro τῷ ἄντρῳ.

Τωὐτὶ, *adv.* revera, in veritate, *Plato.*

Τὼργείᾳ, gen. sing. *Dor.* pro τῆ Ἀργείᾳ.

Τὼρνεον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ὄρνεον, *avis.*

Τὼρχαῖον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ἀρχαῖον.

Τὼς, sic, *Dor.* pro ἕως, et ὡς, *Call. in Del.* 8.

Τὼς, *per Aphæresin*, pro ἕως, et ὡς, *sic.*

Τὼσία, *Dor.* vel *Att.* pro τὰ ὀσία, *ossa.*

Τωὐτὸ, *Att.* et *Ion.* pro τῷ αὐτῷ, *ipsius.*

Τωὐτῷ, *Dor.* pro eod.

Υ.

Υ Litera Græcorum vigesima, quæ suo nomine υ ψιλὸν vocatur; (2) nota numeralis, valens *quadringenta*, et cum lineola inferne apposita, *υ, quadringenta millia.*

Υ, *adv.* olfacientis.

Ὑάγχη, ης, ή, angina porcina. Ex ὗς et ἄγχω.

Ὑάδες, ων, αἱ, Hyades, stellæ septem in cornibus Tauri. *Ph.* succulæ. Ab ὕω, *pluo*, quoniam ortu occasuque suo pluvias largosque imbres concitare creduntur.

Ὑαινα, ης, ή, succula, porcella; (2) piscis quidam; (3) hyæna, fera ex genere luporum. Ab ὗς, *sus.*

Ὑαινὶς, ή, piscis nomen, Hyænula, *Ath.*

Ὑακίζω, fut. ίσω, pluo. Ab ὕω.

Ὑακίνθια, ων, τὰ, Hyacinthia, festum in honorem Hyacinthi pueri. Ab Ὑάκινθος.

Ὑακινθίζω, hyacinthum refero. Ab eod.

Ὑακινθινοβαφὴς, ους, ὁ ᾗ ή, hyacinthino tinctus colore. Ex ὑάκινθος et βάπτω.

Ὑακίνθινος, ίνη, ινον, hyacinthinus, purpureus, subniger in modum hyacinthi. Ὑακίνθινα ἄνθια, *Eur. Iph. in. Aul.* 1298. Ab

Ὑ'ΑΚΙΝΘΟΣ, υ, ὁ ᾗ ή, hyacinthus, nomen herbæ et floris. *Phil.* vaccinium; *Angl.* HYACINTH *or* JACINTH; (2) nomen gemmæ, coloris hyacinthini; (3) lana seu fila hyacinthino colore imbuta.

Ὑακινθὶς, ή, nom. prop. Hyacinthis, *Ath.*

Ὑακινθόκωμος, idem quod ὑακίνθια, τὰ, *Hes.*

Ὑακινθώδης, ους, ὁ ᾗ ή, hyacinthinus, hyacintho similis. Ab ὑάκινθος.

Ὑάλεος, έα, έον, *contr.* ὑάλους, ᾶ, οῦν, e vitro confectus, vitreus. Ab ὕαλος.

Ὑάλη, pro ὕαλος, *Hes.*

Ὑαλίζω, vitrum imitor colore et pelluciditate. Ab ὕαλος.

Ὑάλινος, ίνη, ινον, vitreus. Ab ὕαλος.

Ὑαλῖτις, ιδος, ή, vitraria. Ab eod.

Ὑαλοειδὴς, ους, ὁ ᾗ ή, vitreus, vitrum referens, pellucidus. Ex ὕαλος et εἶδος.

Ὑαλόεις, όεσσα, όεν, idem. Ab eod.

Ὑ'ΑΛΟΣ, υ, ὁ vel ή, vitrum; (2) electri sive succini genus, vitri instar pellucidum; (3) crystallus.

Ὑαλοτέχνης, ου, ὁ, artifex vitri conficiendi. Ex ὕαλος et τέχνη, *ars.*

Ὑαλουργεῖον, ου, τὸ, vitrarium, *Gl. V.* Ab

Ὑαλουργὸς, οῦ, ὁ, qui vitra conficit, vitrarius, vitriarius. Ex ὕαλος et ἔργον.

Ὑαλόω, in vitrum converto, *Steph.*

Ὑαλώδης, idem quod ὑαλοειδὴς, *Steph.*

Ὑάλωμα, τὸ, vitium in oculis equorum, *Steph.*

Ὑαλῶπις, ιδος, ή, vitrei coloris. Ex ὤψ.

Ὑανὸς, ὰ, όν, adspectu terribilis, *Hes.*

Ὑὰς, άδος, ή, secula, *Eust.* Ὑάδες, αἱ, Bacchæ.

Ὑβάζω, fut. άσω, vomo; (2) incurvo me, ut vomentes solent. Ab ὕβις, *curvus.*

Ὑβάλλειν, *Dor.* seu *Æol.* pro ὑποβάλλειν.

Ὑβάλλειν, *interpellare*, Il. 19, 80.

Ὑβὶς, pro ὑβὸς, *Steph.*

Ὑβλαῖος, αία, αῖον, Hyblæus. Hinc μέλι ὑβλαῖος, mel hyblæum, *i. e.* optimum, quale

quale fertur in Hybla fuisse propter thymi copiam. Ab Ὕβλη, *Hybla*.

Ὕβος, η, ον, curvus, inflexus. Hinc

Ὕβος, ου, ὁ, tuber in dorso cameli.

Ὑβόω, fut. ώσω, curvo, incurvo. Ab eod.

Ὑβριγίλωτις, contumeliosi in risu, *Man.*

Ὑβρίζω, f. ίσω, injurius sum, protervus et insolens sum, insolesco; (2) injuria et contumelia adficio; petulanter injuriam adfero; convicior, convicium facio; *item* stupro; (3) convicior. Ὑβρίζω' ὡς ἀεὶ πράξοντες εὖ, *Eur. Supp.* 465. Ἦτε νοσοῦντας θεῖος ὕβρισεν δόμος; *Id. Iphig. in Taur.* 933. εἴς τινα, *Aristoph. Plut.* 899. Ὑβρίζομαι πρὸς ἀνδρὸς, *Eur. Med.* 255. Ὑβρισμένος, injurius, arrogans; ὁ σημεῖ' ἔχων ὑβρισμένα, *Eurip. Phœn.* 1118. Οἷον ὑβρίσθην ἄρα, quantum in probrum incidi, *Soph. Aj.* 367. Ab ὕβρις.

Ὑβριστοδίκαι, οἱ, qui causas et crimina in judicium pertrahere nolunt, *Poll.*

Ὑβριστότατος, η, ὁ, petulantissimus, insolentissimus, contumeliosissimus, *Aristoph. Vesp.* 1293. Ab ὑβριστής.

Ὑβριστότερος, η, ὁ, protervior, petulantior, insolentior. Ab eod.

Ὑβρίστρια, ίας, ἡ, conviciatrix, superba, arrogans, insolens. Ab eod.

Ὕβωμα, ατος, τὸ, curvamen, curvatura. Ab ὑβόω.

Ὕβωσις, εως, ἡ, adfectio spinæ dorsi incurvatæ, qua gibbosi fiunt. Ab eod.

Ὑγεία, ας, ἡ· vide ὑγίεια.

Ὑγιάζω, f. άσω, sano; ὑγιάζομαι, convalesco. Τὰς κάμινους ὑγιάζειν, *Aristot.* Ab ὑγιής.

Ὑγιαίῃς, 2. sing. præs. conj. act. verbi

Ὑγιαίνω, valeo; (2) sano. Λῷστον δ' ὑγιαίνειν, *Dem.* Ab ὑγιής. Hinc

Ὑγίανσις, εως, ἡ, qu. dic. convalescentia, via ad sanitatem; (2) sanatio. Unde

Ὑγιαντὸς, ἡ, ὸν, sanabilis, qui sanari potest.

Ὑγιαστικὸς, ἡ, ὸν, sanandi vim habens.

Ὑγίασμα, ατος, τὸ, medicamentum.

Ὑγιαστὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὑγιαντός. Ab ὑγιάζω.

Ὑγιᾶ, *sanum*, acc. sing. ab ὑγιής.

Ὑγίεια, ας, ἡ, sanitas, bona valetudo, Dea salutis. Ab ὑγιής.

Ὑγιείης, gen. sing. *Ion.* pro ὑγιείας.

Ὑγιεινὸς, ἡ, ὸν, sanus, prospera valetudine utens; (2) sanitatis capax; (3) conferens ad sanitatem corporis vel tuendam vel recuperandam; salutifer, salutarius. Ab ὑγιεια.

Ὑγιεινῶς, *adv.* salubriter.

Ὑγιεινότερως, *comp.* salubrius.

Ὑγιηρὸς, ρὰ, ρὸν, sanus, integer, incolumis.

Ὑγιηρῶς, *adv.* integre.

Ὑγιὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, sanus, valens, incolumis, sospes, integer, *Ph.* (2) vetus, rectus, utilis; (3) bonus, faustus; (4) ratus.

Ὑγιοζυγία, ἡ, conjunctio, concubitus cum sano, seu cum aliquem bene valentem convenimus, recipimus. Ab ὑγιὴς et ζυγός.

Ὑγιόω, sano. Ab ὑγιής.

Ὑγιῶς, *adv.* salubriter. Ab eod.

Ὑγιώτερος, pro ὑγιέστερος, *E. M.*

Ὑγρὰ, seu ὕγρα (subintell. κίλιυθος) mare, *Hom.*

Ὑγράζω, idem quod

Ὑγραίνω, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo; ὑγραίνομαι, madefio. Ὑγραίνει γυίας, *Eur. El.* 3. βλίφαρόν δάκρυσιν, *Ib.* 679. Ab ὑγρός. Hinc

Ὑγρανσις, εως, ἡ, humectatio.

Ὑγρασία, ας, ἡ, humiditas, humor, uligo.

Ὕγρασμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.

Ὑγρέμπλαστρον, τὸ, emplastrum liquidum, *Steph.*

Ὑγροβάτης, ου, ὁ, per humida ambulans. Ex ὑγρὸς et βαίνω. Hinc

Ὑγροβατικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Ὑγρόβιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui in locis humidis vivit, qui in aquis degit. Ex ὑγρὸς et βίος.

Ὑγροβόλος, ὁ ἡ ἡ, humidus. Epith. guttæ cadentis. Ex βολή.

Ὑγροθηρικὴ, ἡ, sc. τέχνη, piscatus. Ex θήρα.

Ὑγροκίλευθος, ον, epith. maris et deorum marinorum, humidum iter habens seu faciens.

Ὑγροκέφαλος, qui humido capite est, *Alex. Aphrod.*

Ὑγροκήλη, hernia aquosa, seu ὑδροκήλη, *Poll.*

Ὑγροκισσοκήλη· vide *Steph.*

Ὑγροκοίλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui fluida alvo est. Ex ὑγρὸς et κοιλία.

Ὑγροκολλύρια, ων, τὰ, humida collyria, quæ e succis aliisque rebus humidis componuntur. Ex ὑγρὸς et κολλύριον.

Ὑγρομελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, membra habens tenera et flexibilia. Ex ὑγρὸς et μέλος.

Ὑγρόμυρον, ου, τὸ, unguentum liquidum.

Ὑγρόνοος, *contr.* ὑγρόνους, ου, ὁ ἡ ἡ, humidam, i. e. mollem et effeminatam habens mentem.

Ὑγροπίσσιον, ου, τὸ, pix liquida. Ex πίσσα.

Ὑγροπορέω, ῶ, fut. ήσω, per humida gradior, humida loca permeo. Νήες ὑγροπόρουν, *Epigr.* Ab

Ὑγροπόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, per humida gradiens, humida permeans. Ὑγροπόρου Σιμωνὸς ἀδελφιδῆς ἰχθυκολῶης, *Nonn.* Ἐν ὑγροπόροιο θαλάσσης βίνθισιν, *Oppian.* 2, 566. Ex πόρος.

Ὑγροτόριστος, ον, epith. viæ, humidus. A πορεύομαι.

Ὑγρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus, humectus, madidus, aquatilis, in aquis degens; (2) liquidus, mollis; (3) viridis; (4) *tropice* de eo qui est omnium temporum et hominum, obsequitur omnium studiis; (5) *inpr.* dicitur de petulanti mobilitate oculorum in fœminis libidinosis; (6) tener, de pulchritudine; (7) flexibilis, de arcu; (8) facilis, leniter fluens, de oratione, ἐν ὑγρῷ ἴσιν ἡ γλῶσσα, *prov.* de loquacibus. Ὑγρὸν πνεῦμα, fluxum, inconstans, *Longin.* 34.

Ὑγρόσαρκος, ου, ὁ ἡ ἡ, humidam, i. e. fluxam, mollem, parum compactam carnem habens. Ex ὑγρὸς et σάρξ.

Ὑγροσκελὴς, ὶς, humida crura habens. *Cyr.*

Ὑγροτέρως, *adv.* mollius, flexibilius, *Xen.*

Ὑγρότης, ητος, ἡ, humiditas, humor, uligo; (2) flexibilitas, agilitas; (3) teneritas, mollitudo; (4) de moribus, humanitas, facilitas; (5) prodigalitas, luxuria. Ab ὑγρός.

Ὑγροτράχηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, mollem et flexibilem habens cervicem.

Ὑγροτροφικὸς, ἡ, ὸν, qui in humido ali solet. Ex ὑγρὸς et τροφή.

Ὑγροφθαλμία, lippitudo, *Steph.*

Ὑγρόφθαλμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui humidis est oculis; *item* mobilibus, vividis, lascivis.

Ὑγρόφθογγος, sc. poculum in quo liquores resonabant, *Ep.*

Ὑγρόφοινιξ, nomen avis, *Æol.*

Ὑγρόφοιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui per humida incedit, palustris, epith. viæ. Ex φοιτάω.

Ὑγροφυῶς, *adv.* molliter. A φύη.

Ὑγρῶς, *adv.* humide, liquide, fluide; (2) agiliter, molliter. Ab ὑγρός.

Ὑγρώσσω, madeo. Ab eod.

Ὑδαλίος, ία, ίον, aquosus, aqueus. Ab inus. ὕδαξ pro ὕδωρ.

Ὑδαποτίω, ῶ, aquam poto. Ex ὕδας et πίνω.

Ὑδαρόω, aqueum seu aquosum reddo, *Bud.*

Ὑδαρὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, aquosus, aqueus; (2) fluxus, infirmus; (3) non sincerus. Ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι, *Æschyl. Agam.* 807. Ab ὕδωρ. Unde

Ὑδαταίνω et ὑδαταίνομαι, aquosus fio, aqueesco; (2) aquosum reddo, *Hipp.*

Ὑδατηγὸς, ὁ, ὁ, idem quod ὑδραγωγός.

Ὑδατικὸς, ὁ, aquarius, *Theophr.*

Ὑδάτινος, η, ὁ ἡ ἡ, aqueus, aquatilis; (2) molliculus, roscidus.

Ὑδάτιον, ου, τὸ, aqualis; (2) aqua pluvia. Ab ὕδας pro ὕδωρ. Unde

Ὑδατὶς, ίδος, ἡ, vesicula, *Gl. V.*

Ὑδατοειδὴς, idem quod ὑδατώδης, *Theophr.*

Ὑδατόεις, όεσσα, όεν, aquosus, aqueus, pluviosus.

Ὑδατοθρέμμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, in aqua nutritus et altus; (2) aquatilis seu aquaticus. A θρέμμα, *alumnus.*

Ὑδατόκλυστος, η, ὁ ἡ ἡ, aqua lotus seu ablutus. A κλύζω.

Ὑδατοπήγης, ες, aquarum scatebras habens, *Opp.*

Ὑδατοπλαγὴς, undis verberatus. Ὑδατοπλήγησιν ἄκραις, *Oppian. Cyneget.* 2.

Ὑδατοποσία, ίας, ἡ, aquæ potus. A πόσις.

Ὑδατοποτίω, aquam bibo. A πότης.

Ὑδατόστρωτος, in aqua stratus, *Io. Dam.*

Ὑδατοτρεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, in aqua nutritus. A τρέφω.

Ὑδατόχλοος, virens aqua, *Hipp.*

Ὑδατόχολος, η, ὁ ἡ ἡ, aquosus et perliquidus, pallidaque aut flava bile permixtus. A χολή.

Ὑδατόχροος, *contr.* ὑδατόχρως, ω, ὁ ἡ ἡ, aqueo colore præditus; (2) aquæ similis. A χρόα.

Ὑδατόω, ῶ, aquosum reddo; ὑδατῶσθαι, aquescere. Ab ὕδωρ.

Ὑδατώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, aquosus, multum aquæ continens. Ab eod.

Ὕδει, *aquæ*, dat. sing. ab ὕδος, ους, *aqua.*

Ὑδείω, *Poet.* pro ὕδω, *Ap.*

Ὑδερίασις, ἡ, aquæ intercutis adfectus. Ab

Ὑδεριάω, ῶ, hydropicus sum, intercutibus aquis laboro, *Dioscor.* Ab ὕδερος.

Ὑδερικὸς, ἡ, ὸν, hydropicus. Ab eod.

Ὕδερος, η, ὁ, aqua intercus, hydrops. Ab ὕδωρ.

Ὑδεροῶδης, ες, ὁ ἡ ἡ, hydropicus. A præc.

Ὑδίω, ῶ, celebro, canto. Ἑπτάποροι δὲ ταίγε μιν ἀνθρώπους ὑδίουσι, *Aratus.* Καὶ χλοερῷ πρασίοιο, τὸ δὴ μιλίφυλλον ὑδεῦσι, *Nic. Al.* 47. Ab ὕδω.

Ὑδὸς, ός, ὁ ἡ ἡ, qui perite canit; (2) sapiens, prudens, Ab eod.

Ὑδύω, nutrio. Ab ὕω.

Ὕδυης, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ὑδής.

Ὕδνον, η, τὸ, tumor terræ, tuber; ὕδνα, tubera, *Gl. V.* Ab ὕω.

Ὑδνόφυλλον, τὸ, folium tuberis, *Hes.*

Ὑδογενὴς, ὶς, ex aqua natus. A γίνομαι.

Ὕδος, ους, τὸ, aqua turbida cum miscetur terræ, vel cum pluvia, mixta aquæ fontanæ turbidam eam efficit. Νῦν δ' ἤδη τεθόλωται, ὕδωρ δ' ἀναμίσγεται ὕδει, *Theogn.* 955. (939.)

Ὕδρα, ας, ἡ, hydra, serpens aquatilis. Ab ὕδωρ.

Ὑδραγωγεῖον, η, τὸ, aquæductus.

Ὑδραγωγίω, ῶ, aquam educo.

Ὑδραγωγία, ας, ἡ, aquæductus, aquæ deductio. Ab

Ὑδραγωγὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, aquam educens, aquæductor, aquagium seu aquæductus. Ab ὕδωρ et ἀγωγὸς, *deductor.*

Ὑδραίνω, lavo, irrigo, aqua perfundo. Μίλλων κρατῆρά τι τὸν φθιμένων ὑδραίνειν γαίας ἐν νώτοις, *Eur. Iph. in Taur.* 162. *Od.* 4, 750. Ab ὕδωρ.

Ὑδραλίσια, molinæ, *Gl. V.* Ex ἁλίω, *molo.*

Ὑδρα-

Ὑδραλίτης, ου, ὁ, mola aquaria. Ab eod.
Ὑδράλμη, ης, ἡ, aqua salsa. Ex ἅλμη.
Ὑδράργυρος, ου, ὁ, argentum vivum.
Ὑδραύλαξ, sulcus aquarius, *Bud.*
Ὑδραύλης, ου, ὁ, organarius, *Gl. V.* Ex αὐλός.
Ὑδραυλικὸν ὄργανον, idem quod ὑδραυλίς.
Ὑδραυλίς, ίως, ἡ, hydraula, instrumentum. *Gl. V.* ὑδραυλίς, organum. Ex ὕδωρ et αὐλίω.
Ὑδρεία, ας, ἡ, aquatio; (2) rigatio, irrigatio. Ab ὑδρεύω.
Ὑδρεῖον, *Ion.* ὑδρήϊον, ου, τὸ, vas quo utimur in aquando, hydria, situla, urna. Ab eod.
Ὑδρέλαιον, ου, τὸ, aqua oleo mista. Ex ἔλαιον.
Ὑδρεντεροκηλή, ἡ, herniæ species composita. vid. *Steph.*
Ὑδρευμα, ατος, τὸ, aquatio; *Etm.*
Ὑδρευσις, εως, ἡ, idem quod ὑδρεία.
Ὑδρευτής, οῦ, ὁ, aquator, *Gl. V.* Ab
Ὑδρεύω, fut. εύσω, aquor, aquam peto seu hausto; (2) rigo, irrigo Πιερήνας ὑδρευσομένα, *Eur. Tro.* 197 *Od.* 7, 131. Ab ὕδωρ.
Ὑδρηγὸς, sulcus aquarius, aquæductus, *Hes.*
Ὑδρήϊον, *Ion* pro ὑδρεῖον, *Herod.*
Ὑδρηλὸς, ἡ, ὸν, humidus, aquosus; (2) irriguus, *Od.* 9, 133. Σταγόνας ὑδρηλὰς, *Eurip. Suppl.* 206. Ab ὕδωρ.
Ὑδρην, *hydram*, acc. sing. *Ion.* pro ὕδραν.
Ὑδρηρὸς, idem quod ὑδρηλὸς, *Eur.*
Ὑδρηχόος, ου, ὁ, aquarius, *Gl. V.* A χέω.
Ὑδρία, ας, ἡ, hydria, vas aquarium, aqualis, cadus, urna, sitella. Ab ὑδρεύω.
Ὑδριὰς, άδος, ἡ, aquatica. A præc.
Ὑδριαφόρος, ου, ὁ, ἡ, situlam gestans.
Ὑδρίον, ου, τὸ, aquula; (2) parvum vas aquarium, parva hydra. Ab ὕδωρ.
Ὑδριὸς, idem quod ὑδραγωγὸς, *Man.*
Ὑδρίσκη, ης, ἡ, parva hydria, urnula. Ab ὑδρία
Ὑδροβαφὴς, ές, ὁ ἡ, aqua tinctus. Ex ὕδωρ et βαφή.
Ὑδρόγαρον, ου, τὸ, garum aqua dilutum.
Ὑδροδόκος, ου, ὁ ἡ, aquam excipiens seu recipiens. Ex ὕδωρ et δέχομαι.
Ὑδροδρόμος, ου, ὁ ἡ, per aquas vagans, ut pisces, Nymphæ marinæ.
Ὑδροειδὴς, ές, aquæ similis, aqueus Ab εἶδος.
Ὑδρεὶς, aqua abundans; inde Ὑδρεῦσσα, nomen insulæ, *Steph.*
Ὑδροθήκη, ης, ἡ, cisterna; (2) in navi locus ad adservandam aquam dulcem.
Ὑδροκίλευθος, ὁ ἡ, humidus, epith. nubium.
Ὑδροκέφαλον, τὸ, tumor capitis aquosus, *Garr.*
Ὑδροκήλη, ἡ, ramex aquosus, tumor aquosus corporum scrotum implicantium, *Gal.*
Ὑδροκηλικὸς, qui laborat aquoso ramice, *Plin.*
Ὑδρολάπαθον, τὸ, lapathum aquaticum, *Plin.*
Ὑδρομαντεία, ἡ, per aquas divinatio, *Steph.*
Ὑδρόμαντις, εως, ὁ ἡ, qui vel quæ ex aqua prædicit futura.
Ὑδρομαστευτὴς, ὁ, aquarum investigator, *Steph.*
Ὑδρομαστευτικὴ, sc. τέχνη, ars et scientia indagandi aquas, *Steph.*
Ὑδρομέδουσα, ης, ἡ, aquarum regina; (2) nomen ranæ. Ex ὕδωρ et μέδω.
Ὑδρόμελι, ιτος, τὸ, aquæ mulsæ genus ex imbre purissimo et melle temperatum, et jam vetustate vini saporem referens.
Ὑδρόμηλον, ου, τὸ, hydromelum, genus potionis sic dictum a mal s cotoneis, quæ Græci μῆλα vocant.
Ὑδρομιγὴς, ές, ὁ ἡ, aqua commixtus, *Aret.* Ex ὕδωρ et μίγνυμι.
Ὑδρομύλαν, ου, τὸ, aquæ mola, *Gl. V.* Ex ὕδωρ et μύλος.
Ὑδρόμυλος, ὁ, mola quæ ab aqua circumagitur, seu molendinum aquarium, *Steph.*
Ὑδρόμφαλον, supervacui humoris circa umbilicum collectio, *Garr.*
Ὑδρονομέομαι, ήσομαι, aquam dispenso, aquam admetior. Ex ὕδωρ et νέμω.
Ὑδροπαραςάται, ῶν, οἱ, aquarii.
Ὑδροπίπερι, piper aquaticum, *Diosc.*
Ὑδροπικὸς, pro ὑδρωπικὸς, *Suid.*
Ὑδροποσία, ας, ἡ, vel ὑδροποσίᾳ, aquæ potio seu potus. Ex ὕδωρ et πόσις.
Ὑδροποτέω, ῶ, fut. ήσω, aquam poto seu bibo Ὅσοις ἱκανὸς ἦσαι ἐβίωσαι ἡμᾶς αὐτὰς ὑδροποτεῖν, *Xen.* 6, 18. Μηκέτι ὑδροποτεῖ, 1 *Tim.* 5, 23. Ab
Ὑδροπότης, ου, ὁ, aquæ potor, *Gl. V.*
Ὑδροῤῥέδανον, τὸ, aqua rosaceo oleo mista, *Garr.*
Ὑδροῤῥοία, ἡ, pro ὑδροῤῥόα, *Ar. Sch.*
Ὑδροῤῥόσατον, τὸ, potio ex rosis facta, *Garr.*
Ὑδροῤῥόα, ας, ἡ, cloaca, emissarium, canalis per quem aqua pluvialis effluit. A ῥοή.
Ὕδρος, ου, ὁ, serpens aquaticus, coluber in aquis vivens, natrix; (2) sidus quoddam. Ab ὕδωρ.
Ὑδροσκοπέω, ῶ, sive ίομαι, ῆσομαι, aquas indago.
Ὑδροσκοπικὸν, τὸ, subint. σύγγραμμα· v. *Steph.*
Ὑδροσκόπιον, ου, τὸ, clepsydræ genus, quo horæ discernuntur. Ex ὕδωρ et σκοπός.
Ὑδροσκοπεῖ, aqualices. *Gl. V.* A σκέπτομαι.
Ὑδροσπάσιον, τὸ, aquæ haustus, *Bud.*
Ὑδρόσπονδα, τὰ, sacra, in quibus aquæ fiebant libationes. Ex σπονδή.
Ὑδροστάσιμος, ου, ὁ ἡ, aqua stagnans.
Ὑδροστάσιον, ου, τὸ, stagnum, lacus. A στάσις sive στάζω.
Ὑδροστατέομαι, ήσομαι, stagno. Ab ἵσταμαι.
Ὑδροτόκος, aquam pariens, epith. fontis Apollinis.
Ὑδροφάντης, ου, ὁ, qui aquas latentes detegit. A φαίνω. Hinc
Ὑδροφαντικὴ, ῆς, ἡ, ars producendi aquas.
Ὑδροφοβία, ας, ἡ, aquæ metus, morbus, e morsu canis rabiosi. Ab ὑδροφόβος. Hinc
Ὑδροφοβιάω, ῶ, aquam timeo, seu laboro eo morbo qui ὑδροφοβία dicitur, *Diosc.*
Ὑδροφοβικὸν πάθος est ὑδροφοβία.
Ὑδροφόβος, ου, ὁ ἡ, qui aquam timet. *Gl. V.* lymphatus. Ex ὕδωρ et φόβος.
Ὑδροφορέω, ῶ, fut. ήσω, aquam fero.
Ὑδροφορία, ας, ἡ, aquæ gestatio, et festum Athenis lugubre, in eorum institutum memoriam qui diluvio periissent, ut author est Apollonius. Ab
Ὑδροφόρος, ου, ὁ ἡ, aquæ gerulus, lixa, calo. *Gl. V.* aquarius, aquæ portator. A φέρω.
Ὑδροχαρὴς, ές, ὁ ἡ, aquis gaudens. Ὑδροχαρὲς, nomen ranæ *in Batr.* A χαίρω.
Ὑδροχοεῖον, ου, τὸ, aquale, *Gl. V.* A χοή.
Ὑδροχοεὺς, έως, ὁ, aquam fundens; (2) aquarium; *signum zodiaci.* Ab ὁ. et χέω.
Ὑδροχόη, ης, ἡ, canalis, *Gl. V.* Ex iisd.
Ὑδροχόος, ου, ὁ, aquarius, canalis, *Gl. V.*
Ὑδρόχυτος, ου, ὁ ἡ, aquam fundens.
Ὑδρόω, ῶ, fut. ώσω, sudo. Ab ὕδωρ.
Ὕδρωα, τὰ, pustulæ quædam, &c. *Hipp.* vid. *Steph.*
Ὑδρώδης, ες, aquosus, humidus, *Steph.*
Ὑδρωπιάω, ῶ, hydrope laboro. Ab ὕδρωψ.
Ὑδρωπικὸς, ὴ, όν, hydrope laborans. Ab eod.
Ὑδρωτιώδης, ους, ὁ ἡ, idem.
Ὑδρωτοειδὴς, ές, ὁ ἡ, aqua intercute laborans; (2) hydropi similis, serosus et aqueus. Ex εἶδος.
Ὕδρωψ, ωπος, ὁ ἡ, hydrops, aqua intercus; (2) hydropicus. Ex ὕδωρ et ὤψ.
ΥΑΩ, celebro, cano, dico.
ΥΑΩΡ, ὕδατος, τὸ, aqua.
Ὑεῖος, εία, ον, porcinus, suillus. Ab ὗς.
Ὑεικὸς, ὴ, όν, idem et ab eod.
Ὑέλεος, έα έον, *contr.* εῦς, ῆ, οῦν, e vitro confectus, vitreus. Ab ὕελος.
Ὑελέψης, ου, ὁ, qui vitra coquit, vitriarius. Ex ὕελος et ἕψω.
Ὑελίζω, vitrum imitor colore et pelluciditate, in modum vitri sum pellucidus. Ab ὕελος.
Ὑέλινος, idem quod ὑάλινος, *Alex. Aphr.*
Ὕελος, ου, ἡ, vitrum, *Att.* pro ὕαλος· unde et ὑελοτέχνης, ὑελουργὸς, &c. idem significat quod ὑαλοτέχνης, ὑαλουργὸς, &c.
Ὑελοτέχνης, ὁ, artifex vitri, *Hes.*
Ὑελουργεῖον, τὸ, officina vitriaria, *Steph.*
Ὑελουργὸς, ὁ, vitriarius, *Bud.*
Ὑελώδης, ὁ, ἡ, vitreus. *G V.* Ab ὕελος.
Ὑεσθαι, pra s inf. pass. verbi ὕω.
Ὑετίζω, pluo, *Hes.*
Ὑέτιος, ία, ιον, pluvius, pluviosus. Jovis epith. *Pausan.* 9, 39. Ab ὑετός.
Ὑετόεις, όεσσα, όεν, idem et ab eod.
Ὑετόμαντις, εως, ὁ, ἡ, pluviæ præsagus.
Ὑετὸς, οῦ, ὁ, pluvia; unde superl. ὑετώτατος, άτη, ατον, maxime pluvius Ab ὕω. Hinc
Ὑετώδης, ους, ὁ ἡ, pluvialis, pluviosus.
Ὑετώτατος, pluviosissimus, *Herod.*
Ὑιὸς seu Ὑὸς, epith. Bacchi. Ab
Ὕη, Semele, *Eust.*
Ὑηνία, vel ὑηνία, ας, ἡ, hara; (2) mores suilli, porcina insulsitas vel stupiditas, ingenium suillum. Ab ὗς. Hinc
Ὑηνιὺς, ίως, ὁ, qui porcinis est moribus.
Ὑηνὸς, ὴ, όν, idem.
Ὑηνίων, sum insulsus in modum porci, *Plat.*
Ὕης, ου, ὁ, pluvius, Bacchi epitheton *apud Aristoph* Semelen enim ὗσαι, et nutrices Bacchi ὕαδας vocat *Pherecydes*, et epith. Jovis. Ab ὕω.
Ὑθλέω, ῶ, f. ήσω, nugor, garrio *Gl. V.* ὑθλεῖν, ineptire. Ὑθλεῖς, ἄπιρρ', ἃ ὧν διδαξαίμην σ' ἔτι, *Aristoph. Nub.* 781. Ab ὕθλος.
Ὑθλήματα, nugamenta, *Gl. V.* A præc.
ΥΘΟΣ, ου, ὁ, nugæ, ineptiæ, loquacitas.
Υἱ, pro ὑιῖ, *filii*, vel pro υἷι, dat. vel acc. sing. ab inus. υἱῆς.
Υἷα, *filium*, acc. sing. ab υἱῆς.
Υἱαρχία, ας, ἡ, principatus filii. Ab ἀρχή.
Υἱάσι, *filiis*, dat. pl ab υἱῆς.
Υἱδιὺς, ὁ, idem quod υἱωνὸς, *Isocr.*
Υἱδὴ, ῆς, ἡ, filii filia, neptis ex filio.
Υἱδιον, ου, τὸ, filiolus, Dim. ab υἱός. Unde
Υἱδῆς, οῦ, ὁ filii filius, nepos ex filio.
Υἷι, *filii*, nom dual. ab eod
Υἷια, *filium*, acc. sing. ab υἱιὺς, *filius.*
Υἷιῆς, *filii*, nom. plur. *contr.* pro υἱίες.
Υἱιὺς, ίως, ὁ, filius. Hinc υἱῆος, *Ion.* et υἱῆας, &c. *Il.* 11, 691. γνήσιοι, *Od.* 14, 402. Ab υἱός.
Υἷνα, acc. sing. *Ion* pro υἱέα, ab υἱιύς.
Υἱῆος, *filii*, gen. sing. *Ion.* pro υἱίος.
Υἱὴς, ὁ, filius, *item* vitis, quasi filius arboris cui jungitur. *Hes.*
Υἷῖ, *filio*, dat. sing ab υἱῆς, *filius.*
Υἱίδιον, ου, τὸ, filiolus, Dim. ab υἱός.
Υἱίκ'ς, ὴ, όν, idem quod υἱικός.
Υἱικῶς, *adv.* filii more.
Υἱῖς, ὁ, *contr.* ὑς. ὕος, filius.
Υἱικὸς, ὴ, όν, filialis. Hinc
Υἱικῶς, *adv.* filialiter, filii more.
Υἷνος, η, ον, suinus, suillus. Ab ὗς.
Υἱοθεσία, ας, ἡ, adoptio filii, *Gl. V.* adrogatio. A θέσις.
Υἱοθετέω, ῶ, fut. ήσω, adopto. Ab
Υἱόθετος, ου, ὁ, adoptatus. A τίθημι.
Υἱοῖο, *filii*, gen. sing. *Ion* pro υἱῆ, ab υἱός.
Υἱοπατορία, ας, ἡ, cum quis et filius et pater est; nomen hæreseos patropassionorum seu Apollinaristarum. Ab
Υἱοπάτωρ, ορος, ὁ, patre superstite filios habens. Ex υἱὸς et πατήρ.
Υἱοποιέω, potius *in med.* υἱοποιοῦμαι, filium adopto.
Υἱοποίησις, εως, ἡ, adoptio. A præc.
Υἱοποιητὸς, ὸ ἡ, adoptatus, adoptivus. Ab eod
Υἷος, genit. a recto υἱς, filius. Υἷος ἰοῖο, *Il.* 13, 522. Τισόμενος φόνον υἷος, *Apoll. Rhod.* 4, 742.
ΥΙ'Ο'Σ, ῦ ὁ, filius, gnatus natus. Hinc
Υἱότης, ητος, ἡ, qu dic. filiatio, τὸ, filium esse, vel filium appellari.
Υἱόω, ῶ, fut. ώσω, adopto. Ab eod.
Υἱωδία, ἡ, pro υἱότης, *S. h. Eur.*
Υἱωνιὺς, ίως, ὁ, idem quod υἱωνός
Υἰωνὴ, ῆς, ἡ, filia filii, neptis ex filio. Ab
Υἱωνὸς, οῦ ὁ, filii filius, nepos Ab υἱός.
Υἱώσατο, 3. sing. aor. 1 ind. med. verbi υἱόω.
Υἰώσις, ἡ, adoptatio, *Steph.* Ab υἱόω.
ΥΚΕΛΟΣ, έλη, ελον, sanus, *Hes.*
ΥΚΗΣ, vel ὕνκης ου, ὁ, piscis quidam, *Angl.* A STURGEON.
Ὑλαγμα, ατος, τὸ, latratus. Ab ὑλάω.
Ὑλαγμὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) clamor. Ab eod.
Ὑλαγωγέω, materiam, ligna, &c. fero. Ab ὕλη et ἄγω.
Ὑλαγωγία, ἡ, ipsa lignorum vectura, *Bud.*

Ὑλαγωγὸς,

Ὑλαγωγός, qui ligna vehit vel materiem comportat, *Poll.*

Ὑλάζομαι, fut. ἀσομαι, ligna colligo, lignor. Ab ὕλη. Unde

Ὑλαῖος, αία, αῖον, silvestris; (2) luxurians frondibus et silvescens; (3) materialis.

Ὑλακή, ῆς, ἡ, latratus. Ab ὑλάω.

Ὑλακόμωρος, ε, ὁ ἢ ἡ, ad latratum natus, epith. canis; (2) latrando se exercens et fatigans. Ex ὑλακή et μόρος, *fatum.*

Ὑλακόω, idem quod ὑλακτέω, *Opp.*

Ὑλακτίω, ῶ, fut. ήσω, latro; (2) *cum acc.* allatro, latratu prosequor; *met.* maledico, ὑλακτῆσι, latrant, baubantur, *Ph.* Ἀγαθὸς γ' ὑλακτῆν, ἢ διαλιίχειν τὰς χύτρας, *Aristoph. Vesp.* 898. Τὸς δὲ στειρύντας ἀποδιδράσκειν ὑλακτῶν, *Luc. Il.* 18, 586. Ab ὑλάω.

Ὑλακτήτης, ὁ, latrator, *Ep.*

Ὑλακτικὸς, pronus ad latrandum, *Hom. Sch.*

Ὑλατρίς, ή, lignatrix, *Steph.*

ΥΛΑΩ, fut. άσω, latro.

Ὑλειώτης, ὁ, sylvaticus, in sylvis degens.

ΥΛΗ, ης, ἡ, materia quæcunque, unde aliquid fit; unde et cibi ὕλη vocantur; (2) silva; (3) fæces cibi decocti, item vini, omninoque sedimentum cujusque liquidi.

Ὑληβάτης, et ὑλιβάτης, ε, ὁ, silvigradus, qui per silvas graditur, in silvis vivens, epith. Panis. Ex βαίνω.

Ὑληγενὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, qu. dic. ex materia natus, corporeus. Ex γένος.

Ὑλῆεις, ήεσσα, ῆεν, silvosus, arboribus densus et opacus. Ab ὕλη.

Ὑληκοίτης, ε, ὁ, cubile in silvis habens. Ex κοίτη.

Ὕλημα, ατος, τὸ, frutices et stirpes humiliores mediæ inter arbores et herbas. Ex ὕλη, quasi intercederat ὑλίω.

Ὑληπανέω, ῶ, fut. ήσω, silvesco. A μαίνομαι.

Ὑληεργία, ας, ἡ, opus materiarum, ars lignaria, fabrilis. Ab

Ὑληεργὸς, ῆ, ὁ, faber lignarius. Ab ἔργον.

Ὑληεὺς, ὑληρὸς, (*Hes.*) et epith. Panis, *Ep.*

Ὑληπόμος, ε, ὁ, lignicida, lignator. Δρῦν ὑλοτομοισχίζουσι, *Soph. El.* 97. A τέμνω.

Ὑληφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui materiam seu lignum comportat. Ex ὕλη et φέρω.

Ὑλήωρης, ε, ὁ, *Nicand.* idem quod

Ὑλήωρος, ε, ὁ ἢ ἡ, silvæ custos. Ab ὠρέω.

Ὑλίαι, ων, αἱ, præsegmina coriorum; (2) res fæculentæ. Ab ὕλη, *fæx.* Unde

Ὑλίζω, fut. ίσω, defæco, fæcibus expurgo, vel per colum transfundo defæcandi causa; liquo, colo, *Gl. V. Diosc.*

Ὑλιγξ, lancea, *Hes.*

Ὑλικὸς, ἡ, ὸν, materialis; (2) crassus, mundanis sordibus inquinatus. Ab ὕλη.

Ὑλιμος, idem quod ὑλήεις, Naz.

Ὑλιεργὸς, vid. ὑληεργός. Ab ὕλις, pro ὕλη, *Steph.*

Ὑλισμὸς, ῦ, ὁ, colatio. Ab ὑλίζω.

Ὑλιστὴρ, ῆρος, ὁ, colum, cribrum, sacculus per quem aliquid transfunditur, ut a fæcibus repurgetur, aut minuatur vis ejus. *Gl. V.* saccus, saccus vinarius. Ab ὑλίζω.

Ὑλιστήριον, ε, τὸ, idem:

Ὑλίστριον, ε, τὸ, idem et ab eod.

Ὑλοβάτης, ε, ὁ, in silva degens. A βαίνω.

Ὑλόβιος, ε, ὁ ἢ ἡ, in silvis degens, e frondibus ac silvestribus fructibus vivens.

Ὑλογενὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, in silvis vel fruticetis natus, *Gl. V.* sylva natus. A γίνομαι.

Ὑλογράφος, ὁ, ligni pictor, *Man.*

Ὑλοδαίσιος, ὁ ἢ ἡ, corporeus, *Synes.*

Ὑλοδρόμος, ὁ, ἡ, in silvis vagans.

Ὑλόεις, εσσα, εν, sylvosus, nemorosus, *Synes.*

Ὑλοκάτοικος, ε, ὁ ἢ ἡ, silvicola, *Gl. V.*

Ὑλόκομος, ε, ὁ ἢ ἡ, silvis seu arboribus comans, arboribus silvosus. A κόμη.

Ὑλοκόμος, ὁ ἢ ἡ, silvas curans, silvarum studiosus. Ὑλοκόμον νάπος, *Eurip. Andr.* 283. A κομέω.

Ὑλοκοπὸς, ῦ, ὁ, lignator. A κοπέω.

Ὑλομανέω, inutili fruticatione luxurio et fere insanio, frondibus ac sarmentis luxurio, *Gl. V.* ὑλομανῶν, silvescere, *Hipp.* (2) me jacto, effero. (2) ὑφ' ὑδονῆς ἀκράτε πρὸς δίζαν αὐθαδῶς θρασυνόμενον ἐξυβρίζει καὶ ὑλομανεῖ, *Plutarch.* 2, 15. Ab

Ὑλομανὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, qui mirum in modum silvis gaudet, silvosus. A μαίνομαι.

Ὑλομαχέω, ῶ, f. ήσω, in saltibus pugno. Ὑλομαχῆσαι δὲ εἰσι δεινοὶ, *Appian.* A μάχεσθαι.

Ὑλομῆτρα, ἡ, genus vermiculi, quidam bombycen volunt, *Hes.*

Ὑλοτόμος, ε, ὁ ἢ ἡ, in silvis degens. A τέμνω.

Ὑλοτομέω, ῶ, fut. ήσω, materiam cædo, succido, ligna in silvis cædo.

Ὑλοτομία, ας, ἡ, materiæ succisio; (2) ars seu scientia cædendi ligna et materiam. Ab

Ὑλοτόμος, ε, ὁ ἢ ἡ, ad succidendas arbores aptus; (2) lignorum cæsor. A τέμνω.

Ὑλοτομικὸς, ad materiarium pertinens, *Steph.*

Ὑλοτόμιον, τὸ, cædua sylva, *Strab.*

Ὑλότροφος, in sylvis nutritus, *Col.*

Ὑλουργία, ας, ἡ, opus materiarum, ars lignaria. Ab

Ὑλουργὸς, ῦ, ὁ, materiarius, seu lignarius faber. Ex ὕλη et ἔργον.

Ὑλοφάγοιο, gen. sing. *Ion.* pro ὑλοφάγε, ab

Ὑλοφάγος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui silvas depascitur, qui in silvis pascitur seu degit. A φέρω.

Ὑλοφορέω, ῶ, f. ήσω, materiam comporto. Ab

Ὑλοφόρος, ε, ὁ, qui materiam et ligna comportat, calo; (2) silvosus.

Ὑλώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, silvosus, arboribus densus et opacus, *Gl. V.* silvester; (2) qui crassæ materiæ est, fæculentus. Ab ὕλη.

Ὑλωρὸς, ῦ, ὁ, silvæ custos. Ex ὠρέω.

Ὕμα, τὸ, pro ὕσμα, pluvia, *Erot.*

Ὑμέας, vos, acc. pl. *Ion.* pro ὑμᾶς, a σὺ, *tu.*

Ὑμιδαπὸς, ᾶ, ὁ, vestras, popularis, vester, civis. Τῆς δὲ ὑμιδαπῆς ἀπωλείας ἰχόμενοι, vestro exitio adhærescentes, *Clemens Alex. in Protrept.* 35. Οὐχ ὡς ὑμιδαποὶ Ἀθηναῖοι, *Athen.* 9, 366. Ex ὑμεῖς et δάπιδον. (nisi δαπος est mera terminatio. *Ern.*)

Ὑμέες, vos, nom. plur. *Ion.* pro ὑμεῖς.

Ὑμεῖας, vos, acc. plur. *Ion.* pro ὑμᾶς.

Ὑμεῖες, vos, nom. plur. *Ion.* pro ὑμεῖς.

Ὑμεῖς, vos, nom. plur. ab eod.

Ὑμίλη, sterilis, *Suid.*

Ὑμιναιάω, idem quod ὑμιναιόω, *E. M.*

Ὑμέναιος, ε, ὁ, Hymenæus; (2) nuptiarum præses, genius; (3) nuptiale carmen; (4) nuptiæ. Ab ὑμήν. Hinc

Ὑμεναιόω, ῶ, fut. ώσω, uxorem duco; (2) hymenæum cano. Οὐ γὰρ οἷόν τε ἡμῖν πρῖν διδόναι, πρὶν ᾗ λύκος οἶν ὑμεναιοῖ, *Aristoph. Pace,* 1112.

Ὑμεναιόω, ῶ, idem et ab eod.

Ὑμεναῖος, nuptialis, *Ep.*

Ὑμένιον, seu ὑμενίον, τὸ, membranula, *Steph.*

Ὑμένινος, et ὑμίνιος, membraneus vel membranaceus, *Steph.*

Ὑμενοειδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, membranæ speciem gerens, membranaceus; (2) membrana constans. Ex ὑμὴν et εἶδος.

Ὑμενόπτερος, ε, ὁ ἢ ἡ, alas membranaceas habens, vespertiliones et cicadæ. A πτερόν.

Ὑμενόστρακος, ε, ὁ ἢ ἡ, testa tenui et subtili velut membrana tectus seu constans. Ex ὑμὴν et ὄστρακον.

Ὑμενώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, membranaceus, tenui membrana constans; (2) membranæ speciem gerens. Ab ὑμήν.

Ὑμὲς, vos, nom. plur. *Dor.* pro ὑμεῖς.

Ὑμέτερος, έρα, ερον, vester; (2) tuus. Ab ὑμεῖς.

Ὑμέων, gen. pl. *Ion.* pro ὑμῶν.

ΥΜΗ'Ν, ένος, ὁ, membrana, pellicula, tunica seu tunicula; (2) membrana, qua involutus est fœtus; (3) carmen nuptiale, Hymen.

Ὑμηττὸς, ῦ, ὁ, locus Atticæ, in quo optimum mel nascitur, *Etym.*

Ὕμμας, vos, accus. plur. *Æol.* pro ὑμᾶς.

Ὕμμες, vos, nom. plur. *Æol.* pro ὑμεῖς.

Ὕμμι, vel ὔμμιν, dat. pl. *Æol.* pro ὑμῖν.

Ὑμναγόρας, seu ὑμναγόρης, ὁ, qui carmina dicit seu pangit; epith. Apollinis, *Ep.*

Ὑμνᾶσαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro ὑμνῆσαι.

Ὑμνέωσαι, nom. plur. part. præs. act. f. g. *Poet.* pro ὑμνέωσαι, ab

Ὑμνέω, *Poet.* pro ὑμνέω.

Ὑμνέομες, 1. plur. præs. indic. act. *Dor.* pro ὑμνέομεν.

Ὑμνεῦσαι, nom. plur. f. g. part. præs. act *Dor.* pro ὑμνοῦσαι, ab

Ὑμνέω, ῶ, fut. ήσω, carmine celebro, hymnis decanto; (2) prædico, celebro, laudo, etiam soluta oratione; (3) convicior, incuso seu accuso, carmine perstringo et diffamo, deploro et lamentor. Χθονὸς τῆσδ' ἔντος ὑμνήσεις κακὰ, *Soph. El.* 884. Ἀργεῖαι τί νιν ὑμνῶσιν ὑμεναίοισιν, *Eur. Iph. in Taur.* 368. Ὑμνηθήσεται πόλις, *Id. Ion.* 1635. Ὕμνησαν σεμνὰν Θέτιν, *Pind.* τὰς Θεὰς, *Xen.* ἀσεσούναν, *Eur. Med.* 423. Ab ὕμνος.

Ὑμνηπολέω, ῶ, f. ήσω, hymnis et carminibus occupor, cano. Ab

Ὑμνηπόλος, ε, ὁ ἢ ἡ, hymnos tractans, poeta.

Ὑμνήσαντας, acc. plur. a. 1. part. act. verbi ὑμνέω.

Ὕμνησις, εως, ἡ, celebratio per hymnos aut carmina; (2) laudum decantatio. Ab ὑμνέω.

Ὑμνητὴρ, ῆρος, ὁ, cantator, laudator, *proprie* carminibus. Ab eod.

Ὑμνητὴς, ῆ, ὁ, idem et ab eod. Unde

Ὑμνητικὸς, ἡ, όν, ad laudes canendas pertinens; (2) artifex laudum canendarum.

Ὑμνητὸς, ἡ, όν, celebris, laudibus celebrandus.

Ὑμνήτρια, ας, ἡ, cantatrix, *Poll.* ab ὑμνητὴρ.

Ὑμνητρὶς, ίδος, ἡ, idem. *Poll.*

Ὑμνογράφος, ε, ὁ, hymnorum scriptor. Ex ὕμνος et γράφω.

Ὑμνοθέτης, ε, ὁ, poeta; (2) poeticus, versibus scriptus. (1) κὴν Μούσαις ποικίλος ὑμνοθέτας, *Meleag. in Anthol. Br.* (2) ὁ καὶ πεύκας ὑμνοθέταν στέφανον, corollam poeticam, *Id. Ibid.*

Ὑμνολογέω, ῶ, hymnum canto, celebro:

Ὑμνολογία, ας, ἡ, hymnorum decantatio:

Ὑμνολογίζω, fut. ίσω, hymnum dico. Ab

Ὑμνολόγος, ε, ὁ, hymnos dicens.

Ὑμνοποιὸς, ῦ, ὁ, qui hymnos conficit; (2) poeta laudes celebrans. Ex ὕμνος et ποιέω.

Ὑμνοπολεύω, idem quod ὑμνέω, seu ὑμνῳδέω, *Synes.*

Ὑμνοπόλος, ε, ὁ ἢ ἡ· vide ὑμνηπόλος.

Ὕμνος, ε, ὁ, carmen in honorem Dei; hymnus, carmen; (2) oraculum. Ab ὕδω.

Ὕμνεν, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ὕμνιον, ab ὑμνέω.

Ὑμνῳδέω, ῶ, fut. ήσω, hymnos canto, carmina decanto; (2) oraculum edo. Ὀμφαλὸν μέσον καθίζων Φοῖβος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς, *Eur. Ion.* 6.

Ὑμνῳδία, ας, ἡ, hymnorum decantatio; (2) hymnus qui decantatur.

Ὑμνῳδογράφος, ὁ, hymnorum scriptor. Τὸν ὑμνῳδογράφον ἐμιλῴδει ἠμῖν Δαυὶδ, *Joseph. Maccab.* (sub finem.)

Ὑμνῳδὸς, ῦ, ὁ, hymnorum cantor, qui carmina decantat. Ex ὕμνος et ᾠδὸς.

Ὕμοιες, *Æol.* pro ὅμοιοι, *Steph.*

Ὑμὸς, ἡ, όν, idem quod ὑμέτερος, vester.

ΥΝΙΣ, sive ὔννις, ιος, ἡ, vomer, vomis.

Υ̓́νὰς, capra agrestis, *Hes.*

ΥΝΝΟΣ, ε, ὁ, equuleus, mannus.

Ὑοβοσκὸς, ῦ, ὁ, subulcus. Ex ὗς et βόσκω.

Ὑοβοσκότης, ε, ὁ, idem et ex iisdem.

Ὑοειδὴς, sui assimilis, figuram gerens literæ Υ, *Gutt.* ὑωειδὴς, *V. L.*

Ὑομυσία, ας, ἡ, Musa porcina, cantus suum grunnitum referens; cantus invenustus Ex ὗς et μῶσα.

Ὑοπόλος, ε, ὁ, qui ad sues versatur, subulcus. Ex ὗς et πολέω.

Ὑὸς, *suis,* gen. ab ὗς, *sus.*

Ὑὸς, pro υἱὸς, *Att.*

Ὑόσειρις, ἡ, herbæ nomen, porcina seris, *Steph.*

Ὑοσκυαμάω, ῶ, insanio more eorum qui hyoscyamum gustarunt. Ab

Ὑοσκύαμος, ε, ὁ, et -μον, τὸ, hyoscyamus, faba porcina, *Nic. Al.* 416. *Angl.* HENBANE.

Ὑοσκυαμόω, pro ὑοσκυαμάω, *E. M.*

Τοσκυάμινος, ex hyoscyamo confectus, *Diosc.*
Τοφορβεῖον, ου, τό, hara. Ab *ὀοφορβός.*
Τοφορβίον, ου, τό, grex suum quæ pascuntur. Ab
Τοφορβός, οῦ, ὁ, subulcus. Ex *ὗς* et *φέρβω.*
Τπαγανακτίω, ῶ, fut. ήσω, subindignor, indignor.
Τπαγαπάω, amo, valde amo.
Τπαγγιλίεσαι, nom. pl. f. 2. part. act. *Ion.* pro *ὑπαγγιλῶσαι*, ab
Τπαγγίλλω, clam nuncio, pronuncio; annuncio. Νεύμασι λαθριδίοισι ὑπαγγιλίεσα Ἀλεξάνδρῳ, *Mus.* 106.
Τπάγγιλος, ου, ὁ, nuncius. A præc.
Τπάγγιλτος, ου, ὁ ἡ ἡ, patefactus, denunciatus. Ab eod.
Τπάγεται, 3. sing. præs. ind. pass. v. *ὑπάγω.*
Τπαγκαλίζω, f. ίσω, in ulnis gesto. Hinc
Τπαγκάλισμα, ατος, τό, quod ulnis gestatur; (2) amplexus. Καὶ νῦν δὺ ἔσαι, μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ χλαίνης ὑπαγκάλισμα, *Soph. T.* 545.
Τπαγκάλιος, ὁ, puer qui in ulnis gestatur, *Suid.* Ab *ἀγκάλη.*
Τπάγκαλος, ου -άλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ulnis gestatur. Ex *ὑπὸ* et *ἀγκάλη.*
Τπαγκώνιον, ου, τό, cubital. Ab *ἀγκών.*
Τπαγορευτέον, *adv. posit.* respondendum.
Τπαγόρευσις, εως, ἡ, dictatio; (2) hortatio de inspiratione divina, *Jos.* Ab
Τπαγορεύω, fut. εύσω, dicto, verba subjicio; (2) respondeo; (3) post factum verba addo; (4) nuncupo; (5) interpretor, expono. Κλινοστιτὴς ὑπηγόρευσα τὴν ἐστιολὴν, *Synes.*
Τπάγροικος, ον, subrusticus.
Τπάγρυπνος, ὁ ἡ ἡ, vigilans, non dormiens, insomnis.
Τπάγω, fut. ἄξω, subduco, clam eximo; unde (2) ventrem *ὑπάγειν*, i. e. ciere, laxare; (3) subjicio, jugo subdo, maxime *in med.* (4) defero, in judicium adduco; (5) paullatim deduco; (6) recedo, abeo, eo; (7) *in med.* est præter subjicio mihi, illicere in fraudem, pellicere ad stuprum, item subjicere vel suggerere alicui aliquid; ὕπαγε, vade, ὑπάγεις, abis, ὑπήγαγεν, redegit, et ὑπηγάγετο, subegit, *Phil.* ὑπαχθεὶς, inductus, *Gl. V.* (1) Ἕκτορα δ' ἐκ βιλέων ὕπαγε Ζεύς, *Il.* 11, 163. (2) ὑπάγουσα κοίλη, alvus fæces excernens, *Hippoc.* (3) ὕπαγε ζυγὸν ἵππε, equos sub jugum junxit, *Il.* 16, 148; 23, 291. (4) *apud Xenophontem, Thucydidem et Herodotum.* Εἰς δίκην, deferre: ὑπάγω σε θανάτῳ, accuso te criminis capitalis, *apud Xenoph. et Herodot.* (5) ἐπιδὰν ὑπάγωσι τὰς πολιμίας ὑποφεύγοντες οἱ Ἀρμένιοι, *Xenoph. Cyr.* 3, 164. Πειρᾶσθαι τὰς πολιμίας εἰς ἐνέδρας ὑπάγειν, *Xenoph. in Hipparch.* 75. Τὶν ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα. *Eur. Hel.* 832. Ταχθέντες οἱ Μεγαρεῖς τῇ ὄψει, pellecti, *Plut. in Sol.* 82. (6) ὑπάγιθ' ὑμεῖς τῆς ὁδῦ, *Aristoph. Ran.* 175. Τὰς δ' ἄλλας ἐκέλευσεν ὑπάγειν, lente ire, *Xen. Cyr. Exp.* 4, 198.
Τπαγωγεῖς, έως, ὁ, instrumentum fabrile; (2) tormentum. Ab *ὑπάγω.*
Τπαγωγὴ, ῆς, ἡ, subductio, *Gl. V.* captio; (2) receptus, recessus, qui fit, cum receptui canitur; *item*, fuga; (3) deceptio, dolus, fraus; (4) submissio et succidua exceptio maris in animalibus. Ab eod.
Τπαγωγίς, ή, όν, vim habens subducendi, decipiendi, &c. Ab eod.
Τπᾴδω, succino. Κυκλίοισι χορεῖσιν ὑπᾴδων, *Aristoph. Ran.* 365.
Τπαιδω, idem. Τπήισαν δὲ λιγειαι ἐπταλίου σύριγγες, *Call. in Dian.* 242.
Τπαὶ, *Præpos.* pro *ὑπό.*
Τπαιάζω, sublamentor.
Τπαιδιδίσσομαι, pro *ὑποδιδω, Hom.*
Τπαιδίομαι, subrevereor. *it.* revereor, *ut simpl.*
ΤΠΑΙΘΑ, *adv.* coram, recta; ex obliquo, *Il.* 15, 519.
Τπαιθριάζω, fut. σω, sub sereno sum vel ago. Τπαιθριάζει τὰς νηφάλας, ἢ ξυνιφιῖ, *Aristoph. Av.* 1508.
Τπαίθριος, ου, ὁ ἡ ἡ, subdialis, qui est sub dio.
Τπαιθρὸν, οῦ, τό, area, subdiale, *Gl. V.*
Τπαίθρος, ου, ὁ ἡ ἡ, subdialis, qui est sub dio; (2) *mel.* de vita viri in rep. administranda aut bello gerendo versantis; opp. umbraticæ; (3) in re militari ὕπαιθρα opp. locis munitis, in quibus latere milites possunt. Ex *ὑπὸ* et *αἴθρα.*
Τπαλθω, ardeo. Καὶ πῶς ὑπαίθω, σῶμ' ἂν ἰώμην τὸ σόν; *Soph. Trach.* 1226.
Τπαικάλλω, adsentor, clam adsentor.
Τπαινίσσομαι, fut. ίξομαι, subobscure declaro sive innuo, tacite et occulte innuo. Τὴν μέλλουσαν αὐτῇ τύχην ὑπαινιττόμενος, *Ælian.*
Τπαίρω, elevo, attollo, *V. L.*
Τπαΐσσω, fut. ίξω, clam prosilio, proruo, sc. ex inferiori loco. *Il.* 2, 310.
Τπαισχρον, subturpe, *Gl. V.*
Τπαισχύνομαι, suppudet, *Gl. V.*
Τπαίτιον, ου, τό, culpa, quod vitio vertitur. (melius ἐπαίτιον.) Ab
Τπαίτιος, ου, ὁ ἡ ἡ, obnoxius crimini. *Gl. V.* sons. Ab *αἰτία.*
Τπαιτίως, reprehensionem merendo, reddendo se crimini obnoxium, *Bud.*
Τπακοὴ, ῆς, ἡ, obedientia. Ab *ὑπακούω.*
Τπάκουσον, 2. sing. a. 1. imperat. act. *Dor.* pro *ὑπάκουσον*, ab *ὑπακούω.*
Τπακυὸς, ύος, ὁ, qui ex altero audivit, interpres alterius.
Τπακυσίον, *adv. posit.* intelligendum, pro quo alias ἐλλίπει. Ab
Τπακύω, f. ύσω, obedio, obtempero; (2) cedo, admitto; (3) subintelligo in Ellipsi. Ἀλλὰ τῷ γ' ὑπαιδίῳ ὑπάκουσον, *Aristoph. Lys.* 879. Ἐπὴν κ' αὐταῖς ὑπακοίσω, *Theocr.* 11, 78.
Τπακτέον, dicitur is, qui apud fores auscultat, τῷ θύραν κόπτοντι, *Act. Apost.* 12, 13. Κρούσαντος δὲ τοῦ Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι.
Τπαρχος, ου, primarius, perfectus in aliquo genere, quo alias πέντεθλος.
Τπακτικὸς, ὴ, όν, vim edendi, subducendi (v. gr. alvum) habens. Ab *ὑπάγω.*
Τπάλειμμα, ατος, τό, inunctio:
Τπάλιπτον, ου, τό, quod illinitur. Ab *ὑπαλείφω.*
Τπαλειπτρὶς, ίδος, ἡ, ungendo seu illinendo serviens. Ab
Τπάλειπτρον, ου, τό, instrumentum quo ad illinendum utimur, velut specillum. Ab
Τπαλείφω, fut. ψω, sublino, lino, subungo. Τπαλειψαμένοις νιανικῶς, *Aristoph. Pace*, 902.
Τπάλειψον τῷ φθάλμῳ, *Idem.*
Τπαλιύεσθαι, aor. 1. inf. med. verbi *ὑπαλιύω* pro *ὑπαλύσκω.*
Τπαλιύω, *subterfuge*, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro *ὑπαλιύεσο.*
Τπαλιύομαι, fugio, elabor, vito. Δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλιύω φήμην, *Hes. Op.* 758.
Τπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, immutatio. *Gl. V.* submutatio; hypallage, *figura grammatica.*
Τπάλλαγμα, ατος, τό, commutatio subsidiaria, res quæ vicem alterius præstat. *Gl. V.* pignus. Ab
Τπαλλάττω, fut. ξω, muto, immuto; (2) unum loco alterius pono, seu exhibeo. Τπαλλάττων, ἀεὶ τὸ ἐπικείμενον ἐθέλουσι, *Gal.*
Τπαλλακτικὸς, ὴ, όν, commutativus. A præc.
Τπάλληλος, ου, ὁ ἡ ἡ, subalternus.
Τπαλύξαι, aor. 1. inf. act. verbi *ὑπαλύσκω.*
Τπάλυξις, εως, ἡ, effugium, devitatio. Ab eod. *Il.* 22, 270.
Τπαλύσκω, fut. ύξω, subterfugio, effugio, evito. *Hom. Batr.* 97.
Τπαμάω, ῶ, demeto, subobtundo.
Τπαμβλύνω, obtundo.
Τπαμμος, ὁ ἡ ἡ, arenosus.
Τπάμπελος, ου, ὁ ἡ ἡ, vitibus consitus.
Τπαμπίχω, induo, indumento tego.
Τπαναβάλλομαι, cunctor, *Phal. Ep.*
Τπαναγινώσκω, lego, recito. Hinc
Τπαναγνώστης, ου, ὁ, lector.
Τπανάγω, subduco, abduco.
Τπαναδίπλωσις, εως, ἡ, duplicatio.
Τπαναδύομαι, fut. ύσομαι, tefgiversor, subduco me alicui rei.
Τπαναδύω, sensim vel clam emergo, in *V. L.* subeo.
Τπαναθλίβω, premendo expello.
Τπαναχνίω, ῶ, abeo, *ap. Aristoph.* saltans abeo. Ἐκὶ τὸ δεῖπνον ὑπαναχνεῖν, *Arist. Conc.* 1159.
Τπαναλίσκω, et *όμαι*, subcumbo, *Gl. V.*
Τπαναλίσκω, paullatim insumo, paullatim attero. Πολυανθρωπίᾳ τὴν ὀλιγότητα τρίβειν καὶ ὑπαναλίσκειν βιβλιομάχος, *Plutarch. in Fabio.*
Τπαναλόω, sensim vel clam consumo, *Steph.*
Τπανάστασις, ἡ, assurrectio, honor habitus in cedendo loco, *Aristot.*
Τπαναστατέον, *adv. posit.* assurgendum. Ab *ὑπανίστημαι.*
Τπαναστρέφω, reverto, redeo.
Τπανατρέφω, f. θρέψω, insuper alo vel nutrio. Τπανατρέφειν τὸν νοσέοντα, *Aret.*
Τπαναφλέγω, incendo, paullatim incendo vel calefacio, de vino, amore. Ἐκ τοῦ οἴνου ὑπαναφλεγόμενος, *Ælian.*
Τπαναφύομαι, paullatim nascor. Τπαναφύσθαι δέ τι ἐκ τοῦ ἴδιος φυλετρὸν τῷ Ἀλεξάνδρῳ λέγουσιν, *Ælian.* Ex *φύομαι.*
Τπαναχωρέω, ῶ, sensim recedo, retro abeo.
Τπαναχώρησις, εως, ἡ, recessio, abitus. A pr.
Τπανδρος, ου, ὁ ἡ ἡ, viro subjectus seu obnoxius. *Ph.* ὕπανδρες, maritata. Καὶ ταύτῃ ὑπάνδρῳ, et ei conjugi, *Heliod.* 10. Ex *ἀνήρ.*
Τπανιμίως, remisse, *Steph.*
Τπανίχω, sustineo, velut humeris, &c.
Τπανθίω, floreo, vigeo.
Τπανιάομαι, ῶμαι, discrucior, molestia affectus sum. Ἔωθεν ὑπανιῶντο τῇ νεμνίᾳ, *Arist. Nub.* 1197.
Τπανίημι, remitto vel intermitto, *Gaz.*
Τπανίσαμαι, et *ὑπανίσημι*, adsurgo, honoris causa alicui; (2) exsurgo. Τῶν θακῶν τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίσασθαι προσῆκεν, *Aristoph. Nub.* 989.
Τπανίσασο, *surge*, 2. sing. præs. imperat. pass.
Τπανοίγνυμι, idem quod
Τπανοίγω, fut. ξω, subtus aperio, v. gr. infra pedes, clam, paullulum. Τῶν δὲ χιλίων αὐτῆς ὑπανοιχθέντων, *Aristæn.*
Τπαντάω, ῶ, fut. ήσω, obviam eo; (2) nanciscor; (3) occurro, præoccupo, præripio; (2) νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὶς ὑπαντήσας; *Soph. Phil.* 718. (3) μολὼν δ' ὑπαντᾷ τοῖς ἐμοῖς βακλεύμασιν, *Eurip. Suppl.* 398. κατὰ πρόσωπον, *Heliod.*
Τπαντίον, ῶ, idem. Hinc
Τπάντησις, εως, ἡ, occursus.
Τπαντὴ, ἡ, pro *ὑπάντησις, V. L.*
Τπαντιάζω, fut. άσω, occurro. Τῶνδ' ἀκούσας αὐτὸς ὑπαντίασε, *Pind.* Τπαντίαζον ἡμῖν, *Lucian.* τὰς πολιμίας, *Plut.* Ex *ἀντιάω.*
Τπαντιάξαῖσα, aor. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro *ὑπαντιάσασα*, ab *ὑπαντιάω.*
Τπαντιάω, idem quod *ὑπαντάω, Steph.*
Τπάντομαι, occurro. Οὐκ ἀνεμείνας ὁ Ἀρταβάνης, *ὑπήντητο* αὐτῷ, *Herodian.*
Τπάντλησις, εως, ἡ, exhaustio, velut e sentina.
Τπαντρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui in antro degit, *item adject.* cavernosus. Ex *ἄντρον.*
Τπανύω, subministro; (2) ministro.
Τπαξόνιος, ον, axem continens. Συρίγγων ἀὶω φθόγγον ὑπαξονίων, *Call.*
Τπαπιλίω, una minor.
Τπάπτομαι, paullatim abeo vel me subduco.
Τπαποκινέω, abeo paullatim seu clam.
Τπαποκινητέον, clam discedendum est, *Aristoph. Thesm.* 931. Ex *ὑπὸ, ἀπὸ*, et *κινέω.*
Τπαποτρέχω, abeo; (2) clam abeo.
Τπάπτω, *Ion.* pro *ὑφάπτω.*
ΤΠΑΡ, τό, *nomen indeclinabile*, visio vera, *Od.* 19, 547. *Ib.* 20, 90. *Adverb.* videndo et vigilando, *intell. κατά.*
Τπαράττω, fut. ξω, succutio; (2) quatio.
Τπάργιλος, ου, ὁ ἡ ἡ, argillam in se continens. Epith. terræ.
Τπαργύρισις, εως, ἡ, æs alienum. Ab
Τπαργυρίω, f. ίσω, argentum anxie quæro, et veluti effodiendo investigo; (2) *ὑπαργυρίομαι*, obæratus sum, *Gl. V.*
Τπάργυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, in quo argentum est mixtum; (2) argento par.

Τπαρ-

Ὑπαρίθμησις, ἡ, qu. dic. subnumeratio, *Naz.*
Ὑπαρκτικὸς, ἡ, ὸν, substantivus.
Ὑπαρκτὸς, ἡ, ὸν, existentiam habens. Ab ὑπάρχω.
Ὕπαρνος, ἡ, ovis lactans agnum, *Callim. in Apoll.* 53. Ab ἄρς, ἀρνός.
Ὕπαρνος, ον, negans aliquid, ut ἔξαρνος. Ὕπαρνος γάρ τις ὡς ἀπόλλυσαι, *Euripid. Andr.* 558. Πᾶσαι δέ κεν εἶεν ὕπαρνοι, *Callim. in Apoll.* 53. Ab ἀρνέομαι.
Ὑπάρξαι, a. 1. inf. act. verbi ὑπάρχω. Unde
Ὕπαρξις, εως, ἡ, existentia, subsistentia, substantia, vertex essentiæ secundum Platonicos; (2) bona, facultates.
Ὑπαρπάζω, fut. άξω, surripio, præripio, *Ion.* pro ὑφαρπάζω. Ὑπαρπάσας λίγυν, *Herodot.*
Ὑπαρτάω, ῶ, subligo, suspendo ex.
Ὑπάρχειν, *erat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ὑπῆρχεν, ab ὑπάρχω.
Ὑπαρχὴ, ῆς, ἡ, principium, initium, ortus; (2) beneficium ultro datum.
Ὑπαρχία, ἡ, munus seu potestas legati; (2) dominatus, potestas in alium. Ab
Ὕπαρχος, ε, ὁ, qui sub alio imperium obtinet, ut legatus in exercitu aut provincia; (2) dux, idem quod ἔπαρχος. (3) subditus. Ὕπαρχος ἄλλων διὸς ἔπλευσας, subditus aliis, *Soph. Aj.* 1124. Ἴσθ' δέ τις φρένων ὑπάρχεις σαῖς ἐμοῖς, ducibus, *Eurip. Helen.* 1451.
Ὑπάρχιος, *Tryph.* vid. *Merr. et Thes. Gr. Pr.*
Ὑπαρχόσης, gen. sing. part. præs. f. g. verbi
Ὑπάρχω, fut. ξω, initium do, primus facio aut dico, vel initium rei do, lacesso, excito contentionem; (2) sum, existo, suppeto; (3) adsum; (4) sum ὕπαρχος, ὑπάρχει, *cum infin. item* καλῶς ὑπάρχον, facultas est, occasio, materia adest, licet; ὑπάρχουσιν, habentur, *Ph.* ὑπῆρξεν, provenit, licuit, *Gl. V.* ὑπάρχοντα, bona fortunæ, *Ph.* Πολλῶν ὑπαρξις, κύριος ἡμέρα καλῶν, *Soph. El.* 925. Οὐκοῦν ὑπάρχειν τόνδε καπθανόντα χρὴ; *Eur. Rhes.* 632. Μίμνω' ὅτι ϑνητὸς ὑπάρχω, *Phocyl.* 104. Διὰ τὰς ὑπαργυρίας ὡς ὑπῆρξαν ὑμῖν, *Dem.* Ἀδικήσαν μὲν ὀδύνα, τὰς δὲ ὑπάρχοντας βίας ἀμυνόμενος, *Plut. in Theseo.*
Ὑπαρωματίζω, aromata redoleo, *Diosc.*
Ὑπασπίδιος, ε, ὁ ἡ, clypeo tectus. Ὑπασπίδιος κόσμος, armorum ornatus, *Soph. Aj.* 1407. Ὑπασπίδιοι προὔλεῶντι, ad lævam progredienti, *Il.* 13, 807. Ex ὑπὸ et ἀσπὶς.
Ὑπασπίζω, fut. ίσω, clypeum gesto, armiger sum. Ex iisdem. Hinc
Ὑπασπιστὴς, οῦ, ὁ, clypeatus satelles: *Gl. V.* protector, armiger. Ξενοφῶντα δὲ ὁ ὑπασπιστὴς, ἔχων τὴν ἀσπίδα, ἀπέλιπεν, *Xen. Cyr. Exp.* 4, 199.
Ὑπασπιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem et ab eod.
Ὑπάσσω, exeo, exilio. *Att.* pro ὑπαΐσσω. Τίλεις δ' ὑπάξας διὰ Συρῶν, *Soph. Aj.* 301.
Ὕπατος, ον, sidereus, cœlestis, a sideribus ortus, ductus. Ab ἄστρον.
Ὑπασώδης, ες, idem quod ἀσώδης.
Ὑπατεία, ας, ἡ, consulatus. Ab
Ὑπατεύω, f. εύσω, sum consul. Ab ὕπατος.
Ὑπάτη, sc. χορδὴ, principalis, *Mart. Cap.*
Ὑπατῆς, ἡ, consularis, *Said.*
Ὑπατία, pro ὑπατεία, *Ep.*
Ὑπατικὸς, ἡ, ὸν, consularis, ad consulem pertinens. Ab eod.
Ὑπάτιος, ὁ, vir consularis, *Ep.*
Ὑπατμίζω, fut. ίσω, vaporem subjicio. Ex ἀτμὸς, *vapor.* Hinc
Ὑπατμισμὸς, οῦ, ὁ, vaporis excitatio, emissio.
Ὑπάτοπος, ε, ὁ ἡ, subabsurdus.
Ὕπατος, άτη, ατον, summus, supremus; (2) *Subst.* consul, quia penes illum Romæ erat summa potestas. Ab ὑπέρ.
Ὑπαττικίζω, fut. ίσω, Atticæ linguæ elegantiam adfecto.
Ὑπαυγάζω, fut. άσω, splendesco, illucesco. Ἐπὶ ἡμέρα ὑπηύγαζεν, *Luc.*
Ὑπαυγος, ε, ὁ ἡ, qui est sub luce. Ex αὐγὴ, *splendor.*
Ὑπαυβαδίζομαι, subarroganter me gero, *Steph.*
Ὑπαυλίω, succino tibia, *Luc.*
Ὕπαυλος, ε, ὁ ἡ, qui est in aula; (2) qui est in tentorio, vel tecto. (2) ἐκεῖνον εἴργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται σκηνῆς ὕπαυλον, illum intra tentoria cohibere Teucer jubet, *Soph. Aj.* 795. Ex αὐλὴ.
Ὑπαύχησος, ον, subausterus, *Diosc.*
Ὑπαυχένιον, ε. τὸ, cervical, quod cervici supponitur. Ex ὑπὸ et αὐχήν.
Ὑπαυχένιος, qui est sub cervice. Ἀλλ' ἡ μὲν πολλὴ καὶ ὑπαυχένιος, coma quæ sub collo erat, *Heliod.* 3.
Ὑπαφίσαμαι, recedo, decedo, v. gr. de via.
Ὑπαφρίζω, spumo, spumare incipio.
Ὑπαφρονίσιρος, inscite vivens, *Herod.*
Ὕπαφρος, ε, ὁ ἡ, spumeus, spumosus.
Ὑπάφωνος, ον, alienus, non conveniens, non regularis, *Hipp.*
Ὑπαχλύω, subobscuro, *Cal.*
Ὑπάωσιν, 3. plur. præs. ind. act. *Ion.* et cum ν, pro ὕασι, ab ὕημι.
Ὑπ-ᾶχαι, 3. sing. a. 2. indic. act. v. ὑποδάλλω.
Ὑπεβάλιντο, 3. plur. imperf ind. med. verbi ὑποβάλλω.
Ὑπέγγυος, ε, ὁ ἡ, qui fidejussores dedit, ut datis vadibus liberatus; (2) sponsioni obnoxius.
Ὑπεγγύως, *adv.* satisdato, vadato.
Ὑπεγκλίνω, leniter, paululum inclino.
Ὑπέδδισαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro ὑπέδυσαν, ab ὑποδύω.
Ὑπεδιδισαν, *timuerant*, 3. plur. plusq. perf. ind. med. *per Sync.* pro ὑπεδεδίεσαν.
Ὑπέδυκα, aor. 1. ind. act. verbi ὑποδύνυμι.
Ὑπέδικτο. 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Poet.* pro ὑποδέδικτο, ab ὑποδίχομαι.
Ὑπεδίξατο, 3. sing. aor. 1. ind. med.
Ὑπέδρασεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν, ab ὑποδιδράσκω.
Ὑπεθήκαο, 2. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ὑπεθήκασο, ab ὑποτίθημι.
Ὑπεῖδομαι, suspicor, suspectum habeo; (2) contemplor. Νικῶντα δ' ἵπποις ὡς ὑπεῖδετο ϛρατὸν Κρέων, *Eur. Supp.* 695. Οἱ μὲν μιτὰ τὴν ἴχθραν ὑπεῖδοντο μόνον ἀλλήλους ϗ παρώδευσαν, i. e. torve aspiciebant, *Appian.*
Ὑπεικάθω, cedo, me subjicio. Ἐγὼ μὲν ἔν ἐν ἂν σοῦ—σύτοις ὑπεικάθοιμαι, *Soph. El.* 363
Ὑπεικάθω, *Att.* pro ὑπείχω, *Soph.*
Ὑπεικτέον, *adv. pos.* cedendum est, *Soph. Aj.* 667.
Ὑπεικτικὸς, ἡ, ὸν, qui cedit. Ab
Ὑπείκω, fut. είξω, cedo, concedo, locum do, remitto, obsequor, obtempero, obedio. Τίφῳ μηδὲν ὑπείκων, *Eur. Iph. in Aul.* 138.
Ὑπεῖμι, subsum, adsum, suppedito.
Ὑπείμι, subeo, irrepo: præt. ὑπῆα, et solutione ὑπῆϊα. Τὸν δὲ καὶ αὐτὸν ὑπῆϊ δάκρυσι κύρης Ἔρως, *Apoll. Rhod.* 3, 1077.
Ὑπείξις, εως, ἡ, cessio; (2) obsequium. Ab ὑπείκω.
Ὑπείξομαι, fut. 1. ind. med. verbi ὑπείκω.
Ὑπείπειν, præfari, prædicere, *inpr.* monendi causa; *unde etiam* pro monere. Πᾶσίν Σ' ὑπείπον τῶδε τὰς αὐτὰς λόγας, *Eur. Supp.* 1168. Οὐδενὸς ἀκοὰν ὑπεικών, *Her. Fur.* 965. Ὥσπερ ἐν ἀρχῇ ὑπείπομεν, *Thuc.*
Ὑπείρ, *Poet.* pro ὑπέρ.
Ὑπειράλιος, pro ὑπεράλιος, *Dion.*
Ὑπειρεσία, ἡ, remigatio, *Orph.* pro ὑπηρεσία. Ab ἐρέσσω.
Ὑπείρεχον, 3. pl. imperf. ind act. *per Metath.* pro ὑπέιρεχον, ab ὑπερέχω, *Il.* 2, 426.
Ὑπειρέχω, emineo, supero, pro ὑπερέχω· ὑπείρεχε, tene supra, super extende.
Ὑπείροχος, ε, ὁ ἡ, eminens, excellens; superior. Ab ὑπερέχω.
Ὑπειρῶν, superior, *V. L.*
Ὑπεῖς, aor. 2. part *Ion.* verbi ὑφίημι. Καὶ ὑπεὶς τῆς ὀργῆς, remissaque iracundia, *Herodot.* 1, 156.
Ὑπεισάντες, nom. pl. a. 1. part. act. v. ὑπεῖμι, pro ὑφίημι, *submitto.*
Ὑπείσιμι, subeo, subingredior, irrepo; ὑπεισίναι, subrepere, *Gl. V.*
Ὑπεισέρχομαι, idem. Εἶτα λαθὼν ὑπεισῆλθε τὸ γῆρας, *Plut.*
Ὑπεισέλευσις, ἡ, aditio, *V. L.*
Ὑπὲκ, *Præpos.* e, ex. Ex ὑπὸ et ἐκ, *ex.*
Ὑπεκβαίνω, procedo, v. gr. in aciem.
Ὑπεκβάλλω, ejicio; (2) prætervehor, transeo. (2) δὸ' ἔτι δηρὸν μέλλον ὑπὲκ ποταμοῖο βαλεῖν Ἀμύϛοιο ῥίεθρα, *Apoll. Rhod.* 1, 595.
Ὑπεκδέχομαι, fut. δέξομαι, exspecto, *Epigr.* (2) intelligo, colligo ex aliqua oratione aliquid.
Ὑπεκδιδράσκω, subterfugio.
Ὑπεκδραμεῖν, idem quod ὑπεκτρέχω, *Ep.*
Ὑπεκδύνω, vel ὑπεκδύω, f. ύσω, clam exuo seu excutio: (2) *In med.* emergo, clam elabor; (3) declino. Πόνος μὲν Τρωϊὰς ὑπεξέδυν, *Eur. Cyc.* 340.
Ὑπεκθαίρω, expurgo.
Ὑπέκθεσις, εως, ἡ, idem quod ὑπόθεσις, *Hes.*
Ὑπεκκαλύπτω, paulatim nudo, vel nudo.
Ὑπεκθίωνται, 3. plur. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ὑπεκθέωνται, ab ὑπεκτίθημι, *subduco.*
Ὑπεκκαίω, fut. καύσω, succendo. Hinc
Ὑπέκκαυμα, ατος, τὸ, id quo aliquid succendimus, fomes ad succendendum, suscitabulum ignis, igritamentum.
Ὑπέκκειμαι, aliquo sum exportatus; (2) in locum aliquem subducor, *Aristot.*
Ὑπεκκενόω, evacuo, expilo.
Ὑπεκκλέπτω, furto subduco. Ὑπεκκλαπέντα διὰ τῶν φίλων χρήματα, *Plut.*
Ὑπεκκλίνω, clam paulatim declino.
Ὑπεκκομίζω, f. ίσω, clam exporto, clanculum effero.
Ὑπεκκρίνω, excerno, ejicio, *inpr.* de iis quæ per alvum ejiciuntur.
Ὑπεκλαμβάνω, excipio.
Ὑπεκλύω, paulatim frango, item frango, debilito; (2) libero, solvo.
Ὑπεκπίμπω, f. ψω, clam emitto. Ὅς μι ὑπεξέσπασψε Τρωϊκῆς χθονὸς, *Eur. Hec.* 6. Ὑπεξεπίφθενϗ σρουμβικῆς χειρὸς, *Soph. El.* 1366.
Ὑπεκπεράω, transeo, trajicio, sed cum significatione loci, unde progressa, v. gr. navis trajecit.
Ὑπεκπηδάω, ῶ, fut. ήσω, subsilio, prosilio.
Ὑπεκπνέω, exspiro, deficio; ὑπεκπνέουσι, abeunt.
Ὑπεκπονέω, elaboro, laborando perficio.
Ὑπεκπροδίω, longe præcurro, sc. ex acie, portu, seu procurro, *Il.* 9, 502. Τυτθὸν ὑπεκπροδίοντα, parvo intervallo præcurrentem, *Il.* 21, 604.
Ὑπεκπροδόρω, prosilio. Αὐτὰρ ὄγε σπήλυγγος ὑπεκπροδορὼν ἁλίασος, *Oppian. Cyneget.* 4, 160.
Ὑπεκπρολύω, prius solvo, seu potius solvo, v. gr. curru equos, *Od.* 6, 88.
Ὑπεκπροφέω, profluo, *Od.* 6, 87.
Ὑπεκπροτάμνω, de navi, progressa v. gr. e portu, secat mare.
Ὑπεκπροφύγω, clam profugio, effugio. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπασὸν ὑπεκπροφύγῃ κακόκητα Νόσον ὑπ' ἀργαλέης, *Hesiod. Scut.* 42.
Ὑπεκπροφύγῃ, 3. sing. aor. 2. conj. act.
Ὑπέκπυρος, ον, ardens, vehemens.
Ὑπεκρέω, qu. dic subeffluo, sensim et clam effluo, evanesco. Τὸ δὲ σοριζόμενον ἀεὶ ὑπεκρεῖ, *Plut.*
Ὑπεκρήγνυμι, suberumpo, *Steph.*
Ὑπεκσαώζω, libero, e periculo eripio, *Il.* 23, 292.
Ὑπεκσώζω, idem.
Ὑπεκτήκομαι, colliquesco, ut cum caro in aquam abit existitque hydrops.
Ὑπεκτίθημι, seu ὑπεκτίθεμαι, aliquo transportandum curo, securitatis gratia, aut alia de causa, *Ern.* Τὸν ἄνδρα εἰς βίον ἀκύμονα ὑπεκτιθέμενος, *Plut.* Ὃν ἔζω δωμάτων ὑπεξέθη, *Eur. Andr.* 69. *Soph. El.* 299.
Ὑπεκτρέπω. paullulum deflecto, clam averto; (?) paullulum declino, paullatim aversor et vito. Τῶν ὑπεκτρέπειν σόδα (φιλεῖ), *Soph. Trach.* 557. Ταύτην ἄκας φεύγει τι ϗ ὑπεκτρέπεται, *Plato.* Ὥσϗε ξένον γ' ἂν ὧδε δύσ, ὥσπερ σὺ νῦν, ὑπεκτραπόμην, *Soph. Œd. Col.* 565.
Ὑπεκτρέχω, longe excurro, procurro, effugio, supero. Ἥν δ' ἔν ἐγὼ μὴ ϑανεῖν ὑπεκδράμω, *Eur. Andr.* 939. μόρον, *Ib.* 415. Τὸν ϛρατηγὸν,

στρατηγὸν ὑπεκδραμὼν τὸν ἐκ Πύλου, *Aristoph. Eq.* 739.

'Υπεκτροφή, ἡ, nutritio, educatio, recreatio.

'Υπεκφαίνομαι, in lucem edor, appareo, conspicuus sum.

'Υπεκφέρω, clam effero; (2) perfero, tolero, *Od.* 3, 496. (1) ἐὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο, *Il.* 5, 318.

'Υπεκφυγόντι, dat. sing. præs. part. act.

'Υπέκφυγε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi ὑπεκφεύγω.

'Υπεκφεύγω, clam effugio, subterfugio, refugio, effugio. Οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν, *Soph. Antig.* 599. μίασμα, *Ib.* 787.

'Υπεκχέω, et ύω, effundo. Τὸ δὲ πολλὸν ὑπεξέχυτ' αὐτίκα δάκρυ, *Apoll. Rhod.* 3, 705.

'Υπεκχωρέω, ῶ, sensim abscedo seu excedo; (2) ex aliquo loco me subduco; *item* de fæcibus alvi. Ὑπεκχωρεῖν τῷ βιᾷ, *Plut.* τῷ θανάτῳ, *Id.*

'Υπεκχώρησις, ἡ, excretio per alvum. A præc.

'Υπεκχωρητικὸς, ἡ, όν, vim alvi purgandi habens.

'Υπέλαβον, aor. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω.

'Υπέλαιον, ε, τὸ, olei fæx seu sordes.

'Υπελαύνω, subigo, subagito, *Gl. V.*

'Υπελαφρύνω, sublevo. Ex ὑπὸ et ἐλαφρύνω.

'Υπελείφθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ὑπολείπω.

'Υπελίφθησαν, *relicti sunt*, 3. pl. aor. ejusd.

'Υπελύσαο, 2. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ὑπελύσασο, ab ὑπολύω.

'Υπέμβρυον, ε, τὸ, infans adhuc lacteus.

'Υπεμβρύω, gravidam reddo. Κόρην πλευρωνίαν ὑπεμβρύουσιν, *Soph. Fragm.* apud *Clem. Alex. Strom.* 5, 715. Ab ἔμβρυον.

'Υπέμειναν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ὑπομένω.

'Υπέμεινεν, *remansit*, 3. sing. cum ν, aor. ejusd.

'Υπέμενε, 3. sing. imperf. ind. act.

'Υπεμήνυκε, *deflexit*, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ὑπήνυκε, ab ὑπηνύω. Πάντα δ' ὑπεμήνυκεν, *Il.* 22, 491. Vide *Toup. Ep. Crit.* 73.

'Υπομνήσθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ὑπομνάομαι.

'Υπεμπίμπρημι, succendo.

'Υπεμφαίνω, subostendo, significo, adumbro.

'Υπεναντιόομαι, ῶμαι, adversor, repugno. Ὑπεναντιώμενος ἐκείνοις, *Plut.* Ab

'Υπεναντίος, ία, ίον, contrarius, e regione positus, &c. (2) adversarius, hostis; (3) obvius, obviam factus. Hinc

'Υπεναντιότης, ητος, ἡ, contrarietas, quædam diversitas; (2) vicissitudo.

'Υπεναντίωμα, ατος, τὸ, repugnantia. Ab ὑπεναντιόομαι.

'Υπεναντίωσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

'Υπεναντίως ἄλληλοις ἔχει, sibi mutuo adversantur.

'Υπεξιδιώμαι, paulatim cedo, clam cedo, tergum verto, *Thuc.*

'Υπέξυμμα, ατος, τὸ, idem quod

'Υπεξύτης, ε, ὁ, interula, quævis interior vestis. Ex ἐνδύομαι.

'Υπεπιγκῖν, aor. 2. inf. act. verbi ὑποφίρω.

'Υπένερθε, vel ὑπένερθεν, *adv.* infra, subtus, subter.

'Υπενίσσω, imperf. ind. act. *contr.* pro ὑπενίσσεον, ab ὑπονοέω.

'Υπεξάγω, subduco, subtraho. Σαυτὸν ὑπεξάγαγε τῆς τοιαύτης λειτουργίας, *Chrys.*

'Υπεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, idem quod seq. A præc.

'Υπεξαίρεσις, εως, ἡ, subtractio, detractio; (2) exceptio, *Plut.* Ab

'Υπεξαίρω, ῶ, et ίομαι, ῶμαι, clam aufero et averto, interverto, subduco, subtraho, *Gl. V.* ὑπεξαιρῶμαι, interverto, suppilo; ὑπεξῆλι, præcepit, *Ph.* aor. 2. ὑπεξηρημένων, deductis, exceptis, *Ph.* p. part. pass. Πολύρρητον γὰρ αἷμ' ὑπεξαιρῆσι τῶν κταν όντων οἱ σκαλαὶ θανόντες, *Soph. El.* 1443. Οὐδενὸς ὑπεξηρημένου τὸ παράπαν, excepto, *Philo.* Τεθνηκὼς ὑπεξῆλθον αὐτὸς καθ' αὑτοῦ, *credens* crimen a se amoliri, *Soph. Œd. Tyr.* 227.

'Υπεξαιρετέον, *adv.* excipiendum.

'Υπεξαίρω, et ὑπεξαίρομαι, eximo, submoveo, clam de medio tollo. Ὅταν δὲ τὰς δικαίας ἀνδρείας διὰ τὸν φόβον ὑπεξαίρωνται, *Xen.*

'Υπεξακρίζω, per cacumina ambulo, ad summum evado, cacumina seco, (sed leg. ὑπερακρίζω, quod vide suo loco, *Ern.*) (2) *active*, per cacumina duco. (2) ἀγιλαῖα μὲν βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας μόσχων ὑπεξακρίζον, *Eurip. Bacch.* 666.

'Υπεξαλίσασθαι, idem quod

'Υπεξαλύσκω, effugio, subterfugio, devito; ὑπεξαλύξαι, evitare, a. 1. Τοῦ γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν κόλον, *Hesiod. Theog.* 615.

'Υπεξαναβαίνω, transcendo.

'Υπεξανάγομαι, clam e littore solvo et enavigo.

'Υπεξαναδύομαι, et ὑπεξανάδυμι, sensim vel clam emergo, *item* emergo. Ἀλλ' ὅγ' ὑπεξανίδυ κεφαλῇ, *Theocr.* 22, 123. *Il.* 13, 352.

'Υπεξαναδὺς, *emersus*, aor. 2. part. pass.

'Υπεξανίσταμαι, adsurgo honoris causa alicui. Ὑπεξαναστῆναι τῷ πρεσβυτέρῳ, *Paul.*

'Υπεξαντλέω, ῶ, exhaurio, v. gr. sentinam. Κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ, *Eur. Ion.* 961.

'Υπεξάπτω, succendor, inflammo. Ὑπεξαπτόμενος ἐκ τοῦ εἶναι ἐγγύτατος φοινικώτερος, *Ælian.*

'Υπεξαφύω, exhaurio, *Apoll.*

'Υπέξειμι, procurro in quem, impetum facio; (2) idem quod ὑπεξίσταμαι.

'Υπεξελαύνω, clam progredior longius.

'Υπεξέλευσις, εως, ἡ, supplicium, tormentum, quæstio. Ab ὑπεξέρχομαι.

'Υπεξελθεῖν, aor. 2. inf. act. verbi ὑπεξέρχομαι.

'Υπεξέρχεσθαι, *clam exire*, præs. infin.

'Υπεξερύω, subtraho, eripio, *Ap.*

'Υπεξέρχομαι, clam egredior; (2) ulciscor, punio. Κἂν τῷ δ' (interea) ὑπεξῆλθε Ἀντιγόνη στρατοῦ δίχα, *Eurip. Ph.* 1474. τῆς πόλεως, *Plut.*

'Υπεξέχε, *excessit e vita, decessit*, 3. sing. aor. 2 ind. act. Hæc vox restituenda Suidæ in Φιλήμων, 3, 600, 15. ubi legitur ἡνυχῆ ἔκειτο, κἄτα ὑπεξέσχε· legendum ὑπεξέσχε.

'Υπεξέφερον, imperf. ind. act. verbi ὑπεκφέρω.

'Υπεξίχω, clam abeo, solum verto.

'Υπεξηγητικὸς, ἡ, όν, explicandi vim habens. τὸ ὑπεξηγητικὸν, interpretatio.

'Υπεξήλυξα, aor. 1. ind. act. v. ὑπεξαλύσσω.

'Υπεξίσαμαι, cedo, excedo; (2) declino, vito; (3) clam, repente surgo, consurgo ex insidiis. Ὑπεξίστασθαι τῆς ἀρχῆς, *Herodot.* τῆς καθέδρας, *Plut.*

'Υπέξοδος, ἡ, alvi fluxus, *Hipp.*

'Υπεξούσιος, ε, ὁ, qui est sub potestate, sc. patris, filius familias. Ex ἐξουσία. Hinc

'Υπεξουσιότης, ητος, ἡ, subjectio.

'Υπεπικρίζω, aliquantum sublevo, *Steph.*

'Υπεπιμόριος, numerus obversaria serie respondens τῷ ἐπιμορίῳ, *Bud.*

'Υπεπλύσαμεν, 1. plur. aor. 1. ind. act. verbi ὑποπλύω.

'ΥΠΕΡ, *præp. cum genit.* super, supra, pro: Σήκω ὑπὲρ αἴθερ, *Eurip. Alcest.* 287. propter, per, de; *cum accusat.* ultra, trans, supra, præter vel contra. Sine casu adverbiascit. *In compositione* notat *supra, super, pro, præ, trans, præter*, et *intensionem*. Ἀλγέων ὑπὲρ, propter dolores, *Eurip. Suppl.* 1125. Ὑπὲρ παθέων, propter mala, *Id. Hipp.* 159. Ἔριδος ὕπερ, ob discordiam, *Id. Andr.* 490. Ὑπὲρ ὄρκια, præter fœdera, *Il.* 4, 67. Ὑπὲρ αἶσαν, ὑπὲρ μόρον, contra et præter fatum destinatum, *Homi* passim Οὐδ' ὅγε δαίστῆος ὑπὲρ μόρον ἵμελλεν οἴκαδε ἰκέσθαι, *Apoll. Rhod.* 1, 1080.

'Υπέρα, ας, ἡ, funis, quo antennarum cornua transferuntur, seu tenduntur et laxantur. *Od.* 5, 260. Ab ὑπέρ.

'Υπεράγαθος, ε, ὁ ἡ, valde bonus, optimus.

'Υπεραγαθότης, ητος, ἡ, summa bonitas.

'Υπεράγαμαι, demiror, vehementer miror; (2) mirifice gaudeo, lætor. Ὑπερηγάσθη τὴν εὐγένειαν, *Ælian.*

'Υπεράγαν, *adv.* valde, maxime, vehementissime. *Gl. V.* supra modum.

'Υπεραγανακτίω, ῶ, valde indignor, vehementer stomachor. Ὑπεραγανακτήσας διέφθειρε τὸν Ἀρχέλαον, *Ælian.*

'Υπεραγαπάω, ῶ, fut. ήσω, vehementer amo.

'Υπεράγνωστος, ε, ὁ ἡ, valde ignotus, ignotissimus.

'Υπεραγόντως, *adv.* excellenter, supra modum. Ab ὑπεράγω.

'Υπεραγοριόω, patrocinor, pro aliquo dico. Ὑπεραγορεύειν τινὸς, *Aristot.*

'Υπεράγω, excello, supero.

'Υπεραγρυπνίω, pro alio vigilo, *cum gen.*

'Υπεραγωνιάω, valde sum sollicitus de aliquo. Τὴν ἐκείνου τροῦσιν ὡς ἰδίαν σφαγὴν ὑπεραγωνιῶσα, *Heliodor.* 10.

'Υπεραγωνίζομαι, defendo, propugno.

'Υπεραΐῃ, *desuper flanti*, dat. sing. ab

'Υπεραὴς, ους, ὁ ἡ, desuper flans. Ex ἄημι.

'Υπεραθλίω, ῶ, fut. ήσω, certo pro aliquo.

'Υπεραιδέομαι, valde revereor.

'Υπεραίμωσις, εως, ἡ, nimia sanguinis abundantia. Ex αἷμα· unde αἱμόω.

'Υπεραινετὸς, ὴ, ὁ, supra modum laudabilis.

'Υπεραίρω, extollo, effero; (2) antecello, supero; τὸ ὑπεραῖρον, excessus, quod modum superat; (3) prætervehor. Ὑπερῆρε τῇ δόξῃ τοὺς πάντας, *Plut.* Ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θιὸν, 2 *Thess.* 2, 4.

'Υπεραίρομαι, 1. sing. præs. conj. pass. verbi ὑπεραίρω.

'Υπέραισχρος, ε, ὁ ἡ, supra modum turpis.

'Υπεραισχύνομαι, supra modum verecundor.

'Υπεραιωρέω, ῶ, fut. ήσω, suspendo, sublimem reddo, *Diosc.*

'Υπεραιώρησις, εως, ἡ, suspensio. A præc.

'Υπερακμάζω, vegetior sum, *Ath.*

'Υπέρακμος, ε, ὁ ἡ, ætatis florem, ætatem vegetam egressus; exoletus, *Ph.* sed virgo ὑπέρακμος est, quæ jam aliquamdiu nubilis fuit. *Hes.* magnus. Ex ἀκμή.

'Υπερακοντίζω, fut. ίσω, supra jaculor, ultra aut ulterius jaculor, jactu jaculi vinco, ultra finem jaculor; (2) præsto, supero. Κλίστων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν, furando superavit, *Aristoph. Plut.* 665. Ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς, *Id. Av.* 368.

'Υπερακράτως, *adv.* valde intemperanter.

'Υπεράκρια, ων, τὰ, montium cacumina. Ab ὑπεράκριος.

'Υπερακριβὴς, ους, ὁ ἡ, valde accuratus, nimis diligens.

'Υπερακρίζω, per summum evado, supero, per summa montium transeo. Τί ποτ' αἰθερίαν ἴσηκε πίτραν, ἢ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζει; *Eur. Suppl.* 987. Τιμὴν ὑπερακρίζειν, *Xen. Hipp.* 6. Ex ὑπὲρ et ἄκρος.

'Υπεράκριος, ε, ὁ ἡ, loca montana incolens. Ex iisd.

'Υπεραλγίω, ῶ, f. ήσω, perdoleo, supra modum doleo; ὑπεραλγῶ σε, vicem tuam doleo. Οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ, *Aristoph. Av.* 472. Μὴδ' ὑπεράλγει φρόντιδα λύπᾳ, *Eur. Herac.* 619. Μή τι πάθκε, *Id. Med.* 118. Ὑπεραλγήσας ἐπὶ τῇ ἰμαυτοῦ μισαδελφῇ, *Luc.*

'Υπεραλγὴς, έος, ὁ ἡ, valde dolens; (2) dolor immoderatus. Ὦ, τὸν ὑπεραλγῆ κόλον νίμασα, *Soph. El.* 176. Ex ἄλγος.

'Υπεράλιος, ε, ὁ ἡ, maritimus, qui est supra mare, mari impositus. Ex ἅλς.

'Υπεράλλομαι, transilio, ultra salio, *Il.* 20, 327.

'Υπέραλλος, ε, ὁ ἡ, eximius, aliis præstans.

'Υπεράλμενον, acc. sing. part. præs. med. *per Syncop.* pro ὑπεραλλόμενον, ab ὑπεράλλομαι.

'Υπεράλπιος, ε, ὁ ἡ, transalpinus, *Gl. V.* Ex ὑπὲρ et Ἄλπεις.

'Υπεραμφισβητέω, valde discepto.

'Υπεραναβαίνω, transcendo.

'Υπεραναιδίομαι, vincor impudentia. Οἴμοι τάλας, ὑπεραναιδισθήσομαι, *Aristoph. Eq.* 1202.

'Υπεραναίσχυντος, ον, impudentissimus.

'Υπερανάκιμαι, super accumbo, una accumbo ex parte superiore.

'Υπερανάστης, ε, ὁ, exsul, qui solum vertit et alio commigrat. Ex ἀνίσταμαι, (suspectum, *Ern.*)

'Υπερανα-

'Υπεράνατείνω, sursum extendo seu assurgo.
'Υπερανατέλλω, emergo, exorior.
'Υπερανίσχω, promineo.
'Υπερανθέω, ῶ, fut. ήσω, egregie floreo.
'Υπεράνθρωπος, ʊ, ὁ ᾗ ή, qui est supra hominem, qui humanam conditionem excedit.
'Υπερανίσταμαι, emineo, exsurgo, præsto, supero, excello.
'Υπερανίσχω, emineo, supero.
'Υπεραντλίω, hausta aqua nimium perfundo. *Pass.* ὑπεραντλίομαι, hausta aqua redundo; *tropice*, gravibus malis laboro, opprimor, periculo ultimo versor, &c. *Etm.* Ab
'Υπέραντλος, ʊ, ὁ ᾗ ή, *proprie* navis, cujus sentina exhauriri non potest, ut periculum sit ne mergatur, &c. Hinc *tropice* oppressus malis, in ultimo periculo versans, *item* ultimum periculum afferens, opprimens hominem, &c. *Etm.* Χαλεπᾷ δ' ὑπέραντλος δσα ξυμφορᾷ. *Eurip. Hipp.* 767. Μήπ' ἐν χειμαζομένην ἐπ' αὐτὴν περιδῇς· ἐρᾷς γὰρ ὡς ὑπέραντλός ἐσι, *Dio Cass.* 52, 16. Ex ἀντλέω.
'Υπεράνω, *adv.* supra.
'Υπεράνωρ, ορος, ὁ, *Dor.* pro ὑπερήνωρ, supra modum hominis, immodicus. Μεγαληγορίαν ὑπεράνορα, *Eurip. Phœn.*
'Υπεραπατάω, valde decipio.
'Υπεραποθνήσκω, morior pro aliquo. Ἀντίοχος δὲ τῷ πατρὶ ὑπεραποθανών, *Xen.*
'Υπεραπολογέομαι, patrocinor, defendo. Καλιπόν μὲν, ὦ ἄνδρες, ἐγὶ διαβεβλημένῳ ὑπεραπολογήσασθαι νυνὶ, *Aristoph. Vesp.* 944. Ἐαν—ὑπεραποκρίνῃ μοι, σαφῶς σώσεις ἐμὲ, respondeas pro me, *Aristoph. Thesm.* 193.
'Υπεραπολογίομαι, ῦμαι, causam ago alicujus.
'Υπεραπόλλυμαι, morior pro quo.
'Υπεραποφαντικός, ή, όν, enunciationem enunciationi addens. Ex ἀποφαίνω.
'Υπεραποχρῶ, plusquam satis est, abunde sufficit. Hinc
'Υπεραποχρώντως, *adv.* abunde, plusquam satis.
'Υπεραρίσκω, f. ρίσω, valde placeo, valde sum gratiosus. 'Υπερήρισκε τῷ δημῷ, *Appian.*
'Υπεραρθῆναι, *supra modum elatum esse*, aor. 1. inf. pass. verbi ὑπεραίρω.
'Υπεράριθμος, ʊ, ὁ, ή, supernumerarius.
'Υπεραρρωδέω, valde timeo; (2) pro aliquo timeo, alicui timeo. 'Υπεραρρωδῶ τῇ 'Ελλάδι, *Herodot.*
'Υπέραρσις, εως, ή, elevatio, præstantia, excellentia. Ab ὑπεραίρω.
'Υπεράρχιος, ʊ, ὁ ᾗ ή, qui principium omne excedit, qui est supra quodvis principium. Ex ἀρχή.
'Υπερασθενής, ίος, ὁ ᾗ ή, supra modum infirmus, valde infirmus.
'Υπέρασθμος, ʊ, ὁ ᾗ ή, admodum anhelans. Ex ἄσθμα, *anhelitus.*
'Υπερασπάζομαι, libentissime amplector et suscipio, *R.* valde lætor.
'Υπερασπάζομαι, valde amplector, valde amanter tracto. 'Ο δὲ ὑπερησπάσατο αὐτὸν, *Ælian.*
'Υπερασπίζω, fut. ίσω, clypeo tego, propugno, protego. 'Υπερασπίζειν τινὸς, *Greg.* Ex ἀσπίς. Hinc
'Υπερασπισμὸς, ῦ, ὁ, propugnatio, defensio.
'Υπερασπιστὴς, ῆ, ὁ, propugnator, defensor.
'Υπερασπίστρια, ή, propugnatrix.
'Υπερασπιῶ, fut. 1. ind. act. *Att.* pro ὑπερασπίσω.
'Υπεράστιος, ον, supra modum urbanus, valde facetus.
'Υπερασφάπτω, valde splendeo.
'Υπερασχημονέω, ῶ, valde indecenter me gero, *Plut.*
'Υπεραττικίζω, nimium adfecto Atticismum.
'Υπεραττικισμὸς, ῦ, ὁ, Atticismi nimia adfectatio. A præc.
'Υπεραττικὸς, ή, όν, valde, putide Atticus.
'Υπεραυγάζω, fut. άσω, valde splendeo.
'Υπεραυγὴς, ίος, ὁ ᾗ ή, valde splendens. Ex αὐγή.
'Υπεραυξάνω, fut. ξήσω, supra modum augeo; ὑπεραυξάνομαι, supra modum augesco vel cresco. 'Υπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, *2 Thess.* 1, 3. Hinc
'Υπεραύξησις, εως, ή, excessus, quod in re quaque superfluum est.
'Υπεραύξω, idem quod ὑπεραυξάνω. Τὰς ὑπεραυξομένας φυλάττεσθαι χρὴ, *Andoc.*
'Υπεραυχέω, ῶ, f. ήσω, valde glorior, valde me jacto. 'Υπεραυχεῖν ἐπὶ χρηστότητι, *Plut.* Ab
'Υπερηυχὴς, έος, ὁ ᾗ ή, valde gloriosus, vel elatus. Ab αὐχή.
'Υπέραυχος, ʊ, ὁ ᾗ ή, idem.
'Υπεραφρίζω, valde spumo.
'Υπεραχὴς, ὲς, plenus, gravis, *Theoc.*
'Υπεράχθομαι, valde doleo, iniquissimo animo fero; ὑπεραχθεσθὲις, superindignatus. Μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο, μήτ' ἐπιλάθε, *Soph. El.* 179.
'Υπερβάθμιος, ʊ, ὁ ᾗ ή, supergrediens limen; (2) immodicus, immodestus. A βαθμός.
'Υπερβαίνω, transgredior, prætergredior, transcendo, transeo; (2) excedo, supero, antecello, præsto; (3) prætereo, omitto, transmitto, non dico; (4) ingredior. ὑπερέβη, excessit, *Ph.* aor. 2. 'Υπερβαίνειν τὰς νόμους, *Soph. Antig.* 455. Τάφους ὑπερβὰς νυκτὸς ἐν καταφάσει, *Eur. Rhes.* 111. Ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος, *Psal.* 18, 29. (4) Εἰ ληφθήσομαι δόμους ὑπερβᾶσα, *Eur. Med.* 381.
'Υπερβάλλῃ, S. sing. præs. conj. act.
'Υπερβαλλόντως, *adv.* supra modum, excellenter, *Ph.* Ab
'Υπερβάλλω, projicio ultra; (2) supero, excello; (3) excedo, redundo, abundo; (4) certo cum aliquo licitando, contra liceor; (5) trajicio, ὑπερβάλλων, nimius, *Gl. V.* Πᾶσαν εὐδαίμονα τύχην ὑπερβεβληκὼς, *Heliod.* Ἀλλ' ἐχ' ὑπερβαλεῖς μεγαλοψυχίαις, *Aristoph. Eq.* 886. Ὅπως μηδὲ εἷς ὑπερβάλληται τὴν ἀλήθειαν, *Luc.* Δίδυκα μή σε γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς, *Eur. Hipp.* 927. Πλήθει γε ἂν ὑπερβαλοίμεθα τὰς πολίμιας, *Xen.* 'Υπερβάλλομαι, in aliud tempus rejicio, differo. Πείθιν αὐτίκα μοι δοκέει, καὶ μὴ ὑπερβάλλεσθαι, *Herodot.* 3, 71. Οἱ μὲν ἀμφὶ τὸν Ὀτάνην πάγχυ κελεύουσις ὑπερβάλλεσθαι, *Herodot.* 3, 76.
'Υπερβαρὴς, ὲς, prægravis. Ab βαρύς.
'Υπερβασία, ας, ή, transgressio; (2) superbia, fastus, *Il.* 23, 589 'Υπερβασίη δηλήσηται, violabit, transgredietur, *Id.* 3, 107. (2) ὑπερβασίῃσιν ἄτισσε, *Apoll. Rhod.* 2, 9. Ab ὑπερβαίνω.
'Υπερβάσιος, ον, violatus, v. gr. de lege. Ab
'Υπέρβασις, εως, ή, transgressio, transitus; (2) præstantia, excellentia; (3) violatio legis, fœderis, &c. Ab ὑπερβαίνω.
'Υπερβατέον, *adv. posit.* transiliendum, transgrediendum.
'Υπερβατὸν, ῷ, τὸ, hyperbaton, trajectus verborum ordo. *Phil.* præposterum. Ab
'Υπερβατὸς, ὴ, όν, qu. dic. qui transcendi seu transiri potest; (2) præstantissimus, superans. Ab eod.
'Υπερβατῶς, *adv.* in transitu, in transcursu, perfunctorie; (2) trajectione quadam verborum.
'Υπερβεβλημένως, *adv.* supra modum. Ab ὑπερβάλλω.
'Υπερβεριταῖος, ῦ, ὁ, extremus anni mensis apud Macedones.
'Υπερβῆ, 3 sing. aor. 2. conj. act. *Att.* pro ὑπερβῇ, ab ὑπερβαίνω.
'Υπερβῆναι, *superare*, aor. 2. inf. act.
'Υπερβῇς, *transeas*, 2. sing. aor. 2. conj. act.
'Υπερβιάζομαι, vi supero, *Thuc.*
'Υπερβιβάζω, traduco, trajicio.
'Υπερβιβασμὸς, ὁ, figura, *ap. Gramm.* sc. cum vel accentus vel litera ex una syllaba in aliam traducitur.
'Υπερβίη, ης, ή, vis seu injuria modum excedens. Ex βία, *vis.*
'Υπέρβιον, *adv.* ultra vires, per vim, *Il.* 17, 19.
'Υπέρβιος, ʊ, ὁ ᾗ ή, omnem vim excedens; (2) violentus; (3) generosus.
'Υπερβλαστάνω, valde ac lætius germino.
'Υπερβλαστὴς, ὶς, germinationis modum excedens, *Theophr.*
'Υπερβλήδην, *adv.* supra modum. Ab ὑπερβάλλω.
'Υπέρβλητος, ὁ ᾗ ή, excellens, *Bud. ex Dem.* Vide *Steph.*
'Υπερβλύζω, fut. ύσω, supra modum scateo, seu exundo, redundo, exubero; circumfluo; (2) effundo, abundanter emitto. 'Υπερβλύζουσι οἶνῳ αἱ ληνοὶ, *Chrys.*
'Υπέρβλυσις, εως, ή, exuberantia. A præc.
'Υπερβοάω, clamore supero.
'Υπερβολάδην, supra modum, *Theog.*
'Υπερβολὴ, ῆς, ή, exsuperatio, excessus; (2) transmissio, dilatio, procrastinatio; (3) de magnitudine quacunque cujusque rei; (4) de eo quod accedere, addi, augendi causa, potest, ut τίς ὑπερβολὴ, quid addi ad hanc, v. gr. malitiam potest; ὑπερβολαὶ, salus, loca montana. Ab ὑπερβάλλω.
'Υπερβολία, ας, ή, excessus. Ab eod.
'Υπερβολικὸς, ὴ, όν, excedens, nimius.
'Υπερβολικῶς, *adv.* supra fidem.
'Υπερβολιμαῖος, excedens, *Cam.*
'Υπέρβολος, sc. λίθος, saxum quod injici solebat iis qui in mare demergebantur, *Ath.*
'Υπερβόρειος, ʊ, ὁ, qu. dic. superborealis, superaquilonaris, ultra Scythas habitans.
'Υπερβριθὴς, έος, ὁ ᾗ ή, prægravis. Ἄγαν δ' ὑπερβριθὲς τόδ' ἄχθος ἤνυσαν, *Soph. Aj.* 965. A βρίθος.
'Υπερβρυχάομαι, supra modum resono, *Tryph. Ath.*
'Υπερβρύω, supra modum plenus sum.
'Υπερβύζω, ομαι, ebullio, exæstuo, exundo.
'Υπερβύθιος, ον, demersus undis.
'Υπεργάζομαι, f. άσομαι, clam facio seu efficio; (2) subigo. Ὡς ὑπέργασμαι μὲν τῇ ψυχὴν ἔρωτι, *Eur. Hipp.* 508. Ἐπὶ νῷν πόλλ' ὑπέργασαι φίλα, *Id. Med.* 871.
'Υπεργαμία, ή, seræ nuptiæ. Ex γάμος.
'Υπέργειος, ʊ, ὁ ᾗ ή, qui supra terram est. Ex γία, pro γῆ, *terra.*
'Υπεργέλοιος, οῦ, valde ridiculus.
'Υπεργεμίζω, valde plenus sum.
'Υπέργεμος, idem.
'Υπέργεμων, valde plenus, *Ath.*
'Υπεργηράσκω, valde senex sum.
'Υπεργηράω, valde senex sum, *Æsch.*
'Υπεργήριος, valde senex. Ab
'Υπέργηρος, ον, idem quod
'Υπεργήρως, ω, ὁ ᾗ ή, senex, decrepitus. A γῆρας.
'Υπέργομος, ʊ, ὁ ᾗ ή, nimis onustus.
'Υπεργράφω, superpingo.
'Υπέργυιος, ʊ, ὁ ᾗ ή, jugeri spatium excedens; (2) valde magnus, modum excedens. Ex γυῖα.
'Υπέρδασυς, εως, ὁ ᾗ ή, valde hirsutus.
'Υπερδέα, acc. sing. *per Sync.* pro ὑπερδέα, ab ὑπερδὴς, *Il.* 17, 330.
'Υπερδὴς, ές, ὁ ᾗ ή, trepidus. Ex δέος. At ὑπερδὴς, valde pauper. A δίομαι.
'Υπερδίδω, f. ίσω, supra modum timeo, vehementer timeo; (2) pro aliquo timeo, alicui metuo. Οἴμοι ταλαίνης ὡς ὑπερδίδοικά σε, *Soph. Antig.* 82.
'Υπερδιμαίνω, supra modum metuo, *Suid.*
'Υπέρδεινος, ʊ, ὁ ᾗ ή, supra modum gravis.
'Υπερδιατείνω, ῶ, f. ήσω, ultra modum cœno; (2) non invitatus cum alio ad cœnam eo.
'Υπερδικατάλαντος βλάβη, damnum quod est plusquam decem talentorum, *Steph.*
'Υπερδίξιος, ʊ, ὁ ᾗ ή, qui alterum (ut hostem in prælio) circumvenit, aut superior est loco viribus, *item* locus ipse; τὰ ὑπερδίξια, locus superior. *Arrian. Hist. Al.* 14.
'Υπερδιξίως, *adv.* superiori loco, &c.
'Υπερδίω, superligo, *Steph.*
'Υπερδιαλέγομαι, insuper colloquor, *Lucian.*
'Υπερδιατείνομαι, supra modum contendo, mira vi contendo. 'Υπερδιατεινόμενος κύριον ποιῆσαι τὸν νόμον, *Dem. adv. Lept.*
'Υπερδίδωμι, do pro aliquo, alicujus servandi causa.
'Υπερδικέω, ῶ, f. ήσω, defendo in judicio, patrocinor; (2) potiores fero partes. 'Υπερδικεῖν τῷ λόγῳ, *Plato. Phæd.* Καὶ αὐτὸς μὲν ἐδίν,

δὲν ἄξιον μνήμης ἱστόρησε, πλὴν ὅτι ἡ τότε ὑπερεδίκησεν, *Dio Cass.* 6, 26. Ab

'Υπέρδικος, ος, ὁ ἡ ἡ, supra modum justus, summe justus; (2) ultor. Ex δίκη.

'Υπερδίκως, *adv.* summo jure, summa æquitate; (2) contra jus et fas, *Æsch.*

'Υπερδίπηχυς, εος, ὁ ἡ ἡ, duos cubitos excedens.

'Υπερδισκεύω, f. εύσω, jaculando disco supero, *metaph.* longo intervallo supero.

'Υπερδισσύλλαβος, ον, duabus syllabis major. Α συλλαβή.

'Υπερδοκέω, ῶ. supra modum placeo. Ταῦτά μοι ὑπερδοκεῖ, *Philostr.*

'Υπερδρόμων, *supercurrimus*, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω. pro ὑπερδράμομεν.

'Υπέρδυμα, τὸ, indumentum, *Ep.*

'Υπερδυναμόω, ῶ, f. ώσω, prævaleo. Ex δύναμαι.

'Υπερίζομαι, supra sedeo.

'Υπερεβίην, aor. 2. ind. med. verbi ὑπερτίθημι.

'Υπερεβίζω, subirrito, aliquantum irrito; (2) suscito, ventilo. (2) τὸν ὀνειρον δ' αὐτῷ τις τῶν ὑπερεριζόντων τὸ λογοτοίημα τῆς βασιλίας ἱστορίωσε δάφναις, quidam ex eis qui sermones de regno ventilare studebant, *App. Bell. Civ.* 11, 108.

'Υπερείδον, despexi. Τὰς μὲν ἔν χρόνοις τῆς ἀγνοίας ὑπερειδὼν ὁ Θεὸς, *Act.* 17, 30. 'Υπερεῖδε τὴν κλῆσιν, *Ælian.*

'Υπερείδω, f. ίσω, suffulcio, sustineo. 'Υπερείδων ὀρορὴν κίονι, *Plut.*

'Υπερειπεῖν, pro aliquo dicere. Πολλὰ τῷ ἐκκομίνῳ νημίσματος ὑπερείπεν, *Aristot.*

'Υπερείπω, subverto, expugno, *Il.* 21, 271. Ταῦτα τῶν στρατιωτῶν ἀκουόντων τὸ θράσος ὑπέρειπε, *Appian.* Εὖγε, ὦ Τύχη, τὸν Ἀλέξανδρον αὔξεις καὶ μέγαν ποιεῖς, διορύττουσα πανταχόθεν, ὑπερείπουσα . . . *Plut. de Alex. Fort.* 341.

'Υπερείσαι, a. 1. inf. act. verbi ὑπερείδω.

'Υπέρεισις, εως, ἡ, idem quod

'Υπέρεισμα, ατος, τὸ, fulcimentum, fultura. Ab ὑπερείδω.

'Υπερεισικὸς, ἡ, ὸν, fulciens, ad fulciendum aptus. Ab eod.

'Υπερέκεινα, *adv.* ultra, trans. Ab ἐκεῖνος.

'Υπερεκθειασάνω, valde colo, vehementer gratiam capto.

'Υπερέκκειμαι, in conspectu positus sum, prominco.

'Υπερεκκρεμάω, ῶ, desuper appendo.

'Υπερεκπαίω, longe egredior, seu excedo.

'Υπερεκπέμπω, fut. ψω, ultra emitto.

'Υπερεκπερισσοῦ, *adv.* supra modum.

'Υπερεκπίπτω, exsupero, excello. Πᾶσαν ὑπερεκπέπτων ἰδνσιαν, *Greg. Naz.*

'Υπερεκπλήσσω, valde obstupefacio. 'Υπερεξεπλήκτο ἐπ' αὐτῷ, *Xen.* Τὸ μίγιστος ἦν αὐτῆς ὑπερεκπλαγὶς ὁ βασιλὶυς, *Ælian.*

'Υπερεκπλύνω, superfluo, *V. L.*

'Υπερέκπτωσις, εως, ἡ, excessus. Τὰ μὲν παρὰ σοῖς ποιηταῖς μυθικωτέραν ἔχει τὴν ὑπερέκπτωσιν, *Longin.* 15. Ab ὑπερεκπίπτω.

'Υπερεκτείνω, ultra, vel ultra modum, extendo. Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἱφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκτείνομεν ἑαυτὲς, 2 *Cor.* 10, 14.

'Υπερεκτένω, fut. τίσω, solvo vel pendo pro.

'Υπερέκτεισις, εως, ἡ, depensio, *Gl. V.* A præc.

'Υπερεκτρέπομαι, valde aversor, *Aret.*

'Υπερεκφύγω, insuper effugio.

'Υπερεκχέω, ῶ, supereffundo.

'Υπερεκχύνομαι, supereffundor, superfluo, exundo. 'Υπερεκχυνόμενον (μίτρον) δώσουσι εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν, *Luc.* 6, 38. Hinc

'Υπερέκχυσις, εως, ἡ, exundatio.

'Υπερέλασις, ἡ, transmissio, *V. L.*

'Υπερέλαφρος, ὁ ἡ ἡ, valde levis.

'Υπερελθὼν, aor. 2. part. act. verbi ὑπερέρχομαι.

'Υπερεμβάλλω, insero, interpono.

'Υπερεμέω, ῶ, evomo, refundo.

'Υπερεμπίπλημι, et ὑπερεμπλήθω, supra modum impleo; ὑπερεμπίπλαμαι, impleor; ὑπερεμπλησθεὶς, expletus, a. 1. part. pass. Πειρῶμαι μηδέποτε ὑπερεμπίπλασθαι, δύσφορον γὰρ, *Xen.*

'Υπερεμφορέομαι, ῆμαι, supra modum repleor, ingurgitor.

'Υπερένδοξος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde gloriosus.

'Υπερενιαυτίζω, ultra annum duro.

'Υπερεντελὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, plusquam sufficiens.

'Υπερέντευξις, εως, ἡ, intercessio, *P.* deprecatio pro quo, *Ern.*

'Υπερεντρυφάω, illudo per delicias, supra modum ludificor, *Ath.*

'Υπερεντυγχάνω, convenio et compello, interpello et intercedo pro. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις, *Rom.* 8, 26.

'Υπερέξει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ὑπερέχω.

'Υπερεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi ὑπερεξέρχομαι.

'Υπερεξαίρω, supra modum, valde extollo.

'Υπερεξανθίω, effloresco.

'Υπερεξαπατάω, valde decipio.

'Υπερεξέρυω, eximo, libero, v. gr. servitute. Ἐι ὅ τῶν τι ἀριτῇ οἱ Ἕλληνες ὑπερεξέρυσαν, *Herod.* 7, 225.

'Υπερεξηκοντούτης, ὁ, ἡ, ultra 60 annos natus. Ab ἔτος.

'Υπερεξίστημι, aor. 2. cedo alicui, *Jos.* nisi scripsit ὑπεξίστημι. *Ern.*

'Υπερεπαινέω, ῶ, f. ήσω, seu έσω, valde laudo. Ὁ μὲν λαὸς ἀργύριον, ὑπερεπήνεσε, *Aristoph. Conc.* 186. Τὸ δίκαιον ὑπερεπαινέσαι, *Luc.* Τοσούτῳ ἀξιοτίραν ὑπερεπαινεῖσθαι ἀποφαίνει σαυτὴν, *Luc.*

'Υπερεπαίρω, supra modum extollo. Τύτων τὸν κίνδυνον ἡ φόβος ὑπερεπαίρων, *Appian.*

'Υπερεπείγω, vehementissime urgeo, seu festino. 'Υπερεπειγόμενος Μάριον ἐκλῦσαι τῆς πολιορκίας, *App. Bell. Civ.* 1, 92.

'Υπερεπιθυμέω, ῶ, admodum cupio. Ὁρῶ γάρ σε ὑπερεπιθυμοῦντα ἐν Πέρσαις περιβλέπτου στρατεύειν, *Xen.*

'Υπερεπλήσθασα, aor. 1. ind. v. ὑπερπλησάζω.

'Υπερέπτην, f. ψω, idem quod ὑπεπτάω. (2) subtraho, aufero, clam arrodo. (1) λυγρὰ δ' ὑπέρεπτον ἀνίαι, *Quint. Calab.* 9, 376.

'Υπερεράω, ῶ, vehementer amo. *Ælian.*

'Υπερέρχομαι, supervenio, *Aret.* intervenio; (2) supero, trajicio. (2) ὑπερύθησαν . . . . μίχρι ὑπερῆλθε τὰς πηγὰς τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ, *Xen. Cyr. Exped.* 4, 212.

'Υπερεσθίω, supra modum edo.

'Υπερέσχε, 3. sing. aor. 2. indic. act. verbi ὑπερέχω.

'Υπέριν, quam optime. *Demosth. pro Corona.*

'Υπερευγενὴς, ἐς, nobilis supra quam dici possit, *Steph.*

'Υπερεύγομαι, emittor sub, effundor sub. Κυπρίην ὑπερεύγεται ἄκρην, *Apoll. Rhod.* 2, 984. Ex ὑπὸ et εὐγάω.

'Υπερευδαιμονίω, ῶ, felicissimus sum. Ἐγὼ λαοὺς ἂν ἐπὶ σαυτῷ κρῶτον εἰπεῖνι ὑπερευδαιμονῖν ἐπὶ τὸν κλύτιον, *Luc.*

'Υπερευδοκέω, ῶ. fut. ήσω, maxime celebror Οὐδ' ἂν ὑμᾶς μὲν ὑπερευδοκῆντας θεωρῶν, ἐμαυτὸν δὲ διαβεβλημένον, *Plut.*

'Υπερευδοκιμέω, ῶ, fut. ήσω, idem.

'Υπερευκαιρέω, multa opportunitate utor, etiam de rebus dicitur, commodum, opportunum esse.

'Υπερευπρεπῶς, *adv.* valde honeste, decenter.

'Υπερεύφημος, eximia et præstanti laude prædicandus, *Bud.*

'Υπερευφραίνω, magna lætitia adficio; ὑπερευφραίνομαι, admodum lætor. Αὐτὸ τοῦτο ὑπερευφραίνομαι, τὸ πίρα πίστως ἐυτυχεῖν, *Luc.*

'Υπερεύχομαι σοῦ, precor pro te, *Bud.*

'Υπερεχθαίρω, impense odi. Ζεὺς γὰρ μιγάλης γλώσσης κόμπως ὑπερεχθαίρει, *Soph. Antig.* 130.

'Υπερεχόντως, *adv.* præ cæteris, imprimis.

'Υπερέχω, teneo super aut supra, supra aliquid attollo; (2) emineo, superemineo, exsto; (3) præsto, supero. Ἀλλήλας ἡγέμονι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν. *Phil.* 2, 3. Ἡ εἰρήνη τῷ Θεῷ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νῶν, *Ibid.* 4, 7. Οὐ γὰρ ἰδ' οἷος σ' εἶμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας, sustinere, *Aristoph. Pace*, 17. Θεῶν δ' ὑπερίσχε νόος, *Theog.* 202.

'Υπερέψω, valde coquo.

'Υπερεών, ῶνος, ὁ, tabula, *V. L.*

'Υπέρζεσις, εως, ἡ, vehemens effervescentia. Ab ὑπερζέω.

'Υπέρζεστος, ε, ὁ ἡ ἡ, vehementer effervefactus. Ab eod,

'Υπερζέω, ῶ, supra modum ferveo, vehementer ferveo, effervo. Ἀνὴρ παφλάζει—ὑπερζέων, *Aristoph. Eq.* 916.

'Υπέρζωος, ε, ὁ ἡ ἡ, superstes. Ex ζωή.

'Υπερηγορῶ, idem quod ὑπεραγορεύω, *Steph.*

'Υπερηδέως, *adv.* perlubenter.

'Υπερηδίστος, ε, ὁ ἡ ἡ, suavissimus, jucundissimus. *adv.* ὑπερηδίστως, lubentissime.

'Υπερήδω, fut. ήσω, supra modum exhilaro vel delecto; ὑπερήδομαι, admodum lætor, a. 1. ὑπερήσθην. Ἡ μὲν ὐχροΐα σι τῷ χρυσῷ ὑπερήδει, *Basil.* Ὁ δὲ ὑπερησθεὶς αὐτῷ τῇ χρησότητι,

'Υπερηλιξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, qui ætatem florentem excessit.

'Υπερημερία, ας, ἡ, delatio ejus, qui præstitutum diem prætergreditur, quo debitum solvere, aut aliud quid præstare debuit; (2) fœnus pro debito ad diem non solutum. Ex

'Υπερήμερος, ε, ὁ ἡ ἡ, qu. dic. supergrediens diem præstitutum, seu condictum, qui intra diem non solvit debitum, vel implet quod promisit; (2) qui judicatum non facit intra diem a judice præstitutum; *Plut.* Ex ἡμέρα.

'Υπερημίσεις, excedentes numero dimidium. Ex ἥμισυς.

'Υπέρημος, ε, ὁ ἡ ἡ, prope desertus, non valde habitatus.

'Υπερηνορία, ἡ, ferocia, insolentia, *inpr.* e fiducia virium.

'Υπερηνορίω, supra modum virilis et fortis sum; (2) ferocio, superbio. *Od.* 2, 266. (2) Τρῶων ὑπερηνορίοντων, *Il.* 4, 176.

'Υπερηνορία, fortitudo, *Euseb. in Translat. Eclogæ Virgil.* 27. *In Vita Constant.* 5.

'Υπερήνωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, valde virilis, fortis; (2) superbus, ferox. Ex ἀνήρ.

'Υπερηφάνεια, ας, ἡ, superbia, arrogantia.

'Υπερηφανεύομαι, *Basil.* idem quod

'Υπερηφανέω, ῶ, fut. ήσω, superbio, insolesco; (2) effero. vel superbe effero; (3) fastidio, vel superbe contemno. *Il.* 11, 693; (4) *cum acc.* jacto. Ab

'Υπερηφανὴς, ὶς, eminens; (2) superbus, arrogans.

'Υπερηφανία, ας, ἡ, superbia, arrogantia, fastidium. Ab

'Υπερήφανος, ε, ὁ ἡ ἡ, superbus, qui supra alios vult videri; (2) *subst. cum gen. in masc.* contemptor; (3) *in neutr.* magnificentia, pulchritudo eximia. A φαίνομαι.

'Υπερηφάνως, *adv.* superbe, arroganter.

'Υπερηχέω, ῶ, fut. ήσω, supra modum resono; (2) sono pleniore supero vel vinco.

'Υπερθαλάσσιος, ον, ultramarinus, *ap. Herod.* ὑπερθαλασσαῖος. A θάλασσα.

'Υπερθαρρέω, præfidens sum, forti animo sum.

'Υπερθαυμάζω, supra modum demiror. Τῷ καλλεῖ ὑπερθαύμαζι, *Heliod.* τὸν ἄνδρα, *Ælian.*

'Υπερθε, sive ὕπερθεν, *adv.* desuper, superne, in superiore parte, supra. Ab ὑπέρ.

'Υπέρθεμα, ατος, τὸ, augmentum pretii mercis in licitando. Hinc

'Υπερθεματίζω, licitor; (2) pretium augeo.

'Υπερθεματισμὸς, οῦ, ὁ, licitatio; (2) auctio pretii; melior conditio in paciscendo.

'Υπερθεματιστὴς, οῦ, ὁ, licitator.

'Υπέρθιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui est supra Deum.

'Υπερθερμαίνω, impense, nimis curo. colo.

'Υπερθερμαίνομαι, supra modum calefio, seu calesco, effervesco, *Steph.*

'Υπέρθεσις, εως, ἡ, transpositio; (2) transitus per excelsa, transcensus; (3) dilatio, procrastinatio, mora; (4) excellentia, abundantia; (5) rejectio ad alterius judicium; (6) superl. gradus. Ab ὑπερτίθεμαι.

'Υπερθετικὸς, ἡ, ὸν, superlativus. Ab eod.

'Υπερθετέον, transponendum, differendum est, *Philo.*

'Υπερ-

Ὑπερβατικῶς, *adv.* superlative.
Ὑπερβίω, fut. ιύσομαι, præcurro, ultra curro; (2) emineo, promineo; (3) præsto. (2) τύχη δ' ὑπερβῶ, fortuna superior sum, *Eur. Andr.* 194.
Ὑπερβνήσκω, morior pro aliquo. Ψυχὴν δὲ δώσω τῆσδε ὑπερθανεῖν χθόνος, *Eur. Ph.* 1005.
Ὑπερβορίω, supersilio, transilio; ut hinc sit ὑπέρβορον, a. 2. *Ion.* Ὑπέρβορον ἱερὸν αὐλῆς, *Il.* 9. 472. *Ib.* 16, 380. Ἵπποι δὲ ῥία τάφρου ὑπερβορίοντες ὀρώρεσαν, *Ib.* 8, 179.
Ὑπέρβορον, aor. 2. ind. act. verbi ὑπερβορίω.
Ὑπερβορυσίω, ῶ, f. ήσω, supra modum tumultuor.
Ὑπερβόρω, idem quod ὑπερβορίω, *Hom.*
Ὑπερβρασύνομαι, supra modum audax sum, insolens.
Ὑπερβρώσκω, supersilio metam, transilio fossam, in altum salio.
Ὑπερθυμίομαι, ῶμαι, totis animi viribus incumbo. Ab
Ὑπερθύμιος, gen. sing. *Ion.* pro ὑπερθύμου.
Ὑπέρθυμος, ος, ὁ ἡ ή, valde animosus, magnanimus, superbus. Ὑπέρθυμος Διομήδης, *Il.* 5, 376.
Ὑπερθύμως, *adv.* animose.
Ὑπερθύριον, ου, τὸ, limen superius, superliminare. Ex ὑπὲρ et θύρα.
Ὑπέρθυρον, ου, τὸ, idem et ex iisd.
Ὑπεριάχω, clamore alios supero.
Ὑπεριδών, *qui conniventia dissimulavit*, aor. 2. part. act. verbi ὑπερίδω.
Ὑπερίημι, f. ήσω, supero jaculando scopum.
Ὑπερίκανος, ος, ὁ ἡ ή, plus quam sufficiens.
ΥΠΕΡΙΚΟΝ, ου, τὸ, hypericum, herba.
Ὑπερικταίνομαι, valde gestio pedibus, seu subsulto, præ lætitia, *Hom.*
Ὑπερίνησις, εως, ἡ, immodica purgatio.
Ὑπέρινος, ος, ὁ ἡ ή, nimium purgatus seu evacuatus. Ex ὑπὲρ et ἴνιον.
Ὑπεριονίδαο, *Hyperionidæ*, gen. sing. *Æol.* pro Ὑπεριονίδου, ab Ὑπεριονίδης.
Ὑπερίπτημι, supervolo, superne volo.
Ὑπερίσταμαι, tueor, protego. Ἂς φίλος ὕτις ἀνὴρ ὑπερίσταται, *Soph. El.* 190.
Ὑπερισθμίω, ῶ, navim ab altero mari ad alterum traho machinis; (2) isthmum supero. Ex ὑπὲρ et ἰσθμός.
Ὑπερισθμίζω, idem.
Ὑπερίσωρ, ορος, ὁ, supra modum sciens. Κἀγὼ τῷδ' ἴσωρ, ὑπερίσωρ, *Soph. El.* 850.
Ὑπερίσχνος, ον, valde tenuis.
Ὑπερισχυρὸς, ὰ, ὸν, robustissimus, prævalidus.
Ὑπερισχύω, f. ύσω, prævalidus seu præpotens sum, prævaleo, *Theophr.*
Ὑπερίσχω, emineo, exsto; (2) superior sum, supero, vinco, prævaleo.
Ὑπερίων, ονος, ὁ ἡ ή, supergrediens, Solis epith. Ex ὑπὲρ et ἴων, *eo.*
Ὑπεραγχάζω, fut. άσω, effuse cachinnor.
Ὑπεραθαίρω, valde purgo. Hinc
Ὑπεραθάρσις, εως, ἡ, immodica purgatio.
Ὑπέραιρος, ον, intempestivus.
Ὑπεράθημαι, supra consido, locum superiorem obtineo. Hinc (2) *metaph.* superior sum, ut v. c. domina ancillæ. (1) ὑπεράσθηται δ' ἡμῶν, *Xenoph. Cyr. Exped.* 5, 256. Ὑπεράθηντο ἐπὶ τῶν ἄκρων, *Id. Ib.* 259.
Ὑπερακαίω, ῶ, malo succumbo, *P. κακόω*, multis malis affligo, *Ern.*
Ὑπεραλλὴς, ίος, ὁ ἡ ή, perpulcher, valde elegans. A κάλλος.
Ὑπέρκαλος, ος, ὁ ἡ ή, idem.
Ὑπερκάμνω, pro aliquo laboro, valde afflictus sum. Ὑπερκάμνων τέκνων, *Eur. Iph. in Aul.* 942. Μόνος σὺ πόλιος τῆσδ' ὑπερκάμνεις, μόνος, *Id. Bac.* 962.
Ὑπερκαρπίω, supra modum fructifico, *Steph.*
Ὑπέρκαρπος, ον, supra modum fructificans, fructuosissimus, *Steph.*
Ὑπερκαταβαίνω, transcendo, *Il.* 13, 50.
Ὑπερκαταγίλαστος, ος, ὁ ἡ ή, valde ridiculus.
Ὑπερκατάκειμαι, supra aliquem discumbo.
Ὑπερκατάληκτος, ος, ὁ ἡ ή, versus in cujus fine syllaba abundat. Ex ὑπὲρ et καταλήγω.
Ὑπερκατηφὴς, ίος, ὁ ἡ ή, supra modum tristis.
Ὑπερκαχλάζω, effervescere facio, *Lucian.*
Ὑπέρκειμαι, superjaceo, superpositus sum. *Gl. V.* supercubo.
Ὑπερκέρασις, εως, ἡ, alterius cornu in prælio circumventio. Ab
Ὑπερκεράω, ῶ, alterum cornu circumvenio, cornua extendendo hostes claudo. Ὅταν ἥδε ὑπερκεράσαι τὰς πολεμίας βόλονται, *Ælian.* Ex ὑπὲρ et κέρας, *cornu.* Unde
Ὑπέρκερως, ως, ὁ, valde cornutus.
Ὑπερκηλίω, ῶ, admodum delinio, permulceo.
Ὑπερκινδυνίω, periclitor pro. Ἤδη γάρ τις ἐ ὑπερκινδύνευσε τῷ ἰχθρῷ, *Chrys.*
Ὑπερκολακεύω, supra modum adulor; (2) adulando supero.
Ὑπερκομίζω, insuper ingero.
Ὑπέρκομπος, ος, ὁ ἡ ή, nimis jactabundus.
Ὑπερκόμπως, *adv.* cum magna jactantia.
Ὑπέρκοπος, ος, ὁ ἡ ή, supra modum lassatus, valde defessus; (2) insolens, superbus, pro ὑπέρκομπος, metri causa, *P.* nimis molestus; nimis prægravans, *Ern.* Ὑπέρκοπον μηδὲν ποτ' εἶναι αὐτὸς εἰς δεῖν ἔπος, *Soph. Aj.* 126.
Ὑπερκόπτω, fut. ψω, supero, superscando, supervehor.
Ὑπερκόπως, magnifice, *Æsch.*
Ὑπερκορέσαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. verbi
Ὑπερκορέω, exsaturo. Οὔτι γὰρ ἂν πλέοις θύμον ὑπερκορέσας, *Theog.* 1154.
Ὑπερκορὴς, ίος, ὁ ἡ ή, supra modum satur. Ex ὑπὲρ et κόρος.
Ὑπέρκορος, ος, ὁ ἡ ή, idem et ex iisd.
Ὑπερκόρως, *adv.* satis superque. A præc.
Ὑπερκορύφωσις, εως, ἡ, vertex, caput cujusque rei, ut capita extorum.
Ὑπερκόσμιος, ος, ὁ ἡ ή, qu. dic. supramundanus, qui est supra mundum; Θεοὶ ὑπερκόσμιοι sunt dii, qui non corporibus connectuntur. Ex κόσμος.
Ὑπερκοσμίως, *adv.* supra mundum.
Ὑπέρκοτος, ος, ὁ ἡ ή, valde iratus.
Ὑπερκότως, *adv.* magna cum ira. A præc.
Ὑπερκρατέω, ῶ, fut. ήσω, supero, superior seu firmus sum.
Ὑπερκρεμάω, et ὑπερκρεμαννύω, super vel supra suspendo. Τὰν (ἄταν) οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασι, *Pind.* Αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται, *Theog.* 1016.
Ὑπερκτάομαι, fut. ήσομαι, a. 1. ὑπερεκτησάμην, abunde possideo. Πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω, *Soph. El.* 219.
Ὑπερκυάνιος, ὁ, ἡ, valde cœruleus.
Ὑπερκυδιστάω, periculosissime ago, periculum manifestum temere subeo.
Ὑπερκύδαντα, acc. sing. ab
Ὑπερκύδας, αντος, ὁ, gloria eminens, summa gloria insignis. Ὑπερκύδαντας Ἀχαιὰς, *Il.* 4, 66. A κῦδος.
Ὑπερκυδὴς, ίος, ὁ ἡ ή, idem.
Ὑπερκύπτω, f. ψω. caput profero ad prospiciendum. *Gl. Vet.* exsupero. Ἄνδρες ἐν ὅπλοις λῃστρικοῖς ὄρεως ὑπερκύψαντες, *Heliod.*
Ὑπερλαλίω, nimis loquax sum.
Ὑπερλαμπρος, ος, ὁ ἡ ή, valde splendidus et illustris, admodum clarus et fulgidus. *Gl. V.* præclarus, illustris.
Ὑπερλαμπρύνομαι, præ cæteris claresco, glorior, *Xen.*
Ὑπερλάμπω, fulgore supero, super alios clarus et conspicuus sum.
Ὑπέρλειπτος, ος, ὁ ἡ ή, supra modum tenuis, pertenuis.
Ὑπέρλινος, ον, nimis albus.
Ὑπερλυπίομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, supra modum contristor.
Ὑπερμαζάω, ῶ, supra modum luxurior in mazis parandis; præ nimia saturitate lascivio, petulans sum ex nimio delicatarum mazarum esu; petulans sum, turgesco; (2) turgidiores habeo mammas; effero me.
Ὑπερμαίνομαι, supra modum insanio, vehementer furo.
Ὑπερμαντεύομαι, vaticinor super. Ἥτοι φιλῶσα γῆς ὑπερμαντεύεται, *Eur. Ion.* 432.
Ὑπέρμαργος, ος, ὁ ἡ ή, supra modum insanus.
Ὑπερμαχέω, ῶ, propugno, pugno pro aliquo. Σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, σὺδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοὶ; *Soph. Aj.* 1363 Νῦν πόλιος ὑπερμαχεῖς, *Eur. Ph.* 1285. Ab ὑπέρμαχος. Hinc
Ὑπερμάχησις, εως, ἡ, propugnatio.
Ὑπερμαχητικὸς, ὴ, όν, ad propugnandum aptus, promptus.
Ὑπερμάχομαι, propugno, defendo.
Ὑπέρμαχος, ος, ὁ ἡ ή, qui pro aliquo pugnat, propugnator. A μάχη.
Ὑπερμέγας, idem quod
Ὑπερμεγέθης, εος, ὁ ἡ ή, supra modum magnus, maximus, immensus. *Gl. V.* amplus. A μέγεθος.
Ὑπερμεθύσκομαι, supra modum inebrior.
Ὑπερμενία, acc. sing. ab ὑπερμενής.
Ὑπερμενίτης, ου, ὁ, viribus præpollens.
Ὑπερμενίω, ῶ, viribus præpolleo, viribus alios antecello et supero; (2) superbio, superbus sum, *Od.* 19, 62. Ab
Ὑπερμενὴς, ίος, ὁ ἡ ή, viribus prævalidus aut præpotens, viribus cæteros præcellens; (2) nimium violentus. A μένος.
Ὑπέρμετρος, ος, ὁ ἡ ή, mensuram excedens. *Ph.* ὑπέρμετρον, cumulatum. *Gl. V.* superpondium. A μέτρον.
Ὑπερμέτρως, *adv.* supra modum.
Ὑπερμετώπιον, τὸ, frontale, *Cam.*
Ὑπερμήκης, ους, ὁ ἡ ή, prælongus, supra modum longus; (2) præaltus. Ex μῆκος.
Ὑπερμιξολύδιος, ὁ, genus harmoniæ, *ap. Athen.*
Ὑπέρμορα et ὑπέρμορον, præter vel supra fatum, *Il.* 2, 155. Ex ὑπὲρ et μέρος.
Ὑπερνέφελος, ος, ὁ ἡ ή, qui est ultra nubes, excedens nubes. Ex νέφελη.
Ὑπερνεφέω, ῶ, supra nubes me effero.
Ὑπερνιφὴς, ίος, ὁ ἡ ή, nubes superans. Ex νίφος.
Ὑπερνιωλκέω, vel ὑπερνιολκίω, ῶ, idem quod ὑπερισθμίω.
Ὑπερνήχομαι, supernato.
Ὑπερνικάω, ῶ, victor sum, longe supero, *Gl. Vet.* ὑπερνικῶ, exsupero; ὑπερνικηθεισῶν, superatis, *Ph.* aor. 1. part. pass. fœm. Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς, *Rom.* 8, 37.
Ὑπερνοέω, ultra cogito, insuper cogito. Ἢ δῆθ' ὑπερνοεῖς; *Soph. Œd. Col.* 1741.
Ὑπερνότιος, ον, ultra austrum situs.
Ὑπερξανθίζω, valde flavus sum, de comis.
Ὑπερξηραίνω, valde, prorsus exsicco; ὑπερξηραίνομαι, prorsus exaresco.
Ὑπερξηρασία, ας, ἡ, nimia ariditas.
Ὑπέρξηρος, ος, ὁ ἡ ή, supra modum aridus vel siccus, aridissimus.
Ὑπέρογκος, ος, ὁ ἡ ή, supra modum tumidus et turgidus, gravis et magnificus; (2) superbus, valde fastuosus. *Gl. V.* inflatus, turgidus, superbus.
Ὑπεροιδὴς, ὲς, pistilli formam habens, *Hes.*
Ὑπεροιάζομαι, idem quod ὑπερίσταμαι, *Hes.*
Ὑπεροιδαίνω, idem quod
Ὑπεροιδάω, ῶ, fut. ήσω, valde intumesco.
Ὑπεροικίω, ῶ, fut. ήσω, habito supra aliquem, item trans aliquem locum. Ὑπεροικίειν τοῦτον, *Herodot. τέτοις, Id.*
Ὑπεροικοδομέω, ῶ, f. ήσω, inædifico, superstruo.
Ὑπέροικος, ος, ὁ ἡ ή, in superiori parte domus habitans.
Ὑπεροίομαι, fut. οιήσομαι, nimis magnam de me opinionem habeo, nimis arroganter de me sentio.
Ὑπεροϊστεύω, sagittando supero.
Ὑπέρολβος, ος, ὁ ἡ ή, perbeatus.
Ὑπερομβρία, ας, ἡ, immodica pluvia. Ex ὄμβρος.
Ὑπερον, ου, τὸ, pistillum.
Ὑπεροξὺς, ὺ, valde acutus.
Ὑπεροπλήσατος, superl. ab
Ὑπερόπλης, idem quod ὑπέροπλος, *Hom.*
Ὑπεροπλήτις, superbus, arrogans. superl. ὑπεροπλήσατος, *Apoll. Rhod.* 2, 4.
Ὑπεροπλία, ας, ἡ, superbia, arrogantia, fastus, *et in pl.* Il. 1, 205. Ab ὑπέροπλος.

Ὑπερπαλίζομαι, audax sum, audacter aliquid facio; (2) superbio, insolesco, per insolentiam noceo, *Od.* 17, 268. Ab

Ὑπέρπαλος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, robustissimus; (2) audax, temerarius; (3) ferox viribus, arrogans. Ex ὅπλον.

Ὑπέροπτα, *adv.* contemptim. Εἰ δὲ τίς ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ κορεύεται, *Soph. Œd. Tyr.* 883.

Ὑπεροπτάω, ῶ, supra modum torreo.

Ὑπερόπτης, ᾱ, ὁ, contemptor, qui superbe contemnit et despicit. *Gl. V.* fastidiosus, arrogans. Σημεῖον ὑπερόπτης, *Appian.* Ab ὑπερόπτομαι. Hinc

Ὑπεροπτικὸς, ἡ, όν, qui contemnere et superbe despicari solet. *Gl. V.* superbus, fastidiosus, insolens.

Ὑπεροπτικῶς, *adv.* more eorum qui despicantur et superbe contemnunt. *Ph.* insolenter.

Ὑπερόπτιος, α, ον, superbus, fastuosus.

Ὑπερόπτομαι, despicio, contemno.

Ὑπερόρασις, ιως, ἡ, despicientia, contemptus. Ab

Ὑπεροράω, ῶ, ultra seu ulterius specto; (2) contemno, negligo, posthabeo, nihili facio. *Gl. V.* ὑπερορῶ, despicio, sperno; ὑπεροραθεὶς, spretus, aor. 1. part. pass. Αὐτὸς δὲ πάντα τἀνθρώπινα ὑπεριδὼν πρὸς τὴν παρὰ τῶν θεῶν συμβολίαν, *Xen.* τῶν νόμων, *Id.* Οὔτε ᾠήθη ἂν ποτέ τις ὑπερορᾶσθαι ὑπ' αὐτῦ, *M. Anton.* 1, 12.

Ὑπερορία, ας, ἡ, quod extra fines nostros est; (2) exilium.

Ὑπερορίζω, fut. ίσω, extermino, limitibus et finibus meis expello. Ὑπερορίζειν τὸν ἄνδρα τῆς πόλιως, *Greg.* Ἀναφα γὰρ οἱ νόμοι τὰ σώματα τῶν τύραννων ὑπερορίζυσι, *App. Bell. Civ.* 3, 18. Ab

Ὑπερόριος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui ultra seu extra fines est, exterus, qui est e regione ultra seu extra fines nostros situs; (2) peregrinus, insuitatus. Ex ὅρος.

Ὑπερορμαίνω, superjacio, *Man.*

Ὑπέρορος, ὁ ἢ ἡ, qui non die constituta solvit quod debet, Sch. Aristoph. *sed legi videtur* ὑπερήμερος.

Ὑπερορόφιος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui supra tectum seu cameram est. Ex ὄροφος.

Ὑπερορρωδέω, ῶ, valde timeo, maxime vereor. Ὑπερορρωδῶ ἐμῆ, *Eur. Supp.* 345.

Ὑπεροῴγνυας, acc. plur. pro ὑπεροράοντας, ab ὑπεροράω.

Ὑπερος, ᾱ, ὁ, pistillum, idem quod ὕπερον.

Ὑπερουράνιος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui supra cœlos est; (2) cœlestis.

Ὑπερούσιος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui est supra essentiam alterius, cujus natura comprehendi nequit. Ex ὐσία. Hinc

Ὑπερουσίως, *adv.* supernaturaliter.

Ὑπερουσιότης, ητος, ἡ, incomprehensibilitas naturæ.

Ὑπεροφρυόομαι, ωμαι, supercilia tollo. Ab

Ὑπέροφρυς, υος, ὁ ἢ ἡ, superciliosus, qui elato supercilio est, superbus.

Ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, summitas; (2) excellentia, eminentia, qua aliis superiores sumus; (3) insolentia; (4) pl. magistratus, imperia. Ab ὑπερέχω. Hinc

Ὑπεροχικὸς, ἡ, όν, eminens, princeps, præstantissimus.

Ὑπέροχος, ον, idem.

Ὑπερόχως, acc. pl. *Dor.* pro ὑπερόχους, ab ὑπέροχος, *ingens.*

Ὑπεροψία, ας, ἡ, despectus, despicientia, contemptus, superbia et fastidium, quo quis cæteros præ se contemnit. Ab ὑπερόπτομαι. Unde

Ὑπέροψις, εως, ἡ idem.

Ὑπεραγὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ. admodum glacie constrictus. Ab πηγύω.

Ὑπεραδῆτε, 2 plur. præs. ind. act. *Dor.* pro ὑπερηδᾶτε ab ὑπερηδάω.

Ὑπεραθέω, ῶ, valde adficior et commoveor. Μήτης ὑπερηθήσασ', ἥπασιν νικᾷ ξίφος, *Eur. Ph.* 1465. Ex ὑ. et πάθος.

Ὑπεραλὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, qui supra perturbationes est, qui perturbationibus dominatur. Ex iisd.

Ὑπεραίω, supergredior, supero, excedo. Ὑπερηπαικότα πᾶσαν ὕβριν, *Luc.* Πᾶσαν ὑπερπέπαικε τερατείαν καὶ μυθολογίαν, *Plutarch.* 2, 879.

Ὑπεραλαίω, supero, vinco lucta, et de omni victoria quæcunque sit. Πάντα ὑπερηλαίοι μωρίᾳ τὰ ὑπὸ Λύκωνος ἱερημένα, *Aristocles apud Eusеb. Præp. Ev.* 15, 792. A

Ὑπεραφλάζω, f. άσω, supra modum ferveo, ebullio.

Ὑπεραχύνω, supra modum pinguefacio.

Ὑπέραχυς, υος, ὁ ἢ ἡ, supra modum crassus, pinguis, obesus.

Ὑπερβάλλομαι, emineo, superemineo. Ἥ τ' ἄλλων ὑπερέβαλετο εἶν ἁλὶ νήσων, *Apoll. Rhod.* 4, 1637.

Ὑπερβάλλω, f. ψω, mitto super vel ultra; (2) ultra scopum jaculor.

Ὑπερβέπτω, fut. ψω, supra modum concoquo.

Ὑπερβερισσεύω, fut. εύσω, superabundo, vehementer exundo. Οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, *Rom.* 5, 20. Ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ, 2 *Cor.* 7, 4.

Ὑπερβερισσὸς, ἡ, όν, supra modum abundans.

Ὑπερβερισσῶς, *adv.* supra modum abundanter.

Ὑπερβιστάζομαι, idem quod ὑπερπέταμαι.

Ὑπερβιστὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, qui supervolat, vel superne volat. Ab

Ὑπερβίσσομαι, supervolo, superne volo.

Ὑπερβηδάω, ῶ, fut. ήσω, transilio.

Ὑπερβιαίνω, supra modum pinguefacio, vel pinguem et obesum reddo; ὑπερβιαίνομαι, nimis pinguescó.

Ὑπέρβικρος, ον, valde amarus.

Ὑπερβίμπλημι· vide ὑπερπλήθω.

Ὑπερβίνω, nimium bibo. Νομίζοντες τὸ μὴ ὑπερβῖναι ἧττον ἂν ἢ σῶμασι καὶ γνώμαις σφάλλειν, *Xen.*

Ὑπερβίπτω, excedo, supero; (2) præterlabor, prætereo.

Ὑπερβλεονάζω, fut. άσω, superabundo. Ὑπερεπλεόνασε δ' ἡ χάρις τοῦ Κυρίου, 1 *Tim.* 1, 14.

Ὑπερβλέω, præter navigo, nave supero.

Ὑπερβλήθω, nimis repleo. *In pass.* etiam de intemperantia cibi et potus.

Ὑπερβλημμυρέω, ῶ, inundo, *Gl. V.*

Ὑπερβλησόω, superimpleo, *Gl. V.*

Ὑπερβλύσιος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, admodum dives.

Ὑπερβλυτίω, ῶ, f. ήσω, divitiis abundo, ditissimus seu prædives evado, *Aristoph. Plut.* 354.

Ὑπέρβλυτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, prædives.

Ὑπερβολάζω, inundo, expleo, de aqua.

Ὑπέρβολλα, permulta, quamplurima, *Poll.*

Ὑπέρβολος, ὁ, valde multus.

Ὑπερβονέω, ῶ, nimio labore me exerceo, labore conficior. Ἐπεὶ καλόν μοι τῶδ' ὑπερπονεμένῳ ζωτῶν προδῆλος, *Soph. Aj.* 1327.

Ὑπέρβονος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, nimio labore fessus.

Ὑπερβόντιος, ὁ, ἡ, qui in mari natat, ut navis, aut vadit; (2) ultra mare situs. Ἀ πόντος.

Ὑπερβοτάομαι· vide ὑπερβατάομαι.

Ὑπερβρόθεμος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui præstitutum diem excessit.

Ὑπερβρυθμέω, prægestio, *Gl. V.*

Ὑπέρβραμαι, pro ὑπερίπταμαι, *Ap.*

Ὑπέρβυκνος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, prædensus, *Gl. V.*

Ὑπερβυπάζω, f. άσω, demulceo poppysmate, *Aristoph Eq.* 677.

Ὑπερβυρρίάω, ῶ, magis sudo. Οὐδὲ δὲ δείσας ὑπερβυρρίασέ μιν, *Aristoph. Ran.* 309.

Ὑπερβυρρίάω, supra modum rufus sum, rufo colore perfundor, *Ar.*

Ὑπέρπυρος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, admodum excalefactus, fervens, valde calidus. Ἀ πῦρ.

Ὑπερβώρωσις, ἡ, excrescentis carnis vitium, &c. vide *Steph.*

Ὑπερπωτάομαι, super volo. Οἵ δέ τι κῶροι ὑπερπωτῶνται ἔρωτες, *Theocr.* 15, 120.

Ὑπερρᾶγη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi ὑπορρήγνυμι.

Ὑπερσαρκέω, ῶ, fut. ήσω, admodum carnosus fio; (2) supra modum corpulentus evado, *Diosc.* Ἀ σάρξ.

Ὑπερσαρκίζω, idem.

Ὑπερσάρκωμα, ατος, τὸ, et ὑπερσάρκωσις, ιως, ἡ, carnis excrescentia, carnis inutile incrementum in quacumque corporis parte. Ab ὑπερσαρκόομαι.

Ὑπέρσιμος, ὁ, ἡ, valde gravis, magnificus, &c.

Ὑπερσεμνύνομαι, glorior, *Xenoph. Sympos.* 132.

Ὑπερσεμνύνω, immodicis laudibus adficio.

Ὑπερσκελὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, qui cruribus est grandioribus. Ἀ σκέλος.

Ὑπέρσκληρος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, prædurus.

Ὑπερσοφιστὴς, ᾶ, ὁ, excellens artifex.

Ὑπέρσοφος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, supra, quam dici possit, sapiens.

Ὑπερσπουδάζω, supra modum studeo. Ὑπερεσπουδακέναι περὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν τηλικούτων, *Luc.*

Ὑπερσταθμίζομαι, pondere vinco, prægravo, *Bud.*

Ὑπερστατέω, defendo, propugno.

Ὑπερστερνικὸν, τὸ, germinans, seu exuperans, τὴν φέρεσιν.

Ὑπερστρωννύω, seu υμι, superinsterno.

Ὑπερσυντελικὸς, ἡ, όν, plus quam perfectus.

Ὑπερσχέθω, emineo, emico, exsto; (2) protendo, extendo, supra.

Ὑπερτάζω, fut. άσω, superficie tenus sulcum produco, non alte terram moveo atque proscindo, *Theophrast.* Ab

Ὑπερταλαντάω, præpondero, ponderis gravitate supero, *V. L.*

Ὑπέρτατος, άτη, ατον, supremus, summus, altissimus; (2) maximus, *Superl.* ab ὑπέρ.

Ὑπέρτιγος, ὁ, qui supra tectum est, *Hes.*

Ὑπερτείνω, supra modum tendo, intendo; ὑπερτείνω et ὑπερτείνομαι, extollor supra vel ultra; (2) supero, excedo; (3) tensus sum supra vel super. Ἀκτῆς ὑπερτείνασα σαντίας πόδα, *Eur. Med.* 1291. Σῆμα δ' ὑπερτέταται νοτιώτατον ἐς τόμα Νείλε, *Dion. Per.* 18.

Ὑπερτίλειος, vel ὑπερτίλιος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, idem quod

Ὑπερτιλὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, plus quam perfectus; (2) qui perfecit, qui confecit, qui victoriam reportavit; (3) exoriens super. (2) ἠνίκ' ἄθλων τῶν δ' ὑπερτιλὴς ἔφυ, *Soph. Trach.* 36. (3) Τίς οἶκων Διοδότων ὑπερτιλὴς; *Eurip. Ion.* 1549. Ex ὑπὲρ et τέλος.

Ὑπερτιλόω, supervado, *Æsch.*

Ὑπερτίλλω, f. ιλῶ, orior et existo supra alios, supereminco. Ὅς τὺς ὑπερτίλαντας ἐκ γαίας ποτὲ σπάρτους ἄνακτας τῆσδε γῆς ἐβρύσατο, *Eur. Ph.* 1015.

Ὑπερτινὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, tensus vel tendens; (2) altus, sublimis, eminens. Ab ὑπερτείνω.

Ὑπερτρέω, ῶ, fut. ήσω, superior sum.

Ὑπερτρωτέρος, ᾱρα, ᾱρον, superior.

Ὑπερτρία, ας, et ὑπερτρίη, ἡ, *Poet.* contabulatio currus, cui onus imponitur; (2) storea superior. Ab ὑπέρτερος.

Ὑπερτρίης, gen. sing. *Ion.* pro ὑπερτρίας.

Ὑπέρτερος, ᾱρα, ερον, superior, præstantior, major, potior. *Compar.* ab ὑπέρ.

Ὑπερτυχνος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, valde artificiosus, peritus. Ἀ τίχνη.

Ὑπερτήκω, colliquefacio, (præstat ὑπατήκω.)

Ὑπερτὴρ, ῆρος, ὁ, et ὑπερτήριον, ᾱ, τὸ, pars currus. Ab ὑπέρ.

Ὑπερτιθέμην, præs. inf. act. *Ion.* pro ὑπερτιθέναι, ab

Ὑπερτίθημι, superpono, vel superimpono, super attollo, præpono; (2) et ὑπερτίθεμαι, differo, procrastino; (3) ad alium judicem rejicio; (4) supero. Ὑπερθέντες τὸ ἄρτερον, *Plut.* (4) ὑπερτίθεναι et ὑπερτίθεσθαί τι τινί, aliquid communicare cum aliquo (phrasis usitatissima *Herodoto*). Ὑπερθέμενος τῶν Μάγων τοῖσι ὀνειροκρίτοισι τὸ ἐνύπνιον, *Herodot.* 1, 107. Τῷ Τύχῃ τὰ σπουδαιέστερα τῶν πρηγμάτων ὑπερετίθετο, *Id. Ibid.* 8. Ὑπερθέμενος τοῖσι ὀνειροκρίτοισι, *Id. Ibid.* 108.

Ὑπερτιμάω, ῶ, f. ήσω, supra modum honoro, supra alios honore adficio. Πότερον ὑπερτιμῶντες

μῶντες ὡς ὑπερίστην ἵκρυπτον αὐτὸν, *Soph. Antig.* 290.

Ὑπέρτιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui magni pretii est, qui summo honore habetur. Ex ὑπὲρ et τιμή.

Ὑπέρτιμος, ον, pretii magnitudine excedens modum, *Aristot.*

Ὑπερτοκίν, exuberare fœtura, *Steph.*

Ὑπέρτολμος, ον, valde audax.

Ὑπερτοξεύσιμος, ον, qui sagitta superari potest.

Ὑπέρτονος, ε, ὁ ἡ ἡ, nimium tentus, ultra modum contentus. Ab ὑπερτείνω.

Ὑπερτραγίζω, admodum hircum oleo.

Ὑπερτρέχω, supercurro; (2) transcurrendo dēpopulor. Ἄκρην γὰρ πτίνην ὐχ ὑπερδράμοιμι, *Theog.* 620.

Ὑπερτρισύλλαβος, ον, plus quam tres syllabas habens.

Ὑπερτρυφάω, supra modum delicior, luxurior, insolesco.

Ὑπερυγραίνω, valde humecto.

Ὑπέρυδρος, ε, ὁ ἡ ἡ, admodum aquosus, aqua inter cutem collecta distentus et suffusus. Ex ὕδωρ.

Ὑπερυθριάω, fut. σω, rubore suffundor. Ἀλλ' Ἰασὼ μέν τις ἀκολωθὸς ἅμα, ὑπηρυθρίασε, *Aristoph. Plut.* 701.

Ὑπέρυθρος, ε, ὁ ἡ ἡ, subruber, rubidus.

Ὑπερύμνητος, vel ὑπερυμνητὸς, ὴ, ὁ, laudibus super omnia evectus vel evehendus.

Ὑπερύστιος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde supinus.

Ὑπερύψηλος, ε, ὁ ἡ ἡ, supra modum excelsus, excellentissimus.

Ὑπερυψόω, ὦ, fut. ώσω, supra alia extollo, supra modum extollo et eveho. *Gl. V.* exalto. Διὸ ἡ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, *Phil.* 2, 9.

Ὑπερύψωσε, 3. sing. aor. 1. ind. act.

Ὑπερφανὴς, ὶς, valde conspicuus.

Ὑπερφαίνομαι, appareo vel conspicior supra, superemineo; (2) illucesco. Ὑπερεφάνησαν τῷ λόγῳ, *Thuc.* Hinc

Ὑπερφανὴς, ὶος, ὁ ἡ ἡ· vide ὑπερφαὴς.

Ὑπερφαλαγγίω, ῶ, longe extendo aciem seu cornua. Ἐξελιύτο γὰρ ὅτι πλίσιον ὑπερφαλαγγῆσαι τῷ σῷ στρατιύματος, *Xen.* A φάλαγξ.

Ὑπερφερέστατος, præstantissimus; ὑπερφερέστερος, præstantior. Ab

Ὑπερφερὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, præstans, qui excellit.

Ὑπερφερίτης, ε, ὁ, Feretrius, epith. Jovis, *Dion. H.*

Ὑπερφέρω, fut. ὑπεροίσω, fero super, vel ultra, transveho. v. gr. per isthmum ab uno mari ad alterum navem traduco; (2) præsto, antecello, anteeo. Ὑπερφέρεις τόλμη τι τόλμαν, ἢ λόγῳ χρηστῷ λόγον, *Eur. Her.* 553. Τῶν ἄλλων ὑπερφέρουσι κατὰ πολὺ, *Ælian.*

Ὑπέρφιν, *adv.* valde, supra modum, nimium. Τί τὴν τυραννίδα σιμᾷς ὑπέρφιν; *Eurip. Phœn.* 553. Εἰ σὺ μὲν ἔνητὸς γεγὼς φέρεις ὑπέρφιν τὰς τύχας, *Id. Herc. Fur.* 1320.

Ὑπερφίγγομαι, fut. ξομαι, qu. dic. sono supra alium, sono clarius, clariorem sonum edo. Πᾶσαν λοιπὸν σκηνὴν ὑπερφθέγγεται, *Heliod.*

Ὑπερφίαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, fœdifragus, infidus, perfidus. Exponitur etiam vinosus; item superbus, arrogans, insolens, item immanis magnitudinis et roboris homo, quia inde nasci solet ferocia; dicitur tamen etiam in bonam partem. A φιάλη, quia fœdera per phialas fiebant.

Ὑπερφιάλως, *adv.* fœdifrage, more eorum qui sunt fœdifragi; (2) superbe arroganter; (3) valde, vehementer, mirum in modum.

Ὑπερφιλέω, ῶ, fut. ήσω, supra modum amo. *Gl. V.* ὑπερφιλῶ, adamo. Σάκας ἤδη ὑπερφίλει αὐτὸν, *Xen.*

Ὑπερφιλοσοφέω, philosophor de aliqua re.

Ὑπερφιλόσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui supra modum honoribus studet, nimium ambitiosus.

Ὑπερφιλοτίμως, nimio honoris studio, summa cum æmulatione et contentione, *Ath.*

Ὑπερφλιγμαίνω, nimia pituita laboro.

Ὑπέρφλοια μῆλα, supra modum virentia seu vigentia, *Plut.*

Ὑπέρφλοιος, ε, ὁ ἡ ἡ, extra corticem situs.

Ὑπερφλύζω, fut. ύσω, effervesco, inundo.

Ὑπερφοβέομαι, οῦμαι, in summo timore versor. Ὑπερεφοβεῖτο, μὴ οἱ ὁ πάππος ἀποθάνοι, *Xen.* Ab

Ὑπέρφοβος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui valde timet, meticulosus.

Ὑπερφορέω, fero super, ut ventus fert nivem, v. gr. super vias.

Ὑπερφρέττω, vel -σσω, fut. ξω, supra modum horreo. Ὑπερέφριττον μεταξὺ ἀκέων τῶν ἑπῶν, *Luc.*

Ὑπερφρονέστερος, α, ον, arrogantior, superbior. Ab ὑπέρφρων. Unde

Ὑπερφρονέω, ῶ, fut. ήσω, supra modum de me sentio, insolesco, superbio; (2) plus sapio, admodum vel supra modum sapio; (3) contemno, despicio, *Gl. V.* ὑπερφρονῶ, amplius sapio, sperno. Εἰ δ' ἔστιν ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ, *Eurip. Bac.* 1327. Hinc

Ὑπερφρόνησις, εως, ἡ, contemptus.

Ὑπερφρόνως, *adv.* superbe, arroganter.

Ὑπερφροσύνη, ης, ἡ, insolentia.

Ὑπερφρύγιος, ἡ, genus harmoniæ.

Ὑπέρφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, superbus, arrogans; (2) magnanimus. A φρήν.

Ὑπερφυᾶ, acc. sing. pro ὑπερφυία, ab

Ὑπερφυὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, naturæ modum excedens; (2) valde admirandus, insignis. *Gl. V.* ingeniosus, vehemens, amplus, ingens, copiosus; (3) *sed et in malam partem pro* atrox, velut excedens humanitatem. A φυή.

Ὑπέρφυμι, supernascor, supero, potior sum.

Ὑπερφύομαι, valde cresco.

Ὑπερφυσόομαι, οῦμαι, supra modum inflor et efferor.

Ὑπερφυῶς, *adv.* excedendo consuetum naturæ modum; (2) mirum in modum, mirifice, eximie. Ab ὑπερφυής.

Ὑπερφωνέω, ῶ, voce clariore utor.

Ὑπέρφωτος, ον, prælucidus. A φῶς.

Ὑπερχαίρω, summopere lætor. Ἱκετεύειν μανθάνων ὑπερίχαιρεν, *Xen. Ἐφεσ. Eur. Med.* 1168.

Ὑπερχαλάζω, desuper emitto, *Ep.*

Ὑπερχαλάω, demitto et superiori loco, v. gr. per funem.

Ὑπερχαρὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, supra modum hilaris seu lætus sum.

Ὑπερχειλὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, qui supra labia est, qui labra excedit, redundans, exsuperans. A χεῖλος.

Ὑπέρχειλος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.

Ὑπερχέω, superfundo, superfusione obruo.

Ὑπερχθόνιος, ον, super terram, *Man.*

Ὑπερχλιδάω, ῶ, fut. ήσω, in deliciis modum excedo; (2) insolentia et petulantia modum supero. (2) κἄτοι δ' ὑπερχλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς, qui superbe insultarunt Herculi petulanti lingua, *Soph. Trach.* 281.

Ὑπερχολάω, ῶ, valde biliosus sum, vehementer irascor.

Ὑπέρχολος, ε, ὁ ἡ ἡ, admodum iratus. A χολή.

Ὑπέρχομαι, subeo, succedo; (2) circumvenio, decipio, insidias struo; (3) submitto me alicui, obsequiose colo; (4) procedo, eo. *Gl. V.* obrepo. (1) ὥς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος, *Soph. Phil.* 1231. Οὐ γάρ τις εἶκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς, *Eurip. Hippol.* 1103. (2) εἴ' ὑπέρχεται, viden' quomodo nobis subrepit, *Arist ph. Eq.* 269. Ὡς ἰῶ τὸν ἄνδρα ποικίλως δ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισι, *Id. Ibid.* 459 Οἷς μ' ὑπῆλθες, qua me fraude circumvenisti! *Soph. Phil.* 1007. Λάθρα μ' ὑπῆλθεν, clam mihi struens insidias, *Soph. Œd. Tyr.* 386. (4) ἐπεὶ δὲ ἐδόκει ἱκανὸν ἤδη ὑπεληλυθέναι τῷ Μυσῷ, *Xenoph. Cyri Exped.* 5, 2, 80. Θαῦμά τοι μ' ὑπέρχεται, *Soph. El.* 934.

Ὑπέρχρεως, ω, ὁ ἡ ἡ, qui supra facultates debet. A χρέος.

Ὑπερχρονίζω, nimis tardo vel moror.

Ὑπέρχρονος, ε, ὁ ἡ ἡ, omne tempus exsuperans.

Ὑπέρχυσις, εως, ἡ, effusio immodica, inundatio. Ab

Ὑπερχύω, superfundo.

Ὑπερχωρέω, supero, superscando.

Ὑπερψυχρος, ε, ὁ ἡ ἡ, supra modum frigidus.

Ὑπερψύχω, valde refrigero.

Ὑπερῴα, ας, et -ῴη, ης, ἡ, palatum. Ab ὑπερῷος.

Ὑπερωδυνία, ας, ἡ, dolor vehementissimus. Ex ὀδύνη.

Ὑπερωέω, retrocedo, regredior, *Il.* 8, 122.

Ὑπερώησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act.

Ὑπερωϊόθεν, *adv.* ex summa ædium parte, e cœnaculo. Ab ὑπερῷος.

Ὑπερῷον, ε, τὸ· vide ὑπερῷος.

Ὑπερῷος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui in summa ædium parte est. A præc.

Ὑπερωκεάνιος, ον, ultra oceanum situs.

Ὑπερωρία, ἡ, eminentia humerorum, *Steph.*

Ὑπερωτόομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, majori pretio emo.

Ὑπερώνυμος, ον, omnium verborum vim excedens, qui exprimi verbis non potest.

Ὑπερῷον, ε, τὸ, summa ædium pars; cœnaculum, pergula, *Ph.* (2) palatium. Ab

Ὑπερῷος, ε, ὁ ἡ ἡ· vide ὑπερῴος.

Ὑπέρωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui excessit tempus legitimum. Ex ὥρα, *tempus.*

Ὑπερώσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, sanctissimus, maxime sanctus. Ex ὅσιος.

Ὑπερωτάω, ῶ, fut. ήσω, clam interrogo, *Dem.*

Ὑπιοθίω, edo. comedo, seu devoro, quod sub pedibus subjectum est, de equis, &c.

Ὑπισχνισμένος, η, ον, splenio utens, splenio devinctam habens aliquam corporis partem. A σπλήνιον.

Ὑπισστῖται, 3. sing. f. 1. ind. *Poet.* et *Dor.* pro ὑπίσταται, ab ὕστημι.

Ὑπίσαν, aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ὑπίσηαν vel 3. pl. aor. 2. ind. act. *Bœot.* pro ὑπίσηταν, ab ὑφίστημι.

Ὑπίση, 3. sing. aor. 2. ind. act.

Ὑπισχνιλάμην, aor. 1. ind. med. verbi ὑποστέλλω.

Ὑπισχί, 3. sing. præs. ind. act. verbi ὕπτιμι.

Ὑπίσχριφι, 3. sing. imp. ind. act. v. ὑποσχρίφω.

Ὑπίσχισαν, *reversi sunt*, 3. pl. a seq.

Ὑπίσχισε, *avertit*, 3. sing. aor. 1. ind. act.

Ὑπίσχιν, 3. s. a. 1. ind. act. cum ν, ab ὑπίσχω.

Ὑπίσχιτο, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi ὑπισχνίομαι.

Ὑπίσχημαι, *sum pollicitus*, perf. ind. pass.

Ὑπιστάγησαν, 3. pl. aor. 2. ind. pass. verbi ὑποτάσσω.

Ὑπίταξε, *subjecit*, 3. sing. aor. 1. ind. act.

Ὑπιύδιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui est in tranquillo, qui tranquillat, qui in tranquillo tenet navim. Μάλα κεν τόθ' ὑπιύδιος εἴης, *Aratus*, 990.

Ὑπιύθυνος, ὁ, ἡ, obnoxius rationi reddendæ, reus, sons, nocens, *Ph.* Ex ἰθύνη.

Ὑπιυθύνως, ita ut crimini sis obnoxius, vel ut rationem reddere tenearis, *Steph.*

Ὑπινάω, congredior, *Hes.*

Ὑπίφθη, 3. sing. aor. 2. ind. verbi ὑποφθάνω.

Ὑπίχω, f. ὑφίξω, suppono, submitto; (2) sustineo; (3) subeo. Δίκην ὑπόσχις αἵματος, subi judicium de sanguine, *Eurip. Or.* 1649. Αὐτοὶ τὴν δίκην ὑφίξομεν ἐν σοῖσι γαμβροῖς, *Id. Andr.* 358. Οὔ ποτε δίκην ὑφίξω σῷμ' ἐμὸν καλυβρίσαι, *Eur. El.* 705. Βαθεῖαν ὑπίχων μίεμναν, *Pind.* Ἔδρασιν ἕδλη, ὧν ὑπίσχιτο, promisit, *Eur. Ph.* 485.

Ὑπήθολον, depositum ad usuram, *Suid.*

Ὑπήριος, ον, subdivalis, aërius, subobscurus. Κεῖνο δ' ὑπήριον πίλαγος, *Apoll. Rhod.* 4, 1577.

Ὑπήκοος, ε, ὁ ἡ ἡ, morigerus, dicto audiens, *Gl. V.* Ἅπαντα τῷ πλεῖστον γὰρ ἴσθ' ὑπήκοα, *Aristoph. Plut.* 147. Ab ὑπακούω.

Ὑπήκουεν, imperf. ind. act. verbi ὑπακούω.

Ὑπηκόσατε, 2. pl. aor. 1. ind. act.

Ὑπήλατα φάρμακα, medicamenta alvum subducentia. Ab ὑπὸ et ἐλαύνω, *pello.*

Ὑπήνυσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro ὑπήνεγκαν, ab ὑποφέρω.

Ὑπηνίμιον ὠὸν, τὸ, subventaneum, inefficax ovum, quod citra coitum editur, sed Veneris imaginatione. Dicitur etiam ζεφύριον ὠόν.

Ὑπηνίμιος, ε, ἡ, ventosus, cui subest ventus; (2) inanis, vanus, futilis. Ex ὑ. et ἄνεμος.

Ὑπήνιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, aversus ab aura, vento non expositus, tranquillus. Ὑπήνιμον ἀκτὴν, placidum

cidum littus, *Theocrit.* 22, 32. Καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι, *Soph. Antig.* 411. ubi vide *Scholiast.*

'ΥΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, barba. Hinc

'Υπηνήτης, ᾱ, ὁ, juvenis pubescens, *Il.* 24, 348.

'Υπήντησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. *ὑπαντάω.*

'Υπηντίασα, aor. 1. ind. act. verbi *ὑπαντιάζω.*

'Υπηΐος, οία, οἷον, matutinus. Ex *ἠώς.*

'Υπηργμένοι, nom. pl. perf. part. pass. verbi *ὑπάρχω.*

'Υπηρεσία, ας, ἡ, ministerium, officium; (2) de ministris ipsis quod in quacunque re præstatur; *inpr.* vilioribus; (3) de apparatu ludorum; (4) adulatio; (5) *ὑπηρεσίαι*, naves ministræ majorum, quæ milites vehunt. (2) *ὑπηρεσίαν κρατίστην ἐμισθωσάμην*, *Demosth. contra Polyclem.* Ex *ὑ.* et *ἐρεσία.*

'Υπηρέσιον, ᾱ, τὸ, pellis aut aliud quidpiam quod remiges sibi substernebant; (2) actuarium navigium; (3) quod equo insterni solet. Ex iisd.

'Υπηρετεῖτο, 3. sing. imperf. ind. med. *contr.* pro *ὑπηρετέϊτο*, ab *ὑπηρετέω.*

'Υπηρετέω, ministro, inservio, operam alicui navo; (2) obsequor, gratificor. 'Εγὼ δ' ἐκείνῳ πάντα ταῦθ' ὑπηρέτουν, *Aristoph. Plut.* 978. 'Αλλ' ἔργον ἤδη σὸν, τὰ λοιπ' ὑπηρετεῖν, *Soph. Phil.* 16. 'Εσθλῷ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ δ' ὑπηρετῶν, *Eur. Hec.* 833. Ab *ὑπηρέτης.* Hinc

'Υπηρέτημα, ατος, τὸ, ministerium; (2) auxilium; (3) obsequium.

'Υπηρέτης, ᾱ, ὁ, minister, famulus; (2) minister publicus, apparitor, minister pœnarum, torturæ; (3) subdiaconus, qui episcopo, presbyteris, et diaconis ministrabat. Ex *ἐρέτης.*

'Υπηρετησάμην, a. 1. ind. med. verbi *ὑπηρετέω.* Unde

'Υπηρέτησις, εως, ἡ, ministerium.

'Υπηρετήσιον, τὸ, pro *ὑπηρέσιον*, *Suid.*

'Υπηρετητικὸς, ἡ, ὸν, famularis, servilis, obsequiosus. Ab *ὑπηρέτης.*

'Υπηρετικὸς, idem quod *ὑπηρετητικός*· (2) lembus, linter, navicula ad peragenda cita quædam subitanea, et minuta negotia, vel ministeria (subauditur *πλοῖον*). (2) *ἀφικνεῖται ἐκ Μιλήτης ὑπηρετικὸν εἰς Θάσσον, ἄγον ἄνδρα καὶ ἐπιστολὰς*, *Demosth. contr. Polyclem.*

'Υπηρέτις, ιδος, ἡ, ministra. Ab eod.

'Υπῆρμαι, perf. ind. pass. verbi *ὑπαίρω.*

'Υπῆρξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. *ὑπάρχω.*

'Υπῆρχε, 3. sing. perf. ind. act.

'Υπήσιον, fut. 1. inf. act. *Ion.* pro *ὑφήσειν*, ab *ὑφίημι.*

'Υπήτριον, ᾱ, τὸ, uber, mamma, *Suid.* sumen, abdomen, *V. L.*

'Υπηχέω, resono, sono; (2) succino. Ἐρρήξει δ' αὐδὴν, ὥς σ' ὑπηχῆσαι χθόνα, *Eurip. Supp.* 711. Λιγυρὸν ὑπηχοῦσι τίττιγες, *Luc.*

'Υπηχόος, α, ον. Vide *ὑπηοῖος.*

'Υπῆναι, *Ion.* pro *ὑφῆναι*, *Steph.*

'Υπῆλλαι, claudo. Σοὶ δ' ὑπήλλαξα στόμα, *Soph. Antig.* 515.

'Υπηνίω, ῶ, evacuo.

'Υπῆσασθαι, præs. inf. pass. *Ion.* pro *ὑφῆσασθαι*, ab *ὑφίημι.*

'Υπισχνέομαι, οῦμαι, polliceor, promitto, adfirmo. Τιμωρήσειν τὸν φονέα σὺν θεοῖς ὑπισχνοῦμαι, *Xen.* Μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνῇ, *Aristoph. Vesp.* 748. Ab *ὑπίσχομαι.*

'Υπίσχνος, ᾱ, ὁ ἡ, aliquantum macer.

'Υπίσχομαι, polliceor, promitto, *Il.* 23, 209.

'Υπναλέος, έα, έον, somno gravatus, somnolentus. Ab *ὕπνος.*

'Υπναλὴ, ἡ, aspidis genus somno necantis, nisi sit epitheton pro *ὑπναλέη*, *Steph.*

'Υπνακόστης, somno fallens, *Ep.*

'Υπνάω, dormio, somnum capio.

'Υπνίω, idem quod *ὑπνόω*, *Steph.*

'Υπνηλὸς, ἡ, ὸν, somnolentus, somniculosus.

'Υπνητικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab *ὑπνάω.*

'Υπνικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab *ὕπνος.*

'Υπνοδότειρα, ας, ἡ, quæ somnos præbet et adfert, somnifera. Ex *ὕπνος* et *δότηρ.*

'Υπνοδότις, ιδος, ἡ, idem.

'Υπνοδώτις, ἡ, idem.

'Υπνοδότης, somnum efficiens, *Æsch.*

'Υπνομαχέω, ῶ, cum somno pugno, somno me opprimere conanti reluctor. A *μάχομαι.*

'Υπνοποιέω, somnum concilio seu adfero. Ab

'Υπνοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ, somnificus, somnum adferens. Ex *ὕπνος* et *ποιέω.*

'ΥΠΝΟΣ, ου, ὁ, somnus, sopor.

'Υπνῶντας, acc. plur. part. pro *ὑπνίοντας*, ab *ὑπνίω.*

'Υπνοφανὴς, ἐς, somno visus, *Man.*

'Υπνοφόβης, ους, ὁ, in somnis terrens, in somniis per quietem terrens. Ex *φόβος.*

'Υπνοφόρος, ου, ὁ ἡ, somnifer, somnum adferens. Ex *ὕπνος* et *φέρω.*

'Υπνόω, ῶ, fut. *ώσω*, dormio; (2) somnum adfero. Ὅταν δ' ὑπνώσῃ βακχίῳ νικώμενος, *Eurip. Cyc.* 447. Ab *ὕπνος.*

'Υπνω, *somni*, gen. sing. *Dor.* pro *ὕπνου.*

'Υπνώδης, ους, ὁ ἡ, somniculosus, somnolentus. Μὴ ὑπνώδεια ἰύγας ἐγείρετε, *Eurip. Herc. Fur.* 1050.

'Υπνωτικὸς, ἡ, ὸν, idem; in somnum pronus, somno deditus. Ab *ὑπνόω.*

'Υπνωτικῶς, *adv.* somniculose. A præc.

'Υπνώττω, et *-ώσσω*, idem quod *ὑπνόω.* 'Υπνώσσει, dormit, *Eurip. Or.* 173.

'ΥΠΟ', *Præpos. cum pass. et gen.* ab; *cum neut.* culpa, vi alterius, propter, præ, per, cum; *cum dat.* sub, in, cum, ad, auspicio, ductu, comite; *cum acc.* sub; *de loco et tempore*, ad, *de loco.* 'Υπό τι, propemodum, quodammodo, aliquatenus, nonnihil. Εὐθὺς ὑπό τι ἀσιδῆ, *Plat.* in compositis sæpe significat *πρὸ*, ante, præ; minuit item significatum.

'Υποάμυσος, ὁ, subrusticus, *Plat.*

'Υποβάθρα, ας, ἡ, fulcrum, solum, fundamentum, scabellum.

'Υπόβαθρον, ου, τὸ, scabellum, subsellium.

'Υποβαίνω, subeo; (2) inferior sum; (3) progredior. *In med.* submitto, demitto me.

'Υποβάκχειος, ὁ, pes una brevi et duabus longis, al. Antibacchius.

'Υποβάλλω, subjicio, suppono; (2) suggero, moneo; (3) spurium, falsum, pro genuino, vero vendito; sic inpr. *med.* ut *Soph. Aj.* 188. (4) interloquor; (5) objicio, v. gr. invidiæ, *ὑποβεβλημένος*, subjectus, *Gl. V.* perf. pass. part. Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λίγοντας, &c. *Act.* 6, 11. Ἀμφὶ μαστὸν ὑποβάλω σποδὸν, *Eur. Supp.* 1157. Δεινὰ δ' ἀφ' αἱμάτος μαστῷ γυναῖκος σῆς ὑπιβλήδην λάβρα, *Id. Alc.* 635.

'Υποβαρβαρίζω, subbarbare loquor.

'Υποβάρβαρος, ον, subbarbarus.

'Υποβᾶς, aor. 2. part. act. verbi *ὑποβαίνω.*

'Υπόβασις, εως, ἡ, decrementum, ipsa decrescendi actio; item fundamentum, basis. Ab *ὑποβαίνω.*

'Υποβάσκανος, fascinans, *Man.*

'Υποβαστάζω, f. *άσω*, sustento, sustineo.

'Υποβάστης, ου, ὁ, scabellum. Ab *ὑποβαίνω.*

'Υποβδύλλω, clam flatum ventris emitto, *Luc.*

'Υποβήττω, fut. ξω, tussio, subtussio.

'Υποβιάζω, fut. *άσω*, violenter depello.

'Υποβιβάζω, fut. *άσω*, deduco; (2) minuo, deprimo, *in med.* submitto me. 'Υποβιβάζει τὰ χολάδη, *Diosc.*

'Υποβλαστικὸς, subducendi vim habens, *Steph.*

'Υποβλητιῶντα, edulia quæ libidinem proritant, *V. L. ex Men.*

'Υπόβλαισος, ὁ ἡ, qu. dic. subvalgus, obliquus, distortus.

'Υποβλαστάνω, fut. *στήσω*, succresco, de subole.

'Υπόβλεμμα, ατος, τὸ, adspectus qui fit oculis limis vel torvis. Ab *ὑποβλέπω.*

'Υποβλεπτικῶς, *adv.* limis oculis adspiciendo.

'Υποβλέπω, f. ψω, subapertis oculis et leviter suspicio, qu. dic. subadspicio, dejectis oculis adspicio; (2) improbe et torve adspicio; (3) suspicor, suspectum habeo; (4) aversor, contemno. Οἱ μ' ἰσθὺς ὑποβλέψας ἔφασκε, *Aristoph. Lys.* 521. Δεινόν τι ἢ ὀηριῶδες ἐν τοῖς ὄμμασι ὑποβλέπειν, *Luc.* Τί μι ὑποβλέπεις, *Idem.* 'Υποβλεπόμενοι ὡς ἐγνωσμένοι, *Eur. Her. Fur.* 1292.

'Υπόβλιψις, εως, ἡ, idem quod *ὑπόβλημα.*

'Υποβλήδην, *adv.* subjiciendo, vel, interpellato sermone, excipiendo verba dicentis nondum finita oratione. Ab *ὑποβάλλω.*

'Υποβλητικῶς, *adv.* idem:

'Υπόβλημα, ατος, τὸ, substramen:

'Υπόβλητος, ου, ὁ ἡ, supposititius, subdititius. *Ph.* subornatus, subdolus. 'Υποβλητον στόμα, sermo subdolus, *Soph. Œd. Col.* 794 (828). 'Υπόβλητον λόγον ἔλιξας, subdititium *vel* a te alienum sermonem protulisti, *Soph. Aj.* 481. Ab eod.

'Υποβλητῶς, *adv.* ficte, simulate.

'Υποβλίττω, exprimendo aufero, emungo. Τὰς δὲ τοιάυτας ὑποβλίττουσιν οἱ συκοφάνται, *Philost.* 273.

'Υποβολιὺς, ἰως, ὁ, subjector, submissor, monitor, *Ph.* Ab

'Υποβολὴ, ῆς, ἡ, subjectio, et qu. dic. substratio; (2) culcitra, aut quidquid insternendi aut incubandi causa paratur; cujusmodi sunt tapetes, tegetes, storeæ, et id genus alia; (3) subjectio rei falsæ pro vera, fraus; (4) admonitio; (5) subjectio, *i. e.* sermonis interpellatio; (6) vices, alternatio; ἐξ ὑποβολῆς, per vices; (7) insidiæ occultæ; (8) figura rhetorica, qua multa, quæ pro adversario dici possunt, breviter et minutim proposita breviter confutantur. Hinc

'Υποβολιμαῖος, αία, αῖον, supposititius, subditicius, *Ph.* Ἔννοια ὑποβολιμαία ἢ παρέγγραφος, *Plut.*

'Υπόβολος, ου, ὁ ἡ, obnoxius pignerationi, oppositus pignori. *Gl. V.* pigneratitius, τὸ *ὑπόβολον*, pignus. Ab *ὑποβάλλω.*

'Υποβόρβορος, ου, ὁ ἡ, cœnosus, fæculentus.

'Υποβορβορύζω, fut. σω, submurmuro, *Aret.*

'Υποβυλεύω, insidias struo, *R.*

'Υπόβυλημα, ατος, τὸ, insidiæ.

'Υπόβραγχος, ον, subraucus; *ὑποβραγχότερον*, *adv.* subrauce.

'Υποβρέμω, fremo, seu murmuro sub.

'Υποβρέχω, qu. dic. submadefacio, aliquantum madefacio, irrigo, imbuo; *ὑποβεβρεγμένος*, imbutus leviter, paululum appotus. Καὶ οἴνῳ δὲ παλαιῷ πολλῷ ὑποβεβρεγμένος, *Luc.* Hinc

'Υπόβρυχα, *adv.* in profundo, sub aqua.

'Υποβρυχία, acc. sing. ab

'Υποβρυχὴς, ίος, ὁ ἡ, aquis submersus.

'Υποβρυχὴς, pro *ὑποβρύχιος*, *V. L. ex Men.*

'Υποβρύχιος, ια, ιον, demersus, submersus et profundus.

'Υποβρύχιος, ία, ιον, frendens, fremens, mugiens.

'Υπόβρωμος, ου, ὁ ἡ, subvirosus, aliquantum fœtidus.

'Υποβρώσκω, aliquantum edo; *ὑποβέβρωται*, subrosum est, perf. pass. 3. sing. 'Υποβέβρωται δὲ ταῦτα τὰ δένδρα, *Theophr.*

'Υπόγαιος, ου, ὁ ἡ, subterraneus. A *γαῖα.*

'Υπογαμφηλαὶ, submaxillares dentes, *Man.*

'Υπογαστρίζομαι, saturor. A *γαστὴρ.* Unde

'Υπογάστριον, ου, τὸ, sumen, abdomen.

'Υπόγειος, ου, ὁ ἡ, subterraneus, sub terra latitans. Ex *ὑπὸ* et *γῆ*, vel *γῆ*, *terra.*

'Υπόγεισος, ου, ὁ ἡ, subgrundiis tectus. A *γεῖσον.*

'Υπογιλῶ, renideo, subrideo, *Gl. V.*

'Υπογίμω, plenus sum.

'Υπογιγαντίζω, fut. άσω, mentum ejus prendo, quem rogo, supplico, demulceo. 'Υπογιγαντίζων τὸν ἄνθρωπον, *Æschin. contra Timarch.* 24. Καὶ ἅμα ἰδάκρυσιν ἂν ὑπογιγαντίζουσα τὰ παιδάρια, *Synes. de Provid.* 108. D. A *γίγαντες.*

'Υπογιγαμάσκω, barbesco, pubesco.

'Υπογίων, ω, τὸ, locus subterraneus, *Suid.*

'Υπογίγνομαι, subnascor, subcresco; (2) occurro, in mentem venio. (1) Ἵνα σφι γένηα ὑπογένηται, *Herodot.* 3, 159. Ὅσσοι δ' ὑπογλαυκίσκωσι, subglaucus sum. *Mosch.* 2, 86. Ab

'Υπόγλαυκος, ου, ὁ ἡ, subglaucus.

'Υπογλαύσσω, sublucco, splendorem emitto.

'Υπόγλισχρος, ου, ὁ ἡ, viscosus.

'Υπογλυτὶς, ίδος, ἡ, nates, quæ sub clunibus sunt,

sunt, i. e. quiddam commune clunibus et femori. A γλουτός.

Ὑπογλυκαίνω, subdulce reddo. Ὑπογλυκαίνω ῥηματίοις μαγειρικοῖς, *Aristoph. Eq.* 216.

Ὑπόγλυκυς, εος, ὁ ἡ, subdulcis.

Ὑπογλώσσιον, vel -ώττιον, ου, τὸ, tuberculum sub lingua, aut linguæ pars inferior intumescens et indurata. *Gl. V.* sublingua. Ex ὑ. et γλῶσσα.

Ὑπογλωσσὶς et -ττὶς, ίδος, ἡ, intima lingua, i. e. ortus ac radix illius, qua parte ad imam annectitur maxillam. Ex iisd.

Ὑπόγλωσσον, ου, τὸ, hypoglossum, frutex. *Gl V.* sublingua. Ex iisd.

Ὑπογλώττιον. Vide ὑπογλώσσιον.

Ὑπογνάπτω, fut. ψω, inflecto, incurvo. Καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὁρμὴν, *Hom. Hymn. in Mart.* 13.

Ὑπογογγύζω, musso, *Gl. V.* Hinc

Ὑπογογγυσὴς, οῦ, ὁ, mussitator.

Ὑπογονάτιον, ου, τὸ, quod genibus subjicitur.

Ὑπόγραμμα, ατος, τὸ, subscriptio; (2) idem quod ὑπογραφὴ (4). Ab ὑπογράφω.

Ὑπογραμματεὺς, έως, ὁ, scribæ vicarius. scribæ administer, scriba secundus, inferior, *item* scriba *simpl.* Hinc

Ὑπογραμματεύω, facio scriptum.

Ὑπογραμμὸς, οῦ, ὁ, forma delineata, præscriptum exemplar. Ὑπομονῆς γινόμενος μίγιστος ὑπογραμμός, patientiæ summum exemplar, *Clemens Roman.* 5, sub finem. A γραμμή.

Ὑπογραφεὺς, έως, ὁ, amanuensis, qui dictata excipit; item qui subscribit. *Gl. V.* ὑπογραφεῖς, amanuenses.

Ὑπογραφὴ, ῆς, ἡ, subscriptio; (2) descriptio prima, rudis et crassa adumbratio. *Gl. V.* lineamentum. *Angl.* THE OUTLINES; (3) figurate et ridicule dictum; (4) cum ὀφθαλμῶν est ciliorum nigredo a stibio, *Ern.* (5) commentaria, liber memorialis; (5) ἐντυχὼν ἅρα ταῖς ὑπογραφαῖς τῶ πατρὸς, *App. Pun.* 136.

Ὑπογράφω, fut. ψω, subscribo, subsigno; (2) describo, vel breviter definio; (3) fuco, præsertim *tropice* de oratione; (4) sub aliquo scribo, dictata alicujus excipio; (5) delineo, lineamenta duco; (6) præscribo, doceo scribere; (7) probo me, ostendo; (8) tacite indico; item propono, ut spem; (9) in commentaria refero; (10) καὶ αὐτίκα ἑαυτῷ εἰς μνήμην ὑπογράψεσθαι, *Appinn. Pun.* 136. Εἴτ' εἴ τι καινὸν ὑπογράφη τῷ μῷ βίῳ, *Eur. Her. Fur.* 1122. Πᾶσιν ὑπογράφειν ἰλιάδας, *Polyb.* Ὑπογραφόμενος τὰς ὀφθαλμὰς, *Herodian.*

Ὑπόγρυπος, ου, ὁ ἡ, qui est subadunco naso.

Ὑπόγυον, nuper, *Gl. V.* etiam ὑόγνιον. Ab

Ὑπόγυιος, et ὑπόγυος, ου, ὁ ἡ, qui est præmanibus et instat, recens. Ἐξ ὑπογυίς, recenter, de subito. Ἐκ παλαιοῦ, et ἐκ τοῦ πολλοῦ χρόνου, *Aristoph.* Ex γυῖον· plur. γυῖα, *pedes.*

Ὑπογυιότατα, *adv.* nuperrime. A præc.

Ὑπογυίως, *adv.* nuper, recens.

Ὑποδάκνω, fut. δήξω, leviter mordeo.

Ὑπόδακρυς, υ, lacrymosus, flens.

Ὑποδακρύω, fut. ύσω, fleo, lacrymor.

Ὑποδαμάω, ὑποδάμναμαι, et ὑποδάμνημι, subjugo; subjugor, subjectus sum, cedo. Ὅς (ἵππος) ἀνδρῶν φρένας ὑμαρίως ὑποδάμναται, *Theocr.* 29, 23. *Od.* 3, 214.

Ὑπόδασυς, εος, ὁ ἡ, paulum hirsutus.

Ὑποδδίσας, aor. 1. part. act. *Poet.* pro ὑποδίσας, ab ὑποδίδω.

Ὑποδίδικται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ὑποδίκομαι.

Ὑποδιδεμένης, acc. pl. part. perf. pass. verbi ὑποδίω.

Ὑποδιὴς, vel ὑποδίης, ίεος, ὁ ἡ, inferior. Ab ὑποδίομαι.

Ὑπόδιγμα, ατος, τὸ, documentum, indicium, exemplar, formula, *Ph.* exemplum, *Gl. V.* Ab ὑποδίσσω.

Ὑποδιδίζω, timeo, *Rob.* Ab

Ὑποδιδίω, fut. ίσω, subvereor, subtimeo. Παταγῦσιν, ἅτι πτηνῶν ἀγέλαι μέγαν αἰγυπιὸν ὑποδισάντες, *Soph. Aj.* 169. Ὑποδιδὼς ἔγωγε Λιβυκὸν ὄρνιν, *Aristoph. Av.* 65.

Ὑποδείλιος, υ, ὁ ἡ, subvespertinus.

Ὑποδείκνυμι et ύω, fut. ίξω, submonstro; (2) præmonstro, suggero, subjicio, submoneo. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, *Act.* 20, 35. Τὸ εἶδος ὡς οἷόν τι ὑπόδειγμα τῷ λόγῳ, *Luc.* Hinc

Ὑποδείκτης, υ, ὁ, præmonstrator, *Gl. V.*

Ὑποδειμαίνω, timeo.

Ὑποδείξαι, aor. 1. inf. act. verbi ὑποδείκνυμι.

Ὑποδείξω, *indicabo*, fut. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ὑποδειπνίω, ῶ, conviva sum, vocatus seu destinatus in locum alterius, si ille neget se venturum. Ὡς με ὑποδειπνεῖν ἴδοι, *Luc.*

Ὑποδέχομαι, *Ion.* pro ὑπεδέχομαι. Hinc

Ὑποδεικτήριον, υ, τὸ, receptaculum, *Gl. V.*

Ὑποδέκτης, υ, ὁ, exceptor, susceptor; (2) quæstor, cui ærarii publici cura commissa est.

Ὑποδεκτικὸς, ὴ, όν, ad excipiendum idoneus, facile recipiens, hospitalis. A præc.

Ὑποδενδρυάζω, vide seq.

Ὑποδενδρύομαι, vel όομαι, ῦμαι, arboresco, paullum in arborem abeo. A δένδρον.

Ὑποδέξαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ὑποδίξαι, ab ὑποδείκνυμι.

Ὑποδέξις, εως, ἡ, apparatus, quo quis accipitur; (2) commoditas accipiendi; (3) susceptio. Ab ὑποδέχομαι.

Ὑποδεξίως, ία, ιον, ad suscipiendum aptus, capax, opportunus; *Subst.* susceptor.

Ὑπόδεξις, εως, ἡ, pro ὑποδοχὴ, *Hes.*

Ὑποδέομαι, rogo humiliter; (2) egeo.

Ὑποδέραιον, υ, τὸ, ornamentum colli. Ex δειρή.

Ὑποδερὶς, ίδος, ἡ, torquis, monile; (2) extremi colli pars prior, vel ultima colli anterioris pars, cui proxime subest jugulum. Ex eod.

Ὑποδέρω, pelle denudo.

Ὑπόδεσις, εως, ἡ, subligatio, vel fascia, quæ ante injectas plagulas fracturis additur; (2) calceatio, calceatus, calceamentum. *Gl. V.* soccus. Ab ὑποδέω.

Ὑποδέσματα, τὰ, pignora, *V. L.*

Ὑποδεσμὶς, ίδος, ἡ, fascia ad deligandum, ut fiat ὑπόδεσις.

Ὑποδεσμεύω, idem quod

Ὑποδεσμῶ, subligo. *Gl. V.* calceo.

Ὑπόδεσμοι, οἱ, fasciæ quæ fracturis post injectos pannos superdantur, *Hipp.*

Ὑποδέχνυμαι, idem quod

Ὑποδέχομαι, fut. δέξομαι, suscipio, excipio, recipio; (2) probo, credo; (3) promitto. Ἦν πόντος ἰοῖς ὑπεδέξατο κόλποις, *Dion. Per.* 359. Οὐδ' ἀκλεὴς νιν δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεται, *Eurip. Heracl.* 623. Ἰκέτας ὑποδεχθεὶς, *Ib.* 757.

Ὑποδέω, subligo, subtus ligo, calceo; ὑποδιαμίνος, calceatus, perf. pass. part. ὑπόδησον, calcea, *Gl. V.* a. 1. imperat. act. Ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου, *Act.* 12, 8. Τὰς δὲ πέδας σανδάλοις ὑπεδύοντο, *Ælian.*

Ὑπόδηλος, ον, conspicuus, non ignotus.

Ὑποδηλόω, ῶ, f. ώσω, occulte declaro, significo, indico. Σημεῖον ὑπεδήλωσεν Πισσεὺς ἐκθεραπὼν, *Aristoph. Thesm.* 1020.

Ὑπόδημα, ατος, τὸ, calceamentum, calceus, caliga, *Gl. V.* Ὑποδήματα κ' ληκύθους ἐφῆς ἐσθίοντων, *Plut.* Ab ὑποδέω. Hinc

Ὑποδηματάριον, τὸ, calceolus.

Ὑποδηματορράφος, υ, ὁ ἡ, sutor. Ex ὑπόδημα et ῥάπτω, συω, a quo ῥαφή.

Ὑπόδησαι, aor. 1. inf. pass. verbi ὑποδέω.

Ὑπόδησις, εως, ἡ, idem quod ὑπόδεσις.

Ὑποδιαζωρώσκω, paullulum erodo, seu corrodo.

Ὑποδιαζευκτικὸς, ὴ, όν, subdisjunctivus.

Ὑποδιαίρεσις, εως, ἡ, subdivisio. Ab

Ὑποδιαιρέω, ῶ, subdivido, minutius divido.

Ὑποδιακονέω, subdiaconus sum.

Ὑποδιάκονος, υ, ὁ, subdiaconus.

Ὑποδιαπάω, leniter diduco, vel distraho; vel diduco, distraho, *simpl.*

Ὑποδιαστολὴ, ῆς, ἡ, subdistinctio; (2) interpunctio minima; separatio.

Ὑποδιαφέρω, clam in partes traduco.

Ὑποδιαφθείρω, fut. ρῶ, paulatim corrumpo.

Ὑποδιδάσκαλος, υ, ὁ, subpræceptor, præceptoris vicarius.

Ὑποδιδράσκω, fut. σῶ, clam aufugio, *Aret.*

Ὑποδίδαμι, fut. ώσω, cedo, minuor.

Ὑποδιήγησις, εως, ἡ, quasi secundaria narratio, cum rei narratæ causas subjicimus.

Ὑποδικάζω, fut. άσω, loco judicis decerno.

Ὑπόδικος, υ, ὁ ἡ, reus, obnoxius. A δίκη.

Ὑποδιοίσω, ῶ, fut. ήσω, verso, agito.

Ὑποδιοικητὴς, οῦ, ὁ, propræfectus.

Ὑποδιπλόω, ῶ, duplico. Hinc

Ὑποδίπλωσις, εως, ἡ, duplicatio.

Ὑποδίφθερος, υ, ὁ ἡ, vel ὑποδίφθερος, ίρα, ιρον, pellibus vestitus, pellitus. A διφθέρα.

Ὑποδίψιος, siticulosus, *Man.*

Ὑποδμάω, idem quod ὑποδαμάω, *Hom.*

Ὑποδμηθὶς, ῖσα, ὶν, subjectus, aor. 1. part. pass. Ἀνωΐστοισιν ὑποδμηθὶς βιλίσσοις Κυπρίδος, *Musæ.* 2, 75. A δαμάω.

Ὑποδμὼς, ῶος, ὁ, qu. dic. servitute domitus, servus; (2) satelles, minister. Ποσειδάωνος ὑποδμώς, Neptuno subditus, *Odyss.* 4, 386.

Ὑπόδοσις, successio, *Æsch.* al. ὑπόδυσις, *Hes.*

Ὑπόδουλος, υ, ὁ, subjectus, qui in potestate est alterius.

Ὑποδοχεῖον, υ, τὸ, locus ubi quis excipitur, hospitium. Ab ὑποδοχή.

Ὑποδοχεὺς, έως, ὁ, exceptor, susceptor, receptor. Ab eod.

Ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ, exceptio, receptio, receptatio, receptaculum, ipse excipiendi actus; (2) convivium, quo quis excipitur; (3) favor in causa alicujus; (4) approbatio, fides, quæ, v. gr. historico tribuitur, *nisi istis locis leg.* ἀπόδοχὴ, *Ern.* Ab ὑποδέχομαι.

Ὑπόδρα, *adv.* torve, torvis oculis, *Il.* 1, 148. Ex ὑπὸ et ὁράω.

Ὑποδραμαπεργίαι, subservio fabulæ alicujus; dicitur de actoribus.

Ὑποδραμὼν, aor. 2. part. act. verbi ὑποτρέχω.

Ὑπόδραξ, vel ὑποδρὰξ, idem quod ὑπόδρα, *Nic. Ther.* 765.

Ὑποδρασία, ας, *Ion.* σίη, ἡ, torvus adspectus; (2) odium; (3) suspicio, pro ὑποδραξία.

Ὑποδράω, ῶ, f. άσω, famulor, inservio, *Od.* 15, 332.

Ὑπόδρης, υ, ὁ, suspiciosus, *Nonn. P.* 8, 61.

Ὑποδρήσειν, f. 1. inf. act. verbi ὑποδράω.

Ὑποδρήσσω, idem quod ὑποδράω. Παρθένον ὐκ ἐπίοικεν ὑποδρήσσειν Ἀφροδίτῃ, *Mus.* 143.

Ὑποδρηστὴρ, ῆρος, ὁ, minister, famulus. A præc.

Ὑπόδρομος, ου, ὁ ἡ, subacer, subacerbus.

Ὑποδρομὴ, ῆς, ἡ, accessio ad locum editiorem; (2) idem quod ὑπόδρομος. Ab ὑποτρέχω. Unde

Ὑποδρόμος, ὁ ἡ, qui accedit ad locum; navis appellens aliquo, ad littus, in portum.

Ὑπόδρομος, ὁ, recessus in mari, *Ern.*

Ὑπόδροσος, υ, ὁ ἡ, roscidus.

Ὑπόδυμα, τὸ, pro ὑπόζωμα, *Cal. Aur.*

Ὑποδύνω, et ὑπόδυμι, fut. δύσω, subeo; (2) insinuo, occulto; (3) induo sub. Ὑποδύνειν κίνδυνον, *Herodot.* ὑπὸ τὰς πίλας, *Id.* χιτῶνας τοῖς εἵμασι, *Id.* Τὰς δὲ δ' ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λακωνικὰς, *Aristoph. Vesp.* 1152.

Ὑποδύομαι, fut. δύσομαι, idem. Ἐγὼ γὰρ ἂν πλαίην ὑποδύσασθαί ποτι ἐχθρῶν παῤ ἄνδρων δυσμενῆ καττύματα, *Aristoph. Vesp.* 1153. Ἄλλος ἄλλον ὑπεδύσατο θάμνον, *Heliod.*

Ὑπόδυσις, εως, ἡ, refugium. *Gl. V.* submersio. A præc.

Ὑποδύσκολος, ον, paulo gravior, seu molestior.

Ὑποδυσφορέω, ῶ, fut. ήσω, subirascor, subindignor, aliquantum ægre fero. Αἰγοντις ὑποδυσφορεῖν σε, *Plato.*

Ὑποδύσφορος, ον, paulo impatientius ferens incommodum, morbum; nimis jactans corpus in morbo.

Ὑποδυσχεραίνω, f. ανῶ, idem quod ὑποδυσφορέω.

Ὑποδυσώδης, ες, ὁ ἡ, aliquantum olidus.

Ὑποδύτης, υ, ὁ, interior vestis seu subucula. Ab

Ὑποδύω, fut ύσω, ύσομαι, subeo, ingredior; (2) subrepo, clam ingredior; (3) de actione capesso, suscipio. Ὑπέδυσαν πόλιμον, *Aristot.*

Ὑποδώριος, subdorius.

'Υποδωρισὶ, subdorice.
'Υποείκω, f. εἴξω, εἶχα, cedo, concedo, decedo alicui; (2) evito, *Il.* 4, 62. *Ib.* 23, 602.
'Υποεργὸς, ὄν, ὁ· vide *ὑπουργός*.
'Υποεσθὴς, ῆτος, ἡ, vestis interior, interula, subucula, *Hes.*
'Υποζάκορος, ε, ὁ, ἡ, æditui famulus.
'Υποζακορεύω, æditui famulor.
'Υποζευγνύω, seu *υμι*, fut. ζεύξω, subjugo, jugo submitto; (2) subjicio potestati, &c. Εἴδον ἵππους ὑπεζευγνυμένους, *Æl.* Κἀγὼ θέλοντὴς τῷδ' ὑπεζύγην πόνῳ, *Soph. Aj.* 24. Hinc
'Υπέζευξις, εως, ἡ, subjunctio, subjectio.
'Υποζύγιον, ε, τὸ, jumentum, veterina bestia. Ἐφέρετο κατὰ τῶν κρημνῶν ὁμοῦ τοῖς φορτίοις, πολλὰ τῶν ὑποζυγίων, *Polyb.* 3, 51, 4.
'Υποζύγιος, ία, ιον, subjugis subjugalis.
'Υποζυγιώδης, ες, instar jumenti subditus, *E. M.*
'Υποζυγόω, ῶ, f. ώσω, subjugo, submitto.
'Υπόζω, suboleo.
'Υπόζωμα, ατος, τὸ, septum transversum; (2) pars media gubernaculi sive clavi, *Ph.* subcinctum, al. *Gl. V.* semicinctum. Ab *ὑποζώννυμι*.
'Υποζώνιον, ε, τὸ, præcinctorium, *Gl. V.* A ζώνη.
'Υποζώννυμι, vel ὑποζωννύω, fut. ὑποζώσω, succingo, accingo; ὑποζωσμένος, subcinctus, præcinctus, *Gl. V.* p. pass. part. 'Υποζωννύντες τὸ πλοῖον, *Act.* 27, 17. Τὴν μάχαιραν ἣν ὑπέζωτο ὑφαρπάσας, *Ælian.* 'Υποζωννύειν ναῦς, succingere naves, *id est*, instruere, parare, *Polyb.* 27, 3, 3.
'Υποθάλπω, fut. ψω, foveo, calefacio, *Jos.*
'Υπόθεμα, ατος, τὸ, quod supponitur, seu subjicitur, pedamentum, basis, *Gl. V.* suppositorium. Ab *ὑποτίθημι*.
'Υποθενὰρ, spatium a digito qui λιχανὸς vocatur usque ad minimum, *Poll.*
'Υποθερμαίνω, aliquantulum calefacio. Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι, *Il.* 16, 333.
'Υπόθερμος, ε, ὁ ἡ, calidus.
'Υποθέσθαι, a. 2. inf. med. v. *ὑποτίθημι*. Unde
'Υπόθεσις, εως, ἡ, fundamentum, basis alicui rei supposita seu subjecta; (2) suppositio, conditio sub qua; (3) sumptio; (4) *ap. Rhet.* quæstio finita, legis casus; (5) argumentum, de quo agitur, controversia, *Ph.* (6) conditio, sors; (7) institutum, consilium; (8) causa, ut *ὑπόθεσις δίκης*, causa timoris; (9) consilium, præceptum; (10) opinio. Κατὰ τὰς ἐντολὰς τὰς Ἀράτου καὶ τὰς ὑποθέσεις, ex Arati monitis, *Polyb.* 2, 48, 8. Τὴν ὑπόθεσιν τηρεῖν, servare propositum, institutum, *Id.* 5, 5, 5. Κατασκέψασθαι τὴν τῶν ὑπεναντίων ἐπίνοιαν καὶ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν, *Id.* 3, 50, 6. Ταύτης τῆς ὑποθέσεως προεστῶτες, harum partium principes, *Id.* 31, 8, 12. Ab *ὑποτίθημι*.
'Υποθετέον, supponendum seu subjiciendum est, *Steph.*
'Υποθέτης, ε, ὁ, qui subjicit aut suggerit; (2) auctor; (3) consultor. Ab *ὑποτίθημι*.
'Υποθετικὸς, ἡ, όν, hortatorius; (2) conditionalis. A præc.
'Υπόθετος, ε, ὁ ἡ, suppositus, suppositivus, qui supponi solet. Ab eod.
'Υποθέω, fut *ύσομαι*, cursu subeo, *Pind. P.* 2.
'Υποθεωρέω, ῶ, fut. ήσω, conspicio, *Plut.*
'Υποθήκη, ης, ἡ, suppositio; (2) hypotheca; obligatio, fiducia. *Ph.* pignus; (3) admonitio, consilium. Ab *ὑποτίθημι*. Hinc
'Υποθηκιμαῖος, fiduciarius, *Gl. V.*
'Υπόθημα, ατος, τὸ, idem quod *ὑπόθεμα*.
'Υποθημοσύνη, ης, ἡ, præceptum, monitum, consilium. Ab *ὑποτίθημι*.
'Υποθήσομαι, f. 1. ind. med. verbi *ὑποτίθημι*.
'Υποθλίβω, fut. ψω, leviter premo, ut uber.
'Υποθορυβέω, ῶ, fut. ήσω, incipio tumultuari, fremo.
'Υποθράττω, fut. άξω, leviter turbo; (2) nonnihil terrefacio; (3) conturbo, perturbo. Ὑπέθραττεν ἐνίους ὁ τῆς καθόδου καιρὸς, *Plut.*
'Υποθραύω, fut. αύσω, leviter vulnero.
'Υποθρηνέω, carmine seu cantu deploro.
'Υποθρύπτομαι, fut. ψομαι, deliciis aliquantum indulgeo, *Plut.*
'Υποθρώσκω, subsilio; dicitur et de navigantibus.
'Υποθυμίαμα, τὸ, idem quod
'Υποθυμιὰς, άδος, ἡ, sertum appensum collo; corolla collaris, *Alcæus et Sappho apud Athen.* 674.
'Υποθυμίασις, εως, ἡ, suffumigatio. Ab
'Υποθυμιάω, ῶ, f. άσω, suffio, suffumigo.
'Υποθυμὶς, ίδος, ἡ, suffumigatio, *Plut.* A θυμός.
'Υποθυρὶς, ίδος, ἡ, limen inferius, subliminare. Ab *ὑπὸ* et θύρα.
'Υπόθυρον, ε, τὸ, idem et ex iisd.
'Υπόθυψις, εως, ἡ, fomes, incentivum, incitamentum. Τὸ γὰρ μαιθάνειν ἀψευστίᾳ πρὸς τὸν θεὸν, ὑπόθυψίς ἐστι τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀληθείας, *Polyb.* 6, 59, 4.
'Υποθωπεύω, fut. εύσω, subblandior. Εἴ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας, *Aristoph. Ach.* 645.
'Υποθωρήσσω, f. ήξω, clam armo, *Il.* 18, 513.
'Υποϊάχω, subsono, *Epigr.*
'Υποίγνυμι, οίγω, f. οἴξω, clam aperio. 'Υποῖξαι τὴν θύραν, *Aristoph. Thesm.* 431.
'Υποιδαίνω, idem quod
'Υποιδίω, ῶ, fut. ήσω, subtumeo, subinflatus et subtumidus sum.
'Υποιδαλίος, α, ον, subtumidus.
'Υποικέω, ῶ, f. ήσω, habito sub; (2) latito sub.
'Υποικίζομαι, idem.
'Υποικοδομέω, ῶ, f. ήσω, substruo, ædifico.
'Υποικουρέω, ῶ, f. ήσω, ῶμαι, domi latito, et veluti imos ædium recessus custodio; vid. *οἰκουρέω*· (2) latito, delitesco, *met.* ut de vitio, odio.
'Υποιμώζω, ejulor, lamentor.
'Υποινος, ε, ὁ ἡ, vinolentus, ebrius.
'Υποίομαι, suspicor.
'Υποΐσχάνω, ὑποΐσχομαι, *Poet.* pro *ὑπισχάνω*, et *ὑπίσχομαι*, polliceor, promitto; (2) excipio. (2) σεληναίην . . . λιτσταλέῳ ἐανῷ ὑποΐσχεται, *Apoll. Rhod.* 4, 169.
'Υποίσω, perferam, sufferam.
'Υποισὸς, ἡ, όν, ferendus, tolerabilis.
'Υποκαθαίρω, leviter purgo; (2) inferiores partes purgo.
'Υποκάθαρσις, εως, ἡ, purgatio levis, vel inferiorum. A præc.
'Υποκαθίζομαι, subsideo; *ὑποκαθισθῆναι*, subsidere, *Ph.* a. 1. inf. pass.
'Υποκάθημαι, subsideo, desideo, otiosus sedeo, contineo me in loco aliquo; (2) insidior. 'Υποκαθήμενοι τὸν βάρβαρον, *Herod.*
'Υποκαθίζω, f. ίσω, in insidiis colloco. *In pass.* subsideo; *ὑποκάθισον*, subside, *Gl. V.* a. 1. imperat. act.
'Υποκαθίημι, ἷμαι, demitto; (2) idem quod pr
'Υποκαθίστημι, fut. στήσω, substituo, sufficio; *ὑποκαθίστησιν*, substituit, *Ph.* aor. 1.
'Υποκαίω, fut. αύσω, succendo, ignem subdo.
'Υποκακχίω, pro *ὑποκαταχίω*, profundo, effundo.
'Υποκαλύπτω, fut. ψω, tego, occulto.
'Υποκάμνω, nonnihil ægroto.
'Υποκάμπτω, f. ψω, flecto, circumago, converto. 'Υποκάμπτουσι καταδύνονται εἰς φαράγγας, *Xen.*
'Υποκαπνίζω, fut. ίσω, suffio, suffumigo.
'Υποκαπνισμὸς, pro *ἀποκαπνισμὸς*, *Steph.*
'Υποκάπτω, fut. άψω, præripio et deglutio, *Aristoph.* Ex *κάπτω*.
'Υποκάρδιος, ε, ὁ ἡ, sub vel in corde latens, *Nonn. P.* 6, 15. A *καρδία*.
'Υποκαρόω, ῶ, fut. ώσω, sopore lævi tentor, *Diosc.*
'Υποκάρφισμος, ὁ, palearum excussio, *Plut.*
'Υποκάρφω, subsicco, leviuscule sicco. Νίτρος δ' ὑπακάρφεται ἰσθμὸς, *Nic. Al.* 80.
'Υποκαρώδης, ες, altum soporem habens, vel cum alto sopore conjunctus.
'Υποκατακαίνω, descendo; (2) collabor ac subsideo; (3) remitto, ut animum, iram Dicitur et de morbo. (1) ἐκ τῶν στιχῶν ὑποκατέβησαν, *Thucyd.* Πολλὰς δὲ τὰς ὑποκαταξαίνουσας, *Herodot.* 2, 15. (3) *Hippocr. Aphorism.*
'Υποκαταβάλλω, subjicio, suppono.
'Υποκατάβασις, εως, ἡ, submissio, demissio, decrementum.
'Υποκατακλάω, frango, debilito.
'Υποκατακλίνω, f. ινῶ, sub alio accumbere facio, inter infimos convivas accubitum tribuo; (2) declino, effugere tento, vito; *ὑποκατακλίνομαι*, ultimus vel extremus recumbo. 'Υποκατακλινόμενοι ὑμῖν αὐτοῖς, *Plato.* Ἀλλήλων ὑπερίχειν θέλοντες, ἀλλήλοις ὑποκατακλίνονται, *M. Anton.* Οὗτοι δ' ἄγνοιαν οἱ πολλοὶ προΐντο, ἀλλ' ὑποκατακλινόμενοι, cedentes temporibus, *Dem.*
'Υποκατάκλισις, εως, ἡ, declinatio, vitatio; submissio, dedecus. Τὴν δόξασαν αὐτοῖς ὑποκατάκλισιν . . . παρηγορηθέντες, *Heliodor.* 10. A præc.
'Υποκαταλείπω, relinquo.
'Υποκαταμένω, paulisper maneo apud, expecto. Αὐτοὶ δ' ἐν ἀργοτέρῳ χώρῳ ὑποκαταμένειν, *Xen.*
'Υποκατασκευάζω, præparo, elaboro.
'Υποκατάστασις, εως, ἡ, substitutio, *Gl. V.*
'Υποκατάστατος, ε, ὁ ἡ, substitutus, subrogatus. A *καθίστημι*.
'Υποκατηφὴς, ές, ὁ ἡ, subtristis, demissior.
'Υποκατορύττω, fut. ξω, sub terra defodio.
'Υποκάτω, *adv.* in ima parte, in inferiori loco; infra, subter, subtus, *Ph.*
'Υποκάτωθεν, *adv.* inferne, ex inferiore parte.
'Υποκατώρυχος, ε, ὁ ἡ, defossus sub terra.
'Υπόκαυμα, ατος, τὸ, id quo aliquid succendimus, suscitabulum. Ab *ὑποκαίω*.
'Υπόκαυσις, εως, ἡ, succensio; (2) hypocaustum. Ab eod.
'Υπόκαυστον, ε, τὸ, quod succenditur; (2) vaporarium; (3) hypocaustum, locus, seu diæta, cujus pavimentum interne calefit, in balneis. Ab eod. Unde
'Υποκαύστρα, ας, ἡ, fornax, *Gl. V.*
'Υπόκειμαι, subjaceo, subjectus sum, subsum; succubo, *Gl. V.* *ὑποκείμενος*, suppositus, *Gl. V.* *ὑποκείμενον*, objectum, quod tractatur; propositum. Ζῶσιν οἱ γῆς ὑποκείμενοι, *Soph. El.* 1442. Ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἕτεσι ἕβδομός γ' ὑποκείσεται, *Pind.*
'Υποκείρω, corrodo, exedo, lanio.
'Υποκελεύομαι, fut. εύσομαι, subhortor, tacite hortor.
'Υπόκενος, ε, ὁ ἡ, cavus, inanis, vacuus; (2) vanus.
'Υποκεντέω, ῶ, fut. ήσω, suffodio.
'Υποκερχναλέος, α, ον, stridulus, asper. *In neut.* raucedo, asperitas faucium.
'Υπόκευθος, ὁ, ἡ, occultus.
'Υποκεύθω, fut. σω, abscondo.
'Υποκεφάλαιον, ε, τὸ, cervical capiti suppositum, *Aret.* A κεφαλή.
'Υπόκηρος, ε, ὁ ἡ, fato aut morti obnoxius; (2) impurus, corruptus. A *κήρ*.
'Υποκηρύττω, fut. ύξω, silentium indico, audientiam facio, de præcone, sed *ὑποκηρύττομαι*, de eo qui per præconem facit; (2) polliceor aliquid publicum.
'Υποκινέω, ῶ, f. ήσω, leviter moveo; (2) commoveo. 'Υποκίνει τῆς ὁδοῦ, discede, *Aristoph. Av.* 1017. Ζεφύρου ὑποκινήσαντος, *Il.* 4, 423.
'Υποκίρναμαι, commisceor.
'Υπόκιρρος, ε, ὁ ἡ, subrufus.
'Υποκιωδὶς, seu *ὑποκιστὶς*, ἡ, quod sub cisto ad radices nascitur, *Diosc.*
'Υποκλαδὸν, *adv.* flexis genubus. Ἐπὶ γαῖαν ὑποκλαδὸν ἰξιτανύσθη, *Opp. Cyn.* 4, 205.
'Υποκλάζω, fut. σω, submisse genua flecto. Ὑπόκλασε τε ἡέρια, ᾗ τὰς χεῖρας εἰς ἱκετηρίαν προτείνας, &c. *Heliod.* 1, 7.
'Υποκλαίω, fut. αύσω, sublacrimor.
'Υποκλάω, ῶ, fut. άσω, suffringo, infringo.
'Υποκλίπτω, fut. ψω, suffuror, minuo; (2) abscondo, occulo, occulto, prætexo; (3) fallo, dissimulo. Τὰς τὰς ἰύγας ὑποκλιπτομένας, *Soph. Elect.* 115. Ἕλκος ὑποκλίπτων, *Mus.* 1, 85. Λαβρίδην ἀχάλινον ὑποκλίπτοντες ἰωὴν, *Nonn. P.* 6, 61.
'Υποκλῄζω, f. ίσω, clam divulgo. Οἵαν ἰδήλωσας ἀνδρὸς αἴθωνος ἀγγελίαν—τῶν μεγάλων Δα-

νεῶν ὑποκληζομένην, *Soph. Aj.* 225. *sed hic divisim legi videtur*, Ern.

'Υποκλινής, ές, subjectus, obnoxius. Ab

'Υποκλίνω, reclino sub, submitto, subigo, subdo; ὑποκλίνομαι, succumbo; (2) cedo. Ἡν δὲ ὑπικλίνῃ γὰ διυρὶ, *Aristoph. Eq.* 272.

'Υποκλίσεις, a. 1. part. pass. verbi ὑποκλίνω.

'Υποκλονίω, ῶ, f. ήσω, subagito, turbo, *Il.* 21, 556.

'Υποκλοπίω, ῶ, fut. ήσω, occulo, occulto, *Od.* 22, 381.

'Υποκλύζω, fut. ύσω, proluo, expurgo; (2) inundo, submergo, *Epigr.* Hinc

'Υπόκλυσις, εως, ἡ, sordes quæ subtus e fundo eluuntur.

'Υποκλύω, subaudio, *R.*

'Υποκνάω, ῶ, succido, *R.*

'Υποκνίζω, fut. ίσω, pruritum moveo, titillo; (2) exstimulo, incito, *pass.* prurio; (3) libidine uror.

'Υποκοιλαίνω, excavo; (2) sum concavus.

'Υποκοίλιον, ου, τὸ, subventrale, abdomen. A κοιλία.

'Υπόκοιλος, ου, ὁ ἡ, cavus; (2) in imo cavus.

'Υποκολακεύω, fut. εύσω, adulationibus corrumpo.

'Υποκόλοβος, ου, ὁ ἡ, aliqua ex parte truncatus.

'Υποκολπίδιος, ου, ὁ ἡ, qui sub sinu est, in sinu latens. Ab ὑ. et κόλπος.

'Υποκόλπιος, et ὑπόκολπος, ου, ὁ ἡ, qui est sub vel in sinu, in amplexu; infans in utero; (2) occultus, *item* cavus. Ex iisd.

'Υπόκομμα, τος, τὸ, intercisio insectorum in medio corpore; (2) præcinctio.

'Υποκομπέω, ῶ, f. ήσω, crepitum vel sonitum subtus edo.

'Υποκομψίας, ου, ὁ, elegans, facetus. Ab

'Υπόκομψος, ου, ὁ ἡ, idem.

'Υποκοναβίω, sono sub, *Hom.*

'Υποκονίω· vide ὑποκονάω.

'Υποκόνισις, εως, ἡ, pulveris excitatio, pulveratio; (2) pars quædam agriculturæ. Ab

'Υποκονίω, fut. ίσω, pulverem suscito, vel pulvere adspergo; (2) pulvere sublino, *Plut.* A κόνις.

'Υπόκοπος, ου, ὁ ἡ, nonnihil lassatus, lassus.

'Υπόκοπρος, ον, stercorosus, cui aliquid stercoris admistum est.

'Υποκόπτω, fut. ψω, succido.

'Υποκορίζομαι, f. ίσομαι, subblandiens diminuta voce appello, subblandior, seu blandis verbis compello; (2) honestiori, *item* turpiori, et invidioso, nomine appello. Εἰ λυπεμίην γ' αἴσθοιτό μι, Νιτάριον ἂν ᾧ Βάτιον ὑπικορίζιτο, *Aristoph. Plut.* 1011.

'Υποκόρισμα, ατος, τὸ, malæ rei speciosum ac honestum nomen auribus blandiens. A præc.

'Υποκορισμὸς, οῦ, ὁ, blandior appellatio, extenuatio, qua rei turpi honestum prætexitur nomen. *Ph.* diminutio. Ab eod.

'Υποκοριστικὸς, ἡ, όν, blandus, extenuatorius, quod ab ὑποκορισής.

'Υποκοριστικῶς, *adv.* blande, subblandiendo; (2) more diminutivorum. *Gl. V.* diminutive.

'Υποκορύζομαι, juvenesco, juveniliter cano vel ago, *Pind. P.* 3, 33.

'Υποκορύζω, sublevo, *Gl. V.*

'Υπόκυφος, ου, ὁ ἡ, allevatus, *Gl. V.*

'Υποκράζω, succiamo.

'Υποκρέκειν, succinere, sonum edere, qualis citharæ, dum fides tenduntur et in harmoniam rediguntur; (2) plectro pulso; (3) *met.* cum dat. sono similem esse; *item* textorium vocabulum. Μαΐαισιν ὑποκρέκει, *Pind.*

'Υποκριμάω, suspendo, *Hom. in Apoll.* 184.

'Υπόκρημνος, ον, declivis, paulum præruptus, seu præceps.

'Υπόκρημνος, ον, sub capite, *Suid.*

'Υποκρητηρίδιον, ου, τὸ, basis crateris. Ex κρατήρ.

'Υποκρίνομαι, simulo, fingo; (2) respondeo; (3) interpretor, explico, seu judicium fero. Ἀπίστιλαν .... ὑποκρινομένης ἑαυτὴν δικαίης εἶναι, *Luc.* 20, 20. Καὶ νιν ὑποκρίνισθαι ὅπως τιλίεσθαι ἵμιλλιν Ἡνώγει, *Theocr.* 24. 66 Μυρίης ἔρωτας ὑποκριναμένη, *Luc.* (4) καὶ γὰρ δεῖ τὸν ὑποκρινόμενον τὸ τοῦ Αἴαντος πρόσωπον ἀπηνίστερον χρήσασθαι τῷ φθίγματι, *Schol. Soph. ad Ajacem*, 334. Ὑποκρίνετο μετὰ τῶν γιλωτοποιῶν, histrionem agebat, *Polyb.* 31, 4, 8. Hinc

'Υποκρισία, ας, ἡ, idem quod

'Υπόκρισις, εως, ἡ, simulatio, qua quis probitatem præ se fert, nequitiæ et improbitatis plenus. *Ph.* dissimulatio; (2) histrionis gestus, personam alienam referens seu exprimens; (3) pronunciatio seu actio oratoris. *Phil.* pronunciatio; (4) responsio.

'Υποκριτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod seq. (2)

'Υποκριτὴς, οῦ, ὁ, hypocrita, simulator, dissimulator; (2) histrio, ludius; (3) conjector, interpres.

'Υποκριτικὸς, ἡ, όν, cui inest simulatio; subdolus, simulatus; (2) ad histriones, seu ad histrionum artem pertinens, histrionicus; (3) in pronunciatione seu actione oratoria exercitatus.

'Υποκριτικῶς, *adv.* simulate; (2) histrionice.

'Υποκρόω, fut. όσω, cithara responso; (2) obturbo, interpello, obloquor; (3) aspere alloquor, *Ern.* Σὺ μὲν ἐ τὸν ἐμὸν βίον ἰξηγκας, τῶν πτωχῶν δ' ὑπικρόσω (2. sing. a. 1. m.) *Aristoph. Plut.* 547. Τί δ' ἔν ὑποκρόσωσι σε; *Id. Conc.* 256.

'Υποκρύπτω, fut. ψω, occulto, condo, clanculum repono; (2) dissimulo, celo, reticeo. Πιιρώμινος χρῆσθαι τοῖς τῶν ὑποκρυπτομίνων χρήμασι, *Xen.*

'Υπόκρυψις, εως, ἡ, occultatio. A præc.

'Υπόκρυφα, latenter, clam. Αἰδὼς ὑπόκρυφα κίρδει κλίπτιται, *Pindar.*

'Υποκρώζω, crocito.

'Υποκτίνω, f. νῶ, occulte occido. Ὡς ὑποκτινῶ κίπραχθ', *Aristoph. Ach.* 339.

'Υποκυδιρεάω, proreta sum.

'Υπόκυκλον, ου, τὸ, orbis, qui tripodi aut alii ejusmodi vasi supponitur. Ab

'Υπόκυκλος, ου, ὁ ἡ, rotundus. Epith. calathi, *Hom.*

'Υποκυμαίνω, instar fluctus jactor, fluctuo; de capillo in humeris fluctuante; (2) redundantia luxurior, de oratione. Ἡ κόμη δὲ ἔτι πάντη διάπλοκος, ἔτι ἀσύνδιτος, ἀλλ' ἡ μὲν πολλὴ ὤμοις τι καὶ νώτοις ὑπικύμαινι, *Heliod.*

'Υποκυπαΐζειν, subeffundi, *V. L.*

'Υποκύομαι, prægnans vel gravida sum. Vid. ὑποκύω.

'Υποκύπτω, fut. ψω, caput submitto seu inclino, conquinisco. Ἱκιτεύσοί σ' ὑποκύπτοντες, *Aristoph. Vesp.* 553. Ἦν δὲ ὑποκύψας ἴδῃς τὰ ἴνδοθιν, *Luc.*

'Υπόκυρτος, ου, ὁ ἡ, leviter incurvus

'Υποκυρτόω, ῶ, obliquo, *Gl. V.* ὑποκυρτῶν, obliquare. Ex ὑπό et κυρτός.

'Υποκυσσαμίνην, acc. sing a. 1. part. med. *Poet.* pro ὑποκυσαμίνην, ab ὑποκύομαι.

'Υπόκυφος, ου, ὁ ἡ, aliquantum incurvus.

'Υποκυφώνιον, τὸ, subcatasta, pars currus.

'Υποκύω, fut. ύσω, gravida fio, *Il.* 6, 26. Ἡ δ' ὑποκυσσαμίνη τίκιτο κραιιρέφρονα τίκνα, *Hesiod. Theog.* 308.

'Υποκύων, nom. cujusdam tragœdiæ Varronis.

'Υποκώλιον, ου, τὸ, pars subjecta femori, femur. Ex κῶλον.

'Υποκωμῳδίω, ῶ, fut. ήσω, subirrideo more comico, tacite mordeo dicterio comico seu scommate; (2) adsimilo. Τὰ πολλὰ ὑπικωμῴδων, *Luc.*

'Υπόκωφος, ου, ὁ ἡ, subsurdus, surdaster.

'Υπολάβῃς, 2. sing. a. 2. conj. act. verbi ὑπολαμβάνω.

'Υπολαΐς, ΐδος, ἡ, idem quod ὑπολαΐς.

'Υπολαλέω, ῶ, f. ήσω, submurmuro, mussito.

'Υπολαμβάνω, fut. λήψομαι, suscipio; (2) excipio, sc. insidiis, &c. *unde et pro* surripio; (3) respondeo, excipio orationem alicujus respondendo; (4) excipio impetum irruentis hostis, &c. *item* cohibeo, reprimo; (5) suspicor, conjicio, puto, arbitror; (6) prenso: ὑπολάβωσιν, duxerint, *Ph.* aor. 2. conj. 3. pl. ὑπιλήφαμιν, duximus, *Ph.* p. 1. pl. Νηφίλη ὑπίλαβιν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, *Act.* 1, 9. Πάντας αὐτῦ καταφρόνιιν ὑπολαμβάνει, *Epigr.* Ὁ Κῦρος ὑπολαβὼν, εἶπιν, *Xen.* Τί ἔν αἴτιον εἶναι ὑπολαμβάνω, ἐγὼ ὑμῖν ἐρῶ, *Plat.* Ψευδέσθαι, ὅτις τινῶν τι περὶ σε ὑπολήψεται, *M. Anton.*

'Υπολαμπὰς, ἡ, fenestræ ex speculari lapide aut lucernæ inclusæ modicum lumen efficientes, *Ern.*

'Υπολαμπὴς, ές, ὁ ἡ, subluciduus, subfulgidus. Ab

'Υπολάμπω, f. ψω, subluceo, subtus luceo; (2) aliquantum luceo, *Il.* 18, 492.

'Υπόλαμψις, εως, ἡ, lucis fulgor seu nidor. A præc.

'Υπολανθάνω, latĕo, occultor, *R.*

'Υπολαπάζω, et -άσσω, subtus evacuo, evacuando subduco; (2) paullum evacuo.

'Υπολάπαρος, ον, mollis, vacuus, ut ὑπόκινος.

'Υπολαΐνω, aliquantum lævigo, extenuo.

'Υπολέγω, pronúncio, addo dicendo, præco verba, rationem habeo.

'Υπολέθριος, α, ον, nonnihil perniciosus.

'Υπολείβομαι, fut. ψομαι, subtus fluo, scaturio, vel leniter fluo aut stillo, aut diffluo, *Hipp.*

'Υπολείβω, libo, *Æsch.*

'Υπόλειμμα, ατος, τὸ, quod residuum est, reliquiæ; *item* reliqua *in re pecuniaria*, R. Ab

'Υπολείπω, fut. ψω, relinquo, reliquum facio; (2) deficio, minuor; (3) *in med.* non solvo sc. totum quod debeo, ὑπολείπομαι, relinquor, minuor, deficio. Δίδοικα δὲ μᾶλλον μὴ ᾧ τοῖς παισὶν αὐτὸν ὑπολίπωμιν, *Thuc.* Τίν' ὑπολείπομαι τύχην; *Eur. Hel.* 300. Ὁπόταν δνοφερὰ νὺξ ὑπολιφθῇ, recesserit, *Soph. El.* 91. Ὑπολίλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, 1 *Reg.* 19, 10. Οὐχ' ὑπιλίπω μοὶ ὐλογίαν, πάντι; *Gen.* 27, 36.

'Υπολειφθῆναι, *relictum esse*, aor. 1. inf. pass.

'Υπόλειψις, idem quod ὑπόλειμμα, *Theoph.*

'Υπόλεπρος, ου, ὁ ἡ, paullum scaber.

'Υπόλεπτος, ου, ὁ ἡ, gracilis, subtenuis.

'Υπολευκαίνω, subalbidum seu subcandidum reddo; ὑπολευκαίνομαι, albesco, *Il.* 5, 502.

'Υπόλευκος, ου, ὁ ἡ, candicans, albicans, albidus, vel subalbidus. *Gl. V.* subalbus, albidus.

'Υπολήγω, f. ξω, paulatim desino, intereo. Καὶ ἡ ἐξ ἀρχῆς αὐτῶν ἀριτὴ κατὰ μικρὸν ὑπίληξιν, *Ælian.*

'Υπόλημμα, ατος, τὸ, id ipsum quod susceptum est; (2) conceptus. Ab ὑπολαμβάνω.

'Υπολήνιον, ου, τὸ, vas quod torculari subjacet, lacus. *Gl. V.* torcularium. Ex ληνός.

'Υπολήνιος, ου, ὁ ἡ, torcularius, *Gl. V.*

'Υπολησὶς, ΐδος, ἡ· vide ὑπολήνιον. Ἐν δὲ χρυσείας ὑπολησίδας ἐπλήσαντο, *Callim.*

'Υπόληξις, εως, ἡ, cessatio, finis, ab ὑπολήγω.

'Υπολητικὸς, ἡ, όν, suspiciosus, *Gl. V.* (2) opinator, δύναμις ὑπολητικὴ, facultas opinandi.

'Υπολητικῶς, *adv.* opinando, per opinionem.

'Υπολητὸς, ῆ, ὁ ἡ, de quo opinio concipitur, concipi potest, aut jam concepta est. Ab ὑπολαμβάνω. Unde

'Υπόληψις, εως, ἡ, susceptio; (2) responsio, qua aliquem excipimus loquentem aut canentem; (3) suspicio; (4) opinio, existimatio; (5) etiam de bona fama, ut Lat. *existimatio.*

'Υποληρέω, deliro, ut *simp.*

'Υπολίζων, ονος, ὁ ἡ, paulo minor, vel minor. *Il.* 18, 519.

'Υπόλιθος, ου, ὁ ἡ, lapidosus, saxosus, petrosus, vel aliquatenus lapidosus.

'Υπολιμπάνω, relinquo; (2) deficio; ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, 1 *Pet.* 2, 21.

'Υπολιμώδης, ες, ὁ, ἡ, paulum famelicus.

'Υπολιπαίνω, pinguefico.

'Υπολίπαρος, ὁ ἡ, subpinguis, pinguiusculus.

'Υπολιπὴς, ές, ὁ, ἡ, reliquus. Ab ὑπολείπω.

Ὑπολισθαίνω, f. σθήσω, sublabor. *Gl. Vet.* paulatim delabor.

Ὑπόλισπος, ε, ὁ ἢ ἡ, nates graciles habens.

Ὑπόλιτος, ε, ὁ ἢ ἡ, tenuiculus, *Gl. V.*

Ὑπόλιχνος, ε, ὁ ἢ ἡ, gulosus, gulæ deditus.

Ὑπολογίομαι, ῶμαι, deducor; *ὑπολογηθέντων*, deductis, *Ph* Ab *ὑπόλογος*.

Ὑπολογίζομαι, f. *ίσομαι*, reputo, rationem alicujus rei ad excusandum habeo; *unde pro* excuso, ignosco, absolvo; *item* imputo; dicitur tamen de personis, quarum ratio, respectus habetur, in rationibus deductionem facere. Ὑπολογίζεσθαι κίνδυνον τῇ ζῇν, *Plat.* Οὐδὲν οἶμαι τοῦτο ὑπολογιστέον, ὅτι πλεῖν ἐν τῇ νηῒ, *Id.* Ὑπολογίζεσθαι τὴν τιμὴν ἐκ τῶν ὀψωνίων, *Polyb.* 6, 39, 15. Hinc

Ὑπολογισμός, οῦ, ὁ, cum alicujus rei ratio habetur.

Ὑπόλογος, ε, ὁ, cujus ratio habetur, maxime in excusando vel absolvendo; (2) numerus ad alterum ita relatus, ut minoris vicem obtineat.

Ὑπόλοιπος, ε, ὁ ἢ ἡ, reliquus, restans. Οὐκοῦν ὑπόλοιπόν σοι τὸ Βάραθρον γίνεται, *Aristoph. Plut.* 430. Ab *ὑπολείπω*.

Ὑπόλοξος, ον, leviter obliquus.

Ὑπολοχαγός, οῦ, ὁ, propræfectus cohortis.

Ὑπολύδιος, sublydius eadem forma qua *ὑποδώριος*.

Ὑπολύριος, ὁ ἢ ἡ, aptus modulationi, *Ar.*

Ὑπόλυσις, ιος, ἡ, solutio, resolutio, dissolutio. Ab

Ὑπολύω, f. *ύσω*, qu. dic. subsolvo, subtersolvo. *Gl. V.* excalceo; *ὑπολύομαι*, discalceor, excalceor, *Gl. V.* (2) solvo, exsolvo, resolvo; (3) debilito. Ταύτας (πτερυκὰς) ὑπολύσας, ἀνιμᾶται τὸ χωρίον, *Arist. Nub.* 152. *Il.* 1, 401.

Ὑπολωΐς, ΐδος, ἡ, curruca, *avis.* Angl. A HEDGE-SPARROW.

Ὑπολωφάω, desino paulatim, vel desino.

Ὑπομάζιον, τὸ, mamillare, *V. L.*

Ὑπομάζιος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui adhuc est lactens; *ὑπομαζίδιος*, subrumi, *Gl. V.* A *μαζός*.

Ὑπομάσθιος, et *ὑπομασταῖος*, idem.

Ὑπομαίνεσθαι, paulum furere.

Ὑπόμακρος, ον, paulum longior.

Ὑπομαλακίζομαι, paululum timeo, *item* languesco.

Ὑπομαλάσσω, vel *ὑπομαλάττω*, fut. ξω, subtus mollio; (2) paullum mollio.

Ὑπόμαξον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. verbi *ὑπομάσσω*.

Ὑπομαραίνομαι, qu. dic. submarcesco, subflaccesco.

Ὑπόμαργος, ε, ὁ ἢ ἡ, vecors, stolidus; (2) petulans.

Ὑπομάσσω, vel *ὑπτω*, f. ξω, conspergo, illino. Ὑπόμαζον Τᾶς τήνω φλιᾶς κεὐυπέρτερον, *Theoc.* 2, 60.

Ὑπομάσχαλον, ε, τὸ, qu. dic. subalare. *Gl. V.* laterale. A *μασχάλη*.

Ὑπόμαυρος, ε, ὁ ἢ ἡ, obscurus; subluculus.

Ὑπομβρος, ε, ὁ ἢ ἡ, cui subest humor, proprie ex imbre.

Ὑπομιδάω, subrideo, *Anac.*

Ὑπομιδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo, aut clam rideo. Ὑπιμιδίασε Κύπρις, *Anacr.* 44

Ὑπομίμνω, aor. 1. part. act. verbi *ὑπομένω*.

Ὑπομίων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui infimi ordinis et sortis est, *Xen.* Exponitur etiam centurio, subminister.

Ὑπομιλαίνω, nigrico.

Ὑπομιλανδρυώδης, ες, salsamento thunnino similis. A *μιλάνδρυς*, vel *μιλανδρύαι*.

Ὑπόμιλας, αινα, αν, subniger, nigricans.

Ὑπομεμψίμοιρος, ον, paullum querulus de sorte.

Ὑπομονητικὸς, ὴ, όν, patiens. Ab *ὑπομένω*.

Ὑπομονητία, subeunda, *Ph.* Ab eod.

Ὑπομονητικὸς, ὴ, όν. patiens, tolerans; perpessitius, *Gl. V.* Ab eod

Ὑπομονητὸς, ὁ ἢ ἡ, tolerabilis. Ab

Ὑπομόνω, f. ώσω, sustineor, patior, perpetior, tolero, fero, persevero, *Ph. Gl. V.* item remaneo, exspecto; *ὑπομεῖναι*, tolerare, *Ph.* a. 1. inf. Ὑπὲρ ἧς ἐδὲν ὅ, τι τῶν δεινῶν οὐχ *ὑπομενητέον*, *Isocrat.* Πολλὴν ἄεθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων, *Heb.* 10, 32. Μακρὸν οὐκ ὑπέμεινεν ὅλεθον, *Pind.* Πάντα κίνδυνον ὑπομεῖναι τοῦ ἐπαινεῖσθαι ἕνεκα, *Xen.*

Ὑπομεμνηκότα, acc. sing. perf. part. act.

Ὑπομερίζω, fut. *ίσω*, subdivido. Hinc

Ὑπομερισμὸς, οῦ, ὁ, subdivisio.

Ὑπομηκάομαι, ῶμαι, admugio.

Ὑπομήκης, ες, ὁ ἢ ἡ, qu. dic. sublongus, longiusculus, oblongus. Ex *ὑπὸ* et *μῆκος*.

Ὑπομηλίζω, fut. *ίσω*, sum colore in luteum vergente.

Ὑπόμιγμα, ατος, τὸ, admixtio. Ab

Ὑπομίγνυμι, fut. *ίξω*, clam misceo, vel paullatim misceo.

Ὑπομιμνήσκω, in memoriam revoco, admoneo, præmoneo, *ὑπέμνησεν*, admonuit, *Ph.* a. 1. Ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν, *Joan.* 14, 26. Ὑπομιμνάσκων τῶν τραύματος, *Theoc.* 21, 50. Ὑπεμνήσθη ὁ Πίτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, *Luc.* 22, 61.

Ὑπομισέω, leviter odi.

Ὑπόμισθος, ε, ὁ ἢ ἡ, conductus mercede.

Ὑπομνάομαι, ῶμαι, clam ambio nuptias, feminam ad adulterium pellicio.

Ὑπόμνημα, ατος, τὸ, quod rei alicujus reminisci facit, monumentum; (2) commentarius, i. e. liber, in quo capita tantum in rerum memoriam attinguntur; *ὑπομνήματα*, gesta, *Ph.* al. *Gl. V.* annales. Ab *ὑπομιμνήσκω*. Hinc

Ὑπομνηματίζω, fut. *ίσω*, in commentarium refero, commentariis scriptis interpretor. *Gl. V.* commentor, admonefacio, peto, rogo. Ἐπὶ δ' ἐνικιλίυσω ἢ ἡμᾶς τι περὶ ὕψεις πάντως εἰς σὴν ὑπομνηματίσασθαι χάριν, *Longin.* 1. Οἱ ὑπομνηματισάμενοι, commentatores, interpretes, passim apud Scholiastes. Vide *Scholiast. Sophoclis ad Œd. Col.* 389. Hinc

Ὑπομνηματισμὸς, οῦ, ὁ, interpretatio quæ fit commentariis scriptis; (2) literæ publicæ, commentarii; (3) decretum in literas relatum.

Ὑπομνηματικὰ συγγράμματα, scripta ad memoriæ tantum subsidium, *Bud.*

Ὑπομνηματιστὴς, οῦ, ὁ, commentator, commentarius, *Gl. V.* (2) scriba publicus.

Ὑπομνηματογράφος, ε, ὁ, qui hypomnemata scribit, commentariorum scriptor. *Gl. V.* actuarius, memoralis. Ex *ὑπόμνημα* et *γράφω*.

Ὑπομνῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi *ὑπομιμνήσκω*.

Ὑπομνήσει, 3. sing. fut. 1. ind. act.

Ὑπόμνησις, ιος, ἡ, monitio, admonitio, commonefactio, commemoratio rerum præteritarum. Εἰς δάκρυα τραπεμένους ὑπόμνησιν κακῶν, *Eurip. Or.* 1032. Ab *ὑπομιμνήσκω*.

Ὑπομνησεύω, et *ὑπομνησιύομαι*, despondeo.

Ὑπομνητικὸν οῦ, τὸ, commentarius, et memoriale. *Ph.* commentarium, commonitorium. Ab *ὑπομιμνήσκω*.

Ὑπόμνυμι, prorogo rem jurejurando, excusans me cum jurejurando, dilationem peto. Ὑπομνυσαμένη δὲ Μινικλίης, ἢ πάλιν διαχειροτονίας γινομένης, *Xen.*

Ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, sustentatio qua impetus et incursus alicujus rei sustinetur; (2) remansio, perseverantia, ut belli; (3) tolerantia, patientia. Ab *ὑπομένω*.

Ὑπομονητικὸς, ὴ, όν, patiens, tolerans.

Ὑπομονητικῶς, *adv.* patienter.

Ὑπομονικὸς, ὴ, όν, idem. Ab eod.

Ὑπομοσία, ας, ἡ, dilatio, quæ jurejurando postulatur et impetratur, rectius *ὑπωμοσία* Ab *ὑπόμνυμι*.

Ὑπομοσχύω, fut. *ύσω*, novellos surculos sero, *met.* sero, v. gr. bellum, odia. A *μόσχος*.

Ὑπομόχθηρος, ε, ὁ ἢ ἡ, subimprobior, ineptior.

Ὑπομόχλιον, ε, τὸ, quod vecti subjicitur.

Ὑπομυθέομαι, οῦμαι, proloquor.

Ὑπομυκάομαι, qu. dic. submugio, *Æsch.*

Ὑπόμυξος, ον, mucosus. A *μύξα*.

Ὑπομύσαρος, ε, ὁ ἢ ἡ; fœtidus, olidus, graveolentior.

Ὑπομύω, comprimo, *Alh.*

Ὑπόμωρος, ε, ὁ ἢ ἡ, stultior.

Ὑπονιάζω, juvenesco.

Ὑπονιάω, ῶ, terram, agrum novo.

Ὑπονίμομαι, depascor, *Epigr.* (2) suffodio muros, unde decipio, *Hes.* Ex *νίμω*.

Ὑπονυφίζω, subnervo, *Gl. V.* Ex *νεῦρον*.

Ὑπονεύω, innuo, nutu significo; (2) annuo.

Ὑπονίφιλος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui sub nubibus est; nubilus, *Gl. V.* Ex *νιφέλη*.

Ὑπονίω, subter aquas nato, aquas subeo.

Ὑπονήϊος, sub Neïo situs, Neïo subjectus, *Hom.*

Ὑπονήχομαι, fut. ξομαι, idem.

Ὑπονίπτω, fut. ψω, lavo ut pedes.

Ὑπονιτρώδης, ες, paullum nitrosus. A *νίτρον*.

Ὑπονίφω, aliquantum ningo, *Ph.* -ομαι, nive obruo; νὺξ ὑπονιφομένη, nox nivosa.

Ὑπονοέω, ῶ, f. ήσω, suspicor, suspectum habeo; (2) conjicio, opinor. Σὺ μηδὲν εἰς ἐμ' ὑπονόει τοιοῦτο, *Aristoph. Plut.* 361. Ὑπονόησον σύ μοι, *Id. Lys.* 38. Ἃ δ' ἐ λέγεσιν, ταῦτ' ὑπονενοήκαμεν, *Ib.* 1238. Ὑπονοεῖς δ' ἃ μή σε χρὴ, *Eur. Iph. in Au.* 1159. Τίνα μὶ ὑπονοεῖτε εἶναι; *Act.* 13, 25. Hinc

Ὑπονόημα, ατος, τὸ, cogitatum, opinio.

Ὑπονοητὴς, οῦ, ὁ, suspiciosus, *Gl. V.*

Ὑπονοθίυσις, ιος, ἡ, corruptela.

Ὑπονοθιυτὴς, οῦ, ὁ, corruptor. Ab

Ὑπονοθεύω, f. εύσω, clam adultero, *Ph.* corrumpo. Ὑπενόθευσεν Ἰάσων ὁ ἀδελφὸς Ὀνίᾳ τὴν ἀρχιερωσύνην, 2 *Macc.* 4, 7. Καὶ ὁ μὲν Ἰάσων ὁ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ὑπονοθεύσας, ὑπονοθευθεὶς ὑφ' ἑτέρου, *Ib.* 26.

Ὑπόνοια, ας, ἡ, suspicio, opinio; (2) allegoria. Figura est, quum aliud dicitur quam audiens expectabat. (2) Διομαχίας ὅσας Ὅμηρος πεποίηκεν, ἐ παραδεκτέον εἰς τὴν πόλιν, εἴτ' ἐν ὑπονοίαις πεποιημένας, εἴτ' ἄνευ ὑπονοιῶν, *Plat. de Republ.* 2, 378. Οὓς (μύθους) ταῖς πάλαι μὲν ὑπονοίαις, ἀλληγορίαις δὲ νῦν λεγομέναις, *Plutar. de audiend. Poet.* 19. A *νόος*.

Ὑπονομεύω, fut. εύσω, cuniculos ago; (2) per fraudem et quasi cuniculos conscisco alteri malum.

Ὑπονομηδὲν, *adv.* per cuniculos. Ab

Ὑπόνομος, ε, ὁ ἢ ἡ, occulte depascens; (2) cuniculosus, qui est instar fossæ subterraneus; (3) occultus, et cuniculo similis. *Subst.* fossa subterranea et operta. *Ph.* cuniculus, cloaca; *ὑτόνομοι*, tubi, *Ph.* (3) Μαρία καταδύντος ἐς τάφρας ὑπονόμε, *App. Bell. Civ.* 1, 94. Ῥηγῖνον δὲ ἡ γυνὴ νυκτὸς ἐς ὑπονόμον λυμάτων καθῆκεν, *Id. ibid.* 4, 40. A *νίμω*.

Ὕπονος, et *ὑπονίσκος*, ὁ, asellus suppositus, genus machinæ, quo fit extensio ad inferiora. Ab *ὄνος*.

Ὑπονοσέω, ῶ, ægrotare incipio, languesco. Ὑπενόσει τοιαρῦ· ἤδη, ᾗ πονήρως εἶχεν, *Luc.*

Ὑπονοσίζω, ῶ, f. ήσω, me recipio, recedo. Hinc

Ὑπονόσησις, ιος, ἡ, quum quid retrorsum abit, aut subsidit; recessus, reditus, detectio.

Ὑπονοτίζω, fut. ίσω, humecto.

Ὑπονυμφὶς, ίδος, ἡ, mulier quæ a latere sponsæ est. A *νύμφη*.

Ὑπονύσσω, fut. ξω, stimulos subdo, vel clam pungo, vexo. Ἄκρα δὲ χειρῶν Δάκτυλα πάνθ' ὑπίνυξιν, *Theocr.* 19, 3.

Ὑπονυστάζω, paullum dormio.

Ὑπόνωθρος, ον, subobscurus, stolidus, &c.

Πόξανθος, ε, ὁ ἢ ἡ, subflavus, flavescens. *Gl. V.* rubeus.

Ὑποξενίζω, fut. ίσω, peregrino sermone utor; (2) peregrina ratione utor. Ἐπαιρεῶμαι σῦ . . . . παρασάγγας ὑποξενίζοντος, *Luc.*

Ὑποξίω, fut. ίσω, radendo polio.

Ὑποξηραίνω, idem quod simplex.

Ὑποξηρασία, ἡ, ariditas.

Ὑπόξηρος, ε, ὁ ἢ ἡ, aridus; (2) in angustum tenuatus.

Ὑποξίζω, subacidus sum. Ὑποξίζων ἄρτος, *Athen.*

Ὑπόξυλος, ε, ὁ ἢ ἡ, subtus ligneus.

Ὑποξυρίω, ῶ, f. ήσω, subrado, vel leviter novacula rado.

Ὑπόξυς, εος, ὁ ἢ ἡ, leviter acuminatus seu mucronatus, subacutus; (2) subacidus, acorem quadamtenus referens.

Ὑποξύω, subrado, *Gl. V.* Θῖνας ὑποξύουσα Λιξυνίδας, *Dion. Per.* 385.

Ὑποπαίζω, alludo.

Ὑποπαλαίω, fut. αἰσω, qu. dic. subluctor, luctando subservio.

Ὑποπαραληρέω, paulum deliro.

Ὑποπαρθένος, ἡ, paulum adhuc virgo, h. e. non cuivis se prostituens.

Ὑποπαρωθέω, ῶ, fut. ωθήσω, vel ώσω, clam submoveo, latenter dejicio.

Ὑπόπασον, ου, τὸ, quod inspersum est; (2) stratum. Ab

Ὑποπάσσω, fut. άσω, inspergo, adspergo.

Ὑποπαταγέω, ῶ, fut. ήσω, adstrepo.

Ὑποπατέω, ventrem levo, melius ἀποπατέω.

Ὑπόπαχυς, εος, ὁ ἡ ἡ, crassiusculus, subpinguis.

Ὑποπεινάω, ῶ, paulum esurio. Καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων, *Aristoph. Plut.* 535.

Ὑποπίδιος, idem quod ὑποπίλιος. Unde

Ὑποπιλιάζω, sublividus sum, *R.*

Ὑποπίλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, subfuscus, sublividus.

Ὑποπίμπω, fut. ψω, submitto, clam mitto, suborno, suppono.

Ὑποπιστήσας, acc. plur. perf. part. act. *Ion.* et per *Ectas.* pro ὑποπεπηχότας, ab ὑποπήσσω.

Ὑποπιτάτωσις, εως, ἡ, perfectio, consummatio. A πιράτω.

Ὑποπίτδομαι, suppedo. Ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις ὑποπιρδόμενος, *Aristoph. Ran.* 1215.

Ὑποπιτρικλάω, infringo, *V. L.*

Ὑποπιτρικλύνομαι, leviter eluor, de levi proluvie ventris.

Ὑποπικάζω, fut. άσω, paulatim nigresco, paulatim maturesco, *Od.* 7, 126.

Ὑποπιτάζω, substerno. Hinc

Ὑποπίτασμα, τος, τὸ, quod substratum est.

Ὑπόπιτρος, ου, ὁ ἡ ἡ, sub se petras sive lapides habens, saxosus, petrosus. Ex πίτρα.

Ὑπόπλοος, ου, ὁ ἡ ἡ, paulum lutosus.

Ὑποπλίζω, fut. ίσω, et άζω, άσω, exprimo, elido.

Ὑποπιθηκίζω, simiam imitor. Τοῦτό τι μικρὸν ἐπιθήκισα, *Aristoph. Vesp.* 1280.

Ὑπόπικρος, ου, ὁ ἡ ἡ, subamarus.

Ὑποπίμελος, ου, ὁ ἡ ἡ, pinguiusculus.

Ὑποπίμπλημι, f. πλήσω, impleo, repleo, quamproxime impleo; ὑποπίμπλαμαι, impleor.

Ὑποπίμπρημι, suburo. Ἥντις ἐκείνας ὑποπίμπρησιν ἀνὴρ, *Aristoph. Lys.* 350.

Ὑποπίνω, subbibo, i. e. plusculum vel largius bibo. Ταύτινον ἐν ἄρτι, *Aristoph. Av.* 500. Ἐκ τούτου δὴ ἐπεῖ ὑπέπινον, *Xen.*

Ὑποπίπτω, cado sub, succido, me submitto; succumbo, *Gl. V.* supplex provolvor ad genua. Est etiam, in manus venio, occurro, incido; item subjectus sum, de locis, ut monti; unde obnoxius, ὑπέπεσεν, succubuit, *Gl. V.* a. 2. Ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην, *Aristoph. Eq.* 47. Ὑποπεπτώκασι τοῖς σοῖς βουλεύμασι, *Heliod.*

Ὑποπιττόω, et -σσόω, ῶ, fut. ώσω, pice sublino, (*Met.* concumbo, *P.*) Ἱκανὸν, γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπλῆσαι χρόνον, *Aristoph. Plut.* 1094.

Ὑπόπλακος, vel ὑποπλάκιος, ου, ὁ, ἡ, planitiei subjacens, i. e. planus, campestris. A πλάξ.

Ὑποπλάττομαι, fut. σομαι, subeffingo, formo more figuli. Τὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ὑποπλασμένος, *Aristoph. Vesp.* 108.

Ὑπόπλατυς, υος, ὁ ἡ ἡ, aliquantum latus.

Ὑποπλέκω, subnecto, *Gl. V.*

Ὑπόπλεος, ου, ὁ ἡ ἡ, plenus, refertus.

Ὑποπλέω, fut. εύσω, navi subvehor; sublego. Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, *Act.* 27, 4.

Ὑπόπλεως, ου, ὁ ἡ ἡ, *Att.* pro ὑπόπλεος.

Ὑποπλήθω, fut. ήσω, impleo. Ὑποπλησθεὶς τῶν ἀρίστων, *Ælian.*

Ὑποπληρόω, ῶ, idem.

Ὑποπλήσσω, vel -ττω, fut. ξω, succutio, percutio.

Ὑπόπλους, ὁ, navigatio, v. gr. per pontem.

Ὑπόπλουτος, ου, ὁ ἡ ἡ, infra se seu in se opes habens conditas.

Ὑποπνιύσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. verbi ὑποπνέω.

Ὑποπνέω, fut. εύσω, subtus spiro; (2) leviter spiro; (3) adspiro. Ὑποπνεύσαντος δὲ Νότου, *Act.* 27, 13.

Ὑποποδίζω, retrocedo, *Cam.*

Ὑποπόδιον, ου, τὸ, scabellum, suppedaneum, *Ph.* Ab ὑπόπους.

Ὑποπόδιος, pedi suppositus, *Steph.*

Ὑποποδισμὸς, ὁ, regressus, *Steph.*

Ὑποποιέω, ῶ, et ίομαι, ῦμαι, qu dic. sub me esse facio, adquiro, comparo, consilio. Ἵνα μὴ δι' ὑμῶν αὐτὸς οἱ Φωκεῖς ὑποποιήσονται, *Dem.* Hinc

Ὑποποίητος, ου, ὁ ἡ ἡ, adquisitus.

Ὑποπολίκιλος, ου, ὁ ἡ ἡ, paulum variegatus.

Ὑποπόλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, paulum canus.

Ὑποπολιτεύομαι, subdole remp. administro.

Ὑποπομπὴ, ῆς, ἡ, jussum, edictum. Ab ὑποπέμπω.

Ὑποπορεύομαι, eo sub, subeo, clam occupo.

Ὑποπόρευσις, εως, ἡ, ingressus subterraneus A præc.

Ὑπόπορτις, ιος, ἡ, vitulum habens vacca; (2) quæ liberos habet.

Ὑποπορφυρίζω, fut. ίσω, purpurasco. Ab

Ὑποπόρφυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, purpureum colorem referens. Ex πορφύρα.

Ὑπόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, pedes habens, pedibus subnixus.

Ὑποπραΰνω, aliquantum latenterque mitigo.

Ὑπόπριμνος, ου, ὁ ἡ ἡ, habens aliquid stipitis.

Ὑποπρεσβύτερος, ον, natu grandior, paulo provectior ætate.

Ὑποπρήθω, fut. ήσω, succendo, igne subjecto cremo.

Ὑποπρίω, fut. ίσω, frendeo.

Ὑπόπρωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, proram habens depressiorem, *Plut.* Ex πρῴρα.

Ὑπόπτερος, ου, ὁ ἡ ἡ, alatus; pennatus; (2) velox; *Æsch. Ch.* 601. Ex πτερόν.

Ὑποπτεύσει, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ὑποπτεύει.

Ὑποπτεύοντας, acc. plur. præs. part. act. verbi ὑποπτεύω.

Ὑποπτεύω, fut. εύσω, suspicor; (2) suspectum habeo; (3) observo, circumspicio. Οὐδ' ὑποπτεύσωσιν (σε) ὧδ' ἠνθισμένον, *Soph. El.* 43. Τῶν μὲν ὄντων ὑποπτεύων, *Heliod.* Τί' αἰτίαν ἔχω; ὑποπτεύω τι γὰρ, *Eur. Iph. in Taur.* 1039. Ab ὕποπτος.

Ὑπόπτευτος, idem quod ὕποπτος, *Poll.*

Ὑπόπτης, ου, ὁ, suspicax, suspiciosus; (2) qui apparet et in conspectum venit. Ab ὑπόπτομαι.

Ὑποπτήσσω, f. ξω, præ timore me submitto; (2) formido, revereor; ὑποπεπτηχῶτες, perculsi, perf. part. pro ὑποπεπτηχῶτες. Ὑπέπτησσον οἱ ἥλικες αὐτῷ, *Xen.* Ὑπέπτησσεν ἀεὶ τοῖς Σκύθαις, *Luc.*

Ὑπόπτομαι, suspicor, suspectum habeo.

Ὕποπτον, τὸ, suspicio, *Thuc.*

Ὕποπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, suspectus; (2) suspicax, suspiciosus, qui omnia habet suspecta, ac proinde formidolosus; (3) *active*, suspicans. (3) Ὕποπτος ὢν δὴ Τρωϊκῆς ἁλώσεως, *Eurip. Hec.* 1135.

Ὑποπτύσσω, f. ξω, complico, in sinus et rugas contraho. Hinc

Ὑποπτυχὶς, ίδος, ἡ, compago, commissura.

Ὑπόπτως, *adv.* suspiciose, per suspicionem.

Ὑπόπτωσις, εως, ἡ, casus, ruina; (2) submissio, humiliatio. Ab ὑποπίπτω.

Ὑποπτώσσω, fut. ξω, idem quod ὑποπτήσσω. Σμικρὸν τι ὑποπτώξασα ἡ νῆσος, *Aret.*

Ὑποπυθμένιος, α, ον, qui est in fundo.

Ὑποπυθμὴν, ὁ ἡ ἡ, idem.

Ὑποπυθμίδιος, ὁ ἡ ἡ, *Ep. Suid.*

Ὑποπυΐσκω, suppuro.

Ὑποπυκνάζω, suffrequento, *ap. Luc.*

Ὑπόπυος, ον, suppuratus, purulentus. Ex πύον.

Ὑποπυρρίζω, fut. ίσω, subrufus sum. Ab

Ὑπόπυρρος, ου, ὁ ἡ ἡ, subrufus. *Gl. V.* rufus.

Ὑπόπωλος, ὁ, ἡ, pullum habens secum.

Ὑποράπτω, subsarcio, subsuo, resarcio, *Gl. V.* Vide ὑποῤῥάπτω.

Ὑποραφὴ, ῆς, ἡ, subsutio, resarcinatio, plicatura, *Ph.* A præc.

Ὑποργίζομαι, subirascor.

Ὑποργίγχω, paululum, leniter sterto.

Ὑπόρειος, ου, ὁ ἡ ἡ, in ima parte montis situs, monti subjectus; ὑπόρειον, et ὑπόρειον, τὸ, parvum promontorium. Ex ὄρος.

Ὑποροβέω, ῶ, fut. ώσω, subrigo, erigo, fulcio, *Gl. V.* ὑποροβοῖ, subrigit, fulcit, *Ph.*

Ὑπόροβος, ου, ὁ ἡ ἡ, matutinus

Ὑπόροβωμα, ατος, τὸ, fulcimentum, pedamentum, *Gl. V.* Ab ὑποροβέω.

Ὑποροφὸς, idem quod ὑπωρόφιος. *Po'l.*

Ὑπόροφος, ὁ ἡ ἡ, tenuis, imbellis, de voce, ab ὄροφος, tectum, i. e. non exiens ædibus, quæ foris non auditur; vel calamus, per quem stridula vox emittitur.

Ὑποῤῥάπτω, fut. ψω, qu. dic. subsuo, adsuo. Ὑπερράμενος, subsutus, epith vestis duplicis; (2) consarcino, ut mendacia. Ὡς δὴ τί δράσων τόνδ' ὑποῤῥάπτεις λόγον, *Eur. Alc.* 534.

Ὑποῤῥαχὶς, ίδος, ἡ, cavum sub dorso ad lumbos.

Ὑποῤῥέω, subterfluo, subterlabor; (2) sensim fluo, seu influo, emano. Ἠρέμα ὑποῤῥεῖ πρὸς τὰ ἤθη, *Plato.* Ὑποῤῥέοντος τοῦ χρόνου, *Aristoph. Nub.* 1292.

Ὑποῤῥήγνυμι, seu ὑποῤῥηγνύω, fut. ξω, rumpo, abrumpo, discindo; ὑποῤῥήγνυμι, subtus rumpor, erumpo; ὑπερῤῥάγη, aor. 2. pass. *Il.* 8, 558, et 16, 300.

Ὑπόῤῥηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, agnum sub se habens. A ῥήν.

Ὑπόῤῥιζος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui est sub radice, radici subjectus, radice nixus. A ῥίζα.

Ὑποῤῥίνιον, τὸ, barba quæ sub naribus enascitur, *Poll.*

Ὑπόῤῥινον, ου, τὸ, barba quæ sub naribus nascitur, mustax. Ex ὑ. et ῥὶν.

Ὑπόῤῥινος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sic loquitur ut vox in naribus stridat. Ex iisd.

Ὑποῤῥιπίζω, fut. ίσω, ignem prope extinctum flatu exsuscito, *App. Bell. Civ.* 1, 105.

Ὑποῤῥιπτέω, ῶ, subjecto, *Gl. V.*

Ὑποῤῥίπτω, fut. ψω, subjicio; *inpr.* alterius potestati.

Ὑποῤῥοιζέω, ῶ, fut. ήσω, substrido, substrepo.

Ὑπόῤῥυσις, εως, ἡ, defluxio.

Ὑποῤῥωδέω, ῶ, fut. ήσω, paullulum metuo et horreo. Οὗ ἡ τικοῦσα σὺ, χ' ὑποῤῥωδεῖ ἐμοῦ, *Eur. Supp.* 345.

Ὑποῤῥώξ, ῶγος, rupes, saxum, *Sch. Aristoph.* nisi leg ἀποῤῥώξ, *Etn.*

Ὑπορύσσω, vel ύττω, fut. ξω, subtus fodio, suffodio, cuniculos ago, subruo. Διὰ γῆν μή τις ὑπορύξας τὸν τοῖχον ὑφέληται ταῦτα, *Luc.* Ὑπορύττων τὰ τείχη, *Ælian.*

Ὑποχέομαι, οῦμαι, salto ad cantum. Ὄρχησις ἀλτικὴ, ἣν ὑπῳχοῦντο διατορευόμενοι τὴν πόλιν, *Plut.* Hinc

Ὑπόχημα, ατος, τὸ, cantilena, quæ saltantibus accinitur, vel ad quam chorus choreas saltat, *Athenæ.* 1, 26. Hinc

Ὑποχηματικὸς, ὴ, όν, qui ad cantilenas saltantium pertinet.

Ὑπόχηστις, ου, saltatio ad cantum.

Ὑπόρω, excito. Τοῖον γὰρ ὑπώρησε μῦθος λίγεια, *Odyss.* 24, 62.

Ὑποσαγὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, clitellarius. Ex σάγη.

Ὑπόσαθρος, ου, ὁ ἡ ἡ, subputris, ex parte putris, *P.* vitiosus, *Etn.*

Ὑποσαίνω, subblandior.

Ὑποσακκίζειν, subcolare; (2) furari. Ὑποσακκίζειν χρήματα, *Herodot.* Vide *Etn.*

Ὑποσαλεύω, f. εύσω, submoveo, leniter moveo vel concutio. Ὑπεσαλεύσατο αὖθις ὁ δῆμος εἰς ὀργὴν, *Appian.*

Ὑπόσαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui est in jactatione, instabilis. A σαλος.

Ὑπόσαπρος, ου, ὁ ἡ ἡ, aliquid occultæ putredinis habens.

Ὑποσαρκίδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, subtercutaneus, *Gl. V.* Ex ὑ. et σάρξ.

Ὑποσάρκιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sub carne latet. Ex iisd.

Ὑποσαρκόω, carne subter repleo, *Gal.*

Ὑποσυ-

Ὑποσισθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi ὑποσείω.

Ὑπόστισμα, ατος, τὸ, micæ concussio elisæ.

Ὑποστισμὸς, οῦ, ὁ, succussio, succussus. Ab

Ὑποσείω, fut. ίσω, succutio, latenter excutio, *Od* 9, 385.

Ὑποσίμνος, ὁ ϗ ἡ, idem quod σιμνός.

Ὑποσύομαι, irruo. Τῶν δ' ὑποσυομένων κανάχιζε πόδ' ἐύρεῖν χθὼν, *Hesiod. Scut.* 373.

Ὑποσυομένοι, nom. plur. præs. part. pass.

Ὑποσημαίνω, indico, significo; (2) signum do, antesignanum et auctorem me præbeo; (3) subscribo nomen. Τῷ δὴ μίλας αὐτοῖς τὸ ἐνδόσιμον ὁ ἕτερος χορὸς ὑπισήμαινεν, *Heliod.*

Ὑποσημασία, ας, ἡ, subscriptio. A præc.

Ὑποσημιόω, ῶ, f ώσω, notis excipio; (2) annoto, *Gl. V.* ὑποσημειῶμαι, adumbro, designo. Hinc

Ὑποσημείωσις, εως, ἡ, subscriptio, *Gl. V.* subnotatio; (2) annotatio.

Ὑποσήπω, putrefacio, *R.*

Ὑποσιγάω, sileo, nihil dico ad ea quæ alius dicit, non accino vel concino canenti.

Ὑποσίδηρος, ον, ferreus.

Ὑπόσιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, paululum simus, *Gl. V.* subsimus. Hinc

Ὑποσιμόω, ῶ, fut. ώσω, leniter pando, incurvo.

Ὑποσιωπάω, ῶ, fut. ήσω, reticeo, celo, suprimo.

Ὑποσιώπησις, ἡ, figura oratoria, reticentia, suppressio sermonis, *Steph.*

Ὑποσκάζω, f. άσω, leviter claudico; *Ph.* ὑποσκάζει, vacillat.

Ὑποσκαλεύω, fut. εύσω, surculo suscito. Τὸ πῦρ ὑποσκάλινι, *Aristoph. Ach.* 1019.

Ὑποσκαλμὸς, ἰδος, ἡ, scalmi basis, seu quod sub scalmo est. A σκαλμός.

Ὑπόσκαμβος, ον, leviter inflexus.

Ὑποσκάπτω, fut. ψω, suffodio, subtus fodio, in ima parte circumfodio. Μαιρά μοι δ' αὐτόθεν ἄλμαθ' ὑποσκάπτοι τις, *Pind.* Hinc

Ὑποσκαφὴ, ῆς, ἡ, suffossio; (2) locus cavus sub terra.

Ὑποσκαφισμὸς, οῦ, ὁ, purgatio frumenti quæ fit alveo, vanno, *Plut.* quod a σκαφίζω.

Ὑποσκιλίζω, f. ίσω, subjecto crure everto, supplanto; (2) decipio. Τὰς προθυμίας ὑποσκιλίζειτε τῶν ἀνδραγαθίζεσθαι προαιρεμένων, debilitate, *Philo.* A σκίλος. Hinc

Ὑποσκίλισμα, ατος, τὸ, lapsus seu ruina ex supplantantis fraude; (2) fraus.

Ὑποσκιλισμὸς, οῦ, ὁ, cum aliquem crure subjecto labefactamus. Ab eod.

Ὑποσκέπτομαι, considero.

Ὑποσκιὴ, ῆς, ἡ, substructio, *Gl. V.*

Ὑποσκιάζω, obumbro, *Ath.*

Ὑποσκίασις, εως, ἡ, inumbratio. Ab

Ὑποσκιάω, ῶ, f. άσω, obumbro, umbra tego.

Ὑποσκιότις, ίσσα, ίσν, idem quod

Ὑπόσκιος, ε, ὁ ϗ ἡ, ὑμbrosus, opacus, umbra obtectus. A σκιά.

Ὑπόσκληρος, ε, ὁ ϗ ἡ, subdurus, paulo durior.

Ὑποσκόλιος, ία, ὁ ϗ ἡ, paululum obliquus vel tortus. Ὑποσκόλιος σὺ χὴν, *Arct.*

Ὑποσκότινος, ε, ὁ ϗ ἡ, subobscurus.

Ὑποσμὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, subolens, leviter fragrans; (2) qui odoratur, qui olfacit. Ex ὑπὸ et ὀσμή.

Ὑποσμύχω, fut. ξω, suburo, paulatim igni latente exuro; (2) paulatim exedo, ut cura, amore.

Ὑποσόλοικος, aliquantum solœcus, *Cic.*

Ὑπόσομφος, ε, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. subinanis et sub fungosus veluti spongia.

Ὑπόσοφος, ον, sapienti similis.

Ὑποσπαδισμὸς, ὁ, incisio tribus divisionibus super frontem facta, &c. *Steph.*

Ὑποσπαίρω, subpalpito, *Suid.*

Ὑποσπανίζω, fut. ίσω, aliquantum laboro penuria, aliquantum egeo. Τί δ' ἐπὶ χρείας τῆσδ' ὑπισπανισμένον, *Soph. Aj.* 751.

Ὑποσπάω, ῶ, fut. άσω, subtraho, subduco *Gl. V.* ὑποσπῶ. subvello; ὑποσπᾷς, subtrahit, *Ph.* Οὐδ' ὑπέσπασε φυγῇ πόδ', *Eur. Ba.* 346.

Ὑποσπείρω, occulte sero seu semino. Ταῦτο ὑπεσπείρετο αὐτῷ, *Ælian.* Ταῖς πόλεσι Μη δισμῷ ὑπέσπειρεν ἀρχὰς, *Plut.*

Ὑποσπλνίζομαι, spleniis utor.

Ὑπόσπλνος, ον, lienis incommodis obnoxius, seu paululum vexatus.

Ὑποσποδίζω, aliqua ex parte cinericeus sum, aliquatenus cinerem refero; (2) comprimo fœminam, *Ern.*

Ὑπόσπονδος, ε, ὁ ϗ ἡ, dicitur aliquid facere, qui facit pactis induciis; (2) fœderatus, *Ph. Plut. in Pelopid.* 13. Ex σπονδή.

Ὑποσπάζω, stillo, distillo.

Ὑποσπάῤῥω, ης, ἡ, quod subsidit, atque in imo consistit. Unde (2) fæx, seu sedimentum; (3) fundamentum, *Diodor.* Ab ὑφίσαμαι.

Ὑποσταίην, aor. 2. opt. act. verbi ὑφίστημι.

Ὑποστὰς, qui permisit, aor. 2. part. act.

Ὑποστάσαντες, nom. plur. aor. 1. part. act. *Dor.* pro ὑποστήσαντες.

Ὑπόστασις, εως, ἡ, subsistentia, seu naturæ subsistentia, res natura et revera subsistens, persona; (2) sedimentum, fæces, *item* crassitudo humorum, vaporum, &c. (3) præsentia animi, fiducia; (4) insidiæ; (5) statio militum; (6) subjecta materia de qua disseritur, hypothesis, principia; *item* propositio, *inpr.* ap. Diodor. (7) certa persuasio, opinio. Τὰ καθ' ὑπόστασιν, quæ re ipsa sunt. Quibus oppon τὰ κατ' ἔμφασιν. Ab eod.

Ὑποστάτις, fœm. ab ὑποστάτης, *Bud.*

Ὑποστάτης, ε, ὁ, qui naturam rerum produxit; (2) fulcrum, *P.* Ὁ γὰρ οἱ Ἕλληνες ὑποστάτην ϗ στήριγμα, τοῦτο Ῥωμαῖοι φύρκαν ὀνομάζουσι, *Plut. in Marc. G.* 24. *Angl.* A PROP. Hinc

Ὑποστατικὸς, ὴ, όν, auctor et conditor substantiæ; (2) qui ferre omnia potest; (3) personalis.

Ὑποστατικῶς, *adv.* constanter, toleranter, perseveranter, confidenter, fortiter.

Ὑπόστατος, ὁ ϗ ἡ, tolerabilis, ferendus; ille cui resisti potest. Ἥμῖν γὰρ ἦν πόλ' Ἄργος ἐχ ὑποστατὸν, *Eurip. Suppl.* 737. Θνητοῖς γ' ὐδαμῶς ὑποστατὸς, *Id. Antig. Fragm.* 17.

Ὑποσαχύομαι, augeor in modum spiciferarum plantarum, *Od.* 20, 212. A σάχυς.

Ὑποσαχὺφτο, *succresceret*, 3 sing. præs. opt. pro ὑποσαχύοιτο, *Odyss.* 20, 212.

Ὑπόσιγος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui sub tecto seu in ædibus est opertus, occultus. Βιῶσιν δωμάτων ὑπόσιγοι, *Soph. Elect.* 1386. A σίγη.

Ὑποσίγω, tego seu occulto.

Ὑποσίλλω, contraho, subtraho, me recipio seu præ metu subduco; *in pass.* contrahor, *inpr.* dolore, metu, *unde sicut in med.* subduco me, desero signa, seu partes, prævaricor, reformido, refugio; (2) aliqua ex parte dissimulo. Ὑπίσιλ' ἱππον ἀμφὶ τράπεζαν, *Pind.* Ὡς ὐδὲν ὑπεσιλάμην τῶν συμφερόντων, *Act.* 20, 20.

Ὑποσινάζω, f. άξω, idem quod seq. Ὑπισίναζε ταῦρος ὡς μυκώμενος, *Soph. Aj.* 322.

Ὑπόσινος, subangustus, ima sui parte angustus, *Steph.*

Ὑποσίνω, ingemisco, vel suspiria duco. Ὑποσίνει μὲν τ' ἂν ὁ Θρανίτης λιὼς, *Aristoph. Ach.* 166.

Ὑποσιρίω, et

Ὑποσιρίσσω, clanculum privo, privo.

Ὑποσιρνίζω, fut. ίσω, pectori subdo seu subjicio. Ab

Ὑπόσιρνος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui sub pectore est. A στέρνον.

Ὑπόσημα, ατος, τὸ, fulcrum; (2) sedimentum; (3) statio, *item* manus, globus conjuratorum, *LXX.* militum. Ab ὑφίσαμαι.

Ὑποσῆναι, aor. 2. inf. act. verbi ὑφίσημι.

Ὑποσήριγμα, ατος, τὸ, quod rei alicui firmandæ et fulciendæ substituitur et supponitur. *Gl. V.* fulcrum. Ab

Ὑποσηρίζω, fut. ίξω. suffulcio, substituo, et suppono aliquid alicui stabiliendo, subrigo, *Ph.* Τῷ λαιῷ βραχίονι τὸ τόξον ὑπεσήριστο, *Heliod.*

Ὑποσήσομαι, fut. 1. ind. med verbi ὑφίσημι.

Ὑποσῆτω, 3. sing aor. 2 imperat. act.

Ὑποσιγμὴ, ῆς, ἡ, subdistinctio. Ab

Ὑποσίζω, subdistinguo, media interpunctione utor, ut colo.

Ὑποσικτίον, *adv. posit.* subdistinguendum. A præc.

Ὑποσίλβω, aliquantulum splendeo, subluceo.

Ὑποσολὴ, ῆς, ἡ, contractio animi, timiditas; (2) hinc fuga, desertio, *inpr.* de milite; (3) dissimulatio, remissio in agendo, prævaricatio etiam. Ab ὑποσύλλομαι.

Ὑποσολίζω, demitto, ut vestem, &c.

Ὑποσομία, fræni ferramenta quæ mandit equus, *Poll.*

Ὑποσοναχίζω, ingemisco, suspiria vel gemitus duco. Γαῖα δ' ὑπισονάχιζε, *Il.* 2, 781.

Ὑποσορέω, et ὑποσορεύνύω, seu ὑποσορέννυμι, substerno, subjicio. Ὑποσόρεσαι νῦν πρῶτα τῆς ὀριγάνης, *Aristoph. Conc.* 1024.

Ὑποσόρνυμι, *per Sync.* pro ὑποτορέννυμι, *Steph.*

Ὑποστρατεύω, fut. εύσω, sub aliquo milito.

Ὑποστρατηγέω, ῶ, secundum ab imperatore locum obtineo. Ab

Ὑποστράτηγος, ε, ὁ, imperatoris legatus, dux, sed non summus, *Xen. Cyr. Exped.* 3, 140.

Ὑποστρατοφύλαξ, ακος, ὁ, idem.

Ὑποστρεπτέον, *adv. posit.* revertendum, &c. Ab

Ὑποστρέφω, f. ψω, converto, averto; convertere gressum et referre pedem cogo; reduco et reverti facio; (2) pedem refero; *in med.* revertor; (3) recedo, *Gl. V.* Βακχίαν ὑποστρέφων ἄμιλλαν, *Soph. Tr.* 224. Πάλιν ὑποστρέφει βίοτον εἰς ἀΐδαν, *Eur. Her. Fur.* 739. Ἐπὶ τὴν ἀκμὴν ὑποστρέφει, *Æl.*

Ὑποστρόγγυλος, ον, subrotundus, turbinatus, *Aristot.*

Ὑποστροφὴ, ῆς, ἡ, reversio, reflexio, *Gl. V.* reditus, regressus; ἐξ ὑποστροφῆς, rursus, iteratis vicibus, pedem paulatim referendo, *Ern.*

Ὑπόστροφος, ε, ὁ ϗ ἡ, redux; ὑπόστροφοι, reduces, *Gl. V.*

Ὑποστροφώδης, ες, reversionem efficiens, ut in morbis.

Ὑπόστρυφνος, subacerbus, qui est sapore leviter acerbo, *Dioscor.*

Ὑπόστρωμα, ατος, τὸ, stratum, fulcrum. Ab

Ὑποστρώννυμι, seu ὑποστρωνύω, fut. ώσω, substerno, stratum subjicio. Ἵνα μὴ λίκτρ' ὑποστρώσω τινὶ, *Eur. Hel.* 59. Σκοδοὶ ὑποστρωσῆς, *Isai.* 58, 5.

Ὑποστρωτέον, substernendum est, *Steph.*

Ὑπόστυλος, ον, columnis fultus seu impositus.

Ὑπόστυφος, ε, ὁ ϗ ἡ, subadstringens. Ab

Ὑποστύφω, leviter adstringo, *Gal.*

Ὑποσυγχύτως, confuse, *Suid.*

Ὑποσυγχύω, et ύνω, confundo, permuto. *In pass.* confuse tractari; (2) confusus, animo perturbatus, *Jos.*

Ὑποσύμβολος, ε, ὁ ϗ ἡ, notas seu signa alicujus rei occulta continens, *R.* seu per notas seu per symbola propositus. A σύμβολον.

Ὑποσυρίζω, fut. ίσω, sibilum quendam et sonum edo, resono, interstrepo.

Ὑποσύρω, subtraho, *Gl. V.* (2) leviter perstringo, paucis defungor in narrando.

Ὑπόσυχνος, ε, ὁ, paululum frequens. Εἶχεν, ὡς οἶσθα, ὑπόσυχνον ἀργύριον, *Alciphr.*

Ὑπόσφαγμα, ατος, τὸ, diruptio venæ. Unde effusus cruor seu sanguis, qui colligitur vasculo supposito pecudi jugulatæ; *item* suffusio livida. Ab

Ὑποσφάττω, jugulo, jugulum succido, velut supposito cultro.

Ὑποσφὰξ, άγος, ἡ, cavitas illa juguli cui subditur σιδήρου ὁ σφαγὶς, vel hiatus qui est inter partes juguli dissectas, *Eust.*

Ὑποσφίγγω, substringo, *Gl. V.*

Ὑποσφραγίζω, subsigno, *Gl. V.*

Ὑποσφραγὶς, ίδος, ἡ, idem quod σφραγίς.

Ὑποσχάζω, fut. άσω, supplanto.

Ὑποσχιδακώδης, ες, assulatim scissilis, *V. L.*

Ὑποσχίθω, submitto.

Ὑπόσχιο, 2. sing. aor. 2. imperat. med. *Ion.* pro ὑπόσχισο, ab ὑπισχίομαι, pro ὑποσχίου.

Ὑποσχισὶη, ης, ἡ, idem quod

Ὑπόσχισις, εως, ἡ, promissio; (2) significatio verbi. Ab eod.

'Υποσχετικὸς, ἡ, ὸν, qui facile promittit: 'Υποσχήσομαι, f. 1. ind. med. Ab eod. 'Υποσχίζω, subtus scindo vel findo. Hinc 'Υπόσχισμα, ατος, τὸ, subtus fissum; fissura interior. Est et calceamenti genus. 'Υποσχόμενοι, nom. pl. a. 2. part. med. verbi ὑπισχνίομαι. 'Υποσχὼν, aor. 2. part. act. verbi ὑπέχω. 'Υποσῶζω, quodammodo, sic satis servo. 'Υποταγὴ, ῆς, ἡ, subjectio sub imperium alterius, imperium, ditio. Ab ὑποτάσσω. 'Υποτάγητι, 2. pl. aor. 2. imperat. pass. 'Υποτακτικὸς, ἡ, ὸν, subjunctivus; (2) qui subjungi potest vel solet. Ab eod. 'Υποτάμιον, vel ὑποστομὸν, herba succisa quæ inservit incantationibus: ut e contra ἀντιτομὸν est remedium nempe ab herbis quæ in potionem conciduntur, *Hom. Hymn. in Cerer.* 228. 'Υποτάμνω, *Ion.* pro ὑποτέμνω, *Il.* 5, 74. 'Υποτανύω, fut. ύσω, subtendo, subter protendo seu extendo, *Il.* 1, 486. 'Υπόταξις, εως, ἡ, imperium, potestas in quem. 'Υποτάξαντα, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi ὑποτάσσω. 'Υποτερράσσω, vel ράττω, f. ξω, leviter turbo, nonnihil terrefacio. Μ' ὑποτάρξαττιν ἱππικὴ μίνις, *Arist. ph. Vesp.* 1275. Κἀγὼ μὲν ὡς εἶδον, ὑποταράχθην, *Luc.* 'Υποτρῶσιν, paveo, timeo, trepido. *Il.* 17, 588. 'Υποταρτάριος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui sub tartaro est. seu tartarum incolens, vel sub tartarum detrusus. 'Υποτασσόμενοι, nom. pl. part. pass verbi 'Υποτάσσω, et ὑποτάττω, fut. ξω, subdo, suppono, subjicio, subjugo, subigo, in potestatem redigo; ὑποτεταγμένος, subjectus, *Gl. V.* Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, 1 *Cor.* 15, 27. 'Υποταύριον, ᾱ, τὸ, locus subjectus peni et testiculis. Ex ὑπὸ et ταῦρος. 'Υποταφρεύω, fut. εύσω, subruo cuniculis, &c. 'Υποτείνω, f. ινῶ, subtendo; (2) subjicio, suggero, sc. monendo; (3) *In med.* disputando interrogo, disputando propono. Τὸ γὰρ ἰσχυρίσεται οἰκεῖα πάθη .... μεγάλας δίκας ὑποτείνει, subdit, *Soph. Aj.* 262. Τὰς ἐλπίδας ὑμῖν ὑποτείνων, *Dem.* 'Υποτειχίζω, f. ίσω, murum substruo, murum subtus munio. 'Υποτείχισις, εως, ἡ, muri substructio, munitio. A præc. 'Υποτειχισμὸς, οῦ, ὁ, idem. 'Υποτείχισμα, τὸ, murus substructus, *Thuc.* 'Υποτιλία, ῶ, fut ίσω, solvo, pendo tributum. 'Υποτιλὴς, ἰος, ὁ ἢ ἡ, vectigalis. *Gl. V.* tributarius, *Appian.* A τίλος. 'Υποτίλλομαι, orior, fio. 'Υποτίμνω, fut. ιμῶ, succido, præseco, præcido; (2) adimo, subtraho, *Gl. V.* ὑποτίμνομαι, intercipio. Ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ἡ ὅλη πολιτεύματος ἄμα ὑποτίτμηκεν ἐκυτὸν, *M. Anton.* 'Υποτετμῆμαι τὰς ἰδέας σου, *Arist. ph. Eq.* 291. 'Υποτίταρτος, ὁ, numerus qui toto quarta parte minor est. 'Υπότριφρος, paululum cineraceus, cinereum colorem aliquatenus referens, *Ap.* 'Υποτηρέω, observo, speculor. 'Υποτίθημι, suppono, subjicio; (2) suppedito; (3) suppono, i. e. veluti principium pono; (4) pignori oppono, oppignero; obligo, *Gl. V.* (5) subjicio alterius potestati; (6) propono, veluti spem, *Eur. Or.* 1186. *In med.* moneo, consulo, edoceo, suggero; (2) pono, statuo, censeo, decerno, propono, propositum mihi habeo; (3) hypothecam do; (4) fingo. ὑποτίθεμαι, pignero. Sed rectius Phrynichus et Thomas magister: 'Υποτίθησι μὲν τὰ ἐνέχυρα ὁ δανειζόμενος, ὑποτίθεται δὲ ὁ λαμβάνων ἤγουν ὁ δανείζων. ὑποτιθεμένος, suppositus, *Phil.* perf. part. pass. ὑποτεθῖσαν, obligatam, *Phil.* aor. 1. part. pass. ὑπέθεντο, obligaverunt, *Phil.* aor. 2. med. ὑποτιθέμενος, fiduciarius, *Ph.* præs. part. Σοὶ δ', ὦ μεμανισκ', ὑ κακῶς ὑποθήσομαι, suggeram, *Aristoph. Av.* 1368. 'Υποτιθεὶς τιν' ἐλπίδα; *Eur. Or.* 1175. Ἄκος ὑποτίθεσθαι τῆς λύπης, *Luc.* 'Υποτίλλω, evello. 'Υποτίλλειν τὴν βοτάνην, *Theophr.* 'Υποτιμάω, ῶ, fut. ήσω, et άομαι, ῶμαι, proprie litem, mulctam, secundo loco æstimo. Hinc quia id fere reus faciebat; (2) litem mihi æstimo contra actorem; (3) irrogo pœnam; (4) causor, prætextu vel excusatione utor. Τές τι φόρες πράσσεσθαι ἐκίλιενιν, ὅσους αὐτοὶ ὑπετιμήσαντο, *Aristot.* 'Υποτίμησις, εως, ἡ, pœna, mulctæ æstimatio, *Etn.* (2) prætextus, *P.* excusandi materia. A præc. 'Υποτιμητὴς, οῦ, ὁ, subcensor, æstimator litis, &c. Ab eod. 'Υποτίτθιος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui adhuc e mamilla pendet et lactet. A τίτθος. 'Υποτιτραίνω, -τιτρέω, subtus perforo, subter pertundo, et perterebro, *Steph.* 'Υποτλάω, -τλῶμαι, suffero, sustineo, subeo, *Ep.* 'Υποτμήσσω, idem quod ὑποτέμνω. 'Υποτομὰς, ἡ, præcisa, succisa, *Steph.* 'Υποτομὶς, ίος, ὁ ἢ ἡ, qui succidit aut præcidit; (2) instrumentum quo aliquid succiditur. Ab ὑποτέμνω. 'Υποτομὴ, ῆς, ἡ, succisio. Ab eod. 'Υποτονθορίζω, et 'Υποτονθορύζω, murmuro, submissa voce loquor. 'Υποτονθορύζουσι δὲ συγκεκυφότες, αἰτιώμενοι τὸν χρόνον, *Luc.* 'Υποτοπάζω, conjicio, suspicor. Hinc 'Υποτοπασμὸς, οῦ, ὁ, conjectura, suspicio. 'Υποτοπίω, ῶ, f. ήσω, conjicio, suspicor; (2) existimo, ut judex. Ἵν' ἀνὴρ, ἀπὸ τῶ τίχως ἰδιώτου, μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπῆται, *Aristoph. Thesm.* 503. 'Υποτραυλίζω, fut. ίσω, balbutio, paulum balbutio, *Luc.* 'Υποτραχήλιον, ᾱ, τὸ, colli pars infra cervicem. A τράχηλος. 'Υποτραχύνω, parum suaviter adficio, de sono, aspero sono lædo aures. 'Υπότραχυς, ος, ὁ ἢ ἡ, subasper. 'Υποτρείω, *Poet.* pro ὑποτρέω, *ap. Plut.* 'Υποτρέμω, paululum tremo et trepido, subtimeo. Καὶ εἶπον ὑποτρέμων, *Plato. Il.* 22, 241. 'Υποτρέφω, fut. θρέψω, clam alo, latenter nutrio. *Gl. V.* subalo. Νόσων ὑποτρέφει σπέρματα, *Gal.* 'Υποτρέχω, currens subeo; (2) cursu comprehendo, fugientem prehendo; (3) cursu suffugio, subeo, subrepo, insinuo me. Κὲχ ὑποτρέχων σε τῶτο ἁπτίᾳ λέγω, *Eurip. Or.* 653. 'Υποτρέω, ῶ, f. ήσω, intremisco, perterrefio; (2) terrefactus et timore perculsus suffugio, *Il.* 7, 217. 'Υπότρητος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, (subtus) perforatus et pertusus. A τράω, *foro.* 'Υποτρίβω, fut. ψω, subtero, contero. Hinc 'Υπότριμμα, ατος, τὸ, edulii genus, ex variis rebus leviter tritis et contusis constans. *Gl. V.* moretum. 'Υποτριμμάτιον, τὸ, Dim. prò ὑπότριμμα, *Poll.* 'Υποτρίζω, paululum strideo. 'Υποτριόρχης, accipitrum genus. *Angl.* THE HOBBY-HAWK. *Aristoph.* Ex τρεῖς et ὄρχις 'Υπότριτος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, subtertius, i. e. toto tertia parte de numero minor. 'Υποτρομέω, ῶ, tremore succutior, tremo, *Il.* 20, 28. *Ib.* 22, 241. 'Υπότρομος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui timore et pavore velut succutitur. Ab ὑποτρέμω. 'Υποτροπὴ, ῆς, ἡ, reversio, reciprocatio. Ab ὑποστρέφω. 'Υποτροπιάζω, revertor, reciproco, de morbis per vices redeuntibus. A τροπὴ, *inversio.* 'Υποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ὑποτροπὴ. 'Υποτροπίη, ης, ἡ, reversio. Στεῖσιτος ὑποτροπίη πολίμοιο, *Apoll. Rhod.* 1, 1052. 'Υποτροπικὸς, ἡ, ὸν, reverti solitus, de morbis, *Hipp.* 'Υπότροπος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui revertitur, redux. *Od.* 20, 332. A τρέπω. 'Υποτρόχαλα, *adv.* rotunde. Ab 'Υποτρόχαλος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, rotundus, lubricus a rotunditate. Ab 'Υποτροχάω, ῶ, idem quod ὑποτρέχω. Τὴν δὲ Θάλασσαν Νίρῆϊν ὑποτροχάει, *Mosch.* 8, 5. 'Υποτροχίζομαι, e curru excussus sub rotam decido, *Suid.* 'Υπότροχος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, rotas subjectas habens. 'Υποτρύζω, f. ύσω, paululum murmuro, leviter murmuro, gemo, submisse loquor, musso. Βαρύ τι ἢ δυσηχὲς ὑποτρύζων, *Hesiod.* 'Υποτρώγω, una comedo, seu obsonium cum pane. 'Υποτοσσίω, submurmuro, *Æsch.* 'Υποτυγχάνω, protinus appositeque respondeo; (2) respondeo, *simpl.* Ἀλλ' ἴσως ὑποτυχὼν ἂν φαίης, *Plut.* 'Υποτυπόω, ῶ. fut. ώσω, informo, delineo; (2) oculis subjicio, repræsento. Τειαύτας δὴ συμπνοὰς εἰκόνας ὑποτυπούμενος, ἰδιδίει τι ἢ ἠλπίζεν, *Herodian.* Hinc 'Υποτύπωσις, εως, ἡ, rei alicujus informatio, informata descriptio, lineamenta præformata ad colores illinendos; (2) forma, exemplar; (3) figura rhetorica, qua species rei audientibus vel legentibus exprimitur accurate. 'Υποτύπτω, eximo fundo. Οἱ χῆνες ὑποτύπτουσις ὥσπερ ταῖς ἅμαις, *Aristoph. Av.* 1150. Κοντῷ ὑποτύπτοντες ἰς λίμνην, *Herodot.* 2, 136. 'Υποτύπτουσα δὲ αὐτέων ἑκάστη φιάλη, *Id.* 3, 130. 'Υποτύψας δὲ τῶτῳ ἀντλέει, *Id.* 6, 119. 'Υποτύπτω, verbero, suffringo, decutio, *Greg.* 'Υποτυρὶς, ίδος, ἡ, placenta e lacte, melle, et farina, casei formam habens. A τυρός. 'Υπότυφλος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, lusciosus, cæcutiens. 'Υπότυφος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, aliquantum fastuosus et elatus, sub quo latet jactantia et superbia. 'Υποτύφω, suffumigo, fumum subtus excito; unde (2) succendo, ignem subjicio; (3) paullatim accendo alicujus rei studio, amore, &c. irrito, provoco; (4) succendo, ignem subjicio. 'Υποτύφεται τὰ τίρνα, *Philostr.* 'Υποτυχῆσαν, *contr.* a. 2. part. act. f. g. verbi ὑποτυγχάνω. 'Υπαιδαῖος, αία, αῖον, subterraneus. Ex ὑπὸ et ᾅδας. 'Υπαλος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, molliter tumidus, inanis; (2) aliquid vitii (*prop. et metaph.*) abditi tegens, occultus, fallax, subdolus. Κάλλος κακῶν ὕπαλον, pulchritudinis speciem malorum ulceri obductam, *Soph. Œd. Tyr.* 1396. Ex ἁλή. 'Υπαλίπτως, ητος, ἡ, vitium latens et occultum. A præc. 'Υπάλως, *adv.* simulate, subdole, latenter. 'Υπαῖα, quæ montibus subjacent seu subjecta sunt, *Hes.* 'Υπαιθαῖος, idem quod simplex, ad caudam pertinens. 'Υπαιθάνιος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, qui sub cœlo est; (2) cœlestis. 'Υπαιργέω, ῶ, f. ήσω, operam navo, adjuvo, inservio, obsequor, subministro, *Phil.* ὑπαιργῶ, ministro, subservio, suppedito, suggero. Ἀδμήτῳ ὑπαιργῆσαι χάριν, *Eur. Alc.* 838. Τί δὴ ποθ' ὑμῖν ἀλλ' ὑπαιργῆσαι μι χρή; *Id. Supp.* 1177. Πάνθ' ὑπαιργεῖν σοί τε ἢ τίκνοις θέλω, *Id. Med.* 620. Ἔς τ' ἐμὲ φίλοι τοσοῦδ' ὑπάιργων ὠφελεῖν βυλήσομαι, *Soph. Aj.* 690. Σοὶ δ' ὑπάιργησον τάδε, *Id. El.* 463. Ab ὑπαιργός. Hinc 'Υπάιργημα, ατος, τὸ, ministerium, opera quam alicui navamus, obsequium. 'Υπάιργησις, εως, ἡ, idem. Ab ὑπαιργέω. 'Υπαιργία, ας, ἡ, adjumentum, officium, ministerium; (2) de adulatione, assentatione, *Jos.* 'Υπαιργικὸς, ἡ, ὸν, adjumentum seu ministerium adferens, subserviens, *Suicer.* Ab 'Υπαιργὸς, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, adjutor, qui operam navat, minister. Ex ἔργον. 'Υπαιργικῶς, *adv.* idem quod

'Τπούργως, obsequiose, obsecundanter, *ὑπηρετικῶς*.
'Τπυρὶς, ίδος, ἡ, postilena, *Gl. V.* Ab *ἐρά*.
'Τποφαίνεσθαι, *declarasse*, præs. inf. med. verbi
'Τποφαίνω, qu. dic. subluceo, illucesco; (2) ostendo, declaro; *ὑποφαίνομαι*, subappareo. Λευκατέρανα ὐγὰν Παρίας ὑπίφαινε λίθοιο, *Theocr.* 6, 38. Ἐπὶ δὲ ἡμέρα ὑπεφαίνετο, *Xen.* Hinc
'Τποφανσις, ἡ, qu. dic. sublucentia, *P.*
'Τποφακώδης, ες, lentis colorem habens. A *φακός*.
'Τποφαρμάσσω, et *άττω*, f. ξω, fuco, aut adultero; vel etiam medicor.
'Τπόφασις, ως, ἡ, qu. dic. sub apparentia, rei quæ sub alia conspici potest conditio, cum aliquid leviter apparet, *Ern.* Ὡς δὲ τὰ λευκὰ ὁρῆσθαι ἐξ ὑποφάσιος. *Aret.*
'Τποφᾶτις, interpres, antistita, *Dor.* pro *ὑποφῆτις*. Διαδολᾶν ὑποφάτιες, *Pind. Pyth.* 2, 140.
'Τπόφαυσις, ως, ἡ, hiatus, per quem transitus patet luci (ut fenestra), navibus, hominibus, &c. Δίκπλουν δὲ ὑπόφαυσιν κατίλιπον τῶν πεντηκοντέρων, *Herod.* 7, 36.
'Τπόφαυλος, ον, vilis, vulgaris.
'Τποφαύσκω, subluceo, *Aristot.*
'Τποφείδομαι, fut. *ίσομαι*, parco.
'Τποφέρω, f. *ὑποίσω*, suffero, sustineo, fero, tolero; (2) aufero, rapio, abripio; (3) submitto, subjicio; (4) subduco, eximo; (5) exprobro; (6) *pass.* recido, incido; (2) labor, ruo in deterius; (3) labare, non firmiter stare; (4) auferor; (5) eximor, absum; *ὑποφέρομαι*, labasco, labo, *Gl. V.* *ὑπήνεγκεν*, tulit, pertulit, *Ph.* aor. 2. *ὑπενεγκών*, perpessus, *Gl. V.* part. Ὅπλα ὑποφέρειν, *Xen.* τὰς μεταβολὰς, *Ibid.* ἐλπίδ', *Soph. El.* 837. Ἡ κοιλία αὐτῦ ὑποίσει δόλον, *Job.* 15, 35.
'Τποφεύγω, clam effugio, subterfugio, item perfugio. Κύνας τάσδ' ὑποφύγων, *Eurip. El.* 1360.
'Τποφητεία, ἡ, munus seu functio τῦ *ὑποφήτυ*, *Suid.*
'Τποφητεύω, fungor munere interpretis rerum divinarum; (2) interpretor. Ὑποφητεύειν τινὶ, *Luc.* Ab
'Τποφήτης, ου, ὁ, vaticiniorum et oraculorum internuncius, sacerdos, antistes oraculi; (2) interpres, explanator divinarum rerum, *Gl. V.* interpres, præsagus, *Il.* 16, 234. A *φημί*. Hinc
'Τποφητικὸς, ἡ, όν, pertinens ad *ὑποφήτην*, seu ad ejus munus et functionem
'Τποφητικῶς, *adv.* more ejus qui fungitur munere interpretandi divina.
'Τποφήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem quod *ὑποφήτης*.
'Τποφθάλμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui oculis subjacet. Ab *ὀφθαλμός*.
'Τποφθάμινον, acc. sing. a. 2. part. med. verbi *ὑποφθάνω*.
'Τποφθάνω, fut. *φθάσω*, prævenio, præverto, anteverto; *ὑποφθάμενος*, præveniens, *Il.* 7, 144. Τὸν δ' Ἑλένη πανύπτιπλος, *ὑποφθαμένη* φάτο μύθον, *Odyss.* 15, 171.
'Τποφθέγγομαι, subloquor, *in V. L.* interloquor, immurmuro.
'Τποφθείρω, corrumpo, *Gl. V.*
'Τποφθονέω, ῶ, fut. *ήσω*, subinvideo. Κυαξάρης ἅμα μὲν, ὅτι ἐκεῖνοι ἤρχοντο τῦ λόγυ, ὥσπερ ὑπιφθόνει, *Xen.* Hinc
'Τποφθόνως, *adv.* cum invidia quadam.
'Τποφθορεὺς, έως, ὁ, corruptor, *Gl. V.*
'Τποφλιγίδω, leviter aduro, suburo.
'Τποφλίγω, idem.
'Τποφλογμαίνω, subæstuo, subinflammatus sum; item, tumesco.
'Τπόφλοισδος, ον, strepens, murmurans, fremens, de mari.
'Τποφοινικίζω, fut. *ίσω*, purpurasco.
'Τποφοινίσσω, idem.
'Τποφόνια, τὰ, cædis mulcta. Πόσα τὰ *ὑποφόνια* καταθέντα, *ἰὼμινῦς τυχεῖν*, *Arist d.* 2, 436.
'Τποφορὰ, ᾶς, ἡ objectio, adversarii propositio et oratio; (2) vectigal, tributum; (3) ulcus cavernosum, profundum, subductum et in fistulam dehiscens; (4) os ulceris, quod importune contrahitur; (5) alvi subductio. Ab
'Τπόφορος, ου, ὁ ἡ ἡ, tributo obnoxius, vectigalis, tributarius. Ab *ὑποφέρω*.
'Τποφραδμοσύνη, ης, ἡ, consilium, suggestio, prudentia.
'Τποφράζομαι, animadverto, subanimadverto, *Ap.*
'Τπόφρικτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui horrore levi tenetur. Ab
'Τποφρίσσω, et *ίττω*, fut. ξω, cohorresco, horrore corripior.
'Τποφρονέω, ῶ, despicio, contemno.
'Τποφρύγιος, ον, genus harmoniæ.
'Τποφυγὴ, ῆς, ἡ, perfugium, effugium.
'Τποφύομαι, fut. *ύσομαι*, subnascor, succresco, *Gl. V.* suborior. Χιτῶν *ὑποφύεται*, *Theophr.* Hinc
'Τπόφυσις, εως, ἡ, soboles arborum, surculi ex arborum radicibus; *item* stolones.
'Τποφυτεύω, subsero, *Gl. V.*
'Τποφωνέω, ῶ, f. *ήσω*, succlamo, acclamo: (2) currentem clamore excito. Αἱ δ' *ὑπιφώνεον* Ὀρνίθες, *Mosch.* 3, 49. Hinc
'Τποφώνησις, εως, ἡ, adhortatio certantium.
'Τποφώσκω, illucesco, illucescere incipio.
'Τποχάζομαι, f. *άσομαι*, sensim recedo, pedem subduco. *ὑπικάδομεν*, a. 2. ind. med. Τὸ δὲ Τρῶες κικάδοντο, *Il.* 4, 497.
'Τποχαίνω, aliquantum hio, subhio.
'Τποχαίρω, latenter et in sinu gaudeo; (2) gaudeo.
'Τποχαλάω, ῶ, fut. *άσω*, paululum laxo, vel remitto, vel clanculum laxo.
'Τποχαλισταίνω, subirascor.
'Τποχαλινίδιος, α, ον, freno aptus, adnexus. A *χαλινός*.
'Τπόχαλκος, ου, ὁ ἡ ἡ, subæratus, sub quo æs latet, cui æris aliquid suffusum est. Epith. nummorum adulterinorum.
'Τποχαλκόω, ῶ, subæro, *Gl. V.*
'Τποχαράττω, fut. ξω, subsigno.
'Τποχαρακτὴς, ῆ, ὁ, fere cæsius, cæsio colori similis.
'Τποχάσκω, aliquantum hio, vel *simpl.* hio, præ cogitandi contentione hio ore; *unde* cogitabundus sum, &c. Σὺδ' Ἀρίσυλλος *ὑποχάσκων* ἰρεῖς, *Aristoph. Plut.* 314.
'Τπόχαυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, subtumidus.
'Τποχαυνόω, ῶ, fut. *ώσω*, paululum inflo, superbum aut tumidum reddo.
'Τποχείριος, ου, ὁ ἡ ἡ, et *ὑποχέιριος*, ια, ιον, qui sub manu vel sub manibus est; (2) qui est in potestate alicujus, in potestatem redactus; (3) obnoxius, *Gl. V.* subjectus. Γίνεται τὸ πλοῖον *ὑποχείριον*, *Plut.* A *χείρ*.
'Τπόχυμα, ατος, τὸ, liquor, humor, *R.* Ab
'Τποχέω, ῶ, et *ὑποχεύω*, suffundo, item profundo leniter. *Od.* 16, 47.
'Τποχὴ, ἡ, retis genus, *V. L.*
'Τποχθόνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, subterraneus.
'Τποχίτων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, sub tunica latens. *Gl. V.* subucula.
'Τποχλιαίνω, leviter calefacio.
'Τπόχλοος, ον, subpallidus. Τπόχλοον ἴσχε *πρωιὰν*, *Call. in Del.* 80.
'Τποχλωρόμιλας, ὁ, e pallore nigricans, colore inter pallidum et nigrum medio.
'Τπόχλωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, subviridis, pallens. *Gl. V.* luteus.
'Τποχοιρὶς, ίδος, ἡ, oleris species, *Theophr.*
'Τπόχολος, ου, ὁ ἡ ἡ, subiratus; (2) ex atra bile laborans. A *χολή*.
'Τποχονδριακὸς, ἡ, όν, ad hypochondrii inflammationem pertinens. Ab
'Τποχόνδριος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sub cartilagine est. Hinc τὸ *ὑποχόνδριον*, ου, tota illa corporis humani pars, quæ a mucronata cartilagine utrimque ad ilia usque protenditur, *Phil.* *ὑποχόνδρια*, præcordia. A *χόνδρος*.
'Τποχορηγέω, ῶ, subministro, suggero, *Phil.*
'Τποχορηγία, ας, ἡ, suppeditatio, liberalis largitio.
'Τποχος, ὁ, subditus, *Æsch.*
'Τπόχρεως, ω, ὁ ἡ ἡ, obæratus, qui ære alieno premitur, *Ph.* obligatus, v. gr. beneficio, obnoxius alicui. A *χρέος*.
'Τποχρίπτομαι, leniter exspuo.
'Τποχρίζω, idem quod
'Τποχρίω, sublino, *Gl. V.* Τποχρίουσί τι ἢ ἐπιρίουσιν αὐτὸς, *Xen.* Τποχρίεσθαι δὲ τὰς ὀφθαλμὰς προσίκτο, *Ib.*
'Τπόχρυσος, ου, ὁ ἡ ἡ, subauratus, *Gl. V.* (2) dives. (2) ἔμπορος *ὑπόχρυσος*, *Heliod. Æthiop.* 2.
'Τπόχυμα, ατος, τὸ, suffusio, id quod suffusum est. Ab *ὑποχέω*.
'Τπόχυσις, ως, ἡ, suffusio; (2) in oculis vitium. Ab eod.
'Τποχυτὴς, ῆος, ὁ, guttus olearius, quo oleum lychno suffundunt. Ab eod.
'Τπόχυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui aliquid suffusum est et ex eo subturbidus. Ab eod. Vid. *Ern.*
'Τποχύω, suffundo, *prop. et trop. ut Lat. ni.*
'Τποχαλεύω, nonnihil claudico, *Phil.* *ὑποχωλεύει*, vacillat.
'Τποχωρέω, ῶ, fut. *ήσω*, sensim recedo, clam me subduco, pedem refero; (2) decedo, cedo, discedo, cesso, secedo; (3) excernor de alvo. Κἀκεῖνος *ὑπεχώρησεν* αὐτῷ τῦ θρόνυ, *Aristoph. Ran.* 888. Τποχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον, *Luc.* 9, 10. Hinc
'Τποχώρημα, ατος, τὸ, excrementum.
'Τποχώρησις, εως, ἡ, discessio, recessus, fuga; (2) excrementum. Ab eod.
'Τποχωρητικὰ μέλη, carmina quæ canebantur in catastrophe fabulæ, *Ar. Sch.*
'Τποψάθυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, paullum friabilis.
'Τποψαλλάσσω, f. ξω, subtus contecto; (2) leviter contecto. Ἄπιρ ἱερεῖον τοί μ' *ὑποψαλλάσσετε*, *Aristoph. Lys.* 84.
'Τπόψαμμος, ου, ὁ ἡ ἡ, aliquid arenæ habens admistum, arenosus, epith. terræ.
'Τπόψαρος, ου, ὁ ἡ ἡ, versicolor.
'Τποψεύω, fut. *εύσω*, leviter tango.
'Τποψιχάζω, fut. *άσω*, leviter irroro, leviter bibo.
'Τποψιύδομαι, paululum mentior, non omnino verum dico.
'Τποψηφιστὴς, οῦ, ὁ, supputator. *Gl. V.* calculator.
'Τποψία, ας, ἡ, suspicio. opinio. Ab *ὑπόπτομαι*. Hinc
'Τποψιαστικῶς, *adv.* suspiciose.
'Τποψιθυρίζω, fut. *ίσω*, clanculum murmuro.
'Τπόψιος, ου, ὁ ἡ ἡ, suspectus. Ab *ὑπόπτομαι*.
'Τποψοφέω, ῶ, fut. *ήσω*, leviter strepo.
'Τπόψυχρος, ου, ὁ ἡ ἡ, subfrigidus.
'Τποψύχω, fut. ξω, leviter refrigero.
'Τποψωνέω, ῶ, fut. *ήσω*, in opsoniis coemendis decipio. Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων *ὑποψωνῶν* σε πνμανεῖται, *Aristoph. Ach.* 848.
'Τπτιάζω, fut. άσω, supinus sum, supinor, supinus relabor, *Gl. V.* supino, resupino, Τπτὸ δὲ ἀσθενίας ἢ ἀθυμίας αὐθις *ὑπτιάζειν*, *Herodian.* Καρα γὰρ *ὑπτιάζεται* τόδε, *Soph. Phil.* 882. Τπτιάζοιτι, καὶ τρυφῶντι, *Herod.* 3, 20. Ab *ὕπτιος*. Hinc
'Τπτιάσμα, ατος, τὸ, supinitas.
'Τπτιασμὸς, οῦ, ὁ, idem.
"ΤΠΤΙΟΣ, ία, ιον, supinus, resupinus, in dorsum versus.
'Τπτίως, *adv.* supine, remisse, segniter. Αὐτὴ δὲ ὕτως *ὑπτίως* προσινσα τῷ σαυτῆς ἴφωτι, cum ipsa tam segniter cures tuum amorem, *Heliodor.* 8.
'Τπτιότης, ητος, ἡ, supinitas.
'Τπτιόω, ῶ, resupino. Ab *ὕπτιος*.
'Τπτιωτέρως, *adv.* remissius. Ab eod.
'Τπώδολος, res quæ in usuras sextantes oppignerata est, *Bud.*
'Τπωθίω, summoveo, *Hom.*
'Τπωλίνιος, ια, ιον, vel *ὑπωλίνιος*, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sub ala est, sub axilla gestatur. Ex *ὠλίνη*.
'Τπωμαῖος, *Arat.* 1115. Epith. pedis anterioris in bestiis.
'Τπωμία, ας, ἡ, pars infra humeros. Ab *ὦμος*.
'Τπωμοσία, ας, ἡ, dilatio propter morbum aut aliam causam jurejurando postulata. Ab *ὑπόμνυμι*.

'Τπωπιάζω,

Ὑπωπιάζω, f. άσω, suggillo eam faciei partem quæ sub oculis est; (2) suggillo aliquam corporis partem, et plagis contundo; ὑπωπιασθείς, suggillatus, subgillatus, *Ph.* aor. 1. part. pass. Ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, 1 *Cor.* 9, 27. Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμένοι ἀπαξάπασαι, *Arist. Pace*, 539. Ab ὑπώπιον. Hinc

Ὑπωπιασμός, οῦ, ὁ, suggillatio, contusio alicujus partis, quæ fit ictibus.

Ὑπώπιον, ου, τὸ, pars quæ subjacet oculis; (2) suggillatio sub oculo. Ex ὤψ.

Ὑπωρὶς, ίδος, ἡ, herba, al. Ψαφία.

Ὑπωρία, ας, ἡ, ima montis pars, pes seu radix montis. Ἀλλ' ἴθ' ὑπωρείας ὄφρα τάχιστα πολυπίδακα Ἴδης, *Il.* 20, 218. Ex ὑπὸ et ὄρος.

Ὑπωρόφιος, ου, ὁ ἢ ἡ, item ια, ιον, qui sub tecto seu camera est; (2) contubernalis, domesticus. Φόρμιγγες ὑπωρόφιαι, *Pind. Pyth.* 1, 188. Καὶ νῆσσαι οἰκουροὶ ὑπωρόφιοί τε κολοιοί, *Aratus*, 970. Ex ὑ. et ὄροφος.

Ὑπώροφος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui sub tecto est; (2) excelsus. (1) κλύεις ὑπώροφον βόαν; *Eurip. El.* 1166. (2) ὑπώροφα μίλαθρα πατρῶν, *Id. Phœn.* 306. Ὑπώροφα μίλαθρα καὶ γειραῖα λιτῶν δίμια, *Id. Herc. Fur.* 107.

Ὑπωρυχία, ας, ἡ, suffossio, v. gr. muri. Ab ὑπορύττω.

Ὑπωχρος, ου, ὁ ἢ ἡ, subpallidus.

Ὗραξ, ακος, ὁ, sorex, *mus*, Nic. Al. 37. Ab ὗς, *sus*, qui rostrum habet suillum.

Ὑριατόμος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui apum favos eximit, *Hes.* Ex ὕριον et τέμνω.

Ὕριον, ου, τὸ, favus, opus apum. Ab

Ὕρον, ου, τὸ, examen.

Ὑρρὶς, ίδος, ἡ, sporta, *Suid.* Ab ὑέρω.

Ὑρρισσὶς, ΐδος, ὁ, vas vimineum, *Hes.* A præc.

Ὑρτάνα, ἡ, ollæ operculum, *Hes.*

Ὑρτὴρ, ῆρος, ὁ, ollæ operculum, *Hes.*

Ὕρχη, ης, ἡ, instrumentum in quo nautæ onera bajulant; (2) vas fictile imprimis, cui imponuntur salsamenta. Sed ὑρχὴ, ῆς, ἡ, est porca seu porcus fœmina, a sono grunnitus ita dicta.

Ὗς, ὑός, ὁ ἢ ἡ, sus, porcus.

Ὕσγη, ἡ, herba quædam, *Suid.* Vide ὕσγινον. Unde

Ὑσγινόεις, εσσα, εν, ruber hysginum referens, *Nic.*

Ὑσγινοβαφὴς ἐος, ὁ ἢ ἡ, tinctus colore hysgini herbæ. Ex ὕσγινον et βάπτω.

Ὕσγινον, ου, τὸ, hysginum, plantæ genus quo color tingitur purpureo similis.

Ὑσδοὶ, οἱ, rami arborum. Ἀμφὶ δ' ὕδωρ ψυχρὸν κελάδει δι' ὑσδων μαλίνων, *Sapph. Fragm.* 53.

Ὑσθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi ὕω, *pluo.*

Ὑσθρὶξ, idem quod ὕσγιγξ, *Opp.* seu ὕστριξ.

Ὑσις, ἡ, pluitio, *Hes.*

Ὑσματα, τὰ, pluvia. Ab ὕω.

Ὑσμῖνη, ης, ἡ, pugna, prælium.

Ὑσμινηδὶ, *adv.* ad pugnam, vel in prælium.

Ὑσπίλιθος, ου, ὁ, succerda, stercus suillum.

Ὑσπλάτις, ἡ, pro ὕσπληξ, *Ar.*

Ὑσπληγξ, γγος, sive ὕσπληξ, ηγος, ἡ, scutica qua sues et alia animalia pulsantur; (2) sonus scuticæ vibratæ, et nominatim is, quo cursoribus in stadio signum cursus datur; (3) carceres sive locus, unde dimittuntur, qui cursu ad metam contendunt, equi et cursores; (4) laquei genus quo capiuntur aves, *Gl. V.* transenna. Ex ὗς et πλὴξ, *stimulus.*

Ὑσπολίω, ῶ, circa sues versor, eos pascendo vel alio modo curam eorum habendo. Ab

Ὑσπόλος, ου, ὁ ἢ ἡ, subulcus, *R.* Ex ὗς et πολέω.

Ὕσσὸς, οῦ, ὁ, verutum, missile, pilum, telum, *Plut. in Camill.* 40.

Ὕσσωπος, ου, ἡ, et ὕσσωπον, ου, τὸ, hyssopus, *herba.* Angl. HYSSOP.

Ὑσσωτὸς, ὴ, ὸν, verutus, veru seu mucronem præfixum habens. Ab ὑσσός.

Ὑστάτιον, *adv.* postremum, tandem. Ab

Ὑστάτιος, ία, ιον, postremus, ultimus, *Hom.* Ab ὕστατος.

Ὕστατον, et ὕστατα, *adv.* postremum, ultimo.

Ὕστατος, άτη, ατον, ultimus, postremus, supremus, novissimus, imus, *Phil.*

Ὑστέρα, ας, ἡ, vulva, uterus, matrix, *Gl. V.*

Ὑστερα, τὰ, secundæ, *Dosc.*

Ὑστεραῖος, αία, αῖον, postridianus; τῇ ὑστεραίᾳ, postridie, *Gl. V.*

Ὑστερεύω, posterior vel inferior sum, *Gl. V.* οἱ ὑστερεύοντες, infimates. Ab ὕστερος.

Ὑστερέω, ῶ, fut. ήσω, posterior sum seu venio; desum, *Gl. V.* postero, *Ph.* ὑστέρησι, defuit. Ἦν δ' ὑστερήσῃς, οἰχόμισθα, κατθανῇ, *Eur. Ph.* 983. Παιδὸς ὑστερήσομαι, *Id. Iph. in Au.* 1231. Ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, *Rom.* 3, 23. Ab ὕστερος. Hinc

Ὑστέρημα, ατος, τὸ, partes posteriores, inprimis cursu certantis; (2) inopia, penuria.

Ὑστερήσαντος, gen. sing. aor. 1. part. act. verbi ὑστερέω. Unde

Ὑστέρησις, εως, ἡ, penuria, inopia.

Ὑστερητικὸς, ὴ, όν, qui solet tardius venire.

Ὑστερίζω, fut. ίσω. sum posterior, tardo, cunctor, tardius venio; (2) destituor, deficior; (3) inferior sum, superor, vincor. Ὑστερίζω τῆς ἀκωῆς τῆς ἐμαυτοῦ, *Isocr.* Ὑστερίζομεν γὰρ ἁπάντων, *Dem.* Ab ὕστερος.

Ὑστερικὸς, ὴ, όν, ad vulvam pertinens; τὰ ὑστερικὰ, suffocationes uteri seu vulvæ. Ab ὑστέρα.

Ὑστεροβουλέω, ῶ, fut. ήσω, post factum sapio, sera consilia capio. A βουλή.

Ὑστεροβουλία, ας, ἡ, serum consilium, sera pœnitentia. Ab eod.

Ὑστερόβουλος, ου, ὁ ἢ ἡ, post factum consultans. Ex ὕστερον et βουλή.

Ὑστερογενὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, posterior natu seu ortu. Ex ὕστερος et γίνομαι.

Ὑστερογονία, ας, ἡ, posteritas. A γονή.

Ὑστερόληπτος, ον, revocabilis, qui recuperari potest. A λαμβάνω.

Ὑστερολογία, ας, ἡ, dictio præpostera, cum ordo dicendorum invertitur. Ab

Ὑστερολόγος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui posterior verba facit, seu qui secundo loco loquitur; (2) qui priori loco dicit dicenda loco posteriori, et vice versa. Ex ὕστερος et λέγω.

Ὑστερόμητις, ὁ, qui post factum sapit.

Ὕστερον, *adv.* post, postea, posteriori loco; (2) serius, tardius, deinceps, posthac.

Ὑστεροποινος, ον, sero puniens, *P.* ultor, *Etn.* A ποινὴ, *Æsch. Agam.* 58.

Ὑστεροστομος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui pro mortuo habitus est, et vivus redit.

Ὑστεροπους, οδος, ὁ, ἡ, tardus, qui sero venit, *Eur.*

Ὑστεροπρωτον, præposterum, *Ph.*

Ὕστερος, ίρα, ιρον, posterior, serior; (2) sequens, secundus, posterus, inferior, posthabendus; (3) proximus, futurus, proxime futurus vel venturus; victus. Γυναικὸς ὕστερον, a femina devictum, *Soph. Antig.* 746. (2) ὅσος ὄχλος νιν ὑστέρῳ ποδὶ πάνοπλος ἀμφίκειται, *Eurip. Phœn.* 150.

Ὑστεροφημία, ας, ἡ, fama apud posteros, nomen celebre post obitum. A φήμη.

Ὑστεροφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, post perditurus. Ὑστεροφόροι λωβητῆρες, *Soph. Antig.* 1086. Ab ὕστερος et φέρω.

Ὑστερόφωνος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui posterior vocem edit. Epith. ecfûs. Ex ὕστερος et φωνή.

Ὑστέρως, *adv.* idem quod ὕστερον.

Ὑστεροχρονία, serius, post existo. A χρόνος.

Ὑσηία, ων, τὰ, suum immolatio, festum in quo sues immolabantur. Ab ὗς, *sus.*

Ὑστριξ, ιχος, ἡ, hystrix, animal ex erinaceorum genere pilos suis habens; (2) scutica. Ex ὗς et θρὶξ, *pilus.*

Ὑστριχὶς, ίδος, ὁ, ἡ, hystrix; (2) flagellum ex setis suillis, quo cædebantur servi. Ὑστριχίδι μαστιγῶν, δίρων, σμιλῶν, *Aristoph. Ran.* 632. Ab ὕστριξ.

Ὕστρος, ὁ, venter, *Steph.*

Ὕφα, pro ὕφασμα, *Suid.*

Ὑφάγιο, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* pro ὑφήγῦ, ab ὑφηγέομαι.

Ὑφάζω, idem quod ὑφαίνω, *R.*

Ὑφαιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, sanguine suffusus, cui subest sanguis; (2) sanguineus, etiam ex ira et furore. Ex ὑπὸ et αἷμα.

Ὑφαίνω, texo, detexo; (2) struo, ædifico; (3) solerter excogito, *impr.* dolos; ὑφασμένος, textus, *Gl. V.* perf. part. pass. Τοῦτο τοῖσι βαρβάροις ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις, *Aristoph. Vesp.* 1140. Ταῦτ' ὕφηναν ἡμῖν ἄνδρες ἐπὶ συρανιδὶ, struxere, *Lys.* 633. Ab ὑφάω.

Ὑφαίρεσις, εως, ἡ, subtractio, subductio, diminutio. Ab ὑφαιρέω.

Ὑφαιρετρία, ας, ἡ, obstetrix. Ab eod.

Ὑφαιρέω, ῶ, fut. ήσω, subtraho, *Gl. V.* ὑφαιροῦμαι, demo, detraho, aufero, intercipio, sublego; ὑφῃρεθέντων, deductis, *Ph.* Τὸ ξῦρος ὑφαιρεῖ λάθρα τῆς ῥᾴκης, educit, *Herod.* Ὁρᾷς, ἐγὼ δ' ὡς δικαίως ὑφειλόμην, *Aristoph. Vesp.* 1334.

Ὑφαιρεύμενος, perf. part. med ab ὑφαιρέω.

Ὑφαλικὸς, ὴ, όν, subsalsus; (2) mari vicinus.

Ὑφάλλομαι, subsilio, *G. V.*

Ὑφαλμὸς, subsalsus, aliquantum salsuginis habens, *Dosc.* Unde

Ὑφαλμύζων ἱπποφάγος, concreta salsilago, gelata salsugo, *Dosc.*

Ὑφαλμυρίζω, saporem salis refero, *Plut.* Ab

Ὑφάλμυρος, ου, ὁ ἢ ἡ, subsalsus.

Ὕφαλος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui est sub mari, sub mari latens; ὕφαλος πετρὰ, latens saxum, *Gl. V.* Ex ἅλς.

Ὑφαμμος, ου, ὁ ἢ ἡ, arenam admistam habens, arenosus.

Ὑφανίζω, subsido, *Alex. Aphr.*

Ὑφαντις, εως, ἡ, textura.

Ὑφάντης, ου, ὁ, textor. Ab ὑφαίνω. Hinc

Ὑφαντικὸς, ὴ, όν, textorius. Hinc ἡ ὑφαντικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars textoria.

Ὑφαντικῶς, more textorum, textorio ritu, *Alex. Aphr.*

Ὑφαντοδίνητος, ου, ὁ ἢ ἡ, a textore contortus. Ὅς ὑφαντοδίνητον ἕσθος ἐ πέπαται, *Aristoph. Av.* 949. Ab ὑφαντὸς et δινέω.

Ὑφαντὸς, ὴ, όν, textus, textilis. Ab ὑφαίνω.

Ὑφάντρια, ας, ἡ, textrix, *Ph.* Ab ὑφάντης.

Ὑφαπλόω, substerno stragulas vestes, quasi explico sub aliquo.

Ὑφάπτω, f. ψω, succendo, accendo. Πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρὶ; *Eur. Med.* 378. Πόλις ὑφάπτεται πυρὶ, *Tro.* 1274.

Ὑφαρπάζω, fut. άσω, vel άξω, surripio, clam rapio. Ἐπεὶ δ' ἐκείνων ὑφάρπασε, *Xen.*

Ὑφάρπασις, εως, ἡ, usurpatio.

Ὑφὰς, άδος, ἡ, calathus quo sacra feruntur, *Alex. Aphr.*

Ὑφασία, ας, ἡ, textura. Ab ὑφαίνω.

Ὑφασμα, ατος, τὸ, opus injustum, *Ph.* rapina; textile, tela, textura, *Gl. V.* Ab ὑφαίνω.

Ὑφάω, ῶ, texo. Hinc *Ion.* ὑφέω, pro ὑφῶ· ὑφόωσι pro ὑφῶσιν, ὑφώσιν, *Od.* 7, 105.

Ὑφέαρ, αρος, τὸ, visci genus, quod in abiete et larice nascitur.

Ὑφεδρεύω, fut. εύσω, inferior sedeo. Ab ἕδρα.

Ὑφεδρία, ας, ἡ, inferior sedes. Ab eod.

Ὑφεῖμαι, perf. ind. pass. verbi ὑφίημι.

Ὑφειμένος, submissus, remissus, permissus, *Eur.*

Ὑφειμένως, *adv.* summisse, *Ph.* Ab ὑφίημι.

Ὑφεὶς, aor. 2. part. act. verbi ὑφίημι.

Ὑφειλτέον, *adv. posit.* subtrahendum est. Ὑφειλτέον δὲ τῶν ξύλων, *Aristoph. Eq.* 916. Ab ὑφέλκω

Ὑφελκυσμὸς, οῦ, ὁ, subtractio, *Gl. V.* Ab

Ὑφελκύω, subtraho; ὑφελκύσῃ, subtraxerit. Ab

Ὑφέλκω, idem. Ὑφελκει θάττον αὐτὸν, *Aristoph. Vesp.* 187. Καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλκομαι, *Aristoph. Conc.* 319.

Ὑφελοίατο, 3. plur. aor. 2. opt. med. verbi ὑφαιρέω.

Ὑφελοῖσαι, nom. pl. part. act. f. g. *Dor.* pro ὑφελοῦσαι.

Ὑφελόμενοι, nom. pl. aor. 2. part med.

Ὑφὶν, simul. *Vox Gramm.* al. ὑφ' ἓν.

Ὑφέντες, nom. pl aor. 2. part. verbi ὑφίημι.

Ὑφέξει, 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi ὑπέχω.

Ὑφέρπω, subrepo, *Gl. V.* Ὑφέρπει γὰρ πολύ,

alta enim mente infixum hærebat, *Soph. Œd Tyr.* 786. Πάλιν ὑφίεμαι τὸν σκοπὸν, occulte tendebat ad scopum, *Heliodor.* 10.

"Υφισθε, 2. pl. a. 2. imperat. med. v. *ὑφίημι.*

"Υφεσις, εως, ἡ, remissio; (2) diminutio, imminutio; (3) submissio Ab *ὑφίημι.*

'Υφεσμὸς, ὁ, impedimentum, *V. L.*

'Υφέσπερα, *adv.* vesperi.

'Υφέσπερος, ὁ, ἡ, qui sub tecto, domi est. Ab ἑστία.

'Υφιτυμολογέω, originem verbi declaro.

'Υφὴ, ῆς, ἡ, textura. textus, tenor, *Gl. V.*

'Υφηγέομαι, ῆμαι, fut. ήσομαι, præeo; (2) incipio, exordior; (3) hortor, suadeo; (4) dicto, doceo; (5) præsum; (6) clam duco, vel duco. Πρῶτισα μὲν ἰὼν τῷδ' ὑφήγησαι, γέρον, *Eur. El.* 671. Καὶ δαίμων ἐκείνην ὑφηγεῖτο τὴν ὁδὸν, *Plut.* Τὰδ' ὑφηγεῖται ϗ ὁ κοινὸς νόμος, *Aristot.* Hinc

'Υφήγησις, εως, ἡ, qu. dic. præitio et ductus quidam; (2) doctrina quam quis alii velut præsens tradidit; (3) enarratio; (4) suasio.

'Υφηγητὴς, ῆρος, ὁ, dux, prætor.

'Υφηγητὴς, οῦ, ὁ, qui præit alii in re quapiam, suasor.

'Υφῆκας, 2. sing. a. 1. ind. verbi *ὑφίημι.*

'Υφημιόλιος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, subdimidius, i. e. dimidio minor.

"Υφηνα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ὕφανα, ab *ὑφαίνω.*

'Υφηνιοχέω, ῶ, f. ήσω, aurigæ administer sum; (2) aurigor; dicitur et *tropice.* Ab

'Υφηνίοχος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, administer aurigæ; (2) auriga.

'Υφηρεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr.* pro ὑφηρέετο, ab *ὑφαιρέω.*

'Υφήσσων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. subminor, paulo minor et junior.

'Υφὁφασαι, alii *ὑφύφασαι*, quod vide.

'Υφισμίνως, *adv.* sensim, leviter. Τὸ πνεῦμα ὑφισμίνως δίηκσθαι, *Heliod.* 5.

'Υφιζάνω, f. ζήσω, subsideo, sedeo sub. 'Αλλ' ὑφίζανον κύκλοις, continebant se sub clypeorum ambitu, *Eurip. Phœn.* 1391. Hinc

'Υφίζησις, εως, ἡ, sedimentum, subsidentia, depressio, qu. dic. subsessio, unde cessio, depressio velut terræ.

'Υφίζω, subsido, *Steph.*

'Υφίημι, fut. ήσω, submitto, demitto; (2) suborno: *ὑφίημι*, et *ὑφίεμαι*, remitto, concedo, cedo; ὑφιμένος, submissus, perf. pass. part. Σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι, *Eur. Med.* 24. Τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον μητρὸς ὑφεῖτο, *Id. Ph.* 31. Νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφιμένη δοκεῖ, demissiori velo, *Soph. El.* (2) ὑσὶς μάγον τοιόνδε, *Soph. Œd. Tyr.* 387. Οἵδ' ἀντὶ σοῦ γε κατθανεῖν ὑφιμένην, *Eurip. Alc.* 527. Ex ὑπὸ et ἵημι.

'Υφῆτι, 3. s. præs. ind. act. *Dor.* pro *ὑφίησι.*

'Υφίστημι, suppono, subjicio, substituo; (2) propono; in a. 2. et præt. neutraliter dicitur subeo, succedo, sustineo, suscipio; (3) recipio, polliceor; *ὑφίσταμαι, pass.* supponor, sufficior; (2) excipio impetum; (3) tolero, perfero; *in med.* est etiam subsideo, demergor; (2) occulte sto; (3) digredior; (4) puto, arbitror; (5) polliceor, recipio; ὑποστῆναι, exstiterit, *Ph.* a. 1. opt. Μένη δυναῖτ' ἂν τόνδ' ὑποσῆναι πόνον, *Eur. Supp.* 189. (2) γνώμας ὑποστήσας σοφὰς, post edita sapienter effœta, *Soph. Aj.* 1091. Τόνδ' ὑφίσαμαι πόνον, *Eur. Rhes.* 157. Ταῖς συμφοραῖς γὰρ ὅστις οὐχ' ὑφίσαται, *Id. Her. Fur.* 1354.

'Υφόλμιον, ᾱ, τὸ, quod mortario supponitur, quod mortarium sustinet; (2) pars tibiæ sub ligulis quæ ori opponitur. Ab ὄλμος.

'Υφέρασις, εως, ἡ, pudor; (2) metus, suspicio.

'Υφερατικὸς, ὴ, ὸν, suspiciosus. Ab

'Υφοράω, ῶ, et *ὑφορόομαι*, ῶμαι, suspecto, suspectum habeo, suspicor; (2) suspicio, revereor; (3) caveo ab aliquo. Τμεῖς ὑφορώμενοι τὰ πεπραγμένα, *Dem.* Μηδένα κίνδυνον ὑφορᾶσθαι, vereri, *Luc.* Ὑφορῶνται γὰρ τὰ ἐν αὐτῷ ὄφελος, *Ælian.* (3) Ἐκέλευε τὴν σύγκλητον ὑφορᾶσθαι νέον ἐχθρὸν εὐδοκιμοῦντα καὶ γιγνόμενον, *Appian. Maced. Eclog.* 9, 1.

'Υφορβὸς, οῦ, ὁ, subulcus. Ex ὗς et *φέρβω.*

'Υφορμέω. ῶ, in statione immineo, insidior, seu in statione navium sum.

'Υφορμίζω, et *ὑφορμίζομαι*, in stationem subduco. Ὑφορμισάμενοι νυκτὸς ἐκ ἔλαιον, *Thuc.*

'Υφόρμιον, ᾱ, τὸ, monile. Ab ὅρμος.

'Υφορμιτὴς, ὁ, formidolosus seu periculosus appellentibus, *Opp.*

"Υφορμος, ᾱ, ὁ, locus stationi aptus, *Appian.*

"Υφος, εος, τὸ, textile, id quod textum est tela, tapes, vestis, aut simile quidpiam. *Ph.* textura, contextus. Ab *ὑφάω.*

'Υφὸς, pro κυφὸς, gibbosus, curvus, *Steph.*

'Υφόω, pro *ὑφάω*, *Steph.*

'Υφόωσι, 3. pl. præs. ind. act. *Poet.* pro *ὑφῶσι*, ex *ὑφάασι*, ab *ὑφάω.*

"Υφυγρος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, subhumidus, humidus.

"Υφυδρος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui sub aquis est, sub aquas demersus; (2) aqua intercute laborans. Ex ὑπὸ et ὕδωρ.

'Υφυπνόω, paulatim obdormiscere facio. *In med. et pass* obdormisco.

'Υφύφασαι, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ὕφασαι, ab *ὑφαίνω*

'Υφαγόρας, ὁ· vide *ὑψηγόρας.*

'Υψάντυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, alte cameratus, altos fornices habens. Ex ὕψος et ἄντυξ.

'Υψαυχενίω, ῶ, fut. ήσω, cervicem effero, cervice erecta incedo; (2) effero me, superbus sum, *Plut.* Ab *ὑψαύχην.*

'Υψαυχίω, ῶ, fut. ήσω, idem. 'Υψαυχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος, *Phocyl.* 57. Ex ὕψος et αὐχίω.

'Υψαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, elatam cervicem habens; (2) superbus, arrogans. Ex ὕψος et αὐχήν. Hinc

'Υψαυχενίζω, idem quod *ὑψαυχίω.*

'Υψεῖται, οἱ, nummularii, trapezitæ, *Ilex.*

'Υψερεφὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, alte tectus, altum tectum habens; (2) altus, celsus, *Il.* 5, 213. Ex ὕψος et ἐρέφω.

'Υψηγόρας, ᾱ, ὁ, *Ion. ὑψηγόρης*, vanus jactator, gloriosus. Ex ὕψος et ἀγορά.

'Υψηγορίω, fut. ήσω, glorior, superbe loquor. Ab *ἀγορεύω.*

'Υψηγορία, ας, ἡ, jactantia; (2) superbia.

'Υψηγόρος, idem quod *ὑψαγόρης*, *E. M.*

'Υψήεις, εσσα, εν, celsus. Ab ὕψος.

'Υψηλαυχενία, ας, ἡ, elatio cervicis; superbia.

'Υψηλαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cervicem extollens; superbus. Ex *ὑψηλὸς* et αὐχήν.

'Υψηλῆσιν, dat. plur. *Ion.* et cum ν, pro *ὑψηλαῖς*, ab *ὑψηλὸς.*

'Υψηλοβατέω, ῶ, sublimem aeris regionem perambulo; (2) sublimia, alta tracto, appeto, loquor. A *βαίνω*, vel inus. βατέω.

'Υψηλοκάρδιος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui animo est elato, superbus, arrogans. Ex καρδία.

'Υψηλόκρημνος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, alta habens præcipitia, altus, epith. rupis.

'Υψηλολογέω, ῶ, alta loquor; (2) utor verbis sublimibus, orationis sublimitatem affecto.

'Υψηλολογία, ας, ἡ, sermonis sublimitas; (2) orationis arrogantia. Ab

'Υψηλολόγος, ᾱ, ὁ, magniloquus, qui orationis sublimitatem affectat.

'Υψηλόνους, *contr.* *ὑψηλόνους*, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui est mente elata.

'Υψηλόνωτος, ον, alta juga habens, i. e. altus.

'Υψηλοπτὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, præpes; (2) illustris, *Ph.* Ex *ὑψηλὸς* et πέτομαι.

'Υψηλὸς, ἡ, ὸν, altus, excelsus, sublimis. Ab ὕψος. Hinc

'Υψηλότης, ητος, ἡ, excelsitas, eminentia.

'Υψήλοφος, *V. L.* pro

'Υψίλοφος, alte cristatus, *Ar.*

'Υψηλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, alta sum mente; (2) animo sum elato, superbio. Μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ, *Rom.* 11, 20.

'Υψηλοφροσύνη, ης, ἡ, mens alta; (2) animus superbus, nimium se referens. Ab

'Υψηλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui est mente excelsa; (2) superbus, qui alta sapit. Ex *ὑψηλὸς* et φρήν.

'Υψηλοφυὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, celsus natu. A φόομαι.

'Υψηλόφωνος, ον, alta voce clamans, seu loquens, seu lamentans. A φωνή.

'Υψηλῶς, *adv.* alte. Ab *ὑψηλὸς.*

'Υψήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, alta seu celsa virilitate præditus; (2) celsos viros faciens. Ex ὕψος et ἀνήρ.

'Υψηριφὴς, ές, ὁ ϗ ἡ· vide *ὑψιριφὴς.*

'Υψητὸς, ὴ, ὸν, altus, celsus, sublimis. Ab ὕψος.

'Υψηχὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, altisonus, altum et clarum sonum edens, *Il.* 5, 772. Ex ὕψος et ἠχος.

"Υψι, *adv.* alte. Ab ὕψος.

'Υψιβαθὺς, longus, promissus. Ὀφρύας ὑψιβαθείας, *Opp. Cyn.* 3, 26.

'Υψίβαμων. *Hes.* idem quod

'Υψιβάμων, et *ὑψιβάτης*, ὁ, idem quod

'Υψιβατος, ὁ ϗ ἡ, alte incedens; (2) in alto situs. A *βαίνω.*

'Υψιβιβὰς, άντος, ὁ, idem, *Hom. in Apoll.* 416. A *βίβημι.*

'Υψιβόας, ᾱ, ὁ, alte clamans. Ex *βοάω.*

'Υψιβρεμέτης, ᾱ, ὁ, qu. dic. altifremens, altistrepens; altisonans, *Il.* 1, 354. Ex ὕψος et *βρέμω.*

'Υψιγένειλος, in alto natus, *Nonn.*

'Υψιγέννητος, ον, in alto natus, de ramo altæ arboris, *Æsch.*

'Υψίγυιος, seu -γυος, alta habens membra, altus, *Pind.*

'Υψίδομος, ὁ ϗ ἡ, altas domos habens vel alte exstructas, *Cal.*

'Υψίζυγος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, qui in sublimi sedet sedili, *Il.* 4, 166.

'Υψιθέμεθλος, ᾱ. ὁ ϗ ἡ, alta habens fundamenta, *Nonn. P.* 4, 2. Ex *θέμεθλον.*

'Υψίθρονος, ὁ ϗ ἡ, celsus dignitate.

'Υψίθωκος, et

'Υψιθώκος, ὁ, altum solium habens, *Synes. Cyr.*

'Υψικάρηνος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, altum caput habens; (2) altum cacumen habens. Εἰς ὄρος ὑψικάρηνον ἀνῆϊς, *Nonn. P.* 6, 3. Ex *ὕψι* et κάρηνον.

'Υψικίλευθος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, per alta loca incedens.

'Υψίκερας, ατος, ὁ ϗ ἡ, celsa gerens cornua, 'Υψικέρατα πίτναν, *Aristoph. Nub.* 597.

'Υψίκερας, et

'Υψικέρατος, ὁ ϗ ἡ, idem quod *ὑψίκερως*, *Ar.*

'Υψικέραυνος, ὁ, ἡ, in alto fulminans.

'Υψίκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem, *Od.* 10, 258. 'Υψίκερω ταύρω, *Soph. Trach.* 507. Ex ὕψι et κέρας.

'Υψικόλωνος, ὁ, ἡ, altus, epith. montis, *Opp.*

'Υψικομος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, alte comatus. 'Υψικόμων πίραν ἰλατᾶν, *Eurip. Alcest.* 588. Ex ὕψι et κόμη.

'Υψικόμπατος, elatus, superbus jactator, *Steph.*

'Υψικόμπως, *adv.* arroganter, fastuose. Ὁ δ' ὑψικόμπως καβρέσνας ὑμεῖνατο, *Soph. Aj.* 777.

'Υψικόρυμβος, altum cacumen vel altam eminentiam habens, *Cyr.*

'Υψικρατέω, in alto (i. e. cœlo) impero.

'Υψικρεμὴς, alte suspensus. Καὶ ὃ μὲν ὑψικρεμὴς ἀμνὸς ἀϋτεῖ, *Opp. Cyn.* 4, 93.

'Υψίκρημνος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ· vide *ὑψηλόκρημνος.*

'Υψιλοειδὴς. Vide *ὑψοειδὴς*, *Steph.*

'Υψίλυχνος, ον, excelsum habens lychnum, item, ab excelso resplendens lychno, *Ath.*

'Υψιμίδων, οντος, ὁ, in alto regnans. Ex ὕψι et μίδω, regno.

'Υψιμίλαθρος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, altas habens ædes; (2) excelsa habens atria.

'Υψιμέλας, αινα, αν, altus et niger, epith. navis.

'Υψίμεσος, altus in medio, *Man.*

'Υψινεφὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, qui est in altis nubibus, epith. Jovis.

'Υψίνους, elatam mentem habens, superbus, *Nonn.*

'Υψιπαγὴς, ὶς, altus, epith. rupis. A πάγνυμι.

'Υψίπιδος, ον, alte situs, epith. urbis.

'Υψιπίταλος, pro *ὑψιπέτηλος*, *Ath.*

'Υψιπι-

Ὑψικτήνης, ήσσα, ῆν, altivolus, altivolans. Ex ὕψι et πέτομαι.

Ὑψικέτηλος, ε, ὁ ἢ ἡ, epith. arboris, altus, procerus. Ex ὕψι et πέτηλον.

Ὑψικέτης, ε, ὁ, alte volans, altivolus. Ex πέτομαι.

Ὑψικτὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, idem; (2) ex alto lapsus. Ex πέτομαι vel πίπτω.

Ὑψίκολις, ὁ, ἡ, princeps civitatis, *Soph. Antig.* 370.

Ὑψικόλος, in sublimi versans, præpes. Ὑψικόλοις ἀγέλαισιν οἰωνῶν, *Opp. Cyn.* 3, 3.

Ὑψικέρως, sublimis. Ἥρως ὑψικόροισιν ἐπικλώσσιν κελεύθοις, *Opp. Cyn.* 3, 497.

Ὑψίκερως, ων, excelsus.

Ὑψικρωμος, ε, ὁ ἢ ἡ, altam habens puppim Ex πρύμνα.

Ὑψίκυλος, ε, ὁ ἢ ἡ, altas portas habens. Ex πύλη.

Ὑψίπυργος, ε, ὁ ἢ ἡ, altis turribus insignis.

Ὑψιρίφης, έος, ὁ ἢ ἡ, pro ὑψηρεφής.

Ὑψισήρεις, pro ὕψιστος, *Hes. Suid.*

Ὑψίστολος, ε, ὁ ἢ ἡ, alte stolatus, alte succinctus. A στολή.

Ὕψιστος, ιστη, ιστον, altissimus, excelsissimus, *Superlat.* ab ὕψος.

Ὑψιτενὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, in altum tendens; (2) in alto extensus. Ex ὕψι et τείνω.

Ὑψιτένοντας, acc. pl. ab

Ὑψιτένων, οντος, ὁ, qui alta et erecta cervice incedere solet. Ex iisd.

Ὑψίτερος, altior, *Theoc.*

Ὑψίτοκος, ὁ ἢ ἡ, quæ sero peperit, *Naz.*

Ὑψιφανὴς, et ὑψιφανὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, celsus, e longinquo conspicuus. A φάω.

Ὑψιφερὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, in altum latus, sublimis. Ναοὶ ὑψιφερεῖς, *Arist. ph. Nub.* 305. A φέρω

Ὑψιφόρητος, ὁ ἢ ἡ, in altum tendens, *Procl.*

Ὑψίφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, altum et elatum animum habens. A φρήν.

Ὑψιχαίτης, ε, ὁ, alte comatus. Ex χαίτη.

Ὑψόθεν, adv. ex alto, desuper. Ab ὕψος.

Ὑψόθι, *adv.* in alto, in sublimi; (2) super, supra; (3) alte, in altum. Ab eod.

Ὑψόπρωρος, ε, ὁ ἢ ἡ, altam habens proram. Ex ὕψος et πρώρα.

Ὑψόροφος, ε, ὁ ἢ ἡ, altam cameram seu concamerationem habens; (2) excelsus.

Ὑψόροφος. idem quod ὑψηρεφὴς, *Hom.*

Ὕψος, ους, τὸ, altitudo, celsitudo, sublimitas; (2) cacumen, fastigium, vertex.

Ὑψόσε, *adv.* in altum, in sublime. Ab ὕψος.

Ὑψοῦ, *adv.* alte, in alto; (2) in altum, *Il.* 1, 486. Ab eod.

Ὑψόρροφος, idem quod ὑψηλόροφος, *Steph.*

Ὑψόω, ῶ, fut. ώσω, exalto, in altum tollo, extollo, sublimo, *Gl. V.* Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ὕψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, *Act.* 5, 31. Οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, *Joan.* 2, 14. ὑψωθήσεται, *Luc.* 18, 14. Ab ὕψος.

Ὑψώθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ὑψόω.

Ὑψωθῆναι, *subiatum esse*, aor. 1. inf. pass.

Ὕψωμα, ατος, τὸ, exaltatio, elevatio; (2) altitudo, sublimitas; (3) res alta seu illustris. Ab ὑψόω.

Ὑψώσας, aor. 1. part. act. verbi ὑψόω.

Ὑψώσῃ, 3. sing aor. 1. conj. act.

Ὕψωσις, εως, ἡ, exaltatio, elevatio. Ab eod

Ὑω, fut. ὕσω, pluo; (2) irrigo, pluvia perfundo. Πῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νιφελῶν ὗσεν ἄδη τιθέμεναι; *Aristoph. Nub.* 369. Ὕσομεν σφίσιν ὑμῖν, *Il.* 1116.

Ὑώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, suillus, porcinus, sui similis; *metaph.* spurcus et immundus, stupidus. Ab ὗς. Hinc

Ὑωδία, ας, ἡ, porcina insulsitas vel stupiditas, porcini mores.

Φ.

Φ, Litera Græcorum vigesima prima, quæ φῖ appellatur, ortaque est ab Hebræorum Pe; (2) in numeris notat *quingenta*, at cum lineola inferne apposita, Φ, *quingenta millia*.

Φᾶ, *dixit*, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἔφη, a φημί.

Φάανθεν, *visi sunt*, 3 pl. aor. 1. ind. *Ion.* et *Poet.* pro ἔφανθεν, et hoc *Bœot.* pro ἐφάνθησαν, a φαίνομαι, *Il.* 1, 200.

Φαάντατος, η, ον, splendidissimus, lucidissimus; quasi a φαεινὸς, quod esset lucidus A φαίνω, *luceo*.

Φαάντερος, έρα, ερον, splendidior; *comp.* ab eod.

Φαβοτύπος, ε, ὁ, qu. dic. qui tundit et percutit columbas, genus accipitris, falco. Ex φάψ et τύπτω.

Φάγαινα, ης, ἡ, adfectus stomachi, quum vehementer appetens cibum immodice sumit, nec satiari vorando potest; (2) ulcus quoddam exedens et cancri genus; (3) morbus quidam favorum. A φάγος.

Φαγάνθρωπος, ε, ὁ, ἡ, pro ἀνθρωποφάγος, *Hes.*

Φαγίδαινα, ης, ἡ, idem quod φάγαινα, sed maxime n. 2. (*Cels.* 6.) Ex φάγος et ἴδω.

Φαγιδαινικὸς, ἡ, όν, phagedænicus, gangrænosus; ut φαγιδαινικὰ ἕλκη. A præc.

Φαγεῖν, *comedisse*, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro

Φαγεῖν, comedere, esse, manducare, *Gl. Vet.* a. 2. sine præsenti; ἔφαγον, comedi; φάγομαι, comedam, fut. 1. φάγη, comede, imperat. a. 2. ἰὼν φάγω, si comedam, conj. φάγοιμι, opt. φαγὼν, part. Ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ τἀυτὸν ζύμον φαγόντες, *Arist. Plut* 253. Μὴ βρῶσιν ἐφάγομεν ἐκ τῆ βασιλέως, 2 *Sam.* 19, 42. Τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, *Apoc.* 17, 16.

Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. sing. præs. ind. med.

Φαγίσωρος, ε, ὁ ἢ ἡ, vorax, inexplebilis edo seu comedo, *Poll.* A φάγος.

Φάγημα, ατος, τὸ, id quod comeditur, esculentum. Ab eod.

Φαγήσια, ίων, τὰ, festum quoddam in quo cibi ad satietatem usque exhilarabantur. Alias et φαγησία, ας, ἡ, scil. ἑορτή. A φάγησις.

Φαγησιτόσια, ίων, τὰ, idem: dicitur et φαγησιποσία, ας, ἡ, scil. ἑορτή. Ex φάγησις et πόσις, *potio*.

Φάγησις, εως, ἡ, esus, voratio. A φαγεῖν.

Φάγιλος, ε, ὁ, phagilus, agnus cum edulis esse incipit. Ab eod.

Φάγος, ε, ὁ, vorax, edax, comedo. Ab eod.

Φάγρος, ε, ὁ, *Phil.* φάγρος ἰχθὺς, *piscis* dentatus, barbulus, puellius, dentex. Cretensium lingua ἡ ἀκάνη, i. e. cos. A φαγεῖν.

Φαγύλιον, τὸ, marsupium, *Suid.*

ΦΑΤΩ, inus. Vid. φαγεῖν.

Φάγωντι, *vorent*, 3. pl. præs. conj. act. *Dor.* pro φάγωσι, a φάγω, *edo*.

Φαγὼν, όνος, ὁ, maxilla; (2) idem quod φάγος, *Ern.*

Φαδάζω, flecto, *Hes. V. L.*

Φάι, *lucebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφαι, a φάω.

Φαίδοντα, *adv.* per diem. Πάννυχα καὶ φαίδοντ' ἀνεγείνατες, *Soph. Aj.* 930.

Φαιδοντιὰς, solaris. Ἀντία δ' αἴγλη χαλκῷ ἀποθρώσκει φαιδοντιὰς, *Opp. Cyn.* 1, 218.

Φαιδοντὶς, ἡ, *adj.* Phaethontea, *Ep.*

Φαίδουσα, proprie Phaethontis soror, *Hom.*

Φαίδων, οντος, ὁ, lucidus; solis epith. (2) stella Jovis. A φάω, *luceo*. Unde

Φαιδὸς, ἡ, όν, splendidus, lucidus A

Φαίδρα, splendeo, fulgeo, luceo, *Od.* 18, 342.

Φαιδρὸς, ἡ, όν, lucidus.

Φαεσίμβροτος, ε, ὁ ἢ ἡ, lucem hominibus adferens, lucens hominibus, *Il.* 24, 785.

Φαεσφορία, ας, ἡ, lux, illuminatio, *Callim. in Dian.* 11. A

Φαεσφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, lucifer, lucem adferens. Ex φάος et φέρω.

Φάζω, interficio; ut hinc sit σφασμένος, occisus. Ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν σφῶϊν αὖ πίφασμαι καινὸς, *Soph. Œd. Col.* 1537. Significat etiam decretorius, ut Μῦθον ἀτιμήσητε πεφασμένον, *Il.* 14, 127. A φάω.

Φάθι, *dic*, 2. s. præs. imperat. act. verbi φημί.

Φαιδιμόεις, όεσσα, όεν, illustris. A

Φαίδιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem. A φαιδρὸς.

Φαιδρόνως, ὁ, ἡ, hilaris, lætus. A seq. et νῶ.

ΦΑΙΔΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, nitidus, splendidus; (2) hilaris, lætus, faustus. *Gl. V.* luculentus. Φαιδρότεροι γάμοι, *Arist.* Hinc

Φαιδρότης, ητος, ἡ, hilaritas, alacritas, nitor vultus; (2) nitor.

Φαιδρύω, ῶ, exhilaro; (2) nitidum reddo.

Φαιδρύνεσθαι, præs. inf. pass. verbi φαιδρύνω.

Φαιδυντὴς, ῆ, ὁ, ædituus; (2) lotor, mundator. A φαιδρύνω. Hinc

Φαιδρύντρια, ας, ἡ, lotrix, purgatrix.

Φαιδρύνω, hilaro, exhilaro; (2) splendidum, nitidum, aut tersum reddo, expurgo; (3) orno; (4) ungo, *ap. Jos.* A φαιδρὸς.

Φαίδρυσμα, ατος, τὸ, quicquid nitidum ornatumve facit, *Ern.*

Φαιδρωτὸς, ῆ, ὁ ἢ ἡ, qui hilari est vultu. Ex φαιδρὸς et ὠπὴ.

Φαιδρῶς, *adv.* nitide, splendide, laute; (2) hilariter.

Φαίην, *dixerim*, præs. vel a. 2. opt. act. verbi φημί.

Φάικανον, τὸ, ruta, *Steph.*

ΦΑΙΚΑΣΙΟΝ, ε, τὸ, calceamenti genus Atticum, dictum κοίτης, *Clem. Al.*

Φαικὸς, levis, *Ep. Suid.*

Φαῖμεν, *dixerimus*, 1. pl. a. 2. opt. act. v. φημί.

Φαιναξίζω, pro φιναξίζω, *Hes.*

Φαιείμην, *indicare*, præs. inf. act. *Ion.* pro φαίνειν.

Φαινίσκετο, *apparebat*, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφαίνετο, a φαίνομαι.

Φαινίνδα, (*indecl.*) genus ludendi pila. A φαίνω.

Φαινὶς, ἡ, anemone, *ap. Laced.*

Φαίνοισαι, *ostendentes*, nom. pl. fœm. præs. part. act. *Dor.* pro φαίνουσαι, a φαίνω.

Φαίνοιτο, 3. sing. præs. opt. med.

Φαινόλης, ε, ὁ, *Gl. V.* φαινόλης, τὸ φελόνιον, penula. Al. *Gl. V.* φαινόλη, lacerna, penula.

Φαινολὶς, ἡ, splendide apparens, *Soph.*

Φαινολοθήκη, ης, ἡ, penularium, *Gl. V.* ubi penulæ reponuntur. Ex φαινόλης et θήκη.

Φαινομένην, acc. sing. præs. part. med.

Φαινομένῃφι, *apparenti*, dat. sing. *per Paragog.* syllabæ φι.

Φαινομηρὶς, ίδος, vel φαινόμηρις, ιδος, ἡ, quæ femora ostendit; de Lacænis, *Plut.* Ex φαίνω et μηρὸς, *femur*.

Φαινοτροσωπέω, faciem meam ostendo, conspiciendum me præbeo, *Cic.*

Φαίνω, f. φανῶ, in lucem edo. *Gl. V.* ostendo; (2) defero; *unde et* φαίνοντες, quadruplatores; (3) luceo, appareo; quod proprie est φαίνομαι. *pass.* φαίνομαι, appareo, *Gl. V.* φαίνεται, panditur, videtur, ostenditur, apparet, *Phil.* φαινόμεθα, dignoscimur, *Phil.* ἐφάνη, apparuit, aor. 2. pass. (2) deferor, accusor; (3) adsum, appareo; τὰ φαινόμενα, astronomia sphærica; *item* quæ ante oculos sunt; τὸ φαινόμενον, sententia pronunciata, *Ern.* Τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, *Joan.* 1, 5. Ἄρηξον, ἔλθι ᾗ σκιὰ φάνηθί μοὶ, *Eur. Her. Fur.* 496. Σὲ μὲν ἐν τῇ πόλει δεῖ τινὰ φαίνεσθαι, *Dem.* A φάος.

Φαίνων, ὁ, stella Saturni, *Cic.*

Φαινῶσις, ἡ, splendens, *Man.*

Φαιὸς, ὰ, ὸν, fuscus, subniger, qui medio est inter candidum et nigrum colore. *Gl. V.* aquilus, pullus, fuscus. Ab eod. Hinc

Φαιῳὸς, ὰ, ὸν, idem.

Φαισὸς, ἡ, όν, seu φαῖσος, η, ον, luminosus, lucens. Ab eod.

Φαιωχίτων, ὁ, ἡ, pullatus, nigra veste indutus.

Φάκελλος, et φάκελος, ε, ὁ, fascis aut fasciculus. A αφάκελος.

ΦΑΚΗ, vel φακὴ, ῆς, ἡ, lens, lenticula, lens cocta, ipsum ex lente pulmentum, *Angl.* LENTILS. Hinc

Φάκινος, ίνη, ινον, qui ex lente est.

ΦΑΚΙΌΔΟΣ, ε, ὁ, fascis, fasciculus.

Φάκιον, ε, τὸ, lenticulæ decoctum aut cremor. Dim. a φακὴ.

Φακοειδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, lenticulæ similis. *Gl. V.* lenticularis. Ex φακὸς et εἶδος.

Φακοπτισσάνη, ης, ἡ, edulium ex lente et ptisana. Ex φακὸς et πτισσάνη.

Φακὸς, ῦ, ὁ, lens cruda, ut volunt *Gramm.* sed promiscue

promiscue cum *φακὴ* dicitur; (2) lenticula, i. e. vas lenticulatum, aut lenticulæ forma, quo aqua calente aut oleo pleno fotus adhibebantur; (3) vas in quo mortuorum cineres conduntur; (4) lentigo, verruca, facies verrucosa; (5) nigra quædam oculi macula. *Gl. V.* lens, lentigo; *φακὸς προσώπου, facie* nævus, *Ph.* A *φακή*.

Φάκοψις, lentiginosus, sparso ore, *Ph.* Ex *φακὸς* et *ὄψις, vultus*.

Φακώδης, ης, ες, ὁ ἢ ἡ, lenti similis. A *φακός*.

Φακωτὸς, ἡ, ὸν, in modum lentis conformatus. Ab eod.

ΦΑ'ΛΑ, ornamentum galeæ, *Suid.*

Φαλαγγάρχης, ου, ὁ, præfectus phalangis. Ex *φάλαγξ* et *ἀρχή*. Hinc

Φαλαγγαρχία, ας, ἡ, imperium quod habet is qui phalangi præest.

Φαλαγγηδὸν, *adv.* per phalanges; (2) turmatim. A *φάλαγξ*.

Φαλαγγιόδηκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, morsus a phalangio, aranei genere. Ex *φαλάγγιον* et *δάκνω*.

Φαλάγγιον, ου, τὸ, aranei genus, a crurum longioribus internodiis dictum; (2) herba quædam. A *φάλαγξ*.

Φαλαγγίτης, ου, ὁ, miles legionarius; (2) herba quædam. Ab eod.

Φαλαγγιτικὸς, ἡ, ὸν, ad phalangem pertinens, e phalange sumptus, &c.

Φαλαγγίτιον, τὸ, herba quædam, al. *φαλάγγιον*, et *φαλαγγίτης*, *Dioscor.*

Φαλαγγομαχία, phalange, peditatu pugno; (2) cum phalange prælior. A

Φαλαγγομάχης, ου, ὁ, phalangibus pugnans. Ex *φάλαγξ* et *μάχη*.

Φαλαγγόω, ῶ, efferor, in ferinam naturam vertor, irritor. A *φάλαγξ*, n. 4. Hinc

Φαλάγγωμα, ατος, τὸ, pompa quædam in Bacchanalibus.

Φαλάγγωσις, ωσις, ἡ, oculi adfectio, quum cilium introspectat, ita ut pili oculum compungant. Ab eod.

Φάλαγξ, αγγος, ἡ, *proprie* quædam acies Macedonum, ut legio Rom. (2) peditatus; unde legio, acies, cohors, *Ph.* (3) internodium, *Gl. V.* (4) tarantula, *Gl. V.* araneus; (5) baculus quisque longus, teres, ad cylindri formam; *φάλαγγες* etiam ligna quibus naves fulciuntur.

Φάλαι, pro *φάλαινα*, balænæ, *Lyc.*

ΦΑ'ΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, cicindela, lampyris, quæ noctu lucernis advolat, *Nic. Th.* 760. (2) balæna, *Aristoph. Vesp.* 35.

Φαλάκρα, ας, ἡ, calvities, calvitium, calvaria, calvarium, *Gl. V.*

Φαλακράω, calveo, *Gl. V.* A præc.

Φαλακροειδὴς, ὶς, qui calvus esse videtur. E seq. et *εἶδος*.

ΦΑΛΑΚΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, calvus. Hinc

Φαλακρότης, ητος, ἡ, calvities.

Φαλακρόω, ῶ, fut. *ώσω*, calvum reddo; calvo, *Gl. V.* *φαλακρῶσθαι*, calvescere, *Gl. V.* Hinc

Φαλάκρωμα, ατος, τὸ, calvitium.

Φαλάκρωσις, ωσις, ἡ, idem, *Aret.*

Φαλακτόνοσ, accipitris genus, *Hes.*

Φαλανθίας, et *-τίας*, ου, ὁ, calvus. A *φάλανθος*.

Φάλανθος, calvus. Ex *φαλὸς* et *ἄνθος, flos*. (nisi *ανθος* mera terminatio est, *Etm.*)

Φάλαρα, ων, τὰ, phaleræ, ornamenta equorum aut equitum; (2) lora. A *φαλὸς*.

Φαλαρὶς, ίδος, ἡ, phalaris, avis quædam marina seu palustris. Ab eod.

Φαλαρισμὸς, ὁ, crudelitas: a Phalaride tyranno.

Φάλαρον, ου, τὸ, crista galeæ; item fascia, diadema; *φάλαρα, τὰ, Æschyl.* A *φαλὸς*.

Φαλαριάω, ῶ, albesco spuma; unde *φαλαριόωντα* pro *φαλαριῶντα*, *Il.* 13, 799. A

Φαλαρὸς, ρὰ, ρὸν, albus, spumeus; (2) *Subst.* ferrum galeæ. A *φαλὸς*.

Φαλαριώδης, idem quod *φαληριὸς*, *Steph.*

Φάλης, ητος, ὁ, idem quod *φαλλὸς* scribitur et *φαλῆς*.

Φαλιόπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, albos pedes habens.

Φάλιος, ία, ιον, albus, splendidus. A *φαλὸς*.

Φάλλις, ἡ, pars navis ubi est sentina.

Φαλλαγώγια, ων, τὰ, festum Priapo celebrari solitum. Ex *φαλλὸς* et *ἀγωγή*.

Φαλληφόρια, ίων, τὰ, idem. A *φαλλοφόρος*.

Φαλλικὸς, ἡ, ὸν, phallicus, ad phallos pertinens. A *φαλλὸς*.

Φαλλοβατέω, fut. *ήσω*, phallum conscendo, phallo insideo, *Lucian.* A

Φαλλοβάτης, ου, ὁ, Priapi conscensor. Ex *φαλλὸς* et *βαίνω*.

ΦΑΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, penis ligneus vel coriaceus; vel lignum oblongum in summo habens penem talem.

Φαλλοφορέω, phallum gesto. A

Φαλλοφόρος, ου, ὁ, qui in sacris Priapi phallum vel veretrum gestat. Ex *φαλλὸς* et *φέρω*.

ΦΑΛΟ'Σ, splendidus; (2) albus.

ΦΑ'ΛΟΣ, ου, ὁ, conus galeæ, crista.

Φαλύνω, splendidum seu album reddo, a *φαλὸς*, *Steph.*

Φάμαν, acc. sing. *Dor.* pro *φήμην*, a *φήμη*, *fama*.

Φαμὲν, *dicimus*, 1. pl. præs. ind. act. v. *φημί*.

Φάμενοι, nom. pl. præs. vel a. 2. part. med. verbi ejusd.

Φαμὶ, *Dor.* pro *φημὶ*, *dico*.

Φὰν, *dicebant*, 3. pl. imperf. vel a 2. ind. act. *Ion* et *Bœot.* pro *ἔφησαν*, a verbo cod.

Φαναὶ, ῶν, αἱ, seu *φῆναι*, splendores, illuminationes. *Μυστηρίων τε τῶν ἀπορρήτων ἰδιώτην Ὀρφεὺς, Eur. Rhes* 943. A *φανὸς*.

Φάναι, *dicere*, præs inf. verbi *φημί*.

Φαναῖος, α, ον, splendidus, illustris. A *φανὸς*.

Φανάριον, τὸ. Dim. a *φάνιον*, sed non bonum verbum, *Etm.*

Φανεῖν, *apparuerim*, aor. 2. opt. pass. verbi *φαίνομαι*.

Φάνεν, *apparuerunt*, 3 pl. a. 2. ind. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro *ἐφάνησαν*.

Φανὲν, *nuntiatum*, neutrum particip. *φανῆς*. *Ὡς φανὲν γε τἄτος ὧδ' ἐπίσατο, S ph. Œd. Tyr.* 848. *Φανὲς* simplex pro composito *ἀποφανὲς*, enuntiatus, pervulgatus. *Λόγος μὲν ἐς' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανὲς, Id. Trach.* 1.

Φανερολογία, ας, ἡ, cum quid palam dicitur.

Φανερόμυσος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui palam odit, *Aristot. Ethic.* Ex *φανερὸς* et *μῦσος*.

Φανεροποιέω, ῶ, declaro, *Gl V.* *Φανεροποιῆσαι*, certiorari. Ex *φανερὸς* et *ποιέω*.

Φανεροποίησις, ωσις, ἡ, declaratio, manifestatio A præc.

Φανερὸς, ρὰ, ρὸν, manifestus, evidens, apertus, clarus, illustris, celebris. A *φαίνω*.

Φανερόφιλος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui palam amat, *Aristot. Ethic.*

Φανερόω, ῶ, f. *ώσω*, manifestum facio, declaro, clarum efficio, manifesto, illustro, propalo. *Gl. V.* *φανερῶμαι*, claresco, patefio. *Φανερώσει τὰς βυλὰς τῶν καρδιῶν, 1 Cor.* 4, 5. *Φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ, Joann.* 7, 4. *Τότε ἢ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ, Col.* 3, 4. A *φανερὸς*.

Φανερῶς, *adv.* manifeste, evidenter, aperte, palam. Ab eod.

Φανερώσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi *φανερόω*.

Φανέρωσις, ωσις, ἡ, manifestatio, patefactio, declaratio. A *φανερόω*.

Φάνισκε, *ostendit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro *ἔφανε*, a *φαίνω*.

Φάνη, ἡ, splendor enitescens, fulgor, *Hes. V. L. ex Eur.*

Φάνη, *apparuit*, 3. sing. aor. 2. ind. pass. *Ion* pro *ἐφάνη*, a *φαίνομαι*.

Φανῇ, *videatur*, 3 sing. aor. 2. conj. pass. *per Epenthes.* pro *φανῇ*, a verbo cod.

Φαιῆ ναι, a 2. inf. pass. *Dor.* pro *φανῆναι*.

Φανῇς, *apparueris*, 2 sing. aor. 2. conj. pass.

Φάνης, ητος, ὁ, sol; (2) amor. A *φαίνομαι*, quod iste quotidie quasi novus existat, hic primus e chao apparuerit.

Φανῆσαι, 3. sing. f. 2 ind. pass. v. *φαίνω*.

Φανητάω, ῶ, videri aliquid volo. Ab eod.

Φανήτω, 3. sing. a. 2. imperat. verbi *φαίνω*.

Φανθὶς, *qui apparuit*, a. 1. part. pass. v. ejusd.

Φανεῖν, *quod factum est*, neutrum aor. 1. part. pass. *Τὸ γὰρ φανὲν σὺς ἂν δύναιτ' ἂν ἀγίνητον ποιεῖν*; reddere? *Soph. Trach.* 742.

Φανίον, ου, τὸ, laternula, facula. Dim. a *φανὸς*.

Φανότητης, ου, ὁ, laterna. Ab eod et *ὄπτομαι*.

Φανὸς, ὸν, ὁ, ὸν, lucidus, splendidus. A *φαίνω*.

Φανὸς, οῦ, ὁ, laterna, candela, *Gl. V.* (2) sol et luna. *Λαμπτῆρ, ὃν οἱ πολλοὶ φανὸν ὀνομάζουσι, Galen.*

Φανόω, idem quod *φαίνω*, *ap. Strab.*

Φαντάζω, fut *άσω*, speciem præbeo, ostendo; (2) *φαντάζομαι*, *pass.* cernor; (2) accusor, deferor; *in med.* imaginem seu speciem mente concipio, imaginor, contemplor; (2) ostento me, tanquam mirandum quoddam spectaculum in omnium oculos incurro, conspiciendum me præbeo. *Μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζηται*, appareat, *Eur. Ph.* 93. *Μὴ δὲ φαντάζου δῶμα πάροιθε τῶνδε, Id. Andr.* 875. *Φαντασθῆναι περὶ τὸ κατὰ φήσιν βίᾳ, M Anton.* 1, 14. Hinc

Φαντασία, ας, ἡ, visio [i. e. imago rei absentis, tanquam præsentis], visum, species in animo concepta; (2) vana species vel imago, mera species; *item* quod ad speciem modo fit; (3) etiam in bonam partem, de splendore, dignitate. A præc.

Φαντασιαστικὸς, ἡ, ὸν, ad visiones concipiendas aptus. Ab eod.

Φαντασιοδοκητὴς, οῦ, ὁ, genus hæretici qui Christum non verum hominem fuisse, sed tantum speciem corporis habuisse dicit. Ab eod. et *δοκέω*.

Φαντασιοκοπέω, ῶ, f. *ήσω*, imaginationibus indulgeo, iisque me inaniter vexo. *Μὴ ἴσθι ὡς λέων ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, ἢ φαντασιοσκοπῶν ἐν τοῖς οἰκέταις σου, Sapient. Sirach.* 4, 30. Ex *φαντασία* et *κόπος*.

Φαντασιοκόπος, ὁ, qui vanis imaginationibus percellitur, *Eust.*

Φαντασιοπλήκτως, *adv.* cum stupore hominum, homines specie quadam obstupefaciendo. Ab eod. et *πλήσσω*.

Φαντασιόω, ῶ, f. *ώσω*, imaginibus ludo, inani specie decipio. A *φαντασία*.

Φαντασιώδης, ες, ὁ, ἡ, idem quod *φαντασικὸς*.

Φάντασμα, ατος, τὸ, visum, spectrum, *Ph.* (2) visio vana, larva, ostentum, prodigium. *Φαντάσματα γὰρ ἀλλ' ἐκ ὄντα ποιῦσι, Plato.* A *φαντάζω*. Hinc

Φαντασμάτιον, ου, τὸ, parvum visum. Dim. a præc.

Φαντασικὸς, ἡ, ὸν, qui facile visiones et imaginationes concipit; (2) speciem meram habens. Ab eod.

Φαντασικῶς, *adv.* concipiendo visiones. Ab eod.

Φανταστὴς, ἡ, ὸν, efficiens aut concipiens visiones. Ab eod

Φαντὶ, *dicunt*, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro *φασὶ*, a *φημί*.

Φανῶσι, 3. pl. a. 2. conj. pass. verbi *φαίνομαι*.

Φάο, *dixisti*, 2 sing. imperf. vel aor. 2. ind. med. *Ion.* pro *ἔφασο*, a *φημί*.

Φαίδιος, ὁ ἢ ἡ, splendidum (v. gr. aureum) arcum habens. A *φάος* et *βίος*.

Φάος, ους, τὸ, lumen. lux. dies, solis ortus, diluculum; (2 oculus; *φάη*, oculi; (3) vita, salus; (4) victoria, gaudium. *Φάεα μυνύγληνα, σάκει ἴσα τιτραδοπίῳ, Call.* A *φάω*.

Φαρέγγιον, ου, τὸ, parva convallis, Dim. a *φάραγξ*.

Φαραγγώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, abruptus, præruptus. Ab eod.

ΦΑ'ΡΑΓΞ, αγγος, ἡ, vallis, convallis. *Ph.* vorago. *Gl. V.* hiatus

Φαρίσσι, dat. pl. *Ion.* et *Poet.* pro *φάρεσι*, a *φάρος*. *palla*.

ΦΑΡΕ'ΤΡΑ, ας, ἡ, pharetra, theca sagittarum; *Ion. φαρέτρη*.

Φαρετριὼν, ῶνος, ὁ, idem.

Φαρέτριον, ου, τὸ, parva pharetra. Dim. ab eod.

Φαρετροφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, pharetram gestans. Ex eod. et *φέρω*.

Φαρικὸν, τὸ, idem quod *φαρικὸν*, *Ath.*

ΦΑΡΙΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, genus veneni.

Φάριον, ου, τὸ, laneum redimiculum. A *φᾶρος*.

Φαρκιδόω, ῶ, rugo, capero. A *φαρκὶς*.

Φαρκιδώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, rugosus. Ab eod.

ΦΑΡΚΙ'Σ,

ΦΑΡΚἸΣ, ἴδος, ἡ, ruga.

Φαρμάζω, inficio; *item* curo. *Lex. Vet.*

Φαρμακάω, ῶ, refertus sum medicamentis; (2) indigeo medicamentis, expeto medicamenta; (3) deliro, furo. A *φάρμακον.*

Φαρμακεία, ας, ἡ, veneficium; (2) ipsa medicandi actio; (3) ipsa medicamenta. A *φαρμακεύω.*

Φαρμακεύς, έως, ὁ, magus, veneficus. *Ph.* venenarius; (2) confector medicamentorum A *φάρμακον.*

Φαρμάκευσις, ἡ, idem quod *φαρμακεία. Plat.*

Φαρμακευτής, ῆ, ὁ, idem quod *φαρμακεύς.*

Φαρμακευτικός, ἡ, όν, ad veneficia pertinens; (2) pertinens ad medicamenta. A

Φαρμακευτρία, ἡ, venefica, *Eust.*

Φαρμακεύω, f. εύσω, veneficio aut veneno utor; (2) præstigiis utor; *φαρμακεύομαι*, medicamento purgante utor. A *φάρμακον.*

Φαρμακίη, ἡ, idem quod *φαρμακεία.*

Φαρμακικός, ἡ, όν, medicamentarius, *Gl. Vet.* Ab eod.

Φαρμάκιον, ου, τὸ, medicamentum. Ab eod.

Φαρμακίς, ίδος, ἡ, venefica. Ab eod.

Φαρμακίτης, ου, ὁ, epith. vini Pramnii, a salubritate, *Eust.*

Φαρμακώδης, ους, ες, ὁν, medicamentarius, medicamenti vim habens; (2) pigmentarius; (3) venenatus. Ab eod.

ΦἈΡΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, pharmacum, medicamentum, medicamen; (2) venenum; (3) pigmentum. *Ph.* etiam *tropice* color quo tingitur quid.

Φαρμακοποιέω, medicamenta, venena facio.

Φαρμακοποιία, ας, ἡ, ars medicamenta faciendi; (2) veneficium. A

Φαρμακοποιός, ῆ, ὁ, qui medicamenta conficit, pharmacopœus; (2) venenarius. *Gl. V.* Ex *φάρμακον* et *ποιέω.*

Φαρμακοποσία, ας, ἡ, medicamenti potus seu haustus; (2) veneni potus seu haustus. Ex eod. et *πόσις, potio.*

Φαρμακοποτίω, ῶ, f. ίσω, medicamentum bibo seu sorbeo. Ex eod. et *πότης.*

Φαρμακοπωλέω, ῶ, sum pharmacopola, vendo medicamenta. Ex eod. et *πωλέω.*

Φαρμακοπώλης, ου, ὁ, medicamentorum et pigmentorum venditor, pharmacopola. *Gl. V.* aconitarius, pigmentarius.

Φαρμακός, ῆ, ὁ, veneficus, maleficus. *Ph.* magus, incantator; (2) homo qui piaculum fit, ut *κάθαρμα.* A *φάρμακον.*

Φαρμακοτρίβης, ου, ὁ, qui pharmaca terit et apparat; (2) qui pharmaca vendit. Ex eod et *τρίβω.*

Φαρμακότριψ, βος, ὁ, idem et ex iisd.

Φαρμακουργίς, ὁ, idem qui *φαρμακοποιός.* Ex eod et *ἔργον.*

Φαρμακοφόρος, ον, ferax venenis, seu herbis venenatis. Ex eod. et *φέρω.*

Φαρμακόω, ῶ, fut. ώσω, medicamenta misceo. A *φάρμακον.*

Φαρμακτήρ, ῆρος, ὁ, veneficus, qui veneno inficit. A *φαρμάσσω.*

Φαρμακτήριος, α, ον, idem; (2) medicatus.

Φαρμακτός, idem quod *φαρμακεύς, Man.*

Φαρμακώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, medicamentarius, medicamenti vim habens; (2) venenatus, veneno tinctus. A *φάρμακον.*

Φαρμακών, ῶνος, ἡ, officina tinctorum:

Φαρμάκων, ωνος, ὁ, qui medicamentis seu venenis læsus est. Ab eod.

Φάρμαξις, εως, ἡ, tinctura, immersio; (2) maleficium. *Gl. V.* veneficium A

Φαρμάσσω, seu -ττω, f. ξω, veneno adficio vel inficio, veneno noceo; (2) lenocinio adficio, adultero, fuco; (3) intingo, immergo. Ἀλλ' ἢ σιφάρμαχθ', ἢ κακόν τι μίγα πιτόνδατ' ἄλλο, *Aristoth. Thesm.* 541. *Od.* 9, 393.

Φαρμουθί, mensis Aprilis apud Ægyptios.

ΦἈΡΟΣ, vel *φάρος, εος, τὸ* palla, pallium, vestis exterior, velum, velamen, tegmen.

ΦἈΡΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, turris maxima prope Alexandriam, navigantibus nocturno tempore lumen præbens; (2) quævis turris ejusmodi.

Φαρόω, aro, *Callim.*

Φάρσος, τὸ, velamen, tegumentum, vestis stragula, vestimentum; (2) tractus, regio, pars. (2) Ἴσι δὲ δύο φάρσια τῆς πόλιος, *Herodot.* 1, 180.

Φαρύγγιθρον, et *φαρύγιθρον*, τὸ, id quod *φάρυγξ*

Φαρυγγήδην, *adv.* cum ingluvie seu voracitate, *Hes.*

Φαρυγγίζω, pro *λαρυγγίζω, Dem.*

ΦἈΡΥΓΞ, υγγος, et *ρυγος*, ὁ ἡ ἡ, gula, caput œsophagi. Hinc

Φαρυγγίς, ίδος, ἡ, voracitas, ingluvies.

Φαρυγίδην, *adv.* avide vorando, *E. M.* *Φαρύγγηδην, Hes.*

Φάς, *dicens*, præs. a. 2. part act. verbi *φημί.*

Φάσαξ, ακος, ὁ, delator, *Hes.*

Φασγανιάω, ense interficio, *Hes.*

Φασγανίς, ἡ, idem quod *φάσγανον, Suid. Ep.*

Φάσγανον, ου, τὸ, ensis, gladius; (2) herba quædam. A *σφάζω.* (A *φάω, Ern.*)

Φασγανουργός, ῦ, ὁ, faber ferrarius. A præc. et *ἔργον.*

Φᾶσι, *dixit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro *ἔφησι*, a *φημί.*

Φατίς, *dices*, 2. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro *φήσεις*, a verbo eod.

ΦἈΣΗΛΟΣ, et *φασήλος*· item *φάσιλος*, et *φασίολος*, ου, ὁ, phaselus, *Ph.* leguminis oblongi genus; (2) navigium oblongum.

Φᾶσθαι, *dixisse*, a. 1 inf. med. verbi *φημί.*

Φασὶ, *inquiunt*, 3. pl. præs. ind. act.

Φασιανικὲς, a *φασιανὸς, Ath.*

Φασιανὸς, ῦ, ὁ, ut *φασιανὲς ὄρνις*, phasianus, *avis.* A *Φᾶσις*, Phasis, *fluvius.*

Φάσιμος, conspicuus, *E. M.*

Φάσις, εως, ἡ, visum, somnium; (2) delatio, accusatio. A *φαίνω* vel *φαίνομαι.*

Φάσις, εως, ἡ, dictio, dictum, sententia, apophthegma, simplex adfirmatio, propositio; (2) rumor, fama. A *φαίνω* vel *φάω, dico.*

Φασκαδὶς, aves quædam, *Ath.*

Φάσκελος, fasciculus, vel sarcina vectium, *V. L.*

Φάσκι, *dictitabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro *ἔφασκε*, a verbo *φάσκω, dico.*

Φάσκω, dico, dictito, *Gl. V.* aio. Φάσκοντες ταῦτα ὕστερ ἔχειν, *Act.* 24, 9. A *φάω.*

Φασκώλιον, τὸ, pera, mantica, capsa coriacea.

Φάσκωλος, ου, ἡ, vestigerula.

Φάσμα, ατος, τὸ, visum, spectrum, ostentum, portentum, prodigium; (2) quod speciem alicujus rei habet, ut imago. (1) *φάσμα νυκτὸς*, spectrum nocturnum, *Soph. El.* 502. Φάσματα δισσῶν ὀνείρων, *Id. ibid.* 644. (2) τετράορον φάσμα ταύρου, *Soph. Trach.* 508. Φάσμα ὕδρας, *Id. ibid.* 836. periphrasis pro hydra. A *φαίνω.*

Φάσομαι, *dicam*, f. 1. ind. med. *Dor.* pro *φήσομαι*, a *φημί.*

ΦἈΣΣΑ, vel *φάττα*, ης, ἡ, palumbus, *avis.*

Φασσοφόνος, ου, ὁ, palumborum interfector, accipitris quoddam genus. *Gl. V.* palumbarius, *Il.* 13, 238. Ex *φάσσα* et *φένω, occido.*

Φασῶ, *dicam*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro *φήσω*, a verbo *φημί.*

Φατεὸς, ὰ, ὸν, dicendus, nominandus. A

Φατὴρ, ῆρ, vel *φάτης*, ου, ὁ, loquax; (2) mendax. A *φάω.*

Φατὶ, *dicit*, 3. sing. præs. ind. *Dor.* pro *φησὶ*, a *φημί.*

Φατίζω, fut. ίσω, dico; (2) rumorem spargo. Οὕτω τῆς Θεᾶς σὴν παῖδ' ἄλοχον φατίσας, *Eur. Iph. in Au.* 134. A

Φάτις, εως, ἡ, dictum, sententia; (2) responsum vatis, oraculum; (3) rumor, fama; (4) gloria. Ἀπ' οἰωνῶν φάτις, augurium, *Soph Œd. Tyr.* 310. (5) δίρκωμαι φάτιν ἄφραστον, rem infandam, *Soph. Trach.* 693. A *φάω.*

ΦἈΤΝΗ, ης, ἡ, præsepe; (2) laquear, sc. in præsepis formam excavatum. Sed *φάτναι*, vel *φατνίαι, ῶν, αἱ*, sunt etiam loculamenta dentium. Ὄνων φάτνη, asellorum præsepe, nomen stellæ, *Theocrit.* 22, 21. Hinc

Φατνόω, ῶ, f. ώσω, laquearibus tego. *P.* excavo (ξίω) ut fiat præsepe, lacus, lacunar, *Ern.*

Φατνώματα, ων, τὰ, lacunaria, laquearia; (2) navium foramina, per quæ in adnavigantes missilia emittuntur; *φάτνωμα*, mandibulum. *Ph.* alveolus dentis. A præc.

Φατνωματικὸς, ἡ, όν, laqueatus. A præc.

Φατνωτὸς, ἡ, όν, idem et ab eod.

Φάτο, *dixit*, 3. sing aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔφατο, a *φημί.*

Φατὸς, ἡ, όν, dicendus, nominandus; (2) celebris; (3) cæsus. A *φάω.*

Φατρία, ας, ἡ, curia. *Ph.* idem quod *φρατρία.*

Φατριακὸς, ἡ, όν, curialis. A præc.

Φάτριον, τό· vide *φράτριον, Eust.*

Φάττα, palumbus, *Att.* pro *φάσσα.*

Φάττιον, ου, τὸ, palumbula, *Gl. V.* A præc.

ΦΑΤ̓ΖΩ, frigo, *Hes.*

Φαυλεπίφαυλος, ον, plane nullius pretii.

Φαυλία, ας, ἡ, ut *φαυλία ἐλαία*, oliva minuta, genus olivarum vile; Φαυλότεροι φαυλίαν μήλων. *Proverb. apud Athenæum* 3, 82. A *φαῦλος.*

Φαυλίζω, fut. ίσω, pro vili habeo, flocci facio, pro nihilo duco, contemno. Τὴν διαιταν μὴ φαυλίζωις, *Xen.* Ab eod. Hinc

Φαυλισμὸς, ῦ, ὁ, contemptio, irrisio:

Φαυλίστρια, ας, ἡ, contemptrix, cavillatrix.

Φαυλόβιος, ον, improbos mores habens.

Φαυλορρήμονως, *adv.* contumeliose, maledice. A *φαυλορρήμων*, maledicus.

ΦΑΥ̓ΛΟΣ, η, ον, pravus, malus, nequam, *Gl. Vet.* vilis, levis; (2) in bonam partem, facilis, simplex, mediocris, tenuis, opp. difficili, arguto, sumtuoso, &c. Hinc

Φαυλότης, ητος, ἡ, vilitas, improbitas.

Φαυλουργὸς, ὁ ἡ ἡ, qui nihil egregie facit, epith. artificis vilis. A *φαῦλος* et *ἔργον.*

Φαύλως, *adv.* male; (2) facile, leviter, leniter, moderate. A *φαῦλος.*

Φαῦρος, ρα, ρον, idem quod *φαῦλος.*

Φαυσίφροστος, ῦ, ὁ ἡ ἡ, mortalibus lucem adferens; *Pind.* Ex *φαῦσις* et *βροτός.*

Φαῦσις, εως, ἡ, lux, splendor; (2) signum per ignes. A *φάω* vel *φαύω.*

Φαύσκω, luceo. A

Φαύω, fut. αύσω, idem. A *φάω.*

Φαυστήριος, seu *φαυτήριος*, Bacchi epith. quod cum facibus celebrarentur ejus mysteria, *Lyc.*

ΦἈΨ, αβὸς, ἡ, palumbes, *avis.*

ΦἈΩ, *inus.* luceo, splendeo, fulgeo, mico; (2) interficio; (3) dico; (4) uro.

ΦἘΒΟΜΑΙ, fugio; (2) timeo, metuo, *Il.* 11, 121. *Ib.* 5, 232.

Φεβώμιθα, *fugiamus*, 1. pl. præs, conj. med.

Φεγγίτης, ου, ὁ, phengites, lapis specularis; (2) laterna. A *φέγγος.*

Φεγγοβολία, illumino, *Man.*

Φεγγοβόλος, ον, splendorem vibrans, *Cyr.*

ΦἘΓΓΟΣ, ους, τὸ, splendor, lux, lumen, jubar seu lumen solis, dies

ΦἘΓΓΩ, illumino; lucidum reddo. A *φέγγος.*

Φεγγώδης, εως, ὁ ἡ ἡ, splendore seu luce abundans, luminosus. Ab eod.

Φειδαλφιτία, it -ιτίω, parcus sum. A

Φειδάλφιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui farinæ parcit; *i. e.* parcus, tenax. Ex *φείδομαι* et *ἄλφιτον.*

Φειδαλφίτως, *adv.* parce, tenaciter.

Φείδιο, *parce*, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro *φείδεο*, a *φείδομαι.*

Φειδιστὴς, *parcatis*, 2. pl. præs ejusd.

Φειδῖται, qui *φειδῖτια* celebrant, *Ath.*

Φειδιτικὸς, pertinens ad *φειδῖτια, Ath.*

Φειδίτιον, Φειδίτειον, et *φείτιον*, ου, τὸ, pl. *φειδίτια*, sodalitas quædam apud Spartanos simul epulari solitorum, sed cum parsimonia et valde frugaliter; *Plut.* A

ΦΕἸΔΟΜΑΙ, f. *φείσομαι*, parco, remitto pœnam, do veniam, ignosco; (2) parco, parce utor, sum parcus, abstineo, tempero. Διὰ ταῦτα ὑμῶν οὐχὶ φείσεται, ἵππερ ἐγκρατὴς γενήσεται, *Dem. Phil.* 4. Εἶτ' ἐγὼ σε φείσομαι; *Aristoph. Ach.* 316. Hinc

Φειδομένως, *adv.* parce, cum parsimonia.

Φειδὸς, ὴ, όν, parcus, tenuis. Ab eod.

Φειδὼ, όος, οῦς, ἡ, parsimonia. A *φείδομαι.*

Φειδωλὴ, ῆς, ἡ, idem; *Il.* 22, 244. A *φειδώ.*

Φειδω-

Φειδωλία, ας, ἡ, idem. A
Φειδωλὸς, ὴ, ὸν, et φειδωλὸς, ὕ, ὁ ἢ ἡ, parcus, tenax, abstinens, *Gl. Vet.* φειδωλότατος, perparcus, parcissimus, tenacissimus, *Gl. V.* A φείδομαι.
Φειδωλῶς, *adv.* parce. A præc.
Φείδων, nom. propr. *ex Ep.* al vas olearium, *Aristot.*
Φείσηται, *parcet*, 3. sing. f. 1. ind. med. verbi φείδομαι.
Φειδωμονὴ, ῆς, ἡ, parsimonia; (2) adfectus quo adducimur ad parcendum, misericordia. A φείδομαι.
Φειστέον, parcendum est, *Steph.*
Φίκλη, ης, ἡ, fæcula. *Vox Lat.*
Φιλίναι, aves quædam, *Opp.*
Φελλαγωγία, ἡ, quædam πανήγυρις ap. Rom. *Suid.*
Φελλὰς, άδος, ἡ, id quo libri integuntur, *Suid.*
ΦΕΛΛΕΤΣ, έως, ὁ, locus petrosus in Attica; (2) salebrosus, lapidosus quivis.
Φελλεύω, fluito more suberis. A φελλὸς.
Φελλίνας, ᾶ, ὁ, levis in modum suberis.
Φέλλινος, η, ον, suberinus. A φελλὸς.
Φελλόδρυς, υος, ἡ, arbor nomen habens ex suberis et quercus appellatione. Ex φελλὸς et δρῦς.
Φιλλόστρωδες, οἱ, quasi suberipedes, *i. e.* tantæ levitatis homines, ut per mare currentes non submergerentur, *Lucian.*
ΦΕΛΛΟΣ, ῦ, ὁ, suber; cortex.
Φενακία, ας, ἡ, fraus. A φέναξ. Unde
Φενάκη, ης, ἡ, coma addititia, galericulum.
Φενακίζω, f. ίσω, decipio, fallo; (2) illudo, subsanno. Ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ δύο δραχμὰς φέρων, *Aristoph. Ach.* 90. Αἰσχρὸν ἐστιν φενακίζειν ἑαυτὸς, *Dem.*
Φενακισμὸς, ῦ, ὁ, deceptio, impostura; (2) illusio, ludificatio. A præc.
Φενακιστὴς, ῦ, ὁ, impostor. Ab eod. Hinc
Φενακιστικὸς, ὴ, ὸν, fraudulentus.
Φενακιστικῶς, *adv.* fraudulenter, fallaciter.
ΦΕΝΑΞ, ακος, ὁ, impostor; (2) derisor.
Φενόλης, ου, ὁ, penula; idem quod φαινόλης.
ΦΕΝΩ, p. m. πέφονα, occido, interficio; *inus.*
Φέρετρυς, alas ferens, alatus, *Opp.*
Φερανθὴς, ίος, ὁ, qui fert flores, floridus. Φεραυθέος ἴακχος ὥρη, *Analect. Br.* 31.
Φέρασπις, ίδος, ὁ ἢ ἡ, clypeum ferens, clypeatus; (2) bellicosus. Ex φέρω et ἀσπὶς.
Φεραυγὴς, ὶς, lucem edens, lucidus, *Epigr.* A φέρω et αὐγὴ.
Φερβέμεν, *pascere*, præs. inf. act. *Ion.* pro φέρβειν.
Φέρβεσθαι, *alere*, præs. infinit. med.
ΦΕΡΒΩ, pasco, alo, nutrio. Ἔτδωρ δ' ἄλλα φέρβει, *Pind.* Καί μ' ἔφερβε σὸς δόμος, πίνητα μὲν, χρῆσθαι δὲ γύννασιν φίλοις, *Eur. Or.* 863. Παρέζω δαῖδ', ὑφ' ὧν ἐφερβόμην, *Soph. Phil.* 948. Φερβόμενοι κλεινοτάταν σοφίαν, *Eur. Med.* 827.
Φέρε, age, agedum, agesis. A φέρω.
Φερέγγυος, ου, ὁ ἢ ἡ, par et idoneus seu sufficiens alicui rei, ut fidejussor locuples vadimonio, sponsor fide dignus. Τοιῶδε τὶς φερέγγυος, *Plut. ex Æschyl. Sept. ad Theb.* 455. Τί γὰρ κἰλιόις, ὧν ἐγὼ φερέγγυος; quod ego præstare valeam? *Soph. El.* 942. Ex φέρω et ἐγγύη.
Φερεγλαγὴς, ὶς, lac præbens. Ex eod. et γλάγος.
Φερέδειπνος, ου, ὁ ἢ ἡ, cœnam adferens. *Nonn. P.* 6, 8. Ex eod. et δεῖπνον.
Φερέζωος, ου, ὁ ἢ ἡ, vitam adferens. Ex eod. et ζωή.
Φερέπονος, ου, ὁ ἢ ἡ, laborum tolerans et patiens. Ex eod. et πόνος.
Φερέκαρπος, ου, ὁ ἢ ἡ, fructum ferens.
Φερέμεν, *ferre*, præs. inf. act. *Ion.* pro φέρειν.
Φερεμμελίης, ὁ, fraxineam hastam ferens, bellicosus, *Ep.*
Φερένικος, (et φερόνικος) victoriam ferens seu reportans, victor, de equo, *Pind.*
Φερέοικος, ου, ὁ ἢ ἡ, ferens domum; (2) *Subst.* testudo, qu. dic. domiporta cochlea.
Φερέπολις, et φερίπτολις, ιος, ὁ ἢ ἡ, urbem ferens, *i. e.* sustinens ac susfentans; (2) qui urbem cepit.
Φερεπονία, ας, ἡ, laborum tolerantia. A
Φερέπονος, ου, ὁ ἢ ἡ, laborum tolerans vel patiens. Ex φέρω et πόνος.
Φερέσβιος, ου, ὁ ἢ ἡ, adferens vitam; (2) ferens quod ad vitam degendam necessarium est. Ex eod. et βίος.
Φέρεσκον, *ferebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφερον, a φέρω.
Φερεσσακὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, scutifer, scutum ferens; (2) bellicosus. Ex φέρω et σάκος.
Φερεσάφυλος, ον, uvas ferens, *Analect. Br.* 31. Ex eod. et σαφυλή.
Φέρετο, *ferebatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi φέρω.
Φερετρεύω, circumfero in pompa, transveho in pompa. A φέρετρον.
Φερέτριος, ου, ὁ, feretrius. Epith. Jovis.
Φέρετρον, ου, τὸ, feretrum, capulum; (2) lectica, *Il.* 18, 236. A φέρω.
Φέρτατος, ου, ὁ, optimus, *Superl.* a φέρω.
Φέρμα, τὸ, proventus. A φέρω vel φέρβω.
Φερνὴ, ῆς, ἡ, dos quam sponsa adfert. Ab eod.
Φερνίζω, f. ίσω, doto. Φερνῇ φερνιῖ αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα, *Exod.* 22, 16. A præc.
Φερνίον, τὸ, (al. male φέρνιον, *item* φερνίτον) sporta, sportula, in qua pisces feruntur. A φέρω.
Φέρουσαι, *ferentes*, nom. pl. part. præs. act. f. g. *Dor.* pro φέρουσαι, a φέρω.
Φερόλβιος, ον, felicitatem adferens. *Orph. Hym.* 68, 12; 67, 2. Scaliger interpretatur *opulentifer*. Ex φέρω, et ὄλβος.
Φερόμεθεν, *ferimur*, 1. pl. præs. ind. pass. *Æol.* pro φερόμεθα.
Φερόμεσθα, *ferimur*, idem; *Dor.*
Φέρομαι, *pass.* feror, ruo, et abripior; (2) in manibus, sermonibus hominum versor; (3) studio alicujus rei teneor; (4) εὖ φέρεσθαι, rem bene gerere; *item* res quæ bene succedit, opp. κακῶς φέρεσθαι, πλέον φέρεσθαι cum ἐν, augeri ex re aliqua. Παρά τινι in gratia, autoritate majori esse apud aliquem, *cum gen.* excellere, præstare; (5) *in med.* sentire, censere, intelligendo γνώμην.
Φέρονσι, nom dual. part. præs. verbi φέρω.
Φέροντι, 3. pl. præs ind. act. *Dor.* pro φέρουσι.
Φερσεφόνη, ης. ἡ, Proserpina, dea supermundana, causa separationis animarum a corporibus per conversionem ad superos. *Procl. in Crat.*
Φέρτατος, άτη, ατον, validissimus, robustissimus; (2) præstantissimus, utilissimus. A φέρω.
Φέρτε, *ferte*, 2. plur. præs. imperat. act. *per Sync.* pro φέρετε, a φέρω.
Φέρτερος, έρα, ερον, validior, robustior, potentior; (2) præstantior, melior, utilior: *compar.* Ab eod.
Φερτὸς, tolerabilis, *Eur.*
Φέρτερον, pro φέρτερον, *Eust.*
Φέρω, fero, tolero, porto; (2) valeo, prosum ad aliquid; (3) aufero, v. gr. præmium, accipio; (4) pendo, solvo; (5) adfero, pario; (6) aufero, rapio; (7) φέρων, sua sponte, libenter. Additur et verbis vehementiorem motum, vim, studium significantibus, interdum redundat; (8) φέρε, age; οἴσω, feram, *Gl. V.* f. 1. οἴσειν, esse laturus, *Ph.* inf. f. 1. ἤνεγκα, tuli, attuli, *Gl. V.* ἠνεγκεῖν, tulit, attulit, *Phil.* a. 1. et 2. ἐνεγκὼν, qui tulit, part. a. 2. ἐνεγκοῦσα, patria, *Gl. V.* part. fœm. a. 2. ἐνήνοχα, perf. med. Φέρειν ὀργὰς, concitare, *Plut.* εὐδοξίαν τινὶ, *Aristot.* βαρέως τι, *Xen.* χαλεπῶς, *Dem.* τὰς ἀρχὰς, eligere, *Id.* ψῆφον περί τινος, *Id.* χάριν τινὶ, conferre, *Hom.* Τὸ μὴ συβόσθαι σῦ 'στιν αἰσχύνην φέρει, *Soph.* 66. Οὐδὲ γ' ἐς Σοὶ μὸν φέρω, non venit in mentem, *Id. El.* 1362. Ἔξω φέρεσθαι τῶν καιρῶν, aberrare, *Isocr.* Εὖ, καλῶς, κακῶς φέρεσθαι ἐν πράγμασι, succedere, &c. Φέρον interdum sumitur pro passivo φερόμενον. Τὸ φέρον ἐκ Διὸς, quod allatum est a deo, quod fors fert, *Soph. Œd. Col.* 1694.
Φερωνυμέομαι, οῦμαι, nomen et omen habeo. A
Φερώνυμος, ου, ὁ ἢ ἡ, qu. dic. ferens nomen suum, *i. e.* veritatem nominis sui, cui vere convenit nomen, quod habet; (2) qui alterius nomen fert. Ex φέρω et ὄνομα.
Φερωνυμία, ἡ, nominis congruentia.
Φερωνύμως, *adv.* nomine rei vere respondente, nomine rei congruo.
Φεστμὴ, pro ἑστμὴ, *Hes.*
ΦΕΤ, heu, vah, ha! *Ph.*
Φεῦγον, *fugiebam*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφευγον, a verbo φεύγω.
Φεύγοντι, *fugiunt*, 3. pl præs. ind. act. *Dor.* pro φεύγουσι.
Φευγόντων, *fugientium*, gen. pl. part. præs. act.
Φεύγουσαι, nom. pl. part. præs. act. f. g.
Φεύγυδρος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui aquam fugit. Ex φεύγω et ὕδωρ.
ΦΕΥΓΩ, f. φεύξομαι, fugio, fugam capio; (2) effugio, evado; (3) refugio, vito, declino, aversor; (4) exsulo, verto solum; (5) fugo, in fugam do. Ἡ φεύγει τὰ ἑστιὰ, fugat, *Strab.* 16. (6) reus sum, accusor, sed de exule dicitur φεύγειν et φυγὼν, de reo tantum φεύγων. (7) desero aliquem, *Etm.* φεύγειν γρηστὴν ὕδρειως, accusari, *Æschin.* δικαστήριον, declinare, *Plat.* τὴν ἐλπίδα, rejicere, *Plut.* τὴν σαφρίδα, exulare, *Id.* δίκην παρὰ τῷ κριτῇ, defendere, *Dem.* κοινωνίᾳ τινὶ, vitare, *Plato.* Τὰς ἀξίας δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας ἔφευγον, *Aristoph. Plut.* 775. Πίνητα φεύγει πᾶς τις ἐκτεδὼν φίλος, *Eur. Med.* 561. Ἐγὼ δ' ἑρμῆς τήδι φεύξομαι χθόνα, *Ibid.* 604. Φεύξει γοᾶς ἐκατονταλάντως τίσταρας, accusaberis, *Aristoph. Eq.* 440. Δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσε πεφευγέναι, *Soph. Phil.* 1036. (4) ἐδεῖ σοὶ φύγειν καλεῖν, *Soph. Œd. Col.* 590. (2) φόγοι γ' ἂν χῷ κακὸς τὸν κρίσαντα, *Soph. Aj.* 456.
Φεύζω, fut. ξω, clamo φεῦ. A φεῦ.
Φευκταῖος, ὁ, averruncus:
Φευκτέος, έα, έον, fugiendus. A φεύγω.
Φευκτικὸς, ὴ, ὸν, fugax. A φευκτὸς.
Φευκτὸς, ὴ, ὸν, qui effugi seu vitari potest, vitabilis, evitabilis; (2) fugiendus, vitandus, detestabilis. A φεύγω.
Φευξῇ, *fugies*, 2. sing. f. 1. indic. med. *Dor.* pro φεύξῃ, a φεύγω.
Φευξίμους, ου, ὁ ἢ ἡ, a quo fugiendum est; (2) qui effugi seu vitari potest; (3) ad quem confugitur, ad quem confugere licet. A
Φεῦξις, εως, ἡ, fuga. A φεύγω.
Φεύξομαι, f. 1. indic. med. verbi φεύγω.
ΦΕΨΑΛΟΣ, et φέψιλος, ου, ὁ, scintilla, vel scintilla parva.
Φεψαλόω, ῶ, comburo. Ἐφεψαλώθη κἀξεπέρεντήθη σέλνος, *Æschyl. Prometh.* 362. A præc.
Φεψάλυξ, γος, ἡ, scintilla; *Aristot. Lyristr.* 106. idem quod φέψαλος, *Archil.*
ΦΕΩΣ, ῶ, ὁ, pheos, *planta.*
Φῆ, *dixit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφη, a verbo φημὶ.
Φῇ, *dixerit*, 3. sing. aor. 2. conj. act. v ejusd.
Φηγαλιὸς, Bacchi cognomentum ob fagos quæ viti pedamentum præbent, *Eust.*
Φήῃ, *dicat, dixerit*, 3. sing. a. 2. conj. act. pro φῇ, a verbo eod. vel præs. opt. pro φαίη, vel præs. conj. pro φέῃ.
Φηγίνεος, έα, εον, *contr.* φηγινοῦς, ῆ, οῦν, idem quod
Φήγινος, ίνη, ινον, faginus, fagineus. A φηγὸς.
Φηγόστυλατος, ον, e fago fabricatus, *Lyc.*
ΦΗΓΟΣ, οῦ, ἡ, fagus; æsculus, *Gl. Vet.* Item faginus. Φηγῷ ὑπὸ κρίμνῳ, *Call. in Dian.* 239. Hinc
Φήγω, pro φάγω, *Eust.*
Φηγὼν, ῶνος, ὁ, æsculetum, *Gl. V.*
Φηλίω, ῶ, fut. ήσω, impono, decipio. A φῆλος.
Φήλης, ητος, ὁ, impostor; (2) grossus sive ficus nondum matura, etsi maturitatis speciem præ se ferat. Ab eod.
Φηλήτης, ου, ὁ, impostor, deceptor. Φηλητῶν ἄναξ, *Eurip. Rhes.* 217. Ὅρκος γὰρ ὕδεις ἀνδρὶ φηλήτῃ βαρὺς, *Soph. ex incerta Tragœdia.* A φηλίω.

Φηλή-

Φηλήτησι, *furibus*, dat. pl. *Ion.* pro φηλήταις, a præc.

ΦΗ΄ΛΟΣ, ε, ὁ, impostor, fallax.

Φηλόω, ῶ, fut. ώσω, idem quod φηλίω. Λάβεσι δ' κλαυθμοῖσι φηλώσας πρόμον, *Lycoph.* 785. *Menand.* 11. Hinc

Φήλωμα, ατος, τὸ, fraus, impostura.

Φήλωσις, ἡ, impostura, fallacia. A φηλόω.

Φῆμα, ατος, τὸ, verbum. A φημί.

Φάμη, ης, ἡ, fama, rumor, celebritas, opinio et existimatio concepta de aliquo; (2) omen, prædictio. A

Φημὶ, fut. ήσω, aio, dico, adfirmo. Φήσομεν πρὸς τὰς κρατηγὰς, *Aristoph. Av.* 403. A φάω, *dico.*

Φημίζω, fut. ίσω, *Dor.* ίξω, divulgo. Ἥν τινα (φήμην) πολλοὶ λαοὶ φημίζωσι, *Hesiod. Op.* 762. Τὴνικά μὲν δὴ κριῶ ἐφημίξαντο μίτωσιν, *Dionys. Per.* 90. A

Φῆμις, ιος, ἡ, sermo, verbum; (2) rumor, fama; (3) omen. A φημί.

Φημισμὸς, ὁ, ὁ, fama, rumor. A φημίζω.

Φήμυς, υος, fama, rumor, *Steph.*

Φῆν, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφην, a φημὶ, *dico.*

Φῆναι, *dixisse*, aor. 2. inf. act. verbi ejusd.

Φήνασθαι, aor. 1. inf. med. verbi φαίνω. Καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι δέλει, *Soph. Phil.* 944.

ΦΗ΄ΝΗ, ης, ἡ, ossifraga, avis major quam aquila; *item* aquila.

Φὴρ, φηρὸς, ὁ, fera; (2) centaurus. (2) φηρσὶν ὀρεσκῴοισι, centauris monticolis, *Il.* 1, 268. Φῆρας ἐτίσατο, *Il.* 2, 743. Pro θήρ.

ΦΗ΄ΡΕΑ, ων, τὰ, nervorum tumores et tensiones circa aures, *Hipp.*

Φηρομανὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, insaniens in feras, qui insano ferarum amore tenetur. Ex φὴρ-ετ μαίνομαι, *furo.*

Φηρσὶν, dat. pl. cum ν ἐφελκ. pro φηρσὶ, a φήρ.

Φὰς, 2. sing. præs. ind. act. verbi φημί.

Φῆς, *dixeris*, 2. sing. aor. 2. conj. act.

Φήσεις, *dixerit*, 3. s. a. 1. opt. *Æol.* pro φήσαι.

Φήσεις, *dices*, 2. sing. fut. 1. ind. act.

Φῆσθα, *dicebas*, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *Æol.* pro ἔφης.

Φησὶ, *dicit*, 3. sing. præs. ind. act.

Φῆσι, *dixerit*, 3. sing. a. 2. conj act. *Ion.* pro φῇ, a φημὶ, *dico.*

Φήσω, *dicam*, fut. 1. ind. act. verbi ejusd.

ΦΗ΄ΤΡΗ, ης, ἡ, tribus.

Φθαίη, *anticipaverit*, 3. sing. a. 2. opt. verbi φθάνω, pro φθάσ.

Φθάμενον, acc. s. a. 2. part. med. verbi ejusd.

Φθὰν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* et *Bœot.* pro ἔφθησαν, a verbo eod.

Φθάναι, *prævenire*, præs. inf. act. verbi ejusd.

ΦΘΑ΄ΝΩ, fut. άσω, prævenio, occupo, prior aliquid facio; (2) assequor, attingo. Unde (3) ϗ φθάνω, non possum; (4) servit celeritati exprimendæ; (5) ὡς ἂν φθάνοις, est, necesse est, non potes non; *interdum tamen*, statim, mox. Οὐκ ἂν φθάνοιτον τῦτο πράττοντ', *Aristoph. Plut.* 484. Φθάνω cum particula negativa ϗ per omnia tempora redditur, simul ac, quamprimum. Ἀλλ' ϗ φθάνιν χρὴ συσκιάζοντας γίνυν, oportet quamprimum barba genas vestiverit, *Eur. Suppl.* 1219. Οὐ φθάνω βρίξας ἄχρον τὸ χεῖλος, simul ac irrigavi summa labra, *Lucian. Dial. Mort.* Ὀργῇ ϗ προπετείᾳ φθάσαι τὸν λογισμὸν ἁμαρτῶν ἔφησι, *Dem.* Φθάνω προφύγων, *Æsch.* Ἔφθασε δὲ ἐπ' αὐτὸς ἡ ὀργὴ, 1 *Thess.* 2, 16. Ἄχρι γὰρ ϗ ὑμῶν ἐφθάσαμεν, 2 *Cor.* 10, 14.

Φθαρὶς, *corruptus* a. 2. part. pass. v. φθείρω.

Φθάρθι, *pereas*, 2. sing. aor. 1. imperat. pass. *per Syncop.* pro φθάρητι.

Φθάρμα, ατος, τὸ, corruptio, corruptela. A φθείρω.

Φθαρτικὸς, ἡ, ὸν, corrumpendi vim habens; (2) exitialis, lethalis. Ab eod.

Φθαρτὸς, ἡ, ὸν, qu. dic. corruptibilis, corruptioni aut interitui obnoxius, mortalis; (2) corruptus, *Gl. V.* Ab eod.

Φθὰς, aor. 2. part. act. verbi φθῆμι.

Φθάσας, aor. 1. part. act. verbi φθάνω.

Φθάσω, *præveniam*, fut. 1. ind. act.

Φθίγγιτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφθίγγιτο, a

ΦΘΕ΄ΓΓΟΜΑΙ, fut. ξομαι, vocem seu sonum emitto, sonum edo; (2) loquor. Ἑπτοζύγιον ἄφωνον ἐν ἀνθρώπῳ φωνῇ, φθιγξάμενον, 2 *Pet.* 2, 16. Οὐ γὰρ τῦτ' ἂν ἐφθίγξω λόγως, *Eur. Med.* 1310. Ὅτι τὸ δεύτερον ἀλιπτρευῶν ἐφθίγγιτο, *Aristoph. Conc.* 891.

Φθίγγοντο, *smabant*, 3. plur. imperf. indicat. med. *Ion.* pro ἐφθίγγοντο.

Φθιγκτὸς, vocalis, *Ep.*

Φθίγμα, ατος, τὸ, loquentis vox; (2) quævis vox; (3) sonus. A φθίγγομαι.

Φθιγξαμένῳ, dat. sing. aor. 1. part. med.

Φθιγξῦνται, *dicet*, 3. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro φθίγξεται.

Φθιγξῇ, *loqueris*, 2. sing. temp. ejusdem et eadem dialecto adfecti.

Φθίειν, aor. 2 opt. med. verbi φθῆμι, pro φθίω, *corrumpo.*

Φθίομεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro φθίωμεν, a φθῆμι, *anticipo.*

Φθεὶρ, ῥὸς, ὁ, pediculus; (2) fructus piceæ; (3) nomen piscis, quem Gaza *pediculum* vocat. A φθείρω.

Φθεὶρ, pro θὴρ, *Eust. Ar.*

Φθείρη, *corrumpat*, 3. sing. præs. conj. act. verbi φθείρω.

Φθειρίασις, εως, ἡ, morbus pedicularis, pediculatio, *Gl. V.*

Φθειριάω, ῶ, fut. άσω, pediculis scateo, pediculari morbo laboro; φθειρῶν, pediculosus, *Gl. V.* A φθεὶρ.

Φθειριάζω, fut. άσω, idem; vermibus scateo.

Φθειριζάω, idem, ap. Lucian. *si lecto sana.* A ζάω, *Ern.*

Φθειρίζω, et φθειρίζομαι, pediculos venor, vel quæro, vel a pediculis mordeor:

Φθειρικὸς, ἡ, ὸν, pedicularis. A φθεὶρ.

Φθειρικὸς, ἡ, ὸν, venans pediculos.

Φθειροκομιδὴς, ὶς, pedicosus, *Hes.*

Φθείρουτι, *corrumpunt*, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro φθείρουσι.

Φθειροποιὸς, ὸ, ὁ ϗ ἡ, pediculos producens. Ex φθεὶρ et ποιέω.

Φθειροτρωγίω, ῶ, pediculos edo. Ex eod. et τρώγω.

Φθειροφάγος, ε, ὁ ϗ ἡ, pediculorum esor.

Φθειροφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, piceæ species, quæ minimos fert nucleos. Ex φθεὶρ et φέρω.

Φθείρω, f. φθῶ, corrumpo, vitio, violo; (2) stupro; (3) comburo, vexo, vasto; (4) interimo, interficio; φθείρομαι, pereo, *Gl. V.* φθαρῆναι, convelli, *Gl. V.* a. 2. pass. φθαρὲν, corruptum, *Ph.* a. 2. part. pass. ἐφθαρμένος, corruptus, perf. Οὐ γάρ τι τῦτον, ἀλλὰ τὰς Διῶν νόμως φθείρεις ἄν, *Soph. Aj.* 1360 Κακῶς Διὸν τις Οἰδίπε φθείρει γένος, *Eurip Ph.* 882. Φθείρεσθαι, vagari, ire, abire; (2) abire in malam rem. Φθαρῆναι ἀγάμως ὑμᾶς χρειών, *Soph. Œd. Tyr.* 1502. Ἅλιον ἐφθίρω πλάνον; *Eurip. Hel.* 783. Εἰ μὴ φθεῖρε τῆσδ' ὡς τάχιστ' ἀτὸ σίγης, *Eurip. Andr.* 709. Φθείρεσθε τῆσδε, δμῶες; discedite ab ista, *Id. ibid.* 716. Φθείρω, abi in malam rem. Τότε νοσήσεις, νῦν δὲ φθείρω, *Aristoph. Plut.* 610. A φθίω. Vide *Ern.*

Φθειρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aptus ad procreandos pediculos; (2) pediculis scatens, pediculosus. A φθεὶρ.

Φθερεῖ, *corrumpet*, 3. sing. fut. 1. indic. act. verbi φθείρω.

Φθέρρω, *Æol.* pro φθείρω.

Φθερσιγενὴς, ὁ ϗ ἡ, ad perdendum factus seu natus, epith. Furiæ. A φθείρω et γίγνομαι.

Φθέρσω, *vastabo*, f. 1. ind. act. *Æol.* pro φθερῶ.

ΦΘΕ΄Ω, corrumpo, labefacto, perdo, interimo, *Od.* 11, 329.

Φθίομεν, *anticipavimus*, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro φθῶμεν, a φθῆμι, pro φθάω.

Φθῆ, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφθη.

Φθήμι, idem quod φθάνω, *Hom.*

Φθῆσι, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro φθῇ.

Φθήσομαι, *præveniam*, fut. 1. ind. med.

Φθιμένος, mortuus, part. perf pass. a φθίνω (2) mortalis. (2) Καί τοι φθιμένῳ μίγ' ἀκῆσαι τοῖς ἰοσθόκοις ἐγκλήρα λαχεῖν, *Soph. Ant.* 836.

Φθίνα, ης, ἡ, rubigo. A φθίνω. Unde

Φθινὰς, άδος, ἡ, decrescens; (2) tabificus.

Φθίνασμα, ατος, τὸ, tabes, phthisis; (2) de die, sole, &c. ad occasum, finem vergente, et sensim ac sine sensu evanescente.

Φθινικὸς, ἡ, ὸν, tabificus. A φθίνω.

Φθινόκαρπος, ὁ ϗ ἡ, qui fructum amisit.

Φθινόκωλος, perdens membra, *Man.*

Φθινοπωρινὸς, ἡ, ὸν, qui est autumni ad finem vergentis, brumalis. A

Φθινοπωρὶς, ίδος, ἡ, autumnalis, epith. olivæ.

Φθινοπωρισμὸς, ὁ, autumnus, perceptio fructuum autumnalium.

Φθινόπωρον, ε, τὸ, senescens autumnus et in hiemem vergens; autumnus. Ex φθίνω et ὀπώρα.

Φθινύθισκε, *consumebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφθινύθε, a

Φθινύθω, perdo, profligo; (2) corrumpo, consumo; (3) contabesco, maceror, pereo, *Od.* 14, 95. *Il.* 6, 327. A φθίνω.

Φθίνυλλα, pestifera, *Aristoph. Conc.* 907.

Φθίνω, corrumpor, consumor, pereo, deficio, tabesco. Εἰ τὰ μὲν φθίνει, φίλοι, *Soph. Aj.* 405. ἐξ αὐτῦ, *Id. Trach.* 690. A φθίω. Hinc

Φθινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui jam phthisi correptus est, vel, qui ad phthisin natura proclivis est; (2) tabidus, qui tabe conficitur.

Φθισήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, homines perdens, hominibus exitiosus, *Il.* 2, 833. Ex φθίω et ἀνὴρ.

Φθίσθαι, *perisse*, perf. infinit. pass. *Ion.* pro ἐφθίσθαι, a φθίνω.

Φθίσθω, *perditor*, 3. sing. perf. imperat. pass. *Ion.* pro ἐφθίσθω· vel *perdere, peri*, 2. sing. præs. imperat. pass. *per Syncop.* pro φθίσεω, a φθίω.

Φθισιάω, ῶ, tabe laboro, consumor. *Aristot.* A φθίσις.

Φθισίβροτος, et φθισίμβροτος, ε, ὁ ϗ ἡ, hominum interemptor; (2) lethalis. Ex φθίω et βρότος.

Φθισικὸς, ἡ, ὸν, qui laborat tabe, pulmonarius; (2) tabeficus. A

Φθίσις, εως, ἡ, corruptio, extenuatio, consumptio, decrementum, tabes, præsertim pulmonis, phthisis. A φθίω.

Φθισίφρονος, mentis corruptor. Πευκεδανὲς, μαλερὲς, φθισίφρονας, *Oppian. Cyneg.* 2, 423.

Φθισίφρων, perdens animum, *Opp.*

Φθίσω, *tabefaciam*, f. 1. ind. act. verbi φθίω.

Φθιτὸς, ἡ, ὸν, corruptibilis, corruptioni seu interitui obnoxius; (2) mortalis; (3) mortuus. (3) Ἐμοὶ γὰρ ϗ Διὶμις φθιτὸς ἱερὸν, *Eur. Hipp.* 1448. Τὰ γὰρ φθιτῶν τοῖς ὀρῶσι κόσμος, *Id. Suppl.* 78. Ab eod.

Φθίω, fut. ίσω, corrumpo, labefacto, perdo, interimo, macero, tabefacio; (2) consumor, deficio, tabesco; et φθίομαι, corrumpor, perdo, pereo, morior, *Il.* 6, 407. *Od.* 16, 369. *Id.* 20, 67. *Il.* 11, 820. *Il.* 14, 87. A φθίνω.

Φθογγάζομαι, vocem seu sonum edo, *Ep.*

Φθογγὴ, ῆς, ἡ, sonus, vox. A φθίγγομαι.

Φθόγγος, ε, ὁ, sonus, vox. Ab eod.

Φθογγῆις, et

Φθογγῆς, ῆντος, vocalis, vocem seu sonum edens, *Steph.*

Φθόη, ης, ἡ, tabes. A φθίω.

Φθοῖς, φθοῖς, ίδος, ἰος, placentæ genus, e caseo et siligine; pl. φθοῖις, φθοῖς. Τροχιὰν ἐν κανίῳ φοῖδα, *Anthol. Ceph. Epig.* 507, 2.

Φθοῖσκος, ε, ὁ, pastillus. A præc.

Φθονερία, ας, ἡ, invidia, invidentia, i. e. habitus invidiæ a natura insitus. A

Φθονερὸς, ρὰ, ρὸν, invidus, qui invidiæ morbo laborat. A φθόνος.

Φθονερῶς, *adv.* invide, invidiose.

Φθονέω, ῶ, fut. ήσω, invideo; (2) nego, denego, concedere nolo, recuso. Τὸ χρόνω

γὰρ ὐ φθονῶ, *Eur. Hec.* 240. Μὴ φθόνει φράσαι, *Id. Med.* 63. Ὧν ἐγὼ σοὶ ὐ φθονήσω, *Xen. A* φθόνος. Hinc

Φθονήσασα, aor. 1. part. act. f. g.

Φθόνησις, εως, ἡ, invidia; (2) recusatio, eodem sensu quo usurpatur φθονέω (2). (2) φορᾶς γέ τοι φθόνησις ὐ γινήσεται, gestandi non erit nuam officium. *Soph. Trach.* 1212.

Φθόνος, ου, ὁ, invidia, invidentia, livor; (2) reprehensio. Οὐδεὶς φθόνος, libenter. Ἅ μέντοι συγχάνω ἀκηκοὼς ὐδεὶς φθόνος λέγειν, *Plut.* (2) τῷ λόγῳ δ' ὐ χρὴ φθόνον προσεῖναι, *Soph. Trach.* 250. Ἄνευ φθόνου, dicto absit invidia, *Id. Elect.* 1466.

Φθονῦμεν, 1. pl. præs. indic. act. *contr.* pro φθονοῦμεν, a φθονέω.

Φθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, corruptela; (2) lues, pestis; (3) stuprum, *Ph.* (4) cum multi homines cæde vel lue pereunt; (5) mixtum colorum apud pictores, *Ern.* A φθείρω.

Φθορεὺς, ῆος, ὁ, corruptor, stuprator. A φθορὰ, vel φθόρος. Unde

Φθόριος, ου, ὁ ἢ ἡ, corrumpendi seu perdendi et exstinguendi vim habens, *inpr.* abortum efficiens.

Φθορίμαιος, corruptus, *V. L.*

Φθόριμος, noxius, *Man.*

Φθοροποιὸς, domestica pernicies, *V. L.*

Φθοροποιέω, perdo, exitio sum.

Φθοροποιὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, corruptionem seu interitum, aut perniciem efficiens; perniciosus, pestifer, exitialis. Ex φθορὰ et ποιέω.

Φθόρος, ου, ὁ, internecio, strages, pestis. A φθείρω.

Φθύζω, susurrum edo, al. spuo, *Steph.*

Φι, vel φιν, *syllaba parogogica*, quam *Poetæ* dativis sing. et pl. addunt, syllaba ultima plerumque mutata. Ἐπίρηφι, nom. sing. *Hes. Op.* 204. Ἐξ ἰυνῆφι, gen. sing. ἐξ ἰυνῆς, *Od.* 2, 2. Παλάμηφι, dat. *Il.* 3, 338. Ἐπ' αὐτόφι, accus. pro ἐπ' αὐτόν, *Aret.* 980.

Φιαλίω, ῶ, phiala libo, sacrifico. Ὅπως ἔργῳ φιαλῶμεν ἰὐξάμενοι τοῖσι θεοῖς, *Aristoph. Pace*, 431. (v. f. φιάλλω, inus. *Ern.*) A

ΦΙΑ'ΛΗ, ης, ἡ, phiala, poculum, patera; (2) ornamentum lacunaris et januæ.

Φιαληφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, phialam gestans et thensam ducens. Ex φιάλη et φέρω.

Φιαλὶς, ίδος, ἡ, parva phiala. A φιάλη.

Φιάλον, τὸ, idem. Dim. a φιάλη.

Φιαλίσκη, ἡ, Dim. pro φιάλη, *V. L.*

Φιαλοειδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, phialæ formam habens. *Gl. V.* φιαλοειδὲς, baciola. Ex φιάλη et εἶδος.

Φιαλώδης, ες, idem.

Φιαρὸς, ρὰ, ρὸν, nitens, splendens; (2) pinguis, *quia pinguia nitent*; (3) *Sch. Theocr.* acerbus. Ὄρνιθος φιαρῆς πυρὶ πτικομένη σὰρξ, *Nic. Al.* 387. Φιαρωτέρα ὄμφακος ἀμπῆς, *Theocr.* 11, 21.

Φιδαλίη, ἡ, carica, ficus arida, *E. M.*

Φιδάλιον, τὸ, et φίδαλις, ἡ, ficus. Hinc φιδαλιῆς, graciles homines, *E. M.*

Φιδάκνη, pro πιθάκνη, *Ar. Sch.*

Φίκειος, η, ον, qui, quæ, quod pertinet ad sphingem. Φίκειον πέρας, *Lycoph.* 1465.

Φίλα, *adv.* pro φίλον, seu φίλως, *Hom.*

Φιλάβυλος, ὁ, ἡ, inconsultus. Ex ἄβυλος.

Φίλαβρος, elegantiæ amans, *Heliodor.* 7.

Φιλαγαθὴς, ὶς, hilaris, risum amans; *Dor.* pro φιλογηθὴς. Ex φίλος et γηθέω.

Φιλαγαθία, ας, ἡ, amor bonorum.

Φιλάγαθος, ου, ὁ ἢ ἡ, amator probitatis, bonitatis studiosus, amans bonorum; benignus, *Gl. V.* Ex φίλος et ἀγαθὸς.

Φιλαγάθως, *adv.* benigne, probe, leniter.

Φιλαγίννητος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui ingenito sive non genito favet, cui placet τὸ ἀγίννητον.

Φιλαγλάος, ὁ ἢ ἡ, idem quod φιλόκαλος.

Φιλάγραυλος, ὁ ἢ ἡ, ruricola.

Φιλαγρίτις, ἡ, venatrix, studiosa venandi.

Φίλαγρος, ου, ὁ ἢ ἡ, ruris amans.

Φιλαγρότις, ἡ, venatrix.

Φιλάγρυπνος, ου, ὁ ἢ ἡ, vigiliarum amans, vigilantiæ studiosus.

Φιλάδελφα, *adv.* pro φιλαδέλφως, *Soph.*

Φιλαδιλφία, ας, ἡ, fraterna caritas.

Φιλαδέλφος, ου, ὁ ἢ ἡ, fratris seu fratrum amans; (2) carus fratri, *Gl. V.*

Φιλαδέλφως, *adv.* fraterne, *Gl. V.* A præc.

Φιλαδύναμος, ον, vires frangens.

Φιλάδελφος, ον, idem quod

Φιλαθλητὴς, οῦ, ὁ, certaminum studiosus.

Φιλαθὴς, *amatus*, aor. 1. part. pass. *Dor.* pro φιληθὴς, a φιλέω.

Φιλαθήναιος, Atheniensium amator, *Ar.*

Φίλαθλος, amans certaminum, aut etiam laborum, *Steph.*

Φίλαι, *fave*, imperat verbi φίλημι, *amo*. Νῦν αὖτ' ἐμὶ φίλαι', Ἀθήνη, *Il.* 5, 117.

Φιλαίακτος, ον, lugubris. Ab αἰάζω.

Φιλαίματος, ον, et φιλαίμων, ονος, ὁ, ἡ, sanguinarius, *Gl. V.* (2) sanguinem amans; (3) bellicosus. (2) γῆς φιλαιμάτε χοαὶ, *Eurip. Phœn.* 178. Φιλαιμάτους ἀλκὰς κορύσσοντα, bellicosas acies, *Id. Rhes.* 932. Ex φίλος et αἷμα.

Φιλαίμων, idem quod φιλαίματος, *Hes.*

Φιλαίτατος, superlat. *Att.* pro φίλτατος, amicissimus. Ὅς φιλαίτατος μὲν ὢν Λακεδαιμονίοις, *Xen. Hellen.* 7, 3.

Φιλαίτερος, -τατος, *Att.* pro φίλτερος et φίλτατος.

Φιλαίτιον, τὸ, propensio ad accusandum, *Call. Theocr.* Erasm.

Φιλαίτιος, ία, ὁ ἢ ἡ, querulus; (2) contentiosus, litigiosus. Ex φίλος et αἰτία.

Φιλαιτίως, *adv.* culpandi, contendendi studio.

Φιλακίζομαι, jocor, illudo, *E. M.*

Φιλακόλαστος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui amat intemperantiam, luxuriam, seu lasciviam.

Φιλακόλουθος, ὁ, qui libenter sequitur, *Ar.*

Φιλάκρητος, ου, ὁ ἢ ἡ, meri cupidus, vinolentus. Μετὰ θαῦμα φιλακρήτων ὑμιναίων, *Nonn. Par.* 4, 54.

Φιλακριβέω, nimis diligens sum. Ab ἀκριβὴς.

Φιλακροάμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui acroamatibus delectatur. Ab ἀκρόαμα.

Φιλαλάζων, ostentationis amator, *Bud.*

Φιλαλειπτέω, unctor esse cupio, aliptas amo, *V. L.* delector pigmentis.

Φιλαλίξανδρος, ου, ὁ ἢ ἡ, Alexandri amicus vel studiosus.

Φιλαλήθεια, amor seu studium veritatis, *Steph.*

Φιλαλήθης, ες, ὁ ἢ ἡ, veri seu veritatis amans.

Φιλαλήθως, *adv.* veritatis amore vel studio.

Φιλαλληλία, ας, ἡ, mutuus amor. A

Φιλάλληλος, ου, ὁ ἢ ἡ, mutuo amore flagrans.

Φιλαλλήλως, *adv.* amore mutuo.

Φιλαλλογιστὴς, ου, ὁ ἢ ἡ, amans alienigenarum.

Φιλάλυπος, ον, expers doloris seu tristitiæ.

Φιλαμαρτήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, amans peccata, avidus peccandi, *R.* Ab ἁμαρτάνω.

Φιλάμπιλος, ον, ferax vitium, frequens vineis.

Φιλαναγνωσία, cupidus sum legendi. Πραγματείαν δὲ πασῶν ἰὐχρηστοτάτην συνταξάμενος τοῖς φιλαναγνωσῦσιν, *Diodor. Sicul.* 1, 3.

Φιλαναγνώστης, ου, ὁ, cupidus seu studiosus legendi.

Φιλαναλωτὴς, οῦ, ὁ, sumptuosus, *Gl. V.*

Φιλανάλωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem.

Φιλανδρία, ας, ἡ, amor mariti; (2) amor virorum. (2) μὴ τὴν σιωῦσαν τῇ φιλανδρίᾳ ζήτει παρελθεῖν, *Eurip. Andr.* 288. A

Φίλανδρος, ου, ὁ ἢ ἡ, amans viri. Γυναῖκες φίλανδροί τε καὶ μοιχεύτριαι, *Plat. in Convivio.* Ex φίλος et ἀνὴρ.

Φίλανδος, ον, flores amans seu fovens.

Φιλανθρακεὺς, έος, ὁ, carbonarius. Ἀσολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρακέα; *Aristoph. Ach* 340.

Φιλανθρώπευμα, ατος, τὸ, liberale facinus et benignitatis plenum. A

Φιλανθρωπεύομαι, fut. εὐσομαι, humanus sum, humanum me præbeo. Ταῦτα ἡμᾶς ἡ σύγκλητος μεγάλα φιλανθρωπεύεται, *Heliod.* Φιλανθρωπευόμενος πρὸς αὐτὸν, *Demosth.* A φιλάνθρωπος.

Φιλανθρωπέω, ῶ, fut. ήσω, sum humanus; (2) humaniter tracto. Τὸν δὲ προσδεχομένως φιλανθρωπεῖται, *Polyb.* Ab eod.

Φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas, clementia, indulgentia, *Ph.* Ab eod.

Φιλανθρωπινία, ἡ, idem quod φιλανθρωπία, *Sch. Hom.*

Φιλανθρώπινος, ου, ὁ ἢ ἡ, humanus.

Φιλανθρωπίνως, *adv.* humaniter.

Φιλάνθρωπος, ου, ὁ ἢ ἡ, humanus, clemens, benignus, comis.

Φιλανθρώπως, *adv.* humaniter, comiter.

Φιλάνωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem quod φίλανδρος, et ex iisd.

Φίλασ, *dilexisti*, 2. sing. aor. 1. med. pro ἐφιλήσω, *Æol.* Call. in Dian. 185.

Φιλασιδὲς, οῦ, ὁ, amator cantorum seu poetarum; (2) amator cantus.

Φιλατιχθημόνως, *adv.* eorum more qui libenter inimicitias suscipiunt, aut susceptas exercent, infesto animo:

Φιλατιχθημοσύνη, ης, ἡ, improbitas in omnium odia incurrens; (2) amor et studium rixarum; (3) inimicitia. A

Φιλατιχθήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, inimicitiarum amans. Ex φίλος et ἀτιχέάνομαι.

Φιλατιχθὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, idem; *item* inimicus, acerbus. Ab ἔχθος.

Φιλαπλοϊκὸς, ὴ, όν, simplicitatis et sinceritatis amans.

Φιλάπλως, ου, ὁ, incautus, *Gl. V.* simplex.

Φιλαπόδημος, ον, libenter peregrinus.

Φιλαργυρέω, ῶ, f. ήσω, pecuniæ avidus sum.

Φιλαργυρία, ας, ἡ, argenti amor, pecuniæ cupiditas, avaritia. A

Φιλάργυρος, ου, ὁ ἢ ἡ, amans argenti, pecuniæ studiosus, cupidus, avarus.

Φιλάριτος, ου, ὁ ἢ ἡ, virtutis studiosus. Ab ἀρετὴ.

Φιλαριστιδὴς, ὁ, Aristidis amator, *Ep.*

Φιλάρματος, ον, rei equestris, certaminum equestrium seu curulium, belli denique amans. Ab ἅρμα.

Φιλάρχαιος, vel φιλαρχαῖος, ου, ὁ, antiquitatis amator: antiquarius, *Gl. V.*

Φιλαρχέω, ῶ, fut. ήσω, imperii seu dominationis cupidus sum. A φίλαρχος.

Φιλαρχία, ας, ἡ, imperii seu imperandi cupiditas; ambitus, *Gl. V.*

Φιλαρχικὸς, ὴ, όν, idem quod

Φίλαρχος, ου, ὁ ἢ ἡ, imperii seu imperandi cupidus. *Gl. V.* ambitiosus. E φίλος et ἀρχὴ.

Φιλᾶσαι, *amavisse*, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro φιλῆσαι, a φιλέω.

Φιλάσαι, *amavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἐφίλησε.

Φιλασεῖς, *amabis*, 2. sing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro φιλήσεις.

Φίλατο, *amabatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐφίλατο, a φίλημι, pro φιλέω, *amo.*

Φιλαυθέμαιμεν, ὁ ἢ ἡ, amans fratris seu sororis.

Φίλαυλος, ὁ ἢ ἡ, tibiceu, vel cantum tibiarum amans.

Φιλαυτέω, ῶ, fut. ήσω, me ipsum amo, mihi placeo. A φίλαυτος.

Φιλαυτία, ας, ἡ, amor sui ipsius, nimius sui amor. A

Φίλαυτος, ου, ὁ ἢ ἡ, sibi carus, qui nimis sibi placet.

Φιλαύτως, *adv.* nimio sui amore.

Φιλέγγυος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui sponsionibus seu fidejussionibus gaudet. Ex ἐγγύη.

Φιλιγκλήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, querulus; (2) quadruplator, criminator. Ex ἔγκλημα.

Φιλιγκλημόνως, *adv.* criminose, calumniatorie.

Φιλιγκώμιος, ον, qui laudes amat, qui laudari cupit.

Φιλέισκε, *diligebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλει, a φιλέω.

Φιλειδήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, sciendi seu cognoscendi cupidus, scientiæ cupidus. Ex φίλος et εἰδέναι, *nosse.*

Φιλέκδημος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui peregrinandi studio et cupiditate tenetur.

Φιλέλαιος, ον, oleas libenter comedens seu appetens.

Φιλελεήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, summe misericors.

Φιλέλιος, ου, ὁ, idem.

Φιλελευθέριος, α, ον, liberalis, magnanimus.

Φιλελεύθερος, ου, ὁ ἢ ἡ, libertatis amans.

Φιλέλλην, ηνος, ὁ ᾗ ἡ, studiosus vel amicus Græcorum, Græcarum literarum studiosus.
Φιλέμπορος, ὁ, mercaturæ deditus, mercator.
Φιλενδυκτέω, me vendito, seu ostento. *Eust. ad Homerum* 1325, 39, Διεκνύμενος ἢ πραξὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον, ἐπιδεικνύμενος λέγεσθαι, ἀντὶ τοῦ φιλοτιμούμενος, φιλενδυκτῶν.
Φιλενδύκτης, ου, ὁ, jactator sui, ostentator. Τὸν νηστεύοντα, κενόδοξον ἀποκαλεῖ, καὶ τὸν σπουδαῖον ἐν ψαλμῳδίᾳ, φιλενδύκτην, *St. Ephraim* 9, *ex edit. Oxonens.* 1709.
Φιλένδοξος, ον, gloriam appetens, ambitiosus.
Φιλένθεος, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἔνθεος.
Φιλέοισι, *solent*, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro φιλοῦσι.
Φίλεον, *diligebam*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλεον.
Φιλέοντι, *amant*, 3 plur. præs. ind. act. *Dor.* pro φιλέουσι, a φιλέω.
Φιλεορτάσης, ου, ὁ, idem quod
Φιλέορτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui amat festa seu dies festos. Ex ἑορτή.
Φιλεπιστήμη, ης, ἡ, æqui bonique studium, *Steph.*
Φιλεπιστήμων, ὁ ᾗ ἡ, amans doctrinæ.
Φιλεπιτιμητής, οῦ, ὁ, qui libenter objurgat et increpat, ad reprehendendum pronus.
Φιλερασέω, diligo amatorem seu amatores, *Steph.*
Φιλερασής, οῦ, ὁ, amator, amoribus deditus.
Φιλέρασος, ὁ, ἡ, idem.
Φιλερεσία, ἡ, amor quo amasius suum amatorem complectitur, *Bud.*
Φιλεργέω, ῶ, f. ήσω, sedulus sum, labores amo.
Φιλεργία, ας, ἡ, sedulitas, agendi seu operandi studium A
Φιλεργός, ὁ ᾗ ἡ, operis amans, operi deditus, sedulus. *Gl. V.* φίλεργες, gnavus. Ab ἔργον.
Φιλεργῶς, *adv.* industrie.
Φιλέρημος, ου, ὁ ᾗ ἡ, solivagus, *Gl. V.*
Φιλέριθος, ον, lanificii seu lanificiorum studiosus, *Theoc.* 28, 1.
Φίλερις, ιδος, ὁ ᾗ ἡ, contentionum amans, jurgiosus. *Gl. V.* pertinax.
Φιλερισία, ῶ, contentiones amo. A
Φιλερισικός, ὴ, όν, idem quod
Φιλέριστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, contentionis studiosus. *Gl. V.* pertinax. Ex ἐριστής.
Φίλερως, ωτος, ὁ ᾗ ἡ, amoribus deditus.
Φιλεταίρεια, et ία, ας, ἡ, studium erga sodales seu amicos.
Φιλεταιρία, ἡ, idem quod φιλεταίρεια, *Steph.*
Φιλεταίριον, -ριος, et
Φιλέταιρις, herba quædam, apanine, aspergula, *Nic.*
Φιλέταιρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, sodalium seu amicorum studiosus.
Φιλεταίρως, socialiter, concorditer, *Bud.*
Φιλεύιος, evandi cupidus, evationis studiosus, *Ep.* al. qui Evium amat.
Φιλευκτικός, optativum modum amans, optativo gaudens. (*Vox Gramm.*) *Steph.*
Φιλευλαβής, ές, ὁ ᾗ ἡ, religionis amans, religiosus.
Φιλευνός, ὁ ᾗ ἡ, amans lecti, *Anac.*
Φιλεῦνται, *amantur*, 3. plur. præs. ind. pass. *Dor.* pro φιλοῦνται.
Φιλεῦντι, *amant*, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro φιλοῦσι.
Φιλευποιΐα, ἡ, amor seu studium beneficentiæ, *Steph.*
Φιλεῦσαι, *osculantes*, nom. plur. præs. part. act. *Dor.* pro φιλοῦσαι.
Φιλεῦσιν, *amant*, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* et cum ν ἐφελκ. pro φιλοῦσι.
Φιλευτράπελος, ὁ ᾗ ἡ, jocosus, qui jocis gaudet.
Φιλεύχτιλος, ὁ ᾗ ἡ, epith. helluonis.
Φιλεχθής, ές, odiosus, vel invidiam amans, *Theoc. Idyll.* 5, 137.
Φιλεχθρέω, ῶ, fut. ήσω, inimicitias exerceo, studeo simultatibus serendis. A
Φίλεχθρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, inimicitiis indulgens.
Φιλέχθρως ἔχειν πρός τινα, libenter cum aliquo inimicitias exercere, vel occasionem inimicitiarum quærere, *Dem.*
Φιλέω, ῶ, fut. ήσω, amicus sum, amo, amice tracto, amicitiæ officiis prosequor; (2) osculor, suavior; (3) soleo, *Gl. V.* φιλεῖ, amat, adamat, solet, *Gl. V.* Τὰς δὲ σώφρονας θεοὶ φιλοῦσι, *Soph. Aj.* 133. Ἐκ καρδίας φιλεῖν, *Luc.* Φιλεῖς δὲ δῆθ' αὐτὸ σφόδρα, *Aristoph. Plut.* 644. Φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ὑπέρεια πάσχειν, *Id Nub.* 810. Ἐφίλησεν ἐκ Διός, *Il.* 2, 668. A φίλος.
Φίλη, ης, ἡ, amica. A φίλος.
Φιληδέω, ῶ, fut. ήσω, delector, capio voluptatem, et qu. dic amo suavitatem. Φιληδεῖν τινι, *Athen.* Φοῖβος γὰρ ἀεὶ πτολίεσσι φιληδεῖ, *Callim. in Apoll.* 56. A φιληδής.
Φιληδής, ές, ὁ ᾗ ἡ, suavitatis, voluptatis amans. Ex ἡδύς.
Φιληδία, ἡ, amor suavium rerum, studium voluptatis, *item* suavitas, voluptas, *Ar.*
Φιληδονέω, ῶ, fut. ήσω, voluptatibus delector, voluptatibus indulgeo:
Φιληδονία, ας, ἡ, amor voluptatis, *Long.* 34. A
Φιλήδονος, ου, ὁ ᾗ ἡ, voluptatem amans, voluptarius. *Phil.* obscœnus. Ab ἡδονή.
Φιληκοέω, ῶ, audiendi studio teneor, sc. fabulas; (2) historiæ sum studiosus, *Polyb.*
Φιληκοΐα, ας, ἡ, audiendi studium. A
Φιλήκοος, ου, ὁ ᾗ ἡ, cupidus, qui studiose audit. *Gl. V.* attentus; (2) qui delectatur fabulis; (3) studiosus historiæ et doctrinæ. Ab ἀκούω.
Φιληκόως, *adv.* attente, *Gl. V.* A præc.
Φιληλάκατος, ον, lanificus, lanificio serviens.
Φιληλιαστής, ὁ, litigiosus, qui judicio in Heliæa contendere amat, *Ar.*
Φίλημα, ατος, τὸ, osculum, suavium. A φιλέω.
Φιλημάτιον, τὸ, Dim. a præc.
Φιλήμεναι, *dilexisse*, aor. 2. inf. med. *Dor.* pro φιλῆσαι, a
Φίλημι, amo, *Il.* 22, 265. A φιλέω.
Φιλήνιμος, ον, ventosus, vento expositus Ab ἄνεμος.
Φιλήνιος, α, ον, qui habenis regitur, epith. equi. Ab ἡνία.
Φιληνορ, conjugalis, amans conjugem, *Æsch.*
Φιλήρετμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, remorum, i. e. rei nauticæ studiosus.
Φίλησι, *amavit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλησε, a φιλέω.
Φιλῆσαι, *amare*, seu *amavisse*, aor. 1. inf. act.
Φιλησία, ἡ, furacitas, *Hes.*
Φιλησίμολπος, ὁ ᾗ ὁ, amicus cantus seu symphoniæ, lætans concentibus. Ex φιλέω et μολπή.
Φίλησις, εως, ἡ, amor, dilectio. A φιλέω.
Φιλόσυχος, ον, quietis amans, tranquillæ vitæ studiosus, *Steph.*
Φιλησύχως διάκειμαι, quietis amore teneor, *Steph.*
Φιλητέος, α, ον, amandus. A φιλέω.
Φιλητεύω, osculor. A
Φιλητής, οῦ, ὁ, amator, basiator, *Gl. V.* A
Φιλήτης, ου, ὁ, fur, latro; al. φηλήτης. Latronum more, quos *Philetas* Ægyptii vocant, in hoc nos *amplectantur*, ut strangulent, *Senec. Epist.* 51. Οἱ δὲ γυναικὶ πίστοιθ, πίστοιθ' ὅτι φιλήτῃσι, *Hes. Op.* 1, 373. *Æschyl. Ch.* 1001. Πίμψιμι Ἑρμῆς ὃς γε φιλητῶν ἄναξ, *Eur. Rhes.* 217.
Φιλητικός, ὴ, όν, ad amandum propensus; (2) libenter osculans. A
Φιλητός, ὴ, όν, amabilis, amore dignus. A φιλέω.
Φιλήτωρ, ορος, ὁ, amator, amasius; (2) amans, sensu honesto; *fœm.* amica, amasia, *Æsch.* Ab eod.
Φιλία, ας, ἡ, amor, caritas, amicitia. A φίλος.
Φιλιάζω, ineo amicitiam, fio amicus. Φιλιάζειν φίλοις ἢ ἀδίλφοις, 1 *Esdræ* 3, 22. Πᾶς φίλος ἐρεῖ, ἐφιλίασα αὐτῷ κἀγώ, *Eccl.* 37, 1. A φιλία.
Φιλιατρέω, ῶ, medicinæ studiosus sum, *Diosc.* A
Φιλίατρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, medicinæ studiosus.
Φιλικός, ὴ, όν, amicitiæ convenieus, amabilis, ad amandum propensus; amatorius, *Gl. V.* A φίλος.
Φιλικῶς, *adv.* amanter, amatorie. *Gl. V.* amice.
Φιλῖνος, idem quod φίλος, *E. M.*
Φίλιος, ια, ιον, et φίλιος, α, ὁ ᾗ ἡ, qui est amicorum seu fœderatorum; (2) qui in amicitia est, fœderatus, amicus, carus, dilectus, pacatus. Etiam Jovis epith. amicitiæ præses. Μὰ τὸν φίλιον, per Jovem amicitiæ præsidem, *Plato.* Τὸν σὸν λιπῶσα φίλιον, tuum relinquens Jovem conjugalem, *Eurip. Andr.* 604. A φίλος.
Φιλίππειος, ὁ, nummus aureus a Philippo dictus, æquans coronatum.
Φιλιππιδόω, unde περιφιλιππιδῶσθαι, extenuari, tenui corpore esse. A φιλιππίδης, qui talis fuit. Al. περιφιλιππῶσθαι, *per Sync.*
Φιλιππίζω, Philippo studeo, inservio. Hinc
Φιλιππισμός, ὁ, studium partium Philippi.
Φίλιππος, α, ὁ ᾗ ἡ, equorum amans seu studiosus, qui agitandis equis delectatur; (2) bellicosus; (3) Philippus, nomen viri.
Φιλίς, ίδος, canna, φίλινος, η, ον, ex canna seu cannis, *Herod.*
Φιλίσιον, nomen herbæ. Vide φιλιταιρίς.
Φιλισορέω, ῶ, cognoscendarum rerum cupidus sum, historiæ studeo, *Strabo.*
Φιλίστωρ, ορος, ὁ, doctrinæ, *inpr.* historiæ, antiquitatis studiosus.
Φίλιχθος, ὁ ᾗ ἡ, libenter pisces comedens.
Φιλίων, compar. et φιλίστος, superl. pro φίλτερος et φίλτατος, *Hom. Soph. Ar.*
Φιλίως, *adv.* ut decet eos qui sunt in amicitia, more fœderatorum, amice, amanter. A φίλος.
Φιλιωτής, ὁ, conciliator, *Suid.*
ΦΙΛΑΤΡΕ'Α, ας, ἡ, arbor ligustro similis.
Φιλόβακχος, ὁ, amans Bacchum, *Ep.*
Φιλοβαρβαρέω, ῶ, ὁ ᾗ ἡ, barbaros amans; (2) barbariem amans et osor elegantiæ.
Φιλοβάρβιτος, ὁ ᾗ ἡ, amans lyram, cantans lyra.
Φιλοβασιλεύς, έως, ὁ, regis amans.
Φιλοβασίλειος, ου, ὁ ᾗ ἡ, regiæ potestatis amans, *R.*
Φιλόβιβλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, studiosus librorum, qui libros multos emit.
Φιλόβοτρυς, υος, ὁ ᾗ ἡ, amans uvas.
Φιλογαῖος, ον, epith. vomeris. A γαῖα.
Φιλόγαμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, nuptiarum conciliandarum studiosus, procus.
Φιλογελοιαστής, οῦ, ὁ, qui scurras amat.
Φιλογέλοιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui jocos et facetias amat, scurra. A
Φιλόγελως, ωτος, ὁ ᾗ ἡ, risus amans, qui libenter ridet.
Φιλογενναῖος, ου, ὁ, gravitatis studiosus, gravis.
Φιλογεωργέω, ῶ, agriculturæ studiosus sum. A
Φιλογέωργος, ου, ὁ ᾗ ἡ, agricolarum seu agriculturæ studiosus. Hinc
Φιλογεωργία, ἡ, amor rei rusticæ.
Φιλογηθής. Vide φιλαγαθής.
Φιλόγλυκος, ον, idem quod
Φιλόγλυκυς, υος, ὁ ᾗ ἡ, qui dulcia amat; (2) qui dulci vino gaudet.
Φιλογονία, ἡ, amor seu cupido prolis. A
Φιλόγονος, ου, ὁ ᾗ ἡ, amans liberorum, cupidus prolis.
Φιλογραμματέω, ῶ, literas amo, *Plut.* A
Φιλογράμματος, ου, ὁ ᾗ ἡ, amans literas, literarum studiosus, doctus. A γράμματα.
Φιλογραφέω, ῶ, pingendi studio teneor, *R.* A γραφή.
Φιλογρήγορος, ὁ ᾗ ἡ, vigil. A γρηγορέω.
Φιλογυμνασία, ἡ, exercitationum corporis studium.
Φιλογυμνασίω, ῶ, fut. ήσω, amo exercitationem, exercitationis cupidus sum, *Plat.* A
Φιλογυμναστής, οῦ, ὁ, exercitationis amans, exercitationibus utens gymnasii et palæstræ.
Φιλογυμναστικός, ὴ, όν, fere idem.
Φιλογυμναστία, ἡ, studium palæstræ et gymnasii.
Φιλογύναιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, mulierum amans, mulierosus. A φ. et γυνή, vel γύναιον.
Φιλογύναιξ, αικος, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.
Φιλογύνης, ου, ὁ, idem et ex iisd.
Φιλόγυνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.
Φιλογυνία, et ία, ἡ, mulierositas, *Cic.*

Φιλογώνιος, ον, amans angulum seu locum abditum, non ambitiosus, *Tzet.*

Φιλοδαίμων, ὁ, dæmonum cultor, *Greg.*

Φιλόδακρυς, υος, ὁ ἡ, *item* **φιλοδάκρυος**, ον, proclivis ad lacrymas, tristis, lacrymans large.

Φιλόδαφνος, ον, laureatus lauriger. A δάφνη.

Φιλοδειπνιστὴς, οῦ, ὁ, qui libenter cœna alios excipit. A δειπνίζω.

Φιλόδειπνον, τὸ, cœnarum seu conviviorum amor, *Plut.*

Φιλόδειπνος, ος, ὁ ἡ, cœnarum seu conviviorum amans; (2) qui libenter convivatur. A δεῖπνον.

Φιλοδίμνιος, ος, ὁ ἡ, amans cubilis. A δίμνιον.

Φιλόδινδρος, ον, nemoris cultor, pastor, venator.

Φιλοδιπαστὴς, οῦ, convivator, conviviis gaudens, quasi a διπάζω.

Φιλοδίσποινος, ος, ὁ ἡ, dominæ amans. A δέσποινα.

Φιλοδεσποτεύομαι, dominum amo, seu dominatum affecto.

Φιλοδέσποτον, τὸ, dominii amor, seu dominii aliorum in se, *Steph.*

Φιλοδέσποτος, ος, ὁ ἡ, domini amans, i, e. qui alterius in se dominium libens patitur. Ex δεσπότης.

Φιλοδημία, ας, ἡ, popularitas. A

Φιλόδημος, ος, ὁ ἡ, amans populi, popularis.

Φιλοδημοτικὸς, ἡ, όν, popularis status amans.

Φιλοδημώδης, ες, ὁ ἡ, idem quod **φιλόδημος**, unde etiam formatur.

Φιλοδήμως, *adv.* popularitor.

Φιλοδίκαιος, ος, ὁ ἡ, justi amans.

Φιλοδικαστὴς, οῦ, ὁ, litigiosus. A δικάζομαι.

Φιλοδικέω, ῶ, f. ήσω, libenter in litibus versor, lites amo, *Thucyd.* A

Φιλοδικία, ας, ἡ, libido litigandi. A

Φιλόδικος, ος, ὁ ἡ, litium amans, litigiosus Ex **φίλος** et δίκη.

Φιλοδίτης, ου, ὁ, viator, peregrinator.

Φιλοδοξέω, ῶ, fut. ήσω, gloriæ sum cupidus; (2) gloriæ servio.

Φιλοδοξία, ας, ἡ, gloriæ cupiditas, ambitio. A

Φιλόδοξος, ον, ὁ ἡ, qui opiniones sectatur; (2) qui bona opinabilia sectatur; (3) gloriæ cupidus, ambitiosus. Ex **φίλος** et δόξα.

Φιλοδόξως, *adv.* cum gloriæ cupiditate, ambitiose.

Φιλοδορκίος, ον, idem quod **φιλόδικος**, *Nonn.*

Φιλόδουλος, ος, ὁ ἡ, servorum amans.

Φιλόδυπος, ὁ ἡ, strepens, multum sonans.

Φιλόδρομος, ὁ ἡ, vagus, errans.

Φιλόδυρτος, ος, ὁ ἡ, lugubris, lamentabilis, *R.*

Φιλοδωρία, ἡ, liberalitas, munificentia, *Suid.*

Φιλόδωρος, ος, ὁ ἡ, munificus, liberalis. A δῶρον.

Φιλοδώρως, *adv.* munifice, liberaliter.

Φιλόεργος, ὁ ἡ, laboriosus, assiduus in laborando. Ab ἔργον.

Φιλοζέφυρος, ὁ ἡ, Zephyri amator vel amatrix, *Ep.*

Φιλοζητητὴς, οῦ, ὁ, discendi cupidus, disputator.

Φιλοζωέω, ῶ, fut. ήσω, vitæ cupidus sum, vitæ parco:

Φιλοζωΐα, ας, ἡ, vitæ amor. A

Φιλόζωος, ος, ὁ ἡ, cupidus vitæ, et quidem fere in partem deteriorem; (2) animantium amans, vel studiosus. A ζωὴ, vel ζῶον, *animal.*

Φιλόθακος, ὁ, ἡ, deses, ignavus.

Φιλοθεαμοσύνη, ἡ, amor spectaculorum. A

Φιλόθεάμων, ονος, ὁ ἡ, spectaculorum amans, spectandi cupidus. Οἱ **φιλοθεάμονες** τῶν κάλλων, *Aristænet.* 1, 10. A θέαμα, vel θεάμων.

Φιλοθεία, pius sum in Deum, (*Ern.*). A **φιλόθεος**.

Φιλοθεΐα, ας, ἡ, amor Dei, pietas. A

Φιλόθεος, ος, ὁ ἡ, Dei amans, pius. At *passive*, qui a Deo amatur, Deo placens et gratus.

Φιλοθέρμος, ος, ὁ ἡ, calidorum seu caloris amans.

Φιλοθέωρος, ος, ὁ ἡ, qui spectaculis gaudet; (2) visendarum rerum cupidus.

Φιλοθέως, *adv.* cum pietate in Deum.

Φιλοθηρία, ας, ἡ, studium venandi.

Φιλοθηρέω, ῶ, f. ήσω, venationis studiosus sum, venatione delector. A

Φιλόθηρος, ος, ὁ ἡ, venandi studiosus. A θήρα.

Φιλοθουκυδίδης, ὁ, amator Thucydidis, *Ep.*

Φιλοθρηνὴς, ους, ὁ ἡ, indulgens luctui.

Φιλόθρηνος, ος, ὁ ἡ, idem. **Φιλοθρήνῳ** παρὰ τύμβῳ, *Nonn. P.* 11, 13.

Φιλόθυρσος, ὁ ἡ, Bacchi sacris initiatus, Bacchi sacra celebrans.

Φιλοθύτης, ου, ὁ, rei divinæ faciendæ studiosus, qui studiose sacrificat.

Φιλοῖ, 3. sing. præs. opt. act. pro **φιλοίη**, a **φιλέω**.

Φιλοίκειος, ος, ὁ ἡ, benevolus necessariis seu propinquis.

Φιλοικοδόμος, ος, ὁ ἡ, qui ædificare amat, cupidus ædificandi. Ex οἰκοδομή.

Φιλοικτιρμόνως, *adv.* per misericordiam.

Φιλοικτίρμων, ονος, ὁ ἡ, qui libenter commiseratur, pronus ad misericordiam.

Φιλοίκτιρος, idem quod **φιλοικτίρμων**, *Soph.*

Φίλοικτος, ος, ὁ ἡ, misericors.

Φιλοινία, ας, ἡ, amor vini. A

Φίλοινος, ος, ὁ ἡ, vini amans seu cupidus. *Gl. V.* vinosus.

Φιλοιστρομανὴς, ὁ, insani œstri amans, *Orph.*

Φίλοιστρος, ὁ ἡ, furore percitus; (2) *de Diis*, furorem immittens.

Φιλοΐστωρ, ορος, ὁ, cupidus sciendi.

Φιλοίφης, ος, ὁ, libidinosus. Voc. **φιλοῖφα**, *Theocrit.* 4, 62. E **φίλος** et οἰφέω.

Φιλόκαινος, ος, ὁ ἡ, novitatis amans vel studiosus.

Φιλόκακος, ος, ὁ, rerum malarum studiosus, rebus malis gaudens.

Φιλοκακοεργὸς, ος, ὁ ἡ, dolosus, fraudulentus.

Φιλοκακόεργως, *adv.* dolose, fraudulenter.

Φιλοκαλέω, ῶ, pulchritudinem amo, honestatis aut rerum honestarum sum studiosus, *Gl. Vet.* **φιλοκαλῶ**, polio, mundo, verro. Μάλιστα δὲ πάντων σπεῖρε παιδοτροφίαν **φιλοκαλοῦσαν**, ἢ τὸ φυλάττειν τὰς νόμους, *Jos.*

Φιλοκάλημα, τὸ, honestamentum non improbandum.

Φιλοκαλία, ας, ἡ, studium pulchritudinis; elegantia; studium honestatis sive rerum honestarum. A

Φιλόκαλος, ος, ὁ ἡ, pulchritudinis studiosus; (2) honestatis seu rerum honestarum studiosus; (3) studiosus elegantiæ vel munditiæ, lautitiæ studiosus. *Gl. V.* mundus, politus, elegans.

Φιλοκάλως, *adv.* culte, ornate.

Φιλοκάματος, ος, ὁ ἡ, amans laboris, *R.*

Φιλόκαμος, ος, ὁ ἡ, idem, *R.*

Φιλοκαρποφόρος, ὁ ἡ, frugifer; epith. æstatis.

Φιλόκενος, vana amans, seu rerum inanium studiosus.

Φιλοκερδία, ας, ἡ, amor lucri; (2) avaritia.

Φιλοκερδέω, ῶ, lucrum amo, avarus sum. "Ισως δὲ ἐς πρὸς τὸ **φιλοκερδεῖν** ὐκ ἀφυεῖς ὄντες, *Xen. Cyr.* 1, 24. A

Φιλοκερδὴς, ους, ὁ ἡ, amans seu studiosus lucri, avarus, *Gl. Vet.* **φιλοκερδεῖς**, lucriones. Ex κέρδος.

Φιλοκερδῶς, *adv.* cum aviditate lucri.

Φιλοκέρτομος, ος, ὁ ἡ, qui maledictis incessere amat, qui cavillari et deludere amat, contumeliosus, *Od.* 22, 267.

Φιλοκηδέμων, ὁ ἡ, idem quod

Φιλοκηδὴς, ους, ὁ ἡ, adfinium suorum studiosus, benignus in cognatos.

Φιλόκηπος, ος, ὁ ἡ, hortorum studiosus.

Φιλοκιθαριστὴς, οῦ, ὁ, citharistarum amans; (2) qui citharam ludere amat.

Φιλοκίνδυνος, ος, ὁ ἡ, periculi adeundi cupidus, temerarius.

Φιλοκινδύνως, *adv.* more eorum qui periclitari amant.

Φιλοκισσοφόρος, ος, ὁ ἡ, amans hederæ gestandæ, qui hederam gestat, *R.*

Φιλόκνημις, ιδος, ὁ ἡ, ocreatus; (2) armorum amans, armatus.

Φιλόκνισος, ὁ ἡ, pruritum concitans, amans nidoris et lautarum epularum. A κνίζω.

Φιλόκοινος, ὁ ἡ, amans reipublicæ, civilis

Φιλοκόλαξ, ακος, ὁ ἡ, adulator; (2) adsentatorum amans.

Φιλοκομπέω, ῶ, f. ήσω, jactito et effero me. A

Φιλόκομπος, ος, ὁ ἡ, jactationis amans, qui sese jactare et efferre amat.

Φιλοκομπία, ας, ἡ, jactatio, ostentatio.

Φιλόκοπρος, ος, ὁ ἡ, qui stercorari debet, fimo opus habens.

Φιλοκοσμία, ας, ἡ, ornatus seu cultus studium. A

Φιλόκοσμος, ος, ὁ ἡ, ornatus seu cultus amans, cultus studiosus; (2) qui amat mundum, i. e. res mundanas et terrenas.

Φιλόκρημνος, ὁ ἡ, qui in rupibus esse, nasci, pasci solet.

Φιλοκρινέω, ῶ, f. ήσω, studiose discerno vel distinguo, accurate expendo vel examino, *Lucian.* A κρίνω.

Φιλοκρινητικὸς, ἡ, όν, vim habens studiose discernendi vel dijudicandi. A **φιλοκρινέω**.

Φιλοκρόταλος, ον, idem quod

Φιλόκροτος, ος, ὁ ἡ, amans strepitum; (2) strepitum faciens, strepens plausibus.

Φιλοκτισνέστατος, -**ώτατος**, possessionum amantissimus, *Hom.*

Φιλοκτίανος, ος, ὁ ἡ, divitiarum amans; (2) avarus, lucri avidus; **φιλοκτιανώτατα**, avarissime; *Il.* 1, 122. A κτίανον.

Φιλοκτήμων, ονος, ὁ ἡ, idem. A κτῆμα.

Φιλοκτησία, ας, ἡ, divitiarum cupiditas; (2) avaritia. A κτῆσις.

Φιλοκτίστης, ου, ὁ, qui libenter ædificat.

Φιλόκτιστος, ος, ὁ ἡ, idem.

Φιλόκυβος, ος, ὁ ἡ, aleæ studiosus, qui tesseris ludere amat; *Aristoph. Vesp.* 75.

Φιλοκυδὴς, ους, ὁ ἡ, amans vel studiosus gloriæ. Ex **φίλος** et κῦδος.

Φιλοκυνηγέτης, ου, ὁ, venationis studiosus.

Φιλοκύνηγος, venationis amans seu studiosus, *Plut.*

Φιλόκυνος, ος, ὁ ἡ, qui canibus gaudet. A κύων.

Φιλοκωθωνιστὴς, ὁ, bibax, vinolentus, ebriosus, *Ath.*

Φιλόκωμος, ος, ὁ ἡ, qui amat comessationes.

Φιλόκωπος, ον, rei nauticæ studiosus.

Φιλόλαγνος, ὁ ἡ, libidinosus.

Φιλολίθος, ος, ὁ ἡ, amans prædæ. A λεία.

Φιλόλιθος, ος, ὁ ἡ, qui gemmas amat, lapidum pretiosorum studiosus.

Φιλόλιχνος, ὁ ἡ, gulæ deditus.

Φιλολογέω, ῶ, fut. ήσω, libenter dissero; (2) philosophor et dissero cum philosophis. Ἀλλὰ γὰρ ἄλις ὕπερ τῆς ἐις τὰ ὑψηλὰ τῶν σχήματων χρήσεως ἐκ παρεμβήκης τοσαῦτα **φιλολογήσαι**, *Longin.* 29.

Φιλολογία, ας, ἡ, studium seu amor disserendi; (2) studium seu amor literarum. A

Φιλολόγος, ος, ὁ ἡ, qui disserere amat; (2) qui libenter audit alios loquentes seu disserentes; (3) literarum studiosus; (4) literatus, doctus. Φιλολόγου δὲ ἄνδρα καὶ **φιλόμυσον**, *Plut. de tuenda Sanitate*, 132.

Φιλολόγως, *adv.* more philologorum, amore literatorum.

Φιλολοιδορία, ας, ἡ, dicacitas, *Gl. V.* A

Φιλολοίδορος, ος, ὁ ἡ, dicax, maledicus, contumeliosus.

Φιλολοιδόρως, *adv.* contumeliose.

Φιλολουτρέω, ῶ, f. ήσω, libenter lavo, præcupidus sum lavandi, i. e. balnei. A

Φιλόλουτρος, ος, ὁ ἡ, qui balneum adfectat, balnei avidus. A λοῦτρον.

Φιλομάθεια, et -**θία**, ας, ἡ, discendi cupiditas:

Φιλομαθέω, ῶ, f. ήσω, discere cupio, discendi studio teneor, *Plato.* A

Φιλομαθὴς, ους, ὁ ἡ, cupidus seu studiosus discendi. A μανθάνω.

Φιλομαθῶς, discendi cupiditate. A præc.

Φίλομαι, amo; unde aor. 1. ἐφιλάμην, **φίλατο**, prima longa; (2) amor, *Apoll. R.*

Φιλομαντευτὴς, οῦ, ὁ, vates, augur, hariolus.

Φιλόμαντις, ιος, ὁ, idem.

Φιλόμαστος, ὁ ἡ, lactens, sugens ubera.
Φιλομαχέω, ῶ, f. ήσω, appeto pugnam, cupide pugno; (2) fervide et incaute prælior. *Plut.* A μάχομαι.
Φιλόμαχος, ε, ὁ, bellicosus, ferox. A μάχη.
Φιλόμβριος, pro φίλομβρος, *Ep.*
Φίλομβρος, ον, imbre multo opus habens; epith. plantarum.
Φιλομειδής, ές, ὁ ἡ, amans risus. Hinc τὸ φιλομειδὲς, amor risus. A μειδάω.
Φιλομεμφής, ές, ὁ ἡ, qui libenter conqueritur et expostulat. A μέμφομαι.
Φιλομεμφότατος, delator acerrimus, *V. L.*
Φιλομηδής, ές, ὁ ἡ, coitum appetens. A μήδια.
Φιλομήλα, ης, ἡ, philomela. *Gl. Vet.* φιλομήλη, credula. A μέλος.
Φιλομήλειος, α, ον, qui est lusciniæ.
Φιλόμηλος, ὁ, amator malorum seu pomorum, *Ath.*
Φιλόμηρος, ε, ὁ ἡ, studiosus Homeri, qui libenter imitatur Homerum.
Φιλομήτωρ, ορος, ὁ, matris amans. A μήτηρ.
Φιλομισέω, ῶ, odio indulgeo. A
Φιλόμισος, ε, ὁ ἡ, odio indulgens.
Φιλομίσως, more eorum qui odiorum sunt amantes, *Steph.*
Φιλομμειδής, ές, ὁ, ἡ, idem quod φιλομειδής.
Φιλομμηδής, ές, ἡ, idem quod φιλομηδής.
Φιλομολπος, ε, ὁ ἡ, amans cantum; (2) cantor; (3) carmina amans; (4) gloriæ appetens. A μολπή.
Φιλομουσέω, musas seu musicam amo, *Ath.*
Φιλομουσία, ας, ἡ, Musarum seu Musices amor, studium Musices. A
Φιλόμουσος, ε, ὁ ἡ, Musarum vel Musices amans; (2) qui studiorum humaniorum seu politioris literaturæ amans est. Vid. supra in φιλολόγος. A Μοῦσα.
Φιλομόχθηρος, ον, malorum seu improborum amans vel improbitatis, *Poll.*
Φιλόμοχθος, laborum amans, *Steph.*
Φιλομυθέω, ῶ, f. ήσω, libenter fabulor, confabulationum seu fabularum amans sum:
Φιλομυθία, ας, ἡ, fabularum studium. Unde
Φιλόμυθος, ε, ὁ ἡ, confabulationum vel fabularum amans.
Φιλόμυθον, τὸ, confabulationum seu fabularum amor, *Longin.*
Φιλόμωμος, idem quod φιλοψόγος, *Plut.*
Φιλονάματος, ὁ ἡ, humori appetens; epith. solis. A νᾶμα.
Φιλοναύτης, ε, ὁ, rei navalis studiosus.
Φιλονεικέω, ῶ, fut. ήσω, rixor, contendo; (2) æmulor, æmulus sum; (3) contendo, i. e. laboro efficere, enitor; *Gl. Vet.* φιλονεικῶ. certo, contendo, altercor. Φιλονεικεῖν τινι πρὸς ἀρετὴν, *Plato.* Πέρα τῆ μητρὶ φιλονεικεῖν αἰχμάνος, *Philo.*
Φιλονεικία, ας, ἡ, contentio, rixarum amor, jurgium, pertinacia; (2) æmulatio; (3) contentio virium in certamine. A
Φιλόνεικος, ε, ὁ ἡ, contentiosus; altercator, *Gl. V.* (2) in bonam partem studiosus alicujus rei, multum in re aliqua laborans
Φιλονείκως, *adv.* contentiose; (2) cum æmulatione; (3) *Gl. V.* certatim.
Φιλόνεος, ὁ ἡ, qui juvenum amore tenetur.
Φιλονικέω, vincere, præstare cupio. A
Φιλόνικος, ε, ὁ ἡ, studiosus seu cupidus victoriæ. A νίκη.
Φιλονύμφιος, ἡ, nuptiis gaudens, nuptiis favens; epith. Veneris.
Φιλόξεινος, pro φιλόξενος, *Hom.*
Φιλοξενέω, ῶ, hospites amore prosequor, hospites libenter excipio; (2) peregrinos amo, peregrinos amo mores.
Φιλοξενία, ας, ἡ, hospitalitas. A
Φιλοξενίζω, liberalis sum erga hospites.
Φιλόξενος, ε, ὁ ἡ, hospitalis, liberalis in hospites.
Φιλοξένως, *adv.* hospitaliter.
Φιλοξύτονος, ον, *in pl.* φιλοξύτονα, verba quæ acui fere solent.
Φιλόοινος, ον, vinosus, vino deditus.
Φιλοπαιγμόνως, *adv.* jocose, studio joci, &c.
Φιλοπαιγμοσύνη, ἡ, studium jocandi, ludendi, &c.
Φιλοπαίγμων, ονος, ὁ ἡ, amans jocos et lusus; (2) facetus, festivus. A παίγμα.
Φιλοπαίκτης, ε, ὁ, idem.
Φιλόπαις, αιδος, ὁ ἡ, amans liberorum, qui pueros amat; *Gl. V.* puerarius.
Φιλοπαίσμων, ὁ, idem.
Φιλοπαίστης, ε, ὁ, idem; a παίζω.
Φιλοπάννυχος, ον, noctem vigiliis consumere solitus; epith. etiam Veneris.
Φιλοπαράβολος, ὁ, qui projectæ audaciæ facinora amat, *Plut.*
Φιλοπάρθενος, ε, ὁ ἡ, virginum amator; (2) virginitatis studiosus.
Φιλοπατρία, ἡ, pietas in patrem.
Φιλοπατρία, ἡ, patriæ amor, *Ar.*
Φιλόπατρις, ιδος, ὁ ἡ, patriæ amans.
Φιλοπάτωρ, ορος, ὁ ἡ, amans patris. A πατήρ.
Φιλοπενθὴς, ές, ὁ ἡ, ad luctum proclivis. A πένθος.
Φιλοπέντευθλος, ον, *proprie* quinquertio esse cupiens; *Met.* qui excellere in omni genere cupit.
Φιλοπευθὴς, ές, ὁ ἡ, qui sciscitari et percontari amat, ideoque discendi cupidus est, curiosus scrutator. Ἀγόρευε γυνὴ φιλοπευθέϊ μύθῳ, *Nonn. P.* 4, 9. A πεύθομαι.
Φιλοπευστέω, ῶ, f. ήσω, libens audio et sciscitor, curiosus sum in sciscitando, *Ph.* φιλοπευστεῖ, percontatur, sciscitatur. A seq.
Φιλοπεύστης, ε, ὁ, sciscitator, *Gl. V.*
Φιλοπευστία, ἡ, amor et studium sciscitandi, *Steph.*
Φιλόπευστος, ε, ὁ ἡ, idem quod φιλοπευθής.
Φιλοπλακοῦντος, ὁ ἡ, qui placentis delectatur.
Φιλόπλεκτος, ον, bene textus, sc. plicatus, cincinnatus, amans crinium crispatorum. Τὸν δὲ φιλοπλέκτοιο κόμας σφίγκτῆρα, *Analect. Br.* 2, 11.
Φιλόπλοος, ες, ὁ ἡ, navigandi cupidus.
Φιλόπλος, ὁ, armorum studiosus, qui arma tractare amat, *Ep.*
Φιλοπλουτία, idem quod φιλοπλουτία, *Heliod.* 9. (nisi leg. φιλοπλουτίας.)
Φιλοπλουτέω, ῶ, f. ήσω, ditescere cupio, nimio studio divitiis inhio, *Plut.*
Φιλοπλουτία, ας, ἡ, divitiarum amor, divitiarum cogendarum cupiditas. A
Φιλόπλουτος, ε, ὁ ἡ, divitiarum amans, ditescendi studiosus.
Φιλοποιέω, ῶ, et ἑωμαι, ῶμαι, amicum seu benevolum reddo, concilio; φιλοποιεῖ, reconciliat, *Ph.* φιλοποιοῦμαι, concilio, *Gl. V.*
Φιλοποίησις, εως, ἡ, reconciliatio, conciliatio, *Gl. V.* A præc.
Φιλοποιητὴς, οῦ, ὁ, amicitiæ conciliator.
Φιλοποίτα, ας, ἡ, conciliatio. A ποιέω.
Φιλοποίμην, ενος, ὁ, pastorum amans, vitæ pastoritiæ.
Φιλοποίμνιος, ὁ ἡ, gregis amans, gregem curans; epith. canis. A ποίμνιον.
Φιλοποιὸς, ῶ, ὁ ἡ, amicos efficiens, amicorum effector seu effectrix. A ποιέω.
Φιλοπόλεμος, ε, ὁ ἡ, belli amans; (2) bellicosus.
Φιλόπολις, εως, ὁ ἡ, civitatis amans; (2) suæ patriæ et civitatis commodis studens.
Φιλοπολίτης, ε, ὁ, amans et studiosus civium, ac saluti eorum consulens.
Φιλοπονέω, ῶ, fut. ήσω, laborum amans sum; (2) cum labore efficio, studiose et gnaviter aliquid facio; (3) elaboro, elucubro. *Gl. V.* studeo. Φιλοπονεῖν τὸ σύγγραμμα, *Nax.* Δεῖ μᾶλλον φιλοπονεῖσθαι περὶ τῶν μεταφορῶν, *Aristot.* A φιλόπονος.
Φιλοπόνημα, τὸ, opus elaboratum, *Steph.*
Φιλοπόνηρος, ε, ὁ ἡ, improborum amans.
Φιλοπονία, ας, ἡ, laborum amor, studium, industria, *Ph.* A
Φιλόπονος, ε, ὁ ἡ, amans laborum, gnavus; studiosus, industrius, *Ph.* τὸ φιλόπονον, studium, *Gl. V.*
Φιλοπονῶσι, 3. pl. præs. ind. act. *contr.* pro φιλοπονέουσι, a φιλοπονέω.
Φιλοπόνως, *adv.* gnaviter, diligenter, studiose A φιλόπονος.
Φιλόπορνος, ὁ ἡ, scortator. A πόρνη.
Φιλοπόρφυρος, ὁ ἡ, qui veste purpurea utitur, delectatur. A πορφύρα.
Φιλοποσία, ας, ἡ, amor potationis, inexhausta et inexplebilis bibendi aviditas. A πόσις.
Φιλοποτέω, ῶ, amo potationes. A
Φιλοπότης, ε, ὁ, amator vini, potator, bibax. *Gl. V.* bibaculus.
Φιλοπότις, ἡ, bibula, vinosa.
Φιλοπραγματίας, ε, ὁ, rerum alienarum curiosus. A φιλοπράγμων.
Φιλοπραγμόνως, *adv.* more eorum qui se libenter implicant negotiis alienis; (2) cum desiderio facessendi negotium. Ab eod.
Φιλοπραγμονέστερον, diligentius, *V. L.*
Φιλοπραγμοσύνη, ης, ἡ, amor aliis seu variis se implicandi negotiis; (2) amor et voluntas litigandi; (3) solertia. A
Φιλοπράγμων, ονος, ὁ ἡ, qui libenter variis negotiis se implicat, qui sibi et aliis negotia libenter facessit. A πρᾶγμα.
Φιλοπρεπὴς, ὲς, decori amans, elegans.
Φιλοπρεπῶς, *adv.* amice, eleganter. A πρέπω.
Φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, salutandi studium, adfabilitas. A
Φιλοπροσήγορος, ε, ὁ ἡ, adfabilis. *Gl. V.* salutator. A προσηγορέω.
Φιλοπροσηγόρως, *adv.* salutandi studio, adfabiliter.
Φιλοπρωτεία, ας, ἡ, amor principatus seu primatus.
Φιλοπρωτεύω, f. εύσω, primatum obtinere cupio, primatum ambio. Ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφὴς ἐκ ἐπιδίχεται ἡμᾶς, 3 *Joann.* 9. A
Φιλόπρωτος, ε, ὁ ἡ, primatum affectans. Φύσει δὲ πολλῶν ὄντων ἐ μεγάλων παθῶν ἐν αὐτῷ, τὸ φιλόνεικον ἰσχυρώτατον ἦν ἐ τὸ φιλόπρωτον, *Plut.*
Φιλοπτόλεμος, ῦ, ὁ ἡ, belli amans, bellicosus.
Φιλοπτωχία, ας, ἡ, amor pauperum et in mendicos liberalitas. A
Φιλόπτωχος, ε, ὁ ἡ, promptus ad juvandos pauperes et mendicos.
Φιλόπυρος, ὁ ἡ, amans triticum, *Ep.*
Φιλόπυτος, ὁ ἡ, idem quod φιλοπευθής.
Φιλοπωρίστης, ου, ὁ, qui auctumnales fructus decerpere et iis vesci amat. Ab ὀπώρα.
Φιλοργὴς, ές, ὁ ἡ, iracundus. Ab ὀργή.
Φιλόργιος, ε, ὁ ἡ, qui Orgia celebrare amat; *Nonn. P.* 6, 4. Epith. festi diei, solennis, celeber. Ab ὄργια.
Φιλορήτωρ, seu φιλορρήτωρ, ορος, ὁ ἡ, rhetoricæ amans et studiosus.
Φιλορμίστειρα, ἡ, in portum deducens navigantes; epith. Veneris. Ab ὁρμίζω.
Φιλορνεία, ας, ἡ, avium amor. A
Φίλορνις, ιθος, ὁ ἡ, avium amans.
Φιλορρώθων, ὁ ἡ, epith. cami.
Φιλορρώξ, amans acinorum, vitis epith. *Ep.*
Φιλόρτυξ, ὁ ἡ, amans coturnices.
Φιλορχήμων, ονος, ὁ ἡ, saltationem amans. Ex ὀρχέομαι. Unde
Φιλόρχηστος, ε, ὁ ἡ, saltandi cupidus.
Φιλορχηστέρα, ἡ, amans saltationis, epith. Veneris, *Ep.*
ΦΙΛΟΣ, η, ὁ, amicus. Sed φίλος, η, ον, carus, amicus, gratus. Hinc *comp.* φίλτερος, et *superl.* φίλτατος, amicissimus. Φίλον ἐστὶ, solitum est, *Il.* 4. 372.
Φιλοσαρκέω, ῶ, voluptatis studio teneor, carnem amo et cuticulam curo.
Φιλοσαρκία, ας, ἡ, amor carnium, libido edendi carnes; (2) corporearum voluptatum studium. A
Φιλόσαρκος, ε, ὁ ἡ, carnem amans, corporeis oblectamentis totus deditus. A σάρξ.
Φιλοσίγματος, ὁ, crebro usurpans literam σ. A σίγμα.
Φιλόσιτος, ὁ ἡ, frumenti comparandi cupidus; (2) cibi appetens.
Φιλόσκιος, ε, ὁ ἡ, tegmine gaudens, *Suicer* A σκιὰ.
Φιλόσκηπτρος, ὁ, epith. regis, sceptriger.

Φιλόσκιος, ᾱ, ὁ ᾖ ἡ, amans umbræ, umbram captans. A σκιά.
Φιλοσκωμμόνως, more eorum qui scommata dicere amant.
Φιλοσκωμμοσύνη, ἡ amor scommatum. *Poll.*
Φιλοσκώμμων, ονος, ὁ ᾖ ἡ, dicteriis mordacibus gaudens. *Gl. V.* dicax. A σκῶμμα.
Φιλοσκωπτίω, ῶ, fut. ήσω, dicax sum. A
Φιλοσκώπτης, ου, ὁ, dicax, urbanus.
Φιλοσοφίω, ῶ, f. ήσω, sapientiam amo, sapientiæ deditus sum, studium meum in doctrina et sapientia colloco, philosophiam capesso, philosophiæ me dedo; (2) philosophorum more disputo, dissero seu disquiro et commentor mecum, philosophiam doceo seu profiteor; (3) universe pro exquiro aliquid, curo, video, *Lys.* (4) sapientiæ et modestiæ in moribus studeo. *Apud Script. Eccles.* vitæ operam do austeræ et severæ. Τῦτο φιφιλοσόφηκα μετὰ τῦ ἀδίκυ σοφισῦ τῦ ἔρωτος, *Xen.* A φιλόσοφος. Hinc
Φιλοσόφημα, ατος, τὸ, philosophica quæstio, seu res quam quis philosophica commentatione exquirit.
Φιλοσοφία, ας, ἡ, philosophia, sapientiæ amor, cognitio rerum divinarum atque humanarum, vel homini cum deo similitudo, quantum homo assequi potest, *secundum Platonem;* sed *secundum Aristotelem*, artium ars est, scientiarumque scientia; (2) secta, *Gl. V.* (3) eloquentia, *Isoc.* (4) vita ascetica et monastica. *ap Sc. Eccl.* A φιλόσοφος.
Φιλοσοφικὸς, philosophicus, ad philosophum pertinens vel philosopho dignus.
Φιλοσοφομειρακίσκος, adolescentulus philosophiæ deditus, seu qui adolescens admodum philosophatur, *Ath.*
Φιλόσοφος, ου, ὁ ᾖ ἡ, amans seu expetens sapientiam, sapientiæ studio deditus; (2) sapiens, doctus, philosophus.
Φιλοσοφῶντις, nom pl. part. præs. act. *contr.* pro φιλοσοφίοντες, a φιλοσοφίω.
Φιλοσόφως, *adv.* philosophice, ut philosophum decet.
Φιλοσπήλυγξ, γγος, ὁ ᾖ ἡ, speluncas amans, libenter in antris commorans.
Φιλόσπονδος, ὁ ᾖ ἡ, libationi aptus, seu serviens, v. gr. vinum. A σπονδή.
Φιλοστασιώτης, ου, ὁ ᾖ ἡ, seditiosus, *Gl. V.*
Φιλοστένακτος, ον, gemebundus, *Ep.*
Φιλοστιφανίω, ῶ, coronarum amans sum; seu coronam adsequi contendo, coronam ambio, *Polyb.* A
Φιλοστίφανος, ου, ὁ ᾖ ἡ, coronarum amans seu cupidus.
Φιλόστονος, ου, ὁ ᾖ ἡ, gemebundus.
Φιλοστόργως, *adv.* cum gemitu.
Φιλοστοργίω, ῶ, ad amandum propensus sum, seu valde amo; dicitur *impr.* de amore conjugum, et eo qui inter parentes et liberos est; (2) naturali adfectu generandorum liberorum ducor.
Φιλοστοργία, ας, ἡ, amor vehemens quivis inter parentes et liberos, conjugesque. A
Φιλόστοργος, ου, ὁ ᾖ ἡ, propensus ad amorem, qualis est inter parentes et liberos. *Ph.* indulgens. A στοργή.
Φιλοστόργως, *adv.* amantissime, indulgenter.
Φιλοστρατιώτης, ου, ὁ. militum amans, seu militibus nimis indulgens; (2) ad rem militarem pronus.
Φιλόστρατος, ὁ, amans militiæ, *Ar.*
Φιλόστροφος, ου, ὁ, ἡ, mutabilis, inconstans. A στροφή.
Φιλόσυκος, ου, ὁ ᾖ ἡ, amans ficuum, qui ficuum esu delectatur. A σῦκον.
Φιλοσύμμαχος, ου, ὁ ᾖ ἡ qui amat suos belli socios, amans commilitonum; (2) qui se libenter belli socium adjungit.
Φιλοσυνήθης, ους, ὁ ᾖ ἡ, amans familiaritates, consuetudines.
Φιλοσυνουσιάζω, frequenti congressu gaudeo.
Φιλοσυνουσιάστης, ου, ὁ. salax. A præc.
Φιλοσύντομος, ὁ ᾖ ἡ, brevitatis studiosus, brevis.
Φιλοσωματίω, ῶ, nimium sum amans corporis mei, nimis curo corpus. A
Φιλοσώματος, ου, ὁ ᾖ ἡ, corporis sui nimium studiosus, qui nimis amat curare cutem suam. A σῶμα.
Φιλοσωμάτως, *adv.* nimia in corpus indulgentia, nimia corporis cura. A præc.
Φιλοσώφρων, ονος, ὁ ᾖ ἡ, moderatus vel prudens; (2) pudicos et castos amans.
Φιλοτάριον et φιλοτάριον, τὸ, Dim a φιλότης, n. 3. amicellulus, in compellatione ὑποκοριστικῶς.
Φιλοτάριχος, ὁ, salsamentorum amans, *Ath.*
Φιλοτάσιος, *Dor.* pro φιλοτάσιος, *Soph. El.* 1073.
Φιλοτεκνία, ας, ἡ, amor in liberos:
Φιλότικνος, ου, ὁ ᾖ ἡ, amans liberorum. A τέκνον.
Φιλοτιχνίω, ῶ, f. ήσω, artium studiosus sum; (2) artificiosæ elegantiæ studio tenor; (3) dissero de arte aliqua velut ejus studiosus; (4) artificiose et ingeniose ago. A φιλότιχνες.
Φιλοτίχνημα, ατος, τὸ, opus solers artificiosum, *Basil.* A præc.
Φιλοτιχνήμων, ονος, ὁ, ingeniosus artifex.
Φιλοτίχνης, ου, ὁ, artificiosus. A τίχνη.
Φιλοτίχνησις, εως, ἡ, ipsa actio solerter aliquid efficiendi; (2) artificium, opificium. A φιλοτιχνέω.
Φιλοτιχνία, ας, ἡ, artium studium, vel studium elegantiæ et artificii, solertia; (2) usus calidorum consiliorum, doli, in efficiendo. A
Φιλότιχνος, ου, ὁ ᾖ ἡ, artis aut artium studiosus, industrius, solers. A τίχνη.
Φιλοτίχνως, *adv.* more eorum qui artium sunt studiosi; (2) artificiose, ingeniose.
Φιλότης, ητος, ἡ, amicitia, amor, benevolentia; (2) concubitus; (3) *Gl. V.* amicus, in compellationibus. ὦ φιλότης. A φίλος.
Φιλοτησία, ας, ἡ, propinatio, invitatiuncula ad bibendum; (2) propinatio post cœnam benevolentiæ ergo. A
Φιλοτησίως, ου, ὁ ᾖ ἡ, ad amicitiam pertinens, amicitiæ conveniens, aptus ad conciliandam amicitiam. A φιλότης.
Φιλότησος, ου, ἡ, amicitia. Ab eod.
Φιλοτιμεῖσθαι, præs. infinit. med. *contr.* pro φιλοτιμίεσθαι, a
Φιλοτιμίομαι, ῦμαι, fut. ήσομαι, honoris consequendi gratia facio; (2) ambitiosius et magno studio conor et annitor, more nimirum eorum qui honoris causa toti sunt in re aliqua; (3) æmulor, æmulatione ductus contendo cum aliquo; (4) efferor, glorior, mihi placeo; (5) munificentia et liberalitate inclaresco, largior populariter; (6) *simp.* dono largior; (7) gaudeo aliqua re, delector; (8) est etiam, odio prosequor, vel ulcisci cupio. Φιλοτιμῦμαι ἐξευρεῖν, *Xen.* φιλοτιμεῖσθαι πρός τινα, *Dem.* A φιλότιμος. Hinc
Φιλοτίμημα, ατος, τὸ, conatus, contentio, studium aliquid efficiendi; (2) in quo aliquis sibi placet, et quo honorem aucupatur; (3) liberalitas, facinus liberale; (4) ornamentum, magnificentia.
Φιλοτιμία, ας, ἡ honoris seu honorum studium, ambitio; (2) æmulatio, æmula virtus et contentio animi ad certamen excitati; (3) studium, contentio; (4) erogatio publice facta; munificentia, velut in ludis; unde φιλοτιμίαι, ludi; (5) liberalitas (1) τί τῆς ναυίης δικιμόνων ἰφίεσαι Φιλοτιμίας; *Eurip. Phœn.* 534. A φιλότιμος.
Φιλότιμος, ου, ὁ ᾖ ἡ, honoris seu honorum cupidus seu studiosus, ambitiosus, qui ad rem aliquam contendit, et ex eo honorem sibi parere nititur; (2) generosus, magnificus. *Phil.* ambitiosus, munerarius, liberalis. Τὸ φιλότιμον, principatus. Καὶ τὸ φιλότιμον γλυκὺ μὲν, λυπεῖ δὲ προσιάμενον, *Eurip. Iph. in Aul.* 22. Τὸ φιλότιμον ἐκ μέσυ, imperium omnibus propositum, *Id. Ibid.* 342. A τιμή.
Φιλοτίμως, *adv.* studio honoris, nimio honoris studio, ambitiose, solicite. *Gl. V.* comiter, enixe, certatim.
Φιλότμητες, ου, ὁ ᾖ ἡ, incisione gaudens; epith diei qua circumcisio fit apud Judæos. A τέμνω.
Φιλοτοιῦτος, ου, ὁ, rei alicujus valde studiosus.
Φιλοτραγήμων, ὁ, ἡ, bellaria amans, libenter edens. A τράγημα.
Φιλοτραπίζος, ὁ ᾖ ἡ, parasitus, scurra, dicax, facetus. A τραπίζα.
Φιλοτροφίω, ῶ, f. ήσω, lubenter alo, multos alo.
Φιλοτρόφος, ὁ, ἡ, almus, beneficus; epith. deorum. A τρέφω.
Φιλοτυράριον, idem quod φιλτάτιον, *Ar.*
Φιλοτυραννίς, ου ὁ ᾖ ἡ, fautor, sectator tyrannorum; (2) tyrannidis amans, seu cupidus.
Φιλοτωθάζω, libenter derideo, dicax sum.
Φιλοτωθάσως, idem.
Φιλόφθογγος, ον, clamosus, latrator.
Φιλόφθονος, ὁ ᾖ ἡ, invidus.
Φιλοφιλία, ας, ἡ, amor et studium erga amicos. A
Φιλόφιλος, ου, ὁ ᾖ ἡ, amicorum studiosus.
Φιλοφίλμυξ, γγος, ὁ ᾖ ἡ, lyræ amans; epith. cantus.
Φιλοφρονίω, benevolus sum, *Herod.*
Φιλοφρονίομαι, ῦμαι, comitate prosequor et humanitate, amanter complector. *Gl. V.* φιλοφρονῦμαι, concilio. Περιπλακεῖσα αὐτῳ κατὰ τὸν συνήθη τρόπον ἐφιλοφρονεῖτο, *Ælian.*
Φιλοφρόνημα, τὸ, factum benigne, beneficium, humanitas. A præc.
Φιλοφρόνησις, εως, ἡ, comitas, benevolentia.
Φιλοφρονητικὸς, ἡ, ὸν, comis, blandus.
Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, benevolentia, comitas; (2) amicitia, familiaritas.
Φιλοφρόνως, *adv.* benevolo animo, benevole, comiter, amanter.
Φιλόφρων, ονος, ὁ ᾖ ἡ, cui mens est benevola erga quempiam, benevolus, comis. A φρήν.
Φιλόφωνος, ου, ὁ ᾖ ἡ, loquax, garrulus. A φωνή.
Φιλόχλαινος, ου, ὁ ᾖ ἡ, *proprie* læna seu pingui veste utens; cupidus lænæ, appetens lænam seu vestem quamcunque, *R.* Ex χλαῖνα.
Φίλοχλος, ὁ ᾖ ἡ, amans vulgum, popularis.
Φιλοχορευτὴς, οῦ, ὁ, choreas ducendi studiosus. Ep. Bacchi.
Φιλόχορος, ου, ὁ ᾖ ἡ, chori seu chorearum amans.
Φιλοχρηματίω, pecuniæ avidus sum, *Plato.*
Φιλοχρηματία, ας, ἡ, pecuniæ cupiditas, avaritia. Ἡ γὰρ φιλοχρηματία, πρὸς ἣν ἀπλήστως ἥδει νοσῦμεν, ᾗ ἡ φιλοδοξία ὑγλαγωγῦσι, *Longin.* 44. A
Φιλοχρηματιστὴς, οῦ, ὁ, pecuniæ comparandæ cupidus seu studiosus.
Φιλοχρηματιστικῶς, *adv.* studio comparandarum divitiarum. A præc.
Φιλοχρήματος, ον, ὁ ᾖ ἡ, cupidus pecuniæ, avarus. Ex φίλος et χρήματα.
Φιλοχρημάτως, *adv.* cum cupiditate pecuniæ, avare.
Φιλοχρηνίω, ῶ, fut. ήσω, pecuniæ avidus seu avarus sum:
Φιλοχρηνοσύνη, ης, ἡ, pecuniæ cupiditas. A
Φιλοχρήνων, ονος, ὁ ᾖ ἡ, cupidus pecuniæ.
Φιλόχρηστος, ου, ὁ ᾖ ἡ, amans bonorum; (2) honesti studiosus, benignus, æquus.
Φιλόχριστος, ου, ὁ ᾖ ἡ, amans et studiosus Christi.
Φιλόχρονος, ου, ὁ ᾖ ἡ, *proprie* amans temporis, cunctator.
Φιλοχρυσία, ἡ, auri amor, *Steph.*
Φιλόχρυσος, ὁ ᾖ ἡ, auri amans, auro inhians.
Φιλοχωρίω, ῶ, f. ήσω, libenter in loco versor et habito; (2) versor, habito. Ἕκαστοι σαθάπερ παρεῖδι φιλοχωρεῖι, *Philo.*
Φιλοχωρία, ας, ἡ, amor quo quis libenter in aliquo loco commoratur. A
Φιλόχωρος, ου, ὁ ᾖ ἡ, qui locum amat, qui aliquo in loco libenter versatur.
Φιλοψευδία, ας, ἡ, studium mentiendi. A
Φιλόψευδης, ους, ὁ ᾖ ἡ, mendaciorum amans, libenter mentiens, fingens. A ψεῦδος.
Φιλοψεύστης, ου, ὁ, amans mendacium, mendax.
Φιλοψία, ας, ἡ, opsoniorum cupido, s. appetitus. A φίλοψος.
Φιλόψιλος, ὁ ᾖ ἡ, qui summo in choreæ loco est, *Alcin.*

Φιλοψογέω, reprehendendi studio teneor. A
Φιλέψογος, ε, ὁ ἡ ἡ, reprehendere amans. Φιλόψογον δὲ χρῆμα θηλειῶν γένος, *Eurip. Phœn.* 206.
Φιλοψόγως, *adv.* reprehendendi studio s. libidine.
Φίλοψος, ε, ὁ ἡ ἡ, opsoniorum amans. Ex ὄψον.
Φιλόψοφος, ὁ ἡ ἡ, garrulus, jactator.
Φιλοψυχέω, ῶ, f. ήσω, nimium amo animulam meam, vitæ turpiter et ignave parco. Καὶ γὰρ δὴ τοὶ λίαν γ' ἐμοὶ φιλοψυχεῖν χρεών, *Eur. Iph. in Aul.* 1426. A φιλόψυχος.
Φιλοψυχητέον, cum ὲ, non nimium amanda vita.
Φιλοψυχία, ας, ἡ, nimius vitæ amor. A
Φιλόψυχος, ε, ὁ ἡ ἡ, animarum amans; (2) nimium vitæ cupidus, nimium timens ne vita privetur. A ψυχή.
Φιλόψυχρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui frigida amat, frigoris cupidus, amans frigidi.
Φιλοψύχως, *adv.* nimio vitæ amore.
Φιλόω, in amicitiam redigo, concilio, amo, *V. L.*
Φίλτ' pro φίλτατε, *carissime*, voc. sing. *per Apoc.* a φίλτατος.
Φιλτάτιον, ε, τὸ, amiculus. A
Φίλτατος, η, ον, carissimus, sodalis, *Gl. V.* sc. in compellatione. A φίλος.
Φίλτρον, ε, τὸ, amoris illecebra, amatorium poculum; (2) res amicitias, seu amorem, benevolentiam, concilians. Ab eod.
Φίλυδρις, ὁ ἡ ἡ, contumeliosus, insolens.
Φιλυγιὴς, ὲς, bonæ valetudinis studiosus.
Φίλυδρας, ὁ, et φιλύδωρ, *Steph.* idem quod
Φίλυδρος, ε, ὁ ἡ ἡ, aquæ amans, gaudens aquis. Ab ὕδωρ.
Φιλύδρηλος, ον, idem.
Φιλυδρίαω, aquas amo, locis irriguis gaudeo, *Hes.*
Φιλύκη, ἡ, phylace, arbor semper virens, *Theoph.*
Φίλυμνος, ε, ὁ ἡ ἡ, amans hymnos, amator cantus, studiosus canendi, musicus.
Φιλυπήκοος, ὁ, ἡ, obsequiosus, facile obediens.
Φίλυπνος, ε, ὁ ἡ ἡ, amans somni, somniculosus.
Φιλυπόδοχος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui solet excipere convivio, *R.* Ex ὑποδοχή.
Φιλυπόστροφος, ε, ὁ ἡ ἡ, redire solitus, facile rediens. Φιλυπόστροφον κακὸν, *Aret.*
Φιλυποστροφώδης, ες, idem. Ab ὑποστροφή.
Φιλυποψία, ας, ἡ, natura ad suspicandum propensa. Ex ὑποψις.
ΦΙΛΥΡΑ, ας, ἡ, tilia, *arbor.* Angl. The LIME, or LINDEN TREE. (2) ejusdem arboris bractea, i. e. tenuior membrana inter lignum et extimum corticem latitans.
Φιλύρινος, ίνη, ινον, tiliaceus, *Gl. V.* φιλύρινον, corticatum. A præc.
Φιλύριος, ία, ιον, idem et ab eod.
Φιλῳδὸς, ῶ, ὁ, studiosus cantus, musicus. Ex ᾠδή.
Φίλως, *adv.* libenter. Νῦν δὲ φίλως χ' ἑρόωντι, libenter videretis, *Il.* 4, 347. A φίλος.
Φίλωψ, ωπος, ὁ, ἡ, qui amico vultu est, amicus.
Φίμεν, τὸ, idem quod φίμωσις, *Ep.*
ΦΙΜΟΣ, ῶ, ὁ, camus, capistrum; (2) fiscella; (3) *apud Etym.* obturamentum quo sibi os obligant urinatores, ne aquam sorbere cogantur; (4) piscatorium instrumentum; (5) pyrgus in ludo aleatorio, turricula in qua concutiuntur tesseræ aut tali. Φιμοὶ, Vi *Schol. ad Æsch. Theb.* 469. reperitur et φιμὸν *in neutr.*
Φιμόω, f. ώσω, camo obligo aut adstringo, capistro, obturo, coarcto, constringo, os occludo, compesco; φιμῶμαι, obmutesco. Εἶτα φιμώσητι τούτῳ τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα, *Aristoph. Nub.* 592. Ἐφίμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, *Matt.* 22, 34. Φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ, *Luc.* 4, 35. A præc.
Φιμώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, cami seu fiscellæ formam habens; (2) cami usum præbens; (3) constringens. Ab eod.
Φίμωσις, ως, ἡ, obligatio, obstrictio, quæ fit, camo; (2) coarctatio, seu constrictio quælibet. A φιμόω.
Φὶν, *sibi* vel *ipsis*, dat. pl. pro σφὶν, *Ion.* pro σφίσι.
Φίνις, ossifragus, genus aquilarum. A φήνη.
Φίντατος, *Dor.* pro φίλτατος.
ΦΙΝΤΙΣ, ὁ, auriga; (2) animus, qu. *corporis auriga et rector.* Vox Dorica.
Φῖξ, ικὸς, ἡ, *Bœot.* pro σφίγξ. Ἡ δ' ἔρα φῖκ' ὀλοὴν τέκε, *Hesiod. Theog.* 326.
ΦΙΤΡΟΣ, ῦ, ὁ, stipes, truncus; (2) caulis: reperitur et neutrum.
Φίττα, *adv.* accelerandi. Ab et pro σίττα.
Φίτυ, τὸ, *Aristoph.* idem quod
Φίτυμα, ατος, τὸ, germen, stirps, proles, soboles, filius.
Φίτυς, υος, ὁ, pater, genitor. A
Φιτύω, f. ύσω, sero, planto; (2) genero, gigno. Τίς δ' ὁ φιτύσας πατὴρ; *Soph. Trach.* 315. A φύω.
Φλαδίαω, ῶ, contundendo mollio; unde subigo. A φλάω.
ΦΛΑΖΩ, stulte et inarticulate loquor; (2) ferveo.
Φλανύσσω, garrio, ineptio, deliro. A φλίω.
Φλάσαν, *fregerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔφλασαν, a φλάω. Unde
Φλάσις, ιος, ἡ, *Ion.* pro θλάσις, fractura.
Φλάσμα, τὸ, pro θλάσμα, quod confractum, contusum est, contusio. A φλάω, pro θλάω.
Φλασμὸς, ῦ, ὁ, fastus. A φλάζω.
Φλαστὸς, ὴ, όν, qui contundi seu conteri possit. A φλάω.
Φλασῶ, *frangam*, fut. 1. ind. act. *Dor.* pro φλάσω, a φλάω.
Φλαυρίζω, fut. ίσω, pro vili habeo, contemno. Φλαυρίζων δὲ τὴν τοῦ Παμπίλου τὴν παρασκευὴν, *Plut.* A
Φλαῦρος, ρα, ρον, idem quod φαῦλος. Οὐδ' ἀγγειλᾶμεν φλαῦρα, *Soph. Œd. Col.* 1429.
Φλαυροτόκεια, ἡ, malam seu inutilem prolem pariens, *Cyr.*
Φλαυρουργος, ὁ ἡ ἡ, vilis. Φλαυρούργου τινὸς ἀνδρὸς τέχνημα, *Soph. Phil.* 85.
Φλαύρως, *adv.* pro φαύλως.
Φλάω, ῶ, contundo, contero, frango, rumpo; (2) subigo, tero; unde (3) contundendo mollio; (4) masturbo; (5) voro, avide comedo. Ἔφλα ἐν τῇ θυσίᾳ, *Aristoph. Plut.* 717. Ἀλλ' ἕν νιν φλάσαν, *Pind.*
Φλιβάζω, scaturio tamquam e vena. A φλίψ.
Φλιβικὸς, ὴ, όν, ad venas pertinens, qui venarum est. Ab eod.
Φλίβιον, ε, τὸ, venula. Dim. ab eod.
Φλιβοδοκώδης, venas agitans et conturbans, *Gal.* al.
Φλιβονευρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, veninerveus.
Φλιβορρᾳγία, ας, ἡ, venæ ruptio. Ex φλὶψ et ῥηγνύω.
Φλιβοτομία, ῶ, sanguino, *Gl. V.* venam seco; φλιβοτομοῦμαι, sanguinor, *Gl. V.* A φλὶψ et τομή.
Φλιβοτομία, ας, ἡ, venæ sectio, venæ incisio. A
Φλιβοτόμος, η, ον, venam incidens. Hinc τὸ φλιβοτόμον, ε. scalpellum, seu instrumentum quo vena inciditur. Ex φλὶψ et τέμνω.
Φλιβοτονώδης, venas distendens, *Gorr.*
Φλιβώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, venosus, venis abundans. A φλὶψ.
Φλιγιθοίατο, *uranf*, 3. pl. præs. opt. med. *Ion.* pro φλιγίθοιντο, a φλιγίθω.
Φλιγίθοντος, gen. sing. part. præs. act.
Φλιγίθω, uro, incendo, comburo, *Il* 17, 738. λαμπρῷ, πεφορμένῳ, *Soph. Trach.* 100. (2) ardeo, *Il.* 18, 211. A φλίγω.
Φλιγὶς, *combustus*, aor. 2. part. pass. verbi φλίγω.
Φλιγὶς, ὰ, όν, ruber, qualis est flammæ color, *R.* Ab eod.
Φλίγμα, ατος, τὸ, inflammatio, ardor, incendium; (2) pituita, *Phil.* Ab eod. *Il.* 21, 337.
Φλιγμαίνω, ardeo, æstuo, exæstuo, effervesco; (2) intumesco, tumeo. *Gl. V.* suppuro; φλιγμαίνει, turget, *Ph.* Vid. *Etn.* Εἶτ' ἐφλίγμηνεν αὐτοῦ τὸ σφυρὸν, *Aristoph. Vesp* 276. Φλιγμαίνουσα πόλις, urbs luxu turgens, tumens, *Plat.* A φλίγμα.
Φλιγμαῖος, αία, αῖον, inflatus. Ab eod.
Φλιγμασία, ας, ἡ, inflammatio, æstus, ardor.
Φλίγμας, genus aquilæ flavæ, *Hes.*
Φλιγματίας, *Ion.* pro φλιγματὴς, ε, ὁ, pituitosus, qui bilioso opponitur. A φλίγμα.
Φλιγματικὸς, ὴ, όν, abundans pituita. Ab eod.
Φλιγμάτιον, τὸ, Dim. pro φλίγμα. *Stadæs.*
Φλιγματοειδὴς, ὲς, abundans pituita. A φλίγμα et εἶδος.
Φλιγματόεις, όεσσα, όεν, idem et ab eod.
Φλιγματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, inflatus, suppuratus; (2) pituitosus, biliosus.
Φλιγαῆναι, aor. 1. inf. act. *Att.* pro φλιγμαῖναι, a φλιγμαίνω.
Φλιγμονὴ, ῆς, ἡ, inflammatio. *Gl. V.* suppuratio, tumor. A φλίγω. Hinc
Φλιγμονώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, inflammationem habens, cum inflammatione conjunctus.
Φλιγοίατο, 3. pl. præs. opt. pass. *Ion.* pro φλιγοίντο, a φλίγω, υτο.
Φλίγοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro φλίγουσι.
Φλίγος, τὸ, idem, *Hes.*
Φλιγύας, ε, ὁ, aquila. A φλίγω. Unde
Φλιγυρὸς, ρὰ, ρὸν, ignitus, ardens; (2) splendens; (3) injuriosus, damnosus.
ΦΛΕΓΩ, f. ξω, uro, cremo, incendo, inflammo; (2) amore mei incendo; (3) illustro, illumino; (4) fulgeo; φλίγομαι, ardeo, ardesco, flagro, *Gl. V.* Αἷμα δαΐον φλίγει πᾶδὸς, *Eur. Ph.* 248. φίγγος, *Soph. Aj.* 682. Μηδ' ἄγαν ὕπω φλίγεσθον, lugete, *Id. Œd. Col.* 1693. Μενέλαος φλίγων, *Aristoph. Thesm.* 687. Ἄνθεμα δὲ χρυσῷ φλίγει, micat, *Pind. Ol.* 2, 131. (4) ἀμφὶ δὲ πτόλιν νέφος ἀσπίδων πυκνὸν φλίγει, *Eurip. Phœn.* 257.
Φλιδωσία, ας, ἡ, nugacitas, ineptiæ. A
Φλιδωτεύω, et -νίω, nugor, garrio. A φλιδών. Unde
Φλιδωνώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, nugax, garrulus.
Φλίδων, ονος, vel φλιδὼν, ῶνος, ὁ, homo ineptus et nugax. A φλίω.
Φλιδὼν, όνος, ἡ, nugæ, *Suid.*
Φλίξας, aor. 1. part. act. verbi φλίγω.
Φλίξις, ιος, ἡ, incensio, incendium. A φλίγω.
Φλιχθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi φλίγω.
ΦΛΕΨ, εβὸς, ἡ, vena; (1) animalis, (2) aquarum et similium.
ΦΛΕΩ, nugor; (2) plenus seu refertus sum, redundo, etiam bonis rebus; hinc et Bacchum veteres Phleonem cognominant, *Ælian.* (3) ebullio, effervesco; (4) erumpo, *Æsch. Ag.* 1425. A φλύω.
Φλίος, ω, ἡ, papyrus, planta aquatica spinis carens. A φλία, *Suicer.*
Φληδάω, ῶ, fut. ήσω, nugor. Ab eod.
Φληναφάω, ῶ, fut. ήσω, idem, *Ph.*
Φληναφίω, ῶ, idem et ab eod. Ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φληνάφει, *Aristoph. Nub.* 1477.
Φληναφία, ας, ἡ, nugæ. A
Φληναφος, ε, ὁ ἡ ἡ, nugæ; (2) nugator, nugatrix, nugax, stultiloquus.
Φληναφώδης, ὁ, nugator, *Gal.*
Φληνίω, ῶ, fut. ήσω, nugor. A φλέω.
Φληνύω, fut. ύσω, idem et ab eod.
ΦΛΙΑ, ᾶς, ἡ, portæ pagmentum, antæ; (2) vestibulum, limen. Hinc et φλιαὶ, valvarum postes; *item*, ligna directa et ex transverso depacta, et scalarum firmamenta, quæ gradus transversarios, per quos ascenditur, utrimque compingunt. *Gl. V.* postis, limen
Φλίζω, premo, comprimo, *Æol.* pro θλίβω.
ΦΛΙΔΑΩ, et φλιδάω, ῶ, putresco, putrefio; (2) rumpor, laceror, lanior; (3) rugas contraho, *Nicand. Al.* 363. Σηπίδοσι φλιδόωσα, putredine dehiscens.
Φλιδόνες, ων, αι, rugæ et sinus vestium. A præc.
Φλίψις, ή, *Æol.* pro θλῖψις.
Φλόγιος, ία, ιον, flammeus; (2) splendidus, fulgidus. A φλὲξ, *flamma.*
Φλογιρὴν, acc. sing. f. g. *Ion.* pro φλογιρὰν, a
Φλογιρὸς, ρὰ, ρὸν, idem et ab eod.

Φλογιτὸς, ῦ, ὁ, ardor, *Ph.* A φλόξ. Unde
Φλογιάω, ῶ, inflammor cum rubore.
Φλογίδιον, ῠ, τὸ, parvum frustum carnis assæ. Dim. a φλογίς.
Φλογίζω, f. ίσω, ardeo; (2) ustulo, inflammo, incendo. Φλογιζόμενον ἅλιον, ἅλιον αἰτῶ, *Soph. Trach.* 95. Ἦν δὲ ἡ χάλαζα ᾗ τὸ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χάλαζῃ, *Exod.* 9, 24. A φλόξ
Φλογίη, ἡ, idem quod φλόξ, *Nic.*
Φλόγινος, ίνη, ινον, flammeus. Ab eod.
Φλόγιον, Dim. flammula, *Longin.*
Φλογὶς, ίδος, ἡ. caro, assa. *Gl. Vet.* flammeum.
Φλογισμὸς, ῦ, ὁ, ustulatio. A φλογίζω.
Φλογιστὸς, ἡ, όν, ustulatus; (2) inflammabilis. Δίμας φλογιστὸν ἴδη, *Soph. El.* 58. Ab eod.
Φλογμὸς, ῦ, ὁ, ardor, æstus, flamma, incendium; (2) fulgur. Ab eod.
Φλογογενὴς, ἐος, ὁ ᾗ ὑ, flammigena, *Gl. V.* Ex φλόξ et γίνομαι, *nascor.*
Φλογόδιφατοι, οἱ, carbones, *Hes.*
Φλογοειδὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, flammæ similis; (2) flammeus, ignitus. Ex φλὲξ et εἶδος.
Φλογόεις. όεσσα, όεν, flammeus, flagrans, ardens. A φλόξ.
Φλογοδᾶμαι, ardore intumesco.
Φλογόλευκος, ον, e rubro albicans.
Φλογοφαὴς, ές, color ex flammeo et fusco, *Steph.*
Φλογόω, ῶ, fut. ώσω, inflammo, incendo; φλογοῦσθαι, flammescere, *Gl. V.* A φλόξ.
Φλογώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, ardens, fervens; (2) flammeus et incensus. Ab eod.
Φλόγωμα, ατος, τὸ, ustulati panis quasi pustula. A φλογόω.
Φλογωπὸς, ὸν, rutilus, splendens. A φλὲξ et ὤψ.
Φλόγωσις, εως, ἡ, inflammatio. A φλογόω
Φλοιὰ, *Ion.* φλοιὴ, ἡ, pro φλιὰ, *ap. Apoll. Rh.* ubi tamen alii φλιή· (2) Proserpina, ap. Lacedæmonios.
Φλοιάριον, ῠ, τὸ, parvus cortex. Dim. a φλοιός.
Φλοιδόμενος, inflammatus, ambustus, *al.* turbatus, *Lyc.*
Φλοίζω, fut. οίσω, decortico, *Theophr.* A φλοιός.
Φλοΐινος, η, ον, e cortice factus. Ab eod.
Φλοιοειδὴς, ὲς, levis. A φλοιὸς et βαρύς.
Φλοιορῥαγίαν, sum cortice disrupto seu rimoso, *Diosc.*
Φλοιορῥαγία, ας, ἡ, corticis ruptio. A
Φλοιορῥαγὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, corticem habens diruptum. Ex φλοιὸς et ῥήγνυμι.
ΦΛΟΙΟΣ, ῦ, ὁ, cortex, stirps, suber, *Ph. Il.* 1, 237.
Φλοΐσβοιο, gen. sing. *Ion.* pro φλοίσβου, a
ΦΛΟΙΣΒΟΣ, ῠ, ὁ, sonitus quem aqua edit, præsertim cum fluctus excitantur; (2) murmur, tumultus; (3) strepitus.
Φλοισμὸς, ῦ, ὁ, decorticatio. A φλοίζω.
Φλοισικὸς, ad decorticationem pertinens vel aptus, *Bud.*
Φλοίσω, fut. οίσω, idem quod φλοίζω.
Φλοιώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, cortici similis, corticosus. Φλοιώδης ἀνὴρ, *Longin.* A φλοιός.
Φλοιῶτις, ἡ, corticosa, *Lyc.*
Φλομὶς, ίδος, ἡ, verbasculum. Dim. a
ΦΛΟΜΟΣ, et φλῶμος, ῠ, ἡ, verbascum, *herba.* Angl. MULLEIN.
Φλονὶς, ίδος, ἡ, squama, *Hes.*
Φλονῖτις, ἡ, herba quædam, *al.* ὄνωνις, *Diosc.*
Φλὸξ, ογὸς, ἡ, flamma. A φλίγω.
Φλόος, φλοῦς, ῠ, ὁ, cortex. *Ph.* scirpus; (2) teges, storea, stragulum ex ulva vel scirpo, aut sparto vel junco. A φλοιός.
Φλῦν, acc. sing. pro φλόον, a φλόος.
Φλυάκιον, τὸ, pustula. A φλύαξ.
Φλυακογράφος, vel
Φλυαρογράφος, ἡ, nugarum scriptio.
Φλύαξ, ακος, ὁ, jocator, scurra, nugator. A φλύος.
Φλυαρίω, ῶ, fut. ήσω, nugor, garrio, blatero. Φλυαρίαν φλυαρῖν, *Plat.* Φλυαρίᾳ ᾗ πτερυγίζεις, *Aristoph. Plut.* 574. Λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς, 3 *Joann.* 10. A φλύαρος. Hinc
Φλυάρημα, τὸ, dictum nugatorium, seu sermo nugatorius, ineptus, impudens.
Φλυαρία, ας, ἡ, nugæ, garrulitas, verbositas, *Gl. V.* φλυαρίαι, argutiæ, *Gl. V.* Ab eod.
Φλυαρογράφος, scriptor φλυάκων, ut Sopater, vel scriptor nugax, ineptus, *Ath.*
Φλυαρογράφω, nugas scribo, *Nic. Sc.*
Φλυαρολογίω, ῶ, fut. ήσω, nugas loquor:
Φλυαρολογία, ας, ἡ, sermo nugatorius. A
Φλυαρολόγος, ῠ, ὁ ᾗ ἡ, qui nugas loquitur, nugator. Ex φλύαρος et λόγος.
Φλύαρος, ῠ, ὁ ᾗ ἡ, vanus et futilis; (2) nugator, stultiloquus, *Gl. V.* nugax, *Ph. l.* argutus, garrulus, verbosus, Al. *Gl. V.* frivolus. A φλύος.
Φλυαρώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, nugatorius, nugax. A præc.
Φλυάσσω, nugor; (2) eructo. A φλύω.
Φλυδρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus. A
Φλυδάω, ῶ, humesco; (2) flaccesco. A φλύω.
Φλυζάκιον, τὸ, bulla, pustula. A
Φλύζω, idem quod φλύω.
Φλύκταινα, ης, ἡ, pustula, papula, *Ph.* proprie ab igni. A φλύκτις. Hinc
Φλυκταινίδιον, ῠ, τὸ, parva pustula.
Φλυκταινοειδὴς, ὲς, pustulatus, pustulæ formam habens. Ex eod. et εἶδος.
Φλυκταινόομαι, ῶμαι, in pustulas erumpo.
Φλυκτάνωσις, ἡ, eruptio pustularum. A præc.
Φλυκταινώδης, ες, cui pustulæ insunt, pustularum speciem gerens, *Steph.*
Φλυκτὶς, ίδος, ἡ, pustula, tumor. A φλύω.
Φλύος, nugæ. Ab eod.
Φλύσις, εως, ἡ, eruptio in cute e redundantia humoris. A φλύω.
Φλύσσω, pro φλύζω, *Steph.*
Φλύω, f. ύσω, nugor; (2) ferveo, bullio, ebullio, fervendo seu bulliendo strido; (3) evomo, *Il.* 21, 361. A φλίω.
Φοβαυβῆς, 2. sing. aor. 1. conj. pass. *Dor.* pro φοβηθῇς, a φοβέω, *terreo.*
Φοβέεσκον, *terrebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφόβεον, a verbo eod.
Φοβεῖσθαι, præs. inf. pass. *contr.* pro φοβέεσθαι.
Φοβεῖσθε, 2. pl. præs. imp. pass. pro φοβέεσθε.
Φοβειρίζω, terreo; φοβειρίζει, deterret, *Phil.* Ἐνύσιον ἴδον, ᾗ ἐφοβειρισέ με, *Dan.* 4, 5. A φοβερός.
Φοβέριος, ᾶ, ὁ, timendus, formidabilis. Ab eod.
Φοβερισμὸς, ῦ, ὁ, terror, *Phil.* A φοβερίζω.
Φοβερὸς, ρὰ, ρὸν, terribilis, formidolosus, *Ph.* Ἐκπίσαμαι φοβερὰν φρένα, *Soph. Œd. T.* 153. A φόβος. Hinc
Φοβεροστης, ητος, ἡ, timor, terror.
Φοβερῶς, *adv.* metum incutiendo, formidabiliter. Ab eod.
Φοβερωψ, ὁ ᾗ ἡ, terribilis specie. Ex eod. et ὤψ.
Φοβεσιστράτη, sc. Minerva, quæ fugam hostibus affert, *Ar.*
Φοβεσίστρατος, pro φοβεσίστρατος, *E. M.*
Φοβεύμενον, *timentem*, acc. sing. part. præs. pass. *Dor.* pro φοβέμενον, a
Φοβέω, ῶ, fut. ήσω, terreo, absterreo, *Phil.* φοβοῦμαι, timeo, formido, paveo, expavesco, *Gl. V.* φοβεῖται, pavet, pavescit, veretur, timet, *Ph.* φοβεῖσθαι, trepidare, *Phil.* ἐφοβήθη, horruit, *Ph.* a. 1. pass. πιφόβημαι, timeo, p. pass. Οὐτ' ἄλλο ὐδὲν ὥτως ἐφόβησιν, *Thuc.* Πεφόβημαι πτηνῆς ὡς ὄρμα πελείας, *Soph. Aj.* 139. Στρατὸν δ' Ἀχαιῶν ὃ φοβῆ πράσσων τάδε; *Id. Phil.* 1238. Οἱ δεισιδαίμονες ἥττον τὰς ἀνθρώπους φοβοῦνται, *Xen.* Πόνος ὁ μὴ φοβῶν, labor timorem nullum incutiens, *Soph. Phil.* 864. A φόβος. Hinc
Φόβη, ης, ἡ, coma, juba, *de equo et leone.*
Φοβηθεῖσα, aor. 1. part. pass. f. g. a φοβέω.
Φοβηθῆναι, aor. 1. inf. pass.
Φοβηθῇς, 2. sing. aor. 1. conj. pass.
Φοβηθήσῃ, 2. sing. f. 1. ind. pass. *Att.* et *Ion.* pro φοβηθήσεσαι.
Φοβηθῆτε, *terreamini*, 2. pl. a. 1. conj. seu imperat. pass.
Φόβημα, τὸ, terror, *Soph.*
Φοβητικὸς, ἡ, όν, meticulosus. A φοβέω.
Φοβητὸς, metuendus, *Soph.*
Φόβητρον, ῠ, τὸ, quod metum incutit, seu incutere potest; terriculum, terriculamentum. A φοβέω.
Φοβόδιψος, qu. dic. cum timore sitiens, idem quod ὑδροφόβος, *Steph.*
Φοβονδὶ, *adv.* in vel ad fugam. A φόβος.
Φόβος, ῠ, ὁ, timor, metus, formido. *Ph.* fuga. Μήτωρ φόβοιο (de equis). apti bello, *Il.* 5, 272. Τὸν σὸν ἐ ταρβῶ φόβον, terrorem quem tu vis mihi incutere, *Soph. Phil.* 1251. Διὰ φόβου ἰλθεῖν, formidare. A φίσομαι.
Φοβοῦ, *time*, 2. sing. præs. imperat. pass. *Att.* et *Ion.* pro φοβέεσο, a φοβέω.
Φοιβάζω, f. άσω, vaticinor Phœbi numine adflatus, vaticinans dico. Ὀρνιθόπαιδος ἴσμα φοιβάζων πότοις, *Luc.* 731. Οἷσιν φοιβάζει τὰς λόγους, *Longin.* 8. A φοῖβος.
Φοιβαίνω, idem et ab eod.
Φοιβὰς, άδος, ἡ, Phœbas, fatidica, vaticinatrix utpote Phœbi numine adflata. *Gl. V.* saga. Ab eod.
Φοιβαστικὴ, ῆς, ἡ, vates, fatidica. A φοιβάζω.
Φοιβαστικὸς, ἡ, όν, vaticinus. Ab eod.
Φοιβάστριος, α, ον, idem.
Φοιβάω, ῶ, lustro, purgo; (2) splendidum reddo; et φοιβάομαι, ῶμαι, vaticinor, auguror. Ἐφοίβασεν δὲ πανγίνια πάντα χαλινοφάγων ἀφρὸν ἀπὸ στομάτων, *Callim. in L. Pall.* 12. A φοῖβος.
Φοίβη, ἡ, Diana, *Ep.*
Φοιβήιος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, ad Phœbum pertinens, *Ion.* pro φοιβειος. Ἐς τὸ Τροίας φοιβήιον δάπιδον, *Eurip. Iph. g. in Aul.* 755.
Φοιβηΐς, ἡ, Phœbea, *Ep.*
Φοιβητεύω, idem quod φοιβάζω, vel φοιβάω.
Φοιβητὴς, ὁ, lustrator, *Man.*
Φοιβήτρια, ἡ, antistita templi fatidica.
Φοιβήτωρ, ορος, ὁ, fatidicus, vates.
Φοιβίτης, ῃ, ὁ, hariolus, *Ph.* A φοῖβος.
Φοιβόλαμπτος, *Ion.* pro φοιβόλημπτος, *Herod.*
Φοιβόλημπτος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, Phœbo adflatus, Phœbi numine correptus, *Longin.* 16. Ex φοῖβος et λαμβάνω.
Φοιβονομέομαι, puritatem consequor, *V. L.*
ΦΟΙΒΟΣ, ῃ, ὁ, purus, impollutus, castus; (2) vaticinus, vaticinandi peritus; (3) Phœbus, Sol, Apollo.
Φοινήεις, ήεσσα, ῆεν, puniceus, purpureus. A φοῖνιξ, vel φόνος.
Φοίνιγμα, ατος, τὸ, idem quod
Φοινιγμὸς, ῦ, ὁ, rubefactio. A φοινίσσω.
Φοινίζω, rubefacio, *V. L.*
Φοινικάνθιμος, ον, flores purpureos efferens seu habens. Epith. veris. Ex ἄνθος.
Φοινικάω, rubefacio, *Gl. V.* A φοῖνιξ.
Φοινίκιος, ῃ, ὁ ᾗ ἡ, et ήιος, α, ον, puniceus; (2) palmeus, e palma factus. Ab eod.
Φοινίκιος, ία, ιον, idem. Ab eod.
Φοινικιλίκτης, fallax, *Hes.* φοινικιλίτης, *Suid.*
Φοινίκη, ης, ἡ, Phœnicia.
Φοινικήιος, *Ion.* pro φοινίκιος, *Herod.*
Φοινικίας, ᾶ, ὁ, Phœnicias, ventus a Phœnice flans; euronotus, thrasciæ oppositus.
Φοινικίζω, f. ίσω, Phœnices imitor aut æmulor; (2) ad puniceum colorem vergo, purpurasco, *Luc.* (3) tingo purpura. Ab eod. Unde
Φοινικικὸς, ἡ, όν, Phœnicius, Punicus.
Φοινίκινος, ίνη, ινον, puniceus aut rutilus; (2) palmeus, ex palmulis confectus.
Φοινίκιος, ία, ιον, puniceus; palmeus, *Gl. V.*
Φοινικὶς, ίδος, ἡ, vestis punicei coloris, puniceus amictus, purpurea vestis, purpureus amictus, (ob coloris adfinitatem,) pannus puniceus. *Gl. V.* paludamentum. Ab eod.
Φοινικιστὴς, ῆ, ὁ, purpurarius, purpuræ tinctor. A φοινικίζω.
Φοινικιστὶ, *adv.* Punice. Ab eod.
Φοινικίτης οἶνος, palmeum vinum, *Diosc.*
Φοινικοβάλανος, ῠ, ὁ, fructus palmæ Ægyptiacæ (postquam maturuit).
Φοινικόβαπτος, ον, colore puniceo tinctus.
Φοινικοβαφὴς, ὲς, idem. A βαφή.
Φοινικοβατέω, ῶ, palmas scando. Ex βαίνω.
Φοινικογενὴς, ὲς, e Phœnice ortus.

Φοινικοδάκτυλος, ᾱ, ὁ ἡ, digitos purpureos, *i. e.* pulchros, habens.

Φοινικόεις, ὄεσσα, ὄεν, Puniceus. A φοῖνιξ.

Φοινικόκροκος, ᾱ, ὁ ἡ, puniceam tramam habens. Ex φοῖνιξ et κρόκη.

Φοινικόλαιμος, avis, *al.* πτηνίλοψ, *Aristot.*

Φοινικόλοφος, ᾱ, ὁ ἡ, rubram cristam habens.

Φοινικοπάρειος, ᾱ, ὁ ἡ, puniceas habens genas, *i. e.* pulchras, pulcher. Ex φοῖνιξ et παρειά.

Φοινικοπάρηος, ᾱ, ὁ ἡ, *Ion.* pro præc.

Φοινικοπάρυφος, ᾱ, ὁ ἡ, puniceo limbo prætextam vestem gerens, prætextatus.

Φοινικόπεδος, ᾱ, ὁ ἡ, solum habens puniceum seu rubrum. Ex φοῖνιξ et πέδον.

Φοινικόπτιζα, ης, ἡ, purpureos pedes habens, *i. e.* pulchros.

Φοινικόπιζος, puniceos pedes habens, epith. Cereris, *Pind.*

Φοινικόπτερος, ᾱ, ὁ ἡ, rubeas alas seu pinnas habens. Ex φοῖνιξ et πτερόν.

Φοινικορόδιαι, ων, αἱ, punicea rosaria. Ex eod. et ῥόδον.

Φοινικόρυγχος, ᾱ, ὁ ἡ, qui est rostro puniceo, nempe a sanguine, ut leo, lacerato animali; (2) de homine foret, purpurea labia habens, vel os pulchrum.

Φοινικῆς, ῆ, ὄν, puniceus; (2) punicus. A φοῖνιξ.

Φοινικοσκελής, ἐος, ὁ ἡ, qui est puniceis, *i. e.* pulchris, cruribus. Ex eod. et σκέλος.

Φοινικοστερόπας, *Dor.* -πας, ὁ, fulminator; *proprie* rubra fulmina mittens. Ex eod. et στεροπή.

Φοινικόστολος, purpura ornatus, *Pind.*

Φοινικοτρόφος, ᾱ, ὁ ἡ, qu. dic. palmas alens, palmifer. Ex eod. et τρέφω.

Φοινίκουρος, ᾱ, ὁ, avis quædam solitaria, a quibusdam *Silvia* vocata. Ex eod. et οὐρά.

Φοινικῶς, puniceus, *Ph.* A φοῖνιξ.

Φοινικοφαής, ἐος, ὁ ἡ, purpureus, puniceus adspectu. Ex eod. et φάος.

Φοινικόφυτον, ου, τό, palmetum. A

Φοινικόφυτος, ὁ ἡ, palmis consitus. Ex eod. et φύω.

Φοινικών, ῶνος, ὁ, palmetum. A

ΦΟΪΝΙΞ, ικος, ὁ, palma, arbor; (2) palmæ ramus vel fructus, palmula, *i. e.* palmæ fructus; (3) herba quædam, spicam ferens lolio similem et ad palmulæ maturæ colorem accedentem; (4) avis quædam Phœnix dicta, a puniceo pennarum colore; (5) color ruber seu phœniceus, qualis est palmulæ; (6) instrumentum quoddam musicum a Phœnicibus inventum; (7) collyrium, tollendis oculorum asperitatibus efficax; (8) Phœnix, e Phœnice oriundus. *Gl. V.* Punicus. Sed *adject.* ὁ ἡ, ad rubrum colorem accedens; rutilus.

Φοίνιξις, ιος, ἡ, rubefactio. A φοινίσσω.

Φοίνιος, ία, ὁ ἡ, cæde contaminatus, homicida; sanguinarius, cruentus; (2) ruber. A φόνος, cædes.

Φοινίσσα, ης, ἡ, Phœnissa, ex Phœnicia oriunda. A φοῖνιξ.

Φοινίσσετο, *rubefaciebat*, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφοινίσσετο, a

Φοινίσσω, fut. ξω, rubefacio, sanguine inficio, cruento, purpureo aut etiam puniceo colore inficio. Φοινισσόεσσα παρὶδ' ἰμὰν αἰσχύνῃ πεδάλιτι, *Eur. Iph. in Au.* 185. Μάσγιγι πρώτον νῶτα φοινίσσειν Θάνῃ, *Soph. Aj.* 110. Σφάγια φοινίσσειν, victimam mactare, *Eur. Or.* 1285. A φοῖνιξ.

Φοινίχθη, *rubefactus est*, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐφοινίχθη, a φοινίσσω.

Φοινίς, ῆ, ὄν, cruentus, cruentatus. A φόνος.

Φοίτα, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro ἐφοίτα, a φοιτάω, *ito.*

Φοιτάλιος, ᾱ, ὁ ἡ, vel φοιταλίος, ία, ίον, insanus, furiosus; (2) errabundus, vagus, (3) per certa temporum intervalla rediens. A φοιτάω.

Φοιταλιὰς, ίος, ὁ, idem. Epith. Bacchi.

Φοιταλιώτης, ου, ὁ, idem. A præc.

Φοιτὰς, άδος, ἡ, insana, furiosa; (2) vaga: (3) meretrix; (4) epith. viæ, trita. (1) ἡ μὴ... ἀνατήσεις φοιτάδα δεινὴν νόσον, *Soph. Trach.* 979 A

ΦΟΙΤΆΩ, ῶ, f. ήσω, ito, frequento, commeo, *Gl. Vet.* dicitur de discipulis, nunciis *inprimis*; (2) insanio, furo; (3) redeo, de fructibus, vectigalibus. Παῖς ὦν, ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου, *Aristoph. Eq.* 1231. Ἐφοίτων πρὸς ὑμᾶς μισθοφόροι, *Xen.* ἵκαὶ Θήρας, *Id.* (2) ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις ὤρτυνον, *Soph. Aj.* 59.

Φοιτέω, *Ion.* pro φοιτῶ, φοιτάω.

Φοιτῇ, *itat*, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro φοιτᾷ, ex φοιτάω. Unde

Φοίτησις, εως, ἡ, initio, frequens aditus.

Φοίτης, præco, *Hes.*

Φοιτητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

Φοιτητὴς, οῦ, ὁ, qui ventitat; (2) qui ad præceptorem ventitat, discipulus. A φοιτάω.

Φοιτίζω, eo, venio, accedo. Ab eod.

Φοῖτος, ου, ὁ, insania, furor; (2) vagatio, error. Ab eod.

Φοιτῶν, præs part. act. *contr.* pro φοιτάων.

Φολιδώδης, ες, idem quod

Φολιδωτὸς, ἡ, όν, squameus, squamatus, corticatus. A φολίς.

ΦΌΛΙΞ, ικος, ἡ, asperitas cutis.

ΦΟΛΪΣ, ίδος, ἡ, squama, qualis est serpentis.

Φολκὸς, οῦ, ὁ, strabus seu strabo, qui habet oculos distortos. E φάος et ἕλκω.

ΦΌΛΛΙΣ, εως, ἡ, obolus; (2) marsupium sive sacculus condendis obolis; (3) follis.

Φολλιώδης, ες, ὁ ἡ, follicularis; fungosus; inanis, instar follis. A præc.

Φόλυιες, οἱ, canum genus, *Hes.*

Φολύνω, inquino, *Hes.*

Φονάω, et -όω, ῶ, cædem appeto. Φονᾷ, φονῶ νόος ἤδη, *Soph Phil.* 1209. A φόνος.

Φονεγάτης, ου, ὁ, auctor cædis.

Φόνιμμαι, ατος, τὸ, quod occisum est, cadaver, *R.* A φονεύω.

Φονεὺς, έως, ὁ, homicida, sicarius. *Il.* 18, 334.

Φονευτὴς, οῦ, ὁ, idem. A

Φονεύω, fut. εύσω, cædem perpetro, occido. Φονεύσαν λευκὴν φονίων τὴν παλαισπόρῳ δέρῃ, *Eur. Iph. in Au.* 889. Παῖδας φονεύσας, *Id. Her. Fur.* 1017. A φόνος.

Φονίως, gen. sing. *Att.* pro φονίος, a φονεύς.

Φονὴ, ῆς, ἡ, cædes; (2) locus occisorum. A φόνος.

Φονικὸς, ἡ, όν, ad cædem pertinens; (2) qui facile ad cædem perpetrandam incitatur, cædis cupidus; (3) truculentus, crudelis; (4) mortifer, lethalis. A φόνος. Unde

Φονικῶς, *adv.* crudeliter.

Φόνιος, ᾱ, ὁ ἡ, et φόνιος, ία, ιον, cæde contaminatus, homicida, cruentus; (2) lethalis, mortifer.

Φονοκτονέω, ῶ, cædem perpetro, interficio; (2) cæde polluo. A

Φονοκτόνος, ᾱ, ὁ ἡ, occisor, qui per cædem interficit. Ex φόνος et κτείνω.

Φονοκτονία, ας, ἡ, cædes. A præc.

Φονολιδὴς et -λιδὴς, ὶς, *proprie* sanguine stillans, crudelis, sævus. Ex φόνος et λείβω.

Φονόῤῥυτος, ον, sanguine redundans. Ex eod. et ῥέω.

Φόνος, ου, ὁ, homicidium; cædes, nex, *Gl. V.* (2) sanguis, sed qui in cæde effunditur, *Soph. Œd. Tyr.* 1278. vide μυδάω. Διὰ φόνου χωρεῖν, necem intentare, dare. Παρὰ Νίσσαν φθίνοντος ἐκ φόνων ἀνιλέμων, ex Nessi morientis vulnere, *Soph. Trach.* 557. A φίνω.

Φονώδης, ες, ὁ ἡ, sanguinarius, crudelis. Αἱμοβόρος καὶ φονώδης, *Joseph. Maccab.* 10.

ΦΌΞΙΝΟΣ, ου, ἡ, piscis quidam in ostiis fluviorum celeriter nascens.

ΦΟΞΌΣ, ὴ, όν, cujus caput est acutum et veluti turbinatum, verticem habens fastigiatum; (2) qui est vultu distorto, *Gl. Vet.* φοξοὶ, cilones. Hinc

Φοξότης, ητος, ἡ, capitis acuminatio.

Φοξόχειλος, ου, ὁ ἡ, qui labris est coarctatis et in acutum desinentibus.

Φορὰ, ᾶς, ἡ, latio, gestatio, bajulatio; (2) motus vehementior, ut in jactu, conversione, lapsu; *item* impetus, v. gr. fluctuum; (3) vectigal, portorium, pensio, collatio, tributum; (4) feracitas, ubertas, proventus, annona. A φέρω. Hinc

Φοράδην, *adv.* portando, gestando, *Plut.* Πᾶμοι φθογγὰ πίτνεται φοράδην; *Soph. Œd. Tyr.* 1310. Καὶ μὴν δὸ' ἄναξ ἤδη φοράδην δῶμα πελάζει, *Eurip. Androm.* 1167.

Φοραίνω, pro φέρω, *Poet.*

Φοράς, άδος, ἡ Ἵππος φορὰς, equa. Ἵπποι φορβάδες, καὶ φοράδες, *Artemid. Oneirocr.* 4, 58. Vide et *Hesych.* v. φοράδες.

Φορβαιὰ, ᾶς, al. φορβαία, ας, ἡ, capistrum. A φέρβω.

Φορβαῖος, αία, αῖον, pascuus. Ἥξει φορβαίων Ἴναχος, ἐξ ὀρέων, *Call. P.* 50. A φορβή.

Φορβὰς, άδος, ὁ ἡ, alimentum suppeditans; (2) gregarius, gregalis, *Ph.* φορβὰς ἡ ἑλεία ἵππος, equa, φορβάδες, equæ, *Ph.* Ab eod.

Φορβειὰ, ᾶς, ἡ, et φορβιὰ, item φορβιὰ, cibus, esca; (2) capistrum; (3) corium, quo tibicines ora muniebant. Ab eod.

Φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, alimentum, esca. Ὀρτυγι φορβὴ παραλίοις γενήσεται, *Soph. Aj.* 1085. A φέρβω.

Φόρβιον, τὸ, idem quod φορβειὰ, *Sch. Ar.*

Φορβιαφόρος, ᾱ, ὁ, qui lecticam portat, lecticarius. Ex φορβεῖον et φέρω.

Φορβεῖον, ου, τὸ, gestatorium, sella gestatoria, lectica; (2) vehiculum, *Gl. V.* petoritum; (3) merces quæ datur bajulo, *Plut.* Ἐγχρυσόπυκοι φορβεῖοις, *Polyb.* 31, 3, 18. A φορεύς.

Φορείτω, *portato*, 3. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro φορείτω, a φορέω, *fero, porto.*

Φορέουσι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro φηρέουσι, a verbo eod.

Φορέοντας, *ferentes*, acc. pl. part. præs. act.

Φόρεσρον, ου, τὸ, vectura; (2) merces bajuli. A φορά.

Φορεύμενος, part. præs. med, *Dor.* pro φορούμενος, *contr.* ex φορεόμενος, a φορέω.

Φορεῦντος, *ferentis*, gen. sing. part. præs. act. *Dor.* pro φορῶντος, *contr.* ex φορέοντος, a verbo eod.

Φορεὺς, έως, ὁ, portator, bajulus; (2) lecticarius, seu is qui fert sellam domini.

Φορεύω, pro φορέω, *Hes.*

Φορέω, ῶ, fut. έσω, gesto, fero, porto. Φορήσω τὸ ξύλον τὸ λοιπὸν ἐν μύρτῃ κλαδί, *Aristoph. Lys.* 635. Μὴ νῦν γε τὸν νεκρὸν ἐν σαυτῷ φόρει, *Soph. Antig.* 716. A φέρω. Hinc

Φορεῶδον, *adv.* sarcinæ in modum; (2) acervatim; (3) portando, gestando.

Φόρημα, ατος, τὸ, quod gestatur, gestatio. Τὴν πρώτην ἴσχει χώραν τὰ φορήματος, primum locum habens inter eos qui gestabant (aprum), *Polyb.* 8, 31, 7. gestamen: τὰ τῶν ὅπλων φορήματα, *Xenoph. Cyrip.* 2, 3, 14. onus: οἷον φόρημα ὁ φόβος, *Id. Ibid.* 3, 1, 25. Τοῖ δοῦναι φόρημα, alicui gestandum tradere, *Appian. de Reb. Syriacis*, 56.

Φόρημι, idem quod φορέω.

Φορῆναι, *tulisse*, a. 1. inf. act. *Att.* pro φορέναι, a φοραίνω, pro φέρω.

Φόρησις, εως, ἡ, gestatio. A φορέω.

Φορητὸς, ἡ, όν, qui ferri et portari potest, tolerabilis. Ab eod.

Φορίγγες, αἱ, tubera, *al.* ὕδνα, *Hes.*

Φόριμος, ᾱ, ὁ ἡ, utilis, commodus. A φορέω.

Φορίνη, ἡ, cutis suilla, quæ crassa; (2) cutis hominis, *Harp.* de homine stupido.

Φορὶς, ίδος, ἡ, quæ gerit, gestat, fert; (2) epith. fœminæ, terræ, &c. gravida, fecunda. A φορός.

Φόρκος, canus, *Lyc.*

Φόρκυν, υνος, ὁ, portus; (2) monstrum marinum. A φέρω.

Φορμηδὸν, *adv.* in modum sportæ seu corbis; (2) in modum tegetis seu storeæ. A φορμός.

Φορμιγκτὴς, ὁ, pro φορμικτὴς, *Ep.*

ΦΌΡΜΙΓΞ, ιγγος, ἡ, cithara, testudo.

Φορμίδιον, ου, τὸ, tegeticula, *Gl. V.* A φορμός.

Φορμίζω, fut. ίσω, *Dor.* ξω, citharam pulso, cithara ludo, celebro. *Od.* 4, 18. A φόρμιγξ. Hinc

Φορμικτὰς, *Dor.* pro *φορμικτὴς*, ᾶ, ὁ, citharœdus. A præc.

Φορμίον, ου, τὸ, sportula, corbula; (2) tegeticula, parva storea. Dim. a *φορμός*.

Φορμὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

Φορμίσκιον, ου, τὸ, idem. A *φορμίς*.

Φόρμισκος, ου, ὁ, idem et ab eod.

Φορμοκοιτίω, ῶ, fut. ήσω, super tegete cubo, storeæ incubo. Ex *φορμὸς* et *κοίτη*.

Φορμοραφίω, vel *φορμορράφιω*, in tegete vel storea insuo, *Æschin.* Ex eod. et *ῥάπτω*.

Φορμοραφὶς, ίδος, acus ad storeas consuendas apta. A seq. et *ῥαφίς*.

ΦΟΡΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, sporta, corbis, calathus, nexus vitilium, seu textum e junco, sparto, et id genus aliis; (2) teges, storea. Χώρας δὲ *φορμοῖς ἀχύρων σισταμίνοις τὰς τάφρους*, *Polyb.* 1, 19, 13.

Φορμοφορίω, ῶ, fut. ήσω, storeas gesto, bajulus sum. A

Φορμοφόρος, ου, ὁ ἡ, qui storeas portat, bajulus. E *φορμὸς* et *φέρω*.

Φορολογεῖν, quæstui habere, *Steph.*

Φορούσαι, *ferentes*, nom. pl part. præs. *Dor.* pro *φορεῦσαι*. contr. ex *φορέουσαι*, a *φορέω*.

Φορολογίω, ῶ, f. ήσω, tributum exigo. Πολλὰ μέρη τῆς Σικελίας ἐφορολόγουν, *Polyb.* A *φορολόγος*.

Φορολόγητος, ου, ὁ ἡ, a quo tributum exigitur, tributarius. A præc.

Φορολογία, ας, ἡ, tributi exactio. A

Φορολόγος, ου, ὁ, tributi exactor. E *φόρος* et *λέγω*.

Φορὶς, ῖδος, ὁ ἡ, ferens, de vento. *Φορὸν ἄνεμον καὶ λαμπρὸν*. *Polyb.* 1, 60, 6: unde (2) secundus, felix; (3) cum impetu ferens, celer, vehemens, ut fulmen; (4) fertilis, ferax; (5) fœcunda, *de muliere*. A *φέρω*.

Φόρος, ου, ὁ, tributum, pensio; (2) forum tum negotiantium tum judiciarium. Ab eod.

Φορῶντας, acc. pl. part. præs. act. pro *φορέοντας*, a *φορέω*.

Φορταγωγία, ῶ, onera porto. Πλῆθος ὑποζυγίων *φορταγωγούντων πάντα τὰ πρὸς τρυφὴν καὶ ἀπόλαυσιν τραπιζῶν χορηγήματα*, *Longin.* 43. A

Φορταγωγὸς, ὸν, ὁ ἡ, onera ferens. E *φόρτος* et *ἄγω*.

Φόρταξ, ακος, ὁ, bajulus. A *φόρτος*.

Φορτηγία, ῶ, fut. ήσω, onera fero:

Φορτηγία, ας, ἡ, mercaturæ genus quæ exercetur navibus onerariis:

Φορτηγικὸς, ὴ, ὸν, onerarius. A

Φορτηγὸς, ὸν, ὁ ἡ, onera vehens; ut *φορτηγὸς ναῦς*, oneraria navis. Ex *φόρτος* et *ἄγω*.

Φορτηγὶς, ίδος, ἡ, idem quod *φορτὶς*, *Poll.*

Φορτίζω, fut. *ίσω*, onero: *πεφορτισμένη*, onusta, *Ph.* perf. part. pass. *Φορτίζετε τὰς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα*, *Luc.* 11, 46. *πεφορτισμένοι*, *Matt.* 11, 28. A *φόρτος*.

Φορτικύομαι, sum molestus, odiosus, ineptus. A.

Φορτικὸς, ὴ, ὸν, onerarius. *Gl. V.* onerosus; (2) ineptus, insulsus; (3) fastuosus, arrogans, insolens; (4) molestus, gravis, non ferendus. Τὸ *φορτικὸν ἐκκλίναντες*, *Appian.* Τὰς δὲ *ἀναγκαιοτέρας ἐπαινῶ αὐτὰς*, *ἱλαροτέρας παρέχει τὸ μὴ πάντα προσποιῶν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ὥστε φορτικὰς τῆς δόξης τὸ μὲν εἰς τὴν τύχην, τὸ δὲ εἰς τὸν Θεὸν ἀποτίθεσθαι*, *Plut. de Sui Laude*. Sic enim debet legi, non *φορτικᾶ* ut libri editi, et interpres inepte. A *φόρτος*. Hinc

Φορτικότης, ητος, ἡ, inepti, stulti, arrogantes, molesti mores.

Φορτικῶς, *adv.* odiose, moleste, inepte, arroganter, insolenter. Ἐδόκει μὲν ἂν πᾶσι *φορτικῶς κατάρχεσθαι τῆς ὁμιλίας*, *Polyb.* 17, 1, 10. Ab eod.

Φορτίον, ου, τὸ, onus, sarcina, fascis, merx, *Ph.* *φορτίοις*, mercibus, *Ph.* A *φόρτος*.

Φορτὶς, ίδος, ἡ, oneraria navis. Ab eod.

Φορτοβαστάκτης, ου, ὁ, bajulus. Ex eod. et *βαστάζω*.

ΦΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, onus, *proprie* navium; (2) res molesta, tædium. A *φέρω*.

Φορτοφόλος, ον, ad vehendas merces aptus, *Man.*

Φορτοφόρος, ου, ὁ ἡ, onus portans, bajulus. E *φόρτος* et *φέρω*.

Φορτόω, fut. *σω*, onero. Βωμόν τι *παμμιγέθη σχίζαις μυρίαις φορτώσαντες*, *Heliod.* A *φόρτος*.

Φορυκτὸς, ὴ, ὸν, tinctus, coloratus.

Φορύνω, vel *φορύσσω*, fut. *ύξω*, pinso, subigo, misceo, confundo; (2) fœdo, polluo. *Od.* 18, 335. *Ib.* 22, 21. A *φορύω*.

Φόρυς, podex, *Hes.*

Φορυτὸς, ῦ, ὁ, quisquiliæ e variis rebus commixtis; (2) funis ex congestis stramentis et vitilibus ad *πλίγματα*· (3) cœnum. Σύες *φορυτῷ ἐπιμαργαίνουσι*, *Aratus*, 1123. Ab eod.

ΦΟΡΤ'Ω, idem quod *φορύνω*.

Φόως, τὸ, lux, lumen, (spes, gaudium, salus, *P.*), *Il.* 6, 6. A *φῶς*.

Φόωσδε, *adv.* in lucem in luminis auras.

Φραγίλλη, ἡ, idem quod

Φραγίλλιον, ου, τὸ, flagellum. *Vox Lat.*

Φραγιλλόω, ῶ, fut. *ώσω*, flagello.

Φραγῇ, 3. s a. 2. conj. pass. v *φράσσω*, *obstruo*.

Φράγμα, ατος, τὸ, sepimentum, septum, sepes, maceria, vallum, munimentum. A *φράσσω*.

Φραγμίσιος, ου, ὁ, ad sepes pertinens, sepimentis idoneus; (2) qui circa sepes nascitur. A præc.

Φραγμὸς, ῦ, ὁ, sepimentum, septum, sepes; dumus, carectum, *Gl. V.* Ab eod. Unde

Φραγμὼν, ῶνος, ὁ, dumetum, *Gl. V.*

Φράγνυμι, idem quod *φράττω*.

Φράδαω, ῶ, indico, declaro. Τῶν *φράδασσι*, *Poet* pro *ἐφράδασι*, *Pind.* A *φράζω*, cujus p. m. est *πέφραδα*.

Φραδεύω, idem et ab eod.

Φράδε, *dixit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro *ἔφραδε*, a *φράζω*.

Φραδὴ, ῆς, ἡ, scientia, prudentia; (2) *Plural.* mentes; (3) consilium. Τῶν δὲ *μελλόντων τετύφλωται φραδὴ*, *Pind.* (3) *δίας δ' ἀμάτορος Παλλάδος φραδαῖς*, *Eurip. Phœn.* 671. Ab eod.

Φραδὴς, ίος, ὁ ἡ, consultus, prudens. *Φραδέος νόῳ ἔργα τίτυκται*, *Il.* 24, 354. A præc.

Φραδμοσύνη, ης, ἡ, consilium, prudentia, peritia. A *φράδμων*.

Φραδμοσύνησι, dat. plur. *Ion.* pro *φραδμοσύναις*.

Φράδμων, ονος, ὁ ἡ, consultus, circumspectus, solers. A *φράζομαι*.

Φραδῶς, *adv.* prudenter, consulte; (2) diserte, aperte. A *φραδὴς*.

Φράζαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro *φράζῃσαι*, a *φράζω*.

Φράζεο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro *φράζεσο*, a verbo eod.

Φράζεσκε, *dicebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro *ἔφραζε*, a verbo eod.

Φράζετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro *ἐφράζετο*, a verbo eod.

Φράζευ, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* pro *φράζῃ*, a

ΦΡΑ'ΖΩ, *Dor.* *φράσδω*, fut. *άσω*, dico, memoro, commemoro, indico; *φράζομαι*, in animo versó, delibero, statuo, perpendo; (2) animadvertendo caveo, vito; (3) animadverto, deprehendo, intelligo. Ἅ *σοι καὶ ὁδὸν ἔφραζον*, *Aristoph. Thesm.* 1183. Πρὸς δ' *ἄνδρ' ἀγαθὸν πιστόν τι φράσαις*, *Eur. Iph. in Au.* 45. *Φράσδει πάνθ' ἅλιος ἅμμι*, indicat, *Theocr.* 1, 102. *Φράσον πολίταις ἡ πόλει σωτηρίαν*, *Eur. Ph.* 905. *Il.* 23, 453.

Φρακτὴς, ῆρος, ὁ, sepes. A *φράσσω*.

Φρακτικὸς, ὴ, ὸν, cataphractus, circumquaque armis munitus. Ab eod.

Φρακτὸς, ὴ, ὸν, septus, munitus. Ab eod.

Φραξάμενον, *munitum*, acc. sing. aor. 1. part. med. verbi *φράσσω*, *munio*.

Φράσαίατο, 3. pl. aor. 1. opt. med. *Ion.* pro *φράσαιντο*, a *φράζω*, *dico*.

Φράσασα, *quæ dixit*, aor. 1. part. act. f. g.

Φράσδιν, præs. inf. act. *Dor.* pro *φράζειν*.

Φρασιολογία, ας, ἡ, loquendi formularum collectio. Ex *φράσις* et *λέγω*.

Φρασὶ, dat. plur. *Dor.* pro *φρεσὶ*, a *φρὴν*, *mens*.

Φράσις, ιος, ἡ, dictio, ipsa dicendi actio, locutio, phrasis, genus loquendi. *Gl. V.* loquela, eloquentia. A *φράζω*.

Φράσμων, idem quod *φράδμων*, *item* attentus, *Hes.*

Φρασόμεσθα, *consultabimus*, 1. plur. f. 1. ind. med. *Dor.* pro *φρασόμεθα*, à *φράζω*.

Φράσον, *edissere*, 2. sing. a. 1. imperat. act.

Φρασσόμεθα, *dicemus*, *consultabimus*, 1. pl. f. 1. ind. med. *Poet.* pro *φρασόμεθα*.

ΦΡΑ'ΣΣΩ, vel *φράττω*, f. ξω, sepio, munio, communio, obstruo, obturo, constipo; *πεφραγμένος*, septus, armatus, perf. pass. part. Καὶτὶ *πέφρακται λαὸς ἄρμασιν πέριξ*, *Eur. Ph.* 740 Τί δ' *ἄλεις γυνὴ* (ἔσα) *πρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν πεφραγμένους*; *Id. Iph. in Au.* 839.

Φρασὶος, ία, ἰον, dicendus. A *φράζω*.

Φρασὴρ, ῆρος, ὁ, elocutor, indicator, explicator. Ab eod.

Φρασικὸς, ὴ, ὸν, eloquens. Ab eod.

Φρασὺς, ύος, ὁ, ἡ, idem quod *φράσις*.

Φράσωρ, ορος, ὁ, idem quod *φρασὴρ*.

Φρατὴρ, ῆρος, ὁ, qui ejusdem curiæ vel tribus est, tribulis. A *φρατρία*.

Φρατορία, ας, ἡ, societas. A *φράτωρ*.

Φρατορικὸς, ὴ, ὸν, curialis, tribulis. A præc.

Φρατόριος, α, ον, idem.

Φράτρα, ἡ, idem quod

Φρατρία, ας, ἡ, curia. Hinc *φρατρίαι* dicuntur conventus quidam hominum, aut conventicula, quasi pagi propria sibi sacra peculiariaque communiter habentium; (2) tertia pars tribus Athenis. *Gl. Vet.* *φρατρία*, contubernium. A *φράτωρ*.

Φρατριάζω, f. *άσω*, sum unus e curialibus, sum particeps curiæ; (2) conjuro, sodalitates facio. Μεθ' ὧν ἡ Θιόπομπος ἐφρατρίαζε, *Dem.* A *φρατρία*.

Φρατριακὸς, ὴ, ὸν, curialis, ad curiam pertinens. Ab eod.

Φρατριάρχος, ου, ὁ, præfectus curiæ vel sodalitii, quod *φρατρία* vocatur. Ex *ἀρχή*.

Φρατριαστὴς, οῦ, ὁ, curialis. A *φρατριάζω*.

Φρατριϊκὸς, ὴ, ὸν, idem. Ab eod.

Φρατρικὸς, ὴ, ὸν, idem. Ab eod.

Φρατρίς, ίος, ὁ, idem. Ab eod.

Φρατρίζω, fut. *ίσω*, idem quod *φρατριάζω*.

Φρατρικὸς, ὴ, ὸν, idem quod *φρατριακὸς*.

Φράτριον, τὸ, locus in quem conveniunt curiales, *Eust.*

Φράτριος, α, ὁ, curiaiis, ad curiam pertinens.

Φράττω, *Att.* pro *φράσσω*.

Φράτωρ, ορος, ὁ, curialis; (2) tribulis, contribulis. A *φρατρία*.

Φραχθὶς, *septus*, a. 1. part. pass. v. *φράσσω*.

Φριάντλης, ου, ὁ, qui aquam e puteo haurit. Ex *φρέαρ* et *ἀντλέω*.

ΦΡΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, puteus, cisterna.

Φρεατία, et *ία*, ας, ἡ, idem. A *φρέαρ*. Unde

Φρεατιαῖος, αία, αῖον, putealis:

Φρεατίδιος, ία, ιον, idem. Ab eod.

Φρεατικὸς, ὴ, ὸν, putealis, *Gl. V.* A *φρέαρ*.

Φρεάτιον, ου, τὸ, parvus puteus; (2) fossa profunda. Dim. ab eod.

Φρεάτις, ὴ, favus et cella apum, *Bud.*

Φρεατορυκτὴς, ὁ, putei fossor, putearius.

Φρεατοτύπανα, puteorum tympana, haustra, *V. L.*

Φρεατώδης, ους, ὁ ἡ, in putei modum profundus. A *φρέαρ*.

Φρεατωρυχίω, ῶ, idem quod *φρεωρυκτέω*.

Φρεατώρυχος, ου, ὁ ἡ, idem quod *φρεωρύκτης*.

Φρέγιλος, nomen avis, *Ar.*

Φρεῖαρ, ατος, τὸ, puteus, *Ion.* pro *φρέαρ*, *Il.* 21, 197.

Φρεῖν, *ferre*, præs. inf. act. *per Sync.* pro *φέρειν*, a verbo *φέρω*, *fero*.

Φρένα, *mentem*, accus. sing. a *φρὴν*.

Φρεναπατάω, ῶ, fut. ήσω, mentem seu mentes decipio; (2) decipio. Ἑαυτὸν *φρεναπατᾷ*, *Gal.* 6, 3. Ex *φρὴν* et *ἀπατάω*.

Φρεναπάτης, ου, ὁ, impostor, deceptor. Ex iisd.

Φρενήρης, ους, ὁ ἡ, mentis compos, aut cordatus. *Gl. V.* sapiens. Ex *φρὴν* et *ἄρω*.

Φρενήτης, ὁ, mente captus. Unde

Φρενῆτις, ἡ, *Steph.*

Φρενητιάω, ῶ, sum phreneticus. A *φρενῆτις*.

Φρενητικὸς, ὴ, ὸν, phreneticus, *Gl. V.*

Φρενι-

Φρενικὸς, ad mentem pertinens. Vid. *Steph.*
Φρενιτίασις, ἡ, idem quod φρενῖτις, *Jul.*
Φρενιτιάω, ῶ, sum phreniticus, phrenitide laboro. A φρενῖτις.
Φρενιτίζω, fut. ίσω, idem et ab eod.
Φρενιτικὸς, ἡ, ὸν, phreniticus, qui phrene laborat. Ab eod.
Φρενῖτις, vel φρενίτις, ιδος, ἡ, mentis delirium; inflammatio membranarum cerebri, febrem acutam et mentis perturbationem inducens. A φρήν.
Φρενοβλάβεια, ας, ἡ, amentia, dementia. A
Φρενοβλαβὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, mente læsus vel captus, desipiens. Ex φρὴν et βλάπτω.
Φρενόβλαβος, insanus, *Dulce.*
Φρενοβλαβῶς, adv. dementer, insane.
Φρενογηθὴς, ὲς, lætus, hilaris. E φρὴν et γηθέω.
Φρενοδαλλὴς, ἴδος, ἡ, amentia, furor. Ex eod. et δηλέω.
Φρενοδινὴς, ὲς, mentem versans, *Nonn.*
Φρενοθέλγτης, ἐος, ὁ ϗ ἡ, mentem demulcens. Εἰς Διὸν οἰσηβόντες ἐνὶ φρενοθέλγτι μύθῳ, *Nonn. P.* 4, 30. Ex φρὴν et θέλγω.
Φρενοΐβιν, adv. a mente, ex mente, sponte. Οὔ ποτε γὰρ φρενοΐβιν γ' ἐπ' ἀριστερὰ ἴδας, *Soph. Aj.* 183. A φρήν.
Φρενοκλοτέω, ῶ, decipio, impono præstigiis. Ex φρὴν et κλέπτω.
Φρενοκλόπος, ὁ ϗ ἡ, impostor, decipiens. A φρὴν et κλοτή.
Φρενόληπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, mente captus. Ex φρὴν et λαμβάνω.
Φρενομανὴς, ὲς, furiosus, fanaticus, etiam bono sensu. A μαίνομαι.
Φρενόμορος, ε, ὁ ϗ ἡ, mente captus, furiosus, insanus.
Φρενομόρως, adv. insane, dementer. Νὴν ὅταν νοσοῦντα φρενομόρως ἀκούσῃ, *Soph. Aj.* 630.
Φρενοπλαγὴς, phreneticus, *Æsch.*
Φρενόπληκτος, ον, furiosus, demens. Ex πλήσσω.
Φρενοπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, idem.
Φρενοτέκτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui sua mente aliquid componit.
Φρενόω, ῶ, fut. ώσω, ad mentem sanam reduco, moneo, castigo; (2) desipio, fallo, seduco. Οὐ μὴ φρενώσεις μ', *Eurip. Bac.* 792. Κλαίων φρενώσεις, ὧν φρενῶν αὐτὸς κενὸς, *Soph. Antig.* 765. Πολλῶ γ' ἀμείνων τὰς πύλας φρενῶν ἔφυς Ἢ σαυτὸν, *Æschyl. Prom. Vinct.* A φρήν.
Φρενώλης, mente captus; *Æsch. Sept. ad Theb.* 763. Ex φρὴν et ὀλέω, *perdo.*
Φρένωσις, ιος, ἡ, castigatio, admonitio. A φρενόω.
Φρενωτήριον, τὸ, idem. Ab eod.
Φρεορυκτέω, ῶ, fut. ήσω, puteum fodio. A
Φρεορύκτης, ε, ὁ, putei fossor, putearius. Ex φρέαρ et ὀρύσσω, (melius hæc per ω.)
Φρὲς, *fer*, aor. 2. imperat. act. a φέρω, pro φέρε.
Φρεσὶν, *mentibus*, dat. plur. cum ν, a φρήν.
ΦΡΕ'Ω, fut. φρέσω, *fodio*, P. emitto, adigo, *Ern.*
Φρεωρυχίον, ῶ, puteum effodio. Ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει, *Aristoph. Lys.* 1034. A
Φρεωρύχος, ε, ὁ, putei seu puteorum fossor, putearius. Ex φρέαρ et ὀρύσσω.
ΦΡΗ'Ν, ενὸς, ἡ, mens; (2) sapientia; at φρένες, prudentia, ingenium; (3) præcordia, tamquam mentis sedes. Vide *Ern.*
Φρεντία, ας, ἡ, puteal, os putei. A φρέαρ.
Φρήτρη, κς, ἡ, tribus, curia. A φρατρία.
Φρικαλέος, έα, έον, horribilis. A φρίξ.
Φρικασμὸς, ῦ, ὁ, horror, quasi a φρικάζω, quod esset horreo. A
Φρίκη, ης, ἡ, horror, torpor, *Ph.* (2) metus.
Φρικίαι, αἱ, et φρικία, τὰ, horror sub accessionem febris. A præc.
Φρικιάω, ῶ, horresco. A φρίκη. Hinc
Φρικίασις, ιως, ἡ, idem quod φρίκη.
Φρικτοειὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, horrificus, *Gl. V.* Ex φρίκη et τοιὸς.
Φρικτόω, horrifico, *Gl. V.* φρικτῶμαι, horresco, *Gl. V.* A φρίκη.
Φρικτοβόας, ὁ, horribiliter clamans, *Cyr.*
Φρικτὸς, ὴ, ὸν, horrendus, horrorem incutiens A φρίσσω.
Φρικτῶς, adv. horribiliter, horrendum in modum.
Φρικώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, horribilis, horrendus. A φρίκη.
Φριμαγμὸς, ῦ, ὁ, fremitus; (2) flatus quem equi naribus emittunt; (3) hinnitus; (4) exultatio præ gaudio, insolentia, ferocia.
Φριμάσσειο, *freme*, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro φριμάσσεσο. A
ΦΡΙΜΑ'ΣΣΟΜΑΙ, f. ξομαι, idem quod φρυμάσσομαι. Φριμάσσειο πᾶσα τραγίσκων Νῦν ἀγέλα, *Theocr.* 5, 141.
Φριμάω, ῶ, fremo. Φριμάα τε λαγωΐδης ὑπ' ἀϋτμῆς, *Oppian. Cyneget.* 1, 490.
Φριμήσσιται, *fremit*, 3. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro φριμάσσεται, a verbo præc.
ΦΡΙ'Ξ, φρικὸς, ἡ, maris horror, motus maris incipiens, primaque agitatio fluctuum superficiaria, veluti quum mare exigua stringitur aura, et in eo breves humilesque exsurgunt undæ, velut pili in homine exhorrescente; *Il.* 21, 126.
Φριξαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cervicem habens horrentem setis. Ex φρὶξ et αὐχήν.
Φριξοκόμης, ε, ὁ, horrens coma. Ex φρὶξ et κόμη.
Φριξόλοφος, horrentes jubas seu setas habens, *Hes.*
Φριξὸς, ὴ, ὸν, horridus. A φρίσσω.
Φρίσσον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφριττον, a
Φρίσσω, vel φρίττω, fut. ξω, horreo, horresco, cum horrore reformido; (2) adhibetur tam de lætitia quam de metu. Οὐδὲ σάστεν φρίσσουσι τὸν ξυνιεγάτην, *Eur. Hipp.* 421. Χαίτη πιφρικὸς, *Id. Ph.* 1128 ἐν ἔρωτι, *Soph. Aj.* 702. (2) ἴφρικ' ἔρωτι, horreo præ lætitia, *Id. Ibid.* 693.
Φροιμιάζω, et φροιμιάζομαι, pro προοιμιάω, -άζομαι, exordio seu principio utor, procemii loco dico, præfationem instituo. *Gl. V.* φροιμιάζω, exordior. Τί φροιμιάζῃ τοιαῦτα μοι, ἐξαύδα σαφῶς, *Eurip. Iph. in Tau.* 1165. A φροίμιον.
Φροιμιάσαι, aor. 1. inf. act. verbi *Att.* φροιμιάζω, pro προοιμιάζω, *exordio utor.*
Φροίμιον, ε, τὸ, procemium, exordium. Ab et pro προοίμιον.
Φρόνει, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro ἐφρόνει, a φρονέω, *intelligo.*
Φρονίσθω, *adfectus sit*, 3. sing. præs. imperat. med. *contr.* pro φρονείσθω, a verbo eod.
Φρονέω, ῶ, sapio. *Ph.* intelligo, mentis compos sum; (2) delibero; (3) cogito, sentio, judico; (4) dicitur de conditione et habitu animi, qui ex adjunctis intelligitur, ut εὖ vel κακῶς φρονεῖν, *item* ἀγαθὰ, vel κακὰ, benevolus vel malevolus sum, faveo, invideo; μέγα vel μικρὰ, elato vel demisso animo sum: sæpe quoque φρονεῖν usurpatur pro μέγα φρονεῖν, altum sapere, magnos gerere spiritus. Μὴ μέγα λεγ', ἀλλὰ ϗ φρόνει τάδε, *Eur. Or.* 242. Ἐφ' ἑαυτῷ φρονεῖν, arrogantem sentire, *Dem.* Δηλώσαιμ' ἂν οἵ' αὐτοῖς φρονῶ, *Soph. El.* 336. Ἥκουσα μεῖζον αὐτὸν ἢ Θήβας φρονεῖν, *Eurip. Phœn.* 710. Σφάλλω δ' ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα, *Id. Hippol.* 6. Φρονοῦσα τἄδικ', *Id. Ib.d.* 930. A φρήν. Hinc
Φρόνημα, ατος, τὸ, cogitatio, animus, sensus animi; (2) elatio animi, fastus; (3) animi impetus, superbia. Hinc
Φρονηματίας, ε, ὁ, qui est elato animo, vir excelsi animi, *Longin.* 9.
Φρονηματίζω, fut. ίσω, facio, ut aliquis animos tollat, vel se efferat; φρονηματίζομαι, animos tollo; majores spiritus sumo; (2) magnifice de me sentio. Ὄγκω πλήρης ϗ πιφρονηματισμένος, *Diod.* φρονηματισθέντες ἐκ τῶν ἔργων, *Aristot.* Hinc
Φρονηματισμὸς, ῦ, ὁ, animi elatio.
Φρονηματώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, qui excelsi est animi, magnanimus. A φρόνημα.
Φρόνησις, ιως, ἡ, prudentia, sapientia, intelligentia. Proprie est virtus rationalis potentiæ, præparatrix eorum quæ ad beatitudinem conferunt. A φρονέω.
Φρόνιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, prudens, sapiens; cordatus, astutus, *Ph.* A φρόνις.
Φρονιμώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, animosus; (2) constans. A φρόνιμος.
Φρονίμως, adv. prudenter, sapienter.
Φρονιμώτατος, sagacissimus, *Ph.*
Φρόνις, ιως, ἡ, ingenium; (2) astutia; (3) contemptus. A φρὴν.
Φρονοῦντας, *intelligentes*, acc. pl. part. præs. act. *contr.* pro φρονέοντας, a φρονέω. Unde
Φρονοῦντως, adv. sapienter, prudenter.
Φροντίζετε, 2. plur. præs. ind. act. verbi
Φροντίζω, fut. ίσω, curo, curam gero; (2) cogito, commentor, meditor; (3) studeo, studium et operam pono, præsertim in literis; φροντίζων, solicitus, *Gl. V.* πιφροντικότα, suspensum, *Ph.* cogitabundum, p. part. act. Τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντιζούμεθα; *Eur. Iph. in Taur.* 344. Σοῦ μὲν δοκῶ φροντίζων, *Plato.* A
ΦΡΟΝΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, cogitatio; (2) cura, solicitudo; occupatio, *Gl. V.* Αἱ διὰτραι πῶς φροντίδες σοφώτεραι, *Eur. Hipp.* 440.
Φρόντισμα, ατος, τὸ, cura, officium. *Ph.* occupatio. A φροντίζω. Unde
Φροντιστέον, *adv. pos.* curandum est. Πάνυ ἡμῖν ὕπνω φροντιστέον, *Plat. Crit.* 3.
Φροντιστήριον, ε, τὸ, locus in quo cogitationes seu commentationes nostras instituimus, schola, musæum, sequiori seculo etiam monasterium. Ab eod.
Φροντιστὴς, οῦ, ὁ, curator, procurator, tutor, *Ph.* (2) commentator, qui commentationibus et speculationibus est deditus; studiosus, philosophus, monachus, asceticus. Ab eod.
Φροντιστικὸς, ὴ, ὸν, ad commentationem seu meditationem aptus; (2) meditabundus; sollicitus. A præc.
Φροντιστικῶς, cogitabunde, sollicite.
Φρῦδος, ὕδη, ὕδον, qui disparuit, qui abiit, evanidus. *Gl. V.* cassus; Attici sic dicunt, qui nimia animi levitate nimis effertur gaudio, etiam in re levi. Ἀλλὰ φρῦδος ἀστίως, modo abiit, *Soph. Aj.* 735. Φρῦδα, acc. plur. neutrius generis adverbialiter. Φρῦδα, φρῦδ', ὦ γᾶ, γᾶ, βαρβάροισι δρασμοῖς, *Eurip. Or.* 1373. Ex πρὸ et ὄδος, quasi πρόοδος, *contr.* πρῦδος.
Φρύδως, incassum, *Ph.* A præc.
Φρυκὰ, ᾶς, ἡ, præsidium, custodia; (2) milites ipsi præsidiarii et custodes; (3) corporis custodes, ut stipatores, satellites; (4) ipse locus aut statio custodiæ et præsidii; (5) carcer. Ex πρὸ et ὄρος, *custos.*
Φρυκαρχίω, præsidiariis militibus præsum, *Plut.*
Φρυκάρχης, vel φρύκαρχος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui præsidiariis militibus præest, præsidiariæ cohortis præfectus. Ex φρυκὰ et ἀρχή.
Φρύκει, *custodi*, 2. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro φρύκεσι, a
Φρυκείω, ῶ, f. ήσω, in præsidio me tutor, custodio, excubo. Ἱκετίοις δὲ σὺν κλάδοις φρυκεῦσί μ', *Eur. Supp.* 103. Ὀχυρεῖσι παρθενῶσι φρουροῦνται καλῶς, *Iph. in Aul.* 751. Ὄμμα φρυκείω, oculum vigilem intendo, *Soph. Trach.* 914. A φρυκὸς.
Φρύκημα, ατος, τὸ, præsidium, custodia; (2) id quod custoditur. (2) ξύμμικτα λείας βυκέλων φρυκήματα, *Soph. Aj.* 53. A præc.
Φρύκησις, ιως, ἡ, custodia, excubiæ. Ab eod.
Φρυκητὴς, ὁ, satelles, *Man.*
Φρυκικὸς, ὴ, ὸν, præsidiarius, *Gl. V.* A φρυκὰ.
Φρύκιον, ε, τὸ, præsidium, i. e. locus aut munitio cui præsidia imponuntur. *Gl. V.* castellum; (2) custodia, carcer. Ab eod.
Φρυκὶς, ὴ, præsidiaria, *Xen.*
Φρυκοδόμος, ε, ὁ ϗ ἡ, domi custos; v. gr. canis. *Epigr.*
Φρυκὸς, ῦ, ὁ, custos, *Gl. V.* præsidiarius, excubitor. Ex πρὸ et ὄρος.
Φρυκῶμις, *custodiamus*, 1. plur. præs. conj. *Dor.* et *contr.* pro φρυκέωμεν, a φρυκέω.
Φρύαγμα, ατος, τὸ, fremitus equorum; (2) fastus hircorum. A φρυάσσω.
Φρυαγματίας, ε ὁ, ferociens, v. gr. equus; (3) fastuosus, insolens. A præc.

Φρυαγμὸς, ῦ, ὁ, idem quod *φρύαγμα*.
Φρυακτὴς, ῆ, ὁ, idem quod *φρυαγματίας*, de equo fremitum indicem ferociæ edente dictum. A
ΦΡΥΑ΄ΣΣΩ, vel *ἀττω*, fut. *ἄξω*, *med. ἄττομαι*, fremo, *proprie* de equo; (2) insolesco, effero me; (3) intempestive glorior, vana spe efferor, Μὴ *μάτην μετεωρίζου φρυαττόμενος ἀδήλοις ἐλπίσιν*, 2 *Macc.* 7, 34. Ἐν *τοῖς περὶ ἄλλων ἐπαίνοις ἧ ψόγοις φρυαττόμενοι*, *M. Anton.* 10, 15. Τὸν *αὐχένα ἐπαίρειν ἧ φρυάττεσθαι*, *Philo.*
Φρυγανίζομαι, fut. *ίσομαι*, cremia seu virgulta arida colligo; (2) lignor. A *φρύγανον*.
Φρυγανικὸς, ἡ, ὁν. Vide *φρυγανώδης*.
Φρυγάνιον, ου, τὸ, parvum virgultum aridum; (2) exiguus frutex. Dim. a *φρύγανον*.
Φρυγανισμὸς, ῦ, ὁ, lignatio, sarmentorum lectio.
Φρυγανίστρια, ἡ, collectrix virgultorum aridorum, *Pull. ex Ar.*
Φρυγανοειδὴς, ὲς, idem quod *φρυγανώδης*, *Diosc.*
Φρύγανον, ου, τὸ, sarmentum, virgultum; *φρύγανα*, nidus e sarmentis, quisquiliæ, *Gl. V.* A *φρύγω*.
Φρυγανοφόρος, ου, ὁ ἧ ἡ, sarmenta ferens. Ex *φρύγανον* et *φέρω*.
Φρυγανώδης, ες, ὁ ἧ ἡ, e virgultis constans; (2) virgultis aridis similis; (3) cremiorum modo lignosus; (4) fruticosus. *Gl. V.* surcularis. A *φρύγανον*.
Φρύγετρον, τὸ, instrumentum quo vertebant quid in frixorio. A *φρύγω*.
Φρυγεὺς, ὁ, qui torret, *Diosc.*
Φρυγία, ας, ἡ, quæ torret, *Hes.* A *φρύγω*.
Φρυγία, ας, ἡ, Phrygia. A *Φρύξ*.
Φρυγίζω, Phrygios mores imitor, *Steph.*
Φρύγιλος, ὁ, frigilla, avis.
Φρυγίνδα, ἡ, sc. *παιδιὰ*, genus ludi in quo utebantur fabis tostis.
Φρύγιον, ου, τὸ, lignum aridum, cremium. *Gl. V.* *Φρυγίον*, frictorium. A *φρύγω*.
Φρύγιος, ία, ιον, aridus. Ab eod.
Φρυγιστὶ, modo sive concentu Phrygio. A *Φρύξ*.
Φρυγμὸς, ῦ, ὁ, frixio, torrefactio. A
ΦΡΥ΄ΓΩ, f. *ὔξω*, torreo, torrefacio, frigo, arefacio. *Gl. V.* *φρύγει*, frigit. *Ph.* *πεφρυγμένος*, frixus, tostus, perf. pass. part. *Κύαμον δὲ τὶς ἐν πυρὶ φρυξεῖ*, *Theocr.* 7, 66. *Καθήμενοι φρύγουσι, ὥσπερ ἧ κροτῶ*, *Aristoph. Conc.* 221. Hinc
Φρυκτὸς, ἡ, ὸν, tostus, frixus.
Φρυκτωρέω, ῶ, f. *ήσω*, excubias ago, e specula signa per ignem observando vel dando, et hostium aut aliorum adventum denunciando.
Φρυκτωρία, ας, ἡ, excubiæ speculatoriæ, ad signum dandum per faces.
Φρυκτώριον, ου, τὸ, specula *τῶν φρυκτωρῶν*. A
Φρυκτωρὸς, ῦ, ὁ, observans faces hostilis adventus prænuncias, ut et ipse tales. Ex *φρυκτὸς*, *fax*, et *ὁράω*.
Φρυκτώριος, idem quod *φρυκτὸς*, *Æsch.*
Φρὺν, νὸς, ὁ, rubeta.
Φρυνέος, ου, ὁ, idem.
ΦΡΥ΄ΝΗ, ης, ἡ, idem.
Φρύνιον, ου, τὸ, frutex utilis adversus rubetas; (2) rubeta, *Diosc.*
Φρυνοειδὴς, ὲς, ὁ ἧ ἡ, rubetæ similis. Ex *φρῦνος* et *εἶδος*.
Φρυνολόχος, ου, ὁ ἧ ἡ, qu. dic. rubetis insidians.
ΦΡΥ΄ΝΟΣ, ου, ὁ, rubeta, rana venenosa.
Φρὺξ, γὸς, ὁ, Phryx, Phrygius.
Φρυξῖς, *torrebis*, 2. sing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro *φρύξεις*, a *φρύγω*.
Φρύσσω, vel *φρύττω*, idem quod *φρύγω*. Τὸ *καλὸν Θέρος ἀνίκα φρύττει*, *Theocr.* 6, 16.
Φρῶ, *contr.* pro *φρέω*, et hoc *per Sync.* pro *φορέω*.
Φῦ, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro *ἔφυ*, a *φῦμι*.
Φύγαδε, *adv.* in fugam. A *φυγή*. Unde
Φυγαδεία, ας, ἡ, fugatio, exsilium.
Φυγαδεῖον, ου, τὸ, confugium; (2) urbs quæ asylum habet, quo rei confugiunt et exsules. Ab eod.
Φυγαδευτήριον, ου, τὸ, idem. Ab eod.
Φυγαδευτικὸς, ἡ, ὸν, vim habens abigendi. A
Φυγαδεύω, fut. *εύσω*, fugo, depello; (2) fugio, exulo, *Gl. V.* *Φυγαδεύειν ἀφ' ἑαυτῦ πορρωτάτω*, *Philo.* *ἐκ τῆς πόλεως*, *Dem.* A *φυγάς*.
Φυγαδικὸς, ἡ, ὸν, ad exsulem seu exsules pertinens, vel qualis est exsulis aut exsulum; (2) exsul, seu profugus. Ab eod.
Φυγαδικῶς, *adv.* more exsulum.
Φυγαδοθήρας, ου, ὁ, exsulum inquisitor. Ex *φυγὰς* et *Θήρα*.
Φυγαίχμης, ου, ὁ, timens bellum. Ab *αἰχμή*.
Φυγανθρωπίω, f. *σω*, hominum consortium fugio. *Φυγανθρωπίᾶσι ἐς ἐρημίην*, *Aret.* Ex *φυγὴ* et *ἄνθρωπος*.
Φυγανθρωπία, ας, ἡ, hominum consortii devitatio, *Aret.* Ex iisd.
Φυγάνω, seu *φυγγάνω*, fugio, pro *φεύγω*.
Φυγαρσινία, ἡ, virifugium, *Man.*
Φυγὰς, άδος, ὁ ἧ ἡ, profugus ob metum periculi; (2) exsul; (3) fugitivus. A *φυγή*.
Φύγδην, et *φύγδα*, *adv.* fugaciter; fugæ modo. Ab eod.
Φύγεθλον, ου, τὸ, panus, tumor quidam, *Cels.* 3, 25. A *φύω*.
Φύγι, *fugit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro *ἔφυγε*, a *φεύγω*, *fugio*.
Φυγεῖν, aor. 2. inf. act. verbi *φεύγω*, *fugio*.
Φυγεργὸς, ὁ ἧ ἡ, fugiens opus; iners, socors, *Bud.*
Φυγὴ, ῆς, ἡ, fuga, fugacitas; (2) effugium, vitatio aut evitatio; (2) exsilium; (4) timor, pavor. (4) *φυγῇ μ' ὐκ ἔτι πιλᾶτε*, non amplius pavidæ ad me accedite, *Soph. Phil.* 1149. A *φεύγω*.
Φυγοδίμιος, et *φυγόδιμος*, υ, ὁ ἧ ἡ, fugiens torum, a conjugio abhorrens. Ex *φεύγω* et *δίμιον*.
Φυγοδικέω, ῶ, detrecto certamen et judicium, lateo, *Ph.* *φυγοδικεῖν*, tergiversari, *Dem.* Ab eod. et *δίκη*.
Φυγοδικία, ας, ἡ, tergiversatio, *Ph.* Ex iisd.
Φύγοις, 2. sing aor. 2. opt. act. verbi *φεύγω*.
Φυγόλεκτος, ὁ ἧ ἡ, conjugium abhorrens. Ex *φεύγω* et *λέγομαι*.
Φυγομαχέω, ῶ, f. *ήσω*, detrecto pugnam, *App.* A
Φυγόμαχος, υ, ὁ ἧ ἡ, qui detrectat pugnam, fugax. *Θάνατος ἐκιχῆ καὶ τὸν φυγόμαχον*, *Simonid. apud Stob.* Ex *φυγὴ* et *μάχη*, *pugna*.
Φυγόξενος, υ, ὁ ἧ ἡ, hospites fugiens, inhospitalis, *Pind. Olymp.* 11. Ex *φυγὴ*.
Φυγοστόλεμος, pro quo *φυγοπτόλεμος*, *Hom.*
Φυγοπονία, ἡ, laboris fuga, *Polyb.*
Φυγόπονος, υ, ὁ ἧ ἡ, qui laborem seu labores fugit.
Φυγοπτόλεμος, υ, ὁ ἧ ἡ, bellum fugiens.
Φυὴν, *natum*, a. 2. part. pass. verbi *φύω*, *nascor*.
Φύεται, *nascitur*, 3. sing. præs. ind. med.
Φύζα, ης, ἡ, fuga cum timore, idem quod *φυγή*. A *φεύγω*. Hinc
Φυζακινὸς, ἡ, ὸν, fugax, pavidus, timidus.
Φυζαλέος, έα, έον, idem et ab eod.
Φύζηλος, timidus, *Hes.*
Φυζικὸς, fugitivus, *V. L.*
Φυζίπολις, exul, *Opp.*
Φύζω, in fugam verto, fugo, *Il.* 21, 6. A *φεύγω*.
Φυὴ, ῆς, ἡ, natura, indoles; (2) statura, habitus oris; (3) stirps, germen, *Il.* 22, 370. A *φύω*.
Φυῆ, *natus sit*, 3. sing. aor. 2. conj. act. verbi *φύω*, *nascor*.
Φυκὴν, ὁ, idem quod *φυκὶς*, *Ath.*
Φυκίδιον, Dim. a *φυκὶς*, *Aristot.*
Φυκιόεις, όεσσα, όεν, algosus, alga abundans, *Il.* 23, 693. Αὐτῷ *ἔπ' ἀἴόνος κατιτάχετο φυκιόεσσης*, *Theocr.* 11, 14. A
Φυκίον, vel *φύκιον*, υ, τὸ, Dim. a *φῦκος*.
Φυκιοφάγος, υ, ὁ ἧ ἡ, qui alga vescitur.
Φυκοφάγος, ὁ ἧ ἡ, idem.
Φυκιόω, ῶ, fuco, *Gl. V.* A *φυκίον*.
Φυκὶς, ίδος, ἡ, fuca, *piscis*, cujus mas vocatur *φύκης*, *Gl. V.* *φυκὶς ἰχθὺς*, saxatilis *piscis*; *φυκίδες*, saxatiles, *Ph.* Ex *φῦκος* vel *φύκιον*, quoniam loca amat algosa.
ΦΥ΄ΚΟΣ, ους, τὸ, alga, *Angl.* SEA-WRACK; muscus; (2) purpurissum, color ruber ex alga; (3) fucus ruber; (4) fucus quilibet; (5) *φῦκος ἰχθὺς*, saxatilis *piscis*, Ph.
Φυκόω, ῶ, fut. *ώσω*, fuco, fuco oblino. *Φυκῶσθαι τὸ πρόσωπον*, *Plut.* A præc.
Φυκτὸς, ἡ, ὸν, qui effugi seu vitari potest, vitabilis, vitandus; *Il.* 16, 128. A *φεύγω*.
Φυκώδης, ους, ὁ ἧ ἡ, algosus, alga abundans. A *φῦκος*.
Φύλαγμα, ατος, τὸ, quod custoditur seu servatur, vel quod datum est ad custodiendum; (2) custodia, præceptum, mandatum. A *φυλάσσω*.
Φυλάκιον, vel *φυλακεῖον*, υ, τὸ, locus in castris ubi sunt excubiæ; (2) statio, præsidium, arx. A
Φυλακὴ, ῆς, ἡ, custodia, ipsa custodiendi actio, conservatio. *Gl. V.* tutela; (2) vigilia, excubatio, excubiæ; (3) præsidium; (4) quarta pars noctis; quoniam in quatuor partes divisa erat, in quibus vigiliarum munus permutatis vicibus ad alios perveniebat; (5) custodia, i. e. custodes cingentes latus principum, satellites, stipatores. *Ph.* *φυλακαὶ*, præsidia. Stationarii milites, al. *Gl. V.* (6) carcer, *Ph.* (7) locus ubi positi sunt custodes; (8) cautio; (9) amolitio alicujus incommodi. *Φυλακὰς ἔχω*, observo. *Φυλακὰς ἔχων ὐ μίμνον*, *Eurip. Andr.* 960. A *φυλάσσω*.
Φυλακίζω, fut. *ίσω*, in carcerem conjicio, *Act.* 22, 19. A præc. Unde
Φυλάκιον, υ, τὸ, idem quod *φυλάκιον*.
Φυλακικὸς, custodiendi peritus, aptus ad custodiam, *Plat.*
Φυλακὶς, ίδος, ἡ, custos, *fœmina*; *φυλακίδες*, naves præsidiariæ. A *φύλαξ*.
Φυλάκισσα, ης, ἡ, idem. A præc.
Φυλακίτης, ου, ὁ, carcerarius, *Gl. V.* A *φυλακὴ*.
Φύλακος, ου, ὁ, custos, excubitor, vigil. A *φύλαξ*.
Φυλακτέον, *adv. posit.* custodiendum, cavendum. A *φυλάσσω*, vel *φυλάσσομαι*. Unde
Φυλακτὴς, ῆρος, ὁ, custos, excubitor, vigil.
Φυλακτήριον, υ, τὸ, servatorium, promptuarium, *Ph.* (2) statio excubitorum seu vigilum, præsidium, munimentum, arx, aut quicquid nos custodit; (3) antidotum contra venena, amuletum. Hinc *τὰ φυλακτήρια*, ων, quasi conservatoria legis, quæ membranæ tenues, quibus inscriptæ erant quatuor pentateuchi sectiones. A præc.
Φυλακτήριος, aptus ad custodiendum, *Diosc.*
Φυλακτικὸς, ἡ, ὸν, custodiendi seu servandi et observandi, item conservandi peritus; (2) qui sibi cavere novit, cautus, qui se tueri potest; (3) vim habens amolliendi. A *φυλάσσω*.
Φυλακτικῶς, *adv.* studio et solicitudine, studiose cavendo, caute.
Φύλαξ, ακος, ὁ ἧ ἡ, custos, servator, conservator, excubitor, vigil; *φύλακες*, vigiles, *Ph.* milites præsidiarii. A *φυλάσσω*.
Φυλαξαι, aor. 1. inf. act. verbi *φυλάσσω*.
Φυλάξαι, 2. sing. aor. 1. imperat. med.
Φυλάξατε, 2. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro *ἐφυλάξατε*.
Φυλάξιμος, ὁ, custodiens, qui custodiri potest, *Steph.*
Φύλαξις, ιος, ἡ, custodia. A *φυλάσσω*.
Φυλαρχέω, ῶ, sum tribus præfectus seu princeps, præsum tribui, sum tribunus, *Aristot.* A
Φυλάρχης, vel *φύλαρχος*, υ, ὁ, tribus præfectus, qui tribui præest, tribunus, *Ph.* tribunus plebis. Ex *φυλὴ* et *ἀρχή*.
Φυλάσσαι, a. 1. infin. act. *Ion.* pro *φυλάξαι*, a verbo *φυλάσσω*.
Φυλασσίμιναι, præs. inf. act. *Dor.* pro *φυλάσσειν*, a verbo eod.
Φυλάσσῃ, 3. sing. præs. conj. act.
Φυλάσσωσι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro *φυλάσσουσι*, a
ΦΥ΄ΛΑΣΣΩ, vel *φυλάττω*, fut. *άξω*, custodio, servo, conservo, asservo, tueor, tutor; *φυλάσσομαι*, et *φυλάττομαι*, custodior; (2) caveo, vito; (3) custodias ago, excubo; (4) speculor, observo, *item* capto, (5) insidias pono;

pono; φύλαξον, custodi, *Gl. V.* a. 1. imperat. act. φύλαξαι, cave, a. 1. imperat. med. περιφυλαγμένος, asservatus, cautus, perf. part. pass. Κληῖδας γάμου φυλάσσει (Ἥρα), *Aristoph. Thesm.* 985. Καὶ μὴν στέλας γὲ προσστόλοις φυλάσσεται, servatur a, *Soph. Aj.* 539. Τὰ μὲν λιλειγμένα ἄῤῥητ' ἐγὼ σοὶ κρύβδην φυλάξομαι, secreta servabo, *Id. El.* 1018. Φύλαττε πᾶς ἀίρα περιπίφιλον, *Arist. Av.* 1196. Τυτὶ μέν τοι σὺ φυλάττε, *Id. Pace*, 1109.

Φυλαττόμενος, præs. part. med. *Att.* pro φυλασσόμενος.

Φυλετεύω, tribules facio, in tribus describo. A

Φυλέτης, ου, ὁ, qui est ex eadem tribu, contribulis; *Gl. V.* tribulis, paganus; φυλέται, curiales, *Gl. V.* A φυλή. Hinc

Φυλετικός, ἡ, όν, ad tribules pertinens.

Φυλετικῶς, *adv.* more tribuum.

Φυλέτις, ίδος, ἡ, quæ est eadem tribu; (2) quæ fit per tribus, tributa. Φυλέτις ἐκκλησία, comitia tributa, *App. Bell. Civ.* 3, 30. A φυλέτης.

ΦΥΛΗ, ῆς, ἡ, tribus, classis; genus, ordo.

Φυλία, ἡ, oleaster, *Hum.*

Φυλίη, ἡ, ficus quædam, vel oleaster, *Od. 5*, 477.

Φυλλάζω, frondesco, *Gl. V.* A φυλλάς.

Φυλλάκανθος, ου, ὁ ἡ, planta quædam foliis spinosis seu aculeatis. Ex φύλλον et ἄκανθα.

Φυλλάμπελος, ου, ἡ, pampinus, *Gl. V.* Ab eod. et ἄμπελος.

Φυλλανθὶς, herba quædam, *Theophr.*

Φυλλάριον, ου, τὸ, foliolum. Dim. a φύλλον.

Φυλλὰς, άδος, ἡ, strues seu cumulus foliorum, frondes. Ὀρίζει τιμωρίαν φυλλάδα, id est, τίμιος πολύφυλλον, *Soph. Trach.* 754. Ab eod.

Φυλλίδιον, ου, τὸ, folia, frondes.

Φύλλιξ, τὰ, olera condimentis usitata, *Gal.*

Φυλλιάω, ῶ, folia emitto, frondesco. A φύλλιον.

Φυλλικὸς, ἡ, όν, qu. dic. foliaris. Ab eod.

Φύλλινος, ίνη, ινον, e foliis confectus. *Gl. V.* foliaceus, frondarius; epith. ludi, cujus præmium corona. Ab eod.

Φύλλιον, ου, τὸ, folium; (2) flos terræ.

Φυλλίτης, ου, ὁ· vide φύλλινος.

Φυλλῖτις, ίδος, ἡ, *Dioscor.* 3, 121. Phyllitis, herba vulgo Lingua cervina. *Angl.* HARTS-TONGUE.

Φυλλοβολίω, ῶ, f. ήσω, folia amitto, folia mihi decidunt; (2) folia spargo, foliis conspergo. Ὄζων λευκὴς φυλλοβολέσης, *Aristoph. Nub.* 1003.

Φυλλοβολία, ας, ἡ, foliorum amissio; (2) foliorum sparsio sive conjectio. A

Φυλλοβόλος, ου, ὁ ἡ, folia abjiciens seu amittens, cui folia decidunt; (2) qui folia et frondes spargit. Ex φύλλον et βάλλω.

Φυλλόκομος, ὁ ἡ, frondosus, foliis comatus. Ex eod. et κόμη.

Φυλλοκοπίω, ῶ, f. ήσω, folia amputo seu abscindo. Ex φύλλον et κόπτω.

Φυλλολογίω, ῶ, fut. ήσω, folia lego; (2) pampino, *Gl. V.* Ex φύλλον et λίγω.

Φυλλομανίω, ῶ, f. ήσω, foliis luxurio, *Theophr.* Ex eod. et μαίνομαι.

ΦΥ'ΛΛΟΝ, ου, τὸ, folium, frons.

Φυλλορίω, idem quod φυλλορρίω, *Ar.*

Φυλλορρόω, ῶ, f. ήσω, folia vel frondes amitto. Τῦ δὲ χιμῶνος πάλιν τὰς ἀσπίδας φυλλορρεῖ, *Aristoph. Av.* 1487.

Φυλλόρρια, ας, ἡ, defluxio foliorum. A

Φυλλόρροος, ου, ὁ ἡ, folia abjiciens. Φυλλορόῳ φθινοπώρῳ, *Opp. Cyn.* 1, 116. Ex φύλλον et ῥοὴ, *fluxio.*

Φυλλοστρὼς, ῶτος, foliis constratus, *Theocr.*

Φυλλόστρωτος, ὁ ἡ, idem. Ex φύλλον et στρώννυμι.

Φυλλοτόκος, folia pariens. Εἴαρι φυλλοτόκῳ, *Opp. Cyn.* 1, 116.

Φυλλοτόμος, ου, ὁ, frondator, *Gl. V.* Ex φύλλον et τέμνω.

Φυλλοτρὼξ, ῶγος, ὁ ἡ, folia comedens. Ex eod. et τρώγω.

Φυλλοφορέω, ῶ, f. ήσω, folia fero, foliatus sum, *Theophr.* A

Φυλλοφόρος, ου, ὁ ἡ, folia ferens, foliatus. Ex φύλλον et φέρω.

Φυλλοφυὴς, ῆ, frondeo, *Gl. V.* Ex eod. et φύω.

Φυλλοχοΐω, ῶ, f. ήσω, idem quod φυλλορρέω.

Φυλλοχόος, ου, ὁ ἡ, qu. dic. folia fundens; φυλλοχόοι μῆνες, menses in quibus folia decidunt; *Plut.* Ex φύλλον et χέω.

Φυλλώδης, ους, ὁ ἡ, foliis abundans, foliatus, folia habens, *Gl. V.* frondens. Ex φύλλον et εἶδος.

Φύλλωμα, τὸ, folia, frondes.

Φυλοβασιλεὺς, έως, ὁ, tribunus, olim dictus Athenis, qui post δήμαρχος.

Φυλοκρινέω, sum judex tribus, *Eust.*

Φυλοκρίνησις, εως, ἡ, dijudicatio generum, quod a φυλοκρινέω.

Φυλοκρινητικὸς, ἡ, όν, genera dijudicans. Ab eodem.

Φυλοκρίνομαι, ἐν τῇ φύλῃ διακρίνομαι, *Hes.*

Φῦλον, ου, τὸ, genus, gens, natio. A φυλή.

Φύλοσις, ίδος, ἡ, pugna, prælium; (2) clamor bellicus. Φύλοσιν αἰνὴν ὄρσομεν, *Il.* 4, 15. A φῦλον et ὄψ.

Φῦμα, ατος, τὸ, tuber vomica. A φύομαι.

Φυματίας, ὁ, idem quod φυματώδης, *Hipp.*

Φυμάτιον, τὸ, tuberculum. A φῦμα.

Φυματόω, tubero, *Gl. V.* A φῦμα. Hinc

Φυματώδης, ες, tuberculis plenus.

Φῦμι, gigno; φῦναι, nasci; φὺς, natus. A φύω.

Φῦναι, *nasci*, a. 2. inf. act. verbi φῦμι, *nascor.*

Φύντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἔφυντο.

Φυξάνωρ, ορος, ὁ ἡ, fugam viris immittens, fugæ occasionem dans. Ex φύξις et ἀνήρ.

Φυξήλιος, ον, qui est exulis, *Nic.* A

Φύξηλις, ίδος, ὁ ἡ, profugus, exsul; (2) fugax, timidus; *Il.* 17, 143. Παρὰ τὸ φεύγειν τὰς ἴλας, *Porph.* A φύξις.

Φύξιμος, ου, ὁ ἡ, a quo fugiendum est, qui effugi seu vitari potest; (2) ad quem confugitur; (3) fugans, qui in fugam vertit; (4) τὸ φύξιμον, perfugium. Γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην ἄθλιοι φάτο φύξιμον εἶναι, *Odyss. 5*, 359. Ab eod.

Φύξιος, ου, ὁ, qui fugat; (2) fugæ favens, *Gl. V.* φύξια, fugalia. A

Φύξις, εως, ἡ, fuga; (2) effugium. A φεύγω.

Φύομαι, orior, nascor, provenio, cresco.

Φυομένῳ, dat. sing. part. præs. med. v. φύω.

Φύοντι, 3. pl. præs. ind. *Dor.* pro φύουσι.

Φυράδην, *adv.* vide φύρδην.

Φύραμα, ατος, τὸ, massa farinæ subactæ et humore maceratæ ad panificium; (2) massa luti. *Ph.* massa. A φυράω.

Φύρασις, εως, ἡ, commistio, maceratio, subactio ad conficiendas massas. Ab eod.

Φύρασον, 2. sing. a. 1. imperat. act. v. φυράω.

Φυραστὴς, οῦ, ὁ, et φυράτης, ου, ὁ, decoctor, *Ph.* interversor, *Gl. V.* A

Φυράω, ῶ, fut. άσω, misceo, macero, subigo; φυρῶμαι, misceor; πεφυραμένος, subactus, perf pass. part. Οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐρασὴν, *Aristoph. Nub.* 975. Οἷον μεθ' οἷων φύρωνται, μεμνημένος διατελεῖ, *M. Anton.* 3, 4. Τῦτο τὸ σωμάτιον ἐκ ἴσι σὸν, ἀλλὰ πηλὸς κομψῶς πεφυραμένος, *Arrian.* A φύρω.

Φύρδην, *adv.* mixtim, permixtim; (2) confuse, inordinate. Ab eod.

Φύρμα, ατος, τὸ, inquinamentum, sordes, strigmentum, recrementum. Ab eod.

Φυρμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

Φύρσιμος, ου, ὁ ἡ, mixta; *Nic.* a

Φυρτὸς, ὴ, όν, mistus, subactus, maceratus; (2) vilis. A

ΦΥ'ΡΩ, f. φύρσω, misceo, commisceo; (2) inquino, fœdo; (3) perfundo, rigo; (4) macero, subigo, pinso; πεφυρμένος, inquinatus; (5) subactus. Γαῖαν ὕδει φύρειν, *Hesiod. Op.* 61. Ἀκμαῖον δ' ἄνδρα φύρειν, *Epigr.* Κόνει φύρσα δύσηνον κάρα, *Eur. Hec.* 496. Πεφυρμένοι αἵματι, *Theocr.* 26, 28. Δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρεν, *Il.* 16, 161.

Φὺς, *natus*, aor. 2. part. act. verbi φῦμι pro φύω.

Φύσα, vel φύσσα, ης, ἡ, follis, vesica; (2) flatus et spiritus crassior in corpore, *Il.* 18, 470. A φυσάω.

Φυσαθεὶς, aor. 1. part. pass. *Dor.* pro φυσηθεὶς.

Φύσαι, *genuisse*, aor. 1. inf. act. verbi φύω.

Φυσαλὶς, et φυσσαλὶς, ίδος, ἡ, bulla in aqua nascens; (2) tibia seu fistula; (3) vesicaria, *frutex.* A φύσα. Unde

Φύσαλος, vel φύσσαλος, ου, ὁ, bufo, venenatum id ranarum genus quod se mirum in modum inflat; (2) piscis quidam.

Φύσας, *qui genuit*, a. 1. part. act. verbi φύω.

Φυσατήριον, ου, τὸ, instrumentum quod inflatur, ut tibia. A

ΦΥΣΑ'Ω, vel φυσσάω, ῶ, f. ήσω, sufflo, inflo, flatu distendo; (2) spiro; (3) efflo. Ἐπὶ γὰρ στερμαὶ σύριγγες ἄνω φυσῶσι μιλὰν μίνος, *Soph. Aj.* 1429. Ψυχὴν πεισπαίροντι φυσήσει νικρῷ, exspirabit, 68. Ἐπί τινι φύσασθαι, *Dem.* ταῖς τυχηραῖς εὐπραγίαις, *Philo.* Φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας μιλανὲν αἷμα, *Soph. Aj.* 918.

Φύσει, 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi φύω.

Φύσει, ης, ἡ, idem quod φύσα.

Φύσημα, ατος, τὸ, inflatio, flatus; *metaph.* arrogantia, insolentia; (2) bulla, eruptio aquæ, sanguinis effervescentis; (3) resina pinea. Μίλανος αἵματος φυσήματα, *Eurip. Iphig. in Aul.* 1114. A φυσάω. Hinc

Φυσημάτιον, ου, τὸ, bullula. *Gl. V.*

Φύσησις, εως, ἡ, flatus, sufflatio. *Gl. V.* inflatio. Ab eod.

Φυσητὴρ, vel φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, flabellum, follis, ventilator. *Ph.* fistula; (2) fistula piscium cetaceorum, et piscis ipse, physeter; (3) meatus polypodis quo ova sua parit. Ab eod.

Φυσητήριον, ου, τὸ, qu. dic. sufflatorium. *Gl. V.* spiramentum. A φυσάω.

Φυσητὴς, οῦ, ὁ, inflator, *Gl. V.* vid. φυσητὴρ.

Φυσητικὸς, ἡ, όν, inflandi vim habens. A φυσάω.

Φυσήφρων, ονος, ὁ ἡ, qui animo est inflato. Ex φυσάω et φρήν.

Φυσίαμα, ατος, τὸ, flatus.

Φυσιασμὸς, οῦ, ὁ, flandi seu efflandi actio; (2) flatus. A φυσιάω.

Φυσιάω, ῶ, fut. άσω, flo, sufflo. A φυσάω.

Φυσιγγόομαι, ῶμαι, inturgesco; πεφυσιγγωμένοι, tumidi, perf. pass. part. Κᾆθ' οἱ Μιγαρεῖς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι, *Aristoph. Ach.* 531. A φύσιγξ.

Φυσίγναθος, ου, ὁ ἡ, buccas inflans, superbus; nomen ranæ *in Batrachom.* 17.

Φυσιγνώμων, ὁ, *Theoc.* Vide φυσιογνώμων.

Φύσιγξ, γος, ἡ, vesicula, pustula; (2) vesicula et quasi cortex bulborum, alliorum. A φύσα.

Φυσίζοος, ου, ὁ ἡ, qu. dic. vitam producens, i. e. quæ ad vitam degendam sunt necessaria, almus. Φυσίζοος αἶα, *Il.* 3, 243. Φυσίζοον ὕδωρ, *Nonn. P.* 4, 11. Ex φύω et ζάω.

Φυσικίλλος ἄρτος, panis quoddam genus, *Ath.*

Φυσικὸς, ἡ, όν, naturalis, ad naturam pertinens, naturæ conveniens; (2) physicus, naturæ seu rerum naturalium investigator. A φύσις, vel φύσα.

Φυσικῶς, *adv.* naturaliter, secundum naturam naturali ratione.

Φύσιμος, ου, ὁ ἡ, vim habens germinandi; (2) editus, natus. A φύω.

Φυσιογνωμονίω, ῶ, fut. ήσω, de indole hominis judicandi peritus sum, vel de natura judico ex adspectu oris; (2) diligenter cognosco faciem alicujus et annoto, ut postea noscatur, *Dem.*

Φυσιογνωμονία, ας, ἡ, naturas cognoscendi seu de natura judicandi peritia. A

Φυσιογνώμων, ονος, ὁ ἡ, naturæ ex oris habitu cognoscendæ peritus. Ex φύσις et γιγνώσκω.

Φυσιογνωμονικῶς, *adv.* ex arte physiognomonum.

Φυσιολογίω, ῶ, f. ήσω, de natura seu de rebus naturæ dissero, naturam rerum disserendo indago seu exquiro; (2) physica seu naturali ratione probo, ostendo, *Aristot.*

Φυσιολογία, ἡ, studium naturæ indagandæ, vel speculandæ ratio, *Ph.* naturæ ratio. A

Φυσιολόγος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui de natura seu rebus ad naturam rerum pertinentibus disserendo exquirit aut indagat. Ex φύσις et λίγω.

Φυσιοποιέω, naturam fingo.

Φυσιῦται, *inflatur*, 3. sing. præs. indic. pass. *contr.* pro φυσιόεται, a φυσιόω.

Φυσιόω, ῶ, fut. ώσω, anhelo, spiro; φυσιῦμαι, tumeo, turgeo; πεφυσιωμένος, inflatus, *Il.* 4, 427. *Il.* 16, 506. A φυτάω.

Φύσις, εως, ἡ, natura, nativitas. *Ph.* ortus; (2) ingenium, indoles; (3) sexus; (4) pudenda; (5) statura, figura; φύσει, valde; interdum notat, item, vere, necessario. Φύσιν ἔχειν, secundum naturam esse. Ἀλλ' ἔτ' εἰὸλογον, ἔτ' ἔχον ἰσ᾽ φύσιν τοῦτό γι. Ἔτι δὲ ἕνα ἰόντα τὸν Ἡρακλέα, καὶ ἔτι ἄνθρωπον, ὡς δή φασι, κῶς φύσιν ἔχει πολλὰς μυριάδας φονεῦσαι, *Herodot.* 2, 45. Πρὸς μὲν γὰρ φύσιν, quantum ex ætate conjicere licet, *Soph. Trach.* 808. A φύω.

Φυσίωσις, εως, ἡ, inflatio, tumor animi, superbia, arrogantia. A φυσιόω.

Φύσκη, ης, ἡ, vesica; (2) crassum intestinum, venter; (3) vesicula manibus oborta e vehementiore attritu. A φυσάω.

Φύσκιον, ε, τὸ, vesicula, folliculus, utriculus. Dim. a φύσκη.

Φύσκος, ε, ὁ, botulus, *Ph.* A φυσάω. Unde

Φύσκων, ωνος, ὁ, ventricosus; (2) obesus.

Φυσόκαθρον, βάθρον cui superponuntur αἱ φύσαι, *Suid.*

Φυσόω, ῶ, fut. ώσω, inflo, superbum reddo, *Il.* 23, 218. A φυσάω.

Φύσσα· vide φύσα.

Φυσσᾶν, *inflare*, præs. inf. act. *Poet.* et *contr.* pro φυσάειν, a φυσάω.

Φυσσητὴρ, ῆρος, ὁ· vide φυσητήρ.

Φύσση, vel φυσὴ, ἡ, maza, non multum subacta vino, *Etym.*

Φύσις, ἡ, idem; (2) flaturæ genus.

Φυσώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, flatuosus, flatu abundans; (2) flatus seu inflationes movens, *Longin.* 28. A φυσάω.

Φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, terra plantas seu stirpes ferens; locus arboribus consitus, ut hortus, vinea; (2) plantatio. A φύω.

Φυταλιάζω, idem quod φυταλίζω, *V. L.*

Φυταλίζω, fut. ίσω, planto. A φυταλιά.

Φυτάλμιος, ιε, ὁ ϗ ἡ, et ιος, ια, ιον, aptus ad progenerationem, fœcundus, almus; (2) naturalis, ex natura. (1) ἀσιμπολητὴς τῆς φυταλμίας χθονός, *Lycoph.* 341. Λίκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος φυταλμίοις, thalamis genitalibus, *Eurip. Rhes.* 920. (2) ἀλαῶν ὀμμάτων ἆρα καὶ ἦσθα φυτάλμιος, es natura cæcus, *Soph. Œd. Col.* 150. A φύτλη.

Φυτάνη, ης, ἡ, plantationis tempus. A φυτόν.

Φυτάομαι, fut. ήσομαι, planto. Αὐτάρ τοι Κιφάλῳ φυτήσατο φαίδιμον υἱὸν, *Hesiod. Theog.* 986. A φυτόν.

Φυτάριον, ε, τὸ, arbuscula. Dim. a φυτόν.

Φυτὰς, άδος, ἡ, planta, stirps. A

Φυτεία, ης, ἡ, plantatio. *Ph.* consitio, satio; (2) planta quæ deponitur et conseritur, *Ph.* φυτεῖαι, plantæ. A φυτεύω.

Φύτευθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐφυτεύθησαν.

Φυτεύθην, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐφυτεύθην.

Φυτεύθητι, 2. sing. aor. 1. imperat. pass.

Φύτευμα, ατος, τὸ, planta quæ deponitur et conseritur; (2) semen. Ab eod.

Φυτεύσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐφυτεύσατο, a φυτεύω. Unde

Φυτεύσιμος, ον, qui plantis conseri potest.

Φύτευσις, ιως, ἡ, plantatio, consitio.

Φυτευτέον, plantandum seu serendum est.

Φυτευτήριον, ε, τὸ, planta quæ in terra deponitur. *Gl. V.* seminarium, plantarium; (2) surculus, stolo.

Φυτευτήριος, plantarius, seminarius, *Steph.*

Φυτευτὴς, ῆ, ὁ, plantator. *Gl. V.* pastinator.

Φυτευτικὸς, ἡ, ὸν, ad plantationem pertinens, qui amat serere, seminarius, *Gl. V.*

Φυτευτὸς, ὴ, ὸν, plantatus. A

Φυτεύω, f. εύσω, planto, complanto, novello, semino, colloco, *Gl. Vet.* nasci facio, *metaph.* molior, struo, machinor. Τοὶ γὰρ φυτεύων παῖδας ὤκ ἔτ' ἂν φθάνοις, *Eur. Alc.* 658. *Od.* 2, 165. *Il.* 15, 178. A φυτόν.

Φυτηκομέω, plantas curo, colo plantas, vel, vites produco. Ὅπποτι γαῖα βροτοῖσι φυτηκομέοισι γίγηθεν, *Oppian. Cyn.* 1, 122. Ἤδη μίλλειν ἀνήμερος ἠ πρὶν ἔσσα γαῖα φυτηκομέειν ὑπὸ λυσικόνω Διονύσω, *Id. Cyn.* 4, 253.

Φυτηκόμος, vel φυτοκόμος, ε, ὁ ϗ ἡ, plantas seu stirpes curans, hortulanus, olitor, vinitor. Ex φυτὸν et κομέω.

Φυτικὸς, ἡ, ὸν, ad plantam seu plantas pertinens; (2) vegetativus, crescendi vim dans. A φυτόν.

Φύτιος, α, ον, almus, generationem juvans, epith. Jovis, Dianæ. Ab eod.

Φύτλη, ης, ἡ, generatio, genus. *Gl. V.* sexus. A φύω.

Φυτοεργὸς, et φυτεργὸς, ῆ, ὁ, qu. dic. qui circa plantas opus facit, plantator. Ex seq. et ἔργον.

Φυτὸν, ῦ, τὸ, planta, germen, virgultum, *Gl. V.* A φύω.

Φυτὸς, ὴ, ὸν, sativus, aptus ad concipiendum semen. Ab eod.

Φυτοσκαφία, ἡ, labor, munus hortulani, &c. A

Φυτοσκάφος, ε, ὁ, agricola, rusticus, fossor, hortulanus; *Apoll. Rhod.* 1, 1172. Ex φυτὸν et σκάπτω.

Φυτοστόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, plantam seu stirpem ferens. Ex eod. et στόρνυμι.

Φυτοτρόφος, ὁ ϗ ἡ, plantas alens, hortulanus. Ex eod. et τρέφω.

Φυτουργίω, ῶ, f. ήσω, plantis occupor, plantas colo, sero, et curo. Εἰ τὰς ἀνίμους φυτευργοῦντας λίγοιμι, *Luc.*

Φυτούργημα, τὸ, plantatio, consitio, *Poll. item* locus consitus.

Φυτουργία, ας, ἡ, plantatio, consitio, cura plantarum.

Φυτουργικὸς, ad φυτουργίαν pertinens, *Steph.*

Φυτούργιον, ε, τὸ, seminarium, *Gl. V.* A

Φυτουργὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ. idem quod φυτοκόμος. (2) pater. (2) φυτουργὸν Θέτιδος, *Eurip. Iph. in Aul.* 949. Ex φυτὸν et ἔργον.

Φυτοφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, plantifer. A φέρω.

Φύτρα, ας, ἡ, generatio. A φύω.

Φύτωρ, ορος, ὁ, sator, genitor Ab eod. Hinc

Φυτώριον, seu -ιον, ε, τὸ, locus in quo sunt plantæ e semine enatæ, quæ postmodum transplantantur in viridariis, plantarium.

ΦΥ'Ω, fut. ύσω, gigno, produco, edo, pario; et φύομαι, nascor, orior. Καὐθις ἵτρια φύσμεν, *Arist. Av.* 106. Σαυτῷ γὰρ, εἴτε δυστυχὴς, εἴτ' εὐτυχὴς, ἔφυς, *Eur. Alc.* 682. πατρὸς ἰσθλοῦ πιφυκέναι, *Id. Herac.* 298. In perf. et a. 2. natus sum, sum, evado, soleo, natura comparatus sum. Hoc sensu construitur, 1mo, cum infinitivo; ut πέφυκε μισεῖν, naturali odio persequitur, *Plat. Phæd.* Πέφυκε γὰρ ἡ Λυσίου λέξις ἔχειν τὸ χαρίεν, ἡ δὲ Ἰσοκράτους βυλέσθαι, in Lysiæ dictione est nativa quædam elegantia, in Isocratis vero, adfectata, *Dionys. Halic. de Antiq. Orat.* Τὰ ἔμπαλιν πεφυκέναι τῶν ἄλλων ποταμῶν, (subint. ὥστε,) ut sit natura sua diversus ab cæteris fluviis, *Herod.* 2, 19. 2do, illi infinitivo præmittitur præpositio εἰς cum articulo; ut Καλῶς πέφυκε εἰς τὸ μαθεῖν, ad discendum pulchre natura ejus est comparatus. 3tio, construitur cum præpositione πρὸς: ut Πέφυκε γὰρ πρὸς τοῦτο πᾶν ζῶον, τὰ μὲν βλαβερὰ φαινόμενα καὶ τὰ αἴτια αὐτῶν φεύγειν, *Epictet. Ench.* 38. 4to, participium πέφυκως eodem sensu accipiendum est; ut Οὕτως ἐγινώσκομεν περὶ αὐτῶν, ὡς ἀνθρώπῳ πέφυκον πάντων τῶν ἄλλων ζώων εἶη ῥᾷον ἢ ἀνθρώπων ἄρχειν, ea esse hominem natura, ut facilius illi sit aliis omnibus animantibus, quam hominibus imperare, *Xenoph. Cyri Inst.* 1, 1.

Φωγνύω, vel -υμι, torreo, uro. Καίεται, ϗ ὀπτῶται, ϗ φώγνυται, *Diosc.* A

Φώγω· vide φώζω.

Φῶδες, pustulæ; pro φωῖδες.

Φώζω, seu φώγω, fut. ώξω, in foco aliquid torreo. A φῶς.

Φώϊζ, avis, *Aristot. V. L.*

ΦΩ'ΚΑΙΝΑ, ης, ἡ, phocæna, balæna, *piscis.*

Φώκη, ης, ἡ, vitulus marinus, phoca.

Φωκὶς, ἡ, pyri genus, *The ph.*

Φωλάζω, in lustro et specu lateo. A

Φωλὰς, άδος, ἡ, in specu habitans. Ὦ ἀν' ὥρια φωλάδες ἄρκτοι, *Theoc. Idyll.* 1, 115. A

Φωλεὰ, ᾶς, ἡ, lustrum, latibulum, antrum. A φωλεός.

Φωλεία, vel φωλία, ας, ἡ, latebra, vel delitescentia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A φωλεύω.

Φωλεὶς, idem quod φωλεὸς, *Opp.*

ΦΩΛΕΟ'Σ, ῦ, ὁ, lustrum, latibulum, latebræ, cubile, *Ph.* (2) ludus quo docentur pueri.

Φωλεύω, f. εύσω, latibulum habeo, in lustro aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, impr. tropice. Κνώδαλα φωλεύοντα, *Theocr.* 24, 83. A φωλεός.

Φωλίω, ῶ, idem. Ab eod.

Φωλιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, latebrosus. *Gl. V.* in modum antri factus. Ab eod.

Φωλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui eodem in loco assidue habitat. A φωλίω. Hinc

Φωλητήριον, ε, τὸ, locus ubi quis habitat, vel quo assidue habitat discendi causa.

Φωλήτορες, οἱ, convivales domus, ubi clam potatur, *Suid.*

Φωλιδωτὲς, ὁ, qui nidum facit, qui latitat, *V. L.*

Φωλὶς, ίδος, ἡ, piscis nomen. Ab eod.

Φῶμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. verbi φημὶ, *dico.*

Φωνάεντα, *vocalia*, nom. plur. *Dor.* pro φωνήεντα, a φωνὴις.

Φωνᾶντα, *vocalem*, acc. sing. *Dor.* et *contr.* pro φωνήεντα. Ab eod.

Φωνᾶσαι, *vocasse, clamasse*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro φωνῆσαι, a φωνέω.

Φωνάριον, τὸ, vox. Dim. a φωνὴ

Φωνασκέω, ῶ, fut ήσω, vocem exerceo sub magistro *Dem.* A φωνασκὸς

Φωνασκητὴς, ῆ, ὁ, magister exercendæ vocis; al. φωνασκὸς, vociferarius, *Gl. V.* Ex φωνὴ et ἀσκέω.

Φωνασκία, ας, ἡ, ars exercendæ vocis. Ab eod.

Φωνασκικὸς, ἡ, ὸν, ad phonascum pertinens. A seq.

Φωνασκὸς, ῦ, ὁ, qui vocem exercet, i e. vocis exercendæ magister, phonascus. *Gl. V.* vocalis. Ex φωνὴ et ἀσκέω.

Φωνεῦντα, acc. sing. part. præs. act. *Dor.* pro φωνοῦντα, *contr.* ex φωνέοντα, a φωνέω.

Φωνέω, ῶ, fut. ήσω, vocem emitto, sonum edo; (2) dico, loquor; (3) compello, nomino. Γυνῆ φωνῆσα σαιδ' ἰζωνιδίζει κακὰ, *Soph. El.* 290. A

ΦΩΝΗ', ῆς, ἡ, vox, sonus, sonitus; (2) vox, vocabulum, verbum, dictum; (3) lingua; (4) rumor, fama. A φάω, *dico.*

Φωνῆις, ήισσα, ῆν, et *Dor.* φωνάεις, voce præditus, vocalis; φωνῆιν, vocale, vocalis, *Gl. V.* A φωνή.

Φώνημα, ατος, τὸ, quod quis locutus est, dictum; (2) vox. A φωνέω.

Φωνήσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi φωνέω.

Φώνησι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφώνησε.

Φώνησις, εως, ἡ, vocis emissio; (2) inclamatio. A φωνέω.

Φωνητήριος, ία, ιον, vocalis. Ab eod.

Φωνητικὸς, ἡ, ὸν, vocis emittendæ facultate præditus, vocalis. Ab eod.

Φωνομαχέω, de vocibus pugno, de verbis disputo, *Steph.* A φωνὴ.

Φῶ'Ρ, ωρὸς, ὁ, fur; (2) fucus.

Φωρὰ, ᾶς, ἡ, furtum. A φώρ.

Φωρᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro φωρᾶειν, a φωράω.

Φωρασίβια, ας, ἡ, sacrilegium.

Φάρασις, ως, ἡ, qui deprehendit furtum, vel indagat. A φωράω.
Φωρατὴς, οῦ, ὁ, deprehensor. Ab eod.
Φωράω, ῶ, fut. άσω, furor; (2) furtum investigo; (3) in furto deprehendo, furtum invenio; (4) *simpl.* pervestigo, deprehendo. *Gl. Vet.* deprehendo; φωραλέησιν, deprehensis, *Ph.* Ἀλλ' ἀχὶ φωράσαν ἐγὼ γ' ἱσ-ίρχομαι, *Aristoph. Nub.* 499. Τὴν γυναῖκα φωράσας, *Heliod.* Ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὸς ἁλοὺς φωράσῃ φίλοις, *Eur. Or.* 722. Τἄπτα ἄλλα μιγαλέφρων ὧν πιφώρηται, *Ælian. V. H.* 3, 6. A φώς.
Φωρεία, ἡ, latrocinium, *Suid.*
Φωρεὰμὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, arcula, scrinium; *Il.* 24, 228. Ab et pro χωρεαμός.
Φωρεύω, ῶ, idem quod φωράω.
Φωρεὺς, έως, ὁ, furtivus, furto ablatus. A
Φώριον, ου, τὸ, furtum. A φώρ. Unde
Φώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, furtivus, *Longin.* 4.
Φωρῶν, præs. part. act. pro φωρέων, a φωράω.
Φᾶϊς, φυλλὶς, ἡ, ustio; φᾶϊδες, pustulæ. A φάϊζω.
Φᾶϊς, φαϊτὸς, ὁ, vir, *Poetis.*
Φᾶϊς, φαϊτὸς, τὸ, idem quod φάος, lumen, lux; (2) focus; φᾶϊτα, luminaria, *Ph.* A φάω, *luceo.*
Φάϊσκω, illucesco. A φᾶϊς.
Φαϊσὴρ, ῆρος, ὁ, luminare; (2) splendor. A φᾶϊς.
Φωσφορέω, ῶ, lumen præbeo seu ministro.
Φωσφόρια, ίων, τὰ, phosphoria, festum apud Gentiles. A
Φωσφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lucifer, lumen adferens; (2) phosphorus, stella Veneris solem antegrediens. *Gl. Vet.* φωσφόρος ἀστὴρ, Lucifer. Φωσφόρος ἡ Ἥρα, Lucina, Juno, *Gl. V.* E φᾶϊς et φέρω.
Φώσων, vel φώσσων, ωνος, ὁ, velum, carbasus. A φυσάω. Hinc
Φωσώνιον, ου, τὸ, linteolum, sudariolum.
Φῶτ' pro φῶτα, *virum*, acc. sing. a φώς.
Φωταγωγέω, ῶ, illumino; (2) instituo in divinis rebus:
Φωταγωγία, ας, ἡ, lucis seu luminis illatio; (2) illuminatio:
Φωταγωγικὸς, ἡ, όν, illuminandi vim habens. A
Φωταγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, lucem adducens vel adferens. *Gl. V.* luminarium. Ex φᾶϊς et ἄγω.
Φωταύγεια, ας, ἡ, splendor. A
Φωταυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, splendidus. E φᾶϊς et αὐγή.
Φωταυγὸς, lucide splendidus, *Steph.*
Φωταψία, accensio luminum, festus dies apud Græcos recentiores.
Φῶτες, *viros*, acc. dual. a φὼς, φωτὸς, *vir.* Poet.
Φωτινοειδὴς, ὲς, lucidus. E seq. et εἶδος.
Φωτινὸς, ἡ, όν, lucidus, luculentus, *Gl. V.* A φᾶϊς.
Φωτιμβολίω, ῶ, fut. ήσω, lucem immitto. Ex φᾶϊς et ἐμβάλλω.
Φωτιύω, homines gigno. A φώς.
Φωτίγγιον, ου, τὸ, fistulæ genus. A
ΦΩ'ΤΙΓΞ, ιγγος, ἡ, lotina fistula.
Φωτίζω, 2. sing præs. imperat. pass. *Att.* et *Ion.* pro φωτίζεσο, a verbo
Φωτίζω, fut. ίσω, lumino, illumino, illustro, lucifico, *Gl. Vet. Metaph.* mentis oculos illumino, doceo; baptizo, *apud Script. Eccles.* (2) in lucem profero, patefacio. Ὃς ϗ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους, 1 *Cor.* 4, 5. Καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ, *Apoc.* 18, 1. A φᾶϊς.
Φωτίσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi φωτίζω.
Φώτισμα, ατος, τὸ, et φωτισμὸς, οῦ, ὁ, illuminatio mentis et institutio in rebus divinis quæ baptismum præcedit; (2) baptismus. A φωτίζω. Unde
Φωτισμὸς, οῦ, ὁ, illuminatio, lux, *Gl. Vet.*
Φωτιστήριον, ου, τὸ, baptisterium. *Ph.* φωτιστήρια λυχνικὰ, luminaria. Ab eod.
Φωτιστικὸς, ἡ, όν, illuminandi seu illustrandi vim habens. Ab eodem.
Φωτοβολίω, splendeo, resplendeo. A φᾶϊς et βολή.
Φωτογονία, ἡ, lucis origo. Ex eod. et γονή.
Φωτοδοσία, ας, ἡ, luminis datio, illuminatio. Ex φᾶϊς et δόσις.
Φωτοδότης, ου, ὁ, luminis dator. Ex eod. et δίδωμι.
Φωτοειδὴς, ὲς, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. luminis speciem præ se ferens; (2) luminosus; (3) illuminatus. Ex φᾶϊς et εἶδος.
Φωτολήγιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui lux deficit, qui luce frui desiit. Ex φᾶϊς et λήγω.
Φωτοφάνεια, ας, ἡ, illuminatio. Ex eod. et φαίνω.
Φωτοφορέω, lucem fero, vel affero. A
Φωτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lucem ferens. Ex φᾶϊς et φέρω.
Φωτοχυσία, ας, ἡ, luminis effusio, luminis abundantia. Ex φᾶϊς et χύσις.
Φωτωνυμία, ας, ἡ, lucis nomen; quando nimirum Deus vocatur lux. Ex φᾶϊς et ὄνομα.
Φωχλεῖς, *tostus*, a. 1. part. pass. verbi φώγνυμι, pro φώγω, *torreo.*
Φῶψ, lux. A φάος.

X.

Χ Litera Græcorum vigesima secunda, χῖ, dicta, et τῷ Cheth Hebræorum respondens; (2) nota numeralis valens *sexcenta*, et cum lineola inferius addita, χ, *sexcenta millia*; (3) nota, qua Athenienses nummos adulterinos signabant, item Atticorum et Gramm.
Χαβάζιος, lapis, *Orph.*
Χαβὸν, curvum, item angustum, *Hes.*
Χάδε, *recessit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔχαδε, a χάζω.
Χαδεῖν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro χαδεῖν.
Χάζιο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro χάζισο, a χάζω.
Χάζιν, imperat. idem, sed *Dorice.*
ΧΑ'ΖΩ, fut. άσω, cedo, do locum, recedo, retrocedo; (2) privo; (3) capio, capax sum, contineo; aor 2. ἔχαδον, *Ion.* χάδον, χαδε Inf. a. 2. χαδεῖν, *Ion.* pro χαδεῖν. Χάζομαι, cedo, recedo; χάσσατο, recessit, *Poet.* pro ἐχάσσατο, aor. 1 med. κίχαδα, perf. med. pro κίχαδα *l.* 11, 539. *Ib.* 462. Δὶς θανεῖν ὃ χάζομαι, *Eur. Or.* 1105 Πρὸ τοῦτ' γὰρ λέγειν ὃ χάζομαι, *Id. Alc.* 323. (sed in his locis leg. οὐχ ἅζομαι.)
Χαίνω, fut. ανῶ, hio, hisco, dehisco; (2) hiante ore, i. e. intente aliquid specto, exspecto; (3) cupide appeto; (4) admiror valde; (5) cupide excipio. *Gl. V.* χαίνειν, fatiscere, dehiscere; χανὼν, hiscens, aor 2. part. κίχηνα, hisco, *Ph.* ore aperto intueor, perf. med. κεχηνέναι, hiscere, *Ph.* inf. κίχηνὼς, hiulcus, *Gl. V.* part. Καὶ νῦν τί κίχηνας; *Aristoph. Av.* 20. Τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθὼν, *Il.* 4, 182. Ἀσγύλιον κεχηνέναι, *Luc.* πρὸς τὸ τέλος, *Id.* Σὲ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσί μοι τλῆναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν; *Soph. Aj.* 226. A χάω.
ΧΑΙΟ'Σ, probus, bonus; χαῖα, proba. Χαῖα μὲν, ναὶ σιὼ, Κορινθία δ' αὖ, quasi dicam bellam esse, sed non castam: Corinthi enim meretrices plurimæ, *Aristoph. Lys.* 90.
Χαῖος, ου, ὁ, virga, baculus, *Apoll.* τὸ χαῖον, pedum, *Call.*
Χαιρεκακία, ας, ἡ, gaudium ex alieno malo. A
Χαιρέκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliorum calamitate seu malis gaudens. Ex χαίρω et κακός.
Χαίρετε, 2. pl. præs. imperat. act. v. χαίρω.
Χαιρετίζω, fut. ίσω, saluto, salvere jubeo. A χαίρω. Hinc
Χαιρετισμὸς, οῦ, ὁ, salutatio.
Χαιρέφυλλον, ου, τὸ, chærephyllum, herbæ seu oleris nomen. Ex χαίρω et φύλλον.
Χαιρέω, pro χαίρω, unde χαιρήσειν, *Hom.*
Χαιρηδὼν, όνος, ἡ, gaudium, lætitia, *Aristoph. Acharn.* 4. A χαίρω.
Χαίρην, *gaudere*, præs. inf. *Dor.* pro χαίρειν.
Χαίρῃς, *gaudeas*, 2. sing. præs. conj. act.
Χαίροισαι, nom. plur. part. præs. act. f. g. *Dor.* pro χαίρουσαι.
Χαῖρον, τὸ, gaudium, lætitia, seu ea pars animi quæ gaudium percipit, *Steph.*
Χαιροσύνη, ης, ἡ, lætitia. A
ΧΑΙ'ΡΩ, gaudeo, lætor; χαῖρε, salve, ave, gaude, *Phil.* χαίρειν, salutem, *Phil.* χαίρεις, ave, *Phil.* f. 1. χαιρήσω. Οὗτοι χαιρήσεις, haudquaquam lætaberis, *Aristoph. Plut.* 64. Ab alio f. χαρῶ est; aor. 2. pass. ἐχάρην, gavisus sum, gaudeo. Σὺ δ' ἐπειδὴ τάχιστα κεχάρησας σοιῶν, *Id. Vesp.* 761. Χαίρουσ' εὐφροσύνῃ μολπᾷ, *Eur. Alc.* 584. Χαίρει ἐπ' αὐτῷ, *Matt.* 18, 13. Χαίρομεν δὲ ὑμᾶς, 1 *Thess.* 8, 9. Χαίρετε ἐν Κυρίῳ, *Phil.* 3, 1. Ἀδελφοῖς χαίρειν, *Act.* 15, 23. Ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται, *Joann.* 17, 20.
Χαιτάεντι, *comoso*, dat. sing. *Dor.* pro χαιτήεντι, a χαιτήεις.
ΧΑΙ'ΤΗ, ης, ἡ, juba, seta. *Ph.* coma. Hinc
Χαιτήεις, ήεσσα, ῆεν, jubatus, comatus.
Χαιτήεις, ήεσσα, όεν, idem et ab eod.
Χαίτωμα, ατος, τὸ, juba. Ab eod.
Χαλαβέω, tumultuor, tumultum edo, *Steph.* trepido, *V. L.*
ΧΑ'ΛΑΖΑ, ης, ἡ, grando; (2) tubercula grandini similia, per cutem et carnem sparsa, præcipue in suibus. Χαλάζαι αἵματος, grandines sanguinis, i. e. crebræ sanguinis guttæ, *Soph. Œd. Tyr.* 1279. Hinc
Χαλαζάω, ῶ, grandino; χαλαζᾷ, etiam dicitur sus tuberculis, quæ χάλαζαι dicuntur, sparsam habens carnem.
Χαλαζιστὴς, ὲς, *proprie* qui grandinem loquitur, h. e. qui mordaces et contumeliosos sermones facit, vel versus scribit. Ab ἔπος.
Χαλαζήεις, ήεσσα, ῆεν, grandinosus.
Χαλαζίτις λίθος, Chalazias lapis, grandinis cólore et figura, *Plin.*
Χαλαζιάω, laboro τῷ χαλαζίῳ, *Ath.*
Χαλάζιον, ου, τὸ, vitium palpebræ quum in ea tubercula nascuntur; χαλάζια, tubercula in carne suilla. A χάλαζα.
Χαλαζοβολίω, ῶ, f. ήσω, grandine ferio, grandinem ejaculor. Ex eod. et βάλλω.
Χαλαζοβόλος, ὁ, ἡ, grandine feriens: at
Χαλαζόβολος, ὁ, ἡ, grandine percussus. Ex iisd.
Χαλαζοκοπίω, ῶ, fut ήσω, grandine ferio, seu verbero, aut contundo, *Ph.* χαλαζοκοπεῖ, grandinat, *Theophr.* Ex eod. et κοπή.
Χαλαζοκοπία, ας, ἡ, calamitas, quum fruges velvites grandine contunduntur. Ex iisd.
Χαλαζοφύλαξ, ακος, ὁ, speculator et observator grandinis futuræ.
Χαλαζόω, ῶ, grandino, *Gl. V.* χαλαζῶσθαι, grandine infestari. A χάλαζα. Unde
Χαλαζώδης, ους, ὁ ϗ ἡ, grandinosus, grandinis speciem habens.
Χαλάζω, quidam pro χαλάω.
Χαλάζωσις, ἡ, grandinatio, eminentiæ quædam intra palpebras grandini similes, *Gorr.*
Χαλαίοντε, nom. dual. part. præs. act. verbi
Χαλαίνω, laxo. Ἐφίτσαν ὠχίας ἵππους, Ῥυτὰς χαλαίνοντες, *Hes.* 308. A χαλάω.
Χαλαίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedes habens laxatos, claudus. Ex χαλάω et πούς.
Χαλάνδρα, nomen avis, *Opp.*
Χαλάξας, aor. 1. part. act. *Dor.* et *Æol.* pro χαλάσας, a χαλάω, *laxo.*
Χάλαρα, catena, *Hes.*
Χαλαργὸς, *Dor.* pro χηλαργὸς, celeripes, velox pedibus, de equis. Χαλαργοῖς ἐν ἀμίλλαις, *Soph. El.* 861.
Χαλαρὸς, ρὰ, ρὸν, laxus, laxatus. *Gl. V.* languidus, flaccidus. Hinc
Χαλαρότης, ητος, τὸ, laxitas, lentitudo.
Χαλαρῶς, *adv.* leviter.
Χαλάσας, aor. 1. part. act. verbi χαλάω.
Χαλάσατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi ejusd.
Χαλᾶσι, *laxant*, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro χαλῶσι, a verbo eod.
Χάλασις, εως, ἡ, laxatio, remissio, resolutio.
Χάλασμα, ατος, τὸ, laxamentum, *Gl. V.* (2) intervallum.
Χαλασμὸς, οῦ, ὁ, laxatio. A χαλάω.
Χαλαστήριον, ου, τὸ, cataracta, *Suicer.* Ab eod.
Χαλαστικὸς, ἡ, όν, laxandi vim habens.
Χαλαστὸν, οῦ, τὸ, catena. Ab eod.
Χαλαστὸς, ἡ, όν, qui laxari, demitti potest.

Χαλαφρᾶϊον, ου, τὸ, sapo, smegma, nitrum. A

ΧΑΛΑ'Ω, ῶ, f. άσω, laxo, demitto, *Gl. V.* (2) flacceo, langueo, languesco, *Gl. V.* ἐχάλασιν, demisit, *Ph.* aor. 1. χάλασον, laxa, *Gl. V.* Χαλᾶσι τὸν κράδωνον, *Marc.* 2, 4. τὸ δίκτυον, *Luc.* 5, 5. Χαλᾶτε κλῆδας ὡς τάχιστα, *Eur. Med.* 1317. Τὴν ὀργὴν χαλάσας, *Aristoph. Vesp.* 726. Χάλα τοκεῦσι εἰκότως ὠμημένοις, ignosce, *Eur. Hec.* 409 Ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τεῖχος, 2 *Cor.* 11, 33.

ΧΑΛΒΑ'ΝΗ, ης, ἡ, galbanum, succus ferulæ nascentis in Syria. *Gl. V.* chalba.

Χαλβανόεις, όεσσα, όεν, galbaneus. A præc.

Χαλδαῖοι, οἱ, astrologi, vates.

Χαλεπᾷ, *difficili*, dat. s f. g. *Dor.* pro χαλεπῇ

Χαλεπαίνω, f. ανῶ, acerbo. *Gl. V.* exacerbo; (2) sævio. *Gl. V.* irascor; χαλεπαίνομαι, sævio, irascor. Πασὶ δὲ μὴ χαλέπαινε τοῖς, *Phocyl.* 195. τοῖς ἀρχομένοις, *Xen.* A χαλεπός.

Χαλεπάω, ῶ, idem, et ab eod.

Χαλεπὸς, ἡ, όν, sævus, severus. acerbus, durus, atrox, *Ph.* difficilis, *Gl. V.* A χαλέπτω. Hinc

Χαλεπότης, ητος, ἡ, difficultas; (2) asperitas, sævitia. *Gl. V.* atrocitas; (3) severitas, sensu bono, *Thucyd.*

Χαλεπτὺς, ύος, ἡ, idem, *Hes.* A

ΧΑΛΕ'ΠΤΩ, f. ψω, damno adficio, lædo; (2) everto, labefacto. Πάντα χαλίπτων, *de auro*, *Phocyl.* 40. *Od.* 4, 428.

Χαλεπῶς, *adv.* moleste, graviter, ægre; (2) vix, difficulter, magno cum labore; (3) male, difficili cum fortuna; (4) irate, acerbe, aspere. A χαλεπός.

Χαλία, ας, ἡ, quies qua corpora laxantur a laboribus, *Hes.* A χαλάω.

Χαλίδιον, τὸ, tabella, *Hes.*

Χαλικάζω, pro χαλιμάζω. A χάλιξ, *Eust.*

Χαλίκρατος, ε, ὁ ϗ ἡ, merum vinum. Ex χάλις et κιρόω.

Χαλικροτήριον, πόσις, *per Sync.* pro χαλικρατοτήριον, *Nic. Steph.*

Χαλίκωμα, ατος, τὸ, cæmentum; χαλικώματα, cæmenta, *Gl. V.* A χάλιξ.

Χαλιμάζω, more Bacchæ in libidinem ruo. A

Χαλιμὰς, άδος, ἡ, Baccha, quasi soluta in furorem. A χαλάω.

Χαλίμη, ης, ἡ, scortum impudens; (2) venefica. A

Χάλιμος, ε, ὁ, veneficus, *Hes.* qui hominum corpora et animos potest χαλᾶν.

Χαλιναγωγέω, ῶ, freno duco, ut sessor equum freno, rego ac moderor, freno, refreno. Ex χαλινὸς et ἀγώγος.

Χαλινοποιητικὴ, ῆς, ἡ, ars conficiendorum frenorum. A χαλινοποιέω.

Χαλινοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui frena conficit. Ex χαλινὸς et ποιέω.

ΧΑΛΙΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, frenum, habena, *Il.* 19, 393.

Χαλίτε, *frena*, 2. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro χαλίνος, a χαλινόω.

Χαλινοφάγος, ε, ὁ ϗ ἡ, frenos rodens seu mordens, *Call. L. P.* 12. Epith. equi.

Χαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno, frenum injicio; (2) freno injecto rego. Ὁ μὲν ἵππον χαλινοῖ, *Xen.* A χαλινός. Hinc

Χαλίνωσις, εως, ἡ, frenatio, seu freni injectio.

Χαλινωτήριον, ε, τὸ, retinaculum navis. Καὶ χαλινωτήρια νεῶν δὸς ἡμῖν, *Eurip. Hec.* 539.

ΧΑ'ΛΙΞ, ικος, ὁ ϗ ἡ, silex, cæmentum, *Ph.* χάλικες, silices, cæmenta, *Ph.*

ΧΑ'ΛΙΣ, ὁ, Bacchus, vinum, merum.

ΧΑΛΙ'Σ, ἰδος, ὁ, impos sui, insanus.

Χαλίφρονα, acc. sing. a χαλίφρων. Unde

Χαλιφρονέω, ῶ, demens sum et stolidus.

Χαλιφροσύνη, ης, ἡ, mens sua sede emota, dementia, amentia:

Χαλίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens laxata et emota est; amens, demens. Ex χαλάομαι et φρήν.

Χαλκάνθη, ης, ἡ, sive χάλκανθον, ε. τὸ, atramentum sutorium. Italici vitriolum appellant diversum ab atramento quod *Celsus* scriptorium, *Vitruvius* librarium nominat. *Ph.* χάλκανθος, æris flos. Al. *Gl. V.* χαλκάνθη, sutorium. Ex χαλκὸς et ἄνθος, *flos.*

Χαλκάρματος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui æreo curru vehitur, *R.* Ex χαλκὸς et ἅρμα.

Χάλκασπις, ίδος, ὁ ϗ ἡ. æreum clypeum gestans, bellicosus. Χάλκασπις Ἄρης, *Eurip. Iph. in Aul.* 764.

Χαλκέγχης, ους, ὁ ϗ ἡ, ærea seu ferrea hasta utens. Ex ἔγχος.

Χαλκεῖον, ε, τὸ, officina fabri ærarii vel ferrarii. *Gl. V.* æris officina; (2) vas æreum ad calefaciendam aquam aptum; ahenum, olla, *Gl. V.* (3) tabula ærea. A χαλκεύς.

Χάλκειος, εία, ειον, æreus, ex ære factus. A χαλκός.

Χαλκείων, gen. pl. *Poet.* pro χαλκίων, a χάλκεος.

Χαλκείλατος, ε, ὁ ϗ ἡ, ex ære ducto factus. Ex ἐλαύνω.

Χαλκείρωλος, ε, ὁ ϗ ἡ, æreo armatus rostro; (2) laboriosus, industrius. *Ern.*

Χαλκέντερος, ε, ὁ ϗ ἡ, ærea intestina habens, laborum patiens Ex ἔντερον.

Χαλκεντὴς, έως, ὁ, idem quod

Χαλκεντὴς, ὁ ϗ ἡ, qui æreis armis utitur. Ex ἔντεα.

Χαλκεόγομφος, ον, ferreis clavis firmatus.

Χαλκεοθώρηξ, ηκος, ὁ ϗ ἡ, qui æreo thorace utitur, æreo thorace indutus seu armatus; *Il.* 4, 448.

Χαλκεοκάρδιος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui æneum pectus habet; (2) fortis et invictus. A καρδία.

Χαλκεομήτης, inexorabilis. Οὐδ' ἄρα μὴν τάδε Μοίραις ἦνδανε χαλκεομήτεις, *Tzetzes in Ante-Homerica*, 28.

Χαλκεομίτρας, et -τρης, ε, ὁ ϗ ἡ, æream gestans mitram, i. e. galeam, ac proinde armipotens, bellator, *R.* A μίτρα.

Χαλκεομίτωρ, ορος, ὁ, idem.

Χαλκείοπλος, ε, ὁ ϗ ἡ, æreis armis indutus, vel *simpl.* armatus, *R.* Ex ὅπλα.

Χάλκειος, εία, ειον, *contr.* χαλκοῦς, ῆ, οῦν, et χάλκιος, ε, ὁ ϗ ἡ, æreus, æneus, *Il.* 18, 222. A χαλκός.

Χαλκειτέχνης, ὁ, ærifaber, epith. Vulcani, *Call.*

Χαλκεόφωνος, ε, ὁ ϗ ἡ, æream vocem habens, i. e. vel valde acutam, vel valde firmam. Ex χάλκειος et φωνὴ, *vox.*

Χάλκευμα, ατος, τὸ, machina ærea, seu quævis res ex ære facta, *R.* A χαλκεύω.

Χαλκεὺς, έως, ὁ, faber ferrarius, ærarius; item quilibet artifex e metallo opera elaborans; *inpr.* (2) faber ferrarius, qui seras, claustra fabricat. Ab eod.

Χαλκευτήριον, ε, τὸ, officina fabri ærarii vel ferrarii. Ab eod. Unde

Χαλκευτὴς, οῦ, ὁ, qui æramenta cudit. *Gl. V.* ærarius; fabricator, artifex.

Χαλκευτικὸς, ἡ, όν, ad fabrum ærarium seu ferrarium pertinens. *Ph.* fabrilis. A præc.

Χαλκεύω, fut. εύσω, ærariam artem tracto, æs exerceo et malleo tundo; (2) ex ære vel ferro fabrico, cudo. Ἕτερος δὲ χαλκεύει τις, *Aristoph. Plut.* 163. Ἀφ' ἁς Ἐρινὺς τῶν' ἐχάλκευσε ξίφος, *Soph. Aj.* 1053. *Il.* 18, 400. A χαλκός.

Χαλκεὼν, ῶνος, ὁ, fabri ærarii officina. Ab eod.

Χαλκέως, *adv.* ex ære, *R.* A χάλκεος.

Χάλκη, flos, seu animal marinum quo purpura tingitur; *Nic. Sch.* al. κάλχη.

Χαλκήϊος, ε, ὁ, *Ion.* pro χάλκειος.

Χαλκήλατος, ε, ὁ ϗ ἡ, ex ære ductus, æneus. Ex χαλκὸς et ἐλαύνω, seu ἰλάω.

Χαλκήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, ære compactus, æreus. Χαλκήρεϊ δουρὶ, *Il.* 5, 145. Ex eod. et ἄρω.

Χαλκιδεὺς, ὁ, e Chalcide urbe oriundus.

Χαλκίδιον, τὸ, vasculum ex ære.

Χαλκιδῖτις, sc. στόρνη, triviale scortum, quod vel æreo nummo sese prostituit, *Joseph.*

Χαλκίζω, ludo χαλκισμὸν, quod vide.

Χαλκίζω, æs refero, æri similis sum, *Steph.*

Χαλκινὸς, ἡ, όν, idem quod χάλκειος.

Χαλκίνεος, ἡ, idem quod χαλκίοικος.

Χαλκίνδα, ἡ, sc. παιδιὰ, genus ludi.

Χαλκίοικος, ε, ἡ, æream domum habens. Minervæ epith. apud Spartanos.

Χαλκίον, ε, τὸ, ahenum seu æreum vas, æramentum. *Gl. V.* scutra, coculum; χαλκίον θερμᾷ, caldaria, *Gl. V.* A χαλκός.

Χαλκὶς, ίδος, ἡ, *Gl. V.* ὄρνιον, pica maritima. Est et urbis nomen ad Euripum, in Eubœa.

Χαλκισμὸς, οῦ, genus ludi. Vid. *Ern.*

Χαλκίτης, ὁ, cujus fœm.

Χαλκῖτις, ἡ, lapis Chalcitis. Vid. *Steph.*

Χαλκοτρῶν, gen. pl. *Dor.* pro χαλκοκαρῶν, a

Χαλκοκάρης, ους, ὁ ϗ ἡ, æreis aut ferreis armis sublatus ac interfectus; (2) qui ferro interficit hostes, *R.* E χαλκὸς et αἴρω.

Χαλκοβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ære gravis; (2) firmus, solidus. Ex eod. et βαρὺς.

Χαλκοβατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui æri seu æreis fundamentis insistit, firmus, solidus; *Il.* 1, 426. Ex eod. et βαίνω.

Χαλκοβὰς, ὁ, *Dor.* pro χαλκοβάτης, epith. Martis, *Soph. Œd. Col.* 1046.

Χαλκογένειος, ε, ὁ ϗ ἡ, æreas malas seu maxillas habens. Ex eod. et γένειον.

Χαλκόγενυς, υος, ὁ ϗ ἡ, æreas vel ferreas genas seu maxillas habens.

Χαλκογλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, æream habens cuspidem.

Χαλκογράφος, ε, ὁ ϗ ἡ, æreis literarum notis scribens; (2) in æs scribens, seu in æs incidens. Ex γράφω.

Χαλκοδαίδαλος, ον, æs artificiose tractans, sive homo, seu ars.

Χαλκοδάμας, αντος, ὁ ϗ ἡ, *pr.* æs domans. Epith. cotis, fabri ferrarii, &c.

Χαλκόδετος, ε, ὁ ϗ ἡ, æreis vinculis ligatus vel alligatus.

Χαλκοειδὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, æris speciem gerens, æri similis. Ex εἶδος.

Χαλκόθρους, æratus, *Æsch.*

Χαλκοθήκη, ης, ἡ, locus ubi æs et ærea supellex reponitur.

Χαλκοθώραξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, qui æreo thorace utitur, *Soph. Aj.* 179.

Χαλκοῖο, æris, gen. sing. *Ion.* pro χαλκῆ, a χαλκὶς, æs.

Χαλκοκέραυνος, ære fulminans, *Æsch.*

Χαλκοκνήμιδες, ων, σι, æreis armati ocreis, ærea habentes tibialia; (2) æreis induti armis. A κνημὶς.

Χαλκοκόλλητος, ε, ὁ ϗ ἡ, ferruminatus, *Gl. V.* A κολλάω.

Χαλκοκορυσσᾷ, dat. sing. *Dor.* pro χαλκοκορυσσῇ, a

Χαλκοκορυστὴς, ῆ, ὁ, æreis seu æreis armis armatus; (2) armatus. Ex κόρυς.

Χαλκόκρας, vel χαλκόκρατος, ε, ὁ ϗ ἡ, ære mistus, de nummis adulterinis. A κεράω.

Χαλκόκροτος, ε, ὁ ϗ ἡ, ære circumstrepens; (2) ære cusus, æratus. *Ph.* ærarius, æreus. Χαλκόκροτον φάσγανον, *Eurip. Phœn.* 1570.

Χαλκόκτυπος, ε, ὁ ϗ ἡ, ære pulsato sonitum edens.

Χαλκολίβανον, ε, τὸ, electri species auro pretiosior, orichalcum. Ex λίβανος.

Χαλκολογίω, ῶ, fut. ήσω, æra lego, æs colligo, i. e. nummos colligo. *Gl. V.* χαλκολογῶ, æsculor. A

Χαλκολόγος, nummularius, æsculator, *Ph.*

Χαλκόλοφος, ex ære conum seu cristam habens, *Hes.*

Χαλκόνωτος, ὁ ϗ ἡ, *proprie* æneum dorsum habens, epith. scuti, clypei ære induti; æratus.

Χαλκοπαγὴς, ὶς, ex ære factus, æneus. A πήγνυμι.

Χαλκοπάρειος, vel -πάρηος, ὁ ϗ ἡ, æreas habens malas.

Χαλκόπιδος, ε, ὁ ϗ ἡ, æreum pavimentum habens. A πέδον.

Χαλκοπίταλον, ε, τὸ, lamina ærea vel ferrea.

Χαλκοπλάστης, ε, ὁ, qui ex ære statuas aut alia opera fingit, faber ærarius.

Χαλκόπλευρος, ε, ὁ ϗ ἡ, ærea habens latera. Τύπωμα χαλκόπλευρον, *Soph. El.* 54. A πλευρά.

Χαλκοπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, qui dic. ære impletus; (2) armatus. Ex πλήσω.

Χαλκόπληκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, ære vel ferro cusus.

Χαλκόπληκτος γίνυς, *Soph. Elect.* 486. A πλήσσω.

Χαλκόπους, ποδος, ὁ ἡ, æreos habens pedes. *Gl. V.* æripes.

Χαλκοπρόσωπος, υ, ὁ ἡ, *prop.* æream habens faciem, h. e impudens. Ἡμῖν ἔθος πολλάκις, σὺς ἐρυθριᾶν μὴ εἰδότας χαλκοπροσώπους καλεῖν, *B. Chrysost. adv. Jud.*

Χαλκόπρωρος, υ, ὁ ἡ, æream habens proram. A πρῷρα.

Χαλκόπυγος, υ, ὁ, ἡ, ferreis natibus præditus, i. e laboriosissimus, assiduus. A πυγή.

Χαλκόπυλος, υ, ὁ ἡ, æreas portas habens; (2) æreis mūnitus claustris. Ex πύλη.

Χαλκοπώγων, ωνος, ὁ, rutilam habens barbam, ænobarbus, barbarossa.

ΧΑΛΚΟΣ, ῦ, ὁ, æs; (2) arma ærea seu ferrea; (3) moneta, pecunia.

Χαλκοσμάραγδος λίθος, gemma, *ap. Plin.*

Χαλκοσίφανες, ον, *prop.* ære cinctus, nitidus. Epith. templi, vel valde firmus ac munitus.

Χαλκόσμος, υ, ὁ ἡ, æreum os, faciem, seu rostrum habens; (2) æream cuspidem habens. (1) χαλκοσόμοι κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς, (supple φώνημα,) *Soph. Aj.* 17. (2) δόρυ μιλίαν χαλκόσμον ἐπισίων, *Heliodor.* 3. Ex τόμα.

Χαλκότευκτος, υ, ὁ ἡ, ex ære factus. A τεύχω.

Χαλκοτυχής, ίος, ὁ ἡ, ære armatus. A τεύχω.

Χαλκότοξος, υ, ὁ ἡ, æreum arcum habens. Ex τόξον.

Χαλκοτόρευτος, ον, ære cælatus, æneus.

Χαλκοτορέω, ex ære fabricor, de armis.

Χαλκότορος, ον, æratus, ex ære factus; de armis: alii, æs penetrans.

Χαλκοτυπέομαι, οῦμαι, a fabro ærario seu ab æris fusore fingor. A

Χαλκοτύπος, υ, ὁ ἡ, ære percussus, ære seu ense inflictus, *Il.* 19, 25. Ex χ. et τύπτω.

Χαλκότυπος, υ, ὁ, ἡ, faber ærarius, ærifusor, *Ph.* Ex iisd. Hinc

Χαλκοτυπική, ἡ, ars ferraria, ars æris, ferri tractandi, æris fundendi, et ex eo signa et alia fingendi.

Χαλκουργία, æs, ferrum tracto. A χαλκουργός.

Χαλκούργημα, ατος, τὸ, opus ex ære seu ferro confectum; (2) signum æneum. A præc.

Χαλκουργικός, ἡ, όν, ad artem æreariam pertinens; ἡ χαλκουργική, ars æris ferrique tractandi. A

Χαλκουργός, ῦ, ὁ, qui æs tractat et elaborat, faber ærarius. Ex ἔργον.

Χαλκουργεῖον, τὸ, officina æraria, *Steph.*

Χαλκοῦς, æreus, *Gl. V.* χαλκῆν, *subst.* tabella ænea, vas æneum. A χάλκεος.

Χαλκοῦσθαι, præs. inf. pass. *contr.* pro χαλκόεσθαι, a χαλκόω.

Χαλκοφάλαρος, ον, æreas habens phaleras, *Ar.*

Χαλκοφανής, ές, æreo colore splendens, *Steph.*

Χαλκόφι, *adv.* ab ære. A χαλκός.

Χαλκοφόρος, υ, ἡ, terra ex qua æs eruitur, habens metalla æris et ferri. A φέρω.

Χαλκόφωνος, υ, ὁ ἡ, æream habens vocem, i. e. valde sonoram. Ex φωνή.

Χαλκοχάρμης, υ, ὁ, qui armis delectatur, bellicosus. Ex χάρμη.

Χαλκοχιτώνων, gen. plur. a

Χαλκοχίτων, ονος, ὁ ἡ, æream loricam gestans; *Il.* 1, 371.

Χαλκόω, ῶ, fut. ώσω, ex ære facio; (2) ære obduco et munio. *Gl. V.* æro. A χαλκός.

Χαλκώδης, ους, ὁ ἡ, æreus. Χαλκώδεις ὄττις, *Aret.* Ab eod.

Χαλκώδων, seu -δους, æreos habens dentes, *Hes.*

Χάλκωμα, ατος, τὸ, æramentum, vas aut aliud opus ex ære factum. *Gl. V.* æramentum, ferramentum, ærificium. A χαλκόω.

Χαλκωμάτιον, τὸ, Dim. a præc.

Χαλκώνητος, υ, ὁ ἡ, ære emptus.

Χαλκώνυξ, υχος, ὁ ἡ, æneas ungulas habens, de equis Acetæ. Ab ὄνυξ.

Χαλκωρυχεῖον, vel χαλκωρύχιον, υ, τὸ, ærifodina, æraria. Ex χ. et ὀρύσσω.

Χαλκωρυχία, ῶ, fut. ήσω, æs effodio. Ex iisd.

Χαλκωρυχία, ας, ἡ, æris fodina, æraria.

Χαλκωρύχιον, υ, τὸ, idem.

Χαλκωρύχος, υ, ὁ, metalli fossor.

Χάλλωνες, pro χιλῶνες, labeones, *Hes.*

Χαλύβδινον, τὸ, ferrum, *Eur.*

Χαλυβδικός, ἡ, όν, e chalybe factus. A

ΧΑΛΥΨ, υβος, ὁ, chalybs, genus ferri duris simi.

Χαμάδις, *adv.* humi, in terram.

Χαμᾶζι, *adv.* idem. A

ΧΑΜΑΙ, *adv.* humi, in terra; (2) in terram, ad terram.

Χαμαιάκτη, ης, ἡ, humi sparsa acte, sive humilis sambucus, ebulus. *Ph.* ebulum.

Χαμαίβατος, υ, ὁ, rubus humilis, rubus humi serpens.

Χαμαιγενής, ές, ὁ ἡ, humi natus, e terra ortus, humo prognatus. Ex γίνομαι.

Χαμαιγλυκύμορις, ἡ, cancri genus, *Plin.*

Χαμαιδάφνη, ης, ἡ, laurus humilis, laureola, *Ph.* χαμαιδάφνη λάχανον, *ulus*, fraga, labrusca, ruscum.

Χαμαιδιδάσκαλος, ὁ, ludimagister, *Gl. V.*

Χαμαιδικαστής, οῦ, ὁ, pedaneus judex, arbiter, *Ph.*

Χαμαίδρυς, υος, sive χαμαίδρυψ, υπος, ἡ, herba ex eo sic nominata, quod folia habeat quercui similia. *Ph.* χαμαίδρυς, trissago, chamædrops; *Plin.* Angl. GERMANDER.

Χαμαιευνάς, άδος, ὁ ἡ, humi cubans. Ex χαμαὶ et εὐνή.

Χαμαισύνης, υ, ὁ, qui humi cubat. Τποφῆται χαμαιεῦναι, *Il.* 16, 334. Ex iisd.

Χαμαισύνη, pro χαμεύνη, *Steph.*

Χαμαιτύρετος, humi inventus, *Suid.*

Χαμαίζηλον, υ, τὸ, viburnum, genista, *Gl. V.* A

Χαμαίζηλος, υ, ὁ ἡ, et χαμαίζηλος, ήλη, ηλον, humilis, humi depressus, abjectus, qu. dic. humilia æmulans; (2) terræ adfixus, humi repens.

Χαμαίκαυλος, υ, ὁ ἡ, qui humi strato caule est, cujus caulis humi repit.

Χαμαικέρασος, υ, ὁ, humilis seu pumila cerasus.

Χαμαίκισσος, υ, ὁ, hedera humilis, hedera terrestris.

Χαμαικλινής, ίος, ὁ ἡ, humi prostratus, qui humi procubuit. Ex χ. et κλίνω.

Χαμαικοιτίω, humi cubo seu jaceo, *Philostr.*

Χαμαικοιτία, ας, ἡ, humi cubatio.

Χαμαικοίτης, ὁ ἡ, ὁ, idem quod

Χαμαίκοιτος, υ, ὁ ἡ, humi cubans. Ex χαμαὶ et κοίτη.

Χαμαικυπάρισσος, cupressus pumila, *Plin.*

Χαμαίλιος, idem quod χαμαιλέων, *Nic.*

Χαμαιλεύκη, populus alba humilis, *Plin.*

Χαμαιλεχής, ές, humi cubans. Ex χαμαὶ et λέχος.

Χαμαιλέων, οντος, ὁ, leo pumilus, animal quod subinde colorem mutat. *Ph.* versipellis; (2) herbæ nomen sic dictæ a varietate foliorum. *Gl. V.* carduus.

Χαμαίμηλον, τὸ, herba camomilla, *Plin.*

Χαμαιμυρσίνη, ἡ, myrtus pumila, *Plin.*

Χαμαιπιλωρίς, cancri genus, *Steph.*

Χαμαιπίτεια, ἡ, humilitas, *Suid.*

Χαμαιπιτέω, humi irritus cado, *Pind.*

Χαμαιπιτὴς, ίος, ὁ ἡ, qui humi seu in terram cecidit, in terram prociduus; *unde*, (1) humilis, de stylo; (2) irritus. Ἐπὶ φόνῳ χαμαιπιτεῖ ματρὸς, *Eurip. Or.* 1491. Ex χ. et πίπτω, seu πίτομαι.

Χαμαιπιτοῦσα, *humi cadens*, part. præs. act. f. g. *Dor.* pro χαμαιπιτοῦσα.

Χαμαιπιτῶς, *adv.* humiliter, in terram procidendo; (2) humili prope terram volatu.

Χαμαιπίτυη, ἡ, larix pumila, *Plin.*

Χαμαίπιτυς, υος, ἡ, humilis pinus, herbæ quædam. *Gl. V.* confica.

Χαμαίπους, ὁ, qui iter faciens pedibus terram calcat, *Poll.*

Χαμαιριτῶς, in terram vergendo seu inclinando, *Hes.*

Χαμαιριφὴς, in terram dejectus, humi prostratus, *Theophr.*

Χαμαιρρίπτης, ίος, ὁ ἡ, in terram vergens seu inclinans. Ex χ. et ῥίπτω.

Χαμαίρωψ, idem quod χαμαιδρωψ, seu χαμαίδρυς, *Plin.*

Χαμαισεωσία, ἡ, humile stratum, seu lectus humi stratus, *Sch. Soph.*

Χαμαίσρωστος, ον, in terra stratus. A στρώννυμι.

Χαμαισύκη, ἡ, humilis ficus, herba.

Χαμαισχιδὴς, ὲς, humi fissus, vel ab imo, *Theophr.*

Χαμαίτις ἄμπελος, vitis quæ humi serpit; *al.* χαμαίτις, *Eust.*

Χαμαιτυπεῖον, υ, τὸ, locus in quo scorta trivialia se prostituunt; lupanar, *Gl. V.* A

Χαμαιτύπη, ης, ἡ, prostibulum, scortum, quod cuivis se prostituit. Χαμαιτύπαι ἢ σαμβυκιστρίαι, *Plut.*

Χαμαιτυπὴς, ὲς, humi prostratus. *Met.* vilis, vulgaris.

Χαμαιτυπία, ἡ, vita meretricia.

Χαμαιτυπικὸς, ἡ, όν, lupanaris, *Gl. V.* A

Χαμαιτύπος, υ, ὁ, humi feriens et tundens. Χαμαιτύποι, ganeones, *Gl. V.* A τύπτω.

Χαμαιφερὴς, ὲς, in terram vergens, humilis.

Χαμαίφρων, humilia seu terrena sapiens, *Cyr.*

Χαμιλαία, ας, ἡ, olea pumila, oleago vel oleastellum; *Plin.* 24, 82.

Χαμερπὴς, ές, ὁ ἡ, humi repens seu serpens, a terra sese non attollens; (2) abjectus. Ex ἕρπω.

Χαμερπῶς, *adv.* humi serpendo; (2) humiliter, abjecte, crasse. A præc.

Χαμεταίρα, *Plin.* 36, 5.

Χαμεταιρὶς, ίδος, ἡ, prostibulum.

Χαμευνὰς, άδος, ἡ, stibadium humi stratum; (2) humi cubans. A

Χαμεύνη, ης, ἡ, stibadium humi stratum; (2) humilis et vilis lectus. Ex εὐνή.

Χαμευνεῖν, humi cubare, *Hes.*

Χαμευνία, ας, ἡ, ipsa actio humi cubandi.

Χαμεύνιον, υ, τὸ, idem quod χαμεύνη.

Χαμευνὶς, ἡ, thorus, *Theocr.*

Χαμηλὸς, ἡ, όν, humilis, vilis. A χαμαί.

Χαμίτις· vide sup. χαμαίτις.

Χαμόθεν, *adv.* e terra, ex humo.

Χαμυλκὲς, οῦ, ὁ, traha; (2) machina qua navis in siccum pertrahitur. Ex ἕλκω.

ΧΑΜΟΣ, υ, ὁ, frenum, camus.

Χάμψαι, οἱ, crocodili, *Hesiod.*

Χανδάνω, capio, capax sum. Ἐξ δ' ἄρα μίτρα χάνδανεν, *Il.* 23, 742. A χάζω.

Χανδόθεν, *adv.* ore hiante, *Hipp.* A

Χανδόν, *adv.* ore hiante, faucibus magno hiatu diductis. Οἴνός σε τρώσι μελιηδὴς, ὅστε ἢ ἄλλους βλάπτει, ὃς ἂν μὴ χανδὸν ἴλῃ, μηδ' αἴσιμα πίνῃ, *Od.* 21, 293. A χαίνω.

Χανδοτότης, υ, ὁ, avide bibens.

Χανδὸς, ἡ, όν, hians, capax. A χαίνω.

Χανεῖν, *hiasse*, a. 2. inf. act. v. χαίνω. Unde

Χάνη, ης, ἡ, vel χάννος, υ, ὁ, hiatula, *piscis.*

Χάνος, os apertum, *Poll.*

Χανοῦμαι, *hiscam*, fut. 1. ind. med. verbi χαίνω.

Χανύω, loquor, clamo. A χαίνω.

Χανῶ, *hiabo*, fut. 1. ind. act. verbi ejusd.

Χάος, ους, τὸ, *proprie* hiatus vastus, principium secundum post ineffabilem causam rerum omnium, nam primum est æther secundum Orphicos. *Gl. V.* tenebræ. Εἴτι στε ἰσθλὸν χαῶν τῶν ὔτ' ἄνωθιν (forte ἰπάνωθιν), si quid boni restat ex antiquis illis nobilibus, *Theoc. Idyll.* 7, 4. A χάω.

Χάος, τὸ, aer, *Ar.*

Χαὸς, bonus, illustris, antiquus, al. et χαιός.

Χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium, lætitia. A χαίρω.

Χάραγμα, ατος, τὸ, nota, impressum vestigium et veluti sulcus, sculptura, character; (2) incisio, morsus; (3) numus. (2) πλὴν γίνετ' ἰχθύσης ἀγρίῳ χαράγματι, *Soph. Phil.* 267. A χαράσσω.

Χαραγμὴ, ῆς, ἡ, (melius κἀραγὴ,) et

Χάραγμὸς, ῦ, ὁ, incisura, incisio. Ab eod.

Χαραδίως, acervatim, confertim; *al.* impetuose. f. χαραδρίως, *Steph.*

Χαράδρα, ας, ἡ, terræ fissura e terræ motu facta, caverna, vorago, sulcus, quem torrens rapido suo impetu efficit et excavat;

(2) torrens, qui impetuose e monte aut præcipiti loco decurreus terram excavat. *Gl. V.* fossa, vallis, canalis, *Il.* 4, 454. A *χαράσσω.*

Χαραδραῖος, αία, αῖον, e *χαράδρᾳ* desumptus aut lectus; *Nonn. P.* 10, 31. A præc.

Χαραδριὸν, ῶνος, ὁ, torrentis alveus; (2) locus frequens torrentibus. Ab eod.

Χαράδρην, *alveum*, acc. sing. *Ion.* pro *χαράδραν*, a *χαράδρα.*

Χαραδριὸς, ῦ, ὁ, avis quæ in salebris et alveis torrentium degit; *Aristoph. in Av.* (2) vorax avis et homo.

Χαραδρόω, ῶ, fut. *ώσω*, cavernosum reddo, torrentibus impetuosis excavo, *Herod.*

Χαραδρώδης, εος, ὁ ἡ, salebrosus, confragosus; (2) ubi multæ sunt convalles; (3) ubi multi sunt torrentes.

Χαρακίας, ᾱ, ὁ, in vallibus degens aut proveniens. Χαρακίας τιθύμαλλος, planta. *Diosc.* 4, 165. A *χάραξ.*

Χαρακίζω, fut. *ίσω*, tanquam palis in sublime tollo; (2) vallis depactis munio. Ab eod.

Χαράκιον, ᾱ, τὸ, vallus, pedamentum, sustentaculum. Ab eod.

Χαρακισμὸς, ῦ, ὁ, munitio, quæ palis defixis fit, palorum defixio. A *χαρακίζω.*

Χαρακοποιέομαι, οῦμαι, vallum seu aggerem, quo castra muniri solent, facio.

Χαρακοποΐα, ας, ἡ, munitio seu communitio educto vallo et aggere. A præc.

Χαρακόω, ῶ, f. *ώσω*, vallo communio, circumvallo. A *χάραξ.*

Χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, nota impressa (*inpr.* nummis) vel insculpta aut inscripta. *Gl. V.* signaculum, nota, *Ph.* figura, lineamentum, titulus, vultus, habitus oris, insigne, et quicquid est ejusmodi, ut inde res agnosci et ab aliis discerni possit, velut sexus, forma rei, &c.. A *χαράσσω.* Hinc

Χαρακτηρίζω, fut. *ίσω*, insignio, charactere et nota distinguo, notam et formam exprimo. Οὐκ ἐμέλησε δὲ ἁδὲ χαρακτηρίσαι τὺς ῥήτορας, *Plut.*

Χαρακτηρικὸν, in quo est nota characteris et styli vel differentia, *Bud.*

Χαρακτήριος, incidendi vim habens, aptus ad secandum.

Χαρακτήρισμα, ατος, τὸ, idem quod

Χαρακτηρισμὸς, ῦ, ὁ, designatio, denotatio, rei alicujus suis veluti notis insignitæ demonstratio. A *χαρακτηρίζω.*

Χαρακτηριστικὸς, ἡ, ὸν, in quo est nota differentiæ, aptus ad rem ab aliis discernendam. Ab eod.

Χαρακτηριστικῶς, *adv.* expresso alicujus charactere, seu idiomate, proprietate.

Χάρακτρος, *per Sync.* pro *χαρακτήριος*, *Nic.*

Χαράκωμα, ατος, τὸ, vallum; septum, *Ph.* pedamen, pedamentum, *Gl. V.* A *χαρακόω.* Unde

Χαράκωσις, εως, ἡ, vallum Romanum, et id genus aliæ munitiones; (2) palorum seu stipitum defixio. *Gl. V.* pedatio.

Χάραξ, ακος, ὁ, sulcus terræ, aratro aut fossoris instrumento excavata fossa, *peculiariter* vallus, vallum, quo castra muniri solent. Gl. V. *Fœm.* ἡ, vallus, sudis pertica, adminiculum vitis. A *χαράττω.*

Χαρπαστοίλως, lætitia adficio, gaudium adfero.

Χαρασσείμεναι, *sculpere*, præs. inf. act. *Dor.* pro *χαράσσειν.*

Χαράσσοισαι, nom. plur. part. præs. act. f. g. *Dor.* pro *χαράσσουσαι.* A

ΧΑΡΑ΄ΣΣΩ, vel -άττω, f. ξω, scalpo, imprimo, *inpr.* nummos cudo; (2) *cum acc.* formo, fingo, etiam *met.* ut animum; (3) scarifico, incido; (4) sulco, ut ceram, terram, mare, unde pro scribere, arare, navigare, dicitur. Κείνῳ τόδι μὴ χαράσσω, imputes, *Eur. Med.* 156. Γράψον ἐς τόδι γράμμα, τὸ σοὶ στίχοισι χαράξω, *Theocr.* 23, 47. Νῶτον χαραχθὶς, *Eur. Rhes.* 73.

Χαρίης, *gavisus sis*, 2. sing. aor. 2. opt. act. verbi *χαίρω.*

Χαρὶς, *gavisus*, a. 2. part. pass. verbi ejusd.

Χάρη, *lætatus est*, 3. sing. aor. 2. indic. pass *Ion.* pro ἐχάρη, a verbo eod.

Χαριδότης, et *χαριδώτης*, ου, ὁ, gratiæ dator, Bacchi et Mercurii epitheta. Ex *χαρά.*

Χαριδῶτις, ἡ, gratiæ datrix, *Orph.*

Χαρίεις, ίεσσα, ίεν, venustus, elegans, lepidus, festivus; (2) jucundus. *Ph.* gratiosus; (3) doctus, valde doctus, opp. τοῖς πολλοῖς. A *χάρις.*

Χαριεντίζω, jocor et facete cavillor, *E. M.* ex *A'.*

Χαριεντίζομαι, jocor, lepida urbanitate utor, facete aliquid dico. Τῦτ' ἂν εἴη ὃ ἐγὼ φημὶ σι αἰνίττεσθαι ἢ χαριεντίζεσθαι, *Plat. Ap. Socr.* 10. A *χαρίεις.* Hinc

Χαριεντισμα, ατος, τὸ, idem quod

Χαριεντισμὸς, ῦ, ὁ, lepos et venustas sermonis, dictum salsum et facetum; (2) cavillatio.

Χαριεντότης, ἡ, idem quod *χαριεντισμὸς*, *Plut.*

Χαρίεντως, *adv.* lepide, scite, festive, *Ph.* eleganter.

Χαριεργὸς, venustus in suis operibus, *Ep. Suid.*

Χαρίεστατος, η, ον, gratissimus. A *χαρίεις.*

Χαριέστερον, *adv.* elegantius, urbanius. A

Χαριέστερος, α, ον, gratior, *Gl. V.*

Χαριεστέρως, *adv.* gratius, elegantius.

Χαρίζομαι, fut. *ίσομαι*, gratificor; (2) morigeror; (3) indulgeo; (4) munero, dono; (5) copiam corporis facio, de fœmina. Χαρίζομαι ἐμαυτῷ, adrogo mihi, *Gl. V.* χαρίζεται, donat, *Ph.* κεχαρισμένος, gratus, perf. partic. pass. Ἐπειδήπερ ἐχαρίσω μοι ταδὶ, *Aristoph. Ach.* 441. Χαριοῦμαι γὰρ ἔν γε τῦτό σοι, *Id. Thesm.* 763. Χάρισαι βραχὺ τί μοι, *Ibid.* 945. Παφλαγὼν κεχάρισαι τῦτο, *Id. Eq.* 54. A *χάρις.*

Χάριν, *adv.* causa, ergo. Ab eod.

Χαρίζῃ, 3. sing. aor. 2. conj. med. *Dor.* pro *χαρίσῃ*, a *χαρίζομαι.*

Χαρίσασθαι, *gratificatum esse*, a. 1. inf. med.

Χάρις, ιτος, ἡ, gratia, venustas; (2) beneficium; (3) gratus animus; (4) præmium; (5) amicitia, benevolentia. *χάριτες*, gratiæ, gratiæ, *Ph.* Χάριτες θεαὶ, Gratiæ deæ, *Gl. V.* Χθονίαι χάριτες, *metonym.* mors grata, *Soph. Œd. Col.* 1752. Πρὸς χάριν, idem valet ac ἕνεκα, propter; passim apud auctores, tragicos præsertim. Χάριν παρασχεῖν, obsequi, *Id. Ibid.* 1183. Ἔρασαι πρὸς χάριν ἐμᾶς σαρκὸς αἱόλος, accedite ad saturandum vos carne mea livida, *Id. Phil.* 1155. A *χαρὰ*, vel *χαίρω.*

Χάριν, accus. a *χάρις*, (subaudita præpositione πρὸς, vel κατὰ,) causa, gratia, *Soph. Trach.* 485.

Χαρίσιον, pro *χαριστήριον*, *Suid.*

Χαρίσιος, α, ον, lætus vel lætitiæ causa datus: τὰ χαρίσια, et οἱ χαρίσιοι, placentæ genus. A *χαρίζομαι.*

Χάρισμα, ατος, τὸ, quod aliquis gratificando donavit, donum; præmium ex gratia collatum. *Ph.* donativum, donum; *χαρίσματα*, munera, *Gl. V.* Ab eod.

Χαριστήριον, ου, τὸ, munus quod datur gratiæ referendæ causa, *Ph.* donatum, donum; *χαριστήρια*, donaria, *Ph.* A

Χαριστήριος, ᾱ, ὁ ἡ, ad gratiarum actionem pertinens, gratiæ referendæ causa factus. A *χαρίζομαι.*

Χαρίτιος, ad gratiarum actionem pertinens, *Nax.*

Χαριτία, ας, ἡ, lepidum et joculare factum. A *χάρις.*

Χαριτοβλέφαρος, ᾱ, ὁ ἡ, cujus ori gratia inest, opp. supercilioso, superbo; (2) fruticis nomen, *Plin.* Ex *χάρις* et *βλέφαρον.*

Χαριτογλωσσίω, ῶ, sive -ωττίω, gratiam lingua aucupor, ad voluptatem loquor, ad gratiam loquor; *Æsch. Pr.* 294. Ex eod. et *γλῶσσα.*

Χαριτοδότης, ου, ὁ· vide *χαριδότης.*

Χαριτόφωνος, ὁ ἡ, suaviter loquens vel canens. A *φωνὴ.*

Χαριτόω, ῶ, fut. *ώσω*, gratiosum seu amabilem reddo; κεχαριτωμένος, gratiosus, facetus, *Gl. V.* perf. part. pass. Ἐν ᾗ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ, *Ephes.* 1, 6. Χαῖρε, κεχαριτωμένη, *Luc.* 1, 28. A *χάρις.*

Χαριτώπης, ου, ὁ, venustus forma, ore, facie. Ex ὤψ.

Χάρμα, ατος, τὸ, gaudium, lætitia; (2) id quod gaudium et lætitiam adfert. A *χαίρω.*

Χάρμη, ης, ἡ, gaudium, lætitia; (2) animus ad pugnam promptus et eam lætus iniens; (3) pugna, conflictus, prælium, certamen. *Apud Homer.* semper, *Phocylidem* quoque, Μήτε κακοῖς ἄχθε, μήτ' ἐν ἐπαγάλλιο χάρμῃ, 111. Ab eod.

Χαρμονὴ, ῆς, ἡ, gaudium, lætitia. A *χάρμη.*

Χαρμοσύνη, ης, ἡ, idem. Ab eod.

Χαρμοφίρων, gaudium ferens, *Hom.* al. *χαρμόφρων.*

Χαρμόφρων, ονος, ὁ ἡ, mentem exhilarans. Mercurii epith. Ex *χάρμη* et *φρήν.*

Χαροδότης· vide *χαριδότης.*

Χαροδῶτις, ἡ, lætifica, lætitiæ datrix.

Χαροειδὴς, ὲς, lætus vultu, hilaris. Ab εἶδος.

Χαροπαίγμων, ὁ ἡ, ludicrus, jocosus, lætus. A *παίγμα.*

Χαροποιέω, ῶ, lætifico, *Gl. V.* *χαροποιῖ*, exhilarat, *Ph.* Ex *χάρις.* Hinc

Χαροποιὸς, ὸς, ὁ ἡ, gaudii et lætitiæ efficiens. Χαρίτες χαροποιοὶ, *Eurip. Phœn.* 795.

Χαροποῖο, gen. sing. *Ion.* pro *χαροπῦ.* A

Χαροπὸς, ὸς, ὁ ἡ, lætus; lætitiam vultu præferens, efficiens; (2) cæsius; (3) *χαροπὸν*, trucem, *Ph.* Χίτιι χαροπῖο σιλήνης, *Arat.* 1152. Ex *χαρὰ* et ὤψ.

Χαροπότης, ητος, ἡ, color cæruleus, seu cæsius. A præc.

Χαρῦσι, 3. plur. fut. 1. ind. act. verbi *χαίρω.*

ΧΑ΄ΡΤΗΣ, ου, ὁ, charta, scapus, *Ph.* Χάρται βιβλίων, *Longin.* 43. Hinc

Χαρτίον, ου, τὸ, chartula, parva charta. Dim.

Χαρτογεάφος, ου, ὁ, chartularius, *Gl. V.* Ex *χάρτης* et *γεάφω.*

Χαρτοπράτης, ου, ὁ, chartarum venditor.

Χαρτοπώλης, ου, ὁ, chartularius. *Gl. V.* chartam vendens. Ex *χάρτης* et *πωλέω.*

Χαρτὸς, ὴ, ὸν, lætificus, dignus, de quo lætemur et gaudeamus. A *χαίρω.*

Χαρτοφυλάκιον, ου, τὸ, scrinium in quo reponuntur et adservantur chartæ. A

Χαρτοφύλαξ, ακος, ὁ, chartarum custos, chartularius, præfectus scriniorum.

Χαρυβδίζω, demergo, deglutio. A

ΧΑ΄ΡΥΒΔΙΣ, εως, ἡ, Charybdis, vortex maris *apud Poetas. Gl. V.* vorago. Οὐδ' ἥρτασιν Χάρυβδις οἰωνοσκόπον, *Eurip. Suppl.* 500.

ΧΑ΄ΡΩΝ, ωντος, ὁ, Charon, Orci portitor *apud Poetas Ethnicos. Ph.* Orcus.

Χάρων, ὁ, leo, *Lyc.*

Χαρώνιον, χαρωνεῖον, ᾱ χαρώνειος θύρα, porta per quam damnati educebantur ad supplicium. A Χάρων.

Χαρωνίτης, ου, ὁ, senator orcinus seu orcivus; *Plut.*

Χαρωπὸς, ὸς, ὁ ᾱ ἡ· vide *χαροπός.*

Χάρωψ, ωπος, ὁ, ἡ, idem.

Χάσις, εως, ἡ, privatio; (2) segregatio, separatio. A *χάζω.*

Χασκάζω, hio, hisco. Σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην, *Aristoph. Vesp.* 693. A

Χάσκω, hisco. A *χαίνω.* Unde

Χασκωρέω, speculor, *proprie* hiante ore.

Χάσμα, ατος, τὸ, hiatus, vorago, *Ph.*

Χασμάομαι, ᾶμαι, *χασμίομαι*, hio; (2) oscito. Θύρα κασμωμένη, *Plato.* A præc.

Χάσμαξ, ὁ, qui ore hiante stat. Hinc

Χασματικὸς, idem quod *χασματίας*, *Plin.*

Χασματίας, ᾱ, ὁ, ut *χασματίας σισμὸς*, terræ motus quum hiatus fiunt. A *χάσμα.*

Χασμάω, *Gl. V.* Vide *χασμάομαι.*

Χασμιύμενοι, *inhiantes*, nom. plur. præs. part. med. *Dor.* pro *χασμώμενοι*, a verbo *χασμίομαι*, *Theoc.* 4, 53.

Χάσμη, ης, ἡ, hiatus, hiatio; (2) hiatus oris inter oscitandum; oscitatio, oscedo. A *χαίνω.*

Χάσμημα, ατος, τὸ, hiatus; (2) rictus. A *χασμάω.*

Χάσμησις, εως, ἡ, oscitatio.

Χασμωδέω, ῶ, oscito; (2) versus facio cum hiatu, i. e. concursio vocalium sine elisione. Ab ᾠδή.

Χασμῳδης, ου, ὁ ἡ, qui frequenter oscitat. A χάσμα.

Χασμωδία, ας, ἡ, oscitantia; (2) χασμῳδία, hiatus in versibus, seu consuetudo hiatus in versus admittendi. Ab eod.

Χασσάμενον, acc. sing. aor. 1. part. med. *Poet.* pro χασάμενον, a χάζω, *recedo*.

Χασώμεσθα, *recedamus*, 1. plur. aor. 1. conj. med. *Dor.* pro χασώμεθα, a verbo eod.

Χατίουσιν, *indigentibus*, dat. pl. part. præs. act. cum ν ἐφελκ. a χατίω.

Χατίων, *et aliorum*, gen. pl. *Dor.* et *Att.* pro ων ἑτέρων, ab ἕτερος.

Χατιῶ, idem quod ΧΑΤΕΩ, ῶ, egeo, indigeo; (2) desidero, cupio, percupio, *Od.* 15, 375. *Il.* 3, 48. Hinc

Χατίζω, idem. Οὐ σῦ χατίζων, δεῦρ' ἄναξ τραπηλατεῖ, *Eur. Herac.* 465. *Il.* 18, 392.

Χατὶς, ίδος, ἡ, indigentia seu usus; (2) desiderium, cupiditas. A χατίω.

Χάτος, ους, τὸ, idem.

Χαυλιόδους, οντος, ὁ ἡ, exsertos dentes habens; (2) ipse dens exsertus: *Aristot. Hist.* Ex χαλάω et ὀδούς.

Χαυλιόδων, ὁ, idem et ab eod.

Χαύναξ, ακος, ὁ, homo tumida et inani inflatus superbia. A χαῦνος. Unde

Χαυνιάζω, decipio, in errorem induco.

Χαυνολόγος, ὁ, qui χαύνως loquitur, futilis, levis, *Steph.*

Χαυνοποιὸς, ὁ, inani ac tumida inflans superbia, seu de homine qui facit ea quæ χαύνα sunt, *Steph.*

Χαυνοπολίτης, ὁ, civis elatus, et stulta superbia inflatus, *Ar.*

Χαυνόπρωκτος, ὁ, exoletus, pathicus.

ΧΑΥ῎ΝΟΣ, η, ον, laxus, fungosus, mollis; (2) inflatus, tumidus, superbus; (3) futilis, levis, negligens, *Nic. Th.* 897. Hinc

Χαυνότης, ητος, ἡ fungositas, laxitas; (2) levitas; (3) stolida et inanis superbia. Θρύψιος διάπλεως ἡ χαυνότητος, *Plut.*

Χαυνόω, ῶ, f. ώσω, laxum fungosumque reddo, laxo et aperio, *Gl. V.* laxo, lento; (2) inflo, stolide superbum reddo. (2) αἳ μοι λίγεσαι τόσδ' ἐχαύνωσαν λόγες, *Eurip. Andr.* 932.

Χαύνως, *adv.* laxe. A χαῦνος.

Χαύνωσις, εως, ἡ, laxatio, laxitas, *Gl. V.*

Χαυνωτικὸς, ἡ, ὸν, vim habens laxandi. A χαυνόω.

Χαυνῶνας, placentas, *Jerem.* 7, 18. legitur et καυνῶνας.

ΧΑ῎Ω, hio; (2) vacuus sum; (3) capio, *R.*

Χάαι, *fudisse*, a. 1. inf. act. pro χεῦσαι, a χέω.

Χάασθαι, *fundere*, aor. 1. med. inf. verbi χέω. Χοὰς χάασθαι, *Soph. Œd. Col.* 477.

Χιδροτὰ, ῶν, τὰ, legumina. A χίδρωψ.

Χιδροτώδης, ους, ὁ ἡ, leguminibus similis. A

ΧΕ῎ΔΡΩΨ, οτος, ὁ, legumen, *Gl. V.*

Χίει, 3. sing. præs. ind. act. verbi χέω.

Χιζανάγκη, ἡ, emplastrum seu unguentum; quicquid affert cacandi necessitatem, *Gorr.*

Χιζητιάω, idem quod χισιάω.

ΧΕ῎ΖΩ, f. ίσω, caco, ventris onus depono; p. med. κίχοδα· κιχισμένος, perf. pass. part.

Χιὰ, ᾶς, ἡ, sive χιὼ, οῦς, ἡ, latibulum serpentis; *inpr.* in hiatu terræ, *Il.* 22, 93. Λίγεται δὲ κυρίως χιὰ ἡ κατάδυσις τῶ ὄφεως, *Moschopul.* περὶ σχιδῶν, 149. A χίω.

Χιλάριον, υ, τὸ, labellum, *Gl. V.* Dim. a χεῖλος.

Χείλεσιν, dat. plur. cum ν, a χεῖλος.

Χειλύω, fut. ύσω, idem quod χιλόω.

Χιλοποτέω, avide bibo, ut labia proluantur, *pleno se proluit auctu*, Virg. Ἡ τρὶς ἐφεξῆς εἶδον ἀκρήτου χιλοποτοῦν κύλικα, *Anthol. g.* 329, pessime interpres, *pitissare*.

ΧΕΙ῎ΛΟΣ, ους, τὸ, labrum, labium; (2) sermo; (3) littus seu ora maris. Hinc

Χιλοτρίφιον, υ, τὸ, instrumentum quo labra torquent, *Synes.*

Χιλόω, ῶ, fut. ώσω, labro circumdo, labrum in ambitum duco.

Χειλὼν, ῶνος, ὁ, labeo; (2) piscis.

Χιλωτὴρ, pro χιλωτὴρ, *Hes.*

ΧΕΙ῎ΜΑ, ατος, τὸ, hiems, tempestas.

Χειμαδεύω, fut. εύσω, hiemo, hiemem traduco. A χειμάς.

Χειμάδιον, υ, τὸ, hibernaculum; χειμάδια, hiberna, *Gl. V.* Ab eod.

Χειμάδιος, υ, ὁ ἡ, hibernus, ad hibernandum accommodus. Ab eod.

Χειμάζω, fut. άσω, hiberno, hiemo, hiemem traduco; (2) tempestate jacto seu vexo; (3) molestia afficio; χειμάζομαι, tempestate agitor; χειμασθὶς, agitatus tempestate, part. a. 1. pass. Χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις, *Aristoph. Av.* 1102. Ἄλλη δ' ἐν τύχῃ χειμάζομαι, *Eurip. Hipp.* 319. Ὅλεος χειμάζεται, *Id. Ion.* 1001. Ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς αἷς ἐχειμάσθην τότε, *Soph. Antig.* 397. A χεῖμα. Unde

Χειμαίνω, hiemo, sævio, *de tempestate*; (2) fluctuare facio; χειμαίνεσθαι, fluctuare. Ἐν πυρὶ δὲ δρυΐνῳ κορία ζεῖ, ἐν πυρὶ δ' αὖαι φαγοὶ χειμαίνοντος, *Theocr.* 9, 20. Φύσεῳ δ' ὑ κιχεί μαντας φρένες, *Pind. Pyth.* 9, 57.

Χειμάμενα, ης, ἡ, hiemis injuriam arcens; (2) lana crassior. Ex ἀμύνω.

Χείμαρος, υ, ὁ, paxillus seu clavus ligneus sub carina, in foramine quodam fixus, quo exempto defluit aqua in sentina collecta ex pluviis, vel quam rimæ receperint. Ex χεῖμα et ῥέω. Unde

Χείμαρρος et χειμάρρους, υ, ὁ, torrens. Hinc

Χειμάρρω, gen. sing. *Dor.* pro χειμάρρου.

Χειμαρρώδης, ους, ὁ ἡ, torrenti similis.

Χειμὰς, άδος, ἡ, tempus hibernum, hiems. A χεῖμα.

Χειμασία, ας, ἡ, hiematio, hiemis traductio; (2) procella, tempestas. A χειμάζω.

Χειμασκέω, ῶ, fut. ήσω, hibernis exercitationibus occupor, hieme exerceor. Ex ἀσκέω.

Χείμαστρον, υ, τὸ, vestis hiemalis. A χειμάζω.

Χειματίζω, tempestate jacto seu vexo. A χεῖμαι. Unde

Χειμάω, ῶ, frigore hiberno infestor.

Χειμελιάω, ῶ, sum perniosus. A

Χείμελον, υ, τὸ, pernio, morbus a frigore. Ex χεῖμα et Ἑλάω.

Χειμερίζω, hiberno, hiemem traduco. A χειμέριος.

Χειμερινὸς, ἡ, όν, hiemalis, hibernus; χειμερινὴ τροπὴ, bruma, *Gl. V.* A χεῖμα.

Χειμέριος, υ, ὁ ἡ, et χειμέριος, ία, ιον, tempestuosus: dicitur et de animi perturbationibus. Ἀλύοντα χειμερίῳ λύπᾳ, *Soph. Phil.* 1193. Ab eod.

Χειμέτλη, ης, ἡ· vide χείμελον.

Χειμιτλιάω, pernionibus laboro, manus pedesve hiberno frigore exulceratos habeo. A

Χείμιτλον, υ, τὸ, idem quod χείμελον.

Χειμίω, ῶ, idem quod χειμάω.

Χειμὼν, ῶνος, ὁ, hiems, bruma, *Ph.* (2) tempestas, *Ph.* A χεῖμα.

Χειμωνοτύπος, ον, hibernus, vehemens, de vento.

Χεῖος, υ, ὁ, prodigus, *R.* A χέω.

Χέωσι, *funduni*, 3. plur. præs. ind. act. *Poet.* pro χέουσι.

ΧΕΙ῎Ρ, χειρὸς, ἡ, manus, palma, in elephantis proboscis, in aliis pedes anteriores, quibus res arripere et comprehendere solent; (2) scriptura, chirographum; (3) opes, copiæ, exercitus; (4) in janua, βαλανός· (5) χεῖρες, de pugnantibus, ut ἐν χερσὶν ἀπίκτανε, in prælio interfecit; ἐν χερσὶν εἶναι, pugnare; εἶναι ἐς χεῖρας, in prælium ire, prælium committere; χειρῶν νόμῳ, in acie; ἐκ χειρὸς, vi, in prælio; (6) διὰ χειρὸς ἔχειν vel χειρῶν, manu, manibus tenere; sed sæpius, studiose tractare, curare, administrare. Τά τε τῶν ξυμμάχων διὰ χειρὸς ἔχειν, *Thucyd.* 2, 13. (Οἱ Ῥόδιοι τὰς ναῦς διὰ χειρὸς εἶχον; *Appian. P.*) est, (1) in manu; (2) in potestate; (3) vi, violenter; (4) parata pecunia; (5) ἐν χερσὶ dicuntur et præsentia, *Etm.* Ἐκ χειρὸς, cominus, *Arr. Hist. Alex.* 4, 24; 7, 10.

Χειράγρα, ας, ἡ, chiragra, morbus articularis, qui manus velut captas et irretitas tenet. Ex χεὶρ et ἄγρα.

Χειραγωγέω, manu duco, ut cæcum. *Aristotel.* dixit de eo qui instrumenta musica pulsat.

Χειραγωγία, ας, ἡ, actio ducendi manu A

Χειραγωγὸς, ῦ, ὁ, qui manuducit; deductor seu dux.

Χειραλειπτέω, manus ungo; vel me exerceo, *Suid.*

Χειραπτάζω, fut. άσω, manibus attingo seu tracto. Χειραπτάζοντες Θάπτουσι, *Herodut.* 2, 90. Ex χεὶρ et ἅπτω.

Χειρὰς, άδος, ἡ, fissura in manibus; (2) fissura in pedibus. A χεὶρ.

Χειράφετος, manumissus, emancipatus, *Suid.*

Χειραφία, ας, ἡ, tactio manu; (2) levis frictio, quæ fit suspensa manu; (3) pugna; (4) lucta, *Plut. in Apophth.* Ex ἅπτω.

Χειριπιθισία, ἡ, impositio manuum, ritus Judaicus et Christianus. Ab ἐπίθεσις.

Χειρίεργον, υ, τὸ, opus manuum, labor.

Χείρισσιν, dat. plur. *Ion.* et *Poet.* cum ν, a χεὶρ.

Χειριάω, ῶ, laboro manuum fissura; (2) laboro chiragra; (3) doleo ex labore; (4) laboro fissura pedum. A χειράς,

Χειρίδιον, τὸ, Dim. a χειρὶς, parva manica, vel a χεὶρ, parva manus, *Steph.*

Χειριδωτὸς, ῦ, ὁ, ut χειριδωτὸς χιτὼν, tunica manicata, vel manuleata. A χειρὶς.

Χειρίζω, f. ίσω, manu tracto; (2) manibus administro, tracto, gero. Ταῦτα χειρίζεται διὰ τῆς συγκλήτου, *Polyb.* A χεὶρ.

Χειριξὶς, ἡ, idem quod χειρουργία, *Hipp.*

Χείριος, α, ον, idem quod ὑποχείριος, *Eur.*

Χειρὶς, ίδος, ἡ, manica, manus involucrum seu integumentum. A χεὶρ.

Χείρισμα, ατος, τὸ, et χειρισμὸς, ῦ, ὁ, manus tractatio, quum medicus in parte adfecta aliquid agit; (2) administratio; (3) dispositio in oratione, item artificium. A χειρίζω.

Χειρίσοφος, υ, ὁ ἡ· vide χειρόσοφος.

Χειρίστην, *pessimam*, acc. sing. f. g. a χείριστος.

Χειριστὴς, ῦ, ὁ, dispensator, œconomus, administrator; procurator. A χειρίζω.

Χείριστος, η, ον, deterrimus, *Gl. V.* A χείρων.

Χειροβαλίστρα, ας, ἡ, falarica. Ex βάλλω.

Χειροβάναυσος, υ, ὁ ἡ, qui caminum incendit ad facienda opera, opifex sedentarius.

Χειροβαρὴς, ίος, ὁ ἡ, pondere suo manum gravans, ponderosus. Ex βάρος.

Χειρόβιος, ου, et χειροβίωτος, υ, ὁ ἡ, manibus, i. e. manuum labore vivens. Ex βίος, vel βιωτὸς.

Χειροβλημάομαι, manibus leviter premo et contrecto mammas, *Luc.*

Χειροβλήματα, vel -βλητα, τὰ, manipuli, *Suid.*

Χειροβολίω, manu jacio. Ex χεὶρ et βάλλω.

Χειρόβολον, vel χειρόβολον, τὸ, manipulus, *Tzet.*

Χειροβοσκὸς, ὁ, ἡ, idem quod χειρόβιος.

Χειροβρὼς, ῶτος, ὁ, manum atterens. A β.ρώσκω.

Χειρογάστωρ, ορος, ὁ ἡ, cui manuum labor ventri alimentum suppeditat, qui manuum labore vivit. Ex χεὶρ et γαστὴρ.

Χειρογενία, ἡ, Proserpinæ cognomentum, *Hes.*

Χειρογραφίω, ῶ, chirographo caveo vel promitto, aliquid mea manu scribo. A

Χειρόγραφον, υ, τὸ, chirographum, cautio manu alicujus scripta. Ex χεὶρ et γράφω.

Χειροδαΐκτος, υ, ὁ ἡ, manu seu manibus cæsus, i. e. interfectus. Χειροδαΐκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ, *Soph. Aj.* 218. Ex χεὶρ et δαΐζω.

Χειροδικτίω, ῶ, fut. ήσω, manu ostendo. A

Χειρόδικτος, υ, ὁ ἡ, manu ostensus, manifestus, *Soph. Œd. Tyr.* 901. Ex χεὶρ et δείκνυμι.

Χειρόδισμος, ου, ὁ, manica, copula, *Gl. V.*

Χειρόδυτος, ὁ ἢ ἡ, manuleatus, ad manum usque pertinens; de tunica, *Jos.*

Χειροδίκης, ου, ὁ, qu. dic. cujus jus est in manibus, *i. e.* manuum robore, qui jus robore suo seu potentia sua metitur. Ex χεὶρ et δίκη.

Χειροδόσιον, ου, τὸ, manupretium, *Gl. V.* Ex χεὶρ et δόσις.

Χειρόδοτος, ου, ὁ ἢ ἡ, manu datus, vel in manum; (2) qui sine usura datur. Ex χεὶρ et δίδωμι.

Χειροδράκων, οντος, ἡ, epith. Furiæ, quia flagellum e serpentibus tortum gerit. Χειροδράκοντες, χρῶτα κλαίναι, *Eurip. Electr.* 1344.

Χειροδρόπος, ὁ ἢ ἡ, qui, vel quæ, manu colligit, *Nic. Th.* 652.

Χειροιερκτὴς, idem quod χειρεργὸς, *Hes.*

Χειροήθης, ους, ὁ ἢ ἡ, tractabilis, mansuetus, cicur. Χειροήθεις ὄφεις, *Plut. in Alex.* 2. Ex χεὶρ et ἦθος.

Χειροθεσία, ας, ἡ, manuum impositio. *Ph.* gestus, rei tractatio, quæ fit manu, v. gr. instrumenti musici. Ex χεὶρ et θέσις.

Χειροθετέω, ῶ, f. ήσω, manus impono; (2) manu tracto. Ex χεὶρ et τίθημι.

Χειροθήκη, ἡ, chirotheca, qu. dic. manus repositorium, *Steph.*

Χειροκαλαβίσκος, saltationis quoddam genus, *Cam. Poll.*

Χειρόκμητος, ου, ὁ ἢ ἡ, manu laboratus, vel elaboratus; (2) manu factus. A κάμνω.

Χειροκοπεῖσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. *contr.* pro χειροκοπείσθω, a χειροκοπέω.

Χειροκοπίω, ῶ, fut. ήσω, manum abscindo vel amputo. A κόπτω.

Χειροκρασία, ας, ἡ, manuum consertio. A κρᾶσις, *mixtio.*

Χειροκρατία, ας, ἡ, manuum vis seu potestas; (2) potentia quæ usurpatur ab iis qui viribus plus pollent. Οὐκέτι πολιτείαν, ἀλλὰ χειροκρατίαν καὶ βίαν, *Appian.* A κράτος. Hinc

Χειροκρατικὸς, ἡ. όν, ad χειροκρατίαν pertinens; (2) qualis est χειροκρατίαν exercentium.

Χειρόκτυπος, ον, manu strepens, de musico, citharam v. gr. pulsante.

Χειρολαβὶς, ίδος, ἡ, stivæ pars curva, cui manum inserit arator. Ex λαμβάνω.

Χειρόμακτρον, ου, τὸ, qu. dic. manuum abstersorium, linteolum ad abstergendas manus, mantile, mappa. A μάσσω.

Χειρομαντεία, ας, ἡ, divinatio ex inspectione manuum.

Χειρομάντης, ου, ὁ, idem quod

Χειρόμαντις, εως, ὁ ἢ ἡ, ex manuum inspectione divinans.

Χειρομάχος, ου, ὁ ἢ ἡ, manibus pugnans. A χεὶρ et μάχη.

Χειρομύλη, ἡ, idem quod χειρομύλων, *Xen.*

Χειρόμυλον, ου, τὸ, mola manuaria. Ex χεὶρ et μύλη.

Χειρομύλων, ωνος, ἡ, idem et ex iisd.

Χειρόνιπτρον, ου, τὸ, pelvis in qua manus abluuntur; pelluvium, *Gl. V.* (2) manuum ablutio seu lotio. A νίπτρον.

Χειρονομέω, ῶ, f. ήσω, manus certa lege motito, concinnos gestus edo. *Gl. V.* gesticulor.

Χειρονομία, ας, ἡ, gesticulatio; (2) saltatio pantomimica; (3) pugna quæ fit cominus. (2) τῆς κατὰ συσκάδην χειρονομίας ἐπιστήμονες, *Heliod.* 9.

Χειρονομικὸς, ἡ, όν, ad chironomiam pertinens, *Steph.*

Χειρονόμος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui certa lege manus motitat, gesticulator. A νόμος.

Χειρόνως, *adv.* deterius. A χείρων.

Χειροπέδη, ης, ἡ, manuum vinculum.

Χειροπέδιον, ου, τὸ, manica ferrea.

Χειρόπλεκτος· vide χειρόπλακτος, *Soph.*

Χειροπληθὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, manum implens, tam magnus multusque ut manum impleat. *Gl. V.* corpulentus; χειροπληθὲς, manupletium. A πλήθω.

Χειροπληθιαῖος, ὁ, ἡ, idem.

Χειροποιέομαι, οῦμαι, manu facio. Αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε, *Soph. Trach.* 907.

Χειροποίητος, ου, ὁ ἢ ἡ, manu factus, artificio humano factus aut structus. *Gl. V.* χειροποιητὸς, manufactus. A præc.

Χειροποιήτως, *adv.* manus artificio, opera humana.

Χειροπόνητος, ου, ὁ ἢ ἡ, manu elaboratus.

Χειροπονία, ας, ἡ, festum opificum. A πόνος.

Χειρόπους, οδος, ὁ, ἡ, qui χειράδας in pedibus habet.

Χειροσιδήριον, τὸ, manus ferrea, *Thuc.*

Χειροσκοπικὸς, ἡ, όν, ad chiroscopi artem pertinens. A

Χειροσκόπος, ου, ὁ ἢ ἡ, manus seu manuum inspector, ut ex iis divinationem instituat.

Χειρόσοφος, ου, ὁ ἢ ἡ, qu. dic. manu sapiens, gesticulator, artifex inpr. scenicus.

Χειροτένων, οντος, ὁ ἢ ἡ, qui manibus est nervosis.

Χειρότερος, α, ον, deterior. *Vox Poet.*

Χειρότευκτος, ον, manu factus. A τεύχω.

Χειροτεχνέω, ῶ, fut. ήσω, manu artem aliquam conficio, opifex sem. A χειροτέχνης. Hinc

Χειροτέχνημα, ατος, τὸ, opus manu factum.

Χειροτέχνης, ου, ὁ, opifex. Τίς ὁ χειροτέχνης ἰατορίας, *Soph. Trach.* 1001. A χ. et τέχνη

Χειροτεχνία, ας, ἡ, opificium, artificium manu factum. Ex iisd.

Χειροτεχνικὸς, chirurgicus, vel ipse artifex, *Ar.*

Χειροτεχνικῶς, manus artificio, vel more eorum qui manu opera conficiunt.

Χειροτεχνῶς, idem, *Steph.*

Χειρότμητος, ου, ὁ ἢ ἡ, manibus excisus.

Χειροτονέω, ῶ, fut. ήσω, manum protendo et attollo, per suffragia creo, protensa manu eligo. *Ph.* χειροτονεῖ, nuncupat, creat; χειροτονῆσαι, creare, *Ph.* aor. 1. inf. act. χειροτονηθεὶς, designatus, *Ph.* aor. 1. part. pass. ἐχειροτόνων, creabant, *Ph.* imperf. act. κεχειροτονημένος, designatus, *Ph.* p. part. pass. Εἰ σὺ τοῦτό γ' ἐχειροτόνησαν οἱ Θεοὶ, *Aristoph. Av.* 1577. Ἐχειροτόνησαν γάρ με, *Id. Ach.* 604. A τείνω.

Χειροτονητήριον, porrigendæ sunt manus, *Ar.*

Χειροτονητὴς, οῦ, ὁ, creator. *Gl. V.* qui designat. A χειροτονέω. Unde

Χειροτονητὸς, ὴ, όν, suffragiis creatus et constitutus.

Χειροτονία, ας, ἡ, creatio, ordinatio; (2) suffragium, *Ph.*

Χειροτόνος, seu χειρότονος, ὁ ἢ ἡ, epith. precum quæ sublatis manibus fiunt. A τείνω.

Χειροτριβίω, ῶ, f. ήσω, manu frico. *Ph.* χειροτριβεῖν, ruspinat. Ex χεὶρ et τρίβω.

Χειροτριβὴν, ἡ, exercitatio, *Hipp.*

Χειρῦν, præs inf. act. *contr.* pro χειρόειν, a χειρόω.

Χειρουργέω, ῶ, fut. ήσω, manibus operor seu opus facio, operor. A χειρουργός. Hinc

Χειρούργημα, ατος, τὸ, opus manu factum, opificium.

Χειρουργία, ας, ἡ, actio vel operatio quæ fit manibus. Ab eod. Hinc

Χειρουργικὸς, ἡ, όν, qui in manuum opere versatur, *i. e.* qui manu exercetur, seu qui manus opera indiget; (2) chirurgicus, ad chirurgum pertinens. Hinc ἡ χειρουργικὴ, ῆς, sc. τέχνη, chirurgia; ars sive scientia chirurgi.

Χειρουργικῶς, *adv.* arte chirurgica.

Χειρουργὸς, οῦ, ὁ, qui manu operatur; (2) chirurgus, qui manus medicas alicui adfert. Ex ἔργον.

Χειρόχωλος, ου, ὁ ἢ ἡ, manu debilis seu mancus.

Χειρόω, ῶ, et χειρόομαι, ῶμαι, manuum viribus supero, vel manibus superatum capio, in potestatem redigo, subigo, domo; (2) tracto. Δάμαρτα τὴν ἔμην χειρώσομαι Ἑλένην, *Eurip. Tro.* 862. Τῷ καλλίνικῳ τῷδ' ὅπλῳ χειρώσομαι, *Id. Her. Fur.* 573. Ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς πίδῃ, *Soph. Trach.* 1074. Ὡς ἐχειρώθησαν ὑπὸ Δαρείου, *Xen.* Τάξασιν Ἀταλάντην κάπρον χειρωμίνην Αἰτωλόν, (*active,*) *Eur. Phœn.* 1115. ὦμαξα κἀγὼ πρὸς τέκνου χειρωμένης, (*passive,*) *Id. Elect.* 1168. A χείρ.

Χειρύδριον, et χειρύδριον, τὸ. Dim. A χείρ.

Χείρων, nom. pl. n. g. *Att.* et *Ion.* pro χείρονα, a χείρων, *pejor.*

Χείρωμα, τὸ, quicquid manu fit vel factum est, ut cædes, &c. A χειρόω.

Χείρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, pejor, deterior. *Comp.* a κακὸς.

Χείρων, ονος, ὁ, Chiron, Centaurus.

Χειρωνάκτης, ου, ὁ, idem quod χειρώναξ.

Χειρωνακτικὸς, ἡ, όν, opificialis. A

Χειρώναξ, ακτος, ὁ, opifex, operarius. Ex χεὶρ et ἄνακ. Hinc

Χειρωναξία, ας, ἡ, opificium, *Æsch. Pr.* 44.

Χειρωνάξιον, τὸ, vectical quod exigebatur viritim a vulgo, *Aristot.*

Χειρώνειον, ου, τὸ, sive χειρωνὰς, άδος, ἡ, centaurium magnum. A Χείρων.

Χειρώνειον, ἕλκος, seu χειρώνιον, ulcus malignum Chirone eximio medico opus habens, *Diosc.*

Χειρώσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi χειρόω.

Χείρωσις, ἡ, subjugatio, subactio, *Steph.* A χειρόω.

Χειρωτικὸς, ἡ, όν, in potestatem redigens, vim redigendi in potestatem habens; ἡ χειρωτικὴ, *ap. Plat.* ars augendæ rei familiaris, quæ fit, v. gr. præda, &c.

Χειρωτὸς, ὁ, qui subjugari seu capi possit. Ab eod.

Χισίται, 3. sing. f. 1. ind. med. verbi

Χίω, fut. χίσομαι, capio, capax sum; (2) fundo. *Od.* 18, 17. pro χέω.

Χίλειον, τὸ, tegmen, seu operimentum testudinis, testa, *Nic.*

Χιλὶς, idem quod χίλυς, *Hes.*

Χιλιδόνειος, ου, ὁ ἢ ἡ, hirundineus. A χελιδών. Unde

Χιλιδονιὺς, ίως, ὁ, pl. χιλιδονιῆς, pulli hirundinum.

Χιλιδόνιας, ου, ὁ, idem cum χιλιδόνιος, nomen piscis et venti, *Ath.*

Χιλιδονιδεῖς, hirundinum pulli, *Eust.*

Χιλιδονίζω, fut. ίσω, hirundines imitor garrulitate; (2) barbare loquor; (3) hirundini stipem colligo, circumeundo oppidanorum ædes et cantilenam quamdam canendo de hirundinis adventu.

Χιλιδόνιον, ου, τὸ, *Dioscor.* 2, 214. Chelidonia. *Plin.* 25, 50, 8. Hirundinaria. *Gaza* 7, 14. Chelidonium, herba, *Theophr.* A χελιδών. *Angl.* CELANDINE, seu SWALLOW-WORT; *Nic. Ther.* 857. *Plin.* (2) gemmæ genus.

Χιλιδόνιος, ία, ιον, vel χιλιδόνιος, ου, ὁ ἢ ἡ, hirundininus, hirundinarius. Ab eod.

Χιλιδόνισμα, τὸ, cantilena quam canunt οἱ χιλιδονίζοντες.

Χιλιδονισμὸς, ὁ, ipsa circuitio et collectio stipis, *Steph.*

Χιλιδονιστὴς, οῦ, ὁ, qui hirundini stipem colligit. A χιλιδονίζω.

Χιλιδὼ, όος, ἡ, idem quod χιλιδὼν, *Hes.*

ΧΕΛΙΔΩ'Ν, όνος, ἡ, hirundo; (2) piscis polypo similis; (3) cavum in ungula equorum.

Χιλίζω, no, navigo, *V. L.*

Χίλισκον, τὸ, catinus, *Erot. ex Hipp.*

Χιλλάρης, nomen piscis, *Æl.*

Χιλλίειν, tussire, *Hes.*

Χίλυδρος, ου, ὁ, testudo marina seu aquatica. Ex χίλυς et ὕδωρ.

Χιλύκλονος, lyræ modo sonans.

Χιλυνάζειν, irridere, *Hes.*

Χιλυνίδης, ὁ, magnum et crassum habens labrum, *Steph.*

Χιλυνοειδὴς, idem, *Eust.*

Χιλύνιον, ου, τὸ, et χιλύνη, ἡ, labrum, labium. A χείλος.

Χίλυσι· vide χίλιον.

ΧΕ'ΛΥΣ, υος, ἡ, testudo, animal durissimæ testæ; (2) testudo, *i. e.* instrumentum musicum; (3) pectus, quia testudini simile. Hinc

Χιλύσκιον, ου, τὸ, sicca tussicula, *Hipp.*

Χίλυσμα, ατος, τὸ, assamentum, quod postremum clavis substernitur carinæ et adfigitur, ne atteratur frangaturve, quum navis subjicitur. A

Χιλύσσω, χιλύω, χιλύσσομαι, expectoro, tussio, screo. Κλύδωνα χιλύσασα, *Lycophr.* 727.

Ξηρὰ δ' ἐπιλίζων ὀλοῇ χελύσσεται ἄτῃ, *Nic. Al.* 81. *Vox Lacon.*

Χελὼν, mugilis quædam species, *Ath.* al. pro χιλὼνη.

Χελωνάριον, τὸ, Dim. a

Χελώνη, ης, ἡ, testudo; (2) testudo, *i. e.* continuata series scutorum, curvata in modum testudinis; (3) instrumentum bellicum quo veteres in expugnandis urbibus utebantur. A χίλυς. Hinc

Χελώνιον, vel χιλώνειον, ου, τὸ, tegumentum testudinis; (2) convexa dorsi pars, seu pars gibbosa, quæ in scapulis prominet.

Χελωνὶς, insecti genus, cantharis, *Hes.*

Χελώνιος, et

Χελωνίτης, testudinarius. Unde χελωνία, et χελωνῖτις, λίθος, *Plin.*

Χελωνὶς, ίδος, ἡ, musicum instrumentum, testudo; (2) limen ostii; (3) scabellum. Ab eod.

Χελωνοφάγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, testudines comedens.

Χίμιτλον, pro χίμιτλον, *Steph.*

Χίννιον, τὸ, avicula, coturnicis genus in Ægypto, *Athen.*

Χίουσαι, nom. pl. part. præs. act. f. g. v. χίω.

Χίραδος, τὸ, idem quod χίρας, *Hom.*

Χιρὰς, άδος, ἡ, acervus parvorum lapidum, qui una tolli possunt; (2) colluvies mista cœno et lapidibus; *Il.* 21, 319. *Pind. Pyth.* 6, 13. ubi *Schol.* Χιρὰς ἐστιν ὁ μιτὰ ἰλύος ᾗ λίθων συρφετός. A χείρ.

Χιρίονα, *pejora*, nom. pl. n. g. a χειρίων, *Poet.* pro χείρων.

Χίρσσιν, dat. pl. *Poet.* et cum ν, pro χερσὶ, a χεὶρ, *manus.*

Χίρηι, *pejori*, dat. sing. *Poet.* pro χειρίονι, quod pro χείρονι, a χείρων.

Χειραρᾶν, gen. pl. *Dor.* pro χειραρῶν, a

Χειράρας, ου, vel α, ὁ, qui aliquid manu aptat et compingit. *R.* Ex χεὶρ et ἄρω.

Χειρίφορὴς, έος, ὁ, ἡ, manu subactus. A φύρω.

Χίρμα, τὸ, lapis, telum missile, *V. L.*

Χειρμάδιον, ου, τὸ, lapis missilis, qui manum implet. *Il.* 4, 518. et

Χειρμὰς, άδος, ἡ, idem. A χεὶρ.

Χειρμασὴρ, ῆρος, ὁ, funda. A χειρμάς.

Χίρνα, ης, ἡ, paupertas, quum quis victum manu quærit. A χεὶρ et νέω. (ab ant. χάρω, vel χέρω, qu. χίρνος, χίρνα, *Ern.*)

Χιρνὴς, ῆτος, ὁ ᾗ ἡ, manu victum quærens, manu se sustentans. Ab iisd.

Χιρνήτης, ου, ὁ, idem et ex iisdem.

Χίρνησος, idem quod χερρόνησος, peninsula. Ἐνὶ πτίρασι χιρνήσοιο, *Apoll. Rhod.* 4, 1175.

Χιρνητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod χερνήτης, *Man.*

Χιρνητικὸς, ὴ, όν, pertinens ad χερνῆτας, vel qualis est eorum qui χερνῆτις, aut χερνῆται, dicuntur.

Χερνῆτις, ίδος, ἡ, manuum labore vivens.

Χιρνίδιον, τὸ, idem quod χειρόνιπτρον, *Ath.*

Χίρνιβον, ου, τὸ, malluvium, pelvis, *Il.* 24, 304. A χείρνιψ.

Χίρνιμμα, ατος, τὸ, manuum lotio. A

Χερνίσσω, fut. ψω, manus lavo; χερνίψαντο, a. 1. med. pro ἐχερνίψαντο. Καίτην ἀμφὶ σὴν χερνίψομαι, *Eur. Iph. in Tau.* 623. A

Χίρνιψ, ίβος, ἡ, aqua qua abluuntur manus ante cibum; (2) lavacrum et ipsa manuum ablutio; (3) malluvium, aqua lustralis. Χίρνιβας νίμειν, aqua lustrali adspergere, *Soph. Œd. Tyr.* 240. quid sit χίρνιψ docebit *Athenæus* 9, 409. A νίπτω.

Χερνίψαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Il.* 1, 449.

Χιρόζολον· vide χειρόζολον.

Χειροκίνως, *adv.* vacuis manibus, sine munere. Ex χεὶρ et κενός.

Χειρόπληκτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, ictus manu impactus Χειρόπληκτοι δῶτοι, *Soph. Aj.* 637. A πλήσσω.

Χειρὸς, *manus*, gen. sing. *Poet.* pro χειρὸς, a χεὶρ.

Χερρονησίζω, figuram gero Cherronesi seu peninsulæ. A χερρόνησος. Unde

Χερρονησίζω, sive χερσονησίζω, fut. ίσω, idem.

Χερρονήσιος, ία, ιον, ad Cherronesum pertinens, vel ex Cherroneso oriundus.

Χερρονησιτία, ῶ, peninsulam refero. A

Χερρονησίτης, ου, ὁ, idem quod χερρονήσιος.

Χερρονησιώτης, ου, ὁ, idem.

Χερρονησώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, peninsulæ similis, peninsulæ speciem habens.

Χερρονησοειδὴς, vel χερσονησοειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, Cherronesi seu Chersonesi figuram habens. Ex χερρόνησος et εἶδος.

Χερρόνησος, vel χερσόνησος, ου, ἡ, peninsula. Ex χέρρος, sive χέρσος, et νῆσος.

ΧΕΡΣΟΣ, sive χέρσος, ου, ὁ ᾗ ἡ, desertus, incultusque, asper; (2) *Subst.* solum desertum; (3) terra, solum, continens. Hinc

Χερσαῖος, αία, αῖον, terrestris.

Χερσία, ἡ, locus incultus. A

Χερσεύω, fut. εύσω, in terram continentem vertor; (2) incultus sum, negligor. Ab eod.

Χερσὶν, *manibus*, dat. plur. cum ν, a χείρ.

Χέρσινος, ίνη, ινον, idem quod χερσαῖος.

Χερσοειδὴς, ὲς, continenti similis.

Χερσόθεν, *adv.* a littore, a terra, a continenti. A χέρσος.

Χέρσοθι, *adv.* in terra, in continenti.

Χερσομανέω, ῶ, valde desertus et incultus fio, silvesco; (2) incultam naturam induo. A μαίνομαι.

Χέρσονδε, *adv.* in terram seu continentem.

Χέρσος γῆ, terra inculta, *Ph.* χέρσος τόπος, inculta terra, *Gl. V.* Χέρσως φλαφῆναι κἀγάμους ὑμᾶς χρεὼν, illocatas, steriles atque incultas virgines; *Soph. Œd. Tyr.* 1501.

Χερσόω, ῶ, fut. ώσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερσῶται, desolatur, exsiccatur, sterilescit; (2) fit continens terra. Σαλεύσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων ᾗ ἕως ἐσχάτου χερσωθήσονται, *Sap.* 4, 19.

Χέρσυδρος, ου, ὁ, coluber, *Ph.* boa, *Gl. V.* Ex χέρσος et ὕδρα, *hydra.*

Χερσώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, incultus; ut χερσώδεις τόποι, dumosa loca, *Ph.* χερσῶδις, dumosum, *Ph.* A χέρσος.

Χεσίω, cacaturio. A χίζω.

Χευάντων, gen. pl. aor. 1. part. act. *Att.* pro 3. pl. aor. 1. imperat. act. χευάτωσαν, v. χέω.

Χεύσν, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν, pro ἔχευε, a verbo eod.

Χεῦμα, ατος, τὸ, quod fusum, effusum, aut diffusum fluit, flumen. *Gl. V.* unda, fluentum; (2) libamen; (3) vas escarium, discus. *Il.* 23, 561. A χέω.

Χεύσωσι, 3. pl. aor. 1. conj. act. verbi χέω.

Χεύω, fundo. Δάκρυσι χεύω, *Eur. Elec.* 192. *Il.* 7, 336. A

Χέω, capio; unde χείω.

ΧΕΩ, *proprie* hio; *unde* capax sum, capio; (2) fundo, effundo, diffundo; (3) liquefacio, liquo. Ἄσπιστον χειάσα παμμιγῆ βοὴν, *Lycophr.* 5. Κρῆναί τ' ἀμβρόσιαι χέονται, *Eur. Hipp.* 751.

Χηλαργὸς, ῶ, ὁ ᾗ ἡ, qui est velocibus vel albis ungulis. Ex χηλὴ et ἀργός.

Χήλιυμα, ατος, τὸ, instrumentum suentis aliquid; (2) ipsum opus textile vel sutile. A χειλύω.

Χηλευτὸς, ὴ, όν, nexilis, plexilis, sutilis; (2) nexus, plexus, sutus. Ab eod.

Χηλεύω, fut. εύσω, suo, plecto, necto. A

ΧΗΛΗ, ῆς, ἡ, forfex cancrorum; (2) ungula bisulca et bipartita instar forficis cancri; *item* ungues avium, *ap. Poet.* (3) specillum bifurcum summa parte incisum, (pes caprinus, *P.*) (4) in sagitta γλυφὶς. (5) moles procurrens in mare ad arcendum impetum aquæ; aggeres; *item* pilæ, ejusdem usus, *Ern.*

Χηλινὸς, ὴ, όν, plexus, textus. A

Χηλὸς, ῦ, ἡ, arca, seu arcula, capsula; *Il.* 16, 221. *Od.* 21, 51. A χέω, *capio.*

Χήλωμα, τὸ, idem quod χηλὴ, ἡ.

Χήμη, ης, ἡ, hiatus, oscitatio, quæ fit ore hiante; (2) ostrei genus. A χαίνω, seu χάω.

Χήμωσις, ωσις, ἡ, adfectus albi in oculo, quum illud supra nigrum eminet. Quasi a χημόω, a χήμη.

ΧΗΝ, χηνὸς, ὁ ᾗ ἡ, anser.

Χηναλώπηξ, ικος, ὁ, qu. dic. vulpanser, avis nomen, *Ph.* ganta. Ex χὴν et ἀλώπηξ.

Χήνειος, εία, ειον, anserinus. A χήν.

Χήνιος, ία, ιον, idem et ab eod.

Χηνίλοπες, pro χηναλώπηκες, *Hes.*

Χηνίω, ῶ. irrideo, illudo, *proprie* ore hiante et in cachinnos resoluto, *Hes.*

Χήνημα, ατος, τὸ, illusio. A præc.

Χηνιδεὺς, έως, ὁ, pl. χηνιδεῖς, pulli anserini, quasi a χηνὶς, seu χηνίον. Dim. a χήν.

Χηνίζω, fut. ίσω, tibia cano.

Χηνίον, ου, τὸ, anserculus. Dim. a χήν.

Χήνιος, ία, ιον, anserinus. Ab eod.

Χηνίσκος, ου, ὁ, anserculus, plerumque is qui in puppi navis ad ornamentum effingebatur. Dim. ab eod.

Χηνοβοσκεῖον, ου, τὸ, locus in quo aluntur anseres. A χηνοβοσκὸς.

Χηνοβοσκία, ας, ἡ, anserum pastio. Ab eod.

Χηνοβόσκιον, ου, τὸ, grex anserum qui una pascuntur. A

Χηνοβοσκὸς, ῶ, ὁ ᾗ ἡ, anseres pascens seu alens. *Ph.* anserarius. Ex χὴν et βόσκω.

Χηνοβοτία, ἡ, idem quod χηνοβόσκιον, τὸ, *Plat. Bud.*

Χηνομιγέθης, ους, ὁ ᾗ ἡ, anseris æqualis. Ex χὴν et μίγεθος.

Χηνόμυχον, et

Χηνότυς, herbarum genus, *Plin.* Nyctegreton.

Χηνοτροφεῖον, ου, τὸ, chors in qua aluntur anseres. Ex χὴν et τρέφω.

Χηνυσίω, ῶ, clamo, vociferor. A χήν.

Χηνύσρια, ας, ἡ, hiatus. Ab eod.

ΧΗΡ, ρὸς, ὁ, echinus.

Χήρα, ας, ἡ, vidua. A χῆρος.

Χηράζω, fut. άσω, viduo, viduum vel viduam reddo; et χηράσκω, idem. Τὴν σὴν ἄλοχον οἰκτίσῃρω, πάτερ ἄπαιδα χηράσκουσαν, *Eur. Ion.* 652. Ab eod.

Χηράμδης, viduarum domus, *Hes.*

Χηραμὶς, ίδος, ἡ, cavernacula, latibulum parvum; (2) cava concha. A χηραμός.

Χηραμοδύτης, ου, ὁ, qui ferarum latibula subit. Ex χηραμὸς et δύω, *subeo.*

Χηραμόειν, ex suis latibulis, *Orph.* A χηραμός.

ΧΗΡΑΜΟΣ, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, caverna, latibulum, lustrum ferarum, *Il.* 21, 495.

Χηράμων, ονος, ὁ, idem.

Χηράσκω, viduo; vid. χηράζω.

Χήρατο, *gavisus est*, aor. 1. med. verbi χαίρω. *Il.* 14, 270. *Apoll. Rhod.* 4, 1628.

Χηρεία, ας, ἡ, viduitas, vita vidua.

Χήρευσις, εως, ἡ, idem. A

Χηρεύω, fut. εύσω, viduus vel vidua sum, viduam vitam dego; (2) destituor, privor, careo, egeo; (3) viduo; (4) vagor solitarius. Καὶ ἐκάθισε Θαμὰρ χηρεύουσα ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβεσσαλὼμ τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς, 2 *Sam.* 13, 20. (2) τὰ ἐγκωμία . . . . πάθος χηρεύει κατὰ τὸ πλεῖστον, affectu plerumque carent, *Longin.* 8. Ἀνδρῶν χηρεύει, viris caret, *i. e.* non habitatur, *Odyss.* 9, 124. (4) μέλος μέλῳ πολὺ χηρεύων. *Soph. Œd. Tyr.* 479. A χῆρος.

Χηρεῖος· vide χηρήϊος, *Ep.*

Χηρήϊος, ἁ, ἰον, viduus; (2) inordinatus.

ΧΗΡΟΣ, χήρα, χῆρον, viduus, orbus, indigens.

Χηροσύνη, ης, ἡ, viduitas. A χῆρος. Unde

Χηρόω, ῶ, fut. ώσω, viduo, viduam reddo, orbo, privo, *Il.* 5, 642 Ἄλις δὲ Πριάμῳ γᾶι' ἐχήρωσ' Ἑλλάδα, *Eur. Cyc.* 297.

Χήρωσι, 3. sing. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἐχήρωσε, a verbo χηρόω, *desolo.*

Χήρωσις, εως, ἡ, viduitas, celibatus, orbatio, desolatio. A χηρόω.

Χηρωταὶ, ῶν, οἱ, viduarum tutores; (2) qui propinquitate juncti generi et familiæ, hæredibus qui succedunt, ubi nulli legitimi et propinqui hæredes sunt, *Il.* 5, 138. Ab eod.

Χήτει, dat. sing. *contr.* pro χήτεϊ, a χῆτος.

Χητία, ας, ἡ, indigentia, inopia. A χῆτις.

Χήτειος, ὁ, indigens, inopia laborans seu penuria, *Hom.* A

Χητεύω, pro χατεύω, *Steph.*

Χητίζω, indigeo, deficio. A χῆτις.

Χῆτις, ιος, ἡ, vel χήτης, ητος, ἡ, indigentia, penuria, inopia. A χατέω.

Χῆτος, ους, τὸ, penuria, defectus; occurrit

χήτει,

χήτει, dat. Χήτει χαροπὸν σελήνης, *Aratus*, 1152. Χήτει χαλινῷ ᾗ ἡνίοχε, *Jul. Imp.*

Χητοσύνη, ης, ἡ, idem; (2) viduitas. A χῆτος.

Χθαμαλοπτήτης, ου, ὁ, humi volans, non multum a terra se attollens volatu. Ex χθαμαλὸς et ἵπταμαι.

Χθαμαλὸς, ἡ, όν, humilis, *Od.* 9, 25. A χαμαί. Hinc

Χθαμαλότης, ητος, ἡ, humilitas, *Ph.* A præc.

Χθαμαλόφρων, ὁ, humilia sapiens, *Apollin.*

Χθαμαλόω, ῶ, fut. ώσω, humilem reddo, solo æquo, complano. A χθαμαλός.

ΧΘΕΣ, *adv.* heri. Hinc ὁ, ἡ, τὸ χθὲς, hesternus, a, um.

Χθεσινὸς, ἡ, όν, hesternus. A χθές.

Χθίζα, *adv.* heri. Ab eod.

Χθιζὸς, ἡ, όν, hesternus. *Il.* 1, 424. Ab eod.

Χθίζον, *adv.* pro χθὲς. *Hom.*

ΧΘΟΊΑ, ἡ, idem quod χθὼν, al. pro χρόα, al. χόα.

Χθέϊνος, η, ον, terrenus, terreus. A præc.

Χθονήρης, ους, ὁ, ἡ, idem quod χθόνιος.

Χθονὶ, *terræ*, dat. sing. a χθών.

Χθονία, ἡ, Dea, *Eur.*

Χθονιαφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui in terram defertur. Ex χθόνιος et φέρω.

Χθονίοιο, gen. sing. *Ion.* pro χθονίου, a

Χθόνιος, ία, ιον, et χθόνιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, terrenus, terrestris; (2) qui est alicujus regionis, indigena; (3) subterraneus; mortuus, ad mortuos pertinens; (4) infaustus; (5) sordidus, improbus. (1) χθόνιος ὄφις, serpens a terra genitus, *Apoll. Rhod.* 4, 1398. (3) χθόνιοι θεοὶ, dii inferi. Χθονία χάρις, mors grata. Ἐν οἷς γὰρ χάρις ἡ χθονία ξὺν γ' ἀπόκειται, πενθεῖν ὡ χρεών, quibus mors exoptata evenit, *Soph. Œd. Col.* 1751. (2) τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεως ἐσθλὸν πάγον ἐγὼ ξυνῆδη χθόνιον ὄνθ', ὃς ἐκ ἐᾷ... senatum indigenam, *Id. Ibid.* 947. A χθών.

Χθονόπαις, αιδος, ὁ ᾗ ἡ, terræ filius aut filia, terrigena. Ex χθὼν et παῖς.

Χθονόπλαστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, terra fictus. Ex χθὼν et πλάσσω.

Χθονοσίβης, ους, ὁ ᾗ ἡ, in terra calcatus vel depressus; (2) terrestris; *Soph. Œd. Tyr.* 309. Ex eod. et σίβος.

Χθονοτρεφὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, terræ alumnus vel alumna. Ex eod. et τρέφομαι.

ΧΘΩΝ, χθονὸς, ἡ, terra, humus. *Ph.* tellus.

Χιὰ, ᾶς, ἡ, latebra. A χιάω.

Χιάζω, fut. άσω, noto figura literæ X, quæ est nota vel versus aut loci spurii, vel alius vitii, &c. (2) decusso. *Gl. Vet.* χιάζειν, decussare. A χῖ litera.

Χιασμὸς, ῦ, ὁ, decussatio; (2) notatio loci in scriptore aliquo litera X. (3) Figura Gramm. cum duo verba respondentia duobus prioribus inverso ordine ponuntur, ut primum quarto, secundum tertio respondeat. A χιάζω. Unde

Χιαστὸς, ἡ, όν, decussationis formam habens.

ΧΙΆΔΡΟΝ, ου, τὸ, *Plur.* χίδρα, ων, novella tritici grana.

Χιλεύω, fut. εύσω, sagino; (2) pascor, depascor. Ἀργοὶ ἵπποι χιλεύουσι, *Nic. Ther.* 635. A

Χιλὴ, ῆς, ἡ, materia esculenta. A χιλὸς.

Χίλια, ων, τὰ, mille.

Χιλιάκις, millies. A præc.

Χιλίανδρος, ον, mille hominibus constans.

Χιλιαρχέω, ῶ, fut. ήσω, mille viris seu militibus præsum; sum tribunus militaris. A χιλίαρχος.

Χιλιάρχης, ου, ὁ, qui mille viris præest, mille militum tribunus. Ex ἀρχή.

Χιλιαρχία, ας, ἡ, imperium in mille viros, præfectura mille virorum seu militum. *Ph.* tribunatus. A præc.

Χιλίαρχος, ου, ὁ, idem quod χιλιάρχης, *Ph.*

Χιλιὰς, άδος, ἡ, mille, numerus millenarius. A χίλιοι.

Χιλιασταὶ, ῶν, οἱ, millenarii, sen milliarii, qui Christum cum suis ante mundi abolitionem mille annos in his terris regnaturum credunt. A χιλιάς.

Χιλίετης, ους, ὁ, et χιλιετὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, qui est mille annorum. Ex χίλιοι et ἔτος.

Χιλιετία, ἡ, mille anni, *Ar.*

Χιλιοδύναμος, herba mille virtutibus prædita, polemonia, *al.* philetæria, *Diosc. Plin.*

ΧΙΛΙΟΙ, αι, α, mille.

Χιλιόκωμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, mille vicos seu pagos habens. E præc. et κώμη.

Χιλιόμβη, ης, ἡ, sacrificium ex mille bobus seu aliis animantibus. Ex χίλιος et βοῦς.

Χιλιόναυς, mille instructus navibus, *Eur.*

Χιλιοναύσταλος, classis mille navium, *Strab.*

Χιλιοναύτης, mille nautas habens, *Eur.*

Χιλιόσταλαι, *adv.* jamdudum, ante longum tempus.

Χιλιοστάλαστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, mille valens talenta, mille constans talentis. Ex χίλιοι et τάλαντον.

Χιλιοστάλασιος, *adv.* millies plures.

Χιλιόστιχος, ου, ὁ ᾗ ἡ, millipeda, *Gl. V.*

Χιλιὸς, ὴ, όν, millesimus.

Χιλιοστὸς, ὴ, όν, millesimus.

Χιλιοστὺς, ύος, ἡ, millesima pars; (2) cohors millenaria, mille viri; millenarius numerus.

Χιλιοτάλαντος, ου, ὁ ᾗ ἡ, mille valens talenta, mille constans talentis. Ex χίλιοι et τάλαντον.

Χιλιοφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, mille amphoras habens, epith. navis. Ex χίλιοι et φέρω.

Χιλιόω, mille drachmis mulcto. A χίλιοι.

Χιλίωρος, ου, ὁ, mille annorum tempus. Ex χίλιοι et ὥρα, *tempus.*

ΧΙΛΟΣ, ῦ, ὁ, pabulum. *Gl. V.* farrago; *item* alii fructus quibus vescuntur homines; alimonia.

Χιλόω, ῶ, fut. ώσω, pasco, pabulum præbeo, *Xen.* A χιλὸς.

Χιλωτὴρ, ῆρος, ὁ, fiscella pabulo plena quæ qui capiti appenditur. A præc.

Χιμάδιος, et

Χιμάζω, χιμάω, pro χιμάδιος, *Hes.*

Χίμαιρα, ας, ἡ, capra, *Gl. V. In fabulis*, Chimæra, monstrosa bestia. A χίμαρος.

Χιμαιροβάτης, ου, ὁ, qui capellas init; caprinis incedens pedibus, Panis epith., *Ar.*

Χιμαροκτόνος, Chimæræ interfector. Χιμαροκτόνον ἤγαγε φῶτα, *Oppian. Cyneget.* 1, 233.

Χιμαιροφόνος, ὁ ᾗ ἡ, interfector Chimæræ.

Χίμαρος, ου, ὁ, caper, *Gl. V.*

Χιμάρως, acc. pl. *Dor.* pro χιμάρους, a præc.

Χιμίτλη, ἡ, idem quod χίμιτλον, *Diosc.*

Χιμιτλιάω vide χιμιτλιάω, *Steph.*

Χίμιτλον, ου, τὸ, pernium, pernio, *Nicand. Ther.* 682.

Χιονόβατος, nive conspersus. Ἄλλως τε οὐδὲ χιονόβατα εἶη ἂν τὰ Αἰθιόπων ὄρια ὑπὸ καύματος, *Arr. Ind.* 6, 7.

Χιόνιος, ία, ιον, niveus, nivalis; (2) candidus in modum nivis. A χιών.

Χιονίζω, fut. ίσω, dealbo, niveo colore imbuo; (2) nivibus obruo, nive conspergo. *Gl. V.* χιονίζει, nivet; χιονιζόμενος, nivosus, *Gl. V.* Ab eod.

Χιονικὸς, ὴ, όν, niveus, *Gl. V.* Ab eod.

Χιόνινος, η, ον, idem, *Etm.*

Χιονόβας, αντος, ὁ, per nives gradiens. Ex χιὼν et βαίνω.

Χιονόβλητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, nive obrutus, *Aristoph. Nub.* 269. Ex χιὼν et βλητός.

Χιονοβολίαι, nivibus dejectis obruo. A

Χιονοβόλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui nives cœlitus mittit. Ex χιὼν et βάλλω.

Χιονόβοσκος, ον, a nive nutritus. Ex eod. et βόσκω.

Χιονοειδὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, nivem referens; (2) niveus, candidus in modum nivis. Ex χιὼν et εἶδος.

Χιονόεις, idem quod χιονώδης, *Nic.*

Χιονοθρέμμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, qui nive nutritur et alitur; (2) nivosus. Χιονοθρέμμονας διακίρασ' Ἰδαίαν νυμφᾶν σκοπιάς, *Eurip. Hel.* 1339. Ex χιὼν et θρέμμα.

Χιονόκτυτος, ὁ ᾗ ἡ, nive sparsus. Κυλλανίας χιονοκτύτου, *Soph. Aj.* 696.

Χιονόπτιλα, ἡ, candidos pedes habens, pulchra, epith. auroræ.

Χιονίστροφος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui nivibus alitur, nivibus victitans. Ἀρτέμιδος χιονοτρόφον ὄρμα, *Eurip. Phœn.* 809. Ex χιὼν et τρέφω.

Χιονόχροος, ου, qui nivei est coloris, niveus, *Ath.*

Χιονόχρως, ωτος, ὁ ᾗ ἡ, niveus, candidus.

Χιονόω, ῶ, nivibus obruo, nive operio; (2) dealbo, niveo colore imbuo. A χιών.

Χιονώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, nivosus, nivalis, nivibus oppletus; (2) niveus, candidus in modum nivis, albus. Ab eod.

Χιονωτὸς, ὴ, όν, vel ὁ ᾗ ἡ, nive obrutus, nivalis. Φύσιν χιονωτὸν ἀμείψας, *Nonn. P.* 4, 46. A χιονόω.

Χίων, ningens, nivem emittens, *Hesiod. V. L.*

Χιραλέος, έα, έον, qui fissuras habet in manibus. A χειρὰς pro χειράς.

Χιράς· vide χειρὰς, *Eust.*

Χιράπους, οδος, ὁ ᾗ ἡ, qui habet fissuras in pedibus. Ex χειρὰς et πούς.

ΧΙΤΩΝ, ῶνος, ὁ, tunica, subucula, *Ph.*

Χιτωνάριον, χιτωνισκάριον, τὸ, tunicula, *Ep. Steph.*

Χιτωνίζω, tunico, *Gl. V.* A χιτών.

Χιτώνιον, ου, τὸ, tunicula; (2) muliebris tunica. Dim. a χιτών.

Χιτωνίσκος, ου, ὁ, tunicula. *Gl. V.* interula, indusium. Ab eod.

Χιτωνοπώλης, ου, ὁ, sagarius. *Gl. V.* qui tunicas vendit.

Χιῶ, χαράσσω, induco, cancello, *Gl. V.* Ὁ δ' ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος τὴν πᾶσαν κατιχίωσιν ἐκείνην τραγῳδίαν, *Tzetz. Chil.* 11, 36. A χιόω, a χῖ.

ΧΙΩΝ, όνος, ἡ, nix.

ΧΛΑΖΩ, sibilo, strepo.

ΧΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, læna, palla, *Gl. V.*

Χλαΐνις, ἡ, idem quod χλαῖνα, *Ar.*

Χλαινοθήρας, ὁ, lænarum venator, ut qui in balneis insidiantur lavantium vestibus, *Steph.*

Χλαινουργικὴ, ῆς, ἡ, sagaria. *Gl. V.* ars conficiendi lænas, opificium lænarum. Ex χλαῖνα et ἔργον.

Χλαινόω, ῶ, f. ώσω, læna induo aut operio; (2) induo. A χλαῖνα.

Χλαίνωμα, τὸ, læna, exuvium, *Ep.*

Χλαμὺς, pro χλαῖνα, *Hes.*

Χλαμυδηφόρος, ὁ, chlamidatus, *Theocr.*

Χλαμύδιον, ου, τὸ, parva chlamys. Dim. a χλαμύς.

Χλαμυδοειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, chlamydis formam gerens. Ex eod. et εἶδος.

Χλαμυδοποιὸς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, qui chlamydes conficit. Ex χλαμὺς et ποιέω.

Χλαμυδουργία, ας, ἡ, ars conficiendi chlamydes.

Χλαμυδουργικὸς, ὴ, όν, ad illum qui chlamydes conficiendas suscipit pertinens. A

Χλαμυδουργὸς, οῦ, ὁ, qui chlamydes conficit. Ex χλαμὺς et ἔργον.

Χλαμυδοφορέω, ῶ, chlamydem gesto.

Χλαμυδόω, ῶ, chlamyde vestio. A χλαμύς.

Χλαμυδωτὸς, ὴ, όν, chlamydatus. A præc.

ΧΛΑΜΥΣ, ύδος, ἡ, chlamys. *Gl. V.* vestis quæ tunicæ superindui solet, magnifica et ducum propria; (2) paludamentum.

Χλανίδιον, ου, τὸ, lænula tenuior et mollior. Dim. a χλανίς.

Χλανιδοποιΐα, ας, ἡ, ars conficiendarum molliorum et pretiosarum vestium.

Χλανιδοποιὸς, οῦ, ὁ, qui easdem conficit. A ποιέω.

Χλανιδουργία, ἡ, idem quod χλανιδοποιΐα, *Steph.*

Χλανιδωτὸς, ὴ, sagatus, *Gl. V.* A χλανιδόω, quod est a χλανίς.

Χλανὶς, ίδος, ἡ, læna tenuior et mollior, et pretiosior. *Gl. V.* læna. A χλαῖνα.

Χλανισκίδιον, τὸ, Dim. a χλανίς, *Etm.*

Χλανίσκιον, ου, τὸ, penula. Ἐσυκοφάντει Μιγαρέων τὰ χλανίσκια, *Aristoph. Ach.* 524.

Χλιυάζω, fut. άσω, ludificor, *i. e.* ludo, derideo, irrideo, subsanno, cavillor. Ἡμᾶς μὲν ἐχλεύαζε ᾗ κατέφρονει, *Luc. Tyrar.* Παίζων ᾗ χλευάζων, *Aristoph. Ran.* 375. A χλεύη.

Χλευᾶξ, ὁ, idem quod χλευαστὴς, *Poll.*

Χλευασία, ας, ἡ, irrisio, illusio. A χλευάζω.

Χλεύασμα, τὸ, idem.

Χλευασμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

Χλευαστὴς, οῦ, ὁ, illusor, irrisor.

Χλευαστικὸς, idem quod χλευαστὴς, *Poll.*

Χλευαστικῶς, illudendi causa, per irrisionem.
ΧΛΕΥ'Η, ης, ἡ, risus, illusio, ludibrium.
Χλῆδος, pro χλῖδος, *Harpocr.*
ΧΛΙΑΙ'ΝΩ, fut. ανῶ, tepefacio, modice calefacio; χλιαίνομαι, tepeo, tepesco, tepefio. Ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις σὺ, χλιαινεῖς σεαυτὸν, *Aristoph. Lys.* 489. Ἐχλιαινόμην ἐξῶσα πρὸς τὸν ἥλιον, *Id. Conc.* 64.
Χλίανσις, ἡ, idem quod χλιαρότης, *Steph.*
Χλιαρὸς, ρὰ, ρὸν, tepidus. A χλιαίνω. Hinc
Χλιαρότης, ητος, ἡ, tepor, tepiditas, *Gl. V.*
Χλίασμα, τὸ, fomentum, seu medicamentum tepidum, *Hipp.*
Χλιδαίνω, idem quod χλιδάω.
Χλιαῖσι, *deliciis*, dat. pl. *Ion.* pro χλιδαῖς.
Χλιδανὸς, ὴ, ὸν, delicatus; (2) luxuriosus. A χλιδὴ, seu χλιδάω.
Χλιδανόσφυρος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui teneras et delicatas pedum plantas habet, tenellos habens pedes, pulcher. A præc. et σφυρόν.
Χλιδανῶς, *adv.* delicate, molliter; (2) luxuriose. A χλιδανός.
Χλιδάω, ῶ, luxui deditus sum, in deliciis vivo, sum delicatus; (2) floreo, suavis sum, ut χλιδῶσα μολπή. Ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς, *Soph. El.* 362. A χλιδή.
Χλίδιος, ία, ον, mollis, delicatus, luxuriosus. Ab eod.
Χλιδὴ, ῆς, ἡ, deliciæ, luxus; (2) effœminata mollities; (3) vestis delicata, qua uti solent homines luxui dediti; Χλιδαὶ, *apud Soph.* gemmæ aut uniones, *Ern.* A χλίω.
Χλίδημα, ατος, τὸ, luxus, deliciæ; (2) id quo luxuriamur. A χλιδάω.
Χλῖδος, ους, τὸ, idem et ab eod.
ΧΛΙ'ΔΟΣ, ε, ὁ, cumulus seu acervus lapidum, excrementorum et similium, quæ fluvius aut torrens unum in locum convehit, al. χλῆδος. Vid. *Etn.*
Χλιδὼν, ῶνος, ὁ, brachiale, monile. A χλίω.
Χλιδωνόκαρις, qui circum pedes habet χλιδῶνας, i. e. ornamenta luxuriosa, *Hes.*
Χλιήνας, aor. I. part. act. *Att.* pro χλιάνας, a χλιαίνω, *tepefacio.*
Χλιόεις, idem quod χλιαρὸς, *Nic.*
ΧΛΙ'Ω, deliciis frango, luxu effœmino.
ΧΛΟ'Α, ας, χλόη, et χλοίη, ης, ἡ, herba virens, gramen, vel viride germen. *Gl. V.* χλόη, viriditas, herba, gramen, muscus, farrago, folia; (2) Cereris epith.
Χλοάζω, f. άσω, viridis sum, vireo. A χλόα.
Χλοαυθὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, virescens. Ex χλόα et ἄνθος.
Χλόασμα, ατος, τὸ, viror. A χλοάζω.
Χλοαυγὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, virore nitens; (2) virentium splendorem referens. Ex χλόα et αὐγή.
Χλοάω, ῶ, idem quod χλοάζω.
Χλοερὸς, ρὰ, ρὸν, virenti gramini similis, herbaceus, viridis, pubescens, florens; χλοεροῖς, frondentibus, *Ph.* A χλόη.
Χλοερτρέφος, ε, ὁ ϗ ἡ, alens herbosa seu virentia, in quo virentia proveniunt; at χλοερότροφος, herbis pastus. Ex τρέφω.
Χλοερῶ, *viridis*, gen. sing. *Dor.* pro χλοερᾶ.
Χλοίνης, pro quo χλόνης, *Hom.*
Χλοηδαφος, ε, ὁ ϗ ἡ, coloris herbidi seu graminei, viridis. Χλοήδαφος χροίη, *Arct.* Ex χλόη et βάπτω.
Χλοηκομέω, herbesco, vireo. Ex eod. et κόμη.
Χλοηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod χλοερός.
Χλοητόκος, ε, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. herbam virentem pariens, herba vestitus. A τίκτω.
Χλοηφορέω, ῶ, f. ήσω, herbam seu gramen viride fero, vel herbesco seu herbasco. A
Χλοηφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, viridem herbam seu viridia gramina ferens. Νοτὶς ἐπέρχεται γαίας χλοηφόρου, *Eur. Ph.* 650. A φέρω.
Χλοιάω, ῶ, idem quod χλοάω.
Χλοιδάω, pro χλιδάω, *Hes.*
Χλοιώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, virenti gramini similis, herbaceus, viridis, vel ex virore pallescens. A χλοίη, pro χλόη, seu χλόα.
Χλοίκαρπος, ε, ὁ ϗ ἡ, cujus fructus viret.
Χλοίμορφος, ον, herbæ colorem habens. A μορφή.
Χλοποιέω, herbam produco.
Χλόος, *contr.* χλοῦς, ὁ, viror; (2) pallor. A χλόα.
Χλυνάζομαι, f. άσομαι, quiritor, lamentor.
Χλύνιος, ία, ιον, aprugnus; (2) suillus, porcinus. A
ΧΛΟΤ'ΝΗΣ, ε, ὁ, in virente gramine cubans; (2) agrestis; (3) aper.
Χλυνὸς, ὴ, ὸν, dicitur aurum, ob pallorem.
Χλοώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, virenti gramini similis; (2) herbaceus, herbidus, viridis. A χλόα.
Χλῦνις, ἡ, insidiæ, *P.* exuberantia, *H.* testium exsectio, *Stunl. Æsch.*
Χλωραζω, viridi pascor gramine, *Gal.* A χλωρός. Hinc
Χλώρασμα, ατος, τὸ, viror; (2) pallor.
Χλωραίνω, viridem reddo, *Gl. V.* χλωραίνει, viret; χλωραίνομαι, vireo, *Gl. V. Soph.*
Χλωραυθέω, virens floreo, *Hes.*
Χλωραύχην, ὁ, ἡ, collum viride habens.
Χλωρεὺς, έως, ὁ, avis, dicta a colore; (2) luteus. A χλωρός.
Χλωρὴς, ῆδος, ἡ, virens, viridis; (2) lutea, *avis.* Ab eod.
Χλωρίασις, εως, ἡ, viror; (2) pallor. Quasi a χλωριάω.
Χλωρίζω, f. ίσω, viridis sum, vireo. Κοιλάδος χλωριζούσας, *Lev.* 14, 37.
Χλωρίον, vel χλωρεῖον, ε, τὸ, animalculum viride.
Χλωρὶς, ῖδος, ἡ, Chloris, Dea florum; (2) luscinia, quoniam vere, quum omnia virent, apparet.
Χλωρίων, avis nomen, a colore vireo, *Gaz.*
Χλωροειδὴς, ὲς, viride reddens. A εἶδος.
Χλωρίτης, ε, ὁ, viridans, virens; (2) gemma. A
Χλωρὸς, ρὰ, ρὸν, virens, herbidus, virens in modum germinum recens ex planta germinantium; unde (2) recens, ut τυρὸς χλωρὸς, caseus recens; (3) mollis, tener; (4) vigens, vividus; (5) pallidus, flavus; (6) pallidum faciens. A χλοερός. Unde
Χλωρότης, ητος, ἡ, viriditas, viror; (2) pallor.
Χλωρόκομος, ὁ, qui viridi coma est, *Ep.*
Χλωροσαῦρα, viridis lacerta, *Sch. Theoc.*
Χλωροφαγέω, virentibus herbis vescor, *Hipp.*
Χναῦμα, ατος, τὸ, quod carpitur et catillonum more deglutitur. Dim. χναυμάτιον. A χναύω.
Χναυστικὸς, ὴ, ὸν, catillo, gulosus. Ab eod.
ΧΝΑΤ'Ω, f. αύσω, carpo, vellico; (2) catillonum more voro et deglutio.
Χνοάζω, et χνοάω, f. άσω, lanugine obsitus sum. A χνόος.
Χνόη, ης, ἡ, strepitus; (2) fistulæ rotæ cui axis immittitur; interdum et ipsa axis extrema pars, quæ modiolo inseritur. Χνόαι τὰ ἀκραξόνια, περὶ ἃ αἱ χοινοκίδες, *Schol. in Æschyl. S. T.* 156. Ab eod.
Χνόος, ε, ὁ, rasura; (2) lanugo, pubes; (3) tomentum, quo culcitræ inferciuntur, ex tenera lana constans; (4) tenues palæ et glumæ. Etiam pro spuma. A χναύω.
Χνοόεις, et
Χνοῦς, idem quod χνοώδης, *Tryph. Anac.*
Χνῦς, ῦ, ὁ, lanugo, *Gl. V.* A χνόος.
Χνοώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, lanuginosus; (2) pulverulentus. A χνόος.
Χοαῖος, αία, αῖον, congium capiens seu æquans. A χοεύς.
Χοανεύω, fundo et liquo. A χοάνη.
Χοάνη, ης, ἡ, fornax fusoria; (2) infundibulum, sive vasculum in summo oris lati, et in imo fistulam habens, quo uti solent in liquore in vas angustius transfundendo; (3) cavum cerebri meatus excipiens. A χέω.
Χοάνοιο, gen. sing. *Ion.* pro χοάνης, a χέανος.
Χόανον, ε, τὸ, vel χόανος, ε, ὁ, vas ex argilla quo argentarii et chymici utuntur in liquefaciendis ac fundendis metallis; (2) fornax fusoria, *Il.* 18, 470.
Χοεῖον, τὸ, crassum intestinum, *Suid.*
Χόες, festum apud Athenienses in Novembri agi solitum, quod ἀνθεστήρια quoque vocari a mense ἀνθεστηριὼν accepto nomine scribunt.
Χοεὺς, έως, ὁ, congius, mensura liquidorum apud Atticos capiens sextarios sex, sive libras novem, sive cotylas Atticas duodecim. A χέω, *capio.*
Χοὴ, ῆς, ἡ, libamen; χοαὶ, inferiæ. A χέω. Hinc
Χοήρης, ες, ὁ ϗ ἡ, aptus ad fundendum.
Χοηφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, libamina gestans; (2) inpr. mortuorum bustis infundenda, seu ad inferias. Ex χοὴ et φέρω.
Χοΐδιον, τὸ, Dim. a χοεύς.
Χοϊκὸς, ὴ, ὸν, pulvereus; (2) terreus, terrenus. A χοῦς.
Χοινίκιον, ε, τὸ, idem quod
Χοινικὶς, ίδος, ἡ, modiolus rotæ, modium seu fistula cui infixi sunt radii. Συρίγγων αἱῶ φθόγγου ὑπαξονίαν, *Callim.* Ubi *S holiast.* Συρίγγων, i. e. χοινικίδων. A χοῖνιξ.
Χοινικομέτρης, ε, ὁ, qui chœnice metitur seu dimetitur et distribuit. Ab eod. et μετρέω.
ΧΟΙ'ΝΙΞ, ικος, ἡ, mensuræ nomen sextarios duos continentis, seu cotylas quatuor. *Gl. V.* semimodium, *Philox.* bilibre.
Χόϊνος, pro χοϊκὸς, *Steph.*
Χοιραδώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, strumosus; (2) rupes e mari aliquantum eminentes habens, scopulosus. A
Χοιράς, άδος, ἡ, porcula; (2) rupes e mari aliquantum eminens, ita ut porco natanti similis sit; (3) tumor glandulosus. *Gl. V.* struma; χοιράδες, strumæ, *Ph.* A χοῖρος.
Χοιρεῖος, εία, εῖον, vel χοίρειος, εια, ειον, porcinus. Ab eod.
Χοιριδιον, ε, τὸ, porcellus. *Gl. V.* sucula. Dim. a χοῖρος.
Χοιρίλη, ἡ, Hecuba, f. quod multiplici prole scrofam æquarit, *Ath.*
Χοίριναι, αἱ, conchæ quædam marinæ, quibus Athenienses in suffragiis ferendis utebantur. A
Χοίρινος, ίνη, ινον, porcinus. *Gl. V.* χοίρινον, porcarium.
Χοιρίον, ε, τὸ, porculus, porcellus; (2) pudendum muliebre. A χοῖρος.
Χοίριος, ε, ὁ ϗ ἡ, et χοίρειος, εία, ειον, porcinus, suillus. A χοῖρος.
Χοιροβοσκὸς, ὲ, ὁ, porcorum pastor. *Ph.* subulcus. *Gl. V.* porcarius. Ex eod. et βόσκω.
Χοιρογρύλλιος, ε, ὁ, majoris muris genus in Palæstina, Ægypto, et Libya. *Gl. V.* χοιρογρύλλιος ἤγουν ἐχῖνος χερσαῖος, erinaceus, seu *echinus terrestris.* Ex eod. et γρύλλος.
Χοιρόβλιψ, ῶπος, ὁ, stuprator, *Aristoph. Vesp.* 1359. Ex χοῖρος et βλίβω.
Χοιροκομεῖον, ε, τὸ, hara, *Aristoph. Vesp.* 840. Ex eod. et κομέω.
Χοιροπίθηκος, ε, ὁ, simia porcaria.
Χοιροπωλέω, ῶ, porcos seu sues vendo; χοιροπωλεῖν dicitur etiam de fœmina, quæ suum χοῖρον venalem habet, ut meretrix.
Χοιροπώλης, ε, ὁ, porcorum venditor.
Χοῖρος, ε, ὁ ϗ ἡ, porcus; (2) pudendum muliebre.
Χοιροσπίλευθος, ε, ὁ, succerda, stercus porcinum.
Χοιροσφαγεῖον, ε, τὸ, locus ubi porci mactantur. *Gl. V.* confectorium. A σφαγή.
Χοιροσφάγος, ε, ὁ, porcorum jugulator. A præc.
Χοιροτροφεῖον, ε, τὸ, locus in quo porculi aluntur et saginantur, hara. Ex τρέφω.
Χοιροψάλας, *Dor.* pro χοιροψάλης, ε, ὁ, pudendi muliebris contrectator, vel qui pudendum muliebre vellit. A ψάλλω.
Χοιρωδιία, ἡ, impuritas, obscœnitas. A
Χοιρώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, porcinus. A χοῖρος.
Χολαγωγὲς, ὴ, ὸν, bilem ducens seu educens.
Χολαῖος, αία, αῖον, biliosus, felleus. Hinc τὸ χολαῖον, ε, hepar. A χολή.
Χολὰς, άδος, ἡ, intestinum, *Il.* 4, 526. Ab eod.
Χολάω, ῶ, bile mihi jecur accenditur, ira inflammor, irascor; (2) furo, insanio. Ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ; *Joan.* 7, 23. Ab eod.
Χολέρα, ας, ἡ, cholera, morbus in quo bilis vel per vomitum vel per secessum excernitur; (2) tubus per quem aqua e tecto defluit. Ab eod. Hinc
Χολεριάω, ῶ, cholera laboro, cholericus sum.

Χολερικός, ή, όν. choleræ similis; *χολερικὰ πάθη*, morbi quales sunt cholera laborantium; (2) obnoxius choleræ, cholericus.

Χολερώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, idem.

ΧΟΛΗ, ῆς, ἡ, bilis, fel; (2) ira; (3) nausea; (4) atramentum sepiæ.

Χοληγαγικός, ἡ, όν, bilem educens seu evacuans; (2) melius *χοληγωγικός*. Ex *χολὴ* et *ἄγω*.

Χοληγωγός, ἡ, όν. idem et ex iisd.

Χοληγός, ἡ, όν, idem et ex iisd

Χοληδόχος, ος. ὁ ἢ ἡ, fel seu bilem recipiens Ex *χολὴ* et *δέχομαι*.

Χολικῆς, idem quod *χοληγός*, *Gal.*

Χοληπεσία, ας, ἡ, fellis seu bilis vomitio; (2) fastidium, nausea. Ex *χολὴ* et *ἐμεσία*.

Χολικός, ἡ, όν, biliosus, felleus; (2) iracundus A *χολή*. Unde

Χόλιξ, ικος, ἡ, intestinum crassum.

Χόλιος, ία, ιον, iratus, infestus. *Ph.* *χολιός*. A *χόλος*.

Χολοβαφής, ές, ὁ ἢ ἡ. *χολόβαφος*, *χολοίβαφος*, *χολοιβαφος*, et *χολοβάφινος*, ον, felle imbutus, bile saturatus, flavus, *Aret.* Νιφὲι δὲ πώγων ἔπλεθ' ὑπ' ἀνθερικῶια χολοβαφος, *Nic. Ther.* 448. Ex *χόλος* et *βάπτω*.

Χολοειδής, ές, ὁ ἢ ἡ, biliosus. Χολοειδὲς αἷμα, *Aret.* A *χολή*. Unde

Χολείης, οέσσα, όεν, biliosus, felleus.

Χολοειδόρος, bilis in modum exedens et erodens, *Nic.*

Χόλεος, *bilis*, gen. sing. *Ion.* pro *χόλου*. a *χόλος*.

Χολοστοιός, bilem conciens seu commovens; *τὸ*, abrotonum, *Dioc.*

Χόλος, ου, ὁ, vel, bilis; (2) iracundia, *Gl. V.* A *χολή*.

Χολέμενοι, *irati*, nom. pl. præs. part. med. *contr.* pro *χολεόμενοι*, a

Χολόω, ῶ, bile inflammo, ad iram concito; (2) *χολᾶμαι*, indignor, irascor; *χολωθείς*, iratus, a. 1. pass. part. Εἰ γάρ τι λέξεις, ὧν χολώσεται κρατὸς, *Eur. Tro.* 782. Αὐτῷ χολωθείς, *Soph. Antig.* 1249. Ἀκῦ δ' ἄχος, ὥ μ' ἐχόλωσεν σὰ μάτης ἄθιος, *Soph. Trach.* 1035. A *χόλος*.

Χολώδης, ους, ὁ ἢ ἡ· vide *χολόεις*. A *χολή*.

Χολωθῆσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi *χολόω*.

Χολωσάμενον, acc. sing. a. 1. part. med.

Χολωσίμεναι, f. 1. inf. act. *Ion.* pro *χολώσειν*. Ἦ γὰρ δίομαι ἄνδρα χολώσιμεν, ad iram impulsurum, *Il.* 1, 78.

Χολωσίμεναι, fut. idem, *Dor.*

Χολῶτο, 3. sing. perf. opt. pass. *Ion.* pro *κεχολῶτο*.

Χολωτός, ἡ, όν, iratus, iracundus; *Il.* 4, 241. A *χολόω*.

Χονδρακανθος, ου, ὁ ἢ ἡ, spinam habens ex cartilagine; (2) cartilagineus. Ex *χόνδρος* et *ἄκανθα*.

Χονδρεύω, facio alicam, ptisanam, seu similam. *Hes.*

Χονδρίαω, ῶ, grumos refero.

Χόνδριος ἄρτος, idem quod *χονδρίτης*, *Ath.*

Χονδρίλη, vel *χονδρίλλη*, ης, ἡ, chondrila vel chondrilla, *herba*. A *χόνδρος*. Unde

Χονδρίον, ου, τὸ, idem quod *χόνδρος*.

Χονδρίτης, ου, ὁ, farreus; fœm. *χονδρῖτις*, farina crassior.

Χονδροβολία, opus tessellatum vel musivum facio.

Χονδροβολία, ars tessellatum opus struendi. A

Χονδροβόλος, ου, ὁ, tessellator, qui opus tessellatum facit. Ex *χόνδρος* et *βάλλω*.

Χονδροκοπεῖον, ου, τὸ, mola ubi alica frangitur. Ex *χόνδρος* et *κόπτω*.

Χονδρονευρώδης, ες, cartilagineus et nervosus.

Χονδροστισσάνη, ἡ, alica integra.

Χονδρός, ρά, ρόν, grumo similis. A

ΧΟ'ΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, grumus concretus; (2) alica; (3) cartilago; (4) lapillus, tessella, granum, &c.

Χονδροσύνδισμος, ου, ὁ, cartilagineum ligamentum, *R.*

Χονδρότυπος, ου, ὁ ἢ ἡ, ex cartilagine formatus, seu cartilaginis figuram gerens, cartilagineus. Ex *χόνδρος* et *τύπος*.

Χονδροφυής, ές, alicæ similis. Ex eod. et *φύομαι*.

Χονδρώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, speciem grumi gerens; (2) cartilagineus. A *χόνδρος*.

Χόνις, χόνιος, ι, ὁ, poculum. A *χόω*.

Χοοστότης, ου, ὁ, qui congios ebibit, vinosus; epith. Bacchi.

Χόος, ου, *contr.* χοῦς, οῦ, ὁ, terra egesta, agger. *Gl. V.* χόος, humus; χοῦς, pulvis, *Ph.* (2) congius, *Gl. V.* A *χέω*.

Χοράγιον, ου, τό· et

Χοραγός, οῦ, ὁ· vide *χορηγός*.

Χοραύλης, ου, ὁ, qui tibias in choro inflat. Ex *χορὸς* et *αὐλὸς*, *tibia*.

Χορδαψός, vel *χορδιψός*, οῦ, ὁ, tumor tenuis in intestinis; (2) chorda in instrumento musico aut arcu. Ex *χορδὴ* et *ἅπτω*.

Χόρδευμα, ατος, τὸ, chorda, intestinum; (2) cibus e concisa carne. A

Χορδεύω, f. εύσω, implico et involvo, ut chordæ involvi solent; seu in partes minutas carnem seco; vid. *καταχορδεύω*. Χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα ἅπαντα, *Aristoph. Eq.* 214. A

ΧΟΡΔΗ, ῆς, ἡ, intestinum crassum; (2) lactes; (3) cibus e consecta carne, aut farcimen; (4) chorda in instrumento musico; *χορδαὶ*, fides, *Gl. V.*

Χορδολογέω, ῶ, f. ήσω, chordis loquor, i. e. fidibus cano. A præc. et *λόγος*.

Χορδοποιέω, ῶ, fut. ήσω, chordas conficio.

Χορδοποΐα, ας, ἡ, chordarum confectio: A

Χορδοποιός, οῦ, ὁ, qui chordas vel nervos conficit. Ex *χορδὴ* et *ποιέω*.

Χορδοποιϊκός, ἡ, όν, ad eos pertinens qui chordas conficiunt. A *χορδοποΐα*.

Χορδοποιϊκῶς, more eorum qui chordas conficiunt, *Poll.*

Χορδοπώλης, ου, ὁ, qui chordas vendit.

Χορδοτροφία, ας, ἡ, fidicula. A *χορδὴ* et *τροφή*.

Χορδοτονία, ας, ἡ, chordarum intentio. A

Χορδότονος, ον, chordis intentus; *τὸ χορδότονον*, instrumentum musicum cui chordæ intenduntur. A *τείνω*, seu *τόνος*.

Χορδόω, ῶ, idem quod *χορδεύω*.

Χορεία, ας, ἡ, tripudium cum cantu mixtum, chorea, *Gl. V.* saltatio. A *χορεύω*.

Χορεῖος, εία, εῖον, quo chorus utitur; (2) *subst.* pes prosodicus, qui et trochæus dicitur.

Χορέσσις, ἡ, saltatio, *Suid.*

Χόρευμα, ατος, τὸ, saltatio. *Βάκχιον χόρευμα παρθένοισι Θηβαΐσισι*, Bacchica festivitate celebrandam rem, *Eurip. Phœn.* 658. A *χορεύω*.

Χορευτής, οῦ, ὁ, saltator. Ab eod. Hinc

Χορευτικός, ἡ, όν, saltatorius, *Gl. V.*

Χορεύω, fut. εύσω, choros agito seu celebro, choros exerceo seu duco, salto, tripudio; (2) deum choreis celebrare; (3) incitare ad celebrandas choreas, de deo; (4) agitare, turbare, emovere mente. (1) *τὸν ἀκαμπεκόμαν χορεύων*, *Pindar. Isth.* 1, 8. (2) *αἳ πάννυχιοί σε μαινόμεναι χορεύσι*, *Soph. Antig.* 1152. (3) *ἔπω καταπαύσωμεν Μύσας αἳ μ' ἐχόρευσαν*, incitarunt ad celebrandas choreas, *Eurip. Herc. Fur.* 688. (4) *τάχα σ' ἐγὼ μᾶλλον χορεύσω*, incitabo, *Eurip. Herc. Fur.* 873 Ἐχόρευσε ἀμφὶ κιθάραν, *Eur. Alc.* 580. Βέλομαι χορεῦσαι ὑφ' ἡδονῆς, *Aristoph. Plut.* 288. A *χορός*.

Χορήγει, 3. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro *χορήγειτω*, a *χορηγέω*, *suppedito*.

Χορηγεῖον, ου, τὸ, vel *χορήγιον*, locus in quo chori seu choreæ ducuntur; (2) locus in quo chorus a chorago suis ornamentis instruitur; (3) ipsum instrumentum chori, hoc est, ea quæ instruendo adornandoque choro necessaria sunt, unde (4) impensa; (5) annona, commeatus.

Χορηγέω, ῶ, fut. ήσω, chori dux sum, chorum duco, choro præeo, seu chorum erudio et doceo; (2) choragus sum, i. e. choris sumptus præbeo, meis sumptibus chorum adorno; et (3) *simpliciter*, sumptus præbeo, porrigo, suppedito, subministro, largior; unde *in pass.* de iis qui, in quocunque genere abundant, præditi sunt aliqua facultate, ut ingenio, pulcritudine; denique *τὸ κεχορηγημένον*, quod est in aliquo genere exquisitum. Βασιλέα τῶν Πιερῶν χρήματα χορηγεῖν ἡμῖν προτρέψονται, *Dem. τὸ κρατόπεδον τοῖς ἱππεῦσιν*, *Polyb.* A *χορηγός*.

Χορήγημα, τὸ, id ipsum quod subministratur seu suggeritur, suppeditatio. A præc.

Χορηγία, ας, ἡ, munus choragi, officium quo choragus fungitur; (2) erogatio sumptuum in ludos choricos, et *simpl.* erogatio et largitio, præbitio. A

Χορηγός, οῦ, ὁ, dux et magister chori, choragus *dialecto Dorica et communi*; (2) qui sumptus aliquos præbet sacris choreis, &c. dialecto Attica; *item universe* suppeditator, subministrator. Ex *χορὸς* et *ἄγω*, vel *ἡγέομαι*.

Χορηγῦντας, acc pl. præs. part. act. a *χορηγέω*.

Χορῆτις, ίδος, ἡ, socia chori, saltationis.

Χοριαμβικὸν μέτρον, quod constat choriambis, *Steph.*

Χορίαμβος, pes ex chorio et Iambo, *Steph.*

Χορικός, ἡ, όν, choricus, ad chorum pertinens. A *χορός*. Unde

Χόριον, vel *χορίον*, ου, τὸ, membrana quæ fœtum ambit, secundinæ. *Gl. V.* *χορίον γυναικὸς*, folliculum *mulieris*; (2) cibus e *χορίοις*, seu intestinis, *ap. Theoc.* (3) corium.

Χοριοειδὴς, idem quod *χοροειδὴς*, *Steph.*

Χόριος, ου, ὁ, idem quod *χόριτος*, sive trochæus.

Χοροβατέω, ῶ, choros agito, salto, *Suid.*

Χοροδίκτης, ου, ὁ, qui chorum recipit; (2) qui choreis præest. A *δίχομαι*.

Χοροδιδασκαλία, ἡ, munus chorodidascali, *Xen.*

Χοροδιδασκαλικὸς, ἡ, όν, choris docendis, docendis aptus; ἡ *χοροδιδασκαλικὴ*, sc. *τέχνη*, ars instruendi chori.

Χοροδιδάσκαλος, ου, ὁ, chori magister.

Χοροειδὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, similis involucro fœtus, quod *χορίον* nominatur. Ab *εἶδος*.

Χοροήθης, ες, ὁ ἢ ἡ, choreis adsuetus. Ex *ἦθος*.

Χόροι, quidam pro *χῶροι*, seu *τόποι*, *Eust.*

Χοροιβαλὴς, ές, belle saltans, seu choreas agens. A *βάλλω*.

Χοροιμανὴς, ὁ ἢ ἡ, choris, saltationibus vehementer gaudens, seu deditus. Epith. Bacchi. A *μαίνομαι*.

Χοροιμανία, ας, ἡ, studium saltandi, saltatio. A præc.

Χοροιτυπέω, salto, tripudio. *Χοροιτυπέουσιν ὁμοῖαι*, *Opp. Cyn.* 3, 342.

Χοροιτυπία, ας, ἡ, chorus vel chorea, saltatio. Ψεῦσαί τ' ὀρχῆσαί τι, χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι, *Il.* 24, 261. A

Χοροιτύπος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui in choro seu chorea terram pedibus pulsat, saltator. Ex *χορὸς* et *τύπτω*.

Χοροκιθαριστὴς, οῦ, ὁ, qui cithara choro accinit.

Χοροκτυπία, ἡ, saltatio.

Χοροπλίκτης, ου, ὁ, idem cum *χοροδιδάσκαλος*, nisi pro *χοροδίκτης*.

Χορόνδι, *adv.* in chorum, ad choream.

Χοροσαλίκτης, ου, ὁ, saltator, choreis ludere amans. Τ'ψηλῶν ὀρίων ἴφοροι, κιρραὶ χοροπαίκται, Πᾶνες, *Analecta Brunck.* 2, 107.

Χοροστοΐα, ἡ, chori institutio.

Χοροστοιὸς, οῦ, ὁ, qui chorum instituit sumptu suo; (2) chori magister. (2) *ὦ Διὸν χοροστοί' ἄναξ*, *Soph. Aj.* 698. Ex *χορὸς* et *ποιέω*.

ΧΟΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, chorus, cœtus canentium, saltantium, lætantium; (2) chorea, tripudium; (3) *χορὸν διδόναι* dicuntur choragi, *αἰτεῖν* et *λαβεῖν* poetæ comici vel tragici.

Χοροστὰς, άδος, ἡ, *ἱστὰς*, solennia in quibus saltationes fiunt; *Num.*

Χοροστασία, ας, ἡ, chorus, chorea, tripudium, saltatio. Οὐδ' ἄφρει νυμφᾶν, οὐδὲ χοροστασίαι, *Call. P.* 66. Ex *χορὸς* et *ἵστημι*.

Χοροστάτης, ου, ὁ, præcentor, præsultor. Ab iisd.

Χοροστατέω, chorum instituo, choro præeo, *Suid.* Ab iisd.

Χορτάζω, f. άσω, gramine pasco, fœno sagino. Et simpl. pasco, saturo, satio; *κεχορτασμένος*, saturatus, *Gl. V.* perf. pass. part. ἐχορτάσθησαν, satiati sunt, a. 1. pass. 3. pl. Χορτάσαι ὄχλον, *Matt.* 15, 33. ἄρτων, *Marc.* 8, 4.

3, 4. Ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων, *Luc.* 16, 21. χορτασθήσονται, *Matt.* 5, 6. A χόρτος. Unde

Χορταῖος, αία, αῖον, gramineus; (2) hirsutus, epith. vestis qualem Sileni gerebant.

Χορταιόβαμος, seu -βάμων, Silenus, *Hes.*

Χορτάριον, ου, τὸ, gramen, fœnum; (2) stipula, cremium. A χόρτος.

Χορτᾶσαι, a. 1. inf. act. verbi χορτάζω.

Χορτασθῆναι, *saturatum esse*, a. 1. inf. pass.

Χορτασθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass.

Χορτασία, ας, ἡ, pabulum, cibus. *Ph.* saturitas. A χορτάζω.

Χόρτασμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.

Χορταστικῆς, ἡ, ὸν, pabularis. *Ph.* χορταστικὸν, saturabile. Ab eod.

Χόρτασμος, ὁ, saturatio, repletio, *Poll.*

Χόρτινος, ίνη, ινον, gramineus. A χόρτος.

Χορτοβολὼν, ῶνος, ὁ, fœnile, *Ph.* Ex eod. et βάλλω.

Χορτοκοπεῖον, ου, τὸ, sive χορτοκόπιον, locus in quo fœnum secari potest vel solet; (2) campus fœnarius, pratum, idem quod

Χορτοκόπιον, ου, τὸ, fœnile, fœnisecium. A

Χορτοκόπος, ου, ὁ ἡ, fœniseca, qui fœnum secat. Ex χόρτος et κόπτω.

Χορτολογίω, ῶ, f. ήσω, pabulor, pabula colligo:

Χορτολογία, ας, ἡ, pabulatio. A

Χορτολόγος, ου, ὁ, pabulator, qui pabulatum emittitur. Ex χόρτος et λέγω.

Χορτομανίω, ῶ, fut. ήσω, luxurio gramine et herbis virentibus. Ex eod. et μαίνομαι.

Χορτόπλινθος, et χορτόπλινθον, cespes, *Ph.*

ΧΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, fœnum, gramen; *simpl.* cibus; (2) septum quo cincta est cohors, *Il.* 24, 640.

Χορτόστρωμα, ατος, τὸ, stramentum, *Ph.*

Χορτοτομία, ας, ἡ, fœnisecium, *Gl. V.* Ex χόρτος et τομή.

Χορτοφόρος, ου, ὁ ἡ, pabulum præbens, pabuli curator. Ex eod. et φέρω.

Χορτώδης, ους, ὁ ἡ, gramini similis. *Gl. V.* graminosus, fœnarius. A χόρτος.

Χορωδίον, succino choro, *Dion. C.* Ex χόρος et ᾠδή.

Χορωδία, ας, ἡ, chori cantus. Ex iisd.

Χορωφιλίτης, ου, ὁ, qui choro servit, prodest, debetur. Epith plausus.

Χῦς, ὁ κονιορτὸς, pulvis, *Ph.* (2) terra egesta. (2) τὸν δὲ ὀρυσσόμενον χῦν ἐκ τούτου ὀρύγματος ἀναισίμω, *Herodot.* 1, 185. Ex χέω.

Χῦς, μέτρον, congius, *mensura Attica.* Gl. V.

Χύσιν, 3. pl. præs. ind. act. cum ν ἐφελκ· pro χέωσι, a χέω, *fundo.*

Χόω, ῶ, fut. χώσω, *propr.* fundo; (2) e terra struo, aggero; (3) humo repleo, ut fossam, &c. Χώματα χῦν πρὸς τῇ πόλει ἐπετάσσων, *Herodot.* A χέω.

Χραίνω, fut. χρανῶ, coloro, imbuo, ungo, lino, inungo, illino; (2) contamino, inquino. *Gl. V.* vitio, temero, fœdo; χραισὶς, pollutus, *Gl. V.* aor. 2. pass. part. (1) δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ, *Soph. Aj.* 43. (2) μήδι χραίνεσθαι πόλιν, *Id. Œd. Col.* 368 Αἶχη δὲ τῷ θανόντος ἐν χεραῖν ἐμαῖν χραίνω, *Id. Œd. Tyr.* 821. A χράω.

Χραῖσμι, *auxiliatus est*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion* pro ἔχραισμι. A

Χραισμέω, ῶ, f. ήσω, juvo, prosum, *Il.* 1, 241. *Ib.* 16, 837. A χράω.

Χραίσμη, ης, ἡ, auxilium. A χραίσμω. Hinc

Χραισμήεις, ήεσσα, ῆεν, opem ferens.

Χραισμήτωρ, ορος, ὁ, auxiliator, *Nonn. P.* 3, 16. A χραισμέω.

Χραΐσμω, pro χραισμέω, *Il.* 1, 28.

Χρᾶν, præs. inf act. *contr.* pro χράειν, a χράω.

Χρανθὶς, *pollutus*, aor. 1. part. pass. v. χραίνω.

Χρανῶ, ῆ, ὸν, fœdatus; violatus, *Gl. V.* A χραίνω.

Χράομαι, ώμαι, utor, usurpo; (2) tracto aliquem; (3) habeo, *Gl. V.* χράται, utitur, *Ph.* χρῆται, usurpat, *Ph.* χρῷ, utere, *Gl. Vet.* præs. imperat. χρήσασθαι, usurpare, *Ph.* aor. 1. inf. χρησάμενος, usus, *Ph.* part. aor. 1. Χρῆσθαι συμφορᾷ, *Dem.* ἰσυχίᾳ, *Thuc.* τῇ δικαιοσύνῃ, *Isocr.* Βοηθείαις ἐχρῶντο, *Act.* 27, 17. Φιλανθρώπως τι ὁ Ἥλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος, *Ib.* 3. Τιμαῖσιν δαιμόνων χρῆσθαι χρεών, oportet honorare deos, *Eur. Hipp.* 107. A χράω.

Χρᾶσθι, 2. pl. præs. imperat. med. *contr.* pro χράεσθε, a χράω.

Χρᾶσθαι, *uti*, præs. inf. med. *Ion.* pro χρῆσθαι, a verbo eod.

Χραύσῃ, 3. s. a. 1. conj. act. v. χραύω, *saucio.*

Χραῦσις, εως, ἡ, anchora unicum tantum uncum habens. A χραύω.

Χραύω, fut. αύσω, leviter saucio, summam cutem vulnerando perstringo, *Il.* 5, 137. A

ΧΡΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, commodo, mutuum do, do utendum; (2) oraculum edo, responsum reddo oraculo, vaticinor; vid. *Etm.* (3) coloro, imbuo, tingo, polluo; (4) furiose invado, cum impetu adgredior. Φίλε, χρῆσόν μοι τριῖς ἄρτους, *Luc.* 11, 5. Ἀποστέλλει σοὶ Κύριος σπέρμα ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης, ἀντὶ τοῦ χρέους, ὃ ἐχρησας τῷ Κυρίῳ, 1 *Sam.* 2, 20. *Il.* 21, 369. At χράομαι, ῶμαι, f. χρήσομαι, utor; p. pass. κέχρημαι, usus sum.

Χρεαγωγὲς, ῆ, ὁ, qui debitorem in jus rapit alterius nomine. Ex χρέος et ἄγω.

Χρεάρπαξ, ὁ, pecuniæ raptor, *Man.*

Χρέεσθαι, præs. inf. med. *Ion.* pro χρῆσθαι. a χράω.

ΧΡΕΙ'Α, ας, ἡ, usus, utilitas, commoditas; (2) sententia, gnoma, quæ in communi usu vitæ est, aut esse potest, vel vox usu recepta; (3) res, negotium; (4) indigentia, necessitas; (5) negotium, munus. (3) ὧν γὰρ ἂν Ζεὺς χρείαν ἐρευνᾷ, ῥᾳδίως αὐτὸς φανεῖ, *Œd. Tyr.* 725. Ὡς πρὸς τί χρείας; cujus rei causa, *Id. Ibid.* 1174. Ὧν χρείᾳ παρεῖ, cujus rei causa venis? *Id. Œd. Col.* 1280. (4) Οἷς πάσχετ' ἐν χρείᾳ φίλης νευρᾶς, destitutæ arcu, *Id. Phil.* 1004. (2) τῇ νῦν χρείᾳ βοηθεῖν δοκεῖ, favere videtur significationi vocis usu receptæ, *Pollux*, 7, 45. A χρή.

Χρεῖος, ον, *adj.* utilis; (2) indigus, egenus. (1) τὸν τόκον δ' ἵνα τὰ χρεῖ' ἰφεύρω, *Soph. Œd. Col.* 503. (2) πάντων δὲ χρεῖοι τάσδ' ἕδρας φυλάσσομεν, *Eurip. Herc. Fur.* 51. Νῦν γὰρ εἶ χρεῖος φίλων, *Id. Ibid.* 1340.

Χρεῖος, τὸ, *Poet.* pro χρέος. Vide et alias significationes in χρέος. *Soph. Œd. Col.* 235.

Χρείω, ους, *contr.* ως, *accus.* χρεῖα, *contr.* χρειώ, necessitas; (2) oraculum. (2) χρείῳ Θεσπίζων μεταμώνιον τί κιν ἀλώης, cum vani manifestus aris vaticinii, *Apoll. Rhod.* 1, 491.

Χρείω, vaticinor, oracula edo. Διὸς νόον ἀφραδίῃσι χρείων, *Apoll. Rhod.* 2, 313. A χράω.

Χρειώδης, ους, ὁ ἡ, utilis, necessarius, commodus. A χρεία.

Χρειωδῶς, *adv.* utiliter. A χρειώδης.

Χρεῖως, *Poet.* pro χρέως.

Χρειμέω, hinnio, hinnitum edo. Ab inus. verbo χρέμω.

Χρειμιτάω, fut. ήσω, idem et ab eod.

ΧΡΕΜΕΤΙ'ΖΩ, f. ίσω, idem. Μάλα δὲ χρεμέτιζον, ἐπ' ἄκρῳ Χείλει ἱστεώτες, *Il.* 12, 51. Hinc

Χρεμέτισμα, ατος, τὸ, hinnitus; (2) sonus seu vox libidinem indicans.

Χρεμετισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Χρεμετιστικὸς, ἡ, όν, qui potest et solet hinnire. Ab eod.

Χρεμίζω, f. ίσω, *per Sync.* pro χρεμετίζω. Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἕπτὰ' ὑπαιανίοι ἀλλήλοισιν Ὠξεῖα χρέμισαν, *Hes. Scut.* 348.

Χρέμισαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐχρέμισαν, a verbo præc.

Χρέμμα, ατος, τὸ, screatus, sputum. A

ΧΡΕ'ΜΠΤΟΜΑΙ, fut. ψομαι, screo. exscreo. Χρέμπτεται γὰρ ἤδη, ὅπερ ποιῶσ' οἱ ῥήτορες, *Aristoph. Thesm.* 388. Hinc

Χρεμπτὸν, sputum, *Gl. V.*

Χρέμψ, piscis quidam, auditu acuto.

Χρέμψις, εως, ἡ, screatio; screatus, *Gl. V.* A χρέμπτομαι.

Χρεοκοπίω, partem debiti demo, novas tabulas facio, *Gl. V.* (2) decoquo; aufugio propter æs alienum, fraudo creditores, *Phal.*

Χρεοκοπία, ας, ἡ, novæ tabulæ, æris alieni rescissio:

Χρεοκοπίδης, ου, ὁ, decoctor. A

Χρεοκόπος, ου, ὁ, idem. Ex χρέος et κόπτω.

Χρεολυτέω, pro χρεωλυτέω, *Steph.*

ΧΡΕ'ΟΣ, χρέους, τὸ, debitum, mutuum, æs alienum; (2) fatum, mors, qu. dic. debitum fatale; (3) munus seu officium, negotium, res, causa; (4) indigentia, egestas, opus; (5) necessitas; (6) utilitas; (7) vaticinium, oraculum; (8) portentum; (9) id quod accidit, casus; (10) χρέος (subaud. præp. κατὰ vel διὰ), causa, gratia, ut χάριν. (10) σὸν ἐκ ἔλασσον ἢ κτίνης χρέος, *Eur. Hec.* 892. A χρέω.

Χρέω, oracula reddo, *Ion.* pro χρῶ, χράω.

Χρεωκοπέω, ῶ, f. ήσω, idem quod χρεοκοπίω.

Χρεωκοπία, ας, ἡ, idem quod χρεοκοπία.

Χρεωκοπίδης, ου, ὁ, idem quod χρεοκοπίδης.

Χρεωκόπος, ου, ὁ, idem quod χρεοκόπος.

Χρεωλυτέω, ῶ, debitum dissolvo, *Joseph.* Ταῖς διυτέραις ὡναῖς χρεωλυτεῖν τὰς πρώτας, *Plut.* Ex χρέως et λύω.

Χρεώμενοι, *utentes*, nom. plur. part. præs. med. *Ion.* pro χραόμενοι, a χράομαι, *Il.* 23, 834.

Χρεὼν, τὸ, *indecl.* debitum; (2) fatum, mors; cum ἐστὶ, necesse est, oportet, decet, fas est. Τὸ δὲ χρεὼν ἦν ἄφυκτον, *Plut.* Vox indecl. A χρέος.

Χρέωνται, *utuntur*, 3. plur. præs. ind. med. *Ion.* pro χρῶνται, ex χράονται, a χράομαι.

Χρέως, τὸ, debitum, *Ph.* æs alienum, *Att.* pro χρέος.

Χρεωστίνω, fut. ύσω, idem quod

Χρεωστίω, ῶ, fut. ήσω, sum debitor, debeo. A

Χρεώστης, ου, ὁ, debitor. A χρέος.

Χρεωφιλίστης, ου, ὁ, debitor, obæratus. Ex χρέως et ὀφιλίστης.

Χρὴ, fut. χρήσει, opus est, convenit, oportet, par est. A χρῆμι.

Χρῆζε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐχρῆζε, a χρῄζω, pro χρῆίζω, *volo*, *rogo.*

Χρῄζουσι, 3. plur. præs. indic. act. *Dor.* pro χρῄζουσι, a verbo eod.

Χρῄζω, egeo, opus habeo; (2) volo, peto. Αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρῄζειν βίου, *Soph. Aj.* 473. Ἀλλ' εἴ τι χρῄζεις ἱστορεῖν, *Id. Trach.* 401. Φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅτι χρῄζεις, *Aristoph. Nub.* 358. (3) vaticinor, *Soph. Œd. C.* 1426. *Eurip. Hel.* 522. A χρεία, *usus.*

Χρῄζω, idem, *Od.* 17, 558. Πῆμα δὲ θυμῷ χρῄζειν ἀπάντες, *Hes. Op.* 365.

Χρῄσκομαι, utor, *Ion.* (2) indigeo, desidero, volo. (2) χρῄσκοιτο τῷ ὕδατι, *Herodot.* 3, 117. A χράομαι.

Χρῆμα, ατος, τὸ, res, negotium; dicitur et de personis, ut *ap. Lat.* negotium. *Ph.* peculium; χρήματα, opes, divitiæ, pecuniæ, commoda, emolumenta, *Ph.* dicitur et pleonastice, ut συὶς χρῆμα μέγα, *Herod.* i. e. aper ingentis magnitudinis. Τί χρῆμα (cum præposit. διὰ subint.) quare. Τί χρῆμ' ἀλύω, quare deficio, *Eurip. Or.* 277. Καταβάλλει τὴν ἔλαφον καλόν τι χρῆμα ἐς μέγα, *Xen.* A χρῶμαι.

Χρηματίας, ὁ, dives, *Man.*

Χρηματίζω, f. ίσω, rebus explicandis constituendisque vaco, actui rerum operam do, ut jus reddo, decerno, fero ad populum, ago cum populo, refero ad senatum, (*Plut.*) consilium agito, consulto, voluntatem meam verbis declaro; (2) commercium exerceo; (3) ago cum aliquo aliquid, negotium gero; (4) nomen mihi sumo, appello me, *Gl. V.* nuncupo; (5) rem, pecuniam facio. *Gl. V.* (6) oraculum reddo, respondeo; *pass.* oraculum accipio, moneor divinitus. *In med.* pecuniam accipio, aliis eripio, mihi comparo, quæstum facio. Ἐπεὶ ὁ Ζεὺς ἱκανὸς ταῖς ἰδίαις ἐχρημάτισε, *Luc.* Μιχαλὶς χρηματίσει, *Rom.* 7, 3. Βατιλεὺς ἐχρημάτισε, appellatus fuit, *Strabo.* Οὐχ ὁ Κύρος τρόπος τοιοῦτος ὅλως χρηματιζίσθαι, ἀλλὰ δίδως μᾶλλον ἢ κτώμενος ἥδεται, *Xen.* Καθὼς κεχρημάτισαι Μωσῆς, *Hebr.* 8, 5. Ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου, *Act.* 10, 22. A χρῆμα. Unde

Χρηματικὸς, ἡ, όν, pecuniarius, ad pecuniam pertinens. *Gl. Vet.* pecunialis; χρηματικὴ, pecuniaria, nummaria, civilis causa, *Ph.*

Χρηματικῶς, *adv.* civiliter, h. e. ut causæ pecuniariæ, privatæ tractari solent.

Χρημάτισαι, aor. 1. inf. act. verbi χρηματίζω.

Χρηματισθείς, aor. 1. part. pass.

Χρημάτισις, εως, ἡ, pecuniarum collectio, quæstus; (2) jurisdictio. A χρηματίζω.

Χρηματισμός, ὁ, responsum divinum, oraculum, monitum; (2) jurisdictio quæ sc. fit decretis edendis; responsio ad interrogata, ut regis, vel senatus ad legatos; (3) pecuniæ comparatio, studium, quod impenditur comparandæ pecuniæ, res pecuniaria, quæstuaria negotiatio. *Ph.* emolumentum, *Ph.* (4) prænomen, *Gl. V.* appellatio, nomen. Ab eod.

Χρηματιστήριον, ου, τὸ, locus in quo ars quæstuaria exercetur; (2) aut locus in quo χρηματίσαι suam negotiationem exercent; (3) locus ubi jus redditur, vel legatis respondetur. A

Χρηματιστής, οῦ, ὁ, comparandæ pecuniæ deditus. *Gl. V.* pecuniarius. A χρηματίζω.

Χρηματιστικός, ἡ, όν, ad adquirendam pecuniam pertinens, comparandæ pecuniæ peritus; pecuniarius, *Phil.* quæstuarius, *Gl. V.* (2) ad actum rerum, jurisdictionem pertinens; epith. loci, tribunalis, &c.

Χρηματοδαίτης, ου, ὁ, pecuniæ divisor, *R.* Ex χρῆμα et δαΐω.

Χρηματοδότης, ου, ὁ, idem.

Χρηματολαίλαψ, απος, ὁ, qu dic pecuniarum turbo, pecuniarum violentissimus raptor.

Χρηματοποιός, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui pecunias conficit, i. e. comparat, quæstuosus. Ex χρήματα et ποιέω.

Χρηματοφθορικός, ἡ, όν, pecuniam, rem familiarem dilapidans seu minuens. Ex eod. et φθορά.

Χρηματοφυλάκιον, ου, τὸ, ærarium, *Ph.* A χρήματα et φυλακή.

Χρήμη, ης, ἡ, indigentia, penuria; (2) petitio, postulatum. A χρῄζω.

Χρῆναι, opus habeo; unde χρή, &c.

Χρῆν, *oportebat*, imperf. ind. *Ion.* pro ἔχρην, a verbo impers. χρή, *oportet*.

Χρῆναι, *oportere*, præs. inf. verbi ejusd.

Χρῆος, ους, τὸ, *Ion.* pro χρέος.

Χρήσαιτο, *usus sit*, 3. sing. aor. 1. opt. med. verbi χράομαι.

Χρῆσας, *qui commodavit*, a. 1. part. act. verbi χράω.

Χρήσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi χράομαι.

Χρήσδειν, *velle*, præs inf. act. *Dor.* pro χρῄζειν, a χρῄζω, *volo*.

Χρήσει, dat. sing. *contr.* pro χρήσεϊ, a χρῆσις, *usus*.

Χρῆσται, *usus sit*, 3. sing. aor. 1. conj. med. verbi χράομαι.

Χρῆστα, *oportet*, præs. ind *Dor.* pro χρή.

Χρῆσθαι, *uti*, præs. inf. verbi χράομαι, *utor*.

Χρησθεῖσα, *mutuata*, a. 1. part. pass. f. g. verbi ejusd.

Χρήσθων, *utantur*, 3. dual præs. imperat. *Att.* pro 3. pl. χρήσθωσαν, a verbo eod.

Χρησιμεύω, fut. εύσω, utilis sum, commodo, commodus sum. Χρησιμεῦσαι εἰς τὴν δημιουργίαν, *Cyril.* A

Χρήσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, et χρήσιμος, ίμη, ιμον, utilis, commodus, frugalis, frugi, *Ph.* Ἐνθ' ἐ χρησίμῳ ποδὶ χρῆται, ubi non utiliter pedibus utitur. χρησίμῳ ibi idem est ac si scriptum esset χρησίμως, *Soph. Œd. Tyr.* 878. A χρῆσις. Hinc

Χρησιμότης, ητος, ἡ, utilitas, commoditas.

Χρησίμως, utiliter, commode. A χρήσιμος.

Χρῆσις, εως, ἡ, usus, ususfructus, *Ph.* (2) vox usu recepta; (3) locus scriptoris quem confirmandæ vel illustrandæ alicujus rei causa adponimus. (2) ὁ ἐπινδύτης ἐστὶν ἐν τῇ τῶν πολλῶν χρήσει, usurpata est apud vulgus, *Poll. Onom.* 7, 45. A χράομαι.

Χρησμαγόρης, ὁ, idem quod χρησμολόγος, *Ep.*

Χρησμηγορέω, ῶ. vaticinor, oracula edo, *Luc.* Ex χρησμὸς et ἀγορέω.

Χρησμηγόρης, ου, vel χρησμηγόρος, vates, oraculorum editor. Ex iisd.

Χρησμῆτωρ, ορος, ὁ, qui oracula edit; Epith. Apollinis, *Sibyl.*

Χρησμοδοσία, ας, ἡ, sortilegium, *Gl. V.* A χρησμὸς et δίδωμι.

Χρησμοδοτέω, oracula edo. Ab iisd.

Χρησμοδότης, ου, ὁ, sortilegus, *Gl. V.*

Χρησμοδότημα, τὸ, oraculum. A χρησμοδοτέω.

Χρησμολίσχης, ου, ὁ, vates, hariolus, sortilegus. A χρησμὸς et λίσχη.

Χρησμολογέω, ῶ, fut. ήσω, vaticinor, oraculum vel oracula edo. Ταῦτ' ἂν ἐχρησμολόγεις σὺ, πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν τήνδ' οἰκίσαι; *Aristoph. Av.* 970. A χρησμολόγος. Unde

Χρησμολογία, ας, ἡ, vaticinatio; sortilegium.

Χρησμολογικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, seu ἐπιστήμη, facultas vaticinandi, divinatio.

Χρησμολόγιον, ου, τὸ, vaticinium, oraculum.

Χρησμολόγος, ου, ὁ, qui oraculum seu oracula edit; (2) oraculorum interpres; (3) vates. Ex χρησμὸς et λέγω.

Χρησμολύτης, ου, ὁ, interpres oraculorum.

Χρησμοποιός, ὁ, ὁ, qui versibus oracula condit, *Satyr.* Ex χρησμὸς et ποιέω.

Χρησμὸς, οῦ, ὁ, responsum, oraculum, *Gl. V.* et χρησμοὶ, sortes, *Ph.* (2) imprecatio. Δύ' ἑνὸς ἐγὼ πατρὸς ἐξ ἀδίκου χρησμοῖς ἐδίκους διωλυμάνθην, *Eurip. Hippol.* 1349. ibi χρησμὸς idem valet ac ἀρὰ, 1241. A χράω.

Χρησμοσύνη, ης, ἡ, oraculum, vaticinium, oraculi responsum; (2) inopia, penuria, egestas; (3) subsidia. (2) χρησμοσύνη τρύχεσκεν, *Apoll. Rhod.* 2, 473. (3) μάλακιν θυμηδίος ἀντιάσαιμεν χρησμοσύνης, subsidia, *Id. Ibid.* 1, 835. A χράω, vel χρῄζω.

Χρησμοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui oracula perfert, interpres oraculorum. A φέρω.

Χρησμοφύλαξ, ακος, ὁ, qui oracula seu responsa servat.

Χρησμῳδέω, oracula edo. *Gl. Vet.* vaticinor. Τὸ δὲ μιτὰ τοῦτο ἐπιθυμῶ ὑμῖν χρησμῳδῆσαι; *Plat.* Χρησμῳδεῖν κατ' ἐπίνοιαν, *Longin.* 13.

Χρησμῳδία, ας, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. A χρησμῳδός. Hinc

Χρησμῳδικός, ἡ, όν, oraculis conveniens, ad oracula pertinens, oraculi speciem habens.

Χρησμῳδικῶς, *adv.* vaticinando, vatum more.

Χρησμῳδός, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qu. dic. oraculorum cantor, qui oracula edit, fatidicus. *Gl. Vet.* sortilegus. Ex χρησμὸς et ᾠδή.

Χρησόμεθα, 1. pl. fut. 1. ind. med. verbi χράομαι.

Χρηστέον, *adv. pos.* utendum. A χράομαι.

Χρηστεύομαι, fut. εύσομαι, benignitate utor, clementer me gero. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, 1 *Cor.* 13, 4. Λ χρηστός.

Χρηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui dat oracula. A χράω.

Χρηστήρια, ων, τὰ, instrumenta. A χρηστήριος.

Χρηστηριάζομαι, fut. άσομαι, oraculum consulo seu sciscitor; adeo oraculum ad responsum accipiendum. A

Χρηστήριον, ου, τὸ, locus in quo eduntur oracula; (2) ipsum responsum et oraculum editum. *Ph.* oraculum; (3) victima quæ sacrificatur a consulentibus oraculum, aut divinationis causa; (4) cædes, unde *plur.* χρηστήρια, corpora occisa. (1) Φοίβου παλαιὸν ἑλλιτῶν χρηστήριον, *Eurip. Med.* 667. (2) τὰ τῶν Διὸς μαθὼν χρηστήρια, *Id. Ion.* 582. (4) κεῖνα χρηστήρια τανδρὸς, hujus lanienam viri, *Soph. Aj.* 220. A χράω.

Χρηστήριος, ία, ιον, utilis; (2) vaticinatorius. A χράομαι, vel χράω.

Χρήστης, ου, ὁ, qui commodavit, vel mutuo dedit, creditor. *Gl. V.* (2) qui commodato accepit, debitor; (3) qui oracula edit, vates. Χρήστης ἢ δανιστὴς, debitor et creditor, seu fœnerator. A χράω. Unde

Χρηστικὸς, ἡ, όν, qui novit commode uti rebus; (2) qui est frugi, utilis.

Χρηστικῶς, *adv.* frugaliter, utiliter. A præc.

Χρηστογραφία, ας, ἡ, utilis sive bona scriptura; (2) elegans pictura. Ex χρηστὸς et γραφή.

Χρηστοπέω, ῶ, blandis verbis utor, blande loquor. Ex χρηστὸς et ἔπος.

Χρηστοήθεια, ας, ἡ, morum probitas, boni mores. A

Χρηστοήθης, ους, ὁ ἡ ἡ, qui probis est moribus. Ex χρηστὸς et ἦθος.

Χρηστοιέω, ῶ, boni ferax sum vini. Ex eod. et οἶνος.

Χρηστοκαρπία, ας, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρηστόκαρπος, ου, ὁ ἡ ἡ, bonos fructus habens.

Χρηστολογέω, ῶ, fut. ήσω, blandis utor verbis, blande loquor.

Χρηστολογία, ας, ἡ, sermo virum bonum simulans, blandiloquentia. A

Χρηστολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, blandiloquus, qui bonis utitur verbis. *Gl. V.* blandidicus, benedicus.

Χρηστομάθεια, ας, ἡ, rerum bonarum et utilium studium, *inpr.* excerpta, loci optimi et delecti e scriptore; res optimæ e disciplinis delectæ.

Χρηστομαθέω, utilia disco, doceo. Εἰ ταῦθ', ὡς ἔφην ἐπιλογίσαιτο καθ' ἑαυτὰ ὁ τοῖς χρηστομαθοῦσιν ἐπιτιμῶν, *Long.* 2. A

Χρηστομαθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui bona, utilia, et commoda didicit, deligit. Ex μανθάνω.

Χρηστομυσεῖν, musicæ leges in canendo servare, *Sibyl.*

Χρηστὸς, ἡ, όν, utilis, frugalis, jucundus, suavis. *Ph.* bonus, probus, innocens, mitis, benignus. A χράομαι.

Χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas; (2) bonitas, benignitas; (3) facilitas, comitas; (4) innocentia. A χρηστός.

Χρηστουργία, ας, ἡ, boni operis actio, bonum opus. Ex eod. et ἔργον.

Χρηστοφιλία, ας, ἡ, amicitia, virorum proborum amor. A

Χρηστόφιλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui bonis amicus est; (2) bonos habens amicos.

Χρήσωμ, ορος, ὁ, vates. A χράω.

Χρηστῶς, *adv.* utiliter, frugaliter, suaviter, comiter, benigne.

Χρῆται, *utitur*, 3. sing. præs. ind. med. *Dor.* pro χρῆται, *contr.* ex χράεται, a χράομαι.

Χρῖμα, idem quod χρίσμα, *Call.*

ΧΡΙΆΠΤΩ, f. ψω, allido, appello, admoveo; (2) appropinquo, accedo, adhæresco, innitor; χριμφθεὶς, admotus, allisus, a. 1. pass. part. Ἔχειματ' ἀὶ σύριγγα. Ἀλλ' ἔτις ἀσῶς τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις, *Eur. Ph.* 99.

Χρίπτω, sive χρίμπτω, *Steph.*

Χριταμίνης, *unctæ*, gen. sing. aor. 1. part. med. verbi χρίω.

Χρισιάζω, fuco, fuco oblino; χρισιάζομαι, fuco illinor.

Χρίσις, εως, ἡ, unctio. A χρίω. Unde

Χρίσμα, ατος, τὸ, unguentum; (2) unctio.

Χρισίμπορος, ου, ὁ, qu. dic. Christi institor, qui Christum et ejus doctrinam quæstui habet.

Χριστώνυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, Christo cognominis, vel a Christo cognomen habens.

Χριστήριον, τὸ, idem quod χρίσμα, *Steph.*

Χρίστης, ου, ὁ, tector, dealbator, *Gl. Vet.* A χρίω.

Χριστιανίζω, fut. ίσω, Christianis faveo, vel Christianus sum, Christianum me esse profiteor. Λ χριστιανός.

Χριστιανικὸς, ἡ, όν. Christianus, ad Christianum pertinens, Christianum decens. Ab eod.

Χριστιανικῶς, *adv.* Christianorum more.

Χριστιανισμὸς, οῦ, ὁ, professio religionis Christianæ. A χριστιανίζω.

Χριστιανὸς, ὁ, ὁ, Christianus, qui Christi se discipulum profitetur, qui in Christum credit. A Χριστός.

Χριστόγονος, ὁ, ἡ, Christo genitus. A Χριστὸς et γίνομαι.

Χριστοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, Christo conformis. Ex eod. et εἶδος.

Χριστοειδῶς, *adv.* more Christi. A præc.

Χριστοκάπηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui Christum cauponatur, qui religione Christiana ad turpe lucrum abutitur.

Χριστοκίνητος, ου, ὁ ἡ ἡ, a Christo motus.

Χριστοκτόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, Christi interfector. Ex Χριστὸς et κτείνω.

Χριστομάθεια, ας, ἡ, disciplina Christi. Ex eod. et μανθάνω.

Χριστομάχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, Christi oppugnator. Ex eod. et μάχομαι.

Χριστομύστης, ου, ὁ, Christi sacerdos, qui Christo vel Christianis sacris initiatur.

Χριστὸς, ἡ, ὀν, unctus, inunctus; (2) qui inungi potest. At *Subst.* ΧΡΙΣΤΟ'Σ, οῦ, ὁ. CHRISTUS, unctus, *Hebr.* Messias. A χρίω.

Χριστοτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui Christi mysteriis initiatus est. A τελέω.

Χριστοτόκος, ε, ὁ ᾗ ἡ, Christipara, quæ Christum peperit. Ex τίκτω.

Χριστοφόρος, ὁ, ἡ, Christum ferens. A φέρω.

Χριστώνυμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui a Christo nomen habet. Ex ὄνομα.

ΧΡΙ'Ω, fut. *ίσω*, ungo, perungo, inungo, lino, oblino; *κεχρισμένος*, oblitus, *Gl. V.* perf. pass. part. *Δίμας δ' ἔχριεν ἰλαίῳ, Mus.* 264. *πίπλον, Soph. Trach.* 688. *Τὰ μὲν ἄλλα (ὅπλα) ἐκέχριτο τῷ χρυσοειδεῖ χρώματι, Xen. Cyr.* 7, 1.

ΧΡΟ'Α, ᾶς, ἡ, color; (2) superficies rei cui inductus est color; (3) color cum ipsa superficie; (4) corpus seu cutis hominis. A χράω.

Χροανθὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, qui florido colore est. Ex χρόα et ἄνθος.

Χροΐ, et *contr.* χρῷ, *cuti*, dat. sing. a χρῶς, *cutis.*

Χροιὰ, ᾶς, ἡ, idem quod χρόα.

Χροΐεω, ῶ, coloro; χροΐησι, pro ἐχροΐησι, coloravit. A χροιά.

Χροΐζεσθαι, præs. inf. med. verbi χροΐζω.

Χροιὴν, acc. sing. *Ion.* pro χροιὰν, a χροιὰ, *color.*

Χροΐζω, fut. *ίσω*, coloro, colore imbuo, tingo; χροΐζομαι, coloror; *in med.* una cubo. *Μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐζεται ἃ καλαμαία, Theocr.* 10, 18. A χρόα.

Χρόμαδος, ε, ὁ, strepitus, seu stridor dentium, maxillarum et dentium collisio. *Δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γίνετ', Il.* 23, 688. A χρόα et ἴσασθος.

ΧΡΟΜΙ'Σ, ἴδος, ἡ, piscis quidam.

Χρονίω, ῶ, vivo, mentis compos sum, *R.* A χρόνος.

Χρονία, ας, ἡ, vetustas. Ab eod. Hinc

Χρονιαῖος, αία, αῖον, diuturnus, vetus.

Χρονίζω, fut. *ίσω*, longo tempore duro, inveterasco; (2) moror, tardo, *Ph.* "Ηι δ' ἄγαν ἔχεῖ χρονίζειν, *Eur. Iph. in Taur.* Χρονίζων δωμάτων ἐξώστιος, *Id. Med.* 624. Χρονίζει ὁ Κύριός μου ἔρχεσθαι, *Luc.* 12, 45. A χρόνος.

Χρονικὸς, ἡ, όν, ad tempus seu tempora pertinens. Hinc *τὰ χρονικὰ, ῶν*, Chronica, seu libri chronici, in quibus annotatur quo tempore quid gestum sit; annales. Ab eod.

Χρονικῶς, pro tempore, ut tempus declarat.

Χρόνιος, ία, ιον, vel χρόνιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, diuturnus; (2) tempestivus; (3) qui diu moratur, diutinus, serus, tardus, lentus. A χρόνος. Hinc

Χρονιότης, ητος, ἡ, diuturnitas, longum temporis intervallum.

Χρονισμὸς, οῦ, ὁ, diuturnitas, longinquitas; (2) mora, cunctatio; (3) commoratio diuturnior in aliquo loco. A χρονίζω.

Χρονιστὴς, ἡ, όν, qui cunctatur, serus. Ab eod.

Χρονιῶς, *adv.* longo tempore, diu post, cunctanter.

Χρονογραφία, ας, ἡ, descriptio temporum. A

Χρονογράφος, ε, ὁ, temporum seu annalium scriptor. A γράφω

Χρονόληρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ætate desipiens seu delirus (præstat χρονόληρος). A λῆρος.

Χρονολογία, ας, ἡ, chronologia, doctrina temporum. A χρονολόγος. Hinc

Χρονολογικὸς, ἡ, όν chronologicus, ad chronologiam temporum rationem pertinens.

Χρονολογικῶς, *adv.* chronologice, congrue cum temporum ratione.

Χρονολόγος, ε, ὁ, chronologus, temporum peritus, temporum rationes exponens.

ΧΡΟ'ΝΟΣ, ε, ὁ, tempus, ætas, ævum; (2) mora, diuturnitas; (3) *διὰ χρόνου*, aliquanto post; *ἀπὸ χρόνου* et *ἐπὶ χρόνον*, aliquamdiu; *χρόνῳ*, paulatim, tandem. *Χρόνῳ παλαιοὶ*, ætate provecti, senes, *Soph. Œd. Col.* 112. *Εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κικλήμεθα*, nisi mens senio labefacta decipitur, *Id. Antig* 681.

Χρονοτριβέω, ῶ, f. *ήσω*, tempus tero; (2) inutiliter tempus tero et nihil efficio. "Οτως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆναι ἐν τῇ 'Ασίᾳ, *Act.* 20, 16. E præc. et τρίβω.

Χρονυλκέω, ῶ, f. *ήσω*, tempus extraho, procrastino. Ex eod. et ἕλκω.

Χρονόκαρπος, ον, cujus fructus virent, *Orph.*

Χρόος, ους, ὁ. cutis; (2) corpus hominis, vel cutis cum carne subjecta. A χρόα. Hinc

Χρῶς, χροὸς, χροΐ, χρόα, cutis, superficies corporis; (2) ἐν χρῷ, *proprie* est, ad cutem usque, ut de tonsura; (3) de rebus quæ cominus sunt, in proximo; unde et conjunctio, vel consuetudo; ἐν χρῷ, arctior.

Χρότιη, ἡ, cutis, cordus, *Ep. Lasc.* vocabulum vix admittendum nisi alius proferatur autor, *Steph.*

Χρόω, χροννύω, sive χρώννυμι, f. χρώσω, coloro, colore imbuo, tingo, quasi colore et fuco exorno; (2) contamino, fœdo, polluo. Αἵματι χρῶσαι καλάμαι, *Epigr.* A χρόα.

Χρυσάετος, ε, ὁ, vel -αιετος, aquilæ species.

Χρυσαιγὶς, ίδος, ἡ, aureum clypeum gestans. Epith. Minervæ.

Χρυσαΐζω, f. *ίσω*, auro exorno, vel aureis vestibus et monilibus. A χρυσός.

Χρυσακάνατος, *Dor.* pro χρυσηλάκατος, *Soph. Trach.* 637.

Χρυσαλλὶς, ίδος, ἡ, blatta, *Gl. V.* A colore auri.

Χρύσαμμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, auream arenam habens, aurum in arena vehens; *subst.* aurea arena. *Gl. V.* baluca. Ex ἄμμος.

Χρυσαμοιβὸς, οῦ, ὁ, qui aurum alia pecunia mutat, mensarius. Ex ἀμείβω, *muto*: Æschyl. Ag. 446.

Χρυσάμπυξ, υκος, ὁ ᾗ ἡ, habens vinculum vel reticulum ex auro, vel aureis frenis insignis; *Il.* 5, 357.

Χρυσάνθεμον, et χρυσανθέμιον, ε, τὸ, herba, heliochryson, caltha. *Ph.* viola rustica.

Χρυσαυγὴς, ὶς, auro resplendens, aureus, *Eur. Ion.* 890.

Χρυσάορ, ορος, et χρυσάορος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ensem aureum habens, i. e. capulo aureo, *Il.* 5, 509.

Χρυσαργύριον, ε, τὸ, auraria, *Ph.*

Χρυσάρματος, ε, ὁ ᾗ ἡ, aureo curru insignis. Ex ἅρμα.

Χρύσασπις, ίδος, ὁ, ἡ, aureum clypeum gestans, *Eur.*

Χρυσαστράγαλος, ε, ὁ, talus aureus, *Sapph.*

Χρυσαυγέω, ῶ, auri in modum splendeo et niteo. A

Χρυσαυγὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, auri in modum splendens, aureo fulgore nitens, aureus. Ex αὐγή.

Χρύσαυρος, ον, auream auram habens, *Orph.*

Χρυσάφιον, τὸ, Dim. pro χρυσὸς, quasi parum auri, *Phal.*

Χρυσὶ, *aurum*, voc. sing. a χρυσός, *aurum.*

Χρυσίγχης, ὁ ᾗ ἡ, auream hastam, aurea arma habens. Ab ἔγχος.

Χρυσεῖον, ε, τὸ, officina vel fodina auraria. *Gl. V.* χρυσεῖα. auraria. A χρυσός. Unde

Χρύσιος, εία, ειον, aureus, ex auro factus.

Χρυσικλίκτης, ε, ὁ, ἡ, aurilegus, *Ph.* Ex ἰκλίγω

Χρυσιλεφαντοπήλικτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ornatus auro, electro, et ebore, seu intectus auro, electro, et ebore. Ex χρυσὸς, ἐλέφας, ἰτὸς, et ἠλικτρον.

Χρυσιλεφάντινος, η, ον, ex auro et ebore factus, seu auro et ebore ornatus.

Χρυσίμωλος, ον, auratum rostrum habens. Θαλαμηγὰ χρυσίμωλα, *Appian. Præfatio*, 10.

Χρυσίνδετος, ε, ὁ ᾗ ἡ, auro illigatus vel inclusus. Ex ἐνδέω.

Χρυσιοθρέγκος, ε, ὁ ᾗ ἡ, auro capillos revinctos habens, vel pulchricomus.

Χρυσιόδμητος, ον, ex auro factus A δέμω.

Χρυσιοκόμης, ε, ὁ, aureas habens comas, auricomus. A κόμη.

Χρυσιόκυκλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, aureum habens circulum, aureo circulo splendens. Epith. solis. Χρυσιόκυκλον φίγγος, *Eur. Ph.* 181.

Χρυσιόμαλλος, ον, aureum vellus habens. Χρυσιόμαλλος πόκος, *Eurip. Elect.* 725.

Χρυσομίτρης, ε, ὁ, auream infulam, vittam gestans. A μίτρα.

Χρυσοένωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, auratum tergum habens, i. e. auro tectus, ut clypeus; aureus. Χρυσόενωτον ἀσπίδα, *Eurip. Fragm. Antig.*

Χρυσοπήληξ, ηκος, ὁ, aream habens galeam. *R.* "Εξοδ' Ἀθηναία περσίπτολι, χρυσοπήληξ, *Call. L. P.* 43.

Χρυσοπήνητος, ὁ ᾗ ἡ, ex aureis staminibus contextus, auro intertextus. Χρυσοπήνητον φορεῖον, *Eurip. Or.* 838. A πήνη.

Χρυσοπήνιτος, idem. A πηνίω.

Χρύσιος, χρυσία, χρύσιον, aureus, ex auro factus; (2) auro ornatus; (3) pulcher; (4) *sub t.* nummus aureus, æquans duas drachmas auri. A χρυσός.

Χρυσοσάνδαλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, aurea, pulchra sandalia habens Χρυσοσάνδαλον ἴχνος, *Eur. Or.* 1468. *Iphig. in Aul.* 1042. Ex σάνδαλον.

Χρυσοσίφανος, ε, ὁ ᾗ ἡ, aurea redimitus corona, *R.*

Χρυσόστολμος, ον, idem quod

Χρυσόστολος, ε, ὁ ᾗ ἡ, auro exornatus, *R.* A στολή.

Χρυσόταρσος, ον, aurea talaria habens; epith. Merc. deinde venti. pro celer.

Χρυσότευκτος, ον, ex auro factus. "Ισα δ' ἀγάλμασι χρυσοτεύκτοις, *Eur Phœn.* 228. Χρυσοτεύκτου φάσγανον περιβέσθαι, *Id. Med.* 984. A τεύχω.

Χρυσότυπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ex auro confectus, auro cusus, cælatus.

Χρυσοφάλαρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, aureas phaleras habens. Ex χρύσιος et φάλαρα.

Χρυσωνύμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ab auro cognominatus.

Χρυσοφιλὴς, ὲς, ὁ, auri amator; (2) avarus.

Χρυσοεργὸς, όν, ex auro factus. Ab ἔργον.

Χρυσοψηφὶς, ῖδος, ὁ, auricoctor, *Ph.*

Χρυσῶν, *aurei*, gen. sing. *Dor.* pro χρυσοῦ.

Χρυσῇ, *aureæ*, dat. sing. *contr.* pro χρυσοῖ.

Χρυσηλάκατος, ὁ, ἡ, auream habens colum; (2) aureas habens sagittas, vel aurea tela.

Χρυσήλατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ex auro ductus, ex auro ductili confectus. Ex ἠλακάτη. *Il.* 16, 184. *Æschyl. Sept. ad Theb.* 650. *Eur. Med.* 786. Ex ἐλατός.

Χρυσήλικτρον, ε, τὸ, electri species aurei coloris.

Χρυσήνιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, aureas habens habenas. Ex ἡνία.

Χρυσήρης, εος, ὁ ᾗ ἡ, ex auro fabricatus, aureus. Ex ἄρω.

Χρυσιδάριον, ε, τὸ, parum auri, parvus nummus aureus. Dim. a

Χρυσίδιον, ε, τὸ, idem. Dim. a χρυσίον.

Χρυσίζω, auro similis sum; sum aureolus. Χρυσίζει τῇ χρόᾳ, *Herodot.* A χρυσός.

Χρύσινος, ίνη, ινον, aureus, ex auro factus; (2) aureus nummus. *Gl. V.* solidus.

Χρυσίον, ε, τὸ, aurum. Dim. a χρυσός.

Χρυσιοπλύσιον, ε, τὸ, auri lavacrum, ubi aurum lavatur. Ex χρυσίον et πλύνω.

Χρυσὶς, ίδος, ἡ, aurea, v. gr. vestis, patera. Χρυσὶδ' εἶνα πανσίληνον ἐκ σιῶν ὑφίλιστο, *Hermipp. Comicus ap. d Athen.* A χρυσός.

Χρυσίτης, ε, ὁ, aureolus, auri colorem referens. Ab eod.

Χρυσῖτις, ίδος, ἡ, idem, *fœm.*

Χρυσοβάλανος, ε, ἡ, glans aurea.

Χρυσοβαφὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, auro tinctus seu imbutus, aureo colore imbutus, auratus. Ex βάπτω.

Χρυσοβέλιμνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, aureis instructus jaculis, aureis sagittis jaculans. A βέλεμνον.

Χρυσόβωλος, ον, auri glebas habens; auri fodinas habens.

Χρυσόγαιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, aureum solum seu auream terram habens. Ex γαῖα.

Χρυσογλύφος, ε, ὁ, auri cælator. A γλύφω.

Χρυσογνώμων, ὁ, auri spectator, aurum probans igni vel lapide lydio.

Χρυσόγονος, ον, ex auro natus. A γονή.

Χρυσοειδάλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, auro variegatus; ex auro factus; pretiosus.

Χρυσοδαίδαλτος, ον, idem. Χρυσοδαιδάλτοις τοῖσι πώλοις, *Eur. Iph. in Aul.* 219.

Χρυσοδακτύλιος, ε, ὁ ἢ ἡ, aureum gestans annulum

Χρυσόδητος, ε, ὁ ἢ ἡ, auro ligatus.

Χρυσοδίνης, ε, ὁ, aureos habens vortices. A δίνη.

Χρυσοέθειρος, α, ον, auricomus. Ab ἔθειρα.

Χρυσοειδής, ές, ὁ ἢ ἡ, auro similis. Ex εἶδος.

Χρυσοιψητῆρ, ε, τό, fornax in qua aurum coquitur. Ab ἴψω.

Χρυσόζυγος, ε, ὁ ἢ ἡ, aureum habens jugum.

Χρυσόζωνος, ον, aurea zona cinctus. A ζώνη.

Χρυσόηλος, ε, ὁ ἢ ἡ, aureis confixus, distinctus, ornatus clavis.

Χρυσόθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, auricomus.

Χρυσόθρονος, ε, ὁ, ἡ, aureum thronum habens.

Χρυσοκάνθαρος, ε, ὁ, scarabæus aureolus.

Χρυσοκάρηνος, -ρανος, *Dor.* aureum caput habens. *Eur. Herc. Fur.* 375. A κάρηνον.

Χρυσόκαρπος, ε, ὁ ἢ ἡ, aureos fructus habens.

Χρυσοκίρσιος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem quod

Χρυσόκιρως, ωτος, ὁ ἢ ἡ, aurea vel deaurata habens cornua. A κίρας.

Χρυσοκίφαλος, ον, aureum caput habens.

Χρυσόκλειστος, ε, ὁ ἢ ἡ, auro clausus, aureo clausus operculo.

Χρυσοκόλλα, ης, ἡ, auri glutinum; (2) edulium ex lini semine et melle paratum.

Χρυσοκόλλητος, et χρυσόκολλος, ε, ὁ ἢ ἡ, cui aurum adglutinatum est, auratus seu deauratus. Χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις, *Eur. Ph.* 2.

Χρυσοκομέω, aureas habeo comas, *Philostr.*

Χρυσοκόμη, ἡ, fruticis nomen, seu herbæ, Jovis barba, *Gorr. ex Diosc.*

Χρυσοκόμης, ε, ὁ, cui aurea est coma, seu aurei coloris cæsariem habens. Ex κόμη.

Χρυσόκομος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem, *Gl. V.*

Χρυσολαβής, aureum capulum seu manubrium habens, *Man.*

Χρυσολαμπὶς, gemma, pallidi coloris die, noctu ignei, *Plin.*

Χρυσολάχανον, ε, τό, aureum olus. GOOD HARRY. *Plin.* 27, 8, 43. *Gl. V.* atriplex, et χρυσολάχανα, atriplices.

Χρυσόλιθος, ε, ὁ, vel potius ἡ, lapis aureus, seu aurei coloris gemma.

Χρυσολογέω, ῶ, de auro loquor. Ex

Χρυσολόγος, ε, ὁ ἢ ἡ, aurilegus. A λέγω.

Χρυσόλογχος, ε, ὁ ἢ ἡ, auream lanceam gestans. A λόγχη.

Χρυσόλοπος, ε, ὁ ἢ ἡ, aureis tectus squamis.

Χρυσόλοφος, ε, ὁ ἢ ἡ, auream cristam seu aureum conum habens, *R.*

Χρυσολύρης, ε, ὁ, auream lyram habens. A λύρα.

Χρυσόμαλλος, ὁ ἢ ἡ, aureum vellus habens. Τὸ χρυσόμαλλον Λίπτε δίρος, *App.*

Χρυσομανέω, insano auri amore teneor, *Suid.*

Χρυσομανὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, auri amore insaniens; valde avarus. Ex μαίνομαι.

Χρυσομηλολόνθιον, aureus scarabæus, *Aristoph. Vesp.* 1330. A μηλολόνθη.

Χρυσόμηλον, ε, τό, malum aureum.

Χρυσομίτρης, ε, ὁ, auream habens mitram, seu aurata redimitus mitra. *Opp. Cyn.* 2, 2. Ex μίτρα. *Ol. J. 209.*

Χρυσόμορφος, ε, ὁ ἢ ἡ, auream speciem habens. A μορφή.

Χρυσόμφαλος, ε, ὁ ἢ ἡ, aureum umbonem habens.

Χρυσόνημος, ον, dives. A νίμω.

Χρυσόνωτος, ε, ὁ ἢ ἡ· vide χρυσιόνωτος. Ἐπίσχων χρυσόνωτον ἡνίαν, *Soph. Aj.* 858.

Χρυσόξυλος, ον, lignum flavum habens; epith. thapsi. A ξύλον.

Χρυσοπάρυφος, ε, ὁ ἢ ἡ, aureum limbum habens, auro prætextus. Ex παρυφή.

Χρυσόπαστος, ε, ὁ ἢ ἡ, auro conspersus, h. e. auro distinctus et variegatus, inauratus.

Χρυσόπατρος, ον, ex auro natus. Epith. Persei.

Χρυσοπέδιλος, ε, ὁ, ἡ, habens calceos aureos.

Χρυσόπεπλος, ε, ὁ, ἡ, aurea veste indutus.

Χρυσοπήληξ, ηκος, ὁ, ἡ, auream habens galeam, *Eur. Phœn.* 946.

Χρυσοπλόκαμος, ὁ, ἡ, aureos habens cincinnos.

Χρυσοπλύσιον, ε, τό, officina in qua aurum lavatur. A πλύνω.

Χρυσοποίκιλος, ε, ὁ ἢ ἡ, auro distinctus.

Χρυσοποίκιλτος, ον, idem: a ποικίλλω.

Χρυσοποιός, ῦ, aurifex. Ex ποιέω.

Χρυσόπολις, herba quæ sincerum aurum foliis accipit, et colorem imbuitur; insincerum respuit; *Tzetzes, Aristoph.* 1, 10.

Χρυσόπους, ποδος, ὁ ἢ ἡ, aureos habens pedes; (2) aureis fulcris insistens.

Χρυσόπρασος, ε, ὁ, chrysoprasus, lapis partim aurei, partim viridis coloris. A πράσον.

Χρυσόπρυμνος, ε, ὁ ἢ ἡ, auratam puppim habens, *Appian.* Ex πρύμνα.

Χρυσόπρωρος, ε, ὁ ἢ ἡ, auratam proram habens. Ex χρυσὸς et πρῶρα.

Χρυσόπτερος, ε, ὁ ἢ ἡ, aureas alas vel pinnas habens. A πτερόν.

Χρυσορανὶς, ίδος, ἡ, aqualis seu guturnium auratum.

Χρυσορρὴς, ε, ὁ, auro fluens, auri ramenta suis fluentis vehens. A ῥοή.

Χρυσόρροφος, ε, ὁ ἢ ἡ, tectum seu contignationem habens auratam, vel qui aureis est laquearibus.

Χρυσορράκης, ου, ὁ, ἡ, idem quod χρυσοβάφης. A ῥάζω.

Χρυσόῤῥαπις, ὁ, auream habens virgam; epith. Mercurii.

Χρυσορρῆμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, aurea fundens verba. A ῥῆμα.

Χρυσορρόας, ε, ὁ, aurifluus. A ῥοή.

Χρυσόῤῥυτος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem. Ex ῥύω.

Χρυσορύκτης, ε, ὁ, aurilegus, *Gl. V.* qui aurum effodit, aurifodinarius. Ab ὀρύσσω.

ΧΡΥΣΟΥΣ, ῦ, ὁ, aurum; (2) moneta aurea.

Χρυσόσημος, ε, ὁ ἢ ἡ, aureum clavum habens; epith. tunicæ. Ex σῆμα.

Χρυσόστεγος, ὁ ἢ ἡ, auro tectus, *Cyr.*

Χρυσοστέπτωρ, ὁ, auro coronatus, *Man.*

Χρυσοστέφανος, ε, ὁ, ἡ, aurea redimitus corona.

Χρυσόστομος, ε, ὁ ἢ ἡ, aureum os habens, aurea verba ore fundens. Ex στόμα.

Χρυσόστροφος, qui auro torquetur. Epith. arcus qui flectitur aureis cornibus coactis. Χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγκυλῶν βίλεα ἐνδατεῖσθαι, *Soph. Œd. Tyr.* 203.

Χρυσοτέκτων, ονος, ὁ, qui aurum seu vasa ex auro fabricatur, aurifaber.

Χρυσότερος, ε, ὁ ἢ ἡ, magis aureus.

Χρυσότευκτος, ε, ὁ ἢ ἡ, ex auro fabricatus.

Χρυσοτυχὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, aureis armis indutus. Ex τύχη, arma.

Χρυσότοξος, ε, ὁ ἢ ἡ, aureum arcum gestans seu habens. Ex τόξον.

Χρυσοτόρευτος, ε, ὁ ἢ ἡ, ex auro tornatus seu sculptus. Ex τορεύω.

Χρυσοτριαίνης, ε, ὁ, aureum tridentem gestans; Epith. Neptuni.

Χρυσότυπος, ον, ex auro factus, auro cælatus.

Χρυσουργὸς, ῦ, ὁ, aurifex. Ex ἔργον.

Χρυσοῦς, ῆ, ὁ, aureus, *Gl. V.* et χρυσῆν νόμισμα, aureus, *Gl. V.* A χρύσιος.

Χρυσοϋφάντος, ον, ex auro textus seu factus. Ab ὑφαίνω.

Χρυσοϋφὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, ex auro textus, auro intextus seu intertextus. Ex ὕφος.

Χρυσοφάεννος, ε, ὁ ἢ ἡ, auro rutilans.

Χρυσοφαὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, auri modo splendens, aurofulgens. Ὁ χρυσοφαὴς Ἄλιος, *Eurip. Hec.* 635. Πταιὸς χρυσοφαὴς, *Id. Hippol.* 1276. Ex φάω.

Χρυσοφάλαρος, ε, ὁ ἢ ἡ, aureas phaleras habens. A φάλαρα.

Χρυσοφανὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, aureo colore splendens, auro similis. Ex φαίνομαι.

Χρυσοφιγγὴς, ές, idem. A φίγγος.

Χρυσοφορέω, ῶ, f. ήσω, aurum fero seu gero, i. e. aurata vestimenta vel aurea monilia. Ἐν τῷ πολίμῳ, ἵνθα σιδηροφορεῖν μᾶλλον ἢ χρυσοφορεῖν ἄμεινον ἦν, *Luc.*

Χρυσοφορία, ας, ἡ, auri gestatio. A

Χρυσοφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui aurum gestat seu fert, *Gl. V.* aurifex. A χρ. et φέρω.

Χρυσοφορὴς, ὲς, idem. Ab iisd.

Χρυσοφόρον, et -φόριον, τό, electrum, *Diosc.*

Χρύσοφρυς, υος, ὁ ἢ ἡ, aurea habens supercilia; (2) piscis nomen. *Gl. V.* χρύσοφρυς, ἰχθὺς, aurata, *piscis.*

Χρυσοφυλακίον, ῶ, aurum custodio. A

Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ ἢ ἡ, auri custos, qui aurum adservat.

Χρυσοφύρητος, ον, auro ductus, *Man.*

Χρυσοχαίτας, ε. ὁ, *Dor.* pro χρυσοχόιτης, auricomus. Ὁ δ' Ἔρως ὁ χρυσοχαίτας, *Anacr.* 6, 12. A χαίτη.

Χρυσοχάλινος, ε, ὁ ἢ ἡ, aureo freno utens.

Χρυσόχειρ, ιρος, ὁ ἢ ἡ, aureas vel auratas habens manus; (2) qui aureos annulos in manu gestat.

Χρυσοχίτων, ὁ ἢ ἡ, aurata tunica indutus.

Χρυσοχοεῖον, ε, τό, aurifusorium, *Ph.* al. *Gl. V.* χρυσοχόϊον, aurificina.

Χρυσοχοΐω, aurum fundo, aurariam facio. Ὁ δὲ χρυσοχοεῖ, *Aristoph. Plut.* 164.

Χρυσοχοϊκὸς, ὴ, όν, ad auri fusorem pertinens. A

Χρυσοχόος, ε, ὁ, auri fusor, *Ph.* et χρυσοχόϊ, aurarii. *Gl. V.* aurifex. Ex χέω.

Χρυσόχρους, ουν, auro resplendens. A χρόος.

Χρυσόω, ῶ, f. ώσω, auro obduco. *Gl. V.* auro, as; inauro, deauro; κεχρυσωμένον, auratum, *Ph.* p. pass. part. χρυσωθὲν, auratum, *Ph.* A χρυσός.

Χρυσαλλόπηκτος, ον, glaciem faciens, *Eur.*

Χρυσυποδίκτης, ε, ὁ, susceptor aurarius, *Gl. V.* Ex ὑποδέχομαι.

Χρύσωμα, ατος, τό, vas aureum. *Gl. V.* aramentum. A χρυσόω.

Χρυσωματοθήκη, ης, ἡ, aureæ supellectilis conditorium.

Χρυσωνέω, ῶ, f. ήσω, aurum emo, i. e. numisma aureum argento permuto. Ex ὠνέομαι.

Χρυσώνητος, ὁ ἢ ἡ, auro emptus. A præc.

Χρυσώπης, ὁ, idem quod

Χρυσωπὸς, ῆ, ὁ, ἡ, aureum vultum seu adspectum habens; (2) piscis nomen. Ex ὤψ.

Χρυσωρυχεῖον, vel χρυσωρύχιον, ε, τό, aurifodina. A χρυσωρύχος. Unde

Χρυσωρυχέω, ῶ, aurum fodio vel effodio.

Χρυσωρυχία, ας, ἡ, aurifodina, *Ph.*

Χρυσώρυχος, ε, ὁ, auri effossor. Ex ὀρύσσω.

Χρύσωσις, εως, ἡ, auratura. A χρυσόω.

Χρυσωτὴς, ῆ, ὁ, aurator, aurarius, *Ph.* al. *Gl. V.* inaurator; χρυσωταὶ, auratores, *Philox.* al. *Gl. V.* deauratores. Ab eod.

Χρυσωτὶς, ὶν, inauratus. Ab eod.

Χρῶ, utere, imperat. verbi χράομαι. Λέγῳ δὲ χρῶ τοιῷδε, *Soph. El.* 44.

Χρῷ, colori, dat. sing. pro χροΐ, a recto χρὼς, τῷ χρόος.

Χρώζω, f. ώσω, coloro, colore imbuo, tingo; κεχρωσμένος, coloratus, *Gl. V.* (2) polluo; (3) tango, tango cutem. Σοί γ' ἰῷ λίλιται, γόνατα μὴ χρώζειν ἐμὰ, *Eur. Phœn.* 1619. A χρόα, vel χρώς.

Χρωϊκὸς, ὴ, όν, coloratus. A χρόα. Unde

Χρῶμα, ατος, τό, color; (2) fucus; (3) musicæ etiam harmoniæ χρῶμα tribuitur.

Χρωματίζω, fut. ίσω, v. χρώζω κεχρωματισμένα, colorata, *Gl. V.* p. part. pass. A χρῶμα.

Χρωματικὸς, ὴ, όν, ad colores pertinens; coloribus ornatus. Etiam de harmonia musica, qu. dic. colorata, i. e. suavior, mollior. Ante tempus Marsiæ omnia musica erant χρωματικά. Ab eod.

Χρωμάτιον, τό, Dim. pro χρῶμα, color, *Ep.*

Χρωματισμὸς, ῦ, ὁ, tinctura. A χρωματίζω.

Χρωματογραφία, ῶ, pingo, picturæ colorem induco. Ex χρῶμα et γράφω.

Χρωματογραφία, ας, ἡ, ipsa pingendi actio, pictura. Ex iisd.

Χρωματοποιΐα, ας, ἡ, colorum confectio. Ex χρῶμα et ποιέω.

Χρωματοπώλης, ε, ὁ, pigmentarius, *Ph.*

Χρώμενον, acc. sing. præs. part. med. *contr.* pro χραόμενον, a χράομαι, *utor.*

Χρώμεσθα, *utimur*, 1. pl. præs. ind. med. *Dor.* et *contr.* pro χραίμεθα, a verbo eod.

Χρωμὶς, piscis, *Aristol.* al. *χρομίς.*
Χρωννύω, et *χρώννυμι*, coloro. A *χρόα.*
Χρῶνται, 3. plur. præs. ind. med. *contr.* pro *χρόονται*, a *χρόομαι.*
Χρὼς, *χρῶτος*, ὁ, cutis; (2) cutis cum subjecta carne. *Gl. V.* color, cutis; (3) corpus. *Τὴν μάχην συνῆψαν ἐν χρῷ*, *Plut.* id est, *cominus.* Alias, *ἐν χρῷ μάχεσθαι.* A *χρόα.*
Χρῶσις, ως, ἡ, tinctura. A *χρώζω*, vel *χρόω.*
Χρωστὴρ, ῆρος, ὁ, colorator, infector. Ab eod.
Χρώσω, fut. 1. ind. act. a *χρώννυμι* pro *χρόω*, *coloro.*
Χρῷτο, *utatur*, 3. sing. præs. opt. med. *contr.* pro *χροῖτο.*
Χρωτίζω, idem quod *χρώζω. Νεωτέρους τὴν φύσιν αὐτῶν πράγμασι χρωτίζεται*, imbuit, *Aristoph. Nub.* 515.
Χυδαϊκῶς, *adv.* vulgo, more vulgari:
Χυδαΐζει, idem. A
Χυδαῖος, α, ὁ ἢ ἡ, cujus magna est copia, abundans, vilis. *Ph.* vulgaris: *χυδαῖος ἀνθρωπος*, gregarius, *Gl. V.* A *χύδην.*
Χυδαΐω, ῶ, vulgare seu vile reddo; *χυδαιῦσθαι*, vulgarem reddi. Ab eod.
Χυδαιότης, ητος, ἡ, vulgaritas, vilitas, *Bud.*
Χύδην, *adv.* fuse, copiose, passim, promiscue. A *χύω.*
Χυλάριον, ου, τὸ, qu. dic. succulus, *apud Medicos* decoctio herbarum quæ fit adjecto mediocri melle et saccharo; *item* pro et a *χυλός.*
Χυλίζω, fut. *ίσω*, succum elicio, in succum resolvo, *Diosc.* A *χυλός.* Hinc
Χύλισμα, ατος, τὸ, succus expressus.
Χυλισμὸς, οῦ, ὁ, ipsa succi expressio.
ΧΥΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, succus, *Ph.* sapor, al. *Gl. V.* humor, sorbitio e ptisana colata.
Χυλόω, ῶ, fut. *ώσω*, in succum redigo, liquo; (2) succum exprimo, humecto. A præc.
Χυλώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, succosus, vel succi speciem gerens, e succorum genere. Ab eod.
Χύλωσις, ως, ἡ, succi expressio; (2) ipse succus et cremor expressus. A *χυλός.*
Χύμα, vel *χῦμα*, *-ατος*, *τὸ*, id quod effusum est, seu effusum fuit; (2) libamen quod patera funditur defuncti super sepulchro; (3) effusio; (4) multitudo. *Gl. V. χύμα*, confusio, commixtio. A *χύω.*
Χύμευσις, ως, ἡ, confusio, commixtio, quod a *χυμεύω.*
Χυμίζω, sapidum reddo, coquo, condio, sapio, *Gl. V. Οἵτινες ἀρμονίαν ἐχύμισαν*, *Aristoph. Thesm.* 169. A *χυμός.*
Χυμικὸς, ἡ, όν, ad succos pertinens.
Χυμικὴ, sc. *τέχνη*, seu *ἰατρικὴ*, ars tractandi seu eliciendi succos. A *χυμός.*
Χύμιον, τὸ, succulus, seu modicum aliquid succi, *Ath.*
Χυμίτλη, *χύμιτλον*, pro *χίμιτλον*, *V. L.*
Χυμὸς, οῦ, ὁ, succus, humor; (2) sapor.
Χυμόω, idem quod *χυμίζω.*
Χύνω, fundo. A *χύω.*
Χυρσιάζω, *Hes.* idem quod *σκιρτῶ.*
Χυσανόπρωκτοι, οἱ, molliculi, *Ar.*
Χύσις, ως, ἡ, fusio, effusio; (2) liquefactio.
Χυτὴρ, ῆρος, ὁ, fusorium. *Gl. V.*
Χύτης, ου, ὁ, fusor, *Gl. V.* A *χύω.*
Χύτικος, diffundendi vim habens, al. qui diffundit, *Steph.*
Χυτλάζω, f. *άσω*, perfundo oleo aqua mixto; et *simpl.* perfundo, lavo, abluo. *Γυμνασικῶς ὑγρὸν χύτλασεν σαυτὸν ἐν τοῖς θερμασιν*, *Aristoph. Vesp.* 1207. A
Χύτλον, ου, τὸ, oleum aqua mixtum, quo perfundi et inungi in balneis corpora solebant; (2) species divinationis quæ fiebat aqua et oleo; (3) fluvius, *ap. Lycoph.* (4) libationes, inferiæ. *Εὖτ' ἂν σφιν ἑτήσια χύτλα χέωνται Ἰάονες*, *Apoll. Rhod.* 1, 1075. A *χύω.*
Χυτλόω, ῶ, f. *ώσω*· vide *χυτλάζω. Λύτλα δίζητο ῥέον ὕδατος, ᾧ κε τόκοιο Λύματα χυτλώσαιτο*, *Call. in Jov.* 16. A præc.
Χύτο, *fusus erat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro *ἐκέχυτο*, a *χύω.* Unde
Χυτὸς, ἡ, όν, fusus, fusilis; (2) fossilis, qui fodiendo eruitur; (3) adgesta terra structus. *Χυτὴ αἶα*, solum rarum, solutum ac sabulosum. *Ἀμφὶ χυτὴν Λιβύων πολυδίψιον αἶαν*, *Oppian. Cyneget.* 4, 3.
Χύτρα, ας, ἡ, olla, testa, cacabus, fictile; *Plur.* tabernæ in quibus ollæ venduntur. A *χύτρος.*
Χυτραῖος, α, ον, ollaris, fictilis. A *χύτρα.*
Χυτρεῖον, τὸ, locus ubi ollæ conduntur et asservantur, *Suid.*
Χύτρεος, α, ὁ, fictilis, testaceus. *Gl. V. χύτρεοι*, ollares. A *χύτρα.*
Χυτρεὺς, ῆ, ὁ, fictilis. A præc.
Χυτρεὺς, ίως, ὁ, ollarum figulus. A *χύτρα.*
Χυτρεψὸς, οῦ, ὁ, qui in ollis coquit cibos. Ex *χύτρα* et *ἕψω*, *coquo.*
Χυτρίδιον, ου, τὸ, ollula. Dim. a *χυτρίς.*
Χυτρίζω, in olla pono et expono. A *χύτρα.*
Χυτρίνδα, ludus puerilis, *apud Poll.* Ab eod.
Χύτρινος, ίνη, ινον, fictilis, testaceus; *subst. τὸ χύτρινον*, olla; (2) cavum terræ, unde fons erumpit, a similitudine. A *χύτρος.*
Χυτρίον, ου, τὸ, ollula. A *χύτρα.* Unde
Χυτρὶς, ίδος, ἡ, ollula, fictile, seu testa.
Χυτρισμὸς, οῦ, ὁ, expositio infantis in olla. A *χυτρίζω.*
Χυτρίτης, ου, ὁ, ollaris, *Steph.*
Χυτρόγαυλος, ου, ὁ, magna olla. Ex *χύτρα* et *γαυλὸς*, *mulctra.*
Χύτροι, festum erat Athenis, quod eodem die agebatur quo Χύες, in quo omnis generis semina in olla elixa Baccho et Mercurio offerebant. Agebatur vero decimatertia Novembris die. *Suid.*
Χυτροπλάδος, ὁ, figulus. A *πλάττω.*
Χυτροπόδιον, ου, τὸ, parva olla pedata. Dim. a
Χυτρόπους, ποδος, ὁ, olla pedes habens.
Χυτροπωλεῖον, ου, τὸ, locus ubi venduntur ollæ. A
Χυτροπώλης, ου, ὁ, ollarum venditor. Hinc
Χυτροπώλις, ιδος, ἡ, quæ ollas vendit.
ΧΥ'ΤΡΟΣ, ου, ὁ olla A *χύω*, *Etn.*
Χυτροφόρος, ὁ ἢ ἡ, ollas ferens. A *φέρω.*
Χύω, seu *χύνω*, fut. *ύσω*, fundo; *χυθεὶς*, fusus. *Gl. V.* aor. 1. pass. part. *κεχυμένος*, fusus, *Ph.* p pass part. *Χύσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων*, *Aristoph. Av.* 217. *Ἀμφὶ δὲ σποδὸν κάρα κεχύμεθα*, *Eur. Supp.* 827.
Χ' ὦδωνις, *Æol.* pro ὁ ἢ ὁ Ἄδωνις, Adonis.
Χώσο, *irascere*, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro *χώσαι*, a *χώομαι.*
Χ' ὡ 'κ, *Dor.* pro ὁ ἢ ὁ ἐκ.
Χωλαίνω, claudus sum, claudico. A *χωλός.*
Χώλανσις, ως, ἡ, claudicatio. A præc.
Χώλασμα, τὸ, claudicatio, *Hipp.*
Χωλεία, ας, ἡ, idem. A *χωλεύω.*
Χώλευμα, τὸ, idem. A
Χωλεύω, fut. *εύσω*, claudus sum, claudico; (2) claudum, vel mancum et mutilum reddo. *Il.* 18, 417. A *χωλός.*
Χωλιαμβὸς, οῦ, ὁ, et *τὸ χωλιαμβικὸν*, versus Iambicus claudicans, quia in ultima pede spondeum habet. Ex eod. et *ἴαμβος.*
Χωλοίπους, οδος, ὁ, pede claudicans; Vulcani epith.
Χωλοκρᾶββατον, τὸ, vox plebeia, pro *σκιμπόδιον.*
Χωλοποιὸς, οῦ, ὁ, claudos faciens. A *ποιέω.*
Χωλόπους, idem quod *χωλοίπους*, *Man.*
ΧΩΛΟ'Σ, ἡ, όν, claudus, mancus, mutilus; (2) imperfectus, vilis. Hinc
Χωλότης, ητος, ἡ, clauditas, claudicatio.
Χωλόω, ῶ, f. *ώσω*, claudum efficio; *χωλωθῆναι*, claudum fieri, a. 1. pass. inf. Hinc
Χώλωμα, ατος, τὸ, claudicatio, et quævis membri depravatio aut distortio.
Χώλωσις, ως, ἡ, idem et ab eod.
Χῶμα, ατος, τὸ, agger, tumulus, *Ph.* A *χόω.*
Χωματίζομαι, in collibus seu tumulis situs sum. A *χῶμα.* Unde
Χωμάτιον, ου, τὸ, parvus agger; (2) bustum modica humo adgesta constans.
Χ' ὠμὸς, *Dor.* pro ὁ ἢ ὁμὸς, *et meus.*
Χῶμος, ὁ, pro *χῶμα*, *Hes.*
Χῶν, *fundens*, præs. part. act. *contr.* pro *χέων*, a *χέω.*
Χωνεῖον, τὸ, pro *χωνευτήριον*, *Hes. Suid.*
Χωνία, ας, ἡ, conflatura, fusio. A *χωνεύω.*
Χώνευμα, τὸ, in fusoria fornace conflatum; (2) conflatura. Ab eod.
Χώνευσις, ως, ἡ, conflatio. Ab eod. Unde
Χωνευτήριον, ου, τὸ, fornax conflatoria, in qua metalla conflantur, conflatorium.
Χωνευτὴς, οῦ, ὁ, conflator, flator, fusor.
Χωνευτικὸς, ἡ, όν, fusorius, *Gl. V.*
Χωνευτὸς, ἡ, όν, conflatilis, a fusore fabricatus, *Gl. V. χωνευτὸν*, conflatile, fusile. A
Χωνεύω, fut. *εύσω*, in fornacem conflatoriam conjicio, in fornace fusoria fabrico. *Gl. V.* conflo; *χωνεύει*, conflat, *Ph. κεχωνεύκεναι*, conflasse, *Ph.* perf. act. inf. A
Χώνη, ης, ἡ, vas argillaceum, in quo metalla funduntur et liquefiunt; (2) infundibulum, *Gl. V.* (3) gula. *Ph.* gurges. A *χόω.*
Χωνίον, ου, τὸ, instrumentum fusorium. A *χῶνος.*
Χωνίφοεις, *Ep.*
Χωννύω, vel *χώννυμι*, fut. *χώσω*, aggerem duco; (2) humo adgesta exstruo tumulum, sepelio. *Gl. V.* obruo. *Ἐγὼ δὲ δὴ τάφον χώσω ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι*, *Soph. Ant.* 81. *τινὰ τοῖς λίθοις*, *Arist. Ach.* 299. *Ἀπόδος, δάμαρτος νέκυν, ὅπως χώσῳ τάφῳ*, *Eur. Or.* 1563. *Ἐπεί μοι τύμβος ἐχώσθησαται*, *Id. Iph. in Au.* 1494. *Τὸ μνῆμα ὑπερμέγεθες ἐχώσθη*, *Xen.* A *χόω.*
Χῶνος, ου, ὁ· vide *χώνη.*
Χωόμενος, præs. part. med. verbi *χώομαι.*
Χώρα, ας, ἡ, locus, sedes, spatium, loculamentum et receptaculum; (2) solum, ager, arvum, terra, regio; provincia, *inpr.* Attica; (3) dignitas, honos, ut *Lat.* locus, ordo; (4) *κατὰ χώραν*, *varie dicitur*, in statione, in loco quem teneas, recte atque ordine. *Ἐν χώρᾳ κεῖσθαι*, est, *suo loco et ordine, sine ulla perturbatione consistere; ὅπῃ ἔτυχε, passim, ac temere, promiscue.* A *χώρος.* Hinc
Χωράσμιος, α, ὁ, accola, confinis.
Χώραυλος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui in regione aliqua versatur. Ex *χώρα* et *αὐλή.*
Χωράφιον, τὸ, Dim. a *χώρα*, ager sationalis, *V. L.*
Χωριτίσκοπος, ου, ὁ, regionis inspector; (2) episcopus ruralis, seu in agro; (3) vicarius episcopi.
Χωρεῖ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro *χωρέει*, a
ΧΩΡΕ'Ω, ῶ, fut. *ήσω*, p. *κεχώρηκα*, eo, vado, tendo; (2) cedo, evado; (3) succedo, evenio, exitum habeo; (4) cedo, locum do; (5) recedo; (6) capio, capax sum; (7) comprehendo, percipio, *Gl. V. χωρῶ*, capio; *χωρεῖ*, capit, *Phil. χωρῆσαι*, capere, *Gl. V.* aor. 1. inf. act. *Χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον*, *Aristoph. Ran.* 181. *Χωρήσεταί τις συβικὴν πρὸς ἐστίαν*, *Eur. Andr.* 1065. *Χωρήσομαι τ' ἄρ' οἶπερ ἐστάλην ὁδῶ*, *Soph. El.* 406. *Οὔθ' ἡ Ἑλλὰς ὅθ' ἡ Βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ πάνθρωπε*, *Dem. Phil.* 3.
Χώρημα, ατος, τὸ, capacitas, receptaculum; (2) alveus. A præc.
Χωρῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi *χωρέω.*
Χώρησις, ως, ἡ, ipsa capiendi actio; (2) capacitas. Ab eod.
Χωρήτης, ου, ὁ, rusticus. A *χώρα.*
Χωρητικὸς, ἡ, όν, capax. A
Χωρητὸς, ἡ, όν, cujus aliquis capax esse potest; qui capi, percipi, aut intelligi potest.
Χωριάζω, fut. *άσω*, rusticor. A *χωρίον.*
Χωριαμὸς, οῦ, ὁ, cista, arca. A *χωρίω* (vel pro *φωριαμὸς*, *Etn.*).
Χωρίδιον, ου, τὸ, agellus, prædiolum. A *χωρίον.*
Χωρίζω, fut. *ίσω*, separo, sejungo, segrego, secerno, dispesco, dirimo; *χωρισθεὶς*, discretum, *Gl. V.* aor. 1. pass. *κεχωρισμένος*, segregatus, divisus, secretus, separatus, *Gl. V.* perf. part. pass. *Χωρίζουσι δ' ἀλλήλων λόχους*, cohortes, *Eurip. Ph.* 108. *ἑαυτὸν τῆς κοινῆς φύσεως λόγῳ*, *M. Anton.* *Πλεῖστον κεχώρισαι τότε νίκαι, ἢ τὸ φάσκειν*, *Dem.* A *χωρός.*

Χωρικὸς, ἡ, ὸν, rusticus, agrestis. A *χώρα*.

Χωρίον, ου, τὸ, locus, regio; (2) locus munitus, castellum, oppidulum; (3) ager, rus, fundus, prædium, villa, campus; (4) (membrana extima qua fœtus involvitur, *P.*) locus autoris; (5) domus. *Etm.* (6) locus, pars, res (6) τὸ χωρίον τοῦτο ἐκλιπὲς ξυνέξη, hæc una res defuit, *Arr. Hist. Alex.* 1, 12.

Χωρονόμοι, prædiatores, *Gl. V.* Ex *χώρα* et *νέμω*.

ΧΩΡΙ΄Σ, *adv* seorsum, separatim, singulatim; (2) sine, abs, absque, præter, citra.

Χωρίσαι, aor. 1. inf. act verbi *χωρίζω*.

Χώρισις, ἡ, idem quod *χώρισμος*, *Hes.*

Χωρισμὸς, οῦ, ὁ, segregatio, sejunctio, divisio, discidium, divortium. A *χωρίζω*.

Χωριστὴς, οῦ, ὁ, separator, *Gl. V.* sevocator, *Ph.* Ab eod.

Χωριστὸς, ἡ, ὸν, separabilis; (2) separatus, secretus, sejunctus. Ab eod.

Χωρίτης, ου, ὁ, rusticus, rústicanus, conterraneus, indigena. Οὐκ ἔγωγε χωρίτην σ' ὁρῶ; *Soph. in Fragm. Ægei.* Στρίφνοι κρίνης φῦλα χωρίτην ὄφιν, *Id. in Fragm. Herc.* Ὀδοιτόρων δήλημα χωρίτης δράκων, *Æschyl. in Frag. Leontis.* Στεφεῖ δὲ νηὸν ὁ γλυκὺς σοι χωρίτης, *Apoll. Rhod. in Canopo.* A χῶρος.

Χωριτικὸς, ἡ, ὸν, rusticus, agrestis Τὴν νόσον ἡ τῆ χωριτικῆ πλήθυς εἰς τὸ ἄστυ συμφόρησις, ἐργάζεται, *Plut.* A præc.

Χωριτικῶς, *adv.* rustice.

Χωρίτις, ίδος, ἡ, rustica, villica. A *χωρίτης*.

Χωροβατέω, ῶ, fut. ήσω, per locum aliquem incedo, locum obeo.

Χωροβάτης, ὁ, per locum aliquem seu agrum incedens, *al.* instrumentum quoddam cujus usus est in aquarum libratione, *Vitruv.*

Χωρογραφέω, ῶ, f. ήσω, locos regionis alicujus describo, singula loca commemorans:

Χωρογραφία, ας, ἡ, regionis vel regionum descriptio:

Χωρογραφικὸς, ἡ, ὸν, geographicus. A

Χωρογράφος, ου, ὁ, loci seu locorum descriptor, regionis descriptor. Ex χῶρος et γράφω.

Χωροθησία, ας, ἡ, situs agrorum seu locorum, descriptio regionum. A θέσις.

Χωρομετρέω, ῶ, regionem vel regiones dimetior. *Gl. V.* χωρομετρῶ, metior.

Χωρεμετρία, ας, ἡ, agrorum seu regionum dimensio.

Χωρονομέω, ῶ, regionem aliquam aut agrum divido. Ex χώρα et νέμω.

Χωρονομικὸς, ἡ, ὸν, ad agri divisionem pertinens; νόμος, lex agraria. A præc.

ΧΩ΄ΡΟΣ, ου, ὁ, locus, sedes, spatium; regio; (2) ager, prædium, fundus; (3) chorus, *ventus*.

Χωροῦσαι, *capientes*, nom. plur. part. præs. act. *contr.* pro χωρέουσαι, a χωρέω.

Χωροφιλέω, libenter in loco aliquo versor.

Χωροφύλαξ, ακος, ὁ, loci, agri custos.

Χῶς, *Dor.* pro χῦς, *Eust.*

Χῶσαι, aor. 1. inf. act. verbi *χώννυμι* pro *χόω*, *adgero*.

Χώσατο, *iratus fuit*, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐχώσατο, a *χώομαι*.

Χώσεται, *irascetur*, 3. sing. fut. 1. ind. med.

Χωσθεὶς, *adgestus*, aor. 1. part. pass v. *χώννυμι* pro *χόω*. Unde

Χῶσις, εως, ἡ, aggeris ductio; (2) agger, obex.

Χῶσμα, ατος, τὸ, pro χῶμα. Ab eod

Χωστὸς, ἡ, ὸν, humo egesta eductus vel exstructus. Ab eod.

Χωτρὶς, ίδος, ἡ, ad cuniculos agendos seu aggeres faciendos pertinens, epith. testudinis seu vineæ. Ab eod.

Χώω, *aggerabo*, fut. 1. ind. act. verbi ejusd.

Χῷ τι, pro καὶ ὅ τι, et quid, et quod. Χῷ τι σημῆναι θέλων, *Soph. Œd. Tyr.* 933.

Χώω, ad iram concito; (2) contristo, molestia adficio; *χώομαι*, irascor; ut hinc sit χώσατο, iratus fuit, aor. 1. med. *Il.* 9, 449. A *χαλόω*, λ extruso, et *οω* in *ω* contracto. (vel a *χόω*, *Etm.*)

Ψ

Ψ, Litera Græcorum vigesima tertia, quæ ψῖ dicitur; (2) nota numeralis valens *septingenta*, et cum lineola inferne apposita *, septingenta millia.*

Ψάγδας, ἡ, unguenti genus, quasi a *ψακάζω*.

Ψαθυρὸς, ὰ, ὸν· vide *ψαδαρὸς*.

Ψαθύριον, τὸ. frustulum, mica, offula, *Ath.*

Ψαθυρόομαι, ῶμαι, friabilis fio; (2) aresco seu inaresco. A

ΨΑΘΥΡΟ΄Σ, ρὰ, ρὸν, friabilis, qui in minutas particulas friari potest. A *ψάω*.

Ψαθυρότης, ητος, ἡ, friabilis natura; fragilitas ex siccitate. A præc.

ΨΑΙΑΡΟ΄Σ, ρὰ, ρὸν, rarus; (2) raros habens capillos.

Ψακυλῦχοι, vel *ψακαλῦχοι*, sc. μητέρες, fœtæ matres, *Eust.*

Ψαινύζω, et *ψαινύσσω*, f. ύξω, flabello refrigero.

Ψαίνυδος, ου, falsus, inutilis, inanis, *Lycophr.* A *ψαίω*.

Ψαίνυμι, idem quod *ψωμίζω*, *Hes.*

Ψαίρω, rado, frico, tergo, abstergo; (2) propero, accelero, festino; (3) leviter attingo, concutio. A *ψάω*.

Ψαίστιος, pro *ψαιστὸς*, *Ar.*

Ψαιστὸς, ὴ, ὸν, contusus, contritus. *Gl. V.* libum. A

Ψαίω, tenuo, contero. A *ψάω*.

Ψαίσω, idem quod *ψηκτὴρ*, *Ep.*

Ψακάδιον, ου, τὸ, roris guttula, stillula. Dim.

Ψακάζω, fut. άσω, roro, stillo; (2) adspergo et madefacio A *ψαχάς*.

Ψάκαλον, ου, τὸ, fœtus in utero, vel recens editus. *Eust. in Hom.* 777. al. *ψαίκαλον*.

Ψακαλῦχος, ὁ, gravida, mater infantis. *Soph. apud Eustath* 1625. Ex præc. et ἔχω.

ΨΑΚΑ΄Σ, et *ψαικὰς*, άδος, ἡ, ros; (2) stilla, gutta.

Ψακαστὸς, ὴ, ὸν, stillatitius. A *ψακάζω*.

Ψακτὴρ, *Dor.* pro *ψηκτὴρ*, *Hes.*

Ψάλαγμα, ατος, τὸ, tactus, contactus.

Ψαλακτὸς, ὴ, ὸν, tactui parens, sub tactum cadens. A

Ψαλάσσω, vel *ψαλάττω*, f. ξω, tango. A *ψάω*.

Ψαλεῖς, 2. sing. fut. 1. ind. act. verbi *ψάλλω*.

Ψαλίδιον, ου, τὸ, forficula; (2) ornamentum muliebre. Dim. a *ψαλίς*.

Ψαλιδοειδὴς, forfici seu cameræ forficulatæ similis. *Apud medicos*, *ψαλιδοειδὲς*, seu *ψαλοειδὲς*, corpus durum, tribus arcubus conflatum, medium cerebri ventriculum sustinens, *Gor.*

Ψαλιδόστομος, ου, ὁ ἡ, forficem aut forcipem in ore habens. Ex *ψαλὶς* et στόμα.

Ψαλιδῶ, ῶ, fut. ώσω, fornico. A *ψαλίς*.

Ψαλιδωκα, ατος, τὸ, fornicatum opus. A præc.

Ψαλιδωτὸς, ὴ, ὸν, fornicatus. Ab eod.

Ψαλίζω, fut. ίσω, vel ιξω, forfice reseco. Τὰ ταρσὰ σιν τὰ κῦφα θίλυις λαβὼν ψαλίξω, *Anac.* 12, 4. A *ψαλίς*.

ΨΑ΄ΛΙΟΝ. vel *ψαλίον*, ου, τὸ, frenum; (2) inferior freni pars Καθάπερ ψάλιον ἐμβάλλουσα ταῖς τῶν ἀνθρώπων ἀγέλαις, *Max. Tyr.* 11, 5. A

ΨΑΛΙ΄Σ, ίδος, ἡ, forfex, forficula; (2) fornix; arcuatum opus, camera, laquear.

Ψαλλικιδαριστὴς Psallocitharista, *Suet.* qui cithara canit, *Steph.*

Ψάλλον, ου, τὸ, vinculum, pro *ψάλιον*, *Suicer.*

ΨΑ΄ΛΛΩ, f. *αλῶ*, tango, pulso et levi quodam motu perstringo; (2) fidibus cano. *Gl. V.* nablizo, psalmizo, psallo. Τόξων χιερὶ ψάλλουσι νευρὰς, *Eur. Bacc.* 784.

Ψάλμα, ατος, τὸ, fidium cantus. A præc.

Ψαλμικὸς, ἡ, ὸν, ad psalmos pertinens. A *ψαλμὸς*.

Ψαλμολογέω, ῶ, psalmos scribo vel recito:

Ψαλμολογία, ας, ἡ, psalmorum recitatio seu cantio, *Suicer.* A

Ψαλμολόγος, ου, ὁ ἡ, psalmos recitans. Ex *ψαλμὸς* et λέγω.

Ψαλμὸς, οῦ, ὁ, fidium cantus seu pulsus; (2) carmen, canticum. A *ψάλλω*.

Ψαλμοχαρὴς, ές, ὁ ἡ, psalmis gaudens, qui delectatur fidium pulsu et carminibus, quæ fidibus canuntur; epith. Apollinis. A pr. et χαίρω.

Ψαλμῳδέω, ῶ, psalmos cano.

Ψαλμῳδία, ας, ἡ, psalmorum cantatio, seu cantilenarum. A

Ψαλμῳδὸς, οῦ, ὁ, qui psalmos canit. Ex *ᾠδὸς*.

Ψαλοειδὴς· vide *ψαλιδοειδὴς*.

Ψαλτὴρ, ῆρος, ὁ, qui psallere novit, qui scit fidibus ludere; (2) instrumentum musicum, cithara; (3) psalterium, liber psalmorum Davidis. A *ψάλλω*. Hinc

Ψαλτήριον, ου, τὸ, psalterium, instrumentum quo psallitur, quod olim magadis dicebatur. *Gl. V.* sambucum; (2) psalterium Davidis.

Ψάλτης, ου, ὁ, psaltes, qui psallere novit, cantor, qui scit fidibus ludere. *Gl. V.* nablio, psalta, psalmista. A *ψάλλω*.

Ψαλτὸς, ὴ, ὸν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλτιγξ, *ψάλτιξ*, cithara, *Hes. Suid.* seu idem quod *ψαλτήριον*, *Steph.*

Ψαλτικὸς, ad psalten pertinens, quo *ψαλτὴς* utitur, *Ath.*

Ψάλτρια, ίδος, ἡ. psaltria, fœmina quæ scit fidibus canere; fidicina, *Gl. V.* A *ψαλτὴρ*.

Ψαλτῳδέω, cano simul voce et psallo; (2) laudes cano. A *ψαλτῳδὸς*. Hinc

Ψαλτῳδημα, ατος, τὸ, cauticum.

Ψαλτῳδία, ας, ἡ, idem. A

Ψαλτῳδὸς, οῦ, ὁ, qui canit carmina seu cantilenas, quæ fidibus seu psalteriis adhiberi solent; (2) qui voce simul canit et psallit. Ex *ψάλτης* et *ᾠδὸς*, vel *ᾠδή*.

Ψαμάθη, ἡ, Nereidum una, Phorci mater, *Hes.*

Ψαμαθία, ας, ἡ, littus maris.

Ψαμαθὶς, ίδος, ἡ, piscis in arena latens, seu arenam subiens.

Ψάμαθος, ου, ἡ, arena, sabulum; (2) littus, *Il.* 1, 486. A *ψάμμος*. Hinc

Ψαμαθώδης, ους, ὁ ἡ, arenosus, sabulosus.

Ψαμαθὼν, ῶνος, ἡ, sabuletum, *Gl. V.*

Ψαμμάδιον, ου, τὸ, arenula. A *ψάμμος*.

Ψαμμακοσιογάργαρα, τὰ, innumera. A *ψαμμακόσιος*, *Ar.* Vide *Steph.*

Ψαμμαχόσιοι, numero arenas æquantes, tot quot arenæ. *Vox Comica* ad modum numeralium formata. Ὀνόμασι χρώμενον ψαμμακοσίοις; *Alexis apud Athen.*

Ψάμμινες, ου, arenosus.

Ψαμμίον, τὸ, arenula, *Alex. Aphr.*

Ψαμμισμὸς, οῦ, ὁ, defossio in arenam. Quasi a *ψαμμίζω*.

Ψαμμίτης, ὁ, qu. dic. arenacca, *Ath.*

Ψαμμοδύτης, ου, ὁ, piscis qui arenam subit. A δύνω.

Ψαμμοκοσιογάργαρα, montem arenæ æquans. *Vox Comica*, Aristoph. Achar. 3.

Ψάμμος, ου, ἡ, arena, sabulum. A *ψάω*.

Ψαμμώδης, ους, ὁ ἡ, arenosus.

Ψαμμωτὸς, ὴ, ὸν, arenatus. A *ψάμμος*.

Ψανὸς, pro *ψιλὸς*. *Hes.*

ΨΑ΄Ρ, *ψαρὸς*, ὁ, avis nomen variis distinctæ maculis. *Gl. V.* sturnus, *Il.* 17, 755. A *ψαίρω*. Unde

Ψαρῖ, *attingel*, 3. sing. fut. 1. ind. act.

Ψάρος, ου, ὁ, sturnus, *Ph.*

Ψαρὸς, ρὰ, ρὸν, mobilis, agilis, celer, velox; (2) varius, cinerei coloris. A præc.

Ψαυκροπόδης, ου, ὁ, qui tam celer est in movendis pedibus, ut terram non videatur attingere. Ex *ψαυκρὸς* et πούς.

Ψαυκρόπους, οδος, ὁ ἡ, idem et ex iisd.

Ψαυκρὸς, ρὰ, ρὸν. agilis, celer, levis; (2) delicatus, qui vix pedem in terram ponit. A *ψαύω*.

Ψαῦσις, εως, ἡ, tactus, contrectatio, contactus.

Ψαυσθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi *ψαύω*.

Ψαυστὸς, ὴ, ὸν, qui tactus est; (2) quem tangere aut contingere licet. A

Ψαύω, fut. αύσω, tango, contrecto; (2) adsequor,

quor, pervenio ad sc. metam, tango, contingo, ita ut capessam, vel accedam. (1) πρὶν ψαῦσαι δορός, priusquam hastam contrectarent, *i. e.* priusquam acie congrederentur, *Eurip. Phœn.* 82. Δός μοι πρὸς θείων μαλακῆ χρωτὸς ψαύσαι τέκνον, *Eur. Med.* 1406. Εὐθὺς Οἰδίπους ψαύσας ἀμφοτέρας χερσὶν ὧν παίδων, amplexus filias, *Soph. Œd. Col.* 1634. A ψάω.

Ψάφαξ, ακος, ὁ, calculus. *Vox Æol.* ab et pro ψῆφος.

Ψαφαρία, ας, ἡ, squalor, vel fragilitas ex squalore. A

ΨΑΦΑΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, aridus, squalidus, infirmus, friabilis; (2) tenebrosus. *Gl. V.* putris, *Ph.*

Ψαφαρόστειχος, ε, ὁ ἢ ἡ, squalidos pilos habens. Ex ψαφαρὸς et θρίξ.

Ψαφαρόχερης, et ψαφαρόχρως, qui squalida est cute. Ex ψαφαρὸς, χρὼς, et χρώς.

Ψαφιερὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod ψαφαρός.

ΨΑ'Ω, ψῶ, f ψήσω, tergo, abstergo, radendo detergo, radendo complano; (2) propinquo, accedo, attingo, contingo; (3) in tenues partes comminuo, extenuo; (4) foveo, calefacio, mulceo.

Ψίγιος, idem quod ψεγερὸς, *Pind.*

Ψίγμα, ατος, τὸ, vituperium. A ψίγω.

Ψίγος, sepulchrum, *Hes.*

Ψίγω, fut. ψίξω, *proprie* idem quod ψίω, seu ψάω, exprobro; (2) reprehendo, vitupero, culpo Ἐμὴν ἀψυχίαν ψίγεις, *Eur. Alc.* 693. ἐν ἀγορᾷ τὴν διατρίβην, *Aristoph. Nub.* 1051. Ἐγὼ γὰρ ἂν ψίξαιμι δικαίων νόμους, *Soph. Aj.* 1149.

Ψιδροκάρηνος, ὁ ἢ ἡ, (a κάρηνον) idem quod

Ψιδρὸς, ὴ, ὸν, raros habens pilos, calvus, glaber. *Gl. V.* raripilus.

Ψίδυρος, fallax; *Æschyl. Suppl.* 1050, a ψιῦδω, fallo, pro ψίδυρος, *Etm.*

ΨΕ'ΔΩ, curam gero, *Hes.* al. ψίφω.

Ψικάδιον, ε, τὸ, guttula roris vel pluviæ, Dim. a ψεκάς.

Ψικάζω, fut. άσω, gutta demitto, stillo, rigo. Τότ' ἢ βροντῶμεν, ἢ ψικάζομεν, *Aristoph. Nub.* 580. Πόθεν μύρων τοσούτων πίτυς τε ἢ ψικάζεις, *Anacr.* 9, 5. Ab eod.

Ψικὰς, άδος, ἡ, ros; (2) guttula roris, gutta minuta in modum roris. *Gl. Vet.* stillicidium. A ψίω.

Ψικτίος, reprehendendus, vituperandus, *Suid.*

Ψίκτης, ε, ὁ, vituperator, reprehensor. *Gl. V.* ψίκται, vituperones. A ψίγω. Hinc

Ψικτικὸς, ὴ, όν, vituperatori proprius, inusitatus; (2) propensus ad reprehendendum.

Ψικτικῶς, *adv.* more reprehensoris, criminose.

Ψικτὸς, ὴ, όν, vituperatione dignus; (2) vituperatus, reprehensus. A ψίγω.

Ψικτῶς, *adv.* cum vituperatione, vituperando.

Ψίλιον, ε, τὸ, armilla, *Ph.* A ψάλιον.

Ψιλλίζω, f. ίσω, balbutio; (2) inepte loquor, nugor. Ὅταν δ' ἀνδρὸς ἀκούσῃ τις ψιλλιζομένης, *Plato.* A ψιλλός.

Ψιλλιοποιὸς, οῦ, ὁ, armillarius, *Ph.* Ex ψίλλιον et ποιέω.

Ψίλλιον, ε, τὸ, frenum; (2) armilla. A ψάλιον.

Ψιλλιοφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui armillas vel brachialia fert, armillatus. A φέρω.

Ψίλλισμα, ατος, τὸ, linguæ hæsitatio atque titubatio. A ψιλλίζω.

Ψιλλισμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

ΨΕΛΛΟ'Σ, ὴ, όν, balbus, blæsus; (2) obscurus, qui vix intelligi potest.

Ψιλλότης, ητος, ἡ· vide ψίλλισμα.

Ψίλλω, balbutio, inarticulate loquor, blatero, *Steph.*

Ψιυδαγγελὴς, idem quod ψιυδάγγελος, *Ar.*

Ψιυδαγγελία, ας, ἡ, falsus nuncius, crimen quod intenditur ob falsa nunciata. A

Ψιυδάγγελος, ε, ὁ ἢ ἡ, nuncius mendax, falsa nuncians. *Il.* 15, 159. Ex ψιῦδος et ἄγγελος.

Ψιυδαγγελῶ, dissimulo quod scio, simulo me nescire.

Ψιυδάγχουσα, ης, ἡ, falsa anchusa, herba veram anchusam mentiens similitudine.

Ψιυδάδελφος, ε, ὁ, falsus frater, qui fraternitatem Christianam mentitur.

Ψιυδαλαζὼν, ὁ ἢ ἡ, ventosus jactator.

Ψιυδαλέξανδρος, ε, ὁ, falsus Alexander.

Ψιυδαλέος, έα, έον, falsus, mendax, fictus, simulatus. A ψιῦδω.

Ψιυδάλιος, pro ψιυδαλέος, *Steph.*

Ψιυδαμάμαξυς, ὁ, falsa crepans. *Vox Comica.*

Ψιυδαντώνινος, ὁ, fictitius Antoninus, *Steph.*

Ψιυδαπάτης, ὁ, præstigiator, *Sibyl.*

Ψιυδαπόστολος, ε, ὁ, falsus apostolus, qui falso sibi nomen apostoli usurpat.

Ψιυδαποφάσκων λόγος ψιυδαποφάσκων est is qui ψιυδόμενος dicitur; sophisma.

Ψιυδάργυρος, ε, ὁ, argentum adulterinum.

Ψιυδατράφαξυς, ἡ, fictitia et ementita atriplex, *Ar.*

Ψιυδαττικὶς, falso Atticus, *Lucian.*

Ψιυδαυτόμολος, ε, ὁ ἢ ἡ, falsus seu fictitius transfuga.

Ψιυδιγγραφὴ, ῆς, ἡ, ementita inscriptio.

Ψιυδίγγραφος, ε, ὁ ἢ ἡ, falso inscriptus.

Ψιυδιδρα, ας, ἡ, species insidiarum ad terrendos hostes. Ψιυδιδρᾳ ἐκοιήσαντο, fictas insidias fecerunt, *Xenoph.* 5, 267.

Ψιυδιπὶ· vide ψιυδοπίω, *Hes.*

Ψιυδιπιγραφῶν, falso nomine inscribere. A

Ψιυδιπίγραφος, ε, ὁ ἢ ἡ, falso inscriptus. Ex ψιυδὴς et ἐπιγραφή.

Ψιυδιπίτροπος, ε, ὁ, falsus et subditicius curator seu tutor.

Ψιυδιπιχαρμαῖος, qui falso tribuitur Epicharmo, al. ψιυδεπιχαρμεῖος, *Steph.*

Ψιυδιργία, ας, ἡ, factum simulatum. Ex ἔργον.

Ψιυδῆ, *adv.* pro ψιυδῶς, *Ar.*

Ψιυδηγορέω, ῶ, mendacium dico, mentior. Ex ψεῦδος et ἀγορεύω.

Ψιυδηγορία, ας, ἡ, falsiloquium. Ex iisd.

Ψιυδηγόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, falsidicus. Ex iisd.

Ψιυδηλογέω, ῶ, falsum dico, mentior. Ex eod. et λέγω.

Ψιυδήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, mendax. A ψιυδὴς.

Ψιυδηρακλὴς, έος, ὁ, fictitius seu ementitius Hercules.

Ψιυδήριος, α, ον, fictus, falsus; unde *neut.* de cenotaphio dicitur.

Ψιυδηρὶς, unde *per Synec.* ψυδρὸς, *Eust.*

Ψιυδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, falsus, mendax. A ψεῦδος.

Ψιυδησιόδιος, qui falso tribuitur Hesiodo, *Cic.*

Ψιυδισιερὶς, ίος, ὁ, sacerdos falsus, aut qui indigna sacerdote facit.

Ψιυδισίδομον, quum impares et inæquales coriorum ordines diriguntur; *Plin* 36, 22. *P.*

Ψιυδισοκίδομον, et ψιυδισίδομον, quod inæquali crassitudine structum est, *Plin.*

Ψιυδίστατος, mendacissimus, *Superl.* a ψιῦδος.

Ψιυδοβοήθεια, ἡ, fictitium auxilium, *Xen.*

Ψιυδοβόειον, herba quæ verum bunium mentitur; *Dioscor.* et *Plin. P.*

Ψιυδογραφέω, ῶ, fut. ήσω, falso et mendose describo, perperam scribo. *Aristot.* A γράφω. Hinc

Ψιυδογράφημα, ατος, τὸ, mendosum schema in geometria.

Ψιυδογραφία, ας, ἡ, ficta descriptio, ut ea qua geometræ utuntur; (2) fabulosa narratio.

Ψιυδογράφος, ε, ὁ, falsarius, *Gl. V.* A γράφω.

Ψιυδοδάκτυλος, ὁ, non verus dactylus.

Ψιυδοδαμάσιππος, fictitius Damasippus.

Ψιυδοδικτον, τὸ, falsa cœna, *i. e.* quæ frustra perit.

Ψιυδοδιδάσκαλος, ε, ὁ, qui falsa et mendacia docet.

Ψιυδοδιδάσκω, falsa doceo.

Ψιυδοδίκταμνον, τὸ, dictamnum falsum.

Ψιυδοδίπτερος, *Vitruv.* Vide *Steph.*

Ψιυδοδοξάζω, false sentio, conjectura fallor.

Ψιυδοδοξέω, ῶ, f. ήσω, falsa opinor, falsas opiniones confingo.

Ψιυδοδοξία, ἡ, falsa opinio. A

Ψιυδόδοξος, ε, ὁ ἢ ἡ, falsa opinans. Ex ψιυδὴς et δόξα.

Ψιυδοείπια, ας, ἡ, mendacium.

Ψιυδοιπέω, ῶ, fut. ήσω, falsum seu mendacium dico. A

Ψιυδοιπὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, falsa dicens, mendax, falsiloquus. Ex ψιυδὴς et ἔπος.

Ψιυδόθυρον, ε, τὸ, falsa porta Ex eod. et θύρα.

Ψιυδοκασία, seu ψιυδοκασσία, ας, ἡ, pseudocasia, quæ veram casiam mentitur.

Ψιυδοκατηγορία, ας, ἡ, falsa accusatio.

Ψιυδοκατήγορος, ὁ, sycophanta, calumniator.

Ψιυδοκάτων, ὁ, fictitius Cato, *Steph.*

Ψιυδοκήρυξ, υκος, ὁ, falsus præco, fallax legatus. *Soph. Phil.* 1306.

Ψιυδοκινάμωμον, ε, τὸ, ementita et fictitia quædam cinnamomi species.

Ψιυδοκλείδιον, τὸ, clavis adulterina.

Ψιυδοκλησία, ἡ· vide ψιυδοκλητία.

Ψιυδοκλητὴρ, ῆρος, vel ήτωρ, ορος, ὁ, apparitor, qui falso renunciat aliquem a se in jus vocatum, unde hic vadimonii deserti reus fit. Hinc

Ψιυδοκλητία, vel τεία, ἡ, renunciatio falsa apparitoris; sive, si quis falso dicit, se alicui testimonium denunciasse, falsos testes producit, eoque nomine accusatur.

Ψιυδοκόρη, ἡ, fictitia et ementita puella, *Poll.*

Ψιυδοκύπειρος, frutex, qui veri cyperi speciem mentitur, *Dioscor.*

Ψιυδοκύων, ὁ, ineptus simulator Cynismi.

Ψιυδολατρία, ας, ἡ, fictitius et falsus cultus, superstitio.

Ψιυδολογέω, ῶ, fut. ήσω, falsum dico, mentior.

Ψιυδολογία, ας, ἡ, mendacium, false dictum. A

Ψιυδολόγος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui falsum dicit, falsiloquus, mendax. A λέγω.

Ψιύδομαι fut. ψιύσομαι, mentior, frustror.

Ψιυδομαντεία, ἡ, falsa vaticinatio, *Steph.*

Ψιυδομαντεύομαι, falsa vaticinor, falsa oracula reddo.

Ψιυδόμαντις, εως, ὁ ἢ ἡ, falsus vates.

Ψιυδομάρτυς, υρος, ὁ, falsus testis. Hinc

Ψιυδομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, falsum testimonium dico, falsum testor.

Ψιυδομαρτυρία, ας, ἡ, et ψιυδομαρτύριον, τὸ, falsum testimonium.

Ψιυδομαρτυριάω, falsum testificor, *Steph.*

Ψιυδομάρτυς, falsus testis.

Ψιυδομυθέω, ῶ, falsa loquor, mentior. A

Ψιυδομυθία, ας, ἡ, mendacium, falsum commentum. Ex ψιυδὴς et μῦθος.

Ψιυδόναρδες, nardus adulteratus, *Gorr.*

Ψιυδόνειρος, ὁ, somnium falsum, irritum.

Ψιυδονέρων, fictitius Nero, *Steph.*

Ψιυδόνειρος, lixivium ex nitro falso seu adulterino, *Ar.*

Ψιυδονύμφιυτος, ε, ὁ, quæ falso nupsit; *i. e.* specie tantum, vel non ei cui videtur nupsit. Ex ψιυδὴς et νυμφιύω.

Ψιυδοπαιδεία, ας, ἡ, falsa eruditio, falsa doctrina, falsa disciplina.

Ψιυδοπάρθενος, ε, ἡ, quæ virginitatem mentitur.

Ψιυδόπατρις, ὁ, mentitus patriam, *Sibyl.*

Ψιυδοπάτωρ, ορος, ὁ, falsus pater.

Ψιυδοπεριπτερος, qui peripteri formam simulat, et quasi mentitur, *Vitruv.*

Ψιυδοπλάνης, ητος, et ψιυδοπλανήτης, ε, ὁ, epith. Ulyssis.

Ψιυδοπλάστης, ε, ὁ, mendaciorum inventor.

Ψιυδόπλουτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui se divitem mentitur.

Ψιυδοποιέω, ῶ, falso fingo, mendaciis obscuro.

Ψιυδοποιΐα, ας, ἡ, fallax fictio. A præc.

Ψιυδοποίμην, ενος, ὁ, falsus pastor, *Suicer.*

Ψιυδοπολίχνιον, τὸ, locus oppidi speciem habens, cum non sit oppidum.

Ψιυδοπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, falsus præco.

Ψιυδοπροσποίησις, ἡ, falsa simulatio seu imitatio.

Ψιυδοπροφητεύω, falsa vaticinor.

Ψιυδοπροφήτης, ε, ὁ, falsus propheta.

Ψιυδόπτωμα, τὸ, falsus et fictitius casus, vel lapsus non verus, *Ar. S. h.*

Ψιυδόπυρα, τὰ, fictitii et ementiti ignes, *Suid.*

Ψιυδοραψῳδὸς, οῦ, ὁ, rhapsodus, ineptus nugator.

Ψιυδοράω, falso lumine intueor, *V. L.*

Ψευδορκέω, ῶ, f. ήσω, falsum juro, pejero. Καὶ μὴ καταβεὶς ψευδορκήσει, *Aristoph. Conc.* 601.
Ψευδορκία, ας, ἡ, falsum jusjurandum. Φύεται ἐκ πολυορκίας, ψευδορκία δ' ἀσεβεία, *Philo Jud.*
Ψευδόρκιον, ου, τὸ, idem.
Ψευδόρκιος, ου, ὁ, perjurus, qui falso jurat. A
Ψευδορκος, ου, ὁ ἡ, idem.
Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium.
Ψευδοσέληνον, ου, τὸ, luna obscura. A σελήνη.
Ψευδοσέληνον, ου, τὸ, apiastrum, *Gl. V.*
Ψευδοσοφία, ἡ, falsa sapientia.
Ψευδοσοφιστής, οῦ, qui falso sophistæ nomen sibi usurpat, *Lucian.*
Ψευδόσοφος, ὁ, qui se falso sapientem jactat.
Ψευδόστομα, τὸ, ostium non verum fluvii, i. e. parvum, quod vulgo non pro ostio habetur.
Ψευδοστομέω, ῶ, f. ήσω, mendaci ore sum, mentior. Μόνοις παρ' ὑμῖν εὗρον ἀνθρώποις ἐγὼ, ἃ πάντοτε ἐλεγχόμενοι, ἃ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν, *Soph. Œd. Col.* 1227. A
Ψευδόστομος, ου, ὁ ἡ, fallax ore, mendax. Ex ψευδὴς et στόμα.
Ψευδόσφηξ, vespa ementita et fictitia, *Steph.*
Ψευδοστάφιον, τὸ· vide κενοστάφιον.
Ψευδοφαὴς, et ψευδοφανὴς, ους, ὁ ἡ, falso lucens lumine. Ex ψευδὴς et φάω.
Ψευδόφημος, ου, ὁ ἡ, falsam famam seu rumorem adferens, mendax. Πολλὰ γάρ σε διατρίζουθ' ὁρῶ, κοὐ ψευδόφημα, *Soph. Œd. Col.* 1516. A φήμη.
Ψευδοφίλιππος, ου, ὁ, falsus Philippus, qui falso Philippi nomen sibi arrogat.
Ψευδόχριστος, ου, ὁ, qui Christi nomen mentitur, Pseudo-Christus.
Ψευδόχρυσος, ου, ὁ ἡ, aurum arte mentiens.
Ψευδυποβολιμαῖος, falso suppositicius, nomen fabulæ, *ap. Ath.*
Ψεύδω, fut. ψεύσω, fallo, decipio; ψεύδομαι, frustror, mentior. Καί μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολὺ, *Soph. Aj.* 1399. Κλυτῶν ἐνάρων ψευσθεῖσα δώροις, *Ib.* 178. Εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι γνώμης, fallor, *Id. Trach.* 725. Ἢ δίδωσ' ἑκὼν κτείνειν ἑαυτὸν, ἢν τάδε ψευσθῇ λίγων, *Id. Phil.* 1330. Τῦτο γ' ὐκ ψεύσατο, *Aristoph. Conc.* 445. Δικταῖοι Κέρητες ὅτι Κρόνον ἐψεύδοντο, *Arat.*
Ψευδωμότης, ου, ὁ, perjurus. Ab ὄμνυμι.
Ψευδώμοτος, ὁ, epith. falsi juramenti.
Ψευδώνυμος, ου, ὁ ἡ, nomen habens, rei non respondens, falso nominatus. Εἰ δέ τις ἄλλος ἦκοιτο νόθος ψευδώνυμος ἀνὴρ, *Nonn. P.* 5, 43. Ex ὄνομα.
Ψευδωνύμως, *adv.* mendaci nomine, nomine rei non conveniente.
Ψευδῶς, *adv.* falso. A ψευδὴς.
Ψευσθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi ψεύδομαι.
Ψευσίνυξ, υγος, ὁ ἡ, osor mendacii. Ex ψεῦσις et νυγέω.
Ψεῦσις, ιος, ἡ, mendacium. A ψεύδω.
Ψεῦσμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.
Ψεύστειρα, ἡ, mendax, *Sibyl.* A
Ψευστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ψεύστης, *Man.*
Ψευστέω, ῶ, fut. ήσω, mendacium dico, mentior; (2) fallor, scopum propositum non adsequor. Ψευστήσεις δ' αὖτε τίλος μύθῳ ἐπιθήσεις, *Il.* 19, 107. A
Ψεύστης, ου, ὁ, mendax. A ψεύδομαι.
Ψιφαρὸς, ρὰ, ρὸν, non clarus. A ψίφος.
Ψίφας, vel ψιφὰς, tenebræ, obscuritas, *Hes.*
Ψιφαυγὴς, ους, ὁ ἡ, obscurus. Ex ψίφος et αὐγή.
Ψιφηνὸς, ὴ, ὸν, obscurus, non clarus, *Pind.* A
Ψε'ΦΟΣ, ους, τὸ, tenebræ, obscuritas.
Ψιχθεὶς, *vituperatus*, aor. 1. part. pass. verbi ψίγω.
Ψίω, minuo. A ψάω.
Ψῆγμα, ατος, τὸ, quod radendo, destringendo, et detergendo detractum; ramentum. *Gl. V.* bracceola; (2) parva particula, corpus minutissimum. Χρυσοφορῦσι δ' ἐκ τῦ Χαυκάσυ πολλαὶ πηγαὶ ψῆγμα ἀφανὲς, *Appian.* A ψήχω.
Ψηκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod
Ψήκτρα, ας, ἡ, instrumentum quo radimus, radula, strigil. Ab eod.
Ψήκτρια, et ψηκτρὶς, pro ψήκτρα, *Steph.*
Ψῆλας, aor. 1. part. act. verbi ψάλλω, *cano.*
Ψηλαφάω, ῶ, fut. ήσω, tango, contrecto. *Gl. V.* palpo, tracto; (2) perscrutor, vestigo. Μήποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατὴρ, *Gen.* 27, 12. Εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν ἢ εὕροιεν, *Act.* 17, 27. Πρῶτα μὲν ἦν ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα, *Aristoph. Pace*, 689. Ex ψάλλω et ἁφή.
Ψηλαφίω, pro ψηλαφάω, *V. L.*
Ψηλάφημα, ατος, τὸ, contrectatio. A præc.
Ψηλαφήσιε, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ψηλαφήσαι, a verbo ψηλαφάω.
Ψηλάφησις, εως, ἡ, contrectatio, palpatio. *Gl. V.* tactus. Ab eod.
Ψηλαφητὸς, ὴ, ὸν, contrectabilis, palpabilis, qui tactu percipi potest. Ab eod.
Ψηλαφία, ας, ἡ, tactus, contactus, frictio:
Ψηλαφίζω, palpo, perscrutor. Ab eod.
Ψηλαφώδης, ους, ὁ ἡ, qui sæpius contrectat et palpat. Ab eod.
Ψῆ'Ν, ψηνὸς, ὁ, vermiculus vel culex in caprificis nascens; *Nic. Th.* 736. (2) in fructu palmæ masculæ.
Ψηνίζω, rado; (2) caprifico; (3) ineo, *Ern.* Λυδίζων ἢ ψηνίζων, *Aristoph. Eq.* 520. Ψηνίζομαι, rador, cinædus sum. Οὐδεὶς κομήτης ὅστις ἐ ψηνίζεται, *Synes. Epist.* 104. A ψήν.
Ψῆξις, εως, ἡ, rasura, defrictio, detersio. A ψήχω.
Ψὴρ, ψηρὸς, ὁ, sturnus, avis, *Il.* 16, 583. A ψαίρω.
Ψῆ'ΣΣΑ, ης, ἡ, piscis elatorum genere, solea, passer marinus. *Ph.* rombus; (2) anas; (3) maledictum, de lurcone.
Ψηστὸς, ὴ, ὸν, tersus, detersus, rasus. A ψάω.
Ψῆττα, ης, ἡ, idem quod ψῆσσα.
Ψηττοειδὴς, ους, ὁ ἡ, qui passerina est figura. Ex ψῆττα et εἶδος.
Ψηφάω, ῶ, cogito, curo, ratiocinor, computo, *Hes.* A ψῆφος.
Ψηφηφορέω, ῶ, suffragium calculo fero; (2) suffragio meo creo:
Ψηφηφορία, ας, ἡ, suffragii aut sententiæ latio. A
Ψηφηφόρος, ου, ὁ ἡ, qui suffragium seu sententiam fert. A ψῆφος et φέρω.
Ψηφιδοφόρος, ου, ὁ ἡ, idem.
Ψηφίζω, fut. ίσω, calculis computo, supputo; (2) decerno; quo sensu usitatius ψηφίζομαι decerno; ἐψηφισμένος, decretum, p. pass part. Ταύτης ἰσοβολὴν ψηφιῇ μίαν μόνην, *Aristoph. Vesp.* 766. Οὐκ ἄν ποτε δίκην κατ' ἄλλα φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν, *Soph. Aj.* 449. Ἐκεῖσι βοηθεῖν ψηφίζεσθε, *Dem.*
Ψήφινος, η, ον, e calculis factus, e calculis constans.
Ψηφὶς, ίδος, ἡ, calculus, scrupus, lapillus; (2) calculus supputatorius; (3) lapillus pretiosus, gemma; *Il.* 21, 260. A ψῆφος. Unde
Ψηφίον, ου, τὸ, calculus, gemma, *Ph.*
Ψηφισάτω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. verbi ψηφίζω.
Ψήφισμα, ατος, τὸ, decretum, consultum, scitum, plebiscitum, *Ph.* A ψηφίζομαι.
Ψηφισματοπάλης, ου, ὁ, decretorum venditor. *Vox Comica.* Ψηφισματοπώλης εἰμὶ, *Aristoph. Av.* 1043.
Ψηφισματώδης, ους, ὁ ἡ, ad decretum pertinens, aut decreto similis; (2) decreti naturam aut vim habens. A ψήφισμα.
Ψηφιστὴς, οῦ, ὁ, calculator, computator. A ψηφίζω. Hinc
Ψηφιστικὸς, ὴ, ὸν, peritus computationum.
Ψηφοβιτίαν, ᾶν, *Ph.* ψηφοβιτῖ, tessellat. Ex ψῆφος et τίθημι. Hinc
Ψηφοβίτημα, ατος, τὸ, opus tessellatum.
Ψηφοβίτης, ου, ὁ, tessellarius, tessellator.
Ψηφοκλέπτης, ου, ὁ, quasi calculorum fur; præstigiator.
Ψηφολογέω, ῶ, fut. ήσω, artem circulatoriam exerceo; (2) musivo opere et vermiculato sterno, tessello. A ψηφολόγος. Hinc
Ψηφολόγημα, ατος, τὸ, pavimentum tessellatum, opus musivum.
Ψηφολογητὸν ἔδαφος, idem, *Ph.*
Ψηφολογικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad circulatoriam artem, *item*, ad musivariam.
Ψηφολόγος, ου, ὁ ἡ, circulator calcularius, qui celeritate versandi calculos spectantium oculos fallit; (2) structor operis musivi.
Ψηφοπαικτέω, ῶ, calculis ludendo fallo. *Gl. V.* præstigior. A
Ψηφοπαίκτης, ου, ὁ, qui calculis ludit, qui calculis ludendo fallit; præstigiator, calcularius, *Ph. Athen.*
Ψηφοπαίξια, ας, ἡ, ipse lusus qui calculis fit, fallacia quæ fit calculis, præstigiæ, *Gl. V.* Ex ψῆφος et παίζω.
Ψηφοποιὸς, οῦ, ὁ, calculorum confector; (2) qui clam subdit calculos. (2) κλέπτης γὰρ αὐτῦ ψηφοποιὸς εὑρέθης, *Soph. Aj.* 1154. Κλέπτης ψηφοποιὸς, *periphrastice* pro ψηφοκλέπτης. A ποιέω.
ΨΗ'ΦΟΣ, ου, ἡ, lapillus, calculus; (2) lapillus pretiosus, gemma, *Gl. V.* (3) scrupus, calculus, quo luditur; (4) calculus quo in computando utimur; (5) calculus quo suffragium fertur in comitiis; unde (6) suffragium ipsum, seu sententia et decretum, quod calculis fertur; et *Synecdoche* Atticis usitatissima, locus ubi suffragia solent dari; (7) potestas sententiæ aut suffragii de aliquo ferendi; (8) auctoritas, voluntas; (9) promissum auxilium, ut ψῆφος θέα, *ap. Jos.* ψῆφοι, tessellæ, calculi, *Gl. V.* (6) ὅσαι μὲν ἦν ἔζωντο πιστεῦσαι δίκῃ, ψῆφον πᾶς αὐτὴν ἱερὸν ὡρίσαντ' ἔχειν, juxta ipsum locum ubi suffragia data sunt, templum constituerunt habere, *Eurip. Iph. g. in Taur.* 968.
Ψηφοφορέω, ῶ, f. ήσω, suffragium seu sententiam fero; (2) suffragio meo creo. Τμεῖς δ' ἐπὶ τύτοις ψηφοφορήσατε, *Luc. Bis Accus.*
Ψηφοφορία, ας, ἡ, suffragii aut sententiæ latio. *Ph.* suffragium, decretum. A
Ψηφοφόρος, ου, ὁ ἡ, qui suffragium fert calculo. *Gl. V.* suffragator. A φέρω.
Ψήφωσις, εως, ἡ, pavimentum, sc. *tessellatum musivum* proprie. *Gl. V.* Qu. a ψηφόω, a ψῆφος.
Ψηφωτὴ, ῆς, ἡ, glarea, *Gl. V.* Ab eod.
Ψηφωτὸν, gemmatum, *Ph.* Ab eod.
Ψήχω, fut. ξω, rado, frico; (2) fricando detergo destringo; (3) attero, contero; (4) delinio, demulceo. Ψήχειν ἵππον, *Xen.* ψήχει ἢ πίτραν ὁ πολὺς χρόνος, *Epigr.* A ψάω.
ΨΙΑ', ᾶς, ἡ lætitia; (2) ludus, voluptas, *Suid. P.* seu ψιὰ, parvus lapillus, gutta, v. gr. roris, mica, &c. (2) idem quod παίγνιον, deliciæ. A ψίω, *Ern.*
Ψιαδεῖν, ludere, sc. παιγνίοις. A ψιὰς, vel *Dor.* pro ψιάζειν.
Ψιάδισσι, *guttis*, dat. plur. *Ion.* et *Poet.* pro ψιάσι, a ψιὰς, *gutta.*
Ψιάζω, roro, guttatim cado, minutatim stillo. A ψιάς.
Ψιαθηδὸν, *adv.* in modum tegetis. A ψίαθος.
Ψιαθίδιον, ου, τὸ, tegeticula. Ab eod.
Ψιάθιον, ου, τὸ, idem.
Ψιαθοπλόκος, ου, ὁ, tegetarius, *Gl. V.* Ex ψίαθος et πλέκω.
Ψιαθοποιὸς, οῦ, ὁ, tegetarius, *Ph.* qui tegetes facit. Ex ψίαθος et ποιέω.
ΨΙ'ΑΘΟΣ, ου, ὁ ἡ, storea, teges. Hinc
Ψιαθώδης, ες, storeæ seu tegeti similis, aut e tegete factus.
Ψιαίνω, reprehendo, qu. dic. a ψάω. Potius a ψίω, quia reprehendendo seu vituperando detrahimus de fama alicujus, unde detrahere pro maledicere; (2) in partes parvas frango vel seco, *Ern.*
Ψιαρὸς, ρὰ, ρὸν, roris instar exhilarans; (2) odorus. A ψιάς.
Ψιὰς, άδος, ἡ, roris gutta, stilla minuta et exilis; (2) ros. *Il.* 16, 459. Ab eod.
Ψίδιε, αἱ, idem quod ψιάδες.
Ψίιος, ισσα, ιν, hilaris, beatus, felix. A ψιά.
Ψίζω, lacrymo, quia lacrymæ guttatim cadunt.
Ψιθία, ἡ, vitis species, *Nic.*
Ψι'ΘΟΣ, ου, ὁ, convicium.

Ψιθὺρ, ὕρος, ὁ, idem quod ψίθυρος, *Theoph. Sch.*

Ψιθύρα, ας, ἡ, instrumentum quoddam musicum. A ψίθυρος.

Ψιθυρίζω, fut. ίσω, susurro, mussito; (2) obtrecto, occulta delatione accuso, criminor apud alios. Ὅσον' ἂν πλάτανος πτιλέᾳ ψιθυρίζῃ, *Aristoph. Nub.* 1004. Ἀλλήλοις ψιθύριζον, *Theocr.* 27, 68. A ψίθυρος.

Ψιθυρίσθειν, inf. act. *Dor.* pro ψιθυρίζειν.

Ψιθύρισμα, ατος, τὸ, susurrus et lene murmur. A ψιθυρίζω.

Ψιθυρισμὸς, οῦ, ὁ, susurratio; (2) occulta criminatio. Ab eod.

Ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ, susurrator; (2) occultus criminator. Ab eod.

ΨΙ'ΘΥΡΟΣ, υ, ὁ ᾗ ἡ, tenuiorem et exiliorem sonum edens; susurrum, sibilum. A Ψίθυρος, υ, ὁ, susurrus; (2) susurro, qui maledicis susurris alios traducere solet.

Ψιλαγία, ας, ἡ, munus ductoris velitum. A

Ψιλαγὸς, οῦ, ὁ, dux levis armaturæ militum, ductor velitum. Ex ψιλὸς, *veles*, et ἀγός.

Ψιλιὺς, ίως, ὁ, in edito et arduo loco chori consistens, *Suid.* (2) qui in postremi chori loco est, *Hes.* A ψιλὸς. Unde

Ψιλῆται, οἱ, velites, milites levis armaturæ.

Ψιλικὸς, ἡ, όν, leviter armatus.

Ψιλίζω, nudo, diminuo. Unde

Ψιλισμὸς, οῦ, ὁ, diminutio, extenuatio, spiritus asperi mutatio in lenem, seu pronunciatio per spiritum lenem.

Ψιλογραφίω, ῶ, f. ήσω, scribo litera ψιλῇ, nuda, non diphthongo, vel etiam litera spiritu leni, non aspero, signata. Ex ψιλὸς et γράφω.

Ψιλόδακις, et ψιλότακις, ίδος, ἡ, sc. τρωμνὴ, tapes non villosus, et veluti nudus, præ illo, qui dicitur ἀμφίτακις, genus stragulæ, vestis villosæ.

Ψιλοκιθαριστὴς, οῦ, ὁ, nudus citharista, i. e. qui tantum cithara ludit, non accinit voce.

Ψιλοκιθαριστικὴ, ἡ, scientia et ars illa ludendi nuda cithara, *Ath.*

Ψιλοκόρσης, sive ψιλοκόρρης, ου, ὁ, qui glabro et depili capite est. Ex ψιλὸς et κόρση.

Ψιλόκουρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem. *Gl. V.* attonsus. Ex ψιλὸς et κουρά.

Ψιλομιτρία, ας, ἡ, carminis nuditas et tenuitas; *Aristot. Art. Poet.* Ex eod. et μίτρον.

ΨΙΛΟ'Σ, ὴ, όν, tenuis, exilis, vilis; (2) nudus, glaber, depilis; (3) nudus, merus, ut aqua pura; (4) ψιλοὶ, milites, i. e. levis armaturæ.

Ψιλόταπις, ἡ, idem quod ψιλοτάπης, *Steph.*

Ψιλότης, ητος, ἡ, nuditas, glabrities. Unde

Ψιλόω, ῶ, fut. ώσω, attenuo, nudo, privo; (2) deglabro, depilo; (3) spiritu leni profero, vel noto; ψιλοῦμαι, glabresco, *Gl. V.* ἐψιλωμένος, nudatus, p. pass. part.

Ψίλον, υ, τὸ, ala, *Laconice.*

Ψίλωθρον, υ, τὸ, medicamentum quo utuntur in deglabrando et depilando corpore; *peculiariter*, vitis alba, *apud Dioscor.* et *Nic. Th.* 902. A ψιλόω.

Ψίλωμα, ατος, τὸ, glabrities; (2) denudatio ossis, *ap. Medicos.*

Ψιλῶς, *adv.* cum tenui litera vel spiritu; (2) nude, leviter. A ψιλὸς.

Ψίλωσις, ίως, ἡ, nudatio, pilorum evulsio; (2) spiritus lenis frequens usus. A ψιλόω.

Ψιλωτὴς, οῦ, ὁ, qui glabrum facit quem, vulsor pilorum; (2) qui leni spiritu verbum pronuntiat, quod alias aspero profertur; (3) qui alterum nudat, privat aliqua re.

Ψιλωτικὸς, ἡ, όν, qui gaudet verborum ψιλώσεσι et leni spiritu, ut dialectus Æolica et Ionica. A præc.

Ψιμμύθιον, sive ψιμύθιον, υ, τὸ, cerussa, genus coloris quo faciem fucare solent. A ψίμυθος, sive ψίμυθος.

Ψιμμυθιοφανὴς, ὲς, ὁ ᾗ ἡ, cerussæ similis. A φαίνω.

Ψιμμυθιόω, ῶ, cerussa illino, fuco; *Plut.* A ψιμμύθιον.

Ψιμμυθισμὸς, οῦ, ὁ, fucatio per cerussam. Quasi a ψιμμυθίζω.

ΨΙ'ΜΜΥΘΟΣ, sive ψίμυθος, υ, ὁ, cerussa.

ΨΙ'ΝΑΘΟΣ, υ, ἡ, capra silvatica, *Hes.*

Ψινάζω, foliorum defluvium patior. A

Ψινὰς, άδος, ἡ, ut ψινὰς ἄμπελος, vitis cui fructus decidit seu defluit. A ψίνομαι.

ΨΙ'ΝΟΜΑΙ, acinos defluere sino, *de vite*; (2) fleo. A ψίω.

ΨΙ'ΝΘΟΣ, delectatio, *Hes.*

ΨΙ'ΝΘΙΟΣ, ία, ιον, vilis; (2) vitiosus, *Hes Suid.*

ΨΙ'Ξ, ψιχὸς, ἡ, mica panis friati, *Ph.*

Ψίσις, ίως, ἡ, contritio; (2) interitus; (3) vituperium. A ψίω.

Ψίττα, cito. Vox pastorum gregem ad festinandum incitantium.

Ψιττάδιον, τὸ, Dim. pro ψίττα, *Ath.*

Ψιττάζειν, pastoritium ψίττα sonare.

ΨΙΤΤΑ'ΚΗ, ης, ἡ, psittaca, Indica avis humanam vocem imitans.

ΨΙΤΤΑΚΟ'Σ, οῦ, al. ψίττακος, υ, ὁ, psittacus.

Ψιττοειδὴς, ὲς, passeris piscis effigiem repræsentans, *Ath.*

Ψιχάρπαξ, αγος, ὁ, raptor micarum; nomen proprium muris, *in Batrachom.* 24. Ex ψίξ et ἅρπαξ.

Ψιχολογίω, ῶ, micas lego, *Gl.V.* Ex ψίξ et λέγω.

Ψίχω, cibum do, *V. L.*

ΨΙ'Ω, minutatim frango, contero, tenuo.

Ψόα, vel ψοιὰ, ᾶς, ἡ, lumbus; ψόαι, vel ψοιαὶ, duo maximi musculi in interna lumborum regione siti. *Gl. V.* ψόα, clunis.

Ψογερὸς, ρὰ, ρὸν, ad reprehendendum proclivis, conviciator, vituperator; (2) vituperabilis. A ψόγος.

Ψογίω, ῶ, f. ήσω, criminor, vitupero. Ab eod.

Ψογίος, idem quod ψογερὸς, *Hes.*

Ψόγος, υ, ὁ, reprehensio, vituperium. Εὔκλειαν ἂν κατήσαιτο μᾶλλον ἢ ψόγον, *Sophocl. Fragm. in Alete.* A ψίγω.

Ψοβάλλω, strepo, *Hes.* Λ

ΨΟΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, tumultus. At ψοθὸς, ὴ, όν, niger, *Hes.*

ΨΟ'ΘΟΣ, υ, ὁ, immundities, *Hes. Suid.*

Ψοιὰ, pro ψόα, *Suid.*

Ψοΐτης, υ, ὁ, lumbaris. A ψοιά.

Ψολόεις, όεσσα, όεν, fumidus, fumosus; (2) flammeus, flammans, ardens. Ἀφίει ψολόεντα περαυνόν, *Odyss.* 24, 538. A ψόλος.

Ψολοκομπία, ας, ἡ, fumosa seu vana et inanis jactantia. Ex ψόλος et κόμπος.

Ψολοκομπίας, υ, ὁ, fumidus, i. e. vanus et levis jactator. A præc.

ΨΟ'ΛΟΣ, υ, ὁ, fumus; (2) flamma; (3) fuligo.

Ψοφέουσα, part. præs. f. g. act. *Dor.* pro ψοφέουσα, a

Ψοφίω, ῶ, f. ήσω, strepitum seu crepitus edo; sono, crepo, strepo, *Gl. V.* Ἐψόφησεν ἄμαστιλος, *Aristoph. Pace*, 610. A ψόφος. Hinc

Ψόφημα, ατος, τὸ, sonitus, crepitus.

Ψόφησις, ίως, ἡ, sonitus, sibilus.

Ψοφητικὸς, ἡ, όν, strepitum edens, streperus; (2) qui strepitum et sonum edere potest.

Ψοφοδία, ας, ἡ, inanis timor, timiditas. A

Ψοφοδὴς, ὲος, ὁ ᾗ ἡ, ad quosvis sonos, seu crepitus, aut strepitus expavescens, i. e. admodum meticulosus, formidolosus, pavidus. Ἔστι μὲν δὴ ᾗ φύσει πρὸς αἴσθησιν ὀξὺ ᾗ ψοφοδὲς τὸ ζῶον, *Plut.* de anseribus loquens. Ex ψόφος et δέος.

Ψοφοδῶς, *adv.* meticulose, timide.

Ψοφοιδὴς, ὲς, strepens; et hinc ψοφειδῶς, tumultuose. Ex ψόφος et εἶδος.

Ψοφοιδῶς, tumultuose, *Hes.* Vox suspecta.

Ψοφομῆδης, ὁ, cui strepitus seu sonitus curæ sunt, *Ep.*

Ψοφοποιὸς, ὁ, strepitum faciens, sonum edens, *Thuc.*

ΨΟ'ΦΟΣ, υ, ὁ, strepitus, crepitus, fragor, sonus, sonitus; (2) quicquid inanem sonum habet, ut vana promissa, disputationes inanes. Hinc

Ψοφώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, crepitu seu sonitu plenus, sonorus, sonans.

Ψύα, ας, ἡ, idem quod ψόα. *Gl. V.* ψυὰ, lumbus.

Ψυγεῖον, υ, τὸ, locus seu vas in quo aliquid frigescit. A ψύχω.

Ψυγιὸς, ίως, ὁ, qui aliquid frigefacit. *Gl. V.* refrigerium. Ab eod.

Ψυγήσομαι, f. 2. ind. pass. verbi ψύχω.

Ψῦγμα, ατος, τὸ, frigus; (2) medicamentum refrigerandi; (3) refrigeratio; (4) flabellum. Τῇ δεξιᾷ δὲ Φωκαικὸν ψῦγμα διακινῶν, *Clearchus apud Athen.* 6, 257. Ab eod.

Ψυγμὸς, οῦ, ὁ, refrigeratio; (2) siccatio, exsiccatio. *Gl. V.* perfrictio. A

ΨΥ'ΓΩ, f. ξω, idem quod ψύχω. Καὶ ἔψυξεν ἑαυτοῖς ψυγμὸς κύκλῳ τῆς παρειμζολῆς, *Nicand.* 11, 32. Πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλόον, *Theocr.* 2, 106.

Ψυδὴς, et ψυδερὸς, idem quod ψιύδης, *Æsch. Lyc.*

Ψυδράκιον, υ, τὸ, papula, pustula, *Gl. V.* Λ

Ψύδραξ, κος, tuber, *Gl. V.* ψύδρακις, papulæ, pustulæ.

Ψυθίζω, susurro. A ψυθός.

Ψυθιστὴς, οῦ, ὁ, susurrator. Ab eod.

Ψύθος, mendacium, criminatio, *Dor.* pro ψεῦδος.

Ψυθὸς, falsus; idem quod ψευδὴς *item* susurro. Καὶ ἐ ψυθὸς ὄνομ' ἔχυσα, neque falso nomine vocata, *Callim. Frag.* 184. Οὐδ' ἐχθροῖς λαλέοντας ἴλοι ψύθος ἄντα πυλάων, *Apollin. Interpret. Psalm.* 126. vers. ult.

Ψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, refrigerator, vas in quo pocula abluuntur et vinum refrigeratur; vel vas æreum, vel alius materiæ, quod vino plenum in symposium inserebatur, et tripodi imponebatur. A ψύχω.

Ψυκτηρίδιον, υ, τὸ, parvus ψυκτήρ.

Ψυκτήριος, α, ον, refrigeratorius. A ψύχω.

Ψυκτικὸς, ἡ, όν, frigefaciendi vim habens. A

Ψυκτὸς, ὴ, όν, refrigeratus; (2) qui frigefieri potest. A ψύχω.

ΨΥ'ΛΛΑ, ης, ἡ, pulex; (2) genus phalangii. Hinc

Ψυλλίζω, pulices venor. *Gl. V.* pulico.

Ψύλλιον, υ, τὸ, psyllium, vel pulicaris herba.

Ψυλλόῤῥωτα, τὰ, quæ a pulicibus adesa et corrosa sunt.

Ψυλλοκαπατοκώδιον, pulex saltans super pellem, *Vox Comica.* Aristoph. Thesm. 1190.

Ψύλλες, υ, ὁ, pulex.

Ψυλλοτοξότης, ου, ὁ, *ap. Lucian.* ψυλλοτοξόται, sagittarii, qui in magnis pulicibus equitant, risus et joci causa.

Ψυλλώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, pulicosus, *Gl.V.* A ψύλλα.

Ψύλων, ώνος, ὁ, psylon, piscis, *Aristot.*

Ψῦξις, aor. 1. part. act. verbi ψύχω. Unde

Ψύξις, ίως, ἡ, refrigeratio; *item* flatus.

Ψύσσα, cito; vox incitantis ad festinandum, ut ψίττα, *Eur. Cyclop.* 49.

ΨΥ'ΤΤΟΣ, η, ον, pinguis, *Sacer.*

Ψύσσω, spuo, *Hes.*

Ψυχᾷ, dat. sing. *Dor.* pro ψυχῇ, a ψυχὴ, *anima.*

Ψυχαγωγίω, ῶ, f. ήσω, animas duco seu deduco; (2) animum flecto et attraho, seu allicio; (3) animum oblecto, *Gl. V.* (4) animam agere extremam, et ψυχαγωγούμενος, animatus, *Ph.* Οὐ ψυχαγωγεῖ Σωκράτης, *Aristoph. Av.* 1560. Ψυχαγωγῆσθαι ταῖς κολακείαις, *Dem.* Ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται, *Ælian.*

Ψυχαγωγία, ας, ἡ, animarum eductio; (2) animi allectatio, recreatio, delinitiō, omninoque ea quibus animus placatur aut capitur.

Ψυχαγωγικὸς, ἡ, όν, habens vim ducendi et flectendi animum; alliciens, oblectatorius. A

Ψυχαγώγιον, τὸ, locus arte aut natura ita suavis, ut homines alliciat, ad se trahat.

Ψυχαγωγὸς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, ductor seu deductor animarum, qui animas ex inferis educit et evocat, responsaque ab ipsis de rebus quæsitis postulat. Epith. Mercurii; (2) qui animos hominum flectit et ducit quo vult; (3) deceptor; ille qui captivos abripit in servitutem. Ex ψυχὴ et ἄγω.

Ψυχάζω, frigus capto, *Suid.* A ψύχος.

Ψυχὰν, acc. sing. *Dor.* pro ψυχὴν, a ψυχὴ, *anima.*

Ψυχαπάτης, ᾱ, ὁ, mentem fallens vel decipiens. Ex ψυχὴ et ἀπατάω.

Ψυχάριον, ᾱ, τὸ, animula. Dim. a ψυχή.

Ψυχασὴς, ῆ, ὁ, qui frigus captat. A ψυχάζω.

Ψυχάω, refrigero. A ψύχος.

Ψύχει, dat. sing. *contr.* pro ψύχῑ, a ψύχος.

Ψυχεινὸς, ἡ, ὸν, frigidus; (2) gelidus. A ψύχος.

Ψυχιῖον, vel ψύχιον, idem quod ψυγιῖον, *Eust.*

Ψυχιμαορικὸς, ἡ, ὸν ἡ ψυχεμαορικὴ, quæstus mangonicus, negotiatio mangonica.

Ψυχέμαορος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui hominibus negotiatur seu nundinatur, venalitiarius, mango.

ΨΥ΄ΧΗ, ης, ἡ, papilio, quia symbolum fuit animæ.

Ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima; (2) vita; (3) animus, ratio; (4) cupiditas animi, etiam honesta; (5) strenuitas, ferocia; (6) homo, pars pro toto.

Ψυχήϊος, ᾱ, ὁ, animatus, anima præditus, vivus. A ψυχή.

Ψυχίδιον, ᾱ, τὸ, animula. Dim. a ψυχή.

Ψυχίζομαι, algeo, frigesco, *Gl. V.* A ψύχος.

Ψυχικὸς, ἡ, ὸν, ad animum vel animam pertinens, animalis; est etiam, (2) vitalis, ut δῶρα ψυχικὰ, victimæ vitales cruentæ; (3) animosus, indulgens cupiditatibus. Ab eod.

Ψυχικῶς, *adv.* animaliter; (2) animo.

Ψυχινὸς, pro ψυχικὸς, *Theophr.*

Ψυχοβλαβὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, animam damno adficiens. Ex ψυχὴ et βλάπτω.

Ψυχοβόρος, ὁ ᾗ ἡ, animi vorax, *Synes.*

Ψυχογονία, ας, ἡ, origo animæ.

Ψυχοδαΐκτης, ᾱ, ὁ, animum lædens. Epith. Bacchi. Ex ψυχὴ et δαΐζω.

Ψυχοδιάβατος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, animam penetrans.

Ψυχοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, animæ dator; (2) qui vitam largitur.

Ψυχοειδὴς, ὁ, ἡ, animæ similis; item ψυχικός. τὸ ψυχοειδὲς, anima, natura animæ. Ex ψυχὴ et εἶδος.

Ψυχόθεν, *adv.* ex animo, *Gl. V.* A ψυχή.

Ψυχόλιθρος, ᾱ, ὁ, pernicies animi; (2) *adj.* ὁ ᾗ ἡ, animis perniciem adferens.

Ψυχολιπὴς, ῆ, animi seu animæ deliquium afferens, *Ep.*

Ψυχομαντεῖον, ᾱ, τὸ, locus ubi animæ sacrificiis coactæ responsa dabant consulentibus.

Ψυχομάντις, ὁ, qui animas ex orco evocat et consulit.

Ψυχομαχέω, ῶ, fut. ήσω, ad extremum usque spiritum depugno, animosa contentione dimico, strenue et fortissime depugno. Ἀλλὰ μένετε ψυχομαχοῦντες, ἕως ἂν περιγενόνται τῶν ἐχθρῶν, *Polyb.* A ψυχὴ et μάχομαι.

Ψυχομαχία, ας, ἡ, acris ac vehemens dimicatio, ad extremum usque spiritum producta dimicatio. *Gl. V.* jurgium. Ex iisd.

Ψυχομιγὴς, ὲς, cui animus admistus est seu inest, ut homo.

Ψυχοπλανὴς, ὁ, ἡ, animos in errorem inducens. Epith Bacchi. Ex ψυχὴ et πλάνη.

Ψυχοτομεῖον, ᾱ, τὸ, locus ex quo animæ defunctorum ad inferos deducuntur; vel locus in quo ex inferis evocantur et interrogantur de futuris. A

Ψυχοπομπὸς, ὸῦ, ὁ, animarum deductor, qui animas defunctorum ad inferos transmittit seu deducit Mercurii epith.

Ψυχοφόρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, animam, i. e. sanguinem, sorbens. Ex ψυχὴ et ῥοφέω.

Ψυχορράγέω, ῶ, f. ήσω, abrumpitur mihi anima, animam ago, singultio. Ἤ μὲν κατ' οἶκον ἐν χεροῖν βασάζεται ψυχορραγοῦσα, *Eur. Alc.* 20. et *Herc. Fur.* 324. A

Ψυχορράγης, ίος, ὁ ᾗ ἡ, cui anima abrumpitur, animam agens, singultans. Ex ψυχὴ et ῥήγνυμι. Hinc

Ψυχορραγία, ας, ἡ, animæ singultatio vel suffocatio.

Ψυχορροφέω, ῶ, animam, i. e. sanguinem, exsugo seu exsorbeo.

Ψύχος, ους, τὸ, frigus, algor.

Ψυχοσσὸς, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, animam vel animas servans. *Poet.* pro ψυχοσσός.

Ψυχοστασία, ας, ἡ, animarum statio, vel animarum bilanci impositarum ponderatio. A ψυχὴ et στάσις.

Ψυχοτόλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, animas amandans, animas mittens. Ex eod. et στέλλω.

Ψυχοτακὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, mentem exedens, re amatoria. Ex eod. et τήκω.

Ψυχοτροφεῖα, seu ψυχοτροφέω, in frigidis locis nutrio, *Sibyl.*

Ψυχότροφος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui frigore alitur vel gaudet; ψυχότροφον, nomen herbæ. Ex ψύχος et τρέφω. Unde

Ψυχοτρόφος, ὁ ᾗ ἡ, frigore recreans. Epith. auræ.

Ψυχωλκέομαι, ῶμαι, animam traho.

Ψυχοφθόρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, animæ exitium ferens, lethifer. A ψύχος et φθείρω.

Ψυχοφυὴς, ὲς, animæ naturam habens, quatenus corpus movet. Epith alarum, vel ventos, frigus producens, *M. Mus.* A ψυχὴ, vel ψύχος.

Ψυχμὸς, ὁ, idem quod ψύχος. *Man.*

Ψυχῶλακος, herba quædam, *Hes.*

Ψυχόω, ῶ, fut. ώσω, animo, animatum reddo, animam et vitam induo; Ψυχόομαι, ῶμαι, animatus fio. Τίς λίθον ἐψύχωσε; *Epigr.* Ἄστεον ἐψύχωσε δίμας νεκυοσσόος ἠχὼ, *Nonn. P.* 14, 44. A ψυχή.

Ψυχραίνω, fut. ανῶ, refrigero; ψυχραινόμενος, frigens, *Gl. V.* A ψυχρὸς. Hinc

Ψυχρασία, ας, ἡ, frigefactio.

Ψύχρισμα, ατος, τὸ, frigus; (2) ineptiæ. A

Ψυχρολογέω, et ψυχρολογέομαι, frigide loquor, aliquid loquor, quod omni gratia caret. A ψυχρὸς.

Ψυχρολούτης, ου, ὁ, qui frigida lavatur vel lavari solet, psychrolutes.

Ψυχρολουτρέω, ῶ, idem quod ψυχρολουτέω.

Ψυχροποιητικὸς, ἡ, ὸν, refrigerandi vim habens. Ex ψυχρὸς et ποιέω. Unde

Ψυχροποιὸς, ὸῦ, ὁ ᾗ ἡ, frigidum faciens.

Ψυχροποσία, ας, ἡ, frigidæ potus, frigida potio. Ex ψυχρὸς et πόσις.

Ψυχροποτέω, ῶ, frigidam poto, frigidæ potu delector. A

Ψυχροπότης, ου, ὁ, frigidæ potor, qui frigidæ potu delectatur.

Ψυχρὸς, ρὰ, ρὸν, frigidus, gelidus, algidus; (2) ineptus, ridiculus et jejunus in verbis; (3) levis, nil valens; (4) tenuis, miser, ut βίος ψυχρὸς, &c *Il.* 5, 75. A ψύχω.

Ψυχροσαγὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, frigide stillans, *Aret.* Ex ψυχρὸς et σαγή.

Ψυχρότης, ητος, ἡ, frigiditas, frigus; *metaph.* segnities; (2) jejunitas, absurditas. A ψυχρὸς.

Ψυχροφάντασμα, ατος, τὸ, commentum frigidum, ineptum, vanum, vel species vana, *Hesych.*

Ψυχροφθόος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, frigidam metuens.

Ψυχροφόρος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, frigidam ferens, *Gl. V.* ψυχροφόρον, frigidarium. Ex ψυχρὸς et φέρω.

Ψυχρῶς, *adv.* frigide; (2) inepte.

ΨΥ΄ΧΩ, fut. ξω, frigefacio, refrigero; (2) sicco, arefacio; (3) flo, spiro; ἐψυγμένος, frigefactus, perf pass. part. ψυγὶς, idem, aor. 2. pass. part. ψυγήσομαι, f. 2. pass. Καὶ ψύξουσιν αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον, *Jerem.* 8, 2. Ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν, *Matt.* 24, 12. Κᾶτα ψυγίσῃ παριφυσαν πεφσικαὶ, *Aristoph. Nub.* 151.

Ψύχωσις, εως, ἡ, animatio et qu. dic. animæ inditio, animæ possessio. A ψυχόω.

Ψυχωφέλεια, ας, ἡ, animæ emolumentum. A

Ψυχωφελὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, animam juvans, animæ vel animo utilis.

ΨΩ΄Α, ας, ἡ, fœtor; odor teter, *Suid.*

Ψωδαρὸς, squalidus, *Hes.*

Ψῶζα, ας, ἡ, pruritus cum fœtore; (2) morbi species. Angl. SCURVY. A ψώω.

ΨΩ΄ΘΙΟΝ, ᾱ, τὸ, frustulum, mica; (2) inferior crusta panis.

Ψαῖα, ας, ἡ, odor teter, *Hes.* ψώζα, *E. M.* ψώα, *Suid. Voss.* A ψώω.

Ψωΐζος, ᾱ, ὁ, fœtor; (2) excrementum liquidum; (3) inquinamentum; (4) situs, squalor, *Lex. Græc.* Ab eod.

Ψωλὴ, ῆς, ἡ, glans penis denudata; (2) mentula. A ψωλός. Hinc

Ψωλόεις, εντος, ὁ, mentulatus, *Gl. V.*

ΨΩΛΟ΄Σ, ῶ, ὁ, verpus, apella, recutitus; (2) titio.

Ψωμίζω, fut. ίσω, *Att.* ψωμιῶ, buccea seu turunda in os inserta pasco et nutrio; (2) pasco, *Gl. V.* cibo; (3) in pastum consumo. Κίνραχθι, τῦτο δ' (παιδίον) ἐξέπτοτε σὺ ψωμιεῖς, *Aristoph. Thesm.* 699. Ἡ δ' ἔλεγεν, ἡ δ' ἐψώμιζεν, *Id. Lys.* 19. A ψωμός.

Ψωμίον, vel ψώμιον, ᾱ, τὸ, frustulum, quod ori ingeritur, offula, offella. *Gl. V.* buccella panis, Dim. ab eod.

Ψώμισμα, ατος, τὸ, frustum rei esculentæ, quantum bucca possit semel capere; (2) buccea, buccella. A ψωμίζω.

Ψωμοκολακεύω, adsentor et adulor, cibi causa. A

Ψωμοκόλαξ, ακος, ὁ, parasitus. Ex ψωμός.

Ψωμοκόλαφος, ᾱ, ὁ, parasitus vorax, qui dum comedat vel colaphos infligi sibi patitur.

Ψωμόλιθρος, ᾱ, ὁ, pernicies seu helluo buccearum.

Ψωμοπωλῖον, τὸ, locus ubi panes vendibiles expositi jacent, apud pistores. A seq. et πωλέω.

ΨΩΜΟ΄Σ, ῦ, ὁ, frustum, buccella, mansum.

ΨΩ΄ΡΑ, ας, ἡ, scabies; (2) arborum impetigo; (3) pyrausta, phalæna.

Ψωραγριάω, ῶ, scabie fera laboro, *Levit.* 22, 22. Ex ψώρα et ἄγριος.

Ψωραλίος, ία, ίον, scabiosus, *Gl. V.* A ψώρα.

Ψωρίασις, εως, ἡ, scabies. A ψωριάω.

Ψωριάω, ῶ, scabie laboro, psora infestor, *Gl. V.* ψωριῶ, scabio; et ψωριῶν, scabiosus, *Gl. V. Diosc.* A ψώρα. Unde

Ψωρικὸς, ἡ, ὸν, faciens contra scabiem.

Ψωροπίταλοι, οἱ, viles pisciculi, *Hes.*

Ψωρὸς, ρὰ, ρὸν, scaber, scabiosus, *Gl. V.*

Ψῶρος, ᾱ, ὁ, pædico, *Hes.* seu ψωρός.

Ψωροφθαλμία, ας, ἡ, lippitudo scabra, pruriginosa oculorum scabies.

Ψωρώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, scabiosus, scabidus, vel scaber. A ψώρα.

Ψωχὸς, ῦ, ὁ, terra arenosa. A ψώχω.

Ψῶχος, pro ψωχὸς, *Suid.*

ΨΩ΄ΧΩ, fut. ψώξω, in frusta comminuo, attenuo, comminuo. Καὶ ἴπιλλον εἰ μαθηταὶ αὐτῦ τὰς στάχυας, ᾗ ἤσθιον, ψώχοντες ταῖς χερσὶ, *Luc.* 6, 1.

Ψώω, idem quod ψάω. Ψῶσαι, mulcere, *Hes. Etym.*

Ω.

Ω, Litera Græcorum vigesima quarta, quæ, suo nomine ὁ μέγα sive ὁ magnum appellatur, et Hebræo Cholem respondet; (2) nota numeralis, valens *octingenta*, et cum lineola inferne appicta ϡ, *octingenta millia.*

Ὦ, *adv. vocantis et acclamantis*, o!

Ὦ, *sim*, præs. conj. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ὦ, *miserim*, a. 2. conj. act. verbi ἴημι pro ἕω.
Ὦ, *adv. admirantis*; (2) *dolentis*, o!
Ὦα, ας, ἡ, pellis ovina; (2) vestis inferior vel etiam superior; (3) limbus vestimenti circa imam partem. Ab οἷς.
Ὠάζω, fut. άσω, audio. Ab ὦας.
Ὠάριον, ου, τὸ, ovulum. Dim. ab ᾠόν.
Ὦαρ, τὸ, auris, *Dor.* pro οὖς. Ab οὖς.
Ὠβάζω, fut. ξω, dispesco et distribuo populum in partes, Laconicum. Ab ὠβή. Unde
Ὠβάτης, ου, τὸ, tribulis, *Hes.* Vox Laconica. *Plut. in Lycurg.* 6.
Ὠβη, ῆς, ἡ, tribus, pars populi. Lacon.
Ὦγα, *aperui*, perf. ind. med. verbi οἴγω, *aperio*.
Ὦ γαθέ, *o bone*, *Dor.* pro ὦ ἀγαθέ, voc. sing. ab ἀγαθός, *bonus*.
Ὠγήν, Oceanus, *Hes.* Hinc ὠγενίδαι, oceanidæ.
Ὠγμός, ου, ὁ, stertor. *Æschyl. Eumen.* 126.
Ὦγυντο, 3. plur. imperf. indic. pass. verbi οἴγνυμι, *aperio*.
Ὦγον, *aperiebam*, aor. 2. ind. act. verbi οἴγω
Ὠγύγιος, α, ὁ, Ogygius; (2) antiquus, vetustus. Ab Ogyge, rege Atticæ antiquissimo.
Ὄγυρις, ἡ, palus, lacus, *Suid.* Ab ἀγείρω.
Ὦ ὑγὼ, *Dor.* pro ὁ ἐγὼ, *quod ego*.
Ὦδα, *olui*, perf. ind. med. verbi ὄζω.
Ὠδάριον, ου, τὸ, cantilena, *Gl. V.* Ab ᾠδή.
Ὧδε, *adv.* hoc modo, sic, ita; (2) hic; (3) huc, ὧδε κἀκεῖσε, huc illuc, *Gl. V.* Ab οὗ.
Ὠδεῖον, ου, τὸ, locus minuti theatri speciem habens, in quo certamina musica spectabantur. Odeum. *Gl. V.* Odium. Ab
Ὠδή, ῆς, ἡ, ode, canticum, cantio, cantilena, carmen. Ab ἀείδω.
Ὠδήκαντι, *tumuerunt*, 3. pl. perf. ind. act. *Dor.* pro ᾠδήκασι, ab οἰδέω, *tumeo*.
Ὠδηκας, *intumuisti*, 2. sing. perf. ind. act. et
Ὠδημένον, *inflatum*, acc. sing. perf. part. pass. verbi ejusd.
Ὠδῖ, *adv.* ita, sic. *Att.* pro ᾠδέ.
Ὠδικός, ἡ, όν, canorus; (2) cantandi peritus, musices peritus. Ab ᾠδή.
Ὠδικῶς, *adv.* canore, musice.
Ὠδίς sive ᾠδίς, ῖνος, ἡ, dolor parturientis; (2) ipse partus, puerperium; (3) vehementissimus dolor; (4) vinculum, funis. (2) ματρὸς κοινὰς ἀπέβλαστον ὠδῖνος, communis matris editæ sunt partu, *Soph. Œd. Col.* 532. Ab ὀδύνη. Hinc
Ὠδινηφῶς, *adv.* summo cum dolore parturiendo.
Ὠδινολύων, partus dolores solvens sive levans. Ex ὠδὶν et λύω.
Ὠδίνω, fut. ινῶ, et ινήσω, a partu doleo, partus doloribus crucior, parturio; (2) vehementer cupio, vel in aliqua re laboro. Καὶ μὴν θυραῖος, ὥστ᾽ μ᾽ ὠδίνειν, *Soph. Aj.* 805. Τεκνία πάλιν ὧς πάλιν ὠδίνω, *Gal.* 4, 19. Ab ὠδὶν.
Ὠδὶς, ίνος, ὁ, idem quod ὠδὶν.
Ὠδοιπόρουν, *iter faciebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ὡδοιπόρειον, ab ὁδοιπορέω.
Ὠδοποιὸς, οῦ, ὁ, qui odas, cantiones, sive carmina, conficit. Ex ᾠδὴ et ποιέω.
Ὠδὸς, οῦ, ὁ, cantor; (2) poculum quoddam. Ab ᾠδὴ, *cantus*.
Ὤδυν, *tumebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ᾤδυον, ab οἰδέω.
Ὠδύρετο, 3. sing. imperf. indic. pass. verbi ὀδύρομαι.
Ὠδυσίη, et ὤδυσις, ἡ, indignatio, increpatio, *Hes.* Ab ὀδύσσω, *indignor*.
Ὠδύσσατο, pro ὠδύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ὀδύζομαι, *irascor*: Odyss. 5, 340.
Ὠδώδει, 3. sing. plusq. perf. ind. med. *Att.* pro ὤδει, vel ὀδώδει, ab ὄζω, *oleo*.
Ὠΐ, *adv. dolentis*, ohe! ohe!
Ὠιον, ου, τὸ, ovum, *Aratus* 956. Ab ᾠόν.
Ὦζω, dico o, exclamo ὦ, *Æschyl.*
Ὠΐ, heu! *Gl. V.*
Ὠήην, *putavi*, aor. 1. ind. pass. verbi οἴομαι.
Ὠθιῦνται, *trudunt*, 3. pl. præs. ind. pass. vel med. *Dor.* pro ὠθίονται, ab
ΩΘΕΩ, ῶ, fut. ὠθήσω, et ὦσω, trudo, pello, pulso, impello, propello, motu violento a me dimoveo; *in med.* est irruo, invado. Μὴ ὠθεῖτ᾽ ὦσῃ φάσγανον δι᾽ ἥπατος, *Eurip. Med.* 40, et 379. Ὅρα δ᾽ ὅπως ὠθήσομαι τούσδε τοὺς ἐξ ἄξιος ἥκοντας, *Aristoph. Conc.* 800. Hinc
Ὤθησις, εως, ἡ, trusio, extrusio, expulsio, protrusio, propulsio.
Ὠθήσω, f. 1. ind. act. verbi ὠθέω. Unde
Ὠθίζω, f. ίσω, vexo, concutio, male tracto; ὠθίζομαι, in turba premor; contendo, rixor, in unam sententiam non convenio; (2) irruo, irrumpo in locum periculosum.
Ὠθισμὸς, οῦ, ὁ, nixus quo aliquid amoliri, pellere, vel dejicere conamur; (2) impulsio, propulsio; (3) conflictus, prælium. A præc.
Ὤϊγνυντο, *patebant*, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ᾤγνυντο, ab οἴγνυμι pro οἴγνυμι.
Ὤϊτο, 3. sing. imp. ind. pass. verbi οἶμαι, *puto*.
Ὤϊξα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ᾤξα, ab οἴγω *aperio*. Ἡ δ᾽ αὖψ᾽ ἐξιλθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς *Od.* 10, 230.
Ὠΐον, ου, τὸ, ovulum. Dim. ab ᾠόν.
Ὠΐσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi οἴομαι.
Ὠϊσσιστο, 3 sing aor 1. opt. *Arol.* 1096.
Ὠϊχετο, *obibat*, 3. sing. imperf. ind. med. *Poet.* pro ᾤχετο, ab οἴχομαι.
Ὦ ὖκ, *Dor.* pro ὁ ἰχ.
Ὠκα, *adv.* celeriter, subito. Ab ὠκύς.
Ὠκία, *celerem*, acc sing. ab ὠκὺς, ἴος, *celer*.
Ὠκία, pro ὠκῖτα, *Hom.* item *adv.* pro ὠκίως.
Ὠκεάνιος, α, ὁ ἡ, oceaninus. Ab ὠκεανός.
Ὠκεανίτης, ου, ὁ, idem et ab eod. Hinc
Ὠκεανῖτις, ίδος, ἡ, Oceanitis.
Ὠκεανίνη, ἡ, filia oceani, *Hesiod.*
Ὠκεανοῖο, gen. sing. *Ion.* pro ὠκεανοῦ. Ab
ΩΚΕΑΝΟΣ, οῦ, ὁ, oceanus, mare circa terrarum orbem.
Ὠκέως, *adv.* celeriter, cito. Ab ὠκύς.
Ὤκηθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ᾠκήθησαν, ab οἰκίω.
Ὠκίμινος, ίνη, ινον, ex ocimo confectus. Ab
Ὤκιμον, ου, τὸ, ocimum, *herba*. Plin. 20, 48, 12. *Angl.* BASIL. Ab ὠκύς. Hinc
Ὠκιμοειδὴς, idem quod ὠκιμώδης, item ὠκιμοειδὲς, herba quædam, *Lat.* ocimastrum, *Dioscor.*
Ὠκιμώδης, εος, ὁ ἡ, ocimum referens.
Ὤκισμαι, 1. plur. aor. 1. indic. act. verbi οἰκίζω.
Ὤκισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ejusd.
Ὠκιστα, *adv.* velocissime, celerrime. Ab
Ὠκιστος, η, ον, velocissimus; superl. ab ὠκύς.
Ὠκίων, ονος, ὁ ἡ, velocior; comp. ab eod.
Ὤκλασι, 3. sing. aor. 1. indic. act. verbi ὀκλάζω, *in genua procumbo*.
Ὠκοδομήθη, 3. sing. aor. 1. indic. pass. verbi οἰκοδομέω.
Ὠκοδόμησε, 3. sing. aor. 1. ind. act.
Ὠκτείρατε, *miserati estis*, 2. pl. et
Ὠκτειρεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν, ab οἰκτίρω.
Ὠκύαλος, ου, ὁ ἡ, velox in mari, velociter per mare currens, *Il.* 15, 705. Ex ὠκὺς et ἅλς.
Ὠκυβόας, ὁ, citatus in clamore; ὠκυβόαι, celeres in pugna, *Hesych.* Ex eod. et βοή.
Ὠκυβόλος, ου, ὁ ἡ, celeriter feriens, pernix. Ex eod. et βάλλω.
Ὠκυδήκτωρ, ορος, ὁ, celer morsu. Ab eod. et δάκνω.
Ὠκυδίδακτος, ου, ὁ ἡ, celeriter doctus seu edoctus, qui celeriter discit.
Ὠκυδίνητος, ου, ὁ ἡ, velociter se movens, velox. Ex ὠκὺς et δινέω.
Ὠκύδρομος, ου, ὁ ἡ, qui velociter currit.
Ὠκυεπὴς, έος, ὁ ἡ, celeriter loquens. Ex ὠκὺς et ἔπος.
Ὠκύθοος, ου, ὁ ἡ, cursu celer. Ὠκύθοον τρισκίπτηλον, *Call. in Dian.* 165.
Ὠκυλόχιος, α, ον, celeriter pariens, seu celerem, facilem partum efficiens. A λοχεύω.
Ὠκυμόλος, ὁ ἡ, qui cito graditur, cito gradu proficiscens. A μολέω.
Ὠκύμορος, ου, ὁ ἡ, qui subito fato abripitur, qui subito exitio perit; brevis ævi; item subitam mortem afferens. Οἱ μὲν ὀλιγοχρόνιον ἔχουσι καὶ ὠκύμορον τὸ φύσημα, *Luc.* 341. *Il.* 1, 417. Ex ὠκὺς et μόρος.
Ὠκυμορώτατος, *Ar.* Ab ὠκύμορος.
Ὠκύνοος, ὁ ἡ, subitæ mentis, *Opp.*
Ὠκύνω, accelero, festino. Ab ὠκύς.
Ὠκυπέτης, ου, ὁ, celeriter volans; (2) qui rapido cursu fertur, præpes. Ex eod. et πέτομαι.
Ὠκύπετος, idem quod ὠκυπέτης, *Callith.*
Ὠκύπλανος, ου, ὁ ἡ, celeriter vel perniciter vagans.
Ὠκύπλοος, ου, ὁ ἡ, celeriter navigans.
Ὠκυποδίων, celeriter curro, celer sum pedibus. Ab
Ὠκυπόδης, ου, ὁ, pedibus celer, velox. Ab ὠκύπους.
Ὠκύποινος, ου, ὁ ἡ, qui cito punit vel ulciscitur, *Æschyl. L. T.* 749. Ex ὠκὺς et ποινή.
Ὠκύπομπος, ου, ὁ ἡ, celeriter vehens seu transvehens.
Ὠκυπορίων, ῶ, celeriter eo, velox sum. Ab
Ὠκυπόρος, ου, ὁ ἡ, cito permeans, citato gradu pervadens; (2) celer, citus, velox. *Il.* 1, 421. A πείρω.
Ὠκυπος, idem quod ὠκύπους, *Ep.*
Ὠκύπους, πόδος, ὁ ἡ, pedibus celer, *Ph.* pernix.
Ὠκύπτερυξ, υγος, ὁ ἡ, celeres habens alas, *Ph.* pernix. A πτερόν.
Ὠκυρόης, ου, ὁ, idem quod
Ὠκύρροος, et ὠκύρροος, ου, ὁ ἡ, celeriter fluens. Ex ὠκὺς et ῥέω.
ΩΚΥΣ, ὠκεῖα, ὠκὺ, *gen.* έος, είας, έος, celer, velox, pernix, citatus.
Ὠκυσκόπος, ὁ ἡ, celeriter videns, a σκοπέω vel celeriter feriens, quæ petit, a σκοτός.
Ὠκύτατος, η, ον, velocissimus; superl. ab ὠκύς.
Ὠκύτερον, *adv.* velocius.
Ὠκύτης, ητος, ἡ, celeritas, velocitas. Ab ὠκύς.
Ὠκυτόκιος, α, ὁ ἡ, ad partus celeritatem conferens; ut ὠκυτόκιον φάρμακον. Ὠκυτόκιον, liber Telephi grammatici, sic inscriptus, quia continebat collectionem epithetorum, ad ingeniis adolescentum obstetricandum.
Ὠκύτοκον, ου, τὸ, partus celer, facile puerperium. Ab
Ὠκυτόκος, ου, ὁ ἡ, cito pariens; (2) partum accelerans, fœcundans. Ὠκυτόκος παιδίων γειναίμαν χλοὴς, *Soph. Œd. Col.* 689. Ex ὠκὺς et τίκτω.
Ὤλαι, *perii*, perf. ind. med. v. ὄλλυμι pro ὀλίω.
Ὤλαξ, *Dor.* pro αὖλαξ, sulcus.
Ὠλιχραίνιζω, cubiti gibbero ferio, *Poll.*
Ὠλίκρανον, ου, τὸ, caput cubiti eminens et protuberans, cubiti pars gibbosa; κύβιτον ὅπερ ἡ ἀγκὼν, *Gal.* Ex ὠλίνη et κρᾶνον.
ΩΛΕΝΗ, ης, ἡ, cubitus, brachium, ulna.
Ὠλενίτης, ὁ, humeralis, *Lyc.*
Ὤλεσι, *perdidit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὄλλυμι.
Ὠλεσίθυμος, ου, ὁ ἡ, interficiens, animo perniciem adferens. Ex ὄλλυμι et θυμός.
Ὠλεσίκαρπος, ου, ὁ ἡ, fructum perdens, *Od.* 10, 510. Ex ὄλλυμι et καρπός.
Ὠλεσίοικος, ου, ὁ ἡ, domus seu domuum perditor, familiæ pestis, *Æsch. S. T.* 726. Ex ὄλλυμι et οἶκος.
Ὠλεσίτεκνος, ὁ ἡ, perdens liberos, *Nonn.*
Ὤλετο, 3. s. a. 2. ind. med. v. ὄλλυμι, *perdo*.
Ὦ λίθυιαι, *o ingenue! Dor.* pro ὦ εἰλείθυιαι.
Ὠλὴν, ίνος, ὁ, cubitus, brachium, ulna. Ab ὠλίνη.
Ὠλκάδιον, ου, τὸ, navicula oneraria, *R.* Dim. ab ὁλκὰς, *navis oneraria*.
ΩΛΛΟΣ, ου, ὁ, curvatura brachii, *Hesych.*
Ὦλλος, alius, pro ὁ ἄλλος.
Ὦλξ, κὸς, ἡ, sulcus, acc. ὦλκα. Τίμνειν ὦλκα βαθῖαν, *Call. Dian.* 180.
Ὠλοκαύτωσι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω, *totum comburo*.
Ὠλοφύρετο, 3. sing. imperf. indic. med. verbi ὀλοφύρομαι, *lamentor*.
Ὠμάδιον, super humero vel humeris, *Hes.*

Ὠμαδίς, et ὠμαδὲν, idem, *Hes.*

Ὠμάδιος, α, ον, humeralis, in humero positus. Ab ὦμος.

Ὠμαλέης, ὁ, qui curatus fuit quum crudus adhuc esset, nec coctione ad maturitatem pervenisset, *Hes.*

Ὠμαμπέλινος, η, ον, viti viridi similis. Ex ὠμὸς et ἀμπέλινος.

Ὠμάρτιον, *sequebar*, imperf. ind. act. *Dor.* pro ὠμάρτην, *contr.* ex ὠμάρτιον, ab ὠμαρτέω.

Ὠμάρτησα, *secutus sum*, aor. 1. ind. act.

Ὠμαχέης, ἐος, ὁ ἢ ἡ, humeris gravis, humeros pondere suo premens. Ex ὦμος et ἄχθος.

Ὦμιες, *simus*, 1. pl. præs. conj. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ὦμις, *simus*, persona ead. *Dor.* formata.

Ὠμήλυσις, ιος, ἡ, farina hordeacea; (2) quævis farina alia. Ex ὠμὸς et λύσις.

Ὤμην, *putabam*, imperf. ind. med. *per Sync.* pro ᾠόμην, ab οἴομαι.

Ὠμηστὴς, ῆρος, ὁ, idem quod

Ὠμηστὴς, ἦ, ὁ, crudivorus, qui crudis vescitur; (2) sævus et immitis. Ex ὠμὸς et ἔδω.

Ὠμία, ας, ἡ, humerus. Ab ὦμος.

Ὠμιαῖος, αία, αῖον, qui est in humero. Ab

Ὠμιαῖς, ᾶ, ὁ, qui humeris est repandis et amplis. Ab ὦμος.

Ὠμίλει, *colloquebatur*, 3. sing. imperf. indic act. *contr.* pro ὡμίλει, ab ὁμιλέω.

Ὠμίλησε, *collocutus est*, 3. sing. aor. 1. ind.

ΩΜΙΛΑΑ, ης, ἡ, ludus nucum.

Ὠμίλων, imperf. ind. act. pro ὡμίλεον, ab ὁμιλέω.

Ὠμιον, τὸ, Dim. humerus parvus.

Ὠμοβόειος, sive ὠμοβόεος, α, ον, et ὠμοβόϊος, sive ὠμοβόϊνος, e crudo boum corio factus. Ex ὠμὸς et βοῦς.

Ὠμοβοιὸς, ὁ, lorum e corio crudo bovis; vel *adj.* e corio crudo bovis factus.

Ὠμοβόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, crudivorus. Ex βορά.

Ὠμοβορὺς, *Nic. Th.* 739. idem.

Ὠμοβοροσπιθάτης, ε, ὁ, super crude vorata ambulans, *Eur. Tro.* 432. *P.*

Ὠμόβροτος, crudelis. Λύσσα ὠμόβροτος, *Eur. Herc. Fur.* 887.

Ὠμοβρὼς, ῶτος, ὁ, qui crudis vescitur, crudivorus, *R.* Ex ὠμὸς et βρώσκω.

Ὠμόβρωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui crudus comeditur.

Ὠμοβύρσινος, ίνη, ινον, e crudo corio bovino factus, *Ph.* ὠμοβύρσινον, terginum, al. *Gl. V.* pera de corio. Ab

Ὠμίβυρσος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem. Ex βύρσα.

Ὠμογέρων, οντος, ὁ ἢ ἡ, cui cruda et viridis est senectus; (2) cui, licet seni, caput non est canum, *Il.* 23, 791.

Ὠμοδαΐκτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui crudeliter vel etiam crudus dilaniatus est. Ex δαΐζω.

Ὠμοδακὴς, ὲς, valde mordens, acerbus, *Æsch. S. T.* 698. Ex ὠμὸς et δάκνω.

Ὠμόδροτος, ε, ὁ ἢ ἡ, crude decerptus, qui nondum maturus decerpitur, unde de virgine, quæ ante nuptias vel ætatem nuptialem per vim stupratur. Ex eod. et δρέπω.

Ὠμοδείτου, ῶ, fut. ήσω, crudum aræ impono, *Il.* 1, 461. *Od.* 14, 427. Ex τίθημι.

Ὠμοθέτησαν, 3. pl. a. 1. ind act. verbi præc.

Ὠμόθριξ, χος, ὁ ἢ ἡ, horrentem comam habens.

Ὠμόθυμος, ε, ὁ ἢ ἡ, crudelis, *Soph. Aj.* 897.

Ὦμοι, heu, heu mihi! pro οἴμοι.

Ὠμοϊδὴς, ε, ὁ, qui tumidi est humeris. Ex ὦμος et οἰδέω.

Ὤμοισι, dat. pl. *Ion.* pro ὤμοις, ab ὦμος.

Ὠμοιώθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ὁμοιόω.

Ὠμοκοτύλη, ης, ἡ, humeri acetabulum.

Ὠμοκρατὴς, ὲος, ὁ ἢ ἡ, qui validis robustisque humeris est, fortis, robustus, *Soph. Aj.* 206. Ex κράτος.

Ὠμοκυδιάω, ῶ, effero me et glorior.

Ὠμόλινον, ε, τὸ, linum crudum, quo ad ustionem faciendam utimur. *Gl. V.* crudarium, sudarium, linteum. Ἀδολίσχῳ κυρίως περιεαλόντος αὐτῷ τὸ ὠμόλινον, *Plut.* 2, 509.

Ὠμολογημένως, *adv.* haud dubie, certo.

Ὠμολόγησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὁμολογέω.

Ὠμολόγησι, 3. sing. aor. 1. ind. act.

Ὠμομηλὶς, ἡ, arbor quæ mala cruda producit, *Steph.* al. ἀπομηλὶς, ἀμαμηλὶς, ὀρομαλὶς, *Theoc.*

Ὠμόομαι, ώμαι, crudesco, *Gl. V.* Ab ὠμός.

Ὠμοπλάται, ῶν, αἱ, scapulæ et partes humeri posteriores, *Phil.* ὠμοπλάτη, armus, scapula. Ex ὦμος et πλάτη, *scapula.*

Ὠμοργὸς, qu. dic. ὠμοιργὸς, qui crudelia facinora patrat, *Hes.*

Ὦμος, ε, ὁ, humeri articulus cum brachio, humerus, armus.

Ὠμὸς, ἡ, ὁν, crudus, de fructibus. Hinc *metaph.* ad mores, ingenium refertur. (2) Ἀλλ' αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς δίῃ πωλοδαμνῖν, *Soph. Aj.* 548.

Ὤμοσα, a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι pro ὀμόω.

Ὠμοσιτία, ας, ἡ, cruditas ciborum, *Suicer.* Ab

Ὠμόσιτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui crudis vescitur cibis, crudivorus. Ex ὠμὸς et σῖτος.

Ὠμοσπάραχτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui crudus adhuc discerpitur et laniatur, *Aristoph. Equit.* 354. Ex ὠμὸς et σπαράσσω.

Ὠμοτάριχος, ε, ὁ, et ὠμοτάριχον, ε, τὸ, salsamentum crudum, *Ph.* ὠμοτάριχος, salitum crudum.

Ὠμότης, ητος, ἡ, cruditas; (2) crudelitas, duritia, sævitia. Ab ὠμός.

Ὠμοτοκέω, ῶ, f. ήσω, fœtum immaturum pario, abortum facio. Ab

Ὠμοτόκος, ε, ὁ ἢ ἡ, crudum adhuc seu immaturum partum edens; (2) cum magno dolore pariens. Ὠμοτόκους ὠδῖνας ἀπηρείσαντο λίαιναι, *Call. in Del.* 120. A τίκτω.

Ὠμοτομέω, ῶ, fut. ήσω, crudum et immaturum seco; ὠμοτομητέον, crudum secandum. Ab ὠμότομος.

Ὠμοτομητέον, crudum secandum est, *Gal.*

Ὠμότομος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui sectus vel cæsus fuit, quum adhuc crudus et immaturus esset. A τέμνω.

Ὠμοτριβὴς, ὲος, ὁ ἢ ἡ, qui tritus et contusus fuit, quum adhuc crudus esset. A τρίβω.

Ὠμοτύραννος, ε, ὁ, tyrannus crudelis.

Ὠμοφαγία, ας, ἡ, esus crudarum carnium. Ab

Ὠμοφάγος, ε, ὁ, ἡ, crudis cibis vescens, *Il.* 5, 782.

Ὠμοφορέω, in humeris gesto. Ab

Ὠμοφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, humeris gestans. Ex ὦμος et φέρω.

Ὠμόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, crudelis. Ab eod. et φρήν.

Ὠμοφρόνως, crudeliter. A præc.

Ὠμοχάρων, ὁ, crudelis Charon, *Ep.*

Ὠμῶξα, *ploravi*, a. 1. ind. act. verbi οἰμώζω.

Ὠμῶς, *adv.* crudeliter, sæve. Ab ὠμός.

Ὤν, ὄντος, ὁ, qui est, ens, existens; τὸ ὄν, ens. Ab εἰμὶ, *sum.*

Ὤν, *conjunct.* igitur, ergo, *Ion.* pro ἄν.

Ὤν, *quorum*, gen. pl. ab ὅς, *qui.*

Ὠνάμην, *lucrifeci*, a. 1. ind. med. *per Syncop.* pro ὠνησάμην, ab ὄνημι, pro ὀνάω.

Ὤναξ, *Poet.* pro ὦ ἄναξ, *o rex!*

Ὤνασαν, *præfuerunt*, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ὤνησαν, ab ὄνημι, pro ὀνάω.

Ὤνατο, probris incessit, *Il.* 17, 23. *per Syncop.* pro ὠνήσατο, aor. 1. verbi ὄναμαι, ab ὄνημι.

Ὠνείδιζον, imperf. ind. act. verbi ὀνειδίζω.

Ὠνείδισα, *exprobravi*, aor. 1. ind. act.

Ὠνειροπόλων, imperf. ind. act. *contr.* pro ὠνειροπόλουν, ab ὀνειροπολέω.

Ὠνειρος, *per Crasin* pro ὁ ἄνεμος, *ventus.*

ΩΝΕΟΜΑΙ, ώμαι, mercor, emo. Ὠνήσομαι μίτταλλα, *Aristoph. Eq.* 861. Ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου, *Id. Plut.* 518. ἄριστον, *Id. Vesp.* 305. Ab

Ὠνὴ, ῆς, ἡ, emptio, mercatio; (2) redemptura; (3) pretium. Τιμὰ τὴν ὠνὴν καλεῖ, *Eur. Cyc.* 139. Ab ὠνέομαι.

Ὠνῇ, *emas*, 2. sing. præs. conj. med. *contr.* pro ὠνέῃ, ab ὠνέομαι.

Ὠνημα, ατος, τὸ, res empta. Ab eod.

Ὤνησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὄνημι.

Ὠνησίω, empturio, emere cupio. Ab

Ὠνησις, ιος, ἡ, emptio; (2) redemptio. Ab ὠνέομαι.

Ὠνήσω, f. 1. ind. act. verbi ὄνημι.

Ὤνητο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass.

Ὠνητέος, έα, έον, emendus. Ab eod.

Ὠνητὴς, ῆ, ὁ, emptor. Ab eod.

Ὠνητιάω, ῶ, empturio, emere cupio, *Theophr.* Ab ὠνητός.

Ὠνητικὸς, ἡ, όν, propensus ad emendum, *Gl. Vet.* emax. Ab ὠνέομαι. Unde

Ὠνητὸς, ἡ, όν, emptus, pretio comparatus; (2) emptitius, venalis.

Ὦ νὲρωπε, *Dor.* pro ὦ ἄνερωπε.

Ὠνιος, ε, ὁ ἢ ἡ, et ὤνιος, ία, ιον, venalis, mercalis. Ἴσε ὁρᾷεως ὄντας ὠνίους, scitis ut ervum venale fuerit, *Demosth. adv. Androt.* 216. Ab ὠνέομαι.

Ὠνιόμαδαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, ab ὀνομάζω, *nomino.*

Ὠνόμαζον, imperf. ind. act.

Ὠνόμασε, *nominavit*, 3. sing. aor. 1. ind. act.

Ὠνομάσθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass.

Ὠνομασμένως, *adv.* nominatim. Ab ὀνομάζω.

Ὠνος, ε, ὁ, pretium, quod emptor persolvit venditori pro re, quam emit; (2) emptio, *Il.* 21, 41. (3) merx ipsa.

Ὠνοχόει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ὠνοχόεσε, ab οἰνοχοέω, *propino.*

Ὦ ξ, *Dor.* pro ὁ ἐξ.

Ὤξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi οἴγω, *aperio.*

Ὠογενὴς, ὲς, ex ovo genitus. A γίγνομαι.

Ὠοειδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, ovo similis, ovi speciem gerens. *Gl. Vet.* ovatus. Ex εἶδος.

Ὠοκατάκτης, ε, ὁ, ovorum fractor. Ex ᾠὸν et καταγνύω. Unde

Ὠοκάταξις, ιος, ἡ, ovorum fractio.

Ὠ,όμην, imperf. ind. med. verbi οἴομαι.

ΩΟΝ, ῦ, τὸ, ovum, idque avium, piscium, serpentium, et similium.

Ὤον, ε, τὸ, superior domus pars.

Ὤοντο, *putabant*, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi οἴομαι.

ΩΟΠ, vel ὠὸπ ὠὸπ, acclamatio nautica.

Ὠόπωλις, ιδος, ἡ, venditrix ovorum. Ex ᾠὸν et πωλέω.

Ὠοσκύφιον, υ, τὸ, poculum sive scyphus ovi formam habens. Ex ᾠὸν et σκύφος.

Ὠοτοκέω, ῶ, ovum pario. Ab ὠοτόκος.

Ὠοτοκία, ας, ἡ, ovi generatio. Ab eod.

Ὠοτόκος, ε, ὁ ἢ ἡ, ovum partu edens, oviparus. Ex ᾠὸν et τίκτω.

Ὤυ, 2. sing. imperf. verbi οἶμαι, *Aristoph. Eq.* 352.

Ὠοφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, ovum ferens. Ex ᾠὸν et φέρω.

Ὠοφυλακίω, ῶ, f. ήσω, ova custodio. Ex ᾠὸν et φύλαξ.

Ὦπα, *vultum*, acc. sing. ab ὤψ, *vultus.*

Ὤπασα, *dedi*, aor. 1. ind. act. verbi ὀπάζω.

Ὅπτε, *adv.* ubi. Ab et pro ὅπτε.

Ὠπὴ, idem quod ὀπωπὴ, *Ap.*

Ὤπις, ὁ, epitheton Dianæ (al. ἴπις). Ab ὄπτομαι, quod parientes respicit.

Ὠπλὴ, ῆς, ἡ, ictus qui fit manu, *Hes.*

Ὦ Ἀπόλλων, *Dor.* pro ὦ Ἀπόλλων, *o Apollo!*

Ὦ Ἀπόλλων, *Dor.* pro ὁ Ἀπόλλων, *Apollo.*

Ὦ ἰαπόλοι, *Dor.* pro ὦ αἰπόλοι, *o caprarii.*

Ὤπται, 3. sing. perf. ind. pass. v. ὄπτομαι.

Ὤπτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ὀπτάω, *asso.*

ΩΡΑ, ας, ἡ, tempus; (2) certum anni tempus, hora; (3) pulchritudo, venustas; (4) Dea pulchritudinis. Ἥδη δ' ἐς ἀνδρὸς ὥραν ἡκύσης τῆς κόρης, *Plat.*

ΩΡΑ, ας, ἡ, cura. Εἶτα τῶν θεῶν ὥραν ποιοῦσθε μηδαμῶς, deos nihili facere videmini, *Soph. Œd. Col.* 277. Ὥραν ἔχειν, curam habere.

Ὡραιότατος, pro ὡραιότατος, *Eust.*

Ὡραΐζω, fut. ίσω, decoro, venusto, venustate concilio, orno; fere in deteriorem partem, de nimio cultu. ὡραΐζομαι, excolo seu exorno me, delicias ago. Ab ὡραῖος.

Ὡραιοκόμος, ε, ὁ ἢ ἡ, formæ exornandæ studiosus. Ex ὡραῖος et κομέω.

Ὡραιόμορφος, ε, ὁ, ἡ, forma speciosus. A μορφή.

Ὡραιοπολῶ, versor cum iis qui florenti adhuc ætate sunt et forma venusta, *Suid.*

Ὡραι-

Ὡραιοπώλης, ου, ὁ, pomorum venditor; (2) cinædus, qui florem ætatis vendit, *Ern.*

Ὡραῖος, αία, αῖον, tempestivus; *act. et pass.* (2) qui forma est venusta et decora; lepidus, festivus, pulcher, decorus. *Gl. V.* ὡραῖα, fructus tempestivi, æstivi. Ὡραῖος βίος, vita matura, senectus, *Eurip. Phœn.* 975. Ab ὥρα. Hinc

Ὡραιότης, ητος, ἡ, tempestivitas, maturitas; (2) pulchritudo et decor formæ.

Ὡραΐσιν, 3. pl. præs. ind. act. *Æol.* et cum ν, pro ὡραΐζουσι, ab ὡραΐζω, *maturum reddo.*

Ὡραιόω, ῶ, maturum reddo; (2) decoro, venusto. Ab ὥρα.

Ὡραϊσμὸς, οῦ, ὁ, ornatus exquisitior, ad venustatem formæ ostentandam, *Plut.* Ab ὡραΐζω.

Ὡραίως, mature, *Gl. V.* Ab ὡραῖος.

Ὡρακιάω, ῶ, curis nimis confectus concido, linquor animo. Ὡρακιάσας᾽ ὲ γὰρ ἰξηνίσκετο, ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνῳ πλέων, *Arist. Pace*, 702. Ab ὥρα.

Ὡρακίζω, idem et ab eod.

Ὡράννα, pro ὦ ἰρανὰ, amabilis. Πανδιανὶς ὡράννα χιλιδών, *Sapph.* 62.

Ὡρανῶ, cœli, gen. sing. *Dor.* pro ὐρανοῦ.

Ὡρανὸς, οῦ, ὁ, cœlum, *Dor.* pro ὐρανός.

Ὡραπολέω, consueto tempore terram aratro verto, *Hes.*

Ὦ Ἄργῖος, *Dor.* pro ὁ Ἀργεῖος, *Argeus.*

Ὡργίσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ὀργίζω.

Ὡρέξατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. v. ὀρέγω.

Ὧρεον, *videbam*, imperf. ind. act. verbi ὁράω, quod *Ion.* dicitur pro ὁράω.

Ὡρεσιδώτης, ου, ὁ, (epith. solis,) temporum vicissitudines largiens. Ab ὥρα et δίδωμι.

Ὡρεσίλοιπος, ου, ὁ ἡ ἡ, montes relinquens, pro ὀρεσίλοιτος. Ab ὄρος et λείπω.

Ὡρεσίτροφος, ου, ὁ ἡ ἡ, in montibus nutritus; pro ὀρεσίτροφος, *Il.* 5, 486. Ex ὄρος et τρέφω.

Ὡρεσσι, dat. plur. *Poet.* pro ὥρσι, ab ὄρος, υκος.

Ὡρέω, ῶ, fut. ήσω, curo, custodio. Ab ὥρα.

Ὡρημα, ατος, τὸ, cura, custodia, *Il.* 5, 486. Ab ὡρέω.

Ὡρήσσω, et ὡρίζω, idem quod ὡρέω, *Suid. Hes.*

Ὡρθριζε, 3. sing. imperf. ind. act. v. ὀρθρίζω.

Ὡρθρισα, *diluculo veni*, aor. 1. ind. act.

Ὡρθώθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ὀρθόω.

Ὡρία, ας, ἡ, fructus maturitas; (2) venustas. Ab ὥρα.

Ὡριαίνω, decoro, venusto; ὡριαίνομαι, exornor. Ab

Ὡριαῖος, αία, αῖον, idem quod ὡραῖος.

Ὡριὰς, ἡ, maturitatem afferens; epith. Naturæ, *Orph.*

Ὡριγνᾶτο, 3. sing. imperf. ind. med. *contr.* pro ὡριγνάιτο, ab ὀριγνάομαι, *certo.*

Ὡριγνῶντο, *certabant*, 3. plur. imperf. indic. med. *contr.* pro ὡριγνάοντο.

Ὡριόκαρπος, ου, maturos fructus habens, maturus.

Ὡριὸς, ὴ, όν, tempestivus; (2) florens ætate, ideoque venusta et decenti forma conspicuus. Πύξῳ δὲ χρυσῇ, περσαλίγκιος ὡρικίοις, *Nic. Th.* 516. Ab ὥρα.

Ὡρικῶς, *adv.* venuste, lepide, scite.

Ὡριμακότος, ου, maturus. Ὡμὰ δὲ, τὰ μηδέπω ὡριμακότα, quæ nondum matura, *Schol. Aristoph. ad Equit.* 259. [immo neutrum plurale est ab ὡριμακὼς, perf. particip. ab ὡριμάω, verbo neoterico.]

Ὡριμαλίδις· vide ὀριμαλίδις, *Steph.*

Ὡριμος, ου, ὁ ἡ ἡ, tempestivus, maturus. Ab ὥρα.

Ὥρινε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ὀρίνω, *concito.*

Ὥριος, ου, ὁ ἡ ἡ, et ὥριος, ία, ιον, tempestivus, maturus; (2) qui stato solemnique anni tempore fieri solet. Ab ὥρα.

Ὡρίσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi ὀρίζω.

ΩΡΙΩΝ, ωνος, ὁ, Orion, signum cœleste.

Ὡρίως, *adv.* tempestive; (2) venuste, eleganter. Ab ὥριος.

Ὡρκίσας, 2. sing. aor. 1. ind. act. v. ὁρκίζω.

Ὡρμάθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Dor.* pro ὡρμήθη, ab ὁρμάομαι, *cum impetu ruo.*

Ὡρμαίνε, 3. sing. imperf. ind. act. v. ὁρμαίνω.

Ὡρμᾶτο, *movebatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr.* pro ὡρμάιτο, ab ὁρμάω.

Ὡρμάτο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ὥρμηντο, a verbo eod.

Ὡρμένον, acc. sing. perf. part. pass. *per Sync.* pro ὡρμημένον, a verbo eod.

Ὥρμηνε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ὥρμανε, ab ὁρμαίνω, *ruo.*

Ὥρμησαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi ὁρμάω, *cum impetu ruo.*

Ὡρμῶντο, 3. pl. perf. ind. pass. pro ὡρμάοντο.

Ὦ ῎ρνις, *agni*, Dor. pro οἱ ἄρνις, ab ἄρις.

Ὥρνυτο, 3. sing. imperf. med. v. ὄρνυμαι, *ruo.*

Ὡρογραφία, ας, ἡ, descriptio per annales. Ab

Ὡρογράφος, ου, ὁ, qui res gestas describit et distinguit per quatuor anni ὥρας, sive tempora; annalium scriptor, qui describit quid quoque anno evenerit. Ex ὥρος et γράφω.

Ὡροθετίω, ῶ, in hora natali noto et digero. Ex ὥρα et τίθημι.

Ὡρολογίω, ῶ, horas indico. A λόγος. Hinc

Ὡρολογητὴς, οῦ, ὁ, horarum index; *Athen.*

Ὡρολόγιον, ου, τὸ, horologium, instrumentum quoddam, seu machina horas indicans.

Ὡρονομεῖον, sive ὡρονόμιον, ου, τὸ, idem.

Ὡρονομέω, ῶ, fut. ήσω, horas rego. Ab

Ὡρονομικὸς, ὴ, όν, horas dividens, regens, indicans. Ab

Ὡρονόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, horas regens. Ex ὥρα et νέμω.

Ὥρορε, *excitavit*, 3. sing. perf. ind. med. *per Metath.* pro ὄρωρε, et hoc *Att.* pro ὦρε, ab ὄρω.

Ὧρος, τος, τὸ, mons. *Dor.* et *Ion.* ὄρος, pro ὄρος.

Ὧρος, ου, ὁ, annus; (2) tempus; (3) nox. Ab ὥρα, et pro ὄρος.

Ὡροσκοπῖον, ου, τὸ, instrumentum seu machina quæ horarum rationem adspicientibus commonstrat; (2) instrumentum in quo natalitias horas notant et considerant astrologi:

Ὡροσκοπίω, horas, *item* thema geneseos, considero et noto:

Ὡροσκοπία, ας, ἡ, consideratio et notatio horarum, præsertim natalitiarum. Ab

Ὡροσκόπος, ου, ὁ, qui horas vel horarum rationem observat; (2) qui natalem seu natalitiam alicujus horam considerat, atque inde futura prædicit; (3) ea cœli pars quæ genituræ tempore ab orientali cœli parte emergit in hemisphærium nostrum, et ortus appellatur. Ex ὥρα et σκοπός.

Ὡροτρόφος, ὁ ἡ ἡ, temperies, partibus anni quibusque bonam tempestatem largiens. A τρέφω.

Ὡρόχαλκος, pro ὀρείχαλκος, *Arrian.*

Ὥρσα, *concitavi*, aor. 1. indic. act. *Æol.* pro ὦρα, ab ὄρω.

Ὧρτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. v. ejusd.

Ὠρυγεν, *fodit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum ν, ab ὀρύσσω.

Ὠρυγὴ, ῆς, ἡ, ejulatus, ululatus; (2) mugitus. Ab ὠρύω.

Ὠρυγμὸς, οῦ, ὁ, rugitus, ululatus. Ab eod.

Ὠρυδὸν, *adv.* cum ululatu, luporum more ululando; *Nic. Al.* 222. Ab eod.

Ὠρυθμὸς, οῦ, ὁ, ejulatus, ululatus; (2) mugitus, latratus. Ab eod.

Ὦρυξαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ὀρύσσω.

Ὠρυόμενος, præs. part. med. verbi ὠρύω.

Ὠρύχατο, *fossi sunt*, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro ὠρυγμένοι εἰσὶ, ab ὀρύσσω.

ΩΡΤ῾Ω, seu ὠρύομαι, ululo, rugio, ejulo. Κἰνον μὲν περὶ παῖδα φίλοι κύνες ὠρύσαντο, *Bion.* 1, 18. Τόιδι μίτ᾽ ὠρύεται Τυρσήνιδος οἴδμα Θαλάσσης, *Dion. Per.* 83.

Ὠρύωμα, τὸ, rugitus. Quasi ab ὠρύομαι.

Ὦ ῎εχαῖος, *Dor.* pro ὁ ἀρχαῖος, *antiquus.*

Ὠρχεῖσθε, 2. plur. imperf. ind. med. *contr.* pro ὠρχέισθε, ab ὀρχέομαι, *salto.*

Ὠρχεῦντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Dor.* pro ὠρχοῦντο, a verbo eod.

Ὠρχήσασθε, *saltastis*, 2. pl. aor. 1. ind. med.

Ὠρχμενος, *Dor.* et *per Syncop.* pro ὁ ἀρχόμενος, ab ἄρχομαι, *incipio.*

Ὠρώρει, 3. sing. plusq. perf. ind. med. *Att.* pro ὦρει, ab ὄρω, *excito.*

Ὡρωρίχατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ὀρωρυγμένοι ἦσαν, ab ὀρύγω, *purrigo.*

Ὡρωρίχεις, 2. sing. plusq. perf. ind. act. *Att.* pro ὠρώρυχεις, a verbo eod.

Ὠρώρυκτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. v. ὀρύσσω, *fodio.*

Ὡρωρύχειν, plusq. perf. indic. act. *Att.* pro ὠρύχειν, a verbo eod.

Ὡς, *adv.* ita, sic, pro ὕτως. Ab ὅς.

Ὡς, ut, sicut, tanquam, perinde ac si; (2) ferme, circiter, ut; (3) postquam; (4) nam; (5) quandoquidem; (6) alioqui; (7) ὡς, pro πρὸς, ad, in; (8) quasi; (9) abundat; ut ὡς ἀληθῶς, vere, revera; vel forte per λιαν explicandum, ut Scholiastes Sophocl. valde. Ὡς ἀπ᾽ ὀμμάτων πρόσω, valde ab oculis sunt, a conspectu, *Soph. Œd. Col.* 15. Παῦρά γ᾽ ὡς ἥπιως ἐνίπτειν, pauca et quam lenissima verba, *Id. Elect.* 1437.

Ὦς, ὠτὸς, τὸ, auris, *Dor.* pro οὖς.

Ὦσα, *impuli*, aor. 1. ind. act. verbi ὠθέω.

Ὦσαι, *impulisse*, aor. 1. inf. act.

Ὡσάμενοι, *qui impulerunt*, nom. plur. aor. 1. part. med.

Ὦσαν, *repulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ejusd.

Ὡσὰν, tanquam, quasi, prout. Ex ὡς et ἄν.

Ὡσανεὶ, *adv.* velut, prout, tanquam, quasi, perinde ac si. Ex ὡς, ἄν, et εἰ.

Ὡσασκε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ὦσε, ab ὠθέω.

Ὡσάσκω, trudo, pello, impello; verbum fictitium, quasi hinc esset ὤσασκιν, impellebat, ab ὤσω, fut. 1. cujus præsens usitate ὠθῶ, *Ionicum.* Od. 11, 598.

Ὡσαύτως, *adv.* similiter, simili modo vel ratione, eodem modo. Ex ὡς et αὔτως sive αὐτῶς.

Ὡσδι, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ὤζε, ab ὄζω, *redoleo.*

Ὦσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὠθέω, pro ὦθω, *pello.* Ἀψ δ᾽ ἐς κυλιὸν ὦσε μίγα ξίφος, *Il.* 1, 220.

Ὡσεὶ, *adv.* quasi, tamquam, perinde, velut; (2) circiter, ferme. Ab ὡς.

Ὡς ἔχω, protinus, nulla interjecta mora, *Soph. Antig.* 1108.

Ὡσθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi ὠθω, *pello.*

Ὦσι, 3. plur. præs. conj. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ὡσὶν, dat. plur. cum ν, ab οὖς.

Ὦσις, ιως, ἡ, idem quod ὤθησις. Ab ὠθέω.

Ὡσιωμένως, sancte, pure. Ab ὁσιόω.

Ὦσκε, vel ὤσκεν, idem quod ὠσάν. Ex ὡς et poetico κε, quod est ἄν.

Ὡσμαι, perfect. indic. pass. verbi ὠθέω pro ὦθω, *impulsus sum.*

Ὡσμένον, acc. sing. perf. part. pass. v. ejusd.

Ὡσμὸς, οῦ, ὁ, impulsus; (2) eversio. Ab ὠθέω.

Ὡσπὲρ, ut, sic, quemadmodum, veluti, quasi, tanquam. Ex ὡς et πέρ.

Ὡσπερὰν, *adv.* ferme, quasi, tanquam.

Ὡσπεράνσι, *adv.* tanquam si, quasi, perinde ac si. Ex ὥσπερ, ἄν, et σι.

Ὡσπερεὶ, *adv.* veluti, quasi.

Ὡσπερεῦν, *adv.* idem. Ex ὥσπερ et ἕν.

Ὡσπερ ἔχω, idem quod ὡς ἔχω. Ὡσπερ ἐξῆς, protinus, *Soph. Antig.* 1235.

Ὡσ᾽, pro ὥστε, *quasi.*

Ὡστε, *adv.* ut, ita, adeo ut, ut quidem; (2) quamobrem, itaque; (3) utpote, quippe, quod, quippe qui. Ex ὡς et τε.

Ὠστὴς, οῦ, ὁ, impulsor, qui trudit. Ab ὠθέω.

Ὠστὶ, 3. sing. fut. 1. med. *Att.* pro ὠστίῃ, et hoc pro ὠσίῃ. Ab

Ὠστίζω, trudo, pello. Οὐδ᾽ ὠστιοῦ Κλεωνύμῳ, *Aristoph. Ach.* 850. Εἰς τὴν προιδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται, *Ibid.* 42. Ὠστιζόμενοθ᾽ ἑκάστοτ᾽ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, *Id. Plut.* 330. Ab ὦσις.

Ὠστικὸς, impulsorius, *Steph.* Ab ὦσις, quod ab ὠθέω.

Ὠστικῶς, *adv.* impellendo, trudendo; (2) irrumpendo. Ab ὠστικός.

Ὦ ῎ργος, *crudelis*, Dor. pro ὁ ἄργος.

Ὠτὸς, ἡ, όν, trusatilis, *Gl. V.* Ab ὠθέω.

Ὤσφραντο, 3. plur. plusq. perf. indic. pass. verbi ὀσφραίνω, *olfacio.*

῎Ωσχη,

"Ωσχη· vide ὄσχη, *Eust.*

"Ωσχος, ε, ὁ, ramus novellus; ὤσχη, *Nic. Al.* 109. Ab et pro ὄσχος.

Ωσχοφόρια, ίων, τὰ, gestatio ramorum; festum Atheniensium. Ab

'Ωσχοφόρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ramos gestans. Ex ὤσχος et φέρω.

'Ωσχοφόριον, τὸ, locus Athenis in quo fanum Dianæ, *E. M.*

"Ωσω, f. 1. ind. act. verbi ὠθέω pro ὤθω, *pello.*

"Ωτα, *aures*, nom. pl. ab οὖς, ὠτὸς, *auris.*

'Ωτάγρα, ας, ἡ, instrumentum quo aures torquentur, auricularia forceps. Ex οὖς et ἄγρα, *captura.*

'Ωτάκιος, herbæ nomen, *Cam.*

'Ωτακουστέω, ῶ, fut. ήσω, intentis auribus sermones hominum sublego, (ut ad dominum meum deferam.) *Ph.* ὠτακουστῶ, auscultat, *Xen.* Ab

'Ωτακουστὴς, οῦ, ὁ, delator, *inpr.* principis alicujus; qui, quæ passim audit, ad dominum suum defert. *Gl. V.* auricularius explorator. Ex οὖς et ἀκουστής.

'Ωταλγέω, ῶ, fut. ήσω. doleo auribus, aurium dolore crucior. Ab

'Ωταλγία, ας, ἡ, aurium dolor. Ex οὖς et ἀλγέω.

'Ωταλγιάω, ῶ, idem quod ὠταλγέω.

'Ωταλγικὸς, ὴ, όν, aurium dolori obnoxius; (2) dolorem aurium inferens. Ab ὠταλγία.

"Ω 'τὰν, ô homo! heus amice! in utramque partem dicitur.

'Ωτάριον, ε, τὸ, auricula. Dim. ab οὖς.

'Ωταρὸς, ρὰ, ρὸν, auritus. Ab eod.

'Ωτιγχύτης, ε, ὁ, clyster auricularis. Ex οὖς et ἐγχύω.

'Ωτιλὴ, ῆς, ἡ, cicatrix et ulcus ac recens vulnus. Ab ὠτάω, *vulnero.*

"Ωτιρος, *Dor.* pro ὁ ἕτερος, *alter.*

'Ωτιαφόρος, ὁ, qui otidas gerit, *V. L.* At

'Ωτικὸς, auricularis, ad aures pertinens, *Gorr.*

'Ωτίον, ε, τὸ, auricula. Dim. ab οὖς.

'Ωτιοφόρος, idem quod ὠτοθλαδίας. E. M. *Ern.*

'Ωτὶς, ίδος, ἡ, avis tarda. Ab οὖς, quia aurita.

'Ωτίτης, ε, ὁ, auricularis; ut ὠτίτης δάκτυλος. Ab οὖς.

'Ωτογλυφὶς, ίδος, ἡ, auriscalpium. Ex οὖς et γλύφω.

'Ωτόγλυφον, ε, τὸ, idem. Ex iisd.

'Ωτοειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, similis auriculæ. Ex οὖς et εἶδος.

'Ωτοειδῶς, in formam auriculæ. A præc.

'Ωτοθλαδίας, ε, ὁ, cui aures fractæ sunt; *Diog. Laert.* Ex οὖς et θλάω.

'Ωτοκάταξις, εως, ἡ, aurium fractio, aurium contusio. Ex οὖς et κατάγνυμι.

'Ωτοκοπέω, aures obtundo garrulitate, precibus; item de quocunque sono vehementiori. *Gl. V.* ὠτοκοπῶ, obtundo. Ex οὖς et κόπτω.

'Ωτόλικνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, aures habens magnas instar ventilabri, vel vanni. Ex οὖς et λίκνον.

'Ωτοπάραχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, auritus *Gl. V.* qui aures præbet. Ex οὖς et παρέχω.

'Ωτὸς, οῦ, et ὦτος, ε, ὁ, otus, avis nycticoraci similis. *Gl. V.* avis tarda. Ab οὖς.

'Ωτὸς, *auris*, gen. sing. ab οὖς, *auris.*

'Ωτότμητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui auriculam scissam habet, cui aures amputatæ sunt, aure seu auribus truncus. Ex οὖς et τέμνω.

'Ωτοχλέω, ῶ, aures obturbo loquendo. Ex οὖς et ὄχλος.

'Ωτραλίος, α, ον, et ὠτραλίος, ον· vide ὀτραλίος.

'Ωτραλίως· vide ὀτραλέως, *Ap.*

"Ωτρυνεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν, ab ὀτρύνω, *incito.*

'Ωτώεις, ώεσσα, ῶεν, auritus, aures habens; (2) ansatus, habens ansas; *Il.* 23, 264. Ab οὖς.

'Ωϋτὸς, *Dor.* pro ὁ αὐτὸς, *ipse.*

"Ωφειλον, imperf. ind. act. verbi ὀφείλω, *debeo.*

"Ωφειν, *videram*, plusq. perf. ind. act. v. ὄπτω.

'Ωφέλεια, ας, ἡ, utilitas, emolumentum, commoditas, commodum; (2) adjumentum, auxilium, subsidium. Quasi ab ὠφελής.

'Ωφιλεῖτε, *juvatis*, 2. plur. præs. ind. *contr.* pro ὠφιλέετε, ab ὠφελίω.

'ΩΦΕΛΕΩ, juvo, prosum, commodo, bene de aliquo mereor; ὠφελήθη, profecit, *Ph.* aor. 1. pass. ὠφελήσοντα, profutura, *Ph.* fut. 1. part. act. Τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε; *Soph. Aj.* 537. Φίλοισιν ὠφελεῖν, *Aristoph. Av.* 426. Μηδὲν ὠφελῶν πόλιν, *Eur. Supp.* 1109. "Α δ' ἂν διδῶσ' ἑκόντες, ὠφελώμεθα, *Id. Ion.* 381.

'Ωφελήθῃς, 2. sing. aor. 1. conj. pass.

'Ωφέλημα, ατος, τὸ, adjumentum, emolumentum, commodum.

'Ωφελήσιμος, ὁ, ἡ, utilis. Ab ὠφέλησις.

'Ωφέλησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὠφελέω.

'Ωφέλησις, εως, ἡ, utilitas, emolumentum.

'Ωφελητέος, έα, έον, juvandus. Ab ὠφελέω.

'Ωφελία, ἡ, pro ὠφέλεια, *Ep.*

'Ωφέλιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, utilitatem, adjumentum sive emolumentum adferens. *Gl. V.* ὠφέλιμον, commodum profuturum. Ab eod.

'Ωφελίμως, *adv.* utiliter, commode.

"Ωφελον, utinam. *Gl. V.* velim. 'Ατυχὴς μὲν ὤρα ἀλλ' ὐκ ἀδικεῖς, ὡς ὤφελις μηδ' ἀτυχεῖν; *Synes.* Ab ὀφείλω.

"Ωφθη, 3. sing. aor. 1. indic. pass. verbi ὄπτω.

"Ωφθησαν, *visi sunt*, 3. plur. aor. ejusd.

"Ωφλει, 3. sing imperfect. ind. verbi ὀφλίω pro ὀφείλω.

"Ωφλημα, τὸ, pro ὄφλημα; *V. L.*

'Ω 'φρόντιστος, *securus*, *Dion.* pro ὁ ἀφρόντιστος.

"Ωχα, *aperui*, perfect. ind. med. verbi οἴγω.

"Ωχατο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ᾠγμένοι ἦσαν.

"Ωχετο, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi οἴχομαι.

"Ωχθησαν, 3. plur. aor. 1. indic. pass. verbi ὀχθίω.

'Ωχόμεθα, 1. plur. imperf. ind. med. verbi οἴχομαι.

"Ωχρα, ας, ἡ, coloris quoddam genus, a pallore denominatum. Ab ὠχρός. Unde

'Ωχραίνω, pallidum reddo.

'Ωχράω, ῶ, palleo; (2) pallesco. Ab ὤχρα.

'Ωχρία, ας, ἡ, pallor, *R.* Ab eod.

'Ωχριας, ε, ὁ, pallidus. Ab eod.

'Ωχρίασις, εως, ἡ, pallor; cum quis expallescit. Ab

'Ωχριάω, ῶ, palleo, pallore perfusus sum, pallesco, pallidus fio. Τὰς ὠχριῶντας, τὰς ἀνυποδήτους λίγυς, *Aristoph. Nub.* 103. 'Η πόλις γὰρ ὠχριῶσα κἀν φίλῳ καθημένη, *Id. Pace*, 640. Ab ὠχρία.

'Ωχρειδὴς, ὲς, pallidus. Ab εἶδος.

'Ωχρόλευκος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ex luteo candicans, seu in pallido candidus. Ex ὠχρὸς et λευκός.

'Ωχρόμματος, ὁ, qui pallidis est oculis, *Steph.*

'Ωχρόξανθος, ε, ὁ ᾗ ἡ, pallide flavescens. 'Ωχρόξανθος ὡς χολὴ, *Aret.*

'ΩΧΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, pallidus; luridus, *Philox.*

"Ωχρος, ε, ὁ, pallor; (2) legumen quoddam, Lat. *ervilia.* Ab ὠχρός.

'Ωχρότης, ητος, ἡ, pallor. Ab eod.

'Ωχρόω, ῶ, pallidum reddo. Hinc

'Ωχρώμα, ατος, τὸ, pallor corpori alicui inductus.

"Ωχωκε, *abiit*, 3. sing. perf. ind. *Att.* pro ᾤχηκε, ab οἴχω pro οἴχέω.

"Ωψ, ὠπὸς, ὁ, oculus; (2) adspectus, vultus, facies. *Gl. V.* adspectus, frons. Ab ὄπτομαι, *video.*

'Ωψοπόνος, m. pro ὀψοπόνος, *Ep. Suid.*

'Ωώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, ovo similis, ovi speciem gerens. Ab ὠὸν, *ovum.*

ΤΕΛΟΣ.

NOMINA

NOMINA QUÆDAM PROPRIA,

Præsertim EBRÆA, fere indeclinabilia.

Ἀαρὼν, ὁ, Aaron. *Mons, Montanus*, al. *Præceptor.*
Ἀβαδδὼν, perditio, vastatio.
Ἀββᾶ, pater. Nom. Syr. indecl.
Ἄβελ, Abel. *Vanitas.*
Ἀβιὰ, Abia. *Pater meus est Dominus.*
Ἀβιαθὰρ, Abiathar. *Pater excellens.*
Ἀβιληνὴ, ης, ἡ, Abilene. Regio Syriæ vel Palæstinæ.
Ἀβιὴδ, Ἀβίνδ, Nom. viri Ebr. indecl. *Pater decoris*, seu *Decus patris.*
Ἀβραὰμ, Abraham, *Pater excelsus*, vel *Pater multitudinis.*
Ἀγαβὸς, ου, ὁ, Agabus.
Ἄγαρ, Agar. Nom. seryæ Ebr. indecl. *Peregrina*, sive *Timida.*
Ἀγρίππας, α, ὁ, nomen viri.
Ἀδὰμ, ὁ, Adam. *Homo.*
Ἀδδὶ, ὁ, Addi. *Viator.*
Ἀδραστια, ας, ἡ, Nemesis. Nom. Deæ gentilis.
Ἀδρίας, ου, ὁ, Adria. Mare Adriaticum.
Ἀελλὼ, όος, οῦς, ἡ, Aello. Nomen Harpyiæ et unius ex canibus Actæonis, *ap. Ovid.* Ab ἄελλα, quasi *procellosa.*
Ἀζὼρ, Azor. Nom. viri Ebr. indecl.
Ἀκέλδαμα, ager sanguinis. *Vox Syr.* indecl.
Ἀκύλας, α, ὁ, Aquila. Nom. viri.
Ἀλιξάνδρια, ας, ἡ, Alexandria, urbs. Ab
Ἀλίξανδρος, ου, ὁ, Alexander. *Fortis auxiliator.*
Ἄμμων, ωνος, ὁ, Hammon, cognomen Jovis. Ab ἄμμος, *arena*, vulgo creditur.
Ἀνανίας, ου, ὁ, Ananias. Nomen viri Ebr.
Ἄννα, ης, ἡ, Anna. Nomen mulieris Ebr. *Gratiosa.*
Ἄννας, α, ὁ, Nom. viri Ebr. *Gratiosus.*
Ἄραψ, αβος, Arabs.
Ἀφρικὴ, ῆς, ἡ, Africa. Ab α priv. et φρίκη, *frigus.*
Ἀχίρων, οντος, ὁ, Acheron, fluvius. Ab ἄχος, *dolor*, et ῥόος, *fluvius.*

B.

ΒΑΑ'Λ, ὁ & ἡ, Baal, Bal, Bel. Nom. Ebr. indecl. *Dominus.*
Βαβυλὼν, ῶνος, ἡ, Babylon, urbs. *Confusio.*
Βαλαὰμ, ὁ, Balaam. Nom. Ebr. indecl. *Vetustas populi.*
Βαλὰκ, ὁ, Balak. *Exinaniens.*
Βαρθολιμαῖος, ου, ὁ, Bartholomæus. *Filius hauvientis aquam.*
Βαρνάβας, α, ὁ, Barnabas. *Filius consolationis.*
Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, Barsabas. *Filius quietis.*
Βαρτιμαῖος, ου, ὁ, Bartimæus. *Filius Timæi.*
Βεελζεβοὺλ, Beelzebub. *Dominus muscarum.*
Βελιὰλ, ὁ, Belial. *Sine jugo*, vel *Nequam.*
Βηθεσδὰ, ᾶς, ἡ, Vox Ebr. *Domus transitus.*
Βηθανία, ας, ἡ, Bethania. *Domus afflictionis.*
Βηθσδὰ, ἡ, Bethesda. Vox Syr. *Domus misericordiæ* seu *beneficentiæ.*
Βηθλεὲμ, ἡ, Bethleem. Vox Ebr. indecl. *Domus panis.*
Βηθσαϊδὰ, ἡ, sive Βηθσαϊδὰν, *Domus piscationis.*
Βηθφαγὴ, Bethphage. *Domus ficuum præcocium.*
Βοανηργὲς, Syr. *Filii tonitrui.*

Γ.

ΓΑΒΒΑΘΑ˜, ἡ, Gabbatha. Vox Ebr. indecl. *Pavimentum elatum.*
Γαβριὴλ, Gabriel. *Robur Dei.*
Γάϊος, ου, ὁ, Caius vel Gaius. Nom. viri Rom.
Γαμαλιὴλ, ὁ, Gamaliel. Nom. Ebr. indecl. *Retributio Dei.*
Γεννησαρὲτ, τὸ, Nomen urbis Ebr. indecl. *Hortus principis.*
Γεργεσηνὸς, οῦ, ὁ, Gergesenus. Vox Ebr. *Vicinus peregrinationis.*
Γολγοθᾶ, Golgotha. Nom. Syr. indecl. *Locus calvariæ.*
Γόμορρα, ας, ἡ, Gomorrha, urbs. *Habitatio.*

Δ.

ΔΑΒΙ'Δ, ὁ, David. Nom. Ebr. indecl. *Dilectus, gratiosus.*
Δαλμανουθὰ, ἡ, Dalmanutha. Nom. regionis. *Hereditas pauperis.*
Δαμασκὸς, οῦ, ὁ, Damascus. Urbs Syriæ.
Δανιὴλ, ὁ, Daniel. *Judex divinus.*
Δέρβη, ης, ἡ, Derbe. Nom. urbis Ebr. *Stimulus.*
Διώνη, ης, ἡ, Dione, mater Veneris.

E.

ΕΒΕ'Ρ, vel Ἑβὲρ, ὁ, Heber, vel Eber, indecl. *Transiens.*
Ἐλιάζαρ, ὁ, Eleazar. *Dei auxilium.*
Ἐλιακεὶμ, ὁ, Eleachim. *Deus restituet.*
Ἐλιοὺδ, ὁ, Eliud. *Laus Dei.*
Ἐλισάβετ, ἡ, Elizabetha. *Deus juravit.*
Ἐλισσαῖος, ου, ὁ, Elissæus. Propheta. *Deo gratus.*
Ἐλμωδὰμ, Elmodan. Nomen viri Ebr. *Deus mensurabit eos.*
Ἐλύμας, α, ὁ, Elymas. Nomen magi Arab.
Ἐμμανουὴλ, ὁ, Emmanuel. *Deus nobiscum.*
Ἐμμαοὺς, ἡ, Nom. Ebr. *Propugnaculum.*
Ἐμμὸρ, ὁ, Emmor. Nomen viri Ebr. *Luculentus.*
Ἐνὼς, ὁ, Enos. *Homo.*
Ἐνὼχ, ὁ, Enoch. *Consecratus.*
Ἐπαφρᾶς, ᾶ, ὁ, Epaphras. Nomen viri. Syriaca forma pro Ἐπαφρόδιτος.
Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, Hermas, pro Ἑρμόδωρος.
Εὔα, ας, ἡ, Eva. *Vivificans.*
Εὐτέρπη, ης, ἡ, Euterpe, Musa. A τέρπω.
Ἔφραθα, ης, ἡ, Ephrata. Nomen urbis Ebr. *Fructifera.*
Ἐφραὶμ, ὁ, Ephraim. Nom. viri Ebr. *Sese propugnans.*

Z.

ΖΑ'ΒΟΥΛΟΝ, ὁ, Zabulon. Nom. viri Ebr. *Cohabitatio.*
Ζακχαῖος, αίου, ὁ, Zacchæus. Nom. viri Syriacum. *Justus.*
Ζὰν, Ζανὸς, ὁ, Jupiter. (*Vox Dor.*) Hinc
Ζανὼ, όος, ἡ, Juno.
Ζάρα, ὁ, Zara. Nom. viri Ebr. indecl. *Ortus.*
Ζεβεδαῖος, ου, ὁ, Zebedæus. *Donatus* vel *Munificus.*

H.

ΗΛΙ', ὁ, Eli. *Adscensus.*
Ἠλίας, άδος, ὁ, Elias. *Deus meus.*
Ἡρῴδης, ου, ὁ, Herodes. Hinc
Ἡρωδιανοὶ, ῶν, οἱ, Herodiani, Herodis ministri.
Ἡρωδιὰς, άδος, ἡ, Herodias, filia Herodis; item Herodis concubina.

Θ.

ΘΑ'ΜΑΡ, ἡ, Thamar. Nom. mulieris Ebr. *Palma.*
Θαρὰ, ὁ, Thara. Nom. viri Ebr. *Spirans.*
Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, Nom. viri Ebr. *Torrens.* (Vel potius est contractum e Θεόδωρος, ut Ἀρτεμᾶς est ex Ἀρτεμίδωρος, *Ern.*)
Θυάτειρα, ας, ἡ, Thyatira. Nom. urbis Asiæ.
Θύμβρις, ιδος, ἡ, Tiberis. Nom. fluvii.
Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, Thomas. *Geminus.*

I.

ΙΑ'ΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, Iairus. Nom. viri Ebr. *Illuminabit, Illucescet.*
Ἰακὼβ, ὁ, Jacob. *Plantam tenens.*

Ἰαμβρὴς,

Ἰαμβρῆς, ῆ, ὁ, Iambres. *Rebellans.*
Ἰαννὰ, ὁ, Nom. viri Ebr. indecl. *Adflictio superborum.*
Ἰαννῆς, aut -ῆς, ὁ, Iannes. *Responsans.*
Ἰασὼ, όος, οῦς, ἡ, Iaso, Dea sanitatis. Ab ἰάομαι.
Ἰάσων, ονος, ὁ, Jason. Nom. viri.
Ἰεζαβὴλ, ἡ, Jezabel. Nom. mulieris Ebr. indecl. *In insulis habitans.*
Ἱερεμίας, ου, ὁ, Hieremias. *Exaltans Deum.*
Ἱεροσόλυμα, ης, ἡ, vel ων, τὰ, vel
Ἱερουσαλὴμ, ἡ, indecl. Hierosolyma. Nom. urbis.
Ἰεφθὰς, ὁ, Jephtha. Nom. viri Ebr. indecl.
Ἰησοῦς, οῦ, ὁ, JESUS, nomen Servatoris nostri, origine Ebræum, et idem notans quod Græcum Σωτὴρ, *Servator*, seu quod *scriptoribus Eccles.* magis usitatum est, *Salvator.*
Ἰόππη, ης, ἡ, Joppe. Nom. urbis Ebr. *Pulchritudo.*
Ἰορδάνης, ου, ὁ, Jordanes. Nom. fluvii Ebr. *Fluvius.*
Ἰούδας, α, ὁ, Judas. *Filius celebrationis*, i. e. *clarus, laudatus.*
Ἰουλὼ, όος, οῦς, ἡ, Ceres. Ab Ἴουλος.
Ἰσαὰκ, ὁ, Isaac. *Ridebit.*
Ἰσραὴλ, ὁ, Israel. *Princeps Dei.* Unde Ἰσραηλίτης, et Ἰσραηλῖτις.
Ἰτουραία, ας, ἡ, Ituræa. Nom. regionis Syr. *Montosa.*
Ἰωθὰμ, ὁ, Jotham. Ebr. *A Deo profectus.*
Ἰωακεὶμ, ὁ, Joachim. *Dominus excitabit.*
Ἰωάννα, ἡ, Joanna. *Gratiosa.*
Ἰωαννᾶς, ᾶ, ὁ, Joannas; et
Ἰωάννης, ου, ὁ, Joannes. *Gratiosus.*
Ἰὼβ. ὁ, Jobus. *Ejulans.*
Ἰωὴλ, ὁ, Joel. *Adquiescit.*
Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ. Jonas. *Columbus.*
Ἰωρὰμ, ὁ, Joram. *A Domino excelsus.*
Ἰωσαφὰτ, ὁ, Josaphat. *Dominus judicat.*
Ἰωσῆ, Ἰωσῆς, Josc, Joses; pro Ἰωσὴφ, vel Ἰώσηπος.
Ἰωσὴφ, ὁ, Joseph. *Addet.*
Ἰωσίας, ου, ὁ, Josias. *Qui est a Domino.*

K.

ΚΑΔΜΕΙΑ, ἡ, arx Thebana.
Καδμεῖος, εία, εῖον, Cadmæus. Καδμεῖοι, Thebani, posteri Cadmi.
Καδμεώνης, οἱ, Thebani.
Καδμηΐς, ίδος, ἡ, Thebana, Cadmæa.
Κάδμος, ου, ὁ, Cadmus, filius Agenoris Ægyptius, et arcis Cadmeæ in Bœotia postea conditor, ex Ebr. *Orientalis.*
Καιάφας, α, ὁ, Caiaphas. *Circuitor* vel *Blasphemus.*
Καΐν, Cain. *Acquisitus.*
Καϊνὰν, ὁ, Cainan. Nom. viri indecl. *Possessor.*
Καῖσαρ, αρος, ὁ, Cæsar. Nom. Lat.
Κανὰ, ἡ, Cana. Nom. urbis Ebr. indecl. *Possessio.*
Κανανίτης, ου, ὁ, Canaanites, Nomen gentile. *Æmulator.*
Κανδάκη, ης, ἡ, Candace. Nomen commune omnibus Æthiopiæ reginis.
Καπερναοὺμ, ἡ, Capernaum. Nom. urbis indecl. *Vicus consolationis.*
Κλαυδὴ, ης, Claudia.
Κλαυδία, ας, ἡ, Claudia. Nom. mulieris Lat.
Κλεόπας, Cleopas. Nom. viri, pro Κλεόπατρος, *per Sync.* ut Ἀντίπας pro Ἀντίπατρος.

Λ.

ΛΕΒΒΑΙΟΣ, ου, ὁ, Lebbæus. Nom. Apostoli. Ebr. *Cordatus.*
Λουκᾶς, ᾶ, ὁ, Lucas. Nom. viri. Termin. Syr. pro Λούκιος vel Λουκίλιος, vel potius pro *Lucanus.*

M.

ΜΑΓΔΑΛΑ, Magdala. Nomen loci Ebr. *Turris.*
Μαγδαληνὴ, ῆς, ἡ, Magdalena. Nomen mulieris Ebr. *Magnifica*, vel etiam e Magdala oriunda, Magdalensis.
Μαγὼγ, ὁ, Magog, Ebr. indecl. *Munimentum.*
Μαδιὰν, ἡ, Madian. Nom. regionis Ebr. *Judicium.*
Μαθουσάλα, ὁ, Mathusala. Nom. viri. *Mortem pellens.*
Μαλαλεὴλ, ὁ, Malaleel. *Laudans Deum.*
Μανασσὴς, ὁ. Manasses. *Faciens oblivisci.*
Μελχὶ, ὁ, Melchi. *Rex meus.*
Μελχισεδὲκ, ὁ, Melchisedech. *Rex justus.*
Μωσῆς, ῆ, vel Μωσεὺς, έως, Μωϋσῆς, ῆ, Μωϋσεὺς, έως, ὁ, Moses.

N.

ΝΑΑΣΣΩΝ, ὁ, Naasson. *Illustrans.*
Ναγγαὶ, ὁ, Nangæ, idem.
Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὲτ, ἡ, Nazareth. Nomen urbis Ebr. *Surculus.*
Ναΐν, ἡ, Nain. Nom. urbis Ebr. *Amœnitas.*

P.

ΡΕΜΦΑΝ, ὁ, Nomen Idoli. *Saturnus.*
Ῥουβὴν, ὁ, Ruben. *Ecce filius.*
Ῥοὺθ, ἡ, Ruth. Nom. mulieris. *Tremor.*

Σ.

ΣΑΛΜΩΝ, ὁ, Salmon. *Pacificus.*
Σαμάρεια, ας, ἡ, Samaria. Vox Ebr.
Σάπφειρα, ας, ἡ, Sapphira. Nom. mulieris.
Σατᾶν, ὁ, et Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, Satan, Satanas, nomen principis angelorum malorum, Ebr. *Adversarius.*
Σιδὼν, ῶνος, ἡ, Sidon, urbs Phœniciæ.

Φ.

ΦΑΡΑΩ, ὁ, Nom. Ebr. indecl. *Vindex.*
Φαρὲς, ὁ, Phares. *Ruptura.*
Φαρισαῖος, ου, ὁ, Pharisæus, Ebr. *Separatus.*
Φιλήμων, ονος, ὁ, Philemon. *Amans, Amicus.*

X.

ΧΟΡΑΖΙΝ, Chorazin. Nom. urbis. *Promulgatrix.*

Ω.

ΩΒΗΔ, Obed. Nom. viri Ebr. indecl. *Serviens.*
Ὡσαννὰ, Hosanna. Vox Ebr. indecl. *Serva, Quæso.*

LEXICI

MANUALIS GRÆCI

PARS SECUNDA,

Vocum Phrasiumque Latinarum, quæ in primis e re Græce quidpiam reddituris esse possint, interpretationem Græcam sistens : iterum repurgata, et quamplurimis aucta vocabulis per T. M.

A, Ab, *ἀπὸ, cum genitivo*, et potissimum de inanimatis, *ut*, Ab illo tempore, *ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου*, Demosth. Ab initio usque ad finem, *ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἄχρι τῆς τελευτῆς*, id. A solis ortu usque ad occasum, *ἀφ' ἡλίου ἀνίοντος μιχρὶ δυομένου*, Æsch. (2) *παρὰ, cum genit.* et potissimum de animatis, *ut*, Venire a rege, *πορεύεσθαι παρὰ βασιλέως*, Thucyd. (3) *ὑπὸ, cum genit.* et verbis pass. vel neutris, *ut*, Instituor ab illo, *παιδεύομαι ὑπ' ἐκείνου*, Isocr. Interfectus est a vobis, *τέθνηκεν ὑπ' ὑμῶν*, Xenoph. (4) *ἐκ*, in notatione temporis, *ut*, A puero, ab infantia, ab incunabulis, *ἐκ νηπίου, ἐκ παιδὸς, ἐκ νέου, ἐκ πρώτης ἡλικίας*, Dem. Isocr. (5) *ἐπὶ*, in notatione officii, *ut*, Qui ab epistolis est, *ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν·* qui a secretis est, vulgo secretarius, *ὁ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων·* qui a regiis sigillis est, *ὁ ἐπὶ τῶν βασιλικῶν σφραγίδων*, &c. Viger. c. ix. sect. 4. reg. 1.

Abacium, *τὸ ἀβάκιον, ου*, Polyb.

Abactor, *ὁ ἐλατὴρ, ῆρος*, Luc. *ἀπελάτης.*

Abactus, *ἀπιλημμένος, ένη, ένον*, Poll. *ἀπιλαθὴς, ῖσα, ὶν*, ab ara, *βωμῦ*, Luc.

Abactus, *ûς, ἡ ἀπιλασία, ας*, Hesych.

Abaculus, *τὸ ἀβάκιον, ου*, Polyb.

Abacus, *ὁ ἄβαξ, ακος*, Poll.

Abalienatio, *ἡ ἀλλοτρίωσις, ως*, Thuc.

Abalienatus, *ἀλλοτριωθὶς, ἀπηλλοτριωμένος*, ab aliquo, *τινὸς*, Dem. *πρός τινα*, Isocr.

Abalieno, *ἀπαλλοτριόω, ῶ*, aliquem ab aliquo, *τινά τινος*, Dem. *τινὰ πρός τινα*, Isocr.

Abamita, *ἀδελφὴ τοῦ προπάππου*, Isocr. *ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη*, id.

Abarceo, seu Aberceo, *ἀποκωλύω, ἀποκωλύσαι ναμάτων, ab aquis arcere*, Greg. *ἀπείργω σέ τινος*, Plut.

Abavia, *ἡ ἐνετήθη*, Poll. *ἡ ἀτομάμμη.*

Abavunculus, *ὁ θεῖος τοῦ προπάππου, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας.*

Abavus, *ὁ ἐπίπαππος, υ*, Poll. *ὁ ἀπόπαππος*, V. L. *πρόγονος, πίταρτος.*

Abbas, *ὁ κοινοβιάρχης, ὁ ἀρχιμανδρίτης.*

Abbatia, *ἡ ἀββᾶτια, τὸ κοινόβιον*, Gell.

Abbatissa, *ἡ ἀρχιμανδρῖτις, ίδος.*

Abbrevio, *βραχύνω, ἐπιτίμνω*, Synes. *συντίμνω*, Thucyd. *cum accus. ἀποκεφαλίω*, Aristot.

Abdicatio, *ἡ ἀποκήρυξις, ως*, Lucian. *ἡ ἀπόρρησις*, Synes.

Abdicatus, *ἀποκήρυκτος, ον*, Synes.

Abdico, as, *ἀποκηρύττω*, filios, *τοὺς υἱέας*, Lucian. filium, *ἀπεῖπον τὸν υἱὸν*, Plat. me magistratu, *τὴν ἀρχὴν*, Aristot. *ἀποδοκιμάζω, ἀποκοίομαι.*

Abdite, *κρύφα*, Plut. *κρυφῇ*, N. T. *κρύδην*, Dem. *κρυφίως, λάθρα.*

Abditus, *ἀπόκρυφος, ον*, Suid. *κρυπτὸς, ἡ, όν*, Herodian. *μύχιος, ία, ιον, ὁ ϗ ἡ ἐνδόμυχος.*

Abdo, *κρύπτω*, in gurgustio, *εἰς καλύβην*, Thuc. *ἀποκρύπτω, καταδύνω.*

Abdomen, *τὸ ὑπογάστριον, υ*, Dem. *ἧτρον, λαπάρα, ὑποκοίλιον.*

Abducendus, *ἀπακτέος.*

Abduco, *διάγω, ἀπάγω*, sententiam ab aliquo, *τὴν γνώμην ἀπό τινος*, Thucyd. aliquem a proposito, *ἀποσπανίω τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως*, Æschin. captivum aliquem, *οἴχομαι ἄγων αἰχμάλωτόν τινα*, Demosth. *λαμβάνω αἰχμάλωτόν τινα*, Herodian.

Abductio, *ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς*, Polyb.

Abductus, *ὁ ϗ ἡ ἄπακτος, υ*, Sophocl. *ἀπαγομένος.*

Abecedarius, *ἀλφαβητικὸς, ἡ, όν.*

Abedo, *κατισθίω*, aliquid, *τί*, Plut. *ἀποτρώγω*, Laert.

Abeo, *ἀπέρχομαι*, a viro, *ἀνδρὸς*, Isocr. e concione, *ἐκ τῆς ἐκκλησίας*, id. ad aliquem, *οἴχομαι πρός τινα*, id. in malam rem, *ἀπάγω εἰς τὸν φθόρον*, Epicharm. *ἔρρω εἰς κόρακας*, Aristoph. *ἄπιμι*, abiit *pro* mortuus est, *ἀνοίχεται, οἰχώκει*, Herod.

Aberratio, *ἡ ἀποπλάνησις, ως*, Arist. *τὸ ἁμάρτημα, ἡ ἀπόστυξις*, Plut.

Aberro, *ἁμαρτάνω*, a via, *τῆς ὁδῦ*, Aristoph. a veritate, *διαμαρτάνω τῆς ἀληθείας*, Isocr. *διαψεύδομαι τῆς ἀληθείας*, id. a sententia alicujus, *τῆς γνώμης τινὸς*, id. a proposito, *ἀποπλανάομαι τῆς ὑποθέσεως*, id. a fide *τῆς πίστεως*, vel *ἀπὸ τῆς πίστεως*, Chrysost. a scopo, seu proposito, *ἄξω φέρομαι τῶν καιρῶν*, Isocr. *πόρρω γίνομαι τῆς ὑποθέσεως*, id. *τοῦ πράγματος*, Dem. *ἁμαρτάνω, παραμαρτάνω, ἀποτυγχάνω*, id. *ψεύδομαι, ἀποσφάλλω*, Hom.

Aberro paulum, *παρολισθαίνω.*

Abfore, *ἀπέσεσθαι*, Plut. parum abesse, *μικρῦ δεῖν*, multum abesse, *πολλοῦ δεῖν.*

Abgrego, *ἀφορίζω*, oves ab hircis, *τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων*, N. T.

Abhinc, *ἐντεῦθεν*, Aristot. *ἐκείνου, ἀπὸ τοῦδε.*

Abhorreo, *μυσάττομαι*, ut prodigium, *ὡς ἐπὶ τέρατι*, Luc. ab injuria, *δυσχεραίνω τὸ ἀδικεῖν*, Plat. ab aliquo, *τινὶ*, Plut. *ἐπί τινι*, Aristot. *κατά τινος*, Luc. *ἀπαλλάττομαι*, Lucian. *ἀποτροπιάζομαι*, Synes.

Abhorresco, idem quod *Abhorreo.*

Abhortor, *ἀποτρέπω*, aliquem a peccatis, *τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων*, Isocr.

Abi, *ἄπει, ἄπιθι, ἄφετε, Poet.* in malam rem, *ἄπιθι, ἰὼ' εἰς κόρακας.*

Abjecte, *ταπεινῶς*, vivere, *ζῆν*, Dem. facere, *πράττειν*, id. *φαύλως, ἀγεννῶς*, id.

Abjectio, *ἡ ἀποβολὴ*, armorum, *τῶν ὅπλων*, Plat. *ἀπόῤῥιψις, ἡ ταπείνωσις*, Luc.

Abjector, *ὁ ἀποβολεὺς, έως*, armorum, *τῶν ὅπλων*, Plat.

Abjectus, *ἀποβεβλημένος, η, ον* ab *ἀποβάλλω*, abjicio, Plat. *ὁ ϗ ἡ ἄτιμος, ἀνάριθμος, ἀδόκιμος, ἀσύφηλος*, Hom.

Abiegnus, *ἐλάτινος, ίνη, ινον*, LXX. *ἐλάτινος, Poet.*

Abies, *ἡ ἐλάτη, ης*, Plut.

Abietarius, ὁ τέκτων ξυλικός.
Abietinus, ἐλάτινος, ίνη, ινον, LXX.
Abigeator, ὁ ἐλατὴρ, ῆρος, Luc.
Abigeatus, ûs, ἡ ἀπιλασία, ας, Hesych.
Abigeus, ὁ ἀπιλάτης, ου.
Abigo, ἀπιλαύνω, prædas, τὰς λείας, Herodian. columbas. τὰς περιστερὰς, Basil. e convivio, ἀπωθέω τῦ συμποσίου. Lucian. Spiritum sanctum, ἀποδιώκω τὸ πνεῦμα ἅγιον, Basil. περιπλαύνω, Polyb. ἀντέργω, σοβέω, Aristoph. ἀνίστημι, Soph.
Abjicio, ἀποβάλλω, Plat. aliquid, ῥίπτω τι, Demosth. clam ad pedes. ἀδήλως πρὸς τὰς πόδας, Æl. καταβάλλω, Xen. ἀποῤῥίπτω, Herod. παρωθέω, προΐημι, Thucyd.
Abitus, ἡ ἀποχώρησις, Isocr. ἡ ἀπέλευσις.
Abjudico, ἀποκρίνω, Aristot. ἀποδοκιμάζω, id. ἀποδικάζω, id.
Abjugo, ἀποζεύγνυμι, ἀναζυγόω, ἀποχωρίζω.
Abjungo, i. e. disjungo. ἀποζεύγνυμι, aliquid, τὶ, ab aliquo, τινὲς, Eurip. al. ἀπαμείρω, μιτάγω, Herod.
Abjuratio, ἡ ἐξωμοσία, Demosth. ἀπωμοσία, Poll.
Abjuratus, ἀπωμοσμένος, η, ον, ab ἀπόμνυμι, Herodian. abjuratum, ἐξωμοθὲς. V. L.
Abjuro, ἀπόμνυμι, aliquid, τὶ, Herodian. ἀπομόω, ἀπομύνω, διόμνυμι, Dem. ἐξόμνυμι, id cum accus. ἀποβάλλω τὶ δι' ὅρκων.
Ablactatio, ἡ ἀπογαλάκτισις, ὁ ἀπογαλακτισμός.
Ablacto, ἀπογαλακτίζω, aliquem, τινὰ, LXX
Ablaqueatio, ἡ ῥιζοτομία, ας, Theophr.
Ablaqueatus, ῥιζοτομηθεὶς. A ῥιζοτομέω, Hipp.
Ablaqueo, ῥιζοτομέω, ῶ, Hipp. περιαιρῦμαι, γυμνόω σκαπάνῃ τὰς ῥίζας.
Ablatio, ἡ ἀφαίρεσις, ως, Plut.
Ablativus casus, ἡ ἀφαιρετικὴ πτῶσις, Gramm.
Ablatus, ἀφῃρημένος, ἀφαιρεθείς.
Ablectæ ædes, οἶκος κεκοσμημένος, κεκαλλωπισμένος.
Ablegatio, ἡ ἀποστολὴ, ῆς, LXX. ἀπόπεμψις, ως, Dem. ἀποπομπὴ, ῆς, Æschin.
Ablegatus, ἀπεσταλμένος, ένη, ένον, N. T. ἀπόπεμπτος, Hes. ἀπόβλητος, Hom.
Ablego, ἀποστέλλω, aliquem, τινὰ, Thucyd. τινὰ πρεσβεία, Dem. ἀποπέμπω, διαπέμπομαι, τὴν ἐπιστολήν.
Abligurio, λαφύσσω, Luc. bona, καταβιβρώσκω τὰ ὄντα, Hyperid. ἀναισιμόω.
Abliguritio, ὁ λαφυγμὸς, ῦ, Aristoph.
Ablingo, ἀπολείχω, Athen.
Abloco, ἀπομισθόω, terram in decem annos, τὴν γῆν ἐπὶ δέκα ἔτη, Thuc. ἐκμισθόω.
Abludo, ἀπᾴδω, Aristot.
Abluendus, πλυτέος.
Abluo, ἀπονίπτομαι, manus, τὰς χεῖρας. Athen. pulvérem, ἀποπλύνω τὴν κόνιν, Lucian. retia, τὰ δίκτυα, N. T. Κλύζω. ἀνακλύζω, Apollon. ἀποκλύζω, ἀπολύω, Hom.
Ablutio, ἡ πλύσις, ως, LXX. ἡ ἔκνιψις, Hes.
Ablutus, λελεμμένος, ένη, ένον, N. T. ἀπονιφθείς.
Abmaterfera, ἡ ἀπαθία, ἡ θεῖα πρὸς μητρὸς μεγάλη.
Abmitto, ἀποστέλλω, aliquem, τινὰ, Xenoph.
Abnato, ἀπονήχομαι, ἐκνήχομαι.
Abneco. ἀναιρέω, ἀποκτείνω, νεκρόω.
Abnegatio, ἡ ἀπάρνησις.
Abnego, ἀπαρνέομαι, eædem, τὸν φόνον, Plutarch. ἔξαρνός εἰμι, Plat.
Abnepos, ὁ ἀπέκγονος, ου, Bud.
Abneptis, ἡ ἀπεκγονὴ, ῆς.
Abnocto, ἀπονυκτερεύω, a castris, τῦ στρατοπέδου, Plut.
Abnodo, δισμὸς ἐκλύω.
Abnormis, e, ὁ ἢ ἡ ἄμετρος, Plut.
Abnuo, ἀπανεύω, bonum, τῦ καλῦ, Basil. hoc, τῦτο, Xenoph. ἀπέκω. ἀρνέομαι.
Abolendus, ἐξαιρετέος, έα, έον, Polyb.
Aboleo ἀφανίζω, testamentum, διαθήκην, Dem. memoriam alicujus, τὴν μνήμην τινὸς, id. legem, λύω, καταλύω, ἀποχειροτονέω, ἀποδοκιμάζω νόμον, id. disciplinas, ἀναιρέω τὰς παιδείας, Isocr. ἐξαλείφω, Xen. ἀκυρόω, ἀμαυρόω.
Abolitio, ὁ ἀφανισμὸς, ῦ, ἡ ἀφάνισις, ως, justitiæ, τῆς δίκης, Aristoph.
Abolitus, ἠφανισμένος, ένη, ένον, ab ἀφανίζω, Dem.
Aboila, ἡ χλαμὺς, ύδος, Plut.
Abolus, ὁ ἄβολος, Aristot.
Abomasum, τὸ ἤνυτρον, ου, Aristot.
Abominabilis, e, βδελυκτὸς, ὴ, όν, N. T.
Abominamentum, τὸ βδέλυγμα, ατος, N. T. τὸ μίασμα.
Abominandus, βδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, Dem. βδελυκτὸς, ὴ, όν, N. T. ὁ μῦστος, Hes. μυσαρὸς, ρὰ, ρὸν, Phil. ὁ ἢ ἡ ἀπόστροπος, Soph.
Abominatio. ὁ βδελυγμὸς, LXX. τὸ βδέλυγμα.
Abominor, βδελύττομαι, aliquem ob aliquid, τινὰ διά τι, Aristoph. μυσάττομαι, Luc. ἀφοσιόομαι, Plut. ἀποστροπιάζομαι, Synes.
Aborior, ἐξαμβλόω, ῶ, Plat.
Abortio, abortum pario, ἐξαμβλίσκω, Æl ἐξαμβλόσκω, Diosc. ἐξαμβλόω, Plat.
Abortio, ἡ ἔκτρωσις, Aristot. ἡ ἄμβλωσις.
Abortivus, ἐκτρωματιαῖος, αία, αῖον.
Abortivus partus, τὸ ἀμβλωθρίδιον.
Aborto, idem quod *Abortio*, sive *abortum pario*.
Abortus, τὸ ἔκτρωμα, ατος, Hippocr. τὸ ἄμβλωμα, ατος, Bud.
Abrado, ἀποξύω, aliquid ab aliquo, τὶ ὑπό τινι, Alciphr. ἀποκναίω, aliquid, τὶ, Aristoph.
Abrasus, ἀπιξυσμένος, ένη, ένον, ab ἀποξύω, Alciphr.
Abreptus, ἁρπαγείς, εῖσα, έν, ab ἁρπάζω, Dem.
Abripio, ἁρπάζω, aliquid, τὶ, Herodian. ἁρπάζω, Dem. aliquem e templo, ἀποσπάω τινὰ τῦ ἱεροῦ, Herodian.
Abrodo, ἀποτρώγω, aliquid, τὶ, Laert.
Abrogatio, ἡ ἀποκύρωσις, ως, ἡ ἀποδοκιμασία, legum, ἡ ἀναίρεσις τῶν νόμων, Dem. ἡ ἀκύρωσις, ἡ ἀποχειροτονία, id.
Abrogo, ἀποχειροτονέω, ῶ, alicui magistratum, τινὰ τῶν ἐν ἀρχαῖς, Dem. aliquid, ἀποδοκιμάζω τι, id. leges, ἀναιρέω τὺς νόμυς, Æschin. legem, λύω τὸν νόμον, Dem. decretum, καταλύω τὸ ψήφισμα, id. ἀκυρόω, ἀποκυρόω, ἄκυρον ποιέω, ἀποκαλέω, διαγράφω, μεταγράφω.
Abrotonum, τὸ ἀβρότονον, ου, Diosc. ex abrotono confectum, ἀβροτόνινος, ίνη, ινον, id.
Abrumpo, ἀποῤῥήγνυμι, aliquid, τὶ, Æschin.
Abrupte, ἀποτόμως, Isocr.
Abruptus, ἀπεῤῥηγμένος, ένη, ένον, ab ἀποῤῥήγνυμι, Æschin locus, ὁ ἀποῤῥὼξ τόπος, Plut. ὁ ἢ ἡ ἀπόκρημνος. Xen. ἀπότομος, ἀποτμὴξ, Apoll.
Abs, ἀπό. Vide *A, Ab.*
Abscedo, ἀφίσταμαι, in regionem aliquam, εἰς χώραν τινὰ, Thuc. ἄπειμι ἀπό τινος, ἀποχωρίω, Plut. ἐξαναχωρέω.
Abscedens, ἀφιστάμενος, ένη, ενον, Dioscor.
Abscessio, ἡ ἀπόστασις, Dem. ἡ ἀποστασία, Plut.
Abscessus, τὸ ἀπόστημα, ατος, Galen.
Abscido, ἐκπόπτω, aliquid, τὶ, Galen.
Abscindo, ἀποτίμνω, aliquid, τὶ, Plut. nares et aures alicui, ῥῖνα ἢ ὦτά τινι, Homer. ἀποκόπτω τί τινι, Xen. ἀνακείρω, Hes.
Abscisse, ἀποτόμως, Isocr.
Abscissio, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς, Plut.
Abscissus, ἀποκεκομμένος, ένη, ένον ὁ ἢ ἡ ἀπότομος, ου, abscissæ petræ, ἀπότομοι πέτραι, Lucian.
Abscondite, κρύφα, Plut. κρυφῇ, N. T.
Absconditus, ὁ ἢ ἡ ἀπόκρυφος, ου, LXX. κρυπτὸς, ὴ, όν, Herodian. κρυφαῖος, αία, αῖον, id. ἀποκεκρυμμένος, LXX.
Abscondo, ἀποκρύπτομαι, aliquid, τὶ, Isæus. ἐκκρύπτω, aliquid in aliquo, τὶ ἔν τινι, Herodian. aliquid sub aliquo, καλύπτω τὶ ὑπό τινος, Æl. κρύπτω, ἐγκρυφιάζω, Arist. συγκρύπτω, συγκαλύπτω.
Absconsio, ἡ κρύψις, ως, Aristot. ἡ ἀπόκρυψις.
Absconsus, κρύφιος, ία, ιον, Herodian. σκιτηνὸς, ὴ, όν.
Absens, ἀπὼν, οῦσα, όν, gen. όντος, ούσης, όντος, Plut. Vide *Absum.* ὁ ἢ ἡ ἄδικος, Hes. ἀποδημίων, Xen.
Absentia, ἡ ἀπουσία, ας, Dem.
Absentio, διαφωνέω, in aliqua re, πρός τι, Demet. Phal.
Absento, ἀποτίμπω, aliquem, τινὰ. Æsch.
Absilio, ἀποπηδάω, e curru, τῦ ἅρματος, Plut.
Absimilis, ὁ ἢ ἡ ἀνόμοιος, ου, Plat. ἀπεικὼς, υῖα, ὸς, gen. ότος, υίας, ότος. Polyb. ἀπεικὼς, υῖα, ὸς, gen. ότος, υίας, ότος, Plut. ὁ ἢ ἡ ἀφόμοιος.
Absinthites, ὁ ἀψινθίτης, ου, sc. οἶνος, Diosc.
Absinthium, τὸ ἀψίνθιον, Diosc. marinum, τὸ σίριφον, σιρίφιον.
Absistens, ἀφιστάμενος, ένη, ενον, Dem.
Absisto, ἀφίσαμαι, ab aliqua re, τινὸς, Dem. ἀποστατέω.
Absit, μὴ γένοιτο, Dem. quod absit, ὃ μὴ συμβαίη, id.
Absolvo, ἀπολύω, aliquem a culpa, τινὰ τῆς αἰτίας, Lycophr. aliquem crimine, ἀφίημί τινα τῦ ἐγκλήματος, Plut. aliquem mortis, ἀποψηφίζομαί τινος θάνατον, Antiphon. i. e. perficio, ἀποτελέω, aliquid, τὶ, Plat. ἀπεργάζομαί τι, Xen. τελέω, διαπράττω, κατασκευάζομαι.
Absolute, τελείως, Isocr. τέλεως, ἐντελέως, ἁπλῶς.
Absolutio, ἡ ἀπόλυσις, ως, Dem. ἡ λύσις, ως, ab iniqua fama, τῆς βλασφημίας, id.
Absolutus, ὁ ἢ ἡ ἀπόλυτος, ου, Gregor. Naz. ὁ ἢ ἡ ἄφετος, i. e. perfectus, τέλειος, εία, ειον, Arist. ἐντελὴς, ους, Lucian.
Absone, ἀσυμφώνως, δυσφώνως.
Absonus, ὁ ἢ ἡ ἀσύμφωνος, ου, ὁ ἢ ἡ ἀπῳδὸς, ου, ὁ ἢ ἡ ἀσηχὴς, Luc. ὁ ἢ ἡ ἄῤῥυθμος, ἐκμελὴς, Aristid. i. e. absurdus, ὁ ἢ ἡ ἄτοπος, Demosth.
Absorbeo, καταπίνω, aliquid, τὶ, Plut. omnia, λαφύσσω πάντα, id. ῥοφέω, ἀποῤῥοφέω, Synes.
Absorptio, ἡ καπάποσις, ὁ λαφυγμὸς, Aristoph.
Absque, ἄνευ, *cum gen.* absque oppidanis, ἄνευ πολιτικῶν, Dem. *Non ineleganter etiam postponitur, ut* absque his, τῦτων ἄνευ· χωρὶς, *itidem cum gen.* absque dictis, χωρὶς τῶν εἰρημένων, Arist. ἔξω, *etiam cum gen.* absque his, ἔξω τῦτων, Thucyd.
Abstemius, ὁ ἢ ἡ ἄοινος, ου, Xenoph. ὁ ἢ ἡ ἀβρόμιος, ἄγευστος.
Abstergeo. Vide sequens *Abstergo.*
Abstergo, ἀπομάττω, Dem. sudorem, ἀπομάττομαι τὸν ἱδρῶτα, Bas. pedes, ἐκμάττω τὺς πόδας, Arist. sordes, ἀπομάω τὸν ῥύπον, Lucian. maculam ignominiæ, ἀποτρίβομαι τὴν αἰδρείαν, Dem. ἀπομήχω, Luc. ἐπισμήχω, ἀποψάω, ἀποτρίβω, Theoc. ἀπομόργνυμι, ἀναμάττομαι.
Absterreo, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, Aristoph. a peccatis, ἀποτρίπω τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων, Isocr. a rebus agendis, τινὰ τῦ τὰ κοινὰ πράττειν. Plut. ab aliquo, ἀπό τινος, Aristot. ἀποσείω, Thuc. ἀπείργω.
Abstersio, ἡ σμῆξις, Diosc. ἡ ἀπόμαξις, ἡ ἔκνιψις.
Abstersorius, abstergendi vim habens, σμηκτικὸς, ὴ, όν, Diosc.
Abstinens, ὁ ἐγκρατὴς, ους, ab aliqua re, τινὸς, Isocr.
Abstinenter, ἐγκρατῶς, Aristot.
Abstinentia, ἡ ἐγκράτεια, ας, Xenoph. ἀπέχεια.
Abstineo, ἀπέχω, a petulantia, τῆς ὕβρεως, Æsch. a parvis, ἀπέχομαι τῶν μικρῶν, Isocr. manus a matre, τὰ χεῖρε τῆς μήτρος, Dem.
Absto, ἀφίσταμαι.
Abstractio, ἡ ἀφαίρεσις, ως, Aristot.
Abstractus, ἀποσπασθὶς, εῖσα, έν.
Abstraho, ἀποσπάω, cives a mari, τὺς πολίτας τῆς θαλάσσης. Plut. ab invicem, διασπάω ἀπ' ἀλλήλων, Xenoph. animam a corpore, χωρίζω τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῦ σώματος, Plat. ἀπάγω, ἁρπάζω, Xen.
Abstrudo, ἀποκρύπτω, aliquid, τὶ, Isocr. ἀπωθέω.
Abstrusus, ὁ ἢ ἀπόκρυφος, ου, LXX. κρυπτὸς, ὴ, όν, Herodian.
Absum, ἄπειμι, ab aliquo, τινὸς, Plut. ἀπό τινος, Arist. absit, μὴ γένοιτο, Demosth. abest multum, ut me defendam, πολλοῦ δέω ἐγὼ ὑπὲρ ἐμῦ ἀπολογεῖσθαι, Plat. parum abest, quin fleam, ὀλίγου δέω δακρύσαι· multum

multum abest, rem ita se habere, πολλῷ δεῖ ἅτως ἔχειν, id. parum abfuit quin incidissem, μικρὸν ἀπέλειπον τῷ μὴ περιπεσεῖν, Isocr. quin expugnarentur, τῷ ἐκπολιορκηθῆναι, Luc. quin mortuus essem, παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, Isocr.

Absumedo, τὸ ἀνάλωμα, τὸ δαπάνημα.

Absumo, κατισθίω, res, facultates, τὰ ὄντα, Demosth. multa in aliquid, ἀναλίσκω πολλὰ εἴς τι, id. δαπανάω, καταφθείρω.

Absumptio, ἡ ἀνάλωσις, Lucian.

Absurde, ἀτόπως, Dem. item ἀλόγως.

Absurditas, ἡ ἀλογία, Dem. ἡ ἀτοπία, Isocr.

Absurdus, ὁ ᾗ ἡ ἄτοπος, ᾱ, Dem. ὁ ᾗ ἡ ἄλογος, ᾱ, Isocr. ὁ ᾗ ἡ ὑπερφυὴς, ἴος, id. ἀλόγιστος, ἄδοξος· absurdum, ἀλλόκοτον, ἀμαθίς.

Abundans, περισσὸς, ὴ, όν, aliqua re, τί, Synes. κατά τι, Arist. ἔν τινι, Plut. ὁ ᾗ ἐύπορος, ᾱ, τινός, Aristot. ὁ ᾗ δαψιλὴς, Gal. ὁ ᾗ ἄφθονος, ὁ περισσιών.

Abundanter, et Abunde, περισσῶς, Isocr. ὑπερβαλλόντως, id. ἐκ περισσοῦ, N. T. ἐξαρκούντως, Isocr. διαρκῶς, Xen. ἀφθόνως, ἄδδην, ευπόρως, δαψιλῶς.

Abundantia, ἡ περισσεία, N. T. ἡ περισσότης, Isocr. ἡ ἀφθονία, annonæ, τῶν ὠνίων, id. opum, ἡ περισσία τῶν χρημάτων, Demosth. εὐπορία, ἡ εὐθηνία, Philo. ἡ δαψίλεια, Herod. ἡ ἀδροσύνη, Hesiod. ἡ ἀφθονία, Xen.

Abundantius, περισσοτέρως.

Abundatio, ἡ ἐπίῤῥοια, Dion. Areop. ἡ πλήμμυρις. Vide *Inundatio*.

Abundo, εὐπορέω, aliqua re ad aliquid, τινὸς εἴς τι, Dem. περισσεύω, aliqua re, τινὸς, N. T. εὐθηνέομαι, Synes. γέμω, δαψιλεύομαι. Vide *Exundo*.

Abusio, ἡ κατάχρησις, ἡ ἀπόχρησις, N. T.

Abusive, καταχρηστικῶς, Gramm.

Abusivus, καταχρηστικὸς, ὴ, όν, Rhetor.

Abusus, ἡ ἀπόχρησις, ως, T. T. ἡ κατάχρησις.

Abutor, καταχράομαι, aliqua re, τινὶ, Plat. χράομαι κακῶς τινὶ, Demosth. ἀποχράομαι τινὶ, Aristot. παρακαταχράομαί τινι, id.

Abyssus, ἄβυσσος.

Ac, καὶ, ἤ.

Acacia, ἡ ἀκακία.

Academia, ἡ ἀκαδημία, Plut. ἡ ἀκαδήμεια, Aristoph.

Academicus, ἀκαδημικὸς, ὴ, όν, Luc.

Acantha, ἡ ἄκανθα, ης, Diosc.

Acanthinus, ἀκάνθινος, ίνη, ινον, Diosc.

Acanthis, ἡ ἀκανθὶς, ίδος, Aristot.

Acatium, τὸ ἀκάτιον.

Accanto, προσᾴδω, alicui, τινὶ, Aristoph.

Accedo, προσίεχομαι, tibi, σοὶ, Xenoph. ad rempublicam, τοῖς κοινοῖς, Dem. πρὸς τὰ κοινὰ, Isocr. ad aliquem, προσβαίνω τινὶ, Plut. παραγίνομαι τινὶ, Xen. ad aliquid, πρός τι, Æschin. accedere sententiæ, συγκατατίθεσθαι τινὶ· accedit ad hæc, ἐπιγίνεται τούτοις· εἰσαφικνέομαι, πρόσειμι, μίτειμι, συνεγγίζω.

Acceleratio, ἡ ἔπειξις, ἡ τάχεια, ἡ σπουδή.

Accelero, ἐπισπεύδω, expeditionem, τὴν στρατίαν, Isocr. sacra, τοῖς ἱεροῖς, Herodian. σπεύδω, κατασπεύδω, ἐγκονέω, ἐπισταχύνω, Plut.

Accendo, ἀνάπτω, lumen, φῶς, Plat. aliquid, ἀναλαίω τι, Herodian. domos, καίω τὰς οἰκίας, Xen. ἅπτω, Aristoph. ἀναύω. Vide *Incendo*.

Accenseo, προσγράφω, aliquem senatui, τινὰ τῇ βουλῇ, Plut. civitati, τῇ πολιτείᾳ, id.

Accensus, ἠμμένος, ἀνημμένος, Salmas. Hes.

Accentus, ἡ προσῳδία, ας, Gramm.

Acceptio, ἡ λῆψις, ως, Thucyd. ἡ πρόσληψις.

Accepto, λαμβάνομαι, Aristot. ὑποδέχομαι, aliquid, τί, Isocr. προσδέχομαι.

Acceptus, ληφθεὶς, εῖσα, έν, προσληφθεὶς, i. e gratus, ὁ ᾗ ἡ εὐάρεστος, ᾱ, N. T. χαρίεις, εσσα, εν, Aristot. ὁ ᾗ ἡ εὐπρόσδεκτος· acceptum habeo, χαίρω τινὶ vel ἐπί τινι· acceptum fero, ἀνατίθημί σοι τοῦτο, προσλογίζομαι, ἀπογράφω.

Accersitor, ὁ κλήτωρ, ορος, Lucian. ὁ κλητὴρ.

Accersitus, μεταπεμπτὸς, ὴ, όν, a μεταπέμπω, Plat.

Accersitus, ûs, ἡ πρόσκλησις, ως, Plat.

Accerso, προσαλαλέω, aliquem, τινὰ, Thuc. μεταπέμπω τινὰ, Plat. καταπαλέω τινὰ, Plut. προσάγω τινὰ, id. μεταπέμπω τινὰ, Dem. προσπέμπω.

Accerso aliquem orimine conjurationis, ἐπικαλέω τὴν συνωμοσίαν τινί.

Accessio, ἡ ἄφιξις, ως, Plat. i. e. additio, ἡ πρόσθεσις, Philo. ἡ προσθήκη, Plat. ἡ ἐπιδοχὴ, ἡ αὔξησις.

Accessus, ἡ πρόσοδος, Thuc. ἡ ἔφοδος.

Accessu facilis, ὁ ᾗ ἡ εὐπρόσιτος, ᾱ, προσιτὸς, ὴ, όν, Greg. ὁ ᾗ ἡ εὐπρόσοδος, ᾱ, Xen. difficilis, ὁ ᾗ ἡ ἀπρόσιτος, δυσίμβολος.

Accidens, τὸ συμβεβηκὸς, ὅτος, Dem. τὸ συμβὰν, άντος, id. per accidens, κατὰ συμβεβηκὸς, Aristot.

Accido, προσπίπτω, alicui, i. e. pedes alicujus, τινὶ, N. T. i. e. *contingo* alicui, συμβαίνω τινὶ, Isocr ἀποβαίνω τινὶ, Dem. non ex sententia, ἐκβαίνω μὴ κατὰ γνώμην, id. accidit mihi idem, τ' αὐτὰ πάσχω, Isocr. accidit mihi quod gubernatori, πάσχω πάθος κυβερνήτου, Plat. quæ accidunt alicui, συμπίπτοντά τινι, Isocr. προσυγχάνω.

Accido, περικόπτω, Demosth.

Accieo, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, Dem. προσπέμπω τινὰ, Isocr. μεταπέμπω.

Accinctus, διεζωσμένος, ίνη, ίνον, acinace, τὸν ἀκινάκην, vestem, τὴν ἐσθῆτα, Lucian.

Accingo, παραζώννυμι, acinacem, τὸν ἀκινάκην, Plat. palliolum, διαζώννυμι τὸ τριβώνιον, Luc. διασκευάζω.

Accino, προσᾴδω, alicui, τινὶ, Aristoph. παραψάλλω, παῤῥδίω.

Accio, vide *Accieo*.

Accipio, λαμβάνω, munera, δῶρα, Xenoph. fœdus, σπονδὰς, id. uxorem, γυναῖκα, id. pecuniam ab aliquo, παραλαμβάνω τὰ χρήματα παρά τινος, Isocr. munera, δέχομαι δῶρα, Dem. epistolam ab aliquo, κομίζομαι τὴν ἐπιστολὴν παρά τινος, id. excusationem, ὑποδέχομαι τὴν ἀπολογίαν, Lycophr. προσλαμβάνω, ἀποδέχομαι, προσδέχομαι.

Accipiter, ὁ ἱέραξ, ακος, Aristot. accipiter parvus, ὁ ἱεράκιον, Aristoph. accipitrem voce refero, clamo velut accipiter, ἱεράκιζω, Æl.

Accipitrarius, ὁ ἱεράκοτρόφος.

Accitus, προσκεκλημένος, ίνη, ίνον, προσκληθεὶς, εῖσα, έν, Plut.

Accitus, ἡ πρόσκλησις, Plat. ἡ μετάπεμψις, id ἡ μετάκλησις, Hes. ἡ πρόσπεμψις.

Acclamatio, τὸ ἐπιφώνημα, Plut. τὸ προσφώνημα, Dem. fausta, ἡ εὐφημία, Herodian. τὸ ἐπιβόημα, Thuc.

Acclamo, ἐπιφωνέω, Plut. alicui, προσφωνέω τινὶ, N. T. τινὰ, Homer. εὐφημέω, ἐπιάχω, Hom. ἐπεναυδάω, Aristoph.

Acclinis, ὁ ᾗ ἡ ἐπικλινὴς, προσκλινής.

Acclino, ἐπικλίνω, ad aliquid, πρός τι, Aristid. προσκλίνω.

Acclivis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀνωφερὴς, via, ἡ ἀνάντης ὁδὸς, Plat. ἐπάντης, παράντης, προσάντης.

Acclivitas, ἡ ἀναφέρεια, Alex. Aphrod.

Acclivus, idem quod *Acclivis*.

Accola, ὁ ᾗ ἡ πάροικος, ᾱ, Thucyd. ὁ ᾗ ἡ πρόσχωρος, Dem. ὁ ᾗ ἡ περίχωρος, id. πρόσοικος, Herodot.

Accolo, παροικέω, Asiam, τὴν Ἀσίαν, Isocr. flumen, προσοικέω τῷ ποταμῷ, Plat. τὸν ποταμὸν, Aristot.

Accommodate, ἐπιτηδείως, Thucyd. ἐκπαίως, λυσιτελῶς.

Accommodatio, ἡ ἐπιτηδειότης, ητος, Diosc. ἡ ἁρμογή.

Accommodatus, ἐπιτήδειος, εία, ειον, alicui, τινὶ, Aristot. ad aliquid, εἴς τι, Herodian. ἐπί τινι, Xenoph. οἰκεῖος, Aristot.

Accommode, ἐπιτηδείως. Thucyd.

Accommodo, προσαρμόζω, res legibus, τὰ πράγματα τοῖς νόμοις, Plut. aliquid alicui, ἁρμόζω τί τινι, Plat. me alicui, συμπεριφέρομαί τινι, Sirac. ἁρμόζω, Hesiod. προσοικειόω, Plut. συμβιβάζω, Greg.

Accommodus, ἐπιτήδιος, εία, ειον, Dem. ὁ ᾗ ἡ εὔθετος, ᾱ, N. T. ὁ ᾗ ἡ λυσιτελὴς, ἁρμόδιος, εία, ον.

Accredo, πιστεύω, ἐπιπιστεύομαι.

Accrementum, ἡ ἐπαύξησις, ἡ ἐπαυξὴ, ῆς, Plat. ἡ ἐπίδοσις, ως, Xenoph.

Accresco, προσφύομαι, Theoph. i. e. incrementum capio, προσδίδωμι, virtute, εἰς ἀρετὴν, Plat. felicitate, πρὸς εὐδαιμονίαν, Isocr. συναυξάνομαι, re aliqua, i. e. per rem aliquam, τινὶ, Dem. ἐπαυξάνομαι, ἐπιγίνομαι, ἐπιδίδωμι, Isocr.

Accretio, ἡ πρόσφυσις, ως, Theophr. ἡ παραύξησις, εως, Diosc.

Accubatio, ἡ κατάκλισις, ως, Plut.

Accubitorium, τὸ ἀνακλιντήριον.

Accubitus, ἡ ἀνάκλισις, Aristot. primus, ἡ πρωτοκλισία, N. T.

Accubo, παράκειμαι, alicui, τινὶ, Demosth. Vide *Accumbo*.

Accumbo, ἀνάκειμαι, inter edendum in thoracem, ἐν τῷ ἐσθίειν ἐπὶ τὸν θώρακα, Alex. Aphr. in lectis, κατάκειμαι ἐπὶ κλινῶν, Plat. alicui, παράκειμαί τινι, Diosc. cœnæ, κατακλίνομαι ἐπὶ τῷ δείπνῳ, Athen. in terra, ἀνίσιον ἐπὶ τὴν γῆν, N. T.

Accumulate, σωρηδὸν, Herodian. πυκνῶς.

Accumulatio, τὸ συνάθροισμα, ἡ ὕλη, Hes.

Accumulatus, ητὸς, Hom. νενημένος.

Accumulo, κατασωρεύω, mortuos mortuis, ἐπισωρεύω νεκροὺς νεκροῖς, Eurip. ἀθροίζω, συνάγω, νήθω seu νέω.

Accurate, ἀκριβῶς, Dem. ἐπιμελῶς, id. λιπαρῶς, περίεργως.

Accuratio, ἐπιμέλεια, Dem.

Accuratus, ὁ ᾗ ἡ ἀκριβὴς, sermo, oratio, λόγος, Aristot. opus, ἀκριβὲς ἔργον, Dem. i. e. diligens, ὁ ᾗ ἡ ἐπιμελὴς, Xenoph.

Accuro, ἐπιμελοῦμαι, ἐξακριβόω.

Accurro, προτρέχω, Chrysost. ἐπιτρέχω, ad, ἐπιβέω πρὸς, Herodian. ἀφικνέομαι δρομαῖος, Lucian.

Accursus, ἡ ἐπιδρομὴ, τὸ προσδρόμημα.

Accusabilis, ὁ ᾗ ἐπαίτιος, ᾱ, alicujus rei, τινὸς, Thucyd. ἔλεγκτος, ἐπίμεμπτος.

Accusatio, ἡ κατηγορία, Thuc. ἡ ἔγκλησις, Artemid. τὸ ἔγκλημα, Demosth. ἡ γραφὴ, id. τὸ κατηγόρημα, Plat.

Accusator, ὁ κατήγορος, Æschin. ἡ κατηγορικὴ, Plutarch. τὴν αἰτίαν ἐπενέγκων.

Accusatorie, κατηγορικῶς, Isocr. ἐγκληματικῶς, Aristot.

Accusatorius, κατηγορικὸς, ὴ, όν, Plut. ἐγκληματικὸς, ὴ, όν, Aristot.

Accuso, κατηγορέω, aliquem, τινὸς, Isocr. κατά τινος. Dem. τινὰ, Thuc. πρός τινα, Plut. δίκην τινὰ διώκω, Isocr. ἐπιφέρω γραφὴν πρός τινα, Dem. ἐπάγω αἰτίαν τινὶ, id. aliquem alicujus rei, κατηγορέω τί τινος, vel τινός τινος, Isocr. τινὸς περί τινος, Thuc. ἐπαιτιάομαι τινά τινος, Dem. ἄγω αἰτίαν τινὸς ἐπί τινα, id. ἐπάγω αἰτίαν τινὸς τινι, id. αἰτιάομαί σε τάτε, id. διαγράφω τινὶ αἰτίαν, δι' αἰτίας ἔχω, μέμφομαι, ἐνδείκνυμαί τινα.

Aceo, ὄξίζω, Diosc. ὀξύνω.

Acer, ὁ σφενδαμνὸς, ᾱ. Theophrast.

Acer, acris, e, ὄξὺς, εῖα, ὺ, acres morbi, ὀξεῖαι νόσοι· acer homo, ὀξὺς ἀνθρώπος, Arist. acris sensu, ὀξὺς πρὸς αἴσθησιν, Plutarch. δριμὺς, εῖα, ύ.

Acerbe, τραχέως, Isocr. πικρῶς, Dem. τρυφερῶς, χαλεπῶς.

Acerbitas, ἡ πικρία, Dem. ἡ πικρότης, id. ὀξύτης, τρυφερότης.

Acerbo, παροξύνω, Xen. πικραίνω, N. T. τραχύνω.

Acerbus, τρυφερὸς, ὴ, όν, fructus, καρπὸς, Galen. homo, ἀνθρώπος, Xenoph. πικρὸς, ᾶ, ὸν, de rebus et hominibus, Dem. acerbum, τὸ ὀμφάκιον.

Acernus, σφενδάμινος, ίνη, ινον, Aristoph.

Acero, i. e paleis perfundo, ἀχυρόω. Acerosus, i. e. paleis plenus, ὁ ᾗ ἡ ἀχυρώδης.

Acerra, τὸ θυμιατήριον, Philo.

Acervatim, σωρηδὸν, Herodian. ἀθρόως.

Acervatio, ἡ σώρευσις, ως.

Acervo, σωρεύω, Herodian. σωρὸν συνάγω, Euphr. apud Stob.
Acervus, ὁ σωρὸς, ῦ, divitiarum, χρημάτων, Aristoph. ὁ ὄγκος, Aristot. ὁ θήμων, Hom. ὁ vel ἡ θὶν et θῖς, id.
Acesco, ἀξύνω, Gal. ἀξύνομαι, id. ἐξυξύνομαι, Theophr. παρεξίζω, Diosc.
Acetabulum, τὸ ὀξυβαφον, Athen. τὸ ἐμβάφιον, Hipp. ἡ ὄξις, Aristoph.
Acetosus, ὁ ἡ ἡ ὀξώδης, ους, Galen.
Acetum, τὸ ὄξος, ους, Plut. τὸ ἐξείδιον, υ, Suid Galen.
Ach llea, *herbæ nomen*, τὸ ἀχίλλιον, τὸ χιλιόφυλλον.
Acicula, τὸ ῥαφίον, Gal. ἡ πιρόνη, Gl. V.
Aciarium, ἡ ῥαφιδοθήκη.
Aciditas: vid. *Acerbitas*.
Acidulus, ὀξηρὸς, ρὰ, ρὸν, ὁ ἡ ἡ ὀξώδης, ους, ὁ ἡ ὑποξυς.
Acidus, ὀξὺς, ῖα, ὺ, Xen.
Acies, ἡ ἀκωκὴ, ῆς, Lucian. ἡ ἀκὴ, ἀκὶς, αἰχμὴ, ὀξύτης, Plut. ἡ ἀκμὴ, unguium, ὀνύχων, Plut. oculorum, ὀμμάτων, Ælian. gladii, τὸ στόμα, ατος, μαχαίρας. Thuc. i. e. exercitus instructus, ἡ τάξις, εως, Dem τὸ τάγμα, ἡ τῖξ, Hom. ἡ παράταξις, εως. Isocr. *Hinc* aciem instruo, παρατάττω, Isocr. παράταξιν ποιῶ, Xenoph. in acie colloco, τάττω, Dem. sto in acie contra aliquem, παρατάττομαι πρός τινα, id. una sto in acie, συμπαρατάττομαι. Isocr. deserere aciem, λείπειν τὴν τάξιν, Dem. occumbere in acie, τελευτᾶν ἐν τάξει, id.
Acinaces, ὁ ἀκινάκης, υ, Lucian. acinace cingi, διαζώννυσθαι τὸν ἀκινάκην, id.
Acinaceus, ῥηγικὸς, ὴ, ὸν, Theophr.
Acinosus, ὁ ἡ ῥαγώδης, εος, Diosc.
Acinus, ἡ ῥᾶξ, ῥαγὸς, uvarum, βοτρύων, Plat uvæ passæ, ταφυλῆς, Diosc.
Acipenser, ὁ ἔλλωψ, ὀνίσκος, ὀξύῤῥυγχος.
Aconitum, τὸ ἀκόνιτον, υ, Diosc.
Acor, ἡ ὀξύτης, Alex. Aph ἡ τρυφνότης.
Acquiesco, ἐπαναπαύομαι, ἡσυχάζω, ἀρίστημι, ἀρκοῦμαι, præsentibus, τίργω τὰ παρόντα, Isocr. τοῖς παροῦσι, id. donis, ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, id. præsentibus bonis, ἀγαστὰν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, Lys. aliqua re, ἔν τινι, Isocr. τὶ, Dem. ἀγαπητῶς ἔχω τι, Herodian. εὐδοκίω ἔν τινι, Polyb. συμφέρομαι τοῖς παροῦσι, εὐαρεστοῦμαι τύτοις, ἐμμένω τοῖς καθεστηκόσι, ἐπὶ τύτῳ χαίρω, συγχωρῶ, *cum dat.* Plat.
Acquiro, περιποιοῦμαι, mihi aliquid, ἐμοί τι, Arist. multum agri, πρόσκτάομαι πολλὴν χώραν, Isocr. pecunias, πορίζω χρήματα, Dem. reliqua, πρόσπορίζω τὰ λοίπα, id.
Acquisibilis, κτητὸς, ὴ, ὸν, Isocr.
Acquisitio, ἡ κτῆσις, εως, bonorum, ἀγαθῶν, Dem. divitiarum, ἡ κομιδὴ χρημάτων, id
Acquisitus, κτητὸς, ὴ, ὸν, Plat.
Acrimonia, ἡ δριμύτης, ητος, *proprie*, Alex. Aph. *metaph.* Plat. in rebus gerendis, ὀξύτης, ητος, id. in oratione, δεινότης ἐν λόγοις, Isocr. Vid. *Acerbitas*.
Acris iræ, ὁ ἡ ἡ ὀξύθυμος.
Acriter, σφοδρῶς, δριμέως, Aristoph. σφίδρα, id. ἰσχνῶς, N. T. ὀξέως, πικρῶς.
Acritudo. Vide *Acrimonia*.
Acroama, τὸ ἀκρόαμα, ατος, Xenoph.
Acroamaticus, ἀκροαματικὸς, ὴ, ὸν, Plut.
Acroasis, ἡ ἀκρόασις, εως, Lucian.
Acroaterium, τὸ ἀκροατήριον, Plutarch.
Acronychus, ὁ ἡ ἡ ἀκρόνυχος, Nic.
Acrostichis, ἡ ἀκροστιχὶς, ἰδος, Euseb. τὸ ἀκρόστιχον, Schol. Thuc.
Acta, τὰ πεπραγμένα, ων· τὰ πραχθέντα, ων· Apostolorum, αἱ πρᾶξεις τῶν Ἀποστόλων, N. T.
Actio, ἡ πρᾶξις, Aristot. ἡ ἐνέργεια, id. judicialis, τὸ ἔγκλημα, Dem. ἡ κατηγορία, ας, id. injuriarum, ἀδικίου δίωξις, Antiph. actionem alicui intendo ob aliquid, γράφομαί τινά τινος, Plut.
Active, ἐνεργητικῶς· πρακτικῶς.
Activus, ἐνεργητικὸς, πρακτικὸς, δραστικός.
Actor, ὁ πράττων, οντος, ὁ δρατὴρ, δρατῆρ, Hes. ὁ πειτὴς, i. e. accusator, ὁ κατήγορος, υ, Dem. ὁ διώκων, οντος, id. fabularum, ὁ ὑποκριτὴς, ῦ, Plut.
Actuarium, i. e. oneraria navis, ἡ ὁλκὰς, άδος.
Actuarius, i. e. actorum scriba, ὁ γραφεύς.
Actuarius, i. e facilis, ὁ ἡ εὐκοπος.
Actuosus, ὁ ἡ ἐνεργὴς, ῦ, Lucian πρακτικὸς, ὴ, ὸν, Polyb ὁ ἡ φιλόεργος, ἐργώδης.
Actus, ἡ πρᾶξις, εως, Dem. in ipso actu, ἐπ' αὐτοφώρῳ.
Actus. πραχθεὶς, εῖσα, ὲν, πεπραγμένος, ένη, ένον, actum ago, ἐπ' ἐξεργασμένοις ἀναλαμβάνω, Aristid actum est de me, perii, ἀπώλομην, Eur. ἀπόλωλα, Aristoph.
Actuum, αὐτίκα, Thuc. παράχρημα.
Acuatio, ἡ τόμωσις, εως.
Aculeatus, κεντρωτὸς, ὴ, ὸν· ὁ ἡ ἡ ἔγκεντρος· culex, κνὶψ, Aristot. ut spina, ὁ ἡ ἀκανθώδης, ους, Theophr.
Aculeus, τὸ κέντρον, Plut. τὸ κέντημα, Polyb. ἐγκεντρὶς, Aristoph. ἡ ἄκανθα.
Acumen, ἡ ἀκωκὴ. ῆς, Lucian. ἡ ἀκὶς, ἴδος, Diosc. ἡ ὀξύτης, Plut. τὸ ὀξὺ, ἰος, ingenii, ἡ ἀγχινοία.
Acuminatus, ὁ ἡ ἡ ἄποξυς, ους, Diosc.
Acumino, ὀξύνω.
Acuo, ὀξύνω, ultimam syllabam, τὴν τελευταίαν, Athen. i. e. acutum reddo, ἀκονάω, aliquid, τὶ, Lucian. i. e. incito aliquem ad aliquid, ἀκονάω τινὰ ἔς τι, Herod. θήγω, θηγάνω τινὰ ἔς τι, Xen.
Acus, ἡ ῥαφὶς, ἰδος, N. T. βελόνη, τὸ ἐπήτριον, ἀκίσκος.
Acu pictus, κεστὸς, Hom. πολύκιστος.
Acute, ὀξέως. canere, ὀξὺ λιγέως ᾄδειν, Arist. audire, ὀξὺ ἀκούειν, Plat. videre, ὀξὺ βλέπειν, id. acute videns, ὁ ἡ ἡ ὀξυδερκὴς, ὀξυωπὴς, acute clamans, ὁ ὀξυβόας.
Acutulus, ὁ ἡ ἡ ὑπόξυς, ους.
Acutus ὀξὺς, ῖα, ὺ, hasta, ὀξὺ δόρυ, Hom. vox, ὀξεῖα φωνὴ, Plut. vir, ἀνὴρ δεινὸς, Dem.
Ad, πρὸς. *cum acc.* venio ad aliquem, ἀφικνοῦμαι παρά τινα, Xenoph. ἐπὶ *cum acc.* esse ad mare, εἶναι ἐπὶ θαλάσσῃ Thuc. *cum acc. in significatione motus ad locum, ut* accedere ad januam, βαδίζειν ἐπὶ τὴν θύραν, Aristoph. πρὸς, *cum dat.* stabat ad januam, ἑστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ, N. T. *cum acc.* quid ad nos? τί πρὸς ἡμᾶς; ibid. τὶς, *cum acc.* eo ad convivium, ἔρχομαι ἐς ἐυωχίαν, Thuc purpura ad vestem, πορφύρα ἐς χλανίαν ad viros ducentos, ἐς vel ἐς ἄνδρας διακοσίους, Thuc.
Adac.io, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς.
Adactus, ἐπαχθεὶς, εῖσα, ὲν, i. e. coactus, βιασθεὶς, εῖσα, ὲν, Isocr. ἀναγκασθεὶς, Dem.
Adædifico, προσοικοδομέω.
Adæquatio, ἡ ἀνίσωσις, εως, ἡ παρίσωσις, εως.
Adæque, ἴσως, Dem. item ἰσίως.
Adæquo, ἀνισόω, multitudine, πλήθει, Herod. ἀνισάζω, Aristot. ἐξισόω τινὶ, Plut. i. e. complano, ἐπισάζω, Aristot. ὁμαλίζω, ἀμαρτίζω, Bud.
Adæstuo, προσκυμαίνω, Philo. item ἐκκυμαίνω.
Adagium, ἡ παροιμία, Aristot. item λόγος.
Adamantinus, ἀδαμάντινος, ίνη, ινον, Æsch.
Adamas, ὁ ἀδάμας, αντος. Aristot.
Adamo, ὑπερφιλέω, Xenoph.
Adaperio, προσοίγω, LXX. διανοίγω, id. παρανοίγω.
Adapertilis, e, ὁ ἡ ἀνοικτὸς, υ.
Adapertio, ἡ ἄνοιξις, εως, Bas.
Adapertus, ὁ ἡ ἡ ἄνικτος, ἀνεῳγμένος, ένη, ένον, ab ἀνοίγω, Lucian.
Adapto, ἁρμόζομαι, fut. όσομαι, leges civibus, τὰς νόμους τοῖς πολίταις, Plut. alicui aliquid, ἁναρμόζω τί τινι, Dionys. Hal. προσαρμόζω τί τινι, Plat. ἐπαρτύω, Hom.
Adaquatorium, τὸ ποτιστήριον, υ, LXX.
Adaquo, ποτίζω, Aristot ὑδραίνω.
Adauctus, ῦς, ἡ ἐπαύξησις, εως, ἡ πρόσαυξις, εως, ἡ ἐπαυξὴ, ῆς, Plat.
Adaugeo, ἐπαύξω, patriam, τὴν πατρίδα, Dem.
Adaugesco, ἐπαυξάνομαι, Theophr.
Adbibo, ἐπιπίνω, aliquid, τὶ, Aristoph. vinum, οἶνυ, Plat.
Adblandior, ὑποαίνω, ὑπαικάλλω.
Adcorporo σωματοποιέω.
Addecimo, ἀπ-δικατόω.
Addenso, πυκνόω.
Addico, i. e. pronuntio, ἐπαγγέλλω, ἀποκηρύττω.
Addico, i. e condemno, καταδικάζω.
Addice, καταλλάσσομαι, pro pecunia, ἐπ' ἀργυρίῳ, Herodian. ἀπεμπολίω.
Addictio, i. e. condemnatio ad pœnam, ἡ καταδίκη, ης, Plut.
Addictus, ὁ ἡ ἡ πρόσθετος, η, vel προσθετὸς, ὴ, ὸν, alicui, τινὶ, Plut. i. e. condemnatus ad, ὁ ἡ ἡ καταδικος, Dem. sum precibus, πρόσκειμαι δόμενος, Plut. alicui rei, τινὶ, Synes.
Addisco, προσμανθάνω, aliquid, προσλαμβάνω τὰ ταῖς ἐπιτηδείοις, Isocr. λαμβάνω ἐπιτήμην τινὸς, id.
Additamentum, ἡ προσθήκη, Plat. τὸ πρόσθημα, Symmach. τὸ ἐπίβλημα, N. T. additamenti loco esse, ἐν προσθήκης μέρει εἶναι, Dem. ἡ παρεμβήκη.
Additio, ἡ πρόσθεσις.
Additus, πρόσθετος.
Addo, προσίθημι, vel ἐπιτίθημι, alicui aliquid, τινί τι, Isocr. συνάπτω πρός τι, Plut. alicui, ἐπιβάλλω τινὶ, Aristot.
Addoceo, προσδιδάσκω.
Addubitatio, ἡ διαπορήσις.
Addubito, διαπορέω, Plat. de re aliqua, ἀμφισβητέω περί τινος, Isocr.
Adduco, προσάγω, ad aram, τῷ βωμῷ, Lucian. alicui aliquem, ἄγω τινί τινα, πρός τινα, Plut aliquem ad felicitatem, τινὰ ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν, Xen. aliquem in suspicionem, τινὰ εἰς ὑπόψιαν, Plat. in medium, παράγω εἰς τὸ μέσον, id. ἐπάγω, Bud. συνάγω, ὑπάγω τι εἰς τι, adducor, ut credam, ὑπάγομαι πιστεύειν, Isocr. προσάγομαι, προσίμαι, *cum infin.* ἀνακείθω.
Adductus, προσαχθεὶς, εῖσα, ὲν, donis, πεισθεὶς, εῖσα, ὲν, ὑπὸ δωριαῖς, Plat.
Adduplico, διπλασιάζω, aliquid, τὶ, Plut. ἐπιδιπλασιάζω.
Adedo, ἀποτρώγω, aliquid, τὶ, Laert. κατίδω.
Ademptio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, Plut.
Ademtus, ἀφαιρεθεὶς.
Adeo, *adv.* τοσοῦτον, victus est, ἡττήθη, Isocr. adeo abstinuere, ut ne quidem voluerint, τοσοῦτον ἀπέσχον, ὥς' οὐδ' ἠβύλησαν, id. adeo destitutus sum, ut nesciam, ὥτως ἐνδεὴς ἐγενόμην, ὥς' ὑκ οἶδα, id. adeo oportet, ut capiat, ὥτως χρὴ, ὥστ ἐπιδέχεσθαι, Æschin. quis adeo remotus fuit? τίς ὥτω τοσοῦτον πόῤῥω ἦν; Dem. adeo probabiliter, ὥτω πιθανῶς, Plat. adeo dementes facti sunt, εἰς τὸτο ἀνοίας ἦλθον, Isocr. εἰς τοσοῦτον ἀνοίας ἐληλύθασιν, id. εἰς τοσαύτην μανίαν ἦλθον, id.
Adeo, προσέρχομαι, ad aliquem, τινὶ, Xenoph. φοιτάω πρός τινα, Thuc. hæreditatem, προσιόντα εἰς τὰ κτήματα, Dem. κληρονομίαν κληρονομίας, Aristot.
Adeps, τὸ στέαρ, ατος, Diosc. ἡ πιμελὴ, ῆς, Aristot. τὸ ἅλιφαρ, ὁ δημός.
Adeptio, ἡ ἐπιτυχία, LXX. ἡ ἀπόλαυσις, ἡ ἐπίτευξις.
Adeptus, ἐπιτυχὼν, ῦσα, ὸν, aliquid, τινὸς, Dem. ὁ ἡ ἐπιτυχὴς, ῆος, τινὸς, Isocr.
Adequito, προσιππάζω, προσιππεύω.
Adesdum, ἴθι δὴ, Plat. ἴθι νῦν, Xenoph.
Adesurio, βυλιμιάω, βυλιμιάττω.
Adfringo, προσάγνυμι.
Adgeniculor, προσκυνέω, alicui, τινὰ, Herod. τινὶ, N. T.
Adhabito, παροικέω, aliquid, τὶ, Isocr.
Adhæc, πρὸς τύτοις, et adhæc alia multa, καὶ πολλὰ πρὸς τύτοις ἄλλα, Dem. χωρὶς δὲ τύτων, Lycophr.
Adhæreo, προσκολλάομαι, alicui, τινὶ, N. T. πρόσκειμαί τινι, Dioscor. προσίχομαι, Arist. προσίσχομαι, προσκλάττομαι, συνάπτομαι, omnia *cum dat.*
Adhæresco, idem quod anteced.
Adhæse, συγκόλλως, Athen.

Adhæsio,

Adhæsio, ἡ προσκόλλησις.
Adhalo, προσσνέω, Aristoph.
Adhamo, ἀγκιστρόω, ῶ, Plut.
Adhibeo, προσφέρω, προσέχω, animum rebus, τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι, Dem. curam alicui rei, ἔχω, vel ποιοῦμαι τινός τι, Thuc. aliquem in consilium de re aliqua, ποιοῦμαί τινα σύμβουλον περί τινος, Dem. aurem verbis. παραβάλλω τὸ οὖς τοῖς λόγοις, LXX. fimum vitibus, κόπρον ταῖς ἀμπέλοις, Theophr.
Adhinnio, προσχρεμετίζω, equo, χρεμετίζω πρὸς ἵππον, Æl.
Adhortamen, idem quod *Adhortatio*.
Adhortatio, ἡ παραίνεσις, Isocr. ἡ παράκλησις, id. ὁ παρακελευσμός, οῦ, Thuc. ὁ διακελευσμός, Theoc. ἡ προκοπή, παρακέλευσις, τὸ παρακέλευσμα, Plat.
Adhortator, ὁ παραινέτης, ὁ παρακλήτωρ, Hes. ὁ ἐργατεπίκτης, Eust.
Adhortatorius, παρακελευστικός.
Adhortor, παραινέω, ῶ, aliquem ad aliquid, τινί τι, Isocr. παρακελεύομαι τινί τι, Thuc aliquem ad virtutem, προτρέπω τινὰ ἐπ' ἀρετήν, Xenoph. ad aliquid, εἴς τι, Dem. πρός τι. Isocr. παρακαλέω, Xen. ἐγκελεύομαι, Plut. διακελεύομαι, Isocr. ἐπικελεύομαι, Plut. ὀτρύνω.
Adhuc, ἔτι, vivens, ζῶν, Isocr. hodie, ἔτι καὶ νῦν, id. εἴς ἔτι καὶ νῦν, vel εἴσετι καὶ νῦν, Lucian. μέχρι τοῦ νῦν, Xen.
Adjaceo, πρόσκειμαι, alicui, τινί, Diosc. παράκειμαί τινι, N. T.
Adiantum, τὸ ἀδίαντον, υ, Theophr.
Adiaphoron, i. e. res indifferens, τὸ ἀδιάφορον, υ, sc. πρᾶγμα, Chrys.
Adjectio, ἡ προσβολή, ῆς, oculorum, τῶν ὀμμάτων, Plato. ἡ ἐπίθεσις, τὸ ἐπίβλημα.
Adjectivus, ὁ καὶ ἡ ἐπίθετος. Hinc adjectivum, sc. nomen, τὸ ἐπίθετον, sc. ὄνομα, Gramm.
Adjectus, ûs, idem quod *Adjectio*.
Adjectus, ἐπιβεβλημένος, ένη, ένον. ab ἐπιβάλλω, Aristot. ὁ καὶ ἡ πρόσβλητος, LXX.
Adigo, προσάγω, ad aliquid, τινί, Lucian. εἰσάγω, Eust. ἰσάγω, Plut. i. e. cogo, βιάζομαι, aliquem ad aliquid faciendum, τινά τι ποιῆν, id ἀναγκάζω, παίσταμαί τινα εἴς τι.
Adjicio, προσίθημι, ἐπιβάλλω, aliquid, τί, Arist oculos, προσβάλλω τὴν ὄψιν, Plut. alicui aliquid. παραζεύγνυμί τί τινι, id. animum ad aliquid, ἐπίχω τὴν γνώμην sive τὸν νοῦν τινί, Lucian.
Adimo, ἀφαιρέω, alicui aliquid, τινός τι vel τινά τι, Xen. alicui spem, τινὰ τὴν ἐλπίδα, Arist. adimitur mihi hoc, ἀφαιρέομαί τοῦτο, Aristoph. ἐξαιρέω, Plat. παραιρέομαι, Dem.
Adimpleo, ἐπιπληρόω, Thuc. προσπληρόω, Xenoph.
Adimpletus, ἐπιπληρωθείς, εῖσα, έν, ab ἐπιπληρόω, Thuc.
Adinvenio, προσευρίσκω, Hermog. ἐξευρίσκω, Isocr. προσεξευρίσκω, Dem. ἐφευρίσκω.
Adinventio, ἡ παρεύρεσις, Dem. ἡ ἐξεύρεσις.
Adipalis, ὁ καὶ ἡ πιμελής, Lucian. ὁ καὶ ἡ ἐπίμελος, Dioscor. στατικός, Gl. V.
Adipatus, et Adiposus, λιπαρός, ρά, ρόν, Plato. ἰσχναμμένος, ένη, ένον, LXX. ὁ καὶ ἡ στατώδης, πιμελώδης, Aristot.
Adipiscor, τυγχάνω, aliquid divinitus, τινὸς ὑπὸ δαιμονίου, Aristot. gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆς δόξης, Dem. aliquid, προσκτάομαί τι, Isocr. προσλαμβάνω, Xen.
Aditio, ἡ ἄφιξις, ιος, Dem.
Adito, προσέρχομαι, aliquem, τινί, Xen.
Aditus, ûs, ἡ πρόσοδος, Thuc. ἡ πάροδος, de via et actione adeundi. Xen. aditu facilis, ὁ καὶ ἡ εὐπρόσοδος, id. εὐίφοδος, εὐπρόσοδος, aditu difficilis, δυσπρόσοδος, Thuc.
Adjudico, ἐπιδικάζω, Aristot. ἐπικρίνω, Plut.
Adjugo, ἐπιζεύγνυμι, Aristot.
Adjumentum, τὸ βοήθημα, Aristot. ἡ βοήθεια, ἡ ἐπικουρία.
Adjumento esse alicui, εἶναί τινι βοηθόν, συναγωνιστὴν, σύεργον, ἐπίκουρον.
Adjunctio, ἡ πρόσθεσις, ιος, Philo. ἡ ἐπίθεσις, ἡ ἐπίζευξις.
Adjunctus, προσεθείς, εῖσα, έν, Gen. έντος, είσης, έντος, a προσίθημι, Thuc.
Adjungo, προσίθημι, alicui aliquid, τινί τι, Thuc. προσάπτω τινί τι, Lucian. παραζεύγνυμί τινι τί, Naz κολλάομαι, προσαρμόττω, Plut.
Adjuratio, ὁ ἐξορκισμός.
Adjurgo, ἐγκαλέω, ἐπιμέμφομαι.
Adjuro, ἐπόμνυμι, Plut. te per Deum, ὁρκίζω σε τὸν Θεόν, N. T. ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ, ibid. ἐπορκίζω.
Adjuto, ἐπιβοηθέω, aliquem, τινί, Thuc. προσβοηθέω.
Adjutor, ὁ βοηθός, οῦ, Thuc. ὁ συμπράκτωρ, ορος, Herodot. ἀμύντωρ, ἐπίκουρος, σύεργος, ἀλιξητής.
Adjutorium, ἡ βοήθεια, ας, Dem. τὸ βοήθημα, ατος, Aristot.
Adjutrix, ἡ συμπράκτρια, ας.
Adjuvo, βοηθέω, ῶ, aliquem contra hostes, τινὶ πρὸς πολεμίους, Dem. aliquem, ὑπάρχω τινὶ βοηθός, idem. ποιοῦμαί τινι βοηθείαν, idem. ἀμύνω, ἐπικουρέω.
Admetior, προσμετρέω, Hyperid. ἐπιμετρέω.
Adminiculator, συμβοηθός, ὁ, confer *Adjutor*.
Adminiculor, βοηθέω, confer *Aujuvo*.
Adminiculum, ἡ χάραξ, ακος, vitis, τῆς ἀμπέλου, Aristoph. confer *Auxilium*.
Administer, ὁ ὑπηρέτης, Xen. item ὁ διάκονος.
Administra, ἡ ὑπηρέτις, ιδος, Xen.
Administratio, ἡ διοίκησις, ιως. Dem. ἡ οἰκονομία, ας, Aristot. ἡ διακονία, ὑπηρεσία.
Administrativus, ὑπηρετικός, ὴ, όν, Xen.
Administrator, ὁ διοικῶν, όντος, Isocr. ὁ διοικητής, Plut. ὁ ὑπηρέτης.
Administro, ὑπηρετέω, διοικέω, domum male, οἰκίαν κακῶς, Æschin. res meas, ὑπὲρ τῶν ἐμῶν, Isocr. domum bene, οἰκίαν οἰκεῖν εὖ, Plut. οἰκονομέω εἶναι καλῶς, Xen. rempublicam, πολιτεύομαι τὰ κοινὰ, Dem. διατίθημι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν, τὰ τῆς πόλεως πράττω, Xenoph. sacramenta, μυστήρια διαμιρίζω.
Admirabilis, θαυμαστός, ὴ, όν, Dem. θαυμάσιος, ία, ιον, Isocr. ἀγαστός, ὴ, όν, Xen.
Admirabiliter, θαυμαστῶς, Plat. θαυμασίως, id. θαυμαστὸν, id.
Admiralis, ὁ ναύαρχος, Thuc. ὁ στόλαρχος, Hesych.
Admirandus, idem quod *Admirabilis*.
Admiratio, ὁ θαυμασμός, οῦ, Hippocr. τὸ θαῦμα, ατος, Lucian. τὸ θάμβος, Thuc.
Admirator, ὁ θαυμαστὴς, οῦ, Plut.
Admiror, θαυμάζω, alicujus pietatem, τινὰ τῆς εὐλοβείας, Plut. aliquem, τινὸς, Xenoph aliquem ob sapientiam, τινὰ ἐπὶ τῇ σοφίᾳ. id aliquid, θαῦμά μοι ἔχει τινός, Lucian. alicujus virtutem, ἄγαμαί τινα τῆς ἀρετῆς vel τινὸς τὴν ἀρετὴν, Xen. τινὸς τῆς ἀρετῆς, Dem. ἐπάγαμαι, ἐπιθαυμάζω, σεβάζω.
Admisceo, ἐπιμίγνυμι, alicui, τινί, Thuc. sermoni, παραπλέκω τῷ λόγῳ, Basil.
Admissarius, ὁ ἀναβάτης, ου, ὁ ὀχευτὴς, οῦ, ad missarium admitto, ὀχεύομαι, Arist.
Admissio, ἡ ὀχευσις, venerea, ἡ ὀχεία, ας, Arist.
Admissor, ὁ εἰσάγων, οντος, Isocr.
Admissum, τὸ παράπτωμα, ατος, N. T.
Admistio, ἡ μῖξις, Lucian. ἡ πρόσμιξις, ἡ ἐπίμιξις, Thuc.
Admistus, ἐπίμικτος, πρόσμικτος, ὁ καὶ ἡ.
Admitto, ἐνδέχομαι, LXX. προσδέχομαι, Polyb. crimen in me, ἐνδέχομαι τὴν αἰτίαν, Dem. aliquem aliquo, παρίημί τινα εἴς τι, Xen. ἐφίημι, προσίημι, Xen. flagitia, ποιοῦμαι διπλᾶ, Thuc. ἐργάζομαι αἰσχρὰ, Xen. aliquid in aliquem, πλημμελῶ τι εἴς τινα, Dem. viri commercium, ἀνέχομαι τὴν τοῦ ἄρρενος ὁμιλίαν, Æl.
Admodulor, προσᾴδω, Arist.
Admodum, κομιδῆ, adolescens, νέος, Plato. σφόδρα νέος, id. natu grandis, εὖ μάλα πρεσβύτης, id. ἀπαρτὶ, πάνυ.
Admolior, ἐπιχειρέω, Dem.
Admoneo, ἀναμιμνήσκω, aliquem, τινὰ, Dem. aliquid, τὶ, id. aliquem alicujus, τινά τινος, Lucian. divinitus. χρηματίζω, N. T. παρακαλέω τινὰ ἐπί τι, παραινέω, cum dat. νουθετέω, ὑπομιμνήσκω, Hom. παραγγέλλω.
Admonitio, τὸ νουθέτημα, Plut. ἡ νουθέτησις, Arist. ἡ παραίνεσις, Xen ἡ ἀνάμνησις.
Admonitor, ὁ παραινέτης, ὁ παραινῶν, ὄντος, Isocr. ὁ νουθέτης.
Admonitorius, νουθετικὸς, ὴ, όν, sermo, λόγος, Xen. παραινετικὸς λόγος, Isocr.
Admordeo, προσδάκνω, δάκνω, Xen. ἐπιδάκνω, καταδάκνω, Hom.
Admorsus, προσδηχθείς, εῖσα, έν, δηχθείς, εῖσα, έν, Xen.
Admorsus, τὸ δῆγμα, ατος, Plut.
Admotio, ἡ πρόσθεσις, ιως, Arist.
Admoveo, προσίθημι, scalas turribus, κλίμακας τοῖς πύργοις, Thuc. aliquid ad aliquid, τί πρός τι, Xen. aræ, προσάγω τῷ βωμῷ, Luc. aurem sermonibus, προσβάλλω τὸ οὖς τοῖς λόγοις, LXX. πιλάζω, προσπιλάζω.
Admugio, προσμυκάομαι, μυκάομαι πρός τινα, Plut.
Admurmuro, προσμορμύρω, ἐπιθορυβέω, Xen.
Adnascor, προσφύομαι, Theophr. facio aliquid adnasci alicui, προσφύω τί τινι, Basil. ἐπιφύομαι, παραφύομαι, Diosc.
Adnatatio, ἡ πρόσνηξις.
Adnato, παρανήχομαι, ad aliquid, τινὶ, Thuc. προτίω τινὶ, Æl.
Adnavigatio, ὁ εἰσπλους.
Adnavigo, προσπλέω, Thuc. in aliquid, εἴς τι, Arist. item εἰσπλέω.
Adnicto, ἐπιφθαλμιάω, alicui, τινὶ, Plut.
Adnitor, διατείνομαι, aliquid facere, τὶ πράττειν, Arist. συντείνομαι
Adno, προσνήχομαι. Vide *Adnato*.
Adnominatio, ἡ παρονομασία.
Adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.
Adnutrio, ἐπιτρέφω.
Adnuto, ἐπινεύω, Dem.
Adoleo, θυμιάω, thus, λιβάνωτὸν, Herod. τῷ λιβανωτῷ, Lucian. καθαγίζω.
Adolescens, ὁ ἔφηβος, υ, Lucian. ὁ μείραξ, ακος, id. ὁ νεανίας, υ, Dem. ὁ νεὸς, ἀνηρ αἰσχρὸς, ἀμφιλιξ.
Adolescentia, ἡ νεότης, ητος, Dem. ἡ ἡλικία, ας, Isocr. florens ætas. ἡ ἀκμὴ ἀνθοῦσα, id. ab adolescentia. ἐκ νέου, Dem. ἐκ μειρακίου, id. ἡ ἐφηβεία, ἐφηβότης.
Adolescentior, νεανιεύομαι, Plut. item νεανισκεύομαι, Xen.
Adolescentula, ἡ παιδίσκη, Dem. ἡ κόρη, ης, Isocr. ἡ παῖς, παιδὸς, τὸ παιδισκάριον, ἡ μειρακίσκη, ἡ νεάνις.
Adolescentulus, ὁ νεανίσκος, Arist. τὸ μειράκιον, Dem.
Adolescenturio, μειρακιεύομαι, Lucian. μειρακεύομαι, Plut.
Adolesco, ἀδρύνομαι, Plat. i. e. fio adolescens, μειρακιόομαι, Xen. μειρακίζομαι, Lucian. ἡνιοχεύω, ἀτάλλω, Hesiod.
Adoperio, ἀποκρύπτω, aliquid aliqua re, τί τινι, Aristid συνεπικρύπτω.
Adopertus, ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, N. T. κεκαλυμμένος, ένη, ένον, ib.
Adoptio, ἡ υἱοθεσία, N. T. εἰσποίησις.
Adoptivus, ὁ καὶ ἡ εἰσποίητος, υ, Dem. filius, ποιητὸς υἱὸς, παῖς ποιητὸς, id. pater, ποιητὸς πατὴρ, Lysias
Adopto, υἱοθετέω, Hesych. εἰσποιέω, Dem. filium, ποιοῦμαι παῖδα, Dem. εἰσποιέομαί τινα υἱὸν, Isocr. παῖδα τίθημι, εἰς ὑἱοῦ λαμβάνω.
Ador, ἡ ζέα. ὁ χόνδρος.
Adorabilis, προσκυνητὸς, ὴ, όν, Gregor.
Adoratio, ἡ προσκύνησις, Plut. τὸ σέβας.
Adorator, ὁ προσκυνητὴς, οῦ, N. T.
Adorior, ἐπιχειρέω, aliquem, τινὶ, Aristot. ἐπίεμαι, ἐφίεμαι.
Adorno, ἐπικοσμέω, ῶ, Aristot. διασκευάζω, Lucian. equos ferreis munimentis, κατασκευάζω ἵππους χαλκοῖς προβλήμασι, Xen ἐνσκευάζω, παρασκευάζω,

παρασκευάζω, convivium, συγκροτέω συμποσιον.
Adoro, προσκυνέω, Deum, τῷ Θεῷ, N. T. τὸν Θεὸν, Dem. ἱκετεύω τὸν Θεὸν, Xenoph. προσάγω τῷ Θεῷ προσευχὰς, Chrys.
Adposco, προσαιτέω, ἐπαξιόω.
Adprecor, προσεύχομαι.
Adpugno, προσμάχομαι.
Adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.
Adrepo, προσέρπω, ad aliquem, τινὶ, Soph. in aliquem locum, ἐφερπύζω ἐπὶ τόπον τινὰ, Aristoph.
Adscisco, ἐπάγομαι, mihi aliquid, ἐμοί τι, Dem. mihi uxorem, συνοικίζω τινά ἐμοι, Naz. προσαιρέομαι ἑμαυτῷ τι.
Adscribo, προσγράφω, aliquem senatui, τινὰ τῇ βουλῇ, Plut. tribui, προσνέμω τῇ φρατρίᾳ, id aliquid benevolentiæ Dei, ἀνατίθημι τι τῇ εὐνοίᾳ τοῦ Θεοῦ, Plut. causam alicujus rei regibus, ἐπιφέρω αἰτίαν τινὸς τοῖς βασιλεῦσι, Dem. ἐγγράφω, id.
Adscriptitius, παρεγγεγραμμένος, ένη, ένον, Lucian. ὁ ἡ παρέγγραπτος, Gregor. παρέγγραφος, Athen.
Adsignifico, προσσημαίνω, Aristot.
Adsitus, i. e. seminatus ad, παραφυτευθεὶς, εῖσα, ἐν, i. e. situs ad, προσκείμενος, ένη, ενον.
Adspuo, προσπτύω, Dem.
Adsum, πάρειμι, alicui, τινὶ, Dem. παραγίνομαί τινι, Isocr. συμπάρειμί τινι, Dem. corpore, παραγίνομαι τῷ σώματι, Æschin. παρατύγχανω, Polyb.
Advectio, ἡ εἰσκομιδὴ, Thuc. ἡ προσκομιδὴ, id.
Advectitius, ἐπακτὸς, ἡ, όν, Herodian. ὁ ἡ παρεισακτος, ὑ, Suid.
Advecto, ἐπάγομαι, Thuc.
Advectus, ἐπαχθὶς, εῖσα, ἐν, Thuc.
Adveho, ἐπάγομαι, ἐπάγω, Thuc. προσκομίζω τι, id. εἰσκομίζω τι, id. frumentum Athenas, ἄγω Ἀθήναζε σῖτον, Dem.
Advelo, ἐπικαλύπτω.
Advena, ὁ προσήλυτος, N. T. ὁ παροικίδημος, ibid. ὁ πάροικος, ibid. ὁ ἔπηλυς, υδος, Dem. ὁ ἐπηλύτης, ξένος.
Advenio, παραγίνομαι, ad aliquid, πρός τι, Xen. ad aliquem, ἥκω τινὶ, id. in Atticam, εἰς τὴν Ἀττικὴν, Dem. ad cœnam, ἐπὶ τὸ δεῖπνον, Xen. ἀφικνέομαι ἐπί τινα, ἐφίσαμαι.
Adventitius, ὁ ἡ προσήλυτος, ὑ, N. T. ἐπεισακτος, ἐπεισόδιος, ἔπηλυς.
Advento, προσέρχομαι, ad aliquem, πρός τινα, Xen. τινὶ, Dem.
Adventus, ûs, ἡ ἄφιξις, Dem. ἡ ἐπιδημία, id. ἡ πάροδος, id. τὸ προσελθεῖν, id. ἡ ἐπίλυσις, ἐπηλυσία, προσίλευσις, παρουσία.
Adverbialiter, ἐπιῤῥηματικῶς, Gramm.
Adverbialis, ἐπιῤῥηματικὸς, ἡ, όν, Gramm.
Adverbium, τὸ ἐπίῤῥημα, ατος, Gramm.
Adversaria, orum, αἱ ἐφημερίδες, ων, Plut.
Adversaria, æ, ἡ ἀντίδικος.
Adversarius, ἐναντίος, ία, ίον, alicui, τινὶ, Xen. ἐναντιωθεὶς, huic, πρὸς τοῦτο, Plato.
Adversarius, ii, ὁ ἐναντιόμενος, Dem. ὁ ἀντίδικος, id. ὁ ἀντιλέγων, id. ὁ ἀντιλογικὸς, Isocr. ὁ ἀνταγωνιστὴς, id. ὁ ἀντισάτης.
Adversator, idem quod Adversarius, ii.
Adversatrix, ἡ ἐναντιομένη, ης.
Adversitas, ἡ ἐναντιότης, ητος, Aristot. ἡ ἐναντίωσις, εως, Isocr.
Adversor, ἀντιόομαι, alicui, τινὰ, Herodot. ἐναντιόομαί τινι. Isocr. ἀντιτάττομαί τινι, vel πρός τινα, id. alicui in aliqua re, τινὶ ἔν τι, Thuc. τινὶ πρός τι, Plut. alicui ne faciat, τινὶ μὴ ποιεῖν, Plato.
Adversum, i, τὸ δυστύχημα, ατος, Xen.
Adversum, vel adversus, Præpos. εἰς, adversus populum, εἰς τὸν δῆμον, Æschin. κατὰ, cum Genit. oratio adversus aliquem, λόγος κατά τινος: ἐπὶ, cum Accus. exercere adversus aliquem, ἀσκεῖν ἐπί τινα, Isocr. πρὸς, cum Accus. pugnare adversus aliquem, μάχεσθαι πρός τινα, Plut.
Adversus, ἀντικείμενος, ένη, ενον, alicui, τινὶ, Herod. ex adverso alicui, ἀπαντικρύ τινος, Dem. ἀντικρύς τινος, Thuc adverso flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλεῖν, Herodian
Adverto, προσβάλλω, Plato. animum alicui rei, προσίχω τὸν νοῦν τινὶ, Dem. ἐφιστάναι τὴν γνώμην, βάλλεσθαι εἰς νοῦν, ἐν θυμῷ βάλλεσθαι, Hom.
Advesperascit, συσκοτάζει, Xenoph quum advesperasset, ἑσπέρας γενομένης, κλιθείσης ἡ ἡμέρα.
Advigilo, ἀγρυπνέω, per noctem, τὴν νύκτα, Dem incumbo seu operam do, προσέχω τὸν νοῦν τινὶ, σπουδάζω καὶ ἀγωνίζομαι περί τινος.
Adulatio, ἡ κολακεία, Dem. ἡ θωπεία.
Adulator, ὁ κόλαξ, ακος, Arist. ὁ κολακεύων, οντος, Plut. ὁ θώψ, θωπός.
Adulatorius, κολακευτικὸς, ἡ, όν, Lucian. κολακικὸς, ἡ, όν, Plato. θωπευτικός.
Adulatrix, ἡ κολακὶς, ίδος, ἡ κολακεύουσα, Plut.
Adulor, κολακεύω, divitibus, τοῖς πλουσίοις, Plut. populo, θωπεύω τὸν δῆμον, Æschin. omnibus palam, πᾶσι προφανῶς τὴν κολακείαν ἐργάζομαι, Lucian.
Adulter, ὁ μοιχὸς, οῦ, Dem.
Adultera, ἡ μοιχαλὶς, ίδος, N. T. ἡ μοιχεύτρια, ας, Dem. ἡ μοιχὰς, αδος, Athen.
Adulteratio, τὸ κιβδήλευμα.
Adulterator, ὁ κιβδηλεύων, οντος, alicujus rei, τοῦ, Plato.
Adulterinus, i e. adulterio natus, μοιχίδιος, ία, ιον, Lucian. μοιχικὸς, Phocyl. μοιχὸς, Ep. i. e. falsus, ut moneta adulterina, νόμισμα κίβδηλον, ἀδόκιμον, νόθον, κεκιβδηλευμένον, Aristoph Lucian. alii.
Adulterium, ἡ μοιχία, ας, Plut.
Adultero, μοιχεύομαι, Plut. fœminam alicujus, τὴν γυναῖκά τινος, Plato. fœminas liberas, διαφθείρω τὰς ἐλευθέρας, Lysias. nummos, παρακόπτω, κιβδηλεύω τὰ νομίσματα, Arist. παρακαράττω τὰ νομίσματα, Suid. aliquid Scripturæ; τί τὴς γραφῆς, Gregor.
Adultus, τέλειος, ία, ιον, fœmina, γυνὴ, Æl. ἀκμαῖος, αία, αῖον, virgo, παρθένος, Luc. ἀδὴς, ἀς, ὁν, adultæ fruges, καρποὶ, Herodot. puer, ὁ ἀφήβαις.
Adumbratim, σκιαρῶς.
Adumbratus, ἐπίσκιος, ὁ ἡ.
Adumbratio, ὁ ἐπισκιασμὸς, οῦ, τὸ σκίασμα, ατος, τὸ ἀποσκίασμα, Naz. τὸ ἀτεκμήριστον, i. e. primæ lineæ rei, ἡ σκιαγραφία, Plato.
Adumbro, ἐπισκιάζω, i. e obiter delineo, σκιαγραφῶ, veritatem, τὴν ἀλήθειαν, Naz.
Adunce, ἀγκύλως.
Aduncitas, ἡ καμπυλότης, ητος, rostri vel nasi, ἡ γρυπότης, Xen.
Aduncus, ἐπικαμπὴς, κάμπυλος, η, ον, γαμψὶς, ὶς, ὶν, Aristoph. γρυπὸς, ὴ, όν, Xenoph. itemque qui naso vel rostro est aliquantum aduncus, ὁ ἡ ἐπίγρυπος, Plato.
Aduno, ἑνόω.
Advocatio, ἡ παράκλησις, Dem. ἡ συνηγορία.
Advocatus, i. e. patronus causæ, ὁ συνήγορος, Dem. ὁ σύνδικος, Isocr. ὁ παράκλητος, Dem.
Advoco, παρακαλῶ τινὰ, Æschin. προσκαλέω τινὰ, Thuc. ἐπικαλέω τινὰ, Xen.
Advolatus, ûs, ἡ ἐπίστησις, ως.
Advolo, ἐφίσταμαι, Greg. ἐπιπτάσομαι, Diosc. ad aliquid, προσίσταμί τινι, Philo. ἐπικίτομαι, παραπίτομαι.
Advolvo, προσκυλίω, saxum ad ostium, λίθον τῇ θύρᾳ, N. T. advolvor genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, Dem. ἑμαυτὸν καταβάλλω πρὸς τινος γόνατα.
Adurgeo, ἐπίγω, aliquem, ut quid faciat, τινά τι ποιεῖν, Herodian aliquem, καταπίγω τινὰ, Aristoph. ἐπιστέρχω.
Aduro, ἐπικαίω, aliquid, τὶ, Plato. προσκαίω τι, Aristoph. ἀποκαίω, Theophr.
Adusque, μέχρι, urbem, τῆς πόλεως, Aristot. hunc diem, ταύτης τῆς ἡμέρας, Isocr.
Adustio, ἡ ἐπίκαυσις, εως, Diosc. ollæ, τὸ πρόσκαυμα τῆς χύτρας, LXX. ἡ ἀπόκαυσις, τὸ ἐπίκαυμα.
Adustus, κεκαυμένος.
Adytum, τὸ ἄδυτον, ὑ.
Ædepol, ναὶ μὰ Πολυδεύκη, ναὶ μὰ τὸν Θεόν.
Ædes, is, ὁ ναὸς, οῦ, N. T. ὁ νεὼς, ῶ, Xen. ὁ σηκος, τὸ ἱερόν.
Ædes, ὁ οἶκος, ὑ, Xen. ἡ οἰκία, ας, Thuc.
Ædicula, i. e. sacellum, τὸ ναΐδιον, ὑ, i. e. parva domus, ἡ οἰκίσκη, ης, Dem. τὸ οἰκίδιον, ὑ, id. ὁ οἰκίσκος, ὑ, id.
Ædificatio, ἡ οἰκοδόμησις, εως, Thuc. ἡ οἰκοδομία, ας, idem.
Ædificator, ὁ οἰκοδόμος, ὁ ἀρχιτέκτων.
Ædificium, τὸ οἰκοδόμημα, Thuc. ἡ οἰκοδομὴ, ῆς. N. T. τὸ κτίσμα, ατος, ibid.
Ædifico, οἰκοδομέω, domum, οἰκίαν, Dem. super aliquo, ἐπί τινι, Xen. super fundamento alicujus, ἐποικοδομέομαι ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τινὸς, N. T. δέμω, δομέω.
Ædilis, ὁ ἀγορανόμος, Plato. ὁ ἀστυνόμος, id.
Ædilitas, ἡ ἀγορανομία, Suid. ἡ ἀστυνομία, Aristot.
Ædilitate fungor, ἀγορανομέω, ἀστυνομέω.
Ædilitius, ἀγορανομικὸς, ἡ, όν, Arist. ἀστυνομικὸς, ἡ, όν, idem.
Æditimor, νεωκορέω.
Æditimus, ὁ νεωκόρος, Schol. Aristoph. ζάκορος, Arist. ὁ ἱεροφύλαξ, ακος, ὁ ναοφύλαξ, ακος, Aristoph. ἱεροκόμος, ἱεροδύλος.
Ædituus, idem quod antecedens Æditimus.
Aëdon, ἡ ἀηδὼν, όνος, Aristot.
Æger, ὁ ἡ ἄῤῥωστος, ὑ, Isocr. ἀῤῥωστῶν, οῦσα, οῦν, Dem. ἐν πάθει ὤν, οὖσα, όν, Arist. νοσερὸς, ρὰ, ρὸν, Xen. νοσηρὸς, Plut. νοσῶν, animo, ὁ ἡ ἄθυμος, ὑ, Dem. ὁ ἡ δύσθυμος, ὑ, Aristot.
Ægre, ἀῤῥώστως, Dem. ἀσθενῶς, Isocr. i. e. difficulter, et moleste, δυσχερῶς, χαλεπῶς, Xen. fero negotium, δυσχεραίνω τὸ πρᾶγμα, Dem. res adversas, ἐπὶ τοῖς κακοῖς, Isocr. quum audio, ἀκούω, Plato leges, χαλεπαίνω τοὺς νόμους, Plut. aliquid, ἀγανακτέω ἐπί τινι, Isocr. τινὶ, Plut. ὑπέρ τινος, Isocr. περί τινος, Plato. διά τι, id. φέρω βαρέως τι, Xen. χαλεπῶς τι, Isocr.
Ægresco, ἀσθενέω, δυσθυμῶμαι.
Ægrimonia, ἡ δυσθυμία, Arist. ἡ βαρυθυμία, Plut. ἡ λύπη, Plato. ἡ ἀνία.
Ægritudo animi, idem quod Ægrimonia.
Ægrotatio, τὸ νόσημα, Dem. ἡ ἀῤῥωστία, Isocr. τὸ ἀῤῥώστημα, Dem. ἡ νόσος, Isocr. ἡ ἀσθένεια, Dem.
Ægroto, ἀσθενέω, Isocr. ἀσθενέω νόσου, id. ἀῤῥωστέω, Dem. νοσέω, Plut. ἔχω, διακείμαι ἀῤῥώστως, ἀσθενῶς, κακῶς, πονηρῶς, μοχθηρῶς, μαλακῶς, φλαύρως, φαύλως, Dem. Isocr. Lucian. ex aliqua re, νοσέω ἔκ τινος, Lucian. præ dolore, ὑπὸ λύπης, id. leviter, νόσον μικρὰν, Plut. ad mortem, ἔχω ἰσχάτως, N. T.
Ægrotus, idem quod Æger, quatenus hoc de corpore dicitur.
Ælurus, ὁ αἴλουρος, ὑ, Aristot.
Æmulatio, ἡ ζηλοτυπία, ας, Plut. ἡ ζήλωσις, εως, Thuc. ὁ ζῆλος, ἡ φιλονικία.
Æmulator, ὁ ζηλωτὴς, virtutis, ἀρετῆς, Isocr.
Æmulatus, ûs, τὸ ζήλωμα, ατος, Æschin.
Æmulor, διαζηλοτυπέομαι, Athen. ζηλόω, aliquem, τινὰ, Isocr. τί, id. aliquem quasi vestigia ejus legendo, διώκω τὰ ἴχνη τινὸς, Plato. virtutis studio, φιλονικέω τινὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν, idem. invideo alicui rei alicujus causa, φθονῶ τινὶ ἐπί τινος, Isocr.
Æmulus, ὁ ἡ ζηλότυπος, ὑ, Aristoph. ὁ ἀντίμιμος, ζηλωτὴς, Isocr. ὁ ἡ ἐφάμιλλος, ἀντίτεχνος, Luc.
Æneator, ὁ σαλπιγκτὴς, οῦ, Dem.
Æneus, χάλκιος, contr. χαλκοῦς, ῆ, οῦν, Xen.
Ænobarbus, ὁ χαλκοπώγων, ωνος, Plut.
Ænigma, τὸ αἴνιγμα, ατος, Æschin. ὁ αἰνιγμὸς, οῦ, Athen.
Ænigmatice, αἰνιγματωδῶς, Athen. δι' αἰνιγμάτων, Æschin.
Ænigmaticus, ὁ ἡ αἰνιγματώδης, ους, Arist.

Ænigmatista, ænigmatice loquens, ὁ αἰνιγματιστής, οῦ, LXX.
Æquabilis, ὁμαλὸς ἡ, ὸν, Aristot. ὁ ϗ ἡ ὁμαλής, ές, Plut.
Æquabilitas, ἡ ἰσότης, ητος, Plut. ἡ ὁμαλότης, Arist. legum et juris, ἡ ἰσονομία.
Æquabiliter, ὁμαλῶς, Plut. ἴσως, Dem.
Æquævus, ὁ ϗ ἡ ὁμῆλιξ, ικος· confer sequens *Æqualis*.
Æqualis, ἴσος, η, ον, portio, ἡ ἰσομοιρία, ἴσον μέρος, Aristoph. ὁμαλὸς, ὴ, όν, facultates æquales, ὁμαλαὶ ὐσίαι, Aristot. aliquem æqualem mihi habeo, ἴσον τινὰ τῇ ἐμαυτῦ κεφαλῇ ἄγω, Arrian. æqualis ætate, ὁ ϗ ἡ ἥλιξ, ικος, Xen. ὁ ϗ ἡ ἰσόχρονος, ὁ ἡλικιώτης, Arist. et ἡ ἡλικιῶτις, ίδος, de fœmina, Lucian.
Æqualitas, ἡ ἰσότης, Plut. ἡ ὁμαλότης, Arist.
Æqualiter, ἰσάκις, Xenoph. ἐξίσης, Chrys. ὁμαλῶς, Plut. ἴσως, Dem. ἴσον, Thuc.
Æquanimis, ὁ ϗ ἡ εὐγνώμων, ονος, Aristot. ὁ ϗ ἡ ἐπιεικὴς, ές, Plato.
Æquanimitas, ἡ ἐπιείκεια, ας, Plut. εὐγνωμοσύνη, ης, Æschin.
Æquanimiter, ἐπιεικῶς, Plut. εὐγνωμόνως, fero, φέρω, Lucian.
Æquatio, ὁ ὁμαλισμὸς, τὸ ὁμαλίζειν, Aristot.
Æquator, *circulus*, ὁ ἰσημερινὸς κύκλος, Theophr.
Æque, ἴσως, Dem. æque ac, ὁμοίως, ὥσπερ, Dem. æque ac si, ὁμοίως, ὥσπερ ἄν εἰ, Isocr. ὁμοίως, ὡσπερανεὶ, id. παρακλήσιον, id. vos nostis æque atque ego, ὑμεῖς ἴσῃ ὁμοίως ἐμοὶ, id.
Æqui bonique facio, εὐλογιστέω πρός τι, εὐγνωμονέω τινί.
Æquidiale, τὸ ἰσημερινὸν, ἡ ἰσημερία, Plut.
Æquilibris, ὁ ϗ ἡ ἰσόῤῥοπος, Plato.
Æquilibrium, ἡ ἰσοῤῥοπία, Plato.
Æquimanus, ὁ ϗ ἡ ἀμφιδέξιος, περιδέξιος.
Æquinoctialis, e, ἰσημερινὸς, ὴ, όν, Theophr.
Æquinoctium, ἰσημερία, ας, Plut.
Æquipar, ἴσος, η, ον, Plut.
Æquiparabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνάτακτος, alicui, τινὸς, Xenoph. ἀνάλογος, Aristot.
Æquiparatio, ἡ ἴσωσις, ως, ἡ παρίσωσις, ως, ἡ ἀναλογία, id.
Æquiparo, ἰσόω, aliquid alicui, τί τινι, Xen. ἐξισόω, ῶ, Thuc. παρισόω, ῶ, Plato.
Æquipollens, ὁ ϗ ἡ ἰσοδύναμος, ε, Aphrod. et ἰσοδυναμῶν, ῶν, ῶσα, ῶν.
Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ας.
Æquipolleo, ἰσοδυναμέω.
Æquipondium, ἡ ἀντισήκωσις, ως, Themist. τὸ σήκωμα, Polyb.
Æquitas, ἡ ἐπιείκεια, ας, Dem. ἡ εὐνομία, ἰσοτιμία, εὐγνωμοσύνη.
Æquiter, ἐπίσης, Xen. confer *Æqualiter*.
Æquivaleo, ἰσορῥοπέω, Plato.
Æquivalens, ἰσορῥοπῶν, ῶσα, ῶν, ὁ ϗ ἡ ἰσοκρατὴς, Herod. ἀντίζυγος.
Æquivocatio, ἡ ὁμωνυμία, ας, Aristot.
Æquivoce, ὁμωνύμως, Aristot.
Æquivocus, ὁ ϗ ἡ ὁμώνυμος, ε, Plato.
Æquo, ἰσόω, aliquem alicui, τινά τινι, Xenoph. facultates, ἰσάζω τὰς κτήσεις, Aristot. alicui aliqua re, ἐξισόομαί τινί τι, Plut. solo, ἐδαφίζω, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.
Æquor, i. e. planities, τὸ πλάτος, ους, Aristot. i. e. mare. Vide *Mare*.
Æquoreus, πελάγιος, ία, ιον, Aristot. πελαγικὸς, ὴ, όν, Plut. ἁλάσιος.
Æquus, ὁμαλὸς, ὴ, όν, Plut. i. e. justus, δίκαιος, αία, αιον. Isocr. ὁ ϗ ἡ ἐπιεικὴς, Arist. æquum est, ἄξιόν ἐστι, me odisse eum, ἐμοὶ μισεῖν αὐτὸν, Xen. te argentum recipere, δίκαιος εἶ ἀπολαβεῖν ἀργύριον, Aristot. æquissimum est illum hoc facere, δικαιότατός ἐστι τοῦτο ποιῶν, Plato. ex æquo, ἴσως, Dem. ἐπίσης, Isocr.
Aër, ὁ ἀὴρ, ἀέρος, Aristot. lenior, ἡ αὔρα, ας, Xenoph. tranquillus, τὰ τοῦ ἀέρος ἡσυχαία, Æol. malus seu corruptus, ἡ δυσαερία, ας, Strabo. in aërem abeo, ἐξαερόομαι, Diosc.
Æramentum, vas vel simile quidpiam ex ære factum, τὸ χάλκωμα, ατος, Xen.
Æraria, ἡ μεταλλεία, τὸ χαλκεῖον, Luc.
Ærarium, τὸ ταμιεῖον, Plut. τὸ δημόσιον, Dem. τὰ δημόσια, ων, id. τὸ γαζοφυλάκιον, ε, N. T. ærarii præfectus, ὁ γαζοφύλαξ, ακος, ὁτισόδομος.
Ærarius, ὁ χαλκεὺς, έως, Arist. ὁ χαλκεργὸς, οῦ, id. ὁ χαλκοτύπος.
Ærarius, χάλκιος, contr. χαλκοῦς, ῆ, οῦν, Æsch.
Æratus, χαλκωτὸς, ὴ, όν.
Aërius, ὁ ϗ ἡ ἀέριος, ε, natura, φύσις, Aristot. animal, ζῶον, id. aërius sive aëriæ naturæ sum, ἀερίζω, Diosc.
Ærificium, τὸ χαλκέργημα, ατος.
Ærifodina, ἡ μεταλλεία, ας, Poll.
Æripes, χαλκόπους.
Aëripes, ἀερίπους, ἀερόπους, ἀελλόπους.
Æro, χαλκόω.
Aëromeli, τὸ ἀερόμελι, ιτος, Athen.
Æruginosus, ὁ ϗ ἡ ἰώδης, ους, fio, ἰόομαι, Sirac.
Ærugo, ὁ ἰὸς, οῦ, ferri, σιδήρου, Diosc.
Ærumna, ἡ ταλαιπωρία, Isocr. τὰ δεινὰ, Thuc. αἱ ἀτυχίαι, αἱ δυσχίαι, αἱ δυσπραξίαι, τὰ ἀτυχήματα, τὰ δυσχήματα, Dem. Isocr. ἡ ὀϊζὺς, ἡ ἀθλιότης.
Ærumnosus, ὁ ϗ ἡ ταλαίπωρος, Dem. ὁ ϗ ἡ δυσχὴς, id. ἄθλιος, ία, ιον, id. τάλας, ὀϊζυρὸς, τολύπονος.
Æruscatio, ἡ χάλκισις, εως.
Æruscator, ὁ χαλκιστὴς, οῦ.
Ærusco, χαλκίζω.
Æs, ὁ χαλκὸς, οῦ, Diosc. alienum, i. e. debitum, τὸ χρέος, ους, Aristot. τὰ χρέα, ων, Dem. τὸ ὀφείλημα, ατος, Thuc. ære alieno obstrictus sum alicui, ὀφείλω τινὶ τὸ χρέος, Dem. æs alienum dissolvo, χρέος ἀποδίδωμι, Aristoph. æris alieni solutio, τῶν χρεῶν διάλυσις, Plato.
Æsculetum, τὸ πλατυφύλλον.
Æsculeus, πλατυφύλλινος, ίνη, ινον.
Æsculus, ἡ πλατύφυλλος, Theophr.
Æstas, τὸ θέρος, ους, Xenoph. ἡ θερεία, Polyb. media, τὸ θέρος μεσοῦν, Xen. adulta, ἡ ἀκμὴ τοῦ θέρους, æstate, θέρει, θέρι, ἐν θέρει.
Æstimabilis, τιμητὸς, ὴ, όν, Dem.
Æstimatio, ἡ τίμησις, ἡ διατίμησις, ἡ τιμὴ, Dem. ἡ ἀξία, litis, τὸ τίμημα, ατος, id. æstimationem litis instituere, τίμημα ποιεῖσθαι, id. ἐπάγειν, id.
Æstimator, ὁ τιμητὴς, ὁ δοκιμαστὴς, κριτὴς, λογιστὴς, Dem.
Æstimo, τιμάω, digno pretio, τῆς ἀξίας, τοῦ ἴσου, Aristot. maximi, πλείστου, Dem. præ omnibus, ἀντὶ πάντων, idem. pluris, τιμάομαι μείζονος, Xen. aliquid multi, τὶ πολλοῦ, Chrysost. pluris, quam multum pecuniæ, πρὸ πολλῶν χρημάτων, Isocr. aliquem ex aliqua re, δοκιμάζω τινὰ ἔκ τινος, id. aliquid mecum, λόγον ἐμαυτῷ δίδωμι, Dem. litem, ἐπιγράφω τίμημα, Arist. ποιοῦμαι τίμημα, Dem. ἀκριβολογίσομαι, id.
Æstiva, τὰ θερινὰ, ῶν.
Æstivo, τὸ θέρος διάγω, θερίζω, Suid.
Æstivus, θερινὸς, ὴ, όν, meridies, θερινὴ μεσημβρία, Xenoph. θέρειος, ία, ιον, æstiva serenitas, θερία αἰθρία, Diosc.
Æstuarium, ἡ ἀνάχυσις, εως, Strabo.
Æstuatio, ἡ κύμανσις, εως.
Æstuo, *ut mare*, κυμαίνω, Plut. fervore, καυσόομαι, Galen. καυματίζομαι.
Æstuosus, ὁ ϗ ἡ καυματώδης, καυσώδης, et quasi suffocans, ὁ ϗ ἡ πνιγώδης, ους, Plut.
Æstus, ὁ καύσων, ωνος, N. T. τὸ καῦμα, Xenoph. ὁ καῦσος, stomachi, τοῦ στομάχου, Diosc. τὸ καύσωμα, Gal. ἡ ἔγκαυσις, εως, Gal. τὸ θαλασσῆς, Luc. τὸ αἶθος, Hes. maris, ὁ κλύδων, ωνος, Plut. ἡ σλήμυρα, Plut. βρασμὸς.
Ætas, ἡ ἡλικία, Dem. eandem ætatem habere cum aliquo, τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν, ἦν ἥτιρες, Dem. ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ εἶναι, in ætate æquales, οἱ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὄντες, Dem. qui mediocri ætate est, τῆς ἡλικίας ἥδη μετρίως ἔχων, Plato. ad florem ætatis pervenit, εἰς ἀκμὴν κατίστη, Lucian. ætate provector, ἡλικίᾳ προῆκων, Plato. πέρρω τῆς ἡλικίας ὤν, Xenoph. annum agens ætatis decimum quartum, γιγνὼς ἔτη τέτταρα ϗ δέκα, Isocr. triginta tres, τριάκοντα τριῶν ἐτῶν ὤν, Plut. ætate proficere, προκόπτειν ἡλικίᾳ, Lucian. ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν, Plato. i. e. generatio, ἡ γενεὰ· nostra ætate, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, Dem.
Ætatem, εἰς αἰῶνα, N. T. δι' αἰῶνος, i. e. in æternum.
Æternitas, ἡ ἀϊδιότης, animæ, τῆς ψυχῆς, Aristot. ὁ αἰὼν, ῶνος, id. ἡ ἀθανασία, Isocr.
Æterno, ἀπαθανατίζω, Aristot. ἀθανατίζω, Herodot.
Æterne, ἀϊδίως, αἰωνίως.
Æternus, ὁ ϗ ἡ ἀΐδιος, Plut. ὁ ϗ ἡ αἰώνιος, Plato. in æternum, εἰς ἀΐδιον, εἰς τὸν αἰῶνα, N. T. δι' αἰῶνος, Æl. εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, LXX. ab æterno, ἐξ ἀϊδίου, ἐξ αἰῶνος, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, N. T.
Æther, ὁ αἰθὴρ, έρος, Arist.
Ætherius, ὁ ϗ ἡ αἰθέριος, Arist. ὁ ϗ ἡ αἰθερώδης, ους, Galen.
Æthiopicus, αἰθιοπικὸς, ὴ, όν, Strabo.
Æthiopissa, ἡ αἰθιόπισσα, ης, LXX.
Æthiops, ὁ αἰθίοψ, οπος, Strabo.
Æviternus, ὁ ϗ ἡ αἰώνιος, Plato. ὁ ϗ ἡ διαιώνιος, idem.
Ævum, ὁ αἰὼν, ῶνος, Plato.
Affabilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐπροσήγορος, Isocr. ὁμιλητικὸς, id. ὁ ϗ ἡ φιλοπροσήγορος, id. affabilem esse erga omnes, ἔχειν ἡδέως πρὸς ἅπαντας, idem.
Affabilitas, ἡ εὐπροσηγορία, Isocr. ἡ φιλοπροσηγορία, id.
Affabiliter, εὐπροσηγόρως.
Affabre, τεχνικῶς, Isocr. ἐντέχνως, affabre factus, ὁ ϗ ἡ καλλίεργος, Plato. δαιδαλέος, έα, έον· affabre facio, καλλιεργέω, ῶ, Dion. Areop.
Affabulatio, τὸ ἐπιμύθιον, Aphthon.
Affamen, ἡ προσηγορία, Dem. τὸ πρόσρημα, Aristid. ἡ πρόρρησις, Plato.
Affaniæ, ὁ φλύαρος, Plato. ἡ φλιδονία, id. ἡ φλυαρία, Plato. τὰ ὑβλήματα.
Affatim, περισσῶς, Isocr. δαψιλῶς, affatim suppeditare militibus, δαψιλῶς χορηγεῖν τοῖς στρατιώταις, Herod. ἅλις, *cum gen. et absol.*
Affatus, idem quod *Affamen*.
Affatus, προσειπὼν, οῦσα, όν, aliquem nomine, τινὰ ὀνόμασι, Plato.
Affectate, περιέργως.
Affectatio, ἡ ζήλωσις, εως, Thuc. i. e. diligentia nimia, ἡ περιεργία, ας.
Affectator, i. e. cupide appetens, ὁ ἐπιθυμητὴς, οῦ, Xen. i. e. nimis diligens, ὁ περίεργος.
Affectatus, ὁ ϗ ὐ περίεργος, ε, Aristot.
Affectio, τὸ πάθος, ους, Plato. ἡ ὁρμὴ, Plut. i. e. constitutio, ἡ διάθεσις, εως, LXX.
Affecto, i. e. expeto, ἀντιποιοῦμαι, aliquid, τινὸς, Dem. ἐπιθυμέω τινὸς, Isocr. γίνομαι ἐν ἐπιθυμίᾳ τινὸς, Plato. ἐπιβουλεύω τινὶ, id.
Affectus, ὁ ϗ ἡ ἐμπαθὴς, Plato. male corpore, κακοπαθὼν τῷ σώματι, Isocr. sum ita, διάκειμαι οὕτως, Dem. erga amicum, ἔχω οὕτω πρὸς φίλον, Isocr. erga aliquem bene, διάκειμην εὐνοϊκῶς, φιλικῶς, οἰκείως, εὐμενῶς πρός τινα, Dem. male, δυσμενῶς, χαλεπῶς, id.
Affectus, ûs, τὸ πάθος, ους, Plato. τὸ πάθημα, Xen.
Affero, ἀποφέρω, arma, ὅπλα, Xenoph. domo gladium, ἐπιφέρομαι οἴκοθεν τὸ ξιφίδιον. Herodian. opsonium, παραφέρω ὄψον, Xenoph. mihi manus, προσφέρω ἐμαυτῷ τὰς χεῖρας, Polyb. fasciculum epistolarum, προσκομίζω σύνδεσμον τῶν ἐπιστολῶν. Herodian. voluptatem, παρέχω ἡδονὴν, Xen. in medium, φέρω, ἄγω, vel προάγω εἰς τὸ μέσον, Plato. alii. pecuniam, φέρω ἀργύριον, Æschin. alicujus rei exemplum, παράδειγμά τινος, Isocr. παρανομίζω, Plut.
Afficio, ποιῶ, aliquem beneficio, εὖ ποιῶ, Isocr. ἀγαθὸν τί τινα, Dem. δράω τινὰ τἀγαθὸν, Isocr. ἐργάζομαι vel πράττω τινά τι ἀγαθὸν, Dem. magnis beneficiis aliquem, μεγάλα εὐεργετῶ τινὰ, id. afficior dictis, κηλέομαι ἐκ τῶν λεγομένων, Æliun.

Affictitius,

Affictitius, ὁ ἢ ἡ ἐπίπλαστος, ὁ ἢ ἡ πρόσπλαστος.
Affictus, ὁ ἢ ἡ προστοίητος, υ, Aristot.
Affigo, προσάπτω, aliquid alicui, τί τινι, Lucian. προσπήγνυμι, N. T. quasi clavis alicui, προσηλόω τινί, Lucian. διακεντίω, προσπασσαλεύω, Aristoph.
Affingo, προσπλάττω, alicui aliquid, τί τινι, Diosc. προσποιέομαι.
Affinis, ὁ ἢ ἡ συγγενὴς, ἐος, Plato. προσήκων, ουσα, ον, alicui, τινὸς, Thuc. subst. ὁ κηδεστὴς, ου, Dem. pariter affinis, συγκηδεστὴς, οῦ, Isocr. ὁ κηδεμών.
Affinitas, ἡ συγγενιὰ, Plato. ἐπιγαμία, Dem. ἡ ἀγχιστία, id. ἡ κηδεία, ας, Isocr. inire affinitatem, ποιεῖσθαι ἐπιγαμίαν, Dem. nactus affinitatem alicujus, πεχρημένος τῇ κηδείᾳ τινὸς, id. adversari affinitatem alicujus, ἀνατείνειν κηδεστὴν τινα, id. contrahere affinitatem, συνάπτειν κῆδος, Eurip.
Affirmate, καταφατικῶς.
Affirmatio, ἡ κατάφασις, εως, Aristot.
Affirmativus, καταφατικὸς, ὴ, ὸν, Aristot.
Affirmo, κατάφημι, Aristot. aliquid, καταβεβαίωμαί τι, Plut. διαβεβαιοῦμαι, id. διϊσχυρίζομαι, Plat. διορίζομαι, id.
Affixus, πεπερασπιγμένος, ένη, ένον, προσπεπηγμένος, ένη, ένον, alicui rei, προσηλωμένος τινι, Chrys.
Afflamen, ἡ ἐπίπνοια, Plato.
Afflatus, ἐπιπνεύμενος, ένη, ενον, ὁ ἢ ἡ ἐπίπνους, Plut. divinitus, ἐνθουσιαστικὸς, ὴ, ὸν, Plato. ὁ ἢ ἡ πνευματοφόρος, LXX. ὁ ἢ ἡ ἔνθεος, Plut.
Afflatus, ûs, ἡ ἐπίπνοια, ας, Plato. τὸ πρόσπνευμα, Suid. divinus, ὁ θεασμὸς, οῦ, Thuc. afflatu divino, θεαστικῶς, Poll.
Affleo, παραδακρύω, alicui, τινὶ, Lucian.
Afflictatio, idem quod sequens *Afflictio*.
Afflictio, ἡ θλῖψις, N. T. ἡ κακοπάθεια, ας, Dem. ἡ κάκωσις, N. T. ἡ ἀνάγκη, ης, ibid. ὁ θλιμμὸς, οῦ, LXX. ἡ ταλαιπωρία, ας, Isocr. τὸ δεινὸν, οῦ, Dem.
Afflicto, προσθλίβω, ἀποθλίβω.
Afflictor, ὁ κακοποιὸς, οῦ, Aristot. ὁ ὑβριστής.
Afflictus, πεθλιμμένος, ένη, ένον, N. T. παθὼν, οῦσα, ὸν, Dem. κακοπαθὼν, οῦσα, ὸν, Isocr. ὁ ἢ ἡ ταλαίπωρος, υ, Dem.
Afflictus, ûs, idem quod *Afflictio*.
Affligo, θλίβω, ἀποθλίβω, aliquem omnibus modis, ταλαιπωρέω τινὰ πάντα τρόπον, Isocr. regionem armis, κακὸν τὴν χώραν ἐπάγω, Dem. aliquem, κακῶς ποιέω τινὰ, Isocr. affligor omnibus diebus, καθ' ἑκάστην ἡμέραν κρκοπαθέω, id. i. e. allido, ἀράσσω, humi, πρὸς τὸ ἔδαφος, Lucian.
Afflo, ἐπιπνέω, aliquem, τινὰ, Eurip. ἐμφυσάω, N. T. προσπνέω, *cum dat.* Aristoph.
Affluens, περισσαγκὼς, ὴ, ὸν, Hermog.
Affluenter, ἐκ περισσίας, Dem. ῥύδην, δαψίλως
Affluentia, ἡ ἐπίῤῥοια, Dion. Areop. i. e. copia, ἡ περιουσία, Dem. ἡ εὐπορία, Isocr. ἡ ἀφθονία, Dem.
Affluo, ἐπιῤῥέω, Galen. i. e. abundo, περισσιάζω, Hippocr. omnibus bonis, πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς, Emp. περισσίαν τῶν χρημάτων ἔχω, Thuc. rerum copia, εὐπορέω, περισσεύω, Dem. divitiis, πλουτέω πλοῦτον, Lucian. voluptatibus, τὰς ἡδονὰς ἐπιῤῥύτους ἔχω.
Affor, προσφωνέω, aliquem, τινὶ, N. T.
Affore, παρέσεσθαι, Dem.
Afforis, ἔξωθεν, Xen.
Affremo, ἐπιβρίμω.
Affrico, ἐπιτρίβω, Aristoph. προσρίβω, aliquid lapidi, τὸ λίθῳ, Basil. alicui infamiam turpem, προσρίβομαί τινι αἰσχρὰν διαβολὴν, Plut. προσκνάω.
Affrictum, i. e. quod quis affricat, τὸ ἐπίτριμμα, Hes.
Affrictus, ûs, ἡ πρόστριψις, ἡ ἐπίτριψις.
Affulgens, ἐπίλαμπος, ὁ ἢ ἡ.
Affulgeo, ἐπιλάμπω, Xen. ἐλλαμπρύνομαι.
Affundo, παραχέω, aliquid alicui, τί τινι, Galen. sanguinem aris, προσχέω αἷμα τοῖς βωμοῖς, Lucian. προσχύω.
Affusio, ἡ πρόσχυσις, εως, N. T.
Affusus, a, um, προσχυθεὶς, εῖσα, έν.
Africus ventus, ἡ λίψ.
Agaricum, τὸ ἀγαρικόν.
Agaso, ὁ ἡνιοκάτης, Plut. ὁ ἱπποφορβός.
Age, ἄγε, Dem. φέρε δὴ, id. φέρε γὰρ, Plato. age dic, ἄγε εἰπὲ, Hom. audite, ἄγε ἀκούσατε, Xen. age videam, φέρε ἴδω, Aristoph. age accipiamus, φέρε λάβωμεν, Plut. age crede, φέρε πίσθητι, Gregor.
Agedum, ἄγε δὴ, Arist. φέρε τοίνυν, Lucian. φέρε δή νυν, Dem.
Agellus, τὸ ἀγρίδιον, Arrian. γήδιον, χωρίδιον.
Agema, τὸ ἄγημα, ατος, Plut.
Ager, ὁ ἀγρὸς, Aristot. ἡ γῆ, Dem. ἡ χώρα, Isocr. τὸ ἔργον, Ælian. ὁ χῶρος, Xen.
Age sis, ἄγε δὴ, Dem.
Agger, τὸ χῶμα, Dem. ὁ χῶς, οῦ, Thuc. aggerem duco, χώννυμι χῶμα, id. aggeribus viam obstruo, ἐπιχώννυμι τὴν ὁδὸν, Dem. aggere communio, ἀποχώννυμι, Xenoph. προχώννυμι, Herodian.
Aggero, χωννύω, Thuc. χώννυμι χῶμα, id. ad urbem, πρὸς πόλιν, id. ἐπὶ πόλιν, Ctes.
Aggero, ἐπισωρεύω, Athen. lapides in meum usum, προσπαραβάλλομαί μοι λίθους, Thuc.
Aggestus, ûs, τὸ ἐπίχωμα, ατος, ἡ ἐπίχωσις, εως, Polyb.
Agglomero, προσαθροΐζω, συναγείρω, συνάγω.
Agglutino, προσκολλάω, Ægin. προσάπτω.
Aggravesco, ἐπιβαρύνομαι.
Aggravo, ἐπιβαρέω, Appian.
Aggredior, προσέρχομαι, Xen. conor, sive suscipio negotia, ἐπιχειρέω πράγμασι, Dem. opus, τὸ ἔργον, Plut. dicere, λέγειν, Isocr. opus furiosum, ἐπιχείρημα μανικὸν, Plato. pugnam, ἐγχειρέω τῇ μάχῃ, Plut. negotium, ἅπτομαι τῶν πράγματος, Dem. alia via, ἑτέραν τρέπομαι, Synes.
Aggregatio, ἡ ἐπισυναγωγὴ, N. T.
Aggrego, ἀναθροΐζω, N. T. ἐπισυνάγω, Polyb. βυνίζω, LXX.
Aggressio, ἡ προσήλυσις, Just. Mart. rei, ἐπιχείρησις, Thuc. ἡ ἐπιβολὴ, ἡ ἐφόρμησις.
Aggressor, ὁ ἐπιχειρητὴς, οῦ, Thuc.
Agilis, ἐλαφρὸς, ὰ, ὸν, vir, ἀνὴρ, Plato. ὁ ἢ ἡ εὔτροφος, υ, Plut. ὁ ἢ ἡ εὐκίνητος, υ, Hipp. εὔσκαρθμος, Hom.
Agilitas, ἡ εὐτροφία, LXX. ἡ εὐκινησία, ἡ ἐλαφρότης.
Agiliter, εὐκινήτως.
Agitabilis, e, ὁ ἢ ἡ εὐκίνητος, Aristot.
Agitatio, ἡ κίνησις, εως, Plut. arboris, τὸ δόνημα δένδρου, Lucian.
Agitator, ὁ ἐλατὴρ, ῆρος, Lucian. ὁ κιντὴς, equorum, ὁ ἱππηλάτης, υ.
Agitatus, κινηθεὶς, εῖσα, έν.
Agite, ἄγετε, Dem. φέρετε. Confer *Age*.
Agito, σαλεύω, Lucian. ἐλαύνω, διασείω, δονέω, gentem, ἔθνος, Herod. multa mecum, πολλὰ κατ' ἐμαυτὸν, Suid. consilia cum aliquo de re aliqua, κοινολογέομαί τινι περί τινος, Dem. ἀνακινέω.
Agmen, τὸ πλῆθος, Xen. equorum, ἡ ἴλη ἵππων, Apocryph. militum, τὸ τάγμα, Plut. ἡ τάξις, Xen. agminis præfectus sive dux, ὁ λοχαγὸς, οῦ, Isocr. agmen duco, λοχαγέω, Xen. λοχηγετέω λόχου, Herodian. agmen extremum, ἡ ὐραγία, ας, Polyb. duco, ὐραγέω, LXX.
Agminatim, κατὰ λόχους, Phil. κατ' ἴλην, Plut. κατ' ἴλας, Herodot.
Agna, ἡ ἀμνὰς, άδος, LXX. ἡ ἀμνὴ, Orph.
Agnascor, παραφύομαι, Dioscor. προσφύομαι, Theophr.
Agnati, οἱ προσήκοντές τινι πρὸς ἀνδρῶν, Dem. οἱ συγγενεῖς, ῶν, id. οἱ πρὸς πατρὸς, οἱ ἐκ τῶν ἀρρένων εἰκότοι, πατρῷοι.
Agnatio, ἡ συγγένεια, Plato. ἡ πρόσφυσις.
Agnatus, παραφυόμενος, ένη, ενον, Diosc. vid. *Agnati*.
Agnellus, τὸ ἀρνίον, LXX.
Agninus, ἄρνειος, εία, ειον, caro, ἄρνεια κρέα, Lucian.
Agnitio, ἡ ἐπίγνωσις, εως. Herodian.
Agnitus, ἐπιγνωσμένος, ένη, ένον, ab ἐπιγινώσκω, N. T. γνωτὸς, Greg.
Agnomen, τὸ παρωνύμιον, Plut. ἡ προσωνυμία, id.
Agnosco, ἐπιγινώσκω, aliquem, τινὰ, N.T. ἀναγινώσκω τινὰ, Dem. γνωρίζω τινὰ, Isocr.
Agnus, ὁ ἀμνὸς, N. T. ὁ ἄρς, ἀρνὸς, Plato.
Ago, ἄγω, septimam noctem, ἑβδόμην νύκτα, Galen. annum decimum, δέκατον ἔτος, id. festum alicui, ἑορτήν τινι, Plut. aliquid recte et decenter, πράττω τι καλῶς ἢ προσηκόντως, Dem. res ad rempublicam pertinentes, τὰ πράγματα πολιτικὰ, id. aliquid præclare, διαπράττομαί τι τῶν διόντων, Isocr. multa præclara, κατορθόω πολλὰ καλὰ, Dem. personam, ὑποκρίνομαι σχῆμα, Herodian. gratias alicui, χαριτήρια ὁμολογίαν τινὶ, id. χάριν εἴδα, actum, ἐπ' ἐξεργαμένοις ἀναλαμβάνω, Aristid. radices, ῥίζόω, Theophr. ῥιζοβολέω, rhetorem, ῥητορεύω, Dem. causam alicujus, λέγων ὑπέρ τινος, in hæreditatem alicujus, ἰδιοποιοῦμαί τινι τὴν οὐσίαν, vel τινὸς τῆς οὐσίας, id. loquor de re aliqua, διαλαμβάνω περί τινος, Arist. διαλέγομαι περί τινος, Isocr. liberius cum aliquo, διαλέγομαι θρασύτερόν τινι, id.
Agon, ὁ ἀγὼν, ῶνος, Xen. Confer *Certamen*.
Agonotheta, ὁ ἀγωνοθέτης.
Agrarius, κληρουχικὸς, ὴ, ὸν, Aristoph. lex agraria, νόμος κληρουχικός.
Agrestis, ἄγριος, ία, ιον, Dem. ἄγροικος, οἰκη, οικον, Plat. ἡ ἀγριὰς, Nic.
Agricola, ὁ γιωργὸς, Xen. ὢν ἐν γιωργίᾳ ἢ περὶ γῆν ποιέμενος, Æol. ὁ γήτης, Soph.
Agricolatio, ἡ γιωργία, Plat. ἡ γεωπονία.
Agricolor, γιωργέω, Dem. ἐν τῇ γιωργίᾳ εἰμὶ, Ælian. περὶ τὴν γῆν ποιέομαι, id. γῆν γιωργέω, Dem.
Agricultor, ὁ γιωργὸς, ῦ, Aristot.
Agricultura, ἡ γιωργία, Isocr. τὸ γεώργημα, Plato.
Agrimensor, ὁ γεωμέτρης, Plato.
Agyrta, ὁ ἀγύρτης, Suid.
Ah, αἲ, ah miser! ah miserum! αἲ τάλαν! Aristoph.
Ahenarius, sc. faber, ὁ χαλκεὺς, έως, Aristot.
Aheneus, χάλκεος, *contr.* χαλκοῦς, ῆ, οῦν, Xen.
Ahenum, i. e. vas aheneum, τὸ χαλκεῖον, Xen.
Ahenus, idem quod *Aheneus*.
Aio, φημὶ, Æschin.
Ala, τὸ πτερὸν, ῦ, ἡ πτέρυξ, animalis, τοῦ ζώου, Aristot. hominis sub brachio, ἡ μασχάλη, ης, Xen. pars auris, τὸ ἀντιλόβιον, υ, Benz. equitum, ἡ ἴλη, ης, Plut. aciei, τὸ κέρας, ατος, Thucyd. alas addo, πτερόω, navi, τὴν ναῦν, Polyb.
Alabaster, ὁ vel ἡ ἀλάβαστρος, τὸ ἀλάβαστρον, LXX. N. T. parvus, τὸ ἀλαβάστριον, Poll.
Alabastrites, ὁ ἀλαβαστρίτης, υ, Diosc. τὸ ἀλάβαστρον, Herodian.
Alabastrus, idem quod *Alabaster*.
Alacer, ὁ ἢ ἡ πρόθυμος, ad aliquid, πρός τι, Aristoph. περί τι, Thuc. ἑρμητικὸς πρός τι, Plut. ὁ ἢ ἡ εὐθυμος, ἀκμαίφνης.
Alacre, προθύμως, Xenoph. Confer *Alacriter*.
Alacritas, ἡ προθυμία, Dem. ἡ ἑτοιμότης, id. ἡ φιλοπραγμοσύνη, id.
Alacriter, προθύμως, Dem. εὐθύμως, Xen. ἑτοίμως, Dem. προχείρως, Isocr.
Alapa, ὁ κόλαφος, Epicharm. τὸ ῥάπισμα, N.T. alapam infligo alicui, ῥαπίζω τινὰ, Dem. παίω κατὰ κόρης τινὰ, παίω κατὰ τὸ τόμα τινὸς, Greg. alapis cædor ab aliquo, ῥαπίζομαι ὑπό τινος, Luc.
Alaris, e, πτέριονος, ένη, ενον, Aristoph.
Alatus, πτερυγωτὸς, ὴ, ὸν, Aristoph. πτερωτὸς, ὴ, ὸν, Aristot.
Alauda, ἡ κορυδαλὸς, οῦ, Theocr. ἡ κόρυδος, υ, id. ἡ κορυδαλλὶς, ίδος, id. ἡ κόρυς.
Albarium, ἡ κονία, Ægin. opus albarium seu calce inductum, τὸ κονίαμα, Theophr. opere albario induco, κονιάω, Aristot. albario opere inductus, κονιατὸς, ὴ, ὸν, Theophr.
Albatus, λελιθωμμένος, ένη, ένον.
Albedo, ἡ λευκότης, ητος, Aristot.
Albeo, λευκαίνομαι, Theophyl.
Albico, ὑπολευκαίνομαι.
Albidus, ὁ ἢ ἡ ὑπόλευκος, υ, Diosc.

Albo, λευκόω, vel λευκόομαι, Xenoph. λευκαίνω, ὑπολευκαίνω.
Albucum, ὁ ἀσφόδηλος.
Albugo, τὸ λεύκωμα, Diosc. oculorum morbus, ἡ λεύκωσις, id.
Albulus, ὁ ᾖ ἡ ὑπόλευκος, ου, Diosc.
Album, i. e. tabella albo colore inducta, τὸ γραμματεῖον, τὸ λεύκωμα, Dem. in album referre, ἀναγράφειν εἰς λεύκωμα, id.
Albumen, τὸ λεύκωμα, Diosc. τὸ λευκὸν, τοῦ ᾠοῦ.
Alburnum, τὸ σίαρ δένδρου, id.
Albus, λευκὸς, ἡ, ὸν. Dem. ἀργὴς, ἴσσα, εν, Lucian. ἀργὸς, Hom.
Alcyon, vide *Halcyon*.
Alea, ἡ κυβεία, Xen. et pro lusu aleæ, Aristot. alea ludo, κυβεύω, Plut. διακυβεύω, id. alea feliciter ludo, εὐκυβεύω, Polyb. alea infeliciter ludo, δυσκυβεύω, id. alea consumo seu disperdo, κατακυβεύω, Lysias. alea cum alio ludo, συγκυβεύω, Plut. jacio aleam seu periculum adeo, ἐκκυβεύω, Polyb.
Aleator, ὁ κυβευτὴς, οῦ, Xen. peritus, ὁ κυβευτικὸς, ῆ. Plato.
Aleatorius, κυβευτικὸς, ἡ. ὸν, Plat. consessus, seu locus ubi alea luditur, τὸ κυβευτήριον, id. τὸ κύβειον, Æschin.
Ales, ἡ ὄρνις, ιθος. Confer *Avis*.
Alesco, πληθύνομαι. Arist.
Alga, τὸ φῦκος, εος, Theophr. τὸ φυκίον, ου, Plut. τὸ βρύον.
Algeo, ῥιγόω, Lucian. ψύχομαι, Athen.
Algidus, κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, Herodian.
Algificus, ψυχοποιὸς.
Algor, ὁ κρυμὸς, οῦ, Alciphr. τὸ κρύος, εος, Lucian. τὸ ῥῖγος.
Algosus, ὁ ᾖ ἡ φυκώδης, εος.
Alias, ἄλλοτε, quam nunc, ἦ νῦν, Lucian. alias rebus secundis, alias adversis uti, τότε μὲν εὖ, τότε δὲ φαύλως πράττεσθαι, Dem. sit alias miser, alias beatus, γίνεσθ' ὅτε μὲν εὐδαίμων, πάλιν δὲ ἄθλιος, Aristot. alias ambitiosum laudamus, alias non ambitiosum, ἔστιν ὅτε μὲν ἐπαινοῦμεν τὸν φιλότιμον, ἔστι δ' ὅτε τὸν ἀφιλότιμον, id. nec alias unquam volui dicere, οὔτ' ἄλλοτε πώποτε εἰλόμην λέγειν, Dem.
Alibi, ἄλλοθι, Dem. ἑτέρωθι, id. ἀλλαχῆ, Xen. alibi nusquam. ἄλλοθι οὐδαμοῦ, Dem.
Alica, ὁ χόνδρος, ου, Galen.
Alicubi, που, testatus est quis alicubi, διεμαρτύρατο δέ που τις, N. T. ἔστιν οὗ.
Alicunde, ποθέν, Aristot.
Alienatio, ἡ ἀλλοτρίωσις, Thuc. ἀπαλλοτρίωσις, Arist. mentis, ἡ ἀλλοτριότης, Plato.
Alienatus, ἀπαλλοτριωμένος, ένη, ένον, ab ἀλλοτριόω, Dem.
Alienigena, ὁ ἀλλόφυλος, ου. Dem. ὁ ἀλλογενὴς, ἐος, N. T. ὁ ἀλλοδαπὸς, οῦ, Xen.
Alienigenus, ὁ ᾖ ἡ ἀλλογενὴς, ἐος, N. T.
Alieno, ἀλλοτριόω, ab aliquo, τινός, Dem. civitatem ab aliquo, τὴν πόλιν τινὸς, Thuc. ἀπαλλοτριόω, Arist.
Alienus, ἀλλότριος, ία, ιον, non aliena, sed propria urbs, μὴ ἀλλοτρία, ἀλλ' οἰκεία πόλις, Æschin. alienum a suis moribus, ἀλλότριον τοῦ ἰδιωτοῦ τρόπου, Dem. alieno animo esse ab aliquo, ἀλλοτρίως ἔχειν, vel διακεῖσθαι πρός τινα, Isocr. Dem. alieno, i. e. inimico animo esse erga aliquem, δυσμενῶς, κακῶς, χαλεπῶς, ἐπιχθόνως, ἐχθρῶς ἔχειν, seu διακεῖσθαι, seu διατίθεσθαι, πρός τινα, vel τινὶ, Dem. Isocr. Plat. alienum a proposito dicere, ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν, Lycophr. ἔξω τοῦ σκοποῦ ἱεῖν, Polyb.
Aliger, πτερωτὸς, ἡ, ὸν, ὁ ᾖ ἡ πτεροφόρος.
Alimentum, ἡ τροφὴ, alicui præbere, τὴν τροφὴν παρέχειν τινὶ, Aristot. alimentum præbens, τρόφιμος, ίμη, ιμον, Theophr. alimento abundans, ὁ ᾖ ἡ τροφώδης, εος, Aristot. βρῶμα.
Alio, ἄλλη, discesserunt, ᾤχοντο, Xenoph. alio navigare, ἄλλοσε πλεῖν, Dem. alio quis verberet, ἑτέρωσέ τις πατάξῃ, id. alio quopiam, ἄλλοσέ ποι, idem.
Alioqui, ἄλλως, alioqui honestus, πάλαι καλὸς, Aristoph. quietus, sed alioqui non improbus, ἀπράγμων, ἄλλως δ' ὠφέλιμος, Dem. sin minus, ἐπεὶ, alioqui tu dicito, ἐπεὶ σὺ εἶπε. Plato. alioqui dixissem vobis, εἰ δὲ μὴ εἶπον ἂν ὑμῖν, N. T.
Aliorsum, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.
Alipes, πτερόπους.
Aliqua, πῇ, Aristot.
Aliquamdiu, πρὸς ὥραν, secessit, i. e. ad tempus, ἐχωρίσθη, N. T. χρόνον τινὰ, ἀνὰ χρόνον, ἐπὶ χρόνον.
Aliquando, ποτὲ, eramus, ἦμεν, Dem. vos contristaturum esse, ποθ' ὑμᾶς λυπήσειν, id. ἔξιν ὅτι, ἴσθ' ὅτι, ἴσιν ὅπως, ut, aliquando, ἀθυμῶσιν ἔξιν ὅτε, Viger.
Aliquantillum, ἐπὶ μικρόν.
Aliquantisper, ὀλίγον χρόνον, δι' ὀλίγου χρόνου.
Aliquanto, ποσόν τι, Herodot.
Aliquantulum, ὀλίγον, ἐπὶ μικρόν.
Aliquantum, ἐπὶ ποσὸν, ποσῶς.
Aliquantus, ποσὸς, ἡ, όν, Aristot.
Aliquatenus, μίχρι τινὸς, ἀπὸ μέρους, N. T.
Aliquis, aliqua, aliquid, vel aliquod, τίς, τὶ, *Gen.* τινὸς, si quis, i. e. aliquis, hostem aliquem viderit, εἴπερ τίς τινα ἴδοι ἐχθρὸν, Thuc. ὁ, ἡ, τὸ δεῖνα, inimicus aliquis, δεῖνα ἐχθρὸς, Dem.
Aliquispiam, idem quod *Aliquis*.
Aliquo, ποῖ, Aristoph. ὅποι, id. ἵξιν ὅποι, ἰνιαχῆ, Hesych.
Aliquorsum, idem quod *Aliquo*.
Aliquot, τινὲς, τινὰ· ἴνιοι, ίαι, α, Plut.
Aliquoties, ἰνίστε, Plato.
Aliter, ἄλλως, Aristot. facere, ἄλλως τῶς ποιεῖν, Xenoph. ἄλλη, non aliter mihi videtur, ὐκ ἄλλη ἴωσιγε δοκεῖ, Plato. aliter habere, ac, ἄλλως ἔχειν, ἢ ὡς, Xenoph.
Aliunde, ἄλλοθεν, prospiciendum est, δεῖ σκοπεῖν, Dem. advenire, ἐπιλθεῖν, Isocr. ἑτέρωθεν ἀφίκεσθαι, Æl. accersere, ἄλλοθεν ποθεν πορίζειν, idem.
Alius, ἄλλος, η, ο, Plat. ἕτερος, έρα, ερον, Dem. alius quispiam, ἄλλός τις, Xen. si quisquam alius, εἴ τις ἄλλος, Isocr. alia aliis jucunda sunt, ἕτερα ἑτέροις ἡδέα, Aristot. aliud noctua, aliud cornix sonat, ἄλλο γλαυξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται, Proverb. alii vincuntur, alii vincunt, οἱ μὲν ἡττῶνται, οἱ δὲ νικῶσι, Dem. alii scribunt, alii verberant, alii clamant, alii audiunt, οἱ μὲν γράφουσιν, οἱ δὲ τύπτουσιν, ἕτεροι δὲ βοῶσιν, ἄλλοι δέ τινες ἀκούουσι, Isocr. nihil aliud quam quod, μηδὲν ἄλλο πλὴν ὅτι, Isocr. nihil aliud quam ut, μὴ ἄλλο μηδὲν πλὴν ὅπως, Dem. nihil aliud possunt quam insidiari, ἔξεστιν ἄλλο ἢ φενακίζειν δύνανται, Isocr. alius a me, sive alius quam ego, ἄλλος παρ' ἐμὲ ἄλλος ἢ ἐγὼ, ἄλλος αὖτ' ἐμοῦ, alius atque alius, ἀλλοῖος, οία, οῖον, Thuc. alius post alium, εἷς καθ' εἷνα, exibant, ἐξήρχοντο, N. T.
Allabor, προσπίπτω, Aristot.
Allaboro, πονέω. Confer *Laboro*.
Allæno, ἐπιλιπαίνω, Plut.
Allambo, ἐπιλείχω.
Allamentor, ἐπαιάζω, alicui, τινὶ, Lucian. ad aliquid, πρός τι, id.
Allatro, προσυλακτέω.
Allatus, προσενιχθεὶς, εῖσα, ὲν, ἐνιχθεὶς, εῖσα, ὲν, N. T.
Allaudo, ἐπαινέω, Dem.
Allectatio, i. e. pertractatio, ἡ ἐπαγωγὴ, Plato
Allecto, ἐπάγομαι, Dem.
Allector, qui alium allicit, ὁ ἐπαγωγὸς, ὁῦ.
Allegatio, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, testis, μάρτυρος.
Allego, as, ἐπάγομαι, testem, μάρτυρα, Dem. Homerum, Ὅμηρον, Aristot. leges, προκάλλομαι τοὺς νόμους, Gregor. ἐγκρίνω, Aristid. προφέρω, Xen. παρατίμαω.
Allego, is, καταλέγω, aliquem, ἐπιλέγω τινὰ, ibid. mihi collegam, προσαιρέομαί μοι συνάρχοντα, Plut. Rhetor.
Allegoria, ἡ ἀλληγορία, ας.
Allegorice, ἀλληγορικῶς, significo, dico, interpretor, ἀλληγορέω, ῶ, Rhetor.
Allegoricus, ἀλληγορικὸς, ἡ, όν, Hermog. allegorica interpretatio, τὸ ἀλληγόρημα, ατος.
Allevamentum, et Allevatio, ἡ ἀνακούφισις.
Allevo i. e. sursum tollo, αἴρω, manus, τὰς χεῖρας, Aristoph. vocem, ἐπείρω τὴν φωνὴν, Dem i. e. leviorem facio, κουφίζω, navem, frumentum ejiciens, τὸ σκεῦος, τὸν σῖτον ἐκβαλλόμενος, N. T. ἐπικουφίζω, Philo. ἐλαφρύνω, LXX.
Allex, ἐπαγων, ουσα, ον.
Alliaris, σκορδομητὸς, ἡ, όν, Aristoph.
Alliatus, σκορδωτὸς. ἡ, όν.
Allicio, ἐπάγομαι, aliquem, τινὰ, Dem. δημαγωγίω τινὰ, Plut. aliquem sermone, πείθω τινὰ λόγῳ, Xen. mercede, μισθῷ, Thuc. ad colloquendum, ὁμοσωματίζω τινὰ, N. T.
Allido, ἰδαφίζω, aliquid alicui, τὶ ἐπί τινι, LXX. ῥάσσω τι εἴς τι, Dem. petris, προσράσσω πρὸς ταῖς πέτραις, Alciphr. προτρίβω, προσκόπτω, Naz.
Allietum, ὁ σκορδὼν, Hesych
Alligatio, ἡ κρόσδεσις, εως, ἡ κατάδεσις, εως.
Alligator, ὁ προσδέτης.
Alligatura, ἡ κατάδεσις, εως.
Alligatus, a, um, προσδεδεμένος, ένη, ένον, a προσδέω, Plut. item πρόσδετος, Ep.
Alligo, προσδέω, Plut. aliquid alicui, περιάπτω τί τινι, Diosc. προσάπτω τί τινι, Lucian. ἐξάπτω τί τινι, id. ἀσαρκάω τι ἔκ τινος, id. item ἐξαρτάω, Herodian.
Allino, ἐπιχρίω, Lucian. item καταχρίω, Cal.
Allisio, ἡ πρόσκρουσις, εως, ἡ πρόσραξις, εως, ἡ ἐπίτριψις, εως, LXX.
Allium, τὸ σκόρδον, Aristoph. τὸ σκόρδον, Dioscor. allio pasco seu cibo, σκορδίζω, Aristoph. allii caulis, τὸ σκορόδιον, id.
Allocutio, τὸ πρόσφθεγμα, Eurip. ἡ πρόσρησις, Plut. τὸ πρόρρημα, Aristid. τὸ προσφώνημα, Dem. ἡ προσφώνησις, Plut. ἡ προσαγόρευσις.
Alloquium, idem quod antecedens, *Allocutio*.
Alloquor, προσφωνέω, obvios, τοὺς ἀπαντῶντας, Isocr. aliquem, προσείρω τινὰ, id. blandius, προσεῖπόν τινα οἰκειότερον, id. προσαγορεύω, προσλαλέω, Luc. ἐπαυδάω.
Allubesco, ἐπαρίσκω.
Alluceo, ὑπιρλάμπω.
Allucinatio, ἡ παράβλεψις, ἡ ἀμβλυωπία, Hipp.
Allucinor, παραβλέπω, Lucian. ἀμβλυωπέω, ῶ, Hippocr.
Alludo, προσπαίζω, alicui, τινὶ, Plat. ad Euripidem, αἰνίττομαι εἰς Εὐριπίδην, Schol. Aristoph.
Alluo, προσκλύζω, ἐπικλύζομαι.
Alluvies, ἡ πρόσκλυσις, εως.
Almus, τρόφιμος, ίμη, ιμον, Diosc. ζειδώρος, ον.
Alnus, ἡ κλήθρα, ας, vel κλήθρη, ης, Theophr. ἡ αἴγιτρος.
Alo, τρέφω, aliquem, τινὰ, Dem. aliquos meis sumptibus, τινὰς ταῖς ἐμῆ δαπάναις διατρέφω, Isocr. familiam panificio, ἀπὸ ἀρτοποιίας διατρέφω τὴν οἰκίαν, Synes. alo clam, ὑποτρέφω, Galen. alo una cum, συντρέφω, Plut. alo juxta equos, παρατρέφω ἵππους, idem.
Aloe, ἡ ἀλοή.
Alpha, τὸ Ἄλφα.
Alsiosus, ὁ ᾖ ἡ κρυώδης, εος, κρυερὸς, ρὰ, ρὸν.
Alsius, idem quod *Alsiosus*.
Altare, ὁ βωμὶς, Herodian. τὸ θυσιαστήριον.
Alte, ὑψῦ, ὑψηλῶς, repetere, ἄνωθεν ἄρχεσθαι, Aristot. κεῖρόθεν τοιεῖσθαι τὴν ἀρχὴν, Isocr.
Alter, ἄλλος, alter ipse, ἄλλος αὐτὸς, Aristot. alter alterum accusat, κατηγορεῖσιν ἀλλήλων, Isocr. ἕτερος, έρα, ερον, alter stans super altero, ὁ ἕτερος ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ ἑστηκὼς, Xen. alter alteri præstat, ἕτερος ἑτέρῳ προφέρει, Thuc. alter scribit, alter discit, ὁ μὲν γράφει, ὁ δὲ μανθάνει, duo vero et ea magna, alterum quidem, quod——alterum vero, quod, δύο δὲ ᾖ μεγάλα, ἓν μὲν, ὅτι——ἕτερον δὲ, ὅτι, Dem. duobus periculis propositis, necesse est alterum subire, δυοῖν κινδύνοιν ὑποκειμένοιν, ἀναγκαῖόν ἐστι θατέρῳ μετασχεῖν, Lycophr.
Alteratio, ἡ ἑτεροίωσις, εως, Aristot. ἡ ἑτέρωσις, εως, ἡ ἀλλοίωσις, εως, Polyb.
Altercatio, ἡ ἔρις, ίδος, Xen. ἡ ἀντιλογία, Dem.
Altercator, ὁ ἐριστὴς, οῦ.

Altercor, ἰρίζω, de re aliqua, περί τινος, Isocr. διαδικάζομαι ὑπέρ τινος.
Alternatim, ἀμοιβαίως, ἐναλλὰξ, Aristot. ἐπαλλὰξ, Xen.
Alternatio, ἡ ἐπάλλαξις, Aristot. ἡ ἀμοιβή, Plato.
Alterne, idem quod *Alternatim*.
Alterno, ἀμείβομαι, παραλλάττω, aliquid, τί, Aristot. ἐπαμφοτερίζω.
Alternus, ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, vel ὁ ϗ ἡ ἀμοιβαῖος, ᾱ.
Altero, ἑτερόω, ῶ, ἑτεροίω, ῶ, Philo. ἀλλοιόω.
Alteruter, ἑκάτερος, έρα, ερον, Thuc. alterutra vice, ἑκατερᾳκις, Xen. alterutra a parte, ἑκατέρωθι, Herodian. alterutra in parte, ἑκατέρωθι, alterutro modo, ἑκατέρως, alterutram in partem, ἑκατέρωσε.
Altilis, e, ὀρτυκὸς, ἡ, ὀν, Poll. ὁ τροφίας, Aristot. σιτιστὸς, ἡ, ὀν, N. T. item τρόφιμος.
Altisonus, ὁ ϗ ἡ ὑψήχης.
Altitudo, τὸ ὕψος, ους, Thuc. ἡ ὑψηλότης.
Altivolus, ὁ ὑψιπέτης.
Altius, ὑψηλότερον. altius repetere orationem, ἄρχεσθαι λόγου ἄνωθεν, Dem.
Altor, ὁ τροφεὺς, έως, Plato. et altrix, ὁ ϗ ἡ τιθηνός.
Altrinsecus, ἑτέρωθεν.
Altrix, ἡ θρέπτρια, ἡ θρέπτειρα, Eurip. ἡ τροφὶς, ίδος, Plato.
Altus, ὑψηλὸς, ἡ, όν, thronus altissimus, θρόνος ὑψηλότατος, Isocr. μετάρσιος, ία, ιον, id. ὁ ϗ ἡ μετέωρος, ᾱ, id. ἄκρος, α, ον, mons altissimus, ὄρος ἀκρότατον, id. ex alto, ἀφ' ὑψηλοῦ, Lucian. ἀπὸ τοῦ μετεώρου, sc. τόπου, Thuc. αἰπὺς, εῖα, ὺ, Hom.
Alveare, ἡ κυψέλη, ης, Plut. τὸ σίμβλον, τὸ σμῆνος.
Alveolus, τὸ κυττάριον.
Alveatus, ὁ ϗ ἡ κυτώδης.
Alveus, ἡ χαράδρα, ας, facere alveum per suum fundum, ποιεῖν χαράδραν διὰ ἰδίων χωρίων, Dem. porrigere alveum, παραδιδόναι χαράδραν, idem: accipere, λαμβάνειν· excipere, δέχεσθαι· obstruere, ἀποικοδομεῖν· alveum, χαράδραν, id.
Alvinus, κοιλιακὸς, ἡ, όν.
Alumen, ἡ στυπτηρία, ας, Diosc.
Aluminosus, ὁ ϗ ἡ στυπτηριώδης, ους, Gal.
Alumna, ἡ θρεπτὴ, ῆς.
Alumnus, τὸ θρέμμα, ατος, Plato. ὁ θρεπτὸς, ῆ, Poll. ὁ τρόφιμος, Opp.
Alutarius, ὁ βυρσοδέψης, ου, Aristoph.
Alvus, ἡ κοιλία, ας, Aristot. alvi solutio, ἡ κοιλιολυσία, ας, alvum exonero, ἀποπατέω, Aristoph. ἀποσκυβάζομαι, Poll.
Amabilis, ὁ ϗ ἡ ἐράσμιος, ου, Plut. ζηλωτὸς, ἡ, όν, Dem.
Amabilitas, τὸ ἐράσμιον, ου· ἡ φιλότης, ητος.
Amabiliter, ἐρασμίως, ἀγαπητῶς, Plato.
Amabo, πρὸς Διῶν!
Amandatio, ἡ ἀπόπεμψις, εως, Dem. ἡ ἀποπομπὴ, ῆς. Æschin.
Amando, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, Æschin. ἀποστέλλω, Thucyd. ἀποσκυβάζομαι.
Amanter, φιλικῶς, Xen. φιλίας, Thuc.
Amanuensis, ὁ ὑπογραφεὺς, έως, Synes.
Amaracus, ὁ ἀμάρακος, τὸ ἀμάρακον, σάμψυχον.
Amare, στοργῶς, Dem.
Amaresco, πικραίνομαι, Philo.
Amarities, ἡ πικρότης, Plut. ἡ πικρία, id.
Amaritudo, idem quod antecedens *Amarities*.
Amarulentus, πικρὸς, ρὰ, ρὸν, Plut. ὁ ϗ ἡ ἐμπικρος, ου, Diosc. ὁ ϗ ἡ κατάπικρος, ου, LXX. ὁ ϗ ἡ ἰχικωδης.
Amarus, idem.
Amasia, ἡ ἀγαπωμένη, Athen. ἡ ἐρωμένη.
Amasius, ὁ ἀγαπώμενος, Luc. ὁ ἐρώμενος, Plut.
Amatio, ὁ ἔρως, ωτος, pulcharum, τῶν καλῶν, Lucian. φιλότης, ητος, Plato. ἡ στοργὴ, ῆς, Herodian. ἡ φίλησις, εως, Aristot.
Amator, ὁ ἐραστὴς, οῦ, Dem. virginis, παρθένου, Luc. gloriæ, δόξης, Plut. facinorum, πονηρῶν πραγμάτων, Aristoph. ὁ φιλικὸς, ῆ, Aristot.
Amatorie, ἐρωτικῶς, Xenoph.
Amatorius, ἐρωτικὸς, ἡ, όν, Plut.
Amatrix, ἡ ἐράστρια, ας, Poll.
Ambages, ἡ περιαγωγὴ, ῆς, Aristot. ἡ διέκδυσις, ὁ γρῖφος, ambagibus verborum uti, πολυλόγου εἶναι, ἀμφιλογίας.
Ambagiosus, ὁ ϗ ἡ περίπλοκος, γριφώδης.
Ambedo, περιδῶ, ossa, περιτρώγω τὰ ὀστᾶ, Luc.
Ambesus, a, um, περιτρωγὶς, a περιτρώγων, Lucian. περιφαγὶς.
Ambidexter, ὁ ϗ ἡ ἀμφιδέξιος, ου, Hippocr. ὁ ϗ ἡ περιδέξιος, Aristoph. ὁ ϗ ἡ ἀμφοτεροδέξιος, LXX.
Ambigo, περιάγω, Plato, i. e. dubito, ἀπορέω, id. de re aliqua, ἀμφισβητῶ τινὶ, Aristot. ἀμφιγνοέω περί τινος, Isocr. ἐπί τινος, Plato. ἐπαμφοτερίζω, Isocr. ἀμφιδάλλω, Greg.
Ambigue, ἀμφιβόλως, Athen.
Ambiguitas, ἡ ἀμφιβολία, ἡ ἀμφιλογία.
Ambiguus, ὁ ϗ ἡ ἀμφίβολος, sermo, λόγος, Isocr. ὁ ϗ ἡ ἀμφίλογος, ου, Xen.
Ambio, περιζώννυω, περιδάλλω, urbem muro, τῇ πόλει τεῖχος, Arist. urbem exercitu, κυκλόω πόλιν στρατοπέδῳ, Gregor. i. e. peto consulatum, παραγγέλλω τὴν ὑπατείαν, Plut puellam, μίτριμι κόρην, Isocr. honores, συνδαρχέω, ῶ, Aristot. φιλοτιμέομαι, imperium, μνηστεύομαι μοναρχίαν, Plut.
Ambitio, ἡ περίοδος, ου, Aristot. honorum, ἡ συνδαρχία, ας, ἡ φιλοτιμία, ας, Herodian. ἡ φιλοδοξία, ας, Hippocr.
Ambitiose, φιλοτίμως, Dem. φιλοδόξως.
Ambitiosus, ὁ ϗ ἡ φιλότιμος, ου, Plato. ὁ ϗ ἡ φιλόδοξος, ου, Herodian.
Ambitus, ὁ περίδολος, ου, Thuc. ἡ περίοδος, ου, Aristoph. ὁ γῦρος, ου, Plut. ὁ κύκλος.
Ambo, ἄμφω, ambabus manibus aliquid facere, ποιεῖν τι ἀμφοῖν, vel ἀμφοτέραις, sc. χερσὶ, quod χερσὶ tamen etiam addi potest.
Ambrosia, ἡ ἀμβροσία, ας.
Ambulacrum, ὁ περίπατος, ου, Plut.
Ambulatio, ἡ βάδισις, ὁ περίπατος, ου, ad mare jucundissima, ὁ παρὰ θάλασσαν ἥδιστος, Plut.
Ambulator, ὁ περιπατητικός.
Ambulatorius, περιπατικὸς, ἡ, όν.
Ambulo, περιπατέω, i. e. incedo, βαδίζω πρός τινα, βαίνω, Dem. προδαίνω, id. pedibus per mare, πεζεύω διὰ θαλάττης, Isocr.
Amburo, περικαίω, Theophr. περιφλέγω.
Ambustio, ἡ περίκαυσις, εως.
Ambustus, περικαυθεὶς, περικεκαυμένος, ίνη, ίον, περιφλεγμένος, ίνη, ίνον, Herodian.
Amens, ὁ ϗ ἡ ἄνους, contr. ἄνους, sermo, λόγος, Plato. ὁ ϗ ἡ ἄφρων, ονος, Dem.
Amenter, ἀφρόνως, Suid.
Amentia, ἡ ἄνοια, Plato. ἡ παράνοια, Dem. ἡ ἀπόνοια, Isocr. ἡ ἀφροσύνη, Sol.
Amento, ἀμματίζω, Hesych. jaculum, ἀναγκυλίομαι τὸ ἀκόντιον, Plut.
Amentum, τὸ ἄμμα, τὸ ὄχανον, Lucian. ἡ ἀγκύλη, ης, Strabo. habens hastam, τὸ μισάγκυλον δόρυ, Arrian.
Ames, ἡ θάλιξ, ἰξευτικὸς κάλαμος.
Amethystus, ἀμέθυστος.
Amica, ἡ φίλη, ης, N. T. i. e. scortum, ἡ ἑταῖρα, ας, Dem.
Amicabilis, φιλικὸς, ἡ, όν, Lucian. φίλιος, ία, ιον, Xenoph. ἀγάπητος, η, ον.
Amice, φιλικῶς, Xenoph. φιλίως, Thuc. προσφιλῶς, Xenoph. εὐμενῶς, Dem.
Amicio, περιδάλλω, chlamyde, χλαμύδι, Herodian. veste, ἐνδύω ἐσθῆτα, Diosc. aliquem palliolo, περιστέλλω τινὰ τριδωνίῳ, Plut. veste, ἀμφιεννύω.
Amiciter, idem quod *Amice*.
Amicitia, ἡ φιλία, cum aliquo, πρός τινα, Dem. fidissima, πιστοτάτη, Isocr. paterna, πατρικὴ, Dem. sive familiaritas, consuetudo, ἡ οἰκειότης, Dem. sive conversatio, ἡ συνήθεια, Isocr. ἡ ὁμιλία, Dem. ἡ διατριδὴ, Isocr. ἡ συνουσία, idem, et hospitium, φιλία ϗ ξενία, Dem. et societas, φιλία ϗ συμμαχία, et conversatio, συνουσία ϗ διατριδὴ, amicitiam alicujus expetere, ἐπιθυμεῖν φιλίας τινός· comparare, κτήσασθαι φιλίαν τινός· renovare, ἀνανεοῦσθαι φιλίαν· confirmare, βεδαιοῦν τὴν οἰκειότητα· dissolvere cum aliquo, διαλύειν φιλίαν πρός τινα, id.
Amictus, ἡμφιεσμένος, ένη, ένον.
Amictus, τὸ περίδλημα, ατος. Confer *Indumentum* et *Vestitus*.
Amicula, τὸ ἱμάτιον.
Amicus, i, ὁ φίλος, Dem. ὁ ἑταῖρος, id. ὁ ἀναγκαῖος, idem, et propinquus, φίλος ϗ συγγενὴς, idem, et hospes, φίλος ϗ ξένος, idem, et familiaris alicujus, φίλος ϗ ἐπιτήδειός τινος, idem, et socius, φίλος ϗ σύμμαχος, id. φίλος ϗ ἑταῖρος, id. amicum aliquem habere, φίλον, ἑταῖρον ἔχειν τινὰ, Isocr. alicujus verum esse, φίλον ἀληθινὸν εἶναι περί τινα, Dem. aliquem existimare, φίλον τινὰ ἡγεῖσθαι, Dem. aliquem deligere, φίλον αἱρεῖσθαί τινα, id. comparare, φίλον κτᾶσθαι, idem. facere aliquem alicui, φίλον ποιεῖν τινά τινι, idem. alicujus fieri, γίγνεσθαι φίλον τινὸς, idem. alicujus esse, φίλον, ἀναγκαῖον, γνώριμον, οἰκεῖον, ἑταῖρον εἶναί τινος vel τινὶ, id. alicujus manere, φίλον τινὸς διαμένειν, Isocr. deserere, ἐγκαταλείπειν, Dem. prodere, προδιδόναι, idem. amicis abundans, ὁ ϗ ἡ πολύφιλος, ου, Aristot. amicorum copia, ἡ πολυφιλία, ας, idem. amicis carens, ὁ ϗ ἡ ἄφιλος, ου, Plato. amicorum penuria, ἡ ἀφιλία, ας, Aristot. amicorum paucitas, ἡ ὀλιγοφιλία, ας, id. amicorum amator, ὁ ϗ ἡ φιλόφιλος, ου, id. amicorum amor, ἡ φιλοφιλία, ας, id.
Amicus, φίλος, η, ον, alicui, τινὶ, Plato. φίλιος, ία, ιον, terra, χώρα, Xen. ὁ ϗ ἡ προσφιλὴς, ίος, id.
Amissio, ἡ ἀπόλεια, ῆς, opum, χρημάτων, ἡ ἀπώλεια, ας, N. T.
Amita, ἡ τιτθὶς, ίδος, Plut. ἡ τοῦ πατρὸς ἀδελφὴ, Isocr.
Amitinus, ὁ ἀνεψιὸς, οῦ, ὁ πρὸς πατρὸς ἀνεψιὸς, Isæus.
Amitto, ἀποδάλλω, τί, Xen. opes, ἀπόλλυμι τὰ χρήματα, Chrys. gratiam, ἐκπίπτω χάριτος, N. T. i. e. amando, ἀποπίπτω, aliquem, τινὰ, Xen. ἀποστέλλω τινὰ, Thuc.
Amnensis, ποτάμιος, ία, ιον.
Amnestia, ἡ ἀμνηστία, ας, Plut.
Amnicus, ποτάμιος, ία, ιον.
Amnis, ὁ ποταμὸς, οῦ, Dem.
Amo, φιλέω, aliquem toto animo, τινὰ παντὶ θύμῳ, Aristot. hoc plus quam illud, ἀγαπάω τοῦτο ἀντὶ ἐκείνου, Dem. τοῦτο πρὸ ἐκείνου, Plut. aliquem, τινὰ, Isocr. parentes, στέργω τοὺς γονεῖς, Dem. mulierem, ἐράω γυναικὸς, Xen. aliquid valde, ὑπεραγαπάω τι, Herod. A modo, ἀπὸ τοῦ νῦν, N. T.
Amœne, ἁδρῶς, Eurip. τρυφερῶς.
Amœnitas, ἡ εὐφροσύνη, ἡ ἁδρότης, Xen. ἡ στεγνότης.
Amœnus, τερπνὸς, ἡ, όν, ἁδρὸς, ὰ, όν, amœnum pratum, λειμὼν, Ælian.
Amolior, ἀπωθέω, bellum, τὸν πόλεμον, Dem. calumniam, ἀποτρίζομαι τὴν διαδολὴν, Diodor. avaritiam, ἐκποδὼν ποιοῦμαι τὴν φιλοπλουτίαν, Plut. lapidem, ἀποκυλίω λίθον, N. T. ἀποσκυβάζω, Synes.
Amolitio, ἡ ἄπωσις, εως, ὁ ἀπωσμὸς, οῦ.
Amomum, τὸ ἄμωμον.
Amor, ὁ ἔρως, ωτος, erga pulchras, τῶν καλῶν, Luc. erga orationes, πρὸς τοὺς λόγους, id. sive desiderium alicujus rei, ὁ πόθος τινὸς, Dem. sive cupiditas rerum malarum, ἡ ἐπιθυμία τῶν πονηρῶν πραγμάτων, Isocr. mutuus, ἡ φιλαλληλία, ας, amor sui ipsius, ἡ φιλαυτία, ας, amor inter parentes et liberos, ἡ φιλοστοργία, ας, Athen. ἡ στοργὴ, ῆς, amor fraternus, ἡ φιλαδελφία, ας, N. T. amor hominum, ἡ φιλανθρωπία, ας, ibid. amore carens, ὁ ϗ ἡ ἄστοργος, ου, Athen. amore dignus, ὁ ϗ ἡ ἐξέρασος, Heliodor.
Amotio, ἡ ἀποκίνησις, εως.
Amotus, ἀποκεκινημένος, ένη, ένον, terminus, ἀποκεκινημένος ὅρος, Pand.
Amoveo, ἀποκινέω, ῶ, aliquid, τί, Pand.
Amphibolia, ἡ ἀμφιδολία, ας, Gramm.
Amphisbæna, ἡ ἀμφίσδαινα.
Amphitheatralis, ἀμφιθεατρικὸς, ἡ, όν.

Amphitheatrum,

Amphitheatrum, τὸ ἀμφιθέατρον, Plut.
Amphora, ὁ ἀμφορεὺς, ἑως, Diosc. τὸ κεράμιον, Diosc.
Amphoralis, ἀμφορεῶος, αἷα, αἷον.
Ample, πλατέως, Herod. εὐρέως, ἁψιλῶς.
Amplector, περιλαμβάνω, aliquem, τινὰ, Xenoph. honestam paupertatem, ἀποδέχομαι δικαίαν πενίαν, Isocr. aliquem et osculor, περιβάλλω τινὰ καὶ φιλέω, Plut.
Amplexor, περιπλέκομαι, ulnis, ἀγκαλίζομαι, N. T. ἐναγκαλίζομαι, Gregor. προσαγκαλίζομαι, Plut. ἀσπάζομαί σε.
Amplexus, ἡ περιπλοκὴ, ἡ περίπλεξις, ὁ ἀσπασμός.
Ampliatio, ὁ πλατυσμὸς, οῦ, Diosc.
Amplificatio, ἡ ἐπαύξησις, ἑως, ἡ παραύξησις, Diosc. ἡ ὑπέρθεσις.
Amplificator, ὁ ἐπαυξητὴς, οῦ.
Amplifico, πλατύνω, aliquid, τὶ, N. T. μεγεθύνω, Aphrod. gloriam patriæ, ἐπαυξάνω τὴν πατρίδα, Dem. μεγαλύνω, id. urbem, ποιῶ μεγάλην τὴν πόλιν ἐκ μικρᾶς, Isocr. rem familiarem, πλείω ποιῶ τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν, id. aliquid sermone, αἴρω sive ἐπαίρω τι λόγῳ, Dem. laudem, μηκύνω τὸν ἔπαινον, Isocr.
Amplio, i. e. differo, ἀναβάλλω, aliquid, τὶ, Dem. i. e. amplifico. Vide *Amplifico.*
Ampliter, εὐρέως, πλατέως.
Amplitudo, ἡ εὐρύτης, ητος, Galen. ἡ πλατύτης, ητος, Xen. i. e. dignitas, ἡ μεγαλειότης, ητος, τὸ ἄξίωμα, ατος.
Amplius, ἔτι, non amplius puer, ὁ παῖς ἔτι, Dem. non amplius, οὐκ ἔτι, οὐκέτι, Dem. μηκέτι, Isocr. quid amplius? τί πρὸς τούτοις ἔτι; Dem.
Amplus, a, um, εὐρὺς, πλατὺς, εἶα, ὺ, porta, πύλη, N. T. coxendix, ἰσχίον, Xen. ὁ καὶ ἡ εὐμεγέθης, ους, testimonium, μαρτυρία, Dem. μεγαλεῖας.
Ampulla, ἡ λήκυθος, ου, Plut. ampullæ verborum, τὰ φορμίλματα.
Amputatio, ἡ ἀπόκοψις, εως, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.
Amputo, ἀποκόπτω, collum, τὸν τράχηλον, Plut. extremitates corporis, v. gr. nares, ἀκρωτηριάζω ῥῖνα, Athen. præputium, περιτέμνω, N. T. vites, κλαδάω, κλαδεύω.
Amuletum, τὸ περίαμμα, ατος, contra capitis dolores, τοῖς κεφαλαλγοῦσι, Diosc. τὸ ἀλεξιφάρμακον, ου, id. φυλακτήριον.
Amurca, ἡ ἀμόργη, ης, Diosc. τὸ ἐλαιόπυργον.
Amussis, ἡ κάβμη, Plut. ad amussim, κατὰ κάβμην, ἐπὶ κάβμην, παρὰ κάβμην, πρὸς κάβμην, ad amussim exigo, καθμάω, Luc.
Amygdala, ἀμυγδάλη, Diosc. τὸ ἀμύγδαλον, Theophr. ἡ ἀμυγδαλὶς, Plut.
Amygdalinus, ἀμυγδάλινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, Diosc.
Amygdalus, arbor, ἡ ἀμυγδαλέη, contr. ἀμυγδαλῆ, ῆς, Diosc. τὸ ἀμύγδαλον, ου, LXX.
Amylum, τὸ ἄμυλον.
An, εἰ, considerate, deceat ne hoc facere, σκοπεῖτε, εἰ χρὴ τοῦτο ποιῆν, Dem. an, nec, ne, εἰ —— ἢ μὴ, Arist. εἴτε —— εἴτε μὴ, Dem. an? πότερον; id. ἆρα, Aristoph. an non, πότερον οὐ, πότερα οὐ, an non putas scire? πότερ' οὐχ ἡγῇ γινώσκειν; Dem. ἢ οὐ, an non vides? ἢ οὐχ ὁρᾷς; Plato. πῶς οὐχὶ, an non justum est? πῶς οὐχὶ δίκαιον; Dem. οὐκ ἄν, an non absurdum est? οὐκ ἂν ἄτοπον; Isocr. utrum, an; utrum, an non. Vide *Utrum.*
Anabaptista, ὁ ἀναβαπτιστὴς, οῦ.
Anas, atis, ἡ νῆσσα, ης, Aristot.
Anatarius, sc. accipiter, ὁ νηττοφόνος, ου.
Anaticula, τὸ νήττιον, Athen. τὸ νησάριον, id.
Anatomia, ἡ ἀνατομία.
Anceps, ὁ καὶ ἡ δίγομος, gladius, ῥόμφαία, N. T. ὁ καὶ ἡ ἀμφήκης, ους, Aristoph. i. e. dubius, ὁ καὶ ἡ ἀμφίδολος, ου. Confer *Ambiguus*, item *Dubius*; negotium anceps, ἰσόῤῥοπον πρᾶγμα, Plato. ancipiti Marte, ἀγχώμαλα, Thuc. qui ancipiti facie est, ἀμφίδολος τὴν ὄψιν, Lucian. ancipiti animo esse, τὴν γνώμην ταλαντεύεσθαι, Gregor. ἐναμφοτερίζειν, Isocr.
Anchora, vide *Ancora.*
Ancile, idem quod *Ancyle.*
Ancilla, ἡ δούλη, Plut. ἡ θεράπαινα, ης, Dem. ἡ θεραπαινὶς, ίδος, id. ἡ παιδίσκη, id.
Ancillor, δουλεύω, τινὶ, Xen. ὑπηρετίω.
Ancillula, τὸ θεραπαινίδιον, τὸ παιδάριον.
Ancora, ἡ ἄγκυρα, Plut. ἰύνη, Hom. i. e. præsidium domus, ἡ ἄγκυρα τοῦ οἴκου, Lucian. ancoram demittere in mare sive laxare, χαλᾶν τὴν ἄγκυραν, tollere ancoram, αἴρειν τὴν ἄγκυραν, ἀναστᾶσθαι τὴν ἄγκυραν, Luc. ancora firmo, ἀγκυρόω, ῶ.
Ancora parva, τὸ ἀγκύριον, Lucian.
Ancyle, τὸ ἀγκύλιον, Plut.
Anethinus, ἀνήθινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, Diosc.
Anethum, τὸ ἄνηθον, Aristoph.
Anfractus, ἡ περίοδος.
Angari, οἱ ἄγγαροι, ων.
Angaria, ἡ ἀγγαρεία, Pandect.
Angario, i. e. ad angariam cogo, ἀγγαρεύω τινὰ εἴς τι, N. T.
Angarius, ὁ ἀγγάριος.
Angellus, i. e. parvus angulus, τὸ γωνίδιον, Lucian.
Angelus, ὁ ἄγγελος, N. T. angelo similis, ὁ καὶ ἡ ἰσάγγελος, ibid.
Angina, ἡ συνάγχη, Ægin. angina exterior, ἡ παρασυνάγχη, id. interior, ἡ κυνάγχη, Hippocr. porcina, ἡ ὕαγχη, pecuniaria, ἡ ἀργυράγχη, ης, Plut.
Angiportus, ὁ καὶ ἡ στενωπὸς ἄμφοδος.
Ango, ἄγχω, aliquem, τινὰ, Lucian. λυπίω τινὰ, N. T. ἀνιάω, θλίβω, angor animo, δυσθυμέομαι, Eurip. δυσθύμως ἔχω, ἀγωνιάω, Plut. i. e. mœreo, ἄχθομαι, ἀδημονέω.
Angor, ἡ ἀδημονία, ας, Plut. ἡ ἀγωνία, ας, Dem. τὸ ἄχθος, ἡ λύπη, μίριμνα.
Anguiculus, τὸ ὀφίδιον, ου.
Anguilla, ἡ ἄγχιελυς, υος, Aristoph. ἡ ἔγχελις, Lucian.
Anguillaris, ὁ καὶ ἡ ἐγχέλειος, caro, κρέας, Aristoph.
Anguillarium, ὁ ἐγχελειὼν, ῶνος, Aristot.
Anguinus, i. e. anguem referens, ὁ καὶ ἡ ὀφιώδης, ους, ad angues pertinens, ὀφιακὸς, ὴ, όν.
Anguis, ὁ ὄφις, εως, Dem. anguibus abundans, ὁ ὀφιώδης, ους, Strabo.
Angularis, γωνιαῖος, αἷα, αῖον, lapis, λίθος, LXX. ὁ καὶ ἡ γωνιώδης, ους, angularis imus, ἀκρογωνιαῖος, lapis, λίθος, N. T.
Angulatim, in formam anguli, γωνιωδῶς, Eustath.
Angulatus, γεγωνιωμένος, ένη, ένον, Diosc.
Angulosus, ὁ καὶ ἡ γωνιώδης, ους.
Angulus, ἡ γωνία, ας, Plut. angulo carens, ὁ καὶ ἡ ἀγώνιος, ου, Theoph. in angulum se colligere, ἀπογωνιοῦσθαι, id.
Angustatus, ἐστενωμένος, ένη, ένον, a στενόω, Herodian.
Anguste, στενῶς, ἐστενωμένως.
Angustia, ἡ στενοχωρία, N. T. ἡ στένωσις, Herodian. ἡ στένωσις, LXX. spiritus, ἡ ὀλιγοψυχία, LXX. ἡ θλῖψις.
Angusto, στενόω, vel στενόομαι, aliquid, τὶ, Herodian. στενοχωρίω, id. angustor, angustiis urgeor, στενοχωρίομαι, Basil.
Angustus, στενὸς, ἡ, όν, via, ὁδὸς, Xenoph. ὁ καὶ ἡ στενόχωρος, ου, ὁ καὶ ἡ στενωπός.
Anhelatio, τὸ ἄσθμα, ατος, Galen. ἡ πνευμάτωσις, εως, Ægin.
Anhelo, ἀσθμάζω, Suid. ἀσθμαίνω, Aret. πνευστιάω.
Anhelosus, ἀσθματικὸς, ἡ, όν, ὁ καὶ ἡ πνευματώδης, ους, Galen.
Anhelus, idem quod *Anhelosus.*
Anicula, τὸ γραΐδιον, ου, Dem.
Anilis, e, γραϊκὸς, ἡ, όν, ὁ καὶ ἡ γραώδης, ους, fabula, μῦθος, N. T.
Aniliter, γραϊκῶς.
Anima, τὸ πνεῦμα, ατος, Plut. ἡ ψυχὴ, ῆς, Thuc. animam agere, ἰσχάτως διακεῖσθαι, Diodor. animam debere, ψυχὴν ὀφείλειν, anima carens, ὁ καὶ ἡ ἄψυχος, N. T.
Animadversio, ἡ ἐπίσκεψις, εως, Polyb. i. e. pœna, ἡ κόλασις, Aristot. ἡ ὀργὴ, Dem. i. e. observatio, ἡ αἴσθησις, id.
Animadversor, ὁ κολαστὴς, οῦ, Synes.
Animadverto, i. e observo, sentio, αἰσθάνομαι, Dem. aliquid, προσίχω νοῦν τινι, Isocr. καταγνόω τι, Thuc. i. e. punio, κολάζω, aliquem, τινὰ, Xen.
Animal, τὸ ζῶον, Isocr.
Animalculum, τὸ ζῴδιον, Aristot. τὸ ζωδάριον, id. τὸ ζωΰφιον, Athen.
Animalis, *ab animal*, ὁ καὶ ἡ ζωώδης, ους, Synes. ζωϊκὸς ἡ, όν, historia, ἱστορία, Aristot. *ab anima*, ψυχικὸς, ἡ, όν, Arist
Animans, anima præditus, ὁ καὶ ἡ ἔμψυχος, Plato.
Animate, ἐμψύχως, Hermog.
Animatio, ἡ ἐμψύχωσις, ἡ ψύχωσις, Greg.
Animatus, ὁ καὶ ἡ ἔμψυχος, ου, Plato.
Animitus, ψυχικῶς, contristatus, ἐστιλυπηθεὶς, Apocryph. facere voluntatem Dei, ἐκ ψυχῆς ποιεῖν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, N. T.
Animo, ψυχόω, ἐμψυχόω, i. e. fortem facio, θαρρύνω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, Dem. προθυμίαν ἐμβάλλω.
Animose, i. e. *fortiter*, μεγαλοψύχως, Dem. προθύμως, ἡ ὁ καὶ ἡ *irate*, θυμικῶς.
Animositas, i. e. *magnanimitas*, ἡ ἐμψυχία, ας, Dem. ἡ εὐτολμία, i. e. *iracundia*, ὁ θυμὸς, οῦ, Aristot.
Animosus, i. e. *magnanimus*, ὁ καὶ ἡ ἔμψυχος, ου, Thuc. ὁ καὶ ἡ εὔθυμος, ου, Aristot. i. e. iracundus, θυμικὸς, ἡ, όν, Plut. ὁ καὶ ἡ θυμώδης, ους, Aristot.
Animula, τὸ ψυχάριον, Plato. τὸ ψυχίδιον, Lucian.
Animulus, τὸ θυμίδιον, Aristoph.
Animus, ὁ θυμὸς, οῦ, Dem. ἡ ψυχὴ, Isocr. ἡ φρὴν, ενὸς, Dem. ἡ φρόνησις, τὸ φρόνημα, ὁ νόος, *contr.* νοῦς, id. corpus laboribus, animus doctrina augetur, τὸ σῶμα πόνοις, ἡ ψυχὴ λόγοις αὔξεσθαι πέφυκε, Isocr. animus cujusque et ingenium, ψυχὴ ἑκάστου καὶ φύσις, Dem. mens atque animus, νοῦς καὶ φρένες, Dem. robur animi, ῥώμη τῆς ψυχῆς, Isocr. magnitudinem animi declarare in re aliqua, ἀνδρείαν τῆς ψυχῆς ἐνδείκνυσθαι ἔν τινι, Dem. habere animum aliquem, ἔχειν ψυχήν τινα, vertere animum ad aliquid, τρέπειν τὴν ψυχὴν πρός τι, id. laborare animo, πονεῖν τῇ ψυχῇ, Isocr. providere aliquid animo, προορᾶν τι τῇ ψυχῇ, id. reputare aliquid animo, ἐπισκοπεῖν τι γνώμῃ, id. animo propensiore esse in aliquid quam, προσίεσθαί τινι τὴν γνώμην μᾶλλον, ἡ, Dem. advertere animum alicui rei, προσίχειν τὸν νοῦν τινι, Isocr. mutare animum alicujus, μεταλλάττειν τὴν διάνοιάν τινος, Dem. animo non succumbere adversariis, ψυχὴν οὐκ ἡττᾶσθαι τῶν ἐναντίων, idem. delinquit multa animus subversa mente, σφάλλεται πολλὰ ἡ ψυχὴ διαφθειρούσης τῆς διανοίας, Isocr. animi magnitudo, ἡ μεγαλοψυχία, ας, Dem. præstantia, ἡ εὐψυχία, ας, id. animus invictus, ἡ ψυχὴ ἀήττητος, Isocr. magnus et generosus, φρόνημα μέγα καὶ γενναῖον, Dem. magno et excelso animo præditus, μεγαφρονῶν καὶ διαφέρων, Isocr. virili animo et natura præditus in calamitate, ἀνδρωδῶς διακείμενος καὶ τῆς φύσεως ἀξίως ἐν συμφοραῖς, id. animo magno et humano præditus erga aliquos, μεγαλοψύχως καὶ φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινας, Dem. animo efferri propter aliquid, μέγα ἐπί τινι φρονεῖν, Lucian. animum despondere, ἀθύμως διακεῖσθαι, Xen. in animum aliquid induco, ἐρμάω ἐπί τι, Plato. animo deficio, animi deliquium patior, λιποψυχέω, Thuc. animum despondere ob aliquid, ἀθυμεῖν ἐπί τινι, Isocr. animum alicui addere, παρορμᾶν τινα, Plut. θαρσύνειν τινὰ ἐπί τι, Dem.
Anisum, τὸ ἄνισον, Diosc.
Annales, τὰ χρονικὰ, ῶν, Lucian.
Annecto, ἐξάπτω, Lucian. Conf. *Alligo.*
Annellus, τὸ δακτυλίδιον.
Anniculus, qui unius anni est, ὁ καὶ ἡ ἐνάτης, semen, σπέρμα, Theophr.
Anniversarius, ὁ καὶ ἡ ἐνιαύσιος, ου, vel ους, ία, ιον, festum, ἑορτὴ, Herodot. ὁ καὶ ἡ ἐτήσιος, sacrificium, θυσία, Thuc.

Annona, ὁ σῖτος, Thuc. τὰ καθ' ἡμέραν, Isocr. annonæ vilitas, ἡ εὐωνία, ας, annonæ prosperitas, ἡ εὐετηρία, ας, Dem. annonæ penuria, ἡ σπανσιτία, ας, Xen. ἡ σιτοδία, ας, Dem. annonæ caritate premi, ἐν σιτοδίᾳ γίγνεσθαι, Isocr. ἰδιᾶ εἶναι τῶν καθ' ἡμέραν, Dem. quum annonæ penuria apud omnes homines esset, σιτοδίας παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις γιγομένης, id. annonam parvi emere, σῖτον εὐωνον ὠνεῖσθαι, id. annonæ præfectus, ὁ ἀγορανόμος, id. annonæ propola sive flagellator, ὁ σιτοκάπηλος, ᾱ annona, quæ in foro emitur, ἡ ἀγορὰ, vilis, εὔωνος, Xen.

Annositas, ἡ πολυετία, ας.

Annosus, ὁ ϗ ἡ πολυετὴς, ές, Apocryph. ὁ ϗ ἡ μακρόβιος.

Annotatio, ἡ ἐπισημείωσις, ἡ παρασημείωσις, ἡ σημείωσις, annotationes scribo, ἀποσημειόομαι, Ammon. ἐπισημειόω, ῶ, Plut.

Annoto, ἐπισημειόω, annum, τὸ ἔτος, Plut. κατασημαίνω, Synes. παρασημαίνω, opinionem alicujus, δόξαν τινὸς, Aristot. ἀποσημαίνομαι, aliquem, τινὰ, Xen.

Annuatim, κατ' ἐνιαυτὸν, κατ' ἔτος, ἀνὰ πᾶν ἔτος, καθ' ἕκαστον ἔτος, Isocr.

Annularis δακτυλιακὸς, ὴ, όν, digitus, ὁ δακτυλιώτης, ου, ὁ δάκτυλος παράμεσος.

Annularius, sc. artifex, ὁ δακτυλιογλύφος, ου, Laertius

Annulus, ὁ δακτύλιος, Plato.

Annumeratus, ὁ ϗ ἡ ἐναρίθμιος, Apocryph. ὁ ϗ ἡ ἐναρίθμητος, ibid. κατηριθμημένος, ένη, ένον, N. T.

Annumero, καταριθμέω, alicui, τινὶ, N. T. me multitudini peccatorum, προσλογίζομαί με ἐν πλήθει ἁμαρτωλῶν, Apocryph. aliquibus, ἔν τισι, ibid. κατατίθημι, Dem.

Annunciatio, ἡ ἐξαγγελία.

Annunciator, ὁ καταγγελιὺς, έως, N. T.

Annuncio, ἀπαγγέλλω, alicui aliquid, τινί τι. Plut. τινὶ περί τινος, id. mala, ἀγγέλλω κακὰ, Dem. quod civitas teneatur ab hostibus, ἀγγέλλω, ὡς ἡ πόλις κατέχεται ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, id. civitati victoriam, τὴν νίκην εἰς τὴν πόλιν, Plut προσαγγέλλω.

Annuo, i. e. nutu significo, κατανεύω, i. e. nutu comprobo, ἐπινεύω, aliquid, τὶ, Dem. τινὶ, Philo. κατανεύω τὶ, Lucian.

Annus, τὸ ἔτος, ους, Dem. ὁ ἐνιαυτὸς, ῦ, Plato. anni sunt trecenti, ex quo venit, ἔτη ἐγὶ τριακόσια, ὅτι ἦλθε, Thuc. annus desiit, sive finitus est, ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγεν, Xenoph. annorum conversiones, ἐνιαυτῶν περίοδοι, Plat. tempus anni, ὥρα τοῦ ἔτους, Dem. multitudo annorum, πλῆθος ἐτῶν, Isocr. multos annos manere in domicilio aliquo, πολλὰ ἔτη γενέσθαι ἔν τινι οἰκήματι, Dem. non tôtis annis tredecim, οὐχ ὅλοις τρισὶ ϗ δέκα ἔτεσι, id. integrum annum gerere aliquid, ἐνιαυτὸν ὅλον ποιεῖν τι, id. anni nondum septem sunt, ἔτη οὔπω ἐγὶν ἑπτὰ, id. minor sexaginta annis, ἐντὸς ἑξήκοντα ἐτῶν γεγονὼς, id. duodeviginti anni sunt, ex quo, δέοντα δυοῖν εἴκοσίν ἐστιν ἔτη, ἐξ ὅτου, undetriginta anni, τριάκοντα ἔτη, ἐνὸς δέοντος· abhinc alter, tertius, quartus annus, δεύτερον, τρίτον, τέταρτον ἔτος τοῦτο, id. anno superiore, πέρυσι, id. anno decimo, ἔτει δεκάτῳ, anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἁλώσεως· annos natus viginta, triginta, &c. γεγονὼς ἔτη εἴκοσι, τριάκοντα· ἐτῶν ὢν εἴκοσι, id. annus nondum septimus abiit, ἔτη οὔπω ἐγὶν ἑπτά· altero quoque anno munus obire, διαλιπόντα ἐνιαυτὸν λειτουργεῖν· sub exitum anni, περὶ λήγοντα ἐνιαυτόν· elapso hoc anno, διελθόντος ἐνιαυτοῦ τούτου· finire annum, ἐξελθεῖν ἐνιαυτόν· omni anni tempore, κατὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους, Æl. decies per annum, δεκάκις τοῦ ἔτους, id.

Annuus, ὁ ϗ ἡ ἐνιαύσιος, ου, induciæ annuæ, i. e. in unum annum durantes, ἐνιαύσιοι ἐκεχειρίαι, Thuc. ὁ ϗ ἡ ἐπέτειος, Theophr. i. e. qui singulis annis pervenit, ὁ ϗ ἡ ἐπετήσιος.

Anormis, ὁ ϗ ἡ ἀνώμαλος, ου, Theophr.

Anquiro, ἀναζητέω, ῶ, aliquid, τὶ, Isocr.

Ansa, ἡ λαβὴ, ῆς, Plut. i. e. occasio, ἡ ἀφορμὴ, ῆς, Dem. ansam arripere, λαμβάνειν ἀφορμὴν, id. ansam præbere, παρέχειν τινὶ πρόφασιν, id.

Anser, ὁ χὴν, χηνὸς, Aristot.

Anserarius, ὁ χηνοβόσκος.

Anserculus, ὁ χηνίσκος, ου, Lucian. τὸ χηνίον, ου, Athen.

Anserinus, χήνειος, εία, ειον, hepar, ἧπαρ, Athen. χήνεος, έα, εον, Galen. χήνιος, ία, ιον, Dioscor.

Antæ, arum, αἱ παραστάδες, ων, Poll. αἱ παραστάδιες.

Ante, πρὸ, cum Genitivo, ante ædes, πρὸ δόμων, Eurip. ante fores, πρὸ θυρῶν, N. T. ante orationem, πρὸ τῆ αἰτῆσαι, ib. ante faciem, πρὸ προσώπου, ib. ante meam ætatem, πρὸ ἐμοῦ, Dem. ante pedes, πρὸ ποδῶν, Platò. ante tres annos, πρὸ τριῶν ἐτῶν· ante breve tempus, πρὸ βραχίως χρόνου, πρὸ βραχίως, πρὸ ὀλίγου, πρὸ μικροῦ· ante oculos ponere, πρὸ ὀφθαλμῶν τίθεσθαι, id. ante oculos aliquid habere, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν τὶ, Plut ante, i. e. antea, πρότερον, Dem. τὸ πρότερον, Isocr. ante ——, nunc vero, πρότερον μὲν, νῦν δὲ, ibid. paullo ante, μικρῷ πρότερον· antequam audiverim, πρὸ τοῦ ἀκοῦσαι, Xen. πρότερον ἢ, Dem. πρότερον, πρὶν, ἢ, Lycophr. uno anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἁλώσεως· neque ante, neque post, ὔτε πρότερον, ὔτε ὕστερον, id. ante solis ortum, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ, Æschin. ante solis occasum, πρὸ ἡλίου δυσμῶν, idem; ante omnia fac, πρὸ παντὸς ποιῶ, Isocr.

Antea, πρότερον. Confer antecedens *Ante*.

Anteactus, προγεγενημένος, ένη, ένον· anteacta vita, ὁ παρεληλυθὼς, vel ὁ βεβιωμένος βίος, Dem.

Anteambulo, onis, ὁ προπομπὸς, οῦ, Xenoph. ὁ προηγεμὼν, όνος, Dem.

Antecapio, προλαμβάνω. Vide *Anticipo*.

Antecedens, προεστὼς, ηγούμενος, ένη, ενον.

Antecedo, προέρχομαι, Xen. προγίνομαι, Thuc. προάγω, aliquem, τινὰ, N. T. προπορεύομαι, Xen. προηγοῦμαι, Aristoph.

Antecello, προέχω, aliquem honoribus, τινὸς τιμαῖς, Isocr. ὑπερβάλλομαι, aliquem industria, τινὰ τῇ φιλοπονίᾳ, Xen. διαφέρω, omnes laude rei bellicæ, πάντων τὰ πολεμικὰ, Lucian. ὑπερέχω, bona spe, σπουδαίοις ἐλπίσι, Isocr. ὑπερτίνω, numero amicorum, ταῖς πολυφιλίαις, Arist. πρωτεύω, virtute cives, ἀρετῇ τῶν πολιτῶν, Isocr. προῖσαμαι.

Antecessio, ἡ προέλευσις, εως.

Antecessor, ὁ πρόδρομος, ὁ προηγητὴς, οῦ, ὁ προηγούμενος.

Anteeo, πρόειμι, i. e. antecello. Vide *Antecello*.

Antefero, προτιμάω, ῶ, justitiam regno, τὴν δικαιοσύνην τῆς βασιλείας, Plut. virum modestum diviti, προφέρω τὸν ἐπιεικῆ τῷ πλουσίῳ, id. gloriam pecuniæ, ἀγαπάω δόξαν ἀντὶ χρημάτων, Dem. δόξαν μᾶλλον, ἢ χρήματα, Plut. bellum paci, αἱρέομαι πόλεμον πρὸ εἰρήνης, Plato. honestatem rebus omnibus, καλὸν ἀντὶ πάντων, Aristot. mortem vitæ, θάνατον μᾶλλον ἢ βίον, Dem. προαιρέομαι τὸν θάνατον ἀντὶ βίου, Xenoph. publicum privato, τίθημι τὸ κοινὸν πρὸ τοῦ ἰδίου, Plut. meipsum aliis, ἐμαυτὸν πρὸ τῶν ἄλλων, Lucian.

Antegredior, προηγέομαι, aliquem, τινὶ, Aristoph. προκατάρχω, Galen.

Antehabeo. προκρίνω. Confer *Antefero*.

Antehac, πρόσθεν, Thuc. πρόσθιν, Xenoph. ἐν τῷ πρόσθιν χρόνῳ.

Antelatus, προτιμηθεὶς, εῖσα, έν, προκριθεὶς, εῖσα, έν. Confer *Antefero*.

Anteloquium, τὸ προοίμιον, Aristot. ἡ προτολογία.

Antelucanus, ὄρθριος, ία, ιον, Thuc. ἀμφίλυκος, tempus antelucanum, τὸ περίορθρον, ου, id. Confer *Matutinus*.

Anteludium, τὸ προοίμιον, ου, Thuc.

Antemeridianus, ὁ ϗ ἡ μεσημβρινος.

Antenna, ἡ κεραία, Plut. τὸ καρχήσιον, τὸ ἱστίκειον.

Anteoccupatio, ἡ πρόληψις, Rhetor. ἡ προκατάληψις.

Anteoccupo, προλαμβάνω, aliquid, τι, Theophr. Confer *Anticipo*.

Anteparo, παρασκινάζω, aliquid, τι, Thuc.

Antepono, προτίθημι, alicui aliquid, τί τινι, Sophocl. Confer *Antefero*.

Antequam, πρὶν, *cum Indicativo*, antequam reddidit, πρὶν ἀπέδωκε, Dem. *cum Conjunct.* antequam sol oriatur, πρὶν ἂν ἥλιος ἀνίσχῃ, Æschin. *cum Optativo*, antequam venirem, πρὶν ἂν ἔλθοιμι, Antiph. *cum Infinitivo*, antequam feceris, πρὶν πρᾶξαι, Dem. antequam hoc faceret Leocrates, πρὶν μὲν τοῦτο πρᾶξαι Λεωκράτην, Lycoph. πρὸ τοῦ, antequam audiverim te, non abibo, πρὸ τοῦ ἀκοῦσαί σου, οὐκ ἀπαλλύσομαι, Xen. πρότερον, —— ἢ, Dem. πρότερον —— πρὶν ἤ, Lycophr.

Anterior, πρόσθιος, ία, ιον, anteriores pedes, πρόσθιοι πόδες, Aristot. ὁ ϗ ἡ ἐμπρόσθιος, ου, anterior pars capitis, τὰ ἐμπρόσθια τῆς κεφαλῆς, Aphrod. in anteriore parte, ἐμπροσθιν, navis, τοῦ πλοίου, in anteriorem partem, εἰς τὸ ἔμπροσθιν, vel εἰς τὸμπροσθιν.

Anterius, ἔμπροσθιν, Plato. πρόσω, Xen.

Antesignanus, ὁ πρόμαχος, Plut. ὁ πρωτοστάτης, N. T.

Antesto, προΐσαμαι, alicui rei, τινὸς, Dem. πρός τι, Xen.

Antestor, μαρτύρομαι, Deos et homines, Διὸς ϗ ἀνθρώπους, Plut.

Antevenio, προφθάνω, Isocr. Confer sequens *Anteverto*.

Anteverto, φθάνω, aliquem, τινὰ, Thuc. ἐπικαταλαμβάνω τινὰ, Plato. res ipsas, ἔμπροσθιν ἰέμι τῶν πραγμάτων, Dem. aliquid, προλαμβάνω τι, id. lenitatem fortunæ, προφθάνω τὴν ἀγνώμονα τυχὴν, Isocr. cogitationem, προτρέχω τῆς διανοίας, idem.

Antevolo, προΐσαμαι.

Anthrax, ὁ ἄνθρακ, ακος, Athen. Vide *Carbo*.

Antiæ, τὸ προκόμιον.

Anticipatio, ἡ πρόληψις, εως, Rhet.

Anticipo, προλαμβάνω, alicui aliquid, τί τινι, Theophr. τινί τινος, id. προκαταλαμβάνω, aliquem, τινὰ, Plato.

Anticus, ὁ ϗ ἡ ἐμπρόσθιος, Aphrod. ὁ, ἡ, τὸ ἔμπροσθιν.

Antidotum, ἡ ἀντίδοτος. ου, Diosc. τὸ ἀντιφάρμακον, ου, id. ἀλεξιφάρμακον, ου, id.

Antilena, τὸ λίπαδνον, ου, Homer.

Antiquarius, ὁ φιλάρχαιος, ἀρχαιογράφος.

Antiquatio, ἡ ἀποπαλαίωσις, ἡ παλαίωσις, i. e. abrogatio, ἡ ἀναίρεσις. Confer *Abrogatio*.

Antique, ἀρχαίως, Dem.

Antiquitas, ἡ παλαιότης, Eurip. ἡ ἀρχαιότης, Pausan. aliquid ex antiquitate in memoriam revocare, ὑπομνῆσαί τι τῶν ἀρχαίων, Dem.

Antiquitus, ἀρχαίως, Dem. ἐκ παλαιοῦ, sc. χρόνου, Synes. πάλαι, Dem.

Antiquo, παλαιόω, aliquid, τὶ, N. T. i. e. abrogo, aboleo, καταψηφίζω, legem, νόμον, Dem. Confer *Abrogo*.

Antiquus, παλαιὸς, ὰ, όν, sermo, λόγος, Plut. ἀρχαῖος, αία, αῖον, urbs, πόλις, Dem. antiqua et vetera, ἀρχαῖα ϗ παλαιά τινα, id. antiqua commemorare, proferre, recensere, τὰ ἀρχαῖα, τὰ παλαιὰ λέγειν, ἐπιφέρειν, διεξιέναι, Isocr. contemnere antiqua, καταφρονεῖν τῶν παλαιῶν, id. antiqui, sc. homines, οἱ ἀρχαῖοι, οἱ παλαιοὶ, οἱ πάλαι, οἱ πρὸ ἡμῶν, antiqui poetæ, οἱ ἀρχαῖοι ποιηταὶ, Athen. Conf. *Vetus*.

Antistes, ὁ προστάτης, ου, Xenoph. sacrorum, ὁ ἱερομνήμων, Dem. Confer *Præses*, item *Præfectus*.

Antistita, ἡ προστάτις, ιδος, Chrys.

Antlo, ἀντλέω, ῶ. Confer *Haurio*.

Antrum, τὸ ἄντρον, Lucian. τὸ σπήλαιον, id. ὁ χηραμὸς, montium, ὀρῶν, Synes. antris plenus, ὁ ϗ ἡ ἀντρώδης, LXX.

Anus, ûs, ἡ γραῦς, αὸς, Athen. γραῦς γυνὴ, Dem.

Dem. περισβυτέρα ἀνέρωτος, id. ἡ περισβύτις, Æschin. fio, γεραίσμαι.
Anus, i, ὁ πρωκτὸς, ῦ, Aristoph. ἡ πυγὴ, ῆς, id.
Anxie, λυπηρῶς, Isocr.
Anxietas, ἡ ἀδημονία, ας, Plut. ἡ συνοχὴ, ῆς, N. T. ἡ θλῖψις, ιως, ibid. τὸ λυπηρὸν, ὕ, Thuc. ἡ ἀπορία, ας, Plat. animi, ἡ ἀδημονία τῆς ψυχῆς, Plut.
Anxius, ἀλγεινὸς, ὴ, όν, Isocr. ὁ ϗ ἡ περιαλγὴς, Plat. ὁ ϗ ἡ πολυμέριμνος, Aristot. anxius sum, ἄχθομαι, Isocr. ἀδημονέω, Xenoph. anxius cogito, μεριμνάω, Dem.
Apage, ἄπαγε, cum ista re, σῦτο, Gregor. τέτε, Philo. in insulam beatorum, εἰς μακαρίαν, Aristoph.
Apella, ὁ λιπόδιερμος.
Aper, ὁ σύαγρος, Dem. ὁ κάπρος, Xen.
Aperio, ἀνοίγω, portas, τὰς πύλας, Xenoph. testamentum, διαθήκας, Dem. literas, γράμματα, Synes. os, διαίρω τὸ στόμα, id. librum, ἀνατύσσω βιβλίον, N. T. ἀνελίττω βιβλίον, Xen. horrea, λύω τὰς ὑποθήκας, Naz. ludum, κατασκευάζομαι διδασκαλίαν.
Aperte, φανερῶς, Plat. ἐν τῷ φανερῷ, Xenoph. ἐκ τῦ φανεροῦ, εἰς τὸ φανερὸν, ἐκ τῆς ἰδιώτας, Herodian. γνωσῶς, LXX. ῥητῶς, N. T. σαφῶς, ἀναφανδὸν· aperte loqui sermonem, παῤῥησίᾳ λαλεῖν τὸν λόγον, ib.
Apertio, ἡ ἄνοιξις, Basil. ἡ δίοιξις.
Apertura, idem quod *Apertio*, i. e. incisura, ἡ σχάσις, ιως.
Apertus, ὁ ϗ ἡ ἀνοικτὸς, ὴ, όν, ἀνεῳγὼς, υῖα, ὸς, dolium, πίθος, Plut. ἀνεῳγμένος, ένη, ένον, i. e. manifestus acclarus, ὁ ϗ ἡ πρόδηλος, ε, Naz. ὁ ϗ ἡ ἐμφανὴς, Dem. ὁ ϗ ἡ πρῦπτος, Thuc. aperto Marte, ἐκ τῆς ἰθείας, Herodian. in apertum profero, ἐμφανὲς ποιῶ, Dem.
Apex, ἡ κεραῖα, N. T. v. gr. montis, ἡ κορυφὴ, ῆς, Thuc. ὁ κολοφών.
Apiarium, ὁ μελισσὼν, ῶνος, τὸ μελιττοτροφεῖον, ε, τὸ μελισσοτροφεῖον.
Apiarius, ὁ μελισσεὺς, έως, ὁ μελιττουργὸς, ῦ.
Apicula, τὸ μελισσάριον, ε, ὁ βομβυλιὸς, ῦ, Isocr.
Apis, ἡ μέλισσα, ης, Isocr. omnibus quidem flosculis insidet, de singulis autem utilia carpit, ἐφ' ἅπαντα μὲν βλαστήματα καθιζάνει, ἀφ' ἑκάστε δὲ τὰ χρήσιμα λαμβάνει, id.
Apiscor, vide *Adipiscor*.
Apium, τὸ σέλινον, Diosc. sylvestre, τὸ ἀγριοσέλινον, id. palustre, τὸ ἑλειοσέλινον, ε, id. majus, τὸ ἱπποσέλινον, Theophr. montanum, τὸ ὀρειοσέλινον, Diosc. petræum, τὸ πετροσέλινον, id.
Apocalypsis, ἡ ἀποκάλυψις, ιως, N. T.
Apocha, ἡ ἀποχὴ, ῆς.
Apocryphus, ὁ ϗ ἡ ἀπόκρυφος, Suid.
Apographum, τὸ ἀπόγραφον, ε, Cic.
Apologeticus, ἀπολογητικὸς, ὴ, όν, J. Mart.
Apologia, ἡ ἀπολογία, Isocr.
Apologus, ὁ ἀπόλογος, Plat.
Apophthegma, τὸ ἀπόφθεγμα, ατος, Plut.
Apophthegmaticus, ἀποφθεγματικὸς, ὴ, όν, Plut.
Apoplexia, ἡ ἀποπληξία, Galen. apoplexia laborans, ὁ ϗ ἡ ἀποπληκτος· ad apoplexiam pertinens, ἀποπληκτικὸς, ὴ, όν, Aristot.
Apostasia, ἡ ἀποστασία, ας, Plut.
Apostata, ὁ ἀποστάτης, ε.
Apostaticus, ἀποστατικὸς, ὴ, όν, Gregor.
Apostato, ἀποστατέω, ab ἀποστάτης.
Apostema, τὸ ἀπόστημα, Galen.
Apostolatus, ἡ ἀποστολὴ, ῆς, N. T.
Apostolicus, ἀποστολικὸς, ὴ, όν, Suid.
Apostolus, ὁ ἀπόστολος, ε, N. T. falsus, ψευδαπόστολος, ε, ibid.
Apotheca, ἡ ἀποθήκη, ης, Thuc.
Apotheosis, ἡ ἀποθέωσις, ιως, Herodian.
Apparate, παρασκευασμένως, ἐκ παρασκευῆς, Plut.
Apparatio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, Thuc.
Apparatus, ῦς, ἡ παρασκευὴ, Dem. ἡ κατασκευὴ, Isocr. τὸ παρασκεύασμα, Gregor. bellicus, ἡ παρασκευὴ ἡ τῦ πολέμε, Dem. apparatus copia, ἡ ἀφθονία τῆς κατασκευῆς, id. τὸ πλῆθος τῶν παρασκευῶν, Isocr. immensus, παρασκευαὶ ὑπερμεγέθεις, id. inanis, ἡ παρασκευὴ κενὴ, Dem. instituere apparatum, τορίζισθαι παρασκευὴν, id. adversari apparatibus alicujus, ἀνταγωνίζισθαι ταῖς παρασκευαῖς τινος, id. vinci apparatibus, ἡττᾶσθαι παρασκευαῖς, id. uti apparatu, χρῆσθαι τοῖς παρισκευασμένοις, id.
Apparatus, παρισκευασμένος, ένη, ένον, recte, probe, ὀρθῶς, Dem.
Apparens, φανερὸς, ρὰ, ρὸν, Aristot. φαινόμενος, ένη, ενον, idem.
Apparenter, φανερῶς, Dem. φαινομένως.
Apparentia, ἡ φάσις, ιως, Arist. ἡ ἐπιφάσις, ιως, Suid.
Appareo, φαίνομαι, ἐπιφαίνομαι, ὄπτομαι. Hinc *impers.* apparet, φαίνεται, fuisse, γιγονὼς, Aristid. apparet quod, δῆλόν ἐςιν ὅτι, Xen.
Apparitio, ἡ δορυφορία, ας.
Apparitor, i. e. satelles, ὁ δορυφόρος, i. e. viator, ὁ κλητὴρ, ῆρος, Dem. ὁ κλητεύσας, αντος, id. ὁ κλήτωρ, ορος, id. ὁ ὑπηρέτης, ε, Xen.
Apparo, παρασκευάζω, aliquid, τὶ, Dem. ἐξαρτύω, Polyb. exercitum, κατασκευάζω στράτευμα, id. convivium, συμπόσιον, Plat.
Appellatio, ἡ ὀνομασία, Aristot. τὸ ὄνόμασμα, Plat. i. e. acclamatio, ἡ προσηγορία, ας, Dem. τὸ πρόρρημα, ατος, id. i. e. provocatio, ἡ πρόκλησις, ιως, id. ἡ ἔφεσις, ιως, id. Confer *Nomen*, item *Compellatio* et *Provocatio*.
Appello, as. i. e. nomino, ὀνομάζω, aliquem, τινὰ, Plat. aliquam Glaucotheam, τινὰ Γλαυκοθέαν, Dem. aliquem Romulum, προσαγορεύω τινὰ Ῥώμυλον, Plut. aliquem Rhomum, ἐπικαλῶ τινὰ Ῥῶμον, Isocr. i. e. compello, κοινολογέομαι, ῦμαι, aliquem, τινὶ, Aristot. i. e. provoco, ἐπικαλέομαι, tribunos, τὰς δημάρχυς, Plut.
Appello, is, προσορμίζω, ad portum, εἰς λιμένα, Dem. πρὸς λιμένα, id. ἄγω πρὸς τὸν λιμένα, id. navem, ἐπέλλω τὴν ναῦν, Thuc. ad Samum, προσορμίζομαι τῇ Σάμῳ, καταίρω εἰς Σάμον· animum ad aliquid, προσίχω τὸν νῦν τινὶ, Isocr. ὁρμάω, ὑπί τι, Xen.
Appendix, ἡ προσθήκη, ης, Plat. scripti, τὸ παράγραμμα, ατος, Dem. τὸ ἐξάρτημα.
Appendo, προσαρτάω, alicui, τινὶ, Luc. ἀπαρτάω, aliquid ex aliquo, τί ἔκ τινος, id. i. e. pondere dimetior, καταζαθμίζω, alicui argenteos triginta, ἵζημί τινι τριάκοντα ἀργύρια, N. T.
Appetens, ὀρεγόμενος, ένη, ενον, aliquid, τινὸς, Isocr. ὀρεκτικὸς, ὴ, όν, Arist. γλιχόμενος, ένη, ενον, Isocr.
Appetentia, ἡ ὄρεξις, ως, Aristot.
Appetibilis, ὀρεκτὸς, ὴ, όν, Al. Aphrod.
Appetitio, ἡ ὄρεξις, Herodian. ἡ ὁρμὴ, Plut. magistratus, ἡ φιλαρχία, Xiphil.
Appetitus, inprimis cibi, ἡ ὄρεξις, Aristot.
Appeto, ὀρίγομαι, semper plus, ἀεὶ πλείονος, Isocr. bonum aliquod, ἐφίεμαι ἀγαθῦ τινος, Aristid. contraria, γλίχομαι τῶν ἐναντίων, Aristot. aliquid, τὶ, Phil. ἐπιθυμέω τινὸς, Isocr. ἐπιτηδείων, Luc. i. e. appropinquo, ἐγγίζω, συνάπτω, Poll. Vide *Appropinquo*.
Appingo, προσγράφω, παραγράφω, Bud.
Applaudo, ἐπικροτέω, Sirac. παρακροτέω, ἀνακροτέω, alicui, κροτέω τινὶ, Laert. Θορυβέω, Isocr. ἐπιθορυβέω, Xen.
Applausus, ὁ κρότος, excitare strepitum et applausum, ποιεῖν θόρυβον ϗ κρότον, Dem.
Applicatio, ad littus, ἡ προσόρμισις, ως, Synes. ἡ κάθαρσις, ἡ καταγωγὴ, animi ad aliquid, ἡ οἰκείωσις πρός τι.
Applico, sc. nave, προσορμίζω, vide *Appello*, aliquid alicui, προσαρμόζω τί τινι, Plat. προσάπτω τί τινι, Lucian. animum ad aliquid, ἐπίχω τὸν νῦν τινι, Isocr. scalas turribus, προσίθημι κλίμακας πύργοις, Thuc.
Apploro, παραδακρύω, alicui, τινὶ, Lucian.
Appono, προσίθημι, aliquid alicui, τί τινι, Thuc. aliquem patribus, τινὰ πρὸς τὰς πατέρας, N. T. cibum, προσφέρομαι σῖτον, Xen. crudum alicui, παρατίθημι ὠμὸν τινι, Plut. pabulum alicui, προβάλλω τροφὴν τινι, Athen. προσάπτω.
Apporrigo, παρατείνω, aliquid alicui, τί τινι, Strabo.
Apporto, προσφέρω, aliquid alicui, τί τινι, Polyb. προσκομίζω, Herodian.
Apposite, ἐπιτηδείως, Thuc. i. e. apte, ἁρμοζόντως, ἰδίτως. Vide *Apte*.
Appositio, ἡ παράθεσις, ως, Athen. ἡ πρόσθεσις, ως, Arist.
Appositus, ὁ ϗ ἡ πρόσθετος, ε, Xen. i. e. aptus, ὁ ϗ ἡ ἴδιος, Dioscor.
Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι, manu, τῇ χειρὶ, Dem. manum, τῆς χειρὸς, N. T. crines, τῶν τριχῶν, Æsch. vestem, λαμβάνομαι τῦ ἱματίε, Plat chlamydem, ἔχομαι τῆς χλαμύδος, Lucian.
Apprehensio, ἡ ἀντίληψις, ιως, Xen. ἡ ἀντιλαβὴ, ῆς, Thuc.
Apprime, εἰς τὰ πρῶτα.
Approbatio, ἡ δοκιμασία, Dem. ἡ συμφώνησις.
Approbator, ὁ δοκιμαστὴς, ῦ, facinorum alicujus, τῶν πεπραγμένων τινὶ, Dem.
Approbo, *ut probe perspectum*, δοκιμάζω, Plut. orationem alicujus, ἐπαληθεύω λόγον τινὸς, Lucian. aliquem, ἀρίσκω τινὰ, Plat. aliquid, ἐνάρεσόν ἐςι μοί τι, Philo. disputationem alicujus, ἀποδέχομαι τὴν διατριβὴν τινος, Isocr.
Appromissor, ὁ ἐγγυητὴς, ῦ, Dem.
Appromissus, ἐγγυητὸς, ὴ, όν, Dem.
Appromitto, ἐγγυάω, ἐγγυάω ἐγγύην, alicui, τινὶ, Plut. aliquid, ἐγγυαομαί τι, Dem.
Appropero, ἐπισπεύδω, aliquid, τινὶ, Herod. ad principatum, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, Thuc.
Appropinquatio, ἡ προσέγγισις, ως, ἡ προσπέλασις.
Appropinquo, ἐγγίζω, alicui, τινὶ, N. T. ad urbem, εἰς πόλιν, ibid. ad aliquid, πρός τι, Cebes Theb. Byzantio, προσπελάζω τῷ Βυζαντίῳ, Herodian.
Appropriatio, ἡ ἰδίωσις, ὁ ἐξιδιασμὸς, Strabo.
Approprio, ἰδίω.
Apricatio, ἡ ἡλίασις, ὁ ἡλιασμὸς, ῦ, ἡ ἡλίασις, ως.
Apricor, ἡλιάζομαι, Arist. ἡλιοθερίομαι, Galen.
Apricus, ὁ ϗ ἡ προσήλιος, ε, Theophr. ὁ ϗ ἡ ἠλήλιος, ε, Xenoph. in aprico, ἐν ἠλίῳ, Aristoph. ἐν ὑπαίθρῳ, Ælian.
Aprilis, ὁ Θαργηλιὼν, ῶνος, Dem. ὁ Ἀπρίλιος, ε.
Aprugnus, συάργιος, ία, ιον, adeps, σία, Diosc.
Apte, ἐπιτηδείως, Thuc. ἐυαρμόςως, Isocr.
Aptitudo, ἡ ἐυαρμοσία, Plut. ἡ ἐυαρμογὴ.
Apto, ἄρω, ἁρμόζω, aliquid alicui, τί τινι, Plut. arma corpori, τὰ ὅπλα ποιέομαι πρὸς τὸ σῶμα, Xen. ἱκανὸν, N. T.
Aptus, ἐπιτήδειος, ία, ιον, ad aliquid, πρός τι, Aristot. εἴς τι, Herodian. ad faciendum aliquid, ποιεῖν τι, Dem. ad omnia, ὁ ϗ ἡ ἐυαρμοςος πρὸς ἅπαντα, Isocr. natura ad aliquid, ὁ ϗ ἡ ἐυφυὴς πρός τι, Aristot. ad ferendos labores, ἱκανὸς, ὴ, όν, φέρειν τὰς πόνες, Plat. ad aliquid, πρός τι, Lucian. corpore, τὸ σῶμα, Xenoph. ὁ ϗ ἡ ἐυσχήμων, ἐπιδέξιος, ἐύτροπος εἴς τι.
Apud, ἐν, *cum dat.* apud testes, ἐν μάρτυσι, Plat. apud se esse, ἐν ἑαυτῷ εἶναι, Lucian. εἰς, *cum accus.* dicendum apud omnes, λεκτέον εἰς ἅπαντας, Plut. infamis apud Macedonas, διαβεβλημένος εἰς Μακεδόνας, Pausan. πρὸς, *cum accus.* traducere aliquem apud Deum, διαβάλλειν τινὰ πρὸς Θεὸν, Chrys. παρὰ, *cum dat.* apud me degit, παῤ ἐμοὶ διατρίβει, apud Deum, παρὰ τῷ Θεῷ, N. T. apud vos, παῤ ὑμῖν, ibid.
Aqua, τὸ ὕδωρ, ατος, Arist. aquæ penuria, ἡ λειψυδρία, ας, Theoph. ἡ ἀνυδρία, ας, Thuc. aqua carens, ὁ ϗ ἡ ἄνυδρος, Athen. aquam bonam habens, ὁ ϗ ἡ ἐύυδρος, Herodot. aqua pauca contentus, ὀλιγόυδρος, ε, Theophr. aquas juxta natus, ὁ ϗ ἡ πάρυδρος, id. aqua abundans, ὁ ϗ ἡ πολύυδρος, Plat. aqua inter cutem collecta distentus, ὁ ϗ ἡ ὑπέρυδρος, Hippocr. sub aquas demersus, ὁ ϗ ἡ ὕφυδρος, Thuc. aquam fugiens, ὁ ϗ ἡ φιύγυδρος, Polyb. aqua gaudens, ὁ ϗ ἡ φίλυδρος, Theophr.

ophr. aqua intercus, ὁ ὕδρωψ. ωπος, Hipp. aqua intercute laborans, ὑδρωπικός, ἡ, όν, id. aquam haurio, ὑδρεύομαι, LXX. aquæ potor, ὁ ὑδροποτης, ου, Xen. aquam bibo, ὑδροποτέω, ῶ, id.

Aquæductor, ὁ ὑδραγωγός, οῦ, Sirac.

Aquæductus, ûs, τὸ ὑδραγώγιον, ου, LXX. ἡ ὑδραγωγία, ας, id. ἡ ἀμάρα.

Aqualiculus. ὁ γάστρων.

Aqualis, ἡ ὑδρία, ας, Athen.

Aquarium, ἡ ὑδροθήκη, ης, Athen.

Aquarius, ὑδρατικός, ἡ, όν, Theophr.

Aquarius, astrum, ὁ ὑδροχόος, ου, Proclus.

Aquaticus, ὁ ϗ ἡ ἔνυδρος, ου, animal, ζῶον, Arist.

Aquatio, ἡ ὕδρευσις, εως, Plut. τὸ ὕδρευμα, ατος, LXX. ἡ ἐνυδρία, ας, id. ὁ ποτισμός.

Aqueus, ὁ ϗ ἡ ὑδατώδης, Theophr. ὑδαλέος, έα, έον, Hippocr. ὁ ϗ ἡ ὑδρηλός, ός, Xen.

Aquila, ὁ ἀετός, οῦ, Aristot. marina, ἁλιάετος, ου, seu ἁλιαίετος, ου, id. vulturis speciem referens, ὁ γυπαίετος, ου, id.

Aquilegium, ἡ συναγωγὴ ὑδάτων.

Aquilex, ὁ ὑδρολόγος, ου.

Aquilifer, ἡ ἀετοφόρος, ου, Plut.

Aquilinus, ἀέτιος, ία, ιον, caro, κρέας, Suid. ὁ ϗ ἡ ἀετώδης, ους.

Aquilo, ὁ βορέας, ου, Aristot. ὁ βορρᾶς, gen. τοῦ βορρᾶ, LXX ab aquilone, βόρρᾰθεν, Theodot. ἀπὸ βορρᾶ, N. T. versus aquilonem, πρὸς βορρᾶν, LXX.

Aquilonaris, βόρειος, εία, ειον, flatus, πνεῦμα, Theophr.

Aquor, ὑδρεύομαι, ex Nilo, ἐκ τοῦ Νείλου, Plut.

Aquosus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑδατώδης, ους, Theophr. ὑδαλέος, έα, έον, Galen. ὑδρηλός, ἡ, όν, terra, γῆ, Athen. aquosus fio, ὑδαίνω, Gal. aquosum reddo, ὑδαρόω, vinum, οἶνον, Pandect.

Aquula, τὸ ὑδάτιον, ου, Aristot.

Ara, ὁ βωμός, οῦ, Dem. pulcherrima et sanctissima, κάλλιστος ϗ ἁγιώτατος, id. aram exstruere Gratiæ, ἱδρύεσθαι βωμὸν Χάριτος, id. aras colere, τιμᾶν τοὺς βωμούς, id adducere ad aram et jurare, ἄγειν πρὸς βωμὸν ϗ ἐξορκίζειν, id. mactare ad aras, σφάττειν ἐπὶ τῶν βωμῶν, Isocr. ferre quid ab ara, φέρειν τὶ ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, Dem. dimicare pro aris et focis, ἀμύνειν ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων, Andocid.

Arabilis, ἀρότὸς, ἡ, όν, ὁ ϗ ἡ ἀρόσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ ἀροτήσιμος, Ep.

Aranea, ὁ ἀράχνης, ου, ἡ ἀράχνη, ης, Plut. araneæ tela, ἡ ἀράχνη, ης, Suid. τὸ ἀράχνιον, ου, Hom.

Araneola, τὸ ἀραχνίδιον, ου.

Araneosus, ὁ ϗ ἡ ἀραχνώδης, ους, Arist. ὁ ϗ ἡ ἀραχνιώδης, ους, ἀραχνικός, ἡ, όν, Suid. ἀράχνιος, εία, ιον, id.

Araneum, i. e. *tela araneæ*. Vide *Aranea*.

Araneus, idem quod *Aranea* insectum.

Aratio, ἡ ἄρωσις, terræ, τῆς γῆς, Aristoph ἡ ἀροτρίασις, LXX. arationis tempus, ὁ ἀρότὸς, οῦ, Theophr.

Arator, ὁ ἀρότὴς, ῆρος, LXX. ὁ ἀρότης, ὁ ἀροτρεύς.

Aratrum, τὸ ἄροτρον, ου, Plut.

Aratus, ὁ ϗ ἡ ἀρόσιμος, ου, terra, γῆ, ἡ ἄρουρα, ας, LXX.

Arbiter, ὁ διαιτητὴς, οῦ, communis, κοινὸς, Dem. sorte datus, κληρωτὸς, id. arbitrum aliquem eligere, διαιτητὴν αἱρεῖσθαί τινα, Isocr. designare aliquem, διαιτητὴν προκαλεῖσθαί τινα, Dem. fieri quibusdam controversiæ alicujus, γίγνεσθαι διαιτητήν τισι τῆς δίκης τινός· sedere pro aliquo, καθίζεσθαι διαιτητὴν ὑπέρ τινος· ire ad arbitrum, βαδίζειν ἐπὶ διαιτητήν· committere aliquid arbitris dijudicandum, ἐπιτρέπειν διαιτηταῖς περί τινος δικάζεσθαι· adquiescere sententia arbitri, μένειν ἐν τοῖς διαγνωσθεῖσιν ὑπὸ τοῦ διαιτητοῦ· sententia arbitri, ἡ γνῶσις τοῦ διαιτητοῦ, id. tanquam arbiter judico, διαιτάω, Isocr. ut arbiter aliquem absolvo, ἀποδιαιτάω τινὶ, Dem. ut arbiter condemno aliquem, καταδιαιτάω τινός, id

Arbitralis, ὁ ϗ ἡ διαιτήσιμος, ου, Isocr.

Arbitrario, κατὰ δίαιταν.

Arbitrarius, idem quod *Arbitralis*; arbitrarium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.

Arbitratus, ûs, ἡ διαίτησις, εως.

Arbitrium, ἡ δίαιτα, ης. Isocr. alicui permittere adversus aliquem, ἐπιτρέπειν τινὶ τὴν δίαιταν πρός τινα, Dem. adesse alicui in arbitrio, παρεῖναί τινι ἐπὶ τῇ διαίτῃ, id. differre arbitrium, ἐπέχειν τὴν δίαιταν, ἀναβάλλειν τὴν δίαιταν· niti arbitriis, ἰσχυρίζειν ταῖς διαίταις· ratum habere arbitrium, ἐμμένειν τῇ διαίτῃ· ἐμμένειν τοῖς γνωσθεῖσι, id. rescindere arbitrium, ἀντιλαχεῖν τὴν δίαιταν, id. λύειν τὰ διαιτηθέντα, id. *arbitrium*, voluntas propria, ἡ γνώμη, id.

Arbitror, i. e. arbitrum ago, διαιτάω, Dem. Confer *Arbiter*; existimo, ἡγέομαι, Plato. οἶμαι, id. νομίζω, Dem.

Arbor, τὸ δένδρον, Xen. τὸ δένδρος, ους, Thuc. oleæ, δένδρον ἐλαίας, Aristoph. plantare arbores in prædio, φυτεύειν δένδρα ἐν χωρίῳ, Dem. refertum esse arboribus, μεστὸν εἶναι δένδρων· arbores cædo, δενδροκοπέω, id. arboribus consitus, ὁ ϗ ἡ δενδρόφυτος, ου, Plut.

Arborator, ὁ δενδροτόμος, ου.

Arboresco, δενδρόομαι, Nonn.

Arboretum, ὁ δενδρὼν, ῶνος.

Arboreus, δενδρικὸς, ἡ, όν, ὁ ϗ ἡ δενδρώδης, ους, Diosc.

Arbuscula, τὸ δένδριον, Athen. τὸ δενδρύφιον.

Arbustum, ὁ δενδρὼν, ῶνος, δρυμὸς, ὁ θάμνος.

Arbutus, ἡ κόμαρος, ου, Theophr.

Arca, ἡ κιβωτὸς, Philo. fœderis, ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης, N. T. ἡ ἦκη.

Arcane, κρυπταίως, ἀπορρήτως, ἐν ἀπορρήτῳ, δι' ἀπορρήτων, Herodian. ἀῤῥήτως.

Arcanum, τὸ ἀπόῤῥητον, τὸ μυστήριον, Dem.

Arcanus, ὁ ϗ ἡ ἀπόῤῥητος, sacrum, ἱερὸν, Dem. ὁ ϗ ἡ μυστηριώδης, ους, Plut. μυστικὸς, ἡ, όν, Gregor.

Arceo, εἴργω, filios a consortio malorum, τοὺς υἱοὺς ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων, Xen. aliquem a sacris, τινὰ τῶν ἱερῶν, Dem. te a talibus, σὲ ταῦτα, Aristoph. aliquem a sermone de pace, ἀπείργω τινὰ τῶν ὑπὲρ εἰρήνης λόγων, Dem. aliquem a tribunali, ἐξείργω τινὰ τοῦ βήματος, Æschin. aliquem ab ara, ἀπελαύνω τινὰ τοῦ βωμοῦ, Lucian. homines a se invicem, ἀνθρώπους ἀφ' ἑαυτῶν, Xen.

Arcessitor, ὁ κλητὴρ, ῆρος, Dem. ὁ κλήτωρ, ορος, id.

Arcesso, μεταπίμπομαι, aliquem vinctum, τινὰ δεσμώτην, Plut. accuso, κρίνω, aliquem repetundarum, τινὰ κακώσεως ἐπαρχίας, id. Vide *Accuso*.

Arcessitus, ûs, ἡ μετάπεμψις, εως, Plato. ἡ μεταπεμπτὴ, ῆς, id.

Arcessitus, ὁ ϗ ἡ μετάπεμπτος, Plato.

Archaismus, ὁ ἀρχαϊσμὸς, οῦ, Gramm.

Archangelus, ὁ ἀρχάγγελος, ου, N. T.

Archetypum, τὸ ἀρχέτυπον, ου, Lucian.

Archetypus, ὁ ϗ ἡ ἀρχέτυπος, ου, Philo.

Archiater, ὁ ἀρχίατρος, ου.

Archidiaconus, ὁ ἀρχιδιάκονος, ου.

Archiepiscopus, ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ου

Archigrammateus, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, έως.

Archimandrita, ὁ ἀρχιμανδρίτης, ου.

Archimimus, ὁ ἀρχίμιμος, ου.

Archipirata, ὁ ἀρχιπειρατὴς, οῦ.

Archippocomus, ὁ ἀρχιππόκομος, ου.

Archistrategus, ὁ ἀρχιστράτηγος, ου.

Archithalassus, ὁ ἀρχιθάλασσος, ου.

Architectonice, ἡ ἀρχιτεκτονικὴ, ῆς.

Architectonicus, ἀρχιτεκτονικὸς, ἡ, όν, Arist.

Architector, ἀρχιτεκτονέω, Aristot.

Architectura, ἀρχιτεκτονία, ας, LXX.

Architectus, ὁ ἀρχιτέκτων, ονος, Plut.

Architriclinus, ὁ ἀρχιτρίκλινος, ου, N. T.

Archivum, τὸ ἀρχεῖον, ου.

Arctatus, ὁ ϗ ἡ σύστενος, Hes. ἐστιωμένος, ένη, ένον.

Arcte, στενῶς, LXX.

Arcticus, ἀρκτικὸς, ἡ, όν.

Arcto, στενόω, Herodian. στενοχωρέω, N. T.

Arctophylax, ὁ ἀρκτοφύλαξ, ακος.

Arctous, ἀρκτῶος, α, ον, Herodot.

Arcturus, ὁ ἄρκτουρος, ου, Hesiod.

Arctus, στενὸς, ἡ, όν, dens, ὀδὼς, Xenoph.

Arcula, τὸ κιβώτιον, ου, Dem.

Arcuo, κυρτόω, Xen. κάμπτω.

Arcus, τὸ τόξον, Plut. arcu peto, τοξεύω, feras, τὰ θηρία, Xen. arcum attraho, τόξον κυκλόω, Ælian. ἐπιτείνω τὸ τόξον, Plut. arcu configo, κατατοξεύω, Lucian. i. e. fornix. Vide *Fornix*.

Arcus cœlestis, ἡ ἶρις, ιδος.

Ardea, ὁ ἐρωδιὸς, Aristot. alba, ὁ λευκερώδιος, id.

Ardelio, ὁ πολυπράγμων, ονος, Aristot. sum, πολυπραγμονέω, Plato.

Ardenter, πειρακῶς, Suid.

Ardeo, κάομαι, lychnus ardebat, ὁ λύχνος ἐκάετο, Xenoph. καίομαι, fax ardet, δαὶς καίεται, Aristoph. διακαίομαι, Lucian. πίμπραμαι, id. i. e. vehementer amo, ὑμεναίως διατέθην πρός τι, Dem. i. e. festino, σπεύδω. Confer *Amo*, item *Festino*.

Ardesco, ἀνάπτομαι.

Ardor, τὸ καῦμα, ατος, Xen. ὁ καῦσος, ου, Dioscor. τὸ καύσωμα, ατος, Galen.

Arduitas, ἡ ὑψηλότης, ητος.

Arduus, ὁ ϗ ἡ ἀνωφερὴς, ους, Aristot. arrectus, ὄρθιος, ία, ιον, Xen. difficilis, ὁ ϗ ἡ δυσχερὴς, ους, Dem. χαλεπός.

Area, ἡ ἄλως, ω, Xen. ἡ ἄλων, ονος, N. T. domus, τὸ οἰκόπεδον, ου, Æschin.

Arefacio, ξηραίνω, herbam, τὸν χόρτον, N. T. αὐαίνω, αὔω.

Arefactio, ἡ τιρσία, ας, Julian.

Arena, ἡ ψάμμος, Plut. ἡ ἄμμος, N. T. ἡ ἄμαθος· arena obruo, καθαμμίζω, Aristot. arenam subtus habens, ὁ ϗ ἡ ὑπόψαμμος, Theophr.

Arenosus, ὁ ϗ ἡ ψαμμώδης, ους, ὁ ϗ ἡ ἀμμώδης, ους, Sirac. ἀμαθώδεις, εσσα, εν.

Arenula, τὸ ψαμμίδιον, ου, τὸ ψαμμίον, ου, Al. Aphrod.

Areo, ξηραίνομαι, Aristot. αὐχμέω, σκίλλομαι.

Areola, τὸ ἀλώνιον, ου.

Aresco, ξηραίνομαι, αὐαίνομαι, μαραίνομαι.

Argentaria, τὸ ἀργυρεῖον, ου, Strabo.

Argentarius, ἀργυρικὸς, ἡ, όν, Plut. sum, ἀργυρεύω.

Argentatus, ὁ ϗ ἡ ἐπάργυρος, ου, Herodot.

Argenteus, ἀργύριος, contr. ἀργυροῦς, ῆ, οῦν, Plut. argenteæ venæ, ἀργυρίτιδες φλέβες, Aristid. argentea vasa, ἀργυρώματα, ων, Polyb.

Argentifodina, τὸ ἀργυρεῖον, ου, Strab. τὰ ἔργα ἀργυρεῖα, Dem.

Argento, ἀργυρόω, Plut. καταργυρόω, περιαργυρόω, Athen.

Argentum, ὁ ἄργυρος, Xen. τὸ ἀργύριον, Dem. vivum, ὁ ὑδράργυρος, ου, Diosc. ὁ ἄργυρος χυτὸς, Aristot. ære et plumbo contemperatum, ἀργύριον πρὸς χαλκὸν ϗ μόλυβδον κεκραμένον, Dem. argentum colligo ab aliquo, ἀργυρολογέω τινὰ, Æschin. argento careus, ὁ ϗ ἡ ἀνάργυρος, ου, Plat. in argentum muto, ἐξαργυρίζω, Thuc. argenti spuma, ἡ λιθάργυρος, ου, Diosc. argenti amans, ὁ ϗ ἡ φιλάργυρος, ου, Xen. argenti amor, ἡ φιλαργυρία, ας, Plut. argentum adulterinum, ὁ ψευδάργυρος, ου, Strabo.

Argilla, ἡ ἄργιλος, seu ἄργιλλος, ου, Aristot.

Argillaceus, ὁ ϗ ἡ ἀργιλώδης, ους, Suid.

Argumentatio, ἡ ἐπιχείρησις, εως, Ammon. ὁ συλλογισμὸς, οῦ, Aristot.

Argumentor, ἐπιχειρέω, Aristot. συλλογίζομαι, id.

Argumentum, ἡ πίστις, εως, Aristot. τὸ ἐπιχείρημα, id. ἡ ἀπόδειξις, Dem. τὸ τεκμήριον, Isocr. ὁ ἔλεγχος, ου, Dem. ὁ λόγος, Dem. τὸ σημεῖον, id. magna et evidentia argumenta, μεγάλοι ϗ φανεροὶ ἔλεγχοι, Dem. argumentum maximum, μεγίστη πίστις, Isocr. evidens et firmum, ἐναργὴς πίστις ϗ δύναμιν ἔχουσα, Dem. indigere argumentis, δεῖσθαι ἐλέγχων, id. invenire argumenta, εὑρίσκειν ἀποδείξεις, Isocr. petere argumenta ab aliquo, λαμβάνειν τὰς πίστεις ὑπό τινος, id. habeo argumentum, ἔχω ἔλεγχον, λόγον, ἀπόδειξιν, Dem. exhibere probationes, argumenta, leges, παρέχεσθαι πίστεις, τεκμήρια, νόμους· dare argumentum alicujus rei, διδόναι ἔλεγχόν τινος, id. uti argumentis quibusdam, χρῆσθαί τισι πίστεσι, Isocr. τισὶ τεκμηρίοις, Demosth. τισὶ σημείοις, Isocr.

Isocr. adferre argumentum, λέγειν, εἰπεῖν, ἐρεῖν, σημεῖον, τεκμήριον, Dem. summa, ἡ περιοχή, ῆς, ἡ ὑπόθεσις, εως.

Arguo, ἐλέγχω, aliquid, τι, Dem. ἐξελέγχω τι, id. perspicue aliquid, σαφῶς ἀποδείκνυσθαί τι, id. id est, accuso. Vide *Accuso.*

Argutatio, τὸ σόφισμα, ατος, Thuc.

Argutator, ὁ σοφιστὴς, οῦ, Lucian.

Argutiæ, τὰ σοφίσματα, ων, Herodian.

Argutor, σοφίζομαι, Aristot. ἀντιλογίαν.

Argutus, ἐλεγχθείς, εῖσα, έν, ἐλεγκτὸς, ὴ, όν, Xen. i. e. subtilis, ὀξὺς, εῖα, ὺ, Plato. canorus, a, um, vox, ὀξεῖα φωνὴ, Aristot. ἀγχίνους.

Ariditas, ἡ ξηρότης, ητος, Plut. ἡ ξήρανσις, εως, ἡ ξηρασία, ας, Aristot. ἡ αὔανσις.

Aridus, a, um, ξηρὸς, ὰ, όν, locus, τόπος, Plut. ὁ ἢ ἡ κατάξηρος, ὺ, id. ὁ πτίλος, Hom. αὐαλέος, ία, έον.

Aries, animal et machina bellica, ὁ κριὸς, οῦ, Plut. et Xen. aries parvus, τὸ κριδίον, ὺ, Hesych.

Arietarius, ὁ ἢ ἡ κριῳδὸς, ου.

Arietatio, ἡ κιράτισις, εως, ἡ κριοκοπὴ, ῆς.

Arietinus, κρίτιος, εία, εον.

Arieto, κιρατίζω, κριοκοπέω, Polyb.

Ariolatio, τὸ οἰώνισμα, ατος, LXX.

Ariolor, κληδονίζομαι, LXX.

Ariolus, ὁ μάντις, εως, Plut.

Arista, ὁ ἀθὴρ, έρος, Diosc. ἡ ἀνθέριξ.

Arithmetica, ἡ ἀριθμητικὴ, ῆς, Aristot.

Arithmetice, ἀριθμητικῶς.

Arithmeticus, ἀριθμητικὸς, ὴ, όν, Aristot.

Aritudo, idem quod *Ariditas.*

Arma, orum, τὰ ὅπλα, ων, Thuc. arma capere, λαβεῖν τὰ ὅπλα, Dem. ἀναλαμβάνειν τὰ ὅπλα, Plut. sumptis armis progredi ad bellum alicui inferendum, λαβόντα ὅπλα βαδίζειν ἐπιτιθέσθαι ἐπί τινα, Dem. ἀρτάσαντα ὅπλα περιϊέσθαι ἐπί τινα, gerere arma, ἔχειν τὰ ὅπλα, id. ἐπλοφορεῖν, Xen. habere arma in manibus, ἔχειν τὰ ὅπλα ἐν ταῖς χερσὶ, Dem. in armis esse, γενέσθαι ἐν τοῖς ὅπλοις, Thuc. εἶναι ἐν ὅπλοις, Dem. armis aliquem instruo, ἐξοπλίζω τινὰ, Xen. valere armis, ἰσχύειν ὅπλοις, Dem. armis aliquem hostiliter invadere, μεθ' ὅπλων ἐλθεῖν πρός τινα ἐν ἐχθρᾷ τάξει· ferre arma contra aliquem, ἄγειν ὅπλα πρός τινα· inferre alicui arma, ἐπιφέρειν τινὶ ὅπλα· vincere hostem armis, κρατεῖν τῷ ἐχθρῷ ἐν ὅπλοις, deponere arma, καταπίπτειν τὰ ὅπλα· amittere arma, ἀπόλλυσθαι ὅπλα, id. arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα, Xen.

Armamenta, τὰ σκευάσματα, τὰ σκεύη, Dem.

Armamentarium, ἡ ὁπλοθήκη, ης, Plut. ἡ σκευοθήκη, ης, Æschin. armamentario præfectus, ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων, Dem.

Armarium, idem quod *Armamentarium.*

Armatio, ἡ ὅπλισις, Xen. ἡ ἐξόπλισις, vel ἐξοπλισία, Polyb. ὁ ἐπλισμός.

Armatura, τὰ σκεύη, ῶν, Dem. integra, ἡ πανοπλία, id. ἡ ὅπλισις, Thuc. armaturæ gravis miles, ὁ ὁπλίτης, Dem. miles armaturæ levis, ὁ ψιλὸς, id. ὁ ψιλὸς κρατιώτης, Thuc.

Armatus, ὡπλισμένος, ένη, ένον, ὁ ἢ ἡ ἔνοπλος, ὺ, Herodian. ὁ ἢ ἡ ἔξοπλος, ὺ, Polyb. ὁ ἐν ὅπλοις, Dem. ὢν ἐν ὅπλοις, id. bene, ὁ ἢ ἡ εὔοπλος, ὺ, Xen. omni ex parte, ὁ ἢ ἡ πάνοπλος, Eurip.

Armatus, *Subst.* ὁπλιτὴς, οῦ, graviter, ὁ ὁπλίτης, ὺ, Thuc. ὁ ὁπλίτης βαρὺς, Plut. leviter, ὁ ψιλὸς, οῦ, Dem. ὁ ψιλὸς κρατιώτης, Thuc.

Armentarius, ὁ ἀγελάρχης, ὺ, ὁ βυκόλος, ὺ, Philostr. ὁ βυφορβός.

Armentum, ἡ ἀγέλη, Xenoph. τὸ βυκόλιον, Philo. τὸ σολμιον, Plat. armenti locus, ὁ ἀγελαιὼν, ῶνος, Suid.

Armilla, τὸ ψέλλιον, Xen. τὸ περιδέξιον, LXX.

Armilustrium, ἡ ὁπλογνωσία, ας.

Armo, ὁπλίζω, aliquem, τινὰ, Thuc. θωρήσσω, κορύσσω, Hom. populum contra aliquem, τὸν δῆμον ἐπί τινα, Herodian. ἐξοπλίζω, Xen. καθοπλίζω, juniores clypeis, τοὺς νεανίσκους ἀσπίσι, Dem. Confer *Arma.*

Armus, ὁ ὦμος, Isocr. ἡ ἴτεμις, Eur.

Aro, ἀρόω, ἀλοκίζω.

Aroma, τὸ ἄρωμα, Plut. aromata redolens, ὁ ἢ ἡ ἀρωματώδης, Athen. aromata resipio, ἀρωματίζω, Al. Aphrod. aromata aliquatenus redoleo, ὑπαρωματίζω, Diosc.

Aromaticus, ἀρωματικὸς, ὴ, όν, Plut.

Aromatopola, ὁ ἀρωματοπώλης.

Arrectus, ὄρθιος, ία, ον, Galen.

Arrha, ὁ ἀῤῥαβὼν, ῶνος, N. T.

Arrhabo, idem quod *Arrha.* Confer *Pignus.*

Arrepo, προσέρπω, Soph.

Arrideo, προσγιλάω, alicui, τινὶ, Eurip. προσμειδιάω τινὶ, Solon apud Laert.

Arrigo, ὄρθιον ἱφίστημι, Lucian. aures, ἀνορθιάζω τὰ ὦτα· ἀνορθόω τὰ ὦτα, Plato. oculos, τίνομαι τὰ ὄμματα, Philo. ἀνορθόω, ἐπαίρω.

Arripio, προσαρπάζω, principatum, ἐπιτίθεμαι ἀρχῇ, Herodian. aliquem ad supplicium, συλλαμβάνω τινὰ πρὸς τιμωρίαν, id.

Arrodo, τρώγω, arbutum, κόμαρον, Theocr. καταρώγω.

Arrogans, ὁ ἢ ἡ ἀλαζὼν, όνος, Isocr. ἀλαζονικόμενος, ένη, ενον, id. ὁ ἢ ἡ ὑπερήφανος, Dem. μεγαφρονῶν, Isocr.

Arroganter, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.

Arrogantia, ἡ ἀλαζονία, Dem. ἡ ὑπερηφανία, Isocr. τὸ φρόνημα, Dem. ὁ ὄγκος, Isocr. ferre arrogantiam, καρτερεῖν ὄγκον ὑπεροπτικὸν, id. amplexi nuper arrogantiam, πρόσπατα πεπλεκότες τινὶ ἀλαζονείαις, id. uti arrogantia quadam, χρῆσθαι ταῖς ἀλαζονείαις τισὶ, id. confirmare aliquorum arrogantiam, βεβαιῶσαί τινων τὰς ἀλαζονείας, id. cohibere arrogantiam alicujus, περιαιρεῖσθαι φρόνημά τινος, Dem. abjicere arrogantiam, παύσασθαι τῶν φρονημάτων, Isocr.

Arrogatio, ἡ προσποίησις, εως, Thuc.

Arrogo mihi, προσποιοῦμαι, aliquid, τινὸς, Isæus. τὶ, Plut. ἀκούειν ἐμοί τι, Lucian. omnia, αὐθαδιάζομαι, Procop.

Ars, ἡ τέχνη, ἡ τεχνοσύνη, Ep. artes et scientiæ et facultates quædam, τέχναι ἢ ἐπιστῆμαι ἢ δυνάμεις τινὲς, Isocr. ars magna, τέχνη μεγάλη, Dem. parva, μικρὰ, id. honorata, ἔντιμος, Isocr. utilis, χρησίμη, id. liberalis, ἐλευθέριος· artem invenire, εὑρίσκειν τέχνην, Dem. scribere, γράφειν, Isocr. facere ex re aliqua, τέχνην ποιεῖσθαι πραγμά τι, Dem. discere, μανθάνειν, Isocr. scire, ἐπίστασθαι, id. tenere, ἔχειν, id. ostentare, ἀποδείκνυσθαι, id. exercere, ἐργάζεσθαι, Dem. deditum esse arti alicui, ἐπιμελῶς ἔχειν τέχνης τινός· occupare artibus aliquibus, διατρίβειν ἐπὶ τέχναις τισί· exercitatus in arte aliqua, κατεσκευασμένος τέχνην τινὰ, id. præcellere arte aliqua, διαφέρειν κατὰ τέχνην τινὰ, Isocr. uti arte aliqua, χρῆσθαί τινι τέχνῃ seu ἐπιστήμῃ, Isocr.

Arsenicum, τὸ ἀρσενικὸν.

Arteria, ἡ ἀρτηρία, ας, Galen.

Arteriacus, ἀρτηριακὸς, ὴ, όν, Gal.

Arteriosus, ὁ ἢ ἡ ἀρτηριώδης, ους.

Arthriticus, i. e. arthritide laborans, ὁ ἀρθριτικὸς, οῦ, Diosc.

Arthritis, ἡ ἀρθρῖτις, ίδος, Herodian.

Articularis, ἀρθρικὸς, ὴ, όν, Hippocr.

Articulate, κατ' ἄρθρους, ἐνάρθρως.

Articulatim, idem quod *Articulate.*

Articulatio, ἡ ἄρθρωσις, ἡ διάρθρωσις.

Articulatus, ὁ ἢ ἡ ἔναρθρος, ὺ, Athen.

Articulo, ἀρθρόω, vocem, τὴν φωνὴν, διαρθρόω.

Articulosus, ὁ ἢ ἡ ἀρθρώδης, ους, Xen.

Articulus, τὸ ἄρθρον, Gal. formare vocis articulum, ποιεῖν τῆς φωνῆς ἄρθρον, Arist. articulis carens, ὁ ἢ ἡ ἄναρθρος, id. ὁ ἢ ἡ ἀδιάρθρωτος, Lucian. articulis distinguo, διαρθρόω, Plato. per articulos connecto, προσαρθρόω, Hipp.

Artifex, ὁ τεχνίτης, Dem. ὁ δημιουργὸς· artifex dicendi, τεχνίτης τῷ λέγειν, id. ὁ σοφιστὴς, οῦ, Isocr. manuarius, ὁ χειροτέχνης.

Artificialis, τεχνικὸς, ὴ, όν, Hermog. ὁ ἢ ἡ ἔντεχνος, Aristot. ἐπιτεχνητὸς, ὴ, όν, Lucian.

Artificialiter. Confer sequens

Artificiose, τεχνικῶς, Isocr. διὰ τέχνης, Aristot. κατὰ τέχνην, Lucian. σὺν τέχνῃ, Pausan. κατατεχνικῶς.

Artificiosus, *de homine*, τεχνικὸς, ὴ, όν, Arist. de homine et re, ὁ ἢ ἡ κατάτεχνος, Plut.

Artificium, i. e. *arte factum*, τὸ τέχνημα, ατος, Xen. professio artificis, ἡ τέχνη, Dem. ἡ δημιουργία, id.

Artocreas, τὸ ἀρτόκρεας, ατος.

Artus, ûs, τὸ ἄρθρον, ὺ, Galen.

Arvina, τὸ λίπος, ους, Philo. ἡ πιμελὴ, ῆς, Arist. ἡ νίσσα, Hom.

Arundinaceus, ὁ ἢ ἡ καλαμῶδης, ους, καλάμινος, ίνη, ινον, tibia, αὐλὸς, Athen.

Arundinetum, ὁ καλαμὼν, ῶνος, τὸ δοναξεῖον.

Arundineus, idem quod *Arundinaceus.*

Arundo, ὁ κάλαμος, Plut. ὁ δόναξ, ακος, Diosc.

Aruspex, Aruspicina, vide *Haruspex.*

Arvum, ἡ ἄρουρα, Aristot.

Arx, ἡ ἀκρόπολις, εως, Isocr. munire arcem in urbe, ἀκρόπολιν τειχίζειν ἐν τῇ πόλει, id. habitare, οἰκεῖν, id. tenere, κατέχειν· ingredi, ἀναβαίνειν, Dem. præsidium imponere in arcem, φρουρὸν, id. i. e. palatium regium, τὸ βασίλειον, ὺ, Isocr. i. e. propugnaculum, τὸ ἐπιτείχισμα, ατος, Dem.

As, τὸ ἀσσάριον, N. T.

Ascendo, ἀναβαίνω, in Areopagum, εἰς Ἄρειον πάγον, Isocr. in equum, ἐπὶ τὸν ἵππον, Xen. in navem, ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν, Plut. in cœlos, ἄνειμι εἰς οὐρανὸν, Chrys. altius, πρόσανα βαίνω ἀνώτερον, N. T. tribunal, ἀνέρχομαι ἐπὶ βήματος.

Ascensio, ἡ ἀνάβασις, Isocr. ἡ ἀνήλυσις, ἡ ἄνοδος.

Ascensor, ὁ ἀναβάτης, ὺ, Xen.

Ascensus, ûs, idem quod *Ascensio.*

Ascia, ἡ ἀξίνη, ης, Xenoph. ὁ πελεκύς.

Ascio, ἀξινίζω, πελεκίζω.

Ascisco, ἐπάγομαι, alicui aliquid, τινί τι, Dem. medicos, εἰσάγομαι τοὺς ἰατροὺς, Aristot. aliquem, προσκαλοῦμαί τινὰ, N. T. liberos, εἰσποιοῦμαι παῖδας, Isocr. aliquem socium, τινὰ κοινωνὸν, Dem. cognomentis meis, ταῖς ἐμοῦ ἐπωνυμίαις, Plut.

Ascititius, ἀλλότριος, ία, ιον, Arist. adoptivus, εἰσποιητὸς, ὴ, όν.

Ascribo, vide *Adscribo.*

A secretis, οἱ ἐπὶ τῶν ἀποῤῥήτων.

Asella, τὸ ὀνάριον, τὸ ὀνίδιον, Athen. ὀνίδακος.

Aselli agitator, ὁ ὀνηλάτης.

Asellus, idem quod *Asella.*

Asina, ἡ ὄνος, ὺ, N. T.

Asinarius, ὁ ὀνηλάτης, ὺ.

Asinarius, idem quod sequens

Asininus, ὀνικὸς, ὴ, όν, ὁ ἢ ἡ ὀνώδης, Aristot. ὄνειος, εία, ειον, caro, κρέας, Gal.

Asinus, ὁ ὄνος, ὺ, Xenoph. ὁ βύσταλος.

Asparagus, ἀσπάραγος.

Aspectabilis, ὁρατὸς, ὴ, όν, Aristot.

Aspecto, ἰφοράω, aliquem, τινὰ, Xen.

Aspectus, ûs, ἡ ὄψις, εως, Plut. τὸ ἀπάζλιμμα, Xen. ἡ πρόσοψις, Thuc. τὸ βλίμμα, Lucian. ἡ ἰμφάνεια, ας, qui adspectu mansueto est, τὸ βλίμμα ἥμερος, Lucian. in aspectum proferre, εἰς ἰμφάνειαν ἄγειν· aspectus horribilis, καταπληκτικὴ ὄψις, Plut. ὀβλοσυρωπὸς, Hom. adspectui aliorum ignominiose exponere, παραδειγματίζειν, LXX.

Asper, τραχὺς, εῖα, ὺ, mons, ὄρος, Herodian. vir, ἀνὴρ, Dem. χαλιπὸς, ὴ, όν, id. πικρὸς, ὰ, όν, Isocr. τραχινὸς, ὴ, όν, via, ὁδὸς, Suid. δεινὸς, σκληρὸς, ὰ, ός.

Aspere, τραχέως, Isocr. χαλιπῶς, id.

Aspergillum, τὸ περιῤῥαντήριον, ὺ, Æschin.

Aspergo, αὐαίνω, Gal. διαγραίνω, ῥαίνω, palpebras, εἰς τὰ βλίφαρα, Aristoph. ῥαντίζω, aliquem, τινὰ, N. T. humorem album, ἀποῤῥαίνω λευκὴν ὑγρότητα, Arist. lectum croco, διαῤῥαίνω τὴν κοίτην κρόκῳ, LXX. aqua, ἐπιῤῥαίνω τῷ ὕδατι, Apocryph. aqua marina, καταῤῥαίνω θαλάσσῃ, Diosc. acetum alicui, προσραίνω ὄξος τινὶ, Al. Aphrod. aliquem infamia, ποιῶ τινα ἔνδειν ἀτιμίᾳ, Xen.

Aspergo,

Aspergo, inis, ἡ ῥανίς, ίδος, LXX. τὸ ῥάσμα, ατος, Athen. ὁ ῥαντισμός.
Asperitas, ἡ τραχύτης, ητος, regionis, τῆς χώρας, Xenoph. orationis, λόγου, Isocr. vocis, ἡ τραχυφωνία, ας.
Asperitudo, idem quod anteced.
Aspernabilis, ὁ ϗ ἡ καταφρόνητος, ου.
Aspernanter, καταφρονητικῶς, Xen.
Aspernatio, ἡ καταφρόνησις, Thuc. τὸ καταφρόνημα, id.
Aspernor, καταφρονέω, aliquem, τινὰ, Thuc. aliquid, τινὸς, Herodian. amicos, ἀμελέω τῶν φίλων, Xen. nihil, ἀθετέω μηδέν, Plut. Confer *Sperno*, *Contemno*.
Aspero, asperum reddo, τραχύνω, Athen.
Aspersio, ὁ ῥαντισμὸς, οῦ, N. T. τὸ ῥάσμα, ατος, Athen.
Aspicio, βλέπω, aliquem amice, πρός τινα φιλοφρόνως, Xenoph. aliquem, ἀπολέπω εἴς τινα, Isocr. πρός τινα, Lucian. mente aliquid, ταῖς διανοίαις εἴς τι, Dem. aliorum miserias, ἐπιβλέπω τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας, Isocr. in terram, ὁράω εἰς γῆν, Xen. fixis oculis aliquem, ἀτενίσιν ὀφθαλμοῖς καθοράω τινὰ, Lucian. acri atque acerbo vultu aliquem, βλέμματι δριμεῖ ἀφοράω εἴς τινα, Herodian. aliquem tyrannice, ἐμβλέπω τινὶ τυραννικῶς, Plat. minaciter aliquem, ὑποβλέπω τινὰ, id. προσβλέπω, Aristoph. εἰσοράω, Hom.
Aspiratio, ἡ ἐπίνοια, ας, Plato.
Aspiro, ἐπιπνέω, ad aliquid, τὶ. Eurip. ad virtutem, ἐφίεμαι τῆς ἀρετῆς, Xen. i. e. faveo et adjuvo aliquid, ἐπιῤῥιζω τι, Lucian.
Aspis, ἡ ἀσπὶς. ίδος, Xen.
Asportatio, ἡ ἐξαγωγὴ, frumenti, σίτου Isocr.
Asporto, ἐκφέρω, Aristoph. ἐκκομίζω τὶ, Thuc.
Aspredo, idem quod *Asperitas*.
Assabilis, e, ὀπτήσιμος, ίμη, ιμον, Athen.
Assatio, ἡ ὄπτησις, εως, Plut.
Assatura, τὸ ὄπτημα τὸ κρέας ὀπτὸν, Plut.
Assatus, ὀπτὸς, ἡ, όν, ὀπταλέος, έα, έον.
Assecla, ὁ ἀκόλουθος, Dem. asseclas tres aut quatuor habere, ἔχειν ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας, id. invisus ob asseclarum turbam, φορτικὲς ἀκολούθων ὄχλῳ, Lucian. assecla Veneris, ἀκόλουθος τῆς Ἀφροδίτης, Plat. ἡ ἀμορβὸς, οῦ, Sch. Call.
Assectatio, ἡ ἀκολουθία, Synes. ἡ ἀκολούθησις, Aristot. τὸ ἀκολούθημα, id.
Assectator, idem quod *Assecla*.
Assector, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, Lucian. μετά τινος, Dem. κατόπιν τινὸς, παρακολουθέω τινὶ, Lucian.
Assensio, ἡ ὁμολογία, Dem. ἡ συγκατάθεσις, Sext. Empir. ἡ ὁμοφροσύνη, ἡ συμφώνησις.
Assensor, ὁ σύμψηφος, Plato.
Assentatio, ἡ κολακεία, Dem. ἡ θωπεία, Plut. oratio plena assentationis, λόγος μετὰς κολακείας, id assentatio nimia, ἡ ἄγαν κολακεία, id. facere aliquid ex assentatione, ποιεῖν τι κολακείᾳ id. assentationibus delinitus, κολακείαις ψυχαγωγούμενος, id. adulationes plus valent, ἰσχύουσι μεῖζον κολακείαι Isocr. coercere alicujus assentationem, ἐπίσχειν τινὰ τῆς κολακείας, Dem. citra assentationem audire aliquid, ἀκούειν τι χωρὶς κολακείας, id.
Assentator, ὁ κόλαξ, ακος, alicujus, τινὸς, Dem. ὁ κολακεύων, τινὰ, Isocr. ὁ δημαγωγῶν, τινὰ, Dem. ὁ παράσιτος, Athen.
Assentatorie, κολακευτικῶς.
Assentio, seu Assentior, ὁμογνωμονέω, alicui in re aliqua, τινὶ ἔν τινι, Xen. τινὶ περί τινος, Aristot. postulatis, συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλοῦσί μοι. Dem. alii, ὁμολογέω ἄλλῳ, Plat. opinionibus, ὁμολογέω ταῖς ὑπολήψεσι, Synes. tibi adolescentes habere, ὁμολογίους σοι νεανίσκους ἴσχειν, Dem. tibi, quod, σοὶ, ὅτι, Plat. laudantibus aliquid, συμφέρομαι τοῖς ὑμνοῦσί τι, Plut. συναινέω.
Assentor, κολακεύω, divitibus, τοῖς πλουσίοις, Plut. alicui, τινὰ, Xen. arte, τῇ τέχνῃ. Isocr. insigniter, ἐκφανῶς, id. χαρίζομαι καθ' ὑπερβολὴν, Dem. ἠτιρολακεύω, id.
Assequor, ἐπικαταλαμβάνω, aliquid, τὶ, Plat. τυγχάνω τινὸς, Dem. virtutem, ἀφικνέομαι τῆς ἀρετῆς, Isocr. non assequor scopum, ἀστοτυγχάνω τοῦ σκοποῦ, Aristot. jaculantes assequuntur scopum, οἱ βάλλοντες ἐπιτυγχάνουσι, Plut. assequor gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆς δόξης, Dem. i. e. intelligo aliquid probe, παρακολουθέω τινὶ σαφῶς, μανθάνω τι σαφῶς, id. nihil non assequor, ἐδενὸς ἀπολείπομαι, id.
Asser, ἡ σανὶς, ίδος, Lucian.
Asserculus, τὸ σανίδιον, Æschin.
Assero, διαβεβαιόομαι, Plut. i. e. juxta fero, προσφυτεύω, i. e. vindico, προσποιέομαι, alicui aliquid, τί τινι, Isocr. in libertatem, ἐξαφαιρέομαι πρὸς ἐλευθερίαν, Lucian.
Assertio, ἡ βεβαίωσις, εως, Thuc.
Assertor, ὁ βεβαιωτὴς, οῦ, Plut.
Asservio, ἐπιδουλεύω, alicui, τινί.
Asservo, φυλάττω, aliquid, τὶ, Dem. alicui aliquid, διαφυλάττω τί τινι, Xen. τηρέω.
Assessor, ὁ πάρεδρος, Dem. alicujus, τινὶ, Philo. ὁ πρόσεδρος, ου, ὁ σύνεδρος, ου, Dem. eligere assessores, αἱρεῖσθαι συνέδρους, Isocr mittere assessores, πέμπειν συνέδρους, id. visum est assessoribus Amphictyonum, ἔδοξε τοῖς συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων, Dem.
Assessorium, τὸ συνέδριον, ου, Herodian.
Assessura, i. e dignitas assessorum, ἡ παρεδρία.
Asseveranter, βεβαίως, διισχυριζομένως.
Asseverate, idem quod præced.
Asseveratio, ἡ βεβαίωσις, Thuc.
Assevero, διαβεβαιόομαι, Plut. ἰσχυρίζομαι, Synes. quod, διισχυρίζομαι, ὅτι, Plut.
Assideo, παρεδρεύω, alicui, τινὶ, Dem. in judicio, προσεδρεύω ἐν τῷ διαιτηρίῳ, Chrys. assidere et aliquid canere jubere, κατακλίνεσθαι ϗ ᾄδειν τι κελεύειν, Dem. assideo et immineo rei, προσκαθίζομαι ϗ προσεδρεύω τῷ πράγματι, id.
Assidue, συνεχῶς, bellum gerere, πολεμεῖν, Dem. ἀδιαλείπτως, N. T. ἐντελεχῶς, Plat.
Assiduitas, ἡ συνεχεία, Dem. ἡ ἐπιμονὴ, Plat. ὁ ἐνδελεχισμὸς, LXX. ἡ ἐνδελέχεια.
Assiduus, ὁ ϗ ἡ συνεχὴς, ές, bellum, πόλεμος, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀδιάλειπτος, N. T. sum in aliqua re, προσκαρτερῶ τινὶ, Dem. προσμένω τινὶ, ἐπιμελοῦμαι, διατελῶ.
Assignatio, ἡ πρόσθεσις, Aristot. ἡ προσαπόθεσις, ἡ ἀπόδοσις, Dem.
Assigno, ἀποδίδωμι, aliquid alicui, τί τινι, Plat. Confer *Attribuo*.
Assilio, ἐπισηδάω, aliquem, τινὶ, Herodian. τινὰ, Suid.
Assimilis, e, ὁ ϗ ἡ ὁμοίομοιος, alicui, τινὶ. Dem. ὁ ϗ ἡ παρόμοιος, τινὶ, Diosc. ὁ ϗ ἡ παραπλήσιος, Dem.
Assimiliter, ὁμοίως, Plut. παραπλησίως, Dem.
Assimilo, ὁμοιόω, aliquid alicui, τί τινι, Isocr. ἀπεικάζω τινὶ, Herodian. παραβάλλω τί τινι, Liban. τὶ πρός τι, Isocr. assimilor, ἐοικω, in nulla re, ἐν ὐδενὶ ὐδὲν, Dem.
Assimulatio, ἡ ὑπόκρισις, N. T. ἡ προσποίησις, Aristot.
Assimulo, προσποιέομαι, me esse amicum, εἶναι φίλος, Æschin. aliquid, ὑπακρίνομαί τι, Lucian.
Assisto, παρίσταμαι, alicui, i. e. prope aliquem, τινὶ, Hom. i. e. opitulor alicui, τινὶ, Xen. τινὶ βοηθῶ, id. παρατάσσω.
Assitus, παρακείμενος, ένη, ενον.
Asso, i. e. tabulas sterno, σανιδόομαι, Athen. i. e. ad ignem torreo; ὀπτάω, carnem non ad ignem, sed ad solem, τὸ κρέας ὐ πρὸς πῦρ, ἀλλὰ πρὸς ἥλιον, Plut.
Associo, συνάπτω, aliquem alicui, τινά τινι, Xen. alicui, πρός τινα, Plut. προσταιρίζω τινά τινι, Xen. συνοικιόω.
Assolet, ἴωθε, Plat. φιλεῖ, Æschyl.
Assuefacio, συνηθίζομαι· ἐθίζω, corpora ad labores, τὰ σώματα πρὸς τοὺς πόνους, Lucian. aliquem ad clementiam, τινὰ εἶναι πρᾷον, Dem. ita aliquem, ut ὥτω διατίθημί τινα, ὥστε, id.
Assuefactus, ἐθισθεὶς, εῖσα, ὲν, tacere in re aliqua, σιωπᾶν ἔν τινι, Plut. ὁ ϗ ἡ συνήθης, ους, alicui rei, τινὶ, Plut.
Assuetudo, ἡ συνήθεια, ας, Plut.
Assulto, idem quod *Assilio*.
Assultus, ûs, ἡ ἐπιπήδησις.
Assumo, παραλαμβάνω, aliquem, τινὰ, N. T. aliquem in currum, ἀναλαμβάνω τινὰ ἐφ' ἅμαξαν, Xen. προσδέχομαι.
Assumptio, ἡ πρόσληψις, εως, Rhetor.
Assuo, προσράπτω, Plut.
Assurgo, ἐπανίσταμαι, alicui de sella, τινὶ τῶν θώκων, Aristoph. ἀπὸ τῶν θώκων, Xen.
Ast, pro vocula hac poetica vide *Athen.*
Astacus, ὁ ἀστακὸς, οῦ, Aristot.
Asteriscus, ὁ ἀστερίσκος, ου, Theophr.
Astipulatio, ἡ συγκατάθεσις, Sext. συγκατάπτωσις, ἡ κατάνευσις.
Astipulator, ὁ συγκάτανευσ, ου, Dem.
Astipulor, συγκατανεύω, alicui, τινὶ, Xen. προσίεμαί τινι, Herodian. sententiæ alicujus, εἰς τὴν γνώμην τινὸς, Plut. tibi in hac lege, σύμψηφος σοί εἰμι τούτῳ τῷ νόμῳ, Plat. ἐπιψηφίζω.
Asto, παρίσταμαι, alicui, τινὶ, Plut.
Astragalus, ἀστράγαλος.
Astralis, ἀστρικὸς, ἡ, όν, ἀστρῶος, ώα, ῶον, Al. Aphr.
Astrepo, ἐπικτυπέω, ῶ.
Astricte, προσταλμένως, στενῶς.
Astrictio, ἡ σύψις.
Astrictus, προσταλμένος, ένη, ένον, Aristot.
Astringo, προσέλλω, Gal. aliquid aliqua re, προσκατέλλω τί τινι, Plut. aliquem ad aliquid, τινὰ πρός τι, Chrysost. ἐπισφίγγω.
Astrologia, ἡ ἀστρολογία, Aristot. astrologiam tracto, ἀστρολογέω, Athen.
Astrologicus, ἀστρολογικὸς, ἡ, όν, Plut.
Astrologus, i, ὁ ἀστρολόγος, LXX.
Astronomia, ἡ ἀστρονομία, Isocr. deditum esse astronomiæ studio, διατρίβειν ἐν ἀστρονομίᾳ, id.
Astronomicus, ἀστρονομικὸς, ἡ, όν.
Astronomus, i, ὁ ἀστρονόμος, ου, Herodian.
Astruo, κατασκευάζω, Philo.
Astrum, τὸ ἄστρον, Aristot. astra contemplari, ἀστρονομέω, Aristoph. ἄστρα κατανοέω, Laert. τὰ ἄνω βλέπω, Plato.
Astupeo, ἐκθαυμάζω.
Astu, πανοῦργος, utor, πανουργεύομαι, Sirac.
Astus, ἡ πανουργία, Herodian. ἡ δεινότης.
Astutia, ἡ πανουργία, Herodian. ἡ δολοφροσύνη.
Astutus, ὁ ϗ ἡ πανοῦργος, ου, Dem.
Astute, κερδάλεως, πανούργως, ago, πανουργεύομαι, Sirac.
Asylum, τὸ ἱερὸν ἄσυλον, Philostr.
At, ἀλλὰ. hæc atque illa causabitur, at id iniquum est, σκήψεις ϗ τροφάσεις ἐροῦ, ἀλλὰ ὐ δίκαιον, Dem. καίτοι, at quantum pecuniæ sodalitatum principes mihi daturos putatis? καίτοι τόσα χρήματα, &c. Dem. μέντοι, at quis ex superioribus regibus, &c. τίς μέντοι τῶν πρὸ ἐμοῦ βασιλέων, Dion. Halicarn. τοίνυν, at jam ipsemet accusationi respondere volo, τοίνυν αὐτὸς ϗ περὶ τῆς γραφῆς αὐτῆς ἀπολογήσασθαι βούλομαι, Dem. ὅμως μὲν ὦν, ὅμως μέντοι, ὅμως δὲ ὦν· at enim, μὲν ὦν, at enim dicat aliquis, φήσαι μὲν ὦν. Dem. at vero, ἀλλὰ μήν· at vero illud notum est, ἀλλὰ μὴν τῦτο δῆλον, id. at enim, ἀλλὰ γάρ· et enim nequeo, ἀλλ' ὐ γὰρ δύναμαι, Plat. ἀλλὰ δή, at enim Deos neque latere, neque cogere possibile, ἀλλὰ δὴ Θεὸς ὔτε λανθάνειν, ὔτε βιάζεσθαι δυνατὸν, id. at certe, at saltem, ἀλλά γε, ἀλλ' ὦν γε· et si non mediocriter, at certe exiliter, ϗ εἰ μὴ μετρίως, ἀλλ' ἀμυδρῶς γε, Isocr. et enim vero, ἀλλὰ, νὴ Δία, vel νὴ Δία ἀλλά· at enimvero id forte objiciet nobis, ἀλλὰ, νὴ Δία, ἐκεῖνο ἄν ἴσως εἴποι πρὸς ταῦτα, Dem.
Atavus, ὁ πρόπαππος.
Ater, μέλας, μέλαινα, μέλαν, Dem. ater facie, ut carbonarius, ὁ ἀνθρακίας, Lucian. ater cute, ὁ ϗ ἡ μελαγχρὼς, ῶτος, id. atra dies, ἀποφράς ἡμέρα, Plato.
Atheus, ὁ ἄθεος, Lucian.
Athleta, ὁ ἀθλητὴς, οῦ, Poll. ὁ ἀσκητής.
Athletice, ἀθλητικῶς, Plut.
Athleticus, ἀθλητικὸς, ἡ, όν, Plut.
Atnepos, ὁ δισέγγονος, ου.
Atneptis, ἡ δισέγγονος, ου.

Atomus,

Atomus, ἡ ἄτομος, Plato.
Atque, καί τι, atque etiam, ἀλλὰ δὴ καί.
Atqui, καί τοι, atqui considerate, Ὁ Athenienses, καί τοι σκέψασθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Dem. ἦ μήν, atqui ne hoc quidem poterunt dicere, ἦ μὴν οὐδὲ τοῦτο γ' ἔξεσιν εἰπεῖν, id.
Atramentarium, τὸ μελανοδοχεῖον.
Atramentum, τὸ μέλαν, ανος, Poll. τὸ μέλαν, ᾧ γράφουσιν, Diosc. sutorium, τὸ χάλκανθον.
Atriarius, ὁ αὐλειος, ὁ αὐλικὸς, ὁ αὐλάρχης, LXX.
Atriensis, idem.
Atriolum, τὸ περαυλίδιον.
Atrium, τὸ περαύλιον, Poll. ἡ αὐλὴ, ῆς, Athen. τὸ μέλαθρον.
Atrocitas, ἡ ὠμότης, ητος, Isocr. ἡ ἀπήνεια.
Atrociter, ὠμῶς, ἀπηνῶς.
Atrox, ὠμὸς, ὴ, όν, Xen. δεινὸς, ὴ, όν, scelus, ἀδίκημα, Lycophr. atrocia committere, δεινὰ ἐργάζεσθαι, Isocr.
Attactus, ûs, ἡ ἁφὴ, ῆς, Plato.
Attamen, ἀλλὰ μὴν, attamen facta sunt ista, ἀλλὰ μὴν γέγονε ταῦτα, Dem. ὃ μὴν ἀλλὰ, vereor dicere, attamen dicam, φοβοῦμαι λέγειν, ὃ μὴν ἀλλ' ἐρῶ· ὃ μὴν ἀλλ' ὅμως, attamen habet aliquam excusationem, ὃ μὴν ἀλλ' ἔχει γέ τινα πρόφασιν ὅμως· ἀλλ' ὅμως, attamen dixi ego, ἀλλ' ὅμως ἔφην ἐγὼ, id.
Attamino, μιαίνω, aliquid, τι, Lucian.
Attemperate, ἐπιεικέστερον εἶναι, εὐκαίρως.
Attemperans, attemperandi vim habens, ἐπιεικαστικὸς, ὴ, όν, Gal. ἐπικρατικὸς, ὴ, όν.
Attemperatio, ἡ ἐπίκρασις, Gal.
Attempero, ἐπικεράννυμι, Gal.
Attendo, προσέχω, animum ad aliquid, τὸν νοῦν τινι, Isocr. verbis, τοῖς λόγοις, id.
Attente, προσεκτικῶς, Suid. φιλοκάλως.
Attentio, ἡ προσοχὴ, ῆς, Lucian. ἡ εὐτονία.
Attento, πειράω, aliquem, τινὰ, Plut. καταπειράω, Apocryph.
Attentus, προσεκτικὸς, ὴ, όν, Xen. facere attentum, ποιεῖν προσεκτικὸν, Aristot.
Attenuate, λεπτυνομένως.
Attenuatio, ἡ λέπτυνσις, ὁ λεπτυσμὸς, οῦ.
Attenuo, λεπτύνω τι, ἰσχνείνω τι, Aristot.
Attero, προσρείβω, aliquid alicui, Basil. φαρμακρίβω τι πρός τι, Aristot. σμύχω, aliquem, κατατρίβω τινὰ, Thuc.
Attestatio, ἡ ἐπιμαρτυρία, Thuc.
Attestor, ἐπιμαρτυρίαι, i. e. testimonium tribuo alicui, τινὶ, Lucian. i. e. testimonio meo confirmo, προσμαρτυρίω, dictum, τῷ ῥηθέντι, Plut. i. e. testem allego aliquem, ἐπιμαρτύρομαί τινα, Dem.
Attexo, προσυφαίνω, Plut. παρυφαίνω, id. ἐπιψαύω, addo, προσίθημι, alicui aliquid, τί τινι, Isocr. συνάπτω τι πρός τι, Plato.
Attinco, προσήκω· ista attinent ad me, ταῦτα προσήκει μοι, Dem. προσήκει μοι τάτων· quantum ad me attinet, τόγε εἰς ἐμὲ ἦκεν, τόγε εἰς ἐμὲ ἦκον μέρος· quod attinet ad bellica opera, ὅσον πρὸς τὰ πολεμικὰ, Herodian quod quidem ad illum attineret, ὅσον ἐπ' αὐτῷ, id.
Attingo, ἁπτόμαι, pecuniam, τῶν χρημάτων, Isocr. sacra, ἅπτομαι τῶν ἱερῶν, Dem. aliquid, καθάπτομαί τινος, Plut. annum decimum, ἐπιβαίνω ἔτους δεκάτου, Herodian.
Attollo, αἴρω, manus, τὰς χεῖρας, Aristoph. baculum, ἐπαναίρω τὴν βακτηρίαν, Thuc. fustem, διαίρω τὸ ῥόπαλον. Lucian aliquid, διαίρω τι ἄνω, Xen. in altum, διαίρω εἰς ὕψος, Gregor. a terra, ἐξαίρω ἐκ γῆς, Aristot. vocem, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, Dem. aliquid, ἀναβιβάζω τι, Thuc. manus in cœlum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν, Aristot. πρὸς τὸν οὐρανὸν, Xen. ἀναφέρω.
Attondeo, ἐπικείρω, aliquid, τί.
Attonite, ἐκστατικῶς, Plut.
Attonitus, ὁ ἢ ἡ ἐμβρόντητος, ὁ, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀποπλήκτος, ὁ, id. ἐκστατικὸς, ὴ, όν, Plato. sum, διδίεπτμαι, Lucian ἐμβεβρόντημαι, Plut. fio, ἐκπλήσσομαι, adspectu, πρὸς τὴν ὄψιν, Plut. calamitate, ὑπὸ τῆς συμφορᾶς, id. attonitum aliquem reddo, ἐκπλήττω τινὰ, Æschin. ἀτύζω, Theoc.
Attono, ἐμβροντάω, Plut. ἐκπλήσσω, Plat.
Attractio, ἡ ἕλξις, Al. Aphrod. ἡ ἑλκὴ, humoris, τῆς νοτίδος, Theophr. ἡ ἕλκυσις, ὁ ἑλκυσμὸς, οῦ, ἡ ἐπίσπασις, Al. Aphrod.
Attractorius, ἑφολκὸς, ὴ, όν, Thuc.
Attractus, ὁ ἢ ἡ ἐπίσπαστος, malum, κακὸν, Hom.
Attraho, ἑφέλκω, navem, ναῦν, Herodian. posteriores pedes, ἐπισύρω τὰ ὀπίσθια, Hippocr. multitudinem, ἐπάγω τὸ πλῆθος, N. T. aliquem divitiis, προσάγομαί τινα χρήμασι, Plat.
Attrectatio, ἡ ψηλάφησις, Plut. τὸ ψηλάφημα, Polyb.
Attrecto, ψηλαφάω, aliquid, τὶ, Xen. arma, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, Chrys. aliquem, ἐφάπτομαί τινος, Herodian.
Attribuo, προσνέμω, alicui aliquid, τί τινι, Aristot. aliquid Deo, ἀνατίθημί τι Θεῷ, Synes alicui nomen, δίδωμι vel ἀποδίδωμί τινι ὄνομα, Dem. filio nomen patris, τίθημι υἱῷ τοὔνομα πατρὸς, id. alicui aliquid per sortem, ἐπικληρόω τί τινι, idem.
Attributio, ἡ ἀπόδοσις, ἡ ἀπονομὴ.
Attritus, ὁ ἢ ἡ ἀνάτριπτος, ὑ, vestis, ἱμάτιον, Dem. ὁ ἢ ἡ περιτριβὴς, ές, sum bellis, ἐξασθενίσω πολέμοις, Herodian.
Attritus, ûs, ἡ παράτριψις, ως, Diosc. ἀποτριβὴ, ῆς, Dem.
Avare, πλεονεκτικῶς, Dem. φιλοχρημάτως, Isocr. ita avare gerere se adversus aliquem, ut, ὥτω πλεονεκτικῶς ἔχειν πρός τινα, ὥστε, Isocr. φιλοχρημάτως ἔχειν τινὶ, Dem. φιδωλως.
Avariter, idem.
Avaritia, ἡ πλεονεξία, Dem. ἡ φιλαργυρία, Isocr. ἡ φιλοχρηματία, Plat. ἡ φιλοκτησία, id. ἡ αἰσχροκέρδεια, Dem. τὸ πλεονέκτημα· sordes et avaritia, αἰσχροκέρδεια ἢ πλεονεξία· opum augendarum cupiditas, ἡ τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμία, id. venire eo avaritiæ, ἥκειν εἰς τοῦτο τῆς πλεονεξίας, Isocr. avaritiæ causa ne ab aris quidem manus abstinere, πλεονεκτήματος ἕνεκα οὐδὲ τῶν ἱερῶν ἀπέχεσθαι, Dem. uti avaritia adversus aliquem, χρῆσθαι πλεονεξίᾳ πρός τινα, id. ποιεῖσθαι πλεονεξίαν παρά τινος, vel πρός τινα, Isocr. non concedere quidquam avaritiæ alicujus, μὴ ἐπιτρέπειν τι τῇ πλεονεξίᾳ τινὸς, Dem. coercere alicujus avaritiam, ἐπισχεῖν τινα τῆς πλεονεξίας· omittere, omissam facere avaritiam, παύεσθαι τῆς πλεονεξίας· alienum esse ab avaritia, ἄξιον εἶναι τῶν πλεονεκτημάτων, id.
Avarus, ὁ πλεονέκτης, ου, N. T. πλεονεκτικὸς, ὴ, όν, Dem. ὁ ἢ ἡ φιλάργυρος, ου, Plat. ὁ ἢ ἡ φιλοχρήματος, ου, id. ὁ ἢ ἡ αἰσχροκερδὴς, ές, Dem. ad avaritiam bene paratus, πλεονεκτῆσαι εὖ πεφυκὼς, id. ζητῶν πλεονεκτεῖν· cujus omnia studia ad avaritiam referuntur, ὁ ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶν· referens consilia sua ad avaritiam, ἐξετάζων τὰς λογισμὰς πρὸς πλεονεξίαν· μηδὲν ἄλλο σκοπῶν, πλὴν ὅπως πλέον ἔχει, id.
Auceps, ὁ ὀρνιθευτὴς, Æl. verborum, λιξιδίων θηρήτωρ, Democ. ὁ ἰξευτὴς, Bion.
Auctarium, ἡ προσθήκη, Plat. τὸ ἐπίμετρον, Theocr. τὸ ἐπίδλημα, ατος, N. T. auctarium addo, ἰξ ἐπιμέτρου προσίθημι, Galen. ἐπιμετρέω. Lucian.
Auctio, ἡ αὔξησις, Athen. i. e. venditio publica, ἡ δημοπρασία, ἡ ἀποκήρυξις, ἡ πρᾶσις, Lucian. auctionem facere bonorum alicujus, κηρύττειν τὰ τινος, Plut. bonorum paternorum, κηρύττειν τὰ πατρῷα, id. alicujus, ἀποκηρύττειν τι, Lucian.
Auctionor, λαφυροπωλέω, bona, τὰ ὑπάρχοντα, Athen. omnem prædam, πᾶσαν τὴν λείαν, Polyb. ἀποκηρύττω τὰ πατρῷα.
Auctor, ὁ αὔξων, οντος, Isocr. i. e. suasor, causa, αἴτιος, studii alicujus, ἐπιμελείας τινὸς, Isocr. tibi sum hujus rei, αἴτιος τούτου σοί εἰμι, Isocr. αἴτιος τάτε σοι γίνομαι, Dem. tibi non sum hujus, ἀναίτιος τάτε σοί εἰμι, Plat. qui non est auctor malorum, ἀναίτιος τῶν κακῶν, Plut. auctorem se præbere alicujus rei, ὑποσημαίνειν τι, Plat. libri, ὁ συγγραφεὺς, έως· auctore carens, ὁ ἢ ἀδέσποτος, ου· fama, φήμη, Plut. sic ἐπίγραμμα ἀδέσποτον, cujus auctor incertus est.
Auctoramentum, τὸ ἐπίχειρον. Plat.
Auctoritas, τὸ ἀξίωμα, τὸ κῦρος, ἡ ἐξουσία· vir magnæ auctoritatis, ἀνὴρ ἀξιώματος μεγάλε, Plut. ἡ ἐξουσία, ας· auctoritatem consequi, λαβεῖν ἐξουσίαν, Dem. ἡ αὐθεντία, ας, Basil. auctoritate mea probo, αὐθεντέω, id. auctoritatem mihi in aliquem sumo, αὐθεντέω τινὸς, N. T. auctoritate polleo, ἐνημερέω, Æschin. auctoritate aliquem supero, κατενημερέω τινος.
Auctoro, πειρατοῦμαι, aliquem, τινὰ, Thuc.
Auctus, idem quod *Auctio*.
Aucupium, ἡ ὀρνιθοθήρα· ars aucupii, ἡ ὀρνιθοθηρευτικὴ, ῆς, Plat.
Aucupor, ὀρνιθοθηράω, Poll. θηρεύω, Isocr. tempus, θηρεύω χρόνον, Plat. levissimam quamque occasionem aliquem occidendi, ἔθηκόμαι προφάσεως ὀλίγε λαβεῖσθαι εἰς τὸ ἀποσκευάσασθαί τινα, Herodian. ἰξεύω.
Audacia, ἡ τόλμα, ης, Demosth. τὸ θράσος, εος, id. ἡ θρασύτης, ητος, Isocr. εὐτολμία, Plut. audacia et confidentia, τόλμα ἢ θρασύτης, Dem. audacia et impudentia, τόλμα ἢ ἀναισχυντία, θράσος ἢ ἀναίδεια, id. eo venire audaciæ, ut, εἰς τοσοῦτο ἥκειν τόλμης, ὥστε· εἰς τοῦτο θράσος ἀφικνεῖσθαι, ὥστε· εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν τόλμης ἐλθεῖν, ὥστε, id. pari audacia uti, ἴσας τόλμας παρέχειν, Isocr. sumere aliquam audaciam, λαβεῖν τινα τόλμαν, Dem. habere audaciam, ἔχειν τόλμαν, Isocr. præstare audacia cæteris, ὑπεραίρειν τόλμῃ ἄλλες, Dem. eripere alicui audaciam, παραιρεῖσθαι τὴν θρασύτητά τινι, id.
Audaciter, vel, quod idem est,
Audacter, τολμηρῶς, Thuc. θρασέως, Dem. θρασύτερον, id. θαρσαλέως, Isocr. θαῤῥαλέως, id. φιλοκινδύνως, id.
Audacule, *adv.* τολμηρότερον, N. T.
Audaculus, τολμηρότερος, έρα, έρον, ὁ παράτολμος.
Audax, τολμητὴς, ρὰ, ρὸν, Dem. ὁ ἢ ἡ προπετὴς, ές, id. θρασὺς, εῖα, ὺ, Isocr. ὁ ἢ ἡ φιλοκίνδυνος, ου, Dem. ὁ ἢ ἡ εὐτολμος, ου, Herodian. audax et promptus, τολμῆσαί τε ἅμα ἢ θρᾶσαι πεφυκὼς, id. nemo tam audax erit, aut deploratæ fidei homo, ἐδεὶς ἕτω τολμηρὸς ἔσαι, ἢ ἀπονενοημένος ἀνθρώπος, Dem. cum audacia, audacter, μετὰ θρασύτητος, Isocr. audacia alios superans, τόλμῃ ἄλλες ὑπεραίρων, Dem. reddere aliquem audacem, ἐμβάλλειν τινὶ θάρσος, Herodian. homo audax, ὁ τολμητὴς, ῦ, Thuc. facinus audax, τὸ τόλμημα, ατος, id. παράβολον ἔργον, Polyb. nimium audax, ὁ ἢ ἡ παράτολμος, ου, Plut.
Audens, θαῤῥαλέος, έα, έον, Xenoph. Confer antecedens *Audax*.
Audenter. Confer *Audacter*.
Audeo, τολμάω, Dem. θρασύνομαι, Xen. θαῤῥέω, Isocr θρασύνομαι, Dem. audeo videre, τολμάω βλέπειν, id. cum periculo audere aliquid bonum, μετὰ κινδύνων τολμᾷν τι ἀγαθὸν, Thuc. audere iter suscipere. θαῤῥεῖν τὴν ὁδὸν, Synes audere pugnam suscipere, θαῤῥεῖν πρὸς μάχην· audeo tibi committere arcanum, θαῤῥῶ σοι τὸ ἀπόῤῥητον, Chrys. contra aliquid, καταθαῤῥέω τινὸς, Herodian.
Audientia, ἡ ἀκρόασις, Æschin. audientiam facio, ποιῶ σιωπὴν. Xenoph.
Audio, ἀκούω, aliquid ab aliquo, vel ex aliquo, τί ἔκ τινος, Isocr. aliquid ex senioribus, τὶ παρὰ πρεσβυτέρων, Dem. aliquem accusare sive accusantem, ἀκροάομαί τινος κατηγορεῦντος· aliquem, ut præceptorem, διακούω τινὸς, Plut. sermones magicos, διακούω λόγων μαγικῶν, id. aliquem docentem aliquid, διακούω τί τινος, Plat. aliquem, τινὸς, vel aliquid, τὶ, vel etiam τινὸς, Dem. ἀκούω, vel ἀκροάομαι, libenter, ἀσμένως· benigne, εὐνοϊκῶς·

νοϊκῶς· tacite, σιγῇ· libentissime, ἥδιστα· invite, ἀηδῶς· fastidiose, δυσκόλως· cum horrore et gemens et demisso in terram capite, πτιφοικῶς ἐ τίνων ἐ εἰς τὴν γῆν κύπτων· cum invidia, φθόνῳ· alieniore animo, ἀλλοτριότερον· iniquioribus auribus, δυσχερίστερον, &c. Dem. bene, i. e. laudor, ἀκούω καλῶς· male, i. e. vituperor ab aliquo, ἀκούω κακῶς ὑπό τινος, vel παρά τινος, Plut. Plat. Thuc. nominor, dicor, audio vir bonus, ἀκούω ἀνὴρ ἀγαθός, Theocr. Argivi audiunt primi esse, Ἀργεῖοι ἀκούουσι πρῶτοι εἶναι, Herod.

Auditio, ἡ ἀκοή, Thuc. ἡ ἀκρόασις, Æschin.

Auditiuncula, τὸ ἀκροαμάτιον.

Auditor, ὁ ἀκουστής, οῦ, Isocr. ὁ ἀκροατής, οῦ, Dem. ὁ ἀκόων, id. ὁ ἀκροώμενος, Isocr. benignus, εὐμενῶς ἔχων, Dem. gratiosissimus, χαριέστατος, Isocr. morosus, δύσκολος, id. nancisci auditores benevolos, τυγχάνειν ἀκροατῶν εὐμενῶς ἐχόντων, Dem. præbere se auditorem æquum, παρέχειν αὐτὸν ἀκροατὴν ἴσον· non abuti benignitate auditorum, χρῆσθαι συμμετριώτερον τῇ δυνάμει τῶν ἀκουόντων, id. delectare auditores orationis alicujus, τέρπειν τὰς ἀκούοντας λόγου τινὰ, Isocr. demulcere auditores, ψυχαγωγεῖν τὰς ἀκροωμένας, id. fastidium parere auditoribus, ὄχλον παρέχειν τοῖς ἀκούουσιν, id. ἀλγεῖν ποιεῖν τὰς ἀκούοντας, Dem.

Auditorium, τὸ ἀκροατήριον, ου, Plut.

Auditus, ἠκουσμένος, ένη, ένον· afferre rem auditam, προσάγειν ἀκοὴν, Dem. testari rem auditam, μαρτυρεῖν τὴν ἀκοὴν, id.

Auditus, ûs, ἡ ἀκοὴ, ῆς, Dem. ἡ ἀκρόασις, Isocr. facilis, ἡ εὐηκοΐα· hebes sive difficilis, ἡ δυσηκοΐα, Hippocr. gravis, ἡ βαρυηκοΐα, id. acutus, ἡ ὀξυηκοΐα, ας· auditu jucundus, ἀκοὴν ἡδύς· aliquid scire, διὰ τῆς ἀκοῆς ἔχειν ἐπιστήμην τινὸς, Isocr. perceptibilis, ἀκουστὸς, ὴ, όν, id. non indignus, ἐκ ἀπάξιος ἀκούειν, Plat.

Ave, χαῖρε, dómine, ὦ δέσποτα, Xenoph.

Aveho, ἀπάγω, Aristot.

Avellana, τὸ λεπτοκάρυον, vel τὸ λεπτὸν κάρυον, Diosc.

Avello, ἀποτίλλω, aliquid, τι, Plut. ἀποσπάω, aliquem ab aliqua re, τινά τινος, id. τινὰ ἀπό τινος, Xen. ἀποσύρω.

Avena, ἀκρόστιλος, ου, Diosc.

Aveo, ἱμείρομαι, Dem. aliquid, γλίχομαί τινος, Isocr. ἐπιθυμέω τινὸς, Dem. ποθέω τινός, Isocr. Vide *Cupio*, item *Desidero*.

Avernalis, ὁ ἐ ἡ ἄορνιος, ου.

Avernus, ὁ ἄορνος, ου.

Averrunco, ἀποτρέπω. Vide *Averto*.

Aversabilis, ὁ ἐ ἡ ἀποτρόπαιος, ου, Plato.

Aversatio, ἡ ἀποστροφὴ, ῆς, Themist.

Aversio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, Plat. ἡ ἀποστροφὴ, ῆς, Themist.

Aversor, ἀποστρέφομαι, aliquem, τινὰ, Galen. deprecationem alicujus, ἀποτρέπω τὴν δέησίν τινος, Plut. ἀποτροπιάζομαι, Synes.

Aversor, oris, ὁ ἀποστρεπτὴς, οῦ, malorum, ὁ ἀποτρόπαιος, Jupiter aversor, Ζεὺς ἀποτρόπαιος, Luc. ὁ ἀπότροπος, ου, Plat.

Aversus, ἀπεστραμμένος, ένη, ένον, ὁ ἐ ἡ ἀπόστροφος, a Deo, τοῦ Θεοῦ, Synes.

Averto, ἀποτρέπω, aliquem ab aliquo, τινά τινος, Plut. aliquid, ἀποστρέφω τι, Lucian. oculos et in terram despecto, ἀποστρέφομαι ἐ κάτω βλέπω, Herodian. me, i. e. avertor, pedem averto ab aliquo, ἀποτρέπομαί τινος, id. quod Dii avertant! ὁ μηδεὶς ποιήσαι Θεὸς, Dio. invidiam ab aliquo, ἀπολαύνω φθόνον τινὸς, Æl.

Aufero, ἀποφέρω, ἀφαιρέομαι, alicui aliquid, τινός τι, Xen. τί τι, Plut. τινί τι, Isocr. aliquid vi, τί βίᾳ, Dem. lucem e mundo, ἐξαιρέομαι τὸ φῶς ἐκ τοῦ κόσμου, id. quod auferri non potest, ὁ ἐ ἡ ἀναφαίρετος, Herod.

Aufugio, ἀποδιδράσκω, ad aliquem, πρός τινα, Xenoph. inde, ἐκεῖθεν, Lucian. ἐκεῖθεν διαδιδράσκω, Isocr. una ab opere, συναποδράω ἀπὸ τοῦ ἔργου, Herodian.

Augeo, αὐξάνω, res parvas verbis, τὰ μικρὰ τῶν πραγμάτων τοῖς λόγοις, Isocr. honoribus aliquem, τινὰ ταῖς τιμαῖς, Xen. famam meam, ἐμὴ, Isocr. alicui amorem, ἐπιτείνω τινὶ τὸν ἔρωτα, Lucian. rem familiarem, τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν πλείω ποιῶ, Isocr.

Augesco, αὔξομαι, Dem. αὐξάνομαι, id. in tantum, ἐπίδοσιν λαμβάνω τοσαύτην, maxime, μεγίστην, &c. Isocr. artès augescunt: ἐπιδώσεις γίγνονται τῶν τεχνῶν· virtutes augescunt ex aliqua re, ἐπίδοσις πρὸς τὴν ἀρετὴν ἴσιν ἔκ τινος, id. res hostium augescunt, τὰ τῶν πολεμίων ἐπιδιδοῦσι, Dem. Confer *Cresco*, item *Incrementum*.

Augmentatio, αὔξησις, ως, Athen.

Augmentum, ἡ αὔξη, Suid. ἡ αὔξησις, ἡ ἐπίδοσις, Isocr.

Augur, ὁ οἰωνοσκόπος, ου, ὁ οἰωνιστὴς, οῦ, Hesych. ὁ ὀρνιθοσκόπος, ὁ οἰωνόμαντις.

Auguraculum, τὸ οἰωνοσκοπεῖον, ου, τὸ οἰωνιστήριον, ου.

Auguralis, e, οἰωνικὸς, ὴ, όν, scientia seu disciplina, ἡ οἰωνικὴ, ῆς, ἡ οἰωνιστικὴ, ῆς, Plut.

Auguratio, ἡ οἰωνοσκοπία, ας, ἡ οἰώνισις, ως.

Augurate, οἰωνιστικῶς.

Auguratus, ûs, ἡ οἰωνιστικὴ, ῆς.

Augurium, ὁ οἰωνισμὸς, οῦ, LXX. ὁ οἰωνὸς, οῦ, Xen. τὸ οἰώνισμα, Herodian. τὸ οἰωνιστήριον, Xen. ἡ οἰωνοσκοπία, ἡ ὀρνιθεία, Suid. bene, φήμην ἀγαθὴν ποιέομαι, Aristot. φήμην ἀγαθὴν λέγω, Aristoph. φήμην ἀγαθὴν μαντεύομαι, Plat.

Augusta, æ, cognomen Imperatricum Romanarum, ἡ σεβαστὴ, ῆς, Herodian.

Augustale, τὸ αὐγουστεῖον.

Auguste, σεβασμίως, σεμνῶς.

Augustus, ὁ ἐ ἡ σεβάσμιος, nuptiæ, γάμος, Herodian. σεμνὸς, ὴ, όν.

Augustus, cognomen Imperatorum Romanorum, ὁ σεβαστὸς, οῦ, Herodian.

Augustus, mensis, ὁ Αὔγουστος, ου, ὁ βοηδρομιὼν, ῶνος, Dem.

Avia, ἡ μάμμα, ης, ἡ μάμμη, ης, N. T. quæ matris mater, ἡ τίτθη, ης, Dem.

Aviarium, ὁ ὀρνιθῶν, ῶνος, τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, τὸ ὀρνιθοκομεῖον.

Aviarius, ὁ ὀρνιθοκόμος.

Avicula, τὸ ὀρνίθιον, LXX. τὸ ὀρνιθάριον, Plut.

Avide, ἐπιθυμητικῶς, Poll. i. e. avare, πλεονεκτικῶς, Dem. φιλοχρημάτως, Isocr. item ἐπιθύμως.

Aviditas, ἡ ἐπιθυμία, cibi, τοῦ σίτου, Xen. τὸ ἐπιθύμημα, ατος, Plat. ἡ ἐπιθύμησις, ως, Aristot. Confer *Avaritia*.

Avidus, ὁ ἐ ἡ πρόθυμος, ου, alicujus rei, τινὸς ἐπιθυμητικὸς, ὴ, όν, Aristot. i. e. avarus, ὁ πλεονεκτικὸς, ὴ, όν, Dem. i. e. lubens, ἄσμενος, ένη, ενον, id. lucri, ὁ ἐ ἡ φιλοκερδὴς, ους, Aristoph. avidus lucri sum, φιλοκερδέω, Xen. belli, ὁ ἐ ἡ φιλοπόλεμος· cædis, φιλαίματος.

Avis, ὁ ἐ ἡ ὄρνις, ιθος, Dem. τὸ ὄρνιον, ου, Plut. major, ὁ οἰωνὸς, οῦ, id.

Avitus, πατρῷος, ῴα, ῷον, cui avita et paterna gloria est, ᾧ πατρῴα ἐ πατρῶα δόξα ὑπάρχει, Dem. i. e. a majoribus acceptus, προγονικὸς, ὴ, όν, gloria, κλέος, Herodian.

Avius, ὁ ἐ ἡ ἄβατος, Isocr. ὁ ἐ ἡ ἄνοδος, Xen. ἀδιέξοδος.

Aula, ἡ αὐλὴ, ῆς, Athen. regia, τὸ βασίλειον, Dem. ἡ αὐλὴ βασίλειος, Herodian. aulæ princeps, ὁ αὐλάρχης, ου, LXX.

Aulæum, τὸ αὐλαῖον, Plut. τὸ κατατέτασμα, Philo. τὸ περιπέτασμα, Plut.

Aulicus, αὐλικὸς, ὴ, όν, adulator, κόλαξ, Plut. famulitium, οἱ ἐπὶ αὐλῆς οἰκέται, Herodian.

Avocamentum, ἡ διαγωγὴ, ῆς, τὸ ἀπόκλημα.

Avocatio, ἡ ἀποστροπὴ, Plat. ἡ ἀποστροφὴ, Themist.

Avoco, ἀποκαλέω, aliquem, τινὰ, Xenoph. ἀποτρέπω, aliquem ab aliquo, τινά τινος, Isocr. τινὰ ἀπό τινος, Thuc.

Avolo, ἀφίπταμαι, Lucian.

Aura, ἡ αὔρα, vel αὖρα, Aristot. adflat, πίστασις, Aristoph. fert, φέρει, Xen. aura perflari, αὔραις διαπνεῖσθαι· auram captare, αὔραν θηρεύειν, id. auram hominum captans, ὁ ἐ ἡ ἀνθρωπάρεσκος, ου, N. T.

Auramentum, seu vas aureum, τὸ χρύσωμα, ατος, Athen. ὁ χρυσὸς, οῦ, id.

Auraria, sc. officina, τὸ χρυσεργεῖον, ου.

Aurarius, χρύσιος, contr. χρυσοῦς, ῆ, οῦν. Confer *Aureus*.

Aurarius, aurifex, sive aurifusor, ὁ χρυσόχοος, Dem. ars aurarii, ἡ χρυσοχοϊκὴ, sc. τέχνη· officina ejusdem, τὸ χρυσοχοεῖον, id. aurarius sum, aurum fundo, χρυσοχοέω, Dinarch. Confer *Aurifex*.

Aurata, *piscis*, ὁ ἐ ἡ χρύσοφρυς.

Auratura, ἡ χρύσωσις, ως, Plut.

Auratus, κεχρυσωμένος, ένη, ένον, statuæ, εἴδωλα κεχρυσωμένα, Athen. ὁ ἐ ἡ ἐπίχρυσος, ου, ornatus, κόσμος, Plat. ἔγχρυσος, χρυσωτός.

Aureolus, i. e. auri colorem referens, ὁ χρυσίτης, ου, *fem.* ἡ χρυσῖτις, ιδος, arena aureola, ψάμμος χρυσῖτις, Herodot.

Aureus, χρυσᾶς, ῆ, οῦν, aurea corona, στέφανος, Dem.

Aurichalceus, ὁ ἐ ἡ ὀρειχάλκειος, ου, columna, στήλη, Suid.

Aurichalcum, ὁ ὀρείχαλκος, ου, Plat.

Auricula, τὸ ὠτίον, Lucian. τὸ λόβιον, Dem.

Auricularis, e, ὠτικὸς, ὴ, όν, Galen.

Aurifaber, idem quod *Aurifex*.

Aurifex, ὁ χρυσουργὸς, οῦ, LXX. ὁ χρυσοποιὸς, Lucian. ὁ χρυσοχόος, quod tamen proprie *Aurifusorem* notat. Vide *Aurarius*.

Aurificina, τὸ χρυσουργεῖον, Gl. V.

Aurifodina, τὸ χρυσωρυχεῖον, ου, Strabo.

Auriga, ὁ ἡνίοχος, Xen. ὁ ἁρματηλάτης.

Aurigarius, ὁ ἁρματοποιὸς, οῦ, Hesych. sum aurigarius, ἁρματοποιῶ, Poll.

Aurigatio, ἡ ἡνιόχησις, Philo. ἡ ἡνιοχεία, Herod. ἡ ἁρματηλασία, Luc.

Aurigo, inis, ὁ ἴκτερος, Hipp. aurigine laborans, ὁ ἐ ἡ ἰκτερώδης· aurigini similis, ὁ ἐ ἡ ἰκτερώδης, ους, id. aurigine laboro, ἰκτεριάω, Diosc. aurigine tentor, ἰκτερόομαι, Hipp.

Aurigor, ἡνιοχέω, Herodian. ἡνιοχεύω, Athen.

Auripigmentum, τὸ ἀρσενικὸν, Diosc.

Auris, τὸ ἓς, Dem. ἡ ἀκοὴ, seu potius aures, αἱ ἀκοαὶ, ῶν, Lucian. aures alicui obtundere dicendo, τὰ ὦτά τινος ἐμπλήθειν λόγων, id. corrumpere aures alicujus, διαφθείρειν τὰ ὦτά τινος, id. mederi auribus aliquorum, ἰᾶσασθαι τὰ ὦτά τινων, id. aures eruditas habere, ἔχειν ὦτα πεπαιδευμένα, Ælian. obturare aures, ne, ἀποφράττειν τὰς ἀκοὰς, μὴ, Lucian. obrepere auribus alicujus, κλέπτειν τὰς ἀκοάς τινος, Æschin. aures arrigere, ἀνορθιάζειν τὰ ὦτα, Philo. aures pascere, ἐπιτρέπειν τοῖς μάλα τὰς ἀκοὰς, Æl. aures permulcere, τὴν ἀκοὴν καταυλεῖν, Greg. auribus egere, τῆς ἀκοῆς ἐπιδεῖσθαι, Plat. auribus percipere, ἐνωτίζεσθαι, N. T. aure truncatus, ὁ ἐ ἡ ὠτότμητος, ου, LXX. aurium dolor, ἡ ὠταλγία, ας, Diosc. aurium dolore laboro, ὠταλγίω, id. ὠταλγιάω, id. laborans, ὠταλγικὸς, ὴ, όν· aurium sordes, ἡ κυψίλη, ης, Alex Aphrod.

Auriscalpium, ἡ ὠτόγλυφις, ιδος, Plat. Com.

Auritus, ὠτώεις, ισσα, ότι, Hom.

Auro. Vide *Inauro*.

Aurora, ἡ ἕως, ῶ, Thuc. ἡ ἠῶς, simul cum aurora, ἅμα ἕῳ, id. auroræ tempore, statim ab aurora, ἑῷθι, Xenoph. ante auroram, πρὸ τῆς ἕω, Herodian.

Aurum, ὁ χρυσὸς, τὸ χρύσιον.

Auscultatio, ἡ ἀκρόασις, Dem. ἡ ἀκοὴ, Isocr. ἡ ὑπήκοια· non auscultatione tantum, sed et memoria dignum, οὐκ ἀκοῆς μόνον, ἀλλὰ ἐ μνήμης ἄξιον, Dem.

Auscultator, ὁ ἀκροατὴς, οῦ. Confer *Auditor*.

Ausculto, ἀκροάομαι, Dem. Confer *Audio*, i. e. obedio, πρόσκειμαι, alicui, τινὶ, Dem.

Ausim, τολμήσω.

Auspex, idem quod *Augur*.

Auspicato, εἰς καλὸν, Plat. ἐς καλὸν, Xenoph. αἰσίως.

Auspicatus,

Auspicatus, a, um, ὁ ἢ τὸ αἴσιος, fulgura auspicata, ἀστραπαὶ αἴσιοι, Xen. aves auspicatæ, ὄρνιθες αἴσιοι, Plut.
Auspicium, idem quod *Augurium*.
Auspicor, οἰωνοσκοπέω, ὀρνιθοσκοπέω, LXX. inchoo, aggredior, ἐνάρχομαι, sermonem, τῷ λόγῳ, Plut. κατάρχω τὸν λόγον, Plat. pæanem, ἐξάρχω παιᾶνα, Xenoph. ἐξάρχομαι παιᾶνα, id. pugnam, κατάρχομαι τῆς μάχης, Polyb. bellum, κατάρχω τῷ πολέμῳ, Plut. artem, ἐνάρχομαι τέχνης, Lucian. Confer *Incipio*.
Auster, ὁ νότος, ου, Aristot.
Austere, αὐστηρῶς, χαλεπῶς, Dem.
Austeritas, ἡ αὐστηρότης, ητος, Dion. ἡ τρυφνότης.
Austerus, αὐστηρὸς, ὰ, ὸν, vinum, οἶνος, Diosc. ut homo, σκυθρωπὸς, ὴ, ὸν, Isocr. σκυθρωπάζων, Dem σκληρὸς, ρὰ, ρὸν, Plut.
Australis, e, νότιος, ία, ίον, Arist. mare, Θάλασσα, Herodot. australe cœli latus, τὸ νότιον, australis sive austrinus flatus, ἡ νοτία, sc. πνοή.
Austrinus, idem quod *Australis*.
Ausum, τὸ τόλμημα, Thuc.
Aut, ἤ, aut desistendum est, aut nemo culpandus, ἢ παυστέον, ἢ μηδένα αἰτιατέον, Dem. quomodo quis aut firmiorem aut justiorem rempublicam inveniret? πῶς ἄν τις ἢ βεβαιοτέραν ἢ δικαιοτέραν πολιτείαν εὕροι; id.
Autem, δὲ, dignos quidem laude honorare, delinquentes autem punire, τοὺς μὲν ἀξίους ἐπαίνου τιμᾶν, τοὺς δὲ ἀδικοῦντας κολάζειν, Dem. Deum quidem time, parentes autem honora, amicos reverere, legibus obtempera, τὸν μὲν Θεὸν φόβου, τοὺς δὲ γονεῖς τίμα, τοὺς δὲ φίλους αἰσχύνου, τοῖς δὲ νόμοις πείθου, Isocr. Vita brevis, ars autem longa, ὁ βίος βραχὺς, ἡ δὲ τέχνη μακρὴ, Hipp.
Authenticus, αὐθεντικὸς, ὴ, όν.
Autodidactus, ὁ ἢ ἡ αὐτοδίδακτος, Xen.
Autographum, τὸ αὐτόγραφον, ου, Plut.
Automatum, τὸ αὐτόματον, ου.
Autumnalis, e, ὀπωρινὸς, ὴ, όν.
Autumnus, ἡ ὀπώρα, ας, Xen.
Autumo, νομίζω, Dem. οἶομαι seu οἴμαι. Confer *Existimo*.
Avulsio, ἡ ἀπόσπασις.
Avulsus, ἀποσπασθεὶς, τῖσα, ὲν, ἀπεσπασμένος, ένη, ένον avulsa pars, τὸ ἀπόσπασμα· particula avulsa, τὸ ἀποσπασμάτιον.
Avunculus, ὁ μητράδελφος, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφὸς, Dem. ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος.
Avus, ὁ πάππος, Dem. avus paternus, πάππος ὁ πρὸς πατρός· avus maternus, πάππος ὁ πρὸς μητρὸς, id.
Auxiliaris, e, βοηθητικὸς, ὴ, όν, Aristot. ἐπικουρικὸς, ὴ, όν, Thuc. hinc auxiliares copiæ, τὸ ἐπικουρικὸν, οῦ, id.
Auxiliarius, ὁ σύμμαχος, Dem. ὁ βοηθὸς, id. socii et adjutores, σύμμαχοι ἢ βοηθοὶ, id. Confer *Socius* et sequens.
Auxiliator, ὁ βοηθὸς, οῦ, Dem. ὁ βοηθῶν, id. ὁ ἐπίκουρος, Isocr. in pugna sive certamine, ὁ σύμμαχος, Xen. ὁ συναγωνιστὴς, Isocr. ὁ συναγωνιζόμενος, ου, id. quærere sibi auxiliatore, ζητεῖν αὐτῷ βοηθὸς, Dem. assumere aliquem auxiliatorem, λαμβάνειν τινὰ συναγωνιστὴν, Isocr. habere aliquem auxiliatorem, ἔχειν τινὰ συναγωνιστὴν, id. Confer *Adjutor*.
Auxiliatrix, ἡ βοηθοῦσα, ἡ σύμμαχος, ἡ ἐπίκουρος, ου.
Auxilior, βοηθέω, Dem. ἐπικουρέω, Isocr. συναγωνίζομαι, Dem. omnibus viribus auxiliari, παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατὸν βοηθεῖν, Dem. auxiliari alicui adversus hostes, βοηθεῖν τινι πρὸς τοὺς πολεμίους, id. prompte auxiliari alicui, προθύμως βοηθεῖν τινι, id. προθύμως συμπολεμεῖν τινι, id. προθύμως συναγωνίζεσθαι, id. ἑτοίμως βοηθεῖν, Isocr. seguiter auxiliari, ὀκνηρῶς βοηθεῖν. Venio vobis auxiliaturus, ἔρχομαι ὑμῖν ἐπικουρῶν, Xen. Dem. Confer sequens.
Auxilium, ἡ βοηθεία, Dem. τὸ βοήθημα, Aristot. ἡ ἐπικουρία, Thuc. numerus auxiliorum missorum, ἀριθμὸς τῶν βοηθειῶν, Dem. auxilium inane fieri alicui, ματαίαν τινὶ γίγνεσθαι βοήθειαν, id. arcessere ab aliquo, μεταπέμπεσθαι βοήθειαν παρά τινος, Isocr. polliceri alicui, ἐπαγγέλλεσθαί τινι βοήθειαν, Dem. expectare alicunde, προσδοκᾶν ἔξειν πόθεν βοήθειαν, Isocr. decernere, ψηφίσασθαι βοήθειαν, Dem. mittere aliquo, πέμπειν βοήθειαν εἰς τόπον τινὰ, id. ferre, ποιεῖσθαι βοήθειαν, Isocr. ποιεῖσθαι ἐπικουρίαν, Thuc. impedire, κωλύειν τὴν βοήθειάν τινος, Dem. auxiliis egere, δεῖσθαι βοηθείας, id. uti, χρῆσθαι βοηθείαις, id. auxilio alicui venire, ὁρμᾶσθαι βοηθὸν τινι, Xen. βοηθικὸν εἶναί τι, Aristot.
Axilla, ἡ μασχάλη, Xen. ἡ μασχαλίς.
Axioma, τὸ ἀξίωμα, ατος.
Axiomaticus, ἀξιωματικὸς, ὴ, όν, Dion. Hal.
Axis, ὁ ἄξων, ονος, currus, Xen. mundi, τοῦ κόσμου, Arist.
Axungia, ὕειον σίαρ.

B.

BABÆ! βαβαὶ, babæ! felicitatem, βαβαὶ τῆς εὐδαιμονίας. Babæ, dicebam ego, &c. βαβαὶ ἦν δ' ἐγὼ, Plato.
Bacca, fructus, τὸ ἀκρόδρυον· bacca juniperi, item cedri, ἡ ἀρκευθὶς, ίδος, Diosc. lauri, ἡ δαφνὶς, ίδος, Theophr. margarita, ὁ μαργαρίτης, Ælian. κόκκος.
Bacchabundus, βακχεύων, ουσα, ον.
Bacchanalia, τὰ βακχεύματα, ων, Plut. τὰ Διονύσια, ων, id. agitare, ἄγειν Διονύσια, διονυσιάζειν, Athen. πομπεύειν τῷ Διονύσῳ, Apocryph.
Bacchans, βακχεύων, ὁ ἢ ἡ παράβακχος.
Bacchar, ἡ βάκχαρις, ιος, Diosc.
Bacchatio, ἡ βακχεία, Plut.
Bacchor, βακχεύω, Plato.
Bacchicus, βακχικὸς, ὴ, όν, διονύσιος, ία, ιον bacchica dona, διονύσια δῶρα, Athen. διονυσιακὸς, ὴ, όν, bacchici chori, διονυσιακοὶ χόροι, id.
Bacchus, ὁ Βάκχος, ου, ὁ Διόνυσος, ου.
Baccula, τὸ ἀκροδρυάριον, ου.
Bacillus, τὸ βακτηρίδιον, ου, ἡ ῥαβδὶς, ίδος.
Bacplus, ἡ βακτηρία, Plut. senilis, quo senes innituntur, βακτηρία γηροντικὴ, Theophr. τὸ βακτήριον, ου, Aristoph. πὸ βάκτρον, ἡ ῥάβδος, ου, Xen. baculo innitor senum more, βακτηριεύω τρισδυτικῶς, Naz.
Bajulo, βαστάζω, senem humeris, γέροντα ἐπὶ τῶν ὤμων, Arist. ἀγκαλιδοφορέω, Paus.
Bajulus, ὁ βαστάζων, ὁ φορτοβαστάκτης, Suid. ὁ ἀγκαλιδοφόρος, ου, Poll. ὁ φορτηγὸς, ὁ ναυτοφόρος.
Balæna, ἡ φάλαινα, ης, τὸ κῆτος, ους, Athen.
Balanus, ἡ βάλανος, Diosc.
Balatus, τὸ βλήχημα, ἡ βληχὴ, Æschyl.
Balbe, τραυλῶς, βλαισῶς.
Balbus, τραυλὸς, ὴ, όν, Plut. ψαλλὸς, ὴ, όν, id. βλαισὸς, ὴ, όν, Hippocr. ὁ ἢ ἡ μογιλάλος, N. T. ἰσχνόφωνος, Aristot.
Balbuties, ἡ τραυλότης, ητος, Plut. ὁ τραυλισμὸς, οῦ, ἡ ψιλλότης, ητος, Aristot. ὁ ψιλλισμὸς, οῦ, id.
Balbutio, τραυλίζω, Aristoph. ψιλλίζω, Aristot. ψιλλίζομαι, Plat. βατταρίζω, Lucian.
Ballista, ἡ βάλλιστρα, ας.
Balneator, ὁ βαλανεὺς, Plato. ὁ βαλανίτης, Suid. ὁ βαλανιώτης, id.
Balneatrix, ἡ βαλανὶς, ίδος, ἡ βαλάνισσα, ης.
Balneo, i. e. lavo, νίπτω, Athen. λούω, Lucian. περὶ λουτρὸν ἔχω, Herodian.
Balneolum, τὸ βαλανίδιον.
Balneum, τὸ βαλανεῖον, Dem. τὸ λουτρὸν, οῦ, Plut. ὁ πλυνὸς, Hom. perferre aliquem in balneum, et abluere, ἐνεγκεῖν τινα εἰς βαλανεῖον, ἢ περιπλύνειν, Dem. perferri in balneum, vel ex balneo, φέρεσθαι εἰς βαλανεῖον, vel ἐκ βαλανείου, id. lavare solitus in balneo, λούεσθαι ἰωθὼς ἐν βαλανείῳ, id. uti balneo, χρῆσθαι βαλανείῳ, Ælian. χρῆσθαι λουτρῷ, Herodian. ad balneum procedere, ἐπὶ λουτρὸν προσέρχεσθαι, id. locus balnei, ὁ λουτρὼν, ῶνος, Xen.
Balo, sc. ut ovis, vel capra, βληχάομαι, Aristoph.
Balsamum, τὸ βάλσαμον, Theophr. fructus balsami, τὸ καρπόβάλσαμον, Diosc. frutex balsami, τὸ ὑλοβάλσαμον, id. succus balsami, τὸ ὀποβάλσαμον, id.
Balteolus, τὸ ζώνιον, ου, Poll.
Balteus, ὁ ζωστὴρ, ῆρος, aureus, χρυσοῦς, Herodot. balteum solvere, ζωστῆρα λύεσθαι, Dem. Phal. τὸ ζῶμα, ατος, Eustath. ἡ ζώνη.
Baptisma, τὸ βάπτισμα, N. T. ὁ βαπτισμὸς, ibid.
Baptismus, idem quod *Baptisma*.
Baptista, ὁ βαπτιστὴς, οῦ, N. T.
Baptisterium, τὸ βαπτιστήριον.
Baptizo, βαπτίζω, aliquem, τινὰ, N. T.
Barathrum, τὸ βάραθρον, ου, Xen. præcipitare aliquem in barathrum, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς βάραθρον, id. barathro similis, ὁ ἢ ἡ βαραθρώδης, Plut.
Barba, ὁ πώγων, ωνος, Plut. ἡ ὑτήνη, id. τὸ γένειον, Pausan. barba hirci, πώγων τράγου, Athen. barbatus, ὁ πωγωνίας, ου, Suid. habens barbam densam et hispidam, ὁ δασυπώγων, ωνος, Aristoph. raram, ὁ σπανοπώγων, ωνος, Poll. nullam, ὁ ἀπώγων, ωνος, ὁ ἀγένειος, ου· promissam, ὁ μακροπώγων, ωνος· hircinam, ὁ τραγοπώγων, ωνος· æneam sive rufam, ὁ χαλκοπώγων, ωνος, Plut. barbam alo, πωγωνοτροφέω, Plut. barbam vello, τῷ γενείῳ τίλλω, Dion. barbam gesto, γενειάω, Arist. barbam emittere incipio, γενειάσκω, Xen.
Barbare, βαρβαρισὶ, Plut. barbare loquor, βαρβαρίζω, id.
Barbaricus, βαρβαρικὸς, ὴ, όν, ὁ ἢ ἡ βάρβαρος, ου, bellum, πόλεμος, Thuc. lingua, γλῶσσα, Sophocl.
Barbaries, in sermone, ἡ βαρβαροστομία, Strabo.
Barbarismus, ὁ βαρβαρισμὸς, Eustath.
Barbarus, ὁ ἢ ἡ βάρβαρος, Plut. barbarum reddo, vel barbaris subjicio, βαρβαρόω, ἐκβαρβαρόω, Isocr. barbarus fio. βαρβαρόομαι· barbaris faveo, βαρβαρίζω, Xen. terbarbarus, ὁ ἢ ἡ τριβάρβαρος, Plut.
Barbatus, ὁ γενειάτης, ου, Lucian. ὁ πωγωνίας, ἡ γενειάτις, ίδος, Athen. barbatus sum, γενειάω, Aristot.
Barbitus, ὁ vel ἡ βάρβιτος, τὸ βάρβιτον· barbito cano, βαρβιτίζω, Poll.
Barbula, τὸ πωγώνιον, ου.
Barbus, ἡ τρίγλα, ης.
Bardus, ὁ, ἡ, τὸ βλαξ, κὸς, Xen. Confer *Stupidus*.
Barritus, ῦς, τὸ τῶ ἐλέφαντος βρύχημα.
Barrus, ὁ ἐλέφας, αντος, Aristot.
Basiatio, τὸ φίλημα, ατος, Lucian.
Basiator, ὁ φιλητὴς, οῦ.
Basilica, ἡ βασιλικὴ, τὸ βασίλειον.
Basiliscus, ὁ βασιλίσκος, ου.
Basio, φιλέω, Athen. φιλέω τῷ στόματι, Xen. Confer *Osculor*.
Basis, ἡ βάσις, ιος. Confer *Fundamentum*.
Basium, τὸ φίλημα. Confer *Osculum*.
Batillum, τὸ πύραυνον, ὁ πύραυνος, Benz.
Batuo, ἀλοάω τινὰ λίθοις, Ælian.
Baubor, βαΰζω, canes baubantur ad id quod non noverunt, οἱ κύνες βαΰζουσιν ὃ ἂν μὴ γιγνώσκωσι, Plut.
Beate, εὐδαιμόνως, Isocr. μακαρίως, Aristoph. beate vivo, ἐν εὐδαιμονίᾳ διάγω, Isocr.
Beatitas, seu Beatitudo, ἡ εὐδαιμονία, ας, Dem. ἡ μακαριότης. Confer *Felicitas*.
Beatus, μακάριος, ία, ιον, Dem. ob bonos liberos, τῆς εὐπαιδίας, Aristoph. facere aliquos beatos et felices, ποιεῖν τινας εὐδαίμονας ἢ μακαρίους, id. fieri beatum ex humili, γίγνεσθαι εὐδαίμονα ἐκ ταπεινοῦ, id. beatus sum, εὐδαιμονίω, Dem. εὐτυχίω, id. διευτυχίω, Dem. τὸν βίον διάγω ἐν εὐδαιμονίᾳ, id. πράττω μακαρίως, vel εὐδαιμόνως, Aristot. beatum prædico, μακαρίζω, Isocr. aliquem ob aliquid, τινά τινος, Aristoph. ob fortunam, εὐδαιμονίζω τινὰ τῆς τύχης, vel διὰ τὴν

τὴν τύχην, Dem. Isocr. ὁ ϗ ἡ εὐτυχὴς, ἀταλαίπωρος.

Beatus valde, πανόλβιος, ὁ ϗ ἡ.

Bellaria, τὰ τραγήματα, ων, Plato. τὰ τρωγάλια, ων, Athen. τὰ τρωκτὰ, ῶν, Hippocr. τὸ ἐπιδόρατισμα, ατος, Athen. bellariorum amans, ὁ ϗ ἡ φιλοτραγήκων, ονος, Athen.

Bellator, ὁ μάχιμος, ου, Isocr. ὁ τρατιώτης, ου, Dem. ὁ πολεμιστὴς, οῦ, Plut. Confer *Miles*.

Bellatorius, πολεμιστήριος, ία, ιον, Xen.

Bellatrix, ἡ πολεμιστὶς, ίδος, ἡ πολεμίστρια, ας.

Belle, καλῶς, Dem. κομψῶς, Xenoph.

Bellicose, φιλοπολέμως, Isocr. πολεμικῶς, idem.

Bellicosus, πολεμικὸς, ἡ, όν, Isocr. πολεμικῶς διακείμενος, id. πολεμικῶς ἔχων, id.

Bellicus, πολεμικὸς, ἡ, όν, virtus, ἀρετὴ, Xen. bellica ars, ἡ πολεμικὴ, sc. τέχνη, Arist. bellicæ res, τὰ πολεμικὰ, ῶν, Xen.

Belligero, πολεμέω, cum aliquo, τινὶ, Dem. adversus aliquem, πρός τινα, id. pro aliquo, ὑπέρ τινος, Isocr. tanto tempore, τοσοῦτον χρόνον, Dem. decem annos, δέκα ἔτη, Isocr. continenter, συνεχῶς· fortius, ἄμεινον, id. valde expedite. σφόδρα ἑτοίμως, Dem. promptius, πρεσβυμότερον, Isocr. aperte, ἀπλῶς, Dem. aperto Marte, ἐκ προῤῥήσεως, id. ipso opere, non decretis solum, τοῖς ἔργοις, μὴ ψηφίσμασι μόνον, id. turpiter, αἰσχρῶς, Isocr. misere et male, ἀθλίως ϗ κακῶς, Dem. communi consilio, κοινῇ, Isocr. terra marique, κατὰ γὴν ϗ κατὰ θάλασσαν, id.

Bellua, τὸ θηρίον, robusta, ἄλκιμον, Xen. agrestis sive fera, ἄγριον, Isocr.

Belluales, idem quod *Belluinus*.

Belluinus, θήριος, ία, ιον, Xen. vis, βία, Sophoc. ὁ ϗ ἡ θηριώδης, ους, homo, ἄνθρωπος, Aristot. natura, φύσις, id.

Bellum, ὁ πόλεμος, ου, Dem. maximum, μέγιστος, Isocr. magnum et difficile, πολὺς ϗ χαλεπὸς, Dem. continuum, συνεχὴς· grave, βαρύς· vehemens, δεινὸς· implacabile et non indictum, ἄσπονδος ϗ ἀκήρυκτος· legitimum et apertum, νόμιμος ϗ προφανὴς· ignobile et sumptuosum, ἄδοξος ϗ δαπανηρὸς, id. terrestre, maritimum, ὁ κατὰ γὴν, ὁ κατὰ θάλασσαν, Isocr. finitimum, ὅμορος· publicum, κοινὸς, Isocr. privatum, ἴδιος, Dem. civile, ἐπιδήμιος, sive ἔμφυλος, Æl. bella et expeditiones, πόλεμοι ϗ τρατεῖαι, Dem. bella et certamina, πόλεμοι ϗ ἀγῶνες, Isocr. bella et prælia, πόλεμοι ϗ μάχαι, Dem. pericula belli, κίνδυνοι πολέμου, Isocr. excitare ad bellum, παρακαλεῖν vel παροξύνειν ἐπὶ vel πρὸς πόλεμον, id. bellum expetere, πόλεμον ἐπιθυμεῖν, id. decernere, γράφειν vel χειροτονεῖν, Dem. excitare, commovere, gerere, ποιεῖν vel ποιεῖσθαι, id. movere, κινεῖν, id. suscipere adversus aliquem, ἀναιρεῖσθαι vel ἀνελέσθαι πρός τινα, Isocr. sustinere, ὑπομένειν, Dem. indicere, sivè denunciare, προσαγορεύειν, id. parare, apparare, παρασκευάζεσθαι πρὸς τὸν πόλεμον, id. τὰ πρὸς τὸν πόλεμον συντάττεσθαι ϗ παρασκευάζεσθαι, id. inferre alicui, ἐκφέρειν πόλεμον πρός τινα, Isocr. κομίζεσθαι πόλεμον εἰς χώραν τινὰ, Dem. repellere, ἀπωθεῖν πόλεμον, Dem. gerere adversus aliquem, πολεμεῖν πόλεμον πρός τινα, id. una gerere, συμπολεμεῖν πόλεμον· feliciter gerere, κατορθοῦν ἐν τῷ πολέμῳ, id. administrare, διοικεῖν τὰ περὶ τὸν πόλεμον, Isocr. trahere, ducere, ἀναβάλλεσθαι πόλεμον, Dem. formidare, φοβεῖσθαι, id. fugitare, φεύγειν, id. componere ex animi sententia, κατατιθέναι τὸν πόλεμον, ὅπως βούλεταί τις, id. solvere, διαλύειν πόλεμον, Isocr. διάλυσιν ποιεῖσθαι τοῦ πολέμου, id. sopire, restinguere, παύεσθαι τοῦ πολέμου, id. bellum ingruit, πόλεμος ἥκει, Dem. bellum fit, oritur inter aliquos, πόλεμος γίγνεταί τισι πρός τινας· bellum est alicui cum aliquo, πόλεμος ἐστί τινι πρός τινα, id. proficisci ad bellum, εἰσελθεῖν εἰς πόλεμον, Isocr. vincere aliquem bello, κρατεῖν τινος πολέμῳ, Dem. pacem facere e bello, εἰρήνην ποιεῖν ἐκ πολέμου, id.

Belluosus, a, um, i. e. plenus belluis, ὁ ϗ ἡ θηριώδης, ους, mare, θάλασσα, Theophr.

Bellus, a, um, κομψὸς, ἡ, όν, Aristoph.

Bembix, ἡ βέμβηξ, ηκος. Vide *Trochus*.

Bene, εὖ, Dem. καλῶς, id. ὀρθῶς, Isocr. adfectum esse erga aliquem, διακεῖσθαι οἰκείως, εὐνοϊκῶς, φιλοσόργως πρός τινα, Dem. Isocr. audire, καλῶς ἀκούειν, Plat. cedere, προχωρεῖν δεξιῶς, Herodian. bene cum eo agitur, πράττει εὖ, Dem. καλῶς· bene volo tibi, εὐνοῦς εἰμί σοι, id. bene de aliquo mereri, ἐργάζεσθαί τινα ἀγαθὸν, vel ἀγαθὰ, Isocr. bene facere alicui, ποιεῖν τι καλῶς, N. T. alicui, δρᾶν εὖ τινα, Aristoph. bene me habeo, ἔχω καλῶς, Dem.

Benedico, εὐλογέω, laudo aliquem, τινὰ, Isocr. bona precor et omnia fausta alicui opto, εὐφημέω ϗ πάντα τἀγαθὰ εὐχομαί τινι, Dem.

Benedictio, ἡ εὐφημία, ας, Herodian. ἡ εὐλογία, ας, Philo.

Benedictus, εὐλογητὸς, ἡ, όν, N. T.

Benefacio, εὐεργετέω, alicui, τινὰ, Dem. εὐποιέω τινὰ, id. ἀγαθὸν ποιέω τινὰ, id. civitati, δράω τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, Isocr. Confer *Beneficium*.

Benefactor, ὁ εὐεργέτης, Dem. ὁ εὐποιῶν, ῶντος, Isocr. sum alicujus, εὐεργέτης γίγνομαί τινος, id. χρηστὸς γίνομαι πρός τινα, id.

Benefactum. Confer *Beneficium*.

Beneficentia, ἡ εὐεργεσία, Dem. ἡ εὐτραγία, Isocr.

Beneficiarius, ὁ εὐπαθὼν, Dem. ὁ εὖ παθὼν, Isocr. ὁ εὐπεποιθὼς, Dem.

Beneficium, τὸ εὐεργέτημα, Dem. ἡ εὐεργεσία, Isocr. ἡ χάρις, ιτος, Dem. τὸ ἀγαθὸν, τὸ χρηστὸν, magnum, εὐεργεσία μεγάλη, Dem. majus, μείζων· maximum, summum, amplissimum, μεγίστη· mediocre, μετρία· privatum, ἰδία· immensum, ὑπερμεγέθης· conferre in aliquem, καταθέσθαι εὐεργεσίαν εἴς τινα· ἐργάζεσθαί τινα ἀγαθόν τι, Isocr. πράσσειν τινὰ ἀγαθὸν, Aristot. εὐεργετεῖν τινα, id. accipere ab aliquo, εὖ πάσχειν ὑπό τινος, Plutarch. πάσχειν ἀγαθόν τι ὑπό τινος, Lysias. ferre alicui acceptum, εἰστὸν ἔχειν εὐεργέτημά τινος, Isocr. adscribere deorum benevolentiæ, εὐεργέτημα θεῖναι θεῶν εὐνοίας, Dem. prædicare et meminisse, λέγειν ϗ μνημονεύεσθαι, Isocr. reddere, rependere, ἀμείβεσθαι τὴν εὐεργεσίαν τινὸς, Xen. ἀνταποδιδόναι εὐεργέτην, Aristot. ἀντιποιεῖν τὸν εὖ ποιήσαντα, Dem. ποιῆσαι τὰ δίκαια τοῖς εὐεργέταις, id. τὰς εὐεργέτας ἰᾶν τὰ δοθέντα ἔχειν beneficii loco aliquid concedere alicui, παρέχειν τί τινι ἐν χάριτος ϗ δωρεᾶς μέρει· ornare aliquem beneficiis, τιμᾶν τινα δωρεαῖς, id. superari beneficiis amicorum, ἡττᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις τῶν φίλων, Isocr. habere aliquid pro beneficio, ποιεῖσθαί τι ἐν δωρεᾶς τάξει, Dem. loco beneficii accipere, μετὰ χάριτος λαβεῖν τι· beneficiis aliquem provocare, ὑπάρχειν τὰς εὐεργεσίας εἴς τινα· cujus magna beneficia extant in aliquem, ᾧ μεγάλαι εὐεργεσίαι ὑπάρχουσι πρός τινα, id.

Beneficus, ὁ εὐεργέτης, ου, Dem. ὁ εὐποιῶν, ῶντος, Isocr. ὁ ἱκανρκῶν, ῶντος, Dem. χρηστὸς, ἡ, όν, ἀγαθὸς, ἡ, όν, id. ὁ ϗ ἡ φιλάνθρωπος, Isocr. ὁ ϗ ἡ ἀγαθυργός.

Benemeritus, ὁ εὐεργέτης, ου, vere de civitate, ἀληθῶς τῆς πόλεως, Dem.

Beneplacitum, ἡ εὐδοκία, ας, N. T.

Benevole, εὐνοϊκῶς, Dem. εὐμενῶς, Isocr. μετ' εὐνοίας, Dem. audire aliquem, εὐνοϊκῶς ἀκούειν τινὸς λέγοντος, id. et fideliter agere aliquid, εὐνοϊκῶς ϗ πιστῶς πράττειν τι, id.

Benevolentia, ἡ φιλοφροσύνη, Plut. ἡ εὔνοια, Dem. ἡ εὐμένεια, τὸ εὐμενὲς, ους, ἡ φιλανθρωπία, ας, et humanitas, εὔνοια ϗ φιλανθρωπία, et studium, εὔνοια ϗ προθυμία· insignis, εὔνοια μεγάλη· magna et incredibilis, μεγάλη ϗ σφοδρὰ· singularis, καλλὴ· summa, πλείστη, id. firmior, βεβαιοτέρα, Isocr. divina, δαιμονία, Dem. justa, δικαία, id. vera, ἀληθινὴ, Isocr. omni suspicione carens, ἀνύποπτος, Dem. benevolentiam expetere, ὀρέγεσθαι εὐνοίας, Isocr. aliquorum, παρακαλεῖσθαί τινὰς πρὸς εὔνοιαν, Dem. tribuere alicui, δοῦναί τινὶ, id. habere erga aliquem, εὔνοιαν ἔχειν πρός τινα, id. præstare alicui, παρέχειν τινὶ, Isocr. demonstrare alicui, ἐνδείκνυσθαί πρός τινα, Dem. φανερῶς ἐνδείκνυσθαί τινι· alicujus contrahere, κτᾶσθαι παρά τινος, id. λαβεῖν τινος, Isocr. conservare, διασώζειν vel διαφυλάττειν, id. remittere erga aliquem, ἀφίεσθαι τῆς εὐνοίας τῆς εἴς τινα, id. abjicere erga aliquem, παραδιδόναι τὴν εὔνοιαν εἰς vel πρός τινα, id. facere aliquid ex benevolentia, ποιεῖν τι κατ' εὔνοιαν, id. ἐπ' εὐνοίᾳ ποιεῖν τι, id. benevolentiæ alicujus aliquid commendare, παρακατατίθεσθαί τι εὐνοίᾳ τινὸς, Isocr. benevolentiæ munus in periculis non deserere, τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς ὑ λείπειν, Dem. frustrari benevolentia alicujus, διαμαρτάνειν τῆς εὐνοίας τινός· destitui benevolentia et humanitate alicujus, ἀποτυγχάνεσθαι τῆς εὐνοίας ϗ φιλανθρωπίας τινός, idem.

Benevolus, ὁ ϗ ἡ εὔνοος, contr. εὔνους, Dem. εὐνοϊκὸς, ἡ, όν, ὁ ϗ ἡ εὐμενὴς, ἐος, alicui et amicus, εὔνους ϗ φίλος τινί, id. est illi, γίγνεται, ἐστὶ, ὑπάρχει εὔνους ἐκείνῳ, Isocr. ὁ πρόφρων, Hom. benevolum habere aliquem, ἔχειν τινὰ εὔνουν, Isocr. nancisci aliquem benevolentiorem alio, τυχεῖν τινος εὐνουστέρου, ἢ ἑτέρου, id. benevolo animo sum erga aliquem, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινα, vel τινὶ, Dem. εὐμενῶς ἔχω vel διάκειμαι πρός τινα, Isocr. εὔνοιαν ἔχω εἴς τινα, vel τινὶ, id.

Benigne, φιλοφρόνως, Xen. φιλανθρώπως, Dem. εὐμενῶς, Isocr. χρηστῶς.

Benignitas, ἡ εὐεργεσία, ας, Isocr. ἡ χρηστότης, ητος, N. T.

Benignus, χρηστὸς, ἡ, όν, Dem. ἀγαθὸς, ἡ, όν, id. ὁ ϗ ἡ φιλάνθρωπος, ου, Isocr. ὁ ϗ ἡ ἱπποκλῆς, ἐος, Dem. πρᾶος, id. et ignoscens hominum erratis, πρᾶος ϗ συγγνώμων τῶν ἀνθρωπίνων ἁμαρτημάτων, Xen. erga aliquem, πρᾶος τινι, Plut.

Beo, beatum prædico, μακαρίζω, Dem. εὐδαιμονίζω, id. aliquem fortunæ ergo, τινὰ τῆς τύχης, Arist. τινὰ διὰ τὴν τύχην, Dem. majores, μακαρίζω τοὺς προγόνους, Isocr. alicujus causa, τινὸς, Aristoph. beatum reddo, ποιῶ τινὰ εὐδαίμονα ϗ μακάριον, Isocr.

Bes, ἡ δημοιρία, Lucian.

Bestia, τὸ θηρίον, Dem. immanissima, ἀγριώτατον, Isocr. impura, μιαρὸν, Dem. nefaria et immanis, μιαρὸν ϗ ἀμίαντον, id. cicurare bestias et meliores efficere, ἡμεροῦν ψυχὰς θηρίων ϗ πλείονος ἀξίας ποιεῖν, id. *homo bestialis*, ad quid bestia ejusmodi utatur quis? ἐφ' ᾧ δ' ἄν ϗ χρήσαιτό τις τοιούτῳ θηρίῳ; Dem. bestiarum more, θηριωδῶς, Isocr.

Bestialis, e, ὁ ϗ ἡ θηριώδης, ους, Aristot.

Bestiarius, ὁ θηριομάχος, Lucian.

Bestiola, τὸ θηρίδιον, Theophr. τὸ ζωΐδιον.

Beta, τὸ σεῦτλον, ου, Diosc.

Betula, ἡ σημύδα, Benz.

Bibacitas, ἡ φιλοποσία, Xen. ἡ πολυποσία, Diosc.

Bibax, ὁ πολυπότης, Plut. ὁ ϗ ἡ πολύποτος, Aristot. ποτικὸς, ἡ, όν, Plut.

Biblia, τὰ βιβλία, ων.

Biblicus, a, um, βιβλικὸς, ἡ, όν.

Bibliographia, ἡ βιβλιογραφία, Diosc.

Bibliographus, ὁ βιβλιογράφος, Poll.

Bibliopegus, ὁ βιβλιοπηγες, ου.

Bibliopolium, τὸ βιβλιοπώλιον, ου.

Bibliotheca, ἡ βιβλιοθήκη, ης, Poll.

Bibliothecarius, ὁ ἱστιάτης τῆς βιβλιοθήκης.

Bibo, onis, ὁ πότης, ου, Aristoph.

Bibo, bibere, πίνω, vinum, οἶνον, Xen. per totum diem, ὅλην τὴν ἡμέραν, id. merum, ἀκρατοποτέω, Athen. lac, γαλακτοποτέω, id. vinum, οἰνοποτέω, id. parum, ὀλιγοποτέω, Plut. aquam, ὑδροποτέω, Xen. frigidam, ψυχροποτέω, Plut. medicamentum, φαρμακοποτέω, Theophr.

Bibosus. Vide *Bibax*.

Bibulus,

Bibulus, ὁ φιλοπότης, Poll. ὁ πολυπότης, Plut.
Biceps, ὁ ἡ δικέφαλος, ὁ ἡ δικρόσωπος· imago, ἄγαλμα δικρόσωπον, Herodian.
Bicolor, ὁ ἡ δίχροος, contr. δίχρους, Aristot. ὁ ἡ δίχρωμος, Galen.
Bicornis, e, ὁ ἡ δικερος, ε, Aristot. ὁ ἡ δίκρανος, ε, Hippocr. ὁ ἡ δίκροος, contr. δίκρους, Aristot.
Bicorpor, ὁ ἡ δισωμος, ὁ ἡ δισώματος.
Bicubitalis, ὁ ἡ δίπηχυς, εως, Diosc. διπηχυῖος, id.
Bidens, ὁ ἡ δι δους, οντος.
Biduum, δύο ἡμέραι, biduo post, δύο ἐνδεδραμασῶν ἡμερῶν, Herodian.
Biennis, ὁ ἡ διετὴς, ἐος, Aristot.
Biennium, τὸ διετὲς, Æschin. ἡ διετία.
Bifariam, διχῆ, Dem. διχῶς, δίχα, ἀνδιχα, divido, διχοτομίω, Polyb.
Biferus, ὁ ἡ δίφορος, ficus, συκῆ, Aristot. ὁ ἡ δίκαρπος, ε, terra, γῆ, Strabo. sum, δικαρπίω, Theophr.
Bifidus, i. e. ungulam bisulcam habens, ὁ ἡ δίχηλος, Aristot. ὁ ἡ δισχιδής.
Biforis, ὁ ἡ δίθυρος, templum, νεὼς, Poll.
Biformis, ὁ ἡ δίμορφος, ε.
Bifrons, ὁ ἡ ἀμφιπρόσωπος, Plut. ὁ ἡ διμέτωπος, ε, munitio, φρουρὰ, App. ὁ ἡ διπρόσωπος, imago, qualis Jani, ἄγαλμα, Her.
Bigæ, ἡ συνωρὶς, ίδος, Plut. bigis vehor, συνωρικεύομαι, Aristoph. bigarum auriga, ὁ συνωρικτὴς, οῦ, Lucian.
Bigamia. Vide *Digamia.*
Bigarius, ὁ συνωριατὴς, οῦ, Lucian.
Bijugus, ὁ ἡ δίζυγος, Greg. Naz.
Bilanx, ὁ ζυγὸς, οῦ, Plut. Vide *Libella.*
Bilinguis, e, duarum linguarum peritus, ὁ ἡ δίγλωσσος, Thuc. ὁ ἡ δίφωνος, Poll. ex Philiston. i. e. aliud loquens, aliud sentiens, ὁ ἡ δίλογος, N. T.
Biliosus, ὁ ἡ χολώδης, Hipp. χολικὸς, ὴ, ὸν, Plut. extreme biliosus, i. e. valde iracundus, ὁ ἡ ἀκρόχολος, Aristot.
Bilis, ἡ χολὴ, ῆς, Plut. ira, id. Dem. bilem educens, ὁ ἡ χολήιτης, Gal. meram bilem congerens, ὁ ἡ ἀκρητόχολος, id. bile mens carens, ἡ ἀχολία, Plut. bilis ἀτρε redundantia, ἡ μελαγχολία, Hipp. bile atra laboro, μελαγχολάω, Dem. bile amara redundans, ὁ ἡ πικρόχολος, Hipp.
Bilustris. Vide *Decennalis.*
Bimaris, ὁ ἡ διθάλασσος, locus, τόπος, N. T.
Bimatus, ἡ διετία, ας, N. T.
Bimembris, ὁ ἡ δίκωλος, Diosc.
Bimestris, ὁ ἡ δίμηνος, bimestre temporis spatium, δύο μῆνες, Herodian.
Binulus, ὁ ἡ διετὴς, ἐος, Aristot.
Bimus, idem quod anteced.
Bini, δισσοὶ, αἱ, ὰ, Apoc. σύνδυο, Dem.
Binominis, ὁ ἡ διώνυμος, Plut.
Bipalmis, ὁ ἡ δίδωρος, ε, Plin.
Bipartior, seu bipertior, διχοτομέω, διχάζω.
Bipartito, διμερῶς, διχῆ, Dem. δίχα, Thuc.
Bipartitus, ὁ ἡ διμερὴς, ἐος.
Bipatens, ὁ ἡ δίθυρος, Poll.
Bipedalis, ὁ διπόδης, ε, Xen. διποδιαῖος, αία, αῖον, id.
Bipedaneus, idem quod anteced.
Bipennis, ὁ πέλεκυς, εως, Plut.
Bipes, ὁ ἡ δίπους, οδος, Aristot.
Biremis, ὁ ἡ διήρης, ἐος, Poll.
Bis, δὶς, bis aut ter causam capitis dicit, δὶς ἢ τρὶς κρίνεται, Dem.
Bissextus, sc. dies, ἐμβόλιμος ἡμέρα, Plut.
Bisulcus, i. e. ungulas fissas habens, ὁ ἡ δίχηλος, Aristot.
Bitumen, ἡ ἄσφαλτος, Diosc. refero, ἀσφαλτίζω, id. bitumine illino, ἀσφαλτόω, LXX.
Bitumineus, ὁ ἡ ἀσφάλτιος, ε.
Bitumino, ἀσφαλτόω, LXX.
Bivium, ἡ ἄμφοδος, ε, Xen.
Blæsus, τραυλὸς, ὴ, ὸν, Plut. βλαισὸς, ὴ, ὸν, Gal. sum, τραυλίζω, Aristoph.
Blande, φιλανθρώπως, Dem. χαριέντως, id. admodum, πάνυ ἡδέως, id. blandius alloqui aliquem, προσιστῖν τινα, Isocr. μειλιχίως.
Blandiloquentia, ἡ χρηστολογία, N. T. ἡδυλογία.
Blandiloquus, ὁ ἡ ἡ χρηστολόγος, ε, ἡδυλόγος.
Blandimentum, τὸ θέλγμα, τὸ θελατήριον, Hom. τὸ θωπῆμα, Aristoph.
Blandior, σαίνω, alicui, τινὶ, Plut. κορίζομαί τινα, Aristoph. ἀρεσκεύομαί τινα, Xen. κολακεύω τινὶ, Plut. vel τινὰ, Xen. auribus, κεχαρισμένως διαλέγω, Isocr. αἰκάλλω, Philostr.
Blanditiæ, ἡ χρηστολογία, N. T. ἡ κολακεία, Dem. τὸ ἀρέσκευμα, Plut. blanditiis sibi placare aliquem, διὰ κολακείας χειρώσασθαί τινα, Ælian.
Blandus, ὁ ἡ ἡ χρηστολόγος, ε, ὁ ἡ ἡ θελατήριος, ε, Plut. ἅρπικος, η, ον, Aristot. ὁ ἡ ἡ εὐπροσήγορος, ε, Isocr. ὁ ἡ ἡ αἱμύλος, Plut. μείλικτος.
Blasphemator, ὁ βλάσφημος, Dem.
Blasphemia, ἡ βλασφημία, Plato.
Blasphemo, βλασφημέω, aliquem, τινὰ, Appian. aliquid, εἴς τι, Plat. ὑπέρ τινος, Isocr. περί τινος, id. Deum, εἰς Θεὸν, Plato. βλάσφημόν τι εἶπον, Dem.
Blasphemus, ὁ ἡ βλάσφημος, ε, Dem.
Blatero, onis, ὁ στιφλολόγος, Dem. ὁ λογοποιῶν, id. ὁ φλυαρῶν, Isocr. ὁ ἀδολέσχης, Athen.
Blatero, as, ληρέω, Isocr. ψιλλίζομαι, Aristot. ταυτολογέω, Polyb. frustra, ἀδολεσχέω τηνάλως, Dem. ῥαψῳδέω μάτην, id. de re aliqua, φλυαρίζω μάτην περί τινος, Isocr.
Blatta, ἡ σίλφη, ης, Dem. ἡ τίλφη, Lucian.
Blennus, μωρὸς, ὰ, όν, Aristoph. ὁ ἡ ἡ βλαξ, ακὸς, Xen. εὐήθης.
Blitum, τὸ βίλτον, Diosc.
Boarium forum, τὸ βωτώλιον, τὸ βωτωλιῖον.
Boatus, τὸ μύκημα, Plut. ὁ μυκηθμός.
Boletus, ὁ βωλίτης, ε.
Bolis, ἡ βολὶς, ίδος· bolidem demitto, sive bolide mare exploro, βολίζω, N. T.
Bolus, ὁ βῶλος, Basil.
Bombilatio, ἡ βόμβησις, εως.
Bombilo, βομβίω, Aristoph. βομβαίνω, Basil.
Bombus, ὁ βόμβος· bombum edens, ὁ ἡ ἡ βομβώδης, εος, Ælian.
Bombycinus, βομβύκινος, ίνη, ινον.
Bombyx, ὁ βόμβυξ, υκος, Aristot.
Bona, orum, ἡ ὐσία, ας, Dem. τὰ ὄντα, id. τὰ ὑπάρχοντα, Isocr. τὰ ἀγαθὰ, id. τὰ χρήματα, id. αἱ κτήσεις, ων, Dem. τὰ κτήματα, id. τὰ ἐγκτήματα, id. hæreditaria, ὁ κλῆρος, Dem. animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ· corporis, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῷ σώματι· fortunæ, ἀγαθὰ τὰ ἐκτὸς, sive ἐξωτερικά· Confer *Opes, Facultates.*
Bonitas, ἡ ἀγαθότης. Greg. N. ἡ ἀγαθοσύνη, N. T. ἡ καλοκἀγαθία, Xen. ἡ χρηστότης, Plut.
Bonum, i, τὸ ἀγαθὸν, οῦ, Aristot. τὸ χρηστὸν, Dem. magnum, ἀγαθὸν μέγα, Dem. præcipuum et omnium maximum, ἡγούμενον ἡ πάντων μέγιστον, id. maximum et splendidissimum divinorum bonorum et humanorum, τῶν θείων ἀγαθῶν ἡ τῶν ἀνθρωπίνων μέγιστον ἡ σεμνότατον, Isocr. admirandum, θαυμάσιον, Dem. perfectum, τέλειον, id. honestum et conveniens alicui, καλὸν ἡ πρέπον τινὶ, id. eligere, ἀγαθὸν αἱρεῖσθαι, id. exspectare, προσδοκᾶν, idem. accipere, μεταλαβεῖν, Isocr. precari Deos, εὔχεσθαι θεοῖς διδόναι, Dem. accidere alicui, συμβαίνειν τινὶ, Isocr. consecutum esse, habere a Diis, ἔχειν παρὰ θεῶν, Isocr. ornatum esse bonis tantis, ἀξιοῦσθαι τοσούτων ἀγαθῶν, Dem. frui bonis, ἀπολαύειν ἀγαθῶν, Isocr. ὠνήσασθαι ἀγαθῶν, Dem. male uti, abuti bonis, κακῶς χρῆσθαι ἀγαθοῖς, Isocr. delectari bonis præsentibus, χαίρειν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, Dem.
Bonus, ἀγαθὸς, ἡ, όν, Dem. χρηστὸς, ἡ, όν, Isocr. ἐσθλὸς, ἡ, όν, Hom. vir, ἀνὴρ ἀγαθὸς, Dem. χρηστὸς, id. et honestus, καλὸς κἀγαθὸς, Isocr. et justus, χρηστὸς ἡ δίκαιος, Dem. non improbus, sed omnino bonus, ὃ πονηρὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ ἡ πάνυ χρηστός· natura, φύσει χρηστὸς ἄνθρωπος, id. bonum efficere aliquem, χρηστὸν παρασκευάζειν τινὰ, id. se præbere, ἀγαθὸν παρέχειν ἑαυτὸν, Isocr. πράττειν sive ποιεῖν τὸ ἔργον τῷ χρηστῷ, sive καλῷ κἀγαθῷ ἀνδρὶ, Dem. esse coactum, χρηστὸν εἶναι ἀναγκασθέντα, id. bonorum amans, ὁ ἡ ἡ φιλάγαθος, N. T. bonorum osor, ὁ ἡ ἡ ἀφιλάγαθος, ε, ibid. bona verba quæso, O Mars! εὐφήμει, ὦ Ἄρες! Lucian.
Boo, μυκάομαι, Plut. βοάω, id.
Bootes, ὁ βωότης, ε.
Borealis, ὁ ἡ ἡ βόρειος, venti flatus, βόρειον πνεύματα, Theophr. boreale cœlum, borealis aëris constitutio, τὸ βορρῖτιον, Xen.
Boreas, ὁ βορέας, Aristot. ὁ βορρᾶς, ᾶ, Ælian. a borea, βορρᾶθεν, Theodoret. boreæ expositus, ὁ ἡ ἡ κατάβορρος, domus, οἰκία, Aristot. ad boream vergens, qui a borea perflatur, ὁ ἡ ἡ προσβόρειος, Theophr.
Boreus, idem quod *Borealis.*
Bos, ὁ vel ἡ βοῦς, βοὸς, Aristot. bos arator et jugum trahens, βοῦς ἀρότης ἡ ὑπὸ ζυγὸν πονήσας, Ælian. boves pasco, βουκολέω, Lucian. boves macto, βουτυπέω, Æschin.
Botanice, ars, ἡ βοτανικὴ, ῆς.
Botanicus, βοτανικὸς, ὴ, όν, Diosc.
Botrus, ὁ βότρυς, υος, Theophr.
Bovile, τὸ βουστάσιον, ε, ἡ βύστασις, εως, Poll. τὸ βούσταθμον, ε, id. τὸ βοαύλιον, ε, Poll.
Bovillus. Vide *Bubulus.*
Brabeum, τὸ βραβεῖον, N. T.
Brabeuta, ὁ βραβευτὴς, εῦ, Aristot.
Brabeuterium, τὸ βραβευτήριον.
Bracca, ἡ ἀναξυρὶς, ίδος, Xen. τὸ περισκέλιον, ε, ἡ περισκελὶς, ίδος, Plut. braccæ, τὰ περισκελῆ, ῶν, Phil.
Braccatus, διεζωσμένος τὴν ἀναξυρίδα.
Brachiale, τὸ βραχιόνιον, ὁ βραχιονιστὴρ, ῆρος, Xen. τὸ περιβραχιόνιον, id. τὸ ψέλιον, Plut. τὸ ψάλιον, Xen. i. e. pars brachii, ὁ καρπὸς, οῦ, Dem.
Brachium, ὁ βραχίων, ονος, Dem. brachii flexus, ὁ ἀγκὼν, ῶνος, id.
Bracteæ, τὸ πίταλον, Plut. aurea, χρυσᾶν, LXX.
Bractearius, ὁ τῶν πιτάλων ποιητὴς, ὁ πιταλιστὴς, εῦ.
Bracteatus, ὁ ἡ ἡ παρατίταλος, ε.
Bracteola, τὸ πιταλίδιον, ε.
Branchiæ, τὰ βράγχια, ων, Aristot.
Brassica, ἡ κράμβη, ης, Diosc. τὸ κραμβίδιον, Poll. canina, ἡ κυνοκράμβη, id. capitata, κράμβη κεφαλωτὴ.
Brevi, ἐν βραχεῖ, Lucian. tempore disserere inter se, ὀλίγον χρόνον διαλέγεσθαι ἀλλήλοις, Isocr. refutare calumnias, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀπολύειν διαβολὰς, id. tam brevi tempore, ἐν ὕτω βραχεῖ χρόνῳ, Dem. mori, διὰ ταχίων ἀπολίσθαι, Ælian.
Brevia, τὰ βραχία, ων, in brevia incidere, τοῖς βραχίσι περιπίπτειν, Polyb. hærere in brevibus, ἐνίσχεσθαι τοῖς βραχίσι, Plut.
Breviarium, ἡ ἐπιτομὴ, ῆς, Aristot.
Breviloquentia, ἡ βραχυλογία, ας, Poll.
Breviloquus, ὁ ἡ ἡ βραχυλόγος, ε, Plut. sum, βραχυλογίω, id.
Brevio, ἐπιτίμνω, Synes. βραχύνω.
Brevis, e, βραχὺς, εῖα, ὺ, Dem. ὁ ἡ ἡ σύντομος, ε, id. vita, βραχὺς βίος, Hipp. oratio, βραχὺς λόγος, Isocr. oratio multo brevior, λόγος πολὺ συντομώτερος, id. brevis vitæ, ὁ ἡ ἡ βραχύβιος, ε, brevis temporis, ὁ ἡ ἡ ὀλιγοχρόνιος, ε, Xen.
Brevitas, ἡ βραχύτης, Plat. ἡ συντομία, Arist. vitæ, ἐνοχωρία βίω, Æl. sermonis, ἡ ἐνοχωρία τῶν λόγων, id.
Breviter, βραχέως, Dem. βραχὺ, id. συντόμως, id. ostendere aliquid, διὰ βραχέων ἐπιδεικνῦναί τι, Isocr. dicere, συντόμως δηλῶν, id. docere res magnas, συντόμως διδάσκειν περὶ μεγάλων, Dem. brevius hæc declarare possum, συντομώτερον ἔχω δηλῶσαι περὶ αὐτῶν, Isocr. cætera quam potero brevissime percurram, περὶ τῶν ἄλλων, ὡς ἂν δύνωμαι, συντομώτατα διελθεῖν πειράσομαι, id. brevissime dicere aliquid, συντομώτατα εἰπεῖν τι, Dem.
Bruchus, ὁ βρύχος, ε, LXX.
Bruma, ἡ τροπὴ χειμερινὴ, Thuc. τὸ χεῖμα.
Brumalis, ὁ, ἡ, τὸ τῆς τροπῆς χειμερινῆς.
Brutesco, ἀφρονεύομαι, LXX.
Brutum, τὸ ζῶον ἄλογον, Aristot. bruti instar vivere, ἀλογώδη δίαιταν βόσκεσθαι, Suid.

Brutus,

Brutus, *ὁ ᾗ ἡ ἄλογος*, Aristot. i. e. stupidus, *ὁ ᾗ ἡ ἀναίσθητος*, Dem.
Brya, *ἡ μυρίκη, ης*, Diosc.
Bubalinus, *βυβάλινος, ίνη, ινον*.
Bubalus, *ὁ βύβαλος, υ*, Aristot.
Bubile. Vide *Bovile*.
Bubo, *ὁ βύας, υ*, Aristot.
Bubulcitor, *βυκολίω*, Poll.
Bubulcus, *ὁ βυκόλος, υ*, Æl. *ὁ βοηλάτης, υ*, id. *ὁ βεπόιμην*.
Bubulus, *βόειος, εία, ειον, βοεικὸς, ἡ, όν*, Thuc. bubula caro, *βόειον κρέας*, vel simpliciter, *τὸ βόειον*, Al. Aphrod.
Bucca, *ἡ γνάθος, υ*, Dem. inflare buccas, *φυσᾶν γνάθους*, in buccam venire, *ἐπὶ τὸ στόμα ἐλθεῖν*, Plato.
Buccea, *ὁ ψωμὸς*, Hom.
Buccella, *τὸ ψωμίον, υ*, Laert.
Buccina, *ἡ βυκάνη, ης*, Suid. *ἡ σάλπιγξ*, Themistocl.
Buccinator, *ὁ βυκανιστὴς*, Dion. Hal. *ὁ βυκανίστης*, Polyb. *ὁ σαλπιγκτὴς*, Dem.
Buccino, *βυκανίζω, σαλπίζω*, Athen.
Bucco, *ὁ πρόσωμος, υ, ὁ γνάθων, ωνος*.
Bucculentus, a, um, *ὁ ᾗ ἡ στομώδης, εος*, Poll.
Bucolicus, *βουκολικὸς, ἡ, όν*, carmen, *μέλος*, Ælian.
Bucula, *τὸ βοΐδιον, τὸ βοΐδάριον*, Athen.
Bufo, *ὁ φύσαλος*, Lucian.
Bulbosus, *ὁ ᾗ ἡ βολβώδης*, Theophr.
Bulbus, *ὁ βολβὸς, ῦ*, Theophr.
Bulga, *ὁ μολγὸς, ῦ*, Aristoph. *ἡ ἱππόσηρα, ας*.
Bulla, *ἡ στομφόλυξ, υγος*, Lucian. *ἡ σίμφιξ, γος*, Galen. *τὸ φύσημα*, Eurip. *ἡ φυσαλὶς, ίδος*, Lucian. insigne puerorum, *τὸ σφηνίσκιον*, Poll. *ἡ βῦλλα, ης*, in bullas converto, *στομφολυγόω*, Diosc.
Bullatus, *κεκοσμημένος, ένη, ένον, κάλυξι*, i. e. bullis turgens, *ὁ ᾗ ἡ στομφολυγώδης*.
Bullio, *ζέω, βράζω*, Suid. bullire facio, *ἀναβράζω*, Diosc. Confer *Ebullio*.
Bullo, *στομφολυγέω*, Diosc.
Bullula, *τὸ στομφολύγιον, τὸ φυσημάτιον*.
Bura, *τὸ ἔλκηθρον*, Theophr.
Burdo, *ὀνήμιονος*, Plut.
Buris, idem quod *Bura*.
Bustualis, e, *ὁ ᾗ ἡ ἐπιτύμβιος*, Poll.
Bustum, *ὁ τύμβος*, parvum, *τὸ ἡμιτύμβιον*, Suid. busta eruo et deprædor, *τυμβωρυχέω*, Arist.
Butyraceus, *βουτύρινος, ίνη, ινον*, Diosc.
Butyrum, *τὸ βούτυρον*, Galen.
Buxetum, *ἡ πυξεὼν, ῶνος*.
Buxeus, *πύξινος, ίνη, ινον, ὁ ᾗ ἡ πυξώδης*.
Buxus, *ἡ πύξος, υ*, Theophr. buxo abundans, *ὁ ᾗ ἡ πυξώδης, εος*.
Byrsa, *ἡ βύρσα, ης*, Diosc.
Byssinus, *βύσσινος, ίνη, ινον*, pallium, *φᾶρος*, Plut. verba, *ῥήματα*, id. linteum, *συνδὼν*, Herodot.
Byssus, *ἡ βύσσος, υ*, Philo.

C.

CABALLINUS, *ἵππειος, εια, ειον*. Caballus, *ὁ καβαλλὴς, υ*, Plut. *ὁ ἵππος*.
Cacabo, *κακκαβίζω*, Arist. *τιτυβίζω*, Athen.
Cacabus, *ἡ κακκάβη*, Athen. parvus, *τὸ κακκάβιον*, Poll.
Cacaturio, *χεσίω*, Aristoph. *χιζητιάω*, id.
Cachecticus, *καχεκτικὸς, ἡ, όν*, Galen.
Cachexia, *ἡ καχεξία*, Plut. cachexia laboro, *καχεκτίω*, Polyb.
Cachinnatio, *ὁ καγχασμὸς, ῦ*, Poll.
Cachinnator, *ὁ καγχαστὴς, ῦ*, Poll.
Cachinnor, *καγχάζω, καγχλάζω*, Athen. *καγχάομαι*, Hesych. valde, *ἀνακαγχάζω μάλα*, Plat. *σαρδάνιος*, Lucian. vehementer super aliqua re, *ἐκκαγχάζω ἐπί τινι*, Xenoph. *ἐπικαγχάζω τινί*, effuse, *ὑπερκαγχάζω, κιχλίζω*, Aristoph.
Cachinnus, *ὁ καγχασμὸς, ῦ*, Poll. *ὁ κιχλισμὸς*; Aristoph.
Caco, *ἀποπατέω*, Galen. *ἀναχωρέω*, Herodian. *ἀποσκυβάζομαι*, id. *χέζω*, Plut. in sellis, *ἐπὶ τῶν δίφρων*, Aristoph. caco in, *ἐγχέζω*, id. caco super, *ἐπιχέζω*, id.
Cacodæmon, *ὁ κακοδαίμων*, Poll. *τὸ δαιμόνιον*, N. T. *τὸ δαιμόνιον πονηρόν* cacodæmone plenus, *ὁ ᾗ ἡ δαιμονιώδης* a cacodæmone torqueri, *δαιμονίζεσθαι*, ibid.
Cacoëthes, *τὸ κακόηθες, εος*.
Cacozelia, *ἡ κακοζηλία*, Lucian. *τὸ κακόζηλον*, Dem. Phal.
Cacumen, *ἡ κορυφὴ, ῆς*, Thuc. montis, *ἡ ἀκρώρεια*, Philo. *τὸ ἄκρον*, Herodot. *τὸ ἄκρον ὄρους*, Ælian.
Cacumino, *κορυφόω, ἀποκορυφόω*, Polyb.
Cadaver, *ὁ νεκρὸς*, Dem. *ὁ νέκυς, υος*, id. *τὸ σῶμα, ατος*, Plut. alicujus, *ὁ νεκρός τινος*, Xen. cadaverum acervus, *ἡ νεκὰς, άδος*, Lucian. *σωρὸς νεκρῶν*, Xen. cadavera spoliare, *νεκροσυλεῖν*, Lucian.
Cadaverosus, *ὁ ᾗ ἡ νεκρώδης, νεκρικὸς, ἡ, όν*, Lucian.
Cadiscus, *ὁ καδίσκος, υ*, Poll.
Cadivus, *πτώσιμος, ίμη, ίμον, ὁ ᾗ ἡ εὐκατάπτωτος, υ, ὁ ᾗ ἡ ἱερίψιμος*, Eur.
Cado, *πίπτω*, Dem. in genua, *εἰς γόνατα* in omnes partes, *ἐπὶ πάντα τὰ μέρη*, Athen. in faciem, *ἐπὶ τὸ στόμα* in foveas, *ἐμπίπτειν εἰς σάρρους*, Plut. in terram, *καταπίπτειν εἰς γῆν*, N. T. *ἐπὶ τῆς γῆς*, Xen. in mala, *περιπίπτειν κακοῖς*, Isocr. in morbos, *νόσοις*, Plut. animo, *ἀναπίπτω*, Thuc. ob aliquid, *ἀθυμίᾳ τί*, id. Plut. *ἀθύμως ἔχω πρός τι*, Xen.
Caduceator, *ὁ κήρυξ, υκος*, Xen. sum, *κηρυκεύω*, Poll. caduceatoris munus, *ἡ κηρυκία, ας*, id. *ἡ κηρύκευσις, ως*, Herodot.
Caduceus, *τὸ κηρύκειον*, Polyb.
Caduciter, *προσπιτῶς*.
Caducus, idem quod *Cadivus*, i. e. corruptibilis, *φθαρτὸς, ἡ, όν*, N. T.
Cadus, *ὁ κάδος*, Herodot.
Cæcitas, *ἡ τυφλότης, ητος*, Arist. *ἡ τύφλωσις, ως*, Hippocr. *ἡ ἀορασία, ας*, LXX. *ἡ ἀβλεψία*, Theophr.
Cæco, *τυφλόω*, aliquem, *τινὰ*, Plato.
Cæculus, *ὁ ᾗ ἡ ὑπότυφλος, υ*.
Cæcus, *τυφλὸς, ἡ, όν*, homo ad futura, *ἄνθρωπος τῶ μέλλοντος*, Plut. fons qui non videtur, *τυφλὴ πίδαξ*, Xen. paries fenestras non habens, *τυφλὸς τοῖχος* ista vel cæcus videat, *ταῦτα ᾗ τυφλῷ δῆλα*, Plut. *ὁ ᾗ ἀλαὸς*, Hipp. Hom.
Cæcutientia, *ὁ ἀμβλυωγμὸς, ῦ*, Hippocr.
Cæcutio, *ἀμβλυώττω*, ad lumen, *πρὸς τὸ φῶς*, Lucian. *ἀμυδρὸν βλέπω*, Ælian. præ senio, *ἐβαρυώπησαν οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τῦ γήρως*, LXX. nimia cupiditate, *τυφλώττω τῇ ἐπιθυμίᾳ*, Herodian.
Cædes, *ὁ φόνος*, Dem. *ἡ σφαγὴ, ῆς*, Isocr. *ὁ θάνατος*, id. *τὸ αἷμα, ατος*, Dem. et vulnera et mortes, *τραύματα ᾗ σφαγαὶ ᾗ θάνατοι*, Isocr. fortuita, *φόνος ἀκούσιος*, Dem. consulto facta, *ἐκ προνοίας*, id. justa, *δίκαιος*, id. iniqua, *ἄνομος*, Isocr. cædis reum peragi, *ἐφ' αἵματι φεύγειν*, Dem. esse auctorem, *αἴτιον εἶναι τῦ φόνου*, id. insimulari, *αἰτίαν ἔχειν τῦ φόνου*, id. diem dicere alicui, *λαχεῖν τινι φόνου εἰκότως*, id. aliquem accusare, *ἐκκαιτιάσασθαί τινα τῦ φόνου*, id. reum aliquem agere, *παραγράφεσθαί τινι τὴν γραφὴν τῦ φόνου*, id. perpetratæ aliquem convincere, *αἱρεῖν φόνου τὸν διδράκοτα*, id. *ἁλίσκεσθαι τῦ φόνου*, id. reos morte mulctare, *ζημιῶσαι θανάτῳ τὸς ἐπὶ φόνῳ φεύγοντας*, id. cædes fiunt in urbe, *γίγνονται φόνοι, σφαγαὶ, θάνατοι, ἐν τῇ πόλει*, Isocr. cædem patrare suis manibus, *κτείνειν τινὰ αὐτοχειρίᾳ*, Dem. cæde pollutum esse, *κοινωνεῖν τῦ φόνου*, id.
Cædo, *παίω*, obvios, *τὸς ἀπαντῶντας*, Dem. anum, *τύπτω τὴν γραῦν*, mulierem, *παίσασθαι τὴν γυναῖκα*, id. famulos flagris, *αἰκίζω τὸς οἰκέτας*, Isocr. parum aliquem, *μὴ σφίδρα συγκόπτειν τινὰ*, id. aliquem colaphis, *πλῆξ παίω σόμα τινός*, Dem. multos hostes, *πολὺν χρόνον ἐργάζομαι τῶν ἐναντίων*, id.
Cæduus, *κοπτικὸς, ἡ, όν*.
Cælamen, *ἡ γλυφὴ*, Plut. *τὸ γλύμμα*, Poll.
Cælator, *ὁ γλύπτης, ὁ γλυπτὴρ, ὁ γλυφεύς*.
Cælatura, quod sculptum est, *τὸ γλύμμα*, Poll. *ἡ γλυφὴ, ῆς*, Plut.
Cælatus, *ὁ ᾗ ἡ ἀνάγλυπτος, υ, γλυπτὸς, ἡ, όν*, LXX.
Cælebs, *ὁ ᾗ ἡ ἄγαμος, υ*, Xen. *ὁ ᾗ ἡ ἀγάμητος, ὁ ἠίθεος*, Dem. *ἀγνὸς, ἡ, όν, γάμων*, Plato. *ὁ ἀζυγής*.
Cælibatus, *ἡ ἀγαμία*, Hesych. *τὸ ἀγάμιον*.
Cælo, *γλύφω*, aliquid, *τὶ*, Aristoph. *ἐγκόπτω*.
Cælum. Vide *Cœlum*.
Cælum, *τὸ γλυφεῖον*, Lucian. *τὸ γλυπτήριον, ὁ ἐγκοπεὺς*, Lucian. *ὁ κοπεὺς*, id.
Cæmentarius, *ὁ τειχοποιὸς*, Poll. *ὁ τειχοδόμος*, id.
Cæmentitius, *χαλίκιος, εία, ειον*.
Cæmentum, *ὁ χάλιξ, ικος*, Thuc.
Cæpe, *τὸ κρόμμυον*, Xen. cæpas olere, *κρομμύων ὄζειν*, id.
Cæpina, *ὁ κρομμύων, ῶνος*.
Cæremonia, *ἡ θρησκεία*, Herodian. *τὰ περὶ τὸς θεὸς*, Dem. *τὰ πρὸς θεὸς*, Isocr. *τὰ τῶν θεῶν*, id. *θεῖα πράγματα*, id.
Cæruleus, *κυάνεος*, contr. *κυανῦς, ῆ, οῦν*, mare, *θάλαττα*, Arist. color, *κυανῦν χρῶμα*, Xen. cæruleo colore sum, *κυανίζω*, Diosc. cærulei coloris inductio, *ἡ κυάνωσις, ως*, Plut.
Cæsar, *ὁ Καῖσαρ, αρος*, Plut.
Cæsaries, *ἡ κόμη, ης*, Plut. Confer *Coma*.
Cæsim, *κοπτικῶς, τμητικῶς*, Suid. *τμήδην*, id.
Cæsio, *ἡ τμῆσις, ως*.
Cæsius, *γλαυκὸς, ἡ, όν*, Aristot. cæsios oculos habens, *γλαυκὸς τὰ ὄμματα*, id. *γλαυκὸς τὸς ὀφθαλμὸς*, Basil. *γλαυκὸς*, Plut. *ὁ ᾗ ἡ γλαυκόφθαλμος, υ*, Diosc. *ὁ ᾗ ἡ γλαυκόμματος*, Plat. cæsius color, *ἡ γλαυκότης, ητος*, oculorum, *ὀμμάτων*, Arist. cæsium reddi, *ἀπογλαυκοῦσθαι*, Plut.
Cæspes, *ὁ βῶλαξ, ακος, ὁ βῶλος, υ*, Poll.
Cæspitator, *ὁ παράφορον βαδίζων*, Lucian.
Cæspititius, *βωλάκινος, ίνη, ινον*.
Cæspito, *παράφορον βάδιζω*, Lucian.
Cæstrum, *τὸ κέστρον, υ*, Poll.
Cætera, *τὰ λοιπὰ, πᾶλλα*, Dem. *ᾗ ἕτερα*.
Cæteri, *ἕτεροι, αι, α, hi, isti, cæteri, alii, οἱ μὲν, οἱ δὲ, ἕτεροι δὲ, ἄλλοι δὲ*, Isocr. *λοιποὶ, αἱ, ὰ*, Dem.
Cæteroqui, *πᾶλλα*, Dem. *ἄλλως*, Aristoph.
Cæterum, *μέντοι*, favos fingunt, cæterum non mellificant, *κηρία πλάττουσι, μελιτουργοῦσι μέντοι οὐδέν*, Aristot. *μὲν οὖν*, cæterum accepto imperio cuncta mutavit, *αὐτὸς μὲν οὖν τὴν ἀρχὴν παραλαβὼν πάντα ὑπεκίνησεν*, Dem. *καὶ δὴ*, id.
Calamarium, *ἡ καλαμοθήκη, ἡ καλαμίς*.
Calamister, *ἡ καλαμὶς*, Diosc. *ἡ κνῆσις*, Plut.
Calamistro, *βοστρυχίζω*, Dion. Halicarn.
Calamistrum, idem quod *Calamister*.
Calamitas, *ἡ συμφορὰ, ᾶς*, Dem. *τὰ δεινὰ*, id. *ἡ μοχθηρία, ας*, id. calamitates et miseriæ, *συμφοραὶ ᾗ ἀτυχίαι*, Isocr. calamitas maxima, *ἀτυχία μεγίστη*, Dem. par, *τὰ ἴσα κακά* summa, *συμφορὰ ἰσχάτη*, id. deplorata, *ἀνήκεστος*, Isocr. communis, *κοινὴ ἅπασι*, Dem. conjicere aliquem in calamitatem, *ἐμβάλλειν τινὰ εἰς κακὸν*, Dem. *προσρίψασθαί τινι συμφοράν*, id. *περιβαλεῖν τινα τῇ συμφορᾷ*, id. calamitatem cavere, evitare, *συμφορὰν φυλάττειν*, Isocr. *διαφεύγειν* in maximam calamitatem incidere, *ἐχρεῖσθαι εἰς μεγίστην συμφορὰν*, id. *ἥκειν εἰς ἀτυχίαν*, id. *περιπίπτειν ἀτυχίαις*, Dem. premi calamitate, *γίγνεσθαι περὶ συμφορὰν*, sc. *ἐπὶ συμφορᾷ*, id. *εἶναι ἐν δεινῷ τινι*, id. *χεῖρον πράττειν*, Isocr. *ἀνυχεῖν ἀτύχημα*, Dem. mederi calamitati, *ἰάσασθαι τὴν ἀτυχίαν*, Isocr. *ἐπανορθοῦν τὴν ἀτυχίαν πόλεως*, id. *ἐπαμύνειν τῇ συμφορᾷ*, id. liberare aliquem e calamitate, *ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν συμφορῶν διασῴζειν τινὰ ἐκ μεγίστων συμφορῶν*, id. *ἐκλύειν τινὰ δεινῶν ἁπάντων*, Dem.
Calamites, *ὁ καλαμίτης, ὁ δρυόφυτος*.
Calamitose, *ἀτυχῶς*, Isocr. *ἀθλίως*, Dem. *ἐπικήρως*, Isocr. *ἀθλίως ᾗ κακῶς*, Dem. *δυστυχῶς*.

Calamitosus,

Calamitosus, ὁ ϗ ἡ δυσυχὴς, ἐως, Dem. ἀτυχῶν, ῦσα, ὄν, id. κακοπαθῶν, ῦσα, ὄν, Isocr. πορῶν, ῦσα, ὄν, et infelix, ταλαίπωρος ϗ δυσυχὴς, ἄβλιος ϗ ταλαίπωρος· omnium calamitosissimus, πάντων ταλαιπωρότατος, id. ἁπάντων ἀνθρώπων ἀβλιώτατα διακείμενος, Isocr.

Calamus, ὁ κάλαμος, Diosc. ὁ δόναξ.

Calathus, ὁ κάλαθος, Poll. parvus, ὁ καλαθίσκος, id. τὸ καλάθιον, Schol. Callim. ἡ καλαθὶς, Hesych. ὁ κάνης, Plut.

Calator, ὁ κλήτωρ, ορος, Dem. ὁ κλητὴρ, ῆρος, id.

Calatus, a, um, κληθεὶς, ἰσα, ἐν.

Calcaneus, ἡ πτέρνα, ης, Dem.

Calcar, τὸ πλῆκτρον, Aristoph. τὸ κέντρον, ου, Strabo. ἡ ἐγκεντρὶς, ίδος, id. ὁ πτερνιστὴρ, ῆρος, calcaribus incito, μυκτίζω, Heliodor. calcar addo currenti, τὸν τρέχοντα ὀτρύνω, πτερνίζω τινὶ τὰ κέντρα, Diod. Sic.

Calcarius, ὁ γυψοτοιὸς, ἡ τιτανοτοιὸς, οῦ.

Calcator, ὁ λιποδάκτης.

Calcatus, στιβόμενος, ένη, ενον, Xen.

Calceamentum, τὸ ὑπόδημα, ατος, Xen. ex lino confectum, λίνεα πεποιημένον, Herod.

Calceatio, ἡ ὑπόδησις, ἐως, Xen.

Calceo, ὑποδέω, et calceor, calcéos induo, ὑποδέομαι, Xen.

Calceolarius, ὁ ὑποδηματοποιὸς, οῦ.

Calceolus, τὸ ὑπόδημάτιον.

Calceus, τὸ ὑπόδημα, Xen. τὸ πέδιλον, Hom. calceis careo, ἀνυποδητέω, calceis carens, ὁ ϗ ἡ ἀνυπόδητος, Xen. calceorum carentia, i. e. pedum nuditas, ἡ ἀνυποδησία, Plato.

Calcitratio, ὁ λακτισμὸς, ὁ ἀπολακτισμὸς, Plut.

Calcitro, -onis, ὁ λακτιστὴς, Xen. ὁ πτερνιστής.

Calcitro, λακτίζω, aliquid, τὶ, Dem. Phal. ἀπολακτίζω, Lucian. πτερνίζω· qui ab adversariis in ventrem calcitratur, λακτιζόμενος εἰς τὴν γαστέρα ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν, Lucian. calcitrare adversus stimulum, λακτίζειν πρὸς κέντρον, N. T.

Calcitrosus, λακτιστικὸς, ἡ, ὀν, λακτίζων, ουσα, ον, equus, ἵππος, Poll.

Calco, πατέω, aliquid, τὶ, Herodian. viam, πείθω ὁδὸν, Xen.

Calculatio, ὁ ψηφισμὸς, οῦ, ὁ λογισμὸς, οῦ, Æschin.

Calculator, ὁ ψηφιστὴς, ὁ λογιστὴς, οῦ, Plut.

Calculo, ψηφίζω, λογίζομαι, Aristot.

Calculosus, ὁ ϗ ἡ λιθώδης.

Calculus, parvus lapis, τὸ λιθάριον, Theophr. morbus, ἡ λιθίασις, Diosc. computatorius et judicialis. ἡ ψῆφος, Dem. damnatorius, ψῆφος ἀνειρεῦσα, καθαιρεῦσα· salutaris, ἡ ψῆφος σώζουσα, id. calculo bene subducto, λιλογισμένως, Herodot. calculo laborare, λιθιάειν, ᾶν, Diosc.

Caldarium, ὁ θερμαντὴρ, ῆρος, Poll. τὸ θερμαντήριον, ου, id.

Caldus. Vide *Calidus*.

Calefacio, θερμαίνω, Plut. θέρω, Naz. aliquid, θάλπω τι, Synes. παραθερμαίνω, Athen.

Calefactio, ἡ θέρμανσις, ἐως, Aristot. ἡ θερμασία, id.

Calefactorius, θερμαντικὸς, ἡ, όν, Diosc. συνθερμαντικὸς, ἡ, όν, Galen.

Calefactus, ûs, ἡ θέρμανσις, Aristot. ἡ θερμασία, Hipp ἡ διαθερμασία, Aristot.

Calefactus, θερμαντὸς, ἡ, όν, Aristot. ad ignem, θαλφθεὶς παρὰ τῷ πυρὶ, Gal. θερμανθεὶς, bene, ὁ ϗ ἡ εὐθέρμαντος, Theophr.

Calefio, θερμαίνομαι, Dem. διαθερμαίνομαι, id. θάλπομαι, Galen.

Calendæ, αἱ καλένδαι, ῶν, ἡ νουμηνία, Plut. ἡ νεομηνία, singulis Calendis, ἀνὰ πάσας νεομηνίας, Herodot.

Calendarium, ἡ ἐφημερὶς τιμήνιος, τὸ ἡμερολόγιον, ου

Caleo, θέρομαι, Aristot.

Calesco, idem quod *Calefio*.

Caliculus, τὸ κυλίκιον.

Caliditas, ἡ θερμότης, Plut. τὸ θερμὸν, Theophr.

Calidus, ὁ ϗ ἡ θερμὸς, ὁ ϗ ἡ ἔνθερμος, locus, τόπος, Plut. a pugna, ἀπὸ μάχης, id. a certamine, τῷ ἀγῶνι, id. calido animo ad res frigidas accedere, θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσιν καρδίαν ἔχειν, Soph. calida aqua, τὸ θερμὸν, sc. ὕδωρ, Gal. valde calidus, ὁ ϗ ἡ διάθερμος, Aristot. aliquantum, ὁ ϗ ἡ ὑπόθερμος, locus, χωρίον, Poll.

Caliga, ἡ σκιλιὰ, ᾶς, Poll.

Caligatio, ἡ ἀμβλυωπία, ας.

Caliginosus, a, um, ὁ ϗ ἡ ζοφώδης· ζοφερὸς, ὰ, όν, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἀχλυώδης, Hipp. ὁ ϗ ἡ σκοτώδης, Plut. γνοφώδης, Eur.

Caligo, -inis, ὁ ζόφος, Plut. ἡ ἀχλὺς, ύος, Isocr. ὁ σκότος, ου, Dem. ἡ ἐπισκότησις, ἐως, oculorum, τὸ σκότωμα, ατος, Galen. ἡ ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, Diosc. κνίφας.

Caligo, as. ἀμβλυόω τινα, Lucian. Confer *Cæcutio*.

Calix, ἡ κύλιξ, Plut. τὸ ποτήριον.

Calleo, ἐπιστύλωται, i. e. perfecte scio, ἐπίσταμαι, artem, τέχνην, Isocr.

Callesco, τυλόομαι, Diosc.

Callide, πανούργως, τεχνικῶς, rempublicam administrare, τεχνικῶς πολιτεύεσθαι, Isocr. ago, πανουργίαν, Dem. δολοφρόνως.

Calliditas, ἡ πανουργία, Dem. τὸ σόφισμα, id. ἡ διανοότης, id. doli et calliditates, τέχναι ϗ πανουργίαι, id.

Callidus, ὁ ϗ ἡ πανοῦργος, Dem. πανουργῶν, ῶσα, ῶν, Isocr. διανοὲς, ὴ, όν, Dem. et improbus, πανοῦργος ϗ διανοὲς, id. ὁ ϗ ἡ δολόφρων.

Callis, ἡ τρίβος, ου, Xen. ὁ τρίβος, Polyb. ἡ ἀτραπὸς, οῦ, et via, ϗ ὁδὸς, Herodian. ὁ πάτος, Hom.

Callosus, ὁ ϗ ἡ τυλώδης, εος, Plato. τετυλωμένος, ένη, ένον, Xen. callosum reddo, τυλόω, id. callosus fio, τυλόομαι, Diosc.

Callus, ὁ τύλος, Lucian. τὸ τύλωμα, Hesych. callum obduco, τυλόω, ori, τὸ τόμα, Xen.

Calo, as, καλέω. Confer *Voco*.

Calo, onis, ὁ σκευοφόρος, ου, Xen. ὁ ξυλοφόρος, Athen.

Calones, τὰ καλοπόδια, ων, Suid.

Calor, ἡ θερμότης, Plut. τὸ θερμὸν, οῦ, Theophr. ἡ θέρμη, Thuc. τὸ θάλπος, ους, Xen. ἡ θερμασία, Aristot.

Calorificus. Vide *Calefactorius*.

Calva, τὸ κράνιον, ου, Lucian.

Calvaria, idem quod *Calva*.

Calvaster, ὁ ἀναφάλαντος, LXX.

Calveo, φαλακρὸς εἰμι.

Calvesco, φαλακρόομαι.

Calvities, ἡ φαλακρότης, ἡ φαλάκρα, ἡ φαλάκρωμα, ib. ἡ ψιλότης τῆς κεφαλῆς, Plut. τὸ ἀναφαλάντωμα, ατος, LXX.

Calumnia, ἡ διαβολὴ, ῆς, Dem. ἡ συκοφαντία, id. τὸ συκοφάντημα, id. et maledictum, συκοφαντία ϗ βλασφημία· et falsum crimen, συκοφαντία ϗ παρανομία· συκοφαντία ϗ ψευδὴς λόγος· tanta, τοσαύτη βλασφημία ἢ διαβολή. τοσαύτη ὑπερβολὴ συκοφαντίας· calumniam timere, συκοφαντίαν φοβεῖσθαι· διαβολὴν ὑλακτεῖσθαι, Isocr. suggerere alicui, διδόναι συκοφαντίαν τινὶ, Dem gravissimam crearé alicui, κατασήσαί τινα εἰς μιγίστην διαβολὴν, Isocr. contemnere, καταφρονεῖν λοιδορίας· refutare, διαλῦσαι seu διαλύσασθαι διαβολὴν, id. repellere, διωθεῖσθαι ψευδῆ λόγον ϗ συκοφαντίαν, Dem.

Calumniator, ὁ διάβολος, Dem. ὁ διαβάλλων, οντος, Isocr. ὁ συκοφάντης, Dem. ὁ συκοφάντων, ῶντες, id. ὁ λοιδορῶν, ῶντος, Isocr. ὁ λοιδορέμενος, ου· ὁ βλάσφημος, ου, id. et nugator, βλασφημῶν ϗ φλυαρῶν, Isocr. et acerbus et serpentina natura homo, συκοφάντης ϗ πικρὸς ϗ ἔχις τὴν φύσιν ἄνθρωπος, Dem. magnus et insignis, ὑπερβάλλων τῇ συκοφαντίᾳ, id.

Calumniatrix, ἡ διαβάλλουσα, ἡ συκοφαντοῦσα, ἡ λοιδοροῦσα. Confer anteced.

Calumnior aliquem, διαβάλλω τινὰ, Dem. βλασφημῶ εἴς τινα, id. λοιδορέω seu λοιδορέομαί τινι, id. τινὰ, Isocr. εἴς τινα, id. συκοφαντέω τινὰ, id. σκώπτω τινὰ, Dem. ἐπηρεάζω τινὶ, id. κακῶς λέγω τινὰ, id. aliquid, συκοφαντέω τι, Isocr. λοιδορέομαί τι, Æschin. aliquem ob aliquid, συκοφαντέω τινά τινος, Ælian. et maledicere, διαβάλλειν ϗ βλασφημεῖν, Isocr. et mentiri in aliquem, διαβάλλειν ϗ καταψεύδεσθαί τινα, id. conviciis et contumeliis proscindere, σκορακίζειν ϗ προπηλακίζειν, id. acerrime, τὰ μέγιστα, id. maxime, κάλιστα, Isocr. semper, σύνεχῶς, Dem. manifeste, περιφανῶς, id. acerbe, πικρῶς, Isocr. petulanter, ἀσελγῶς, id. indecenter, παρὰ τὸ πρέπον, Dem. falso, ψευδῶς, Isocr. injuste, ἀδίκως, ἐ δικαίως, Dem.

Calumniose, συκοφαντικῶς, συκοφαντωδῶς.

Calumniosus, συκοφαντικὸς, ἡ, όν, Luc. ὁ ϗ ἡ συκοφαντώδης, ους, Lysias.

Calvus, φαλακρὸς, ὰ, όν, Luc. τὴν κεφαλὴν, id. μαδαρὸς, ὰ, όν, Arist. ὁ ϗ ἡ λειτόθριξ, χος, Æl. calvum reddo, μαδαρόω, Aristoph. calvus fio, μαδαρὸς γίνομαι, Æl.

Calx, pars pedis, ἡ πτέρνα, ης, Dem. τὸ σφυρὸν, οῦ, N. T. calcibus peto, λακτίζω, Aristoph. πτερνίζω.

Calx, ἡ πίτανος, Lucian. ἡ κονία, Gal. ἡ γύψος, Paus. viva, κονία ἄσβεστος, Ægin. calce obducere, πιτανόισθαι, Hesych. ἐπιχρίειν πιτανῷ, Lucian. calce oblitus, πιτανωμένος, ένη, ενον, Hesych. πιτανωτὸς, ὴ, όν, id. κονιατὸς, ὴ, όν, Theophr. calce dealbo, κονιάω, Dem. κονιάομαι, Plut. calce inductum seu dealbatum opus, τὸ κονίαμα, Theophr. calce inducens aliquid, ὁ κονιατὴς, οῦ, Hesych. inductio quæ fit calce, ἡ κονίασις.

Calyptra, ἡ καλύπτρα, ας, Plut.

Calyx, ἡ κάλυξ, υκος, Theophr.

Cambio, ἀμείβομαι, Plut. ἀντικαταλλάττομαι.

Cambium, ἡ ἀντικαταλλαγὴ, ῆς.

Camelarius, ὁ καμηλίτης, ου, Arist.

Camelinus, καμήλιος, ία, ιον.

Camelopardalis, ἡ καμηλοπάρδαλις, εως, LXX.

Camelus, ὁ vel ἡ κάμηλος, ου, Xenoph.

Camera, ἡ καμάρα, ας, Galen.

Camerarius, καμαρινὸς, ὴ, όν.

Cameratio, ἡ καμάρωσις, ἐως.

Cameratus, καμαρωτὸς, ὴ, όν, Diosc.

Camero, καμαράω, ῶ.

Caminalis, idem quod sequens.

Caminarius, καμινιαῖος, αία, αῖον, fuligo, αἰθάλη, LXX. ὁ καμινίτης, panis caminarius, i. e. in camino coctus, ἄρτος καμινίτης, Athen. ὁ ϗ ἡ καμινώδης, exhalatio caminaria, i. e. e camino, ἀναπνοὴ καμινώδης, Strabo.

Caminus, i. e. fornax, ὁ vel ἡ κάμινος, LXX. parvus, ὁ καμίνιον, ου, Schol. Arist. in camino excoquo, καμινεύω, Strabo. in camino opus faciens, ὁ καμινευτὴς, οῦ, Lucian. quæ circa caminum laborat, ἡ καμινεύτρια, ας, Herodian. opera quæ navatur circa caminum, ἡ καμινεία, ας, Theoph. i. e. fumi receptaculum, ἡ καπνοδόχη, τὸ καπνοδοχεῖον, ἡ καπνοδόκη, Herodot.

Cammarus, ὁ κάμμαρος, et τὸ κάμμαρον.

Camœna, ἡ μοῦσα.

Campana, ὁ κώδων, ωνος, Thuc. τὸ χάλκωμα, ατος, campanæ malleus, τὸ ῥόπαλον, ου, campanam pulso, τὸν κώδωνα κρούω, κωδωνίζω, Aristoph.

Campanula, τὸ κωδώνιον.

Campestre, τὸ περίζωμα, ατος, Plut.

Campestris, πεδινὸς, ὴ, όν, Xen. πεδεινὸς, ὴ, όν, Theophr. πεδιαῖος, αία, αῖον, πεδιακὸς, ὴ, όν.

Campsor, ὁ κολλυβιστὴς, οῦ, Lysias.

Campus, τὸ πεδίον, ου, Plat. Martius, πεδίον Ἄρειον, Plut. latitudo camporum, τὸ πλῆθος τῶν πεδίων, Isocr. campum vastare, ἀνάστατον ποιῆν τὸ πεδίον, id.

Camus, fiscella, ὁ κημὸς, οῦ, Aristoph. capistrum, camum circa os habere, ἔχειν κημὸν περὶ στόματι, Athen. camum circumpono, κημόω, Xen. cami circumpositio, ἡ κήμωσις, ἐως, Hesych.

Canalicula, τὸ σωληνάριον, Eustath.

Canaliculatim, σωληνοειδῶς.

Canaliculatus, ὁ ϗ ἡ σωληνοειδὴς, ές.

Canaliculus, idem quod *Canalicula*.

Canalis, ὁ σωλὴν, ῆνος, Plut.

Cancellarius, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, έως.

Cancellatus, δικτυωτὸς, ὴ, όν, LXX.

Cancelli, ἡ κιγκλὶς, ίδος, Plut. τὸ δρύφακτον, ου, Hesych.

Hesych. cancellis includere, περιφάλλειν κιγκλίδα, Plut.

Cancello, κιγκλίζω, testamentum, διαθήκην ἐξαλείφω, Dem.

Cancer, ὁ καρκίνος, animal, Aristot. sidus, Arat. morbus, Hipp. τὸ καρκίνωμα, Diosc. parvus, τὸ καρκίνιον, Aristot. cancro similis, sive e cancrorum genere, ὁ ἢ ἡ καρκινώδης, id. cancro morbo infestari, καρκινοῦσθαι, Hipp.

Candefacio, λευκόω, Xen. λευκαίνω, i. e. ignitum reddo, διαπυρόω, ἐμπυρίζω.

Candefactus, λιλευκωμένος, ίνη, ίνον, Dem. igne, ὁ ἢ ἡ διάπυρος.

Candefio, λευκόομαι. Dem. igne, διαπυρίζομαι.

Candela, ὁ λύχνος, Xen. Confer *Lychnus*.

Candelabrum, τὸ λύχνιον, Athen. ἡ λυχνία, N. T.

Candeo, λευκός εἰμι, λευκαίνομαι, Theophyl. i. e. ignitus sum, ἐκπυροῦμαι, διαπυρός εἰμι.

Candicans, ὁ ἢ ἡ ὑπόλευκος, ος, Diosc.

Candico, ὑπολευκός εἰμι, ὑπολευκαίνομαι.

Candidatus, alba veste indutus, ὁ ἢ ἡ λευκείμων, ονος, ὁ λευκειμονίων, ῶν, Herod. ambiens officium, ὁ παραγγέλλων ἀρχήν, Plut.

Candide, i. e. sincere, ἁπλῶς, Dem. ἀδόλως, id. ἀκιβδήλως, Isocr. ἀφιλῶς, Dem. et sincere scribere aliquid, ἁπλῶς ἢ ἀδόλως γράφειν τι, id. et aperte administrare remp. ἁπλῶς ἢ φανερῶς πολιτεύεσθαι, id.

Candidus, albus, λευκός, ἡ, όν. Confer *Albus*. i. e. sincerus, ὁ ἢ ἡ ἀφελής, ές, Dem. ὁ ἢ ἡ ἄκακος, ος, id. ὁ ἢ ἡ ἄδολος, ος, Plato. ἁπλόος, ῆ, ἁπλόν, ῆ, ἀπλόον, ῦν, Dem. vere et amicus, ἀληθῶς ἁπλῆς ἢ φίλος, vir, ἁπλοϊκὸς ἀνήρ, Lucian. et ingenuus homo, ἀφελῆς ἢ παῤῥησίας μεστὸς, id.

Candor, ἡ λευκότης, Aristot. morum simplicitas, ἡ εὐήθεια, Dem. ἡ ἀκακία, id.

Caneo, πολιός εἰμι.

Canesco, πολιόομαι, Aristot.

Cani, αἱ πολιαὶ, ῶν, Isocr.

Canicula, τὸ κυνίδιον, Xen. τὸ κυνάριον, id. sidus, ὁ σείριος, ος, Hes. ὁ κυὼν, Aristot. post caniculam, i. e. post mediam æstatem, μετὰ κύνα, Theophr.

Canicularis, κυνικὸς, ἡ, όν, Xenoph. dies caniculares, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι, αἱ ἐπὶ κυνὶ vel ὑπὸ κυνὸς ἡμέραι. Confer articulum antecedent.

Canine, κυνηδὸν, Lucian.

Caninus, κυνικὸς, ἡ, όν, Xen. κύνειος, εία, ειον, Sext. Empir. canino ritu, κυνηδὸν, Lucian. canina sentis, κύναρος vel κυνάρα ἄκανθα, Athen.

Canis, ὁ vel ἡ κυὼν, κυνὸς, Aristot. canibus objici seu objectum esse, κυνῶν δεῖπνον εἶναι, Æl. canes vorare, κυνοφαγεῖν, Sext. Emp. a cane morsus, ὁ ἢ ἡ κυνόδηκτος, Dioscr.

Canistrum, τὸ κάναστρον, Poll. ὁ κάνης, Plut. τὸ κανοῦν, Thuc. τὸ κάνειον, Athen. ligneum et plexum, κάνεον ξύλινον ἢ πλικτὸν, id.

Canities, ἡ πολιότης, ἡ πολιὰ, Isocr.

Canna, ὁ δόναξ, ακος, Diosc. ὁ κάλαμος, ου, id. ἡ κάννη. vel κάννα, ης, Aristoph.

Cannabaceus, κάνναβινος, ίνη, ινον.

Cannabis, ἡ κάνναβις, ιος, Diosc.

Cannetum, τὸ δονακῶν. τὸ καλαμῶδες, sc. χωρίον.

Canneus, καλάμινος, ίνη, ινον, Athen.

Cano, ᾄδω, Dem. ἀείδω, id. μέλπω, ὑμνέω, pæanas, ᾄδω παιᾶνας, id cantilenas, ἄσματα, Plut. ad lyram, πρὸς λύραν, id. laudes alicujus, ἐγκώμιόν τινος, Aristoph. tibia cantionem amatoriam. αὐλέω ἄσμα ἐρωτικὸν, Aristot. suavissime, εὐφωνότατος ἢ ᾠδικώτατός εἰμι, Ælian. classicum, σημαίνω μάχεσθαι, Xen. receptui, σημαίνω τὸ ἀναχλητικὸν. Plut.

Canon, ὁ κανὼν, όνος, Æschin.

Canonice, κανονικῶς.

Canonicus, κανονικὸς, ἡ, όν.

Canore, ᾠδικῶς, Aristot.

Canorus, ᾠδικὸς, ἡ, όν, Lucian. λιγυρὸς, ρὰ, ρὸν, Hom.

Cantator, ὁ ψάλτης, ου, Plut. ὁ ᾠδὸς.

Cantatrix, ἡ ψάλτρια, ας, Athen.

Cantharus, ὁ κάνθαρος, ου, parvus, τὸ κανθάριον, Plut.

Canthus, ὁ κάνθος, ου, Aristot.

Canticum, τὸ ἆσμα, Dem. τὸ ἄσημα, Gregor. ἡ ᾠδὴ, Xenoph. ἡ ἀοιδὴ, Dem. τὸ μέλος.

Cantilena, idem quod *Canticum*.

Cantiuncula, τὸ ἀσμάτιον.

Canto, ψάλλω. Confer *Cano*.

Cantor, ὁ ᾠδὸς, Plat. ὁ μελῳδὸς, Lucian.

Cantus, τὸ μέλος, εος, Lucian. ἡ μελῳδία, ας, Athen. lugubris, ἡ θρηνῳδία.

Canus, πολιὸς, ὰ, όν, Diosc.

Capacitas, ἡ χώρησις, τὸ χώρημα. ἡ εὐρυχωρία.

Capax, ὁ ἢ ἡ εὐρύχωρος, ὁ ἢ ἡ εὐρυχωρὴς, Thuc. δεκτικὸς, ἡ, όν, sum, χωρίω, eorum qui conveniunt, τοὺς ξυνιόντας, Thuc. doctrinæ, τὴν διδαχὴν, Dem.

Capedo, ἡ εὐρυχωρία, i. e. vas quoddam, ἡ κυλίσκη.

Capella, τὸ αἰγίδιον, ου, LXX.

Caper, ὁ τράγος, Aristot. ὁ αἴξ, αἰγὸς, Herodot. ὁ χίμαιρος.

Capero, ῥυσσόω, Diosc. ῥυτιδόω, Arist.

Capesso, αἱρέω, aliquid, τι, Xen. rempublicam, ἅπτομαι τῆς πολιτείας, id. λαμβάνω τὰ τῶν κοινῶν, Aristot. negotium, ἀντιλαμβάνομαι τοῦ πράγματος, Plut. imperium, αἱρέω τὴν ἀρχὴν, Plat. pugnam, ἐγχειρέω τῇ μάχῃ, Plut.

Capillaceus, ὁ ἢ ἡ τριχώδης, ες.

Capillamentum, τὸ τρίχωμα, Aristot.

Capillatus, τριχωτὸς, ὴ, όν, Aristot.

Capillitium, τὸ τρίχωμα, Aristot. ἡ κόμη, Dem. arte factum, ἡ κόμη πρόσθετος, Xen.

Capillo, τριχόω, Diosc.

Capillus, ἡ θρὶξ, τριχὸς, Aristot. ἡ κόμη, id. plexus et intortus, ὁ πλόκαμος, Herodot. capillorum nodus, ἡ πλοκαμὶς· defluvium, ἡ ἀλωπεκία, Galen. capillos como, τριχοπλαστέω· nutrio, κομάω, κομοτροφέω, Strabo. molles habens, ὁ ἢ ἡ μαλακόθριξ, Aristot. paucos habens, ὁ ἢ ἡ ὀλιγόθριξ· crispos habens, ὁ ἢ ἡ ἑλίθριξ, id. pulchros faciens, ὁ ἢ ἡ καλλίθριξ, Diosc.

Capio, αἱρέω, urbem vi, πόλιν κατὰ κράτος, Isocr. virum, ἄνδρα, id. urbem obsidione, ἁλίσκω πόλιν πολιορκίᾳ, Dem. hasta vel bello, λαμβάνω πόλιν δορυάλωτον, seu αἰχμάλωτον, Isocr. avaritiam alicujus, χωρέω τὴν πλεονεξίαν τινὸς, Dem. comprehendo aliquid, δέχομαί τι, Dio. Chrys. utilitatem ex aliqua re, ὠφελοῦμαι ἀπό τινος, Xen. consilium de re aliqua, βουλεύομαι περί τινος, Isocr. ex re aliqua voluptatem, χαίρω ἐπί τινι, Xen. aliquem vivum, ζωγρέω τινὰ, Thuc. intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, Plato.

Capistro, κημόω, Xen. φιμόω. N. T.

Capistrum, ὁ κημὸς, Xenoph. τὸ περισόμιον, LXX. τὸ περιφορέσμιον, ὁ φίμος, Luc.

Capital. ἡ κεφαλὶς, Aristot. τὸ κεφάδιμον.

Capitalis, ad caput pertinens, κεφαλικὸς, ἡ, όν, Diosc. mortem merens, φονικὸς, ὴ, όν, facinus, ἀδίκημα, Lycophr. ἔσχατος, άτη, ατον, odium, πάσης θανατικὸς, ὴ, όν, causa, δίκη, Plut. facinus morte dignum, ἀδίκημα φονικὸν, Lycophr.

Capitaliter, κεφαλικῶς, i. e. capite plecti, κεφαλικῶς κολάζεσθαι, Herodian.

Capitatus, caput habens, κεφαλωτὸς, ὴ, όν, Diosc.

Capitellum, τὸ κεφάλιον, Diosc.

Capitium, ἡ κεφαλὶς, ίδος, Aristot.

Capito, ὁ μεγαλοκέφαλος.

Capitularis, ὁ ἢ ἡ κεφαλαιώδης, ες.

Capitulatim, κεφαλαιωδῶς, Aristot. ἐπὶ κεφαλαίου, Thuc. ἐν κεφαλαίοις, Dem. attingo, κεφαλαιόω, Thuc.

Capitulum, τὸ κεφαλίδιον, Poll. τὸ κεφάλιον, Diosc. pars libri, τὸ κεφάλαιον, ἡ κεφαλὶς, ίδος, N. T.

Capo, ὁ ἀλέκτωρ ἐκτομίας, ου.

Capra, ἡ αἶξ, αἰγὸς, Aristot.

Caprarius, ὁ αἰπόλος, Poll. ὁ αἰγιβότης, ὁ αἰγονόμος.

Caprea, ἡ αἴγαγρος, ἡ δορξ, δορκὸς, Al. Aphrod. ὁ δορκὰς, Diosc. ἡ δορκὰς, άδος, id. parva, τὸ δορκάδιον, ου, LXX.

Capreolus, τὸ δορκάδιον, LXX.

Capricornus, ὁ αἰγόκερως, ωτος, Lucian.

Caprificatio, ἡ ἐρινασμὸς, οῦ, Theophr.

Caprificor, ἐρινάζω, Theophr. ἐρινύω. id.

Caprificus, ὁ ἐρινεὸς, οῦ, Theophr. fructus, τὸ ἐρινεὸν, οῦ, Aristot.

Caprile, ὁ αἰγὼν, ῶνος.

Caprinus, ὁ ἢ ἡ αἴγιος, ου, N. T. caseus, αἴγειος τυρὸς, Athen. caprina pellis, ἡ αἰγίνη, ης, Herodot. *contr.* αἰγῆ, ῆς.

Capsa, ἡ κάψα, ης, Suid. ἡ καψάκη, ης, LXX. ἡ κιβωτὸς, οῦ, Athen.

Capsarius, ὁ κιβωτόφορος.

Capsula, τὸ κιβώτιον, ου, Plut.

Captatio, ἡ θήρα, Dem. ἡ θήρευσις, εως.

Captator, ὁ θηρατὴς, οῦ, ὁ θηρευτὴς, οῦ, Poll.

Captatorius, α, um, θηρατικὸς, ὴ, όν, Xenoph. θηρευτικὸς, ὴ, όν, id.

Captatrix, ἡ θηρεύτρια, ας.

Captio, velut urbis, fugitivi, ἡ λῆψις, εως, Thuc. i. e. deceptio, ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς, ὁ δόλος, ου, Dem. ἡ ἀπάτη.

Captiose, ἀπατηλῶς, σοφιστικῶς, Aristot.

Captiosus, ἀπατηλὸς, ὴ, όν, Plat. σοφιστικὸς, ὴ, όν, Aristot.

Captivitas, ἡ ἅλωσις, εως, Dem. ἡ σύλληψις, id. ἡ αἰχμαλωσία, N. T. εἰρκτὴ, ῆς, Dem. et servatio patris, ἅλωσις ἢ σωτηρία πατρὸς· abducere in captivitatem aliquos, οἴχεσθαι ἄγοντα αἰχμαλώτους τινάς· redimere e captivitate, λύειν αἰχμάλωτον, id. socius in captivitate, ὁ συναιχμάλωτος, ου, N. T. Confer *Captivus*.

Captivo, αἰχμαλωτίζω, Dem.

Captivus, ὁ δεσμώτης, Dem. διδεμένος, ένη, ένον· ὁ ἢ ἡ αἰχμάλωτος· ἁλὲς, ῶσα, ὼν· ὁ ἢ ἡ δορυάλωτος· fio, γίγνομαι αἰχμάλωτος· captivum aliquem abduco, οἴχομαι ἄγων αἰχμάλωτόν τινα· habeo in vinculis, ἔχω ἢ ἐδέησά τινα αἰχμάλωτον· redimo meis sumptibus, λυτρόω αἰχμάλωτον ἐκ τῶν ἰδίων· conservo, ἀνασώζω αἰχμάλωτον· dimitto, ἀφίημι δεσμώτην, id.

Capto, θηρεύω, Isocr. θηράω, Xenoph. aliquem, τινὰ, id. lucrum, θηρεύω κέρδος· voluptatem, τὴν ἡδονὴν, Isocr. homines verbis, θηράω ἀνθρώπους λόγοις, Xen. auras, θηρεύω αὔρας, id. sermonem alicujus, ἐπιλαμβάνομαι λόγου τινὸς, N. T. auram popularem, δημαγωγίαν τὴν πολλὴν, Plut.

Captura, venatio, τὸ θήρευμα, Plat. ἡ ἄγρα, ας, Lucian. captivatio, ἡ λῆψις, Plut. ἡ ἅλωσις, Plat. id quod captum est, τὸ θήραμα, Plut.

Captus, ἰαλωκὼς, υῖα, ὸς, Dem. ἁλὲς, ῶσα, ὼν, minor a majore, μείζονι ὁ βραχύτερος, Æl. primo auditu, οἰκειούμενος ταῖς πρώταις ἀκοαῖς, Aristot. amore, ἁλὲς ἔρωτι, κατιχόμενος ὑπ' ἔρωτος, Æsop. forma, ἁλὲς τῷ κάλλει, Lucian. vi, ἁλὲς κατὰ κράτος, Isocr. bello, ὁ ἢ ἡ αἰχμάλωτος, Dem. ὁ ἢ ἡ δορυάλωτος, Isocr. vivus, ἐζωγρημένος, N. T. hamo, ἠγκιστρωμένος, Synes. mente, oculis, auribus, διεφθαρμένος τὰς φρένας, τὴν ὄψιν, τὴν ἀκοήν.

Capula, τὸ λαβίδιον, Diosc.

Capularis senex, ὁ ἢ ἡ σορεδαίμων, ονος, Plut. ὁ τυμβογέρων, Aristoph.

Capulus, ἡ λαβὴ, ῆς, gladii, τοῦ ξίφους, Plut.

Capus, idem quod *Cap*.

Caput, hominis vel bruti, ἡ κεφαλὴ, Dem. τὸ κεφάλαιον· caput incidere, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνειν, id. contercre alicui, συντρίψαι κεφαλήν τινος, Isocr. comminutum habere, κατεαγῆναι τὴν κεφαλὴν, Dem retorquere calumniam in caput dicentis, βλασφημίαν τρέπειν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι, Dem in caput alicujus causam rei alicujus conferre, ἀναπέμπειν τὴν αἰτίαν ἐπὶ κεφαλήν τινος, a capite ad calcem, ἐκ κεφαλῆς ἐς πόδας, Hom. caput alicujus pecunia licitari, ἐπικηρύσσειν ἀργύριόν τινι, Herodot. capite doleo, κεφαλαλγέω, Hipp.

Hipp. cui caput dolet, ὁ ᾧ ἡ κεφαλαλγὴς, Plut. dolorem capitis adferens, κεφαλαλγὸς, ὲς, ὸν, Plato. κεφαλαλγικὸς, ἡ, ὸν, Gal. capitis dolor, ἡ κεφαλαλγία, Hipp. origo, ἡ ἀρχὴ, Isocr. summa pecuniæ, unde usura percipitur, τὸ ἀρχαῖον, Dem. pars libri, τὸ κεφάλαιον, ἡ κεφαλὶς. ίδος, N. T. præcipuum, τὸ κυριώτατον· mors, ὁ θάνατος, vel vita, ἡ ψυχὴ· adire periculum capitis in ludis, ἀγωνίζεσθαι ἀγῶνας τῆς ψυχῆς, Dem. periclitari de capite, κινδυνεύειν ἐν ψυχῇ· capitis aliquem accersere, θανάτῳ τινὶ τιμᾶσθαι· capitis causam dicere, ἀπολογήσασθαι τὴν τοῦ θανάτου δίκην, Plut. capitis damnare, θάνατον κατακρίνειν τινός, Isocr. capite plectere, θανάτῳ ζημιοῦν τινα, Æschin.

Carabus, ὁ κάραβος, Aristot. carabo similis, sive e caraborum genere, ὁ ᾧ ἡ καραβώδης, id.

Carbasus, linteum tenue, τὸ λῖνον λεπτὸν· velum, τὸ λαῖφος, τος, Plut.

Carbo, ὁ ἄνθραξ, ακος, Athen. accensus, ἠμμένος· carbonum strues, ἡ ἀνθρακιὰ, ᾶς, Diosc. carbones conficio, ἀνθρακεύω, Theophr. in carbones redigo, ἀπανθρακόω, Lucian.

Carbonarius, ὁ ἀνθρακευτὴς, οῦ, Ælian. ater, ut carbonarius, ὁ ἀνθρακίας, ου, Lucian.

Carbonarius, ἀνθράκιος, ία, ιον· fornax carbonaria, ἡ ἀνθρακία, ας, Theophr.

Carbunculus, parvus carbo, τὸ ἀνθράκιον, et gemma quædam vel morbus, ὁ ἄνθραξ, ακος, LXX. Galen.

Carcer, τὸ δεσμωτήριον, Dem. τὸ οἴκημα, id. ὁ δεσμὸς, οῦ· ἡ εἰρκτὴ, ῆς, id. ἡ φυλακὴ, ῆς, Aristot. ὁ εἰργμὸς, οῦ, Dem. carcerem meritum esse, ἔνοχον εἶναι τῇ ἀπαγωγῇ· δεσμῷ ἔνοχον γίγνεσθαι, id. carcere multare aliquem, τιμᾶσθαι τινὶ δεσμῷ, id. ducere, conjicere aliquem in carcerem, ἄγειν, ἀπάγειν, εἰσάγειν, ἐμβάλλειν, τινὰ εἰς δεσμωτήριον, id. εἰς φυλακὴν ποιεῖν, Aristot. καταβάλλειν εἰς τὴν εἰρκτὴν, Diod. Sic. conjici in carcerem, ἐμπίπτειν εἰς τὸ δεσμωτήριον, seu εἰς τὸ οἴκημα, Dem. esse in carcere, εἶναι ἐν δεσμωτηρίῳ, id. mulcta quinquennalis, διατρίβειν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ πενταετηρίδας πολλὰς· effugere e carcere, ἀποδρᾶν seu ἀποδράντα ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου· egredi e carcere, προϊέναι ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, id. e carcere liberare, ἀφαιρεῖν τινα τὸν δεσμὸν, id. carceris custodiam obire, εἱρκτοφυλακεῖν, Philo. carceris custos, ὁ εἱργμοφύλαξ, Xen. ὁ δεσμοφύλαξ.

Carcerarius, φυλακικὸς, ὴ, ὸν, Plato.

Carceres, in agonibus, ἡ ἀφετηρία, ας, Aristoph. ἡ βαλβὶς, ίδος, Poll. a carcere ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος, Aristoph.

Carcinoma, τὸ καρκίνωμα, ατος, Diosc.

Cardiacus, ὁ καρδιακὸς, ῆ, Galen.

Cardialgia, ἡ καρδιαλγία, Galen. cardialgia laboro, καρδιαλγῶ, Hippocr. cardialgia laborans, ὁ ᾧ ἡ καρδιαλγὴς, ίος, Galen.

Cardo, ὁ τροφὶς, ῖος, Theophr. ὁ τρόφιγξ, γος, Dion. Long. rerum, ἀκμὴ ἔργων· mundi, ὁ πόλος, Athen.

Carduelis, ἡ ἀκανθὶς, ίδος, Aristot.

Carduus, ὁ σκόλυμος, Dioscor.

Care, τιμίως, πολυτίμως· aliquid vendo, πολλοῦ τι πωλῶ, Ælian.

Carentia, ἡ ὑστέρησις, ως, N. T.

Careo, ὑστερῶ, οἶμαι, ἀποστερέομαι, re aliqua, τινὸς, Isocr. omnibus, πάντων ἔρημος γίγνομαι ᾧ γυμνὸς, id. pecunia, ἀπορέω χρημάτων, Basil. ἐκ ὑστορίου ἀργυρίου, Dem. σανίζω χρημάτων· ἀργύριον ἐμοὶ ὐ πάρεστι, id. ὐ τυγχάνει ἐμοὶ παρὸν ἀργύριον· medico, ἐν ἐρήμῳ εἰμὶ τοῦ ἰατροῦ, ἔρημός εἰμι τοῦ θεραπεύοντος, id. ratione, ἀμοιρέω λόγου, Æl.

Carica, ἡ φιδαλίη, ης, Hesych. ὁ ἰσχάς.

Caries, ὁ ἰὼν, ῶτος, Plut. ἡ σαπρότης, Diosc.

Carina, ἡ τρόπις, ίδος, Poll.

Carinarius, τροπίδιος, ία, ιον, Plato.

Carinatus, τετροπισμένος, ίνη, ίνον, navis probe carinata, ναῦς ἱκανῶς τετροπισμένη, Hipp.

Carino, τροπίζω, Hippocr. κυτόω, Hes.

Cariosus, σαπρὸς, ὰ, ὸν, Athen. ὁ ᾧ ἡ ἰὼδης.

Caritas, ἡ πολυτιμία· annonæ, ἡ σανισία, Xen. ἡ σιτοδία, ας, id.

Carmen, τὸ ἔπος, ους, Dem. τὸ μέτρον, Isocr. τὸ ποίημα, id. λόγος ἔμμετρος, Dem. elegiacum, τὸ ἐλεγεῖον, id. lyricum, ἡ ᾠδὴ, Isocr. iambicum, τὸ ἰαμβεῖον, Dem. nuptiale, ὁ ὑμέναιος, Isocr. carmina et versus, ᾠδαὶ ᾧ μέτρα, id. facere seu componere, συντιθέναι ποίημα, id. ποιεῖν ἰαμβεῖον, Dem. ornare aliquem carminibus, ἐγκωμιάζειν τινὰ ᾠδαῖς ᾧ μέτροις, Isocr. carmen in nuptias alicujus canere, ὑμέναιον ἐν τοῖς γάμοις τινὸς ᾄδειν, idem.

Carminarius, ξαντικὸς, ὴ, ὸν· ars carminatoria, ἡ ξαντικὴ, scil. τέχνη, Plat.

Carminatio, ἡ διάξανσις, εως.

Carminator, ὁ ξάντης, ου, Plato.

Carminatus, a, um, διαξανθεὶς, εῖσα, ὲν, lana, διαξανθὲν ἔριον, Diosc.

Carmino, ξαίνω, lanam, ἔρια, Lucian. τῶν ἐρίων, Plut. rursum, ἀναξαίνω, simul, συνξαίνω, id. διαξαίνω, Diosc.

Carnalis, σαρκικὸς, ὴ, ὸν, N. T.

Carnaliter, σαρκικῶς.

Carnarium, τὸ κριωτῶλιον, ου, Plut.

Carnarius, ὁ κριωτῶλης, ου, Poll.

Carneus, ὁ ᾧ ἡ σαρκώδης, ους, σαρκικὸς, ὴ, ὸν, σάρκινος, ίνη, ινον.

Carnifex, ὁ δημόσιος, ου, Dem. ὁ δημόκοινος, ου, id. ὁ βυσσανιστὴς, Isocr. ὁ δήμιος.

Carnificina, τὸ βασανιστήριον, cruciatus, ἡ βάσανος, Isocr.

Carnifico, σχίζω, Xen. ἀνατίμνω, Lucian.

Carnivorus, ὁ ᾧ ὁ σαρκοβόρος, Gregor. ὁ ᾧ ἡ σαρκοφάγος· animalia carnivora, ζῶα σαρκοφάγα, Aristot.

Carnosus, a, um, ὁ ᾧ ἡ ὐσσαρκος, Xen. ὁ ᾧ ἡ κατάσαρκος, Athen. ὁ ᾧ ἡ μιγαλόσαρκος, LXX. ὁ ᾧ ἡ πολύσαρκος, σαρκώδης· carnosum reddo, ὐσσαρκόω, Gal. σαρκόω, id.

Caro, ἡ σὰρξ, σαρκὸς, Dem. τὸ κρέας, ατος, id. agnina, κρέας ἀρνειον· anserina, χήνειον· bubula, βόειον· caprina, αἴγειον· gallinacea, ὀρνίθειον· hircina, τράγειον· hœdina, ἐριφειον· ovilla, μήλειον seu προβάτειον· porcina, χοίρειον· suilla, ὕειον· vervecina, κρίνειον· vitulina, μόσχειον· ferina, θήρειον· salita, ἁλιαρὸν seu ταριχευτὸν· infumata, καπνιστὸν· elixa, ἑφθὸν· assa, ὀπτὸν· frixa, τηγανιστὸν· tosta, φρυκτὸν. carnis esus, ἡ κρεοφαγία, Plut. ἡ σαρκοφαγία, id. carne vescor, σαρκοφαγέω· qui carne est molli, ὁ ᾧ ἡ ἁπαλόσαρκος, Gal. laxa, ἀραιόσαρκος, Athen. sicca, ξηρόσαρκος, id. densa, πυκνόσαρκος· dura, σκληρόσαρκος· humida, ὑγρόσαρκος.

Carpentarius, ὁ ἁμαξοπηγὸς, οῦ, Plut.

Carpentum, τὸ ὄχημα, Plat. ἡ ἅμαξα, Herodot.

Carpesium, τὸ καρπήσιον, Gal.

Carpio, ὁ κυπρῖνος.

Carpo, δρέπομαι, rosam, ῥόδον· flores, ἀποδρέπομαι ἄνθη, Plut. reprehendo aliquem ob aliquid, κακίζω τινά τινος, Philo.

Carptim, δρεπομένως, particulatim, μερικῶς, ἀκριβιγῶς.

Carptor, ὁ δρεπόμενος, ου, reprehensor, ὁ κακίζων, οντος, Dem.

Carruca, τὸ ἁμάξιον, Suid. ἡ ἅμαξις.

Carrucarius, ἁμαξικὸς, ὴ, ὸν, Subst. ὁ ἁρματηλάτης, ὁ ἁμαξοπηγός.

Carrus, τὸ ἅρμα, ατος. Xen. ἡ ἅμαξα.

Cartilagineus, ὁ ᾧ ἡ χονδρώδης, ους, Aristot.

Cartilaginosus, ὁ ᾧ ἡ χονδρώδης, ους, Aristot.

Cartilago, ὁ χόνδρος, Gal.

Caruncula, τὸ σαρκίδιον, ου, Aristoph. τὸ κρεΰλλιον, ου, Synes.

Carus, τίμιος, ία, ιον, Dem. ὁ ᾧ ἡ ἔντιμος, id. dilectus, ὁ ᾧ ἡ φιλτὸς, ὴ, ὸν, Synes.

Casa, ἡ καλύβη, Thuc. οἰκία· casam ædifico, καλυβοποιέω, Strabo.

Caseus, ὁ τυρὸς, οῦ, recens, χλωρὸς, Aristoph. aridus, ξηρὸς, Athen. vetus, παλαιὸς, id. mollis, ἁπαλὸς, Long.

Cassis, i. e. rete venatorium, τὸ δίκτυον, ἡ ἄρκυς, Xen. galea, ἡ περικεφαλαία, ας, Polyb.

Cassita, ἡ κόρυς, υθος, Theocr. Confer *Alauda*.

Cassus, κενὸς, ὴ, ὸν, Xen. φρῦδος, ου, ὁ ματαῖος, αία, αῖον· in cassum, εἰς κενὸν, N. T.

Castanea, τὸ καστανοῦν κάρυον, Theophr. τὸ κάστανον, Athen. ἡ Διὸς βάλανος, Diosc.

Caste, ἁγνῶς, N. T. καθαρῶς.

Castellanus, ὁ φρουάρχης, ου, ὁ φρούραρχος, ου, Xen.

Castellum, τὸ φρούριον, Thucyd. ἡ φρουρὰ, Plut. τὸ ἐπιτείχισμα, Dem. τὸ ὀχύρωμα, id. firmum, τὸ χωρίον ὀχυρὸν, Isocr. instaurare, ἐπισκευάζειν φρούριον, Dem. ad aliquem oppugnandum, κατασκευάζειν ὁρμητήρια ἐπί τινα, id.

Castigatio, ἡ παιδεία, N. T. ὁ κολασμός.

Castigator, ὁ παιδευτὴς, οῦ, N. T. ὁ σωφρονιστὴς, Thuc. ὁ ἐπιτιμητὴς, Poll.

Castigo, παιδεύω, aliquem, τινὰ, N. T. ἐπιπλήττω τινὰ, Dem. τινὶ, Isocr. σωφρονίζω τινὰ, Xen. punio, κολάζω, aliquem, τινὰ, Dem. Confer *Punio*.

Castimonia, vide sequens *Castitas*.

Castitas, ἡ ἁγνότης, Isocr. ἡ ἁγνεία, id. castitatem servo, παρθενεύω, Heliod. τὴν ὥραν αὐτῆς διαφυλάττειν, Dem.

Castor, ὁ Κάστωρ, ορος, et Pollux, ὁ ᾧ Πολυδεύκης· οἱ Διόσκουροι, ων, N. T. fiber, ὁ κάστωρ, ορος, Diosc.

Castoreum, τὸ καστόριον, τὸ κάστριον, τὰ καστόρεια, ων, Gal. castoreum redoleo, καστορίζω, Diosc.

Castra, τὸ στρατόπεδον, Dem. ἡ παρεμβολὴ, ῆς· pono, figo, seu metor, στρατοπεδεύω, Plut. in loco aliquo, στρατοπεδεύομαι ἐπὶ τόπῳ τινὶ, Thuc. ad urbem, ἱδρύω στρατόπεδον ἐπὶ τῇ πόλει, Herodian. extra, ἐκστρατοπεδεύομαι, id. apud, item ex adverso, παρεστρατοπεδεύω, Polyb. contra, ἀντιστρατοπεδεύω, Isocr. moveo, transfero, μεταστρατοπεδεύω, Plut. ἀναστρατοπεδεύω, Macc. admoveo hostibus, παραστρατοπεδεύω τοῖς πολεμίοις, Plut. castrorum metatio, ἡ στρατοπέδευσις, εως, Plat. ἡ στρατοπεδία, Dion. Hal. motio, ἡ ἀναστρατοπεδία, ἡ κατάζευξις, Plut. præfectus, ὁ στρατοπεδάρχης· metator, ὁ στρατοπεδεύτης.

Castratio, ἡ ἐρχοτομία.

Castratus, ὁ ἐκτομίας, Herodot. ὁ ἰὺνυχος, Xen. ὁ ἰὺνυχίας, ου, Aristot. ὁ σπάδων, id. ὁ ἀποκοπὶς τὰ γεννητικὰ, Philo.

Castrensis, e, στρατιωτικὸς, ὴ, ὸν, Xenoph.

Castro, ἐκτέμνω, aliquem, τινὰ, Lucian. ἐρχοτομέω· ἐκτομίαν τινὰ ποιέω, Herodian.

Castrum, τὸ τεῖχος, ους, Dem. τὸ ἐπιτείχισμα, id. τὸ ὀχύρωμα, id. τὸ ἕρμα, Xen. firmum, χωρίον ὄχυρον, Isocr. adversus incursiones alicujus, τεῖχος πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ἐπιδρομῆς τινος παθεῖν. Confer *Castellum*.

Castus, ἁγνὸς, ὴ, ὸν, Dem. ὁ ᾧ ἡ σώφρων· casta et munda a cæteris immundis et a viri congressu, καθαρὰ ᾧ ἁγνὴ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν ὐ καθαριόντων ᾧ ἀπ' ἀνδρὸς συνουσίας, id. sum castus, ἁγνεύω, id.

Casula, τὸ καλύδιον, Plut.

Casus, ruina, ἡ πτῶσις, εως, N. T. τὸ πτῶμα, Diosc. eventus fortuitus, τὸ συμβαῖνον, οντος, Dem. τὸ συμβὰν, άντος, id. τὸ συμβεβηκὸς, ότος, id. τὸ συμβησόμενον, Isocr. τὸ ἐκβὰν, id. τὸ σύμπτωμα, Dem. calamitas, τὸ πάθος, Isocr. τὸ συμβὰν, Dem. τὸ πταῖσμα, Dem. grammaticus, ἡ πτῶσις, εως, Aristot. nominativus, πτῶσις ὀνομαστικὴ· genitivus, πτῶσις γενικὴ· dativus, πτῶσις δοτικὴ· accusativus, πτῶσις αἰτιατικὴ· vocativus, πτῶσις κλητικὴ· ablativus, πτῶσις ἀφαιρετικὴ· subitus, τὸ ἐν τῷ παραχρῆμα συμβαῖνον, Dem. quotidianus, τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν συμπίπτον· fortuitus, τὸ συμβὰν ἀκούσιον, τὸ σύμπτωμα ἀκούσιον, id. humanus, τὸ ἀνθρώπινον, ου, Isocr. casu fieri, accidere, γίγνεσθαι ἀπὸ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην, Dem. Isocr.

Catachresis, ἡ κατάχρησις, εως, Rhetor.

Catachrestice, καταχρησικῶς, Rhetor.

Cataclysmus, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, N. T.

Catadromus, ὁ καταδρομος.

Catalecta, τὰ κατάλικτα, ων.

Catalogus, ὁ κατάλογος, ου, Dem.

Catamitus, ὁ γάνυμος, ου, Xenoph.

Cataphractus, ὁ ᾧ ἡ κατάφρακτος, ου, Herodian. eques, ἱππεὺς, id.

[D] Cataplasma,

Cataplasma, τὸ κατάπλασμα, ατος, Diosc.
Catapulta, ὁ καταπίλτης, ὑ, Aristot. catapultis infesto, καταπελτάζω, Aristoph.
Catapultarius, καταπελταστὴς, ὴ, ὸν, Plut.
Catarrhacta, ὁ καταῤῥάκτης, vel καταράκτης, Suid.
Catarrhus, ὁ κατάῤῥοος, contr. κατάῤῥους, ὑ, Diosc.
Cate, νηνεχῶς, Polyb. νηνεχόντως, Isocr.
Catechesis, ἡ κατήχησις, εως, Porphyr.
Catechismus, ὁ κατηχισμὸς, ῦ.
Catechista, ὁ κατηχητὴς, ῦ, ὁ κατηχιστὴς, ῦ.
Catechizo, κατηχίζω, κατηχίω, N. T.
Catechumenus, a, um, κατηχούμενος, ίνη, ενον.
Categoria, ἡ κατηγορία, ας, Aristot.
Categorice, κατηγορικῶς.
Categoricus, κατηγορικὸς, ὴ, ὸν, Aristot.
Catellus, τὸ κυνάριον, ὑ, Xenoph. τὸ κυνίδιον, ὑ, Aristot. τὸ σκυλάκιον, ὑ, id.
Catena, ἡ ἅλυσις, εως, Thuc. ὁ δισμός.
Catenarius, ὁ ϗ ἡ ἁλυσίδιτος, ὑ.
Catenatus, ἁλυσιδωτὸς, ὴ, ὸν, LXX.
Cateno, ἁλυσιδόω, δισμίω.
Catenula, τὸ ἁλυσίδιον, Philo. aurea, τὸ ἁλίσιον, Suid.
Caterva, ἡ ἴλη, Herodot. ἡ ἴλη, Plut. ἡ σπεῖρα, ας, Appian. τὸ σῖφος, Xen.
Catervatim, κατ' ἴλας, Herodot. κατ' ἴλην, Plut. ἰλαδὸν, Hom.
Cathedra, ἡ καθέδρα, Xenoph.
Catholicus, καθολικὸς, ὴ, ὸν, Philo.
Catillatio, ἡ λιχνεία, ας, Plut.
Catillo, λιχνεύω, Suid.
Catillus, τὸ τρυβλίδιον, ῐ.
Catinus, τὸ τρυβλίον, Lucian. ἡ παροψὶς, N. T.
Catullio, σκυζάω, Aristot.
Catullitio, ἡ σκύζησις, ἡ σκύζα, Hesych.
Catulus, τὸ κυνίδιον, Aristot. ὁ σκύμνος, Theoc. ὁ σκύλαξ, Hom.
Catus, a, um, ὁ ϗ ἡ νήνεχὴς, Poll. ὁ ϗ ἡ ἰύλαξὴς, Philo. ὁ ϗ ἡ ἴμφρων.
Catus, i, ὁ αἴλουρος, Aristot. ἡ γαλῆ, Lucian.
Cavamen, τὸ κοίλωμα, ατος.
Cavator, ὁ κοιλωτὴς, ῦ.
Cavatura, ἡ κοιλότης, ητος, Athen.
Cauda, quadrupedum et insectorum, ἡ οὐρὰ, Aristot. ἡ κίρκος, id. avium, τὸ ὀρρόπυγιον, id. leonis, ἡ ἀλκαία, ας, Hom. equi, ἡ σόβη· cauda carens, ὁ ϗ ἡ ἄκιρκος, Aristot. blandior, κίρκῳ σαίνω, Aristoph. truncatus, ὁ ϗ ἡ κολοβόκιρκος, ὑ, LXX. magna præditus, ὁ ϗ ἡ μακρόκιρκος, Aristot.
Caudatus, κίρκον ἔχων, ουσα, ον.
Caudex, τὸ στέλιχος, εος, Theophr.
Caudicalis, e, ὁ ϗ ἡ στελιχώδης, εος, Diosc.
Cavea, ὁ κυρτὸς, ἡ κύρτη, Herodot. οἰκίσκος, Aristoph.
Caveo, ἰύλαβέομαι, inhonesta, τὰ αἰσχρὰ, Dem. aliquem ut impium, ὅπως μιαρὸν φυλάττω τινὰ, et operam do, ne incidam in aliquem, ἰύλαβέομαι ϗ φυλάττομαι, μὴ πλησιάζειν τινὶ· aliquid et provideo, φυλάττομαί τι ϗ προοράομαι· aliquid diligenter, φυλάττω τι σφόδρα· aliquid omni modo, παραφυλάττω τι ἐκ παντὸς τρόπου· ne conspiciar, φυλάττομαι ὁρᾶσθαι, Aristot. ne faciam, μηδὲν μὴ ποιήσω, Xen. ne facias, ὅπως μὴ ποιήσῃς, id. a periculo, κίνδυνον, Herodian. ne quem offendam, τὸ μὴ λυπῆσαί τινα, Dem. nihil magis quam, ἰύλαβοῦμαι ἥδὲν μᾶλλον ἤ, id. in hac re, περὶ τοῦτο, Plat. accuratissime cautum est in omnibus legibus, μάλιστα ἐν ἅπασι διεσπούδασαι τοῖς νόμοις, Dem. cavendum est, ne faciant id, διῖ φυλάττεσθαι, ποιεῖν τοῦτο, Plut. ne id accidat, φυλακτέον γενέσθαι τοῦτο, id. ne quid facere videamur, ὅπως μηδὲν φανησόμεθα πράττοντες, Isocr. ne urbem bello implicemus, μὴ τὴν πόλιν ἐμβάλωμεν εἰς πόλεμον, Plut. ne habeamus, ἵνα μὴ ἔχωμεν, Dem.
Caverna, τὸ ἄντρον, Lucian. χηραμός.
Cavernosus, ὁ ϗ ἡ ἀντρώδης, εος, Xen.
Cavilla, τὸ σκῶμμα, ατος, Dem. τὸ σκωμμάτιον, ῐ, Plut. τὸ σόφισμα, Thuc.
Cavillatio, ἡ σκῶψις, Athen. ἡ χλευασία, Dem. τὸ χλεύασμα, ὁ χλευασμὸς, id.
Cavillator, ὁ σκώπτης, Suid. ὁ χλευαστὴς, Dem.
Cavillor, σκώπτω, Dem. aliquem, τινὰ, Athen. aliquid, τὶ, Aristoph. εἴς τι, Plut. ἐπισκώπτω τι, vel εἴς τι, id. philosophos, ἀποσκώπτω εἰς τοὺς φιλοσοφοῦντας, Lucian. præsentes, διασύρω τοὺς ὄντας νῦν, Dem. aliquid verbis, τι τῷ λόγῳ, Dem. aliquos, χλευάζω τινὰς, id. διαχλευάζω τινὰς, id. Ὠάπτω, Hes. ἐπικερτομέω.
Cavillosus, σκωπτικὸς, ὴ, ὸν, Athen.
Caula, vide *Ovile*.
Caulesco, καυλέω, Theophr. ἐγκαυλέω, Aristot. ἐκκαυλέω, Theophr.
Cauliculaceus, καυλικὸς, ὴ, ὸν, Theophr.
Cauliculatus, καυλωτὸς, ὴ, ὸν, Athen.
Cauliculus, ὁ καυλίσκος, Diosc.
Caulis, ὁ καυλὸς, ῦ, Theophr. in modum caulis, καυληδὸν, Galen. caulem non habens, ὁ ϗ ἡ ἄκαυλος, Aristot. caule reciso non regerminans, ὁ ϗ ἡ ἀπόκαυλος, Theophr. cum caule rescindo, ἀποκαυλίζω, Thuc. caulem amitto, διακαυλίζω, Theophr. emitto, ἐγκαυλέω, id. evello, ἐκκαυλίζω, Aristoph. singulis annis mutans, ὁ ϗ ἡ ἐπιτιόκαυλος, Theophr. habens humilem, ἐπιγειόκαυλος· rectum, εὐθύκαυλος· lævem, λειόκαυλος· album, λευκόκαυλος· unicum, μονόκαυλος· caules habens paucos, ὀλιγόκαυλος· multos, πολύκαυλος· juxta emitto et quasi ad latus, παρακαυλίζω, id.
Caulosus, ὁ ϗ ἡ καυλώδης, εος, Diosc.
Cavo, κοιλαίνω, aliquid, τὶ, Athen. κοιλόω.
Caupo, ὁ κάπηλος, Lucian. ὁ ξενοδόκος.
Caupona, τὸ καπηλεῖον, Synes. πανδοκεῖον.
Cauponaria, ἡ καπηλικὴ, sc. τέχνη, Aristot. ἡ καπηλεῖα, Plato.
Cauponarius, καπηλικὸς, ὴ, ὸν, Aristot.
Cauponatio, ἡ καπηλεία, Plato.
Cauponatrix, ἡ καπηλὶς, ίδος, Aristoph.
Cauponor, καπηλεύω, aliquid, τὶ, Herodian.
Caussa, ἡ αἰτία, Dem. τὸ αἴτιον, id. principalis, αἴτιον κύριον· antecedens, προηγούμενον, προκαταρκτικὸν· proxima, προσεχὲς· adjuvans, ξυναίτιον· efficiens, ποιητικὸν· materialis, ὑλικὸν· formalis, εἰδικὸν· finalis, τελικὸν· prætexta, ἡ πρόφασις, εως· omnium quæ facta sunt, αἴτιος πάντων τῶν γινομένων, Plat. ipsissima exstitit, cur non vicerimus, αἰτιώτατος τοῦ μὴ νικῆσαι κατέστη, Dem. rei confertur in illum, αἰτία τοῦ πράγματος ἀνατίθεται, id. in causa fuerunt, ne viveremus more belluarum, αἴτιοι γεγόνασι τοῦ μὴ διαπίπτειν θηριωδῶς, Isocr. quod dixi, in causa fuit, quo minus orationem finirem, τὸ ῥηθὲν αἴτιον ἐγένετο τοῦ μήπω καταλύσαί με τὸν λόγον· causam dicere, propter quam confessus sit, εἰπεῖν αἰτίαν, δι' ἣν ὡμολόγησε, id. honoris causa pericula sustinere, ὑπὲρ τῆς δόξης ὑποπίπτειν κινδύνοις, Dem. lucri causa injuste agere, κέρδους ἕνεκα ἀδικεῖν, Isocr. multis de causis audietis, πολλῶν ἕνεκα ἀκούσεσθε, Dem. qua de causa civitates hi inter se committebant, ὅτου ἕνεκα τὰς πόλεις ὗτοι συνίκρουον, id. propter duas causas, alteram quidem, ut, alteram vero, quod, δυοῖν ἕνεκα, ἵνις μὲν, ἵνα, ἑτέρα δὲ, ὅτι, id. causam non habens, ὁ ϗ ἡ ἀναίτιος, Al. Aphrod. sine causa, ἀναιτίως, id. causam adsigno, ἐπαιτιάομαι, Plat. qui cum alio est operis causa, ὁ μεταίτιος τοῦ ἔργου, Xen. ὁ ϗ ἡ συναίτιός τινος, id. lis, ἡ δίκη, Dem. ὁ ἀγὼν, ῶνος· minuta, δίκη μικρὰ· præclara, καλὴ· legitima et justa, ἔννομος ϗ δικαία· danda aut non danda per leges, εἰσαγώγιμος ἢ μὴ εἰσαγώγιμος· mercatoria, ἐμπορικὴ, id. metallica, μεταλλικὴ· capitalis, φονικὴ· impietatis, γραφὴ ἀσεβείας· injuriarum, γραφὴ ὕβρεως· et controversia, ἀγὼν ϗ γραφὴ· causam agere adversus aliquem, εἰσιέναι δίκην κατά τινος· dicere, λόγον ϗ δίκην ὑπέχειν τινὸς· intendere alicui, λαχεῖν δίκην τινί· disceptare juste et secundum leges, κρίνειν δίκην ἢ γραφὴν δικαίως ϗ κατὰ τοὺς νόμους· absolvere, ἀπογνῶναι δίκην· condemnare, καταγνῶναι δίκην seu γραφὴν, id. obtinere, αἱρεῖσθαι seu ἁλεῖν τὴν δίκην, id. vinci in causa, ἡττᾶσθαι δίκην, id. causa indicta damnare, καταχειροτονεῖν τοῦ ἀνδρὸς ἄκριτον θάνατον, Plat. indicta caussa damnari, ἄκριτον ϗ ἀμοιρον λόγων καταδικάζεσθαι, Lucian.
Caussalis, αἰτιολογικὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ αἰτιώδης. Conjunctio, αἰτιώδης σύνδεσμος, Gram.
Caussidicus, ὁ συνήγορος, Æschin.
Caussificor, σκήπτομαι, Æschin.
Caussor, προφασίζομαι τι, Dem. culpo, αἰτιάομαι, aliquem ob aliquid, τινά τινος, id.
Caute, εὐλαβῶς, πεφυλαγμένως· omnia ad aliquem scribere, ἅπαντα πρός τινα ἀποστίλλειν, Dem.
Cautela, ἡ εὐλάβεια, Dem. ἡ προφυλακὴ, ῆς, Ægin. ἡ φυλακὴ, ῆς, Dem. Confer *Cautio*.
Cauter, ὁ καυτὴρ, ῆρος, Hipp. τὸ καυτήριον, Lucian. cautere uro, καυτηριάζω, N. T.
Cauteriatus, κεκαυτηριασμένος, ίνη, ένον, N. T.
Cauterium, τὸ καυτήριον, ignitum, διάπυρον, Lucian.
Cautes, ἡ πέτρα, ας, Plut.
Cautio, ἡ εὐλάβεια, Dem. ἡ φυλακὴ, Isocr. magnam prudentiam et cautionem requirens, προνοίας ϗ φυλακῆς πολλῆς δέομενον, Dem. magna, εὐλάβεια ϗ μικρὰ, id. summa, ἀκριβεστάτη, id. cautione uti in re aliqua, πεφυλαγμένως ἔχειν περί τι, Isocr.
Cautus, ὁ ϗ ἡ εὐλαβὴς, Dem. πεφυλαγμένος, ίνη, ένον, id. ὁ ϗ ἡ ἔννους, σύνητος, η, ον.
Cavus, κοῖλος, η, ον, Xen. non cavus, ὁ ϗ ἡ ἄκοιλος· utrinque cavus, ἀμφίκοιλος, Suid. introrsum cavus, ὁ ϗ ἡ ἔγκοιλος, Athen.
Cedo, παράχωρίω, Dem. alicui, τινὶ, Isocr. e suggestu, τοῦ βήματος, Æsch. commoto, εἴκω θυμουμένῳ, id. alicui de via, ὑποχωρέω τινὶ ὁδῶν, Plut. ἐξίσαμαί τινι τῆς ὁδοῦ, Lucian. nulli prudentia, οὐδενὶ φρονήματος, Plut. retro, εἰς τὰπίσω ἀνακοδίζω, Lucian. hosti, ἐθελοκακέω, Herodian. bonis, ἐξίσαμαι τῶν ὄντων, Dem. rebus adversis, ἐνδίδωμι ταῖς περιστάσεσι, Basil. cedit bene opus, περαχωρεῖ τὸ ἔργον, Herodian. ei obsidio ex sententia, αὐτῷ τὰ τῆς πολιορκίας ὡς βούλεται· bene et supra votum, δεξιῶς ϗ ὑπὲρ πᾶσαν εὐχὴν, id. non ut speravit, ὑχ' ὡς ἤλπισε, id.
Cedo, dic, εἰπέ μοι. porrige, ἄνεχε, ὄρεξον.
Cedratus, κεδρωτὸς, ὴ, ὸν, Eurip.
Cedria, ἡ κεδρία, Galen. cedria perungo, κεδρόω, caput alicujus, κεφαλήν τινος, Strabo.
Cedrinus, κέδρινος, ίνη, ινον, Diosc.
Cedris, ἡ κεδρὶς, Diosc.
Cedrus, ἡ κέδρος, Theophr. acuta, ἡ ὀξύκεδρος, id.
Celebratio, ἡ εὔκλεια, Dem. festi, ἡ ἑόρτασις, εως.
Celebratus, εὐλογούμενος, ίνη, ινον, Isocr. et vulgo jactatus, θρυλλούμενος, ίνη, ινον, Herodian. ὁ ϗ ἡ πολυθρύλλητος, ῠ, Synes. ἔνδοξος, Xen.
Celebresco, ἔνομα ϗ δόξαν λαμβάνω.
Celebris, ὁ ϗ ἡ εὐκλὴς, ίος, Plut. εὐλογούμενος, ίνη, ινον, Isocr. εὖ φερόμενος, ίνη, ινον, id. ὁ ϗ ἡ ἔνδοξος, εὐδόκιμος, ἐπιφανέστατος, γνώριμος, id. et Dem. virtute, διὸ δοξασμένος ἐπ' ἀρετῇ, Polyb.
Celebritas, ἡ φήμη, Dem. ἡ εὔκλεια, ας, id. ἡ εὐδοξία, Isocr. i. e. festum, ἡ ἑορτὴ, ῆς, Dem. ἡ τιλιστὴ, ῆς, id. ἡ πομπὴ, ῆς, id. i. e. frequentia hominum, ἡ πανήγυρις, εως, Isocr. celebritatem ago, πανηγυρίζω, id.
Celebro, prædico, δοξάζω, aliquem, τινὰ, Thuc. εὐλογέω τινὰ, Isocr. ἐγκωμιάζω τινὰ, Dem. εὖ λέγειν τινὰ, Isocr. festum, ἑορτάζω, id. splendide, ἄγω ἑορτὴν μεγαλοπρεπῶς, id.
Celer, ταχὺς, ῖα, ὺ, Dem. pedibus, ὁ ϗ ἡ ὀξύπους, Eurip. in rebus agendis, ὀξὺς, Arist. celerrimus cursu, ὀξυδρομώτατος, άτη, ατον, Heliodor. ὁ ϗ ἡ ὠκύπους, Hom.
Celeritas, τὸ τάχος, Dem. ἡ ταχύτης, Athen. ἡ ὀξύτης, Dem. celeritate antevertere aliquem, τῷ τάχει τὸν ἀνταγωνιστὴν φαιλλιῦν· aliquid consequi, ταῖς ὀξύτησιν ἀκολυθεῖν τινι, id. ἡ ὠκύτης.
Celeriter, ταχέως, Dem. ταχὺ, id. ὀξέως, id. tam celeriter conficere aliquid, ὥστω ταχέως πράττειν τι· apparare quam celerrime, παρασκευάζεσθαι

σκευάζεσθαι τὴν ταχίστην· celerius domum reverti, θᾶττον οἴκαδε ἀπιέναι, id. celerius opinione, θᾶττον ἐλπίδος, Herodian.
Celeritudo, vide *Celeritas*.
Celero, ταχύνω, Xen. aliquid, τι, Soph. ὁρμάω, Isocr. σπεύδω, Dem.
Celes, ὁ κέλης, ητος, Plut.
Celeusma, τὸ κέλευσμα, Plato.
Celeustes, ὁ κελευστὴς, οῦ, Thuc.
Cella, sc. penuaria, τὸ ταμιεῖον, Isocr. τὸ ταμιεῖον, Plut. τὸ ἀποδοχεῖον, Sirac. ἡ ἀποθήκη· vinaria, ὁ οἰνὼν, ῶνος, Xen. ἡ οἰνοθήκη.
Cellaria, ἡ ταμία, ας, Xen.
Cellarius, ὁ ταμίας, ου, Xen.
Cellula, τὸ ταμιεῖδιον, Suid.
Celo, κρύπτω, factum, τὸ πεῖγμα, Dem. aliquem aliquid, τινά τι, Lysias. opes domi, ἀποκρύπτω τὴν ὑσίαν ἐν τῇ οἰκίᾳ, Isocr. neque magnum, neque parvum aliquem, ἀποκρύπτομαι ὅτι μέγαν ἢ τι σμικρὸν τινα, Plat. hæc te, ἀποκρύπτομαι ταῦτα πρός σε, Isocr. miseriam, συγκρύπτω τὴν συμφορὰν· alios, λανθάνω ἄλλους, id.
Celox, ὁ κέλης.
Celsitudo, τὸ ὕψος, Thuc. Confer *Altitudo*.
Celsus, ὑψηλὸς, ὴ, όν, Lucian. animus, τὸ ὑψηλόνουν, ου, Plut. ὁ ἢ ἡ μετέωρος.
Cenotaphium, τὸ κενοτάφιον, ου, LXX.
Censeo, νομίζω, Dem. ἡγέομαι, οἶμαι, οἶμαι, id. constituo, γιγνώσκω, Isocr. censum-ago, συντάττομαι, Dem. συντιμάομαι, id.
Censio, ἡ τίμησις, εως.
Censitor, ὁ τιμητὴς, οῦ.
Censor, ὁ τιμητὴς, οῦ, morum inspector, ὁ ἔφορος, ου, Plut. ὁ ἐπόπτης, ου, Herodian.
Censorius, τιμητικὸς, ὴ, όν, ἐποπτικὸς, ὴ, όν, Herodian.
Censura, ἡ τιμητεία, ας, ἡ δοκιμασία.
Census, ἡ ἀπογραφὴ, N. T. tributum, ὁ κῆνσος, N. T. τὸ τίμημα, Dem. ἡ εἰσφορὰ, ᾶς· censum imponere alicui, εἰσφορὰν ἐπιγράφεσθαί τινι, Isocr. colligere de cujusque facultatibus, εἰσφορὰν ποιεῖσθαι χρημάτων, id. solvere, φόρον seu συντάξεις τελεῖν, εἰσφέρειν, διδόναι, id. accipere, προσόδους λαμβάνεσθαι, id.
Centenarius, sc. numerus, ἡ ἑκατοντὰς, άδος.
Centenarius, ἑκατονταῖος, α, ον.
Centenus, ὁ τῶν ἑκατόν.
Centesima, æ, ἡ ἑκατοστὴ, ῆς, Dem.
Centesimo, ἑκατοστόω.
Centesimus, ἑκατοστὸς, ὴ, όν, Xenoph.
Centies, ἑκατοντάκις.
Cento, ὁ κέντρων, ωνος.
Centralis, e, ὁ, ἡ, τὸ πρὸς κέντρον.
Centrum, τὸ κέντρον, ου, Plut.
Centum, οἱ, αἱ, τὰ ἑκατὸν, et octo, ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν, Thuc.
Centumpondium, τὸ ἑκατοντάλιτρον.
Centumviralis, ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἑκατόν.
Centumviratus, ἡ τῶν ἑκατὸν ἀρχή.
Centumviri, οἱ ἑκατόν.
Centuplex, ὁ ἢ ἡ ἑκατονπλασίων, ωνος, ἑκατονπλάσιος, ία, ιον, N. T.
Centuplicatus, ἑκατοστεύων, ουσα, ον, centuplicatum hordeum, ἑκατοστεύουσα κριθὴ, LXX.
Centupliciter, ἑκατονπλασίως.
Centuria, ἡ ἑκατοστὺς, ύος, Xen. militum, ὁ λόχος, Thuc.
Centuriatim, κατὰ λόχους, Philo.
Centuriatus, us, ἡ ἑκατονταρχία.
Centurio, καταλοχίζω, Plut.
Centurio, onis, ὁ ἑκατόνταρχος, ου, Xen. ὁ ταξίαρχος, ου, Dem.
Centurionatus, ἡ ἑκατονταρχία.
Cepa, vide *Cæpe*.
Cera, ὁ κηρὸς, οῦ, Lucian. e cera fingere aliquid, ἐκ κηροῦ πλάττεσθαί τι, Herod. cera obduco, vide *Cero*.
Cerarius, ὁ κηροπλάστης, ὁ κηρουργός.
Cerastes, ὁ κεράστης.
Cerasum, τὸ κεράσιον, Diosc.
Cerasus, ὁ κέρασος, Theophr.
Ceratura, ἡ κήρωσις, Aristot.
Ceratus, κηρωτὸς, ὴ, όν, Diosc.
Cercopithecus, ὁ κερκοπίθηκος.
Cerdo, ὁ βυρσοδίψης, Aristoph. ὁ σκυτοτόμος, Plat. ὁ βύνανσος.
Cerdonia, ἡ βυρσοδιψικὴ, ῆς, ἡ σκυτοτομικὴ, ῆς, Plat. cerdoniam facio, βυρσοδιψίω, Aristoph. σκυτοτομίω, Aristot.
Cerealis, δημητριακὸς, ὴ, όν.
Cerebellum, ἡ παρεγκεφαλὶς, ίδος, Aristot.
Cerebrosus, ὁ ἢ ἡ ἀκρόχολος, ου, Aristot.
Ceremonia, vide *Cærimonia*.
Cerevisia, ὁ ζῦθος, Theophr. οἶνος κρίθινος, Diosc. τὸ βρύτον, ου, seu ὁ βρύτος, Athen. βρύτον ἀπὸ κριθῶν, Theophr.
Cerevisiarius, ὁ ζυθοποιὸς, οῦ.
Cereus, κέρινος, ίνη, ινον, Plato.
Cereus, i, ὁ κηρὸς, οῦ, τὸ κήριον, ου.
Cerefico, κηροποιῶ.
Ceritus, ὁ ἢ ἡ μανιώδης, δημητροπλήκτος.
Cerno, βλέπω, aliquid, τι, Dem. εἶδόν τι, id. cribro, διαττάω, Gal. furfur, ἀποκρίνω διαττῶν τὸ πίτυρον, id. dimico, ἀγωνίζομαι, Dem. adeo hæreditatem, κληρονομέω, Isocr.
Cernuus, ὁ ἢ ἡ ἐπιτρεπὴς, έος, Hesych.
Cero, ἐγκηρόω, Hippocr. mortuum, κατακηρόω νέκυν, Herodot.
Ceroma, τὸ κήρωμα, ατος, Gal.
Ceromaticus, κηρωματικὸς, ὴ, όν.
Ceromatistes, ὁ κηρωματιστὴς, οῦ.
Cerotum, τὸ κηρωτὸν, οῦ, Diosc.
Certamen, ὁ ἀγὼν, ῶνος, Dem. ἡ ἅμιλλα, ης, Isocr. res gravis, τὸ δεινὸν, Dem. et bellum, ἀγὼν ἢ πόλεμος, Isocr. ἀγὼν ἢ ἅμιλλα, id. belli, ἀγὼν πολέμου, Dem. et periculum, ἀγὼν ἢ κίνδυνος· magnum, majus, maximum, ἀγὼν μέγας, μείζων, μέγιστος· facilius, ῥᾴδιος· difficile, χαλεπὸς, id. vetus, παλαιὸς, Isocr. equestre et navale, ἅμιλλα ἵππων τε ἢ τριηρῶν, id. subire de re aliqua, ποιεῖσθαι ἀγῶνα περὶ sive ὑπέρ τινος, Dem. adversus aliquem, πρός τινα, id. de aliqua re, ποιεῖσθαι ἅμιλλαν περί τι, Isocr. certaminis locus, τὸ ἀγωνιστήριον, ου, Arist. præmium, τὸ ἆθλον, Xen. τὸ κανητήριον, ου, id. præfectus, ὁ ἀγωνοθέτης, ου, Lucian.
Certatim, ἀγωνιστικῶς.
Certatio, ἡ ἀγώνισις, εως, Thuc. τὸ ἀγώνισμα, ατος, Plut.
Certator, ὁ ἀγωνιστὴς, οῦ, Plut.
Certe, ναὶ, Aristoph. ἀληθῶς, Dem. ἦ μὴν, id. δῆτα, id. γε, si non summa, certe pars quædam, εἰ μὴ ὅλον, μέρος γε, Dem. γὼν· si nihil aliud, nomen certe habet. εἰ μηδὲν ἄλλο, τῷ νομαγὼν ἔχει, id. ἀμέλει, id enim certe homine indignissimum habeatur, τοῦτο γὰρ, ἀμέλει, ἀνθρώπῳ ἀπριπίστατον φαίνοιτ'. ἄν ἢ μὴν· nec illud certe audeat quis dicere, ἢ μὴν οὐδὲ τοῦτό γε ἐδεὶς ἂν εἰπεῖν τολμήσειεν, id.
Certifico, βεβαιόομαι, Plato.
Certioro, δηλόω, Dem.
Certitudo, ἡ βεβαίωσις, εως, Thuc. ἡ βεβαιότης, ητος, Aristot. ἡ ἀσφάλεια, ας, Thuc.
Certo, ἀγωνίζομαι, Dem. certamen, ἀγῶνα, Plat. hac de re tecum, τοῦτο πρός σε, Xen. de honore et gloria, περὶ τιμῆς ἢ δόξης, Dem. pro libertate, ὑπὲρ ἐλευθερίας, id. in ludis Olympiis, τὰ Ὀλύμπια, Philostr. cum aliquo, ἁμιλλάομαί τινι, Dem. ad extremam dimicationem, διαγωνίζομαι, Æschin. cum majorum virtute, ἁμιλλάω πρὸς τὴν τῶν προγόνων ἀρετὴν, Dem. de rebus pulcherrimis, περὶ τῶν καλλίστων φιλονεικίω, Isocr.
Certo, ἀκριβῶς, Dem. ἀκριβὶς· certissime aliquid comprobare, μάλιστα ἀκριβῶς τι ἐξετάζειν, id. item βεβαίως.
Certus, ὁ ἢ ἡ ἀκριβὴς, Isocr. δῆλος, η, ον, Dem. βέβαιος, αία, αιον, Thuc. ὁ ἢ ἡ ἀψευδὴς, έος, Dem. certum signum, ἀκριβὲς σημεῖον, Dem. certa memoria, ἀκριβὴς μνήμη, id certa pax, βεβαία εἰρήνη, Xen. i. e. definitus, statutus, τεταγμένος, ίνη, ίνον, Dem. εἰρημένος, id. ὡρισμένος, id. διωρισμένος, Isocr. certum tempus, χρόνος τεταγμένος, id. certa dies, τεταγμένη ἡμέρα, Dem. ἡμέρα διαμεμετρημένη, id. firmus, ratus, ἰσχυρὸς, ὰ, όν, Dem. ἀσφαλὴς, έος, id. ὁ ἢ ἡ ἀναμφισβήτητος, ου, id. certum est, constat, δῆλον certum est, quod sic præfaturus sit, δῆλον, ὅτι ὧδε προοιμάσεται, Xen. certum habeo aliquid. certo aliquid scio, ἐπίσταμαί τι σαφῶς, Dem. εἶδά τι ἀκριβῶς, id. ὀρθῶς, Isocr. φανερῶς, id. certiorem facio aliquem, δηλόω πρός τινα, id. de aliqua re, γνωρίζω τινί τι, Paus. certior fio ab aliquo, πυνθάνομαι παρά τινος, Isocr. de aliqua re, περί τινος, id. de aliqua re ab aliquo, τι διά τινος, id.
Cerva, ἡ ἔλαφος, ου, Aristot.
Cervical, τὸ προσκεφάλαιον, ου, Plut.
Cervicosus, ὁ ἢ ἡ σκληροτράχηλος, Sirac.
Cervinus, ἐλάφειος, ία, ον, medulla, μυελὸς, Galen. cornu, τὸ ἐλάφειον, Suid.
Cervisia, vide *Cerevisia*.
Cervix, ὁ αὐχὴν, ένος, Arist. ὁ τράχηλος, Plut. ἡ δέρη· cervicem erigere, τὸν αὐχένα ἐπαίρειν, Philo. τὸν αὐχένα ἀνατείνειν, Chrys.
Cerussa, τὸ ψιμμύθιον, seu ψιμύθιον, Arist.
Cerussatus, ψιμυθιωθεὶς, εῖσα, ὲν, Plut.
Cerusso, ψιμυθιόω, Plut.
Cervus, ὁ ἔλαφος, Aristot.
Cespes, vide *Cæspes*.
Cessatio, ἡ ἀνάπαυσις, Dem. concedere alicui cessationem ab operè, διδόναι τινὶ ἀνάπαυσιν· cunctatio, mora, ἡ διατριβὴ, ῆς, id. τὸ μέλλημα, ατος, Æschin. ἡ μέλλησις, Thuc. segnities, ἡ ἀργία, Dem. ἡ ὀκνηρία, ἡ ῥᾳθυμία.
Cessator, ὁ μελλητὴς, οῦ, Aristot. ὁ ὀκνηρὸς, ὸν, N. T. ὁ ἀργὸς, ὸν, Dem.
Cessio, ἡ παραχώρησις.
Cesso, παύομαι, ab aliqua re, τινός, Dem. aliquid facere, ποιῶν τι, Plat. a cæde, φονεύων, Thuc. a labore, λήγω τῶν πόνων, Isocr. cessare facio, παύω, aliquem ab aliqua re, τινά τινος, Isocr. insolentiam alicujus, τὴν ὕβριν τινός, id. tardo, cunctor, βραδύνω, Herodian. μέλλω, Dem. ὀκνέω, id. ῥᾳδιουργίομαι, Xen. σχολάζω, Plut.
Cestus, ὁ κεστὸς, οῦ.
Cetaceus, ὁ ἢ ἡ κητώδης, ους, Aristot. κητῶος, ῶα, ῶον, Diosc.
Cetarius, ὁ κητοπώλης, ου.
Cetra, ἡ πέλτη, τὸ πέλτον.
Cetratus, ὁ πελταστὴς, πελτοφόρος.
Cetus, τὸ κῆτος, ους, Athen.
Ceu, οἷα, Xen. οἱονεὶ, ὥσπερ.
Ceveo, σαυλοπερωκτιάω, Suid.
Chalcographus, ὁ χαλκογράφος, ου.
Chalybs, ὁ χάλυψ, βος.
Chaos, τὸ χάος, Plato.
Character, ὁ χαρακτὴρ, ῆρος, Aristot. characterem imprimere alicui, χαρακτῆρα ἐπιβαλλειν τινὶ, id.
Characteristicus, χαρακτηριστικὸς, ὴ, όν.
Charientismus, ὁ χαριεντισμὸς, οῦ, Dion. Hal.
Charitas, ἡ ἀγάπη, ης, Plut. ἡ φειδὼ, ἡ φιλανθρωπία.
Charta, ὁ χάρτης, ου, Diosc.
Chartaceus, χάρτινος, ίνη, ινον, ὁ, η, τὸ, ἐκ χάρτου.
Chartophylacium, τὸ χαρτοφυλάκιον.
Chartophylax, ὁ χαρτοφύλαξ, ακος.
Chartula, τὸ χαρτίον, Plut.
Charus, pretiosus, vide *Carus*, dilectus, ἀγαπητὸς, ὴ, όν, Aristot.
Chasma, τὸ χάσμα, ατος, Plato.
Chasmatias, ὁ χασματίας, ου, Aristot.
Chela, ἡ χηλὴ, ῆς, Aristot.
Chelys, ἡ χέλυς, υος, Plut.
Chenotropheum, τὸ χηνοτροφεῖον, ου, Columella.
Chiliarchus, ὁ χιλίαρχος, ου, Plut.
Chilias, ἡ χιλιὰς, άδος, Theocr.
Chimæra, ἡ χίμαιρα, Plut.
Chiragra, ἡ χειράγρα, ας.
Chirographum, τὸ χειρόγραφον, ου, chirographo caveo, χειρογραφίω, Paud.
Chiromantes, ὁ χειρόμαντις, εως, Poll.
Chiromantia, ἡ χειρομαντεία, ας.
Chirotheca, ἡ χειροθήκη, ης.
Chirurgia, ἡ χειρουργία, ας, Plat. ἡ χειρουργικὴ, ῆς, Aristot.
Chirurgicus, χειρουργικὸς, ὴ, όν, Arist.
Chirurgus, ὁ χειρουργὸς, οῦ, Galen.

Chlamydatus, κεχλαμυδωμένος, ίνη, ίνον, Athen.
Chlamydula, τὸ χλαμύδιον, Plut.
Chlamys, ἡ χλαμύς, ύδος, Plut.
Cholera, ἡ χολέρα, Hipp cholera vexor, χολιριάω, Galen.
Cholericus, χολιρικὸς, ἡ, όν, Diosc.
Choragium, τὸ χορήγιον, ι, seu τὸ χορηγεῖον, ι, Poll.
Choragus, ὁ χορηγὸς, οῦ, Athen.
Choraules, ὁ χοραύλης, ι, Aristot.
Chorda, ἡ χορδὴ, ῆς, Plato.
Chorea, ἡ χορεία, ας, Plato. choreas duco, χορεύω, Isocr.
Choreuma, τὸ χόρευμα, ατος, Eurip.
Choreutes, ὁ χορευτὴς, οῦ, Plato.
Chorographia, ἡ χωρογραφία.
Chorographus, ὁ χωρογράφος, ι· chorographum ago, χωρογραφέω, Ptolem.
Chors, ὁ οἰκίσκος, Dem. τὸ οἰκίδιον, id.
Chorus, ὁ χορὸς, Xen. chori magister, ὁ χοροδιδάσκαλος, Plato.
Chrestologia, ἡ χρηστολογία, N. T.
Chrestologus, ὁ χρηστολόγος, ι.
Chria, ἡ χρεία, ας, Aphthon.
Chrisma, τὸ χρίσμα, ατος, Diosc.
Christianismus, ὁ Χριστιανισμὸς, οῦ.
Christianus, ὁ Χριστιανὸς, ῆ, N. T.
Christianus, Χριστιανὸς, ἡ, όν.
CHRISTUS, ὁ Χριστὸς, N. T.
Chronica, τὰ χρονικὰ, ῶν, Lucian.
Chronologia, ἡ χρονολογία.
Chronologus, ὁ χρονολόγος.
Chrysocolla, ἡ χρυσόκολλα.
Chrysolithus, ὁ χρυσόλιθος.
Cibaria, orum, τὰ ἐδώδιμα, ων, Thuc. ὁ βρωτὸς, οῦ, Dem.
Cibarius, ὁ ᾗ ἡ ἐδώδιμος, Diosc. σιτικὸς, ἡ, όν, ὁ ᾗ ἡ τροῦλιμος· lex cibaria, σιτικὸς νόμος, Plat. panis, πιτυρίτης ἄρτος, ἄρτος συγκόμιστος.
Cibatus, us, ἡ τροφὴ, ῆς, Aristot.
Cibo, as, τρέφω, ψωμίζω, N. T. σιτοποιῶ τινα, Xenoph.
Cibus, ὁ σῖτος, Dem. τὸ σιτίον, Xen. ἡ τροφὴ, Aristot. τὸ ἔδισμα, Isocr. ὁ βρωτὸς, οῦ, Dem. ὁ ἐπισιτισμὸς, id. τὸ ἔδαρ· cibum sumo, σῖτον αἱρέομαι, Xen. ἐν σίτῳ εἰμὶ, id. una capio, συσσιτέω, Dem. deduco, τῆς τροφῆς ὑποσίλλομαι, Aristot. paro, σῖτον ποιέω, Plato. præbeo, σιτομετρέω σῖτον, LXX communico cum aliquo, βρωτὸν κοινωνέω τινὶ, Dem. coquo, ὀψοποιέομαι, id. cibis suavissimis potius, quam saluberrimis delector, τοῖς ἡδίοσι μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑγιεινοτάτοις τῶν σιτίων χαίρω, Isocr. qui cibis delectatur animum et corpus lædentibus, χαίρων τῶν ἰδισμάτων τοῖς ᾗ τὸ σῶμα, ᾗ τὴν ψυχὴν βλαπτοῦσι, id. sine cibo sum, ἀσιτίζω, LXX. sine cibo, ἀσιτὶ, idem.
Cicada, ὁ τέττιξ, γος, Thuc. parva, ἡ τιττιγονία, seu τὸ τεττιγόνιον, Aristot.
Cicatrico, ὠλόομαι, Arist. ἀτυλόω, Diosc. ἐπυλόω, κατυλόω, id.
Cicatricula, τὸ ὠλίδιον.
Cicatrix, ἡ ὠλὴ, ῆς, Aristot. cicatricem obducere ulceribus veteribus, ἐπυλοῦν τὰ παλαιὰ ἕλκη, Diosc. ex ulceribus habere adhuc cicatrices, ἕλκων ἔτι ἔχειν ὠλὰς, Dem.
Cicer, ὁ ἐρέβινθος, Diosc. ciceri similis, ὁ ᾗ ἡ ἐρεβινθώδης, ους, Theophr. ciceris magnitudo, ἐρεβινθίου μέγεθος, Diosc.
Cicercula, ὁ λάθυρος, Theophr.
Cicerinus, ἐρεβίνθινος, ίνη, ινον, Hesych. ὁ ᾗ ἡ ἐρεβινθώδης, ους, folium cicceris, φύλλον ἐρεβινθώδες, Theophr.
Cicindela, ἡ λαμπυρὶς, Plin. ἡ φαλαίνα, Nic. cicindelæ instar luceo, λαμπυρίζω, Diosc.
Ciconia, ὁ πελαργὸς, οῦ, Aristot. qualis ciconiæ est, πελαργικὸς, ἡ, όν, id. ciconiæ pullus, ὁ πελαργιδεὺς, έως, Aristoph.
Cicur, ὁ ᾗ ἡ τιθασσὸς, ὸν, Plato. ὁ ᾗ ἡ ἥμερος, ον, id. πρᾷος, Xen. animantes omnes tam cicures quam agrestes, ζῶα πάντα ὅσα ἥμερα, ὅσα ἀτίθασσα, Herodian. 5, 6. natura, τὸ τιθάσιον, ου, Theophr.

Cicuratio, τὸ ἡμέρωμα, Theophr. ἡ ἡμέρωσις, ἡ ἐξημέρωσις.
Cicurator, ὁ τιθασεύτης, ου, Aristoph.
Cicuro, τιθασσεύω, aliquem, τινὰ, Plato. ἐξημερόω τινὰ, id. bestias, ἡμερόω τὰς ψυχὰς τῶν θηρίων, Isocr.
Cicuta, τὸ κώνειον, ου, Diosc. cicutam bibo, κωνειάζομαι, Suid.
Cieo, κινέω, omnem lapidem, πάντα λίθον, Plut. risum alicui, μηχανάομαί τινι γέλωτα, Dem. iram, παρίημι τὴν ὀργὴν, id. bellum, ἐγείρω πόλεμον, Thuc.
Cilicium, τὸ κιλίκιον.
Cilium, ἡ βλεφαρὶς, Aristot. τὸ βλέφαρον, Diosc.
Cimeliarcha, ὁ κειμηλιάρχης.
Cimeliarchium, τὸ κειμηλιάρχιον.
Cimelium, τὸ κειμήλιον, Luc.
Cimex, ὁ vel ἡ κόρις, εως, Diosc.
Cinædia, ἡ κιναιδία, Æschin.
Cinædicus, κιναιδικὸς, ἡ, όν.
Cinædus, ὁ κίναιδος, Plut.
Cincinnatus, ὁ ᾗ ἡ κρωβυλώδης, Lucian.
Cincinnus, ὁ κίκινος, Aristoph. ὁ πλόκαμος, Hom. aureus, ὁ βόστρυχος χρυσοῦς, Ælian.
Cinctulus, τὸ ζώνιον, Poll.
Cinctura, τὸ διάζωμα, ατος, Plut.
Cinctus, us, τὸ διάζωμα, Plut. ἡ ζώνη, id.
Cinefacio, τεφρόω, N. T. ἀποτεφρόω.
Cineraceus, τεφρὸς, ὰ, όν, Aristot. ὁ ᾗ ἡ τεφρώδης, ὁ ᾗ ἡ ἔνσποδος, Diosc.
Cinereus, ὁ ᾗ ἡ ἔντεφρος, Athen. σποδιὸς, ία, ιον, id. qui cinereo colore est, τεφραῖος, αία, αῖον, Ælian.
Cinerula, τὸ σπόδιον, Diosc.
Cingo, διαζώννυμι, pallium, τὸ τριβώνιον, ου, Lucian. aliquem re aliqua, διαδέω τί τινι, Lucian. urbem muro, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, Aristot. urbem lapidibus, τειχίζω τὴν πόλιν λίθοις, Dem. corona, στεφανόω, Plut. circulo orbem ferrarum, περιστεφανόομαι κύκλῳ τὴν οἰκουμένην, Aristot.
Cingula, τὸ ζῶμα, τὸ ζῶσμα, Basil.
Cingulum, ὁ ζωστὴρ, ῆρες, Dem. Phal. ἡ ζώνη, Plut. τὸ ζώνιον, Poll. τὸ διάζωμα, Plut. ἡ ταινία, Paus.
Cinis, ἡ σποδὸς, Lucian. ἡ τέφρα, Plut. ἡ σποδιὰ, Hesych. τὸ σπόδιον, Diosc. ἡ κόνις, Hom. fervens, in quo adhuc sunt prunæ, ἡ θερμοσποδιὰ, Diosc. sub cinere coquo, σποδίζω, Plato. cinerem detergo, ἀποσποδέω, Aristoph. aliquo modo refero, ὑποσποδίζω, Diosc. in cinerem redigo, τεφρόω, N. T. ἐντεφρόω, Al. Aphrod.
Cinnabarinus, κινναβάρινος, ίνη, ινον, Aristot. κιννάβαρις, ία, ιον, Galen.
Cinnabaris, τὸ κιννάβαρις, εως, Theophr. cinnabarim refero, κιννάβαρίζω, Diosc.
Cinnus, ὁ κίκινος, Aristoph. ὁ πλόκαμος.
Cio, vide *Cieo*.
Cippus, ἡ ποδοκάκη, ης, Dem. columna, ἡ στήλη.
Circa, περὶ, *cum accus.* circa hoc occupatus est, περὶ τοῦτό ἐστι, Dem. mimos circa se habet, μίμους ἔχει περὶ αὐτὸν, id. circa meridiem, περὶ μέσην ἡμέραν, Æschin. qui circa Trojana tempora vixerunt, οἱ περὶ τὰ Τρωϊκὰ, Isocr. ἀμφὶ, *cum accus.* circa urbem, ἀμφὶ τὴν πόλιν· circa cœnam occupatus erat, ἀμφὶ δεῖπνον εἶχε, Xenoph. κατὰ *cum accus.* leges circa excessum, νόμοι. καθ' ὑπεροχὴν, Aristot.
Circensis, κύκλιος, ία, ιον, Circenses ludi, ἡ ἱπποδρομία, ας, Thuc. ὁ δίαυλος.
Circinatio, ἡ περιαγωγὴ, ἡ γύρωσις.
Circino, περιγράφω, Dem. περιάγω, γυρόω.
Circinus, ἡ περίγρα, ας, Eustath.
Circiter, περὶ, *cum accus.* circiter septuaginta naves, περὶ ἑβδομήκοντα ναῦς, Thuc. circiter triginta, ὡς τριάκοντα, Dem. circiter centum stadia, ὅσον ἑκατὸν στάδιες, Herodian.
Circuitio, ἡ περιτροπὴ, Basil. ἡ περίοδος, Aristot.
Circuitor, ὁ περίπολος, Thuc. ὁ περιοδευτής.
Circuitus, ἡ περίοδος, Plut, ὁ περίβολος, ου, Thuc. in circuitu fori, ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς, Thuc. urbis, κύκλος τῦ ἄστεος, id.

Circulatim, κυκληδὸν, κύκλῳ· ferri, φέρεσθαι, Plut.
Circulatio, ἡ κύκλωσις, εως.
Circulator, ὁ ἀγύρτης, ου, Suid. ὁ ὀχλαγωγός.
Circulatorius, ἀγυρτικὸς, ἡ, όν, Plut.
Circulatrix, ἡ ἀγυρτὶς, ίδος.
Circulo, κυκλόω, γυρόω.
Circulus, ὁ κύκλος, Plato.
Circum, vide *Circa*.
Circumactio, ἡ περίοδος, Arist. ἡ περιαγωγὴ, id. ἡ περιστροφή.
Circumaggero, περιχώννυμι.
Circumago, περιάγω, aliquid, τὶ, Plato. aliquem secum, περιάγομαί τινα, Xenoph. circumagor, κυκλοφορέομαι, Aristot.
Circumambulo, περιπατέω κύκλῳ. Confer *Circumeo*.
Circumaro, περιαρόω, Plato.
Circumadspicio, περιβλέπω.
Circumcido, περικόπτω, aliquid, τὶ, Thuc. περιτέμνω τὶ, LXX. præputium, περιτίμνομαι τὰ αἰδοῖα, Herodot.
Circumcingo, περιζώνυμι, lumbos, τὰς ὀσφύας, Naz.
Circumcirca, πέριξ, populum stantes, πέριξ τῦ δήμυ ἑστῶντες, Polyb. cunctantes irretit, κύκλῳ πανταχῆ μέλλοντας περισοίχεται, Dem.
Circumcise, περιτετμημένως.
Circumcisio, ἡ περιτομὴ, N. T. ἡ περικοπή.
Circumcisor, ὁ περιτομεὺς, έως.
Circumcludo, περικλείω, Thuc.
Circumcludo, idem quod anteced.
Circumcolo, περιοικέω, Ulpian.
Circumculco, περικατατρέω, ῶ.
Circumcurro, περιτρέχω, aliquid, τὶ, Plato.
Circumcursio, περιδρομὴ, ῆς, Plut.
Circumcursito, περιπλανάομαι, in hoc, ταῦτα, Xen. huc illuc, ἄττα διῦρο κἀκεῖσε, Dem.
Circumdo, περιβάλλω, urbem mœnibus, τῇ πόλει τεῖχος, Aristot. περιτειχίζω τὴν πόλιν, Dem. urbem fossa, περιβάλλομαι τάφρον τῇ πόλει, Xenoph. aliquid aliquo, κυκλόω τί τινι, Greg.
Circumdolo, παραπιλεκάω, Naz.
Circumduco, περιάγω, Plat. περιέχω, Plut. aliquem, περιηγέομαί τινα, Lucian. aliquem circa montem, τινὶ τὸ ὄρος, Herodot. munitiones circa urbes, περιβάλλομαι ταῖς πόλεσιν ἐρύματα· decipere aliquem, παρακρύομαί τινα, Dem.
Circumductio, ἡ περιήγησις· deceptio, ἡ παράκρυσις, Suid. ἡ ἀπάτη, Xen.
Circumductor, ὁ περιηγητὴς, οῦ, Justin.
Circumeo, περίειμι, περιβαίνω, in Italia, τὴν Ἰταλίαν, Plut. forum cum aliquo περιέρχομαι κύκλῳ τὴν ἀγορὰν μετά τινος, Dem. palatium, περιοδεύω τὸ παλάτιον, Plut. fana Deorum, περιπορεύομαι τὰ ἱερὰ, Aristot.
Circumequito, περιιππεύω, Polyb.
Circumerro, περιφέρομαι, Plut.
Circumferentia, ἡ περιφέρεια, ας, Aristot. ἡ περίμετρος, ου, sc. γραμμὴ, id.
Circumfero, περιφέρω, aliquid, τὶ, περιάγω.
Circumflecto, περικάμπτω, περικλάω, i. e. circumflexo noto, περισπάω, Athen.
Circumflexio, ἡ περίκαμψις, ἡ περικαμπὴ, ῆς, Herodot. ἡ περίκλασις, Plut.
Circumflexus, ὁ ᾗ ἡ περίκαμπτος· circumflexo notatus, περισπώμενος, ίνη, ινον, Gramm.
Circumflexus, us, vide *Circumflexio*.
Circumflexus, i, ὁ περισπώμενος, scil. τόνος, Gramm.
Circumflo, περιπνέω.
Circumfluens, περιῤῥέων, ουσα, ον, Thuc.
Circumfluo, περιῤῥέω, murum, τὸ τεῖχος, Herodian. opibus, seu omnium rerum copia, ἔχω τῶν ἁπάντων, Isocr.
Circumfluus, ὁ ᾗ ἡ περίῤῥους, υς, Herodot. περιῤῥέων, ουσα, ον, Thuc.
Circumfodio, περιορύττω, Theophr. περισκάπτω.
Circumforaneus, ὁ περιαγοραῖος, ι, Suid. ὁ ἀγύρτης, ου, id. ὁ ᾗ ἡ ἀγοραῖος, ι, ὁ ἀλήμων, populus, ὄχλος, Xen.
Circumfremo, περιβρέμω, περιβρομέω.
Circumfrico, περιτρίζω, περικνίζω.

Circumfulgeo,

Circumfulgeo, περιαστράπτω, N. T. περιστίλβω, Ep.
Circumfundo, περιχέω, aliquid, τί, Diosc. τινί, Lucian. περιχύω, τινί, id circumfundo, i. e. circumdo aliquem, περιχύομαί τινι, Plut.
Circumfusio, ἡ περίχυσις, εως.
Circumgelatus, a, um, περιπαγείς, εῖσα, έν, Diosc.
Circumgemo, περιστενάζομαι, Plut.
Circumgesto, περιφέρω, Synes.
Circumjaceo, περίκειμαι, alicui, τινί, Herodian. id circumjaceo mihi, περίκειμαι τῦτο, id.
Circumjectus, a, um, περικείμενος, ένη, ενον, Herodian.
Circumjicio, περιβάλλω, alicui aliquid, τί τινι, Galen.
Circumlambo, περιλείχω, aliquid, τί, Aristoph.
Circumlatus, a, um, περικομισθείς, εῖσα, έν, Thuc.
Circumligo, περιδέω, aliquid, τί, Xenoph. aliquid alicui, διαδέω τί τινι, Lucian.
Circumlino, περιχρίω, Lucian.
Circumlitio, ἡ περίχρισις, εως, Diosc.
Circumlitus, a, um, ὁ ϗ ἡ περίχρισος, ε, Diosc.
Circumlocutio, ἡ περίφρασις, εως, Quinctil.
Circumloquor, περιφράζομαι, Dion. Halic.
Circumluo, περικλύζω, Plut.
Circummitto, περιστέμπω.
Circummunio, περιφράττω.
Circummunitio, τὸ περίφραγμα, ατος, Poll. ὁ παραφραγμός.
Circummunitus, a, um, ὁ ϗ ἡ περίφρακτος.
Circumnascor, περιφύομαι, Theophr.
Circumnavigo, περιπλέω, Peloponnesum, τὸν Πελοπόννησον, Dem.
Circumobruo, περιχώννυμι.
Circumpingo, περιπήγνυμι, Diosc.
Circumplector, περιπλέκω, Aristot.
Circumplexio, ἡ περιπλοκή, ἡ περίπλιξις, εως.
Circumplexus, a, um, περιπεπλεγμένος, ένη, ένον.
Circumplico, vide *Circumplector*.
Circumpono, περιτίθημι, alicui aliquid, τί τινι, Æschin.
Circumpotatio, ἡ ἐγκυκλοποσία, ας.
Circumrado, περιξέω, Theocr.
Circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.
Circumrodo, περιδρώσκω, περιτρώγω, aliquid, τί, Lucian.
Circumscalpo, περικνίζω, Ep.
Circumscarifico, περιξύω, Galen.
Circumscindo, περιτέμνω.
Circumscribo, περιγράφω, Plut. circulum centro, κύκλον κέντρῳ, Naz. definio, ὁρίζω, Dem. περιορίζω, Luc. fallo aliquem, παρακρούομαί τινα, id.
Circumscripte, περιγεγραμμένως.
Circumscriptio, ἡ περιγραφή, ῆς, Polyb. deceptio. ἡ παράκρουσις, εως, Suid.
Circumseco, περικόπτω, aliquid, τί, Thucyd.
Circumsedeo, περικάθημαι. mœnia ingenti exercitu, τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει, Dem. urbem, πολιορκίᾳ πόλιν, id. περικαθίζω πόλιν, LXX.
Circumsepio, περιφράσσω, LXX.
Circumsessio, ἡ πολιορκία, Isocr. Vide *Obsidio*.
Circumsisto, περιΐστημι, Herod.
Circumsono, περιηχέω, aures, τὰς ἀκοὰς, Basil. insula, quam circumsonant venti, νῆσος περιηχυμένη τῷ πνεύματι, Lucian.
Circumspecte, περιεσκεμμένως, Lucian. περιφυλαγμένως, omnia perscribere ad aliquem, ἅπαντα πρός τινα ἐπιστέλλειν, Dem. εὐλαβῶς.
Circumspectio, ἡ περισκόπησις, εως, ἡ περίσκεψις, εως.
Circumspecto, κατασκοπέομαι, Xen.
Circumspectus, i. e. cautus, περιφυλαγμένος, ένη, ένον, Plat. qui circumspicitur, περιεσκεμμένος, Lucian. ὁ ϗ ἡ περιφανής, id.
Circumspergo, περιστάσσω, περιῤῥαίνω.
Circumspicio, idem quod *Circumspecto*: πάντῃ περιβλέπω, Luc. περιοράω, Xen. περισκοπέω.
Circumstantia, ἡ περίστασις, εως, Aristot.
Circumsto, περιΐσταμαι, undique, πανταχόθεν, Thuc. aliquid, τί, Dem.
Circumstrepo, περικτυπέω, ῶ, Basil.
Circumstruo, περικατασκευάζω.
Circumtego, περικαλύπτω, aliquem, τινά, Plat.
Circumtexo, περιυφαίνω.
Circumtondeo, περικείρω, Philostr.
Circumtono, περιβροντάω. ῶ.
Circumtonsus, a, um, ὁ ϗ ἡ περίκυρος, ε, Poll.
Circumtremo, περιτρέμω, Naz.
Circumtueor, idem quod *Circumspecto*.
Circumvagor, περιπλανάομαι, Xenoph.
Circumvallatio, ἡ ἀποτάφρευσις, εως.
Circumvallo, περιχαυρόω, Thuc. aliquid, περιταφρεύω τι, Plut. περιτειχίζω, Xen.
Circumvectio, ἡ περιαγωγή, ῆς, Aristot.
Circumvecto, περιάγω, Plat. περιοχέω.
Circumveho, idem quod antecedens *Circumverto*.
Circumvenio, περιέρχομαι· circumdo, κυκλόω, aliquid aliqua re, τί τινι, Gregor. κυκλόομαί τι, Xen. decipio, παρακρούω. aliquem, τινὰ, Isocr. φινακίζω τινὰ, Dem. ἐξαπατάω τινὰ, id.
Circumventus, κυκλώμενος, ένη, ενον, malis, κακοῖς συμπεπτωκώς, Soph.
Circumverto, περιδινέω, Æschin. περιστρέφω, aliquid, τί, Lucian.
Circumvincio, περιδέω.
Circumviso, idem quod *Circumspecto*.
Circumvolito, περιπέτομαι, Lucian.
Circumvolo, idem quod *Circumvolito*.
Circumvolvo, περικυλίνδω, Plat. περικυλίω, Aristoph. περιειλέω.
Circumvolutio, ἡ περικυλίνδησις, εως, Plat. ὁ κυλινδισμός, ῦ, Theodot.
Circularis, κυκλικός, ή, όν, Theophyl. κύκλιος, ία, ιον, Æschin. ὁ ϗ ἡ ἐγκύκλιος, Athen.
Circulator, ὁ κυκλικὸς, ῦ, Lucian. ὁ ἀγύρτης, Plut.
Circulus, ὁ κύκλος, Plat. ὁ γῦρος, ε, Plut.
Circus, ὁ κύκλος, ε, Plat. τὸ γύρωμα, ατος, Theophr. ὁ ἱππέδρομος, Dion. Hal.
Cirratus, a, um, βισσευχωμένος, ένη, ένον.
Cirrus, ὁ βόσσευχος, Aristoph. ὁ πλόκαμος, Herod. πλεκτάνη, τρόφος.
Cis, ἐντὸς, fluvium, τῦ ποταμῦ, montes, ἐπὶ τάδε τῶν ὀρῶν, Aristot. Atque hoc ipso etiam composita cum *Cis* redduntur, ut Cisalpinus, ὁ ἐπὶ τάδε τῶν Ἀλπέων· Cismarini, οἱ ἐπὶ τάδε τῆς Θαλάσσης, κ. τ. λ.
Cista, ἡ κίστη, ης, ἡ κιστίς, ίδος, Aristoph. ἡ κιβωτὸς, ῦ, Diosc.
Cistella, ἡ κιστὶς, Aristoph. τὸ κιβώτιον, Plut.
Cistellula, idem quod anteced.
Cisterna, ἡ δεξαμενὴ, ῆς, Strabo. ὁ λάκκος, ε, Aristoph. τὸ ὕδατων δοχεῖον.
Cisterninus, a, um, λακκαῖος, αία, αῖον, aqua, λακκαῖον ὕδωρ, Athen.
Cistula, idem quod *Cistella*.
Citatim, ὡρμημένως, ὀξέως.
Citatio, ἡ κλῆσις, εως, Dem.
Citatus, a, um, ὡρμημένος. ένη, ένον.
Citerior, ἐγγύτερος, έρα, ερον, Xenoph.
Cithara, ἡ κιθάρα, Plat. ἡ φόρμιγξ. ἡ χέλυς. cithara cano seu ludo, κιθαρῳδέω, Plut κιθαρίζω, Aristot. citharæ sonus seu cantus, τὸ κιθάρισμα, ατος, Plat. ἡ κιθαρῳδία, Plut. citharæ pulsatio, ἡ κιθάρισις· citharam pulsandi peritus, κιθαριστικὸς, ή, όν, Plat. cithara parva, τὸ κιθάριον, Athen.
Citharista, ὁ κιθαριστὴς, ῦ, Aristot. ὁ κιθαρῳδὸς, ῦ, Plut.
Citharistria, ἡ κιθαριστρία, Athen.
Citharœdus, idem quod *Citharista*.
Citimus, ἐγγύτατος, άτη, ατον.
Cito, ταχέως, Dem. ταχὺ. Isocr. διὰ ταχέων, id. ἰθέως, id. citius, θᾶττον, Dem. citius opinione, θᾶττον τῆς ἐλπίδος, Herodian. citissime, τάχιστα, Isocr. quam citissime, ὅτι τάχιστα, id. ὡς τάχιστα, Xen. τὴν ταχίστην, Dem.
Cito, -as, καλέω, Dem. παρακαλέω, id. legem, προβάλλομαι τὸν νόμον, Naz. testem, ἐπάγομαι, προσκαλέομαι, παρέχομαι μάρτυρα, Æschin. Homerum, ἐπάγομαι τὸν Ὅμηρον, Aristot.
Citra, ἐντὸς, fluvium, τῦ ποταμῦ. citra virilem congressum, ἄνευ τῆς πρὸς ἀνδρὸς ὁμιλίας, citra ista, ἔξω τούτων, Thuc. citra controversiam, ἀναμφισβητήτως, Dem. citra reprehensionem jure uti, ἀνεγκλήτως τῷ δικαίῳ χρῆσθαι, id. citra et ultra, ἐπὶ θάτερα μὲν, ἐπὶ θάτερα δὲ, Polyb.
Citreus, κίτριος, ία, ιον, malum, μῆλον, Athen.
Citrinus, idem quod anteced.
Citromalum, τὸ κίτριον μῆλον, Athen.
Citrum, τὸ κίτρον, ε.
Citrus, *arbor*, ἡ κίτρια, Auct. Geopon.
Citus, ὠκὺς, εῖα, ὺ, ὀξὺς, εῖα, ὺ, Plut. ταχὺς, εῖα, ὺ, Dem.
Civicus, ἀστικὸς, ή, όν, Lucian.
Civilis, πολιτικὸς, ή, όν, res civiles, τὰ πολιτικὰ, ῶν, Isocr. civilis exclusatio, σκῆψις πολιτικὴ, Dem. civilia munera, λειτουργίαι πολιτικαὶ, id. civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος, Plut. urbanus, elegans, ἀστεῖος, α, ον, Lucian.
Civilitas, ἡ ἀστειότης, ητος, τὸ πολιτικὸν, ῦ.
Civiliter, πολιτικῶς. administrare aliquid, πράττειν τι, Dem. ἀστείως, Plut.
Civis, ὁ πολίτης, ε, Dem. ὁ πολιτευόμενος· ὁ συμπολιτευόμενος, ε, id. ὁ ἀστικὸς, ῦ, id. ὁ ἀστὸς, ῦ, Xen. fœmina, ἡ πολῖτις, ίδος, Dem. ἡ ἀστὴ, ῆς, Plut. bonus, πολίτης ἀγαθὸς, Dem. melior, ἀμείνων, id. optimus, βέλτιστος, Isocr. bonus atque honestus, καλὸς κἀγαθὸς, Dem. prudentissimus, φρονιμώτατος, Isocr. fortis, γενναῖος, Dem justus, δίκαιος· moderatus, μέτριος· patriæ studiosus, εὔνους· modestus ac bonus, σώφρων καὶ χρηστὸς, id. laudatissimus, εὐδοξότατος, Isocr. utilis ac fortis, χρήσιμος ϗ ἀνδρεῖος, Dem. malus, πονηρὸς, id. improbissimus, χείριστος, id. φαυλότατος τῶν πολιτῶν, Isocr. audacissimus, τολμηρότατος τῶν ἀστῶν, id. civem facere, πολίτην ποιεῖν, Dem. fieri, πεποιῆσθαι, id. natura esse, φύσει εἶναι, id. natum germanum esse, πεφυκότα γνήσιον εἶναι· natum esse, γένει εἶναι· non germanum esse, ϗ καθαρῶς εἶναι· ex altera parte esse, κατὰ θάτερα εἶναι· ex utroque parente esse, ἐξ ἀμφοτέρων ἀστὸν εἶναι, id ϗ πρὸς πατρὸς ϗ πρὸς μητρὸς ἀστὸν εἶναι, id.
Civitas, ἡ πόλις, εως, Dem. parva, πόλις μικρὰ· magna, μεγάλη, id. tanta magnitudine atque gloria, τηλικαύτη τὸ μέγεθος, τοιαύτην δὲ δόξαν ἔχουσα, Isocr. primaria, πρώτη οὖσα, id. πρωτεύουσα, id. dignitate prædita, ἀξίωμά τι ἔχουσα, Dem. honoratior, ἐντιμοτέρα· illustris, ἐπιφανεστάτη, Isocr. nobilis, ὀνομαστὴ· antiquissima et maxima et apud omnes homines celeberrima, ἀρχαιοτάτη ϗ μεγίστη ϗ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομαστοτάτη· gravis ac splendida, σεμνὴ ϗ λαμπρὰ· beata, εὐδαίμων, id. florentissima, εὐτυχεστάτη· legibus bene constituta, εὐνομουμένη· libera, δημοκρατουμένη ϗ ἐλευθέρα, id. suis legibus utens, αὐτόνομος, Isocr. civitatem vectigalem efficere, πόλιν τινὰ ποιεῖν συντελῆ, Dem. subjicere servituti, δέλην καθιστάναι, id. habitare, οἰκεῖν, Isocr. gubernare, διοικεῖν, id. servare, σώζεσθαι, Dem. felicem efficere, εὐδαίμονα ποιεῖν, id. turbare, ταράττειν, Dem. jus civitatis, ἡ πολιτεία· civitatem petere, αἰτεῖν τὴν πολιτείαν, Dem. decernere alicui, ψηφίζεσθαί τινι, id. dare alicui, διδόναι τινὶ, id. adquirere, κατασκευάζειν, id. accipere, παραλαμβάνειν τὴν πολιτείαν seu τὴν πόλιν, Isocr. habere jus civitatis apud aliquos, εἶναί τινι πολιτείαν παρά τισι, Dem. μετουσίαν εἶναί τινι τῆς πόλεως, id.
Civitatula, τὸ πολίχνιον, Isocr. ἡ πολίχνη, Thuc.
Clades, ἡ ἧττα, ης, Dem. ἡ συμφορὰ, Isocr. ὁ ὄλεθρος, Dem. cladem sibi ipsi accersere, ἧτταν ἑαυτῷ παρασκευάζειν, Isocr. incidere in clades, περιπεσεῖν εἰσιν ἥτται, id. expertum esse cladis acceptæ, ϗ μετέχειν τῆς ἥττης, Dem. recedere Platæis post cladem acceptam, ἀναχωρεῖν ἐκ Πλαταιῶν ἀπὸ τῆς ἥττης, id. Confer *Calamitas*, item *Detrimentum*.
Clam, κρύβδην, Dem. κρύβδα, λάθρα, id. clam fertur suffragium, κρυβδὴν ἐγὶν ἡ ψῆφος· clam et ignorantibus aliis facere aliquid, λάθρα ϗ διακρυψάμενον πράττειν τι· clam et per vim facere aliquid, λαθρα ϗ βίᾳ ποιεῖν τι· clam nobis, λάθρα ἡμῶν, id.
Clamator, ὁ κράκτης, ε, Plut. ὁ κικράκτης.

Clamito,

Clamito, κράζω, Dem. ἀναβοάζω, βοάω, id. κραυγάζω.
Clamo, βοάω, Dem. κράζω, id. κραυγάζω, N. T. αὔω, Hom. clamo et loquor aliquid, βοάω τι καὶ λέγω, Dem. et vociferor, βοάω καὶ κράζω· clamo, indignor, calumnior, βοῶ, ἀγανακτῶ, λοιδορῶμαι, id. clamo valde, κράζω φωνῇ μεγάλῃ, N. T. βοῶ ἀνδρικῶς, Æl.
Clamor, ἡ βοή, ῆς, Dem. ἡ κραυγή, Xen. ἡ ἰαχή· clamorem tollo, edo, excito, ποιῶ κραυγήν, Dem. percelli clamoribus alicujus, καταπλαγῆναι ὑπὸ κραυγῆς τινος, id.
Clamosus, κραυγαστικὸς, ἡ, όν, ὁ κράκτης, ου, Plut. κραικτικὸς, ἡ, όν· clamosissimum esse, μέγιστον φθέγγεσθαι, Dem.
Clancularius, κρυπτὸς, ἡ, όν, Herodian. κρύφιος, ία, ιον, id.
Clanculum, κρύβδην, Dem. λάθρα, Plut. κρύφα, id. Confer *Clam.*
Claudestinus, λήθιος, ία, ιον, Hesych. λάθριος, ία, ιον, id. κρυπτὸς, ἡ, όν, Herodian. κρύφιος, ία, ιον, id.
Clango, ἠχέω, κλάζω, ut canis in venatione, μέγιστον φθέγγεσθαι, Dem.
Clangor, ἡ κλαγγὴ, anserum, Plut. tubarum, Athen. hominum, Herodian. canum, Xen.
Clare, λαμπρῶς, Xen φανερῶς, Plat. ἐναργῶς, Dem. ἀντικρὺ, id. cognoscere, εἰδέναι σαφῶς· scribere in literis, διαρρήδην ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γράφειν· decretum de eo scriptum est, ἀντικρὺ περὶ τούτων τὸ ψήφισμα γέγραπται, id. et aperte, ἀντικρὺ καὶ διαρρήδην, id. de voce, visu, ὀξέως.
Clareo, φαίνομαι.
Claresco, ἐκφαίνομαι.
Clarifico, λαμπρύνω, Xenoph.
Clarigatio, ἡ ἐπαγγελία, ας.
Clarigo, ἐπαγγέλλω πόλεμον, Polyb. πολεμεῖν, id. προαγορεύω πόλεμον, Dem.
Clarisonus, λαμπρόφωνος.
Claritas, ἡ λαμπρότης, Plut. visus, ἡ ὀξυδορκία, Lucian. vocis, ἡ εὐφωνία, Dem. nominis, ἡ εὐδοξία, Isocr. famæ, ἡ εὔκλεια, Dem. sermonis seu orationis, ἡ σαφήνεια, Plat.
Clarus, a, um, λαμπρὸς, ὰ, όν, Dem. clara luna, λαμπρὰ σελήνη, Thuc. clarus vir, ἀνὴρ ἔνδοξος, Dem. λαμπρὸς, Isocr. γνώριμος, Dem. ἐπιφανὴς, id. ὀνομαστὸς, Isocr. omnium suo tempore clarissimus, ἐνδοξότατος τῶν καθ' ἑαυτὸν ἁπάντων ἀνδρῶν, id. clarissimi optimique, ὀνομαστότατοι καὶ ἄριστοι, id. ex ignobilibus et obscuris claros et illustres fieri, ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἐνδόξους καὶ γνωρίμους γίνεσθαι, Dem. clarum aliquem ex obscuro facere, ποιεῖν τινα ὀνομαστὸν ἐξ ἀδόξου, Isocr. exempla clara, παραδείγματα ἐναργῆ, Dem. multifariam clarum testimonium, πολλαχόθεν καταφανὴς μαρτυρία, id. facere alicui aliquid clarum, ποιεῖν τι φανερὸν, ἐμφανὲς, καταφανὲς, δῆλον, εὐδηλόν τινι, Dem. clarum esse eloquentia, δεινὸν εἶναι περὶ τὸς λόγους, Isocr. vox, φωνὴ ὀξεῖα, Aristot.
Classiarius, ὁ ναύμαχος, ου, Chrys.
Classicula, τὸ φόλιον, ου.
Classicum, τὸ σάλπισμα, ατος, receptui dari solitum, τὸ ἀνακλητικὸν, ῦ, Plut. classicum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.
Classicus, a, um, φολικὸς, ὴ, όν.
Classis, i. e. copiæ navales, τὸ ναυτικὸν, ῦ, Dem. ὁ φόλος, ου, id. classem comparare, συλλέγεσθαι ναυτικὸν, Isocr. instruere, παρασκευάζειν φόλον, Dem. habere, ἔχειν ναυτικὸν ablegare, mittere, ἀποστέλλειν, ποιεῖσθαι ἀπόστολον· profligare, ἐξελαύνειν, ἀμύνεσθαι φόλον· amittere, ἀπόλλυσθαι ναυτικὸν, id. classis præfectus, ὁ ἀποστολεὺς, έως, id. ὁ ναύαρχος, id. legatus classis præfecti, ὁ ἐπιστολεὺς, έως, Xen. classis præfectura, ἡ ναυαρχία, ας, Aristot. classi præesse, ναυαρχῆσαι, Æl. classe pugno cum aliquo, ναυμαχέιν τινὶ, Thuc. contra aliquem, πρός τινα, Lycophr. pars civium, ἡ συμμορία, ας, Dem. tributa conferre per classes, εἰσφέρειν κατὰ συμμορίας, id.
Clathrum, τὸ κλῆθρον, ου.
Clava, ἡ κορύνη, ης, τὸ ῥόπαλον, ου, Xen. clava percutio, ῥοπαλίζω· percussio quæ fit clava, ὁ ῥοπαλισμὸς, οῦ.
Clavarius, ὁ κορυνήτης, ου, Hom.
Clavator, idem quod antecedens *Clavarius.*
Clavatus, ἡλωτὸς, ὴ, όν.
Claudicatio, ἡ χωλότης, Plut. ἡ χωλεία, Poll.
Claudico, χωλαίνω, Naz. καταχωλεύω, id. σκάζω, Plut. leviter, ὑποσκάζω, Lucian.
Claudo, κλείω portam, πύλην, Herodian. fores, τὴν θύραν, N. T. portum, κλείω τὸν λιμένα, Thuc. aliquos in castris, καταπλείω τινὰς ἐν τῷ στρατοπέδῳ, Herodian.
Claudus, a, um, χωλὸς, ὴ, όν, Dem. κυλλὸς, ὴ, όν, Hipp. γυιὸς, ὴ, όν, altero pede, ἕτερον πόδα· utro pede? ποτέρῳ σκέλει; utroque pede, ὁ καὶ ἡ ἀμφίχωλος, Lucian. claudum reddo, κυλλόω, Hippocr. χωλόω, id. χωλεύω, Gal. ἀποχωλεύω, Xenoph. claudus sum, χωλαίνω, Naz. claudus fio, χωλαίνομαι, χωλεύομαι, Lucian. aliquantum claudus, ὁ καὶ ἡ ἀκρόχωλος, Suid.
Clavicula, τὸ κλειδίον, ου.
Clavicularius, ὁ κλειδοῦχος, ου, Plut.
Claviculus, idem quod *Clavicula.*
Claviger, idem quod *Clavicularius.*
Clavis, ἡ κλεὶς, δός, Plut. clavis adulterina, ἡ ἀντικλεὶς, δὸς, Clem. Alex.
Claustrarius, ὁ κλειδοποιὸς, οῦ.
Claustrum, τὸ κλεῖθρον, ου, Lucian.
Clausula, τὸ πέρας, ατος, Aristot. τὸ ἔσχατον, ου, id.
Clausus, κλειστὸς, ὴ, όν, Diod. Sic. clausæ fores, κεκλεισμέναι θύραι, N. T.
Clavus, ὁ γόμφος, Arist. ferreus et ligneus, ἦλος σιδήρεος καὶ ξύλινος, Xen. clavum clavo trudere, ἄλλῳ ἦλῳ ἐκκρούειν τὸν ἦλον, Lucian. clavis adfigo, προσηλόω, id. clavis defigo, seu configo, καθηλόω, gubernaculum, τὸ πηδάλιον, clavum teneo, κυβερνάομαι, Aristot. ornamentum vestis, τὸ σῆμα, ατος· clavo lato ornatus, ὁ καὶ ἡ πλατύσημος, ου, Herodian.
Clemens, πρᾶος, f. πραεῖα, Xen. χρηστὸς, ὴ, όν, Dem ὁ καὶ ἡ ἐπιεικὴς, ὁ καὶ ἡ ἐλεήμων, id. clementissimus et mansuetissimus omnium, ἐλεημονέστατος καὶ πραότατος πάντων, Isocr. clementes et humanos esse adsuefacere aliquos, πρᾶος καὶ φιλανθρώπους τινὰς εἶναι ἐθίζειν, Dem.
Clementer, πράως, Dem. ἠπίως, ἐπιεικῶς.
Clementia, ἡ ἐπιείκεια, Dem. ἡ πραότης, Plut. humanitas et clementia alicujus, φιλανθρωπία καὶ πραότης τινὸς, Dem. alicui nullam clementiam impertire, μεταδιδόναι τινι μηδοτιοῦν πραότητος, id.
Clepo, vide *Furor.*
Clepsydra, ἡ κλεψύδρα, Aristoph. parva, τὸ κλεψύδριον, ου, Philostr. qui ad clepsydram exercentur, οἱ ἀπὸ τῆς κλεψύδρας, id.
Clericus, a, um, κληρικὸς, ὴ, όν.
Clerus, ὁ κλῆρος, ου.
Clibanus, ὁ κλίβανος, ου, Herodot.
Cljens, ὁ πελάτης, ου, Plut. ὁ Θεραπευτὴς, ὁ Θεραπευτὴρ, Xen. clientum turba, clientes, τὸ πελατικὸν, ῦ· ad clientes pertinens, πελατικὸς, ὴ, όν.
Clienta, ἡ πελάτις, ίδος.
Clientela, ἡ πελάτεια, ἡ Θεραπεία.
Clientelaris, e, πελατικὸς, ὴ, όν.
Clima, τὸ κλίμα, ατος, Plut.
Climactericus, a, um, κλιμακτηρικὸς, ὴ, όν.
Climax, ἡ κλίμαξ, ακος, Xenoph.
Clinicus, a, um, κλινικὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ κλινήρης.
Clitellæ, τὰ ἐπισάγματα, τὰ καινθήλια, Aristoph. clitellas impono, ἐπισάττω, Xen.
Clitellarius, ὁ καὶ ἡ σαγματοφόρος, ου.
Clivosus, ὁ καὶ ἡ βυνώδης, ους.
Clivus, ὁ λόφος, Herodian ὁ γιώλοφος, Philo. ἡ γιωλοφία, Strabo ὁ βυνὸς, Aristot.
Cloaca, ὁ ἀφιδρὼν, ῶνος, N. T. ὁ ὀχετὸς, Herodian. abjicere corpora in cloacas, ῥίπτειν σώματα εἰς ὀχετὸς, id meatus subterraneus, ἡ ἀμάρα, τὸ ἀμάρυμα, Hesych.
Clostrum, idem quod *Claustrum.*
Cludo, idem quod *Claudo.*
Clueo, δοκέω, Xenoph.
Cluniculus, τὸ πυγίδιον, ου, Aristoph.
Clunis, ὁ γλουτὸς, Herodot. ἡ πυγὴ, Athen. secundum clunes, πυγηδὸν, Aristot.
Clusus, idem quod *Causus.*
Clypeatus, ὁ πελταστὴς, οῦ, Isocr. ὁ ἀσπιστὴς, οῦ, Dem. ὁ ἀσπιδοφόρος.
Clypeus, ἡ ἀσπὶς, ίδος, Xen. armo aliquem clypeo, παραβαλλόμενον τινὰ ἀσπίδι, Dem. clypeum abjicio, ἀποβάλλω ἀσπίδα, id. clypeo protego, προασπίζω, Herodian. ὑπερασπίζω, Polyb. clypeis consertis pugno, συνασπίζω, Lucian. a latere stans clypeo munitus pugno, παρασπίζω, Plut.
Coacervatio, ὁ συναθροισμὸς, οῦ, ἡ συνάθροισις, εως, τὸ σώρευμα, Xen.
Coacervo, συναθροίζω, Plat. συσσωρεύω, omnia in unum, ἀθροίζω πάντα εἰς ταυτὸ· convicia, συμφορίῳ σκώμματα καὶ λοιδορίας, Dem.
Coactio, ἡ συναγωγὴ, ῆς, Thuc.
Coactor, ὁ συναγωγεὺς, έως, civium, τῶν πολιτῶν, Lys.
Coadjutor, ὁ συμβοηθὸς, οῦ.
Coaduno, συνενόω, cum aliquo, τινὶ, Naz. συνείρω, Lucian. συναεμόζω.
Coædifico, συνοικοδομέω, N. T.
Cœqualis, vide *Æqualis.*
Cœque, vide *Æquo, Adcequo.*
Cœquus, vide *Æqualis.*
Cœtaneus, ὁ ἡλικιώτης, ου, Plat. cum aliquo seu alicujus, ὧν τινος, Dem. coætanea, ἡ ἡλικιῶτις, ίδος, Lucian. ὁ καὶ ἡ ἥλιξ, Xen. ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὤν, Dem. coætaneum alicujus esse, ἴσχειν τὴν αὐτὴν ἡλικίαν, ἧν ἕτερος, id.
Coæternus, a, um, συνδιαιωνίζων, ουσα, ον, Naz.
Coævus, vide *Coætaneus.*
Coagmentatio, ὁ ἁρμὸς, οῦ, Xen. ἡ ἁρμογὴ, ῆς, Lucian. ἡ σύμπηξις, εως, id.
Coagmentator, ὁ συναρμοστὴς, οῦ, Naz.
Coagmento, συναρμόττω, Plat. συνάπτω, Plut. πήγνυμι, Plat.
Coagulatio, ἡ πῆξις, εως, Aristot.
Coagulatus, a, um, πηκτὸς, ὴ, όν, Aristot. ἐμπυτισθεὶς, ῖσα, ἐν, Diosc.
Coagulo, πήσσω, caseum, τυρὸν, Diosc. τυρέω, ἐμπυτιάζω, lac, τὸ γαλα, id. coagulandi vim habens, πηκτικὸς, ὴ, όν, Diosc.
Coagulum, ἡ πυτία, Diosc. ἡ πυτίτις, Aristot.
Coalescentia, ἡ σύμφυσις, εως, Theophr.
Coalesco, συμφύομαι, Aristot. in corpus, συσσωματοποιέομαι, id. coalescere facio, συμφύω, Theophr. aliquid in aliquid, τὶ εἴς τι, Plut. aliquos in unum, τινὰς συντήκω καὶ συμφύω εἰς τὸ αὐτὸ, id. concordiam ineo, συνίσταμαι, Dem.
Coalitus, ὁ καὶ ἡ συμφυὴς, έος, Plut.
Coangusto, στενόω, aliquid, τὶ, Herodian.
Coarctatio, ἡ στενοχώρησις, εως, ἡ ἀντιπερίστασις, Aristot. ἡ συστολὴ.
Coarctatus, ὁ καὶ ἡ σύστενος, ου, Hesych.
Coarcto, ἀντιπεριΐστημι, Aristot. στενοχωρέω, N. T. στενόω, Herodian.
Coarguo, ἐλέγχω, aliquid, τὶ, Plut. ἐξελέγχω, κατελέγχω.
Coassatio, ἡ σανίδωσις, εως.
Coasso, σανιδόω.
Coaxo, κοαξέω.
Coccinatus, ὁ καὶ ἡ κοκκινοβαφὴς.
Coccineus, a, um, κόκκινος, ίνη, ινον coccinea lana, κόκκινον ἔριον, N. T. coccinea tunica, κόκκινος χιτὼν, Plut.
Coccinus, idem quod anteced.
Coccum, ὁ κόκκος, ου, Diosc.
Coccyx, ὁ κόκκυξ, υγος, Aristot.
Cochlea, ὁ κοχλίας, ου, Diosc.
Cochlear, τὸ κοχλιάριον, ου, Diosc.
Cochleola, τὸ κοχλίδιον, ου, Suid.
Coctilis, ἐψανὸς, ὴ, όν, Aristot. coctile, quidquid ad coquendum idoneum est, τὸ ἔψημα, ατος, Plato.
Coctio, ἡ ἔψησις, Plut. ἡ πέψις, Aristot.
Coctivus, idem quod *Coctilis.*
Coctor, ὁ ἑψητὴς, οῦ, Basil.
Coctura, idem quod *Coctio.*
Coctus, ἑφθὸς, ὴ, όν, Xen. bene, ὁ καὶ ἡ εὐέψητος,

τος, Theophr. a sole, i. e. ad maturitatem perductus, ὁ ἢ ἡ πίων, Theophr.
Codex, vide *Caudex*, vel *Liber*.
Codicillus, τὸ γραμματεῖον, ου, Dem.
Cœcus, a, um, vide *Cæcus, a, um*.
Cœlebs, vide *Cælebs*.
Cœlestis, e, ὁ ἢ ἡ οὐράνιος, ου, Plat.
Cœlites, οἱ οὐράνιοι, ων.
Cœlitus, οὐρανόθεν
Cœlum, ὁ οὐρανός, οῦ, Plat.
Cœmeterium, τὸ κοιμητήριον, Athen.
Coemo, συναναιρῶμαι, terram, τὴν γῆν, Dem. πρασωνίομαι, aliquid, τι, id. συμπρίαμαι.
Coemptio, ἡ συνώνησις, εως, ἡ ὠνή, ῆς, Dem.
Cœna, τὸ δεῖπνον, Dem. opipara et varia, πολύοψον ἢ ποικίλον, Lucian. secundaria, τὸ ἐπιδεῖπνον, ου, Athen. dominica, δεῖπνον κυριακὸν, ἡ εὐχαριστία· vocare aliquem ad cœnam, καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον, Dem. ire ad cœnam quovis, πορεύεσθαι ἐπὶ τὰ δεῖπνα πανταχοῦ· ad aliquem, ἰέναι πρός τινα ἐπὶ τὸ δεῖπνον· venire ad cœnam, ἐλθεῖν ἐπὶ δεῖπνον· potare et humanum se præbere erga aliquos in cœna, πίνειν ἢ φιλανθρωπεύεσθαι πρός τινας ἐν δείπνῳ· abire a cœna, ἀπιέναι ἀπὸ δείπνου· parare cœnam, δειπνοποιεῖν, id. δεῖπνον ποιεῖν, Xen. præbere alicui, δειπνίζειν τινὰ, id. τινὶ, id. finire, ἀποδειπνεῖν, Athen.
Cœnaculum, τὸ ἀνώγειον, N. T. τὸ ἰσιατόριον, ου, Plut. τὸ ὑπερῷον.
Cœnatorius, δειπνητικὸς, ἡ, όν, Athen.
Cœnaturio, δειπνησείω.
Cœnito, πολλὰ δεῖπνα δειπνέω.
Cœno, δειπνέω, cum aliquo, μετά τινος, Dem. συνδειπνέω τινὶ, id.
Cœnobium, τὸ κοινόβιον, ου.
Cœnosus, ὁ ἢ βορβορώδης, εος, Plat. ὁ ἢ ἡ πηλώδης.
Cœnula, τὸ δειπνάριον, ου, Athen.
Cœnum, ὁ βόρβορος, Dem. ὁ πηλὸς, Thuc. cœno obduco seu contamino, βορβορόω, Aristot. cœnum refero, βορβορίζω, sapore, ἐν τῇ γεύσει, Diosc. supplantatum prosternere in cœnum, ὑποσκελίσαι ἢ ῥᾴξαι εἰς τὸν βόρβορόν τινα, Dem. dejectio in cœnum, ἡ καταβορβόρωσις, Plut.
Coeo, convenio, συνήκω, συνίημι, cum aliquo, τινὶ, Dem. συνίσαμαι, Thuc. concumbo, συγκαθεύδω, Plat. ὁμιλέω τινὶ, Luc. τὰ ὑπὸ κόλπου πράττω, id. συγγίνομαι, Dem.
Cœpi, ἠρξάμην.
Cœpto, κατάρχω, bellum, τῷ πολέμῳ, Plut. sermonem, λόγου, Plat. pugnam, κατάρχομαι τῆς μάχης, Polyb.
Cœptum, τὸ καταρχθὲν, τὸ ἐπιχείρημα.
Cœptus, us, ἡ ἀρχὴ, ῆς, Dem.
Coepulo, onis, ὁ σύνδειπνος, ου, Xen. ὁ σύσσιτος, ου, Aristoph.
Coepulor, συνδειπνέω, Xen. συσσιτέω, cum aliquo, τινὶ, Dem.
Coequito, συνιππεύω.
Coerceo, εἴργω, καθείργω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινος, Xen. linguam, κρατεῖν τῆς γλώσσης, Plut. iram, καταπραΰνειν τῆς ὀργῆς, id. aliquid, κολάζω τι, Theophr. id quod exsuperat, κολάζω τὸ πλεονάζον, Plut.
Coercitio, ἡ κάθειρξις, εως.
Coessentialis, e, ὁ ἢ ἡ ὁμοούσιος, ου, Naz.
Cœtus, ἡ συνουσία, Plat. ἡ ἐκκλησία, Dem. publicus, ὁ πανήγυρις, εως, id.
Coexerceo, συγγυμνάζω, aliquos, τινάς.
Coexercitatio, ἡ συγγυμνασία, ας.
Cogitabilis, e, νοητὸς, ἡ, όν, Plat.
Cogitabundus, ὁ ἢ ἡ σύννους.
Cogitate, vide *Cogitato*.
Cogitatio, ὁ νόος, *contr.* νῦς, οῦ, Plat. τὸ νόημα, Aristot. ἡ νόησις, id. ἡ ἔννοια, Dem. ἡ διάνοια, Isocr. τὸ διανόημα, id. ὁ λογισμὸς, οῦ, Dem. animus et cogitatio, λογισμὸς ἢ διάνοια, id. incidere in cogitationem aliquam, ἐμπίπτειν τινὶ λογισμῷ, id. suscipere cogitationem alicujus rei, λαμβάνειν λογισμόν τινος, id. uti cogitatione sobrii hominis, χρῆσθαι λογισμῷ σώφρονος ἀνθρώπου, id. perspicere optima cogitatione, ὁρᾶν βέλτιστα λογισμῷ, id.
Cogitato, ἐκ προνοίας, facere aliquid, ποιεῖν τι, Plat.
Cogitatum, τὸ νόημα, τὸ διανόημα, τὸ ἐννόημα, Aristot. ad opus perducere, ἄγειν τὴν μελέτην εἰς πρᾶξιν, Herodot. cogitatis excidere, ἀποπίπτεσθαι τῶν ἐπιτηδευμάτων, Apocryph.
Cogito, ἐννοέω, Plat. aliquid, ἐνθυμεῖσθαί τινος, Xen. τὶ, Isocr. διανοέω τι, Lucian. λογίζομαί τι, Dem. mecum, σκοπῶ παρ' ἐμαυτῷ, id. abire, ἐν νῷ ἔχω ἀπιέναι, Plat.
Cognata, τὰ σύσοιχα, σύμφυλα.
Cognatio, ἡ συγγένεια, Dem. cognationis necessitudo, τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα· cognatio arctissima, συγγένεια ἀναγκαιοτάτη· a viro, συγγένεια πρὸς ἀνδρὸς· a matre, τὸ γένος τῆς μητρὸς, id. cognatione cum aliquo conjunctus, ᾧ ὑπάρχει συγγένεια πρός τινα, Isocr. προσήκων τινὶ τῷ γένει, Dem.
Cognatus, ὁ ἢ ἡ συγγενὴς, έος, Dem. ὁ γνήσιος, ου· et necessarius, συγγενὴς ἢ ἀναγκαῖος ἀνδρωπος· alicujus et genere proximus, προσήκων τινὶ ἢ γένει ὢν ἐγγύτατος· alicujus a viris, συγγενὴς τινος πρὸς ἀνδρῶν· maternus, οἰκεῖος ἀπὸ μητρὸς· utrimque alicui, κατ' ἀμφότερα συγγενὴς τινι· cognatorum more, συγγενικῶς, id.
Cognitio, ἡ γνῶσις, εως, Isocr. ἡ ἐπίγνωσις, ἡ σύνεσις· decretum, τὰ γνωσθέντα, ων, Dem. sententia, ἡ γνώμη, id. experientia, ἡ ἱστορία, Isocr.
Cognitor, ὁ γνώστης, ου, γνωστὴς, Xen. γνώμων, ονος, id. διαγνώστης, ου, Isocr.
Cognitus, γνωστὸς, η, όν, Naz. ὁ ἢ ἡ γνώριμος, Dem. γιγνωσκόμενος, ένη, ενον, Dem. ὁ ἢ ἡ εὖγνωστος· cognitum habeo, εἶδω, id. κατεῖδον, Isocr. planè cognitum habeo aliquid, σαφῶς ἐπίσταμαι, οἶδα, ἴσημι, εἶδω τι, Dem.
Cognomen, ἡ ἐπωνυμία, Dem. τὸ παρωνύμιον, Plat. ἡ ἐπίκλησις, εως, Plut. sortiricognomen Sophistæ, λαμβάνειν ἐπωνυμίαν σοφιστοῦ, Isocr. ab aliqua re, παραλαμβάνειν ὄνομά τι παρά τινος, Dem.
Cognomento, ἐπωνύμως, Diosc. ἐπίκλην, Plat.
Cognominatio, vide *Cognomen*.
Cognominis, ὁ ἢ ἡ ὁμώνυμος, Isocr. cognominis sum alicui, ὁμωνυμίᾳ τινί, Athen.
Cognominitas, ἡ ὁμωνυμία, ας, Aristot.
Cognomino, ἐπονομάζω, Plat. aliquem, ἐπικαλέω τινὰ, Xen.
Cognosco, γινώσκω, aliquem, τινὰ, Dem. aliquid et video, τὶ ἢ εἶδω· liquido aliquid, εἶδω τι καθαρῶς· aliquid recte, μανθάνω τι ὀρθῶς· de rebus, quæ decet, cognosco seu statuo, περὶ πραγμάτων ἃ χρὴ, γινώσκω· cognosco aliquos, quales et qui sint, γνωρίζω τινὰς, ὁποῖοί ἢ τίνες εἰσὶ, id. aliquid evidenti argumento, γινώσκω τι τεκμηρίῳ μεγίστῳ· exemplo alicujus, ἐκ παραδείγματός τινος, id. aliquid e literis, μανθάνω, seu πύθομαί τι ἐξ ἐπιστολῶν seu ἐκ γραμμάτων, id. feminam, sc. carnaliter, γινώσκω τὴν γυναῖκα, N. T.
Cogo, congrego, συνάγω, concionem, ἐκκλησίαν, Thuc. milites, στρατιώτας, Dem. coagulo, πήσσω, caseum, τυρὸν, Diosc. in ordinem pono aliquid, διατάττω τι, Herodot. in unum, συνάγω εἰς ἕν, Dem. omnia, ἀθροίζω εἰς τ' αὐτὸ πάντα· colligo stipem, ποιῶ ἀγυρμόν· urgeo, ἀναγκάζω, aliquem ad aliquid faciendum, τινὰ ποιεῖν τι· cogentibus malis præsentibus, τῶν παρόντων κακῶν ἀναγκαζόντων· cogo aliquem aliquid consecrare, συναναγκάζω τινὰ ἀνατιθέναι τι, id. cogo nolentes βιάζομαι μὴ βουλομένους, Isocr. ad pacem, βιάζομαι παρὰ τὴν εἰρήνην, Dem.
Cohabitatio, ἡ συνοίκησις, εως, Thuc.
Cohabitator, ὁ σύνοικος, Isocr. ὁ σύναυλος.
Cohabito, συναίω, συνοικίω, urbem, τὴν πόλιν, Plut. alicui, συναυλίζομαί τινι, Xen. annum mulieri, συνοικίω ἐνιαυτὸν τινι γυναικὶ, Dem.
Cohærentia, ἡ σύναψις, εως, Aristot. ἡ συναφὴ, ῆς, Plut. ἡ ἁρμογὴ, ῆς, id. ἡ σύκασις.
Cohæreo, συνίχομαι, alicui, τινὶ, Plat. terræ, συνάπτομαι τῇ γῇ, Theophr.
Cohæres, ὁ συγκληρονόμος, ου, N. T. cohæres sum, συγκληρονομέω, Sirac.
Cohibeo, συνέχω, ἐπίσχω, aliquem, τινὰ, Plut. iram, κατίσχω τὸν θυμὸν, Aristot. linguam κρατεῖν τῆς γλώσσης, Plat. Confer *Coerceo*.
Cohibitio, ἡ ἐποχὴ, ῆς, ἡ κώλυσις.
Cohonesto, ἐπικοσμέω, aliquem, τινὰ, Aristot. συγκοσμέω, Xen.
Cohorresco, φρίττω, Plut. hoc facere, πεισῆσαι τοῦτο, Dem. ad aliquid, τὶ, id. καταφοβέομαι, Aristoph.
Cohorreo, idem quod anteced.
Cohors, ἡ σπεῖρα, Appian. τὸ τάγμα, Plut. militum viginti quinquè, *al.* centum, ὁ λόχος, Thuc. militum quingentorum, ἡ τετρακοσιοῦς, id. cohortis præfectus, ὁ λοχαγὸς, Isocr. in cohortes distribuo, καταλοχίζω, Plut. distributio in cohortes, ὁ καταλοχισμὸς, οῦ, Lucian.
Cohortatio, ἡ παράκλησις, Polyb. Confer *Adhortatio*.
Cohortor, παρακαλέω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, Isocr. aliquem, ut videat, διακελεύομαί τινι ὁρᾷν, Plut. Confer *Adhortor*.
Coinquino, συμμιαίνω, συμμολύνω.
Coitio factiosa, ἡ ἐπισύστασις, εως, N. T. ἡ συνέλευσις.
Coitus, ἡ συνουσία, Xen. ἡ μίξις, Herodot.
Colaphizo, κολαφίζω, aliquem, τινὰ, N. T.
Colaphus, ὁ κόλαφος, N. T. colaphum infringo, ῥαπίζω, Dem. alicui, τινὶ, Plut. πὺξαιῶ τὸ σῶμα τινὸς, Dem. παίω ἐπὶ κόρρης, Lucian.
Colatio, ἡ ἤθησις, εως, Aristot.
Colator, ὁ ἠθητὴς, οῦ.
Coles, τὸ πῖος, εος, Aristoph.
Coleus, ὁ ὄρχις, εως, Aristot.
Colica, ἡ κωλικὴ ὀδυνὴ, τὸ κωλικὸν ἄλγημα· colica laborans, ὁ κωλικὸς· ad colicam sedandam faciens, κωλικὸς, ἡ, όν, Galen. colica laboro, κωλικιόωμαι, Alex. Trall.
Colicus, κωλικὸς, ἡ, όν, Gal.
Collabasco, καταφέρομαι, Lucian. συνολισθαίνω.
Collabefacto, λυμαίνομαι, Xen. καταλυμαίνομαι, id. διαφθείρω.
Collabefio, καταλύομαι, διαφθείρομαι.
Collabor, συμπίπτω, Xen.
Collacrymatio, ὁ συνδάκρυσις, ἡ ἐπιδάκρυσις.
Collacrymor, συνδακρύω, Plut. προσαναλαλύομαι, Synes.
Collactaneus, ὁ ἢ ἡ ὁμογάλακτος, ὁ ἢ ἡ σύντροφος· collactanei, οἱ ἢ αἱ ὁμογάλακτες, ων, Aristot.
Collare, τὸ περιδέραιον, Herodian. Confer *Monile, Torques*.
Collaria, æ, ὁ κύφων, ονος, Aristot.
Collatio, ἡ συγκομιδὴ, pensitatio tributi, ἡ εἰσφορὰ, ᾶς, Thuc. ἡ συντέλεια, Dem. comparatio, ἡ παραβολὴ, ῆς, Isocr.
Collatitius, ὁ ἢ ἡ συναγώγιμος, ὁ ἢ ἡ συγκομιστὸς· cœnæ collatitiæ, συναγώγιμα δεῖπνα, Athen.
Collaudatio, ἡ συνεπαίνησις, εως.
Collaudo, συνεπαινέω, Arist.
Collecta, æ, ὁ ἔρανος, civilis et communis, πολιτικὸς ἢ κοινὸς, Dem. collectam colligere salutis nomine, συλλέγειν ἔρανον εἰς σωτηρίαν· conferre, ἔρανον φέρειν, id. collatio, quæ fit a singulis in commune, ἡ συμβολὴ, Plut.
Collectaneus, συλλογιμαῖος, αία, αῖον, Lucian. collectanea, τὰ ἀνάλεκτα, τὰ ἔκλεκτα, τὰ ὑπομνήματα.
Collectim, συλλήδδην, dicere, εἰπεῖν, Isocr.
Collectio, ἡ σύλλεξις, Plat. ἡ συλλογὴ, id. ἡ συγκομιδὴ, Isocr. τὸ ἀθροίσμα, ὁ ἀθροισμός.
Collectitius, συλλογιμαῖος, αία, αῖον, Lucian.
Collector, ὁ συλλογεὺς, έως, Poll.
Collega, ὁ συνεργὸς, οῦ, Plut. in regimine, ὁ συνυπάρχων, οντος, Ælian. in consulatu, ὁ συνυπατεύων, οντος, Plut. ὁ σύνυπατος.
Collegium, ὁ σύλλογος, ου, Thuc.
Collibet, συνδοκεῖ, mihi illud, μοὶ τοῦτο, Thuc.
Colliculus, τὸ λοφίον, ου.
Collido, συγκρούω, Dem. alicui, τινὶ, Polyb. committo aliquos inter se, τινὰς, Herodian.
Colligatio, ὁ σύνδεσμος, ου, N. T. ἡ σύνδεσις.
Colligo, is, συλλέγω, turbam, τὸν ὄχλον, Plat. aliquid undiquaque, τὶ πανταχόθεν, Isocr. exercitum, στρατιὰν, Herodian. in unum omnia, ἀθροίζω πάντα εἰς ταὐτὸ, Dem. multos

tos cives ex omnibus hominibus, ἐξ ἁπάντων ἀνθρώπων πολλὰς πολίτας, Isocr. maximam vim militum, συνάγω πλείστην δύναμιν· in domum, κωιζομαι εἰς τὴν οἰκίαν, id. stipem, ἐρανίζω, Plat. ἦeficio, ἀναζωπυρίω· me, ἀναλαμβάνομαι ἐαυτὸν, Isocr. ratiocinor, συλλογίζομαι, Dem.

Colligo, as, συνδέω, aliquid cum aliquo, τί τινι, Aristot.

Collimo, στοχάζομαι σκοπῦ, Polyb.

Collineo, στοχάζομαι, ad aliquid, τινὸς, Aristot. κατασκοπάζομαι.

Collino, καταχρίω, Galen. συναλείφω.

Collinus, ὁ ἐκ τῆ βυνῆ, Aristot. ὁ ἐν τῷ βυνῷ.

Colliquefacio, τήκω, aliquid, τὶ, Plut.

Colliquesco, συντήκομαι, ἀνατήκομαι, Plut.

Colliquo, τήκω, Plut. διατήκω, ceram, κηρὸν, Aristoph. συντήκω, Xen.

Collis, ὁ βυνὸς, Aristot. ὁ λόφος, Herodian.

Collisio, ἡ σύγκρουσις, εως, Demetr. Phal.

Collocatio, ἡ θέσις, εως, Aristot. ἡ τάξις, εως, Dem verborum directa, ἡ τάξις ἀκτευθυσμένη· indirecta sive inversa, ἡ τάξις ἀνεστραμμένη.

Colloco, ἵστημι, statuas, στήλας, Dem. in aliquo, ἰδρύω ἔν τινι, Plut. ἐγκαθιδρύω, καθίζω· res meas in tuto, ἀσφαλῶς κατατίθεμαι τὰ περί με, Isocr.

Collocupleto, καταπλουτίζω.

Collocutio, αἱ λόγοι· venire in collocutionem de aliqua re, ἔρχεσθαι εἰς λόγους περί τινος, Dem.

Colloquium, ἡ ἔντευξις, cum aliquo, πρός τινα, Plut. colloquio frui, κοινολογίας μεταισχεῖν, Diod. Sic. dignari aliquem colloquio, διέξιθαί τινα τῆ τῶν λόγων κοινωνίᾳ, Æl.

Colloquor, λαλέω, cum aliquo, τινὶ, Dem. mitius et humanius cum aliquo, πραότερον καὶ φιλανθρωπότερον διαλέγομαί τινι, id. per literas, διαλέγομαι δι' ἐπιστολῆς, Isocr. in aurem cum aliquo, πρὸς τὸ ὦς τινι κοινολογέομαι, Lucian. crebro et prolixe de re aliqua cum aliquo colloquor, ἐντεύξεις πυκνὰς καὶ μακρὰς ποιέομαι περί τινος, Isocr.

Colluceo, λάμπω, Aristot. καταλάμπω, Plut.

Colluctatio, τὸ πάλαισμα, ατος, Xen.

Colluctor, διαπαλαίω, cum aliquo, τινὶ, Philostr. προσπαλαίω, Suid.

Colludo, προσπαίζω, Hes. συμπαίζω, cum aliquo, τινὶ· facio cum aliquo, συναγωνίζομαί τινι, Dem. συμπράττω τινὶ, Lycophr.

Collum, ὁ τράχηλος, ου, Plut. collo obtorto traho, τραχηλίζω, Plat. collum frango, ἀποτραχηλίζω, Eunap. ἐκτραχηλίζω, Plut. collum sponte jugo subjicere, ἑκόντα ὑποτίθεσθαι τὸν αὐχένα ζυγῷ, Lucian.

Colluo, διακλύζω, Diosc. συλλόω, Plut.

Collusio, ἡ συμπαιγνία, τὸ κακόεργημα.

Collusor, ὁ συμπαίστης, Plat. ὁ συμπαίκτωρ.

Collustro, περιαυγάζω, καταλάμπω.

Colluvies, ὁ χλίδος, ου, Dem.

Collybistes, ὁ κολλυβιστὴς, οῦ, Lys.

Collybus, ὁ κόλλυβος, ου, Hesych.

Collyrium, τὸ κολλύριον seu κολλύριον, Hippocr. aridum, τὸ ξηροκολλύριον, ου, Aet. humidum, τὸ ὑγροκολλύριον, ου, id.

Colo, as, ἤθω, Hippocr. ἠθίω, Plat.

Colo, is, σέβομαι, aliquem, τινὰ, Plat. ποιοῦμαι θεραπείαν τινὸς, Xen. diligentissime populum, θεραπεύω ὅπως τὸ πλῆθος, Dem. aliquem ex benevolentia, τινὰ μετ' εὐνοίας· religiose Deum, εὐσεβίζομαι τὰ πρὸς Θεὸν, Dem. religiose colo et honoro animalia, σέβομαι καὶ τιμάω τὰ ζῶα, Isocr. Deum, λατρεύω Θεῷ, N. T. exerceo al quid, ἀσκέω τι. Dem. colo agrum, γεωργέω χώραν seu γῆν, Isocr. orno aliquem, καλλωπίζω τινὰ, Naz. habito, οἰκέω, Dem.

Colocasia, ἡ κολοκασία.

Colon, τὸ κῶλον, Gramm.

Colonia, ἡ ἀποικία, Isocr. ἡ κληρουχία, id. ἡ ἀποικὶς πόλις, Plut. constitutio coloniarum, ἡ κτίσις ἀποικιῶν· coloniam deducere in regionem aliquam, ἐκπέμπειν ἀποικίαν εἰς χώραν τινὰ· ἀποικίαν ποιεῖσθαι, id. ἀποικίζω, Thuc. in coloniam deducor, ἀποικίζομαι, Plut. coloniæ deductor, ὁ ἀποικιστὴς, οῦ, Hesych. coloniæ deductio, ὁ ἀποικισμὸς, οῦ, Aristot. migratio in coloniam, ἡ ἀποίκησις, εως, ἡ ἀποικισία, ας, LXX. in coloniam migro, ἀποικέω εἰς χώραν τινὰ, Isocr.

Colonus, incola novæ urbis, ὁ ἄποικος, ου, Isocr. mittere colonos in regionem aliquam, ἀποστέλλειν ἀποίκους εἰς χώραν τινὰ, id. cultor agri, ὁ γεωργὸς, οῦ, Xen.

Color, τὸ χρῶμα, Dem. ἡ χρόα, Plat. colorem muto, ἀλλοχροέω, Aristot. accipio ex conjunctione cum alio, συναναχρώνυμαι, Plut. colorem alicujus induo, εἰς χροιὰν τινος ἐμαυτὸν μεταμορφόω, Æl. color pallidus, amisso genuino, ἡ ἄχροια, Gal. qui est coloris gemini, ὁ καὶ ἡ δίχροος, Aristot. ὁ καὶ ἡ δίχρωμος, Gal. color deformis, ἡ δύσχροια, id. colore inficio aliquid, χρῶμα ἐπιχρωματίζω τινὶ, Plat. colore diverso sum, ἑτεροχροέω, Bas. colore bono præditus, ὁ καὶ ἡ εὔχροος, contr. εὔχρως, ου, Xen. color bonus, ἡ εὔχροια, Gal. malus, ἡ κακόχροια, id. multis coloribus præditus, ὁ καὶ ἡ πολυχρώματος, Plat. ejusdem coloris, ὁ καὶ ἡ σύγχροος, ου, Plut.

Coloratio, ὁ χρωματισμὸς, οῦ, Schol. Arist. ἡ χρῶσις, εως, Poll.

Coloro, χρωτίζω, Aristot. χρόω, id. χρωματίζω, Theophr. ἐπιχρωματίζω.

Colossæus, i. e. Colossum æquans, κολοσσαῖος, αία, αῖον, Plut.

Colossicus, κολοσσικὸς, ὴ, όν, Plut.

Colossus, ὁ κολοσσὸς, οῦ, Plut.

Colostrum, ὁ πρῶτος, ου, Aristoph.

Coluber, vide *Anguis*.

Colubrinus, vide *Anguinus*, a, um.

Colum, ὁ ἠθμὸς, οῦ, Diosc. parvum, τὸ ἠθμάριον, Athen.

Columba, *mas et fœm.* ἡ περιστερὰ, ᾶς, Aristot. parva, τὸ περιστέριον, ου, τὸ περιστερίδιον, ου, Athen. ἡ τρήρων.

Columbarium, ὁ περιστερεὼν, ῶνος, τὸ περιστεροτροφεῖον, ου.

Columbinus, ὁ καὶ ἡ περιστεροειδὴς, ἐος.

Columbus, ὁ περιστερὸς, οῦ.

Columella, ὁ σωλίσκος, ἡ σωλὶς, ὁ κιονίσκος, Athen. oris, ἡ κιονὶς, Gal.

Columen, τὸ ἔρισμα, ατος, Atheniensium, τῶν Ἀθηναίων, Lucian.

Columis, vide *Incolumis*.

Columna, ὁ σῦλος, N. T. ærea Hieronis, κίων χαλκῆς Ἱέρωνος, Plut. columna virtutis monumentum, ἡ στήλη μνημεῖον τῆς ἀρετῆς, Isocr. columnam erigere, ἱστάναι seu ἵστασθαι στήλην, Dem. inscribere columnæ, γράφεσθαι εἰς τὴν στήλην, id. ἀναγράφειν τι ἐν στήλῃ· columna fulcio, διασυλόω, Polyb. columnas habens raras, ὁ καὶ ἡ ἀραιόσυλος, ου, Vitruv. amplas et patentes, ὁ καὶ ἡ διάσυλος· circumcirca, ὁ καὶ ἡ περίσυλος· ab anteriore parte, ὁ καὶ ἡ πρόσυλος· crebras, ὁ καὶ ἡ συνεσύλος· quatuor, ὁ καὶ ἡ τετράσυλος· octo, ὁ καὶ ἡ ὀκτάσυλος· decem, ὁ καὶ ἡ δεκάσυλος· nullas, ὁ καὶ ἡ ἄσυλος, id.

Colus, ἡ ἠλακάτη, ης, Lucian.

Coma, ἡ κόμη, ης, Dem. ἡ ἴθειρα, ἡ χαίτη· adulterina, κόμη περίθετος, Ælian. comam nutrio, κόμην τρέφω, Athen. κομάω, Aristot. τρίχωμα φέρω, id.

Comatus, ὁ καὶ ἡ πολύκομος, ὁ κομήτης.

Combibo, is, συμπίνω, aliquid cum aliquo, τί τινι, Lucian.

Combibo, onis, ὁ συμπότης, ου, Lucian.

Combinatio, ὁ συνδυασμὸς, οῦ, Aristot. ἡ σύζευξις.

Combino, συνδυάζω, aliquid cum aliquo, τὶ πρός τι, Aristot.

Comburo, συμφλέγω, δαίω, Dem. scriptum, κατακαίω γραμματεῖον, id. aliquid, ἀποκαίω τι, Xen. domos, κατακέμπρημι τὰς οἰκίας, Plut. regiam, πίμπρημι τὰ βασίλεια, id.

Combustibilis, e, ὁ καὶ ἡ καύσιμος· ligna quæ comburi possunt, καύσιμα ξύλα, Plat.

Combustio, ἡ κατάκαυσις, ἡ σύγκαυσις.

Combustivus, καυστικὸς, ὴ, όν.

Combustor, ὁ κατακαύσης, ου, Plut.

Combustus, καυστὸς, ὴ, όν.

Comedo, is, τρώγω, Dem. aliquid, ἐσθίω τι, id. ἔδομαί τι, Plat. simiam, βρώσκω πίθηκον, Æl. herbam, διατρώγω βοτάνης, id. taurum, καταδιαπίνω ταῦρον, id.

Comedo, onis, ὁ φαγίσωρος, Poll. ὁ φάγος, N. T. ὁ βεφάγος, Ep.

Comes, ὁ συνοδοιπόρος, Hesych. ὁ καὶ ἀκόλουθος, Lucian. ὁ καὶ ἡ συνακόλουθος, ὁ ὀπαδὸς, Plut. ὁ καὶ ἡ συνοπαδὸς, Athen.

Comessabunde, κωμαστικῶς.

Comessabundus, ὁ κωμαστὴς, οῦ, Xenoph.

Comessatio, ὁ κῶμος, ου, Xenoph.

Comessator, ὁ κωμαστὴς, οῦ, Plat. ὁ ἐπίκωμος, ου, Plut.

Comessor, κωμάζω, Dem. cum aliquo, παρά τινος, Arrian. et poto totam noctem, κωμάζω καὶ πίνω ὅλην τὴν νύκτα, Xen. semper cum aliquo, ἀεὶ μετά τινος, Dem.

Comestura, ἡ ἐδωδὴ, ῆς, Plat. ἡ βρῶσις.

Cometa, ὁ κομήτης, ου, Aristot.

Comice, κωμῳδικῶς.

Comicus, κωμῳδικὸς, ὴ, όν, Dem. Phal.

Comicus, i, ὁ κωμῳδοποιὸς, Plut. ὁ κωμῳδοποιήτης, id. ὁ κωμῳδίας ποιητὴς, Æl.

Cominus, συσσὰν, Thuc. ἐκ συσάσιος, Herodian. ἐγγύθεν, Plut. σλησίον, Dem.

Comis, e, ὁμιλητικὸς, ὴ, όν, erga aliquem, πρός τινα, Isocr. et humanus et erga egentes liberalis, κοινὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν, Dem. ὁ καὶ ἡ εὐπροσήγορος, Isocr. ὁ καὶ ἡ εὐμενής.

Comitas, ἡ πρᾳότης, Dem. ἡ εὐτραπελία, ἡ εὐπροσηγορία, Isocr. ἡ φιλοπροσηγορία, id. ἡ ὁμιλία, Dem. ὁ τρόπος ὁμιλητικὸς, Isocr. comitate utor, φιλανθρωτεύομαι, Dem.

Comitatus, us, ἡ ἀκολουθία, Philo. ἡ παρατομπὴ, ῆς, Aristot. ἡ θεράπεια.

Comiter, φιλαιθρώπως, Dem. φιλοφρόνως, id. εὐμενῶς.

Comitia, ἡ ἀρχαιρεσία, Dem. αἱ ἀρχαιρεσίαι, ῶν, id. habeo, item ad comitia eo, ἀρχαιρεσιάζω, Plut.

Comitialis, ἀρχαιρεσιακὸς, ὴ, όν· comitialis morbus, ἡ ἐπιληψία, ας, Gal. ἡ νόσος ἱερὰ, Plut.

Comito seu Comitor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, Luc. aliquid, συνακολουθέω τι, Isocr. funus, ἀκολουθέω ἀποθανόντι, παραπέμπω τὸν τεθνεῶτα, ad sepulchrum, πρὸς τὸ μνῆμα, παρὰ τὸ μνῆμα, ἐπὶ τὸ μνῆμα, Dem. aliquem domum cum plausu et clamore, παραπέμπω τινὰ οἴκαδε σὺν κρότῳ καὶ βοῇ, Plut. comitor a senatu et omni populo, παραπέμπομαι ὑπὸ συγκλήτου βουλῆς καὶ παντὸς τοῦ δήμου, Herodian.

Comma, τὸ κόμμα, ατος, Gramm.

Commaculo, καταρυπαίνω, aliquem, τινὰ, Isocr. καταμιαίνω.

Commanducatio, ἡ διαμάσησις, εως.

Commanducatum, τὸ διαμάσημα, Diosc.

Commanduco, διαμασάομαι, Aristot.

Commaneo, συμμένω, Synes.

Commeatus, τὸ ἐφόδιον, Xen. τὸ σιτηρέσιον, ου, Dem. ὁ σῖτος, ου, Isocr. ὁ ἐπισιτισμὸς, οῦ, Dem. longi temporis commeatu instructum esse, ἡτοιμασμένον εἶναι τροφὴν πολλοῦ χρόνου· commeatum habere in dies quadraginta, ἐπισιτισμὸν ἔχειν ἡμερῶν τεσσαράκοντα· commeatus suppetit militibus, ὑπάρχει σιτηρέσιον τοῖς στρατευομένοις· in arctum redigitur militibus peregrinis, τὰ τῆς τροφῆς εἰς τενὸν καθίσταται τοῖς ξένοις· ob inopiam commeatus non proficisci ad aliquem, δι' ἐφοδίων ἀπορίαν οὐ πορεύεσθαι ἐπί τινα· præbere alicui commeatum, παρέχειν τινὶ ἐφόδια, id.

Commemini, διαμέμνημαι, alicujus, τινὸς, Xen.

Commemorabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ου, Xen. διαμνημόνευτος.

Commemoratio, ἡ ἀπομνημόνευσις, Plut. id quod commemoratur, τὸ ἀπομνημόνευμα, id.

Commemoro, ἀπομνημονεύω, aliquid iisdem verbis, τὶ τοῖς αὐτοῖς ῥήμασι, Dem. singula paucis, ἀναμιμνήσκω ἕκαστα ἐν βραχέσιν, id. fabulosa de urbe aliqua, ἱρὰ μυθῶδη περὶ πόλεώς τινος, Isocr.

Commendabilis,

Commendabilis, ὁ ϗ ἡ ἀξέπαινος, seu ἀξιέπαινος, Xen. ἐπαινετός.
Commendatio, ὁ ἔπαινος, Dem. τὸ ἐγκώμιον, id. ἡ εὐφημία, id.
Commendatitius, συστατικὸς, ἡ, ὸν, epistola, ἐπιστολὴ, N. T.
Commendator, ὁ συνιστὰς, άντος, Synes. ὁ ἐπαινητὴς, οῦ, Dem.
Commendo, συνίστημι, aliquem alicui, τινά τινι, Dem. aliquem posteritati, τινὰ τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου, Synes. fidei alicujus committo, ἐπιτρέπω· alicui aliquid, τί τινι, Xenoph. laudo, ἐπαινέω, aliquem ob aliquid, τινά τι, Plat.
Commensalis, ὁ ϗ ἡ ὁμοτράπεζος, Luc.
Commentariensis, ὁ ὑπομνηματογράφος, ου.
Commentariolum, τὸ ὑπομνημάτιον, ου.
Commentarium seu Commentarius, τὸ ὑπόμνημα, ατος, Plut. ὁ ὑπομνηματισμὸς, οῦ, Polyb. τὸ ὑπομνησικὸν, οῦ, Basil. commentarium facio, ποιέομαι ἀπογραφὴν, Dem. referre aliquid in commentarios, γράφειν ὑπόμνημά τινος, id.
Commentatio, ἡ μελέτη, Thuc. ἡ πραγματεία, Isocr. τὸ ἀνάνημα, Hermog. scriptum, τὸ σύγγραμμα, Xen.
Commentator, ὁ πραγματευόμενος, ου· explicator, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ.
Commentior, συμψεύδομαι.
Commentitie, πλασμένως, Aristot.
Commentitius, ὁ ϗ ἡ πλασματώδης, ὁ· πλασματίας, ου, Aristot. πεπλασμένος, ένη, ένον, Dem. ὁ ϗ ἡ ἐπίπλαστος, Lucian. ἐσκευωρημένος, ένη, ένον, Dem.
Commentor, πραγματεύομαι, de aliqua re, περί τινος, Plat. πλάσσω, aliquid, τί, Plut.
Commentum, τὸ πλάσμα, Naz. ὁ λῆρος, Dem. ἡ ἐπίνοια, τὸ ἐνθύμημα· totum commentum et figmentum esse, πλάσμα ϗ σκιαγράφημα ὅλον εἶναι· commentum adferre, λέγειν λόγον μόνον, id.
Commeo, φοιτάω, ad aliquem, πρός τινα, Dem. in aliquem locum, εἴς τινα τόπον, Xen.
Commercium, τὸ συνάλλαγμα, τὸ συμβόλαιον, nauticum vel terrestre, ναυτικὸν ἢ ἔγγαιον, Dem. habeo cum aliquo, ἔχω πρός τινα, Basil. commercia plurima, ἐπιμιξίαι πλείους, Dem. consuetudo amicitiæ, ἡ ὁμιλία, ας, id. ἡ συνουσία, ας, Isocr. ἡ μετουσία, ας, id. commercium habeo cum aliquo, ἐπιμίγνυμαί τινι, Thuc.
Commercor, συναγοράζω, aliquid, τί.
Commereor, μισθαρνέω, Æschin.
Commetior, μετρέω, aliquid aliqua re, τί τινι, Dem. hoc meis viribus, συμμετρέω τοῦτο τῇ δυνάμει, Naz.
Commigro, μετοικέω, Isocr. μετοικίζομαι, Lucian.
Commiles, ὁ συστρατιώτης, Herodian.
Commilitium, ἡ συστρατία, ἡ συμμαχία.
Commilito, ὁ σύμμαχος, Dem. ὁ συμμαχίων, ῶν, id. ὁ συστρατιώτης, ου, Herodian.
Comminatio, ἡ ἀπειλὴ, ῆς, Dem.
Comminatorius, a, um, ἀπειλητικὸς, ἡ, ὸν, Plat. ἀπειλητήριος, ία, ιον, Herodot.
Comminiscor, ἐνθυμέομαι, συμπλάττω, πλάττω, sermones, λόγους Dem. ἐξευρίσκω.
Comministro, ὑπηρετέω, alicui, τινὶ, Dem.
Comminor, συναπειλέω, Eustath. ἀπειλέω, alicui aliquid, τί τινι, Xen.
Comminuo, συντρίβω, aliquid, τὶ, Xen. λεπτύνω, διαθρύπτω.
Commisceo, συμμίγνυμι, omnia, πάντα, Aristoph. cum aliquo, τινὶ, Xen. συγκαταμίγνυμι, Plut. ἀναμίγνυμι, id. συγκεράννυμι.
Commiseratio, ὁ οἶκτος, Isocr. ἡ κατοίκτισις, Xen. ὁ οἰκτισμὸς, οῦ, N. T. τὸ ἔλεος, ους, Dem.
Commisereor, οἰκτίζω, aliquem ob aliquid, τινά τινος, Aristot. οἰκτίρω τινὰ ἐπί τινι, Xen σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Commiserèsco, οἰκτίζω, Aristot.
Commissio, ἡ συμβολὴ, ῆς, Xen.
Commissum, τὸ ἁμάρτημα, ατος, Aristot.
Commissura, ὁ ἁρμὸς, οῦ, Xenoph. ἡ ἁρμογὴ, ῆς, Plat. ἡ συνάφεια.
Commistio, ἡ ἐπιμιξία, ας, Plut. ἡ σύμμιξις εως, ἡ σύγκρασις, εως.
Commistus, ὁ ϗ ἡ σύμικτος, ου, Thuc. ὁ ϗ ἡ συμμιγὴς, ους, Aristid. ὁ ϗ ἡ ἐπίμικτος, ου, Appian.
Committo, συμπίμπω, fidei alicujus aliquid, ἐπιτρέπω τί τινι, Xen. me loco munito, πιστεύω ἐμαυτὸν ὀχυρῷ, Plut. alicui epistolas et sigilla, πιστεύω τινὶ ἐπιστολὰς ϗ σφραγίδας, id. alicui pecunias, τινὶ περὶ χρημάτων, Isocr. alicui summam imperii, ἐμπιστεύω τινὶ τὴν τῶν ὅλων ἡγεμονίαν. Diod. Sic. alicui negotia maxime seria, ὑπερτίθημί τινι τὰ σπουδαιότερα τῶν πραγμάτων, Herodot. prælium cum aliquo, συνάπτω μάχην, Xen. συνάπτω τινὶ εἰς χεῖρας, Plut. conjungo aliquid cum aliquo, συνάπτω τί τινι, Plut. permitto, πρεσβύω, Xenoph pecco, πλημμελέω τι, Dem. διαμαρτάνω, id. committitur mihi exercitus, πιστεύομαι τὴν στρατιὰν, Lucian. cui metalla commissa sunt, πιστευθεὶς τὰ μέταλλα, id. committitur prælium, γίνεται μάχη, Dem.
Commixtio, idem quod *Commistio*.
Commodator, qui alicui mutuo dat, ὁ χρήσης, ου, Dem.
Commodatum, τὸ χρῆος, Dem. χρῆμα κιχρημένον, id.
Commode, tempestive, εὐκαίρως, utiliter, συμφόρως, Isocr. λυσιτελοῦντως, Dem. ἐπιτηδείως.
Commoditas, opportunitas, ἡ εὐκαιρία, Isocr. ἡ ἀφορμὴ, Dem. commoditate aliqua uti, λαμβάνειν ἀφορμήν τινα· utilitas, τὸ πλεονέκτημα· ἡ ὠφέλεια, id.
Commodo, prosum, συνωφελέω, alicui, τινὰ, Xen. συμφέρω τινὶ, Dem. ὠφελέω τινὰ. Isocr. mutuum do, χράομαι, alicui pecuniam, τινὶ ἀργύριον, Dem. alicui aliquid, δανίζω τί τινι, Plut.
Commodum, ἡ ὠφέλεια, Dem. τὸ ὠφέλημα, id. τὸ ὠφελοῦν, οῦντος, id. τὸ συμφέρον, Isocr. τὸ χρηστὸν, οῦ, Dem. commune seu publicum, τὸ ἀγαθὸν κοινὸν, id. ἡ τοῦ πλήθους ὠφέλεια, Isocr. τὸ κοινῇ συμφέρον, Dem. privatum, ἀγαθὸν ἴδιον, Isocr. τὸ ἴδιον συμφέρον, Aristot. præsens, ἀγαθὸν τὸ παρὸν, Dem. patriæ, τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον, Dem. τὸ τῆς πατρίδος συμφέρον, οντος, Plat. adferre alicui, ἀγαθὸν ἐργάζεσθαί τινι, id. accidere alicui, ἀγαθὸν συμβαίνειν τινί· habere a diis, ἔχειν ἀγαθὸν παρὰ τῶν θεῶν, Isocr. percipere ex re aliqua, ἀπολαύειν ἀγαθὸν τινος, id. ex periculis, ἀπολαύω ἀγαθὸν ἐκ κινδύνων, id. consulere commodis alicujus, ποιεῖν τι τῶν συμφερόντων τινὶ, Dem. studere suis modis, σπουδάζεσθαι ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμφερόντων· sui commodi gratia facere aliquid, ἕνεκα τοῦ συμφέροντος αὐτῷ ποιεῖν τι, id.
Commodum, *adv.* εὐκαίρως, ἐπιτηδείως, Thuc. ἐπιτηδίως, Herodian.
Commodus, ἐπιτήδειος, ία, ιον, tempus, καιρὸς, Dem. utilis, συμφέρων, ουσα, ον, Isocr. Confer *Idoneus* et *Utilis*.
Commonefacio, ὑπομιμνήσκω, Dem. ἀναμιμνήσκω, aliquem, τινὰ, id. παραγγέλλω τινὶ, Plato. Confer *Admoneo*.
Commonefactio, ἡ ἀνάμνησις, εως, Lucian.
Commoneo, ὑπομιμνήσκω, aliquem alicujus, τινά τι, Dem. Confer *Admoneo*.
Commonitio, ἡ ὑπόμνησις, Thuc. ἡ ἀνάμνησις, Lucian. hortatio, ἡ νουθέτησις, Aristot. τὸ νουθέτημα, Plut.
Commonstro, δείκνυμι, alicui aliquid, τί τινι, Dem. καταδεικνύω.
Commoratio, ἡ διατριβὴ, ῆς, Plut.
Commordeo, συνδάκνω.
Commorior, συναποθνήσκω, Xenoph.
Commoror, διατρίβω, Dem. cum aliquo, συνδιατρίβω τινὶ, Xen. μετά τινος, Isocr. aliquem, διακατέχω τινὰ, Plat. non paucos annos Romæ, διατρίβω ἐπῶν οὐκ ὀλίγων ἐν τῇ Ῥώμῃ, Herodian.
Commotio, ἡ συγκίνησις, ἡ κίνησις, Lucian.
Commotus, διακινητὸς, ὴ, όν, animo, θυμούμενος, ένη, ένον, Isocr.
Commoveo, διακινέω, mentem alicujus, νοῦν τινος, Thuc. commoveor, κινέομαι, Dem. ἐπαίρομαι, Isocr. quibus rebus commoti nos lædere, τῷ τοτ' ἐπαρθέντες ἡμᾶς ἠδίκει, Dem. διαταράττω.
Communicatio, ἡ κοινωνία, ας, Aristot.
Communico, κοινωνέω, alicui aliquid, τινί τινος, Lucian. τινί τι, Plat. ἀνακοινόω τί τινι, id. κοινόω τί τινι, Thuc. cum aliquo de aliqua re, ἀνακοινόω τινὶ περί τινος, Xenoph. cum aliquo, sc. consilii capiundi causa, ἐπανακοινόω τινὶ. Plat. civitatem, μεταδίδωμι τῆς πόλεως, Isocr. nihil amico, ἓν εἶναι τῷ φίλῳ, Herodot. aliquid cum amicis, τινὸς τοῖς φίλοις, Xen.
Communio, ἡ κοινωνία, alicujus cum aliquo, τινὶ πρός τινα, Plat. ἡ μέθεξις, εως, Aristot. ἡ κοινότης.
Communio, -ire, ἰχυρόω, aliquid, τὶ, Isocr. ὀχυρόω τι, Xen. aliquid alicui, περιτείλλω τί τινι, Plat. urbem muro, φράττω τὴν πόλιν τείχει, Herodian.
Communis, κοινὸς, ἡ, όν, alicui, τινὶ, Dem. amicos oportet esse communes amicis, φίλους δεῖ εἶναι κοινὸς φίλοις, Plut. commune mihi cum aliquo, κοινὸν ἐμοὶ πρός τινα, Æschin. habeo aliquid cum aliquo commune, κοινωνέω τί τινι, Plat. communia communia putare, privata vero pro propriis ipsius possessoris, τὰ μὲν κοινὰ κοινὰ νομίζειν, τὰ δ' ἑκάστου ἴδια τῷ κεκτημένῳ, Dem.
Communitas, ἡ κοινότης, ητος, Plut.
Communiter, κοινῶς, Thuc. κοινῇ, Dem.
Commurmuratio, ὁ συγγογγυσμὸς, οῦ.
Commurmuro, συγγογγύζω.
Commutabilis, μεταβλητικὸς, ἡ, όν, Theophr. εὐμετάβολος.
Commutatio, ἡ μεταβολὴ, ῆς, Thuc. ἡ ἀλλαγή.
Commutativus, μεταβολικὸς, ἡ, όν.
Commuto, μεταβάλλω, aliquem, τινὰ, Arist. vestes, μεταβάλλομαι τὰ ἱμάτια, Xen. aliquid cum aliquo, τὶ ἀντί τινος, Dem. τί τινος, id. ἀλλάττομαί τί τινος, Plut. καταλλάττομαί τι ἐπί τινος, Dem. ἐπαμείβομαί τί τινος, Plat. vitam in melius, μεθαρμόζομαι τὸν βίον, Ælian. vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον, Isocr.
Como, καλλωπίζω, καλλύνω, Aristot.
Comœdia, ἡ κωμῳδία, ας, Aristot.
Comœdus, κωμῳδὸς, οῦ, Poll.
Comosus, ὁ ϗ ἡ τολύκομος, Diosc.
Compactilis, e, ὁ ϗ ἡ σύμπηκτος, ου, Arist.
Compactio, ἡ σύμπηξις, εως, Herodian. ἡ συναρμογή.
Compactum, τὸ σύνθημα, ατος.
Compages, ἡ ἁλληλοχία, Diosc. ὁ ἁρμὸς, Xen.
Compagino, συμπήγνυμι, Plut.
Compar, ὁ ϗ ἡ πάρισος, ου, Polyb.
Comparabilis, e, συγκριτικὸς, ἡ, όν, Plut.
Comparate, συγκριτικῶς, παραβλήδην.
Comparatio, ἡ σύγκρισις, εως, Polyb. ἡ ἀναλογία· facere comparationem indecentem, σκώπτεσθαι παραβολὴν ἀπρεπῆ, Isocr. apparatus, ἡ κατασκευὴ, ῆς, Isocr.
Comparativus, ὁ ϗ ἡ συγκριτικὸς, ἡ, όν, Plut.
Comparatus, ὁ ϗ ἡ σύγκριτος, ου, παραβολικὸς, ἡ, όν, Eust.
Comparco, φιδέομαι, Xenoph.
Compareo, φαίνω, Xen. φαίνομαι, Plat.
Comparo, adsimilo, παραβάλλω, cum aliquo, τινὶ, Lucian. πρός τι, Isocr. apparo, περιτρίζομαι, vestem, ἐσθῆτα, Lucian. recte me comparo ad aliquid, ὀρθῶς παρασκευάζομαι ἐμαυτὸν ἐπί τι, Dem. copias, κατασκευάζω δύναμιν, id. adquiro, πορίζω, pecuniam, χρήματα, Dem. aliquid ex aliquo, προσπορίζω τι ἀπό τινος, id. mihi paullatim ad vitam necessaria, συμπορίζομαι ἐμοὶ κατὰ μικρὸν τὸν βίον, Isocr. ita comparatum est, οὕτω πέφυκε.
Compasco, συνήθομαι, cum aliquo, τινὶ, Arist.
Compascuus, ὁ ϗ ἡ σύννομος, ου, Aristot.
Compassio, ἡ συμπάθεια, ας· cum compassione, συμπαθῶς, Plut.
Compedes, αἱ πέδαι.
Compellatio, in jus vocatio, ἡ πρόσκλησις,

ews, Plat. salutatio, ἡ προσηγορία, Dem. ἡ ἔντευξις.
Compellator, ὁ προσήγορος, ᾱ.
Compello, alloquor, ἐντυγχάνω. aliquem, πρός τινα, Plut. τινί, Plat. blandius aliquem, οἰκειότερον προσιτέον τινα, Isocr. in jus voco, προσκαλέω, aliquem, τινά, Dem.
Compello, is, συνωθέω, aliquem, τινά, Xen. aliquem ad aliquid, συνωθέομαί τινα πρός τι, Lucian. ad disputationem, συμβιβάζω τινὰ εἰς «ὰς λόγους, Dem.
Compendiarius, ὁ ᾖ ἡ σύντομος· responsio, ἀπόκρισις, Plut. via, ὁδὸς, quod ipsum ὁδὸς etiam omittitur, ut, omissa via compendiaria, παρὲξ τὴν σύντομον, Aristot.
Compendiose, συντόμως, dicere, εἰπεῖν, Isocr.
Compendiosus, idem quod *Compendiarius*.
Compendium, ἡ συντομία, Aristot. ἡ ἐπιτομὴ, ῆς, id.
Compensatio, τὸ ἀντάλλαγμα, N. T. ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, Lucian. ἡ ἀνταμείψις, fit pro dignitate sutori pro calceis, ἀμοιβὴ γίγνεται κατ' ἀξίαν τῷ σκυτοτόμῳ ἀντὶ τῶν ὑποδημάτων, Aristoph.
Compenso, ἀνταμείβομαι, ἀμείβομαι, Dem. consilium, ἀμοιβὴν ἀποδίδωμί τινι τῶ βουλεύματος, Plut. defectum alicujus, τὴν ἔνδειάν τινος ἀναπληρόω, Dem. voluptas compensatur commodo, ἡ ἡδονὴ ἀντικαταλλάττεται τῷ συμφέροντος. Aristot.
Comperendinatio, ἡ ἀναβολή.
Comperendino, ἀναβάλλομαι, Plut.
Comperio, ἀνευρίσκω, Plut. ἐξανευρίσκω, id. aliquid, εὑρίσκω τι, Dem. pro certo habeo, καταλαμβάνω, N. T.
Compertus, πληροφορηθεὶς, ῖσα, ὶν, Isocr. compertum exploratumque habeo, πληροφορέομαι, id. aliquid, ἐπίσταμαί τι σαφῶς, Dem. ἴσημί τι σαφῶς, id.
Compes, ἡ πέδη, Dem. ποδοκάκη, id. ἡ χοῖνιξ, ικος· constringi compede uno pede quinque dies totidemque noctes, δεδῆσθαι ἐν τῇ ποδοκάκῃ τὸν πόδα πένθ' ἡμέρας καὶ νύκτας ἴσας· crassis compedibus et ligno vinctus, χοίνικας παχίας καὶ ξύλον ἔχων, id.
Compesco, συσίδηρω, κατίχω, συρίλλω, aliquem, τινὰ, Isocr. linguam, κρατέω τῆς γλώσσης, Plut. iram, κατακρατέω τῆς ὀργῆς, id.
Competens, ἁρμόδιος, ία, ιον, judex, ἁρμόδιος δικαστής.
Competenter, μετρίως.
Competitor, ὁ συμπαραγγίλλων, Dion. Halic.
Competo, ἀντιποιέομαι, Isocr.
Compilo, συλάω, patriam, τὴν πατρίδα, Plat. aliquid, κερισυλάω τι, id
Compingo, συμπήγνυμι, aliquid, τὶ, Plat. contrudo, ἐνωθέω, Xen.
Compita, τὰ ἄμφοδα, ων, Suid. ἡ ἀγυιά.
Complaceo, ἐπιηδάνω, εὐδοκέω, συναρέσκω.
Complaco, ἱλάσκομαι, Deum, Θεὸν, Lucian.
Complanatio, ὁ ὁμαλισμὸς, ῦ.
Complano, ὁμαλίζω, Aristot.
Complaudo, συγκροτέω, manibus, χεῖρας, Xen.
Complector, περιπλέκομαι, Aristot. aliquem, συμπλέκομαί τινι, Ceb. Theb. contineo, περιέχω, aliquid, τὶ, Plut. animo, περιβάλλω τῷ νῷ, Gaza. contentus sum, φέρω, dona, ἐπὶ ταῖς δωρειαῖς, Isocr.
Complementum, τὸ πλήρωμα, Aristot.
Compleo, συμπληθύνω, Xen. πληρόω, aliquid aliquo, τί τινος, Herodian. ἀναπληρόω τί τινος, Plut. et ad exitum perduco aliquid, ἀποπληρόω τι, Herodian.
Completio, ἡ πλήρωσις, εως, Plat.
Completus, seu Complexus, ὁ ᾖ ἡ συμπλήρης, Plat. perfectus, τέλειος, εία, ειον, Aristot.
Complexio, ἡ συμπλοκὴ, Dem. ἡ περιβολὴ, ῆς, Isocr.
Complico, συμπτύσσω, συμπλέκω, manus, τὰς χεῖρας, Polyb. καταπλίκω τι, Herodot.
Complodo. Vide *Complaudo*.
Comploratio, ἡ ὀλόφυρσις, Thuc. ὁ θρῆνος.
Comploro, συνολοφύρομαι, ὀλοφύρομαι, Thuc. συγκλαίω.
Compluo, καθύω.
Complures, οἱ ᾖ αἱ πλείονες, ων, Dem. simul, οἱ ᾖ αἱ συμπλείονες, ων, Aristot.
Compluries. πλειονάκις, Dinarch.
Complusculi, ῖνοι, πολλοί.
Compluvium, ἡ σύῤῥοια, ας.
Compono, συντίθημι, orationem, λόγον, Isocr. scriptum, συντίθεμαι σύγγραμμα, id. ordino, συντάττω, Dem. ædifico, κατασκευάζομαι, aliquid, τὶ, Aristot. comparo, παραβάλλω, aliquid cum aliquo, τί τινι, Isocr. orno, κατακοσμέω, Plat. capillos, εἰλιτίζω τὰς τρίχας, Ælian. concilio, καταρτίζω, aliquos, τινὰς, Herodian. συναρμόζω.
Comporto, συγκομίζω, aliquid, τὶ, Xenoph συμφορέω τι, Dem.
Compos, ὁ ᾖ ἡ ἐγκρατὴς, alicujus rei, τινὸς. Dem. mentis, ὁ ᾖ ἡ ἔμφρων, Plat.
Composite, εὐτάκτως, Aristoph. loqui, καλλιεπεῖν, Lucian.
Compositio, ἡ σύνθεσις, Aristot. ἡ σύνταξις, Dem. controversiæ, ἡ διάλυσις, id.
Composito, κατὰ σύνθημα, ἐκ συνθήκης, συνθηματικῶς, Polyb.
Compositor, ὁ συνθέτης, ου, Plat.
Compositus, ὁ ᾖ ἡ σύνθετος, ου, Herodian. συνθετὸς, ὴ, ὸν, Aristot.
Compotatio, τὸ συμπόσιον, Dem. ἡ συμποσία. ας, Maccab. ὁ πότος, Dem. familiaris, ἡ φιλοτησία, id. pessime habeo a compotatione hesterna, πάνυ χαλεπῶς ἔχω ὑπὸ τῆ χθὲς πότῳ, Plat.
Compoto, συμπίνω, cum aliquo usque ad ebrietatem, τινὶ εἰς μέθην, Plat. cum aliquo vinum, τινὶ οἶνον, Lucian.
Compotor, ὁ συμπότης, ου, Lucian.
Comprandeo, συναριστάω, ῶ.
Compransor, ὁ ᾖ ἡ συνάριστος, Xen.
Comprecatio, ἡ εὐχὴ, Dem. ἡ κατευχὴ, Plut.
Comprecor, εὔχομαι, Deum, Θεῷ, Dem.
Comprehendo, περιλαμβάνω, omnes alios, πάντας ἄλλους, Dem. comprehendo aliquem abducendum ad supplicium, συλλαμβάνω τινὰ ἐπὶ θανάτῳ, Lucian. animo, κατανοέω, Thuc. concludo, διλαμβάνω, aliquid in summa. τὶ ἐπὶ τὸ πᾶν, Theophr.
Comprehensibilis, καταληπτὸς, ὴ, ὸν, Naz.
Comprehensim, συλλήδην, Dem.
Comprehensio, ἡ κατάληψις, Thuc. ἡ σύλληψις.
Comprehensive, καταληπτικῶς.
Comprehensivus, καταληπτικὸς, ὴ, ὸν, Epict.
Compressio, ἡ σύσαλσις, ἡ σύνθλιψις.
Comprimo, συμπιέζω, συνθλίβω, Plat. alicui os, συλλαμβάνω τὸ στόμα τινός· cohibeo aliquid, συνέχω τὶ, Aristoph. virginem, βιάζομαι παρθένον, Plut.
Comprobatio, ἡ συναίνισις.
Comprobator, ὁ δοκιμαστὴς.
Comprobo, συναινέω, ἀποδείκνυμαι, aliquid, τὶ, Plat. quod comprobant multi, ὁ συνδοκεῖ πολλοῖς, Isocr. adfirmo, ἰσχυρίζομαι, aliquid, τὶ, Dem.
Compromissorius, ὁ διαλλακτήριος, διαιτητὴς, ῦ.
Compromissum, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς, Dem. abolere, λύειν ἐπιτροπὴν, id.
Compromitto, permitto dijudicationem, ἐπιτρέπω, alicui, τινὶ, Dem.
Compugno, συμμάχομαι, Thuc. συμμαχέω, Plut.
Compulsio, ἡ σύνωσις, ἡ συνώθησις, Aristot.
Compunctio, ἡ κατάνυξις, εως, N. T.
Compungo, κατανύσσω, N. T.
Computabilis, λογιστὸς, ὴ, όν.
Computatio, ὁ λογισμὸς, ῦ, Æschin.
Computator, ὁ λογιστὴς, ῆ, Plut.
Computo, λογίζομαι, aliquid calculis, τὶ ψήφοις, Plut.
Computresco, κατασήπομαι, Naz. σήπομαι, Plut.
Computus, idem quod *Computatio*.
Conamen, ἡ πεῖρα, Thuc.
Conatus, ûs, ἡ πεῖρα, Dem. ἡ ἀπόπειρα, id. ἡ διάπειρα, id. τὸ ἐγχείρημα, Isocr. τὸ ἐπιχείρημα, id. præclarus, ἐγχείρημα καλῶς ἔχον, id. conatibus alicujus vade adversari, ἐναντίον εἶναι σφίδρα τοῖς ἐπιχειρήμασί τινος, Dem. frustrari conatu, ἀποτυχεῖν τῆς πείρας· conatu excido, διαμαρτάνω, εἰς ἐπιχείρησα, id.
Concaco, καταχίζω, Aristoph.
Concalefacio, συνθερμαίνω, Lucian. συνεκθερμαίνω, Plut.
Concalefactorius, συνθερμαντικὸς, ὴ, όν, Gal.
Concalefio, συνθερμαίνομαι.
Concalleo, συλλοῦμαι, Xen.
Concameratio, ἡ καμάρωσις, Diosc. τὸ ὀρόφωμα, Athen.
Concameratus, καμαρωτὸς, ὴ, όν, Diosc.
Concamero, ὀροφόω, aliquid, τὶ, Plut.
Concavitas, ἡ κοιλότης, ητος, Athen.
Concavo, κοιλαίνω, Athen.
Concavus, κοῖλος, η, ον, Xen.
Concedo, πρεσβεύω, in societatem belli, εἰς ξυμμαχίαν τινὶ, Thuc. permitto, συγχωρέω, alicui aliquid, τινί τι, Plat. locum do alicui imperio, παραχωρέω τινὶ τῆς ἀρχῆς, Synes. ὑφίεμαί τινί.
Concelebro, simul laudo, συνεπαινέω, una festum ago, συνεορτάζω, una frequento, συμφοιτάω, Poll.
Concenturio, συγκατατάττομαι.
Concentus, ἡ συμφωνία, ας, Plat. ἡ συνῳδία, Lucian. ἡ ἁρμονία.
Conceptaculum, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς· struere conceptacula aquarum, pluviarum, κατασκευάζειν ὑποδοχὰς ὕδασιν ὀμβρίοις, Aristot.
Conceptio in utero, ἡ σύλληψις, εως, ἡ κύησις, εως, Philo.
Conceptus in utero, ἡ κύησις, Philo. mentis, τὸ ἐπινόημα, τὸ ἐνθύμημα, Isocr.
Concerno. Vide *Specto*, item *Attineo*.
Concerpo, διασπάω, aliquid, τὶ, Lucian. συσπαράσσω.
Concertatio, ἡ ἀγώνισις, Thuc. ἡ ἔρις, Xen.
Concertatorius, ἀγωνιστικὸς, ὴ, όν, Aristot. ἐριστικὸς, ὴ, όν, Lucian.
Concerto, συναγωνίζομαι, cum aliquo, τινὶ, Plut. συμπολιμέω τινὶ, Plat. ἐρίζω τινὶ, id. de omnibus, φιλονεικέω περὶ πάντων, Isocr. curiose de minutis rebus, ἀκριβῶς ἐρίζω περὶ μικρῶν, Dem.
Concessio, ἡ συγχώρησις, εως, Aristot.
Concessum est, ἔξεστι.
Concha, ἡ κόγχη, ης, Aristot. ὁ vel ἡ κόγχες, ου, Pausan.
Conchatus, ὁ ᾖ ἡ κογχοειδὴς, ές.
Conchites, ὁ κογχίτης, sc. λίθος, Pausan.
Conchula, τὸ κογχίον, ου, Athen.
Conchylium, τὸ κογχύλιον, ου, Galen.
Concido, συγκόπτω, aliquid, τὶ, Lucian. pueros, κατακόπτω παῖδας, Thuc.
Concido, collabor, συμπίπτω, Xen. animo, ἐκκακέω, Polyb. καταθυμέω, Xenoph. ob aliquid, ἀθυμέω τινὶ, Dem. τὶ, Thuc.
Concieo, συγκινέω, populum, τὸν λαὸν, N. T. convoco, συγκαλέω, aliquos, τινὰς, Xen.
Conciliabulum, τὸ συνέδριον, ου.
Conciliatio, ἡ συναλλαγὴ, ῆς, ἡ καταλλαγὴ, ῆς, N. T. ἡ προσαγωγή.
Conciliator, ὁ συναλλακτὴς, ῆ, Basil. ὁ πρεξεισκτὴς, ῆ.
Conciliatrix, ἡ προξενήτρια, ας.
Concilio, καταγράφω, mihi auditores, ἐμοὶ τὰς ἀκροατὰς, Isocr. aliquos antea inimicos, διαλλάττω τινὰς, Dem. alicui aliquem, τινὰ τινι, id. εἰς ὁμόνοιαν ἄγω τινὰς, Dem. εἰς ὁμόνοιαν καθίστημί τινας, Isocr. alicui honorem, περιάπτω τινὶ τιμὰς, Xen. alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, Dem. ἐμποιῶ τινὶ φθόνον, Isocr. nuptias, προμνάομαι, Plut.
Concilium, ἡ σύνοδος, Aristot. ὁ σύλλογος, Thuc. judicum, τὸ συνέδριον, Æschin. senatorum, τὸ βουλευτήριον, Dem.
Concinne, κομψῶς, Aristot. εὐαρμόστως, Isocr.
Concinnitas, ἡ εὐαρμοστία, Plut. ἡ εὐθημοσύνη· numerorum, ἡ εὐρυθμία, Arist. ornare orationem concinnitate et varietate dictionis, κοσμεῖν τὸν λόγον εὐρυθμίαις καὶ ποικιλίαις περὶ τὴν λέξιν, Isocr. demulcere auditores concinnitate aptaque dimensione, ψυχαγωγεῖν τοὺς ἀκούοντας ταῖς εὐρυθμίαις καὶ συμμετρίαις, id.
Concinno, συντίθημι, aliquid, τὶ, Isocr. ἁρμόζω τι, Dion. Hal. συσκευάζω τι, Dem.

Concinnus,

Concinnus, ὁ ϗ ἡ εὐάρμοστος, ος, Isocr. ἁρμόττων, ουσα, ον, id. ὁ ϗ ἡ εὔρυθμος, Plut. ὁ ϗ ἡ ἐμμελὴς, Athen. concinna oratio, λόγος εὐκατάσκευος, Plut.

Concino, συνᾴδω, συμφωνέω, Plut.

Concio, congregatio populi, ἡ ἐκκλησία, Dem. ἡ ταυήγυρις, Isocr. ἡ σύνοδος, id. ἡ ἀγορὰ ᾶς, Æschin. concionem indicere, ἀποδιδόναι ἐκκλησίαν, Dem. denunciare, proscribere, ἀπογράφεσθαι πρόσοδον, Isocr. convocare alicujus rei gratia, ποιεῖν ἐκκλησίαν ὑπέρ τινος, Dem. ποιεῖσθαι σύνοδον περί τινος, id. συλλέγειν ἐκκλησίαν, seu ταυήγυριν, Isocr.. ποιεῖν ἀγορὰν, Æschin. celebro, sive concioni intersum, ἐκκλησιάζω, Dem. in concionem adscendere, ἀναβαίνειν εἰς ἐκκλησίαν· ire, πορεύεσθαι εἰς ἐκκλησίαν· adducere aliquem, καταστῆσαί τινα εἰς τὴν ἐκκλησίαν· in concione dicere, λέγειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, id. e concione abire, ἀπιέναι ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Isocr. concio convenit, ἥκει ἐκκλησία, Dem. surgit, ἡ ἐκκλησία ἀνίσταται· nulla restat, ἐκκλησία οὐκ ἔτ' ἔσται ὑπόλοιπος ἐδιμία· sermo sive oratio, ὁ λόγος, ad populum, ἡ δημηγορία, ας· habere concionem, ποιεῖν δημηγορίαν, δημηγορίαν τινὰ δημηγορεῖν, id. δημηγορεῖν λόγον ἐν τῷ δήμῳ, id. Confer *Concionor*.

Concionalis, e, δημηγορικὸς, ὴ, ὸν, Plat. ἐκκλησιαστικὸς, ὴ, ὸν, Lucian.

Concionator, ὁ δημηγόρος, Xen. ὁ δημηγορῶν, ὢντος, Dem. ὁ ἐκκλησιαστὴς, οῦ, Aristot. ὁ δημοδιδάσκαλος, Synes.

Concionatorius, δημηγορικὸς, ὴ, ὸν, Plat.

Concionor, δημηγορέω, Dem. in aliquem, κατά τινος, id. diu, πολὺν χρόνον, id. ad gratiam, πρὸς χάριν, id. ad delectationem, πρὸς ἡδονὴν, id. ἐκκλησιάζω.

Concipio, simul capio, συλλαμβάνω, Dem. διαλαμβάνω, Aristot. mulier concipit, γυνὴ κύει, Theophr. κυεῖ, Aristot.

Concise, συντόμως, Isocr.

Concisio, συγκοπὴ, ῆς, Fig. Gramm.

Concisus, a, um, ὁ ϗ ἡ σύντομος, ος, Plut.

Concitatio, ἡ παρόρμησις, εως. Xen.

Concitator, ὁ παροτρυντικὸς, Plut. ὁ ἐριθιστής.

Concito, παροξύνω, παρορμάω τινὰ πρός τι, Xen. παροξύνω τινὰ ἐπί τι, Plut. aliquem ad tantam iram, ἐπὶ τοῦτο ὀργῆς προάγω τινὰ, Isocr. aliquem ad melius, ἐπάγω τινὰ ἐπὶ τὸ βέλτιον, id. alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, Dem. ποιῶ τινὶ φθόνον, Isocr. alicui odium, εἰς μῖσος καθίσημί τινα, id.

Concivis, ὁ συμπολίτης, ου, Eurip.

Conclamatio, ἡ καταβόησις, εως· ἡ καταβοή.

Conclamatus, καταβοηθεὶς, εῖσα, ἐν· conclamatum est, πέπρακται, Eurip.

Conclamo, καταβοάω, συμβοάω· ad arma, παραγγέλλω εἰς τὰ ὅπλα, Xen.

Conclave, ὁ μυχὸς, οῦ, ἡ μυχὴ, ῆς, Herodot. τὸ δωμάτιον.

Concludo, κατακλείω, aliquem aliquo, τινὰ εἴς τι, Xen. aliquem alicui, τινὰ ἔν τινι, Herodian. in corpore, κατὰ τὸ σῶμα, Galen. aliquem cum leone in cavea, καθείργω τινὰ λέοντι ὁμοῦ ἐς οἴκημα, Pausan. infero, συμπεραίνω, Aristot. aliquid ex aliquo, περαίνω τι ἔκ τινος, Plut. finio accusationem, περαίνω κατηγορίαν, Isocr.

Conclusio, ἡ σύγκλεισις, εως, ὁ συγκλεισμὸς, οῦ· illatio, τὸ συμπέρασμα, Plut. orationis, ὁ ἐπίλογος, ου, Aristot.

Concoctio, ἡ πέψις, Galen. concoctionis defectus. ἡ ἀπεψία, Plut. difficultas, ἡ δυσπεψία, Athen. facilis, ἡ εὐπεψία, Gal. concoctione facili, ὁ ϗ ἡ εὐπεψὶς, id.

Concoctivus, i. e. coquendi vim habens, πεπτικὸς, ὴ, ὸν, Aristot.

Concœnatio, τὸ σύνδειπνον, Plut.

Concœnator, ὁ ϗ ἡ σύνδειπνος, ος, Xenoph.

Concœno, συνδειπνέω, Xen.

Concolor, ὁ ϗ ἡ σύγχροος, contr. σύγχρως, ως, Plut. ὁμόχροος, ως.

Concomitor, συμπαρομαρτέω, Ælian.

Concoquo, πέπτω τι, Gal. iram, πέπτω τὴν ὀργὴν, Aristot. πεπαίνω ὀργὴν, Xen.

Concordia, ἡ ὁμόνοια, Dem. ἡ ὁμοφροσύνη, et amicitia, ὁμόνοια ϗ φιλία· et pax, ὁμόνοια ϗ εἰρήνη· cum aliquo, ὁμόνοια πρός τινα· mutua, ὁμόνοια πρὸς ἀλλήλους· adhortari aliquos ad concordiam, προτρέπειν τινὰς εἰς ὁμόνοιαν· concordiam conciliare inter cives, ἄγειν εἰς ὁμόνοιαν τὴν πόλιν, id. ἐν ὁμονοίᾳ πιθᾶσθαι ἄγειν τὴν πόλιν, Isocr. inter aliquos, πράγειν τινὰς ἐπὶ ὁμόνοιαν· καταστῆσαι τινὰς εἰς ὁμόνοιαν, id. revocare, ὁμόνοιαν ἀπενεγκεῖν, Dem. servare, διατηρεῖν τὴν ὁμόνοιαν, id. cum aliquo, διαφυλάττειν τὴν ὁμόνοιαν πρός τινα, Isocr.

Concorditer, ὁμοθυμαδὸν, Dem. ὁμοφρόνως· unoque animo ulcisci aliquem, ὁμοθυμαδὸν ἐκ μιᾶς γνώμης ἀμύνεσθαί τινα, id.

Concordo, ὁμονοέω, Dem. ὁμοφρονέω, id. cum aliquo, συνίεμαι μετά τινος, id. in aliqua re, ὁμογνωμονέω τινί τι, Xen.

Concorpor, ὁ ϗ ἡ σύσσωμος, ος, N. T.

Concorporo, συσσωματοσοιέω, Aristot.

Concors, ὁ ϗ ἡ ὁμόνους, contr. ὁμόνους, ους, ὁ ϗ ἡ ὁμογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ συγνώμων, ονος, Plut. ὁ ϗ ἡ ὁμόφρων.

Concredo, πιστεύω, aliquid alicui, τί τινι, Plut. ἐπιτρέπω τί τινι, Herodian.

Concremo. Vide *Comburo*.

Concrepo, ἐπικτυπέω, Aristoph.

Concresco, συμφύομαι, Theophr. συναύξομαι, igne, πήγνυμαι ὑπὸ πυρὸς, Aristot.

Concretio, ἡ σύμφυσις, Theophr. συμφυΐα, Philo. ἡ σύμπηξις, Plat.

Concretus, ὁ ϗ ἡ συμφυὴς, Plut. πεπηγὼς, υῖα, ὸς, sanguis, αἷμα, Plut. lac, γάλα, Diosc.

Concubia nox, τὸ μέσον νυκτὸς, Xen.

Concubina, ἡ παλλακὴ, ῆς, Dem. sum alicujus, παλλακεύομαί τινι, Plut. ἡ ὁμευνέτις.

Concubinatus, ἡ παλλακεία, ας, Dem.

Concubitor, ὁ εὐνήτης, ου, Hesych.

Concubitrix, ἡ εὐνήτρια, ἡ εὐνήτρια, Sóph.

Concubitus, ἡ εὐνὴ, ῆς, ἡ μίξις.

Concubo, συγκαθεύδω, cum aliquo, τινὶ, Plut. cum femina, ὀχεύω τὴν Θηλείαν, Aristot.

Conculcatio, ἡ κατατάτησις, τὸ κατατάτημα.

Conculco, κατατατέω, Thuc.

Concumbo, παρακοιμάομαι, συγγίνομαι, cum aliqua, τινὶ, Plat. πλησιάζω γυναικὶ, Dem. γιγιώσκω γυναῖκα, Plut.

Concupio. Vide *Concupisco*.

Concupiscentia, ἡ ἐπιθυμία, ας, alicujus, τινὸς, Xen. ὁ πόθος.

Concupiscibilis, e, ἐπιθυμητὸς, ὴ, ὸν, Aristot.

Concupisco, ἐπιθυμέω, divitias, χρημάτων, Dem. aliquid nimis, λίαν τι, Isocr. scire, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, Aristot. aquam, διψάω ὕδατος, Herodot.

Concurro, συντρέχω, cum aliquo, τινὶ, Dem. ad aliquem, πρός τινα, Plut.

Concursus, ἡ συνδρομὴ, ῆς, Aristot.

Concussio. ὁ τιναγμὸς, οῦ· armorum, ἡ ἐπανάστασις τῶν ὅπλων. Thuc. præcipue terræ, σεισμὸς, οῦ, Aristot. ἡ σεῖσις, εως, Gal.

Concutio, συντινάσσω, Aristot. ἀνατείνω, συσσείω. Naz. aliquid, σείω τι, aliquem, κατασείω τινὰ, Phil.

Condecenter, προσηκόντως, Aristot. πρεπόντως.

Condecentia, τὸ πρέπον, οντος, Plat. ἡ εὐκοσμία, ας, Isocr.

Condecet, προσήκει, aliquem, τινὶ, Plat. συμπρέπει.

Condecore, εὐπρεπῶς.

Condecoro, ἐπικοσμέω, Aristot.

Condemnatio, ἡ κατάγνωσις, Dem. ἡ κατάκρισις, N T. τὸ κατάκριμα, ibid. ἡ καταχειροτονία, Dem. ἡ καταδίκη, Plut.

Condemnator, ὁ καταδικάζων, οντες, Dem.

Condemnatus, ὁ ϗ ἡ κατάκριτος, non condemnatus, ὁ ϗ ἡ ἀκατάκριτος, N. T. suo ipsius judicio, ὁ ϗ ἡ αὐτοκατάκριτος, ib. capitis, καταψηφισθεὶς θανάτου, Plat.

Condemno, καταγινώσκω, aliquem, τινὸς, Dem. καταψηφίζομαί τινος· aliquos capitis, καταγινώσκω θάνατον τίνων, id. κατακρίνω θάνατον τίνων, Isocr. violati festi, καταχειροτονία ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτὴν, Dem. una sententia condemnari, ἁλίσκεσθαι μιᾷ ψήφῳ μόνον, id.

Condensitas, ἡ πυκνότης, ητος, Plat.

Condenso, πυκνόω, Plat. συμπήγνυμι.

Condensus, πυκνὸς, ὴ, ὸν. Theophr.

Condico, παραγγέλλω, Plat. ἐπαγγέλλω τί τινι, Thuc. cœnam, i. e. invito ad cœnam, παραγγέλλω ἐπὶ τὸ δεῖπνον, Lucian.

Condictio, ἡ ἐπαγγελία, ας, ἡ παραγγελία.

Condigne, ἀξίως, ἐπαξίως, aliquo, τινὸς, Dem.

Condignus. ὁ ϗ ἡ ἐπάξιος. Confer *Dignus*.

Condimentarius, ἀρτυτὸς, ὴ, ὸν, Diosc.

Condimentum, τὸ ἄρτυμα, ατος, Plut.

Condio, ἐξαρτύομαι, aliquid, τι, Thuc. sale, ταριχεύω, Diosc. ζωμεύω.

Condiscipula, ἡ συμμαθητρία, ας.

Condiscipulatus, ἡ συμμαθητεία, ας.

Condiscipulus, ὁ συμμαθητὴς, οῦ, Plat.

Condisco, συμμανθάνω.

Conditio, constitutio, ἡ κατάστασις, εως, rerum, πραγμάτων, Herodot. sors melior, τὸ πλεονέκτημα, Dem. deterior, ἡ μειονεξία, ας, Xen. τὸ μειονέκτημα, ατος, id. τὸ ἐλάττωμα, id. conditione meliore esse quam alius, πράττειν βελτίονι τῇ ἄλλῳ, Isocr. conditione multo deteriore nunc esse quam illo tempore, πράττειν πολὺ καταδεεστέρως νῦν, ἢ κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον, id. deteriore conditione esse quam improbi, ἥττονος ἔχειν τῶν πονηρῶν· dimittere aliquem ea conditione, ut desinat morari in aliqua re, ἀφιέναι τινὰ ἐπὶ τούτῳ, ἐφ' ᾧτι μηκέτι διατρίβειν ἔν τινι, id. ea conditione alicui pecuniam credere, ἐφ' ὁμολογίαις τισὶ δανεῖσαί τινι ἀργύριον, Dem. firmas esse conditiones, ἰσχυρὰς εἶναι τὰς ὁμολογίας, id. conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν, Thuc. conditionibus æquis, ἐπὶ τοῖς ἴσοις ϗ ὁμοίοις, Thucyd.

Conditionalis, ὑποθετικὸς, ὴ, ὸν, Aristot.

Conditionaliter, ὑποθετικῶς, ἐξ ὑποθέσεως, Aristot.

Conditor, ὁ κτισὴς, N. T. ὁ κτίσωρ, Athen.

Conditorium, ἡ Θήκη, ης, Plat. victus vel etiam pecuniæ, τὸ ταμεῖον, Isocr.

Conditura, τὸ ἄρτυμα, ατος, Plut.

Conditus, ἀρτυτὸς, ὴ, ὸν, Diosc.

Condo, abscondo, ἀποκρύπτω, aliquid, τὶ, Isocr. ædifico, κτίζω, aliquid, τὶ, Herodot.

Condocefacio, συμπαιδεύω, aliquid, εἴς τι, Dem. in violentia et iræ furore, βίᾳ ϗ θυμῷ, Polyb.

Condoceo, idem quod anteced.

Condolentia, ἡ συναγανάκτησις, εως, Aristot.

Condoleo, συμπάσχω, alicui, τινὶ, Isocr. συνάχθομαί τινι, id. ex animo, συναλγέω τῇ ψυχῇ, Dem.

Condolesco, idem quod anteced.

Condonatio, ἡ συγνώμη, remissio, ἡ ἄφεσις, εως, N. T.

Condono, dono, δωρέομαι, alicui aliquid, τί τινι, Xen. ignosco, ἀφίημι, aliquid alicui, τί τινι, Dem. συγχωρέω τί τινι, idem. alicui, συγγνώμην ἔχω τινὶ, Isocr.

Condormio, συγκαθεύδω.

Conducibilis, συμφέρων, Isocr. Confer *Utilis*.

Conduco, συνάγω τὶ, Thuc. prosum, λυσιτελέω, alicui, τινὶ, Isocr. ὠφελέω τινὰ, Dem admodum alicui, σφόδρα συμφέρω τινὶ, Isocr. mercede, μισθόομαι, nautas, ναύτας, Dem. aliquid pecunia, μισθόομαί τι ἀργυρίῳ, Æschin. conducit, συμφέρει, ipsi navigare, αὐτῷ πλεῖν, Plat.

Conductio, ἡ μίσθωσις, εως, Isocr.

Conductitius, μισθωτὸς, ὴ, ὸν, Plat.

Conductor, ὁ μισθωτὴς, οῦ, Dem. ὁ μισθώμενος, id ὁ μισθοδότης.

Conductus, συνεχθεὶς, εῖσα, ἐν, mercede, μισθωτὸς, ὴ, ὸν, Dem. ὁ μισθαρνῶν, ῶσα, ῶν, id. μισθοφορῶν, ῶσα, ῶν, id. ὁ ϗ ἡ μισθοφόρος, ος, Isocr.

Conduplicatio, ὁ ἐπιδιπλασιασμὸς, οῦ, ἡ ἀναδίπλωσις, εως, Rhetor.

Conduplico, ἐπιδιπλασιάζω, ἀναδιπλόω.

Conduro, σκληρύνω, N. T.

Condus, ὁ ταμίας, ου, Xen.

Confabulatio, ἡ ὁμιλία, ας, Plut. ὁ διαλογισμὸς, οῦ, Plat.

Confabulor, ὁμιλέω, Dem. cum aliquo ad breve

tempus, διαλίγομαί τινι ὀλίγον χρόνον, Plat. πρός τινα, Xen.
Confamulor, συνδιαιτάω, Eurip.
Confectio, sc. negotii, ἡ διάπραξις, εως, Plat.
Confector, διαπράσσων, -ουσα, ον, Xen. ὁ διαπράκτωρ, ὁ συντελεστής.
Confercio, συσκευάζω, aliquid in aliquid, τί εἴς τι, Dem.
Confero, congero, συνάγω, Dem. comparo, παραβάλλω, cum aliquo, τινί, Lucian. πρός τι, Isocr. aliquid cum aliquo, συμβάλλω τι πρός τι, Aristot. prosum multum alicui, πολλὰ ὠφελῶ τινά, Isocr. χράομαι πλείονι τινι, id. tributum pendo, τελέω, Dem. ultro pecuniam, ἑκὼν εἰσφέρω χρήματα· tributa ad bellum, ἐν ταῖς εἰσφοραῖς συντελῶ εἰς πόλεμον· considero, res inter se et mecum perpendo, σκέπτομαί τινα πρὸς ἄλληλα καὶ λογίζομαι πρὸς ἐμαυτόν· leviter et non acerbe res aliquas inter se, πράως καὶ μὴ πικρῶς ἐξετάζω τινὰ παράλληλα· culpam alicujus rei in aliquem, τὴν αἰτίαν τινὸς ἀνατίθημί τινι, ἐπί τινα ἄγω· εἰς τινα τρέπω, Plut. curas in aliquid, ἐπιμελοῦμαί τινος, id.
Confertim, ἀθρόως, Dem. ἀθρόον, Thucyd.
Confertus, ἀθρόος, ὰ, όον· urbs, ἀθρόα πόλις, Thucyd.
Confervefacio, συζέω, Diosc.
Confessio, ἡ ὁμολογία, Isocr. τὸ ὁμολόγημα, Plat. imbecillitatis, ἡ ἐξομολόγησις τῆς ἀσθενείας, Plut.
Confessor, ὁ ὁμολογητής, οῦ.
Confessus, ὁμολογούμενος, ίνη, ενον· ex confesso, ὁμολογουμένως, Plat.
Confestim, ἐξίως, Dem. ἐξαίφνης, id. παραχρῆμα, id. ἀθρόως, Lucian. παραυτίκα.
Conficio, διαπράττω, negotium, πρᾶγμα, Dem. aliquid verbis διαπράττομαί τι λόγοις, Isocr. celeriter deliberata, ἐπιτελῶ ταχέως τὰ δόξαντα, id. bellum ἀποτελεμῶ πόλεμον, Thuc. iter, ποιοῦμαι ὁδοιπορίαν, Xen. commentarium, γράφω seu γράφομαι ὑπόμνημα, Dem. scriptum, συντίθημι σύγγραμμα, Isocr. occido, διαχράομαι, aliquem, τινὰ, Plut. καταχράομαί τινι, Æschin. leonem, καταχράομαι λέοντα, Herodot. conficior curis, ἐκπονέομαι ταῖς φροντίσι, Plut.
Confictio, τὸ ὑπόπλασμα, τὸ πλάσμα, Dem. testamenti, κατασκεύασμα διαθήκης, id.
Confidens, θαῤῥῶν, οῦσα, οῦν, Dem. et temerarius ante facinus, θρασὺς καὶ προπετὴς πρὸ τοῦ ἁμαρτήματος, id. securus et confidens aliquo, θαῤῥῶν καὶ πιστευτικώς τινι, Dem.
Confidenter, θαῤῥαλέως, Plat. θαῤῥαλέως, Isocr. καταπεθαῤῥηκότως, Plut.
Confidentia, τὸ θρασὸς, έος, Dem. ἡ θρασύτης, id. Confer *Audacia*.
Confido, θαῤῥῶ, alicui, τινὶ, Herodian. ἐπί τινι, Plut. πιστεύω τινὶ, Dem. et magnam spem habeo victoriæ, θαῤῥῶ καὶ πολλὰς ἐλπίδας ἔχω καλῶς ἀγωνιεῖσθαι, Isocr. et plane persuasum habeo aliquid, θαῤῥῶ καὶ πάνυ πιστεύω τι, Dem.
Configo, συμπήγνυμι, clavis, καθηλόω.
Configuro, συσχηματίζω, N. T.
Confingo, συμπλάττω, aliquid in aliquem, τί ἐπί τινι, Synes. multa facinora tetra de diis, πολλὰς ἀνομίας λογοποιοῦσι περὶ τῶν θεῶν, Demosth.
Confinis, e, ὁ ἢ ἡ ὅμορος, alicui, τινὸς, Xen. μεθόριος, ία, ιον, et ὁ ἢ ἡ μεθόριος, ου, ὁ ἢ ἡ περίχωρος, ου, Plut. sum alicui, ὁμορέω τινὶ, id.
Confinium, τὸ μεθόριον ου, Plut.
Confio, διαπράττομαι. Confer *Conficio*.
Confirmatio, ἡ βεβαίωσις, Thuc. ἡ κατάστασις· *in primis* ἡ ἐπίῤῥωσις, Aristot.
Confirmativus, βεβαιωτικὸς, ὴ, όν, Eust.
Confirmator, ὁ βεβαιωτὴς, οῦ, Plut.
Confirmo, βεβαιόω, imperium, τὴν ἀρχὴν, Herodian. leges, τοὺς νόμους, Dem. hostium superbiam, τὰς τῶν ἐχθρῶν ἀλαζονείας, Isocr. aliquid, ἐπικυρόω τι, Dem. in senatu, κυρόω ἐν τῷ δικαστηρίῳ, id. fratres, φημίζω τοὺς ἀδελφοὺς, N. T.
Confisco, δημοσιόω, agrum, γῆν, Thuc. agros, δημεύω τοὺς ἀγροὺς, Dion. Hal.
Confiteor, προσομολογέω, aliquid, τὶ, Dem. peccatum, ἐξομολογοῦμαι τὴν ἁμαρτίαν, N. T. alicui delictum, τινὶ τὸ παράπτωμα, ib.
Confixilis, e, ὁ ἢ ἡ σύμπηκτος, ου, Aristoph.
Confixio, ἡ σύμπηξις, εως, Herodian.
Conflagratio, ἡ κατάφλιξις, εως.
Conflagro, καταφλίγομαι.
Conflatilis, e, χωνευτὸς, ὴ, όν.
Conflatio, ἡ χωνία, ας, Suid.
Conflator, ὁ χωνευτὴς, οῦ.
Conflatura, τὸ χώνευμα, ατος.
Conflictatio, ἡ σύγκρουσις, εως, Dem.
Conflictio, ἡ συμβολὴ, ῆς, Herodian.
Conflictor, διαμάχομαι, cum aliquo ob aliquid, τινὶ ὑπέρ τινος, Plat.
Conflictus, ûs, ἡ μάχη, ης, Dem. ἡ συμβολὴ, ῆς, Xen. in conflictu, ἐν χερσὶ, Thuc.
Confligo, συγκρέω, Polyb. acie cum aliquo, συμπλέκομαί τινι, Plut. πρός τινα, id. συνάπτω τινὶ, id.
Conflo, συκτνέω, ut æs, χωνεύω, συγχωνεύω, Dem. alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, id. καθίστημί τινα εἰς μῖσος, Isocr. æs alienum, δανείζομαι, Dem.
Confluentia, ἡ ὁμόῤῥοια, ἡ σύῤῥευσις, εως, ἡ σύῤῥοια, Plat.
Confluo, συῤῥέω, Isocr. ex montibus, ἐκ τῶν ὀρῶν, Herodian. confluit multitudo, ἀθροίζεται πλῆθος, Herodian. ἐκκλησιάζει τὸ πλῆθος, id.
Confodio, διατιτρέω, Diosc. aliquem, παίω τινὰ, Herodian. aliquem jaculis, καταχοντίζω τινὰ, id.
Confœderatio, ἡ στονδὴ, ῆς, Dem. τὸ συνώμοτον, ου, Thuc. ἡ ὁμαιχμία, Herodot.
Confœderatus, ὁ ἢ ἡ ὁμόσπονδος, ου, Dem.
Confore, συνέσεσθαι.
Conformatio, ἡ συμμόρφωσις, εως.
Conformis, e, ὁ ἢ ἡ σύμμορφος, ου, N. T. ὁ ἢ ἡ ὁμοιόμορφος, ου, Laert. fio, συμμορφόομαι, ib.
Conformitas, ἡ ἀναλογία, Aristot.
Conformo, συσχηματίζω, ad aliquid, πρός τι, Plut.
Confornico, συγκαμαρόω.
Conforto, παραθαρσύνω, seu παραθαῤῥύνω, Thuc. ἐπιθαρσύνω.
Confractio, ἡ περίκλασις, ἡ κατάκλασις.
Confragosus, ὁ ἢ ἡ φαραγγώδης, ους, locus, τόπος, Aristot. confragosæ petræ, ἀπότομοι πέτραι, Lucian.
Confremo, φρυάττομαι, Plut. ἐπιῤῥύχω.
Confrico, ψώχω, Suid.
Confringo, διαῤῥήγνυμι, vincula, τὰ δεσμὰ, N. T. συγκλάω, Aristoph.
Confugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρός τινα, Isocr. ἐπί τινα, id. ad collem, ἐπὶ λόφον, Xenoph. juramenta et pacta, εἰς ὅρκους καὶ συνθήκας, Isocr. illuc vel huc, ἐνταῦθα ἢ ἐνθάδε, id. ad auxilium alicujus, προσφεύγω τῇ ἐπικουρίᾳ τινός, Basil.
Confugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, nullum habere, καταφυγὴν μηδεμίαν ἔχειν, Isocr. tutissimum habere, ἀσφαλεστάτην ἔχειν, id. Confer *Perfugium*.
Confulcio, ὑπερείδω, aliquid, τὶ, Plut.
Confulgeo, συλλάμπω.
Confundo, σύγχεω, Isæus. perturbo, συνταράττω, aliquid, τὶ, Dem. ἐπιταράττω τι, Lucian. pudefacio, αἰσχύνω, aliquem, τινὰ, Plut.
Confuse, συγκεχυμένως, Plut. ἀκαταστάτως, Isocr. ταραχωδῶς, id.
Confusio, ἡ σύγχυσις, Isocr. ἡ ταραχὴ, Dem. ordinis, ἡ ἀταξία, id. pudor, ἡ αἰσχύνη, ης, Isocr. Confer *Perturbatio*, item *Pudor*.
Confusus, συγκεχυμένος, ίνη, ένον, perturbatus, ταραττόμενος, ίνη, ενον, Dem. ἐταραγμένος, ίνη, ένον, id. ὁ ἢ ἡ ταραχώδης, ους, Isocr. ventus confusus, πνεῦμα ἀκατάστατον, Dem. confusus et inæqualis, ἄτακτος καὶ ἀνώμαλος, id.
Confutatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς, Rhetor. ἡ ἐξέλεγξις.
Confuto, ἀνασκευάζω, aliquem, διελέγχω τινὰ, Lucian. συνελέγχω, ἀνατρέπω.
Congelasco, καταπήγνυμαι, Aristot. πήγνυμαι, Herodian. κρυσταλλόομαι, Philo.
Congelatio, ἡ σύμπηξις, εως.
Congelidus, ψυχρὸς, ὰ, όν, Aristot.
Congelo, idem quod *Congelasco*.
Congeminatio, ὁ διπλασιασμὸς, οῦ, Plut.
Congemino, διπλασιάζω, Plut.
Congemisco, συνάχθομαι, alicui, τινὶ, Isocr. συνεπιστένω τινὶ, Plut. συστενάζω, N. T.
Congener, ὁ ἢ ἡ ὁμόγονος, ου, Plat.
Congenero, συγγενεύω.
Congenitor, ὁ συγγεννήτωρ, ορος, Plat.
Congenitus, ὁ ἢ ἡ σύμφυτος, Aristot.
Congeries, ὁ συναθροισμὸς, οῦ, τὸ συμφόρημα, Plut.
Congermino, συμβλαστάνω, Theophr.
Congero, συναθροίζω, συμφορέω, lapides et ligna, λίθους καὶ ξύλα, Thuc. scommata et convicia, σκώμματα καὶ λοιδορίας, Dem. historiam in librum, ἱστορίαν εἰς συγγραφὴν, Herodian.
Congerro, ὁ συμφλύαρος, ὁ συμπαίκτωρ.
Congestio, ἡ συμφόρησις, εως, Plut.
Congestitius, συμφορητὸς, ὴ, όν, Aristot.
Congestus, συμπεφορημένος, ίνη, ίνον, συμφορητὸς, ὴ, όν, Lucian.
Congialis, χοαῖος, αία, οῖον, Eust.
Congiarium, ἡ νομὴ, ῆς, Herodian dare congiaria populo, νομὰς ἐπιδιδόναι τῷ δήμῳ, id. polliceri se daturum alicui, νομὰς ἐπαγγέλλειν τινὶ, id.
Congius, ὁ χοῦς, οῦ, Aristoph. ὁ χοῦς, χόος, Diosc.
Conglaciatus. Vide *Congelatus*.
Conglacio. Vide *Congelo*.
Conglobatim, ἀθρόως, σφαιροειδόν.
Conglobatio, ἡ συνείλησις, εως.
Conglobo, κατειλέω, Plut. σφαιρόω, Gal.
Conglomeratio, ἡ συνέλιξις, Dion. Areop.
Conglomero, συνελίσσω.
Conglutinatio, ἡ συγκόλλησις, εως.
Conglutinator, ὁ συγκολλητὴς, οῦ, Aristoph.
Conglutino, συγκολλάω, sermonem, λόγον, Plut. ἁρμόζω.
Congræcor, ἑλληνίζω.
Congratulatio, τὸ σύγχαρμα.
Congratulor, συγχαίρω, alicui ob aliquid, τινί τι, Dem.
Congrediens, συμμίξας, cum aliquo, τινὶ, Dem.
Congredior, συνέρχομαι, Isocr. συγγίνομαι, id. συνομιλέω· cum exercitu, ἀντάρω πρός τινα δύναμιν, Dem. cum aliquo, συμπλέκομαί τινι, Plut. πρός τινα, id.
Congregabilis, e, συναγελαστικὸς, ὴ, όν, ἀγελαῖος, αία, αῖον, Aristot.
Congregatim, ἀγεληδὸν, Philo.
Congregatio, συναγελασμὸς, οῦ, ἡ συναγωγή.
Congrego, ἀγελάζω, Aristot. συνάγω, aliquos, τινὰς, Isocr. ἀθροίζω τι, Plat.
Congressio, ἡ συνέλευσις, εως, ἡ συνοδος, ου, Thuc. ἡ ὁμιλία· cum aliquo, ἡ ἔντευξις πρός τινα, Plut. familiaris, ἡ πρὸς ἀλλήλους συνουσία, Isocr. hostilis. Vide *Prælium*.
Congressus, idem quod congressio.
Congruens, ὁ ἢ ἡ ἀπόλυθος, domus alicujus dignitati reipublicæ, οἶκος ἀπόλυθος τῷ ὀνόματι τῆς πολιτείας, Dem. ἁρμόττων, ουσα, ον, rebus præsentibus, τοῖς ὑπάρχουσι, Isocr. προσήκων, ουσα, ον, moribus, τοῖς ἤθεσι, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀνάλογος, rebus, τοῖς πράγμασι, Aristot.
Congruenter, ἁρμοζόντως, alicui, ἀπολύθως τινὶ, Plut. προσηκόντως, Arist. amice, ὁμογνωμόνως, Isocr.
Congruentia, ἡ ἁρμογὴ, ῆς, Plat.
Congruit, ἁρμόττει ἀλλήλοις, Aristot. aliquem fieri dominum alicujus rei, ἁρμόττει τινὰ γίγνεσθαι κύριόν τινος, Isocr.
Congruo, συναρμόττω, cum aliquo in aliquid, τινὶ εἴς τι, Xen. senioribus, ἁρμόζω τοῖς πρεσβυτέροις, Plut. vitæ consuetudini, ἁρμόζω seu ἁρμόττω πρὸς τὰς συνουσίας, Isocr. alicui rei, εὐαρμόστως ἔχω πρός τι, id. idem sentio, ὁμοφρονέω, ὁμονοέω, cum aliquo, τινὶ, Herodian.

Congruus,

Congruus, ἁρμόδιος, ία, ιον, ὁ ᾗ ἡ εὐάρμοστος, ε, ad aliquid, πρός τι, Isocr.
Conjectatio. Vide *Conjectura.*
Conjectatorie, στοχαστικῶς, Aristot.
Conjectio, ἡ βολή, ῆς. Confer *Conjectura.*
Conjecto, τεκμαίρομαι, στοχάζομαι, de mente alicujus, τῆς διανοίας τινός, Isocr. ex moribus, ἀπὸ τρόπων, Plut. ex rebus gestis, εἰκάζω τοῖς πραχθεῖσι, id. mensuram ex crassitudine lateris, εἰκάζω τὸ μέτρον ἐκ τῆ πάχους τῆς πλίνθε, Thuc. quod hostis insequatur, εἰκάζω τὸν πολέμιον ἐλαύνειν, Xen. Confer *Conjectura,* item *Conjicio.*
Conjector, ὁ εἰκαστὴς, Thuc. ὁ στοχαστὴς, LXX. somniorum, ὁ ὀνειροκρίτης, Poll.
Conjectura, ἡ εἰκασία, Lucian. ὁ στοχασμὸς, ῦ, Suid. τὸ τεκμήριον, Dem. ἡ ὑπόληψις, Isocr. ἡ ὑπόνοια, Dem. conjecturam capio, στοχάζω, id. εἰκάζω, id. de præsentibus ex præteritis, τεκμαίρομαι τὰ νῦν ἐκ τῶν ποτε, Plut. ex operibus de moribus alicujus, ἀπὸ τῶν ἔργων τὰς τρόπας τινὸς, id. de hostium fuga, τεκμαίρομαι τὰς πολεμίας φυγὴν, Isocr. facio, ποιῶ τεκμήριον, id. præbeo alicui de aliquo, τεκμήριον παρίχω τινί τινος, Plat. conjectura utendum est, χρὴ εἰκάζειν, Lucian. multa conjecturis percipio, πολλὰ εἰκασίᾳ προλαμβάνω, id. quantum conjectura adsequi licet, ὡς ἔνεστι τεκμαίρεσθαι, Philo.
Conjecturalis, στοχαστικὸς, ἡ, όν, Aristot.
Conjecturo. Vide *Conjectura, Conjectio, Conjicio.*
Conjicio, συμβάλλω, aliquid in aliquid, τὶ εἴς τι, Theophr. aliquem in periculum, δίδωμί τινα κινδύνῳ, Dem. aliquem in rete, ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὸ δίκτυον, Xenoph. aliquem in metum, καταβάλλω τινὰ εἰς φόβον, Plat. καθίστημί τινα εἰς φόβον, Isocr. in vincula, καταβάλλω τινὰ εἰς φυλακὴν, Philo. urbem in extremas calamitates, ἐμβάλλω τὴν πόλιν εἰς τὰς δεινοτάτας ἀτυχίας, Isocr. καθίστημι εἰς ἰσχάτας συμφορὰς, id. in ignominiam, εἰς τὴν ἀτιμίαν, id. conjectura adsequor, στοχάζομαί τινος, Isocr. εἰκάζω τι, Dem.
Conjugalis, ὁ ᾗ ἡ συζυγὴς, ίος, Naz. ὁ ᾗ ἡ γαμήλιος, γαμικὸς, ἡ, όν.
Conjugatio, ἡ συζυγία, *Gramm.*
Conjugator, ὁ συζευκτὴς, ῆ.
Conjugium, ὁ γάμος, Dem. ἡ συζυγία, Naz. ἡ σύζευξις, εως, Plat. postulare in conjugium, αἰτεῖν εἰς γάμον, Philo. inire conjugium, ποιεῖσθαι σύζευξιν, Plat.
Conjugo, συζεύγνυμι, Xenoph.
Conjuncte, συνημμένως.
Conjunctim, idem.
Conjunctio, ἡ σύζευξις, Arist. ἡ συζυγία, ὁ συνδιασμὸς, ἡ σύναψις, id. ἡ συναφὴ, ῆς, Plut. sanguinis, ἡ συγγένεια, Dem. necessitudinis, ἡ οἰκειότης, id.
Conjunctus, ὁ ᾗ ἡ συναφὴς, συζευχθὶς, εῖσα, ἐν· συνημμένος, ένη, ενον· cum periculo, ἔχων κίνδυνον, Dem. genere alicui, οἰκεῖός τινι γένει, id. adfinitate, προσήκων κατ' ἐπιγαμίαν, Herodot. res cum nullo conjuncta est labore, ἀθλὶς πράγματι πρόσεισι πόνος, Isocr. ignorantia conjuncta est cum malitia, ἡ ἄγνοια μέμικται τῇ κακίᾳ, Dem.
Conjungo, συνάπτω, aliquid cum aliquo, τί τινι, Plut. τὶ πρός τι, Aristot. συνάγω τι πρός τι, id. aliquos inter se benevolentia, συνάπτω τινὰς εὐνοίᾳ πρὸς ἀλλήλους, Philostrat. civilem vitæ rationem cum philosophia, μίγνυμι ᾗ κεράννυμι τὴν πολιτικὴν δύναμιν τῇ φιλοσοφίᾳ, Plut. prudentiam cum morum probitate, συζεύγνυμι τὴν φρόνησιν τῇ τῦ ἤθους ἀρετῇ, Aristot. filiam in matrimonium alicui, ζεύγνυμι τὴν θυγατέρα τινὶ, Herodian.
Conjunx. Vide *Conjux.*
Conjuratio, ἡ συνωμοσία seu συνομοσία, Dem.
Conjurator, ὁ συσπάσας, ὁ συνασώτης.
Conjuratus, ἐν σύνωμοσίᾳ ὤν, Herodian. ὁ συνωμότης, ου, Thuc.
Conjuro, i. e. simul seu una juro, συνόμνυμι, Thuc. conspiro contra aliquem, συνόμνυμι ἐπί τινα, Dem. συνωμοσίαν ποιῶ, Herodian. συνωμοσίαν συνάγω, Plat.
Conjux, συζυγὶς, ῖσα, Xen. ὁ ᾗ ἡ συζυγὴς, Naz. συνοικέων, έουσα, Luc. τοῖς δεσμοῖς τῦ γάμε συνεζευγμένος, Bas. femina, ἡ γυνὴ, Dem. ἡ δάμαρ, id.
Connecto, συμπλέκω, Thuc. aliquid, συνάπτω τι, Plut. συνείρω.
Connexio, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, Plat. ἡ δέσις, εως, Herodian. ἡ συναφή.
Connexivus, συμπλεκτικὸς, ἡ, όν, Hermog.
Connexus, us, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, Plat.
Connitor, συντείνομαι, Plat. πειράω, Lucian. πειράομαι, Thuc. διατειράομαι.
Conniventia, ἡ ἐπίμυσις, εως.
Conniveo, μύω, ἐπιμύω, Polyb. ἐπιμύω ὀφθαλμὼ, Bas. καταμύω τὰ βλέφαρα, Xen.
Connubialis, e. Vide *Conjugalis.*
Connubium. Vide *Conjugium.*
Conopeum, τὸ κωνωπεῖον.
Conor, πειράζω, πειράομαι, auxiliari, ἀμύνεσθαι, Thuc. rem aliquam, ἐγχειρέω ἔργῳ τινὶ, Dem. dicere aliquid, ἐπιχειρέω λεγεῖν τι, id. et studeo facere aliquid, γλίχομαι ᾗ πειράομαι ποιῆν τι, Isocr.
Conquadro, τετραγωνίζω, lapidem, λίθον, Phil.
Conquasso, κατασείω, Philo. συσσείω, Naz. nationes, κατασύρω τὰς χώρας, Polyb.
Conqueror, expostulo, μέμφομαι, de aliquo, τινὶ, Dem. apud amicos, τινὰ πρὸς τὲς φίλες, Xen. nihil de aliquo, ὲ μεμψίμοιρέω ὐδέν τινι, id. lamentor, ὀδύρομαι, de paupertate, ὀδύρομαι πενίαν, Isocr.
Conquestio, ἡ μέμψις, Dem. ἡ κατάμεμψις, Thuc. de sorte sua, ἡ μεμψιμοιρία.
Conquiesco, ἡσυχίαν ἄγω, Thuc. in cæteris, ἡσυχάζω τὰ ἄλλα, Thuc. in aliquo, ἀρέσκομαί τινι, Lucian.
Conquinisco, ὑτεκύπτω.
Conquiro, ἀναζητέω, omnia subterranea, τὰ ὑπὸ γῆν πάντα, Plat. divitias, ζητέω χρήματα· reliqua, ἀθροίζω τὰ λοιπὰ, Herodian. magos optimos, ζητέω ἀρίστυς μάγυς, id.
Conquisite, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, Dem.
Conquisitio, ἡ συζήτησις· collectio, ἡ συγκομιδὴ, frumenti seu fructuum, τῶν καρπῶν, Isocr. militum, ἡ ἀνδρολογία.
Conquisitor militum, ὁ ἀνδρολογῶν, ῦντος, Alc.
Conregno, συμβασιλεύω, N. T.
Conrideo, συγγελάω.
Consalutatio, ὁ ἀσπασμὸς, ῦ, N. T. ἡ προσαγόρευσις, εως, Lucian.
Consaluto, προσαγορεύω, aliquem, τινὰ, Thuc. ἀσπάζομαί τινα, N. T. imperatorem, προσαγορεύω τινὰ σεβαστὸν, Herodian. honoribus augustalibus, τιμαῖς σεβασμίοις, id.
Consanguineus, ὁ ᾗ ἡ συγγενὴς, Dem. οἰκεῖος, εία, εῖον, Isocr. Confer *Cognatus.*
Consanguinitas, ἡ συγγένεια, Dem. Confer *Cognatio.*
Consano, ὑγιάζω, Aristot. ἐξυγιαίνω, Hipp.
Consarcino, συσκευάζω, Dem.
Consarcio, σκαλεύω, Plut.
Consaucio, συντιτρώσκω, Plut. aliquem, τιτρώσκω τινὰ, Herodian.
Consceleratus, ὁ ᾗ ἡ ἀνόσιος, Ælian.
Conscelero, μιαίνω, Herodian.
Conscendo, ἐπιβαίνω, navem, τῦ πλοίε, Lucian. ἐπὶ τὴν ναῦν, Thucyd. currum, ἐπὶ τὸ ἅρμα· equum, ἵππε, Herodian. suggestum, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ βῆμα, Dem. tribunal, ἀνέρχομαι ἐπὶ βῆμα. Herodian. feminam, ἐπιβαίνω θηλείᾳ, Æl. ἀναβαίνω τινὰ, id. turres, ἀνίημι ἐπὶ πύργυς, id.
Conscensio, ἡ ἐπίβασις, εως, Philo.
Conscientia, ἡ συνείδησις, Dem. τὸ συνειδὸς, Dem. nullius mali, τὸ συνειδέναι αὑτῷ μηδὲν, id. conscientiam illæsam habere, συνείδησιν ἀπρόσκοπον ἔχειν, N. T.
Conscindo, συντίμνω, διασχίζω, aliquid, τί.
Conscisco, συμψηφίζω, ὁμοψηφίζομαι, mihi ipse mortem, ἀναιρέω ἐμαυτὸν, Aristot. διαφθείρω ἐμαυτὸν, id. διεργάζομαι ἐμαυτὸν, Luc.
Conscius, συνειδὼς, υῖα, ὸς, sibi alicujus, ἑαυτῷ τι, Plat. τινί τινος, Isocr. sibi bene, ὁ ᾗ ἡ εὐσυνείδητος· male, ὁ ᾗ ἡ δυσσυνείδητος. Bas. sum mihi, σύνοιδα ἐμαυτῷ τι, Plat. alicujus rei, σύνοιδα ἐμαυτῷ τι, Xen. συνίσημί τι, Dem.
Conscribo, συγγράφω, res gestas, τὰς πράξεις, Lucian. epistolam, ἐπιστολὴν, Dem. orationes ad aliquem, λόγες πρός τινα, Isocr. milites, καταγράφω στρατιώτας, Polyb.
Conscriptio, ἡ συγγραφὴ, ῆς, Aristid.
Conscriptus, συγγεγραμμένος, ένη, ένον· conscripti patres, συγγεγραμμένοι πατέρες, Plut.
Consecratio, ἡ ἀνάθεσις, Athen. ἡ ἀγιστία, Isocr. ἡ καθιέρωσις.
Consecro, καθιερόω, aliquid Deo, τὶ Θεῷ, Plat. καθοσιόω τι Θεῷ, id. aliquid alicui, ἱεροποιῶ τί τινι, Dem. aliquem, i. e. inter Deos refero, ἐκθειάζω τινὰ, Lucian
Consectarium, τὸ πόρισμα, Philopon.
Consectarius, ἀκολουθητικὸς, ἡ, όν, Aristot.
Consectatio, ἡ ἀκολούθησις, Aristot. persecutio, ἡ δίωξις, Thuc.
Consectio, ἡ διάτρισις.
Consector, aris, συνακολυθέω, aliquem, τινὶ, Plat. veritatem, θηράομαι τὴν ἀληθείαν. Synes. persequor aliquem, διώκω τινὰ, Xen. προσδιατρίβω.
Consecutio, ἡ ἀκολυθία, ας, Philo. verborum, ἡ σύνταξις, εως.
Consenesco, συγγηράσκω, Isocr. συγκαταγηράσκω, Laert. domus consenuit, ἡ οἰκία γηρᾷ, Æl.
Consensio. Vide sequens.
Consensus, us, ἡ ὁμόνοια, ας, Dem. ἡ ὁμοφροσύνη, ης, ἡ σύμβασις, id. omnium consensu, ἐκ κοινῆς συγχωρήσεως, Bas.
Consentaneus, εἰκὼς, υῖα, ὸς, Dem. ἐοικὼς, υῖα, ὸς· sibi consentaneus, ὁμολογέμενος ἑαυτῷ· alicui, ἀκόλυθός τινι, id. oratio antea dictis consentanea, λόγος τοῖς ποτε ῥηθεῖσιν ἀκόλυθος, id. rebus, ἀνάλογος τοῖς πράγμασι, Aristot. rationi, λόγον ἔχων, Plat. ὁ ᾗ ἡ εὔλογος, ε, Dem. τῷ λόγῳ ἑπόμενος, Plut. consentaneum est unum esse, ἀκολυθεῖ τὸ ἓν εἶναι, Aristot.
Consentiens, ὁ ᾗ ἡ ὁμογνώμων, ονος, Dem.
Consentio, ὁμονοέω, Dem. ὁμοφρονέω, Isocr. ὁμογνωμονέω, Xen. alicui in aliquo, ὁμολογέω τινί τι, Dem. alicui, συμφωνέω τινὶ, Aristot. omnes consentiunt hoc utile esse, παρὰ πάντων τῦτο χρήσιμον εἶναι δοκιμάζεται, Dem. omnes consentiunt id justum esse, παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται τῦτο δίκαιον εἶναι, id.
Consepio, συμφράττω.
Consequens, τὸ ἑπόμενον. Confer *Consequor.*
Consequenter, ἑπομένως, his, ἀκολύθως τύτοις, Diosc.
Consequentia, ἡ ἑπακολύθησις, εως, Plut. ἡ ἀκολυθία, Philo.
Consequor, ἀκολυθέω, aliquem, τινὶ, Lucian. μετά τινος, Dem. intelligentia orationem, τῷ λόγῳ, Plat. obtineo virtutem, τυγχάνω τῆς ἀρετῆς, Dem. justa apud aliquem, τῶν δικαίων παρά τινι, id. maximum munus ab aliquo, μεγίστης δωρεᾶς παρά τινος, Isocr. gloriam, συντυγχάνω δόξης, Dem. et benevolentiam ab omnibus, κτάομαι δόξαν ᾗ εὔνοιαν παρὰ πάντων· nomen eloquentis, ἐκφέρω δόξαν τῷ εὖ λέγειν· non consequor res, ἀποτυγχάνω τῶν πραγμάτων, id.
Consero, φυτεύω, Aristot. manus cum aliquo, συμπλέκομαι πρός τινα, Plut.
Conserte, συμπεπλεγμένως, συμπλεκτικῶς.
Conserva, ἡ συνδέλη, ης.
Conservatio, ἡ συντήρησις, Naz. ἡ σωτηρία, Aristot.
Conservator, ὁ σωτὴρ, ῆρος, Dem. ὁ σωτικὸς, ῆ, Aristot.
Conservatrix, ἡ σώτειρα, ας, Pausan.
Conservitium, ἡ συνδελεία, ας.
Conservo, φυλάττω, aliquid, τὶ, Isocr. τηρέω τι. Dem. aliquem, διαφυλάττω τινὰ, Isocr. σώζω τινὰ, διασώζω τινὰ, Isocr. patriam, τὴν πατρίδα, Dem. una opes, συνδιασώζω τὴν ὐσίαν· ab aliquo aliquem, ἐκσώζω τινὰ, id.
Conservus, ὁ σύνδελος, ε, N. T.
Consessor, ὁ σύνεδρος, alicujus, τινὸς, Her.
Consessus, ûs, in primis judicum vel senatorum, τὸ συνέδριον. Dem. primus seu summus, ἡ πρωτοκαθεδρία, N. T.

Cons deo,

Consideo, *συγκαθέζομαι, συνιδρύω,* cum aliquo in vehiculo, *τινὶ ἐν φορείῳ,* Herod. a latere, *παρακαθέζομαι,* Plut.

Considerate, *ἐσκεμμένως,* Dem. prudenter, *νενιχότως,* id.

Consideratio, *ἡ ἐπίνοια,* Dem. *ἡ σκέψις,* Plut.

Considerator, *ὁ σκεπτικὸς, ῆ.*

Consideratus, prudens. Vide *Prudens.*

Considero, *ἐνοέω,* Dem. aliquid et intueor, *ἐνθυμέομαί τι καὶ ὁράω·* mecum, *λογίζομαι πρὸς ἐμαυτόν· σκέπτομαί τι καὶ λογίζομαι παρ' ἐμαυτῷ·* communem utilitatem, *σκέπτομαι ὅ,τι κοινῇ συνοίσει·* et indago aliquid, *σκοπέω τι καὶ ζητέω·* res, ut homines, *θεωρέω τὰ πράγματα, ὡς ἀνθρώπους,* id.

Consido, *ἐπικαθέζομαι,* Aristot.

Consignatio, *ὁ σφραγισμὸς, ῆ.* Xen.

Consigno, *σημαίνομαι,* aliquid, *τί,* Dem. *καταση-μαίνομαί τι, συσσημαίνω,* literas, *τὰ γράμματα·* testamentum, *παρασημαίνομαι διαθήκην,* id.

Consiliarius, *ὁ σύμβουλος,* Dem. *ὁ συμβουλεύων,* id. *ὁ βουλευτὴς,* Lucian. fio alicui, *γίγνομαί τινι,* Isocr.

Consiliator, idem quod anteced.

Consilio, *συμπηδάω,* Lucian.

Consilium, *ἡ βουλὴ, ῆς,* Dem. *τὸ βούλευμα,* i. e. consultatio, *ἡ βούλησις· ἡ συμβουλὴ, ῆς,* id. *ἡ συμβουλία,* Isocr. rectum seu bonum, *ἡ εὐβουλία·* datum, *τὸ συμβουλεύειν,* id. rectissimum seu sapientissimum, *καθ' ὑπερβολὴν ὀρθῶς βουλεύειν,* Dem. agito, *βουλεύομαι,* de re aliqua, *περί τινος,* Lys. do, *συμβουλεύω,* alicui de aliqua re, *τινὶ περί τινος,* Xen. futile do et perniciosum, *φαῦλόν τι καὶ ἀσύμφορον συμβουλεύω,* Dem. communico cum aliquo, *κοινολογέομαί τινι,* id. promo de præsente vitæ ratione, *ἐκφέρω τὴν παρόντος βίου συμβουλὴν,* Isocr. aberro in dando consilio, *διαμαρτάνομαι τῆς συμβουλῆς,* Dem. consilio alicujus utor, *συμβουλεύομαί τινι,* Isocr. adhibeo aliquem in consiljum, *ποιῶ τινὰ σύμβουλον,* id. *συμβουλεύομαί τινι ὑπέρ τινος,* id. *παραλαμβάνω τινὰ σύμβουλον εἴς τι,* Aristot. sanctius ineo consilium de aliqua re, *ὁσιώτερον βουλεύομαι περί τινος,* id. nullo inferior sum consiliis, *ἐδενὸς ἥττον δύναμαι βουλεύεσθαι,* id. consilii inopia, *ἡ ἀβουλία,* id.

Consimilis, *ὁμοῖος, οἱα, οἷον,* alicui, *τινὶ,* Xen. *ὁ καὶ ἡ ἀντίστροφος, ῳ,* Dem.

Consimiliter, *παραπλησίως,* Dem.

Consistentia, *ἡ σύστασις, ιως,* Plat.

Consisto, *συνίσταμαι,* Aristot. in muro, *ἐπίσταμαι τῷ τείχει,* Herod. Confer *Consto.*

Consistorium, *τὸ βουλευτήριον,* Plut. *τὸ συνέδριον,* Dem.

Consitio, *ἡ φυτία, ας,* Plut. *ἡ φύτευσις, ιως,* Aristot.

Consitus, *πεφυτευμένος. ὴ, ὸν,* Aristot.

Consobrina, *ἡ ἀνεψιὰ, ᾶς,* Dem.

Consobrinitas, *ἡ ἀνεψιότης, ητος,* Dem.

Consobrinus, *ὁ ἀνεψιὸς, οῦ,* Dem.

Consocer, *ὁ ὁμοπένθερος, ῳ.*

Consociatim, *συνδυαστικῶς.*

Consociatio, *ἡ κοινωνία, ας,* Aristot.

Consocio, *συνδυάζω,* Æl. nuptui do, *συνοικίζω,* aliquam alicui, *τινά τινι,* Isocr. arma, *συμμαχίω,* Dem. sorte, *συγκληρόω,* Bas.

Consolabilis, *παραμυθητικὸς, ἡ. ὸν,* Aristot.

Consolatio, *ἡ παράκλησις,* N. T. *ἡ παραμυθία,* Synes. *ἡ παρηγορία,* Plut.

Consolator, *ὁ παράκλητος, ου,* N. T. *ὁ παραμυθητὴς, οῦ,* Hesychius. *ὁ παρακλήτωρ, ορος,* LXX. *ὁ παρήγορος.*

Consolatorius, *παραμυθητικὸς, ἡ, ὸν,* Aristot. *παρακλητικὸς, ἡ, ὸν, παρηγορικὸς, ἡ, ὸν,* Gal.

Consolor, *παραμυθέομαι,* aliquem, *τινὰ,* Æsch. *παρηγορέω,* aliqua re, *τινὶ,* Herodian. in omni adflictione, *παρακαλέω τινὰ ἐν πάσῃ θλίψει,* N. T. eo animum, quod alii similia patiuntur, *παραμυθίαν ἔχω τὰς ἄλλας τὰ ὅμοια πασχούσας,* Luc. luctum meum alicujus gloria, *παραψυχὴν τῷ πένθει ἔχω τὴν εὐκλειάν τινος,* Dem.

Consonans, *ὁ συνηχῶν, ῶντος,* Philo. *ὁ καὶ ὁ σύμφωνος, ου,* Arist.

Consonantia, *ἡ συμφωνία, ας,* Plat.

Consono, *συνηχέω,* Philo. *συμφωνέω,* Aristot. i. e consentio. Vide *Consentio.*

Consonus, idem quod *Consonans;* conveniens, *καθήκων, ουσα, ον,* Dem. *προσήκων, ουσα, ον,* id.

Consopio, *καταποιμαίνω,* Plut. litem, *ἐκλύω ἔριν,* Dem. consopitus somno, *ὕπνῳ κάτοχος.*

Consors, *κοινωνὸς, ὴ, ὸν,* alicujus rei, *τινὸς,* Xen. *ὁ καὶ ὴ συγκοινωνὸς, ῶ,* N. T. *ὁ καὶ ἡ σύγκληρος,* Plut. consortem facio aliquem alicui, *συγκληρόω τινά τινι,* Æschin.

Consortium, *ἡ κοινωνία,* alicujus cum aliquo, *τινὶ πρός τινα,* Plat. commune et æquale juris, *κοινὸν καὶ ἴση μετουσία τῶν δικαίων,* Dem. amicitia, *ἡ ἑταιρία, ας,* Isocr. *ἡ ἑταιρεία,* id.

Conspectus, *ὁ καὶ ἡ περίβλεπτος, ου,* Dem.

Conspectus, *ῦς, ἡ ὄψις,* Plut. *ἡ σύνοψις,* Polyb. in conspectu, *ἐν ὄψει,* Plut. *ἐνώπιον,* id. *κατενώπιον,* N. T. in conspectum venio, *ἐπιφαίνομαι,* Herodian. alicujus, *ἔρχομαι εἰς ὀφθαλμούς τινος,* Ælian. *ἐμφανὴς γίνεσθαί τινι,* id.

Conspergo, *διαπάσσω,* Gal. aliquid aliqua re, *καταπάσσω τί τινι,* Al. Aphr. sale, *προσπάσσω ἁλῶν τι,* Gal. aliquem scobe aurea, *ἐπιπάσσω τινὶ ῥίνημα χρυσοῦ,* Herodian.

Conspersus, *παχὺς, ὴ, ὸν,* Athen.

Conspicillo, onis, *ὁ κατόπτης,* Herodot.

Conspicio, *συνόπτομαι,* aliquid, *τὶ,* Xenoph. *συνοράω τι.* Polyb. *ὁράω εἴς τι,* Xenoph.

Conspicor, idem quod anteced.

Conspicuus, *ὁ καὶ ἡ περίοπτος, ου,* Dem. *ὁ καὶ ἡ παρέσημος·* fio ignavia, *περίβλεπτος γίγνομαι ἐπὶ τῇ κακίᾳ,* id.

Conspiratio, *ἡ σύμπνοια,* Herodian. conjuratio, *ἡ σύστασις,* Dem. inire conspirationem, *ποιεῖν συνωμοσίαν,* Her.

Conspiratus, *ὁ συνιστάμενος,* cum aliquo, *τινὶ,* Plut. in aliquid, *ὁ συνωμότης τινὸς,* Herodian.

Conspiro, *συμπνέω,* Dem. consentio; vide *Consentio;* conjuro cum aliquo, *συνίσταμαι μετά τινος·* adversus aliquem, *συνόμνυμαι ἐπί τινα,* id.

Conspisso, *πυκνόω,* aliquid, *τὶ,* Plut.

Conspuo, *καταπτύω,* aliquem, *τινὲς,* Dem. *ἐμπτύω τινὶ,* Æl. *προσπτύω.*

Conspurco, *μιαίνω,* aliquid aliqua re, *τί τινι,* Herodian. *μολύνω τι,* Isocr.

Consputo, idem quod *Conspuo.*

Constabilio, *βιβαιόω,* aliquid sævitia, *τὶ δ' ὠμότητος,* Herodian. *ἐμβεβαιόω τι,* Plut.

Constans, *βέβαιος, αἱα, αιον,* Dem. inimicitia, *ἔχθρα, ας,* id. *ὁ καὶ ἡ εὐσταθὴς,* Aristot. constantiores e senatu, *εὐσταθέστεροι τῆς συγκλήτου,* Herodian. constanti vultu sum, *ὅμοιον ἐν πᾶσι πρόσωπον ἔχω,* Æl.

Constanter, *βεβαίως·* colere pacem, *ἄγειν εἰρήνην,* Isocr. *εὐσταθῶς,* Herodian. *ἀμεταπτώτως,* Isocr. *ἐμμενῶς.*

Constantia, *ἡ εὐσταθεία,* Plut. honoris et donorum, *βεβαιότης τιμῆς καὶ δωρεῶν,* Dem. animi, *ἡ ἀταραξία,* Herodian.

Constat, *φανερόν ἐστιν,* omnibus, *πᾶσι,* Isocr. *πρόδηλόν ἐστι,* Dem. *ὁμολογούμενόν ἐστι,* Herod. non constat, *ἐν ἀφανεῖ κεῖται,* Thucyd. emitur, *ἀγοράζεται,* eodem pretio, *ἴσης τιμῆς.*

Consternatio, *ἡ κατάπληξις, ιως,* Thuc. *ἐκπληξία, ας,* Æschin. *ἡ ἔκπληξις.*

Consternatus, *ὁ καὶ ἡ ἔμπληκτος,* Plut. aliquo, *ἐμπεπληγμένος, ένη, ένον, πρός τι,* id.

Consterno, *ἐκπλήττω,* aliquem, *τινὰ,* Herodian. *ταράττω τινὰ,* Dem. *διαταράττω τινὰ,* Plut. *ἐκταράττω τινὰ,* id. complano, *καταστορέω τι,* Philo. *καταστρώνυμί τι,* Gal.

Constipo, *ἐπισάττω,* aliquid, *τὶ,* Aristot. *κατασάττω τὶ,* Theophr. *κατακυνόω,* Plut.

Constituo, *καθίστημι,* alium in locum alicujus, *ἄλλο ἀντί τινος,* Xen. tyrannos in urbibus, *τυράννους ἐν πόλεσι,* Dem. aliquid circa aliquid, *καθίσταμαί τι περί τι,* Thuc. urbem deserendam esse, *προαιρέομαι τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν,* Dem. apud animum, *προαιρέομαι τῇ γνώμῃ,* et decerno de aliqua re, *γιγνώσκω καὶ ψηφίζομαι περί τινος,* id. constitui scribere, *εἰλόμην γράφειν,* Isocr. facere, *προειλόμην ποιεῖσθαι,* id. dicere, *ἐπιχείρησα λέγειν,* id. rationem habere, *δέδοκταί μοι φροντίζειν,* Plat. opem ferre, *δεδογμένον ἐμοὶ βοηθεῖν,* id.

Constitutio, *ἡ κατάστασις,* alicujus rei aliquo, *τινὸς εἴς τι,* Gal. reipublicæ, *τῆς πολιτείας,* Aristot. naturalis, *κατάστημα τὸ κατὰ φύσιν,* Diosc. serena cœli, *κατάστημα αἰθέριον,* id. corporis, *ἡ ἕξις,* Aristot. bona, *ἡ εὐ-ξ α, ας,* id. mala, *ἡ κακίξία, ας,* Plut. edictum, *τὸ διάταγμα,* id.

Constitutus, *τακτὸς, ὴ, ὸν,* Plat. constitutum tempus, *τεταγμένος, εἰρημένος, διωρισμένος, δεδογμένος, τακτὸς χρόνος,* Dem. Isocr. constituta dies, hora, *τεταγμένη, &c. ἡμέρα, ὥρα,* id. constituto tempore, *ἐν τεταγμένῳ χρόνῳ,* Dem.

Consto, *συνίσταμαι,* ex aliquo, *ἔκ τινος,* Xen. non moveor, tranquillus sum, *εὐσταθέω·* constat mare, *εὐσταθεῖ τὸ πέλαγος,* Luc. mihi, i. e. ejusdem sententiæ sum, *ἀμεταπτώτως ἔχω,* Isocr. *τὸ Constat* vides's suo loco.

Constrator, *ὁ ἑρέτης, ου,* Athen.

Constrepo, *ψοφέω,* Plut.

Constrictio, *ἡ σύψις, ιως,* Gal.

Constrictivus, *συστικὸς, ἡ, όν,* Diosc.

Constringo, *σφίγγω,* aliquid, *τὶ,* Philo. *περισφίγγω,* Diosc. *συσφίγγω,* Athen. *σύφω,* Gal. *συρίλλω τι,* Isocr. aureis fibulis, *ἀναστάσεις χρυσοῖς ἐπισφίγγω,* Ælian. *περόναις χρυσαῖς καταλαμβάνω τι,* id. constringor necessitate, *κεῖμαι εἰς ἀνάγκην,* Eurip.

Constructio, *ἡ σύνταξις, ιας,* Dem. *ἡ κατασκευὴ, ῆς,* navis, *νεὼς,* Athen. orationis, *λόγου,* Dion. Hal.

Construo, *κατασκευάζω,* turres, *πύργους,* Herodian. ut Grammatici, et *συντάττω,* pontem, *ζευγνυμι γέφυραν,* Herodian. murum lapide quadrato, *ποιέω τεῖχος λίθῳ εἰς τετράγωνον ἐργασμένῳ,* id.

Constuprator, *ὁ μοιχεύων, οντος,* Plat.

Constupro, *μοιχεύω,* uxorem alicujus, *γυναῖκά τινος,* Plat.

Consubstantialis, *ὁ καὶ ἡ ὁμούσιος, ῳ.*

Consuefacio, *συνεθίζω,* ad faciendum aliquid, *ποιεῖν τι,* Æschin. aliquem ad serviendum, *προσεθίζω τινὰ θεραπεύειν,* Xen. ad ferendum aërem hibernum, *ἐνεθίζω τῷ ἀέρι χειμερίῳ,* Herod.

Consuefactio, *ὁ συνεθισμὸς, οῦ,* Ammon.

Consuesco, *ἐθίζομαι,* facere aliquid, *ποιεῖν τι,* Xen. alicujus, *τινὸς,* Plat. rem veneream habeo cum aliqua, *συγγίνομαί τινι,* id. consuevi imperare, *εἴωθα ἄρχειν,* Dem calumniari, *εἰθίσμαι συκοφαντεῖν,* id.

Consuetudo, *τὸ ἔθος, ους·* est mihi, *καθίστημι ἐμοὶ,* Isocr. bonorum studiorum, *συνήθεια χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων,* Dem. melior, *βέλτιον ἦθος·* insolescit, *γίνεται ἔθος·* consuetudinem introducere, *εἰσάγειν ἔθος·* facere aliquid propter consuetudinem, *ποιεῖν τι διὰ τὸ ἔθος εἶναι·* a consuetudine desistere, *παύειν τὸ ἦθος,* id. consuetudine esse positum, *ἐν ἔθει εἶναι,* Thuc. ex consuetudine, *κατὰ τὸ ἔθος,* Aristot. conversatio, *ἡ οἰκειότης, ητος,* Dem. *ἡ διαιρεσις, ῆς,* Isocr. alicujus cum aliquibus, *ἡ συνήθεια τινὸς πρός τινας,* id. *ἡ ὁμιλία τινὸς πρός τινας,* Dem. consuetudinem habeo cum aliquo, *πλησιάζω τινί·* consuetudine alicujus utor, *συνδιατρίβω τινὶ,* id.

Consuetus, *ὁ καὶ ἡ εἰθὰς, άδος,* Thuc. *εἰωθὼς, υῖα, ὸς,* Plut. facere, *ὁ καὶ ἡ συνήθης ποιεῖν,* id. consuetus morbus, *συνήθης νόσος,* id.

Consul, *ὁ ὕπατος,* Dion. Halic. sum, *ὑπατεύω,* Herodian. *ὕπατον ἀρχὴν τελέω,* id.

Consularis, *ὑπατικὸς, ἡ, όν·* consulare munus, *ὑπατικὴ πρᾶξις,* Herod. vir, *ὁ ὑπατικὸς, όνος,* id. *ὁ ὑπατεύσας, άντος,* id. *ὁ ἀπὸ ὑπατείας,* id.

Consulatus, *ἡ ὑπατεία,* Plut. consulatus honor, *ἡ τῆς ὑπατείας τιμὴ,* Herodian.

Consulo, consilium do, *συμβουλεύω·* aliquid alicui ex benevolentia, *δι' εὐνοιάν τι συμβουλεύω τινὶ,* Isocr. in commune cum aliquo, *βουλεύομαι κοινῇ μετά τινος,* Dem. recte de aliqua re, *βουλεύομαι ὀρθῶς περί τινος,* Isocr.

Isocr. mihi ipse male, βελεύομαι κακῶς περὶ ἐμαυτῦ. Dem. æqui bonique aliquid, ἰύγνωμόνως φέρω τι, Lucian. peto consilium, συμβελεύομαί τινι ὑπέρ τινος, Isocr. προσανατίθεμαί τινι περί τινος, Diod. Sic. commodis alicujus, σκοπέω τὸ συμφέρον τινὸς, Aristot commodis meis, σκέπτομαι τὸ ἐμαυτῷ συμφέρον, Plat. ζητέω τὸ ἐμοὶ ἀγαθὸν, Aristot.

Consultatio, ἡ βέλευσις, Aristot. ἡ συμβελία, Dem. Confer *Consilium.*

Consulto, as. Vide *Consulo.*

Consulto, ἐξαπατῶν, fallere. ἐξαπατᾶν, Dem. injuriosus, ἐκ προαιρέσεως ὑβρίσης, id. pecco, ἐκ προνοίας, ἑκουσίως, κατὰ προαίρεσιν, ἑκουσίως ἁμαρτάνω. id. et Isocr.

Consultor, ὁ συμβελευόμενος, Dem. alicujus rei, ὁ σύμβουλός τινος. Herodian.

Consultum, τὸ βέλευμα, Thuc. τὸ συμβεβουλημένον, Dem. τὸ προβέλευμα, Dion Hal. τὸ συμβέλευμα, Xen.

Consultus, ὁ ἢ ἡ εὔβουλος, ου, Isocr.

Consummatio, ἡ τελείωσις, εως, Aristot. sæculi, ἡ συντέλεια τοῦ αἰῶνος, N. T.

Consummator, ὁ τελειωτὴς, οῦ, N. T.

Consummatus, τέλειος, ία, ιον, Dem. vir, ἀνὴρ ἀποτετελεσμένος, Xen.

Consummo, ἀποτελέω, Plat. συντελέω, Herod.

Consumo, δαπανάω, multa in amicos, πολλὰ εἰς φίλους, Xen. opes suas, τὴν οὐσίαν, Dem. tempus, διατρίβω χρόνον, Dem. in aliquid, ἀναλίσκω τὸν χρόνον εἴς τι, Plat. in itineribus, διατρίβω χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς, Xen. in aliqua re, περί τι, Isocr. ἐπί τι, id κατά τι, Dem. diem dicendo, κατατρίβω ἡμέραν δημηγορῶν, id. una memoriam, συναναλίσκω μνήμην, Herodian. λυμαίνομαι, ignis consumit civitatem, πῦρ λυμαίνεται τὴν πόλιν, id. τρυχόω Græci seditiosi Græciam consumpsere, Ἕλληνες στασιάζοντες ἐτρύχωσαν τὴν Ἑλλάδα, id.

Consumptio, ἡ ἀνάλωσις, roboris, ἰσχύος, Lucian.

Consumptivus, ἀναλωτικὸς, ἡ, όν, Naz

Consumptor, ὁ ἀναλωτὴς, οῦ, Plat. ὁ φιλάναλωτὴς, οῦ, id.

Consuo, ἀποῤῥάπτω, aliquid, τὶ, Plut. καταῤῥάπτω τὶ, Diosc. συῤῥάπτω τὶ, Ælian.

Consurgo, συνανίστημι.

Consurrectio, ἡ συνανάστασις, εως.

Consusurro, διαψιθυρίζω, cum aliquo, πρός τινα. Lucian.

Contabefacio, μαραίνω, aliquid, τὶ, Isocr.

Contabesco, μαραίνομαι, Aristot. συντήκομαι.

Contabulatio, ἡ σανίδωσις, εως.

Contabulo, σανιδόω, aliquid. τί.

Contactus, ἡ ψοσαφὴ, ῆς, Diosc. ἡ ἁφὴ, ῆς, Plat.

Contagio, ἡ ἀνάχρωσις, Plut. aëris, ἡ φθορὰ ἀέρος, Herodian.

Contaminate, μιαρῶς.

Contaminātio, ὁ μιασμὸς, τὸ ἀλίσγημα, N. T.

Contaminatus, μιαρὸς, ὰ, όν, sanguine, αἵματι.

Contamino. μιαίνω, manus cæde, τὰς χεῖρας φόνῳ, Lucian. aliqua re, μολύνω τινὶ, N. T. ἀλισγέω τινὶ, LXX.

Contechnor, τεχνάζω, Galen.

Contego, συγκρύπτω, et obvelo peccata, καὶ συσκιάζω τὰς ἁμαρτίας, Dem. aliquid, ἐπικαλύπτω τι, Lucian.

Contemero, idem quod *Contamino.*

Contemnendus, ὁ ἢ ἡ ἐὐκαταφρόνητος, ου, Dem. βραχέος ἄξιος, Plat.

Contemno, καταφρονέω. monitores, συμβελευόντων, Dem. virtutem, ὀλιγωρέω τῆς ἀρετῆς, Isocr. aliquem, ἀφροντιστέω τινὸς, Plat. aliquid, παρ' ὀλίγον ποιέομαί τι, Isocr. ἐν μηδενὶ λόγῳ τίθεμαί τι, Plut. ὀλιγώρως ἔχω πρός τι, Æschin. ὑπεροράω τι, Isocr.

Contemplatio, ἡ θεώρησις, ἡ θεωρία, Aristot. ἡ σκέψις, Herodian.

Contemplativus, θεωρητικὸς, ἡ, όν, Arist.

Contemplator, ὁ θεωρὸς, οῦ, Plat.

Contemplor, θεωρέω, aliquid, τὶ, Plat. σκέπτομαί τι, Isocr. ἀποσκοπέω εἴς τι, Lucian.

Contemporaneus, ὁ συγχρονός τινι.

Contemptibilis, ὁ ἢ ἡ ἐὐκαταφρόνητος, Luc.

Contemptim, καταφρονητικῶς, Xen. καταπεφρονηκότως, Dem.

Contemptio. Vide *Contemptus.*

Contemptor, ὁ καταφρονητὴς, οῦ, Plut. ὁ καταφρονῶν, ῶντος, Dem. ὁ ὑπερόπτης, Thuc. ὁ καταφρονητικὸς, ὴ, Arist.

Contemptrix, ἡ καταφρονοῦσα, ης, ἡ ὑπερόπτις, ίδος, ἡ φαυλίστρια, ας, LXX.

Contemptus, ἡ καταφρόνησις, Thuc. ἡ ὑπεροψία, Chrys. τὸ καταφρόνημα, Thuc. contemptui habeo aliquid, περὶ ὀλίγου ποιέομαί τι, Isocr ἐν ὀλιγωρίᾳ ποιέομαί τι, Thuc. in contemptum venio, εἰς ἀπιλειγμὸν ἔρχομαι, N. T.

Contemptus, καταπεφρονημένος, ένη, ένον, Dem. καταφρονούμενος, ένη, ενον, Isocr.

Contendo, συντείνω, proprie de arcu, i. e. certo cum aliquo. ἀμφισβητέω τινὶ, Isocr. ob aliquid, ἀμιλλάομαί τινι περί τινος, id. διαγωνίζομαί τινί τι, Xen. φιλονικέω πρός τινα περί τινος, Herodian. ἐρίζω τινὶ περί τινος, Isocr. verbis, λογομαχέω, Dion. Areop. jure, δικαιολογέω Lucian iter instituo aliquo, σέλλομαι εἴς τι, Herodot. i. e. comparo. Vide *Comparo.*

Contenebrescit, συσκοτάζει, Xen.

Contenebro, συσκοτάζω, Dem. ἐπισκοτέω, Diosc.

Contente, συντόνως, Lucian. συντεταμένως, Plat.

Contentio, ἡ σύντασις, nervorum, νευρῶν, Diosc. non interruptus tenor alicujus, ἡ συντονία τινὸς, Aristot. studium, ἡ σπουδὴ, ῆς, Dem. certamen, ἡ ἀμφισβήτησις, εως· ὁ ἀγὼν, ῶνος, id. ἡ ἔρις, ίδος, Xen. contentiones inter aliquos excito, φιλονεικίας seu ἔριδας τισιν ἐμβάλλω, id. propter aliquam rem in contentionem venio, εἰς φιλονικίαν καθίσαμαι περί τινος, Isocr. contentionis studio flagro, φιλονείκέω, Philo. est mihi contentio cum aliquo, ἐστί μοι ἀγὼν πρός τινα, Dem.

Contentiose, φιλονίκως. Xen. ἐριστικῶς.

Contentiosus, ἐριστικὸς, ἡ, όν, Isocr. ὁ ἢ ἡ φιλόνικος, Dem. ὁ ἢ ἡ φιλόδικος, id.

Contentus, ὁ ἢ ἡ σύντονος, studium, σπουδὴ, Herodian. sua sorte, ὁ ἢ ἡ αὐτάρκης, Dem. paucis, ὁ ἢ ἡ ὀλιγαρκὴς· sum aliqua re, ἀγαπάω ἐν τινι, Isocr. τινὶ, id. τί, Dem. ἀγαπῶ τῶς ἔχω τι, Herodian. donis, ἥδομαι ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, Isocr. præsentibus, ἥδομαι τὰ παρόντα, vel τοῖς παροῦσι· his, ταῦτα ἀρκεῖ μοι, id ἀπόχρη μοὶ ταῦτα, Dem.

Conterebro, τρυπάω, aliquid, τὶ, Lucian.

Conterminus, a, um. Vide *Confinis, e.*

Contero, συντρίβω, aliquid, τὶ, Xen. tempus, διατρίβω χρόνον, id.

Conterranea, ἡ πατρωῖτις, ίδος, Lucian.

Conterraneus, ὁ πατριώτης, ου, Plat.

Conterreo, φοβέω, Thuc.

Contestatio, ἡ διαμαρτυρία, Dem. litis, ἔνστασις δίκης.

Contestor, ἐπιμαρτύρομαι, aliquem, τινὰ, Dem. Deos, ἐκκλίνω θεὸς, Xen. litem, διαμαρτυρέω, id

Contexo, συνυφαίνω, aliquid, τὶ, Philo.

Contexte, συνυφασμένως, συμπλεκτικῶς, κατὰ συνυφὴν.

Contextio, ἡ συνυφὴ, ῆς, Plat.

Contextus, ῦς, ἡ συνύφανσις, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, Plat.

Contextus, a, um, ὁ ἢ ἡ συνυφὴς, Arist.

Conticeo, κατασιγάω, Plat.

Conticesco, κατασιγάω, Plat. κατασιωπάω, Lucian. ἀποσιωπάω, Plut. conticescere facio, κατασιγάζω, aliquem manu, τινὰ τῇ χειρὶ νεύματι, Herodian.

Concinium, ἡ σιωπὴ, ῆς, Plut. noctis, ἡ πρώτη νύξ.

Contignatio, ἡ δόκωσις, Hesych. ἡ ξύλωσις, Thucyd. ἡ ὀροφὴ, Thuc. τὸ ὀρόφωμα, Athen. tertia, τὸ τρίτωγον, N. T.

Contigno, ξυλόω, LXX. domum trabibus quadrangularibus, ὀροφὸν οἰκίαν δοκοῖς τετραγώνοις, Lucian.

Contiguus, a, um, ὁ ἢ ἡ πλησιόχωρος, Strabo. loco, ὁ ἢ ἡ πλησιόχωρος, Philo.

Continens, comprehendens, συνέχων. Aristot. περιέχων, Artemid. continuus, ὁ ἢ ἡ συνεχὴς, id. temperans, ὁ ἢ ἡ ἐγκρατὴς, Isocr. ὁ ἢ ἡ σώφρων, Dem. terra, ἡ ἤπειρος, id. τὰ μεσόγεια, id. temperans sum, ἐγκρατέω, Plut.

Continenter, sine intermissione, συνεχῶς, Thuc. temperanter, σωφρόνως, Isocr.

Continentia, ἐγκράτεια, Xen. ἡ σωφροσύνη, Dem.

Contineo, συνέχω, aliquid, τὶ, Xen. moderor, καταχίλλω, aliquem, τινὰ, Plut. linguam, κρατέω τῆς γλώττης, Plut. me domi, διατρίβω οἴκοι, Herodian. intra me, περιέχω, Artem. ἐμπεριέχω, Aristot.

Contingo, ἅπτομαι, aliquid, τινὸς, Plut. ἐφάπτομαί τινος, id. aliquem propinquitate, ἀγχιστεὺς τινὸς εἶμι, Lucian. accido, τυγχάνω, Dem. συμβαίνω, id. contingit, ἐνδέχεται, ὑπάρχει.

Continuatio, ἡ συνέχεια, Dem.

Continue. συνεχῶς, ἀδιαλείπτως.

Continuitas, idem quod *Continuatio.*

Continuo, statim, παραυτίκα, Dem. ἐξαίφνης, id ἄφνω, id. εὐθὺς, Herodian.

Continuo, διατελέω περιῶν τι. Plut. συνείρω, Lucian. iter, ἕξομαι ὁδοῦ, Herodian.

Continuus, ὁ ἢ ἡ συνεχὴς, ίος, διηνεκὴς· bellum continuum et longum, πόλεμος συνεχὴς ἢ μακρὸς, Dem. ἀδιάλειπτος.

Contollo, συναίρω, Aristot.

Contor, quæro, ἐξετάζω, aliquid, τὶ, Dem. aliquid ex aliquo, ἐπιζητέω τι παρά τινος, Aristot.

Contorqueo, συστρέφω, aliquid, τὶ, Plat. στρεβλόω, Dem.

Contorsio, ἡ συστροφὴ, ῆς, Dem. Phal. ἡ περιαγωγὴ.

Contorte, συνεστραμμένως, Aristot.

Contortor, ὁ συστρέφων, οντος, Dem.

Contra, παρὰ, cum accus. contra leges, παρὰ νόμους, Herodian. contra naturam, παρὰ φύσιν· contra jusjurandum, παρὰ ὅρκον· contra jus et omnem æquitatem, παρὰ πάντα τὰ δικαία, Dem. contra quam decet, παρὰ τὸ πρέπον. Πρὸς, cum accus. contra stimulum calcitro, πρὸς κέντρα λακτίζω, N. T. cum genit. contra inimicum fero suffragium, πρὸς ἐχθρὸν ἐπιφέρω τὴν ψῆφον, Dion. Halic. e regione, ἐναντίον, Thuc. vicissim, πάλιν, Dem.

Contractio, ἡ συστολὴ, ῆς, labiorum, χειλέων, Diosc. ἡ συστολὴ, Damasc. ἡ συναίρεσις, Naz.

Contractus, pactio, commercium, τὸ συμβόλαιον, Dem. τὸ συνάλλαγμα· facere contractum, ποιεῖσθαι συμβόλαιον· inire contractum, ποιεῖσθαι συνάλλαγμα· æquus in contractibus, ἐπιεικὴς περὶ τὰ συμβόλαια, id. δίκαιος ἐν τοῖς συμβολαίοις, Isocr. violare contractum, ἀδικεῖν περὶ τὰ συμβόλαια, Dem. violare fidem contractuum, ἄπιστα ποιεῖν τὰ συμβόλαια, id. fallere in contractibus, ἐξαπατᾶν ἐπὶ τοῖς συμβολαίοις, Isocr.

Contradico, ἀντιλέγω, iis, quæ dicta sunt, τοῖς εἰρημένοις, Isocr. ἀντιρρῖν τοῖς εἰρημένοις, id. aperte alicui, φανερῶς ἀντιλέγω τινὶ, Dem. maxime omnium alicui, μάλιστα πάντων ἀνθρώπων ἀντειπεῖν τινι, id.

Contradictio, ἡ ἀντιλογία, Dem. ἡ ἀντίῤῥησις· et convicium, ἀντιλογία ἢ λοιδορία, id. ἡ ἐναντίωσις· oratio referta contradictionibus, λόγος μεστὸς πολλῶν ἐναντιώσεων, Isocr.

Contradictor, ὁ ἀντιλέγων, Dem. ὁ ἀντίδικος, id.

Contradictorius, ἀντιλογικὸς, ἡ, όν, Dem.

Contradictum, τὸ ἀντιλεγόμενον, ου, Aristot.

Contraho, συναίρω, Thuc. aliquos intra muros, συγκαλῶ τινὰς εἰς τὰ τείχη, Plut. frontem, ἀνασπάω τὸ μέτωπον, Diosc. æs alienum, δανείζομαι, Dem. matrimonium, γαμέω, id. paciscor de aliquo cum aliquo, συντίθεμαί τι πρός τινα, Xen.

Contraliceor, ἀντωνέομαι, Lysias.

Contrapono, ἀντιτίθημι, Plut.

Contrapositio, ἡ ἀντίθεσις, Naz.

Contrapositus, ὁ ἢ ἡ ἀντίθετος, ου, Naz.

Contrarie, ἐναντίως, Dem. ὑπεναντίως, id.

Contrarietas,

Contrarietas, τὸ ἐναντίωμα, Dem. ἡ ἐναντίωσις, ἡ ὑπεναντίωσις, εως, id.

Contrarius, ἐναντίος, ία, ίον, Dem. dico contraria actionibus, λέγω ἐναντία τοῖς πεπραγμένοις· facio contraria cæteris cunctis, ποιῶ τὰ ἐναντία τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις· aliquibus, ὑπεναντία τισὶ πράττω, id. contrarium exitum habeo, προχωρέω εἰς τὐναντίον, Chrys. e contrario, ἀντικειμένως. Aristot.

Contrasto, ἀνθίσταμαι, omnibus, πρὸς ἅπαντας, Thuc.

Contravenio, ἀπαντάω. Confer *Occurro*.

Contractabilis, ψηλαφόμενος. ένη, ενον, N. T.

Contractatio, ἡ ἁφή, ῆς, Plat. ἡ προσαφή, ῆς, Diosc. ἡ ψηλάφησις, Plut. τὸ ψηλάφημα, Polyb.

Contracto, ψηλαφάω, aliquid, τί, Xen. ἁπτοψηλαφάω τι, Plat. παραφάω, Hippocr.

Contremisco, τρέμω, Dem. τρομέω.

Contremo, τρέμω, Dem.

Contribulis, ὁ συμφυλέτης, Isocr. ὁ φράτωρ, Dem.

Contribuo, συνεισφέρω, Dem. multa in bellum, πολλὰ συντελῶ εἰς πόλεμον· multum, πολλὰς εἰσφορὰς εἰσφέρω· ultro pecuniam, ἑκὼν εἰσφέρω τὰ χρήματα· duodecimam, quinquagesimam partem, δωδεκάτην, πεντηκοστὴν εἰσφέρω, id.

Contributio, ἡ εἰσφορὰ, pecuniarum, χρημάτων, Isocr. ὁ ἔρανος, Dem. obnoxium facere aliquem contributionibus, ἄγειν τινὰ εἰς συντέλειαν· συνάγεσθαι εἰς συντέλειαν τινὰ, id.

Contributor, ὁ συντελὴς, ίος, Dem.

Contristo, λυπέω, aliquem multum, τινὰ πολλὰ, Xen. ἐνοχλέω, Isocr.

Contritio, ἡ σύντριψις, Naz. ἡ συντριβὴ, ῆς, LXX. τὸ σύντριμμα, N. T.

Contritor, ὁ συντρίβων, οντος, Xen.

Controversa, τὰ ἀντιλεγόμενα, ων, Xen.

Controversia, ἡ ἀμφισβήτησις, Isocr. τὸ ἀμφισβήτημα, ἡ ἀντιλογία, LXX. controversiam dirimere, διαλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν. Isocr. sine controversia, ἀναμφισβήτως· citra controversiam imperium alicujus tenere, ἀναμφισβήτως κύριον εἶναί τινος, Dem. controversia cum aliquo, ἡ διαφορὰ πρός τινα, id. est mihi controversia cum aliquo, ἔστι μοι διαφορὰ πρός τινα, id. controversias discepto, ἀγωνίζομαι περὶ τῶν ἀμφισβητησίμων, Isocr. testes producere de rebus controversis, μάρτυρας παρίχεσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, Dem. in judicium venire de rebus controversis, κρίνεσθαι περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, id.

Controversor, ἀμφισβητέω, de re aliqua, περί τινος, Plat τινὶ, Aristot.

Controversus, ὁ ἡ ἀμφισβητήσιμος, Dem. ἀμφισβητέμενος, ένη, ενον, id. efficere alicui regionem controversam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβητήσιμον, id.

Contrucido, συγκατακτείνω, aliquem, ἀποκτονέω τινὰ. Plat. filios præter (patrem,) προσαναιρέω τοὺς παῖδας, Herodian.

Contrudo, συνωθέω. aliquid, τί, Xen.

Contrunco, κολοβόω, aliquid, τί, Aristot.

Contubernalis, ὁ ὁμοσκήνιος, Dem. ὁ ἑμέσιγος, ὁ σύσκιος· in militia, ὁ σύσκηνος, Xen. ὁ σύσκιος, Dem. sum, συσκηνέω, Xen. ὁμοσκηνέω, id.

Contubernium, τὸ συσκήνιον, Xen. ἡ συνοίκησις, instituo cum aliquo, συσκηνέω τινὶ. Ælian.

Contueor, ἐμβλέπω, aliquem, τινὶ, Plat. ἐφοράω τινὰ, Xen βλέπω εἴς τινα, Herod.

Contuitus, us, ἡ ἔποψις, Thuc. ἡ σύνοψις, Polyb

Contumacia, ἡ αὐθάδεια, Plut. ἡ φιλονεικία, Dem. ἀντιβολία.

Contumaciter, ἀπειθῶς, αὐθαδῶς.

Contumax, ὁ ἡ αὐθαδὴς, ὁ ἡ ἀπειθὴς, equus, ἵππος, Xen. contumaciorem me gero, ἀκοὴν παρίχω μοι, Herodian.

Contumelia, ἡ ὕβρις, εως, Dem. τὸ ὕβρισμα, Plat ἡ λωβὴ· prætermittere nullum genus petulantiæ et contumeliæ, ἀκολασίαν ἀφεῖναι ἀσελγείας καὶ ὕβρεως· contumelia adficio aliquem, ὑβρίζω τινα· ὑβρίζω εἴς τινα· ὑβρίζω ὕβριν εἴς τινα· et injuria adfici ab aliquo, ὑβρίζεσθαι ὑπό τινος καὶ προσκλαίζεσθαι· agere aliquid in contumeliam alicujus, ὑβρίζειν τι πρός τινα. Plat. Confer *Contumeliose*.

Contumeliose, προσκλαυστικῶς, Dem. plane et superbe aliquem a colloquio alicujus repellere, καὶ πάνυ ὑβριστικῶς δὲ ἴᾶν τινι διαλέγεσθαί τινα, id. vitam finire, ἀκονιδίως τὸν βίον τελευτᾶν, Isocr. tractare aliquem, ὑβριστικῶς χρῆσθαί τινι. Dem. agere aliquid, ὑβριστικῶς ποιεῖν τι· tractari, ὑβρίζεσθαι, id. περιυβρίζεσθαι. Lucian. contumeliosissime tractari, ὑβριζεσθαι τὰ αἴσχιστα, id ab aliquo, πάσχειν ὑπό τινος ὑβριστικὰ καὶ δεινά. Dem.

Contumeliosus, ὑβριστικὸς, ὴ, όν, epistola, ἐπιστολὴ, Æschin. vir, ἀνὴρ, Dem. ὁ ὑβριστὴς, Plut. ὁ διασύρων, id. ὁ βλάσφημος, ε, Isocr. ὁ βλασφημῶν, id.

Contumulo, συνθάπτω, aliquem, τινὰ, Naz. contumulor cum aliquo, συνθάπτομαί τινι, N T.

Contundo, συγκόπτω, aliquem verberibus, τινὰ, Xen. aliquid, συντρίβω τι, id.

Conturbatio, ἡ συνταραχὴ, ἡ σύγχυσις, Isocr.

Conturbator, ὁ συνταράσσων, οντες, Xen.

Conturbo, συνταράττω, omnem exercitum, πᾶν τὸ στράτευμα. Xen civitatem orationibus, ἀναταράττω πόλιν λόγοις, Plut. castra alicujus, διατράττω τὸ στρατόπεδόν τινος· populum, ἐκταράττω τὸν δῆμον. id.

Contus, τὸ δόρυ. ατος, Herodian.

Contusio, τὸ θλάσμα, ατος, Diosc.

Convador, κλητεύω, aliquem, τινὰ, Dem.

Convalesco, ὑγιαίνω. Dem. ex morbo, ῥαΐζω πάλιν. Dem. ἀναῤῥώννυμαι, Plut.

Convallis. τὸ ἄγκος, εος, et recessus montium, καὶ μυχὸς ὀρέων, Xen.

Convaso, συσκευάζομαι, aliquid, τί, Plat. σκευαγωγέω, Dem.

Convectio, ἡ συγκομιδὴ, ῆς, Thuc.

Convecto, συγκομίζω, aliquid, τί, Xen. συγκομίζομαι, id.

Convector, ὁ συγκομίζων, οντος, Xen.

Conveho, idem quod *Convecto*.

Convello, συσπάω, Athen. ἀποσπάω.

Convelo, σκίσω, caput, κεφαλὴν, Herodian. aliquid aliquo, σκισάω τί τινι, Xen.

Convenæ, οἱ συνήλυδες, ων.

Conveniens, πρόσηκων. Dem. καθήκων· πρέπων, id. ὁ ἡ ἡ πρεπώδης, ους, Isocr. convenientissimus alicui, πρεπωδέστατός τινι, id. conveniente tempore celebrari, τῷ καθήκοντος χρόνῳ γίγνεσθαι, Dem. bona convenientia alicui, ἀγαθὰ προσήκοντά τινι, id. convenientia præsentibus rebus, ἁρμόττοντα τοῖς ὑπάρχουσι, Isocr.

Convenienter, προσηκόντως, et recte judicare, καὶ ὀρθῶς κρίνειν, Dem. dicere aut agere, εἰπεῖν seu λέγειν πρεπόντως, εὐπρεπῶς, καλῶς, εὐσχημόνως, κατὰ πρέπον, id. naturæ vivere, ἀκολούθως τῇ φύσει ζῆν, Philo.

Convenientia, ἡ σύμφυσις, Thuc. ἡ ἁρμογὴ, Plat.

Convenio, συνέρχομαι, propter aliquam rem, ὑπέρ τινος, Isocr. in senatum, εἰς συνέδριον· in unum locum, εἰς ταυτόν· aliquem, συγγίνομαί τινι, id. congruo. συναρμόττω, cum aliquo, τινὶ, Dem. multo magis, πολὺ μᾶλλον ἁρμόττω· in pactis, συντίθεμαι ἐν ταῖς συνθήκαις. id. concordo cum aliquo, συνίεμαι μετά τινος, Isocr. συμφωνέω τινὶ, Aristot. accuso. Vide *Accuso*.

Convenit. ἁρμόζει, dicere, λέγειν, Isocr. annis illis, ἁρμόττει τοῖς ἔτεσι τούτοις, id. mihi, καθήκει μοι, Synes. Confer *Decet*.

Conventiculum, τὸ συνόδιον.

Conventio, ἡ σύνεδος, ε, Aristot. pactum. Vide sequens

Conventum, i, ἡ σύμβασις, ἡ συνθήκη, Dem. τὸ ὁμολογούμενον, id. τὸ συγκείμενον, ε, Isocr. stare conventis, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, Dem. ἐμμένειν ταῖς ὁμολογίαις, seu τοῖς ὡμολογημένοις· non stare conventis, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας, τὰς συνθήκας, id.

Conventus, us, ἡ σύνεδος. Thuc. ἡ συνέλευσις, publicus, ἡ πανήγυρις, Isocr. societas, ἡ συνουσία, Dem. ἡ μετουσία, id.

Converbero, τύπτω, aliquem, τινὰ, Xen.

Converro, σαίρω, scopis domum, καλύντρᾳ οἰκίαν, Plut. σαρῶ τὴν οἰκίαν, N. T.

Conversatio, ἡ συνουσία, Dem. ἡ ἔντευξις, Isocr. ἡ συνήθεια, Dem. ἡ ὁμιλία, id. ἡ πρὸς ἀνθρώπους ὁμιλία, Dem. Confer *Consuetudo*.

Conversativus. ὁμιλητικὸς, ὴ, όν, Isocr.

Conversim, ἀνεστραμμένως, ἀναστρεφόδην, ἀστροφάδην, Philo.

Conversio, ἡ συστροφὴ, Dem. ἀναστροφὴ, Xen. et mutatio, μετάστασις καὶ μεταβολὴ, Dem.

Converso, περιάγω, Plat.

Conversor, ὁμιλέω, cum aliquo, τινὶ, Dem. διατρίβω τινὶ, id συνδιατρίβω τινὶ, id. συγγίνομαί τινι, Isocr. jucundissime, συνδιατρίβω μετά τινος ἡδέως, id.

Conversus, ἐπιστραφὴς, εῖσα, έν, Thuc.

Converto, ἐπιστρέφω, aliquid, τί, Thuc. aliquem errantem, τινὰ, Plut. aliquid in aliquid, καταστρέφω τι εἴς τι, Liban.

Convestio, περιβάλλω, chlamyde, χλαμύδι, Herodian.

Convexio, ἡ συγκλείσια, ας.

Convexo, περιωθέω, aliquem omni modo, τινὰ πάντα τρόπον, Dem.

Convexus, κυρτὸς, ἡ, όν, Aristot.

Conviciator, ὁ λοιδορῶν, ὄντος, Dem. ὁ λοιδορούμενος, ε, id. ὁ λοίδορος, Plut.

Conviciolum, τὸ λοιδορημάτιον, Aristot.

Convicior, λοιδορέω, vel λοιδορέομαι, aliquem, τινὰ, Isocr. τινὶ, Dem. εἴς τινα, Isocr. διαλοιδορέομαί τινι, Dem. καπὶ λέγω τινά· et exprobro aliquid, λοιδορέω καὶ ὀνειδίζω τι, id.

Convicium, ἡ λοιδορία, Dem. τὸ λοιδόρημα, Aristot. ἡ κακηγορία, Isocr. et criminatio, λοιδορία καὶ κακηγορία, Dem. convicia in aliquem ingerere, κατά τινος λέγειν βλασφημίας, seu λοιδορίας· χρῆσθαι βλασφημίᾳ κατά τινος· ποιεῖν βλασφημίας κατά τινος· incido in convicium, ἐκπίπτω εἰς λοιδορίαν· fieri convicium in aliquos, γίγνεσθαι βλασφημίαν πρὸς seu περί τινας, id. λοιδορίαν γίγνεσθαι τισὶ, Isocr. in caput conviciatoris retorquere, βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι φέρειν, Dem refutare, ἀνελεῖν τὴν λοιδορίαν· sine convicio esse, χωρὶς λοιδορίας εἶναι, id.

Convictor, ὁ συμβιωτὴς, ῆ, Plut ὁ σύσσιτος, Aristoph. ὁ ὁμοτράπεζος, Lucian. sum, συσσιτέω. Dem.

Convictus, us, ἡ συμβίωσις, Plut. ἡ συσσιτία, Poll.

Convincio, συνδέω, Aristot.

Convinco, ἐλέγχω, aliquid aperte, τὶ φανερῶς, Dem. ἐξελέγχω τι καταφανῶς seu ἐπιφανῶς, id. aliquem evidenter, ἐξελέγχομαί τινα ἐναργῶς, id ἐπικρατέω.

Convinctio, ὁ συνδεσμὸς, ῦ, N. T.

Conviolo, συμβιάζω, Dem.

Conviso, συνοράω, Aristot.

Convitium. Vide *Convicium*.

Conviva, ὁ συμπότης, Dem. ὁ συνεράνιστης.

Convivalis, συμποτικὸς, ὴ, όν, Plut. συμποτικὸς, ὴ, όν, id.

Convivator, ὁ ἑστιάτωρ, ορος, Dem. ὁ ἐν τῷ συμποσίῳ ἀρχὼν, id.

Convivium, τὸ συμπόσιον, Plut. ἡ ἑστίασις, Dem. τὸ σύνδειπνον· vocari ad convivium, καλεῖσθαι πρὸς τὸ συμπόσιον· convivio excipio, ἑστιάω, aliquem, τινὰ, id. convivium adorno, συμπόσιον κατασκευάζω, Plat. solvere, seu finire, συμπόσιον διαλύειν, Polyb.

Convivo, συμβιόω τινὶ, Dem. συνδιαιτάομαί τινι, Chrysost. ὁμιλέω, συνδιάγω.

Convivor, συμποσιάζω, Naz. εὐωχέομαι, Xen.

Convocatio, ἡ παράκλησις, Isocr. ἡ σύγκλησις.

Convoco, συγκαλέω, aliquos, τινὰς, Herodian. ποιέομαι παράκλησίν τινων, Isocr. συνάγω τινὰς, Herodian.

Convolo, συμπέτομαι.

Convolvo, συμπλέκω, aliquid, τί, Polyb. συστρέφω τί, N. T. συνειλέω.

Convolutio, τὸ σύγκλεισμα, Paul. Æg. ἡ συστροφὴ ῆς, Hesych. ἡ εἵλησις, ιος, Gal.

Conus, ὁ κῶνος, Aristot. galeæ, ὁ λόφος, Xen.

Convulnero, συντιτρώσκω, Plut.

Convulsio,

Convulsio, τὸ σπάσμα, ατος, Dem.
Convulsivus, ὁ ἢ ἡ σπασματώδης, ες, adfectus, σπασματώδει πάθος, Gal.
Cooperator, ὁ συνεργὸς, οῦ, Plut. in aliqua re, τινὸς, Xen.
Cooperculum, τὸ κῶμα, Lucian.
Cooperimentum, τὸ συγκάλυμμα, τὸ προκάλυμμα, Thuc.
Cooperio, παρακαλύπτομαι, Plut. aliquid aliquo, περισίλλω τινί τι, id.
Cooptatio, ἡ προσαίρεσις, ἡ ἔγκρισις.
Coopto, προσαιρέομαι, mihi aliquem, ἐμοί τινα, Plut. ἐκλέγω, ἐγκρίνω.
Coordino, συντάττω. Plut.
Coorior, συναίρομαι, Xen ἅμα γίνομαι, id.
Cophinus, ὁ κόφινος, ου, Aristoph.
Copia, ἡ εὐπορία, Dem ἡ περιουσία, id. rerum dicendarum, τὸ πλῆθος τῶν ἐπιῤῥεόντων ὀνομάτων, Isocr. annonæ, ἀφθονία τῶν ὠνίων, Dem. rerum ad bellum faciendum necessariarum, ἀφθονία τῶν εἰς πόλεμον παρασκευῶν· aliquid faciendi, ἐξουσία ποιεῖν τι, id. exemplum literarum, ἀντίγραφον, seu ἀντίγραφον γραμμάτων, Plut. copiæ, στρατιὰ, ᾶς, Thuc. δύναμις, Dem. terrestres, πεζικὴ, Xen. equestres, ἱππικὴ, id. navales, ναυτικὴ, id. δυνάμεις ναυτικαὶ, Polyb.
Copior, εὐπορέω, Dem.
Copiose, εὐπορῶς, ἀφθόνως, largiri, χαρίζεσθαι, Herodian loqui, διὰ μακροτέρων εἴπειν, Isocr.
Copiosus, ὁ ἢ ἄφθονος, Dem. ὁ ἢ ἡ εὔπορος, ου, id aliqua re, τινὶ, Thuc.
Copula, ὁ σύνδεσμος, N. T. τὸ σύναμμα, ατος, Plut. sine copula, ἀσυνδέτως, Ammon.
Copulate, συναπτικῶς, Porphyr.
Copulatio, ἡ σύνδεσις, ὁ συνδετμὸς, οῦ, Aristot.
Copulativus, συναπτικὸς, ἡ, ὸν, Hermog. συνδυαστικὸς, ἡ, ὸν, Aristot.
Copulo, συνδυάζω, Dem. aliquid cum aliquo, συνδέω τί τινι, Aristot. ἀναμόττω τί τινι, Dion. Hal.
Coquina, τὸ μαγειρεῖον, Dion. Long. τὸ ὀπτανεῖον.
Coquinaria, sc. ars, τέχνη μαγειρικὴ, Plat.
Coquinarius, μαγειρικὸς, ἡ, ὸν, Plat. vasa coquinaria, μαγειρικὰ σκεύη, Athen.
Coquinor, μαγειρεύω, Plut.
Coquito. Vide *Coquo.*
Coquo, ὀπτάω, ἕψω, piscem, ἰχθὺν, Xenoph. insuper, ἐφέψω, Athen. ante, προέψω, id. simul, συνέψω, Gal.
Coquulus, ὁ μαγειρίσκος, Athen.
Coquus, ὁ μάγειρος, ου, Plut.
Cor, ἡ καρδία, Plat. cordis dolorem sentio, καρδιώσσω, Aristot. καρδιαλγέω, Hipp. cordis dolore laborans, καρδιακὸς, Gal. ὁ ἢ ἡ καρδιαλγής· cordis dolor, καρδιωγμὸς, ἡ καρδιαλγία· corde carens, ὁ ἢ ἡ ἀκάρδιος, Theophr. cor transiens, ὁ ἢ ἡ διακάρδιος, Joseph. in cor directus, ὁ ἢ ἡ κατακάρδιος, Herodian. cordi id mihi est, χαίρω τούτῳ, id.
Corallinus, κοράλλινος, ίνη, ινον.
Corallium, τὸ κοράλλιον, Arrian. τὸ κυράλιον, Basil.
Corallus, idem quod antecedens *Corallium*, corallum imitor, coralli modo rubeo, κοραλλίζω, Diosc.
Coram, ἐναντίον· aliquo obscena loqui, τινὸς αἰσχρὰ φθέγγεσθαι. Dem. testibus transigere, ἐναντίον μαρτύρων πεῖσθαι, id. ἐπὶ μαρτύρων, Lucian Deo et hominibus innocens, πρὸς Θεῷ ἢ ἀνθρώποις ἀναίτιος, Synes. audio, παρὼν ἀκούω, Herodian.
Corbis, ὁ κόφινος, Aristoph. ἡ σπυρὶς, N. T.
Corbula, τὸ σπυρίδιον, ου, Aristoph.
Corculum, τὸ καρδίον, ου· τὸ θυμίδιον
Cordate, νωχόντως Isocr. νωχῶς. Polyb.
Cordatus, ὁ ἢ ἡ φρόνιμος, Dem. ὁ ἢ ἡ ἔμφρων, ονος, Thuc.
Cordolium, ἡ καρδιαλγία, Gal.
Coriaceus, a, um, βύρσινος, ίνη, ινον, Aristoph. δερμάτινος, ίνη, ινον, Lycophr. σύτινος, ίνη, ινον, Athen.
Coriandrum, τὸ κορίαννον, Diosc. τὸ κόριον, Gal.
Coriarius, ὁ βυρσεὺς, N. T. ὁ βυρσοδίψης, Aristoph.
Coriarius, βυρσοδιψικὸς, ἡ, ὸν, Theophr. σκυτοδιψικὸς, ἡ, ὸν, id.
Corium, τὸ σύτος, ους, Plut. ἡ βύρσα, ης, bubulum, βόειος. Diosc.
Cornesco, κερατίζω.
Corneus, κεράτινος, ίνη, ινον, Plat.
Cornicen, ὁ κερατόδης, οῦ, ὁ κεραύλης, ου.
Cornicor, κρώζω, Aristoph.
Corniculum, τὸ κεράτιον, ου, Aristot.
Corniger, ὁ ἢ ἡ κερατοφόρος, Aristot.
Cornix, ἡ κορώνη, ης, Athen.
Cornu, τὸ κέρας, ατος, Dem. dextrum in prælio, κέρας δεξιὸν, Thuc. cornu peto, κεράτῳ, Naz κερατίζω. LXX. κερίσσω τινὰ, Plat. carens, ὁ ἢ ἡ ἀκέρατος, ου, Aristot. ἄκερως· copiæ, κέρας Ἀμαλθείας.
Cornupeta, ὁ κερατιστὴς οῦ, taurus, ταῦρος, LXX.
Cornutus, ὁ ἢ ἡ κερατώδης, ους· κερατόεις, εσσα, εν.
Corolla, ἡ στέφανη, ης, Ælian corollam altam capiti impono, στέφανην ὑψηλὴν ἐπιτίθημι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, id. Confer *Corona.*
Corollarium, ἡ ἐπιφορὰ, ᾶς, Poll. τὸ προσκατάβλημα, Dem.
Corona, ὁ στέφανος, Dem. τὸ στέμμα, Thuc. coronam dare alicui, στέφανον δίδοναί τινὶ, Dem. accipere, λαβεῖν· eripere, ἁρπάζειν τινὶ· destruere, καθαιρεῖσθαι· amittere, περιαιρεῖσθαι· corrumpere, διαφθείρειν· conscindere, κατακόπτειν, id. conventus hominum, ὁ σύλλογος, ου, Thuc. ὁ δῆμος κύκλῳ περιεστὼς, ἡ περίστασις, Polyb. halo, ἡ ἅλως, ω.
Coronamentum, τὸ στέφανωμα, ατος, Athen.
Coronarius στεφανωματικὸς, ἡ, ὸν, Diosc. coronas conficiens ὁ στεφανοπλοκῶν, ῶντος, Plut.
Coronis, ἡ κορωνὶς, ίδος.
Corono, στεφανόω, aliquem, τινὰ, Dem. aurea corona, στεφανῶ τινὰ χρυσῷ στεφάνῳ, id ἀναδέω τινὰ στεφάνῳ, Plut.
Corporalis, σωματικὸς, ἡ, όν· corporales voluptates, σωματικαὶ ἡδοναὶ, Arist.
Corporatio, ἡ σωμάτωσις, εως, Theophr.
Corporo, σωματόω, et corporor, σωματόομαι, Aristot.
Corpulentia, ἡ εὐτραφία, ἡ πολυσαρκία.
Corpulentus, ὁ ἢ ἡ εὔσωμος, Polyb. ὁ ἢ ἡ εὔσαρκος, Xenoph.
Corpus, τὸ σῶμα, Dem. mortale, σῶμα θνητὸν, Isocr. minus elegans, ἧττον εὐκρινὲς, id. lectissimum, ἄριστον, Dem. libidinibus pollutum, ὑπεύθυνον ἁπάντων ἀδικημάτων, id. corporis virtutes, σώματος ἀρεταὶ, Isocr. bona habitudo, σώματος εὐεξία, id. forma, σώματος κάλλος, id. inconcinnitas, σώματος ἀρρυθμία, Dem. infirmitas, σώματος ἀῤῥωστία· curatio, θεραπεία τοῦ σώματος, id. amans, ὁ ἢ ἡ φιλοσώματος, Plat. ejusdem qui est, ὁ ἢ ἡ σύσσωμος, N. T. unus in aliud mutatio, ἡ μετασωμάτωσις, Plat. corpus exercere laboribus, γυμνάζειν τὸ σῶμα πόνοις, Isocr. corpore præstare, σώματι διαφέρειν· esse laborioso, φιλόπονον εἶναι τὸ σῶμα, id. perficere, ἐπιτελεῖν τῷ σώματι id. quæstum facere, ἐργάζεσθαι τῷ σώματι, Dem. periculum adire, κινδυνεύειν τῷ σώματι, id.
Corpusculum, τὸ σωμάτιον, Isocr.
Corrado, συνάγω, undique, πανταχόθεν.
Correctio, ἡ ἐπανόρθωσις, Dem. ἡ διόρθωσις, Aristot.
Corrector, ἡ ἐπανορθωτὴς, οῦ, ὁ, διορθωτὴς, οῦ, Philo.
Correptio, τὸ ἐπιτίμημα, Aristot.
Corruptor, ὁ παιδευτὴς, οῦ, N. T. ὁ ἐπιτιμητὴς, Poll.
Corrigia, ὁ ἱμὰς, άντος, Xenoph.
Corrigo, διορθόω, aliquid, τὶ, Dem. orationem, ἐπανορθόω λόγον, Isocr. errata, τὰ πταισθέντα, Luc. ἀνατίθημι τὰ δημαρτημένα, id. vitam, ἀνευθύνω βίον, Gregor.
Corripio, ἐπιλαμβάνω, aliquid, τὶ, Thuc. vestem, λαμβάνομαι τῆ ἱματίᾳ, Plat. abbrevio, βραχύνω· castigo, ἐπιτιμάω, aliquem ob aliquid, τινί τι, Aristot. λαμβάνομαι τινὸς.
Corrivalis, ὁ ἀντιραστὴς, οῦ, Lucian.
Corrivatio, ἡ συνοχέτευσις.
Corrivo, συνοχετεύω.
Corroboro, συνισχύω· urbem, ἐπιῤῥώννυμι τὴν πόλιν, Dem κρατύνω τὴν πόλιν, Thuc. aliquid, κραταιόω τι Lucian.
Corrodo, ἀναβιβρώσκω, Gal.
Corrogo, ἐραίζω, aliquid, τὶ, Æschin. amicos, τὰς φίλας, Dem.
Corrosio, ἡ ἀνάβρωσις, εως, Al. Aphr.
Corrosivus, ἀναβρωτικὸς, ἡ, όν, cancer, καρκῖνος, Al. Aphr.
Corrotundo, σφαιρόω, aliquid, τὶ, Gal.
Corrugatio, ἡ ῥυτίδωσις, εως, Gal.
Corrugo, ῥυτιδόω, Aristot. frontem, συνάγω τὰς ὀφρῦς, Lucian.
Corrumpo, διαφθείρω, juvenes, τοὺς νέους, Plat. judices pecunia, τοὺς κριτὰς χρήμασι, Lucian. testamentum, τὸ γραμματεῖον, Isocr et lædo rem aliquam, λυμαίνομαι ἢ διαφθείρω τὶ, Dem. λυμαίνομαι ἢ κακῶς ποιῶ τι, Isocr. orationes alicujus, λυμαίνομαι τοὺς λόγους τινὸς, Dem. fœminam, διαφθείρω γυναῖκα, Lysias.
Corruo, καταπίπτω, in terram, εἰς γὴν, N. T.
Corrupte, διεφθαρμένως.
Corruptela, ἡ διαφθορὰ, ᾶς, Dem. τὸ φθάρμα, ατος, Joseph ἡ φθορὰ, ᾶς, Thuc.
Corruptibilis, φθαρτὸς, ἡ, όν, N. T.
Corruptio, idem quod *Corruptela.*
Corruptivus, φθαρτικὸς, ἡ, όν, Aristot.
Corruptor, ὁ λυμεὼν, ῶνος, Dem. ὁ διαφθορεὺς, έως, Plut.
Corruptus, διεφθαρμένος, ένη, ένον, Dem. et improbus, πονηρὸς ἢ πονηρὸς, id. muneribus, δῶρα λαβὼν ἢ διεφθαρεὶς ὑπὸ χρημάτων, id. διεφθαρμένος ἢ πεπρακὼς ἑαυτὸν, id.
Cors, ἡ ἔπαυλις.
Cortex, ὁ φλοιὸς, οῦ, Gal. *in primis*, detractus, τὸ λέπισμα, Athen. τὸ λέπισμα, Diosc. corticem habens, ὁ ἢ ἡ ἔμφλοιος, Theophr. levem, ὁ ἢ ἡ λειόφλοιος, Bas. tenuem, ὁ ἢ ἡ λεπτόφλοιος, Theophr. crassum, παχύφλοιος, Diosc. disruptum, rimosum, ῥυζίφλοιος, Bas. asperum, ὁ ἢ ἡ τραχύφλοιος, Theophr.
Corticosus, ὁ ἢ ἡ φλοιώδης, ους, Aristot.
Corticula, τὸ φλοιάριον, ου.
Cortina, τὸ παραπέτασμα, i. e. tripus, ὁ τρίπους, οδος· tapes, ὁ τάπης, ητος.
Corvinus, κοράκινος, ίνη, ινον.
Corus, ὁ ἀργέστης, ου.
Corusco, ἀστράπτω, auro et ebore, χρυσῷ ἢ ἐλέφαντι, Aristot.
Coruscus, ἀστράπτων, ουσα, ον, Xen.
Corvus, ὁ κόραξ. ακος, Aristot.
Corydalus, ὁ κορύδαλος, ου, Aristot.
Coryletum, ὁ κορυλὼν, ῶνος.
Corylus, ἡ κόρυλος, ου.
Corymbium, τὸ κορύμβιον, ου.
Corymbus, ὁ κόρυμβος, ου, Diosc.
Coryphæus, ὁ κορυφαῖος, ου, Aristot.
Corytus, ἡ βιλοθήκη. ης, Hesych.
Cos, ἡ ἀκόνη, Isocr. ἡ θηγάνη, Soph.
Cosmographia, ἡ κοσμογραφία.
Cosmographus, ὁ κοσμογράφος, ου.
Cossus, ὁ πεῤῥηδὼν, όνος, Plut.
Costa, ἡ πλευρὰ, ᾶς, Plut.
Costatus, ὁ ἢ ἡ ἔμπλευρος, ου, Philo.
Cothurnus, ὁ κόθορνος, ου, Xenoph.
Coticula, ἡ βάσανος, ου, Philo.
Cotinus, ὁ κότινος, ου, Plut.
Coturnix, ὁ ὄρτυξ, υγος, Xenoph.
Coxa, τὸ ἰσχίον, ου, Aristot.
Coxendix, τὸ ἰσχίον, Aristot. coxendicis dolor, ἰσχιὰς νόσος, Diosc. ad coxendicis dolores faciens, item illos dolores pariens, ἰσχιαδικὸς, ἡ, όν, id.
Crabro, ὁ σφὴξ, κὸς, Aristot.
Crambe, ἡ κράμβη, ης, Gal.
Crada, ἡ κράδη, ης, Theophr.
Cranium, τὸ κράνιον, ου, Gal.
Crapula, ἡ κραιπάλη, ης, Hipp. crapulam sentio, κραιπαλάω, Plat. arcens, ὁ ἢ ἡ ἀκραίπαλος, Diosc. edormio, ἀποκραιπαλάω, Plut.
Crapulor, κραιπαλίζω, κραιπαλάω, Plat.
Cras, αὔριον, Dem.
Crasse, παχυλῶς, Aristot.
Crassesco, παχύνομαι, Polyb. ex luxu, κατασιαίνομαι

πιαίνομαι ἐκ τρυφῆς, Ælian. ἀδρύνομαι, Theophrast.

Crassitudo, ἡ παχύτης, Aristot. τὸ πάχος, Thuc. corporis, ὁ περὶ τὰς σάρκας ὄγκος, Ælian. ὁ τῦ σώματος ὄγκος, id.

Crasso, παχύνω, aliquid, τί, Polyb. ἀδρύνω τί, Theophr.

Crassus, παχὺς, εῖα, ὺ, Xenoph. fio; vide *Crassesco*: crassum reddo; vide *Crasso*: crasso ore loquor, παχυστομέω, Strabo.

Crastinus, ὁ, ἡ, τὸ οὔριον, crastino, sc. die, i. e. cras, αὔριον, Dem.

Crater, ὁ κρατὴρ, ῆρος, Plut.

Crates, ὁ ταρ᾽ς, Theocr. ὁ τρωτὴρ, Hipp.

Craticula, ἡ ἐσχαρὶς, ίδος, τὸ σαρρίον, Poll.

Creatio, ἡ κτίσις, mundi, τῦ κόσμε, N. T. magistratuum, ἡ χειροτονία, Plat.

Creator, ὁ κτισὴς, τῦ, N. T. ὁ κτίζωρ, ορος, Naz. ὁ κτίσας, αντος, N. T.

Creatura, τὸ κτίσμα, N. T. ἡ κτίσις, ib.

Creatus, κτισὸς, ὴ, όν· κτισθὶς, εῖσα, ὶν, N. T.

Creber, συχνὸς, ὴ, ὸν, Plat. πυκνὸς, ὴ, όν, Dem. θαμινὸς· creberrimæ mutationes, πυκνόταται μεταβολαὶ, Isocr.

Crebresco, πυκνὸς γίνομαι.

Crebritas, πυκνότης, ητος, domorum, συνοικιῶν, Herodian.

Crebro, πυκνῶς, Plat. πυκνὸν, Aristot. πυκνάκις, id. πολλάκις, Dem. crebrius, πλειονάκις, Isocr. θαμινῶς, συχνῶς.

Credibilis, πιστὸς, ὴ, όν, Isocr. πιθανὸς, ὴ, ὺν, Dem. multo magis credibile, πολὺ μᾶλλον εἰκός· facere aliquid credibile, δ.δόναι τι πιστόν· non credibilia dicere, ὐκ εἰκότα λέγειν, id.

Credibiliter, πιστῶς, Dem.

Creditor, ὁ δανειστὴς, τῦ, Dem. ὁ δανείσας, αντος, id. ὁ χρεωστής.

Creditrix, ἡ δανείσασα, ης.

Creditum, τὸ δάνεισμα, Dem. τὸ δεδανεισμένον, ε, id.

Credo, πιστεύω, alicui, τινὶ, Isocr. aliquid, τί, Dem. delatoribus, πείθομαι τοῖς διαβάλλεσι, id. dictis ab aliquo, πιστεύω τοῖς εἰρημένοις ὑπό τινος, Isocr. alicui pecuniam, δανείζω τινὶ χρήματα, Dem. concredo alicui aliquid, παρακατατίθεμαί τινί τι, Plat. puto, οἶμαι, Dem. νομίζω, Isocr. ἡγέομαι, id. ὑπολαμβάνω, Dem. οἶμαι, id.

Credulitas, ἡ πίστις, εως, Dem.

Credulus, a, um, ὁ ἢ ἡ εὔπειστος, ε, Aristot.

Crematio, ἡ καῦσις, εως, Diosc. ἡ πύρωσις.

Crembalum, τὸ κρέμβαλον, ε, Athen.

Crementum. Vide *Incrementum*.

Cremium, τὸ φρύγανον, Theophr. cremia colligo, φρυγανίζομαι, Basil. cremiorum collectio, ὁ φρυγανισμὸς, ῦ· collectrix cremiorum, ἡ φρυγανίστρια, Poll. cremio similis, ὁ ἢ ἡ φρυγανώδης, Diosc.

Cremo, καίω, aliquid, τί, Xen. φλέγω.

Cremor, τὸ παχὺ τῦ γάλακτος.

Crena, ἡ γλυφὶς.

Creo, κτίζω, aliquid, τί, Herodot. mundum, κοσμοπλασίω, Philo. δημιουργίω κόσμον, Plat. Cæsarem, ποιῶ Καίσαρα, Herodian.

Creperus, ὁ ἢ ἡ ἀμφίζολος, Isocr.

Crepida, ἡ κρηπὶς, Xen. crepidas induo, κρηπιδόω, Plutarch. κρηπίδας ὑποδίομαι, Herodian.

Crepidarius, qui crepidas conficit, ὁ κρηπιδοποιὸς, ῦ, Athen.

Crepidatus, κρηπιδώμενος, ίνη, ινον, Plut. κρηπίδας ὑποδύμενος, Herodian.

Crepido, ὁ κρημνὸς, ῦ, Thuc. ἡ φάραγξ.

Crepidula, τὸ κρηπίδιον.

Crepitaculum, τὸ κρόταλον, Diosc.

Crepito, ψοφέω, Aristoph. ut ciconia, κροτέω, Philostr.

Crepitus, ὁ ψόφος, ε, Thuc. ὁ κρότος, ventris, ἡ πορδὴ, ῆς, ἡ ἀποπορδὴ, ῆς, Al. Aphr. crepitum ventris emitto, πέρδομαι, ἀποπέρδω, Aristoph. καταπέρδω, id. præ metu, ὑποβδύλλω ὑπὸ δέους, Lucian.

Crepo, ψοφέω, Aristoph. digitis, ἀποκροτέω τοῖς δακτύλοις, Strabo. magna, μεγαλαυχέω, N. T.

Crepundia, τὰ κροτοπαίγνια, τὰ ἀλέυρματα.

Crepusculum, τὸ κνέφας, ατος, ἡ δείλη, ης, Dem. sub crepusculum, δείλης ὀψίας, Dem. περὶ δείλην ἤδη ὀψίαν, Thuc. πρὸς τὴν δείλην, Aristot.

Cresco, αὐξάνομαι, Dem. συναυξάνομαι, id. ἐπιδίδωμι, ex re aliqua, ἔκ τινος, Isocr. et locupletor in dies, καθ᾽ ἡμέραν εἰς εὐπορίαν, id. in melius, ἐπὶ τὸ βέλτιον, id.

Creta, ἡ γῆ κιμωλία, ας, Diosc.

Cretaceus, ὁ, ἡ, τὸ, ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.

Cretatus, χρωσθεὶς, εῖσα, ὲν, κιμωλίᾳ γῇ.

Cribellum, τὸ κοσκίνιον, ε, Athen.

Cribro, κοσκινίζω, συνιάζω, N. T.

Cribrum, τὸ κόσκινον, ε, Plat. in modum cribri, κοσκινηδὸν, Lucian.

Crimen, ἡ αἰτία, Dem. τὸ ἔγκλημα, τὰ ἐγκαλέμενα, ων· magnum, αἰτία μεγάλη· nefarium, δεινὴ· credibile, πιθανὴ· malum et grave, κακὴ ἢ χαλεπὴ· falsum, ψευδὴς, id. turpe, αἰσχρὰ, Isocr. commune, κοινὴ· privatum, ἰδία· comminisci, αἰτίαν συ πιθέναι, id. fingere, πλάττειν, id. impingere alicui, ἐπάγειν seu ἐπιφέρειν τινὶ, Dem. transferre in aliquem, ἀναφέρειν εἴς τινα, Isocr. τινὸς ἐπιτιθέναι τινὶ, id. subire, ὑποδύεσθαι, Dem. ἐμπίπτειν εἰς αἰτίαν τινὸς, id declinare, αἰτίαν φεύγειν, Isocr. effugere, διαφεύγειν· refutare, ἐξελέγχειν, id. diluere, διαλύεσθαι ἔγκλημα, Demosth. liberare aliquem crimine, ἀφίέναι τινὰ τῆς αἰτίας, Dem. τῦ ἐγκλήματος· liberari crimine, ἀπαλλάττεσθαι τῆς αἰτίας· teneri crimine, τῦ ἐγκλήματος ἔχεσθαι· crimini do alicui aliquid, ἐγκαλέω τινί τι, Herodian.

Criminalis, e, ἐγκληματικὸς, ὴ, όν.

Criminaliter, ἐγκληματικῶς.

Criminatio, ἡ ἔγκλησις, Artemid. ἡ αἰτία, Dem. τὸ ἔγκλημα, id. Confer *Crimen*.

Criminor, μέμφομαι, διαβάλλω, aliquid, τί, Xen. aliquem, τίς τινα, Plut. aliquem ob aliquid, αἰτιάομαί τινά τινος, Xen. ἐγκαλέω τινί τι, Plat.

Criminose, ἰδιαβόλως, Dem. διαβόλως, Thuc.

Criminosus, ἐγκληματικὸς, ὴ, όν, Aristot.

Crinis, ἡ θρὶξ, χὸς, Aristot. ὁ πλόκαμος, ε, Herodian. ἡ κόμη, Plut.

Crinitus, ὁ κομήτης, ε, Synes. ὁ ἢ ἡ πολύκομος, Diosc.

Crispitudo, ἡ ἑλότης, ητος, Aristot.

Crispo, ἑλόω, ἕλον ποιέω.

Crista, ὁ λόφος, Xenoph. aristam habere in capite, λόφον ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, Ælian.

Cristatus, λόφυρος, ύρα, ον, Hesych. sum, λοφάω, Suid.

Cristula, τὸ λοφίδιον.

Critica, ἡ κριτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, Plat.

Critice, κριτικῶς.

Criticus, κριτικὸς, ὴ, όν, Strabo.

Croceus, κρόκινος, ίνη, ινον, Theophr. ὁ ἢ ἡ κροκώδης, Diosc.

Crocitatio, ὁ κρωγμὸς, ῦ, Theocr.

Crocito, κράζω, Lucian.

Crocodilus, ὁ κροκόδιλος, ε, Aristot.

Crocum, τὸ κρόκον, Theophr. referens, ὁ ἢ ἡ κροκώδης, Gal. κροκόεις, έσσα, όεν, Theophr. croco imbuo, κροκόω, Athen. croco tinctus, κρωκωτὸς, ὴ, όν, Lucian. crocum refero, croco similis sum, κροκίζω, Diosc.

Crocus, ὁ κρόκος, ε, Theophr.

Crotalum, τὸ κρόταλον, ε, Diosc.

Cruciabilis, e, βασανιστικὸς, ὴ, όν.

Cruciatus, ἡ βάσανος, N. T. ἡ ἀλγηδὼν, Isocr.

Crucifigo, σταυρόω, aliquem, τινὰ, N. T. ἀνασταυρόω τινὰ, Lucian. ἀνασκελοκίζω τινὰ, id.

Crucio, ἀνιάω, Gal. aliquem, ταλαιπωρίω τινὰ, Isocr. βασανίζω.

Crudelis, ὠμὸς, ὴ, όν, Dem. ὁ ἢ ἀφιδὴς, ος, Aristot. δεινὸς, ὴ, ὸν, Dem. χαλεπὸς, ὴ, όν· animo, ὠμὸς τὴν γνώμην, id. feræ immanissimæ et crudelissimæ, θηρία ἀγριώτατα ἢ πλείστης ὠμότητος μεστὰ, Isocr.

Crudelitas, ἡ ὠμότης, Dem. ἡ δεινότης, Isocr. ἡ χαλεπότης· et sævitia alicujus, ὠμότης ἢ χαλεπότης τινὲς, id. summa, ὑπερβολὴ ὠμότητος, Dem. superare omnes crudelitate, ὑπερβάλλειν πάντας ὠμότητι, id. impellere aliquem in tantam crudelitatem, καθιστάναί τινα εἰς τοσῦτο τῆς ὠμότητος, Isocr. ostendere in omnibus crudelitatem et inhumanitatem, ἐπιδεικνύειν ἐν ἅπασι τὴν ὠμότητα ἢ μισανθρωπίαν, id.

Crudeliter, ὠμῶς, Dem. ἀφιδῶς, Xen. ἀπροσοίτως, Isocr. ἀπηνῶς· exscindere urbes, πὰς πόλεις ὠμῶς ἀναιρεῖν, Dem. crudelissime tractare aliquem, ὠμότατα πρός τινα διακείμενον τυγχάνειν, Isocr. nimis crudeliter et acerbe aliquem fortunis evertere, λίαν ὠμῶς ἢ πικρῶς ἐκ τῆς οὐσίας ἐκβάλλειν τινὰ, Dem.

Crudesco, ὠμόομαι.

Cruditas, ἡ ὠμότης, ητος, Aristot.

Crudus, ὠμὸς, ὴ, όν, Aristot. ἄπεπτος.

Cruente, αἱματωδῶς.

Cruento, αἱματόω, Xiphil. αἱμάττω, manum, χεῖρα, Herodian.

Cruentus, ὁ ἢ ἡ αἱματώδης, Gal.

Crumena, τὸ βαλάντιον, Lucian. ὁ μάρσυπος.

Crumeniseca, ὁ βαλαντιστόμος, ὁ βαλαντιητόμος, Aristoph.

Cruor, τὸ αἷμα, Aristot. citra cruorem, ἀναιμωτὶ, Herodian.

Crus, τὸ σκέλος, Aristot. ἡ κνήμη· non habens, ὁ ἢ ἡ ἀσκελὴς, Plat. crura bona habens, ὁ ἢ ἡ εὐσκελὴς, id. æqualia habens, ὁ ἢ ἡ ἰσοσκελὴς, Aristot. mala habens, ὁ ἢ ἡ κακοσκελὴς, Xen. unicum habens, ὁ ἢ ἡ μονοσκελὴς, Plin. grandiora habens, ὁ ἢ ἡ ὑπερσκελὴς, Plat.

Crusta, ἡ πλὰξ, Aristot. crustas habens squamarum modo, πλάκας ἔχων λεπιζομένας, Diosc.

Crustatus, ὀστρακόδερμος, ε, Basil.

Crusto, πλακόω. Vide *Incrusto*.

Crustosus, ὁ ἢ ἡ πλακώδης, εος, Diosc.

Crustula, τὸ πλακίδιον, ε.

Crustulum, τὸ ψῶμιον, ε, Laërt.

Crustum, ὁ ψωμὸς, ῦ, Athen.

Crux, ὁ σταυρὸς, Thuc. cruci aliquem adfigo, ἐπὶ τῷ σταυρῷ τινα ἀνασκολοπίζω, id.

Crypta, ἡ κρύπτη, ης.

Crystallinus, κρυστάλλινος, ίνη, ινον.

Crystallus, ὁ vel ἡ κρύσταλλος, Poll. crystallum splendore refero, κρυσταλλίζω, N. T.

Cubatus, ἡ κατάκλισις, εως, Plut.

Cubicularis, κοιτωνικὸς, ὴ, όν.

Cubicularius, ὁ κατακοιμιστὴς, ῦ, Plut. τῦ θαλάμε θεριστὼς, Herodian.

Cubiculum, ὁ κοιτὼν· parvum, ὁ κοιτωνίσκος· nuptiale, ὁ νυμφὼν, N. T. conjugale seu uxoris et mariti, ὁ θάλαμος, Plut.

Cubile, ἡ κοίτη, ης, Xen. ἡ εὐνὴ, ῆς, id.

Cubitale, τὸ ὑπαγκώνιον, Galen.

Cubitalis, e, πηχυαῖος, αία, αῖον, Theophr.

Cubito, κοιτάω.

Cubitum, vel Cubitus, ἡ ἀγκὼν, ῶνος, Gal. parvus, ὁ ἀγκωνίσκος· cubito innitor, διαγκωνίζω, ἐναγκωνίζω· cubito arceo aliquem, παραγκωνίζομαί τινα, Lucian. cubito percutio, κυβιτίζω, Epicharm.

Cubitus, idem quod *Cubatus*.

Cubo, κεῖμάομαι, Xen. super lectum, κατάκειμαι ἐπὶ τῆς κλίνης, Plat. in aureo lecto, κοιμάομαι ἐπὶ χρυσῆς κλίνης, Dem. in agro, κοιταῖος γίγνομαι ἐν τῇ χώρᾳ, id.

Cubus, ὁ κύβος, ε, Aristot.

Cucullus, ὁ σῖλος νυκτερινός.

Ciculo, κοκκύζω, Aristot.

Cuculus, ὁ κόκκυξ, υγος, Aristot.

Cucumis, ὁ σίκυος, Plut. ἡ σίκυς, υος, Diosc. parvus, τὸ σικύδιον, Athen. in modum cucumeris, σικυδὸν, Paul. Æg.

Cucurbita, ἡ σικύα, ας, Hipp. ἡ σικυώνη, ης, Gal. ἡ σικυωνία, ας, Athen.

Cucurbitula, ἡ σικύα, ας, argentea, ἀργυρᾶ, Lucian. cucurbitulæ applicatio, σικύας προσβολὴ, Aristot.

Cucurio, κοκκύζω, Aristot.

Cudo, κόπτω, monetam, νόμισμα, Aristot. ex auro,

auro, κόπτω νόμισμα χρυσῦ, Diod. Sic. ferrum, ἐργάζομαι σίδηρον, Aristot.

Cujas, ὁ ποδαπός, indef. quis et cujas? τίς ᾗ ποδαπός; Plat.

Cujus, τίνος ὤν.

Cujuscumquemodi, ὁποιοσῳοῦν, Xenoph.

Cujusdammodi, ποιός τι, Aristot.

Cujusmodi, ποῖος, Thuc. cujusmodi illa? τὰ ποῖα; Plat. considerare leges, cujusmodi sint, σκοπεῖν νόμους, ὁποῖοί τινες εἰσί, Dem.

Culcitra, ἡ τύλη, ἡ τυλεῖα, Soph. τὸ τυλεῖον, Poll. ἡ τρωμνή, Xen. τὸ τρῶμα, Plut.

Culeus, τὸ σακκίον, Poll. culeo insuere, ἐνσακκίνω, Nicet. Chron.

Culex, ὁ κώνωψ, ωπος, Plut.

Culina, τὸ μαγειρεῖον, τὸ ὀπτανεῖον, Luc.

Culmen, ὁ ὄροφος, Thuc. τὸ δῶμα, ατος, Herodian. ἡ κορυφή.

Culmus, ἡ καλάμη, ης, Lysias.

Culpa, ἡ αἰτία, Dem. τὸ ἔγκλημα, id. τὸ πταῖσμα· culpam in alium transfero, εἰς ἄλλον τὴν αἰτίαν τρέπω, Plut. τὸ ἔγκλημα εἰς ἄλλον μετάγω, Ælian. mea culpa in molestias incidit, δι' ἐμὲ εἰς πράγματα ἐνέπεσε, Dem. culpa est in pauperibus, quo minus id fiat, τὸ αἴτιον τῷ μὴ γίγνεσθαι ἐν τοῖς πένησίν ἐστι, id. culpa aliquem liberare, τῆς αἰτίας τινὰ ἀπολύειν, Isocr. extra omnem culpam esse videtur, πάσης τῆς αἰτίας ἐκτὸς φαίνεται, Chrys.

Culpabilis, ὁ ᾗ ἡ ὑπαίτιος, sum, εἰμὶ, Æl.

Culpatio, τὸ αἰτίαμα, ατος, N. T.

Culpo, αἰτιάομαι, aliquem ob aliquid, τινά τινος, Xen.

Cultellus, τὸ μαχαίριον, Dem. Phal. ἡ μαχαιρίς.

Culter, ἡ μάχαιρα, Polyb. τὸ ἐγχειρίδιον, Plut.

Cultor, ὁ λατρευτής, οῦ, ὁ θεραπευτής.

Cultrarius, faber, ὁ μαχαιροποιός, οῦ.

Cultrix, ἡ θεραπευτρίς, ίδος.

Cultura, Vide *Cultus*.

Cultus, ûs, θεραπεία, Dem. divinus, ἡ θεραπεία περὶ θεόν, Isocr. ὑπηρεσία τῷ Θεῷ, Plat. quo demeremur aliquem, τὸ θεράπευμα, ατος, Xen. divinus humanitus confictus, ἡ ἰδιλοθρησκία, N. T. terræ, ἡ γεωργία, Plat. τὸ γεώργημα, id. ornatus, τὸ κόσμημα, ατος, Plat. corporis, τὸ σχῆμα σώματος, Herodian.

Culullus, κύλιξ μιγαλή, Plut.

Cum, *Præpos.* σύν, cum Deo dicere aliquid, σὺν Θεῷ ἐρεῖν τι, Dem. voluptas cum honestate conjuncta optimum est, τέρψις σὺν τῷ καλῷ ἄριστόν ἐστι, id. invadunt alios cum amicis, ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἔρχονται μετὰ τῶν φίλων, id. cum aliquo esse, μετά τινος εἶναι, id. cum parrhesia loqui, μετὰ τῆς παῤῥησίας ποιεῖν λόγους, id. comparare aliquem cum aliquo, ἐξετάζειν τινὰ πρός τινα· fœdera cum rege, συνθῆκαι πρὸς βασιλέα· pugno cum aliquo, μάχομαι πρός τινα, Plut. cum potestate esse, ἐν δυνάμει εἶναι. Thuc.

Cum pro *Quando, Quia*, &c. Vide *Quum*, cum, tum, μὲν, δὲ, Dem. cum omnis disciplina exercitatione continetur, tum philosophia præ cæteris, πᾶσα μὲν παιδεία δι' ἐπιστήμης συνέχεται, ἡ δὲ φιλοσοφία ᾗ μᾶλλον τῶν ἄλλων, Dem. cum omnia probra vitanda, tum maxime illud, πάντα μὲν ὀνείδη φευκτέον, μάλιστα δὲ τοῦτο, idem.

Cuminum, τὸ κύμινον, Diosc.

Cumprimis, τὰ πρῶτα, Lucian.

Cumulate, ἀθρόως, σεσωρευμένως.

Cumulatim, σωρηδόν, Herodian.

Cumulatus, θρεπτὸς, ὴ, όν, Athen.

Cumulo, ἀθροίζω, Isocr. aliquid aliquo, σωρεύω τί τινι, Herodian. aliquem laudibus, ὑπερεπαινέω τινὰ, Æschin.

Cumulus, τὸ σώρευμα, Xen. ὁ σωρὸς, οῦ, Plut. divitiarum, χρημάτων, Aristoph. terræ, τὸ χῶμα, Plat.

Cunabula, ἡ κοιτὶς, τὸ σπάργανον, Her.

Cunæ, idem quod *Cunabula*.

Cunctabundus, ὁ ᾗ ἡ ἐνδιασμὸς, Lucian.

Cunctanter, σχολῇ, Thuc. σχολαίως, Aristot. βραδίως· cunctantissime, σχολαιότατα, Xen.

Cunctatio, ἡ σχολαιότης, Thuc. τὸ μέλλημα, Æschin. ἡ μέλλησις, Thuc. ἡ διαμέλλησις, id.

Cunctator, ὁ μελλητὴς, οῦ, Aristot. ὁ μέλλων, Dem. ὁ ὀκνηρός.

Cunctor, ὀκνέω, Thuc. in aliqua re, μέλλω τι, Dem. διαμέλλω πρός τι, Naz. ἀναβάλλομαι.

Cunctus, σύμπας, ασα, αν, Thuc. ἁπαξάπας, ασα, αν, Philo.

Cuneatio, ἡ σφήνωσις, εως.

Cuneatus, ὁ ᾗ ἡ σφηνοειδής.

Cuneo, σφηνόω, κατασφηνόω, Hippocr. γομφόω.

Cuneolus, τὸ σφηνάριον, Suid. ὁ σφηνίσκος.

Cuneus, ὁ σφὴν, ὁ γόμφος· in cuneos divisi in acie, κατὰ φάλαγγας διαιρεθέντες, Herod.

Cuniculatim, ὑπονομηδὸν, Thuc.

Cuniculosus, ὁ ᾗ ὑπονομώδης, εος.

Cuniculus, ὁ δασύπους, Aristot. fossa subterranea, ὁ ὑπόνομος, Thuc. τὸ ὑπόρυγμα· cuniculos ago, ὑπονομεύω, Dinarch. cuniculis oppugno, ὑπονόμοις πολιορκίζω.

Cupa, ὁ σίκυς, υ, Plut. inanis, σκεῦος εἰσφόρου κενὸν, Herodian.

Cupedia, τὸ πέμμα, Plut. cupediis inhians, ὁ λίχνος, Plat.

Cupide, ἀγαπητῶς, amplecti pacem, ἰδίαν τὴν εἰρήνην γινομένην, Dem. cupidissime omnia facere, μετὰ προθυμίας πάντα πράττειν, Herod.

Cupidineus, ἐρωτικὸς, ὴ, όν, Lucian.

Cupiditas, ἡ ἐπιθυμία, Dem. ὁ ἔρως· insatiabilis, ἡ ἀπληστία, ας· tanta laborum, τοσοῦτος ἔρως τῶν πόνων, id. rerum malarum, ἐπιθυμία πραγμάτων πονηρῶν, Isocr. cupiditas alicujus rei me incedit, ἰσέρχεταί μοι ἡ ἐπιθυμία τινὸς, Dem. tanta cupiditate incitor, εἰς τοσοῦτ' ἀπληστίας ἔρχομαι, Isocr. incessit me cupiditas alicujus rei, ἐνέπεσέ μοι ἔρως τινός· in eam devenire cupiditatem, εἰς τοσοῦτ' ἐπιθυμίας ἥκειν· habere cupiditatem alicujus rei, ἔχειν ἐπιθυμίαν τινὸς, id. explere cupiditatem alicujus, ἐμπίπλασθαι τῆς ἀπλησίας τινὸς, Dem. coercere cupiditates, κρατεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν, Isocr. frustror cupiditate, διαμαρτάνω, οῦ ἐπιθυμῶ, id.

Cupido, ὁ ἔρως, ωτος, Xen.

Cupidus, ἐμπίμπλημι, ίνη, ίνον, alicujus rei, τινὸς, Dem. ἐπιθυμητής τινος· insatiabiliter pecuniæ, ὁ ᾗ ἄπληστος τῶν χρημάτων, id. seu plenus cupiditatibus, γέμων ἐπιθυμιῶν, Isocr. cupidus sum alicujus rei. Confer *Cupio*.

Cupio, ἐπιθυμέω, aliquid, τινὸς, Dem. aliquid nimis, τὸ λίαν, Isocr. bene dicere, εὖ λέγειν· aliquem imitari, γλίχομαί τινα μιμεῖσθαι, id. universi incolumitatem, γλίχομαι τὴν ὅλω διαμονὴν, Philo. contraria, γλίχομαι τῶν ἐναντίων, Aristot. libertatem, γλίχομαι περὶ τῆς ἐλευθερίης, Herodot. bene alicui, εὐνοέω τινὶ, Dem.

Cupitor, ὁ ἐρασὴς, alicujus rei, τινὸς, Xen. ὁ ἀπολυμητὴς τινος, Dem.

Cupressetum, ὁ κυπαρισσὼν, ῶνος.

Cupressinus, κυπαρίσσινος, ίνη, ινον.

Cupressus, ἡ κυπάρισσος, Athen.

Cupreus, κυπριακὸς, ὴ, όν.

Cuprum, χαλκὸς κύπριος.

Cur, διὰ τί· cur bene dicendi studiosos fugiant, libenter audirem, διὰ τί τοὺς εὖ λέγειν ἐπιθυμοῦντας φεύγουσι, ἡδέως ἂν πυθοίμην, Isocr. cur ei præmium daturi non estis? διὰ τί τούτῳ οὐ δώσετε δωρεάν; Æschin recte considerate, cur hoc fecerit, συλλογίζεσθε ὀρθῶς τίνος ἕνεκα τοῦτ' ἔπραττε, Dem cur putatis omnes bellum hoc fugere? τίνος ἕνεκα νομίζετε πάντας φεύγειν τοῦτον τὸν πόλεμον; id. ὅτι, Aristot. διότι, Xen. διὰ τίνα αἰτίαν, Aristot.

Cura, ἡ φροντὶς, ίδος, Dem. ἡ κρόνια, id. ἡ μελίτη, Isocr. curam suscipere rei, ποιεῖν seu ποιεῖσθαι πρόνοιάν τινος, seu περί τινος, seu ὑπέρ τινος, Dem. habere alicujus, ἔχειν πρόνοιάν τινος· ἔχειν ἐπιμέλειάν τινος· ἔχειν λόγον τινὸς, id. gero alicujus, ἐπιμελέομαί τινος, Xen. περί τινος, Plat. τι, Xen. adhibeo, ne quis transeat, φυλάττω μηδένα περαιοῦσθαι, Thuc. ne quis faciat, φυλάττομαι. ὅπως μὴ ποιήσῃ τις, Xen. curæ est mihi aliquid, μέλει μοι περί τινος, Isocr. μέλει μοι ὑπέρ τινος, Dem.

Curate, ἐπιμελῶς, Dem.

Curatio, ἡ ἐπιμέλεια, Dem. præesse curationi seu administrationi alicui, προστάτην εἶναι ἐπιμελείας τινὸς, id. morbi ἡ θεραπεία τῶν νοσημάτων, Dem.

Curator, ὁ ἐπιμελητὴς, tribus, τῆς φύλης, Dem. reficiendorum murorum, τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς, id. liberorum tutor, ὁ ἐπίτροπος, Plut. morbi, ὁ θεραπευτὴς, Gal.

Curatura, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ ἐπιμέλεια, Dem.

Curculio, ὁ τρυξ, γὸς, Schol. Hes. ὁ κὶς, κὶδος, Theophr. ὁ θρὶψ, θριπὸς, id.

Curia, τὸ βουλευτήριον, Dem. τὸ πρυτανεῖον· vocatio in curiam, ἡ κλῆσις εἰς τὸ πρυτανεῖον· vocare senatum in curiam, καλεῖν τὴν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον· frequentare curiam, εἰσιέναι πολλάκις τὸ βουλευτήριον· proclamare aliquid in curia, ἀναιτεῖν τι ἐν τῷ βουλευτηρίῳ· exire e curia, ἐξιέναι ἐκ τοῦ δικαστηρίου, id. pars civitatis, ἡ φρατρὶα, Isocr. curiæ princeps, ὁ φρατριάρχος, Dem.

Curialis, ὁ φράτωρ, ορος, Dem.

Curialis e, φράτριος, ία, ιον, Polyb.

Curiatim, κατὰ φρατρίας.

Curiatus, φρατριακὸς, ὴ, όν.

Curio, ὁ φρατρικὸς, έως.

Curiose, ἐπιμελῶς, Dem. περιφυλαγμένως, Isocr. non admodum curiose inquirere, quidnam sit, ὃ πάνυ πολυπραγμονεῖν τι, ὅ,τι ποτ' ἔστι, Herodian. curiosius, περιεργότερον, id.

Curiositas, ἡ περιεργία, ας, ἡ πολυπραγμοσύνη, ης, Isocr. τὸ πολυπραγμονεῖν, id.

Curiosus, ὁ ᾗ ἡ περίεργος, Xen. ὁ ᾗ ἡ πολυπράγμων, Aristot sum, πολυπραγμονέω, Isocr.

Curo, ἐπιμέλομαι, aliquid, τινὸς, Xen. περί τινος, Plat. corpus, ἐπιμέλομαι τοῦ σώματος, Xen. ut fiat, ἐπιμέλομαι ὅπως γένηται, Lucian. aliquid parum, φροντίζω τινὸς ὀλίγου, id. salutem, φροντίζω ὑπὲρ σωτηρίας, Dem. non curo, utrum pejus, an melius vivamus, ὃ φροντίζω, εἴτε χεῖρον, εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα, Plat. diligentissime valetudinem, ἐπιμέλειαν μεγίστην ἔχω τῆς ὑγιείας, Isocr. contractus, ἐπιμέλειαν ποιοῦμαι περὶ τὰ συμβόλαια, Aristot. publica ut privata, μελετάω ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων, Isocr. ægrotantem, θεραπεύω τινὰ· νοσηλεύω τινὰ, id. morbum, ἐπιτηρεῖν νόσον, Xen. ἰάομαι νόσον, Phalar. θεραπεύω τὸ νόσημα, Isocr. pecuniam, πορίζομαι ἀργύριον, Dem. non curo aliquid, ἀφροντιστέω τινὸς, Plat. curandum est aliquid, ἐπιμελητέον τινὸς, Xen.

Curriculo, δρομαίως, δρομάδην.

Curriculum, parvus currus, τὸ ἁρμάτιον, ὁ διφρίσκος, Aristoph. cursus, ὁ δρόμος, Thuc.

Curro, τρέχω, θέω, celeriter, ταχέως, Plut. una, συνδρομέω, Dem.

Curruca, ἡ ὑπολαΐς, ίδος, Theophr.

Currus, τὸ ἅρμα, Xen. τὸ ὄχημα, Herodian. curru vehi Messenam, πορεύεσθαι ἐφ' ἁμάξης εἰς Μεσσήνην, Hesych. currum conscendere, ὀχήματος ἐπιβαίνειν, Herodian. currui imponere aliquid, ὀχήματι ἐπιτιθέναι τι, id. Confer *Veh culum*.

Cursito, συχνὰ ᾗ πολλὰ τρέχω, περιτρέχω, Plat. sursum, deorsum, περιπατέω ἄνω, κάτω, Aristoph.

Cursor, ὁ δρομεὺς, έως, Lucian.

Cursus, ὁ δρόμος, Dem. equi, δρόμος ἵππου, id. cursu contendere ad portum, δρόμον κατατείνειν ἐπὶ τὸν λιμένα, Synes a cursu non declinare, ἀπαρεμβάλλοντας θέειν, Heliodor. cursum rectum tenere, τρέχειν ὀρθὰς ποιεῖν, N. T. εὐθυδρομεῖν, Xen. cursum sistere, ἴσχεσθαι δρόμου, Lucian.

Curto, κολεύω, aliquid, τὶ, Theophr. κολοβόω τι, Aristot.

Curtus, κολοβὸς, ὴ ὸν, Aristot.

Curvatio, ἡ κάμψις, ἡ διάκαμψις, Naz.

Curvatura, ἡ καμπὴ, Plut. ὁ καμπτὴρ, Xen.

Curvitas, ἡ καμπυλότης, ἡ κυρτότης, Plut.

Curulis, ἁρματόεις, Athen. ἁρμάτιος, ία, ιον, Xen. sella, δίφρος ἡγεμονικὸς, Plut. curule certamen, ἡ ἁρματοδρομία.
Curvo, κάμπτω, Thuc. κυρτόω, Xen.
Curvus, καμπύλος, ύλη, ύλον· ἀγκύλος, ύλη, ύλον.
Cuspido, ἀποξύνω εἰς ἀκίδα, ἐπιδεραπίζω.
Cuspis, ἡ ἄκωκη, ης, Lucian. sagittæ, ἡ ἀκίς, ίδος, Dioc. hastæ, ἡ αἰχμὴ δόρατος, ἡ ἐπιδορατὶς, ίδος. Plut.
Custodia, ἡ φυλακὴ, inventa urbibus ad custodiam et salutem, εὑρημένη ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν καὶ σωτηρίαν, Dem. delecti ad custodiam, τεταγμένοι ἐπὶ τῇ φυλακῇ. id. fidem et custodiam (principis) prodere, τὴν πίστιν καὶ τὸ ἐχέγγυον φρουρᾶς προδιδόναι, Herodian. carcer, captivitas. Vide *Carcer*, *Captivitas*
Custodio, φυλάττω, φρουρέω, τηρέω, omnia in urbibus, πάντα ἐν ταῖς πόλεσι, Xen. aliquem ab aliqua re, τινὰ ἀπό τινος, idem. mare, φυλάττω φυλακὴν ἐν τῇ θαλάττῃ, Dem. urbem, διαφυλάττω τὴν πόλιν, Isocr
Custos, ὁ φύλαξ Dem. ὁ φυλακτὴρ· constitutio custodum, διάταξις φυλάκων, id custodes constituere, καθιστάναι φυλάκας, id. impone re, ἐπισήμειον φύλακας, Isocr. occidere, ἀποφθείρειν, Dem. custos carceris, ὁ δεσμοφύλαξ, Thuc. ὁ νεωφύλαξ, Aristot templi, ὁ ναοφύλαξ, id. civium seu civitatis, ὁ πολιτοφύλαξ, id. stratorum, ὁ στρωματοφύλαξ, Plut. corporis, ὁ σωματοφύλαξ, Herodian custos femina, ἡ φυλακὶς, ίδος, Plat.
Cuteus, ὁ ἡ ἡ δερματώδης, διερμάτινος, ίνη, ινον.
Cuticula, τὸ διερμάτιον.
Cutis cum subjecta carne, ὁ χρὼς, τὸς, Aristot. detracta, τὸ δέρμα.
Cyamus, ὁ κύαμος, Plat.
Cyaneus, κυάνιος, ία, ιον, Aristot.
Cyanus, ὁ κύανος, cyanum refero, κυανίζω, Diosc. in cyanum vergens, κυανίτις, Hipp. cyanei coloris inductio, ἡ κυάνωσις, Plut.
Cyathus, ὁ κύαθος, Athen. parvus, τὸ κυάθιον Poll. cyatho similis, ὁ ἡ ἡ κυαθώδης, ους, Athen. cyathis indulgeo, κυαθίζω, Polyb.
Cygneus, κύκνειος, εία, ειον, Athen.
Cygnus, ὁ κύκνος, Aristot.
Cylindraceus, κυλινδρικὸς, ἡ, όν.
Cylindrus, ὁ κύλινδρος, ου. Plut. cylindro similis, ὁ ἡ ἡ κυλινδρώδης, ους, Theophr. æquo sive complano, κυλινδρόω, id. cylindri more, κυλινδρικῶς, Plut.
Cymba, ἡ κύμβη, ης, Soph. τὸ σκαφίδιον.
Cymbalista, ὁ κυμβαλιστὴς, οῦ.
Cymbalistria, ἡ κυμβαλίστρια, ας.
Cymbalum, τὸ κύμβαλον, Xen. pulso, κυμβαλίζω, Lucian.
Cymbium, τὸ κυμβίον, ου, Dem.
Cyminum, τὸ κύμινον, Diosc. cymino similis, ὁ ἡ ἡ κυμινώδης, Theophr.
Cynosbatus, τὸ κυνίσβατον, ὁ κυνόσβατος.
Cynosura, ἡ κυνόσουρα.
Cyprinus, ὁ κυπρῖνος, ου, Aristot.
Cytisus, ὁ κύτισος, Theophr.

D.

DACTYLIOTHECA, ἡ δακτυλιοθήκη, ης, Plin.
Dactylus, ὁ δάκτυλος, ου, Diosc.
Dæmon, ὁ δαίμων, ονος, Plat. malus, ὁ κακοδαίμων· capularis, ὁ σοροδαίμων, Plut. a dæmone inspiratus, δαιμονιακὸς, ὴ, όν, id. qui dæmonis est, δαιμονικὸς, ὴ, όν, Chrys. pro dæmone habeo; δαιμονίζω, Hesych. a dæmone possideor, δαιμονίζομαι, N. T. δαιμονάω, Lucian.
Dæmoniacus, δαιμονιακὸς, ὴ, όν, Plut.
Dæmonicus, δαιμονικὸς, ὴ, όν, Chrys.
Dama, ἡ δορκὰς, άδος, Dioc. ἡ δορξ, κὸς, Al. Aphr. ὁ δόρκ-ς, Dioc. parva, seu parvus, τὸ δορκάδιον, ν. LXX.
Damnatio, ἡ κατάγνωσις, εως, Dem. ἡ κατάκρισις, εως. N. T. τὸ κατάκριμα, ατος, ib. æterna, ἡ κρίσις τῆς γεέννης, ibid.
Damnatorius, καταγνωστικὸς, ὴ, όν.
Damnatus, ὁ ἡ ἡ καταχρίτος, ου, ὁ ἡ ἡ κατάδικος, ου, Dem. violati festi, καταχειροτονηθεὶς ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτὴν, id.
Damno, καταγινώσκω, aliquem capitis, θανάτου τινος, Dem. θανάτῳ τινὰ. id. καταχρίνω θανάτου τινος, Isocr. καταψηφίζομαι θανάτου τινος, Dem. aliquem inique, ἀδίκως καταδικάζομαί τινος, aliquem homicidii, καταγινώσκω τινὸς φόνου, vel τινὰ φόνου. Lys.
Damnose, βλαβερῶς.
Damnosus, βλαβερὸς, ρὰ ρὸν, Plat. ὁ ἡ ἡ ζημιώδης.
Damnum, ἡ βλάβη, Plat. ἡ ζημία, Xen. τὸ βλαβος, εος, Dem. ἡ συμφορὰ ας, Isocr. et detrimentum, βλάβη καὶ ζημία, Dem. adferre alicui, φέρειν τινὶ βλάβην· ἐνεγκεῖν τινὶ ζημίαν· esse seu fieri alicui, εἶναί τινι βλάβη· contrahere haud exiguum, ὀλιγοστὰ ζημίαν ὑμικρὰν· restituere seu pendere duplo, διπλοῦν βλάβος διπλῶν· cum damno facere aut fieri, μετὰ βλάβης seu ζημίας ποιεῖν, seu γίγνεσθαι τι· facio seu patior, ζημιόομαι· ab aqua, πάσχω κακῶς ἐκ ὕδατος, id.
Dapes, τὰ ἐδέσματα, ων, Isocr.
Dapsilis, ὁ ἡ ἡ δαψιλὴς, Plat. epulum dapsilius, δεῖπνον δαψιλέστερον, Plut. dapsilis et largus sum, ἐνδαψιλεύομαι, Pandect.
Dapsiliter, δαψιλῶς, vivere, ζῆν, Xen.
Datio, ἡ δόσις, εως, Plat.
Dator, ὁ δοτὴρ, Xen. ὁ δωτὴρ, Lucian.
Datus, δεδεὶς, εῖσα, έν, Dem. data opera, ἐκουσίως, id. ἑκοντὶ· ἐξεπίτηδες, id. delinquere, ἑκουσίᾳ πλημμελεῖν, id.
De, ἐκ vel ἐξ. de suo rempublicam juvare, ἐκ τῶν ἑαυτῷ ὑπαρχόντων τοῖς κοινοῖς ἐπαρκεῖν, Isocr. de muro præcipitare, κατὰ τείχους κάτω ῥίπτειν, Herodot. de gloria pugnare, περὶ δόξης πολεμεῖν, Dem. de re nova loqui seu dicere, περὶ καινῆ πράγματος λέγειν. id. de numero detrahere. ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ ἀφαιρεῖν. Isocr. de rerum incolumitate solicitum esse, ὑπὲρ σωτηρίας πραγμάτων φροντίζειν, id. de parte regionis dimicare, ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμεῖν, id. commentatio de astris, γραφὴ ἀμφὶ ἀστέρων, Lucian. fama vulgatur de morte ejus, ἐκφέρεται λόγος ἀμφὶ θανάτῳ αὐτοῦ, Herodot.
Dea, ἡ θεὰ, ᾶς, Dem. ἡ θεὸς, οῦ, id. magna et præstans Minerva, μεγάλη καὶ ἀγαθὴ θεὸς Ἀθηνᾶ, id.
Dealbatio, ὁ λευκασμὸς, οῦ.
Dealbo, λευκόομαι, aliquid, ω, Xenoph. λευκαίνω.
Deambulatio, ὁ περίπατος, Plut. deambulatione pomeridiana uti, περιπάτῳ δειλινῷ χρῆσθαι, Æl.
Deambulatorium, ὁ περίπατος, Plut.
Deambulo, περιπατέω, Herodian. sursum, deorsum, ἄνω, κάτω, Aristoph.
Deamo, σέργω, aliquem, τινὰ, Plut. ὑπεραγαπάω τινὰ, Herodian. ὑπερφιλέω.
Dearmatus, παρωπλισμένος, ένη, ένον, Plut.
Deartuo, ἐξαρθρόω, Aristot.
Deauratio, ἡ χρύσωσις, εως, Plut.
Deauratus, ὁ ἡ ἡ διάχρυσος, Athen.
Deauro, χρυσόω, Athen.
Debacchatio, ἡ παροινία, Dem.
Debacchor, παροινέω, in aliquem, εἴς τινα, Dem.
Debellatio, ἡ κατακολέμησις, εως, Thuc. ὁ καταγωνισμὸς, οῦ, id.
Debellator, ὁ καταγωνιστὴς, οῦ· ὁ κατακολεμῶν, ῶντος, Thuc.
Debello, κατακολεμέω, aliquem aliqua re, τινά τινι, Thuc. καταγωνίζομαί τινα, Lucian.
Debeo, ὀφείλω, alicui pecuniam, τινὶ χρήματα, Plat. alicui æs alienum, τινὶ χρέος, seu χρέα, Dem. alicui gratiam, τινὶ χάριν, Plat. dicere, λέγειν, Aristot. non debemus occasionem in perniciem nostram impendere, οὐκ ὀφείλομεν τὸν καιρὸν συμπαρασκευάζεσθαι καθ' ἡμῶν αὐτῶν, Dem. quæ restant, magnæ vobis curæ esse debent, σφόδρα δεῖ τῶν λειπῶν ὑμᾶς φροντίσαι, id.
Debilis, ὁ ἡ ἡ ἀσθενὴς, ους, Isocr. ἀσθενῶν, ῶσα, ῶν, Dem. ὁ ἡ ἡ ἀῤῥωστος, ου, idem.
Debilitas, ἡ ἀσθένεια, Plat. ἡ ἀῤῥωστία.
Debilitatio, ὁ ἀσθένημα.
Debiliter, ἀσθενῶς, Dem.
Debilito, ἀσθενέω, aliquem, τινὰ, Xen.
Debitio, ἡ ὄφλησις, εως, τὸ χρέος, Dem.
Debitor, ὁ ὀφειλέτης, Ν. Τ. ὁ ὀφείλων, Dem. ὁ ὄφλων· ὁ χρέστης, ου· ὁ ὑποχρέως, ω, id. magnus, ὁ ὑπερχρεως, ω.
Debitrix, ἡ ὀφειλέτις, Eur. ἡ ὀφείλουσα, Dem.
Debitum, τὸ ὀφείλημα, Dem. τὸ ὄφλημα· τὸ χρέος, ους· duplum, ὄφλημα διπλοῦν· privatum, χρέος ἴδιον· paternum, χρέος πατρικὸν· adscribere ad debitum, γράφεσθαι ὀφειλέτην πρὸς χρέος· reddere, ἀποδοῦναι τὰ ὀφειλόμενα· ἐκτίσαι ὄφλημα· recipere ab aliquo, ἀπολαμβάνειν τὸ χρέος παρά τινος· recuperare ab aliquo, ἀναλαμβάνειν χρέος παρά τινος· condonare omne, ἀφιέσθαι πᾶν ὄφλημα. id. ἀφεῖναι τὸ χρέος ὀφείλοντι, Isocr. expungi, ἐξαλείφεσθαι τὸ ὄφλημα, Dem. debito fraudare, ἀπεστερῆσαι χρέος· urbem, ἀποστερεῖν ὀφλήματος τὴν πόλιν, id.
Debitus, ὀφειλόμενος, ένη, ενον, benevolentia, εὔνοια, Ν. Τ. honor, προσήκουσα τιμὴ, Plat. pœna, προσήκουσα τιμωρία, id.
Deblatero, ψιλλίζομαι, Aristot. καμῴλλω, Aristoph. καταγωμύλλω, id. φλυαρέω.
Decacuminatio, ἡ βλαισολογία, ας, Theophr.
Decacumino, βλαισολογέω, Theophr.
Decalogus, ὁ δεκάλογος, ου.
Decanto, ἐγκωμιάζω, Isocr. sæpius inculco, ταυτολογέω, Polyb.
Decanus, ὁ δεκάδαρχος, ὁ δεκάρχης.
Decas, ἡ δεκὰς, άδος.
Decaulesco, ἀποκαυλόω, Theophr.
Decedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινὸς, Xen. de via alicui, ἐξίσταμαι ὁδῷ τινι, Plut. a magistratu, ἐξίσταμαι τῆς ἀρχῆς, Thuc. minuor, nihil ipsi decessit de exercitu, nisi qui morbo extincti sunt, οὐδὲν αὐτῷ ἀπεγίγνετο στρατῷ, εἰ μή τι νόσῳ, Thuc. de jure suo decedere, ὑφίεσθαι τῶν δικαίων ἑαυτῷ, Aristoph. ante fatalem diem decedere, seu mori, πρὸ μοίρας τελευτᾶν, Isocr.
Decem, οἱ, αἱ, τὰ δέκα, Dem. millia, ἡ μυριὰς, άδος, Theophr. ἡ μυριοστὴ, ῆς, Xenoph. mensibus, δεκαμηναίῳ χρόνῳ, Philo.
December, ὁ γαμηλιὼν, ῶνος, Theophr. al. ὁ ποσειδεὼν, ῶνος, Suid.
Decempeda, μέτρον δικάπους, ὁ δικάπους, οδος.
Decempedator, ὁ τῷ δικάποδι μετρῶν, ῶντος· ὁ γεωμέτρης.
Decemplex, ὁ δεκαπλάσιος, ία, ιον, Poll.
Decem primi, οἱ δεκάπρωτοι, ων.
Decemvir, ὁ δεκάρχης, ὁ δέκαρχος, ὁ δεκαδάρχης, ὁ δεκάδαρχος. ν. ὁ δεκαδοῦχος, Lys. sum decemvir, δεκαδαρχέω, Hesych.
Decemviralis, e, δεκαρχικὸς, ὴ, όν.
Decemviratus, us, ἡ δεκαρχία, Plut. ἡ δεκαδαρχία, Dem.
Decennalis, ὁ ἡ ἡ δεκαετὴς, ὁ ἡ ἡ δεκαέτηρος, Plat.
Decennis. idem quod anteced.
Decennium, ἡ δεκαετία, ὁ δεκατὴρης χρόνος, Plat.
Decens, πρέπων, aliquem, τινὶ, Isocr. ὁ ἡ ἡ πρεπώδης, τινὶ, id. προσήκων, ουσα, ον, τινὶ, Dem. καθήκων, ουσα, ον, τινὶ, Isocr.
Decenter, προσηκόντως, Dem. Confer *Conveniter*.
Decentia, τὸ πρέπον, οντος, Dem.
Deceptio, ἡ ἀπάτη, Dem. ἡ ἐξάπατη, id.
Deceptor, ὁ ἐξαπατῶν, ῶντος, Dem. ὁ παραγρεύομενος, ου, Isocr.
Decerno, ψηφίζομαι, multa, πολλὰ, Dem. bene et recte, ὀρθῶς καὶ καλῶς· honestissima civitati, τὰ κάλλιστα τῇ πόλει· secundum leges, κατὰ τοὺς νόμους· frustra, ματαίως· expresse,

expresse, διαῤῥήδην· clam, κρυβδήν· de rebus, quæ decet, ψηφίζομαι περὶ πραγμάτων, ἄ χρὴ, id. pacem, τὴν εἰρήνην, Isocr. auxilium, βοήθειαν, Dem. judicando, ἐπικρίνω, N. T. prælio, μάχομαι. Confer *Pugno*, *Proelior*.

Decerpo, ἀπολέγω, fructum, τὸν καρπὸν, Theophr. καρπολογέω, id florem, δρέπομαι ἄνθος, Plut fructum sapientiæ, δρέπω καρπὸν σοφίας, Basil aliquid, ἀποδρέπομαί τι, Plut.

Decertatio, τὸ ἀγώνισμα, Plut. ὁ ἀγωνισμὸς, οῦ, Dion.

Decerto, διαγωνίζομαι, cum hostibus, πρὸς τοὺς πολεμίους, Xen. cum aliquo ob aliquid, τινί τι, id. τινὶ ὑπέρ τινος, Plat. ἀμιλλάομαί τινί τι, Xen.

Decessio, ἡ ἀποχώρησις, Hippocr.

Decessus, ἡ ἀποχώρησις, Hippocr. e vita, ἡ ἀπόστασις βίου, Xen.

Decet, πρέπει, aliquem, τινὶ, Dem. me odisse eum, ἄξιόν ἐστι ἐμοὶ μισεῖν αὐτὸν, Xen. vos laborare pro hoc, ἄξιον ὑμᾶς σπουδάζειν ὑπὲρ τούτου, Dem. nos optimos esse, πρόσηκον ἡμῖν βελτίστους εἶναι, Isocr. non decet id parvi facere, οὔκ ἐστι δίκαιον, οὐδὲ πρόσηκον περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι τοῦτο, Dem. quod neminem decet dicere, ὃ μηδ' εἰπεῖν τινι πρέπει ἐστὶ, Plato. plus quam decet irritari, μᾶλλον τοῦ δέοντος παροξυνθῆναι, Dem. contra quam decet, παρὰ τὸ πρόσηκον ut decet, κατὰ τὸ προσῆκον, Xen. hæc te decent, ταῦτά σοι πρέπει, Isocr.

Decidium, τὸ κατάπτωμα, ατος, Al. Aphr.

Decido, deorsum cado, καταπίπτω, ab asino, ἀπ' ὄνου, Aristoph. in terram, ἐπὶ τῆς γῆς, Xen. εἰς τὴν γῆν, N. T. abscindo, ἀποκόπτω, aliquid, τί, Xen. controversiam, καθίστημι ἔριδα, Plut.

Decies, δεκάκις, Æl. decies millies, μυριάκις.

Decima, ἡ δεκάτη, Dem. decimæ, quæ Apollini offeruntur, ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος δεκάτη, Xen. decimas exigo, δεκατεύω, ab aliquo, τινὰ, Dem. decimam partem prædæ dare, δεκατεύειν τὰ τῶν πολεμίων, Plut. decimas accipio, δεκατόω, N. T.

Decimatio, ἡ δεκάτευσις, εως.

Decimator, ὁ δεκατευτὴς, οῦ.

Decimo, δεκατεύω, aliquid, τί, Plut. locus in quo decimæ persolvuntur, τὸ δεκατευτήριον, Xen.

Decimus, δέκατος, άτη, ατον, Dem.

Decipio, ἐξαπατάω, aliquem, τινὰ, Dem. φενακίζω τινὰ, id. παράγω τινὰ. Plat. me ipse, φενακταπάω ἐμαυτὸν, N. T. ἐξαπατάω ἐμαυτὸν. Xen. una, συνεξαπατάω. Dem. et fallo, ἐξαπατάω καὶ φενακίζω τινὰ, id. ἐξαπατάω καὶ παρακρούομαί τινα, id. aliquem falsis rationibus, παραλογίζομαί τινα, id. multis rebus decipi ab aliquo, πολλὰ ἐξαπατᾶσθαι ὑπό τινος, Dem. facile decipi posse, εὐεξαπάτητον εἶναι, Aristot. εὐεξαπάτητον.

Decipula, ἡ γαλεάγρα, ας, Poll. ἡ παγίς.

Decisio, ἡ διάλυσις, Polyb. ἡ διάγνωσις. Dem.

Declamatio, ἡ ῥητορεία, Isocr. ἡ λογοποιΐα.

Declamator, ὁ ῥητορεύων, Isocr. ὁ λογοποιός.

Declamatorius, ῥητορικὸς, ἡ, όν, Aristot.

Declamito, λογοποιέω.

Declamo, ῥητορεύω, Isocr.

Declaratio, ἡ δήλωσις, εως.

Declaro, δηλόω, ἐμφανίζω, μηνύω, aliquid aperte, τὶ σαφῶς, Isocr. manifestissime, τὶ ἐναργέστατα, id. alicui, quod ei velim orationem mittere, δηλόω πρός τινα, ὅτι μᾶλλον αὐτῷ λόγον τίματιν, id. omnibus, me alienas opes non appetere, φανερὸν ποιῶ πᾶσιν, ὡς ὐ χρημάτων ἐπιθυμήσας ἀλλοτρίων, id. aliquem consulem, ἀναγορεύω τινὰ ὕπατον, Plut. imperatorem, ἀποδείκνυμι αὐτοκράτορα, Herodian.

Declinatio, ἡ ἔκκλισις, εως, mali, τοῦ κακοῦ, Bas. grammatica, ἡ κλίσις, Gramm.

Declino, ἐκκλίνω, ab aliquo, ἀπό τινος, Herodot. ad voluptates, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἡδονὰς, Aristot. ad aliquid, ἐπί τι, Dem. aliquid, ἐκφεύγω τι, Plat.

Declivis, ὁ ἡ ἐπικλινὴς, ἐς, Thuc. περικλινὰς, Plut. κατάντης.

Declivitas, ἡ ἐπίκλισις, Naz. τὸ κλίτος, LXX.

Decoctio, ἡ ἄφεψις, εως, Theophr.

Decoctor, ὁ λυμαντὴρ, Xen. ὁ ἢ ἄσωτος, Aristot.

Decoctum, τὸ ἀφέψημα, ατος, Diosc.

Decoctura, ἡ ἄφεψις, εως, Theophr.

Decollo, τραχηλοκοπέω, Plut. τῷ πελέκει τὰς αὐχένας ἀποκόπτω, Diodor.

Decolor, ὁ ἢ ἡ δύσχροος, contr. δύσχρως, ω, Hipp.

Decoloratio, ἡ δύσχροια, ος, Gal

Decoquo, ἀφίψω seu ἀφέψω, Diosc. massam farinæ in carbonibus. ὀπτάω μᾶζαν ἐν ἀνθράκων, Herodian. dilapido, χρεωστέω, Phalar. bona paterna, καπίδομαι τὰ πατρῷα, Poll.

Decor, τὸ κάλλος, ἡ εὐπρέπεια, ας, faciei, τῆς ὄψεως, Dem eximius corporis, εὐπρέπεια μεγάλη τοῦ σώματος, id.

Decoramen, ὁ κόσμος, Isocr. τὸ κόσμημα, Plat.

Decore, εὐπρεπῶς, Dem. καλῶς.

Decoro, κοσμέω, aliquid, τὶ, Thuc. aliquem honoribus, ἀγάλλω τινὰ τιμαῖς, Plat.

Decorticatio, ὁ περιφλοισμὸς, οῦ.

Decortico, ἐκφλοιόω, Theophr. λέπω, Athen. ἀπολέπω, Aristoph.

Decorum, τὸ πρέπον, οντος, Dem τὸ δέον, οντος id servo, φυλάττω τὸ πρέπον, id

Decorus, ὁ ἢ εὐσχήμων, alicui, τινὶ, Æschin. ὁ ἢ εὐπρεπὴς, ἐος, Xenoph

Decrementum, ἡ φθίσις, εως, Plat.

Decrepitus, γήρων ὡς τὸ ἔσχατον, Lucian. Tithono magis, ὁ ὑπὲρ τὸν Τιθωνὸν ζῶν, id. extreme, ὁ ἢ ἡ ἐσχατόγηρως, ω, Plat. ὁ ἢ ἡ ὑπέργηρως, ω, Ælian.

Decrescentia, ἡ μείωσις, εως.

Decresco, μειόομαι, Aristot.

Decretum, τὸ ψήφισμα, Dem. τὰ ψηφισθέντα τὰ γνωσθέντα· præclarum de aliquo, καλὸν δόγμα περί τινος· factum secundum leges, κατὰ τοὺς νόμους γνωσθέντα· utile, σύμφερον τὸ διδόμενον· decretum facere, τίθεσθαι ψήφισμα· comprobare, κυροῦσθαι ψήφισμα· seu δόγμα· comprobare suffragiis, χειροτονεῖν ψήφισμα· exsequi, ποιεῖν τὰ δόξαντα, id. ratum habere, ἐμμένειν ψηφίσματι, Isocr. evertere, ἄκυρον ποιεῖν ψήφισμα, Dem. abrogare, λύειν ψήφισμα, id. expungere, ἐκκολάπτειν ψήφισμα, id.

Decribro, κοσκινίζω.

Decubo, κατάκειμαι, ægrotus, νοσῶν, Lucian.

Deculco, καταπατέω, Thuc.

Decumanus, δεκαταῖος, αία, αῖον, fluctus, ἡ δεκαουία, ἡ τρικυμία· qui decimas colligit, ὁ δεκατηλέγος, Dem.

Decumbo, κατάκειμαι, ægrotans, νοσῶν, ῶντος, Lucian. διάγω ἐν κλίνῃ, Plut. κεῖμαι ἐν κλίνῃ. Dem. κατακλίνομαι, Aristot.

Decuplatus, δεκαπλάσιος, ία, ιον, Poll.

Decuplo, δεκαπλασιάζω, LXX.

Decuria, ἡ δεκὰς, militum, ὁ λόχος, Thuc.

Decurio, onis, ὁ δεκάδαρχος, Philo. sum, δεκαδαρχέω, Hesych.

Decurio, as, καταλοχίζω, Plut.

Decurro, καταθέω, Dem. aliquo, καταδραμεῖν εἴς τι, Chrys.

Decursio, ἡ καταδρόμησις, εως.

Decursorium, locus in quo decurritur, ὁ καταδρόμος.

Decursus, ûs, ἡ καταδρομὴ, ῆς, Thuc.

Decurto, κολοβόω, Aristot.

Decus, τὸ ὄνομα, civitatis, τῆς πόλεως, Dem patriæ, κόσμος τῆς πατρίδος, Plut. Confer *Gloria*.

Decussatim, κατὰ χιασμὸν, Plat.

Decussatio, ὁ χιασμὸς, οῦ, Plat. decussationis formam habens, χιαστὸς, ὴ, όν, Eustath.

Decussis, ἡ δεκὰς, άδος.

Decusso, χιάζω.

Decussus, ûs, ἡ ἀπόσωσις, εως.

Decutio, κατασείω, fructus, καρπὸν ἀποσείομαι, aliquid, τὶ, Aristot.

Dedecet, ἀναρμοστεῖ, Plat. aliquem, ὄντιδός ἐστί τινι, Plut. ἀπρεπές ἐστι, ἐ πρέπει.

Dedecor, αἰσχρὸς, ὰ, όν, Dem.

Dedecoramentum, ἡ αἰσχύνη, ης, Dem.

Dedecoro, ἀτιμάζω, καταισχύνω, patriam, τὴν πατρίδα, Antiph. honores, τιμὰς, Dem. aliquid verbo, τὶ λόγῳ, id suam existimationem, τὴν δόξαν ἐμαυτοῦ, id. turpitudine morum gloriam, φαυλότητι τρόπων τὸ κλέος, Herodian. Confer *Dedecus*.

Dedecorose, ἀτίμως, Plat.

Dedecorosus, ὁ ἢ ἄτιμος, ου, Dem.

Dedecus, ὁ ἡ ἀμία, Dem. τὸ ὄνειδος· ἡ αἰσχύνη· adferre alicui, αἰσχύνην φέρειν, seu περιτιθέναι τινὶ· admisisse, ἔνοχον εἶναί τινι αἰσχύνῃ· abolere susceptum, ἀπαλλάττειν τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην· inc dere in dedecus, περιτιθέναι αἰσχύνη τινὶ, id. dedecori hoc tibi est, τοῦτο ἔστί σοι ὄνειδος, Plut.

Dedicatio, ἡ καθιέρωσις, εως.

Dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι, Deo partem aliquam, τῷ Θεῷ μέρος τι, Plat.

Dedignatio, ἡ ἀπ ξίωσις, εως, Polyb.

Dedignor, ἀπ ξιόω, aliquem, τινὰ, Appian. aliquid, τι, Plut. aliquem ob aliquid, τινά τινος, Aristot

Dedisco, μεταδιδάσκω ἀπομανθάνω, aliquid, τὶ, Plut.

Deditio, ἡ ἔκδοσις, εως, compellere aliquem ad deditionem, ἐκπολεμεῖσθαι τινὰ, Dem.

Dedititius, ὁ ἢ ἔκδοτος, I ocr.

Deditus, ὁ ἢ ἔκδοτος, Isocr. dedita opera, ἐξεπίτηδες, Dem. alicui rei deditus, ἐπιθυμητὴς τινι. Synes. σπουδάζω περί τινος, Herodian.

Dedo, ἐκδίδωμι, aliquem, τινὰ, Thuc. ultro me ipsum, ἑκὼν ἐκδίδωμι ἐμαυτὸν, Dem urbem alicui, ἐκδίδωμι πόλιν τινὶ, Isocr. παραδίδωμι πόλιν τινὶ, Diod Sic. aliquem alicui, ἐγχειρίζω τινά τινι, Plut. ἑκόντα παραδίδωμί τινι, Herodian.

Dedoleo, ἀπαλγέω, N. T.

Dedolo, ἀπεξέω.

Deduco, κατάγω, aliquem, τινὰ, Plut. filum, κρόκην, Lucian. lanam, ἔριον, id. navem, ναῦν, Herodian. triremes in portum, τὰς τριήρεις εἰς λιμένα, Dem. aliquem a proposito, ἀποστρατεύω τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, Æschin. a sententia, μεταστέλλω τινὰ, Dem. aliquem plausu et clamore domum, παραπέμπω τινὰ ὑπὸ κρότου καὶ βοῆς, Plut. funus, παραπέμπω τινὰ θάπτων, Lucian. ἀκολουθεῖν περὶ πρὸς τάφον, Dem.

Deductio, ἡ ἐπαγωγὴ· abstractio, ἡ ἀπαγωγή.

Deductor, ὁ περιαγωγὸν, όνος, Dem.

Deerro, ἁμαρτάνω, ἀποπλανάομαι, a recta fide, τῆς εὐθείας πίστεως, Chrys. deerrare facio, ἀποπλανάω, a proposito, ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, Æschin.

Defæcatus, ὁ ἢ ἄπυρος, ου, LXX.

Defæco, διυλίζω, Diosc.

Defatigatio, ὁ πάμπος, ου.

Defatigo, καταπονέω, aliquem, τινὰ, Lucian.

Defectio, ἡ ἀπόστασις, Thuc. ἀποστασία, Plut. ἡ ἀπόλειψις, Dem. quod deest. Vide *Defectus*.

Defector, ὁ ἀποστατὴς, Plut. ὁ ἀποστάτης.

Defectus, ἡ ἔνδεια, Dem. τὸ ἔλλειμμα· τὸ ἐλλεῖπον, οντος· τὸ ἐλάττωμα, id. solis vel lunæ, ἡ ἔκλειψις, Aristot.

Defendo, ἀμύνω, Isocr. populi libertatem, ἀμύνομαι τὴν δημοκρατίαν, Dem. ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, id. sororem, περὶ τῆς ἀδελφῆς, Plut. Græciam, τὴν Ἑλλάδα, Plat. aliquem coram judicio, συνηγορέω ὑπέρ τινος, Aristot. συνηγορέω τινι, Isocr. συναγορεύω τινὶ ἀπολογίομαι περί τινος· causam, ἀπολογίαν ποιοῦμαι ὑπέρ τινος, id aliquem ab injuria, ἀπαμύνω τινί. Confer *Defensio*.

Defensio, ἡ προστασία, Polyb. ἡ ἐπικουρία, id. coram judicio, ἡ ἀπολογία, ας, Dem. actorum, ὑπὲρ τῶν πραγμάτων· defensionem instituere, seu facere, ἀπολογίαν ποιεῖν, seu ποιεῖσθαι, idem. λόγιον dare, seu concedere alicui, δίδόναι τινὶ· meditari mendaciorum, μελετᾶν ὑπὲρ ψευδῶν· relinquere alicui, ὑπολείπειν τινὶ· scribere peccatorum, γράφειν τῶν ἡμαρτημένων τινί· habere justam, ἔχειν λόγιον seu εἰπεῖν ἀπολογίαν δικαίαν· legitimam declinare, φεύγειν ἀπολογίαν δικαίαν· φεύγειν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ἐδὸν ἀπολογίας, id. audire, ἀκροᾶσθαι τῆς ἀπολογουμένου, Isocr. avertere alicujus, διαλύειν ἀπολογίαν τινὸς, Dem. defensione aliqua uti,

uti, χρῆσθαι ἀπολογίᾳ τινί· abuti, καταχρῆσθαι ἀπολογίᾳ, id.

Defensito, προΐσασθαι, jura, τῶν δικαίων, Dem.

Defensor, ὁ προστάτης, ου, Plut. ὁ βοηθὸς, οῦ, id. patronus, ὁ ἀπολογούμενος, Dem. ὁ συνήγορος, ὁ συνηγορῶν· salutis alicujus, συνηγορεύων τῇ σωτηρίᾳ τινός· leges alicujus, συνιὼν νόμῳ τινί· comparare multos defensores alicujus, παρίζισθαι πολλὰς συνιόντας ὑπέρ τινος· adsciscere sibi defensorem, παρασκευάζεσθαι αὐτῷ συνηγοροῦντα· habere aliquem, ἔχειν τινὰ σύνδικον· destitui defensore, ἔρημον γίγνεσθαι τῶν ἰρύντων ὑπὲρ αὐτῶν, id.

Defero, καταπομίζω, καταφέρω, aliquid in nave, τι ἐπὶ ναῦν, Synes. denuncio, παραγγυάω, alicui aliquid, τινί τι, Plut. accuso, εἰσαγγέλλω, id. καταγγέλλω τινὰ, Herodian. Confer *Accuso*.

Deferveo, ἀποβράζω, Budæus. placidus fio, πραΰνομαι, Xen. ira mea defervet, παύομαι τῆς ὀργῆς, Dem.

Defessus, ὁ ᾖ ἡ κατάπονος, Plut. ὁ ᾖ ἡ κατάκοπος, Plut.

Defetiscor, καταπονέμαι, Laert. ἀποκάμνω, Herodian.

Deficio, ἐλλείπω, in aliqua re, ἔν τινι, Dem. deficio pecunia, seu pecunia deficit mihi, χρήματά μι ἀπολείπει, Aristoph. με ἐπιλείπει, Dem. frumento, ἐπιλείπω τῷ σίτῳ, Thuc. spiritu, τῷ πνεύματος, Plut. animo, λιποψυχέω, Thuc. viribus, ἐξασθενέω, Plut. desino, καταλήγω· descisco ab aliquo, ἀφίσημί τινος, Isocr. ἀπό τινος, Diodor. ἀφίσαμαί τινες, Isocr. ad hostes, ἀφίσημι πρὸς πολεμίους, id. ἀπέρχομαι εἰς πολεμίους, Dem. ad adversarios, ἀποκλίνω ἐπὶ τὰς ἀντιδίκους, id.

Defigo, κατασήγνυμι, aliquid in terram, τι εἰς γῆν, Aristot. oculos in aliquid, ἐνατενίζω τινὶ, Basil.

Definio, ὁρίζω, aliquid circulo, τί κύκλῳ, Arist. aliquid intervallo aliquo, περιορίζω τι διαστήματί τινι, Lucian. statuo alicui aliquid, ὁρίζω τινί τι, Dinarch. circumscribo, περιγράφω, Aristot.

Definite, ὁρισμένως, Aristot.

Definitio, ὁ ὁρισμὸς, οῦ, Aristot. ὁ ὅρος, ου, id.

Definitivus, ὁριστικὸς, ὴ, όν, Aristot.

Definitus, ὡρισμένος, ίνη, ίνον, Dem.

Defit, λείπει, ἀπογίνεται.

Deflagratio, ὁ ἐμπρησμὸς, οῦ, Plut. ὁ ἔμπρησις, Æschin. ἡ ἐμπύρωσις.

Deflagro, καταφλίγομαι, ἐμπρήθομαι, Xen.

Deflecto, κατακάμπτω, in aliquid, εἴς τι, Plat. ἀποκλίνω, ad socordiam, ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν, Dem. ad voluptates, πρὸς τὰς ἡδονὰς, Aristot. περικατρίπομαι εἴς τι, Plut. ab aliquo in occursu, ἐκτρέπομαί τινα ἀπαντῶν, Dem.

Defleo, καταδακρύω, sortem, τὴν τύχην, Xen. aliquem, ἀνακλαίω τινὰ, Isocr. matrem mortuam, θρηνῶ μητέρα θανοῦσαν, Lucian. virum propter sortem infelicem, ὀδύρομαι ἄνδρα τῆς τύχης, Dion. Halic. fortunam alicujus, κλαίω τινὶ τύχην τινός, Dem.

Defloreo, ἀπανθέω, Naz. παρανμάζω ᾖ παρανθέω, Plut.

Defloresco. Vide *Defloreo*.

Defloro, ἀπανθίζω, aliquid, τί, Plut.

Defluo, καταῤῥέω, in terram, εἰς τὴν γῆν, Xen. defluunt folia, ἀποῤῥίουσι τὰ φύλλα, Dem.

Defluvium, ἡ ἀπόῤῥοια, ας, Xen.

Defluvius, ὁ ᾖ ἡ ἀπόῤῥυτος, ου, Plato.

Defluxus, ûs, ἡ ἀπόῤῥοια, ας, Xen. *in primis* humorum e capite, ὁ κατάῤῥους, *comit.* καταῤῥοῦς, ου, Gal.

Defodio, κατορύττω, aliquem vivum, τινὰ ζῶντα, Xen. aurum, χρυσίον, Hermog. fodiendo detraho, ἀποσκάπτω, Plato.

Defore, ἐλλιπεῖν, Aristot.

Deformatio, ἡ δυσμόρφωσις, εως.

Deformis, ὁ ᾖ ἡ δύσμορφος, ου, Plut. ὁ ᾖ ἡ ἄμορφος, ου, Lucian. ὁ ᾖ ἡ ἀσχήμων· facies supra modum deformis, πρόσωπον ὑπερβάλλον τῷ αἴσχει, Xen.

Deformitas, ἡ ἀμορφία, Plut. ἡ ἀῤῥυθμία τοῦ σώματος, Dem. τὸ αἶσχος, Xen.

Deformiter, αἰσχρῶς, Aristot.

Deformo, ἀπομορφόω, aliquem, ῥυπαίνω τινὰ, Dion. Hal. καταῤῥυπαίνω τινὰ, Isocr. honores, καταισχύνω τιμὰς, Dem. aliquid verbis, τὶ λόγῳ· suam existimationem, τὴν δόξαν ἑαυτοῦ, id. delineo leges, διατυπόω νόμους, Lucian. aliquid, ἐμμορφόομαί τι, Plut.

Defossio, ἡ κατορυχὴ, ῆς.

Defraudatio, ὁ νεσφισμὸς, οῦ, ἡ ἀποστέρησις, εως, Isocr.

Defraudator, ὁ ἀποστερητὴς, οῦ, Plato.

Defraudo, παρακρούω, ἀποστερέω, aliquem aliqua re, τινά τινος, Xen. ἀποστέρησιν ποιῶ, Isocr. ἐξαπατάω τινὰ, Dem. genium, ἀνταγωνίζομαι τῇ φύσει.

Defrenatus, a, um, ὁ ᾖ ἡ ἀχάλινος, Plato. ὁ ᾖ ἡ ἀχαλίνωτος, Naz.

Defrigesco, ἀποψύχομαι, Aristot.

Defringo, ἀποῤῥήγνυω, aliquid, τὶ, Æschin.

Defrugatio, ὁ καρπισμὸς, οῦ, Theophr.

Defrugo, ἐκκαρπίζομαι, Theophrast. καρπίζομαι.

Defrustatio, ὁ σπαραγμὸς, οῦ, Herodian.

Defrusto, σπαράσσω, Lucian.

Defrutum, τὸ ἕψημα, ατος, Diosc.

Defugio, ἀποφεύγω τὶ, Dem. ἀπαγορεύω τὶ, Plato.

Defulguro, ἀποστεράπτω, Lucian.

Defunctorie, πρὸς ἀφοσίωσιν, ἀφοσιωμένως, τυχόντως, ὡ μάλα ἐπιμελῶς.

Defunctus, ἀπαλλαγὶς, aliqua re, τινὸς, Plato. mortuus, τεθνεὼς, Dem. ἀποθανὼν, τετελευτηκὼς, κατοιχόμενος, id.

Defundo, καταχέω.

Defungor, ἐπαλλάττομαι, aliqua re, τινὸς, Plato. officio, τῷ καθήκοντος, Thuc. vita. Vide *Morior*.

Degener, ὁ ἀγενὴς, Herodian. ὁ ᾖ ὁ δυλοπρεπὴς, Lucian.

Degeneratio, ἡ νοθεία, ας, Plut. ἡ ἐκτροπή.

Degenero, νοθεύομαι, Lucian. in aliam formam, ἐκπίπτω εἰς ἀλλότριον εἶδος, Plato. liberi degenerantes, τέκνα ἐξισάμενα, Theophr. degenerare facio, ἐξίστημι ᾖ φθείρω τὴν τοῦ ἔχοντος φύσιν, Aristot.

Deglabratio, ἡ ψίλωσις, εως, Athen.

Deglabro, ψιλόω, Aristot.

Deglubo, ἀπολεπίζω, ἀποδέρω.

Deglutio, καταπίνω, aliquid, τὶ, Plut. βροχθίζω τι, Aristot.

Dego, διάγω, separatim, κατ' ἰμαυτὸν, Herodian. vitam, τὸν βίον, Dem. ζάω βίον, Plat. ποιέομαι βίον, Herodian.

Degrandinat, ἐπιχαλάζει, lapides, λίθυς, Luc.

Degravo, καταβαρύνω, ἀποβρίθω.

Degusto, ἀπογεύομαι, aliquid, τινὸς, Plato. imperium, γεύομαι ἀρχῆς, Herodot. τὶ, N. T.

Dehinc, ἐντεῦθεν, Lucian. primum—dehinc πρῶτον,——εἶτα, Dem.

Dehisco, χαίνω, Lucian. ἀποχαίνω.

Dehonestamentum. Vide *Dedecus*.

Dehonesto. Vide *Dedecoro*.

Dehonestus. Vide *Turpis*.

Dehortatio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, Aristot.

Dehortor, ἀποτρέπω, aliquem, τινὰ, Isocr. μεταπείθω, Dem. ab aliquo, τινός· a gerenda republica, τινὰ τῆ τὰ κοινὰ πράττειν, Plut.

Dejectio, ἡ καταβολὴ, ῆς, N. T. ἡ ἀποβολή.

Dejero, κατόμνυμι, Dem. διόμνυμί τι, Lys. vidisse aliquem, ἰδεῖν τινα, Plut. persancte, σιμνὸν ᾖ μέγαν ὅρκον διόμνυμαι, Lys.

Deificatio, ἡ ἀποθέωσις, εως, Herodian.

Dejicio, καταβάλλω, aliquid, τὶ, Isocr. deturbo, de honore, ἀποβίομαι τῆς τιμῆς, Lucian. aliquem de possessione, ἐξέλλω τινὰ, Dem. de saxo, i. e. præcipito, κατακρημνίζω τινὰ, Dem.

Dein, vide *Deinde*.

Deinceps, ἑξῆς, Dem. ἐφεξῆς, τὸ λοιπὸν, μετὰ ταῦτα, id. εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον, Isocr. εἰς τὸ λοιπὸν, Xen.

Deinde, εἶτα, invasit Thessaliam, ἐπῆλθε Θεσσαλίας, Dem. prædicabas pugnas, ἔπειτα ἔλεγες μάχας, id. abusus est dono, τὸν μετέπειτα χρόνον κατακίχρηται, Plat. primum—deinde, πρῶτον μὲν—δεύτερον δὲ, Dem. πρῶτον μὲν—ἔπειτα δὲ· πρῶτον μὲν—ἔπειτα, id. primum—deinde—tandem, τὸ μὲν πρῶτον—ἔπειτα—τὸ τελευταῖον δὲ, id.

Deitas, ἡ θεότης, ητος, Gregor.

Dejugo, ἀποζυγόω.

Dejungo, ἀποζεύγνυμι, ab aliquo, τινὸς, Æsch.

Delabor, καταπίπτω, ab aliquo, ἀπό τινος, Aristot. ἀπολισθαίνω τινὸς, Themist. in morbum, καταφέρομαι εἰς τὸ πάθος, Hipp.

Delacero, καταμύσσω.

Delacrimatio. Vide *Deploratio*.

Delacrimo. Vide *Defleo*, *Deploro*.

Delævo. Vide *Lævigo*.

Delambo, ἀλαλείχω, ἀπολείχω, Athen.

Delamentor, θρηνέω, Herodian.

Delapsus, καταπεσὼν, πεσὼν, Herodian. cœlo, ὁ ᾖ ἡ θρασοπιτὴς, Plut. a Jove, ὁ ᾖ ἡ διοπετὴς, Herodian.

Delasso, κοπόω, delassor, κοπιάομαι, aliqua re, ὑπ τινος, N. T. ὑπό τινος, Aristoph.

Delatio, ἡ ἔνδειξις, Dem. et accusatio, εἰσαγγελία ᾖ γραφή· facere delationem adversus aliquem, ποιεῖσθαι φάσιν κατά τινος· ἔγκλημα ποιεῖν πρός τινος, id.

Delator, ὁ μηνυτὴς, οῦ, Dem. ὁ ἐνδείξας, αντος, id. ὁ ἐνδεικτὴς, Synes. ὁ συκοφάντης.

Delavo, καταπίπτω, Lucian.

Delebilis, ὁ ᾖ ἐξαλειπτὸς, ὴ.

Delectabilis, ἀσπαστὸς, ὴ, όν, Herodian. τερπνὸς, ὴ, όν, Isocr.

Delectamentum, ἡ διαγωγὴ, ῆς, Plut. ἡ θυμηδία, Lucian.

Delectatio, ἡ τέρψις, Isocr. et voluptas, χάρις ᾖ ἡδονὴ, Dem. et suavitas, ῥᾳδυμία ᾖ ἡδονὴ, id. ἡ ἡδυπάθεια, ας, Lucian. ἡ εὐφροσύνη, ης, Xen.

Delecto, τέρπω, aliquem aliqua re, τινά τινι, Isocr. εὐφραίνω τινὰ, Dem. συνηδύνω τινὰ, Plut. hostes, ἡδονὴν ποιέω τοῖς ἐχθροῖς, Dem.

Delector, ἥδομαι, aliqua re, τινὶ, Dem. bonis rebus, ἐπὶ τοῖς καλοῖς, Xen. voluptatibus, ἡδοναῖς, Plato. laude, καλῶς ἀκούων, Plut. bonis, χαίρω ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς, Xen. hospite, ἐυδοκέω τῷ ξένῳ, Diod. esu carnium, ἀποτέω εἰς τὰ κρέα, Ælian.

Delectus, ἐκλεκτὸς, ὴ, όν, Thuc. ὁ ᾖ ἐπίλικτος, ου, Polyb. delecti viri, αἱρετοὶ ἄνδρες, Lycophr. delecti a senatu, ἠρημένοι ὑπὸ τῆς βυλῆς, Dem. delectus juvenis ad militiam, ὁ λογὰς, άδος, Thuc.

Delectus, ἡ ἐπίλιξις, Appian. ὁ κατάλογος, Dem. ἡ ἐκλογή· delectum habeo, καταλέγομαι στρατίας, Xen. καταλέγω τὰς μαχησομένας, Plut. in Italia, εἰς στρατίαν ἀθροίζω λεγάδας ἐκ τῆς Ἰταλίας, Herodian.

Delegatio, ἡ ἐπιτροπὴ, Dem. ἡ ἐντολὴ, N. T.

Delego, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τινί τι, Isocr. ἀποτίθεμαι, ἀποπέμπω.

Delenio, καταθέλγω, καταπραΰνω, iram alicujus, τινὰ τῆς ὀργῆς, Plut. aliquem sermone, πραΰνω τινὰ λόγῳ, id.

Deleo, ἐξαλείφω, nomen aliquod, τὄνομά τι, Dem. aliquem e catalogo, τινὰ ἐκ τοῦ καταλόγου, Xen. amicitias, τὰς φιλίας, Isocr. maculam ignominiæ, ἀποτρίπτομαι τὴν αἰσχίαν, Dem. calumnias, ἀποτρίπομαι seu διαλύομαι τὰς διαβολὰς, id. ex hominum memoria, ἀφανίζω ἐξ ἀνθρώπων, Isocr. tropæa, ἀφανίζω τὰ τροπαῖα, id. aliquid oblivione, λήθην ἐμποιῶ τινός, Dem. παραδίδωμί τι τῇ λήθῃ, Lucian. aliquos internecione, παντελῶς ἀπόλλυμί τινας, Dem. urbem, ὅλως ἀναιρέομαι πόλιν, id. καθαιρέομαι πόλιν, Herodian.

Deletilis. Vide *Delebilis*.

Deletio, ἡ ἐξάλειψις, εως, ὁ ἀφανισμὸς, οῦ.

Deletor, ὁ λυμαντὴρ, ῆρος, Xen.

Delibatio, ἡ ἀπόγευσις, εως.

Deliberatio, ἡ βυλὴ, Dem. ἡ βύλευσις, Aristot. ἡ σκέψις· instituo deliberationem de aliqua re, προτίθημι βυλὴν περί τινος· adversari deliberationibus, ἐναντίον εἶναι τῇ βυλεύσει· instituo deliberationem ante negotium, χρόνο-

μαι

μαι τῷ βελεύεσθαι περὶ τῶν πράγματος, id. Confer *Consilium*.

Deliberativus, συμβουλευτικὸς, ἡ, ὸν, Aristot.

Deliberator, ὁ βουλευτὴς, οῦ, Lucian.

Delibero, βουλεύομαι, Dem.. σκέπτομαι, de re aliqua recte, περί τινος καλῶς, Dem. ὑπέρ τινος, id. non de hoc, an pax facienda sit, sed de eo, quænam facienda sit, ἐ περὶ τοῦ, τί ποιητέον τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ, ποίαν τινά· mecum, κατ' ἐμαυτὸν, id. cum amicis, quid mihi agendum sit, μετὰ τῶν φίλων, ὅ,τι χρή με ποιεῖν, Thuc. quomodo fugam faciamus. πῶς ἀποδρῶμεν, Xen. utrum velim cum ipsis bellum gerere, an amicus esse, εἴτε βούλομαι πολεμεῖν αὐτοῖς, εἴτε φίλος εἶναι, id. utrum oratio plane supprimenda sit, an vero. πότερον ἀφανιστέος παντάπασιν ἔσται ὁ λόγος, ἢ. Dem.

Delibo, ἀπογεύομαι aliquid, τινὸς, Plut.

Delibro, ἀπεφλοιόω, ἀπελεπίζω, ἀπολέπω, Aristoph.

Delicate, τρυφερῶς, Θρυπτικῶς, Poll. διατεθρυμμένως, Xen. vivo, τρυφάω, Plut. vivo et luxu diffluo, τρυφάω ἐν τῷ βίῳ διαῤῥέω, Ælian. vivens, ὁ ἐν ἀφροδισίοις, ὼ, Thuc. vestitus, ταῖς ἱσθῆσι τρυφῶν, Isocr.

Delicatus, τρυφερὸς, ὰ, ὸν, de homine et re, Aristot. Θρυπτικὸς, ἡ, ὸν, Xen. delicatior feminis, ἁβρότερος γυναικῶν, Lucian.

Deliciæ, ἡ τρυφὴ, ῆς, Dem. ἡ ἁβρότης, ητος, Xen. ἡ ἁβροσύνη, ης, Chrys. atque luxus, τρυφὴ ἐν περιουσίᾳ, Dem. in deliciis vivo, τρυφάω, id. deliciis adfluo, σπαταλάω, N. T. Confer *Delicior*.

Delicior, τρυφάω, Dem. Θρύπτομαι, Xen. διαθρύπτομαι, id. ἁβρύνομαι, aliquantum, ὑποτρυφάω, Plat. τρυφάω ἐν σπαταλάω, N. T.

Delictum, τὸ ἔλλειμμα, Dem. τὸ ἁμάρτημα, id. ἡ ἁμαρτία, ας, Isocr. ἡ πλημμέλεια, ας· τὰ πεπλημμελημένα, ων· incidere in delictum, περιπίπτειν ἁμαρτήματι· involvere se iisdem delictis, χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς ἁμαρτήμασι, id. delicta alicujus castigare, ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτηθεῖσί τινι, Dem. reprehendere, οἷς ἁμαρτάνει τις, ἐπιτιμᾶν· τοῖς ἡμαρτημένοις τινὶ ἐπιπλήττειν, id. Confer *Peccatum*.

Deligo, as, δέω, vulnus, τραῦμα, Xen.

Deligo, is, αἱροῦμαί τι, Isocr. aliquem ducem, αἱροῦμαί τινα ἡγεμόνα, Dem. aliquid ex omnibus, περιαιροῦμαί τι ἐξ ἁπάντων, Isocr. ex omnibus optimum, ἐκλέγομαι τὸ βέλτιστον ἐξ ἁπάντων, id.

Delineatio, ἡ διαγραφὴ, ῆς, Plat. ἡ σκιαγραφία τινὸς, id.

Delineo, προγράφω, Isocr. ὑπογράφω, id. aliquid, διαγράφω τι, Polyb.

Delingo, ἀπολείχω, Athen.

Delinimentum, τὸ θέλγμα, ατος, τὸ θέλγητρον, ὼ, Eurip.

Delinio, καταχρίω, Gal. suavitate, κηλέω, Plut. θέλγω, μειλίσσω.

Delinitio, ἡ κήλησις, ως, Plut.

Delinitivus, κατακηλητικὸς, ἡ, ὸν, ὁ ἡ θελκτήριος, Plut.

Delino, καταχρίω, Gal.

Delinquo, ἁμαρτάνω, Dem. nulla in re, πλημμελέω περὶ ἓν, Isocr. in aliquem, πλημμελέω εἴς τινα, Xen. in multis, πολλὰ σφάλλεσθαι, Isocr. πολλὰ ἐξαμαρτάνω, id. in leges, πράττω τὰ κεκωλυμένα, Ælian. Confer *Pecco*.

Deliqueo, τήκομαι, Gal.

Deliquesco, idem quod præced.

Deliquium, ἡ ἔκλειψις, ως, Plut. animi, ἡ λιποθυμία, ας, Herodian.

Deliramentum, τὸ λήρημα, ατος.

Deliratio, ἡ λήρησις, ως, Aretæus.

Delirium, τὸ παραλήρημα, ατος, Xiphil. ἡ παρέκνοια, ας, Dem. ἡ ἀπόνοια, id.

Deliro, ληρέω, Dem. ἀπολληρέω, id. παραληρέω, Aristoph prorsus, παντάπασι, Isocr. et insanio, παραφρονέω ἐν μαίνομαι, Dem.

Delirus, ὁ ἐν ληρῶδης, ους, Aristot. ὁ παράφρων senex, ὁ γερόντιος. Confer *Stultus*.

Deliteo, διαλανθάνω, in silvis, ἐν δρυμοῖς, Herodian. κρύπτομαι ἐν ὕλαις, id.

Delitesco. Vide antecedens *Deliteo*.

Delitigo, φιλονικέω.

Delphin, ὁ δελφὶν, ῖνος, Aristot.

Delubrum, τὸ ἰδρυλεῖον, N. T. τὸ ἱερὸν, Dem.

Deludificor, διαπαίζω, Plato.

Deludo, ἐκπαίζω, Hesych. καταπαίζω.

Delumbis, ὁ ἐν ἡ ἄνευρος, ὼ.

Delumbo, ἀποτευρόω, Suid. ἐκνευρίζω, Dem.

Demando, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινι, Isocr. ἐντέλλομαι.

Dememini, ἐπιλανθάνομαι, Plato.

Demens, ὁ ἐν ἄφρων, ονος, Dem. ὁ ἐν ἔκφρων, ονος, Isocr. ὁ ἐν παράφρων, σκαιὸς, ὰ, ὸν, Dem.

Demensum, τὸ σιτομέτριον, ὼ, Naz. ἡ σιτομετρία, ας, Diod. Sicul

Dementer, ἀφρόνως, facere, ποιεῖν, Dem. ἐκφρόνως, id. ἀνοήτως.

Dementia, ἡ ἄνοια, Dem. ἡ παράνοια, ἡ ἀπόνοια, ας, ἡ ἀθυμία, ας, id. eo dementiæ venire, εἰς τοῦτο ἀθυμίας, ἀφροσύνης, μανίας, ἀναισθησίας, μωρίας, Isocr.

Dementio, παραφρονέω, Dem. ληρέω, μαίνομαι, id.

Demento, μωραίνω, aliquem, τινὰ, N. T.

Demereo, περιποιέομαι, aliquid aliquo, τί παρά τινος, Dem.

Demereor, εὐεργετέω, aliquem, τινὰ, Dem. homines, ἀνθρώπους ἐξομιλέω, Synes.

Demergo, καταποντίζω, proprie in mare, aliquid, τὶ, Plut. et everto urbem, καταδύω ἐν ἐκτρέπω πόλιν, Dem. aliquem, καταβαπτίζω τινὰ, Basil. navem demergi, πλοῖον καταδύναι, Dem. ad ilia usque, βρέχεσθαι μέχρις ἰξύων, Herodian.

Demersio, ὁ βαπτισμὸς, οῦ, N. T. in mare, ὁ καταποντισμὸς, οῦ.

Demersor in mare, ὁ καταποντιστὴς, οῦ, Isocr.

Demersus, καταποντισθεὶς, εῖσα, ὲν· frumentum periit nave demersa, ἀπόλλυται σῖτος πλοίῳ καταδύντος, Dem.

Demetior, διαμετρέω, aliquid, τὶ, Dem.

Demeto, ἀποθερίζω, LXX. παραθερίζω, ἀπαμάομαι, Hesych. radicem generis, ἐξαμάομαι ῥίζαν τοῦ γένους, Sophocl.

Demigratio, ἡ μετοίκησις, Plato.

Demigro, μετοικίζομαι, Lucian. e vita, ὑπεκχωρέω τοῦ βίου, Plato.

Deminuo, μειόω, aliquid, τί.

Demiror, ὑπεραγαμαι. Suid. dicta, ἀναθαυμάζω τὰ λεγόμενα, Herodot. ὑπεραθαυμάζω.

Demisse, ταπεινῶς, Isocr. sentio, ταπεινοφρονέω, μικρὸν ἐν ταπεινὸν φρονέω, Dem.

Demissio, ἡ κάθεσις, Galen. animi, ἡ ταπεινοφροσύνη, N. T. ἡ ταπείνωσις, Isocr.

Demissus, καθειμένος, ένη, ένον, Thuc. animo, ὁ ἐν ἡ ταπεινόφρων, ονος, N. T. ταπεινὸς, ἡ, όν, Isocr. demisso animo sum, μικρὸν vel μικρὰ φρονέω, Dem. Isocr.

Demitto, καθίημι, scalas, κλίμακα, Herodian. me ex alto, καθίημι ἐμὶ ἀφ' ὑψηλῶν, Xenoph. animum, καταβάλλω ἐμαυτὸν, Plut. aliquid funibus· χαλάω τι, N. T. ancoram, χαλάω ἀγκύραν· velum, χαλάω ἱστίον· in sportula per murum, χαλάω ἐν σκυρίδι διὰ τοῦ τείχους, N. T.

Demo, ἀφαιρέομαι, alicui aliquid, τί τινι, Dem.

Demolior, καταῤῥέφομαι, καταβάλλω, urbes, τὰς πόλεις, Aphth. vias, ἀποικοδομέω τὰς ὁδὸς, Thuc. murum, καθαιρέω τὸ τεῖχος, id.

Demolitio, ἡ καθαίρεσις, ως, ἡ καταβολὴ, ῆς.

Demolitor, ὁ καθαιρέτης, ου, Thuc.

Demonstrabilis, ὁ ἐν ἡ ἀπόδεικτος, Aristot.

Demonstratio, ἡ ἀπόδειξις, ως, Æschin.

Demonstrative, δεικτικῶς.

Demonstrativus, δεικτικὸς, ἡ, ὸν, ἐπιδεικτικὸς, ἡ, ὸν, ἀποδεικτικὸς, ἡ, ὸν, Aristot.

Demonstrator, ὁ ἀποδείκτης, ου.

Demonstro, δείκνυμι, aliquid, τὶ, Dem. ἀποδείκνυμί τι, Herodot. aliquid clare, ἀποδείκνυμαί τι σαφῶς, Dem. ita clare, ut, ἐπιδεικνύω τι ὕτω σαφῶς, ὥςτι, id. meam virtutem, ἐλεγχον δίδωμι ἀρετῆς, Isocr.

Demordeo, ἀποδάκνω.

Demorior, ἀποθνήσκω, Plato. Confer *Morior*.

Demoror, κατέχω, aliquem, τινὰ, Plat. in aliqua re, διαμέλλω πρός τι, Naz.

Demortuus, ἀποθανὼν, οῦσα, όν· ἀποτεθνηκὼς, υῖα, ὸς· ὁ ἀπειλῶν τῷ βίῳ, Lucian.

Demoveo, ἀποκινέω.

Demulceo, κηλέω, Plat. ἐκτιθιλίσσομαι, Basil. θέλγω· auditores concinnitate numerorum, ψυχαγωγέω τὰς ἀκούοντας ταῖς εὐρυθμίαις, Isocr.

Demum. Vide *Denique*.

Demurmuro, ἀπομορμυρίζω.

Demutilo, κολοβόω, Aristot.

Demuto. Vide *Muto*.

Denarius, δικαδικὸς, ἡ, ὸν, numerus, δικαδικὸς ἀριθμὸς, Naz. nummus, ἡ δραχμὴ, Thuc. τὸ δηνάριον, N. T. τὸ δεκάχαλκον, Plut.

Denascor, ἀποθνήσκω, Plat. Confer *Morior*.

Denaso, ῥινοκοπέω, Suid.

Denato, καταννήχομαι.

Denego, ἀπαρνέομαι, cædem, φόνου, Plut.

Deni, οἱ, αἱ, ὰ δέκα, Thuc.

Denigratio, ἡ μελάνωσις, Naz. ὁ μιλασμός.

Denigro, μιλαίνω, ἀπομιλαίνω, διαμιλαίνω.

Denique, τοτελευταῖον vel τὸ τελευταῖον, Dem. τατιλευτοῖα vel τὰ τιλευταῖα, id. εἰς τελευταῖον, Æschin. τὸ συνόλου, Dem.

Denominatio, ἡ παρονομασία, ας.

Denomino, κατονομάζω, aliqua re, τινὶ, Philo.

Denoto, σημειόω, Naz. significo, σημαίνω, Xen.

Dens, ὁ ὀδὼς, Aristot. molaris, ὁ γομφίος, Xen. genuinus, ὁ κραντὴρ, ῆρος, Aristot. anterior, ὁ γιλασῖνος, Poll. ὁ τομὶς, ίως, id. caninus, ὁ κυνόδης, οντος, Hippocr. dentium stupor, ἡ αἰμωδία, ας, Aristot. dentium stupore laboro, διαιμωδίω, id. dentium dolor, ἡ ὀδονταλγία, ας, Diosc. dentium dolore laboro, ὀδονταλγέω, id. dentes habens utrinque, ὁ ἐν ἀμφόδους, οντος, id. nullos, ὁ ἐν ἡ ἀνόδους, Athen. serratos, ὁ ἐν ἡ καρχαρόδους, Aristot. prominentes, ὁ ἐν ἡ προόδους, Poll. tres, ὁ ἐν ἡ τριόδους, LXX. exsertos, ὁ ἐν ἡ χαυλιόδους, Aristot.

Densatio, ἡ πύκνωσις, ως, Plut.

Dense, πυκνῶς, Athen.

Densitas, ἡ πυκνότης, ητος, Plut.

Denso, πυκνόω, Plut.

Densus, a, um, πυκνὸς, ἡ, όν, Theophr. ἀθρόος, α, ον, Thuc. δασὺς, εῖα, σύ.

Dentale, ὁ γύης, Hesych.

Dentatus, ὀδοντωτὸς, ἡ, όν, Galen. ὠδοντωμένος, ένη, ένον, ferrum, σίδηρος, Poll.

Denticulatus, idem quod *Dentatus*.

Denticulus, ὀδὼς μικρὸς.

Dentifricium, ὁ ὀδοντοξέσης, ου, Poll.

Dentio, ὀδοντιάω, ὀδοντοφυέω, Hippocr. ὀδοντοποιέω, Poll.

Dentiscalpium, ὁ ὀδοντοξέστης, Poll.

Dentitio, ἡ ὀδοντοφυΐα, ας, Paul. Æg. ἡ ὀδοντίασις, ως, id. τὸ τῶν ὀδοντοποιέντων πάθος, Poll.

Denubo. Nide *Nubo*.

Denudo, ἀπογυμνόω, Hesiod. γυμνόω, aliquem aliquo, τινὰ τινος, Herodian. Confer *Nudo*.

Denunciatio, ἡ ἐπαγγελία. Confer *Indictio*.

Denuncio, ἀπαγγέλλω τινί τι, Plut. παραγγέλλω τινὶ τι, id. alicui bellum, καταγγέλλω τινὶ πόλεμον, Dem. περιαγορεύω τινὶ πόλεμον, id. per urbes, περιαγγέλλω κατὰ πόλεις, Thuc.

Denuo, αὖ, Dem. αὖθις, id. πάλιν, id.

Deocco, βωλοκοπέω, Aristot.

Deonero, ἀποφορτίζω, Hesych.

Deorsum, κάτω, vertor, γίνομαι, Dem. ac sursum, ἐν ἄνω, Galen.

Deosculor, καταφιλέω, manus et pedes alicujus, χεῖρας ἐν πόδας τινὸς, Xen.

Depaciscor, συντίθεμαι, aliquid cum aliquo, τὶ πρός τινα, Xen. σύμβασιν ποιέομαι, Thuc.

Depalmo, κονδυλίζω, Suid.

Depango, καταπήγνυμι, aliquid alicubi, τι περί τι, Aristot. aliquid in terram, τι εἰς γῆν, id.

Depasco, κατανέμομαι, regionem, τὴν χώραν, Isocr. κατανέμω χώραν βοσκήμασι, Demosth. agrum, ἐπινέμω τὸ χωρίον, id. ignis depascit urbes, πῦρ ἐπινέμει τὰς πόλεις, Thuc. depascor, ἐπιβόσκομαι.

Depastio, ἡ νομὴ, ῆς, Polyb.

Depaupero, πτωχίζω, LXX.
Depecto, κτενίζω, Herodot.
Depeculatio, ἡ σύλη, ης, Dem. ἡ σύλησις, εως.
Depeculator, ὁ ἀποσυλητής.
Depeculor, ἀποσυλάω, Chrys. κλέπτω τὰ κοινὰ, Dem.
Depello, ἀπωθέω, Thuc. παρωθέω, Dem. aliquem ab aliquo, ἀπελαύνω τινά τινος id ἀποτρέπομαί τινά τινος, Plut. aliquem de regno ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, Dem. gladium imminentem cervicibus, ἀποσείω ξίφος τοῖς αὐχέσιν ἐπαιωρούμενον, Herod.
Dependeo, ἐκκρεμάννυμαι, ab aliquo, τινός· ἐκκρέμαμαί τινος, N T. ἐξαρτάομαί τινος Lucian. a virtute alicujus, ἀρτάομαι ἀνδρίας τινὸς, Herodian.
Dependo, ἐκτίω, pœnam alicui, τίσιν τινὶ, Dem.
Dependulus, ἐκκρεμάμενος, ένη, ενον.
Deperdo, ἀποβάλλω, aliquid, τὶ, Plut. et everto urbem, ἀτόλλυμι ϗ ἀνατρέπω πόλιν, Plato.
Deperĕo, ἀπόλλυμαι, Aristoph. morior, ἀποθνήσκω, Plat. vehementer amo aliquem, ἐπιμαίνομαί τινι, Philo.
Depetigo, ὁ λειχὴν, ῆνος, Diosc. depetigine laboro, λειχηνιάω, Theophr.
Depexus, κτενισθείς, εῖσα, έν.
Depictus, ὁ ϗ ἡ κατάγραπτος, ος, ὁ ϗ ἡ κατάγραφος, ος, Lucian.
Depilatus, ἐκτριχωτὶς, ίδα, ὶν, ἀποτετυλημένος τὴν χαίτην, Poll. ἀπιψιλωμένος τὰς τρίχας, id.
Depilis. e, ὁ ϗ ἡ ἄθρ.ξ, χος, Poll. ὁ ϗ ἡ ἄκομος, idem.
Depilo, κατατίλλω, LXX. ἀποτίλλω, ψιλόω.
Depingo. καταγράφω, aliquid, τὶ, Pausan. coloribus, χρωματιῶ τὶ, Synes. imaginem meam maximis lineamentis, τὴν εἰκόνα ἐμαυτῦ μεγίσην γράφω, Herodian.
Deplanto, ἀποφυτεύω, Aristot.
Depleo, ἐξαντλέω, Lucian. ἀπαντλέω.
Deplorandus, a, um, ὀλοφυρτέος, έα, έον.
Deploratus, κατακικλαυμένος, ένη, ένον, incurabilis, ὁ ϗ ἡ ἀνήκεστος, Dem. a medicis, ἀπιγνωσμένος ὑπὸ τῶν ἰατρῶν, Plut.
Deploro. Vide *Defleo.*
Deplumis, e, ὁ ϗ ἡ ἄπτιλος, Suid. ὁ ϗ ἡ ἄπτερος.
Deplumo, ἀποτίλλω τὰ πτίλα.
Depluo, κατομβρέω.
Depono, κατατίθημι, arma in medium, τὰ ὅπλα ἐς μέσον, Xenoph. dictaturam, καταθέμαι τὴν μοναρχίαν, Plut. argentum apud aliquem, ἀργύριόν τινι, Isocr. pecuniam, παρακαταθέμαι χρήματα, id. inimicitias, ἐχθρὰν ἀποτίθεμαι, Plut. ἐχθρὰν ἀπολύομαι, Isocr.
Depopulatio, ἡ πόρθησις, εως, Hermog.
Depopulator, ὁ πορθητής.
Depopulor, πορθέω, maritimas regiones Laconicæ, τὰ ἐπιθαλάττια χωρία τῆς Λακωνικῆς, Thuc. vicos et parvas urbes, διαπορθέω κώμας ϗ μίκρας πόλις, Plut.
Deportatio, ἡ κατακομιδὴ, ῆς, Thuc ἡ ἀφ'ήρησις.
Deporto, κατακομίζω, frumentum exercitui, τὸν σῖτον στρατεύματι, Thuc. aliquem in insulam, ἐκφορέω τινὰ εἰς τὴν νῆσον, Lucian. aliquem in navem, ἀποκομίζω τινὰ ἐπὶ τὸ πλοῖον, Isocr. laudem, λαμβάνω δόξαν, id. exercitum ex aliquo loco, ἐπανάγω στρατὸν, Herodian.
Deposco, ἐξαιτέω, aliquid, τὶ, Dem.
Depositio, ἡ κατάθεσις, ἡ θέσις, Plato.
Depositum, ἡ καταθήκη, Isocr. ἡ παρακαταθήκη, Thuc. ἡ ὑποθήκη, Dem. relinquere posteritati, παραθήκην καταλείπειν τοῖς ἐπιγιγνομένοις, id. accipere, λαμβάνειν, id. δέχεσθαι, Isocr. reposcere, ἀπαιτεῖν, Dem. reddere, ὑποδῦναι, Arist.
Depostulo, ἐξαιτέω, Dem.
Deprædatio, ἡ σύλη. ης, Dem.
Deprædor, ἀποσυλάω, Chrys. aliquid, λαφυραγωγέω τι, Plut.
Deprælior, καταμάχομαι, διαμάχομαι, Xen.
Depravate, διεστραμμένως.
Depravatio, ἡ διαστροφὴ, ῆς, Theophr.
Depravo, διαστρέφω, τι, Theophr. aliquem, κακεργέω τινὰ, Xenoph. scripturas, στρεβλόω τὰς γραφὰς. N. T. Confer *Corrumpo.*
Deprecabundus, ἱκετεύων, ουσα, ον.
Deprecatio, ἡ δέησις, εως, Dem. pro reo, ἡ παραίτησις, εως, id. ἡ ἐξαίτησις, εως, id. pro aliquo, δέησις ὑπὲρ τινος, Dem.
Deprecator, ὁ παραιτητής.
Deprecor, ἀπεύχομαι, aliquid, τὶ, Dem. ne quid fiat, μὴ γενέσθαι τι Dem. ne quid inimicis accidat, τὶ τοῖς ἐχθροῖς; Synes. veniam posco, παραιτέομαι, Dem. pro aliquo, ἐξαιτέομαί τι, id.
Deprehendo, καταλαμβάνω, aliquid, τὶ, Dem. injuste facientem, λαμβάνω τὸν ἀδικοῦντα· in ipso facinore, ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνω τινὰ· τῷ πράγματι αὐτῷ ἁλίσκω τινὰ, id. intelligo, μανθάνω, id. διαγινώσκω, id.
Deprehensio, ἡ κατάληψις, εως, Thuc.
Depressio, ἡ κατασεισις, εως.
Deprimo, καταπιέζω, aliquem injuste, ἐλαττόω τινὰ παρὰ τὸ δίκαιον, Isocr. ὑποβάλλω, ταπεινόω.
Depromo, προχειρίζομαί τι. Lucian. ex cella penuaria, προφέρω ἐκ τοῦ ταμιείου, Isocr.
Depropero, καταστείδω, rem, τὸ πρᾶγμα, Æschin.
Depso, δίψέω, Hesych.
Depudesco, ἀναισχυντέω, LXX.
Depugnatio, ἡ καταμαχη, ἡ διαμάχη, adversus aliquem, ἡ ἀντιμάχησις.
Depugno, διαμάχομαι, pro re aliqua, ὑπέρ τινος, Plato pro aliquo, cum aliquo seu adversus aliquem, ὑπέρ τινος, πρός τινα, Plut. adversus aliquid, repugno alicui rei, πρός τι, Dem.
Depulsio, ἡ ἄπωσις, ἡ ἀποκομπὴ, Isocr.
Depurgo, ἀποκαθαίρω.
Deputatio, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.
Deputo, ἀποκόπτω, aliquid, τὶ, Xen. existimo, νομίζω, Dem.
Derado, ἀποξέω, κτενίζω, Plut.
Derelictio, ἡ κατάλειψις, εως.
Derelictus, ὁ ϗ ἡ κατάλειπτος, ος, pro derelicto habere, ἀποτάξεσθαι, N. T.
Derelinquo, ἐγκαταλείπω, aliquid, καταλείπω τι, Plat. gloriam, δόξαν, Dem.
Derepente, ἐξαίφνης, Dem. ἐκ προσπαίς, Aristot. προσπαίως, id.
Derepo, ἀφέρπω.
Derideo, καταγελάω, aliquem, τινὰ, Dem. τινὸς, Isocr. τινὶ, Herodot. pacem, τῆς εἰρήνης, Isocr. derideri ab hostibus, καταγέλαστον εἶναι ὑπὸ ἐχθρῶν, id. ab adulatoribus, ἐπίχαρτον γίγνεσθαι τοῖς κόλαξι, Dem. facio ut quis derideatur, deridendum aliquem propino, καταγέλαστον ποιέω τινὰ, Plato.
Deridiculus, ὁ ϗ ἡ καταγέλαστος, ος, Plato. ὁ ϗ ἡ εὐκαταγέλαστος, ος, Æschin. ὁ ϗ ἡ ἐπίχαρτος, ος, Dem.
Derisio, ὁ κατάγιλως, ωτος, Xen. τὸ καταγέλασμα, Poll.
Derisor, ὁ καταγελῶν, Xen. ὁ σκώπτης.
Derivatio aquarum, ἡ ὀχετία, ας, Theophr. grammatica, ἡ παραγωγὴ, ῆς· criminis in aliquem, ἡ μετάστασις, εως, Andoc.
Derivativus, ὁ ϗ ἡ παρεγωγος, Gramm.
Derivo aquam, παροχετεύω, Plut. et ut Grammatici, στρέφω· aquam fossis in campum, παράγω ὕδωρ ὀρύγμασιν εἰς τὸ πεδίον, Plut.
Derodo, ἀποτρώγω, Laert.
Derogatio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, Plut.
Derogo, μεταποιέω, legi, νόμον, Dem. alicui aliquid, ἀφαιρέω τινί τι, Isocr.
Deruncinatio, ὁ βοτανισμὸς, ῦ.
Deruncino, βοτανίζω.
Desævio, ἀγριαίνω, Plut.
Desalto, ἀποχρόμαι, nuptias. i. e. saltando imperite perdo, τὸν γάμον, Herodot.
Descendo, καταβαίνω, ab equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου, Xenoph. ex muro, ὑποκαταβαίνω ἐκ τῶν τειχῶν, Thuc. minore cum periculo in regionem aliquam, καταβαίνω ἀσφαλέστερον εἰς χώραν τινὰ, Dem. κατέρχομαι.
Descensio, ἡ κατάβασις, ad inferos, ἡ εἰς ᾅδου, Isocr. ἡ κάθοδος, ου, Plut.
Descensus, idem quod anteced.
Descisco. Vide *Discio.*
Describo, ἀπογράφω, aliquid ab aliquo, τὶ ἀπό τινος, Athen. i e. delineo, διαγράφω, Plato.
Descriptio, ἡ ἀπογραφὴ, Dem. τὸ διάγραμμα, id. tributi, ἡ ἐπιγραφὴ, Poll rudis rei, ἡ ὑπογραφὴ, Plato. περιήγησις.
Descriptum, τὸ ἀπόγραφον, Dem. τὸ ἀντίγραφον, id.
Descriptus, ὁ ϗ ἡ ἀπόγραφος, ος, Laert.
Deseco, ἀποτέμνω, aliquid, τὶ Plat. ἀποκόπτω τὶ, Xen. serra, ἀποτρίπω.
Desectio, ἡ ἀποτομὴ, ῆς, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.
Desero, ἀπολείπω, aliquem, τινὰ, Dem. καταλείπω τινὰ, Aristot. ordinem, λείπω τάξιν, Dem. vadimonium, φυγοδικέω, id. campum, ἀναχωρέω ἀπὸ τοῦ πεδίου, Herodian.
Desertio, ἡ ἀπόλειψις, Dem. ordinis, ἡ λιποταξία· militiæ, ἡ ἀστρατία, desertionis sive deserti ordinis crimen, τὸ λιποτάξιον, id.
Desertor, ὁ ἀπολείπων, ordinis, ὁ λιποτάκτης, Dem. ὁ ἄτακτος, ὁ ἀσύντακτος, militiæ, ὁ ἀστρατευτος, ος, id.
Desertum, ἡ ἔρημος, ου, N. T. ἡ χώρα ἐρήμη, Xenoph ἡ ἐρημία, ας, N. T.
Desertus, ὁ ϗ ἡ ἔρημος, vel etiam ἔρημος, ήμη, ημον, deserta ab hominibus regio, χώρα ἐρήμη ἀνθρώπων, Xen ἔρημη ϗ ἀνάνδρος γῆ, Lucian. ab auxilio, ἔρημος βοηθείας, Plut. ἔρημος βοηθούντος, Isocr. desertum esse a sociis, ἔρημον εἶναι συμμάχων, Dem. omnino desertum esse, παντάπασιν ἔρημον εἶναι, id.
Deservio, ὑπηρετεύω, alicui, τινὶ, Xenoph. δουλεύω τινὶ, id. ὑπουργέω τινὶ, Plut.
Deses, ὁ ϗ ἡ ῥᾴθυμος, Plut. Confer *Piger.*
Desicco, καταξηραίνω, Theophr. ἀποξηραίνω.
Desideo, κάθημαι, Dem. ῥᾳθυμέω, id. et otium ago, ἀργέω ϗ σχολάζω, id.
Desiderabilis, ἐπιθυμητὸς, ὴ, ὸν, Aristot. ὁ ϗ ἡ πολυτίθητος, ος, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἐπιτίθητος, ος, N. T. ποθεινὸς, ὴ, όν.
Desideratio. Vide *Desiderium.*
Desideratus. Vide *Desiderabilis.*
Desiderium, ὁ πόθος, patriæ, τῆς πατρίδος, Dem. flagro desiderio alicujus, φέρομαι πόθῳ τινός· teneor desiderio alicujus, πρόσειμι μοι πόθος τινός· incido in desiderium alicujus rei, ἐμπίπτω εἰς ἐπιθυμίαν τινός· alicujus rei, τὸ ἐπιθύμημά τινος, id. ἐπιθύμησίς τινος, Aristot. ἡ ἐπιτέθησίς τινος, N. T. ἡ ἐπιτοθία τινὸς, ibid.
Desidero, ποθέω, aliquem, præsentiam alicujus, παρουσίαν τινὸς, Dem. mediocria, ἐφίεμαι τῶν μετρίων, id. plura, ὀρέγομαι πλείονος, Isocr. aliquid, ἐπιθυμέω τινὸς, Dem. ἐπιτοθέω τι, Lucian. ἱμείρομαι, Hom.
Desidia, ἡ ῥᾳθυμία, Dem. Confer *Segnitia.*
Desidiose, ῥᾳθύμως.
Desidiosus, ὁ ϗ ἡ ῥᾴθυμος, Plut. Confer *Piger.*
Desido, καθίζάνω, Isocr.
Designatio, ἡ ὑποτύπωσις, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, Plut. magistratus, ἡ ἀπόδειξις.
Designator, ὁ ἀποδείκτης, ου.
Designatus, a, um, ἀποδειγμένος, ένη, ένον, consul, ἀναρρηθεὶς ὕπατος, Plut.
Designo, primis lineis describo, ὑποτυπόω, Aristot. προγράφω, Dem. ὑπογράφω, Isocr. eligo aliquem belli ducem, τίλλω τινὰ στρατηγὸν, Dem. ἀποδείκνυμί τινα στρατηγὸν, Herodian. aliquem imperatorem, ἀναγορεύω τινὰ αὐτοκράτορα, id. σημαίνομαι.
Desilio, καταπηδάω, ab equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου, Xen. e curru, ἀποπηδάω τοῦ ἅρματος, Plut. in caput alicujus, ἀφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τινος, Aristot.
Desino, λήγω, a laboribus, seu laborare, τῶν πόνων, Isocr. jubere, ἀνίημι προστάττων, Dem. de aliquo dicere, ἀπαλλάττομαι τοῦ λέγειν περί τινος, id. a bello, παύομαι τοῦ πολέμε, Isocr. in aliquid, ἀπολήγω εἴς τι, Aristot. ab exercitiis, μεθίεμαι τῶν γυμνασίων, Plat. ab aliqua re, ἀφίεμαί τινος, Dem.
Desipiens. Vide *Delirus.*
Desipientia, ἡ ἀφροσύνη, ης.
Desipio, παραφρονέω, Isocr. Confer *Deliro.*

Desisto,

Desisto, ἀφίσαμαι, ab aliquo, τινὸς, Dem. Confer *Desino.*
Desitus, ἀπολιφθεὶς, εῖσα, ἐν.
Desolatio, ἡ ἐρήμωσις, εως.
Desolator, ὁ ἐρημωτὴς, οῦ.
Desolo, ἐρημόω, urbem, πόλιν, Thuc.
Despectio, ἡ παρόρασις, εως, Apocr.
Despecto, πυκνὰ καθοράω.
Despectus, τὸ καθόραμα, contemptus, ἡ παρόρασις. Confer *Contemptus.*
Desperans, ὁ ϗ ἡ ἀνέλπιστος, ε, Thuc. ὁ ϗ ἡ ἄθυμος, ε, Dem.
Desperanter, ἀνελπίστως, Isocr.
Desperatio, ἡ ἀνελπιστία, Basil. τὸ ἀνέλπιστον, Thuc. ἡ ἀθυμία, Dem. ἡ ἀπόνοια, desperationem injicere alicui, ἄθυμον ποιῆν τινα, id. in extrema desperatione versari, ἐν τῷ ἀνελπίστῳ σαλεύειν, Hesiod. εἶναι ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ ϗ ἀπογνώσει, Herodian.
Desperatus, ὁ ϗ ἡ ἀνέλπιστος, ε, Isocr. ἀπεγνωσμένος, ίνη, ίνον, Plut.
Despero, ἀνελπίζω, de aliqua re, τινὸς, Galen. de ægroto, τὸν νοσοῦντα, id. de præsenti rerum statu, ἀθυμίαι τοῖς παροῦσι πράγμασι, Isocr. omnino de aliquo, ἀπογιγνώσκω πανταπάσι τινὸς, Dem. Confer *Desperatio.*
Despicabilis, εὐκαταφρόνητος, ε, Lucian.
Despicio, καταφρονέω, aliquem, τινὰ, Thuc. Confer *Contemno*, deorsum adspicio, καθοράω, aliquid, τὶ, Plut.
Despicor. Vide *Contemno.*
Despolio, ἀποσυλάω, aliquem, τινὰ, Chrys. ἀπογυμνόω, ἀποδύω.
Despondeo, ἐγγυάω, alicui uxorem, τινὶ γυναῖκα, Dem. mihi aliquam, νυμφίῳ τινὰ, Isocr. aliquem alicui, ὁμολογέω τινά τινι, Xenoph. καθομολογέομαί τινά τινι, Plut. animum, ἀπεγνωκότως ἔχω. Confer *Despero.*
Desponsatus, καθωμολογημένος, ίνη, ίνον, Plut.
Desponso. Vide *Despondeo.*
Despretus. Vide *Contemptus.*
Despumo, ἀφρίζω, N. T. ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.
Despuo, καταπτύω, contemno aliquid, seu in aliquo, τινὸς, Dem. aliquem, διαπτύω τινὰ, id.
Desquamo, ἀπολεπίζω, ἐκλεπίζω.
Destillatio, ὁ καταγαγμὸς, οῦ, ἡ ἀπόξαξις, εως, Theophr.
Destillo, καταγάζω, Lucian. destillat aurum ab eorum verbis, ἀποσάζει χρυσὸς τῶν λόγων αὐτῶν, id. mel a foliis, ἀπολείβει μέλι ἀπὸ φύλλων, Diod. Sic.
Destinatio, in scopum, ὁ σοχασμὸς, οῦ, Plut. animi, ἡ προαίρεσις, εως, Herodian.
Destino, τάττω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, Plut. alicui aliquid, τινά τι, Dem. aliquid ad aliquid, ἀποτάττω τι ἐπί τι, Polyb. aliquem ad mortem, καταψηφίζομαι θανάτου τινος, Ælian.
Destituo, ἀπολείπω, infelicem, δυσυχοῦντα, Plut. fortuna destituit consilium ejus, ἡ τύχη ἔσφηλε τὴν γνώμην αὐτοῦ, Herodian. Conf. *Desero.* destituor, ἀπορέω, pecunia, χρημάτων, Isocr. verbis, λόγων, id. necessariis, τῶν ἀναγκαίων, seu τῶν ἐπιτηδείων, id. τιμὴ ἐν ἀπορίᾳ πολλῇ seu πάσῃ, Dem. Isocr. occasione, ἀπολείπομαι τῶν καιρῶν, id. aliqua re, ὑστερίζω τινὸς, id. ἀποτυγχάνομαί τινος, Ælian.
Destitutio auxilii, ἡ ἀβοηθησία, ας, LXX. solitudo, ἡ ἐρημία, Isocr.
Destringo, ἀποσφίγγω, aliquid, τὶ, Lucian.
Destruo, ἀποσκευάζω, Plut. urbem, ἀνίστημι πόλιν, Dem. ἀνατρέπω πόλιν, Isocr. item ἐκπίπτω, Hom. ἐκπορθέω, Eur. aliquid, καταξάλλω τι, Isocr. refuto, ἀνασκευάζω, ἀποσκευάζω, aliquid, τὶ, Naz.
Desudatio, ἡ ἀφίδρωσις, εως.
Desudo, ἀφιδρόω, Aristot. in aliqua re, κατεργάζομαί τι, Plato.
Desuefacio, ἀπεθίζω, aliquem aliqua re, τινά τινι, Æschin.
Desuefio seu Desuesco, ἀπεθίζομαι.
Desuetudo, ἡ ἀήθεια, Lucian.
Desuetus, ὁ ϗ ἠθέης.
Desultor, ὁ ἄμφιππος, Ælian.
Desultorius, κελητικὸς, ἡ, ὄν, equus, ὁ κέλης, ητος, Pandect.
Desultura, τὸ κελήτισμα, ατος.
Desum, ἀπολείπομαι, in nullo, ἐδενὸς, Dem. Confer *Deficio*, commodis alicujus, ἀφίσαμαί τῶν τινι συμφερόντων, id.
Desumo, ἀναλαμβάνω, Dem.
Desuper, ἄνωθεν, injicio aliquid, τὶ ἐπιβάλλω, Herodian.
Detego, ἀποκαλύπτω, N. T. revelo, ἀποκαλύπτω, ibid.
Detendo, ἀνίημι, Xen.
Detentio, ἡ κάθιξις, Aristot. ἡ κατοχὴ, Gal.
Deter, ποιηρὸς, ὰ, ὸν, deteriore conditione sum aliquo, ἡλαττούμαί τινος, Dem. deterioribus pareo, ὑπὸ χειρόνων ἄρχομαι, Plato.
Detergeo, ἀποσμάω, cicatrices, ἀλὰς, Diosc. calumnias, ἀποτρίβομαι τὰς διαβολὰς, Diod. Sic. Confer *Abstergeo.*
Detergo, idem quod anteced.
Determinatio, τὸ πέρας, ατος, Dem. ὁ ὅρος, ε, idem. ὁ ἀφορισμός.
Determino, ὁρίζω, Dem. προσγράφω ὅρον, id.
Detero, καταρρίβω, Thuc. ἀποτρίβω.
Deterreo, ἀπείργω, aliquem ab aliqua re, τινά τινος, Plut. a consulendo, τινὰ ἀπὸ τοῦ συμβουλεύειν, Isocr. aliquem a peccatis, ἀποτρέπω τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων, id. aliquem a gerenda republ. τινὰ τοῦ τὰ κοινὰ πράττειν, Plut.
Deterritus, ὁ ϗ ἠ ἔκφοβος.
Detestabilis, βδελυκτὸς, ὴ, όν, N. T.
Detestatio, ἡ βδελυγμία, ας, Chrys.
Detestor, καταράομαι, patriam, τῇ πατρίδι, Dem. tanquam prodigium, μυσάττομαι ὡς ἐπὶ τέρατι, Lucian. cædes, μυσάττομαι τὰς σφαγὰς, id. βδελύσσομαι.
Detineo, κατέχω, aliquem, τινὰ, Plat. παρατείνω τινὶ, Plut. aliquem ab aliquo, ἀπείργω τινά τινος, id.
Detondeo, ἀποκείρομαι, barbam, τὸ γένειον, Herodian. capillos quos habuit, totondit, ὧν εἶχε τριχῶν, ἀπεκείρατο, id.
Detono, καταβροντάω.
Detorno, ἀποτορνόω.
Detorqueo, ἀποστρέφω, aliquid aliquo, τὶ πρός τι, Plut. in aliud, παραφέρω εἰς ἄλλο, Lucian.
Detractio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, Plut. famæ, ἡ καταλαλιὰ, ᾶς, Basil.
Detractor, ὁ ἀφαιρούμενος, ε, Plut. obtrectator, ὁ καταλαλος, N. T. ὁ ψιθυριστὴς, οῦ, ibid.
Detraho, ἀφαιρέομαι, aliquid alicui, τινί τι, Isocr. obtrecto alicui, διαστρω τινὰ, Dem. Confer *Calumnior*, *Cavillor.*
Detrectatio, ἡ ἀνάπευσις, εως.
Detrectator, ὁ ἀνανευστὴς, οῦ.
Detrecto, ἀνανεύω, aliquid, τὶ, Dem. aliquid facere, ἀποδιδράσκω εἰς τὸ μὴ ποιῆν, Xen. preces, ἀπολίγομαι τὴν δέησιν, Plut. munus, ἀρνέομαι χρείαν, Dem. pugnam, ὀκνέω τὴν μάχην, Herodian. negotium, παραιτέομαι τὸ ἔργον, id. imperia, ἀφηνιάζω, id. Confer *Aversor*, *Fugio.*
Detrimentosus, βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, Plat. Confer *Noxius.*
Detrimentum, τὸ ἀπότριμμα, damnum, ἡ ζημία, magnum, μεγάλη, Dem. summum, ἐσχάτη· et damnum, ϗ βλάβη· adferre alicui, ζημίαν φέρειν τινὶ, id. Confer *Damnum.*
Detrudo, ἀπωθέω, Thuc.
Detruncatio, ἡ κατακοπὴ, ῆς, Theophr.
Detrunco, κατακόπτω, aliquid, τὶ, Theophr. κολόω τὶ, id. κολοβόω.
Detumeo, ἀπογκόομαι.
Deturbo, ἀπωθέω, Thuc. παρωθέω, Naz. ἀπαράσσω, Hom. evectum, ῥίπτω ἀρθέντα, Herodian.
Deturpo, καταισχύνω, Plut. aliquid, μολύνω τὶ, Isocr.
Devasto, πορθέω, regionem, χωρίον, Thuc. domos, οἰκίας, Xen. ἀποικοδομέω, Thuc. vicos et parvas urbes, διαπορθέω κώμας ϗ πόλεις μικρὰς, Plut.
Deveho, κατάγω, Plut. καταφέρω, frumentum alicui, κατακομίζω σῖτόν τινι, Thuc.
Develo, ἀποκαλύπτω, aliquid, τὶ, Plut.
Devenéror, σίδομαι, aliquem, τινὰ, Plato.
Devenio, καθήκω, Æschin. ad tyrannidem potentia, ἵκω εἰς τυραννίδα ἐξουσίαν, Herod. aliquo ex agris, καταέρχομαι ἐκ τῶν ἀγρῶν, id. Ptolemaidem, καταντάω εἰς τὴν Πτολεμαΐδα, N. T. audacia devenit in dementiam, τὸ τολμᾶν καταντάσι εἰς τὴν ἀνοίαν, Polyb. Confer *Venio.*
Devenusto, idem quod *Deturpo.*
Devergentia, τὸ κατωφερὲς, ἔος.
Deverro, κατασαίρω.
Devexitas, τὸ κατωφερὲς, τὸ κάταντες.
Devexus, ὁ ϗ ἡ κατάντης, ες, Suid. ὁ ϗ ἡ κατακλινής.
Devincio, ἀναρτάω, aliquem, τινὰ, Xen. dolia inter se, συνδέω σκύτη ἀλλήλοις, Herodian. insulas inter se benevolentia, συνάπτω τὰς νήσους πρὸς ἀλλήλας εὐνοίᾳ, Philostr.
Devinco, νικάω, aliquem, τινὰ, Xen. κατανικάω τινὰ, Plut. voluptates, κρατέω τῶν ἡδονῶν, Xen. devincor segniter, ἡττάομαι ἀνάνδρως, Herodian.
Devio, διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, Thuc. διαμφοδέω, Eust.
Devirginatio, ἡ ἀποπαρθένωσις.
Devirgino, ἀποπαρθενεύω, ἀποπαρθενόω, διαπαρθενεύω, Athen. aliquam, διακορέω τινὰ, Herodot.
Devitatio, ἡ ἔκφευξις, εως, ἡ ἐκφυγὴ, ῆς, mali, ἡ ἔκκλισις τοῦ κακοῦ, Bas.
Devito, ἐκφεύγω, aliquid, τὶ, Plat. ὑποσίλλομαί τι, Isocr. ἐκκλίνω.
Devius, ὁ, ἡ, τὸ ἐκτὸς τῆς ὁδοῦ.
Deunx, τὸ ἑνδεκαύγκιον, ε.
Devoco, κατακαλέω.
Devolo, καθίπταμαι.
Devolvo, κατακυλίω, ab aliquo, ἀπό τινος, Xen. vasa in aliquem, ἐπιβάλλω σκύτη τινὶ, Herodian.
Devoro, κατεσθίω, aliquem, τινὰ, Plut. taurum, καταφάγω ταῦρον, Athen. κατατρώγω.
Devotio, ἡ κατευχὴ, ῆς, Plut. imprecatio, ἡ ἀρὰ, ᾶς, Dem.
Devotus, a, um, ὁ ϗ ἡ κατάρατος, ε, Dem.
Devoveo, κατεύχομαι, Plut. καθιερόω, me ipsum pro patria alicui, ἐμαυτὸν τινι ὑπὲρ τῆς πατρίδος, Plut. me ipsum ad faciendum aliquid, ἀναθεματίζω ἐμαυτὸν ποιεῖν τι, N. T. diris imprecationibus aliquem, καταράομαί τινα, Aristid. alicui, τινὶ, Dem.
Deuro, ἐκπυρόω.
Deus, ὁ Θεὸς, οῦ, Dem. optimus maximus, ὁ μέγιστος· summus, ὕπατος· Numen divinum, Θεὸς ϗ δαίμων, id. Θεὸς ϗ δαιμόνιον, id. vis cœlestis et divina, δαιμονία δύναμις, Isocr. potestas Deorum, δύναμις Θεῶν, Dem. ἰσχὺς τοῦ δαίμονος, id. Dii meliora, εὐφήμει, Plat. μηδὲν βλάσφημον εἴπῃς, Aristot. ita Deos mihi velim propitios, νὴ τοὺς Θεὸς, Dem. ita me Jupiter et omnes Dii ament, νὴ τὸν Δία ϗ ἅπαντας Θεούς· per Deos, quis ita stolidus est? πρὸς Θεῶν, τίς ὕτως εὐήθης ἔστι; proh Jupiter, ὦ πρὸς τοῦ Διός· Deus avertat, μὴ γένοιτο, id. ὁ μὴ συμβαίη· Deus avertat malum a republica, μὴ ὕτω γένοιτο κακῶς τῇ πόλει. Dii perdant malum male, Θεοὶ ἀπολέσειαν κακὸν κακῶς· Dii male faciant ei, Θεοὶ ἐξολέσειαν αὐτὸν, id. Dei voluntate et potentia, Θεοῦ γνώμῃ ϗ δυνάμει, Herodian. Deo favente, Deo juvante, aliquem invadere, σὺν Θεῷ ἐπιέναι ἐπί τινα, Thuc. cum Deo, divino beneficio valere, σὺν Θεῷ ὑγιαίνειν, Xen.
Dextans, τὸ δικαύγκιον, ε, Vet. Gloss.
Dexter, δεξιὸς, ὰ, όν, Aristot. ὁ ϗ ἡ ἐπιδέξιος, ε, id.
Dextera seu Dextra, ἡ δεξιὰ, Dem. dextram porrigere seu protendere, προτείνειν δεξιὰν, id. injicere dextram, ἐμβάλλειν δεξιὰν, id. dextra prehendo aliquem, δεξιόομαί τινα, Aristoph. dextram do, δίδωμι δεξιὰν, Æschin. a dextra, ἐκ δεξιᾶς, Aristoph. δεξιόθεν, Hesych. dextram versus, ἐν δεξιᾷ, Aristot. ad dextram, ἐπὶ δεξιᾷ, id.
Dextere, δεξιῶς, Lucian. ἐπιδεξίως, Athen. bene, εὐσχήμως, Herodian.
Dexteritas, ἡ δεξιότης, Plut. ἡ ἐπιδεξιότης, id. ingenii, ἡ δεξιότης, Thuc. ἡ εὐφυΐα, Philo.

Dextimus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐσχατιδέξιος, ε, Aristot.
Dextra. Vide *Dextera.*
Dextrale, τὸ περιδέξιον, ε, LXX.
Dextrorsum, ἐν δεξιᾷ, Aristot.
Diabolus, ὁ διάβολος, ε, N. T.
Diaconus, ὁ διάκονος, ε, N. T.
Diadema, τὸ διάδημα, Plut. diademate caput revincio, διαδήματι τὴν κεφαλὴν διαδέω, Lucian. impono, διάδημα περιτίθημι, Herodian. duobus diadematibus utor, χράομαι δυσὶ διαδήμασι, id.
Dialectica, ἡ διαλεκτικὴ, ῆς, Plato.
Dialecticus, διαλεκτικὸς, ἡ, ὸν, Plat.
Dialectus, ἡ διάλεκτος, ε, Plut.
Dialogus, ὁ διάλογος, ε, Aristot.
Diameter, ἡ διάμετρος, scil. γραμμή.
Diana, ἡ Ἄρτεμις, ἴδος, Lucian.
Diaphragma, τὸ διάφραγμα, ατος, Galen.
Diarium, ἡ ἐφημερὶς, Plut. τὸ ἐφήμερον, Philo.
Diarrhœa, ἡ διάῤῥοια, ας, Galen.
Diatriba, ἡ διατριβὴ, ῆς, Plut.
Dica, ἡ δίκη, Xen. dicam intendo, δίκην λαγχάνω· impingo alicui, δίκην ἐπάγω τινί· dicam, sc. causam dico, δίκην ἴστον, Xen.
Dicacitas, ἡ εὐτραπελία, ας, N. T.
Dicaculus, a, um, σκωπτικὸς, ἡ, ὸν, Athen.
Dicasterium, τὸ δικαστήριον, ε, Dem.
Dicax, ὁ ἢ ἡ φιλοσκώμμων, ονος, Herodian. εὐτράπελος ἢ σκώπτειν δυνάμενος, Dem. ὁ σκώπτης, Suid.
Dico, as, ἱερεύω, Deo, τῷ Θιᾷ, Herodian. alicui, ἀνατίθημί τινι, Diosc. ἀφιερόω τινὶ, Plut. trado me alicui, δελεύω τινὶ, Xen. Confer *Consecro.*
Dico, is, λέγω, alia, alia facio, ἄλλα, ἄλλα πράττω, Plut. hæc tibi, ταῦτά σοι, Xen. ista de te, ταῦτα περὶ σε, id. ad voluntatem alicujus, συναγορεύω τινὶ, Dem. συναγορεύω τῇ ἐπιθυμίᾳ τινός· aliquid pro concione, δημηγορέω τί· aliquid exempli causa, ἐρέω τι παραδείγματος ἕνεκα· pro dignitate de re, ἀξίως περί τινος διέρχομαι, id. de re aliqua, suaviter, concinne, et elaborate, εἶπον περί τινος ἐπιχαρίτως, ἢ μουσικῶς, ἢ διαπεπονημένως, Isocr. modeste de me ipso, διαλέγομαι μετρίως περὶ ἐμαυτῦ, id. sententiam meam de re aliqua, ἀποφαίνομαι τὴν γνώμην περί τινος, Xen. id, quod res est, τὸν ὄντα λόγον λέγω, Herodot. diem, ἐπάγω δίκην, εἶπον δίκην, id. dicendi peritus, qui scit bene loqui, εἰδὼς ἃ δεῖ λέγειν, Æl. εἰδὼς τὰ λεκτέα, id. dictu nefas, ἀ θεμιτόν ἐστι φάναι· quod ne dictu quidem fas est, ὃ μηδ' εἰπεῖν τινι θέμις, Plat. ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν· dic, φέρε, Dem. ne quid dicam gravius, ἢ πλέον ὀδὺν προσίθημι, Aristid. dicendi finem facio, ἀπαλλάττομαι τῦ περί τινος λέγειν, Dem. παύω τὸν λόγον, Xen. dici vulgo, διαγγέλλεσθαι, Herodian.
Dictamnus, τὸ δίκταμνον, ε, Theophr. ἡ δίκταμνος, Al. Aphrod. vinum dictamno conditum, ὁ δικταμνίτης, sc. οἶνος, Diosc.
Dictator, ὁ αὐτοκράτωρ, Isocr. ὁ δικτάτωρ, Dion. Hal.
Dictatura, ἡ δικτατωρία, ας, Plut. ἡ δικτάτωρος ἀρχὴ, id. dictaturam gero, δικτατωρεύω, Gaza. μοναρχέω, Xiph.
Dicterium, τὸ σκῶμμα, Xen. festivum, ἡ παιδιὰ, ᾶς, Herodian. dicteriis incesso aliquem, σκώπτω τινὰ, Isocr. τινὶ, Plut. τὶ, Herodian. εἴς τι, Plut. Confer *Cavillor.*
Dictio, ἡ λέξις, Isocr. ῥῆσις· stilus, ἡ φράσις· dictiones venor, λεξιθηρεύω, Suid.
Dictito, πολλάκις λέγω, βοάω, Herodian. καταλέγω, id
Dictum, τὸ ῥῆμα, Plat. argutum, τὸ ἀπόφθεγμα, Plut. facetum et cavillatorium, τὸ σκῶμμα, Isocr. dicto audiens, ὁ ἢ ὑπήκοος, Dem. dictum, factum, ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον, seu ἅμα ἔπος, ἅμα ἔργον, Viger. dictum vetus, παλαιὸς λόγος, Plut.
Didactrum, τὸ δίδακτρον, ε, Poll.
Diduco, διαλαμβάνω, aliquem, τινὰ, Plut. aliquid, διαιρέω τι, Aristot.
Diecula, τὸ ἡμερίδιον, ε.
Dies, ἡ ἡμέρα, Dem. superior, πρωτέρα· ultimus, τελευταία· præfinita, διαμεμετρημένη· lege sancita, ἡ ἐν τῷ νόμῳ γεγραμμένη· non multis diebus post, ἐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον· intra triginta dies, ἐντὸς ἡμερῶν τριάκοντα ἀφ' ἧς· diem præfinire, ἡμέραν διαμετρεῖσθαι· aucupari, τηρεῖν· observare, φυλάττειν, id. consumere in re aliqua, ἀναλίσκειν ἐπί τινι· exigere nullam sine lacrymis, διάγειν ἡδιέαν ἀδάκρυτι, id. conterere in aliqua re, καταρρεῖν πρῶτά τι· traducere in foro, ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ πραγματεύοντα· intercesserunt dies quinque, ἡμέραι γεγόνασι πέντε, ἐν αἷς, id. interjectis diebus tribus aut quatuor, ἡμερῶν τριῶν ἢ τεττάρων διαλιπεσῶν, Isocr. quinto abhinc die, πεμπταῖος ἀπὸ ταύτης, Dem. statis diebus facere aliquid, ἐκ καθεστώσης ἡμέρας ποιεῖν τι, id. differre aliquid in posterum diem, ἀναβάλλεσθαί τι εἰς τὴν ὑστεραίαν, id. die inclinante jam, ὀψὲ τῆς ἡμέρας, Xen. die et nocte, τῆς νυκτὸς ἢ τῆς ἡμέρας, Isocr. dies et noctes iter facientes, νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν ὁδεύοντες, Herodian. eodem die, αὐθήμερον, seu αὐθημερὸν, Thuc. diem durans, ὁ ἢ ἡ ἐφήμερος, ε, Galen. tres dies durans, ὁ ἢ ἡ τριήμερος, ε, Aristot. quatuor dies durans, τετραήμερος, Naz. decem dies durans, δεκαήμερος, Plat. dies serenus, seu serenitas diei, ἡ εὐημερία, ας, Xen. dies calidi, αἱ θερμημερίαι, ῶν, Aristot. dies comitialis, ἡμέρα ἀρχαιρεσιακὴ· natalis, τὸ γενέθλιον, ε· nefastus, ἡμέρα ἀποφρὰς, Plut. dies Solis, ἡμέρα κυριακὴ· Lunæ, σεληνιακὴ· Martis, Ἄρεως· Mercurii, Ἑρμῆ· Jovis, Διός· Veneris, Ἀφροδίτης· Saturni, Κρόνε· dies mensis prima, ἡ νουμηνία· secunda, tertia——decima, δευτέρα, τρίτη——δεκάτη ἰσαμένη μηνός· undecima, duodecima——vigesima, πρώτη ἐπὶ δέκα, seu ἡ πρώτη ἐπὶ δεκάτῃ· ἡ δευτέρα ἐπὶ δέκα μετοῦντος μηνός——ἡ εἰκὰς, seu ἡ εἰκοστή· vigesima prima, vigesima secunda—tricesima, ἡ δεκάτη (sive, quando mensis 31 diebus constat, ἡ ἐνδεκάτη) ἡ ἐννάτη φθίνοντος seu ἀπιόντος μηνός——ἕνη ἢ νέα μηνός, v. gr. Januarii, Ἀνθεστηριῶνος.
Diffamo, δυσφημέω, Œcum.
Differentia, ἡ διαφορὰ, Isocr. ἡ παραλλαγὴ, Basil.
Differo, ἀναβάλλομαι, aliquid in posterum diem, τὶ εἰς τὴν ὑστεραίαν, Dem. aliquid in longum tempus, τὶ πολὺν χρόνον, Xen. pœnam, ἀναβολὴν ποιέω τῆς τιμωρίας, Plut. nuptias, τῶν γάμων, id. contributionem, μᾶλλον ἐκφέρειν, Dem. in aliquo plurimum ab aliquo, διαφέρω ἔν τινι πλεῖόν τινος, idem. κεχώρισμαι πλεῖόν τινος, Isocr. ab aliquo aliqua re, διαφέρω τινί τινος, Dem. nihil ab aliquo, διαφέρω οὐδέν τινος, Isocr.
Diffibulo, ἀναπορπάω.
Difficile, χαλεπῶς, Dem. δυσκολῶς, id. δυσχερῶς, id.
Difficilis, χαλεπὸς, ἡ, ὸν, Dem. difficile et arduum per se est consultare, δύσκολον ἢ χαλεπὸν φύσει ἐστὶ βουλεύεσθαι, id. interrogatus, quid esset difficile, ἐρωτηθεὶς τὶ δύσκολον, Plut. τί δυσχερές, id. difficillimum et rarissimum esse aliquid, χαλεπώτατος ἢ σπανιώτατον εἶναί τι, Isocr. difficile est noctu id facere, ἔργον ἐστὶ νυκτὸς ποιεῖν τοῦτο, Xen.
Difficiliter, idem quod *Difficile.*
Difficultas, ἡ δυσχέρεια, Dem. ἡ δυσκολία, ἡ χαλεπότης, τὸ δυσχερὲς, τὸ χαλεπὸν, id. spirandi, ἡ δυσπνοία, τὸ ἄσθμα,—urinæ, ἡ δυσουρία, ἡ στραγγουρία,—annonæ, ἡ σπανιότης, ἡ δυσωνία.
Difficulter, idem quod *Difficile.*
Diffidenter, ἀπίστως, Isocr.
Diffidentia, ἡ ἀπιστία, ας, Dem. movere diffidentiam et iracundiam, ἔχειν ἀπιστίαν ἢ ὀργὴν, id. non egredi propter diffidentiam, ἐκ ἐξιέναι δι' ἀπιστίαν, id.
Diffido, ἀπιστέω, alicui, τινὶ, Isocr. εἰμὶ ἀπιστῶν τινι, Dem. ἀπίστως ἔχω πρός τινα, Isocr. ἀπίστως διάκειμαι πρός τι vel πρός τινα· epistolis, ἀπιστέω περὶ ἐπιστολῶν, Plut.
Diffindo, διασχίζω, Plut. fores ædium, καταςχίζω τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων, Dem.
Diffingo, διαμορφόω.
Diffiteor, ἀπαρνέομαι, aliquid, τὶ, Plut. ἀρνέομαί τι, Dem. ἐξαρνέομαί τι, Æschin.
Diffluo, διαπτύω, Aristot.
Diffluo, καταῤῥέω, Dem. lascivia, διαῤῥέω ὑπὸ μαλακότητος, Plut. otio et luxuria, ἀσωτεύομαι, Aristot.
Diffringo, διαῤῥήσσω, vincula, τὰ δεσμὰ, Luc.
Diffugio, διδράσκω, Isocr.
Diffundo, διαχέω, Xen. διαχύω, Plut. diffundi lætitia, διαχύεσθαι τῷ προσώπῳ, Plutarch.
Diffuse, διακεχυμένως.
Diffusio, ἡ διάχυσις, εως, Plut.
Digero, διαφέρω, Plut. ordino exercitum, διατάττω τὸν στρατὸν, Herodian. aliquid, διακοσμέω τὶ, Aristot. concoquo, κατακίττω.
Digestibilis, ὁ ἢ εὔπεπτος, ε, Theophr.
Digestio, ἡ διάταξις, εως, Naz. concoctio, ἡ πέψις, Aristot.
Digestivus, πεπτικὸς, ἡ, ὸν, Galen.
Digitale, ἡ δακτυλήθρα, ας, Xen.
Digitalis, e, δακτυλικὸς, ἡ, ὸν, Athen.
Digitatus, a, um, δακτυλωτὸς, ἡ, ὸν, Athen.
Digitus, ὁ δάκτυλος, Plut. salutaris, seu index, λιχανὸς· medius, μέσος· annularis, παράμεσος, seu ὁ δακτυλιώτης· minimus sive auricularis, μικρός· digito ostendo, δακτυλοδεικτέω, Chrys. χειροδεικτέω· digitum medium ostendo, i. e. irrideo, σκιμαλίζω τινὰ, Aristoph. digito uno scabere caput, ἑνὶ κνᾶσθαι δακτύλῳ τὴν κεφαλὴν, Plut. extremo digito attingere, ἄκρῳ δακτύλῳ ἅπτεσθαι, Lucian. pedis, δάκτυλος ποδός.
Digladior, διαξιφίζομαι, cum aliquo de aliqua re, τινὶ περί τινος, Aristoph. διαμάχομαί τινι ὑπέρ τινος, Dem.
Dignatio, τὸ ἀξίωμα, ατος, ἡ ἀξίωσις.
Digne, ἀξίως, Dem. negotiis, i. e. pro dignitate negotiorum, ἀξίως πραγμάτων, Xen. scelere seu pro dignitate sceleris, ἀξίως τῦ ἀδικήματος, Æschin.
Dignitas, ἡ ἀξία, Isocr. τὸ ἀξίωμα, Dem. τὸ πρόσχημα, ατος· ἡ ἐπιτιμία, ας· humilius, quam pro dignitate alicujus, ταπεινότερον τῆς ἀξίας τινός· dignitatem divinam obtinere, ἀξίαν θεῶν ἔχειν, id. pro dignitate alicujus dicere, ἀξίως εἰπεῖν τῆς δόξης τινὸς, Isocr. neglecta dignitate sua facere aliquid, ἀφέντα τὴν ἀξίαν ἑαυτῦ ποιῆσαί τι, Dem. dignitatem et existimationem alicujus agi, ἀγῶνα εἶναι ὑπὲρ ἀξιώματός τινος· κίνδυνον εἶναι τινὶ περὶ ἐντιμίας, id. antecellere aliquem dignitate, προέχειν τινὸς τιμῇ, Isocr. dejicere aliquem de dignitatis gradu, φιλοτιμίαν τινὸς ἀφαιρεῖσθαι, seu περιαιρεῖσθαι, Dem. merito privari dignitate, δικαίως στερεῖσθαι τῆς ἐντιμίας, id. restituere in convenientem dignitatis gradum, ἐπαναγαγεῖν πάλιν εἰς τιμὰς προσηκούσας, Isocr. pro dignitate honorari, κατὰ τὴν ἀξίαν τιμᾶσθαι, Plat. degere vitam pro dignitate, συγχώνειν βίον τῦ κατ' ἀξίαν, Aristot. par dignitati imperatoriæ, τοῖς ἀξίωμα βασιλέως, Herodian. dignitate pollere, εἶναι ἐν ἀξιώσει, id. nullius vel ætatis vel dignitatis rationem habere, ἡλικίας τε ἢ ἀξιώματος ἀφειδῶς ἔχειν, id.
Dignor, ἀξιόω, aliquem aliqua re, τινά τινος, Isocr. καταξιόω τινά τινος, N. T.
Dignosco, διαγινώσκω, aliquid, τὶ, Isocr.
Dignus, ἄξιος, ία, ιον, laude, ἐπαίνου, Xenoph. cura et studio, ἐπιμελείας, id. qui dignus aliqua re censetur ab aliquo, ἄξιός τινός τινι, id. judicare aliquem dignum morte, τιμᾶσθαί τινι θανάτῳ, Plat. qui in Prytaneo alatur, τιμᾶσθαί τινα τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως, Lucian. dignus judicatus est præmiis, ἠξιώθη τῶν ἀριστείων, Isocr. vocari justus, ἠξιώθη κληθῆναι δίκαιος, id. digna facere genere suo, ποιεῖν πρέποντα τῇ συγγενείᾳ, id. πράττειν ἄξια τῦ γένους, Dem. dignus, qui beneficiis ornetur, ἄξιος εὖ παθεῖν, Isocr. qui odio habeatur, ἄξιος μισεῖσθαι, Dem. pugnam memoratu dignam edere, ἀξίως λόγου μάχεσθαι, Isocr. facere, ut dignum est nostra persona, ἀξίως ἡμῶν πράττειν, Dem.
Digredior, ἀπέρχομαι, e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Isocr. e medio, ὑποχωρέω ἐκποδὼν,

δὼν, Dem. παρεκβαίνω τὸ μέσον, Aristot. ex regione aliqua, ἀπαλλάττομαι ἐκ τῆς χώρας, id. longius a proposito, πόρρω γίγνομαι τῆς ὑποθέσεως, Isocr. a scopo, ἔξω τοῦ σκοπεῖν ἐστιν, Polyb.

Digressio, ἡ ἔκβασις, ἡ παρέκβασις· e vita, ἐκ τοῦ βίου ἀπαλλαγὴ, Xen.

Dijudicatio, ἡ διάγνωσις, Isocr. ἡ διάκρισις.

Dijudico, διαδοκιμάζω, Xen. διαδικάζω, Plato. διακρίνω, διαγινώσκω, Dem. aliorum controversias, βραβεύω τῶν ἄλλων δίκαια, id. περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων δικάζω, id.

Dilabor, διολισθίω, Aristoph.

Dilacero, διασπαράττω· vestimenta, καταῤῥήγνυμι τὰ ἱμάτια, Dem.

Dilanio, διασπάω, objicere aliquem aliquibus dilaniandum, διασπάσιόθαί τισι παρεκβάλλειν τινὰ, Dem.

Dilapido, διασπαθάω, bona, τὰ ὑπάρχοντα, Chrys. aliquid, καταδίδωμί τι, Lucian. διασκορπίζω τι, N. T.

Dilargior, διαδίδωμι, aliquid, τι, Plut.

Dilatatio, ὁ πλατυσμὸς, οῦ, Diosc.

Dilatio, ἡ ἀναβολὴ, ῆς, Dem.

Dilato, πλατύνω, aliquid, τι, N. T. μηκύνω τι, μίγαν ποίω τι, id.

Dilator, ὁ μελλητὴς, οῦ, Aristot.

Dilaudo, διαιτανίω.

Dilectio, ἡ ἀγάπησις, εως, Plut.

Dilectus, ἀγαπητὸς, ὴ, ὸν, N. T.

Diligens, σπουδαῖος, αία, αῖον, Dem. ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς· ἐπιμελέμενος, ίνη, ινον, id.

Diligenter, ἐπιμελῶς, et juste administrare, καὶ δικαίως πράττειν, Dem. σπουδαίως, Aristot. ὑπὸ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς, κατὰ σπουδὴν, Aristot. Plut.

Diligentia, ἡ σπουδὴ, ῆς, Dem. ἡ ἐπιμέλεια, ας, id. et alacritas, σπουδὴ καὶ προθυμία, id. multam diligentiam adhibere, ut, σπουδὴν πολλὴν ποιεῖσθαι, ἵνα· et omne studium adhibere, σπουδὴν καὶ προθυμίαν πᾶσαν ποιεῖσθαι· alicui rei, ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαί τινος πράγματος, id. σπουδὴν ἔχειν περί τινος, Plato. πρός τι, Dem. ποιεῖσθαι σπουδὴν ἐπί τινος, vel περί τι, Isocr. ut, ὅπως, Dem. τοῦ εἶναι, id. Confer *Studium*.

Diligo, ἀγαπάω τινὰ, Isocr. Confer *Amo*.

Diluceo, διαλάμπω, Isocr.

Dilucide, καταφανῶς, διαφανῶς, Thuc. cognoscere aliquid, καθαρῶς εἰδέναι τι, Dem. dilucidius declarare, σαφέστερον δηλοῦν, Isocr. dilucidissime ostendere, ἐναργέστατα ἐπιδείκνυσθαι. Lucian.

Dilucido, σαφηνίζω, Aristot. διασαφηνίζω, Polyb. scripturas, διανοίγω τὰς γραφὰς, N. T. aliquid, δηλόω τι, Dem.

Dilucidus, ὁ καὶ ἡ ἐμφανὴς, Dem. ὁ καὶ ἡ ἐπιφανὴς, ές, ὁ καὶ ἡ καταφανὴς· dilucidum esse alicui, ἐναργὴς εἶναί τινι, id.

Diluculat, ὀρθρεύει.

Diluculum, ὁ ὄρθρος, Plut. τὸ πρόορθρον, Herodian. τὸ λυκαυγὲς, Lucian. diluculo venio, ὀρθρίζω, N. T. diluculo profundo, ὄρθρου βαθέος, ib. diluculo aliquid ago, ὀρθρεύομαι, Lucian. diluculo surgo, πρωιορθρεύομαι, Poll.

Diluo, διαβρέχω, vinum aqua, ἐξυδρόω οἶνον· calumnias, διαλύομαι διαβολὰς, Isocr.

Diluvies, ἡ κατάκλυσις.

Diluvium, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, Dem.

Dimano, διαῤῥέω, Philo.

Dimensio, ἡ ἀναμέτρησις, Plut. ἡ διαμέτρησις· apta, ἡ συμμετρία, Isocr.

Dimetior, ἀναμετρέω, aliquid, τι, Aristoph. διαμετρέω, Dem.

Dimicatio, ὁ ἀγὼν, ῶνος, Dem. ἡ ἀγώνισις, εως, Thuc. ὁ ἀγωνισμὸς, οῦ, Dion. de vita, ἡ ψυχομαχία, Polyb. Confer *Certamen*.

Dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι, cum aliquo, πρός τινα, Xen. de aliqua re, περί τινος, Dem. Confer *Certo*, item *Pugno*.

Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας.

Dimidiatus, ὁ καὶ ἡ ἡμίτομος, dimidiata pars, τὸ ἡμίτομον, ου, Lucian. τὸ ἡμιτόμιον, ου, Diosc. ἥμισυ μέρος, Aristot. dimidiata pars equitum, οἱ ἡμίσεις τῶν ἱππέων, Dem.

Dimidius, ἥμισυς, εια, υ, Thuc. dimidius murus, ἥμιτυ τεῖχος· supra dimidiam partem, ὑπὲρ ἥμισυ· dimidia pars temporis, ἥμισυ τοῦ χρόνου, id. dimidii panes, οἱ ἡμίσεις τῶν ἄρτων, Xenoph. non ex dimidia parte bonum esse, ἐκ τοῦ ἡμισείας χρηστὸν εἶναι, Dem.

Diminuo, μειόω, ὀλιγόω, Hesych. φθίνω, Plat. ἐλαττόω, Thuc.

Diminutio, ἡ μείωσις, εως, ἡ φθίσις, εως, Plat. ἡ ἐλάττωσις.

Diminutivus, μειωτικὸς, ὴ, όν.

Dimissio, ἡ ἄφεσις, navium, τῶν πλοίων, Dem. ἡ διαπομπὴ, ῆς, Appian. ἡ ἀποπομπή.

Dimitto, διατέμπω, alium alio, ἄλλον ἄλλη, Thuc. præsidia per regionem, φρουρὰς κατὰ χώραν, id. exercitum, προΐημι δύναμιν, Plut. absolvo aliquem, ἀφίημί τινα, Dem. aliquem liberum, τινὰ ἐλεύθερον, Æl.

Dimoveo, ἀποστρέπω, ab aliqua re, τινός, Isocr.

Dinumeratio, ἡ διαρίθμησις, εως, Vitruv.

Dinumero, διαριθμέω, Plato.

Diœcesis, ἡ διοίκησις, εως.

Diphthongus, ἡ δίφθογγος, ου, Gramm.

Diploma, τὸ δίπλωμα, ατος, Bud.

Diræ, αἱ ἀραὶ, ῶν, diris devotus seu obnoxius, ἀρᾷ ἔνοχος, Æschin. ὁ καὶ ἡ κατάρατος, ου, Dem. diris devoveo aliquem, ἐπαράομαί τινι, Isocr. ἀρὰς ποιεῖσθαι κατά τινος, Plut. ἀρὰς τίθεσθαι ἐπί τινα, id. diræ, αἱ ἐνυπνίδιες.

Directe, ἰθὺ, Xen.

Directio, ἡ ἰθύνσις, εως, Aristot.

Director, ὁ ἰθυντὴς, οῦ.

Directus, a, um, ἰθυντὸς, ὴ, όν, Aristot.

Diremptio, ἡ διαίρεσις, Aristot. ἡ διάλυσις, εως, Thuc.

Direptio, ἡ διαρπαγὴ, ῆς.

Diribeo. Vide *Distribuo*.

Diribitio. Vide *Distributio*.

Diribitorium, τὸ λογιστήριον.

Dirigo, κατευθύνω, præsentia ad optimum finem, τὰ παρόντα πρὸς κάλλιστον τέλος, Plut. eo omnia civitatis negotia, συντείνω εἰς τοῦτο πάντα τὰ τῆς πόλεως, Plat. aliquid ad utilitatem meam, ἐξετάζω τι πρὸς τὰ συμφέροντά μοι, Dem. orationem, διευθύνω λόγον, Luc. aliquem ad virtutem, προτρέπω τινὰ ἐπ' ἀρετὴν, Xen.

Dirimo, διαλύω, bellum, πόλεμον, Isocr. amicitiam, συνήθειαν, id. contentionem, ἐκλύω ἔριν, Dem.

Diripio, διαρπάζω, urbem, πόλιν, Xen. Lacedæmonios, ἀναῤπάσαι ποιεῖν Λακεδαιμονίους, Isocr. urbem Spartam, ἀνάσπαστον ποιεῖν Σπάρτην, id. domos, πορθεῖν οἰκίας, Xen.

Diritas. Vide *Crudelitas*.

Dirumpo, διαῤῥήγνυμι, vincula, τὰ δεσμὰ, Lucian. καταῤῥήγνυμι τὰς πύλας, Xen.

Diruo, καταβάλλω, aliquid, τι, Isocr. urbem, κατασκάπτω πόλιν, Dem. domum funditus, κατασκάπτω οἰκίαν εἰς ἔδαφος, Plut. Confer *Everto*.

Diruptio, ἡ διάῤῥηξις, εως.

Dirus. Vide *Crudelis*.

Dis, ὁ Πλέτων, ωνος, Plut.

Discalceatus, ὁ καὶ ἡ ἀνυπόδητος, ου, Xen.

Discalceo, ἐξυποδέω.

Discedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινὸς, Dem. ex corpore, ἀπαλλάττομαι σώματος, Xen. e regione, ἐκ τῆς χώρας, Aristot. in patriam, εἰς τὴν πατρίδα· ex vita, μεταλλάττω τὸν βίον, Isocr. cum aliquo, συναποδημέω τινὶ, Ælian.

Disceptatio, ἡ διάγνωσις, εως, ἡ ἀμφισβήτησις. Confer *Dijudicatio*.

Disceptator, ὁ δικαστὴς, οῦ, Dem. ὁ δικάζων, οντος, id.

Discepto, διαγινώσκω, Dem. Confer *Dijudico*.

Discerno, διακρίνω, aliquid, τι, Isocr. honesta et turpia, διαλογίζομαι τὰ καλὰ καὶ τὰ μὴ, Æschin. caute et legitime quædam, διορίζω τινὰ εὐλαβῶς καὶ νομίμως, Dem. intelligentia et eruditione honesta et turpia, συνέσει καὶ παιδεία διαγινώσκω καλὰ καὶ αἰσχρὰ, id.

Discerpo, διασπάω, aliquem, τινὰ, Lucian. διασπαράσσω τινὰ, id. ἐξαρπάζω τινὰ, Plut.

Discerptus, διασπασθεὶς, εῖσα, ὲν, Isocr. membratim, μεμελεὶς διαμελιστὶ, Lucian.

Discessio, ἡ ὑποχώρησις, Plut. ἡ ἀποχώρησις.

Discessus, ûs, ἡ ἄφιξις, N. T. e vita, ἡ ἀπαλλαγὴ, ῆς, Herodian.

Discindo, διασχίζω, Xen. aliquid, διατέμνω τι, Æschin. διακόπτω τι, Polyb. κατασχίζω τι, Dem.

Discingo, ἀποζώννυμι, aliquem, τινὰ, Herodian.

Disciplina, ἡ παιδεία, amabilior et honoratior, μᾶλλον ἀγαπωμένη καὶ σπουδαιοτέρα, Isocr. pulcherrimæ disciplinæ, κάλλιστα παιδεύματα, idem. multo dignior disciplina, πλείονες ἀξία παίδευσις, id. disciplina omnis scientia et exercitatione continetur, πᾶσα παιδεία δι' ἐπιστήμης καὶ μελέτης συνέστηκε, Dem. disciplina eloquentiæ, παιδεία περὶ τοὺς λόγους, Isocr. versari in aliqua disciplina, διατρίβειν περὶ παιδείαν seu παίδευσίν τινα· industria alicujus in disciplinis, φιλοτονία τινὸς περὶ παιδείαν, id. clarus in omne disciplinarum genere, ἐπιφανὴς ἐν ἅπασι παιδεύμασι, Dem. disciplina et institutio, μαθήματα καὶ παιδεία, Isocr. cupidus disciplinarum et eruditionis, ὀρμῶν ἐπὶ τὰ μαθήματα καὶ παιδείαν· ita perfecte cognitas habere disciplinas aliquas, ut, ὥστε ἀκριβώμενος τοῖς μαθήμασί τισι, ὥστ· tradere se alicui in disciplinam, παραδιδόναι ἑαυτὸν τινὶ ὥσπερ μαθητὴν, id.

Discipula, ἡ μαθήτρια, N. T. ἡ μαθητρὶς, ίδος, Philo.

Discipulus, ὁ μαθητὴς, οῦ, Dem. alicujus, ὁ μετέχων διατριβῆς τινος, Isocr. ὁ πλησιάζων τινὶ, id. πλησιάζων τινὶ, καὶ μαθητὴς, αὐτῷ γινόμενος, Dem. discipulus ingenio valens, μαθητὴς φύσιν ἔχων οἵαν χρὴ, Isocr. delecturi discipulis aliquibus, χαίρειν τισὶ τῶν πλησιαζόντων, id.

Discludo, διακλείω, Polyb.

Disco, μανθάνω, aliquid accurate, τι ἀκριβῶς, Dem. accuratius, ἀκριβέστερον· exacte, σαφῶς· recte, ὀρθῶς· facile, ῥᾳδίως· facillime, ῥᾷστα, id. quæ non percepisti, disce, ἃ μὴ μεμάθηκας, προσλάμβανε, Isocr. docuisti literas, ego didici, ἐδίδαξας γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων, Dem. discere cupio, φιλομαθέω, Isocr. μαθητιάω, Synes. discendi cupidus, ὁ καὶ ἡ φιλομαθὴς, ές, Isocr. discendi celeritas, ἡ ὀξυμαθία, ας, Strab. difficilis ad discendum oratio, δυσκαταμάθητος λόγος, Isocr. qui non facile discit, ὁ καὶ ἡ δυσμαθὴς, ές, Plat. tarditas ad discendum, ἡ δυσμάθεια, ας· qui facile discit, ὁ καὶ ἡ εὐμαθὴς, ές, id. facilitas in discendo, ἡ εὐμαθεία, ας, Lucian. qui sero didicit, ὁ καὶ ἡ ὀψιμαθὴς, Isocr. sero disco, ὀψιμαθέω, Lucian. qui multa didicit, ὁ καὶ ἡ πολυμαθὴς, Isocr.

Discolor, ὁ καὶ ἡ ἑτερόχροος, contr. ἑτερόχρους, ου, ποικίλος, ίλη, ίλον, Aristot.

Disconvenio, διέσηκα, a διΐστημι, Aristot.

Discordans, idem quod *Discors*.

Discordia, ἡ διαφορὰ, ας, Dem. ἡ διαφορσύνη, ης, Plut. ἡ δίχοστασία· civilis, ταρακτικὰ πάθη τῆς πολιτείας, id.

Discordo, διαφέρομαι, Plat. cum aliquo, διαφωνέω τινὶ, Aristot. Confer *Dissentio*.

Discors, ὁ καὶ ἡ διάφορος, ου, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀσύμφωνος· cum aliquo, διαφερόμενος πρός τινα καὶ δυσμενῶς ἔχων, Isocr.

Discrepantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ διαφώνησις, εως, ἡ ἀνάρμοστία, Plat.

Discrepo, διαφωνέω, ab aliquo, τινὶ, Aristot. διέστηκα πρός τινα, id. φασιάζω πρός τινα, Plat.

Discrete, διακεκριμένως, διακριδὸν, Lucian.

Discretio, ἡ διάκρισις, εως, Aristot.

Discrimen, ἡ διάκρισις, Aristot. differentia, ἡ διαφορὰ, Isocr. certamen, ὁ ἀγὼν, Dem. periculum, ὁ κίνδυνος, id.

Discriminatim. Vide *Discrete*.

Discrimino, διορίζω, aliquid, τι, Galen. in aliquid, διαιρέω τι εἴς τι, Aristot.

Discrucio, ἀνιάω, Dem. διαστρεβλόω.

Discubitus, ἡ ἀνάκλισις.

Discumbo, ἀνακλίνομαι, cum aliquo, μετά τινος, N. T.

Discupio, ἐπιθυμέω, aliquid, τινὸς, Dem.
Discurro, διαθέω, Xen. sursum, deorsum, συμπαραθέω ἄνω ϗ κάτω, Dem.
Discursio, ἡ διαδρομὴ, ῆς.
Discus, ὁ δίσκος, ου, discum jacere, δίσκον ἀποπέμπειν, ἐκρίπτειν, Poll. disco ludo, δισκύα, Lucian. contendere cum aliquo disco, ἐρίζειν τινὶ περὶ δίσκου. Ælian.
Discussio, ἡ διάλυσις, Dem. Confer *Dijudicatio.*
Discutio, διασείω· dijudico seu examino, ἀνακρίνω, Dem. ἐξετάζω τι, Isocr.
Diserte, ἐλλογίμως, Dem. διαῤῥήδην, Plat. ἄντικρυς, promitto auxilia alicui, ὑπισχνέομαί τινι πέμπειν ἐπικουρίαν, Dion. Halicarn. causam aliquam accusationis profero, ἐρίζω τῆς δίκης αἰτίαν, id. expressisque verbis scripsi, ἔγραψα τοῖς ῥήμασιν ὕστις ἄντικρυς, Dem.
Disertus, δεινὸς λέγειν, Dem. Confer *Eloquens.*
Disjectio, τὸ διάῤῥιμμα, ατος, Xen.
Disjicio, διαῤῥίπτω, Aristoph. murum, διασφενδονάω τεῖχος, Plut. καταβάλλω.
Disjunctio, ἡ διάζευξις, Naz.
Disjunctivus, διαζευκτικὸς, ὴ, όν, Gramm.
Disjungo, διαζεύγνυμι, Æschin. διασπάω, Dem.
Dispar, ὁ ϗ ἡ ἀνόμοιος, ου, Plato. ὁ ϗ ἡ ἄνισος.
Dispareo, ἀφανίζομαι, Isocr.
Disparilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνώμαλος, ου, Theophr.
Dispariliter, ἀνωμάλως, Isocr.
Dispectus, ἡ διάσκεψις, εως.
Dispello, διωθέω, populum, ὄχλον, Plut. homines a me, ἀνθρώπους ἀπ' ἐμαυτοῦ, Xen.
Dispendium. Vide *Damnum.*
Dispendo, οἰκονομέω, N. T.
Dispensatio, ἡ διοίκησις, Dem. rei familiaris, ἡ οἰκονομία, Aristot.
Dispensator, ὁ διοικητὴς, οῦ, Plut. rei familiaris, ὁ οἰκονόμος, ου, N. T. voluptatis, οἰκονόμος τῆς ἡδονῆς, Aristot.
Dispenso, οἰκονομέω, Plut. alicui aliquid, διανέμω τί τινι, Plut.
Disperditio, ἡ ἐξολόθρευσις, εως.
Disperdo, ἐξολοθρεύω, aliquid, τὶ, N. T. διαφθείρω τινὰ, Plut.
Dispereo, διόλλυμαι, Plato.
Dispergo, διασκεδάζω, aliquid, τι, Thuc. διασπείρω τι, Isocr. διασκορπίζω τι, N. T.
Dispertio, διαμερίζω, aliquid alicui, τί τινι, aliquid in duo, διαιρέω τι εἰς δύο, Herodian.
Dispesco, διέργω, Thuc.
Dispicio, σκέπτομαί τι, Isocr. διακρίνω τι, id. ἀνακρίνω τι, Plato.
Displicentia, ἡ δυσαρέσκησις, εως, Plato.
Displiceo, δυσαρέσκομαι, alicui, ἀπαρέσκω τινὶ, Thuc. displicet hoc mihi, ἀπαρέσκει τοῦτό μοι, Plut ἀπαρέσκει μοι τοῦτο, Plato. si displicet, εἰ σοι ἀπὸ θυμοῦ, Themist.
Displodo, διακροτέω.
Dispolio, περισυλάω.
Dispono, διατίθημι, aliquid, τὶ, Lucian. ordine aliquid, τάττω τι κατὰ τρόπον, Isocr.
Disposite, εὐτάκτως.
Dispositio, ἡ διάθεσις, ἡ διάταξις, ἡ διαταγὴ, N. T. ἡ εὐταξία, Isocr. orationis, ἡ οἰκονομία, Athen.
Dispositor, ὁ διαθέτης, ῆρες, Plato.
Dispudet, καταισχύνομαι, me virtutis alicujus, τὴν ἀρετήν τινος, Isocr. nominis, ἐπαισχύνομαι ὄνομα, Herodot. evangelii, ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον, N. T.
Dispungo, ἐξαλείφω, aliquid, τὶ, Isocr.
Disputabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀμφίδοξος, ου, Plut.
Disputatio, ἡ διάλεξις, εως, Plato. ὁ λόγος, ου, Dem. ἡ διατριβὴ, ῆς, Isocr. acrior de re aliqua, τὸ ἀκριβέσθαι περί τινος, idem.
Disputator, ὁ διαλογιόμενος, ου, Dem.
Disputo, διαλέγομαι, Dem. accurate seu scrupulose, ἀκριβολογέομαι, id. de re aliqua, διακριβόομαι περί τινος, Isocr. Confer *Dissero.*
Disquiro, ἐξετάζω, aliquid, τὶ, Isocr. accurate, διανοσφίζομαι, Isocr.
Disquisitio, ἡ ἐξέτασις, εως, Lucian.
Dissuavior, καταφιλέω, Xenoph.
Disseco, διαπρίω, διατέμνω, corium, καταπέμνω βύρσαν, Herodian. potestatem in partes, μερίζω ἐξουσίαν, id.
Dissemino, διασπείρω, sermonem, λόγον, Xen. διαδίδωμι λόγους, Plut.
Dissensio, ἡ διαφωνία, ἡ διαφώνησις, ἡ ἐναντίωσις, Dem. ἡ ὑπεναντίωσις. id. ἡ διχόνοια, et seditio, διαφορὰ ϗ στάσις, Isocr.
Dissensus, ûs, idem quod anteced.
Dissentaneus, ὁ ϗ ἡ διάφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ διάφορος, Dem. διαφερόμενος, ένη, ενον, id.
Dissentio, διαφέρω, in aliqua re, περί τινος, Isocr. opinionibus, τοῖς δόξαις, id. ab aliquo, διαφέρομαι πρός τινα, Plut. ἀφίσταμαί τινος, Plat. in multis, ἐν πολλοῖς, Isocr. animis, τῇ διανοίᾳ, id. seditiose ab aliquo, στασιάζω πρός τινα, Dem. τινὶ, Xen. στασιαστικῶς ἔχω πρός τινα, Dem. verum dissentit a falso, τῷ ψευδεῖ διαφωνεῖ τἀληθὲς, Aristot.
Dissepimentum, τὸ διάφραγμα, ατος, Thuc.
Dissepio, διαφράττω, Herodian.
Dissero, διασπείρω, κατασπείρω, disputo, διαλέγομαι, satis copiose, ἐξαρκούντως, Isocr. pauca cum aliquibus, βραχία πρός τινας· brevius de re aliqua, συντομώτερον περί τινος· tenuius, ἐνδεέστερον· præclare, καλῶς· optime, ἄριστα· pro dignitate rei, ἀξίως· eleganter, χαριέντως· ad gratiam, κεχαρισμένως, id. tranquillo animo, καθ' ἡσυχίαν, Dem. prorsus dissolute, παντάπασιν ἐκλελυμένως, id. non moderate, sed negligenter et nimis acerbe, prorsus inconsiderate, ὑ μετρίως, ἀλλ' ὀλιγώρως ϗ λίαν πικρῶς ϗ παντάπασιν ἀνοήτως, Isocr.
Dissertatio, ὁ διαλογισμὸς, Plut. ἡ διάλεξις.
Disserto, διαλογίζομαι, Dem.
Dissidentia. idem quod *Dissidium.*
Dissideo. Vide *Dissentio.*
Dissidium, ἡ διαφορὰ, ᾶς, Dem. Confer *Controversia,* item *Contentio.*
Dissilio, διαπηδάω.
Dissimilis, ὁ ϗ ἡ ἀνόμοιος, Isocr. fio vel sum, ἀνομοίομαι· dissimiles plane inter se esse, μηδὲν ἀλλήλοις ὁμοίαν εἶναι, Ælian.
Dissimiliter, ἀνομοίως.
Dissimilitudo, ἡ ἀνομοιότης, ητος, Isocr.
Dissimulanter, εἰρωνικῶς, Aristot.
Dissimulatio, ἡ εἰρωνία, Dem.
Dissimulator, ὁ εἴρων, ωνος, Aristot.
Dissimulo, εἰρωνεύομαι, Plat. veritatem, ἀποκρύπτομαι τἀληθὲς, Isocr. exponam, nec dissimulabo, λέξω πρὸς ὑμᾶς, ϗ οὐκ ἀποκρύψομαι, Dem. dissimulabat se hoc scomma audire, ὑ προσεποιεῖτο ἀκούειν τῦ σκώμματος, Lucian. dissimulabant fidem, ὑ προσεποιοῦντο πιστεύειν, Herodian.
Dissipabilis, διασκιδαστὸς ὴ, όν.
Dissipatio, ἡ διασκέδασις, ὁ διασπασμός.
Dissipator, ὁ διασκεδαστὴς, οῦ.
Dissipo, διασκεδάζω, aliquid, τὶ, Thuc. famam, διασκεδάννυμι φήμην, Herodian. rumorem, διασπείρω λόγον, Xen.
Dissitus, ἀπέχων, υσα, ον.
Dissociabilis, ὁ ϗ ἡ ἀκοινώνητος, Plut.
Dissociatio, ἡ διάλυσις, εως, Philo.
Dissocio, διαλύω, Isocr. διΐστημι, Plut.
Dissolubilis, διάλυτος. η, ον, ὁ ϗ ἡ εὔλυτος.
Dissolvo, διαλύω, bellum, πόλεμον, Isocr. inimicitiam, τὴν ἔχθραν· amicitiam, φιλίαν· fidem, πίστιν· fœdera et contractus, τὰ συμβόλαια· totam cognationem, διαλύομαι πᾶσαν συγγένειαν, id. æs alienum, διαλύω τὰ χρέα, seu τὰ χρήματα, Dem.
Dissolute, ἀσώτως, ἀνιμένως, vivere, ζῆν.
Dissolutio, ἡ διάλυσις, εως.
Dissolutus, ὁ ϗ ἡ διάλυτος, ἀνιμένος, ένη, ένον, dissoluta vita, ἀνιμένη ζωὴ· dissolutus homo, ὁ ἄσωτος, Aristot.
Dissonantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ ἀτήχησις, εως, τὸ ἀτήχημα, ατος.
Dissono, διαφωνέω, ἀτηχέω.
Dissonus, ὁ ϗ ἡ διάφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ δύσηχος, ου, Hermog.
Dissuadeo, ἀποτρέπω, aliquid, τινὸς, Isocr.
Dissuasio, ἡ ἀποτροπὴ, Aristot. ἡ ἀντιλογία.
Dissuasor, ὁ ἀποτρέπων, οντος, Isocr.
Dissuo, διαῤῥάπτω.
Distantia, ἡ ἀπόστασις, Theophr. ab aliquo, ἀπό τινος, Xen. loci, ἡ κατὰ τόπον διάστασις, Plut. τὸ διάστημα, Plutarch.
Distendo, διατείνω, Xen.
Distensio, ἡ διάτασις, εως, Plato.
Distermino, διορίζω, aliquid ab aliquo, τι ϗ τι, Themist.
Distichon, τὸ δίστιχον, ου.
Distillatio, ὁ καταγμὸς, ῦ, ὁ καλαγμὸς, ῦ, Gal. ἡ ἀπόσταξις.
Distillo, ἀποστάζω, Lucian. καταστάζω, id. καταῤῥέω.
Distincte, διορισμένως.
Distinctio, ὁ διορισμὸς, ῦ, Aristoph. ἡ διαφορὰ, ᾶς, ὁ ἀφορισμὸς, ῦ, Theophr.
Distineo, διασπάω, officiis, πρὸς ὑπηρεσίας, Lucian. aliquem funere, ἀποσχολέω τινὰ περὶ κηδείαν, Herodian.
Distinguo, διορίζω, quædam caute, τινὰ εὐλαβῶς, Dem. turpia et honesta, διατάττω τὰ αἰσχρὰ ϗ τὰ καλὰ, Isocr. Confer *Discerno.*
Disto, ἀφίσταμαι, plurimum, πλεῖστον, Aristot. et differo aliqua re ab aliquo, ϗ διαφέρω τινί τινος, Isocr. διαφέρω τινὸς ἕν τινι, Herodian. plurimum ab aliquo, κεχώρισμαι πλεῖστον τινος, id. ab urbe lapides sedecim, ἀπέχω τῆς πόλεως σημεῖα ἑκκαίδεκα, Herodian.
Distorqueo, διαστρέφω, aliquid, τὶ, Dem. στρεβλόω.
Distortio, ἡ διαστροφὴ, ῆς, Theophr. oculorum, ὁ στραβισμὸς, ῦ, Paul. Æg.
Distortus, ὁ ϗ ἡ διάστροφος, oculis, τὰς ὄφθαλμὰς, Athen. στραβὸς, ὴ, όν, Gal.
Distractio, ὁ διασπασμὸς, ῦ, Plut. τὸ διάσπασμα, ατος, id. ὁ διασυρμὸς· a curis, ὁ περισπασμὸς, ῦ, id. sine distractione, ἀπερισπάστως, N. T. ἀδιασπάστως, Hes.
Distrahо, διασπάω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινος, Xen. frumentum triplo pluris, quam ante, διατίθεμαι σῖτον τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, Dem. in multas partes, διΐστημι εἰς μέρη πολλὰ, id.
Distribuo, διανέμω, aliquid cum aliquo, τὶ πρός τινα, Dem. aliquid in aliquid, μερίζω τι εἴς τι, Aristot. regionem, ἀνὰ δάζομαι χώραν, Plut. aliquid in tres partes, νέμω τι εἰς τρεῖς μοίρας, Herodian. Confer *Divido.*
Distributio, ἡ διανέμησις, εως, ἡ διανομὴ, ῆς, ἡ διάδοσις, εως.
Distributivus, διανεμητικὸς, ὴ, όν.
Distributor, ὁ διανομεὺς, έως.
Distringo, διαστέλλω, aliquid, τὶ, Philo. abstergo, ἀποξύω, καταξύω, Plut. gladium, σπάσμαι ξίφος, Lycophr. districtos habere pugiones, πρόκωπα ἔχειν ξιφίδια, Herodian.
Disturbatio, ἡ ἀνασάτωσις, εως, Bud.
Disturbo, ἀνασατόω, N. T. navem, ἀνατρέπω πλοῖον, Æschin. urbem, ἀνάσατον ποιῶ πόλιν, Herodot.
Ditesco, πλουτέω, Dem. opibus, χρημάτων, Liban. laboribus alicujus, ἔργοις τινος, Xen. ex aliqua re, εὐπορέω ἀπό τινος, id.
Ditio, ἡ ἐπικράτεια, ας, Plato. ἡ δυναστία.
Dito, πλουτίζω, aliquem, τινὰ, Xenoph.
Diu, πολὺν χρόνον, non durat, οὐκ ἀντέχει, Xenoph. diu ante Trojana tempora venit, πολὺ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἦλθεν, Isocr. non diu est, quum venit, ὑ πολὺς χρόνος, ἐξ οὗ ἦλθεν, id. vale diutissime, χαῖρε ἐπὶ μήκιστον, Lucian. si vixero diutius, εἰ δὲ βιώσομαι πλείω χρόνον, Xen. diutius immorari dictionibus, quam rebus, περὶ τὰς λέξεις πλείονα χρόνον διατρίβειν, ἢ περὶ τὰς πράξεις, Isocr.
Divagor, πλανάομαι, Xen.
Divarico, τὰ σκέλη διατείνω, Aristot.
Divello, διασπάω τι, Xenoph. Confer *Distrahо.*
Divendo, διαπιπράσκω, Plut. aliquid, διαπράττω τι, Dem. turpiter, ἀποδίδωμί τι αἰσχρῶς, id. aliquem mina Attica, ἀπιπτολαω τινὰ μιᾶς Ἀττικῆς, Lucian.
Diverbero, διακόπτω, Lucian.
Diversatio hospitalis, ἡ κατάλυσις, εως, Polyb.
Diverse, ἀλλοίως, ἄλλας.
Diversitas, ἡ ἀλλοιότης, ἡ διαφορότης, ητος, Plat. ἡ διαφορὰ, Isocr. ἡ ἀνομοιότης, id. ἑτερότης, Plut.
Diversitor, ὁ ξενοδόχος, ου, Plat.

Diversor,

Diversor, ξενίζομαι, apud aliquem, παρά τινι, N. T. καταλύω παρά τινι, Dem.
Diversoriolum, τὸ καταλυτήριον, τὸ καταγώγιον.
Diversorium, τὸ κατάλυμα, N. T. τὸ πανδοκεῖον, ib. τὸ ξενοδοχεῖον.
Diversus, διαφέρων. ουσα, ον. Isocr. ὁ ἢ ἡ ἀνόμοιος, ᾱ, id. ὁ ἢ ἡ διάφορος· ἀλλοῖος, οία, οῖον· diversus ab eo, ἄλλος παρ' αὐτόν· ἄλλος ἢ αὐτός· ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ· diversum a vulgo agere, ἀλλοῖον πράττειν, ἢ οἱ πολλοί, Plat. diversi sententiis, ἀλλοιότεροι τὰς γνώμας, Thuc. diversa hæc sunt inter se, πλεῖστον ταῦτα ἀλλήλων κεχώρισται, Isocr. natione, ὁ ἄλλο γενὴς, ὁ ἀλλοεθνὴς· forma, ὁ ἀλλοιοδὴς.
Diverticulum, τὸ κατάλυμα, ἡ ἀτραπὸς, Philo
Diverto, seu Divertor, ἐκτρέπομαι, Plut. in oratione, παρεκβαίνω, Aristot. ad aliquem, καταλύω παρά τινα, Thuc. παρά τινι, Dem. in hospitium, καταλύω εἰς πανδοκεῖον, Plut.
Dives, πλούσιος, ία, ιον, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀφνειὸς, vel ἀφνιός· πλουτῶν, ῶσα, ῶν, id. ὁ ἢ ἡ εὔπορος, ᾱ, Isocr. κεκτημένος τὰ χρήματα, Dem. habens opes, ἔχων οὐσίας, id. antecellens pecuniis, περίοχων χρήμασι, Isocr. divitiis adfluens homo, πολλῶν χρημάτων ἄνθρωπος, Dem. inter divites primus, ταῖς οὐσίαις πρωτεύων, Isocr. ad summas opes evectus, πλοῦτε πρὸς τὸ ἀκρότατον ἀφικόμενος, Lucian. infinitis opibus præditus, πλουτῶν εἰς ὑπερβολήν, id. falso, ὁ ἢ ἡ ψευδόπλουτος, Suid. nummis, πλουτῶν νομίσματος, Aristot. auri, ὁ ἢ ἡ πολύχρυσος. ᾱ, Naz. πολυχρήματος.
Divexo, διακακόω, κατατονόω.
Divido, μερίζω, aliquid aliquo, τί τινι, Synes vestes, διαμερίζω τὰ ἱμάτια, N. T. regionem cum aliquo, διανέμω χώραν πρός τινα, Dem. pecuniam, διαιρέω ἀργύριον, Isocr. aliquid trifariam, τι τρίχα, Dem. aliquid in partes, τὶ εἰς μέρη, id. agrum, ἀναδάζομαι χώραν seu τὴν γῆν, Lucian. facultates, ἀναδάσσω ποιεῖν τὰς οὐσίας, Aristot.
Dividuus, ὁ ἢ ἡ ἰσμέριστος, ᾱ.
Divinatio, ἡ μαντεία, ας, Aristot. ὁ θεασμὸς, οῦ, Thuc. ἡ θεοσημία, Cyrill. τὸ μάντευμα, Naz. e manu, ἡ χειρομαντεία· ex mistis sagittis, ἡ βελομαντεία· ex igne, ἡ πυρομαντία, &c.
Divinatrix, ἡ μάντις, εως, Athen.
Divinitas, ἡ θειότης, Isocr. ἡ θεότης, Greg.
Divinitus, θείθεν, Synes. θεϊκῶς, Naz. κατὰ θεὸν, Synes. κατὰ θείαν πομπὴν, Ælian.
Divino, μαντεύομαι, aliquid alicui, τί τινι, Lucian. mentem alicujus, ἀτομαντεύομαι τῆς γνώμης τινὸς, Galen. ventre, γαστρομαντεύομαι, Alciphr. ante, προμαντεύομαι, Herodot.
Divinus, θεῖος, θεία, θεῖον, Dem. ὁ ἢ ἡ θεσπέσιος, δαιμόνιος, ία, ιον, id. divinæ res, τὰ θεῖα πράγματα, Isocr. divina potentia, δαιμονία δύναμις, id. vates, ὁ μάντις, εως, Plut. divina ope, divino beneficio valere, σὺν θεῷ ὑγιαίνειν, Xen.
Divisibilis, διαιρετὸς, ὴ, όν.
Divisim, διάνδιχα, Naz. δίχα, Thuc.
Divisio, ὁ μερισμὸς, οῦ, ἡ διαίρεσις, εως, agri et domuum, ἀναδασμὸς γῆς ἢ οἰκιῶν, Bud. ἡ διανομὴ, ῆς.
Divisor, ὁ μεριστὴς, οῦ, N. T. διανομεὺς, έως.
Divitiæ, ὁ πλοῦτος, Dem. ἡ εὐπορία, id. ἡ περουσία, Isocr. ἡ εὐδαιμονία, id. ἡ εὐπορία χρημάτων, Dem. et potentia alicujus, πλοῦτος ἢ δύναμίς τινος, Isocr. magnæ, πλοῦτος μέγας· maximæ et certissimæ, μέγιστος ἢ βεβαιότατος· magnæ, πολλὴ εὐπορία, id. πλείστη εὐπορία, Dem. exiguæ, μικρὰ κτήματα πλοῦτου, id. injustæ comparatæ, ἄδικος πλοῦτος, Isocr. per violentiam et odia partæ, εὐπορία μετὰ βίας ἢ ἀπεχθείας· divitias expetere moderate, ἀγαπᾶν πλοῦτον μετρίως· immoderate, ὑπερβαλλόντως· comparare alicui, παρασκευάζειν τινὶ εὐπορίαν· parere alicui, ἐργάζεσθαί τινι πλοῦτον· relinquere magnas liberis, καταλιπεῖν seu παραδιδόναι πλοῦτον μέγαν τοῖς παισὶ· coacervare, συναγαγεῖν πλοῦτον, id. possidere, κτήσασθαι πλοῦτον, Dem. in dies augere, ἐπιδιδόναι εἰς εὐπορίαν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Isocr. divitiis studere, σπουδάζειν περὶ πλοῦτον· potiri, κύριον γίγνεσθαι πλούτου, id. florere, εἶναι seu γίγνεσθαι ἐν πλούτῳ seu εὐπορίᾳ, id. abundare, εὐπορεῖν τινας εὐπορίας, Dem. uti, χρῆσθαι τῷ πλούτῳ, id. frui, ἀπολαύειν τοῦ πλουτεῖν, Dem. alicujus adulari, θεραπεύειν τὸν πλοῦτόν τινος. Isocr. invidere alicujus, φθονεῖν εὐπορίαις τινὸς, id.
Dium, ἡ αἴθρα, ας, sub dio, ἐν ὑπαιθρίῳ, Xen. ἐν τῷ αἰθρίῳ, Lucian. sub dio agere, θυραυλεῖν, Synes.
Divortium, ἡ ἀπότιμψις, εως, cum muliere τῆς ἀνθρώπου, Dem.
Diurnus, ὁ ἢ ἡμέριος· navigatio, ἡμέριος πλοῦς, Xen. ἡμερινὸς, ἡ, ὸν· nuncius, ἄγγελος ἡμερινὸς, id. unicum diem durans, ἡμερήσιος, ία, ιον· vita, ζωὴ ἡμερησία, Plut. qui interdiu fit, μεθημερινὸς, ὴ, όν· lusus aleæ, κυβεῖαι μεθημεριναὶ, id.
Dius, θεῖος, α, ον, Dem.
Diutine, δηρῶς, δηρόν.
Diutinus, δηρὸς, ὰ, όν.
Diuturnitas, ἡ πολυχρονία, ας, ὁ πολὺς χρόνος, ἡ χρονιότης, ητος, ὁ χρονισμὸς, οῦ.
Diuturnus, χρόνιος, ία, ιον, tussis, χρονίαι βῆχες, Dioscor. ὁ ἢ ἡ μακροχρόνιος, ᾱ, Plat. ὁ ἢ ἡ πολυχρόνιος, ᾱ, Aristot. μακρὸς, ὰ, όν· bellum et continuum, μακρὸς ἢ συνεχὴς πόλεμος, Dem. μόνιμος, ίμη, ιμον· fictum non est diuturnum, τὸ πρόσκομιστὸν ἢ μόνιμον, Basil
Divulgo, θρυλλέω, aliquid, τὶ, Plut. διαλαλέω, διακαδωνίζω τι, Strabo. φημίζω τι, Dem. aliquid per urbes, διαγγέλλω τι εἰς τὰς πόλεις, Plut.
Divulsio, ἡ διάσπασις, εως, τὸ διάσπασμα, ατος, Plut.
Divus, θεσπέσιος, ία, ιον, vita, βίος, Plut. Confer *Divinus*.
Do, δίδημι, alicui aliquid, τινί τι, Dem. gratis argentum alicui, τινὶ ἀργύριον δωρεὰν, id. fidem, πίστιν, id. πίστεις, Isocr. πίστα, Xen. pœnam, τιμωρίαν, Herodian. δίκην, Lucian. filiam nuptum alicui, θυγατέρα τινὶ πρὸς γάμον, Plut. operam alicui, προσέχειν τινὶ, Dem. manus, i. e. se victum, προίσχομαι τὰ χεῖρε, Thuc. me inertiæ, ἀποκλίνω ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν, Dem. data opera, ἑκουσίως, Dem. ἐξεπίτηδες, id. κατὰ προαίρεσιν, Isocr.
Doceo, διδάσκω, Dem. aliquem literas, γράμματά τινι, id. παιδεύω, γραμματεύω· artem aliquos, τέχνην τινὰς, Isocr. evidentissime aliquos de rebus aliquibus, σαφέστατά τινας περί τινων, Dem. breviter res magnas, συντόμως περὶ μεγάλων· facillime aliquem aliquid, ῥᾷστα τί τινα· haud difficulter, ἐ χαλεπόν· et instruo aliquem, τινὰ ἢ συγκροτέω, id. aliquem, διδασκαλίαν παρέχω τινὶ, Thuc. mercede, διδάσκω μισθῷ, Lucian. moneo aliquem, παραινέω τινὶ, Thuc.
Docilis, e, ὁ ἢ ἡ εὐμαθὴς, ad aliquid, πρός τι, Dem. ἑξὺς γνῶναί τι, id.
Docilitas, ἡ εὐμάθεια, Lucian. ἡ φιλομάθεια.
Docte, πεπαιδευμένως· reprehendere aliquem, ἐπιτιμᾶν τινι, Isocr.
Doctor, ὁ παιδευτὴς, Plut. ὁ διδάσκαλος, ου, mali exempli, κακῶν, Dem. doctorem aliquem constituere aliquarum rerum, καθίσταί διδάσκαλόν τινων, Isocr. fieri aliorum, δ. διδάσκαλον γίγνεσθαι ἄλλων, id. mercede fraudare, μισθὸς ἀποστερεῖν διδάσκαλον, Dem. disciplinarum habere aliquem, ἐπίσταμενον ἐν παιδείαις ἔχειν τινὰ, Isocr. qui profitetur utilem doctrinam, ἐπαγγελλόμενος χρήσιμόν τι διδάσκειν, id.
Doctrina, ἡ διδασκαλία, optima, ἀρίστη, Xen. ἡ διδαχὴ, Thuc. instituere aliquem in doctrina, παιδεύειν τινὰ παιδείαν, Dem. non destitutus doctrina, ἀκατάπειρος παιδεύσεως γεγενημένος, Isocr. principes alicujus doctrinæ, πρεσβεῖς τῆς τινος παιδεύσεως, id. Confer *Disciplina*, item *Eruditio*.
Doctus, πεπαιδευμένος, ένη, ένον, aliquid, πρός τι, Isocr. ἔν τινι, id. τινὶ, Plut. περί τι, Xenoph. vir, ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκὼς, Dem. ὁ τῆς φιλοσοφίας μετεσχηκὼς, Isocr. ὁ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμος, Herodian. παιδείας ἐπὶ πλεῖστον ἥκων, Dionys. ἀνὴρ δαιμόνιος σοφίαν, Lucian. literas puer, τὰ γράμματα ἐπεπαίμενος παῖς, Dem. recens aliquid, ὁ ἢ ἡ ἀρτιδιδακτός τινος, Xenoph. a Deo, θεοδίδακτος, N. T. a matre, μητροδίδακτος, Suid. doctum opus, σοφὸν ἔργον, Plut.
Documentum, τὸ δείγμα, ατος. Xen. τὸ διδακτήριον, ου, Hipp. alicujus rei, δεῖγμά τινος, Dem. certum esse alicujus rei, ἱκανὸν τεκμήριον εἶναί τινος· certo documento esse, δίκαιον σημεῖον παρέχειν facere aliquid documentum alicujus rei, ποιεῖν τι σημεῖον, τεκμήριον, σύμβολόν τινος, id.
Dodrans, τὸ τριμόριον, Aristot. mensuræ, ὁ σπιθαμὴ, ῆς, Diosc.
Dodrantalis, τριμοριαῖος, αία, αῖον, dodrantis longitudinem æquans, ὁ ἢ ἡ σπιθαμαῖος, Diosc. σπιθαμιαῖος, αία, αῖον· duos, tres dodrantes æquans, ὁ ἢ ἡ δισπίθαμος, ὁ ἢ ἡ τρισπίθαμος, id.
Dogma, τὸ δόγμα, Plut. ἡ δόξα, ης, Aristot.
Dolabra, ἡ ἀξίνη, ης, Xen.
Dolenter, λυπηρῶς, et graviter ferre aliquid, ἐ βαρέως φέρειν τι, Isocr. ἐδυνηρῶς, Joseph.
Dolentia, τὸ ἄλγημα, ατος, Galen.
Doleo, ἀλγέω, capite, τὴν κεφαλὴν, Gal. mortem uxoris, τὸν θάνατον γυναικὸς, Julian. malis, ἐπὶ τοῖς κακοῖς, Dem. malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων, Isocr. vocem alicujus, συναλγέω τινὶ, συνάχθομαί τινι, Dem. doleo illud, quod, ἀθυμέω ἐκεῖνο, ὅτι, Xen. quum videam, ἀθύμως ἔχω ὁρῶν, id. iisdem cum aliquo, λυποῦμαι ταῦτα ἄλλῳ, Dem. malis communibus, ἐπὶ τοῖς κοινοῖς κακοῖς, id. a partu, ὠδίνω, Plut. dentibus, ἀγανακτέω τοῖς ὀδόντας, Diosc.
Doliaris, ὁ ἢ ἡ πιθώδης, ους.
Doliarius, ὁ πιθοποιὸς, οῦ.
Doliolum, τὸ πιθάριον, ου, Hesych. τὸ κεράμιον.
Dolium, ὁ πίθος, ου, Plut. ὁ κέραμος, Athen.
Dolo, as, πελεκάω, ἀπελῶ.
Dolon, ὁ δόλων, Plut. τὸ ξιφίδιον, Xen.
Dolor, τὸ ἄλγημα, capitis, τῆς κεφαλῆς, Gal. perquam vehemens et atrox corporis, πάνυ σφοδρὸν ἢ δεινὸν τοῦ σώματος, Dem. doloribus adflictus, ὁ ἢ ἡ περιώδυνος· conflictor dolore, πάρεσί μοι λύπη· liberari doloribus, ἀπαλλάττεσθαι ἀλγηδόνων, id.. partus, ἡ ὠδὶν, ῖνες, Plut. τὸ ἄλγος.
Dolorosus, ὀδυνηρὸς, ὰ, όν, Aristot.
Dolose, δολιερῶς, δολίως, et insidiose, μετὰ δόλε ἢ τέχνης, Isocr. dolose ago, δολόω, Aristoph. occido, δολοφονέω, Lucian.
Dolosus, δόλιος, ία, ιον, δολερὸς, ρὰ, ρόν.
Dolus, ἡ κακουργία, Dem. τὸ πανούργημα, id. citra dolum, sine dolo, ἀδόλως, Thuc. doli expers, ὁ ἢ ἡ ἄδολος, Synes. e dolis consutus, ἀκανθώδεις τι ἢ δολερὸν κεκτημένος, Ælian. dolo ago cum quopiam, δολόω Aristoph.
Domesticus, οἰκεῖος, ία, εῖον, Dem. οἰκιακὸς, ὴ, όν, N. T. ὁ ἢ ἡ σύνοικος.
Domi, οἴκοι, manentes, μένοντες, Dem. me abdo, κρύπτω ἐμαυτόν· sum domi, εἰμὶ ἔνδον· militiæque, ἐν εἰρήνῃ ἢ ἐν πολέμῳ, id.
Domicilium, τὸ οἰκητήριον, Plut.
Domina, ἡ δέσποινα, ης, Dem. ἡ κυρία.
Dominatio, ἡ κυριότης, N. T. ἡ δεσποτία, Dem. Confer *Principatus*, *Imperium*.
Dominator, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος.
Dominicus, κυριακὸς, ὴ, όν.
Dominium, idem quod antecedens *Dominatio*.
Dominor, ἄρχω, servis, οἰκετῶν, Isocr. δεσπόζω τινὸς, Dem. urbi, κυριεύω πόλιν, Dem. Confer *Impero*.
Dominus, ὁ κύριος, ου, Dem. servi, ὁ δεσπότης, ου, id. Confer *Princeps*.
Domito, δαμάζω.
Domitor, ὁ δαμάτωρ, ορος.
Domitrix, ἡ δαμήτειρα, ας.
Domo, δαμάω, δαμάζω.
Domo, ex domo, οἴκοθεν, seu εἰκίσθεν, se non movere, ἐ κινεῖσθαι, Dem.
Domuncula, τὸ οἰκίδιον, Dem. τὸ οἰκημάτιον, Gl. V.
Domus, ὁ οἶκος, Xen. ἡ οἰκία, Plut. τὸ οἴκημα, Dem. maxima, οἶκος μέγιστος, Isocr. paterna, πατρῷος, Dem. privata, οἰκία ἰδία, id. domum comparare, οἶκον κτᾶσθαι, Isocr.

mercari, πρίασθαι συνοικίαν, Dem. emere ab aliquo, ὠνεῖσθαι παρά τινος· exstruere, οἰκοδομεῖν οἰκίαν, id. κατασκευάζειν οἰκίαν· tegere lignis, ἐρέπειν οἰκίαν ξύλοις· elocare, μισθῶν οἶκον· conducere ab aliquo, μισθώσασθαι παρά τινος· habitare, οἰκεῖν οἰκίαν· οἰκεῖν ἐν οἰκίᾳ· aggredi noctu, ἐλθεῖν ἐπ' οἰκίαν νύκτωρ· invadere, βαδίζειν ἐπ' οἰκίαν τινός· diripere, πορθεῖν οἰκίαν· redire, πάλιν ἀναχωρεῖν ἐπ' οἶκον, id. diruere, κατασκάπτειν οἰκίαν, Isocr. collabi terræ motu, συμπίπτειν οἰκίαν σεισμῷ, Dem. incendere, ἐμπρῆσαι οἰκίαν, id. non habens, ὁ μὴ ἢ ἄνοικος, ε, Herodot. alicubi habens, ὁ μὴ ἢ ἔνοικος, Aristid. eandem incolens, ὁ μὴ ἢ σύνοικος, Isocr.

Donarium, τὸ ἀνάθημα, Dem. consecrare, ἀνατιθέναι, id.

Donatio, ἡ δόσις, Isocr. Confer *Donum.*

Donativum, ἡ ἐπίδοσις, εως, Xen.

Donec, ἕως ἄν· navis est incolumis, ἕως ἂν σώζηται τὸ σκάφος, Dem. eo usque expectabimus, donec fateatur, μέχρι τέτε περιμενοῦμεν, ἕως ἂν ὁμολογήσει, id. si desidebitis, donec plaudamini, εἰ μέν τοι καθεδεῖσθε, ἄχρι τῆ Ἀορυβῆσαι, id. donec adest adfluentia rerum, μέχρι μὲν πρόσεισι ἀφθονία, Philo. teneatur tamdiu in vinculis, donec solverit, δεδέσθω τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ, Dem. Confer *Dum.*

Dono, δωρεῖσθαι, alicui equum, τινὶ ἵππον, Xen. aliquem aliqua re, τινά τινι, Herodian. aliquem civitate, τιμᾶν τινὰ τῇ πολιτείᾳ, Lucian. aliquem tragula, διδόναι τινὰ παλτόν, Xen. χαρίζομαι.

Donum, τὸ δῶρον, ε, Dem. ἡ δωρεὰ, ᾶς, id. alicui polliceri, ὑπισχνεῖσθαί τινι δωρεὰν, Isocr. mittere, ἀποστέλλειν τινὶ δῶρον seu δωρεὰν, Dem. dare, διδόναι· accipere ab aliquo, τυγχάνειν δωρεᾶς παρά τινος· λαμβάνειν δωρεὰν παρά τινος· δέχεσθαι δῶρον, id. δωροδικτέω, LXX. ratum esse, μένειν βεβαίαν δωρεάν τινα, Dem. κυρίαν εἶναι δωρεὰν, id. donorum acceptor, ὁ δωρολήπτης, ε, LXX. dono do alicui aliquid, δωρέομαί τινί τι, Aristid.

Dormio, καθεύδω, Dem. ὕπνος με ἔχει, id. totam noctem, εὕδω ὅλην νύκτα, Plat. suaviter, ὑπνῶ ἡδέως, Greg. prope aliquem, παρακαθεύδω τινὶ, Ælian. Confer *Somnus.*

Dormisco, νυσάζω, Plat.

Dormitatio, ὁ νυσαγμὸς, τὸ νύσαγμα, LXX.

Dormitator, ὁ νυσακτὴς, ῆ, Aristoph.

Dormito, νυσάζω, Plat. ὑπνώττω, Gal.

Dormitorium, τὸ κοιμητήριον, Athen.

Dorsualis, e, νωτιαῖος, αία, αῖον, spina, ἡ ἄκανθα νωτιαία, Aristot.

Dorsum, ὁ νῶτος, ε, Xen. Confer *Tergum.*

Dorsuosus, ὁ μὴ ἢ εὔνωτος, ε, Aristot.

Dos, ἡ προῖξ, κός, Dem. ἡ φερνή· dotem dare alicui, προῖκα διδόναι τινί· addere, προσιδίναι, id. adferre ad aliquem, ἐνεγκεῖν· debere alicui, ὀφείλειν τινί· accipere, κομίζεσθαι· studere recipere, ἀναλαβεῖν ζητεῖν, id. non repetere, ἀφίεσθαι τῆς προικὸς, id.

Dotalis, προικῷος, ῷα, ῷον, προίκιος, ία, ιον· dotalia munera, προίκεια δῶρα, Theophyl.

Dotatus, ὁ μὴ ἢ ἐπίπροικος, ε, Hesych.

Doticula, τὸ προικιδίον, ε, Plat.

Doto, ἐκπροικίζω, προικίζω, Philo. φερνίζω, LXX.

Drachma, ἡ δραχμὴ, Thuc. venale drachma, ὤνιον δραχμῆς, Plut. drachmam pretio, pondere, mensura, æquans, δραχμιαῖος, αία, αῖον, Plat. qui duarum drachmarum est, ὁ μὴ ἡ δίδραχμος, Thuc. quinque drachmarum, ὁ μὴ ἡ πενταδραχμος, Herodot. sex drachmarum, ἑξάδραχμος, Aristot.

Draco, ὁ δράκων, Aristot.

Draucus, ὁ ἀρσενοκοίτης, ε, N. T.

Dualis, e, δυϊκὸς, ἡ, όν, numerus, δυϊκὸς ἀριθμὸς, Gramm.

Dubie, ἀμφιβόλως, Athen. ἐνδοιαστῶς, Thuc.

Dubitabilis, ὁ μὴ ἢ ἐνδοιάσιμος, ε, Lucian.

Dubitanter, διαπορητικῶς, Bas.

Dubitatio, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, Isocr. ἡ ἀπορία, ας, Plut. ὁ ἐνδοιασμός.

Dubitator, ὁ ἀπορητικὸς, ῆ, Laert.

Dubito, ἀμφισβητέω, utrum sit eligendum, πότερόν ἐστιν ἄξιον αἱρεῖσθαι, Isocr. de aliqua re, ἀμφιγνοέω περί τινος, id. ἀπορέω τινὶ, Plut. quæ sit causa, ἀπορέω τὴν αἰτίαν, Aristot. διστάζω, Synes.

Dubium, τὸ ἀπόρημα, ατος· sine dubio, ἀναμφιβόλως.

Dubius, ὁ μὴ ἢ ἀμφίβολος, Isocr. sermo, λόγος, id. fama, φήμη, Plut. facere alicui regionem dubiam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβητήσιμον, Dem. rem esse dubiam, πρᾶγμα εἶναι ἀμφισβητήσιμον· εἶναι ἐν ἀμφισβητησίμῳ· testes producere de rebus dubiis, μάρτυρας παρέχεσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητεμένων, id. dubius homo, ὁ ἀπορητικὸς, ῆ, Laert. ὁ ἀπορῶν, ῶντος, Isocr. ὁ μὴ ἢ ἄπορος.

Ducatus, ἡ ἡγεμονὴ, Plat. ἡ ἡγεμονία, Thuc.

Ducenarius, διακοσιαῖος, αία, αῖον, i. e. ducentis præfectus, ὁ διακοσίαρχος, ε.

Duceni, æ, a, διακόσιοι, αι, α.

Ducentesimus, διακοσιαστὸς, ὴ, όν, Thuc.

Ducenti, æ, a, διακόσιοι, αι, α.

Ducenties, διακοσιάκις.

Duco, ἄγω, exercitum adversus urbem, στρατίαν ἐπὶ πόλιν, Plat. ad felicitatem, ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν, Xen. honori aliquid, διὰ τιμῆς τι, Synes. te æqualem mihi, σὲ ἴσον ἐμαυτῷ, Arrian. rego populum, δῆμον, Plut. te viam, ἡγέομαί σε ὁδὸν, Herodot. in theatrum, ἡγέομαι εἰς θέατρον, Æschin. alio, ἄλλοσε, Xen. exercitum, στρατίᾳ, Isocr. τῆς στρατιᾶς, Thuc. plurimi, περὶ πλείω. id. pluris, περὶ πλείονος, Isocr. nihili, περὶ ὀλίνε, Lys. admonitiones loco injuriæ, λαμβάνω τὰς νεθεσίας πρὸς ὕβριν, Dem. uxorem matrem alicujus, γαμέω μητέρα τινός· aliquam, λαμβάνω γυναῖκά τινα· γάμῳ γαμέω τινὰ, id. consobrinam alicujus, ἄγομαι τὴν ἀνεψιάν τινος, Isocr. prima lineamenta non inepte, ὑπογράφω χαριέντως, id.

Ductarius, ὁ μὴ ἢ ἀγωγὸς, ε, Diosc.

Ductilis, e, ὁ μὴ ἢ ἀγώγιμος, ε, Xenoph. ὁ μὴ ἢ ὑάγωγος, ε, Aristot.

Ductio, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, Aristot.

Ducto, ἡγέομαι. Confer *Duco.*

Ductor, ὁ ἀγωγεὺς, έως, ὁ ἀγωγὸς, ῆ, Thuc.

Ductus, ἡ ἀγωγὴ, Aristot. aquæ, ὁ ἀγωγὸς ὑδάτων, Herodian. ὁ μὴ ἢ ὑδραγωγός.

Dudum, πάλαι, notum est, δῆλόν ἐστι, Dem. quisque vestrûm novit, ἐκ πολλοῦ ἕκαστος ὑμῶν προῖδε, id. haud dudum, ὀ δῆτα πρὸ τοῦ, Aristoph. πρὸ βραχέως. Chrys. insidias struxit, πρώην ἐπεβάλετο, Dem.

Duellator, ὁ μονόμαχος, Herodian.

Duellum, ἡ μονομαχία, Luc. duello depugno, μονομαχῶ, Plut. ad duellum provoco aliquem, εἰς μονομαχίαν προκαλῶ τινὰ, Æl.

Dulce, γλυκίως.

Dulcedo, ἡ γλυκύτης, τὸ ἡδυσμα, vini, οἶνε, Athen. ὁ γλυκυσμὸς, ῦ, id. sermonis, χάρις τῦ λόγε, Dem.

Dulcesco, γλυκάζω· vinum dulcescens, οἶνος γλυκάζων, Diosc. uva dulcescit a sole, ὑπὸ τῦ ἡλίε γλυκαίνεται ἡ σταφυλὴ, Xen. ἀπογλυκαίνομαι.

Dulciarius, ὁ πιμπαστοποιὸς, ῦ.

Dulciloquus, ὁ μὴ ἢ ἡδυεπὴς.

Dulcis, e, γλυκὺς, γλυκερὸς, ρὰ, ρὸν, mel, μέλι, Lucian. dulciores existimare honores aliquos ἡδίες νομίζειν τιμάς τινας, Isocr.

Dulcisonus, ὁ μὴ ἢ γλυκύφωνος.

Dulciter, γλυκερῶς.

Dulcitudo, τὸ γλύκασμα. Confer *Dulcedo.*

Dum, ἕως, tempus est, ἕως καιρὸς ἐστι, Dem. pueri essemus, ἕως παῖδες ἦμεν, Isocr. tantisper fidem inveniebat, dum eos cæteris adæquasset, ἄχρις ὃ τοῖς ἑτέροις ἐξ ἴσε πεπίστευε, διετέτυπτο, Dem. tantisper est amicus, dum consequatur, quæ rogat, μέχρι τῦ τυχεῖν ὧν δεῖται, φίλος ἐστὶ, id. tantisper memores sunt pollicitationum, dum dicuntur, μέχρι τότε μνημονεύοντες τὰς ὑποσχέσεις, μέχρις ἂν ῥηθῶσι, id. barbaros tantisper vicisse sufficerit, dum regnum in tuto collocaveris, τῶν βαρβάρων ἐπὶ τοσῦτον ἐξαρκέσει κρατεῖν, ὅσον ἐν ἀσφαλείᾳ κατασῆσαι τὴν σαυτῦ χώραν, Isocr. durat amicitia tantisper, dum boni sunt, διαμένει ἡ φιλία, ἕως ἂν ἀγαθοὶ ὦσι, Arist.

Dumetum, ὁ ἀκανθιὼν, ῶνος.

Dummodo, μόνον, in Domino, ἐν Κυρίῳ, N. T.

Dumosus, a, um, ὁ μὴ ἢ ἀκανθώδης, εος, locus, χῶρος, Herodot.

Dumus, βάτος, ε, ἡ.

Duntaxat, γε δή, ut mea duntaxat est sententia, ὥς γε δὴ ὁ ἐμὸς λόγος, Gregor. duntaxat pro hominis ingenio, ὡς ἀνθρώπινον, Aristot. qui annum duntaxat unum in deliciis absumpsit, ἐνιαυτῦ μόνε ἐντρυφήσας, Herodian.

Duo, δύο, duobus oculis videre, et duabus auribus audire, δυοῖν ὀφθαλμοῖν προορᾶσθαι, μὴ δυοῖν ὠσὶν ἀκούειν, Xen. duarum pecudum pretium, δυοῖν προβάτων ἀξία, Plut.

Duodecies, δωδεκάκις, Æl.

Duodecim, οἱ, αἱ, τὰ δώδεκα, Æl.

Duodecimus, δωδέκατος, άτη, ατον, Herodian.

Duodeni, δωδέκατοι, αι, α.

Duodeviginti, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτωκαίδεκα, vel ὀκτὼ μὴ δέκα· sed elegantius dixeris εἴκοσι δέοντων, seu δισσῶν, δυοῖν· duodetriginta, εἴκοσι ὀκτὼ, vel τριάκοντα δέοντων, vel δισσῶν, δυοῖν· et sic porro notesque, τὸ δέοντων, vel δισσῶν, Genere convenire debere cum re quæ numeratur, v. gr. duodequadraginta viri, ἄνδρες τεσσαράκοντα δέοντες δυοῖν, sc. ἀνδροῖν· duodequinquaginta fœminæ, γυναῖκες πεντήκοντα δισσῶν δυοῖν, sc. γυναικοῖν. Immo vero hoc ipsum Participium etiam Casu cum antecedente Nomine consentire potest, ex. gr. *Anni sunt duodeviginti, ex quo,* εἴκοσιν ἔτεσιν ἔτη, δέοντα, sc. ἔτη δυοῖν, ἐξ ὅτε, seu δέοντα δυοῖν, εἴκοσιν ἔτεσιν ἔτη, ἐξ ὅτε, Dem.

Duplex, διπλόος, όη, όον, contr. διπλῆς, ῆ, ῆν· δισσὸς vel διττὸς, ὴ, όν· duplici honore dignum esse, διπλῆς τιμῆς ἀξιῶσθαι, N. T. duplicem laborem habet, διπλάσιον πόνον ἔχει, Thuc. duplici honore dignus, διπλασίας τιμῆς ἄξιος, Plat.

Duplicatio, ὁ διπλασιασμὸς, ῦ, Plut. ἡ δίπλασις, εως, Aristot.

Duplicitas, ἡ διπλόη, ης, Them.

Dupliciter, διπλῆ, Synes. δίχῃ, Dem.

Duplico, διπλασιάζω, aram, βωμὸν, Plut. aliquid, διπλόω τι, id. annonas, ἐπιδιπλασιάζω τὰ σιτηρέσια, Herodian.

Duplus, διπλάσιος, ια, ιον· duplo major apparet, quam est, διπλάσιος ἑαυτῦ φαίνεται, Polyb. duplo amplius, quam alii, διπλῆ, ἢ οἱ ἄλλοι, id. duplo major alio, διπλότερος ἄλλε, N. T. duplo amplius minorem, διπλῆ ἐλάττω, Plut. duplo longius tempus quam, διπλασίων χρόνος ἢ, Isocr.

Durabilis, ὁ μὴ ἢ ἐπίμονος, ε, Polyb. ἔμμονος, Hes. βέβαιος, αία, αιον, Dem.

Dure, σκληρῶς, Xen. crudeliter, ὠμῶς, Dem. ἀφιδῶς, Xen.

Duresco, σκληρύνομαι.

Duritas, ἡ σκληρότης, ητος, Xen.

Duriter, σκληρῶς, Xen.

Duritics, ἡ σκληρότης, ητος, Plat. victus, τὸ σκληρὸν τῆς διαίτης, Herodian.

Duriusculus, ὁ μὴ ἢ ὑπόσκληρος, ε.

Duro, σκληρύνω, aliquid, τί, N. T. diutissime, διαμένω πλεῖστον χρόνον, Isocr.

Durus, σκληρὸς, ὰ, όν, χαλεπὸς, ὴ, όν· concoctio emollit dura, ἡ ὕψις μαλάττει τὰ σκληρὰ, Athen. ventres duros habere, σκληρὰς κοιλίας ἔχειν, Hipp. duri mores, σκληρὰ ἤθη, Plut. dura vita, σκληρὸς βίος, Herodian.

Duumvir, ὁ δυάδαρχος.

Duumviralis, e, δυαδαρχικὸς, ὴ, όν.

Duumviratus, ἡ δυαδαρχία.

Dux, ὁ ἡγεμὼν, Dem. populi, ὁ ἡγέμενος τῦ δήμε, Isocr. belli, ὁ πολέμαρχος, ε, Dem. ὁ πολεμαρχῶν· ἡγεμὼν πολέμε· ὁ στρατηγὸς, ῦ, id. decem virûm, ὁ δέκαρχος· duodecim virûm, ὁ δωδεκαδάρχης, ε, Xen. centum virûm, ὁ ἑκατοντάρχης· mille virorum, ὁ χιλίαρχος, ε, Plut. decem millium virûm, ὁ μυριάρχης, ε, seu ὁ μυρίαρχος, ε, Xen. auctorque alicujus rei, ἀρχηγὸς τινος, Dem. alicujus facinoris, πρωτεύων τινὸς ἔργε, Isocr. viæ, ὁ ἡγησὸς, ῦ, Plut.

Dynasta, -es, ὁ δυνάστης, ε, Xen,

Dysenteria, ἡ δυσεντερία, Æl. dysenteria laborans,

rans, ὁ δυσεντερικὸς, ῦ· dysenteria obire, ὑπὸ δυσεντερίας τὸν βίον καταῤῥίφειν, Æl.
Dysentericus, δυσεντερικὸς, ὴ, όν.
Dysuria, ἡ δυσῳρία, Galen. τὰ δυσῳριακὰ, sc. πάθη, Cic. dysuria laboro, δυσῳριάω, Diosc. δυσῳρέω, id.

E.

E Vel Ex, ἐκ, *sequente Consona*; ἐξ, *sequente Vocali vel Diphthongo*; multæ molestiæ existunt e bello, πολλὰ λυπηρὰ γίγνεται ἐκ πολέμου, Dem. se non commovere e lecto, ἐκ τῆς κλίνης ὑ κινεῖσθαι, id. ex ignobilibus facti sunt nobiles, ἐξ ἀδόξων γιγόνασιν ἔνδοξοι, id. ex adverso, ἐξ ἐναντίας, Aristot. ex adverso alicui, κατέναντί τινος, Lucian. e contra, e contrario, τἐναντίον· ex animi sententia, κατὰ γνώμην, Basil. ex benevolentia aliquid facere, ἐπ' εὐνοίᾳ ποιεῖν τι, Dem. e propinquo, ἐξ ὀλίγου, Thuc. e regione, ἐκ τῆ ἀπαντικρὺ, seu ἀντικρὺ, Paus. alicujus, καταντικρύ τινος, Aristot. e vestigio, παραυτίκα, Dem. παραχρῆμα, id. e sublimi, ἀφ' ὑψηλῆ, Lucian. ex quo fuerunt isti oratores, ἐξ ὅ ἔτοι πεφῆνασι ῥήτορες, Dem. ex professo, ἐκ τὰς προφανῆς, Plat. ex improviso, ἀπὸ τῆ ἀδοκήτου, Thuc. ex tempore, ἐκ τῆ παραχρῆμα, Dem. ex æquo, ἀγχώμαλα, Thuc.
Eatenus, κατὰ τοσῦτον, quisque opem ferebat, quatenus poterat, ἐδόκει, καθ' ὅσον ἕκαστος οἷος ἦν, Lys. subtilitatem quærere, quoad rei natura patitur, ἐπὶ τοσῦτον τὰκριβὲς ἐπιζητειν, ἐφ' ὅσον ἡ τῆ πράγματος φύσις ἐπιδέχεται, Aristot.
Ebenus, ἡ ἔβενος.
Ebibo, ἐκπίνω, propositum calicem, προτεθεῖσαν κύλικα, Athen.
Eblandior, ἐξαρίσκομαι, aliquem donis, τινὰ δώροις, Diod. Sic. τινὶ, Xen.
Eborarius, ὁ ἐλεφαντουργὸς, ῦ.
Eboreus, ἐλεφαντικὸς, ὴ, όν, Herodian.
Ebrietas, ἡ μέθη, Dem. surgere ante ebrietatem, ἐξανίστασθαι πρὸ μέθης, Isocr. propter ebrietatem dormire continue duas noctes et duos dies, ἀπὸ μέθης κοιμᾶσθαι συνεχῶς δύο ἡμέρας ᾳ δύο νύκτας, Athen. ebrietate diffluere, διαῤῥεῖν ὑπὸ τῆς μέθης ᾳ τῆ οἴνου, Æl. ebrietati deditum esse, ἐγχεονίζειν ἐν οἴνοις, LXX. se dedere, μέθαις ᾳ κραιπάλαις ἐπιδόναι ἑαυτὸν, Herod. ebrietate temulentum esse, ἀπὸ μέθης κραιπαλᾶν, id.
Ebrio, μεθύσκω, aliquem voluptate, τινὰ δι' ἡδονῆς, Plat. aliquem vino, τινὰ οἴνῳ, Lucian. ebrior aliqua re, μεθύσκομαί τινος, id.
Ebriositas, ἡ οἰνοφλυγία, ας, N. T. ἡ φιλοινία, ας, Clem. Al.
Ebriosus, μεθυσικὸς, ὴ, όν, Plat. ὁ ᾳ πάροινος, ῦ, Dem. ὁ ᾳ ὁ οἰνόλαπτος, ῦ, Plut. ὁ ᾳ ὁ οἰνόφλυξ, γος, Luc.
Ebrius, μεθύων, υσα, υ, Dem. ὁ ᾳ ὁ πάροινος, Athen. sum, μεθύω· magnitudine rerum gestarum, μεθύω τῷ μεγέθει τῶν πραγμάτων· ebrium saltare, μεθυσθέντα ὀρχεῖσθαι· clamare, μεθύοντα κραυγάσαι, id. ebrium reddo, μεθύσκω τινὰ, Plat. μέθυσος, vel μέθυστος.
Ebullio, ἀναζέω, Diosc. ὑπεζέω, Aristot. ἐκζεράζομαι, Chrys. ἀναφλύω, ἀναφλύζω, Hom.
Ebullitio, ἡ ἀνάζεσις, ἡ ἀνάβρασις, ὁ ἐκβρασμὸς, ῦ, ὁ βρασμὸς, ῦ, Naz.
Ebur, ὁ ἐλέφας, Indicum, ἐξ Ἰνδῶν, Lucian.
Eburneus, ἐλεφαντικὸς, ὴ, όν, Herodian. ἐλεφάντινος, ίνη, ινον, Lucian.
Ecce, ἰδῦ, N. T.
Ecclesia, ἡ ἐκκλησία, N. T.
Echinatus, ὁ ᾳ ὁ ἐχινώδης, ους.
Echinus, ὁ ἐχῖνος, υ, terrestris, χερσαῖος· Plut. marinus, πελάγιος, Aristot.
Echo, ἡ ἠχὼ, όος, Aristot.
Eclecta, τὰ ἐκλιγόμενα, ων.
Eclipsis, ἡ ἔκλειψις, εως, Aristot.
Eclipticus, ἐκλειπτικὸς, ὴ, όν, Plut.
Ecloga, ἡ ἐκλογὴ, ῆς.
Ecquando, ἤ ποτε.
Ecquis, ἤ τις.
Ecstasis, ἡ ἔκστασις, εως, Plut.
Ectypus, ὁ ἔκτυπος, υ, Plin.
Edacitas, ἡ πολυφαγία, ἡ λιχνεία, Lucian.
Edax, ὁ ᾳ ἡ πολυφάγος, ὁ ᾳ ἡ γαστρίμαργος, Bas. ὁ βόρος, Lucian.
Edento, ἀποδοντόω.
Edentulus, ὁ ᾳ ἡ ἀνόδους, οντος, Poll.
Edico, ἐπιτάττω, aliquid, τὶ, Plat. alicui, τινὶ, Isocr. alicui aliquid, διαγορεύω τινί τι, Aristot. bellum, ἐπαγγέλλω πόλεμον, Dem. Confer *Indico*, item *Impero*.
Edictio, ἡ ἐπίταξις, εως.
Edictum, τὸ ἐπίταγμα, Dem. τὸ ἐπιτατόμενον, id. edictum principum servare, ἐμμένειν τοῖς παραγγελλομένοις ὑπὸ τῶν ἀρχόντων, Isocr. publica negligere, ἀμελεῖν τῶν κοινῶν προσταγμάτων· movere et mutare, κινεῖν ᾳ μεταστρέφειν· liberare aliquem edicto aliquo, ἐλευθερῶσαί τινα διὰ προσάγματός τινος, id. fieri ex edicto, γίγνεσθαί τι ἐξ ἐπιτάγματος, Dem. ex edicto, κατὰ τὴν προθεσμίαν, Diosc. edictum propono, δήλωσιν ἐκπέμπω, Herodian. διάταγμα προτίθημι, id.
Edisco, ἐκμανθάνω, aliquid, τὶ, Isocr.
Edissero, διεξέρχομαι, aliquid, τὶ, Lucian.
Editio, ἡ ἔκδοσις, εως, libri, βιβλίου.
Edititius, ἐκδοτικὸς, ὴ, όν.
Editor, ὁ ἐκδιδὺς, όντος.
Editus, ὁ ᾳ ἡ ἔκδοτος, υ· altus, ὑψηλὸς, ὴ, όν, locus, τόπος· ex edito loco, ἀφ' ὑψηλῆ, sc. τόπου, Lucian.
Edo, perf. *edidi*, ἐκδίδωμι, librum, βιβλίον, Plut. historiam Græco sermone, ἱστορίαν Ἑλλήνων φωνῇ, Athen. in publicum, ἐκφέρω εἰς τὸ φῶς, Plat. exemplum, δείκνυμι παράδειγμα, προφέρω.
Edo, perf. *edi*, ἐσθίω, plura quam ferre possum, πλείω, ἢ δύναμαι φέρειν, Xen. et bibo in caupona, φάγω ᾳ πίνω ἐν καπηλείῳ, Isocr. cogere aliquem edere et bibere, ἀναγκάζειν τινὰ τρώγειν ᾳ πίνειν, Dem.
Edo, onis, ὁ φάγος, υ, N. T.
Edoceo, ἐκδιδάσκω, aliquem aliquid, τινά τι, Antiph.
Edomo, δαμάζω. Confer *Domo*.
Edormio, ἐκνοιμάομαι, crapulam, ἐκνήφω ἀπὸ οἴνου, LXX.
Edormisco, idem quod anteced.
Educatio, ἡ παιδοτροφία, ας, Plat. ἡ ἀγωγὴ παίδων, Plut.
Educator, ὁ τιθηνὸς, ῦ, Hesych. ὁ τροφεὺς, Plat. ὁ τροφὸς, ῦ, id.
Educatrix, ἡ τιθήνη, Plut. ἡ τροφὸς, Plat.
Educo, as, τρέφω, liberos, παῖδας, Xen. ἀναιρέομαι τέκνα, Dion. humiliter, ταπεινῶς παιδεύω, Isoc. male, φαύλως ἄγω, id. κακῶς τρέφω, Dem. in magna inopia, τρέφω μετὰ πολλῆς ἐνδείας, id. in deliciis, τρέφω ἐν χλιδῇ, Xen.
Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, Thuc. copias, δύναμιν, Herodian. ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, Xen. aliquem mecum, παραλαμβάνω τινὰ, Herodian.
Edulis, ὁ ᾳ ἡ ἐδώδιμος, ὑ, Thuc.
Edulium, τὸ ἔδισμα, Isocr. ἡ ἐδωδὴ, ῆς, Plat. τὸ βρῶμα, Xen.
Effabilis, e, ῥητὸς, ὴ, όν, Dem.
Effarcio, ἐκπληρόω, Aristid.
Effari, ἀποφάσκειν, Dion. Areop.
Effascinatio, ἡ καταγοήτευσις.
Effascino, καταγοητεύω, aliquem, γοητεύω τινὰ, Plut.
Effatum, τὸ ἐκφώνημα, τὸ ἐξίωμα.
Effectio, ἡ ποίησις, εως, Herodot.
Effector, ὁ ποιητὴς, ῦ, Xen.
Effectrix, ἡ ποιήτρια, ας.
Effectum, τὸ ποίημα, ατος, N. T.
Effectus, ûs, τὸ αἰτιατὸν, ῦ, *apud Log.* τὸ ἐνέργημα, ατος, τὸ ἀποτέλεσμα, *Galen.*
Effemino cum derivatis vide sub *Effœmino*.
Efferesco, ἀγριαίνομαι, Plut.
Effero, as, ἀγριόω, Xen. ἀπαγριόω, Theophr. θηριόω.
Effero, efferre, ἐκφέρω, mortuum, ἀποθανόντα, seu νέκυν, Dem. me propter aliquid, μεῖζον φρονέω ἐπί τινι, id. me, θρασύνομαι, Isocr. efferor propter divitias, ἐπαίρομαι ἐπὶ πλούτῳ, Xen. animo, κομάω, Lucian. μεγαλοφρονέω, id. iracundia, ἐκφέρομαι ὀργῆς πλεῖστον, Thuc.
Efferveo, ἐκζέω.
Effervesco, ἐκβράζομαι, in amorem, εἰς ἔρωτα, Chrys.
Efferus, ἄγριος, ία, ιον, Plat. ὁ ᾳ ἡ θηριώδης.
Efficacia, ἡ ἐνέργεια, spiritus, τῆ πνεύματος, Chrys.
Efficaciter, ἐνεργῶς, Polyb.
Efficax, ἐνεργὸς, ὴ, όν, Theophr. sermo, λόγος ἐνεργὴς, N. T. ἐνεργητικὸς, ὴ, όν.
Efficienter, ἐνεργητικῶς.
Efficientia, τὸ ἐνεργητικὸν, ῦ.
Efficio, ἀποτελέω, Polyb. διαπράττομαι, aliquid verbis, τὶ λόγοις, Isocr. aliquem formidabilem et acrem, φοβερὸν ᾳ χαλεπὸν ἐπιδεικνυμί τινα, Dem. aliquid optabilius, καθιστάναι τι ζηλωτότερον, Isocr. unum corpus ex omnibus, ἓν σῶμα ἀπεργάζομαι ἐξ ἁπάντων, Plato.
Effigies, ἡ εἰκὼν, όνος, Isocr. τὸ ἐκτύπωμα.
Effigio, εἰκονίζω, aliquid, τὶ, Aphth. ἐκτυπόω τι, Plut.
Effingo, ἀπεικάζω, aliquid, τὶ, Isocr. imaginem alicujus, εἰκόνα τινὸς, Lucian. in ceram, ἐκτυπόω εἰς κηρὸν, Plut. ἐκμιμοῦμαι.
Efflagitatio, ἡ διαίτησις, ἡ λιταρία, Herodot.
Efflagito, ἐκλιταρίω, Plut. καταλιταρίω, Lucian. προσλιταρίω, Plut. ἐξαιτέω τι.
Efflictim, ὑπερῤῥυῶς, Plut. amo aliquem, ἐπιμαίνομαί τινι, Bas. ἀνδριώτατα ἐράω τινὸς, Ælian.
Efflo, ἐκφυσάω, Diosc. ἐκπνέω, Aristot. animam, ἐκπνέω, Soph.
Effloresco, ἐκανθέω, ἐξανθέω, Num. 17. efflorescebant lanugines malis, ἐκπήθων ἴουλοι ταῖς καρυαῖς, Herodian.
Effluentia, ἡ ἐκρυὴ, ῆς, Aristot.
Effluo, ἐκρέω, Plut. ex aliquo, διαῤῥέω ἔκ τινος, Herodian. ἐκφέρομαι.
Effluvium, ἡ ἔκχυσις, εως.
Effodio, ἐξορύττω, oculos, ὀφθαλμὺς, Plut. fossas, διορύττω τάφρους, Herodian.
Effœminate, ἀνάνδρως, facere aliquid, διαπράττεσθαι, Isocr. vivere, βίον γυναικώδη ἄγειν, Diod. Sic.
Effœminatio, ἡ ἐκθήλυνσις, εως, Hippocr.
Effœminatus, ὁ θηλυδρίας, υ, Lucian. ὁ μαλακὸς, ῦ, Dem.
Effœmino, ἀποθηλύνω, ἐκθηλύνω, Philo.
Effœte, ἐξαντλητῶς.
Effœtus, ἐκτικὼν, ῦσα, όν, quæ parere desiit, ἡ ἄγονος, υ.
Effossio, ἡ ἐξόρυξις, ἡ ἐξορυγμία, Suid.
Effractio, ἡ διάῤῥηξις.
Effrenate, ἀχαλινώτως.
Effrenatus, ὁ ᾳ ἡ ἀχαλίνωτος, Greg.
Effrenis, e, ὁ ᾳ ἡ ἐξήνιος, Plut. ὁ ᾳ ἡ ἀχάλινος, υ, os, ὸμα, id. effrenes voluptates corporis, ἀκόλαστοι ἡδοναὶ σώματος, Herodian.
Effringo, διαῤῥήγνυμι, aliquid, τὶ, Dem.
Effugio, ἀποφεύγω, morbum, νόσον, Dem. mortem, ἐκφεύγω τὸ θανεῖν, Plat. omnem sensum, πᾶσαν αἴσθησιν, Plut. e carcere, ἀποδράω ἐκ τῆ δισμωτηρίου, Dem. aliquem, ἐκκλίνω τινὰ, Xen. præsens, ὑπερδραμεῖν τὸ παρὸν, Herodot.
Effugium, ἡ ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ ἀπόφευξις, εως, Aristoph. ἡ ἀποφυγὴ, ῆς, Plut. ἡ διαφυγὴ, ῆς, Plat. quærere, παραγωγὴν ἰρεῖν, Dem.
Effulgeo, ἀπολάμπω, Lucian.
Effundo, ἐκχέω, Lucian. patrimonium, καταφάγω τὴν πατρῴαν ὐσίαν, Athen. quidquid in buccam venit, λέγω ὅ,τι ἂν ἐπέλθῃ, Isocr.
Effuse, κεχυμένως, ἀφιδῶς, Herodian.
Effusio, ἡ ἔκχυσις, εως, Athen.
Effusor, ὁ ἐκχύτης, Lucian.
Effutio, φλυαρέω, aliquid, τὶ, Plat. ἐξαγορεύω τι, Naz. temere, importune, et citra delectum, quidquam in buccam venit, λέγω εἰκῆ, ᾳ φορτικῶς, ᾳ χύδην, ὅ,τι ἂν ἐπέλθῃ, Isocr.
Egelidus, χλιαρὸς, ὰ, όν, aqua, ὕδωρ, Athen.
Egenus, a, um, ὁ ᾳ ἡ ἄπορος, υ, alicujus rei, τινὸς, Dem. ὁ ᾳ ἡ ἰδιώτης τινος, id. Confer *Pauper*.

Egeo, ἀπορέω, pecunia, τῶν χρημάτων, Isocr. victu, εἰμὶ ἐν χρείᾳ περὶ τὴν τροφήν· δέομαι τοῦ βίου· alicujus rei, ἰδιῶς seu ἀπόρως ἔχω, seu διάκειμί τινος, id. rebus necessariis, σανίζω τῶν ἐπιτηδείων, Plut. τῶν καθ' ἡμέραν ἀναγκαίων, Isocr. Confer *Indigeo.*

Egerminatio, ἡ ἐκβλάστησις, ως, foliorum, τῶν φύλλων, Diosc.

Egermino, ἐκβλαστάνω, Theophr.

Egero, ἐκκομίζω, ἐκφορέω, aliquid e domo, τὶ ἐκ τῆς οἰκίας, Lucian. excerno, ἐκκρίνω, Theophr. Confer *Effero.*

Egestas, ἡ ἀπορία, ας, summa, ἰσχάτη, Dem. Confer *Inopia*, item *Paupertas.*

Egestio, ἡ ἐκκομιδή, ῆς, ἡ ἐκφορὰ, excrementorum et similium e corpore, ἡ ἔκκρισις, ως, Theophr.

Egestuosus, ὁ ᾗ ἡ ἄπορος, ε, Dem.

Ego, ἐγὼ, Dem. ego vero lugebam ipsum, ἐγὼ δ' ἐτένθην αὐτόν· ego vero, i. e. equidem, conabor præstare, πειράσομαι μὲν ἓν ποιεῖν· ego vero ipse mori malim, ᾗ ἔγωγε αὐτὸς τεθνάναι μᾶλλον βουλοίμην, id.

Egredior, ἐκβαίνω, alicunde, τινὸς, Isocr. adversus aliquem, ἐξέρχομαι ἐπί τινος, Xen. domo, ἐξέρχομαι τῆς οἰκίας, id. e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Isocr. animo prompto, ἕξειμι προθύμως, Dem. ex urbe, ἐξέρχομαι ἐκ τῆς πόλεως, id. egressus annum quinquagesimum, πλειόνων ἢ πεντήκοντα ἐτῶν, Dem. ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονὼς, id.

Egregie, διαφερόντως, Isocr. ἐξαιρέτως, Plut.

Egregius, ὁ ᾗ ἡ ἐξαίρετος, ε, Thuc. θαυμαστὸς, ἡ, όν, Herodian. ὁ ᾗ ἡ ὑπέρογος, ἔξοχος· thesaurus, θησαυρὸς καλὸς, Isocr. senes egregiis meritis, πρεσβῦται ἀξίοι λόγου, Herodian.

Egressio, ἡ ἔκβασις, ἡ ἔξοδος, Dem. ἡ ἐξήλυσις, Herodot.

Egurgito, ἀπαρύω, Plut.

Ehem, ὦ, Dem.

Eheu, αἴ, Lucian.

Eho, ὦ, Isocr.

Ehodum, ὦ τὰν, Dem. ehodum bone vir, ὦ γαθὲ, Xen.

Eja, εἶα, Aristoph.

Ejaculor, ἀκοντίζω, in aliquem, εἴς τινα, Thuc. jaculando absumo sagittas, ἐκτοξεύω τὰ βέλη, Herodot.

Ejectamentum, τὸ ἔκκριμα, ατος.

Ejectio, ἡ ἐκβολὴ, ῆς, Dem. ἡ ἐξώθησις.

Ejectitius, ὁ ᾗ ἡ ἐκβόλιμος, ἐκβολιμαῖος, αία, αῖον.

Ejicio, ἐξωθέω, ἐκβάλλω, e patria, ἐκ τῆς πατρίδος, Dem. aliquem, ποιῶ ἐκβολήν τινος, Isocr. φεύγοντα, seu ἔκδοτον, seu ἄπολιν ποιῶ τινὰ, Dem.

Ejulatio, ὁ ὀδυρμὸς, οῦ, Isocr. ὁ ὀλολυγμὸς, Athen. ὁ κλαυθμός.

Ejulo, ὀλολύζω, Lucian. ὀλοφύρομαι.

Ejuratio, ἡ ἐξωμοσία, ας, Dem.

Ejuro, ἐξόμνυμαι, aliquid, τὶ, Æschin.

Ejusdemmodi, Ejuscemodi, Ejusmodi, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, Plat. τοιοῦτός τις, id. τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, Aristot.

Elabor, διεκπίπτω, per foramina, τῶν πόρων, Plut. ex aliquo, ἔκ τινος, id. Confer *Effugio.*

Elaborate, διαπεπονημένως, Isocr.

Elaboratio, ἡ ἐκπόνησις, ως.

Elaboratus, πεπονημένος, ένη, ένον, Isocr. πονηθεὶς, εῖσα, ἐν, Plut. opera arte elaborata ab artificibus optimis, ἔργα τέχνῃ πεποιημένα δημιουργοῖς ἀρίστοις, Dem.

Elaboro, ἐκπονέω, Thuc. ἐξεργάζομαι aliquid, τὶ, Isocr. in aliqua re, ποιῶ περί τι, Aristot. circa virtutem, φιλοπονέω περὶ τὴν ἀρετὴν, Isocr.

Elangueo, ἐκκάμνω, Plut.

Elanguesco, ἀπομαραίνομαι, Plut.

Elapsus, διεκπεπτωκὼς, υῖα, ός· elapsus est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς, Dem. elapsum tempus, παρελθὸν χρόνος, Isocr. elapso anno, διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ, Dem. elapsis diebus et noctibus, ἡμερῶν ᾗ νυκτῶν παρελθουσῶν, Aristot.

Elargior, καταχαρίζομαι, alicui aliquid, τινί τι, Plut.

Elate, ἐκπεφυκώς.

Elatio, ἡ ἐκφορὰ, ᾶς, mortui, τοῦ ἀποθανόντος, Dem. in altum, item animi, ἡ ἔπαρσις, ως, Naz. cordis, ὁ μετεωρισμὸς τῆς καρδίας, Maccab.

Elatus, ἐπῃρμένος, ένη, ένον, propter fortunam præsentem, ταῖς παρούσαις τύχαις, Xen. propter divitias, ἐπὶ τῷ πλούτῳ, id. propter insperatam fortunam, ἐπαιρόμενος ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις, Herodian.

Elavo, ἐκνίπτω, Plat.

Electe, ἐκλιγδην, λογάδην, Thuc.

Electilis, e, αἰρετὸς, ὴ, όν, Aristot.

Electim, ἀριστίνδην, Isocr.

Electio, ἡ αἵρεσις, rerum, πραγμάτων, Isocr. et judicium de aliqua re, αἵρεσις ᾗ κρίσις περί τινος, id. electionem alicui dare, αἵρεσιν δοῦναι τινὶ, Dem.

Elector, ὁ αἱρέτης, Philo.

Electrix, ἡ αἱρέτις, ιδος, Philo.

Electrum, τὸ ἤλεκτρον, Aristot.

Electus, αἱρεθεὶς, εῖσα, ἐν, Plut. αἱρετὸς, ὴ, όν, Lycophr. ὁ ᾗ ἡ ἐξαίρετος, Dem.

Eleemosyna, ἡ ἐλεημοσύνη, ης, N. T.

Elegans, κομψὸς, ὴ, όν, ὁ ᾗ ἡ κιρικαλλὴς, ὁ ᾗ ἡ φιλόκαλος, Isocr. elegantissima dicta, χαρίεντα τῶν ἰρημένων· corpusculum alicujus minus elegans, σωμάτιόν τινος ἧττον εὐπρεπὲς, Plat. scriptura, ἡ καλλιγραφία, Plut.

Eleganter, ἐκπρεπῶς, χαριέντως, Isocr. κεχαρισμένως, id. ἐπιχαριτῶς, id. dicere, μουσικῶς seu διαπεπονημένως λέγειν, Dem. scribo, καλλιγραφῶ, Poll. scribens, καλλιγράφος, Greg.

Elegantia, ἡ ἐκπρέπεια, ὁ κόσμος, Isocr. ἡ κοσμιότης, elegantiæ studium, ἡ φιλοκαλία, id.

Elegiacus, a, um, ἐλεγειακὸς, ὴ, όν, elegiacos versus seu carmen elegiacum facere et recitare, ἐλεγεῖα ποιεῖν ᾗ λέγειν, Dem.

Elegidium, ὁ ἐλεγιδιον.

Elegus, ὁ ἔλεγος, Aristoph.

Elementalis, idem quod *Elementarius.*

Elementaliter, στοιχειωδῶς, Laërt.

Elementarius, στοιχειακὸς, ὴ, όν, ὁ ᾗ ἡ στοιχειώδης, ους, Aristot.

Elementum, τὸ στοιχεῖον, Aristot. literæ et prima institutio, τὸ στοιχεῖα, id. prima elementa doceo, στοιχειόω, Greg. elementorum traditio, ἡ στοιχείωσις, Dion. Areop.

Elenchus, ὁ ἔλεγχος, υ, Lucian.

Elenctice, ἐλεγκτικῶς, Aristot.

Elencticus, ἐλεγκτικὸς, ὴ, όν, sermo, λόγος, Plut.

Elephantia, idem quod *Elephantiasis.*

Elephantiacus, a, um, ὁ ἐλεφαντιῶν, ῶντος.

Elephantiasis, ἡ ἐλεφαντίασις, ὁ ἐλεφαντιασμὸς, οῦ, ὁ ἐλέφας, Diosc. elephantiasi laboro, ἐλεφαντιάω.

Elephantinus, ἐλεφάντινος, ίνη, ινον, Lucian. ἐλεφαντικὸς, ὴ, όν, Herodian.

Elephantus, ὁ ἐλέφας, Aristot.

Elephas, idem quod anteced. Elephas fœmina, ἡ ἐλέφας, αντος, Aristot.

Elevatio, τὸ αἰώρημα, ἡ αἰώρησις, ἡ ἔπαρσις.

Elevo, ἐπαίρω, αἰωρέω, aliquid supra caput, τὶ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, Dem. manus ad cœlum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν, Xen. εἰς τὸν οὐρανὸν, Aristot. oculos ad cœlum, τὰς ὄψεις πρὸς τὸν οὐρανὸν, Philo. contemno aliquid, ἐκφαυλίζω τι, Plut. Confer *Contemno.*

Elicio, ἐξάγω, aliquid, τὶ, Dinarch.

Elido, ἐκθλίβω, LXX.

Eligo, ἐκλέγω, aliquid, τὶ, Isocr. ex omnibus dictis optimum, ἐκλέγω βέλτιστον ἐξ ἁπάντων τῶν ῥηθέντων, id. præ multis opibus, αἱρέομαί τι ἀντὶ πολλῶν χρημάτων, Dem. aliquem belli præsidem, αἱρέομαί τινα προστάτην τοῦ πολέμου, Dem. legatos ad aliquem, αἱρέομαι πρέσβεις πρός τινα, id. multo magis aliquid, quam, αἱρέομαί τι πολὺ μᾶλλον, ἤ, Isocr. mortem potius, quam vitam turpem, προαιρέομαι τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ζῆν αἰσχρῶς, id. θάνατον ἀντὶ ζωῆς, Dem. aliquid ex omnibus, τὶ ἐξ ἁπάντων, Isocr. in senatum, ἐκλέγω εἰς γερουσίαν, Dem. magistratus, σεῖω ἄρχοντας, Herodian.

Elimino, ἐξορίζω, aliquem, τινὰ, Aristot. e patria, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πατρίδος, Dem. ἐξοικίζω, ἐξελαύνω.

Elimo, ἀποξύω.

Elinguatus, ὁ ᾗ ἄγλωσσος, υ, Athen. ὁ ᾗ ἄφωνος.

Elinguis, idem quod anteced.

Elinguitas, ἡ ἀγλωσσία, ας.

Elinguo, γλωττοτομέω, Plut.

Eliquesco, ἐκτήκομαι.

Eliquo, ἐκτήκω.

Elisio, ἡ ἔκθλιψις, ως.

Elixo, ἑψέω, Aristot. ἀναζράσσω.

Elixus, a, um, ἑφθὸς, ὴ, όν, Diosc. ἑψαλέος, ία, έον.

Elocatio, ἡ μίσθωσις, domus, οἰκίας, Dem. filiæ, ἡ ἔκδοσις τῆς θυγατρὸς, id.

Eloco, μισθόω, domum alicui, οἰκίαν τινι, Isocr. domum decem minis, οἰκίαν δέκα μνῶν, pluris, πλείονος, Plut. filiam cum magna dote, μετὰ προικὸς πλείστης ἐκδίδωμι τὴν θυγατέρα, Isocr. alicui filiam uxorem, δίδωμί τινι θυγατέρα εἰς γάμον, Plut.

Elocutio, ἡ λέξις, Isocr. ἡ ἑρμηνία, Dion. Hal. ἡ φράσις.

Elogium, ἡ μαρτυρία, Isocr. τὸ ἐγκώμιον, Dem. Confer *Laus.*

Elongo, ἐκμηκύνω.

Eloquens, λόγιος, ία, ιον, Aristot. δεινὸς, ὴ, όν, Dem. ῥητορικὸς, ὴ, όν· λέγειν δεινός· εἶναι δεινὸν δυνάμενος· δυνατὸς λέγειν· τιχύτατος τοῦ λέγειν· eloquentissimus, δεινότατος πάντων ἀνθρώπων· δεινότατος λέγειν ἁπάντων· ἱκανώτατος τῶν ῥητόρων, id.

Eloquentia, ἡ δεινότης, ητος, Dem. ἡ ἐμπειρία τοῦ λέγειν, Dem. ἡ εὐπορία τοῦ εἶπεῖν, Isocr. τὸ εὖ λέγειν, Dem. δεινότης ἐν λόγοις, Isocr. οἱ λόγοι, id.

Eloquium, τὸ λόγιον, Thuc.

Eloquor, ἀποφθέγγομαι, N. T. de aliqua re, ἀφορίζω περί τινος, Aristot.

Eluceo, ἐκλάμπω, Plat.

Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω, Thuc.

Elucubratio, ἡ νυκτογραφία, ας, Dem.

Elucubro, νυκτογραφέω, φιλοπονέω.

Eludo, διαπαίζω, Plat. aliquid, διαπρέω τι, Plut.

Elugeo, πενθέω, N. T.

Elumbis, e ἐξωσφυσμένος, ένη, ένον.

Eluo, ἐκπλύνω, Aristot. aliquid ἐκνίπτω τι, Plat. facta, τὰ πεπραγμένα, Dem. aliquid lixivio, ἐκλύζω τι κονίᾳ, Gal.

Elusio, ἡ κακουργία, Dem. ἡ παράκρουσις, et tergiversatio, ἡ κακουργία ᾗ διάδυσις, id.

Elutriatio, ὁ μιταγγισμὸς, οῦ, Diosc.

Elutrio, μιταγγίζω, Diosc.

Eluvies, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, Dem.

Eluxatus, ὁ ᾗ ἡ ἐξαρθρές, Suid. Confer *Luxatus.*

Emaciatio, ἡ ἴσχανσις, ως.

Emacio, ἰσχναίνω, Aristot. ἰσχαίω, Theophr.

Emacitas, τὸ ὠμητικὸν, οῦ.

Emacror, ἰσχναίνομαι.

Emaculo, ἀποσμήχω, aliquid aliquo, τί τινι, Lucian. ἀποσμάω τι, Diosc.

Emancipatio, ἡ χειραφεσία, ας.

Emancipatus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἄφετος, ε, Isocrates.

Emancipo, ἀφίημι, aliquem, τινὰ, Dem. ἐκποιέομαί τινα, Pandect.

Emaneo, ἔξω διαμένω.

Emano, ἐκρέω, ἀποφέρομαι, Plut.

Emansor, ὁ ᾗ ἡ ἀτρεπτος, et desertor ordinum, ᾗ λείπων τὰς τάξεις, Dem. ὁ ἀτακτῶν, ῶντος, id.

Emarcesco, ἀπομαραίνομαι, Aristot. καταμαραίνομαι, id.

Emasculo, εὐνουχίζω, N. T.

Ematuresco, πεπαίνομαι, Xen.

Emblema, τὸ ἔμβλημα, ατος, Bud.

Embryon, τὸ ἔμβρυον, υ, Diosc.

Emendabilis, ὁ ᾗ ἡ ἰδιπανόρθωτος, Hipp.

Emendate, ὀρθῶς, Aristot. loquor, ὀρθοεπέω, scribo, ὀρθογραφέω.

Emendatio,

Emendatio, ἡ διόρθωσις Aristot. legum, ἡ ἐπανόρθωσις τῶν νόμων, Dem. emendationem instituo in fœdere, ἐπανόρθωμα ἐπανορθῶ ἐν τῇ εἰρήνῃ, id.
Emendator, ὁ διορθώτης, ᾱ· ὁ ἐπανορθωτὴς, οῦ.
Emendico, ἐρανίζω, aliquid, τὶ. Æschin.
Emendo, διορθόω, aliquid, τὶ, Dem. orationem scriptam, ἐπανορθῶ λόγον γιγραμμένον, id civitatem corruptam, ἐπανορθῶ πολιτείαν τὴν διεφθαρμένην. Aristot. calamitates aliqua re, ἐπανορθόομαι τὰς συμφορὰς τινι, id. Confer *Corrigo*.
Ementior, ψευδολογέω, ψεύδομαι, aliquid, τὶ, Aristoph. alicui, τινὶ, N. T.
Ementitus, ψευσάμενος, ένη, ενον, Herodian. et poss ἐψευσμένος, ένη, ένον, Thuc.
Emercor, ὠνέομαι, aliquod ab aliquo pecunia seu pretio, τὶ παρά τινος χρημάτων, Dem.
Emereo, seu Emereor, μισθοφορέω, Aristoph.
Emergo, ἀναβαίνω, ἀνακύπτω, ἀναδύομαι, e fonte, κρήνης, Lucian.
Emeritus, sc. miles, ὁ ὑπὲρ τὸν καπάλογον, Dem ὁ πάσας τὰς νομίμας στρατίας στρατεύσας, Herodian. emeritæ ætatis, πρὸς ἄφιξιν στρατίας, ῶν, id.
Emersio, ἡ ἔκδυσις, εως.
Emetior, ἐκμετρέω, Poll.
Emeto, ἀμάω, ἀπαμάω, Hesych.
Emicatio, ἡ ἔκλαμψις, εως.
Emico, ἀναλάμπω, Xen ἐκλάμπω, Plat.
Emigro, ἀποικέω, Isocr. e vita, τελευτάω τὸν βίον, Isocr. Confer *Morior*.
Eminentia, ἡ ἔξοχὴ, ῆς, lapidis, λίθου, Herodian. lignorum, ξύλων, id.
Emineo, ἐξέχω· venæ eminent, φλέβες ἐξέχουσι, Aristot. super aliquid aliquo, ὑπερκύπτω τί τινι, Bas. περικύπτω.
Eminus, πόῤῥωθεν, Dem. μακρὰν, Isocr.
Emissarius, ὁ προσαγωγεὺς, Naz. ὁ προσαγγελεὺς, Bud.
Emissio, ἡ ἀποστομὴ, Æschin. ἡ ἔκπεμψις, Thuc. ἐκπομπὴ, coloniæ, ἀποικίας, Plat.
Emitto, ἐκπέμπω, legationem de re aliqua, πρεσβείαν ὑπέρ τινος, Dem. ad aliquem, ἀποστέλλω πρεσβείαν πρός τινα, id. vocem, περεῖμαι φωνὴν, Plut. vocem contrariam, φθέγγομαι ἐναντίον, id. verbum, περοῖμαι ῥῆμα, Dem. sermonem de re aliqua, ἐκδίδωμι λόγον περί τινος, Plut.
Emo, ὠνέομαι, aliquid, τὶ, pecunia ab aliquo, τὶ παρά τινος χρημάτων, Dem. aliquid duobus teruncciis, τὶ δυοῖν χαλκοῖν· pisces, ἀγοράζω ἰχθῦς· eodem pretio meliorem, πρίαμαι βελτίω τῆς ἴσης τιμῆς, id. et corrumpo aliquem, ὠνέομαι χ διαφθείρω τινά· parvi frumentum emitur, εὐνὸς ἐστιν ὁ σῖτος, id.
Emodu or, ῥυθμίζω. aliquid, τὶ. Herodian.
Emolior, ἐξωθέω, Aristot.
Emollio, μαλακύνω, aliquid, τὶ. Gal.
Emolumentum, ἡ ὠφέλεια, Dem. et lucrum, τὸ λῆμμα χ κέρδος· aliquid accipio, λῆμμά τι λαμβάνω· repudio, ἀπαλλάττω λήμματος· sequor non æquitatem, αἱρέομαι πλεονεξίαν, ἀλλὰ τὸ δίκαιον· specto, ἀγαπάω τὴν πλεονεξίαν· appeto, ἐπιθυμέω τῷ πλεονεκτήματος· percipio, καρτόομαι πλεονεξίαν τινὰ, id. fruor emolumentis, ἀπολαύομαι τῶν κερδῶν, Isocr. spe emolumenti facio aliquid, ἐπ' ἐλπίδι πλεονεξίας ποιέω τι· Dem. emolumento sum alicui, ὠφελέω τινὰ, Plat. emolumentum adferens, ὠφέλιμος, ίμη, ιμον, Plat. emolumento carens, ὁ χ ἡ ἀλυσιτελὴς, Strabo.
Emorior, ἀποθνήσκω, Plat. ἐκθνήσκω, Hom. emori malim quam, μᾶλλον τεθνάναι βουλοίμην, ἤ, Dem. emorior risu, ἐκθνήσκω γέλῳ seu γέλωτι, Hom.
Emortualis, e, Συνσιμαῖος, αία, αῖον, dies, Συνσιμία ἡμέρα.
Emortuus, νενεκρωμένος, ένη, ένον, N. T.
Emoveo, ἀπάγω, aliquid, τὶ, Xen.
Emphasis, ἡ ἔμφασις, εως, Quinct.
Empirice, ἡ ἐμπειρικὴ, ῆς.
Empirice, ἐμπειρικῶς.
Empiricus, ἐμπειρικὸς, ὴ, ὸν, medicus, ὁ ἐμπειρικὸς, Cels.
Emplastrum, τὸ ἔμπλαστρον, Gal.
Emporium, τὸ ἐμπορεῖον, Strabo. τὸ ἐμπόριον, Thuc.
Emptio, ἡ ὠνὴ, ῆς, Dem. τὸ ἀγόρασμα, Aristot. ἡ ἀγόρασις, Plat. ἡ ὤνησις· mutuari in emptionem fodinarum, δανείζεσθαι εἰς ὠνὴν μετάλλων· accipere damnum in emptione, ζημιοῦσθαι ἐπὶ τῇ ὠνῇ· facere emptionem navis, ποιεῖσθαι ὠνὴν τῆς νεὼς, id.
Emptor, ὁ ὠνητὴς, οῦ, Dem. ὁ ὠνεμένος, ένη, id. ὁ πριάμενος, id. ὁ ἀγορασὴς, οῦ, Xen.
Empturio, ἀγορασείω.
Emucidus, ὁ χ ἡ βλεννώδης, εως, Hippocr. ὁ χ ἡ βλεννῶδης, εος, id.
Emulgeo, ἐξαμέλγω.
Emunctio, ἡ ἀπομυξία, ας, Hesych.
Emundo, ἐκκαθαίρω.
Emungo, ἀπομύττω, nasum, τὴν ῥῖνα. Hom. me cubito, ἀπομύττομαι ἀγκῶνι. Suid. lucernam seu candelam, προμύττω τὸν λύχνον, Plut.
Emunio, φράττω, urbem muro, πόλιν τείχει, Herodian.
En, ἰδὲ, Dem. ἦ ἴδὲ, Lucian.
Enarrabilis, e, ἐξηγητὸς, ὴ, όν.
Enarratio, ἡ ἐξήγησις, εως, Soph. ἡ ὑφήγησις, εως. Dem. ἡ διήγησις.
Enarrator, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, Dem.
Enarro, ἐξηγέομαι, virtutes medicamentorum, δυνάμεις φαρμάκων, Galen. alicui omnia, διηγέομαί τινι πάντα, Dem.
Enascor, ἀναφύομαι, Plut. ἐνφύομαι.
Enato, ἐκνήχομαι, Aristot. ἐκκολυμβάω, N. T.
Enavigo, ἐκπλέω.
Encaustes, ὁ ἐγκαυστὴς, οῦ.
Encaustice, es, ἡ ἐγκαυστικὴ, ῆς, Plin.
Encausticus, ἐγκαυστικὸς, ὴ, όν.
Encaustum, τὸ ἔγκαυστον, ου.
Enchiridium, τὸ ἐγχειρίδιον, ου, Epictet.
Encomium, τὸ ἐγκώμιον, Dem. Confer *Laus*.
Eneco, ἀποκτονέω, aliquem, τινὰ, Plat. ἀποκτίννυμί τινα, id. Confer *Interficio*.
Energia, ἡ ἐνέργεια, ας, Chrys.
Enervis, ὁ χ ἡ ἄνευρος, ου, ἄῤῥωστος.
Enervo, ἀποσινόω, Suid. ἐκνευρίζω, Dem.
Enervus, idem quod *Enervis*.
Enim, γὰρ. *quod semper postnam alteramve vocem ponitur, ut*, meo enim tempore, ἐπ' ἐμοῦ γὰρ, Dem. ad postremum enim, πρὸς γὰρ τὸ τελευταῖον, id. ego enim nullius rei mihi conscius sum, ἐγὼ γὰρ δὴ ὅτι μέγα, ὅτι σμικρὸν σύνοιδα ἐμαυτῷ, Plat.
Enimvero, χ γάρ τοι· enimvero, quum his animis essent, redegerunt nos in tantam concordiam, χ γάρ τοι διὰ ταύτην τὴν γνώμην εἰς τοιαύτην ὁμόνοιαν ἡμᾶς κατέστησαν, Isocr. enimvero recte loquimini, ἀλλ' εὖγε λέγετε, Xen enimvero, ὦ homo, tu quis es? μενοῦνγε, ὦ ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ; N. T.
Enitco, ἀναλάμπω, Isocr. ἀποφλέω.
Enitesco, καλλύνομαι, Plat.
Enitor, ἀποτίνω, Plut. Confer *Pario*; conor, πειράομαι, valde, σφόδρα, Isocr. enitendum est pro viribus, πειρατέον κατὰ δύναμιν, Dem. Confer *Conor*.
Enixe, σπουδῇ, Plat. ἐκτενῶς.
Eno. Vide *Enato*.
Enodate, δήλως.
Enodatio, ἡ δήλωσις, εως. Confer *Explanatio*.
Enodis, e, ὁ χ ἡ ἀνάμματος, ου, Xen.
Enodo, ἐξαμματόω, explico, καταφανὴς ποιέω, Isocr. φανερὸν ποιέω, id.
Enormis, ὁ χ ἡ ἄμετρος, ου, ἐκνομος, ου.
Enormitas, τὸ ἄμετρον, Luc. ἡ ἀμετρία.
Enormiter, ἀμέτρως, ἐκτόπως.
Enotesco, γνωρίζομαι, N. T.
Enoto, ἐκσημειόομαι, N. T.
Ens, τὸ ὄν, ὄντος, Plat. ἡ οὐσία, ας, id.
Ensiculus, τὸ ξιφίδιον, ου, Xen. τὸ ξιφιδιον, ου, Diod. Sic.
Ensifer, ὁ ξιφηφόρος, ου, Herodian.
Ensis, τὸ ξίφος, ους, Xen. Confer *Gladius*: ensem fero, ξιφηφορέω, Herodian. ensis gestatio, ἡ ξιφηφορία, ας, Suid.
Entheus, ὁ χ ἡ ἔνθεος, Plat.
Enthusiasmus, ὁ ἐνθουσιασμὸς, οῦ, Plut.
Enthusiasta, ὁ ἐνθουσιαστὴς, οῦ.
Enthymema, τὸ ἐνθύμημα, ατος, Aristot.
Enucleate, ἐνκριτῶς.
Enucleo, ἐκτυροκνίζω, Alex. Aphr. explico, διακρινέω τι. Xen. ταχυνίζω.
Enudo, ἀπογυμνόω, γυμνόω, aliquem aliqua re, τινὰ τινος, Thuc.
Enumeratio, ἡ διαρίθμησις, εως, ἡ ἐξαρίθμησις, εως ὁ κατάλογος, ου, Aristot.
Enumero, ἐξαριθμέω, omnia pericula, ἅπαντας κινδύνους, Isocr. omnes actiones alicujus, καταριθμέω πάσας πράξεις τινὸς, id. καταλέγομαι. Athen. omnia beneficia in aliquem collata, διηγέομαι πάσας εὐεργεσίας εἴς τινα κατατιθέμενος, Herodian.
Enunciatio, ἡ ἀπόφανσις, seu ἡ ἀπόφασις, Aristot.
Enunciative, ἀποφαντικῶς, Hermog.
Enunciativus, ἀποφαντικὸς, ὴ ὸν, Aristot.
Enunciatum, ἡ ἀπόφανσις, Aristot. τὸ ἀξίωμα.
Enuncio, ἀποφθέγομαι, Aristot. ut præco, κηρύττω, Dem.
Enutrio, ἐκτρέφω, Aristoph. vicissim, ἀντεκτρέφω, Aristot. a pueritia, ἀνατρέφω ἐκ παίδων, Herodian.
Eo, ἴμεν, in Cyprum, εἰς Κύπρον, Herodot. longam viam, βαδίζω μακρὰν ὁδὸν, Dem. festinanter, βαδίζω ταχέως, id. ταχὺ, id. eadem via, τὴν αὐτὴν ὁδὸν, id. per mare pedibus, διὰ τῆς θαλάσσης πεζεύω, Isocr. cum aliquo, πορεύομαι σύν τινι ἐμοῖ, Dem. quo it? ποῖ πορεύεται; id. ad aliquem, βαδίζω ἐπί τινα· domum, πρὸς οἰκίαν, id
Eo, εἰς τοῦτο, dementiæ perveneruntquidam, τῆς ἀνοίας ἐληλύθασί τινες, Isocr. eo superbiæ processit, ut, εἰς τοσοῦτο τῆς ὑπερηφανίας ἦλθεν, ὥστε, id. eo insaniæ devenit, εἰς τοσαύτην τὴν μανίαν ἦλθε, id. eo quod, διότι, Dem. eo magis, quo mitius, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ πράοτερον, Dem. ὅσῳ ἂν μᾶλλον——μᾶλλον, Isocr. eo usque. Vide *Usque*.
Eodem, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.
Eos, ἡ ἕως, ω, Aristot.
Eous, ἑῷος, α, ον, Aristot.
Epactæ, αἱ ἔπακται, sc. ἡμέραι.
Ephebus, ὁ ἔφηβος, ου, Xen. ὁ χ ἡ ἀντίπαις· ex ephebis excedo, ἡβάω, Thuc. ἐξέρχομαι ἐκ παίδων, Dem. εἰς ἄνδρας ἥκω, Ælian.
Ephippium, τὸ ἐφίππιον, ου, Xen.
Epicedium, τὸ ἐπικήδιον, ου, Suid.
Epigramma, τὸ ἐπίγραμμα, ατος, Aristot.
Epigraphe, ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς, Polyb.
Epilepsia, ἡ ἐπιληψία, ας, Gal.
Epilogus, ὁ ἐπίλογος, ου, Poll.
Epinicium, τὸ ἐπινίκιον, ου, Poll.
Epiphania, τὰ ἐπιφάνια, ων, Epiphan.
Epiphonema, τὸ ἐπιφώνημα, ατος, Quinctil.
Epiphora, ἡ ἐπιφορὰ, ᾶς, Hermog.
Episcopalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τοῦ ἐπισκόπου.
Episcopatus, ἡ ἐπισκοπὴ, ῆς, N. T.
Episcopus, ὁ ἐπίσκοπος, ου, N. T.
Epistola, ἡ ἐπιστολὴ, ῆς, Xen. ab epistolis, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν· epistolam mitto, ἐπιστολὴν ἐπιστέλλω, Dem. Confer *Literæ*.
Epistolaris, ἐπιστολικὸς, ὴ, όν, Dem. Phal.
Epistolium, τὸ ἐπιστόλιον, ου, Plut.
Epistolographus, ὁ ἐπιστολιὺς, έως, Xen.
Epitaphium, τὸ ἐπιτάφιον, ου, Lucian.
Epithalamium, τὸ ἐπιθαλάμιον, sc. ποίημα, Poll.
Epitheton, τὸ ἐπίθετον, sc. ὄνομα, Aristot.
Epitome, ἡ ἐπιτομὴ, ῆς, Aristot.
Epoto, ἐκπίνω, vinum, οἶνον, Eurip.
Epulæ, ἡ ἑστίασις, εως, ἡ δαὶς, ἡ δοίνη, sumptuosæ, seu imperatoriæ, στρατηγικὴ, Ælian. ἡ εὐωχία, ας, Aristot. funebris, τὸ περίδειπνον, ου, Dem. epulis excipio, εὐωχίω, Herodot. ἑστιάω τινὰ, Dem.
Epulatio, ἡ ἑστίασις, εως, Lucian. ἡ εὐώχησις.
Epulo, ὁ δαιτυμὼν, όνος, Plat. ὁ δαιταλιὺς, έως, Athen.
Epulor, εὐωχέομαι, Xen. ἑστιάομαι, Plut.
Epulum, idem quod *Epulæ*.
Equa, ἡ ἵππος, ου, Xen.
Equarius. Vide *Equestris*, e.
Eques, ὁ ἱππεὺς, έως, Dem. ὁ ἱπποβάτης· sum, ἱππεύω· equitum magister, ὁ ἵππαρχος· qui

præest equitibus, ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων· equites comparo, παρασκευάζω ἱππέας· habere, κτᾶσθαι, seu ἔχειν ἱππέας, id. congregare, συνάγειν· equites ferentarii, ἱππεῖς ψιλοὶ, id.

Equester, ris, e, ὁ ἢ ἡ ἱππικὸς, ὴ, ὸν· equestria certamina, ἄθλοι, Dion agmen, στράτευμα, Xen ars equestris, ἡ ἱππικὴ, ῆς, ἡ ἱππικὴ τέχνη· artis equestris peritus, ὁ ἱππικὸς, ῆ, id. equestre prælium, ἡ ἱππομαχία, Thuc. equestri prælio superior sum, ἱπποκρατέω, Dem. equestris ordo, ἱππικὸν τάγμα, Herodian. equestres copiæ, ἱππικὴ δύναμις, Xen.

Equidem, γὲ, equidem ipse mori malim, quam, ἐγὼ γε αὐτὸς τεθνάναι μᾶλλον βουλοίμην, ἤ, Dem equidem te modo quærebam, ἐμὲ μὴν ἐναγχός σε ἐζήτουν, Plut. equidem ejusmodi decretum edidi, ἐγὼ μὲν τοίνυν ἔγραψα, Dem.

Equile, ἡ ἱπποστασία, ὁ ἱππὼν, Xen.

Equinus, ὁ ἢ ἡ ἵππιος, ὁ.

Equio, ἱππομανέω, Aristot.

Equisetum, ἡ ἵππουρις, ἰδος, Diosc.

Equiso, ὁ ἱππόκιμος, ὁ, Plut.

Equitabilis, ὁ ἢ ἡ ἱππάσιμος, Xen.

Equitandi ars, ἡ ἱππασύνη.

Equitatio, ἡ ἵππευσις, εως, Xen. ἡ ἱππεία, ας, id iter, quod equo conficitur, τὸ ἵππευμα, ατος, Xen.

Equitatus, τὸ ἱππικὸν, οῦ, Dem. equitatui præsum, ἱππαρχέω, id. equitatu supero, ἱππο-κρατέω, Thuc.

Equites. Vide *Eques*.

Equito, ἱππεύω, Isocr. ἱππάζομαι, Xen. per regionem, ἱππάζομαι τὴν χώραν, Plut. προσ-ελαύνω ἵππῳ, Xen. ad te, ἐλαύνω πρός σε, Luc.

Equulus, τὸ ἱππάριον, ὁ, Xen.

Equus, ὁ ἵππος, Dem. pulcher, καλὸς, Isocr. bellicus, πολεμιστήριος, Dem. equitandi imperitus, ἱππεύειν κακῶς ἐπισάμενος, Isocr. alere, τρέφειν, Dem. conscendere, ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον, Xen. descendere de equo, κατα-βαίνειν ἀπὸ τοῦ ἵππου, Dem. equorum studiosus, ὁ φιλίππος, ὁ ἱππερασής.

Eradicatio, ἡ ἐκρίζωσις, εως.

Eradicator, ὁ ἐκριζωτὴς, οῦ, Joseph.

Eradico, ἐκριζόω.

Erado, ἀποξύω, Alciphr.

Erciscor, μερίζω, Athen.

Erebus, ὁ ἔρεβος, ου, Hom.

Erectio, ἡ ὄρθωσις, εως.

Eremigo, ἐξερίττω, ἐκκωπηλατέω.

Eremita, ὁ ἐρημίτης, ου, Naz. ὁ ἀναχωρητής.

Eremus, ἡ ἔρημος χώρα, Xen. ἡ ἐρημία, ας, Æschyl.

Erepo, ἐξέρπω, Aristoph.

Ereptio, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, Thuc.

Erga, πρὸς, cum accus. gerere se benignum erga omnes, ἔχειν ἡδέως πρὸς ἅπαντας, Isocr. περὶ, cum accus. talem se gerere erga parentes, τοιοῦτον γίγνεσθαι περὶ τοὺς γονεῖς, id.

Ergasterium, τὸ ἐργαστήριον, ου, Xen.

Ergastularius, ὁ τῶ ἐργαστηρίῳ ἐπιστάτης.

Ergastulum, τὸ ἐργαστήριον, Xen. τὸ δεσμωτήριον.

Ergo, ἄρα, ὦν, Plat. ubi ergo radices egerit, ὅπου ποτ' ὂν ἄρα τὰς ῥίζας καθῆκε, Naz. ergo eadem precabatur, ἐκεῖν ταὐτὰ συνηύχετο, Dem. ergo reliquum est, περίεστι τοίνυν cujus ergo seu gratia hæc commemoro, τοῦ χάριν δὴ ταῦτα ὑπέμνησα, causa, virtutis ergo, ἀρετῆς ἕνεκα, id. hujus ergo, τούτου χάριν, Plut.

Erigo, ἀνορθόω, murum sumptu alicujus, τεί-χος ἐκ τῶν χρημάτων τινὸς, Xen. rempublicam, ἐπανορθοῦν τὰ τῆς πόλεως, Isocr. κατορ-θόω τὴν πόλιν, id.

Eripio, ἐξαρπάζω, aliquid, τί, Plut. alicui aliquid, ἀφαιρέω τινί τι, Isocr. τινός τι, id. ἀπό τινός τι, id. ἀφαιρέομαι τινός τι, Xen. eripior periculo, παρὰ τὸ δεινὸν γίνομαι, Plut. Confer *Adimo*, item *Ausero*.

Erodo, ἐξιδομαι, ἀποβρώσκω, ἀποτρώγω, Laert.

Erogatio, ὁ ἔρανος, ου, Dem. ἡ διάδοσις, εως· sumptuum in ludos, ἡ χορηγία, id.

Erogo, ἐρανίζω, aliquid, τί, Æschin. alicui aliquid, ἐπιδίδωμί τινί τι, Dem. προΐσμαί τινί τι, Aristot.

Errabunde, πεπλανημένως, Isocr.

Errabundus, πλανώμενος, ένη, ενον, Lucian. πλανητὸς, ὴ, όν, Plat.

Erraticus, ὁ πλανήτης, Isocr. πλανητὸς, ὴ, όν· erratica astra, πλανητὰ ἄστρα, Plat.

Erratio, ἡ πλάνησις, Thuc. ἡ πλάνη, Dem. Confer *Error*.

Erratum, τὸ σφάλμα, Xen. τὸ ἁμάρτημα, Dem. ἡ ἁμαρτία. Confer *Peccatum*, item *Delictum*.

Erro, πλανάομαι, in tenebris, ἐν σκότῳ, Lucian. animo et multis rebus frustror, πλανάομαι διανοίᾳ καὶ πολλῶν διαμαρτάνω πραγμάτων, Dem. in aliqua re, ἐξαμαρτάνω τι, Xen. ἐν τινι, Plat. περί τι, Isocr. σφάλλομαι περί τινος, Plat. a veritate, διαψεύδομαι τῆς ἀλη-θείας, id. a scopo, ἅμαρτάνω τοῦ σκοποῦ, id. a via, ἁμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, id. Confer *Pecco*, item *Oberro*.

Erro, onis, ὁ πλάνος, ου, Athen. ὁ πλάνης, ητος, Plut. ὁ πλανήτης, ου, Isocr.

Erroneus, ὁ πλανήτης, ου, Isocr.

Error, ἡ πλάνη, Dem. τὸ ἁμάρτημα, Dem. itineris, σφάλμα κατὰ τὴν πορείαν, Plut. errore teneri, πλάνῃ κατίχεσθαι, Greg. in errorem conjicere aliquem, πλανᾶν τινὰ, N. T. ὑπάγω τινὰ, Dem.

Erubescendus, καταισχυντέος, ία, έον.

Erubesco, καταισχύνομαι, aliquid, τὶ, Isocr. ἐπαισχύνομαί τι, N. T. nomine, τῷ ὀνόματι, Herodot. rebus turpibus, ἐρυθριάω ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς, Æschin. dicere, αἰσχύνομαι λέγων, Isocr. ἐντρέπομαι.

Eruca, ἡ κάμπη, ης, Bas.

Eructatio, ὁ ἐρυγμὸς, οῦ.

Eructo, ἐξερεύγομαι, κατερεύγω, Aristoph. ἀπε-ρεύγω.

Erudio, παιδεύω, alios, ἄλλους, Dem. aliquem in aliqua re, τινά τι, id. ad virtutem, τὴν ἀρετὴν, Isocr. in virtute, ἐν ἀρετῇ, id. Confer *Doceo*.

Erudite, πεπαιδευμένως, reprehendere, ἐπιτι-μᾶν, Isocr.

Eruditio, ἡ παιδία, Dem. ἡ παίδευσις, id Confer *Doctrina*, item *Disciplina*, et *Institutio*.

Eruditus, a, um, πεπαιδευμένος, ένη, ενον, Isocr. ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς, Dem. ὁ τῆς φιλοσοφίας μετεσχηκώς, Isocr. eruditissimus, ὁ τῆς ἄκρου τῆς παιδείας ἐληλακώς, Plut. Confer *Doctus*.

Erugatio, ἡ ἐκρύσσωσις, εως.

Erugo, ἐκρυσσόω.

Erumpo, ἐξορμάω, Xen. ἀναρρήγνυμι.

Eruncatio, ὁ βοτανισμὸς, οῦ.

Erunco, βοτανίζω.

Eruo, ἐξερύω, funditus, ἀνασείω, aliquid scrutando, ἀκριβῶς περί τινος, Aristot. oculos, ἐξερύττω ὀφθαλμοὺς, Plut. τὰ ὄμματα, id.

Eruptio, ἡ ἔκρηξις, εως.

Ervum, ὁ ὄροβος, ου, Dem.

Esca, τὸ ἔδισμα, ατος, Isocr. Conf. *Cibus*.

Esculentus, ἐδιστὸς, ὴ, όν, Aristot. ὁ ἢ ἡ βρώσι-μος, Diod. Sic. ὁ ἢ ἡ ἐδώδιμος, Thuc.

Esito, συχνῶς ἔδω.

Essedarius, ὁ ἐσσεδιλάτης, ου, ὁ ἁρματηλάτης.

Essedum, τὸ ἔσσεδον, τὸ ὄχημα.

Essentia, ἡ οὐσία, ας, Aristot.

Esurienter, πεινητικῶς.

Esuries, ἡ πεῖνα, ης, Plut.

Esurio, πεινάω, Xenoph.

Esuritio, ἡ πείνησις, εως, ἡ πεῖνα, ας, Plut.

Esus, ἡ ἔδεσις, εως, ἡ βρῶσις, εως, Isocr.

Et, καὶ, est unus omnium moderator et apertorum et arcanorum, et simul dux, et dominus, et dispensator, ἐστὶ πάντων εἷς κύριος καὶ ῥήτων καὶ ἀπορρήτων, καὶ ἅμα κρατήτωρ, καὶ δι-οικητὴς, καὶ ταμίας, Dem. sursum ac deorsum, ἄνω τι καὶ κάτω, id.

Etenim, καὶ γὰρ, etenim amicus meus est, καὶ γὰρ φίλος ὢν μοι τυγχάνει, Isocr.

Etesiæ, οἱ ἐτησίαι, ων, Aristot.

Ethice, ἡ ἠθικὴ, ῆς, Aristot.

Ethicus, ἠθικὸς, ὴ, όν, Aristot.

Ethnicus, ἐθνικὸς, ὴ, όν, Naz

Etiam, ἔτι, adolescens etiam est, νέος ἔτι ἐστὶν, Plat. atque etiam, ἔτι τοίνυν, Dem. quin etiam, ἔτι δὲ, Plat. et humanarum etiam actionem, καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δὲ, Aristot. et justo etiam, καὶ τῷ δικαίῳ δή· quod si vi, etiam natura, κἂν ἐν βίᾳ καὶ φύσει, id. etiam atque etiam, καὶ πάλιν καὶ πολλάκις.

Etiamnum, ἔτι καὶ νῦν, Menelao etiamnum sacra faciunt, Μενελάῳ ἔτι καὶ νῦν ἐπιτελοῦσι, Isocr. neque fratris pudebat etiamnum viventis, οὐδὲ τὸν ἀδελφὸν ᾐσχύνετο τὸν ἔτι ζῶν-τα, id.

Etiamsi, εἰ καί. Vide *Etsi*.

Etsi, εἰ καὶ, etsi valde contrarium est, quod facimus, decet tamen eos nobis gratiam habere, εἰ καὶ σφόδρα ἐναντίον, ὃ πράττομεν, προσήκει δήπου χάριν ἡμῖν ἔχειν, Dem. unumquemque vestrûm, etsi probe gnarum, tamen commonefacere volo, ἕκαστον ὑμῶν, καίπερ ἀκριβῶς εἰδότα ὅμως ὑπομιμνῆσαι βούλομαι, Isocr. etsi nullum alium fructum adferrent hæc studia, tamen abducerent juniores a multis delictis, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο δυνήσεται τὰ μαθήματα ταῦτα σεμνὸν ἀγαθὸν, ἀλλ' ἔν γε ἀποτρέ-ψει, &c. Dem. etsi non consequor, tamen non succensebo, κἂν μὴ τύχω, οὐκ ὀργισθή-σομαι· etsi hæc parva videri possunt, magna tamen sapientibus sunt, σαῦτ' εἰ καὶ σμι-κρά τις ἡγεῖται, μεγάλα ἐστὶ τοῖς σοφοῖς, id.

Evacuatio, ἡ ἐκκένωσις, εως.

Evacuo, ἐκκενόω, κενόω, Theophr. ἀποκενόω.

Evado, ἀποβαίνω, vir optimus, ἀνὴρ ἄριστος, Lucian vir doctissimus, ἐλαύνω εἰς ἄκρον τῆς παιδείας, Plut. ex periculis, σώζομαι ἐκ τῶν κινδύνων, Lycophr. ἀποφεύγω τι, Dem.

Evagatio, ἡ παρέκβασις, εως.

Evagino, σπάω, gladium, μάχαιραν, N. T. ξίφος, Lycophr. pugionem, γυμνόω ξιφίδιον, Herodian.

Evagor, παρεκβαίνω, Aristot. περιφέρομαι, Plut. ἀποπλανάομαι· a proposito seu scopo, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγω, Isocr. ἔξω τοῦ σκοποῦ ἱέμαι, Polyb.

Evanesco, ἀφανίζομαι, ex aliquo, ἔκ τινος, Plut. evanescere facio, διαπνέω, Galen. ἐξίτηλον ποιῶ, Diosc. in illo loco, ἀφανὴς ἐκ τοῦ χώρου γίνομαι, Ælian.

Evangelista, ὁ εὐαγγελιστὴς, οῦ, LXX.

Evangelium, τὸ εὐαγγέλιον, ου, N. T. annuncio, εὐαγγελίζω, ib.

Evanidus, ὁ ἢ ἡ ἐξίτηλος, ου, Xen. evanidum reddo, ἐξίτηλον ποιῶ, Diosc.

Evanno, ἐκλικμάω, Hom.

Evaporatio, ἡ ἀποθυμίασις, εως, Plut.

Evaporo, ἀποθυμιάω, Θυμιάω, Herodot. ἐξα-τμιζομαι, Aristot.

Evax, εὖγε, Lucian.

Eucharistia, ἡ εὐχαριστία, N. T.

Evectio, ἡ ἐκκομιδὴ, ῆς, ὁ ἐκκομισμὸς, οῦ, Strabo.

Eveho, ἐκκομίζω, ἐξάγω, ad gloriam aliquem, προάγω τινὰ εἰς δόξαν, Plut.

Evello, ἐκπλάω, comam barbamque, κόμην πώγωνά τι, Athen. alicui scrupulum, ἐξαι-ρέομαι δυσχέρειάν τινος, Isocr.

Evenio, ἀποβαίνω, nihil eorum evenit, quæ speravimus, ὧν ἠλπίσαμεν, οὐδὲν ἀπεβίβασε, Isocr. hoc evenit ex sententia, τοῦτο κατὰ γνώμην συμβαίνει, Dem. omnia evenerunt, quæ prædixi, πάντα ἐκβέβηκεν ἃ προεῖπα, Dem. Confer *Accido*.

Eventilo, ἐξανεμίζω, ἐκλικμάω.

Eventus, ἡ ἀπόβασις, Plut. τὸ συμβαῖνον, τὸ συμβὰν, τὸ συμβεβηκὸς, Dem. Isocr. futurus, τὸ γινησόμενον, Dem. τὸ συμβήσεσθαι μέλλον-τα, Isocr. eventum negligere, ἀμελεῖν τῶν συμβαινόντων, Dem. calumniari, συκοφαντεῖν τὸ συμβαῖνον· corrigere, ἐπανορθοῦσθαι τὸ σύμ-πτωμα· ex eventu cognoscere aliquid, ἐξετάσαι τι ἐκ, τῶν συμβεβηκότων· ipso eventu declarari, ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν ἐξετάζεσθαι· dicere aliquid ex ipso eventu, μανθάνειν τι ἐξ αὐτῶν συμβεβηκότων, Isocr. in omnem eventum, πρὸς τὰς τῶν ἐπικαίρων χρείας· eventu non

non cadere, ὲ πίπτειν, N. T. eventum prosperum sortior, εὐτυχίομαι εἰς τὴν ἀπόβασιν, Herodian.
Euergeta, ὁ εὐεργέτης, ου, Dem.
Everriculum, ἡ σαγήνη, ης, Plut.
Everro, σκίρω. aliquid, τὶ, Plut. domum, σαρόω οἰκίαν, N. T. pædagogium, τὸ παιδαγωγεῖον κορέω. Dem.
Eversior, ἡ ἀνατροπὴ, ῆς, Naz. ἡ κατάλυσις, εως, Thebanorum, τῶν Θηβαίων, Dem. mœniorum et urbium, τῶν τειχῶν καὶ πόλεων ἀναίρεσις, id. et servitus patriæ, ἀνάστασις καὶ ἀνδραποδισμὸς πατρίδος, id.
Eversor, ὁ ἀνατροπεὺς, έως, Plut. ὁ καθαιρέτης, Thuc.
Everto, ἀνατρέπω, et perdo urbes, καὶ ἀπόλλυμι πόλεις. Dem. regem, καταλύω βασιλέα, Isocr. urbes aliquas, ἀνδραποδίζομαι πόλεις τινὰς, Dem. omnino urbem, ὅλως ἀναιρέω πόλιν, id. ἄρδην διαφθείρω πόλιν, Plat. καταβάλλω πόλιν εἰς ἔδαφος, Plut. decretum, ἄκυρον ποιέω ψήφισμα, Dem.
Euge, εὖγε, o pansophe, ὦ πάνσοφε, Philo. euge sic facite, εὖγε ὕτω ποιεῖτε, Lucian. euge Chersias fecit, εὖγε Χερσίας ἐποίησε, Plut. euge hujus rei, εὖγε τούτου, Luc.
Evibro, ἐκπάλλω, ἀποπάλλω, Suid.
Evictio, ἡ ἀπέλεγξις.
Evidens. ὁ καὶ ἡ ἐναργής· exemplum, signum, ἐναργὲς παράδειγμα, σημεῖον, Dem. ὁ καὶ ἡ σαφὴς· et pulchrum aliquid, σαφές τι καὶ καλὸν· exemplum, παράδειγμα ἐναργὲς καὶ σαφὲς, id.
Evidenter, ἐναργῶς, Dem. evidentissime scire aliquid, ἐναργέστατα εἰδέναι τι· magis et evidentius convincere aliquem, μᾶλλον καὶ φανερώτερον ἐξελέγχειν τινά· ostendere aliquid evidenter, δεικνύναι τι σαφῶς, id.
Evidentia, ἡ ἐνάργεια, Demetr. Phal. tanta evidentia rei est, τοσαύτη περιφάνεια τῷ πράγματός ἐστι, Dem.
Evigilo, ἐκνήφω, N. T. ἔξυπνος γίνομαι, ib.
Evilesco, φαυλίζομαι, ἀποφαυλίζω, ἐκφαυλίζω.
Evincio, ἐκδέω, Lucian.
Evinco, ἐνικάω, ἐκκρατέω, aliquid, τινὸς, Pausan naturæ errata, τὰς τῆς φύσεως ἁμαρτίας, Isocr.
Eviratio, ἡ ἐκθήλυνσις, εως, Hippocr.
Eviratus, ὁ καὶ ἡ ἄνανδρος, ου, Isocr.
Eviresco, εὐθαλέω, θάλλω, Xen.
Eviro, ἐκθηλύνω, Philo. εὐνουχίζω, Athen. ἐξευνουχίζω, Plut.
Eviscero, ἐξεντερίζω, Diosc.
Evitabilis, φευκτὸς, ὴ, όν, Sophoc. ὁ καὶ ἡ εὔφυκτος.
Evitatio, ἡ ἐκφευγὴ, ῆς, ἡ ἀποφυγὴ, ῆς, Plut.
Evito, διαφύγω, malum aliquod, κακόν τι, Isocr. fortunam, δραπετεύω τύχην, id. pœnam divinam, ἐκφεύγω τὴν ἀπὸ Διὸς τιμωρίαν, Lycophr. negotia, ἀποδράω ἀπὸ τῶν πραγμάτων. Dem.
Eunucho, εὐνουχίζω, Athen. ἐξευνουχίζω, Plut.
Eunuchus, ὁ εὐνοῦχος, Xenoph. ὁ εὐνουχίας, ου, Theophr.
Evocatio, ἡ ἔκκλησις, εως, Suid.
Evocativus, a, um, ἐκκλητικὸς, ὴ, όν, Diosc.
Evocatorie, ἐκκλητικῶς, Suid.
Evocatus, ὁ καὶ ἡ ἔκκλητος, Plut.
Evoco, ἐκκαλέομαι, aliquem, τινὰ, Plut. παρακαλέω τινὰ, Æschin.
Evolo ἀφίπταμαι, Naz.
Evolvo, ἀποκυλίω, aliquid, ἐκκυλίω, τι, Plat. librum, ἀνελίττω βιβλίον, Xen. explico, ἐξηγέομαι, Plat. ἐξελίττω.
Evomo, ἐξεμέω, venenum, φάρμακον, Herod.
Euronotus, ὁ εὐρόνοτος, ου, Aristot.
Eurus, ὁ εὖρος, ου, Aristot.
Evulgo, δημοσιεύω, Synes. ἐξαγορεύω, aliquid, δημοσίᾳ, τι, Plut. ἐκλαλέω τι, Dem. alicui, ἐκφέρω πρός τινα, Plut. εἴς τινα, id. ἔκφορον ποιέω τι, Jambl. apud aliquem, ἐξύστερον πρός τινα. Herodian.
Ex. Vide *E.*
Exacerbatio, ὁ παροξυσμὸς, οῦ, Dem.
Exacerbesco, πικραίνομαι, aliqua re, ἐπί τινι, Philo.
Exacerbo, ἐκπικραίνω, aliquem in aliquem, παροξύνω τινὰ ἐπί τινα, Plut.
Exacesco, ὀξύνομαι, Galen.
Exacte, ἀκριβῶς, Dem. et pro rei veritate aliquid persequi, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογεῖσθαί τι, id. disquiro aliquid, ἀκριβολογέομαι περί τινος, id.
Exactio, ἡ εἴσπραξις, εως, tributorum, τῶν εἰσφορῶν, Dem.
Exactor, ὁ εἰσπράκτωρ, Dem. tradere exactoribus lege damnatum, παραδιδόναι τοῖς πράκτορσι τὸν προσόφλοντα κατὰ τὸν νόμον, id.
Exactus, a, um, ἐξειργασμένος, ένη, ένον, exactus est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς, Dem exacta nocte, διαδραμούσης νυκτὸς, Herodian exacta ætate, ἰσχάτῳ γήρᾳ, id.
Exacuo, ἀκονάω, aliquid, τὶ, Lucian. animum ad fortitudinem, παρακονάω ψυχὴν, Xen. παραθήγω.
Exacutio, ὁ ἀποξυσμὸς, οῦ.
Exadversum, ἀντικρὺ, Thuc.
Exædificatio, ἡ ἐξοικοδόμησις, ἡ οἰκοδόμησις, Thuc.
Exædifico, ἐξοικοδομέω.
Exæquatio. ἡ ἐξίσωσις, εως.
Exæquo, ἐξισόω, aliquid alicui, τί τινι, Isocr.
Exæstuo, ἐκκυμαίνω.
Exaggeratio, ὁ ἐπιχωματισμὸς, οῦ, in oratione, ἡ δείνωσις, Dem.
Exaggero, ἐπιχωματίζω, oratorie aliquid, δεινᾶς τι, Plut.
Exagito, διασύρω, aliquem, τινὰ, Dem. aliquid, τὶ, id.
Exaltatio, ἡ ὕψωσις, εως, Suid. astrorum, τὸ ὕψωμα ἀστέρων, Plut.
Exalto, ὑψόω, aliquem, τινὰ, N. T. μετεωρίζω, ἀνυψόω.
Examen, ὁ ἰσμὸς, οῦ, Xen. ὁ ἀφισμὸς, οῦ, Aristot. τὸ σωμάτος, τος, id. libræ, ἡ ῥοπὴ, ῆς, Plut. examinatio. Vide *Examinatio.*
Examinatio, ἡ ἐξέτασις, εως, actorum in republica, τῶν πεπολιτευμένων. Dem. instituere examinationem alicujus rei, ποιεῖσθαι ἐξετασμόν τινος, id.
Examinator, ὁ ἐξεταστὴς, οῦ, Aristot.
Examino, ἐξετάζω, aliquid accurate, τὶ ἀκριβῶς, Dem. ἐξέτασιν ποιέω τινὸς, id. ἀνακρίνω τι, Plat. βασανίζομαί τι, id. aliquem tormentis, βασανίζω τινὰ, Dem.
Examussim, ἠκριβωμένως, ἀκριβῶς, Dem.
Exanguis, e, ὁ καὶ ἡ ἄναιμος, ου, Aristot. ὁ καὶ ἡ ἔξαιμος, ου, Plut.
Exanimatio, ἡ λιποψυχία, Herodot.
Exanimis, e, ὁ καὶ ἡ ἄψυχος, Plut. ὁ καὶ ἡ ἄπνους.
Exanimo terrore, συσίλλω τινὰ, Isocr. occido, ἀποκτείνω τινὰ, id. exanimor, animum despondeo. ἀθυμέομαι, Dem. animi deliquium patior, ἀψυχέω, Hippocr. λιποψυχέω, Herodian.
Exanthemata, τὰ ἐξανθήματα, ἐκφύματα.
Exantlo, ἐξαντλέω, luctus, γόους, Eurip. laborem, ἐκμοχθέω, Plut.
Exardeo, ἐκφλέγομαι.
Exardesco, ἐκπυρόομαι, ἐκκαίομαι· bellum exarsit, ἐξεκαύθη πόλεμος, Plut.
Exarefio, ἐξαυαίνομαι, ἀποξηραίνομαι, Diosc. καπυρόομαι, Strabo.
Exaresco, idem quod anteced.
Exarmo, ἀφοπλίζω, Suid. ἐξοπλίζω, Appian. ἀποζώννυμι, Herodian.
Exaro, ἐξαρόω, literas, γράφω ἐπιστολὴν, Plut.
Exascio, ἀκοπιλικάω, Theophr.
Exasperatio, ἡ ἀπαγρίωσις, Theophr.
Exaspero, τραχύνω, Athen. ἐκτραχύνω, Plut. irrito, παροξύνω, ἀπαγριόω, Theophr.
Exauctoro, ἀποστρατεύω, Appian. aliquem, ἀποζώννυμί τινα, Herodian.
Exaudio, εἰσακούω, aliquem clamantem, τινὸς καταβοῶντος, Thuc. vocem non clare, ἐξακούω φωνῆς οὐκ ἀκριβῶς, Plut. ea quæ dicuntur, ἐπακούω τῶν λεγομένων, Herodian. Deus exaudit preces, ὁ Θεὸς παρακούει εὐχῆς, Plut. exaudiri non posse ob submissam vocem, οὐκ ἀκούεσθαι διὰ τὸ καθειμένον τῆς φωνῆς, Herodian. exauditu facilis, ὁ καὶ ἡ ἐξάκουστος, ου, id.
Exauguro, ἐξοωνιζόμενος βιοῦλόω.
Excæcatio, ἡ τύφλωσις, εως.
Excæco, ἐκτυφλόω, Plut. ἀποτυφλόω, LXX.
Excalceatus, ὁ καὶ ἡ ἀνυπόδητος, ου, Xen.
Excalceo, ὑποδήματα λύω.
Excalefacio, ἐκθερμαίνω, Aristot.
Excalefactio, ἡ θέρμανσις, εως, Aristot.
Excalefactorius, θερμαντικὸς, ὴ, όν, Diosc.
Excandefacio, διαπυρόω, Eurip.
Excandefactus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάπυρος, ου, Aristot.
Excandescentia, ἡ ἐκπύρωσις, εως, Athen. ἡ θύμωσις, animi, ὀξυθυμία, ας, τὸ θυμούμενον τῆς γνώμης, Thuc. ὁ θυμὸς, οῦ, Dem. ὁ παροξυσμὸς οῦ, id.
Excandesco, ἐκπυρόομαι, Galen. ira, ὀξυθυμέομαι, Aristoph. ferrum excandescit, ὁ σίδηρος θερμαίνεται, Herodian.
Excanto, καταγοητεύω, Lucian.
Excarnifico, κατακρεουργέω, Herodot.
Excavatio, ἡ κοίλωσις, εως.
Excavo, ἐκκοιλόω, κοιλαίνω, Athen.
Excedo, ἐκχωρέω, Plut. annum sexagesimum, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονὼς εἰμι, Dem. ex pueris, ἐξέρχομαι ἐκ παίδων, id. ex ephebis, ἐκ παίδων ἀπαλλάττομαι. Æschin. modum, ὑπερβάλλω τὸ μέτριον, Demetr. e vita, ἄπειμι τοῦ βίου. Conf. *Morior*: aliqua re, περίεχω κατά τι, Isocr. Conf. *Excello.*
Excellens. ὁ καὶ ἡ διάφορος, ου, Dem. ὁ καὶ ἡ ἔξοχος. Conf. *Excello.*
Excellenter, διαφερόντως, Isocr. ὑπερβαλλόντως, id. καθ' ὑπερβολὴν, id.
Excellentia, ἡ ὑπερβολὴ, ῆς, Aristot. ἡ ἐξοχὴ.
Excello, ὑπερέχω, omnino, τοῦ παντὸς. Aristot. sapientia, σοφίᾳ. Xen. in aliqua re, διαφέρω τινί, Dem. forma et gloria alios, κάλλει καὶ δόξῃ τῶν ἄλλων, Isocr. virtute, ἐπὶ ἀρετῇ, id. εἰς ἀρετὴν, Plat. πρὸς ἀρετὴν ἄλλων, id. aliis forma, ὑπέρων τὴν ὄψιν, Æschin. multum in aliquo, περίεχω πολὺ ἔν τινι, Isocr. aliis genere, γένει τοῖς ἄλλοις, id plurimum in sapientia, πρωτεύω πολὺ ἐν σοφίᾳ, id.
Excelse, ὑψηλῶς.
Excelsitas, τὸ ὕψος, τος, Thuc. ἡ ὑψηλότης, animi, ἡ μεγαλοφροσύνη, Lucian.
Excelsus, ὑψηλὸς, ὴ, όν, Lucian. ὁ καὶ ἡ μετέωρος.
Exceptio judicialis, ἡ παραγραφὴ, Dem. ἡ ἐξαίρεσις· confugio ad exceptionem, καταφεύγω ἐπὶ παραγραφὴν· oppono exceptionem, δίδωμι παραγραφὴν· instituo, ποιέομαι adfero, ἀγωνίζομαι, παραγράφομαι· victus exceptione, ἡττημένος παραγραφῆν, id. in regno, ἡ ἔκδειξις, εως, βασιλείας, Herodot. hospitis, ἡ ἐκδοχὴ, ῆς.
Exceptor, ὁ ὑποδοχεὺς, έως, dictorum alicujus, ὁ ὑπογραφεὺς, έως, Synes.
Excerno, ἐκκρίνω, aliquid, τὶ, Aristot. ἀποκρίνω τι, Plat.
Excerpo, ἀπολέγω, Theophr. sententias, ἐκλέγω τὰς γνώμας, Isocr.
Excerptio, ἡ ἀπόλειξις, εως, ἡ ἔκλειξις, εως.
Excessus, ἡ ἀποχώρησις, εως, Æschin. insaniæ, ἡ ὑπερβολὴ μανίας, Dem.
Excetra, ἡ ἔχιδνα, ης, Aristot.
Excidium, ἡ ἀνάστασις, Dem. ἡ ἀναίρεσις, ὁ ἀνδραποδισμὸς, οῦ et eversio patriæ, ἀνάστασις καὶ ἀνδραποδισμὸς πατρίδος, id.
Excido, ἐκτέμνω, aliquid, τὶ, Lucian. causam morbi, ἐκκόπτω αἰτίαν νόσου, Gal. insulas, νήσους, Plut. urbem, πορθέω πόλιν, Isocr. penitus, πανδημεὶ καὶ παγγενεὶ διαφθείρω, Ælian. Conf. *Everto, Vasto.*
Excindo, idem quod antecedens *Excido.*
Excio, ἐκκαλέω, aliquem, τινὰ, Plut.
Excipio, ἐκλαμβάνω, commodum, quod alicui inest, τὸ ἀγαθὸν, ὅ ἐστιν ἔν τινι, Isocr. hospitem, δέχομαι ξένον, Xen. aliquem humaniter, τινὰ οἰκείως, Dem. omnes comiter, ἀναλαμβάνω ἅπαντας φιλοφρόνως, Plut. populum epulis, τὸν δῆμον ἑστιάσει, id. aliquem hospitio, ξενίζω τινὰ, Dem. omnino splendide, πάνυ λαμπρῶς, Dem. Socratem ab aliis, ἐξαιρέω Σωκράτην τοῦ λόγου, Plat. omnes viro uno excepto, ἅπαντες πλὴν ἑνὸς ἀνδρὸς, Isocr. om-

nes civitates excepta hac nostra, χωρὶς τῆς ἡμετέρας πᾶσαι πόλις, id.
Excisio, ἡ ἀνατάτωσις, ως. Confer *Eversio.*
Excisorius, a, um, ἐκκοπτικὸς, ἡ, όν.
Excitate, ἐγιερτὶ, Eurip.
Excitatorius, a, um, ἐγιερτικὸς, ἡ, όν.
Excito, ἐγείρω, e somno, ἐξ ὕπνου, Plat. e mortuis, ἐκ νεκρῶν, N. T. mortuos, νεκροὺς, ib. bellum, πόλεμον, Thuc. iram, ὀργὴν, Herodian tropæum, τρόπαιον, id. ad virtutem, πρὸς ἀρετὴν, Chrys. ancillas ad labores, τὰς θεραπαινίδας ἐπὶ τὰ ἔργα, Æsop. ad scribendam orationem, παροξύνω γράφειν λόγον, Isocr. et cohortor ad aliqua negotia, παροξύνω καὶ παρακαλῶ τινὰ ἐπί τινα πράγματα· aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ἐπὶ τὸν πόλεμον, id. aliquem ad honesta facta, παρορμᾶν τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ καλὰ ἔργα, Xen. ad certamen, εἰς ἀγῶνα, id. inter aliquos contentiones, ἐμβάλλω τισὶ φιλονικίας seu ἔριδας, id.
Exclamatio, ἡ ἀνακόπησις, ἡ ἐκβόησις, Synes. ἡ ἐκφώνησις, Macrob.
Exclamo, ἀναβοάω, Plut. ἐκφωνέω, id. ἀναπράζω, Isocr. ἀναφωνέω, Plut. non tacita vel infirma voce, sed strenua, βοᾷ οὐκ ἀμυδρὸν, οὐδὲ ἀσθενὲς, ἀλλ' ἀνδρικῶς, Ælian.
Exclaro, ἐκλαμπρύω
Excludo, ἀποκλείω, aliquem, τινὰ, Aristid. ἐκκλείω, ἀποθυρόω, Hes. ova, ἐκλέπω ὠὰ, Arist.
Excogitatio, ἡ ἐπινόησις, ως, i. e. inventio. Vide *Inventio.*
Excogito, ἐπινοέω, Thuc. διανοέω, Dem. περινοέω, aliquid, τὶ, Plut. μηχανάομαί τι, Xen.
Excolo, ἐπικοσμέω, aliquid, τὶ, Aristot. juvenes, διατονῶ τοὺς νέους, Lucian. corpora cursibus, τὰ σώματα δρόμοις, Plut.
Excommunico, ἐκκηρύττω, aliquem urbe, τινὰ ἐκ τῆς πόλεως, Æschin. sacris, ἱέρων τινὰ τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν, Dem. ἀφορίζω.
Excoquo, ἐξέψω.
Excorio, ἀναδέρω, ἐκδέρω.
Excors, ὁ καὶ ἡ ἄφρων, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, id.
Excrementum, τὸ περίττωμα, Aristot. τὸ διαχώρημα, Strabo.
Excresco, ἐξαυξάνομαι, Theophr.
Excreo. Vide *Exscreo.*
Excruciabilis, e, βασανιστὸς, ἡ, όν.
Excrucio, ἐξανιάω, βασανίζω, Plut.
Excubatio, ἡ προκοιτία, ας, Polyb.
Excubiæ, ἡ νυκτοφυλάκησις, ἡ φρυρὰ, ᾶς, Dem. ἡ φυλακὴ, ῆς, id. excubias ago, ἐν φρυρᾷ εἰμί, Plat. φυλάττω φυλακὰς, id.
Excubitor, ὁ πρόκοιτος, ου, Themist.
Excubo, προκοιτέω, φρυρέω, Herodian. νυκτοφυλακίω. Confer *Excubiæ.*
Excudo, ἐκχαράττω, monetam, κόπτω νόμισμα, Aristot.
Exculco, καταπατέω, Thuc.
Exculpo, ἀναγλύφω. Vide *Exsculpo.*
Excurro, ἐκτρέχω, e senatu ad populum, ἐκ συγκλήτου εἰς δῆμον, Herodian. et quod excurrit, καὶ τὸ προσὸν, Dem.
Excursio, ἡ ἐκδρομὴ, ῆς, ὁ ἔκδρομος, ου, Poll.
Excursus, ἡ παρέκβασις, ως, ὁ ἔκδρομος, ου, Poll.
Excusabilis, ὁ καὶ ἡ εὐαπολόγητος.
Excusatio, ἡ παραίτησις, Bas. τὸ παραίτημα, Plut. ἡ ἀπολογία, Isocr. falsa, ἡ πρόφασις, Dem. ἡ σκῆψις, ως, id. excusationem accipere, ἀποδέχεσθαι ἀπολογίαν, Luc. justam et veram adferre, ἀπολογίαν δικαίαν καὶ ἀληθινὴν ἔχειν εἰπεῖν, Dem. everto, ἀπολογίαν διαλύω, id.
Excuso, παραιτέω, N. T. aliquem, ἀπολογέομαι περί τινος, Isocr. aliquid, ὑπέρ τινος, id. ἀπολογίαν λέγω ὑπέρ τινος, Dem.
Excutio, ἐκτινάσσω, N. T. ἐκσείω, ἐκκρέω· ignem, ἐκτρίβω πῦρ, Xen. metum, ἀποδύομαι φόβον, Polyb. cribro, ἀποσήθω, Cl. Al. equus eum excussit, ἵππος αὐτὸν ἐξετραχήλισε, Plut. ἐκβάλλω.
Exedo, ἐξίδω.
Exemplar, τὸ ἄγαλμα, ατος, virtutis, τῆς ἀρετῆς, Evagr. τὸ ἀρχέτυπόν τινος, Lucian. τὸ παράδειγμα, Plat.
Exemplum, τὸ παράδειγμα, Dem. tanquam exemplum propono aliquid aliquibus, παράδειγμα καθίστημί τί τισι, Isocr. ποιέομαί τι, id. habeo aliquid, ἔχω τι, Aristot. facio aliis aliquid, ποιῶ τι ἄλλοις, Lycoph. exempli causa aliquid dicere, παραδείγματος ἕνεκα ἐρῶ τι, Dem. exemplo alicujus uti, χρῆσθαι παραδείγματί τινος, id. exemplo esse, παράδειγμα γίνεσθαι, id. alicui præbeo in aliquo, παράδειγμα παρέχω τινὶ περί τινος, Isocr.
Exemptilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐξαιρίσιμος, ου, Aristot.
Exemptio, ἡ ἐξαίρεσις, ως, lapidis, λίθου, Herod.
Exemptor, ὁ ἐξαιρέτης, ὁ ἐξαιρῶν, Plat.
Exentero, ἐξεντερίζω, Diosc.
Exeo, ἐξέρχομαι, ex aliquo, τινὸς, Synes. ἔξειμι, Dem. Confer *Egredior.*
Exequiæ, τὸ κῆδος, Dem. interesse exsequiis, παραγίνεσθαι ἐπὶ τὸ κῆδος, id. convenire ad exsequias, φιλῶν εἰς τὰς ταφὰς, Isocr.
Exequior, ἐναγίζω, aliquem, τινὶ, Herodot τινὰ, Plut.
Exerceo, ἀσκέω, audaciam, τόλμαν, Isocr. corpus laboribus, γυμνάζω σῶμα πόνοις, id. melius ad bellum, ἀσκέω ἄμεινόν τινα εἰς πόλεμον, Dem. abundantius virtutem, ἀσκέω περισσότερον ἀρετὴν, Isocr. artes, ἐργάζομαι τέχνας, Plat.
Exercitamentum, τὸ γύμνασμα, Athen.
Exercitatio, ἡ ἄσκησις, Xen. ἡ γυμνασία, Dem. ἡ διατριβὴ, Isocr. ἡ μελέτη· ad sanitatem utilis, γυμνασία πρὸς ὑγιείαν συμφέρουσα· quotidiana, τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιτηδεύματα· exercitationem instituo virtutis, ἄσκησιν ποιέομαι τῆς ἀρετῆς· aliquam amplecti, ἀσκεῖν τινα γυμνασίαν, id.
Exercitator, ὁ γυμναστὴς, Xen. ὁ ἀσκητὴς, id.
Exercitatus, ἀσκητὸς, ἡ, όν, Aristot.
Exercitium, τὸ ἄσκημα, ατος, Xen ἡ διατριβὴ, ῆς, Lucian τὸ γύμνασμα, Athen.
Exercitor, ὁ ἀσκητὴς, ου, Xen.
Exercitus, ὁ στρατὸς, ου, Dem. ἡ στρατιὰ, ᾶς, id. τὸ στράτευμα, id. ἡ δύναμις, Isocr. bene constitutus, καλῶς διοικούμενον στρατόπεδον· perfectus, ἐντελὴς δύναμις· parvus, μικρὸν στρατόπεδον· conductitius, μισθωτὸν στρατόπεδον, id. exercitum comparare, παρασκευάζεσθαι στράτευμα, seu δύναμιν, Dem colligere, συλλέγειν δύναμιν· conscribere, καθίσασθαι στρατόπεδον· conjungere, ποιεῖσθαι κοινὸν στρατόπεδον· instructum habere secum, συνεστηκυῖαν δύναμιν ἔχειν περὶ αὐτόν· alo, στρατώτας τρέφω, id. duco seu guberno, ἄρχω τοῦ στρατοπέδου, Isocr. διοικέω στρατόπεδον, id. ἡγέομαι στρατεύματος, Dem. comparatum conservare, συνέχειν στράτευμα συνεστηκὸς, id. capere, αἰχμαλώτων λαμβάνειν δύναμιν, Isocr. dimittere, διαφεῖναι τὴν δύναμιν, Dem. dissipare, διαλύειν στρατόπεδον· perdere, ὀλλυσθαι δύναμιν· desero, λειποστρατέω, id.
Exhæredatio, ἡ ἀποκλήρωσις, ως.
Exhæredo, ἀποκληρόω, aliquem, τινὰ, Plut.
Exhæres, ὁ καὶ ἡ ἀπόκληρος, ου, Dem.
Exhalatio, ἡ ἀναθυμίασις, ὁ ἀτμὸς, Plut.
Exhalo, ἀναθυμιάζω, ἀναθυμιάομαι, Aristot.
Exhaurio, ἐξαντλέω, Lucian. ἀπαντλέω, ἐξερύω, insumo, ἐξαναλίσκω, Dem.
Exhaustio, ἡ ἀπάντλησις, ἡ ἐξάρυσις.
Exhibeo, παρίστημι, aliquem alicui, τινά τινι, Lucian. alicui negotium, παρέχω τινὶ πρᾶγμα seu ἀσχολίαν, Dem. testamentum, i. e. profero, παρέχω τὴν διαθήκην, id.
Exhibitio, ἡ παράσχεσις, ως, Pandect.
Exhilaro, εὐφραίνω, aliquem, τινὰ, Dem. ἱλαρόω, φαιδρόω.
Exhorresco, φρίττω, aliquem, τινὰ, Aristot.
Exhortatio, ἡ προτροπὴ, Aristot. ἡ παραίνεσις, Isocr. ἡ παράκλησις, id.
Exhortativus, προτρεπτικὸς, ἡ, όν, Isocr.
Exhortor, προτρέπω, ad aliquid, εἴς τι, Herodian. παρακαλεῖν τινα ἐπί τι, Dem. παροξύνειν τινὰ ποιεῖν τι, Isocr.
Exigo, ἐξιλαύνω, aliquem, τινὰ, Aristoph. duplum a debitoribus, παρὰ τῶν ὀφειλόντων διπλάσιον πράττομαι, Dem. decem minas ab aliquo, δέκα μνᾶς πράττομαί τινα, id mercedulam ab aliquo, μικρὸν πράττομαί τινα, id. admodum acerbe ab aliquo, πάνυ πικρῶς εἰσπράττειν τινὰ, id vitam, διάγω βίον, Isocr.
Exigue, μικρὸν, Isocr. μικρῶι, id.
Exiguitas, ἡ ὀλιγότης, Theophr. ἡ μικρότης, Plat.
Exiguus, a, um, ὀλίγος, ίγη, ίγον, Thuc. μικρὸς, ὰ, όν. Conf. *Parvus.*
Exilio. Vide *Exilio.*
Exilis, e, λεπτὸς, ἡ, όν, Aristid.
Exilitas, ἡ λεπτότης, vocis, ἡ ἰσχνοφωνία, ἡ λεπτὴ φωνία.
Exiliter, λέπτως.
Exilium Vide *Exsilium.*
Eximie, ἐκλίγδην, ἐξαίρετως, Plut.
Eximius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκκριτος, ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, Dem ὁ καὶ ἡ ὑπέροχος.
Eximo, ἐξαιρέομαι, Plat. timorem alicui, τὸν φόβον τινός, Isocr. aliquid, ἐξαίρετον ποιῶ τι, Aristot ἐκκρίνω.
Exin, ἐκτοῦδε, Aristid.
Exinanio, ἐκκενόω, LXX.
Exinanitio, ἡ ἐκκένωσις, ως.
Exinde, ἀπὸ τούτου, Lucian.
Existimatio, ἡ δόκησις, Plat. ἡ δόξα, Dem. bona, ἡ εὐδοξία, ας, Lucian. in optima existimatione esse, δόξαν ἔχειν μεγίστην, Plat. apud aliquem, εὐδοκιμῶν παρά τινι, Herodot.
Existimo, ὑπολαμβάνω, Dem ἡγέομαι, id. οἶμαι, Isocr. οἴμαι, id. νομίζω.
Existo. Vide *Existo.*
Exitialis, e, ἀλιτήριος, ία, ιον, Dem. ὁ ἀλάστωρ· ὁ καὶ ἡ ὀλέθριος.
Exitiosus, βλαβερὸς, ὰ, όν· alicui, τινὶ, Dem.
Exitium, ὁ ὄλεθρος, Dem. ἡ ἐξωλεία· imprecari alicui, ἀράσεσθαι ἐξώλειάν τινι· facere aliquid ad exitium alicujus, ἐπὶ τῷ ὀλέθρῳ τινός ποιεῖν τι· redundare in exitium alicujus, γίνεσθαί τι ὀλέθρου τινος, id.
Exitus, ἡ ἐξέλευσις, ως, ἡ ἔξοδος, Soph finis. τὸ τέλος, ους, Dem. ἡ τελευτὴ, ῆς. Confer *Finis.*
Exlex, ὁ καὶ ἡ ἄνομος· ὁ παράνομος.
Exoculo, ἐξομματόω, Philo.
Exodus, ἡ ἔξοδος, ου, Thuc.
Exolesco, ἀπαρχαιόομαι, Bud.
Exoletus, ἀπηρχαιωμένος, ένη, ένον, ὁ καὶ ἡ ἐξίτηλος· virgo, ὑπερήμερος παρθένος, Aristot.
Exolvo. Vide *Exsolvo.*
Exonero, ἀποφορτίζω, aliquid, τὶ, Synes. alvum, ἀποσκυζχομαι, Herodian.
Exoptabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπιπόθητος, ου, N. T. ὁ καὶ ἡ ἐπιθύμητος, Aristot.
Exoptatio, ἡ ἐπιπόθησις, N. T. ἡ ἐπιπθία, ib.
Exopto, ἐπιποθέω, aliquid, τινὸς, Lucian. εὔχομαί τι, Xen. ἐπιθυμέω τινὸς, id.
Exorabilis, ὁ καὶ ἡ καταπιθὴς, Philo. ὁ καὶ ἡ εὐπαραμύθητος, Plat. ὁ καὶ ἡ εὔπιτος, Aristot.
Exorbeo. Vide *Exsorbeo.*
Exorbito, περιπορπέομαι, Plat. ex via, ἁμαρτάνω τῆς ὁδῦ, Lucian.
Exorcismus, ὁ ἐξορκισμὸς, ου.
Exordior, προοιμιάζομαι, Greg. ἄρχομαι, Dem. inde, ἐντεῦθεν ποιέομαι ἀρχὴν, Isocr. telam, ἵστημι σήμονα, Poll. Confer *Incipio.*
Exordium, τὸ προοίμιον, ου, Thuc. ἡ ἀρχὴ.
Exorior, ἀνατέλλω, Lucian. ἀνίσχω, Dem. ἀναφαίνομαι.
Exornatio, ἡ κόσμησις, ως, Aristot.
Exorno, ἐπικοσμέω, Aristot. honoribus, κοσμῶ τιμαῖς, Herodian.
Exoro, παρακαλέω, aliquem, τινὰ, Xenoph. αἰτέομαί τινα, id. δυσωπέω τινὰ, Bas. Deum, Θεὸν, Synes. καταδυσωπέω Θεὸν, Lucian. ἱκετεύω.
Exors. Vide *Exsors.*
Exortus, sc. solis, ἡ ἀνατολὴ, ῆς, Plut.
Exos, ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, ου, Hesiod.
Exosculatio, ἡ καταφίλησις, ως.
Exosculor, καταφιλέω, pedes alicujus, πόδας τινός, Xen.
Exosso, ἐξοστίζω.
Exosus, a, um, μισήμενος, ένη, ενον· alicui ob aliquid, πολέμιός τινι ἔκ τινος, Æl. Deo, ὁ καὶ ἡ θεομισὴς, Plat. ὁ καὶ ἡ θεομίσητος, Julian.
Exoticus, ἐξωτικὸς, ἡ, όν.
Expallesco, ἀποχροάω,

Expando,

Expando, ἐκτιτάνυμι, Plut. ἀναπτύσσω, manum, ἐκτείνω χεῖρα, id.
Expansio, ἡ ἔκτασις, εως, Gregor.
Expavefacio. ἐκφοβέω, Galen. ἐκπλήσσω, Dem. Confer *Terreo.*
Expaveo, ἐκφοβοῦμαι, Soph φοβέομαι, Dem.
Expectatio. Vide *Exspectatio.*
Expecto. Vide *Exspecto.*
Expectoro, ἀποπτύζω, Suid.
Expedio, ἀναλύω, Aristot. aliquem molestiis, ἀπαλλάττω τινὰ τῶν δεινῶν, Isocr. valde alicui prosum, σφόδρα συμφέρω τινί, Isocr. apparo, προχειρίζω, Dem.
Expedite, ἑτοίμως, Dem. προχείρως. id. expeditissime uti oratione, προχειρότατα, seu ἑτοιμότατα χρῆσθαι λόγῳ, id.
Expeditio, ἡ στρατία, ας, Dem. expeditionem suscipio, στρατίαν ποιέομαι, Isocr. adversus aliquem, ποιέμαι στρατίαν ἐπί τινα, Dem. finire, στρατίαν τελεῖν, Polyb. obeo, στρατεύομαι στρατίαν, id. suscipio in regionem aliquam, στρατεύω εἰς γῆν τινα, Thuc. adversus aliquem, ἐπί τινα Isocr. expeditio terrestris, στρατία πεζῆ, Dem. navalis, στρατία ναυτική, id. ὁ ἀκόλουθος, id.
Expeditus, *promptus*, ὁ ϗ ἡ εὔπορος, πρόχειρος.
Expello, ἐξωθέω, N. T. aliquem e regno, ἐκβάλλω τινὰ ἀρχῆς, Isocr. ex patria, τινὰ ἐκ πατρίδος, id. ἐλαύνω τινὰ ἐκ πατρίδος, id. diabolus, ἐλαύνω δαίμονας, Chrys. e regione bellum, ἐξελαύνω ἐκ τῆς χώρας πόλεμον, Æschin.
Expendo, ταθμίζομαι, considero. σκέπτομαί τι, Dem. Confer *Considero*, i. e. insumo, δαπανάω, Dem. Confer *Sumptus.*
Expensa, ἡ δαπάνη, diurna, ἐφήμερος, Plut. τὸ ἀνάλωμα. Confer *Sumptus.*
Expergefacio, ἐξυπνίζω, Phryn. ἀνεγείρω, Dem. aliquem, ἐγείρω τινὰ ἐκ τοῦ ὕπνου, Plat.
Expergiscor, ἀνεγείρομαι, Dem. ἐξεγείρομαι.
Experientia, ἡ πεῖρα, ας, Dem. ἡ ἀπόπειρα, ας· ἡ διάπειρα, ας, id. experientia didici, πεῖρᾳ μεμάθηκα, Herodian. experientiæ fidem habeo, πιστεύω τῇ πείρᾳ, Xen. experientiam alicujus rei habeo, ἔμπειρίαν τινὸς ἔχω, Isocr. πολλὴν ἔχω πεῖρί τι, id. consequi, λαβεῖν, id. tradere alicujus rei, παραδίδοναι τινὸς, Dem. experientia oritur ex actionibus, γίγνεται ἐκ τῶν πράξεων· est in me, ἐστὶ παρ' ἐμοὶ· experientia edoctum esse, πεπειραμένον εἰδέναι, id.
Experimentum, ἡ πεῖρα, ας· capio, πεῖραν λαμβάνω, Æl. alicujus, δοκιμασίαν λαμβάνω τινός, Plut.
Experior, πειράω, aliquem, τινός, Plat. aliquid, πεῖραν λαμβάνω τινὸς, Æschin. ἀπόπειραν ποιῶ τινός, Herodian. jure, δίκην λαγχάνω, Dem. δοκιμάζω.
Expers, ὁ ϗ ἡ ἄμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ ἀμέτοχος, alicujus rei, τινός, Isocr. sum veritatis, ἀμοιρῶ τῆς ἀληθείας, Hermog. calamitatis, τῆς συμφορᾶς, Philo.
Expertus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔμπειρος, Plat. πειραθείς, εῖσα, ὲν, Dem. ἐπισήμων.
Expeto, ὀρέγομαι, aliquid, τινός, Isocr. pecuniam, ἐπιθυμέω χρημάτων, id. benevolentiam alicujus, ἀρίμαι τὴν εὐνοιάν τινος, id debitum ab aliquo, ἀπαιτέω τὰ ὀφειλόμενα παρά τινος, Lucian.
Expiabilis, e, ἀφοσιωτός, ἡ, όν.
Expiatio, ἡ ἀφοσίωσις, Plut. τὸ ἐξίλασμα, ατος, Bas.
Expilatio, ἡ πειρισύλησις, εως.
Expilator, ὁ συλητής.
Expilo, πειρισυλάω, Plat. fana, ἱεροσυλάω, Aristot. πειραιρέω.
Expio, ἀφοσιόω, aliquem, τινὰ, Plat. ἁγνεύω, urbem, καθαίρω πόλιν.
Expiscor, ὀνυχίζω, aliquid, τί, Artem. ἐξετάζω τι, Dem.
Explanate, σαφῶς, Dem.
Explanatio, ἡ ἔκφασις, Aphth. ἡ ἐξήγησις.
Explanator, ὁ σαφηνιστὴς, οῦ, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, Dem.
Explano, διασαφέω, aliquid alicui, τί τινι, N.T. Confer *Explico.*
Explanto, ἀποφυτεύω.
Explebilis, ὁ ϗ ἡ ἐμπλήρωτος, ου.
Explementum, τὸ ἐκπλήρωμα, τὸ ἀνακλήρωμα.
Explendesco. Vide *Expletidesco.*
Expleo, ἐκπληρόω, Aristid aliqua re. ἀναπληρόω τινὸς, Plut. aliquid, ἐκπλήθω τι, Herodot. μεστὸν ποιέω τι. Isocr.
Expletio, ἡ ἐκπλήρωσις, εως, ἡ ἀναπλήρωσις, εως, ἡ ἐμπλήρωσις, εως.
Explicabilis ὁ ϗ ἡ εὐεπίδικτος, ου.
Explicatio, ἡ ἀνάπτυξις εως, Philopon. ἡ ἑρμηνία.
Explicate, σαφῶς, Dem. δήλως, Isocr.
Explicator, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ. Dem.
Explicatrix, ἡ ἐξηγητὶς, ίδος.
Explicatus, ὁ ϗ ἡ ἀνέπτυγμος, ου, Aristot.
Explico, ἀναπτύσσω, Aristot. librum, βιβλίον, N T explano, διασαφηνίζω τι, Polyb aliquid verbis, δηλόω τινὶ τινος δύναμιν, Isocr. et declaro, δηλόω ϗ διορίζομαι, Dem.
Explodo. ἐκρύω, aliquid, τὶ. Plut. ἐκκροτέω.
Explorate, διεξοδικαιότατα, ἀκριβῶς, Isocr.
Exploratio, ὁ ἐξετασμὸς, οῦ, ἡ ἐξέτασις, εως, ἡ δοκιμασία, ας, N. T. in bello, ἡ κατασκοπὴ, ῆς.
Explorator, ὁ ἐξετασὴς, Aristot. ὁ δοκιμαστὴς, Lucian. speculator, ὁ σκοπὸς, id. ὁ κατάσκοπος, Dem.
Exploratum est. συνῶπται, Aristot.
Exploro, δοκιμάζω, amicos, φίλους, Isocr. aliquem, γνωρίζω τινὰ, id. aliquid, ποιῶ δοκιμασίαν τινὸς, Isocr. λαμβάνω διάγνωσίν τινος, id. ἐξετάζω.
Expolio, κατακοσμέω, aliquid, τὶ, Plut. διατορνέω τι, id. ἀτεξέω.
Expolitio, ἡ κατακόσμησις, Plat. ἡ ἐπιξεργασία.
Expono, ἐκτίθημι, aliquid, τὶ, Plut. infantem, παῖδα, Aristoph. βρέφος, Clem. Al. res gestas, διεξέρχομαι τὰ γεγενημένα, Dem. rem varie, πολλαχῶς ἐξηγέομαι περί τινος, Isocr. aliquem barbaris, ἐκδίδωμί τινα βαρβάροις, id.
Exporrigo, ἐκτείνω.
Exportatio, ἡ ἐκκομισμὸς, οῦ, Strabo. ἡ ἐξαγωγή.
Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω, Thuc. frumentum ἐξάγω σῖτον, Dem. mortuum, ἐκφέρω νέκυν, id.
Exposco, ἐξαιτέω, aliquid, τὶ, Dem.
Expositio, ἡ ἔκθεσις, Al. Aphr. ἡ ἐξήγησις, Aristot.
Expositicius, ὁ ϗ ἡ ἔκθετος, ου, Eurip. ἐκθετικὸς, ἡ, όν.
Expositor, ὁ φραστὴς, Naz. ὁ ἐξηγητὴς, Dem.
Expostulatio, τὸ ἔγκλημα, Dem.
Expostulo, ἐγκαλέω, Dem. ἐξαιτέω.
Expresse, διαῤῥήδην, Dem. ἐκ aperte, ἄντικρυς ϗ διαῤῥήδην, id.
Expressio, ὁ ἐκτυπισμὸς, οῦ, Aristot.
Exprimo, ἐκπιέζω, aliquid, τὶ, Plut. declaro, ἐξηγέομαι, Dem. effingo, ἐκτυπόομαι. Isocr.
Exprobratio, ὁ ἐξονειδισμὸς, τὸ ὄνειδος, Dem.
Exprobrator. ὁ ὀνειδιστὴς, οῦ.
Exprobro, ἐξονειδίζω, Lucian. aliquem, ὀνειδίζω τινὶ, Plat. alicui aliquid, προφέρω τινί τι, Isocr. προφέρω τινί τι ὡς ὄνειδος, Dem. fugam, ὀνειδίζω τινὶ φυγὴν, Dem. alicui, quod esset, τινὶ, ὅτι ἦν, Plut.
Expromitto, ἐξεγγυάομαι.
Expromo, προχειρίζομαι, libellum, τὸ βιβλίον, aliquid, προφέρω τί, Isocr.
Expugnabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἁλωτὸς, ἡ, όν.
Expugnatio, ἡ κατάλυσις, εως, Thuc.
Expugno, καταπολεμέω, aliquem, τινὰ, Thuc. urbem, αἱρέω πόλιν, Isocr. vi, κατὰ κράτος, id.
Expulsio, ἡ ἐξώθησις, Al. Aphr. ἡ ἐκβολὴ, Isocr.
Expulsor, ὁ ἐξωστὴρ, ῆρος, Synes.
Expultrix, ἡ ἐλάτειρα, ας, Dion. Areop.
Expurgatio, ἡ ἀποκάθαρσις, εως, Thuc.
Expurgo, ἐκκαθαίρω, ab aliquo, τινός, Synes.
Exputo, ἐκτίμνω, Lucian.
Exputresco, σήπομαι, Xenoph.
Exquiro, ἀνάζητέω, aliquid, τὶ, Plat. ἐξετάζω τι, Isocr. ordines diligenter, ἀκριβῶ τὰς τάξεις, Xen.
Exquisite, ἐξητασμένως, ἐξετασικῶς, Dem. ἀκριβῶς.
Exquisitus, ὁ ϗ ἡ ἀκριβὴς.
Exsaturo, κορέννυμι, Herodian.
Exscensio, ἡ ἔκβασις, εως.
Exscindo, ἐκκόπτω, aliquid, τὶ, Plut. urbem, πορθέω πόλιν, Isocr. Confer *Everto.*
Exscreabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκόπτυστος, ου.
Exscreatio, ἡ πτύσις, Aretæus. ἡ ἀπόχριμψις, Hipp.
Exscreo, ἐκπτύω, πτύω, Xenoph. ἀποπτύω, id.
Exscribo, ἀπογράφω. Athen.
Exseco, ἐκτέμνω, aliquem, τινὰ, Lucian.
Exsecrabilis, e, ὁ ϗ ἡ κατάρατος, ου, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἐπάρατος, ου, Thuc.
Exsecratio, ἡ κατάρα, ας, Plut.
Exsecror, καταράομαι, aliquem, τινὰ, Aristid.
Exsectio, ἡ ἐκτομὴ, ῆς, Plut.
Exsecutio, ἡ τιλείωσις, Aristot. ἡ ἐπιτελείωσις, Plut.
Exsequiæ. Vide *Exequiæ.*
Exsequor, ἐπιτελέω, aliquid, τὶ, Isocr. συντελέω τι. id.
Exsibilo, ἐκσυρίττω, aliquem e theatro, τινὰ ἐκ τοῦ θεάτρου, Dem.
Exsicco, ἐξιμάζω, Diosc. ἀφυαίνω, Theophr. ἀποξηραίνω, ἐπιξηραίνω
Exsilio, ἐκπηδάω, in mare, εἰς τὴν θάλασσαν, Herodot. gaudio, ἀναπηδάω, Lucian. ἀγαλλιάομαι, N. T.
Exsilium, ἡ φυγὴ, Dem. perpetuum, ἡ ἀειφυγία, id. condemnare aliquem ad exsilium, καταγινώσκειν φυγῆν τινος, Isocr. multare exsiliis, ζημιοῦσθαί τινας φυγαῖς, id. subire exsilium, ὑπέχειν φυγὴν, Dem. perpeti pro re aliqua, ὑπομένειν φυγὴν ὑπέρ τινος, Isocr. reducere aliquem ab exsiliô, κατάγειν τινὰ ἐκ φυγῆς, id pellere aliquem in exsilium, φυγάδα, φεύγοντα, ἄπολιν ποιεῖν τινα, Dem. in exsilium agere, φυγαδεύειν τινὰ ἐκ πόλεως, id.
Exsisto, ὑπάρχω, Aristot.
Exsolvo, ἀπολύω, Plut. aliquem ex aliqua re, ἐκλύω τινὰ ἔκ τινος, Ceb. Tab. mercedem, τινὶ μισθὸν, Xen. pœnam, τιμωρίαν, id. alicui, ἐκτίω τίσιν τινὶ, Plut.
Exsolutio, ἡ ἔκτισις, εως, Aristot.
Exsomnis, e, ὁ ϗ ἡ ἄϋπνος, ου, Lucian.
Exsorbeo, ἀπορροφέω, Theophr. ἐκσιφωνίζω, LXX. ἐκροφέω.
Exsors. ὁ ϗ ἡ ἄκληρος, sum, ἀκληρόω, Polyb.
Exspatior, περιεκβαίνω, ἀλύω.
Exspectatio, ἡ προσδοκία, Dem. et spes, προσδοκία ϗ ἐλπὶς, id.
Exspecto, ἀναμένω, aliquem, τινὰ, Dem. occasionem, περιμένω καιρὸν, id. literas alicujus, προσδοκάω ἐπιστολήν τινος, Plut. alteram vitam, ἑτέραν ζωὴν ἀναμένω, Chrys. fatum, ὑποδέχομαι τὸ τέλος, id. exspectatur exercitus alius, ἄλλη στρατία προσδοκώμενος ἔρχεται, Thuc. aliquid, προσδοκίαν ἔχω τινός, Plut.
Exspiratio, ἡ ἐκπνοὴ, ῆς, Aristot. ἡ ἔκπνευσις.
Exspiro, ἐκπνέω, Aristot. Confer *Morior.*
Exsplendesco, ἐκλάμπω, Plat.
Exspolio, ἀποσυλάω, Chrys.
Exspuitio. Vide *Exsreatio.*
Exspumo, ἐξαφρίζω.
Exspuo. Vide *Exsreo.*
Exstimulator, ὁ ἐρεθιστής.
Exstimulo, κεντέω, Theophr. aliquem ad aliquid, κεντρίζω τινὰ εἴς τι, Xen. Confer *Exhortor.*
Exstirpatio. ἡ ἐκρίζωσις, εως.
Exstirpo, ἐκριζόω, ἐκῤῥιζόω, funditus deleo, ἐκ θεμελίων ἀπόλλυμι.
Exsto, ἐξέχω, Plut. Confer *Emineo.*
Exstructio, ἡ κατασκευὴ, navis, νεὼς, Athen.
Exstruo, κατασκευάζω, turres, σύργους, Herodian. sepulcrum, χώννυμι χῶμα, Plat.
Exsudo, ἱδρόω, Aristot. ἀφιδρόω, id. ἐξιδρόω, Al. Aphr.
Exsugo, ἐκμυζέω, Lucian.
Exsul, ὁ φυγὰς, άδος, Dem. ὁ φεύγων, ὁ ἄπολις· φυγὰς ἀπῆρ· exsulem aliquem facio, ποιέω τινὰ φυγάδα ϗ ἐκβάλλω· καθίσταμαι τινα ἄμικτον fieri, γίγνεσθαι ἄπολιν· esse, εἶναι φυγάδα· recipere, ὑποδέχεσθαι, καταδέχεσθαι φεύγοντα· tueri, σώζειν seu σώζεσθαι φυγάδα· reducere, seu restituere, κατάγειν φεύγοντα· redire, κατέρχεσθαι φεύγοντα, id.
Exsulo, φεύγω, Dem. Confer *Exsilium*, item *Exul.*
Exsultatio, ἡ σκίρτησις, Naz. ἡ ἀγαλλίασις, N.T.

Exsultanter,

Exsultanter, σκιρτητικῶς.
Exsulto, σκιρτάω, Plat. gaudeo ob aliquid, ἀγαλλιάομαί τινι seu ἐπί τινι, Naz.
Exsuperabilis, ὁ ᾗ ἡ ὑπέρβλητος, ε.
Exsuperanter, ὑπεραγόντως, Maccab. ὑπερβλήδην, ὑπερβαλλόντως, Isocr.
Exsuperantia, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ ὑπερβολὴ, ῆς, Dem. ἡ περιττότης, ητος, Isocr.
Exsupero, ὑπερικπίπτω, Naz. aliquem aliqua re, ὑπερβάλλομαί τινά τινι, Xen. πλεονάζω, Dem.
Exsurdo, ἐκκωφόω, aliquem, τινὰ, Lucian.
Exsurgo, ἀνίσταμαι, e populo ad dicendum, ἐκ δήμου λέγειν, Plut. e sedibus, ἐξανίσταμαι ἐκ θάκων, Xen.
Exsuscito, ἀνεγείρω, Dem. aliquem, ἐξανίστημί τινα, Isocr. ἐνεγείρω τινὰ, Chrys.
Exta, τὰ σπλάγχνα, ων, Plut. τὰ ἔντερα, læta, ἱερὰ καλὰ, Xen.
Extabesco, ἐκτήκομαι.
Extemplo, ἄφνω, Dem. παραχρῆμα, ἐξαίφνης, id.
Extemporalis, ὁ ᾗ ἡ αὐτοσχέδιος, ὁ ᾗ ἡ αὐτοσχεδίαστος, oratio, λόγος, Alcidam.
Extendo, ἀνατιτανύω, Lucian. manum, ἐκτείνω χεῖρα, Plat. sermonem, ἀποτείνω λόγον, id.
Extense, ἐκτάδην, Lucian.
Extensio, ἡ ἐκτένεια, ας, Hesych. ἡ ἔκτασις.
Extentus, ἐκτατὸς, ἡ, ὸν, Plat.
Extenuatio, ἡ λέπτυνσις, εως.
Extenuo, λεπτύνω, ἀπολεπτύνω, aliquid, τὶ, καταλεπτύνω.
Exter, ξενικὸς, ἡ, ὸν, Thuc.
Exterebro, ἐκτρυπάω, διατρυπάω.
Extergeo, ἐκτμάω, Herodot.
Exterior, ἐξώτερος, ία, ερον, N. T.
Exterminatio, ὁ ἐξορισμὸς, οῦ.
Exterminator, ὁ ἐξορισὴς, οῦ.
Exterminatus, ὁ ᾗ ἡ ἐξόριστος, ε, Dem.
Extermino, ἐξορίζω, Aristot.
Externus, ἐξωτερικὸς, ἡ, ὸν, Aristot. ὁ ᾗ ἡ ἀλλοιοθνὴς, Diod Sic. ξενικὸς, ἡ, ὸν, Thuc. ὁ ᾗ ἡ ἀλλόφυλος, Philo. ὁ, ἡ, τὸ ἐκτὸς, Aristot.
Extero, ἐκτρίβω, aliquid ex aliquo, τί τινος, Plut.
Exterraneus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀλλόφυλος, ε, Philo.
Exterreo, ἐκφοβέω, Gal. ἐκπλήττω.
Extersio, ἡ σμῆξις, εως, Diosc.
Exterus, ἀλλοδαπὸς, ἡ, ὸν, Xen. Confer *Externus.*
Extimescendus, φοβητέος, ία, έον, φοβερὸς, ὰ, ὸν, Isocr.
Extimesco, περιφοβέομαι, Xen. ἐκφοβέομαι, Sophocl. mortem, ἀποδιλιάω πρὸς θάνατον, Lucian.
Extimus, ἐξώτατος, άτη, ατον.
Extinctio, ἡ ἀπόσβεσις, ἡ σβέσις, Aristot. mors. Vide *Mors.*
Extinguo, ἀποσβέννυμι, Plut. lychnum, σβέννυμι λύχνον, id. i. e. occido, ἀποκτείνω. Vide *Occido.*
Extispex, ὁ ἱεροσκόπος, ὁ σπλαγχνοσκόπος.
Extispicium, ἡ ἱεροσκοπία· facio, ἱεροσκοπέω, Hesych.
Extollo, ἐξαίρω, aliquem, τινὰ, Plut. verbis, τινὰ λόγῳ, Xen. μεγαληγορέω τινὰ, Herodian.
Extorqueo, ἐκβασανίζω, alicui aliquid, ἀφαιρέομαί τινί τι Dem. πράττω τινά τι, id.
Extorris, ὁ ᾗ ἡ ἄπολις, ιδος. Confer *Exsul.*
Extra, ἔξω, forum, τῆς ἀγορᾶς, Dem. propositum dicere, ἔξω τῆς ὑποθέσιος λέγειν, Isocr. controversiam ἀναμφισζητήτερος, Xen. periculum esse, ἔξω seu πόῤῥω τοῦ κινδύνου εἶναι· omnem culpam videri, πάσης αἰτίας ἐκτὸς φαίνεσθαι, Chrys.
Extraho, ἐξελκύω, Aristoph.
Extraneus. Vide *Exterus.*
Extraordinarius, ὁ ᾗ ἡ ἔκτατος, ε, Ælian. ὁ ᾗ ἡ ἐπίλεκτος.
Extremitas, τὸ πέρας, Dem. τὸ ἔσχατον, ε, id. τὸ τέλος, id. ἡ ἰσχατιὰ, Philo.
Extremo, τὸ ὕστατον, Lucian. ἐσχάτως, Plut.
Extremus, ὕστατος, άτη, ατον, Aristoph. ἔσχατος, άτη, ον, Dem. τελευταῖος, αία, αῖον, Isocr. extrema paupertate conflictari, εἶναι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις, Dem. extremum diem claudere, τελευτᾶν τὸν βίον, id. sum, ἐσχατεύω, Theophr.
Extrico, ἐξελίττω. Confer *Evolvo.*
Extrinsecus, ἔξωθεν, Xen.
Extrudo, ἐξωθέω, Aristot. παρωθέω, aliquem, τινὰ, Dem.
Extrusio, ἡ ἐξώθησις, Al. Aphr.
Extuberatio carnis, ἡ ὑπερσάρκωσις, εως, τὸ ἐκσάρκωμα, ατος, Gal. quævis in corpore, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, Diosc.
Extubero, ἐξοιδέω, Lucian.
Extumeo, ἐξογκόομαι, Herodot. ἐξοιδέω, Luc.
Extundo, ἐκτινάσσω, N. T.
Exturbo, ἐκβάλλω, aliquem ex aliquo, τινὰ ἔκ τινος, Dem. e convivio, ἀπωθέω τοῦ συμποσίου, Lucian.
Extussio, ἐκβήττω, Gal. ἀναβήσσω, Aretæus.
Exuberatio, ἡ εὐπορία.
Exubero, εὐφορέω, aliqua re, τινὸς, Dem. πλεονάζω τινὸς, Aristot. Confer *Abundo.*
Exulceratio, ἡ ἕλκωσις, εως, Hipp.
Exulceratorius, a, um, ἑλκωτικὸς, ἡ, ὸν, Diosc.
Exulcero, ἑλκόω, Xen. ἀφιλκόω.
Exululo, ὀλολύζω, Dem.
Exundatio, ἡ ἐκκύμανσις, Eustath. ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, Dem.
Exundo, ἐκκυμαίνω, Xen. πλημμύρω.
Exungo, ἐξαλείφω, Thuc.
Exungulo, ἀπονυχίζω, Poll.
Exuo, ἐκδύω, aliquem, τινὰ, Xen. alicui vestem, ἀποδύω τινὰ ἱμάτιον, id. timorem, ἀποδύω φόβον, Polyb. aliquem bonis, στερέω τινὰ ἀγαθῶν, Thuc
Exuro ἐκκαίω, Theophr. regionem, κατακαίω χώραν, Dem. domum, κατακαίμπρημι οἰκίαν, Plut.
Exustio, ἡ ἔκκαυσις, solis, ἡλίου, Al. Aphr.
Exuviæ, τὰ λάφυρα, ων, Plat. leonis, ἡ λεοντὴ, ῆς, Plut. serpentis, ἡ λιζηρὶς, ίδος, Joseph. τὸ σύφαρ ὄφεως, Lucian.

F.

FABA, ὁ κύαμος, ε, Plat.
Fabaginus, κυάμινος, ίνη, ινον, Athen.
Fabalis, κυαμιαῖος, αία, αῖον, Lucian.
Fabella, τὸ μυθάριον, Plut.
Faber, ὁ τέκτων, ονος, Plut. ferrarius, σιδηρουργὸς, οῦ· ærarius, χαλκουργὸς, οῦ, Aristot. aurarius, χρυσουργὸς, οῦ, Philo.
Fabrefacio, τιχνιτεύω, κατασκευάζω, Pausan. καλλιεργέω, Dionys.
Fabrica, τὸ τεκτονεῖον, ε, τὸ ἐργαστήριον.
Fabricatio, ἡ τεκτοσύνη, ης.
Fabricator, ὁ τεχνατὴς, οῦ, mundi, ὁ κοσμοπλάστης.
Fabricor, τεκταίνομαι, aliquid, τὶ, Philo.
Fabrilis, e, τεκτονικὸς, ἡ, όν, Diosc. ars, ἡ τεκτονικὴ, ῆς, sc. τέχνη, Aristot.
Fabula, ὁ μῦθος, ε, Dem. ὁ λόγος, ε, id. anilis, μῦθος γραώδης, N. T. erudita, μῦθος σοφισμένος, ib. fabulas narro, μυθολογέομαι, Theophr. fingo, λόγους πλάττω, Dem.
Fabularis, μυθικὸς, ἡ, όν, Plut.
Fabulator, ὁ μυθοποιὸς, οῦ, Plat. ὁ μυθολόγος, ε, id. λόγους πλάστων, Dem.
Fabulor, μυθολογέω, Dem. λογοποιέω, id. colloquor cum aliquo, ὁμιλέω πρός τινα, Thuc.
Fabulose, μυθικῶς, narro, μυθολογέομαι, Theophr. μυθεύω, Lucian.
Fabulositas, τὸ μυθῶδες, ες, Plut.
Fabulosus, ὁ ᾗ ἡ μυθώδης, εος, oratio, λόγος, Isocr. fabulosa de aliqua re commemoro, μυθώδη περί τινος ἐρέω, id.
Facesso, πορίζω, alicui negotium, τινὶ πράγματα, Isocr. τινὶ ἀσχολίαν, Xen. ἔργον τινὶ, Plut. παρασκευάζω τινὶ ἀσχολίαν, Dem. discedo, ἀπέρχομαι, Isocr.
Facete, ἀστεῖως, Plut. χαρίεντως, κόμψως.
Facetiæ, ἡ εὐτραπελία, ας.
Facetus, ὁ ᾗ ἡ εὐτράπελος, ε, Isocr. ὁ ᾗ ἡ γαμύλος· sum, εὐτραπελεύομαι, Chrys. ἀστεῖος, κομψός.
Facies, τὸ πρόσωπον, ε, viri admodum deformis, ἀνδρὸς αἴσχει ὑπερβάλλον, Xen. formositas in facie, εὐπρέπεια τῆς ὄψεως, Dem. in faciem, κατὰ πρόσωπον, Diod. Sic.
Facile, εὐχερῶς. ῥᾳδίως, decipere populum, ἐξαπατᾶν τὸν δῆμον, Dem. cognoscere aliquid, καταμανθάνειν τι ῥᾳδίως, Isocr. facilius impertire alicui aliquid, ῥᾷον μεταδιδόναι τί τινι, id. facilius pœnam dedisset, εὐπορώτερον ἂν δίκην ἔδωκε, Dem.
Facilis, ῥᾴδιος, ία, ιον, Dem. ὁ ᾗ ἡ εὔπορος, ε, id. ὁ ᾗ ἡ εὐχερὴς, et laboris expers negotium est, ῥᾴδιον ᾗ πόνος ὐδεὶς πρόσεστι τῷ πράγματι, Isocr. laudare, quod facile est, virtutem, ἐπαινεῖν, ὅπερ πρόχειρόν ἐστιν, ἀρετὴν, id. facilius hoc est et tutius, ῥᾷον τοῦτό ἐστι ᾗ ἀσφαλέστερον, Dem. facile est alterum admonere, εὔκολον τῷ ἄλλῳ ὑποτίθεσθαι, Plut. comis, ὁμιλητικὸς, ἡ, όν, Isocr. φιλοπροσήγορος, ε, id.
Facilitas, ἡ εὐκοτία, ἡ εὐκολία, Plut. morum, ἡ πρᾳότης, Dem. ἡ ὁμιλία, id. ἡ φιλοπροσηγορία, Isocr. ἡ εὐπροσηγορία, id.
Facinorosus, ὁ ᾗ ἡ κακοῦργος, N. T. πονηρὸς, ρὰ, ρὸν, Dem. κακουργῶν, οῦσα, οῦν, id.
Facinus, τὸ ἔργον, Dem. bonum, τὸ ἀνδραγάθημα· pulchrum, ἔργον καλὸν, Dem. egregium, τὸ κατόρθωμα, N. T. pravum, τὸ κακούργημα, Dem. ἡ κακουργία, id. turpe, ἔργον αἰσχρὸν, id. admitto, seu patro, παρανομίαν παρανομέω, id. πρᾶγμα μιαρὸν πράττω, id. ποιέω, δράω, ἐργάζομαί δεινόν τι, κακόν τι, μοχθηρόν τι, id. omne in me recipio, πᾶν τόλμημα ἐπ' ἐμαυτῷ βάλλομαι, Æl.
Facio, πράττω, Dem. ποιέω, δράω, et suscipio aliquid, πράττω ᾗ ποιέω τι· aliquid juste et diligenter, et industria majore quam pro viribus, πράττω τι δικαίως ᾗ ἐπιμελῶς ᾗ φιλοτόνως ὑπὲρ δύναμιν, id. aliquid non clam, sed manifeste, ποιέω τι οὐ λάθρα, ἀλλὰ φανερῶς, Isocr. quod decet, ποιέω vel πράττω τὸ πρόσηκον, τὸ δέον, Dem. fidem, ποιέω πίστιν, Thuc. aliquem certiorem, ἐπιστέλλω τινὶ, Dem. verba, ῥέω, ἰρέω· testamentum, διατίθεμαι· aliquid ex testamento, ποιέω τι κατὰ διαθήκην τινός· aliquid irritum, ποιέω τι ἄκυρον· mentionem nominis alicujus, φθέγγομαί τινος· versus elegiacos, ποιέω ἐλεγεῖα· præclare carmen Iambicum, ποιέω καλῶς Ἰαμβεῖα, id. aliquid magni, ποιέομαί τι μέγα, Xen. parvi, παρὰ μικρὸν ἡγέομαί τι, Isocr. plurimi, ποιέομαί τι περὶ παντὸς, Sex. Emp. damnum seu jacturam, ζημίαν πάσχω, ζημίαν ποιέω, Synes. bene alicui, εὐεργετέω τινὰ, Dem. εὖ δράω, seu εὖ ποιέω τινὰ, Plat.
Factio, ἡ ποίησις, εως, Herodot. ἡ στάσις, i. e. seditio, ὁ στασιασμὸς, οῦ, Aristot. ἡ μερὶς, ίδος, Dem. factionis diversæ esse, στυδάζειν περὶ ἐναντία, Herodian. qui factionis ejusdem sunt, οἱ συνωμόται, id. factionis adsecla, ὁ συνεισηκὼς, ότος, Dem. factionibus contendo, στασιάζω, Plut.
Factiose, στασιαστικῶς, Dem.
Factiosus, a, um, ὁ ᾗ ἡ στασιώδης, εως, Xen. στασιαστικὸς, ἡ, όν, sermo, λόγος, Plut.
Factitius, a, um, σκευαστὸς, ἡ, όν, ποιητὸς, ἡ, όν, Plut.
Factor, ὁ ποιητὴς, οῦ, Xen.
Factum, ἡ πρᾶξις, Dem. τὸ ἔργον, τὸ πρᾶγμα, ατος· res et facta, τὰ πράγματα ᾗ τὰ γιγνόμενα· opera et facta alicujus, τὰ ἔργα ᾗ τὰ πεπραγμένα τινός· facta et vita alicujus, τὰ πεπραγμένα ᾗ βεβιωμένα τινός· factum iniquum, ἔργον ἄδικον· facta alicujus impia et crudelia, πεπραγμένα τινὶ ἀσεβῆ ᾗ δεινὰ, id.
Facula, τὸ δαδίον, ε.
Facultas, ἡ δύναμις, Dem. sufficiens, ἀφορμὴ ἄφθονος, id. facultatem comparare alicui alicujus rei, παρασκευάζειν τινὶ ἐξουσίαν τινός· esse alicui faciendi quod velit, εἶναί τινι ἐξουσίαν

ξυσίαν ποιῆν ὃ βύληται, Isocr. adimere alicui, ἀφαιρεῖν δύναμίν τινι, Dem. nullam relinquere aliquid faciendi, ὑπολείπειν μηδεμίαν πρόφασιν ποιεῖν τι, Isocr. facultas dicendi, ἡ δεινότης, Dem oratoria, ἡ δύναμις τῶν λεγόντων· τ῀ δύνασθαι λέγειν· ἡ ἰατρεία τ῀ λέγειν, id. exercere facultatem dicendi, ἀσκεῖν τὴν δεινότητα τὴν ἐν λόγοις· facultates, i. e. bona, τὰ ἀγαθὰ, ῶν, Isocr. ἡ οὐσία, ας, id. pro facultatibus alicui dona offerre, κατὰ τὴν δύναμιν προσκομίζειν τινὶ, Æl. Confer *Opes*.

Facunde, εὐφραδῶς, λογίως.

Facundia, ἡ λογίστης, Polyb. Conf. *Eloquentia*.

Facundus, a, um, ὁ ⸗ ἡ εὐφραδὴς, ὁ ⸗ ἡ εὔγλωττος, λέγειν δυνατὸς, Æschin.

Fæculentus, ὁ ⸗ ἡ τρυγώδης, Al. Aphr. τρυγιερὸς, ρὰ, ρόν.

Fæx, *proprie vini*, ἡ τρὺξ, τρυγὸς, Plut. ἡ ἴλυς, ύος, Aristot. civitatis, ὁ σύρφαξ, ακος, Aristoph. ὁ συρφετώδης ὄχλος, Luc. ad fæcem usque exsorbere, μέχρι τρυγὸς ἐκροφεῖν, Synes.

Faginus, a, um, φηγίνεος, ἑα, εον. Athen.

Fagus, ἡ φηγὲς, Plut. ἡ ὀξύα, Theophr.

Falcatus, a, um, ὁ ⸗ ἡ δρεπανοειδὴς.

Falcicula, τὸ δρεπάνιον, ἡ δρεπανὶς, Bas.

Falco, onis, ὁ ἵρακ, ακος, Aristot.

Fallacia, ἡ παράκρουσις, Dem. Confer *Fraus*, item *Dolus*.

Fallaciter, δολερῶς.

Fallax, δολερὸς, ὰ, ὸν, Xen. ὁ ⸗ ἡ πανοῦργος, Dem. Confer *D. Iosus*, item *Fraudulentus*.

Fallo, ἀπατάω, Thuc. aliquem in aliqua re, ἐξαπατάω τινά τι, artibus, τινὰ τέχναις, id. παρακρούομαί τινα, Lucian. σφάλλω τινὰ, Herod. falli spe, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος, Isocr. διαμαρτάνειν ἐλπίδος, Dem.

Falsarius, ὁ ψευδογράφος.

False, ψευδῶς, Thuc.

Falsidicus, ὁ ⸗ ἡ ψευδολόγος.

Falsitas, τὸ ψεῦδος, Plat. sermonis, ἡ ψευδολογία, Dem. τὸ ψευδὲς, id.

Falso, ψευδῶς, dictum, εἰρημένον, Isocr.

Falso, as, παρακοίω, Athen. legem, μεταγράφω νόμον, Dinarch.

Falsus, a, um, ὁ ⸗ ἡ ψευδὴς, ὲος· sermo, λόγος, Dem.

Falx, ἡ ἄρπη, κος, Plut. τὸ δρέπανον, υ, Thuc. τὸ ζάγκλον, υ, id. messoria, ἡ ἄμη, ης, Æschin. putatoria, τὸ κλαδευτήριον, υ, qua vites putantur, τὸ κλαστήριον.

Fama, ἡ φήμη, Plat. gloria, τὸ κλέος, Dem. ἡ εὐκλεια, ας, τὸ ὄνομα, ατος· bona, δόξα καλὴ· mala, δόξα κακὴ, id δόξα πονηρὰ, Isocr. famam spargere, φήμην κατασκιδάσαι, Plat. λόγον διαδιδόναι, Plut. fama increbrescit, λόγος χωρεῖ, Plat. ut fama est, ὡς λόγος, Herodot. fama fluit, ῥεῖ, Plut. emergit, φερέχεται, id. spargitur, κατασκιδάννυται, Plat. sine auctore, φήμη seu λόγος ἀδέσποτος, id. hoc susurrat, τῦτο θρυλλεῖται, Dem. Confer *Rumor*, item *Gloria*.

Famelicus, ὁ ⸗ ἡ ὀξύπεινος, Athen. ὁ ⸗ ἡ πρόσπεινος.

Fames, ὁ λιμὸς, ῦ, Dem. ἡ πεῖνα, ης, Plut. magna, ἡ βυλιμία· fame debellari seu expugnari, λιμῷ λαμβάνεσθαι, Dem. perire, ἀπόλλυσθαι λιμῷ, id. premi, λιμῷ πιέζεσθαι, Philo perdo, λιμοκτονέω, LXX. λιμῷ ἀποκτείνω τινὰ, Lycophr.

Famigeratio, ἡ διαφήμισις, εως.

Famigerator, ὁ διαφημιστὴς, ὁ λογοποιὸς, Dem.

Famigeratus, ὁ ⸗ ἡ διαβόητος, υ, Lucian.

Familia, ὁ οἶκος, Dem. ἡ οἰκία· et genus, οἶκος ⸗ γένος· magna, οἶκος μέγας· obscura, ἀνώνυμος· regia, βασιλικὸς· qui ex familia alicujus est, ὢν ἐκ τῦ οἴκυ τινός· familiam alere, οἰκεῖν οἰκίαν· administrare alicujus, οἶκόν τινος διοικεῖν· curare, ἐπιμελεῖσθαι τῦ οἴκυ, id. conservare, διασώζειν οἶκον· delere, διαφθείρειν οἶκον· genus, τὸ γένος, εος, id. Confer *Genus*.

Familiaris, e, οἰκεῖος, εία, εῖον, Dem. res, τὰ οἰκεῖα, ων· et amicus alicujus, οἰκεῖος ⸗ φίλος τινός· et cognatus alicujus, οἰκεῖος ⸗ ἐπιτήδειός τινος· et socius alicujus, ἐπιτήδειος ⸗ κοινωνός τινος· familiaritate et benevolentia juncti, συνήθεις ὄντες ⸗ εὔνοιαν ἀλλήλοις ἔχοντες, Isocr. Confer *Amicus*.

Familiaritas, ἡ συνήθεια, Dem. ἡ οἰκειότης, id. Confer *Amicitia*.

Familiariter, οἰκείως, uti aliquo, ἔχω τινὶ, Dem. χράομαί τινι, id. familiarius, οἰκειότερον, id. familiarissime, οἰκειότατα, id.

Famosus, ὁ ⸗ ἡ περιλιαχήτυτος, Herodot. ὁ ⸗ ἡ περιῤῥόητος.

Famula, ἡ παῖς, παιδὸς, Dem. ἡ θεραπαινὶς, ίδος, Plut. ἡ ὑπηρέτις.

Famulatus, ûs, ἡ ὑπηρεσία, Plut. ἡ δυλεία, Xen. ἡ θεραπεία.

Famulor, λατρεύω, alicui, τινὶ, Lucian. δυλεύω τινὶ, Xen. ὑπηρετέω τινὶ, id. famuli vicem obeo, οἰκέτυ τάξιν ἔχω, Dem.

Famulus, ὁ θεράπων, Xen. ὁ οἰκέτης, Dem. ὁ παῖς, ὁ ἀκόλυθος, id. ὁ ὑπηρέτης.

Fanaticus, a, um, ὁ ⸗ ἡ βιάληττος, υ, Plut. ἐκστατικὸς, ὴ, όν, Bas. ὁ ⸗ ἡ ἔνθεος.

Fandus, φατὸς, ὴ, όν.

Fanum, ὁ ναὸς, ῦ. Xen. Confer *Templum*.

Far, ἡ ζειὰ, ᾶς, Diosc.

Farcimen, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος, Athen.

Farcio, ἐμπληρόω, Thuc.

Farina, proprie hordei, τὸ ἄλφιτον, ῦ, Dem. tritici, τὸ ἄλευρον, υ, Plat. fabarum, ἄλευρον κυάμυ, Diosc. lolii, ἄλευρον αἰρῶν, Galen. ervi, ἄλευρον ὀρόβων, id.

Farinaceus, ἀλευριτικὸς, ὴ, όν, panis, ἄρτος ἀλευρίτης, Athen.

Faris, φάσκις, Dem.

Farraceus, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τῆς ζειᾶς.

Farrago, ἡ πολυμιγία, Plut. ἡ πολυμιξία, id. ὁ χιλός.

Farreus, σιτικὸς, ὴ, όν, Plut. ὁ, ἡ, τὸ ἐκ ζειᾶς.

Fartor, ὁ ἀλλαντοπώλης, ῦ, ὁ σιτευτής.

Fartum, τὸ σιτευτόν.

Fas, ἡ θέμις, Dem. τὸ εὐαγὶς· τὸ ὅσιον, ῦ· fas erat occidere, εὐαγὶς ἦν τὸ ἀποκτεῖναι, id. non fas est dicere hoc, ὐ θέμις τῦτο εἰπεῖν, Isocr. non fas est ipsis, ὐ θεμιτὸν αὐτοῖς, Dem. neque justum, neque fas est aliquid, ὔτε δίκαιον, ὔτε ὅσιόν ἐσί τι, id.

Fascia, τὸ σπάργανον, υ, Plut. fasciis involvo, σπαργανόω, Plut. ἐνσπαργανόω, Dion. Long. fascia sepulchralis, ἡ κειρία, ας, N. T.

Fasciatim, φακελλιδὸν.

Fasciculus, τὸ φακελλίδιον, υ, ἡ δέσμη, ης, Athen. epistolarum, φάκελλος ἐπιστολῶν, Synes. ἡ σύνδεσμος ἐπιστολῶν, Herodian.

Fascinatio, ἡ βασκανία, ας, Aristot.

Fascino, βασκαίνω, aliquem, τινὰ, Aristot.

Fascinum, τὸ βασκάνιον, υ.

Fasciola, τὸ σπαργάνιον, υ.

Fascis, ὁ φάκελλος, ligni, ὕλης, Thuc. virgultorum, φάκελλος φρυγάνων, Dion. Hal. φάκελος φρυγάνων, id. fasces, insignia magistratuum apud Romanos, αἱ ῥάβδοι, Plut.

Fastidienter, ἀνορέκτως, Galen. videre, ἀηδῶς ὁρᾶν, Isocr.

Fastidio, δυσχεραίνω, aliquid, ἐπί τινι, Aristot. aliquem, ἀποστρέφομαί τινα, Galen. cibum, πρὸς τροφὴν ἀνορέκτως ἔχω.

Fastidiose, ὑπερηφανικῶς, Xen.

Fastidiosus, ὑπερηφανικὸς, ὴ, όν, Dem. ὁ ⸗ ἡ ἀηδὴς, ίος, Philo.

Fastidium, ἡ ὑπερηφία, Herodian. cibi, ἡ ἀνορεξία, Diosc. tædium, et rei satietas, ὁ κόρος, Dem. ἡ ἀηδία, id.

Fastigiatio, ἡ ἀκρορύφωσις, εως.

Fastigio, κορυφόω, ὀξύνω· sensim fastigiari, λήγειν εἰς ὀξύτητα, Herodian.

Fastigium, ἡ κορυφὴ, ῆς, Thuc. summum montis, ἄκρα ὑψηλοτάτη ὄρυς, Herodian. superiorum dignitatum, τὸ κορυφαῖον τῶν ἀξιωμάτων προηγουμένων· ad summum fastigium evehere aliquem, εἰς τὸ μέγιστον ὕψος ἄραί τινα, id. ὁ κολοφών.

Fastose, ὑπερηφανικῶς, Xen.

Fastosus, ὑπερηφανικὸς, ὴ, όν, Isocr. Confer *Superbus*.

Fastus, ûs, ὁ ὄγκος, Isocr. τὸ φρόνημα, id. Confer *Superbia*.

Fastus, a, um, ὁ ⸗ ἡ ἔνδικος, υ, dies, ἡμέρα, Plut.

Fatalis, εἱμαρμένος, ένη, ένον, Plat. sum, εἵμαρται, Dem. fatali calamitate urgeri, ἐπικήρως διακεῖσθαι, Isocr. nobis fatale est, nunquam in rebus secundis recte sapere, ἡμῖν εἵμαρται μηδέποτ' εὖ πράττυσιν εὖ φρονῆσαι, Dem.

Fataliter, ἐπικήρως, Isocr.

Fateor, ὁμολογέω, possidere ista, κεκτῆσθαι ταῦτα, Dem. alicui, τινὶ, id. aliquid, προσομολογέω τι, id.

Fatidicus, ὁ μάντις, ὁ χρησμαγέρης.

Fatigatio, ὁ κόπος, υ, Xen. ὁ κάματος.

Fatigo, καταπονέω, aliquem, ἐνοχλέω τινὰ, Dinarch. ἔγκοπον ποιέω τινὰ, LXX. κοπόω τινὰ, id. exercitum, σκύλλω στρατὸν, Herodian.

Fatisco, χαίνω, Lucian. laboribus facillime, ῥᾷστα ἀποκάμνω, Herodian. fatiscente exercitu his rebus, ἀπαγορεύοντος τῷ στρατῷ πρὸς ταῦτα, id.

Fatue, ἐκφρόνως, Suid. μωρῶς, Poll.

Fatuitas, ἡ μωρότης, ἡ μωρία, Dem. Confer *Stultitia*.

Fatum, ἡ εἱμαρμένη, Dem. ἡ πεπρωμένη, id. ἡ μοῖρα, Isocr.

Fatuor, εὐηθίζομαι, Plat. μωραίνω, Lucian.

Fatuus, μωρὸς, ὰ, όν, Isocr. Confer *Stultus*.

Faveo, εὐνοϊκῶς ἔχω, προσίθιμαι, alicui, τινὶ, Dem. φρονέω τά τινος, id. εἰμί τινι εὔνυς, id. Persis, νέω τὰ Περσικὰ, Ælian.

Favilla, ἡ αἰθάλη. ης, Al. Aphr.

Favillaceus, ὁ ⸗ ἡ αἰθαλώδης.

Favonius, ὁ ζέφυρος, υ, Aristot.

Favor, ἡ εὔνοια, Dem. ἡ εὐμένεια, id. Confer *Benevolentia*.

Favorabilis, φιλικὸς, ὴ, όν, Aristot.

Fauste, εὐτυχῶς, Herodian. Confer *Feliciter*.

Faustitas, ἡ εὐτυχία, Isocr. Confer *Felicitas*.

Faustus, ὁ ⸗ ἡ εὐτυχὴς, Plut. Confer *Felix*.

Fautor, ὁ σπεδαστὴς, ῦ, Greg. βοηθὸς, ῦ, Thuc. ὁ παράκλητος, υ, Dem.

Fautrix, ἡ σπεδαστικὴ, ῆς, ἡ παράκλητος.

Favus, τὸ κηρίον, Aristot favos construo, κηριάζω, favos eximo, ἐξαίρω τὰ κηρία, id.

Faux, ὁ λάρυγξ, γος, Aristot. ὁ ⸗ ἡ φάρυγξ· fauces fluvii, ἡ ἐκβολὴ ποταμῦ, Herodian. speluncæ, στόμα τῦ σπηλαίυ, Aristid.

Fax, ἡ λαμπὰς, άδος, Athen. ἡ δᾳὰς, δαδὸς, Philo, ὁ φανὸς, ῦ, Lucian. contentionis et inimicitiæ, ἔναυσμα τῆς ἔριδος ⸗ ἔχθρας, Herodian. facem præferre alicui, δαδουχεῖν τινι, Aristot. præbere alicui ad aliquid, ἔναυσμά τινος παρέχειν τινὶ, Herodian.

Faxo, seu Faxim, ποιήσαιμι, ποιήσω, δράσαιμι.

Febricito, πυρέσσω, Gal. πυρεταίνω, Aretæus.

Febricula, τὸ πυρέτιον, υ, Al. Aphr.

Febriculosus, ὁ ⸗ ἡ πυρετώδης, ους.

Febrilis, πυρετικὸς, ὴ, όν, Gal.

Febrio, idem quod *Febricito*.

Febris, ὁ πυρετὸς, Gal. quotidiana, ἀμφημερινὸς· tertiana, τριταῖος· quartana, τεταρταῖος· continua, συνεχὴς, Dem. hectica, ἑκτικὸς· conversio et accessio febris, περίοδος ⸗ κατάληψις πυρετῦ, id. ardor febris, ὁ καῦσος· rigor seu horror, τὸ ῥῖγος.

Februarius, ὁ ἱλαφηβολιών, ῶνος, Dem. ὁ φεβρυάριος, υ, Plut.

Fecialis, ὁ ἱερηνοδίκης, Dion. H. ὁ ἱερηνοποιὸς, ὁ σπονδοφόρος, Plut. ὁ φηκιαλεύς.

Fel, ἡ χολὴ, ῆς, Plut.

Felicitas, ἡ εὐτυχία, Dem. τὸ εὐτύχημα, id. ἡ εὐδαιμονία, Isocr. ἡ εὐπραγία, id. ἡ εὐπραξία, Dem. magna, εὐδαιμονία μεγάλη· πολλὴ ⸗ μεγάλη, id. summa, ὑπερβολὴ τῆς εὐδαιμονίας, Isocr. nimia, τὸ λίαν εὐτυχεῖν· incredibilis, εὐτυχία ὑπέρμαχος· inexpectata, ἀπροσδόκητος, id. falsa, εὐδαιμονία ψευδὴς, Isocr. antiqua, παλαιὰ, Dem. præsens, ὑπάρχυσα, Isocr. communis, κοινὴ, id. aliena, ἀλλοτρία· conferre non minimam partem ad felicitatem, συμβάλλεσθαι ἐκ ἐλαχίστυ μέρος πρὸς εὐδαιμονίαν, id. perducere aliquem ad felicitatem, ἄγειν τινὰ πρὸς εὐδαιμονίαν, Dem. felicitatem dare, εὐδαιμονίαν διδόναι· parare bello, κτήσασθαι διὰ πόλεμου, id. adipisci, καθιστάναι εἰς εὐδαιμονίαν, Isocr. ferre pulchre et moderate, φέρειν καλῶς ⸗ μετρίως εὐτυχίαν, Isocr. metiri ventre, μετρεῖν

μετρεῖν τὴν εὐδαιμονίαν τῇ γαστρὶ, Dem. metiri pecunia, τὴν εὐδαιμονίαν κοινῶν πρὸς ἀργύριον, Isocr. æstimare ex aliquo, δοκιμάζειν εὐδαιμονίαν ἔκ τινος· augere, ἐπιδοῦναί τι πρὸς εὐδαιμονίαν· amittere, στερεῖσθαι τῆς ὑπαρχούσης εὐδαιμονίας· eripere alicui, ἀφαιρεῖσθαί τινι τὴν εὐδαιμονίαν, id. felicitate recte uti, ἐρρῶσθαι χρῆσθαι τοῖς εὐτυχήμασι, Dem. non moderate uti, ἐ μετρίως χρῆσθαι οἷς τις εὐ ηχεῖ, id. abuti, μὴ καλῶς χρῆσθαι ταῖς εὐτυχίαις, Isocr. corrumpi, διαφθείρεσθαι ὑπὸ ταῖς εὐπραγίαις· indignum se præbere, ἀναξιον καθιστάναι ἑαυτὸν τῆς εὐδαιμονίας, id certare cum Jove, τῷ Διΐ περὶ εὐδαιμονίας ἀγωνίζεσθαι, Ælian.

Feliciter, εὐτυχῶς, Dem. εὐδαιμόνως, Isocr.

Felis, ὁ αἴλουρος, ου. Aristot.

Felix, ὁ ἡ εὐτυχής, Dem. εὐτυχῶν, ὁ ἡ εὐδαίμων, ονος, εὐδαιμονῶν, ῶσα, ῶν· et beatus, εὐδαίμων ἡ μακάριος· et beate glorioseque vivens, εὐτυχῶν ἡ εὐδαιμονίᾳ ἡ χρηστῇ δ' ἓξ διάγων· propter aliquid, εὐδαίμων διά τι· sum, εὐτυχέω, διευτυχέω, Dem. εὐδαιμονέω, id. felicem efficio aliquem, εὐδαίμονά τινα ποιέω, Isocr. prædico aliquem, εὐδαιμονίζω τινά· μακαρίζω τινά· felicem vitam ago, εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελέω, id.

Felleus, a, um, ὁ ἡ χολῶδης, ους, Gal.

Femen, ὁ μηρὸς, οῦ, Plut.

Femina. Vide *Fœmina.*

Femoralia, τὰ περιζώματα, ων, Plut.

Femur, ὁ μηρὸς, οῦ, Plut.

Fenestella, τὸ θυρίδιον, ου, Plut.

Fenestra, ἡ θυρὶς, ίδος. Plut. fenestram aperire alicui, λαβὴν παραδιδόναι τινὶ, Plat. κλεισὸς ἀνοίγειν τινὶ, Plut.

Fera, τὸ θηρίον, ου, Xen. ὁ θὴρ, θηρός.

Feracitas, ἡ εὐφορία, ας, Philo ἡ πολυκαρπία.

Feralis, e, ικὸς ἡ ὸν, ὴ, ὀν. Lucian.

Ferax, ὁ ἡ εὔφορος, Herodian. Confer *Fertilis.*

Ferculum, τὸ ἔδισμα παρατιθέμενον.

Fere, σχίδον, dixi, quæ existimo expedire, εἰρηκα, ἃ νομίζω συμφέρειν, Dem fere evertere remp. παραμικρὸν λύειν πολιτείαν, Isocr. fere dilaniatus fui, μονονοὺ διεσπάσθην, id. fere singulis diebus, ὀλίγου δεῖν καθ' ἑκάστην ἡμέραν· fere dixerim, ὀλίγου δέω λέγειν id.

Ferentarius, ὁ ἀκροβολιστὴς, οῦ, Ælian.

Feretrum, τὸ φέρετρον, Hom. ὁ σορὸς, Clem. Alex.

Feriæ, ἡ ἑορτὴ, ῆς, Dem. ἡ τελετὴ, ῆς, Isocr. Bacchanalium, ἑορτὴ τῶν Διονυσίων, Dem. ferias ago. Vide *Ferior.*

Feriatus, σχολαῖος, αία, αῖον· male feriatus, ὁ ἡ κακόσχολος, ου, Isid. Pelus.

Ferinus, ὁ ἡ θηριώδης, ους, homo, ἀνθρωπος, Aristot. natura, φύσις, id. ὁ ἡ θήρειος, ου, carnes, θήρεια κρέα, Xen.

Ferio, τύπτω, Dem. aliquem cominus, παίω τινὰ, Xen calce, λακτίζω, Lucian. cornu, κυρίττω, Plat.

Ferior, σχολάζω, Plut. σχολὴν ἄγω, Lucian.

Feritas, ἡ θηριωδία, ας, Aristot. ἡ ἀγριότης, ητος, Lucian. et agrestis immanitas, τὸ θηριῶδες ἡ ἄγριον. Plat.

Ferme, idem quod *Fere.*

Fermentaceus, ὁ ἡ ζυμώδης, ους.

Fermentatio, ἡ ζύμωσις, εως, Plat.

Fermentatus, ζυμίτης, ου, panis, ἄρτος, Poll.

Fermentesco, ζυμόομαι, Hippocr.

Fermento, ζυμόω, massam, τὸ φύραμα, N. T. terram, τὴν γῆν, Theophr.

Fermentum, ἡ ζύμη, ης, Plut. refero, ζυμίζω, Diosc.

Fero, φέρω, belli pondus, τῷ πολέμῳ βάρος, Diod Sic. facile res adversas, εὐκόλως τὰς ἀτυχίας, Aristot. æquo animo, εὐσχημόνως, Xen. facile calamitatem, καλῶς, μετρίως, πράως, εὐχερῶς, γενναίως τὴν συμφορὰν, Isocr. Aristot. moleste, βαρέως, χαλεπῶς, ἀνιαρῶς, λυπηρῶς ἡ βαρέως, id. contumeliam, ἀνέχομαι ὕβρεως, Dem. ægerrime ignominiam, περιαλγῶ ἀτιμίᾳ, Plat. iniquo animo rem, δυσχεραίνω πρᾶγμα, Dem. legem, τίθημι νόμον, literas seu epistolam, φέρω ἐπιστολὴν, id. ab aliquo ad aliquem, φέρω γράμματα παρά τινος πρός τινα, id.

Ferocia, ἡ ἀγριότης, Plat. ἡ ἀγειρωχία, Philostr.

Ferocio, ἀγριόομαι, erga aliquos, ἀγριαίνω πρός τινας, Plut.

Ferociter, ἀγρίως, βιαίως, et valde superbe, ἀγερώχως ἡ λίαν ὑπερφανῶς, Polyb.

Ferox, βιαίος, αία, αῖον, Dem. θρασυνόμενος, ένη, ενον, id ἄγριος, ία, ιον, Plat.

Ferramentum, τὸ σιδήριον, ου, Thuc.

Ferraria, ἡ σιδηρουργία, ας, τὸ σιδηρεῖον, ου, Aristot.

Ferrarius, σιδηρικὸς, ὴ, ὸν, faber, ὁ σιδηρεὺς, έως, Poll.

Ferreus, a, um, σιδήρεος, ία, εον· falx ferrea, σιδήρεον δρέπανον, Xen. catena ferrea, σιδηρία ἅλυσις, Dem. cor, σιδηρᾶν σπλάγχνον, Plut.

Ferrugineus, ὁ ἡ ἰώδης, ους.

Ferrugo, ὁ ἰὸς σιδήρου, Diosc.

Ferrum, ὁ σίδηρος, ου, Plut. ferro munio seu obduco, præfigo, σιδηρόω, Thuc.

Ferrum, ἡ κόλλα, ης, Diosc.

Ferruminatio, ἡ κόλλησις, εως. σιδήρου, Plut.

Ferrumino, κολλάω σίδηρον, Plut.

Fertilis, ὁ ἡ εὔφορος, Herodian. ὁ ἡ πολύκαρπος, Theophr. ὁ ἡ πολύφορος.

Fertilitas, ἡ εὐφορία, ας, Philo. annua, ἡ ἐνιαυσία, ας, Dem.

Fertiliter, εὐφόρως.

Fervefacio, ἀναζέω, aliquid, τὶ, Gal. ἀναβράζω, Diosc.

Ferveo, ζέω, Gal. βράζω.

Fervesco, ζέομαι, Diosc.

Fervidus, a, um, ζεστὸς, ὴ, ὸν, aqua, ζεστὸν ὕδωρ, Diosc.

Ferula, ὁ νάρθηξ, Xen. ἡ ῥάβδος, Plut.

Ferulaceus, ὁ ἡ ναρθηκώδης, ους.

Fervor, ὁ βρασμὸς, οῦ, ἡ ζέσις, εως.

Ferus, ἄγριος, ία, ιον, Isocr. ὁ ἡ θηριώδης.

Fessus, ἀπειρηκὼς, υῖα, ὸς, Plat.

Festinanter, διὰ σπουδῆς, Herodot. μετὰ σπουδῆς, Xen μετὰ πολλῆς σπουδῆς, id. σπουδαίως, scribo, διὰ ταχέων γράφω, Isocr.

Festinate, idem quod antecedens *Festinanter.*

Festinatio, ἡ σπουδὴ, ῆς, Dem. τὸ τάχος, ους, id. ἡ ἔπειξις

Festinato, idem quod *Festinanter.*

Festine, ταχέως, Dem. ταχὺ, id. Confer *Festinanter.*

Festino, σπεύδω, Dem. ad aliquem, πρός τινα, Aristoph. præoccupare occasionem, προλαβεῖν τὸν καιρὸν, Herodian. expeditionem, ἐπισπεύδω τὴν στρατίαν, Isocr. ταχύνω.

Festinus, σπουδαῖος, αία, αῖον, Dem. ταχὺς, εῖα, ὺ, id.

Festive, ἀστείως, Plut. ἐπιτερπῶς, id.

Festivitas, ἡ ἀστειότης, ητος, ἡ εὐτραπελία.

Festivus, ἀστεῖος, εία, εῖον, Dem. ὁ ἡ εὐτράπελος, ου, Isocr. ἁβρὸς, ὰ, ὸν, et urbanus, ἡ ἀστυκὸς, Lucian. Confer *Facetus.*

Festuca, τὸ κάρφος, ους, Plut.

Festum, ἡ ἑορτὴ, ῆς, Dem. ἡ τελετὴ, ῆς, et sacrum, τελετὴ ἡ ἱερὸν· festum instituo, ἱερομηνίαν ποιέω· celebro seu ago, ἱερομηνίαν seu ἑορτὴν ἄγω, Dem Isocr. ἑορτάζω, Isocr. violo, ἀδικέω περὶ τὴν ἑορτὴν, Dem. impietate, ἀσεβέω περὶ ἑορτὴν, idem.

Festus, ὁ ἡ ἑόρτιος, ου, Naz. ὁ ἡ ἑορτώδης, ους, festi dies, ἑορτώδης καιρὸς, Philo.

Fiber, ὁ κάστωρ, ορος, Diosc.

Fibra, ἡ ἶς, ἰνὸς, Hippocr.

Fibrinus, ὁ, ἡ, τὸ τοῦ κάστορος.

Fibula, ἡ σόρασις, ης, περόνη, ης, Æl.

Fibulo, περονάω, Suid περονατίζω, Æschyl. ἐμπερονάω, Herodot. aliquid, περόνῃ τὶ καταλαμβάνω, Æl.

Ficedula, ἡ συκαλίς.

Ficetum, ὁ συκὼν, ῶνος.

Ficosus, ὁ ἡ συκώδης, ους.

Ficte, πλασσῶς, Plat. πεπλασμένως, Aristot.

Fictile, τὸ κεράμιον, ἡ κεραμὶς, Athen.

Fictilis, e, κεράμεος, εία, εον, Herodot. κεράμιος, εία, ιον, Plut. κεραμικὸς, ὴ, ὸν, Herodot.

Fictio, ἡ πλάσις, εως.

Fictitius, ὁ ἡ πλασματώδης, ους.

Fictor, ὁ πλάστης, ου, Plut. ὁ πλασματίας, ου, id.

Fictrix, ἡ πλάστειρα.

Fictus, ὁ ἡ προσποίητος, Aristot. πλαστὸς, ὴ, όν.

Ficulneus, σύκινος, ίνη, ινον· lignum, ξύλον, Plut. auxilium, ἐπικουρία, Aristoph.

Ficus, arbor, ἡ συκῆ, ῆς, Diosc. fructus, τὸ σῦκον, ου, Dem. ficus novella, ἡ συκὰς, άδος, Poll. e ficubus factus, σύκινος, ίνη, ινον, Plut. vinum e ficubus, ὁ συκίτης, ου, Diosc. ficus lego, συκάζω, Poll.

Fide, πιστῶς. Dem.

Fidejubeo, ἐγγυάομαι, Plut.

Fidejussio, ἡ ἐγγύη, Dem. ἡ κατεγγύη.

Fidejussor, ὁ ἐγγυητὴς, Dem. ὁ ἐγγυάμενος, id.

Fidelia, ἡ χύτρα, ας, Plut

Fidelis, e, πιστὸς, ὴ, ὸν, Dem.

Fidelitas, ἡ πιστότης, ητος, Plut.

Fideliter, πιστῶς, administrare aliquid, διοικεῖν τι, Dem.

Fidenter, θαρσαλέως, Isocr. θρασέως, Dem.

Fidentia, ἡ θρασύτης, Dem. ἡ ἑτοιμότης, id. τὸ θάρρος, ους, Aristot.

Fides, ἡ πίστις, Dem τὸ πιστεύεσθαι, id. satis fidei, ἱκανὴ πίστις, Isocr. fidem dare seu obstringere alicui, πίστιν τινὶ διδόναι, Dem. adhibere alicui, πιστεῦσαί τινι, Plut. dare et accipere, δόναι ἡ λαβεῖν, Dem. διδόναι ἡ δέχεσθαι, Isocr. violare seu solvere, λύειν, Isocr. non habere alicui, ἀπιστεῖν τινι, Xen. ἀπίστως ἔχειν πρός τινα, seu πρός τι, Isocr. publicam dare, ἀσφάλειαν διδόναι τινὶ, id. habere alicui, πιστεύειν τινὶ, Dem. fallere, ψεύδεσθαι, Isocr. invenio apud aliquem, εὑρίσκω πρός τινα, id. esse alicui apud aliquem, εἶναί τινι παρά τινι, Dem. firmari, γίγνεσθαι, Isocr. fide dignus, ὁ ἡ ἀξιόπιστος, ου, Dem. ὁ ἡ ἀξιόχρεως, ω, id.

Fides, i. e chorda, ἡ χορδὴ, ῆς, Plat. fides non habens, ὁ ἡ ἄχορδος, ου, Aristot. fidibus cano, κιθαρίζω, Lucian.

Fidicen, ὁ κιθαριστὴς, ὁ κιθαρῳδὸς.

Fidicula, τὸ λυρίον.

Fido, πιστεύω, alicui, τινὶ, Dem. nimium rei, σφόδρα πιστεύω πράγματι, id. Confer *Confido.*

Fiducia, τὸ θάρρος, Aristot. θάρσος, Xen. repono in aliquo, πίστιν τινὶ, Plat. πιστεύω τινὶ, Dem. θαρρέω τινὶ, Herodian. in Deo, πίστιν ἐπὶ τὸν Θεὸν, N. T. ἐπὶ τῷ Θεῷ, Eurip.

Fidus, πιστὸς, ὴ, όν, Dem. natura, φύσει, id. fidum se præbere alicui, πιστὸν παρέχειν αὐτὸν τινι, Isocr. esse alicui, εἶναί τινι, id. διακεῖσθαι πρός τινα, id.

Figlina, τὸ κεραμεῖον, ου, Æschin.

Figlinum, sc. vas, τὸ κεράμιον, ου, Plut.

Figlinus, κεράμειος, ία, εον, Diosc. κεραμικὸς, ὴ, όν, calix, κεραμικὴ κύλιξ, Plut.

Figmentum, seu opus figlinum, τὸ πλάσμα, ατος, Lucian. et commentum, ἡ σκεύωρημα, id. omnia figmenta et commenta redarguere, πάντα τὰ πεπλασμένα ἡ κατεσκευασμένα ἐξελέγχεσθαι, id.

Figo, πήγνυμι, aliquid, τὶ, Xen. ἰρεῖδω.

Figularis, e. Vide *Figlinus.*

Figulus, ὁ κεραμεὺς, έως, Aristot.

Figura, τὸ σχῆμα, ατος, Dem. ὁ τύπος, ου, id. figuram columbæ induere, μεταβάλλειν μορφὴν εἰς περιστερὰν, Æl. Confer *Forma.*

Figuratio, ὁ σχηματισμὸς, ου, Plut.

Figuro, σχηματίζω, Xen. ἐκτυπόομαι, Isocr.

Filia, ἡ θυγάτηρ, τρὸς, Dem. natu major, πρεσβυτέρα· nubilis, ἐπίγαμος· ἡλικίαν ἔχουσα γάμου· indotata, ἄπροικος, id.

Filiola, τὸ θυγάτριον, ου, Dem.

Filiolus, τὸ τέκνιον, ου, N. T. τὸ υἱδίον, Aristoph. τὸ παιδίον, Dem.

Filius, ὁ υἱὸς, οῦ, Dem. ὁ υἱὸς, έως· ὁ παῖς, παιδὸς· τὸ τέκνον· natu maximus, υἱὸς πρεσβύτατον γενόμενος· minimus, νεώτατος· adultus, υἱὸς ἀνήρ· legitimus, υἱὸς γνήσιος· naturalis, υἱὸς γόνῳ, id. adoptivus, υἱὸς εἰσποιητός· subditivus, υἱὸς ὑποβαλλόμενος, id. unigenitus, υἱὸς μονογενὴς, Plat.

Filix, ἡ πτερὶς, ίδος.

Filo, μηρύομαι, Lucian.

Filum, τὸ νῆμα, Naz. telæ, τὸ ὕφασμα, ατος· lineum,

lineum, τὸ λίνον, ου, Plut. deduco, μηρύομαι, Luc.

Fimbria, τὸ κράσπεδον, ου, Athen. ὁ θύσανος.

Fimetum, ὁ κοπρών, ῶνος, Clem. Al.

Fimus, ὁ κόπρος, ου, Aristot. ἡ ἄφοδος, ου, Diosc. τὸ σκύβαλον.

Findo, σχίζω· ligna, ξύλα, Xen.

Fingo, σχηματίζω, Xen. simulacrum, ἐργάζομαι εἴδος, Isocr. sermones seu fabulas, πλάττω λόγους, Dem. et simulo aliquid, πλάττομαί τι ἢ προσποιοῦμαι· aliquid, ut poeta, ποιητής τι ποιεῖ· multa facinora tetra de aliquo, λογοποιῶ πολλὰς ἀνομίας κατά τινος· exemplum, πλάττω παράδειγμα· rationes easque accommodo alicui rei, πλάττω λόγους ἢ παρύγω πρός τι, id.

Finio, τελέω, aliquid, τι, Dem. sermonem, τελευτάω λόγον, Thuc. παύω τὸν λόγον, Xen. ἀποπαύομαι τῷ λόγῳ, Plat. vitam, καταλύω τὸν βίον, Lucian. agrum, ὁρίζω χώραν, Dem.

Finis, τὸ τέλος, Dem. τὸ πέρας, id. ὁ ὅρος, id. finem alicujus rei constituo, ὑποτίθημι τέλος τινί, id. attingo alicujus rei, περὶ τελευτὴν τινός εἰμι, Isocr. accedo ad finem negotii, πρᾶγμά μοί ἐστι πρὸς τελευτήν, Dem. habere finem, ἔχειν τέλος· nullum habere, ὅρον οὐδένα ἔχειν, id. οὐδὲν πέρας ἔχειν, id. impono orationi, facio dicendi, παύω τὸν λόγον, Xen. ἀποπαύομαι τῷ λόγῳ, Plat. καταπαύω τὸν λόγον, Lucian. sine fine, ἀδιαλείπτως, N.T. ad finem perduco sermonem, περαίνω λόγον, Isocr. finibus careo, ἀορισία, Synes. fines terræ, ὅροι γῆς, Herodian. imperii, τῆς ἀρχῆς, id. Confer *Limes*, *Terminus*.

Finitimus, ὁ ἢ ἡ ὅμορος· regio, χώρα, Dem. prædium, χωρίον, id. et in vicinia habitans, ὅμορος ἢ πλησίον οἰκῶν, Isocr. alicujus, περίοικος χώραν τινός, id. omnibus finitimis sociis uti, ἔχειν πάντας τοὺς περιχώρους συμμάχους, Dem.

Finitio, ὁ ὁρισμός, οῦ, Aristot.

Finitivus, ὁριστικός, ἡ, όν, Aristot.

Finitor, ὁ ὁριστής, οῦ, Dem.

Fio, γίγνομαι, Dem. γίνομαι, Isocr. fit, συμβαίνει, id. fiat! γένοιτο, Just. Mart. fieri potest, ut sibi quis ipse injuriam faciat, ἐνδέχεται ἀδικεῖν ἑαυτόν, Aristot. fieri non potest, ut pauci multis bene velint, οὐκ ἔστιν ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς εὖνοοι γένοιντ' ἄν, Dem. ut homines ab errore abducantur, ἔστιν ὑφ' οἵου τε ἀποτρέπειν τῶν ἁμαρτημάτων ἀνθρώπους, Isocr. ut consequatur injustus, οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα κτήσασθαι, Dem. ut bene audiant, ὡ δυνατὸν ἀκούειν καλῶς, Chrys. ut homo Dei colloquium sustineat, ἀμήχανον ἀνθρώπῳ δυνηθῆναι θείαν ὁμιλίαν, id.

Firmamen, τὸ στήριγμα, ατος, Plut. τὸ ἔρεισμα.

Firmamentum, idem quod *Firmamen*.

Firmator, ὁ βεβαιωτής, οῦ, Plut.

Firme, βεβαίως, Plat. στερρῶς.

Firmitas, ἡ βεβαιότης, ητος, Aristot.

Firmitudo, idem quod *Firmitas*.

Firmo, βεβαιόω, pacem, εἰρήνην, Herodian. imperium, βεβαιοῦμαι ἀρχήν, Thuc. Confer *Confirmo*.

Firmus, βέβαιος, αία, αιον· inimicitia, βεβαία ἔχθρα, Dem. firmum seu ratum esse, κύριον εἶναι, id.

Fiscalis, e, ός, ή, όν, τὸ τῦ ταμίου.

Fiscella, ἡ κυρτίς, ίδος, τὸ κυρτίδιον, ου, Diosc. ἡ σίφη.

Fiscus, τὸ δημόσιον, τὸ ταμεῖον, ου, Herodian. Confer *Ærarium*.

Fissilis, e, σχιστός, ἡ, όν, Theophr.

Fissio, ἡ σχίσις, εως, Suid.

Fissura, τὸ σχίσμα, ατος, Lucian.

Fistuca, ὄργανον τῶν ἰδαφιζόντων.

Fistuco, ἰδαφίζω, Theophr.

Fistula, ὁ αὐλός, Plat. ἡ σύριγξ, Aristot.

Fistularis, e, αὐλικός, ἡ, όν· ὁ συριγγίας, ου· arundo, συριγγίας κάλαμος, Diosc. ἡ συριγγίς, ίδος· casia, συριγγὶς κασία, Galen. parva, τὸ συρίγγιον, ου, Plut.

Fistulator, ὁ αὐλητής, ῆρος, Hesych. ὁ αὐλητής, οῦ, Dem. ὁ συριγκτής.

Fistulo, αὐλίω, Plut.

Fistulatio, ἡ αὔλησις, εως, Aristot.

Fistulosus, ὁ ἢ ἡ συριγγώδης, εος, Euseb.

Flabellum, quo ventilatur frumentum, τὸ πτύον, ου, Xen. quo excitantur carbones, item muscarium, ἡ ῥιπίς, ίδος, Poll. et Aristoph. τὸ ῥιπίδιον.

Flabrum, τὸ πνεῦμα, ατος, Aristot.

Flacceo, χαλάω, Plat. μαραίνομαι, Aristot.

Flacciditas, ἡ μάρανσις, Aristot. ὁ μαρασμός, οῦ, id.

Flaccidus, χαλαρός, ὰ, όν, Joseph. ὁ ἢ ἡ μαρασμώδης, εος, Galen.

Flaccus, ὁ τὰ ὦτα καταβάλλων, οντος.

Flagello, μαστιγόω, aliquem, τινὰ, Dem. equos, μαστίζω τοὺς ἵππους, Plut.

Flagellum, ἡ μάστιξ, γος, Plut.

Flagitiose, μοχθηρῶς, Plat. vivo, κατὰ μοχθηρίαν ζάω, Aristot.

Flagitiosus, μοχθηρός, ὰ, ὸν, Plut. πονηρός, ὰ, όν.

Flagitium, ἡ μοχθηρία, Dem. τὸ πονήρευμα, id. Confer *Crimen*, *Scelus*.

Flagito, ἐξαιτέω, ἐνοχλέω, Dem. λιταρεύω, Herodian.

Flagrans, ὁ ἢ ἡ διάπυρος, Plut. pecuniæ, ὁ ἢ ἐφασιχρήματος, Xen. in flagranti crimine, ἐπ' αὐτοφώρῳ, N. T.

Flagranter, φλεγμένως, διαπύρως.

Flagrantia, ὁ φλογμός, οῦ, Philo.

Flagrio, ὁ μαστιγίας, ου, Plut.

Flagro, φλέγομαι, Plut. desiderio alicujus rei, φέρομαι σφόδρα ἐπί τι, Dem. πόθου δεινοῦ ἔχω τινός, Xen.

Flagrum, ἡ μάστιξ, Plut. ἡ σκυτάλη, Philo. flagris cædo, μάστιξι βαίνω, Plut. flagris aliquem subjicio, μάστιξιν ἀνιστάζομαί τινα, N. T.

Flamen, τὸ πνεῦμα, ατος, Aristot.

Flamen, sacerdos, ὁ ἱεροφάντης, Plut. ἱερεύς, έως, Philo.

Flaminia, τὸ φλαμίνιον, ου.

Flaminia, ἡ ἱεροφάντρια, ας.

Flaminius, φλαμίνιος, ία, ιον, ἱεροφαντικός, ἡ, όν, Plut.

Flamma, ἡ φλόξ, γὸς, Plut. solis, φλογμὸς ἡλίου, Philo.

Flammearius, ὁ φλογιτὺς, έως.

Flammeum, τὸ φλογεῖδιον, ου.

Flammeus, φλόγινος, ίνη, ινον, Greg. ὁ ἢ ἡ φλογώδης, εος, Erasistr.

Flammo, φλογίζω, Hesych.

Flammula, τὸ φλόγιον, ου, Dionys. Long.

Flatulentus, ὁ ἢ ἡ πνευματώδης.

Flatus, ἡ πνεῦσις, εως, Greg.

Flaveo, ξανθίζομαι, Athen. ξανθίζω, LXX.

Flavus, ξανθός, ἡ, όν, Aristot.

Flebilis, e, ὁ ἢ ἡ θρηνώδης, εος, Herodian.

Flecto, κάμπτω, aliquid, τι, Theophr.

Fleo, κλαίω, Æschin. aliquem. Vide *Defleo*.

Fletus, ûs, ὁ κλαυθμός, οῦ, Plut. ὁ ὀδυρμός.

Flexibilis, καμπτὸς, ἡ, όν, animo, ἰθυαγωγὸς, ἡ, όν, Isocr.

Flexio, ἡ κάμψις, εως, ἡ καμπὴ, Plut.

Flexuose, καμπύλως.

Flexuosus, ὁ ἢ ἡ πολυκαμπὴς, έος, Plut.

Flexura, ἡ καμπὴ, ῆς, Plut.

Flexus, ûs, ἡ καμπὴ, ῆς, Plut. ἡ διάκαμψις, εως, Naz.

Flo, πνέω, Xen.

Floccifacio, ὀλιγωρέω, aliquid, ὀλιγώρως ἔχω πρός τι, Æschin. ἀμελῶς ἔχω περί τι, Dem. παρὰ οὐδὲν ἡγίομαί τι, Dem.

Flocculus, τὸ κροκίδιον, ου.

Floccus, ἡ κροκὶς, ίδος, Plut. τὸ κνάφαλον· floccos lego, κροκιδίζω, Aretæus. floccorum lectio, ὁ κροκισμός, οῦ, Gal.

Floreo, ἀνθέω, Aristot. ætate, ἀνθέω ἐν ὥρᾳ, Plat. ἀνθέω ἀκμὴν, Diosc. divitiis, ἀκμάζω πλούτῳ, Herodot. χρήμασι, Æsch. summa gloria, διαπρέπω μακρᾷ τῇ δόξῃ, Æl.

Floresco, ἀνθίομαι.

Floreus, ἀνθεινός, ἡ, όν, Plut.

Floride, ἀνθηρῶς, Isocr.

Floridus, ἀνθηρὸς, ὰ, όν, Lucian. ἀνθικὸς, id. εὐανθὴς, Plat. orator, ὁ τὴν λέξιν ἀνθίζων, Dion. Hal.

Florulentus, ὁ ἢ ἡ ἀνθώδης, Theophr.

Flos, τὸ ἄνθος, εος, Aristot. ætatis, ἡ ἀκμὴ, ῆς, Isocr. ἀκμὴ ἀνθοῦσα, id. in flore ætatis constitutus, ὁ ἀκμάζων, οντες, Dem.

Flosculus, τὸ ἀνθήλιον, ου, Diosc.

Fluctuatio, ἡ κύμανσις, εως, ἡ κυμάτωσις, εως, Strabo.

Fluctuo, κυμαίνω, Plut. κυμαίνομαι, id. κυματόομαι, Thuc. animo, ἀπορίᾳ ἔχομαι, Herodian. ἐν ἀπορίᾳ γίνομαι, Thuc.

Fluctuosus, a, um, ὁ ἢ ἡ κυματώδης, εος, Aristot.

Fluctus, ûs, τὸ κῦμα, ατος, Lucian.

Fluentum, τὸ ῥεῖθρον, ου, Theophr. τὸ ῥεῖθρον τῦ ποταμῦ, Herodot. parvum, τὸ ῥευμάτιον, ου, Plut.

Fluidus, a, um, ὁ ἢ ἡ ῥοώδης, εος, Aristot. ῥυτὸς, ἡ, όν, Theophr.

Flumen, ὁ ποταμὸς, οῦ, Dem.

Flumineus, a, um, ποτάμιος, ία, ιον, Diod. Sic.

Fluo, ῥέω, ῥέω, fluvius fluit per mediam urbem, ποταμὸς ῥεῖ διὰ μέσης τῆς πόλεως, Xenoph. fluunt verba, vita, tela, lapides, ῥέουσι, &c.

Fluvialis, e, ποτάμιος, ία, ιον, Diod. Sic.

Fluvius, ὁ ποταμὸς, οῦ, Dem.

Fluxe, ῥευσῶς.

Fluxio, ἡ ῥεῦσις, εως, ventris, ὁ ῥευματισμὸς κοιλίας.

Fluxus, a, um, ῥευστὸς, ἡ, όν, ὁ ἢ ἡ ῥοώδης, εος.

Fluxus, ûs, τὸ ῥεῦμα, ατος.

Focillo, ἀναλαμβάνω, aliquem, τινὰ, Dem.

Foculus, τὸ ἑσχάριον, ου, Plut.

Focus, ἡ ἑσχάρα, ας, Hom. ἡ ἑστία, ας, Herodian.

Fodico, νύττω, κατανύττω, Maccab. σκαλίζω.

Fodina, τὸ μέταλλον, ου, Polyb. ἡ μεταλλεία, ας, Diod. Sic.

Fodio, ὀρύττω, lacum, ἀπολίμνιον, N. T. σκάπτω.

Fœcunde, εὐκάρπως.

Fœcunditas, ἡ εὐκαρπία, ας, Theophr.

Fœcundo, εὔκαρπον ποιέω.

Fœcundus, a, um, ὁ ἢ ἡ εὔτοκος, ου, ὁ ἢ ἡ εὔκαρπος, ου, Theophr. ὁ ἢ ἡ εὔφορος, ου, Herodian.

Fœde, μιαρῶς, αἰσχρῶς, Dem. Confer *Turpiter*.

Fœderatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὑπόσπονδος, ου, Dem. ὁ ἢ ἡ ὁμόσπονδος, ου, id.

Fœdifragus, ὁ ἢ ἡ παράσπονδος.

Fœditas, ἡ μιαρία, ας, Suid. Confer *Turpitudo*.

Fœdo, μιαίνω, Herodian. aliquid, καταρυπαίνω τι, Dem. μολύνω.

Fœdus, a, um, μιαρὸς, ὰ, όν, Dem. Confer *Turpis*.

Fœdus, eris, ἡ σπονδὴ, ῆς, Dem. ἡ συνθήκη· facere cum aliquo, συνθήκην ποιεῖσθαι πρός τινα· dicere cum aliquo, σπείσασθαι σπονδὴν τινί· jurare cum aliquo improbare, ἀποχειροτονεῖν συνθήκην, id. fugere, φεύγειν συνθήκην, Isocr. violare, παραβαίνειν συνθήκην, Dem. παραστονδεῖν· rumpere, seu solvere, λύειν συνθήκην, id. delere, ἐξαλείφειν συνθήκην, Isocr. servare, διαφυλάττειν συνθήκην, Dem. excipere aliquem in fœdere, ἐξαίρετον γράφειν τινὰ ἐν συνθήκῃ· comprehendere aliquem in fœdere, συμπεριλαμβάνεσθαί τινα ἐν συνθήκῃ· excludere aliquem fœdere, ἔκσπονδον ποιεῖν τινα· manere in fœdere, ἐμμένειν τῇ συνθήκῃ, id.

Fœmella, τὸ γύναιον, ου, Dem.

Fœmina, ἡ θήλεια, Dem. ἡ γυνὴ, γυναικὸς, id. Confer *Mulier*.

Fœmineus, θῆλυς, εια, υ, Plut. fœminea natura, seu ingenium, ἡ θηλύτης, Plut.

Fœmininus, θηλυκὸς, ἡ, όν· fœminino genere, θηλυκῶς, Athen.

Fœneratio, ὁ δανεισμὸς, οῦ, Plat. τὸ δάνεισμα, Thuc. ὁ τοκισμὸς, Aristot. facere fœnerationem, ποιεῖσθαι δάνεισμα, Thuc. committere pecuniam fœnerationi, συμβάλλειν χρήματα δανεισμῷ, Plut.

Fœnerato, ἐπὶ τόκῳ, Plat.

Fœnerator, ὁ δανειστὴς, οῦ, ὁ δανείζων, οντος, Dem. ὁ τοκίζων, οντος, id. ὁ τοκιστής.
Fœneratorius, a, um, δανειστικὸς, ὴ, όν.
Fœnero, δανείζω, Dem. τοκίζω, id. Confer *Fœnus.*
Fœnile, ὁ χορτὼν, ῶνος, τὸ χορτοδοχεῖον, ου.
Fœniseca, ὁ χορτοκόπος, ου.
Fœnisecium, ἡ χορτοκοπία, ας.
Fœnum, ὁ χόρτος, ου, Xen. projicere equis, ἐμβάλλειν χόρτον ἵπποις, id.
Fœnus, ὁ τόκος, ου, Isocr. τὸ δάνειον, ου, Aristot. fœnori dare alicui pecuniam, δανείζειν τινὶ ἀργύριον seu χρήματα, Dem. fœnori ab aliquo pecuniam accipio, δανείζομαι χρήματα παρά τινος, id. fœnori pecuniam eloco, χρήματα δανεισμῷ συμβάλλω, Plut. fœnus exerceo, ποιέομαι δάνεισμα, Thuc. fœnore exhaurior, κατατοκίζομαι, Aristot.
Fœteo, ὄζω κακῶς, δυσωδέω.
Fœtidus, ὁ ἢ ἡ δυσώδης, ους, Lucian. ὁ ἢ ἡ βαρύοσμος, ου, Diosc. ὁ ἢ ἡ κάκοσμος, ου, Hesych.
Fœto, λοχεύομαι, τίκτω, Aristot. κυοτοκέω, Philo.
Fœtor, ἡ δυσωδία, Plut. ἡ κακοσμία, Poll.
Fœtura, τὸ κύημα, Aristot. ἡ κύησις, Philo.
Fœtus, ûs, τὸ κύημα, ατος, Aristot. ἡ γονή.
Fœtus, ἐγκύων, ουσα, ον, Aristot.
Foliaceus, ὁ ἢ ἡ πεταλοειδὴς, έος.
Foliatus, ὁ ἢ ἡ φυλλώδης, ους.
Foliosus, ὁ ἢ ἡ πολύφυλλος, Theophr.
Folium, τὸ φύλλον, Aristot. latum, τὸ πίταλον, Theophr.
Folliculus, τὸ βυλάκιον, ου, Diosc.
Follis, ὁ κώρυκος, ου, Lucian. ἡ φῦσα.
Fomento, ἀναθάλπω, Bas.
Fomentum, τὸ θαλατήριον, ου.
Fomes, τὸ ὑπέκκαυμα, Plat. τὸ ἔναυσμα, Herodian. τὸ ζώπυρον, Max. Tyr.
Fons, ἡ πηγὴ, ῆς, Plut. ἡ κρήνη, ης, Dem. fontes et putei deficere solent, τὰς κρήνας ἢ φρέατα ἐκλείπειν πίφυκε, id. fontis instar, κρουνδὸν, Maccab.
Fontanus, πηγαῖος, αία, αῖον, Aristot. κρηναῖος, αία, αῖον· aqua, κρηναῖον ὕδωρ, Athen.
Fonticulus, τὸ πηγίδιον, ου, Suid.
Foramen, ἡ ὀπὴ, ῆς, Athen. aurium, τῶν ὠτῶν, Poll. ἡ κυψίλη· foratum, τὸ τρῆμα, ατος, Diosc. muris, ἡ μυωπία, ας, Ælian.
Foraminosus, ὁ ἢ ἡ τρηματώδης, Aristot.
Foras, ἔξω, Dem. ἐκτὸς, id.
Forceps, ἡ πυράγρα, ας, Hom. ἡ λαβὶς, ίδος.
Forda, ἡ βῦς ἔγκυος.
Forem, γινοίμην, Dem.
Forensis, ἀγοραῖος, αία, αῖον, seu ὁ ἢ ἡ ἀγοραῖος· controversia, ἀγοραῖος διαφορὰ, Herodian. et politicus, forensium rerum peritus, ἀγοραῖος ἢ πολιτικὸς, Plut.
Fores, αἱ θύραι, ῶν, Xen. τὰ θυρώματα, Lys. αἱ θυρίδες, Plat. pulso, θυροκοπίω, Ælian. aperio, τὴν θύραν ἀνοίγω, Lucian. foribus claudo, seu munio, θυρόω, Xen.
Forfex, ἡ ψαλὶς, ίδος· forfice reseco, ψαλίζω, Absyrt.
Fori, τὸ ἰδώλιον, Herodot. τὸ κατάγρωμα, Thuc.
Forinsecus, ἔξωθεν, Dem.
Foris, ἔξω, triginta dies foris esse, τριάκοντα ἡμέρας ἔξω γινέσθαι, Dem.
Forma, ἡ μορφὴ· heroica et Deum decens, ἡρωϊκὴ ἢ θεοπρεπὴς, Plut. verborum, ἰσίων, id. uti formis vel rationibus aliquibus ad fictionem, χρῆσθαι ἰδέαις τισὶ πρὸς τὴν ποίησιν, Isocr. cui mediocrem formam natura dedit, ᾧ μετρίαν ὄψιν ἀποδίδωκε φύσις, Dem. formam venalem habere, κατηλικῶς τῷ κάλλει χρῆσθαι, Æl. forma rei apud Philosophos, τὸ εἶδος, Bud. forma dicendi, seu orationis, ἡ ἰδία. Isocr. Confer *Pulchritudo.*
Formalis, e, ιδικὸς, ὴ, όν, Aristot.
Formaliter, ιδικῶς, Aristot.
Formatio, ἡ πλάσις, ἡ τύπωσις, εως.
Formator, ὁ πλασματίας, ου, Plut. ὁ πλάστης.
Formica, ὁ μύρμηξ, ηκος, Æl.
Formicatio, ἡ μυρμηκία, ας.
Formicetum, ἡ μυρμηκιὰ, ᾶς, Plut. ὁ μυρμηδὼν, ῶνος, Hesych.
Formicinus, ὁ ἢ ἡ μυρμηκώδης, Plut.
Formidabilis, φοβερὸς, ὰ, όν, Isocr.
Formidatio, ὁ φόβος, ου, Isocr. τὸ δέος, ους, Thuc.
Formido, as, καταδιδῶ, aliquem, τινὰ, Dem. Confer *Timeo.*
Formido, inis, τὸ δίος, ους, Dem. Confer *Timor*, seu *Metus.*
Formidolose, καταφόβως.
Formidolosus, a, um, ὁ ἢ ἡ κατάφοβος, ου.
Formo, μορφόω, τυπόω, σχηματίζω, aliquid, τὶ, Philo.
Formositas, ἡ εὐμορφία, Lucian. τὸ κάλλος, Dem. ἡ εὐπρέπεια, id.
Formosus, ὁ ἢ ἡ εὔμορφος, ὁ ἢ ἡ εὐπρεπὴς, ὁ ἢ ἡ εὐειδὴς, εὐσχήμων· mulier, εὐπρεπὴς γυνὴ, Dem. εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν ἅτα γυνὴ, id. κεκτημένη τὸ κάλλος, Isocr. formosissimus, ἰδεῖν κάλλιστος, Ælian.
Formula, τὸ σχημάτιον, ου, Herodot. τὸ γραμματεῖον.
Fornaceus, καμινεῖος, αία, αῖον, LXX. ὁ ἢ ἡ καμινώδης, ους, Strabo.
Fornacula, τὸ καμίνιον, ου.
Fornax, ὁ κάμινος, ου, N. T. ὁ βαῦνος, ου.
Fornicator, ὁ πόρνος, ου, N. T.
Fornico, καμαρόω.
Fornicor, πορνεύω.
Fornix, ἡ καμάρα, ας, Gal.
Foro, τρυπάω, aliquid, τὶ, Lucian.
Fors, ἡ τύχη, ης, Dem.
Forsan, τάχα, Dem.
Forte, τυχὸν, Dem. forte fortuna, τύχῃ, id. fieri aliquid, ἀπὸ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην γίγνεσθαί τι· forte fortuna adstantes, ἀπὸ ταυτομάτου παραστάντες, id.
Fortifico, κρατύνω, Thuc. ἰσχυρίζω.
Fortis, κραταιὸς, ὰ, όν, ἰσχυρὸς, ρὰ, ρὸν, ἀνδρεῖος, εία, εῖον, et utilis civis, ἢ χρήσιμος πολίτης, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀνδρώδης· vir, ἀνδρώδης ἀνήρ· hortari singulos, ut fortes sint, παρακαλεῖν ἑκάστους εἶναι εὐρώστους, id.
Fortiter, ἐῤῥωμένως, adgredi res, ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων, Dem. sustinere periculum, ὑπομένειν κίνδυνον εὐρώστως, id. se gerens, ἀνδρωδῶς διακείμενος, Isocr.
Fortitudo, ἡ ἀνδρεία, Dem. ἡ ἀνδρότης, bellica, εὐψυχία πολεμικὴ, Isocr. et virtus, ἀνδρεία ἢ ἀρετὴ· ac tolerantia, ἀνδρεία ἢ καρτερία· fortitudinis excellentia, ὑπερβολὴ ἀνδραγαθίας· laudem aliqua re consequi, ὑπάρχειν τινὶ ἀνδρείαν ἀπό τινος· exercitatio, ἡ ἄσκησις τῆς ἀνδρείας, id. opinionem consequi, λαβεῖν δόξαν ἀνδρείας, Dem. fortitudinem declarare in periculis, ἐπιδείκνυσθαι ἀνδρείαν ἐπὶ τῶν κίνδυνων, id.
Fortuito, τύχον, Isocr. nati tumultus, διὰ τύχας γεγενημένας ταραχαὶ, id. rei interveneruni, ἀπὸ ταυτομάτου παραγενόμενοι τῷ πράγματι, Dem.
Fortuitus, τυχῶν, ῶσα, όν, Dem.
Fortuna, ἡ τύχη, ης, Dem. et numen, ἢ δαίμων, et impetus rerum, ἢ φορὰ τῶν πράγματων· fortuna bona, τύχη ἀγαθὴ· prospera, τὸ εὐμενὲς τῆς τύχης, id. mala, τύχη φαύλη· tenuis, τύχη μικρά· gravis et acerba, τύχη χαλεπὴ ἢ δεινή· insperata, τύχη παράδοξος· communis, τύχη κοινή· præsens, τύχη παροῦσα· impendens, ἐπιοῦσα τύχη· fatalis, ἀναγκαία τύχη· fugax, τύχη δραπέτις· fortunæ vis, ἰσχὺς τῆς τύχης· bonæ, τὰ διὰ τύχην ἀγαθά· beneficia, αἱ εὐεργεσίαι τῆς τύχης· sublimes motus, τὰ μετέωρα κινήματα τύχης· temeritas, ἡ ἀγνωμοσύνη τύχης· adjuvante fortuna, τύχῃ ἀγαθῇ· μετὰ τῆς τύχης ἀγαθῆς, id. bona, ἡ εὐτυχία, ας, Isocr. adversa, ἡ δυστυχία, ας, id. fortunæ, i. e. opes, τὰ ὄντα, ων, Dem. τὰ ὑπάρχοντα, ων, id. Confer *Opes.*
Fortunate, εὐτυχῶς, Dem.
Fortunatus, ὁ ἢ ἡ εὐτυχὴς, ους, Dem. Confer *Felix.*
Fortuno, ποιῶ τινὰ εὐδαίμονα, Isocr.
Forum, ἡ ἀγορὰ, Dem. rerum venalium, τῶν ὠνίων, Aristot. τὸ πωλητήριον τῶν πωλουμένων, Thuc. judiciale, τὸ δικαστήριον, Dem.
Fossa, ἡ ταφρεία, ας, Dem. ὁ τάφρος, ου, id. ἡ διωρυχὴ, ῆς, id. τὸ ὄρυγμα, ατος, Xen. fossam duco, ταφρεύω.
Fossilis, e, ὀρυκτὸς, ὴ, όν, Diosc.
Fossio, ἡ ὄρυξις, Suid. ἡ ὀρυχὴ, Plut.
Fossor, ὁ ὀρυκτὴρ, ῆρος, Philo. ὁ σκαπτὴρ.
Fossula, τὸ ὀρυγμάτιον, ου.
Fossura, ἡ ὀρυχὴ, ῆς, Plut.
Fotus, ûs, τὸ αἰώνημα, ατος, Philo.
Fovea, ὁ τάφρος, Thuc. ὁ βοθρὸς, ὁ βόθυνος.
Foveo, θάλπω· calida aqua maris, πυριάω θερμῇ θαλάσσῃ, Diosc. ova, ἐπωάζω, Athen.
Fractura, ἡ κλάσις, εως, Al. Aphr.
Fraga, -orum, τὰ κύμαρα, ων, Planud.
Fragilis, e, ὁ ἢ ἡ εὔκλαστος, ου, ὁ ἢ ἡ εὐθραυστος, ου. Plut. θραυστὸς, ὴ, όν, Aristot. κατακτὸς, ὴ, όν, Diosc.
Fragilitas, τὸ εὐθραυστον, ἢ ψαθυρότης, Aristot.
Fragmen, τὸ θραῦμα, Lucian. τὸ κλάσμα, N. T.
Fragor, ὁ πάταγος, Aristot. ὁ κτύπος, Xen.
Fragrans, ὁ ἢ ἡ εὐώδης.
Fragrantia, ἡ εὐωδία, ας, N. T.
Fragro, εὐωδιάζω, Cl. Al.
Framea, ἡ ῥομφαία, ας, N. T.
Frango, κλάω, N. T. aliquem, ἐπικλάω τινὰ, Plut. audaciam alicujus, κατακλάω θράσος τινὸς, id. animum, καταγνύω τὴν ψυχὴν, Xenoph. potentiam alicujus, θραύω δύναμίν τινος, Plut. spem alicujus, θραύω ἐλπίδα τινὸς, Herodian. navem, ναυαγίω, Herodot. ναυαγίω τὸ πλοῖον, Dem.
Frater, ὁ ἀδελφὸς, Dem. ὁ κασίγνητος· germanus, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος, ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ· uterinus, ἀδελφὸς ὁμομήτριος· ex utroque parente, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος ἢ ὁμομήτριος· κατ' ἀμφότερα συγγενὴς τινι, id.
Fraterculus, τὸ ἀδελφίδιον, ου, Aristoph.
Fraterne, ἀδελφικῶς, Joseph.
Fraternitas, ἡ ἀδελφότης, ητος, Chrys.
Fraternus, ἀδελφικὸς, ὴ, όν, Chrys.
Fratria, ἡ εἰνάτηρ, ερος, Hom.
Fratricida, ὁ ἀδελφοκτόνος, ου, Herodot.
Fratricidium, ἡ ἀδελφοκτονία, ας, Naz.
Fraudatio, ἡ παράκρουσις, εως, Dem.
Fraudator, ὁ συλητὴς, ὁ ἀποσυλητής.
Fraudo, παράκρουω, aliquem, τινὰ, Plat. ἐξαπατάω, παρακρούομαί τινα, Lucian. aliquos bonis, ἀποστερῶ τινὰς ἀγαθῶν, Isocr. τινὰς ἀγαθὰ, id.
Fraudulenter, δολίως, δολερῶς.
Fraudulentia, ἡ δολιότης, ητος, ἡ ὑποβολὴ, ῆς, ἡ πανουργία.
Fraudulentus, δολερὸς, ὰ, όν, Xen. ἀπατηλὸς, ὴ, όν, Xenoph.
Fraus, ἡ παράκρουσις, Dem. ἡ ἀπάτη, id. meditata, ἡ παρασκευὴ· structa, ἡ μηχανὴ, ῆς· et prætextus, σόφισμα ἢ πρόφασις· fraudem invenire, σόφισμα εὑρίσκειν· fretum fraude sua esse, πιστεύειν ταῖς παρασκευαῖς ἑαυτῶ· circumventus fraude, πιστεύσας ἀπάτῃ· vincere fraude, νικᾶν τῇ παρασκευῇ· μετὰ δόλου ἢ τέχνης περιγίνεσθαί τινος· abhorrere a fraude, ἔξω εἶναι τῶν σοφισμάτων, id. Confer *Dolus.*
Fraxinus, ἡ μελία, ας, Diosc.
Fremitus, τὸ φρύαγμα, Xen. ὁ βρόμος.
Fremo, φρυάττομαι, Plut.
Frenatio, ἡ χαλίνωσις, εως, Xen.
Frendeo, frango, θλάω, Al. Aphr. dentibus, βρύχω τοὺς ὀδόντας, N. T.
Freno, χαλινόω, equum, ἵππον, Xenoph. χαλινὸν ἵππῳ ἐμβάλλω, id.
Frenum, ὁ χαλινὸς, οῦ, Xen. injicio, χαλινὸν ἐμβάλλω τινὶ, idem. detrecto, seu excutio, ἀφνιάζω, Lucian. freno carens, ὁ ἢ ἡ ἀχάλινος, Plut. aureo utens, ὁ ἢ ἡ χρυσοχάλινος, Xen.
Frequens, θαμινὸς, ὴ, όν, συχνὸς, ὴ, όν, oppidum, πολίχνιον, Plut. πυκνὸς, ὴ, όν, id. hominibus, ὁ ἢ ἡ πολυάνθρωπος, Aristot.
Frequentamentum, τὸ πύκνωμα, ατος, Plat.
Frequentatio, ἡ σύχνωσις, εως.
Frequenter, συχνῶς, συχνὸν, Xenoph. πυκνῶς, Plat. πυκνάκις, Aristot.
Frequentia, τὸ πλῆθος, Dem. ἡ πυκνότης· mutationum, μεταβολῶν, Isocr. hominum, ἡ πολυανθρωπία, Diod. Sic. ἡ εὐανθρωπία, Plut.
Frequento, συχνάζω, Suid. scholam, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, Dem. aliquem, θαμίζω τινὰ, Plat.

Fretum,

Fretum, ὁ πορθμὸς, ῦ, Plut.
Fretus, πιστεύων, fraudibus suis, ταῖς παρασκευαῖς ἑαυτῷ, Dem. aliqua re, πιστεύειν τινὶ, Æsch. talibus argumentis, ἐπαρθεὶς τοιούτοις τεκμηρίοις, Isocr.
Friabilis, ὁ ἢ ἡ εὔθρυπτος, Plut. ψαθυρὸς, ρὰ, ρὸν.
Fricatio. Vide *Frictio*.
Frico, ψώχω, N. T. caput, τρίβω τὴν κεφαλὴν, Æschin.
Frictio, ἡ θρῖψις, εως, Galen.
Frigefacio, ψύχω, Plat. ἀποψύχω, Athen.
Frigeo, ῥιγίω, Plat.
Frigesco, ἀποψύχομαι, Aristot.
Frigide. ψυχρῶς, loquor, ψυχρολογίω, ψυχρεύω, Hermog.
Frigiditas, ἡ ψυψρότης, Lucian. τὸ ψύχρον, Xen. ἡ ψυχρία, Plut.
Frigidiusculus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὑπόψυχρος, ν.
Frigidus, ψυχρὸς, ὰ, ὸν, Xen. κρυερὸς, ὰ, ὸν, Herodian. frigida oratio, ἡ ψυχρολογία, Lucian. frigida lavo, ψυχρολουτρίω, Strabo. frigida aqua, τὸ ψυχρὸν, ῦ, Athen.
Frigo, φρύγω, Athen. τηγανίζω.
Frigus, τὸ ψύχρος, εος, Plut. vehemens, τὸ ῥῖγος, εος, Xen. τὸ κρύος, εος, Lucian. ὁ κρυμὸς, ῦ, Alciphr. frigore conglaciare, πήγνυσθαι τῷ ψυχρῷ, Plut.
Frio, λεπτοποιῶ, Diosc. λεπτύνω, θραύω.
Fritillus, ὁ κύργος, τὸ κυβευτήριον, Plut.
Frivolus, a, um, ὁ ἢ ἡ φλυαρώδης, εος, sermo, φλύαρος λόγος, Plut. αὐτιδανός.
Frondatio, ἡ φυλλοκοπία, ας, ἡ κλάδευσις, εως, ἡ ἀποφύλλησις, εως.
Frondator, ὁ κλαδευτὴρ, ῆρος.
Frondeo, φυλλοφορίω, ἀποφυλλίζω, Theophr.
Frondesco, φυλλιάω, Arat.
Frondeus, φύλλινος, ίνη, ινον, Poll.
Frondosus, ὁ ἢ ἡ φυλλώδης, εος.
Frons, dis, τὸ, φύλλον, υ, Aristot. ὁ κλάδος, υ. frondibus conspergere aliquem, φυλλοβολεῖν τινα, Herodian.
Frons, tis, τὸ μέτωπον, Dem. frontem contraho, τὸ μέτωπον ἀνασπάω, Aristoph. τὸ πρόσωπον συνίστημι, Plut. et Laconum imitator videri volo, σκυθρωπάζω ἢ λακωνίζω, Dem. exhilaro seu exporrigo, τὸ μέτωπον χαλάω, Aristoph. perfricui, τὸ μέτωπον παρίτριψάμην, Strabo. fronte adversa, μετωπηδὸν, Herodot. aciem in frontem producere, φάλαγγας εἰς μῆκος συνιστάναι, id.
Frontale, τὸ προμετωπίδιον, υ, Ælian.
Fronto, ὁ μετωπίας, υ, Poll.
Fructifer, κάρπιμος, ίμη, ιμον, Theophr. ὁ ἢ ἡ ἐπικάρπιος, Aristot.
Fructuarius, ὁ ἢ ἡ ἐπικάρπιος, Aristot.
Fructuosus, ὁ ἢ ἡ πολύκαρπος, Theophr.
Fructus, ûs, ὁ καρπὸς, ῦ, Dem. ἡ ἐπικαρπία, ἡ ὄνησις, εως, id. fructum ferre sive suppeditare alicui, καρπὸν φέρειν τινὶ, Isocr. ἔχειν ὄνησίν τινι, Dem. percipere, ἐπικαρπίαν λαμβάνειν, νομίζεσθαι καρπὸν capio, καρπόομαι ex alieno agro, καρπόομαι ἀλλοτρίαν adfero, προσφέρω, id. colligo, καρπίζω, Diosc. fructûs perceptio, ἡ κάρπωσις, εως, Xen. qui percipitur, τὸ κάρπωμα, ατος. fructuum collectio, ὁ καρπισμὸς, ῦ. fructum non ferens, ὁ ἢ ἄκαρπος, ν, Theoph. non fero, ἀκαρπέω, id. in summitate habens, ὁ ἢ ἀκρόκαρπος, ῦ, id. edo, ἀποκαρπίω, Hipp. dulces proferens, ὁ ἢ ἡ γλυκόκαρπος, Theophr. bis gignens, ὁ ἢ ἡ δίκαρπος, Strabo. uno anno ferens, ὁ ἢ ἡ ἐπετιόκαρπος, Theophr. super folia habens, ὁ ἢ ἡ ἐπιφυλλόκαρπος. multos ferens, ὁ ἢ ἡ εὔκαρπος. dulces ferens, ὁ ἢ ἡ ἡδύκαρπος. pulchros gignens, ὁ ἢ ἡ καλλίκαρπος, id. tenues habens, ὁ ἢ ἡ λεπτόκαρπος, Diosc. serotinos gignens, ὁ ἢ ἡ ὀψίκαρπος, Theophr. latos habens, ὁ ἢ ἡ πλατύκαρπος, Diosc. multos gignens, ὁ ἢ ἡ πολύκαρπος, Theophr. mature gignens, ὁ ἢ ἡ πρωΐκαρπος. ad maturitatem perfero, τελεσοκαρπίω, id. ferens, ὁ ἢ ἡ φερίκαρπος, Plut. bonos habens, ὁ ἢ ἡ χρηστόκαρπος, Strabo. perdens, ὁ ἢ ἡ ὠλεσίκαρπος, Theoph.
Frugalis, e, χρηστὸς, ὴ, όν, ὁ ἢ ἡ λειτόβιος, ν, Strabo. ὁ ἢ ἡ εὐτελὴς, εος. mensa, εὐτελὴς τράπεζα, Herodian. in victu, τὴν δίαιταν εὐκολος ἢ ἀρχαῖος, Eunap. frugali cœna excipi, ἐστιᾶσθαι ἀφειδῶς, Ælian.
Frugalitas, ἡ εὐτέλεια, ας, Thuc. tueor rem familiarem frugalitate, σώζω τὰ ὄντα τῇ σωφροσύνῃ, Dem.
Frugaliter, εὐτελῶς, σωφρόνως.
Fruges, ὁ καρποὶ, Dem. ex alieno agro percipere, καρποῦσθαι ἀλλοτρίαν. efferre fruges ex agro, ἐκφέρειν καρποὺς ἔκ τινος χωρίου. terra fert fruges, γῆ φέρει καρποὺς, id.
Frugi, χρηστὸς, ὴ, όν, Xen. nullius frugi, ὁ ἢ ἄχρηστος. ν, Dem. ad frugem redire, ὑπάρχεσθαι τῇ σωφροσύνῃ, Ælian.
Frugifer, ὁ ἢ ἡ καρποφόρος.
Frumentarius, σιτικὸς, ὴ, όν. lex, σιτικὸς νόμος, Plut. σιτηρὸς, ρὰ, ρὸν. mensura, σιτηρὸν μέτρον, Aristot.
Frumentarius, qui frumentum vendit, ὁ σιτοκάπηλος, υ, ὁ σιτοπώλης, Aristot.
Frumentatio, ἡ σιτολογία, ας, Polyb.
Frumentator, ὁ σιτολόγος, σιτολογῶν, Polyb.
Frumentor, σιτολογίω, Polyb.
Frumentum, ὁ σῖτος, υ, Dem. copiosum venale habere, σῖτον ἄφθονον ἔχειν. ὠνεῖσθαι vilius fieri, σῖτον γίγνεσθαι εὐνούστερον. carum esse apud aliquos, τίμιον εἶναι σῖτον παρά τισι. non esse in agris propter bellum incultis, σῖτον ἐκ ἐνεῖναι ἔν τινι χώρᾳ διὰ τὸν πόλεμον ἀπόρως γιγνομένης. importare, σῖτον εἰσάγειν. vehere ad mercatum, σιτηγεῖν εἴς τινα τόπον. emere, ὠνεῖσθαι σῖτον, id. mercari, ἀγοράζειν σῖτον. ad coemendum talentum conferre pro aliquo, εἰς σιτωνίαν ἐπιδιδόναι τάλαντον ὑπέρ τινος. vehere Athenas, σῖτον ἄγειν Ἀθήναζε. exportare ab aliquibus, σῖτον ἐξάγειν παρά τισι. importare ad aliquos, σῖτον εἰσάγειν εἴς τινας. adferre in aliquem locum, σῖτον κομίζειν εἴς τινα τόπον. conservare, σώζειν τὸν σῖτον, Dem. frumenti pretium constituere, τιμὰς τῷ σίτῳ καθιστάναι. crescere in aliquo loco, ἐπιτιμᾶσθαι σίτου ἔν τινι τόπῳ. imminui, τῷ σίτῳ τιμᾶς ἐπ' ἔλαττον βαδίζειν, id.
Fruor, καρπόομαι, agro, opibus, homine, χώρᾳ, χρήμασι, ἀνθρώπῳ, Dem. Isocr. bonis, ἀπολαύω ἀγαθῶν, Isocr. republica bifariam, καρπόω πόλιν διχόθεν, Dem.
Frustatim, μερικῶς.
Frustra, τηνάλλως, Dem. μάτην, Plat. ματαίως, id. κενεαβδῶς, Plut.
Frustratio, ἡ ἀπόστευξις, Plut. τὸ ἀπόστευγμα, Diod. Sic. ἡ ἀποστυχία, Naz.
Frustro, ψεύδομαι, aliquem, τινὰ, Lucian. Confer *Fallo*.
Frustror, ἀποτυγχάνω, spe, τῆς ἐλπίδος, Arist. διαψεύδομαι ἐλπίδων, Plat. ψευδομαι ἐλπίδος, Isocr. exspectatione, διαμαρτάνω προσδοκίας, Dem. gloria, δόξης, Isocr.
Frustulentus, ὁ ἢ ἡ ψωμώδης, εος.
Frustulum, τὸ μόριον, υ, τὸ τεμάχιον, quod ori ingeritur, τὸ ψώμιον, υ, Laert.
Frustum, τὸ τέμαχος, εος, Athen. rei esculentæ, ὁ ψωμὸς, ῦ, Athen.
Frutetum, ὁ θάμνος, υ, parvum, τὸ θαμνισκίον, υ, Diosc. ὁ θαμὼν, όνος.
Frutex, ὁ θαμνὸς, surculosus, φρυγανοειδής.
Fruticatio, ἡ θάμνισις, εως.
Fruticetum, idem quod *Frutetum*.
Frutico, θαμνίζω, ἐκθαμνόομαι.
Fruticosus, ὁ ἢ ἡ θαμνώδης, Theophr.
Fuco, φυκόω, Plut.
Fucosus, a, um, ὁ ἢ ἡ φυκιώδης, εος.
Fucus, τὸ φῦκος, εος, Diosc. τὸ φύκιον, seu φυκίον, Lucian. insectum, ὁ κηφὴν, ῆνος, Aristot. fucum alicui facio, φυκιάζω τινὰ, Dem. παράγω τινὰ, id. in aliquo, ἀπατάω τινά τι, Xen. facio moribus, καπηλικῶς ἔχω τῷ τρόπῳ, Ælian. sine fuco, ἀπεριέργως, Ælian. ἀσκήνως, Synes. ἀδόλως, Thuc.
Fuga, ἡ φυγὴ, ῆς, Dem. ἡ τροπὴ, ῆς, id. ἡ φύξις, Hes. fugam meditor, βουλεύω δρασμὸν, Herodot. ὑποτοέω δρασμὸν, Ælian. in fugam verto, τρέπω εἰς φυγὴν, Chrys. hostes, ποιέω φυγὴν πολεμίοις, X n. uga salutem quærere, σώζειν ἑαυτὸν φυγῇ, Plat. fuga facta in urbem confugerunt, τροπῆς γενομένης ἔφυγον εἰς πόλιν, Herodian. recipio me in castra, καταφεύγω εἰς τὸ στρατόπεδον, id. ad aliquem, πρός τινα, id. me proripio, οἴχομαι ἀποδρὰς, id. Confer *Fugio*.
Fugax, ὁ δραπέτης, ου, ἡ δραπέτις, ιδος, Isocr. ὁ φυγάς.
Fugio, φεύγω, aliquid, τὶ, Dem. διαφεύγω τι, id. fugitivam fortunam, δραπετεύω δραπέτην τύχην, Isocr. ita res aliquas, ut, ὥστε ἀπέχομαι τινων, ὡς, id. negotia, ἀποδρὰς ἀπὸ τῶν πραγμάτων, Dem. hostes, τροπὴν ποιέω τῶν πολεμίων, Herodian. ex urbe, ἀποδιδράσκω ἐκ πόλεως, id. paucis comitatus, ἀποδιδράσκω σὺν ὀλίγοις, id. Confer *Fuga*.
Fugitivarius, ὁ φυγαδοθήρας, υ, Plut.
Fugitivus, φευκτικὸς, ὴ, όν, servus, ὁ δραπέτης, υ, Dem.
Fugito, δραπετεύω, Philo. συχνὰ φεύγω, Plut.
Fugo, ποιέω φυγὴν, hostes, τοῖς πολεμίοις, Xen. τρέπω εἰς φυγὴν, Chrys. in exsilium pello, φυγαδεύω, Dem. Confer *Fuga* et *Exsilium*.
Fulcimentum, τὸ ἔρεισμα, τὸ σήριγμα.
Fulcio, ἐρείδω, tectum, ὀροφὴν ὑπερείδω.
Fulcrum, τὸ ὑπέρεισμα, τὸ ἔρεισμα, Lucian. τὸ ὑποστήριγμα.
Fulgo, φίλω, Diosc. ἀπαυγάζω, Bas. λάμπω.
Fulgetrum, ἡ ἀστραπὴ, ῆς, Aristot.
Fulgor, τὸ σέλας, ατος, Aristot. ἡ τηλαύγησις, εως, LXX. ἡ αὐγὴ.
Fulgur, ἡ ἀστραπὴ, Aristot. ἡ στροπὴ, Naz.
Fulguralis, e, ἀστραπαῖος, αία, αῖον, Aristot.
Fulguratio, ἡ ἀστραπὴ, ῆς, Aristot.
Fulguro, ἀστράπτω, Aristot.
Fulica, ἡ αἰθυία, ας, Aristot.
Fuliginosus, ὁ ἢ ἡ λιγνώδης, εος, Hipp.
Fuligo, ἡ λιγνὺς, ύος, Diosc. ἡ ἀσβόλη, ἡ φιβάλη.
Fullo, ὁ κναφεὺς, έως, Aristoph.
Fullonium, τὸ κναφεῖον, υ, Herodot.
Fullonius, κναφευτικὸς, ὴ, όν, ars, ἡ γναφευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, Plat. κναφικὸς seu γναφικὸς, ὴ, όν, carduus, ἡ γναφικὴ ἄκανθα, Diosc.
Fulmen, ὁ κεραυνὸς, ῦ, Aristot. cadit in, πίπτει εἰς, Xen. fulmine ico seu percutio, κεραυνόω, Plut. fulmine conflagro, κατακεραυνόομαι.
Fulmineus, ὁ ἢ ἡ κεραύνιος, υ, ignis, κεραύνιον πῦρ, Plut.
Fulmino, κεραυνόω, aliquem, τινὰ, Plut. κεραυνοβολέω.
Fultura, τὸ σήριγμα, ατος, Plut.
Fulvus, ὁ ἢ ἡ ἐπίξανθος, Diosc. πυῤῥὸς, ρὰ, ρὸν.
Fumarium, ἡ καπνοδόχη, ης, Lucian.
Fumeus, ὁ ἢ ἡ καπνώδης, εος, Gal.
Fumidus, ὁ ἢ ἡ καπνοειδὴς, έος.
Fumigo, καπνίζω, Dem.
Fumo, καπνίζω, Dem. τύφομαι, LXX.
Fumosus, ὁ ἢ ἡ καπνώδης, εος, Gal.
Fumus, ὁ καπνὸς, ῦ, Aristot. ὁ ψόλος, υ, Æschin. fumo inficio, καπνίζω, aliquem, τινὰ, Dem. fumum excito, τύφω καπνὸν, Herodot. fumo infesto, καπνῷ τύφω, Aristoph. in fumum redigo, ἐκτυφόω. in fumum evanesco, ἐκτυφόομαι, Diosc.
Funalis, e, ὁ ἢ ἡ σχοινοφόρος, υ.
Funambulus, ὁ σχοινοβάτης, ου, Chrys.
Functio, ἡ ἐπιτελείωσις, εως.
Funda, ἡ σφενδονη, ης, Xen. fundam agito seu torqueo, σφενδονάω, Xen. σφενδονίζω, LXX. σφενδονεύω, Lucian. aliquem funda peto, σφενδονάω τινὰ, Greg.
Fundamentum, τὸ θεμέλιον, Thuc. ἡ βάσις. jacio, καταβάλλομαι θεμελίων, Themist. τὴν ἀρχὴν, Plat. destruo, ἀποθεμελιόω, domus, τὸ κάτωθεν τῆς οἰκίας. e fundamentis destruere, ἐκ θεμελίων ἀπόλυσθαι, Thuc.
Funditor, ὁ σφενδονήτης, υ, Xen.
Funditus, ἄρδην, everto urbem, ἀνατρέπω πόλιν, Æschin. εἰς τέλος καταφθείρω πόλιν, Diod. πόλιν παντάπασιν ἀναιρέω, Isocr. perdo aliquem, πίτνος τρόπον ἐκτρίβω τινὰ, Herodot. ἀπολλυμί τινα ἄρδην, Isocr.
Fundo, as, θεμελιόω, aliquid, τὶ, N. T. Confer *Fundamentum*.
Fundo, is, χέω, Aristot. χύω, Lucian. profligo,

fligo, ἐδαφίζω, Theophr. libo, σπένδω. Confer *Effundo, Sterno, Fugo, Libo.*

Fundum, τὸ βίνδος, εος, Naz. τὸ ἴδαφος, εος, Plut. ὁ συθμὴν, ένος, Athen. fundo carens, ὁ ἢ ἡ ἀνιρμάτιστος, ε, Philo.

Fundus, ὁ ἀγρὸς, Dem. τὸ χωρίον, Aristot.

Funebris, ὁ ἢ ἡ ἐπιτάφιος, ε, ὁ ἢ ἡ ἐπικήδειος, sermo, ἐπιτάφιος λόγος, Dem.

Funeratio, ὁ ἐνταφιασμὸς, ῦ, N. T.

Funereus, ὁ ἢ ἡ ἐντάφιος, ε, Synes.

Funeratio, κηδεύω, aliquem, τινὰ, Plut. ἐνταφιάζω, τὰ συνήθη ποιῶ τῷ τετελευτηκότι, Dem.

Funesto, μιαίνω, aliquid, τὶ, Herodian.

Funestus, ὁ ἢ ἡ ὀλέθριος, ε, Plat.

Fungor, ἐπιτελῶ, officio, τὰ καθήκοντα, Xen. summis magistratibus, μεταχειρίζομαι μείζους ἀρχὰς, Plat. officio fratris, ποιῶ ἔργα τῷ ἀδελφῷ, Dem. bene munere meo, εὖ ἐπιτελέω τὸ ἔργον μῦ, Aristot. vita. Vide *Morior.*

Fungositas, ἡ μυκητότης, ητος.

Fungosus, ὁ ἢ ἡ μυκητώδης, εος.

Fungus, ὁ μύκης, ητος, Diosc. ὁ βωλίτης.

Funiculus, τὸ σχοινίον, ε, Plut. ἡ σπάρτη.

Funis, ἡ σχοῖνος, ε, Theophr. nauticus, πεῖσμα νεὼς, Philo.

Funus, τὸ κῆδος, Aristot. ad funus mortuorum convocare aliquos, ἐπὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν νεκρῶν παρακαλεῖν τινας, Isocr. interesse funeri, ἐπὶ τὸ κῆδος παραγίγνεσθαι, id. convenire ad funus, φοιτᾶν εἰς τὰς ταφὰς, id. mandare alicui funeris curationem, παραδίδοσθαί τινι τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ταφῆς, Dem. sumptus funeris dare, τὴν ταφὴν ἀποδοῦναι τοῖς θάψασι· fieri alicui funus, γίγνεσθαί τινι ταφήν· ornare funus alicujus aliquo, κοσμεῖν τὸν τάφον τινός τινι, id. condecorare funus alicujus, τιμᾶν τὸν τάφον τινός· publicum funus alicui instituere, δημοσίᾳ θάπτειν τινά. sequi funus, ἀκολουθεῖν ἀποθανόντι πρὸς seu ἐπὶ τὸ μνῆμα, πρὸς τὸν τάφον· deducere funus, παραπέμπειν τὸν τεθνεῶτα· efferre funus, ἐκφέρειν νίκυν, id.

Fur, ὁ κλέπτης, ε, Plut. ὁ φὼρ, ῥὸς, Plat. ὁ κλοπεὺς, Soph. fœmina, ἡ κλέπτρια, Naz.

Furacitas, ἡ κλεπτοσύνη, ης, Plut.

Furaciter, κλεπτικῶς.

Furax, κλεπτικὸς, ἡ, ὸν, Aristoph.

Furca, τὸ δίκρανον, ε, sc. ξύλον, Lucian. ὁ ὑποστάτης, ε, Plut.

Furcifer, ὁ κύφων, ωνος, Schol. Aristoph.

Furenter, μαινομένως.

Furfur, τὸ πίτυρον, ε, Theophr.

Furfuraceus, ὁ ἢ ἡ πιτυρώδης, εος, Diosc. panis, ὁ πιτυρίας, ε, Galen.

Furfurosus, idem quod anteced.

Furia, ἡ ἰρινὺς, Soph. ὁ ἀλάστωρ, Plut.

Furiæ, αἱ σεμναὶ θεαὶ, Lucian. αἱ εὐμενίδες.

Furialis, ὁ ἢ ἡ μανιώδης, εος, Theophr.

Furibundus, παρακεκινηκὼς, υῖα, ὸς, Plat. ὁ ἢ ἡ μανιώδης, Theophr.

Furio, ἐκμαίνω, Eustath.

Furiose, μανικῶς, Isocr.

Furiosus, μανικὸς, ἡ, ὸν, homo, μανικὸς ἄνθρωπος, Lucian. ὁ ἢ ἡ ἄφρων, Lucian.

Furnaceus, ὁ κλιβανίτης, ε, Athen. ἴτνιος, ία, ιον, Callim. panis, ὁ ἰπνίτης, ε, sc. ἄρτος, Athen.

Furnarius, idem quod *Furnaceus*, furnaria, sc. ars, ἡ ἀρτοποιϊκὴ, ης, sc. τέχνη.

Furnus, ὁ ἴτνος, ε, Aristoph. ὁ κλίβανος, ε, Herodot.

Furo, μαίνομαι, Dem.

Furor, oris, ἡ μανία, ας, Dem. furore corripi, ἐνθουσιάζειν, Plat. ἔνοχον γίγνεσθαι ἀνοίας, Isocr. manere in furore, μένειν ἐπὶ τῆς μανίας, Dem. liberare aliquem a furore, παῦσαί τινα τῆς ἐνεστώσης μανίας, id. deserere furorem, ἀπαναχωρεῖν τῆς μανίας. Isocr. furore percitus, πρὸς τὸ ἐνθουσιῶδες σαλευθείς, Heliod.

Furor, aris, κλέπτω, aliquid, τὶ, Dem. κλέπτεύω, alicui, ἀπό τινος, Plut. alicui aliquid mihi, ἀπό τινός τι εἰς ἐμαυτὸν, Naz.

Furtim, κλεμμαδὸν, Plat.

Furtive, κλεπτικῶς.

Furtivus, κλοπαῖος, αία, αῖον, Plat. κλοπιμαῖος, αία, αῖον, Lucian.

Furtum, id quod furto ablatum est, τὸ κλέμμα, Plat. τὸ φάριον, Lucian. actio furandi, ἡ κλοπὴ, ης, id. parvum, τὸ κλεμμάδιον, id.

Furvus, ἀμαυρὸς, ὰ, ὸν, Plut.

Fuscina, ἡ τρίαινα, ης, ὁ τριόδους, οντος, Arist. τὸ δίκρανον.

Fuscinula, ἡ κριάγρα, ας.

Fusco, ἀμαυρόω, Plut.

Fuscus, a, um, ἀμαυρὸς, ρὰ, ρὸν, Plut. πιλλαῖος, α, ον, Hesych. ὁ ἢ ἡ κιλαινοφαὴς, ῆος, Aristot. ὄρφνινος, ίνη, ινον, Plat. φαιὸς, ὰ, ὸν, id.

Fuse, χύδην, Plat.

Fusilis, e χυτὸς, ὴ, ὸν, Philo. æris modo, χωνευτὸς, ὴ, ὸν, LXX.

Fusio, ἡ χύσις, εως· æris, ἡ χώνευσις, εως.

Fusor æris, ὁ χωνευτὴς, ῦ.

Fusorius, χωνευτικὸς, ὴ, ὸν, fornax, τὸ χάνον, ε. ἡ χοάνη, ης, Nyss.

Fustis, τὸ ῥόπαλον, τὸ ξύλον· fuste cædo, ξυλοκοπέω, Polyb. cæsio fuste, ἡ ξυλοκοπία, id.

Fustuarium, ἡ ξυλοκοπία, ας, Polyb.

Fusus, i, ὁ vel ἡ ἄτρακτος, ε, Aristot. ὁ κλωστὴρ, ῆρος.

Futilis, e, χυδαῖος, αία, αῖον, Strabo. ὁ ἢ ἡ ἀνόητος, ε, Dem. ὁ ἢ ἡ φλιδονώδης, εος, Gal. ὁ ἢ ἡ φλύαρος.

Futilitas, ἡ φλυαρία, ας, Lucian. ἡ ματαιότης.

Futurus, μέλλων, ουσα, ον, Dem. sum, μέλλω, id. dicunt ipsum futurum esse suspiciosum erga Thebanos, φασὶ μέλλειν αὐτὸν ἔχειν ὑπόπτως πρὸς τοὺς Θηβαίους, id. futurus sum facere sermonem, i. e. facturus sum sermonem, μέλλω ποιεῖσθαι λόγον, Isocr. futuri eramus periclitari, i. e. periclitaturi eramus, ἐμέλλομεν κινδυνεύειν· futura utilia alicui, μέλλοντα συνοίσειν τινί· futurus laudari, i. e. laudandus, μέλλων εὐδοκιμεῖν· oratio futura dici, i. e. quæ dicetur, λόγος μέλλων ῥηθήσεσθαι· considerare, quisnam apparatus sit belli futuri, σκέπτεσθαι, τίς ὑπάρξει παρασκευὴ τῷ γιγνομένῳ πολέμῳ, Dem. multa vaticinari de futuris, πολλὰ μαντεύεσθαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, Æschin.

G.

GABALUS, ὁ ταυρὸς, ῦ, Thuc.

Galaxia, ὁ γαλαξίας κύκλος.

Galbula, ὁ ἴκτερος, ε, Plin.

Galea, τὸ κράνος, Lucian. ἡ κόρυς, υθος, ἡ πήληξ, ηκος, id. armo, κράνει ὁπλίζω, κορύσσω, κράνος ἐνδύω.

Galeo, κορύσσω. Confer antecedens *Galea.*

Galericus, τὸ περικόμιον, ε, Poll. ἡ φινάκη.

Galerita. Vide *Alauda.*

Galerus, τὸ πιλίδιον, ε, Dem. ὁ πίτασος.

Galla, ἡ κηλὶς, parva, τὸ κηλίδιον, Suid.

Gallicinium, ἡ ἀλεκτοροφωνία, ας, N. T. ἡ κλάγγη ἀλεκτρυόνων, Epiph.

Gallina, ἡ ἀλεκτορὶς, ίδος, Aristot.

Gallinaceus, ὁ ἢ ἡ ἀλεκτόριος, α, Synes.

Gallinarium, ὁ ὀρνιθὼν, ῶνος, Colum.

Gallinarius, ὀρνιθοκόμος, ε.

Gallus, ὁ ἀλέκτωρ, Aristoph. ὁ ἀλεκτρυὼν, Plat. qui canere desit, ἀλεκτρυὼν ἀτῳδὸς, Lucian. galli vox, ὁ κλωσμὸς, ῦ, Plut.

Ganea, τὸ πορνεῖον, Zosim. χαμαιτυπεῖον.

Ganeo, ὁ ταχρίμαργος, ε, Bas.

Gangræna, ἡ γάγγραινα, ης, Hippocr.

Gannio, κνυζάω.

Gannitus, τὸ κνύζημα, ατος, Herodot. ὁ κνυζηθμός.

Gargarizatio, ὁ γαργαρισμὸς, ῦ.

Gargarizo, γαργαρίζω, Diosc.

Garrio, avium more, τρυζίζω, LXX. *blatero*, τωμύλλω, Aristot. λορέω, Dem. ἀδολισχέω, φλυαρέω, id.

Garritus, ὁ τρυσμὸς, ῦ.

Garrulitas, ἡ τωμυλία, ας, Aristoph. ἡ ἀδολισχία, ας, Isocr. ἡ φλυαρία, ας, id. ἡ πολυλογία, ας, id. ἡ μωρολογία.

Garrulus, ὁ ἢ ἡ ἀδολίσχης, Athen. ὁ ἢ ἡ ἀδόλισχος, Aristot. φλυαρῶν, Plat. λορῶν, ῦσα, ῦν, Isocr. ὁ ἢ ἡ λάλος, ὁ ἢ ἡ τωμύλος.

Garum, τὸ γάρον, Galen.

Gaudeo, χαίρω, aliqua re, ἐπί τινι, Dem. τινὶ factis, συγχαίρω τῶν γιγινημένων, id. et delector videns aliquid, ἥδομαι ἢ χαίρω ὁρῶν τι, id. me laudari, ἥδομαι ἀκούων καλῶς, Plut. quum audio, χαίρω ὅταν ἀκούω, Isocr. quum laudor, χαίρω ἐπαινούμενος, Xen. quum aliis do, χαίρω δίδὺς, Plut. malis alicujus, ἐπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος, Dem. aliquo nomine, χαίρω προσαγορεύεσθαί τι, Dem. ὀνομαζόμενός τι μάλιστα δέχομαι, Plat. arbor gaudet valde riguis, τὸ δένδρον φιλεῖ σφόδρα ὑδρίαν, Theophr. gaudens aliorum calamitate sive malis, ὁ ἢ ἐπιχαιρέκακος, Aristot.

Gaudium, ἡ χαρὰ, ᾶς, Dem. ἡ τέρψις, Isocr. τὸ χάρμα, τὸ περιχαρὲς, έος, Plut. ex alius malis, ἡ ἐπιχαιρεκακία, Aristot.

Gavia, ὁ λάρος, ε, Aristot.

Gausape, τὸ ἀμφίμαλλον, ε.

Gaza, ἡ γάζα, Theophr. Confer *Thesaurus.*

Gazophylacium, τὸ γαζοφυλάκιον, ε, N. T.

Gehenna, ἡ γέεννα, ης, N. T.

Gelasco, καταπήγνυμαι ὑπὸ ψύχους, Aristot. πήγνυμαι ὑπὸ τῆ κρύος, Herodian.

Gelasinus dens, ὁ γελασῖνος, sc. ὀδὼς, Poll.

Gelide, ψυχρῶς.

Gelidus, κρυερὸς, ὰ, ὸν, Herodian. ψυχρὸς, ρὰ, ρὸν.

Gelo, πήγνυμι, Plat.

Gelu, τὸ ψύχος, εος, Xen. ὁ κρυμὸς, ῦ, Philostr. τὸ κρύος, εος, Lucian. τὸ ῥῖγος, εος, Xen. ὑπαγιστὸς.

Gemebundus, στιναχτὸς, ὴ, ὸν, LXX.

Gemellipara, ἡ διδυματόκος.

Gemellus, ὁ διδυμάων, ονος, Hom. ὁ ἢ ἡ δίδυμος.

Geminatio, ἡ διδυμότης, ητος, ὁ διπλασιασμὸς, ῦ, Plut.

Gemino, διπλασιάζω, aliquid, τὶ, Plut. διπλόω.

Geminus, ὁ ἢ ἡ δίδυμος, ε, Aristot. δισσὸς, ὴ, ὸν· Gemini in cœlo, οἱ δίδυμοι, ων.

Gemisco, στενάζω, Dem.

Gemitus, ὁ στεναγμὸς, ῦ, Plut. τὸ στέναγμα, ατος, Athen. ὁ στόνος, ε, Thuc.

Gemma, ἡ λίθος, Clem. Al. in vite, ὁ ὀφθαλμὸς, ῦ, Theodor.

Gemmasco, ὀφθαλμίζω.

Gemmatio, ἡ ὀφθάλμισις, εως.

Gemmatus, ὁ ἢ ἡ λιθοκόλλητος, ε, Ælian: ὁ ἢ ἡ διάλιθος, ε, Cl. Al.

Gemmeus, ὁ ἢ ἡ διάλιθος, ε, Clem. Alex.

Gemmo, ὀφθαλμίζω.

Gemo, στένω, super aliqua re, ἐπί τινι, Dem. alte, μέγα στενάζω, id. στεναχίζω.

Gena, ἡ παρειὰ, ᾶς, Xen. ἡ γένυς, υος, Naz. τὸ μῆλον, ε, Al. Aphr. ἡ γνάθος, ε, Lucian.

Genealogia, ἡ γενιαλογία, ας· genealogiam recenseo, γενιαλογέω, Herodot.

Genealogicus, γενιαλογικὸς, ὴ, ὸν, Philo.

Genealogus, ὁ γενιαλόγος, ε, Laert.

Gener, ὁ γαμβρὸς, ῦ, Dem.

Generalis, γενικὸς, ὴ, ὸν, Suid.

Generaliter, γενικῶς, καθόλε, Aristot.

Generatim, κατὰ γένη.

Generatio, ἡ γέννησις, εως, Plat. ἡ γενιὰ, ᾶς.

Generator, ὁ γεννητὴς, ῦ, Plat.

Genero, γεννάω, Xen.

Generose, γενναίως, Herodian.

Generositas, ἡ γενναιότης, Polyb. ἡ εὐγένεια.

Generosus, γενναῖος, αία, αῖον, equus, γενναῖος ἵππος, Herodian. homo, ἄνθρωπος γενναῖος, Dem. nobili genere ortus, ὁ ἢ ἡ εὐγενὴς, έος, Aristot.

Genesis, ἡ γένεσις, εως, Plat.

Genethlia. Vide *Natalitia.*

Genialis, e, τρυφερὸς, ὰ, ὸν, Aristot.

Genialiter, τρυφερῶς, ἱλαρῶς.

Geniculatim, γονυδὸν, ὀκλὰξ, Lucian.

Geniculatus,

Geniculatus, ὁ ᾗ ἡ γονατώδης, ης, Theophr. γεγονατωμένος, ίνη, ένον, Diosc.
Geniculor, γονατίζω, Poll.
Geniculum, τὸ γονάτιον, υ, τὸ γόνιον, υ.
Genitalis, γενεθλιακὸς, ὴ, όν, ὁ ᾗ ἡ γόνιμος, Plat.
Genitivus, γενικὸς, ὴ, όν, Casus, γενικὴ πτῶσις.
Genitor, ὁ γεννητὴς, οῦ, Plut. ὁ γονιὸς, έως, id. ὁ γεννήτωρ, Plat. ὁ γενετὴρ, ῆρος, Aristot. ὁ γενέτης, Plut.
Genitrix, ἡ γεννήτειρα, ας.
Genitura, ἡ γονὴ, ῆς, Lucian.
Genius, ὁ δαίμων, ονος, Pind.
Gens, τὸ ἔθνος, εος, Thuc.
Genticus, ἐθνικὸς, ὴ, όν, Hermog.
Gentilis, ὁ ᾗ ἡ ὁμοεθνὴς, έος, Aristot. ἐθνικὸς, ὴ, όν.
Gentilitas, ἡ ὁμογένεια, ας, ἡ συγγένεια, ας, Dem.
Gentilitius, γενικὸς, ὴ, όν.
Genu, τὸ γόνυ, ατος, Plut. flecto, ὀκλάζω ἐπὶ τὰ γόνατα, LXX. alicui, γονυπετέω τινὶ, N. T. προσκυνέω τινὶ, Plut. genibus advolvor alicui, προσπίπτω τινὶ, Chrys.
Genuinus, γνήσιος, ία, ιον, Aristot.
Genus, τὸ γένος, εος, Dem. genere peregrinus, γένει ξένος· pessimum genus hominum in civitate, πονηρότατόν τι τῶν ἐν τῇ πόλει ἐθνῶν· genus alicujus et familia, γένος τινὸς ᾗ οἰκία· generis propinquitas, ἡ ἀγχιστεία τῷ γένει· genere propior, proximus alicui, γένει ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω τινὶ ὤν· genere remotior, ἀπωτέρω τῷ γένει ὤν, id. Genus masculinum, femininum, neutrum, commune, γένος ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, οὐδέτερον, κοινὸν· causæ, εἴδος τῷ λόγῳ, Isocr. demonstrativum, deliberativum, judiciale, γένος ἐπιδεικτικὸν, συμβουλευτικὸν, δικαστικὸν· summum, γένος ἀνώτατον seu γενικώτατον· intermedium, γένος μέσον seu ὑπάλληλον· generis recensio, ἡ γενεαλογία, ας, Isocr. genus recenseo, γενεαλογέω, N. T. altius alicujus, ἄνωθεν ἐξετάζω γένος τινὸς, Dem. genus pœnæ, honoris, essentiæ, Pœanis, &c. εἴδος τιμωρίας, τιμῆς, οὐσίας, παιᾶνος, &c. Plat. Aristot.
Geodæsia, ἡ γεωδαισία, Aristot.
Geographia, ἡ γεωγραφία, Strabo.
Geographicus, γεωγραφικὸς, ὴ, όν, Strabo.
Geometra, ὁ γεωμέτρης, υ, Plut.
Geometria, ἡ γεωμετρία, ας, Lucian.
Geometricus, γεωμετρικὸς, ὴ, όν, Aristot.
Germane, ἀδελφικῶς, Joseph. γνησίως.
Germanitas, ἡ ἀδελφότης, ητος, Chrys. ἡ οἰκειότης, ητος, Dem.
Germanus, non adulterinus, γνήσιος, ία, ιον, Dem. eodem patre ortus, ὁ ᾗ ἡ ὁμοπάτριος, id. Confer *Frater*.
Germen, ὁ βλαστὸς, οῦ, Theophr. τὸ βλάστημα, ατος, Isocr. ἡ βλάστη, ης, Theophr.
Germinasco. Vide *Germino*.
Germinatio, ἡ βλάστησις, Theophr. ἡ ἴκφυσις.
Germino, βλαστάνω, Aristot. germinandi vim habens, βλαστητικὸς, ὴ, όν, Theophr. ad germinandum propensus, βλαστικὸς, ὴ, όν, id. non germinans, ὁ ᾗ ἄβλαστος, υ, id. sero germino, ὀψιβλαστέω, id. mature germino, πρωϊβλαστέω, id.
Gero, φέρω, Dem. pileum, φορέω πῖλον seu πιλίδιον, Lucian. annulum, φορέω δακτύλιον, Eust. remp. πράττω τὰ πολιτικὰ, πράττω τὰ δημόσια, τὰ τῆς πόλεως, τὰ κοινὰ, Dem. Isocr. res, τὰ πράγματα, Dem. res majoribus dignas, ἄξια τῶν προγόνων, Isocr. multa et præclara, διαπράττομαι πολλὰ ᾗ καλὰ· res illustriores, κατεργάζομαι πλείονος ἄξια, id. me obedientem alicui, παρέχω ἐμαυτὸν εὐπειθῆ τινι, Xen. me virum probum, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, Isocr. me fortuna indignum, καθίστημι ἐμαυτὸν τῆς εὐδαιμονίας ἀνάξιον· me talem erga parentes, γίνομαι τοιοῦτος περὶ τοὺς γονεῖς· me benignum erga omnes, ἡδέως ἔχω πρὸς ἅπαντας, id.
Gerræ, οἱ λῆροι, ων, Plut.
Gerro, ὁ φλύαρος, υ, Dem. ὁ ληρῶν, οντος, Lucian. ὁ ᾗ ἡ ληρῶδης.
Gesta, res gestæ, αἱ πράξεις, ων, Dem. τὰ πράγματα, ων, id.
Gestamen, τὸ φόρημα, ατος, Plut.
Gestatio, ἡ φόρησις, ως, ἡ φορὰ, ᾶς, Poll.
Gestatorium, τὸ φορεῖον, υ, Herodian.
Gesticulator, ὁ μῖμος, Dem. ὁ ᾗ ἡ χειρονόμος.
Gesticulor, ὀρχέομαι, Xen. χειρονομέω, Poll.
Gestio, γαυριῶ, aliqua re, τινὶ, Dem. vehementer appeto, προθυμέομαί τι, Aristot.
Gesto, φορέω, pileum, πῖλον, Lucian. puerum in ulnis, κομίζω τὸ παιδίον πρὸς ταῖς ἀγκάλαις, Plut. in utero, φέρω ἐν γαστρὶ, Plat.
Gestus, ûs, ἡ σχίσις, ως, Dem. effingere gestum aliquem in statua, πλάττειν τὸ σχῆμα ἐν ἀνδριάντι, id.
Gibber, κυρτὸς, ὴ, όν, Hom. κυφὸς, ὴ, όν, id.
Gibbosus, idem quod anteced. *Gibber*.
Gibbus, τὸ κύρτωμα, Lucian. τὸ ὕβωμα, Gal. ἡ κύφωσις.
Giganteus, γιγαντεῖος, αία, αῖον, γιγάντιος, ία, ιον, ὁ ᾗ ἡ γιγαντώδης, Philo.
Gigas, ὁ γίγας, άντος· gigantes imitor, γιγαντιάω, Suid.
Gigno, γεννάω, aliquid, τὶ, Xen.
Gilvus, κιρρὸς, ὴ, όν, Ægin.
Gingiva, τὸ ὖλον, Hippocr. interior, τὸ ἔνυλον, Poll.
Gingrio, γιγγράω, γιγγραίνω.
Glaber, ψιλὸς, ὴ, όν, Plat. ὁ ᾗ ἡ ἄθριξ, χος, Clem. Alex. φαλακρὸς, ρὰ, ρὸν, Plut.
Glabresco, ψιλόομαι, Aristot. φαλακρόομαι.
Glabretum, ἡ φαλάκρα, ας.
Glabrities, ἡ φαλακρότης, ἡ ψιλότης, Plut.
Glabro, ψιλόω, Aristot. φαλακρόω.
Glacialis, e, ὁ ᾗ ἡ κρυσταλλώδης, ὁ ᾗ ἡ παγετώδης, Aristot. ὁ ᾗ ἡ κρυοπαγής.
Glacies, ὁ κρύσταλλος, υ, Diod. Sic. ὁ πάγος, υ, Plut. ὁ παγετὸς, οῦ, Xen.
Glacio. Vide *Congelo*.
Gladiator, ὁ μονομάχος, υ, Herodian.
Gladiatorius, a, um, μονομαχικὸς, ὴ, όν.
Gladiatura, ἡ μονομαχία, ας, Lucian.
Gladiolus, τὸ ξιφίδιον, τὸ μαχαιρίδιον.
Gladius, τὸ ξίφος, Xen. ἡ μάχαιρα, Dem. gladium evagino seu stringo, γυμνόω τὸ ξίφος, Herodian. σπάομαι τὸ ξίφος, Plut. gladio cingo, ὑποζώννυσθαι μάχαιραν, Ælian. gladio occido, ξιφοκτονέω, Suid.
Glandula, ὁ ἀδὴν, ἀδένος, Al. Aphr.
Glandulosus, ὁ ᾗ ἡ ἀδενώδης, εος· caro, ἀδενώδης σὰρξ, Galen.
Glans, ἡ βάλανος, Aristot. unguentaria, ἡ μυροβάλανος, id. pudendi, ἡ κορώνη, ης, Artem.
Glarea, ἡ ψάμμος, υ, Plut.
Glaucus, a, um, γλαυκὸς, ὴ, όν, Aristot. γλαύκιος, ία, ιον, Theophr. color, ἡ γλαυκότης, Aristot.
Glaucedo, ἡ γλαύκωσις, τὸ γλαύκωμα, Gal.
Gleba, ἡ βῶλος, Theophr.
Glebosus, ὁ ᾗ ἡ βωλώδης, εος· plenus glebis, ὁ ᾗ ἡ ἀβρόβωλος, Diosc.
Glebula, τὸ βώλιον, Arist. τὸ βωλάριον, Strabo.
Glis, ὁ ἐλειὸς, οῦ, Aristot.
Glisco, αὔξομαι, Dem.
Globo, σφαιρόω, Galen.
Globositas, τὸ σφαιροειδὲς, ους.
Globosus, ὁ ᾗ ἡ σφαιροειδὴς, έος, Luc. σφαιρικὸς, ὴ, όν, Athen.
Globulus, τὸ σφαιρίον, υ, Theophr.
Globus, ἡ σφαῖρα, ας, Plut.
Glocio, seu Glocito, κλώζω, Poll.
Glomeratio, τρόμβωσις, εως, τὸ ἐνείλημα.
Glomero, τρόμβοω, ἐνειλίω, συστειράω.
Glomerosus, ὁ ᾗ ἡ τρομβώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ τρομοειδὴς, έος.
Glomus, ἡ ἀγαβὶς, ίδος, Hesych.
Gloria, ἡ δόξα, ης, Dem. τὸ κλέος, id. ἡ εὔκλεια, ας, Isocr. ἡ εὐδοξία, ας, id. et honores, δόξα ᾗ τιμαὶ, Dem. εὐδοξία ᾗ τιμαὶ, id. et laus et fama, εὐδοξία ᾗ ἔπαινος ᾗ φήμη, Isocr. magna seu illustris, δόξα πολλὴ· immensa, ἀνυπέρβλητος, id. sempiterna, ἀείμνηστος, εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον μνημονευθησομένη, id. immortalis, ἀθάνατος, Dem. pulcherrima et maxima, καλλίστη ᾗ μεγίστη, Isocr. bona, χρηστὴ, Dem. divina et illustris, ἰσόθεος ᾗ πᾶσιν ὀνομαστὴ, Isocr. ficta, ψευδὴς, id. antiqua, παλαιὰ, id. gloriam expeto, δόξης ἐπιθυμέω, Dem. σπουδάζω περὶ δόξης, id. ὀρέγομαι δόξης, Isocr. venor alicujus rei, θηράομαι δόξαν τινὸς, Dem. adfero, seu pario, συμβάλλομαι δόξαν τινὶ, Isocr. παρασκευάζω δόξαν· περιτίθημι δόξαν τινὶ, Dem. adipiscor seu consequor, συγχάνω δόξης· κτάομαι δόξαν ἐμαυτῷ· λαμβάνω δόξαν, id. habeo, ἔχω δόξαν· refero ex aliqua re, ὑπάρχει ἐμοὶ δόξα ἀπό τινος· adimo, ἀφαιρέομαι δόξαν, id. amitto, ἀπόλλυμι δόξαν, id. recupero, ἀναλαμβάνω δόξαν, Isocr.
Gloriabundus, ὁ καυχηματίας, υ.
Gloriatio, ἡ καύχησις, εως, N. T.
Glorifico, δοξάζω, Deum, Θεὸν, N. T. aliquem, δοξολογέω τινὰ. Bas.
Gloriola, τὸ δοξάριον, υ, inanis, κενὸν, Dem.
Glorior, καυχάομαι, aliqua re, ἐπί τινι, Lycophr. μεγαλαυχάομαί τινι vel ἐπί τινι, Isocr. valde inconsiderate, ἀλαζονεύομαι λίαν ἀπερισκέπτως, id. de divitiis, καταλαζονεύομαι περὶ τῷ πλούτῳ, id. γαυριάω.
Gloriose, ἐνδόξως, Dem. εὐκλεῶς, Poll.
Gloriosus, ὁ ᾗ ἡ ἔνδοξος, υ, Dem. jactans, ἀλαζονευόμενος, ένη, ενον, Isocr.
Glos, ἡ γάλως, ωος, contr. ῶς, Poll.
Glossa, ἡ γλῶσσα seu γλῶττα, ης, Aristot.
Glossema, τὸ γλώσσημα, ατος.
Glottis, ἡ γλωττὶς, ίδος, Lucian.
Glubo, ἀπολίπω, ἀποδέρω.
Gluma, τὸ ἔλυτρον, υ, Diosc. ἡ ἄχνη, ης.
Gluten, ἡ κόλλα, ης, Diosc.
Glutinatio, ἡ κόλλησις, εως, Theophrast.
Glutino, κολλάω, aliquid, τὶ, Plut. συνάπτω.
Glutinosus, ὁ ᾗ ἡ κολλώδης, ους, Plato. glutinandi vim habens, κολλητικὸς, ὴ, όν, Diosc.
Glutinum, idem quod *Gluten*.
Glutio, λιχνεύω, Max. Tyr. καταπίνω.
Gluto, ὁ λίχνος, υ, Plat.
Gluttus, ὁ λαιμὸς, οῦ, Lucian.
Gnaritas. Vide *Peritia*.
Gnarus. Vide *Peritus*.
Gnatho, ὁ γνάθων, ωνος, Hesych.
Gnathonice, γναθωνικῶς.
Gnathonicus, γναθωνικὸς, ὴ, όν.
Gnatus. Vide *Filius*.
Gnaviter. Vide *Industrie*.
Gnavo. Vide *Navo*.
Gnavus. Vide *Industrius*.
Gnoma. Vide *Sententia*.
Gnomonica, ἡ γνωμονικὴ, ῆς, sc. τέχνη, Bud.
Gonagra, ἡ γονάγρα, ας.
Grabatus, ὁ κράβατος, υ, N. T.
Gracilentus, ἰσχνὸς, ὴ, όν, Plut.
Gracilesco, ἰσχνόομαι, Alex. Aphrodis. λιπτύνομαι.
Gracilis, ἰσχνὸς, ὴ, όν, Plut. gracilem reddo, ἰσχναίνω, Aristot. λεπτὸς, ὴ, όν.
Gracilitas, ἡ ἰσχνότης, ητος, corporis, σώματος, Galen. ἡ λεπτότης.
Gradatim, κλιμακηδὸν, Bas.
Gradatus, κλιμακωτὸς, ὴ, όν· adscensus, κλιμακωτὴ πρόσβασις, Strabo.
Gradior, βαίνω, Dem. Confer *Eo*.
Gradus, ἡ κλίμαξ, Xen. in scala, ἡ βαθμὶς, Soph. honoris, ὁ βαθμὸς, οῦ, N. T.
Græcanicus, Ἑλληνικὸς, ὴ, όν, Lucian.
Græce, Ἑλληνικῶς, Ἑλληνιστὶ, Lucian.
Græcia, ἡ Ἑλλὰς, άδος, Dem.
Græcus, Ἑλλήνιος, ία, ιον, Herodot. Ἑλληνικὸς, ὴ, όν, Lucian. At *Subst.* Græcus, ὁ Ἕλλην, ηνος, Dem. Græca, ἡ Ἑλληνὶς, ίδος, Ἑλλὰς γυνὴ, Herodot. cum Græcis facio, Græcos imitor, Græce loquor, ἑλληνίζω, Æschin. et Athen.
Graius, idem quod anteced. *Græcus*.
Grallæ, τὰ τῶν καλοβάτων βάθρα· grallis incedo, σκωλοβατίζω, Epicharm.
Grallator, ὁ καλοβάτης, ὁ σκωλοβατίζων, Epicharm.
Gramen, ἡ χλόη, Aristot. ἡ ἄγρωσις, Plut.
Gramineus, ὁ ᾗ ἡ χλοηφόρος, υ, Eur.
Graminosus, ὁ ᾗ ἡ χορτώδης, εος.
Grammatica, ἡ γραμματικὴ, ῆς, sc. τέχνη, Lucian.

Grammatice,

Grammatice, γραμματικῶς.
Grammaticus, γραμματικὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Granarium, ὁ σιτοβολῶν, ῶνος, Poll. σιτοφυλάκιον, ὸ.
Granatùm, ἡ ῥοιὰ, ᾶς, Diosc.
Grandævus, ὁ ᾖ ἡ πολυετὴς, ἐος, ὁ ᾖ ἡ μακρόβιος.
Grandesco, μηκύνομαι.
Grandiloquus, ὁ ᾖ ἡ μιγαλορρήμων.
Grandino, χαλαζάω, Lucian.
Grandinosus, ὁ ᾖ ἡ χαλαζώδης, ες, Aristot.
Grandis. Vide *Magnus.*
Granditas. Vide *Magnitudo.*
Grando, ἡ χάλαζα, ης, Aristot. grandine impeto, ἐπιχαλαζάω, Lucian. grandine infestor, χαλαζόομαι, Aristot. grandinis instar, χαλαζηδὸν, Nicet.
Granosus, ὁ ᾖ ἡ κοκκώδης, ες.
Granum, ὁ κόκκος, ὸ, Diosc.
Graphiarium, ἡ γραφιοθήκη, ης.
Graphice, γραφικῶς, Plut.
Graphice, es, ἡ γραφικὴ, sc. τέχνη, Aristot.
Graphium, τὸ γραφεῖον, Plut. ἡ γραφὶς, ίδος, Plat.
Grassatio, ἡ λωποδυσία, ας, Hermog. morbi, ἡ ἐγκατάσκηψις τοῦ πάθους, Diosc.
Grassator, ὁ λωποδύτης, Dem.
Grassor, λωποδυτέω, in regionem, τὴν χώραν, Hermog. in urbem, κατασκήπτω εἰς πόλιν, Herodian. ἐφορμάω.
Gratabundus, συγχαίρων, ουσα, ον, Dem.
Grate, κεχαρισμένως, Isocr. εὐγνωμόνως.
Grates. Vide *Gratia.*
Gratia, ἡ χάρις, ιτος, Dem. et delectatio, ἡ χάρις ᾖ ἡδονὴ, id. gratiam aliquorum captare, προκαρίζεσθαι χάριτας παρά τινων· inire, χάριτας χαρίζεσθαι· apud aliquem, καταπίθεσθαι χάριν πρός τινα· ambire, δῆλον περιέρχεσθαί τινος χάριτος, id. mereri, ἄξιον εἶναι χάριτος, Isocr. bene meritum repetere, εὖ ποιήσαντα ἀπαιτεῖν χάριν, id. debere alicui, χάριν τινὶ ὠφειλεῖν, Dem. habere alicui, εἰδέναι τινὶ χάριν, Isocr. ob aliquid, τινὸς, Xen. ἀντί τινος, seu τινὸς ἕνεκα, Plut. referre alicui, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν, Dem. consequi apud aliquem, κομίζεσθαι χάριν παρά τινος· gratias agere alicui, εὐχαριστεῖν τινι, id. pro aliqua re, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, Isocr. ob aliquid, τινὸς ἕνεκα, Dem. ad gratiam dicere, πρὸς χάριν λέγειν· in gratiam alicujus facere aliquid, δίδναι τινὶ χάριν τινά· cujus igitur rei gratia ista dico? τινὸς ἕνεκα ταῦτα λέγω· τοῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω; id. quæstus gratia delinquere, κέρδους ἕνεκ' ἀδικεῖν, Isocr. reducere in gratiam aliquos, διαλλάττειν τινὰς, Dem. in gratiam redire cum aliquo, διαλλάττεσθαί τινι, seu πρός τινα, Isocr.
Gratificatio, ἡ εὐεργεσία, ας.
Gratificor, χαρίζομαι, alicui, τινὶ, Dem. ἀρίσκω τινὶ, εὐεργετέω, valde, maxime, abunde, injuste, σφόδρα, μάλιστα, καθ' ὑπερβολὴν, ἀδίκως, id. non gratificor alicui, ἀχαριστέω πρός τινα, Xen.
Gratiose, κεχαρισμένως, Isocr. ἐπιχαρίτως, id. χαριέντως, id.
Gratiosus, χαρίεις, εσσα, εν, Isocr. ἀγαπητὸς, ὴ, ὸν, Dem. ὁ ᾖ ἡ εὔχαρις.
Gratis, δωρεὰν, dare aliquid alicui, δίδοναί τί τινι, Dem. facere aliquid, ποιεῖν τι πρῶτα.
Gratitudo, ἡ εὐχαριστία, ἡ εὐγνωμοσύνη.
Grator. Vide *Gratulor.*
Gratuito, ἀμισθὶ, facere omnia, ποιεῖν πάντα, Dem. Confer *Gratis.*
Gratuitus, ὁ ᾖ ἄμισθος, ὸ.
Gratulatio, τὸ σύγχαρμα.
Gratulor, συγχαίρω, alicui, τινὶ, Isocr. ob aliquid, τινὸς, Dem. tibi de felicitate, συνήδομαί σοι τῆς εὐτυχίας, Plut. miserunt gratulatum ei, ἀπέστειλαν συνηδόμενοι αὐτῷ, Herodian. mittere legatos gratulatum ob victoriam, πέμπειν πρέσβεις συνησθησομένους τῇ νίκῃ, Diod. Sic.
Gratus, κεχαρισμένος, ένη, ένον, facere vel scribere, quæ multis grata sunt, ποιεῖν ἢ γράφειν τινὰ κεχαρισμένα πολλοῖς, Isocr. gratum est amantibus, ἀγαπητὸν ἐστὶ τοῖς ἐρῶσι, Aristot. pro beneficio, ὁ ᾖ ἡ εὐχάριστος, ὸ, Philo. grato animo accipere aliquid, μετὰ χάριτος λαβεῖν τι, Dem. item ὁ ᾖ ἡ εὐγνώμων, i. e. acceptus, ἡδὺς, χαρίεις.
Gravate, ἀκουσίως, Aristot. δυσχερῶς.
Gravedinosus, καταῤῥοντικὸς, ὴ, όν.
Gravedo, ἡ κόρυζα, ης, Gal. gravedine laboro, κορυζάω, Lucian.
Graveolens, ὁ ᾖ ἡ βαρύοσμος, ὸ, Al. Aphr.
Graveolentia, ἡ δυσωδία, ας, Plut.
Gravesco, βαρύομαι, Polyb.
Graviditas, ἡ κύησις, εως, Philo.
Gravido, ἐγκύμονα ποιέω.
Gravidus, ἐκβεβαρηθὶς, ῖσα, ὸν, mulier, ἐγκύμων, ονος, ἡ, Aristot. ἐν γαστρὶ ἔχουσα, N. T. βαρυνομένη τὴν γαστέρα, Lucian. gravida sum, κύω, Dem.
Gravis, βαρὺς, εῖα, ὺ, pondus, homo, vox, Plat. Herodian. Xen. ὁ ᾖ ἡ δυσχερὴς· multa gravia oriuntur e bello, πολλὰ δυσχερῆ γίγνεται ἐκ τοῦ πολέμου, Dem. σιμὸς, ὴ, όν· studeo esse urbanus et gravis, σπουδῶ εἶναι ἀστεῖος ᾖ σιμὸς, Isocr. σπουδαῖος, αία, αῖον· res graves et necessariæ, πράγματα σπουδαῖα ᾖ κατεπείγοντα, id. ὁ ᾖ ἡ ἰσαχθὴς, ους· nimia felicitas homines reddit graves, τὸ λίαν εὐτυχεῖν ποιεῖ ἰσαχθεῖς, Dem. ὁ ᾖ ἡ ἀξιόπιστος· graviorem, seu fide digniorem videri, ἀξιοπιστότερον δοκεῖν, id
Gravitas ponderis, ἡ βαρύτης, Plut. morum, ἡ σεμνότης, Dem.
Graviter, βαρέως, fero aliquid, φέρω τι, Xen. χαλεπῶς φέρω τι, Dem. et moleste fero, βαρέως ᾖ δυσκόλως, seu βαρέως ᾖ χαλεπῶς, φέρω τι, id me habeo, σεμνύομαι, id.
Graviusculus, ὁ ᾖ ἡ ὑπόβαρυς, εως.
Gravo, βαρέω, aliquid, τὶ, Lucian. aliquem, βαρύνω τινὰ. Xen.
Gregalis, ἀγελαῖος, αία, αῖον, animalia, ἀγελαῖα ζῶα, Aristot.
Gregarius, ἀγελαῖος, αία, αῖον, sophista, ἀγελαῖος σοφιστὴς, Isocr
Gregatim, ἀγεληδὸν, Hom.
Gremium, ὁ κόλπος, ὸ, Lucian.
Gressus, ûs, τὸ βάδισμα, ατος, Lucian.
Grex, τὸ ποίμνιον, Dem. majorum pecudum, ἡ ἀγέλη, id. puerorum, ἀγέλη μειρακίων, Athen.
Griphus, ὁ γρῖφος, Poll.
Grossus, ὁ ὄλυνθος, Theophr.
Grumulus, τὸ θρομβίον, ὸ, Diosc.
Grumus, ὁ θρόμβος, ὸ, Diosc. ὁ κόνδρος, ὸ.
Grunnio, γρυλλίζω, γρύζω· porci grunnientes, χοῖροι γρυλλίζοντες, Aristoph.
Grunnitus, ὁ γρυλλισμὸς, ὁ γρυσμὸς, Athen.
Gryphus, ὁ γρὺψ, γρυπὸς, Herodot.
Gubernaculum, τὸ πηδάλιον, ὸ, ὁ ὅλαξ, ακος.
Gubernatio, ἡ κυβέρνησις, Plat. ἡ διοίκησις.
Gubernator, ὁ κυβερνήτης, Plat. ὁ διευθυντής.
Guberno, κυβερνάω, navem, ναῦν, Dem. cursum equorum, δρόμον τῶν ἵππων, Herodian. optime remp. διοικῶ ἄριστα τὰ κοινὰ, Isocr.
Gula, ὁ οἰσοφάγος, ὸ, Aristot. ὁ λαιμὸς, gulæ deditus. Vide *Gulo.*
Gulo, ὁ λίχνος, Plat.
Gulositas, ἡ λιχνεία, Plut. ἡ γαστριμαργία.
Gulosus, ὁ ᾖ ὁ γαστρίμαργος, Aristot.
Gurges, ἡ δίνη, ης, Plat.
Gurgustium, τὸ οἰκίδιον, ὸ, Dem.
Gustabilis, e, γευστὸς, ὴ, όν.
Gustatio, ἡ γεῦσις, εως, Aristot.
Gustatus, ûs. Vide *Gustus.*
Gusto, γεύομαι, aliquid, τινὸς, Dem. τὶ, N. T.
Gustus, ἡ γεῦσις, εως, Aristot. gustum præbeo, γεύω, aliquid, τινὲς, Plat. τὶ, Soph.
Gutta, τὸ ῥάγμα, ατος, ὁ ῥαγὰν, άνος, Athen. ὁ ῥαλαγμὸς, ἡ ῥανὶς.
Guttatim, κατὰ ῥαγάνας.
Guttur, ὁ λάρυγξ, γος, Gal. ὁ φάρυγξ, Hipp. ὁ βρόγχος.
Gutturnium, ὁ χέρνιψ, Athen. τὸ κερνίδιον, id.
Guttus, ὁ πρόχοος, ου, Athen.
Gymnasiarcha, ὁ γυμνασιάρχης, ου, ὁ γυμνασιάρχος, ὸ, Poll.
Gymnasium, τὸ γυμνάσιον, ὸ, Lucian.
Gymnicus, γυμνικὸς, ὴ, όν, agon, ἀγὼν, Thuc.
Gynæceum, τὸ γυναικεῖον, ὁ γυναικὼν, ῶνος, Xen. γυναικωνῖτις, ίδος, Plut.
Gynæconitis. Vide antecedens *Gynæceum.*
Gypseus, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ γύψου simulacrum gypseum, ἄγαλμα ἐκ τοῦ γύψου, Paus.
Gypso, γυψόω.
Gypsum seu Gypsus, ἡ γύψος, Diosc.
Gyro, γυρόω, δινεύω.
Gyrus, ὁ γῦρος, ου· gyrum circa aliquem aliqua re describo, γῦρον περί τινά τινι περιγράφω, Plut.

H.

HA, ha, ἅ, ᾶ, Aristoph.
Habena, ἡ ἡνία, ας, Xen.
Habeo, ἔχω, aliquid, τὶ, Plut. aliquem in numero hostium, τίθημί τινα εἰς τοὺς ἐχθροὺς, Dem. aliquid pro virtute. τίθημί τι ἐν ἀρετῇ, Plat. pro turpi, ἐν αἰσχρῷ, Plut. me bene, ἔχω καλῶς, Dem. pessime, φαυλότατα, id. orationem pro aliquo, λόγον ὑπέρ τινος δημηγορέω· contra aliquem, κατά τινος, id. de aliqua re, ἔπω λόγον περί τι, Isocr. ῥητορεύω λόγον περί τινος, id. nomen a justitia, τῆς δίκης ἐπώνυμός εἰμι, Dem. multos adversarios, ἔχω πολλοὺς ἐναντιομένους, Isocr. rationem seu argumentum in promptu, ἔχω λόγον πρόχειρον, Dem. delectum municipum, ποιοῦμαι κατάλογον τῶν δημοτῶν, id. honorem eloquentiæ, τιμῶ τοὺς λόγους, Isocr. ratum alicujus testamentum, ἐμμένω τῇ διαθήκῃ τινὸς, Dem. jus faciendi testamentum, κύριός εἰμι διαθέσθαι· rationem seu curam alicujus, ποιοῦμαι ἐπιμέλειαν περί τινος, Isocr. τινὸς, id.
Habilis, e, ὁ ᾖ ἡ εὐκατάφορος, ad aliquid, πρός τι, Aristot. ὁ ᾖ ἡ εὐάρμοστος.
Habilitas, ἡ ἁρμογὴ, Plut. ἡ εὐαρμοστία.
Habitabilis, ὁ ᾖ ἡ οἰκήσιμος.
Habitaculum, τὸ οἴκημα, Xen.
Habitatio, ἡ οἴκησις, εως, Dem.
Habitator, ὁ οἰκήτωρ, ορος, Dem. οἰκητὴς, οῦ, urbis, ὧν ἐν τῇ πόλει, id.
Habito, οἰκέω, urbem, πόλιν, Isocr. ἐν τῷ ἄστει, Dem. inter aliquos, ἔν τισι, Plat. in domo, ἐν οἰκίᾳ, Æschin. in regione, κατοικέω ἐν τῇ χώρᾳ, Isocr. terram aliquam, γῆν τινα, Plut. in terra, ἐπὶ τῇ γῇ, N. T. in insula, νῆσον, Isocr.
Habitudo, ἡ ἕξις, εως, Gal.
Habitus, ûs, ἡ ἕξις, εως, Aristot.
Hac, τῇδι, Dem. hac illac cursito, περιέρχομαι τῇδε κἀκεῖσε, id.
Hactenus, καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ, Plat. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, Dem. μέχρι τοῦδε, Thuc.
Hædiculus, τὸ ἐριφιον, ὸ, Athen.
Hædile, ἡ ἐριφεσασία, ας.
Hædinus, a, um, ἐριφιος, ία, ιον.
Hædus, ὁ ἔριφος, ὸ, Aristot.
Hæreditarius, κληρονομαῖος, αία, αῖον, Pandect.
Hæreditas, ἡ κληρονομία, Dem. ὁ κλῆρος· hæreditatem relinquere, καταλείπειν κλῆρον, id. adire, αἱρεῖν κλῆρον· tenere, ἔχειν κλῆρον· dividere in duas partes, διαιρεῖν μοίρας δύο τοῦ κλήρου· dividere cum fratre, νέμεσθαι seu μερίζεσθαι τὴν οὐσίαν πρὸς ἀδελφόν· sortiri, κληροῦν τὸν κλῆρον, id. Confer *Hæres.*
Hæreo, συνάπτομαι, in aliqua re, πρός τι, Aristot. dubito, ἀμφισβητέω περί τινος, Isocr.
Hæres, ὁ κληρονόμος, ου, Dem. sum, κληρονομέω· alicujus, κληρονόμος εἰμί τινος, id. hæredem instituo seu scribo aliquem, καθίστημί τινα κληρονόμον, Isocr. relinquo, καταλείπω κληρονόμον, id. fieri bonorum alicujus, γίγνεσθαι κληρονόμον τῶν τινος, Dem.
Hæresis, ἡ αἵρεσις, εως, Galen.
Hæreticus, αἱρετικὸς, ὴ, όν.
Hæsitantia, ἡ ἰσχνοφωνία, ας, Aristot.

Hæsitatio, ἡ ἀπορία, ας, Isocr.
Hæsito, ἀπορέω, Xen. Confer *Dubito.*
Halec, vel Halex, ἡ μαινὶς, ίδος, Lucian.
Halitus, ἡ ἰκτινοῦ, ῆς, Aristot. ὁ ἀτμὸς, οῦ, Plut.
Halo, ἰκτίνω, Aristot. ἀτμίδω, Hippocr.
Hamatus, ἀγκιστρωτὸς, ὴ, όν.
Hamo, ἀγκιστρόω.
Hamulus, τὸ ἀγκίστριον, ου.
Hamus, τὸ ἄγκιστρον, ου, Lucian. hamo capio, ἀγκιστρεύω, Cl. Alex.
Hara, ὁ συφιὸς, οῦ, Hom.
Hariola, ἡ μάντις, εως, Athen.
Hariolatio, ἡ μαντεία, ας, Lucian.
Hariolor, μαντεύομαι, Plat. χρησμῳδῶ.
Hariolus, ὁ μάντις, εως, Plut.
Harmonia, ἡ ἁρμονία, ας, Aristot.
Harmonicus, ἁρμονικὸς, ὴ, όν, Aristot.
Harpago, ἡ ἁρπάγη, Hesych. ὁ ἅρπαξ, αγος, Poll.
Harpax, ὁ ἅρπαξ, αγος, Poll.
Haruspex, ὁ ἱεροσκόπος, ου.
Haruspicina, ἡ ἱεροσκοπικὴ, ῆς.
Haruspicium, ἡ ἱεροσκοπία, ας.
Haruspicor, ἱεροσκοπέω.
Hasta, τὸ δόρυ, ατος, Aristot. ἡ λόγχη, τὸ ἔγχος· sub hasta aliquid vendo, λαφυροπωλέω τι, Diod. Sic. ἀποκηρύττω τι, Plut.
Hastatus, ὁ ἢ ἡ αἰχμοφόρος, ὁ ἢ ἡ δορυφόρος, Xen. ὁ ἢ ἡ λογχοφόρος.
Hastile, τὸ ἀκωντίε ξύλον.
Haud, ὐ· vide *Non:* haud dubie, ἀναμφισβήτως, Dem. haudquaquam, ὐδαμῶς, Dem.
Haurio, ἀντλέω, ἀρύω, aquam ambabus manibus, ὕδατος ἀμφοτέραις χερσὶν, Ælian. ἀρύω ὕδατος, Plat. aquam ex Nilo, ὑδρεύομαι ἐκ τοῦ Νείλε, Plut.
Haustio, ἡ ἄντλησις, εως, aquæ, ὕδατος, Æl.
Haustrum, τὸ ἀντλητήριον, τὸ ἄντλημα, N. T. ὁ ἀρυσὴρ, ῆρος, Themist.
Hebdomas, ἡ ἑβδομὰς, άδος, Galen.
Hebeo, ἀμβλύνομαι, Thuc. ad lucem, ἀμβλυώττω πρὸς τὸ φῶς, Luc.
Hebes, ἀμβλὺς, εῖα, ὺ, pugio, ξιφίδιον, Plut. visus, ἀμβλὺ ὁρᾷν· hebetem reddere aliquem ad aliquid, ἀμβλὺν ποιεῖν τινα πρός τι, Plut.
Hebesco, ἀμβλύνομαι, Thuc. oculi hebescunt, ἀμβλύνται οἱ ὀφθαλμοὶ, Theophr.
Hebetatio, ἡ ἄμβλωσις, εως, oculorum, τῶν ὀφθαλμῶν.
Hebeto, ἀμβλύνω, aliquid, τί, Plut. ad aliquid, ἀναμβλύνω εἴς τι, id.
Hebetudo, ἡ ἀμβλύτης, ητος, oculorum, ὁ ἀμβλυωγμὸς, οῦ, Hipp.
Hecticus, ἐκτικὸς, ὴ, όν, febris, ἐκτικὸς πυρετὸς· qui febri hectica laborat, ὁ ἐκτικὸς, οῦ, Gal.
Hedera, ὁ κισσὸς seu κιττὸς, οῦ, Theophr.
Hederaceus, κίσσινος, ίνη, ινον, corona, κίσσινος στέφανος, Athen. poculum, τὸ κισσύβιον, ου, id.
Hei, οἴ, mihi! οἴ ἐγὼ! Sophocl. οἴ ἐμοὶ! Epigr. οἵ μοι! Synes. hei mihi misero! οἴμοι τάλας! Aristoph. hei miser! αἰβοῖ τάλας! id.
Helleborus, ὁ ἑλλέβορος, ου, Diosc.
Helluatio, ἡ ἀσωτία, ας, Aristot. ἡ λιχνεία.
Helluo, ὁ αὐτολήκυθος, ου, Dem. ὁ ἄσωτος, ου, Aristot. ὁ λαφύκτης.
Helluor, ἀσωτεύομαι, Athen. λαφύσσω.
Hem, φεῦ, virum, ἀνδρός.
Hemina, ἡ κοτύλη.
Hemisphærium, τὸ ἡμισφαίριον.
Hepar, τὸ ἧπαρ, ατος, Gal.
Hepaticus, a, um, ἡπατικὸς, ὴ, όν, Gal.
Hera, ἡ δίστοινα, ης, Plat. ἡ δισπότις, ἡ κυρία.
Herba, ἡ πόα, ας, Theophr. ἡ βοτάνη.
Herbaceus, ὁ ἢ ἡ βοτανώδης, εος.
Herbarius, βοτανικὸς, ὴ, όν, Diosc.
Herbesco, βοτανόομαι, ποιέζω, Naz.
Herbeus, ea, eum, ὁ ἢ ἡ ποώδης, εος, Plut.
Herbosus, ὁ ἢ ἡ βοτανώδης, εος.
Herbula, τ ποάριον, ου, τὸ βοτάνιον, ου.
Heri, χθὲς, Xen. ἐχθὲς, Isocr.
Heriilis, e, δισποτικὸς, ὴ, όν, jus, δίκαιον δισποτικὸν, Aristot.
Heriliter, δισποτικῶς, Dem. κυρίως, id.
Hernia, ἡ κήλη, Gal. aquosa, ἡ ὑγροκήλη, Poll.
Herniosus, ὁ κηλήτης, ου, Synes.
Heroicus ἡρωϊκὸς, ὴ, όν, Plut. ἡρῷος, α, ον, Arist.
Heroina, ἡ ἡρωὶς, ίδος, Athen.
Heros, ὁ ἥρως, ωος, Lucian.
Herous, a, um, ἡρωϊκὸς, ὴ, όν, Plut.
Herus, ὁ δισπότης, ου, Dem. ὁ κύριος.
Hesternus, χθιζινὸς, ὴ, όν· ὁ, ἡ, τὸ χθές· compotatio, ὁ χθὲς πότος, Plat.
Heu, ἰοῦ. Dem. φιῦ. Confer *Hei.*
Heus, ὦ τὰν, sed heus tu, si, ἀλλ' ὦ τὰν, εἶ, Dem. ὦ ἰτὰν, Lucian.
Hiatus, τὸ χάσμα, ατος, Plat.
Hic, hæc, hoc, ὅτος, αὕτη, τοῦτο, Dem. hic ipse, αὐτὸς ὁτοσὶ, Dem.
Hic, hoc in loco, ἐνθάδε ἐνταῦθα.
Hicce, hæcce, hocce, ὁτοσὶ, αὐτηὶ, τουτί· gen. τουτοῦ, τουτησί· dat. τουτῳί, &c. Dem.
Hiccine, idem quod antecedens *Hicce.*
Hierarchia, ἡ ἱεραρχία, ας.
Hilaresco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι, Philo.
Hilaria, τὰ ἱλάρια, ων.
Hilaris, e, ἱλαρὸς, ρὰ, ρὸν, φαιδρὸς, ρὰ, ρὸν, vita, βίος, Luc.
Hilaritas, τὸ ἱλαρὸν, Suid. ἡ ἱλαρότης, N. T.
Hilariter, ἱλαρῶς, vivo, εὐθύμως διαζῶ, Syn.
Hilaro, ἱλαρόω, ἱλαρύνω, LXX. aliquem, εὐφραίνω τινὰ, Dem.
Hilarus, idem quod *Hilaris.*
Hinc, ἔνθεν, opem ferre, βοηθεῖν, Dem. repellere, ἐνθένδε ἀπιλαύνειν, id. hinc et illinc, ἔνθεν καὶ ἔνθεν, Plat. hinc cernere licet, ἐκεῖθεν ῥᾴδιον διαγνῶναι, Isocr. hinc colligere, ἐκ τούτων καταμαθεῖν, id.
Hinnio, χρεμετίζω, Xen.
Hinnitus, ûs, ὁ χρεμετισμὸς, οῦ, Ammon.
Hinnulus, ὁ νεβρὸς, οῦ, Plut.
Hinnus, ὁ vel ἡ ἡμίονος, ου, LXX.
Hio, χαίνω, Lucian. ἀναχαίνω, id.
Hircinus, τράγιος, ία, ιον· hircina pellis, ἡ τραγίη, ης, Plut.
Hircosus, ὁ ἢ ἡ τραγομάσχαλος, Aristoph.
Hircus, ὁ τράγος, Aristot. hircum oleo, τραγίζω, Hipp. hircorum fœtor, ὁ γράσος.
Hirquus, ὁ κάνθος, ου, Aristot.
Hirsutia, ἡ δασύτης.
Hirsutus, ὁ ἢ ἡ τριχώδης, εος.
Hirtus, ὁ ἢ ἡ λάσιος, ου, Philostr.
Hirudo, ἡ βδέλλα, ης, Theophr.
Hirundineus, ὁ ἢ ἡ χιλιδόνιος, ου, Poll. χελιδόνιος, ου, Athen.
Hirundo, ἡ χιλιδὼν, όνος, Aristot. hirundinem imitor, χιλιδονίζω, Schol. Aristoph. hirundinis pullus, ὁ χιλιδονιὺς, ίος, Eust.
Hisco, χαίνω, Lucian.
Hispidus, ὁ ἢ ἡ λάσιος, ου, Philostr.
Historia, ἡ ἱστορία, ας, Isocr.
Historialis, e, ἱστορικὸς, ὴ, όν, Plut.
Historicus, ἱστορικὸς, ὴ, όν, Plut. historiarum scriptor, ὁ ἱστορικὸς, οῦ, id. ὁ ἱστοριογράφος, ου, Diod. Sic.
Histrio, ὁ μῖμος, ου, ὁ ὑποκριτὴς, οῦ, Plut.
Histrionalis, ὑποκριτικὸς, ὴ, όν, Dem. Phal.
Histrionice, ὑποκριτικῶς, Athen.
Hiulco, διασχίζω.
Hiulcus, ὁ ἢ ἡ χασμώδης, εος.
Hodie, σήμερον, seu *Attice* τήμερον, Dem. αὐθήμερον, id. ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, Lycoph.
Hodiernus, ὁ, ἡ, τὸ σήμερον, seu *Attice* τήμερον, usque in hodiernum diem, μέχρι seu ἄχρι τῆς σήμερον seu τήμερον ἡμέρας, Dem. Isocr. εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην, Dem.
Hœdus. Vide *Hædus.*
Holosericus, ὁλοσηρικὸς, ὴ, όν.
Homicida, ὁ φονεὺς, έως, Dem. ὁ ἀνδροφόνος, ου, id.
Homicidium, ἡ φόνος, Dem. ἡ μιαιφονία, Plat. committo, ἀποκτείνω τινὰ, Dem. ἀνθρωποκτονία, Naz.
Homo, ὁ vel ἡ ἄνθρωπος, ου, Dem. probus, σπουδαῖος, id. bonus et humanus, χρηστὸς καὶ φιλάνθρωπος, id. levis seu obscurus, τυχὼν, Isocr. malus, φαῦλος, Dem. perditus, φθόρος, id. exterus, ὁ ἔξωθεν, Isocr. hominum multitudo, πλῆθος σωμάτων, Dem.
Homuncio, τὸ ἀνθρώπιον, Dem. ὁ ἀνθρωπίσκος.
Honestamentum, τὸ κόσμημα, Plat.
Honestas, τὸ καλὸν, οῦ, Dem. ἡ καλοκἀγαθία, Xen. Confer *Virtus*, item *Honestus.*
Honeste, καλῶς, et decenter agere, ἢ πρόσηκόντως πράττειν, Dem.
Honesto, τιμάω, aliquem, τινὰ, Dem. ἐπικοσμέω τινα, Aristot. σεμνύνω τινὰ, Dem.
Honestum, τὸ καλὸν, ὴ, όν.
Honestus, honorabilis, ὁ ἢ ἡ ἔντιμος, Xen. bonus, καλὸς, ὴ, όν, Dem. honestum et bonum esse, καλὸν ἢ ἀγαθὸν εἶναι, id. et decorum esse alicui, καλὸν ἢ πρέπον εἶναί τινι, et justum esse, καλὸν ἢ δίκαιον εἶναι, id.
Honor, ἡ τιμὴ, ῆς, Dem. ἡ ἐντιμία· et gloria, τιμὴ ἢ δόξα· et admiratio, τιμὴ ἢ ζῆλος· ζῆλος ἢ φιλοτιμία, id. studium honoris et gloriæ, φιλοτιμία ἢ δόξα· magnus, τιμὴ μεγάλη, id. amplissimus, πλείστη, id. immortalis, ἀνεξάλειπτος, Isocr. meritus, προσήκουσα, Dem. eximius, ἐξαίρετος, Isocr. summus, ὑπερβολὴ τιμῆ, Dem. honorem appeto, τιμῆς ἐπιθυμέω, Isocr. amo, τιμὴν ἀγαπάω· quæro, τιμὴν ζητέω· ὁρμάομαι πρὸς φιλοτιμίαν· adfero alicui, φέρω τινὶ τιμὴν· κομίζομαι τιμὴν, id. decernere, dare alicui, διδόναι τιμήν τινι, Dem. conferre alicui, συμβάλλεσθαι τιμήν τινι, Isocr. consequi, εὑρίσκειν τιμὴν, Dem. συγχάνειν τιμῆς, id. κτήσασθαι τιμὴν, id. λαμβάνειν τιμὴν, Isocr. habere, ἔχειν τιμὴν, id. tollere bene meritorum, ἀναιρεῖν τιμὴν τῶν εὐεργετῶν, Dem. datum eripere alicui, ἀφελέσθαι τιμὴν δοθεῖσάν τινι· amittere, ἀποστερεῖσθαι φιλοτιμίαν, id. recuperare, ἀναλαμβάνειν τιμὴν, Isocr. honore contentum esse, ἀρκεῖν τιμῇ, id. frui ab aliquo, ἀπολαύειν τιμῆς παρά τινος, Dem. antecellere alicui, προέχειν τιμῇ τινος, Isocr. honoris et decori causam esse, τιμίᾳ ἢ καλῷ αἴτιον εἶναι, Dem. summos honores habere alicui, εἰς ὑπερβολὴν τιμᾶν τινα, id. publicos habere alicui, δημοσίᾳ τιμᾶν τινα, id.
Honorabilis, e, τίμιος, ία, ιον, Dem. ὁ ἢ ἔντιμος, id. ὁ ἢ ἀξιότιμος.
Honorarium, τὸ γέρας, ατος, Dem. bellicum, τὸ ἀριστεῖον, ου, id. dare, διδόναι ἀριστεῖόν τινι, id. consequi ab aliquo, ἀξιοῦσθαι τοῦ ἀριστείε ἀπό τινος, id. λαμβάνειν ἀριστεῖον παρά τινος, Isocr. συγχάνειν τοῦ ἀριστείε, id.
Honorarius, τιμητικὸς, ὴ, όν.
Honoratè, ἐντίμως, Plat.
Honoratus, τιμώμενος, ένη, ένον, Dem. ὁ ἢ ἡ ἔντιμος, ου, id ὁ ἢ ἡ ἔνδοξος.
Honorifice, ἐνδόξως, Dem. ἐντίμως, Plat.
Honorificus, τίμιος, ία, ιον· honorificum erat omnibus, τίμιον ἦν πᾶσιν ἀνθρώποις, Dem. ὁ ἢ ἡ ἔντιμος, ου· honorifica et magna et splendida res, ἔντιμον ἢ μέγα ἢ λαμπρὸν πρᾶγμα, id.
Honoro, τιμάω, aliquem, τινὰ, Demosth. maxime, μάλιστα, id. εἰς ὑπερβολὴν, id. ὑπερβαλλόντως· ut meretur, κατ' ἀξίαν, Isocr. perinde ut alium, ἐξίσου τῷ ἄλλῳ, Dem. publice, δημοσίᾳ, id. aliquem in aliqua re, τινὰ κατά τι, Ælian. et religiose colo animalia quædam, σέβομαι ἢ τιμάω ζῷά τινα, Isocr. Confer *Honor*, item *Colo.*
Hora, ἡ ὥρα, ας, Dem. quota hora est? ποῖόν ἐστι τὸ στοιχεῖον; Lucian. hac ipsa hora, ἐνταῦθα τῆς ὥρας, Plut. elapsa, ὥρα παρελθοῦσα.
Hordeaceus, κρίθινος, ίνη, ινον, vinum, οἶνος, Athen. panis, ἄρτος, Plut.
Hordeum, ἡ κρίθη, ης, Theophr. hordei ferax, ὁ ἢ ἡ κριθοφόρος, ου, Strabo.
Horizon, ὁ ὁρίζων, οντος.
Hornus, ἔτιος, εία, ιον, Cl. Alex.
Horologium, τὸ ὡροσκοπεῖον, ου, Strabo.
Horrendus, φοβερὸς, ὰ, όν, Isocr. scelus, δεινὸν ἢ σχέτλιον ἀσέβημα, Dem.
Horreo, φρίττω, aliquid, ὑπέρ τινος, Dem. sues horrentes setis, ὗες ἀναφρίσσοντες, Aristot.
Horreolum, τὸ σιτοβόλιον, ου.
Horresco. Vide *Horreo.*
Horreum, ὁ σιτοβολὼν, ῶνος, Poll. ἡ ἀποθήκη, ης, N. T. τὸ σιτοφυλακεῖον.

Horribilis,

Horribilis, e, φοβερὸς, ἀ, ὸν, Plat. ὁ ἢ ἡ φρικώδης.
Horride, τραχέως, Isocr.
Horridus, τραχὺς, ῖα, ὺ, Isocr.
Horror, ἡ φρίκη, ης, Plut. febrilis, ἡ φρικία, ας, Dioscor.
Horsum, δεῦρο, Dem.
Hortamentum, τὸ παράγγελμα.
Hortatio, ἡ προτροπὴ, ῆς, Aristot. ἡ νεθέτησις.
Hortator, ὁ νεθετῶν, ῶντος, Isocr. ὁ παραινῶν, ῶντος, id.
Hortensis, e, κηπαῖος, αία, αῖον, smilax, σμίλαξ, Diosc.
Hortor, παρακαλέω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, Isocr. πρός τι, id. προτρέπω τινὰ εἴς τι, Dem. ἐπί τι, id. παραινέω τινά τι, Xen. παροξύνω τινά τι, Isocr. παρορμάω τινὰ εἴς τι, Xen.
Hortulanus, ὁ κηπουρὸς, οῦ, Diod. Sic.
Hortulus, τὸ κηπίον, ου, Thuc. τὸ κηπίδιον.
Hortus, ὁ κῆπος, ου, Dem.
Hospes, *alios hospitio excipiens*, ὁ πρόξενος, ου, Thuc. ὁ ξενοδόχος, ου, Philo. ὁ πανδοκεὺς, έως, Plut. qui hospitio excipitur, ὁ ξένος, ου, Dem. alicujus et familiaris, ξένος ὢν τινι ἐπιτήδειος, Isocr.
Hospita, ἡ ξενοδόχος, ἡ πανδοκεύτρια, Aristoph.
Hospitalis, ξένιος, ία, ιον, Xen. ὁ ἢ ἡ φιλόξενος, ξενικὸς, ἡ, όν, amicitia, φιλία, Aristot. munus, τὸ ξένιον, Dem.
Hospitalitas, ἡ ξενία, ας, Dem. ὁ ξενισμὸς, οῦ, Plut. ἡ φιλοξενία.
Hospitaliter, φιλοξένως, Isocr.
Hospitium, τὸ ξενοδοχεῖον, τὸ πανδοχεῖον, Plut. ὁ ξενὼν, et amicitia, ἡ ξενία ἢ φιλία, Dem. renovo vetus hospitium, ἀνανεόομαι ἢ καινὴν ποιέομαι τὴν παλαιὰν ξενίαν, Isocr. decerno alicui jus hospitii, ψηφίζομαί τινι προξενίαν, Dem. excipio hospitio aliquem, ξενίζω τινὰ, id. hospitio conjungor, ξενόομαι, Xen.
Hospitor, ξενίζομαι, apud aliquem, παρά τινι, N. T. ὑπό τινος, Xen.
Hostia, ἡ θυσία, ας, Lucian. τὸ θῦμα, ατος, Isocr. hostiam immolo, θυσίαν θύω, Plat. ἱερεύοντα σοιῶ, Aristot.
Hosticus, πολέμιος, ία, ιον, terra, ἡ πολεμία χώρα, Xen.
Hostilis, πολιμικὸς, ἡ, όν, Xen. ἐχθρὸς, ὰ, όν· ὁ ἢ ἡ δυσμενής· hostili animo sum erga aliquem, πολεμίκως ἔχω πρός τινα, id.
Hostilitas, ἡ δυσμένεια, ας, Herodian.
Hostiliter, πολεμικῶς, Isocr. πολεμίως, Thuc.
Hostimentum, ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, Lucian.
Hostio, ἀμείβομαι, Dem.
Hostis, ὁ ἐχθρὸς, οῦ, Dem. ὁ πολέμιος· et inimicus, πολέμιος ἢ ἐχθρὸς, id. potens, ἐχθρὸς ἰσχυρὸς, id. acris, χαλεπὸς, Isocr. irreconciliabilis, ἀδιάλλακτος, Dem. apertus, πρόδηλος, id. communis, κοινὸς, id. hostem aliquem facere, ποιεῖν τινα ἀνταγωνιστὴν, Isocr. judicare, κρίνειν τινὰ πολέμιον, id. fieri alicui, γίγνεσθαί τινι πολεμήσαντα, Dem. esse alicujus, εἶναι πολέμιον seu ἐχθρόν τινος, experiri aliquem, χρῆσθαί τινι πολεμίῳ seu ἐχθρῷ· facere cum hostibus, εἶναι ἐν μερίδι τῶν ἐχθρῶν, id.
Huc, δεῦρο, progredi, βαδίζειν, Dem. adsiste, δεῦρο ἀνατάς μοι, id. restituere, δεῦρο κατάγειν, id. mittere, ἐνθάδε πέμπειν, Isocr. hucusque, ἄχρι τοῦ δεῦρο, N. T. huc et illuc circumvagari, δεῦρο κἀκεῖσε διαφέρεσθαι, Dem.
Hujusmodi, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, Dem. τοιοῦτός τις, Plat.
Humane, ἀνθρωποπαθῶς, Hermog.
Humanitas, humana natura, ἡ ἀνθρωπότης, comitas, ἡ φιλανθρωπία, Dem. et clementia alicujus, ἡ πραότης τινὸς, et animi facilitas ἢ τρόπου ἐπιείκεια, et indulgentia, ἢ ἄνεσις humanitatem experiri apud aliquos, συγχάνειν τῆς φιλανθρωπίας παρά τινων· frui humanitate aliquorum, ἀπολαύειν τῆς φιλανθρωπίας τινῶν, id. habere humanitatem invicem a natura, ἔχειν φιλανθρωπίαν ἐκ φύσεως πρὸς ἀλλήλους, Isocr.
Humaniter, ἀνθρωπίνως, Dem. disputare humanius de fortuna, διαλέγεσθαι ἀνθρωπινώτερον περὶ τῆς τύχης· humaniter se gerere erga aliquos, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινας, id.
Humanus, ἀνθρώπειος, εία, ειον, genus, ἀνθρώπειον γένος, Lucian. ἀνθρώπινος, ίνη, ινον, genus, ἀνθρώπινον γένος, Plat. comis, ὁ ἢ ἡ φιλάνθρωπος, Dem. et clemens, ἢ πρᾶος· mansuetis et humanis moribus præditus, ἥμερος ἢ φιλάνθρωπος τὸν τρόπον· humanum se præbere erga aliquem, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα, id.
Humatio, ὁ ἐνταφιασμὸς, οῦ· ἡ ταφὴ, ῆς, Thuc.
Humecto, ὑγραίνω, Gal. νοτίζω, Diosc. ἐκμάζω.
Humectus, ὑγρὸς, ὰ, όν, Xen.
Humeo, νοτιάω, Aristot.
Humerus, ὁ ὦμος, ου, Isocr.
Humesco, ὑγραίνομαι, Plat.
Humi, χαμαὶ, sedeo, χαμαὶ κάθημαι, Xen.
Humiditas, ἡ ὑγρασία, ας, Galen. ἡ ὑγρότης, ητος, Plat.
Humidus, ὑγρὸς, ὰ, όν, Xenoph. νότιος, Hom.
Humiliatio, ἡ ταπείνωσις, εως.
Humilio, ταπεινόω, N. T.
Humilis, e, ὁ ἢ ἡ πένης, ητος, ου, Aristot. ταπεινὸς, ἡ, όν. Lucian. animo, ὁ ἢ ἡ ταπεινόφρων, ονος, Plut.
Humilitas, ἡ ταπεινότης, Isocr. ἡ ταπεινοφροσύνη.
Humiliter, ταπεινῶς, Isocr.
Humo, θάπτω, mortuos, νεκροὺς seu ἀποθανόντας, Dem. aliquem, ἐνταφιάζω τινὰ, Basil.
Humor, ἡ ὑγρότης, Plat. ἡ νοτὶς, Athen.
Humus, ἡ γῆ, γῆς, Dem. Confer *Terra*.
Hyacinthinus, ὑακίνθινος, ίνη, ινον.
Hyacinthus, ἡ vel ὁ ὑάκινθος, ου, Diosc.
Hyades, αἱ ὑάδες, ων, Poll.
Hyberna, -orum, τὰ χειμάδιον, ου· in hybernis habere exercitum, ἐν χειμαδίῳ χρῆσθαι τῇ δυνάμει, Dem. ex hybernis educo, ἐκ τῶν χειμαδίων ἐξάγω.
Hyberno, παραχειμάζω, Dem. χειμάζω.
Hybernus, χειμερινὸς, ἡ, όν, morbi, χειμεριναὶ νόσοι, Hipp.
Hydra, ἡ ὕδρα, ας.
Hydria, ἡ ὑδρία, ας, N. T.
Hydropicus, a, um, ὑδρωπικὸς, ἡ, όν.
Hydrops, *morbus*, ὁ ὕδρωψ, ωπος, Gal. hydrope laborans, ὑδρωπικὸς, ἡ, όν· hydrope laboranti similis, ὁ ὕδρωψ· hydrope laboro, ὑδρωπιάω, Diosc. hydrope corripior, ἐξυδρωπιάω, Aristot.
Hydrus, ὁ ὕδρος, ου.
Hyemalis, e, χειμέριος, ία, ιον, Thuc.
Hyematio, ἡ χειμασία, ας, Polyb. ἡ παραχείμασία.
Hyemo, χειμάζω, Dem. χειμερίζω.
Hyems, ὁ χειμὼν, Xen. τὸ χεῖμα.
Hymnus, ὁ ὕμνος, N. T.
Hypocaustum, τὸ ὑπόκαυσον, Vitruv.
Hypochondria, τὰ ὑποχόνδρια, ων.
Hypocrisis, ἡ ὑπόκρισις, εως, N. T.
Hypocrita, ὁ ὑποκριτὴς, οῦ, N. T.
Hypomnema, τὸ ὑπόμνημα, ατος, Isocr.
Hypotheca, ἡ ὑποθήκη, ης, Dem.
Hypothesis, ἡ ὑπόθεσις, εως, Aristot.
Hypotheticus, ὑποθετικὸς, ἡ, όν, Aristot.
Hystrix, ὁ ὕστριξ seu ὕσθριξ, χος, Aristot.

I. J.

JACEO, κεῖμαι, in lecto, ἐν κλίνῃ, Isocr. in terra, κατάκειμαι ἐν τῇ γῇ, Plat. κατακλίνομαι.
Jacio, βάλλω, aliquem gleba, τινὰ βάλῳ, Xen. probra, vide *Probrum*: fundamentum, vid. *Fundamentum*.
Jactanter, κομπαστικῶς, ἀλαζονικῶς.
Jactantia, ἡ ἀλαζονεία, Dem. τὸ φρύαγμα, Plut. ἡ μεγαλαυχία.
Jactatio, ὁ ῥιπτασμὸς, οῦ, Plut. ὁ σάλος.
Jactator, ὁ ῥιπτάζων, Aristot. arrogans, ὁ ἀλαζονικὸς, ὴ, όν, Xen. ὁ ἀλαζὼν, id. ὁ ἀλαζονευόμενος, Isocr.
Jactito, ῥιπτάζω, aliquid, τί, Aristot. glorior, μεγαλαυχίομαι, aliquid, ἐπί τινι, Isocr. ἀγάλλομαί τινι, Thuc. ἐπί τινι, Xen. generis nobilitatem, αὐχέω εὐγένειαν, Aristid. artes, ἀλαζονεύομαι περὶ τῶν τεχνῶν, Isocr. divitias, καταλαζονεύομαι περὶ τοῦ πλούτου, id.
Jacto, ῥίπτω, Xen. Confer *Jactito*.
Jactura, ἡ ἐκβολὴ, ῆς, Dem. temporis, χρόνου παρανάλωμα, Ælian. Confer *Damnum*.
Jactus, ûs, ἡ βολὴ, ῆς, jaculi, ἀκοντίου· retis, ὁ βόλος τοῦ δικτύου, Aristoph.
Jactandi peritia, ἡ εὐστοχία, ἡ εὐημονία, ἡ εὐτοξία.
Jaculandi peritus, ὁ ἢ ἡ εὔστοχος.
Jaculatio, ἡ ἀκόντισις, εως, Suid.
Jaculator, ὁ ἀκοντιστὴς, οῦ, Xenoph. ὁ τοξότης.
Jaculatorius, ἀκοντιστήριος, ία, ιον.
Jaculatrix, ἡ ἀκοντίζουσα, ης.
Jaculor, ἀκοντίζω, hastam, τὸ δόρυ, Plut. in aliquem, τινὰ, Xen. εἴς τινα, id.
Jaculum, τὸ ἀκόντιον, ου, Xen.
Jam, ἤδη, pulso, ἀμύνομαι, Dem. ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς· ἐν τῷ παρόντι, ιῦν· jam jam, παραυτίκα, id. ὅσον οὐκ ἤδη, Xen. jam diu, ἐκ πολλοῦ χρόνου, Dem. πολὺν ἤδη χρόνον, id. jam pridem, πάλαι, Lucian. jam olim, ἐκ πολλοῦ ἤδη, Dem. jam inde a pueris, εὐθὺς ἐκ νέων, Aristot.
Janitor, ὁ θυρωρὸς, οῦ, Lucian. ὁ πυλωρός.
Janitrix, ἡ θυρωρὸς, οῦ, N. T.
Janua, ἡ θύρα, Xen. januam pulso, θύραν πατάσσω, id. aperio, ἀναπετάννυμι τὰς θύρας, Lucian. claudo, θύρας κλίω, N. T.
Januarius, ὁ ἀνθεστηριὼν, Dem. ὁ Ἰανουάριος.
Jaspis, ἡ ἴασπις, ιδος, Diosc.
Ibi, ἐκεῖ, bellum gerere, πολιμεῖν, Dem. manere, αὐτοῦ καταμένειν, Isocr. auctor fuit horum, αὐτόθι αἴτιος ἦν τούτων, Dem. ubi, ἐνταῦθα, ὅ, Isocr. ibid. αὐτόθι, Dem.
Ibis, ἡ ἶβις, ιδος, Herodot.
Ico, πλήττω, fœdus cum aliquo, ποιέομαι συνθήκην πρός τινα, Dem. σπένδομαι πρός τινα, Thuc.
Icon, ἡ εἰκὼν, όνος, Isocr.
Ictericus, ἰκτερικὸς, ἡ, όν, Gal.
Icterus, ὁ ἴκτερος, ου, Gal. ictero laboro, ἰκτεριάω, Diosc. ictero laborans, ἰκτερικὸς, ἡ, όν, Hipp. ὁ ἢ ἡ ἰκτεριώδης, ους, Diosc. ictero corripior, ἰκτεριόομαι, Gal.
Ictus, ûs, ἡ πληγὴ, ῆς, Isocr.
Icuncula, τὸ εἰκόνιον, ου, Plut.
Idcirco, διὰ τοῦτο, Dem. διὰ ταῦτα, id.
Idea, ἡ ἰδία, ας, Plat.
Idem, ὁ αὐτὸς, ἡ αὐτὴ, τὸ αὐτὸ, seu ταὐτὸ, Aristoph. ὕτος, αὕτη, τοῦτο, Plut. dico, ταυτολογέω, quod, ταυτὸν, ὅτιερ, Isocr. secunda fortuna, ταυτὸν τῇ εὐδαιμονίᾳ, Aristot.
Identidem, θαμινῶς, Xen.
Identitas, ἡ ταυτότης, ητος, Aristot.
Ideo, διὸ, Dem. διὰ τοῦτο, id. quod, τοῦτο ὅτι, ὅτι, Isocr. ideo, quod condidisti homines, ἀνθ' ὧν ἔπλασας ἀνθρώπους, Plut.
Idioma, τὸ ἰδίωμα, ατος, Diosc.
Idiota, ὁ ἰδιώτης, ου, Dem.
Idololatra, ὁ εἰδωλολάτρης, ου, N. T. sum, εἰδωλολατρεύω, Bas.
Idololatria, ἡ εἰδωλολατρεία, ας, N. T.
Idolum, τὸ εἴδωλον, ου N. T.
Idonee, ἐπιτηδείως, Thuc. ἱκανῶς.
Idoneus, ἐπιτήδειος, εία, ειον· idoneum tempus, ἐπιτήδειος καιρὸς, Dem. ad aliquid, τινὶ, Aristot. εἴς τι, Herodian. ad gerendam rempublicam, πολιτεύεσθαι, Dem. ad negotium, χρήσιμος ἐπὶ πρᾶγμα, id. ad gerendas res justas, πρακτικὸς τῶν δικαίων, Aristot. ad omnia, εὐάρμοστος πρὸς ἅπαντα, Isocr. ad docendum, ἱκανὸς διδάσκειν, id. ad aliquid, πρός τι, Lucian. corpore, τὸ σῶμα, Xen. civis, πολίτης, Isocr. ad agendum, δυνάμενος πράττειν, id.
Idus, αἱ ἰδοὶ, ῶν.
Jecinorosus. Vide *Hepaticus, a, um.*

Jecur. Vide *Hepar.*
Jejune, ἀγευστὶ, ἀκρατί.
Jejunitas, ἡ νηστία, Aristot. ἡ ἀσιτία, id.
Jejunium, idem quod præced.
Jejuno, ἀσιτίω, Gal. νηστεύω, Plut.
Jejunus, ὁ ϗ ἡ ἄσιτος, Dem. ὁ ϗ ἡ ἄγευστος, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἀπόσιτος, id.
Jentaculum, ὁ ἀκρατισμὸς, ῦ, Plut. τὸ ἀκράτισμα, ατος, Aristot.
Jento, ἀκρατίζομαι, Philo.
JESUS, ὁ Ἰησοῦς, οῦ, N. T.
Igitur, ἴν' properant, χωρῆσιν ἔν, Dem. τοίνυν oportet, δεῖ ἐκεῖν precabatur, ἐκεῖν ἠύχετο δή· commemoravi, ὑπέμνησα δὴ, id.
Ignavus, ἀργοὸν, ὕσα, ὖν, Dem. ὁ ϗ ἀνεπιστήμων, Thuc. μὴ ἐπισάμενος, Xen.
Ignave, ἀργῶς, se gerere, ἔχειν, Plut. timide, ἀνάνδρως, se gerere erga hostes, ἔχειν πρὸς τὺς ἐχθροὺς, Isocr.
Ignavia, ἡ ἀργία, Dem. ἡ ῥᾳθυμία, et socordia, ἡ ἀργία ϗ ῥᾳθυμία, et negligentia, ῥᾳθυμία ϗ ἀμέλεια· τὸ ῥᾳθυμεῖν nimia et intempestiva, ῥᾳθυμία πολλὴ ϗ ἄκαιρος· insignis et pernicosa, ὑπερβάλλουσα ϗ ἀνήκεστος· ignaviæ se dare, ἀποκλίνειν ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν· per ignaviam negligere aliquid, διὰ ῥᾳθυμίαν προΐσθαί τι· ignaviam deponere, ἀποβίεσθαι ῥᾳθυμίαν· et timiditas, ἡ ἀνανδρία ϗ κακία, et mollities, ϗ μαλακία, et socordia, ϗ ῥᾳθυμία· facere aliquid ob ignaviam et effeminatum animum, ποιεῖν τι διειλίας ϗ ἀνανδρίας ἕνεκα, id.
Ignaviter, segniter, ἀργῶς, Dem. ῥᾳθύμως, Isocr. timide, ἀνάνδρως, id. κακῶς, Dem.
Ignavus, piger, ἀργὸς, ὴ, ὸν, Dem. ἀργέων, ὼν, ὕσα, ὖν, id. ὁ ϗ ἡ ῥᾳθυμος, ου, Isocr. ῥᾳθυμῶν, ῦσα, ῦν, id. timidus, ὁ ϗ ἡ ἄνανδρος, ου, Dem. φαῦλος, η, ον, id. μαλακὸς, ὴ, ὸν, Isocr. sum, ῥᾳθυμέω, Dem. ἀργέω, id. μαλακίζομαι, id. κακίζομαι, id. ἀκηρὸς.
Ignesco, ἐκπυρόομαι, Galen.
Igneus, πύρινος, η, ον, Theophr. ὁ ϗ ἡ ἔμπυρος, Diosc. ὁ ϗ ἡ πυροειδὴς, Plat.
Igniarium, τὸ πυρεῖον, ου, Plat.
Igniculus, τὸ πυρίδιον, ου.
Ignis, τὸ πῦρ, πυρὸς, Aristot. sacer, τὸ ἱερυσίπελας, ατος, Gal. cœlestis, ὁ πρηστὴρ, ῆρος, Aristot. cœlo descendens, πῦρ καταβάσιον, Philo. fatuus, ὁ πολυδευκὴς.
Ignitus, ὁ ϗ ἡ πυρώδης, ους, Diosc. ὁ ϗ ἡ διάπυρος, ου, Plut.
Ignobilis, e, genere, ὁ ϗ ἡ ἀγενὴς, ους, Dem. ὁ ϗ ἡ δυσγενὴς, ους, nomine, ὁ ϗ ἡ ἄδοξος, ου, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀνώνυμος, ου, id. ὁ ϗ ἡ ἀκλεὴς.
Ignobilitas generis, ἡ δυσγένεια, ας, Plut. nominis, ἡ ἀδοξία, ας, Dem. et humilitas, ϗ ταπεινότης, id.
Ignominia, ἡ δύσκλεια, Dem. ἡ ἀδοξία, et contemptus, ἀδοξία ϗ αἰσχύνη· ignominiam alicui adfero, αἰσχύνην φέρω τινὶ· concido in tenebras et ignominiam, γίγνομαι ἐν σκότει ϗ δυσκλείᾳ· fugio ignominiam, φεύγω ἀδοξίαν· abstergo ignominiam rerum gestarum, ἀποτρίβομαι τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν· ignominia adficio et pessime tracto, ἀτιμάω ϗ τὰ ἔσχατα πράττω τινά· contra omne jus et æquitatem noto, παρὰ τὰ δίκαια πάντα ἀτιμάομαι, id.
Ignominiose, ἀδόξως, Dem.
Ignominiosus, ὁ ϗ ἡ ἄτιμος, ου, Dem. et turpis, ἀσυμφέρων ϗ αἰσχρὸς· ignominiosum habetur jam, versari in rep. ἀσυμφέρον ἤδη τὸ πολιτεύεσθαι· ignominiosum duco, ἐν αἰσχρῷ τίθημι, id.
Ignorabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄγνωστος, ου, Lucian.
Ignorantia, ἡ ἄγνοια, Dem. ἡ ἀγνωσία, id. et inscitia rerum, ἡ ἀπειρία ϗ ἄγνοια πραγμάτων, id. et oblivio, ἄγνοια ϗ λήθη, Isocr. cum ignavia conjuncta, ἄγνοια μεμιγμένη κακίᾳ, Dem. incido in ignorantiam, ἐμπίπτω εἰς ἄγνοιαν, Isocr. facere aliquid ex ignorantia, ποιεῖν τι δι' ἄγνοιαν, Dem.
Ignoratio, ἡ ἀγνωσία, Dem.
Ignoro, ἀγνοέω, res, τὰ πράγματα, Dem. aliquem, τινὰ, id. aliquid, λανθάνει μέ τι, id. nihil aliorum, ὐδενὸς τῶν ἄλλων ἀπολείπομαι, id.
Ignoscentia, ἡ συγγνώμη, Dem. Confer *Venia.*
Ignoscibilis, e, συγγνωστὸς, ὴ, ὸν, Plut.
Ignosco, συγγινώσκω, alicui peccatum, τινὶ ἁμαρτίαν, Eurip. fraudem, τῆς ἀπάτης, Philostrat. alicui, συγγνώμην ἔχω τινὶ, Isocr. συγγνώμην δίδωμί τινι, Polyb.
Ignotus, ἀγνοούμενος, ίνη, ινον, Dem. ὁ ϗ ἡ ἄγνωστος· alicui, ἀγνὼς τινι, id. de rebus ignotis loqui, περὶ ἀγνοουμένων λόγως ποιεῖσθαι, Isocr.
Ilex, ἡ πρῖνος, ου, Aristot.
Ilia, ὁ κενιὼν, ῶνος.
Ilicet, ἴλιν δή.
Ilicetum, ὁ πρινὼν, ῶνος.
Iliceus, a, um, πρίνινος, ίνη, ινον, Aristoph.
Illabor, εἰσπίπτω, in aliquid, εἴς τι, Thuc.
Illaboratus, ὁ ϗ ἡ ἀνέργαστος, ου, Lucian. aurum, ἄπεφθος χρυσὸς, id.
Illac, ἐκεῖσε.
Illacrymor, ἐπιδακρύω, mortuo, τῷ τεθνηκότι· fortunæ meæ, καταδακρύω τὴν ἐμαυτοῦ τύχην, Xen.
Illæsus, ὁ ϗ ἡ ἀβλαβὴς, ους, Xen. ὁ ϗ ἡ ἀλώβητος, ὁ ϗ ἡ ἀπήμων.
Illaqueo, παγιδεύω, aliquem, τινὰ, N. T.
Illaudatus, ὁ ϗ ἡ ἀνεγκωμίαστος, ου, Isocr.
Ille, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνον, Dem. ille ipse, ἐκεῖνος αὐτὸς, id.
Illecebræ, αἱ ἐναγωγαὶ, ῶν, Plat. τὰ θέλγητρα.
Illecebrosus, ἐναγωγὸς, ὴ, ὸν, Thuc. ὁ ϗ ἡ θελκτήριος, et attractitius, ἀγωγὸς ϗ ἑλκτικὸς, Ælian.
Illectamentum, ἡ ἐναγωγὴ, ῆς, Plat.
Illegitimus, ὁ ϗ ἡ ἔννομος, ου, Philo. ὁ ϗ ἡ ἐκθεσμος, ου, id.
Illepide, ἀχαρίεντως, ἀχαρίτως, Hermog.
Illepidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄχαρις, ιτος, Herod.
Illibate, ἀψαύστως seu ἀψαυστὶ, Plut.
Illibatus, ὁ ϗ ἡ ἄψαυστος, ου, Philo. ὁ ϗ ἡ ἄθικτος, ου, Plut.
Illiberalis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνελεύθερος, ου, et tenax, ϗ μικρολόγος, Dem. servilis, ὁ ϗ ἡ δελοπρεπὴς, ους, Xen.
Illiberalitas, ἡ ἀνελευθερία, ας, Aristot. ingenium servile, ἡ ἀγένεια, ας, Cl. Alex.
Illiberaliter, ἀνελευθερῶς, δυλοπρεπῶς.
Illic, ἐκεῖ, Dem. nulli erant illic, præterquam Thebani, ἦ γὰρ ἦσαν αὐτόθι, πλὴν Θηβαῖοι, id.
Illicio, ἐπάγω, Dem. aliquem, θηράω τινὰ, Isocr.
Illicite, ἀθέμως, Hesych.
Illicitus, ὁ ϗ ἡ ἄθεμος, ου, Plut. ὁ ϗ ἡ ἀθέμιτος, ου· illicita precor, ἀθέμιτα εὔχομαι, Xen. facio, ἀθέμιτα ποιῶ, id.
Illicium, idem quod *Illecebræ.*
Illico, παραυτίκα, Dem. Confer *Statim.*
Illido, προσδάλλω, aliquid alicui. τί τινι, Plut.
Illigo, προσδέω, ἐνδέω· legi, εἰς νόμον, Plat.
Illimis, e, ὁ ϗ ἡ ἄπηλος, ου.
Illinc, ἐκεῖθεν, Dem. ἐντεῦθεν, id.
Illinimentum, τὸ ἐπίχρισμα, ατος, Diosc.
Illinio, ἐπιχρίω, Gal. ἐναλείφω.
Illisio, ἡ προσβολὴ, ῆς, Plut.
Illiteratus, ὁ ϗ ἡ ἀπαίδευτος, ου, Æschin. ὁ ϗ ἡ ἀγράμματος, ου, N. T. ὁ ἐκ τῶν λόγων ὤν, Plut. Confer *Indoctus.*
Illitus, ὁ ϗ ἡ ἐπίχρισος, ου, Gal.
Illo, ἐκεῖσε, sermonis, τῷ λόγῳ, Herodot.
Illotus, ὁ ϗ ἡ ἄλυτος, ου, Plut. ὁ ϗ ἡ ἄνιπτος, ου, N. T. illotis manibus, ἀνίπτοις χερσὶ, Naz. pedibus, ποσὶ, Philo.
Illuc, ἐκεῖσε, ire, πορεύεσθαι, Dem. ἐκεῖ, sequi, aliquem, ἐκεῖ ἕπεσθαί τινα, Chrys. et inde huc, ἐκεῖσε, ϗ ἐκεῖθεν δεῦρο, Dem.
Illuceo, ἐκλάμπω, Xen. ἐπιφαίνομαι, alicui, τινὶ, id.
Illucesco, ἐπιφαίνω, N. T. ἐπιφώσκω· sabbatum illucescebat, ἐπέφωσκε σάββατον, ibid. ubi illuxit, sc. dies, ὑπολαμπύσης ἡμέρας· illucescente die, διαφωσκούσης ἡμέρας, Herodot.
Illudo, ἐμπαίζω, alicui, τινὶ, N. T. φενακίζω τινὰ, Dem. ἐκτρυφάω τινὰ, Lucian. χλευάζω τινὰ, Herodian operibus alicujus, ὑβρίζω εἰς ἔργα τινὸς, id.
Illuminate, περιφωτισμένως.
Illuminatio, ἡ ἐπίλαμψις, εως, Philo. ὁ φωτισμὸς, οῦ, N. T. ἡ φωταγωγία, ας. Naz. ἡ ἔλλαμψις, εως, apud Theol.
Illumino, φωτίζω, Galen. καταφωτίζω, Naz. λαμπρύνω· aliquid, καταλάμπω τι, Plut. ἐλλάμπω, apud Theol.
Illunis, ὁ ϗ ἡ ἀσέληνος, nox, νὺξ, Æl.
Illusio, ludificatio, ὁ ἐμπαιγμὸς, οῦ, N. T. ὁ μυκτηρισμὸς, οῦ, deceptio, ἡ ἐξαπάτη, ης, Dem. ἡ διάκρουσις, εως, id.
Illusor, ὁ ἐμπαίκτης, N. T.
Illustratio, ἡ ἔλλαμψις, εως.
Illustris, e, ὁ ϗ ἡ ἐπιφανὴς, ους, bellum, ἐπιφανὴς πόλεμος, Dem. ὀνομαστὸς, ὴ, ὸν, vir, ἀνὴρ. id. ἀνὴρ ὠνομασμένος, Isocr. ἀνὴρ λαμπρὸς, Dem. illustrem fieri per aliquid, ἐπιφανὴ γίνεσθαι διά τι, id. ἀπολαμπρύνεσθαί τινι, Herodot.
Illustro, καταλάμπω, aliquid, τι, Plut. φωτίζω τι, Gal. declaro, φανερόω, δηλόω, Isocr.
Illuvies, ἡ ἄλυσις, Naz. τὸ περίψημα, N. T. τὸ ἀπόνιμμα, Clem. Alex.
Imaginarius, φανταστικὸς, ὴ, ὸν, Plut.
Imaginatio, ἡ φαντασία, ας, Aristot.
Imaginor, φαντάζομαι, videre aliquid, ὁρᾷν τι, Gal. aliquid animo, διατυπόω τι, Her.
Imago, ἡ εἰκὼν, όνος, Dem. τὸ ἄγαλμα, id. τὸ εἴδωλον, id. Confer *Simulacrum.*
Imaguncula, τὸ εἰκόνιον, Plut. τὸ ἀγαλμάτιον, Lucian.
Imbecillis, e, ὁ ϗ ἡ ἀσθενὴς, ους, corpore, τὸ σῶμα, Plat. opibus, χρήμασι, id. ὁ ϗ ἡ ἄῤῥωστος, ου, Xen. ὁ ϗ ἡ ἀδύνατος, ου, Dem. sum, ἀσθενέω, Isocr.
Imbecillitas, ἡ ἀσθένεια, ας, Dem. ἡ ἀῤῥωστία, ας, Bas. corporis, κακυχία, ας, Diod. Sic.
Imbecilliter, ἀσθενῶς, Dem.
Imbellis, ὁ ϗ ἡ ἀπόλεμος, ου, Musa, μῦσα, Plat. ὁ ϗ ἡ ἀνανδρος, ου, Isocr. ἄμαχος.
Imber, ὁ ὄμβρος· imbribus inundari, καταπλύζεσθαι ὑπὸ τῶν ὄμβρων, Isocr. τὰ ὕδατα· damnum accipere ab imbribus, βλάπτεσθαι ὑφ' ὑδάτων, Dem. imbre madens, ὁ ϗ ἡ ὀμβρος, Aristot. ὁ ϗ ἡ κάτομβρος, Theophr.
Imberbis, e, ὁ ϗ ἡ ἀγένειος, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἀπώγων.
Imbibo, ἐμπίνω, plus vini, quam decet, πλέον τοῦ ἱκανοῦ τοῦ οἴνου, Lucian. aliquid animo, ἐναπομάττομαί τι, Philo. comprehendo seu intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, Plut.
Imbrex, τὸ γύϊσσον, ου, Phavor. ὁ κέραμος τρογυλοειδὴς.
Imbricatim, γυισσοειδῶς.
Imbrico, ἀπογυισσόω, Aristot.
Imbricus, ὁ ϗ ἡ ὄμβριος, ου, Aristoph.
Imbuo, ἐμβρέχω, Diosc. παραδύω, Bas. instituo, παιδεύω τινά τινι, Xenoph. aliquem institutis alicujus, τινὰ ἐπιτηδεύμασί τινος, Herodian. Confer *Doceo, Instituo.*
Imitabilis, μιμητὸς, ὴ, όν.
Imitamen, τὸ μίμημα, ατος, vocis, φωνῆς, Plat.
Imitandus, μιμητέος, ία, έον, ζηλωτέος, ία, έον.
Imitatio, ἡ μίμησις, εως, Thuc. τὸ μίμημα, Philo. τὸ ἀπομίμημα, Diod. Sic. ridicula, ὁ σιθηκισμὸς, οῦ, Aristoph. inepta, ἡ κακοζηλία, Lucian.
Imitator, ὁ μιμητὴς, οῦ, Thuc. histrionicus, ὁ μῖμος, ου, Dem.
Imitor, μιμέομαι, majores opere, τὺς προγόνως τῷ ἔργῳ, Dem. res gestas alicujus, τὰς πράξεις τινὸς, id. et æmulor aliquem, ϗ ζηλόω τινὰ, Isocr. ζηλόω τινὰ ϗ τὰ ἐκείνου ἴχνη διώκω, Plat. μιμητὴς ϗ ζηλωτὴς γίγνομαί τινος, Isocr. imitando aliquid exprimere, τοῖς μιμήσεσιν ἐδιάζειν, Ælian. ad imitandum sibi aliquid proponere, πρός τι ἀποβλέπειν, Lucian.
Immaculatus, ὁ ϗ ἡ ἄμωμος, LXX. ὁ ϗ ἡ ἄσπιλος, N. T. ὁ ϗ ἡ ἀμίαντος, Plut.

Immadeo, ἰμβρέχομαι, Diosc.
Immanis, e, ἄγριος, ία, ιον, et difficilis homo, ἀνὴρ ἄγριος ἢ χαλεπὸς, Plat. et crudelis bestia, θηρίον ἄγριον ἢ πλείστης ὠμότητος μεστὸν, Isocr. ὠμὸς, ἡ, όν· immanis animo, ὠμὸς τὴν γνώμην, Dem. χαλεπὸς, ἡ, όν· tyrannus, χαλεπὸς τύραννος, Isocr. ingens. ὁ ἢ ἡ ὑπερμεγέθης, ους, Xen. ὁ ἢ ἡ στιλβοῦσι· immane quantum, θυμαστὸν ὅσον, Plat ἀμύθητον ὅσον, Aristot.
Immanitas, ἡ ἀγριότης, Plut. ἡ ὠμότης, et sævitia alicujus, ἢ χαλεπότης τινὸς. Isocr.
Immansuetus, ὁ ἢ ἡ ἀνήμερος, ε, N. T. ὁ ἢ ἡ ἄπηνὴς, ους, Aristot.
Immarcescibilis, ὁ ἢ ἡ ἀμάραντος, N. T.
Immarcesco, μαραίνομαι, Philo. ἀπομαραίνομαι, Plut.
Immature, ἀωρὶ. Athen.
Immaturitas, ἡ ἀωρία, ας, Aristoph.
Immaturus, ὁ ἢ ἡ ἄωρος, ε, ad conjugium, πρὸς τὸν γάμον, Plut. ad edendum, εἰς βρῶσιν, Philo. immatura morte præreptus, πρὸ ὥρας ἀναρπασθεὶς, Lucian.
Immediate, ἀμέσως.
Immediatus, ὁ ἢ ἡ ἄμεσος, ε, Al. Aphr.
Immedicabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀμήκιστος, Plut. ὁ ἢ ἡ ἀνίατος. Galen. ὁ ἢ ἡ ἀθεράπευτος. Philo.
Immeditatus, ὁ ἢ ἡ ἀμελέτητος, Lucian.
Immeio, ἐνερίω, Diosc.
Immemor, ὁ ἢ ἡ ἀμνήμων, ονος, Plat. ὁ ἢ ἡ ἐπιλήσμων, ονος, alicujus, τινὸς, Æschin sum. ἀμνημονέω, alicujus, τινὸς, Dem.
Immemorabilis, ἐκ ἀξιομνημόνευτος.
Immemoratus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀμνημόνευτος, ε
Immensitas, ἡ ἀμετρία, Lucian. τὸ ἄμετρον, id.
Immensus, ὁ ἢ ἡ ἄμετρος, ε, Lucian. ὁ ἢ ἡ ἀμέτρητος. id. ὁ ἢ ἡ ὑπερμεγέθης, ους, apparatus. παρασκευὴ, Isocr. ὁ ἢ ἡ ἀνυπέρβλητος, ambitio, φιλοτιμία, Dem. potentia alicujus, δύναμίς τινος, id. ὑπερβάλλων, ουσα, ον, atrocia et immensa, δεινὰ ἢ ὑπερβάλλοντα, id.
Immeo, εἰσέρχομαι, Dem. εἶσιμι, Xen.
Immerens, ὁ ἢ ἡ ἀναίτιος, ε, Plut.
Immergo, ἐμβάπτω, in ceram, εἰς κηρὸν, Arist. in aquam, ἀποβάπτω εἰς ὕδωρ, Diosc. καταδύνω ἐφ' ὕδατι, Aristot. aliquem in mare, βαπτίζω τινὰ εἰς θάλασσαν, Plut.
Immerito, ἀναξίως, Isocr. fortunam adversam experiri, παρὰ τὴν ἀξίαν δυσυχεῖν, id.
Immeritus, ὁ ἢ ἡ ἀνάξιος, ε, Dem.
Immersabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀβάπτιστος, ε, Pind.
Immersio, ὁ βαπτισμὸς, ε, N. T.
Immigro, ἀποικέω, in alium locum, εἰς ἄλλον τόπον, Isocr.
Immineo, ἐπίκειμαι, cervicibus, τοῖς αὐχέσι, Herodian. imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος, Dem. finis vitæ nobis, ἐπίκειται τέλος ἡμῖν· crudelis mors inevitabiliter, ἀφύκτως ἐπιχείμαται θάνατος, Plut. imminet fames, μέλλει ἔσεσθαι λιμὸς, Ælian.
Imminuo, μικρύνω, μιόω, ἐλαττόω, aliquid, τὶ, Isocr. civitates, ἐλάττως ποιοῦσαι τὰς πόλεις· imminuta est respublica, τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε, id.
Imminutio, ἡ ἐλάττωσις, εως, τὸ ἐλάττωμα, ατος, ἡ μείωσις, εως, Philo.
Immisceo, ἀναμίγνυμι, aliquid, τὶ, Plut. ἐμπλέκω τι, N. T.
Immiserabilis, e. ὁ ἢ ἡ ἄνοικτος, ε, Eurip.
Immisericordia, ἡ ἀνελεημοσύνη, ης.
Immisericorditer, ἀνηλεῶς, Philo. ἀνοίκτως, Soph.
Immisericors, ὁ ἢ ἡ ἀνελεήμων, N.T. ὁ ἢ ἡ ἀνηλὴς, Philo.
Immissio, ἡ ἔνεσις, ἡ ἔφεσις.
Immitis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνεπιεικὴς, ους, ὁ ἢ ἡ ἀπηνὴς, ους, ὁ ἢ ἡ ἀμείλιχος, et nemini ignoscens, ὁ ἢ ἡ ἀσυγγνώμων, ονος, Dem. et asper, πικρὸς ἢ χαλεπὸς, Isocr.
Immitto, ἐνίημι, Xenoph. equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινὸν, id. alicui manus, τινὶ χεῖρας, N. T. navem mari, ἐπαφίημι τὴν ναῦν τῷ πέλαγῳ, Synes. aliquem in aliquid, ἀνίημί τινα εἴς τι, Aristot.
Immo, ἢ γε, audaces, immo temerarios esse dicit, Θρᾷλίους, ἢ ἵππας γε ἔφη, Plat. immo etiam ad ipsos hostes, ἀλλὰ δὴ ἢ πρὸς πολεμίους, Liban. immo vero omnia, inquit, πάντα μὲν οὖν, ἔφη, Xenoph. immo vero beati, qui audiunt verbum Dei, μακάριοι μὲν οὖν γε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, N.T. turpe est, immo turpissimum, ἴσχι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων, Dem. quin immo barbari quoque sponte illi se dediderunt, ἀλλὰ μὴν ἢ βάρβαροι ἑκόντες αὐτῷ προσεχώρουν, Herodian.
Immobilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀκίνητος, ε, Xen. ὁ ἢ ἡ ἀκλινὴς, ους. Naz. immobilem esse, ἀμετακινήτως seu ἀκινήτως ἔχειν, Isocr. Aristot.
Immobilitas, ἡ ἀκινησία, Al. Aphr.
Immobiliter, ἀκινήτως, Isocr. ἀμεταπινήτως, Aristot.
Immoderate, ἀμέτρως, proterve, ἀκολάστως.
Immoderatio, ἡ ἀμετρία, ας, Plut.
Immoderatus, ὁ ἢ ἡ ἄμετρος, ε, Naz. sumptus, δαπάνη πλείων τῆς μετρίας· potus, πότος πλείων τῆς μετρίας, Dem. protervus, ὁ ἢ ἡ ἀκόλαστος, ε. Plut.
Immodeste, ἀκοσμως, προπετῶς, Dem. agere, διατρίβειν ἐν ἀκολασίαις. id.
Immodestia, ἡ ἀκοσμία, Plut. ἡ προπέτεια, Dem.
Immodestus, ἀκοσμῶν, οὖσα, οὖν, Dem. ὁ ἢ ἡ προπετὴς, ους, id. ὁ ἢ ἡ ἄκοσμος.
Immodice, ἀμέτρως, exaggerare dicendo, ὑπερβολὴν μεγάλην λέγειν, Dem.
Immodicus, ὁ ἢ ἡ ἄμετρος, ε, Lucian. ὁ ἢ ἡ ἀνυπέρβλητος, ε, Dem. ὁ ἢ ἡ ὑπέρογκος, ε, id. ὁ ἢ ἡ πλείων τῆς μετρίας, id. ὁ, ἡ, τὸ ἔξω τοῦ μέτρου, luxus, τρυφὴ, Æl.
Immolatio, ἡ θυσία, ας, Aristot.
Immolator, ὁ θύτης, ε, Herodian.
Immolo, καταθύω. Herodian. bovem, θύω βοῦν, Plut. Deo, Θεῷ, Plut. hostiam alicui, θυσίαν τινὶ, Xenoph. pro aliquo, διά τι, id. animalia, κατασφάττω ζῶα, Herodian. homines, ἀνθρωποθυτέω, Philo.
Immorigerus, ὁ ἢ ἡ δυσήνιος, ε, Galen.
Immorior, ἐναποθνήσκω, Thuc.
Immoror, διατρίβω, Dem. ἐνδιατρίβω, alicui rei, τινὶ, Plut. περί τι, Thuc. ἔν τινι, Xen. κατά τι, Dem. ἐγχρονίζω τινὶ, Thuc. rebus molestis, ἐμμένω τοῖς ἀνιῶσι, id.
Immortalis, e, ὁ ἢ ἡ ἀθάνατος, ε, fio ob aliquid, γίγνομαι διά τι, Isocr. sum ob aliquid, εἰμὶ ἴνικά τινος, Dem. immortalia sapio, τὰ ἀθάνατα φρονέω, Isocr. immortalem facio aliquem, ἀταθανατίζω τινὰ, Lucian. ἀείμνηστον παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ποιῶ τινὰ, Isocr. immortalem sui memoriam relinquere, ἀθάνατον τὴν περὶ αὐτοῦ μνήμην καταλείπειν, Isocr.
Immortalitas, ἡ ἀθανασία, Isocr. ἡ ἀφθαρσία, immortalitatem appetere, ὀρέγεσθαι ἀθανασίας· consequi, τυγχάνειν ἀθανασίας· frui immortalitate, μετέχειν ἀθανασίας, id.
Immortaliter, ἀθανάτως.
Immotus, ὁ ἢ ἡ ἄσειστος, ε; Chrys. ὁ ἢ ἡ ἀκίνητος, ε, Aristot. ὁ ἢ ἡ ἀμετακίνητος, ε, N T. ὁ ἢ ἡ ἀδιάτρητος, ε, LXX. sto, ἀτρεμίζω, Eurip.
Immundities, τὸ μίασμα, ατος, LXX. ὁ μιασμὸς, ε, Plut. ἡ ἀκαθαρσία, ας, Dem. ἡ ἀκαθαρότης, ητος, id.
Immundus, ὁ ἢ ἡ ἄναγνος, ε, Philo. ὁ ἢ ἡ ἀκάθαρτος, ε, Dem. μιαρὸς, ρὰ, ρόν.
Immunis, e, ὁ ἢ ἡ ἀτελὴς, ους, ab aliqua re, τινὸς, Dem. ab excubiis, φρουρᾶς ἀτέλειαν ἔχων, Ælian. sum, ἀσυμβολίω, Ach. Tat. immunem facere aliquem ab aliqua re, ἀτέλειάν τινος διδόναι τινὶ, Dem.
Immunitas, ἡ ἀτέλεια, Dem. immunitatem ab aliqua re alicui tribuere, ἀξιῶν τινα τῆς ἀτελείας τινὸς· διδόναι τινὶ ἀτέλειαν τινός. consequi ab aliquo, τυγχάνειν ἀτελείας παρά τινος· invenire beneficiis, εὑρίσκειν ἀτέλειαν ἀντ' εὐεργεσιῶν· habere, ἀτέλειαν ἔχειν· abrogare, ἀφαιρεῖσθαι· relinquere liberis, καταλείπειν τοῖς παισὶν· immunitate sua frui, χρῆσθαι ὕσῃ ἀτελείᾳ, id.
Immunitus, ὁ ἢ ἡ ἀτείχιστος, ε, ὁ ἢ ἡ ἄφυλακτος, ε, Aristoph.
Immutabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀμετάτρεπτος, ε, Plut. ὁ ἢ ἡ ἄτρεπτος, ε, id. ὁ ἢ ἡ ἀμετάθετος, Plat. ὁ ἢ ἡ ἀμεταπήδητος, ε, N. T. ἀμεταπαυστότως ἔχων, ουσα, ον, Isocr.
Immutabilitas, ἡ ἀμεταβλησία, ας.
Immutabiliter, ἀτρέπτως, Philo. ἀμεταπαυστότως, Isocr.
Immutatio, ἡ ἐναλλαγὴ, ῆς. Vide *Mutatio.*
Immuto, μεταλλάττω. Confer *Muto.*
Imo. Vide *Immo.*
Impacatus, ἐκ εἰρηναῖος, αία, αῖον.
Impactio, ἡ προσκοπὴ, ῆς, Thuc.
Impactus Vide *Impingo.*
Impar, ὁ ἢ ἡ ἄνισος, ε, Aristot. ὁ ἢ ἡ ἀνάρτιος, ε, περισσὸς, ὴ, όν· numerus, ἀριθμὸς περισσὸς, Plut ad pugnandum, ἐκ ἀξιόμαχος, Diod. Sic.
Imparatus, ὁ ἢ ἡ ἀπαράσκευος, ε, ἀπαρασκεύαστος, ε, omnino ad aliquid, παντάπασι πρός τι, Dem.
Imparilitas, ἡ ἀνισότης, ητος, Aristot.
Impariter, ἀνίσως.
Impatibilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀπαθὴς, ους, ὁ ἢ ἡ ἀπαθὴς, ους, Plut.
Impatibilitas, ἡ ἀπάθεια, ας, Plut.
Impatibiliter, ἀπαθῶς, Plut.
Impatiens, ὁ ἢ ἡ ἀπαθὴς, ὁ ἢ ἡ ἀτλήμων.
Impatientia, ἡ ἀτλησία, ας, Hesych.
Impatienter, ἀμενηνὶ, aliquid ferre, δυσηνιάστως τι φέρειν, Synes.
Impavidus, ὁ ἢ ἡ ἄφοβος, Plut. ὁ ἢ ἡ ἀδεὴς.
Impedimentum, τὸ ἐμπόδισμα, Dem. τὸ ἐμπόδιον, id. τὸ κώλυμα, ατος, Lucian. ἡ κωλύμη, Thuc. impedimento esse alicui, εἶναί τινι ἐμπόδισμα, Dem. ἐμποδίζειν τινὰ, id. ἐμποδὼν γίνεσθαί τινι, Plut. impedimento alicui esse, ne agat, ἐμποδὼν εἶναί τινι πρὸς τὸ δρᾶν, Aristot. impedimento carens, ὁ ἢ ἡ ἀπερίσπαστος, Epictet. impedimentum tollere, ἐκποδὼν ποιεῖσθαι, Heliod. adferre alicui in aliqua re, ἀπασχολεῖν τινι περί τι, Herodian. sine impedimento, ἀνεμποδίστως, Diod. Sic. impedimenta bellica, ἡ ἀποσκευὴ, LXX. Confer sequens *Impedio.*
Impedio, pedes implico, ἐμποδίζω, aliqua re, τινὶ, Aristot. prohibeo, ἐμποδίζω, aliquem, τινὰ, Isocr. τινὶ, id. κωλύω τινὰ, Dem. quo minus fiat aliquid, διακωλύω τι γίνεσθαι aliquem in aliqua re, ἀπείργω τινά τινος, Plut. aliquem ne regnum occupet, κωλύω τινὰ λαβεῖν τὴν ἀρχὴν, Dem. abire volentem, κατακωλύω ἀπιέναι βυλόμενον, Xen. remigum ministerium, παρακοδίζω τὴν τῶν ἐρετῶν χρείαν, Polyb. nemine impediente persequi aliquem, ἀκωλύτως διώκειν τινὰ, Herodian.
Impeditio, ἡ κώλυσις, ὁ ἐμποδισμὸς, Aristot. ἡ ἐκκώλυσις, Xen. Confer *Impedimentum.*
Impello, ἐπάγω, aliqua re, τινὶ, Aristot. aliquem ad aliquid, παροξύνω τινὰ εἴς τι, Xen. παροξύνω τινὰ ἐπί τι, Isocr. oratione, προσελαύνω τῷ λόγῳ, Xen.
Impendeo, ἐπικρέμαμαι. Vide *Immineo.*
Impendio, λίαν, Isocr.
Impendium. Vide *Sumptus.*
Impendo, προσαναλίσκω, multum in aliquid, πολλὰ εἴς τι, Dem. aliquid frustra, τι εἰς ὦδὶν δίον, id. divitias, ἀναλίσκω χρήματα, Isocr. bona, δαπανάω τὰ ὑπάρχοντα, Dem.
Impenetrabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀδιάβατος, ε.
Impensa, τὸ ἀνάλωμα, ατος, Dem. facere impensas in aliquid, ἀναλίσκειν ἀναλώματα εἴς τι, id. Confer *Sumptus.*
Impense, σφόδρα, Aristot. ἄγαν, Plat.
Imperator, dux, ὁ ἡγεμὼν, Dem. ὁ ἡγούμενος, Cæsar. ὁ αὐτοκράτωρ, Jos.
Imperatorie, στρατηγικῶς, ἡγεμονικῶς, Isocr.
Imperatorius, στρατηγικὸς, ὴ, όν, Plut. ἡγεμονικὸς, ὴ, όν, Xen. αὐτοκρατορικὸς, ὴ, όν, Xiph.
Imperatrix, ἡ ἡγεμονὶς, ίδος, Philo. Cæsaris uxor, ἡ αὐτοκράτωρ, ορος, Xiph.
Imperatum, τὸ κελευόμενον, ε, Xen. τὸ προσαχθὲν, όντος, Isocr. τὸ παράγγελμα, ατος, id. τὸ παραγγελλόμενον, ε, id. facere, ποιεῖν seu πράττειν τὸ προσταττόμενον, τὸ προσταγμένον, τὸ κελευόμενον, Dem.
Imperceptus, ὁ ἢ ἡ ἀκατάληπτος, ε.
Impercussus, ὁ ἢ ἡ ἄτρωτος, ε, Plat.

Imperfectio, ἡ ἀτέλεια, ας, seminum, τῶν σπερμάτων, Theophr.
Imperfectus ὁ ϗ ἡ ἀτελὴς, ἐος, Aristot. ὁ ϗ ἡ ἡμιτελὴς, ἐος, Isocr.
Imperiose, ὑπερφυῶς, Suid.
Imperiosus, ὑπερφυὴς, ὴ, ὸν, Plat. ἀρχικὸς, ὴ, ὸν, Isocr.
Imperite, ἀτεράμονως, omnino, παντελῶς, Dem.
Imperitia, ἡ ἀπειρία, ἡ ἀμαθία, ἡ ἀδαημοσύνη, et ignorantia rerum. ϗ ἄγνοια τῶν πεπραγμένων, Dem. facere aliquid ex imperitia, ποιεῖν τι δι' ἄγνοιαν, seu δι' ἀπραγμοσύνην· uti excusatione imperitiæ et ætatis, προφασίζεσθαι ἀπειρίαν ϗ ἡλικίαν, id. literarum, ἡ ἀγραμματία ϗ ἀπαιδευσία, Ælian.
Imperito. Vide *Impero.*
Imperitus, ὁ ϗ ἡ ἄπειρος, ὁ, ὁ ϗ ἡ ἀδαήμων, ἄμαθὴς, ἀπαίδευτος· rerum, πραγμάτων, Dem. omnino literarum, παντελῶς ἰδιώτης, id adeo et vecors, ὥστε σκαιὸς ϗ ἀνόητος, id. dicendi. ἀπείρως ἔχων τῷ λέγειν, id. ἀδύνατος λέγειν, Ælian.
Imperium, mandatum, τὸ ἐπίταγμα, ατος. Confer *Mandatum.* dominium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, Dem. teneo, δυναστεύω, Isocr. ἀρχὴν κατέχω, id. ἔχω, id. suscipio terra marique, λαμβάνω ϗ τὴν κατὰ γῆν ϗ τὴν κατὰ θάλασσαν, id. ἀρχὴν λαμβάνω τῆι γῆι ϗ θαλάσσης, id. alicujus detrectare. ἡγεμονεύεσθαι ὑπό τινος ἐκ ἀξίων, Thuc. militare. ἡ στρατηγία, ας, Dem. et summa rerum, στρατηγία ϗ πρόσοδος· et dominatio, ἀρχὴ ϗ τυραννὶς· et potentia, ἀρχὴ ϗ δύναμις, id adfectare, ἀρχῆς ἐπιθυμεῖν, Isocr dare seu deferre alicui. διδόναι seu παραδιδόναι ἀρχὴν, seu ἡγεμονίαν τινὶ, Dem moliri, κατασκευάζεσθαι ἀρχὴν αὑτῷ· gerere, κτήσασθαι τὴν ἡγεμονίαν, id. consequi, μετα λαμβάνειν ἀρχῆς· administrare, διοικεῖν ἀρχήν· amplificare, μείζω ποιεῖν τὴν ἀρχὴν, id. firmare, ἀσφαλεστέραν ποιεῖν, Isocr. adimere alicui, ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἀρχήν τινος, id. deponere, παραχωρεῖν τῆς ἀρχῆς, Dem. recuperare, πάλιν ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν, Isocr.
Impermissus, ὁ ϗ ἡ ἀθέμιστος, ὁ, Xen.
Impero, ἄρχω, præclare, καλῶς, Isocr. cum gravitate omnibus, σφόδρα ἁπάντων, id. alicui, βασιλεύειν τινὸς, ἐπάρχειν τινὸς, κυριεύειν τινὸς, κατακυριεύειν τινὸς, δεσπόζειν τινὸς, Demosth. Isocr. Arist. tyrannice alicui, τυραννεύω τινὸς, Isocr. exercitui, στρατηγίω, Dem ἡγέομαι, id. ἡγέομαι στρατηγὸς, id. una cum alio, συστρατηγίω τινὶ, id. *jubeo,* ἐπιτέλλω τινὶ, Lucian. κελεύω τινὶ, Herodian. Conf *Jubeo.*
Imperscrutabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνεξιχνίαστος, ὁ, N. T. ὁ ϗ ἡ ἀνεξερεύνητος, ὁ, ibid.
Impersuasibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπιθὴς, ἐος, Xen.
Imperterritus, ὁ ϗ ἡ ἀνέκπληκτος, ὁ, Plut. ὁ ϗ ἡ ἀκατάπληκτος, ὁ, Philo. ὁ ϗ ἡ ἄφοβος, ὁ, Plut.
Impertio, seu Impertior, μεταδίδωμι, alicui aliquid. τινί τινος, Xen. κοινωνέω τί τινι, Plat.
Imperturbatus, ὁ ϗ ἡ ἀτάραχτος, ὁ ϗ ἡ ἀτάραχος, Bas. ὁ ϗ ἡ ἀθέρυβος, Plut.
Impervestigatus, ὁ ϗ ἡ ἀδιερεύνητος, ὁ, Suid.
Impervius, ὁ ϗ ἡ ἄβατος, Isocr. ὁ ϗ ἡ ἄοδος, Xen.
Impetigo, ὁ λειχὴν, ῆνος, Diosc. impetigine laboro, λιχηνιάω, Theophr.
Impeto, εἰσβάλλω, Thuc. Vide *Impetus.*
Impetrabilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐπόριστος, ὁ, Epicur. συγχωρητικὸς, ὴ, όν.
Impetratio, ἡ ἐπιτυχία, Polyb. ἡ ἐπίτευξις.
Impetro, συγχάνω, aliquid, τινὸς, Isocr. ἐπιτυγχάνω τινὸς, Dem. κτάομαί τι, id. ἀφικνέομαί τινος, Isocr. λαμβάνομαί τινος, Plat.
Impetuose, ὁρμητικῶς, μεθ' ὁρμῆς.
Impetuosus, βίαιος. αία, ον, Lucian. ῥαγδαῖος, αία, αῖον, Plut. ὁρμητικὸς, ὴ, όν.
Impetus, ûs, *animi vel corporis,* ἡ ὁρμὴ, ῆς, Plut. impetu irato ferri in aliquem, φέρεσθαι διὰ θυμὸν ἐπί τινα, Aristot. hostilis, ἡ εἰσβολὴ, ῆς, Isocr. ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς, Dem. impetum facio in aliquem, ἐφορμάω τινὶ, Plut. in hostes, ἐφορμάω πρὸς τοὺς πολεμίους, Xen. in tabernaculum, ἐπισπεύδω τῇ σκηνῇ, Herodian. in regionem, εἰσβάλλω εἰς χώραν, Isocr. sustineo, ὑπομένω εἰσβολὴν τινος, Isocr. Confer *Impressio.*
Impexus, ὁ ϗ ἡ ἀκτένιστος, ὁ, Soph. αὐχμηρὸς, ὰ, ὸν, τὴν κόμην, Lucian.
Impico, πισσόω, Cl. Al. καταπισσόω, aliquid, τὶ, id.
Impie, ἀσεβῶς, ago in aliquid, ἀσεβῶ εἴς τι, Xen. aliquid, τὶ, id. contra aliquem, περί τινα, Æschin. factum, τὸ ἀνοσιούργημα, ατος, Philo.
Impietas, ἡ ἀσέβεια, ας, Dem. ἡ ἀνοσιότης, ητος, Isocr. ἡ ἀθεότης, summa, τὸ τῆς ἀσεβείας ὑπερβάλλον, Ælian.
Impiger, ὁ ϗ ἡ ἄοκνος, ὁ, Xen.
Impigre, ἀόκνως, Plat.
Impigritas, ἡ ἀοκνία, ας.
Impingo, προσπαίω, in lapidem, λίθῳ, Plut. in aliqua re, πταίω τι vel ἔν τινι, Dem. pedem in lapidem, προσκόπτω πόδα πρὸς λίθον, N. T. in illam stultitiam, ἐξοκέλλω εἰς τὴν τῆς παραφορᾶς, Herodian.
Impinguo, πιαίνω, Hippocr ταχύνω, Plat.
Impius, ὁ ϗ ἡ ἄθεος, ὁ ϗ ἡ ἀσεβὴς, ἐος, in vel contra aliquem, εἰς vel πρός τινα, Xen ἀσεβῶν, ῶσα, ῶν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀνόσιος. id et flagitiosus homo, ἀσεβὴς ϗ πονηρὸς ἀνὴρ, Isocr. et execrabilis, ἀσεβὴς ϗ μιαρὸς, Dem. factum et gravissimum, ἔργον ἀσεβέστατον ϗ δεινότατον, id. impium facinus, τὸ ἀσέβημα, ατος, Dem. impia actio, ἡ ἀσέβησις, ως, Plut. sum, ἀσεβέω, in Deos, εἰς θεὸς, Dem. manifeste, περιφανῶς, id. nefarie, ἀνοσιῶς, id.
Implacabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄσπιστος, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀπαραίτητος, ὁ, Plat. alicui, ἀκαταλλάκτως ἔχων πρός τινα, Plut.
Implacabiliter, ἀκαταλλάκτως, Dem. irasci, ἀδιάλλακτα ἀγανακτεῖν, Themist.
Implacidus, a, um, ὁ ϗ ἡ δυσάρεστος, ὁ, Isocr. sum, δυσαρεστέω, Synes.
Impleo, ἐμπλήθω, omnia malis, πάντα κακῶν, Plat. aliquem inani spe, τινὰ χαύνης ἐλπίδος, id. naves militibus, πληρόω ναῦς ὁπλιτῶν, Isocr. infamia civitatem, ἀνεμπλήθω πονηρᾶς δόξης τὴν πόλιν, Dem. urbem diffidentia, ἀναπίμπλημι πόλιν ἀπιστίας, id. lætitia, ἐμπίμπλημι εὐθυμίας, Xen. urbem seditionibus, μεστὴν ποιῶ πόλιν στάσεων, Isocr. naves cibo, γεμίζω ναῦς σιτῆι, id. legem, πληρόω νόμον, N. T. prophetiam, ἀναπληρόω προφητείαν, ibid.
Impletio, ἡ πλήρωσις, ως, Dem.
Implicatio, ἡ ἐμπλοκὴ, ῆς, seu implexus, ἡ ἐπιπλοκὴ, ῆς.
Implicite. ἐμπεπλεγμένως· non clare, ἀσαφῶς.
Implico, ἐμπλέκω, malis, ἐν κακοῖς, Isocr. aliqua re, εἴς τι, Polyb. aliquem aliqua re, περιβάλλω τινά τινι, id.
Imploratio, ἡ ἐπίκλησις, ως, Lucian. ἡ ἀνάκλησις, Thuc. Deorum, ἡ θεοκλύτησις, ως, Suid.
Imploro, ἀνακαλέομαι, aliquem, τινὰ, Plut. Deos, ἐπικαλέω θεὸς, Herodian. fidem Deorum, θεοκλυτέω, Ælian. auxilium, δέομαι ἐπικουρίας.
Implumis, ὁ ϗ ἡ ἄπτιλος, Suid. ὁ ϗ ἡ ἄπτερος.
Impluo, ἐνομβρέω.
Impluvium, τὸ μέσαυλον, ου, Bud.
Impœnitentia, ἡ ἀμεταμελησία, ας.
Impolite. ἀκόμψως, Plut.
Impolitia, ἡ ἀκομψία, ας.
Impolitus, ὁ ϗ ἡ ἄκομψος, ὁ, Plut.
Impollutus, ὁ ϗ ἡ ἄσπιλος, ὁ, N. T. ὁ ϗ ἡ ἀμίαντος, ὁ, Plut. ὁ ϗ ἡ ἀμόλυντος.
Impono, ἐντίθημι, opes in navem, χρήματα εἰς τὴν ναῦν, Dem. aliquid servis, ἐπιτίθημί τι οἰκέταις, Herodian. alicui pœnam, τινὶ ζημίαν ἢ τιμωρίαν, Dem. alicui plagas, ἐπιβάλλω τινὶ πληγὰς, Xen. vectigal, φόρον, seu tributum, τέλος, Plut. pileolum capiti, ἐπιβάλλειν πιλίδιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, Dem. aliquem in currum, ἀναβιβάζω τινὰ ἐφ' ἅρμα, LXX. custodes, εἰσπέμπω φύλακας, Isocr. decipio, φενακίζω, aliquem, τινὰ, Dem. Confer *Decipio.*
Importo, εἰσκομίζω Dem. frumentum Athenas, ἄγω σῖτον Ἀθήναζε, id. alicui infortunium, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, Plut.
Importune, ἀκαίρως, Isocr. acerbe, φορτικῶς, Isocr.
Importunitas, ἡ ἀκαιρία, ας, Dem.
Importunus, res et homo, ὁ ϗ ἡ ἄκαιρος, ὁ, Plat. Theophr. ὁ ϗ ἡ ἄτοπος.
Importuositas, carentia portus, ἡ ἀλιμενία, ας, Poll.
Importuosus, ὁ ϗ ἡ ἀλίμενος, ὁ, Eurip.
Impos, ὁ ϗ ἡ ἀκρατὴς, ἐος, alicujus rei, τινὸς, Xen mentis, φρενῶν, πεπωμένος, Plat. τῷ λογισμῷ ἀκράτωρ, Ælian.
Impositio, ἡ ἐπίθεσις, εως, manuum, τῶν χειρῶν, N. T.
Impossibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδύνατος, ὁ, ferri, βαστάζεσθαι· alicui facere aliquid, ἀδύνατόν τινι ποιεῖν τι, Plat ὁ ϗ ἡ ἀμήχανος.
Impossibilitas, ἡ ἀδυναμία, ας, Antiph.
Impossibiliter, ἀδυνάτως, Dem.
Impostor, ὁ ἐξαπατῶν, ὤντος, Dem. ὁ φενακίζων, οντος, id. ὁ πανοῦργος, ὁ. id.
Impostura, ἡ ἐξαπάτη, ης, Dem. ἡ τέχνη, ης, id. ὁ φενακισμὸς, οῦ, id. instruere fraudem et imposturam in alicujus interitum, συσκευάζειν ἀπάτην ϗ τέχνην περί τινος ὀλέθρου, Dem. spe et imposturis induci, ὑπάγεσθαι ἐλπίσι ϗ φενακισμοῖς. id. imposturam facio alicui, φενακίζω τινὰ, Dem.
Impotens, ὁ ϗ ἡ ἀκρατὴς, ἐος, iræ. θυμοῦ, cupiditatum, τῶν ἐπιθυμιῶν, Xen. ὁ ϗ ἡ ἀδύνατος, ὁ, fractus senio, ὁ ἀδύνατος γενόμενος, γήρᾳ, Xen. silere, qui silere nequit, ἀδύνατος σιγᾶν.
Impotentia, ἡ ἀδυναμία, ας, dicendi, τοῦ λέγειν, Antiph ἡ ἀδυνασία, ας, Thuc. animi, ἡ ἀκρασία, ας, Xen.
Impotenter, ἀκρατῶς, ἀδυνασί.
Impræsentiarum, ἐν τῷ παρόντι, ἐπὶ τοῦ παρόντος.
Impransus, ὁ ϗ ἡ ἀνάριστος, ὁ, Xen.
Imprecatio, ἡ ἀρὰ, ᾶς, Plat. ἡ κατάρα, ας, Plut. Confer *Diræ.*
Imprecor, ἀρῶμαι, alicui exitium, τινὶ ἐξώλειαν, Dem. ἐπαρῶμαί τινι ἐξώλειαν, Æschin. diras alicui, ἐπαρῶμαι δειρὰς ἀρὰς τινι, Plut.
Impressio, *notæ,* ἡ ἐντύπωσις, hostilis, ἡ ἐμβολὴ, ἡ εἰσβολὴ, Isocr. ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς, Dem. impressionem facio in regionem quandam, εἰσβάλλω εἰς χώραν τινὰ, Isocr. in insulam, ἐμβάλλω εἰς νῆσον, Dem. contra aliquos cum aliquo, συνεισβάλλω ἐπί τινας, id. et hostium agros vasto, ἐμβάλλω ϗ κακῶ τὴν τῶν ἀντιπάλων χώραν, id. fit impressio in regionem aliquam, γίνεται εἰσβολὴ εἰς χώραν τινὰ, Isocr. impressionem alicujus sustinere, ὑπομένειν εἰσβολήν τινος, id. Confer *Invado.*
Imprimis. Vide *In primis,* sub *Primus.*
Imprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω, Plut. dedecus alicui, διαβολὴν αἰσχρὰν προσρίσομαί τινι, Polyb. signum sive sigillum, ἐπισφραγίζω, Plat. τύπον ἐνσημαίνομαι, id. σφραγῖδα βάλλω, Aristoph. signum capræ, σφραγίζομαι εἰκόνι αἰγὸς, Diosc.
Improbabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδοκίμαστος, ὁ, ὁ ϗ ἡ ἀπίθανος.
Improbatio, ἡ ἀποδοκιμασία, ας.
Improbe, πονηρῶς, Isocr. ago, κακουργίω, id.
Improbitas, ἡ κακία, Dem. ἡ κακουργία, ἡ κακοπραγμοσύνη, ης, id. ἡ φαυλότης, ητος, Isocr. et malitia, quæ in aliquo est, κακία ϗ πονηρία προσοῦσά τινι, Dem. et perfidia alicujus, πονηρία ϗ ἀπιστία τινὸς, id. eo improbitatis pervenire, εἰς τοσοῦτον πονηρίας ἐλθεῖν· summa alicujus, ὑπερβολὴ κακίας τινός· magna refertum esse, πολλὴν κακίαν ἔχειν· improbitate omnes superare, πάντας ἀνθρώπους ὑπεραίρειν πονηρίᾳ, id. mancipare se improbitati, προαιρεῖσθαι τὴν πονηρίαν, Isocr. uti tam insigni improbitate, ut, χρῆσθαι τοσαύτῃ περιουσίᾳ πονηρίας, ὥστε, Dem.
Improbo, ἀποδοκιμάζω, aliquid, τὶ, Xen.
Improbo, ἀτιμάζω, Xen.
Improbus, κακὸς, ὴ, όν, Isocr. πονηρὸς, ὰ, ὸς, Dem. μοχθηρὸς, ὰ, όν, id continenter, συνεχῶς

ἀν πονηρῶς, id. manifeste, palam, φανερῶς, ὁμολογουμένως φαυλῶς, id.
Improcerus, ὁ ϗ ἡ ἀμήκης, ους.
Improlis, e, ὁ ϗ ἡ ἄτεκνος, ου, Eurip.
Impromiscuus, ὁ ϗ ἡ ἄμικτος, ου, Greg.
Impropero, ἐπισπιτύδω, Herodot.
Impropric, ἀκύρως, loquor, ἀκυρολογέω.
Improprietas, sc. *sermonis*, ἡ ἀκυρία, ας, Hermog. τὸ ἄκυρον, ου Quinctil.
Improprius, ὁ ϗ ἡ ἄκυρος, ου.
Improsper. Vide *Infelix*.
Improspere. Vide *Infeliciter*.
Improvide, ἀπερισκέπτως Dem. ἀνοήτως, Isocr.
Improvidus, ὁ ϗ ἡ ἀπρόσκοπτος, ου, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀλόγιστος, ου, id.
Improvise, ἀπροόπτως, Herodian. Vide *Improviso*.
Improviso, αἰφνιδίου, Plut. ἀπροσδοκήτως, Thuc. αἰφνιδίως, N. T. ἐξαίφνης, Xen. ἐξαπιναίως, Thuc.
Improvisus, ὁ ϗ ἡ ἀπροσδόκητος, ου, Thuc. ὁ ϗ ἡ ἀθεώρητος, ου, LXX. ὁ ϗ ἡ αἰφνίδιος, ου, Gal.
Imprudens, ὁ ϗ ἡ ἀνόητος, Dem. ὁ ϗ ἡ δυσξύνετος, Xenophon. ὁ ϗ ἡ ἄφρων, ονος, Isocr. ἀσύνετος.
Imprudenter, ἀνοήτως, Dem. ἀφρόνως, Isocr.
Imprudentia, ἡ ἄνοια, ας, Dem. ἡ ἀφροσύνη, ἡ ἀβελία.
Impubes, seu Impuber, ὁ ϗ ἡ ἄνηβος, ου, Theocrit.
Impudens, ὁ ϗ ἡ ἀναιδὴς, ους, et audax fur, ϗ θρασὺς κλέπτης, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀναίσχυντος, et confidens, ϗ τολμηρός· et nefarius, ϗ μιαρὸς, id. supra modum, ὁ ϗ ἡ ὑπεραναίσχυντος, res, ὑπεραναίσχυντον πρᾶγμα· sum, ἀναισχυντίω, id.
Impudenter, ἀναισχύντως, Plat. ago, ἀναιδεύομαι, ἀναισχυντίω, Isocr. ἀτοθρασύνομαι, Dem.
Impudentia, ἡ ἀναίδεια, Dem. ἡ ἀναισχυντία, ας· et audacia, ἀναίδεια ϗ τόλμα, et improbitas, ϗ πονηρία· magna et insignis, ἀναίδεια μεγάλη ϗ περιφανὴς· summa, ὑπέρβολη τῆς ἀναιδείας, id. eo venire impudentiæ, ἐλθεῖν εἰς τοῦτο seu τοσοῦτον τῆς ἀναιδείας seu ἀναισχυντίας, Isocr. esse tanta impudentia, ὑπερβάλλειν τοσοῦτον ἀναιδείᾳ, Dem. facere aliquid ex impudentia, ποιεῖν τι ὑπ' ἀναιδείας, id. prætermittere nihil impudentiæ, παραλείπειν οὐδὲν ἀναιδείας, id.
Impudice, ἀκαθάρτως, ἀκολάστως.
Impudicitia, ἡ ἀκαθαρσία, Dem. ἡ πορνία, id. ἡ ἀσέλγεια, Philo. ἡ ἀκολασία.
Impudicus, ὁ ϗ ἡ ἀκάθαρτος, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀσελγὴς, Lucian. sum, ἀσελγαίνω, Dem. ἀσελγέω, Plat.
Impugnatio, ἡ προσβολὴ, ῆς, Thuc.
Impugno, προσβάλλω, urbem, πόλει, Thuc.
Impulsio, ὁ ὠσμὸς, οῦ, ὁ ὠθισμὸς, οῦ, Plut.
Impulsor, ὁ ὦσης, ου, Aristot. ὁ παροξυντής.
Impulsus, ûs, ὁ ὠσμὸς, οῦ, ἡ ὦσις, εως, Aristot. adhortatio, ὁ παροξυσμὸς, οῦ, N. T. Vide *Incitatio*.
Impune, ἀνοσίως, Dem. ἀνοσίως, Xen. facere aliquid, ἀδίως πράττειν τι, Dem. dimittere aliquem, ἀφιέναι τινὰ ἀζήμιον, Isocr. ἐᾶν τινα ἀθῶον, Dem. ferre, ἀθῶον εἶναι, id. non impune aliquid ferre, ἀμώζειν τι δρῶντα, Ælian.
Impunis, e. Vide *Impunitus*.
Impunitas, ἡ ἄδεια, Dem. impunitatem dare alicui, ποιεῖν τινὶ ἄδειαν, διδόναι τινὶ ἀθῷον εἶναι· διδόναι τινὶ ἄδειαν ποιεῖν τι· adipisci, τυγχάνειν ἄδειαν· λαμβάνειν ἄδειαν, id.
Impunitus, ὁ ϗ ἡ ἀζήμιος, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀδιὴς, id. ὁ ϗ ἡ ἀτιμώρητος, Isocr. dimittere aliquem impunitum, ἐάσαι τινὰ ἀθῶον· abire impunitum, ἀφιέσθαι ἀθῶον, id. non effugere impunitum, διαφεύγειν ὐκ ἀτιμώρητον, Isocr.
Impure, μιαρῶς, Dem.
Impuritas, ἡ ἀκαθαρσία, ας, Dem.
Impurus, ὁ ϗ ἡ ἀκάθαρτος, Dem. ὁ ϗ ἡ ἄναγνος.
Imputo, ἀνατίθημι, alicui aliquid, τί τινι, Dem. ἐπάγω τί τινι, id. ἄγω τι εἴς τινα, id.
Imus, κατώτατος, άτη, άτον, ima summis miscere, ἄνω ϗ κάτω ποιεῖν seu ποιεῖσθαι, Dem. ab imo, κάτωθεν, Herodian.
In, *in loco*, ἐν, *cum dat.* in regione, ἐν τῇ χώρᾳ, Thuc. in caupona, ἐν καπηλείῳ, Dem. in urbe, ἐν ἄστι, id. in aureis vestibus saltare, χορεύειν ἐν ἱματίοις χρυσοῖς Isocr. in aliis hominibus, ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις, id. (2) *ad locum*, εἰς, *cum accus.* venire in Phrygiam, ἀφικέσθαι εἰς Φρυγίαν, Xen. venire in colloquium, ἔρχεσθαι εἰς λόγους, Plut. ducere in senatum, ἄγειν εἰς τὴν βουλὴν, Dem. pecuniam insumere in aliquid, ἀναλίσκειν χρήματα εἴς τι, id. in hodiernum usque diem, εἰς ἡμέραν ταύτην, id. iram in sontes emittere, ἀφιέναι ὀργὴν εἰς αἰτίους, id. (3) κατὰ, *cum accus* in bello amissum esse, ἀπολωλεκέναι κατὰ τὸν πόλεμον, Dem. in foro, κατὰ τὴν ἀγορὰν, id. (4) παρὰ, *cum accus.* fortuna omne momentum habet in rebus humanis, ὅλον ἡ τύχη παρὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, Dem. (5) ἐπὶ, *cum gen.* in multis rebus divinam videre benevolentiam, ἐπὶ πολλῶν ἰδεῖν τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν, Dem. in tanta solitudine constitutus, ἐπὶ τοσαύτης ἐρημίας γενόμενος, Isocr.
Inabruptus, ὁ ϗ ἡ ἀῤῥαγὴς, ους, Philo.
Inaccessus, ὁ ϗ ἡ ἄβατος, ου, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἀνεπίβατος, ου, Plut. ὁ ϗ ἡ ἀπρόσβατος, ου, Lucian. ἀπρόσιτος, N. T.
Inaccusabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκαταγόρητος, ου, Phalar.
Inædifico, ἐνοικοδομέω, Thuc.
Inæquabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνώμαλος, ου, Theophr.
Inæquabilitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, Theophr.
Inæquabiliter, ἀνωμάλως, Isocr.
Inæqualis, e, ὁ ϗ ἡ ἄνισος, ου, Aristot. ὁ ϗ ἡ ἀνώμαλος, ου, Dem. dignitate, ὁ ϗ ἡ ἀνισότιμος, ου, Naz.
Inæqualitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, et perturbatio, ϗ ταραχὴ, Isocr. ἡ ἀνισότης, ητος, Aristot.
Inæqualiter, ἀνωμάλως, et perturbate colere Deos, ϗ ἀτάκτως θρησκεύειν τοὺς θεοὺς, Isocr.
Inæquo, ἰσόω, Xen.
Inæro, καταχαλκόω, LXX.
Inæstimabilis, *vilis*, ὁ ϗ ἡ ἀτίμητος, Dem. pretii magnitudine modum excedens, ὁ ϗ ἡ ὑπερτίμιος, Aristot.
Inæstuo, ἐγκυμαίνω, κυμαίνομαι, Plut.
Inadfectatus, ὁ ϗ ἡ ἀκατάσκευος, ου, Bas. ὁ ϗ ἡ ἀπερίεργος, ου, Athen.
Inagitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀσάλευτος, ου, Philo.
Inamabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνέρασος, Philo. ὁ ϗ ἡ ἄφιλος, Plut. ὁ ϗ ἡ ἄχαρις, Herodian.
Inambitiosus, ὁ ϗ ἡ ἀφιλότιμος, ου, Aristot.
Inambulatio, ὁ περίπατος, ου, Diosc.
Inambulo, ἐμπεριπατέω, Aristoph.
Inamœnus, ὁ ϗ ἡ ἄχαρις, ιτος, Herodian.
Inaniæ, αἱ κενότητες, ων.
Inaniloquus, ὁ ϗ ἡ κενολόγος, ου.
Inanimatus, ὁ ϗ ἡ ἄψυχος, ου, Dem.
Inanio, κενόω, Theodor. παρακενόω, Plut.
Inanis, e, κενὸς, ὴ, όν, omnium, πάντων, Xen. ὁ ϗ ἡ διάκενος, ου, Plut. ματαῖος, αία, αῖον, sermo, λόγος, Dem. gloria, ἡ κενοδοξία, ας· studium, ἡ κενοσπουδία, ας.
Inanitas, ἡ κενότης, ητος, τὸ κενὸν, οῦ.
Inaniter, κενῶς, ματαίως, frustra, διακενῶς, Polyb. cupiendo, κενοσπούδως, Plut. loquor, φλυαρέω, Lucian.
Inaquosus, ὁ ϗ ἡ ἄνυδρος, ου, Geopon.
Inaratus, ὁ ϗ ἡ ἀνήροτος, Hom.
Inarefacio, καταξηραίνω, Theophr.
Inaresco, καταξηραίνομαι, ἀποξηραίνομαι, Diosc.
Inargentatus, ὁ ϗ ἡ ἀργυρος, ου, Herodot.
Inargento, ἐναργυρόω, Athen.
Inarticulatus, ὁ ϗ ἡ ἀδιάρθρωτος, ου, Ælian.
Inartificialis, e, ὁ ϗ ἡ ἄτεχνος, ου, Aristot.
Inartificialiter, ἀτέχνως.
Inassatus, assatus, ὀπτὸς, ὴ, όν· caro, ὀπτὸν κρέας, Plut. ὁ ϗ ἡ ἕψητος, Hipp.
Inassuetus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀήθης, ους, ad aliquid, τινὸς, Dem.
Inaudax, ὁ ϗ ἡ ἀτόλμος, ου, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἄτολμος, ου, Thuc. sum, ἀτολμέω, id.
Inaudio, ὑπακούω, aliquid, τινὸς, Plut.
Inauditus, ὁ ϗ ἡ ἀνήκουστος, ου, Cl. Alex. ὁ ϗ ἡ ἄκουστος, ου, Herod.
Inaugurato, κατ' οἰώνισμα.
Inauguro, ἐποιωνίζομαι, aliquid, τί.
Inauris, ἡ ἐνώτη, ης, Soph. τὸ ἐνώτιον, ου, τὸ ἐλλέβιον· ex auribus longas inaures dependentes habet, ἐκ τῶν ὤτων αὐτῷ ἐνώτια μακρὰ ἀποκρέμανται, Ælian.
Inauratus, ὁ ϗ ἡ ἐπίχρυσος, ου, Plat.
Inauritus, ὁ ϗ ἡ ἄωτος, ου, Eust.
Inauro, χρυσόω, aliquid, τί, Athen. καταχρυσόω τι, Plut.
Inauspicato, δυσοιωνίστως.
Inauspicatus, ὁ ϗ ἡ δυσοιώνιστος, ου, Plat. ἐκ ἰδιαδρος, ου, Ælian.
Inausus, ὁ ϗ ἡ ἀτόλμητος, ου, Theodor.
Incæduus, ὁ ϗ ἡ ἄτμητος, ου.
Incalceatus, ὁ ϗ ἡ ἀπέδιλος, ου, Æschyl.
Incalesco, διαθερμαίνομαι, Dem.
Incalefacio, διαθερμαίνω, Dem.
Incallide, ἀδόλως, Thuc.
Incallidus, ὁ ϗ ἡ ἄδολος, ου, Dem.
Incandesco, ἐκπυρόομαι, Gal.
Incanesco, πολιόομαι, Aristot.
Incantamentum, ἡ ἐπῳδὴ, ῆς, Polyb. τὸ ἐπαοιδὸν, Greg. ἡ γοητεία, Polyb. ἡ τερθρεία, Chrys. τὸ γοήτευμα, Plut.
Incantatio, ἡ γοητεία, ας, Plut.
Incantator, ὁ ϗ ἡ ἐπῳδὸς, οῦ, Eurip. ὁ τερθρευτὴς, οῦ, Plut. ὁ φαρμακεὺς, έως, Lucian. ὁ γόης, ητος, Herodot.
Incanto, ἐπάδω, aliquid, τὶ, Chrys. ἐπάδω τινὶ, Lucian. γοητεύω τι, Plut.
Incanus, ὁ ϗ ἡ ἐπιπόλιος, ου, Dem.
Incarnatio, ἡ σάρκωσις, εως, Chrys. ἡ ἐνανθρώπησις, εως, Greg. ἡ ἐνσωμάτωσις, εως, Ignat.
Incarno, ἐνανθρωπίζω, Dionys. σαρκόω, Naz.
Incassum, φρεύδως. Confer *Frustra*.
Incastigatus, ὁ ϗ ἡ ἀδιόρθωτος.
Incavo, κοιλαίνω.
Incaute, ἀπρονοήτως, Xen. ἀπερισκέπτως, Dem.
Incautus, ὁ ϗ ἡ ἀφύλακτος, ου, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀπρονόητος, ου, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἀπυλαβὴς.
Incedo, ἐπέρχομαι, Dem. pari gressu cum alio, ἴσα βαίνω τινὶ, id. graviter, βαδίζω ἐστάκτως, Aristoph. summis digitis pedum, ἀκροβατέω, Lucian.
Incelebris, e, ὁ ϗ ἡ ἀνώνυμος, ου, Dem.
Incendiaria, ἡ πυραλλὶς, ίδος, Aristot.
Incendiarius, πυρκολήτης, ου ὁ πυρκολέων, ωνος, Lucian.
Incendium, ὁ ἐμπρησμὸς, Plut. ἡ πυρκαϊὰ, Dem.
Incendo, ἐμπρήθω, aliquid, τὶ, Xen. ἐμπιμπρημί τι, Plut. κατακίμπρημί τι, id. ἐμπυρίζω τι, Diod. Sic. κατακαίω τι, Plut. odores, ἐκθυμιάω, Philo. incito, παροξύνω, Dem. Confer *Incito*.
Incensio, ἡ ἐμπρησις, Æschin. ὁ ἐμπρησμὸς, Philo.
Incensum, τὸ θυμίαμα, ατος, Diod. Sic.
Incentivum, τὸ ὑπέκκαυμα, ατος, Ach. Tab. τὸ ἐμπύρισμα, ατος, Long.
Incerniculum, ἡ σηλία, ας.
Incerno, διαλίγω, Xen.
Incero, ἐγκηρόω, Hippocr.
Incerte, ἀδήλως, N. T.
Incertitudo, ἡ ἀδηλότης, ητος, Hippocr.
Incerto, ἀδήλως, N. T.
Incertus, ὁ ϗ ἡ ἄδηλος, ου, Plut. ὁ ϗ ἡ ἀσαφὴς, Plut. instabilis, ὁ ϗ ἡ ἀσταθὴς, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀστάθμητος, id. ὁ ϗ ἡ ἀκατάστατος· rumor, ἡ φήμη ἀδιόριστος, Dion. Hal. incertum reddo, ἀδηλόω, Philo. ἄτρεστος.
Incessabilis, ὁ ϗ ἡ ἀκατάπαυστος, N. T.
Incessio, ἡ εἰσβολὴ, ῆς, Plut.
Incesso, προσκαλίομαι, aliquem, τινὰ, Xen. saxis, βάλλω λίθοις, Thuc. incessit eum timor, δέος ἐσῆλθεν αὐτῷ, Lucian.
Incessus, ûs, τὸ βάδισμα, ατος, Dem.
Inceste, μιαρῶς, Dem.
Incesto, μιαίνω, Lucian.
Incestum. Vide *Incestus*.
Incestus, μιαρὸς, ὰ, όν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀνόσιος, ου, id.

Incestus, ûs, ἡ συνουσία ἀνόσιος, γάμος ἀνήκιστος καὶ ἀνόμιμος.
Inchoo, ἄρχομαι. Vide *Incipio.*
Incido, ἐμπίπτω, in fossam, εἰς τάφρον, Xen. in sermonem, εἰς λόγον, Dem. in venabula, τοῖς θηράτροις, Ælian. in calamitates, περιπίπτω συμφοραῖς, Isocr. in aliquem, ἐντυγχάνω τινί, Plat. περιτυγχάνω τινί, Dem. in contemptum, ἐγκύρω ἀλογίαις, Herodot. id. quod fortuito incidit, τὸ προσπίπτον, Dem. quæ quotidie incidunt, τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν συμπίπτοντα, Isocr.
Incido, ἐγκόπτω, ἐκκόπτω, ἐντίμνω· insculpo, ἐγκολάπτω Plut. nervos rerum gerendarum, ὑφαιρέω τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων, Dem.
Incile, ὁ διώρυξ, γος, Theophrast.
Incingo, διαζώννυμι, Lucian.
Incipio, ἄρχομαι, opus a Deo, ἔργα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ· orationem inde, λόγου ἐντεῦθεν, Xen. ab iis de quibus constat, ἀπὸ τῶν ὁμολογουμένων, Dem. victoriæ pæana, ἐξάρχω ἐπινικίου παιᾶνος, Plut. τὸν παιᾶνα, Xen. bellum, καταρχω πολέμου, Plut. sermonem, τὸν λόγον, Plat. ἀρχὴν τοῦ λόγου ποιέομαι, Isocr.
Incircumcisus, ὁ ἢ ἡ ἀπερίτμητος, ου, N. T.
Incircumscriptus, ὁ ἢ ἡ ἀπερίγραπτος, ου, Damasc.
Incise, seu Incisim, κατὰ κόμματα, κομματικῶς, Hermog.
Incisio, ἡ ἐγκοπὴ, ῆς, Suid. ἡ ἐντομὴ, ῆς, Aristoph.
Incisum, τὸ κόμμα, ατος, Quinctil.
Incisura, ἡ ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ τομὴ, ῆς, ἡ ἐντομὴ, ῆς, Aristoph.
Incita, ἡ πτυία, ας, Plut.
Incitabulum, τὸ ὁρμητήριον, ου, Xen.
Incitamentum, τὸ ὁρμητήριον, Xen. cursus, τὸ ἐγερτήριον δρόμου, Æl. habere aliquid ad aliquid, ἔναυσμα ἔχειν τι εἴς τι, Herod.
Incitate, ὁρμητικῶς, ferri ad aliquid, ἴχειν πρός τι.
Incitatio, ἡ παρόρμησις, εως, Xen. ὁ παροξυσμὸς, οῦ, N. T.
Incito, παροράω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, Xen. ad certamen, τινὰ εἰς ἀγῶνα, id. ad regnum, τινὰ πρὸς βασιλείαν, Plut. aliquem ad faciendum aliquid, τινὰ ποιεῖν τι, id. Confer *Hortor.*
Incivilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀπειρόκαλος, Dem. ὁ ἢ ἡ ἄγροικος, et illepidus, ἢ ἄχαρις, Plut.
Inciviliter, ἀγροίκως, Plat. σκαιῶς, Aristoph.
Incivilitas, ἡ ἀπειροκαλία, ας, Dem.
Inclamo, ἐμβοάω, Thuc. ἐπιβοάω, aliquem, τινὶ, id.
Inclaresco, ἐπιφαίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι, victoria, δόξαν αἴρω νίκης, Herodian.
Inclemens, ὁ ἢ ἡ ἀπηνὴς, ίος, Bas. χαλεπὸς, ὴ, όν, Dem. ὁ ἢ ἡ δύσκολος, id.
Inclementer, ἀπηνῶς, ἀκροσόλως, Isocr.
Inclementia, ἡ ἀπήνεια, Suid. ἡ χαλεπότης, Isocr. ἡ ἀνεπιείκεια, Dem.
Inclinatio, ἡ ἴγκλισις, εως, Aristot.
Inclino, ἐγκλίνω, ad aliquid, πρός τι, Aristot. ἀποκλίνω πρός τι, id. res inclinant, πράγματα κλίνουσι, id. ἐπικλίνω.
Includo, ἐγκλείω, vase, εἰς ἀγγεῖον, Diosc. aliquem castris, κατακλείω τινὰ ἐν στρατοπέδῳ, Her. in munimento, τινὰ εἰς ἔρυμα, Xen. in corpore aliquid, τί κατὰ σῶμα, Gal.
Inclusio, ἡ ἔγκλεισις, εως.
Inclytus, κλυτὸς, ὴ, όν. Confer *Celebris.*
Incoactus, ἀκὼν, ὖσα, όν, Dem. ἀκούσιος, ία, ιον, Aristot.
Incoctio, ἡ ἔνεψις, εως.
Incœnatus, ὁ ἢ ἡ ἄδειπνος, ου, Plut.
Incœptio, ἡ ἀρχὴ, ῆς, Aristot.
Incœpto, ἄρχομαι, Dem. Confer *Incipio.*
Incœptum, τὸ τόλμημα, ατος, Thuc.
Incogitabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀπερίσκεπτος, ου.
Incogitans, ὁ ἢ ἡ ἀλόγιστος, ου, Plat.
Incogitanter, ἀλογίστως, Isocr.
Incogitantia, ἡ ἀλογιστία, ας, Polyb.
Incognitus, ὁ ἢ ἡ ἄγνωστος, ου, Plut. ὁ ἢ ἡ ἀσύνηθης, ους, id.
Incobilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀσυμφυὴς, ίος, Suid.
Incola, ὁ ἢ ἡ ἔνοικος, ου, Strabo. ὁ ἢ ἡ πάτριος, ου, Aristot. ὁ ἢ ἡ ἐπιχώριος, ου, Dem. ὁ οἰκῶν, οῦντος, id. urbis alicujus, οἰκήτωρ ὢν ἐν τινι πόλει, id.
Incolo, οἰκέω, urbem, πόλιν, Isocr. ἐν τῇ πόλει, Dem. κατοικέω πόλιν, Isocr.
Incolumis, e, σῶος, α, ον, ager seu regio, σῶα χώρα, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀκέραιος, ου, urbs, πόλις ἀκέραιος, id. et ab incommodis liber, σῶος ἢ μηδὲν πάσχων, id.
Incolumitas, ἡ σωτηρία, ας, urbis, πόλεως, Dem. ἡ ἀσφάλεια, ας, Thuc.
Incomatus, ὁ ἢ ἡ ἄθριξ, χος.
Incomitatus, ὁ ἢ ἡ ἀπαράσιμπτος, ου.
Incommendatus, ὁ ἢ ἡ ἀσύστατος, ου.
Incommodatio, ἡ βλάβη, ης, Plut.
Incommode, ἀσυμφόρως, φαύλως, Dem. ἀχρήστως.
Incommoditas, ἡ βλάβη, Plut. ἡ ἀχρηστία.
Incommodo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, Dem. λυμαίνομαί τινι, Aristot.
Incommodum, ἡ βλάβη, Dem. τὸ βλάβος, Dem. Confer *Damnum.*
Incommodus, ὁ ἢ ἡ ἀσύμφορος, ου, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀνωφελὴς, ίος, Isocr. ὁ ἢ ἡ ἀλυσιτελὴς, ίος· res incommoda civitati, πρᾶγμα ἀλυσιτελὲς τῇ πόλει, Dem.
Incomparabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀσύγκριτος, ου, ὁ ἢ ἡ ἀσύμβλητος, ου.
Incompertus, ὁ ἢ ἡ ἀγνώριστος, ου, ὁ ἢ ἡ ἄγνωστος, ου, Thuc. ὁ ἢ ἡ ἄδηλος.
Incomposite, ἀτάκτως. Thuc. ἀκοσμήτως, Dem. ago, ἀκοσμέω, id.
Incompositus, ὁ ἢ ἡ ἄτακτος, ου, Thuc. ὁ ἢ ἡ ἀσύντακτος, ου, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀσύνθετος.
Incomprehensibilis, ὁ ἢ ἡ ἀτύλληπτος, Diosc.
Incomptus, ὁ ἢ ἡ ἄκομψος, ου, Plut.
Inconcessus, ὁ ἢ ἡ ἀθέμιστος, ου, Thuc.
Inconciliabilis, ὁ ἢ ἡ ἀσυνάλλακτος, Bas.
Inconcinne, ἀναρμόστως.
Inconcinnitas, ἡ ἀρρυθμία, ἡ ἀναρμοστία.
Inconcinnus, ὁ ἢ ἡ ἀνάρμοστος, ου, Xen.
Inconcussus, ὁ ἢ ἡ ἄσειστος, ου, Chrys.
Inconditus, ὁ ἢ ἡ ἀκατασκεύαστος, ου, LXX.
Inconfessus, μὴ ὁμολογηκὼς, υῖα, ός.
Inconfusus, ὁ ἢ ἡ ἀσύγχυτος, ου.
Incongruens, seu Incongruus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀνάρμοστος, ου, Lucian. ὁ ἢ ἡ ἀκατάλληλος.
Inconscius, ὁ ἢ ἡ ἀσυνείδητος, inconsciis aliis, ἀσυνειδότως τοῖς ἄλλοις, Plut.
Inconsequens, ὁ ἢ ἡ ἀνακόλουθος, Hermog.
Inconsequentia, ἡ ἀνακολουθία, Demetr. Phal.
Inconsiderans, ὁ ἢ ἡ ἀλόγιστος, ου, Plat. ὁ ἢ ἡ ἀπερίσκεπτος, ου, Dem.
Inconsiderantia, ἡ ἀλογιστία, ας, Polyb.
Inconsiderate, προπετῶς, Isocr. ἀπερισκέπτως, Dem. ἀφρονέστερον.
Inconsideratus, idem quod *Inconsiderans.*
Inconsolabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀπαραμύθητος.
Inconsolabiliter, ἀπαραμυθήτως, Plat.
Inconspicuus, ὁ ἢ ἡ ἀθεώρητος, ου, Diod. Sic.
Inconstans, ὁ ἢ ἡ ἀσταθὴς, ίος, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀστάθμητος, ου· res, πρᾶγμα, id. σφαλερὸς, ὰ, όν, socius, σύμμαχος, id. sum, μεταβάλλομαι, Isocr. ἀβέβαιος.
Inconstanter, σφαλερῶς, Isocr.
Inconstantia, ἡ ἀστασία, ας, Dion. Ar. mentis, ἡ μετάνοια, ας, ἡ ὑποτροφὴ, ῆς, Dem.
Inconsuetus, ὁ ἢ ἡ ἀνήθιστος, ου.
Inconsulte, vel Inconsulto, ἀπροβουλεύτως, Plat. ἰκῆ.
Inconsultus, ὁ ἢ ἡ ἀπροβούλευτος, Dem. ἄβουλος.
Inconsummatus, ὁ ἢ ἡ ἀτέλεστος, ου, Plat.
Inconsumptus, ὁ ἢ ἡ ἀδιάφθαρτος, ου, Plat.
Incontaminatus, ὁ ἢ ἡ ἀμίαντος, ου, Plut.
Incontinens, ὁ ἢ ἡ ἀκρατὴς, in aliqua re, τινὸς, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀκόλαστος, Aristot. ἀκατάσχετος.
Incontinenter, ἀκρατῶς.
Incontinentia, ἡ ἀκράτεια, Xen.
Inconveniens, ὁ ἢ ἡ ἀπρεπὴς, ίος, Thuc. ὁ ἢ ἡ ἀσύμφορος.
Inconvenienter, ἀπρεπῶς, Herodian.
Inconvenientia, ἡ ἀπρέπεια, ας, Plat.
Incoquo, συνιψίω, Gal.
Incorporatus, ὁ ἢ ἡ ἀσώματος, ου, Naz.
Incorporeus, ὁ ἢ ἡ ἄσωμος, ου.
Incorporo, σωματόω, Aristot.
Incorrectus, ὁ ἢ ἡ ἀδιόρθωτος. ου, Dem.
Incorrigibilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀδιάτρεπτος, ου, Sirac.
Incorrupte, ἀφθάρτως, et juste, ἀδωροδοκήτως ἢ δικαίως, Dem.
Incorruptibilis, e, ὁ ἢ ἡ ἄφθαρτος· gloria, δόξα, N. T. ὁ ἢ ἡ ἄφθορος, anima, ψυχὴ, Dem.
Incorruptus, ὁ ἢ ἡ ἀδιάφθαρτος, ου, Plat. muneribus, ὁ ἢ ἡ ἀδωροδόκητος.
Increatus, ὁ ἢ ἡ ἄκτιστος, ου.
Increbresco, *sermone*, διαβρυλλίομαι, Xen.
Incredibilis, e, ὁ ἢ ἡ ἄπιστος, ου, Æschin.
Incredibilitas, ἡ ἀπιστία, ας, Isocr. ὁ ἢ ἡ παράδοξος, παράλογος.
Incredibiliter, ἀπίστως, Dem. ἀπιθάνως.
Incredulitas, ἡ ἀπιστία, Dem. ἡ ἀπιθανία, N. T.
Incredulus, ὁ ἢ ἡ ἀπιθὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ δύσπιστος, ου, sum, ἀπιθέω, Sirac.
Incrementum, ἡ ἴκαυξη, ης, Plat. ἡ ἐπίδοσις, εως, Isocr. ἡ ἐπαύξησις, εως, Plut. capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, Isocr. ex aliquo, ἐπιδίδωμι ἔκ τινος, id. adfero, ἐπαύξω τι, Dem. ἐπίδοσιν παρέχω τινὶ, id.
Increpatio, ἡ ἐπιτίμησις, Plut. ἡ ἐλεγχία.
Increpo, ἐπικτυπέω, reprehendo, ἐπιπλήττω, aliquid, τὶ, Dem. aliquem aperte, τινὶ φανερῶς, id. aliquid in aliquo, διαμέμφομαί τινά τινος, Aristot.
Incresco, αὐξάνομαι, Aristot.
Incruentatus seu Incruentus, ὁ ἢ ἡ ἀναίμακτος, ου, Plut.
Incrustatio, ἡ κονίασις, εως.
Incrusto, κονιάω, aliquid, τὶ, Aristot.
Incubatio, ὁ ἐνασμὸς, οῦ, Aristot.
Incubitus, idem quod præced.
Incubo, ἔγκειμαι, alicui rei, ἔν τινι, Herodot. ἐπίκειμαί τινι, Aristot. ovis, ἐπωάζω, Athen.
Incubus, ὁ ἐφιάλτης, ὁ πνιγαλίων, Ægin.
Inculco, παρεμβάλλω, Lucian. sæpius dico, παρεμβάλλω, aliquid, τὶ, Dem.
Inculpabilis, ὁ ἢ ἡ ἀναίτιος.
Inculpate, ἀμέμπτως, Herodian. vivere, ἀνεγκλήτως βιῶν, Dem.
Inculpatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄμεμπτος, ου, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀνεπιτίμητος, ου, id. ὁ ἢ ἡ ἀνεξίλεγκτος, ου, id. ὁ ἢ ἡ ἀμύμων.
Inculte, ἀκόσμως.
Incultus, ὁ ἢ ἡ ἄκοσμος, ου, terra, γῆ ἀνέργαστος· incultum jacere, χερσεύειν, Diod. Sic.
Incumbo, ἐπίκειμαι, alicui rei, τινὶ, Aristot. operam enixe do, σπουδάζω περί τι, Plat. ἐπί τινι, Isocr. ad gloriam, φροντίζω τῆς δόξης, Ælian. et omni cura facio aliquid, σπουδάζω ἢ ὑπερδιατεινόμενος ποιῶ τι, Dem. ἐπιρρίδω.
Incunabula. Vide *Cunæ.*
Incurabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνήκιστος, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀνίατος, Plat. morbus, et cui mortalis manus mederi non potest, νόσος ἀνίατος, ἢ ὑπὸ χειρὸς θνητῆς εἰς ἄπαντα ἤκειν ἀδύνατος, Ælian. sum, ἀνιάτως ἔχω, Dem.
Incurabiliter, ἀνιάτως, Dem.
Incuria, ἡ ἀμέλεια, Dem. ἡ ῥᾳδιουργία, Xen.
Incuriose, ἀμελῶς, Dem. ἠμελημένως, id.
Incuriosus, ὁ ἢ ἡ ἀμελὴς, ίος, alicujus rei, τινὸς, Xen. sum alicujus rei, ἀμελῶς ἔχω τινὸς, Isocr. περί τι, Xen. ἀμελέω τινὸς, Isocr περί τινος, Dem.
Incurro, ἐπιτρέχω, in aliquid, τὶ, Herodot. invado, ἐπεξέρχω εἴς τινα, Isocr. Confer *Invado.*
Incursio, ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς, Dem. Confer *Impetus.*
Incurso, πολὺς ἐπιτρέχω.
Incurvesco, κυρτόομαι, ἀπεζυγρέομαι, Polyb.
Incurvo, κυρτόω, aliquid, τὶ, Xen. ἀγκυλόω, Gal.
Incurvus, κυρτὸς, ὴ, όν, Aristot.
Incus, ὁ ἄκμων, ονος, Herodot.
Incusatio, ἡ μέμψις, εως, Dem. ἡ κατάμεμψις, εως, Thuc. ἡ αἰτίασις.
Incuso, ἐπαιτιάομαι, aliquem alicujus, τινά τινος, Dem. Confer *Accuso.*
Incustoditus, ὁ ἢ ἡ ἀφύλακτος, ου, Thuc. ὁ ἢ ἡ ἄφρουρος, ου, Aristot.
Incutio, ἐπιτίθω, alicui aliquid, τί τινι, Joseph.

aliquid in aliquid, ἀντερείδω τὶ εἴς τι, Plut. alicui metum, δέος ἐνεργάζομαί τινι, Dem. φόβον ἐναπεργάζομαί τινι, Isocr. καθίστημί τινα εἰς φόβον, Dem.

Indagatio, ἡ ἴχνευσις, Xen. ἡ ἰχνεία, id.

Indagator, ὁ ἰχνευτὴς, οῦ, Cl. Alex. ὁ ἐξιτασὴς, ζητευτής.

Indago, inis, τὸ ζήτευμα, τὸ ἴχνευμα, Poll.

Indago, ἰχνεύω, Xen ἀνιχνεύω, Plut. Confer *Investigo.*

Inde, ἐντεῦθεν, incipiam, ἄρξομαι, Dem. facile est inde intelligere, ῥᾴδιον ἐκεῖθεν διαγινώσκειν, id. hinc et inde, ab utraque parte, ἔνθεν καὶ ἔνθεν τινὸς, Aristot.

Indebitus, ὁ μὴ ὀφειλόμενος, ᾱ.

Indecens, ὁ καὶ ἡ ἀπρεπὴς, ἐος, Isocr. Confer *Turpis.*

Indecenter, ἀπρεπῶς, Isocr. me gero. ἀκοσμέω, Dem. agere, ἄσχημον ποιεῖν, LXX.

Indecentia, ἡ ἀπρέπεια, Plat.

Indecet, ἀπρεπές ἐστι, dicere, ἐκ εὐσχημόν ἐστι λέγειν, Æschin.

Indeclinabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄκλιτος, ᾱ, apud Gramm. i. e inevitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάδρατος, ᾱ, Cl. Al.

Indecore, ἀπρεπῶς, rebus gestis majorum, τοῖς ἔργοις τῶν προγόνων, Isocr. ago, ἀσχημονέω, Ælian. ἀκοσμέω, Isocr.

Indecorus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπρεπὴς, ἐος, Isocr. ὁ καὶ ἀσχήμων.

Indefatigabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκάματος, ᾱ, Bas.

Indefatigabiliter, ἀκαμάτως, Suid.

Indefensus, quasi *clypeo*, ὁ καὶ ἡ ἀνυπεράσπιστος, *sermone*, ὁ καὶ ἡ ἀναπολόγητος.

Indefessus, ὁ καὶ ἡ ἀκάματος, ᾱ, Bas. ὁ καὶ ἡ ἀνειλιστὴς, ἐος, Ælian. in volatu, ᾧ ἐ κάμνει τὸ πτερὸν, id.

Indefinite, ἀπροσδιορίστως, Suid.

Indefinitus, ὁ καὶ ἡ ἀόριστος, ᾱ, Thuc. ὁ καὶ ἡ ἀπερίφατος.

Indefletus ὁ καὶ ἡ ἄκλαυστος, ᾱ, Hom.

Indeflexus, ὁ καὶ ἡ ἄκαμπτος, ᾱ, Plut.

Indelebilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνεξάλειπτος, Soph.

Indelibatus, ὁ καὶ ἡ ἄθρικτος, Soph.

Indemnatus, ὁ καὶ ἡ ἀκατάκριτος, N. T.

Indemnis, e, ἀβλαβὴς, ᾱς, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀζήμιος, id.

Indemnitas, ἡ ἀζημία, ας.

Indeploratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπένθητος, ᾱ, Macc.

Indeprecabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαραίτητος, ᾱ, Plat.

Indeprehensibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀφώρατος, ᾱ.

Indesertus, ὁ καὶ ἡ ἀνατόλιατος, ᾱ.

Indesinens, ὁ καὶ ἡ ἀδιάλειπτος, ᾱ, N. T. ὁ καὶ ἡ ἀκατάπαυστος, ᾱ, ibid.

Indesinenter, ἀδιαλείπτως, N. T. συνέχως.

Indesponsatus, ὁ καὶ ἡ ἀωνήστευτος, ᾱ, LXX.

Indetonsus, ὁ καὶ ἡ ἀκειροκόμης, ᾱ.

Index, ὁ μηνυτὴς, οῦ, Dem. ὁ ἐνδείξας, άντος, Isocr. digitus, ὁ λιχανὸς, οῦ. Lucian. librorum, ὁ πίναξ, ακος, Plut. ὁ σύλλαβος, ᾱ, Cic. in agro, τὸ σημεῖον, ᾱ, Dem.

Indicatio, ἡ φάσις, Dem. ἡ ἔνδειξις, id.

Indicatura, sc. *litis*, ἡ τίμησις, εως, Æschin.

Indicium, τὸ δεῖγμα, Dem. τὸ ἰδίδειγμα· τὸ σημεῖον, id. τὸ τεκμήριον.

Indico, is, ἀναγγέλλω, aliquid alicui, τί τινι, Plut. bellum alicui, προαγορεύω πόλεμόν τινι, Dem. προερίω πόλεμον, Herodot. ludos, ἐκαταγγέλλω ἀγῶνας, Plut.

Indico, as, ἐμφαίνω, aliquid alicui, τί τινι, Dem. ἐκφέρω τι πρός τινα, Plut. γνωρίζω τί τινι, id

Indicta causa, ἀκρίτως, Isocr. punire aliquem ἄνευ κρίσεως κολάζειν τινὰ, Dem. occidere aliquem, ἀκρίτως ἀποκτείνειν τινὰ, Ælian.

Indidem, ἐντεῦθεν, Aristoph.

Indifferens, ὁ καὶ ἡ ἀδιάφορος, ᾱ.

Indifferenter, ἀδιαφόρως, fero aliquid, ἀδιαφορέω περί τι.

Indifferentia, ἡ ἀδιαφορία, ας.

Indigena, ὁ καὶ ἡ αὐτόχθων, ονος, Isocr. ὁ καὶ ἡ ἐγχώριος.

Indigens, ὁ καὶ ἡ ἐνδεὴς, ἐος, rerum necessariarum, τῶν ἀναγκαίων, Dem. δεόμενος, ένη, ενον, pecuniæ, χρημάτων, id. ἀπόρως διακείμενος Isocr.

Indigentia, ἡ ἔνδεια, Dem. ἡ ἀπορία, et inopia, ἡ ἔνδεια καὶ ἀπορία, id. rerum necessariarum, ἡ ἔνδεια τῶν ἀναγκαίων, id.

Indigeo, ἀπορέω, nullius rei, μηδενὸς, Dem. alicujus rei, δέομαί τινος, id. προδέομαί τινος, id. χρείαν ἔχω.

Indigeste, ἀτάκτως, Thuc.

Indigestus, ὁ καὶ ἡ ἄτακτος, ᾱ. Isocr.

Indignabundus, a, um, ἀγανακτίος, ία, ίον, Dem ἀγανακτικὸς, ὴ, όν, Plut.

Indignatio, ἡ ἀγανάκτησις, Thuc. i. e. despectio, ἡ ἀπαξίωσις, Polyb.

Indigne, ἀνιξίως, miserum esse, δυστυχεῖν, Isocr. agitur cum eo, οἰκτροῦς πάσχει, Dem. fero aliquid, συνοφρύομαι ἐπί τινι, Ælian. δυσφορέω τι, Herodian.

Indignitas, ἡ ἀπαξία, pro rei indignitate, ἀξίως τῆ ἀδικήματος, Ælian.

Indignor, ἀγανακτέω, ob aliquid, ἐπί τινι, seu ὑπέρ τινος, Isocr. περί τινος, Plat. διά τι, id alicui, πρός τινα, Plut. κατά τινος, Lucian. ὀργίζομαί τινι, Dem. ἄχθομαί τινι, Plat.

Indignus, ὁ καὶ ἡ ἀνάξιος, ᾱ, aliqua re, τινὸς, Dem. indignum aliquem judico aliqua re, ἀπαξιόω τινά τινος, Plut.

Indigus. Vide *Indigens.*

Indiligens, ὁ καὶ ἡ ἀμελὴς, ἐος, Dem. ἀμελῶν, οῦσα, οῦν, id.

Indiligenter, ἀμελῶς, Isocr.

Indiligentia, ἡ ἀμέλεια, ας, Dem.

Indipiscor, ἐπιτυγχάνω, aliquid, τινὸς, Plut.

Indirectus, ὁ καὶ ἡ ἀδιάπτωτος, ᾱ. Hesych.

Indiscrete, ἀκρίτως, ἀκριτὶ, Suid.

Indiscretus, ὁ καὶ ἡ ἀδιακρίτως, ᾱ.

Indiscriminatim, ἀκρίτως, ἀκριτὶ, Suid.

Indiserte, ἀφραδῶς, ᾱ διαῤῥήδην.

Indisertus, ὁ καὶ ἡ ἀφραδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ βραδύγλωσσος, ᾱ, LXX.

Indisposite, ἀτάκτως, Thuc.

Indispositus, ὁ καὶ ἡ ἄτακτος, ᾱ, Isocr.

Indissolubilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄλυτος, ἀδιάλυτος, ᾱ, Philo. ἀκατάλυτος, ᾱ, N. T.

Indissolutus, idem quod præced.

Indistincte, ἀδιακρίτως.

Indistinctus, ὁ καὶ ἡ ἀδιάκτικτος, ᾱ.

Individuus, ὁ καὶ ἡ ἄτομος, ᾱ, Aristot.

Indivisibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιαίρετος, ἄτομος, ᾱ, idea, ἰδέα, Plat.

Indivisus, ὁ καὶ ἡ ἄτομος, ᾱ, Diosc.

Indivulse, ἀναποσπάστως, Hesych.

Indivulsus, ὁ καὶ ἡ ἀδιάστροφος, Jambl. ὁ καὶ ἡ ἀδιάστατος, Pandect.

Indo, ἐντίθημι, aliquid in aliquid, τι εἴς τι, Dem. nomen, ἐπονομάζω.

Indocilis, ὁ καὶ ἡ δυσμαθὴς, ἐος, Plat.

Indocilitas, ἡ δυσμάθεια, Plat.

Indocte, ἀπαιδεύτως, Isocr. ἀμαθῶς.

Indoctus, ὁ καὶ ἡ ἀδίδακτος, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, ᾱ, id. ὁ καὶ ἡ ἀμαθὴς.

Indolentia, ἡ ἀναλγησία, ας, Dem.

Indoleo, ἀνιάομαι, ἀλγίω, malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων Isocr. morti alicujus, θάνατόν τινος, Julian.

Indoles, ἡ φύσις, Dem. τὸ ἦθος, indole bona præditus, εὐφυὴς ψυχῆς τε λαχὼν ἀγαθῆς, Philo.

Indomabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδάμαστος, ᾱ, pullus, πῶλος, Xen.

Indonatus, ὁ καὶ ἡ ἀγίερτος. ᾱ, Ælian.

Indormio, ἐπικοιμάομαι, Hippocr.

Indotatus, ὁ καὶ ἡ ἄπροικος, ᾱ, Diod. Sic.

Indubie, ὁμολογουμένως, ἀναμφιβόλως.

Indubitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναμφίβολος.

Indubitanter, ἀναμφιβόλως, ἀναμφισῤῥητήτως, Dem.

Induciæ, αἱ ἀνοχαὶ, ῶν, inducias facere, ποιεῖσθαι ἀνοχὰς, Dem. cum aliquo, πρός τινα, Æschin. διαλύσεις πράττειν, Plut. annuas, ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι ἐνιαύσιον, Thuc.

Induco, εἰσάγω, in domum, εἰς οἰκίαν, Polyb. persuadeo, ἐνάγω τινὰ πρὸς πόλεμον, Aristot. deleo, ἐξαλείφω τι, Dem. in animum, εἰς τὴν ψυχὴν παρίημι, Plat.

Inductio, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, Aristot.

Indulgens, συγχωρῶν, ῶσα, ον, Dem.

Indulgenter habere aliquem, φιλοσόργως ἐπιμελεῖσθαί τινος, ἡ περιχαρισμένως.

Indulgentia, ἡ ἄνεσις, Dem. ἡ συγχώρησις, Chrys.

Indulgeo, συγχωρέω, alicui, τινὶ, Dem. καταχαρίζομαί τινι, Plut. cupiditatibus, χαρίζομαι ταῖς ἐπιθυμίαις, Aristot. alicui nimis, ἀνίημί τινι λίαν, id. vino et compotationibus, ἀποσχολάζω οἴνῳ καὶ ταῖς προπόσεσιν, Ælian.

Indumentum, τὸ ἔνδυμα, N. T. τὸ ἱμάτιον, ᾱ, Dem.

Induo, ἐνδύω, vestem purpuream, πορφυρίδα, Xen me, ἐμαυτὸν, id. vestem, seu me veste, περιβάλλομαι τὸ ἱμάτιον, N. T. personam, τὸ σχῆμα. Xen. purpurea chlamyde aliquem, περιβάλλω τινὰ χλαμύδι πορφυρᾷ, Herodian. colorem alicujus, ἐμαυτὸν εἰς χροιὰν τινος μεταμορφόω. Æl. pedes sandaliis, ὑποδέω τοὺς πόδας σανδάλοις, id.

Induresco, σκληρύνομαι, κατασκλῆμι, Theophr.

Induro, σκληρύνω, N. T. cutem, περισκληρύνω δέρμα, Hipp.

Indusium, ὁ χιτωνίσκος, ᾱ, Plut.

Industria ἡ φιλοτονία. ας, Dem. ἡ φιλιργία, ας, id .de industria, κατὰ προαίρεσιν, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες, ἑκοντὶ, Dem. Isocr. de industria factus, ἑκούσιος, ία, ιον, Dem. ἡ σπουδή.

Industrie, σπουδαίως, Aristot ἐπιμελῶς, τεχνικῶς.

Industrius, ὁ καὶ ἡ φιλέτονος, ᾱ, Dem. ὁ καὶ ἡ φίλεργος, ᾱ, id. σπουδαῖος, αία, αῖον, ὁ καὶ ἡ ἐπιμελής.

Industriosus, idem quod *Industrius.*

Induvium, τὸ ἔνδυμα, ατος, arboris, ὁ φλοιὸς, οῦ, Aristot.

Inebrio, μεθύσκω, aliquem vino, τινὰ οἴνῳ, Lucian. voluptate, μεθύσκω δι' ἡδονῆς, Plat. inebrior, μεθύσκομαι, Xen. οἰνόομαι, Ælian.

Inedia, ὁ λιμὸς, οῦ, Dem. ἡ ἀσιτία, inedia eneco aliquem, λιμοκτονέω τινὰ, Galen. mihi mortem conscisco, ἀποκαρτερέω, Plut.

Ineditus, ὁ καὶ ἡ ἀνέκδοτος, ᾱ, Dem.

Ineffabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιήγητος, ᾱ, ignavia civitatis, μαλακία πόλεως, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀμύθητος, ᾱ, res, ἀμύθητα πράγματα, id. ὁ καὶ ἡ ἀνεκλάλητος, ᾱ, N. T. ὁ καὶ ἡ ἀλάλητος, ᾱ, ib. ὁ καὶ ἡ ἄῤῥητος, ᾱ, verba ineffabilia, ἄῤῥητα ῥήματα, ibid.

Inefficax, ὁ καὶ ἡ ἀνενέργητος, ὁ καὶ ἡ ἀνενεργὴς, ὁ καὶ ἡ ἀδύναμος, Diosc.

Infigiatus, ὁ καὶ ἡ ἄμορφος καὶ ἀτύπωτος, Ælian.

Inelaboratus, ὁ καὶ ἡ ἀδιέργαστος. Isocr.

Inelegans, ὁ καὶ ἡ ἄκομψος, ᾱ, Plut.

Ineleganter, ἀκόμψως, Plut. ἀκόσμως.

Ineluctabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκαταγώνιστος, ᾱ, Bas.

Ineluibilis, e, ὁ καὶ ἡ δυσέκπλυτος καὶ δυσέκνιπτος, ᾱ, Æl.

Inemendabilis, ὁ καὶ ἡ ἀνεπανόρθωτος, Philo.

Inenarrabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιήγητος, ᾱ, Xen. ὁ καὶ ἡ ἀνέκφρατος.

Ineo, εἶσι, Xen. i. e. coëo, ὀχεύω, Aristot. pugnam, ἐγχειρίω τῇ μάχῃ, Dem. consulatum, μετίημι ὑπατείαν, Plut. magistratum, εἰς ἀρχὴν, Isocr. rationem, ἄπτομαι λόγου, gratiam ab aliquo seu alicujus, χαρίζομαι χάριν τινὸς, Dem.

Inepte, ἀναρμόστως.

Ineptia, seu Ineptitudo, ἡ ἀπειροκαλία, ας, Aristot. ἡ ψυχρότης, ητος, Dem.

Ineptio, ἀπειροκαλεύομαι, Æschin. ληρέω.

Ineptus, ὁ καὶ ἡ ἄχρηστος, ᾱ, ad aliquid, πρός τι, Dem. ὁ καὶ ἡ ἄφυὴς πρός τι, Isocr. stolidus, rusticus, σκαιὸς, ὰ, όν, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀπειρόκαλος, ᾱ, Dem.

Inequitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄνιππος, ᾱ, Aristoph.

Inermis, e, ὁ καὶ ἡ ἄοπλος, ᾱ, Dem.

Inerro, πλανάομαι ἐν, Xen.

Iners. Vide *Ignavus.*

Inertia. Vide *Ignavia.*

Inerudite, ἀπαιδεύτως, Isocr.

Ineruditus, ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, ᾱ, Dem. Confer *Indoctus.*

Inesco,

Inesco, διλιάζω, Xen. aliquem honore, τινὰ τιμῇ, Lucian.
Inevitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιάδραστος, ε, Cl. Al. ὁ ϗ ἡ ἀναπόδραστος, ε, Philo. periculum, ἀξοήθητος κίνδυνος, Strabo.
Inevitabiliter, ἀφύκτως, Plut.
Inexaminatus, ὁ ϗ ἡ ἀνιξίταστος, ε, Plat.
Inexaturabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκόρεστος, ε, Philo. ὁ ϗ ἡ ἀπλήρωτος
Inexcitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνέγειρτος, ε.
Inexcogitatus, ὁ ϗ ἡ ἀδιανόητος, ε.
Inexcultus, ὁ ϗ ἡ ἄκομψος, ε, Plut.
Inexcusabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀναπολόγητος, ε, N. T. ὁ ϗ ἡ ἀπροφάσιστος, ε, Xen.
Inexercitatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀγύμναστος, ε, Philo. in aliqua re, τινὶ, Suid. ὁ ϗ ἡ ἀνάσκητος, ε, Plut.
Inexhaustus, ὁ ϗ ἡ ἀνιξάντλητος, ε, sumptibus, ὁ ϗ ἡ ἀδαπάνητος, ε, Bas.
Inexorabilis, ὁ ϗ ἡ ἀπαραίτητος, ε, Philo.
Inexpectatus, ὁ ϗ ἡ ἀπροσδόκητος, ε, Thuc.
Inexpeditus, ὁ ϗ ἡ ἄζωνος, ὑ πρόχειρος.
Inexpertus, ὁ ϗ ἡ ἄπειρος, ε, in aliqua re, τινὸς, Isocr. ἀπείρητος.
Inexpiatus, ὁ ϗ ἡ ἀκάθαρτος, ε, Dem.
Inexplebilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπλήρωτος, ε, ὁ ϗ ἡ ἄπληστος, ε, sanguine, αἵματος, Herodot. opibus, χρημάτων, Xen. cupiditas alicujus rei, ἡ ἀπληστία τινὸς, Plat.
Inexplebilitas, ἡ ἀπληστία, alicujus rei, τινὸς, Plat.
Inexpleblliter, ἀπλήστως, deditum esse alicui rei, διακεῖσθαι πρός τι, Xenoph.
Inexpletus, ὁ ϗ ἡ ἀπλήρωτος, ε.
Inexplicabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄλυτος, ε, Plat. ὁ ϗ ἡ ἀμύθητος, ε, Dem.
Inexplicatus, ὁ ϗ ἡ ἀσαφὴς, ἐος.
Inexplorate, ἀνιξιτάστως, ἀπείρως, Xenoph.
Inexploratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπείρατος, ε, qui nihil inexploratum relinquit, ᾧ οὐδὲν ἀπείρατόν ἐστι, Isocr.
Inexpugnabilis, e, ὁ ϗ ἡ δυσμάχητος, ε, alicui, τινὶ, Isocr. ὁ ϗ ἡ ἀνυπόστατος, ε, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀνάλωτος, ε, Isocr.
Inextinctus, ὁ ϗ ἡ ἄσβεστος, ε, N. T.
Inextinguibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄσβεστος, Galen.
Inextricabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιάλυτος.
Inexuperabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνυπέρβλητος, ε. Confer *Inexpugnabilis.*
Infabre, ἀτέχνως. ἀκόμψως, Plut.
Infabricatus, ὁ ϗ ἡ ἀκατασκεύαστος, ε, Synes.
Infacetiæ, ἡ ἀνευτραπελία, ας.
Infacetus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄκομψος, ε, Plut.
Infacundia, ἡ τῦ λέγειν ἀπειρία.
Infacundus, ὁ ϗ ἡ ἄπειρος τῦ λέγειν.
Infamia, ἡ ἀτιμία, ας, Dem. ἡ αἰσχύνη, ης, id. ἡ αἰσχρὰ φήμη, Isocr. infamia flagro, ἔχω αἰσχύνην, Dem. συνίχομαι ἀδοξίᾳ, id. εἰμὶ ἄτιμος, id.
Infamis, e, ὁ ϗ ἡ ἄτιμος, ε, Dem. ὁ ϗ ἡ ἄδοξος, ε, id. ἠτιμωμένος, apud cives, παρὰ τῶν πολιτῶν, Isocr. δυσκλιής.
Infamo, παραδειγματίζω, aliquem, τινὰ, N. T. ἀτιμόω τινὰ, Dem. ἀτιμάζω, δυσφημίω.
Infandus, ὁ ϗ ἡ ἄῤῥητος, ε, Herodot.
Infans, ὁ νήπιος, ε, Dem. τὸ βρέφος, ους, Plut. νήπιον βρέφος, Lucian. recens natus, παιδάριον νεογιὸν, Plut.
Infantia, ἡ νηπιότης, ητος, Plat. ab infantia, ἐκ νηπίου, Aristot.
Infanticida, ὁ νηπιοκτόνος, ε, Philo.
Infantilis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῦ νηπίου.
Infantulus, τὸ βρεφύλλιον, ε, Lucian.
Infarcio, ἐμπλάττω, Diosc.
Infatigabilis, ὁ ϗ ἡ ἀκάματος, ε, Philo.
Infatuo, μωραίνω, N. T.
Infaustus, ὁ ϗ ἡ δυσυχὴς, ἐος, Isocr.
Infector, ὁ βαφεὺς, ἐως.
Infectus, ὁ ϗ ἡ ἀγένητος, Aristot. facta reddere infecta, ἀγένητα ποιῆν ὅσα ἂν ἦν πεπραγμένα, id. re infecta dimittere aliquem, ἄπρακτον πέμπειν τινὰ, Herodian.
Infelicitas, ἡ ἀτυχία, Dem. ἡ δυσυχία, ας, id. ἡ δυσπραξία, ας, Isocr.
Infeliciter, ἀτυχῶς, Isocr. δυσυχῶς, ago in re aliqua, δυσυχίω ἔν τινι, Isocr. ἀτυχίω τι, Dem.
Infelix, ὁ ϗ ἡ ἀτυχὴς, Dem. ἀτυχῶν, Isocr. ὁ ϗ ἡ δυσυχὴς, ἄβλιος, ία, ιον, id. et miser homo, ἀτυχὴς ϗ ταλαίπωρος ἄνθρωπος, Dem. ἄβλιος ϗ ταλαίπωρος, id. sum in bello, τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀτυχίω, Isocr. præter meritum, δυσυχίω παρὰ τὸ δίκαιον, id. κακοδαίμων.
Infensus, ὁ ϗ ἡ ἀπεχθὴς, alicui, τινὶ, Isocr. ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, et malevolus alicui, ϗ κακόνους τινὶ, Dem. ὁ ϗ ἡ δυσμενὴς τινι, Isocr.
Inferiæ, τὰ ἐναγίσματα, ων, τὰ τάφεια.
Infermentatus, ὁ ϗ ἡ ἄζυμος, ε, N. T.
Inferior, ὁ ϗ ἡ ἐλάττων, ονος, Dem. sum, ἐλαττόομαι, id.
Infernalis, e, ὁ ϗ ἡ χθόνιος, ε, Plut.
Inferne, κάτωθεν, Herodian.
Infernus, i, ὁ ᾅδης, ε, Philo. γείτονα τῦ πυρὸς, N. T.
Infernus, ὁ, ἡ, τὸ κάτω, spiritus, τὸ κάτω πνεῦμα, Aristot. ὁ ϗ ἡ ὑπόγειος, ε, Athen. ὁ ϗ ἡ ὑπόγαιος, ε, Herodian.
Infero, εἰσφέρω, aliquid in locum aliquem, τὶ εἰς τόπον τινὰ, N. T. aliquid alicui, ἐπισφέρω τί τινι, Philo. alicui manus, ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρας, N. T. alicui damnum, ἐπιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, Isocr. κατατρεσύνω τινὶ κακὰ, Xenoph. alicui bellum, ἐφίεμι πόλεμον πρός τινα, Isocr. ἀναλαμβάνω πόλεμον πρός τινα, Polyb.
Infestatio, ἡ κάκωσις, εως.
Infeste, ἐπιχθῶς, Isocr. δυσχερῶς, Dem.
Infestivus, σκαιὸς, ὰ, ὸν, Isocr.
Infesto, ἀπειλαύνω, aliquem, τινὰ, Xenoph. ἐνοχλέω τινὶ, Dem. κακόω.
Infestus, ὁ ϗ ἡ ἀπιχθὴς, ἐος, alicui, τινὶ, Isocr. ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, Dem. δυσμενής.
Infibulo, ἐμπορπάω, vestem, ἱμάτιον, Herodot.
Inficias eo, ἀρνέομαι. Confer *Inficior.*
Inficiatio, ἡ ἄρνησις, εως, Lucian.
Inficiator, ὁ ϗ ἡ ἴξαρνος, ε, sum, εἰμὶ, Dem.
Inficio, βάπτω, aliquid, τὶ, Dem. pro maculo, διαφθείρω, μολύνω.
Inficior, ἀρνέομαι, aliquid, τὶ, Dem. interposito jurejurando, ἐξαρνέομαί τι διομνύμενος, Æschin. ἔξαρνός εἰμι τῦτο, Dem. περί τινος, Isocr. ἔξαρνος γίγνομαι τύτε, id.
Infidelis, ὁ ϗ ἡ ἄπιστος, alicui, τινὶ, Dem.
Infidelitas, ἡ ἀπιστία, ας, Plut.
Infideliter, ἀπίστως, Dem.
Infidus, ὁ ϗ ἡ ἄπιστος, ε, alicui, τινὶ, Dem.
Infigo, ἐμπήγνυμι, ἐπιτιθῶ.
Infixio, ὁ ἐπιτιθεμὶς, ε.
Infimus. Vide *Imus.*
Infinitas, ἡ ἀπειρία, ας, Aristot.
Infinite, ἀπειράντως, Aristot.
Infinities, ἀπειράκις, Philo.
Infinitivus, sc. modus, ἀπαρέμφατος, ἔγκλισις, Gramm.
Infinitus, ὁ ϗ ἡ ἄπειρος, ε, Isocr. ὁ ϗ ἡ ἀπέρατος, ε, Plut.
Infirmatio, ἡ ἀσθένωσις, εως, refutatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς.
Infirme, ἀσθενῶς, Dem.
Infirmitas, ἡ ἀσθένια, Plat. corporis, τὸ ἐν σώματι ἀῤῥώστημα, Dem. ἡ ἀῤῥωστία.
Infirmo, ἀσθενόω, Xenoph. aliquem, ποιῶ τινὰ ἀσθενῆ, id.
Infirmus, ὁ ϗ ἡ ἀσθενὴς, ἐος, Dem. ὁ ϗ ἡ ἄῤῥωστος, ε, id. corpore, σώματι, id. sum, ἀσθενέω, Isocr. ἔχω ἀσθενῶς, id.
Infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.
Infixio, ἡ ἔμπηξις, εως.
Infixus, ἐμπαγὴς, ῖσα, ὲν.
Inflammatio, ἡ φλόγωσις, Thuc. τὸ ἐπιφλόγισμα, Hipp. morbi, ἡ φλεγμονὴ, id.
Inflammo, φλέγω, lumen, φέγγος, Sophocl. aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ἐπὶ πόλεμον, Isocr.
Inflate, ἐμπνεύστως, superbe, τετυφωμένως, ὑπερηφάνως, Dem.
Inflatio, τὸ ἀναφύσημα, ατος, Lucian. ἡ ἀναφύσησις, εως, Aristot. animi, ἡ φυσίωσις, εως, N. T. Confer *Insolentia.*
Inflatus, ἐμπνευστὸς, ὴ, ὸν, Athen. superbus, ὁ ϗ ἡ ὑπέρογκος, N. T. τετυφωμένος, ἐνη, ένον, ib. μεγαφρονῶν, ῶσα, ῶν, Dem.
Inflecto, ἐγκάμπτω, Galen. ἐπικλάζω, Plut.
Inflexibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄκαμπτος, ε, Plut.
Inflexio, ἡ διάκαμψις, Naz. ἡ καμπὴ, Plut.
Inflexus, καμψὸς, ὴ, ὸν, Hesych. ὁ ϗ ἡ ἐπικαμπὴς, ἐος, ordo, τάξις, Ammon.
Infligo, προσρίσσομαι, plagam, πληγὴν, Aristoph. alicui, ἐπιτίθημι τὴν δίκην τινὶ, Herodian.
Inflo, ἐμφυσάω, Philo. ἀναφυσάω, Diod. Sic. tibiam, φυσάω αὐλὸν, Plut. ventrem, διογκόω γαστέρα, Ælian. aliquem, et laudibus effero, φυσάω, ϗ τοῖς ἐγκωμίοις ἐπαίρω τινὰ, Plut.
Influentia, ἡ εἴσρυσις, εως, Aristot.
Influo, εἰσρέω, Lucian. in partem, ἐπιῤῥέω τῷ μέρει, Gal.
Influxus, ûs, ἡ ἐπιῤῥοὴ, Theophr. ὁ εἴσρυς, Aristot.
Infodio, κατορύττω, Plut.
Infœcunditas, ἡ ἀφορία, ας, Plut. ἡ ἀγονία.
Infœcundus, ὁ ϗ ἡ ἄφορος, ε, ὁ ϗ ἡ ἄκαρπος, ε, Theophr. ὁ ϗ ἡ ἄγονος.
Informis, e, ὁ ϗ ἡ ἄμορφος, ε, Plut. ὁ ϗ ἡ ἀδιατύπωτος, ε, Diod. Sic.
Informatio, ἡ ὑποτύπωσις, ἡ περιγραφὴ, Aristot.
Informo, ὑποτυπόω, aliquid primum et postea pingo, τὶ πρῶτον ϗ εἶτα ἀναγράφω, Plut. moribus, ἠθοποιέω, id. adolescentes, εἰσηγέομαι νεωτέροις, Isocr. Confer *Instituo.*
Infortunatus, ὁ ϗ ἡ δυσυχὴς, ἐος, Dem. Confer *Infelix.*
Infortunium, τὸ ἀτύχημα, ατος, Dem. ἡ ἀτυχία, ας, id. Confer *Infelicitas.*
Infra, *præpos.* ὑπὸ, terram, ὑπὸ γῆν, Plut. *adv.* κάτω, Dem. ὑποκάτω, Plat.
Infractus, *fractus,* καταῤῥαχθὶς, εῖσα, ὶν, Plut. *non fractus,* ὁ ϗ ἡ ἄῤῥηκτος, Theophr. ὁ ϗ ἡ ἄῤῥηκτος, Philo.
Infremo, ἐμβρίμομαι, ἀναβρυχάομαι.
Infrendeo, ἐπιβρύχομαι, præ ira dentibus, συγκροτῶ τὰς ὀδόντας ὑπ' ὀργῆς, Xen.
Infrenatio, ἡ χαλίνωσις, εως, Xen.
Infrenatus, frenatus, ἐγκεχαλινωμένος, ένη, ένον, *non frenatus,* ὁ ϗ ἡ ἀχάλινος, ε, Plat.
Infrenis, e, ὁ ϗ ἡ ἀχάλινος, ε, Plat.
Infreno, χαλινόω, equum, ἵππον, Xenoph.
Infrenus, ὁ ϗ ἡ ἀχάλινος, ε, Plat.
Infrequens, ὁ ϗ ἡ ἔρημος, ε, senatus, βυλὴ ὀλιγανδρῆσα, Plat.
Infrequentia, ἡ ὀλιγανθρωπία, ας, Xenoph.
Infrico, ἐντρίβω, Xenoph.
Infringo, ἐνθλάω.
Infructuosus, ὁ ϗ ἡ ἄκαρπος, ε, Theophr.
Infrunitus, *imprudens,* ὁ ϗ ἡ ἄφρων, ονος, Dem.
Infuco, φυκόω, Plut.
Infula, ἡ μίτρα, ας, Herodot.
Infumibulum, ἡ καπνοδόχη, ἡ καπνοδόκη, Herodot.
Infumo, καπνίζω.
Infundibulum, ἡ ἐπίχυσις, εως, Poll. ἡ χώνη.
Infundo, ἐπιχέω, Diosc. ἐγχέω, Xen. alicui aliquid, τί τινι, Synes.
Infusco, ἐπιμελάνω, Lucian.
Infusio, ἡ ἔγχυσις, εως.
Ingemino, διπλασιάζω, Plut. ἐναναδιπλόω.
Ingemisco, γεμάζω, Dem. alicui, ἐπιστένω τινὶ, Eurip.
Ingemo, στένω, alicui, ἐπί τινι, Dem. alte, στενάζω μέγα, id.
Ingenerasco, ἐμφύομαι, Plut.
Ingenero, ἐμφύω, alicui aliquid, τί τινι, Plut.
Ingeniose, εὐφυῶς, Isocr. ἐπιδεξίως.
Ingeniosus, ὁ ϗ ἡ εὐφυὴς, ἐος, Isocr. δεξιὸς, ὰ, ὸν.
Ingenitus, ὁ ϗ ἡ ἔγγενὴς, Soph.
Ingenium, ἡ φύσις, Dem. bonum, φύσις ἐπιεικὴς, Isocr. insuperabile, ἀνυπέρβλητος, id. dextrum, εὐάρμοστος· illustre, ἐπιδεικτὸς, id. præstantius, ἐπιφανεστέρα ψυχὴ, Dem. animus cujusque et ingenium, ψυχὴ ἑκάστε ϗ φύσις· animus liberalis et ingenium cordatum, ψυχὴ ἀγαθὴ ϗ γνώμη φρόνιμος· diversissimis ingeniis præditi, παντοδαπὰς ἔχοντες φύσεις, ingeniis non deterioribus esse quam majores, τὰς φύσεις ὑ χείρες εἶναι προγόνων·

ingenio

ingenio felicissimo esse, *τὴν γνώμην εὐφυέστατον εἶναι*, Isocr. exercere ingenium, *ἀσκεῖν τὴν ψυχὴν* seu *διάνοιαν*, id. ingenii acumen, *τὸ τῆς γνώμης ἀγχίνουν*, Herodian. ingenii robur, *φύσεως ἰσχύς*, Thuc.

Ingens, *ὁ ᾗ ἡ πελώριος, ὁ ᾗ ἡ εὐμεγέθης, ους*, lapis, *λίθος*, Aristoph. testimonium, *μαρτυρία*, Dem.

Ingenue, *ἐλευθέρως*, Thuc. *γενναίως*, educatus, *ἐλευθερίως πεπαιδευμένος*, Xen. candide, *ἁπλῶς*, Dem.

Ingenuitas, *ἡ ἐλευθεριότης, ητος*, Aristot. *ἡ εὐγένεια*.

Ingenuus, *ὁ ᾗ ἡ ἐλεύθέριος, ᾱ*, fœmina, *γυνὴ*, Plut. doctrinæ, *ἐλευθέριαι παιδεῖαι*, Lucian. candidus, *ἁπλόος, η, ον*, Dem. et simplex homo, *μετὰς παῤῥησίας ᾗ ἀφελής*, id.

Ingero, *ἐνίημι*, aliquid alicui, *τί τινι*, Synes. aliquid ori, *ἐντίθημί τι στόματι*, Galen. lapides et fustes, *ἐπιφέρω λίθους ᾗ ξύλα*, Herodian. largius cibum, *πλείονας συνήθως εἰσφέρομαι τροφάς*, id. me, *παρεισδύομαι*, id. me in alienam administrationem, *παραδυοικέω*, Plut.

Ingigno, *ἐγγεννάω*.

Inglorius, *ὁ ᾗ ἄδοξος, ᾱ*, Dem. *ὁ ᾗ ἡ ἀτίμητος, ᾱ*, id. *ἀκλεής*.

Ingluvies, *ἡ γαστριμαργία, ας*, Philo. avis, *ὁ πρόλοφος, ᾱ*, Aristot.

Ingrandesco, *μεγαλύνομαι*.

Ingrate, invenuste, *ἀχαρίτως*· gratiam non referendo pro beneficio, *ἀχαρίστως*, Isocr.

Ingratis, *παρὰ γνώμην*.

Ingratitudo, *ἡ ἀχαριστία, ας*, Dem.

Ingratus, invenustus, *ὁ ᾗ ἄχαρις*, Herodian. beneficii immemor, *ὁ ᾗ ἡ ἀχάριστος, ᾱ*, Dem. sum, *ἀχαριστίω*, erga amicos, *πρὸς τοὺς φίλους*, id.

Ingravesco, *βαρύνομαι*, œtate, *ὑπὸ τῆς ἡλικίας*, Polyb.

Ingravo, *ἐπιβαρύνω*, Xen.

Ingredior, *βαδίζω*, ad aliquem, *ἐπί τινα*, Dem. viam, *ὁδὸν*, Ceb. Theb. in curiam, *εἰσέρχομαι εἰς τὸ δικαστήριον*, Dem. iter pedibus, *πορεύομαι σιτῷ*, Xen. annum decimum, *ἐπιβαίνω ἔτους δικάτου*, Herodian.

Ingressio, seu Ingressus, *ὁ βαδισμὸς, οῦ*, Lucian. ad aliquem, *ἡ ὁδὸς, ου*, Plut.

Ingruo, *ἔγκειμαι*, Herodian. *ἐπιβάλλω, εἰσπίπτω*.

Inguen, *ὁ βουβών, ῶνος*, Lucian.

Inguinaria, *τὸ βουβώνιον, ου*, Diosc.

Ingurgito, *γαστρίζομαι*, Basil. *καταβρεχοθίζω*, Lucian.

Ingustabilis, e, *ὁ ᾗ ἄγευστος, ου*, Plut.

Ingustatus, *ὁ ᾗ ἄγευστος, ου*, Plut.

Inhabilis, e, *ὁ ᾗ ἄχρηστος, ου*, ad aliquid, *πρός τι*, Dem. *ὁ ᾗ ἀφυὴς πρός τι*, id.

Inhabilitas, *ἡ ἀνεπιτηδειότης, ητος*, Synes.

Inhabitabilis, e, *ὁ ᾗ ἀνοίκητος, ου*, Philo.

Inhabitatio, *ἡ ἐνοίκησις, εως*, Cl. Al.

Inhabito, *ἐνοικίω*, aliquid, *τί*, Aristot. terram aliquam, *κατοικίω γῆν τινα*, Plut. urbem, *οἰκίω πόλιν*, Isocr. *ἐν ἄστει*, Dem.

Inhæreo, *ἐμφύομαι*, alicui, *τινί*, Plut. *προσφύομαί τινι*, id. machinis, *προσφύω μηχαναῖς*, Herodian.

Inhæresco, *προσίσχομαι*, alicui, *πρός τι*, Theoph.

Inhalo, *ἐμπνέω*, Plat.

Inhibeo, *ἐπίσχω*, aliquid, *τί*, Plut. *κωλύω*· iram, *ἀνακόπτω τῆς ὀργῆς*, Lucian. *ἀνίστεργω*.

Inhibitio, *ἡ κάθειρξις, εως*.

Inhio, *ἐπιχαίνω*, Philo. alicui rei, *χαίνω ἐπί τινι*, Lucian.

Inhoneste, *αἰσχρῶς*, Isocr. *ἀτίμως*.

Inhonesto, *καταισχύνω*, aliquid, *τί*, Plut.

Inhonestus, *αἰσχρὸς, ὰ, όν*, Dem. *ὁ ᾗ ἡ ἀσχήμων, ἄκοσμος*.

Inhonoratus, *ὁ ᾗ ἡ ἀτίμητος, ου*, Dem. *ἄτιμος*.

Inhonorificus, *ὁ ᾗ ἡ ἄδοξος, ου*, Dem.

Inhorreo, seu *Inhorresco, φρίττω*, aliqua re, *τί*, Dem. *ἐπιφρίττω*.

Inhospitalis, e, *ὁ ᾗ ἡ ἄξενος, ου*, Lucian.

Inhospitalitas, *ἡ μισοξενία, ας*, LXX.

Inhospitus, *ὁ ᾗ ἡ ἀπόξενος, ου, ὁ ᾗ ἡ ἄξενος, ου*, Lucian.

Inhumane, *ἀπανθρώπως*.

Inhumanitas, *ἡ ἀπανθρωπία*, Lucian. *ἡ ἀνημερία*, Dem. *ἡ μισανθρωπία*, Hipp.

Inhumaniter, *ἀπανθρώπως*.

Inhumanus, *ὁ ᾗ ἡ ἀπάνθρωπος*, Lucian. *ὁ ᾗ ἡ μισάνθρωπος*, id.

Inhumatus, a, um, *ὁ ᾗ ἡ ἄταφος, ου*, Thuc.

Inhumo, *θάπτω*, mortuos, *νεκροὺς* seu *ἀποθάνοντας*, Dem. Confer *Sepelio*.

Inibi, *ἐκεῖ*, Plat.

Injectim, *ἐπαναβληδὸν*, Herodot.

Injectio, *ἡ ἐπιβολὴ, ῆς*, Thuc.

Injicio, *ἐπιῤῥίπτω*, aliquid in aliquid, *τὶ ἐπὶ τι*. N. T. equo frenum, *ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινὸν*, Xen. alicui manum, *ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρα*, Lucian. alicui amorem, *ἐμβάλλω τινὶ ἔρωτα*, Xenoph. sermonem de aliqua re, *ἐμβάλλω λόγον περί τινος*, Plut.

Inimice, *ἐχθρῶς*, Dem. *ἐθελέχθρως*, id. *δυσμενῶς*, Isocr. *ἀπεχθῶς*, id.

Inimicitia, *ἡ ἔχθρα*, Dem. *ἡ ἀπέχθεια*, gravis, *μεγάλη*, id. diuturna, *βεβαία*, id. immortalis, *ἀείμνηστος*, Isocr. simulata, *προσποιητὴ*, Dem. privata, *ἰδία*· communis, *κοινὴ*, et offensiones, *ἔχθρα ᾗ προσκρούματα*· et odium et diffidentia, *ἔχθρα ᾗ μῖσος ᾗ ἀπιστία*· inimicitiam suscipere cum aliquo, *ἀναιρεῖσθαι ἔχθραν πρός τινα*, id. incidere in inimicitiam cum aliquo, *ἐλθεῖν τινι μάλιστα εἰς ἔχθραν*, id. habere cum aliquo, *ἔχειν ἔχθραν πρός τινα*, Isocr. ostendere alicui omni modo, *ἐνδείκνυσθαί τινι πάντα τρόπον τὴν δυσμένειαν*, Dem. exstinguere, *διαλύειν ἔχθραν*, Isocr. effugere, *φεύγειν τῆς ἔχθρας τινός*, id. conjicere aliquos in inimicitiam, *ἐμβάλλειν τινὰς εἰς ἔχθραν*, Dem.

Inimicor, *ἀπεχθάνομαί τινι*, Plat. Confer *Inimicus*.

Inimicus, *ἐχθρὸς, ὰ, όν*, Dem. libertati, *τῇ ἐλευθερίᾳ*, id. *ἀλλότριος τῇ ἐλευθερίᾳ*, id. alicui, *χαλεπὸς, ὴ, όν, τινί*, id. et hostis, *ἐχθρὸς ᾗ ἀντίπαλος*, id. et malevolus urbis, *κακίνους ᾗ ἐχθρὸς πόλει*, id. hostis communis et omnium inimicus, *ἐχθρὲς κοινὸς ᾗ πᾶσι δυσμενὴς*, Dem. inimicum reddere aliquem, *ποιεῖν τινὰ ἐχθρὸν*, id. esse alicui, *εἶναι* seu *ὑπάρχειν ἐχθρόν τινι* seu *τινὸς*, id. aliquem habere, *ἔχειν τινὰ ἐχθρὸν*, id. *χρῆσθαί τινι ἐχθρῷ*, id. inimicus sum alicui, *ἔχω ἔχθραν πρός τινα*, Isocr.

Inimitabilis, e, *ὁ ᾗ ἀμίμητος, ου*, Plut.

Inique, *ἀνωμάλως*, Isocr. *injuste, ἀδίκως*, Dem. *παρανόμως*, ago cum aliquo, *ἀγνωμονέω πρός τινα*, id. in aliqua re, *περί τι*, Plut.

Iniquitas, *ἡ ἀνωμαλία*, Theophr. *ἡ ἀνομία, injustitia, ἡ ἀγνωμοσύνη*, Dem. *τὸ δεινὸν, ἡ ἀδικία*, id.

Iniquus, *ὁ ᾗ ἡ ἀνωμαλὴς*, Theophr. *injustus, ὁ ᾗ ἡ ἄδικος*, in omnes, *περὶ πάντας*, Dem. et calumniator, *ὁ ἀγνώμων ᾗ συκοφάντης*, id. *ὁ ᾗ ἡ παράνομος*· dicere, decernere, committere iniquum in aliquem, *ἐρεῖν, γράφειν, ποιεῖν παράνομον εἴς τινα*, Dem. sum, fio, *παράνομός εἰμι, γίγνομαι*, id. animo iniquo, *δυσφόρως*, Herodian.

Initia, *τὰ μυστήρια, ων*.

Initiamentum, *τὸ μύημα, ατος*, Aret.

Initiatio, *ἡ μύησις, εως*, Hesych.

Initiator, *ὁ μυσταγωγὸς, οῦ*.

Initiatus, *ὁ μεμυημένος, ου*, Lucian. *ὁ τετελεσμένος, ου*, id.

Initio, *μυέω*, aliquem, *τινὰ*, Lucian.

Initio, *adv.* *ἐξαρχῆς*, Dem. *ἀπαρχῆς*, id. *τὸ καταρχὰς*, id. neque initio, neque post, *ὔστερον καταρχὰς, οὔθ' ὕστερον*, id.

Initium, *ἡ ἀρχὴ*. Dem. et fundamentum rei, *ᾗ ὑπόθεσις πράγματος*, et causa belli, *ἀρχὴ ᾗ αἰτία πολέμου*· utor initio aliquo, *ἄρχομαι ἀρχήν τινα*· sumo initium aliquod, *λαμβάνω ἀρχήν τινα*· facio rei, *ποιοῦμαι ἀρχήν τινος*· exponere aliquid ab initio, *διεξέρχομαί τι ἀπ' ἀρχῆς*, id. fines ab initio propositi, *ὑποθέσεις ἐξ ἀρχῆς γιγνόμεναι*, Isocr.

Injucunde, *ἀηδῶς*, Xen.

Injucunditas, *τὸ ἀηδὲς, ους*. Isocr. *ἡ ἀηδία, ας*, Philo. *ἡ ἀτερπία, ας*, Dem.

Injucundus, *ὁ ᾗ ἡ ἀηδὴς, ους*, Dem. *ὁ ᾗ ἡ ἀτερπής*.

Injudicatus, *ὁ ᾗ ἡ ἀκατάκριτος*, N. T. *ἄκριτος*.

Injungo, *ἐπισάττω*, Xen. *προστάσσω*.

Injuratus, a, um, *ὁ ᾗ ἡ ἀνώμοτος, ου*, Dem.

Injuria, *ἡ ἀδικία*, Dem. *τὸ ἀδίκημα*, id. *ἡ ὕβρις*. Isocr. *τὸ ὕβρισμα*, Dem. et iniquitas, *ὕβρις ᾗ ἀδικία*, Isocr. et insolentia, *ὕβρις ᾗ ὑπερηφάνεια*, id. adficere aliquem injuria, *ἀδικεῖν τινα ἀδικίαν*, Dem. *ὑβρίζειν τινὰ, ἀδικεῖν τινα· pati injurias, πάσχειν δεινότατα*, id. prior infero, *χειρῶν ἀδίκων ἄρχω*. Ælian.

Injurior, *ἀδικέω*, aliquem, *τινὰ*, Dem.

Injuriose, *ὑβριστικῶς*, tractare aliquem, *χρῆσθαί τινι*, Dem.

Injuriosus, *ὑβρίζων, ουσα, ον*, erga aliquem, *εἴς τινα*, Dem. *ὁ ὑβριστὴς, οῦ*, id.

Injurius, *ὁ ᾗ ἡ ἄδικος, ου*, Dem. sum in aliquem, *ἀδικέω τινά*· *ὑβρίζω τινὰ*, id.

Injussu, *ἄνευ προστάγματος, ἀπαραγγίλτως*, Polyb.

Injussus, *ὁ ᾗ ἡ ἀκέλευστος*, Soph. *αὐτοκέλευστος*.

Injuste, *ἀδίκως*, Dem. ago, *ἀδικέω*, id. *ἀδικοπραγέω*, Philo. vivo, *ἐκ ἀδικίας βιόω*, Plat.

Injustitia, *ἡ ἀδικία*, Dem. *ἡ ἀνομία*, id.

Injustus, *ὁ ᾗ ἡ ἄδικος, ου*, Dem. et diis invisus, *ᾗ θεοῖς ἐχθρὸς ἄνθρωπος, ὁ ᾗ ἡ παράνομος*· committere injusta, *ποιεῖν παράνομα*, id.

Innascor, *ἐγγίγνομαι*, alicui, *τινὶ*, Plat. *ἐμφύομαί τινι*, Plut.

Innatus, a, um, *ὁ ᾗ ἡ ἔμφυτος, ου*, Dem.

Innavigabilis, e, *ὁ ᾗ ἡ ἄπλωτος, ου*, Philo. *μὴ πλωτὸς, οῦ*, Thuc.

Innecto, *ἐνίρω*, Diosc.

Innexio, *ἡ ἔνειρσις, εως*, Thuc.

Innitor, *ἐπειρείδομαι*, Galen. fœderibus, *ἐπειρείδομαι ἐπὶ τὰς συνθήκας*, Polyb. legi, *ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ*, Æschin.

Inno, *ἐνίνω*, Theophr. in aliquo, *ἐπινήχομαί τινι*, Al. Aphr.

Innocens, *ὁ ᾗ ἡ ἀθῶος*, aliqua re, *τινὸς*, Dem. *τινὶ*, id. *ὁ ᾗ ἡ ἀναίτιος τινὸς*, id. *ὁ ᾗ ἡ ἀναμάρτητος*, Isocr. *ὁ ᾗ ἡ ἄκακος*.

Innocenter, *ἀθῴως*, Dem.

Innocentia, *ἡ ἀκακία, ας*, Dem.

Innocuus, *ὁ ᾗ ἡ ἀβλαβὴς, ους*, voluptas, *ἡδονὴ*, Plat.

Innodo, *ἀμματίζω*, Hesych.

Innotesco, *διαγνωρίζομαι*, Isocr. *γνώριμος καθίσταμαι*, Plat.

Innovatio, *ἡ καινοτομία, ας*, Lucian.

Innovo, *καινόω*, Dion. *νεόω*, aliquid, *τὶ*, Naz.

Innoxius, *ὁ ᾗ ἡ ἀβλαβὴς, ους*, Plat.

Innubilus, *αἴθριος, ία, ιον*, Diosc.

Innubis, *ὁ ᾗ ἡ ἀνίφιλος*, aër, *ἀὴρ*, Aristot.

Innubus, *ὁ ᾗ ἡ ἄγαμος, ου*, Lucian. *ὁ ᾗ ἡ ἀνανδρος, ου*, Plat.

Innumerabilis, e, *ὁ ᾗ ἡ ἀναρίθμητος, ου*, Isocr. *ὁ ᾗ ἡ ἀμύθητος, ου*, pecunia, *ἀμύθητα χρήματα*, Dem.

Innumerabilitas, *τὸ ἀνάριθμον, ου*.

Innumerus, idem quod *Innumerabilis*.

Innuo, *αἰνίττομαι*, aliquid, *τὶ*, Plat. *ὑπαινίττομαί τι*. Dem.

Innuptus, *ὁ ᾗ ἡ ἄγαμος, ου*, Lucian. virgo, *ἡ ἀνανδρος*, Plat. *ἡ ἄγαμος*.

Innutrio, *ἐντρέφω*, in aliqua re, *τινὶ*, Herodian.

Innutritus, *nutritus in, ἐντεθραμμένος, ένη, ένον*, aliqua, re, *τινὶ*, Herodian. *non nutritus, ὁ ᾗ ἡ ἄτροφος*.

Inobediens, *ὁ ᾗ ἡ ἀνυπήκοος, ου*, sermoni, *τῷ λόγῳ*, Plat. *ὁ ᾗ ἡ ἀπειθὴς, ους*, alicui, *τινὶ*, Xen.

Inobedientia, *ἡ ἀνηκοΐα, ας*, Plut. *ἡ παρακοὴ, ῆς*, N. T. *ἡ ἀπειθία*.

Inobscuro, *ἐπισκοτέω*, aliquid, *τὶ*, Diosc.

Inobsequens, idem quod *Inobediens*.

Inobservabilis, e, *ὁ ᾗ ἡ ἀπαρατήρητος, ου*.

Inobservatus,

Inobservatus, ὁ ᾗ ἡ ἀπαρατήρητος, ε, ὁ ᾗ ἡ ἀφύλακτος, ε.
Inocciduus, ὁ ᾗ ἡ ἄδυτος, ε.
Inocco, βωλοκοπέω, Poll.
Inoculatio, ὁ ἐνοφθαλμισμὸς, ῦ, Theophr.
Inoculo, ἐνοφθαλμόω, Theophr.
Inodorus, ὁ ᾗ ἡ ἄοσμος, ε, Theophr.
Inoffensus, ὁ ᾗ ἡ ἀπρόσκοπος, ε, N. T. ἀξλαβής.
Inofficiosus, ὁ ᾗ ἡ ἀτιμόκαλος, ε, Dem.
Inolesco, ἐπιφύομαι, Plut.
Inominatus, ὁ ᾗ ἡ δύσφημος, ἄπευκτος.
Inopaco, ἐπισκιάζω, aliquid, τὶ vel τινὶ, N. T.
Inopertus, ὁ ᾗ ἡ ἀκατακάλυπτος, ε, N. T.
Inopia, ἡ ἔνδεια, Isocr. ἡ ἀπορία, alicujus rei, τινὸς, Dem. et indigentia, ἔνδεια ᾗ ἀπορία, id. magna inopia premi, σφόδρα ἐν χρείᾳ τοῦ λαβεῖν εἶναι· ad summam inopiam redigere seu redigi, εἰς ἰσχάτην ἀπορίαν καθιστάναι τινὰ, s. καθίσασθαι· inopia verborum laboro, στενοχωρέω τῇ λέξει· inopia consilii, ἡ ἀξυλία, ας, id. frumenti, ἡ σπανοσιτία, ας, Diod. Sic.
Inopinabilis, e, ὁ ᾗ ἀδόκητος, ε, Thuc.
Inopinate, ἀπροσδοκήτως, Philo. ἐξ ἀπροσδοκήτου, Plat.
Inopinatus, ὁ ᾗ ἡ ἀπροσδόκητος, ε, ὁ ᾗ ἡ ἀδόκητος, ε, Thuc.
Inopportunus, ὁ ᾗ ἡ ἄκαιρος, ε, Plat.
Inops, ὁ ᾗ ἡ ἄπορος, alicujus rei, τινὸς, Isocr. ὁ ᾗ ἡ ἐνδεὴς, ἐος, τινὸς, Dem. ὁ ᾗ ἡ ἐπιδεὴς, ἐος, τινὸς, id.
Inordinate, ἀτάκτως, Thuc.
Inordinatio, ἡ ἀταξία, ας, Plut.
Inordinatus, ὁ ᾗ ἡ ἄτακτος, ε, Isocr.
Inornate, ἀκόσμως, Plut. ἀκοσμήτως, id.
Inornatus, ὁ ᾗ ἡ ἄκοσμος, ὁ ᾗ ἡ ἄκομψος.
Inquam, λέγω, Dem. φημὶ, Herodian.
Inquies, ἡ ἀνησυχία, ας.
Inquieto, διαθορυβέω, aliquem, τινὰ, Thuc. παρενοχλέω τινὶ, N. T.
Inquietudo, ἡ ἀνησυχία, ἡ ἀγρυπνία, Luc.
Inquietus, ὁ ᾗ ἡ ἄστατος, Bas. ὁ ᾗ ἡ ἀκοίμητος, Philo. ὁ ᾗ ἡ ἀνήσυχος.
Inquilinus, ὁ ᾗ ἡ ἔνοικος, Strabo. ὁ ᾗ ἡ μέτοικος.
Inquinamentum, ἡ ῥυπαρία, Diosc. ὁ μολυσμὸς, οῦ, N. T.
Inquinate, μεμολυσμένως.
Inquinatio, ἡ μόλυνσις, εως, Theophr.
Inquino, μολύνω, aliquid, τὶ, Isocr. μιαίνω.
Inquio, idem quod *Inquam*.
Inquiro, ἐξετάζω, in vitam alicujus, τὸν βίον τινὸς, Dem. ordines, ἀκριβόω τὰς τάξεις, Xen. diligenter causas, πολυπραγμονέω τὰς αἰτίας, Plat. de re aliqua, περί τινος, Plut. severius, σφόδρα ἀκριβολογέομαι, Dem. diligenter et accurate singula, καλῶς ᾗ ἀκριβῶς διορίζομαι περὶ ἑκάστου, id.
Inquisitio, ἡ ἐξέτασις, Dem. ὁ ἐξετασμὸς, id.
Inquisitor, ὁ ἐξεταστὴς, Aristot. ὁ βασανιστής.
Insalubris, e, νοσηρὸς, ὁ, ὁν, Xen.
Insalutatus, ὁ ᾗ ἡ ἀπροσαγόρευτος, ε, Cic.
Insanabilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀνίατος, ε, Galen. ὁ ᾗ ἡ ἀθεράπευτος, ε, Philo.
Insane, μανικῶς, Isocr.
Insania, ἡ μανία, Dem. eo insaniæ pervenire, εἰς τοῦτο μανίας ἔρχεσθαι, Isocr. est hæc extrema insania, ὑπερβολὴ μανίας ἐστὶ τοῦτο, Dem. manere in insania eadem, μίνειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς μανίας, id. liberare aliquos ab insania, παῦσαί τινας τῆς μανίας, Isocr. deserere insaniam, ἀπαναχωρεῖν μανίας, id.
Insanio, μαίνομαι, Dem. et deliro, μαίνομαι ᾗ παραφρονέω, id. aliqua re, μιλαγχολάω τινὶ, id. insanire facio, ἐκμαίνω, Philo.
Insanus, μανικὸς, ὴ, όν, Isocr. ὁ ᾗ ἄφρων, ονος, id. ὁ ᾗ ἔκφρων, ονος, id. παράφρων.
Insatiabilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀκόρεστος, ε, Philo. ὁ ᾗ ἡ ἀδηφάγος, ε, Plat. ὁ ᾗ ἡ ἄπληστος, ε, pecunia, χρημάτων, Dem.
Insatiabilitas, ἡ ἀπληστία, ας, Dem.
Insatiabiliter, ἀπλήστως, deditum esse voluptatibus, διακεῖσθαι πρὸς τὰς ἡδονὰς, Xen. alicui rei, ἀπλήστως ἔχειν πρός τι, Isocr. περί τι, id.
Insaturabilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀκόρεστος, ε, Philo.
Insaturabiliter, ἀκορέστως.
Inscendo, ἀναβαίνω, aliquid, τὶ, Xen.
Insciens, ὁ ᾗ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, Thuc.
Inscienter, ἀνεπιστημόνως, ἀτεχνῶς, Dem.
Inscientia, ἡ ἀνεπιστημοσύνη, ης, Xenoph.
Inscite, ἀμαθῶς, Thuc. ἀτέχνως.
Inscitia, ἡ ἀμαθία, Plut. ἡ ἀπειρία, Isocr.
Inscitus, ὁ ᾗ ἡ ἄμαθος, ε.
Inscius, ἀγνοῶν, οῦν, οῦσα, οῦν, Dem. ὁ ᾗ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, Thuc.
Inscribo, ἐπιγράφω, librum, βιβλίον, Lucian. distichon aureis literis in sesamo, χρυσοῖς γράμμασι δίστιχον ἐν σησάμῳ, Ælian. in librum, ἐγγράφω εἰς βιβλίον, Xenoph. falso nomine, ψευδεπιγραφέω.
Inscriptio, τὸ ἐπίγραμμα, ατος, Aristot. ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς, Polyb.
Inscriptus, ὁ ᾗ ἡ ἔγγραπτος· non inscriptus, ὁ ᾗ ἡ ἀνεπίγραφος· falso inscriptus, ὁ ᾗ ἡ ψευδεπίγραφος, Plut.
Insculpo, ἐγκολάπτω, Plut. ἐπιχαράττω, ἐγχαράττω, id. ἐγγλύφω.
Insecabilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἄτμητος, ε, ὁ ᾗ ἡ ἄτομος, ε, Plat.
Insecta -orum, τὰ ἔντομα, ων, Aristot.
Insectatio, ἡ δίωξις, εως, Thuc.
Insector, διώκω, aliquem, τινὰ, Thuc. δίωξιν ποιέομαι, id. cavillor, διασύρω τι, Dem.
Insedabiliter, ἀπαύστως, Aristot.
Insemino, ἐνσπείρω, Xen.
Insenesco, ἐγγηράσκω, Hippocr.
Insensibilis, e, ὁ ᾗ ἀναίσθητος, ε, Thuc.
Insensibilitas, ἡ ἀναισθησία.
Insensilis, e, idem quod *Insensibilis*, e.
Inseparabilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀχώριστος, ε, Naz. ὁ ᾗ ἡ ἀδιάλυτος, ε, LXX.
Insepultus, ὁ ᾗ ἡ ἄταφος, ε, Thuc.
Insequens, ἑπόμενος, ένη, ενον, Dem.
Insequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, Dem. ἐπακολουθέω τινὶ, Plut.
Insero, ἐμβάλλω, dextram, τὴν δεξιὰν, Dem. plantam, φυτὸν, id. ἐμφυτεύω, Theophr.
Inserpo, εἰσερπύζω.
Insertim, δι' ἐμβλήματος.
Insertio, ἡ παρένθεσις, τὸ ἔμβλημα, ἡ ἐμβολὴ, ῆς.
Inservio, διακονέω, alicui, τινὶ, Dem. voluptatibus, δουλεύω ταῖς ἡδοναῖς, Isocr. λατρεύω ταῖς ἡδοναῖς, Lucian. alicui in aliqua re, ὑπηρετέω τινί τι, Dem. commodis alienis, σκοπὸν τὰ συμφέροντα τῷ ἄλλῳ, Aristot.
Insideo, ἐπικάθημαι, Polyb. alicui rei, καθίζω ἐπί τινι, Isocr. ἐγκαθίζω.
Insidiæ, ἡ ἐπιβολὴ, ῆς, Dem. ἡ ἐνέδρα, ας, id. ἡ ἐπιβούλευσις, Plat. insidias struo alicui, ἐπιβουλεύω τινὶ, Isocr. ἐνέδρας καθίζω τινὶ, Plut. ἐνέδρας ποιέομαι τινι, Lucian. θηρεύω τινὰ, id. invadere aliquem insidiis, ἔρχεσθαι ἐπί τινα μετ' ἐπιβολῆς, Dem. insidiis circumvenior, ἐπιβουλεύομαι, id.
Insidianter, ἐπιβούλως, Synes.
Insidiator, ὁ ἐπίβουλος, Dem. ἐπιβουλεύων, id. ὁ ἐγκάθετος ἄνθρωπος, id.
Insidior, ἐπιβουλεύω, alicui, τινὶ, Isocr. λοχάω τινὰ, Herodot. ἐλλοχάω τινὰ, Ælian. ἐπιστρέφομαί τινι ἐνέδρας, Lucian. θηράω τινὰ, id. ἐνεδρεύω τινὰ, Dem.
Insidiose, ἐπιβούλως, κρυφαίως, Plut.
Insidiosus, ἐπιβουλευτὸς, ὴ, όν, Lucian. ὁ ᾗ ἡ ἐπίβουλος, ε, Dem.
Insido, ἐπικάθημαι, aliqua re, τινὶ, Plut. ἐνίζω, Plut. καθίζω ἐπί τινι, Thuc.
Insigne, τὸ ἐπίσημον, ε, Plut. imperii, τὸ τῆς ἡγεμονίας παράσημον, id. regni, τὸ βασιλικὸν παράσημον, id. τὸ γνώρισμα.
Insignio, ἐνσημαίνω, Isocr. παρασημαίνομαι.
Insignis, e, ὁ ᾗ ἐπίσημος, Lucian. ὁ ᾗ ἡ παράσημος, Plut.
Insigniter, ἐπισήμως, Polyb.
Insilio, ἐφάλλομαι, equo, ἵππον, Xen. ἐμπηδάω, πηδάω ἵππου, Herodian. in ignem, ἅλλομαι εἰς πῦρ, Xen. in clivum, ἀνάλλομαι ἐπ' ὄχθον, id.
Insimul, ἅμα, Xen.
Insimulatio, τὸ ἔγκλημα, ατος, Dem.
Insimulo, προσάλλομαι, aliquem, τινὰ, Dem. aliquem alicujus rei, ἐγκαλέω τί τινι, id. τινί τινος, Aristot. ἐπιφέρω τινὶ αἰτίαν τινὸς, Dem.
Insinuatio, ἡ παρεισγυλὶς, ῆς.
Insinuo, ἐγκλείπω, Aristot. παρεισάγω, Plut. ὑποδύομαι, me alicui, ὑποτρέχω τινὶ ᾗ ὑπατεύω, Ælian.
Insipidus, μωρὸς, ὰ, όν, Lucian. ὁ ᾗ ἡ ἄγευστος.
Insipiens, ὁ ᾗ ἡ ἀνόητος, Dem. ὁ ᾗ ἡ ἄφρων, id. ὁ ᾗ ἡ νηπιόφρων, Strabo.
Insipienter, ἀφρόνως, Dem. ἐκφρόνως, id. εὐήθως, id.
Insipientia, ἡ ἀφροσύνη, Isocr. ἡ ἄνοια, Dem. ἡ μωρία, ας, id.
Insisto, ἐφίσταμαι, alicui rei, τινὶ, Lucian. ἐπιμένω τινὶ, Plut.
Insitio, ἡ ἐμφύτευσις, N. T. ἡ ἐμφυτεία, ib.
Insititius, ὁ ᾗ ἡ ἔμφυτος, ε, Philo.
Insociabilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀκοινώνητος, ε, Lucian. ὁ ᾗ ἡ ἄσπιστος, ε, Dem. ὁ ᾗ ἡ ἄμικτος, ε, et vagabundus, ᾗ ἀνίδρυτος, id.
Insolabiliter, ἀπαραμυθήτως, Plat.
Insolatio, ἡ ἡλίωσις, εως, ἡ ἡλίασις, εως.
Insolens, ὁ ᾗ ἡ ἀήθης, ους, alicujus rei, τινὸς, Dem. superbus, ὁ ᾗ ἡ ὑπερήφανος, ε, id.
Insolenter, ἀήθως, Thuc. me gero ob aliquid, γαυριάω τινὶ, Dem. ἐπί τινι, Plut. γαυρόω τινὶ, id.
Insolentia, ἡ ἀήθεια, Lucian. arrogantia, ἡ ἀλαζονεία, Aristot.
Insolesco, ἐκγαυρόομαι, aliqua re, μεγαφρονέω ἐπί τινι, Isocr. διά τι, Plut. ἀζρύνομαι, Plat.
Insolitus, ὁ ᾗ ἡ ἀήθης, ους, Dem.
Insolo, ἡλιάζω, Diosc.
Insolubilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἄλυτος, ε, Plat.
Insomnia, ἡ ἀϋπνία, Plat. ἡ ἀγρυπνία, Xen.
Insomnis, e, ὁ ᾗ ἡ ἄϋπνος, ε, Xenoph. ὁ ᾗ ἡ ἄγρυπνος, ε, Lucian. ob curas insomnem ducere noctem, ὑπὸ φροντίδων ἄϋπνον κεῖσθαι, Xen. ἀγρυπνεῖν νύκτα, Plut.
Insomnium, τὸ ἐνύπνιον, ε, Plat.
Insono, ἐκηχέω, Naz.
Insons, ὁ ᾗ ἡ ἀναμάρτητος, Dem. ὁ ᾗ ἡ ἀναίτιος, αἰτίᾳ, ὁ ᾗ ἡ ἀνυπεύθυνος, id.
Insopitus, ὁ ᾗ ἡ ἄϋπνος, ε, Xenoph.
Insortito, ἀκληρωτὶ, Lys.
Insortitus, ὁ ᾗ ἡ ἀκλήρωτος, ε.
Inspectio, ἡ ἐπισκοπὴ, ῆς, N. T. ἡ ἐποπτεία, ας, Plut.
Inspecto, ἐφοράω, Thuc. ἐπισκοπέω, Dem.
Inspector, ὁ ἐπόπτης, Dem. ὁ ἔφορος, Philo.
Insperabilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀνέλπιστος, ε, Isocr.
Insperatus, ὁ ᾗ ἡ ἀέλπτος, ε, Soph. ex insperato, ἐξ ἀέλπτου, Herodot.
Inspergo, ἐμπάσσω, Galen. προσπάσσω, id. ἐγκατασπείρω.
Inspicio, βλέπω, in aliquid, εἴς τι, Dem. πρός τι, Plut. ἀποβλέπω εἴς τι seu πρός τι, Æschin. ἐφοράω τι, Dem. naturam, ἐπισκοπέω φύσιν, Gal. in terram, ὁράω εἰς γῆν, Xen.
Inspiratio, ἡ εἰσπνοὴ, Philo. ἡ ἐπίπνευσις, Cl. Al.
Inspiro, ἐμπνέω, Plut. ἐμφυσάω, Bas.
Inspoliatus, ὁ ᾗ ἡ ἀσύλητος, ε, ὁ ᾗ ἡ ἄσυλος, ε, Eurip.
Inspuo, ἐμπτύω, alicui aliquid, τί τινι, Ægid. εἴς τι, Athen.
Instabilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἄστατος, ε, Philo. ὁ ᾗ ἡ ἀκατάστατος, Dem. ὁ ᾗ ἡ ἀβέβαιος.
Instabilitas, τὸ ἄστατον, ε, ἡ ἀστασία.
Instans, ἐνιστὰς, ῦσα, ός.
Instantia, ἡ ἔνστασις, εως.
Instar, δίκην, alicujus, τινὸς, Aristot.
Instauratio, ἡ ἐπισκευὴ, ῆς, Dem. ἡ ἀποκατάστασις, εως, Philo. ἡ ἀνακαίνωσις, εως, N. T.
Instaurativus, ἐπισκευαστικὸς, ὴ, όν, Plat.
Instauro, ἀνασκευάζω, aliquid, τὶ, Isocr. ἐπισκευάζω τι, Dem. ἀνορθόω τι, Isocr. ἀνακαινίζω.
Insterno, ἐπιστρώννυμι, alicui aliquid, τί τινι, Lucian. lectum, στρωννύω κλίνην, Xenoph. equum, ἐπισάττω ἵππον, id.
Instigatio, ἡ παρόρμησις, εως, Xen. ὁ παροξυσμὸς, οῦ, N. T.
Instigo, παροξύνω, aliquem in aliquos, τινὰ

ἐπί τινας, Plut. aliquem ad aliquid, ἀναπείθω τί τινα· παρορμάω τινὰ πρός τι, id.

Instillatio, ὁ ἐπισταγμὸς, ῦ.

Instillo, ἐπισάζω, Diosc. ἐσταζω, mentibus amorem, ψυχαῖς πίθον, Herodian.

Instimulo, κατακεντάνυμι, Lucian. παροξύνω, Plut. Confer *Instigo*.

Instinctor, ὁ παροξύνων, οντος, Plut.

Instinctus, ûs, ὁ παροξυσμὸς, ῦ, N. T. ἡ παρόρμησις, εως, Xen. divinus, ἡ κατακωχὴ, ῆς, Plat. instinctu divino, κατὰ θεῖον ἐποτρύνοντος θεῦ, Herodot.

Institor, ὁ κάπηλες, ου, Plat.

Institorius, καπηλικὸς, ὴ, ὸν, Aristot.

Institrix, ἡ καπηλὶς, ίδος, Aristoph.

Instituo, ἐγχειρέω, dicere de re aliqua, λέγειν περί τινος, Isocr. aliquem in aliqua re, παιδεύω τινά τι, Æschin. τίς τι, Xen. διδάσκω τινά τι, Dem. actionem contrà aliquem, γράφω δίκην τινὶ, ὑπάγω τινὰ εἰς δίκην, Dem. aliquid, καθίστημί τι, Thuc.

Institutio, τὸ ἐγχείρημα, Synes. eruditio, ἡ παιδεία, ας, Xen. ἡ παίδευσις, id.

Institutum, τὸ ἔθος, ους, τὰ καθεστῶτα, ων, Plat. vitæ, τὸ ἐπιτήδευμα, Dem.

Insto, ἐφίσταμαι, alicui, τινὶ, Herodian. hostibus, ἐγκειμαι τοῖς πολεμίοις, Plut.

Instrepo, ἐπικτυπέω, Aristoph.

Instructio, ἡ παρασκευὴ, Thuc. ἡ κατασκευὴ, ῆς, Dem. aciei, ἡ σύνταξις.

Instructivus, παρασκευαστικὸς, ὴ, ὸν, Diosc.

Instrumentum, τὸ ὄργανον, ου, Aristot. τὸ σκεῦος, ους, Dem. τὸ ἐγχαλεῖον, ου, Herodian. rusticum, σκεῦος γεωργικὸν· nauticum, σκεῦος ναυτικὸν, id. bellicum, σκεῦος πολεμικὸν, id.

Instruo, κατασκευάζω, navem rebus omnibus, τὸ πλοῖον πᾶσι, Dem. aciem, παρατάττω. Xen. copias, παρατάττω τὴν δύναμιν, Plut. hostem contra aliquem, ἀσκέω τὸν ἐχθρὸν ἐπί τινα, Dem. equos ferreis munimentis, κατασκευάζω ἵππους χαλκοῖς προβλήμασι, Xen. ad certamen, παρασκευάζω πρὸς ἀγῶνα, Dem. armis, ἐξαρτύω ὅπλοις, Her. doceo, διδάσκω. Vide *Doceo*.

Insuavis, e, ὁ ϗ ἡ ἀγλευκὴς, ους, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἀηδὴς, ους, Isocr.

Insuaviter, ἀηδῶς, edere, ἐπθέσιν, Xen.

Insubide, ἀσκέπτως, Aristot.

Insubidus, ὁ ϗ ἡ ἀφρονδόκητος, Dem.

Insuefacio, ἐνεθίζω, alicui rei, τινὶ, Herodian.

Insuesco, ἐνεθίζομαι, alicui rei, τινὶ, Herodian.

Insuetus, ὁ ϗ ἡ ἀήθης, ους, alicujus rei, τινὸς, Dem.

Insula, ἡ νῆσος, ου, Dem. parva, νῆσος μικρὰ, id. τὸ νησίον, ου, Suid. τὸ νησίδιον, ου, Thuc. insulam refero, νησίζω, Strabo. ex insula oriundus. Vide *Insularis*.

Insularis, e, νησιωτικὸς, ὴ, ὸν, Eurip. sc. homo, ὁ νησιώτης, ου, Dem. sc. femina, ἡ νησιῶτις, ίδος, Plut.

Insulse, ἀφυῶς, Plut. Confer *Inepte*.

Insulsitas, ἡ ἀπειροκαλία, ας, Plut. Confer *Ineptitudo*.

Insulsus, non salsus, ὁ ϗ ἡ ἄναλος, Aristot. ὁ ϗ ἡ ἄναλτος, Gal. ὁ ϗ ἡ ἄναλμυρος, ου, Xen. ὁ ϗ ἡ ἀνάλμυρος, ου, Hipp. insipiens, ὁ ϗ ἡ ἀπειρόκαλος, ου, Plut. Confer *Ineptus*, *Insipiens*.

Insultatio, ἡ ἐπισκήδησις, εως, ἡ ἴφαλσις, exagitatio, ἐπηρεασμὸς, ῦ, Aristot.

Insulto, ἐπισκήδω, alicui, τινὶ, Xen. ἐπιμαίνω τινὶ, Plut. vexo, exagito, ἐπηρεάζω τινὶ, Dem. ἐντρυφάω τινὶ, Herod. τινὰ, Lucian. malis alicujus, ἐπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος, Isocr.

Insum, ἔνειμι, in aliqua re, τινὶ, Thuc.

Insumo, ἀναλίσκω, pecuniam, χρήματα, Isocr. Confer *Impendo*.

Insuo, ἐνράπτω, aliquem in culeum, τινὰ εἰς βύρσαν. Plut. aliquid in aliquid, καταῤῥάπτω τι εἴς τι, Diosc.

Insuper, πρόσθι, his, τούτοις, Herodot. quid insuper? τί πρὸς τούτοις ἔτι; Dem. et insuper etiam non justum, πρὸς δὲ ϗ ὐ δίκαιον, id. viginti minæ et insuper, εἴκοσι μναῖ ϗ πρὸς, Isæus.

Insuperabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀήττητος, Dem. ὁ ϗ ἡ ἄμαχος, ου, id. alicui, ὁ ϗ ἡ δυσμάχητός τινι, Isocr.

Insurgo, ἐπανίσταμαι, contra aliquem, τινὶ, Thuc ἀνθίσταμαι πρός τινα, id. ἀνταίρω τινὶ, Dem.

Insusceptus, ὁ ϗ ἡ ἄδεκτος, ου.

Insusurro, ἐπιψιθυρίζω, ψιθυρίζω, Theophr.

Intabesco, προσήκομαι, Lucian.

Intactilis, ὁ ϗ ἡ ἄναπτος, ου, Hom.

Intactus, ὁ ϗ ἡ ἄναπτος, ου, Hesych. ὁ ϗ ἡ ἄψυχος.

Intaminatus, ὁ ϗ ἡ ἀμίαντος, Plut.

Integer, *totus*, ὅλος, η, ον, Dem. *bonus*, *candidus*, ἀγαθὸς, ὴ, ὸν· vir bonus et integer, ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς, Dem. *incolumis*, ὁ ϗ ἡ ἀκέραιος, ου, urbs, ἀκέραιος πόλις, Isocr. servare sua integra, σώζειν τὰ ἑαυτῶ. Herodian. homo integra fide, ἀνὴρ ἀδωροδόκητος, Dem. integrum est nobis dicere, ἔξεστι ἡμῖν λέγειν, Xen. ab integro, ἐξ ὑπαρχῆς, Luc.

Intego, σκεπάζω, aliquid, τὶ, Diosc. ἐγκαλύπτω, Plut.

Integrasco, ἀνασκευάζομαι, Strabo.

Integre, ὅλως, Plut. incorrupte, ἀναμαρτήτως, Dem.

Integritas, ἡ ὁλότης, Aristot. probitas, ἡ ἀρετὴ, Dem. ἡ ἀκακία, id. morum, ἡ καλοκἀγαθία τρόπων, Isocr. sensuum, τὸ εὐαίσθητον, ου, Gal. ἡ εὐαισθησία, Laert. corporis, ἡ εὐεξία, Aristot.

Integro, ἀνασκευάζω, Plut.

Integumentum, τὸ σκέπασμα, ατος, Aristot.

Intellectus, ûs, ὁ νόος, ου, contr. νῦς, νοῦ, Dem. intellectu difficilis, δυσκαταμαθήτως ἔχων, Isocr. ὁ ϗ ἡ δυσνόητος, ου, N. T. facilis, ὁ ϗ ἡ εὐνόητος.

Intelligenter, συνετῶς.

Intelligentia, ἡ σύνεσις, Dem. ἡ φρόνησις, Plat. ἡ ἔννοια, Dem.

Intelligibilis, e, νοητὸς, ὴ, ὸν, Plat.

Intelligo, φρονέω, Isocr. aliquid et præsagio, γινώσκω τι ϗ προαισθάνομαι, Dem. aliquid recte, ὀρθῶς τι εἶδω, id. et probe scio, εἶδομαί τι ϗ συνίημι σαφῶς, id. aliquid satis, μανθάνω τι ἱκανῶς, id. hostium negotia, αἰσθάνομαι τὰ τῶν πολεμίων, Xen.

Intemeratus, ὁ ϗ ἡ ἀμίαντος, ου, Plut. ὁ ϗ ἡ ἀμόλυντος, ου, Al. Aphr.

Intemperans, ὁ ϗ ἡ ἀκρατὴς, in aliqua re, τινὸς, Isocr. ὁ ϗ ἡ ἀκόλαστος, ου, id. ὁ ϗ ἡ ἄσωτος.

Intemperanter, ἀκρατῶς, valde, ὑπερακράτως, Dem vivo, ἀκολασταίνω, Plut. διαπράττομαι ἔργα τῆς ἀκολασίας, Dem.

Intemperantia, ἡ ἀκράτεια, Xen. ἡ ἀκρασία, ας, in vita, τῦβῶ, Dem. intemperantia corruptus, διεφθαρμένος ὑπ' ἀκρασίας, id. coercere aliqua re alicujus intemperantiam, ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν ἀκολασιῶν τινι, Isocr.

Intemperies, ἡ ἀκρασία, ας, aeris, ἀέρος, Theophr. intemperiis agor, κακοδαιμονίαν, Arist

Intempestas, ἡ δυσκρασία.

Intempestive, ἀκαίρως, παρακαίρως, Isocr. agere aliquid, ποιεῖν τι, Dem.

Intempestivitas, ἡ ἀκαιρία, ας, Dem.

Intempestivus, ὁ ϗ ἡ ἄκαιρος, ου, ambitio, φιλοτιμία, Isocr. ὁ ϗ ἡ ἄωρος, mors, θάνατος, Plut.

Intendo, ἐντείνω, arcum, τόξον, Aristot. animum ad aliquid, προσίχω νῶν τινι, Isocr. κινέω τὴν διάνοιαν ἐπί τινι, Plut. oculos, ἀτενὶς ὁράω, Plut. in aliquid, ἀτενίζω εἴς τι, N. T. τινὶ, ib. omnes ingenii nervos in aliqua re, ἐντείνω ἴν τινι, Plat. ἐπιτείνω.

Intensio, ἡ ἔντασις, εως, ἡ ἐντονὴ, ῆς.

Intentatus, ὁ ϗ ἡ ἀπείρατος, ου, Dem. nihil intentatum relinquo, οὐδὲν ἀτόλμητον ἀφίημι, Theodoret.

Intente, ἐκτενῶς, ἐκτενῶς, Poll. orare, προσεύχεσθαι, N. T.

Intentio, ὁ σκοπὸς, ῦ, Herodian.

Intento, διατείνομαι, Xen. mortem, ἀτειλίω θάνατον, Herodot.

Intentus, ἐντεταμένος, ένη, ένον, i. e. attentus, ὁ ϗ ἡ προσεχὴς, ους.

Intepesco, χλιαίνομαι, Lucian.

Inter, μεταξὺ, inter sremones, μεταξὺ λόγων, Lucian. inter Cappadociam, μεταξὺ τῆς Καππαδοκίας, Herodian. signum amicitiæ quod est inter nos, τεκμήριον φιλίας τῆς πρὸς ἡμᾶς, Isocr. inter cœnam, παρὰ τὸ δεῖπνον· inter vinum atque epulas, παρὰ μέθην ϗ πανπάλην, Herodian. inter quos, ἐν οἷς, id.

Interalbico, ὑπολευκαίνομαι.

Interamnis, e, ὁ ϗ ἡ μεσοποτάμιος, ου.

Interaresco, διαξηραίνομαι.

Intercalaris, ὁ ϗ ἡ ἐμβόλιμος, Diod. Sic.

Intercalatio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς.

Intercalatus, ἐπακτὸς, ὴ, ὸν, παρεμβεβλημένος, η, ον.

Intercalo, ἐπάγομαι, Herodot. ἐμβάλλω, Dem. παρεμβάλλω.

Intercapedo, τὸ διάρημα, Plat. ἡ διάρασις, locorum, ἡ κατὰ τόπον, Plut.

Intercedo, διέρχομαι, *obsisto*, legi, ἐνίσταμαι νόμῳ, Plut. pro aliquo apud aliquem, ἐκτείνω τινὰ ὑπέρ τινος, Dem. intercedit mihi amicitia cum aliquo, ἔστι μοι φιλία πρός τινα, Dem. μεσιτεύω.

Interceptio, ἡ διάληψις, εως, Aristot.

Interceptor, ὁ μεσολαβήτης, ου.

Intercessio, ἡ μεσιτεία, ας, Naz.

Intercessor, ὁ μεσίτης, ου, N. T.

Intercido, διαπίπτω, Xen.

Intercido, διακόπτω, Gal.

Intercino, προσῴδω, Aristoph.

Intercipio, ὑποτίμομαι, aliquid, τὶ, Xen. reditus alicujus, παραιρέομαι τὰς προσόδους τινὸς, Dem. urbem, πραξικοπέω πόλιν, Polyb. ἐγκαταλαμβάνω.

Intercise, συντόμως.

Intercisio, ἡ διακοπὴ, ῆς, Hippocr.

Intercisus, διακοπὶς, ίσα, ἰν.

Intercludo, διακλείω, Polyb. alicui aliquid, ἀφαιρέομαί τινός τι, Isocr. ἀπείργω τινὰ τινος, Plut. τινὰ ἀπό τινος, Isocr. ἀποκλείω τινά τινος, Aristot.

Interclusio, ἡ διάκλεισις, ἡ ἀπόκλεισις.

Interclusus, ὁ ϗ ἡ ἀπόκλειστος, ου.

Intercolumnium, τὸ σταρεόθυλον, ου, LXX.

Intercurro, παρεμπίπτω, Æschin.

Intercursio, ἡ παρέμπτωσις, εως, Plut.

Intercursus, ὁ ὕδρωψ, ωπος, Galen.

Interdico, ἀπαγορεύω, alicui aliquid facere, τινὰ ποιεῖν τι, Dem. τινὶ, ὅπως μὴ, Plat. igni et aqua et domo, εἴργομαι πυρὸς ϗ ὕδατος ϗ στέγης τινὰ, Plut. alicui ne abeat, ἀπείρηκά τινι ἀπιέναι, Plut. ὅπως μὴ ἀπέλθῃ, Plat. παραγγέλλω.

Interdictio, ἡ ἀπόῤῥησις, ἡ ἀπαγόρευσις.

Interdictum, τὸ ἀπόῤῥημα, ατος, Plat. τὸ ἀπαγόρευμα, ατος, Plut. τὸ παράγγελμα, ατος, Dem.

Interdiu, μεθ' ἡμέραν, Dem. absum, ἀφημερεύω.

Interdum, ἐνίοτε, Dem. ἄλλοτε, id.

Interea, μεταξὺ, ἐν τῷ μεταξὺ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, ἐν τοσούτῳ, Dem. Xen. Isocr.

Interemptio, ἡ ἀνάτωσις, εως, Thuc.

Intereo, ἀπόλλυμαι, Aristoph. fame, διαφθείρομαι λιμῷ, Herodian. apoplexia, θνήσκω ἀποπληξίᾳ, id. indigne, παρανόλλυμαι, Lucian. ἀποθνήσκω, ἀναιρέω.

Interequito, διϊππάζω.

Interest, διαφέρει, ipsius, αὐτῷ, Herodian. hoc tua, σοὶ τοῦτο, Plat. hoc mea, μοὶ τόδε, id. mea nihil, μοὶ οὐδὲν, id. multum ad omnia, πολὺ πρὸς ἅπαντα, id.

Interfari, λόγον παρεμβάλλειν.

Interfatio, λόγου παρεμβολὴ.

Interfectio, ἡ θανάτωσις, εως, Thuc.

Interfector, ὁ φονεὺς, έως, Isocr. ὁ ἀναιρέτης, hominis, ὁ ἀνδροφόνος, ου, Dem.

Interficio, κτείνω, aliquem, τινὰ, Dem. ἀποσφάττω τινὰ, id. ἀποκτείνω τινὰ, id. juste, injuste, violenter, indicta causa, consulto, δικαίως, ἀδίκως, βιαίως, ἀτρέπτως, ἐκ προνοίας, Dem. Isocr. φονεύω.

Interfluo, διαῤῥέω, regionem, χώρα, Isocr.

Interfringo,

Interfringo, διαῤῥήγνυμι, διαῤῥήσσω, aliquid, τὶ, Lucian.
Intergerium, τὸ μισόστιχον τῆ φραγμῷ, N. T. τὸ διαπέτασμα, ατος, Plut.
Interjaceo, μεταξὺ κεῖμαι.
Interibi, ἐν τῷ μεταξύ.
Interjectio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς, Dem.
Interjicio, ἐμβάλλω, aliquid, τὶ, Dem. latenter, παρεμβάλλω, id.
Interim, μεταξὺ, Dem. Conf. *Interea*.
Interimo, ἀποκτείνω, Dem. Conf. *Interficio*.
Interior, ἐνδότερος, ἁρα, ερον, ex loco interiori, ἔνδοθεν, Herodian.
Interitus, ἡ ὀλέθριος, sociorum, συμμάχων, Dem. navis, ἡ διαφθορὰ νεὸς, id.
Interius, ἐνδοτέρω.
Interlabor, διαπίπτω, Xen. παρεμπίπτω.
Interlino, καταλείφω, Gal.
Interlocutio, ἡ διαλογὴ. ῆς, ἡ διάλεξις.
Interloquor, διαλέγομαι, Bas. παρεμποκλίνω λόγοντι, N. T. διαλέγομαι.
Interlucatio, ἡ διαφώτισις, εως, Theophr.
Interlùceo, παρεμφαίνω.
Interluco, διαλαμπαίρω, Theophr.
Interlunium, ἡ μηνῶν σύνοδος.
Interluo, διαῤῥέω, Isocr.
Intermedius, ὁ ἢ ἡ διάμεσος, ε, ὁ ἢ ἡ ἀνάμεσος, ε, Herodot.
Intermeo, διοδεύω, Synes.
Intermico, διαλάμπω, Isocr.
Interminor, διαπειλέω, alicui, τινὶ, Æschin. ἐμβριμάομαι.
Intermisceo, ἐγκαταμίγνυμι, alicui, τινὶ, Lucian
Intermissio, ἡ διάλειψις, τὸ διάλειμμα, Plut. ἡ ἄνεσις.
Intermitto, διαλείπω, breve tempus, μικρὸν χρόνον, Theophr. intermittens pulsus, διαλείπων σφυγμὸς, Gal. sine intermissione, ἀδιαλείπτως, N T.
Intermorior, παραπόλλυμαι, Lucian.
Intermuralis, e, ὁ ἢ ἡ μισότειχος, ε.
Internascor, διαγεννάομαι.
Internecinus, ὁ ἢ ἡ πανόλεθρος, ε, Eur.
Internecio, ἡ πανολεθρία, Thuc. ἡ ἐξώλεια, Dem. cum internecione, πανολέθρως.
Interneco, ἐξολοθρεύω, N. T.
Internosco, διαγινώσκω, Aristoph.
Internuncio, διαγγέλλω, Plut.
Internuncius, ὁ διάγγελος, ε, Bud.
Intero, ἐντρίβω, aliquid, τὶ, Xen.
Interpellatio, ἡ παρενόχλησις, εως.
Interpello, παρενοχλέω, aliquem, τινὰ, Plut. τινὶ, N. T. διακόπτω.
Interpolatio, ἡ ἀνασκευὴ, ἡ ἐπισκευὴ, Dem.
Interpolo, ἀνανεόομαι, Isocr.
Interpono, ἐμβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, Plut. παρεντίθημι, παρεμβάλλω.
Interpositio, ἡ παρεμβολὴ, ἡ παρένθεσις.
Interpres, ὁ ἑρμηνεὺς, έως, Xen. ὁ ἑρμηνευτὴς, οῦ, Plat. ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, Dem. per interpretem loqui, δι' ἑρμηνέως λέγειν, Æl.
Interpretamentum, τὸ ἑρμήνευμα, Eur.
Interpretatio, ἡ ἑρμηνεία, ἡ μετάφρασις.
Interpretor, ἑρμηνεύω, aliquid, τὶ, Gal. μεθερμηνεύω, Polyb. Latine, μεταφράζω εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων φωνὴν, Plut. in bonam partem, ὑπολαμβάνω εἰς τὸ εὐσεβέστερον, Naz. ἐξηγέομαί τι πρὸς τὸ εὔφημον in malam partem aliquid, ὑπολαμβάνω τι ἐπὶ τὸ χεῖρον, Aristot.
Interpunctio, ἡ διάστιξις, εως.
Interpunctum, τὸ διάστιγμα, ατος.
Interpungo, διαστίζω, Aristot.
Interquiesco, ἡσυχάζω, Thuc. διαπαύομαι, Plat.
Interregnum, ἡ μισοβασιλεία, ας, Plut.
Interrex, ὁ μισοβασιλεὺς, έως, Plut.
Interritus, ὁ ἢ ἡ ἀδὴς, έος, Lucian.
Interrogatio, ἡ ἐρώτησις, Aristot. τὸ ἐρώτημα, id. ἡ ἐπερώτησις, N. T.
Interrogatiuncula, τὸ ἐρωτημάτιον, ε.
Interrogo, ἐρωτάω, aliquem aliquid, τινά τι, Plut. libenter, ἡδέως, perspicuis verbis, σαφῶς, cum indignatione, ἀγανακτήσας, Dem. πολλοῦμαι ἐρώτησίν τινα, Isocr. de aliqua re, ἐρωτάω περί τινος, Lucian. τυνθάνομαί τινός τι, seu περί τινος, Plut.
Interrumpo, διαῤῥήγνυμι seu διαῤῥήσσω, Luc.
Interrupte, συντόμως, ἀποτόμως.
Interscindo, διασχίζω, Xen. pontem, διασπάω γέφυραν, Polyb.
Interseco, διατέμνω, Plat.
Intersectio, ἡ διατομὴ, ῆς.
Intersepio, διαφράσσω, Herodian.
Intersero, παρεμφυτεύω, ἐντίθημι, Lucian.
Interspergo, ἐνδιασπείρω.
Interspiratio, ἡ διαπνοὴ, ῆς, Al. Aphr. sine interspiratione, ἀπνευστὶ, Athen.
Interspiro, διαπνέω, Philo.
Interstitium, τὸ διάσημα, ατος, Plat.
Interstrepo, διαψοφέω.
Intersum, πάρειμι, rebus, τοῖς πράγμασι, Dem. alicui rei, ἐπί τινι, Xen. πρός τι, id. παραγίγνομαί τινι, Æschin. differo, διαφέρω. Confer *Differo*, item *Interest*.
Intertextus, ὁ ἢ ἡ πάρυφος, ε, Poll.
Intertignium, τὸ μεσοδόκιον, ε.
Interturbatio, ἡ διατάραξις, εως, ἡ ὄχλησις, εως, Plat.
Interturbo, διαταράττω, aliquid, τὶ, Plut. urbes, ἐνοχλέω τὰς πόλεις, Isocr. aliquem, ἐκπλήττω τινὰ, Dem.
Intervallum, τὸ διάσημα, ατος, Plat. τὸ διάλειμμα, ατος, Plut. ex intervallis, ἐκ διαλειμμάτων, Æl. per intervallum, διαμεταδὲν, Hom. ἡ διάστασις.
Intervenio, ἐπέρχομαι, Plut. μεσιτεύω.
Interventus, ûs, ἡ ἐπέλευσις, εως.
Interverto, ὑποξαιρέομαι, Lucian. aliquid, σφετερίζω τι, Xen.
Interula, ὁ χιτωνίσκος, ε, Plut.
Intestato, ἀδιαθέτως.
Intestatus, ὁ ἢ ἡ ἀδιάθετος, ε.
Intestinum, τὸ ἔντερον, ε, Diosc. intestina, τὰ ἔγκατα, ων, Lucian. τὰ σκλάγχνα, ων, N. T. τὰ ἐντόσθια, ων, Lucian.
Intestinus, ὁ ἔνδοθεν, ὁ εἴσω· bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
Intexo, ἐμπλέκω, alicui, τινὶ, Eur. ἐνυφαίνω, Athen.
Intime, ἐνδοτάτω.
Intimus, ἐνδοτατος, άτη, ατον, Herodian. ἐσώτατος, άτη, ατον, sc. amicus, ὁ οἰκειότατος, ε, Thuc. μύχατος, η, ον.
Intinctus, ûs, τὸ ἔμβαμμα, ατος, Xen.
Intingo, ἐμβάπτω, in aliquid, εἴς τι, Aristoph.
Intolerabilis, ὁ ἢ ἡ δύσοιστος, Strabo. ὁ ἢ ἡ ἀπαχθὴς, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀφόρητος.
Intolerandus, ὁ ἢ ἡ ὑπέρβιος, ε, Dem.
Intolerans. Vide *Impatiens*.
Intolerantia. Vide *Impatientia*.
Intono, βροντάω.
Intonsus, ὁ ἢ ἡ ἄκαρτος, ε, Julian. Apost. ἀκειρόκομης, ε.
Intorqueo, ἀνασρέφω, aliquid, τὶ, Thuc. φροφιλίω τι, Plut. συστρέφω τι, Plut.
Intorte, συνεστραμμένως, Aristot.
Intra, ἐντὸς, murum, τείχους, Isocr. vallum, ἔσω τοῦ χάρακος, Plut.
Intractabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀμεταχείριστος, ε, Basil.
Intremisco, ἐντρομέομαι, τρέμω, Plut.
Intrepide, ἀδεῶς, Lucian. ἀφόβως, Dem. respondeo, ἀτρέπτως πάνυ ἢ ἐμμελῶς ἀναπρίνομαι, Æl.
Intrepidus, ὁ ἢ ἡ ἀδὴς, έος, Isocr. ὁ ἢ ἡ ἀδάμας, Plut. ὁ ἢ ἡ ἄφοβος, ε, id.
Intrico, ἐπιπλέκω, Gal.
Intrinsecus, ἔσωθεν, ἐνδοθεν, Dem.
Intrita, τὸ μυσσωτὸν, seu μυττωτὸν, ῦ, Diosc.
Intro, ἔσω, Dem.
Intro, as, εἰσέρχομαι, Plat. in aliquid, εἴσειμι εἴς τι, Dem. ἐμβατεύω εἴς τι, id.
Introcludo. Vide *Includo*.
Introdo, ἐνδίδωμι, Euripid.
Introduco, εἰσάγω, aliquem, τινὰ, Æl.
Introductio, ἡ εἰσαγωγὴ, ῆς, Synes.
Introëo, εἰσέρχομαι, Plat. Confer *Intro*.
Introfero, εἰσφορέω, Xen.
Introgredior, idem quod *Intro*.
Introitus, ἡ εἴσοδος, Plut. ἡ εἴσδυσις, Aristot.
Intromitto, εἰσοικίζω, Polyb. εἰσδέχομαι.
Introrepo, εἰσερπύζω, Plut.
Introrsum vel Introrsus, εἰς τὸ ἔσω.
Introrumpo, εἰσθιάζομαι εἰς εἶκεν, Plut.
Introspicio, καθοράω, aliquid, τὶ, Plut. ἐφοράω τι, Dem. ἐπισκοπέω τι, Gal. in sepulchrum, παρακύπτω εἰς μνημεῖον, N. T.
Introvoco, εἰσκαλέω, aliquem, τινὰ, Aristoph.
Intrudo, εἰσωθέω.
Intueor, θεάομαι, aliquem, τινὰ, Dem. βλέπω εἴς τινα, id. πρός τινα, Plut. aliquid, ἀποβλέπω εἴς τι, Æschin. πρός τι, Plat. ἐνοράω τινὶ, Xen.
Intuitus, ἡ ἔποψις, ἡ ὄψις.
Intumeo, seu Intumesco, ἐξοιδέω, Lucian. διοιδαίνομαι, id. ἐξογκόομαι, Herodot.
Intumulatus. Vide *Insepultus*.
Inturbatus, ὁ ἢ ἡ ἀτάραχος, ε, ὁ ἢ ἡ ἀτάρακτος, ε.
Intus, ἔνδον, esse, εἶναι, Dem. juvare, ἐνδοθὲν συμπράττειν, id. i. e. domi, οἴκοι, Plut.
Intutus, ὁ ἢ ἡ ἀσφαλὴς, έος, Plut.
Intybum, ἡ σέρις, δος, Diosc.
Invado, ἐπιχειρέω, aliquem, τινὰ, Aristot. aliqua re, πρός τινά τινι, Thuc. regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, Xen. ἐπιπηδάω χώραν, Plut. ἐπιβαίνω χώρας, Dem. ἐπὶ τὴν χώραν, id. invadit me timor, ἐπέρχεταί μοι δέος, Lucian. invasit illum pestis, ἡ νόσος ἐπέπεσεν αὐτῷ, Thuc.
Invalesco, ἐπιῤῥώνυμαι, Dion. Halicarn. αὔξομαι, Xen.
Invaletudo, ἡ ἀῤῥωστία, Dem. ἡ ἀσθένεια.
Invalide, ἀσθενῶς, Dem.
Invalidus, ὁ ἢ ἡ ἄῤῥωστος, ε, Isocr. ὁ ἢ ἡ ἀσθενὴς, έος, Dem.
Invariabilis, ὁ ἢ ἡ ἀνεπιτρέπτος, Aristot.
Invasio, ἡ ἐπίλασις, Lucian. ἡ εἰσβολὴ, Isocr.
Invectio, ἡ εἰσκομιδὴ, Thuc. ἡ ἐπαγωγὴ, id.
Invectivus, ἐγκλητικὸς, ἡ, όν, oratio, λόγος, Naz. ἡ ἐγκλήτευσις, εως.
Invectus, ûs, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, Thuc.
Inveho, εἰσκομίζω, Xen. ἐπάγω, Thuc. invehor, i. e. maledictis lacesso, ἀποτείνομαι, in aliquem, εἴς τινα, Gal. λόγον ἐπιφέρω τινὶ, Thuc. ἐπιτίθεμαί τινι, Isocr.
Invenio, εὑρίσκω, aliquid, τὶ, Isocr. ἐξευρίσκω τι, id.
Inventarium, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς, Dem.
Inventio, ἡ εὕρεσις, εως, Plut.
Inventiuncula, τὸ εὑρημάτιον, ε, Plut.
Inventor, ὁ εὑρετὴς, Isocr. ὁ ἐφευρετὴς, N. T.
Inventum, τὸ εὕρημα, ατος, Plat.
Invenuste, ἀχαρίτως.
Invenustus, ὁ ἢ ἡ ἄχαρις, ιτος, Herodian. ὁ ἢ ἡ ἀνεφόδιτος, ε, Lucian.
Inverecunde, ἀναισχύντως, Plat. Confer *Impudenter*.
Inverecundia, ἡ ἀναισχυντία, ας, Dem. Confer *Impudentia*.
Inverecundus, ὁ ἢ ἡ ἀναίσχυντος, ε, Dem. Confer *Impudens*.
Inversio, ἡ ἀνασροφὴ, ῆς.
Inverto, καταστρέφω, Liban. ἐκστρέφω, Aristoph.
Invesperascit, ἑσπεριάζει, ἑσπέρα γίνεται, Xen.
Investigatio, ἡ ἴχνευσις, εως, Xen. ἡ ἔρευνα, ης, Aristot. ἡ ἐξέτασις.
Investigator, ὁ ἀνιχνευτὴς, οῦ.
Investigo, ἐξιχνεύω, latentem, λανθάνοντα, Plut. feras, θηρία, Luciau. peccata, ἁμαρτίας, Plut. ἐξιτάζω τὰ ἁμαρτήματά τινος, Isocr. aliquid, ἀναζητέω τι, Isocr. aliquem, ἐρευνάω τινὰ, Xen.
Investimentum, τὸ ἔνδυμα, ατος, N. T.
Investio, ἐνδύω, Xen.
Inveterasco, παλαιόομαι, Gal.
Inveteratio, ἡ παλαίωσις, εως, Plut.
Invetero, παλαιόω. Vide *Invalesco*.
Invicem, ἀλλήλων, οις, ους, Dem.
Invictus, ὁ ἢ ἡ ἀήττητος, ε, Dem. ὁ ἢ ἡ ἄμαχος, ε, id. ὁ ἢ ἡ δυσμάχητος, ε, alicui, τινὶ, Isocr. ὁ ἢ ἡ ἀνίκητος.
Invide, φθονερῶς, Xen.
Invidentia, ὁ φθόνος, ε, Dem. Confer *Invidia*.
Invidco, φθονέω, habenti aliquid, ἔχοντί τι, Isocr. commodis alicujus, ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τινος, id. alicui aliquid, τινί τινος, id. βασκαίνω τινί τινος, Luc. Confer *Invidia*.
Invidia, ὁ φθόνος, ε, Dem. ἡ βασκανία, ας, id. et æmulatio, φθόνος ἢ φιλονεικία, id. et odium,

φθόνος ἢ δυσμένεια. Isocr. invidiam concitare alicui re aliqua, συνάγειν τινὶ φθόνον τινί, Dem. ἐμπεσεῖν τινι φθόνον περί τινος, Isocr. habere, ἔχειν φθόνον, id. conficere se invidia. ἀσκεῖν φθόνον ἐπ' ἀλλήλοις, Dem. obnoxium esse invidiæ, ὑπεῖναί τισι φθόνοι absit invidia dicto, ἀπείη τῷ λόγῳ φθόνος, id. invidia carens, ὁ ἢ ἡ ἄφθονος, ᾱ, Herodot.

Invidiose, φθονερῶς, accipere aliquid, δέχισθαί τι, Dem. ἐπιφθόνως, Thuc.

Invidiosus ὁ ἢ ἡ ἐπίφθονος, ᾱ, possessio, κτῆμα, Plat. ὁ ἢ ἡ βάσκανος, ᾱ· res, βάσκανον πρᾶγμα, Dem.

Invidus, φθονερὸς, ά, όν, Plut. ὁ ἢ ἡ βάσκανος, ᾱ, homo, ἄνθρωπος, Dem. erga aliquem, βασκαίνων, ῶσα, όν, τινὰ, Isocr.

Invigilo, ἐπαγρυπνέω, Lucian. studiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.

Inviolabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνεκβίαστος, ᾱ, Plut.

Inviolabiliter, ἀνεκβιάστως.

Inviolatus, ὁ ἢ ἡ ἀνεκβίαστος, ᾱ, Plut.

Invisibilis, ὁ ἢ ἡ ἀόρατος, Isocr. ὁ ἢ ἡ ἀβίατος, Plut.

Invişo, ἐπισκοπέομαι, aliquem, τινὰ, Lucian. ἐπισκοπέω τινὰ, Isocr. ægrotantem, ἐπισκέπτομαι τὸν ἀσθενήσαντα, N. T.

Invisus, ὁ ἢ ἡ ἀβίατος, ᾱ, Plut. i. e. invidiosus, ὁ ἢ ἡ ἐπίφθονος, ᾱ, Dem. alicui, ὁ ἢ ἡ ἀπεχθής τινι, Isocr. Deo et hominibus, ἐχθρὸς Θεῷ ἢ ἀνθρώποις, Dem.

Invitabilis, e, ἐφολκὸς, ὴ, όν, Ælian. προσκλητικὸς, ὴ, όν, Plut.

Invitatio, ἡ πρόσκλησις, εως, ad cœnam seu epulum, ἡ ἱσίασις, εως, Dem.

Invite, Invito, ἀκουσίως, Dem. ἀκοντὶ, id.

Invito, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, ad cœnam, καλέω τινὰ ἐπὶ τὸ δεῖπνον, Dem. πρὸς τὸ δεῖπνον, id. παραγγέλλω εἰς τὸ δεῖπνον, Lucian. *allicio*. Vide *Allicio*.

Invitus, ὁ ἢ ἡ ἀκούσιος, Dem. ἄκων, ὥσα, ον, id. non volens, sed quam maxime invitus, οὐχ ἑκὼν, ἀλλ' ὡς οἷόν τε μάλιστα ἄκων· οὐκ ἑκὼν, ἀλλὰ βιασθείς, Isocr. servio alicui, οὐχ ἑκὼν, ἀλλὰ ἀναγκασθεὶς δουλεύω τινι· invitis et mœrentibus aliquibus facere aliquid, ἀκόντων τινῶν ἢ λυπουμένων ποιεῖν τι, id. invitis nobis, βίᾳ ἡμῶν, Isocr.

Invius, ὁ ἢ ἡ ἄνοδος, Xen. locus, ἡ ἀνοδία, Philo. τὸ ἄβατον. Diod. Sic.

Inula, τὸ ἑλένιον, ᾱ, Diosc.

Inultus, ὁ ἢ ἡ ἀνεκδίκητος, ᾱ, Bas. ὁ ἢ ἡ ἀτιμώρητος.

Inumbro, ἐπισκιάζω, aliquem, τινὰ, N. T. τινὶ, ibid. κατασκιάζω τινὰ, Herodot.

Inunctio, ἡ ἐπάλειψις, ἡ κατάχρισις, Al. Aphr.

Inundatio, ὁ κατακλυσμὸς, ῦ, Plat.

Inundo, πλημμυρέω, Plut. ὑπεκρέω, id. κατακλύζω, Xen.

Inungo, ἐπαλείφω, ἐπιχρίω, Lucian. καταχρίω, Gal.

Invocatio, ἡ ἐπίκλησις, Lucian. Dei, ἡ θεοκλύτησις, Suid.

Invocatus, i. e. non *vocatus*, ὁ ἢ ἡ ἄκλητος, ᾱ, Athen.

Invoco, κατακαλέω, Plut. Deum, ἐπικαλέω θεὸν, Herodian. προσκυνέω θεῷ, N. T. τὸν θεὸν, Dem. ut Deum Quirinum, θεοκλυτέω τὸν Κυρῖνον, Plut.

Involito, ἐφίσταμαι, εἰσπετάομαι, Aristot.

Involo, εἰσπίτνομαι, εἰσπετάομαι, Aristot. *invado*. Vide *Invado*.

Involucrum, τὸ εἴλημα, τὸ ἐπίλημα, Hippocr.

Involuntarius, idem quod *Invitus*.

Involvolus, ἴψ, ἰπός, Ammon.

Involvo, ἐγκυλίω, aliqua re, εἴς τι, Xen. ἐγκυλινδέω, Lucian. aliquem calamitatibus, περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, Isocr. malis, ἐμπλίνω τινὰ κακοῖς, id. tenebris aliquid, ἀμαυρόω τι, Plut. ἐπισκιάζω τινὶ, Philo.

Involutio, ἡ ἐγκυλίνδησις, εως, Plut.

Inurbane, ἀκόμψως, Plut. ἀγροίκως, Theocrit.

Inurbanus, ὁ ἢ ἡ ἄγροικος, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀπαίδευτος, id.

Inuro, ἐγκαίω, καυτηριάζω, N. T. alicui ignominiam, προσρίδομαί τινι ὄνειδος, Plut. maculam, περιάπτω τινὶ αἰσχύνην, Plat.

Inusitate, ἀήθως, Thuc. ἀχρείως.

Inusitatus, ὁ ἢ ἡ ἀήθης, ους, Dem.

Inustus, ὁ ἢ ἡ ἐγκαυστος, ἐγκαυθὶς, εἶσα, ὶν, Gal. nota, τὸ ἐγκαυμα, Plat.

Inutilis, ὁ ἢ ἡ ἄχρηστος, ᾱ, alicui, τινὶ, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀνωφελὴς τινί· et perniciosus alicui, ὁ ἢ ἡ ἀσύμφορος ἢ βλαβερός τινι, id. ὁ ἢ ἡ ἀλυσιτελής τινι, id.

Inutilitas, ἡ ἀχρηστία, ας, Appian.

Inutiliter, ἀχρήστως, ad vitam, πρὸς τὸν βίον, Dem.

Invulnerabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἄτρωτος, ᾱ, Maccab.

Invulneratus, ὁ ἢ ἡ ἄτρωτος, ᾱ, Philo. ὁ ἢ ἡ ἄθραυστος, Plut.

Io, ἴ, Io! ἰώ! ἰώ! Plat.

Jocatio, ἡ παιδιὰ, ᾶς, Plut.

Jocor, παίζω, Dem. in aliquem cavillando, διὰ σκωμμάτων εἴς τινα, Plut. cum aliquo, προσπαίζω τινὶ, Plat.

Jocose, παιδιωδῶς, παιγνιωδῶς.

Jocosus, ὁ ἢ ἡ παιδιώδης, ους, Aristot. γελοῖος, α, ον, in rebus jocosis seria agere, σπουδάζειν ἐν τοῖς γελοίοις, Plut.

Jocularis, idem quod *Jocosus*.

Joculariter, παιγνιωδῶς.

Joculor, παίζω, Plut. ἀστεῖα λέγω, Aristot. χαρίεντως εἶπον, Plat.

Jocus, ἡ παιδιὰ, ᾶς, Plut. serione an joco hoc dicit? σπουδάζει ταῦτα, ἢ παίζει; Plat. per jocum aliquid dico, λέγω τι παίζων, Ælian.

Ipse, αὐτὸς, ὴ, όν, Dem. ego ipse, ἐγὼ αὐτὸς, Dem. hic ipse, ὅτος αὐτὸς, id. civitas a se ipsa, ἡ πόλις αὐτὴ παρ' αὐτῆς, id. (2) mei ipsius, ἐμαυτοῦ, ῆς, οῦ, periclitor de me ipso, κινδυνεύω ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, Isocr. (3) tui ipsius, σαυτοῦ, ῆς, οῦ, Dem. σαυτοῦ, ῆς, οῦ, Isocr. (4) sui ipsius, ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, Dem. αὐτοῦ, ῆς, οῦ, Isocr.

Ira, ἡ ὀργὴ, ῆς, Dem. ὁ θυμὸς, οῦ, ἡ χολὴ, ῆς· magna seu gravis, ὀργὴ μεγάλη, maxima, μεγίστη, ἰσχάτη, vehemens, ἰσχυρὰ, id. immortalis, ἀϊδίμνηστος, Isocr. levis, μικρὰ, Dem. et odium, ὀργὴ ἢ μῖσος, Isocr. et stomachus, ὀργὴ ἢ θυμὸς, id. et indignatio, ὀργὴ ἢ χολὴ, Dem. ad iram concitari contra aliquem, παροργίζεσθαι πρός τινα, id. ad iram provocare, εἰς ὀργὴν προσκαλεῖσθαι, Lucian. concitare, εἰς ὀργὴν προάγειν, Aristot. εἰς ὀργὴν καθιστάναι, id. ira defervescit, παραμάζει ἢ παραυθεῖ τὸ τῆς ὀργῆς, Xen. iram concoquere, ὀργὴν πεπαίνειν, id. desinere ab ira, παύεσθαι τῆς ὀργῆς, Isocr. Conf. *Iracundia*.

Iracunde, ὀργίλως, Dem. ξυσκόλως, πικρῶς, id.

Iracundia, ἡ ὀργιλότης, Aristot. ἡ ὀργὴ, Dem. ὁ παροργισμὸς, οῦ, N. T. iracundiam concipere adversus aliquem, λαβεῖν ὀργὴν ἐπί τινα, Dem. excitare, παρισάναι ὀργήν· explere, ἀνάπλησον ὀργήν· alicujus experiri, πειρίστιεν τῇ ὀργῇ τινος, id. iracundia efferri, ἔξω φέρεσθαι ὑπ' ὀργῆς, Isocr.

Iracundus, ὀργίλος, η, ον, Aristot. θυμὸν ἔχων ὑσα, ον, Æl. Confer *Iracundia*.

Irascor, ὀργίζομαι, alicui, τινὶ, Dem. χαλεπαίνω τινὶ, Plut. πρός τινα, Xen. ἀγανακτέω πρός τινα, Plut. κατά τινος, περί τινος, Plat. ob aliquid, ἀγανακτέω διά τι, Plut. ὀργίζομαι ἢ ἀγανακτέω ἐπί τινι, Dem. ἀγανακτέω ἢ χαλεπῶς φέρω τι, id.

Irate, δι' ὀργῆς, πρὸς ὀργὴν, dixit, εἶπε, Plut.

Iratus, ὀργιζόμενος, ίνη, ινον, Dem. θυμούμενος, ίνη, ινον, id. in aliquem, παροξυνθεὶς κατά τινος δι' ὀργὴν, Plut.

Iris, ἡ ἶρις, ἴδος, Aristot.

Ironia, ἡ εἰρωνία, ας, Aristot.

Ironice, εἰρωνικῶς, loquor, ἐπειρωνεύομαι, Appian.

Ironicus, εἰρωνικὸς, ὴ, όν, Aristot.

Irradiatio, ἡ ἀκτινοβολία, ας, Plut.

Irradio, ἀκτινοβολέω, Athen.

Irrationabilis, seu Irrationalis, e, ὁ ἢ ἡ ἄλογος, Aristot.

Irrationabilitas, ἡ ἀλογία, ας.

Irraucesco, βραγχιάω, Aristot. βράγχους ἀλίσκομαι, id.

Irreconciliabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀδιάλλακτος, ᾱ, hostis, ἐχθρὸς, Dem.

Irreconciliabiliter, ἀκαταλλάκτως, bellare, πολεμεῖν, Dem.

Irrefutabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀναντίῤῥητος, ᾱ, Plut.

Irreligiosus, ὁ ἢ ἡ ἀνόσιος, ᾱ, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀσεβὴς, ὶος, id.

Irremeabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἄνοστος, ᾱ.

Irremediabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνήκιστος, ᾱ, Plut.

Irremisse, ἀδιαλείπτως, N. T.

Irreparabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνεπισκεύαστος, ᾱ.

Irrepertus, ὁ ἢ ἡ ἀνεύρετος, ᾱ.

Irrepo, παρεισπίπτω, Theophr. ad aliquid, εἰσερπύζω ἐπί τι, Aristoph. ad imperii successionem, παραδύω ἐπὶ τὴν διαδοχὴν τῆς ἡγεμονίας, Plut.

Irreprehensibilis, e, ὁ ἢ ἡ ἄμεμπτος, ᾱ, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀνεπιτίμητος, id.

Irreprehensus, ὁ ἢ ἡ ἀνέλεγκτος, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀμώμητος, ᾱ, N. T.

Irrequietus, ὁ ἢ ἡ ἄπαυστος, Plat.

Irresolubilis, e, ὁ ἢ ἡ ἄλυτος, Plat.

Irresolutus, ὁ ἢ ἡ ἀδιάλυτος, Aristot.

Irretio, ἐμπλίκω, aliqua re, τινὶ, Dem. περιβάλλω τινὶ, Isocr. σαγηνεύω τι, Xen.

Irretortus, ὁ ἢ ἡ ἀδιάστροφος, ᾱ, Plut.

Irreverens, ὁ ἢ ἡ ἀναιδὴς, ὶος, Dem.

Irreverenter, ἀναιδημόνως, Gal.

Irreverentia, ἡ ἀναίδεια, ας, Dem.

Irrevocabilis, ὁ ἢ ἡ ἀμεταστρεπτος, ᾱ, Plut.

Irrevocabiliter, ἀνεπιστρέπτως, Maccab.

Irrideo, καταγελάω, alicujus simplicitatem, τινὸς εὐηθείας, Dem. τινὰ, Isocr. χλευάζω τινὰ, Dem. insolenter, ὑβριστικῶς προσεκχλευάζω τινὰ, id. ἐπισκώπτω τινὰ, Lucian.

Irridicule, ἀκαταγελάστως, Æschin.

Irrigatio, ἡ ἄρδευσις, εως, Theophr.

Irrigo, ἀρδεύω, Theophr. ἄρδω, Plut. βρέχω, διαίνω.

Irriguus, ὁ ἢ ἡ κατάῤῥυτος, ᾱ, Basil. regio fluviis, χώρα ποταμοῖς, Plut.

Irrisio, ὁ χλευασμὸς, οῦ, Dem. ἡ χλευασία, ας, Aristot. ὁ καταγέλως, ὁ διασυρμός.

Irrisor, ὁ χλευαστὴς, οῦ, Aristot.

Irritabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἐυερέθιστος, Strabo. ὁ ἢ ἡ εὐπαρόρμητος, ος, Aristot.

Irritamentum, τὸ ἐρέθισμα, ατος, Appian.

Irritatio, ὁ παροξυσμὸς, οῦ, N. T. ὁ ἐρεθισμὸς, οῦ, Hipp.

Irrito, ὀργίζω, aliquem, τινὰ, Xen. contra aliquem, ἐξοργίζω τινὰ πρός τινα, id. παροξύνω τινὰ ἐπί τινα, Plut.

Irritus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄκυρος, Dem. ὁ ἢ ἡ ἄπρακτος, Lucian. facio aliquid, ἄκυρον ποιῶ τι, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀνήνυτος, irritos conatus habeo, ἀνήνυτα πράγματα ἔχω, id.

Irroboro, ἐπῤῥώννυμι, Thuc.

Irrogatio, ἡ ἐπίθεσις, εως, ἡ ἐπιβολὴ, ῆς, Thuc.

Irrogo, ἐπιτίθημι, mulctam, τίμημα, Isocr. ἐπιβάλλω ἐπιβολὴν, Xen.

Irroro, ἐπιδροσίζω, ἐπιῤῥαίνω, Al. Aphr.

Irrumpo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινὶ, Thuc. ἐμβάλλω εἴς τι, Isocr. ἐφορμάω τινὶ, Plut.

Irruo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινὶ, Thuc. in regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, Xen. προσβάλλω τῇ χώρᾳ, Plut. ἐπιπηδάω τῇ χώρᾳ, Plut. εἰσπηδάω εἰς χώραν· in aliquem, ἐφορμάω τινὶ, Plut. πρός τινα, Xen.

Irruptio, ἡ εἰσβολὴ, Plut. ἡ ἐμβολὴ, id. ἡ ἐπίλυσις, Lucian. irruptionem facio, προσβάλλω τινὶ, Xen. Confer *Invado*, *Irruo*.

Is, ea, id, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνον, Dem. is, ipse, ἐκεῖνος, αὐτὸς, id.

Isagoge, ἡ εἰσαγωγὴ, ῆς, Aristot.

Isosceles, ὁ ἢ ἡ ἰσοσκελὴς, ὶος, Aristot.

Istac, τῇδι, Plut.

Iste, ista, istud, idem quod *Is*, *ea*, *id*.

Isthmus, ὁ ἰσθμὸς, οῦ, Aristot.

Isthic, isthæc, isthoc, ὅτος, αὐτὴ, τοῦτο, Dem.

Isthic, ἐνταῦθα, Dem. ἐνταυθοῖ, id. ἐνθάδε, id.

Isthinc, ἐκεῖθεν, Dem. ἐντεῦθεν, id.

Isto, ἐκεῖσι, Dem.

Istoc, ἐκεῖσε, Dem.

Istorsum, αὐτόσε, Plat. πρὸς τόνδε τὸν τόπον, Plut.

Ita, ὕτω, *sequente consonâ*, ut ὕτως, *sequente vocali* vel *diphthongo*, quemadmodum—ita, ὥσπερ

ὥσπερ—ἕτω, Dem. ita—ut, ἕτως—ὡς· ita autem considerate, ἑτωσὶ δὲ σκοπεῖτε· aliis ita, aliis aliter videtur, τοῖς μὲν φίλοις, τοῖς δὲ ἐτέρως δοκεῖ· ita me dii ament, νὴ τοὺς θεούς, μὰ τοὺς θεούς· ita se hæc habent, ἕτω ταῦτ' ἔχει, id. ita, ut, τοσοῦτον, ὥστε, Isocr. ἕτως, ὡς, id. ἕτως, ὥστε, Æschin. ita gloriati sunt, quasi omnes vicerint, τοσοῦτον ἐφρόνησαν, ὅσοντερ ἂν εἰ πάντων ἐκράτησαν, Isocr. itane? ἒκ ἄραγε; itane terra quidem? ἦ ἄραγε ἡ γῆ; Xen.

Itaque, ἄρα ἦν, Plat. Confer *Ergo*.

Item, ὁμοίως, Plat.

Iter, ἡ πορεία, Plat. ἡ ὁδός, οῦ, Dem. ἡ ὁδοιπορία, Xen. facio pedibus, πορεύομαι τοῖν ποδοῖν, id. terra, κατὰ γῆν, Thuc. longum, μακρὰν ὁδόν, Isocr. trium dierum, ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν· festinanter, πορείαν ποιεῖσθαι μετὰ σπουδῆς. Herod. per urbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, Plat. per regionem, διὰ τῆς χώρας, Aristot. διέρχομαι χώραν, Plat. conficere, περιέρχεσθαι ὁδόν, Plat.

Iteratio, ἡ ἀνάληψις, εως, Aristot.

Itero, ἀναλαμβάνω, Plat. δευτερόω, LXX.

Iterum, πάλιν, Dem. αὖ, id. αὖθις, id. atque iterum, αὖθις καὶ πάλα.

Itidem, ὁμοίως, Plat.

Itinerarius, ὁδοιπορικὸς, ὴ, ὸν, Herodian. Hinc Itinerarium, τὸ ὁδοιπορικὸν, sc. βιβλίον.

Itio, ἡ πορεία, ας, Plat.

Juba, ἡ χαίτη, ης, Aristot. equi seu muli, ἡ λοφιὰ, ᾶς, id.

Jubar, τὸ σέλας, ατος, Aristot.

Jubatus, χαιτόεις, όεσσα, όεν.

Jubeo, κελεύω, alicui, τινὰ, Plat. alicui aliquid, κελεύω τινὶ περί τινος, Isocr. vos meminisse, διακελεύομαι ὑμᾶς μνημονεύειν, id. te salvere, εὐπράττειν, ὑγιαίνειν.

Jubilo, ἀγαλλιάομαι.

Jubilum, τὸ ἀγαλλίαμα, ατος.

Jucunde, ἡδέως, Dem.

Jucunditas, ἡ ἡδονὴ, ῆς, Theophr. ἡ τερπνότης.

Jucundor, ἡδύνομαι, Athen. aliqua re, ἥδομαί τινι, Xen. ἐπί τινι, id.

Jucundus, τερπνὸς, ὴ, όν, Isocr. ἡδὺς, εῖα, ὺ, alicui, τινὶ, Dem. κεχαρισμένος, ένη, ενον, τινὶ, id. καταθύμιος.

Judex, ὁ κριτὴς, οῦ, Dem. ὁ δικαστὴς, οῦ, id. judicis officio fungor, δικάζω, Isocr.

Judicatio, ἡ κρίσις, εως, Dem.

Judicato, μετὰ κρίσεως.

Judicatum, τὸ κρίμα, N. T. mulcta, ἡ καταδίκη, Dem.

Judicialis, e, δικανικὸς, ὴ, όν, Isocr. δικαστικὸς, ὴ, όν.

Judiciarius, δικαστικὸς, ὴ, όν, Xen.

Judicium, ἡ κρίσις, Aristot. facio de aliquo, κρίσιν ποιέομαι περί τινος, Isocr. rectum fero, ὀρθῶς τὴν δίκην δικάζω, Dem.

Judico, κρίνω, aliquem, τινὰ, Plat. aliquid, τὶ, id. aliquid ut leges postulant, δικάζω τὰ ἀξίως τῶν νόμων, Dem. secundum leges, κατὰ τοὺς νόμους, id. de aliqua re, περί τινος, Isocr. κρίνω περί τινος, Plat. κρίσιν ποιέομαι περί τινος, Isocr. ad gratiam, κρίσιν ποιέομαι πρὸς χάριν, Isocr.

Jugalis, ὁ καὶ ἡ ζύγιος, equus, ἵππος, Aristoph.

Jugamentum, τὸ ζύγωμα, ατος, Polyb.

Jugerum, τὸ πλέθρον, ου, Diod. Sic.

Jugis, e, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, ἐος, Aristot.

Jugiter, συνεχῶς, Thuc. διηνεκῶς.

Juglans, *arbor*, ἡ καρύα, ας, Theophr. *fructus*, τὸ κάρυον, ου, id.

Jugulatio, ἡ ἀποσφαγὴ, ἡ σφαγὴ, Isocr.

Jugulator, ὁ σφαγεὺς, έως, Xen.

Jugulo, σφάττω, Isocr. aliquem, ἀποσφάττω τινὰ, Dem. αὐχενίζω τινὰ, Philo.

Jugulum, ἡ διαφὴ, ᾶς, Herodot. ἡ κλεὶς, δὸς, Aristot. τὸ κτένος.

Jugum, τὸ ζεῦγος, εος, boum, βοεικὸν, Thuc. montis, ἡ κορυφὴ, ῆς, Thuc.

Julius, ὁ Μεταγειτνιὼν, ῶνος, Dem. ὁ Ἰούλιος, ου.

Jumentum, τὸ ὑποζύγιον, ου, Thuc.

Junceus, Juncidus, Juncinus, a, um, ὁ καὶ ἡ σχοινώδης, εος, σχοίνινος, ίνη, ινον, Hesych.

Juncosus, ὁ καὶ ἡ σχοινώδης, εος.

Junctim, ζυγηδὸν, Heliod.

Junctio, ἡ ζεύξις, ἡ συζυγία, Aristid.

Junctura, ἡ σύζευξις, εως, Aristot.

Juncus, ὁ σχοῖνος, ου, Theophr.

Jungo, ζεύγνυμι, tauros aratro, ταύρους ὑπ' ἄροτρον, Herodot. ad currum, ὑφ' ἅρμα, id. flumen ponte, ποταμὸν, id. γέφυραν ἐπὶ τῷ ποταμῷ, id. alicui filiam, τινὶ τὴν θυγατέρα, Appian. συνάπτω.

Junior, νεώτερος, έρα, ερον, Dem.

Juniperinus, ἀρκεύθινος, ίνη, ινον, vinum, οἶνος, Diosc.

Juniperus, i, ἡ ἄρκευθος, ου, Diosc.

Junius, ὁ Ἑκατομβαιὼν, Dem. ὁ Ἰούνιος.

Junix, ἡ δαμάλη, ης, N. T.

Juramentum, ὁ ὅρκος, ου, Dem. τὸ ὅρκιον, ου, Thuc. et fides, ὅρκος καὶ πίστις, Dem. juramentum alicui deferre, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ὅρκον· διδόναι τινὶ ὅρκον περί τινος· et accipere, δοῦναι ὅρκον καὶ λαβεῖν· exigere ab aliquo, λαμβάνειν ὅρκον παρά τινος· διέχεσθαι ὅρκον· servare, φυλάττειν ὅρκον· negligere, ἀμελεῖν τοῦ ὁμομοσμένου ὅρκου, et violare, ὀλιγωρεῖν τοῦ ὅρκου καὶ παραβαίνειν αὐτόν· facere contra juramentum, ποιεῖν τι παρὰ τὸν ὅρκον, id. Confer *Juro*.

Juratus, ὁμωμοσμένος, ένη, ένον, jusjurandum, ὅρκος, Dem.

Jure, δικαίως, Dem.

Jureconsultus, ὁ νομικὸς, οῦ, Plut.

Jurgiosus, ὁ καὶ ἡ φιλόνεικος, ου, N. T. ἐριστικὸς, ὴ, όν.

Jurgium, ἡ λοιδορία, Dem. ἡ ἔρις, ίδος, Xen. τὸ νεῖκος.

Jurgo, ἐρίζω, Plat. cum aliquo, ζυγομαχέω πρός τινα, Naz.

Juridicialis, e, δικαστικὸς, ὴ, όν, Aristot.

Juridicus, ὁ καὶ ἡ ἔνδικος, ου, Poll.

Juridicus, i, ὁ δικαιοδότης, ου.

Jurisconsultus, ὁ νομικὸς, οῦ, Plut.

Jurisdictio, ἡ δικαιολογία, ας, Philo. ἡ δικαιοδοσία, ας, Polyb.

Jurisprudentia, ἡ νομικὴ ἐπιστήμη, ἡ νομικὴ τέχνη.

Juro, ὄμνυμι, alicui per omnes deos, τινὶ πάντας τοὺς θεούς, Dem. per Iovem, ἐπόμνυμι Δία· et promitto aliquid, ὄμνυμι καὶ ὑπισχνέομαί τι· sancte, ὄμνυμι εὐορκα· juste, δίκαια· frustra, μάτην, id. de aliqua re, ὅρκον ποιέομαι περί τινος, Isocr.

Jurulentus, ὁ καὶ ἡ ζωμώδης, εος.

Jus, *esculentum*, ὁ ζωμὸς, οῦ, nigrum, μέλας, Plut. piscium, ἰχθυηρὸς, Lucian. pingue adipe, τῶν πίονων, avium, ὀρνίθειος, Athen.

Jus, ἡ δίκη, Dem. τὸ δίκαιον, id. ἡ θέμις, ισος, Isocr. τὸ θεμιτὸν, id. summum, τὸ ἀκροδίκαιον, Aristot. suum obtinere, τυγχάνειν τῶν δικαίων· Dem. reddo, δικαιοδοτέω, Plut. dico alicui, τὰ δίκαια ὁρίζω τινὶ, Dem. adipisci, ἀξιοῦσθαι τῶν δικαίων· persequi, ἀπολαύειν τῶν δικαίων, id. in jus voco aliquem ob aliquid, δικάζομαί τινα περί τινος, Lucian. ἰγκαλέω τινὰ, Plat. τινὶ, Dem. γράφομαι γραφὴν τινα, Xen. de jure respondere alicui, τὰ νόμιμα ἐξηγεῖσθαί τινι, Dem. uti jure suo, χρῆσθαι τῷ δικαίῳ, id.

Jusculentus, ὁ καὶ ἡ ζωμώδης, εος.

Jusculum, τὸ ζώμιον, τὸ ζωμίδιον, Aristoph.

Jusjurandum, ὁ ὅρκος, ου, Dem. Confer *Juramentum*.

Jussum, τὸ ἐπίταγμα, Dem. ἡ ἐντολὴ, ῆς, id. Confer *Mandatum*.

Jussus, ûs, idem quod *Jussum*.

Justa, τὰ ἐναγίσματα, ων, Hesych. τὰ νομιζόμενα, ων, facere seu persolvere alicui, ποιῶ τινι, Xen. τὰ συνήθη ποιῶ τῷ τετελευτηκότι, Dem.

Juste, δικαίως, Dem. ἐπιεικῶς, id. ago, δικαιοπραγέω, Aristot. factum, τὸ δικαίωμα, ατος, id.

Justificatio, ἡ δικαίωσις, εως, N. T.

Justifico, δικαιόω, N. T.

Justitia, ἡ δικαιοσύνη, Dem. τὸ δίκαιον, justitiæ et æquitati studere, σπουδάζειν περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον, id. justitiam exerceo erga aliquem, ἀσκῶ τὴν δικαιοσύνην περί τινα, Isocr. justitiæ rationem habere, λόγον ποιεῖσθαι τοῦ δικαίου, Dem. non habere, ἀφροντίζειν τοῦ δικαίου, id.

Justus, δίκαιος, αία, ον, Dem. et incorruptus, καὶ ἀδωροδόκητος, id. omnino, πάνυ δίκαιος ὢν τὸν τρόπον, id. justum se præbere, παρέχειν ἑαυτὸν δίκαιον, Isocr. esse, fieri, εἶναι, γίγνεσθαι δίκαιον, id.

Juvamen, τὸ βοήθημα, ατος, Aristot.

Juvat, i. e. *delectat*, τέρπει, Plut.

Juvenalia, τὰ νεανικὰ, ῶν.

Juvenca, ἡ δάμαλις, εως, Philo. ἡ πόρτις.

Juvencula, *virgo*, ἡ νεωτέρα, ας, Dem.

Juvenculus, τὸ πορτάλιον, ου, Hesych.

Juvencus, ὁ μόσχος, Athen. ὁ πόρταξ.

Juvenesco, νεάζω, Greg. νεανισκεύομαι, Xen.

Juvenilis, e, νεανικὸς, ὴ, όν, animus, φρόνημα, Dem. νεαρὸς, ὰ, όν, Plut. νεάζων, ὖσα, ον, Philo. ὁ καὶ ἡ μειρακιώδης, εος, Isocr. ætas, τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας, Ælian.

Juveniliter, νεανικῶς, νεαρῶς, Lucian. ἡδέως.

Juvenis, ὁ νέος, Dem. ὁ νεώτερος, ὁ νεανίας, ου, maturæ, seu militaris, ætatis, ὁ ἐν ἡλικίᾳ· ὁ ἐφ' ἡλικίας ὤν, id. florentis ætatis, ὁ ἀκμάζων, οντες, Isocr. fio, μειρακιόομαι καὶ ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀνατρέχω, Æl. sum, νεάζω, νεανίζω, νέος εἰμὶ, Aristot. vir, νέος ἀνὴρ, Xen. fœmina, νέα γυνὴ, Plut.

Juvenor, νεανίζω, νεανιεύομαι, Plut.

Juventa, seu Juventus, ἡ νεότης, ητος, Dem. ἡ ἀνθοῦσα ἀκμὴ, Isocr. Confer *Adolescentia*.

Juvo, ὠφελέω, aliquem, τινὶ, Diosc. τινὰ, Lucian. adversus aliquem, βοηθέω τινὶ πρός τινα, Dem. aliqua re, τινὶ, id. in aliqua re, τὶ, Xen. συμπράττω τινί τι, Plut. in nulla re, ἐδέν, Aristot. ad aliquid, συλλαμβάνω τινὶ εἴς τι, Xen. συλλαμβάνομαι πρός τι, Isocr. ad aliquid conficiendum, συναγωνίζομαί τινι, Dem. juvante Deo, σὺν Θεῷ παλάμᾳ, Pind. σὺν Θεῷ.

Juxta, ἐπὶ, *cum dat.* juxta fluvium, ἐπὶ τῷ ποταμῷ, Thuc. πρὸς, *cum dat.* juxta urbem, πρὸς τῇ πόλει hostes, τοῖς πολεμίοις, Thuc. παρὰ, *cum acc.* juxta aliquid, παρά τι, Aristot. *adv.* ὁμοίως, algoris et æstûs juxta patiens, κρύους καὶ θάλπους ὁμοίως καταφρονῶν, Herodian.

K.

KALENDÆ, αἱ καλήνδαι, ῶν, Plut. ἡ νουμηνία, ας, Plut.

L.

LABASCO, καταφέρομαι, Gal. ὑποφέρομαι, Plut.

Labecula, τὸ κηλίδιον, ου.

Labefacio, παρακινέω, Naz. aliquid, λυμαίνομαί τι, Isocr. βλάπτω τι, Plat.

Labefactio, ἡ παρακίνησις, εως, ἡ βλάβη, ης, Thuc. τὸ σφάλισμα.

Labefacto, idem quod *Labefacio*.

Labellum, τὸ χειλύνιον, Jos. τὸ χειλάριον.

Labeo, χείλων, ωνος. Confer *Labiosus*.

Labes, ἡ λύμη, ης, Philo. ἡ κηλὶς, ίδος, Plut. ὁ ῥύπος, ου, N. T. labem alicui inspergo, ῥυπαίνω τινὰ, Dion. Hal. καταῤῥυπαίνω τινὰ, Isocr. αἰσχύνην περιάπτω τινὶ, id. sine labe, i. e. integre, ἀναμαρτήτως, Dem.

Labilis, e, ὀλισθηρὸς, ὰ, όν.

Labiosus, ὁ καὶ ἡ πρόχειλος, ου, Lucian. σαχέα ἔχων χείλη, Xen.

Labium, τὸ χεῖλος, εος, Xen.

Labo, as, ὑποφέρομαι, in aliquid, εἴς τι, Appian.

Labor, eris, ὀλισθαίνω, in aliqua re, ἔν τινι, Plut. labente lingua, ὀλισθαινούσης γλώττης, id. erro in aliqua re, σφάλλομαι περί τινος, Plat.

Labor, oris, ὁ πόνος, Dem. ὁ κάματος, Herodot. ὁ μόχθος,

ὁ μόχθος, Philo. ἡ πραγματεία, Dem. magnus, πόνος μέγας, Isocr. multus, πολὺς, Dem. voluntarius, ἑκούσιος, Isocr. acerbissimus, ἀνδρώδεστατος, Isocr. esse magni laboris et negotii, εἶναι πόλλα πόνου καὶ πραγματείας, Dem. citra laborem, ἀπονητὶ, Lucian. ἀκονιτὶ, Aristot. multo cum labore, πολυτρόπως, Plut. διαπόνως, id. labore cārens, ὁ καὶ ἡ ἄμοχθος, ε, Xen. labore confectus, ὁ καὶ ἡ κατάκοπος, ε, Plut. ὁ καὶ ἡ κατάπονος, ε, Plut. laboris amans, ὁ καὶ ἡ φιλόπονος, ε, Isocr. laboris amor, ἡ φιλοπονία, ας, id. laborem fugiens, ὁ καὶ ἡ ἄπονος, ε, Xen. ὁ καὶ ἡ φυγόπονος, ε, Polyb. laboris fuga, ἡ φυγοπονία, ας, id. laboris patiens, ὁ καὶ ἡ διάπονος, ε, Plut. labor inanis, ἡ ματαιοπονία, ας, Lucian. tolero labores ad comparandum aliquid, ὑπομένω πόνον ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τι, Dem. διά τι, Isocr. fero, φέρω πόνον, Dem. et pericula quævis perfero, πόνον καὶ κινδύνους ἐσχατοὺς ὑποφέρω, Isocr. sine labore obtinere aliquid, ἀνεπιτόνως κατέχειν τι, id.

Laboriose, ἐπιπόνως, Isocr. διατόνως, Plut. πολυτόνως, id.

Laboriosus, ὁ καὶ ἡ ἐπίπονος, ε, ὁ καὶ ἡ καματώδης, μοχθηρὸς, ρὰ, ρόν· vita et periculosa, βίος ἐπίπονος καὶ φιλοκίνδυνος, Isocr. ὁ ἐργάτης, ε, homo, ἀνὴρ, Dem. mirum in modum ad aliquid, ὁ καὶ ἡ δεινῶς φιλόπονος πρός τι, Æl.

Laboro, πονέω, in aliquo, περί τινος, Aristot. ἀσκέομαι πρός τι, Lucian. διατρίβω ἔν τινι, seu ἐπί τινι, Plut. et operor meo corpore, πονέω καὶ ἐργάζομαι τῷ σώματί μου, Dem. et periclitor ob aliquid, πονέω καὶ κινδυνεύω περί τινος· una et ærumnas perfero, συμπονέω καὶ συμφορὰς φέρω, id. de salute reip. σπουδάζω περὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλιος, Isocr. morbo, νοσέω, Plut. morbo diutino, κάμνω πολὺν χρόνον, Dem. febri, πυρίσσω, Galen. podagra, ποδαγριάω, ποδαλγέω, capite, κεφαλαλγέω, Hippocr. dentibus, ὀδονταλγέω, Hippocr. auribus, ὠταλγέω, Diosc. desiderio, ἁλίσκομαι πόθῳ, Herodian.

Labrosus, ὁ καὶ ἡ πρόχειλος, ε, Lucian.

Labrum, τὸ χεῖλος, εος, Xen. summis labris gustare, χείλεσιν ἄκροις γεύσασθαι, Philo. labra mordere, χειλύνην ἐσθίειν, Aristoph. vas, ὁ πλυνὸς, οῦ, Cl. Al. ἡ λεκάνη.

Labrusca, ἡ ἀγριάμπελος, ε, Diosc.

Labyrinthosus, ὁ καὶ ἡ λαβυρινθώδης, εος, Lucian.

Labyrinthus, ὁ λαβύρινθος, ε, Strabo.

Lac, τὸ γάλα, Aristot. acidum, τὸ ἐξύγαλα, ακτος, Plut. concretum, θρόμβωσις γάλακτος, Diosc. recens mulctum, γάλα πόδαλτον· bibo, γαλακτοποτέω, Athen.

Lacer, seu Lacerus, διασπαραγμένος, ένη, ένον, ῥωγαλέος.

Laceratio, ὁ σπαραγμὸς, οῦ, Herodian.

Lacerna, ὁ τρίβων, ωνος, Dem.

Lacero, σπαράσσω, aliquid, τι, Gal. συντρίβω τι, Dem. πτερίσσω, δρύπτω.

Lacerta, ἡ σαῦρα, Theocr. ὁ σαῦρος, id.

Lacertosus, ὁ καὶ ἡ μυώδης, εος, Galen.

Lacertus, ὁ μυὼν, ῶνος.

Lacesso, προσκαλέομαι, aliquem ad pugnam, τινὰ πρὸς μάχην, Xen. contumelia, προσπελακίζω τινὰ λόγοις, Plat. ἰρεθίζω.

Lachryma. Vide *Lacryma*.

Lacinia, ἡ πλέξις, εως.

Lacryma, τὸ δάκρυον, ε, Xen. τὸ δάκρυ, υος, Thuc. lacrymas fundo, ἀφίημι δάκρυα, Dem. κλαίω δάκρυσι, id. abstergere, δάκρυα ἐξαλείφειν, N. T. sine lacrymis, ἀδακρυτὶ, nullam transigere diem, μηδεμίαν διάγειν ἡμέραν, Isocr.

Lacrymabilis, e, ὁ καὶ ἡ πολύδακρυς, υος.

Lacrymabundus, διδακρυμένος, ένη, ένον, Æsc.

Lacrymo, seu Lacrymor, δακρύω, aliquid, τι, Dem. aliquem, τινὰ, Lucian. ἐπί τινι, id. ὀδύρομαί τινα, Dion. Hal. θρηνέω τινὰ, Lucian. præ gaudio, δακρύω χαρᾷ, Xen.

Lacrymosus, ὁ καὶ ἡ δακρυώδης, εος, Lucian.

Lacrymula, τὸ δακρύδιον, ε.

Lactatio, ὁ θηλασμὸς, Plut. ἡ τιτθεία, Dem.

Lacteo, θηλάζω, Plut.

Lactes, τὸ μεσεντέριον.

Lactesco, γαλακτόομαι, Theophr.

Lacteus, ὁ καὶ ἡ γαλακτώδης, εος, Diosc. γαλακτικὸς, ὴ, όν, id.

Lacto, τιτθεύω, aliquem, τινὰ, Dem. θηλάζω τινὰ, Lys.

Lactuca, ἡ θρίδαξ, ακος, Diosc. silvestris, ἡ θριδακίνη, ης, Gal.

Lactucula, ἡ θριδακινὶς, ίδος, Athen.

Lacuna, τὸ τέναγος, εος, Plut. τὸ τέλμα, ατος, Aristoph.

Lacunar, τὸ φάτνωμα, Eust. ἡ ὀροφὴ.

Lacunaris, e, φατνωματικὸς, ὴ, όν, Plut.

Lacunosus, τελματιαῖος, αία, αῖον, aqua, ὕδωρ, Aristot.

Lacus, ἡ λίμνη, ης, Pausan. fio, λιμνόομαι, Theophr.

Lacustris, e, λιμναῖος, αία, αῖον, planta, φυτὸν, Plut.

Lædo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, Plat. καταβλάπτω τινὰ, Dem. λυμαίνομαί τινι, Aristid.

Læsio, ἡ βλάψις, Plat. injuriosa, ἡ ὕβρις, Dem.

Læte, εὐφρόνως, εὐθύμως, Xen.

Lætifico, εὐφραίνω, aliquem, τινὰ, Xen.

Lætificus, a, um, εὐφραντικὸς, ὴ, όν.

Lætitia, ἡ εὐφροσύνη, Xen. ἡ ἡδονὴ, ῆς, Isocr. ἡ εὐθυμία, Xen. τὸ γῆθος, εος, Plut. Confer *Gaudium*.

Lætor, ἥδομαι, aliqua re, τινὶ, Plut. ἐπί τινι, Xen. ἐφήδομαί τινι, Isocr.

Lætus, ὁ καὶ ἡ εὔθυμος, ε, Xen. ὁ καὶ ἡ περιχαρὴς, έος, Isocr. omnibus lætitiis, πάσας ἡδομένος ἡδονὰς, Plat. aliqua re, ἡδόμενός τινι, Dem. ἐπί τινι, Xen. sum, εὐθυμέομαι, Xen. εὔφρων, γηθόσυνος.

Lævigo, λειόω, λειαίνω, Philo. ἐπιλειαίνω, Plut.

Lævis, e, λεῖος, α, ον, et lubricus, ὁ ὀλισθηρὸς, Lucian. λειώδης.

Lævitas, ἡ λειότης, ητος, Plut.

Lævo, idem quod *Lævigo*.

Lævor, oris, ἡ λειότης, Plut.

Lævorsum, ἐπ' ἀριστερᾷ, Plut.

Lævus, ἀριστερὸς, ὰ, όν, manus, χεὶρ, Herodot.

Laganum, τὸ λάγανον, ε, Athen.

Lagena, ἡ λάγηνος, ε, Athen.

Lagenula, τὸ λαγήνιον, ε.

Laicus, λαϊκὸς, ὴ, όν, ὁ ἰδιώτης, ε.

Lama, τὸ τέναγος, εος, Plut.

Lambo, λείχω, aliquid, τὶ, Theophr. μύζω τι, Xen. λιχμάω.

Lamella, τὸ ἐλάσμιον, ε.

Lamentabilis, e, ὁ καὶ ἡ θρηνώδης, εος, carmen, μέλος θρηνώδες, Herodian. ὀδυρτικὸς, ὴ, όν, Plut.

Lamentabiliter, θρηνητικῶς, Poll. ὀδυρτικῶς, Plut.

Lamentatio, ὁ θρῆνος, ε, Lucian. τὸ θρήνημα, ατος, LXX. ὁ ὀδυρμὸς, οῦ, Hesych.

Lamentor, θρηνέω, aliquem, τινὰ, Lucian. aliquid, ὀδύρομαί τί, Isocr. κλαίω τι, Dem.

Lamina, ὁ ἐλασμὸς, οῦ, Xiphil. τὸ πίταλον, ε, Cl. Al.

Lampas, ἡ λαμπὰς, άδος, Plut. parva, τὸ λαμπάδιον, ε, Plat.

Lampyris, ἡ λαμπυρὶς, ίδος, Aristot.

Lana, τὸ ἔριον, ε, Xen.

Lanaris, e, ὁ καὶ ἡ ἐριώδης, εος.

Lancea, ἡ λόγχη, ης, Aristot. ἡ σιβύνη, ης, LXX.

Lancearius, λογχοφόρος, ε, Philo.

Lancino, ξυννάζω, Aristoph.

Laneus, ἐριήρεος, ία, εον, Herodot. ἐριοῦς, ᾶ, οῦν, textum. ὕφος, Diosc.

Languefacio, μαραίνω, aliquid, τὶ, Plut.

Langueo, ἀσθενέω, Xenoph. ἀσθένειαν ἀσθενέω, Isocr. παρακμάζω, Diosc. piger sum, ῥαθύμως ἔχω, Plut.

Languesco, μαραίνομαι, Aristot. χαλάω.

Languide, ἀσθενῶς, ἀτόνως, ἐπιλίγδην, Lucian.

Languidus, ὁ καὶ ἡ ἄτονος, ε, Plut. ὁ καὶ ἡ ἄῤῥωστος, Dem. χαλαρὸς, ρὰ, ρόν.

Languor, ἡ μάρανσις, εως, ἡ ἀτονία, Plut. ἡ μαλακία, ἡ ἀῤῥωστία, Dem.

Laniarium, τὸ κρεωπώλιον, ε, Plut.

Laniatio, seu Laniatus, ἡ ἄμυξις, ἡ σπάραξις, ὁ σπαραγμὸς, οῦ, Herodian.

Laniena, τὸ κρεωπώλιον, ε, Plut.

Lanifex, ὁ καὶ ἡ ταλασιεργὸς, οῦ, Athen. ὁ καὶ ἡ ἐριεργὸς, οῦ.

Lanificium, ἡ ταλασιεργία, ας, exercens, ὁ καὶ ἡ ἐριεργὸς, οῦ, exerceo, ἐριεύομαι, Polyb. ἐριεργάω, Xen. ταλασιεργέω, id. ad lanificium pertinens, ταλασιεργικὸς, ὴ, όν, instrumentum, σκεῦος, id.

Laniger, ὁ καὶ ἡ ἐριοφόρος, ε, arbor, δένδρον, Theophr.

Lanio, as, ἀμύσσω, Lucian. λαφύσσω, id. κατακρεουργέω, Herodot. σπαράττω, Herodian.

Lanio, idem quod *Lanius*.

Lanista, ὁ γυμναστὴς, οῦ, ὁ τῶν μονομαχούντων γυμνασιάρχης, ε.

Lanius, ὁ κρεωπώλης, ε, Poll.

Lanosus, ὁ καὶ ἡ ἐριώδης, εος.

Lanuginosus, ὁ καὶ ἡ χνοώδης, εος, Theophr.

Lanugo, ὁ χνόος, ε, contr. χνοῦς, οῦ, Poll. ἡ λάχνη.

Lanx, ὁ πίναξ, ακος, Athen. pars libræ, τὸ τάλαντον, ε, Aristoph. ad lancem appendo, ταλαντόω, Plut. ἐπὶ ζυγὸν ἀναβάλλω, Ælian. ὁ δίσκος.

Lapicidina, τὸ λατόμιον, Strabo. ἡ λατομία, Plut. ἡ λιθοτομία, ας, Dem.

Lapidarius, ὁ λατόμος, Poll. ὁ λιθοτομίας, id. ὁ λιθουργός.

Lapidatio, ἡ λιθοβολία, Diod. Sic. ὁ λιυσμὸς, οῦ, lapidatione dignus, ὁ λευστὴρ, ῆρος, Ælian. ὁ καταλεύσιμος, ε, Dinarch.

Lapidator, ὁ λευστὴρ.

Lapidesco, ἀπολιθόομαι, Athen.

Lapideus, λίθινος, ίνη, ινον, statua, ἀνδριὰς, Lucian.

Lapido, λιθάζω, LXX. aliquem, λεύω τινὰ, Thuc. καταλεύω τινὰ, Lucian.

Lapidosus, ὁ καὶ ἡ λιθώδης, εος, Philo.

Lapillus, τὸ λιθάριον, Theophr. τὸ λιθίδιον.

Lapis, ὁ λίθος, ε, angularis, λίθος ἀκρογωνιαῖος, N. T. lapidem omnem moveo, πάντα λίθον κινέω, Lucian. lapide ferio, lapidibus obruo, λιθοβολέω, N. T. καταλεύω, Dem. καταλιθόω, id. lapidibus insculpo, λιθογλύφω, LXX.. lapides polio, λαξεύω, N. T. lapidibus stratus, ὁ καὶ ἡ λιθόστρωτος, ibid.

Lappa, τὸ ξάνθιον.

Lapsabundus, ὀλισθήσων, ουσα, ον.

Lapsio, ἡ ὀλίσθησις, εως, Plut.

Lapso, ὀλισθαίνω, Plat.

Lapsus, ûs, τὸ ὀλίσθημα, ατος, Plut. ὁ ὀλισθος, ε, Lucian.

Laquear, τὸ φάτνωμα, ατος, Plut. laqueari tego, κοιλοσταθμέω, LXX. laqueata seu laqueari tecta domus, ὁ κοιλόσταθμος, ε, id.

Laqueo. Vide *Illaqueo*.

Laqueus, ἡ παγὶς, ίδος, N. T. ἡ πέδη, ης, ib. ὁ βρόχος, ε, Plut. laqueos pono, δίκτυα πλέκω Confer *Insidiæ*. laqueo vitam finio, τῷ βρόχῳ τὸν βίον καταφέρω, Plut. τὸν δ' ἀγχόνης θάνατον ὑπομένω, Philo. laqueo aliquem suspendere, ἀναρτῶν τινὰ βρόχῳ, ἀναρτήσαντά τινα ἀπαγχόνισιν, Æsop.

Lararium, τὸ ἱδρυσιον, ε.

Lardum, τὸ ὕειον λίπος.

Lares, οἱ ἑφέστιοι θεοὶ, ad lares suos, εἰς ἤθεια τὰ ἑαυτοῦ, Herodot.

Large, δαψιλῶς, sumptus suppeditare, χορηγεῖν, Herodian. largius cibare, ἁδρότερον διαιτᾶν, Gal.

Largior, δωρέομαι, aliquid alicui, τί τινι, Xen. τινί τινα, Herodian. πρεσβεύομαί τινί τι, Aristot.

Largitas, ἡ δαψίλεια, Herodian.

Largiter, δαψιλῶς, Herodian. ἄδην seu ἄδδην, Plat.

Largitio, ἡ δόσις, Plat. ἡ μεγαλοδωρία, Herodian. qua quis corrumpitur, ἡ δωροδοκία, ας, Dem. τὸ δωροδόκημα, id. largitionibus corrumpere aliquem, διδόναι τινὶ χρήματα ἐπὶ δωροδοκίᾳ, id. corrumpi largitionibus, δωροδοκεῖν, Dem. λαμβάνειν χρήματα δῶρα, διδόμενα, id.

Largitor, ὁ δοτὴρ, Xen. ὁ δωρίτης, Plut.

Largus, *liberalis*, ὁ καὶ ἡ δαψιλὴς, ὶος, Plut. ὁ καὶ ἡ

ὁ ϗ ἡ μιγαλόδωρος, ʊ, id. multus, ὁ ϗ ἡ ἄφθονος, ʊ, Dem.

Larva, τὸ μορμολύκιον, ʊ, Plut. ἡ μορμὼ vel μορμών· larvam induere, σχηματισμὸν ὑποδύεσθαι· deponere, ἀποκαλύπτειν τῦ δράματος ὑπόκρισιν, Ach. Tat.

Larvatus, μορμολύκιον ἐνδεδυμένος, προσωπεῖον στρεπτὸν φορῶν. Herodian.

Lascivia, ἡ ἀσέλγεια, ας, et impudicitia fœminarum. ϗ ἀκολασία γυναικῶν, Philo.

Lascivio, ἀσελγαίνω, Plat. ἀσελγαίνω, Dem. ἀκολασαίνω, Plut.

Lascivitas, ἡ ἀκόλαστα, Aristot. ἡ ἀσέλγεια.

Lascivus, ὁ ϗ ἡ ἀσελγὴς, ἐος· magis asinis, ἀσελγέστερος ὄων, Lucian. ὁ ϗ ἡ λάγνος, ὁ ϗ ἡ ἀκόλαστος, ʊ· in re Venerea, περὶ τῦ ἀφροδισιάζεσθαι, Aristot. πρὸς τὰς συνουσίας, Plut.

Laser, seu Laserpitium, τὸ σίλφιον, ʊ, Diosc.

Lassesco, ἀποτρύομαι, Plut. κάμνω, Lucian. ἀποκάμνω, Herodian. in labore, ἀπαγορεύω πρὸς πόνυς, Plut. πονέω, Aristot.

Lassitudo, ὁ κόπος, ʊ, N. T.

Lasso, ἀποτρύω, Plut. καταπονέω, κοπόω.

Lassus, κεκμηκὼς, νῖα, ὸς, κοπωθεὶς, ῖσα, ὶν, κατάπονος.

Late, πλατέως, Herodian. se extendit, διατείνει ἐπὶ πολὺ, Aristot.

Latebra, τὸ κρησφύγετον, ʊ, Herodot. ὁ φωλεὸς, ῦ, Philo.

Latebrosus, ὁ ϗ ἡ φωλεώδης, ες, Plut.

Latenter, λανθανόντως, Bas. ἀφανῶς, Isocr. κρύβδην, λάθρα.

Lateo, λανθάνω, Dem. διαλανθάνω, id. hoc me latet, τῦτο λανθάνει με, id.

Later, ἡ πλίνθος, ʊ, Thuc. lateres facio, πλινθεύω, Lucian. πλινθεργέω, LXX. laterum confectio, ἡ πλινθεργία, ας, id.

Lateralis, e, ὁ ϗ ἡ παράπλευρος, ʊ.

Lateraria, τὸ πλινθεῖον, ʊ, Lys.

Laterarius, ὁ πλινθευτὴς, ῦ, Poll.

Laterculus, ἡ πλινθὶς, ίδος, Athen.

Lateritius, πλίνθινος, ίνη, ινον.

Laterna, ὁ φανὸς, ῦ, N. T. τὸ δίλιτρον.

Latesco, πλατύνομαι.

Latex, τὸ νᾶμα, ατος, Herod. τὸ ῥεῖθρον.

Latibulor, φωλέω, Aristot. φωλεύω, id.

Latibulum, ὁ φωλεὸς, ῦ, Plut. ἡ φωλεία, ας, Aristot. ὁ ϗ ἡ χηναμῦς.

Laticlavius, ὁ ϗ ἡ πλατύσημος, Herodian.

Latine, Λατινιστὶ, Ῥωμαϊστὶ, Plut.

Latinitas, Ῥωμαϊκὸς λόγος, Plut.

Latinus, Λατῖνος, ίνη, ῖνον, Ῥωμαϊκὸς, ὴ, ὸν, Plut.

Latio, ἡ φορὰ, ᾶς, Plat.

Latitatio, ἡ ἐμφώλευσις, εως.

Latito, ἐμφωλεύω, Naz. in insidiis, ἐλλοχάω, Plat.

Latitudo, τὸ ἴδιος, ους, Plut. ἡ εὐρύτης, ητος, ἡ πλατύτης, Xenoph. τὸ πλάτος, ους, Aristot.

Latratus, ὁ ὑλαγμὸς, ῦ, Xenoph. τὸ ὕλαγμα.

Latrina, τὸ ἀφοδευτήριον, ὁ ἀφιδρὼν, N. T.

Latro, ὑλάω, vehementer et terribiliter, ὑλακτέω πάνυ σφοδρῶς ἀπειλητικῶν ϗ σύντονον, Ælian. in aliquem, εἴς τινα, Isocr.

Latro, onis, ὁ λῃστὴς, ῦ, Diod. Sic. λῃστρικὸς ἀνὴρ, Plut.

Latrocinatio, ἡ λῃστεία, ας, Aristot.

Latrocinor, λῃστεύω, Dem. vicos et agros incursans, κώμας ϗ ἀγροῦς ἐπιτρέχων, Herodian.

Latrunculus, τὸ λῃστήδιον, ʊ.

Latus, a, um, πλατὺς, εῖα, ὺ, regio, χώρα, Xenoph. dens, ὀδὼς, id. εὐρὺς, εῖα, ὺ, via, ἀτραπὸς, Plat. ὁ ϗ ἡ εὐρύχωρος.

Latus, eris, τὸ πλευρὸν, ῦ, Diosc. ἡ πλευρὰ, ᾶς, Plut.

Lavacrum, τὸ λυτρὸν, ʊ, Plut.

Lavatio, ἡ λῦσις, εως, τὸ λυτρὸν, ῦ, N. T.

Laudabilis, ς, αἰνετὸς, ὴ, ὸν, Hesych. ἐπαινετὸς, ὴ, ὸν, Chrysipp. ὁ ϗ ἡ ἀξιεπαίνετος.

Laudabiliter, ἐπαινετῶς.

Laudatio, ἡ αἴνεσις, εως, ὁ ἔπαινος, ʊ, Dem. ἡ εὐλογία, ας, Isocr.

Laudator, ὁ ἐπαινήτης, Dem. ἐπαινῶν, id.

Laudatrix, ἡ ἐπαινήτρις, ίδος, ἡ ἐπαινέσα, ας.

Laudo, ἐπαινέω, aliquem, τινὰ, Dem. aliquid, τὶ, id. aliquem valde, πολλὰ ἐγκωμιάζω τινὰ id. recte, merito, ὀρθῶς ἐπαινέω τινὰ, id. ob aliquid, ἐπαινέω τινά τι, Plat. Confer *Laus*.

Laver, τὸ σίον, ʊ, Isocr.

Lavo, λέω, aliquem, τινὰ, Lucian. me, λέομαι, Xen. manus, νίπτω, pannum, πλύνω.

Laurea, ἡ δαφνὶς, ίδος, Diosc. corona laurea, ὁ δαφινος στέφανος, ʊ.

Laureatus, δαφνηφορῶν, ῶσα, ῶν, Herodian. ὁ ϗ ἡ δαφνοφόρος, ʊ.

Lauretum, ὁ δαφνὼν, ῶνος.

Laureus, a, um, δάφινος, ίνη, ινον, Diosc.

Laurus, ἡ δάφνη, ης. Aristot.

Laus, ὁ ἔπαινος, ʊ, Dem. τὸ ἐγκώμιον, ʊ, ἡ εὐκλεια, ας, ἡ εὐφημία, ας· maxima seu summa, ἔπαινος μέγιστος, Dem. eximia seu singularis, πολὺς, Isocr. amplissima, ὑπερβάλλων, id. justa et egregia, δίκαιος ϗ καλῶς ἔχων, Dem illustris seu præclara, κάλλιστος· vera, ἀληθὴς· conveniens, digna, πρεσήκων· communis, κοινὸς· immortalis, εὔκλεια, ἀθάνατος· ἐγκώμιον τὸ εἰς ἅπαντα τὸν λοιπὸν χρόνον· et prædicatio, ἔπαινος ϗ εὐφημία· laudem mereri, ἄξια πράττειν ἐπαίνυ· consequi convenientem, τυγχάνειν ἐπαίνυ πρεσήκοντος· omnem tribuere alicui, παρέχεσθαί τινι πᾶσαν εὐφημίαν, id. laude extollere, ποιεῖσθαι ἔπαινον περί τινος, Isocr. et gloria abundare, ἐπαίνυ ϗ εὐφημίας μετὸν εἶναι, Dem. dignum esse, ἀξιεπαίνετον εἶναι, id. dignari, ἐπαίνυ ἀξιῦσθαι, Isocr.

Laute, λαμπρῶς, Dem. vivere, πολυτελῶς ζῆν, Dem.

Lautitia, ἡ πολυτέλεια, ας, Isocr.

Lautus, a, um, λαμπρὸς, ὰ, ὸν, aliquis et dives, τις ϗ πλούσιος, Dem. ὁ ϗ ἡ πολυτελὴς, ἐος, fœmina, γυνὴ, id.

Laxatio, ἡ χαύνωσις, Aristoph. ἡ ἄνεσις, Plat.

Laxativus, χαυνῶν, ῶσα, ῦν, Athen.

Laxe, χαύνως, Herodian.

Laxitas, ἡ χαυνότης, ητος, Plut.

Laxo, χαυνόω, Athen. habenas alicui, ἀνίημί τινι τὰς ἡνίας, Plut. frontem, χαλάω μέτωπον, Aristoph. os, τὸ στόμα, Xen. vinculum, ἐπιχαλάω δεσμὸν, Lucian.

Laxus, χαῦνος, η, ον, Theophr. ὁ ϗ ἡ ἴκλυτος, alvus, ἴκλυτον κοιλίδιον, Strabo. et solutus, ὁ ϗ ἡ ἄνιτος ϗ ἄδετος, Naz. χαλαρὸς.

Lea, seu Lœna, ἡ λίαινα, ης, Aristot.

Lebes, ὁ λέβης, ητος, Athen.

Lectica, τὸ φορεῖον, Plut. ἡ κλίνη, Dion. H.

Lecticarius, ὁ κλινοφόρος, ʊ.

Lecticula, τὸ κλινάριον, Poll. τὸ κλινίδιον, id.

Lectio, ἡ ἀνάγνωσις, εως, Plut. electio, ἡ ἐκλογὴ, ῆς, Aristot.

Lectito, ἐπαναγινώσκω, aliquem, τινὰ, Epictet.

Lectiuncula, τὸ ἀναγνωσμάτιον, ʊ.

Lecto, ἐπαναγινώσκω, Epictet.

Lector, ὁ ἀναγνώστης, ʊ, Plut.

Lectulus, τὸ κλινίδιον, ʊ, Plut.

Lectus, i, ἡ κλίνη, Isocr. ἡ κοίτη, Xen. ἡ εὐνὴ, ῆς, id. in lecto decumbere, κεῖσθαι ἐν τῇ κλίνῃ, Isocr. occultare se sub lecto, ὑποδύεσθαι ὑπὸ κλίνην, id. diem unam lecto affixum esse, μίαν ἡμέραν ἐν τῇ κλίνῃ διάγειν, Plut. lectum sterno, στρώνυμι κλίνην, Xen.

Lecythus, ἡ λήκυθος, ʊ, Plut.

Legalis, e, νομικὸς, ὴ, ὸν, Xen.

Legatio, ἡ πρεσβεία, Dem. ἡ πρεσβευσις, εως, Thuc. legationem aliquo decernere, γράφειν πρεσβείαν εἴς τινα πέμπειν, Dem. mittere ad aliquem, πέμπειν πρεσβείαν πρός τινα· de aliqua re, ὑπέρ τινος· obire, πρεσβεύειν πρεσβείαν· præclarissime, ἐπιπρεσβεύειν τὰ κάλλιστα ϗ πάντα τὰ συμφέροντα· mala fide, παραπρεσβεύεσθαι· redire a legatione, ἐπανέρχεσθαι ἀπὸ τῆς πρεσβείας, id. legationis princeps, ὁ ἀρχιπρεσβεύτης, ῦ, Strabo. legationis collega, ὁ συμπρεσβεύτης, ου, Dem. legatio per caduceatorem, ἡ ἐπικηρυκία, ας, id.

Legativum, τὸ πρεσβεῖον, τὸ πρεσβεῖον ἱμάτιον.

Legator, ὁ διαθέμενος, ʊ, Dem.

Legatum, τὸ καταλειπόμενον, ʊ, Dem.

Legio, ἡ φάλαγξ, γος, Herodian. τὸ τάγμα, prima, quarta, πρῶτον, τέταρτον, Plut.

Legionarius, a, um, ὁ τῦ τάγματος, ταγματικὸς, ὴ, όν.

Legislator, ἡ νομοθέτης, ʊ, Aristot. ὁ θεσμοθέτης, ʊ, Æschin.

Legislatio, ἡ νομοθεσία, ας, N. T. τὸ νομοθέτημα, ατος, Plut.

Legitime, νομίμως, Dem. ἐννόμως, id.

Legitimus, ὁ ϗ ἡ ἔννομος, ʊ, et justum aliquid, ϗ δίκαιόν τι, Dem. ὁ ϗ ἡ νόμιμος, ʊ, et apertum bellum, ϗ προφανὴς πόλεμος, id. ὁ ϗ ἡ ἔνθεσμος.

Lego, -as, i. e. legatum mitto, πρεσβεύομαι, Dem. πρεσβείαν ἀποστέλλω πρός τινα, id. *addito testamento*, καταλείπω τί τινι, ἀπολείπω ἐν διαθήκαις, Appian. διατίθεμαί τινί τι, Plat.

Lego, is, ἀναγινώσκω, aliquid, τὶ, Dem. et recenseo quædam, λέγω ϗ διέρχομαί τινα, Isocr. et recito alicui quædam, λέγω ϗ ἀναγινώσκω τί τινι, Dem. i. e. *colligo* aliquid, ἀναλέγομαί τι, Aristot. Confer *Colligo*.

Legumen, τὸ ὄσπριον, ʊ, Gal.

Lembunculus, τὸ λεμβάδιον, ʊ.

Lembus, ὁ λέμβος, ʊ, Polyb.

Lemma, τὸ λῆμμα, ατος, Plut.

Lemniscus, τὸ λημνίσκος, ʊ, Plut.

Lemures, οἱ μορμῶνες, ων, Xen.

Lena, ἡ πορνοβοσκὸς, ῦ, ἡ μαστροπὸς, ῦ.

Lenimentum, τὸ ἡπίαμα, Herodot. τὸ θέλγητρον.

Lenio, πραΰνω, κηλέω, θέλγω, ἠπιάω.

Lenis, ὁ ϗ ἡ πρᾶος, ἠπιος, ία, ιον, πρᾶος, ʊ.

Lenitas, ἡ ἠπιότης, Philo. ἡ πραότης, Dem. et simplicitas alicujus, πραότης ϗ εὐήθειά τινος, id. et humanitas, πραότης ϗ φιλανθρωπία, id.

Leniter, πράως, Dem. ferre aliquid, φέρειν τι, Dem. se gerere erga aliquem, ἠπίως ἔχειν πρός τινα, id.

Lenitudo, idem quod *Lenitas*.

Leno, ὁ μαστροπὸς, ῦ, Philo. ὁ πορνοβοσκὸς, ῦ, Bas. ὁ προαγωγὸς, ῦ, Xenoph.

Lenocinium, ἡ μαστροπεία, ας, Plut.

Lenocinor, μαστροπεύω, Xen.

Lens, -dis, ἡ κόνις, ίδος, Aristot.

Lens, ἡ φακὴς, ῦ, Lucian. ἡ φακὴ, ῆς, Plut.

Lente, βέδην, Plut. ἡσυχῆ, Diosc.

Lentesco, γλισχραίνομαι, Hippocr.

Lenticula, ἡ φακὴ, ῆς, Plut.

Lentiginosus, ὁ ϗ ἡ φακώδης, ες, Diosc.

Lentigo, ὁ φακὸς, ῦ, Diosc.

Lentiscinus, σχίνινος, ίνη, ινον, Hes.

Lentiscus, ἡ σχῖνος, ʊ, Diosc.

Lentitudo, ἡ βραδύτης, ητος, Naz.

Lentor, ἡ γλισχρότης, ητος, Gal.

Lentus, ὁ ϗ ἡ γλισχρὸς, ῦ, Hippocr.

Leo, ὁ λέων, οντος, Aristot.

Leoninus, ὁ ϗ ἡ λεοντώδης, ες, Aristot.

Leopardus, ὁ λεοπάρδαλις, εως.

Lepide, χαρίεντως, Plut.

Lepidus, χαρίεις, ἐσσα, ἐν, Aristot. ὁ ϗ ἡ γαμύλος, ὁ ϗ ἡ αἱμύλος, ἀστεῖος.

Lepor, seu Lepos, ἡ αἱμυλία, ας, Plut. ἡ εὐμορφία, ας, id. ἡ κομψότης, ὁ ἀστεισμός.

Leporarium, τὸ λαγωτροφεῖον, ʊ, Colum.

Leporinus, λαγῶος, α, ον, Athen.

Lepra, ἡ λέπρα, ας, N. T.

Lepus, ὁ λαγὼς, ῶ, Dem. ὁ λαγωὸς, ῦ, Luc.

Lepusculus, τὸ λαγώδιον, ʊ.

Lessus, ἡ θρηνῳδία, ας.

Lethalis, e, ὁ ϗ ἡ θανατώδης, Hipp. θανατικὸς, ὴ, όν, Plut ὁ ϗ ἡ θανάσιμος, Diosc.

Lethaliter, θανασίμως.

Lethargia, ἡ ληθαργία, ας.

Lethargicus, a, um, ληθαργικὸς, ὴ, όν.

Lethargus, ὁ λήθαργος, ʊ.

Lethum, ὁ θάνατος, ʊ, Dem.

Levamen, seu Levamentum, ὁ κουφισμὸς, ῦ, τὸ κούφισμα, ατος, Eurip.

Levatio, ἡ κούφισις, εως.

Levir, ὁ δαὴρ, έρος, Hom.

Levis, e, κοῦφος, η, ον, sermo, λόγος, Plat. vestis, ἐσθὴς, Herodian. semen, σπέρμα, Theophr. armatura, ἔντασις, Philo. spes, ἐλπὶς, Herodian. homo, ἄνθρωπος, id. ἐλαφρὸς, ὰ, ὸν, et celer vir, ϗ ποδώκης ἀνὴρ, Plut.

Plut. petitio, ἐλαφρὰ δίκησις, Plut. ignis, πῦρ, Diosc. vestis, ἐλαφρὰ ἐσθῆς, Xenoph.

Levitas, ἡ κουφότης, Theophr. ἡ ἐλαφρία, ἡ φαυλότης.

Leviter, ἐλαφρῶς, κούφως, armati, ἐσκευασομένοι, Thuc. fero, κούφως φέρω, Eurip.

Levisculus, ὁ ἢ ἡ ὑπόκουφος, ου.

Levo, αἴρω, Dem. κουφίζω, laborem, ἐπιπλαφρύνω κάματον, Ælian. manum adversus aliquem, ἀνταίρομαι χεῖρα, Herodian.

Lex, ὁ νόμος, ου, Dem. ὁ Θεσμὸς, οῦ, et instituta, νόμος ἢ ἦθη, et decreta, καὶ ψηφίσματα· legem ferre, νόμον τιθέναι· sancire, νόμον νομοθετεῖν· νόμον γράφειν· scribere et sancire, γράφειν καὶ τιθέναι· rogare, εἰσφέρειν· substituere, παρεισφέρειν· clanculum intrudere, λάθρα ἐμβάλλειν· latam esse de aliqua re, κεῖσθαι ὑπέρ τινος, id. approbare, δοκιμάζειν, κύριον ποιεῖν, ἀναγράφειν νόμον· tueri, φυλάττειν· conservare, διασώζειν· adspernari, προῖσθαι νόμον· contemnere, καταφρονεῖν νόμου· abrogare legem, λύειν νόμον· ἀναιρεῖσθαι νόμον· ἄκυρον ποιεῖν νόμον· legibus constituere aliquid, τάττειν τι νόμοις· permissum esse, προσήκειν ἐκ τῶν νόμων· coercere. λαβεῖν τινα ὑπὸ νόμου· obstringere aliquem ad faciendum aliquid, καταλαβεῖν τινὰ ποιεῖν τι· adquiescere, ὑπομένειν τὲ νόμους· parere, προσέχειν τοῖς νόμοις· πείθεσθαι τοῖς νόμοις· cedere, συγχωρεῖν τοῖς νόμοις· lex jubet hoc, λέγει τοῦτο νόμος· vetat hoc, ἀπαγορεύει τοῦτο ὁ νόμος, id.

Lexicon, τὸ λεξικὸν, οῦ.

Libamen, seu Libamentum, ἡ σπονδὴ, ῆς.

Libatio, ἡ σπονδὴ, ῆς, Xen.

Libella, τὸ ῥαθμίον, ου, ἡ ῥάθμη, ης, Lucian.

Libellus, τὸ βιβλίδιον, Dem. τὸ βιβλαρίδιον, N. T.

Libens, ἄσμενος, ένη, ενον, Plat. admodum, ὁ ἢ ἡ ὑπερᾴσμενος. ου, Xen.

Libenter, ἀσμένως, Isocr. libentissime, ἀσμενίσατα, Plat. suscipio, ἀσμενίζω, Æschin. lubentissime suscipio, ὑπερᾴσμενίζω, Plut.

Libentia, ἡ ἡδονὴ, ῆς, Plat.

Liber, i, ἡ βίβλος, ου, Dem. τὸ βιβλίον, ου, Lucian. cortex, ὁ φλοιὸς, οῦ, Galen.

Liber, ἐλεύθερος, έρα, ερον, et nullius servus, ἢ μηδενὸς δοῦλος, Dem. et sui juris, ἢ αὐτὸς αὑτοῦ κύριος, id. ἢ αὐτόνομος, id. ὁ ἢ ἡ αὐτεξούσιος.

Liberalis, e, ὁ ἢ ἡ ἐλευθέριος, ου, Isocr. indoles, φύσις, Xenoph. facies, ὄψις, Plut. ars, παιδία, Lucian. municipes, ὁ ἢ ἡ φιλόδωρος, ου, Dem.

Liberalitas, ἡ ἐλευθεριότης, ητος. Aristot.

Liberaliter, ἐλευθερίως, instituti, πεπαιδευμένοι, Xen. educati, ἐλευθέρως τεθραμμένοι, Isocr.

Liberatio, ἡ ἐλευθέρωσις, Thuc. ἡ ἀπελευθέρωσις, Plut. ἡ ἄφεσις.

Liberator, ὁ ἐλευθερωτὴς, οῦ, Lucian.

Libere, ἐλευθέρως, Isocr.

Liberi, -orum, τὰ τέκνα, ων, Xen. filii, οἱ παῖδες, ων, Dem. filiæ, αἱ παῖδες, ων· parvi, μικρὰ παιδία· legitimi, γνήσιοι παῖδες· uterini, παῖδες ὁμομήτριοι· subditicii, παῖδες ὑποβολιμαῖοι· masculi, παῖδες ἄῤῥενες· sexus muliebris, παῖδες θήλειαι· liberos procreare, suscipere, ποιεῖσθαι παῖδας· habere ex aliqua, εἶναί τινι παῖδας ἔκ τινος· relinquere, καταλιπεῖν παῖδας· amittere, ἀπέλλυσθαι παῖδας, id. liberorum procreatio, ἡ παιδοργία, ας, Plat. multitudo, ἡ πολυπαιδία, ας, Isocr. orbitas, ἡ ἀπαιδία, ας, Dem. ἡ ἀτεκνία, ας, Aristot. amans, ὁ ἢ ἡ φιλότεκνος, ου, id. osor, ὁ ἢ ἡ μισότεκνος, ου, Æschin. odium, ἡ μισοτεκνία, ας, Plut. pulchros et multos habens, ὁ ἢ ἡ καλλίπαις ἢ πολύπαις, αιδος, Æl. liberis carens, ὁ ἢ ἡ ἄτεκνος, Aristot. orbari, ἀποτεκνοῦσθαι, N. T.

Libero, ἐλευθερόω, aliquem, τινὰ, Dem. una, συνελευθερόω, id. aliquem ab aliquo, ἐλευθερόω τινὰ ἀπό τινος, Plat. τινὰ τινος, Eurip. periculis, ῥύεμαί τινα κινδύνων, Plut. calamitatibus, ἀπαλλάττω τινὰ τῶν συμφορῶν, Isocr. beneficiis suis ab inopia, τινὰ ταῖς ἰδιογνωμοσύναις τῶν ἀπορίων, id. ab accusationibus, ἀπολύω, seu ἐλευθερόω, seu ἀφίημι, seu ἐκπόδιζω τινὰ τῶν ἐγκλημάτων, Isocr.

Liberta, ἡ ἀπελευθερωθεῖσα, ης.

Libertas, ἡ ἐλευθερία, et nulli subjectum esse, ἢ τὸ μηδένα δεσπότην ἔχειν, Dem. libertatem amare, ἐλευθερίαν ἀγαπᾶν· quærere, ζητεῖν· promittere alicui, ὑπισχνεῖσθαί τινι· constituere alicui, καταστῆσαί τινι· comparare, κτήσασθαι· habere, ὑπάρχειν τινί· custodire, φυλάττειν· conservare, διασώζεσθαι· eripere, ἀφαιρεῖσθαι· subvertere, ἀναιρεῖν· perdere, ἀπολλύειν, id. libertate privari, ἀποστερεῖσθαι τῆς ἐλευθερίας, Isocr. in libertatem aliquem adsero, seu vindico, ἐξαιρέομαί τινα εἰς ἐλευθερίαν, Isocr. libertate aliquem dono, ἐλευθερόω τινὰ, Dem.

Libertina, ἡ ἀπελευθερικὴ, ῆς.

Libertinus, ὁ ἐξελευθερικὸς, ὄν, Plut. ὁ ἀπελευθερικὸς, ὄν, id.

Libertus, ὁ ἀπελευθερωθεὶς, έντος, Plat. ὁ ἀπελεύθερος, ου, Philo.

Libet, δοκεῖ, Thuc. mihi ludere, ἀρέσκει μοι παίζειν, Herodian.

Libidinor, λαγνεύω, Ælian.

Libidinose, ἀκολάστως, Aristot.

Libidinosus, ὁ ἢ ἀκόλαστος, Aristot. Confer *Lascivus.*

Libido, ἡ ἐπιθυμία, Plat. Confer *Lascivia.*

Libitinarius, ὁ πτερισὴς, οῦ, Ulpian. ὁ ἐνταφιαστής.

Libo, λείβω, lac, ἐπισπένδω γάλα, Plut.

Libra, ὁ ῥαθμὸς, οῦ, pro pondere, Herodot. pro instrumento, Aristoph. pondo, ἡ λίτρα, Gal. qui sex librarum est, ὁ ἢ ἡ ἑξάλιτρος, Aristot. cœlestis, ἡ ζυγὸς, οῦ.

Libralis, e, λιτραῖος, αία, αῖον.

Libramen, ἡ ῥοπὴ, ῆς, Plut.

Librarium, τὸ βιβλιοφυλάκιον, ου.

Librarius, ὁ βιβλιογράφος, ου, Lucian.

Libripens, ὁ ζυγοστάτης, ου.

Libro, ζυγοστατέω, Lucian. ῥαθμάομαι, Paus. ταλαντόω.

Libum, ὁ ῥαιστὸς, οῦ, Aristoph. πόπανον.

Licenter, ἀδεῶς, Aristot. ἀσελγῶς, Dem.

Licentia, ἡ ἄδεια, ας, delinquendi, ἀδικεῖν, Dem. furandi, ἡ ἐξουσία κλέπτειν, Dem. immodica libertas, ἡ ἄνεσις, ως, Plat.

Licentiosus, a, um, ἐξουσιαστικὸς, ὴ, όν.

Liceor, ἀντωνίομαι, Xen. ἐπικάλλω, Aristot.

Licet, ἔξεσι, alicui facere aliquid, τινί τι πράττειν, Dem. id mihi, μέτεσι τοῦτό μοι, Plat. ista mihi dicere, ἔνεσί μοι ταῦτα εἰπεῖν, Dem. quamvis, κἄν, omnia expediunt, licet quis exiguas vires adjecerit, πάντ' ὠφελεῖ, κἂν τις μικρὰν δύναμιν προσθῇ· εἰ καὶ, licet non faciant, εἰ καὶ μὴ ποιοῦσι, id. Confer *Etsi.*

Lichen, ὁ λειχὴν, ῆνος, Diosc.

Licitatio, ἡ ἀντώνησις, ως, ὁ πλειστηριασμὸς, οῦ, Hesych.

Licitator, ὁ πλειστηριαστὴς, οῦ.

Licitor, *contra aliquem*, ἀντωνίομαι, Lys. pluris, πλειστηριάζομαι, id.

Licitum est, idem quod *Licet.*

Licitus, θεμιτὸς, ὴ, όν, non est, ἐκ ἔξι, Plat.

Licium, ὁ μίτος, ου, Synes.

Lictor, ὁ ῥαβδοῦχος, ου, Isocr.

Lien, ὁ σπλὴν, ηνὸς, Plut.

Ligamen, ὁ δεσμὸς, οῦ, Dem.

Ligatura, τὸ ἅμμα, ατος.

Lignarius, ὁ ἢ ἡ ξυλώδης, ους, Theophr. faber, ὁ ξυλουργὸς, οῦ, lignaria opera, τὰ ξυλουργικὰ, ῶν, Plut.

Lignatio, ὁ ξυλισμὸς, οῦ, ἡ ξυλεία, ας, Suid.

Lignator, ὁ ξυλεὺς, έως, Paus.

Ligneus, ξύλινος, ίνη, ινον, Xen.

Lignor, ξυλεύομαι, Hesych. ξυλίζομαι, Plut.

Lignosus, ὁ ἢ ἡ ξυλώδης, ους, Theophr.

Lignum, τὸ ξύλον, ου, Aristot. τὸ κᾶλον, parvum, τὸ ξυλάριον, Xen.

Ligo, δέω, catena ad aliquid, ἁλύσει πρός τι, Thuc. aliquid ad aliquid, ἀναδέω τι πρός τι, Thuc.

Ligo, ἡ δικέλλα, ης, Naz. ἡ μάκελλα, ης, Cl. Al. ἡ σκαπάνη.

Ligula, *tibicæ*, ἡ γλωττὶς, ίδος, Lucian. *struralis*, ἡ πτερισκελὶς, ίδος, Plut. adstrictoria, ὁ σφιγκτὴρ, ῆρος, Naz. ὁ ἀναγωγεὺς τῶν βλαυτῶν, Ælian.

Ligurio, λιχνεύω.

Liguritio, ἡ λιχνεία, ας, Plut.

Liguritor, ὁ λίχνος, ου, Plat.

Ligustrum, τὸ λευκόῤῥοδον, ου.

Lilium, τὸ κρίνον, ου, N. T.

Lima, ἡ ῥίνη, ης, Xen.

Limatura, τὸ ῥίνημα, Herodian. τὸ ῥίνισμα, Diosc.

Limax, ὁ κοχλίας, ου, Diosc.

Limbus, τὸ κράσπιδον, ου, N. T.

Limen, ὁ θαλμὸς, οῦ, Herodot. ὁ βηλὸς, οῦ, superius, τὸ ὑπέρθυρον, Phavor. *ingressus*, ὁ εἴσοδος, ου domus, ὁ οἶκος, ου, Dem. ὁ ἀδὸς, ἡ φλιά.

Limes, ὁ ὅρος, ου, Dem.

Limitaneus, ὅριος, ία, ιον, Plut.

Limitatio, ὁ ὁρισμὸς, οῦ, Aristot.

Limito, ὁρίζω, Aristot.

Limo, ῥινέω, Diosc. pro expolio, κατακνσμίω.

Limosus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἰλυώδης, ους, Galen. ὁ ἢ ἡ βορβορώδης, ους, Plat.

Limpidus, ὁ ἢ ἡ διαφανὴς, ές, Aristot. διαυγὴς.

Limpitudo, ἡ διαφάνεια, ας, Eustath.

Limus, i, ὁ βόρβορος, ου, Plut. ὁ ἰλὺς, ύος, Herodian. ὁ σπλὸς, τὸ τέναγος.

Limus, ὁ ἢ ἡ παραβλὲψ, ῶπος, oculus, ὀφθαλμὸς, Lucian. limis oculis intueri aliquid, παρακύπτειν εἴς τι, id. limis videre, τοῖς πλαγίοις ὁρᾶν.

Linctus, ûs, τὸ λεῖγμα, ατος.

Linea, ἡ γραμμὴ, ῆς, Aristot.

Lineamentum, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, Plat.

Linearis, e, γραμμικὸς, ὴ, όν, demonstratio, ἀπόδειξις, Quinctil. *lineæ similis*, ὁ ἢ ἡ γραμμώδης, ους, Theophr.

Lineatio, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, Plat.

Lineo, ὑπογράφω, Aristot.

Lineola, ἡ μικρὰ γραμμὴ, ῆς.

Lineus, λινέος, έα, έον, *contr.* λινοῦς, ῆ, οῦν, tunica, χιτὼν, Philostr.

Lingo, λείχω, περιλιχμάω, Lucian.

Lingua, ἡ γλῶσσα, ης, Dem. linguam continere, ἐπίσχειν τὴν γλῶσσαν, Chrys. incido, γλωσσοτομίω, Plut. sermo, lingua maxime ignota utentes, ἀγνωστότατοι τὴν γλῶσσαν, Thuc. qui alterius linguæ est, ὁ ἢ ἡ ἑτερόγλωσσος, ου, N. T. qui ejusdem linguæ est, ὁ ἢ ἡ ὁμόγλωττος, ου, Xen. lingua Græca loquens, ἑλληνίζων τῇ φωνῇ, Æschin. lingua Latina disertus, ἐν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ εὐπρόσφορος, Herodian.

Lingua terræ, ὁ ἰσθμὸς, οῦ.

Linguax, ὁ ἢ ἡ γλωσσώδης, ους, LXX.

Lingula, τὸ γλωσσάριον, ου.

Linguosus, a, um, ὁ ἢ ἡ γλωσσώδης, ους.

Linio, χρίω. Confer *Ungo.*

Lino, ἐπαλείφω, Xen.

Linquo, λείπω. Confer *Relinquo.*

Linteamen, τὸ ὀθόνιον, ου, N. T.

Linteo, ὁ ὀθονοποιὸς, οῦ.

Linteolum, τὸ ὀθόνιον, Theophr. ὁ λῖς.

Linter, ἡ σκάφη, ης, Lucian.

Linteum, ἡ ὀθόνη.

Linum, τὸ λίνον, ου, Thuc. crudum, τὸ ὠμόλινον, ου, Hipp.

Lippio, λημάω, Hesych. ὀφθαλμιάω.

Lippitudo, ἡ λήμη, ης, Hesych. ἡ ὀφθαλμία.

Lippus, a, um, γλαυκὸς, ὰ, όν, Gal. ὁ ἢ ἡ γλάμων, ωνος, Lucian.

Liquamen, τὸ χύλισμα.

Liquatio, ἡ τῆξις, ἡ τηκεδὼν, Diod. Sic.

Liquefacio, ἀνατήκω, Plut. τήκω, id. χυλίζω.

Liquesco, ἀνατήκομαι, Plut.

Liquet, δῆλόν ἐστι, Xen.

Liquide, ὑγρῶς, *manifeste*, σαφῶς, Dem.

Liquiditas, ἡ ὑγρότης, ητος, Plut.

Liquido, σαφῶς, Isocr. φανερῶς.

Liquidus, ὑγρὸς, ὰ, όν, pix, πίσσα, Diosc. manifestus, δῆλος, η, ον, Dem. Confer *Manifestus.*

Liquo, τήκω, ceram, κηρὸν, Galen.

Liquor, ἡ ὑγρότης, Plut. τὸ ὑγρόν.

Lira, ἡ αὖλαξ, ακος, Philo.

Liratim, κατ' αὔλακας.

Liro, ἀλοκίζω, Aristoph. αὔλακας ἐλαύνω,

Lis, ἡ δίκη, ης, Dem. ὁ ἀγὼν, ῶνος· lites et judicia, δίκαι ἢ κρίσις, et negotia, ἢ πράγματα,

ματα· litem intendere alicui, λαχεῖν τινι δίκην· et negotia habere cum aliquo, ἔχειν δίκην ἢ πράγματα πρός τινα, id. Confer *Actio.*
Litatio, τὸ καλλιέρημα, ατος, Naz.
Litera, τὸ γράμμα, ατος, Plut. erudire aliquem in literis, παιδεύειν τινὰ τὰ γράμματα, Dem. διδάσκειν τινὰ τὰ γράμματα, id. scribere, γράφειν γράμματα, id. literarum rudis, ὁ ἢ ἀγράμματος, ᾱ, Lucian. literarum imperitia, ἡ ἀγραμματία, Æl. qui multarum literarum est, ὁ ἢ πολυγράμματος, Plut. epistola, ἡ ἐπιστολή, Dem. Confer *Epistola.*
Literarius, γραμματικός, ἡ, όν, Athen.
Literate, τὶ παιδευτικῶς, Isocr.
Literator, ὁ γραμματιστής, οῦ, Plut.
Literatura, ἡ γραμματική, ἡ γραμματιστικὴ, ῆς, Philo.
Literatus, πεπαιδευμένος, ένη, ένον, Isocr. Confer *Doctus.*
Lithargyrus. ἡ λιθάργυρος, ᾱ, Diosc.
Litigator, ὁ δικαζόμενος, Dem. ὁ ἀντίδικος, id. ὁ φιλόνικος, Aristot. ὁ ἐριστής.
Litigiosus, ὁ ἢ ἡ φιλόδικος, Aristot. ἐριστικὸς, ἡ, όν, Isocr. ὁ ἢ ἡ φιλόνικος, ᾱ, Dem.
Litigium, ἡ ἔρις. Xen. ἡ ἀμφισβήτησις, Dem.
Litigo, ἐρίζω, accurate de rebus minutis, ἀκριβῶς περὶ μικρῶν, Isocr. cum aliquo de re aliqua, ἀμφισβητῶ τινὶ περί τινος, id. κατά τι, id. ἐγκαλῶ τινί τι, Plat. δικάζομαί τινι περί τινος, Lucian. περί τι, Æschin.
Lito, καλλιερῶ, Deo pro aliquo, Θεῷ ὑπέρ τινος, Xen. me ipsum, ἐμαυτὸν, Plut.
Litoralis, e, ὁ ἢ ἡ ἐπάκτιος, ᾱ, Soph. ὁ αἰγιαλίτης, ᾱ, arena, ἄμμος, Diosc.
Litoreus, ἀκταῖος, εία, εῖον.
Litura, ἡ χρίσις, εως, ἡ ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ ἀπαλοιφὴ, ῆς· lituram facio, ἀπαλείφω, ἐξαλείφω, Xen.
Litus, ἡ ἀκτὴ, ῆς, Lucian. ὁ αἰγιαλὸς, οῦ.
Lituus, ἡ βυκάνη, ης, Suid.
Liveo, πελιδνόομαι.
Livesco, πελιδνόομαι, Gal.
Lividus, πελιδνὸς, ὴ, όν, Thuc. lividum reddo, πελιδνόω.
Livor, τὸ πέλιωμα, ατος, Diosc. ὁ μώλωψ, ωπος, Aristot.
Lix, ἡ κόνις, εως, Plut.
Lixa, ὁ σκευοφόρος, ᾱ, Xen.
Lixivia, seu Lixivium, ἡ κονία, ας, Aristot.
Lixus, a, um, ἐφθὸς, ὴ, όν. Xen.
Localis, e, τοπικὸς, ὴ, όν, Galen. ὁ ἢ ἡ ἐντόπιος.
Locarium, ἡ μίσθωσις, εως, pendere, τὴν μίσθωσιν φέρειν, Dem.
Locatio, ἡ ἀπομίσθωσις, ἡ μίσθωσις, Dem.
Loco, κεῖζω, aliquem in thronum, τινὰ εἰς θρόνον, Xen. domum alicui, μισθῶ τινὶ τὸν οἶκον, Dem. alicui filiam. Vide *Eluco.*
Loculamentum, ὁ σῆκος, ᾱ, Aristot.
Loculus, τὸ χωρίον, ᾱ, Xen. ὁ λάρναξ, marsupium, ἡ ἀργυροθήκη, ης.
Locuples, πλούσιος, ία, ιον, Dem. Confer *Dives.*
Locupleto, πλουτίζω, aliquem, τινὰ, Xen.
Locus, ὁ τόπος, ᾱ, Dem. τὸ χωρίον, ᾱ, Xen. locum dare alicui, περιχωρεῖν τινι, Æsch. χώραν καταλιμπάνειν τινὶ, Plat. loco, i. e. vice, alicujus alium eligere, ἀντί τινος ἄλλον αἱρεῖσθαι, Dem. loco beneficii habere, εὐεργεσίας μέρει ἀριθμεῖν, Aristot. ποιεῖσθαί τι ἐν εὐεργεσίας τάξει, Dem. loco medicinæ, ἐν μέρει φαρμάκου, Theophr. cujus res pessimo loco sunt, ὃς φαυλότατα ἔχει πράγματα, Dem.
Locusta, ἡ ἀκρὶς, ίδος, N. T.
Lodix, ἡ σισύρα, ας.
Logica, ἡ λογικὴ, ῆς, Lucian.
Logista, ὁ λογιστὴς, ᾱ, Plut.
Logistica, ἡ λογιστικὴ, ῆς.
Loliaceus, αἴρινος, ίνη, ινον, Diosc.
Loligo, ἡ τευθὶς, ίδος, Aristot.
Lolium, ἡ αἶρα, Theophr. lolio plenus, ὁ ἢ ἡ αἱρώδης, id. in lolium transeo, ἐξαιρόομαι, id.
Lomentum, τὸ λείωμα.
Longævitas, ἡ μακροβιότης, ητος, Aristot.
Longævus, ὁ ἢ ἡ μακρόβιος, ᾱ, Lucian.
Longanimis, ὁ ἢ ἡ μακρόθυμος.
Longanimitas, ἡ μακροθυμία.
Longe, μακρὰν, habito, ἀποικίω, Isocr. μακρῷ præstantissimus, ἄριστος, Plat. μακρῷς, Aristot. πόρρω, ab instituto digredi, τῷ παρόντος γίγνεσθαι, Demosth. longius, πορρωτέρω, id. longissime, πορρωτάτω, id.
Longimanus, ὁ ἢ ἡ μακρόχειρ, ρος, Plut.
Longinque, πόρρω, Dem.
Longinquitas, τὸ διάσημα, ατος, Plat.
Longinquus, μακρὸς, ὰ, όν, Plut. e longinquo, ἀπὸ μακρόθεν, N. T.
Longitudo, τὸ μῆκος, εος, temporis, χρόνου, Isocr. digiti, ὡς δακτύλου, Diosc. ἡ μακρότης, ητος, Plut.
Longiusculus, ὁ ἢ ἡ ὑπομήκης, εος, Diosc.
Longurio, ὁ ἐπιμήκης, εος, Herodian.
Longus, μακρὸς, ὰ, όν, oratio, λόγος, Thuc. consuetudo, συνήθεια, Plut. via ὁδὸς, Isocr. longum est recensere, μακρόν ἐστι διεξιέναι, Plat. longum valere dicere alicui, μακρὰ χαίρειν φράζειν τινὶ, Plut. longo tempore post, χρόνῳ συγχῷ seu πολλῷ ὕστερον, Dem. δολιχός.
Loquacitas, ἡ ἀδολεσχία, Isocr. ἡ πολυλογία, Plat. ἡ μακρολογία, Isocr. ἡ λαλιὰ, Plut.
Loquax, ὁ ἢ ἡ ἀδόλεσχος, ᾱ, Aristot. ὁ ἢ ἡ φλύαρος, ᾱ. Isocr. ὁ ἢ ἡ στιρμολόγος, ᾱ, id. sum, ἀδολεσχέω, Dem. λάλος.
Loquela, ἡ λαλιὰ, ᾶς, Laert. ἡ λέσχη.
Loquor, λαλέω, pauca, ὀλίγα, Lucian. de aliqua re, ποιόμαι λόγον περί τινος, Plut. ad aliquem, πρός τινα, Plut. λαλέω τινὶ, Dem. ἀγορεύω τινὶ, Lucian. Confer *Dico* de rebus antiquis, ἀρχαιολογέω, Thuc. breviter, βραχυλογέω, Plut. sententias, γνωμολογέω, id. proprie, κυριολογέω, Philo. prolixe, μακρολογέω, Herodian. de fabulis, μυθολογέω, Isocr. stulta, μωρολογέω, Plut. probabiliter, πιθανολογέω, Aristot. de arte, τεχνολογέω, id. libenter, φιλολογέω, Plut. de natura, φυσιολογέω, Aristot. seria, σπουδαιολογέω, Xen. magna, μεγαληγορέω, Plut. inania, κενολογέω, id. φλυαρέω, Dem.
Lora, ὁ διυτερίας, ᾱ, Poll.
Loramentum, ὁ ἱμὰς, άντος, Xen.
Lorarius, ὁ μαστιγοφόρος, ᾱ, Sophoc.
Loreus, ὁ ἢ ἡ ἱμαντῶδης, εος, Diosc. ἱμάντινος, ίνη, ινον.
Lorica, ὁ θώραξ, ακος, linea, λινοῦς, Xen. ærea, χαλκοῦς, id. ferrea, σιδηροῦς, Plut. squamata, ἀλυσιδωτὸς, LXX. lorica induo, seu munio, θωρακίζω τινὰ, Xen. loricam induo, θωρακίζομαι, Thuc.
Loricatio, ὁ θωρακισμὸς, οῦ.
Lorico, θωρακίζω, aliquem, τινὰ, Xen. ἐπιθωρακίζω τινὰ, id.
Loripes, ὁ ἢ ἡ ἱμαντόπους, ὁ κυλλοπόδης.
Lorum, ὁ ἱμὰς, άντος, Xen.
Lotium, τὸ ἦρον, Aristot. τὸ ἤρεμα, Hippocr. ἡ ἤρησις, id.
Lotrix, ἡ πλύντρια, ας, Poll.
Lotura, ἡ πλύσις, εως. Eustath.
Lotus, i, ὁ λωτὸς, οῦ, Theophr.
Lubens. Vide *Libens.*
Lubenter. Vide *Libenter.*
Lubet. Vide *Libet.*
Lubido. Vide *Libido.*
Lubrice, ὀλισθηρῶς, σφαλερῶς, Isocr.
Lubricus, σφαλερὸς, ρὰ, ρὸν, γλισχρὸς, ρὰ, ρὸν, ὀλισθηρὸς, ὰ, όν· locus, τόπος, Plut. λεῖος, α, ον· lubricum fugere, λείου φεύγειν, Aristot.
Lucanica, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος, Aristoph.
Lucina, ἡ εἰλείθυια, ας.
Luceo, φαίνω, Plat. φέγγομαι, Aristot. ἰλλαμπρύνομαι, Lucian.
Lucerna, ἡ θρυαλλὶς, ίδος, Lucian. ἡ λαμπτὴρ, ῆρος, Naz. ὁ λύχνος, ᾱ, Xen. lucernam accendo, ἅπτω λύχνον, Thuc. lucerna ardet, λύχνος καίεται, Xen. lucernam extinguere, λύχνον σβεννύναι, Plut.
Lucernula, τὸ λυχνίδιον, ᾱ, Lucian.
Lucescit, ἡμέρα διαφαύσκει, Herodot.
Lucidus, a, um, φωτεινὸς, ὴ, όν, Xen. φαεινὸς, ὴ, όν, Lucian. ὁ ἢ ἡ εὐφεγγὴς, ίος, id.
Lucifer, i, ὁ ἢ ἡ φωσφόρος, ᾱ, Aristoph.
Lucrifacio, κερδαίνω τι, Dem. Confer *Lucrum.*
Lucrificus, κερδαλέος, ία, έον, Xen.
Lucror, κερδαίνω, aliquid, τι, Dem.
Lucrose, κερδαλέως, Thuc.
Lucrosus, κερδαλέος, ία, έον, Xen.
Lucrum, τὸ κέρδος, Dem. τὸ κέρμα, Isocr. facio ex aliqua re, κερδαίνω ἔκ τινος, id. ἀπό τινος, Dem. χρηματίζομαι ἀπό τινος, id. in lucro ponere aliquid, κέρδος νομίζειν τι, Isocr. lucri causa aliquid facere, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κερδεῖ, Xen. lucrum insperatum invenire, εὕρημα εὑρισκεῖν, Herodot. lucri avidum esse, φιλοκερδῆ εἶναι, Xen. turpis lucri cupidus, ὁ ἢ ἡ αἰσχροκερδὴς, ίος, N. T. cupiditas turpis lucri, ἡ αἰσχροκέρδεια, Dem.
Lucta, ἡ πάλη, Plut. τὸ πάλαισμα, Xen.
Luctamen, τὸ πάλαισμα, Xen.
Luctatio, idem quod præced.
Luctator, ὁ παλαιστὴς, οῦ, Plut.
Luctatus, ûs, τὸ πάλαισμα, ατος, Xen.
Luctuosus, ὁ ἢ ἡ πένθιμος, ᾱ, Plut.
Luctus, τὸ πένθος, Dem. ὁ θρῆνος, ᾱ, Diod. Sic. in luctu esse, πένθος ἄγειν, Lucian. in gravissimo luctu versari, βαρυτάτῳ πένθει κατέχεσθαι, Philo. μέγα πένθος ποιεῖσθαι, id. quem magnus luctus invadit, ὃν μεγάλα πένθη καταλαμβάνει, id. ὃν πένθος κατέχει, Herodian. πενθικῶς ἔχων, Xen. in magnum luctum conjicere aliquem, πένθει μυρίῳ περιβαλλεῖν τινα, Plat.
Lucubratio, ἡ νυκτογραφία, Plut. ἡ πρὸς φῶς διατριβὴ.
Lucubro, νυκτογραφέω, ἐπαγρυπνέω, Lucian.
Luculenter, διαφανῶς, Thuc. verbis claris, διαρρήδην, Dem. ἐνδήλως, λαμπρῶς.
Luculentus, ὁ ἢ ἡ διαφανὴς, έος, Plat. λαμπρὸς, ὰ, όν, Plut. ὁ ἢ ἡ διαυγής.
Lucus, τὸ τέμενος, Dem.
Ludibrium, ἡ χλευασία, Dem. ὁ χλευασμὸς, οῦ, id. ludibrio habeo aliquem, ἐμπαίζω τινὶ, N. T. ἐντρυφάω τινὶ, Lucian. τινὶ, Herodian. habeor ab aliquo, ὑβρίζομαι ὑπό τινος, id. τὸ ἔμπαιγμα.
Ludibundus, ἀβύρων, ουσα, ον, puer, παιδίον, Herodot.
Ludicer, seu Ludicrus, ὁ ἢ ἡ παιγνιώδης, εος.
Ludicre, παιγνιωδῶς.
Ludicrum, τὸ παίγνιον, τὸ ἄβυρμα.
Ludificatio, ὁ ἐμπαιγμὸς, οῦ, Suid. ὁ χλευασμὸς, οῦ, Dem.
Ludifico, seu Ludificor, ἐντρυφάω, aliquem, τινὶ, Herodian. τινὰ, Lucian. decipio, παραχρύομαι, Plut. ἐξαπατάω.
Ludimagister, ὁ γραμματοδιδάσκαλος, Plut. ὁ γυμνασιάρχης, ᾱ, Æschin. ὁ γραμματιστὴς, οῦ, Plat.
Ludio, seu Ludius, ὁ ὀρχηστὴς, ᾱ, Lucian. ὁ ὑποκριτὴς, οῦ, Herodian.
Ludo, παίζω, tesseris, ἀστραγάλοις, Plut. ἀστραγαλίζω, id. cum aliquo, προσπαίζω τινὶ, Plat. alea, πεττεύω, Lucian. pila, σφαιρίζω, Plut. κυβεύω, Laert. nucibus, καρυατίζω, Philo. calculis pro nucibus, πεττεύω ἀντὶ καρύων, Lucian. par et impar, τὰ ἄρτια ἢ περιττὰ παίζω, Aristoph. ut puer, ἀβύρω, Herodot. ludum, παιδιὰν παίζω, Plat. *illudo.* Vide *Illudo.*
Ludus, ἡ παιδιὰ, ας, Xen. τὸ παίγνιον, ᾱ, Plat. ἡ παιγνία, Xen. literarius, τὸ διδασκαλεῖον, Dem. τὸ γραμματοδιδασκαλεῖον, Luc. ludum aperire, γραμματοδιδασκαλεῖον ἀνοίγειν, id. ludi, -orum, ὁ ἀγὼν, ῶνος, Plut. seculares, θίαι αἰώνιοι, Herodian. ludos celebro, πανηγυρίζω, Philo. ludos exhibeo, χορηγέω, Dem.
Lues, ἡ λύμη, ης, ὁ λυμεὼν, ῶνος, Isocr. ἡ φθορὰ, ᾶς, Thuc.
Lugeo, πενθέω, aliquem, τινὰ, Isocr. ob aliquid, ἐπί τινι, Æschin. ὀλοφύρομαί τι, Philo. aliquem, θρηνῶ τινὰ, Lucian. ὀδύρομαί τινα, Isocr.
Lugubre, πενθικῶς, Xen.
Lugubris, e, πενθικὸς, ὴ, όν, γοερὸς, ὰ, όν, Bas. θρηνώδης.
Lumbricus, ὁ ἕλμινς, θος, Euseb. ἡ ἀσκαρὶς.
Lumbricis laborare, ἑλμινθιάω, Aristot.
Lumbus, ἡ ὀσφὺς, ύος, Aristot. ἡ ψόα, ας, Bas. ἡ ψύα, ας, LXX. ἡ ἰξὺς, ύος, Gal.
Lumen, τὸ φῶς, φωτὸς, Dem. τὸ φέγγος.
Luminare, ὁ φωστὴρ, ῆρος, LXX.

Luminosus, φωτεινός, ή, όν, Xen. ὁ ἢ ἡ φιγγώδης, Naz.
Luna, ἡ σελήνη, ης, Aristot. crescens, σελήνη τικτομένη, decrescens, φθινύσα, corniculata, μηνοειδής· semiplena, seu dimidiata, ἡμιτόμος, seu διχότομος, gibbosa, ἀμφίκυρτος, plena, πανσέληνος, deficiens, λειψίφωτος, silens, seu nulla, συνοδική, crescit, αὐξάνεται, decrescit, φθίνει, deficit, ἐκλείπει.
Lunaris, e, σεληναῖος, αία, αῖον, Lucian. lapis, ὁ σεληνίτης λίθος, Diosc.
Lunaticus, σεληνιαζόμενος, ένη, ενον, N. T. σεληνιακός, ή, όν, Al. Trall.
Lunatus, ὁ ἢ ἡ μηνοειδής, ές.
Lunula, ἡ σεληνίς, ίδος, τὸ σελήνιον.
Luitio, ἡ τίσις, εως, Plut.
Luo, λύομαι, aliquid, τί, Xen. pœnam alicujus rei, ὑπέχω τιμωρίαν τινός, Thuc. alicui, ἐκτίνω τίσιν τινί, Plut. damnum, τίνω τὴν βλάβην, Plat.
Lupa, ἡ λύκαινα, ης, Plat. parva, ἡ λυκὶς, ίδος, id. meretrix, ἡ ἑταιροῦσα, ης, id. ἡ χαμαιτύπη, id. ἡ πόρνη, ης, N. T.
Lupanar, τὸ πορνεῖον, ου, Athen. τὸ χαμαιτυπεῖον, Lucian. τὸ πορνοβοσκεῖον.
Lupatum, ὁ χαλινὸς, οῦ, Xen. ὁ λύκος, ου, Plut.
Lupinus, λύκειος, εία, ειον, Polyb. lupo similis, ὁ ἢ ἡ λυκώδης, ους.
Lupinus, ὁ θέρμος, ου, Diosc.
Lupulus, τὸ βρύον, ου, Theophr.
Lupus, ὁ λύκος, ου, Aristot. piscis, ὁ λάβραξ.
Lurco, onis, ὁ γαστρίμαργος, Aristot. ὁ ἢ ἡ λαίμαργος.
Lurco, seu Lurcor, γαστριμαργία, Chrys.
Luridus, πελιδνός, ή, όν, Thuc. ὠχρός.
Luror, ἡ πελία, ας.
Luscinia, ἡ ἀηδὼν, όνος, Aristot. ἡ φιλομήλη.
Lusciniola, ἡ ἀηδονὶς, ίδος, Theocr.
Lusciosus, ὁ ἢ ἡ μύωψ, Aristot. μυωπώδης, ής, όν, Xen. sum, μυωπάζω, Aristot.
Luscus, ὁ ἢ ἡ μονόφθαλμος, ου, Lucian. ὁ ἢ ἡ ἑτερόφθαλμος, ου, Plut.
Lusio, ἡ παιγνία, ας, Xen.
Lusito, παίζω, Lucian.
Lusor, ὁ παίκτης, ου.
Lusorius, παικτικός, ή, όν.
Lustralis, e, ὁ ἢ ἡ καθάρσιος, ου, Naz.
Lustratio, ὁ ἁγνισμὸς, οῦ, Plut. ὁ καθαρμὸς, οῦ, id. ἡ κάθαρσις, εως, Plat.
Lustricus, ἁγνιστικὸς, ή, όν, Eustath.
Lustro, ἁγνεύω, aliquid, τί, Antiph. aliqua re, ἁγνίζω τί τινι, Plut. aliquid animo, ἐξιτάζω τι, Dem. exercitum, καταλόγους ποιέομαι τῶν δημοτῶν.
Lustro, onis, ὁ πόρνος, ου, Xen.
Lustror, πορνεύω, Dem.
Lustrum, ὁ φωλεὸς, οῦ, Aristot. lupanar, τὸ πορνεῖον, ου, Athen. tempus quinque annorum, ἡ πενταετηρὶς, ίδος, Thuc.
Lusus, τὸ παίγνιον, Plut. ἡ παιδιὰ, Xen.
Lutesco, πηλόομαι.
Luteus, κόνιος, πήλινος, ίνη, ινον, poculum, ποτήριον, Lucian. ὁ ἢ ἡ πελματώδης, Thuc. subflavus, μήλινος, ίνη, ινον, τὴν χρόαν, Æl. ὁ ἢ ἡ λεκιθώδης, luteum ovi, ἡ λέκιθος, Aristot.
Luto, πηλέω.
Lutosus, a, um, ὁ ἢ ἡ πελματώδης, ους, Thuc. ὁ ἢ ἡ πηναγώδης, Lucian. ὁ ἢ ἡ πηλώδης.
Lutra, ἡ ἐνυδρὶς seu ἐνυδρὶς, ίδος, Aristot.
Lutulentus, idem quod *Lutosus*.
Lutum, ὁ πηλὸς, οῦ, Dem.
Lux, τὸ φῶς, φωτὸς, Aristot.
Luxatio, ἡ ἐξάρθρησις, ὁ ἐξάρθρημα, Gal. τὸ ἐξάρθρωμα, Aristot. τὸ σφίλμα, Dem.
Luxo, ἐξαρθρόω, Aristot. λορδαίνω, Cl. Al. pedem, σφίφω τὸν πόδα, Herodot.
Luxuria seu Luxuries, ἡ ἀσωτία, ας, Aristot. ἡ ἀκρασία, id.
Luxurio seu Luxurior, ἀσωτεύομαι, Athen.
Luxuriose, ἀσώτως, Isoc. vivo, τρυφάω, Isocr.
Luxuriosus, ὁ ἢ ἡ ἄσωτος, ου, Aristot.
Luxus, ἡ πολυτέλεια, Isocr. ἡ τρυφὴ, ῆς, id immoderatus, ἔξω τοῦ μέτρου, Æl. luxu diffluo, ὑπὸ τρυφῆς διαῤῥέω· in luxum prolabor, εἰς τρυφὴν ἐξολισθαίνω, id. luxui indulgeo, τρυφάω, Plut. luxu perdor, ὑπὸ τῆς τρυφῆς διαφθείρομαι, Isocr. luxu omnes superare, πολυτελείᾳ πάντας ἀνθρώπους ὑπερβάλλεσθαι, Ælian.
Lychnuchus, ὁ λυχνοῦχος, οῦ, Athen.
Lychnus, ὁ λύχνος, ου, Lucian.
Lydius lapis, ἡ βάσανος, ου, Lucian.
Lympha, τὸ ὕδωρ, ατος. Confer *Aqua*.
Lymphaticus, ὁ ἢ ἡ νυμφόληπτος, ου, Plat.
Lymphatio, ἡ νυμφολημψία, ας.
Lymphatus, idem quod *Lymphaticus*.
Lymphor, ἐκμαίνομαι. Confer *Furo*.
Lyncurium, τὸ λυγκούριον, ου, Diosc.
Lynceus, a, um, λύγκειος, είκ, ειον, lynceis oculis præditus, βλεπόμενος ἐξύτερον τοῦ λυγκίως, Aristoph.
Lynx, ὁ ἢ ἡ λύγξ, κὸς, Aristot.
Lyra, ἡ λύρα, Plut. parva, τὸ λυρίον, Aristoph. cano, λυρίζω.
Lyricen, ὁ λυρῳδὸς, οῦ, ὁ λυριστὴς, οῦ.
Lyricus, λυρικὸς, ή, όν, poesis, ποίησις, Athen.

M.

MACELLARIUS, ὁ κριωπώλης, ου, Poll. sum, κριωπωλέω, id.
Macellum, τὸ κριωπώλιον, ου, Plut.
Macellus, ὁ ἢ ἡ λιπόκριως, ω, Suid. ὁ ἢ ὕπισχνος.
Maceo, λιπτύνομαι, ἰσχναίνομαι, Ælian.
Macer, ἰσχνὸς, ή, όν, Plut. λιπτὸς, ή, όν, ὁ ἢ ἡ λιπτόσαρκος.
Maceratio, ἡ ἴσχνανσις, Aristot. ἡ τῆξις, Naz.
Maceresco, ἐκτήκομαι, ἰσχναίνομαι.
Maceria, seu Maceries, ἡ αἰμασιὰ, ᾶς, circumdare fundum maceria, περιοικοδομεῖν αἰμασιὰν χωρίῳ, Dem.
Macero, ἐκτήκω, Euripid. ἀποτρύω, Soph.
Macesco, ἰσχναίνομαι, Ælian.
Machina, ἡ μηχανὴ, ῆς, Dem. τὸ μηχάνημα.
Machinalis, e, μηχανικὸς, ή, όν, Aristot.
Machinamentum, τὸ μηχάνημα, ατος, Dem.
Machinarius, μηχανικὸς, ή, ον, Aristot.
Machinatio, ἡ μηχανὴ, ῆς, Dem. τὸ μηχάνημα, ατος, Dem. τὸ κατασκεύασμα, ατος, ὁ κατασκευασμὸς, οῦ, et insidiæ, μηχανὴ ἢ ἐνέδρα, et ars, ἢ τέχνη, id.
Machinator, ὁ μηχανητὴς, οῦ, Xen. ὁ μηχανοποιὸς, οῦ, Lucian. dolosus, ὁ μηχανορράφος, ου, Themist.
Machinor, μηχανάομαι, aliquid contra aliquem, τί ἐπί τινα, Dem. ἐπιμηχανάομαί τί τινι, Lucian. et instruo aliquid, ἢ παρασκευάζω τι, Dem. dolose, τεχνάζω, id. summo studio, διαμηχανάομαι, Plat. mala, κακομηχανάομαι, id.
Macies, ἡ μάρανσις, ἡ ἰσχνότης, corporis, τοῦ σώματος, Gal. ἡ ἴσχνανσις, εως, seu ἡ ἰσχνασία, ας, Aristot.
Macilentus, ἰσχνὸς, ή, όν, Plut. Vide *Macer*.
Macresco, ἰσχναίνομαι, Ælian.
Macritas, seu Macritudo, ἡ ἰσχνότης, ητος, Gal.
Macror, ἡ ἰσχνότης, ητος, Galen.
Macroscopium, τὸ μακροσκόπιον, ου.
Mactator, ὁ σφαγεὺς, έως, Xen.
Mactatus, ûs, ὁ σφαγιασμὸς, οῦ, Eurip.
Macte, ὕπτως ὄναιο, Lucian. βαλλ' ὕπτως, id. macte animo et hanc diligentiam semper adauge, ὕπτως ὄναιο σύγε τῆσδε τῆς φιλοτονίας.
Mactræ, αἱ μάζαι, ῶν, Xen.
Macto, σφάττω, aliquem, τινὰ, Dem. capram hostiam, Σῦν αἶγα, Aristot. alicui victimam, σφαγιάζομαί τινί τι, Ælian.
Mactra, ἡ μάκτρα, ας, Aristoph. ἡ κάρδοπος.
Macula, ὁ σπῖλος, ου, Diosc. ἡ κηλὶς, ίδος, LXX. maculam alicui adspergo, καταῤῥυπαίνω τι, Isocr. καταισχύνω τι, Dem. περιποιῶ αἰσχύνην τινί, Isocr. ποιῶ ἐν αἰσχύνῃ τι, Dem. abstergere seu delere, ἀπολύειν τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην, id.
Maculatio, ἡ σπίλωσις, εως.
Maculo, σπιλόω, N. T. aliquem, ῥυπαίνω τινὰ, Dion. Halic. aliquid, καταρυπαίνω τί, Isocr.
Maculosus, σπιλωτὸς, ή, όν.
Madefacio, νοτίζω, spongia, σπόγγῳ, Diosc. δίημι, Theophr. ὑγραίνω, Plut. διυγραίνω, Hipp.
Madefactio, ἡ ἀποβροχὴ, Gal. ἡ δίησις, Diosc.
Madeo, νοτιάω, Aristot. νοτίζω, Gal. νοτίζομαι, Lucian.
Madesco, διαίνομαι, δίεμαι, Diosc.
Madide, ὑγρῶς.
Madidus, νοτερὸς, ὰ, όν, Thuc. ὑγρὸς, ὰ, όν, Xen. ὁ ἢ ἡ διάβροχος.
Mador, ἡ νοτὶς, ίδος, Lucian. ἡ ὑγρότης, ητος, Plut. ἡ ὑγρασία, ας, Galen.
Mæreo. Vide *Mœreo*.
Magadium, τὸ μαγάδιον, ου, Lucian.
Magador, μαγαδίζω, Aristot.
Magalia, αἱ κῶμαι, ῶν.
Magas, ἡ μαγὰς, άδος, Hesych.
Mage, idem quod *Magis*.
Magia, ἡ μαγεία, ας, Plut.
Magice, μαγικῶς.
Magicus, μαγικὸς, ή, όν, ars, ἡ μαγεία, Plut. machinamentum, τὸ μάγιμα· magicas artes calleo, μαγεύω, id.
Magis, μᾶλλον, vobis, quam illi, ὑμῖν ἢ ἐκείνῳ, Dem. nemini magis, quam illi, οὐδενὶ μᾶλλον, ἢ ἐκείνῳ, id. magis, quam par est, μᾶλλον τοῦ δέοντος, Dem. magis una domus, quam urbs dici potest, μᾶλλον μίαν τὴν οἰκίαν τῆς πόλεως φαίημεν ἄν, Aristot. multo magis, πολὺ μᾶλλον, Isocr. nihilo magis, οὐδὲν μᾶλλον· tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ· magis, magisque, αἰεὶ μᾶλλον, Viget.
Magister, ὁ διδάσκαλος, Dem. ὁ παιδεύων, ὁ παιδαγωγὸς, id. choreæ, ὁ χοροδιδάκτης, Suid. convivii, ὁ συμποσιάρχης, equitum, ὁ ἵππαρχος, Xen. sum, ἱππαρχίω, id.
Magisterium, ἡ προεδρία, Lucian. ἡ προστασία, Xiph.
Magistra, ἡ διδάσκαλος, ου, Diod. Sic. ἡ παιδεύουσα, ης, ἡ καθηγεμὼν, όνος, Plut.
Magistralis, e, διδασκαλικὸς, ή, όν, sermo, λόγος, Xen.
Magistratus, *officium*, ἡ ἀρχὴ, ῆς, Dem. et potestas, ἢ δυναστεία, ας, Isocr. et potentia, ἢ δύναμις, Dem. et tyrannis, ἢ τυραννὶς, id. magistratum appetere, ἀρχὴν διώκειν, Isocr. contemnere, ὑπεριδεῖν, id. constituere, καθιστάναι, Dem. mercari, πρίασθαι· inire, ἰσιέναι· consequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆς· gerere, ἀρχὴν ἄρχειν· abrogare alicui, ἀποδοκιμάζειν, ἤν τις ἕλαχε, id. ἀφαιρεῖσθαί τινος· abolere, καταλύειν· deponere, παραχωρεῖν τῆς ἀρχῆς, id. παύεσθαι ἄρχοντα, id. ambire, ἀρχὴν παραγγέλλειν, Lucian. magistratu abire, ἀκκιτεῖν τὴν ἀρχὴν, Aristot. *personæ*, οἱ δυνάσται, ῶν, Dem. οἱ δυναστεύοντες, όντων, id. οἱ πολιτευόμενοι, ων, id. οἱ περὶ πολιτείαν ὄντες, Isocr. οἱ ἐν τῷ πολιτεύεσθαι, id. urbanus, οἱ οἰκεῖοι ἄρχοντες, Dem. improbitas magistratuum, πονηρία τῶν προεστώτων, Isocr. habere aliquos magistratus, χρῆσθαι τῖσι προεστάτῃσι, Dem.
Magnalia, τὰ μεγαλεῖα, ων, N. T.
Magnanimitas, ἡ μεγαλοψυχία, ας, Aristot. ἡ μεγαλοφροσύνη.
Magnanimiter, μεγαλοψύχως, Dem. μεγαλοφρόνως, Æl.
Magnanimus, ὁ ἢ ἡ μεγαλόψυχος, ου, Aristot. ὁ ἢ ἡ μεγαλόφρων, sum, μέγα φρονέω, Dem. μεγαλήτωρ.
Magnates, οἱ μεγιστᾶνες, ων, N. T.
Magne, μεγάλως, Aristot.
Magnes, ὁ μαγνήτης, ου, Al. Aphr. ἡ μαγνῆτις, ίδος, Philo.
Magneticus, μαγνητικὸς, ή, όν.
Magnifice, μεγάλως, Dem. Phal. μεγαλέως, Polyb. μεγαλοπρεπῶς, obire munia, λειτουργίας λειτουργεῖν, Dem. de se sentire, μέγα φρονεῖν, Isocr. se efferre, σεμνοποιεῖν ἑαυτὸν, Naz. μεγαλύνειν ἑαυτὸν, Xen.
Magnificentia, ἡ μεγαλοπρέπεια, ας, Dem. ἡ μεγαλειότης, ἡ μεγαλουργία.

Magnifico,

Magnifico, μεγαλύνω, me ipsum, ἐμαυτὸν, Xen.
Magnificus, ὁ ἢ ἡ μεγαλοπρεπὴς, ἐος, Dem. ὁ ἢ ἡ μεγαλέψυχος, ᾱ, id.
Magniloquentia, ὁ ἢ ἡ μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ μεγαληγορία.
Magniloquus, ὁ ἢ ἡ μεγαλορρήμων, ονος.
Magnitudo, τὸ μέγεθος. ους, Aristot.
Magnopere, μεγάλως, Isocr.
Magnus, μέγας, μεγάλη, μέγα, vir, ἀνὴρ, rex, βασιλεὺς, urbs, πόλις, Dem. magni facio, μέγα ποιέομαι, Xen. περὶ πολλοῦ ποιέομαι, Isocr. *major, maximus.* Vide hæc suo loco.
Magydaris, ἡ μαγύδαρις, ως, Diosc.
Magus, ὁ μάγος, ου, Xen.
Majalis, ὁ χοῖρος τομίας, κάπρος ἐκτομίας, Benz.
Majestas, ἡ μεγαλειότης, N. T. τὸ ἀξίωμα, ατος, Dem.
Major, ὁ ἢ ἡ μείζων, majus, τὸ μεῖζον, Dem. majus onus, quam, μεῖζον φορτίον, ἢ· majora facta, quam quis dicere potest, ἔργα μείζω, ἢ ὡς τῷ λόγῳ ἂν τις εἰπεῖ, id. majus, quam ut possit ferre, μεῖζον, ἢ ὥστε δύνασθαι φέρειν, Plat. majus opinione, μεῖζον τῆς δόξης· majoris facere aliquid, quam aliud, πρότιμᾶν τι τοῦ ἄλλου, id. πρωτεύειν τι τοῦ ἄλλου, Isocr. major natu, ὁ πρεσβύτερος, ᾱ, id.
Majores, οἱ πρόγονοι, ων, Dem. οἱ προγεγενημένοι, ων, Isocr.
Maius, *mensis*, ὁ σκιῤῥοφοριὼν, ῶνος, Dem. ὁ Μάϊος, ου, Plut.
Mala, ἡ γνάθος, ου, Hippocr. ὁ σιαγὼν, ῶνος.
Male, πονηρῶς, Dem. me habeo, μοχθηρῶς ἔχω, Dem. et non belle habere, φαύλως ἢ κακῶς ἔχειν· non male. nec segniter ratiocinari, οὐ κακῶς, οὐδ' ἀργῶς λογίζεσθαι· tractari, δεινῶς διακεῖσθαι· et misere belligerare, κακῶς ἢ ἀθλίως πολεμεῖν, id. male audire, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος, Isocr. agi cum aliquo, κακῶς πράττειν, Dem. accipio aliquem, καταχέομαί τινι, Æschin. loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινὰ, Dem. mereor de aliquo, κακῶς ποιῶ τινὰ, Isocr. optare alicui, κακῶς εὔχομαί τινι· male consulo alicui, συμβουλεύω τινὶ κακὸν, Plat. volo alicui, κακόνους εἰμί τινι, Dem.
Maledicè, κακολόγως, λοιδόρως.
Maledicentia, ἡ κακολογία, Plut. ἡ δυσφημία.
Maledico, κακολογέω, alicui, τινὰ, Plut. κακῶς λέγω τινὰ, Dem. βλασφημέω περί τινος, id. βλασφημίαν λέγω τινὶ, id καταράομαί τινα, Aristot. λοιδορέομαί τινι, Dem.
Maledictio, ἡ κακολογία, Plut. ἡ βλασφημία, Dem.
Maledictum, ἡ κακηγορία, Dem. ἡ βλασφημία· incessere aliquem maledictis, ποιεῖσθαι βλασφημίας κατά τινος· προσρίζεσθαί τινι βλασφημίας, id. λέγειν βλασφημίαν τινὶ, id. Confer *Convicium.*
Maledictus, ὁ ἢ ἡ κατάρατος, ου, Lucian. ὁ ἢ ἡ ἐπάρατος, ου, id.
Maledicus, ὁ ἢ ἡ κακολόγος, ου, Aristot. ὁ ἢ ἡ βλάσφρμος, ου, Dem. βλασφημῶν, οῦσα, οῦν, id.
Malefacio, κακουργέω, impune, ἀσφαλῶς, Dem. κακοποιέω, N. T. alicui, ποιῶ τινὰ κακῶς, Isocr.
Malefactor, ὁ ἢ ἡ κακοῦργος, Dem. ὁ κακουργῶν, id.
Malefactum, τὸ κακούργημα, ατος, Dem.
Maleficentia, ἡ κακουργία, ας, Dem.
Maleficium, τὸ κακούργημα, ατος, Dem. τὸ ἀδίκημα.
Maleficus, ὁ ἢ ἡ κακοῦργος, ου, Dem. κακουργῶν, οῦσα, οῦν, id. ὁ ἢ ἡ κακοποιὸς, κακοπράγμων.
Malesuadus, ὁ ἢ ἡ κακοσύμβουλος, ου.
Malevolentia, ἡ κακόνοια, ας, Dem. ἡ δυσμένεια, ας, Plutarch. et animi acerbitas. ὁ ἢ ἡ ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρία, id. prosequor aliquem, εἰμί τινι κακόνους, Isocr. εἰμί τινι ἐπιχθὴς, Dem.
Malevolus, ὁ ἢ ἡ κακόνους, ου, alicui, τινὶ, Dem. ὁ ἢ ἡ ἐπιχθὴς τινι, id. ὁ ἢ ἡ δύσνους, ου, τινὶ, Thuc.
Maligne, φλαύρως, Dem. πονηρῶς, id. κακοήθως, Plut.
Malignitas, ἡ κακοήθεια, Isocr. ἡ κακοθυμία, Plut.
Malignor, πονηρεύομαι, Aristot.
Malignus, ὁ ἢ ἡ κακοήθης, ους, Dem. ὁ ἢ ἡ κακόθυμος, κακόστροφος.
Malitia, ἡ κακία, ας, Dem. ἡ πονηρία, ας, Aristot. versutia, ἡ πανουργία, ας, Dem.
Malitiose, πονηρῶς, Dem.
Malitiosus, ὁ ἢ ἡ κακοήθης, ους, Dem. ὁ ἢ ἡ πανοῦργος, ου, id.
Malleator, ὁ σφυρωτὴς, ὁ σφυροκόστης, LXX.
Malleolus, τὸ σφύριον, ου, Theophr. germen, τὸ μόσχευμα, id.
Malleus, ἡ σφύρα, Aristot. ὁ ῥαιστὴρ, malleo percutio, σφυροκοπέω, LXX. malleis compactus, ὁ ἢ ἡ σφυρήλατος, Heliod.
Malluvium, τὸ χειρονιπτῆρον, Aristoph. τὸ ἀπόνιπτρον, Aristot. τὸ χερνιβεῖον, Athen.
Malo, αἱρέομαι, aliquid, quam aliud, τι ἢ τὸ ἄλλο, Isocr. potius manere, quam, μᾶλλον μένειν, ἢ, id. mori gloriose quam vivere ἰδιωτικῶς ἀποθνήσκειν ἀντὶ τοῦ ζῆν, Dem. ali quid, προαιρέομαί τι, id.
Maltha, ἡ μάλθα, ης, Dem.
Malva, ἡ μαλάχη, ης, Theophr. arborescens, ἡ δενδρομαλάχη, ης. id.
Malum, τὸ μῆλον, Diosc. Persicum, μῆλον Περσικόν· Cydonium, μῆλον Κυδώνιον· Punicum, ἡ ῥοιὰ, ᾶς· Medicum, μῆλον Μηδικὸν, id.
Malum, τὸ κακὸν, οῦ, Dem. et calamitates, ἢ συμφοραὶ, et grave quid, ἢ δεινὸν, facere alicui, κακὸν ποιεῖν τινι· ἐργάζεσθαί τινα κακὸν παρέχειν τινὶ· accidere alicui, συμβολεῖν τινί· tantum imminere, τοιοῦτον προσεῖναι conjicere se in malum, ἐμβάλλειν ἑαυτὸν εἰς κακὸν, id. versari in malis, εἶναι ἐν κακοῖς, Isocr. malum pati, πάσχειν φλαῦρον, Dem. περιῤῥᾶσθαι κακοῦ· ferre gravius φέρειν χαλεπώτερον· liberare aliquem a malo, ἀπαλλάττειν τινὰ κακοῦ, id. malum! φεῦ κακοῦ!
Malus, *arbor*, ἡ μηλία, ας, Diosc. *navis*, ὁ ἱστὸς, οῦ· erigere malum in navi, αἴρειν ἱστὸν ἐν τῇ ναΐ. Xen.
Malus, κακὸς, ἡ, ὸν, Dem. πονηρὸς, ρὰ, ρὸν, id φαῦλος, η, ον, id. μοχθηρὸς, ὰ, όν, Isocr. βδελυρὸς, ὰ, όν, Dem.
Mamma, *multebris*, ὁ τιτθὸς, οῦ, Galen. multebris et brutorum, ὁ μαστὸς, οῦ, Aristot. mammam præbeo, ἐπέχω τὸν μαστὸν, Lucian. alicui. Στιλάζομαί τινα, Aristot.
Mammilla, τὸ τιτθίον, ου. Aristoph. ἡ τιτθή.
Mammosus, ὁ ἢ ἡ μαστώδης, ους.
Mammula, τὸ τιτθίον, ου, Aristoph.
Manceps, ὁ ἐργολάβος, ου, Plut.
Mancipalis, ὁ ἢ ἡ ἀνδραποδώδης, Aristot.
Mancipatio, ὁ ἀνδραποδισμὸς, οῦ, Dem.
Mancipator, ὁ ἀνδραποδιστὴς, οῦ, Xen.
Mancipatus, ûs, ἡ ἀνδραποδωσία, ας, Aristot.
Mancipium, τὸ ἀνδράποδον, ου, Dem. mancipii more, ἀνδραποδωδῶς, Aristot.
Mancipiolum, τὸ ἀνδραπόδιον, Athen.
Mancipo, ἀνδραποδίζω, aliquem, τινὰ, Xen.
Mancus, πηρὸς, ὰ, όν, aliquo, τινὶ, πεπηρωμένος, ένη, ένον, τινὶ, Dem. πηρωθεὶς, εῖσα, έν, Aristot κυλλὸς, ὴ, όν.
Mandator, ὁ προστάττων, οντος, Isocr.
Mandatum, τὸ πρόσταγμα, Dem. τὸ ἐπίταγμα, id ἡ ἐντολὴ, ῆς, Isocr. mandatum dare, δίδοναι ἐντολὴν, Dem. relinquere posteris, καταλείπειν παράγγελμα τοῖς μέλλοντος χρόνου· habere, ἔχειν τι πρόσταγμα· exsequi, ὑπηρετεῖν τῷ ἐπιτασσομένῳ· facere. ποιεῖν τὸ προσταττόμενον· detrectare alicujus, ἀποῤῥηνάι τῶν προσταττομένων ὑπό τινος, id.
Mandibula, ἡ γνάθος ου. Xen ἡ γένυς, υος, Arist.
Mando, as. ἐντίλλομαι, alicui aliquid, τί τινι, Xen. Confer *Jubeo, Impero.*
Mando, is, μασάομαι, aliquid, τὶ, Theophr. ἰσθίω.
Mandra, ἡ μάνδρα, ας, Naz.
Mandragora, ὁ μανδραγόρας, ου. Diosc.
Manducatio. ἡ μάσησις, ως, Bas.
Manduco, idem quod *Mando, is.*
Mane, ἠῶθεν, Dem. περὶ ἥλιον ἐξίοντα, id. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, id. πρωΐ, N. T. summo, ὄρθρου βαθέος, ib. surgo, ὀρθρίζω, Sirac.
Manco, μένω, apud aliquem, παρά τινι, Dem. παραμένω τινὶ, Plat. *expecto*, aliquem, ἀναμένω τινὰ, Dem. περιμένω τινὰ, Isocr. προσδοκάω τινὰ, Plut.
Manes, οἱ δαίμονες, Herodian. οἱ Θεοὶ χθόνιοι, Zosim. evocare, νεκυίᾳ χρῆσθαι, Herodian.
Mango, ὁ ἀνδραποδοπάντηλος, ου, Philo. ὁ κομμωτὴς, οῦ, Plut.
Mangonizo, μαγγανεύω, Lucian.
Mangonium, ἡ μαγγανεία, τὸ κόμμωμα, Luc.
Manica, ἡ χειρὶς, ίδος, Xen.
Manicatus, χειριδωτὸς, ὴ, όν, tunica, χιτὼν, Herodian.
Manifestarius, ὁ ἢ ἡ κατάφωρος, ου, Plut. ὁ ἢ ἡ περίφωρος, ου, id. hostis, ἐμολογημένως πολέμιος, Herodian.
Manifestatio, ἡ ἐξαγόρευσις, ως, ἡ ἔκφανσις, ως, Synes.
Manifeste, φανερῶς, Plat. ἀναφανδὸν, Plut. ἀποσφαλμένως, Dem.
Manifesto, ἐκ φανεροῦ, vincere, κρατεῖν, Dem. fieri, ἐν φανερῷ γίγνεσθαι, id.
Manifesto, φανερόω, aliquid alicui, τί τινι, N. T. δηλόω τι, Dem.
Manifestus, δῆλος, η, ον, Dem. ὁ ἢ ἔκδηλος, κατάδηλος, ου· φανερὸς, ὰ, όν, id. ὁ ἢ ἡ πρόδηλος, ου. Lucian. sum multifariam, πολλαχοῦ δῆλός εἰμι, Dem. valde, λίαν καταφανὴς εἰμι, Isocr. fio omnibus, γίγνομαι πᾶσι φανερὸς, id. εὔδηλος γίγνομαι πᾶσι, Dem. manifestum reddo aliquid alicui, φανερὸν ποιῶ τί τινι, id. ἐμφανὴς, καταφανὴς, δῆλον, ἔκδηλον, εὔδηλον ποιῶ τί τινι, Dem. Isocr.
Manipularis, ὁ λοχίτης, ου, Synes.
Manipulatim, λοχηδὸν.
Manipulus, τὸ δράγμα, Philo. ὁ φάκελος, Ælian. militum, ὁ λόχος, ου, Thuc. ἡ σπεῖρα, App.
Manna, ἡ μάννα, LXX. τὸ ἀερόμελι, Athen.
Mannulus, τὸ ἱππάριον, ου, Xen.
Mannus, idem quod *Mannulus.*
Mano, ῥέω. Confer *Fluo.*
Mansio, ἡ μονὴ, ῆς. Polyb. ἡ διαμονή.
Mansito, διαμένω, Xen.
Mansuefacio, πραΰνω, equum, ἵππον, Xen. aliquem, καταπραΰνω τινὰ, Aristot. τιθασσεύω τινὰ, Dem. ἡμερόω τινὰ, Isocr.
Mansues, πρᾶος, seu πρᾱΰς, εῖα, ΰ, Plut.
Mansuesco, seu Mansuefio, πραΰνομαι, Xen. καταπραΰνομαι, Plut. ἡμερόομαι.
Mansuete, πρᾴως, Dem. ἡτίως, id.
Mansuetudo, ἡ πρᾳότης, Aristot. ἡ ἐπιείκεια, id. ἡ ἡμερότης.
Mansuetus, πρᾶος, seu πρᾱΰς, εῖα, ΰ, appareo, φαίνομαι, Dem. ὁ ἢ ἡμερος, ου, et humanis moribus præditus, ἢ φιλάνθρωπος, id. ἱλαφρὸς, ὰ, όν· mansuetissimum et moderatissimum se præbere, ἱλαφρότατον ἢ μετριώτατον παρέχειν ἑαυτὸν, Isocr.
Mantica, ἡ πήρα, ας, Plut.
Manticula, τὸ σηρίδιον, ου, Aristoph.
Manticularius, ὁ βαλαντιοτόμος, ου, Aristoph.
Manticulor, τὰ ἐν τῇ πήρᾳ κλέπτω.
Mantile, τὸ χειρόμακτρον, ου, Xen.
Mantissa, τὸ ἐπίμετρον, ου, Gal.
Manualis, ὁ ἢ ἡ χειροπλήθης, ους, Diod. Sic.
Manuarius, χειρεῖος, αία, αῖον.
Manubiæ, τὰ λάφυρα, ων, Plut. τὰ σκῦλα.
Manubialis, σκυλευματικὸς, ὴ, όν.
Manubriolum, τὸ λαβίδιον, ου, Diosc.
Manubrium, ἡ λαβὴ, ῆς, ἡ κωπὴ, gladii, ξίφους, Plut.
Manufactus, ὁ ἢ ἡ χειροποίητος, ου, N. T. ὁ ἢ ἡ χειρόκμητος, ου, Philo.
Manuleatus, χειροδωτὸς, ὴ, όν, Herodian.
Manumissio, ἡ ἀπελευθέρωσις, ως, Plut.
Manumitto, ἀπελευθερόω, aliquem, τινὰ, Plut. Confer *Libero.*
Manupretium, τὸ χειροδόσιον, ου.
Manus, ἡ χεὶρ, χειρὸς, Dem. dextra, χεὶρ δεξιὰ, ᾶς, id. sinistra, χεὶρ ἀριστερὰ, ᾶς, Aristot. manum in sinu conditam habere, χεῖρα ἔχειν ἔσω, Dem. porrigere, προτείνειν· exhibere, ὑπέχειν· abstinere ab aliquo, ἀπέχειν χεῖρά τινος· religare post tergum, δῆσαί τινα τὰ χεῖρε ὀπίσω, id. τὰ χεῖρε συμπλέκειν ἐς τὰπίσω, Thuc. in manus tradere alicui ali-

quid, ἐντιθέναι τι εἰς χειράς τινος, Dem. in manibus habere aliquid, ἔχειν τι ἐν χερσί· manu attingere, ἅπτεσθαι τῇ χειρί· aliquem male tractare, προσπελακίζειν τινὰ χειρί, id. manu propria seu sua scribere, ἰδιοχείρως γράφειν, Bud. manu sua faciens, ὁ ἢ ἡ αὐτόχειρ, ρος, N. T. de manu in manum. δι᾽ χειρῶν· manus alicui injicio, συλλαμβάνω τινὰ, Isocr. operi admoveo, ἐγχειρέω ἔργῳ, id. in manu alicujus situm esse, ἔργον τινὸς εἶναι, Herodian. manus lavo, χειρονίπτομαι. Dion. Hal. manibus operor. χειρουργίω, Æl. αὐτουργίω, id. manuum labore victum paro, ἀπ᾽ ἐργασίας χειρῶν ὠφελεῖσθαι τρόπον βιωτοῦ, Herodian. manu duco aliquem, χειραγωγίω τινὰ, Naz. manus consero cum aliquo, συμβάλλω πρός τινα, Isocr. impono, χειροθετέω, Dion. Ar. manu trunco, χειροκοπέω, Strabo. manibus pedibusque, ὅσον δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε, Hom. manus militum, χεὶρ, χειρὸς, Polyb. Thuc. *alii.*

Mappa, ἡ ὀθόνη ἐπιτραπέζιος, τὸ χειρόμακτρον.

Mappalia, αἱ καλύβαι, ων.

Marceo, μαραίνομαι, Aristot.

Marcesco, μαραίνομαι, Aristot. καταφθίνω, Plut. ἀφανίζομαι, id. κατασήπομαι, Plat.

Marchio, ὁ μεθοριάρχης, ου.

Marcidus, σαθρὸς, ὰ, όν, Lucian.

Marcor, ἡ σηπεδὼν, όνος, Diosc. ὁ μαρασμός.

Marculus, ὁ ῥαιστὴρ, ῆρος, Plut.

Mare, ἡ Θάλασσα, ης, Dem. τὸ πέλαγος, id exterius, ἡ ἐντὸς Θάλασσα, interius, seu mediterraneum, ἡ ἐντὸς Θάλασσα, Balticum, πέλαγος Βαλτικὸν, Balearicum, πέλαγος Βαλεαρικὸν, Ligusticum, πέλαγος Λιγυστικὸν, Adriaticum, Ἀδριατικὸν πέλαγος, &c. mare ingredi, mari se committere, Θάλασσαν ἐμβαίνειν, Dem. trajicere, πέλαγος πλεῖν, id. πέλαγος διαπερᾶν, Isocr. imperium maris tenere, ἄρχειν Θαλάσσης, Dem. terra marique omnia tenere, ἐ γῆς ἐ Θαλάσσης κρατεῖν· in mare submergo aliquem, καταποντίζω τινὰ εἰς πέλαγος· præcipitare se in mare, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς Θάλασσαν· perire in mari, ἀπόλλυσθαι ἐν τῷ πελάγει, id.

Margarita, ὁ μαργαρίτης, ου, Ælian.

Margaritarius, ὁ μαργαριτέμπορος, ου.

Marginatus, λῶμα ἔχων, υσα, ον.

Margino, λῶμα seu κράσπεδον ἐμποιέω.

Margo, τὸ λῶμα, LXX. τὸ κράσπεδον, N. T.

Marinus, ὁ ἐ ἡ Θαλάσσιος, ου, Plut. πελάγιος, ία, ιον.

Marita, ἡ γυνὴ, γαμετὴ, ῆς, Lys. Confer *Uxor.*

Maritalis, e, ὁ ἐ ἡ συζυγὴς, ίος, Naz.

Maritata ἡ γυνὴ ὕπανδρος, N. T.

Maritimus, ὁ, ἡ, τὸ ἐπὶ τῇ Θαλάσσῃ, Dem. ὁ ἐ ἡ παραθαλάσσιος, ου, N. T. ὁ ἐ ἡ παράλιος, Philo. regio, ἡ παραλία, Isocr.

Marito, τοῖς δεσμοῖς τῷ γάμῳ συζευγνύω, Bas. puellam, συνοικίζω κόρην, Polyb.

Maritus, ὁ γαμέτης, Xen. ὁ ἀκοίτης, ὁ ἀνὴρ, ἀνδρὸς, et uxor, ἐ γυνὴ. Dem.

Marmor, τὸ μάρμαρον, Zosim. ἡ μάρμαρος, Diod. Sic.

Marmoro, μαρμαρόω, Suid.

Marmoreus, μαρμάρινος, ίνη, ινον, Athen.

Marra, τὸ μαῤῥὸν, οῦ.

Marrubium, τὸ πράσιον, ου, Diosc.

Mars, ὁ Ἄρης, εος, Dion. Hal. ancipite Marte, ἀγχωμάλῳ τῆς μάχης γινομένης, Thuc. Marte æquo, ἰξ ἴσου, Dem.

Marsupium, ὁ μάρσυπος, ου, Xen. τὸ μαρσύπιον, ου, Poll. τὸ βαλάντιον, ου, Lucian.

Martes, ἡ ἴκτις, ίδος, Plin.

Martialis, e, Ἄρειος, εία, ειον.

Martius, idem quod præc.

Martius, *mensis*, ὁ μηνυχιὼν, Dem. ὁ Μάρτιος.

Martyr, ὁ μάρτυς, υρος, Xen.

Mas, ὁ ἄῤῥην, ενος, Aristot.

Masculesco, ἀῤῥενόομαι.

Masculinus, ἀρσενικὸς, ὴ, όν, genus, γένος, Gramm. masculino genere, ἀρσενικῶς, Athen.

Masculus, idem quod *Masculinus*, puer, παῖς ἄῤῥην, Dem. masculum reddo, ἀῤῥενόω, Synes. pario, ἀῤῥενογενέω, Philo.

Massa, τὸ φύραμα, ατος, N. T. ὁ ὄγκος.

Masso, φυράω, Diosc.

Massula, τὸ μάζιον, ου, Hesych.

Mastiche, ἡ μαστίχη, ης, Diosc.

Mastico, μαστάζω.

Mastigia, ὁ μαστιγίας, ου, Lucian.

Mastix, ὁ μάστιξ, γος, Plut. Confer *Flagellum.*

Matella. ἡ ὑπηρὶς, ίδος, Schol. Aristoph. ἀγγεῖον ὑρηρὸν, Aristoph.

Matellio, idem quod *Matella.*

Mater, ἡ μήτηρ, τέρος, *per Syn.* τρὸς, Dem familias, ἡ οἰκοδέσποινα, ης, Plut. matris mater, ἡ πίτθη, ης, Dem. matris frater, vide *Avunculus*; matris soror, vide *Matertera*; matre carens, ὁ ἐ ἡ ἀμήτωρ, N. T. matris amans, ὁ ἐ ἡ φιλομήτωρ, Plut. a matre, a parte matris, μητρόθεν, Herodot.

Matercula, τὸ μητρίδιον, ου, τὸ μητράριον, ου.

Materfamilias, ἡ οἰκοδέσποινα, ης, Plut.

Materia, ἡ ὕλη, ης, Dem. argumentum libri, &c. ἡ ὑπόθεσις, εως, Schol. Dem.

Materiarius, ὁ ὑλουργὸς, ὖ, Ælian.

Materialis, e, ὑλαῖος, αία, αῖον, Synes. ὑλικὸς, ὴ, όν, Plut. e materia constans, ὁ ἐ ἡ ἔνυλος, ου, Themist.

Materiatio, seu Materiatura, ἡ ξύλωσις, εως.

Materior, ὑλάζομαι, Hesych. ξυλίζομαι, id.

Maternus, μητρικὸς, ὴ, όν, Poll. μητρῷος, ῶα, ῷον, Xen. possessio, κτῆσις, Poll. τὰ μητρῷα, Dem.

Matertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς, ἡ τῆς μητρὸς ἀδελφὴ, ῆς, Dem.

Mathematica, æ, ἡ μαθηματικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη, Plut.

Mathematicus, μαθηματικὸς, ὴ, όν, quæstio, ζήτησις, Aristot.

Mathesis, ἡ μάθησις, εως, Aristot.

Matricida, ὁ μητραλοίας, ου, Lucian. ὁ μητραλώης, ὁ μητροφόνος, Plat.

Matricidium, ἡ μητροκτονία, Plut. committo, μητροκτονέω, Aristot.

Matricula, τὸ γραμματεῖον, ου, Bud.

Matrimonialis, e, γαμικὸς, ὴ, όν. Plut.

Matrimonium, ὁ γάμος, ου, Dem. Confer *Conjugium.*

Matrix, ἡ μήτρα, ας, Lucian.

Matrona, ἡ οἰκοδέσποινα, ης, Plut.

Matronalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῆς οἰκοδεσποίνης.

Matruelis, ὁ ἀδελφιδοῦς ἐκ γυναικῶν, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδελφῶν.

Matta, ὁ ἐ ἡ ψίαθος, ου, Aristoph.

Matula, τὸ σκαφίον, ου, Aristoph. ἡ ἀμὶς, ίδος, Plut.

Maturate, ἐπισπερχῶς, Hesych. Confer *Festinanter.*

Maturatio, ἡ ἐπισπέρχεια, ας, perductio ad maturitatem, ὁ πεπασμὸς, οῦ, Gal. ἡ πέπανσις, εως, Aristot.

Mature, ὡραίως, Hipp.

Maturesco, πεπαίνομαι, Xen.

Maturitas, ἡ ὡραιότης, ætatis, ἡ ὥρα, Isocr. fructuum, ἡ πέπανσις, Theophr.

Maturo, *festino*, ἐπισπεύδω, Thuc. factum, ἐπισπεύδω τὸ δρᾶν, Plut. ad maturitatem perduco, πεπαίνω, aliquid, τί, Diosc.

Maturus, *ut fructus*, ὁ ἐ ἡ πέπων, ονος, Theophr. ὁ ἐ ἡ πέπειρος, Diosc. ætate, ἀκμαῖος, αία, αῖον, Plut. ἀκμαῖος ἡλικίαν· ὁ ἐ ἡ πέπειρος, virgo, παρθένος, Plut. ἔχουσα τὴν ἡλικίαν τῷ γάμῳ, Dem.

Matutinus, πρωΐος, ία, ῖον, N. T. πρωϊνὸς, ὴ, όν, ibid. ὀρθρινὸς, ὴ, όν, ibid. tempus, τὸ ἑωθινὸν, Xen. ἡ ἑωθινὴ, sc. ὥρα, Polyb.

Mavolo. Vide *Malo.*

Mavors. Vide *Mars.*

Mausoleum, τὸ μαυσολεῖον, ου.

Maxilla, ἡ σιαγὼν, όνος, LXX. ἡ γνάθος, ου, Dem.

Maxime, μάλιστα, desiderare, σφόδρα εἰπεῖν, Dem. omnium maxime juniorum, ἁπάντων μάλιστα δὲ τῶν νεωτέρων· si maxime non aliqui, sed omnes, εἰ τὰ μάλιστα μὴ τινες, ἀλλὰ πάντες· cum omnia—tum maxime illud, πάντα μὲν——μάλιστα δὲ τοῦτο, id. πάντα μὲν——ἤκιστα δὲ, Xen. maxime omnium, quos ego novi, πάντων μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, id. πολὺ μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, id. differunt, μέγιστον διαφέρουσι, Plat.

Maximopere, σφοδρότατα, σφόδρα γε, Xen.

Maximus, μέγιστος, ίστη, ιστον, Plat. natu, πρεσβύτατος, άτη, ατον, Dem. maximi facio, περὶ πλείστου ποιέομαι· τιμάομαί τι πλείστα ἁπάντων· τιμάω τι ἀντὶ παντὸς, id.

Maza, ἡ μάζα, ης, Athen.

Meabilis, e, διάβατος, η, ον, ὁ ἐ ἡ πορεύσιμος, η, ον, Plut.

Meatus, ἡ διάβασις, ἡ πορεία.

Mechanica, ἡ μηχανικὴ, ῆς, sc. τέχνη, Aristot.

Mechanicus, μηχανικὸς, ὴ, όν, Aristot.

Medela, ἡ ἰατρεία, ας, Plut. ἡ θεραπεία, ας, Herodian. adhibeo alicui medelam, θεραπεύω τινὰ, Plut.

Medeor, ἰάομαι, alicui, τινὰ, Dem. ἰατρεύω τινὰ, Plut. θεραπεύω τινὰ, Isocr. νοσηλεύω τινὰ, id. morbo alicujus, θεραπεύω νόσον τινὸς, id. ἰατρικῷ νόσῳ τινὸς, Xen. au ibus alicujus, ἰάομαι ὠτά τινος, Dem.

Mediastinus, δοῦλος μεσαύλιος.

Mediator, ὁ μεσίτης, ου, N. T.

Medica, *mulier*, ἡ ἰάτρια, ας, Alex.

Medicabilis, e, ὁ ἐ ἡ ἰάσιμος, ου, Plat.

Medicamen. Vide *Medicamentum.*

Medicamentarius, a, um, φαρμακευτικὸς, ὴ, όν.

Medicamentarius, ὁ φαρμακοτρίβης, ου, Dem.

Medicamentum, τὸ φάρμακον, Isocr. τὸ ἴαμα, Plat. paro seu confício, φαρμακεύω, Plat. medicamento uti, φαρμάκῳ χρῆσθαι, Isocr. adhibeo ægrotanti, ὀνίημι νοσοῦντα, Æl. esse alicui, φάρμακον εἶναί τινι, id. Conf. *Remedium.*

Medicatio, ἡ ἰατρεία, ας, Plut. ἡ ἴασις, ιος, Luc. ἡ ἰάτρευσις, εως, Plut.

Medicina, ars, ἡ ἰατρικὴ, ῆς, sc. τέχνη, Aristot. Vide *Medicamentum.*

Medico, seu Medicor, ἰατρεύω, φαρμακεύω, Isocr.

Medicus, i, ὁ ἰατρὸς, οῦ, Isocr. ὁ θεραπεύων, οντος, id. ὁ ἀκεσὴς, οῦ.

Medicus, ἰατρικὸς, ὴ, όν, Plut.

Medie, μέσως, Aristot.

Medietas, ἡ μεσότης, Plat. ἡ ἡμίσεια, Dem.

Medimnus, ὁ μέδιμνος, ου, Aristot.

Mediocris, e, μέτριος, ία, ιον, Dem. ὁ ἐ ἡ ἐπιεικής.

Mediocritas, ἡ μετριότης, ητος, Dem.

Mediocriter, μετρίως, Dem. μέσως, id.

Medioximus, μέσος, η, ον, Plut.

Meditabunde, φροντιστικῶς.

Meditabundus, φροντιστικὸς, ὴ, όν, Theophr. ὁ ἐ ἡ σύννους, ου, Isocr.

Meditamentum, τὸ μελέτημα, Xen.

Meditate, ἐσκεμμένως, Poll.

Meditatio, ἡ μελέτη, ης, Thuc. τὸ μελέτημα, ατος, Xen. ἡ φροντὶς.

Mediterraneus, ὁ ἐ ἡ μεσόγαιος, Paus. ὁ ἐ ἡ μεσόγειος, Philo. ὁ ἐ ἡ μεσόχθων, regio, ἡ μεσόγεια, Thuc. ἡ μεσόγαια, id.

Meditor, μελετάω, Thuc. λογίζομαι πρὸς ἐμαυτὸν, Dem. aliquid, σκέπτομαί τι, Isocr. ἐπισκοπέω τι γνώμῃ, id. φροντίζω.

Meditullium, τὸ μεσαίτιον, ου.

Medium, ἡ μεσότης, Plat. τὸ μέσον, Aristot. cœli, τὸ μεσουράνημα, Bas. in medium adfero, εἰσφέρομαί τι, Aristot. εἰς μέσον ἄγω, Plut. prodeo, εἰς μέσον πάρειμι, id. sine medio, ἀμέσως· in medio ignis, ἐν μέσῳ πυρὸς, Plat. medio carens, ὁ ἐ ἡ ἄμεσος, Aristot.

Medius, μέσος, η, ον, Dem. ὁ ἐ ἡ ἀνάμεσος, Herodot. sum, μεσόω, Aristoph. inter litigantes, μεσεύω, Aristot. media æstate, θέρους μεσοῦντος, Thuc. media dies, μεσοῦσα ἡμέρα, Herodot. media nox, ἡ ἀμάζουσα νὺξ, Herodian.

Medulla, ὁ μυελὸς, οῦ, Gal. ἡ ἐντερώνη, ης, Luc. cerebralis, μυελὸς ἐγκεφαλίτης, spinalis, μυελὸς νωτιαῖος, ὁ αἰὼν, ῶνος, Hipp.

Medullitus, μυελόθεν, ἀπὸ μυελοῦ.

Medullosus, μεμυελωμένος, ένη, ένον, LXX.

Mehercule, νὴ τὸν Ἡρακλέα!

Meio, ὀρέω, sanguinem, αἷμα, Hipp.

Mel, τὸ μέλι, ιτος, Aristot.

Melancholia, ἡ μελαγχολία, Hipp. μελαγχολικὸν

λικὸν πάθος, id. laboro, μιλαγχολιάω, Lucian.
Melancholice, μιλαγχολικῶς, Gal.
Melancholicus, a, um, μιλαγχολικὸς, ἡ, ὸν, Hippocr. sum, μιλαγχολιάω, Lucian.
Melior, ὁ ϗ ἡ κρείττων, ονος, alio aliqua re, τινός τινι, Herodian. ὁ ϗ ἡ ἀμείνων melius est, quam. ἄμεινόν ἐστιν, ἤ, id. ὁ ϗ ἡ βελτίων, ονος, Dem. meliorem reddo, βελτιόω, Philo. melior fio, βελτιόομαι meliori fortuna uti, quam, ἄμεινον πράττειν, ἤ, Aristot. αἱρετώτερος, ἱρα, τρον melius est pugnantes mori, quam fuga servari, αἱρετώτερόν ἐστι μαχομένους ἀποθνήσκειν μᾶλλον, ἢ φεύγοντας σωθῆναι, Xen.
Melioresco, βελτιόομαι.
Melius, βελτίονος, βέλτιον, Dem. ἄμεινον, id. me habeo, ῥᾴζω, Lucian.
Meliuscule, μικρόν τι ἄμεινον.
Mellarium, ὁ μιλίσσων, ῶνος, Naz. τὸ μιλιτοτροφεῖον, ου.
Mellarius, ὁ ϗ ἡ μιλιτοτρόφος, ου.
Mellarius, μιλιτηρὸς, ὰ, όν, vas, ἀγγεῖον, Athen.
Mellatio, ἡ μιλίτωσις, ἡ μιλιτοτροφία, Aristot.
Melleus, ὁ ϗ ἡ μελιτώδης, ους, Lucian. μελιχρὸς, ὰ, όν, Synes.
Mellificium, ἡ μιλιτοτροφία, ας, Aristot.
Mellifico, μιλιτοτροφέω.
Melligo, τὸ μιλίτωμα, Diosc.
Mellitus, ὁ ϗ ἡ μελιτώδης, ους, Theophr. μελιχρὸς, ὰ, όν, Lucian. mellitum facio, μιλιτόω, Thuc.
Melodia, ἡ μιλῳδία, Athen.
Melomeli, τὸ μιλόμιλι, ιτος, Diosc.
Melos, τὸ μῖλος, Herodian.
Membrana, ἡ δέρρις, Thuc. ὁ ὑμὴν, Gal.
Membranaceus, ὑμένινος, ίνη, ινον, Athen. ὁ ϗ ἡ ὑμενώδης, ους, Aristot.
Membranula, τὸ ὑμένιον, ου.
Membratim, μιληδὸν, Athen. κατὰ μέλη, LXX.
Membrosus, ὁ ϗ ἡ μιγαλόμιλος.
Membrum, τὸ μέλος, Aristot. τὸ κῶλον, N. T. μέρος τι τοῦ σώματος, Dem. pars periodi, τὸ κῶλον, Aristot.
Memini, μέμνημαι, alicujus, τινὸς, Dem. μνημονεύω τινός, Plut. τί, Isocr. Confer *Recordor*.
Memor, ὁ ϗ ἡ μνήμων, ονος, Lucian. μνημονικὸς, ὴ, όν, Synes. injuriarum, ὁ ϗ ἡ μνησίκακος, ου, Dem.
Memorabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀξιόλογος, ου, Ælian. ὁ ϗ ἡ ἀξιαπήγητος, ου, Herodot. ὁ ϗ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ου, Xen.
Memoratio, ἡ ἀπομνημόνευσις, εως, Plut.
Memoria, ἡ μνήμη, ης, Dem. memoriæ mandare aliquid, τίθεσθαί τι εἰς μνήμην revocare aliquid in memoriam, ποιεῖσθαι μνείαν τινὸς, id. memoriam immortalem alicujus relinquere. καταλείπειν ἀθάνατον μνήμην τινὸς, Isocr. retinere alicujus, ἔχειν μνείαν τινὸς, id. abolere alicujus, ἀφαιρεῖσθαί τινος, Dem. ἀφανίζειν μνήμην τινὸς, id. memoria retinere aliquid, φέρειν τι διὰ μνήμης, Ælian. vir piæ memoriæ, ὁ τῆς ὁσίας μνήμης, Synes. antiquissima post hominum memoriam urbs, πρεσβυτάτη τῶν ἐν μνήμῃ πόλις, Aristid. nostra memoria, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, Dem. majorum nostrorum memoria, ἐπὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων, id.
Memorialis, e, μνημονικὸς, ὴ, όν, Synes. liber, τὰ ἀπομνημόνευμα.
Memoriter, ἀπὸ μνήμης, dicere, εἰπεῖν, recitare aliquid, ἀπὸ γόματος εἰπεῖν τι, Xen. ἀπὸ γόματος λέγειν τι, Plut.
Memoro, ἀπομνημονεύω, aliquid, τί, Xen. Confer *Commemoro, Narro*.
Menda, τὸ πταῖσμα, ατος, Plut. τὸ ἁμάρτημα, ατος, Dem.
Mendaciter, ψευδῶς, Thuc.
Mendacium, τὸ ψεῦδος, ους, Dem. τὸ ψευδὲς, ους, id. ἡ ψευδολογία, ας, Isocr. dicere, λέγειν ψεῦδος, Dem. λέγειν τὰ ψευδῆ, id. immane, ψεύδισεθαι ψεῦδος ὑπερμέγιθες· mendaciis fallo, ψεύδομαι, id.
Mendaciunculum, τὸ ψευδύλλιον, ου.
Mendax, ὁ ψεύστης, ου, Dem. ὁ ψευδόμενος, ου, id. ὁ μὴ μετ' ἀληθείας ὑπάρχων, id. ὁ ϗ ἡ ψευδολόγος.
Mendica, ἡ προσαῖτις, ιδος, Macar.
Mendicabulum, ὁ προσαίτης, ου, Plut.
Mendicatio, ἡ προσαίτησις, εως.
Mendicitas, ἡ χρεία, ας, Dem. ἡ πτωχεία, ας, Aristoph. extrema mendicitate laborare, πέντα εἶναι εἰς τὰ ἔσχατα, Ælian.
Mendico, πτωχεύω, Dem. προσαιτέω, Plut. ἐπαιτέω, N. T.
Mendiculus, τὸ πτωχάριον, ου.
Mendicus, πτωχὸς, ὴ, όν, Dem. ὁ προσαίτης, ου, Plut.
Mendicus, i, ὁ πτωχὸς, οῦ, Dem. ὁ πτωχεύων, οντος, id. ὁ ἀγύρτης.
Mendose, πλημμελῶς, Galen.
Mendosus, a, um, πλημμελὴς, ίος, Plato.
Mendum, τὸ πλημμέλημα, Plut. τὸ σφάλμα, id.
Meninx, ἡ μήνιγξ, γος, Aristot.
Mens, ὁ νόος, contr. νοῦς, νῷ, Dem. ἡ διάνοια, ας, id. ἡ γνώμη, ης, Hipp. ἡ φρὴν, ενὸς, id. mentis compos, ὁ ϗ ἡ ἔννους, ου, Xenoph. ὁ ϗ ἡ ἔμφρων, ονος, Thuc. ἐντὸς ἑαυτοῦ γιγνόμενος, Herodot. non compos, ἐκπλαγῶν τῶν φρενῶν, id. mente captus, φρενὶς πεπηρωμένος, ου, Plat. in mentem venire alicui, ἔρχεσθαί τινι εἰς νοῦν. Dem. ὑπέρχεσθαί τινι. Plat. mente aliquid agere seu perpendere, ἐπισκοπεῖν τι γνώμῃ, Isocr. διανοέομαί τι, id. mens sana, γνώμη ὑγιαθὴς, Arrian.
Mensa, ἡ τράπεζα, Xen. mensam Persico more instructam apponere, τράπεζαν Μηδικὴν παρατιθέναι, Thuc. secunda, τὰ τραγήλια, Cl. Al. τὰ ἐπιτραπεζώματα, Athen. mensarum adsecla, ὁ τραπεζῖτης, Hom.
Mensarius, ὁ τραπεζίτης, Plut. sum, τραπεζιτεύω, Poll.
Mensio, ἡ μέτρησις, εως, Plut.
Mensis, ὁ μὴν, μηνὸς, Plut. qui sex mensium est, ὁ ϗ ἡ ἑξάμηνος, Aristot. octo mensium, ὁ ϗ ἡ ὀκτάμηνος, id. menses mulieris, τὰ ἐμμήνια, Diod. Sic.
Mensor, ὁ μετρητὴς, Dinarch.
Menstrualis, e, ὁ ϗ ἡ ἔμμηνος, purgatio, κάθαρσις, Diosc.
Menstruum, τὰ ἔμμηνα, Diosc. τὰ ἐμμήνια· τὸ ἐπιμήνιον αἷμα γυναικῶν, id.
Menstruus, ὁ ϗ ἡ ἐπιμήνιος, ου, sacra festa, ἐπιμήνια ἱερὰ, Herodot.
Mensula, τὸ τραπέζιον, ου, Hesych.
Mensura, τὸ μέτρον, ου, Aristot.
Menta seu Mentha, ἡ ἡδύοσμος, ου, Diosc.
Mentastrum, ἡ ἡδύοσμος ἄγριος.
Mentigo, ὁ λειχὴν, ῆνος, Diosc.
Mentio, ἡ μνήμη, Dem. ἡ μνεία, id. mentionem facere seu injicere alicujus, μνησθῆναί τινος, Isocr. τι, περί τινος· μνείαν ποιεῖσθαί τινος, id.
Mentior, ψευδολογίαν, ψεύδομαι, manifeste de aliqua re, φανερῶς περί τινος, Dem. in aliquem, εἴς τινα, N. T. καταψεύδομαί τινος, id. Confer *Mendacium*.
Mento, ὁ ϗ ἡ μαχρογένειος, ου, Bud.
Mentula, ἡ κωλὴ, ῆς, Aristoph. τὸ αἰδοῖον, ίου, id.
Mentum, τὸ γένειον, ου, Xen. ὁ ἀνθερικὼν, ῶνος, demulceo, ὑπογενειάζω, Synes.
Meo, βαίνω, Plat. ἰέμαι, Thuc.
Meracus, ὁ ϗ ἡ ἄκρατος, ου, Lucian. ζωρὸς, ὰ, όν, vinum, οἶνος, Diosc.
Mercabilis, e, ὁ ϗ ἡ ὠνιος, ου, Æschin.
Mercatio, ἡ ἐμπόρευσις, εως.
Mercator, ὁ ἔμπορος, ου, Plato.
Mercatorius, ἐμπορικὸς, ὴ, όν, Dem.
Mercatura, ἡ ἐμπορία, ας, Isocr.
Mercatus, ûs, ἡ ἐμπόρευσις, εως.
Mercedula, τὸ μισθάριον, ου, Athen.
Mercenarius, ὁ μισθωτὸς, οῦ, Plat. ὁ ὑπόμισθος, ου, Lucian. ὁ μισθοφόρος, ου, Plat. ὁ ϗ ἡ μισθαρνής.
Merces, ὁ μισθὸς, οῦ, Dem. ἡ μισθοφορὰ, ᾶς, Thuc. mercede facere aliquid, ἐπὶ μισθῷ vel μισθοῦ ποιεῖν τι, Lucian. mercedem capio, μισθὸν φέρω, Thuc. pro labore ab aliquo peto, ἀπαιτίω τινὰ μισθὸν ὑπὲρ τοῦ πόνου, Æl. mercede loco alicui aliquid, μισθόω τί τινι, Dem. conduco aliquem ad aliquid, μισθόομαί τινα ἐπί τινι, id. bajuli, τὸ φόρτιον, ου, Poll. doctoris, τὸ δίδακτρον, idem. medici, τὸ σῶτρον, Xen. indicis, τὸ δικανικὸν, οῦ, Luc.
Mercimonium, ἡ ἐμπορία, ας, Isocr. τὸ ἀγόρασμα, ατος, Æschin.
Mercor, ἀγοράζω, aliquid ab aliquo, τί παρά τινος, Dem. ἐμπορεύομαι, aliquid pecunia, ὀνέομαί τι χρημάτων, Aristot. χρήμασι, Theophr.
Mercurius, ὁ Ἑρμῆς, οῦ, Thuc.
Merda, τὸ σκῶρ, σκατὸς, Aristoph. ἡ κάκκη, ης, id. τὸ ἀποπάτημα, ατος.
Mere, ἀκράτως, Lucian.
Merenda, τὸ προδεῖπνον, ου,
Mereo, vel Mereor, μισθοδοτέομαι, Polyb. μισθὸν φέρω, Thuc. stipendium, στρατεύομαι, id. corpore, ἑταιρέω, Plut. bene de aliquo, εὖ ποιέω τινὰ, Dem. male de aliquo, κακῶς ποιέω τινὰ, id.
Meretricie, ἑταιρικῶς.
Meretricius, ἑταιρικὸς, ὴ, όν, Philostr. πορνικὸς, ὴ, όν· vita, ἡ ἑταίρησις, εως, Æschin. οἱ γάμοι καθημερινοὶ, Dem.
Meretricor, ἑταιρέω, Æschin.
Meretricula, τὸ ἑταιρίδιον, Plut.
Meretrix, ἡ ἑταίρα, Plat. ἡ ἑταιρίστρια, id. ἡ ἑταιρὶς, ίδος, Athen. Confer *Scortum*.
Merges, ἡ δισμὴ, ῆς.
Mergo, βαπτίζω. Confer *Immergo*.
Mergus, ἡ αἴθυια, ας, Aristot.
Meridialis, e, seu Meridianus, a, um, μεσημερινὸς, ὴ, όν, μεσημβρινὸς, ὴ, όν, Proclus.
Meridiatio, ἡ μεσημβρίασις, εως.
Meridies, ἡ μεσημβρία, ας, Thuc.
Meridior, μεσημβριάζω, Plato.
Meritò, ἀξίως, Dem. et convenienter fieri, εἰκότως ϗ προσηκόντως γίγνεσθαι, Isocr. consequi veniam, εἰκότως συγγνώμης συγχάνειν, Dem.
Meritum, ἡ ἀξία, pro merito, κατὰ τὴν ἀξίαν, Plat. ultra meritum, παρὰ τὴν ἀξίαν, Dem. beneficium, τὸ εὐεργέτημα, ατος, Xen.
Meritus, ἄξιος, ία, ιον, Xen.
Merso, βαπτίζω, aliquem in mare, εἰς θάλασσάν τινα, Plut.
Merula, ὁ κόσσυφος, Aristot.
Merum, τὸ ἄκρατον, Lucian.
Merus, ὁ ϗ ἡ ἄκρατος, ου, Lucian. ζωρὸς, ὰ, όν, Diosc. ὁ ϗ ἡ εὔζωρος, ου, Plut.
Merx, τὸ ἐμπόρευμα, τὸ ὤνιον, Dem.
Mesenteriun, τὸ μεσεντήριον, ου, Aristot. τὸ μεσόκωλον, ου, Hipp.
Mesocranium, τὸ μεσόκρανον, ου, Poll.
Mespilum, τὸ μέσπιλον, ου, Theophr.
Mespilus, ἡ μεσπίλη, ης, Theophr.
Messias, ὁ Μεσσίας, ου, N. T.
Messis, ὁ θερισμὸς, οῦ, Hesych. ὁ ἀμητὸς, οῦ, messem facio, θερίζω, Xen.
Messor, ὁ θερισὴς, οῦ, Dem.
Messorius, θερικὸς, ὴ, όν, falx, τὸ θεριστήριον, ου, LXX. τὸ θέριστρον, ου, id.
Meta, ὁ κῶνος, ου, Aristot. terminus, ὁ ὅρος, ου, Dem. metam pono, τίθημι ὅρον, id. ὁ σκοπὸς, οῦ, ad metam propositam collimo, κεκμήκε σκοπῷ τοξάζομαι, Isocr.
Metallicus, μεταλλικὸς, ὴ, όν, Aristot. ars, ἡ μεταλλευτικὴ, ῆς, Laert.
Metallicus, ὁ μεταλλὶς, ίως, Poll.
Metallum, τὸ μέταλλον, ου, Diosc. eruo, μεταλλεύω, Lucian. metalli scrutatio, ἡ μεταλλία, ας, Plut.
Metamorphosis, ἡ μεταμόρφωσις, εως.
Metaphora, ἡ μεταφορὰ, ᾶς, Aristot.
Metaphysica, ἡ μεταφυσικὴ, ῆς, Aristot.
Metathesis, ἡ μετάθεσις, εως, Gramm.
Metatio, ἡ μέτρησις, εως, Plut. ἡ διάταξις.
Metator, ὁ διατάκτης, ου.
Meteorum, τὸ μετέωρον, ου, Aristot.
Methodus, ἡ μέθοδος, ου, Aristot.
Meticulose, περιδιῶς, Dem. φοβεδιῶς, Theophr.
Meticulosus, ὁ ϗ ἡ ἄτολμος, Dem. Confer *Timidus*.

Metior, μιτρέω, aliqua re, τινὶ, Plut. aliquid τὶ, Dem. bonum voluptate, ὁρίζομαι τὸ καλὸν ἡδονῇ, Plato.
Meto, θερίζω, Xen. ἀμάω, Theophr.
Metor, μετρέω, Dem. καταμετρίω, Xen. castra, στρατοπεδεύω, Plut. στρατοπεδεύομαι, Isocr. alicubi, ἱδρύω στρατόπεδον ἔν τινι, Herodot.
Metricus, μετρικὸς, ἡ, όν.
Metropolis, ἡ μητρόπολις, εως, Thuc.
Metropolita, ὁ μητροπολίτης, ου.
Metrum, τὸ μέτρον, ου, Aristot.
Metula, τὸ κωνίδιον, ου, τὸ κωνάριον, ου, Thuc.
Metuo, φοβέομαι, ne, μὴ, Dem. alicui, ὑπέρ τινος· rebus alicujus, ὑπὲρ πραγμάτων τινὸς, id. aliquem, τινὰ, Isocr. aliquid et consternor, τί τι καράττομαι, Dem. supra modum, πέρα τοῦ μέτρου, id. tanto magis aliquem, τοσοῦτῳ μᾶλλον δείδω, vel potius δείδοικά τινα, Isocr. potentiam alicujus, δέρρωδῶ δύναμίν τινος, Dem. metuendum est hoc, δέος ἐστὶ τοῦτο, id. ne, κίνδυνός ἐστι μὴ, Isocr. ut hoc possit consistere, φόβος, ὡς ἂ στήσεται τοῦτο, Dem.
Metus, ὁ φόβος, ου, Dem. τὸ δέος, εος, Isocr. metum injicere alicui, φόβον παρασκευάζειν τινὶ, Dem. ἐργάζεσθαί τινι φόβον παρέχω, φόβον τινὶ· versari in metu, εἶναι ἐν φόβῳ· adfici metu, γίγνεσθαι φόβον τινί· emori metu, τεθνάναι τῷ φόβῳ· tollere, eximere metum alicui, ἀναιρεῖσθαι, ἐξαιρεῖσθαι φόβον τινὸς, id. ἀπαλλάττειν τινὰ τοῦ δέους, Isocr. evanuit omnis metus, λέλυται πᾶς ὁ φόβος, Dem metu perculsus, ἐκπλαγεὶς ὑπὸ δέους, Æl.
Meus, ἐμὸς, pater, πατὴρ, Dem denunciatio, ἐμὴ πρόσοδος· corpus, ἐμὸν σῶμα, id meapte causa, ἐμαυτοῦ ἕνεκα.
Mica, ἡ ψίξ, Al. Aphr. τὸ ψιχίον, N. T.
Mico, σπίζω, Aristot. λάμπω.
Micturio, ὀρεκτιάω, Aristoph.
Migratio, ἡ μετοίκησις, εως, Plat. ἡ ἀπαλλαγὴ, ῆς, Bas. ἡ ἀποικία, ας, Isocr.
Migro, μετοικίζομαι, Isocr. alicunde aliquo, μετοικίζω ἔκ τινος εἴς τι, Herodot e domo, ἐκποτίζω ἀπὸ τῆς οἰκίας, Aristot. in insulam, ἀποικέω εἰς νῆσον, Isocr.
Miles, ὁ στρατιώτης, ου, Dem. ὁ στρατευόμενος· milites colligere seu conscribere, στρατιώτας παρασκευάζεσθαι, καταλέγειν, id. habere paratos, λαμβάνειν ἐξ ἑτοίμου· cogere, συνάγειν· alere, τρέφειν· emittere, ἐκπέμπειν, id. dimittere, διαλύειν, Isocr. emeritus, στρατιώτης ἀφιμένος, Aristot. ἀπαλλαγὴς, ῆτος, id. strenuus, ἀγαθὸς, Dem. nullius pretii, οὐδενὸς ἄξιος, id. domesticus, οἰκεῖος· mercenarius, μισθοφόρος, id. classiarius, ὁ ἐπιβάτης, Xen.
Militaris, e, στρατιωτικὸς, ἡ, όν, tentorium, σκηνὴ, Xen. res, τὰ στρατιωτικὰ, ῶν, Thuc.
Militariter, στρατιωτικῶς, Thuc.
Militia, ἡ στρατία, Dem. ἡ στρατιὰ, ᾶς, Xen in militiam egredior, ἐκβαίνω εἰς στρατείαν, id una cum alio, συνεπιστρατεύω. Dem. a militia cessatio, ἡ ἀστρατία· militiæ desertor, ὁ ἀστράτευτος, id.
Milito, στρατεύω, Dem. στρατεύομαι, id pro stipendio, μισθοῦ, Xen. alicui, τινὶ, Greg. sub aliquo, ὑπό τινι, Plut.
Milium, ὁ ἢ ἡ κέγχρος, ου, Diosc.
Mille, χίλιοι, αι, α, Isocr.
Millesimus, a, um, χιλιοστὸς, ἡ, όν.
Milliare, τὸ μιλιάριον, ου, τὸ σημεῖον, ου· intra centesimum milliare, ἐντὸς σημείου ἑκατοστοῦ, Herodian.
Milliarius, χιλιαῖος, αία, αῖον.
Millies, χιλιάκις· millies pluries, χιλιοπλασίως, LXX.
Milvus, ὁ ἰκτὶν, ῖνος, Aristot. ὁ ἰκτῖνος, ου, LXX.
Mima, ἡ ὑποκρῖτὶς, ίδος.
Mimicus, ὑποκριτικὸς, Dem. Phal.
Mimus, ὁ ὑποκριτὴς, οῦ, Plut. ὁ μῖμος, ου, Herodian.
Mina, ἡ μνᾶ, ᾶς, Dem.
Minæ, ἡ ἀπειλὴ, Dem. minas intendo alicui, ἀπειλῶ τινὶ, Xen. minis parco, ἀφίδομαι ἀπειλῶν, Lucian. minis terreor, ἀπειλέομαι, Xen.
Minaciter, ἀπειλητικῶς, Herodot.
Minatio, ἡ ἀπείλησις, εως.
Minax, ἀπειλητικὸς, ἡ, όν, Plato.
Mineralia, τὰ μέταλλα, ων.
Minerva, ἡ Ἀθηνᾶ, ᾶς, Lucian. crassiore, παραπετωτικῶς, Gal.
Minerval, τὸ διδακτρον, ου.
Mingo. Vide *Meio*.
Miniaceus, ὁ ἢ ἡ μιλτώδης, Athen. μίλτινος, ίνη, ινον, color, χρῶμα, Plut.
Miniaria, ἡ μιλτωρυχία.
Minime, ἐδαμῶς, Dem. ἐδαμῆ· justus, δίκαιος· neminem, et minime omnium Thebanos, ἐδένα, ἧκιστα πάντων Θηβαίους, id.
Minimum, ἐλάχιστον, Dem. quinquaginta ad minimum, πεντήκοντα τὰ ἐλάχιστον, id.
Minimus, ἐλάχιστος, ίστη, ιστον, Thuc.
Minio, μιλτόω.
Minister, ὁ ὑπηρέτης, ου. Dem. ὁ διάκονος, ου, id. ὁ θεραπευτὴς, οῦ, Plut. præbere se ministrum alicui, παρέχειν ἑαυτὸν ὑπηρέτην τινὶ, Dem. uti aliquo ministro, χρῆσθαί τινι διακόνῳ, id. publicus, ὁ δημόσιος, ου, Dem. ὁ δημόκοινος, id.
Ministerium, ἡ ὑπηρεσία, ἡ διακονία, Isocr.
Ministra, ἡ θεράπαινα, ης, Dem. ἡ θεραπαινὶς, ίδος, id. ἡ ὑπηρέτρις, ίδος, Xen.
Ministrator, idem quod *Minister*.
Ministratorius, ὑπηρετικὸς, ἡ, όν, Xen.
Ministro, ὑπηρετέω, alicui, τινὶ, Dem. aliquid, τί τινι, Isocr. domino, διακονέω δεσπότῃ, Dem. amicis, ὑπουργέω φίλοις, Isocr.
Minitor. Vide *Minor*.
Minium, ἡ μίλτος, Diosc.
Minor, oris, ὁ ἢ ἧσσων, seu ἥττων, ονος, spes, ἐλπὶς, Thuc. ὁ ἢ ἡ ἐλάσσων, seu ἐλάττων, ονος, Dem. ὁ ἢ ἡ μείων, ονος, Xen. tribus annis, ἐντὸς τριῶν ἐτῶν, Isocr. ætate, ἐν τοῖς κατὰ γένεσιν, χρόνοις ὑστερίζων.
Minor, ἀπειλέω, alicui mortem, τινὶ θάνατον, Dem. Confer *Minæ*.
Minuo, ἐλαττόω, aliquid, τὶ, Isocr. ἔλαττον ποιέομαί τι, id. μειόω τι, Xen. κολόω τι, Plat.
Minurio, μινυρίζω, Plato.
Minuritio, ἡ μινύρισις, εως.
Minus, μεῖον, habeo, i. e. inferiore conditione sum, ἔχω, Xen. ἔλασσον ἔχω, Dem. procul, ἔλασσον ἄπωθεν, Thuc. quam par est, ἐνδεέστερως, ἢ προσῆκεν, Dem. τοῦ προσήκοντος, Plat. paullo minus duobus millibus militum recipiunt, δέχονται ὀλίγῳ δισχιλίων ἀποδέοντας ὁπλίτας, Polyb. paullo minus centum annis, ἔτη ὀλὺ ἀποδέοντα τῶν ἑκατὸν, Lucian.
Minusculus, ὀλιγόστερος, έρα, ερον.
Minutal, τὸ μυττωτὸν, οῦ, Aristoph.
Minutatim, λεπτομερῶς.
Minutia, τὸ λεπτὸν, οῦ.
Minutim, κατ' ὀλίγον, λεπτομερῶς.
Minutio, ἡ μείωσις, εως.
Minutulus, ὁ ἢ ἡ ὑπόλεπτος, ου.
Minutus, λεπτὸς, ὴ, όν, Aristot. μικρὸς, ὰ, όν, Dem. ὁ ἢ ἡ λεπτομερής.
Mirabilis, e, θαυμαστὸς, ὴ, όν, Xen. θαυμάσιος, ία, ιον, Isocr. παράδοξος.
Mirabiliter, ἀγαμένως, Plat. θαυμαστῶς, id.
Miraculum, τὸ θαῦμα, facio, ποιέω, Xen. edo, θαυματουργέω, Damasc.
Miratio, ὁ θαυμασμὸς, οῦ, Hipp.
Mirator, ὁ θαυμαστὴς, οῦ, Plut.
Mire, θαυμασίως, Plat.
Mirifice, θαυμαστῶς, Plat.
Mirifico, θαυμαστόω, Plut.
Mirificus, θαυμαστὸς, ὴ, όν, Dem.
Miror, θαυμάζω, aliquid, τὶ, Lucian, aliquem ob aliquid, τινὰ τινος, Plut. τινὰ ἐπί τινι, Xen. τινά τινος, Dem. aliquem, τινὸς, Isocr. ἄγαμαί τινα, id. τινὸς, Xen. Confer *Admiror*.
Mirus, a, um, θαυμάσιος, ία, ιον, Dem. θαυμαστὸς, ὴ, όν, Isocr. non est mirum, εἰ, ἐδὲν θαυμαστὸν, εἰ, id. mirum quantum, θαυμαστὸν ὅσον, ὑπερφυῶς, Lucian.
Miscellanea, τὰ σύμμικτα, ων.
Miscellaneus, ὁ ἢ ἡ σύμμικτος, ου, Thuc.
Misceo, μίγνυμι, cum aliquo, μετά τινος, Plat. aliquid cum aliquo, περάνυμι τί τινι, Plut. κυκάω.
Miser, ἄθλιος, ία, ιον, Dem. ὁ ἢ ἡ ταλαίπωρος, ου et infelix, ταλαίπωρος ἢ δυστυχὴς· ἄθλιος ἢ ταλαίπωρος· sum, ταλαιπωρέω, id.
Miserabilis, e, ἐλεεινὸς, ὴ, όν, Dem. οἰκτρὸς, ὰ, όν, id. λυγρὸς, ρὰ, ρόν.
Miserabiliter, ἐλεεινῶς, Dem. οἰκτρῶς, id.
Miseratio, ὁ οἰκτιρμὸς, οῦ, N. T.
Misere, ἀθλίως, et male belligerare, ἢ κακῶς πολεμεῖν, Dem. tractari ab aliquo, ἀτυχῶς φέρεσθαι παρά τινι, Isocr.
Misereor, ἐλεέω, alicujus, τινὰ, Dem. οἰκτείρω τινὰ, LXX. σπλαγχνίζομαι περί τινος, N. T. ἐπί τινι, ib. κατελεέω τινὰ, Luc.
Misereseo, idem quod *Misereor*.
Miseret me, οἰκτείρομαι, Xen.
Miseria, ἡ ταλαιπωρία, Isocr. et calamitas, ἀτυχία ἢ συμφορὰ, id. Confer *Calamitas*.
Misericordia, ὁ οἰκτιρμὸς, οῦ, N. T. ἡ ἐλεημοσύνη, ης, ibid. ὁ ἔλεος, ου, Dem. ὁ οἶκτος, ου, Isocr. misericordia adficior, ἔλεος εἰσέρχεταί μί τινος, Phil. animum ad misericordiam inflectere, τρέπειν θυμὸν πρὸς ἔλεον, Plat. ad misericordiam aliquem provocare, προσκαλεῖσθαί τινα εἰς ἔλεον, Herodian. adducere lacrymis aliquem ad misericordiam, τοῖς δακρύοις προσάγεσθαί τινα εἰς ἔλεον, Antiph. εἰς συμπάθειαν ἄγειν τινὰ, Diod.
Misericors, ὁ ἢ ἡ ἐλεήμων, Dem. ἐλεῶν, id. συμπάσχων· ὁ οἰκτίρμων.
Miseror, idem quod *Misereor*.
Missile, ἡ βολὶς, ίδος, Suid. τὸ βέλος, εος, Herodot. ὁ ἄκων, οντος.
Missio, ἡ πέμψις, εως, Thuc. ἡ πομπὴ, ῆς, Plat.
Missito, προσαναπέμπω.
Missus, ûs, idem quod *Missio*.
Missus, πεμφθὶς, ίσα, ὶν· missum facio aliquem, ἀφίημί τινα, Dem. missam facio uxorem, προῖημι τὸν γάμον, Plut.
Mistura, ἡ μῖξις, Lucian. ἡ σύγχυσις.
Mite, ἐπιεικῶς, Isocr.
Mitella, τὸ μιτράριον, ου.
Mitesco, πραΰνομαι, Xen. maturesco, πεπαίνομαι, id.
Mitigatio, ἡ πραΰνσις, εως, Aristot.
Mitigo, πραΰνω, aliquid, τὶ, Plat. aliquem, ἡμερόω τινὰ, Isocr. κατεπραΰνω τινὰ, id.
Mitis, πρᾶος, πρᾶῖα, πρᾶὸν, homo, ἀνὴρ, Dem. ὁ ἢ ἡ ἐπιεικὴς, ους, id. Confer *Mansuetus*: maturus, ὡραῖος, αία, αῖον, fructus, καρπὸς, Gal. Confer *Maturus*.
Mitra, ἡ μίτρα, ας, Herodot.
Mitto, πέμπω, alicui aliquid, τί τινι, Xen. nuncium ad aliquem, ἀποστέλλω πρέσβυν πρός τινα, Isocr.
Mobilis, e, κινητὸς, ὴ, όν, Aristot. ὁ ἢ ἡ εὐκίνητος.
Mobilitas, ἡ εὐκινησία.
Mobiliter, κινητῶς, εὐκινήτως.
Moderate, σωφρόνως, μετρίως, amare divitias, ἀγαπᾶν τὸν πλοῦτον, Dem. vivo, κοσμίως ζάω, Isocr. rebus uti, συμμέτρως ἀπολαύειν τῶν ὑπαρχόντων, Isocr.
Moderatio, ἡ μετριότης, Dem. τὸ χαμαίζηλον, Isocr. gubernatio, ἡ κυβέρνησις, Bas. ἡ διοίκησις, Dem. ἡ ἐπιείκεια, Philo. ἡ εὐταξία.
Moderator, ὁ διοικητὴς, Plut. ὁ κυβερνήτης, Lucian.
Moderatus, σωφρονικὸς, ἡ, όν, Lucian. μέτριος, ία, ιον, homo, ἀνὴρ, Dem. ὁ ἢ ἡ συμμέτριος, ου, labor, πόνος, Isocr.
Moderor, εὐθύνω, currum, ἅρμα, Isocr. pacem, φυτεύω τὴν εἰρήνην, id. remp. διοικέω τὰ πολιτικὰ, Plat. aliquid, ἐπιστατέω τινὶ, Plut. τινὸς, Xen.
Modeste, σωφρόνως, vivere, ζῆν, Dem. κοσμίως ζῆν, Isocr. facere aliquid, μετρίως ποιεῖν τι, id.

Modestia,

Modestia, ἡ σωφροσύνη, ης, Dem. ἡ κοσμιότης, ητος, Aristot. ἡ ἐπιείκεια.
Modestus, ὁ ϗ ἡ σώφρων, ονος, Dem. κόσμιος, ία, ιον, et justa resp. ϗ δικαία πολιτεία, Isocr. μέτριος, ία, ιον, et prudens vir, ϗ σώφρων ἀνὴρ, Dem. ὁ ϗ ἡ εὐτραπὴς, ἐπιεικής.
Modice, μετρίως, Dem.
Modicum, τὸ μέτριον.
Modicus, ὀλίγος, η, ον. Confer *Parvus*.
Modificatio, ἡ διαμέτρησις, εως.
Modificor, διαμετρέω, Plut.
Modiolus, τὸ ψηκτίδιον, ῠ.
Modius, ὁ μόδιος, ῠ, Dinarch. ὁ μεδιμνός.
Modo, ἀρτίως. dicebam hoc, εἶπον τοῦτο, Dem. ἔναγχος, plagas accepit, ἐπλήγη, id. ἄρτι, urbem condentes, πόλιν οἰκίζοντες, Isocr. hoc. ἅτως, Dem. illo, ἐκείνως, id. eodem, ὡσαύτως, id. simili, παραπλησίως, Isocr. ὁμοίως, Dem. in dextram, modo in sinistram, ὅτε μὲν εἰς τὰ δεξιὰ, ὅτε δὲ εἰς τὰ εὐώνυμα, Aristoph.
Modulamen, τὸ ἐπαύλημα, ατος.
Modulate, ῥυθμικῶς. εὐρύθμως.
Modulatio, ἡ μελῳδία, Athen. ὁ ῥυθμὸς, Aristot.
Modulator, ὁ μουσεργὸς, Lucian. ὁ μελῳδὸς.
Modulor, ἐπαυλίω, Lucian. μελῳδέω, Athen. μελίζω.
Modulus, τὸ μέτρον, Dem. ὁ ῥυθμὸς, Aristot.
Modus, mensura, τὸ μέτρον, Lucian. ratio, ὁ τρόπος, Plut. modum servo, τοῦ μέτρου τυγχάνω, Aristot. μετριάζω, Dem. excedo, non servo, ὑπερβάλλω τὸ μέτριον, Dem. Phal. ὑπερβάλλω ἔν τινι, Aristot.
Mœcha, ἡ μοιχὰς, άδος, Athen. γυνὴ μοιχαλὶς, N. T. ἡ μοιχεύτρια, Plat.
Mœchor, μοιχάομαι, N. T. μοιχεύω, Plut.
Mœchus, ὁ μοιχὸς, οῦ. Plut. μοιχικὸς, ῆ, ὸν.
Mœnia, τὰ τείχη, Dem.
Mœreo, λυπέομαι, aliqua re, ἐπί τινι, Plat. ἀδημονέω, Dem. δυσχεραίνομαι.
Mœror, ἡ λύπη, ης, Dem. ἡ δυσθυμία, ἡ ἀνία· adficere aliquem mœrore, τρίβειν τινὰ εἰς ἀθυμίαν, id. λυπεῖν τινα, id. mœrore adficior, λυπέομαι, id. πένθος.
Mœste, λυπηρῶς, Isocr. ἀθύμως, Xen.
Mœstitia, ἡ λύπη, Plat. ἡ ἀθυμία, Xen. τὸ ἄλγος.
Mœstus, λυπηρὸς, ὰ, ὸν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἄθυμος, ῠ, Plat. κατηφὴς.
Mola, ἡ μύλη, ης· molam verso, μύλην τρίφω, τριάγω, τιρίφερω, Poll.
Molaris, e, μυλικὸς, ἡ, ὸν, lapis, λίθος, N. T. μυλίτης λίθος, Gal. dens, μυλίτης ὀδὼς, Aristot.
Molendinum, ἡ μύλη, Poll. aquarium, τὸ ὑδρομύλιον, Pandect.
Moles, τὸ βάρος, Plat. ὁ ὄγκος, Plut.
Moleste, χαλεπῶς, fero aliquid, φέρω τι, Dem. ἀηδῶς φέρω τι, id. et graviter fero aliquid, λυπηρῶς ϗ βαρέως φέρω τι, Isocr. fero rem, δυσχεραίνω τὸ πρᾶγμα, Dem.
Molestia, ἡ ἀηδία, ας, Dem. molestia adficere aliquem, sive molestiam exhibere alicui, παρέχειν τινὶ ἔργον, Plat. κατασκευάζειν τινὶ ἀσχολίαν, Dem. βαρύειν τινὰ, Xen. λύπην τινὰ id ὄχλον παρέχειν τινὶ, Plat. sustinere, πράγματα ἔχειν, Dem.
Molesto, κοπιάω, Aristoph. Confer *Molesta*.
Molestus, λυπηρὸς, ὰ, ὸν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀηδὴς, ους, id. ἀναρὲς, ὰ, ὸν, id. χαλεπὸς, ἡ, ὸν, id. ὁ ϗ ἡ δυσχερὴς, Isocr. sum alicui, ἐνοχλέω τινὰ, id. τινὶ, id.
Molimen, τὸ κατασκεύασμα, ατος, Aristot.
Molior, μηχανάομαι, aliquid contra aliquem, τι ἐπί τινα, Dem. aliquid, ἐπιχειρέω τινὶ, Plat. τυρεύω τι, Dem. et machinor aliquid contra remp. πραγματεύομαι ϗ παρασκευάζομαί τι ἐπὶ τὴν πόλιν, id.
Molitio, ἡ παρασκευὴ, ῆς. Thuc. in mola, ὁ ἄλιτος, Plut.
Molitor, ὁ μυλωθρὸς, οῦ, Athen.
Molitrix, ἡ ἀλιθρὶς, ίδος, Plut.
Molitura, ὁ ἄλιτος, ῠ, Plut.
Mollesco, μαλακίζομαι, Lucian.
Mollio, μαλακίζω, μαλακύνω, Galen.
Mollis, μαλακὸς, ἡ, ὸν, Xen. sum, μαλακιάω, id. ἁπαλὸς, λὴ, λὸν, τερυφρὸς, ρὰ, ρόν.
Molliter, μαλακῶς, Xen. ἁβρῶς.
Mollitia, seu Mollities, ἡ μαλακότης, Plut. animi, ἡ μαλακία, Aristot. ἡ ἁβρότης, Xen.
Mollitudo, ἡ ἁπαλότης, ητος, Xen.
Molliusculus, ὁ ϗ ἡ ὑπομάλακος, ῠ.
Molo, ἀλέω, Diosc. καταλέω, Hippocr.
Moly, τὸ μῶλυ, Diosc.
Momentaneus, ἀναιρεσίμος, αία, αῖον, navigatio, πλοῦς, Dem. vita, τὸ ἀκαριαῖον ζῆν, Macc.
Momentum, ἡ ῥοπὴ, ῆς, Plut. punctum temporis, τὸ ἄκαρὲς, Poll. ἀκαρὴς χρόνος, Dem. momento temporis, ἐν ἀκαριῖ χρόνῳ, Aristoph. ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, Lucian. ἐν ἀκαριῖ, id.
Monacha, ἡ μοναχὴ, ἡ μονάτρια, Pand.
Monachatus, ὁ μοναχισμὸς, οῦ.
Monachus, ὁ μοναχὸς, οῦ. Dion. Ar. ὁ μοναστὴς, οῦ, Naz. ὁ ἀσκητὴς, οῦ, Bas.
Monarcha, ὁ μονάρχης, Thuc. ὁ μόναρχος, Aristot.
Monarchia, ἡ μοναρχία, ας, Herodot. sum, μοναρχίω, Strabo.
Monasterialis, e, μοναστικὸς, ἡ, ὸν, μοναχικὸς, ἡ, ὸν, Dion. Ar.
Monasterium, τὸ μοναστήριον, τὸ ἀσκητήριον, Greg.
Monedula, ὁ κολοιὸς, οῦ, Lucian.
Moneo, παραγγέλλω, aliquem, τινὶ, Plato. νουθετέω· aliquid alicui, παραινέω τί τινί, Dem. facere aliquid, ποιεῖν τι, id. quæ decent, ὑπαγορεύω τινὶ, ἃ δεῖ ποιεῖν, idem. Confer *Admoneo, Hortor*.
Moneta, τὸ νόμισμα, Aristot. proba, νόμισμα δόκιμον· adulterina, νόμισμα ἀδόκιμον, νόμισμα κίβδηλον, Aristoph. monetam cudo, νόμισμα κόπτω, Aristot. monetam falsam cudo, νόμισμα παρακόπτω, Lucian. νόμισμα παραχαράττω, Suid.
Monetaria officina, τὸ ἀργυροκοπεῖον, Athen.
Monetarius, ὁ ἀργυροκόπος, Plut. falsus, ὁ παραχαράκτης, Pandect.
Monialis, ἡ μονάτρια, ας, Pandect.
Monile, τὸ περιδέραιον, Plut. ὁ ὅρμος, Hom. ὁ ὁρμισκὸς, LXX. τὸ καθόρμιον, id.
Monimentum, τὸ μνημεῖον, virtutis relinquo in omne ævum, τῆς ἀρετῆς καταλείπω εἰς ἅπαντα χρόνον, Isocr. τὸ ὑπόμνημα, esse posteris, εἶναι τοῖς ἐπιγιγνομένοις, id.
Monitio, ἡ νουθέτησις, Isocr. ἡ νουθεσία, Plat.
Monitor, ὁ νουθετῶν, Isocr. παραινῶν, id. ὁ παραινέτης.
Monitorius, παραινετικὸς, ἡ, ὸν, Isocr. προτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, Cl. Al.
Monitum, seu Monitus, ûs, ἡ παραίνησις, εως, Xen. τὸ παράγγελμα, ατος, id. monitu Dei, ἐκ Θεοῦ, Dion. Hal.
Monoceros, ὁ μονοκέρως, ωτος, Aristot.
Monoculus. Vide *Unoculus*.
Monopola, ὁ μονοπώλης, ου.
Monopolium, τὸ μονοπώλιον, Aristot. exerceo, μονοπωλίω, Strabo.
Mons, τὸ ὄρος, Dem. montis cacumen, ἀκρωτήριον τοῦ ὄρους, Herodot. ἡ ἀκρώρεια, Philo. latus montis, ἡ παρώρεια, Polyb. radix sive ima pars montis, ἡ ὑπώρεια, Plut.
Monstrabilis, e, δεικτὸς, ἡ, όν.
Monstratio, ἡ δεῖξις, εως, Herodian.
Monstro, δείκνυμι, aliquid, τὶ, Thuc. Confer *Ostendo*.
Monstrose, τερατικῶς, Plut.
Monstrosus, ὁ ϗ ἡ τερατώδης, Isocr. ὁ ϗ ἡ τερᾴστιος, Ælian.
Monstrum, τὸ τέρας, ατος, Isocr. τὸ τεράστιον, ῠ, Suid. pario, τερατεύομαι.
Montanus, ὀρεινὸς, ἡ, όν, regio, χώρα, Xen. ὁ ϗ ἡ ὄρειος, Aristid.
Monticola, ὁ ὀρείτης, ου.
Monticulus, τὸ ὄρειον, ῠ.
Montosus, ὁ ϗ ἡ ὄρειος, Lucian. ὀρεινὸς, ἡ, όν, Xen.
Monumentum. Vide *Monimentum*.
Mora, ἡ διατριβὴ, Dem. ἡ ἀναβολὴ, id. τὸ μέλλημα, Æsch. ἡ μέλλησις, εως, Thuc. moram interpono, necto, ποιέομαι ἀναβολὴν, idem. διατρίβην ποιέομαι, Dem. sine mora, ἀνυπερθέτως, Plat. ἀμελλητὶ, id.
Moralis, e, ἠθικὸς, ἡ, όν, Aristot.
Morator, ὁ μελλητὴς, οῦ, Aristot.
Moratus, εὐήθμενος, ένη, ένον, bene, ὁ ϗ ἡ εὐήθης, Aristot.
Morbidus, ὁ ϗ ἡ νοσώδης, Plut. νοσηρὸς, ὰ, ὸν, Xen. νοσερὸς, ὰ, ὸν, Plut. νοσαιρὸς, ὰ, ὸν, Aristot. ὁ ϗ ἡ ἑπίσσος, id.
Morbosus, idem.
Morbus, ἡ νόσος, Dem. τὸ νόσημα, ἡ ἀῤῥωστία, τὸ ἀῤῥώστημα· qui in extremum periculum aliquem conjicit, νόσος ἐξ ἧς τις εἰς τὸ σῶμα τον ἔρχεται· difficilis et qui magnam felicitatem et curam requirit, νόσημα χαλεπὸν ϗ πολλῆς εὐτυχίας ϗ ἐπιμελείας δεόμενον· regionem invadit, ἐμπίπτει νόσημα εἰς τὴν χώραν· in morbum incidere, νόσῳ ἐπιγίγνεσθαί τινι· συμβαίνειν ἀῤῥώστημά τινι, idem. morbo corripi, λαμβάνεσθαι νόσῳ, id. παρεῖναί τινι ἀῤῥωστίαν, Isocr. πάσχειν τι πάθος· morbum curare, θεραπεύειν τὸ νόσημα, id. evadere e morbo, ἀποφεύγειν τὴν νόσον, Dem. consumi morbo, ἀποθνήσκειν ἐκ τῆς νόσου, Isocr.
Mordacitas, τὸ δηκτικὸν, οῦ.
Mordax, δηκτικὸς, ἡ, όν, Athen. ὁ δήκτης, Plut. ὁ ϗ ἡ δακνώδης, Gal.
Mordeo, δάκνω, Plut.
Mordicus, ὀδὰξ, Aristoph. tenere, ἀκριβῶς ἔχειν, Ælian.
Moretum, τὸ μυττωτὸν, ῦ.
Moribundus, a, um, ἀποθνήσκων, ουσα, ον.
Morigero, ὑπουργέω, alicui, τινὶ, Plut. ὑπακούω τινὸς, Thuc. τινὶ, Dem. χαρίζομαι.
Morigerus, a, um, ὁ ϗ ἡ κατήκοος, Plut. ὁ ϗ ἡ πειθήνιος, Cl. Al.
Morio, ὁ μωρὸς, Lucian. ὁ γιλωτοποιὸς, id.
Morior, θνήσκω, Xen. ἀποθνήσκω, Dem. τελευτάω· τὸν βίον τελευτάω, τελέω, μεταλλάττω, καταῤῥέφω, ἐκλείπω, Dem. Iscer. Xen. risu, θνήσκω γέλωτι· metu, φόβῳ· vulnere, ἀποθνήσκω ἐκ τοῦ τραύματος, Dem. ictu, τελευτάω ἐκ πληγῆς· per cruciatum, τελευτάω αἰκισθείς· volens, ἀποθνήσκω ἑτοίμως, id. ante diem fatalem, τελευτάω πρὸ μοίρας, Isocr.
Moror, διατρίβω, in urbe, ἐν τῇ πόλει, Isocr. Confer *Mora*.
Morose, δυσκόλως, Dem.
Morositas, τὸ δυσάρεστον, ἡ χαλεπότης, Isocr. ἡ δυσκολία.
Morosus, ὁ ϗ ἡ δυσάρεστος, Dem. ὁ ϗ ἡ δύσκολος, id. χαλεπὸς, ἡ, όν.
Mors, ὁ θάνατος, Dem. ἡ τελευτὴ, ῆς, id. ἡ τελευτὴ τοῦ βίου, Isocr. fatalis et naturalis, ἐκ τῆς εἱμαρμένης ϗ αὐτόματος θάνατος, Dem. violenta, θάνατος βίαιος, idem. morte violenta occumbere, ἀπενθήσκειν θανάτῳ βιαίῳ, id. mortem sibi ipsi consciscere, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν, Aristot. διαφθείρειν ἑαυτὸν, id.
Morsus, τὸ δῆγμα, Plut. ἡ δῆξις, εως· ὁ δηγμὸς, οῦ, id.
Mortalis, e, θνητὸς, ἡ, όν, homo, ἄνθρωπος, Dem. ὁ βροτὸς, οῦ, corpus, σῶμα, idem ὁ ϗ ἡ θνητὸς, ῠ, Plat.
Mortalitas, τὸ θνητὸν, οῦ.
Mortarium, ὁ ὄλμος, Ælian. contundere aliquid in mortariis, κατακόπτειν τι ἐν ὄλμοις, id.
Morticinus, θνησιμαῖος, αία, αῖον, Aristoph.
Mortifer, ὁ ϗ ἡ θανατηφόρος.
Mortualis, e, νεκρικὸς, ἡ, όν, Lucian.
Mortuus, νεκρὸς, ὰ, όν, Plat. τεθνεὼς, υῖα, ὸς, Dem. ἀποθανὼν, οῦσα, όν, id.
Morum, τὸ μόρον, ῠ, Diosc.
Mos, τὸ ἔθος, ους, Dem. τὸ ἦθος, ους, id. ὁ τρόπος, ῠ, id. vir bonis omnino moribus præditus, ἀνὴρ τὸν τρόπον πάνυ δίκαιος ὤν, Dem. integritas morum, ἡ καλοκἀγαθία τῶν τρόπων, Isocr. mores alicujus probatissimi, τὰ κάλλιστά τινος τῶν ἠθῶν, Dem.
Moschus, ὁ μόσχος, ῠ, Aret.
Motacilla, τὸ κιναίδιον, ῠ, ἡ σισσοπυγὶς, ίδος, Suid. ὁ κίγκλος, ῠ, Galen.
Motio, ἡ κίνησις, Aristot. ὁ κλωγμὸς, οῦ, Luc.

Motor, ὁ κινητὴς, οῦ.
Motus, ὁ κίνησις, εως, Aristot. τὸ πάθος, ους, id. motu proprio, αὐτοκελεύστῳ γνώμῃ, Suid.
Moveo, κινέω, omnem lapidem, πάντα λίθον, Plut. castra, κινέω τὸ στράτευμα, Thuc. et immuto decretum, ᾗ μεταίρω τὸ ψήφισμα, Dem. et tollo male constituta, ᾗ μετατίθημι τὰ μὴ καλῶς καθεστῶτα, Isocr. adsidue, ψαλάττω, Ælian. adfectus, παθαίνομαι, Dion. Hal.
Mox, αὐτίκα, Dem. ἐυθὺς, id. ἐυθέως, Plut.
Muceo, ἰυρωτιάω, Theophr. σήπομαι, Xen.
Mucesco, σαπρὸς ᾖ ἰυρώτις γίνομαι.
Mucidus, ἰυρώτις, ώτσα, ώτν, Soph. ὁ ᾗ ἡ ἰυρώδης, ους, id. σαπρὸς, ὰ, όν, Aristot.
Mucor, ὁ ἰυρῶς. ῶτος, Plut. ἡ σαπρώτης.
Mucosus, κορυζῶν, ῶσα, ῶν, Plat. κορύζης μεστὸς, Lucian. ὁ ᾗ ἡ βλεννώδης, Hipp. ὁ ᾗ ἡ μυξώδης, Gal.
Mucro, τὸ ἄκρον, υ, ἡ ἀκὶς, ίδος, Herodian. gladii, στόμα μαχαίρας, N. T.
Mucronatus, ὁ ᾗ ὀξύθηκτος, υ.
Mucus, ἡ βλέννα, ης, Gal. ἡ μύξα, id. ἡ κόρυζα, Lucian.
Mugil, ὁ κεφαλὺς, έως, Aristot.
Mugio, μυκάομαι, Plut.
Mugitus, τὸ μύκημα, Plut. ὁ μυκηθμὸς, Luc.
Mula, ἡ ἡμίονος, υ, Herodot.
Mularis, e, ἡμιόνειος, είᾳ, ειον, Hom.
Mulcedo, τὸ ψίλγητρον, υ, Cl. Al.
Mulceo, καταθέλγω, Lucian. καταψάω, Xen. κηλέω, Plat. κατακηλέω, Aristot.
Mulciber, ὁ Ἥφαιστος, υ.
Mulcta. Vide *Multa*.
Mulctra, seu Mulctrum, ὁ ἀμολγεὺς, έως, Theocr. ἡ πίλλα, ης, Athen.
Mulctrale, idem quod anteced.
Mulctus, ἡ ἄμελξις, ἡ βύσις.
Mulgeo, ἀμέλγω, LXX. ἀθέλγω, Hipp. aliquid, βδάλλω τι, Plat.
Muliebris, e, γυναικεῖος, είᾳ, εῖον, mundus, κόσμος, Plat. ὁ ᾗ ἡ γυναικώδης, Philo.
Muliebriter, γυναικείως.
Mulier, ἡ γυνὴ, γυναικὸς, formosa, εὐστερετὴς, Dem. nobilis, γυνὴ σεμνὴ, Isocr. modesta, σώφρων, id. pura et casta a viri congressu, καθαρὰ ᾗ ἁγνὴ ἀπὸ τῆς συνουσίας ἄνδρος, Dem. forma eleganti. εὐστερετὴν τὴν ὄψιν οὖσα, in magna et præclara modestia educata, μετὰ πολλῆς ᾗ καλῆς σωφροσύνης τραφεῖσα, id.
Muliercula, τὸ γύναιον, υ, Dem.
Muliero, θηλύνω, Hipp.
Mulierosus, ὁ γυναικοφίλης, υ.
Mulio, ὁ ἡμιονηλάτης, υ.
Mullus, ἡ τρίγλα seu τρίγλη, ης, Aristot.
Mulsum, τὸ οἰνόμελι, ιτος, Diosc.
Multa, ἡ ζημία, Dem. ἡ καταδίκη· τὸ τίμημα, ατος· ἡ τιμωρία, ας· multam irrogo, impono, τιμωρίαν ἐπιτίθημί τινι ὑπέρ τινος, id. centum talenta, ἐπιτίθημι ἑκατὸν τάλαντα, Æschin. solvo, τὸ τιμηθὲν ἀποτίω, Dem. ἐκτίω τὴν καταδίκην, id.
Multangulus, ὁ ᾗ ἡ πολύγωνος, υ.
Multatio, ἡ τίμησις, εως, Æschin.
Multatitius, ὁ ᾗ ἡ ἐπιτίμιος, υ.
Multifariam, πολλαχῶς, declaratus, πολλαχόθεν δῆλος, Dem. πολυμερῶς, N. T.
Multifarius, ὁ ᾗ ἡ πολυποίκιλος, N. T.
Multiformis, ὁ ᾗ ἡ πολύμορφος, Aristot.
Multiloquium, ἡ πολυλογία, Dem. ἡ ἀπεραντολογία, Lucian. ἡ βαττολογία.
Multiloquus, ὁ ᾗ ἡ πολυλόγος, Ammon. Confer *Loquax*.
Multimode, πολυτρόπως, N. T.
Multipartitus, ὁ ᾗ ἡ πολυμερὴς, ές, Aristot.
Multiplex, πολλαπλάσιος, ία, ιον, Plut.
Multiplicatio, ὁ πολλαπλασιασμὸς, οῦ.
Multipliciter, πολλαπλασίως, πολλαπλάσια, Xen.
Multiplico, πολλαπλασιάζω, Plut. aliquid, πολλαπλάσιον ποιέω τι, Plat. πληθύνω.
Multiscius, ὁ ᾗ ἡ πολυειδήμων, ονος.
Multitudo, τὸ πλῆθος, de rebus, et personis, Dem. vulgus, οἱ πολλοὶ, οῖ, id.
Multo, as, ζημιόω, aliquem morte, τινὰ θανάτῳ, Dem. perpetuo exsilio, ἀειφυγίᾳ, id. pecunia, χρήμασι, Isocr. carcere, τιμάω τινὶ δεσμῷ, Dem.
Multò, πολὺ, plures, πλείους, Dem. magis quam, πολλῷ μᾶλλον, ἤπερ, Plat. post, χρόνῳ παμπληθεῖ ὕστερον, Dem.
Multoties, πολλοστὸν, Dion. Hal.
Multopere, μεγάλως.
Multùm, πολὺ, Dem. laudo, πολλὰ ἐπαινέω, Xen. abest, ut existimem, πόρρω εἰμὶ τοῦ οἴεσθαι, Plat. πολλοῦ γε δεῖ, id. atque hæc ita se non habent, multum abest, ἔχει δὲ οὐχ ὕτω ταῦτα, οὐδ' ἐγγὺς, Dem.
Multus, πολὺς, πολλὴ, πολὺ, Dem. πάμπολυς, Xen.
Munctio, ἡ ἀπόμυξις, εως.
Mundanus, κοσμικὸς, ὴ, όν, Chrys.
Munditer, καθαρῶς, Plut.
Munditia, seu Mundities, ἡ καθαρότης, ητος, Hermog. munditiæ studiosus, ὁ ᾗ ἡ φιλόκαλος, υ, Isocr.
Mundo, καθαρίζω, Naz.
Mundus, καθαρὸς, ὰ, όν, Xen.
Mundus, i, ὁ κόσμος, Dem. τὸ πᾶν, Plut. muliebris, ὁ κόσμος γυναικεῖος, Plat.
Munerarius, seu Munerator, ὁ ἀγωνοθέτης, υ, Lucian. donator, ὁ δωρήτης, υ, Plut.
Munero, seu Muneror, δωρέομαι, Lucian. aliquem aliqua re, τί τινι, Xen.
Mungo, ἀπομύττω, Xen.
Munia. Vide *Officium*.
Municeps, ὁ συντελεστὴς, ὁ πολίτης, Xen. ὁ δημότης, υ, id. ὁ ἰσοτελὴς, Dem.
Municipalis. e, συντελεστικὸς, ὴ, όν, homo, δημοτικὸς ἄνθρωπος, Dion. Hal.
Municipatim, κατὰ κωμοπόλεις.
Municipium, ἡ κωμόπολις, εως, Strabo.
Munifice, δωρηματικῶς, δαψιλῶς, Bas.
Munificentia, ἡ μεγαλοδωρία, ας, Herodian. ἡ πολυδωρία, Xen.
Munificus, a, um, ὁ ᾗ ἡ μεγαλόδωρος, υ, Plut. ὁ ᾗ ἡ φιλόδωρος, Dem.
Munimen, seu Munimentum, τὸ ἐπιτείχισμα, Dem. τὸ τεῖχος, τὸ ὀχύρωμα, τὸ ἀσφάλισμα.
Munio, τειχίζω, aliquid, τὶ, Xen. muris æneis, τείχεσι χαλκοῖς, Æsch. ἀσφαλίζω, περιτειχίζω τι, seu τινὶ, Thuc. urbem præsidiis, κρατύνομαι πόλιν φρουραῖς, id. muro, περιβάλλομαι τεῖχος πόλει, Aristot. seu πόλιν τείχει, Isocr. locum, ὀχυρὸν ποιέομαι τόπον, Dem. viam, ὁδοποιέω, Dem.
Munitio, ὁ περιτειχισμὸς, οῦ, Thuc. ἡ περιτείχισις, id. via, ἡ ὁδοποιΐα, Xen.
Munitus, ὀχυρὸς, ὰ, όν, Dem. τετειχισμένος, ένη, ένον, Isocr. præsidio, ὁ ᾗ ἡ ἔμφρουρος, υ, Dem. civium benevolentia, τῇ τῶν πολιτῶν εὐνοίᾳ δορυφορέμενος, Isocr.
Munus, donum, τὸ δῶρον, Dem. Confer *Donum*, officium, τὸ ἔργον, Dem. Confer *Officium*.
Munusculum, τὸ δωρίδιον, υ.
Muræna, ἡ μύραινα seu σμύραινα, Aristot.
Muralis, e, τειχικὸς, ὴ, όν.
Murex, τὸ κογχύλιον, υ, Gal. ἡ κογχύλη, ης, Philo.
Muria, ἡ ταριχεῖα, ας, Aristot. condio, ταριχεύω, Plat. ἁλμεύω, Diosc.
Murinus, a, um, μύϊνος, ίνη, ῖνον, ὁ ᾗ ἡ μυώδης, ους, Plut.
Murmur, seu Murmuratio, ὁ γογγυσμὸς, οῦ, LXX. ὁ ψόφος· leve, ὁ ψιθυρισμὸς, οῦ, Plat.
Murmurillo, ψιθυρίζω, Plut.
Murmuro, γογγύζω, N. T. aliquid mecum, βρενθύομαί τι πρὸς ἐμαυτὸν, Lucian. leviter, ψιθυρίζω, Plut.
Murrha, ἡ μύῤῥα, ας, Hipp.
Murrhinus, μύῤῥινος, ίνη, ινον.
Murus, τὸ τεῖχος, firmissimus, ἀθάνατον, Isocr. murum condere, τεῖχος ἱστάναι, Dem. restaurare, ἀνιστάναι· erigere, ἀνορθοῦν· perfodere, διορύττειν· diruere, καθαιρεῖν, seu καθαιρεῖσθαι· κατασκάπτειν, id.
Mus, ὁ μῦς, μυὸς, Aristot. major, ὕραξ, Schol. Nic. araneus, ἡ μυογάλη, Diosc.
Musa, ἡ Μοῦσα, Diod. Sic.
Musca, ἡ μυῖα, Aristot. canina, ἡ κυνόμυια, Philo.
Muscarium, ἡ σίβη, ἡ μυιοσίβη, Epigr.
Muscerda, ὁ μυόκοπρος· μυῶν ἄφεδος, Diosc.
Muscipula, ἡ μυάγρα, ας, τὸ μύσφωνον.
Muscosus, ὁ ᾗ ἡ βρυώδης, ους, Gal.
Musculosus, ὁ ᾗ ἡ μυώδης, Gal.
Musculus, ὁ μυΐσκος, υ, pars carnis, ὁ μῦς, ὸς, Gal. musculis carens, ὁ ᾗ ἡ ἄμυος, id.
Muscus, τὸ βρύον, Aristot. τὸ μνίον, Diod. Sic.
Museum, τὸ μουσεῖον, υ, Plut.
Musica, ἡ μουσικὴ, ῆς, sc. τέχνη, Plut.
Musice, μουσικῶς, Plut.
Musicus, μουσικὸς, ὴ, όν, Plut.
Musicus, i, ὁ μουσικὸς, οῦ, Plut.
Mussito seu Musso, μύζω, Plut. γογγύζω.
Mustaceus, γλυκύσιος, ία, ιον, Diosc.
Mustacium, τὸ μυστάκιον, υ, Athen.
Mustela, ἡ γαλὴ, ῆς, Aristot. ἡ ἰκτὶς, ίδος.
Mustelinus, ὁ ᾗ ἡ γαλιώδης, ους, Aristot.
Musteus, γλυκύσιος, ία, ιον, Diosc.
Mustulentus, ὁ ᾗ ἡ γλυκώδης, ους.
Mustum, τὸ γλεῦκος, ους, N. T.
Mutabilis, e, μεταβλητικὸς, ὴ, όν, Aristot. facile, ὁ ᾗ ἡ εὐμετάβλητος, υ, Athen.
Mutabiliter, μεταβλητικῶς.
Mutatio, ἡ μεταβολὴ, ῆς, vitæ, τοῦ βίου, Isocr. et conversio, ᾗ μετάστασις, εως, Dem. mutationem facio, μεταβολὴν ποιέομαι, Isocr. ingruere subito, προσπίπτειν ἄφνω· fieri, accidere, γίγνεσθαι· accipere, λαμβάνειν, id. habere, χρῆσθαι τῇ μεταβολῇ, id. sine mutatione, ἀμεταπτώτως, Isocr.
Mutilatio, ὁ ἀκρωτηριασμὸς, Diosc. ἡ κόλωσις, Aristot. ἡ ἀναπηρία, ἡ πήρωσις, id.
Mutilatus, πεπηρωμένος, ένη, ένον, Dem. naribus, ἠκρωμένος ῥῖνας, Strabo.
Mutilo, κολόω, aliquid, τὶ, Theophr. κολοβόω τι, Aristot. ἀκρωτηριάζω τι, Diosc. πηρόω.
Mutilus, ὁ ᾗ ἡ κολοβὸς, οῦ, Aristot. κυλλὸς, ὴ, όν, Gal. ὁ ᾗ ἡ ἀνάπηρος, Plut.
Mutio, χρύζω, Lucian. μύζω, Aretæus.
Muto, μεταλλάττω, aliquid, τὶ, Æschin. leges, μεταποιέω νόμους, Dem. rempublicam, μεταβάλλω πολιτείαν, Isocr. mores, τρόπους, idem. faciem in varias formas, ἀλλάττω εἴδος εἰς πολλὰς μορφὰς, Plat. aliquid cum aliquo, ἀλλάττω τί τινος, Plut. terram subinde, ἀμείβω ἄλλην γῆν ἐξ ἄλλης, Lucian. civitatem, ἀμείβομαι ἄλλοτε ἄλλην πόλιν, id. ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως, Plat. sententiam, ἀλλοιόομαι γνώμην, Thuc. vestem, μεταμφιεννύω, Lucian.
Mutuatio, ὁ δανισμὸς, οῦ, Plat.
Mutuatitius, a, um, δανειστικὸς, ὴ, όν, δανειστὸς, ὴ, όν.
Mutue, ἀμοιβαδόν.
Mutuo, *adv.* καταλλάγδην, ἀμοιβαδὸν, Theodoret. se amant, ἀλλήλοις φιλοῦσι, Aristot. pugnare, μάχεσθαι πρὸς ἀλλήλους, Isocr. se mutuo complecti, ἀλλήλους περιβάλλειν, Dion. Hal. se mutuo interficere, ἀλληλοκτονεῖν, Hipp.
Mutuo seu Mutuor, δανίζομαι, pecuniam ab aliquo, χρήματα παρά τινος, Dem. ἀπό τινος, Plut. magno fœnore, ἐπὶ μεγάλῳ τόκῳ, id. ad aliquid, εἴς τι, id.
Mutus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἄλαλος, LXX. ὁ ᾗ ἡ ἄφωνος, Philo. κωφὸς, ὴ, όν, id. ἰνιὸς, ὰ, όν, Aristot.
Mutuum, τὸ δάνειον, υ, Aristot. τὸ δάνεισμα, ατος, Bas. repeto, τὸ δάνειον ἀπαιτέω, Dem. reddo, ἀποδίδωμι, id. mutuo do aliquid, δανίζω εἴς τι, Aristot. accipio, sive recipio, δέχομαι τὸ δάνειον, Dem.
Mutuus, a, um, ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, sermo, λόγος.
Myrias, ἡ μυριὰς, άδος.
Myrica, ἡ μυρίκη, ης, Diosc.
Myropola, ὁ μυροπώλης, υ, Athen.
Myropolium, τὸ μυροπωλεῖον, Aristoph.

Myrrha,

Myrrha, ἡ μύῤῥα, ας, Hippocr. me imbuo, σμυρνίζομαι, N. T.
Myrrheus, σμύρινος, ίνη, ινον, LXX.
Myrtetum, ὁ μυρρίνων, ῶνος, Aristoph.
Myrtinus, a, um, μύρτινος, ίνη, ινον.
Myrtites, ὁ μυρτίτης, ου, Diosc.
Myrtus, ἡ μύρτος, Diosc. ἡ μυρσίνη, ης, Gal.
Mysta, ὁ μύστης, ου, Plut.
Mystax, barba, ἡ μύσταξ, ακος, Poll.
Mysterium, τὸ μυστήριον, ου, N. T.
Mysticus, μυστικὸς, ὴ, όν, Naz. ὁ ἢ ἡ μυστηριώδης, ους, Plut.
Mythologus, ὁ μυθολόγος, ου, Plat.
Mythologia, ἡ μυθολογία, ας.
Mythologicus, μυθολογικὸς, ὴ, όν, Plat.

N.

NABLIUM, τὸ νάβλιον, ἡ νάβλα, LXX. Nactus. Vide *Adeptus.*
Næ! νὴ, per Deos, νὴ τὸν Θιὸν, Plat. per Jovem, ναὶ μὰ Δία, Xen.
Nænia, ὁ αἶνος ἰάλιμος, Athen. ἐπικήδιος, μονῳδία.
Nævus, τὸ φῦμα, ατος, Aristot.
Nam, γάρ. Confer *Enim.*
Namque, idem quod *Nam.*
Nanciscor, συγχάνω, aliquid, τινὸς, Dem. ἐπιτυγχάνω τινὸς, idem. ἐπιλαμβάνω τινὸς, Aristot. περιποιῦμαι.
Nanus, ὁ νάνος, Aristot. ὁ ἢ ἡ νανώδης.
Naphtha, ἡ νάφθα, ης, Diosc.
Napus, τὸ βύνιον, ου, Diosc.
Narcissinus, ναρκίσσινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, Diosc.
Narcissus, ὁ vel ἡ νάρκισσος, ου, Theophr.
Nardinus, νάρδινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, Athen.
Nardus, ἡ νάρδος, Diosc. nardi spica, ἡ ναρδόταχυς, Gal.
Nares, αἱ ῥῖνες, ῶν, Xen. τὰ ῥινία, ων, Aristot. οἱ ῥώθωνες, ων, Dion. Hal. naribus indago, ῥινηλατέω, Longin. nares amputo, ῥινοτομέω, Eustath. αἰκίζω ῥῖνας, Strabo. nare trahere aliquem, τῆς ῥινὸς ἕλκειν τινὰ, Lucian.
Narrabilis, e, διηγητὸς, ὴ, όν.
Narratio, ἡ διήγησις, ἡ περιήγησις, Lucian. historica, ἡ ἀφήγησις, ιος, Herodian. τὸ διήγημα.
Narratiuncula, τὸ διηγημάτιον.
Narrator, ὁ διηγητὴς, οῦ.
Narro, διηγέομαι, alicui omnia quæ acciderunt, τινὶ πάντα τὰ γεγενημένα, Dem. quæ fecit, διέξιμι πάνθ' ὅσα πώποτ' ἔπραξε, id. aliquid accurate de aliquo, διέρχομαί τι ἀκριβῶς περί τινος, Isocr. audita, ἱστορίαν ἐξ ἀκοῆς, Diod. Sic. hoc tibi, λέγω σοι τοῦτο, Xen.
Nascor, γίγνομαι, seu γίνομαι, φύομαι, parentibus claris, ἐκ πατέρων εὐδοκιμούντων, Isocr. iisdem sc. parentibus, ἀπὸ τῶν αὐτῶν, idem. honesto loco, καλῶς, Dem. genere sordido, κακῶς, Isocr. Confer *Natus.*
Nassa, ὁ κύρτος, Plut. in nassam aliquem trahere, εἰς κύρτον ἕλκειν τινὰ, Ælian.
Nasturtium, τὸ κάρδαμον, Diosc.
Nasus, ὁ μυκτὴρ, ῆρος, nasum aduncum habens, γρυπὸς, ὴ, όν, id. naso suspendo, μυκτηρίζω, N. T. Confer *Nares.*
Nasatus, ὁ ἢ ἡ ἰδρὶν, νος, Xen.
Nata, ἡ θυγάτηρ, τρὸς. Confer *Filia.*
Natabulum, τὸ νηχτὸν.
Natales, ium, τὸ γένος, ους. Confer *Genus.*
Natalis, e, ὁ ἢ ἡ γενέθλιος, ου, Plat. dies, ἡμέρα γενέσιος, LXX. ad natalem diem pertinens, γενεθλιακὸς, ὴ, όν.
Natalitius, γενεθλιακὸς, ὴ, όν.
Natatilis, νηκτικὸς, ὴ, όν, Bas.
Natatio, seu Natatus, ὦς, ἡ νῆξις, ιος, Plut.
Nates, αἱ σφυραὶ, ῶν, Aristoph. τὰ σφυρᾶια, ων, Poll. οἱ γλουτοὶ, ῶν, Herodot.
Natio, τὸ ἔθνος, ους, Dem. τὸ γένος, ους· natione peregrinus, τῷ γένει ξένος, Dem. Syrus, τὸ γένος Σῦρος, Synes. τὸ φῦλον.
Nativitas, ἡ γενεσὶς, ἧς, Aristot.
Nativus, ὁ ἢ ἡ ἐγγενὴς, ὲς, ὁ ἢ ἡ αὐτοφυὴς, ὲς, portus, λιμὴν, Thuc.
Nato, κολυμβάω, N. T. νέω, Thuc. νήχομαι, Diod. Sic. secundo vento et flumine, κατὰ ἄνεμον ἢ ῥῦν, Plut.
Natrix, ὁ ὕδρος, Aristot.
Natu, τῇ ἡλικίᾳ, major, ἡλικίᾳ προίσχων, Plat. minor, ἐν τοῖς κατὰ γένεσιν χρόνοις ὑστερίζων, Philo. admodum grandis, εὖ μάλα πρεσβύτης, Plat.
Natura, ἡ φύσις, ως, humana, ἀνθρωπίνη, seu ἀνθρώπων, Dem. esse vel fieri aliquid natura, εἶναί τι, seu γίγνεσθαι φύσει· insitum esse alicui a natura, ὑπάρχειν τινὶ τῇ φύσει· insitus natura, ὁ ἢ ἔμφυτος, υ· natura sum, πέφυκα, id. naturam talem habere, ἔχειν τοιαύτην φύσιν, Isocr. excedens, ὑπερβεβηκὼς τὴν φύσιν, Dem.
Naturalis, φυσικὸς, ὴ, όν, Aristot.
Naturaliter, φυσικῶς, Plat.
Natus, γεγονὼς, υῖα, ὸς, claris parentibus, ἐκ πατέρων εὐδοκιμούντων, Isocr. bonis parentibus, φῶς ἀγαθῶν πατέρων, Plut. a Jove ratione matris, ὧν ἀπὸ Διὸς πρὸς μητρὸς, id. patre divite, πατρὸς ὢν πλουσίου, Plat. ex familia totius civitatis nobilissima, γένους τῷ πρώτῳ ἐν πόλει ὤν, Lucian. ex magna et beata domo seu familia, ὢν ἐξ οἰκίας μεγάλης ἢ γένους εὐδαίμονος, Plat. annos quatuordecim, γεγονὼς ἔτη τέσσαρα ἢ δέκα, Isocr.
Natus, ὁ υἱὸς, οῦ. Confer *Filius.*
Navale, ὁ ναύσταθμος, Lucian.
Navalis, ναυτικὸς, ὴ, όν, Aristot. prælium, ἡ ναυμαχία, ας, Xen. committo contra aliquem, ναυμαχίαν πρός τινα, Lycoph. navali prælio supero aliquem, καταναυμαχίᾳ τινὰ, Strabo.
Navarchus, ὁ ναύαρχος, Thuc. sum, ναυαρχέω, Xen. navarchi officium, ἡ ναυαρχία, ας, Thuc.
Nauci, τῷ περιψήματος, facio, παρ' οὐδὲν ἡγέομαι, seu τίθεμαι, Lucian. ὡς περίψημα καταφρονέω.
Nauclericus, ναυκληρικὸς, ὴ, όν, Athen. vitæ genus, τὰ ναυκληρικὰ, ῶν, Plat. ἡ ναυκληρία, ας, Aristot.
Nauclerus, ὁ ναύκληρος, Plut.
Naufragium, τὸ ναυάγιον, υ, Plut. ἡ ναυαγία, ας, Dem. facio, ναυαγέω, Dem.
Naufrago, ναυαγέω, Dem.
Naufragus, a, ὁ ἢ ἡ ναυαγὸς, οῦ, Xen.
Navicula, τὸ πλοιάριον, υ, Xen.
Navicularia, ἡ ναυκληρία, ας, Aristot.
Navicularius, ὁ ναύκληρος, υ, Plut.
Naviculator, ὁ ναύκληρος, υ, Plut.
Navigabilis, ὁ ἢ ἡ πλώϊμος, υ, Dem. πλωτὸς, τὸν τόν.
Navigatio, ὁ πλόος, contr. πλοῦς, οῦ, Thuc. secunda, πλοῦς ὔριος, Lucian. ἡ εὔπλοια, ας, Philo.
Navigiolum, τὸ πλοιάριον, Xen.
Navigium, τὸ πλοῖον, Thuc.
Navigo, πλέω, Xen. ναυτίλλομαι, Lucian.
Navis, ἡ ναῦς, ναὸς, Plut. τὸ πλοῖον, υ, Thuc. prædatoria, σκάφος πειρατικὸν, Phil. τὸ πειρατήριον, υ, Dion. Halicarn.
Navita, seu Nauta, ὁ ναύτης, ου, Xen.
Navitas, ἡ ἐπιμέλεια, ας. Confer *Industria.*
Naviter, ἐπιμελῶς, Dem.
Naulum, τὸ ναῦλον, υ, Plut. τὸ ναυβόλιον· naulo colo, ναυλόω, navem, τὸ πλοῖον, id.
Naumachia, ἡ ναυμαχία, ας, Thuc.
Navo, σπουδάζω, operam alicui rei, περί τινες, Plat. περί τι, Herodian. σπουδὴν ἔχω περί τινος, Plut. πρός τι, Dem. ἐπί τινι, Lucian.
Naupegus, ὁ ναυπηγὸς, οῦ, Thuc.
Nausea, ἡ ναυτία, Thuc. quodvis fastidium, ἡ ἄσα, Diosc. nauseam creare, ἄσην παρέχειν, Plat. sedare, πραΰνειν, Diosc. nausea laborans, ὁ ἢ ἡ ἀσώδης, ους, Gal. ἀσώμενος, ίνη, ινον, id.
Nauseo, ναυτιάω, Lucian. ἀσάομαι, Gal.
Nauseosus, ὁ ἢ ἡ ναυτιώδης, ους, Plut.
Nauta. Vide *Navita.*
Nauticus, ναυτικὸς, ὴ, όν, Aristot.
Navus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐπιμελὴς, ὲς, Dem.
Ne, μὴ, miremini, Σαυμάσητε, Dem. ne defendite, μὴ ἀμύνισθε· ne faciatis, μὴ ποιήσαιτε· isti vero ne decreto quidem per me edito facere voluerunt, ἕτοι δὲ, οὐδὲ γράψαντος ἐμοῦ, ταῦτα ποιεῖν ἠθέλησαν· ne quid aliud dicam, ἵνα μὴ ἄλλο εἴπω, idem. ne idem tibi eveniat, ἵνα μὴ τὸ αὐτὸ πάσχῃς, Isocr. ne tyrannis existeret, ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι τυραννίδα, Plut. obstare alicui ne videat, κωλύειν τινὰ τοῦ ὁρᾶν, Dem. prohibuit ne quis servos contumelia adficeret, ἐκώλυσε, μηδ' οἰκέτας εἰς τὰς δίκας ὑβρίζειν, id. ut ne te impediam, μή σε κατακωλύω, Xen. videndum, ne, vel ut ne videamur, δεῖ σκοπεῖν, ὅπως μὴ δόξωμεν, idem. ut ne singula commemorem, ἵνα μὴ καθ' ἕκαστα λέγων διατρίβω, idem. ne dictu quidem fas est, μηδ' εἰπεῖν θέμις, Plat. ita ne terra quidem, οὐδ' ἀράγει ἡ γῆ, Xen. desinesne fallere? ἆρα παύσεις φενακίζειν; Aristoph. vosne, an ille? πότερον ὑμεῖς; ἢ ἐκεῖνος; Dem.
Nebula, ἡ νεφέλη, τὸ νέφος, ἡ ὁμίχλη, Aristot.
Nebulo, ὁ ὠδεινὸς ἄξιος, ὁ εὐτιδανὲς, οῦ.
Nebulosus, ὁ ἢ ἡ ὁμιχλώδης, ους, Plut. ὁ ἢ ἡ νεφώδης.
Nec, οὐδὲ, non de gloria, nec de parte agri, ἐ περὶ δόξης, οὐδ' ὑπὲρ μέρους χώρας, Dem. nec longa, nec inutilis oratio, λόγος ἔτε μακρὸς, ἔτε ἀνωφελὴς, Isocr. quæ facta turpia sunt, ea nec dicta honesta puta, ἃ ποιεῖν αἰσχρὸν, ταῦτα νόμιζε μηδὲ λέγειν εἶναι καλόν, id. nec nunc, nec rursus, μήτε νῦν, μητ' αὖθις, Dem. non neque nec-nec, ἐ οὐδὲ ἔστ' ἔτε, Isocr.
Necessarie, seu Necessario, ἀναγκαίως, Isocr. ἐκ τοῦ ἀναγκαίου, Dion. Hal. ἀνάγκη, Plat. hoc agit, ἐξ ἀνάγκης τοῦτο ποιεῖ, Dem.
Necessarius, ἀναγκαῖος, αία, αῖον, res, πρᾶγμα, Dem. cognatus, ὁ προσήκων, οντος, id. ὁ τῷ γένει προσήκων, Isocr. ὁ ἀναγκαῖος, ου, id. ἐπιτήδειος.
Necesse, ἀνάγκη, est, ut caute agam, φυλάττεσθαι, Dem. ut breviter dicam, ἀναγκαῖόν ἐστι βραχέα εἰπεῖν, id.
Necessitas, ἡ ἀνάγκη, extrema, διωτάτη, Dem. magna, μεγάλη· multa, πολλή· necessitatem impono dicendi aliquid, ἀνάγκην τοῖς λέγειν τι· incidere, συμπίπτειν, id. esse, εἶναι· in necessitatem adducere aliquem, ἄγειν εἰς ἀνάγκην τινά· venire, ἔρχεσθαι εἰς ἀνάγκην· coactum necessitate aliquid facere, καταλειφθέντα ὑπ' ἀνάγκης ποιεῖν τι, id.
Necessitudo, idem quod *Necessitas*, conjunctio necessaria, ἡ οἰκειότης, Dem. cognationis, τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα, id. est mihi cum illo, οἰκειότης ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν, Plut. οἰκείως ἔχω πρὸς αὐτὸν, id.
Necessum, idem quod *Necesse.*
Neco, κτείνω. Confer *Interficio.*
Necromantia, ἡ νεκρομαντεία, ἡ νεκυομαντεία.
Nectar, τὸ νέκταρ, αρος, Athen.
Nectareus, a, um, νεκτάρειος, εία, ειον, Lucian.
Necto, πλέκω, aliquid, τὶ, Theophr. dolos, μηχανὰς, Plat. συνίημι.
Necubi, μήπου, fiat jactus lapidum, γένοιτό τις βολὴ τῶν λίθων, Herodian.
Necunde, μήποθεν.
Nedum, οὐχ ὅσον, excelluisse, nedum ut lateret, προέχειν, οὐχ' ὅσον λανθάνειν, Aristid. ne homini quidem, nedum Deo, οὐδὲ ἀνθρώπῳ, μὴ ὅτι δὴ (μήτι, μήτιγε, μήτι δὴ, μήτιγε δὴ, μὴ ὅτι γε) Θιῷ, Plat.
Nefandus, ὁ ἢ ἡ ἄῤῥητος, ου, N. T. ὁ ἢ ἡ δύσφατος.
Nefarie, ἀθεμίτως.
Nefarius, ὁ ἢ ἡ ἄθεμος, υ, N.T. ὁ ἢ ἡ ἀθέμιτος, υ, Xen. ὁ ἢ ἡ ἀθέμιτος, υ, facinus, ἔργον, Herodian. ἡ ἀνοσιουργία, Philo. ἀνόσιος.

Nefas, ἡ ἀνοσιουργία, ας, est, οὐχ ὁσιόν ἐστι, Isocr. ἐ θέμις ἐστὶ, Dem.
Nefastus, ὁ ᾧ ἡ ἀθέμιστος, Xen. ἡ ἀποφρὰς, άδος, dies, ἡμέρα, Lucian. porta, ἡ πύλη, Plut.
Negatio, ἡ ἀπόφασις, Aristot. ἡ ἄρνησις.
Neglectio, seu Neglectus, ἡ ἀμέλεια, ας, Xen. neglectui habere aliquid, ἀμελῶς ἔχειν τινὸς, περί τινά τι, Xen.
Negligens, ὁ ᾧ ἡ ἀμελής.
Negligenter, ἀμελῶς, Isocr. ἀκηδίως.
Negligentia, ἡ ἀμέλεια, Xen.
Negligo, ἀμελέω, aliquid, τινὸς, Isocr. περί τινος, Dem. amicos, ὀλιγωρέω τῶν φίλων, Isocr. ὀλιγώρως ἔχω φίλων, magistratus, ἀφροντιστέω τῶν ἀρχόντων, Plat.
Nego, ἀρνέομαι, aliquid, τι, Dem. ἕξαρνός εἰμι τινος, Isocr. ἕξαρνος γίνομαί τινος, id. hæc ita habere. ἕξαρνος γίνομαι, ὡς ἐχ ὕτω ταῦτα ἔχει, Aristid.
Negotialis, πραγματικὸς, ἡ, ὀν, Hermog.
Negotiatio, ἡ πραγματεία, Isocr. mercatoria, ἡ ἐμπορία, Bas.
Negotiatorius, πραγματευτικὸς, ἡ, όν.
Negotiolum, τὸ πραγμάτιον, ᾳ, Aristoph.
Negotior, διαπραγματεύομαι, N.T. *ut mercator*, ἐμπορίαν ποιέομαι, Isocr. ἐμπορεύομαι.
Negotiosus, ὁ ᾧ ἡ πραγματώδης, ους, Isocr.
Negotium, τὸ πρᾶγμα, Dem. τὸ ἔργον, ου, id ai πράξεις, εων, Herodian. negotia et multi labores, πολλοὶ πόνοι ᾧ πραγματεῖαι, Dem. multum negotii, πολὺ πραγμάτων, id. negotia facessere alicui, ἀσχολίαν ποιεῖν τινι, id. ποιεῖν τινα πράγματα, Isocr. παρέχειν τινὶ ἔργον, Plat. negotiis occupari, ἀσχολεῖσθαι, Aristot. in aliquo, ἄσχολον γίνεσθαι διά τι, Dem. εἶναι πρός τινι, Aristot. περί τι, Xen. citra negotium, ἀπονητὶ, Lucian. nullo negotio, ἀπόνως, Xen.
Nemesis, ἡ Νέμεσις, εως.
Nemo, οὐδεὶς, ενὸς, Aristot. est, qui non, οὐδείς ἐστιν, ὅστις οὐ, Isocr. οὐκ ἔστιν, ὅστις οὐκ, id.
Nemoralis, ὁ ᾧ ἡ ἀλσώδης, ους, Athen.
Nemorosus, ὁ ᾧ ἡ ὑλώδης, ους, Xen.
Nempe, ἀμέλει, Dem. δηλαδή
Nemus, τὸ νέμος, τὸ ἄλσος, Herodian.
Neo, νήθω, Lucian. fila, κλώθω μίτον, id.
Nepa, ὁ σκορπίος, ου, Aristot.
Nepenthes, τὸ νηπενθὲς, sc. φάρμακον, Hom.
Nephriticus, νεφριτικὸς, ἡ, όν, Gal.
Nephritis, ἡ νεφρῖτις, ίδος, Thuc.
Nepos, *ex filio*, ὁ υἱωνὸς, ῦ, Plut. υἱιδοῦς, ῦ, Aristot. ὁ υἱιδιὸς, ἰους, Isocr *ex filia*, ὁ θυγατριδοῦς, ῦ, Dem. ὁ ἐκ τῆς θυγατρὸς υἱὸς· *ex fratre vel sorore*, ὁ ἀδελφιδοῦς, ῦ, Poll helluo, ὁ ἄσωτος, ου. Confer *Helluo*.
Nepotor, ἀσωτεύομαι
Neptis, *ex filio*, ἡ νέωνη, ης· *ex filia*, ἡ θυγατριδῆ, ης, Philo. *ex fratre vel sorore*, ἡ ἀδελφιδῆ, ης, Xen.
Neptunus, ὁ Ποσειδῶν, ῶνος.
Nequam, πονηρὸς, ὰ, όν, Dem. φαῦλος, η, ον.
Nequando, μήποτε, Dem.
Nequaquam, οὐδαμῶς, Dem οὐδαμὴ id. μηδαμῶς, id. μηδαμῇ, id. ἥκιστα, Herodian.
Neque, οὐδὲ, Dem. ὅτι, id. neque non, ἀλλὰ μὴν, Herodian. neque vero neque tamen, ὅτι μὴν, id. ἐ μὴν, id. neque etiam, μήτι μὴν, id. Confer *Nec*.
Nequeo, ἀδυνατέω. Plut. ἀδυνάτως ἔχω, Dem.
Nequidquam, μάτην, Plut
Nequis, μή τις, ne quid nimis, μηδὲν ἄγαν.
Nequiter, πονηρῶς, μοχθηρῶς, Plat.
Nequitia, ἡ μοχθηρία, Dem. ἡ πονηρία, id. ἡ κακεργία.
Nervose, νευρωδῶς.
Nervositas, τὸ νευρῶδες, ους.
Nervosus, a, um, ὁ ᾧ ἡ νευρώδης, ους, D'osc.
Nervus, τὸ νεῦρον, Gal. nervi belli pecuniæ, νεῦρα τῆ πολέμω τὰ χρήματα Dem. nervos omnes intendo, διατείνομαι τὰ κάλλιστα πρέττειν, Aristot. adhibeo, νευρόω, Phil incido, ἀπονευρίω, Suid. νευροκοπέω, LXX. ἰκνευρίζω, Dem. resolvo, παρανευρίζω, Aristot.
Nescio, ἀγνοέω, res, τὰ πράγματα, Dem quomodo, ἐκ οἶδα, ὅπως, Plat. ὅν τινα τρόπον, Dem. quid, ἐκ οἶδ' ὅ τι, id. quare, ἐκ οἶδα, διὸ ὅτι, id. quis, ἄνομα λιγίτω ἄλλος, Ælian.
Nescius, ἀγνοῶν, οῦσα, οῦν, Isocr. ὁ ᾧ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, Philo. ὁ ᾧ ἡ ἄπειρος, ου, Dem. οὐκ εἰδώς.
Neu, seu Neve, μήτε. Confer *Nec, Neque*.
Neuter, οὐδέτερος, έρα, ερον, Plat. neutram in partem, οὐδετέρωσι, Gal. neutram partem sequi, μέσον ἑαυτὸν φυλάττειν, Luc.
Neutiquam, idem quod *Nequaquam*.
Neutralis, οὐδέτερος, έρα, ερον, Plat. neutras partes sequens, μέσος, η, ον, Lucian.
Neutro, οὐδετέρως.
Nex, ὁ φόνος. Confer *Cædes, Mors*.
Nexilis, πλεκτὸς, ὴ, όν, Plut.
Nexo, πλέκω, Theophr.
Nexus, ûς, ἡ πλοκὴ, ῆς, Philo.
Ni, εἰ μή. Confer *Nisi*.
Nicratio, ἡ σκαρδάμυξις. ὁ βλεφαρισμός.
Nicto, σκαρδαμύττω, Xen. σκαρδαμυττίω, Lucian.
Nidifico, νεοττεύω, Aristot. ἐννοσσεύω, LXX.
Nidor, ἡ κνίσα, Aristot. nidore inficio, κνισάω, Dem. nidore repleo domum, κνισσόω δῶμα, Athen. sine nidore, ὁ ᾧ ἡ ἄκνισσος, Plut.
Nidulus, τὸ νεοττίδιον, ου.
Nidus, ἡ νεοττία, ας, Plut. ἡ οἰκία, ας, LXX. ἡ κατασκήνωσις, εως, N. T. ἡ καλία· nidum facio, νεοττεύω, Aristot.
Nigellus, ὑπέμελας, λαινα, λαν.
Niger, μέλας, μέλαινα, μέλαν, Aristot.
Nigredo, ἡ μελανότης, Gal. ἡ μελανία, Diosc.
Nigresco, μελαίνομαι.
Nigrico, μελανίζω.
Nigritia, ἡ μελανία, ας, Diosc.
Nigor, ἡ μελανότης, ητος, Gal.
Nihil, οὐδὲν, ενὸς, Dem. μηδὲν, ενὸς, dico, λέγω, Xen. ad rem, οὐδὲν πρὸς ἔπος, Plat. nihil aliud curant, nisi quod sibi prodesse existimant, μηδενὸς ἄλλου φροντίζονται, πλὴν ὅ, τι ἂν ὑπολάβωσιν ὠφέλιμον αὑτοῖς εἶναι, Isocr. nihil aliud spectat, nisi ut avaritiam suam expleat, μὴ ἄλλο μηδὲν σκοπεῖ, πλὴν ὅπως πλέον ἕξει, Dem nihil amplius restat, quam ut Deus fiat, οὐδὲ ἐστὶ λοιπὸν ἔτι, πλὴν Θεὸν γενέσθαι· qui nihil aliud possunt, quam decipere, οἱ οὐδὲν ἄλλο ἢ φενακίζειν δυνάμενοι· nihil est magis cavendum, quam permittere, οὐκ ἔστιν ὅ,τι μᾶλλον εὐλαβεῖσθαι δεῖ, ἢ τὸ ἐᾶν, &c. Dem nihil impedit, quo minus colloquamur, οὐδὲν κωλύει διαυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλους. Plat. Confer *Nihilum*.
Nihildum, οὐδὲν πω.
Nihilominus, μηδὲν ἧττον, quam, ἤ, Isocr. Confer sequens.
Nihilum, τὸ μηδὲν, ενὸς, Xen. nihili facio, οὐδενὸς ποιέομαι, Lys. ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεμαί τι, Plut. παρ' οὐδὲν τίθημι, Lucian. nihilo magis, οὐδέν τι, μᾶλλον, Plut. nihilo minus, quam, μηδὲν ἧττον, ἤ, Isocr. ἐχ' ἧττον, ἤ, id. ἐκ ἔλαττον, ἤ, id. homo nihili, ἄχθος τῆς γῆς, Plut. οὐδὲις Xen. ad nihilum redigo, τὸ μηδὲν ποιέω, Dion Hal.
Nil, idem quod *Nihil*.
Nilum, idem quod *Nihilum*.
Nimbosus, a, um, ὁ ᾧ ἡ ὀμβρώδης, ους.
Nimbus, ἡ ὀμβρία, ας, Theophr.
Nimie, περισσῶς.
Nimietas, ἡ περισσία, ας, τὸ περισσὸν, ῦ.
Nimiopere, λίαν. Confer *Nimis*.
Nimirum, ἀμέλει, Plut. ἦγεν, Aristot.
Nimis, λίαν, acerbum, πικρὸν, Dem. ἄγαν, ὑπερβαλλόντως, id juvenis, ὁ ἄγαν νέος· vehemens studium, ἡ ἄγαν σπουδὴ, Plat. laudare, πίρα τῦ μετρίου ἐπαινεῖν, Isocr.
Nimium, *Substant.* ἡ ὑπερβολὴ, ῆς, in aliqua re, τινὸς. Dem. *Adv.* laudare, ὑπερβάλλοντας ἐπαίνους ποιεῖσθαι περί τινος, id. Confer *Nimis*.
Nimius, ὑπερβαλλων, socordia, ῥᾳθυμία, Dem. ὑπερβαλλόμενος, ένη, ενον, in aliqua re, ἔν τινι· ὁ, ἡ, τὸ ἄγαν, seu λίαν, nimia familiaritas, ἡ λίαν ὁμιλία, id. nimium studium, ἡ ἄγαν σπουδὴ, Plat.
Ningo, νίφω, Athen. super, ἐπινίφω, Xen. deorsum, κατανίφω, Aristoph. leviter, ὑπονίφω, Thuc.
Ninguidus, ὁ ᾧ ἡ νιφετώδης, ους, Aristot.
Nisi, εἰ μή· non est potestas, nisi a Deo, ἐκ ἔστιν ἐξουσία, εἰ μὴ ὑπὸ Θεῦ τεταγμένη, Bas. non aliter, nisi, οὐδαμῶς ἂν ἄλλως, πλὴν ἤ, Isocr. quis, nisi forte aliquis desperatus, τίς ἄν, πλὴν ἤ μή τις ἀπονενοημένος, Dem. nihil nisi divitias laudare, οὐδὲν, ἀλλ' ἢ τὸν πλοῦτον ἐπαινεῖν, Plat. nemini dicas, nisi audienti conferat, μηδενὶ λέγε, πλὴν ἂν τῷ ἀκούοντι συμφέρῃ. Isocr.
Nisus, i, ὁ σπιζίας, ου, ὁ νίσος, ου.
Nisus, ûs, ἡ πεῖρα, ας, Thuc. ἡ σπουδή.
Nitedula, μῦς ἀρουραῖος.
Nitela, ἡ λαμπηδὼς, ίδος, Aristot.
Niteo, σίλβω, Aristot. λάμπω, id.
Nitesco, λάμπομαι, Aristoph.
Nitide, σιλβηδὸν, Suid.
Nitidus, ὁ ᾧ ἡ ἔκλαμπρος, ου, Phil. σιλπνὸς, ὴ, όν, Diosc.
Nitor, ἡ σίλβωσις, Bas. ἡ σίλβη, Hesych. ἡ σίλβηδων, όνος, Suid. ἡ σιλπνότης.
Nitor, ἰσχυρίζομαι, apparatu, τῇ παρασκεῦῃ, Dem. largitionibus, ἐπισκήπτομαι τοῖς ἀναλώμασι, id. conor, πειράομαι, facere aliquid, ποιεῖν τι, Thuc.
Nitraria, τὸ νιτρωρυχεῖον, ου.
Nitratus, νιτρατὸς, ὴ, όν.
Nitrosus, ὁ ᾧ ἡ νιτρώδης, ους.
Nitrum, τὸ νίτρον, Diosc. nitri spuma, τὸ ἀφρόνιτρον, Gal. nitro eluo, ἐνιτρόω, Alex. nitro prius perfrico, προεκνιτρόω, Diosc.
Nivalis, ὁ ᾧ ἡ νιφετώδης, ους, Aristot.
Nivatus, a, um, χιονωτὸς, ὴ, όν.
Niveus, χιόνιος, ία, ιον, Athen. ὁ ᾧ ἡ χιονόχροος, ου, id.
Nivosus, ὁ ᾧ ἡ νιφετώδης, ους, Aristot.
Nix, ἡ χιὼν, όνος, Plut. confertim ruens, ὁ νιφετὸς, ῦ, Aristot.
Nixor, idem quod *Nitor*.
Nixus, ûs, ἡ πεῖρα, ας, Thuc. parturientis, ἡ ὠδὶν, seu ὠδὶς, ῖνος, Plut.
No, νέω, Thuc. νέομαι, Gal. νεύω, Plut. νήχομαι, id.
Nobilis, ὁ ᾧ ἡ γνώριμος, Dem. Confer *Clarus, Natus*. nobili loco natus, ὁ ᾧ ἡ εὐγενὴς, Aristot. γενναῖος, αία, αῖον. Confer *Natus*.
Nobilitas, ἡ εὐγένεια, Aristid. ἡ εὐδοξία.
Nobiliter, εὐδόξως, Dem. εὐγενῶς, Plut.
Nobilito, εὐδόκιμον ποιέω, nobilitor aliqua re, εὐδοκιμέομαι ἐπί τινι, Herodian.
Nocens, βλάπτων, Isocr. Confer *Noxius*.
Nocenter, βλαβερῶς.
Noceo, βλάπτω, valde alicui, μεγάλα βλάπτω τινὰ, Dem. πολλὰ ᾧ μεγάλα βλάπτομαι τιὰ· πολλὰ ζημιόω τινά· urbi, λυμαίνομαι τὴν πόλιν, id. Confer *Damnum*.
Nocivus, βλαβερὸς, ὰ, όν, Xen.
Noctambulo, ὁ νυκτιπλάνος, ου, Lucian.
Noctescit, νὺξ ἐπίρχεται, Hom.
Noctiluca, ὁ νυκτολαμπὴς, ίδος, πυγολαμπὰς, άδος, Aristot.
Noctivagus, ὁ νυκτιπλάνος, ου, Lucian.
Noctu, τῆς νυκτὸς, surgere, ἀνίσασθαι, Dem. domi manere, ἔνδον μένειν, id. furari, νύκτωρ κλέπτειν, id.
Noctua, ἡ γλαὺξ, γλαυκὸς, Aristot. aurita, ὁ ὦτος, ου, seu ὠτὸς, ῦ, id.
Nocturnus, νυκτερινὸς, ὴ, όν, Arrian. ὁ ᾧ ἡ νυκτερίδιος, Theophr. ὁ ᾧ ἡ ἰνύχιος.
Nocumentum, ἡ βλάβη, ἡ λύμη.
Nodo, δέω, Thuc.
Nodosus, πεπυκνωμένος, ὴ, όν.
Nodus, τὸ ἄμμα, ὁ δεσμὸς, ῦ, τὸ σύναμμα, ατος, solvo, λύω, Plut. arboris, ὁ ὄζος, ου, id. digiti, ὁ κόνδυλος, Aristot.
Nolo, ἀβουλέω, Plat. nolentem facere aliquid, οὐχ ἑκόντα ποιεῖν τι, Dem. ἄκοντα ποιεῖν τι, id.
Nomen, τὸ ὄνομα, Dem. τὸ ὀνόμασμα, Plat. ἡ ὀνομασία,

ἡ ὀνομασία, Aristot. impono alicui, τίθημί τινι· dare, tribuere alicui aliquod, διδόναι τινὶ ὄνομά τι· patris filio dare, ὄνομα τῷ πατρὸς διδόναι υἱῷ· compellare aliquem nomine aliquo, προσεἰπεῖν τινα ὄνομα, seu ὄνομα τί τινι· appellari aliquo nomine, προσαγορεύεσθαι ὀνόματί τινι· habere nomen aliquod, ἔχειν ὄνομά τι· sortiri aliquod nomen, τύχειν τινος προσηγορίας· esse aliquibus idem nomen, τίνα τισι ταυτὸν ὄνομα· retinere nomen aliquod, μένειν ἐπί τινος ὀνόματος· objicere alicui probri loco nomen aliquod. προφέρειν τινὶ ὡς ὄνειδος ὄνομά τι· commutare nomen rei, μετατίθεσθαι ὄνομα πράγματί τινι· delere nomen aliquod, ἐξαλείφειν ὄνομά τι, id. do et profiteor, ἀπογράφομαι ὄνομα, Xen. nomen nullum habens, ὁ ἢ ἡ ἀνώνυμος, ε, Dem. femina nomine Aglais, γυνὴ Ἀγλαΐς ὄνομα, Ælian. faustum habens, ὁ ἢ ἡ εὐώνυμος, ε, Lucian. sacrum habens, ὁ ἢ ἡ ἱερώνυμος, id. idem habens, ὁ ἢ ὁμώνυμος, Isocr. commune habens, ὁ ἢ ἡ συνώνυμος, Aristot. falsum habens, ὁ ἢ ἡ ψευδώνυμος, Æschyl. nomine tuo, ἐξ ὀνόματός σε, Isocr. nominis splendor, τὸ κλέος· claritas, ἡ εὐδοξία, Dem. obscuritas, ἡ ἀδοξία, id.

Nomenclatio, ἡ ὀνομασία, ας, Aristot.

Nomenclator, ὁ ὀνομακλήτωρ, ὁ ὀνοματολόγος, Plut.

Nomenclatura, ἡ ὀνομασία, ας, Aristot.

Nominalis, e, ὀνομαστικὸς, ἡ, ὸν, Plat.

Nominatim, ὀνομαστὶ, Dem. κατ' ὄνομα, id. ὠνομασμένως, Aristot.

Nominatio, ἡ ὀνομασία, Aristot. ἡ ὀνοματοποιΐα, Plut.

Nomino, ὀνομάζω, aliquem Romulum, τινὰ Ῥώμυλον, Plut. aliquem Empusam, καλέω τινὰ Ἔμπουσαν, Dem. προσαγορεύω τινὰ, Isocr. Confer *Nomen*, item *Appello*.

Non, ὐ, sequente Consona, Dem. ὐκ, sequente Vocali levigata, id. ὐχ, sequente Vocali adspirata, id. ὐχὶ, itidem sequente Consona: non fiet, ὐχὶ γενήσεται, Dem. non nunc, ὐχὶ νῦν· non bene, ὐχὶ καλῶς μή· solvens mercedem, δοὺς μισθόν· non tamen, ὐ μὴν, arbitror, οἶμαι· non igitur, ὐκοῦν, vult, βούλεται· non sane, ἴσως, prudentium est, σωφρόνων ἐστί· non omnino, ἴσως παντελῶς· per Deos non habeo, μὰ τὼς θεὼς ὐκ ἔχω· non equidem, ὐ γὰρ ἔγ· non solum, sed etiam, ὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ· μὴ μόνον, ἀλλὰ, id. ὐχ ὅτι, ἀλλὰ καὶ, Isocr. ὐχ ὅπως, ἀλλὰ καὶ, Dem. non solum, sed nec, μὴ ὅτι, ἀλλ' οὐδ' ἕν, idem.

Nonagenarius, ὁ ἢ ἡ ἐνενηκονταέτης, ες, Maccab.

Nonagesimus, ἐνενηκοστὸς, ἡ, όν.

Nonagies, ἐνενηκοντάκις.

Nonaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἐνενήκοντα.

Nondum, οὔπω, Isocr. μήπω, Dem. οὐδέπω, id.

Nongenti, ἐνιακόσιοι, ίαι, ια.

Nonne, πῶς ὐχὶ, omnium impudentissimi sunt? ἁπάντων ἀναισχυντότατοι τυγχάνουσιν ὄντες; Dem. nonne talis est? ὐχὶ τοιοῦτος; nonne pessimus est? πῶς οὐ κάκιστος; nonne impius est? ὐκ ἀσεβὴς; id.

Non nihil, μικρὸν, seu σμικρὸν, morari, ἐπίσχειν, Dem.

Non unquam, ἐπὶ δ' ὅτι, Herodian. indigentes, ἴσθ' ὅτι σπανίζοντες, id. ἐνίοτε, Plato.

Nonnusquam, ἐνιαχῇ, ἔνια ἔ.

Nonus, ἔνατος, άτη, ατον, Plut.

Norma, ὁ κανὼν, όνος, Æschin. ὁ γνώμων, ονος, Herodot.

Normalis, κανονικὸς, ἡ, όν.

Normatus, ὁ πρὸς γνώμονα ἐξειργασμένος.

Noscito, διαγινώσκω, Aristoph.

Nosco, seu Novi, γινώσκω, aliquid clare, τι σαφῶς, Xen. artem textoriam, ἴσημι seu εἶδω τὴν ὑφαντικὴν, Æl. Confer *Cognosco*, *Intelligo*.

Nosocomium, τὸ νοσοκομεῖον, ε.

Noster, ἡμέτερος, imperator, στρατηγὸς, Dem. urbs, ἡμετέρα πόλις, id. nostrum negotium, τὸ ἡμέτερον πρᾶγμα, id.

Nostras, ὁ ἡμεδαπὸς, ῆ, Naz.

Nota, τὸ σῆμα, Plut. τὸ σημεῖον, Dem. τὸ ἐπίσημον, Plut. inusta, ὁ κνυζὴρ, Lucian. notam inuro, καυτηριάζω, N. T. notam noctuæ inurere fronti alicujus, τίζειν εἰς τὸ μέτωπόν τινος γλαῦκα, Plut.

Notabilis, ὁ ἢ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ε, Xen.

Notabiliter, εὐγνώστως, ἐπισήμως.

Notarius, ὁ γραμματεὺς, έως· ὁ ὑπογραφιὺς, έως, Naz. ὁ ὑπογραμματεὺς, έως, Dem.

Notatio, ἡ σημείωσις, εως.

Notatu dignus, ὁ ἢ ἡ ἀξιομνημόνευτος, Xen. ὁ ἢ ἡ ἀξιόλογος, id.

Notesco, γνωρίζομαι, N. T.

Nothus, ὁ νόθος, ε, Plut.

Notifico, δηλόω τι πρός τινα, Isocr.

Notio, ἡ νόησις, εως, Plat. τὸ νόημα, ατος, prima, πρῶτον, Themist.

Notitia, ἡ γνῶσις, Aristot. Dei, ἡ θεογνωσία, Damasc. notitiam alicujus rei consequi, καταλαμβάνεσθαι τὴν γνῶσίν τινος, Æl.

Noto, σημειόω, Naz. διασημαίνω τι, Xen. ignominia, ἀτιμάζω, id.

Notorius, δηλὸς, ἡ, όν, Aristot.

Notus, ὁ ἢ ἡ γνώριμος, ε, Dem. alicui, τινὶ, Æl. an. ὁ ἢ ἡ εὐγνωστος, ε, Dem. notum facio alicui aliquid, δηλόω τι πρός τινα, Isocr. Confer *Manifestus*.

Notus, i, *ventus*, ὁ νότος, ε, Aristot.

Novacula, ὁ ξυρὸς, ῆ, Aristoph. τὸ ξυρὸν, ῆ, Poll.

Novalis, ἡ νιὸς, ε, Theophr. ἡ νιὰς, ᾶ, Xen.

Novator, ὁ νεωτεριστὴς, ῆ, Plat.

Nove, νεωστὶ, Xen. καινῶς, Isocr.

Novelletum, ὁ νεοφυτὼν, ῶνος.

Novello, νεοχμιόω, agros, νεόν ἀγρὸν, Naz.

Novellus, νεαρὸς, ὰ, όν, Plut.

Novem, οἱ, αἱ, τὰ ἐννέα, Plut. cujus sunt novem dies, ἐνναταῖος, αία, αῖον, febris, πυρετὸς, Gal.

November, ὁ ἀνθεστηριὼν, ῶνος, Dem. ὁ ἔνατος μὴν, Plut. ὁ Νοέμβριος, ε.

Novenarius numerus, ἡ ἐννὰς, άδος.

Novendialis, ὁ ἢ ἡ ἐννήμερος, ε, sacrum, τὰ ἔνναται, ων, Isæus.

Noveni, æ, a, ἔνατοι, αι, α.

Noverca, ἡ μητρυιὰ, ᾶς, Hesych.

Novercalis, e, ὁ ἢ ἡ μητρυιώδης, ες, Plut.

Novi. Vide *Nosco*.

Novies, ἐννάκις.

Novilunium, ἡ νέα σελήνη, ης· ἡ νεομηνία, ας, LXX. ἡ νεομηνία κατὰ σελήνην, Thuc.

Novissime, ἐπὶ τέλει, Lucian. πρὸς τὸ τέλος, Plut. ἐσχάτως, id.

Novissimus, ἔσχατος, άτη, ατον, Plut.

Novitas, ἡ καινότης, ητος, inventorum, τῶν εὑρημένων, Isocr.

Noviter, καινῶς, Isocr.

Novitius, νεαρὸς, ὰ, όν, Plut. miles, ὁ νεοσύλλεκτος, ε, Dion. Hal.

Novo, νεόω τι, Aristoph. νεάω τι, Theophr.

Novus, νέος, α, ον, annus, ἔτος, Herodian. cædes, φόνος, Thuc. καινὸς, ὴ, όν, Aristot. novas res molior, καινοποιῶ, Plut. καινοεργία, Plut. novarum rerum studium, ὁ νεωτερισμὸς, ῦ, Plut. ἡ νεωτεροποιΐα, ας, Thuc. τὸ φιλόκαινον, Lucian. novarum rerum studiosus, ὁ νεωτεροποιὸς, ῦ, Aristot. nova facio, νεωτεροποιῶ, Hipp.

Nox, ἡ νὺξ, Dem. media, νὺξ μέση, Thuc. intempesta, νὺξ ἀνημέρωσα, νὺξ ἀωρία· noctem insomnem ducere, ἀγρυπνεῖν τὴν νύκτα, Xen. noctem sub dio agere, νυκτερεύειν ἐν ὑπαιθρίῳ, Philo. facere aliquid nocte, ποιεῖν τι νυκτὸς, Dem. per noctem ista facis, τὴν νύκτα ταῦτα ποιεῖς· usque in noctem differre aliquid, εἰς ὀψὲ ποιεῖσθαί τι, id.

Noxa, ἡ ἄτη, ης, Dem. Confer *Damnum*.

Noxius, βλαβερὸς, ὰ, όν, alicui, τινὶ, Dem. βλάπτων, ουσα, ον, τινὰ, Plat. λυμεῶν τινος, Isocr. βλαπτικὸς, ἡ, όν.

Nubecula, τὸ νεφέλιον, ε.

Nubes, τὸ νέφος, εος, Dem.

Nubilis, e, ὁ ἢ ἡ ἐπίγαμος, ε, Dem. ὡραῖος, αία, αῖον, πρὸς γάμου, seu γάμε, Æl. ἁρμαῖος, αία, αῖον, Lucian.

Nubilum, ἡ ἀχλὺς, ύος, Gal.

Nubilus, a, um, ὁ ἢ ἡ νεφώδης, ες, Aristot. ὁ ἢ ἡ συννεφὴς.

Nubo, καλύπτω, alicui, γαμέομαι τινι, Plut. συνοικέω τινὶ, Lucian. secundo, δευτερογαμέω, Pand.

Nucetum, τὸ καρυὸν, ῶνος.

Nuceus, καρυηρὸς, ὰ, όν, fructus, καρπὸς καρύϊνος, η, ον, oleum, ἔλαιον, Diosc.

Nucleus, ὁ κυρὴν, ῆνος, Diosc.

Nuditas, ἡ γυμνότης, ητος, Chrys.

Nudius tertius, πρῴτριτα, Thuc. nudius quartus, ᾗδε ἡ ἡμέρα τετάρτη· nudius quintus, ἐν τῇ ἡμέρᾳ πρὸ τῆσδε πέμπτη· nudius sextus, πρὸς τὴν ἡμέραν πρὸ ταύτης ἕκτην, &c.

Nudo, γυμνόω, aliquid, τι, Thuc. caput, ἀποκεφαλόω, LXX.

Nudus, γυμνὸς, ἡ, όν, veste, ἐσθῆτος, Herodian. ὁ ἢ ἡ ἀνέμων· sum, γυμνητεύω, N. T. vivo, γυμνῆτα βίον ἔχω, Diod. Sic.

Nugæ, ἡ ἀδολεσχία, ας, Dem. ἡ φλυαρία, ας· ὁ λῆρος, ε, id. aniles, γραῶν μῦθος, Lucian. nugas ago, φλυαρέω, Dem. ἀδολεσχέω, id. φλυαρίαν φλυαρέω, Aristoph.

Nugalis, ὁ ἢ ἡ ληρώδης, ες, Aristoph.

Nugamentum, φλυαρία, ας, Dem.

Nugator, ὁ ληρῶν, ῶντος, Isocr. ὁ ἢ ἡ ἀδόλεσχος, Plut. φλυαρῶν, ῶντος, Isocr. ὁ σπερμολόγος, Dem.

Nugatorie, ἀδολεσχῶς, ληρωδῶς.

Nugatorius, ὁ ἢ ἡ ληρώδης, ες, Aristot. ὁ ἢ ἡ φλυαρώδης.

Nugor, ἀδολεσχέω, frustra, τηνάλλως, Dem. de aliquo, μάτην φλυαρέω περί τινος, id. ῥαψῳδέω μάτην, id. et mentis errore adficior, ληρέω ἢ στυφομαι, id.

Nullatenus, ὐδαμῶς, Dem. μηδαμῶς, id. μηδαμῇ, id. ὐδαμῇ, id.

Nullibi, ὐδαμοῦ, Laert.

Nullus, μηδεὶς, μηδεμία, μηδὲν, Dem. ὐδεὶς, ὐδεμία, ὐδὲν, Isocr. sum, μηδεὶς εἰμὶ, Soph. alius, nisi, ὐδεὶς ἄλλος, ἢ, Lycoph. μηδεὶς ἄλλος, πλὴν, Isocr. nullo modo, nullo pacto, ὐκ ἴσθ' ὅπως, Plat. ὐδαμῶς, Dem.

Num, ἆρα μὴ, Lucian. ἄρας, Aristoph. num non perii? ἰμῶν μὴ ἀπόλωλα; Plat.

Numen, τὸ θεῖον, Plut. τὸ δαιμόνιον· numine adflor, ἐνθουσιάζω, id. ἐνθουσιάσω, Philo. numine adflatus, a, um, ἐκστατικὸς, ἡ, όν, Arist. ἐνθουστικὸς, ἡ, όν, Plut. numinis adflatus, ἡ θεοληψία, ας, Plut.

Numerabilis, ἀριθμητὸς, ἡ, όν.

Numeratim, καθ' ἀριθμὸν.

Numeratio, ἡ ἀρίθμησις, ὁ καταλογος, Bas.

Numero, ἀριθμέω τι, Xen. Confer *Numerus*.

Numerose, εὐρύθμως, dicere, λέγειν, Isocr.

Numerosus, a, um, πολὺς, πολλὴ, πολὺ, ἀριθμῷ, oratio, εὔρυθμος λέξις, Aristot.

Numerus, ὁ ἀριθμὸς, ῦ, Dem. oratorius, ὁ ῥυθμὸς, ῦ, Dion. Hal. numero infinitus, κατὰ τὸ πλῆθος ἄπειρος, Plut. ἄπειρος τὸ πλῆθος, Isocr. numero decem, δέκα τὸν ἀριθμὸν, Xen. in numero hostium habere aliquem, τιθέναι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθροὺς, Dem. in nullo numero esse, ἐν οὐδενὶ μέρει εἶναι, id.

Nummatio, ἡ πολυχρημοσύνη, ης.

Nummatus, ὁ ἢ ἡ περιχρήματος, ε, Plut. bene sum, εὐχρημονέω, Plat.

Nummularius, ὁ ἀργυρογλύμων, ονος, Lucian. ὁ τραπεζίτης, ε, N. T.

Nummulus, τὸ νομισμάτιον, ε.

Nummus, τὸ νόμισμα, ατος, Aristot. τὸ κέρμα, ατος, N. T.

Nunc, νῦν, Dem. νυνὶ, id. τανῦν, id. ἤδη, id. ἐν τῷ παρόντι, id. ἐν τῷ νυνὶ, id.

Nuncio. Vide *Nuntio*.

Nuncupatio, ἡ προσαγόρευσις, εως, Lucian. ἡ ὀνομασία, ας, Aristot.

Nuncupo, προσαγορεύω, Naz. Confer *Nomino*.

Nundinæ, ἡ πανηγοπωλία, Poll. ἡ πανήγυρις, Plut.

Nundinalis, e, seu Nundinarius, πανηγυρικὸς, ἡ, όν, forum nundinarium, ἡ ἀγορὰ τῶν ὠνίων, Aristot. ἡ ἀγορὰ τῶν πωλυμένων, Thuc.

Nundinatio, ἡ καπηλεία, Chrys. ὁ πανηγυρισμὸς, ῦ, Phil.

Nundinor, καπηλεύω, aliquid, τι, Herodot. περίαμαί τι, Dem. ἀγοράζω.

Nunquam, ἐδίστοτε, fecimus, ἐποιήσαμεν, Dem. genuina existimavit, ἐδιπώποτε γνήσια ἐνόμιζε, id. μηδίποτε, Isocr. μηδεπώποτε, id. μήποτε, Xen. ἐδένα χρόνον, Isocr. nunquam non. Vide *Semper*.

Nunquis, quæ, quid? ἆρα μή τις; μῶν τις;

Nuntia, ἡ ἄγγελος, Hom.

Nuntiatio, ἡ ἀγγελία, Thuc.

Nuntio, ἀγγέλλω, aliquid, τι, Dem. victoriam urbi, νίκην εἰς πόλιν, Plut. aliquid alicui, ἀπαγγέλλω τί τινι· τινὶ περί τινος, id. Confer *Nuntium*.

Nuntium, ἡ ἀγγελία, Dem. ὁ ἄγγελος, Thuc. verum, ἀπαγγελία ἀληθὴς, Dem. adferre grave et acerbum, φέρειν ἀγγελίαν χαλεπὴν καὶ βαρεῖαν, Plat. accipere molestum, ἀκέσματος ἀκούειν βαρυτέρου, Alciphr.

Nuntius, ὁ ἄγγελος, Dem. ὁ ἀγγέλλων, οντος· nuntium mittere, ἄγγελον πέμπειν· venire alicui, ἄγγελον ἐλθεῖν τινι, id.

Nuo, νεύω.

Nuper, νεωστὶ, Isocr. ἔναγχος, Dem. πρώην, id. factus, ὁ καὶ ἡ νεοεργὴς, Plut. genitus, ὁ καὶ ἡ νεογενὴς, id. natus, ὁ καὶ ἡ ἀρτίτοκος, Joseph. ὁ καὶ ἡ νέογονος, Herodot. mortuus, ὁ καὶ ἡ νεοθανὴς.

Nuperrime, ἔγγιστα, Dion. Hal.

Nuperus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἄρτι, N. T.

Nuptiæ, ὁ γάμος, Dem. οἱ γάμοι, τὰ γαμικὰ, ὧν, Thuc. nuptias celebro, ποιῶ γάμους, id. συντελεῖν τὰς γάμους, Polyb. ambio alicujus, γάμον τινὸς διώκω, Plat. μνηστεύω γάμον τινός, id. contraho cum aliqua, γαμέω τινὰ. Dem.

Nuptialis, e, γαμικὸς, ὴ, ὸν, lex, νόμος, Plut. carmen, τὸ ἐπιβαλάμιον, ου· ἡ γαμήλιος ᾠδὴ· festum, τὰ γαμήλια, ων, Gregor. munus, ἡ γαμηλία, ας, Dem.

Nupturio, γαμησείω, Alciphr.

Nuptus, ûs, ἡ μνηστεία· nuptui do aliquem alicui, συνοικίζω τινά τινι, Isocr. γαμίζω τινὰ, N. T. ἐκγαμίζω, ibid.

Nurus, ἡ νυμφὴ, ῆς, ἡ νύμφη, ης, N. T.

Nusquam, ἐδαμοῦ, Dem. ubi, ἐδαμοῦ πώποτε, ὅπου, id. nusquam non, πανταχοῦ· nusquam gentium, ἐδαμοῦ γῆς, Aristot. nullum in locum, μηδαμόσε, abire, βαδίζειν, Dem.

Nutatio, ἡ νεύσασις, εως.

Nuto, νευτάζω, Dion. vacillo, σφάλλομαι, Plut.

Nutribilis, e, θρεπτικὸς, ὴ, ὸν, Aristot.

Nutricatio, ἡ τιθήνησις, εως, Theophr.

Nutricor, τιθηνέω, aliquem, τινὰ, Xen. τιτθεύω τινὰ, Plut.

Nutrimentum, ἡ τροφὴ, ῆς, Dem. ἡ διατροφή.

Nutrio, τρέφω, aliquem, τινὰ, Dem. διατρέφω τινά. Confer *Alo*.

Nutritio, ἡ θρέψις, εως, Al. Aphr. ὁ σιτισμὸς, οῦ· nutricis, ἡ τιτθεία, ας, Dem.

Nutritor, ὁ τροφεὺς, Plat. ὁ τροφὸς, id.

Nutrix, ἡ τροφὸς, ὁῦ, Isocr. infantis, ἡ τιτθὶς, ίδος, Synes. ἡ τιθηνὸς, Dion. Long.

Nutus, τὸ νεῦμα, Thuc. Dei, ἡ ῥοπὴ Θεοῦ, Herodot. ῥοπὴ θεία; Plut. nutu significo, νεύω. Confer *Innuo*.

Nux, τὸ κάρυον, ου, Diosc. juglans, κάρυον βασιλικόν· avellana, κάρυον Ποντικὸν· Græca, ἡ ἀμυγδάλη, ης· fagina, κάρυον φήγινον· pinea, κάρυον πιτύϊνον, idem. odorata, seu moschata, τὸ μοσχοκάρυον, ου· nucibus ludo, καρυατίζω, Nicet. nuces relinquo, i. e. pueris excedo, μειρακιόομαι καὶ ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀναστρέχω, Æl.

Nycticorax, ὁ νυκτικόραξ, ακος, Aristot.

Nympha, ἡ νύμφη, ης, Plut.

Nymphæum, τὸ νυμφαῖον, ὁ νυμφαιών.

Nymphæus, νυμφαῖος, αία, αῖον.

O.

O, ὦ, *Vocandi*, ὦ Socrates! ὦ Σώκρατες, Aristoph. *exclamandi*, ὦ terra et Dii! ὦ γῆ καὶ Θεοὶ, Dem. ὦ Dii immortales! ὦ πρὸς τῶν Θεῶν, Xen.

Ob, διὰ, aliquid, τι, Dem. Confer *Propter*.

Obæratus, ὁ καὶ ἡ ὑπίεχρεως, ω, fio, γίνομαι, Dem. res alicujus, ὑπόχρεως θσία τινὸς, id.

Obambulatio, ἡ περιόδευσις, εως, Suid.

Obambulo, περιπατέω, alicubi, ἔν τινι τόπῳ, Dem. περιοδεύω, id.

Obbrutesco, ἐκθηριόομαι, Polyb.

Obdo, ἐπιτίθημι, alicui aliquid, τί τινι.

Obdormio, seu Obdormisco, κοιμάομαι, Xen. καθυπνόω, id. καταδαρθάνω, Luc.

Obduco, περιπλάττω, Aristot. auro, χρυσόω χρυσῷ, LXX. argento, περιαργυρόω ἀργυρίῳ· ære, καλύπτω χαλκῷ, id. tenebras alicui rei, ἐπισκοτέω τινὶ, Diosc. τὶ, id. cicatrice, ἀπυλόω· aliquid, ἐπυλόω τι, id.

Obduresco, σκληρύνομαι.

Obduro, σκληρύνω, N. T.

Obediens, πειθόμενος, ένη, ενον, in aliqua re, περί τινος, Dem. ὁ καὶ ἡ ὑπήκοος τινὶ, id.

Obedienter, εὐπειθῶς, πειθομένως.

Obedientia, ἡ ὑπακοὴ, ῆς, N. T. ἡ εὐπείθεια, ας, Cl. Al. ἡ πειθαρχία, ας, Dem.

Obedio, πείθομαι, optimis monitis alicujus, τινὶ τὰ βέλτιστα, Dem. alicui, πειθαρχέω τινὶ, Isocr. ἀκούω τινὸς, Dem. ὑπακούω τινί.

Obeliscus, ὁ ὀβελίσκος, ου.

Obelus, ὁ ὀβελὸς, οῦ· obelo noto, ὀβελίζω, Cic. obelisci appositio, ὁ ὀβελισμὸς, οῦ.

Obeo, ἐφεδεύω, custodias, φυλακὰς, Polyb. munus sine reprehensione, λειτουργέω ἀμέμπτως, Dem. munus viri boni, διακράττω ἔργον χρηστῷ ἀνδρὸς τινι, id. legationem, ἐπιτελέω πρεσβείαν· comitia, ἀρχαιρεσιάζω, Plut. mortem, τελευτάω τὸν βίον. Confer *Morior*.

Obsequito, καθιππεύω, Lucian. παριππεύω.

Oberro, περιοδεύω, πλανάομαι, per regionem, κατὰ χώραν, Dem. cum liberis, ἀλάομαι μετὰ παίδων, id.

Obesitas, ἡ λιπαρότης, Theophr. ἡ πολυσαρκία.

Obeso, λιπαίνω, Eurip.

Obesus, λιπαρὸς, ὰ, ὸν, Plat. ὁ καὶ ἡ πολύσαρκος· sum, λιπάω, Plut.

Obex, ὁ μοχλὸς, Thuc. impedimentum, τὸ ἐμπόδιον. Confer *Impedimentum*.

Obfirmo, ἐπισηρίζω, Aristot. διαβεβαιόομαι, Plat.

Obgannio, ἀντισκύζομαι.

Objectaculum, τὸ πρόβλημα, ατος, Græciæ, τῆς Ἑλλάδος, Lucian.

Objectatio, τὸ ὀνείδισμα, ατος.

Objectio, ἡ προβολὴ, ῆς, Plat. ἡ ἀντιλογία.

Objectum, τὸ ἀντικείμενον, ου, Aristot.

Objicio, παραβάλλω, aliquid equis, τὶ ἵπποις, Plut. exprobro alicui aliquid, ὀνειδίζω τί τινι, Isocr. me periculo pro aliquo, δίδωμι ἐμαυτὸν εἰς κινδύνους ὑπέρ τινος, Dem.

Obiter, παρέργως, Synes. ἐν παρόδῳ, Lucian. ἐν παρέργῳ καὶ ἀμελῶς, Plut. ἀσπουδάστως, Æl.

Obitus, ὁ ὄλεθρος, Dem. Confer *Interitus*, item *Mors*.

Objurgatio, ἡ ἐπιτίμησις, εως, Dem. ἡ λοιδορία, ας, Isocr.

Objurgator, ὁ ἐπιτιμητὴς, οῦ, Poll. ὁ ἐγκαλῶν, ῶντος, Dem.

Objurgatorius, ἐπιτιμητικὸς, ὴ, όν.

Objurgo, ἐπιτιμάω, aliquid, τινὶ, Dem. peccantes, τοῖς ἁμαρτάνουσι· hæc, ἐπιπλήττω ταῦτα, id. aliquem aperte, τινὶ φανερῶς, Isocr.

Oblædo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, Plat.

Oblangueo, ἐκλύομαι, Plut.

Oblatio, ἡ προσφορὰ, ᾶς, LXX.

Oblatio, καθυλακτίω, Bas.

Oblatum, τὸ δῶρον, ου, LXX.

Oblectamentum, τὸ ἀπόλαυσμα, Clem. Alex.

Oblectatio, ἡ τέρψις, Isocr. ἡ εὐφροσύνη, Xen.

Oblecto, ψυχαγωγέω, Polyb. aliquem, τέρπω τινὰ, Isocr. aliqua re, τινὶ, Plut. εὐφραίνω τινὰ, Dem. ἡδύνω.

Obligatio, ἡ κατιγγύη, ης, Isocr. ἡ ἐνοχὴ.

Obligo, ἐπιδέω, vulnera, τραύματα, Gal. aliqua re, ἀπόδεσιν τινὶ, Diosc. aliquem beneficiis, ἀναρτάομαί τινα, Xen.

Oblino, περιαλείφω, aliquid, τὶ, Theophr. περιχρίω, Lucian.

Obliquatio, ὁ πλαγιασμὸς, οῦ, Hermog. ἡ λόξωσις, εως, Strabo.

Oblique, πλαγίως.

Obliquitas, ἡ πλαγιότης, ἡ λοξότης.

Obliquo, πλαγιόω, πλαγιάζω, Poll. λοξεύω, Proclus. λοξόω, Strabo.

Obliquus, πλάγιος, ία, ιον, Theophr. λοξὸς, ὴ, όν, Aristot.

Obliteratio, ὁ ἀφανισμὸς, οῦ, Aristoph. ἡ ἐξάλειψις, εως.

Oblitero, ἀφανίζω, memoriam alicujus, τὴν μνήμην τινὸς, Dem. aliquid, ἀπαλείφω τι, id. ἐξαλείφω τι, id.

Oblivio, ἡ λήθη, ης, Dem. ἡ ἀμνηστία· tradere aliquid oblivioni, τῇ λήθῃ παραδίδωμί τι, Lucian. λήθην ποιεῖσθαί τινος, id. adferre oblivionem alicujus, διδόναι λήθην τινὸς, Isocr. λήθην ἐμποιεῖν τινος, id.

Obliviosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμνήμων, ονος, Plat. ὁ καὶ ἡ ἐπιλησμονὴς, ους, N. T. ὁ καὶ ἡ ἐπιλήσμων, ονος, Isocr.

Obliviscor, ἐπιλανθάνομαι, alicujus rei, τινὸς, Dem. ἀμνημονέω τι, Dem. τινὸς, Isocr.

Oblongus, ὁ καὶ ἡ παραμήκης, Diod.

Obloquor, θορυβέω, alicui, τινὶ, Dem. παροχλέω τινὶ, N. T. τινὰ, Plut.

Obluctator, ὁ ἀντίπαλος, ου, Dem.

Obluctor, ἀντιπαλαίω, alicui, ἀντιρρέδω τινὶ, Plut. ἀντιβαίνω πρός τι, id. vento, ἀντίχω πνεύματι, Æl.

Obmurmuro, καταγογγύζω.

Obmutesco, κωφόομαι, Philo. φιμοῦμαι.

Obnitor, ἀντιρρέδω, alicui, τινὶ, Plut. ἀνθίσταμαι.

Obnixe, συντόνως, Lucian.

Obnoxius, ὁ καὶ ἡ ἔνοχος, legi, τῷ νόμῳ, Dem. rationibus de rebus a se gestis reddendis, ὁ καὶ ἡ ὑπεύθυνος τῶν πραχθέντων, id. κατάδικος.

Obnubilo, ἐπινέφω, Aristot.

Obnubilus, ὁ καὶ ἡ ἐπινεφὴς, Aristot.

Obnubo, περικαλύπτω, aliquid aliqua re, τί τινι, Plut. σκιπάζω.

Obnuntiatio, ἡ καταγγελία, ας.

Obnuntiator, ὁ κατάγγελος, Aristot.

Obnuntio, καταγγέλλω, Plut.

Oboleo, ἀπόζω, Diosc.

Obolus, ὁ ὀβολὸς, οῦ, Aristot.

Oborior, ἐπιγίνομαι, Xen.

Obrepo, ὑπιξέρχομαι, Plut. ὑποδύω, Aristot. παραδύω, Dem.

Obreptio, ἡ παράδυσις, εως.

Obrepto, παριστάζω, Suid.

Obrigeo, περιπήγνυμαι ψύχει.

Obruo, ἐγκαταχίω, aliquid, τὶ, Dion. Hal. συγκαλύπτω, ἐπικαλύπτω.

Obryzum, τὸ ὄβρυζον, ου.

Obscœne, αἰσχρῶς.

Obscœnitas, ἡ αἰσχρότης, verborum, ἡ αἰσχρορρημοσύνη, ης, Dem.

Obscœnus, αἰσχρὸς, ὰ, όν, Plut. ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, in verbis, ὁ καὶ ἡ αἰσχρορρήμων, Poll.

Obscuratio, ἡ ἐπισκότησις, εως, ἡ σκότωσις, εως, Plut. abolitio, ἡ ἀφάνισις, εως, Dem. ἡ ἀμαύρωσις.

Obscure, ἀμαυρῶς, Plut.

Obscuritas, τὸ σκότος, Dem. ἡ ἀγνωσία, Dion. Hal. nominis, ἡ ἀδοξία, ας, Dem. sermonis, ἡ ἀσάφεια λόγου, Plut. oculorum, ἡ ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, Diosc. generis, ἡ δυσγένια, ας, Dion. Hal.

Obscuro, ἐπισκοτέω, Dem. aliquid, συγκρύπτω, seu ἐπισκιάζω τι, id. ἀμαυρόω, τι, Philo.

Obscuro, ἀμαυρὸς, ὰ, όν, lychnus, λυχνίδιον, Lucian. ὁ καὶ ἡ ἄφαντος, ος, et incerta gratia, καὶ ἄδηλος χάρις, Dem. obscurum erat, ἄδηλον ἦν, Lycoph. obscura oratio, ἀσαφὴς λόγος, λόγος αἰνιγματώδης, aër, ἡ ὁμίχλη, ης, Aristot.

Obsecratio, ἡ ἱκετηρία, Dem. ἡ ἱκεσία, Isocr. ἡ προσλιπάρησις, εως.

Obsecro, λιπαρέω, et obtestor, καὶ ἀντιβολέω, Dem. oro et obsecro aliquem, ἱκετεύω τινὰ καὶ ἀντιβολέω, id. παρακαλέω.

Obsecundo,

Obsecundo, *συνεπινεύω*, alicui, *τινὶ*, Plut. alicui in aliquo, *ὑπηρετέω τινί τι*, Xen. venti obsecundant, *ἐπευριάζουσι*, Lucian. *ἐπευρίζουσι*, Philo.
Obsepio, *περιφράττω*, aliquid, *τι*.
Obsequenter, *πειθηνίως*, Philo. *Θεραπευτικῶς*, Plut.
Obsequentia, *ἡ χάρις*, Dem. *ἡ Θεραπεία*, Xen.
Obsequiose, *Θεραπευτικῶς*, Plut. colo, *κολακεύω*, Xen.
Obsequiosus, *Θεραπευτικὸς*, *ἡ*, *όν*, Plat. *ἀκολαθητικὸς*, *ἡ*, *όν*, Aristot.
Obsequium, *ἡ ἀνέπτυξις*, *εως*, Plut. *ἡ ὑπηρεσία*. Confer *Obsequentia*.
Obsequor, *ὑπηρετέω*, alicui in aliquo, *τινί τι*, Dem. *ὑπουργέω τί τινι*, Plut. alicui, *χαρίζομαί τινι*, Dem.
Obsero, *firmo*, *περικλείω*, Thuc. *obsemino*, *περιφυτεύω*.
Observabilis, e. *ὁ ἢ ἡ αἰδέσιμος*, *ε*.
Observantia, *ἡ Θεραπεία*, Isocr. omni observantia colere aliquem, *πάσῃ Θεραπείᾳ Θεραπεύειν τινὰ*, Xen. magna observantia coli ab aliquo, *πολλῆς Θεραπείας τυγχάνειν παρά τινος*, Isocr.
Observatio, *ἡ παρατήρησις*, N. T. *ἡ ἐπιτήρησις*, Naz.
Observator, *ὁ ἐπίσκοπος*.
Observatorius, *παρατηρητικὸς*, *ἡ*, *όν*.
Observo, *ἐπιτηρέω*, aliquid, *τὶ*, Dem. *παρατηρέω τι*, Lucian. tempus, *τηρέω τὸν καιρὸν*. Naz. *ἐπιτηρέω καιρὸν*, Plut. aliquem, *διαφυλάττω τινὰ*, Plut. *περιοράω τινὰ*, Thuc. colo, *Θεραπεύω*, aliquem, *τινὰ*, Isocr. *ποιέομαι Θεραπείαν τινὸς*, idem.
Obses, *ὁ ὅμηρος*, Thuc. dare aliquem obsidem, *παραδοῦναί τινα ὅμηρον*, Dem. *δίδοναι ὅμηρόν τινα*, Xen. accipere aliquem obsidem, *εἰς ὁμηρίαν λαμβάνειν τινά*· obses sum, *ὁμηρεύω*, Philo. obsidem posco aliquem, *ἐξομηρεύω τινὰ*, Plut.
Obsessio, *ἡ περικάθησις*, *εως*.
Obsessor, *ὁ πολιορκῶν*, *ὄντος*, Dem. *ὁ πολιορκητὴς*, *οῦ*, Athen.
Obsessus, *πολιορκύμενος*, *ίνη*, *ενον*, Isocr. urbs. *πόλις πολιορκυμένη*, id. ab aliquo, *κατασὰς εἰς πολιορκίαν ὑπό τινος*, id. a diabolo, *δαιμονιακὸς*, *ἡ*, *όν*, Plut. *δαιμονιζόμενος*, *ίνη*, *ενον*, N. T.
Obsideo, *πολιορκέω*, Isocr. urbem, *τὴν πόλιν*, Plut. aliquem, *τινὰ*, Dem. undique murum, *κύκλῳ περικάθημαι τὸ τεῖχος*, id.
Obsidio, *ἡ πολιορκία*, *ας*, Dem. obsidione claudere urbem, *ἐκπολιορκεῖν πόλιν*, Isocr. *περικαθίζειν πόλιν*, LXX. claudi ab aliquo, *καθίστασθαι εἰς πολιορκίαν ὑπό τινος*, Isocr. capere urbem, *πολιορκίᾳ ἁλίσκειν πόλιν*, Dem. obsidionem solvere, *λύειν πολιορκίαν*· tolerare extremam, *πολιορκίαν ἐσχάτην ὑπομένειν*, Isocr. ab obsidione cessare, *παύεσθαι πολιορκίας*, Aristot.
Obsidionalis, *πολιορκητικὸς*, *ἡ*, *όν*.
Obsignator, *ὁ ἐπισφραγιστὴς*, *οῦ*, Lucian.
Obsigno, *ἐπισφραγίζω*, aliquid, *τὶ*, Plat. literas, *κατασημαίνομαι γράμματα*, Dem.
Obsisto, *ἐνίσταμαι*, alicui, *τινὶ*, Plut. *ἀνθίσταμαι πρός τινα*, Thuc.
Obsoleo, seu Obsolesco, *ἀπαρχαιόομαι*, Bud.
Obsolete, *ἀπηρχαιωμένως*, Bud.
Obsoletus, *παλαιώμενος*, *ίνη*, *ενον*, Plat. verbum, *ἀτακτοφωνὸς ὄνομα*, Dion. Hal.
Obsonium. Vide *Opsonium*.
Obstaculum, *τὸ κώλυμα*, *ατος*, Lucian.
Obstetricatio, *ἡ μαίευσις*, Plat. *ἡ μαιεία*, id.
Obstetricor, *μαιεύομαι*, Lucian. *μαιόομαι*, Plut.
Obstetrix, *ἡ ἀκτερὶς*, Hipp. *ἡ μαῖα*, Plut.
Obstinate, *αὐθαδῶς*.
Obstinatio, *ἡ αὐθάδεια*, *ας*, Plat. *ἡ σκληροκαρδία*, *ας*, LXX.
Obstinatus, *ὁ ἢ ἡ ἀμετάπειστος*, *ε*, Plut.
Obstipo, *κατασύφω*.
Obstipus, a, um, *κυφὸς*, *ἡ*, *όν*, Lucian.
Obsto, *ἀνθίσταμαι*, alicui, *πρός τινα*, Thuc. *ἀντιτάττομαί τινι*, Xen. *πρός τινα*, idem. alicui, ne videat, *κωλύω τινὰ τοῦ ὁρᾶν*, Herodot. *ἐμποδίον εἰμί τοῦ μὴ ὁρᾶν*, id. ne hoc facias, *ἐπίσχω σε τοῦτο*, Plut.
Obstrepo, *Θορυβέω*, alicui, *τινὶ*, Plut. *παρενοχλέω τινὶ*, et *τινά*.
Obstringo, *ἐπιδέω*, Gal. juramento, *ἐγκαταλαμβάνω ὅρκῳ*, Thuc. aliquem sponsione, *κατεγγυάω τινὰ*, Dem.
Obstructio, *ἡ ἔμφραξις*, *εως*, Hesych.
Obstructus, a, um, *ὁ ἢ ἡ ἔμφρακτος*, *ε*.
Obstruo, *ἐμφράττω*, aliquid, *τὶ*, Dem.
Obstupefacio, *ἐκπλήττω τινὰ*, Herodian.
Obstupeo, seu Obstupesco, *ἐκπλήττομαι*. aliqua re, *πρός τι*, Plut. *ἀναισθήτως ἔχω*, id.
Obsum, *βλάπτω τινὰ*, Lycoph. Confer *Noceo*.
Obsurdesco, *ἐκκωφόομαι*.
Obtego, *κατακαλύπτω*, Plat. *περιστέγω*.
Obtemperatio, idem quod *Obedientia*.
Obtempero, idem quod *Obedio*.
Obtendo, *προΐσχομαι*, aliquid, *τὶ*, Herodian.
Obtenebro, *ἐπισκοτέω*, Dem.
Obtero, *ἐπιτρίβω*, Aristot.
Obtestatio, *ἡ ἱκετηρία*, Dem. *ἡ ἐπιμαρτυρία*, Thuc.
Obtestor, *ἀντιβολέω*, aliquem, *τινὰ*, Dem. *ἐκλιπαρέω τινὰ*, Plut. Deum, *ἱκετεύω Θεὸν*, Xen.
Obticentia, *ἡ ἀποσιώπησις*, *εως*, Plut.
Obticeo, seu Obticesco, *ἀποσιωπάω*, Plut.
Obtineo, *τυγχάνω*, aliquid, *τινὸς*, Isocr. locum, *χώραν ἐπίσχω*, Dion. Hal.
Obtingit, *συμβαίνει*, alicui aliquid, *τί τινι*, Isocr.
Obtorqueo, *διαστρέφω*, Theophr.
Obtrectatio, *ἡ διαβολὴ*, *ῆς*, Dem. *ὁ φθόνος*, id. *ὁ διασυρμὸς*, *ἡ κακολογία*.
Obtrectator, *ὁ*, *ἡ βάσκανος*, *ε*, Dem. *φθονεῖν εἰωθὼς*, id. *ὁ ἢ ἡ κακολόγος*.
Obtrecto, *διαβάλλω*, aliquem ob aliquid, *τινὰ ἐπί τι*, Lucian. *πρός τι*, id. *λοιδορέομαί τινι*, id. *δασύρω τινὰ*, *καταλαλέω*.
Obtrudo, *προσωθίζομαι*, *ώθίω*, Xen.
Obtrunco, *ἀποκεφαλίζω*, N. T.
Obtueor, *ἀντιβλέπω*, Ælian.
Obtundo, *ἀπαμβλόω*, Plut. *ἐξαμβλόω*, Plut. aures, *ἐκκωφάω τὰ ὦτα*, Lucian.
Obturbo, *διαταράττω*, aliquem, *τινὰ*, Plut.
Obturatio, *ὁ ἐμφραγμὸς*, *οῦ*.
Obturo, *ἐμφράττω*, os alicui, *τὸ στόμα τινὶ*, Dem. *ἐπισομίζω τινὰ*, idem. aures, *βύω τὰ ὦτα*, LXX.
Obtuse, *ἀμβλύως*, video, *ἀμβλυώττω*, Lucian. obtusissime video, *ἀμβλύτατα ὁράω*, Plut.
Obtutus, *ûs*, *ἡ πρόσοψις*, Soph. *τὸ βλίμμα*, Dem.
Obvallo, *χαρακόω*, Æschin.
Obvenio, *προσέρχομαι*. Dem.
Observor, *περιΐσταμαι*, Dem.
Obverto, *ἐπιστρέφω*, alicui terga, *τὰ νῶτά τινι*, Lucian.
Obviam, *εἰς ἀπάντησιν*, eo alicui, *συναντάομαί τινι*· fio alicui, *ἀπαντάω τινὶ*, Dem. *πρός τινα*, Isocr.
Obvio, *ἀπαντάω τινὶ*, Xen. *ἀντιάζω τινὶ*, Plut. *ὑπαντιάζω τινὶ*, Lucian.
Obvius, *ἀπαντῶν*, *ῶσα*, *ῶν*, Dem.
Obumbratio, *ὁ ἐπισκιασμὸς*, *οῦ*, *ὁ ἀποσκιασμὸς*, *οῦ*.
Obumbro, *ἐπισκιάζω*, aliquid, *τὶ*, N. T. *τινὶ*, Lucian. *κατασκιάζω*.
Obvolvo, *περιελίττω*, Plut. aliquid aliquo, *περιστέλλω τί τινι*, id.
Occa, *τὸ βωλόκοπον*, *ν*.
Occalesco, *ἀποσκιρρόομαι*.
Occasio, *ὁ καιρὸς*, *οῦ*, Dem. *ἡ ἀφορμὴ*, *ῆς*, id. *ἡ εὐπορία*, *ας*, Isocr. ultro oblata, *καιρὸς αὐτόματος*, Dem. magna, *μέγας*, Isocr. mirifica, *μέγιστος*, Dem. optima, *κάλλιστος*, Isocr. apta ad aliquid, *ἁρμόττων τινὸς*, Dem. utilis, *συμφέρων*· singularis, *εὐπορία πολλή*· occasionem quæro, *καιρὸν ζητέω*· nundinor, *πρίαμαι*· præbeo, seu suppedito, *παρασκευάζω*· accidere, *συμβαίνειν*· contingere alicui, *γίγνεσθαί τινι*· incidere, *συμπίπτειν*· venire, *ἐλθεῖν*· habere, *ἔχειν*, id. exspectare, *περιμένειν*, Isocr. prætermittere, *παριέναι*, Dem. demittere, *ἀφιέναι*· observo, *παρατηρέω*, id. aucupor, *λαμβάνω*, Diod. Sic. occasione uti, *χρῆσθαι τῷ καιρῷ*, Dem.
Occasiuncula, *τὸ ἀφορμίδιον*, *ε*.
Occasus, *ûs*, *ἡ δυσμὴ*, *ῆς*, solis, *ἥλιου*, Xenoph. *ἡ δύσις*, *εως*. Aristot. ad occasum habitantes, *οἱ πρὸς ἑσπέραν οἰκοῦντες*, Dem.
Occatio, *ἡ βωλοκοπία*, *ας*.
Occento, *κατῳδέω*, Herodot.
Occepto, *ἄρχομαι*, Dem. Confer *Incipio*.
Occidens, *ἡ δύσις*. Aristot. *ἡ ἑσπέρα*, Dem.
Occidentalis, e, *δυσμικὸς*, *ἡ*, *όν*, Ptol.
Occidio, idem quod *Occisio*.
Occido, *φονεύω τινὰ*, Herodot. Confer *Interficio*.
Occido, *κατακίπτω*. Al. Aphr. sol occidit, *ἥλιος δύει* seu *καταδύει*.
Occiput, *ἡ κοτὶς*, *ίδος*, Hippocr.
Occisio, *ὁ φόνος*, *ε*, Dem. Confer *Cædes*.
Occisor, *ὁ φονεὺς*, *έως*, Dem.
Occlamito, *καταβοάω*, Thuc.
Occludo, *κατακλείω*, Xen.
Occo, *βωλοκοπέω*, Aristoph.
Occubo, idem quod *Occumbo*.
Occulo, *συγκρύπτω*. Confer *Absconde*.
Occultatio, *ἡ κατάκρυψις*, *εως*, *ἡ κρύψις*, *εως*.
Occulte, *κρύφα*, Plut. *κρυφῇ*, N. T. *ἀφανῶς*, Dem. *ἄδηλως*, *κρύδην*.
Occulto, *κρύπτω*, Dem. *ἀποκρύπτω τὶ*, id.
Occultus, a, um, *ἀποκεκρυμμένος*, *ίνη*, *ένον*, Isocr. *ὁ ἢ ἡ ἄδηλος*, Dem.
Occumbo, *πίλιυτάω*, Xen. *πελευτάω τοῦ βίου*, id. *τὸν βίον*, Lucian. Confer *Morior*.
Occupatio, *ἡ ἀσχολία*, Dem. Confer *Negotium*.
Occupo, *καταλαμβάνω*, urbem, *πόλιν*, Isocr. *αἱρέω πόλιν*, Plut. *κατέχω τι*, Isocr. *ἐπικαταλαμβάνομαί τινος*, Æschin. *ἐπέχω τι*, Aristot. *τινὸς*, Thuc. occupor in aliqua re, *ἄσχολός εἰμι πρός τινι*, Aristot. *ἀσχολος γίνομαι διά τι*, Dem.
Occurro, *ἀπαντάω*, alicui, *τινὶ*, Xen. occurrit mihi aliquid, *ἐπέρχεταί τί μοι*, Isocr. *ἔρχεταί μοι ἐπὶ νῦν*, Dem. *συναντάω*.
Occursatio, *τὸ ἀπάντημα*, *ατος*, LXX.
Occurso, *ἔπειμι*, Herodian. alicui, *τινὶ· ἀπαντάω τινὶ*, Xen.
Occursus, *ûs*, *ἡ ἀπάντησις*, *τὸ συνάντημα*.
Oceanus, *ὁ ὠκεανὸς*, *ου*, Aristot.
Ocellus, *τὸ ὀμμάτιον*, Aristot. *τὸ ὀμματίδιον*, id.
Ocrea, *ἡ κνημὶς*, *ίδος*, Hom.
Ocreatus, a, um, *ὁ ἢ ἡ κνημιδοφόρος*, *ε*.
Octavum, *ὀγδοον*.
Octavus, a, um, *ὀγδοος*, *όη*, *όον*, Thuc.
Octies, *ὀκτάκις*.
Octingentesimus, a, um, *ὀκτακοσιαστὸς*, *ἡ*, *όν*.
Octingenti, æ, a, *ὀκτακόσιοι*, *αι*, *α*.
Octo, *οἱ*, *αἱ*, *τὰ ὀκτὼ*, Plut. qui octo dierum est, *ὀγδοαῖος*, *αία*, *αῖον*, id.
October, *ὁ πυανεψιὼν*, *ῶνος*, Dem. *ὁ Ὀκτώβριος*, *ε*.
Octodecim, *οἱ*, *αἱ*, *τὰ ἑκτωκαίδεκα*, Herodian. Confer *Duodeviginti*.
Octogesimus, *ὀγδοηκοστὸς*, *ἡ*, *όν*, Thuc.
Octogies, *ὀγδοηκοντάκις*.
Octoginta, *οἱ*, *αἱ*, *τὰ ὀγδοήκοντα*, Ælian.
Octonarius, *ὀγδοαῖος*, *αία*, *αῖον*, numerus, *ὁ ὀγδοὰς*, *άδος*, Plut.
Octuplex, *ὀκταπλόος*, contr. *πλοῦς*, *ῆ*, *οῦν*.
Octuplus, *ὀκταπλάσιος*, *ία*, *ιον*.
Oculatus, *ὁ ἢ ἡ πολυόμματος*, *ε*, Lucian. *ἐξυδιοκὴς*, testis, *ὁ αὐτόπτης*, *ε*, Xen.
Oculitus, *ὀφθαλμόθεν*.
Oculus, *ὁ ὀφθαλμὸς*, *οῦ*, Dem. *τὸ ὄμμα*, *ατος*, Aristot. uterque, *ἄμφω ὀφθαλμοὶ*, Dem. ponere aliquid ob oculos, *ποιεῖν τι πρὸ ὀφθαλμῶν*, id. adspicere aliquem oculis, *ὁρᾶν τινα ὀφθαλμοῖς*· occludere alicui oculos, *συγκλεῖσαί τινι ὀφθαλμούς*· cui oculus erutus est, *ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένος*· *ἀπεστερημένος ὀφθαλμὸν*, id. oculos attollo, *ἀνακύπτω*, N. T. ad oculos pascendos facere, *εἰς ἑορτὴν ὄψεως συντελεῖν*, Æl.
Ocymum, seu Ocimum, *τὸ ὤκυμον*, *ε*, Diosc.
Ocyor, *ὁ ἢ ἡ ὠκίων*, *ονος*.
Ocyus, *ὠκύτερον*· ocyssime, *ὤκιστα*.
Oda, *ἡ ᾠδὴ*, *ῆς*, Xen.
Odeum, *τὸ ᾠδεῖον*, *ε*, Hesych.
Odi, *μισέω*, aliquem, *τινὰ*, Dem. ob aliquid, *τινὸς*, Plut. aliquid, *ἐχθαίρω τι*, id. Confer *Odium*.

Odiose,

Odiose, μισητῶς, δυσκόλως, Dem. ἐχθρωδῶς, id. φιλαπεχθημόνως, Lucian.
Odiosus, μισητός, ἡ, όν, συγιερός, ἡ, όν, φορτικός, ἡ, όν, et molestus, ὁ ἢ ἐπαχθής, Dem. ὁ ἢ φιλαπεχθήμων, ονος, et diis invisus, ὁ ἢ ἐχθρὸς θεοῖς, idem.
Odium, τὸ μῖσος, εος. Aristot. in aliquem, τινός, Thuc. in odio esse omnibus, μῖσος ἔχειν παρὰ πάντων, Lucian. odio habere aliquem, μῖσος ἔχειν πρός τινος. Plat. dignus qui odio habeatur, μισοῦσθαι ἄξιος, Dem. odium conflare alicui, καθίστάναι τινὰ εἰς μῖσος, Isocr. odio crimen alicui impingere. πρὸς ἔχθραν, seu διὰ τὴν ἰδίαν ἔχθραν, αἰτίαν ἐπάγειν τινί, Dem. prosequi aliquem odio, νοεῖν τινι ἔχθιστα, Ælian. ob aliquid, μισεῖν τινά τινος, Plut.
Odor, ἡ ὀσμὴ, Thuc. ἡ ὄδμὴ, Lucian. bonus, ἡ εὐοσμία, Theophr. ἡ εὐδμία, idem. malus, ἡ δυσωδία, Plut. ἡ ἀοσμία, Theophr. odore pascere. ἐσμῇ τῇ ὀσμῇ, Æl. carens, ὁ ἢ ἄοσμος, Theophr.
Odorabilis, ὀσφραντός, ἡ, όν, Ægin. ὀσφραντικός, ἡ, όν, Theophr. ὀσφρητός, ἡ, όν.
Odoramentum, τὸ ἄρωμα, ατος, Plut.
Odoratio, ἡ ὄσφρησις, εως, Diosc.
Odoratus, ἀρωματικὸς, ἡ, όν, Plut. ὁ ἢ ἡ ϑυώδης, εος, Theophr.
Odoratus, ûs, ἡ ὄσφρησις, εως, Diosc.
Odoro, ϑυμιάω, Herodot. ἀρωματίζω, Al. Aphr.
Odoror, ὀσφραίνομαι, Xenoph.
Odorus, ὀσφραντικὸς, ἡ, όν, Galen.
Oeconomia, ἡ οἰκονομία, ας, Aristot.
Oeconomicus, οἰκονομικὸς, ἡ, όν, Aristot.
Oeconomus, ὁ οἰκονόμος, ου, Aristot. sum, οἰκονομίω, N. T.
Oenopola, ὁ οἰνοπώλης, ου, sum, οἰνοπωλέω, Aristot.
Oestrum, ὁ οἶστρος, ου, Plut. oestro exagito, ἐξοιστρίω, Lucian.
Offa, ἡ μάζα, ης, Aristoph.
Offella, Offula, τὸ μάζιον, Athen. ἡ μαζίσκη, Aristoph. ὁ ἄκολος, Plut.
Offendiculum, τὸ πρόσκομμα, ατος, N. T. ἡ προσκοπὴ, ῆς, Thuc.
Offendo, προσκόπτω, pedem ad lapidem, πέδα πρὸς λίθου, N. T. λίθῳ, ibid. προσπταίω λίθῳ, Plut. aliquem, προσκρούω τινὶ, idem. aliquem aliqua re, λυπέω τινά τι, Dem. ἕν τινι, id. i. e. *Invento*, quod vide.
Offensa, seu Offensio, ἡ ἀηδία, Dem. τὸ ἀηδὲς· ἡ ἀπέχθεια, id. τὸ πταῖσμα.
Offensiuncula, τὸ πταισμάτιον.
Offenso, προσκρέω, aliquem, τινὶ, Plut.
Offero, προσφέρω, donum et victimam, δῶρον ἢ ϑυσίαν, N. T. me conspectui alicujus, ἐπισημαίνω ἐμαυτόν τινι, Dion. Hal. me opportune, παραφαίνομαι ἐν καιρῷ, Plut. me periculis, δίδωμι ἐμαυτὸν εἰς κινδύνους· quæstionem, προτείνω πρότασιν, Aristot.
Officina, τὸ ἐργαστήριον, Plat. ærarii, τὸ χαλκεῖον, Lucian. vitriarii, τὸ ὑαλεργεῖον· textoris, τὸ ἐργαστῆριον, ου, &c.
Officio, βλάπτω, alicui, τινὰ, Plat. Confer *Noceo*.
Officiose, ϑεραπευτικῶς, Plut. ἐπιμελῶς.
Officiositas, ἡ ϑεραπεία, ας, Xen.
Officiosus, ϑεραπευτικὸς, ἡ, όν, Plat. Confer *Obsequiosus*.
Officium, τὸ δέον, οντος, Dem. τὸ καθῆκον, οντος· τὸ προσῆκον, οντος· τὸ ἔργον, ου· suum facere, officio suo fungi, ποιεῖν seu πράττειν τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἃ προσήκει· nulla in re, οὐδὲν τῶν δεόντων ποιεῖν· mei, tui, vestri, magistratuum, viri sapientis, &c. officium est, ἔργον ἐμόν, σόν, ὑμέτερον, ἀρχόντων, ἀνδρὸς εὖ φρονοῦντός ἐστι, Dem. Isocr. Æschin. fungi officio fratris, ποιεῖν τὰ ἔργα ἀδελφῷ, Dem. boni viri, πράττειν ἀξίως ἀγαθῷ ἀνδρὸς, Plat. officio deesse, προδιδόναι τὰ καθήκοντα, Lucian. officia humanitatis, τὰ φιλάνθρωπα, ων, Dion. Hal.
Offuciæ, ὁ φιναξισμὸς, ῦ, Philo.
Offundo, καταχέω, caliginem alicui, ἐπισκοτίω τινὶ, Diosc.
Oggannio, ἀντικνύζομαι.
Oggero· προσβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, Plut.
Oh, Oh e, Oho, ὦ!
Olea, ἡ ἐλαία, ας, pro arbore, Plat. pro fructu, Dem.
Oleagineus, ἐλαΐνος, ίνη, ίνον.
Olearis, ἐλαικὸς, ὰ, όν.
Olearius, ὁ ἐλαιοπώλης, ου, Poll.
Oleaster, ἡ ἀγριέλαιος, ου, Theophr.
Oleitas. τὸ ἐλαιῶδες, εος.
Oleo, ὄζω, Diosc. ἀτόζω, Herodot.
Oleosus, ὁ ἢ ἡ ἐλαιώδης, εος, Theophr.
Oleraceus, ὁ ἢ ἡ λαχανώδης, εος, Diosc. λαχανικὸς, ὰ, όν, Theophr.
Oletum, ὁ ἐλαιῶν, ῶνος, N. T.
Oleum, τὸ ἔλαιον, Xen. cedrinum, τὸ κεδρίλαιον, e cnico, τὸ κνικέλαιον, Diosc. myrtinum, μυρσινέλαιον, id. &c. olei fex, τὸ ὑπέλαιον.
Olfacio, ὀσφραίνομαι, aliquid, τινὸς, Xenoph. ὀσφράομαί τινος, Lucian.
Olfactus, ûs, ἡ ὄσφρησις, εως, Diosc.
Olidus, ὁ ἢ ὀζώδης, εος, Theophr.
Olim, πάλαι, dicta, ἐπέλεντα, Dem. populari rep. usi, τοπάλαι δημοκρατούμενοι, idem. τὸ παλαιὸν, Isocr. jam olim, ἔκπαλαι, N. T.
Olitor, ὁ κηπωρὸς, οῦ, ὁ λαχανοπώλης, ου.
Oliva, ἡ ἐλαία, ας, Plat.
Olivetum, ὁ ἐλαιὼν, ῶνος, N. T.
Olivo, ἐλαιόω, Poll.
Olivum, τὸ ἔλαιον, ου, Diosc.
Olla, ἡ χύτρα, ας, Xen. ollarum fictor, ὁ χυτρεὺς, έως, Plat. testæ, τὰ χυτραῖα, ων, Poll.
Ollaris, χυτραῖος, αία, αῖον.
Ollula, τὸ χυτρίον, ου, Aristot. ἡ χυτρὶς, ίδος, Dion.
Olor, ὁ κύκνος, ου, Aristot.
Olorinus, κύκνειος, εία, ειον, melos, μέλος, Athen.
Olus, τὸ λάχανον, ου, Theophr. olus colligo, λαχανεύομαι, Lucian. olerum collectio, ἡ λαχανεία, ας. Joseph. olera decerpo, ἐκλαχανίζομαι, Theophr. olera produco, λαχανεύομαι, Strabo.
Olympia, *locus Elidis*, ἡ Ὀλυμπία, ας· ludi, τὰ Ὀλύμπια, ων. Dem.
Olympiacus, Ὀλυμπιακὸς, ἡ, όν, certamen, ἀγὼν, Aristoph. victoria, ἡ Ὀλυμπιὰς, άδος, Herodot.
Olyra, ἡ ὄλυρα, ας, Gal.
Omasum, ὁ ἐχῖνος, ου, Bas.
Omen, ὁ οἰωνὸς, οῦ, Xen. τὸ οἰώνισμα, ατος, Herodian. pro omine bono habeo, πιστεύω εἶναι ὅτταν ἀγαθὴν, Ælian. πρὸς οἰωνῦ λαμβάνω ἀγαθῦ, Dion. Hal. ominis mali, ὁ ἢ ἀτόφημος, ου, Suid.
Omentum, τὸ ἐπίπλοον, ου, Poll.
Ominator, ὁ οἰωνιστὴς, οῦ, Hesych.
Ominor, οἰωνίζομαι, aliquid, τὶ, Aristot. ominare quæso melius, εὐφήμει, Plat.
Ominosus, ὁ ἢ ἡ δυσοιώνιστος, Lucian.
Omitto, παραλείπω, aliquid, τὶ, Isocr. διαλείπω τι, id. ἐάω τι, id. aliquid lubens, ὑπερβαίνω τι ἑκὼν, Xen.
Omnifariam, παντοδαπῶς, παντοίως, Herod.
Omnigenus, παντοῖος, οία, οῖον, Lucian. παντοδαπὸς, ὴ, όν.
Omnimode, παντοίως, Herodian. πανταχῇ, Plut.
Omnimodus, idem quod *Omnigenus*.
Omnino, πάντως, Plut. ὅλως, Dem. πάντη, Ælian. παντάπασιν, Plat. differt, τὸ πᾶν διαφέρει, Xen.
Omnipotens, ὁ ἢ ἡ παντοκράτωρ, ορος, N. T. ὁ ἢ ἡ παγκρατής.
Omnipotentia, ἡ παντοκρατορία, Sirac.
Omnis, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, Dem. ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, Isocr. omnes, quotquot, πάντες, ὅσοιπερ, seu ὅσοι, Dem. ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, id. ante omnia fac, περὶ παντὸς ποιοῦ, id. omnibus modis velle, ἐκ παντὸς τρόπου βούλεσθαι, id. omnium maxime, quos ego novi, πάντων μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, Xen.
Omphacium, τὸ ὄμφακιον, Diosc.
Onager, ὁ ὄναγρος.
Onerarius, φορτικὸς, ἡ, όν, navis, πλοῖον, Thuc.
Onero, φορτίζω, aliquem aliquo, τινά τι, N. T. mulas, ἐπισκευάζω τὰς ἡμιόνους, Aristot. navem frumento, γεμίζω ναῦν σίτου, Dem.
Onerosus, φορτικὸς, ἡ, όν, Aristot.
Onus, τὸ φορτίον, ου, Dem. ὁ φόρτος, ου, Lucian. navis, ὁ γόμος, ου, Poll. jumenti, τὸ σάγμα, ατος, Plut. impono alicui, φορτίζω τινὰ, N. T. majus suscipere viribus, φορτίον μεῖζον καθ' ἑαυτὸν αἱρεῖσθαι, Dem. excutio, ἀποφορτίζομαι, Synes.
Onustus, πεφορτισμένος, ένη, ένον, N. T.
Onychinus, ὀνύχινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, Diosc.
Onyx, ὁ ὄνυξ, χος, Diosc.
Opacitas, τὸ ἐπίσκιον, ου.
Opaco, ἐπισκιάζω, aliquid, τινὶ, N. T. τὶ, ibid.
Opacus, ὁ ἢ ἡ κατάσκιος, ου, Philo. ὁ ἢ ἡ σκιώδης, εος, Plut. σκιερὸς, ὰ, όν, Xen.
Opella, τὸ πραγμάτιον, ου.
Opera, æ, ἡ ἐργασία, do, ut liberor, ἐργασίαν δίδωμι ἀπαλλαχθῆναι, N. T. do, seu navo alicui, σπουδάζω περί τινος, Plat. περί τι, Xen. ὑπέρ τινος, Dem. ἐπί τινι, Isocr. τι, Plat. in aliqua re, συμπράττω τί τινι, Plut. multum operæ ponere in aliqua re, πολλὰ πραγματεύεσθαι περί τι, Aristot. opera danda est, ut habeas, περιπατέον ἔχειν, id. χρὴ σπουδάζειν ὅπως ἕξεις. Dem. operæ pretium est considerare, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, id. audire, ἄξιον τῶν πραγμάτων ἀκοῦσαι, Aristoph. πρᾶξις ἐστὶ, Plat. non est operæ pretium, οὐκ ἔχει ὑπόθεσιν σπουδῆς, Ælian. opera mutua, ἡ συνεργία, ας, Dem.
Operaria, ἡ ἐργάτις, ίδος, Aristot.
Operarius, ἐργασικὸς, ἡ, όν, mercede conductus, μισθωτὸς, ἡ, όν, Dem.
Operarius, ὁ ἐργάτης, Xen. ὁ ἐργάτης, id.
Operatio, ἡ ἐργασία, Aristot.
Operator, ὁ ἐργάτης, Xen.
Operculum, τὸ πῶμα, ατος, Athen. operculo claudo, πωμάζω, Aristot.
Operimentum, τὸ ἐπίβλημα, τὸ κάλυμμα.
Operio, καλύπτω. Confer *Tego*.
Operor, ἐργάζομαι, adsidue, συνεχῶς, Aristot.
Operose, ἐργασικῶς, ἐργατικῶς, Plut.
Operosus, ἐργασικὸς, ἡ, όν, ὁ ἢ ἡ φιλόπονος, ου, Isocr. ὁ ἢ ἡ ἐργώδης, εος, et molestus, ὁ ἢ ἡ ἐπίπονος, ου, ὁ ἢ χαλεπὸς, Isocr.
Operte, κρυφῇ, N. T. Confer *Occulte*.
Opertorium, τὸ σκέπασμα, ατος, Aristot.
Opertus, καλυπτὸς, ἡ, όν, ὁ ἢ ἡ κατάστεγος.
Opes. Vide *Divitiæ*, item *Auxilium*.
Opifex, ὁ δημιουργὸς, Aristot. ὁ χειροτέχνης, Dion. Hal.
Opificium, ἡ δημιουργία, τὸ δημιούργημα, τὸ χειρούργημα.
Opilio, ὁ προβατεὺς, έως, Aristoph. ὁ ποιμήν.
Opime, πίονως, πολυτελῶς.
Opimitas, ἡ πίότης, ητος, Aristot.
Opimo, πιαίνω, aliquid, τὶ, Aristot.
Opimus, ὁ ἢ ἡ πίων, ονος, Aristot.
Opinabilis, δοξαστὸς, ἡ, όν, Plat.
Opinatio, ἡ δοξασία, Suid. τὸ δόξασμα, Plat.
Opinator, ὁ δοξαστὴς, οῦ.
Opinio, ἡ δόξα, ης, Thuc. ἡ δόκησις, Plut. opinionem alicujus rei excitare alicui, προσπερίζεσθαί τινι δόξαν τινὸς, Dem. habere talem de aliquo, ὑπαρχεῖν τινι τοιαύτην ὑπόληψιν περί τινος· consequi alicujus rei, ἐκφέρειν δόξαν τινός· opinione duci, χρῆσθαι δόξῃ· judicare de re aliqua, κρίνεσθαι δόξῃ περί τινος, id. opinionem fallere alicujus, παραπέμπεσθαι δόξαν τινὸς, Isocr. deducere aliquem ab opinione, μεταστῆναι γνώμην seu δόξαν τινὸς· deduci ab opinione, ἀφίεσθαι τῆς δόξης, id. opinionem deponere, μεταβίεσθαι τὴν δόξαν, Dem. abolere de se conceptam, διαλύειν δόξαν τινὰ, Isocr. opinione celerius, ϑᾶττον ἐλπίδος, Herodian. majus, τῆς δόξης μεῖζον, Plut. opinionem præclaram habere de aliquo, καλῶς δοξάζειν ὑπέρ τινος, Æl.
Opiniosus, δοξασικὸς, ἡ, όν, Aristot.

Opinor,

Opinor, δοξάζω, male, κακῶς, Plat. de aliqua re, περί τινος, id. Confer *Opinio*.
Opipare, πολυτελῶς, Dem. δαψιλῶς.
Opiparus, ὁ ϗ ἡ πολυτελής, ἐος, Plut. ὁ ϗ ἡ ἄφθονος, ε Dem.
Opitulatio, ἡ βοήθησις. Confer *Auxilium*.
Opitulor, βοηθέω, alicui, τινί, Isocr. Confer *Auxilior*.
Opium, τὸ ὄπιον, ε, Diosc.
Opobalsamum, τὸ ὀποβάλσαμον, ε, Diosc.
Oportet, δεῖ, aliquem bellum gerere, τινὰ πολεμεῖν, Dem. quæ facere oportet, ἃ δεῖ πράττειν, Isocr. aliquem docere quid, χρή τινα διδάσκειν τι, Xen. facere, ποιεῖν, Plat. et necesse est alere milites, δεῖ ϗ ἀναγκαῖόν ἐστι τρέφειν στρατιώτας, Dem. ut convenit et oportet, ὡς δεῖ ϗ πρόσηκει, id.
Opperior, περιμένω, aliquem, τινὰ, Plut. Confer *Exspecto*.
Oppeto, ἀποίχομαι, Plut. Confer *Morior*.
Oppico, πισσόω, Cl. Al. κατασσόω τι, id.
Oppidanus, ὁ, ἡ, τὸ, κατὰ πόλιν, Dion. Hal πολιτικὸς, ἡ, όν, id.
Oppidatim, κατὰ πόλιν.
Oppido, κομιδῇ, Dem. λίαν.
Oppidulum, ἡ πολίχνη, Thuc. τὸ πολίχνιον, Isocr.
Oppidum, ἡ πόλις, εως, Dem. Confer *Urbs*.
Oppiguero, ἐνεχυριάζω, Dem. alicui ædes, ἀποτιμάω τινὶ οἰκίαν· alicui suas facultates, ὑποτίθημί τινι τὴν ἐτίαν· παρακατατίθεμαί τινι χρήματα· facultates oppigneratæ sunt, ἐσία ὑπόκειται, id.
Oppleo, ἀναπληρόω, Plato. Confer *Impleo*.
Oppono, ἀντιτίθημι, alicui, ἀντιτείνω τινὶ, Dem. manus oculis, προῖσχομαι τὰς χεῖρας ὀφθαλμῶν, Plut.
Opportune, εὐκαίρως, Isocr. dicere aliquid, εἰς δέον λέγειν τι, id.
Opportunitas, ἡ εὐκαιρία, Isocr. auxiliandi, καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, Dem. omnium maxima rei faciendæ, ἀφορμὴ πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμὸν, id.
Opportunus, ὁ ϗ ἡ εὔκαιρος, tempus, καιρὸς, Herodian. ad aliquid, ὁ ϗ ἡ ἐπιτήδειος πρός τι, Aristot. εἴς τι, Herodian.
Oppositio, ἡ ἀντίθεσις, εως, Naz.
Oppressio, ἡ καταπίεσις, εως, ἡ κατάθλιψις, tyrannica, ἡ καταδυναστεία.
Opprimo, καταπίεζω, aliquem inique, ἐλαττοῦν τινὰ παρὰ τὸ δίκαιον, Isocr. bello, καταπολεμεῖν τινὰ περὶ τὸν πόλεμον, Plut.
Opprobratio, ἡ λοιδορία, Dem. ἡ διαβολὴ, id.
Opprobrium, τὸ ὄνειδος, εος, Dem.
Opprobro, ὀνειδίζω, aliquem, τινὶ, Dem. Confer *Exprobro*.
Oppugnatio, ἡ προσβολὴ, ῆς, Dem. ἡ ἐπιβολὴ, ῆς, id. ἡ καταπολέμησις, εως, Thuc. urbis, ἡ πολιορκία, id.
Oppugnator, διαμαχόμενος, ίνη, ινον, Dem. urbis, ἡ πολιορκητὴς, οῦ, Athen.
Oppugno, προσβάλλω, mœnia, πρὸς τεῖχη Dem. urbem Epidaurum, πολιορκεῖν Ἐπίδαυρον, Plut. aciem instructam, μάχομαι πρὸς φάλαγγα τεταγμένην, id.
Ops, ἡ Ῥέα, ας.
Opsonator, ὁ ὀψώνης, ου, Aristoph.
Opsonatus, seu Opsonatio, ἡ ὀψωνία, ας, Plut.
Opsonium, τὸ ὀψώνιον, ε. Plut. τὸ ὀψάριον.
Opsono, seu Opsonor, ὀψωνίω, Aristoph.
Optabilis, εὐκτὸς, ἡ, όν, Dem. alicui, εὐκταῖος, αία, αῖον, τινὶ, Lucian. αἱρετός.
Optabiliter, εὐκτῶς.
Optatio, ἡ εὐχὴ, ῆς, Dem.
Optato, κατ' εὐχὴν, πρὸς εὐχήν.
Optica, ἡ ὀπτικὴ, ῆς, sc. τέχνη.
Optimas, ὁ κράτιστος, ὁ ἄριστος.
Optime, βελτίστως, βέλτιστα, Dem. ἄριστα, id. me gero, ἀριστεύω, Isocr.
Optimus, κράτιστος, ίστη, ιστον, Plut. βέλτιστος, η, ον, Thuc. sum, κρατιστεύω, Isocr. ἀριστεύω, id.
Optio, ἡ αἵρεσις, Dem. optionem dare alicui faciendi aliquid, διδόναι τινὶ αἵρεσιν πράττειν τι· esse alicui, utrum, αἵρεσιν εἶναί τινι, πότερον, idem. accipere, αἵρεσιν λαμβάνειν, id.
Opto, εὔχομαι, majora bona, μείζονα ἀγαθὰ, Dem a Diis incrementum, τοῖς θεοῖς ἐπίδοσιν, Isocr. nefasta, ἀθέμιτα, Xen. audire aliquem, πρᾴως τινὰ ἀκούειν, Dem.
Opulentia, ὁ πλοῦτος, ε, Dem. ἡ εὐπορία. Confer *Divitiæ*.
Opulenter, πλουσίως, εὐπόρως, Dem.
Opulentus, πλούσιος. Confer *Dives*.
Opus, ἔργον, ε, Dem. aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργῳ, Isocr. ἀντιλαμβάνομαι τοῦ πράγματος, Dem. bonum, τὸ ἀγαθέργημα, ατος· malum, τὸ κακούργημα, ατος.
Opus est, δεῖ, amicis, τῶν φίλων, Aristot. verbis, δεῖ λόγῳ, id. alicui aliqua re, δεῖ τινί τινος, idem. προσδεῖ τινί τινος, Dem. alicui aliqua re ad aliquid, δεῖ τινί τινος πρός τι, Aristot. opus habeo alicujus rei, δέομαί τινος, Isocr. χρείαν ἔχω τινὸς, N. T. opus non habeo dicere, οὐδὲν δέομαι λέγειν, Æschin.
Opusculum, τὸ ἐργίδιον, ε.
Ora, τὸ πέρας, Dem.
Oraculum, ὁ χρησμὸς, οῦ, Plut. ἡ χρησμῳδία, Herodot. τὸ μαντεῖον, Dem. τὸ μάντευμα, Plat. Pythiæ, ὁ παρὰ τῆς Πυθίας χρησμὸς, Isocr. fide dignissimum, μαντεῖον πιστότατον, id. oraculum bonum dare, διδόναι ἀγαθὴν μαντείαν, Dem. petere dè aliquo, χρῆσθαι μαντείῳ περί τινος, Isocr. recitare, ἀναγινώσκειν μαντείαν τῶν θεῶν, Dem. hoc dicit, μαντεῖόν φησι τοῦτο, idem. adire, χρῆσθαι τῷ θεῷ, Plut. consulere, μαντεύεσθαι, Plut. χρηστηριάζεσθαι, Diod. Sic.
Oratio, ὁ λόγος, Dem. forensis, ἡ δικογραφία, Isocr. λόγος δικανικὸς· orationem instituo, λόγον προαιρέομαι· meditor, μελετάω· compono, conficio, συντίθημι· paro, παρασκευάζω, idem. scribo, γράφω, Dem. συγγράφω· conficio, ποιέομαι· perficio, ἐξεργάζομαι, id. finio, ἐπιτελέω, Isocr. edo, ἐκδίδωμι, idem. habeo, λέγω, Dem. adversus aliquem, δημηγορέω κατά τινος· audio alicujus, ἀκούω παρά τινος, id.
Oratiuncula, τὸ λογίδιον, Isocr.
Orator, ὁ ῥήτωρ, Dem. ὁ λέγων, idem.
Oratoria, ἡ ῥητορικὴ, ῆς, Aristot.
Oratorie, ῥητορικῶς, Æschin.
Oratorius, ῥητορικὸς, ἡ, όν, Aristot.
Orbatio, ὁ στέρησις, εως, Aristot.
Orbiculatim, κυκληδὸν, σφαιρικῶς, Plut.
Orbiculus, τὸ σφαιρίδιον, ε.
Orbis, ὁ κύκλος, ε. Plato. ἡ οἰκουμένη, Dem. in orbem, κύκλῳ, Herodian.
Orbita, ἡ τροχία, ἡ ἁρματοτροχία, Lucian.
Orbitas, *liberorum*, ἡ ἀπαιδία, Dem. ἡ ἀτεκνία, Plut. parentum, ἡ ὀρφανία, Dem.
Orbo, ἀποστερέω, aliquem, τινὰ, Xen. liberis, ἀτεκνέω, LXX. Confer *Privo*.
Orbus, πεπηρωμένος, ένη, ενον, Lucian. liberis, ὁ ϗ ἡ ἄπαις, αιδος, Dem. parentibus, ὀρφανὸς, ἡ, όν, id.
Orchestra, ἡ ὀρχήστρα, ας, Isocr.
Orcus, ὁ ἅιδης, ου.
Ordinarius, τακτὸς, ἡ, όν, Plato.
Ordinate, seu Ordinatim, τακτικῶς, τάξει, τεταγμένως, Isocr. εὐτάκτως.
Ordinatio, ἡ τάξις, Dem. ἡ εὐταξία, Isocr.
Ordino, ἰγκοσμέω. κάττω, mundum, τὸν κόσμον, Plat. omnia bene, διατάττω εὖ ἅπαντα, Xen. milites, διοικέω τὸ στρατόπεδον, Her.
Ordior, ἄρχομαι, aliquid, τινὸς, Plato. sectam, καταβάλλομαι αἵρεσιν, Plut. telam, ὑφαίνω ἱστὸν, Hom Confer *Inchoo, Incipio*.
Ordo, ἡ τάξις, vitæ, βίου, Isocr. militum, τὸ τάγμα: Plut. equestris, τὸ τάγμα ἱππικὸν, Herodian. in ordinem aliquem colloco, τίθημί τινα εἰς τάξιν, Dem. ordinem verborum constituo seu servo, ποιῶ τάξιν τῶν λόγων. id. observo, retineo eundem, ἐμμένω τῇ τάξει ὁμοίως, Isocr. desero, λείπω τὴν τάξιν, Dem. in ordinem redigo, καταστάττω εἰς τάξιν, Lys. ordinem militarem duco, ταγματοχέω, Philo. ordine eo. seu procedo, τέχω· sto, τέχηδὸν ἕσταμαι. Suid. dispono τεχίζω, Æschin. ab initio commemoro, ἐφεξῆς ἀπὸ ἀρχῆς διέρχομαί τι, Dem.
Organice, ὀργανικῶς, Aristot.
Organicus, ὀργανικὸς, ἡ, όν, Aristot.
Organum, τὸ ὄργανον, ε, Aristot.
Orgyia, ἡ ὀργυιὰ, ᾶς, Herodot.
Orichalcum, ὁ ὀρείχαλκος, ε, Plato.
Oriens, ἡ ἀνατολὴ, ῆς, N. T. αἱ ἀνατολαὶ, ῶν, Herodian.
Orificium, τὸ στόμα, ατος, Aristot.
Origanum, τὸ ὀρίγανον, ε, Diosc.
Originalis, ὁ ϗ ἡ ἀρχίγονος, peccatum, ἁμάρτημα.
Originarius, ἀρχικὸς, ἡ, όν.
Originatio, ἡ ἐτυμολογία, ας, Cic.
Origo, ἡ γένεσις, Plat. ἡ ἀρχὴ, ῆς, id. causa, ἡ αἰτία, Plut. verborum, ἡ ἐτυμολογία, Cic.
Orior, γίνομαι, Xen. ἀναπτίλλω. Confer *Nascor*.
Oriundus, ὁ ϗ ἡ ἀπόγονος, Dem. ab aliquo, γιγνῶς παρά τινος, Isocr.
Oriza. Vide *Oryza*.
Ornamentum, τὸ κόσμημα, Plat. ὁ κόσμος, Aristot. ornamento esse alicui, κόσμον εἶναί τινι, Plato.
Ornate, κεκοσμημένως, κοσμίως, χαριέντως.
Ornatio, ἡ κόσμησις, εως, Aristot.
Ornatus, ὁ κόσμος, ε, Dem.
Ornithotrophium, τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, ε.
Orno, κοσμέω, urbem, πόλιν, Dem.
Oro, δέομαι, aliquem aliquid, τινός τι, Dem. aliquem, ne succenseat, παραιτέω τινὰ μηδὲν ἀχθεσθῆναι, id. et postulo hoc ab omnibus, δέομαι ϗ ἀξιῶ τοῦτο παρὰ πάντων· vos et obsecro, ἱκετεύω ὑμᾶς ϗ ἀντιβολέω· orationem habeo, ἐρέω, id.
Orphanus, ὁ ὀρφανὸς, οῦ, Dem.
Orsus, ûs, ἡ ἀρχὴ, ῆς, Dem. Confer *Initium*.
Orthodoxia, ἡ ὀρθοδόξια, ας, Bas.
Orthodoxus, ὁ ϗ ἡ ὀρθόδοξος, sum, ὀρθοδοξέω, Bas.
Orthographia, ἡ ὀρθογραφία, ας, Gramm.
Ortus, γιγενῶς, υῖα, ὸς, Dem. Confer *Natus*.
Ortus, ἡ γένεσις, εως, ἡ ἀνατολή.
Oryza, ἡ ὄρυζα, ης, Diosc.
O si, εἴθε, scriberet, γράψειε, Plat. scripserit, ἔγραψι, Xen. Confer *Utinam*.
Os, oris, τὸ στόμα, Dem. aperire non audere contra aliquem, διαίρειν τὸ στόμα περί τινος ἐκ ἔχειν· audire ex ore alicujus, ἀκούειν ἐκ τοῦ στόματός τινος· obturare alicui, ἐπισοφίζειν τινὶ· ἐμφράττειν στόμα, id. in ore omnium hæc sunt, ταῦτα ὑπὸ πάντων τεθρύλληται. Plut. πᾶσι διὰ στόματός ἐστι, id. aperio et solvo, ἀνοίγω ϗ λύω στόμα, id. contineo, ἔχω στόμα, Soph. in ore habeo, ἀνὰ στόμα ἔχω, Xen. uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, Plat. in os seu buccam venire, ἐπὶ στόμα ἔρχεσθαι, idem. facies, ἡ ὄψις, Dem.
Os, ossis, τὸ ὀστέον, contr. ὀστοῦν, οῦ, Plut.
Oscitanter, ἀμελῶς, Isocr. ὀλιγώρως, Dem. ῥαθύμως, ὀκνηρῶς.
Oscitatio, ἡ χάσμη, ης, Aristot.
Oscito, seu Oscitor, χασμάομαι, Al. Aphr.
Osculatio, τὸ φίλημα, ατος, Lucian.
Osculor, φιλέω, aliquem, τινὰ, ore admoto, τῷ στόματι, Xen. alicujus manus et pedes, καταφιλέω τινὸς χεῖρας ϗ πόδας, id. complector aliquem et osculor, συλλαμβάνω τινὰ ϗ φιλέω, Plut.
Osculum, *os parvum*, τὸ στομάτιον, ε, τὸ στόμιον, ε, Athen. basium, τὸ φίλημα, ατος, Lucian. do, καταφιλέω. Confer *Osculor*.
Osor, ὁ μισητὴς, οῦ.
Osseus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὀστώδης, εος, Athen. ὀστινος, ίνη, ινον.
Ossiculum, τὸ ὀστάριον, ε.
Ossuarium, τὸ ὀστεοθηκίον, ε.
Ostendo, δείκνυμι, aliquid breviter, διὰ βραχέων τι, Dem. aliquid satis, ἀποδείκνυμί τι ἱκανῶς, Isocr. aliquid manifeste, ἐπιδείκνυμί τι φανερῶς, Dem. δείκνυμί τι σαφῶς, id. admodum accurate alicui aliquid, πάνυ ἀκριβῶς ἐπιδείκνυμι τί τινι, id. alicui quod, δηλόω πρός τινα ὅτι, Isocr. me optime, παρέχω ἐμαυτὸν βέλτιστον, id.
Ostentatio, ἡ ἐπίδειξις, εως, divitiarum, virium, πλοῦτου, ῥώμης, Isocr. ἡ ἀλαζονεία, ας, Dem. ὁ κομπασμός.

Ostentator,

Ostentator, ὁ ἀλαζών, όνος, Dem. ὁ ἀλαζονευόμενος, ε, id. ὁ κομπαστής.
Ostento, ἀλαζονεύομαι, Isocr. vires, ποιέομαι ἔνδειξιν τῆς ῥώμης, id. aliquid, ἐπιπομπεύω τινί, Dem. κομπάζω.
Ostentum, τὸ σημεῖον, Dem. τὸ τέρας, Plut.
Ostiarius, ὁ θυρωρός, ῦ, N. T.
Ostiatim, κατὰ θύρας.
Ostiolum, τὸ θυρίδιον, υ, τὸ θύριον.
Ostium, ἡ θύρα, ας, Xen. Confer *Janua, Fores*; fluvii, τὸ στόμα ποταμοῦ, Aristot. ἡ ἐσβολή, ῆς, Paus.
Ostrea, τὸ ὄστρειον, υ, Plut.
Ostreosus, ὁ ᾗ ἡ ὀστρεώδης, ους.
Ostreum, τὸ ὄστρειον, Plut. τὸ ὄστρειον, Athen.
Ostrinus, ὄστρεος, εία, ειον.
Otiolum, τὸ σχολίδιον, υ.
Otior, σχολάζω, Dem. ἀργέω. Confer *Otium*.
Otiose, σχολῇ, ἐν σχολῇ, κατὰ σχολήν, ἐπὶ σχολῆς. Plat. Æschin.
Otiosus, ὁ ᾗ ἡ ἀπράγμων, ονος, vita, βίος, Dem. σχολαῖος, αία, αῖον.
Otium, ἡ σχολή, Dem. ἡ ἀπονία, Plut. ἡ ἀπραξία, id. τὸ ἄπραγμον, ονος, Thuc. ago, σχολὴν ἄγω, Dem. impendo alicui rei, ποιῶ πρός τι, Xen esse alicui, γίνεσθαί τινι, Plat. scribendi, εἶναί τινι γράφειν, Xen. habere, ὑπάρχειν τινί, Aristot. consumere in aliqua re, ἀναλίσκειν εἴς τι, Isocr. per otium agere aliquid, κατὰ σχολὴν seu ἐπὶ σχολῆς πράττειν τι, Dem. otio frui, σχολῆς ἀπολαύειν, Plat. abundo, εὖ ἔχω σχολήν, Plat. est mihi, σχολάζω, Xen.
Ovalis, e, ὁ ᾗ ἡ ὠοειδής, έος, Xiph. ὁ ᾗ ἡ ὠοειδής, έος.
Ovatio, ὁ θρίαμβος ἐλάττων, Dion. Hal.
Ovicula, τὸ προβάτιον, υ, Aristoph.
Ovile, τὸ ποίμνιον, ε, τὸ αὔλειον, υ, Xen.
Ovillus, a, um, προβάτειος, εία, ειον, Aristot.
Ovinus, ὁ ᾗ ἡ μήλειος· ovina pellis, τὸ κῶας.
Ovis, τὸ πρόβατον, Aristot. τὸ μῆλον, ἡ οἶς, οἰός.
Ovo, ᾄδομαι, aliqua re, τινί, Isocr. Confer *Lætor*.
Ovulum, τὸ ᾠάριον, υ, Athen. τὸ ᾠΐον, υ, id.
Ovum, τὸ ᾠόν, ῦ, Aristot. pario, ᾠοτοκέω, id. ᾠὸν τίκτω, id. sterile, ἀνεμιαῖον ᾗ ἄγονον, Ælian. producit marem, ποιεῖ ἄῤῥεν, id. ovis incubo, ἐπωάζω, id.
Oxalis, ἡ ὀξαλίς, ίδος, Diosc.

P.

PABULARIS, e, χορτασματικός, ἡ, όν.
Pabulatio, ἡ χορταγωγία, ἡ πρωνομή.
Pabulator, ὁ χορταγωγός, ῦ.
Pabulatorius, a, um, χορταγωγικός, ἡ, όν.
Pabulor, χορταγωγέω, pabulatum ago seu duco, πρὸς νομὰς ἐξάγω, Xen.
Pabulum, τὸ χόρτασμα, ατος, N. T. ἡ νομή, ῆς, Xenoph. ὁ χιλός, ῦ, id. ἡ βορά, præbeo, χιλόω, id.
Pacate, εἰρηνικῶς, Isocr.
Pacator, ὁ εἰρηνοποιός, ῦ, N. T.
Pacatus, ὁ εἰρηνικός, ἡ, όν, Isocr. εἰρηνευόμενος, ένη, ενον, regio, χώρα, Polyb.
Pacificatio, ἡ διαλλαγή, ῆς, Dem.
Pacificator, ὁ εἰρηνοποιός, ῦ, N. T. ὁ διαλλακτής, ῦ, Dem.
Pacifico, διαλλάττω, quosdam, τινάς, Xenoph. εἰρηνοποιέω.
Pacificus, εἰρηναῖος, αία, αῖον, Thuc.
Paciscor, συμφωνέω, cum aliquo denario in diem, μετά τινος ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, N. T. τινὶ δηναρίῳ, ibid. bonâ fide, συναλλάττω κατὰ πίστιν, Aristot. de proditione patriæ, συντίθεμαι προδοσίαν πατρίδος, Herodot. aliquid cum aliquo, τι πρός τινα, Xenoph. cum aliquo, ὁμολογέω τινί, Dem. de mercede, μισθόν, id. de cæde, φόνον, id.
Paco, ἱλάσκομαι, aliquem, τινά, Plut. ἱλάομαί τινα, Xen. Confer *Placo*.
Pactio, ἡ συνθεσία, ας, ἡ συνθήκη, ης, Dem. ἡ σύμβασις, εως, Thuc.
Pactum, ἡ ὁμολογία, ας, Dem. ἡ συνθήκη, ης, id. τὸ συγκείμενον, id. τὸ ὁμολογούμενον, υ, id. servo, ἐμμένω ταῖς ὁμολογίαις, Dem. φυλάττω τὴν συνθήκην, id. διαφυλάττω τὴν συνθήκην, Isocr. violare seu negligere, παραβαίνειν τὴν ὁμολογίαν, Dem. ποιεῖν παρὰ τὴν συνθήκην, id.
Pæan, ὁ παιὰν, ᾶνος, pæanem cano, παιᾶνα ᾄδω, Dem. παιανίζω, Thuc.
Pædagogium, τὸ παιδαγωγῖον, υ, Dem.
Pædagogus, ὁ παιδαγωγός, ῦ, Plut. ὁ παιδευτής.
Pædicator, seu Pædico, ὁ πυγιστής, ῦ.
Pædor, ὁ αὐχμὸς, ῦ.
Pæonia, ἡ παιωνία, ας, Theophr.
Paganalia, τὰ κωμητικὰ, ῶν, αἱ κατὰ κώμας ἑορτάσιμοι ἡμέραι.
Paganicus, κωμητικὸς, ἡ. όν, Synes.
Paganus, ὁ κωμήτης, υ, Joseph.
Paganus, a, um, κωμητικὸς, ἡ, όν, Synes.
Pagatim, κατὰ κώμας, Plut.
Pagella, τὸ σιλίδιον, υ, Polyb.
Pagina, ἡ σιλὶς, ίδος, Dion. Hal.
Paginula, idem quod *Pagella*.
Pagus, ἡ κώμη, ης, Thuc. ὁ πάγος.
Pala, τὸ πάλιθρον, υ, annuli, ἡ πυλὶς, ίδος, Lys. ἡ σφυδόνη, ης, Cl. Al.
Palæstra, ἡ παλαίστρα, ας, Xen.
Palæstrita, ὁ παλαιστρίτης, υ, Plut.
Palæstricus, παλαιστρικὸς, ἡ, όν, Aristot.
Palam, στιφανῶς, adulari, ἐπιφανῶς κολακεύειν, Isocr. vincere, ἐκ φανεροῦ κρατεῖν, Dem. fieri, ἐν φανερῷ γίνεσθαι, idem. facere, φανερώματα ποιεῖν, scribit, διαῤῥήδην γράφει, Dem. convictus injuriarum, ὄντως ἀδικῶν, id. est, ὁμολογεῖται, Isocr. φανερόν ἐστι πᾶσι, id. πρόδηλόν ἐστι, Dem.
Palatim, σποράδην, Isocr.
Palatio, ἡ σκολόπισις, εως, ὁ χαρακισμὸς, ῦ, Athen.
Palatium, τὸ παλάτιον, υ, Plut. τὸ βασίλειον, υ, Isocr.
Palatum, ὁ ὑρανίσκος, υ, Galen. ἡ ὑπερῴα, ας, Plut. τὸ ὑπερῷον, υ, Eustath.
Palea, τὸ ἄχυρον, υ, Xen. τὸ κάρφος.
Palearis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀχυρώδης, εος, Aristot.
Palearium, ὁ ἀχυρὼν, ῶνος, Aristot.
Palimpsestus, ὁ ᾗ ἡ παλίμψηστος, υ, Plut.
Palinodia, ἡ παλινῳδία, ας, Isocr. palinodiam cano, παλινῳδίαν ᾄδω, Suid.
Palla, ἡ χλαῖνα, Hom.
Pallace, ἡ παλλακὴ, ῆς, Aristoph.
Pallas, ἡ Παλλὰς, άδος.
Palleo, seu Pallesco, ὠχριάω, Herodot.
Palleatus, τριβώνιον ἔχων, ουσα, ον, Lucian. τριβωνιοφορίων, ουσα, ον, Plut.
Pallidus, ὠχρὸς, ὰ, όν, Aristot. ὁ ᾗ ἡ λιθφαιμος, υ, Galen.
Pallio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω.
Palliolum, τὸ ἱματίδιον, υ, tritum, τὸ τριβώνιον, υ, Lucian.
Pallium, τὸ ἱμάτιον, υ, Dem. tritum, ὁ τρίβων, ωνος, Athen.
Pallor, ἡ ὠχρίασις, εως, ὁ ὦχρος.
Palma, *pars manus*, ἡ παλάμη, ης, *arbor*, ἡ φοῖνιξ, ικος, Diosc. victoria, ἡ νίκη, ης. Confer *Victoria*.
Palmaris, e, σπιθαμαῖος, αία, αῖον, Diosc.
Palmes, τὸ κλῆμα, ατος, Theophr.
Palmo, συνδέω κλήματα, Aristot.
Palmus, ἡ σπιθαμὴ, ῆς, Diosc. ἡ δοχμὴ, ῆς, Paus.
Palo, πασσαλεύω, Aristoph. σκολοπίζω, σαυρόω, Thuc.
Palor, πιπίσκομαι, πλανάομαι, Plato.
Palpamentum, seu Palpatio, τὸ ψώπισμα, ατος, Plut. ἡ ψωπεία, ας, Xen. ἡ ψηλάφησις.
Palpebræ, τὰ βλέφαρα, ων, Diosc.
Palpitatio, ὁ παλμὸς, ῦ, ἡ ἄσπαρσις, εως.
Palpito, σπαίρω, Athen. ἀποσπαρβάζω, Hippocr. προσπαίρω, Plut. πάλλομαι.
Palpo, καταψάω, Xen. adulor, ψωπεύω. Confer *Adulor*.
Palpum, ἡ ψωπεία, ας, Xen.
Paludamentum, ἡ χλαμὺς, ύδος, Plut. ἐναγώνιος ᾗ σφαιρηγητικὴ ἐσθὴς, id.
Paludatus, χλαμυδωτὸς, ἡ, όν.
Palumba et Palumbes, ὁ φάττος, υ, Lucian. ἡ φάσσα seu φάττα, Epiph.
Palumbinus, φάσσινος, ίνη, ινον.
Palus, i, ὁ σκόλοψ, οπος, Diosc. ἡ χάραξ, ακος, Aristoph.
Palus, udis, τὸ ἕλος, εος, Plat. ἡ λίμνη, ης, ut Mœotis, Μαιῶτις, ίδος, Paus.
Paluster seu Palustris, e, λιμναῖος, αία, αῖον, Plut. ὁ ᾗ ἡ λιμνώδης, εος, id. ἕλειος, εία, ειον, Aristot. ὁ ᾗ ἡ ἑλώδης, εος, id.
Pampinaceus, a, um, οἰνάριος, ία, ιον, Athen.
Pampinatio, οἰναρισμὸς, ῦ, ἡ βλασφολογία, ας, Theophr.
Pampineus, οἰνάρειος, εία, ειον, Athen.
Pampino, οἰναρίζω, Athen. βλασφολογέω, Theophr.
Pampinosus, ὁ ᾗ ἡ οἰναρώδης, εος.
Pampinus, τὸ οἴναρον, υ, Theophr. τὸ κλῆμα, ατος, Aristot.
Panacea, ἡ πανάκεια, ας, Diosc.
Panaces, τὸ πάνακες, εος, Strabo.
Panarium, ἡ κάρδοπος, υ, Lucian.
Pandectæ, αἱ πανδέκται, ῶν, Pandect.
Pandiculatio, τὸ σκορδίνημα, ατος, ὁ σκορδινισμὸς, ῦ, Gal.
Pandiculor, σκορδινάομαι, Aristoph.
Pando, κυρτόω, Xen. explico, ἐκπετάζω.
Pandura, ἡ πανδοῦρα, ας, Poll.
Pandus, κυρτὸς, ἡ, όν.
Panegyricus, πανηγυρικὸς, ἡ, όν, Isocr.
Panegyris, ἡ πανήγυρις, εως, Dem.
Pango, πήγνυμι, Xen. inducias cum aliquo, ποιέομαι ἀνοχὰς πρός τινα, Æschin.
Panicum, ὁ ἴνομος, υ, Diosc. terror panicus, τὸ Πανικὸν, ῦ, Cic. Πανικὸς θόρυβος, Plut.
Panificium, ἡ ἀρτοποιΐα, ας, Xen.
Panifex, ὁ ἀρτοποιὸς, ῦ, Plut.
Panis, ὁ ἄρτος, υ, Dem. panem facio, ἀρτοποιέω, Xen. formo, διαρτίζω, Bud. panis azymus, ὁ ἀζυμίτης, ὁ, LXX. dulciarius, ἄρτος ἀρτυτός· furfuraceus, ὁ πιτυρίας, υ, Theodoret. hordeaceus, ἄρτος κρίθινος, LXX. similagineus, ὁ σιμιδαλίτης, υ, Athen. mucidus, ἄρτος ἰδρωτιῶν, LXX. butyratus, ὁ βυτυρίτης, υ· cibarius, ὁ αὐτοπυρίτης, υ, Lucian. bis coctus, seu nauticus, ἄρτος δίπυρος, Suid. fermentatus, ζυμίτης, υ, Xenoph. siligineus, ὁ σιλιγνίτης, υ· subcinericius, ἄρτος ἐγκρυφίας, Philo. excavatus pro jure hauriendo, ἡ μυτίλη, ης, Eustath.
Pannosus, ὁ ᾗ ἡ κατάῤῥαφος, υ, Luc.
Pannus, τὸ ῥάκος, εος, N. T.
Panther seu Panthera, ὁ πάνθηρ, ηρος, Xen.
Papæ! βαβαὶ, Plat. felicitatem, τῆς εὐδαιμονίας· laudem, παπαὶ τῶν ἐπαίνων! Lucian.
Papaver, ἡ μήκων, ωνος, Diosc.
Papavereus, μηκωνικὸς, ἡ, όν, Athen.
Papilio, ἡ ψυχὴ, ῆς, Plut.
Papilla, ἡ θηλὴ, ῆς, Aristot.
Pappas, ὁ πάππας, υ, Aristoph.
Pappo, παππάζω, Hom.
Pappus, ὁ πάππος, υ, Æschin.
Papula, τὸ ἐξάνθημα, ατος, Philo. τὸ ἔκζεσμα, ατος, Gal. τὸ φῦμα, ατος, Diosc.
Papyraceus, παπύρινος, ίνη, ινον.
Papyrum seu Papyrus, ὁ vel ἡ πάπυρος, υ, Theophr.
Par, ἀμφοῖν, ἴσος, ἴση, ἴσον, Dem. ὅμοιος, οία, οιον, Isocr. numero, ὁ ᾗ ἡ ἰσάριθμος, ε, Herodian. est, ἄξιον, δίκαιον, πρόσηκον, εἰκὸς, δέον, νόμιμόν ἐστι, Dem. Isocr. *alii*, sum alicui rei, ἀρκέω ἐπί τι, Plato. πρός τι, Chrys. pari refero, μετρέω τὴν ἴσην, Paus. quarundam rerum, τὸ ζεῦγος, εος, τινῶν, v. gr. accipitrum, ἱεράκων, Herodot.
Parabilis, e, ὁ ᾗ ἡ εὐπόριστος, υ, Naz.
Parabole, ἡ παραβολὴ, ῆς, N. T.
Paradoxus, ὁ ᾗ ἡ παράδοξος, υ, Lucian.
Paradisus, ὁ παράδεισος, υ, Xen. N. T.
Parallelus, ὁ ᾗ ἡ παράλληλος, υ, Polyb.

Paralysis,

Paralysis, ἡ παράλυσις, ιως, Gal.
Paralyticus, a, um, παραλυτικὸς, ἡ, ὸν, N. T.
Paranymphus, ὁ παράνυμφος, ου, Hesych.
Paraphrasis, ἡ παράφρασις, ιως.
Parasanga, ὁ παρασάγγας seu παρασάγγης, ου, Herodot.
Parasita. ἡ παράσιτος, ου.
Parasitatio, ἡ παρασίτησις, ιως.
Parasitor, παρασιτέω, ῶ, Athen. κολακεύω.
Parasitus, ὁ παράσιτος, ου, Athen. ὁ κόλαξ.
Parate, κατασκευαστικῶς, ἑτοίμως, Isocr.
Paratus, ὁ ϰ ἡ ἕτοιμος, ου, ad dicendum, λέγειν, Isocr. ὁ ϰ ἡ πρόθυμος, ου, sum ad faciendum, εἰμὶ ποιῆν, Dem. παρασκευασμένος, ένη, ένον, et volens facere, ϰ θέλων ποιῆν, id.
Parce, φειδομένως, N. T. ἰυτελῶς.
Parcimonia, ἡ φειδωλία, ας, Naz. ἡ φειδὼ, οῦς, Aristot. sordida in rebus parvis, ἡ μικρολογία, ας, Theophrast.
Parco, φείδομαι, pecuniis, χρημάτων, Xen. alicui, τινὸς, Plut. mihi pro dignitate, ἀξίως προφείδομαι ἐμαυτῦ, Isocr.
Parcus, φειδωλὸς, ἡ, ὸν, Aristot. φειδόμενος, ένη, ενον, Dem.
Pardus, ὁ πάρδος, ου, ἡ, πάρδαλις, ιως, Aristot.
Parens, ὁ γονὶυς, έως, Dem. ὁ τοκιὺς, ίως, id. *Plur.* parentes, οἱ γονῆς, έων, Dem.
Parentalia, τὰ ἐναγίσματα, ων, ὁ ϰαθαγισμὸς, οῦ, Lucian. τὰ ϰτερίσματα.
Parentatio, ὁ ἐναγισμὸς, οῦ, Plut.
Parento seu Parentor, ἐναγίζω, Paus. ϰαθαγίζω, Lucian. ϰτερίζω.
Pareo, φαίνομαι. Confer *Appareo.* obedio, ὑπακύω. Confer *Obedio.*
Paries, ὁ τεῖχος, ου, Thuc.
Parietina, ὁ τεῖχος ἠφανισμένος.
Parilis, e, ὁ ϰ ἡ πάρισος, ου, Polyb.
Parilitas, τὸ πάρισον, ου, ἡ ἰσότης, ητος, Plut.
Pario, τίκτω, Dem. ἀποτίκτω, Plut. ἐϰτίκτω. Plat. potentiam, περιποιέομαι δυναστείαν, Aristot.
Pariter, ἴσως, Dem. ὡσαύτως.
Parma, ἡ ἀσπὶς, ίδος, Xen.
Parmatus, ὁ ἀσπιστὴς οῦ, Dem.
Parmula, τὸ ἀσπίδιον, ου.
Paro, παρασκευάζομαι, me ad certamen, ἐμαυτὸν πρὸς ἀγῶνα, Dem. copiam militum, ἑτοιμάζω χεῖρα πολλὴν, App. Confer *Comparo.*
Parricida, ὁ πατραλοίας, ου, Dem. ὁ πατροϰτονήσας, αντος, Lucian. ὁ πατροϰτόνος, ου, Plut. ὁ πατροφόνος.
Pars. τὸ μέρος, ους, civitatis, πόλεως, Dem. officii, τῶν δεόντων, id. suffragiorum, τῶν ψήφων, idem. adversa, τὸ διάφορον, ου, Dion. Hal. in partes divido, διαιρίομαι εἰς μέρη, Dem. distractum esse in partes, διῄρᾶνται εἰς μέρη, id. partem alicujus capere, λαμβάνειν μέρος τινὸς, id. partes alicujus tueri, μετά τινος εἶναι, Lycoph. σύν τινι εἶναι, Xen. in partem meliorem accipere, ἐπὶ τὸ ἐυσεβέστερον λαμβάνειν, Naz. aliqua ex parte, μέρος τι, Thuc. nulla ex parte, μηδαμῆθεν omni ex parte, τῷ παντὶ, Dion. Hal. πάντῃ, Aristot.
Parsimonia. Vide *Parcimonia.*
Particeps, ὁ ϰ ἡ μέτοχος, ου, Plat. ὁ ϰ ἡ ϰοινωνὸς, οῦ, Dem. operis, ὁ ϰ ἡ συνεργὸς, οῦ, id. sum alicujus rei, μετέχω τινὸς, Isocr. alicujus cum aliquo, τινὸς τινι, Plat. participem facio alicujus rei, μεταδίδωμί τινος, Isocr.
Participatio, ἡ ϰοινωνία, ἡ μετοχή.
Participo, μετέχω, aliquam rem cum aliquo, τινός τινι, Plat. Confer *Particeps.*
Particula, ἡ μερὶς, ίδος, Isocr.
Particulatim, ϰατὰ μέρος, Dem.
Partim, ϰατὰ μέρος, Dem. partim superbe, partim abjecte, partim libidinose, τὰ μὲν ὑπερηφάνως, τὰ δὲ ταπεινῶς, τὰ δὲ ὑπερακράτως, Dem.
Partio seu Partior, μερίζω, aliquid, τὶ Aristot. cum aliquo, διανέμω τί τινι, Isocr. τι πρός τινα, Dem. Confer *Divido.*
Partite, μεμερισμένως.
Partitio, ὁ μερισμὸς, οῦ, Aristot.
Partitor, ὁ μεριστὴς, οῦ, N. T.
Parturio, ὠδίνω, Plut. τοκάω.
Partus, ûs, ὁ τόκος, ου, Aristot. ὁ τοκετός.
Parvitas, ἡ μικρότης, ητος, Plat.
Parum, μικρὸν, Isocr. μικρῶς, Herodian. abfuit, quin incidissent, μικρὸν ἀπέλιπον, μὴ περιπεσεῖν, Isocr. quin expugnaretur, μικρὸν παρέλιπον ἁπολιορϰεῖσθαι, Lucian. quin mortuus essem, παρὰ μικρὸν ἤλθον ἀποθανεῖν, Isocr. quin mancipia facti essemus, παρὰ μικρὸν ἤλθομεν ἐξανδραποδισθῆναι, id. quin ego, ille, &c. faciat, ὀλίγου, μικρῦ δέω, δέει τοιῆν, Plat. Isocr. prosum, ϰατὰ μικρὸν ὠφελέω, Isocr.
Parumper, μικρὸν ὅσον, ὀλίγον ὅσον, διὰ μικρῦ.
Parus, ὁ αἰγιθαλὸς, οῦ, Aristot.
Parvulus, ἄγαν σμικρὸς, ὰ, όν.
Parvus, μικρὸς, ὰ, όν, Dem. parvi facio seu pendo aliquid, περὶ ὀλίγου ποιέομαί τι, Isocr. ὀλιγωρέω τινὸς, id. ὀλιγώρως ἔχω τινὸς, id πρός τι, Æschin. ϰαταφρονέω τινὸς, id. ἀμελῶς ἔχω τινὸς, Xen.
Pascha, τὸ πάσχα, ατος, N T.
Pasco, νέμω. armenta in agro, τὰ βοσϰήματα ἐν χώρᾳ. Dem. oculos, τῖς ἐφετὴν ὄψιως συντείλω, Æl. ἐυωχίαν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς φέρω, Ach. Tat.
Pascuum, ὁ νομὸς, οῦ, Aristot. τὸ βόσϰημα, ατος, Plut. boum, τὸ βουβόσιον, ου, Strabo.
Pascuus, ὁ ϰ ἡ ἐύνομος, ου.
Passer, ὁ στρουθὸς, οῦ.
Passerculus, τὸ στρυθίον, ου, Athen.
Passim, ἑϰάστοτε, Herod. ἀνίδην, Plut. πολλαχῦ, Isocr.
Passus, ûs, τὸ βῆμα, ατος, Xen. *mensura,* ἡ, ὀργυιὰ, ᾶς, id.
Pastillus, ὁ τροχίσϰος, ου, Cels.
Pastinatio, ἡ σϰαφεία, ας, Suid.
Pastinum, τὸ σϰαφεῖον, ου, Plut.
Pastio, ἡ νόμευσις, ιως.
Pastor, ὁ νομεὺς, έως, Xen. *proprie ovium,* ὁ ποιμὴν, ένος, Plat.
Pastoralis, e, seu Pastoritius, ποιμενιϰὸς, ἡ, όν, Philo. νομευτιϰὸς, scientia, ἐπιστήμη, Plat.
Pastus, ûs, ἡ νομὴ, ῆς, Xen. ἡ σίτησις.
Patefacio, ἀνοίγω, alicui aliquid, τί τινι, Plut. Confer *Manifesto.*
Patefactio, ἡ ἄνοιξις, ιως, Bas. ἡ φανέρωσις, *revelatio,* ἡ ἀναϰάλυψις, ιως, ἡ ἀποϰάλυψις, ιως, N. T.
Patella, τὸ λιϰάνιον, ου, Aristoph.
Patenter, ἀνοιϰτῖ.
Pateo, ἀνίωμαι, Aristot. manifestus sum, διαϰαλύπτομαι, Dem. φαίνομαι.
Pater, ὁ πατὴρ, τρὸς, Dem. naturalis, φύσει πατὴρ, id. adoptativus, πατὴρ ποιησάμενος, ad. familias, ὁ οἰϰοδεσπότης, ου, Plut. patres conscripti, πατέρες συγγεγραμμένοι, id. a patre, πατρόθεν, id.
Patera, τὸ δίσπας, ασος, Athen.
Paternus, πατρῷος, ῶα, ῶον, virtus, ἀρετὴ, Dem. gloria, δόξα, id. ὁ ϰ ἡ πάτριος, id. πατριϰὸς, ὴ, όν, amicitia, φιλία, Dem.
Patesco, ἀνοίγομαι. Confer *Pateo.*
Pathicus, a, um, παθιϰὸς, ὴ, όν.
Patibilis, e, παθητὸς, ὴ, όν, Aristot.
Patibulum, ὁ σαυρὸς, οῦ. Plut.
Patiens, ὑπομονητιϰὸς, ὴ, όν, Bas. laborum, ϰαρτεριϰὸς, ὴ, όν, πόνων, Xen.
Patienter, ϰαρτεριϰῶς, ἀνειϰτῶς. Dem. fero aliquid, ἰῦ μάλα τλημόνως τι ὑπομένω, Ælian.
Patientia, ἡ ὑπομονὴ, ῆς, N. T. ἡ ϰαρτέρησις, ιως, Plat. ἡ ϰαρτερία, ας, Dem.
Patina, ἡ λιϰάνη. Plut. ἡ λοπὰς, idem.
Patior, πάσχω τὶ, Isocr. ὑπομένω τι, Xen.
Patratio, ἡ διάπραξις, ιως, Plat.
Patria, ἡ πατρὶς, ίδος, Dem.
Patriciatus, ûs, ἡ τῶν πατριϰίων τάξις.
Patricida. Vide *Parricida.*
Patricius, ὁ πατρίϰιος, ου, ὁ ἐυπατρίδης, ου, Herodian.
Patrie, πατριϰῶς, Aristot.
Patrimonium, τὰ πατρῷα, ων, Dem. ἡ παρὰ τῦ πατρὸς ὐσία, id. ἡ πατρῴα ὐσία, Lucian. consumo, ἀναλίσϰω τὴν πατρῴαν ὐσίαν, Dem. magnum accipio, πολλὴν ὐσίαν παραλαμβάνω παρὰ τῦ πατρὸς, id. obtinere post obitum patris, τὰ πατρῷα ἔχειν μετὰ τὴν τῦ πατρὸς τιλευτὴν, idem. privari seu excidere patrimonio, διαμαρτάνειν τῶν πατρῴων, Isocr. ἐϰπίπτειν ἐϰ τῶν πατρῴων, idem. fraudari ab aliquo, ἀποστερίσθαι τῶν πατρῴων ὑπό τινος, Dem.
Patrimus, a, um, ῳ vel ῃ πατὴρ ἴσι, ὁ ϰ ἡ ἀμφιβαλὴς, ίος, Plut. ῳ γονιῆς ἅμα ἀμφότεροί εἰσιν, Poll.
Patrisso, πατρώζω, Herodian.
Patrius, πατριϰὸς, ὴ, όν, Dem.
Patro, διαπράττω, aliquid, τὶ, Xen.
Patrocinium, ἡ συνηγορία, ας, Dem. ἡ προστασία, ας, Plut.
Patrocinor, συνηγορέω, alicui, τινὶ, Dem. συντρέω τινὶ, id. συνεῖπόν τινι, id. προΐσαμαι, προστατέω.
Patrona, ἡ συνήγορος, ου.
Patronus, ὁ συνήγορος, ου, Dem. ὁ προστάτης, ὁ σύνδιϰος, ου, id. templi, ὑπὲρ τῦ ἱερῦ, id. patronum deligo legis, αἱρέομαι σύνδιϰον τῷ νόμῳ, id. decerno, χειροτονέω σῦνδιϰον ὑπέρ τινος, id. adhibeo causæ, ϰαλέω συνήγορον ἀγῶνί τινι, id. adsciscere sibi, παρασϰευάζεσθαι συνηγοροῦντα ἑαυτῷ, id. destitui patronis, ἔρημον γίγνεσθαι τῶν συνεροῦντων, idem.
Patruelis, ὁ ἀνεψιὸς, οῦ, Dem. ἀνεψιὸς πρὸς πατρὸς, id. ἀνεψιὸς ἐϰ πατραδέλφων, id. ὁ ἀνεψιαδῆς, οῦ, idem.
Patruus, ὁ πατράδελφος, ου, Dem.
Patulus, a, um, ἀνοιϰτὸς, ὴ, όν.
Pauciloquium, ἡ παυρολογία, ας.
Paucitas, ἡ ὀλιγότης, ητος, Theophr.
Pauculus, πάνυ ὀλίγος, η, ον.
Paucus, ὀλίγος, ίγη, ίγον, Thuc. pauci numero, ὀλίγοι ὄντες τὸν ἀριθμὸν, Isocr. pauciores aliis, σπανιώτεροι ἄλλων, idem. pauci auxiliatores, ἔρημος βοηθησόντος, id. paucis dicere, συντόμως διαλίγισθαι, idem. διὰ βραχέων ποιεῖν τὸν λόγον. idem.
Paveo, seu Pavesco, πτοιφοβέομαι, Xen. θαμβέω, aliquid, περιδεῶς ἔχω πρός τι, Dem. mente, ἀδημονέω τὴν ψυχὴν, Xen.
Pavide, περιδεῶς, Dem. φοβερῶς.
Pavidus, ὁ ϰ ἡ περιδὴς, ίος, Aristot. φοβητιϰὸς, ὴ, όν, id.
Pavimento, ἰδαφίζω, terram, τὴν γὴν, Theophr.
Pavimentum, τὸ ἔδαφος, ους, Athen. τὸ δάπεδον.
Pavio, παίω, Plut.
Paullatim, ϰατὰ μικρὸν, Isocr. ϰατ' ὀλίγον, Gal.
Paullisper, δι' ὀλίγου.
Paullo, μικρὸν, ante illos venit, πρὸ τούτων ἦλθεν, Isocr. ante crepusculum, βραχὺ πρὸ τῆς δείλης, Plut. ante, ὀλίγῳ seu μικρῷ πρότερον post, μικρῷ ὕστερον, Isocr. prolixius, ὀλίγῳ μαϰρότερον, Dem. majorem potentiam, ὀλίγῳ μείζω δύναμιν, Isocr. plura de aliqua re dicere, ὀλίγῳ μαϰρότερα εἰπεῖν περί τινος, Isocr.
Paullulum, ϰατὰ μικρὸν, Dem.
Paullum, ὀλίγον, Isocr.
Paullus, βαιὸς, ὰ, όν, Soph.
Pavo, ὁ ταὼν, ῶνος, Diodorus Sic. ὁ ταῶς, ῶ, Bas.
Pavor, τὸ δεῖμα, ατος, Plat. τὸ θάμβος.
Pauper, ὁ πένης, ητος, homo, ἄνθρωπος, Dem. et inops, ϰ ἀδυνάμιος, id. ὁ ϰ ἡ ἄπορος, ου, et rerum necessariarum indigens, ϰ τῶν ἀναγϰαίων ἐνδεὴς ὤν, id. et improbus, πονηρὸς μετ' ἐνδείας, id. Confer *Inops.*
Pauperculus, πενιχρὸς, ὰ, όν, Aristid.
Pauperies, idem quod *Paupertas.*
Paupero, ποιῶ τινὰ πένητα, Dem.
Paupertas, ἡ πενία, ας, Dem. ἡ ἀπορία, ας, id. ἡ ἔνδεια, ας, Dem. paupertate premi, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ, Dem. πένεσθαι, id. ἀπορεῖν χρημάτων, Isocr. ad paupertatem redigi, εἰς ἀπορίαν seu πενίαν ἐλθεῖν seu ϰατασῆναι, idem. Confer *Inopia, Egestas.*
Pausa, seu Pausatio, ἡ παῦσις, ιως.
Pauso, παύομαι, Xen.
Pavus, ὁ ταὼν, ῶνος, Diod. Sic.

Pauxillatim, seu Pauxillisper, κατὰ βραχὺ, κατὰ μικρὸν, Æl.
Pauxillum, κατ' ὀλίγον, Lucian.
Pauxillus, a, um, πάνυ ὀλίγος, η, ον.
Pax, ἡ εἰρήνη, ης, Dem. firma, εἰρήνη βεβαία, id. perpetua, ἀΐδιος, id. præclara, καλὴ, id. justa, æqua, δικαία, id ἴση καὶ δικαία, id periculosa et lubrica et infida, ἐπικίνδυνος καὶ σφαλερὰ καὶ ἄπιστος, id. turpis, ignominiosa, αἰσχρὰ, id. turpis et indigna reip. αἰσχρὰ καὶ ἀνάξιος τῆς πόλεως, id jurejurando non confirmata, ἀνώμοτος, id. pacis tranquillitas, ἡ ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχία, id. pacem decernere cum aliquo, εἰρήνην γράφειν πρός τινα, Dem. facere, συντίθεναι, id. ποιεῖσθαι. id. πράττειν πρός τινα· consequi ab aliquibus, ἐυρίσκειν παρά τινων, idem. fieri, γίγνεσθαι, idem. perfici, ἐπιτελεῖσθαι, idem esse alicui cum aliquo, εἶναί τινι πρός τινα, id. esse aliquibus inter se, ὑπάρχειν τισὶ, id. colere cum aliquo, ἄγειν πρός τινα, Dem. servare, τηρεῖν, id. custodire, φυλάττειν, id. confirmare, κυροῦσθαι, id. violare, παραβαίνειν, id. solvere, λύειν, id. expetere, εἰρήνης ἐπιθυμεῖν, Dem. non impetrare, διαμαρτάνειν, id. pace gaudere, χαίρειν τῇ εἰρήνῃ, Dem.
Paxillus, ὁ πάσσαλος, ου, Synes. τὸ παττάλιον, ου, Poll.
Peccator, ὁ ἁμαρτωλὸς, οῦ, N.T. ὁ ἁμαρτάνων, οντος, Dem. ὁ ἐξαμαρτάνων, idem
Peccatum, ἡ ἁμαρτία, ας, Dem. τὸ ἁμάρτημα, ατος· nec plura, nec majora, ὅτι πλείονα, ἢ τι μείζονα ἁμαρτήματα, Dem. tot et tanta, τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἁμαρτημένα, id. multa et varia, πολλὰ καὶ παντοδαπὰ, id. multa et magna, πολλὰ καὶ μεγάλα, id. voluntaria aut fortuita, ἑκούσια ἢ ἀκούσια ἁμαρτήματα, id. cumulata non exiguo tempore, συνειλεγμένα οὐκ ἐκ μικροῦ χρόνου, id. Confer *Delictum*.
Pecco, ἁμαρτάνω, in Deos, εἰς Θεὸς, Isocr. multa in aliquem, πολλὰ εἴς τινα, Thuc. aliquid in aliquem, ἐξαμαρτάνω τι εἴς τινα, Isocr. sermone et opere in aliquem, λόγῳ καὶ ἔργῳ εἴς τινα, Plat. ex ignorantia, τῇ ἀγνοίᾳ, Xen. in nulla re, παρανομίαν μηδὲν, Aristot. in aliqua re, πλημμελέω τι, Xen. in templum Dei, εἰς ἱερὸν Θεοῦ, Isocr. Confer *Delictum*.
Pecten, ὁ κτεὶς, κτενὸς, Athen.
Pectino, πέκω, Hesiod.
Pecto, κτενίζω, Herodot.
Pectorale, τὸ περισήθιον, ου, LXX.
Pectoralis, ὁ στερνίτης, ου, ἡ στερνίτις, ίδος, Poll.
Pectorosus, ὁ καὶ ἡ εὐρύστερνος, ου, Poll.
Pectunculus, τὸ κτένιον, ου, Athen.
Pectus, τὸ στέρνον, ου, Xen. τὸ ἦθος, εος, Hippocr.
Pecuaria, ἡ βοσκηματικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη.
Pecuarius, ὁ καὶ ἡ βοσκηματώδης, εος, Eust.
Pecuarius, i, ὁ νομεὺς, έως, Xen.
Peculator, ὁ κλέπτης τοῦ δημοσίου
Peculatus, ûs, τὸ τοῦ δημοσίου κλέμμα.
Peculiaris, ἴδιος, ία, ιον, alicui, τινὶ, Aristot.
Peculiariter, ἰδίως, Aristot. ἰδιοτρόπως.
Peculium, τὰ ἴδια, ων, Dem.
Pecunia, τὸ ἀργύριον, ου, Dem. τὰ χρήματα, ων, id. pecuniam largiri alicui, ἀργύριον παρέχειν τινὶ, Isocr. magnam dare alicui, πολλὰ χρήματα διδόναι τινὶ, id. pecunia abundare seu instructum esse, εὐπορεῖν χρημάτων, Dem pecuniam probam reddere, ἀργύριον δόκιμον ἀποδοῦναι, id. undique constare, πάντοθεν ἀργυρολογεῖσθαι, Dinarch. pecunia careo, σπανίζω χρημάτων, ἀργύριον ἐμοὶ ὁ πάρεστι, Dem.
Pecuniarius, χρηματικὸς, ὴ, όν.
Pecuniosus, ὁ καὶ ἡ πολυχρήματος, ου, πλούσιος, ία, ιον, Dem. Confer *Dives*.
Pecus, τὸ βόσκημα, ατος, Dem. τὸ θρέμμα, ατος, Athen. pecore abundans, ὁ καὶ ἡ πολυβρέμματος, ου, Joseph.
Pedalis, e, ποδιαῖος, αία, αῖον, Theophr.
Pedamen seu Pedamentum, ὁ χάραξ, ακος, Plut. ἡ κάμαξ.
Pedaneus, ποδιαῖος, αία, αῖον, Theophr.
Pedatim, κατὰ πόδας, Herodot.
Pedes, itis, ὁ πεζὸς, οῦ, Dem.
Pedester seu Pedestris, e, πεζὸς, ὴ, όν, exercitus, δύναμις, Xen. πεζικὸς, ὴ, όν, manus, δύναμις, id. sermo, λόγος πεζὸς, Eustath. pugna, ἡ πεζομαχία, ας, Thuc. pedestre prælium committo, πεζομαχέω, id.
Pedetentim, κατὰ πόδας, Herodot. βάδην, Xen.
Pedica, ἡ πέδη, ης, Dem.
Pedicula, ἡ ποδάγρα, ας. Xen.
Pedicularis, e, ὁ καὶ ἡ φθειρώδης, εος, morbus, ἡ φθειρίασις, εως· pediculari morbo laboro, φθειριάω, Laert.
Pediculosus, ὁ καὶ ἡ φθειρώδης, εος.
Pediculus, parvus pes, τὸ πόδιον, ου, τὸ ποδάριον, ου. Aristot. insectum, ὁ φθὶρ, ῥὸς, Plut.
Pedissequa, ἡ ἀκόλουθος, ου.
Pedissequus, ὁ ἀκόλουθος, ου, Dem. pedissequos secum habere, ἀκολούθους ἔχειν seu περιαγεῖν, idem.
Peditatus, ûs, ἡ πεζὴ, seu πεζικὴ δύναμις, Xen.
Peditus, ἡ πορδὴ, ῆς, ἡ ἀποπορδὴ, ῆς, Al. Aphr.
Pedo, πέρδω, Aristoph. ἀποπέρδω, id. βδέω.
Pedum, ἡ ῥαβδὸς ποιμενικὴ, ῆς, ἡ καλαύροψ.
Pedusculus, τὸ ποδάριον, ου, Aristot.
Pegma, τὸ πῆγμα, ατος, Joseph.
Pejero, ἐπιορκέω, temere, ῥᾳδίως, Dem. manifestissime, ὅρκους τινὰς περιφανέστατα ἐπιορκέω, id.
Pejor, ὁ καὶ ἡ χείρων, ονος, Thuc.
Pelagia, ἡ πελαγία, ας, Aristot.
Pelagius, πελάγιος, ία, ιον, Aristot.
Pelagus, τὸ πέλαγος, εος, Dem.
Pellacia, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς.
Pellax, ἐπαγωγὸς, ὴ, όν.
Pellex, ἡ παλλακὴ, ῆς, Aristoph.
Pellicatus, ûs, ἡ παλλακεία, ας, Dem.
Pellicio, ἐφέλκομαι, aliquem, τινὰ, Plut. aliquem aliqua re, προσάγομαί τινά τι, Xen. ad amicitiam, τινὰ εἰς φιλίαν, Herodian. ad hoc, ὑπάγω τινὰ πρὸς τοῦτο, Xenoph.
Pelliceus, διφθέρινος, ίνη, ινον.
Pellicula, τὸ διφθέριον, ου.
Pellis, τὸ δέρμα, ατος, ἡ διφθερὰ, ᾶς, Plut.
Pellitus, ὁ καὶ ἡ κωδιοφόρος, Strabo.
Pello, ὠθέω, aliquem aliqua re, τινά τινι, Plut. diabolum, ἐλαύνω διάβολον, Chrys. e convivio, ἀπωθέω τῆ συμποσίου, Lucian. e patria, ἐλαύνω τινὰ ἐκ τῆς πατρίδος, Isocr. aliquem ab imperio, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, Isocr. ἐκ τῆς ἀρχῆς, id. clavum clavo, ἐκκρούω τὸν ἦλον τῷ ἦλῳ, Lucian.
Pelluceo, διαστίλβω, διαφαίνομαι.
Pellucidus, ὁ καὶ ἡ διαφανὴς, ίος, Aristot. διαφαινόμενος, ίνη, ινον, id. ὁ καὶ ἡ διαυγής.
Pelta, ἡ πέλτη, ης, Plut.
Peltasta, ὁ πελτασὴς, οῦ, Xen.
Pelvis, ἡ λεκάνη, ης, Cl. Al. ὁ λεκὴς, ῆρος, LXX. ὁ νιπτὴρ, ῆρος, id.
Penaria cella, τὸ ταμεῖον, ου, Isocr.
Penates, οἱ θεοὶ πατρῷοι.
Pendeo, κρέμαμαι, ab aliquo, κρέμαμαι ἀπό τινος, Lucian. super caput, ἀπαιωρέομαι ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, Ælian. ex auribus alicujus, ἐκκρέμαμαί τινος, N. T.
Pendo, ταθμάομαι, Philo. aliquid aliquo, τί τινι, Plat. aliquid, ταθμάω τι, id.
Pendulus, ὁ καὶ ἡ ἐκκρεμὴς, ές, Herodot. ὁ καὶ ἡ μετέωρος.
Pene, παρὰ μικρὸν, Dem. σχεδὸν, id.
Penes, ἐπὶ, me est, ἐμοὶ κεῖται, Dem. Deum est, ἐν τῷ Θεῷ ἐστι, id.
Penetrabilis, e, ὁ καὶ ἡ διάτορος, ου, διάβατος, η, ον.
Penetrale, ὁ μυχὸς, οῦ. Polyb. τὸ ἐνδόμυχον.
Penetralis, e, μύχιος, ία, ιον, Lucian.
Penetro, ἐξικνέομαι, διατείρω, ad fundum, εἰς βύσσον, Herodot. flumen, περαιόομαι ποταμὸν, idem.
Penicillum, seu Penicillus, seu Peniculus, seu Peniculum, ὁ σπόγγος, ου. Diosc. instrumentum pictorum, ἡ γραφὶς, ίδος, Plut.
Peninsula, ἡ χερρόνησος, ου, seu χερσόνησος, ου.
Peninsularis, e, ὁ καὶ ἡ χερρονήσιος, ου, Ælian.
Penis, ἡ πέρκος, ου, Aristot. *virilis*, ἡ τόσθη, ης, Xen. τὸ ἄνδρειον.
Penitus, ἔνδον, Plut. omnino, σύμπαν, irritus est, ἀπόλλυται, Dem. perdidit, ἄρδην ἀπολώλεκε, id. penitior, ἐνδότερος, έρα, ερον· penitissimus, ἐνδότατος, άτη, ατον, Herodian.
Penna, τὸ πτερὸν, οῦ, Lucian. τὸ πτίλον, ου, Aristot. pennas amitto, πτεροῤῥυέω, Lucian. produco, πτεροφυέω, id. pennis carens, ὁ καὶ ἄπτερος, ου, id.
Pennatus, πτερωτὸς, ὴ, όν, Aristot.
Pensiculate, ἀκριβῶς. Confer *Accurate*.
Pensiculo, ἐξετάζομαι, Isocr.
Pensilis, e, idem quod *Pendulus*, a, um.
Pensio, ἡ ἔκτισις, εως, Aristot.
Pensito, ταθμάομαι, tributum, φέρω ἀποφορὰν, Aristot.
Pensiuncula, τὸ ἐκτισμάτιον, ου.
Penso, ἐκτίω, Dem. ἀποτίνω, Plut.
Pensum, τὸ πεπαγμένον, ου, Plut.
Penuaria cella, τὸ ταμεῖον, ου, Isocr. ὁ ὀψάν.
Penula, ἡ φαινόλη, ης.
Penum, seu Penus, ὁ βίος, ου, Isocr.
Penuaria, ἡ σπάνη, ης, pecuniæ, τῶν χρημάτων, Dem. ἡ σπανίστης, ητος, agri, τῆς γῆς, id. frumenti, ἡ σπάνις τοῦ σίτου, id. virorum, ἀνδρῶν, id. Confer *Inopia*.
Penus. Vide *Penum*.
Peplum, seu Peplus, ὁ πέπλος, ου, Xen.
Pepo, ὁ πέπων, ονος, Plut.
Per, πρὸς, *cum gemt.* per Deos! quis ita demens est? Θεῶν, τίς οὕτω ἰὼν ἐστί; Dem. ἀνὰ, *cum accus.* per montes palantes, ἀνὰ τὰ ὄρη σκιδανύμενοι, Phil. per singulos annos, ἀνὰ πᾶν ἔτος, Diosc. κατὰ, *cum accus.* rex per se ipsum infidus erat, βασιλεὺς καθ' αὐτὸν ἄπιστος ἦν, Dem. διὰ, *cum genit.* per hæc ascendit, διὰ τούτων ἤρθη, idem. παρὰ, *cum accus.* per vestram negligentiam crevit, παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν ἐπηύξηται, Dem. In Compositione quando significationem intendit, redditur fere per λίαν, ἄγαν, μέγα; πολὺ, πᾶν, et πάνυ· quando vero quasi transitum notat, effertur per διὰ, e. gr. perstolidus, λίαν ἀνόητος, Isocr. peradolescens, ὁ ἄγαν νέος, Xenoph. perdives, μεγαλόπλουτος, Diod. Sic. perbonus, πανάγαθος, Plat. perlongus, πάνυ μακρὸς, Plat. pereruditus, πολυμαθὴς, Isocr. perambulo, διοδεύω, Synes. et perinde cum Adverbiis, e. gr. perfamiliariter, πάνυ οἰκείως, Dem. perhoneste, παγκάλως, id. peraccurate, λίαν ἀκριβῶς, Isocr. &c.
Pera, ἡ πήρα, ας, Plut.
Peractio, ἡ τελείωσις, εως, Aristot.
Peræque, ὁμοίως, Dem. ἴσως.
Peræquo, ἰσάζω, ἐπισάζω, Aristot.
Peragito, διελαύνω, Xen
Perago, τελέω, Dem. Confer *Finio*.
Peragratio, ἡ περιόδησις, εως.
Peragro, περιοδεύω, Plut. περιέρχομαι.
Perambulo, διοδεύω, Synes.
Peranno, διετεύω.
Perca, ἡ πέρκη, ης, Aristot.
Percello, ἐκπλήσσω, aliquem, τινὰ, Herodian.
Percenseo, καταλέγομαι, Athen δίειμι, Dem.
Perceptio, ἡ κατάληψις, εως, Thuc.
Percipio, καταλαμβάνω, aliquid sensu, τῇ αἰσθήσει, Philo aliquid ab aliquo, ἀπολαμβάνω τι παρά τινος, Æschin alicujus malitiam, καταγινώσκω τινὸς κακίαν, Dem
Percolo, διϋλίζω, Plut. διΐημι, Diosc.
Percontatio, ἡ ἀνάκρισις, εως, Plat. ἡ ἐρώτησις.
Percontator, ὁ πεύστης.
Percontor, πυνθάνομαι, aliquem, τινὰ, Dem. aliquid ex aliquo verbis, τι παρά τινος λόγῳ, id. de aliqua re, περί τινος, Plut. ἀνακρίνω τι, Xen. ἐρωτάω τι, Dem.
Percrebresco, διαθρυλλέομαι, Xen.
Perculsus, ἐκπλαγὶς, ῖσα, ὶν, gravissime motus, διαπρεπῶς ὑπὸ τοῦ δέους, Ælian
Percunctatio, idem quod *Percontatio*.
Percunctor, idem quod *Percontor*.
Percupio, ὑπερσπουδάζω, Lucian.

Percurro,

Percurro διατρέχω, aliquid, τί, Thuc. brevissime, διέρχομαί τι συντομώτατα, Isocr.
Percussio, ἡ πλῆξις, Gal. ἡ πλαγή, Dem.
Percussor, ὁ πλήκτης, ου, N. T.
Percutio, τύπτω, aliquem, τινὰ Dem. αἰκίζω τινὰ. Isocr. κατάσσω τινὰ, id. nummum, καταχόπτω νόμισμα, Herodot. ταίω.
Perdifficilis, ὁ ἢ ἡ παγχάλεπος.
Perdisco, καταμανθάνω, aliquid, τί, Plat. Confer *Disco*.
Perdite, ὀλιθρίως.
Perditio, ἡ ὀλίθρευσις, εως, ἡ ἀπώλεια, ας, N. T. ὁ ὀλιθρὸς, οῦ, Thuc
Perditor, ὁ ὀλοθρευτὴς, οῦ, N. T. ὁ λυμιὼν, ῶνος, Isocr.
Perditus, ἀπολωλὼς, υῖα, ὸς, homo, ὁ πανώλεθρος, ου, Bas. ὁ κακόεργος, ου, Dem. ὁ παμπόνηρος, ου, id.
Perdiu, πολὺν χρόνον, immorari alicui rei, διατρίβειν περί τι. Isocr.
Perdix, ὁ vel ἡ πέρδιξ, ικος. Aristot.
Perdo, amitto, ἀπόλλυμι, Xen. vasto, deleo, aliquos, ἀπόλλυμί τινας, Dem. urbem, ἀναστρέπω πόλιν, Isocr. corrumpo juvenes, διαφθείρω νέους, Plat.
Perduco, διάγω, exercitum, στρατίαν, Thuc. aliquid ad finem, διανύω τι, Xen. ἄγω τι πρὸς τέλος, Herodian. aliquo rempublicam, προσάγω εἴς τι τὴν πόλιν, Dem.
Perduellio, ἡ συνωμοσία, ας.
Perduellis ὁ πολέμιος, ου.
Perduro, χρονίζω, διατείλω, αἰωνίζω, προσκαρτερέω, N. T. constanter, patienter, διακαρτερέω, Plut.
Peredo, κατεσθίω, aliquid, τί, Plut.
Peregre, ἐκ ξένης, dego, seu absum, ἀποδημέω ἀπὸ τῆς πατρίδος, Isocr. hinc in alium locum abeo, ἀποδημέω ἐνθένδε εἰς ἄλλον τόπον, Plat. sum vel ago, ξένην οἰκέω, Chrys. redeo, ἐπιδημέω ἐκ τῆς ἀποδημίας, Dem. ἥκω ἐκ τῆς ἀποδημίας, id. in urbem, ἐπιδημέω εἰς τὴν πόλιν, Æschin.
Peregrinatio, ἡ ἀποδημία, ας, Dem. ἡ ἀποικία.
Peregrinator, ὁ ἀπόδημος, ου, ὁ ἀποδημῶν, ῶντος, Xen.
Peregrine, ξενικῶς, Plat.
Peregrinitas, τὸ ξενικὸν, οῦ, ἡ ξενία, ας, Dem.
Peregrinor, ἀποδημέω, Dem. Confer *Peregre*.
Peregrinus, ξένος, ένη, ένον, genere, γένει, Dem. ξενικὸς, ἡ, όν, turba. ὄχλος, Thuc. ὁ ἢ ἡ ὑπερόριος, ου, res et impossibilis alicui, πρᾶγμα ἢ ἀδύνατόν τινι, Dem. sum, ξενίζω, Dem. et non civis, ξένος εἰμὶ ἢ οὐ πολίτης, id
Perelegans, ὁ πάνυ κομψός.
Perelegantер, παγκάλως.
Perendie, μεταύριον, Bud.
Perennis, e, ὁ ἢ ἡ ἀΐδιος, ου, gloria, δόξα, Plut
Perennitas, ἡ ἀϊδιότης, ητος, Aristot.
Perenno, διατίζω, Aristot.
Pereo, ἀπόλλυμαι, perpetuo, τὸν ἅπαντα χρόνον, Dem. turpiter per aliquem, αἰσχρῶς ὑπό τινος, id. præ metu, τῷ φόβῳ, Xen.
Perfecte, τελείως, Dem. ἐντελῶς.
Perfectio, ἡ τελειότης, ητος, ἡ τελείωσις, εως, Aristot.
Perfectus, τέλειος, εία, ειον, ὁ ἢ ἡ ἐντελὴς, virtus, ἀρετὴ, Aristot.
Perfero, διακομίζω, literas ad aliquem, γράμματα, Herodian. multa mala, ἀνέχομαι πολλὰ κακὰ, Lucian famem et sitim, καρτερέω λιμὸν ἢ δίψαν, Xen. labores, ὑπομένω πόνους, Isocr.
Perficio, ἐντελέω, aliquid, τί, Isocr. ἐργάζομαί τι, id. magnum aliquid, διαπράττομαί μέγα τι, id.
Perfide ἀπίστως, Dem.
Perfidia, ἡ ἀπιστία, ας, Dem.
Perfidiose, ἀπίστως, Dem.
Perfidiosus, seu Perfidus, ὁ ἢ ἡ παράσπονδος, ὁ ἢ ἄπιστος, ου, erga aliquem, πρός τινα, Dem.
Perflo, κατατνέω, Theophr. διατνέω.
Perfluo, διαῤῥέω, aliquid, τί, Lucian.
Perfodio, διορύττω, parietem, τεῖχος, Thuc.
Perforo, διατιτράω, Theophr. διατρέω.
Perfrico, διαψήχω, frontem, παρατρίβω τὸ μέτωπον, Strabo.
Perfrictio, ἡ διάτριψις, εως.
Perfringo, καταῤῥήγνυμι, aliquid, τί, Dem. διαῤῥήγνυμί τι, id.
Perfruor, ἀπολαύω, aliqua re, τινὸς, Isocr.
Perfuga, ὁ ἢ ἡ αὐτόμολος, ου, Plut. ὁ ἢ ἡ πρόσφυξ, γος, Philo. sum, αὐτομολέω, Thuc.
Perfugio, καταφεύγω, aliquem, πρός τινα, Plut.
Perfugium, καταφυγὴ, ῆς, tutissimum, ἀσφαλιστάτη, Dem. habere aliquem, καταφυγὴν ὑπάρχειν τινὶ, Isocr. invenire alicui, εὑρίσκειν τινὶ, id.
Perfundo, διυγραίνω, Hippocr. καταχέω.
Perfungor, ἐντελέω, munere, τὸ ἔργον, Aristot. munere boni viri, διαπράττω ἔργον χρηστοῦ ἀνδρώπου, Dem. officio fratris, ποιῶ τὰ ἔργα ἀδελφοῦ, id.
Perfusio, ἡ διαῤῥοχὴ, ῆς, ἡ δίτσις.
Pergo, βαδίζω, via, ὁδῷ. Dem. ulterius, διαπορεύομαι, id. in proposito, ἐμμένω τῇ προαιρέσει, Aristot. in precibus, ἐπιμένω ταῖς ἰκεσίαις, Plut.
Pergræcor, Ἑλλήνων δίκην κωμάζω.
Pergula, ἡ σκιὰ, ας, Xen.
Perhibeo, λέγω, Dem. testimonium alicui, μαρτυρέω τινὶ, Dem. μαρτυρέω τοῖς λόγοις τινὸς, Xen.
Perhonorificus, ὁ ἢ ἡ πολύτιμος.
Perhonorifice, πολυτίμως.
Perhorresco, καταθαμβέομαι, Plut.
Periclitatio, τὸ κινδύνευμα, ατος, Plat.
Periclitor, κινδυνεύω, de vita, ἀποθανεῖν, Plat. de aliqua re, περικινδυνεύω ὑπέρ τινος, Isocr. Confer *Periculum*.
Periculose, ἐπικινδύνως, Thuc.
Periculosus, ὁ ἢ ἡ κινδυνώδης, εος, Herodian. ὁ ἢ ἡ ἐπικίνδυνος, ου, Dem.
Periculum, ὁ κίνδυνος, ου, atrox et horrendum, δεινὸς ἢ φοβερὸς, Dem. magnum, κίνδυνος μέγας, id. summum, extremum, ἔσχατος, id. μέγιστος, id. grave, χαλεπὸς, id. manifestum, πρόδηλος, id. adferre alicui, κίνδυνον φέρειν τινὶ, id. ingruere commune, φύεσθαι κοινὸν πᾶσι, id. accidere ab aliquibus, γίγνεσθαι παρά τινων, id. esse seu impendere alicui ab aliquo, εἶναί τινι ἔκ τινος, id. subesse, ἐπεῖναι, id. esse conjunctum cum re, προσεῖναι τῷ πράγματι, id. redundare in aliquem, ἥκειν εἴς τινα, id. prope esse, πλήσιον εἶναι, id. circumdare aliquem, περιῆστάναι τινὰ, id. suscipere alicujus rei causa, αἱρεῖσθαι ὑπέρ τινος, Dem. ultro non coactum subire, προσλόμενον, ἐκ ἀναγκασθέντα ἐσέρχεσθαι, id. accersere sibi, προσεπιφέρεσθαι ἑαυτῷ, Isocr. omnia pro aliqua re tolerare, πάντα ὑπομένειν ὑπέρ τινος, Dem. imminens fortiter sustinere, προσιόντα εὐρώστως ὑπομένειν. id periclitari, κινδυνεύειν, id. cavere, εὐλαβεῖσθαι, id. effugere seu evitare, διαφεύγειν, id. imminens urbi propulsare, ἐφιστάμενα τῇ πόλει διαλύειν, id. amovere seu depellere, ἀφαιρεῖσθαι, id. in periculo versari. ἐν κινδύνῳ εἶναι, Isocr. in pericula se conjicere, εἰς κίνδυνον ἑαυτὸν καθιστάναι, id. e periculo eripere, ἐκ κινδύνου τινὰ διασώζειν, Dem extra periculum esse, πόρρω τοῦ κινδύνου εἶναι, id. ἔξω κινδύνου εἶναι, Isocr. sine periculo aliquid adquirere, ἀκινδύνως προσκτήσασθαί τι, id.
Perigeus, ὁ ἢ ἡ περίγειος, ου, Al. Aphr.
Perimeter, ἡ περίμετρος, ου, Polyb.
Perimo, ἀναιρέω, aliquem, τινὰ, Plut. Confer *Interficio*.
Perinde, ὥσπερ, ut rem familiarem curare, ὥσπερ οἰκειοτάτων ἐπιμελεῖσθαι, Isocr. ac si quis medicus ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς, id. ut si quis, ὁμοίως ἂν —— ὥσπερ ἂν εἴ τις, id.
Periocha. ἡ περιοχὴ, ῆς, N. T.
Periodicus, περιοδικὸς, ἡ, όν, Ptol.
Periodus, ἡ περίοδος, ου, Aristot.
Peripatetici, οἱ περιπατητικοὶ, ῶν, Plut.
Periphrasis, ἡ περίφρασις, εως, Quinctil.
Periscelis, ἡ περισκελὶς, ίδος, LXX.
Perite, ἐπιστημόνως.
Peritia, ἡ ἐπιστήμη, Dem. rei bellicæ, ἡ ἐμπειρία πολεμική, id. ex re aliqua, ἔκ τινος. id.
Peritus, ὁ ἢ ἡ ἐπιστήμων, ονος, Dem. εἰδὼς, υῖα, ὸς, id. rei bellicæ, ὁ ἢ ἡ ἔμπειρος πολέμου, id. rerum politicarum, πρὸς τὰ τῆς πολιτείας, id. εἰδήμων.
Perjurium, ἡ ἐπιορκία, ας, Dem. committo. Vide *Pejero*.
Perjuro, idem quod *Pejero*.
Perjurus, ὁ ἢ ἡ ἐπίορκος, ου, Dem. ἐπιορκῶν, ῶσα, ῶν, id.
Perlego, ἐπιλέγομαι, Paus. orationem, διέρχομαι λογὸν, Isocr.
Perlinio, seu Perlino, ἐπιχρίω.
Perluceo, διαλάμπω, Aristot.
Perluciditas, ἡ διαφάνεια, ας, Eustath.
Perlustro, κατασκοπέομαι.
Permagnus, ὁ ἢ ἡ παμμεγέθης, εος, Dem.
Permaneo, διαμένω, Dem. in aliquo, ἐμμένω ἔν τινι, id. παραμένω τινὶ, Plat. μένω περί τινος, Isocr.
Permansio, ἡ διαμονὴ, ῆς.
Permano, διαῤῥέω.
Permeio, προσουρέω, Dem.
Permeo, διαβαδίζω, Bud. διαβαίνω, regionem, διοδεύω χώραν.
Permetior, διαμετρέω.
Permisceo, ἀναμίγνυμι, aliquid cum aliquo, τι πρός τι, Plut.
Permissio, seu Permissus, ὗς, ἡ συγχώρησις, εως, Aristot.
Permistio, ἡ κατάμιξις, εως, Theophr.
Permitto, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινι, Dem. aliquid fieri, ἐάω τι γίγνεσθαι, id. aliquem injuria adfici, περιόπτομαί τινα ὑβριζόμενον, Isocr.
Permotio, ἡ διακίνησις, εως, παρόρμησις, εως.
Permoveo, διακινέω, animum, τὸν νοῦν, Aristoph. res, πράγματα, Thuc.
Permulceo, καταψάω, καταπλήσσω.
Permutatio, ἡ ἀλλαγὴ, ῆς, Aristot. τὸ ἄλλαγμα, ατος, N. T.
Permuto, ἀλλάττω, aliquid aliquo, τί τινι, LXX ἀντικαταλλάττομαί τι ἀντί τινος, Aristot. ἀμείβομαι τί τινος, Plut. sententiam, ἀλλοιόομαι τὴν γνώμην, Thuc.
Perna, ἡ πέρνα, Strabo. ὁ πισεὼν, Athen.
Pernicialis, e, ὁ ἢ ἡ ὀλέθριος, ου, Bas.
Pernicies, ἡ βλάβη, ης, Dem. ὁ ὄλεθρος, ου, Thuc. adfero perniciem alicui, ἀπόλλυμί τι, Plat. λυμαίνομαί τι, Dem. τινὶ, id. Confer *Exitium*, item *Damnum*.
Perniciosus, βλαβερὸς, ὰ, όν, Dem. ὁ ἢ ἡ ἐξώλης, εος, id. ὁ ἢ ἡ ὀλέθριος, ου, Plat.
Pernicitas, ἡ ὠκύτης, ητος, ἡ ταχύτης, ητος, τὸ τάχος, εος, Dem.
Perniciter, ὠκέως, Gal.
Pernix, ταχὺς, εῖα, ὺ, Dem. Confer *Celer*.
Pernocto, νυκτιεύω, Xenoph. διανυκτιεύω, N. T. διάγευτέω, in terra, αὐλίζομαι ἐπὶ τῆς γῆς. Thuc.
Pernosco, διαγιγνώσκω, aliquid, τί, Aristoph.
Pernox, ὁ ἢ ἡ πανύχιος, ία, ιον.
Pero, ἡ ασκέρα, ας, Poll. ἀρβύλη, ης, Gal.
Peroratio, ὁ ἐπίλογος, ου, Aristot. ἡ ἀνακεφαλαίωσις.
Peroro, ἐπιλέγω, Aristot. ἀνακεφαλαιόω, Dion.
Perosus, διαμισῶν, ῶσα, ῶν.
Perpello, ἐπείγω, Plat.
Perpendiculum, ἡ στάθμη, ης, Plut.
Perpendo, σταθμέομαι, tenui oratione magna, μεγάλα μικρῷ λόγῳ, Plut. aliquid mecum, λογίζομαί τι παρ' ἐμαυτῷ, Dem. πρὸς ἐμαυτὸν, id. ἐνθυμέομαί τινος, Isocr. τί, id. σκοπῶ τι παρ' ἐμαυτῷ. Dem. cum aliquo, μετά τινος, Isocr. aliquid mente, ἐπιστοσύνῃ τῇ γνώμῃ, Isocr. ἐξετάζω τι.
Perperam, φαύλως, Dem. φλαύρως, Ælian.
Perpes, ὁ ἢ ἡ ἀΐδιος, ου, Plut.
Perpessio, ἡ ὑπομονὴ, ῆς, Aristot.
Perpetim, ἀεὶ, Dem. διηνεκῶς.
Perpetior, ὑπομένω, aliquid, τί, Plut. ἀνέχομαί τι, Lucian. τλάω.
Perpetro, διαπράττω τι, Dem. piaculum, πράττω ἀσέβημα, id. scelus, ἐργάζομαι κακὸν, id.

δράω κακόν τι, Isocr. facinus magnum et præclarum, διαπράττομαι μέγα τι, Dem.
Perpetuitas, ἡ ἀϊδιότης, ητος, Arist.
Perpetuo, ἀεί, Dem. αἰεί, id.
Perpetuo, as. ἀϊδίζω.
Perpetuus, ὁ ἢ ἡ συνεχὴς, ἴος, bellum, πόλεμος, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀΐδιος, ᾱ, gloria, δόξα, Plut. in perpetuum, εἰς παντελῆ, Ælian.
Perplexe, διαπεπλεγμένως, πολυπλόκως, loqui, seu sursum deorsum volvere sermones, nihil vero explicare, ἄνω ἢ κάτω τὺς λόγους ἑλίττειν, ἀσαφῆ δ' ὄντα, Hipp.
Perplexitas, ἡ πλοκὴ, ῆς, Naz.
Perplexus, ὁ ἢ ἡ πολύπλοκος, ᾱ, Philo. ὁ ἢ ἡ ἄπορος.
Perpluo, κατομβρίζω.
Perpolio, ἐξεργάζομαι, aliquid, τί.
Perquam, ὡς σφόδρα, Lucian.
Perquiro, ἀναζητέω, aliquid, τί, Isocr. ἐξετάζω τι, id. διερευνάω.
Perquisite, ἐξητασμένως.
Perquisitio, ὁ ἐξετασμὸς, ἡ ἐξέτασις, Lucian.
Perquisitor, ὁ ἐξεταστὴς, οῦ, Aristot.
Perrumpo, διαῤῥήγνυμί τι, N. T. διασπάω.
Perscindo, κατασχίζω τι, Dem.
Perscribo, ἀναγράφω τι, Æschin.
Perscriptio, ἡ ἀναγραφὴ, ῆς, Plut.
Perscriptor, ὁ ἀναγραφιὺς, ίως, Lys.
Perscrutor, idem quod *Perquiro*.
Persecutio, ἡ καταδίωξις, εως, ἡ δίωξις, εως, Thuc. ὁ διωγμὸς, οῦ, Christianorum, Χριστιανῶν, Euseb.
Persecutor, ὁ διώκτης, ὁ καταδιώκων, LXX.
Persentio, seu Persentisco, αἰσθάνομαι, Aristoph.
Persequor, διώκω, aliquem, τινὰ, Dem. causam, δίκην, idem. in mare, καταδιώκω εἰς Θάλασσαν, Xenoph. non negligenter rem expono, ἐκ ἀμελῶς διέρχομαί τι, idem. ordine alicujus acta, ἐφεξῆς διέρχομαι πράξεις τινὸς, id.
Perseveranter, ἐπιμόνως, καρτερικῶς.
Perseverantia, ἡ ἐπιμονὴ, ῆς, Plat.
Persevero, ἐπιμένω, in aliqua re, τινὶ, Plut.
Persica, ἡ Περσικὴ, sc. μηλία, Theophr. sed fructus est, τὸ Περσικὸν, sc. μῆλον, Diosc.
Persimilis, ὁ ἢ ἡ παραπλήσιος.
Persisto, ἐμμένω, in aliqua re, τινὶ, Isocr. ἔν τινι, id.
Persolvo, ἐκτίω, pecuniam, χρήματα, Plat. mulctam, ζημίαν, id. pœnam alicui, τίσιν τινὶ, Plut. ἀποτίω τίσιν, Herodot. pecuniam pro aliquo, καταβάλλω ἀργύριον ὑπέρ τινος, Lucian. debita, διαλύω χρέα ὑπέρ τινος, Dem.
Persona, τὸ πρόσωπον, υ, N. T. personam accipio, πρόσωπον λαμβάνω, ibid. προσωπολημτέω, ibid. larva, τὸ προσωπεῖον, ᾱ, seu προσώπιον, υ, Dem. parva, τὸ προσωπίδιον, Poll. comica, πρόσωπον κωμικὸν, Lucian. servilis, πρόσωπον οἰκητικὸν, personam induo, ὑποκρίνομαι σχῆμα, Herodian. personam alicujus induo, ὑποκρίνομαί τινα.
Personatus, πρόσωπον ὑποδιδυκὼς, υῖα, ός.
Persono, ἐξηχέομαι. N. T.
Perspicacia, seu Perspicacitas, ἡ ὀξυδερκία, ας, Lucian.
Perspicax, ὁ ἢ ἡ ὀξυδερκὴς, ίος, Herodot.
Perspicio, κατίδω, aliquid, τὶ, Isocr. futurum, καθοράω τὸ μέλλον, Dem. aliquid animo, καθοράω τι τῇ διανοίᾳ, id. optime aliquid, κάλλιστα διαῤῥέω τι, id. acutissime, συνθιαῤῥέω τι ἀκριβέστατα, id.
Perspicue, σαφῶς, significare aliquid, δηλῶν τι, Dem. cognoscere aliquid, καθαρῶς εἰδέναι τι, id. ἐπιφανῶς, id. περιφανῶς, id. φανερῶς.
Perspicuitas, ἡ περιφάνεια, ας, tanta rei est, τοσαύτη πράγματός ἐστι, Dem. orationis, ἡ σαφήνεια, ας, Plat.
Perspicuus, ὁ ἢ ἡ καταφανὴς, ίος, Dem. ὁ ἢ ἡ περιφανὴς, ίος, id. aliquid et pulchrum, καλόν τι ἢ σαφὲς, id. et brevis oratio, βραχὺς ἢ σαφὴς λόγος, Dem.
Persto, idem quod *Persisto*.
Perstrepo, καταψοφέω.
Perstringo, διασφίγγω, Erasistr. summatim dico, ἐπὶ κεφαλαίων εἶπω, Dem. taxo, καταβάπτομαί τινος, Thuc. oculos, περιαῤῥάπτω ὀφθαλμῦς, Bas.
Persuadeo, πείθω, alicui, τινὰ, Dem. τινὶ, Plat. alicui aliquid, τί τινα, id. ἀνακτίθω τινά τι, Plut. μεταπείθω τινὰ, Xenoph.
Persuasibilis, e, πιθανὸς, ὴ, όν, Dem.
Persuasibiliter, πιθανῶς.
Persuasio, ἡ πειθὼ, όος, Plat. ἡ πεποίθησις, εως, N. T. ἡ πεῖσις, εως, Suid. ἡ πεισμονὴ, ῆς, N. T.
Persuasorius, πειστικὸς, ὴ, όν, Plat. πειθὸς, ὴ, όν, N. T.
Persuasus, πεπεισμένος τὶ, Plut. πεισθεὶς, Dem. persuasum habeo, πέπεισμαι, Isocr.
Pertæsus, ἐξακορέομενος, ένη, ενον.
Pertento, ἀποπειράω, aliquid, τινὸς, Thuc.
Perterebro, διατερετάω.
Perterrefacio, seu Perterreo, φοβέω τινὰ, Dem. ἐκφοβέω τινὰ, Isocr. δέος ἐνεργάζομαί τινι, Dem. καταφοβέω.
Perterrefio, καταπλήττομαι, aliqua re, τινὶ, Thuc. ἐκπλήττομαί τινι, Dem.
Pertexo, διυφαίνω.
Pertica, ἡ κάμαξ. ακος, Lucian.
Pertimeo, seu Pertimesco, περιφοβέομαι, Xenophon.
Pertinacia, ἡ αὐθάδεια, ας, Plat.
Pertinaciter, αὐθαδῶς, δυσπείθως, Isocr. resisto, αὐθαδιάζομαι, Plat.
Pertinax, ὁ ἢ ἡ αὐθάδης, εος, Aristot. ὁ ἢ ἡ δύσπειθος.
Pertineo, τείνω, aliquo, seu ad aliquid, πρός τι, Aristot. συντείνω εἴς τι, Isocr. ad scopum propositum, πρὸς τὸν ὑποτεθέμενον σκόπον, Aristot. ad aliquem, προσήκω τινὶ, Dem. hoc pertinet ad me, τῦτο προσήκει μοι, id. προσήκει μοι τῦτον, id. quæ ad aliquid pertinent, τὰ πρός τι φέροντα, Isocr. τὰ πρός τι ὄντα, Aristot. hoc nihil ad nos pertinet, τῦτο οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς ἐστι, Plut. quod ad me pertinet, τὰ πρὸς ἐμὲ, Dem.
Pertingo, διϊκνέομαι, Aristot.
Pertracto, διαχειρίζω, καταπράττομαι, Xen.
Pertraho, ἑφέλκω, Aristot.
Pertundo, διατιτράω, Theophr.
Perturbate, ταραχωδῶς, Isocr.
Perturbatio, ἡ ταραχὴ, ῆς, et seditio, ἡ τάσις, Dem. animi, τὸ πάθος, εος, Isocr.
Perturbator, ὁ συνταράττων, οντος, reip. πόλιν, Dem. ordinis, ὁ ἀκοσμῶν, ῶντος, id. ὁ ταρακτής.
Perturbatus, ταραττόμενος, ένη, ενον, Dem. τεταραγμένος, ένη, ενον, id. ὁ ἢ ἡ ταραχώδης, εος, Isocr. rerum status, τεταραγμένα πράγματα, Dem.
Perturbo, ταράττω, omnia, πάντα, Dem. civitatem, ἀναταράττω πόλιν, Plut. castra, διαταράττω τὸ στρατόπεδον, id. exercitum, συνταράττω τὸ στράτευμα, id.
Pervado, διαχωρέω, Lucian. διαβαίνω.
Pervagor, περιέρχομαι, Dem. περιπλανάομαι.
Pervasto, περιτορεύω
Perveho, κατακομίζω, Thuc.
Pervenio, ἀφικνέομαι, Oreum, εἰς Ὠρεὸν, Dem. ἔρχομαι εἰς Μακεδονίαν, idem.
Perverse, διεστραμμένως, prave, κακοηθῶς, Dem.
Perversitas, ἡ διαστροφὴ, ῆς, rerum, πραγμάτων, Chrys. morum, ἡ κακοήθεια, ας, Dem.
Perversus, ὁ ἢ ἡ διάστροφος, ᾱ, Eurip. perversa loquor, διεστραμμένα λαλέω, N. T. pravus, ὁ ἢ ἡ πανοῦργος, ᾱ, Dem.
Perverto, παρασύρω, παρακινέω, διαστρέφω, veritatem, ταλανίζω, Dem. spem alicujus, παραιρέομαί τινα ἐλπίδας, Aristid.
Pervestigatio, ἡ ἴχνευσις, εως, Xen.
Pervestigo, ἀνιχνεύω, Plut. ἐξιχνιάζω.
Pervicacia, ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη, ης, Joseph. ἡ αὐθάδεια, ας, Plat.
Pervicax, ὁ ἢ ἡ ἰσχυρογνώμων, Aristot.
Pervigil, ὁ ἢ ἡ πανύχιος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ ἄϋπνος, ᾱ, Xen.
Pervigilatio, seu Pervigilium, ὁ πανυχισμὸς, οῦ, ἡ ἀϋπνία, ας, Plat.
Pervigilo, ἀγρυπνέω, Xen. διαγρυπνέω, Athen. πανυχίζω.
Pervius, ὁ ἢ ἡ ὁδεύσιμος, ᾱ, Strabo. ὁ ἢ ἡ βάσιμος, ᾱ, Lucian.
Pervolo, διαπέτομαι.
Pervolvo, διακυλινδέω.
Peruro, διακαίω, Gal.
Perutilis, ὁ ἢ ἡ πάγχρηστος, μεγαλωφελής.
Pervulgo, διαθρυλλέω, Xenoph. διαφημίζω.
Pervulgatus, ὁ ἢ ἡ πολυθρύλλητος, Plut.
Pes, ὁ πῦς, πόδος, Dem. navis, ὁ πόδειον, ῶνος, Lucian. lecti, ὁ κλινόπους, οδος, Themist. pedibus ire, πεζεύειν, Lucian. summis incedere, ἐπ' ἄκρων τῶν δακτύλων βαίνειν, id. pedem refero, ἀναποδίζω, Herodian. alterum in sepulchro habeo, ἕτερον πόδα ἐν σορῷ ἔχω, Lucian.
Pessime, κάκιστα, φαυλότατα, se habere, ἔχειν, Dem.
Pessimus, κάκιστος, ίστη, ιστον, Aristot.
Pessulus, τὸ μοχλίον, υ, Lucian.
Pessum, κάτω, Dem. eo, καταφέρομαι, Aristot. ἔῤῥω, Xen.
Pessumdo, καταπατέω, Thucydides. καταβάλλω.
Pestifer, λοιμικὸς, ὴ, όν, Plut. *perniciosus*, ὁ ἢ ἡ ὄλεθρος, ᾱ, Dem. μοχθηρὸς, id.
Pestilens, ὁ ἢ ἡ λοιμώδης, ους, Plut. λοιμικὸς, ὴ, όν, Philo.
Pestilentia, seu Pestis, ὁ λοιμὸς, οῦ, Hippocr. peste infestari, λοιμώττειν, Lucian. *corruptor*, ὁ λυμεὼν, ῶνος, Isocr.
Petaso, ἡ πέτασος, ᾱ, Strabo.
Petasus, ὁ πέτασος, ᾱ, Poll.
Petiolus, τὸ πόδιον, ᾱ, Aristot.
Petitio, ἡ αἴτησις, εως, Isocr. τὸ αἴτημα, ατος, N. T. ἡ δέησις, εως, Dem. facere petitionem, ποιεῖν αἴτησιν, id. fieri ab aliquo, γίγνεσθαι δέησιν παρά τινος, id.
Petitor, ὁ αἰτητὴς, Suid. ὁ διώμενος, Dem.
Peto, αἰτέω, ab aliquo, τινὰ, Xen. ab aliquo aliquid, τινά τι, idem. ab aliquo, παρά τινός τι, Plut. multis precibus, αἰτήσεις πολλὰς ποιέομαι. Dem. Corinthum, χωρέω εἰς Κόρινθον, Dion. Hal. Tenedum navibus, πλέω ἐπὶ Τενέδυ, Arrian. aliquem, ἐπιχειρέω τινὶ, Aristot. πρός τινα, Thuc. σοχάζομαί τινες, Plat. lapidibus, βάλλω τινὰ λίθοις, Xen.
Petra, ἡ πέτρα, N. T. ὁ πέτρος, Luc.
Petricosus, seu Petrosus, a, um, ὁ ἢ ἡ πετρώδης, εος, Diosc. locus, τόπος τραχὺς ἢ λιθώδης, Aristot.
Petulans, ὁ ἢ ἡ ἀσελγὴς, ίος, et improbus, ἢ βδελυρὸς, Dem. homo, ὁ ἀσελγαίνων, οντος, id. ὁ ἢ ἡ προπετὴς, ίος, risus, γέλως, id. sum erga aliquem, ἀσελγὴς εἰμὶ seu γίγνομαι εἴς τινα, id.
Petulanter, ἀσελγῶς, et proterve tractare aliquem, καὶ προπετῶς χρῆσθαί τινι, Dem. vivo, ἀσελγῶς ζάω, idem. ago, ἀσελγαίνω, id. aliquid committo, ἀσελγὲς τι ποιῶ, id.
Petulantia, ἡ ἀσέλγεια, ας, summa, πλεῖστη, Dem. ἡ προπέτεια, ας, et audacia, ἢ θρασύτης, id. uti petulantia et contumelia erga omnes, χρῆσθαι ἀσελγείᾳ ἢ ὕβρει πρὸς ἅπαντας, Dem. prætermittere nullum genus petulantiæ, ἐλλείπειν ὐδὲν ἀσελγείας, id. coercere alicujus petulantiam, ἐπέχειν τινὰ τῆς ἀσελγείας, id. abstinere a petulantia, παύσασθαι τῆς ἀσελγείας, id.
Petulcus, ὁ ἢ ἡ ἀσελγόκερως, ωτος.
Phalangium, τὸ φαλάγγιον, υ, Diosc.
Phalanx, ἡ φάλαγξ, γος, Dem.
Phaleræ, τὰ φάλαρα, ων, Herodot.
Phantasia, ἡ φαντασία, ας, Aristot.
Phantasma, τὸ φάντασμα, ατος, Aristot.
Pharetra, ἡ φαρέτρα, ας, ὁ φαρετρεὼν, ῶνος, Ælian. ἡ βελοθήκη.
Pharmacopola, ὁ φαρμακοπώλης, ου, Poll.
Pharmacopolium, τὸ φαρμακοπωλεῖον, υ.
Pharmacum, τὸ φάρμακον, υ, Galen.
Phasianus, ὁ φασιανὸς, οῦ, Athen.
Phiala, ἡ φιάλη. ης, Herodian.
Philautia, ἡ φιλαυτία, ας.
Philologia, ἡ φιλολογία, ας.

Philologus,

Philologus, ὁ φιλολόγος, ου, Plut.
Philosophia, ἡ φιλοσοφία, ας, Isocr.
Philosophicus, φιλοσοφικὸς, ἡ, όν.
Philosophor, φιλοσοφῶ, Plat.
Philosophus, ὁ φιλόσοφος, ου, Plat.
Philtrum, τὸ φίλτρον, ου, Herodian.
Philyra, ἡ φίλυρα, ας, Theophr.
Phlegma, τὸ φλῖγμα, ατος, Galen.
Phœbe, ἡ Φοίβη, ης.
Phœbus, ὁ Φοῖβος, ου.
Phœnix, ὁ φοῖνιξ. Aristot.
Phosphorus, ὁ φωσφόρος, ου.
Phrasis, ἡ φράσις, εως, Eustath.
Phrenesis, ἡ φρενῖτις, ιδος, Al. Aphr.
Phreneticus, φρενιτικὸς, ἡ, όν, Galen. sum, φρενιτιάω seu φρενιτίζω, id.
Phthiriasis, ἡ φθειρίασις, εως.
Phthisicus, φθισικὸς, ἡ, όν, Plut.
Phthisis, ἡ φθίσις, εως, Gal.
Phy, ὦ.
Physica, ἡ φυσικὴ, ῆς, Aristot.
Physicus, φυσικὸς, ἡ, όν, Aristot.
Physiognomia, ἡ φυσιογνωμία, ας, seu φυσιογνωμοσύνη, ης.
Physiognomon, ὁ φυσιογνώμων, Aristot.
Physiologia, ἡ φυσιολογία, ας.
Piacularis, e, ἀφοσιωματικὸς, ἡ, όν, ὁ ϗ ἡ ἐναγὴς, ἐος, ob cædem, ἀπὸ φόνου, Thuc. ἐναγικὸς, ἡ, όν, res, πρᾶγμα, Plut. crimen, τὸ ἄγος, ους, Herodot.
Piaculo, ἀφοσιόομαι, Plat.
Piaculum, τὸ ἀφοσίωμα, ατος, τὸ κάθαρμα, ατος, Poll. committo, πράττω ἀσέβημα, Dem. ἔργον ἀσέβασον ποιῶ, id. duco, ἄγος τίθεμαι, Dion. Hal. ἡγέομαι ἀσέβημα, Dem.
Pica, ἡ κίττα, ης, Plut.
Picea, ἡ πίτυς, υος, Herodot.
Piceus, ὁ ϗ ἡ πισσώδης, ους, Theophr. πισσηρὸς, ὰ, όν, Galen.
Pico, πισσόω, seu πιττόω, Cl. Al.
Pictor, ὁ γραφιὺς, ίως, Isocr. ὁ ζωγράφος, ου, Plut.
Pictorius, ζωγραφικὸς, ἡ, όν.
Pictura, ἡ γραφὴ, ῆς, Lucian. τὸ ζωγράφημα, ατος, Plat. ἡ ζωγραφία, ας, Philostr.
Picus, ὁ δρυοκολάπτης, ου.
Pie, ὐσιεῶς, Dem. Θεοσεβῶς.
Pierides, αἱ Πιερίδες, ων.
Pietas, ἡ εὐλαβεία, erga deos, περὶ τὺς Θεὺς, Isocr. erga parentes, περὶ γονεῖς, id. pietatem colo, exerceo, εὐσεβείαν ἀσκέω, id. ζάω μετ' εὐσεβείας, id. ostendere erga deos, ἐπιδεικνύναι περὶ τὺς Θεὺς, id. servare, διαφυλάττειν, id. violare, παραβαίνειν τὸ εὐσεβὲς, Dem
Piger, ὁ ϗ ἡ ἀμελὴς, Isocr. ὀκνηρὸς, Thuc. ὁ ϗ ἡ ῥᾳθυμὸς, Plut.
Piget me, κατοκνέω, legere, ἀναγινώσκειν, Isocr. ne te pigeat ire, μὴ κατόκνει πορεύεσθαι, id.
Pigmentarius, ὁ μυρεψὸς, οῦ, LXX.
Pigmentum, τὸ φῦκος, ους, Diosc.
Pignero, idem quod *Oppignero*.
Pignus, τὸ ἐνέχυρον, ου, Dem. τὸ ἀποτίμημα, ατος, id. ἡ ὑποθήκη, ης, id. exhibeo creditori, παρέχω ὑποθήκην τῷ δανειστῇ, id. trado alicui, παραδίδωμι τινὶ ἐνέχυρον, id. accipio pro debito, λαμβάνω ἐνέχυρον τοῦ δανείσματος, id. habeo alicujus rei, ἔχω τινὸς, id. reposco, ἀπαιτέω τὴν παρακαταθήκην, id. fraudare aliquem pignore, ἀποστερεῖν τινα παρακαταθήκην, id.
Pigre, ὀκνηρῶς, Bas. ῥᾳθύμως.
Pigresco, ἀποκνέω, Dem. ῥᾳθυμέω, id.
Pigritia, ἡ ῥᾳθυμία, ας, Dem. insignis et perniciosa, ὑπερβάλλουσα ϗ ἀνήκεστος, Dem. ἡ ἀργία, ας, id. Confer *Ignavia*.
Pigror, ὀκνέω, Thuc.
Pila, *trutarium*, ἡ ἴγδη, ης, Hesych. lusoria, ἡ σφαῖρα, ας, ludo, σφαιρίζω, Plut. lusus pilæ, ἡ σφαίρισις, εως, Aristot. locus in quo pila luditur, τὸ σφαιριστήριον, ου, Athen. pilam torqueo, σφαῖραν κόπτω· retorqueo, ἀντικόπτω, ἀποσφαιρίζω, Aristot. columna, ἡ στήλη, ης, Dem. Confer *Columna*.
Pilentum, ὄχημα μιτίωρον.
Pileolus, τὸ πιλίδιον, Plat. ὁ πιλίσκος, Diosc.
Pileus, τὸ πίλιον, ου, Plut.
Pilosus, ὁ ϗ ἡ τριχώδης, ους.
Pilula, τὸ σφαίριον, ου, Theophr.
Pilum, ὁ γρόσφος, ου, Polyb. ὁ ὑσσὸς, οῦ, Plut.
Pilus, ἡ θρὶξ, τριχὸς, Aristot.
Pinea, ἡ πιτὺς, Herodot. ἡ πιτυὶς, Galen.
Pinetum, ὁ πιτυὼν, ῶνος.
Pineus, πιτύϊνος, ίνη, ίνον, corona, στέφανος, Plut.
Pingo, γράφω, imaginem, εἰκόνα, Herodian. ζωγραφέω, Plat.
Pinguedo, ἡ παχύτης, ητος, Aristot. τὸ λίπος, ους, Philo. ἡ λιπαρότης, ητος, Theophr. ἡ πιότης, ητος, Aristot. ἡ πιμελὴ.
Pinguefacio, λιπαρὸν ποιῶ, λιπαίνω, Eur. παχύνω, Polyb. παίνω, Aristot.
Pinguesco, παχύνομαι, Polyb.
Pinguis, e, λιπαρὴς, ὰ, όν, Plat. παχὺς, εῖα, ὺ, Lucian. ὁ πίων, ονος, Aristot.
Pinguiter, λιπαρῶς.
Pinguitudo, idem quod *Pinguedo*.
Pinna, τὸ πτίλον, ου, Aristot.
Pinnatus, πτιλωτὸς, ἡ, όν, Aristot.
Pinso, μάσσω, Aristot.
Pinus, ἡ πίτυς, υος, Herodot. ἡ πεύκη.
Piper, τὸ πίπερι, εως, Diosc. granum piperis, ἡ πιπερὶς, ίδος, Athen. refero gustu, πιπερίζω, Diosc.
Piperatus, ὁ πιπερίτης, ου.
Pipio, πιππίζω, Aristoph.
Pirata, ὁ πειρατὴς, οῦ, Plat. sum, πειρατεύω, LXX.
Piraticus, πειρατικὸς, ἡ, όν, Plut.
Pirum, τὸ ἄπιον, ου, Suid. ἡ ἄπιος, ου, Diosc.
Pirus, ἡ ἄπιος, Diosc.
Piscarius, ἰχθυηρὸς, ὰ, όν, Athen.
Piscatio, ἡ ἁλιεία, ας, Aristot.
Piscator, ὁ ἁλιεὺς, έως, Plut.
Piscatorius, ἁλιευτικὸς, ἡ, όν, Athen.
Piscatrix, ἡ ἁλιευτρία, ας.
Piscatura, ἡ ἁλιευτικὴ, ῆς, Plut. ἡ ἀγκιστρεία, Aristot.
Pisciculus, τὸ ἰχθύδιον, ου, Plut.
Piscina, τὸ ἰχθυοτροφεῖον, ου, Athen.
Piscis, ὁ ἰχθὺς, ύος, Aristot.
Piscor, ἰχθυάω, ἁλιεύω, Lucian. ἰχθὺς ἀγρεύω, id.
Piscosus, ἰχθυώδης, ους.
Piso, μάσσω, Aristot.
Pistacium, τὸ πιστάκιον, ου, Diosc.
Pistillum, ὁ ὔστρεις, ου, Hes.
Pistor, ὁ ἀρτοποιὸς, οῦ, Aristot.
Pistorius, ἀρτοποιητικὸς, ἡ, όν, Athen.
Pistrina, ἡ χειρομύλη, ης, Xen.
Pistrinensis, e, μυλικὸς, ἡ, όν, N. T.
Pistrinum, ἡ χειρομύλη, ης, Xen. ὁ χειρομύλων, ονος, Diosc. τὸ ἀλφιτεῖον.
Pistris, ἡ πίστρις, εως, Polyb.
Pistrix, τὸ κῆτος, ους, Athen.
Pistura, ἡ ἀρτοποιΐα, ας. Xenoph.
Pisum, τὸ πίσον, ου, Galen.
Pitisso, χυλοποτέω.
Pituita, τὸ φλέγμα, ατος, Gal. ἡ κόρυζα.
Pituitosus, φλεγματικὸς, ἡ, όν, Gal.
Pius, ὁ ϗ ἡ εὐσεβὴς, ἐος, Isocr. ὁ ϗ ἡ Θεοφιλὴς, ἐος, id. neque pium, neque fas, οὐδὲ ὅσιον, οὐδὲ Θέμις, Dem. dicere quæ nec pia sunt, nec toleranda, λέγειν οὐθ' ὅσια, οὐτ' ἀνεκτὰ, id. sum, εὐσεβέω, Isocr.
Pix, ἡ πίσσα, ης, Plut.
Placabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἱλάτος, ου, ὁ ϗ ἡ εὐδιάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ εὐσυνάλλακτος, ου, Plut.
Placabilitas, τὸ εὐίλατον, ου, ἡ εὐαρέσκησις, εως, Aristot.
Placamen, seu Placamentum, τὸ ἱλάσμα, Deorum, ἡ Θυσία ἀρεσκήριος, Dion. Hal.
Placate, πράως, Dem. εὐμενῶς.
Placatio, ὁ ἱλασμὸς, οῦ, Plut.
Placenta, ὁ πλακοῦς, οῦντος, Lucian.
Placeo, ἀρέσκω, alicui, τινὶ, Plut. τινὰ, Plat. placet mihi aliquid, δοκιμάζω τι, Dem. ἀρέσκει τί μοι, Plut. ἐμοὶ βουλομένῳ ἐστὶ, Plat.
Placide, πράως, Dem. ἡσυχῶς.
Placidus, πραῦς, εῖα, ὺ, Dem. ὁ ϗ ἡ ἥμερος, ου, id. ὁ ϗ ἡ εὐμενὴς.
Placitum, τὸ ἀρεστὸν, οῦ, Bud.
Placitus, a, um, ἀρεστὸς, ἡ, όν, Plut.
Placo, ἱλάσκομαι, aliquem, τινὰ, Plut. Deum, Θεὸν, Lucian. iram Deæ, ἐξιλάσκομαι τὸ μήνιμα τῆς Θεοῦ· aliquem donis, ἐξαρέσκομαί τινα δώροις, Dem. equum, πραΰνω ἵππον, Xenoph. alicui aliquem, συνίστημί τινί τινα, Isocr. ἐξευμενίζω.
Plaga, ἡ πληγὴ, ῆς, accipere plagas ab aliquo, πληγὰς λαμβάνειν ὑπὸ seu παρά τινος, Isocr. infligere alicui, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινὶ, Dem. plagis libidinem coercere, πληγαῖς σωφρονίζειν τὸ ἀκόλαστον, Bas. plagæ, retia, αἱ ἄρκυες, ων, Diod. Sic.
Plagiarius, ὁ ἀνδραποδιστὴς, οῦ, N. T.
Plagium, ὁ ἀνδραποδισμὸς, οῦ, Plat.
Plagosus, ὁ ϗ ἡ πληγώδης, ους.
Plagula, τὸ περιζωμάτιον, ου.
Planca, ἡ πλαξ, άκος.
Planctus, ûs, ὁ κοπετὸς, οῦ, Plut. ὁ θρῆνος· planctum facere super aliquo, κοπετὸν ποιεῖν ἐπί τινα, N. T.
Plane, prorsus, παντελῶς, parvæ copiæ, παντελὴ δύναμις, Dem. κομιδῇ, adolescentulus, μειρακύλλιον ὤν, id. ἄρδην, perdere aliquem, ἀπολλύναι τινὰ, id. clare, ἐμφανῶς, Dem. ἐπιφανῶς, id. aperteque dicere, ἀποκεκαλυμμένως λέγειν, Isocr.
Planeta, ὁ πλανήτης, ου, Aristot. ἀστὴρ πλανώμενος, Lucian.
Plango, κόπτω, Plut. *lamentor*, θρηνέω. Confer *Lamentor*.
Plangor, ὁ κοπετὸς, οῦ, Plut.
Planities, ἡ ὁμαλότης, ητος, Aristot. τὸ πεδίον, ου ager in planitie situs, ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἀγρὸς, Dem. in planitiem, πέδονδε, Dion. Hal.
Planta, sc. pedis, τὸ πέλμα, ατος, LXX. *stirps*, τὸ φυτὸν, οῦ, Aristot. τὸ φύτευμα, ατος, Theophr.
Plantago, τὸ ἀρνόγλωσσον, ου.
Plantarium, τὸ φυτευτήριον, ου, olearum, ἐλαιῶν, Dem. τὸ φυτῶριον, ου, Geopon.
Plantatio, ἡ φύτευσις, εως, Aristot.
Planto, φυτεύω, arborem alicui, δένδρον ἔν τινι τόπῳ, Dem. φυτουργέω, Philo.
Planus, ὁμαλὸς, ἡ, όν, Plut. ὁ ϗ ἡ ὁμαλὴς, ἐος, idem. *manifestus*, ὁ ϗ ἡ σαφὴς, ἐος, Dem.
Plasma, τὸ πλάσμα, ατος, Lucian.
Plataninus, πλατάνινος, ίνη, ινον.
Platanus, ἡ πλάτανος, ου, Plat.
Platea, ἡ πλατεῖα, ας, N. T.
Plaudo, κροτέω, manibus, τῇ χειρὶ, Xen.
Plausibilis, e, κροτητὸς, ἡ, όν, oratio, λόγος εὐπαράδεκτος, Chrys.
Plaustralis, e, ἁμαξιαῖος, αία, αῖον, lapis, λίθος, Xenoph.
Plaustrum, ἡ ἅμαξα, ης, Herodot. τὸ ὄχημα, duco, ἁμοξεύω, Plut.
Plausus, ûs, ὁ κρότος, ου, Dem. plausu excipio, διδέομαι κρότῳ, Dion. Hal. plausu excipior, κροτέομαι, Lucian. plausum ambio, μηχανῶμαι χειροτονίαν, Dion. Hal. et strepitum excito, κρότον ϗ θόρυβον ποιῶ, Dem. fieri seu oriri, γίγνεσθαι, id.
Plebecula, τὸ λαΐδιον, ου.
Plebeius, ὁ ϗ ἡ δημώδης, ους, Herodian. τοῦ δήμου ὤν, ὖσα, όν, Lucian. δημοτικὸς, ἡ, όν, homo ἄνθρωπος, Xenoph. ὁ ἰδιώτης.
Plebicola, ὁ δημιαρχὴς, οῦ.
Plebiscitum, τὸ ψήφισμα, ατος, Dem. Confer *Decretum*.
Plebs, ὁ δῆμος, ου, Dem. οἱ πολλοὶ, ῶν, Plut. τὸ πλῆθος, ους, Isocr.
Plecto, κολάζω, aliquem, τινὰ, Xenoph. τιμωρέομαί τινα, Dem. capite, ζημιόω τινὰ θανάτῳ, Aristot. *plico*. Confer *Plico*.
Plectrum, τὸ πλῆκτρον, ου, Aristot.
Plene, ἐκπλέως, *perfecte*, τελέως, Dem.
Plenilunium, ἡ πανσέληνος, ου, Æschin. πλήρης σελήναιη, Lucian. tempore plenilunii, ὅταν ἡ πλήρης τῆς σελήνης κύκλος, Ælian.
Plenitas, seu Plenitudo, τὸ πλήρωμα, ατος, LXX. ἡ πλησμονὴ, ῆς, Plut. τὸ πλῆθος, ους, Galen.

Plenus,

Plenus, ὁ ἢ ἡ πλήρης, ους, aliquâ re, τινός, Dem. πλέος, ία, έον, Deo, Θεῷ, Aristot. ὁ ἢ ἡ ἀνάπλεως, ω, favillis, σποδιᾶ ήρων, Lucian μεστός, ή, όν, superbia, ὑπερηφανείας, Dem. sum aliqua re, γέμω τινός, Xenoph.

Pleonasmus, ὁ πλεονασμός, ῦ, Plut.

Plerique, pleræque, pleraque, πλεῖστοι, πλεῖσται, πλεῖστα, Plut.

Plerumque, τὸ πλεῖστον, Herodian. τὰ πλεῖστα, Aristot. ἐπὶ τὸ πολύ.

Pleuriticus, πλευριτικός, ή, όν, Diosc.

Pleuritis, ἡ πλευρῖτις, ίδος, Aet.

Plica, τὸ πτύγμα, ατος, ἡ πτύξ, χός, Athen. ἡ πτυχή, ῆς, Eurip.

Plicatilis, e, πλικτός, ή, όν, Plat. ὁ ἢ ἡ ἰῦπλοκος.

Plicatura, seu Plicatio, ἡ πλοκή, ῆς, Philo.

Plico, πλέκω, coronam, στέφανον, Novum Testamentum. purpuram, πτύσσω τὴν ἁλυργίδα, Plut.

Ploratio, seu Ploratus, ὁ κλαυθμός, Aristot. τὸ κλαῦμα, Xen. ὀλοφυρμός, Thuc.

Ploro, κλαίω, Dem δακρύω, id.

Plostellum, τὸ ἁμαξίδιον, τὸ ἁμαξίον, Suid.

Plostrum, idem quod *Plaustrum*.

Pluma, τὸ πτίλον, Aristoph. τὸ πτερόν, Lucian.

Plumarius, ὁ πτελυργὸς, ῦ.

Plumatus, πτιλωτὸς, ή, όν, Aristot.

Plumbago, ἡ μολίβδαινα, ης, Diosc.

Plumbarius, μολίβδινος, ίνη, ινον, Aristot.

Plumbatura, ἡ μολίβδωσις, εως.

Plumbeus, μολίβδινος, ίνη, ινον, Aristot.

Plumbo, μολιβδόω.

Plumbosus, ὁ ἢ ἡ μολιβδώδης, ους.

Plumbum, ὁ μόλιβδος, ου. Plut.

Plumesco, πτιλόομαι, δασὺς γίγνομαι, Aristot.

Plumeus, πτίλινος, ίνη, ινον, στερεωτὸς, ή, όν, Aristot.

Plumosus, ὁ ἢ ἡ πτιλώδης, ους.

Plumula, τὸ πτίλιον, ου.

Pluo, ῦω, Lucian. piscibus, ἰχθύσιν, Athen. pluit, *Impers.* ῦει, Aristot.

Plurimum, πλεῖστον, Xen.

Plurimus, πλεῖστος, η, ον, Xenoph. plurimi facio aliquid, τιμάομαι τῦ παντός τι, Chrys. τιμάω πλείστου τι, Dem. ἀντὶ παντὸς, id ποιοῦμαί τι seu τινὸς περὶ πλείστου, id. quamplurimus, a, um, ὁ ἢ ἡ πάμπλειστος, ου, Her.

Plus, πλεῖον, ονος, *plur.* plures, οἱ ἢ αἱ πλείονες, Dem. pluris facio aliquid, τιμάομαί τι μείζονος, Xen. ποιοῦμαί τι πλείονος, Isocr. plus, quam decet seu par est, plus justo, μᾶλλον τῦ δέοντος, Dem πλεῖον τῦ δέοντος, id. plures, quam par est, sunt apud nos. πλείους τῦ δέοντος παρ' ἡμῖν εἰσιν, Dem. plus minus, πλέον ἔλαττον, Athen. plus satis, πλέον τῦ κόρου, Al. Aphr. pluribus dicere, διὰ πλειόνων εἰπεῖν, Dem improbitas plus potest, quam virtus, κακία δύναται πλέον τῆς ἀρετῆς, id.

Plusculum, μικρόν τι πλέον.

Pluteus, τὸ ἀναγνωσήριον, ου.

Pluvia, ἡ ὑετὸς, ῦ, Aristot. ἡ βροχή.

Pluvialis, e, seu Pluvius, ὑέτιος, ία, ιον, ventus, ἄνεμος, Aristot.

Pluviosus, ὁ ἢ ἡ ὑετώδης, ους, ὄμβριος, ία, ιον, Aristoph.

Pluto, ὁ Ἅιδης, ου.

Pneumaticus, πνευματικὸς, ή, όν, Plut.

Pneumonia, ἡ πνευμονία, ας, Aret.

Pocillator, ὁ οἰνοχόος, ου, Xen.

Pocillum, τὸ κυλίκιον, ου, Lucian.

Pocœnium, τὸ ἐπιδεῖπνον, ου, Athen.

Poculentus, ὁ ἢ ἡ πότιμος, ου, Aristot. ποτὸς, ή, όν esculenta et poculenta, ἐδώδιμα ἢ ποτὰ, Herodot.

Poculum, τὸ ποτήριον, ου, Plut. τὸ δέπας inter pocula, ἐπὶ τῆς κύλικος, Lucian.

Podager, ὁ ποδαγρὸς, ῦ, Lucian. ποδαγριάων, οντος, Plat.

Podagra, ἡ ποδάγρα, ας, Plut. ἡ ποδαλγία, τὸ ποδαγρικὸν πάθος, Theoph. podagra laboro, ποδαγράω, Plat. ποδαγρίαω, id.

Podagricus, ποδαγρικὸς, ή, όν, Diosc.

Podex, ὁ πρωκτὸς, ῦ, Aristoph. ἡ ἕδρα, ας, LXX ἡ πυγὴ, ῆς, Lucian.

Podium, τὸ πόδιον, ου, Aristot.

Poema, τὸ ποίημα, ατος, Plut.

Poematium, τὸ ποιημάτιον, ου, Lucian.

Pœna, ἡ ποινὴ, ῆς, Xen. ἡ ζημία, ας, Dem. ἡ δίκη, ης, id. ἡ τιμωρία, ας, id. magna, major, maxima, δίκη μεγάλη, μείζων, μεγίστη, Dem. summa, ἐσχάτη, id. levis, μικρὰ, id. digna, ἀξία, id. debita, προσήκουσα, id. justa, τιμωρία νόμιμος, id. injusta ac crudelis, ἄνομος ἢ δεινὴ, Isocr. capitis, ζημία θανάτου, id. pœnam statuo seu ordino, τάττω τιμωρίαν τινὶ, Dem. debeo pro aliqua re, ὀφείλω δίκην ὑπέ τινι, id. exigo, δίκην αἰτέω, id. αἰτία, id. sumo ab aliquo, λαμβάνω δίκην παρά τινος, id. subeo alicujus, ὑπομένω τιμωρίαν παρά τινος, Isocr. sustineo secundum leges, δίκην ὑπέχω ἐκ τῶν νόμων, Dem. effugio, δίκην δῦναι διακρύομαι. id. pœna afficio aliquem, κολάζω τινὰ ζημίᾳ, Isocr. τιμωρίαν λαμβάνω παρά τινος, id. pœna adficior, ζημίαις περιπίπτω, id. ob aliquid, δίκην δίδωμί τινος, id.

Pœnalis, e, ὁ ἢ ἡ ποίνιμος, ου, Soph.

Pœnitentia, ἡ μετάνοια, ας, Plut. ἡ μεταμέλεια, ας, Philo. ἡ μετάγνωσις, εως, Isocr. ducor, μεταμέλειαν ποιέομαι, Dem. μεταμέλεια εἰσέρχεταί μοί τινος, Philo. Confer *Pœnitet*.

Pœnitet, μεταμέλει, me alicujus rei, ἐμοί τινος, Dem. μοί τι, Isocr. μετανοέω ἐπί τι, Lucian. quod fecerim, μεταμέλει μοι ποιήσαντι, Plat.

Poësis, ἡ ποίησις, εως, Plat.

Poëta, ὁ ποιητὴς, ῦ Plat.

Poëtica, ἡ ποιητικὴ, ῆς, sc τέχνη, Aristot.

Poëtice, ποιητικῶς, Dem.

Poëticus, ποιητικὸς, ή, όν, Plut.

Poëtria, ἡ ποιήτρια, ας, Plut.

Pol, νὴ τὸν Πολυδεύκη!

Polenta, τὸ ἄλφιτον, ου, Diosc. vescor, ἄλφιτοσιτέω, Xen.

Polio, ξύω, Theophr. ἀποξέω, Lucian. λειαίνω.

Polite, γλαφυρῶς, Aristot.

Politia, ἡ πολιτεία, ας, Dem.

Politicus, πολιτικὸς, ή, όν, Isocr.

Politus, ξυτὸς, ή, όν, γλαφυρὸς, ρὰ, ρὸν.

Politura, ἡ λείανσις, εως, ἡ λείωσις, εως.

Pollen, ἡ παιπάλη, ης, Galen. ἡ γύρις.

Pollentia, ἡ δύναμις, εως, Dem.

Polleo, ἰσχύω, plurimum a pud aliquem, πλεῖστον παρά τινι, Plut.

Pollex, ὁ ἀντίχειρ, ειρος, Gal.

Polliceor, ὑπισχνέομαι, aliquid verbis, τὶ λόγῳ, Dem. alicui me facturum aliquid, τινὶ ποιήσειν τι, id. ἐπαγγέλλομαί τι ποιήσειν, id. et recipio aliquid, ὑπισχνέομαι ἢ ἀναδέχομαί τι id πίστιν δίδωμί τινος, Isocr. ὑπισχνέομαι ὑπόσχεσίν τινα, Dem.

Pollicitatio, ἡ ὑπόσχεσις, εως, Dem. ἡ ἐπαγγελία, ας, id. pollicitationem facere, ὑπόσχεσιν ποιεῖσθαι, id ὑπισχνεῖσθαι ὑπόσχεσιν, id. et spem ostentare, ὑποτείνειν ὑπόσχεσιν ἢ ἐλπίδα, id pollicitationibus detinere aliquos, κατέχειν τινὰς ταῖς ὑποσχέσεσι, id. alicujus moveri, ἀποβλέπειν εἰς τὰς ὑποσχέσεις τινός, id. et promissis occupatum esse, κατακληφθῆναι ταῖς ὑποσχέσεσι ἢ ἐπαγγέλμασί τινος. Dem. adduci, πείθεσθαι ταῖς ὑποσχέσεσι, id. alicujus falli. ὑπάγεσθαι ὑφ' ὑποσχέσιών τινος, id. ἐξαπατᾶσθαι ταῖς ὑποσχέσεσι ἢ ἐλπίσι ἢ φενακισμοῖς τινος, id pollicitationum oblivisci, ἀμνημονεῖν τὰς ὑποσχέσεις, id.

Pollicitor. Confer *Polliceor*.

Pollinctor, ὁ παρασκευαστὴς, ῦ, Diod. Sic. ὁ ἐνταφιαστὴς, ῦ, LXX ὁ κτερισὴς, ῦ.

Pollis, ἡ παιπάλη, ης, Gal.

Pollubrum, τὸ ποδονίπτρον, ου, ὁ ποδονιπτὴς, ῆρος, Athen.

Polluceo, ἀποβύω, Xen.

Polluo, μολύνω, aliquid, τὶ, Isocr. manus cæde, μιαίνω χεῖρας φόνῳ, Lucian.

Polus, ὁ πόλος, ου, Aristot.

Polygamia, ἡ πολυγαμία, ας.

Polygamus, ὁ ἢ ἡ πολύγαμος, ου.

Polypus, ὁ ἢ ἡ πολύπους, οδος, Ælian.

Pomarium, ὁ μηλὼν. ῶνος, pomarii custos, ὁ ὀπωροφύλαξ, ακος, Diod. Sic.

Pomarius, ὁ μηλοπώλης.

Pomeridianus, μεταμεσημβρινὸς, ή, όν, διελινὸς, ή, όν, deambulatio, περίπατος, Ælian.

Pomilio, ὁ νάνος, ου, Aristot.

Pomœrium, τὸ ὀπισθοτείχιον, ου, τὸ πωμοίριον, ου, Dion. Hal. et Plut.

Pompa, ἡ πομπὴ, ῆς, Dem. pompam duco seu celebro, πέμπω πομπὴν, id. πομπεύω πομπὴν, id. πομπὰς ἄγω, id.

Pomum, τὸ μῆλον, Diosc. ὀπώρα, Ælian.

Pomus, ἡ μηλέα, ας, Diosc.

Pondero, ἵστημι, Xen. ζυγοστατέω, Polyb. ἀφίστημι χαλκὸν, id. considero, ταθμάομαι, Plat.

Ponderosus, βαρὺς, εῖα, ὺ, Plat. ὁ ἢ ἡ ἐμβριθὴς, ους, Plut.

Pondo, ἡ ὁλκὴ, ῆς, Plut. ἡ μνᾶ, ᾶς.

Pondus, ὁ ταθμὸς, ῦ, Dem. qui æquali pondere est, ὁ ἢ ἡ ἰσοβαρὴς, ους, Lucian. onus, τὸ ἄχθος, τὸ βάρος.

Ponderosus, τὸ τάθμιον, ου, LXX.

Pone, ὀπίσω, Aristot. aliquem, μετά τινα, Plat.

Pono, τίθημι, aliquid in medio, τὶ ἐν μέσῳ, Plat. in laude, ἐν ἐπαίνῳ, Aristot. ἐν ἀρετῆς μέρει, Plat. in vitio, ἐν ψόγῳ, ἐν αἰσχρῷ, Dion. Hal. Plut. summum bonum in voluptate, τὸ ἄριστον ὑπολαμβάνω ἐν ἡδονῇ, Aristot. in numerum, εἰς ἀριθμὸν, Plut. aliquid esse, τίθημι εἶναι, Isocr. operam in aliqua re, σπουδάζω περί τινος, Plat. περί τι, Herodot. σπουδὴν ἔχω περί τινος, Plat. πρός τι, Dem.

Pons, ἡ γέφυρα, ας, ligneus, ξύλινη, Plut. τὸ ζεῦγμα τοταμῦ, Dion. Hal. pontem jungo, γέφυραν ζευγνύω. Herodian. solvo, λύω, id. ponte fluvium jungo, γεφυροποιέω, Polyb.

Ponticulus, ἡ γεφυρὶς, ίδος.

Pontifex, ὁ γεφυροποιὸς, ῦ, Plut. ὁ γεφυρωτὴς, ῦ, id. ὁ ἱεροδιδάσκαλος, ου, Dion. Hal. ὁ ἱερομνήμων, ονος, Dem. ὁ ἀρχιερεύς.

Pontificialis, e, seu Pontificius, ἀρχιερατικὸς, ή, όν, N. T. ἱερατικὸς, ή, όν, Philo.

Pontificatus, ûs, ἡ ἱεραρχία, ας, ἡ ἀρχιερωσύνη, ης.

Ponto, τὸ πορθμεῖον, ου, Plut.

Pontus, ὁ πόντος, ου, Aristot.

Popanum, τὸ πόπανον, ου.

Popellus, τὸ δημίδιον, ου, Aristoph.

Popina, τὸ καπηλεῖον, ου, Synes. τὸ ὀπτανεῖον.

Popinalis, e, καπηλικὸς, ή, όν, Aristot.

Popinator, ὁ κάπηλος, ου, Lucian.

Popinor, ἀσωτεύομαι, Athen. λιχνεύω.

Poples, ἡ ἰγνύα, ας, LXX. ἡ ἰγνὺς, ύος, Diod. Sic.

Poppysma, τὸ πόππυσμα, ατος, Plut. ὁ ποππυσμὸς, ῦ, Xenoph. poppysmate adulor, ποππύζω, Aristoph.

Popularis, e, δημοτικὸς, ή, όν, Xen. populi amans, ὁ ἢ ἡ φιλόδημος, ου, sum, δημοτικὸς ἢ πρᾶος γίγνομαι, Ælian.

Popularitas, τὸ δημοτικὸν, ῦ, Plut. ἡ δημαγωγία, ας, id.

Populariter, δημοτικῶς, Dem.

Populatio, ἡ πόρθησις, εως, Dem.

Populetum, ὁ αἰγειρῶν, ῶνος.

Populeus, αἰγειρινος, ίνη, ινον.

Populor, πορθέω, aliquid, τὶ, Xen.

Populus, *arbor*, ἡ αἴγειρος, ου, Theophr.

Populus, *plebs*, ὁ δῆμος, ου, Dem. *turba*, ὁ ὄχλος, ου, id. ὁ λαὸς, ῦ, *gens*, τὸ ἔθνος, ους, id

Porca, ἡ σῦς, συὸς, Aristot.

Porcarius, ὁ χοιροβοστης, ου.

Porcellus, τὸ χοιρίδιον, ου, Aristoph. ὁ χοιρίσκος, ου, Lucian. τὸ διλφάκιον, ου, id.

Porcetra, ἡ διλφαξ, ακος, Aristot.

Porcinarius, ὁ χοιροπώλης, ου, Aristoph.

Porcinus, χοίρειος, εία, ειον, Athen. χοίρειος, ία, ιον, Gal.

Porculatio, ἡ χοιροτροφία, ας.

Porculator,

Porculator, ὁ χοιροτρόφος, ᾰ, ὁ χοιροπώλης, ου, Aristoph.
Porcus, ὁ ἢ ἡ χοῖρος, ου, Aristot.
Porphyrites, ὁ πορφυρίτης, ου, Plin.
Porraceus, πράσιος, ία, ιον, Plat. πρασίζων, ουσα, ον, Diosc.
Porrectio. ἡ ἐπίτασις, εως, manuum, ἔκτασις χειρῶν, Naz.
Porrigo, ὀρίγω, manus, τὰς χεῖρας, Lucian. ἐκτείνω τὰς χεῖρας, Plat. dextram, προτείνω τὴν δεξιὰν, Xenoph.
Porrigo, ἡ πιτυρίασις, εως, Ægin. porrigine infestari. πιτυρᾶσθαι, Hippocr.
Porro, πόῤῥω, Plat.
Porrum, τὸ πράσον, ου. Diosc.
Porta, ἡ πύλη. ης, Plut. portam aperio, πύλην ἀνοίγω, id. portæ custos, ὁ πυλωρὸς, οῦ, Herodot.
Portatorius, κομιστικὸς, ὴ, ὸν, Hippocr.
Portatus, ûs, ἡ κόμισις, εως.
Portendo, προσημαίνω, Xenoph. προφαίνω.
Portentose, περατικῶς, Plut.
Portentosus, ὁ ἢ ἡ περατώδης, Isocr.
Portentum, τὸ τέρας, Plut. τὸ σημεῖον, Dem.
Porticula, τὸ στοΐδιον, ου.
Porticus, ûs, ἡ στοὰ, ᾶς, Xenoph. ἡ παραστάς.
Portio, ἡ συμμορία, ας, ἡ ἐπόμοιρα, Greg.
Portitor, ὁ πορθμεύς.
Portiuncula, ἡ μερὶς, ίδος, Dem.
Porto, φέρω, aliquid, τί, Dem. aliquid humeris, βαστάζω τι ἐπὶ τῶν ὤμων, Aristot.
Portorium, *nauticum*, τὸ ναῦλον, Plut. quod bajulo datur, τὸ φορτίον, Poll. quod in portu solvitur, τὸ ἐλλιμένιον, Aristot. quod pro advectione datur, τὸ παραγώγιον, Polyb.
Portula, ἡ πυλὶς, ίδος, Herodian.
Portulaca, ἡ ἀνδράχνη, ης.
Portulus, τὸ λιμένιον, ου, Strabo.
Portuosus, a, um, ὁ ἢ ἡ λιμενώδης, εος.
Portus, ûs, ὁ λιμὴν, ένος, Thuc. portu carens, ὁ ἢ ἡ ἀλίμενος, ου, Plut. in portu versor, λιμενίζω· portum appeto, ἐπιθυμέω λιμένος, Dem. teneo, κτάομαι λιμένα, Isocr. in portum appello, ὁρμίζομαι εἰς λιμένα, id. aliquid inveho, εἰσάγω τι εἰς λιμένα, Dem.
Porus, ὁ πόρος, ου, Aristot.
Posca, τὸ ἐξύκρατον, ου, Diosc.
Posco, αἰτέω, aliquid ab aliquo, τινά τι, Dem. Confer *Peto*.
Positio, ἡ θέσις, εως, Aristot. τὸ θέμα, ατος, idem.
Positura, seu Positus, ûs, ἡ θέσις, εως, Aristot.
Possessio, ἡ κτῆσις, εως, Dem. τὸ κτῆμα, ατος, id. Confer *Opes, Divitiæ*.
Possessiuncula, τὸ κτησίδιον, ου, τὸ κτημάτιον, ου, Alciphr.
Possessivus, κτητικὸς, ὴ, όν, possessiva nomina, τὰ κτητικὰ, ῶν.
Possessor, ὁ κτήτωρ, ορος, N. T.
Possibilis, e, δυνατὸς, ὴ, όν, Dem. ἱκανὸς, ὴ, όν, idem, οἷος, οἵα, οἷον· non est possibile, ut sine justitia aliquis sit bonus civis, οὐκ οἷόν τε ἄνευ δικαιοσύνης ἀγαθὸν πολίτην γίγνεσθαι, Xen. Confer *Possum*.
Possibiliter, δυνατῶς.
Possideo, κτάομαι, quædam tuto, τινὰ ἀσφαλῶς, Dem. sine periculo, ἔχω τινὰ ἀδεῶς, id. aliquid, κατέχω τι, Isocr. terram, νέμομαι γῆν, Thuc.
Possum, δύναμαι, Xenoph. οἷός εἰμι, potes, οἷός εἶ, &c. persuadere alicui, πείθειν τινὰ, Isocr. εἷός τε γίνομαι, administrare urbem, αἰκεῖν τὴν πόλιν, id. Hercules non potuit Helenam adipisci, ὁ Ἡρακλῆς οὐκ οἷός ἦν Ἑλένην λαβεῖν, id non possum persuadere, οὐκ ἔστιν, ὅπως ἂν δυναίμην, id. non potest fieri, ut superetur hostis, seu hostis non potest superari. οὐκ ἔστι τῶν ἐχθρῶν κρατῆσαι, Dem. possum referre gratiam, ἱκανὸς εἰμι ἀποδοῦναι χάριν, Isocr. non possum hoc facere, ἀδύνατός εἰμι τοῦτο πράττειν, Plat. non possum laborare. ἀδυνατέω πονεῖν, Aristot.
Post, *cum accus.* μετὰ τὴν μάχην, Dem. non multis diebus post acceptum nuncium. ὀ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον μετὰ τὴν ἀγγελίαν, Isocr. ἐπὶ, *cum dat.* post hæc, ἐπὶ τούτοις, Xen. multo tempore post, συχνῷ χρόνῳ ὕστερον, Dem. non multo tempore post, quam, ὀ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον, ἤ, id. paucis diebus post pugnam, ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον τῆς μάχης, Dion. Halic.
Postea, ὕστερον· primum scripsit, postea verba faciunt, πρῶτον ἐπέταξεν, ὕστερον λέγουσι, Dem. primum, -deinde-postea, πρῶτον, -ἔπειτα-μετὰταῦτα, id.
Posteaquam, ἐπεὶ, ad portam venit, ἐγένετο πρὸς τὴν πύλην, Plut. posteaquam monarchia ad Augustum pervenit, ἐξ ὃ ἡ μοναρχία περιῆλθεν εἰς τὸν Σεβαστὸν, Herodian.
Posteri, οἱ ἔκγονοι, ων, Dem. οἱ ὑστερογενόμενοι, ων, οἱ ὕστατα γενόμενοι, Isocr. alicujus, οἱ γεγονότες παρὰ τινος, id. οἱ ἔπειτα, Lucian. οἱ μετ' ἡμᾶς, id.
Posteritas, ὁ μέλλων χρόνος, Dem. posteri. Vide *Posteri*.
Posterior, ius, ὕστερος, έρα, ερον, Plut. sum aliqua re sexaginta annis, ὑστερέω τινὸς ἔτεσιν ἑξήκοντα, Plut. non multum, ὑστερίζω ὐ πολλῷ, Thuc. fio, ἐφυστερίζω, id. posteriores fero, ἐλαττόομαι, Plat. ὑστερέω, Dion. Hal.
Posterius, ὕστερον, Dem.
Posterus, ὕστερος, έρα, ερον, dies, ἡμέρα, Plut. ὑστεραῖος, αία, αῖον, id. dixi me postera, sc. die renunciaturum, ἔφην εἰς ὑστεραίαν ἀπαγγελεῖν, Plat. in posterum, τὸλοιπὸν, Dem. εἰς τὸ λοιπὸν, id. πρὸς τὸ λοιπὸν τῦ χρόνου, id.
Postfero, ὕστερον τίθημι, aliquem alicui, τινά τινος, Plut.
Posthabeo, idem quod *Postfero*.
Posthac, ὕστερον, Dem. τολοιπὸν, id. μετὰταῦτα, id. μετὰ ταῦτα, id.
Posthinc, ἐξῆς, Thuc. ἐφεξῆς, id.
Posthumus, ὁ ἢ ἡ ὀψίγονος, ου, ὁ τῷ ἀποθανόντι πατρὶ ὑστιγενόμενος.
Posticum, seu Postica, ὁ ὀπισθόδομος, ου, Lucian. τὸ παράθυρον, ου, Cl. Alex.
Posticus, ὀπίσθιος, ία, ιον, Xen. ὁ, ἡ, τὸ ὄπισθιν, id.
Postilena, ἡ ὑπερὶς, ίδος.
Postis, ἡ παραστὰς, άδος, Poll. ὁ σταθμὸς, οῦ, Herodot.
Postliminium, ἡ ὑποστροφὴ, ῆς.
Postmeridianus, ὁ ἢ ἡ μεταμεσήμβρινος, ου.
Postmodo, seu Postmodum, ὕστερον, Dem.
Postpono, idem quod *Postfero*.
Postquam, ἐπειδὰν, omnia audiveritis, ἅπαντα ἀκούσητε, Dem. morbus obortus fuerit, ἐὰν ἀῤῥώστημα συμβῇ, id. ad ætatem virilem pervenimus, ἐπειδὴ ἄνδρες ἐγενόμεθα, id.
Postremo, Postremum, τελευτῶν, (*Particip.*) ad vos veniet, πρὸς ὑμᾶς ἥξει, Dem. primum nos, postremum vos, πρότερον ἡμᾶς, τὸ τελευταῖον ὑμᾶς, id. in Marathonem descendit, τὰ τελευταῖα εἰς Μαραθῶνα ἀπῆλθε, id. alloqui aliquem, τὸ ὕστατον προσεῖπεῖν τινα, Lucian.
Postremus, τελευταῖος, αία, αῖον, bellum, πόλεμος, Dem. τελευτάων, αια, άον, id.
Postridie, τῇ ὑστεραίᾳ, Plat.
Postvenio, ὑστερίζω, post aliquid, τινὸς, Thuc.
Postulatio, ἡ αἴτησις, εως, Isocr.
Postulator, ὁ αἰτητὴς, οῦ, Suid.
Postulatum, τὸ αἴτημα, ατος, Bud. ἡ ἀξίωσις, εως, Plut. τὸ ἀξίωμα.
Postulo, αἰτέω, Dem. justa, αἰτήσιμα δίκαια, Xen. curam. δέομαι φροντίδος, Dem. *accuso*. Confer *Accuso*.
Potabilis, e, ὁ ἢ ἡ πότιμος, ου, Diod. Sic.
Potatio, ἡ πόσις, εως, Thuc potationis sodalitas, ἡ ἐν ταῖς πόσεσι συνουσία, Isocr.
Potator, ὁ φιλοπότης, ου, Poll.
Potens, δυνατὸς ὴ, όν, Dem. δυνάμενος, ένη, ενον, idem ἰσχυρὸς, ὰ, όν, idem ἰσχύων, υσα, ον, idem sum, δύναμαι, Dem. potentior mari, κρείττων θαλάττης, idem. justo, μείζων τοῦ δίκαιος, idem potentem facere aliquem, ποιεῖν τινα ἰσχυρὸν, idem. fieri. ἰσχυρὸν γίγνεσθαι, idem. esse, ἰσχυρὸν εἶ αι, idem.
Potentatus, ἡ δυναστία, ας, Thuc.
Potenter, ἰσχυρῶς, δυνατῶς.
Potentia, ἡ δύναμις, ίως, et gloria, ἡ δόξα Dem. et divitiæ, ἐξουσία ἢ πλοῦτος, id. et imperium, ῥώμη ἢ ἀρχή τινος, id. potentiam maximam dare alicui, παρασκευάζειν τινὶ ἐξουσίαν πλείστην, Dem. consequi. περιέρχεσθαι ἐπὶ δύναμιν, Isocr. λαμβάνειν δύναμιν· comparare, obtinere, habere, δύναμιν κτᾶσθαι, ἔχειν, κατίσχειν, id. ad magnam potentiam pervenire, ἐπὶ μέγα δυνάμιως περιέρχεσθαι, Ælian.
Potestas, ἡ ἐξουσία, Dem. in potestatem suam redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, Isocr. urbem, ὑποστάττεσθαι πόλιν, id. potestati alicujus subjectum esse, ὑπό τινι γίγνεσθαι, id. hoc in mea potestate est, ἐπ' ἐμοί ἐστι τοῦτο, Isocr. potestas faciendi aliquid, ἐξουσία ποιεῖν τι, Dem. dare potestatem alicujus rei, διδόναι ἐξουσίαν ἐπί τι, Plut. ἐξουσίαν παρέχειν τινὶ, Xen. omnia in potestate sua habere, διὰ χειρὸς πάντα ἔχειν, Ælian. potestatem plenam habens, ὁ αὐτοκράτωρ, Dem.
Potio, ἡ πόσις, εως, Thuc. τὸ πόμα.
Potior, κρατέω, aliqua re, τινὸς, Thuc. rerum, τῶν πραγμάτων, Dem. imperio maris, κράτος μαι τῆ θαλάσσῃ, Plut.
Potior, *melior*. Confer *Melior*.
Potissimum, μάλιστα. Confer *Maxime*.
Potiuncula, τὸ πομάτιον, ου.
Potis, e, δυνατὸς, ὴ, όν, Dem. Confer *Potens*.
Potius, θᾶττον, illis quam, ἐκείνοις ἤ, Dem. nobis quam illis, ἡμῖν μᾶλλον, ἢ ἐκείνοις, id. mihi, immo vero potius vobis, ἐμοὶ, μᾶλλον δὲ ὑμῖν, id. habeo aliquid, τίθημί τι πρὸ ἐργαίτερον, Thuc. ποιέομαί τι πρὸ ἐργαίτερον, Polyb.
Poto, πίνω, ex aureis phialis, ἐκ χρυσῶν φιαλῶν, Xen. aquam, ὕδωρ, Hom.
Potor, ὁ πότης, ου.
Potorius, ποτικὸς, ὴ, όν, Plut.
Potulentus, ποτὸς, ὴ, όν, Herodot.
Potus, ûs, τὸ πόμα, ατος, Lucian. τὸ ποτὸν, οῦ, Xen. τὸ πότημα, ατος, Diosc. potum do seu præbeo aliquid, ποτίζω τι, Aristot. ποτίσκω τινά τινος, Lucian.
Præ, πρὸ, oculis, ὀφθαλμῶν, Dem. omnibus, περὶ πάντων, id. præ dolore sibi ipsi mortem consciscere, ὑπὸ λύπης καταχεῖσθαι ἑαυτὸν, Plut. præ gaudio dormire, ὑπὸ ἡδονῆς καθεύδειν, Xen. flere, διακρύειν, Lucian. præ me fero adversam valetudinem, δηλόω ποιησάς ἔχων, Thuc. lætitiam, φαιδρότητα προστοιέομαι, Ælian. præ manibus habeo, μετὰ χεῖρας ἔχω, Dion. Hal. ἐν χερσὶν ἐστίν ἐμοι, id. In Compositione, quando significationem intendit, redditur per λίαν, ἄγαν, vel πολὺ, e. gr. præaltus, λίαν ὑψηλὸς, præacutus, πολύοξυς, &c.
Præbeo, παρέχω, alicui aliquid, τί τινι, Xen. me obedientem magistratui, ἐμαυτὸν εὐπειθῆ τοῖς ἄρχουσι, id me benevolum ad audiendum, ἐμαυτὸν εὐέλεντα ἀκούειν, Dem. pecuniam alicui ad aliquid, τινὶ χρήματα εἰς τί, Isocr. sumptus alicui, χορηγέω τινὶ χρήματα, Isocr. exercitui commeatum, πορίζω τῇ στρατιᾷ τροφὴν, Dem. utilitatem, παρέχομαι ὠφέλειαν, Plat.
Præcaveo, προφυλάττομαι, aliquid, τί, Xen. Confer *Caveo*.
Præcautio, ἡ προφύλαξις, εως, ἡ προφυλακὴ, ῆς, Ægin.
Præcedo, παρέρχομαι, aliquid, τί, Dem. προβαίνω, προτρέπομαι
Præcello, ὑπερέχω, aliquem aliqua re, τινά τινι, Xen Confer *Antecello*.
Præcentio, τὸ πρόᾳσμα, ατος.
Præceps, ὁ ἢ ἡ ἀπόκρημνος, Dem. consiliis, ὁ ἢ ἡ προπετὴς. Aristot. ὁ ἢ ἡ κρημνὸς.
Præceptio, ἡ ὑποθήκη, ης, Isocr.
præceptor. ὁ διδάσκαλος. ου, Isocr. ὁ καθηγεμὼν, όνος, Herodot Confer *Magister*.
Præceptrix, ἡ διδάσκολος. ου. Diod. Sic.
Præceptum. ἡ ἐντολὴ. ῆς, Dem. τὸ παράγγιλμα, ατος, Isocr. ἡ παραγγελία, ας, Aristot. bonum seu præclarum. τὸ ἄκυσμα, ατος, καλὸν, Dem.
Præcerpo. προδρέπομαι.
Præcido, ἐπικόπτω, aliquid, τί, Theophr.

Præcino, προᾴδω.
Præcipio, *ante capio*, προλαμβάνω, aliquid alicui, τί τινι, Theophr. mando, ἐπιτάττω τι, Plut. alicui, κελεύω τινὶ, Plat. Confer *Jubeo, Mando.* doceo, διδάσκω. Confer *Doceo.*
Præcipitanter, προπετῶς, Isocr.
Præcipitantia, seu Præcipitatio, ἡ *καταφρόνησις*, ως, consilii, προπέτεια, ας, Dem.
Præcipitium, ὁ κρημνὸς, οῦ, Thuc.
Præcipito, *καταφρονίζω*, Theophr. me in mare, ῥίπτω ἐμαυτὸν εἰς θάλασσαν, Dem. hostes in vallum, *καταῤῥήγνυμι πολεμίους εἰς χάρακας*, Plut. aliquem de muro, ῥίπτω τινὰ *κατὰ τείχους*, Herodot. aliquem in caput, ἐνταρακνλίζω τινὰ, Plut.
Præcipue, ἐξαιρέτως, Plut. ᾗ τὰ μάλιστα, Isocr.
Præcipuus, ὁ ᾗ ἡ ἐξαίρετος, ος, Thuc. ὁ ᾗ ἡ προκριτος, ος, Dem. *κυριώτατος, άτη, ατον*, locus, τόπος, Plut. pars corporis, μέρος τοῦ *σώματος*, Galen.
Præcise, ἀποτόμως.
Præcisio, ἡ ἀποτομὴ, ῆς.
Præcisus, ὁ ᾗ ἡ ἀπότομος, ος.
Præclare, περιφανῶς, Dem. περιδήλως, Cl. Al. me habeo, ἔχω καλῶς, Dem. morior, θνήσκω καλῶς, id. me gero, ἀριστεύω, Xen.
Præclarus, *valde clarus*, ὁ ᾗ ἡ ὑπερλίθριος, *celebris*, ὁ ᾗ ἡ ἔνδοξος, Dem.
Præcludo, ἀποκλίω, alicui exitum, τινὰ ἐξόδου, Aristot.
Præco, ὁ κήρυξ, υκος, Xen. ὁ σαλπιγκτὴς, οῦ, Plut.
Præconium, τὸ κήρυγμα, ατος, Dem.
Præcordia, τὰ περικάρδια, ων, Poll. τὰ ὑποχόνδρια, ων, Diosc.
Præcox, πρῶϊος, ία, ῖον, Theophr.
Præcurro, προτρέχω, alicui, τινὸς, Isocr.
Præcursor, ὁ πρόδρομος, ος, Plut.
Præcursus, ûs, τὸ προδρόμημα, ατος.
Præda, ἡ λεία, Xen. ἡ ἄγρα, Herodot. prædam ago, ληΐζω, Thuc. λαφυραγωγέω, Plut.
Prædatio, ἡ ληστεία, ας, Aristot.
Prædator, ὁ λαφυραγωγὸς, ὁ λῃστής.
Prædatorius, λῃστικὸς, ἡ, όν, navis, ναῦς, Thuc. λῃστικὸς, ἡ, όν, vita, βίος, Aristot.
Prædatrix, ἡ λῃστρὶς, ίδος.
Prædestino, προορίζω.
Prædicabilis, e, *κηρυκτὸς*, ἡ, όν.
Prædicamentum, ἡ κατηγορία, ας, Aristot.
Prædicatio, ἡ κήρυξις, ἡ ἀνάῤῥησις.
Prædico, as, κηρύττω, Xenoph. *laudo*, εὐλογέω, aliquem, τινὰ, Isocr. Confer *Laudo.*
Prædico, is, προεξαγγέλλω, Lycoph. aliquid, προεῖπόν τι, Xen. vaticinando, προθεσπίζω, Dion. Hal. προφητίζω, Hippocr.
Prædictio, τὸ προάγγελμα, ατος, *vaticinium*, ἡ προφητία, ας, N. T.
Prædiolum, τὸ χωρίδιον, ου, Plut.
Prædisco, προμανθάνω, Aristoph.
Prædītus, ἔχων, aliqua re, τί, Dem.
Prædives, ὁ ᾗ ἡ ὑπερπλούσιος, παμπλούσιος, πολύολβος.
Prædium, τὸ χωρίον, ου, Dem.
Prædo, ὁ λῃστὴς, οῦ, Xen. ὁ λῃστρικὸς, οῦ, Plut. marinus, ὁ πειρατὴς, οῦ, Thuc.
Prædor, λῃστεύω, vicos et agros infestans, κώμαις ᾗ ἀγροῖς ἐπιτρέχων, Herodian. λῃΐζομαι, Thuc.
Præeo, προάγω, N. T. ὑφηγέομαι, Plut.
Præfaris, προσιμιάζεις, Aristot. προλέγεις.
Præfatio, τὸ προοίμιον, ὁ πρόλογος, præfationem facio, προοιμιάζω, Aristot.
Præfectura, ἡ προστασία, Dem. militaris, ἡ στρατηγία, id. urbana, ἡ ἀστυνομία, Aristot. annonæ, ἡ ἀγοραιομία, Suid.
Præfectus, ὁ προστάτης, alicui, τινὶ, Dem. ὁ προστὰς τινὸς, Plat. ὁ προεστηκὼς, Dem. ὁ ἐφεστηκὼς, idem. ὁ ᾗ ἡ ἔπαρχος.
Præfero, προκομίζω, antepono, προτιμάω, aliquid alicui, τί τινος, Plat. aliquem alicui, προκρίνω τινά τινος, Plut. gloriam pecuniæ, ἀγαπάω δόξαν ἀντὶ χρημάτων, Plat. bellum paci, αἱρέομαι πόλεμον πρὸ εἰρήνης, id. honestum omnibus, καλὸν ἀντὶ πάντων, Dem. me aliis, προτίθημι ἐμαυτὸν τῶν ἄλλων, Lucian.
Præfica, ἡ ἐγκυτρίστρια, ας, Plat.
Præficio, ἐφίστημι, aliquem alicui, τινά τινι, Plut. *καθίστημί τινα ἐπί τι*, Isocr. ἐπί τινι, id. aliquem aliis, ἐπιτρέπω τινὰ τοῖς ἄλλοις, Thuc. bello, προτίθημί τινα στρατηγὸν, Dem.
Præfinio, προορίζω, aliquid, τὶ, N. T.
Præfoco, ἄγχω, Dem.
Præfracte, αὐθαδῶς.
Præfractus, ὁ ᾗ ἡ προκατάῤῥηκτος, ος, obstinatus, ὁ ᾗ ἡ αὐθάδης, ους, Dem.
Prægigno, προγεννάω.
Prægnans, ἡ ἐγκύουσα, ης, Aristot. ἐγκύμων, ονος, Plut. mare, seu masculo, κύουσα ἄῤῥενα, Aristot. sum, κύω, Theophr. κυίω, Aristot. ἐγκύω, id. ἐν γαστρὶ ἔχω, N. T.
Prægnatio, ἡ κύησις, ως, Philo.
Prægnatis, ὁ ᾗ ἡ ὑπεμιγίθης, περιμήκης.
Prægravo, καταβρίθω.
Prægredior, προβαίνω, alicui, τινὶ, Aristot.
Prægressio, ἡ πρόβασις, τὸ πρόβημα.
Prægustator, ὁ προγευστὴς, οῦ, Athen.
Prægusto, προγεύομαι, aliquid, τινὸς, Athen. προγευματίζω, Aristot.
Præhendo. Vide *Prehendo.*
Præitio, ἡ ὑφήγησις, ως, Aristot.
Præjudicium, ἡ προκατάγνωσις, ως, ἡ κατακριτρονία, ας, Dem. προκρίνω· præjudicio damno, προκαταγινώσκω, id.
Præjudico, προκαταγινώσκω, Dem.
Prælectio, ἡ προανάγνωσις, ως.
Prælector, ὁ ἐξηγητής.
Prælego, προαναγινώσκω.
Prælior, μάχομαι, cum aliquo, τινὶ, Dem. ἀμιλλῶμαί τινι, id. συμμίγνυμαί τινι, id. Confer *Prælium.*
Prælium, ἡ μάχη, ης, Dem. ἡ ἄμιλλα, ης, id. ὁ ἀγὼν, ῶνος, id. terrestre, μάχη πεζὴ, id. navale, ἡ ναυμαχία, ας, id. equestre, ἄμιλλα ἵππων, Isocr. committo, ἔρχομαι εἰς μάχην, Dem. μάχομαι μάχην, id. cum aliquo, ποιοῦμαι μάχην πρός τινα, id. ob aliquid, ποιοῦμαι ἄμιλλαν περί τι, Isocr. ποιοῦμαι ἀγῶνα ὑπέρ τινος, Dem. navale, ναυμαχίαν, id. ναυμαχίαν ναυμαχίαν, id. pedestre, πεζομαχίαν, id. prælio vincere aliquem, κρατεῖν τινα μάχῃ, Dem. νικᾶν μάχῃ, id. νικᾶν τὴν μάχην, id. vinci, ἡττᾶσθαι μάχῃ seu μάχην, id. adversa fortuna uti in prælio cum aliquo, δυσκολεῖν ἐν μάχῃ πρός τινα, Isocr.
Prælongus, ὁ ᾗ ἡ προμήκης, Theophr.
Præluceo, προφαίνω, Lucian. face, δᾳδουχίαν, Athen.
Præludium, τὸ προοίμιον, ου, Aristot. τὸ προαύλιον, ου, id.
Præludo, προαυλίω, Aristot. προαναβάλλομαι, Isocr. προοιμιάζω.
Præmando, is, προμασσάομαι, cibum, βρῶσιν, Galen.
Præmature, πρὸ καιροῦ.
Præmaturus, ὁ ᾗ ἡ πρίωρος. Confer *Præcox.*
Præmeditatio, ἡ προμελέτησις, ως.
Præmeditor, προμελετάω, N. T.
Præmissio, ἡ προπομπὴ, ῆς, Plut.
Præmitto, προτίμαω, caduceatorem ad aliquem, κήρυκα πρός τινα, Plut. προαποστέλλω κήρυκα, Dem. aliquem ad decipiendos aliquos, προκαθίημί τινα ἐξαπατᾶν τινας, idem.
Præmium, τὸ ἆθλον, Dem. τὸ γέρας, id. τὸ ἀριστεῖον, id. propono seu constituo, ἆθλον τίθημι ὑπὲρ ὅ, id. belli in medio positum, ἆθλον τοῦ πολέμου κείμενον ἐν μέσῳ· dare alicui, διδόναι τινὶ ἀριστεῖον, id. consequi, τυγχάνειν τοῦ ἆθλου, id. ἀξιοῦσθαι τοῦ ἀριστείου, Isocr. tollere, ἀναιρεῖν τὸ γέρας, Dem.
Præmoneo, προπαραγγέλλω, προδιδάζω, N. T.
Præmonstro, προδείκνυμι τι, Lucian.
Præmunitio, τὸ προτείχισμα, ατος, Plut.
Præmunio, προτειχίζω, Plut.
Prænomen, ἡ προωνυμία, ας.
Prænuntio, προκαταγγέλλω, N. T. προαγγέλλω, pugnam, μάχην ἔσεσθαι, Xen.
Prænuntius, ὁ προάγγελος, ου, Plut.
Præoccupo, προκαταλαμβάνω τι, Theophr. bellum, προεξανίσταμαι πρὸς πόλεμον, Plut.
Præparatio, ἡ παρασκευὴ, Dem. ἡ κατασκευὴ, id.
Præparato, ἐκ προπαρασκευῆς.
Præparo, παρασκευάζω, necessaria ad hiemem, τὰ πρὸς τὸν χειμῶνα, Plut. aliquos ad virtutem, συμπαρασκευάζομαί τινας πρὸς ἀρετὴν, Isocr. aliquem, προασκέω τινὰ, id.
Prædio, κωλύω, aliquem, τινὰ, Aristoph. παρεμποδίζω τινὰ, Lucian.
Præpes, ὁ ᾗ ἡ ὠκύπτερος, ος, Plut. Confer *Celer.*
Præpollentia, ἡ ὑπεροχὴ, ης, Laert.
Præpolleo, ὑπερίσχω, virtute, κατ' ἀρετὴν, Aristid. ὑπερρατία, alicui, τινὸς, Plat. τὸ, Isocr.
Præpondero, ταμῷ ὑπερίσχω, pluris sum, πρωτιρεύω, Gregor. πρωτιρέω, Polyb.
Præpono, idem quod *Præfero*, item *Præficio.*
Præpositio, ἡ πρόθεσις, ως, Gramm.
Præpostere, ὕστερον πρότερον, πρωθύστερον.
Præposterus, ὁ ᾗ ἡ πρωθύστερος, Gramm. oratio, ἡ ὑστερολογία, ας, id.
Præputium, ἡ ἀκροβυσία, ας, LXX. ἡ ἀκροποσθία, ας, Aristot. τὸ ὑπαγώγιον, ου, Diosc. seco, ἀποσκολύπτω, Athen. περιτέμνω τινὰ, N. T. attrahere sibi, τὴν αἰδοῖαν περιτομὴν ἐπικαλύπτειν, Joseph.
Præripio, προαρπάζω, Naz.
Prærogativa, ἡ προνομία, ας, Plut. τὸ προτέρημα, cui debetur, τὰ πρωτεῖα χρισθέντος, Heliod. naturæ, τὸ πλουσιώτατον φύσεως, Hermog.
Præruptus, ὁ ᾗ ἡ ἀπορρῶξ, Polyb. ὁ ᾗ ἡ ἀπότομος, Diod. Sic. petra, ἡ ἀπότομος πέτρα, Lucian.
Præs, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, Lucian.
Præsagio, προορᾶω τι, Xen. προαισθάνομαί τι, Isocr.
Præsagium, τὸ προμάντευμα, ατος, ἡ προαίσθησις, ως, ἡ πρόγνωσις, ως, Galen.
Præsagus, προαισθανόμενος, ένη, ενον.
Præscio, προεῖπον, aliquid, τὶ, Dem.
Præscius, προειδὼς, υῖα, ὸς, futuri, τὸ συμβησόμενον, Isocr.
Præscribo, ὑπογράφω, exemplar, ἀρχέτυπον, Dion. Hal.
Præscriptio, seu Præscriptum, τὸ πρόγραμμα, ατος, Lucian. ἡ προγραφὴ, ῆς, Aristot.
Præsegmen, τὸ πρόκομμα, ατος, unguium, τὸ ἀπονύχισμα, ατος, Laert.
Præsens, παρὼν, Dem. ὑπάρχων, ουσα, ον, id. in præsens, εἰς τὸ παρὸν, Isocr.
Præsentaneus, ἐνεργέστατος, άτη, ατον, remedium, βοήθημα, τὸ ἐνθέως ὑγιάζον, Diosc.
Præsentia, ἡ παρουσία, Dem. in præsentia nocere, εἰς τὸ παρὸν βλάπτειν, id. videre quid in præsentia fiat, θεωρεῖν τὸ παρὸν, ὁ γίγνεται, id continuo, παραυτίκα, Dem.
Præsentio, προαισθάνομαί τι, Dem. τινὸς, Thuc.
Præsepe, ἡ φάτνη, ης, Lucian. ἡ κάπη.
Præsertim, μάλιστα δὴ, Dem. si, ἄλλως τ' ἐὰν, Xen. ἄλλως τι κἄν, Dem. ἄλλως τι ᾗ εἰ, Lucian.
Præses, ὁ πρόεδρος, Dem. ὁ προεδρεύων, id. ὁ ἐπιστάτης, ὁ ἡγεμὼν· senatus, προεδρεύων τῆς βουλῆς, id. concionis, προεδρεύων ἔν τινι ἐκκλησίᾳ, id. sum. Vide *Præsideo.*
Præsidentia, ἡ προεδρία, ας, Herodian.
Præsideo, προεδρεύω, in concione, ἐν ἐκκλησίᾳ, Dem. in senatu, τῆς βουλῆς, id. rei, ἐπιστατέω τῷ πράγματι, id. urbi, προστατέω τῆς πόλεως, Xen. ἡγέομαι τῆς πόλεως, id.
Præsidiarius, ὁ φρουρὸς, οῦ, Xen.
Præsidium, ἡ φρουρὰ, ᾶς, Dem. colloco in oppidum, φρουρὰν εἰσάγω εἰς τὸ πόλισμα, id. impono arci, καθίστημι φρουρὰν ἐν τῇ ἀκροπόλει, id. urbi, ἐγκαθίστημι φρουρὰν πόλει, id. sum in præsidio, εἰμὶ ἐν φρουρᾷ, idem. urbem præsidio teneo, φρουρᾷ κατέχω πόλιν, idem. præsidium armis ejicere, ἐκβάλλειν φρουρὰν μιθ' ὅπλων, idem. deserere præsidia, λείπειν ἔρημα τὰ φρούρια, idem. præsidio tutari urbem,

bem, φρουρεῖν πόλιν, Isocr. præsidiis munitus, ὁ ἢ ἠυφρουρος, υ, Dem. destitutus, a, um, ὁ ἢ ἀφρούρητος, υ, Plut.

Præsignifico, προσημαίνω, Dion Hal. aliquid per somnium, προδηλόω τι δι' ὀνείρου, Æl.

Præstans, πρόιχων, Dem. διαφέρων, id. ὁ ἢ διάφορος. id ὁ ὑπερέχων, ἔξοχος. præstantissimus aliqua re, ὁ ἢ πρόκριτός τι, id. vir, ἀνὴρ ἀποτετιλισμένος, Xen. eruditione, ἄριστος κατὰ τὴν παιδείαν, Dion. Hal.

Præstantia, ἡ ἐξοχὴ, Plut ἡ ὑπεροχὴ, Aristot.

Præstat, ἄμεινόν ἐστι, κρεῖττόν ἐστι.

Præstigiæ, τὸ γοήτευμα, Plut. ἡ πειρατία, Dion. Hal. verborum, ἡ πειρατολογία impostura, ὁ φενακισμὸς, Dem. præstigiis illudo, γοητεύω τινὰ, Plut.

Præstigiator, ὁ γόης, ητος, Herodot. impostor quivis, ὁ ἀγύρτης, υ, Philo. ὁ ἀγυρτικὸς, ῆ, Plut. ὁ ἢ πειρατοσιός.

Præstituo, idem quod *Præfinio*.

Præsto, διαφέρω, aliquem, τινὸς, Lucian. Confer *Antecello*. dicta, ἐμμένω τοῖς εἰρημένοις. Confer *Impleo*. me virum justum, παρίχω ἐμαυτὸν δίκαιον, Dem. Confer *Gero*.

Præsto, παρὼν. ὢσα, ὀν, Dem. sum, πάρειμι, Dem. alicui, εἰμὶ μετά τινος, Isocr. εἰμὶ σύν τινι, Xen παρατυγχάνω τινὶ. Polyb

Præstolor, περιμένω τί, Dem. προσδοκάω τί, id. Confer *Exspecto*.

Præstringo, περισίλλω, oculos, ἀμαυρόω τὰς ὄψεις.

Præstruo, προσκατασκευάζω, Herodian.

Præsul, ὁ ἔφορος, υ, ὁ ἐπίσκοπος, υ. Præses, ὁ πρόεδρος, υ. Confer *Præses*.

Præsum, ἐπιστατέω, negotiis, τῶν πραγμάτων, Isocr. artificibus, τοῖς τεχνίταις, Plut. populo, προῖσταμαι τῷ δήμῳ, Dem. rebus, τῶν πραγμάτων, Isocr. insulæ, ἡγοῦμαι τὴν νῆσον, Thuc. ἐπάρχω τῇ νήσῳ, Isocr. senatui, προεδρεύω τῆς βουλῆς, Dem. urbi, δυναστεύω πόλεως, Plat. exercitui, ἡγοῦμαι τῆς δυνάμεως, Dem.

Præsumo, προλαμβάνω, Thuc.

Præsumptio, ἡ πρόληψις, εως, Basil.

Prætendo, πρόκαλύπτω, Plat. prætexo, προφασίζομαι, aliquid, τί, Dem.

Prætento, προτείνομαι.

Præter, παρὰ, *cum accus.* præter meritum subacti, παρὰ τὴν ἀξίαν δεδουλωμένοι, Dem. ætatem, παρ' ἡλικίαν, Plut. paucos, παρ' ὀλίγους, Dem. modum, πέρα τοῦ μετρίου, Dem. ὑπερβαλλόντως, id. spem, παρ' ἐλπίδα, Dem ἀνέλπιστον, Plat. opinionem, παρὰ δόξαν, Dem. ἀπροσδοκήτως, id. præter priores inimicos alios etiam abalienare, πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἐχθροῖς ἑτέρους διαφόρους ποιεῖν, id. In Compositione fere rediter per παρὰ, e. gr. prætereo, παραβαίνω præterequito, παριππάζω· præterfluo, παραρρέω, &c.

Prætercurro, παρατρέχω, Dion. Hal.

Præterea, χωρὶς δὲ τούτων, Lycophr. alia multa, ἔτι πολλὰ πρὸς τούτοις ἕτερα, Dem. πρὸς πολλοῖς ἄλλοις, Dion. Hal.

Prætereo, διέρχομαι, aliquid, τί, N. T. παραβαίνω, παρέρχομαι· regionem, διαλλάττω χώραν, Xen. locum, παραλλάττω τόπον, Plut. aliquid silentio, σιωπάω τι, Dem. ἐγκαταλείπω τι· oratione, παραλείπω τι λόγῳ, Isocr. dies præterierunt, διῆλθον αἱ ἡμέραι. Lucian.

Præterequito, παριππεύω, παριππάζω.

Præterfluo, παρεκρέω. Xen.

Prætergredior, παραβαίνω, Aristot.

Præteritio, ἡ παράλειψις, εως, Gramm.

Præteritus, παρεληλυθὼς, Isocr. tempus, πρότερος χρόνος, ὁ πρόσθεν χρόνος, ὁ πρόσθεν παρεληλυθὼς χρόνος, Dem. Isocr.

Præterlabor, idem quod *Præterfluo*.

Prætermissio, ἡ παράλειψις, εως.

Prætermitto, παραλείπω τί, Dem. nihil amentiæ, ἐλλεῖπω οὐδὲν τῆς ἀνοίας, Plat. sexcenta alia, ἄλλα γε δὴ μυρία ἐπιλείπω λέγων, Plat.

Præternavigo, παραπλέω, regionem, χώραν, Plut.

Præterquam, πλὴν, Dem. ἀλλ' ἢ, Aristot. quod, ἀλλ' ὅτι, Synes.

Prætervehо, παρανομίζω, παραφέρω.

Prætervolo, παραπέτομαι.

Prætexo, παρυφαίνω, *prætendo*, morbum, προφασίζομαι ἀῤῥωστίαν, Dem. decreta alicujus, προΐσταμαι δόγματά τινος, id. nomen pacis, προβάλλομαι τὔνομα τῆς εἰρήνης, Dem.

Prætextatus, ὁ ἢ περιπόρφυρος, υ, vestis, ἐσθὴς, Plut.

Prætextus, ûs, ἡ πρόφασις, εως, alicujus rei, τινὸς, Dem prætextum præbere, πρόφασιν παρέχειν, Dem. quærere, ζητεῖν, id. confingere alicujus, πλάττειν ὑπέρ τινος, id. excogitare seu invenire, εὑρίσκειν, id. habere. ἔχειν, id. arripere, λαμβάνειν, id. adferre, λέγειν, id. approbare seu recipere, ἀποδέχεσθαι, Dem. tollere, ἀφαιρεῖσθαι, id. prætextu uti alicujus, προφάσει χρῆσθαί τινος, id. παρακινάσματι χρῆσθαι τινι πράγματι, id. sub prætextu boni, ἐν προσχήματι τοῦ ἀγαθοῦ, Basil.

Prætor, ὁ πρύτανις, εως, Dion. Hal. militaris, ὁ στρατηγὸς, οῦ, Plut.

Prætorianus, ἡγεμονικὸς, ἡ, ὀν, Plut. miles, πραιτωριανὸς, οῦ, Herodian.

Prætorium, τὸ βουλευτήριον, Dem. militare, τὸ στρατήγιον, Dion. τὸ πραιτώριον, υ, N T.

Prætorius, στρατηγικὸς, ἡ, ὀν, Herodian. navis, στρατηγὶς ναῦς, Thuc. porta, στρατηγὶς πύλη, Plut.

Prætura, ἡ ἐπαρχία, ας, ἡ στρατηγία, ας, Plut.

Prævaleo, idem quod *Præpolleo*.

Prævaricatio, ἡ παρανομία, Dem. τὰ παράνομα, ων, id.

Prævaricator, ὁ παράνομος, υ, Dem.

Prævaricor, παρανομέω, Dem. καθυφίημι, id. ἐθελοκακέω τὴν δίκην, Bud.

Prævenio, φθάνω, aliquem, τινὸς, Herodot. judicium, τοῦ κριθῆναι, Plut. lævitatem fortunæ. προφθάνω τὴν ἀγνώμονα τύχην, Isocr. sed Prævenior, ὑπερίζομαι. Isocr.

Præverto, idem quod *Prævenio*.

Prævideo, προείδομαι, Luc. προορᾶω, Dem.

Prævius, ὁ ὁδηγὸς, οῦ, Plut. ὁ προϊών.

Prandeo, ἀριστάω, Demosth. ἄριστον ποιέομαι, Thuc.

Prandium, τὸ ἄριστον, Thuc. capio, ἄριστον αἱρέομαι, Dion. Hal. præbeo alicui, seu prandio excipio aliquem, ἀριστίζω τινὰ, Aristoph perparcum, ἡ ὀλιγαριστία, Plut. paro, ἀριστοποιέω, Dem. prandii tempus, ὁ ἀριστητὸς, Hesych. socius, ὁ συνάριστος, Xen.

Pratensis e, λειμώνιος, ία, ιον, Theophr.

Pratum, ὁ λειμὼν, ῶνος, Xen.

Prave, πονηρῶς, Dem. μοχθηρῶς, id. *proprie*, στρεβλῶς.

Pravitas, ἡ πονηρία, Dem. βδελυρία, id. Confer *Malitia*.

Pravus, πονηρὸς, ὰ, ὸν, Dem. μοχθηρὸς, id. Confer *Improbus*, *Flagitiosus*.

Precario, μετὰ δεήσεως

Precarius, δεητικὸς, ἡ, όν.

Precatio, ἡ δέησις, εως. Dem. ἡ λιτάρησις, εως, Dion. Hal. Confer *Preces*.

Preces, αἱ ἰυχαὶ, ῶν, Dem ἡ δέησις, εως, Dem. ἡ αἴτησις, εως, id. et obsecrationes, δεήσεις καὶ ἱκετηρίαι, id publicæ, ἱκετεία πάνδημος. Maccab fundere, ποιεῖν seu ποιεῖσθαι δέησιν seu αἴτησιν, Dem. ad Deos, εὐχεσθαι εὐχὰς τοῖς Θεοῖς, id. precibus adsiduis instantes, προσκαθήμενοι καὶ λιταρεύοντες, Dion Hal.

Precor, δέομαι, aliquid ab aliquo, τί τινος, Dem. a Deo, εὔχομαί τι Θεῷ, Isocr. Deos, ut dent, εὔχομαι εὐχὰς τοῖς Θεοῖς διδόναι, Dem aliquem justa, παρακαλῶ τινὰ δίκαια, Plut.

Prehendo, ἀντιλαμβάνομαι, aliquid, τινὸς, Plut manu, ἐπιλαμβάνομαι χειρὶ, Dem. crines, τριχῶν. Æschin.

Prehenso, ἐπολαμβάνω, Dion. Hal.

Prelum, ὁ πιεστὴς, ῆρος, τὸ πιεστήριον, Suid

Premo, πιέζω, aliquem, τινὰ, Aristot. labore, τινὰ πόνῳ, Xenoph. invidia, τινὰ φθόνῳ. Plut. bello, κατέχω πολέμῳ, Thuc. premi ære alieno, εἶναι ὑπόχρεών τινος, Dem.

Presbyter, ὁ πρεσβύτερος, υ, N. T.

Presse, πεπιεσμένως.

Pressio, seu Pressura, ἡ πίεσις, εως, ἡ θλῖψις.

Pretiosus, τίμιος, ία, ιον, Dem. ὁ ἢ ἔντιμος, id. πολλοῦ τίμιος, Lucian.

Pretiose, τιμίως, ἐντίμως, Plut.

Pretium, ἡ τιμὴ, ῆς, Dem. τὸ τίμημα, ατος, id. triplum, τριπλασία τιμὴ, id. æquale, ἴση, id. exiguum, τίμημα μικρὸν, id. æquum, δίκαιον, id. pretium alicujus rei æstimare, τιμήν τινος λογίζεσθαι, Dem. statuere, συνίστασθαι τιμάς τινος, id. persolvere alicui alicujus, διδόναι τιμὴν τινός τινι, id. κατατίθεναι τινὶ τιμὴν, id. pro aliquo, ἀποτίσαι τινὶ τιμὴν ὑπέρ τινος, id. accipere, λαμβάνειν, κομίζεσθαι, ἀπολαμβάνειν, τιμήν τινος, id. emere quid eodem pretio, πρίασθαι seu ἀγοράζεσθαί τι ἴσης τιμῆς, Dem. redemptionis, τὸ λύτρον, υ, Xen. pretii magni, ἄξιος, ία, ιον, πολλοῦ, Luert. majoris, ἄξιος πλείονος, Isocr. nullius, ἄξιος οὐδενός· judico aliquem, ἀξιῶ τινὰ οὐδενὸς, Thuc. in pretio habeo, τιμάω, Dem. pretium augeo, intendo, τιμαλφίω, Bas. χρήματα προσίθημι, Dem.

Pridianus, προτεραῖος, αία, αῖον.

Pridie, τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ, Aristot. τῇ προτεραίᾳ, Dem.

Pridem, πάλαι, Dem. non ita pridem, ἔναγχος, id.

Primævus, ὁ ἢ πρωτόγονος, υ, Dion. Hal.

Primanus, ὁ ἢ πρότακτος, υ, Plut.

Primarius, πρῶτος, τὸ ἀξίωμα.

Primates, οἱ μεγιστᾶνες, ων, N. T. οἱ πρωτεύοντες, ων, Dem

Primatus, ûs, τὸ πρωτεῖον, υ, Dem. de primatu contendere, ἀμφισβητεῖν περὶ τῆς ἡγεμονίας, Isocr.

Primigenius, ὁ ἢ πρωτόγονος, υ, Dion. Hal. ὁ ἢ πρωτότοκος, υ, id. ὁ ἢ πρωτογενὴς, ἐος, LXX. filius, ὁ παῖς πρεσβύτατος, Plat.

Primipara, ἡ πρωτοτόκος, υ, Hom.

Primitiæ, ἡ ἀπαρχὴ, Dem. τὸ κατάγραμμα, Plut. τὰ πρωτεῖα, *cum frugum, tum manubiarum*, τὸ ἀκροθίνιον, Thuc. τὰ ἀκροθίνια, ων, primitias solvo, ἀπάρχομαι, LXX.

Primitivus, ὁ ἢ πρωτότυπος.

Primitus, ἐξαρχῆς, Dem. πρῶτον, id.

Primo, πρῶτον, Dem. τοπρῶτον, id.

Primogenitus, idem quod *Primigenius*.

Primordium, ἡ ἀρχὴ. Confer *Initium*.

Primores, οἱ πρῶτοι, ων, Plut.

Primum, idem quod *Primo*.

Primus, πρῶτος, η, ον, Dem. inter primos duco, ἐν πρώτοις ἄγω, Dion. Hal. primas teneo, τὰ ἄριστα φέρομαι, Aristid. alicui concedo, διατρίβω τινὶ, Plut. primo adspectu, κατὰ τὴν πρώτην πρόσοψιν, Dion. Hal. prima fronte, αὐτόθεν, id primo quoque tempore, ὡς τάχιστα, Xen. τάχιστα, Isocr prima luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. Dem. in primis, τὰ πρῶτα, Lucian.

Princeps, ὁ ἄρχων, οντος, Dem. ὁ δυνάστης, ου, Lucian ὁ δυνασεύων, οντος, Plat. vir, ἀνὴρ πρῶτος, Plut.

Principalis, e, ἀρχικὸς, ἡ, όν, Isocr. ἡγεμονικὸς, ἡ, όν, Dem. κύριος, ία, ιον.

Principaliter, ἀρχικῶς.

Principatus, ûs ἡ δυναστεία, ας, Dem. τὸ ἡγεμονικὸν, οῦ. Philo. τὸ πρωτεῖον, υ, Dem. Confer *Principatus*.

Principio, παρὰ τὴν ἀρχὴν, Chrys. Confer *Initio*, et *Principium*.

Principium, ἡ ἀρχὴ, Dem. in principio, ἐν ἀρχῇ, Dion Hal. a principio, ἀρχῆθεν, Herodot. ἐξαρχῆς, Dem ἀπαρχῆς, id. καταρχὰς, id. τοπαραρχὰς, id.

Prior, πρότερος, ία, ερον, Thuc. sum, προτερεύω. Theophr.

Priscus, ἀρχαῖος, Xen πρεσβύτατος, Dion. Hal. Confer *Antiquus*.

Pristinus, ἀρχαῖος, αία, αῖον, Xen. παλαιὸς, ὰ, όν,

Dem. ὁ, ἡ, τὸ ἐξ ἀρχῆς, habitatio, διατριβὴ, Æl.
Private, seu Privatim, ἰδίᾳ, Dem. κατ' ἰδίαν, Dion. Hal.
Privatio, ἡ στέρησις, εως, Aristot. ἡ ἀποστέρησις, εως. Isocr.
Privativus, στερητικὸς, ἡ, ὸν, Aristot.
Privatus, ἴδιος, ία, ιον, Dem. homo, ὁ ἰδιώτης, ου, id. ἰδιωτεύων, οντος, id res, τὰ ἴδια, ων, id. vita, ἡ ἰδιωτεία, ας, Xen. hospes, ὁ ἰδόξενος, ου, Dion. Hal.
Privigna, ἡ πρωγόνη, ης, Theophr.
Privignus, ὁ πρίγονος, ου, Bud.
Privilegium, τὸ πρυτάνημα, ατος, ἡ προνομία, ας, Lucian. habere, προνομίαν ἔχειν, id. dare alicui, διδόναι τινὶ, id.
Privo, στερίω, aliquem aliqua re, τινός τινα, Xen. ἀποστερίω τινά τινος, Isocr. τινά τι, id.
Prius, πρότερον, Dem. quam, πρότερον ἤ, Dem. πρότερον, πρὶν ἤ, Lycophr priusquam audiverim, πρὸ τοῦ ἀκοῦσαι, Xen.
Pro, πρὸ, urbe, πόλεως, Herodian. foribus, πρὸ θυρῶν, N. T. pro sorore pugnare, πρὸ ἀδελφῆς ἀμύνειν pro me se vendicarunt, πρὸ ἐμοῦ, N. T. pro rege pugnare, ἀμύνεσθαι ὑπὲρ βασιλέως, Plutarch. pro aliquo dicere, ὑπέρ τινος λέγειν, Dem. pro arbitratu suo, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, Plut. pro facultatibus, κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν, Thuc. pro meis viribus, κατ' ἐμὴ, Lucian. pro parvis beneficiis magna referre, μεγάλα ἀντὶ μικρῶν εὐεργετεῖν, Xen. optima pro jucundis accipere, βέλτιστα ἀντὶ τῶν ἡδέων λαμβάνειν, Dem. pro præsenti rerum conditione, ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, Dem. ἐκ τῶν ἐόντων, Lucian.
Proavia, ἡ προμάμμη, ης, Philo. ἡ μήτηρ τοῦ πάππου, Dem.
Proavus, ὁ πρόπαππος, ου, Dem. paternus aut maternus, πρὸς πατρὸς ἢ μητρὸς, Isocr.
Probabilis, e, πιθανὸς, ἡ, ὸν, Dem. εἰκώς.
Probabilitas, ἡ πιθανότης, ητος, Plat.
Probabiliter, εὐλόγως, Dem. πιστῶς, id. minus, ἀπιθάνως, Isocr. δυσπειθέως, id.
Probatio, ἡ πίστις, εως, Dem. ἡ ἀπόδειξις, id. ὁ ἔλεγχος, id. probationem petere ab aliqua re, λαμβάνειν πίστιν ὑπό τινος, Isocr. niti alicujus maxime testimonio, εἶναι πλεῖστον ἔλεγχον διὰ μαρτυρίας, Dem. exhibere, παρέχειν πίστιν, id. fieri de aliqua re, γίγνεσθαι ἔλεγχον περί τινος. id. uti probatione aliqua, χρῆσθαί τινι πίστει, Isocr.
Probatus, ὁ ἡ εὐδόκιμος.
Probe, καλῶς. Dem ὀρθῶς, id.
Probitas, ἡ καλοκἀγαθία, Xen. morum, τῶν τρόπων, Isocr. ἡ χρηστότης, ητος, Plut.
Probo, *exploro*, δοκιμάζω, aurum igne, τὸ χρυσὸν ἐν τῷ πυρὶ, Isocr. approbo aliquid, ἀρίσκει τί ἑαυτῷ, Dem. confirmo, ἐπιδιακυρῶ τὶ, id. liquido, ἐλέγχω τι καθαρῶς, id
Proboscis, ἡ προβοσκὶς, ίδος, Diod. Sic.
Probrosus, ὁ ἡ ἐπονείδιστος, ου, Isocr.
Probrum, τὸ ὄνειδος, εος. Dem. probris insector seu adficio aliquem, ὀνειδίζω τινὶ, id. βλασφημίαι κατά τινος, Isocr. εἰς τινα, Dem. λοιδόρημα ποιέομαί τινα, Plut. βλασφημίαν λέγω τινὶ, id. Confer *Convicium*.
Probus, ἀγαθὸς, ἡ, ὸν, Dem. vir, ἀνὴρ ἀγαθὸς χρηστὸς, id ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς, id. probatus, ὁ ἡ δόκιμος, ου moneta, νόμισμα, ἀργύριον δόκιμον. Dem.
Procacitas, ἡ προπέτεια, ἡ ἀναίδεια, Dem.
Procaciter, ἀκολάστως, ἀσελγῶς.
Procax, ὁ ἡ προπετὴς, ἐς, Dem. ὁ ἡ ἀσελγὴς id. ὁ ἡ ἔξυρος, Aristot.
Procedo, προέρχω, Dem. χωρίω, id. res procedit ut vult, προχωρεῖ αὐτῷ τὰ πράγματα, ἦ ἐβάδιζε. Thuc plurimum noctis processerat, τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς προεκεχωρήκει. Herodian. in philosophia, προκόπτων ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ, Lucian in virtute, ἐπ' ἀρετῆ, Plut τοὺς ἀρετὴν. Isocr.
Procella, ἡ καταιγὶς, ίδος, Aristot. ἡ πνευματωγὴ, ῆς, Lucian ἡ θύελλα, ης, Aristot.
Procellosus, ὁ ἡ ἡ θυελλώδης, ους, ὁ ἡ ἡ κυματώδης, ους, Aristot.
Proceres, οἱ δυναστεύοντες, ων. Confer *Princeps*, item *Primates*.
Proceritas, τὸ μῆκος, ους, Plat.
Procerus, ὁ ἡ ἡ ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, Lucian. ὁ ἡ ἡ ἐπιμήκης, id. ὁ ἡ ἡ προμήκης, Synes. ὑψηλὸς, ἡ, όν.
Processio, seu Processus. ἡ πρόοδος, ου, ἡ προχώρησις, Spiritus S. ἡ ἐκπόρευσις τοῦ πνεύματος ἁγίου, Naz.
Procidentia, ἡ πρόπτωσις, εως, Diosc.
Procido, προπίπτω, ad genua, προπίπτω πρὸς γόνατα, Dem.
Procinctus, ûs, ἡ προβολὴ, ῆς· in procinctu stare, ἐν προβολῇ εἶναι, Plut.
Proclamatio, ἡ ἀνακήρυξις, εως.
Proclamo, ἀναβοάω, Plat. ut præco, ἀνακηρύττω, Lucian.
Proclino, κατακλίνω, Plut.
Proclivis, e, ὁ ἡ ἡ ἐπίφορος, Hippocr. ὁ ἡ ἡ εὐκατάφορος, ad aliquid, πρός τι, Aristot. ὁ ἡ ἡ εὐπιφορος, Strabo. sum, ἀποκλίνω πρός τι, Aristot. ῥέπειν πρός τι, id. εὐκατάφορον εἶναι πρός τι, id.
Proclivitas, ἡ ἐπιῤῥέπεια, ας, Chrys. ἡ εὐκαταφορία, Laert. ἡ καταῤῥέπεια, ας, Athen.
Proconsul, ὁ ἀνθύπατος, ου, Plut. sum, ἀνθυπατεύω, Herodian.
Proconsularis, e, ἀνθυπατικὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Proconsulatus, ûs, ἡ, ἀνθυπατεία, ας, Herodian. proconsulatum gero, ἀνθυπατεύω, id.
Procrastinatio, ἡ ὑπερημερία, ας, Dem. ἡ ὑπέρθεσις, εως, Philo. ἡ ἀναβολὴ, ῆς, Plut.
Procrastino, ἀναβολὴν ποιέομαι, Plut. aliquid, τινος. id. ἀναβάλλομαί τι εἰς ὑστεραίαν, Dem.
Procreatio, ἡ γέννησις, Plat. liberorum, ἡ παιδοποιία, Plut. ἡ τεκνοποίΐα, Aristot.
Procreo, γεννάω, aliquem, τινὰ, Xen. liberos, ποιέομαι παῖδας, Isocr. παιδοποιέομαι, Xen.
Procreator, ὁ γεννητὴς, Plat. liberorum, ὁ παιδοποιὸς, Euripid. ὁ τεκνοποιὸς, Herodot.
Procubitor, ὁ πρόκοιτος, ου, ὁ φρουρὸς, οῦ, Xen.
Procudo, παραπολάττω.
Procul, πόῤῥω, a periculis remoti, τῶν κινδύνων ὄντες, Dem. ab Alba, ἄνωθεν τῆς Ἄλβης, Plut. magis, πορῥωτέρω, Lucian. dubio, ἀναμφισβητήτως, Dem. absum, ἐκ πολλοῦ διαστήματός εἰμι, Lucian. habito ab aliquo, ἀποικίαν τινὸς, Thuc.
Proculco, καταπατέω, Thuc.
Procumbo, κατάκειμαι, Plut. προσπίπτω in genu, εἰς γόνυ ὀκλάζω. Lucian.
Procuratio, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς, Dem. ἡ ἐπιμέλεια, ας, id. ἡ διοίκησις.
Procurator, ὁ διοικητὴς, οῦ, Plut. ὁ ἐπίτροπος, ου, Herodian. ὁ ἐπιμελητὴς, οῦ, Xen.
Procuro, ἐπιμελέομαι, aliquid, τινὸς, Plat. τὶ. id. διοικέω τὶ. Dem. κήδομαί τινος, Plut. alicui multa bona, προξενεῖν τινι πολλὰ ἀγαθὰ, Ælian.
Procurro, προτρέχω, Isocr.
Procursus, ἡ προδρομὴ, ῆς, ἡ ἐκδρομὴ, ῆς.
Procus, ὁ μνηστὴρ, ῆρος, ὁ μνηστεύων, οντος.
Prodeambulo, ἐκπεριπατέω.
Prodeo, πάρειμι, aliquo, εἴς τινα τόπον, Xen. in publicum, προσέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον ex arce, ἐκβοιτάω ἐκ τῆς ἀκροπόλεως, Plut. in medium, ἔρχομαι εἰς τὸ μέσον.
Prodigalitas, ἡ ἀσωτία, Aristot. ἡ ἀκολασία.
Prodige, ἀσώτως vivo, ἀσωτεύομαι, N. T.
Prodigiose, τερατικῶς, Plut.
Prodigiosus, ὁ ἡ ἡ τερατώδης, ους, Isocr.
Prodigium, τὸ τέρας, Plut. τὸ σημεῖον, Dem.
Prodigo, ἀσωτεύομαι, patrimonium, τὰ ἐκ τοῦ πατρὸς χρήματα. Ælian omnia, ἀταμιεύτως πᾶσαν δύναμιν ἀναλίσκω, id
Prodigus, ὁ ἡ ἄσωτος, ου, Dem.
Proditio, ἡ προδοσία, ας, Dem. ἡ πρόδοσις, εως, id
Proditor, ὁ προδότης. Dem. ὁ προδοῦς, id.
Proditorie, προδοτικῶς, Lucian.
Proditorius, προδοτικὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Proditrix, ἡ προδότις. ίδος, Eurip.
Prodo, προδίδωμι, urbem, πόλιν, Xenoph. causam, δίκην, Dem. remp. καταπροδίδωμι τὰ κοινὰ, Lucian. res gestas memoriæ, ἱστορῶ τὰ πεπραγμένα, Plut. δίδωμι τῷ λογῷ, Naz.
Prodromus, ὁ πρόδρομος, Plut.
Produco, παρατείνω, aliquid, τὶ, Lucian. sermones, ἀναμηκύνω τοὺς λόγους, id. testes, παρίστημι μάρτυρας, Dem. ἀπάγομαι μάρτυρα περί τινος, Isocr. παρίχομαι μάρτυρα, id. convivium, ἀποτείνω τὸν πότον, Lucian.
Productio, ἡ ἔκτασις, εως, Gramm. ἡ ἀναβολὴ, ῆς, Aristot.
Profanatio, ἡ βεβήλωσις. εως.
Profano, βεβηλόω, LXX.
Profanus, ὁ ἡ ἄβυτος, ου, Lucian. ὁ ἡ ἡ ἀνίερος, ου, Plut. ὁ ἡ ἡ βέβηλος.
Profectio, ἡ πορεία, ας. Dem. ἡ ὁδοιπορία, ας, Xen. ad bellum, ἡ ἔξοδος, ου, Dem.
Profecto, δῆτα, Dem. ἦ μὴν, id. ἀληθῶς, id.
Profectus, ûs, ἡ προκοπὴ, ῆς, Plut. ἡ αὐξησις.
Profero, προφέρομαι. Confer *Produco*.
Professio, τὸ ἐπάγγελμα, ατος, Aristot.
Ex professo, ἐκ τοῦ προφανοῦς, Lucian. ἐκ τῆς ἰδίας, Herodot.
Professor, ὁ ἐπαγγελτὴς, οῦ, artium, ὁ διδάσκαλος, ου, Dem.
Proficio, ἐπιδίδωμι, in virtutis studio, πρὸς ἀρετὴν, Isocr. εἰς ἀρετὴν, Plat. in studiis mathematicis, προκόπτω ἐν τοῖς μαθήμασι, Lucian. sapientia et ætate, σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ, N. T. valde, ἐπιδοσιν μεγάλην λαμβάνω, Isocr. nihil, εἰς τὸ πρόσθεν πράττω μηδέν, Dion. Hal.
Proficiscor, πορεύομαι, terra, κατὰ γῆν, Thuc. in Cyprum, εἶμι εἰς τὴν Κύπρον, Herodot. in urbem, ἄπειμι πρὸς τὸ ἄστυ, Plat. per urbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, Plut. per regionem, διέρχομαι χώραν, id. peregre, ἀποδημέω, Plat.
Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, artem aliquam, ἄσκησίν τινα, Lucian. *doceo*, διδάσκω τινὰ τέχνην τῶν ἄλλων, Dem. *aperte confiteor*, ὁμολογίαν, Isocr.
Profligatio, ἡ ἧττα, ας, Dem.
Profligatus, διαφθειρίς. Confer *Perditus*.
Profligo, φυγαδεύω, Philo. Confer *Fugo*.
Profluens, ὁ πορρέων, ὁ ἡ ἀπόῤῥυς, Athen.
Profluentia, ἡ ἐπίῤῥοια, ας, Dion. Ar.
Profluo, ἀποῤῥέω, alicunde, τινὸς, Diosc.
Profluvium, ἡ ῥύσις, εως, Aristot. ventris, ἡ διάῤῥοια, ας, Gal. verborum hominis garruli, ἡ λογοδαῤῥοια, ας, Athen.
Profore, ὠφιλήσειν, χρήσιμον ἔσεσθαι.
Profugio, ἀποφεύγω, Dem. Confer *Fugio*.
Profugium, ἡ καταφυγὴ, Isocr. τὸ καταφύγιον.
Profugus, i, ὁ φυγὰς, άδος, Dem. φεύγων, ουσα, Isocr. *ad hostes*, ὁ ἡ ἡ αὐτόμολος, Xen. ὁ μετανάστης, Philo. ὁ ἡ ἡ πρόσφυξ, id.
Profunde, βαθέως.
Profunditas, τὸ βάθος, εος, aquæ, τοῦ ὕδατος, Xen. τὸ βάθυσμα, ατος, Theophr.
Profundo, προχέω, aliquid, τι, Herodian. prodigo, ἀνωτεύομαι. Confer *Prodigo*.
Profundus, βαθὺς, εῖα, ὺ, fluvius, κατακλὺς, somnus, ὕπνος, N. T. pax, εἰρήνη, Herodian.
Profuse, ἀφειδῶς, Dem.
Profusio, ἡ πρόχυσις, εως, Herodot. bonorum, ἡ ἀσωτία, ας, Aristot.
Profusus, δαπανηρὸς, ὰ, όν, Aristot. Confer *Prodigus*.
Progeneratio, ἡ γέννησις, εως, Plat.
Progenero, γεννάω, Xen. προγεννάω.
Progenies, τὸ γέννημα, ατος, Plut. ἡ γενεὰ, ᾶς, Philo.
Prognatus, γεγενὼς, υῖα, ός. Confer *Natus*.
Progredior, πρόειμι, Dem. Confer *Procedo*, et *Proficio*.
Progressio, seu Progressus, ἡ πορεία, ας, Dem. τὸ βάδισμα, ατος, id. in artibus, ἡ προκοπὴ, ἐν τοῖς τέχναις, Lucian. progressum facio in virtute, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετὴν, Isocr. Confer *Proficio*. progressu temporis, προϊόντος χρόνου, Dem. προϊόντος χρόνου, id. ᾧ χρόνῳ, Dion. Hal.
Proh, φεῦ! anima! ὦ ψυχὴ! Xen. virum!

φεῦ τῦ ἀνδρὸς! id. proh Deûm hominumque fidem! ὦ γῆ καὶ Θεοί! Dem.

Prohibeo, κωλύω, aliquem, τινὰ, Plut. aliquid, διακωλύω τι, Plat. καταπωλύω τι, Dem. aliquem ab aliqua re, εἴργω τινὰ ἀπό τινος, Xen. ἀπείργω τινά τινος, Plut. ἀπωθέω τινά τινος, id.

Prohibitio, ἡ κώλυσις, ἡ ἐπικώλυσις, Xen.

Prohibitor, ὁ διακωλυτὴς, οῦ, Plat.

Projectio, ἡ ῥῖψις, εως, Plat. ἡ ἀποβολὴ, ῆς.

Projectitius, ὁ καὶ ἡ ἀπόβλητος, N. T.

Projectura, idem quod *Projectio*.

Projicio, ἀποῤῥίπτω, chlamydem, χλαμύδα, Herodian. aliquid, ἀποβάλλω τι, Plut.

Proin, seu Proinde, διὸ, διὰ τῦτο, καί τοι, Isocr. Confer *Ergo*, *Igitur*.

Prolabor, καταπίπτω, in terram, ἐπὶ τῆς γῆς, Xen. ex equo, ἀφ' ἵππου, id. huc usque, προάγομαι εἰς τῦτο, Dem.

Prolapsio, ἡ πρόπτωσις, εως, Diosc.

Prolatatio, ἡ ὑπέρθεσις, εως, Philo.

Prolato, ἀναβάλλομαι. Confer *Procrastino*.

Proles, ὁ γόνος, ε, Dion. Hal. αἱ γοναὶ παίδων, id. ἡ γυνὴ, αῖκος, Xen. mascula, γυνὴ ἄῤῥην, Dion. Hal. prolem habeo, γυναῖκ' ἔχω, id. relinquo, γόνος καταλείπω, id.

Prolicio, ἐφέλκω, Aristot.

Prolixe, ἀποτάδην, Lucian. prolixius immoror, ἐπιδαψιλεύομαι. Dion. Hal. scribo, διπλοδικώτερον γράφω, Naz. dissero de re aliqua, μηκύνω τι, Thuc.

Prolixitas, τὸ μῆκος, orationis, λόγυ, Dem.

Prolixo, μηκύνω, aliquid, τὶ, Isocr.

Prolixus, μακρὸς, ὰ, ὸν, Isocr. ὁ καὶ ἡ ἐπιμήκης, ους, Diosc. *benevolus*, εὐνοϊκὸς, ὴ, όν, Dem. ne sim prolixus, ἵνα μὴ μακρὰ λέγω, Dem. prolixa oratione utor, μακρολογέω, Plat. μακρὸς λόγυς ἀποτείνω, id. τὺς λόγυς ἀπομηκύνω, Lucian.

Proloquor, ἀποῤῥίγγομαι, Laert. προλεγίζω.

Proludium, ὁ προαγών, ῶνος, Plut.

Proludo, προαγωνίζομαι, Herodian.

Proluo, λόω, Lucian. ἀποκλύζω.

Prolusio, τὸ προαγώνισμα, ατος.

Proluvies, ἡ πλημμύρα, ας.

Proluvium, ἡ πρόχυσις, εως, Herodot.

Promano, idem quod *Profluo*.

Promercalis, e, ὁ καὶ ἡ ὤνιος, ε, Plut.

Promereo, seu Promereor, προσάγομαι, aliquid aliqua re, τί τινι, Plut. bene de rep. ἰδιοργεῖν τὸ κοινὸν, Aristot. Confer *Mereor*.

Promeritum, ἡ εὐποιΐα, Confer *Meritum*.

Promiscue, ἀναμίξ, Xen. μίγδην.

Promiscuus, ὁ καὶ ἡ σύμμικτος, Thuc. ὁ καὶ ἡ συμμιγὴς, ους, Aristid.

Promissio, ἡ ὑπόσχισις, εως, Dem. ἡ ἐπαγγιλία, ας, id. Confer *Pollicitatio*.

Promissor, ὁ ὑπισχνύμενος, Dem. ὁ ἐπαγγιλάμενος, id.

Promissum, τὸ ἐπάγγιλμα, ατος, Dem. Promissos pilos habentes, κομῶντις.

Promitto. Confer *Polliceor*.

Promo, προφέρω, e penu, ἐκ ταμιείυ, Isocr. vestem, προχειρίζομαι ἱσθῆτα, Lucian.

Promontorium, ἡ ἄκρα, ας, Pausan.

Promoveo, παράγω, aliquem ad honores, τινὰ εἰς ἀξ ωμα, Plut. ad gloriam, προάγω τινὰ εἰς δόξαν, id. a theatro ad maximas dignitates, μετάγω ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἐπὶ μιγίστας πράξιων, Herodian.

Prompte, προθύμως, Dem. ἐυθύμως, id. προχείρως, id. ἑτοίμως.

Promptitudo, ἡ ἑτοιμότης, Dem. ἡ ἐυθυμία.

Promptuarium, τὸ ταμιεῖον, ε, Isocr.

Promptus, ὁ καὶ ἡ πρόχειρος, Plutarch. paratus, ὁ καὶ ἡ πρόθυμος, Dem. ἕτοιμος, η, ον, id.

Promulgatio, ἡ ἀνακήρυξις, ἡ δημοσίευσις.

Promulgo, ἐπαγγίλλομαι, Lucian. per præconem, ἀνακηρύσσω, id.

Promulsis, τὸ ὑδρόμιλι, ιτος, Diosc.

Promus, ὁ ταμίας, ε, Aristot.

Promuscis, idem quod *Probascis*.

Pronepos, ὁ προάγονος, ε, ὁ δισάγονος.

Proneptis, ἡ δισαγόνη, ης, Harmenop.

Pronomen, ὄνομα ἀντώνυμον. Dion. Hal.

Pronuba, ἡ προμνήστρια, Lucian. ἡ προμνηστρὶς, ίδος, Xenoph. ἡ συμφαγωγός.

Pronubus, ὁ συμφοίτολος, Nyssen. ὁ συμφαγωγὸς, Chrys.

Pronunciatio, ἡ τῆς φωνῆς ἐκφορὰ, ᾶς, Dion. Hal. ἐκφώνησις, εως, Damasc. oratoria, ἡ ὑπόκρισις, εως, Aristot.

Pronunciatum, τὸ ἀξίωμα, ατος, Bud.

Pronuncio, ἐκφωνέω, nihil de aliqua re, ἀποφαίνομαι οὐδὲν περί τινος, Dem.

Pronurus, ἡ ἐγγόνη γαμετή.

Pronus, ὁ καὶ ἡ ὑπακάφορος, ε, Diod. Sic. Confer *Proclivis*.

Proœmior, προοιμιάζω, Aristot.

Proœmium, τὸ προοίμιον, ε, Aristot.

Propagatio, ἡ παράφυσις, εως.

Propago, παραφύω, ἀποφυάδας γεννάω.

Propago, inis, ἡ παραφυὰς, άδος, LXX. ἡ ἀπογονή.

Propalam, προφανῶς, φανερῶς, Herodian.

Propatruus, ὁ προπατράδελφος, ε.

Propatulus, ὁ καὶ ἡ προφανὴς, Thuc.

Prope, ἐγγὺς, aliquem, τινὶ, Aristot. τινὸς, id. ἐγγύθεν τινὸς, Plut. σύνεγγύς τινος, Aristot. qui prope adsunt, οἱ πλησίον ὄντες, Dem. prope dixi, quæ, σχεδὸν εἰρηκα, ά, id. prope terram, πρὸς τῇ γῇ, Dem.

Propediem· αὐτίκα δὴ μάλα, ἐν βραχεῖ.

Propello, ἀπωθέω, Dem. ἀντέργω.

Propemodum, παραμικρὸν, Dem. μονονὺ, id. μονονχὶ, id.

Propempticum, προπεμπτικὸν, ὸν.

Propendeo, ῥέπω, ad aliquid, πρός τι, Joseph. ὁρμάω πρός τι, Dem.

Propense, προθύμως, Isocr.

Propensio, ἡ ἐπιῤῥέπεια, Chrys. ἡ προθυμία.

Propensus, ὁ καὶ ἡ προπετὴς ἐος, ad aliquem, πρός τι, Plat. Confer *Proclivis*.

Properanter, ἐσπευσμένως, Joseph. διὰ σπυδῆς, Herodian. κατὰ πολλῆς σπυδῆς, Xen.

Properantia seu Properatio, ἡ σπυδὴ, ῆς, Isocr. Confer *Festinatio*.

Properatim, idem quod *Properanter*.

Properatio. Vide *Properantia*.

Properato, Propere, Properiter, idem quod *Properanter*.

Propero, σπεύδω, Dem. aliquid, ἐπισπεύδω τὶ, id. Confer *Festino*.

Properus, ταχὺς, εῖα, υ, Dem. Confer *Celer*.

Propheta, ὁ προφήτης, ε, Plut.

Prophetia, ἡ προφητεία, ας, N. T.

Propheticus, προφητικὸς, ὴ, όν, N. T.

Prophetis seu Prophetria, ἡ προφῆτις, ίδος, N. T.

Propinatio, ἡ πρόποσις, εως, Plut.

Propino, προπίνω, alicui, τινὶ, Dem. poculum, τινὶ κύλικα. Athen. *propinando offero*, viginti quinque nummûm myriadas, πέντε καὶ εἴκοσι μυριάδας, Plut. *prodo*, Græciam, τὴν Ἑλλάδα, Dem. me ad deridendum, ὀφλισκάνω γέλωτα, Cl. Al.

Propinque, πλησίον, Dem.

Propinquitas, *loci*, ἡ ἐγγύτης, ητος, Al. Aphr. generis vel juris, ἡ ἀγχιστεία, ας, Dem. ὁ πλησιασμὸς, ῦ, Diod. Sic.

Propinquo, ἐγγίζω, N. T. Confer *Appropinquo*.

Propinquus, ὁ, ἡ, τὸ πλησίον, Plut. genere, ὁ πρὸς γένος τινὶ ὑπάρχων, Herodian. ἀγχιστέων, ους. ον, LXX. sum, *loco*, εἰς βραχὺ γειτνιάζω, Lucian. genere, ἀγχιστεύω, LXX. προσήκω τινὶ, Dem. in propinquo, ἐγγὺς, id. ὁμοῦ εἶναι, id. e propinquo, ἐγγύθεν, id.

Propior, us, ἐγγύτερος, ἑρα, ερον, alicui, τινὸς Dem. τινὶ, Xenoph.

Propitiatio, ὁ ἱλασμὸς, ῦ, Plut.

Propitiatorium, τὸ ἱλαστήριον, ε, N. T.

Propitio ἱλάσκομαι, aliquem, τινὰ, Plut. ἐξιλάσκομαί τινα, Xen.

Propitius, ὁ καὶ ἥ ἵλεως, ω, Xen. sum, ἐυἵλατεύω, LXX. ὁ καὶ ἡ ἐυμενὴς.

Propius, ἐγγυτέρω, urbem, πόλιως, Thuc. genere alicui, γένος τινὶ, Plat.

Propola, ὁ προπώλης, ε, Aristoph.

Propono, προτίθημι, aliquid alicui, τὶ πρό τινος, Herodian. quæstionem, προβάλλομαι ἐρώτημά τι, Plut. ob oculos, τίθημί τι πρὸ ὀφθαλμῶν, Plat. præmium, τίθημι ἄθλον, Isocr. proposui mihi dicere, τὶλόμην λέγειν, Dem. ὑπεθέμην ἐμοὶ, Isocr. δέδοκταί μοι λέγειν, Plat.

Proportio, ἡ ἀναλογία, ας, Aristot.

Propositio, ἡ πρόθεσις, εως, LXX. τὸ πρόβλημα, orationis, ἡ ὑπόθεσις, εως, Plut.

Propositum, ἡ πρόθεσις, εως, ἡ προαίρεσις, ὁ σκοπὸς· non attingo, proposito frustror, τῆς προθέσεως διαμαρτάνω, Philo. aliena a proposito, ἐξαγώνια καὶ πόῤῥω τῦ πράγματος, Lucian. sine certo proposito, ἀπροθέτως, Polyb. in proposito persevero, ἐμμένω τοῖς γνωσθεῖσιν, Aristot. a proposito decedo, ἐξίσαμαι, Dion. Hal.

Proprætor, ὁ ἀντιστρατηγὸς, οῦ, Dem.

Proprie, ἰδίως, Aristot. loqui, κυριολογέω, Philo.

Proprietas, ἡ ἰδιότης, ητος, Plut. τὸ ἴδίωμα, ατος, Diosc.

Proprius, ἴδιος, ία, ιον, alicui, τινὶ, Aristot. proprium habere aliquid, ἴδιον ἔχειν τι, idem. propriùs sermo, ἡ κυριολογία, ας, Dion. Long. nomen, ἡ κυρία προσηγορία, Chrys. propria curo, τὰ ἴδια πράττω, N. T.

Propter, διὰ, virtutem, ἀρετὴν, Plat. utilitatem reip. verba facere, ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῆς πόλιως εἰπεῖν, Dem. lucrum facere aliquid, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει, Xen. aliquid accedo, περί τινος ἥκω, Thuc. auditorem, i. e. auditoris causa, πρὸς ἀκροατὴν, Aristot. propriam ignaviam cæteros servituti objicere, τῆς ἰδίας ῥᾳθυμίας ἕνεκα—Dem. ista exposui propter duas causas, ταῦτα διῆλθον δυοῖν ἕνεκεν, Isocr. propter filium horum patrocinium suscepi, τῦ παιδὸς ἕνεκα, Dem. propter quid ista dico? τοῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω, id.

Propterea, διὰ τῦτο ὅν, διὰ ταῦτα· laudamus virtutem, quod sit pulcherrima, διὰ τῦτο ἀρετὴν ἐυδοκιμεῖ ὅτι κάλλιστόν ἐστι, Isocr. præfatus sum, quod est, τούτων ἕνεκα πρεσβύτερος ὤν τυγχάνω, id. quod condidisti homines, ἀνθ' ὧν ἔπλασας ἀνθρώπους, Lucian. ut dormiamus, διὰ τῦτο, ὡς καθεύδωμεν, id. ne patiaris, τούτου ἕνεκα, ἵνα μὴ πάθῃς, Isocr.

Propudiosus, ὁ καὶ ἡ ἀναίσχυντος, Dem.

Propudium, τὸ αἶσχος, ους, Xen. civitatis, ἡ αἰσχύνη τῆς πόλιως, Dion. Hal.

Propugnaculum, ἡ προβολὴ, regionis, τῆς χώρας, Xen. τὸ ἐπιτείχισμα, ατος, Dem. τὸ περίβλημα, Plat. ἡ ἔπαλξις, Thuc.

Propugnatio, ὁ ὑπερασπισμὸς, ῦ.

Propugnator, ὁ ὑπερασπιστὴς, ὁ ὑπέρμαχος, Philo. ὁ πρόμαχος, Herodian.

Propugno, προπολεμέω, Philo. ὑπερασπίζω, Polyb. προμαχέω, Herodian. pro aliqua re, ὑπερμαχέω τινὸς, Plut. pro aliquo, προμάχομαί τινα, id.

Propulsatio, ἡ ἀπόκρυσις, εως, Al. Aphr.

Propulso, ἀποκρύω, aliquem, τινὰ, Plut. irruentes hostes, ἀμύνω τὺς ἐπιόντας, Lycoph. Confer *Propello*.

Proquæstor, ὁ ἀνταμίας, ε.

Prora, ἡ πρῶρα, ας, Plut.

Prorepo, ἑρπύζω, Aristot. διεξερπύζω, id.

Proreta, ὁ πρωρεὺς, έως, Plut. sum, πρωρατεύω, Naz.

Prorex, ὁ ἀντιβασιλεὺς, έως.

Proripio, ἁρπάζω, Lucian.

Prorito, παροξύνω, Xen. ἐρεθίζω.

Prorogatio, ἡ ἀναβολὴ, ῆς.

Prorogo, ἀναβάλλομαι, Plut. παραβάλλω.

Prorsum seu Prorsus, κομιδῇ, Dem. Confer *Omnino*.

Prorumpo, διεξελαύνω.

Proruo, καταβάλλω, Polyb.

Prosa oratio, πεζὸς λόγος, ἡ ἄνευ τῶν μέτρων λέξις, Dion. Hal prosa oratione scribo, καταλογάδην γράφω, Lucian.

Prosapia, τὸ γένος, εος. Dem.

Proscenium, τὸ προσκήνιον, ε, Plut.

Proscindo, κατακόπτω, Thuc. conviciis aliquem, ὕβριζω τινὰ, Dem. εἴς τινα, id.

Proscissio, ἡ διακοπὴ, ῆς, Hippocr.

Proscribo, προγραφὴν ποιέω, Plut. aliquem, προγράφω τινὰ, Dem. ζηλίστην ποιέω τινὰ, id. φυγαδεύω τινὰ, id.
Proscriptio, ἡ προγραφὴ, ῆς, Plut.
Proscriptus, ὁ ᾧ ἡ ἔκδοσις, ε, Dem. ἐκδικόμενος, ένη, ενον, id.
Proseco, διατέμνω, Aristot.
Proselytus, ὁ προσήλυτος, ε, N. T.
Prosequor, ἀπολυθέω, aliquem, τινὶ, Isocr. honore, περιέπω τιμαῖς. Xen. comitor aliquem, παραπέμπω τινὰ, Plat. funus, τὸν τεθνεῶτα, Athen. συνακολυθέω ἀποθανόντι πρὸς τὸ μνῆμα, Dem.
Proserpo, ἑρπύζω, Aristot.
Prosilio, διάττω, Aristot. ex concione, ἀναπηδάω ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Æschin.
Prosocer, ὁ πρόκηρος, ὁ τῷ γυναικὶ πατήρ.
Prospecto, προσκοπέομαι πολλάκις.
Prospectus, ûs, ἡ πρόοψις, ιος, Thuc. ἡ ἄποψις, ιος, Plut.
Prosper, ὁ ᾧ ἡ εὐτυχὴς. Dem. ὁ ᾧ ἡ εὐπετμος, Laert. sum, prospera fortuna utor, εὐθηνέω, Dem. εὐπετμέω, Plut. διευτυχέω, id.
Prospere, εὐτυχῶς, Dem. εὐδαιμόνως, id. cedere, succedere, κατὰ ῥᾴω φέρεσθαι, Nax δεξιῶς προχωρεῖν. Herodian.
Prosperitas, ἡ εὐπραγία. Dem. ἡ εὐπραξία, idem ἡ εὐποτμία, Plut. prosperitate insolescere, τοῖς τύχαις ἐξοδριζειν, Lucian.
Prospero, εὐδαίμονα ποιέω, Isocr.
Prosperus, idem quod *Prosper*.
Prospicientia, ἡ πρόνοια, ας, Herodian.
Prospicio, προοράω, Dem. præcognosco, προγιγνώσκω, Thuc. fortunis meis, προνοοῦμαι τῆς ὐσίας. id.
Prosterno, καταβάλλω, victimam, τὸ ἱερεῖον, Isocr. imaginem, προσυδίζω εἰκόνα, Plut. ἐδαφίζω.
Prostibulum, ἡ χαμαιτύπη, ης, Plut. ἡ ἑταῖρα, ας, Dem. ἡ πόρνη, ης. idem. locus ubi se prostituunt prostibula. τὸ πορνεῖον, ε, Dem τὸ χαμαιτυπεῖον, ε, Philo.
Prostituo, προΐστημι, Athen. προαγωγεύω, Plut. filias, καταπορνεύω τὰ θήλεα τέκνα, Herodot.
Prosto, προΐσαμαι, Æschin.
Prosum, ὠφελέω, alicui, τινὰ, Isocr. συμφέρω τινὶ, id λυσιτελέω τινὶ, id.
Protego, σκιπάζω, aliquem, τινὰ, Diosc. προαμύνω manu, ὑπερίσχω τὴν χεῖρα, Aristid.
Protelo, ἀτελαύνω. Lucian
Protendo, προτείνω, dextram, δεξιὰν, Xen.
Protenus, αὐτίκα, Dem.
Protero, κατατρίβω, Dem. καταπατέω.
Proterve, προπετῶς, Dem. ἰταμῶς. Plut.
Protervia seu Protervitas, ἡ βδιλυρία, ας, Dem ἡ ἀτιλγια.
Protervus, ὁ ᾧ ἡ προπετὴς, ἐος, Dem. ὁ ᾧ ἡ ἀσελγὴς, ἐος, id.
Protestor, διαμαρτύρομαι, Æschin. ἐπιμαρτύρομαι, Dion Hal.
Protinam seu Protinus, εὐθὺς, Xen. ταχέως, id ταχὺ id
Protraho, quasi *in lucem*, προσάγω τι, Plut. differo, ἀναβάλλομαι. Dem. Confer *Differo*.
Protrudo, προωθέω, Theophr.
Proturbo, ἀτιμάγω, aliquem ab aliquo, τινά τινος, Plut.
Provectus, προηχθὴς, ῆσα, ὲν, longius ætate. πόῤῥω τῆς ἡλικίας ἦκεν, Plat. ὁ προϊληλυθὼς τῇ ἡλικίᾳ Xen provectæ ætatis esse, πόῤῥω τῆς ἡλικίας εἶναι Xen
Proveho, προάγω, ad dignitatem, εἰς ἀξίωμα, Plut.
Provenio, προέρχομαι, e domo, τῆς οἰκίας, Gal. πρ ἔξω τῆς οἰκίας, Chrys.
Proventus, ûs, ἡ πρόσοδος, ε, Thuc. τὰ προσόντα, ων, Dion Hal.
Proverbium, ἡ παροιμία, ας, Dem quod proverbio dicitur. τὸ τῆς παροιμίας, idem. ut est in proverbio. οὗτο δὴ τὸ τῦ λόγυ, Dion Chrys τὸ τε λόγυ, Lucian, κατὰ τὴν παροιμίαν, id proverbio jactor, παροιμιάζομαι, Dion Hal
Provide, προμηθικῶς, Aristoph. προνοητικῶς.
Providentia, ἡ πρόνοια, ας, Dem. ἡ προμηθία, ας, Soph ἡ προμήθεια, ας, Plat.
Provideo, προνοέω, Dem. προμήθειαν ποιέομαι, Plat. futura, προοράω τὰ μέλλοντα, Aristot Confer *Prævideo*, item *Prospicio*.
Providus, προορατικὸς, ἡ, ὸν, Philo. ὁ ᾧ ἡ φρόνιμος, ε, Dem.
Provincia, ἡ ἐπαρχία, ας, Plut. *Officium*, τὸ καθῆκον, οντος, Dem. provinciæ præfectus, ὁ ἔπαρχος, ε, Diod. Sic.
Provincialis, ὁ ἐπαρχιώτης, ε, Pandect. ἡ ἐπαρχιῶτις, ίδος, ibid.
Provinciatim, κατ' ἐπαρχίας.
Provisio, ἡ προνόησις, ιως, ἡ πρόνοια, ας, Dem. ἡ πρόοψις.
Provisor, ὁ προνοητὴς, ῦ, Greg.
Provocatio. *in primis ad aliud judicium*, ἡ ἔφεσις, ιως, Dion. Hal. ἡ πρόκλησις, ιως, Herodian.
Provocatorius, προκλητικὸς, ἡ, όν, Diosc.
Provoco, προκαλέομαι, aliquem ad pugnam, τινὰ εἰς μάχην, Dem. πρὸς μάχην, Plut. vomitum, ἔμετον, Al. Aphr. appetitum ad aliquid, ὄρεξιν εἴς τι, Herod. aliquem ad aliquid, παρακαλέομαί τινα ἐπί τι, Plat. ad virtutem, προτρέπω τινὰ ἐπ' ἀρετὴν, Xen. ad judices, ἐπικαλέομαι seu ἐφίημι ἐς τὸ δικαστήριον, Dem. aliquem injuria, ἀδικέω τινὰ, id.
Provolo, προσπέτομαι.
Provolvo, προκυλίω, me ad pedes, προκυλινδέομαί τινος, Dem.
Prout, ὥσπερ, moris est, νόμος ἐστὶ, Dem. ali quis dicit, ὅπως τις λέγει, id. initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προεῖπον, idem.
Provulgo, ἐκλαλέω, aliquid, τὶ, Dem.
Proxime, ἐγγυτάτω, ad insaniam accedunt, τῆς μανίας εἰσὶ, Dem. ἐγγύτατά τινος, id. ἐγγυτά τινος, id.
Proximitas, ἡ ἀγχιστία, ας.
Proximo, idem quod *Proxime*.
Proximus, ἐγγύτατος, άτη, ατον, Thuc.
Prudens, ὁ ᾧ ἡ φρόνιμος, Dem. ὁ ᾧ ἡ σώφρων, id φρονῶν, id. ὁ ᾧ ἡ δαίφρων.
Prudenter, φρονίμως, ago, πράττω, Dem. instruo spectacula, νευηχύντως ποιέω τὰς θεωρίας, id. et recte cogitare aliquid, ὑγιῶς ᾧ ὀρθῶς λογίζεσθαι περί τινος, id.
Pruina, ἡ πάχνη, ης, Aristot.
Pruinosus, ὁ ᾧ ἡ παχνώδης, ες.
Pruna, ἡ ἄνθρακὶς, ίδος.
Prunum, τὸ κοκκύμηλον, ε, Hipponax.
Prunus, ἡ κοκκύμηλος, ε, Theophr.
Prurigo, ὁ κνησμὸς, ῦ, Plut. ἡ κνησμονή.
Prurio, κνήθομαι, N. T. ἐπικνίζω, Theophr.
Pruritus, ὁ κνησμὸς, ῦ, Plut. ἡ κνίδωσις, ως, Theophr. ὁ ὀδαξησμὸς, ῦ, Ælian.
Prytaneum, τὸ πρυτανεῖον, ε, Plat.
Psallo, ψάλλω, LXX.
Psalmus, ὁ ψαλμὸς, ῦ, LXX.
Psalterium, τὸ ψαλτήριον, ε, LXX.
Psaltria, ἡ ψάλτρια, ας, Athen.
Psaltes, ὁ ψάλτης, ε, Athen.
Psittacus, ὁ ψίττακος, Plut. ἡ ψιττάκη, Aristot.
Ptisana, ἡ πτισάνη, ης, Athen.
Pubeo, ἐφηβάω, Artemid.
Puber, ήβῶν, ῶσα, ῶν, Dem. ὁ ᾧ ἡ ἔφηβος, ε, Xen. jam factus, ὃς ἤδη εἰσῆλθεν εἰς τὺς ἐφήβυς, id.
Pubertas, ἡ ἐφηβότης, ητος, Theophil. ἡ ἐφηβία, ας, Artemid.
Pubes, ἡ ἥβη, ης, Xen. *ipsi pubertes*, τὸ ἐφηβικὸν, ῦ, Lucian.
Pubesco, ἡβάω, Dem. ἐφηβάω, Diosc.
Publicanus, ὁ τελώνης, ε, Dem.
Publicatio, ἡ δήμευσις, ιως, bonorum, τῶν χρημάτων, Dem. τῶν ὑπαρχόντων, id.
Publice, δημοσίᾳ, Dem. κοινῇ, id.
Publico, δημεύω, bona alicujus, τὰ χρήματά τινος, Dem. τὰς ὐσίας τινὸς, Herodian. agrum, τὴν γὴν. Thuc. evulgo non dicenda, ἀπόῤῥητον δημοσίω, Plut.
Publicus, δημόσιος, ία, ιον, ὁ ᾧ ἡ ἰπιδήμιος· æd ficium, οἰκοδόμημα, Dem. pœna, τίμημα, id. commodum, τὸ κοινῇ συμφέρον, οντος, id. in publicum prodeo, εἰς τὸ δημόσιον πρόειμι· publico sumptu, ἐκ τῦ δημοσίυ· publica negotia administro, τὰ δημόσια πράττω, Dem.
Pudefacio, αἰσχύνω, καταισχύνω, aliquem, τινὰ, Plut.
Pudefio, αἰσχύνομαι, Xen. ob aliquid, τὶ, Nax. καταισχύνομαί τι, Isocr.
Pudendum, τὸ αἰδοῖον, Thuc.
Pudenter, αἰδημόνως, Xen.
Pudet me, αἰσχύνομαι, dicere, λέγειν, Isocr. λέγων, idem. alicujus, ἔν τινι, Thuc. ἐπαισχύνομαί τινι, Herodot. τὶ, N. T. καταισχύνομαί τι, Isocr.
Pudibundus, ὁ ᾧ ἡ αἰδήμων, ονος, Aristot.
Pudice, μετ' αἰδῦς, ἁγνῶς.
Pudicitia, ἡ ἁγνεία, ας, Isocr. ἡ σιμνότης.
Pudicus, ἁγνὸς, ἡ, όν, mulier, γυνὴ, Plut.
Pudor, ἡ αἰδὼς, όος, contr. αἰδῦς, Aristot. ἡ αἰσχύνη, Dem. ἡ ὐλάβεια, id. rusticus, ἡ δυσωπία, Plut. pudori erat, δ' αἰσχύνης ἦν, Dion. Hal. duco, ἐν αἰσχύνῃ τίθημι, id. sine ullo pudore, ἀδυσωπήτως, Plut.
Puella, τὸ κοράσιον, ε, N. T. ἡ κόρη, ης, Xen. ἡ παῖς, δὸς, Dem.
Puellaris, e, ὁ ᾧ ἡ κορασιώδης, ιος, Plut. κορικὸς, ἡ, όν, Athen.
Puellariter, κορικῶς, Philo.
Puellula, τὸ κοράσιον, N. T. τὸ κοριδιον, Poll. ἡ παιδίσκη, Lys. τὸ παιδισκάριον, Laert.
Puellus, seu Puellulus, τὸ παιδάριον, Dem. τὸ παιδίον, Aristot. ὁ παιδίσκος, Xen.
Puer, ὁ παῖς, Dem. ὁ κόρος, Athen.
Puera, ἡ παιδίσκη, ης, Lys.
Puerasco, νηπιόομαι, νηπιάζω.
Puerilis, e, ὁ ᾧ ἡ παιδαριώδης, ιος, Herodian. παιδιος, ία, ιον, Plut.
Puériliter, παιδικῶς, Plut.
Pueritia, ἡ παιδία, ας, ἡ παιδικὴ ἡλικία, ας, Philo. a pueritia, ἐκ παιδὸς, Dem. ἐκ μικρῶν παιδίων, idem.
Puerpera, ἡ λεχὼ, όος, Cl. Al.
Puerperium, ἡ λοχεία, ας, Plut.
Puerperus, λοχεῖος, εία, εῖον, Plut.
Puerulus, τὸ παιδίον, ε, Dem.
Pugil, ὁ πύκτης, ε, Xen. ὁ ἀγωνιστής.
Pugilatio, seu Pugilatus, ἡ πυκτοσύνη, ης, Athen. ἡ πυγμὴ, ῆς, Plut. ἡ πυγμαχία.
Pugilice, πυκτικῶς.
Pugilicus, a, um, πυκτικὸς, ἡ, όν, Xen.
Pugilor, πυκτεύω, Plut.
Pugillares, seu Pugillaria, ἡ πινακὶς, ίδος, Athen. τὸ πινακίδιον, N. T. ἡ δίλτος, Plut.
Pugio, τὸ ἐγχειρίδιον, Plut. τὸ ξιφίδιον.
Pugiunculus, τὸ μαχαιρίδιον, ε, Lucian.
Pugna, ἡ μάχη, ης, Dem. ὁ ἀγὼν, ῶνος, id. ἡ ἅμιλλα, Isocr. sine pugna, ἀμαχητὶ, Thuc. Confer *Prælium*.
Pugnacitas, τὸ μάχιμον, ε.
Pugnaciter, μαχίμως, φιλονίκως, Xen.
Pugnaculum, ὁ προμαχὼν, ῶνος, Herodot.
Pugnator, ὁ μαχητὴς, ὁ μαχόμενος, Isocr.
Pugnatorius, μαχικὸς, ἡ, όν, μαχητικὸς, ἡ, όν, Aristot.
Pugnax, ὁ ᾧ ἡ μάχιμος, ε, Plut.
Pugno, μάχομαι, cum aliquo, τινὶ, Dem. pro aliqua re, πρό τινος, Plat. de aliqua re, ὑπέρ τινος, Isocr. ὑπερμαχέω τινὸς, Plut. διαμάχομαι ὑπέρ τινος, Plat. cum aliquo, τινὶ, Xen. ἀγωνίζομαι πρός τινα, Xen. contra Deum, Διομαχέω. Eurip. Διομάχομαι, Chrys.
Pugnus, ἡ πυγμὴ, ῆς, Suicer. ὁ κόνδυλος, Dem. pugno cædere, pugnos ingerere alicui, κόνδυλον ἐντρίβειν τινὶ, Plut. κόνδυλον διδόναι, Aristoph pugnum patior, κόνδυλον λαμβάνω, Dem. pugnis decerto, διαπυκτεύω, Lucian. pugno vel pugnis, πυξ. Naz.
Pulcher, καλὸς, ἡ, όν, Plat. ὁ ᾧ ἡ εὐειδὴς, fœmina, γυνὴ καλὴ ᾗ εὐειδὴς, Plat. εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν ὖσα γυνὴ, Dem. adspectu, καλὸς ὀφθῆναι, Dem. καλὸς τὴν ὄψιν, Athen. καλὸς τὸ σῶμα, Xen. mundus seu ornatus, καλὸς κόσμος, Plat. pulchrum duco, ἐν καλῷ τίθεμαι, Dion. Hal.
Pulchre, καλῶς, mihi est, ἔχω, Xen.
Pulchritudo, τὸ κάλλος, ους, Dem. oris, ἐπὶ τῆς ὄψεως, id. pulchritudine præditum esse, ἔχειν τὸ κάλλος, id. μετέχειν τῦ κάλλυς, id. antecello, πρόειμι τινὸς τῷ κάλλει, id. destitui, ἀπορεῖσθαι τῦ κάλλυς, Isocr.

Pulegium,

Pulegium, ἡ γλήχων, ωνος, Diosc. vinum e pulegio, ὁ γληχωίτης οἶνος, id.
Pulex, ὁ ψύλλος, υ, Aristot. ἡ ψύλλα, ης, Theophr. pulices venor, ψυλλίζω.
Pulicosus, ὁ ἢ ἡ ψυλλώδης, εος.
Pullaster, τὸ ὀρνίθιον, υ, Athen. τὸ ὀρνιθάριον, idem.
Pullatus, ὁ ἢ ἡ μιλανίμων, ονος, Lucian.
Pullulasco, βλασάνω, Aristot.
Pullulo, παραφύω, Aristot. βλαστάνω, Dem.
Pullulus, ὁ βλαστὸς, ῦ, Theophr.
Pullus, equus, asinus, ὁ πῶλος, υ, Xen. avis, ὁ νεοσσὸς, ῦ. Aristot. excluditur, νεοττὸς γίγνεται, Ælian.
Pulmentum, τὸ ὄψον, Athen. τὸ ἄρτυμα, Plut.
Pulmo, ὁ πνεύμων, ονος, Plut.
Pulmonarius, πνευμονικὸς, ὴ, ὸν, Galen.
Pulpa, ὁ μῦς, ός.
Pulpamentum, τὸ ἡδύκρεως, ω, Aristot.
Pulpitum, τὸ ἀνάβαθρον, τὸ ἀκροατήριον, Plut.
Puls, ὁ πόλτος, υ, Diosc.
Pulsatio, ἡ κρῦσις, εως, Plut.
Pulsator, ὁ κρυστὴς, ῦ.
Pulso, κρύω, terram pedibus, τὴν γῆν ποσὶν, Arrian obvios, παῖων τῆς ἐντυγχανόντας, Plut discipulum, μαθητὴν, Xen. fores, πόστω τὴν θύραν, Aristoph θυροκόπτω, id. ut cor vel arteriæ, σφύζω, Gal.
Pulsus, ûs, ὁ ὠθισμὸς, Plut. cordis vel arteriarum, ὁ σφυγμὸς, Galen. ἡ σφύξις, εως, Aristot.
Pultarium, τὸ πολτάριον, υ, Diosc.
Pulveratio, ἡ κονιόρτωσις, εως.
Pulvereus, a, um, κόνιος, ία, ιον, Paus.
Pulvero, κονιορτόω, Theophr.
Pulverulentus, ὁ ἢ ἡ κονιορτώδης, Theophr.
Pulvillus, τὸ προσκεφαλίδιον, υ.
Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον, υ, Lucian.
Pulvinulus, seu Pulvillus, τὸ προσκεφαλίδιον, υ.
Pulvis, ἡ κόνις, εως, Lucian. excitatus, ὁ κονιορτὸς, ῦ, Plut. pulverem excito, κονιορτόω, Theophr. ὑποκονία, id. pulvere impleo seu adspergo, κονιάω, Lucian. sine pulvere, ἀκονιτὶ Dem.
Pulvisculus, τὸ κονιορτίδιον, υ.
Pumex, ἡ κίσσηρις, ιδος, Theophr. pumice lævigo, κατακισσηρίζω, Athen.
Pumiceus, κισσήρινος, ίνη, ινον.
Pumicosus, ὁ ἢ ἡ κισσηρώδης, εος, ὁ ἢ ἡ κισσηριώδης, ίος, Theophr.
Pumilio, seu Pumilius, ὁ πάνος, υ, Aristot.
Punctim, στίγδην.
Punctio, ἡ στίξις, εως, Eust.
Punctiuncula, τὸ νυγμάτιον, υ.
Punctum seu Punctus, ἡ στιγμὴ, Euclid. temporis, χρόνου, Plut. ἡ ἀκμὴ τῶν καιρῶν, Dem.
Punctura, ἡ στίξις, εως, Eust. Vide *Punctio.*
Punctus. Vide *Punctum.*
Pungo, νύσσω, Plut. κεντέω aliquem, στίζω τινὰ, id. dicteriis, θράσσω τινὰ, Plato.
Puniceus, φοινικεος, ία, εον, Diod. Sic. φοινικοῦς, ῆ, οῦν, tunica, χιτὼν, Xen.
Punio, κολάζω, aliquem severe, τινὰ σφόδρα, Dem. merito, εἰκότως· legitime, νομίμως· acerbe, πικρῶς· publice, δημοσίᾳ. id. τιμωρέω τινὰ. Isocr. in exemplum omnium, τιμωρούμενος ποιέω τινὰ παράδειγμα πᾶσι, Dem. Confer *Multo.*
Punitio, ὁ κολασμὸς, οῦ, Plut. ἡ κόλασις, εως, Aristot. Confer *Pœna.*
Punitor, ὁ κολαστὴς, οῦ, Synes. ὁ τιμωρητὴς.
Pupa, τὸ κοράσιον, υ, N. T. imaguncula puellaris ἀγαλμάτιον παρθενικοειδὲς.
Pupilla, *orbi parentibus,* ἡ ὀρφανὴ, et orba, ἢ ἐπίκληρος, Dem. ἡ ἐπίκληρος, id. oculi, ἡ κόρη Philo ἡ γλήνη, LXX.
Pupillaris, e, ὀρφανικὸς, ὴ, ὸν, Plut. status, ἡ ὀρφανία, ας, id.
Pupillus, ὁ ὀρφανὸς, Plat. ὀρφανὸς πατρὸς seu μητρὸς, Dem. pupillum fieri, γίγνεσθαι ὀρφανὸν relinqui, καταλείπεσθαι, id.
Puppis, ἡ πρύμνα. ης, Thuc.
Pupula, ἡ κόρη, ης, Philo.
Pupulus, seu Pupus, τὸ παιδάριον, υ, Xen.
Pure, καθαρῶς, Plut.
Purgabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἰνπάθαρτος, υ.
Purgamentum, τὸ κάθαρμα, ατος, Poll.
Purgatio, ἡ κάθαρσις, Plat. ὁ καθαρμὸς, Plut.
Purgator, ὁ καθαρτὴς, ῦ, Plut.
Purgatorius, καθαρτικὸς, ὴ, ὸν, medicamentum, φάρμακον, Plut. ignis, πῦρ.
Purgo, καθαίζω, Naz. urbem, καθαίρω τὴν πόλιν, Plut. excuso. Vide *Excuso.*
Purificatio, ὁ καθαρισμὸς, ὁ ἁγνισμὸς, Plut.
Purifico, καθαίρω, aliquid, τὶ, Athen.
Puritas, ἡ καθαρότης, sermonis, λόγου, Hermog. mentis, ἡ ἁγνότης, Dem.
Puriter, καθαρῶς, Plut.
Purpura, concha et pannus, ἡ πορφύρα, Aristot.
Purpuraria, ἡ πορφυροπῶλις, ιδος, N. T.
Purpurarius, ὁ πορφυρεὺς, ἰως, Lucian. ὁ πορφυρικὸς, ῦ, Cl. Al.
Purpurasco, πορφυρίζομαι.
Purpuratus, ὁ ἢ ἡ περιπόρφυρος, υ, Plut. περιεζωσμένος πορφύραν, N. T.
Purpureus, πορφυρᾶς, ᾶ, οῦν, tunica, χιτὼν, Xen. vestis, ἡ πορφυρὶς, ίδος, id. totus, ὁ ἢ ἡ ὁλοπόρφυρος, υ, Diod. Sic.
Purpurisso, τῷ ἀνδρικείλῳ χρίω.
Purpurissum, τὸ ἀνδρικείλιον, υ, Aristot.
Purpuro, πορφυρίζω, Diosc. πορφυρέω, Luc.
Purulente, πυωδῶς.
Purulentus, ὁ ἢ ἡ πυώδης, ὁ ἢ ἡ πυοειδὴς, ίος, Aristot. ὁ ἢ ἡ διάπυος, Hippocr.
Purus, καθαρὸς, ὰ, ὸν, Dem. a scelere, ὁ ἢ ἡ ἄκακος, id. ἁγνὸς, ὴ, ὸν, a re venerea, τῶν ἀφροδισίων, Plut. non mistus, ὁ ἢ ἡ ἄκρατος, Xen.
Pus, τὸ πύον, υ, Aristot.
Pusillanimitas, ἡ μικροψυχία, ας, Philo. ἡ ὀλιγοψυχία, ας, LXX.
Pusillanimus, ὁ ἢ ἡ μικρόψυχος, υ, Naz. ὁ ἢ ἡ ὀλιγόφρων, ονος, Philo.
Pusillus, μικρὸς, ὰ, ὸν, Dem. Confer *Parvus.*
Pusio, τὸ παιδίον, υ, Aristot.
Pustula, ἡ φλύκταινα, ης, Thuc. τὸ φλυζάκιον, Hippocr. ἡ φλυκτὶς, ίδος, in pustulas erumpo, φλυκταινόομαι, Diosc.
Pustulosus, ὁ ἢ ἡ φλυκταινώδης, εος.
Putamen, τὸ κέλυφος, εος, nucis, καρύου, Diosc. fabæ, κυάμου, Theophr. τὸ λέπισμα, ατος, Philo. τὸ λέπυρον, υ, Cl. Al.
Putaminosus, ὁ ἢ ἡ κελυφώδης, εος, Theophr. κελύφινος, ίνη, ινον, Lucian.
Putatio, ἡ κλάδευσις, εως, Symm. ἡ κλαδία, ας, Geopon.
Putator, ὁ κλαδευτὴς, ῆρος.
Puteal, τὸ περιρόμιον, υ, LXX.
Putealis, e, seu Puteanus, a, um, φρεατιαῖος, αία, αῖον, aqua, ὕδωρ, Plut.
Puteatius, ὁ φρεώρυχος, υ, Plut.
Puteo, μυδάω, Theophr.
Putesco, δυσωδίομαι.
Puteus, τὸ φρέαρ, Lucian. puteum fodio, φρεωρυχίω, Plut. φρέαρ ὀρύττω, Dion. Hal. puteorum fossor, ὁ φρεωρύχος, Plut. haustor, ὁ φρεάντλης, Laert. fossio, ἡ φρεωρυχία, Jos.
Putide, δυσωδῶς *abjecte,* ἀγεννῶς, Dem.
Putidulus, seu Putidiusculus, δυσωδέστερος, έρα, ερον.
Putidus, ὁ ἢ ἡ δυσώδης, εος, Thuc. μυδαλέος, έα, έον *abjectus.* ὁ ἢ ἡ ἀγεννὴς, ίος, Dem.
Puto, κλαδεύω, vitem, ἄμπελον ἀποκλαδεύω, Dem. arbitror, existimo, νομίζω, Dem. Confer *Arbitror.*
Putor, ἡ δυσωδία, Thuc. ἡ δυσοσμία, Poll.
Putredo, ἡ σῆψις, εως, Plut. ἡ σηπεδὼν, όνος, id. ἡ σαπέδης, ητος, Diosc. putredine vitio, σήπω Plut.
Putrefacio, σήπω, Plut. πύθω.
Putrefactio, ἡ σῆψις, εως, Plut. ἡ μύδησις.
Putreo, σαπρίζω
Putresco, σήπομαι, Xen. ἀποσήπομαι, Hippocr. carnis modo, κρεοσήπομαι, Plut.
Putris, e, seu Putridus, σαπρὸς, ὰ, ὸν, Athen. ὁ ἢ ἡ ἀνίκτος, LXX. σαθρὸς, ὰ, ὸν, Lucian.
Putror, ἡ σαπρότης, ητος, Diosc.
Putus, idem quod *Purus.*
Pyra ἡ πυρὰ ᾶς, Plut.
Pyralis, ἡ πυραλὶς, ίδος, Aristot.
Pyramidatus, ὁ ἢ ἡ πυραμοειδὴς, ίος.
Pyramis, ἡ πυραμὶς, ίδος, Diod. Sic.
Pyrites, ὁ πυρίτης, υ, Diosc.
Pythia, τὰ πύθια, ων, Plat.
Pythius, πύθιος, ία, ίον, Plut.
Pyxidula, τὸ πυξίδιον, υ.
Pyxis, ἡ πυξὶς, ίδος, Athen.

Q.

QUA? πῇ; quatenus, ᾗ, in alio, qua est aliud, ἐν ἑτέρῳ, ᾗ ἑτέρῳ, Aristot.
Quacumque, ὅπη ἄν, ferat, φέρῃ, Plat. ex parte, ὁπῇπερ, Plat. ὁπηῖῶν, id.
Quadantenus, ἕξιν ὡς.
Quadra, ὁ πίναξ, ακος, τὸ πινακίδιον τετράγωνον.
Quadragenarius, ὁ τεσσαρακονταέτης, υ, τεσσαρακοντούτης, υ, Lucian.
Quadrageni, οἱ, αἱ, τὰ τεσσαράκοντα, N. T.
Quadragesimus, τεσσαρακοστὸς, ὴ, ὸν, Thuc. τεσσαρακοσταῖος, αία, αῖον, Aristot.
Quadragies, τεσσαρακοντάκις, Aristot.
Quadraginta, οἱ, αἱ, τὰ τεσσαράκοντα, N. T.
Quadrangulus, ὁ ἢ ἡ τετράγωνος, υ.
Quadrans, τὸ τεταρτημόριον, υ, Galen.
Quadrantal, ὁ κύβος, υ.
Quadratus, ὁ ἢ ἡ τετράγωνος, Thuc. lapis, τετραγωνισμένος λίθος, Plut. agmen, τὸ πλαίσιον, υ, Thuc.
Quadriennis, e, ὁ ἢ ἡ τετραετὴς, ίος.
Quadriennium, ἡ τετραετία, ὁ χρόνος τετραετὴς, ίος, Herodot.
Quadrifariam, τετραχῇ, Philo.
Quadriga, τὸ τέθριππον, Plut. ἅρμα τετράρυμον, Xen.
Quadrigarius, ὁ, ἡ, τὸ τοῦ τεθριππηλάτου.
Quadrigarius, ὁ τεθριππηλάτης, υ.
Quadrilibris, e, ὁ ἢ ἡ τετράλιτρος, υ.
Quadrimatus, ûs, idem quod *Quadriennium.*
Quadrimestris, e, ὁ ἢ ἡ τετράμηνος, υ, LXX.
Quadrimus, ὁ ἢ ἡ τετραετὴς, Herodot.
Quadringeni, τετρακόσιοι, αι, α, Plut.
Quadringentesimus, τετρακοσιοστὸς, ὴ, όν.
Quadringenti, τετρακόσιοι, αι, α.
Quadringenties, τετρακοσιάκις.
Quadripartito, τετραμερῶς.
Quadripartitus, ὁ ἢ ἡ τετραμερὴς, ίος.
Quadro, τετραγωνίζω, lapidem, λίθον, Plut. congruo, ἁρμόττω, ad rem, πρὸς τὸ πρᾶγμα, Dion. Hal. in aliquem, τινὶ, Xen. συνάπτω εἴς τινα, Aristot.
Quadrupes, ὁ ἢ ἡ τετράπους, οδος, Aristot. ὁ ἢ ἡ τετράποδος ἴλης, εος, Diod. Sic. quadrupedum more, τετραποδιστὶ, Lucian. quadrupes incedo, τετραποδίζω, Aristot.
Quadruplator, ὁ ἐνδείκτης, υ, Synes.
Quadruplex, τετραπλάσιος, ία, ιον, Plat. ὁ ἢ ἡ τετραπλασίων, ονος, Aristot.
Quadrupliciter, τετραπλῇ, Hom.
Quadruplico, τετραπλασιάζω, Herodian.
Quadruplus, idem quod *Quadruplex.*
Quæro, ζητέω, Dem. aliquid ex aliquo, ἐξετάζω τί τινος, Plut. συνδανομαί τι παρά τινος, Isocr Confer *Interrogo.*
Quæsitio, ἡ ζήτησις, Thuc.
Quæsitor ὁ ζητητὴς, οῦ, Lys.
Quæsitum, τὸ ζήτημα, ατος, Quinct.
Quæso, δέομαι, ἱκετεύω.
Quæstio, ἡ ζήτησις, εως, Thuc. dubia, τὸ ἐρώτημα ἄπορον, Plut. ἡ ἐρώτησις ἄπορος, id. τὸ πρόβλημα ἄπορον, Lucian. juridicialis, ἡ ἀνάκρισις, εως, Dem. per tormentum, ἡ βάσανος, υ, id. quæstionem per tormentum habere, βάσανον ποιεῖσθαι, id. adhibere alicui, βασανίζειν τινὰ, id. postulare aliquem in quæstionem, ἐξαιτεῖν τινα εἰς βάσανον, id. Confer *Interrogatio.*
Quæstiuncula, τὸ ζητημάτιον, υ.
Quæstor, ὁ ταμίας, υ, Plut.

Quæstorius,

Quæstorius, ταμιευτικὸς, ἡ, ὸν, potestas, ἐξουσία, Plut.
Quæstuose, κερδαλίως, Thuc.
Quæstuosus, κερδαλέος, ία, έον, Xen.
Quæstura, ἡ ταμίτια, ας, Appian. ἡ ἐξουσία ταμιευτικὴ, Plut.
Quæstus, ἡ ἐργασία, ας, Dem. ὁ χρηματισμὸς, οῦ, idem. corporis, ἡ ἀπὸ τῦ σώματος ἐργασία, id. quæstum facio, σοιέομαι ἐργασίαν διά τινος, id. ἐργάζομαι, id. magnum e re frumentaria, χρήματα πολλὰ ἐργάζομαι παρὰ τὴν σιταγωγίαν, id. quæstui servio, εἰμὶ πρὸς τῷ λήμματι, Dem. deditus, ὁ περὶ ἐργασίαν τινὰ ὤν, id. Confer *Lucrum*.
Qualis, e, *Relativ.* οἷος, α, ον, Isocr. ὁποῖος, α, ον, id. ὁποῖός τις, ὁποία τις, ὁποῖόν τι, Dem *Interrogativ.* ποῖος, α, ον; ποῖός τις, ποία τις, ποῖόν τι; Isocr. qualis, talis, ὁποῖός τις, τοιῦτος, Xenoph. qualis quisque, taliſ ejus exitus, ὁποῖός ποθ' ἕκαστος, τοιῦτο καὶ τὸ τέλος φαίνεται αὐτῷ, Aristot.
Qualiter, ὁποίως, Isocr. οἵως, Aristoph.
Qualitercumque, ὅπως ἄν, Isocr. ὁπωσδήποτε, Plat.
Qualus, ὁ κάλαρος, ε, Naz. ὁ κάλαβος, ε, Cl. Al.
Quam, ἤ, majus onus, quam, μεῖζον φορτίον, ἤ, Dem. non aliud judicare, quam quod æquum censuerit, ἐκ ἄλλο τι ψηφίζεσθαι πλὴν ὅ,τι ἂν ἡγῆται δίκαιον, Dem. nihil restat quam ut Deus fiat, οὐδὲν ἐστὶ λοιπὸν ἔτι, πλὴν Θεὸν γενέσθαι, Isocr. quam difficile sit, ὡς χαλεπόν ἐστι, Dem. quam putatis, πῶς ἄν οἴεσθε, Dem. quam maxime, ὅτι μάλιστα, Plat. quam plurimi, ὅτι πλεῖστοι· quam multa non desidero, πόσων ἐγὼ χρείαν ἐκ ἔχω, Laert. quam optime possit, ἥ δύναιτο ἄριστα, Lucian. tam de communibus, quam de privatis solicitum esse, ὁμοίως ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων μελητᾶν, Isocr. tam delectari, quam, τοσῦτον χαίρειν, ὅσον, Naz.
Quamdiu, πόσον χρόνον, bellum geramus, considerate, πολεμῶμεν, λογίσασθε, Dem. quam diu est? πόσος χρόνος ἔστι; Isocr. examinarunt eum, quamdiu ipsis visum est, ἐβασάνιζον, μέχρι ἔ αὐτοῖς ἐδόκει, Dem. tamdiu, quamdiu, τέως, ἕως ἄν, id.
Quamobrem, *causale*, δι' ἅ, Plat. διὰ τῦτο, Dem. διότι, idem. nescio, quamobrem, ἐκ οἶδ' ἀνὸ ἔ, idem considerate, quam ob rem hæc fecerit, συλλογίζεσθε, τίνος ἕνεκα ταῦτα ἔπραττε, id. *Interrogativum*, διὰ τί; ὅτι δή τι, Plut.
Quamvis, καίτοι, tamen, ὅμως, Dem. εἰ καὶ, δήπου, id. Confer *Etsi*.
Quando, πότε, agetis? πράξετε; Dem. quando moriebatur, ὅτε ἐτελεύτα. id quando res benevolentia firmantur, ὅταν τὰ πράγματα ὑπ' εὐνοίας συεχῆ, id. quando urbs obsideri nunciabatur, ἡνίκα πόλις πολιορκεμένη ἀπηγγέλλετο, id Confer *Quum*.
Quandocumque, ὁποτεῦν, Dem.
Quandoque, ἐνίοτε, Dem. Confer *Interdum*.
Quandoquidem. ὅτι γε, ne vobis quidem persuadere possum, μηδὲ ὑμᾶς δύναμαι πεῖθειν, Plat. hoc servi est, ut non vivat quomodo vult, τῦτο τῦ δέλε ὄντος, τὸ ζῆν μὴ ὡς βέλεται, Aristot.
Quanquam, καίτοι, tamen, ὅμως, Dem. Confer *Etsi*.
Quantillus, πηλίκος, η, ον, Aristot.
Quantitas, ποσότης, ητες, Aristot.
Quanto ὅσῳ, mitius ego——tanto magis ille, πρᾴτερον ἐγὼ ——τοσῦτῳ μᾶλλον ἐκεῖνος, Dem. ὅσῳ ἄν μᾶλλον——μᾶλλον, Aristot quanto majorem——tanto copiosiorem ὅσον μείζονα ——τοσῦτον πλείονα, Chrys ὅσῳπερ——τοσῦτον, Isocr quanto justius etiam nos, πόσῳ δικαιότερον ἐ ἡμεῖς, Dem
Quantopere, ὡς.ὅ., perturbatus fuerim, dicere non possum, συνετάραχθην, ὡς ἄν δυναίμην εἰπεῖν, Isocr
Quantulus, ἡλικὸς, ἡ, ὸν, Lucian.
Quantus, ἡλικὸς, ἡ, ὸν, et qualis evaserit, ἐ οἷος γέγονε, Plat. labor, ἡλικοὶ πόνοι, id. beneficia, ἡλίκαι εὐεργεσίαι, Dem. bona, ἡλίκα ἀγαθὰ, Lucian. *Interrogativum de quantitate continua*, πηλίκος, ίκη, ίκον, Aristot. *de quantitate discreta*, πόσος, η, ον quantum das? πόσον δίδως; Aristoph. quanti seu quanto pretio docet? πόσε διδάσκει; Xen quanti tandem æstimatis? ἐπὶ πίσῳ ἄν τις δίξαιτ' ἂν ὑμῶν, Plat. quantum conjicere licuit, ὅσον ἦν συμβαλεῖν, Lucian. quantum in me est ὅσον ἐπὶ ἐμοὶ, Lucian. quantum ad me attinet, τὸ μὲν μέρος, Plat. κατὰ τὸ μὲν μέρος, id. quantum possum, καθόσον δύναμαι, Isocr. quantus. tantus, ὅσος, τοσῦτος· quantam benevolentiam ego conservo, tantam, ὅσην εὐνοιαν ἐγὼ ἔχων διατελῶ, τοσαύτην, Isocr. quantum aliis antecellis, tantum, ὅσονπερ προέχεις ἄλλων, τοσῦτον, id. quantus quantus, ὁπηλικοσῦν, Theophr.
Quantuscunque seu Quantuslibet, Quantusvis, ὁπηλικοσῦν, ικηῦν, ικοῦν, Aristot.
Quapropter, ἀνθ' ἕ. Dem. τίνος ἕνεκα; idem. Confer *Quamobrem* et *Quare*.
Quaqua, ὅπηπερ ἄν, quaqua versum, παντα-χόσε, Al. Aphr.
Quare? *Interrogative*, διὰ τί; Dem. τίνος ἕνεκα; id. ἵνατί; Plat. *Indefinite*, διά τι, Isocr. διότι, id. *Illative*, διὰ τῦτο, idem.
Quartanus, τεταρταῖος, αία, αῖον, Diod. Sic. febris, πυρετὸς, Al. Trall.
Quarto, τετάρτως.
Quartum, τέταρτον.
Quartus, τέταρτος, άρτη, αρτον, Aristot. dies, ἡμέρα τετρὰς, Dem.
Quasi, ὡς, accusant nos, quasi non recte deliberemus, κατηγορῦσιν ἡμῶν, ὡς ἐκ ὀρθῶς βεβελευμένων, Isocr. Confer *Tanquam*.
Quasillus, seu Quasillum, ὁ καλαθίσκος, ε, τὸ καλάριον, ε, Poll.
Quassabilis, e, ὁ ἢ ἡ διασάλευτος, ε.
Quassatio, ἡ διασάλευσις, εως, ὁ σεισμὸς, ε.
Quasso, διασαλεύω τι, Lucian. ἀνασείω.
Quatenus, ἐφ' ὅσα, Lucian. παρ' ὅσον, Herodian. licebat, ὡς δυνατὸν ἦν, idem.
Quater, τετράκις, Isocr.
Quaternarius, ἡ τετρὰς, άδος, Plut.
Quaterni, οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, Xen.
Quaternio, τὸ τετράδιον, ε, N. T.
Quatio, σείω τι, Thuc. κλονέω, τινάσσω.
Quatriduum, τὸ τετραήμερον, ε, Aristot.
Quatuor, οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, Luc.
Quatuordecies, τεσσαρεσκαιδεκάκις.
Quatuordecim, οἱ, αἱ δεκατέσσαρες, ων, Plut.
Que, τε, *quod solum rarius, frequentius vero cum* ἢ *ponitur*, e. gr. sursum ac deorsum, ἄνω τε ἢ κάτω, Dem.
Quemadmodum. ὡς, evenit, quemadmodum nobis utile est, γέγονεν, ὡς ἂν ἡμῖν σύμφορον, Dem ita, ὥσπερ ὕτω, idem. ὥσπερ ὡσαύτως, idem. initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ πρεῖπον, idem.
Queo, δύναμαι, Dem. Confer *Possum*.
Quercetum, ὁ δρυμὸς, Polyb. ὁ δρυμών.
Querceus, seu Quernus, δρύϊνος, ίνη, ίνον, Plut.
Quercus, ἡ δρῦς, δρυὸς, Diosc.
Querela, ὁ ὀδυρμὸς, Isocr. Confer *Lamentatio*.
Queribundus, ὀδυρτικὸς, ἡ, ὸν, Bas.
Querimonia, ἡ μεμψιμοιρία, ας, Cl. Al.
Queritor, ὀδύρομαι, Dem.
Querneus, seu Quernus, a, um. Vide *Quercus*.
Queror, ὀδύρομαι Dem. μεμψιμοιρίω, Lucian de aliquo, μέμφομαί τινι, Dem. τὶ, Xen.
Querulus, ὀδυρτικὸς, ἡ, ὸν, Aristot. ἀγανακτικὸς, ἡ, ὸν, Plat
Questus, idem quod *Querimonia*.
Qui, quæ, quod, ὅς, ἥ, ὅ, Dem.
Qui? πῶς; Dem Confer *Quomodo*.
Quia, ὅτι, non expedit, ideo reprehendo, ὐχὶ συμφέρει. διὰ τῦτο ἐπιτιμάω, Dem. hoc mihi videtur bonum esse, ἐπεὶ τῦτο γέ μοι δοκεῖ καλὸν εἶναι, Plat.
Quicumque, ὅστις, ἥτις, ὅτι, Aristoph. ὅστις ἄν, ἥτις ἄν, ὅτι ἄν Thuc. ὅστις δὴ, id. tandem, ὅστις ποτὲ. Lucian.
Quidam, Quædam, Quiddam vel Quoddam, *de persona certa*, ὁ ἥ, τὸ δεῖνα, Dem. *de incerta*, ὁ ἢ ἡ τις, ἢ τὸ τι, gen. τινὸς, id.
Quidem, μὲν, Dem.
Quidni? πῶς γὰρ ἔ; Dem. πῶς ἔ; id.
Quies, ἡ ἡσυχία, ας, Aristot ἡ ἡσυχία, ας, Dem. τὸ ἥσυχον, ε, Thuc. Confer *Otium*, item *Somnus*.
Quiesco, ἡσυχίω, Philo. ἡσυχίαν ἄγω, Isocr. ἄγω, id. ἡσυχίαν ἔχω, Plut a labore, ἀναπαύομαι τῦ πόνε, Xen. dormio. Vide *Dormio*.
Quiete, ἡσύχως, te contine, ἴσχι, Plat. ἡσυχίως, Xen. ἡσύχως.
Quietus, ὁ ἢ ἡσύχιος, Dem.
Quilibet, ὁ τυχὼν, όντος, Plut. potius quam, πᾶς μᾶλλον, ἡ. Dem.
Quin, *cur non*, τί μή; *ut*, vel *quod non*, μὴ ὐχί, difficile est, quin patiatur, ῥᾴδιον, μὴ ὐχὶ πάσχειν, Plat. *qui non*, ὅστις ε, ιπου, μᾶλλον δὲ quin etiam, γε μήν quin etiam spe omnes implevit, ἐλπίδων γε μὴν πάντας ἐνέπλησε, Xen. quin immo, ἀλλὰ δὲ ἔ, μενθγε, N. T.
Quinarius, ἡ πεντὰς, άδος, Plut. ἡ πιμπτὰς, άδος, Aristot.
Quincunx, ἡ πιμπτὰς, άδος.
Quincuplex, πενταπλῦς, ῆ, ῦν, LXX.
Quindecies, δεκαπεντάκις.
Quindecim, οἱ, αἱ, τὰ δεκαπέντε, N. T.
Quingentesimus, seu Quingenarius, a, um, πεντακοσιοστὸς, ὴ, όν.
Quingenti, Quingeni, αἱ, ὰ, πενταχόσιοι, αι, α, Herodian.
Quingenties, πενταχοσιάκις.
Quini, οἱ, αἱ, τὰ πένε.
Quinquagenarius, πεντηκονταετὴς, ίος, Plut.
Quinquageni, οἱ, αἱ, τὰ πεντήκοντα, N. T.
Quinquagesies, seu Quinquagies, πεντηκοντάκις.
Quinquagesimus, πεντηκοστὸς, ὴ, όν, Galen.
Quinquaginta, οἱ, αἱ, τὰ πεντήκοντα, N. T.
Quinquatria, seu Quinquatrus, τὰ παναθήναια, ων, Isocr.
Quinque, οἱ, αἱ, τὰ πέντε, Plut.
Quinquefariam, πενταχῇ, seu πενταχῶς.
Quinquennalis, e, πενταετηρικὸς, ὴ, όν, certamen, ἀγῶν, Maccab.
Quinquennis, e, ὁ ἢ ἡ πενταετὴς, ίος, Thuc.
Quinquennium, ἡ πενταετία, ας, ἡ πενταετηρὶς, ίδος.
Quinquepartito, πενταμερῶς.
Quinquepartitus, ὁ ἢ ἡ πενταμερὴς.
Quinqueremis, e, ὁ ἢ ἡ πενθρης, ος.
Quinquertio, ὁ πένταθλος, ε, Plut.
Quinquertium, τὸ πένταθλον, ε, Herodian.
Quinquies, πενταάκις, N. T.
Quintanus, πιμπταῖος, αία, αῖον, Al. Aphr.
Quintilis, ὁ μεταγειτνιών, ῶνος, Dem.
Quintum, πίμπτον.
Quintus, πίμπτος, η, ον, Plut.
Quippe, ἅτι, pessimus existens, semper admiror hunc sermonem. ἔ γάρ τοι ἀλλὰ τῦτόγε λόγον θαυμάζω, Plut.
Quiritatio, ὁ σχιτλιασμὸς, ε, Thuc.
Quirites, οἱ Κυρῖται, ων, Dion. Hal.
Quiritor, σχιτλιάζω, aliquid, τὶ, Plut.
Quis? quæ? τίς; Quid? τί; Dem. Quis adeo simplex est, ut ignoret? τίς ὕτως ἰδιώτης ἐστὶν, ὅστις ἀγνοεῖ; Isocr. ποῖος, ποία, ποῖον. Quæ civitas tale bellum sustinere potest? ποία τῶν πόλεων τοιῦτον πόλεμον ὑπέμεινε; id. *Indefinitum*, ὁποῖός τις, ὁποία τις, ὁποῖόν τι, potes igitur dicere, quis homo pius sit, ἔχεις ἔ εἰπεῖν, ὁποῖός τις ὐσεβὴς ἐστι, Xen. τίς, τί, considerate, non quem se dicat esse, sed quis sit, σκοπεῖτε, μὴ τίς φησιν εἶναι, ἀλλὰ τίς ἐστι, Æschin. *aliquis, tis, ti*, si quis videat inimicum, εἴπε τις ἰδοι τινὰ ἐχθρὸν, Thuc.
Quisnam, ὅστις, Quænam, ἥτις, Quidnam, ὅ,τι, an putas illos ignorare, quisnam sis? ἔχ ἡγῇ γιγνώσκειν αὐτὸς, ὅστις εἶ; Dem. misit interrogatum, quidnam accidisset, ἔπεμψεν ἐρησόμενος, ὅ,τι ἐστὶ τὸ συμβεβηκὸς, idem.
Quispiam, Quæpiam, τις. Quidpiam, τι, Dem. dabo, quantum alius quispiam unquam dedit, δώσω, ὅσον τις ἔ ἄλλος πέπεσε δῶκε, Xen. an quispiam alius, εἴ τις ἄλλος, Isocr.

Quisquam,

Quisquam, τις, Quidquam, τι, nescio, an quisquam alius umquam, ἐκ οἶδα, εἴ τις ἄλλος πώποθ' ἕτερος, Isocr. nec quisquam, ἀδὶ ἑαυτὸν κατηγορεῖ, Dem.

Quisque, ἕκαστός τις, ἑκάστη τις, ἕκαστόν τι, Dem. εἷς ἕκαστος, μία ἑκάστη, ἓν ἕκαστον, Isocr. πᾶς τις, πᾶσά τις, πᾶν τι, Jul. αὐτὸς ἕκαστος, αὐτὴ ἑκάστη, αὐτὸ ἕκαστον, quisque pugnam incipere gestiebat, αὐτὸς ἕκαστος πρῶτος ἐσπευδεν ἄρξαι μάχης. Pausan.

Quisquiliæ, τὰ περιψήματα, ων, N T.

Quisquis, Quæquæ, Quidquid, ὁστισοῦν, ὁτιοῦν, ὁτουοῦν· quisquis potuerit, ὁστισοῦν δύναιτο, Dem. sive hunc, sive quemque delegeritis, κἂν ὑμεῖς τὸν δεῖνα, κἂν ὁντινοῦν χειροτονήσητε, id.

Quivis, idem quod *Quisque* seu *Quilibet*.

Quo, οἷ, ne accedere quidem licebat ipsi, μηδὲ βαδίζειν ἐξῆν αὐτῷ, Dem. acceperunt libertatem eundi, quo vellent, ἴλαδον ἐξουσίαν πορεύεσθαι, ὅπου βουληθεῖεν, id. quo confugiam? ποῖ καταφύγω; Æschin. quo tandem et unde? ποῖ δὴ κ πόθεν; Plat. quo mitius, eo magis, ὅσῳ πρᾴοτερον, τοσούτῳ μᾶλλον, Dem. quo magis, eo magis, ὅσῳ ἂν μᾶλλον, τοσούτῳ μᾶλλον, Aristot. ut, ὅπως, elaborandum est, quo ille desistat, πρυσήκει πράττειν, ὅπως ἐκεῖνος παύσεται, Dem.

Quoad, μέχρι ἕ ipsis visum est, αὐτοῖς ἐδόκει, Dem. Confer *Donec*. eatenus, quoad natura patitur, ἐπὶ τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον ἡ φύσις ἐπιδέχεται, Aristot. fieri potest, ἐφ' ὅσον οἷόν τι, Heliodor.

Quocirca, διὰ τοῦτο, Dem. Confer *Quamobrem*, *Quare*.

Quocunque, πανταχῇ, Dem. πανταχοῖ, id. ὅπῃ ἄν, Xen.

Quod, ὅτι, felices prædicarunt majores, quod hoc modo remp. administrarunt, τὸς προγόνους ἐμακάρισαν ὅτι τὸν τρόπον τοῦτον τὴν πόλιν διῴκων, Dem. ὡς, omnes dictitabatis, quod oporteret, &c πάντες ἐβρυλλεῖσθε, ὡς δεῖ, id.

Quodammodo, ὥδί πως, Xen. τρόπον τινὰ, ἔστιν ὡς, Devar.

Quominus, μὴ ὑ, nemo contradicit, quominus dicturus sit, ὐδεὶς ἀντιλέγει, μὴ ὑ λέξειν, Xen.

Quomodo, πῶς, his usus est, τούτοις ἐχρήσατο, Dem. ὃν τρόπον, Lycophr. τίνα τρόπον, Dem.

Quomodocumque, ὅπως ἄν, Dem. ὁπωσοῦν, vivere, ζῆν, id. factum est, τοῦτο πέφυκε ὁπωσδήποτε. id.

Quonam, ποῖ, Dem. Confer *Quo*.

Quondam, πάλαι, Dem. Confer *Olim*.

Quoniam, ὅτι σοι, Plat. Confer *Quia*.

Quopiam, ποῖ, Dem.

Quoquam, ποῖ, Dem.

Quoque, κ ἔτι. Confer *Etiam*.

Quoquo, seu Quovis, πανταχοῖ, Dem.

Quoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.

Quoquo versum, seu Quoquo versus, παντα χόσε, Dem.

Quorsum, καὶ τί. Isocr. ista persecutus sum oratione, ὧν δὲ ἕνεκα ταῦτα πρυσήνεγκα τῷ λόγῳ, Euseb ista dicis? πρὸς τί ταῦτα λέγεις; Viger.

Quot, πόσοι, αι, α, sunt Spartani? εἰσὶ Σπαρτιάται; Plut. in locis, πυσαχῇ; modis, πο σαχῶς; Aristot. diebus veniet? πεςαῖος ἀφίξεται, Xen.

Quotannis, καθ' ἕτος, Cl. Al. ἀνὰ πᾶν ἔτος, Diosc. ἔτος ἑκάστυ, Herodian.

Quoteni, πόσοι, αι, α

Quotidianus, ὁ, ἡ, τὸ καθ' ἡμέραν, cibus, τροφὴ, Isocr ὁ, ἡ, τὸ ἑκάστην ἡμέραν, ex quotidianis exercitiis, ἐκ τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων, Dem.

Quotidie, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Lucian. καθ' ἑκάστην, Isocr. ἑκάστης ἡμέρας. Herodian.

Quoties, ποσάκις. et ὁσάκις, Plat de his verba facta sunt? ὁσάκις λόγος γέγονε περὶ τούτων, Dem. tumultuati sitis, omnes novistis, ὁσάκις ἐθορυβεῖσθε, πάντες ἐπίστασθε, id.

Quotiescumque, ποσακισοῦν.

Quotquot. ὅσοι, αι, α, δὴ, et quotquot barbari, κ ὅσοι βάρβαροι, Herodian.

Quotuplex, ὁσαπλάσιος, ία, ιον, Aristot. ποσαπλάσιος, ία, ιον.

Quotus, πόσος. ὁπόσος, η, ον, Aristot.

Quotuscumque, ὁπωσοῦν, ὁπωσηνοῦν, ὁπωσουνοῦν, Aristot.

Quotusquisque, idem quod *Quotuscumque*.

Quovis, idem quod *Quoquo*.

Quousque, ἐφ' ὅσον, extendit se contemplatio, διατείνει ἡ θεωρία, Aristot. quamdiu, πόσον χρόνον, Dem.

Quum, ὅτι, ab initio, quum aliqui Olynthios hinc repulerunt, τὸ καθ' ἀρχὰς ὅτι 'Ολυνθίους ἀπήλαυνόν τινες, Dem. quum opus est, ὁπόταν δέηται, id. quum nos non possumus eo pervenire, ἡνίκα ἡμεῖς μὴ δυνώμεθα ἐκεῖσε ἀφικέσθαι, id. quum nunciabatur, ὅταν ἀπαγγέλλητο, id.

R.

RABIDE, λυσσωδῶς, μανικῶς.

Rabidus, ὁ κ ἡ λυσσώδης, ους.

Rabies, ἡ λύσσα, ης, Gal. ἡ μανία· in rabiem actus furo, λυσσάω, Diosc.

Rabiose, λυσσωδῶς.

Rabiosus, ὁ κ ἡ λυσσώδης, ους, λυσσάων, ῶσα, ον, Lucian.

Rabula, ὁ δικολόγος, ου· ὁ πύων ῥητορικὸς, ῦ, Ælian. ὁ διαῤῥάφος· τὸ περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς, Isocr.

Racematio, ἡ ῥαγολογία, ας, Suid.

Racematus, seu Racemosus, ὁ κ ἡ βοτρυώδης, ους, Diosc.

Racemus, ὁ βότρυς, Theophr. ἡ ταφυλή.

Radiatio, ἡ ἀντινοβολία, ας, Plut.

Radiatus, ἀκτινωτὸς, ὴ, όν.

Radicatus, ἐῤῥιζωμένος, ένη, ένον, N. T.

Radicitus, ὁλοῤῥιζεὶ, N. T. ῥιζόθεν, Herodian. ἐκ ῥιζῶν, LXX. evelli, περιβίλυσιον ἅλεσθαι, Nys. extrahere, ἐκμοχλεύειν, Ælian. αὐτόῤῥιζον ἐκσπᾶν, id. pereo, ὁλόῤῥιζος ἀπόλλυμαι, LXX.

Radicor, ῥιζόομαι, Plat. ῥιζοβολῶ.

Radicosus, ὁ κ ἡ ῥιζώδης, ους.

Radicula, τὸ ῥιζίον, Diosc. *herba*, τὸ τρυβλιον, id.

Radio, ἀκτινοβολίω, Philo.

Radiosus, ὁ κ ἡ ἀκτινώδης, ους.

Radius, ἡ ἀκτὶς, ῖνος, textorius, ἡ κερκὶς, ῖδος, Plat. rotæ, ἡ κνημὶς, ας, Lya

Radix, ἡ ῥίζα, ης, Hippocr. radices montis, ἡ ὑπώρεια, ας, Herodian.

Rado. ξύω, Theophr. ξυράω.

Radula, τὸ ξύστρον, τὸ λίστρον, Poll.

Raia, ἡ βάτος, υ, ἡ βατὶς, ίδος, Schol. Aristoph.

Ramentum, τὸ ξύσμα, ατος, Erot. τὸ ἀπόξυσμα, ατος, τὸ περίψημα.

Rameus, κλάδινος, ίνη, ινον.

Ramex. ἡ κήλη, ης, Gal.

Ramicosus, ὁ κηλήτης, υ, Syneo.

Ramosus, ὁ κ ἡ κλαδώδης, ους.

Ramulus, ὁ κλαδὰν, όνος, Hesych. ὁ κλαδίσκος, υ, ὁ κλὼν, ῶνος, Theophr.

Ramus ὁ κλάδος, Theophr. ὁ ὄζος.

Rana, ὁ βάτραχος, υ, Gal.

Ranceo, Rancesco, ταγγίζω, Aret.

Rancide, σαπρῶς.

Rancidus, ταγγὺς, ὴ, ὺν, Geopon.

Rancor, ἡ τάγγη, ης, Al. Aphr. ἡ σαπρότης, ητος, Diosc.

Ranunculus, τὸ βατράχιον, υ, Diosc.

Rapa, ἡ γογγυλὶς, ίδος, Theophr.

Rapacitas. τὸ ἁρπακτικὸν, ῦ.

Rapax, ὁ, ἡ, τὸ ἅρπαξ, γος, Aristot. ἁρπακτικὸς, ὴ, όν, Bas

Raphanus, ὁ ῥάφανος, Gal. ἡ ῥαφανὶς, Diosc.

Rapide, ὁρμητικῶς, σφόδρα, Plat.

Rapiditas. τὸ ὁρμητικὸν, ῦ.

Rapidus, ὁρμητικὸς, ὴ, όν, σφοδρὸς, ὰ, όν, Herodian. ἁρπαλίος, ία, ίον.

Rapina, ὁ ἁρπαγμὸς, ῦ, Philo. τὸ ἅρπαγμα, ατος, Joseph. τὸ ἅρπασμα, Plut.

Rapio, ἁρπάζω, Dem. ἁρπαγὴν ποιέομαι, Thuc. ad necem, συλλαμβάνω ἐπὶ θανάτῳ, Lucian. ad pœnam, συναρπάζω ἐπὶ τιμωρίαν, Dion. Hal.

Raptim, ἁρπακτικῶς, ἁρπάδην, celeriter, ταχέως, Xen.

Raptio, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, Thuc.

Raptor, ὁ ἁρπακτὴς, ῆ, ὁ ἅρπαξ. γος, N. T.

Raptum, τὸ ἁρπασθὲν, όντος· rapto vivo, ἀπὸ ζήρας ζάω, Aristot.

Raptus, ûs, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, Plut. ἡ ἁρπαγωγὴ, ῆς, Lucian. ὁ ἁρπαγμὸς, ῦ, Philo.

Rapulum, τὸ γογγυλίδιον, υ. Galen.

Rapum, ἡ γογγυλὶς, ίδος, Theophr.

Rapunculus, ἡ γογγυλὶς ἀγρία.

Rare, ἀραιῶς. Vide *Raro*.

Rarefacio, ἀραιόω, aliquid, τὶ, Galen. μανόω.

Rarefactio, ἡ ἀραίωσις, ως, Aristot.

Raresco, ἀραιόομαι, μανόομαι, Theophr. *infrequentior fio*, σπανίζομαι, LXX.

Raritas, seu Raritudo, ἡ ἀραιότης, ητος, ἡ μανότης, penuria, ἡ σπάνη, ης, Dem. ἡ σπανιότης, ητος, Isocr. ἡ σπάνις, ως, Herodian.

Raro, ὀλιγάκις, Aristot. σπανίως, Herodian.

Rarus, ἀραιὸς, ὰ, όν, Diosc. μανὸς, ὴ, όν, *infrequens*, σπάνιος, ία, ιον, Plut.

Rasilis, ξυσὸς, ὴ, όν.

Rastrum, τὸ λίστρον, υ. Poll.

Rasura, ὁ ξυσμὸς, ῦ, ἡ ξύσις, ως.

Ratio, τὸ λογισικὸν, ῦ, Plut. ὁ λόγος, υ, Dem. ἡ διάνοια, ας, id. ὁ λογισμὸς, ῦ, Thuc. rationem alicujus habere, πρόνοιαν ποιεῖσθαί τινος, Dem. περί τινος, Isocr. ἔχειν τινὸς, Dem. λόγον ποιεῖσθαί τινος, id. λόγον ἔχειν τινὸς, Dem. inire, διαλογίζεσθαι, id. subduco. λογιστέω, Suid. λογίζομαι, Dem. reddo, λόγον δίδωμι, id. nullam alicujus habeo, πρόνοιαν μηδεμίαν τινὸς ποιέομαι, id. ἀλογίω τινὸς, Herodot. rationis compotem esse, ἐντὸς λογισμῶ εἶναι, Thuc. expers, ὁ κ ἄλογος, υ, animal, ζῶον, Aristot. rationi consentaneum esse, λόγου ἔχειν, Dem. cum ratione, κατὰ λόγον, id. λογικῶς, Plut. ἐυλογῶς, Aristot. ratione præditus, ὁ κ ἡ ἔλλογος, υ, Aristot. rationi consentaneus, ὁ κ ἡ ἐύλογος, υ, Herodian. non consentaneus, ὁ κ ἡ παράλογος, υ, id.

Ratiocinatio, ὁ λογισμὸς, ῦ, Dem. ὁ συλλογισμὸς, ῦ, Aristot.

Ratiocinativus, συλλογιστικὸς, ὴ, όν, Aristot.

Ratiocinator, ὁ λογιστὴς, ῆ, Dem. ὁ λογιζόμενος, υ, id.

Ratiocinium, ὁ συλλογισμὸς, ῦ, Aristot.

Ratiocinor, ἐκλογίζομαι, Dem. διαλογίζομαι, id. συλλογίζομαι, id.

Rationalis, ε, λογικὸς, ῆ, Aristot.

Ratis, ἡ σχεδία, ας.

Ratiuncula, τὸ λογάριον, υ, τὸ λογίδιον, υ.

Ratus, κύριος, ία, ιον, Dem. ratum esse, κύριον εἶναι, id. et valere, ἰσχύειν κ μένειν, id. habeo, κυρόω, aliquid, τὶ, Thuc.

Raucedo, ὁ βράγχος, seu τὸ βράγγχος, Aristot.

Raucesco, βραγχιάω, Aristot.

Raucitas. idem quod *Raucedo*.

Raucus, βραγχαλίος, ία, ίον, ὁ κ ἡ βραγχώδης, ους, vox, φωὴ, Al. Aphr.

Ravis, τὸ βράγχος τραχύτερον.

Ravus, χαροπὸς, ὴ, όν, Theodor.

Re, quando iterationem significat, reddi in Compositione solet per ἀνὰ, e gr *reædificio*, ἀνοικοδομέω, Herodian *rehortor*, ἀναβαπτίζω, Naz. quando vero contrarietatem notat, fere redditur per ἀντὶ, ut *rebibo*, ἀντιδοάω, *recalcitro*, ἀντιλακτίζω; sed quando *Re* idem est quod *De*, redditur per ἀπὸ, e gr. *recisio*, ἀποτομὴ

Reædificio, ἀνοικοδομέω, Herodian.

Rebellio, ἡ ἀνάστασις, Thuc. ἡ ἀπόστασις.

Rebellis, ὁ μιτασὰς, άντος, Thuc. ὁ ἀφιστὰς, άντος, Herodian.

Rebello, εἰς ἀπόστασιν ὁρμάω, Herodian. ἀφηνιάζω, Lucian ἀντιμάχομαί τινι.

Reboo ἀντιβοάω.

Recalcitro, ἀντιλακτίζω, alicui, τινὶ, Plut.

Recanto,

Recanto, παλινῳδίω, Lucian. παλινῳδίαν ᾄδω, Aristid.

Recapitulatio, ἡ ἀνακεφαλαίωσις, Quinct.

Recedo, ἀπέρχομαι, Thuc. a sententia, ἀφίημι γνώμην· a negotiis, ἀφίσταμαι τῶν πραγμάτων, Dem.

Recens, νεαρὸς, ὰ, ὸν, Dion. Hal. ὁ ϗ ἡ νεαλὴς, ἐος, Dem. Confer *Novus.*

Recens, *adv.* νεοστὶ, Isocr. ἐναγχος, Dem. ἄρτι, id. ἀρτίως, id. factus, νεωστὶ γενόμενος· natus, ὁ ϗ ἡ νεογενὴς, ἐος· conditus, ὁ ϗ ἡ νεόκτιστος, ὺ, Dion. Hal.

Recenseo, διέρχομαι, aliquid, τὶ, Dem. aliquos nominatim, ἰδίᾳ τινὰς κατ' ὄνομα, id. διέρχομαί τινας ὀνομαστὶ, id. omnes actiones alicujus, πάσας τὰς πράξεις τινὸς καταριθμίω, Isocr. omnia pericula, ἐξαριθμῶ ἅπαντας κινδύνους, id.

Recensio, seu Recensus, ὁ κατάλογος, ὺ, Dem. *lustratio*, ἡ ἐξέτασις, εως, Thuc.

Receptaculum, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, Aristot. aquæ, τὸ ἐκδοχεῖον ὕδατος, Joseph. spiritus, τὸ δοχεῖον τῦ πνεύματος, Al. Aphr.

Receptio, ἡ ὑποδοχὴ, fugitivorum, τῶν ἀφισταμένων, Thuc.

Receptum, ἡ ὑπόσχεσις, εως, Dem. Confer *Promissum.*

Receptus, ûs, ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς, Thuc. receptui cano, ἀναλητικὸν σημαίνω, Plut.

Recessus, ûs, ἡ ὑπαναχώρησις, εως, Dion. Hal. in ædibus, ὁ μυχὸς, ῦ, LXX.

Recidivus, ὁ ϗ ἡ ἀναπτώσιμος, ὺ, febris, ὑποτροπιάζων πυρετὸς, Hippocr.

Recido, μεταπίπτω, in aliquem, εἴς τινα, Herodian. περιπίπτω, id.

Recido, ἀποτέμνω, Plut. ἀποκόπτω.

Recipio, ἀναλαμβάνω, vires, ἐμαυτὸν, Isocr. τὴν ἰσχὺν, Plut. exsulem, προσδέχομαι φυγάδα, Isocr. aliquem in urbem, εἰσφέρομαί τινα εἰς τὴν πόλιν, Dem. crimen in me, ἐνδέχομαι αἰτίαν, id. me in castra, ἀνακάμπτω εἰς τὴν παρεμβολὴν, Diod. Sic. *polliceor.* Confer *Polliceor.*

Reciprocatio, ἡ ἀντιστροφὴ, ἡ παλινδρομία.

Reciproco, ἀντιστρέφω, Aristot. cursum, παλινδρομέω, Plut.

Reciprocus, ὁ ϗ ἡ ἀντίστροφος, ὺ, ὁ ϗ ἡ παλίνδρομος, ὺ, Laert.

Recisio, ἡ ἀπότμησις, εως.

Recitatio, ἀνάγνωσις, εως, tabulæ, τῦ γραμματείου, Dem.

Recitator, ὁ ἀναγνώστης, ὺ.

Recito, ἀναγινώσκω, alicui libellum, βίβλον τινὶ, Dem. poemata, ἀναλέγω τὰ ποιήματα, Luc.

Reclamo, ἀντιβοάω, quasi testis, ἀντιμαρτυρέω, Plut.

Reclinis, e, ἀνακλινόμενος, ένη, ενον.

Reclino, ἀνακλίνω, me in cubitum, ἐμαυτὸν ἐπ' ἀγκῶνος, Lucian.

Reclivis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνάκλιτος, ὺ. Hesych.

Recludo, ἀνοίγω, fores, τὰς θύρας, Xen.

Recognitio, ἡ ἀνάγνωσις, εως, judicialis, ἡ διαψήφισις, εως, Dem. sigilli, ἡ ἐπίγνωσις τῆς σφραγῖδος, Herodian

Recognosco, ἀναγνωρίζω, exercitum, ἐπίσκοπέομαι τὸ στρατόπεδον, Herodian scriptum qua manu sit exaratum, ἐπιγινώσκω τὸ γεγραμμένον, id.

Recolligo, ἀναλέγομαι, vires, ἀναλαμβάνω τὴν ἰσχὺν, Plut. me, ἐμαυτὸν, Isocr.

Reconciliabilis, καταλλακτὸς, ὴ. ὸν, Aristot.

Reconciliatio, ἡ διαλλαγὴ, ῆς, Dem. ἡ καταλλαγὴ, ῆς, id.

Reconciliator, ὁ διαλλακτὴς, ῦ, Dem.

Reconcilio, καταλλάττω, aliquos, τινὰς πρὸς ἀλλήλους, Aristot. aliquem mihi, τινὰ ἐμαυτῷ, N. T. urbes, διαλλάττω τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας, Isocr. τὰς πόλεις, id. τὰς πόλεις ἀλλήλαις, Plut. regi, τῷ βασιλεῖ, Thuc. aliquos, εἰς ὁμόνοιαν καθίστημί τινας, Isocr. reconcilior cum aliquo, διαλλάττομαι πρός τινα, Isocr. τινὶ, id.

Reconcinno, ἀνασκευάζω, Strabo.

Reconditus, ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀπόκρυφος, ὺ, Plut.

Recondo, κρύπτω, Dem. in penu, ἀποταμιεύομαι, Ælian. in thesauro, ἀποθησαυρίζω, N. T. Θησαυροφυλακίω, Philo.

Recordatio, ἡ ἀνάμνησις, εως, Aristot.

Recordor, μέμνημαι, alicujus, τινὸς, Isocr περί τινος, id. τὶ. Dem. ἀναμιμνήσκομαί τι, Isocr. περί τι, Plat. μνείαν ποιέομαί τινος, Isocr. περί τινος, id. recordari facio, ἀναμιμνήσκω, aliquem alicujus, τινά τινος, Lucian. Confer *Commonefacio.*

Recreatio, ἡ ἀναψυχὴ, ῆς, Plat.

Recrementum, ἡ σκωρία, ας, Diosc.

Recreo, ἀναψύχω, cibo et potu, σίτῳ ϗ ποτῷ, Chrys. aliquem, τινὰ, N. T. ἀναπαύω τινὰ. Xen. recreor ex morbo, ἀναλαμβάνομαι ἐκ τῆς ἀσθενείας, Diosc. ἐκ νόσου, Gal. ἀναλαμβάνω ἑαυτὸν, Dem.

Recresco, ἀναφύομαι, Plut.

Recriminatio, τὸ ἀντίγκλημα, Quinct.

Recriminor, ἀντιγκαλέω, aliquem, τινὰ, Dem.

Recrudesco, ἐξωμόομαι.

Recta, εὐθὺς, Thuc. ducere aliquem Babylonem, εὐθὺ ἄγειν τινὰ ἐπὶ Βαζυλῶνος, Xen. recta via, εὐθὺ τῆς ὁδῦ, Lucian.

Recte, ὀρθῶς, dicere, λέγειν, Dem. et convenienter judicare, ϗ προσηκόντως κρίνειν· facere, καλῶς ϗ προσηκόντως πράττειν.

Rectitudo, ἡ ὀρθότης, ητος, Plat.

Rectio, ἡ ἐπισσία, ας, Plut.

Rector, ὁ ἐπισάτης, ου, Xen. ὁ δίοτος, ὺ, Plut. ὁ κυβερνητὴς· gymnasii seu scholæ, ὁ γυμνασιάρχης, ὺ, Æschin. Academiæ, ὁ Ἀκαδημιάρχης, ὺ

Rectus, ὀρθὸς, ὴ, ὸν, incedo, βαδίζω, Plut. linea, ὀρθὴ γραμμὴ, Aristot. angulus, ὀρθὴ γωνία, Eucl.

Recubo, ἀνάκειμαι, Thuc.

Recudo, ἀνακολάπτω.

Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνάκειμαι, Thuc.

Recuperatio, ἡ ἀνάκτησις, εως.

Recupero, ἀναλαμβάνω τὶ, Isocr. imperium, πάλιν τὴν ἀρχὴν. id. πάλιν συγχάνω τῆς ἀρχῆς, Plat. ἀπολαμβάνω τὴν ἡγεμονίαν, Isocr. ἀνακτάομαι τὴν ἀρχὴν, Ælian. facultates, κομίζομαι τὰς κτήσεις, id. aliquid ab aliquo, τὶ παρά τινος, Dem.

Recurro, ἀνατρέχω, Polyb. παλινδρομέω, Lucian. ἀναθέω.

Recursus, ûs, ἡ ἀναδρομὴ, ῆς.

Recusatio, ἡ ἀπείνευσις, εως, ἡ παραίτησις, εως, Plat. ficta, ὁ ἀκκισμὸς, ῦ, Philo.

Recuso, παραιτέομαι, ἀπονεύω, aliquid, τινὸς, Bas ἀναδύομαί τι, Lucian. munus, ἀρνέομαι χρείαν τινὰς Dem. ficte, ἀκκίζομαι, Lucian.

Recutitus, ὁ ἀπισχολυμμένος, ὺ.

Redamo, ἀντιφιλέω, aliquem, τινὰ, Aristot.

Redarguo, διελέγχω, aliquem, τινὰ, Lucian. aliquid, ἐλέγχω τι, Plut.

Redargutio, ἡ ἔλεγξις, εως, N. T.

Redditio, ἡ ἀπόδοσις, εως, Dem.

Reddo, ἀποδίδωμι, corpus terræ, τὸ σῶμα τῇ γῇ. Xen. mortem alicujus optabiliorem, καθίστημι θάνατον τινος ζηλωτότερον, Isocr. alicui honorem, ἀντιτασσόμαι τινι τιμὴν, Aristot. injuriam, τὴν ὕβριν Lucian. literas, ἀναδίδωμι γράμματα, Dion. H.

Redemptio, ἡ λύτρωσις, εως, N. T. ἀπολύτρωσις, εως, ibid. redemptionis pretium, τὸ λύτρον, ὺ. Dem. τ' ἀντίλυτρον.

Redemptor, ὁ λυτρωτὴς, ῦ, N. T.

Redeo, κατέρχομαι, in regnum, εἰς βασιλείαν, Dem ἐπανέρχομαι, ex legatione, ἀπὸ τῆς πρεσβείας domum, ἀναχωρῶ πάλιν ἐπ' οἶκον, id. ἀφικνέομαι οἰκάδε, Lucian. e Chalcide, ἐκ τῆς Χαλκίδος ἥκω ἀναπρέψας, id. domum ex peregrinatione, ἐπιδημῶ ἐκ τῆς ἀποδημίας· ad institutum, ἐπανέρχομαι ἐπὶ τὴν ἐπιτήδευσιν, Isocr ad demonstrationes, ἐπάνειμι πάλιν ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις, Dem. eo unde digressus sum, ἐπανειμι εἰς ταῦτα ἔνθεν ἐξέβην, Xen. ἐπανέρχομαι πάλιν, ὅθεν διῶρ μετέβην, Plut. Delphis, ἐκ Δελφῶν, Plat. ad me, ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν, Æschin. ad ingenium, ad mores ἥκω φερόμενος εἰς τὴν ἐμαυτῦ φύσιν, id.

Redhibeo, ἀποδίδωμι, Dem.

Redhibitio, ἡ ἀναγωγὴ, ῆς, Plat.

Redigo, περιστέλλω, ad paupertatem, τινὰ εἰς πενίαν, Herodian. hostes calliditate in servitutem, δολόω πολεμίους ἀπάτῃ, Plut. insulam in servitutem regis, καταδυλόω νῆσον τῷ βασιλεῖ, Isocr. liberos et conjuges, ἀνδραποδίζω παῖδας ϗ γυναῖκας, Thuc. in potestatem regionem, ὑποστάτην χώραν, Herodian. aliquid, ὑπ' ἐμαυτὸν ποιέομαί τι, Isocr. civitatem in ordinem, ἄγω εἰς τάξιν τὴν πόλιν, Dem.

Redimiculum, ἡ ταινία, ας, Plat.

Redimio, ἀναδέω, aurea corona, χρυσῷ στεφάνῳ, Thuc. caput diademate, διαδέω τὴν κεφαλὴν διαδήματι, Lucian.

Redimo, λυτρόομαι τινὰ, N. T. captivos, λύομαι αἰχμαλώτους, Aristot. aliquem viginti sex minis, τινὰ ἔξ ϗ εἴκοσι μνῶν, Dem.

Redintegratio, ἡ ἀποκατάστασις, εως, Greg. ἡ ἀνανέωσις, εως, Athen.

Redintegro, ἀποκαθίστημι, Herodian. pugnam, ἀνανεόω τὴν μάχην, id.

Reditio, seu Reditus, ἡ ἐπάνοδος, ὺ, Plut. ἡ ἀνακομιδὴ, ῆς. id. ἡ ἀπονόστησις, εως, Arr. proventus, ἡ πρόσοδος, ὺ, Dem. τὰ προσίοντα, ων, Dion. Hal. exsulum in patriam, ἡ κάθοδος τῶν φευγόντων, Dem. in gratiam, ἡ διαλλαγὴ, ῆς, id. ἡ καταλλαγὴ, ῆς, Isocr.

Redoleo, ἀτίζω, aliquid, τινὸς, Diosc.

Reduco, ἐπανάγω, exsules in patriam, τὰς φυγάδας εἰς τὰς πατρίδας, Plat. urbem in pristinum statum, κατάγω πόλιν εἰς ἑαυτὴν, Plut. aliquem domum, ἄγω τινὰ ὀπίσω εἰς τὰ οἰκεῖα, Ælian.

Reductio, ἡ ἀναγωγὴ, ῆς, Aristot.

Redundans, περιττὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ περικληθής.

Redundanter, πλεοναστικῶς, περισσῶς.

Redundantia, seu Redundatio, ὁ πλεονασμὸς, Plut.

Redundo, πλεονάζω, aliqua re, τινὸς, Gal. τινὶ, Thuc. περισσεύω τινὸς, Lucian.

Reduvia, ἡ παρωνυχία, ας, Ægin.

Redux, ὁ καταγόμενος, ὺ, Plut. ὁ κατιλθὼν, όντος, Isocr. ὁ κατιὼν, όντος, id. ὁ ϗ ἡ παλίντροπος.

Refectio, ἡ ἐπισκευὴ, ῆς, Dem.

Refello, ἀνασκευάζω, Aristot. aliquem, διελέγχω τινὰ, Naz. sententiam, ἀναιρέω γνώμην, Thuc.

Refercio, ἐμπλήθω, aliquid aliqua re, τί τινος, Plat. Confer *Compleo.*

Referio, ἀντιτύπτω, Aristoph.

Refero, ἀνακομίζω, arma in arcem, τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀκρόπολιν, Xen. aliquid ad senatum, ἀναφέρω τὶ εἰς seu πρὸς τὴν σύγκλητον, Plut. ad populum, προσάγω τι πρὸς τὸν δῆμον, Aristot. aliquem inter aliquos, τίθημί τινα ἐν τίσι, Dem. inter Deos, ἀνάγω τινὰ εἰς θεὸς, Isocr. malum, ἐπαναφέρω κακὸν, ἀγγέλλω κακὸν, Dem. gratiam alicui pro aliquo, ἀποδίδωμι χάριν τινὶ ὑπέρ τινος, Isocr. alicui aliquid acceptum, ἐπιτίθημί τινι τὴν αἰτίαν, Isocr. τὴν χάριν ἀνάπτω τινὶ, Plut. in acta aliquid, ἀναγράφομαί τι, Bud. consilia ad aliquid, συντείνω εἴς τι, Dem. κατευθύνω τὰ πρός τι, Plut. pedem, ἀναποδίζω εἰς τὐπίσω, Herodian.

Refert, διαφέρει, hoc tua, τῦτό σοι, Plat. mea nil refert, ἐμοὶ οὐδὲν διαφέρει, Ælian. Confer *Interest.*

Reficio, ἀνασκευάζω τὶ, Strabo. ἐπισκευάζω τὶ, Isocr. muros, ἀνατειχίζω, Xen. recreo. Confer *Recreo.*

Refigo, ἀποκαθηλόω.

Reflecto, ἀνακάμπτω, Philo. ἀνακλάω, Lucian

Reflexio, ἡ ἀνάκλασις, εως, ἡ ἀνάκαμψις, εως.

Refloreo, ἀνανθέω, Plat.

Refluo, ἀναῤῥέω.

Refluxus, ἡ ἀναῤῥοία, ας, Athen.

Refocillo, ἀνακτάομαι, Galen. Confer *Recreo.*

Reformatio, ἡ ἀνάκλασις, εως, Gregor.

Reformidatio, ὁ φόβος, Dem. ἡ ὀῤῥωδία, Thuc.

Reformido, ὀῤῥωδίω, potentiam alicujus, δύναμίν τινος, Dem. περί τινι, Thuc. Confer *Metuo.*

Reformo, ἀνακλάσσω, Greg. διαρτίζω.

Refovco,

Refoveo, ἀναθάλπω. Confer *Recreo.*
Refractarius, ὁ ᾗ ἡ ἀντίτυπος, ὁ ᾗ ἡ ἀπειθής.
Refragor, ἀντιλέγω, alicui rei, τινί, Xen. dictis, ἀντιρέω τοῖς εἰρημένοις, Dem. Confer *Contradico.*
Refrenatio, ὁ ἀναχαιτισμὸς, οῦ.
Refreno, ἀναχαιτίζω, Phil. ἀναχίλλω, Lucian.
Refrico, ἀναψάω, ἀνακνίζω.
Refrigeratio, ἡ ἀνάψυξις, εως, N. T. ἡ ἀναψυχὴ, ῆς, Plat.
Refrigero, ἀναψύχω, ἀποψύχω, Athen. ἐμψύχω, Plat.
Refrigesco, ἀναψύχομαι, Aristot.
Refringo, ἀνακλάω, Lucian.
Refugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρός τινα, Isocr. Confer *Confugio.*
Refugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, Isocr. nullum habere, καταφυγὴν ἔχειν μηδεμίαν, idem. habere tutissimum, ἔχειν ἀσφαλεστάτην, idem. invenire, εὑρίσκειν κρησφύγετον, Lucian.
Refulgeo, ἀπολάμπω, ἀναλάμπω, Xen.
Refundo, ἀναχέω, Gregor.
Refutatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς, Aristot.
Refuto, ἀνασκευάζομαι, Gregor. calumniam. ἀπολύομαι διαβολὴν, Plat. διαλύομαι διαβολὴν, Isocr. Confer *Refello.*
Regaliter, βασιλικῶς, Isocr.
Regalis, e, βασιλικὸς, ἡ, ὸν, Isocr.
Regeneratio, ἡ ἀναγέννησις, εως, Naz. ἡ παλιγγενεσία, ας, N. T.
Regenero, ἀναγεννάω, N. T.
Regermino, ἀναβλαστάνω, Plat. ἀναφύω.
Regero, ἀνακομίζω, Xen. Confer *Refero.*
Regia, τὸ βασίλειον, ου, Xen.
Regie, βασιλικῶς, Isocr.
Regigno, ἀναγεννάω, N. T.
Regimen, ἡ ἵπτασία, ας, Plut.
Regina, ἡ βασίλισσα, ης, Plut.
Regio, ἡ χώρα, ας, Dem. cœli, τὸ κλίμα, ατος, Aristot. e regione, ἀντία, Herodot. ἐξ ἐναντίας, Aristot. καταντικρὺ, Thuc.
Regius, βασιλικὸς, ἡ, ὸν, Isocr.
Regno, βασιλεύω, in Asia, Ἀσίας, Dem. ἐν Ἀσίᾳ, id. Confer *Dominor, Impero.*
Regnum, ἡ βασιλεία, ας, Dem. maximum, μεγίστη, Isocr. tutissimum, ἀσφαλεστάτη, id. paternum, πατρικὴ, idem. constituere, καθίστασθαι βασιλείαν, Isocr. comparare sibi, κατασκευάζεσθαι ἑαυτῷ, Dem. parare pulcherrime, κτᾶσθαι κάλλιστα, Isocr. occupare, λαμβάνειν, id. paternum suscipere, πατρικὴν παραλαμβάνειν, id. tenere, ἔχειν, id. optime administrare, διοικεῖν ἀρίστα, id. tueri, διαφυλάττειν, id. præclarum, tutum esse, καλῶς, ἀσφαλῶς ἔχειν, idem. conservare, διασώζειν, Isocr. eripere alicui, ἀφαιρεῖν τινι, idem. amittere, ἐκπίπτειν ἐκ τῆς τυραννίδος, id.
Rego, ἱστατέω, aliquid, τινὶ, Plut. τινὸς, Xen. civitatem, διοικέω πόλιν, Isocr. domum, οἰκονομέω οἶκον, Xen. Confer *Administro, Guberno.*
Regredior, ἀναπορίζω, LXX. Confer *Redeo.*
Regressio, ἡ ἀναπορισμὸς, οῦ, LXX. ἡ ὑποχώρησις, εως, Dion. Hal.
Regula, ὁ κανὼν, όνος, Æschin.
Regularis, e, κανονικὸς, ἡ, όν.
Regulus, ὁ βασιλίσκος, ου, Athen. τὸ βασιλίδιον, ου, Plut.
Rejectaneus, seu Rejiculus, ὁ ᾗ ἡ ἀπόβλητος, ου, N. T. ἀποδοκιμασμένος, ίτη, ένον, Philo.
Rejectio, seu Rejectus, ûs, ἡ ἀποβολὴ, ῆς, Plat. sanguinis, ἡ ἀναγωγὴ αἵματος, Diosc.
Rejicio, ἀποβάλλω, Plut. Confer *Repudio.* in posterum diem, ἀναβάλλομαί τι εἰς ὑστεραίαν, Dem. Confer *Differo.* culpam in alium, ἀνατίθημι αἰτίαν ἄλλῳ, Isocr. αἰτίαν τρίτου εἰς τινα, Plut. aliquid ad senatum, ἀνάγω τὶ πρὸς τὴν σύγκλητον· sanguinem, ἀνάγω αἷμα, Gal.
Rejiculus. Vide *Rejectaneus.*
Reiteratio, ἡ ἀνάληψις, εως.
Reitero, ἀναλαμβάνω.
Relabor, μεταπίπτω, Dem. Confer *Recido.*
Relatio, ἡ διήγησις, εως. Confer *Narratio.*
Relaxatio, ὁ ἀναχαλασμὸς, οῦ, ἡ ἄνεσις.
Relaxativus, ἀναχαλαστικὸς, ἡ, όν, Diosc.
Relaxo, ἀναχαλάω, chordam, χορδὴν, Philo. animum, ἀνίημι τὴν ψυχὴν, Athen. alvum, λατάζω τὴν κοιλίαν.
Relegatio, ὁ ἐξορισμὸς, οῦ, Dion. Hal. Confer *Exilium.*
Relego, as, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, Æschin. in exsilium, ἐξορατίζω, Plut. ad certum tempus, ὀρατίζω ᾗ μεθίστημι ἐκ τῆς πόλεως χρόνου ὡρισμένου, Aristot. Confer *Exilium.*
Relego, is, ἀναγινώσκω, Xen.
Relictio, ἡ ἀπολείψις, εως, Dem.
Religatio, ἡ ἀνάδεσις, εως, Lucian.
Religio, τὰ ἱερὰ, ῶν, Dem. τὰ θεῖα, ων, id. ἡ εὐσέβεια, ας, id. ἡ εὐσέβεια ᾗ περὶ Θεὸν θεραπεία, Isocr. religione duco, seu habeo, ἐνόμιζον ποιέομαι, Herodot. ὀπτεύομαι, Dion. Hal. religionis ergo, τῆς ὁσίας ἕνεκα, id.
Religiose, εὐσεβῶς, Dem. colo Deum, εὐσεβέω τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, Isocr.
Religiosus, ὁ ᾗ ἡ εὐσεβὴς, ές, Dem. cultor deorum, εὐσεβέστατα διακείμενος πρὸς τὰ τῶν θεῶν, Isocr.
Religo, ἀναδέω, aliquid ad aliquid, τι πρός τι, Plut.
Relino, ἀνοίγω, dolium, ἀνοίγω πίθον, Plut.
Relinquo, καταλείω, aliquem, τινὰ, Isocr. ἀπολείπω τινὰ, Xenoph. ordinem, ἐκλείπω τάξιν, Plut. posteris immortalem memoriam virtutis, καταλείπω τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἀθάνατον μνήμην ἀρετῆς, Isocr.
Reliquiæ, τὸ λείμμα, ατος, Plut. τὸ κατάλειμμα, ατος, LXX. sanctorum, τὰ τῶν ἁγίων λείψανα, Zonar.
Reliquus, λοιπὸς, ἡ, όν, Xen. ὁ ᾗ ἡ ἐπίλοιπος, ου, Dem. reliquum est, λοιπόν ἐστι, Isocr. ὑπολείπεται, Dem. nihil est adversariis, οὐδὲν λοιπὸν τοῖς ἀντιλέγουσι, Isocr. reliquum sibi nihil ad nequitiam fecit, οὐδεμίαν ὑπερβολὴν ἀδικίας ἀπολέλοιπε· in reliquum tempus, εἰς τὸ λοίπον τοῦ χρόνου, Dem.
Reluceo, ἀναλάμπω, Xen.
Reluctor, ἀντιπαλαίω, ἀντιμάχομαι, Al. Aphr. ἀνταγωνίζομαι, Thuc.
Remando, -is, ἀναμηρυκάομαι, Athen.
Remaneo, ὑπομένω, Dion. Hal.
Remedium, ἡ θεραπεία, ας, Dem. τὸ ἀλέξημα, ατος, Strabo. præsentissimum, φάρμακον παντὸς ἐπικαιρότατον, Philo.
Remetior, ἀναμετρέω.
Remex, ὁ ἐρέτης, ου, Plut. ὁ ἐλατὴς, ῆρος, Lucian. ὁ κωπηλάτης.
Remigatio, seu Remigium, ἡ ἐρεσία, ας, Polyb.
Remigo, ἐρέσσω, ἐλαύνω, κωπηλατέω.
Remigro, ἐπανέρχομαι.
Reminiscentia, ἡ ἀνάμνησις, εως, Aristot.
Reminiscor, ἀναμιμνήσκομαί τι, Isocr. μέμνημαί τινος, Xen. Confer *Memini, Recordor.*
Remisse, ἀνέτως, *dissolute*, ἐκλελυμένως.
Remissio, ἡ ἄνεσις, εως, Plut. ἡ πάρεσις, εως, N. T. *venia*, ἡ συγγνώμη, ης, Dem.
Remitto, ἀνατίημι, aliquid, τὶ, Plut. alicui debitum, ἀφίημί τινι τὴν ὀφειλὴν, N. T. crimen, ἀφίημί τινα τῷ ἐγκλήματος, Plut. συγγνώμην τινὶ ἔχω, Isocr. remittit luctus, ἡ ἀκμὴ τῶν πένθους ἀπομαραίνεται, Ælian.
Remollesco, ἀναμαλάττομαι, Suid.
Remollio, ἀναμαλάττω.
Remora, ἡ ἐποχὴ, ῆς, Naz. ἡ ἀναβολὴ, ῆς, Eust. piscis, ἡ ἐχενηὶς, ίδος.
Remordeo, ἀνατιδάκνω.
Remoror, ἀναβάλλομαι, Dem. ἐφίσημί τι, Plut. aliquem aliqua re, ἀναβάλλω τινὰ ἔκ τινος, Dem. κατέχω τινά τινι, Isocr.
Remotio, ἡ ἀποκίνησις, εως.
Removeo, ἀποκινέω, terminum, ὅρον, Pandect. aliquid e medio, ἀναίρω τι ἐκ μέσου, Dem. aliquid ab aliquo, χωρίζω τι ἀπό τινος, Plut. ἀπαλαύνω τινά τινος, Dem.
Remotus, μακρὸς, ἡ, ὸν, ab aliqua re, πόρρω ὢν τινος, Isocr.
Remuneratio, ἡ ἀντιδωρεὰ, ᾶς, Aristot. τὸ ἀνταπόδομα, ατος, N. T. ἡ ἀμοιβή.
Remunero, seu Remuneror, ἀντευεργετέω, Xen. aliquem dono, ἀμείβομαί τινα δωρεᾷ, Chrys. τινὰ δώρῳ, Xen. aliquem ob justitiam, τινὰ τῆς δικαιοσύνης, Lucian.
Remus, ἡ κώπη, ης, Thuc. ὁ ἐρετμὸς.
Ren, ὁ νέφρος, ου, Aristot.
Renascor, ἀναφύομαι, Plut. ἀναγεννάομαι.
Renideo, ἀποστίλβω.
Renitor, ἀντερείδω τινὶ, Plut. ἐνίσταμαί τινι.
Renovatio, ἡ ἀνανέωσις, εως, Athen. ἡ ἀνακαίνωσις, εως, N. T. ἡ καίνισις, εως, Philo.
Renovo, ἀνανεόομαι, vetera hospitia, τὰς παλαιὰς ξενίας, Isocr. orationem, ἐπανανεόομαι λόγον, Plat. καινοποιέω τι, Plut. odium, ἀνακαινίζω τὸ μῖσος, Isocr. veterem inimicitiam, καινόν τὴν παλαιὰν ἔχθραν, Philo.
Renumero, ἐπαναριθμέω.
Renunciatio, ἡ ἀπαγγελία, ας, Dem.
Renuncio, ἀπαγγέλλω, aliquid statim, τὶ εὐθέως, Dem. alicui aliquid, τί τινι, Xen. προσαγγέλλω τί τινι, Dem. εἰσαγγέλλω τι πρός τινα, Plut.
Renuo, ἀνανεύω, Plat. Confer *Recuso.*
Reor, νομίζω, Dem. Confer *Puto, Arbitror.*
Repages, seu Repagulum, ὁ μοχλὸς, οῦ, Thuc.
Reparabilis, e, ἐπισκευαστὸς, ἡ, όν, Plat.
Reparatio, ἡ ἐπισκευὴ, ῆς, Dem.
Reparo, ἐπισκευάζω, vias, τὰς ὁδὸς, Dem. vires amissas, ἀνακαλέω τὴν δύναμιν ἀῤῥωστοῦν, Gal.
Repastinatio, ἡ βωλοτροφία, ας, Gaz.
Repastino, βωλοτροφέω.
Repello, ἀπελαύνω, ab ara, τοῦ βωμοῦ, Lucian. ἀπωθέω τινὰ, Dem. παρωθέω τινὰ, id. a disputatione de pace, ἔργω τινὰ τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων, id. hostem, ἀπωθέομαι τὸν πολέμιον, Dem. Confer *Arceo.*
Rependo, ἀντισταθμέω, aliquid pro aliquo, τί πρό τινος, Bas. cum fœnore, ἀμείβομαι σὺν ἐπικαρπίᾳ, Chrys. injuriam, ἀνταποδίδωμι ὕβριν, Aristot.
Repente, ἐξαίφνης, Dem. ἐξέως, id. αἰφνίδιον, Plut. ἄφνω, id. ἐξαπιναίως, Thuc.
Repentinus, αἰφνίδιος, ία, ιον, Plut. ὁ ᾗ ἡ ἐξαπίναιος, ου, Xen.
Repercussio, ἡ ἀντιτυπία, ἡ ἀντικοπὴ, Plut.
Repercutio, ἀντιτυπέω, Lucian. ἀναπαίω, ἀντιπαίω, ἀντικόπτω.
Reperio, εὑρίσκω, Dem. Confer *Invenio.*
Repertor, idem quod *Inventor.*
Repetitio, ἡ ἀπαίτησις, εως, Dem. *iteratio*, ἡ ἀνάληψις, εως, ἡ ἐπανάληψις, εως, Hermog. dictorum, ἡ ἀνακεφαλαίωσις, εως, Dion. Hal.
Repeto, ἀπαιτέω, aliquid ab aliquo, τινά τί, Dem. ab aliquo mercedem, μισθὸν παρά τινος, Lucian. animo, ἀναπολέω τι κατὰ νοῦν, Dion. Hal. aliquid ab initio, ἀναλαμβάνω τι ἐξ ἀρχῆς, Plat. ἀπ' ἀρχῆς, Aristot. orationem altius, ἀνωτέρω τὸν λόγον ἄγω, Chrys. ἀναλαμβάνω λόγον ἐξ ἀρχῆς, Dion. Hal.
Repleo, ἀναμεστόω, Aristoph. urbem infamia, ἀναπλήθω πόλιν πονηρᾶς δόξης, Dem. Confer *Compleo.*
Replicatio, ἡ ἀνάπτυξις, εως.
Replico, ἀναπτύσσω, aliquid, τὶ, Philostr.
Repo, ἑρπύζω, super mensam, ἐπὶ τὴν τράπεζαν, Laërt.
Repono, ἀνατίθημι, Aristot. in vas, ἀποτίθημι εἰς ἀγγεῖον, Diosc. in numero Deorum, ἀνάγω τινὰ εἰς θεὸς, Isocr. e regione, ἀντιπρόσωπόν τινι κατακλίνω, Ælian. mihi frumentum, ἀποταμιεύω ἐμαυτῷ τὸν σῖτον, id. in spem meam, ἐμαυτῷ πίστοιμαι, Plat.
Reporto, ἀνακομίζω τὶ, Xen. laudem ab aliqua re, εὐδοκιμέω ἔκ τινος, Isocr. εὐκλείας τυγχάνω, Dem.
Reposco, ἀπαιτέω, debitum ab aliquo, τὸ ὀφειλόμενον παρά τινος, Chrys. pecuniam, ἀναπράττω χρήματα, Thuc. ad pœnam, ἐξαιρέω ἐπὶ τιμωρίᾳ, Plut. Confer *Repeto.*
Repositorium, ἡ ἀποθήκη, ης, Thuc. ἡ θήκη, ης, id. τὸ ταμιεῖον, ου, Plut.
Repotia, τὰ ἐπαύλια, ων, Suid.

Repræsentatio, ἡ ὑποτύπωσις, εως, ἡ παράστασις, εως, Maccab.

Repræsento, παρίστημι, spectatoribus, ἐπιδείκνυμαι τοῖς θεαταῖς, Lucian. aliquem, εἰκάζω τινὰ, Dem. res, ac si gestæ ita essent, δείκνυμι τὰ ῥηθέντα, ὡς ῥηθέντα, Achil. Tat.

Reprehendo, ἀντιλαμβάνομαι, Plat. ἐπιλαμβάνομαι, Lucian. culpo, καταμέμφομαι, peccata, ἐπιτιμάω τοῖς ἁμαρτάνουσι, Isocr. amicos, ἐπιπλήττω τοῖς φίλοις, id. alium, ψέγω ἕτερον, Plut. μέμφομαι ἑτέρῳ, Dem. Confer *Criminor*, *Arguo*.

Reprehensibilis, μωμητὸς, τὴ, τὸν, ὁ ϗ ἡ ἐπιμέμπτος.

Reprehensio, ἡ ἐπιτίμησις, εως, LXX. ἡ καταδρομὴ, ῆς, Dion. Hal. ἡ μέμψις, εως, Dem reprehensione dignus, ἐλεγκτὸς, ὴ. όν.

Reprehensor, ὁ ἐπιπλήκτων, οντος, Isocr. ὁ φιλοτιμητὴς, οῦ, Dem. ὁ μῶμος.

Reprimo, ἐφίημαι, Plut. iram, κατέχω ὀργὴν, Aristot. aliquem, πείθω τινὰ, Plut. linguam κρατέω τῆς γλώττης, id. aliquem, ne faciat, πείθω τινὰ μὴ ποιεῖν, Thuc.

Reprobo, ἀποδοκιμάζω, artes, τέχνας, Isocr aliquem, ἀδικεῖν τινὰ, N. T. τὶ, Plut.

Reprobus, ὁ ϗ ἡ ἀδόκιμος.

Reptilis, ἑρπετὸς, Philo. ἑρπυστικὸς, Diosc.

Repudiatio, ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, Poll. ἡ ἀπόπεμψις, εως, Dem.

Repudio, ἀποπέμπομαι, uxorem, τὴν γυναῖκα, Plut. *reprobro*. Confer *Reprobro*.

Repudium, τὸ ἀποστάσιον, υ, N. T. libellus repudii, βιβλίον ἀποστασίου, ibid. γράμμα ἀπολυτικὸν, Theophyl.

Repuerasco, ἀνανηπιάομαι, ἀνανηπιάζομαι.

Repugnanter, ἐναντίως, Aristot.

Repugnantia, ἡ ἀντίστασις, εως, Philo. ἡ ἐναντιότης, ητος, id.

Repugno, ἐναντιόω, alicui in aliquo, τινὶ εἴς τι, Thuc. alicui, ἀντιμάχομαί τινι, Al. Aphr. ἀντικαθίσημί τινι, Thuc. ἀντίκειμαί τινι, Aristot. ἀντιστάτομαί τινι, Xen.

Repullulasco, seu Repullulo, ἀναβλαστάνω, Plat.

Repulsa, ἡ ἀποχειροτονία, ας, Dem. ἡ ἀνάπυσις· repulsam fero, ἀποδοκιμάζομαι, Xen. alicujus, ἀπελαύνομαί τινος, Isocr. in nuptiis, τῶ γαμῶ, Dem. nullam ferre ab aliquo, οὐκ ἀτυχεῖν τι ἔκ τινος, Ælian.

Repurgatio, ἡ ἀποκάθαρσις, εως, Thuc.

Repurgo, ἀναπαθαίρομαι τὶ, Plut.

Reputatio, ὁ διαλογισμὸς, οῦ, N. T.

Reputo, ἐκλογίζομαι, Dem. res, λογίζομαι τὰ πράγματα. Dem. aliquid cum æquitate, ἐπισκοπῶ τι δικαίως, id. Confer *Considero*.

Requies, idem quod *Quies*.

Requiesco, ἀναπαύομαι, ab aliquo, ἔκ τινος, Lucian. Confer *Quiesco*.

Requiro, ἀναζητέω τι, Plat. Confer *Quæro*.

Res, τὸ πρᾶγμα, Dem. τὸ ἔργον, id. adversæ, ἡ δυσχία, ας, Isocr. bellicæ, τὰ τῦ πολέμυ, Xen. fortuitæ, τὰ παρὰ τῆς τύχης δοθέντα, Lucian. controversæ, τὰ ἀμφισβητούμενα, ων. Dem. familiaris, ἡ οἰκία, ας, τὰ οἰκεῖα, ων· gestæ, τὰ πεπραγμένα, ων, Dem. præclare, gestæ, τὰ καλῶς πραχθέντα, Isocr. sacræ, τὰ ὅσια, ων, Dem. re ipsa expertus et edoctus, ἔργῳ πειραθεὶς ϗ διδαχθεὶς, Dem. res ipsa indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τῦτο δηλοῖ, id. verbis et re, λόγῳ ϗ ἔργῳ, Isocr. rem cum aliqua habere, ὁμιλεῖν τινι, Ælian. e re nata, ἐν παρατυχόντι, Thuc. non abs re, οὐκ ἀπικότως, Lucian. Res publica, vide *Respublica*.

Resalutatio, ὁ ἀντασπασμὸς, ῦ.

Resaluto, ἀντασπάζομαι, aliquem, τινὰ, Plat ἀντιδεξιόομαί τινα, Xen.

Resarcio, ἀκέομαι τὶ, Lucian. ἀναῤῥάπτω.

Rescindo, ἀναχίζω.

Rescisco, μανθάνω, ex aliis, παρὰ τῶν ἄλλων, Plat.

Rescribo, ἀντιγράφω, ad aliquem, πρός τινα.

Rescriptum, ἡ ἀντ.γραφὴ.

Reseco, ἀποτέμνω.

Resectio, ἡ ἀποτομὴ, ῆς.

Resegmen, τὸ ἀπότμημα. ατος, Hesych.

Resero, ἀνοίγω, Xen. Confer *Aperio*.

Reservo, διαφυλάττω, Xen. διατηρέω.

Reses, σχολαῖος, αία, αῖον. Confer *Piger*.

Resideo, καθιζάνω, super aliquid, ἐπί τι, Isocr. καθίζομαι ἐπί τι, Thuc. apud aram, καθίζω ἐπὶ τὸν βωμὸν, id

Residia, ἡ ἀργία, Dem. Confer *Pigritia*.

Residuus, λοιπὸς, Dem. Confer *Reliquus*.

Resigno, ἀποσφραγίζω, Laërt. epistolam, ἀπολύομαι ἐπιστολὴν, Plut.

Resilio, ἀναπηδάω, Aristoph. ἀναῤῥώσκω.

Resina, ἡ ῥητίνη, ης, Gal.

Resinaceus, seu Resinosus, ὁ ϗ ἡ ῥητινώδης, ους, Diosc.

Resipio, seu Resipisco, μετανοέω, Xen. ἀναφρονέω

Resisto, ἐφίσαμαι, Synes. ἀντιπράττομαί τινι, Xen. ἐναντίομαί τινι, Thuc. Confer *Repugno*.

Resolvo, ἀναλύω τι, Aristot. καταλύω τι, Thuc.

Resolutio, ἡ ἀνάλυσις, εως, Athen.

Resolutorius, ἀναλυτικὸς, ὴ, όν, Aristot.

Resonabilis, ἀναφθεγγόμενος, ένη, ενον.

Resonanter, κλαγγηδὸν.

Resonantia, ἡ ἠχὼ, όος, Al. Aphr. τὸ ἀπήχημα, Bas.

Resono, ἀντηχέω.

Resorbeo, ἀναῤῥοφέω.

Respectus, ûs, ἡ ἐπίσκεψις, εως.

Respergo, ῥαντίζω, διαῤῥαίνω.

Respersio, ὁ ῥαντισμὸς, ἡ ἐπίῤῥανσις.

Respicio, ἀποβλέπω πρός τινα, Æschin. ἀφοράω εἴς τι, Plat.

Respiratio, ἡ ἀνάπνευσις, εως, Aristot. ἡ ἀναπνοὴ, ῆς, Plat.

Respiro, ἀναπνέω, Plat. ad me redeo, ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν, Isocr.

Resplendeo, ἀπαστράπτω.

Respondeo, ἀνταποκρίνομαί τινι, Dem. πρός τι, id. ad duo. λόγον δίδωμι δυοῖν, id. expedite et simpliciter, ἀποκρίνομαι ῥαδίως ϗ ἁπλῶς, Dem. summa cum æquitate et verissime, δικαιότατον ϗ ἀληθέστατόν τι, id. pro aliquo, ἀντὶ τοῦ τινος, Isocr. objectioni, ἀπαντάω τοῖς ἐγκαλοῦσι, id.

Responsio, seu Responsum, ἡ ἀπόκρισις, εως, justa et utilis, δικαία ϗ συμφέρουσα, Dem. responsum do, ποιοῦμαι, δίδωμι, ἀποδίδωμι ἀπόκρισιν, Dem.

Respublica, ἡ πολιτεία, ας, Dem. τὰ κοινὰ, ῶν, id. remp. constituere, πολιτείαν καθίσασθαι, id. accedere ad remp. προσέρχεσθαι πρὸς τὰ κοινὰ, id. optime administrare sive gubernare remp. κάλλιστα διοικεῖν τὴν πόλιν, id. πράττειν τὰ κοινὰ, id.

Respuo, ἀποπτύω, Eurip. ἀποβάλλω τι.

Restagno, λιμνάζω, Bas.

Restauro, ἐπισκευάζω τὶ, Plat.

Resticula, τὸ σχοινίον, υ, Plut.

Restinctio, ἡ ἀπόσβεσις, ἡ σβέσις, Aristot.

Restinguo, ἀποσβέννυμι, Plut. σβέννυμι, Plat. ἀποσβέω, Aristot.

Restio, ὁ καλωτρίφος, υ, Plat.

Restis, ὁ vel ἡ σχοῖνος, υ, ὁ κάλως, ω.

Restituo, ἀποδίδωμι, alicui aliquid, τινί τι, Dem. in pristinum dignitatis gradum, προάγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν, Isocr. in statum antiquum seu integrum, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἄγω, Aristot. in regnum, ἐπάγω ἐπὶ βασιλείαν, Thuc. collapsam remp. ἐπανορθόομαι τὴν πολιτείαν, Aristot καταρθόω τὴν πόλιν, Isocr.

Restitutio, ἡ ἀποκατάστασις, εως, Greg.

Resto, ὑπολείπομαι, Thuc. restat, λοιπὸν, sc. ἐστὶ, Isocr. quod restat, τὸ λοιπόν.

Restringo, κατασίλλω.

Resumo, ἀναλαμβάνω. Confer *Recipio*.

Resuo, ἀναῤῥάπτω.

Resupinatio, τὸ ὕπτιασμα, ατος, Æschyl.

Resupino, ἐξυπτιάζω, me, ἐμαυτὸν, Lucian.

Resupinus, ὕπτιος, ία, ιον, Lucian. sum, ἐξυπτιάζω, Aristot.

Resurgo, ἀνίσαμαι, Plut.

Resurrectio, ἡ ἀνάστασις, εως, a mortuis, ἐκ νεκρῶν, N. T. ἡ ἔγερσις, εως, ibid. resurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα, Naz.

Resuscito, ἀναιγίζω, Dem.

Retardatio, ἡ ἀναβολὴ, ῆς, ἡ μέλλησις, εως, Thuc. τὸ μέλλημα, Æschin.

Retardo, βραδύνω. Confer *Remoror*, *Differo*.

Rete, τὸ ἀμφίβληστρον, υ, LXX. ἡ ἄγκυς, υος, Xen. ἡ σαγήνη, Aristid. τὸ δίκτυον.

Retego, ἀνακαλύπτω, Dion. Hal.

Retentio, ἡ ἐπίσχεσις, εως, ἡ ἐποχή.

Retexo, ἀνυφαίνω.

Reticentia, ἡ ἐκλιμυΐα, ας, Plut. ἡ ἐκγλωττία, ας, Lucian. ἡ ἀποσιώπησις.

Reticeo, σιωπάω τι, Laërt. ἀποσιωπάω τι, Lucian κατασιωπάω τι, Aristot

Reticulum, τὸ δικτύδιον, υ, *vitta muliebris*, ὁ κικρύφαλος, υ, Lucian.

Retinaculum, τὸ ἔχμα, Naz. τὸ στῖσμα.

Retineo, κατέχω τινὰ, Plat. apud me, συνέχω, Dion Hal.

Retorqueo, ἀναστρέφω, Euripid. ἐπιστρέφω τι, Thuc.

Retractatio, ἡ παλινόρθωσις, εως, Dem palinodia, ἡ παλινῳδία, ας, Isocr.

Retractio, ἡ ἀνέλκη, ῆς, Plut.

Retracto, ἀναπραγματεύομαι, palinodiam cano, παλινῳδέω, Lucian.

Retraho ἀνέλκω, aliquid ad me τι πρὸς ἐμὲ, Herodot. manum, ἀναστέλλω πάλιν τὴν χεῖρα, Aristoph.

Retribuo, ἀνταποδίδωμι, aliquid alicui, τί τινι, Thuc. ἀμείβομαι, pro aliqua re, ἀμοιβὴν ἀποδίδωμί τινί τινος, Lucian. Confer *Reddo*.

Retributio, ἡ ἀνταπόδοσις, εως, LXX. ἡ ἀντίδοσις, εως, id.

Retrimentum, τὸ πίσμα, ατος, Galen. τὸ ἐκπίσμα, ατος, Diosc.

Retro, ὄπισθεν, Xen. perrepo, ὀπίσω διεξέρπω, Aristot.

Retroago, ἀναποδίζω τινὰ, Æschin.

Retrocedo, ἀναχαζω, ὀπίσω ἄπειμι, Lucian. ἐπὶ πόδα ἀναχωρέω, id. ἐπὶ πόδα ἀναχωρέω, Aristid.

Retroeo, seu Retrogradior. Vide *Retrocedo*.

Retrogradus, ἀναποδίζων, Herodian. ὀπισθοπόρος.

Retrorsum, ἐπὶ πόδα, Xen. ὀπισθοφανῶς.

Retrudo, ἀμβλύνω, Plut. ἀναστομ.ζω.

Revalesco, ἀναῤῥώννυμι.

Reveho. Confer *Reporto*, *Refero*.

Revelatio, ἡ ἀνακάλυψις, εως, ἡ ἀποκάλυψις, εως, N. T.

Revello, ἀποσίλλω τὶ, Plut. περιτίλλω, Lucian.

Revelo, ἀνακαλύπτω, Synes. ἀποκαλύπτω, Plut.

Revenio, idem quod *Redeo*.

Revera, ὄντως, Dem ὡς ἀληθῶς, id. ἀληθεῖ λόγῳ, Xen.

Reverbero, ἀντιτυπίω.

Reverendus, ὁ ϗ ἡ αἰδέσιμος, υ, Laërt. ὁ ϗ ἡ σεβάσμιος.

Reverenter, αἰδημόνως, Xen. σεμνῶς.

Reverentia, ἡ αἰδὼς, όος, regis, τῦ βασιλέως, Plut. Dei, ἡ θεραπεία περὶ Θεὸν, Isocr. τὸ αἰδέσιμον, υ, Lucian.

Revereor, αἰσχύνομαι, Deum, Θεὸν, Dem. patrem, πατέρα, id. senes, αἰδοῦμαι τὰς πρεσβυτέρας, Xen. aliquem, αἰδῶ ἔχω τινί.

Reversio, ἡ ἀναστροφὴ, ῆς, Xen. ἡ κάθοδος, υ, Dem. ἡ ἀναχώρησις, εως, id.

Reverto, seu Revertor, ἀναστρέφω, ex insula, ἐκ νήσυ, Dem. domum, ἔρχομαι ἐπὶ τὸν οἶκον, id. in regnum, κατέρχομαι εἰς τὴν βασιλείαν, id. Confer *Redeo*.

Revincio, ἀναδισμεύω.

Réviresco, ἀναθάλλω, LXX.

Reviso, ἀποσκέπτομαι, Herodian. ἐπισκοπέω, Isocr.

Revivisco, ἀναζιόω, Lucian. ἀναζιώσκομαι, Plat. ἀναζάω, N. T.

Revocabilis, ὁ ϗ ἡ ἀνάκλητος, υ, Dion.

Revocatio, ἡ ἀνάκλησις, εως, ἡ ἀνακάλησις, εως, Gal.

Revoco, ἀνακαλέω, aliquem, τινὰ, Thuc. in memoriam, ἀναπολέω, Dion. Hal. aliquid alicui, ὑπομιμνήσκω τί τινί, Dem. retracto, accusationem, ἀναιρέω τὰ κατηγορημένα, Lucian. pedem, ἀναποδίζω, Herodian.

dian. recanto, παλινῳδέω, Lucian. ad vitam, ἀναβιόομαι, Plat.
Revolo, ἀναπέτομαι.
Revolubilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνακύλιστος, ὁ.
Revolvo, ἀνακυλίω, ἀνακυκλόω, Damasc. ἀποκυλίω, Lucian. mente, quæ dicta sunt, ἀνακυκλέω πρὸς ἐμαυτὸν τὰ εἰρημένα, Naz.
Revolutio, ἡ ἀνακύκλησις, εως.
Reus, αἴτιος, ία, ιον. alicujus rei, τινὸς, Dem. ὁ ἢ ἡ ἔνοχος, ὁ, τινός· reum facere aliquem, παῖν τινα ὑπόδικον, id. ὑπεύθυνον se ipsum, καθιστάναι ἑαυτὸν ὑπεύθυνον deprehendere, λαμβάνειν τινὰ ὑπεύθυνον esse, αἴτιον εἶναι dimittere, ἀφιέναι, id.
Rex, ὁ βασιλεὺς, έως, Xen.
Rheda, τὸ ζυγος, ους, Plat. malaris, ἡ ἀπήνη, ης. Paus.
Rhedarius, ὁ ζευγηλάτης, ου.
Rhetor, ὁ ῥήτωρ, ορος, Dem. ὁ σοφιστὴς, οῦ, Lucian. ὁ τεχνογράφος, ου, Dion. Hal.
Rhetorica, ἡ ῥητορικὴ, ῆς, Aristot.
Rhetorice, ῥητορικῶς, Æschin.
Rhetoricus, ῥητορικὸς, ὴ, όν, Aristot.
Rhinoceros, ὁ ῥινόκερως, ωτος, Æl.
Rhombus, ὁ ῥόμβος, ου.
Rhoncisso, ῥέγχω, Gal.
Rhonchus, ὁ ῥίγχος, ου. Gal.
Rhythmicus, ῥυθμικὸς, ὴ, όν, Plut.
Rhythmus, ὁ ῥυθμὸς, οῦ. Aristot
Ricinus, ὁ κρότων, ωνος, ὁ κυνορραϊστὴς, οῦ, Aristot. τὸ κίκι, εως, Diosc.
Rictus, τὸ χάσμη, ατος, τὸ χάσμημα, ατος, Aristoph.
Rideo, γιλάω. mecum, ἐμαυτῷ, Xen de aliquo, vel aliqua re, ἐπί τινι id. valde suaviter, μάλα ἡδὺ, Lucian. Confer *Risus*, item *Derideo, Irrideo*.
Ridicule, καταγιλάστως, Xen. γιλοῖως, Aristot
Ridiculus, γιλοῖος, α, ον. Plat. ὁ ἢ ἡ καταγίλαστος, ου, Plat. sum, καταγιλάομαι, Plat.
Rigatio, τὸ διῦμα, ατος, ἡ ἄρδευσις.
Rigeo, ῥιγόω, Lucian.
Rigesco, σκληρύνομαι.
Rigidus, ῥίγιος, α, ον, Diosc.
Rigo, διύω, Plat. βρίχω.
Rigor, τὸ ῥῖγος, ους, Xen.
Rima, ἡ κλειθρία. Lucian. ἡ ὀπὴ. ἡ σχίζα.
Rimor, ἰχνεύω, Xen. ἰξιτάζω τι, Isocr.
Rimosus, ὁ ἢ ἡ κλειθριώδης, ους.
Ringo, seu Ringor, τὴν ῥῖνα συσπίλλω.
Ripa, ἡ ὄχθη, ης, Plut. ἡ ἀκτή.
Ripula, τὸ ὀχθίδ.ον, ου.
Risus, ὁ γίλως, ωτος, Dem. effusus, ὁ καγχασμὸς, οῦ. Cl. Al. γίλως πλατὺς, Synes. rem in risum converto, πρᾶγμα εἰς γίλωτα ἐμβάλλω, id. risum moveo alicui, γίλωτα παρέχω τινὶ, Plut. contineo, κατέχω, Xen. magnum excito, ποιέω πολὺν, Plat. risui habeo aliquid, εἰς γίλωτα ἔχω τι, Philo. sine risu, ἀγιλαστὶ, Lucian.
Rite, ἐνόμως, Dem. καλῶς. διον-ως.
Ritus, ὁ θεσμὸς. οῦ. Dion. Hal. sacri, αἱ τελεταὶ, ῶν, id. εἱ θεσμοὶ ἱεροὶ. Plut. patrii, τὰ πάτρια, ων, Dem. ritu ferarum, δίκην θηρίων, Dion. Hal
Rivalis, ὁ ἀντιρροὴς, οῦ. Aristot. ὁ ἢ ἡ ἀντίζηλος, ου, Sir. ὁ ἢ ἡ ζηλότυπος, ου, Jos. ζηλοτυπέων, f. ησα, Diod. Sic.
Rivalitas, ἡ ζηλοτυπία, ας. Diod. Sic.
Rivulus, τὸ ῥυάκιον, ἡ διῶδος ὑδάτων, LXX
Rivus, ὁ ῥύαξ, ακος, sanguinis, αἵματος, Aristid. aquarum. ὁ ἀγωγὸς ὑδάτων, Herodian.
Rixa, ἡ ἔρις, ιδος, Xen. ἡ ἐρίδια, ας, N. T. Confer *Contentio, Jurgium*.
Rixor, ἐρίζω. cum aliquo, τινὶ. Lucian. de aliqua re, περί τινος, Isocr. Confer *Contendo*.
Rixosus, ἐριστικὸς, ὴ. όν, Lucian.
Roboreus, δρύινος, ίνη, ινον.
Roboro, ἐπισχύω, Xen. σθενόω, LXX. κρατύνω, ἰσχυρίζω, ῥώννυμί τι, Dem. ἐπιῤῥώννυμί τι, id.
Robur, ἡ δρῦς, ὁς· ἡ δρῦς ἀγρία, animi, ἡ ἀρετὴ, ῆς, Dem. corporis, ῥώμη, ης, Aristot.
Robuste, ἐῤῥωμένως, Dem. εὐρώστως, id.
Robustus, ἐῤῥωμένος, ένη, ενον, Dem. ὁ ἢ ἡ εὖ ῥωστος, ου, id. ἰσχυρὸς, ὰ, όν, id. nemini robore corporis cedens, οὐδενὶ τῷ σώματι ἐῤῥωστότερος γινόμενος, id.
Rodo, διατρώγω, Chrys. παρατρώγω τι, Laert.
Rogatio, petitio, ἡ δέησις, εως, Dem. ἡ αἴτησις, εως, idem. interrogatio, τὸ ἐρώτημα, ατος, Aristot. Confer *Preces, Petitio, Interrogatio*.
Rogito, πολλὴν δέησιν ποιέομαι.
Rogo, δέομαι, Dem. Confer *Oro*, ἐρωτάω, Dem. Confer *Interrogo*.
Rogus, ἡ πυρὰ, Plut ἡ πυρκαϊὰ, Laert.
Roma, ἡ Ῥώμη, ης, Plut.
Romane, Ῥωμαϊστὶ, Plut.
Romanus, Ῥωμαῖος, αία, αῖον, Plut. Ῥωμαϊκὸς, ὴ. όν, id.
Ronchus. Vide *Rhonchus*.
Roratio, ὁ δροσισμὸς, οῦ.
Roro, δροσίζω, ψακάζω, Athen.
Rorulentus, seu Roscidus, a, um, ὁ ἢ ἡ δροσώδης, εος, Naz. ὁ ἢ ἡ ἔνδροσος, ου, Cl. Al. δροσερὸς, ρὰ, ρὸν
Ros, ἡ δρόσος, ου, Aristot. ἡ δροσία, ας, Lucian ἡ ἕρση.
Rosa, τὸ ῥόδον, ου, Plut.
Rosaceus, ῥόδινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, Athen.
Rosarium. ὁ ῥεδὼν, ῶνος, Theophr. ἡ ῥοδωνιὰ, ᾶς, Ammon.
Roscidus. Vide *Rorulentus*.
Rosetum, ἡ ῥοδωνιὰ, ᾶς. Suid.
Roseus, ῥόδιος, ία, ιον, unguentum, μύρον, Aristot.
Rosio, ὁ δηγμὸς, οῦ, Diosc. ἡ βρῶσις, εως, N. T.
Rosmarinus, ἡ λιβανωτὶς, ίδος, Diosc.
Rostellum, τὸ ῥαμφίδιον, τὸ ῥυγχίον, Athen.
Rostratus, ῥυγχωτὸς, ὴ, όν navis, ναῦς χαλκήρης, Plut.
Rostrum, τὸ ῥόγχος, ους, Athen. avis, τὸ ῥάμφος, εος, id. muscæ, ἡ προβοσκὶς, ίδος, Lucian. navis, τὸ ἔμβολον, ου, Polyb. τὸ χάλκωμα, Plut. τὸ ἀκροστόλιον, Strabo. Rostra in foro Romano, τὰ ἐμβολα, ων, Dion Hal.
Rota, ὁ τροχὸς, οῦ, Xen. qua aqua hauritur e puteo, ἡ τροχιλία, ας. Aristot. ἡ τροχιλία, ας, Polyb. rota torqueo, τροχίζω, Aristot. contundo, τρόχω καταγινῶ.
Roto, γυρόω, καττατροχάζω.
Rotula, ὁ τροχίσκος, ου, Gaza.
Rotundatio, ἡ στρογγύλωσις, εως, τὸ σφαίρωμα, ατος.
Rotunde, στρογγύλως, Plut.
Rotunditas, ἡ στρογγυλότης, ητος, ἡ περιφέρεια, ας, Herodian.
Rotundo, στρογγυλόω, Al. Aphr. σφαιρόω.
Rotundus, στρογγύλος, ύλη, ύλον, Diosc. ὁ ἢ ἡ ἔγκυκλος, Paus. ὁ ἢ ἡ περιφερὴς, έος, lapis, λίθος, Herodian.
Rubedo, ἐρυθρότης, ητος.
Rubefacio, ἐρυθραίνω, Herodian. ἐπιφοινικίζω, Lucian.
Rubefio, ἐρυθραίνομαι, Herodian. ἐρυθριάω, Lucian. ἐρυθριάω, Plat.
Rubeo, ἐρυθέω, Lucian.
Ruber, ἐρυθρὸς, ὰ, όν, Dem.
Rubesco, ἐρυθριάω, Plat.
Rubeta, ὁ φρῦνος, ου, Diosc.
Rubeus, ἐρυθρὸς, ὰ, όν Dem.
Rubicundus, idem quod *Ruber*.
Rubiginosus, ὁ ἢ ἰώδης, εος.
Rubigo, ὁ ἰὸς, οῦ, ferri, σιδήρου, Diosc. frumenti, ἡ μίλτος, Paus. ἡ ἐρυσίβη, LXX.
Rubor, τὸ ἐρύθημα, τὸ ἐρύθεμα.
Rubrica, ἡ μίλτος, ου, Diosc. τὸ μίλτινον, ου, Plut. rubrica tingo, μιλτόω.
Rubriceta, τὸ ἀ.δριξίλον, ου.
Rubricosus, ὁ ἢ ἡ μιλτώδης, εος, Diod. Sic.
Rubus, ἡ βάτος, Diosc.
Ructatio, ὁ ἐρυγμὸς, Aristot.
Ructo, seu Ructor, ἐρεύγομαι, Al. Aphr. ἐρυγγάνω, acidum, ὀξυρεγμιάω, Diosc.
Ructuosus, ἐρευκτικὸς, ὴ, όν, Diosc.
Ructus, ûs, ὁ ἐρυγμὸς, οῦ. Aristot. acidus, ἡ ὀξυρεγμία, ας, Hippocr.
Rudens, ὁ κάλως, ω, Eustath.
Rudero, κατιρείπω, Plut.
Rudicula, ὁ σταβὶς, ίδος, Poll.
Rudimentum, τὸ προπαίδευμα, Phil. ἡ προπαιδία, Cl. Al ἡ στοιχείωσις, Bas.
Rudis, e, ὁ ἢ ἡ ἀπαίδευτος, ου, Dem. Confer *Indoctus, Ineruditus*.
Rudis, ἡ στάθη, τος, Diosc.
Ruditas, ἡ ἀπειρία, ἡ ἀμαθία.
Ruditus, ὁ ὄγκησις, Æliau. ἡ βόμησις, εως, Poll
Rudo, βρομάομαι, Paus. ὀγκάομαι.
Rudus, τὸ ἐρείσιον, ου, Paus.
Rufus, πυῤῥὸς, ὰ, όν. Diod. Sic.
Ruga ἡ ῥυτὶς, ίδος, Plat. frontis caperatæ, ἡ ἀμαρυγὴ, ῆς, Poll.
Rugio, βρυχάομαι, ὠρύομαι, Dion. Chrys. βρεμάω.
Rugitus, τὸ βρύχημα. ατος, ὁ βρυχηθμὸς, οῦ, τὸ βρύγμα, ατος, LXX. ὁ βρυγμὸς λέοντος, id.
Rugo, ῥυτιδόω, Aristot.
Rugositas, ἡ ῥυσσότης, ητος, Plut.
Rugosus, ὁ ἢ ἡ ῥυτιδώδης, εος, ῥυσσὸς, ὴ, όν, Lucian.
Ruina, ἡ ὑπόπτωσις, εως, Hesych. Confer *Casus*. ruinæ, *rudera*, τὸ ἐρείπιον, ου, Paus. et rudera muri, τὰ ἐρείπια τοῦ λείψανα τείχους, Herodian. ruinam minari, μέλλειν καταλισθαίνειν, Ælian.
Ruinosus, ὁ ἢ ἡ ἐρίψιμος, ου, tectum, στέγος, Eurip. ὁ ἢ ἡ πτώσιμος.
Ruma, ὁ μαστὸς, οῦ, Aristot.
Rumex, τὸ λάπαθον. ου, Diosc.
Ruminatio, τὸ μηρύκημα, ατος, Plut. ὁ μηρυκισμὸς, οῦ, Greg.
Rumino, μηρυκάομαι, Aristot. ἀναμηρυκάομαι, Lucian. μηρυκάζω, Aristot. animo revolvo, ἀναπολίω, Dion Hal. πρὸς ἐμαυτὸν ἀνακυκλίω, seu ἀναστυλίττω, Lucian.
Rumor, ἡ ἀκοὴ, ῆς, LXX. ἡ φήμη. ης, Dem. multus est circa Thessaliam et ubique, πολὺς ἐστι λόγος κατὰ Θετταλίαν ἢ πανταχῆ, Dem. pervulgatus est de aliquo, λόγος πολὺς ἐστι περί τινος, id. est sparsus, λόγος διῆλθεν, Plat. rumorem spargere, διασκιδάσαι φήμην, Herodian. διαδιδόναι φήμην, Polyb. διασπείρειν λόγον, Xen rumores spargi, φήμας λίγεσθαι, Dion. Hal. leves et incerti, φῆμαι μετέωροι ἢ ἀδίσκητοι, id. Confer *Fama*.
Rumpo, ῥήγνυμι, vocem, φωνὴν, Dem. aliquid, σχίζω τι, Xenoph. vincula, διαῤῥήσσω τὰ δεσμὰ. N. T.
Rumusculus. τὸ ῥυλλίδιον, ου.
Runcatio, ὁ βοτανισμὸς, οῦ.
Runcina, τὸ δορυδρέπανον, ου.
Runco, βοτανίζω.
Ruo, πίπτω, Xen. in pejus, τρέπομαι εἰς χεῖρον, id. κλίνω ἐπὶ τὸ χεῖρον, id.
Rupes, ἡ ἀκρότομος, ου, LXX. πέτρα ἀκρότομος, Lucian.
Ruptio, ἡ ῥῆξις, εως, Aristot. τὸ ῥῆγμα.
Ruralis, ἀγροικος, η, ον, Lucian. ἄγριος, ία, ιον, Xen.
Rursum, seu Rursus, αὖ, Dem quum illa decessisset, rursus patris consobrinam duxit, ἀπολιπούσης ἐκείνης, αὖθις ἠγάγετο ἀνεψιὰν τῷ πατρὶ, Dion. Hal
Rus, ὁ ἀγρὸς, οῦ. Dem. abeo, εἰς ἀγρὸν ἀπέρχομαι, id. *ruri* vivo, ἐν ἀγρῷ οἰκέω, id. *rure* redeo, ἐξ ἀγροῦ ἐπανέρχομαι, id.
Ruspor, ἐξερευνάω, ἐρευνάω, Xen.
Rusticanus, ἀγροικικὸς. ὴ, όν, Max. Tyr.
Rusticatio, ἡ ἀγραυλία, ας.
Rustice, ἀγροίκως, ago, ἀγροικίζομαι, Plat.
Rusticitas, ἡ ἀγροικία, Aristot. ἡ ἀγριότης, Plat. ἡ ἰδιωτία, Lucian.
Rusticor, ἀγραυλίω, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω, διαιτάω, Dion. Hal.
Rusticus, ἄγροικος, η, ον, Lucian. ἄγριος, ία, ιον, Aristot.
Ruta, τὸ πήγανον, ου, Diosc.
Rutaceus, πηγάνινος, ίνη, ινον, Aret
Rutilesco, ξανθίζομαι, Athen.
Rutilo, πυῤῥάζω, N. T.
Rutilus, πυῤῥὸς, ὰ, όν, Plat.
Rutrum, ἡ σκαπάνη, ης, Theophr. τὸ σκαφεῖον, ου, Plut.

S.

SABBATUM, τὸ σάββατον, υ, N. T.
Sabina, τὸ βράθυ, υος, Diosc.
Sabulosus, ὁ ᾗ ἡ ψαμμώδης, εος.
Sabulum, ἡ ψάμμος, υ, Lucian.
Saburra, τὸ ἔρμα, ατος, Aristot.
Saburro, ἐρματίζω, Plut.
Saccharum, τὸ σάκχαρ, αρεος, Galen. τὸ σάκχαρον, υ.
Sacculus, τὸ θυλάκιον, Athen. τὸ σάκκιον, Poll.
Saccus, ὁ σάκκος, LXX. ὁ θύλακος, Athen.
Sacellum, τὸ ναΐδιον, υ, Xen.
Sacer, ἱερὸς, ὰ, όν, mons, ὄρος, Dem. alicui, τινὸς, Plut.
Sacerdos, ὁ ἱερεὺς, έως, Dem. ὁ ἱεροποιὸς, οῦ, id. ὁ ἱερείτης, υ, Plat.
Sacerdotalis, e, ἱεροφαντικὸς, ὴ, όν, Plut. ἱερατικὸς, ὴ, όν, Aristot.
Sacerdotissa, ἡ ἱέρεια, ας, Plut.
Sacerdotium, ἡ ἱερατία, ας, Aristot. τὸ ἱεράτευμα, ατος, id. ἡ ἱερωσύνη, ης, Dem.
Sacramentum, τὸ μυστήριον, υ, N. T. jusjurandum, ὁ ὅρκος, υ, Dem. Confer *Juramentum.*
Sacrarium, τὸ ἱεροφυλάκιον, υ, τὸ ἱερατεῖον, υ, Theodor. τὸ ἄδυτον.
Sacrificatio, ἡ ἵερευσις, εως.
Sacrificium, ἡ θυσία, Isocr. τὸ θῦμα, Dem. τὸ ἱερεῖον, id. facio alicui, θυσίαν ποιέω τινὶ, Dem. perficio, ἐπιτελέω, id. offero, θύω θυσίαν· sacrificio honoro aliquem, τιμάω τινὰ θυσίᾳ· adficior, ἀξιόομαι θυσίας· occupatus sum, εἰμὶ ἐν θυσίᾳ, id.
Sacrifico, θύω, Deo, Θεῷ, Dem. ritu patrio, κατὰ τὰ πάτρια θύομαι τὰ ἱερὰ, id.
Sacrificulus, ὁ ἱερεκοῖος, Dem. ὁ ἱεροφάντης.
Sacrificus, ἱερατικὸς, ὴ, όν, Aristot.
Sacrilegium, ἡ ἱεροσυλία, Plut. ἡ θιοσυλία, Ælian. pecunias per sacrilegium e templis auferre, ἐξ ἱερῶν συλᾶν τὰ χρήματα.
Sacrilegus, ὁ ᾗ ἡ ἱερόσυλος, υ, N. T.
Sacro, ἱερόω, aliquid Deo, τι Θεῷ, Herodian ἱεροποιέω, Cl. Al. καθοσιόω.
Sacrosanctus, ὁ ᾗ ἡ πανάγιος, υ.
Sæpe, πολλάκις, Dem. sæpius, πλειονάκις, id.
Sæve seu Sæviter, ἀπροσοίτως, Isocr. ἀπηλιγίως.
Sævio, ἀγριαίνω, Plut. in aliquem, χαλεπαίνω πρός τινα, Xenoph.
Sævitia, ἡ δεινότης, Isocr. Confer *Crudelitas.*
Sævus, ὠμὸς, ὴ, όν, Dem. χαλεπὸς, ὴ, όν, idem. Confer *Crudelis.*
Saga, ἡ μάγος, Lucian ἡ φαρμακὶς, id.
Sagacitas, ἡ ἀγχίνοια, ας, Aristot.
Sagaciter, εὐμηχάνως, Aristot. ἀγχινόως, id.
Sagatus, χλαμυδωτὸς, ὴ, όν.
Sagax, ἰχνευτικὸς, ὴ, όν, Ælian. ὁ ᾗ ἀγχίνοος, Xen. ὁ ῥινηλάτης, υ.
Sagena, ἡ σαγήνη, ης, Plut.
Sagina, ὁ σιτισμὸς, οῦ.
Saginatio, ἡ σίτευσις, εως.
Sagino, σιτίζω, canes, κύνας, Isocr. σιτεύω τινὰ, Dem. λιπαίνω.
Sagitta, τὸ τόξευμα, ατος, Dem. τὸ βίλος, εος. sagittam emitto, τοξεύω, Dem. sagitta configor, κατατοξεύομαι, N. T.
Sagittarius, ὁ τοξότης, υ, Dem. bonus, τοξεύειν ἀγαθὸς, Ælian.
Sagitto, τοξεύω, aliquem, τινὰ, Dem.
Sagulum, ἡ ἰφιερὶς, ίδος, τὸ περιθωρακίδιον, ἡ χλαμὺς, ύδος, Herodian.
Sagum, σάγος, Polyb.
Sal, ὁ ἅλς, ἁλὸς, Diosc. sales, οἱ ἅλες, ων, Plut.
Salacitas, τὸ ἀφροδισιαστικὸν, οῦ.
Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα, ας. Diosc.
Salarium, ὁ μισθὸς, Dem. ἡ μισθοφορά.
Salax, ἀφροδισιαστικὸς, όν, Aristot. ὁ ᾗ ἀσιλγὴς.
Salebra, τὸ ἔκπεμμα, ἡ χαράδρα, Thuc.
Salebrosus, ὁ ᾗ ἡ χαραδρώδης, εος, locus, τόπος, Diosc.
Salicetum, ὁ ἰτιὼν, ῶνος.
Saligneus, ἰτίνος, ίνη, ίνον, Theophr. οἰσύϊνος, ίνη, ίνον, Lucian.
Salina, ἡ ἁλυκὶς, ίδος, Strabo. ἡ ἁλὴ, ῆς, Dion. Hal.
Salinum, τὸ ἁλοδοχεῖον, υ.
Salio, i. e. *sale condio*, ἁλίζω, N. T.
Salio, i. e. *saltu*, σκιρτάω, Plat.
Saliva, τὸ σίαλον, υ, Xen. τὸ πτύελον.
Salivo, σιαλίω, πτυαλίζω.
Salivosus, ὁ ᾗ ἡ σιαλώδης, εος.
Salix, ἡ ἰτία, Theophr. ἡ οἴσος.
Salsamentarius, ὁ ταριχοπώλης, υ, Plut. ὁ ταριχευτὴς, οῦ, Herodot.
Salsamentarius, ταριχηρὸς, ὰ, όν, Diosc.
Salsamentum, τὸ τάριχος, εος, Gal.
Salse, ἁλμυρῶς, dicere, σκώπτειν.
Salsilago, seu Salsugo, ἡ ἅλμη, ης, Theophr. ἡ ἁλμυρὶς, ίδος, idem.
Salsuginosus, ὁ ᾗ ἡ ἁλμώδης, εος, Theophr.
Salsura, τὸ ταρίχευμα, ατος.
Salsus, ἁλμυρὸς, ὰ, όν, opsonium, ὄψον, Xen. ἁλυκὸς, ὴ, όν, aqua, ὕδωρ. Aristot.
Saltatio, ἡ ὄρχησις, εως, Plut ἡ χορεία.
Saltator, ὁ ὀρχηστὴς, οῦ, Lucian.
Saltatorius, a, um, ὀρχηστικὸς, ὴ, όν, Lucian.
Saltatrix, ἡ ὀρχηστρὶς, ίδος, Xen.
Saltem, ἀλλὰ, Aristot. κἄν, Herodian. τἀλάχιστον, Dem.
Salto, ὀρχέομαι, χορεύω.
Saltuarius, ὁ ὑλωρὸς, οῦ, ὁ ἀλσονόμος.
Saltuosus, ὁ ᾗ ἡ νατώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ ὑλώδης, εος, Xen.
Saltus, ἡ νάπη, ης, LXX. τὸ νάπος, Xen. τὸ ἄλσος, saltatio, τὸ πήδημα, Plut.
Saluber, ὑγιεινὸς, ὴ, όν, Plut.
Salubritas, τὸ ὑγιεινὸν, οῦ, Aristot.
Salubriter, ὑγιεινῶς, Plat.
Salve, χαῖρε, domine, ὦ δέσποτα, Xen.
Salveo, ἔῤῥωμαι, Thuc. ὑγιαίνω.
Salvia, ὁ σφάκος, υ, Diosc. silvestris, τὸ ἀλισίφακον, υ, id.
Salum, idem quod *Mare.*
Salvo, διασάζω, aliquem e periculis, τινὰ ἐκ κινδύνων, Isocr. Confer *Servo.*
Salus, ἡ σωτηρία, ας, communis omnium, κοινὴ ἁπάντων, Dem. privata, ἰδία, id. salutem alicujus curæ esse alicui, μέλειν τινὶ σωτηρίας τινὸς, Dem. alicujus commendatam habere sibi, φρονίζειν σωτηρίας τινὸς, idem. ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τινὸς, id. κρίνειαν ποιεῖσθαι περὶ σωτηρίας τινὸς, id. quæro bello, ζητέω σωτηρίαν ἐκ πολέμου, idem. credo alicui, παρακατατίθημί τινι σωτηρίαν, idem. tueri alicujus, διαφορεῖν σωτηρίαν τινὸς, Dem. niti aliquo, ἐπεῖναι σωτηρίαν ἔν τινι, id. consequi, τυγχάνειν σωτηρίας, id. desperare, ἀπορεῖν τῆς σωτηρίας, id. saluti alicujus consulere, βουλεύεσθαι περὶ σωτηρίας τινὸς, idem. conferre ad salutem, ἐπιδιδόναι τι εἰς τὴν σωτηρίαν, idem. spem salutis habere in aliquo, ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχειν ἔν τινι, id. periclitari de salute, κινδυνεύειν περὶ τῶν ἰσχάτων, id. consulere saluti reip. σώζειν τὰ κοινὰ, Aristot.
Salutaris, e, ὁ ᾗ ἡ σωτήριος, υ, Plat.
Salutariter, σωτηρίως.
Salutatio, ὁ ἀσπασμὸς, N. T. ἡ πρόσρησις, Plat.
Saluto, ἀσπάζω, aliquem, τινὰ, N. T. ἀσπάζομαί τινα, Isocr. alicujus nomine, χαίρειν κελεύω παρά τινος, Synes.
Salvus, σῶος, α, ον, ager, ἀγρὸς, Dem. ὁ ᾗ ἡ ἀκέραιος, υ, urbs, πόλις, Isocr.
Sambuca, ἡ σαμβύκη, ης, Hesych.
Sambucus, ἡ ἄκτη, ης, Diosc.
Sanabilis, e. ὁ ᾗ ἰάσιμος, Plat. ὁ ᾗ ἡ ἰατὸς, Lucian. ὁ ᾗ ἡ ἰάθεραπευτος.
Sanatio, ἡ ἴασις, εως, Lucian.
Sancio. κυρόω τι. Herodot. legem, νόμον τίθημι, Isocr. νομοθετέω νόμον, Dem. ἐπιτάττω νόμον, Plat.
Sancte, νομίμως, Dem. ἁγίως, Isocr. et præclare administrare aliquid, ὁσίως ᾗ καλῶς διοικεῖν τι, Isocr. ἁγίως ᾗ σεμνῶς ἔχειν περί τι, id vivo, ἁγνεύω ἁγίως, Ælian.
Sanctificatio, ἡ ἁγιασμὸς, οῦ, N. T.
Sanctifico, ἁγιάζω, ἁγιτεύω.
Sanctimonia, ἡ ὁσιότης, ητος, Dem. ἡ ἁγιοσύνη, ης, N. T.
Sanctio, ἡ κύρωσις, εως, Plat.
Sanctitas, ἡ ὁσιότης, ητος, Dem. ἡ ἁγιότης.
Sanctuarium, τὸ ἁγιαστήριον, υ.
Sanctus, ὅσιος, ία, ον, et justa lex, ᾗ δίκαιος νόμος, Dem. ἅγιος, ία, ον, et venerandum sacrum, ᾗ σεμνὸν ἱερὸν, id. et religiosum aliquid, ὅσιον ᾗ εὐσεβές τι, id.
Sandalium, τὸ σανδάλιον, υ, Lucian. τὸ σάνδαλον, υ, Ælian.
Sandapila, τὸ νεκροφορεῖον.
Sandaracha, ἡ σανδαράχη, ης, Diosc
Sandyx, ἡ σάνδυξ, υκος, Diosc.
Sane, sine morbo, ὑγιῶς, Athen. ὑγιεινῶς, Dem. certe, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, Aristot.
Sanesco, ὑγιάζομαι, Al. Aphr.
Sanguiculus, τὸ αἱματιον, υ.
Sanguinarius, ὁ ᾗ ἡ φιλαίματος, υ, ὁ ᾗ ἡ αἱμοχαρὴς.
Sanguineus, αἱματικὸς, ὴ, όν, Al. Aphr. ὁ ᾗ ἡ αἱματώδης, εος, Galen.
Sanguinolentus, ὁ ᾗ ἡ αἱματώδης, Gal.
Sanguis, τὸ αἷμα, ατος, Galen.
Sanguisuga, ἡ βδέλλα, ης, Theocr.
Sanies, τὸ σάνιον, υ, Galen. ὁ βρόστος.
Saniosus, ὁ ᾗ ἡ ἔμπυος, υ, Dem.
Sanitas, ἡ ὑγίεια, ας, Dem. sanitati restituo, ἰξυγιαίνω τινὰ, Hippocr. confero ad sanitatem, συμφέρω πρὸς ὑγίειαν, Dem.
Sanna, ἡ χλεύη, ης, Herodian.
Sannio, ὁ χλευαστὴς, οῦ, Aristot.
Sano, ὑγιάζω, aliquem, τινὰ, Aristot. ἰξυγιαίνω τινὰ, Hippocr. Confer *Medeor.*
Sanus, ὑγιεινὸς, ὴ, όν, perfecte in corpore, τελείως ἐν σώματι, Dem. aqua, ὑγιεινὸν ὕδωρ, Aristot. ὁ ᾗ ἡ ὑγιὴς, ἐος, et salvus, ᾗ σῶς, Thuc. judex, ὑγιὴς κριτὴς, Dion. Long. sani mores, ἤθος ὑγιὲς, Plat. sanæ mentis homo, ᾧ νῷ τε ὑγιαίνει ᾗ ἔῤῥωται ἡ φρὴν, Ælian. sanus sum, ὑγιαίνω, Dem.
Sapa, ὁ οἶνος σιληρὸς, υ, Diosc.
Sapidus, ὁ ᾗ ἡ εὔχυμος, υ, ὁ ᾗ ἡ εὔστομος γεύσει, Strabo.
Sapiens, σοφὸς, ὴ, όν, aliis rebus, τὰ ἄλλα, Plat. περὶ τῶν ἄλλων, id. ὁ ᾗ ἡ ἔμφρων, φρόνιμος.
Sapienter, σοφῶς, Aristot.
Sapientia, ἡ σοφία, ας, Dem. ἡ φρόνησις.
Sapio, ὑαισθητός εἰμι, Plut. sapiens sum, φρονέω, Dem. σωφρονέω, id.
Sapo, ὁ σάπων, ονος, τὸ σμῆγμα, Athen.
Sapor, ὁ χυμὸς, οῦ, Plut. ὁ χυλός.
Sapphirus, ἡ σάπφιρος, υ, Diosc.
Sarcasmus, ὁ σαρκασμὸς, οῦ, Ruffin.
Sarcina, ἡ ἀποσκευὴ, ῆς, N. T. τὸ σάγμα, ατος, Plut. τὸ φορτίον, υ, Aristot.
Sarcinarius, ὁ ᾗ ἡ σκευοφόρος, Xen.
Sarcinator, idem quod *Sartor.*
Sarcinatrix, idem quod *Sartrix.*
Sarcio, ἐπισκυάζω, Lucian. quod laceratum est, ἀκέομαι τὸ διῤῥωγὸς, Aristot. mercede calceos putridos, μισθῷ ἀκέομαι τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων, Lucian.
Sarculatio. Confer *Sarritio.*
Sarculo, σκάλλω, Theophr.
Sarculum, τὸ σκαλιστήριον, Thuc. ἡ σκαλίς.
Sardonyx, ὁ vel ἡ σαρδόνυξ, χος, Plin.
Sarmentitius, φρυγάνιος, ία, ιον.
Sarmentosus, ὁ ᾗ ἡ φρυγανώδης, Diosc.
Sarmentum, τὸ φρύγανον, υ, Theophr.
Sarrio, σκάλλω, Theophr. σκαλιύω, Plut.
Sarritio, ἡ σκάλισις, εως, Theophr. ὁ σκαλισμὸς, οῦ, id. ἡ σκάλισις, εως, id.
Sarritor, ὁ σκαλιὺς, έως Xen.
Sarritura, idem quod *Sarritio.*
Sartago, τὸ τήγανον, υ, Athen.
Sartor, ὁ ἀκεστὴς, οῦ, Xen.
Sartrix, ἡ ἀκέστρια, ας.
Satura, idem quod *Sarritura* seu *Sarritio.*
Sat, ἱκανῶς, ostensum de his, ἀποδέδεικται περὶ τούτων, Isocr. copiose disserui, ἐξαρκούντως διελέχθην, id. Confer *Satis.*
Satago, διατονέω, Plut. σπεύδω τι, Lucian. ἐκπονέομαι, πολυπραγμονέω, rerum mearum, ἰδιῶς τοῖς ἰδίοις πράττω, Plut.

Satanas,

Satanas, ὁ σατανᾶς, ᾶ, LXX.
Satelles, ὁ δορυφόρος, ου, Xen. sum, δορυφορίω, Thuc. satellitum comitatus, τὸ δορυφόρημα, ατος, Plut.
Satellitium, ἡ δορυφορία, ας, τὸ δορυφόρημα, ατος, Plut. ἡ θεραπεία, ας, Plat.
Satias, seu Satietas, ὁ κόρος, ου, Dem. ἡ πλησμονή, ῆς, Isocr. ad satietatem rideo, εἰς κόρον γελάω, Lucian. ἄχρι κόρου, Dem.
Satio, κορέννυμι, Herodian.
Satio, onis, ὁ σκόρος, Plat. ὁ σκορητὸς, Theophr.
Satis, ἱκανῶς, Dem. ἄλις, alicujus rei, τινὸς, Aristot. ἐξερκέντως, Isocr. de his satis superque, ἄδην τῶν τοιούτων, Plat. ultra quam satis est, μᾶλλον τῦ δέοντος· satis est mihi, ἀπέχρη μοὶ τῦτο, Dem. ἄλις. sc. ἐστὶν, Aristot. satius est, αἱρετώτερόν ἐστι, Xen.
Satisdatio, ἡ ἱκανοδοσία, ας, Theophyl.
Satisdo, ἐγγύας παρέχω, Theoph.
Satisfacio, ἱκανὸν ποιέω, legi, τῷ νόμῳ, Plut.
Satisfactio, ἡ πληροφορία, ας, N. T.
Sativus, ὁ ἢ ἡ σπόριμος, ου, Diosc.
Sator, ὁ σπορεὺς, έως, Xen.
Satrapa, ὁ σατράπης, ου. Isocr. sum Phrygiæ, σατραπεύω τῆς Φρυγίας, Plut.
Satrapia, ἡ σατραπία, ας, Herodot.
Satrapicus, σατραπικὸς, ὴ, όν, Plut.
Satur, ὁ ἢ ἡ διάκορος, ου, Xen. ὁ ἢ ἡ διακορὴς, έος, Plut.
Satureia, ἡ θύμβρα, ας. Diosc.
Saturitas, ἡ πλησμονὴ, ῆς, Isocr.
Saturnalia, τὰ Κρόνια, ων, Lucian.
Saturnus, ὁ Κρόνος, ου.
Saturo, κορέννυμι, Herodian. pane, χορτάζω ἄρτῳ, N. T.
Satyra, ἡ σατύρα, ας.
Satyricus, σατυρικὸς, ὴ, όν, Plut.
Satyrion, τὸ σατύριον, ου, Diosc.
Satyrus, ὁ Σάτυρος, ου.
Sauciatio, ἡ τρῶσις, εως.
Saucio, τραυματίζω, Dem. pectus per thoracem, τιτρώσκω διὰ τῦ θώρακος τὸ στῆθος, Plut.
Saucius, ὁ τραυματίας, ου. Thuc. a, um, τιτραυματισμένος, ένη, ένον, id.
Saxatilis, e, idem quod *Saxosus*.
Saxetum, ὁ τραχὼν, ῶνος, Lucian.
Saxeus, a, um, λίθινος, ινη, ινον, Lucian.
Saxosus, τιτραῶδης, αία, αῖον, Arct. ὁ ἢ ἡ πετρώδης, ους, Naz. λιθίνος, ινη, ινον, Lucian.
Saxulum, τὸ πετρίδιον, ου, Aristot.
Saxum, ὁ πέτρος, ου, Xen. ἡ πέτρα, ας, Plut. ὁ vel ἡ λίθος, ου, Aristot.
Scabellum, τὸ ὑποπόδιον, ου, LXX. τὸ θρανίδιον, ου, Aristoph.
Scaber, τραχὺς, εῖα, ὺ, Aristot.
Scabies, ἡ ψώρα, ας, Theophr. scabie laboro, ψωριάω, Plut.
Scabiosus, ψωραλέος, έα, έον, Xenoph. ὁ ἢ ἡ ψωρώδης.
Scabo, κνάω, Gal. κνήθω, digito caput, δακτύλῳ κεφαλὴν, Lucian.
Scabrities, ἡ τραχύτης, ητος, Xen.
Scabrosus, τραχὺς, εῖα, ὺ, Aristot.
Scævus, σκαιὸς, ὰ, όν, Eust.
Scala, ἡ κατῆλιψ, πος, seu φος, Lucian. ἡ κλίμαξ, ακος, Xen. navis, ἡ ἀναβάθρα, ας, Lucian.
Scalmus, ὁ σκαλμὸς, ῦ, Eurip.
Scalpellum, τὸ φλεβοτόμον, τὸ σμιλίον, Plut.
Scalper, seu Scalprum. ὁ κοπὶς, ίδος, Diod. Sic. τὸ γλυφίδιον, ου, Lucian. ἡ σμίλη, ης, Plat. chirurgorum, σμιλίον ἰατρικὸν, Cl. Al librarium, ἡ σμίλη γραφικὴ, scalpro amputo seu reseco, ἀποσμιλύω, Synes.
Scalpo, κνάω, Gal. κνίζω, ἀποξίω, Lucian.
Scalprum. Vide *Scalper*.
Scalptor, ὁ κολάπτης, ου, ὁ γλύπτης, ου.
Scalptura, τὸ γλύμμα, ατος, Poll.
Scamnum, τὸ βάθρον, ου, ὁ θρᾶνος, ου.
Scandalum, τὸ προσκόμμα, τὸ σκάνδαλον, præbeo, σκανδαλίζω.
Scando, ἀναβαίνω, Xen.
Scandula, ἡ σχίδαξ, ακος, Diosc.
Scansilis, e, ἀναβατὸς, ὴ, όν.
Scapha, ἡ σκάφη, ης, N. T.
Scapulæ, αἱ ὠμοπλάται, Gal. αἱ πλάται, Poll.
Scapus, ὁ σῦλος, LXX
Scarabeus, ὁ κάνθαρος, ου, Aristot.
Scarificatio, ἡ ἀμυχὴ, ῆς, Diosc. ἡ σχάσις, εως, Theophr.
Scarifico, ἀμύσσω, Philo. ἀποσχάζω, Gal. σχάζω, Aristot. σκαριφάομαι.
Scarus, ὁ σκάρος, ου, Athen.
Scatebra, ἡ ἀνάβλυσις, εως, Aristot. ὁ κρουνὸς, ῦ, Lucian. ὁ βλυσμός.
Scateo, ἀναβλύζω, Aristot. πιριβλύζω, id. fontibus, ῥήγνυμι πηγὰς, Plut. ovibus, βρύω προβάτοις, Aristoph. voluptatibus, ἡδοναῖς, Liban.
Scaturigo, idem quod *Scatebra*.
Scaturio, idem quod *Scateo*.
Scelerate, πονηρῶς, Dem. μιαρῶς, Isocr.
Sceleratus, πονηρὸς, ὰ, όν, Dem. φαῦλος, η, ον. id. μοχθηρὸς, ὰ, όν, id. ὁ ἢ ἀθέμιτος, Aristot.
Scelero, μιαίνω.
Scelerosus, idem quod *Sceleratus*.
Sceleste, idem quod *Scelerate*.
Scelestus, idem quod *Sceleratus*.
Sceleton, τὸ σκέλετον, ου, Plut.
Scelus, ἡ κακία, ας, Dem. τὸ πονήρευμα, ατος, id. τὸ μίασμα, ατος, N. T. τὸ ἀσέβημα, ατος, Dem. τὸ κακὸν, ῦ, id. admitto, ἐργάζομαι ἀσέβημα, Dem. πράττω τὸ φαῦλον, Lycoph. atrox committi, δεινὸν ἀδίκημα γίγνεσθαι, id.
Scena, ἡ σκηνὴ, ῆς, Lucian. ἡ θυμέλη, ης, Plut. in scenam produco, θεατρίζω, N. T. produci, σκηνοβατεῖσθαι, Strabo.
Scenice, σκηνικῶς.
Scenicus, σκηνικὸς, ὴ, όν, agon, ἀγὼν, Athen.
Sceptrum, τὸ σκῆπτρον, ου, Paus.
Scheda, ἡ σχίδη, ης.
Schedula, τὸ σχιδάριον, ου, Eust.
Schema, τὸ σχῆμα, ατος, Aristot.
Schisma, τὸ σχίσμα, ατος, N. T.
Schola, ἡ σχολὴ, ῆς, Plut. τὸ παιδαγωγεῖον, ου Dem. τὸ διδασκαλεῖον, id. scholam frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, Dem.
Scholarcha, ὁ σχολάρχης, ὁ σχολαρχέων, Laërt.
Scholasticus, σχολαστικὸς, ὴ, όν, Macar.
Scholium, τὸ σχόλιον, ου, Lucian.
Sciagraphia, ἡ σκιαγραφία, ας, Plat.
Sciatericum, τὸ σκιάτηρον, ου, Plut.
Scienter, ἐπιστημόνως, Aristid. ἐπιστημονικῶς, Gregor. ἐμμελῶς, Phil.
Scientia, ἡ ἐπιστήμη, ης, Plut. ἡ γνῶσις, εως, Isocr. utilis utentibus, ἐπιστήμη ὠφελοῦσα τὺς χρωμένους αὐτῇ, Dem. scientiam tradere ignorantibus, ἐργάζεσθαι ἐπιστήμην τοῖς ὐκ εἰδόσι, Isocr. consequi alicujus rei, λαμβάνειν ἐπιστήμην τινὸς, id. scientia uti minus tempestive, ἐπιστήμη χρῆσθαι ὐκ ἐυκαίρως, id.
Scilicet, δηλονότι, Dem. δηλαδὴ, id.
Scilla, ἡ σκίλλα, ης, Diosc.
Scillaceus, seu Scilliticus, ὁ ἢ ἡ σκιλλώδης, ους, Theophr. σκιλλιτικὸς, ὴ, όν, vinum, οἶνος, Diosc.
Scindo, σχίζω, aliquid, τι, Xen. τέμνω.
Scintilla, ὁ σπινθὴρ, ῆρος, Aristoph. ἡ λαμπηδὼν, ῶνος. Chrys. ἡ μερμηρυγὴ, ῆς, Plat.
Scintillatio, ὁ σπινθηρισμὸς, ῦ
Scintillo, σπινθηρίζω, Theophr.
Scintillula, τὸ σπινθηρίδιον, ου, Nyss. σπινθὴρ μικρὸς, Synes.
Scio, ἐπίσταμαι, modum alicujus, τρόπον τινὸς, Dem. satis, ἴσημι δήπου, id. et omnium optime novi, εἶδον ἢ μάλιστα πάντων ἐπίσταμαι, id. bene, εὖ οἶδα, id. σαφῶς οἶδα τῦτο, id ab initio aliquid, συνείδω τι ἀπ' ἀρχῆς, Dem. libenter scirem hoc, ἡδέως ἂν ἴδοιμι τῦτο, id.
Scipio, ὁ σκίμπων, ωνος, Herodot. ὁ σκήπων, ωνος, Aristoph.
Scirpus, ἡ σχοῖνος, ου, Diosc.
Scirrhus, ὁ σκίρρος, ου, Gal.
Sciscitatio, ἡ ἐρώτησις, εως, Dem.
Sciscitor, ἐπέρομαι, Xenoph. πυνθάνομαι, aliquid ex aliquo, τι παρά τινος, Isocr. ἐρωτάω τινὰ, id. Confer *Interrogo*.
Scisco, χειροτονέω, Dem. ψηφίζομαι, id. Confer *Decerno*.
Scissilis, e, σχιστὸς, ὴ, όν, Theophr.
Scissura, τὸ σχίσμα, Lucian. ἡ σχισμὴ, Hesych.
Scite, ἐπιστημονικῶς, eleganter, κεχαρισμένως, Isocr. ὀρθῶς, Dem.
Scitor, idem quod *Sciscitor*.
Scitum, τὸ δόγμα, ατος, Dem. τὸ ψήφισμα, ατος, id. Confer *Decretum*.
Scitus, σοφὸς, ὴ, όν, et varius, ἢ ποικίλος, Dem. κομψὸς, ὴ, όν, Plut.
Sciurus, ὁ σκίουρος, ου, Ælian.
Scobs, τὸ ῥίνημα, ατος, Herodian. τὸ ῥίνισμα, ατος, Diosc. τὸ περίψημα.
Scolopendra, ἡ σκολοπένδρα, ας, Theophr.
Scomber, seu Scombrus, ὁ σκόμβρος, Aristoph.
Scomma, τὸ σκῶμμα, Xen. Confer *Dicterium*.
Scopæ, τὸ κόρητρον, ου, Lucian. τὸ κάλλυντρον, ου, Cl. Al. τὸ σάρωθρον, ου.
Scoparius, ὁ σαρωτὴς, ῦ, ὁ σαρῶν, ῶντος.
Scopula, τὸ σαρώτριον, ου.
Scopus, ὁ σκοπὸς, Plat. collineare ad scopum, στοχάζεσθαι τῦ σκοπῦ. id. scopum attingere, βάλλειν ἐπὶ τὸν σκοπὸν, Xen. scopum non adsequi, ἄσκοπα τοξεύειν, Lucian. tendere ad scopum propositum, συντείνειν πρὸς τὸν ὑποτεθέντα σκοπὸν, Aristot.
Scoria, ἡ σκωρία, ας, Diosc. ἡ τρύξ.
Scorpio, ὁ σκορπίος, ου, Diosc.
Scortator, ὁ πόρνος, ου, Xenoph.
Scorteus, σκύτινος, ίνη, ινον, Diod. Sic.
Scortillum, τὸ πορνίδιον, ου, Aristoph.
Scortor, πορνεύω, Æschin. πορνεύομαι, Dem. ἀκολαστέω, Plut.
Scortum, ἡ πόρνη, ης, Plut. ἡ συβὰς, άδος, Themist. ἑταιρίστρια, Lucian. γυνὴ ἑταιροῦσα, Plut. vile, ἡ χαμαιτύπη, Plut.
Screatio, seu Screatus, ûs, τὸ χρέμμα, ατος, Laert. ἡ χρεμψίς, εως.
Screo, χρέμπτομαι, Lucian.
Scriba, ὁ γραμματεὺς, έως, senatus, τῆς βυλῆς, Dem.
Scriblita, τὸ σρίπτον, ῦ.
Scribo, γράφω τί, manu propria, γράφω ἀυτοχειρίᾳ, Philo. literas, γράφω γράμματα, Dem. ad aliquem, ἐπιστέλλω τινὶ, Isocr. librum, συγγράφω βίβλον, Lucian. vitam alicujus, ἀναγράφω βίον τινὸς, Philo.
Scriniarius, ὁ κιβωτιὺς, έως, ὁ κιβώτοποιὸς, Poll.
Scrinium, τὸ κιβώτιον, ου, Plut.
Scriptio, ἡ γραφὴ, ῆς, Lucian. ἡ συγγραφή.
Scriptor, ὁ συγγραφεὺς, έως, Isocr.
Scriptorius, γραφικὸς, ὴ, όν, Maccab.
Scriptum, τὸ σύγγραμμα, ατος, Isocr. ἡ γραφὴ, ῆς, Thuc. τὸ γράμμα, ατος, Plut.
Scriptura, ἡ γραφὴ, ῆς, N. T.
Scrobiculus, τὸ ὀρυγμάτιον, ου.
Scrobs, τὸ ὄρυγμα, ατος, Xen. ὁ βόθρος.
Scrofa, ὗς γρεμφὰς, άδος, Suid.
Scrofula, ἡ χοιράς, άδος.
Scrotum, ἡ ὀσχία, ας, Aristot. ὁ ὀσχεύς.
Scruposus, ὁ ἢ ἡ λιβακώδης, ους.
Scrupulose, ὑπερακριβῶς.
Scrupulositas, ἡ ὑπερακρίβεια, ας.
Scrupulosus, ὑπερακριβὴς, έος.
Scrupulus, ἡ λιβὶς, ίδος, ἡ ψηφὶς, ίδος, i. e. 24ta pars unciæ, τὸ γραμμάριον, ου.
Scrupus, ὁ ψῆφος.
Scruta, τὰ γρυτάρια, ων, ἡ γρύτη, ης.
Scrutarius, ὁ γρυτοπώλης, ὁ ῥωποπώλης, LXX.
Scrutatio, ἡ ἐξέτασις, εως, Lucian.
Scrutator, ὁ ἐξετασὴς, ῦ, Aristot.
Scrutor, ἐξετάζω τι, Isocr. Confer *Examino*.
Sculpo, γλύφω, Aristoph. κολάπτω.
Sculptilis, e, γλυπτὸς, ὴ, όν, LXX.
Sculptor, ὁ γλυφεὺς, έως, Dion. Hal. ὁ γλύπτης.
Sculptura, ἡ γλυφὴ, Philo. τὸ γλύμμα, Poll. marmoris, ἡ μαρμαρογλυφία, Strabo. annulorum, ἡ δακτυλιογλυφία, Plat.
Scurra, ὁ ἢ ἡ βωμολόχος, ου, Philo. ὁ ἀκόλαστος.
Scurrilis, e, βωμολοχικὸς, ὴ, όν, Lucian.
Scurrilitas, ἡ βωμολοχία, ας, Plut.
Scurriliter, βωμολόχως.
Scurror, βωμολοχέω, Plut. βωμολοχεύομαι, Synes.

Scutarius, ὁ ἀσπιδιστής, οῦ, Poll.
Scutatus, ὁ ἢ ἡ ἀσπιδοφόρος, ε, Lucian. ὁ ἀσπιδιώτης, ε, id.
Scutella, τὸ παροψίδιον, ε.
Scutica, ἡ σκυτάλη, ης, Plut. ἡ σκυταλὶς, ίδος, Joseph. ἡ ὑστριχὶς, ίδος, Plut.
Scutulum, τὸ ἀσπίδιον, ε.
Scutum, ἡ ἀσπὶς, Xen. ὁ θυρεὸς, Dion.
Scyphus, ὁ σκύφος, ου, Lucian.
Sebaceus, ὁ ἢ ἡ στεατώδης, Diosc.
Sebo, στεατόω, Hippiatr.
Sebum, τὸ σῖγμ, ατος, Aristot.
Secale, ἡ βρίζα, ης.
Secedo, ἀναχωρέω, Xen. ἀποχωρέω id.
Secerno, χωρίζω, ἀποκρίνω, aliquid ab aliquo, τὶ ἀπό τινος, Plat. ἐκκρίνω τί τινος, Aristot.
Secessio, seu Secessus, ûs, ἡ ἀναχώρησις, εως, ἡ ἰσχατιὰ, ᾶς, Æschin.
Secius, ἧττον, nihilo secius, οὐδὲν ἧττον.
Secludo, ἀποκλείω, aliquem ab aliquo, τινά τινος, Aristot.
Seco, τρίω τὶ, Aristoph. τίμνω τὶ, Lucian. in partes minutas, κατακιρματίζω, Philo.
Secretarius, ὁ τῶν ἀπορρήτων γραμματεύς.
Secretio, ἡ ἔκκρισις, εως, Theophr. ἡ ἀπόκρισις.
Secreto, ἰδίᾳ, Thuc. κατ' ἰδίαν, Plut. loqui cum aliquo, ἰδιολογίσεσθαί τινι, Plat. dicere, δι' ἀπορρήτων εἰπεῖν, Dion. Hal.
Secretum, τὸ ἀπόρρητον, υ, secretorum enunciator, ὁ ἐξαγγελτικὸς, οῦ, Aristot.
Secretus, ὁ ἢ ἡ ἀπόκρυφος, ε, ὁ ἢ ἡ ἀπόρρητος, ε, Plut.
Secta, ἡ αἵρεσις, εως, Galen.
Sectio, ἡ τμῆσις, εως, ἡ τομὴ, ῆς, Isocr.
Sector, ὁ τομεὺς, έως, Xen.
Sector, -aris, συχνῶς ἀκολουθέω, διώκω, Isocr.
Secubo, ἀποκοιτέω, Dem. ἀποκοιμάομαι, Plat.
Secula, τὸ δριπάτιον, ε.
Secularis, κατ' αἰῶνα γιγνόμενος, ίνη, ινον.
Seculum, ὁ αἰὼν, ῶνος, Lucian. ἡ γενιὰ, ᾶς, Dem. nostro seculo, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, id.
Secundæ, τὰ ὕστερα, ων, Diosc.
Secundanus, δευτεραῖος, αία, αῖον, Xen.
Secundarius, διυτέριος, ία, ιον.
Secundo, διύτερον, Herodian. δευτέρως, Aristot.
Secundum, κατὰ, hanc legem, τοῦτον τὸν νόμον, Dem. aliquem plurimum posse, μέγιστον μετά τινα δύνασθαι, Thuc.
Secundus, διύτερος, έρα, ερον, Thuc.
Secundæ, τὰ δεύτερα, ων, Xen. secundas fero, δευτερεύω, Plut. τὰ δύτερα φέρομαι, Lucian. secundæ res, ἡ εὐπραγία, Isocr. secunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη, Dem. secunda fortuna uti, καλῶς πράττειν, βελτίστῃ τύχῃ χρᾶσθαι, id. nulli in aliqua re secundus, ἐν τινι μηδενὸς ἧττον τὰ δεύτερα, secundus aliquo, aliquo inferior, διύτερός τινος, Plut.
Secure, ἀσφαλῶς, Dem. βεβαίως, id. ἀδεῶς, id.
Securicula, τὸ πελέκιον, ε.
Securis, ἡ πέλεκυς, εως, Plut. ἡ ἀξίνη· securi percutio aliquem, πελεκίζω τινὰ, Diod Sic.
Securitas, ἡ ἀσφάλεια, Dem. τὸ ἀσφαλὲς, τὸ βέβαιον, id. ἡ ἄδεια, i. e *negligentia*, ἡ ὀλιγωρία, ας, Thuc.
Securus, ὁ ἢ ἀσφαλὴς, Dem. ὁ ἢ ἀδεὴς, id. sum, ἀμεριμνέω, Bas. securum reddo, ἀσφάλειαν παρέχω τινὶ, Lucian. *negligens*, ὁ ἢ ἡ ὀλίγωρος, Thuc
Secus, ἄλλως, Aristot. ἑτέρως, Dem.
Sed, ἀλλὰ, Dem. non solum, sed etiam, μὴ μόνον, ἀλλὰ ἢ, id. sed tamen, ἀλλὰ μὴν, id vereor dicere, sed tamen dicam, φεύδομαι λέγειν, ἀ μὴν ἀλλὰ ἐρῶ, id, sed tamen dixi ego, ἀλλ' ὅμως εἶρηκα ἐγὼ, id.
Sedate, ἡσύχως Confer *Quiete.*
Sedatio, ἡ παῦσις, εως, ἡ κατάσασις.
Sedatus. Confer *Quietus.*
Sedecim, ἑκκαίδεκα, Herodian.
Sedentarius, ἑδραῖος, αία, αῖον, Xen. sedentariam artem exerceo, βαναυσοτεχνέω, Strabo.
Sedeo, καθέζομαι, apud aliquem, παρά τινα, Plat. in equo, κάθημαι ἐπὶ τῷ ἵππῳ, Xen. una, συγκαθέζομαι, Lucian. sedere aliquem jubeo, καθίζεσθαί τινα κελεύω, Dem.
Sedes, ἡ ἕδρα, Xenoph. belli, τὸ ὁρμητήριον, Dion. sedem muto, ἀπανίσταμαι, id.
Sedile, τὸ ἕδρανον, ε, Soph.
Sedimentum, τὸ ἵζημα, ατος, Plut.
Seditio, ἡ στάσις, Isocr. ἡ ἀπόστασία, Lucian. διχοστασία, Plut. ἡ διχοφροσύνη, id. seditionem suscito seu moveo inter aliquos, στασιάζω ἔν τισι, Plat. πρός τινας, Herodian. στάσιν ποιέομαι, Isocr. omitto, στάσιν καταλείπω. id. seditione agitari, ἐν στάσει εἶναι, Thuc. ad seditionem concitare, εἰς στάσιν ἐμβάλλειν, Xen.
Seditiose, στασιαστικῶς, Aristot. κατὰ τὸ στασιωτικὸν, Thuc.
Seditiosus, στασιωτικὸς, ἡ, όν, Thuc. στασιαστικὸς, ἡ, όν, sermo, λόγος, Æschin.
Sedo, παύω, iram, τῆς ὀργῆς, Dem. ὀργήν τινος, Isocr. κατίχω ὀργὴν, Aristot. contentiones, καθίστημι τὰς ἀντιλογίας, Plut. aliquos, καταστίλλω τινὰς, id. πραΰνω τινὰς, Plat.
Seduco, ἀπάγω, Aristot. *decipio*, aliquem, παραπρεσβεύομαί τινα, id. Confer *Decipio, Fallo, &c.*
Seductio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς. Confer *Abductio.*
Seductor, ὁ ἀπαγωγὸς, οῦ, Greg. *Deceptor*, ὁ πλάνος, ε, Athen.
Sedule, ἐπιμελῶς, Isocr. Confer *Diligenter.*
Sedulitas, ἡ ἐπιμέλεια, ας, Dem. Confer *Diligentia, Industria.*
Sedulo, idem quod *Sedule.*
Sedulus, ὁ ἢ ἡ ἐπιμελὴς, ἐος, Dem. Confer *Diligens, Industrius.*
Sedum, τὸ ἀείζωον, ε, Diosc.
Seges, τὸ λῆϊον, ε, Aristot.
Segmen, τὸ τρίσμα, ατος, Theophr.
Segmentum, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς, Aristot.
Segnis. Confer *Piger.*
Segniter, ὀκνηρῶς, Dem. Confer *Pigre.*
Segnitia, seu Segnities, ἡ βραδύτης, Dem. ὁ ὄκνος, id. Confer *Ignavia, Pigritia.*
Segrego, ἀφορίζω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινος, N. T. ἀποδιορίζω, ibid. ἐκκρίνω τινὰ ἔκ τινος, Aristot.
Sejunctio, ἡ διάζευξις, εως.
Sejungo, διαζεύγνυμι, Æschin. aliquid, διίστημί τι, Dem. ab aliquo, χωρίζω τι ἀπό τινος, Plat.
Selectio, ἡ ἐκλογὴ, Al Aphr. ἡ ἀπόκρισις.
Selibra, τὸ ἡμίλιτρον, ε.
Seligo, ἀποκρίνω, ex duobus malis, ἐκ δυοῖν κακοῖν, Sophoc. aliquid, ἐξαιρέω τι, Xenoph. ἐκλέγω, Isocr.
Sella, ἡ ἕδρα, Xen. curulis, ὁ δίφρος ἡγεμονικὸς, Plut. gestatoria, τὸ φορεῖον· familiaris, δίφρος ἀφοδευτήριος, ὁ θρόνος, Gal.
Sellula, τὸ θρονίδιον, ε, Poll.
Sellularius, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐπιδίφριος, ars, τέχνη, Dion. Hal.
Sembella, τὸ ἡμίλιτρον, ε.
Semel, ἅπαξ, Dem. εἰς ἅπαξ, id. καθάπαξ.
Semen, *frugum et animantum*, τὸ σπέρμα, ατος, Dem Plut.
Sementis, ὁ σπόρος, ε, Xenoph. sementem facio, σπείρω, Plut. σπέρματα τῇ γῇ διανέμω, Plat.
Sementivus, ὁ ἢ ἡ σπέρμιος, Diosc.
Semento, σπερματίζω, LXX.
Semestris, ὁ ἢ ἡ ἑξάμηνος, Xiphil.
Semesus, ὁ ἢ ἡ ἡμίεδρος, Philo.
Semianimis, ὁ ἡμίθνης, ῆτος, Herodian. ὁ ἢ ἡ ἡμιθανὴς, ἐος, Naz.
Semicircularis, ὁ ἢ ἡ ἡμικύκλιος, Laert.
Semicirculus, ὁ ἡμίκυκλος, ε, τὸ ἡμικύκλιον, ε, Procl.
Semicoctus, ὁ ἢ ἡ ἡμίφλεος, ε, Lucian. ὁ ἢ ἡ ἡμίπεπτος, ε, Plut.
Semideus, ὁ ἡμίθεος, ε, Lucian.
Semidoctus, ὁ ἢ ἡ ἡμίσοφος, Lucian.
Semigro, ἀποινῶ.
Semihora, τὸ ἡμιώριον, ε, N. T.
Semimortuus, ὁ ἢ ἡ ἡμίθνητος, ε, Philo.
Seminalis, e, σπερματικὸς, ἡ, όν, Philo. ὁ ἢ ἡ σπερματώδης, ους, Aristot.
Seminarium, τὸ φυτευτήριον, ε, Theophr.
Seminatio, ἡ σπορὰ, ᾶς, Theophr.
Seminator, ὁ σπορεὺς, έως, Xen.
Semino, σπείρω, aliquid, τὶ, Thuc.
Seminudus, ὁ ἢ ἡ ἡμίγυμνος, Lucian.
Semipedalis, e, ὁ ἢ ἡ ἡμιποδιαῖος, ε.
Semipes, τὸ ἡμιπόδιον, ε, Theophr.
Semiplenus, ὁ ἢ ἡ ἡμιπλερὴς, Aret.
Semis, seu Semissis, ἥμισυς, εια, υ, Thuc. Confer *Dimidius.*
Semita, ἡ τρίβος, Xen. ἡ ἀτραπὸς, Herodian.
Semivir, ὁ ἡμίανδρος, ε, Lucian.
Semiustulatus, ὁ ἢ ἡ ἡμίφλεκτος, Philo.
Semoveo, ἀποκινέω, semotis cæteris, δίχα τῶν ἄλλων, Dion. Hal. ἀποχωρίζω.
Semper, ἀεὶ, Dem. οἰεὶ, id.
Sempiternus, ὁ ἢ ἡ ἀΐδιος, ε, Plut.
Semuncia, τὸ τῆς ἀγκίας ἥμισυ.
Senaculum, τὸ βουλευτήριον, ε, Plut.
Senarius, ἡ ἑξὰς, άδος, Philo.
Senator, ὁ βουλευτὴς, οῦ, Dem. ὁ βουλεύων, οντος, id. ὁ σύνεδρος, ε, Isocr. ὁ βουλὴς, ῆτος, Thuc. ὁ βουλῆς μετέχων, οντος, Plut ὁ συγκλητικὸς, οῦ, Lucian. ὁ πρόβουλος, ε, Aristot. pedarius, ὁ χαμαιδικαστής.
Senatorius, βουλευτικὸς, ἡ, όν, Dem. dignitas seu functio, ἡ βουλείη, ας, senatoriam dignitatem sortior, τῆ βουλείῃ τυγχάνω, Dem.
Senatus, ἡ βουλὴ, Dem. ἡ σύγκλητος, Plut. ἡ γερουσία, Dion. Hal. ad senatum refero, ἀναφέρω πρὸς τὴν σύγκλητον, Plut. in senatum eo, βουλεύω, Dem. populusque, ἡ βουλὴ ἢ ὁ δῆμος, eligi in senatum, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν· senatum vocare in curiam, καλεῖν τὴν βουλὴν εἰς βουλευτήριον· convenire, βουλὴν συνάγεσθαι· congregari, συλλέγεσθαι· considere καθέζεσθαι, id. ire in senatum cum aliquo, ἴέναι εἰς βουλὴν μετά τινος· deferre aliquem ad senatum populumque, δηλῶν τινα τῇ βουλῇ ἢ τῷ δήμῳ, id. dimittere senatum, ἀφιέναι βουλὴν, id.
Senatus consultum, τὸ βούλευμα Plut. τὸ προβούλευμα, Dion. Hal. Confer *Decretum.*
Senecio, ὁ ἠρίγερων, οντος, Diosc.
Senecta seu Senectus, τὸ γῆρας, ατος, morosa, sordida, et querula, δυσάρεστον, μικρολόγον, ἢ μεμψίμοιρον, Dem. extrema, πανύστατον, Philo.
Seneo, Senesco, γηράσκω.
Senex, ὁ γέρων, οντος, Plat. ὁ πρέσβυς, υος, Dem. ὁ πρεσβύτης, ου, id. ὁ παλαιὸς, ᾶ, id. πρεσβύτης ἄνθρωπος, id.
Seni, αι, α, οἱ, αἱ, τὰ ἕξ.
Senilis, e, γεροντικὸς, ἡ, όν, Plat.
Seniliter, γεροντικῶς.
Senior, ὁ πρεσβύτερος, Dem.
Senium, idem quod *Senecta.*
Sensibilis, seu Sensilis, αἰσθητὸς, ἡ, όν, Aristot.
Sensim, ἠρέμα, Herodian.
Sensorium, τὸ αἰσθητήριον, ε.
Sensus, ûs, ἡ αἴσθησις, εως, audiendi, ἀκουστικὴ, Plut. seu ἀκοὴ, Athen. epistolæ, ὁ νοῦς τῆς ἐπιστολῆς, Synes. sensu percipere, λαμβάνειν αἴσθησίν τινος, Dem. εἶναι τινὶ αἴσθησιν, Isocr.
Sententia, ἡ γνώμη, Dem. ἡ δόξα, epistolæ, ὁ νοῦς τῆς ἐπιστολῆς, Synes. sententiam dico, δίδωμι γνώμην, Dem. profero in medium, τίθημι εἰς μέσον γνώμην, id. pronuncio, ἀποφαίνομαι γνώμην, id. φαίνειν ποιῶ γνώμην, id. explico meam, δηλόω διάνοιάν μου, Isocr. esse in sententia, ἐν τῇ γνώμῃ εἶναι, Dem. pertraho aliquem in sententiam meam, ἄγω τινὰ ἐπὶ τὰ δοκοῦντά μοι· ire in sententiam alicujus, αἱρεῖσθαι τὴν γνώμην τινός· sequi sententiam alicujus, ἀκολουθεῖν τοῖς γνώμαις, id. non stare alicujus sententia, φεύγειν τὴν γνώμην τινός, id. longe recedere ab alicujus sententia, ἀποστατεῖν τινος πολὺ τῇ γνώμῃ, id. deducere aliquem a sententia, μεταστῆσαι γνώμην τινός, Isocr. mutare sententiam, μεταλαβεῖν γνώμην ἑαυτίαν, Dem. decedo a sententia, μεταγιγνώσκω, Isocr.
Sententiola, τὸ γνωμίδιον, Dem. misera, λεπτὸν δύσκνον, id.
Sententiose, γνωμολογικῶς, Suid.
Sententiosus, γνωμολογικὸς, ἡ, ὀν, Dem. Phal. γνωμικὸς, ἡ, όν.
Senticetum, ὁ ἀκανθιὼν, ῶνος, Eust.

Senticosus,

Senticosus, ὁ ᾖ ἡ ἀκανθώδης, Theophr.
Sentina, ὁ ἄντλος, ου, Hom.
Sentio, αἰσθάνομαι, et prospicio aliquid, ᾖ προορᾶω τι, Dem. consentanea verbis, φρονίω ὅμοια τοῖς εἰρημένοις, Isocr. cum aliquo, τά τινος φρονέω, id. φρονέω τὰ αὐτά τινι, id. et decerno aliquid, γιγνώσκω ᾖ ψηφίζομαι περί τινος, Dem.
Sentis, ἡ ἄκανθα, ης, Diosc. ἡ βάτος.
Seorsum, χωρίς· exponendo dicam unumquodque, δικαίων φράσω καθ' ἕκαστα τῶν Dem. ab aliquo, χωρίς τινος, ἄνευ τινός, id.
Separabilis, χωριστός, ή, όν, Aristot.
Separate, κεχωρισμένως.
Separatim, χωρίς, ab aliquo, τινός, Xen.
Separatio, ὁ χωρισμός, οῦ, Plut. ὁ ἀφορισμός.
Separo, χωρίζω, animum a corpore, ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος, Plat. διαχωρίζω, Xen.
Sepelio, θάπτω, mortuum, ἀποθανόντα, Dem. aliquem, καταβάπτω τινά, id. mortuum una, συγκαταβάπτω τινά, id. in patria in monumento paterno, θάπτω ἐν πατρίδι εἰς μνῆμα πατρῷον, id.
Sepes, τὸ ἕμφραγμα, Dem. ὁ φραγμός, οῦ, Plut.
Sepia, ἡ σηπία, ας, Aristot.
Sepimentum, ὁ θριγκός, οῦ, lapideum, λίθων, Paus.
Sepio, φράττω τι, Dem. περιβάλλομαι.
Sepono, ἀποτίθημι, Diosc.
Seps, ὁ vel ἡ σήψ, σηπός Diosc.
Septem, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτά, N. T.
September, ὁ μαιμακτηριών, ῶνος, Dem.
Septemplex, ἑπταπλάσιος, ία, ιον, ὁ ᾖ ἡ ἑπταπλασίων, ονος, Sir.
Septemvir, εἷς τῶν ἑπτά.
Septemviralis, ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἑπτά.
Septemviratus, ἡ ἑπταρχία, ας.
Septenarius, numerus, ἡ ἑπτάς, άδος, Aristot.
Septeni, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτά.
Septennis, e, ὁ ᾖ ἡ ἑπταετής, έος, Philo.
Septennium, ἡ ἑπταετία, ας, Philo.
Septentrio, ἡ ἄρκτος, Herodot. ὁ βορρᾶς, ᾶ. LXX.
Septentrionalis, ἀρκτικός, ή, όν, ἀρκτῷος, α, ον, terra, γῆ, Herodian.
Septies, ἑπτάκις, N. T.
Septimana, ἡ ἑβδομάς, άδος, Galen.
Septimus, ἕβδομος, η, ον, Plut.
Septingentesimus, ἑπτακοσιοστός, ή, όν.
Septingenti, ἑπτακόσιοι, ίαι, ια, LXX.
Septuagenus, Septuagesimus, ἑβδομηκοστός, ή, όν.
Septuagies, ἑβδομηκοντάκις, N. T.
Septuaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἑβδομήκοντα, N. T.
Septum, idem quod *Sepes* et *Sepimentum*.
Septunx, τὸ ἑπτάγκιον, ου.
Sepulchralis, e, ὁ ᾖ ἡ ἐνταφιος, ου, Synes.
Sepulchretum, τὸ κοιμητήριον, ου.
Sepulchrum, ὁ τάφος, ου, Thuc. patrium, μνῆμα πατρῷον, Dem. publicum, μνῆμα δημόσιον, id.
Sepultura, ἡ ταφή, ῆς, Thuc. honesta. τὸ ἐνταφιον καλόν, Dem. magnificæ sepulturæ non expertem esse, καλῶν ἐνταφίων μὴ ἀμοιρεῖν, Ælian.
Sepum, τὸ σίαρ, ατος, Aristoph.
Sequacitas, ἡ ἀκολουθία, ας, Philo.
Sequax, ὁ ᾖ ἀκόλουθος, ου, Dem.
Sequela, ἡ ἀκολούθησις.
Sequester, ὁ διαιτητὴς, Dem. ὁ μεσέγγυος, Bud. ὁ μεσιγγυκάμενος, Antiph. ὁ μεσίτης.
Sequestratio, ἡ μεσιτεία.
Sequestro, τίθημι ἐπὶ μεσιγγύῳ
Sequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινί, Dem. μετά τινος, id. παρακολουθέω τινί, id. e vestigio recte ducentem, ἕπομαι κατὰ πόδας τῷ καλῶς ὁδηγοῦντι, Gregor. a tergo, ἕπομαι κατόπιν, Lucian. ἕπομαι κατόπιν ἰχόμενος, id. desidiam sequitur egestas, τῷ ἀργίᾳ ἕπεται τὸ ἀπορεῖν, Dem. sequitur, ut de voluptate dicam, μετὰ ταῦτα ἕπεται περὶ ἡδονῆς εἰπεῖν, Aristot. ἑπόμενόν ἐστι διελθεῖν περὶ ἡδονῆς, id.
Sera, τὸ κλεῖθρον, ου, Lucian.
Serenitas, ἡ αἰθρία, Aristot. ἡ εὐδία, Theophr.
Sereno, αἰθριάζω, Aristoph. γαληνόω.
Serenus, ὁ ᾖ ἡ εὐδιος, ου, dies, ἡμέρα, Geopon. ὁ ᾖ ἡ αἴθριος, εὐήμερος.
Seresco, διοῤῥῦμαι, Aristot.
Seria, ἡ ὀπήρυσις, εως, Philo.
Sericum, τὸ σηρικὸν, οῦ, Strabo.
Sericus, σηρικὸς, ὴ, όν, vestis, ἐσθὴς, Lucian.
Series, ἡ συνάφεια, ἡ συνέχεια, ἡ τάξις, ἡ σύνταξις, Dem. Confer *Ordo*.
Serio, σπεύδῃ, nunciare alicui, ἀπαγγέλλειν τινὶ, Dem.
Serius, σπουδαῖος, αία, αῖον. Dem. in re seria ludere verbis, σπουδάζοντα τοῖς πράγμασι παίζειν τοῖς ὀνόμασι, Dion. Hal in rebus seriis nugis gaudere, περὶ τὰ σπουδαῖα τοῖς γελοίοις χαίρειν, Dem.
Sermo, ὁ λόγος, Dem. sermonem spargere seu disseminare, λόγον διαδίδοναι, Plut. ξυλλεῖν τι, Dem. inter se conferre, λόγους ἀντιβάλλειν πρὸς ἀλλήλους, N T. est, λόγος τις περίεισι, Ælian. vulgaris et in omnes homines evulgatus, λόγος δημώδης ᾖ εἰς πάντας ἐκφοιτήσας, id.
Sermocinatio, ὁ διάλογος ου, Dem.
Sermocinor, διαλέγομαι, Dem.
Sermunculus, τὸ λογίδιον, ου, Isocr.
Sero, σπείρω, Dem. Confer *Semino*.
Sero, ὀψὲ, digredi e loco aliquo, ἀπίναι ἐκ τόπου τινός, Dem. admodum fieri, ὀψιαίτατα γίγνεσθαι. id. serius venio, κατόπιν ἑορτῆς ἥκω, Heliod. aliquid facio, ὀψίζω, Xen.
Serotinus, ὁ ᾖ ἡ ὄψιμος, ου, Theophr. ὄψιος, ία, ιον, id.
Serpens, ὁ ὄφις, εως, Aristot.
Serpo, ἕρπω. Confer *Repo*.
Serpyllum, τὸ ἕρπυλλον, ου, Theophr.
Serra, ὁ πρίων, ονος, Plut. seco, πρίω, Thuc.
Serrago, τὸ πρίσμα, ατος, Theophr.
Serrarius, ὁ πρίστης, ου, Poll.
Serratus, ὁ ᾖ ὁ τριοδώδης, εος, Athen. πριονωτὸς, ὴ, όν, Aristot.
Serro, πρίω, Thuc.
Sertum, ὁ στέφανος, ου, plecto, στέφανον ὑφαίνω, Plut. ἡ στεφάνη, ης, Herodian. τὸ στέμμα, ατος, Thuc.
Serva, ἡ δούλη, Plut. ἡ Θεράπαινα.
Servator, ὁ σωτὴρ, ῆρος, N. T. Dem.
Servatrix, ἡ σώτειρα, ας, Paus.
Servilis, ὁ ᾖ ἡ δούλιος, ου, jugum, ζυγὸς, Plat. δουλικὸς, ὴ, όν, Plut.
Serviliter, δουλικῶς, Lucian.
Servio, δουλεύω, voluptatibus, ταῖς ἡδοναῖς, Xen. domino, δ. κακοῖς δεσπότῃ, Dem. alicui, ὑπηρετέω τινὶ, id. εἰλωτεύω τινὶ, Isocr. commodis alicujus, σκοπὸν τὸ συμφέρον τινὸς, Aristot. servitutem pessimam, δουλεύω δουλείαν κακίστην, Xen.
Servitium, ἡ ὑπηρεσία, Dem. servitia, *servi*, ἡ δουλία, Thuc.
Servitudo. seu Servitus, ἡ δουλία, moderata, μετρία, Dem. objicere aliquos servituti, προίεσθαι τινὰς εἰς δουλείαν· opprimere aliquos servitute, sive in servitutem redigere, ἄγειν τινὰς εἰς δουλείαν, id. δουλόω τινὰς, Plut. καταδουλόω νῆσον τῷ βασιλεῖ, Isocr. ἀνδραποδίζω παῖδας ᾖ γυναῖκας, Thuc. constituti in servitute, καθεστῶτες εἰς δουλείαν, id. ferre servitutem, ὑπομένειν τὴν δουλείαν, Isocr. liberari servitute, ἀπαλλάττεσθαι τῆς δουλείας, id.
Serum diei, ἡ ὀψία, ας, N. T. ὀψία δείλη, Thuc. lactis, ὁ ὀρρὸς, οῦ, Aristot.
Serus ὄψιος, ία, ιον, Theophr.
Servo, σῴζω. φυλάττω, πειρηρέω.
Servula, τὸ δουλάριον, τὸ Θεραπαινίδιον, Lucian.
Servulus, τὸ δουλάριον, ου, Lucian.
Servus, ὁ δοῦλος, Xen. ὁ Θεράπων, domesticus, ὁ οἰκέτης, Dem. emptus, ὁ ἀργυρώνητος· bello captus, τὸ ἀνδραπόδιον, id.
Sesama, seu Sesamum, ἡ σησάμη, ης, Diosc. τὸ σήσαμον, ου, id.
Sesqui, Sesquiplex, Sesquialter, ὁ ᾖ ἡ ἡμιόλιος, ου, Plat.
Sesquipes, τὸ τριημιπόδιον, ου.
Sesquiplex. Vide *Sesqui*.
Sesquitertius, ὁ ᾖ ἐπίτριτος, ου, Plat.
Sessibulum, τὸ ἑδραστήριον, ου.
Sessilis, e, ἑδραῖος, αία, αῖον, Xen.
Sessim, ἑδραίως, Hippocr.
Sessio, ἡ ἕδρα, Thuc. ἡ ἐφιδρεία, in arboribus, ἐπὶ τοῖς δένδρεσι, Aristot.
Sestertius, ὁ σεστέρτιος, ου.
Seta, ἡ χαίτη, ης, Aristot. ἡ θρὶξ, χὸς, Hes.
Setosus, χαιτήεις, εσσα, εν.
Seu, ἤ. Confer *Sive*.
Severe, δεινῶς.
Severitas, ἡ δεινότης, ητος. Dem.
Severus, σιμνὸς, ὴ, όν, Dem. ὁ ᾖ ἡ ἀκριβοδίκαιος, Aristot. ὁ ᾖ ἡ αὐθέκαστος, Lucian.
Sevo, στατόω.
Sevoco, ἀποκαλέω, Xen.
Sevosus, ὁ ᾖ ἡ στατώδης, εος, Diosc. ὁ ᾖ ἡ σηπώδης, εος, Galen.
Sex, οἱ, αἱ, τὰ ἕξ. N. T. modis seu in sex partes, ἑξαχῇ, Plat.
Sexageni, οἱ, αἱ, τὰ ἑξήκοντα, N. T.
Sexagesimus, ἑξηκοστὸς ἡ, όν, Thuc.
Sexagies, ἑξηκοντάκις.
Sexaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἑξήκοντα.
Sexangulus, ὁ ᾖ ἡ ἑξαγώνιος, ου, ὁ ᾖ ἡ ἑξάγωνος, ου, Greg.
Sexcenteni, ἑξακόσιοι, ίαι, ια.
Sexcentesimus, ἑξακοσιοστὸς, ή, όν.
Sexcenti, ἑξακόσιοι, ίαι, ια.
Sexcenties, ἑξακοσιάκις.
Sexcuplex, ἑξαπλοῦς, ῆ, οῦν, ἑξαπλάσιος, ία, ιον, Herodot.
Sexcupliciter, ἑξαπλῇ, Dion. Ar.
Sexennis, ὁ ᾖ ἡ ἑξαετὴς, έος.
Sexennium, ἡ ἑξαετία, ας.
Sexies, ἑξάκις, LXX.
Sextans, τὸ ἑκτημόριον, Plut.
Sextarius, ὁ ἑκτεὺς, έως, Bud.
Sextilis, ὁ Αὔγυστος, ὁ βοηδρομιὼν, Dem.
Sextum, ἑξάκις.
Sextus, ἕκτος, η, ον, N. T.
Sexus, τὸ γένος, ους, Dion. Hal. ἡ φύσις.
Si, εἰ, quis sensus est mortuis, εἴ τοῖς τεθνεῶσί τις αἴσθησις ἐστι. Isocr. si Deus volet, vestras opes recuperabitis, τὰ ἡμέτερ' αὐτῶν κομιεῖσθε, ἂν Θεὸς θέλῃ, Dem. ἄν, si opus sit, libenter nobis opitulantes, ἤν τι δέῃ, βοηθήσοντες ἑτοίμως ἡμῖν, id. ἐὰν, si incolumes manserint Olynthiorum opes, ἐὰν μὲν ἀντέχῃ τὰ τῶν Ὀλυνθίων, id. ἄνπερ, si recte consideretis, ἄνπερ ἐξετάσητε ὀρθῶς, id. ἐάν περ, si nunc absolutus fuerit, ἐάνπερ ἐκφύγῃ νῦν, id.
Sibilo, συρίττω, Lucian. συρίζω, Eurip.
Sibilus, τὸ σύριγμα· ὁ συρισμὸς, Plut. ὁ συρισμὸς, Lucian.
Sic, ὕτω, *sequente Consona*, ὕτως, *sequente Vocali vel Diphthongo*, quemadmodum, sic, ὥσπερ, ὕτω, Dem. sic autem considerate, ὑτωδὶ δὲ σκοπεῖτε, id. σκοπεῖτε ὧδε, id. sic agitate, ὧδε ποιήσατε, id. sic sentio, ὧδε πως ἔχω, id. sic eum suscipite, ἐκεινῶς αὐτὸν δέχεσθε, id. sic, ut, ὕτως, ὡς, Isocr. ὕτως, ὥσπερ, id. siccine, ὑτωσὶ, Dem.
Sica, τὸ ἐγχειρίδιον, Dem. τὸ ξίφος, Xen.
Sicarius, ὁ ᾖ ἡ ξιφήρης, ὁ ξιφηφόρος, Herodian. ὁ ᾖ ἡ σφαγεὺς, έως, Dem.
Siccatio, ἡ ξήρανσις, εως, Aristot.
Sicce, ξηρῶς.
Siccesco, ξηραίνομαι, Hippocr.
Siccitas, ἡ ξηρότης, ητος, ἡ ξηρασία.
Sicco, ξηραίνω, Plut. ἐξικμάζω, Philo.
Siccus, ὁ ᾖ ἡ ἀνικμὸς, ξηρὸς, ὰ, όν, Dem. in sicco vivo, ἐν τῷ ξηρῷ διάγω, Athen. in sicco statuo, ἐπὶ τῷ ξηρῷ ποιέω. Thuc. siccum, seu terra sicca, ἡ ξηρὰ, ᾶς, LXX.
Sicubi, εἴπου.
Sicunde, εἴποθεν.
Sicut, ὡς, Dem. Confer *Quemadmodum*.
Sideralis, e, ἀστρικὸς, ὴ, όν.
Sideratio, ὁ ἀστροβολισμὸς, Theophr. ἡ ἀστροβολία, id.
Sideratus, ὁ ᾖ ἡ ἀστρόπληκτος, ου, Hesych.
Sidereus, ἀστρῶος, α, ον, Zos.
Sideror, ἀστροβολίομαι, Theophr.
Sido, ἵζάνω, Thuc.
Sidus, τὸ ἄστρον, Aristot. sidera contemplor, ἀστρολογέω, Maxim. Tyr. siderum positus, ἀστέρων θέσις, Philo.
Sigillatum, καθιζῆς, N. T.
Sigillaris terra, σημαντρὶς γῆ, Herodot. cera, ὁ ῥύπος, Aristoph.

Sigillo,

Sigillo, σφραγίζω, signo capræ, εἰκόνι αἰγὸς, Diosc.
Sigillum, ἡ σφραγὶς, ἴδος, Thuc. τὸ σημεῖον, ου, Dion. Hal. τὸ σφράγισμα, Xen.
Signatio, ἡ σημείωσις, εως.
Signatorius, σφραγιστικὸς, ἡ, όν.
Signatura, τὸ σφράγισμα, ατος, Xen.
Significanter, σημαντικῶς, ἐμφατικῶς.
Significatio, seu Significatus, ἡ σημασία, Diosc. ἡ σημείωσις, LXX. ἡ παρέμφασις, Dem. Phal. ἡ μήνυσις, Sex. Emp.
Significo, σημαίνω, alicui, me ipsi auxiliaturum, τινὶ ἐκβοηθεῖν, Xen. aliquid, τὶ, Plut. καταμηνύω τι, Plut. alicui, πρός τινα, Xen. μηνύω τινὶ, Plat. ἀποδείξειν σοίνεω τινὶ, Isocr. ἔλιγχον δίδωμί τινι, id. per literas aliquid alicui, δηλόω τί τινι δι' ἐπιστολῆς, Dem. vox significat hoc vel illud, σημαίνει, Aristot.
Signo, σημειόω, Naz. epistolam, σημαίνω ἐπιστολήν. Confer *Obsigno*.
Signum, τὸ σημεῖον, virtutis, ἀρετῆς, Isocr. improbitatis, τὸ πεπμήριον ποιηρίας, id. et indicium contumeliæ, σημεῖον ἢ τεκμήριον τῆς ὕβρεως, Dem. divinitus datum, ἡ θεοσημία, Cyrill. zodiaci, τὸ ζῴδιον, Aristot. facere aliquid alicujus, ποιεῖν τί τινος σημεῖον, τεκμήριον, σύμβολον, Dem. ostendere alicujus rei, ἀποδείκνυσθαι σύμβολόν τινος, Isocr. esse alicujus, εἶναι σημεῖον τινὸς, id.
Silentium, ἡ σιγὴ, Dem. ἡ ἀπραγμοσύνη, Aristot. ἡ σιωπὴ, Xen. impero, κατασιγάζω, Herodian. altum ago, μακρὰν σιγὴν σιγάω, Chrys. silentio prætereo aliquid, ὑπερβαίνομαί τι, Æschin. σιωπῇ παρέρχομαί τι, Dem.
Sileo, σιγάω τὶ, Eur. ad aliquid, πρός τι, Xen. σιωπάω, Plut. τὶ, Dem. κατασιωπάω τὶ, Lucian. ἐχεμυθέω.
Silesco, κατασιωπάω, Plat.
Silex, ὁ χάλιξ, ικος, Thuc.
Silicernium, ὁ συμβογέρων, οντος, ὁ γέρων τύμβος, Eur.
Silicia, ἡ τῆλις, ως, Diosc.
Siligineus, σιλιγνίτης, panis, ἄρτος, Ægin.
Siligo, ἡ σιλίγνις, ως, ἡ ὄλυρα, Theophr.
Siliqua, τὸ κεράτιον, Galen.
Siliquastrum, ἡ κερατία.
Siliquor, ἑλλοβος γίγνομαι.
Silurus, ὁ αἴλυρος, Diosc.
Simia, ὁ πίθηκος, Plut.
Simila, ἡ σεμίδαλις, ως.
Similagineus, ὁ σεμιδαλίτης, panis, ἄρτος, Gal.
Similis, ὅμοιος, οία, οιον, alicui, τινὶ, Dem. ὁ ἢ ἡ παρόμοιος, ου, τινὶ, id. ὁ ἢ ἡ παραπλήσιος τινὶ, et consentaneus alicui, ὅμοιος ἢ παραπλήσιος τινὶ sum alicui, ὁμοίως τινὶ, Dem. nulla in re, ἐν ὐδενὶ εἴκω τινὶ, et alia similia, ἢ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα, Isocr. ἢ ὅσα ἄλλα τούτοις ὁμοία, id.
Similiter, ὁμοίως, adfectum esse erga aliquos, διακεῖσθαι πρός τινας, Dem. et eodem modo se habere, ὁμοίως ἢ παραπλησίως ἔχειν, id. faciunt ut si quis audeat, παραπλήσιον ποιοῦσιν, ὥσπερ ἄν εἴ τις τολμώη, Isocr. cum aliis periclitari, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις κινδυνεύειν, id.
Similitudo, ἡ ὁμοιότης, ητος, Aristot.
Similo, ὁμοιόω, aliquid alicui, τί τινι, Isocr. Confer *Comparo*.
Simiolus, τὸ πιθήκιον.
Simius, ὁ πίθηκος, Plut.
Simplex, ἁπλόος, όη, όον, contr. ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, sermo, λόγος, Isocr. homo, ἀνὴρ, et ingenuus homo, ἀφιλὴς ἢ παῤῥησίας μισὲς, Dem. et quietus, ἄκακος ἢ ἀπράγμων, et justum aliquid, ἁπλῶν ἢ δίκαιόν τι, id.
Simplicitas, ἁπλόη, Synes. ἡ ἁπλότης, morum, ἡ ἀκακία, Bas ἡ εὐήθεια, Philo.
Simpliciter, ἁπλῶς, Dem. et candide scribere, ἢ ἀδόλως γράφειν, Dem. administrare remp ἢ φανερῶς πολιτεύεσθαι, Isocr.
Simplus, ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, Isocr.
Simul, ἅμα, opem ferre huic, et ad alios legationem mittere, βοηθεῖν μὲν οὗτω πρὸς δὲ ἄλλους πρεσβείαν πέμπειν, Dem. cum ipso ædilis violabatur, τῷ αὐτῷ ἢ ὁ χορηγὸς ὑβρίζετο, id. atque s. ac audivimus, constituimus, ἅμα ἀκηκόαμεν, ἢ καθίσαμεν, Isocr. ac privati sumus imperio, et factum est, ἅμα ἡμεῖς τε ἀρχῆς ἀπεστερήμεθα, ἢ ἐγένετο, id. ac gustarunt, jacula excidunt, ἅμα τῷ γεύσασθαι τὰ βέλη ἐκπίπτει, Ælian. ac diluxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, Dem. simul atque surrexit, ὡς ἀνέστη τάχιστα, id.
Simulacrum, τὸ εἴδωλον, Dem. ἡ εἰκὼν, όνος, τὸ ἄγαλμα, ατος, id.
Simulate, εἰρωνικῶς.
Simulatio, ἡ προσποίησις, Aristot. a simulatione alienus, τῆ προσποιήματος ἀπέχων, Diod. Sic. probitatis, ἡ ὑπόκρισις, N. T.
Simulator, ὁ προσποιούμενος, ου, Dem. ὁ μιμητὴς, probitatis, cum tamen nequam sit, ὁ ὑποκριτὴς, οῦ, N. T.
Simulatus, ὁ ἢ ἡ προσποίητος, ου, Aristot. inimicitia, ἔχθρα, Dem. causa, ἡ πρόφασις, ως, id. τὸ πρόσχημα, ατος, id.
Simulo, προσποιέομαι, amicum, εἶναι φίλος, Æschin. furorem, ὑποκρίνομαι μανίαν, Lucian causas, πλάττω προφάσεις, Dem. justitiam, πλάττομαι δικαιοσύνην, Isocr. morbum, προφασίζομαι νόσον, Dem. σκήπτομαι ἀῤῥωστίαν, Plut. et fingo aliquid, πλάττομαί τι ἢ προσποιέομαι, id. odisse liberos, πλάττομαι τὸν παῖδας μισεῖν, Lycoph. me indigere, προσποιέομαι τὸ δεῖσθαι, Isocr. gaudere, χαίρειν, Xen.
Simultas, ἡ ἀπέχθεια, ας, Dem. ἡ φιλαπεχθημοσύνη, ης, Isocr. Confer *Inimicitia*.
Simus, σιμὸς, ἡ, όν, Plat.
Sin, εἰ δὲ, Dem.
Sinapi, τὸ σίνηπι, εως, Diosc.
Sincere, καθαρῶς, Plut.
Sinceritas, ἡ εἰλικρίνεια, N. T.
Sincerus, ὁ ἢ ἡ εἰλικρινὴς, ἐος, Xen.
Sinciput, τὸ βρέγμα, ατος, Al. Aphr.
Sindon, ἡ σινδὼν, όνος, Herodot.
Sine, ἄνευ, arte et labore aliquid perficere, ἄνευ τέχνης ἢ πραγματείας τι ἀράττειν, Dem. adulatione audire, χωρὶς κολακείας ἀκούειν, Dem. dubio, ἀναμφιβόλως, Macar. ὁμολογουμένως, N. T.
Singularis, ἑνικὸς, ἡ, όν, numerus, ἀριθμὸς, οῦ, Gramm. μοναδικὸς, ἡ, όν, i. e. eximius, ὁ ἢ ἡ ἐξαίρετος, ου, Dem.
Singulariter, ἑνικῶς, Naz. i. e. excellenter, ἐξόχως· διαφερόντως, Isocr.
Singulatim, ἴδια, N. T.
Singultim, λύγδην, Suid.
Singultio, λύζω, Suid.
Singultus, ἡ λυγξ, γὸς, Thuc. ὁ λυγμὸς, Plut.
Singulus, ἑκαστός τις, -ἡ τις, -ὸν τι, Thuc. singuli, οἱ καθ' ἕκαστον· singulis diebus, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Lucian. in singula capita, κατὰ κεφαλήν, Dion. Hal.
Sinister, ἀριστερὸς, ὰ, όν, Plut. λαιὸς, ὰ, όν, Jos. manus, ἀριστερὰ χεὶρ, Herodot. sinistram versus, ἐπ' ἀριστερὰ, Plut. ad sinistram, ἐς ἀριστερὰν, Herodot. a sinistris, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ ὠνυμῶν, N. T.
Sinisteritas, ἡ ἑπαριστερότης, ητος, Aristot.
Sinistre, ἑπαριστερῶς, Plut.
Sinistrorsum, ἐπ' ἀριστερᾷ, Plut.
Sino, ἐάω τι, Dem. populum injuria adficere et adfici, τὸν ὄχλον ὑβρίζειν ἢ πειρᾶσθαι αὐτὸν ὑβριζόμενον, Isocr. civitates subverti, πειρῶσθαι τὰς πόλεις ἀπολλυμένας, id. ne sinite, μὴ ἐπιτρέπετε, Xen. Confer *Permitto, Concedo*
Sinuo, κολπόω τι, Lucian.
Sinuosus, ὁ ἢ ἡ κολπώδης, ους, Theophr. ὁ ἢ ἡ πολύπτυχος, ου, Lucian.
Sinus, *corporis humani, maris, vestis*, ὁ κόλπος, ου, Lucian. Strabo. Herodot. in sinu habere, ὑπὸ κόλπῳ ἔχειν, Lucian. in sinu gaudere, ἐν θυμῷ χαίρειν, Hom.
Sipho, ὁ σίφων, ωνος, Galen.
Siphunculus, τὸ σιφώνιον, ου, Hesych.
Siquando, εἴ ποτε, ἐάν ποτε.
Siquidem, εἴπερ, Dem. εἴπερ ἄρα, id.
Siren, ἡ σειρὴν, ῆνος, Strabo.
Siriasis, ἡ σειρίασις, Gal.
Sirius, ὁ σείριος, ου, Aristot. ὁ κύων, υνος, Lucian. ὁ ἀστρῶος κύων, Chrys.
Sisara, ἡ ἰρτίκη, ης, Diosc.
Siser, τὸ σίσαρον, ου, Diosc.
Sisto, ἱφίστημι, gressum, πορείαν, Plut. coram magistratu, καθίστημι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, Dion. Hal. alvum, ἵστημι κοιλίαν, Diosc. equum currentem, παρίστημι ἵππον, Xen.
Sitella, τὸ γαυλίδιον, ligula, ἡ ἄμφωτις.
Sitibundus, seu Siticulosus, διψάλεος, α, ον, Lucian. ὁ ἢ ἄνιπμος, ὁ ἢ ἄῤῥυδρος, ὁ ἢ ἡ διψώδης, Diosc.
Sitienter, διψαλέως.
Sitio, διψάω, aquam, τοῦ ὕδατος, Herodot. valde, καταδιψάω, Xen.
Sitis, ἡ δίψα, Plut. τὸ δίψος, εος, Xen. sitim restinguo, σβέννυμι τὸ δίψος, Lucian. inhibeo, κωλύω δίψαν, Plut. excito, δίψαν παρασκευάζω, Aristot.
Situla, ἡ κάλπη, ἡ ὑδρία, ἡ ὑδρίσκη.
Situs, ἡ θέσις, Aristot. loci, ἡ τοποθεσία, *squalor*, ὁ ῥυπὸς, ῶτος, Plut. situ obsitus sum, situm contraho, ῥυπαίνω, Theoph.
Situs, κείμενος, ένη, ενον, Dem. ἰδρυθεὶς, Max. Tyr. ἱδρυθεὶς, Plut. quantum in nobis situm, τὸ ἐφ' ἡμῖν, Dem.
Sive, εἴτε, velim, sive nolim, βούλομαι γε εἴτε μὴ, Dem. ruptum sit, sive luxatum, sive quid aliud vitiatum, κἂν ῥῆγμα, κἂν στρέμμα, κἄλλο τι σαθρὸν ᾖ, id. sive, sive, ἄντε, ἄντε, Dem. ἐάν τε, ἐάντε, Aristot.
Sium, τὸ σίον, Diosc.
Smaragdus, ἡ σμάραγδος, ου, N. T.
Smegma, τὸ σμῆγμα, ατος, Diosc.
Smegmaticus, σμηγματικὸς, ἡ, όν, Diosc.
Smilax, ὁ σμίλαξ, ακος, Plut.
Smilium, τὸ σμίλιον, ου, Lucian.
Soboles, ὁ ἔκγονος, ου, Dem. Confer *Liberi*.
Sobolesco, ὑποφύομαι.
Sobrie, νηφαλίως, Poll. σωφρόνως, Plut.
Sobrietas, ἡ νῆψις, εως, ἡ νηφαλιότης, ητος, ἡ σωφροσύνη.
Sobrina, ἡ ἀνιψία, Xen.
Sobrinus, ὁ ἀνιψιὸς, Plut.
Sobrius, νηφάλιος, α, ον, νήφων, ωσα, ον, Dem. sum, νήφω, Dem. fio, ἀνανήφω, Lucian. ἐκνήφω, LXX.
Soccus, ὁ πίλος, Lucian. τὸ σοδεῖον, οῦ, Theophr.
Socer, ὁ πενθερὸς, οῦ, Dem. ὁ κηδιστὴς, οῦ, id.
Socia, ἡ ἑταίρα, ας, Plut.
Sociabilis, ὁ ἢ ἡ συναγελαστικὸς, ἡ, όν, κοινωνικὸς, ἡ, όν, N. T.
Socialis, ἑταιρικὸς, ἡ, όν, Aristot. συμμαχικὸς, ἡ, όν, rex, βασιλεὺς, Dem. συμμαχὶς, ίδος, urbs, πόλις, id.
Socialiter, ἑταιρικῶς.
Societas, ἡ ἑταιρία, Isocr. et amicitia, ἡ συμμαχία ἢ φιλία, Dem. societatem facere seu coire, ποιεῖν συμμαχίαν· cum aliquo, συνθέσθαι πρός τινα συμμαχίαν· deserere, ἀφίστασθαι συμμαχίας τινὸς, id. dirimere, διαλύειν συμμαχίαν, Isocr. attrahere aliquem ad suam societatem, προσάγειν τινὰ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ συμμαχίαν· conferre se ad societatem alicujus, εἰσιθεῖν εἰς συμμαχίαν τινὸς, id.
Socio, συμμίγνυμι, Plut. συναγελάζω. Confer *Societas*.
Socius, ὁ ἑταῖρος, Dem. ὁ σύμμαχος, et amicus, σύμμαχος ἢ φίλος· socium esse alicui, σύμμαχον γίγνεσθαί τινι· eligere aliquem, αἱρεῖσθαί τινα· recipere aliquem, προσδέχεσθαί τινα· comparare alicui, κατασκευάζειν τινὶ, id. habere aliquem, ἔχειν τινὰ, Isocr. conservare, σώζειν, Dem. amittere, ἀπόλλυσθαι, id.
Socius, συμμαχικὸς, ἡ, όν, Dem.
Socordia, ἡ ἀργία, Dem. ἡ ῥᾳθυμία, et negligentia, ῥᾳθυμία ἢ ἀμέλεια, et tarditas, ἢ βραδύτης, id.
Socorditer, ἀργῶς, Dem. Confer *Pigre*.
Socors, ἀργὸς, ἡ, όν, Dem. Confer *Piger*.
Socrus, ἡ πενθερὰ, ᾶς, Hesych. ἡ ἑκυρά.
Sodalis, ὁ ἑταῖρος, ου, Xen. Confer *Socius*.
Sodalitas, seu Sodalitium, ἡ ἑταιρία, ας, Plut. Confer *Societas*.
Sol, ὁ ἥλιος, Aristot. oritur, ἥλιος ἀνατέλλει· occidit, ἥλιος δύεται· solis ardor seu splendor, ἡλίου φλογμὸς, Philo.

Solamen,

Solamen, idem quod *Solatium*.
Solaris, ἡλιακὸς, ἡ ὀν, Laert.
Solarium, τὸ ἡλιοτρόπιον, Athen.
Solatium, ἡ παραμυθία, Synes. τὸ παραμύθιον, υ, Thuc. adfero, φέρω τινὶ παραμυθίαν, Chrys.
Solea, ἡ ἰμὰς, άδος, Lucian. ἡ κρηπὶς, ίδος, Plut. piscis, ὁ βόγλωσσος, υ, Diosc. equi, τὸ ὑπόδημα, ατος, Athen.
Soleatus, κρηπιδωτὸς, ἡ, όν.
Solenne, festum, ἡ ἑορτὴ, ῆς.
Solennis, ὁ ϗ ἡ ἑτήσιος, υ, Thuc. ὁ ϗ ἡ ἑορτάσιμος, est, νομίζεται, Xen.
Solennitas, ἡ ἑορτὴ, Thuc.
Solenniter, ἐξ ἔθους, πανηγυρικῶς.
Soleo, εἴωθα, Dem. εἴθισμαι, Isocr. συνήθισμαι, id. πέφυκα, hoc facere, τοῦτο ποιεῖν, Isocr. ἔθος ἔχω, id. solet, ἔθος ἐστὶ, Dem.
Solers, δεινὸς, ἡ, όν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἐπιστροφὴς, Herodian. ὁ ϗ ἡ ἀγχίνους, Xen. δεξιὸς, ὰ, όν.
Solerter, ἀγχινόως, Aristot.
Solertia, ἡ ἀγχίνοια, Aristot. ἡ δεινότης, ητος, Dem. ἡ δεξιότης.
Solicitatio, ἡ ἐξαίτησις, εως.
Solicite, ἐπιμελῶς, Dem.
Solicito, ἀνιάω, Xen. ἐπείγω τινὰ, Isocr. compello, ἀναπείθω τινὰ, Aristoph.
Solicitudo, ἡ μέριμνα, ης. Plut. ἡ ἐπιμέλεια, ας, Dem. ἡ φροντὶς, ίδος, id.
Solicitus, ὁ ϗ ἡ ἐπιμελὴς, ἐος, Dem. ὁ ϗ ἡ περιδεὴς, ἐος, Aristot. πολυωρητὸς, ὴ, όν, Plut. ὁ ϗ ἡ πολυμέριμνος, υ, Aristoph. sum, πολυωρέω, LXX. ἐπιμελέομαι, Dem. de re aliqua, σπεύδάζω περί τινος, Isocr. φροντίζω περί τινος, id.
Solide, στερεῶς.
Solidesco, στερεόομαι, Xen.
Soliditas, ἡ στερεότης, ητος, Aristot.
Solido, στερεόω, Xen.
Solidus, στερὸς, ὰ, όν, Aristot.
Solitarius, μοναχικὸς, ἡ, όν, ἐρημαῖος, αία, αῖον.
Solitudo, ἡ ἐρημία, ας, Isocr.
Solium, ὁ θρόνος, υ, LXX. vas balneatorium, ἡ σύελος, υ, Lucian.
Solo, ἐρημόω, Thuc.
Solœcismus, ὁ σολοικισμὸς, ῦ, Lucian.
Solor, παρηγορέομαι, Lucian. Confer *Consolor*.
Solstitialis, τροπικὸς, ἡ, όν, Procl.
Solstitium, ἡ τῆ ἡλίᾳ τροπὴ.
Solubilis, ὁ ϗ ἡ λύσιμος, υ, Athen. λυτὸς, ἡ, όν, Aristot.
Solum, τὸ πέδον, Aristoph. bonum, εὔγειον ἔδαφος, Theophr. verto, μετανίσσαμαι, Philo. *planta pedis*, τὸ πέλμα, LXX.
Solum, μόνον, Plat. μόνως, Xen. non solum, sed etiam, οὐ μόνον, μὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ, Dem.
Solvo, λύω, equos, ἵππους, Xen. nodum, σύναμμα, Plut. ex vinculis, ἐκ δεσμῶν, Herodot. ænigma, τὸ αἴνιγμα, Lucian. e portu, ἐκ λιμένος, Synes. ex Sicilia in Africam, ἀνάγομαι ἀπὸ τῆς Σικελίας εἰς Λιβύην, Æl. debita pro amicis, διαλύω χρέα ὑπὲρ φίλων, Dem. pecuniam, ἀποτίω ἀργύριον, Isocr. debitum, ἐκτίω τὸ ὄφλημα, Lucian. non sum solvendo, οὐκ ἔχει μοι ἡ ἔκτισις, Aristot.
Solus, μόνος, η, ον, Dem. οἶος, η, ον.
Solute, ἐκλύτως, Plut.
Solutilis, ὁ ϗ ἐκλυτος, υ, Diosc. ὁ ϗ ἡ λύσιμος, υ, Athen.
Solutio, ἡ λύσις, εως, Dem. ἡ διάλυσις, εως, Plut. dotis, ἡ ἔκτισις τῆς προικὸς, Dem. pecuniæ, ἡ ἀπόδοσις χρημάτων, Isocr.
Somniculose, ὑπνωτικῶς.
Somniculosus, ὁ ϗ ἡ ὑπνώδης, Plut. ὁ ϗ ἡ κάθυπνος, Aristot. ὑπνωτικὸς, ἡ, όν, id.
Somnio, ὀνειρώττω, Plat. τὰ ὀνειροπολίω, Dem. ἐνυπνιάζω, Aristot. ἐνυπνιάζομαι, Plut.
Somnium, τὸ ὄναρ, Xen. ὁ ὄνειρος, Plut. ne per somnium quidem, ἔτι ἐν ὕπνῳ, Plat. somnia videre, ἐνύπνια ὁρᾶν, Herodot. jucundissimo somnio frui, ἡδίστῳ ὀνείρῳ συνεῖναι, Lucian.
Somnus, ὁ ὕπνος, Dem. somno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι, Herodian. obrui, εἰς ὕπνον καταφέρεσθαι, id. somnum capio, ὕπνῳ συγχάνω, Xen. ὕπνον λαμβάνω, Plat. adfero alicui, ποιῶ τινὰ ὕπνῳ λαγχάνειν, id. εἰς ὕπνον τρέπω τινὰ, Philo. somno careo, διαγρυπνέω τὴν νύκτα, Diod. Sic. excito, ἐξυπνίζω τὸν καθεύδοντα, Bas. somnum depello, τὸν ὕπνον ἀπωθέω, Plat.
Sonitus, idem quod *Sonus*.
Sono, ἠχέω, Plut.
Sonorus, ὁ ϗ ἡ ἠχώδης, εος, Dem. Phal.
Sons, ὁ ϗ ἡ ὑπόδικος, υ, Dem. Confer *Reus*.
Sonticus, βλακερὸς, ὰ, όν, Xen.
Sonus, τὸ ἦχος, εος, Plat. ἡ ἠχὴ, ῆς, id. ὁ δόκος· sonum edo, φθέγγομαι, id.
Sophisma, τὸ σόφισμα, ατος, Thuc.
Sophista, ὁ σοφιστὴς, οῦ, Lucian.
Sophisticus, σοφιστικὸς, ὴ, όν, Aristot.
Sopio, ὑπνόω, Diosc. Confer *Somnus*.
Sopor, ὁ ὕπνος, ὁ κοῖτος. Confer *Somnus*.
Soporifer, καρωτικὸς, ἡ, όν.
Soporo, κοιμίζω, Soph.
Sorbeo, ῥοφέω, ova, ὼὰ, Gal.
Sorbilis, ῥοφητὸς, ὴ, όν, ῥοπτὸς, ὴ, όν, ovum, ὠὸν, Diosc.
Sorbillo, ἀποῤῥοφέω, Philostr.
Sorbitio, τὸ ῥόφημα, Galen. ἡ ῥόφησις, id.
Sordeo, ῥυπάω, Bas.
Sordes, ὁ ῥύπος, Diod. Sic. ἡ ῥυπαρία, ἡ ἄσπη, Plat. abs. ergo, eluo, ῥύπτω, Diosc.
Sordesco, ῥυπαίνομαι, Plut. σπιλόομαι.
Sordide, ῥυπαρῶς.
Sordido, ῥυπαίνω, καταῤῥυπαίνω, Isocr.
Sordidus, ῥυπαρὸς, ὰ, όν, Athen. σπιναρὸς, ὰ, όν, Lucian. *perquam avarus*, ὁ ϗ ἡ μικρολόγος, υ, Dem.
Sorex, μῦς ἀγρωσῖος.
Sorites, ὁ σωρείτης, υ, Laert.
Soror, ἡ ἀδελφὴ, ῆς, germana, ὁμοπατρία, Dem. uterina, ὁμομητρία, id.
Sororio, κυδωνιάω.
Sors, ὁ κλῆρος, Dem. seu pecunia propria, ἀφορμὴ ἰδία, Dem. sortem alicui dare, διδόναι τινὶ ἀφορμήν· reddere, ἀποδιδόναι τὸ δάνειον seu ἀρχαῖον· recipere cum usura, ἀπολαβεῖν τὸ ἀρχαῖον σὺν τῷ ἔργῳ· fraudare aliquem sorte et usuris, ἀποστερεῖν τινα τὰ κεφάλαια ϗ τὰς ἐπικαρπίας· et fortuna, ἡ μοῖρα ϗ τύχη, id. sorte eligo, κληρόομαι, id. divido, κληροδοτέω, LXX. distribuo terram, κληρυχέω τὴν γῆν, Ælian.
Sorticula, τὸ κληρίδιον.
Sortilegus, ὁ ϗ ἡ χρησμῳδὸς, Plat. sum, χρησμῳδέω, Xen.
Sortior, κληρόομαι, sacerdotium, i. e. *de Sacerdotio*, λαγχάνω, Dem. *accipio*, honorem, τιμὴν, Galen. regionem, κατακληρυχέω χώραν, Herodot. partem aliquem, λαγχάνω τὴν μοῖράν τινα, Dem.
Sortitio, ἡ κλήρωσις, εως, Isocr.
Sortito, κληρωτὶ, LXX.
Sospes, σῶες, α, ον, Xen.
Sospito, σώζω, aliquem, τινὰ, Xen.
Soter, ὁ σωτὴρ, ῆρος, Isocr.
Sotera, τὰ σωτήρια, ων, Lucian.
Spadix, ἡ σπάδιξ, ικος, Plut.
Spado, ἡ σπάδων, ωνος, seu οντος, Plut. ὁ ἐκτετμημένος, Aristot. ὁ ἐκτομίας, Herodot.
Spargo, σκορπίζω, N. T. sermonem seu famam, διαδίδαμι λόγον seu φήμην, Plut. de aliquo, ἐγκατασπείρω φήμην περί τινος, Herodian.
Sparsim, σποράδην, Isocr.
Sparsio, ἡ σκόρπισις, εως, ὁ σκορπισμὸς, οῦ.
Spatior, περιοδεύω, περιπατέω.
Spatiose, εὐρυχώρως, πλατέως.
Spatiosus, ὁ ϗ ἡ εὐρυχωρὴς, ίος, Strabo.
Spatium, ὁ τόπος, amplum, πολὺς, Dem. ἡ εὐρυχωρία, Thuc.
Specialis, ἰδικὸς, ὴ, όν, Galen.
Specialiter, seu Speciatim, ἰδικῶς.
Species, τὸ εἶδος, Plat. ἡ ἰδία, Dem. ἡ ὄψις, Isocr. in speciem, ὄψεως ἕνεκα.
Specillum, ἡ μήλη, ης.
Specimen, τὸ δεῖγμα, Dem. dare alicujus rei, ἐκφέρειν τινος, Isocr. in re aliqua, ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι ἔν τινι, Xen. sui, πεῖραν ἑαυτὸ διδόναι, Dem. artis, ἐν ἔργῳ δίδεσθαι τὴν τέχνην, Æl.
Speciose, εὐπρεπῶς, Thuc. ἰδιωδῶς.
Speciositas, ἡ εὐπρέπεια, Plut. τὸ εὐπρεπὲς, ἐος, Thuc.
Speciosus, ὁ ϗ ἡ εὐπρεπὴς, ἐος, Thuc. ὁ ϗ ἡ εὐειδὴς· facie, ὁ ϗ ἡ εὐπρόσωπος, υ, Philo. sum, εὐπροσωπέω, N. T.
Spectabilis, ὁ ϗ ἡ περίβλεπτος, υ, Lucian. ὁρατὸς, ὴ, όν Dem. θεατὸς, ὴ, όν, id.
Spectaculum, τὸ θέαμα, ατος, crudele et miserabile, δεινὸν ϗ ἐλεεινὸν, Dem. ἡ θέα, ας, publice edo, θέαν ἐπιτελῶ δημοσίᾳ, Herodian fio, θεατρίζομαι, N. T.
Spectatio, ἡ θέα, Herodian. ἡ θεωρία, Dem.
Spectativus, θεωρητικὸς, ὴ, όν, Aristot.
Spectator, ὁ θεωρὸς, ῦ, Dem. ὁ θεατὴς, οῦ, id.
Spectatrix, ἡ θεάτρια, ας, Poll.
Specto, θεάομαι, imaginem alicujus, εἰκόνα τινὸς, Dem. accurate aliquid, θεωρῶ τι ἀκριβῶς, Isocr. aliquid admirabundus, θαυμάζω τι, Dion. Hal. veritatem, τέλνω πρὸς ἀλήθειαν, Aristot. honores alicujus, ἀποβλέπω εἰς τιμάς τινος, Isocr.
Spectrum, τὸ φάσμα, Lucian. τὸ φάντασμα.
Specula, ἡ σκοπὴ, ῆς, Philo.
Speculatio, ἡ κατασκοπὴ, Xen. ἡ θεωρία.
Speculator, ὁ ἐποπτὴρ, ῆρος, Aristot. ὁ σκοπὸς, οῦ, Philo. ὁ κατάσκοπος, υ, Dem.
Speculatorius, κατασκοπικὸς, ὴ, όν, navis, ἡ θεωρὶς ναῦς, Poll. ναῦς πρόσπλους, Thuc. ναῦς πρωτόπλους, Xen.
Speculor, κατασκέπτομαι, Xen. κατασκοπέω, id. σκοπέομαί τι, Dem.
Speculum, τὸ κάτοπτρον, υ, Philo. τὸ ἔσοπτρον, υ, N. T. intueor, ἐσοπτρίζομαι, Plut.
Specus, τὸ σπήλαιον, υ, Lucian. τὸ στέος.
Spelunca, τὸ ἄντρον.
Sperabilis, ἐλπιστὸς, ὴ, όν.
Sperno, ἐκφαυλίζω, Plut. aliquid, παραμελέω τινὸς, Xen. ὑπερορῶ τινὸς, id. Confer *Contemno*, *Despicio*.
Spero, ἐλπίζω, hoc, τοῦτο, Dem. me consecuturum, πείθομαι τι, Plut. Confer *Spes*.
Spes, ἡ ἐλπὶς, ίδος, magna et præclara, καλὴ ϗ μεγάλη, Dem. magna, μεγάλη, id. multa, πολλὴ, id. bona, ἀγαθὴ, id. dulcior, ἡδίων, Isocr. exigua, μικρὰ, id. inanis, ματαία, Dem. κενὴ, id. futura, μέλλουσα, id. et exspectatio, ϗ προσδοκία, id. spem injicio alicui, καθίστημί τινα ἐν ἐλπίδι, id. do alicui, ἐλπίδα παρέχω τινὶ, id. facio alicui, ἐμποιῶ προσδοκίαν τινὶ, id. concipio meliorem de re, λαμβάνω ἐλπίδα βελτίω περί τινος, id. factum amplecti, πείθεσθαι ἐλπίδι τινὸς, id. bonam præ se ferre seu ostendere, ἀγαθὴν ἐλπίδα προβάλλεσθαι, id. magnam habeo de aliquo in aliquo repositam, ἐλπίδας πολλὰς ἔχω ἔν τινί τινος, Isocr. præcido alicui, ἀποτρέπω τινὰ ἐλπίδος, Dem. spe lacto aliquem, ὑποτείνω τινὶ ἐλπίδα, id. impelli seu adduci, ἐλπίδι ὑπάγεσθαι, id. alia ex alia suspendi, ἀναρτᾶσθαι ἐλπίδι ἐξ ἐλπίδος, id. decipi, ἐξαπατᾶσθαι ἐλπίδι, id. duci alicujus rei, ἔρχεσθαι εἰς ἐλπίδα τινὸς, id. frustrari, ἁμαρτάνειν ἐλπίδος τινὸς, id. præter spem evenire, παρ' ἐλπίδας ἐκβαίνειν, id.
Sphæra, ἡ σφαῖρα, ας, Plut.
Sphærista, ἡ σφαιριστὴς, οῦ, Athen.
Sphæristerium, τὸ σφαιριστήριον, υ, Plin.
Sphalma, τὸ σφάλμα, ατος, Plut.
Spica, ἡ στάχυς, υος, Plut.
Spicatus, ὁ ϗ ἡ σταχυώδης, ες, ἐσταχυωμένος, η, ον, Diosc.
Spicilegium, ἡ σταχυολογία, ας.
Spicor, σταχυόνω.
Spiculator, ὁ δορυφόρος, υ, Herodot.
Spiculo, ἀκοντάω, Lucian.
Spiculum, τὸ ζυράκιον, Thuc. τὸ ξυσὸν, οῦ, Xen.
Spina, ἡ ἄκανθα, ης, Diosc. acuta, ἡ ὀξυάκανθα, ης, id. dorsi, ἡ ῥάχις, ιος, Galen.
Spinetum, ὁ ἀκανθὼν, ῶνος, Eustath.
Spineus, ἀκάνθινος, ίνη, ινον, N. T.
Spinosus, ὁ ϗ ἡ ἀκανθώδης, ες, Theophr. ἀκανθικὸς, ὴ, όν, id.
Spinter, τὸ ψίλιον, Xen. τὸ ψάλιον, Dion. Hal.
Spira, ἡ σπεῖρα, ας, Ælian. in modum spiræ, σπειρηδὸν, LXX.
Spirabilis, πνευστὸς, ὴ, όν, πνευστικὸς, ὴ, όν, Athen.

Spiraculum, ἡ ἀναπνοή, ῆς, Aristot.
Spiritus, τὸ πνεῦμα, ατος, Dem. sanctus, ἅγιον, N. T. altos gero, μέγα φρονέω, Isocr. spiritum edo, ἀποψύχω. Philo. usque ad extremum spiritum, εἰς ἔσχατην ἀναπνοήν.
Spiro, πνέω, ignem, πῦρ, Xen. aliquid, φυσάω τι, Dem. odorem emitto, croci, πνέω κρόκα, Diosc. alicujus, ὄζω τι, id.
Spissamentum, τὸ πύκνωμα, ατος, Plat.
Spisse, πυκνῶς, πυκνὸν, πυκνὰ, Aristot.
Spissesco, πυκνόομαι, Plut.
Spissitas, seu Spissitudo, ἡ πυκνότης, ητος, Plut.
Spisso, πυκνόω, aliquid, τί, Plut.
Spissus, πυκνὸς, ἡ, ὸν, Theophr. συχνὸς, ἡ, όν.
Spithama, ἡ σπιθαμὴ, ῆς, Diosc.
Splen, ὁ σπλὴν, ηνὸς, Plut.
Splendeo, λάμπω, Aristot σιλαγίζω, σίλβω.
Splendesco, λάμπομαι, Xen.
Splendide, λαμπρῶς, Xen. φαιδρῶς, ἀγλαῶς.
Splendidus, λαμπρὸς, ὰ, όν, luna, σελήνη, Thuc. vir, ἀνὴρ, Dem. ὁ ἀγλαὸς, ᾶ.
Splendor, lucis, nominis, orationis, ἡ λαμπρότης, ητος, Plut Isocr. Hermog. ἡ αὐγή.
Spleneticus, σπληνητικὸς, ἡ, όν.
Splenicus, σπληνικὸς, ἡ, όν, Athen. ὁ ἢ ἡ σπληνώδης, εος, Hippocr.
Splenium, τὸ σπλήνιον, Poll.
Spoliatio, ἡ σύλη, Dem. fanorum, ἡ ἱεροσυλία.
Spoliator, ὁ συλητὴς, ῆ. λαφυραγωγός.
Spolio, συλάω, aliquem, τινὰ, Isocr. mortuos, σκυλεύω τὰς νεκρὰς, Thuc. Confer *Eripio*.
Spolium, ἡ σύλη, Dem. τὸ σκύλον, Plat.
Sponda, τὸ τῆς κλίνης πλινθρόν.
Spondeo, ὑπισχνέομαι, Dem. et polliceor me laturum legem, ἐγγυάομαι καὶ φημι νόμον θήσειν, id pro amico, ἐγγυάομαι φίλον, id. ali cui filiam, ἐγγυάω τινὶ τὴν παῖδα, Herodot.
Spondylus, ὁ σπόνδυλος, Poll.
Spongia, ὁ σπόγγος, ου, Plut. ἡ σπογγιὰ, ᾶς, id.
Spongiola, τὸ σπογγίον, Aristoph.
Spongiosus, ὁ ἢ ἡ σπογγώδης, εος, Diosc.
Sponsa, ἡ νυμφὴ, ῆς, Plut. ἡ μνηστὴ, ῆς, Pand.
Sponsalia, τὰ νύμφια, ων, ἡ μνηστία, ας, Chrys. τὸ μνήστευμα, ατος.
Sponsalis, νυμφικὸς, ἡ, όν, Plat. thalamus, ὁ νυμφὼν, ῶνος, N. T.
Sponsio, ἡ ἐγγύησις, εως, ἡ ἐγγύη, ης, Dem.
Sponsor, ὁ ἐγγυητὴς. ῆ, Dem.
Sponsus, ὁ νυμφίος, Plut.
Spontaneus, ἑκούσιος, ία, ιον, labor, πόνος, Isocr.
Sponte, ἑκουσίως, Dem. ἑκουσίᾳ, id. ἑκοντὶ, id. facio, αὐτομαπίζω, faciens, ὁ ἢ ἡ αὐτοπάγιλτος, ου. Thuc. ὁ ἢ ἡ αὐτοκίλευστος, ου, Philo. offero, ἑκουσιάζομαι, LXX.
Sporta, ἡ σπυρὶς, ίδος, N. T. ἡ σαργάνη.
Sportella, seu Sportula, τὸ σπυρίδιον, ου, Aristot. τὸ φορμίον.
Spuma, ὁ ἀφρὸς. ῦ, Lucian.
Spumesco, ἀφρίζω, Diod. Sic.
Spumeus, ὁ ἢ ἀφρώδης, εος, Hipp.
Spumo, ἀφρίω, Hesych.
Spumosus, ὁ ἢ ἀφρώδης, Hipp.
Spuo, πτύω, Xen. crebro, πτυιλίζω, Hippocr.
Spurce, ῥυπαρῶς.
Spurcitia, ἡ ῥυπαρία. ἡ ἀκαθαρσία, Dem.
Spurco, ῥυπαίνω, Philo. σκιλόω, N. T.
Spurcus, ῥυπαρὸς, ὰ. όν, αἰσχρὸς.
Spurius, ὁ νόθος, Plat. ὁ μοιχίδιος, Lucian.
Sputo, πτυιλίζω, Hippocr.
Sputum, τὸ πτύελον, Al. Aphr. τὸ πτύσμα, ατος, N. T.
Squaleo, αὐχμάω, Cl. Al. αὐχμίω, Athen. ῥυπάω.
Squalide, αὐχμηρῶς, ῥυπαρῶς.
Squalidus, αὐχμηρὸς, ὰ, όν, Lucian. ὁ ἢ ἡ αὐχμώδης, εος, Galen ῥυπαρὸς, ρὰ, ρόν.
Squalor, ὁ αὐχμὸς, Aristoph. ὁ ῥύπος.
Squama, *piscis*, τὸ λέπος, εος, Poll. ἡ λεπὶς, ίδος, Diosc. *serpentis, seu æris*, ἡ φολὶς, ίδος, Aristot. Hippocr.
Squameus, seu Squamatus, λεπιδωτὸς, ἡ, όν, Aristot. φολιδωτὸς, ἡ, όν, id.
Squatina, ἡ ῥίνη, ης, Æl.
Squilla, ἡ καρὶς, ίδος, Aristot.
Squillula, τὸ καρίδιον, ου, Aristot.
Stabilimentum, ἡ βεβαίωσις, εως, Thuc.
Stabilio, βεβαιόω, aliquid, τί, Herodot. ἀσφαλῶς κατασήμαί τι, Dem.
Stabilis, βέβαιος, α, ον, amicitia, φιλία, Dem. ὁ ἢ ἡ κάσιμος, ου, ingenio, τὸ ἦθος, Plut.
Stabilitas, ἡ βεβαιότης, ητος, Philo. ἡ βεβαιότης, ητος, Dem.
Stabularius, ὁ πανδοχεὺς, έως, Lucian.
Stabulatio, ἡ ἐπισάλμευσις, εως, ἡ ἐπισαλμία, ας, Diod.
Stabulo, seu Stabulor, αὐλίζομαι, Xen. σαλμεύω, Appian. ἐπισαλμεύω, Plut.
Stabulum, ὁ σαλμὸς, Xen. ἡ ἴαυλις, εως.
Stadium, τὸ στάδιον, ου, Herodot. ὁ στάδιος, ου, D od. Sic. curro, σταδιοδρομέω, Dem.
Stagno, λιμνάζω, Bas.
Stagnum, ἡ λίμνη, ης, Paus.
Stamen, ὁ στήμων, ονος, Plut. duco, στημονίζομαι, Aristot.
Stamineus, στημόνιος, ία, ιον, Theophr.
Stanneus, κασσιτέρινος, ίνη, ινον, LXX.
Stannum, ὁ κασσίτερος, Lucian.
Statarius, ὁ ἢ ἡ στάσιμος, ου, Plut. σταδιαῖος, αία, αῖον, Themist. pugna, ἡ ἐκ συστάσιως μάχη, Herodian. ἡ σταδιαία μάχη, Lucian. τὸ συσταδὸν μάχεσθαι, Herodian.
Stater, ὁ στατὴρ, ῆρος, N. T.
Statera, ὁ σαλμὸς, Diod Sic. ὁ ζυγὸς, Plut.
Statim, αὐτίκα, audietis, ἀκούσεσθε, Dem. surgens, εὐθὺς ἀναστὰς, id. sentitur, ποιεῖ τὴν αἴσθησιν εὐθέως, id. τὸ παραυτίκα, Lucian. statim, a puero, εὐθὺς ἐκ παίδων, Aristot.
Statio, ἡ στάσις, Greg. militaris, ἡ τάξις, Thuc. stationem desero, τάξιν λείπω, Æsch. stationis desertor, ὁ λιποτάκτης, Phil. stationis desertio, ἡ λιποταξία, idem.
Stationalis, σταδιαῖος, αία, αῖον, Hesych.
Stativa, ὁ σαλμὸς, Herodian. τὸ στρατόπεδον.
Stativus, σαλμικὸς, ἡ, όν.
Stator, στήσιος, Jupiter, Ζεὺς, Dem. ἐφέστιος, Dion. Hal.
Statua, τὸ ἄγαλμα, Dem. τὸ εἶδος, εος, idem. ὁ ἀνδριὰς, άντος, id. Dei, εἶδος θεοῦ, Dion. Hal. statuam erigo, ἀνίστημι ἀνδριάντα, Lucian. alicui æream, ἵστημί τινι χαλκῆν εἰκόνα, Dem. ἵστημί τινα χαλκοῦν· dedicatum esse, ἀνδριάντα ἀνακεῖσθαι, id.
Statuaria, ἡ ἀγαλματουργία, ας, Max. Tyr. ἡ ἀνδριαντοποιία, ας, Xen. officina, τὸ ἐργαστήριον, ου, Plat.
Statuarius, ὁ ἀγαλματοποιὸς, οῦ, Diod. Sic. ὁ ἐργογλυφεῖον, ου, Plat.
Statuarius, ὁ ἀγαλματοποιὸς, οῦ, Diod. Sic. ὁ ἐργογλυφεὺς, έως, Lucian. δημιουργὸς ἀγαλμάτων, Max. Tyr.
Statumen, ὁ χάραξ, ακος.
Statumino, χαρακίζω.
Statuo, ἵστημι, tropæum, τρόπαιον, Xen. fanum, ἱδρύομαι ἱερὸν, Dion. Hal. quæ honestissima sunt civitati, ψηφίζομαι τὰ κάλλιστα τῇ πόλει, Dem. et decerno de rebus quæ decet, γιγνώσκω ἃ ψηφίζομαι περὶ τῶν πραγμάτων ἃ χρὴ, id. Confer *Decerno*, item *Colloco*.
Statura, ἡ ἡλικία, LXX. admodum humili homo, ὁ πάνυ τῇ ἡλικίᾳ χαμαίζηλος, Lucian. staturæ ejusdem, ὁ ὁμῆλιξ, id.
Status, σταγμὸς, ίνη, ίνον, tempus, χρόνος, Dem. ἱερομήνος χρόνος, id.
Satus, ûs, ἡ κατάστασις, εως, reip. τῆς πόλεως, Isocr. in eo statu res sunt, ut, εἰς οὗτο τὰ πράγματα καθέστηκεν, ὥστε, id. quo in statu sunt res vestræ? πῶς ὑμῖν τὰ πράγματα ἔχει; Dem.
Statutum, τὸ δόγμα, ὁ θεσμὸς· statuta et leges, τὰ καθεστῶτα, ων, Isocr.
Statutus, σταγμένος, ένη, ένον, tempus, χρόνος, Dem.
Stella, ὁ ἀστὴρ, έρος, Aristot. fixa, ἀπλανὴς, έος, Lucian. errans, ἀστὴρ, έος, id.
Stellio, ὁ ἀσκάλαβος, ου, Aristot.
Stello, ἀστερίζω, Plut.
Stercorarius, κοπρικὸς, ἡ, όν.
Stercoratio, ἡ κόπρωσις, εως, Theophr. ἡ κάπρισις, εως, id.
Stercoreus, κόπρινος, ίνη, ινον, δυσαλίος, ία, ίον.
Stercoro, κοπρίζω, Theophr.
Stercorosus, ὁ ἢ ἡ κοπρώδης, εος.
tercus, ἡ κόπρος, ου, Xen. ὁ ἀπόβατος, ου, Cl. Al. τὸ ἀφόδευμα.
Sterilesco, στειρόομαι.
Sterilis, λυπρὸς, ὰ, όν, Plut. στεῖρος, α, ον, ἀφορέων, ωσα, ον, Philo. ὁ ἢ ἄγονος, ἄκαρπος.
Sterilitas, ἡ στείρωσις, εως, Bas. ἡ ἀφορία, ας, Plut. ἡ ἀγονία.
Sternax, καταβλητικὸς, ἡ, όν, Xen.
Sterno, χαμόνυμι, lectum, κλίνη, Xen. διαστρώνυμί τι, Athen. *prosterno*, καταβάλλω τι, Isocr. aliquem solo, κατατίνω τινὰ ἐπὶ τὴν ὕδαφος, Plut.
Sternuo, πτάρνυμαι, Aristot. πταίρω.
Sternutatio, ὁ πταρμὸς, ῦ, Galen.
Sternuto, idem quod *Sternuo*.
Sterquilinium, ἡ κοπρία, Chrys. ὁ κοπρὼν, ῶνος, Athen.
Sterto, ῥέγχω, LXX. κνώσσω.
Stibium, τὸ στίμμι, Poll.
Stigma, τὸ στίγμα, stigmate in fronte notare, στίζειν κατὰ τοῦ προσώπου, Ælian.
Stilla, ἡ σταγὼν, όνος, Athen. ὁ σταλαγμὸς.
Stillatitius, σακτὸς, ἡ, όν, Eur. σταλακτικὸς, ἡ, όν, Diosc. σταλακτὸς, ἡ, όν, id.
Stillicidium, ἡ λιβὰς, άδος, Suid.
Stillo, σταλάω, Lucian. σταλάζω, ἀποσταζω τι, Philo.
Stimulatio, τὸ κέντημα, ατος.
Stimulator, ὁ κέντωρ, ορος,
Stimulo, κεντρίζω, Philo. κεντίω, Theophr. παροξύνω.
Stimulus, τὸ κέντρον, ου, Plut. voluptatis, ἡ οἰκρηλασία τῆς ἡδονῆς, Joseph.
Stipatio, ὁ περιστοιχισμὸς, ῦ.
Stipator, ὁ δορυφόρος, Xenoph. ὁ δικολάβος, N. T. ὁ σωματοφύλαξ, Herodian.
Stipendiarius, ὁ ἢ ἡ ὑποτελὴς, έος.
Stipendior, μισθοφορέω, Dem.
Stipendium, μισθοφορὰ, Dem. ἡ μισθοφορὰ, ὁ μισθὸς· mereo, μισθοφορέω· tres annos facio sub aliquo, μισθοφορέω τινὶ τρία ἔτη· mereor bina, μισθοφορέω διχόθεν· solvo militibus, δίδωμι seu ἀποδίδωμι μισθὸν τοῖς στρατιώταις, id. stipendio conduco milites peregrinos, μισθόομαι τῶν ξενιτευομένων στρατιώτων, Isocr. quindecim mensium fraudare milites, ἀποστερεῖν τὰς στρατιώτας τὸν μισθὸν πενταπαίδεκα μηνῶν, id. carens, ὁ ἢ ἄμισθος, Dem.
Stipes, ὁ κορμὸς, οῦ, ὁ κορσὸς, οῦ, Hesych.
Stipo, πυκνόω, Plut. στείβω, latus alicujus, δορυφορέω τινὰ, Xen.
Stips, κέρμα, ατος, Dem. stipem cogo, ἀγυρμὸν ποιέω, peto, μισθοῦ, Herodian.
Stipula, ἡ καλάμη, Dion. Hal. τὸ κάρφος, εος, Lucian.
Stipulatio, τὸ ἐπερώτημα, ατος, N. T.
Stipulor, ἐπερωτάω, διομολογέομαι, συγγράφω.
Stiria, ὁ σαλαγμὸς συμπαγὴς.
Stirpitus, ῥιζόθεν, Herodian.
Stirps, τὸ ῥιζόφυτον, ου, genus, τὸ γένος, Dem. Confer *Genus*.
Stiva, ἡ ἰχνύλη, ης, Hes.
Sto, ἵσαμαι, Aristot. ἵσταω, Dem. a partibus alicujus, ὑπάρχω τινὶ, id. συνίσαμαί τινι, Themist. ab aliquo, πρός τινος εἰμι, Thuc. pactis, ἐμμένω τοῖς διομολογουμένοις, Isocr. stat sententia, ἀλλ' ἥδη γε ἀπέφηνάμην, Lucian.
Stola, ἡ στολὴ, ῆς, Herodian.
Stolide, ἀστολήκτως, βλακικῶς, Just. Mart.
Stoliditas, ἡ ἀβελτερία, Aristot. ἡ ἠλιθιότης, ητος, Hesych. Confer *Stultitia*.
Stolidus, ὁ ἢ ἡ ἀβέλτερος, ου, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀσύνετος, ου, ἠλίθιος, ία, ιον, idem.
Stomachatio, ἡ ἀγανάκτησις, εως, Thuc.
Stomachicus, στομαχικὸς, ἡ, όν, Diosc.
Stomachor, ἀγανακτέω, Dem. δυσχεραίνω.
Stomachosus, ὀργίλος, η, ον.
Stomachus, ὁ στόμαχος, ου, Galen.
Storea, ὁ sive ἡ ψίαθος, ου.
Strabo, ὁ σίλλος, Lucian. ὁ στραβὸς, Gal· ὁ ἢ ἡ παραβλὼψ, ῶπος· sum, στραβίζω.
Strages, ὁ ὄλεθρος, bellica, ἥττα πολέμου, Æschin. hominum, φθορὰ ἀνθρώπων, Thuc.
Stragulum, ἡ στρωμνὴ, Xen. τὸ στρῶμα.
Stramen, τὸ κάρφος, εος, Aristot.
Stramineus, κάρφινος, ίνη, ινον.
Strangulatio, ὁ πνιγμὸς, οῦ, Diosc. ἡ στιξ, γὸς, Hippocr.

Hippocr. ἡ ἀγχόνη, Dion. Hal. ἡ τραχηλία, Joseph.

Strangulo, ἄγχω, Lucian. ἀγχονάω, Dion. Hal. ἀπαγχονίζω, Lucian. ἀποπνίγω, Xen.

Stranguria, ἡ τραγγουρία, ας, Gal.

Stratagema, τὸ στρατήγημα, ατος, Isocr.

Stratum, τὸ στρῶμα, ατος, Xenoph.

Strena, ἡ ἐπινομίς, ίδος, Athen. τὸ ξένιον.

Strenue, ἐῤῥωμένως, Dem. ἀνδρείως, Isocr. facio, ἀνδραγαθίω, Plut.

Strenuitas, ἡ ἀνδραγαθία, ας, Xenoph. ἡ ἀρετὴ, ας.

Strenuus, δραστήριος, ία, ιον, Thuc. ὁ ϗ ἡ φιλόπονος, ος, ον, Dem. ἀνδρικὸς, ὴ, ὸν, id. ὁ ϗ ἡ ἀγήνωρ.

Strepitus, ὁ ψόφος, Dem. et plausus, θόρυβος ϗ κρότος· strepitum excito, ποιοῦμαι θόρυβον, id.

Strepo, ψοφέω, Lucian. κτυπέω, Aristot.

Stria, ὁ πτυξ, χός.

Striatus, ὁ ϗ ἡ πτυχώδης, ους.

Stricte, seu Strictim, ἀκριβιγῶς, Diosc. ἐπιλίγδην, Lucian.

Stricturæ, οἱ σπινθῆρες.

Strideo seu Strido, τρίζω, dentibus, τὰς ὀδόντας, N. T. βοιζέω, βρύχω.

Stridor, ὁ βρυγμὸς, οῦ, N. T. ὁ τρισμὸς, οῦ, Aristot. muris, τρισμὸς μυὸς, Plut. rudentum, συριγμὸς κάλων, Dion. Hal.

Stridulus. λιγυρὸς. ὰ, ὸν.

Strigilis, ἡ ξυστρὶς, ίδος. Lucian. ἡ στλεγίς.

Strigmentum, τὸ ξύσμα, ατος, τὸ ἀποξέγγισμα, ατος, Strabo.

Strigosus, λαγαρὸς, ὰ, ὸν, Diod. Sic. τριφυὸς, ὴ, ὸν.

Stringo, στύφω, aliquid, τὶ, Galen. σφίγγω. gladium, σπάω τὴν μάχαιραν, Lucian. pugionem, ἐκσπάω τὸ ἐγχειρίδιον ἐκ τῆ κολιῆ, LXX.

Strix, τὸ σύρνιον.

Strobilus, ὁ στρόβιλος, Plut.

Strophæ, ἡ στροφὴ, ῆς, Poll.

Strophidium, τὸ στροφίδιον.

Strophium, τὸ στρόφιον, Poll.

Structilis, κατασκευαστὸς, ὴ, όν.

Structor, ὁ πέκτων, ονος, N. T. ὁ κατασκευαστὴς, annonæ, ὁ σιτοποιὸν, οντος, Philo. ὁ σιταγωγῶν, Lucian. ὁ σιταγωγὸς, idem.

Structura, ἡ δόμησις, εως, Hesych. ἡ οἰκοδόμησις, εως, Thuc. orationis, ἡ συνθήκη, ης, τῆ λόγω.

Strues, ὁ σωρὸς, οῦ, Plut. ὁ ὄγκος.

Struma, ἡ χοιράς, Hippocr. τὸ φῦμα χοιραδῶδες, Plut. bovis morbus, ὁ κραῦρος, Aristot.

Strumosus, ὁ ϗ ἡ χοιραδώδης, ους, Aristot. κραυρόων, ωσα ον, id.

Struo, κατασκευάζω. Dem. aciem, τάττω, Thuc. dolos seu insidias alicui, ἐνέδρας τίθημί τινι, Plut.

Studeo, σπουδάζω. alicui rei, περί τινος, Plut. περί τι, Herodot. ἐπί τινι, Isocr. ὑπέρ τινος, Dem. τὶ, Plut. ἐσπουδάνω τι, Thuc. Confer *Incumbo*, item *Studium*.

Studiose, σπουδαίως, Aristot.

Studiosus, σπουδαῖος, αία, αῖον, Dem. sapientiæ, ὁ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὤν, Isocr. philosophiæ, ὁ περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπουδάζων, id.

Studium, ἡ σπουδὴ, ponere in re aliqua, σπουδὴν ἔχω περί τινος, Plat. πρός τι, Dem. numerorum, ἡ διατρίβη περὶ ἀριθμούς· magno studio exequi mandata, πολλῆ σπουδῆ πράττειν τὰ παρηγγελμένα, Xen. describo aliquid, μετὰ σπουδῆς διαγράφω τι, Aristot.

Stulte, ἀνοήτως, Dem. ἀγνωμόνως, id. ἐυήθως, id. ἠλιθίως.

Stultitia, ἡ εὐήθεια, ας, Dem. ἡ ἀφροσύνη, ης, LXX. ἡ ἄνοια, ας, Dem. ἡ μωρία.

Stultus, ὁ ϗ ἡ ἀνόητος, ος, Dem. ὁ ϗ ἡ εὐήθης, ους, id. ὁ ϗ ἡ ἄφρων, ονος, id. μωρὸς, ὰ, ὸν, Isocr.

Stupa, ἡ σύπη, Jos. τὸ σπυρτίον, Xen.

Stupefacio, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, Herodian.

Stupefio. ἐκπλήττομαι, aliqua re, τινὶ, Dem. παράττομαι.

Stupeo, κατακλήττομαι, aliqua re, τινὶ, Thuc. ἐκπλήττομαι ἐπί τινι, Xen. πρός τι, Plut.

Stupiditas, ἡ ἀναισθησία. Dem. ἡ εὐήθεια.

Stupidus, ὁ ϗ ἡ ἀναίσθητος, ος, Gal.

Stupor, ἡ ἀναισθησία, ας, Dem.

Stuprator, ὁ μοιχεύτης, ὁ διακορευτής.

Stupro, διακορεύω, virginem, τινὰ, Plutarch. καταισχύνω τινὰ, Lys. διαφθείρω τινὰ, Plut.

Stuprum, ἡ διαφθορὰ, ᾶς, Philo. ἡ φθορὰ, ᾶς, id. ἡ διακόρησις.

Sturnus, ὁ ψὰρ, ὸς, Bas.

Stylus, ὁ στύλος, ἡ γραφὶς, ίδος, Plat. orationis, ἡ ἀγωγὴ τῆ συγγραφέως, Dion. Hal.

Suada, ἡ πειθὼ, όος.

Suadeo, πείθω, alicui facere, τινὰ πράττειν, Isocr. aliquid male, συμβουλεύω τινὰ κακόν τι, Plato. de aliqua re, τινὶ περί τινος, Isocr. alicui aliquid bono animo, τινί τι δι' εὐνοιαν, Isocr. bellum, εἰσηγέομαι πόλεμον, Dem. tibi hoc, σοὶ τοῦτο, Xenoph. de hoc, περὶ τούτο, Isocr. ut faciat, ὅπως ποιήσῃ, Plut.

Suarius, ὁ συφορβὸς, Hesych. ὁ συβώτης, Plat.

Suasio, ἡ πεισμονὴ, ῆς, N. T. εἰσήγησις, εως, Theod. ἡ παραίνησις.

Suasor, ὁ εἰσηγητὴς, οῦ, Lucian. ὁ σύμβουλος.

Suasorius, παραινετικὸς, ὴ, όν, Isocr.

Suaviatio, ἡ φίλησις, εως.

Suaviolum, τὸ φιλημάτιον, ου.

Suavior, καταφιλέω, Xen. φιλέω, Athen. τῷ στόματι, Xen.

Suavis, ἡδὺς, εῖα, ὺ, Plat. μείλιχος.

Suavitas, ἡ ἡδονὴ, ῆς. Theophr.

Suaviter, ἡδέως, Isocr.

Suavium, τὸ φίλημα, ατος, Lucian.

Sub, ὑπὸ, *cum dat.* sub aliquo sum, ὑπό τινί εἰμι, Dem. *cum accus.* sub urbem, ὑπὸ τὴν πόλιν, id. idem tempus, ὑπὸ τὰς αὐτὰς χρόνας· sub suam potestatem redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, Viget. homines qui sub sole sunt, οἱ ὑπὸ τοῦτον τὸν ἥλιον ἄνθρωποι, Dem. *cum dat.* sub vestibus celare aliquid, ὑπὸ ταῖς ἐσθῆσι κρύπτειν τι, Herodian. ἐπὶ, *cum gen.* sub aliquo, seu sub alicujus imperio, ἐπί τινος, id. sub auroram, ἅμα τῷ ἕῳ, Æschin. sub dio, ἐν ὑπαίθρῳ. Xen. In compositione, quando significationem minuit, vel etiam loci inferioritatem notat, fere etiam per ὑπὸ redditur, ut subamarus, *i. e.* aliquantum amarus, ὑπόπικρος, Diosc. subdulcis, ὑπόγλυκυς, idem. submarinus, *i. e.* infra mare, ὕφαλος, Lucian. subscribo, *i. e.* in locum inferiorem jacio, ὑποβάλλω, Athen.

Subactio, ἡ κατεργασία, terræ, τῆς γῆς, Theophr.

Subæratus, ὁ ϗ ἡ ὑπόχαλκος, ος, nummus, νόμισμα, Poll.

Subagito, ὑποσείω.

Subbibo, ὑποπίνω, Xen.

Subdialis, e, ὁ ϗ ἡ ὕπαιθρος, ος, loccus, τόπος, Lucian.

Subditicius, ὑποβολιμαῖος, αία, αῖον, Dem. oratio, λόγος, Plut. ὁ ϗ ἡ ὑπόκλητος, ος, homo, πρόσωπον, Plat.

Subditus, ὑποτεταγμένος, ένη, ενον, alicujus imperio, ἀρχόμενος, ένη, ενον, Dem. ὑποτεταγμένος, ένη, ενον, id. ὁ ϗ ἡ ὑπήκοος, ος, Herodian.

Subdo, ὑποβάλλω, Lucian. aliquid alicui, ὑποτίθημί τί τινι, Plut. Confer *Subjicio*.

Subdole, ἀπατηλῶς, ὑπούλως, Plut.

Subdolus, ἀπατηλὸς, ὴ, όν, Plat. ὁ ϗ ἡ ὕπουλος, ος, ον, Herodian.

Subdubito, ὑπαπορέω.

Subduco, ὑπάγω, ventrem, κοιλίαν, Diosc. me ex via, ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδῦ. Aristoph. aliquid furtim, ὑποκλέπτω τι, Herodian. me e turba, ἐκνεύω τῆ ὄχλω, N. T. rationem seu calculum, λογίζομαι, Plut.

Subductio, ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς, Thuc. ventris, κοιλίας, Diosc.

Subeo, ὑδύομαί τι, Xen. ἴς τι bellum, ὑποδύω πόλεμον, Lucian. laborem, ὑποδύομαι πόνον, Xen. personam alicujus, τινὰ, seu σχῆμά τινος, Aristot. per medium, διαδύνω, Aristot. flumen, ἀναβαίνω ἐπὶ πόταμον, id.

Suber, ὁ φελλὸς, οῦ, Lucian.

Subereus, φέλλινος, ίνη, ινον, Lucian.

Subigo, βιάζομαι, farinam, ἀναφύρω, Diosc. terram, κατεργάζομαι, Theophr.

Subjicio, ὑποβάλλω, alicui aliquid sub pedes alicujus, ὑποτάσσω τι ὑπὸ τὰς πόδας τινός, N. T. oculis, πρὸ ὀμμάτων ποιῶ, Aristot. collum jugo, ὑποτίθημι τὸν αὐχένα ζυγῷ, Lucian. aliquem potestati alicujus, ἔκδοτον ποιῶ τινά τινι, Isocr. ἐκδίδωμί τινά τινι.

Subinde, θαμὰ, Xen.

Subitaneus, ὁ ϗ ἡ ἀφνίδιος, Galen. ὁ ϗ ἡ ἐξαιφνίδιος, Xen.

Subito, ἀφνιδίως, N. T. ἐξαίφνης, Xen.

Subitus, idem quod *Subitaneus*.

Subjugalis, ὑποζύγιος, ία, ιον.

Subjugo, ὑποτάσσω, Dem. aliquem alicui, ἔκδοτον ποιῶ τινά τινι, Æschin. ποιοῦμαί τινα ὑπό τινι, Isocr.

Subjungo, ὑποτάσσω, Dem. ἐπιφέρω, Dion. Hal.

Sublevo, ἀποκουφίζω, aliquem aliqua re, τινά τινος, Plut. aliquem ad aliquid, ἐπικουφίζω τινὰ πρός τι, Philo. *juvo*, aliquem, ὠφελῶ τινὰ, Plut. τινὶ, Diosc. συμφέρω τινὶ, Dem. inopiam alicujus, λύω τινὶ τὴν ἀπορίαν, Lucian. spe, ἐπαίρω ἐλπίδι, Thuc.

Sublica, ἡ δοκὶς, ίδος, Philo.

Sublicius, ξύλινος, ίνη, ινον, pons, γέφυρα, Plut.

Subligaculum, τὸ περίζωμα, ατος, Plut.

Subligo, ὑποζώννυμι, Plut. ὑποδέω, Xen.

Sublimis, ὑψηλὸς, ὴ, όν, Lucian. ὁ ϗ ἡ μετέωρος.

Sublimitas, τὸ ὕψος, Thuc. ἡ ὑπεροχὴ.

Sublimiter, ὑψηλῶς.

Sublimo, ὑψηλόω, ὑψόω τι, N. T.

Sublino, ὑποχρίω, Xen. ὑπαλείφω.

Submergo, καταδύω, navem, ναῦν, Thuc. aqua seu mari, καταποντίζω, aliquid, τὶ, Plut.

Submersio, ὁ καταποντισμὸς, οῦ.

Submersus, ὑποβρύχιος, ία, ιον.

Subministro, ὑπουργέω, Thuc. ὑπηρετέω.

Submissio, τὸ χάλασμα, ατος, ὁ ϗ ἡ ἀνθυπτιάζις, εως, Plut.

Submitto, ὑποπέμπω, Dion. Hal. aliquid alicui, ὑποτάττω τί τινι, Plut.

Submoneo, ὑπομιμνήσκω, Lucian.

Submoveo, ἀπαλλάττω, Dion. Hal. ὑπεξαίρομαι in totum, ἀθρόον μεθίσταμαι, id. aliquid ab aliquo, ἀπαίρω τι ἀπό τινος, Xen. e domo, ἐκτοπίζω ἐκ τῆς οἰκίας, Lucian aliquem ab honore, παρωθέω τινὰ τῆς τιμῆς, id.

Subnascor, ὑποφύομαι.

Subnecto, ὑπανίημι.

Subo, καπριάω, Aristot. καπρίζω, id.

Suboleo, προαισθάνομαι, aliquid, τὶ, Plut.

Suborno, ὑποκωμῶ, falsos testes, παρασκευάζομαι μάρτυρας ψευδεῖς, Dem. aliquem, ὑποπέμπω τινὰ, Dion. Hal.

Subrepo, ὑφέρπω, ὑφιρπύζω.

Subrideo, ὑπομειδιάω.

Subripio, ὑφαρπάζω, Aristoph.

Subrogo, ἀντικαθίστημι, Plut. ὑφίστημι, Xen.

Subruo, ὑπορύττω, Chrys.

Subsannio, χλευάζω, aliquem, τινὰ, N. T. σκώπτω τινὶ, Herodian. σκῶμμα λέγω πρός τινα, Plut. ἐκσκώπτω τινὰ, Xen.

Subscribo, ὑπογράφω, propria manu literis, αὐτοχειρὶ τοῖς γράμμασι, Theodoret.

Subscriptio, ἡ ὑπογραφὴ, Bas. ἡ ὑποσημείωσις.

Subseco, ὑποτέμνω, Xenoph.

Subsellium, ὁ βάθρος, ου, Plut.

Subsequor, ἑφίπομαι, aliquem, τινὶ, Xenoph. ἐπακολουθέω.

Subservio, ὑπηρετέω, alicui, τινὶ, Dem.

Subsessor, ὁ ἐγκάθετος, ος, N. T.

Subsideo, ὑποκαθίζω, Dion. Hal. ὑφιδρύω.

Subsidiarius, ἐπικουρικὸς, ὴ, όν, Philo.

Subsidior, βοηθέω, Xenoph. ἀρήγω, id.

Subsidium, ἡ βοήθεια, ας. Dem. ἡ ἐπικουρία, ας, Philo. ἡ ἀρωγὴ, ῆς, Æschin.

Subsigno, ὑποσημαίνω, κατασημαίνομαι, Xen.

Subsilio, ὑποπηδάω, ὑφάλλομαι.

Subsisto, ὑφίσταμαι, Aristot.

Subsolanus, ὁ ἀπηλιώτης, ου.

Substantia, ἡ ὑπόστασις, Aristot. ἡ οὐσία.

Substantialis, ὁ ϗ ἡ οὐσιώδης, ους, Aristot.

Substantialiter, οὐσιωδῶς.

Substantiatio, ἡ οὐσίωσις, εως, Bas.

Substerno, ὑποστρώνυμι, Herodian.

Substituo, ὑφίστημι, aliquem, τινὰ, Xenoph.

alium in locum alicujus, *καθίστημί τινα εἰς τάξιν τινός*, Bud.
Substo, *ὑφίσταμαι*, Aristot.
Substructio, *ἡ ὑποδόμησις, εως.*
Subsultim, *ὑποσηδητικῶς.*
Subsum, *ὕπειμι, ὑπείκω.*
Subtegmen, *ἡ κρόκη, ης*, Plat.
Subtendo, *ὑποτείνω*, LXX.
Subter, *κάτω*, Dem. *ὑποκάτω*, Plat.
Subterfugio, *ὑπεφίγω*, Thuc. laborem, *φεύγω τὸν πονὸν*, Plat.
Subterlabor, *ὑπαλεύομαι.*
Subterraneus, *ὁ ᾖ ἡ κατάγειος, ε*, Diod. Sic. *ὁ ᾖ ἡ καταχθόνιος, ε*, N. T.
Subtexo, *καθυφαίνω.*
Subtilis, *λεπτὸς, ἡ, όν*, Phil.
Subtilitas, *ἡ λεπτότης, ητος*, Aristoph. *ἡ λεπτομέρεια, ἡ ἀγχίνοια.*
Subtiliter, *λεπτῶς*, disputo, *λεπτολογέω*, Luc.
Subtraho, *ὑποσίλλομαι*, de cibo, *τῆς τροφῆς*, Aristot.
Subtus, *κάτω*, Dem.
Subucula, *τὸ χιτώνιον*, Athen. *ὁ ὑποχίτων.*
Subvectio, *ἡ ἀναγωγὴ, ῆς.*
Subveho, *ἀνακομίζω*, Xen.
Subvenio, *βοηθέω*, Thuc. alicui contra aliquem, *ἔρχομαί τινι κατά τινος σύμμαχος*, Lucian. Confer *Auxilio.*
Subvereor, *ὑλαβέομαι*, aliquem, *τινὰ*, Dem.
Subversio, *ὁ ἀνοικισμός*, Phil. *ἡ ἀνατροπή.*
Subverto, *ἀνατρέπω*, Dem. Confer *Everto.*
Subula, *τὸ ῥαφίον, ε*, Gal. *τὸ κεντήριον.*
Subulcus, *ὁ συφώτης, ε*, Lucian. *ὁ χοιροβοσκὸς, ε*, Theophr. *ὁ ὑφορβός.*
Subvolo, *ἀναπέτομαι*, Aristoph. *ἀνίπταμαι.*
Suburbium, *τὸ προάστιον, ε*, Dion. Hal.
Succedaneus, *ὁ ᾖ ἡ ἀντάνδρος.*
Succedo, *ὑποδύομαι*, Lucian. alicui in magistratu, *διαδέχομαι τὴν ἀρχήν τινος*, Dem. alicui, *τινὰ*, Lucian: in regno, *διαδέχομαι τὴν βασιλείαν τινός*, Herodot. succedit opus, *περιχωρεῖ τὸ ἔργον*, Thuc. obsidio ei ex sententia, *αὐτῷ τὰ τῆς πολιορκίας ὡς βέλτιαι*, Herodian. feliciter et supra votum, *αὐτῷ διξίως ᾖ ὑπὲρ πᾶσαν εὐχὴν*, id.
Succendo, *ὑφάπτω*, Dion. Hal.
Succenseo, *ἐπιμέμφομαι*, Dion. Hal. alicui, *νεμεσάω τινί*, Plut. *δυσχεραίνω κατά τινος*, Lucian. *ὀργὴν ἔχω ἐπί τινα*, Dem. *χαλεπαίνω, τινί*, id.
Succenturio, *ἀντικαθίστημι*, Plut.
Successio, *in officio*, *ἡ διάδοξις*, Aret. in hæreditate, *ἡ διαδοχὴ, τῆ κλήρῳ*, Plut.
Successive, *κατὰ διαδοχὴν*, Philo. *ἐκ διαδοχῆς*, Aristot.
Successor, *ὁ διάδοχος, ε*, in regno, *βασιλίας*, Plut. fio alicujus in hæreditate, *γίγνομαί τινι τῆς κληρονομίας*, Isocr.
Successus, *felix*, *ἡ εὐπραξία*, Dem. *ἡ εὐτυχία*, infelix, *ἡ δυσπραξία*, Soph. successu felici utor, *εὐπραγίω*, Thuc. infelici utor, *δυσπραγίω*, Plut.
Succido, *ὑποκόπτω*, Dion. Hal.
Succido, *ὑποπίπτω*, sub aliquid, *τινί*, Plut.
Succidus, idem quod *Succulentus.*
Succiduus, *ὁ ᾖ ἡ πτώσιμος, ε.*
Succincte, *συντόμως.*
Succineus, *ἠλέκτρινος, ίνη, ινον.*
Succingo, *ὑποζώννυμι*, Plut.
Succino, *ὑπᾴδω*, Lucian.
Succinum, *τὸ ἤλεκτρον, ε*, Lucian.
Succlamatio, *τὸ ἐπιφώνημα, ατος*, Plut. *ἡ ὑποφώνησις, εως*, Bas.
Succlamo, *ὑποφωνέω*, Plut.
Succosus, seu Succulentus, *ὁ ᾖ ἡ ἔγχυλος, ε*, Diosc. *ὁ ᾖ ἡ πολύχυλος, ε*, id.
Succresco, *ὑποφύομαι, παραφύομαι*, Theophr.
Succulentus. Vide *Succosus.*
Succumbo, *ὑπόκειμαι*, alicui, *τινί*, Herodot. *ὑποκαταπλίνομαί τινι*, Plut. iræ, *ἥττων εἰμὶ τῷ Θυμῷ*, Aristot. amori, *ἡττάομαι ἔρωτος*, Plut. curis, *καταπίπτω φροντίσι*, Chrys.
Succurro, *βοηθέω*, alicui, *τινί*, Dem. *ἔξαρκέω τινί*, Xen. morbo, *ἐπικουρέω νόσῳ*, id. succurrit aliquid mihi, *ὑπέρχεταί τι ἐμοὶ*, Isocr. *ἔρχεταί τι ἐμοὶ ἐπὶ νῦν*, Dem.
Succus, *ὁ χυλὸς, ε*, Diosc. *ὁ χυμὸς, ε*, Athen.
Succussus, *ὁ ὑποσεισμὸς, ε.*
Succutio, *ὑποσείω.*
Suctus, *ἡ μύζησις, ἡ ἐκμύζησις*, Diosc.
Sucula, *τὸ εἴδιον*, Xenoph. suculæ, *astrum*, *αἱ ὑάδες*, *machinæ*, *τὰ κηλώνια*, Bas.
Sudarium, *τὸ καψιδρώτιον*, Poll. *τὸ σουδάριον*, N. T.
Sudatio, *ἡ ἵδρωσις*, Al. *ἡ ἵδισις*, Aristot.
Sudatorium, *τὸ ὑπόκαυστον, ε.*
Sudatorius, *ἱδρωτικὸς, ἡ, όν*, Hippocr.
Sudes, *ὁ διωτὴρ, ῆρος*, LXX.
Sudo, *ἱδρῶ*, sudorem sanguineum, *ἱδρῶτα αἱματώδη*, Aristot. pedibus, *ἱδρῶ πόδας.*
Sudor, *ὁ ἵδρως, ῶτος*, Aristot. sine sudore, *ἀνιδρωτὶ*, Lucian. *ἀνιδρεί*, Plat.
Sudum, *τὸ αἴθριον, ε, ἡ αἰθρία*, Aristot.
Suesco, *ἐθίζομαι*, Xen.
Suetus, *ὁ ᾖ ἡ ἰθὰς, άδος*, Thuc.
Suffero, *ὑποφέρω*, aliquid facile, *τὶ ῥᾳδίως*, Xen. Confer *Patior.*
Sufficiens, *ἀρκετὸς, ἡ, όν*, N. T. *ἱκανὸς, ἡ, όν*, ad aliquid faciendum, *ποιῆν τι*, Xen.
Sufficienter, *ἐξαρκούντως*, Isocr. *ἱκανῶς*, id.
Sufficientia, *ἡ ἱκανότης, ητος*, Plat.
Sufficio, *ἀρκέομαι*, Thuc. alicui seu ad aliquid, *διαρκέω πρός τι*, Plut. *ἐξαρκέω πρός* seu *εἴς τι*, Xenoph. aliquem alicui, *ὑφίσαμαί τινα εἰς τάξιν τινὸς*, Bud. sufficit mihi, *ἐξαρκεῖ μοι*, Xenoph. *ἀναρκεῖ*, Dion. Hal.
Suffigo, *προσηλόω, προσιρεῖδω.*
Suffimen, seu Suffimentum, *τὸ Θυμίαμα.*
Suffio, *Θυμιάω*, aliquid, *τὶ*, Herodot. *τινὸς*, Lucian. *ἐκθυμιάω*, Aristot. *ἐπιθυμιάω*, Plut. *ὑποθυμιάω*, Diosc.
Suffitio, seu Suffitus, *ἡ Θυμίασις, εως*, Diosc.
Sufflamen, *ἡ ἐπισχλεὶς, ίος*, Eustath.
Sufflamino, *ἐπισχλεύω.*
Sufflammo, *ὑποκαίω*, Eustath.
Sufflo, *ὑποφυσάω, φυσάω*, aliquid, *τὶ*, Plut.
Suffocatio, *ὁ πνιγμὸς, ε*, Diosc. *ἡ πνῖξ, γὸς*, Hippocr. *τὸ πνῖγμα, ατος*, Aristot.
Suffoco, *ἀποπνίγω*, aliquem, *τινὰ*, Dem. *καταπνίγω*, ignem, *τὸ πῦρ*, Gal. fame, *λιμαγχονίω*, Philo.
Suffodio, *ὑπορύττω*, Lucian.
Suffragatio, *ἡ ψηφοφορία, ας.*
Suffragator, *ὁ ψηφιστὴς, ε, ὁ ψηφοφορίων, οντος*, Lucian. *ὁ ψηφοφόρος, ε*, Them.
Suffragium, *ἡ ψῆφος, ε*, Dem. fero, *ψῆφον φέρω*, Lucian. *τίθεμαι*, Dem. de aliquo, *διαφέρω περί τινος*, Isocr. ferendi potestatem facere alicui, *ψῆφον ἀναδιδόναί τινι*, Lucian. *διαχειροτονίαν διδόναί τινι*, Plut. suffragio alicujus rejectus, *ἀποψηφισθεὶς ὑπό τινος*, Dion. Hal. meo scisco aliquid, *ψηφίζομαί τι*, Thuc. meo absolvo, *ἀποψηφίζομαί τινα*, id. aliquem damno, *καταψηφίζομαί τινος*, Plat. ob aliquid, *τινός τι*, Xen. confirmo quod alter decrevit, *ἐπιψηφίζομαί τινι*, Lucian. in suffragium mitto, *ἐπιψηφίζω*, Thuc.
Suffrago, *τὸ μισοκύνιον, ε*, Hippiatr. suffragine laboro, *σιριάω*, Diosc.
Suffragor. *ψηφίζομαι.* Confer *Suffragium.*
Suffugio, *ὑποφεύγω*, Thuc.
Suffugium, *ἡ καταφυγὴ, ῆς*, Isocr.
Suffulcio, *ὑπερείδω*, Plut.
Suffumigo, *ὑποκαπνίζω.*
Suffundo, *ὑποχέω*, Plut. aliquem pudore, *δυσωπέω τινὰ*, Plut. *κατᾳδυσωπέω τινὰ*, Lucian.
Suffuror, *ὑποκλίπτω*, Pandect. *ἐκκλίπτω*, Plut. *ὑφαρπάζω.*
Suffusio, *ἡ ὑπόχυσις, εως.*
Suggero, *ὑποτίθημι*, Dion. Hal. alicui alimentum, *ἐπαρκέω τινὶ τῆς τροφῆς*, Aristot. verbo, *συμβάλλω τινὶ λόγον*, Lycophr. in memoriam, *ὑπομνήσκω*, aliquid, *τινὸς*, Herodian. *τὶ*, Æschin.
Suggestus, *τὸ βῆμα, ατος*, Plato.
Suggillatio, *ὁ ὑπωπιασμὸς, ε*, Naz.
Suggillo, *ὑπωπιάζω, delrecto, καθυβρίζω τινὰ*, Plut.
Suggrunda, seu Suggrundia, *τὸ γεῖσον, ε*, Athen. *τὸ γείσος, ους*, LXX.
Suggrundatio, *ἡ γείσωσις, εως.*
Sugo, *μύζω*, calamum, *κάλαμον*, Xenoph. *μυζίω*, Dem. mammas, *θηλάζω μαστὸς*, LXX.
Sui, seu Suiipsius, *ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ*, Dem. *αὐτοῦ, ῆς, οῦ*, id.
Suile, *ὁ συφεὸς, οῦ*, Hom.
Suillus, *ὑϊκὸς, ἡ, όν*, Xen. *ὑειὸς, ἡ, όν*, caro, *κρέας*, Poll.
Sulcatim, *κατ' αὔλακας.*
Sulcus, *αὐλακίζω, ἀλοκίζω*, Aristoph.
Sulcus, *ἡ αὖλαξ, ακος*, Philo.
Sulphur, *τὸ Θεῖον, ου*, Diosc.
Sulphureus, *ὁ ᾖ ἡ Θειώδης*, N. T.
Sum, *εἰμὶ*, dives, *πλούσιος*, Dem. in imperio, *γίγνομαι ἐν δυνάμει*, id. communis alicui, *ὑπάρχω κοινός τινι*, Aristot. maximum bonum alicujus, *τυγχάνω μέγιστον ἀγαθόν τινι*, Plat. in Ægina, *τυγχάνω ὢν ἐν Αἰγίνῃ*, Thuc. nudus, *τυγχάνω ὢν γυμνὸς*, Lucian. benevolus alicui, *ἔχω εὐνοϊκῶς πρός τινα*, Xen. tali natura, *ὅπως ἔχω φύσεως*, Herodian. sit ita esto, *ἔστω*, Cl. Al.
Sumen, *τὸ ἦτρον*, Xen. *τὸ ὕθαρ*, Plut.
Summa, *ἡ κορυφὴ*, sermonis, *λόγου*, Plat. *ἡ περιβολὴ τοῦ λόγου*, Isocr. pecuniæ, *τὸ κιφάλαιον ἀργυρίου*, Dem. universa, *τὸ συμπᾶν κιφάλαιον*, id. *κιφάλαιον πάντων*, Isocr. in summa, *ἐν κιφαλαίῳ*, id.
Summarium, *ἡ ἐπιτομὴ, ῆς.*
Summates, *οἱ ἄρ.τοι, ων.*
Summatim, *ἐν κιφαλαίῳ*, dicere, *εἰπεῖν*, Dem. *ὥστε ὅλον εἰπεῖν*, Plat. *ἐπὶ κιφαλαίων διέρχεσθαί τι*, Dem. *Ἐκ τῶν ποδῶν εἰς τὴν κιφαλὴν σοι πάντ' ἰρῶ*, Arist. Plut. 649.
Summe, *εἰς τὰ μάλιστα, εἰς ἄκρον*, Dion. Hal. *ὑπερβαλλόντως*, Isocr. *ἄκρως*, Gal.
Summitas, *ἡ ἀκρότης, ητος*, Plat. *ἡ ἄκρα, ας*, Diosc. *ἡ ὑπεροχή.*
Summopere, *μάλιστα*, Dem. *πάνυ*, Isocr.
Summus, *ἄκρος, α, ον*, medicus, *ἰατρὸς*, legislator, *ἄκρος νομοθέτης, ε, ὕψιστος, ίστη, ιστον*, N. T. ad summum, *ἔσχατον*, Dem.
Sumo, *λαμβάνω*, aliquid, *τὶ*, Dem. aliquem belli præsidem, *αἱρέομαί τινα ἐπιστάτην τοῦ πολέμου*, Xen.
Sumptio, *ἡ λῆψις; εως*, Lucian.
Sumptuose, *πολυτελῶς*, Dem.
Sumptuositas, *ἡ πολυτέλια*, Isocr.
Sumptuosus, *ὁ ᾖ ἡ πολυτελὴς, ίος*, Dem. *δαπανηρὸς, ὰ, όν*, Xenoph. *ὁ ᾖ ἡ ἐυδάπανος, ε*, Plut.
Sumptus, *ἡ δηπάνη*, quotidianus, *ἐφήμερος*, Plut. *τὸ ἀνάλωμα, τὸ καθ' ἡμέραν*, Dem. supervacaneus et inanis, *περίεργον ᾖ μάταιον*, id. sumptum facio in aliquid, *ἀναλίσκω* seu *ἀναλίσκομαι ἀναλώματά τινα εἴς τι*· magnum, *δαπανάω ᾖ μικρὰς δαπάνας εἴς τι*· fero, sustineo, *ὑποφέρω ἀναλώματα*, id. subministrare, *συνυποχορηγεῖν τῶν ἀναλωμάτων*· restituo alicui, *ἀποδίδωμί τινι ἀναλώματα*· opus habere magno sumptu, *προσδεῖσθαι πολλῆς δαπάνης*, Dem. *μεγάλης δαπάνης εἶναι*· sublevare aliquem, *παύεσθαί τινα τῶν ἀναλωμάτων*, id. propriis sumptibus, *τίλεσιν ἰδίοις*, Dion. Hal.
Suo, *ἀκέομαι*, rupta, *τὰ διῤῥωγότα*, Lucian. *ῥάπτω*, Aristoph.
Supellex, *τὰ ἔπιπλα*, Plut. *τὰ σκεύη*, Dem. longe instructior, *πολλῷ πλείων κατασκευὴ*, id.
Super, *ἐπὶ*, *cum gen.* super quam steterunt, *ἐφ' ἧς ἔστησαν*, Dem. *ὑπὲρ*, *cum gen.* super terram relictus amicus, *ὑπὲρ γῆς καταλειμμένος φίλος*, Lucian. super Ægyptum esse, *ὑπὲρ Αἰγύπτου εἶναι*, Thuc. super caput, *ὑπὲρ κιφαλῆς*, Hom. In compositione, quando idem significat quod *præterea* sive *insuper*, reddi solet per *ἐπὶ*, quando vero idem notat quod *super aliud*, effertur per *ὑπὲρ*, v. gr. *superaggero*, i. e *præterea* sive *insuper aggero*; *ἐπισωρεύω*, *superfluo*, i. e. *super aliud fluo*, *ὑπερῤῥέω.*
Superabilis, *ὁ ᾖ ἡ εὐνίκητος*, superaddo, *προσεμβάλλω.*
Superbe, *ὑπερηφανῶς*, Dem. *ὑπερόπτικῶς*, incedo, *βαίνω*, Lucian.
Superbia, *ἡ ὑπερηφανία*, Dem. *ὁ ὑπερψία*, id. *ὁ ὄγκος*,

ὁ ὄγκος, Isocr. ἡ γαυρότης, ητος, Plut. ἡ ἀλαζονία, Dem.

Superbio, ἀλαζονεύομαι, Isocr. ὑπερηφανίω, et gloriæ mihi aliquid duco, σεμνύνομαι ἔκ μίγα φρονέω ἐπί τινι, id. ἐπαίρομαι ἐπί τινι, Xen. γαυριάω.

Superbus, ὁ ἔκ ἡ ὑπερήφανος, homo, ἄνθρωπος, Dem. sermo, λόγος, id. ὑπεροπτικὸς, ἡ, ὸν, et primas sibi vendicans, ἔκ πλεονεκτικὸς, Isocr. μίγα φρονῶν, ὢσα, ὢν, et magniloquus, ἔκ μίγα φθεγγόμενος, Dem. τετυφωμένος, ένη, ένον, aliqua re, ἐπί τινι, Lucian.

Supercilium, ἡ ὀφρὺς, ύος, Lucian. superbia, ἡ ὑπερηφανία, ας, Dem.

Superficiarius, ἐπιπολαῖος, αία, αῖον.

Superficies, ἡ ἐπιπολὴ, ῆς, Lucian. ἡ ἐπιφάνεια, ας, Strabo.

Superfluitas, ἡ περισσία, ας, N. T. Confer *Abundantia.*

Superfluo, περισσεύω, N. T. Confer *Abundo.*

Superfluus, περισσὸς, ὴ, όν, Herodian. Confer *Nimis.*

Superfundo, ὑπερχέω, Plut.

Supergredior, ὑπερβαίνω, Herodot.

Superhumerale, ἡ ἐπωμὶς, ίδος, Herodot.

Superinductio, ἡ ἐπεισαγωγὴ, ῆς, N. T.

Superinduco, ἐπεισάγω, Athen.

Superinduo, ἐπενδύομαι, Plut.

Superinsilio, ἐπεισπηδάω, equis, τοῖς ἵπποις, Herodian.

Superior, ἀνώτερος, έρα, ερον, ὑπέρτερος, έρα, ερον, Plut. superiori anno, πέρυσι, Dion. Hal. tempore, τῷ πρόσθεν χρόνῳ, Dem. superiores hostibus erimus, κρείττονες τῶν ἐχθρῶν ἐσόμεθα, Dion. Hal.

Superliminare, τὸ ὑπέρθυρον, Plut.

Superne, ἄνωθεν, Herodot.

Supernus, ὁ, ἡ, τὸ ἄνωθεν, ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, Xen.

Supero, ὑπερβαίνω, Herodot. aliquem, κρατέω τινὸς, Isocr. aliquid, ἐπικρατέω τι, id. Confer *Vinco*, item *Antecello.*

Superscribo, ἐπιγράφω, superscriptio, ἡ ἐπιγραφή.

Supersedeo, ἐπέχω, aliqua re, περί τινος, Lucian. πάνομαί τινος, Dem.

Supersilio, ὑπερπηδάω, ὑπεράλλομαι.

Superstes, ὢν ἔκ ζῶν, Dem. ὁ ἐπισχὼν, όντος, Lucian. ὁ περιὼν, όντος, Dion. Hal. sum, περιλείπομαι, N. T. ἐπιζάω, Plat.

Superstitio, ἡ δεισιδαιμονία, ας, N. T. ἡ δεισιδαίμων διάθεσις, Diod. Sic. ἡ ὀκνία, ας, Dion. Hal. ἡ δεισιδαιμονία.

Superstitiose, δεισιδαιμόνως, Philo.

Superstitiosus, ὁ ἔκ ἡ δεισιδαίμων, Naz. ὁ ἔκ ἡ κατάδωλος, ος, N. T. περίεργος, ὴ. ὸν, τὰ Στία, Philostr. ὁ ἔκ ἡ δεισίθεος, sum, δεισιδαιμονίω, in aliqua re, περί τι, Philo.

Supersto, ἐφίσταμαι.

Superstruo, ἐποικοδομέω, super aliquid, ἐπί τι, N. T. ἐπί τινι, ibid.

Supersum, περίειμι, multum alicui, πολύ τινι, Dem. περιγίγνομαι, ex aliquibus, ἔκ τινων, Dem. argentum quod superest, τὸ ἀργύριον περιγινόμενον, Isocr.

Supervacaneus, seu Supervacuus, μάταιος, αία, αιον, Dem. ὁ ἔκ ἡ περίεργος, ος, Plut.

Supervenio, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω, Xen.

Superus, ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, Xen. superior, ἀνώτερος, έρα, ερον, ἀνωτερικὸς, ὴ, όν, Gal. supremus, a, um, ἀνώτατος, η, ον, ὁ, ἡ, τὸ ἀνωτάτω, superiore tempore, ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, Isocr.

Supinatio, ὁ ὑπτιασμὸς, ῦ, Lucian.

Supine, ῥαθύμως, Isocr.

Supinitas, ἡ ὑπτιότης, ητος, Theophr.

Supino, ὑπτιόω, Diosc. ἐξυπτιάζω, Lucian.

Supinus, ὕπτιος, ία, ιον, Lucian. sum, ὑπτιάζω, Herodian. *segnis*, ὁ ἔκ ἡ ῥᾴθυμος, Dem.

Suppar, ὁ ἔκ ἡ πάρισος, ος, Polyb.

Supparus, τὸ περιώμιον, ου.

Suppeditatio, ἡ ἐπάρκεια, Polyb. ἡ ἐπιχορηγία, N. T.

Suppedito, ἐπαρκέω, alimentum alicui, τῆς τροφῆς τινι, Aristot. pecuniam, χορηγέω τινὶ χρήματα, Isocr. aliquid, ἐπορίζω τι, Plat.

Suppetiæ, ἡ ἐπικουρία, Xen. Confer *Auxilium.*

Suppeto, ἀρκέω, Plat.

Supplanto, ὑποσκελίζω, aliquem, τινὰ, Philo. περινίζω τινὰ, LXX.

Supplementum, τὸ πλήρωμα, Aristot.

Suppleo, πληρόω, quod deest, τὸ ἐλλεῖπον, Xen. ἀναπληρόω τι, Plat. aliquid aliquo, ἐμπίμπλημι τί τινος, Xen.

Supplex, ὁ ἱκέτης, Xen. ἱκέσιος, ία, ιον, Plut.

Supplicatio, ἡ ἱκετηρία, ίας, Dem. ἡ ἱκετία, ας, id. ἱκετεία, ας, id.

Suppliciter, μεθ' ἱκεσίας.

Supplicium, ἡ ἱκεσία, Dem. ῥαπὰ, ὁ κολασμὸς, Plut. ἡ ζημία, Dem. summum, δίκη ἐσχάτη, ης· constituo alicui, σεμνρίαν ποιῶ τινί· capite statuo, θάνατόν τινι ζημίαν τάττω· impono alicui, ἐπιτίθημί τινι· adficio supplicio aliquem, λαμβάνω δίκην παρά τινος· τιμωρίᾳ τινὰ κολάζω· adficior, ὑπέχω δίκην, id. traho ad supplicium, ἄγω τινὰ ἐπὶ θάνατον, Ælian.

Supplico, ἱκετεύω, Deo, τὸν Θεὸν, Xen. pro aliquo, ὑπέρ τινος, Dem. alicui, ἱκετείαν ποιέω τινὶ, Plat. δέομαι, λίσσομαι, προσκυνέω.

Supplodo, ὑποκροτέω.

Suppono, ὑποβάλλω, aliquem alicui, τινά τινι, Lucian. Confer *Subjicio.*

Supporto, ὑπάγω.

Suppositio, ἡ ὑπόθεσις, ἡ ὑποβολή.

Suppressio, ἡ ἀποκρυψις.

Supprimo, ὑποπιέζω, orationem, ἀφανίζω λόγον, Dem.

Suppuratio, ἡ ἐμπύησις, Hippocr. ἡ διαπύησις, ως, id.

Suppuratus, a, um. ὁ ἔκ ἡ ὑπόπυος, ὁ ἔκ ἡ ἔμπυος, Plut. ὁ ἔκ ἡ διάπυος, Hipp.

Suppuro, διαπυέω, Gal. ἐκπυόω, Diosc.

Supputatio, ὁ λογισμὸς, ῦ, Dion. Hal.

Supputo, ὑποκλαδεύω, *computo*, λογίζομαι, Plut. calculis, ταῖς ψήφοις, Theophr.

Supra, ὑπὲρ, terram grando constitit, γῆς χάλαζα συνίσταται, Xenoph. modum laudare, ὑπερβάλλοντας ἐπαίνους ποιῶν, Dem. captum humanum, ὑπὲρ ἡμᾶς, Plut. sexaginta annos natus, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονὼς, Dem. vires, ὑπὲρ δύναμιν, Dem. quam dici potest, πέρα τοῦ λόγου modum, πέρα τοῦ μετρίου, Dem. trecenta corpora perdere, ἀπόλλυσθαι πλέον, ἢ τριακόσια σώματα, Plut.

Supremus, ὑπέρτατος, άτη, ατον, Plut. Confer *Summus.*

Sura, ἡ γαστροκνημία, Poll. ἡ σῦρα, Lucian.

Surcularis, ὁ ἔκ ἡ φρυγανοτόκος, ου.

Surculo, φρυγανίζω.

Surculosus, ὁ ἔκ ἡ φρυγανώδης, εος, Diosc.

Surculus, ὁ κλαδίσκος, ου, ἡ παραφυὰς, άδος, Theophr.

Surdaster, ὁ ἔκ ἡ ὑπόκωφος, ου, Aristot.

Surdesco, ἐκκωφόομαι, Lucian.

Surditas, ἡ κωφότης, ητος, Dem. ἡ κάφωσις.

Surdus, κωφὸς, ὴ, όν, Aristot. surdum reddo, ἐκκωφόω, Lucian.

Surgo, ἐξανίσταμαι, LXX. ἀνίσταμαι, Dem. de sella, ἐκανίσταμαι τῶν Θάκων, Aristoph. ἀπὸ τῶν Θάκων, Xen.

Surreptitius, ὁ ἔκ ἡ ὑφάρπαστος, ου.

Surrigo, ἐξανίστημι, Dem.

Surripio, ὑφαρπάζω, Aristoph. ὑφαιρέω.

Surrogo, ἀντικαθίστημι. Confer *Substituo.*

Sursum, ἄνω, et deorsum, ἔκ κάτω, Dem. fluo, ἄνω τῷ ποταμῷ ῥέω, id.

Sus, ὁ vel ἡ σῦς, συός, Plut. ὁ vel ἡ ὗς, Xen.

Susceptio, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, Dem.

Susceptor, ὁ ὑποδοχεὺς, έως, ὁ ἀντιλήπτωρ, ορος, LXX.

Susceptum, τὸ ἐγχείρημα.

Suscipio, ὑποδέχομαι, aliquem, τινὰ, Dem. exsulem, περισδέχομαι φυγάδα, id. bellum, ἀναιρέομαι πόλεμον, Plat. inimicitiam propter aliquid, ἔχθραν ὑπέρ τινος, Dem. negotium, ἀντιλαμβάνομαι τῶν πράγματος, id. ἐπιχειρέω πράγματι, id. ἔργον, Plut. laborem, ὑποδύομαι πόνον, Xen. periculum, κίνδυνον, id. hospitio aliquem, ξενίζω τινὰ, Dem. liberos ex aliqua, ἀναιρέομαι παῖδας ἔκ τινος, Plut.

Suscitabulum, τὸ ἐρμητήριον, ου, Xen.

Suscitatio, ἡ ἔγερσις, ως, N. T.

Suscito, ἐγείρω τι, Thuc ἀνεγείρω τι, Dem.

Suspectio, ἡ ἀνάβλεψις, τὸ ἀνάβλεμμα, Xen.

Suspecto, ἀναβλέπω, in cœlum, εἰς οὐρανὸν, Xen.

Suspectus, ὁ ἔκ ἡ ὕποπτος, ου, Thuc. sum, ὑποψίαν ἔχω, Dem.

Suspectus, ûs, idem quod *Suspectio.*

Suspendium, τὸ αἰώρημα, ατος, *supplicium*, ἡ ἀναταύρωσις, ως, ἡ ἀγχόνη, ης, Dion. Hal. suspendio finio vitam, ἀναρτάω ἐμαυτὸν, Lucian. ἀπάγχομαι, Plut. κρεμάω ἐμαυτὸν, Luc.

Suspendo, αἰωρέω, Dem. aliquid ex aliquo, κρεμάω τι ἔκ τινος, Aristot. in templo aliquid, ἀνατίθημί τι, id. laqueo aliquem, ἀναρτάω τινὰ βρόχῳ. Herodian. ex arbore, κρεμάω τινὰ ἔκ δένδρου, Lucian. rem, *differo*, ἀναβάλλω τι, Dem.

Suspensio, ἡ αἰώρησις, Gal. ὁ κρεμασμὸς, οῦ, Hipp.

Suspensus, a, um, κρεμαστὸς, ὴ, όν, Plut. ὁ ἔκ ἡ ἐκκρεμὴς, έος, Herodian. animo, ὁ ἔκ ἡ μετέωρος, ου, Dem. sum, ἐκαναικρέμαμαι, Aristot. de aliquo, ἐκκρεμάννυμαί τινος, Herodian. super aliquid, ἐπικρέμαμαί τινι, Plut. sum, *i. e.* ambigo, ἀπαρτάομαι, Dem. ἀμφιγνοέω, id.

Suspicax, ὁ ὑπόπτης, ὁ ἔκ ἡ ταχύποπτος, Aristot.

Suspicio, ἀναβλέπω, in cœlum, εἰς οὐρανὸν, Xen. aliquem ob aliquid, θαυμάζω τινὰ ἐπί τινι, id. ἄγαμαί τινά τινος, id. τινός τινος, Dem. suspectum habeo, ὑποπτεύω τινὰ, Liban.

Suspicio, onis, ἡ ὑπόψια, Thuc. τὸ ὕποπτον, id. ἡ ὑπόληψις, Dem. ἡ ὑπόνοια· suspicionem concipio contra aliquem, ὑποψίαν λαμβάνω κατά τινος· moveo, ποιέομαι ὑπόληψιν· falsam comminiscor, ὑπόνοιαν ψευδῆ ἐπιφέρω, id. removeo longissime a me, ἐμαυτὸν ὡς πορρωτάτω ποιέομαι τῆς ὑποψίας, Isocr. in suspicionem venio, περιίσταμαι ὑποψία, Plut. εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτω, id. adduco aliquem, εἰς ὑποψίαν ἐμβάλλω τινὰ, Plut.

Suspiciose, ὑπόπτως, Dem.

Suspiciosus, ὁ ἔκ ἡ ταχύποπτος, ου, Plat. erga aliquem, ὑπόπτως ἔχων, ουσα, ον, πρός τινα, Dem. in omnes, ὑπόπτως ὧν εἰς πάντας, Æl.

Suspicor, ὑποπτεύω, aliquid, τι, Plat. nihil mali de viro bono, ὑπονοέω οὐδὲν κακὸν πρὸς ἀνδρὸς χρηστοῦ, Epictet.

Suspiriosus, ἀσθματικὸς, ὴ, όν, Galen.

Suspirium, τὸ ἄσθμα, ατος, Galen. *gemitus*, ὁ στεναγμὸς, οῦ, Plut. altum duco, μίγα στενάζω, Dem.

Suspiro, στενάζω, Dem. ob aliquid, στένω ἐπί τινι, id.

Susque deque habeo aliquid, ἀδιαφορέω περί τι, Laert.

Sustentaculum, τὸ ἔρεισμα, τὸ στήριγμα.

Sustentatio, ἡ ἀνοχὴ, ῆς, Aristot. nutritio, ἡ τροφὴ, ῆς, id.

Sustento, ἀνέχω, Aristot.

Sustineo, ἀνέχω, cœlum et terram, οὐρανὸν ἔκ γῆν, Prus. fortiter periculum, εὐρώτως ὑπομένω κίνδυνον, Dem. labores, πόνους, Isocr. multa mala, ἀνέχομαι πολλὰ κακὰ, Lucian.

Sustollo, ἐπαίρω, vocem, τὴν φωνὴν, Dem.

Susurratio, ὁ ψιθυρισμὸς, οῦ, Plut.

Susurro, ψιθυρίζω, Plut.

Susurro, onis, ὁ ψιθυρισὴς, οῦ, N. T. ὁ ψίθυρος, ου, Plut.

Susurrus, ὁ ψίθυρος, Soph. ὁ ψιθυρισμὸς, οῦ, Plut.

Sutilis, e, ῥαπτὸς, ὴ, όν, Xen.

Sutor, ὁ ῥάπτης, ου, ὁ σκυτὶς, ίως, Herodian. ὁ σκυτοτόμος, ου, Ælian.

Sutorius, ῥαπτικὸς, ὴ, όν, σκυτοτομικὸς, ὴ, όν, Plat.

Sutrina, τὸ σκυτεῖον, ου.

Sutura, ἡ ῥαφὴ, capitis, κεφαλῆς, Plat.

Suus, ὁ, ἡ, τὸ αὐτοῦ, ῆς, οῦ, Dem. ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ· regionem dicit suam esse, χώραν φησὶν ἑαυτοῦ εἶναι, id. me plurimi facit inter amicos suos, ἐμὲ περὶ πλείστου ἐποιεῖτο τῶν αὐτοῦ φίλων, id. σφέτερος, έρα, ερον, (quatenus quid plurium est,) ad suos socios, πρὸς τοὺς σφετέρους συμμάχους, Thuc.

Sycophanta, ὁ συκοφάντης, Dem.

Sycophantia, ἡ συκοφαντία, Dem.

Sycophantor, συκοφαντέω, Dem.

Syllaba, ἡ συλλαβὴ, ῆς, Lucian. syllabas connecto, συλλαβίζω, id.

Syllogismus, ὁ συλλογισμὸς, Aristot.

Sylva, ὁ δρυμὸς, Strab. ἡ ὕλη, Xen.
Sylvaticus, ὑλαῖος, αἷα, αἷον.
Sylvesco, ὀλομανίω, Epiph. ξυλομανίω, Theoph.
Sylvester, seu Sylvestris, e, ὄρειος, α, ον, Bas.
Sylvosus, a, um, ὁ καὶ ἡ δρυμώδης, τος, ὁ καὶ ἡ ὑλώδης, τος, Xen.
Sylvula, τὸ δρυμίδιον, ῠ.
Symbola, ἡ συμβολὴ, ῆς, Plat. symbolam colligo, ἐρανίζω, confero, συνερανίζω.
Symbolum, τὸ σύμβολον, Plut.
Symmetria, ἡ συμμετρία, Aristot.
Sympathia, ἡ συμπάθεια, Galen.
Symphonia, ἡ συμφωνία, Plat.
Synagoga, ἡ συναγωγὴ, N. T.
Syngrapha, ἡ συγγραφὴ, Thuc.
Synodus, ἡ σύνοδος, Isocr.
Synopsis, ἡ σύνοψις, εως, Polyb.
Syrma, τὸ σύρμα, ατος, Poll.

T.

TABANUS, ὁ vel ἡ μύωψ, ωπος, Lucian. ὁ οἶστρος, Aristot.
Tabefacio, μαραίνω, aliquem, τινὰ, Aristot. ἀπομαραίνω, Plut. ἰκτήκω.
Tabella, τὸ πινάκιον, ῐ, Aristot. ἡ πινακὶς, ίδος, Athen. τὸ πινακίδιον, N. T.
Tabellarius, ὁ γραμματοφόρος, ῐ, Polyb. γραμματηφόρος, ῐ, Plut.
Tabeo, τήκομαι.
Taberna, τὸ οἴκημα, *diversorium*, τὸ καπηλεῖον, ῐ, Synes. *officina*, τὸ ἐργαστήριον, Plut argentaria, τὸ ἀργυροπρατικὸν, Harmenop. libraria, τὸ βιβλιοπωλεῖον· carnaria, τὸ κρεωπώλιον, Plut.
Tabernaculum, ἡ σκηνὴ, Dem. erigo, σκηνάω, id.
Tabernarius, ὁ κάπηλος, ῐ, Lucian.
Tabes, ἡ φθίσις, εως, Gal. ἡ φθίη, id. ὁ μαρασμὸς, Aret. tabe laboro, φθισιάω, Aristot. laborans, ὁ φθισικὸς, Plut.
Tabesco, φθίνω, Plat. τήκομαι.
Tabidus, φθισικὸς, ὴ, όν, τακερὸς, ὰ, όν, Lucian. ὁ καὶ ἡ μαρασμώδης.
Tablinum, ἡ πινακοθήκη, ης, τὸ γραμματοφυλάκιον, ῐ, Sext. Emp.
Tabula, ὁ πίναξ, ακος, Dem. τὸ γραμματεῖον, τὸ γεγραμματίδιον· cerata, ἡ μάλθη, ης, id. lata, ἡ πλάξ, ακὸς, Lucian. calculatoria, τὸ ἀβάκιον, ῐ, Polyb. tabulæ novæ, ἀποκοπαὶ χρέων, Plut. expensi, ἀπολογισμὸ τῶν ἀναλωμάτων· tabulas conscribo seu conficio, συγγράφω γραμματεῖον; Dem. resigno seu aperio, γραμματεῖον ἀνοίγω· corrumpo, διαφθείρω γραμματεῖον· adultero, γραμματεῖον μεταγράφω· in tabula scribo, γράφω τι ἐν γραμματείῳ· γράφω ἐν πίνακι, ἐν μάλθῃ, id.
Tabularis, ὁ καὶ ἡ πλακώδης, τος, Aristot.
Tabularium, idem quod *Tablinum*.
Tabulatio, ἡ σανίδωσις, ἡ πινάκωσις, Plut.
Tabulatum, τὸ σανίδωμα, ἡ πινάκωσις, Plut.
Tabum, τὸ λύθρον, ῠ, Lucian.
Taceo, σιωπάω, Dem. Confer *Sileo*.
Tacite, σιγῇ, Plat. σιωπηρῶς.
Taciturnitas, ἡ σιωπὴ, ῆς, Dem. Confer *Silentium*.
Taciturnus, σιωπηλὸς, ὴ, όν, Plut.
Tacitus, σιωπῶν, ῶσα, ῶν, Dem.
Tactio, ἡ ἅψις, εως, Aristot.
Tactus, ἡ ἁφὴ, ῆς, Plat.
Tædet me, ἄχθομαι, alicujus rei, τινὸς, Plut. τινὶ, Aristoph. ἐπί τινι, Xen. ὑπέρ τινος, Plat hoc facere, τοῦτο ποιῶν, Xen.
Tædiosus, ἀχθεινὸς, ὴ, όν, Xen.
Tædium, τὸ ἄχθος, ους, Xen. ἡ ἀκηδία, ας, Dem. Confer *Fastidium*.
Tænia, ἡ ταινία, ας, Plut.
Tæniola, τὸ ταινίδιον, ῐ, Poll.
Talaria, τὰ πέδιλα, ων.
Talaris, ε. ὁ καὶ ἡ τοδέρης, ους, Hesych.
Talea, τὸ ξυλάριον.
Talentum, τὸ τάλαντον, ῐ, Dem. æquans, ταλαντιαῖος, αἷα, αἷον, Aristot.
Talio, ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, Lucian.
Talis, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, natura et virtute, ὢν τὴν φύσιν καὶ ἀρετὴν, Isocr. qualis, τοιοῦτος, οἷος, nihil committens, quale tu, μηδὲν τοιοῦτον κατεργασάμενος, οἷον σύ· talem me præbebo, qualem me ante præbui, παρέξω τοιοῦτον ἐμαυτὸν. οἵνπερ ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ· qualis, τοιοῦτος, ὁποῖος, Æschin. τοῖος, ὁποῖός τις, id.
Taliter, τοιούτως, τοίως.
Talitrum, ὁ κόνδυλος, ῠ, Dem.
Talpa, ὁ ἀσπάλαξ, ακος, Gal. ὁ σκάλαξ, ακος, Cl. Al.
Talus, τὸ σφυρὸν, Diosc. ὁ ἀστράγαλος, Xen talis ludo, ἀστραγάλοις παίζω, Plut. ἀστραγαλίζω, Athen. talorum lusus, ἡ ἀστραγάλισις, εως, Aristot.
Tam, ἴτως, ingratus es, ἀχάριστος εἶ, Dem. tam grandia peccare, τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἁμαρτάνειν, Isocr. tam de communibus, quam de suis solicitum esse, ὁμοίως ὑπὲρ κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων μελητᾶν, id. tam noxium est cervis, quam hominibus. ἰλάφοις τοσοῦτόν ἐστι κακὸν, ὅσον καὶ ἀνθρώποις, Ælian.
Tamdiu, τοσοῦτον. sunt, quamdiu, εἰσὶν, ἐφ' ὅσον. Aristot. sit in vinculis, dum solverit, διδόσθω τίνες, ἕως ἂν λύσῃσιν, Dem. vixit, ut, τοσοῦτον χρόνον ἐζίω ὥστε, Isocr.
Tamen, ὅμως, Isocr. Confer *Etsi*.
Tametsi, καίτοι, Dem. Confer *Etsi*.
Tandem, ὕστερον, Dem. ad vos veniet, τελευτῶν ἥξει ἐφ' ὑμᾶς, id. τέλος, Dion. Hal. aliquando, ἤδη ποτε, id. ὀψέ ποτε, id. tamen, τέλος δ' ὖν, id. quid tandem? τὸ ποῖον δή; Plat.
Tango, ἅπτομαι, aliquid, τινὸς, Aristot. καθάπτομαί τινος, Plat. θίγω τινὸς, Plut. τί, id.
Tantillus, σμικρὸς ὅσος, ne tantillum quidem, οὐδὲ γρυῖ, Dem.
Tantisper, μίχρι, est amicus, dum consequatur, τῦ τυχεῖν φίλος ἐστὶ, Dem. memores sunt, dum dicuntur, μίχρι τῦτο μνημονεύοντες, μίχρις ἂν ῥηθῶσι. id. Confer *Donec*.
Tanto, τοσῦτῳ, meliores, quanto honoratiores, βελτίους, ὅσῳπερ τὰς τιμὰς μείζους, Isocr. magis imperiti, quanto minus, τοσῦτῳ μᾶλλον οἱ ἄπειροι, ὅσῳπερ, Dem.
Tantopere, ἕτως, Dem. τοσῦτον, id.
Tantus, τηλικῦτος, αὐτη, ῦτο, calamitas irruit, τηλικαύτη συμφορὰ συνέπεσε, Isocr. tantæ calamitates, τοσαῦται τὸ πλῆθος συμφοραὶ, Dem. quantus, τοσῦτος τὸ μέγεθος, ὅσος, Isocr. τοσῦτος, ὅσοσπερ, id. τηλικῦτος, ἡλίκος, Dem. τοσῦτος, ὅσος, id talis tantusque, τηλικῦτος καὶ τοιῦτος, id. tantum abest, ut ego faciam, τοσῦτον ἀπέχω ποιῶν, Isocr. ut ille contristetur, τοσῦτον ἀλλείπει τῦ λυπεῖσθαι, Aristot. ut accusem, τοσῦτου ἀφίσαμαι τῦ ποιεῖσθαι ἀπαγγελίαν, Lyc.
Tapes, ὁ τάπης, ητος, Bas. ἡ τάπις, ίδος, Lucian. ἡ δάπις, ίδος, Xen.
Tarde, βραδέως, deliberare, βεβεύεσθαι, Dem. me gero, ὀκνηρῶς διάκειμαι· alii citius, alii tardius domum redeunt, οἱ μὲν θᾶττον, οἱ δὲ σχολαιότερον οἴκαδ' ἄπεισι, id.
Tardesco, βραδύνομαι.
Tarditas, ἡ βραδυτὴς, ῆτος, Dem. ἡ βραδεία, id. ingenii, ἡ βραδύτης, Laert. ἡ δυσμάθεια, Plut.
Tardo, βραδύνω, Herodian. ὀκνέω, Dem. μέλλω, id. δηθύνω.
Tardus, βραδὺς, εῖα, ὺ, Plat. ὀκνηρὸς, ὰ, όν, Xen. ingenio, ὁ καὶ ἡ δυσμαθὴς, Plat.
Tartarus, ὁ τάρταρος, ῠ, Hom. in Tartarum dejicio, ταρταρόω, N T.
Taurinus, ταύρειος, εία, ειον, Diosc.
Taurio, ταυρόω, Aristot.
Taurus, ὁ ταῦρος, Aristot.
Taxatio, ἡ τίμησις, εως, Æschin.
Taxator, ὁ ἐπιτιμητὴς, ῦ, Polyb.
Taxeus, σμιλάκινος, ίνη, ινον.
Taxillus, ὁ ἀστράγαλος, ῠ, Plut. taxillis ludo, ἀστραγάλοις παίζω, id.
Taxo, τίμάω, Plut. Confer *Æstimo*, i. e. carpo, καταμέμφομαι, LXX.
Taxus, ἡ σμίλαξ, ακος, Diosc.
Tecte, κρύφα, Plut. Confer *Clam*, *Occulte*.
Tector, ὁ κονιατὴς, ῦ, Hesych.
Tectorium, τὸ κονίαμα, ατος, Theophr.
Tectum, τὸ δῶμα, Herodian. ἡ δόκωσις, Sext. Empir. τὸ κατασκεύασμα, ατος, Herodot. τὸ στέγος, ους, Xen. ἡ στέγη, ης, Plut. domus, ὁ ὄροφος τῦ οἰκήματος, Thuc.
Teda, ἡ δᾷς, δᾴδος, Xen. τὸ δᾴδιον.
Tedaceus, ὁ καὶ ἡ δᾳδώδης, ους, Theophr.
Teges, ὁ φορμὸς, ῦ, Aristot. ὁ καὶ ἡ ψιαθος.
Tegeticula, ἡ φορμὶς, ίδος, Aristot.
Tegimen, Tegmen, seu Tegumentum, τὸ στέγασμα, ατος, Æl. ὁ καλυπτὴρ, ῆρος, LXX. τὸ ἐπικάλυμμα, ατος, id.
Tego, στεγάζω, LXX. σκεπάζω, Diosc. domum lignis, ἐρέφω οἰκίαν ξύλοις, Dem. abscondo, κρύπτω, Lys.
Tegula, ὁ κέραμος, Philo. ὁ καλυπτὴρ, ῆρος, Dion. Hal. ἡ πλίνθος.
Tegumentum. Vide *Tegimen*.
Tela, ὁ ἱστὸς, Plut. ἡ σαρκὴ, id.
Tellus, ἡ γῆ, γῆς, Aristot. Confer *Terra*.
Telonium, τὸ τελώνιον, N. T.
Telum, τὸ βέλος, ους. Xen. τὸ ἀκόντιον, Dem. extra teli jactum collocor, ἔξω βελῶν ποιοῦμαι, Heliod. positus, ἔξω βέλους ἑστὼς, Lucian.
Temerarie, προπετῶς, Isocr.
Temerarius, θαλμηρὸς, ὰ, όν, Dem. ὁ καὶ ἡ ἄκλητος, προπετὴς, ους, id. et confidens ante facinus, θαρσὺς καὶ προπετὴς πρὸ τῶν ἁμαρτημάτων, id.
Temere, φιλοκινδύνως, Isocr. προπετῶς, id. nec temere, nec turbulenter acciderunt, οὐκ ἀκλήτως, οὐδὲ ταραχωδῶς συνέβαινε, Isocr. nihil factum, οὐδὲν ἀλόγως γίγονε, Dem. accipere, εὐήθως λαμβάνειν, id.
Temeritas, ἡ ἀβελία, Isocr. ἡ προπέτεια, Dem. τὸ τόλμημα, ατος, id.
Temero, βιάζομαι. Suid. μιαίνω, Lucian.
Temetum, τὸ μέθυ, Plut.
Temno, καταφρονέω, Dem aliquem, ὀλιγώρως ἔχω τινὸς, id. Confer *Contemno*.
Temo, ὁ ῥυμὸς, Hom. τὸ ῥύγμα, Lys. τὸ ἐφόλκαιον.
Tempe, τὰ τέμπη, ῶν. Æl.
Temperamentum, ἡ κρᾶσις, εως, Lucian. ἡ μέξις.
Temperans, ὁ καὶ ἡ σώφρων, ονος, et moderatus, καὶ μέτριος, Dem.
Temperanter, σωφρόνως, vivere, ζῆν, Isocr. et innocenter, καὶ καθαρῶς, Dem. et honeste, καὶ καλῶς, id.
Temperantia, ἡ σωφροσύνη, et justitia, καὶ δικαιοσύνη, Dem. ἡ ἐγκρατεία, temperantiam exerceo, σωφροσύνην ἀσκέω· temperantia præditum esse, ἔχειν σωφροσύνην, id.
Temperate, σωφρόνως, Isocr.
Temperatio, seu Temperatum, ἡ κρᾶσις, εως, Lucian.
Temperies, ἡ εὐκρασία, Plut.
Tempero, κεράννυμι, aquam vino, τὸν ὕδωρ τῷ οἴνῳ, Plut. e pluribus facultatibus, κεράννυμί τι ἐκ πλείων δυναμέων, Philo. mihi, κατέχω ἐμαυτὸν, Herodian.
Tempestas, ὁ χειμὼν, ῶνος· et labor, καὶ πόνος, Dem. serena, εὐημερία, Xen. tempestatem observare, φυλάττειν χειμῶνα· sustinere, χειμῶνα ὑπομένειν, id. conflictor cum tempestate, χρῆσθαι χειμῶνι, Isocr. subire tempestatum pericula, κινδυνεύειν κινδύνοις περὶ χειμῶνας, Dem.
Tempestive, εὐκαίρως, Isocr. καιρῷ, Dem. ἐν καιρῷ, id. κατὰ καιρὸν, id. καιρίως, Xen.
Tempestivitas, ἡ εὐκαιρία, Philo.
Tempestivus, ὁ καὶ ἡ εὔκαιρος, Herodian. ὁ καὶ ἡ ἐπικαίριος, Xen. ὡραῖος, αἷα, αἷον.
Tempestubsus, ὁ καὶ ἡ δυσχείμερος, ῠ, Æsch.
Templum, τὸ ἱερὸν, religiosissimum, ἁγιώτατον, Isocr. ὁ νεὼς, ὠ, Dem. sanctum et venerandum, σεμνός τι καὶ ἅγιος, Æl. ædificio seu exstruo, καθίστημι ἱερὸν, Isocr. colloco, ἱδρύομαι νεὼν, id. orno, κοσμέω ἱερὸν, Dem. ingredior, εἴσειμι ἱερὸν, id. violo, ἐξαμαρτάνω εἰς τὰ τῶν θεῶν, Isocr. non revereor, οὐκ αἰσχύνομαι ἱερὸν, Dem. incendo, ἐμπίμπρημι νεὼν, id. spolio et comburo, συλάω καὶ κατακαίω τὰ τῶν θεῶν ἱερὰ, Isocr. instauro, ἱερὸν ἐπισκευάζω, id.

Tempora,

Tempora, *pars capitis*, *οἱ κρόταφοι*, *ων*, Dem.
Temporalis, e, *χρονικὸς*, *ἡ*, *όν*, Phil.
Tempori, *ἐν καιρῷ*, Dem.
Tempus, *ὁ χρόνος*, *υ*, Dem. opportunum, *ὁ καιρὸς*, *ῦ*, id. longinquum, *χρόνος μακρός· διuturnum, συχνός·* infinitum, *ἄόριστος·* sufficiens, *ἱκανός·* exiguum, *ὀλίγος·* breve, *βραχύς·* certum, *τακτός·* præfinitum, *εἰρημένος*, Dem. legitimum, *καθήκων·* superius, *ὁ ἄνω*, id. præteritum, *παρελθών·* antiquum, *παλαιός·* postremum, *τελευταῖος*, id. præsens, *νυνὶ παρών·* instans, *ἐνιὼν·* interjectum, *ὁ μεταξύ·* posterum, *ὑστερος·* futurum, *μέλλων·* reliquum, *λοιπός·* computo, *χρόνον λογίζομαι·* eligo, *αἱρέομαι*, idem. quæro, *ζητέω·* exspecto, *ἀναμένω*, idem. do alicui, *δίδωμί τινι·* finio, *ὁρίζω·* intercedere rebus, *παραγίγνεσθαι πράγμασι·* esse post rem, *εἶναι ἀπό τινος πράγματος·* tero, *διατρίβω·* consumo, *ἀναλίσκω* præripere, *παραιρεῖσθαι* prætereo, *παρέρχομαι·* finiri alicui, *ἐξελεῖν τινι·* deficere alicui, *ἐκλείπειν τινά*, idem. tempore Alexandri, *ἐπ' Ἀλεξάνδρου*, Plut. meo, *ἐπ' ἐμοῦ*, Dem. illo, *κατ' ἐκεῖνον χρόνον*, Isocr. *κατὰ τοῦτος τοὺς χρόνους*, Dem. illo, quo, *κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, ὅτε*, id. *ἐν τοιούτοις καιροῖς, ἐν οἷς*, Isocr. superiori, seu præterito, *ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ· ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ·* ab illo, quo regnum nactus est, *ἐξ οὗ τὴν βασιλείαν ἔλαβεν·* ex eo tempore, quo hanc urbem incolunt, *ἐξ οὗπερ τὴν πόλιν οἰκοῦσι*, id.
Temulenter, *μεθύσως*.
Temulentia, *ἡ μέθη*, *ης*, Plat. *ἡ οἰνοφλυγία*.
Temulentus, *μεθύων*, *υσα*, *ον*, Dem. *ὁ ἢ ἡ οἰνόληπτος*, *οἰνόφλυξ*.
Tenacitas, *glutinosa*, *ἡ γλισχρότης*, *ητος*, Gal. *τὸ γλίσχρασμα*, *ατος*, Hipp. *parsimonia*, *ἡ φιδωλία*, *ης*.
Tenaciter, *γλισχρῶς*, vivo, *ζάω*, Aristot.
Tenax, *γλισχρός*, *ὰ*, *όν*, phlegma, *φλῖγμα*, Hippocr. parcus, *φιδωλός*, *ἡ*, *όν*, Dem. propositi, *ὁ ἰσχυρογνώμων*.
Tendicula, *τὸ παγίδιον*, *ἡ παγίς*, *ίδος*, Aristoph. *ἡ σάγη*, Xen. *ἡ ποδάγρα*, *ας*, id.
Tendo, *τείνω*, aliquid per totum, *τι διὰ παντὸς*, Plat. recta Babylonem, *εὐθὺ Βαβυλῶνος*, Lucian. seu *pertineo*, ad virtutem, *πρὸς τὴν ἀρετὴν*, Aristot. manus in cœlum, *ἀνατείνω χεῖρας εἰς οὐρανόν*, idem. sermonem in longum, *ἀποτείνω λόγον μακρὸν*, Plat. usque ad mare, *καττατείνω ἄχρι τῆς Θαλάσσης*, Philo. arcum, *ἐντείνομαι τόξον*, Xen. insidias alicui, *ἐνιδρύω τινὰ*, Plut. res eo tendit, *συντείνει πρᾶγμα πρὸς τοῦτο*, Aristot. *εἰς τοῦτο*, Isocr.
Tenebræ, *τὸ σκότος*, *ους*, Dem. *ἡ σκοτία*, *ας*, N. T. *ἡ ἀχλύς*, *ύος*, Isocr. profundæ, *σκότος ἀχανὴς*, Philo. nocte et in tenebris fieri, *σκότους καὶ νυκτὸς γίγνεσθαι*, Dem. magnas tenebras objectas esse ab aliquibus veritati, *πολὺ σκότος εἶναι πρὸ τῆς ἀληθείας παρά τισι*, id. esse jam tenebras, *εἶναι σκότος ἤδη*, Dem.
Tenebratio, *ὁ σκοτασμός*, *οῦ*, Diosc.
Tenebresco, *σκοτάζω*, LXX. *συσκοτάζω*, Dem.
Tenebricositas, *ἡ σκοτία*, *ας*.
Tenebricosus, idem quod *Tenebrosus*.
Tenebrio, *ὁ σκοτίας*, *ου*.
Tenebrosus, *ὁ ἢ ἡ σκοτώδης*, Plut. *σκοταῖος*, *αία*, *αιον*, Diod. Sic. *σκοτεινὸς*, *ἡ*, *όν*, Plut.
Tenellus, *ἁπαλώτερος*, *ἁπαλώτατος*, *ἁπαλὸς*, *ἁπαλὸν*, Diosc.
Teneo, *ἔχω*, urbem, *πόλιν*, Dem. imperium, *κατέχω ἀρχήν*, Isocr. regionem, *κτάομαι χώραν*, id. artem, *γιγνώσκω τέχνην*, Plut. risum, *συνέχω γέλωτα*, Aristot. teneor lege, *κρατέομαι ὑπὸ νόμου*, Dion. Hal.
Tener, *ἁπαλὸς*, *ἡ*, *όν*, vinum, *οἶνος*, Diosc. pes, *πούς*, Hom. *ut fructus*, *ὁ ἢ ἡ τεράμων*, *ονος*, Theophr.
Tenere, *ἁπαλῶς*.
Teneresco, *ἁπαλύνομαι*.
Teneritas, seu Teneritudo, *ἡ ἁπαλότης*, Plut. leguminum coctorum, *ἡ τερμώδης*, Theophr.
Tenor, *ὁ τόνος*, *ἡ συνέχεια*.
Tentamen seu Tentatio, *ὁ πειρασμός*, Diosc. *ἡ πεῖρασις*, Thuc. *ἡ πεῖρα*, Greg.
Tentator, *ὁ πειρατὴς*, *οῦ*.
Tento, *πειράζω*, aliquem, an sit, *τινὰ, εἰ ἔστι*, N. T. aliquem ad malum, *τινὰ*, ibid. aliquem, *de stupro*, *πειράω τινὰ*, Plin. aliquid, *πεῖραν λαμβάνω τινὸς*, Plat. *ἐπί τινος*, Isocr.
Tentoriolum, *τὸ σκηνίδιον*, Theophyl.
Tentorium, *ἡ σκηνὴ*, Xen. *τὸ σκήνωμα*, *ατος*, id. figo seu erigo, *σκηνάω*, Dion. Hal. *σκηνὴν πήγνυμι*, Plat. *ἵστημι*, Xen. in tentoriis vivo, *σκαυλίζομαι*, Dion. Hal.
Tenuiculus, *ὁ ἢ ἡ ὑπόψιλος*, *υ*.
Tenuis, *ψιλὸς*, *ἡ*, *όν*, Dem. Phal. *λεπτὸς*, *ἡ*, *όν*, spes, *ἐλπὶς*, Aristid. *pauper*, *ὁ ἢ ἡ ἄπορος*, Dem.
Tenuitas, *ἡ λεπτότης*, *ητος*, *egestas*, *ἡ ἀπορία*, *ας*, Dem.
Tenuiter, *λεπτῶς*, *egene*, *ἀπόρως*, Dem. *ψιλῶς*.
Tenuo, *λεπτύνω*, Athen. *ἰσχναίνω*.
Tenus, *ἄχρι*, *sequente Consona*; *ἄχρις*, *sequente Vocali vel Diphthongo*; verbis tenus, *ἄχρι λόγου*, Plut.
Tepefacio, *χλιαίνω τι*, Athen. *θερμαίνω*.
Tepefio seu Tepesco, *χλιαίνομαι*, Lucian.
Tepeo, *χλιαίνομαι*, Philo. *ἁλιάζω*, Aristot. *ἁλκαίνω*, id.
Tepiditas, *ἡ χλίανσις*, *εως*.
Tepido, *χλιαίνω*, Athen.
Tepidus, *χλιαρὸς*, *ὰ*, *όν*, oleum, *ἔλαιον*, Galen. *ἀλειεινὸν*, *ἡ*, *όν*, regio, *χώρα*, Herodot.
Tepor, *ἡ ἁλία*, *ας*, Hipp.
Ter, *τρὶς*, Dem. *ἐπιτρὶς*, Diosc.
Tercenti, *τριακόσιοι*, *αι*, *α*, Herodot.
Terebinthinus, *τερεβίνθινος*, *ίνη*, *ινον*, vinum, *οἶνος*, Diosc.
Terebinthus, *ἡ τερέβινθος*, Theophr.
Terebra, *τὸ τρύτανον*, Athen. *τὸ τέρετρον*.
Terebratio, *ἡ τρύπησις*, *εως*.
Terebro, *τρυπάω*, aliquid, *τι*, Lucian. *τορέω*.
Teredo, *ὁ τερηδὼν*, *όνος*, Theophr.
Teres, *στρογγύλος*, *ύλη*, *ύλον*, Theophr.
Tergeo, *σμήχω τινὰ*, Lucian. *ὀμόργνυμι*.
Tergiversatio, *ἡ τροφὴ*, Aristoph. *timor*, *ὁ ὄκνος*, Dem. excusatio. *ἡ πρόφασις*, id.
Tergiversor, *ωτίζω*, Poll. *nolo*, *ἀναδύομαι*, Dem.
Tergo, idem quod *Tergeo*.
Tergum, *ὁ νῶτος*, *plur. τὰ νῶτα*, *ων*, Xen. verto, *τὰ νῶτα ἐπιτρέφω*, Lucian. a tergo, *κατόπισθεν*, Plat. *ἐξόπισθεν*, Plut. Confer *Dorsum*.
Tergus, *τὸ δέρμα*, *τὸ σκύτος*, Plat.
Termes, *τὸ Θάλος ἔγκαρπον*.
Terminatio, *ὁ ὁρισμὸς*, *οῦ*, Aristot. vocis, *ἡ κατάληξις*, *εως*.
Termino, *ὁρίζω*. Aristot. Confer *Finio*.
Terminus, *ὁ ὅρος*, Dem. *τὸ ὅριον*, Xen. malorum, *πόνων λῆξις*, Plat. Confer *Finis*, item *Limes*.
Ternarius, sc. numerus, seu Ternio, *ἡ τριὰς*, *άδος*.
Terni, *ὁ ἢ ἡ συνασπιοῦς*, *οῦν*, Lucian.
Tero, *τρίβω*, aliquid manu, *τι χειρὶ*, Diosc. tempus, *διατρίβω χρόνον*, Xen.
Terra, *ἡ γῆ*, *γῆς*, Dem. habitabilis, seu Orbis terrarum, *ἡ οἰκουμένη*, *ης*, id. *ἡ περίοδος τῆς γῆς*, id. *ἅπασα γῆ καὶ Θάλασσα*, id.
Terræmotus, *ὁ σεισμὸς τῆς γῆς*.
Terrefacio, *φοβερίζω*, LXX.
Terrenus seu Terrestris, *ὁ ἢ ἡ γεώδης*, Plat. *ὁ ἢ ἡ ἐπιχθόνιος*, *ἐπίγειος*.
Terreo, *φοβέω τινὰ*, Dem. *ἐκφοβέω τινὰ*, Isocr. *παράττω τινὰ*, Dem. *καταπλήσσω τινὰ*, id.
Terrestris. Vide *Terrenus*.
Terribilis, *φοβερὸς*, *ὰ*, *όν*, alicui, *τινὶ*, Dem. *δεινὸς*, *ἡ*, *όν*.
Terribiliter, *φοβερῶς*.
Terriculum, *τὸ φόβητρον*, *ου*, N. T.
Terrifico, *φοβέω*, Dem. Vide *Terreo*.
Terrificus, *φοβερὸς*, *ὰ*, *όν*, Dem. *ὁ ἢ ἡ δυσμενὴς*.
Terrigena, *ὁ ἢ ἡ γηγενὴς*, *έος*, LXX.
Territo, *παράσσω*, Dem. Confer *Terreo*.
Territorium, *τὸ χωρίον*, *υ*, Xen.
Terror, *ὁ φόβος*, *υ*, Dem. Confer *Metus*.
Tertianus, *τριταῖος*, *αία*, *αῖον*, febris, *πυρετὸς*, Diosc.
Tertio, *τρισσεύω*, LXX. *τρισσόω*, id.
Tertio, *adv. τρίτον*, *τρίτως*, *τὸ τρίτον*, Dem.
Tertius, *τρίτος*, *η*, *ον*, Plat.
Tessella seu Tesserula, *ὁ κυβίσκος*, *υ*, pavimenti, *ὁ ἀσσάριασκος*, *υ*, Athen.
Tessera, *ὁ κύβος*, *υ*, militaris, *τὸ σύνθημα*, *ατος*, Herodian. *τὸ σύμβολον* ludo tesseris, *κυβεύω*, Plut.
Testa, *ὁ κέραμος*, Plut. *τὸ ὄστρακον*, id.
Testaceus, *ὁ ἢ ἡ ὀστρακώδης*. *σος*, Diosc. *ὀστράκινος*, *ίνη*, *ινον*, vas, *σκεύος*, N. T.
Testamentum, *ἡ διαθήκη*, *ης*, Dem. inofficiosum seu non recte factum, *ἡ καλῶς* seu *ὀρθῶς ἔχουσα*, idem. commentitium, *κατασκευασμένη*, idem. falsum, *ψευδὴς*, idem. facio, *διαθήκην ποιέομαι*, idem. condo, *διατίθεμαι*, idem. scribo, conscribo, *γράφω*, idem. fieri, *γίγνεσθαι*, idem. obsigno, *σημαίνομαι*, idem. relinquo, *καταλείπω*, idem. adservo, *τηρέω*, idem. profero, *ἀποφαίνω*, idem. aperio, *ἀνοίγω*, idem. ratum esse, *κυρίαν εἶναι*, idem. irritum esse, *ἄκυρον εἶναι*, idem. ratum habeo, *διαθήκη ἐμμένω*, Dem.
Testatio, *ἡ μαρτυρία*, *ας*, Dem.
Testator, *ὁ διαθέμενος*, Dem. *ὁ διατιθέμενος*, id.
Testeus, idem quod *Testaceus*.
Testiculus, *ὁ ὄρχις*, *τὸ ὀρχίδιον*.
Testificatio, *ἡ ἐκμαρτυρία*. *ας*, Dem.
Testificor, *διαμαρτυρέω*, falsum, *ψευδῆ*, Dem. palam, *διαρρήδην μαρτυρέω*, id.
Testimonium, *ἡ μαρτυρία*, Dem. *ἡ ἐκμαρτυρία*, idem. magnum et illustre, *μεγάλη καὶ περιφανὴς* amplum, *εὐμεγέθης·* firmissimum, *ἰσχυροτάτη·* exhibeo de aliquo, *μαρτυρίαν παρέχω περά τινος·* profero alicujus rei, *ἐμβάλλομαί τινος*, idem. dicere, *μαρτυρῶν*, id.
Testis, *ὁ μάρτυρ*, *υρος*, Dem. *ὁ μαρτυρῶν*, *ῦντος*, idem. testes comparare, *μάρτυρας παρασκευάζεσθαι·* aliquos facere, *ποιῶ τινάς τινος·* vocare, citare, *καλεῖν τινά τινος·* multos adhibeo, *παραλαμβάνω πολλούς·* designare, *ἀποδεικνύναι*, id. adduco, *παράγω*, id. esse, *εἶναι*, *ὑπάρχειν* habere paratos, *ἔχειν ἑτοίμους*, id.
Testudineus, *χελώνιος*, *ία*, *ιον*.
Testudo, *animal*, *ἡ χελώνη*, Aristot. *instrumentum musicum*, *ἡ χέλυς*, Arat. *camera*, *ἡ ἀψὶς* s. *ἀψὶς*, *ίδος*, Diod. Sic. *ἡ καμάρα*, id.
Testula, *τὸ ὀστράκιον*, *υ*.
Teter, *μιαρὸς*, *ὰ*, *όν*, Aristot.
Tetricus, *σκυθρωπὸς*, *ἡ*, *όν*, Herodian. *ὁ ἢ ἡ ἀμείδητος*, *υ*, Philo.
Texo, *ὑφαίνω*, *ἰστουργέω*, Athen.
Textilis, e, *ὑφαντὸς*, *ἡ*, *όν*, Hom.
Textor, *ὁ ὑφάντης*, *υ*, Aristot. *ὁ πλοκεύς*.
Textorius, *ὑφαντικὸς*, *ἡ*, *όν*, Aristot. ars, *ἡ ὑφαντικὴ*, *ῆς*, Ælian.
Textrinum, *τὸ ἰστουργεῖον*, *υ*.
Textrix, *ἡ ὑφάντρια*, *ας*.
Textura, *ἡ ὕφανσις*, *εως*, Poll. *ἡ ὑφὴ*, *ῆς*, Plat. *ἡ ἰστουργία*, *ας*, Theophyl.
Thalamus, *ὁ Θάλαμος*, *υ*, Plut.
Theatralis, e, *Θεατρικὸς*, *ὁν*, Aristot.
Theatridium, *τὸ Θεατρίδιον*, *υ*, Vitruv.
Theatrum, *τὸ Θέατρον*, *υ*, Dem. in theatrum produco, *Θεατρίζω*, N. T.
Theca, *ἡ Θήκη*, *ης*, Xen.
Thema, *τὸ Θέμα*, *ατος*, Plut.
Theologia, *ἡ Θεολογία*, *ας*, Plat.
Theologice, *Θεολογικῶς*.
Theologicus, *Θεολογικὸς*, *ἡ*, *όν*, Aristot.
Theologus, *ὁ Θεολόγος*, *υ*, Plat.
Theorema, *τὸ Θεώρημα*, *ατος*, Euclid.
Theoreticus, *Θεωρητικὸς*, *ἡ*, *όν*, Plut.
Thermæ, *αἱ Θερμαὶ*, *ῶν*, Plut. *Θερμαὶ πηγαὶ*, Dion. Sic.
Thesaurarius, *ὁ Θησαυροφύλαξ*, *ακος*, *ὁ γαζοφύλαξ*, *ακος*, LXX.
Thesaurus, *ὁ Θησαυρὸς*, *οῦ*, Aristot. thesaurum colligo, *Θησαυρίζω*, Herodian. in thesauro recondo, *Θησαυρίζομαι*, Philo.
Thesis, *ἡ Θέσις*, *εως*, Aristot.
Thorax, *ἡ Θώραξ*, *ακος*, Aristot.
Thronus, *ὁ Θρόνος*, *υ*, N. T.
Thureus, *ὁ ἢ ἡ λιβανώδης*, *ους*.
Thuribulum, *τὸ Θυμιατήριον*, Philo.

Thus, ὁ λίβανος, Theophr.
Thymus, ὁ θύμος, Diosc.
Thyrsus, ὁ θύρσος, Plut.
Tiara, ἡ τιάρα, Herodot.
Tibia, ἡ κνήμη, ης, LXX. *fistula*, ὁ αὐλὸς, οῦ, Cl. Alex.
Tibiale, ἡ κνημὶς, ίδος, Athen.
Tibialis, αὐλικὸς, ἡ, όν, αὐλητικὸς, ἡ, όν, arundo, κάλαμος, Theophr.
Tibicen, ὁ αὐλητὴς, οῦ, Lucian. ὁ αὐλῳδὸς, οῦ, Athen. ὁ χοραύλης.
Tibicina, ἡ αὐλητρὶς, ίδος, Lucian.
Tigillum, τὸ δοκίδιον.
Tignum, ἡ δοκὸς, οῦ, Aristoph. transversarium, ἡ διαδοκὶς, ίδος, Hesych.
Tigrinus, τίγρινος, ίνη, ινον.
Tigris, ἡ τίγρις, ιδος, Ælian.
Tilia, ἡ φίλυρα, Herodian.
Tiliaceus, φιλύρινος, ίνη, ινον, Ælian.
Timeo, φοβέομαι, Dem. Deum, εὐλαβέομαι Θεὸν, LXX. Confer *Metuo*.
Timide, περιδεῶς, Dem.
Timiditas, ἡ δειλία, Dem. ἡ ἀτολμία, id.
Timidus, δειλὸς, ἡ, όν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἄτολμος, ος, id.
Timor, ὁ φόβος, ου, Dem. τὸ δέος, ους, id. Confer *Metus*.
Tinctilis, βαπτικὸς, ἡ, όν.
Tinctor, ὁ βαφεὺς, έως, Plat.
Tinctura, ἡ βαφὴ, ῆς, Theophr. ἡ χρῶσις.
Tinea, ὁ σὴς, σητὸς, Theophr.
Tineosus, ὁ ϗ ἡ σητόβρωτος, ος, N. T.
Tineola, τὸ ἰλμίνθιον, ου, Hippocr.
Tingo, βάπτω, pilos, τρίχας, Diosc. χροΐζω, Aristot. χρώζω, id.
Tinnio, κωδωνίζω, Athen. βομβέω.
Tinnitus, ὁ κωδωνισμὸς, οῦ, æris, ὁ πάταγος τῶν χαλκωμάτων, Plut.
Tintinnabulum, ὁ κώδων, ωνος, Thuc. ἡ πλαταγὴ, ῆς, Diod. Sic. τὸ κρόταλον· tintinnabulum pulso, κωδωνίζω, Athen.
Titillatio, ἡ γαργαλισμὸς, οῦ, Plat. γάργαλος, ου, Lucian.
Titillo, γαργαλίζω, Ceb. Theb. ὑποκνίζω.
Titio, ὁ δαλὸς, οῦ, LXX.
Titubanter, ἀσυστάτως, παραφόρως, θολερῶς.
Titubantia, ἡ συγκλόνησις, εως, oris seu linguæ, ὁ τραυλισμὸς, οῦ, ἡ τραυλότης, ητος, Plut.
Titubatio, ἡ δόνησις, εως.
Titubo, ὑποσκιλίζομαι, Plut. παραφέρομαι, Aristot. in sermone, σφάλλομαι, Plut. πλανῶμαι ἐν λόγῳ, Herodot.
Titulus, ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς, Polyb.
Toga, ἡ τήβεννος, Dion. Hal. ἡ τηβέννη, ης, Plut. candidata, λαμπρὰ, Polyb. pura, ἱμάτιον ἀπόρφυρον, id. togam virilem sumo, εἰς ἄνδρας τάττομαι, Dem.
Togatus, ὁ ϗ ἡ τηβεννοφόρος, ος.
Tolerabilis, e, ἀνασχετὸς, ἡ, όν, Lucian. φορητὸς, ἡ, όν, Chrys. ἀνικτὸς, ἡ, όν, Dem. ὑπομονητὸς, ἡ, όν, Isocr. τλητὸς, ἡ, όν.
Tolerabiliter, ἀνεκτῶς, Isocr.
Toleranter, φιλοπόνως, Isocr. καρτερικῶς, Chrys.
Tolerantia, ἡ ἀνοχὴ, ῆς, N. T. ἡ ἀνάσχεσις, εως, Plut. τὸ καρτερικὸν, οῦ, Dion. Hal. ἡ καρτερία, ας, Dem. ἡ τλῆσις.
Tolero, καρτερέω, Isocr. ὑπομένω, Dem. ἀνέχομαί τι, id. Confer *Patior*.
Tolleno, ὁ κήλων, ωνος.
Tollo, αἴρω, manus, χεῖρας, Aristoph. vela, αἴρομαι τὰ ἱστία, Plut. vocem, ἐπαίρω φωνὴν, Dem. mensam, αἴρω τράπεζαν, Bud. aliquid e medio, ἀναίρω τι ἐκ μέσου, Dem. *educare*, infantem, ἀναλίσθαι, Plut. in crucem, ἀνασκολοπίζω, Philo. puerum e medio, ἀφανίζω παῖδα, Isocr.
Tomaculum, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος, Athen.
Tomentum, τὸ ψιάφαλον, ου, Lucian.
Tomex, ἡ τομικὴ, ῆς.
Tomus, ὁ τόμος, ου, Laert.
Tondeo, κείρω, comas, κόμην· barbam, ἀποκείρω τὸ γένειον, Herodian. ad cutem, ξυρίω ἐν χρῷ, Lucian.
Tonitru, ἡ βροντὴ, ῆς, Aristot. τὸ βρόντημα, ατος, Æschyl.
Tono, βροντάω.
Tonsillæ, τὰ περισθμια, ων, Ruff. αἱ ἀντιάδες.
Tonsor, ὁ κουρεὺς, έως, Plut. κορσεύς.
Tonsorius, κουρικὸς, ἡ, όν, Polyb.
Tonstrina, τὸ κουρεῖον.
Tonstrix, ἡ κουρεύτρια, ας, Plat.
Tonsura, ἡ κουρὰ, ᾶς, Plat. ἡ πίξις.
Tonus, ὁ τόνος, ου, Quinctil.
Toral, τὸ περίκλινον, ου.
Torcular, ὁ ληνὸς, οῦ, LXX. τὸ ϗαφυλοβολεῖον, ου, Isæus.
Tormentum, ἡ βάσανος, Isocr. τὸ βασανιστήριον, Themist. ἡ σφῖγξ, Philo. bellicum, στρεβλωτικὴ· tormentis coactum confiteri, σφιγξάμενον ἐξιστεῖν, Lucian. subjicio aliquem, παραδίδωμί τινά εἰς βάσανον, Dem. fortiter tolerare et pati tormenta, ἐγκαρτερεῖν ϗ ἀθλεῖν ταῖς βασάνοις, Ælian.
Tormina, οἱ σφῖγξ, ιγγος, Diosc. ἡ δυσεντερία· torminibus laboro, σφυρόομαι, idem.
Torminosus, σφυρώμενος, ένη, ενον, Diosc.
Tornator, ὁ τορευτὴς, οῦ, Plut.
Tornatura, ἡ τόρευσις, εως, Plat. ἡ τορεία, ας, id.
Torno, τορεύω, τορνεύω, Theoph.
Tornus, ὁ τορνὸς, οῦ, Theogon.
Torosus, a, um, ὁ ϗ ἡ μυώδης, Gal.
Torpedo, *piscis*, ἡ νάρκη, ης, Plat.
Torpefactio, ἡ νάρκωσις, εως, Hippocr.
Torpeo, ναρκάω, Aristot. ἀποκνίω, Dem.
Torpesco, ναρκάω, Al. Aphr.
Torpidus, ὁ ϗ ἡ ναρκώδης, ους.
Torpor, ἡ νάρκη, ης, Chrys. ἡ νάρκωσις, εως, Hippocr. ἡ νάρκησις, εως, Gal.
Torquatus, ὁ ϗ ἡ στρεπτοφόρος, ος, Suid.
Torqueo, σφίγω, aliquid, τι, Dem. γυρόω τι, *examino torquendo*, βασανίζω, aliquem, τινὰ, Plut. στρεβλόω τινὰ, Dion. Hal.
Torquis, τὸ περιτραχήλιον, ου, Plut. ὁ στρεπτὸς, οῦ, Ælian. τὸ σφέρμιον, ου, Herodot.
Torrefacio, φρύγω, Lucian.
Torrefactio, ὁ φρυγμὸς, οῦ, Hesych.
Torrens, ὁ χειμάρρους, ου, Lucian. ὁ χειμάρρους, ους, LXX. ἡ χαράδρα.
Torreo, φρύγω, Lucian. φρύγομαι, Athen. καυματίζω, N. T.
Torridus, καυσερὸς, ὰ, όν, Diosc.
Torris, ὁ δαλὸς, οῦ, Athen.
Torsio, ἡ σφῖψις, εως.
Torte, ἰσγραμμένως.
Tortilis, e, στρεπτὸς, ἡ, όν, Eurip.
Tortor, ὁ βασανιστὴς, οῦ, Dem. ὁ δημόκοινος.
Tortuosus, στρεβλὸς, ἡ, όν, Aristot. ὁ ϗ ἡ ἑλικοειδὴς.
Torve, ταυρικὸν, video, βλέπω, Aristoph. στανικὸν βλέπω, Lucian. ὑπόδρα.
Torvitas, ἡ ὑποδρασία, ας, τὸ βλοσυρὸν, οῦ.
Torus, ἡ σπεῖρα, άδος, genialis, ἡ παστὰς, άδος, γαμήλιος, Chrys.
Torvus, βλοσυρὸς, ὰ, όν, ἀγριωπὸς, ὴ, όν, Plut. ὁ ϗ ἡ δεινωπός.
Tot, τοσοῦτοι, αὗτοι, αὗτα· et tanta perfeci, ϗ τηλικαῦτα διαπεπραγμαι, Isocr. obsides, quot coloni, τοσοῦτοι ὅμηροι, ὅσοιπερ ἄποικοι, Dem. quot, τοσοῦτοι τὸ πλῆθος, ὅσοιπερ, Isocr. τοσοῦτοι, ὅσοι, id. τοσοῦτοι, ὁπόσοι, id.
Totidem, ἴσοι, αι, α, Xen. ἴσοι τὸν ἀριθμὸν, Aristot. ἴσοι τῷ ἀριθμῷ, id. ἴσοι, αι, α, τὸ πλῆθος, Dem.
Toties, τοσαυτάκις, Joseph.
Totus, ὅλος, η ον, Dem. in aliqua re, ἔν τινι, Aristot. πᾶς ἔν τινι, Dion. Hal.
Toxicum, τὸ τοξικὸν, οῦ, Diosc.
Trabalis, e, ὁ ϗ ἡ δοκώδης, ους.
Trabea, ἡ ἁλουργὶς, ίδος, Plut.
Trabeatus, a, um, ἁλουργὶδι ἀμπεχόμενος.
Trabs, ἡ δοκὸς, οῦ, Diod. Sic.
Tractabilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐμεταχείριστος, Plut. ὁ ϗ ἡ εὐστυβής.
Tractatio, ἡ μεταχείρισις, εως, Dion. Hal.
Tractatus, ἡ πραγματεία, ας.
Tractim, ἐπισυρομένως.
Tracto, χειρίζω, Polyb. ψηλαφάω, argumentum aliquod, γράφω περὶ ὑποθέσεών τινα, Dem. negotia publica, πράττω τὰ κοινὰ, id. aliquem contumeliose, ὑβριστικῶς χράομαί τινι, Dem. duriter, αἰκίζομαί τινα, Isocr.
Traditio, ἡ παράδοσις, εως, Thuc.
Trado, παραδίδωμι, aliquem alicui, τινά τινι, Herodot. oblivioni, λήθῃ, Lucian. literis, γραφῇ, Gregor. me totum alicui rei, δίδωμι ἐμαυτὸν διὰ παντός τινι πράγματι, Dem. in disciplinam, παραδίδωμι ἐμαυτόν τινι, ὥσπερ μαθητήν, idem. hosti enses in manus, ἐγχειρίζω τὰ ξίφη τοῖς ἐχθροῖς, Greg. posteritati, παραδίδωμι τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου, Synes. traduntur historici, ἱστοροῦσι, Plut. ut ab iis traditum est, κατ' ἐκείνους, Philo. fama traditur, λόγος διαδίδοται, Isocr.
Traduco, διάγω, tempus, χρόνον, Xen. exercitum, στρατιὰν. imperium ad alium, μετάγω ἀρχὴν εἰς ἄλλον, Herodian. in aliam linguam, μεταφράζω, Plut. aliquem, διαβάλλω τινὰ, Plut. Confer *Obtrecto*.
Traductio, ἡ διαγωγὴ, ῆς, Aristot. Confer *Interpretatio*; item *Obtrectatio*.
Tradux, ὁ ϗ ἡ ὑπόρριζος, ος.
Tragice, τραγικῶς, Greg. exaggero, ἐκτραγῳδέω, Naz. decanto, τραγῳδέω, Dem.
Tragicus, τραγικὸς, ἡ, όν, Lucian.
Tragœdia, ἡ τραγῳδία, ας, Plat.
Tragœdus, ὁ τραγῳδὸς, οῦ, Athen.
Tragula, τὸ ἀκόντιον, ου, Xen.
Traha, τὸ ἕλκηθρον, ου, Theophr.
Traho, ἕλκω, naso aliquem, τινὰ ῥινὸς, Lucian. currum, ἄγω ἅρμα, Herodian. ad imperium, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, id. aliquid per totam urbem, σύρω τι διὰ πάσης πόλεως, id.
Trajectio, ἡ διάβασις, εως, Dem. ἡ τόρθευσις.
Trajectus, ὁ πορθμὸς, οῦ, Eur. τὸ διάρμα, ατος, Polyb.
Trajicio, διαβάλλω, in insulam, εἰς νῆσον, Herodot. alicunde in continentem oppositam, ἐκ τινος πρὸς τὴν ἀντιπέρας ἤπειρον, Thuc. lino corticem, λίνῳ τὸν φλοιὸν, Diosc. mare, διατεράω τὸ πέλαγος, Isocr. culpam in alium, τὴν αἰτίαν ἀνατίθημί τινι, id.
Traluceo, διαφαίνομαι, Aristot.
Trama, ἡ κρόκη, ης, Plat.
Trames, ἡ τρίβος, ου, Xen. ὁ στίβος.
Trano, διανήχομαι, Dion. Hal.
Tranquille, ἀθορύβως, Diod. ἀταράκτως, Plut.
Tranquillitas, ἡ ἀταραξία, ας, Just. Mart. ἡ γαλήνη, ης. Phil. animi, ἡ εὐθυμία, ας, Plut. ἡ εὐδία παθῶν, Phil.
Tranquillo, γαληνόω, Plut.
Tranquillus, ὁ ϗ ἡ ἄκυμος, ου, Plut. ὁ ϗ ἡ ἀκύμαντος, ου. Lucian. ὁ ϗ ἡ ἀσάλευτος, ου, Diod. Sic. ὁ ϗ ἡ ἀθόρυβος, ου, Plut. animo, ὁ ϗ ἡ εὔθυμος, ου, id. sum, γαληνίζω, id. animo, εὐθυμέω, id. Confer *Quietus*.
Trans, πέρα, *sequente Consona*, πέραν, *sequente Vocali vel Diphthongo*, mare, πέρα θαλάσσης, Thuc. Confer *Ultra*.
Transactio, ἡ διάλυσις, εως, vitæ, ἡ διεξαγωγὴ τοῦ βίου, Bas.
Transcendo, ὑπερβαίνω, turrim, τοῦ πύργου, Herodot. ὑπερίχω.
Transcribo, μεταγράφω, aliquid, τι, Thuc. aliquid in aliquem, τι εἴς τινα, Paus.
Transcurro, μετατρέχω, διατρέχω.
Transcursus, ἡ παραδρομὴ, ῆς, Bas.
Transenna, ἡ σπληγξ, γγὸς, Plut. ἡ κιγκλὶς, ίδος, Chrys.
Transeo, διαβαίνω, in Europam, εἰς Εὐρώπην, Dem. post alium, ὑπιδιαβαίνω, Xenoph. ad aliquid, μεταβαίνω ἐπί τι, Isocr. urbem, διοδεύω πόλιν, N. T. saltu per ignem, διαπηδάω τὴν φλόγα, Xen.
Transfero, μετάγω, N. T. aliquid, μετακομίζω τι, Herodian. in aliam linguam, ἑρμηνεύω, Xen. ad verbum, μεθερμηνεύομαι κατὰ λέξιν, Plut.
Transfigo, διατείρω, aliquem aliquo, τινά τινι, Diosc. διελαύνω.
Transfiguratio, ἡ μεταμόρφωσις, εως, Philo.
Transfiguro, μεταμορφόω, Philo.
Transfodio, διατείρω, Diosc.
Transformo, μεταμορφόω, Philo.
Transfreto, διαπορεύομαι, Plut.
Transfuga, ἡ αὐτόμολος, ου, Isocr.
Transfugio, αὐτομολέω, Thuc. ad aliquem, εἴς τινα, Lucian. ad hostes, πρὸς τοὺς πολεμίους, Diod. Sic.

Transfugium,

Transfugium, ἡ αὐτομολία, ας, Thuc.
Transfundo, μιταχέω.
Transgredior, μιταβαίνω, Aristot. legem, παραβαίνω νόμον, N. T. ὑπερέχω.
Transgressio, ἡ παράβασις, εως, legis, νόμου, N. T. ἡ διάβασις, εως, Xen.
Transigo, διαπράττω τι, Dem. καταπράττω τι, Xen. cum aliquo, διομολογοῦμαι, Dion. Hal. vitam, διεξάγω τὸν βίον, Synes.
Transilio, ὑπερπαίνω, aliquid de industria, τι ἑκὼν, Dem. διαπηδάω τι, Xen. legem, ὑπερπηδάω νόμον, Æschin.
Transitio, seu Transitus, ἡ διάβασις, Xen. ἡ διέξοδος. Dion. Hal. ἡ δίοδος, Æschin.
Translatio, ἡ μιταγωγὴ, ῆς, ἡ διακομιδὴ, ῆς, Thuc. ἡ μιταφορὰ, ἡ μιτάβισις.
Translatitius, μιταστικὸς, ὴ, όν.
Transmarinus, ὁ ϗ ἡ διαπόντιος, ᾱ, Dion. Hal.
Transmigratio, ἡ μιτανάστασις, εως, Dion. Hal.
Transmigro, μιτοικίω, Dem. μιτανίσταμαι, Philo.
Transmissio, ἡ διαπομπὴ, ῆς, Appian. ἡ διακομιδὴ, ῆς, Thuc.
Transmitto, διαπέμπω, aliquid alicui, τί τινι, Thuc. aliquid negligendo, παραπέμπω τι, Dem. *transeo*, διαβαίνω τι, id.
Transmoveo, μιτακινέω, Them.
Transmutatio, ἡ μιτάλλαξις, εως, Xen. ἡ μιτάστασις.
Transmuto, μιταλλάττω, aliquid, τὶ, Thuc. μιταβάλλω τι, Aristot.
Transnomino, μιτονομάζω, Philo.
Transpono, μιτατίθημι, Plut. μιτάνω.
Transportatio, ἡ διακομιδὴ, ῆς, Thuc.
Transporto, μιτακομίζω, statuam in aulam, τὸ ἄγαλμα εἰς αὐλὴν, Herodian. aliquid in insulam. διακομίζω τι εἰς νῆσον, Thuc. aliquos, διαβιβάζω τινὰς, Isocr. liberos et uxores ex agris, μιτακομίζω παῖδας ϗ γυναῖκας ἐξ ἀγρῶν, Dem.
Transtra, τὰ ζυγὰ, ῶν, Hom. τὰ σέλματα.
Transvectio, ἡ διακομιδὴ, ῆς, Thuc.
Transveho, idem quod *Transporto*.
Transversus, ὁ ϗ ἡ ἰνδιάστροφος, ᾱ, Nyss. ὁ ϗ ἡ πιριπάρσιος, ᾱ, Aret. πλάγιος, ία, ιον.
Transulto, idem quod *Transilio*.
Transumo, μιταλαμβάνω, Plut.
Transvolo, μιταπίτομαι, Lucian.
Treceni, seu Trecenti, τριακόσιοι, αι, α, Plut.
Trecenties, τριακοσιάκις.
Tredecies, τρισκαιδεκάκις.
Tredecim, οἱ, αἱ, τὰ τρισκαίδεκα.
Tremebundus, ὁ ϗ ἡ τρομώδης, εος, Plut. ὁ ϗ ἡ πιριδιὴς, ίος, Lucian.
Tremefacio, ἐκπλήττω, Dem. πτοέω.
Tremefactus, ὁ ϗ ἡ ἔντρομος.
Tremendus, φοβερὸς, ρὰ, ρὸν.
Tremisco, seu Tremo, τρέμω, Dem. τρέω, Plut. τρομέω.
Tremor, ὁ τρόμος, Plut. ὁ σεισμὸς.
Tremulus, ὁ ϗ ἡ τρομώδης, εος, Plut. τρομερὸς, ρὰ, ρόν.
Trepidanter, ἀποδιδιλιακότως.
Trepidatio, ὁ τρόμος, ᾱ, Plut.
Trepido, τρέω, Plut.
Trepidus, ὁ ϗ ἡ πιρίφοβος, ᾱ, Dem. ὁ ϗ ἡ πιριδιὴς, ίος, Isocr.
Tres, οἱ ϗ αἱ τρεῖς, Tria, τὰ τρία, Dem.
Triangularis, e, ὁ ϗ ἡ τρίγωνος, ᾱ. Euclid.
Triangulus, τὸ τρίγωνον, ᾱ. Euclid.
Triarii, οἱ τριάριοι, ων, οἱ ἐπιτιταγμένοι, ων.
Tribulatio, ἡ ἀνάγκη, N. T. ἡ θλῖψις.
Tribulis, ὁ φυλίτης, Dem. ὁ συμφυλίτης, Isocr.
Tribulo, θλίβω, LXX.
Tribulus, ὁ τρίβολος, ᾱ, N. T.
Tribunal, τὸ βῆμα, ατος, Dem. τὸ δικαστήριον, ᾱ, Plut.
Tribunatus, plebis, ἡ δημαρχία, ας, Plut. militaris, ἡ χιλιαρχία, ας, Dion. Hal.
Tribunitius, δημαρχικὸς, ὴ, όν, Xiphil potestas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξουσία. Dion. Hal.
Tribunus, ὁ τριτύαρχος, ᾱ, Dion. Hal. plebis, ὁ φύλαρχος, ᾱ, Dem. ὁ δήμαρχος, ᾱ, Plut. legionis, στρατοπεδάρχης τῆ τάγματος, militaris, ὁ χιλιάρχης, ᾱ. id.
Tribuo, νέμω, Herodian. alicui aliquid, ἀνατίθημί τινί τι, Dem. causam alicui, αἰτίαν ἐπιτίθημί τινι, Isocr. honorem, ἀτονίμω τινὶ τιμὴν, id. suum cuique, ἀποδίδωμι τὸ προσῆκον ἑκάστῳ, Plat. ἀτονίω ἑκάστῳ τὸ πρέπον, Aristot. Confer *Do*, *Largior*.
Tribus, ἡ φυλὴ, ῆς, Dem ἡ φρατρία, ας, id.
Tributarius, ὁ ϗ ἡ συντιλὴς, Dem. ὁ ϗ ἡ ὑποτιλὴς, Dion. Hal.
Tributim, κατὰ φυλάς.
Tributum, ὁ φόρος, ᾱ, Dem. ἡ φορὰ, ᾶς· ἡ εἰσφορὰ, ᾶς· ἡ προεισφορὰ, ᾶς, id. ὁ δασμὸς, ῶ, Isocr. pecuniæ, εἰσφορὰ χρημάτων, id. σύνταξις χρημάτων, Dem. et decimæ, τὸ τίλος ϗ δικάτη, id. ordinare, φόρους τάττειν, Isocr. indico alicui, παρασκιυάζω σύνταξίν τινι, Dem. impono alicui, προστάττω εἰσφορὰν τινι, Isocr. exigo, πράττω φόρους, id. εἰσπράττω φορὰν, id. confero, ποιέομαι εἰσφορὰν, id. pendo, φέρω φόρον, id. δίδωμι τὴν σύνταξιν, Dem. τίθημι εἰσφορὰν, id. levo tributis, ἀναπαύω εἰσφορᾶς, Isocr. tributi exactio, ἡ τιλωνία, Dem. collectio, ἡ δασμολογία, ας, ἡ φορολογία, ας· collector, ὁ δασμολόγος, ᾱ, id. ὁ φορολόγος, LXX.
Tricæ, τὰ τριχοπλίγματα, ων.
Tricæni, οἱ, αἱ, τὰ τριάκοντα, Plat.
Tricenteni, τριακόσιοι, αι, α, Herodot.
Tricenties, τριακοσιάκις.
Triceps, ὁ ϗ ἡ τρικίφαλος, ᾱ, Suid.
Tricesimus, τριακοστὸς, ὴ, όν, Dem.
Tricies, τριακοντάκις, Plut.
Triclinium, τὸ τρικλίνιον, ᾱ, Athen.
Tridens, ἡ τρίαινα, ης, Cl. Al.
Triduum, τὸ τριήμιρον, Aristot. ἡ τριημιρία, LXX.
Triduanus, ὁ ϗ ἡ τριήμιρος, ᾱ, Gregor.
Triennis, ὁ ϗ ἡ τριτὴς, έος, Amm.
Triennium, ὁ τριτὴς χρόνος, Herodot.
Triens, τὸ τριτημόριον, ᾱ, Aristot.
Trifariam, τρίχα, Herodot.
Trigæ, ὁ τρίιππος, ᾱ.
Trigemini, οἱ τρίδυμοι, ων.
Trigesimus, τριακοστὸς, ὴ, όν, Dem.
Triginta, οἱ, αἱ, τὰ τριάκοντα, Plut.
Trigla, ἡ τρίγλα, ης, Aristot.
Trigonalis, ὁ ϗ ἡ τρίγωνος, ᾱ, Eucl.
Trimatus, ἡ τριτία, ας.
Trimestris, ὁ ϗ ἡ τρίμηνος, ᾱ.
Trimulus, ὁ ϗ ἡ τριτὴς, έος, Naz.
Trinitas, ἡ τριὰς, άδος.
Trinus, οἱ ϗ αἱ τρεῖς, Aristot. τρισσὸς, ὴ, όν, Plat.
Tripartito, τριμερῶς.
Tripartitus, ὁ ϗ ἡ τριμερὴς, έος.
Tripedalis, τριπόδης, εος, Xen.
Tripes, ὁ ϗ ἡ τρίπους, οδος, Aristoph.
Triplex, τρισσὸς, ὴ, όν, τριπλοῦς, ῆ, οῦν, Aristot.
Tripliciter, τρισσῶς, Dion. Hal.
Triplico, τρισσόω. Greg.
Triplus, τριπλοῦς, ῆ, οῦν, Aristot.
Tripudio, χορεύω, Isocr. ὀχέομαι, Dem.
Tripudium, ὁ κορδακισμὸς, ᾱ, Dem.
Tripus, ὁ τρίπους, οδος.
Triquetrus, ὁ ϗ ἡ τρίγωνος, ᾱ, Eucl.
Triremis, ἡ τριήρης, εος, Dem.
Tristis, λυπηρὸς, ὰ, όν, Dem. ἀνιαρὸς, ὰ, όν, id. ὁ ϗ ἡ στιρίλυπος, Isocr. ὁ ϗ ἡ ἄθυμος, ᾱ, id.
Tristitia, ἡ λύπη, ης, Dem. ἡ ἀθυμία, ας, id. ἡ ἀχθηδὼν, όνος, Plat. ἡ ἀνία. tristitiam adfero, ἀνιάω. Dem. tristitia adficior, ἀνιάομαι, id. Confer *Mœror*, *Mœstitia*, *Ægritudo*.
Triticeus, πύρινος, ίνη, ινον, Dion. Hal.
Triticum, ὁ πυρὸς, οῦ, Philo.
Tritura, ἡ ἀλέησις, εως, ὁ ἀλοητὸς, οῦ, Xen.
Trituro, ἀλοάω, Plut.
Trivialis, ὁ τριοδίτης, ᾱ, ἡ τριοδῖτις, ίδος, Philo.
Trivium, ἡ τρίοδος, ᾱ, Lucian.
Triumphalis, θριαμβικὸς, ὴ. όν. Plut.
Triumpho, θριαμβεύω, aliquem, τινὰ, Plut. secundum, θρίαμβον διύτερον, id. πομπεύω.
Triumphus, ὁ θρίαμβος, ᾱ, Plut.
Triumvir, εἷς τῶν τριῶν.
Triumviralis, ὁ, τριαρχικὸς, ὴ, όν.
Triumviratus, ἡ τριαρχία, ας.
Trochlea, ἡ τροχαλία, Aristot. ἡ τροχηλία, Theophr.
Trophæum, τὸ τρόπαιον, Aristid. erigo, ἐγείρω, Herodian. ἵστημι, Isocr.
Tropus, ὁ τρόπος, Aristot.
Trucidatio, ἡ σφαγὴ, Isocr. ὁ φόνος.
Trucido, ἀποσφάττω, Dem. ἀποκτείνω, φονεύω.
Truculenter, ἀπηνῶς, Dem. ὠμῶς.
Truculentus, ὠμὸς, ὴ, όν, Dem. φονικὸς, ὴ, όν.
Trudo, ὠθέω, Plat.
Trulla, ἡ οἰνοχόη, ης.
Trullisso, κονιάω, Philostr.
Trunco, ἀκροτομέω τι, Xen. κειρίζω τι, Theophr. κολέω τι, id. ἀποκόπτω.
Truncus, ὁ ϗ ἡ κολοβὸς, ᾱ, Aristot.
Truncus, ὁ κορμὸς, ῦ, Philo. τὸ στίλεχος, εος, Theophr.
Trutina, ἡ τρυτάνη, ης, Dem. ἡ πλαστιγξ, γος, Plut. ὁ ζυγὸς, ῦ.
Trutino, seu Trutinor, ζυγοστατέω, Lucian. ζαθμάομαι, id.
Trux, φοινικὸς, ὴ, όν, Herodian. ὠμὸς, ὴ, όν.
Tu, σὺ, Dem.
Tuba, ἡ σάλπιγξ, γος, Aristot. tubæ clangor, τὸ σάλπισμα, ατος, Poll. tuba cano, σαλπίζω, Athen.
Tuber, τὸ ὕδιον, ᾱ, Plut.
Tuberculum, τὸ φῦμα, ατος, Plut.
Tuberosus, ὁ ϗ ἡ φυματώδης, Hipp.
Tubicen, ὁ σαλπιστὴς, ῆ, Polyb. ὁ σαλπικτὴς, ῆ, Diod. Sic. ὁ σαλπιγκτὴς, ῆ, Lucian.
Tubulus, τὸ ὑδραγώγιον, ᾱ, Harmenop.
Tuburcinor, λαβύσσω, Hom.
Tubus, ὁ σωλὴν, ῆνος, Plut. ὁ σίφων.
Tudes, ἡ σφύρα, ας.
Tudicula, ὁ τριττὴς, ῆρος.
Tueor, τηρῆσαι, jura, τῶν δικαίων, Dem. valetudinem, σώζω τὴν ὑγίειαν, Aristot. patriam, διασώζω τὴν πατρίδα, Isocr. bona, διαφυλάττω τὰ ἀγαθὰ, id.
Tuguriolum, τὸ καλύβιον, ᾱ, Plut. τὸ σκηνίδιον.
Tugurium, ἡ καλύβη, Thuc. ἡ ἔπαυλις, Æl.
Tuitio, ἡ διατήρησις, ἡ φυλακή.
Tum, τότι, qui tum fuerunt, οἱ τότε ὄντες, Dem. tum, quum concessimus, τότι, ὅτι ἐδώκαμιν, id. τότι, ἡνίκα, id. tum, cum, seu tum, tum, τὰ μὲν, τὰ δὲ, id. ἅμα μὲν, ἅμα δὲ, Isocr.
Tumefacio, παροιδίσκω, Aret. ἐποιδίσκω, Gal.
Tumeo, ἀνοιδέω, χαυδόομαι, Dion. Chrys.
Tumesco, ὀγκόομαι.
Tumidus, ὁ ϗ ἡ ὀγκώδης, εος, Xen. ὀγκηρὸς, ὰ, όν, Aristot. ὁ ϗ ἡ προσώδης, εος, Gal.
Tumor, ὁ ὄγκος, Gal. τὸ οἴδημα, Hipp.
Tumulo, θάπτω, Dem. Confer *Sepelio*.
Tumulosus, λοφώδης, εσσα, εν, Naz.
Tumultuarius, θορυβητικὸς, ὴ, όν.
Tumultuatio, τὸ θορύβημα, ατος.
Tumultuor, θορυβέω, Xen. θόρυβον ποιέομαι, Dem. ταραχὴν ποιῶ, Lucian.
Tumultuose, πιθορυβωμένως, Xen.
Tumultuosus, ὁ ϗ ἡ θορυβώδης, εος.
Tumultus, ὁ θόρυβος, Thuc. ἡ ταραχὴ, Dem. tumultum excito, ταράττω, θόρυβον ποιῶ, ταραχὴν ποιέομαι· oriri, θόρυβον γίγνισθαι· accidere in urbe, συμβαίνειν ἐν τῇ πόλει· tumultu refertus, θορύβε πλήρης, id.
Tumulus, ὁ γήλοφος, Dion. Hal. ὁ γιώλοφος, Philo. ὁ ὄχθος, Xen. τὸ κῶμα, Lucian. *sepulchrum*, ὁ τύμβος. Confer *Sepulchrum*.
Tunc, τότι, Dem. τηνικαῦτα, Plut. demum, τίλος, πρὸς τὸ τέλος, Plat.
Tundo, κόπτω, Aristot. capite cœlum, ἀράσσω κιφαλῇ ὐρανὸν, Synes. pectus rostro, κολάπτω τὸ ἦτορ, Lucian.
Tunica, ὁ χιτὼν, ῶνος, Dem. cinctilis, ἱμιτρος, Mosch. fimbriata, κοσυμβωτὸς, LXX. palmata, ἐθνὴς πλατύσημος, Herodian. arboris, τὸ λίπος, εος, Lucian.
Tunicula, ὁ χιτωνίσκος, Philo. τὸ χιτώνιον, Naz.
Turba, ἡ τύρβη, ης, Them. ὁ ὄχλος, ᾱ, N. T. forensis, ἄιρωποι ἀγοραῖοι, Dion. Hal. *tumultus*, ὁ θόρυβος, ᾱ, Dem.
Turbamentum, τὸ τάραγμα ὁ ταραγμός.

Turbate, τεταραγμένως.
Turbatio, ὁ τάραχος, N. T. ἡ ταραχὴ, Isocr.
Turbator, ὁ ταραπτὴς, οῦ, civitatis, ὁ ταραξίπολις, ιος, Philo.
Turbide, θολεϊδῶς, Lucian.
Turbidus, θολερὸς, ὰ, ὸν, Diod. Sic. τεθολωμένως, Bas.
Turbinatio, ἡ τρόμβωσις, εως.
Turbinatus, ὁ ϗ ἡ τρομβώδης, ους, Aristot.
Turbo, ταράττω, Dem. aliquem, διοχλέω τινὰ, ἐνοχλέω τινὰ, id. aquam, ἀναβολόω ὕδωρ, Aristot.
Turbo, inis, ἡ βέμβιξ, ικος, Aretæus. ὁ συσσεισμὸς, LXX. ὁ δῖνος, Plut. ἡ ζάλη, Phil.
Turbulente, ταραχωδῶς, Plut.
Turbulentus, ὁ ϗ ἡ ταραχώδης, Plut. ὁ ϗ ἡ θορυβώδης· ὀχληρὸς, ὰ, ὸν, homo, ἀνὴρ, Dem.
Turdus, ἡ κίχλη, Cl. Al.
Turgeo. οἰδαίνω, Bas. Confer *Tumeo.*
Turgidus, ὁ ϗ ἡ ἔξογκος. Confer *Tumidus.*
Turma, ἡ ἴλη, Plut. τὸ τέλος ἱππέων, Dion. Hal. turmæ præfectus, ὁ ἰλάρχης, ου, Zos.
Turmatim, ἰλαδὸν, κατ' ἴλας.
Turpis, αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, mors, θάνατος, Dem. facie, ὁ ϗ ἡ εἰδεχθὴς, Plut. μοχθηρὸς ἰδεῖν, Æl.
Turpiter, αἰσχρῶς, et indigne aliquo, ϗ ἀναξίως τινὸς, Dem. et flagitiose, ϗ πλεονεκτικὰς, id. κακοσχημόνως, Plat.
Turpitudo, τὸ αἶσχος, ους, faciei, τῦ προσώπου, Xen. et probrum, αἰσχρὸν ϗ ὄνειδος, Dem. et contemptus, ἡ αἰσχύνη ϗ ἀδοξία.
Turpo, αἰσχρὸν ποιῶ, μιαίνω, Herodian.
Turricula, τὸ πυργίον, ου, Lucian. ὁ πυργίσκος, ου, Sext. Emp.
Turris, ὁ πύργος, Xen. lignea, ὁ μόσσυν, υνος, Dion. Hal.
Turritus, πυργωτὸς, ὴ, ὸν, Athen. ὁ ϗ ἡ ἰύπυργος.
Turtur, ἡ τρυγὼν, όνος, Aristot.
Turunda, ὁ ψωμὸς, οῦ, Athen.
Tussicularis, βηχικὸς, ὴ, ὸν, medicamentum, φάρμακον, Diosc.
Tussilago, τὸ βήχιον, Diosc.
Tussio, βήττω, Xen. χελύττω, Cl. Al. ὑπὸ βηχὸς ἐνοχλέομαι, Lucian.
Tussis, ἡ βὴξ, βηχὸς, Diosc.
Tutamen, τὸ προβόλαιον, Bas. τὸ πρόβλημα, ατος, Dion. Hal.
Tute, ἀκινδύνως, Dem.
Tutela, ἡ ἐπιτροπία, Dion. Hal. tutelam alicujus suscipio, λαμβάνω ἐπιτροπίαν τινὸς, id. ἐπιτροπεύω τινὰ, id. sub tutela esse, ὑπὸ ἐπίτροπον εἶναι, N. T. ἐπιτροπεύεσθαι, Dion. Hal.
Tutelaris, ἐπιτροπικὸς, ὴ, ὸν, Dion. Hal.
Tuto, ἀκινδύνως, Dem. ἀσφαλῶς, id.
Tutor, oris, ὁ ἐπίτροπος, ου, Dion. Hal.
Tutor, προΐσαμαι, aliquem, τινὸς, Dem.
Tutus, ὁ ϗ ἡ ἀσφαλὴς, ους, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀκίνδυνος, ου, id.
Tuus, σὸς, σὴ, σὸν, amicitia, φιλία, Dem. facies, ὄψις, id. σῦ, pater tuus, πατὴρ σου, μήτηρ σου, πρᾶγμά σου.
Tympanizo, τυμπανίζω, LXX.
Tympanum, τὸ τύμπανον, ου, Athen.
Typographeum, τὸ τυπογραφῖον, ου.
Typographia, ἡ τυπογραφία, ας.
Typographus, ὁ τυπογράφος, ου.
Typus, ὁ τύπος, ου, N. T.
Tyrannice, τυραννικῶς, Isocr.
Tyrannicida, τυραννοκτόνος, ου, Phalar.
Tyrannicidium, ἡ τυραννοκτονία, ας, Plut.
Tyrannicus, a, um, τυραννικὸς, ὴ, ὸν, Isocr.
Tyrannis, ἡ τυραννὶς· tyrannidem invado, καθάπτομαι τυραννίδος, Plut. adfecto, τυραννιάω, Suid. exerceo, τυραννεύω, Isocr. comparo mihi, τυραννίδα κατασκευάζομαι ἐμαυτῷ, Dem. obtineo, ἔχω, id. κατέχω· firmo adversus aliquos, ἐπιτειχίζω ἀπαντικρύ τισι· conservo, διασώζω· non expertum esse, ἄπειρον εἶναι τῶν τυραννίδων, id.
Tyrannus, ὁ τύραννος, Dem. ὁ τυραννεύων, οντος, id. ὁ μοναρχὴς.
Tyro, ὁ ἀρχάριος, ου, Macar. ὁ νεοτράπεντος, ὁ νεοδαμώδης, Xenoph. *novellus discipulus*, ὁ ἄρτι ἀρχόμενος παιδεύεσθαι, Philo.
Tyrocinium, ἡ πρωτοπειρία.
Tyrunculus, ὁ πρωτόπειρος, Athen.

V.

VACANTER, σχολαίως, Aristot.
Vacatio, *a negotiis*, ἡ σχολὴ, Aristot. a publicis oneribus, ἡ ἀτέλεια, Dem.
Vacca, ἡ δάμαλις, εως, Naz. ἡ βῦς, βοὸς, Isocr.
Vaccinium, ἡ seu ὁ ὑάκινθος, ου, Theophr. *aliis*, ὁ αἰγίλωψ, ωπος, id.
Vaccinus, βόειος, εία, ειον, Diosc.
Vaccula, τὸ βοΐδιον, Athen.
Vacerra, ὁ πάσσαλος.
Vacillatio, ἡ παραφορὰ, ᾶς, Plut.
Vacillo, παραφέρομαι, Plat. σφάλλομαι, Plut. ἀσατέω, N. T.
Vaco, σχολάζω, alicui rei, πρός τι, Aristot. ἔν τινι, Xen. ἀποσχολάζω ἔν τινι, Aristot. σχολὴν ποιέομαι πρός τι, Xen. culpa, ἀναίτιός εἰμι, Dem. ab omnibus negotiis, σχολὴν ἄγω ἀπὸ πάντων πραγμάτων, Plut. σχολάζω ἀπό τινος· vacuus sum ab omni re, κενός εἰμι πάντων, Xen. vacat mihi discere, σχολή γε ἐμοί ἐστι μανθάνειν, id.
Vacuefacio, κενόω, Theophr.
Vacuitas, ἡ κενότης, ητος.
Vacuo, κενόω, Theophr.
Vacuus, κενὸς, ὴ, ὸν, aliqua re, τινὸς, Xenoph. ὁ ϗ ἡ διάκενος, ου, Aristot.
Vadimonium, ἡ ἐγγύη, ης, ἡ ἐγγύησις, εως· desero, φυγοδικέω, Dem. obeo, ἀντιδικέω· promitto, δίκην ἀναδέχομαι, id.
Vado, as. πιζὸς διαβαίνω.
Vado, is, βαδίζω, domum, πρὸς οἰκίαν, Plut. εἶμι, βαίνω.
Vador, δίκην ἀναδίχομαι, Dem.
Vadosus, διαβατὸς, ὴ, ὸν, Lucian.
Vadum, ὁ πόρος, ου, τὸ διαβατὸν μέρος τῦ ποταμῦ.
Væ, ἀαὶ! vobis, ὑμῖν, N. T.
Vafer, ὁ ϗ ἡ πανοῦργος, ου, Dem. δεινὸς, ὴ, ὸν, id.
Vafre, πανούργως, τεχνικῶς.
Vafrities, ἡ πανουργία, ας, Dem.
Vagabundus, πλάνος, η, ον, Dem. ὁ πλάνης, ητος, id. ἀλώμενος, ένη, ενον, Isocr.
Vagatio, ἡ πλάνησις, εως, Thuc. ἡ πλάνη, ης, Dem. ἡ ἄλη.
Vage, πλανητικῶς, σποράδην.
Vagina, ὁ κολεὸς, οῦ, gladii, ἡ ξιφοθήκη, ης, Hes.
Vagio, πλαυθμυρίζομαι, Max. Tyr. κνύζομαι, Dion. Hal. μινυρίζω.
Vagitus, ὁ πλαυθμυρισμὸς, οῦ, Plat. ὁ κνυζηθμὸς, οῦ, Athen.
Vagor, πλανάομαι, Aristot. ἀλάομαι, peregre cum liberis et uxore, ἐπὶ ξένης μετὰ παίδων ϗ γυναικὸς, Dem.
Vagus, idem quod *Vagabundus.*
Vah! φεῦ, virum, ἀνδρὸς, Xenoph.
Valde, σφόδρα, turbor, ἐπαράττομαι, Dem. male me habeo, πάνυ πονηρῶς ἔχω· laudo, ὡς δυνατὸν μάλιστα ἐπαινέω, id. λίαν, Dem. κομιδῇ, Lucian. μεγάλως, Herodian.
Valedico, ἀποστάττομαι, alicui, τινὶ, N. T. χαίρειν λέω, Plut. ἐῤῥῶσθαί φράζω τινὶ, Dem. χαίρειν μακρὰ φράζω τινὶ, Plut.
Valeo, ὑγιαίνω, Dem. ῥωννύομαι, Thuc. possum, δύναμαι, Dem. talentum, ἰσχύω τάλαντον, Polyb. δύναμαι τάλαντον, Aristot. Vale! ἔῤῥωσο! ὑγίαινε! χαῖρε! Lucian.
Valetudinarium, τὸ νοσοκομεῖον, ου, Hieron.
Valetudinarius, ὁ ϗ ἡ νοσώδης, ους, Plut. καχεκτικὸς, ὴ, ὸν, Gal.
Valetudo, *bona*, ἡ εὐεξία, ας, Aristot. ἡ εὐρωστία, ας, Bas. *mala*, ἡ ἀῤῥωστία, ας, Dem. τὸ ἀῤῥώστημα, ατος, id. Confer *Sanitas*, et *Morbus.*
Valgus, βλαισὸς, ὴ, ὸν, Gal.
Valide, σφόδρα, Dem. ἰσχυρῶς. Confer *Valde.*
Validus, ἐῤῥωμένος, ένη, ένον, Dem. ὁ ϗ ἡ εὔρωστος, ου, id. ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, id. Confer *Sanus*, item *Fortis.*
Vallaris, e, ἕρκειος, εία, ειον.
Vallis, τὸ ἄγκος, ους, Philo. ὁ αὐλών.
Vallo, περιβάλλω, urbem, τῇ πόλει τὸ ἔρυμα, Xenoph. aliquid, ἀποταφρεύω τι, Thuc.
Vallum, τὸ πρόβλημα, ατος, Polyb. τὸ χῶμα, ατος, Dem. τὸ χαράκωμα, ατος, id. ὁ χάραξ.
Vallus, ὁ σκόλοψ, οπος, Dion. Hal.
Valvæ, αἱ δικλίδες, ων, Eustath.
Vane, ματαίως, Plat. μάτην, id.
Vanesco, ἀφανίζομαι.
Vaniloquium, ἡ κενηγορία, ας, Plat. ἡ ματαιολογία, ας, N. T.
Vaniloquus, ὁ ϗ ἡ ματαιολόγος, ου, N. T. κενολογῶν, οῦσα, οῦν, Plut.
Vanitas, ἡ ματαιότης, ητος, N. T. ἡ ἀνεμώνη, ης, Lucian.
Vanno, λικμάω, Philo.
Vannus, ὁ λικμὸς, οῦ, LXX.
Vanus, μάταιος, αία, αιον, labor, πόνος, Plat. κενὸς, ὴ, ὸν, Dem. homo, πνευματοφόρος ἄνθρωπος, LXX.
Vapide, ἀτμωδῶς.
Vapidus, ὁ ϗ ἡ ἀτμώδης, ους.
Vapor, ὁ ἀτμὸς, οῦ, Diod. Sic.
Vaporarium, ἡ ἀτμοδόχη, ης.
Vaporatio, ἡ ἄτμισις, εως, ὁ ἀτμισμὸς, οῦ.
Vaporo, ἀτμίζω, Hesych. ἀναθυμιάζω.
Vappa, ὁ ἐκτροπίας, ου, sc. οἶνος, Alciphron.
Vapulo, τύπτομαι, Plut.
Variatio, ἡ ποίκιλσις, εως, Plat. ἡ παράλλαξις.
Varico, seu Varicor, ὡς ῥαιδὸς βαδίζω, διατείνω τὰ σκέλη.
Varicosus, ὁ ϗ ἡ κιρσώδης, ους, Hippocr.
Varicula, τὸ κιρσίδιον, ου.
Varie, ποικίλως.
Variegatio, ἡ ποίκιλσις, Plut.
Variego, ποικίλλω, Eur.
Varietas, ἡ ποικιλία, ας, Isocr. ἡ πολυιδία.
Vario, ποικίλλω, διαποικίλλω τι, Isocr.
Varius, ποικίλος, η, ον, Dem. αἴολος, η, ον.
Varix, ὁ κιρσὸς, οῦ, Gal.
Varus, ῥαιδὸς, ὴ, ὸν, Poll.
Vas, vadis, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, Dion. Hal. ὁ ὅμηρος, ου, Plat. vades do, ἐγγυητὰς παρέχω, id. constituo alicui, καθίστημί τινι, Dem. accipio, λαμβάνω, Plut.
Vas, τὸ ἄγγος, ους, Aristot. τὸ ἀγγεῖον, ου, fictile, ὀστράκινον, ου, Diosc. argenteum, τὸ ἀργύρωμα, ατος, Dion. Hal. aureum, τὸ χρύσωμα, ατος, Dion. Chrys. evacuo e vase, ἐξαγγίζω, Hippocr. in vas defundo, καταγγίζω, Diosc. in aliud vas transfundo, μεταγγίζω, id.
Vasculum, τὸ σκευάριον, ου, Plut. τὸ ἀγγεῖδιον· brevis sive parvi oris, ἀγγεῖον βραχύστομον, id.
Vastatio, ἡ πόρθησις, εως, Dem. ἡ ἀνάστασις, idem. ἡ ἐρήμωσις, εως, N. T.
Vastator, ὁ πορθητής.
Vaste, ὑπερμιγέθως, ὑπερφυῶς.
Vastitas, ἡ ἐρημία, ας, *ingens magnitudo*, ἡ ἀμετρία, ας, τὸ ὑπερμιγέθες.
Vasto, πορθέω, domos, οἰκίας, Xen. urbes, ἀναστάτους ποιέω τὰς πόλις, Isocr. καταστρέφομαι τὰς πόλεις, vi, βίᾳ, id. vicos et parvas urbes, διαπορθέω κώμας ϗ πόλεις μικρὰς, Plut.
Vastus, ὁ ϗ ἡ ἀνάστατος, Isocr. *valde magnus*, ὁ ϗ ἡ ὑπερμιγέθης, Xen.
Vates, ὁ μάντις, εως, Isocr. ὁ προφήτης, ου, N. T. ὁ χρησμολόγος, ου, Thuc. verus, ὁ ἀληθόμαντις, εως, Philo. falsus, ὁ ψευδοπροφήτης, ου, N. T.
Vaticinatio, ἡ μαντεία, ἡ προφητεία, N. T.
Vaticinator, idem quod *Vates.*
Vaticinium, ἡ μαντεία, ας, Lucian. τὸ μαντεῖον, ου, Thuc.
Vaticinor, μαντεύομαι, alicui aliquid, τί τινι, Lucian. χρησμῳδέω, Lucian. Θεμιστεύω, Plut. Θεστίζω, Philo. vaticinandi peritus, μαντικὸς, ὴ, όν, Ælian. μαντικῆς τινα αἴσθησιν ἔχειν, id.
Vaticinus, μαντῷος, α, ον, Plut.

Uber,

Uber, ὁ ϰ ἡ εὔφορος, ᾱ, Herodian. Confer *Fertilis.*

Uber, ἡ θηλὴ, ῆς, Plut. uber præbeo, θηλὴν παρέχω, id.

Ubertas. ἡ εὐφορία, ας, Dion. Hal. ἡ εὐθηνία, ας, id. copia, ἡ ἀφθονία, ας, Dem. Confer *Fertilitas*, item *Copia.*

Ubertim, ἀφθόνως, Xen. εὐπόρως, Dem.

Ubi, *interrogat.* πῦ; colliditur res, συντρίβεται τὸ πρᾶγμα, Dem. ubi, ibi, ἔνθα, ἐνταῦθα, id. ὅπου, ἐκεῖ, Chrys. ubi omnia audiveritis, i. e. *postquam*, ἐπειδὰν ἀκούσητε ἅπαντα, Dem. ubi terrarum seu gentium, ἧ γῆς, Eurip. ubi primum, ἐπὶ τάχιστα, Xen. ubi primum illuxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, Plut.

Ubicunque, ὅπου, ibi, ἐνταῦθα, Dem. ὅπου ποτὲ γῆς, Synes.

Ubilibet, seu Ubivis, ὁπηοῦν, ὅπουπερ ἂν, ὁπωδήποτε.

Ubique, πανταχῦ, interesse exercitui, παρεῖναι τῷ στρατεύματι, Dem.

Udus, ὁ ϰ ἡ ἔνυδρος, ᾱ, ὁ ϰ ἡ ἴφυδρος, ᾱ, locus, τόπος, Diosc. ἔνυγρος τόπος, id. ὁ ϰ ἡ ϰάθυγρος, ᾱ, Hipp.

Ve, ἤ, firmior justiorve, βεβαιότερος ἢ δικαιότερος, Dem.

Vecordia, ἡ παράνοια, ας, Dem. ἡ ἀτόνοια, ας, id. ἡ παραφροσύνη.

Vecors, ὁ ϰ ἡ ἀνάρδιος, ᾱ, LXX. ὁ ϰ ἡ ἄφρων, ονος, Dem. ὁ ϰ ἡ ἄνφρων, ονος, id. ὁ ϰ ἡ ἀνόητος, ᾱ, Isocr.

Vectigal, τὸ τέλος, εος, Dem. ὁ δασμὸς, ῦ, Isocr. exerceo, δασμὸν ἀτάγω, Plut. pendo, φόρον τελέω, N. T. Confer *Tributum.*

Vectigalis, ὁ ϰ ἡ συντελὴς, ίος, Dem.

Vectio, ἡ ὄχησις, εως, Hesych. ἡ φορὰ, ᾶς, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, Suid.

Vectis, ὁ ἀναφορεὺς, έως, LXX. ὁ διωσὴρ, ῆρος, id. τὸ μοχλίον, ᾱ, Lucian. ὁ μόχλος, ὁ ὀχεὺς, έως, Diod. Sic.

Vecto, ὀχέω, Aristoph.

Vector, ὁ ἐπιβάτης, Xen. ὁ ἔποχος, id.

Vectorius, κομιστικὸς, ἡ, όν.

Vectura, ἡ ὄχησις, ἡ κομιδὴ, Isocr. vecturæ pretium, τὸ φορεῖον, τὸ φόρετρον, Poll.

Vegeto, εὐθαλῆ ποιέω.

Vegetus, ὁ ϰ ἡ εὐθαλὴς, ίος, ἀκμαῖος, αία, αῖον, Plut. ὁ ϰ ἡ εὔρωστος· vegeto corpore esse, εὐσωματεῖν, Aristoph.

Vehemens, σφοδρὸς, ὰ, όν, Dem. δεινὸς, ἡ, όν, idem.

Vehementer, δεινῶς, Aristot. σφόδρα, id.

Vehementia, ἡ σφοδρότης, ητος, ἡ δεινότης, ητος, Aristot.

Vehes, τὸ ὄχημα, ατος, Plut.

Vehiculum, τὸ ὄχημα, ατος, Plut. ἡ ἅμαξα, ης, LXX. τὸ φορεῖον.

Veho, ὀχέω, ἄγω, frumentum, σῖτον, Dem. vehor equis, ὀχέομαι ἐπὶ τῶν ἵππων, Xen. asino, ἐποχέομαι ὄνῳ, Herodian.

Vel, ἤ, Dem. Confer *Sive.*

Velabrum, τὸ βήλαβρον, Dion. Hal.

Velamen, τὸ κάλυμμα, ατος, τὸ σκίασμα, τὸ ἔλυτρον, ᾱ, Lucian.

Velarium, τὸ παραπέτασμα.

Velatura, ἡ πορθμεία, ας, Plat.

Veles, ὁ ἀψιμαχος, ᾱ, Polyb.

Velitatio, ἡ ἀψιμαχία, ας, Xiph. ἡ μελέτη, ης, Aristid. ὁ ἀκροβόλισις, εως, Xen.

Velitor, ἀψιμαχέω, Plut. ἀκρογολίζομαι, velitando, ἀψιμάχως, Dion. Hal.

Vellicatio, ὁ τιλμὸς, ῦ, Aret. τὸ κνῖσμα, ατος, Suid. ἡ ἀπόκνισις, εως, Theophr.

Vellico, ἀποκνίζω, Athen. pro accusare, διασύρεσθαι.

Vello, τίλλω, comam, κόμην, Dion.

Vellus, τὸ κῶδιον, ᾱ, Lucian. ὁ μαλλὸς, aureum, τὸ χρυσόμαλλον δέρας, Diod. Sic.

Velo, καλύπτω, aliquid, σκέπω τι, Herodian. σκιάζω τι, Xen.

Velocitas, τὸ τάχος, εος, Dem. ἡ ὀξύτης, ητος.

Velociter, ταχέως, Dem. ὀξέως, Gal.

Velox, ταχὺς, εῖα, ὺ, Dem. ταχινὸς, ἡ, όν, Aristot.

Velum, τὸ ἱστίον, ᾱ, Plut. ἡ ὀθόνη, ης, Lucian. contrahere, τὴν ὀθόνην στέλλαι, id.

Velut, ὡς, Dem. ὡσανεὶ, id. Confer *Sicut, Quemadmodum.*

Vena, ἡ φλὲψ, βὸς, Xen argenti, φλὲψ ἀργυρίτις, ίδος, Aristid. metalli, τὸ καττίτερον μετάλλου, Diod. Sic. aquæ, φλὲψ πηγῆς, Philo venam seco, φλεβοτομέω, σχάζω φλέβα, Arr. venæ sectio, ἡ φλεβοτομία, ας, Gal

Venabulum, τὸ προβόλιον, ᾱ, Xen.

Venalis, ὠνητὸς, ἡ, όν, Isocr. ὁ ϰ ἡ ὤνιος, ᾱ, Plut. res venales, τὰ ὤνια, ων, Dem.

Venalitium, τὸ πωλητήριον, Lucian.

Venalitius, ὁ ϰ ἡ ὤνιος, Plut.

Venaticus, ἀγρευτικὸς, ἡ, όν, Eust. κυνηγετικὸς, ἡ, όν, Plut. θηρευτικὸς, ἡ, όν, Xen.

Venatio, ἡ ἄγρα, ας, Plut. ἡ κυνηγεσία, ας, Diod. Sic. τὸ κυνήγιον, ᾱ, id.

Venator, ὁ θηρευτὴς, ῆ, Max. Tyr. ὁ κυνηγέτης, ᾱ, Plut.

Venatorius, ἀγρευτικὸς, ἡ, όν, Eustath. θηρευτικὸς, ἡ, όν, κυνηγετικὸς, ἡ, όν, Plut.

Venatrix, ἡ κυνηγέτις, ίδος, Xen.

Venatus, ûs, ἡ κυνηγεσία, ας, Diod. Sic. τὸ κυνήγιον, ᾱ, Plut.

Vendibilis, ὠνητὸς, ἡ, όν, Isocr. ὁ ϰ ἡ πράσιμος, ᾱ, Xen.

Vendico. ἀντιποιέομαι, mihi aliquid, τινὸς, Dem. τὶ id. ἰδιόω τι, Isocr.

Venditatio, ἡ πρᾶσις, εως, Plat. *ostentatio*, ἡ ἔνδειξις, εως, Æschin.

Venditio, ἡ πρᾶσις, εως, Plat. ἡ διάπρασις, εως, Plut. ἡ ἀπεμπολή.

Vendito, πιπράσκω, Thuc. ἀπεμπολέω, Lucian. *ostento*, me alicui, ἐνδείκνυμι ἐμαυτόν τινι, Plut.

Venditor, ὁ πρατὴρ, ῆρος, Plat. ὁ πράτης, ᾱ, Isæus. ὁ πωλητής.

Vendo, πιπράσκω, aliquid pro argento, τι πρὸς ἀργύριον, Thuc. aliquid artificiosius, πωλέω τι σιχνικώτερον, Isocr. parvo, τιθλίως· longe infra justum pretium, πολλοστῷ μέρει τῆς ἀξίας· veritatem pecunia, ἀποδίδωμι τἀληθῆ χρημάτων, Dem. me alicui, πιπράσκω ἐμαυτόν τινι, id.

Venefica, ἡ φαρμακεύτρια, ας, Theocr. ἡ φαρμακὶς, ίδος. Aristoph.

Veneficium, ἡ φαρμακεία, ας, Philo ἡ φαρμάκευσις, εως, Plat. veneficio lædo seu adficio aliquem, φαρμακεύω τινὰ, Plat.

Veneficus, i, ὁ φαρμακευτὴς, ῆ, Plat. ὁ φαρμακεὺς, έως. Synes ὁ φαρμακὸς, ῦ, Plat.

Veneficus, φαρμακευτικὸς, ἡ, όν, ὁ ϰ ἡ φαρμακώδης, εος, Diosc.

Venenatus, ὁ ϰ ἡ φαρμακώδης.

Veneno, φαρμάσσω, aliquem, τινὰ, Plat. Confer *Venenum.*

Venenum, τὸ φάρμακον, ᾱ, Diosc do seu porrigo alicui, δίδωμί τινι, Dem. bibo, πίνω, idem. veneno inficio aliquid, φαρμάσσω τι, Plat.

Veneo, πωλέομαι, Lucian. πιπράσκομαι, Xen

Venerabilis, e, ὁ ϰ ἡ αἰδέσιμος, ᾱ, Bas. ὁ ϰ ἡ ἔντιμος, ᾱ, Dem. ὁ ϰ ἡ σιβάσμιος, ᾱ, Herodian.

Veneratio, ἡ σίβασις, εως, Plut. ὁ σιβασμὸς, ῦ, id. ἡ τιμὴ, ῆς, Dem. ἡ αἴδεσις.

Venereus, ἀφροδίσιος, ία, ιον, Plat.

Veneror, σέβομαι, aliquem ut patrem, τινὰ ὡς πατέρα, Xen. Deum, αἰσχύνομαι Θεὸν, Dem. amicos, αἰδέομαι τοὺς φίλους, id. aliquem omni observantia, θεραπεύω τινὰ πασῇ θεραπείᾳ, Xen.

Venia, ἡ συγγνώμη, Dem. ἡ ἄνεσις, εως, idem. τὸ ἵλεος, εος, Dem. et misericordia dignari aliquem, συγγνώμης ϰ χάριτος ἀξιῶν τινα, id. veniam rogo senectuti, συγγνώμην αἰτίομαι τῷ γήρᾳ, Isocr. do alicui, συγγνώμην ἔχω τινὶ, idem. consequi delictorum, τυγχάνω συγγνώμης ἁμαρτάνων, Dem. nullam consequor, ἔστι μοι οὐδεμία συγγνώμη, id.

Venialis, συγγνωστὸς, ἡ, όν, Lucian.

Venio, ἥκω, e domo, οἴκοθεν, Dem. ad remp. ἔρχομαι ἐπὶ τὰ ἄρχειν, Plat. ad aliquem, ἀφικνέομαι πρός τινα, Dem. ab aliquo, παρά τινος, id. ad amicum, παραγίγνομαι φίλῳ, Xen. ad certamen, πρὸς ἀγῶνα, Æschin.

Venor, θηρεύω, vulpes, ἀλώπεκας, Plut. voluptates, ἡδονὰς, Isocr. lucrum, κέρδος· auras, αὔρας, Xen aliquid, ἀγρεύω τι, idem. honorem, τιμὴν. Phalar.

Venter, ἡ κοιλία, ας, Galen. ἡ γαστὴρ, ῆρος, id. imus, τὸ ὑπογάστριον, ᾱ, Poll. ventri deditus, ὁ γαστρίδουλος. ᾱ, Bas γαστρὸς ἥττων, Ælian. ventrem exonero, ἀποσκυβάζομαι τὰ ἐνοχλοῦντα, Herodian.

Ventilabrum, τὸ πτύον, Xen.

Ventilatio, ἡ λίκμησις, εως.

Ventilo, λικμάω, LXX. ἐκλικμάω, Philo.

Ventosus, ὁ ϰ ἡ πνευματώδης, εος, Laert. ὁ ϰ ἡ ὑπηνέμιος, ᾱ, Bas. ἀνεμιαῖος, αία, αῖον, Naz. ὁ ϰ ἡ ἀνεμώδης, homo, ἄνθρωπος πνευματοφόρος, LXX.

Ventrale, τὸ περιγάστριον, ᾱ, τὸ προγαστρίδιον, ᾱ, Lucian.

Ventricosus, seu Ventrosus, ὁ ϰ ἡ γαστρώδης, εος, ὁ ϰ ἡ προγάστωρ, ορος, Lucian.

Ventulus, τὸ ἀνεμίδιον, ᾱ, Plat.

Ventus, ὁ ἄνεμος, ᾱ, Aristot. vehemens, πολὺς, Dem. gravis, μέγας, id. secundus, πλησίστιος, Lucian. ἡ ὑρία, ας, Plat. oritur noctu, γίγνεται νυκτὸς, Dem. perficere aliquid ventis, διαπράττειν τι πνεύμασι, id. impediri ventis, ὑπὸ τῶν πνευμάτων μὴ δύνασθαι ποιεῖν τι, id. vento expositus, ὁ ϰ ἡ προσάνεμος, ᾱ, Xenoph. vento agitari, ἀνεμίζεσθαι, N. T. ὑπὸ τῶ ἀνέμω σαλεύεσθαι, ibid. vento secundo utor, ἐριοδρομέω, Diod. Sic. secundo vento, ἐξ ὑρίας, Aristot. destituor, ἀπυρέω, Polyb. qui fit, ὔριος, ία, ιον, Theophr.

Venundo, πωλέω, Dem. Confer *Vendo.*

Venus, ἡ Ἀφροδίτη, ης.

Venustas, τὸ κάλλος, εος, Dem. ἡ εὐκοσμία, ας, Xenoph. ἡ ἐπαφροδισία, ας, App. Confer *Pulchritudo, Elegantia.*

Venuste, χαριέντως, Isocr. πεχαρισμένως, id.

Venustus, ὁ ϰ ἡ εὐτραπὴς, έος, Isocr. ὁ ϰ ἡ ἐπαφρόδισιος, ᾱ, Xen χαριτὶς.

Veprecula, τὸ ἀκάνθιον, ᾱ, Diosc.

Vepres, ἡ ἄκανθα, ης, Diosc.

Vepretum, ὁ ἀκανθὼν, ῶνος, Eustath.

Ver, τὸ ἔαρ, ρος, Aristot. sub vere, πρὸς τὸ ἔαρ, Thuc. vere novo, εἰς νεώτα, Dion. Hal. vere, ἐν ἦρι, id. ἔαρος, Diosc. ineunte, ἅμα ἦρι, Thuc. ver ago, ἐαρίζω, Athen. in, ἐνεαρίζω, Plut.

Veratrum, ὁ ἐλλέβορος, ᾱ, Diosc.

Verax, ἀληθινὸς, ἡ, όν, Isocr. ὁ ϰ ἡ ἀψευδὴς, έος, idem.

Verbascum, ὁ φλόμος, ᾱ, Aristot.

Verbena, ἡ ἱεροβοτάνη, ης.

Verber, ἡ πληγὴ, ῆς, Xen. τὸ αἴκισμα.

Verberatio, ἡ αἰκία, ας, Dem. ὁ αἰκισμὸς, ῦ, idem.

Verbero, αἰκίζω, aliquem, τινὰ, Isocr. τύπτω τινὰ, Dem. μαστιγόω.

Verbero, onis, ὁ μαστιγίας, ᾱ, Plut.

Verbose, πολυλόγως.

Verbositas, ἡ πολυλογία, ας, Plat.

Verbosus, ὁ ϰ ἡ πολυλόγος, Xiph. ὁ ϰ ἡ πολυφραδὴς, Cl. Al. ἀμετροεπὴς.

Verbum, τὸ ῥῆμα, ατος, Dem. τὸ ἔπος, εος, Thuc. ἡ λέξις, εως, Plut. ad verbum, κατὰ λέξιν, id. verba facio, λόγον ποιέομαι, de aliqua re, περί τινος, Plat. ὑπέρ τινος, Isocr. ad aliquem, πρός τινα, Isocr διαλέγομαι περί τινος, Dem. verbi gratia, λόγω χάριν, Theophyl. ut Homeri verbis, utar, ἵνα ϰ ϰαθ' Ὁμηρον εἴπω, Lucian. bona verba quæso! εὐφήμησον! εὐφήμει, Lucian. verbis et re ipsa, λόγῳ ϰ ἔργῳ ποιεῖν τι, Lycophr.

Vere, ἀληθῶς, Dem. ἀληθῆ, id. ὄντως.

Verecunde, ὐλαβῶς, Dem. αἰδημόνως, Plut.

Verecundia, ἡ αἰδὼς, ους, Dem. ἡ εὐλάβεια, ας, id. ἡ αἰσχύνη.

Verecundor, αἰδέομαι, Xen. αἰσχύνομαι.

Verecundus, ὁ ϰ ἡ αἰδήμων, ονος, Aristot. ὁ ϰ ἡ εὐλαβὴς, έος, Dem. αἰσχυντηλὸς, ἡ, όν, Plut.

Veredarius, ὁ πτερηφόρος, ᾱ, Plut.

Verendus, ὁ ϰ ἡ αἰδέσιμος.

Vereor, αἰσχύνομαι, aliquem, ne, τινὰ, μὴ,

Plat. ut, δέδοικα, ὡς ἔχ, Xen. ὅπως μὴ, Isocr. ne, ὀκνέω μὴ, Dem. dicere, ὀκνέω εἰπεῖν, Lucian. εὐλαβέομαί τι, Isocr.

Veretrum, τὸ αἰδοῖον, ου, Thuc.

Vergiliæ, αἱ πλειάδες, ων.

Vergo, φέρομαι, ad aliquid, ἐπί τι. Theophr. συντείνω πρός τι, Aristot. εἴς τι, Isocr. βρίθω ἐπί τι, Plut.

Verisimilis, εἰκὼς, νῖα, ὸς, τῷ ἀληθεῖ, Plat. πιθανὸς, ἡ, όν, Dem.

Verisimiliter, πιθανῶς.

Verisimilitudo, τὸ πιθανὸν, ἡ πιθανότης, Plut.

Veritas, ἡ ἀληθεία, ας, Dem. τὸ ἀληθὲς, ους; id. veritatem indagare, ἀληθείαν ζητεῖν· expendere, λογίζεσθαι τὸ ἀληθὲς, id. sectari, ἀληθείαν διώκειν· ostendere de aliquo, δηλοῦν περί τινος· demonstrare ex aliquo, ἐπιδείξαι ἔκ τινος, id. aperire, ἀποφαίνεσθαι, Isocr. invenire alicujus, εὑρίσκειν τινὸς, Dem. in lucem proferri, φανερὰν γίγνεσθαι· deprehendere, τυγχάνειν τῆς ἀληθείας· aberrare a veritate, διαμαρτάνειν τῆς ἀληθείας· veritatem fugere, ἀλήθειαν φεύγειν· violare, λυμαίνεσθαι· vendi, χρημάτων ἀποδίδοσθαι τὰληθῆ· pervertere, διαστρέφειν τἀληθὲς, id.

Vermen, ὁ σκώληξ, ηκος, Diosc.

Vermiculor, σκωληκόομαι, Theophr.

Vermiculus, σκωλήκιον, υ, Athen.

Verminatio, ἡ σκωληκίασις, εως.

Vermino, seu Verminor, σκωληκιάω, Diosc

Verminosus, ὁ ἢ ἡ σκωληκώδης, εος.

Vermis, ὁ σκώληξ, ηκος, Diosc.

Verna, ὁ οἰκότριψ, βος, Philo. ὁ ἢ ἡ οἰκογενὴς, ἐος, Aristot. ὁ ἢ ἡ ἐγχώριος, υ, Thuc.

Vernilis, δηλικὸς, ὴ, όν, Plut.

Verno, ἐαρίζω, Philo. ἀναβλαστάνω.

Vernus, ἐαρινὸς, ὴ, όν, Diosc.

Vero, δὲ, Dem. tu quidem, ego vero, σὺ μὲν, ἐγὼ δὲ, id.

Verpa, seu Verpus, ὁ ψωλὸς, οῦ, Aristoph.

Verres, ὁ χοῖρος ἄῤῥην.

Verriculum, ἡ σαγήνη, ης, Plut.

Verrinus, χοίρειος, ία, ιον, Gal.

Verro, κορέω, Philo. domum, σαρόω οἰκίαν, N. T.

Verruca, τὸ μυρμήκιον, Aet. verrucis infestor, μυρμηκιάω, LXX.

Verrucosus, ὁ ἢ ἡ ὀχθώδης, εος, Diosc.

Versabilis, ὁ ἢ ἡ περίακτος, υ, Athen.

Versatilis, στρεπτὸς, ὴ, όν, ὁ ἢ ἡ εὔτροφος, Plut.

Versatio, ἡ περιστροφὴ, ῆς, ἡ περιφορὰ, ᾶς, Arist.

Versicolor, ὁ ἢ ἡ πολυχρώματος, Plat.

Versiculus, τὸ στιχίδιον, Plut.

Versifico, ἐποποιῶ, ῥαψῳδέω.

Versio, ἡ τροφὴ, ῆς, Poll. ex una lingua in aliam, ἡ μετάφρασις, εως, Plut.

Versipellis, ὁ ἢ ἡ πολύτροπος, υ, ὁ ἢ ἡ παῦργος, Dem.

Verso, περιάγω, Plat.

Versor, διατρίβω, in honestis studiis, περὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα, Dem. in aliqua re, ἔν τινι, Isocr. ἐπί τινι, id. γίγνομαι ἔν τινι, Isocr. in magna paupertate, εἰμὶ ἐν πολλῇ πενίᾳ, Xen.

Ve sura, ἡ τροφὴ, ῆς, Poll. pecuniæ, μισθοφορὰ τῦ δανείε, Plut.

Versus, ὁ στίχος, Plut. τὸ μέτρον, Dem. et numeri, μέτρα ἢ ῥυθμοὶ, Isocr. aliquot Homeri, ἔπη τινὰ Ὁμήρε, Dem elegiaci, τὰ ἐλεγεῖα. Iambici, τὰ Ἰαμβεῖα, id.

Versus, *Præp.* πρὸς aliquid, τινὸς, Xen.

Versute, πανούργως, Poll.

Versutia, ἡ πανουργία, ας, Dem.

Versutus, ὁ ἢ ἡ πανοῦργος, υ, Dem. ὁ ἀγγυλομήτης.

Vertebra ὁ σφόνδυλος, υ, LXX. ὁ ἀστράγαλος.

Vertex, *capitis*, ἡ κορυφὴ, ῆς, Xen. *montis*, ἡ ἀκρώρια, ας, Philo.

Verticillus, ὁ σφόνδυλος, υ, Plut.

Vertigo, ὁ ἴλιγγος, Plut. ὁ ἴλιγξ, γος, Diod. tenebricosa, ὁ σκοτόδινος, Hipp. ἡ σκοτοδινία, Plat. vertigine corripior, ἰλιγγιάω, Them. σκοτοδινιάω, Philo.

Verto, δινέω, Aristot. aliquid in omnem partem, στρέφω τι πανταχῇ, Dem. in fugam, τρέπω εἰς φυγὴν, id. aliquid in aliam linguam, μεταγράφω τι, Thuc. omnia sursum deorsum, ἄνω ἢ κάτω τοιόμαι πάντα, Dem. nescio, quo me vertam. ἀπορῶ, ποῖ τραπόμην, Xen. bene vertat tibi, εὖ σοι γένοιτο, Athen.

Veru, ὁ ὀβελὸς, οῦ, Herodot.

Vervactum, τὸ νέωμα, ατος, Greg.

Veruculum, ὁ ὀβελίσκος, υ. Xen.

Vervex, ὁ κριὸς τομίας, seu ἐκτετμημένος.

Verum, ἀλλὰ, Dem. Confer *Sed.*

Verus, ὁ ἢ ἡ ἀληθὴς, Dem. ἀληθινὸς, ὴ, όν, id. ὁ ἢ ἡ ἀψευδὴς, ους, ὁ ἢ ἡ ἔτυμος· vera et æqua, τὰ ἀληθῆ ἢ δίκαια, Dem. et convenientia, ἢ καθήκοντα· verum dicere, ἀληθινὰ λέγειν τἀληθῆ εἰπεῖν, χρῆσθαι ταῖς ἀληθείαις περί τινος, id. Confer *Veritas.*

Vesania, ἡ ἀφιλιτιρία, Dem. ἡ παραφροσύνη.

Vesanus, ὁ ἢ ἡ ἀφίλτατρος, υ, Dem. ὁ ἢ ἡ παράφρων.

Vescor, ἰσθίω, Xen. formicæ vescuntur seminibus, σπέρματά ἐσι διῖπτον μυρμήκων, Ælian. Confer *Edo.*

Vesica. ἡ κύστις, εως, Gal. ἡ φύσα.

Vesicula, τὸ κυστίδιον, ἡ κύστιξ, γος, Hipp.

Vespa, ὁ σφὴξ, κὸς, Aristot. vesparum sedes, ὁ σφηκὼν, ῶνος, id. examen, ἡ σφηκία, Plut.

Vespera, ἡ ἑσπέρα, Dem. ἡ ὀψία, N. T. ubi vespera advenit, ἑσπέρας καταλαβούσης, Herodian. advenerat, ἑσπέρα ἦν, Dem.

Vesperascit, ὀψίζει, ἑσπέρα γίνεται, Xen.

Vespere, seu Vesperi, δειλῆς, LXX. πρὸς ἑσπέραν, Plat. ἑσπέρας ὔσης, Dem. ἑσπέρας γινομένης, Xen. ὀψὲ τῆς ἡμέρας, id.

Vespertilio, ἡ νυκτερὶς, ίδος, Aristot.

Vespertinus, ἑσπερινὸς, ὴ, όν, διελινὸς, ὴ, όν, LXX.

Vesperugo, ὁ ἕσπερος, Aristot.

Vespillo, ὁ ἐνταφιαστὴς, LXX. ὁ νεκροφόρος.

Vester, ὑμέτερος, έρα, ερον, civis, πολίτης, Dem. pater, πατὴρ ὑμῶν, N. T.

Vestiarium, τὸ ἱματιοφυλάκιον, υ.

Vestiarius, ὁ ἱματισκάπηλος, Lucian.

Vestibulum, τὸ πρόδυρον, LXX. τὸ προπύλαιον, Plat. τὸ πρόπυλον, Herodian.

Vestigator, ὁ ἰχνευτὴς, οῦ, Poll.

Vestigatio, ἡ ἴχνευσις, εως, Xen. ἡ ἰχνεία.

Vestigium, τὸ ἴχνος, εος, Galen. τὸ ἴχνιον, Xen. pedis, τὸ βῆμα, ατος, N. T. vestigiis consequor, ἰχνέομαι, Plut. insisto, ἰχνεύω, Xen. alicujus, κατὰ πόδας ἵεμαί τινι, Naz. κατ' ἴχνος βαίνω τινὸς, Chrys. e vestigio, παραχρῆμα, Dem.

Vestimentum, idem quod *Vestis.*

Vestio, ἀμφιέζω, Macar. ἱματίζω, N. T.

Vestis seu Vestitus, ἡ ἐσθὴς, ῆτος, Dem. τὸ ἱμάτιον, υ, idem. τὸ ἱματίον, υ, idem. τὸ ἀμφίσμα, ατος, Lucian. τὸ ἔσθημα, ατος, Ælian. fluxa, ἐσθὴς παχυμερὴς ἐίν. Herodian. rustica, φολὴ ἀγριῶτις, Philo. lacera, ἱμάτιον ἐντετριμμένον, Chrys. τριβώνιον φαῦλον, Dion. Chrys. vestem comparo ad diem festum, παρασκευάζω ἐσθῆτα εἰς ἑορτὴν, Dem. facere, ποιῶν ἱμάτιον· exuere, ἐκδύειν ἱμάτιον· corrumpo, διαφθείρω ἱμάτιον· dilacero, καταῤῥήγνυμι ἱμάτιον, id. veste ejusmodi uti, τῷ τοιῶδε ἐσθήματι χρῆσθαι, Ælian. vestibus splendidis superbire, ἁβρύνεσθαι ἐσθῆτι πολυτελεῖ, id.

Vestras, ὑμιδαπὸς, οῦ, Suid.

Veteramenta, τὰ καττύματα, ων, Lucian.

Veteranus, παλαιὸς, ὰ, όν, Dem. miles, ὁ ἀπεστρατευμένος, υ, Plut.

Veterasco, παλαιόομαι, Gal. γηράσκω.

Veterator, ὁ πανοῦργος, Dem.

Veteratorie, πανούργως, Poll.

Veteratorius, ὁ ἢ ἡ πανοῦργος, Aristot.

Veternosus, ληθαργικὸς, ὴ, όν.

Veternus, ἡ ληθαργία, ἡ καταφορὰ ἰσχυρὰ, Diosc.

Veto, κωλύω Xen. Confer *Prohibeo.*

Vetula, ἡ πρεσβύτις, ίδος, Lucian. ἡ γυνὴ γραῦς, Dem. πρεσβυτέρα ἄνθρωπος· τὸ γραΐδιον, id.

Vetulus, παλαιὸς, ὰ, όν, Plut. Confer *Antiquus.*

Vetulus, i, τὸ γηρύντιον, υ, Lucian. Confer *Senex.*

Vetus, παλαιὸς, ὰ, όν, Aristot. Confer *Antiquus.*

Vetustas, ἡ παλαιότης, ητος, Eurip. ἡ ἀρχαιότης, ητος, Paus.

Vetuste, παλαιῶς.

Vetustus, ἀρχαῖος, αία, αῖον, Xen. Confer *Antiquus.*

Vexatio, ἡ ἐπήρεια, Dem. ἡ κάκωσις.

Vexator, ὁ κακωτὴς, οῦ, Philo. ὁ λυμαντήρ.

Vexillarius, seu Vexillifer, ὁ σημαιοφόρος. Poll.

Vexillum, τὸ σημεῖον, Thuc. ἡ σημαία, Plut.

Vexo, ἐπηρεάζω, Plut. σκύλλω, N. T. κακόω, παλαιπωρέω.

Via, ἡ ὁδὸς, οῦ, Dem. urbis, ἡ ἀγυιὰ, ᾶς, Max. Tyr. publica, ὁδὸς δημοσία, regia, ἡ ἀμαξιτὸς, οῦ, Xen. angustior et altior, ὁδὸς στενοτέρα ἢ μετιωροτέρα, Dem. recta, ὀρθὴ, id. tuta, ἀσφαλὴς· viam reficio, ὁδὸν ἐπισκευάζω· monstro alicui, δείκνυμί τινι· patefacere alicui, ποιῶν ὁδὸν ἰέναί τινι· ire eadem, βαδίζειν τὴν αὐτήν· ingredi aliquam, πορεύεσθαί τινα· declinare rectam, ἐξίεσθαι τῆς ὀρθῆς ἢ δικαίας ὁδῦ, id.

Vialis, ὁδιαῖος, αία, αῖον.

Viaticor, ἐφοδιάζομαι, Bas.

Viaticum, τὸ ἐφόδιον, υ, Dem. do, ἐφοδιάζω, Herodot.

Viator, ὁ ὁδοιπόρος, υ, Lucian. ὁ ὁδίτης.

Viatorius, ὁδοιπορικὸς, ὴ, όν, Herodot.

Vibex, ὁ οἰμάλωψ, ωπος, Galen.

Vibratio, ἡ ἀνάτασις, εως, Aristot.

Vibrissæ, αἱ τρίχες ῥινός.

Vibro, ἀνατάλλω, Aristot. κραδαίνω.

Viburnum, ἡ βρυωνία μέλαινα.

Vicanus, ὁ κωμήτης, υ, Dion. Hal.

Vicarius, ὁ, ἡ, τὸ ἀντ' ἄλλε τεταγμένος.

Vicatim, κωμηδὸν, Diod. Sic. κατὰ κώμας, Plut.

Vicesimus, εἰκοστὸς, ὴ, όν, LXX.

Vicia, ἡ βικία, ας, Geop.

Vicies, εἰκοσάκις.

Vicinia, seu Vicinitas, ἡ γειτονία, ας, Aristot. ὁ γειτνιασις, ωσῖ, Plut. in vicinia, ἐκ γειτόνων Lucian.

Vicinus, ὁ ἢ ἡ γείτων, ονες, Plut. γειτνιακὸς, ὴ, όν, Joseph. ὁ ἢ ἡ πρόσοικος, Plut. sum, γειτονέω, Plat. γειτνιάω. Herodot. sum morti. Χάρων ἐδακί με, Lucian.

Vicis alicujus, ἀντί τινος, Xen. vicem alicujus doleo, ἄχθομαι ἐπί τινος. Lucian alicujus rei præsto, παρίχω τάξιν τινὸς, Diosc. vice versa, ἐκ περιτροπῆς, Philo. κατὰ διαδοχὴν, Plat.

Vicissim, ἀμοιβαίως, Bud. κατὰ διαδοχὴν, Plat. ἐκ περιτροπῆς, Philo.

Vicissitudo, ἡ ἐξαμειψις, εως, Plat. ἡ καταλλαγὴ, ῆς, Aristot. ἡ περιτροπὴ, ῆς, Philo. ἡ ἀμοιβή.

Victima, τὸ σφάγιον, Dem. τὸ θῦμα, ατος, id. τὸ ἱερεῖον, id. offero victimam, προσάγω θυσίαν, Lucian. me ipsum pro aliquo, δίδωμι σφάγιον ἐμαυτὸν ὑπὲρ τινος, Dem. sacrifico victimam, θύω ἱερεῖον· prosterno victimas, καταβάλλω ἱερεῖα, id.

Victimarius, ὁ σφαγεὺς, έως, Xen. ὁ θύτης, υ, Herodian.

Victito, σιτέομαι, aliqua re. τινὸς, Aristot.

Victor, ὁ νικῶν, ῶντος, Dem. ὁ νεικηκὼς, ότος, id. ὁ κρατήσας, αντος. id.

Victoria, ἡ νίκη, ης, honesta et conveniens, καλὴ ἢ πρεπώδης, Dem. injuste parta, παρὰ τὸ δίκαιον γιγνομένη, id. victoriam obtineo seu reporto, νίκην λαμβάνω, id. νίκην αἴρομαι. Dion. Hal. victoria recte uti, κατὰ τρόπον διοικεῖν τὴν νίκην, Dem. victoriæ præmium, νικητήριον, υ, Xenoph. νικητήριον ἄεθλον, Plat.

Victoriosus, ὁ ἢ ἡ καλλίνικος, υ, Dem.

Victrix, ἡ νικήτρια, ας, ἡ νικήσασα, ης.

Victus, ῦς, ὁ βίος, υ, Dem. ἡ σίτησις, εως, idem. ἀφ' ὧν ζῇ τις, idem. victum paro alicui, βίον εὑρίσκω τινὶ. Dem. colligo ex aliqua re, συλλέγω ἔκ τινος, idem. quæro, ἐργάζομαι τὰ ἐπιτήδεια, id. paro ex aliqua re, πορίζομαι

ρίζομαι βίου ἔκ τινος, id. sufficientem suppedito alicui, βίον ἱκανὸν παρέχω τινί, id. δίδωμι σίτησίν τινι, id. dimetiri alicui, μετρεῖν τὴν σῖτον τινί, id. fraudare aliquem victu, ἀφαιρεῖσθαί τινα ἀφ' ὧν ἔζη, Dem.

Viculus, τὸ κωμίδιον, ου, τὸ κώμιον, ου, Plut.

Vicus, ἡ κώμη, ης, Thuc. ἡ ῥύμη.

Videlicet, δηλαδή, Dem.

Video, aliquid præsens, ὁρῶ τι παρὸν, Dem. et circumspicio, σκοπῶ τι ἢ ὁράω, id. aliquem, βλέπω εἴς τινα, Dem. πρός τινα, Isocr. imaginem alicujus, θεάομαι εἰκόνα τινὸς, Aristot. Confer *Intueor, Specio.*

Videor, δοκέω, καταφαίνομαι, Dion. Hal. videtur mihi, φαίνεταί μοι, id. δοκεῖ μοι, Dem.

Vidua, ἡ χήρα, ας, Plut. sum, χηρεύω, Dem. ἡ εὐνίς.

Viduatio, ἡ χήρωσις, εως.

Viduitas, ἡ χηρσύνη, ης, ἡ χηρεία, ας, Thuc.

Viduo, χηρόω, ἀπογηρέω.

Viduus, ὁ χῆρος, ου, Epiphan. sum, χηρεύω, Dem. καταχηρεύω, id.

Vieo, λυγίζω, Poll.

Vietor, ὁ λυγιστὴς, οῦ.

Vietus, ὁ ἢ ἡ ὑπέρακμος, ου, Chrys.

Vigeo, ἀκμάζω, opibus, τῷ πλέτῳ, Herodian. sanus sum, εὐσθενέω, Dem. θάλλω.

Vigesco, ἐπακμάζω.

Vigesimus, idem quod *Vicesimus.*

Vigil, ὁ ἢ ἄϋπνος, Lucian. ὁ ἢ ἄγρυπνος, id.

Vigil, *subst.* ὁ φρουρὸς, Thuc. ὁ ἐγρήγορος, ου, LXX.

Vigilanter, ἀγρύπνως, ἐγρηγορήτως, Bas. ἐπιμελῶς.

Vigilantia, ἡ ἀγρυπνία, Xen.

Vigilia, ἡ ἐγρήγορσις, εως, Aristot.

Vigilo, ἐγρηγορέω, Aristot. ἀγρυπνέω, LXX.

Viginti, οἱ, αἱ, τὰ εἴκοσι.

Vigor, ἡ ἀκμὴ, ῆς, Aristot. ἡ ῥώμη, τὸ σθένος.

Vilesco, φαυλίζομαι, εὐτελίζομαι.

Vilipendo, φαυλίζω, Xen. Confer *Contemno.*

Vilis, φαῦλος, η, ον, Dem. ὁ ἢ ἡ εὐτελὴς, ἐος, id. pretii, ὁ ἢ ἡ εὔωνος, ου, id.

Vilitas, ἡ φαυλότης, ητος, Xen. ἡ εὐτέλεια· mercium, ἡ εὐωνία, ας, Poll.

Villa, ἡ κώμη, ης, Dem. ἡ αὐλὴ, ῆς, Dion. Hal. τὸ χωρίον, ου, Dem. ἡ ἔπαυλις, εως, Plut. τὸ ἐπαύλιον, ου, id.

Villaris, ἐπαυλικὸς, ὴ, όν· χωρικὸς, ὴ, όν.

Villica, ἡ ἀγρονόμος, ου.

Villicus, ὁ ἀγρονόμος, ου, ὁ αὐλήτης.

Villosus, λάχνος, η, ον, Suid. ὁ ἢ ἡ τριχώδης.

Villum, τὸ οἰνάριον, ου, ὁ οἰνίσκος, ου, Athen.

Villus, ἡ λάχνη, ης, ὁ τόκος, ου, Theophr.

Vimen, ἡ λύγος, ου, Eust. ἡ οἰσύα, ας, id.

Viminalis, e, seu Vimineus, οἰσύϊνος, ίνη, ίνον, Lucian. λύγινος, ίνη, ινον, id.

Vinaceus, ὁ ἢ ἡ οἰνώδης, ους, Plut.

Vinago, ἡ οἰνὰς, άδος, Aristot.

Vinalia, τὰ πιθοίγια, ων.

Vinarius, οἰνηρὸς, ὰ, όν, vas, ἀγγεῖον, Athen. cella, ὁ οἰῶν, ῶνος, Xen. taberna, οἰνοπώλιον, ου.

Vinarius, i, ὁ οἰνοτώλης, ου.

Vincibilis, e, νικητὸς, ὴ, όν.

Vincio, δέω τινὰ, Dem. δεσμέω τινὰ, N. T. catenis, ἁλύσεσι ib. περιβάλλω τινὰ, Plut.

Vinco, νικάω copias universas, δύναμιν πᾶσαν, Dem. palam aliquem, ἐκ φανερᾶ κρατέω τινός virtute, non fortuna, νικάω δι' ἀρετὴν, ἀ διὰ τύχην facile aliquos terra marique, κρατέω τινῶν ῥᾳδίως κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν, id hostes ἐπικρατέω τῶν ἐχθρῶν, Isocr prælio equestri ἱπποκρατέω, Dem. aliquem prælio navali, κατανανμαχήσας κρατεῖν ποίῳ τινὶ, Isocr et supero aliquos, κρατέω ἢ περίγινομαί τινων, Dem. verbis, κρατέω ἢ περιειμι λόγῳ id

Vinctura, seu Vinctus, ûs, ὁ δεσμὸς, οῦ, Plut.

Vinculum, ὁ δεσμὸς, οῦ, Plut. in vincula conjicio aliquem, δέω τινὰ, Dem. παραδίδωμί τινα εἰς δεσμωτήριον, id. ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὸ δεσμωτήριον minari προείγειν δεσμῶν· vinculorum reum esse, ἔνοχον δεσμῷ γίγνεσθαι, id. damnari vinculis, κρατεμᾶσθαί τινι δεσμῷ, id. Confer *Carcer.*

Vindemia, ὁ τρυγητὸς, οῦ, Plut.

Vindemiator, ὁ τρυγητὴς, οῦ.

Vindemio, τρυγάω, fructus autumnales, τὴν ἀμπελίνην ὀπώραν, Plut.

Vindex, ὁ ἔνδικος, ου, Lucian. ὁ τιμωρὸς, οῦ, Philo.

Vindicatio, ἡ ἐκδικία, ας, Chrys. ἡ ἐκδίκησις, εως, LXX. ἡ τιμωρία.

Vindiciæ, ἡ ἀντισείσις, εως, Dion. Hal.

Vindico, τιμωρέω. Dem. aliquem, ἀμύνομαί τινα, Plat. πρός τινος, Plut. aliquem ab aliqua re, ἀπαλλάττω τινά τινος, Isocr.

Vindicta, ἡ ἐκδίκησις, εως, LXX.

Vinea, ὁ ἀμπελὼν, ῶνος, LXX. τὸ οἰνόπεδον, γῆ ἀμπελόφυτος, ου, Dion. Hal.

Vinealis, ἀμπέλινος, ίνη, ινον, Aristot.

Vinetum, ὁ ἀμπελὼν, ῶνος, LXX.

Vinitor, ὁ ἀμπελουργὸς, οῦ, Poll.

Vinolentia, ἡ μέθη, ης, Dem. ἡ οἰνοφλυγία.

Vinolentus, ὁ ἢ ἡ πάροινος, ου, Plut. ὁ ἢ ἡ φίλοινος, ου, id.

Vinosus, ὁ ἢ ἡ οἰνώδης, ους, Plut.

Vinum, ὁ οἶνος, ου, Dem. copia vini, οἴνου πλῆθος, idem.

Viola, τὸ ἴον, ου, Aristot.

Violabilis, βιαστὸς, ὴ, όν.

Violaceus, ὁ ἢ ἡ ἰώδης, ους, Diosc.

Violarium, ἡ ἰων ὰ, ῶν, Theophr.

Violatio, ὁ βιασμὸς, οῦ, Dem.

Violator, ὁ βιαστὴς, οῦ, Naz.

Violens, seu Violentus, βίαιος, αία, αιον, Plut. ὁ ἢ ἡ ὄβριμος.

Violenter, βιαίως, et insolenter debacchari in aliquem, ἢ ἀσελγῶς χρῆσθαί τινι, Dem.

Violentia, ἡ βία, et importunitas alicujus, ἢ φιλοτραγμοσύνη τινὸς, Dem.

Violentus. Vide *Violens.*

Violo, βιάζομαι, et injuria adficio aliquem, ἢ ὑβρίζω τινὰ, Dem. aliquem, πλημμελέω εἴς τινα, Isocr. pacta, παραβαίνω τὰς ὁμολογίας, Dem. λύω τὰς συνθήκας, Isocr. pacem, εἰρήνην, Dem. fidem mutuo datam, παραβαίνω τὰς κοινὰς πίστεις, id.

Vipera, mas, ὁ ἔχις, εως, Plat. *fœmina*, ἡ ἔχιδνα, ης, Galen.

Vipereus, seu Viperinus, ἐχιδναῖος, αία, αῖον.

Viperula, τὸ ἐχίδνιον, ου, τὸ ἐχίδιον, ου, Suid.

Vir, ὁ ἀνὴρ, ἀνδρὸς, bonus, fortis, ἀγαθὸς, Dem. optimus, ἄριστος, id. bonus et honestus, καλὸς κἀγαθὸς, idem. probatus, τέλειος, id. præstans, σπουδαῖος· prudens, νοῦν ἔχων, id. admirabilis, θαυμαστὸς, id. fio, γίγνομαι, Dem. συντελῶ εἰς ἄνδρα, Isocr. habeor, δοκιμάζομαι ἄνηρ εἶναι, Dem.

Virago, ἡ ἀνδρὶς, ίδος, Symm.

Vireo, θάλλω, Xen. χλοάζω.

Virgà, ἡ ῥαβδος, ου, Xen.

Virgeus, ῥάβδινος, ίνη, ινον.

Virginalis, παρθενικὸς, ὴ, όν, Athen.

Virgineus, παρθένιος, ία, ιον, Eurip. ornatus, ἡ κοροκοσμία, ας, Cl. Al.

Virginitas, ἡ παρθενία, ας, Lucian.

Virgo, ἡ παρθένος, ου, Xen. ἡ κόρη.

Virgula, ὁ ῥαβδίσκος, ου, τὸ ῥαβδίον, ου.

Virgultum, τὸ θραύσανον, Phav. τὸ φρύγανον.

Virguncula, τὸ παρθενισκάριον, ου.

Viridarium, ἡ ἀλωὰ, ᾶς.

Viridis, χλωρὸς, ὰ, όν, Plut.

Viriditas, ἡ χλωρότης, ητος, Plut.

Virido, χλωραίνω, Soph.

Virilia, τὰ αἰδοῖα, ων.

Virilis, ἀνδρικὸς, ὴ, όν, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀνδρώδης, ους, Isocr. ἀνδρεῖος, α, ον, Xen.

Virilitas, ἡ ἀνδρότης.

Viriliter, ἀνδρείως, Xen.

Viritim, κατ' ἄνδρα, Dem.

Virosus, idem quod *Venenosus.*

Virtus, ἡ ἀρετὴ, ῆς, maximis laudibus digna, μιγίστων ἐπαίνων ἀξία, Dem. excellens, mirifica, πολλὴ· perfecta, παντελὴς· integerrima et firmissima, γνησιωτάτη ἢ βεβαιοτάτη· et bonitas, ἢ καλοκἀγαθία, ας· virtutem amare nimis, ἀρετὴν ἀγαπᾶν λίαν· appetere, ὀρέγεσθαι καλοκἀγαθίας· majorum imitari, τῶν προγόνων μιμεῖσθαι· exerceo, ἀσκέω, Isocr. ostendere alicui, ἐνδεικνύειν τινί· virtute præstare omnibus, ἀρετῇ διαφέρειν ἁπάντων, id. majorum gloriari, σεμνύνεσθαι ἐπ' ἀρετῇ τῶν προγόνων, id.

Virulentus, ὁ ἢ ἰώδης, ους.

Virus, ὁ ἰὸς, οῦ, Plut.

Vis, ἡ δύναμις, εως, Dem. τὸ κράτος, εος, id. plur. *Vires*, ἡ ἰσχὺς, ύος, id. vim infero seu facio, βιάομαι, Plat. habeo maximam, δύναμιν μεγίστην ἔχω, Isocr. adipiscor, κτάομαι, id ἰσχύω, Antiph. vi occupo urbem, κατὰ κράτος πόλιν αἱρέω, Isocr.

Visceratio, ἡ κρεονομία, ας.

Viscidus, seu Viscosus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἰξώδης, ους, ὁ ἢ ἡ γλοιώδης.

Viscum, ὁ ἶξος, οῦ, Plut. ἡ ἰξία, ας, Theophr. visco aves capto, ἰξεύω· captans vir, ὁ ἰξευτὴς, οῦ· fœmina, ἡ ἰξεύτρια, ας, Plut.

Viscus, τὸ σπλάγχνον, ου, N. T. τὸ ἔντερον.

Visibilis, ὁρατὸς, ὴ, όν, Dem. θεατὸς, ὴ, όν, id.

Visio, ἡ ὅρασις, εως, Plut.

Visito, ἐπισκέπτομαι, aliquem, τινὰ, Herodian.

Viso, ἐπισκοπέω, aliquem, τινὰ, Isocr.

Visum, τὸ ὅραμα, τὸ φάσμα.

Visus, ûs, ἡ ὄψις, εως, Dem.

Vita, ὁ βίος. Dem. ἡ ζωὴ, Aristot. ἡ βιοτὴ, Xen. universa, βίος πᾶς, Dem. honoratior, ἐντιμώτερος· illustrissima, λαμπρώτατος· moderata et temperans, σόφρων ἢ μέτριος· tranquilla et quieta, ἡσύχιος ἢ ἀπράγμων· calamitosa, δυσχὴς, id. privata, ἴδιος· ante acta, βεβιωμένος· præsens, παρὼν· reliqua, λοιπὸς· vitam aliquam eligere, βίον τινὰ αἱρεῖσθαι, id. instituere aliquo modo, οἰκονομεῖν πῶς, Isocr. vivere seu degere aliquam, βιῶν τινα, Dem. ζῆν τινα· traducere in plurimis commodis, διάγειν μετὰ πλείστων ἀγαθῶν· exigere non ignaviter, διατελεῖν ἀ ῥᾳθυμοῦντα· conterere in aliqua re, διατρίβειν πρός τινι· conservare, σώζειν, idem commutare cum morte, μεταλλάττειν, Isocr. finire, τελευτᾶν, idem τὴν τελευτὴν τῷ βίῳ ποιεῖσθαι, Dem. sub finem vitæ, περὶ τὴν καταφορὴν τοῦ βίου, Ælian.

Vitalis, ὁ ἢ ἡ ζώσιμος, Al. Aphr. ζωτικὸς, ὴ, όν, Theophr. βιωτὸς, ὴ, όν, Plat. ὁ ἢ ἡ βιώσιμος.

Vitatio, ἡ εὐλάβεια, ας, ἡ ἐκφυγή.

Vitellus, ἡ λέκιθος, ου, Aristot.

Viteus, ἀμπέλινος, ίνη, ινον, Aristot.

Viticula, τὸ ἀμπέλιον, ου, Aristoph.

Vitiligo, ὁ ἀλφὸς, οῦ, Diosc.

Vitil tigator, ὁ συκοφάντης, ου, Dem.

Vitiligo, συκοφαντία, Dem.

Vitio, καταισχύνω, φθείρω, fœminam, γυναῖκα, Lys.

Vitiose, κακῶς, Dem. πονηρῶς, Isocr.

Vitiositas, ἡ κακία, ας, Dem.

Vitiosus, φαῦλος, η, ον, Dem. κακὸς, ὴ, όν, id.

Vitis, ἡ ἄμπελος, ου, Aristot. ἡ οἴνη.

Vitisator, ὁ ἀμπελοφύτωρ, ορος.

Vitium, ἡ κακία, Dem. τὸ ἁμάρτημα, Isocr. vitio verto, ψόγον ἡγέομαι, id.

Vito, εὐλαβέομαι, sodalitium, τὴν συνήσιαν, Isocr. διαφεύγω τι, id. Confer *Fugio.*

Vitreus, ὑαλῶς, ῆ, οῦν, Lucian. ὑάλινος, ίνη, ινον, N. T.

Vitricus, ὁ ἐπιπάτωρ, ορος, Poll.

Vitrum, ὁ vel ἡ ὕαλος, ου, Lucian. ἡ ὕελος, ου, Diod. Sic.

Vitta, ἡ ταινία, Plat. τὸ ἀνθέμιον, LXX.

Vitula, ἡ μόσχος, ου, N. T. ἡ δαμαλις, εως, Lucian.

Vitulinus, ὁ ἢ ἡ μόσχειος, ου, Xenoph.

Vitulor, εὐφραίνομαι.

Vitulus ὁ μόσχος, LXX. τὸ μοσχάριον, id.

Vituperabilis, ὁ ἢ ἡ ἐπίψογος, ου. Diod. Sic. ὁ ἢ ἡ ἐπονειδίστος, ου, Dem. μωμητὸς, ὴ, όν.

Vituperatio, ἡ μέμψις, Dem ἡ ἐπιτίμησις, id.

Vituperator, ὁ ἐπιπλήττων, οντος, Isocr. ὁ ψέκτης, ου, Plut.

Vituperium, ὁ ψόγος, Plut. ὁ ὀνειδισμὸς.

Vitupero, ψέγω, aliquem, τινὰ, Plat διαψέγω τινὰ, Plut. ἐπιτιμάω τινὶ, Dem. μέμφομαί τινι, id.

Vivacitas,

Vivacitas, ἡ μακροβιότης, ητος, Aristot. ἡ εὐζωΐα.
Vivarium, τὸ ζωοτροφεῖον, ε.
Vivax, ὁ ϗ ἡ μακρόβιος, Lucian. ὁ ϗ ἡ εὔζωος, Theophr.
Viverra, ἡ ἰκτὶς, ίδος, Aristot.
Vividus, ὁ ϗ ἡ ἔμβιος, ε, Theophr. ἀκμαῖος, α, ον.
Vivifico, ζωοποιῶ.
Vivificus, ὁ ϗ ἡ ζωοφόρος.
Vivo, βιόω, longo tempore, πολὺν χρόνον, Dem. beate, εὐδαιμόνως τὸν βίον διάγω, Isocr. felicius, εὐτυχίστερον βίον βιόω, idem. secure, ζάω ἀσφαλῶς, idem. tranquille, ζάω ῥᾳθύμως, id. simpliciter et ut natura fert, ζάω ἁπλῶς ϗ ὡς πέφυκα, Dem. frugaliter, μετρίως· modeste, κοσμίως· quovis modo, ὁπωσοῦν· militari modo, στρατιωτικῶς τὸν βίον· belluarum more, θηριωδῶς, id.
Vivus, ζῶν, ζῶσα, ζῶν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἔμψυχος, et adhuc vigens, ϗ νῦν ὤν, idem. ζωὸς, ἡ, ὸν, Xen.
Vix, μόλις, Isocr. servi ferrent, μόλις ἂν οἱ δοῦλοι καρτερήσειαν, id.
Ulceratio, ἡ ἕλκωσις, εως, Hippocr.
Ulcero, ἑλκόω, Xen. ἑλκοποιῶ.
Ulcerosus, ὁ ϗ ἡ ἑλκώδης, εος, ἡλκωμένος, ένη, ένον, N. T.
Ulciscor, ἀδικίω, aliquem, τινὰ, Plut. aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινος, N.T. aliquem præclare, ἀμύνομαι τινὰ καλῶς, Isocr.
Ulcus, τὸ ἕλκος, εος, Plat.
Ulcusculum, τὸ ἑλκύδριον, ε, Plut.
Uliginosus, ὁ ϗ ἡ ἰκμαστώδης, εος.
Uligo, ἡ ἰκμασία, ας, Hesych.
Ullus, ὅ, ἥ τις, τὸ τι.
Ulmarium, ὁ στιλεών, ῶνος.
Ulmeus, ὁ ϗ ἡ στιλεώδης, Hesych.
Ulmus, ἡ πτελία, ας, Diosc.
Ulna, ἡ ἀγκάλη, N.T. ἡ ἀγκαλὶς, ίδος, LXX. ulnis amplector, ἀγκαλίζομαι· ulnis gesto, ἐν ἀγκάλαις περιφέρω τινὰ, Xen. qui adhuc gestatur, ὁ ϗ ἡ ὑπάγκαλος ἔτι, Dion. Hal. mensura, ἡ ὠλένη, ης, Poll.
Ulterior, us, περαῖος, αία, αῖον, Strabo. ὁ, ἡ, τὸ πέραν, Thuc.
Ulterius, περαιτέρω, progredi, προελθεῖν, Isocr.
Ultimo, ἰσχάτως, Plut.
Ultimus, ἔσχατος, η, ον, Plat. ὕστατος, άτη, ατον, id. τελευταῖος, αία, αῖον, id.
Ultio, ἡ ἐκδίκησις, εως, N.T. ἡ ἀμύνη.
Ultor, ὁ ἐκδικητὴς, οῦ, Greg. ὁ τιμωρός.
Ultra, πέρα, nihil requirere, μηδὲν ἔτι πέρα ζητεῖν, Plat. modum, πέρα τοῦ μέτρου, Dem. ultra Indos, πέραν Ἰνδῶν, Aristot. sexaginta annos natus, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γιγονὼς, Plut. quam par est, μᾶλλον τοῦ δίοντος, Dem. quam meremur, ὑπὲρ τὴν ἀξίαν, Isocr.
Ultro, ἑκουσίως, Dem. ἑκουσίᾳ, id. ἑκοντὶ, id.
Ultroneus, ἑκούσιος, ία, ίον, Dem. ἑκὼν, όντος, id.
Ulva, φῦκος λιμναῖον.
Ulula, ὁ αἰγωλιὸς, οῦ, Aristot.
Ululatus, ûs, ἡ ὁλολυγὴ, ῆς, Dion. Hal.
Ululo, ὀλολύζω, LXX. ἀνολολύζω, Philo.
Umbella, τὸ σκιάδιον, ε, Poll. ἡ σκιαδίσκη, ης, Athen. τὸ ἐφεστρίδιον, ε, Lucian.
Umbilicalis seu Umbilicaris, ὁ ϗ ἡ ὀμφαλώδης, Aristot.
Umbilicatus, ὀμφαλωτὸς, ἡ, όν, Athen.
Umbilicus, ὁ ὀμφαλὸς, οῦ, Plat.
Umbo, τὸ ὀμφάλιον, ε, Suid.
Umbra, ἡ σκιὰ, ᾶς, Dem.
Umbraculum, ἡ σκιὰς, άδος, Plut. τὸ σκίασμα.
Umbraticus, Umbratilis, e, Umbrosus, ὁ ϗ ἡ σκιώδης, εος, Plut. σκιερὸς, ὰ, όν, Xen. σκιατρόφιος, ὰ, όν, Plat. umbratilem vitam dego, σκιατροφίομαι, id.
Umbro, σκιάζω, aliquid, τὶ, Lucian.
Umbrosus, a, um. Vide *Umbraticus*.
Una, ἅμα, cum aliquo, τινὶ, Dem. ὁμοῦ τινος, Xen.
Unanimis, ὁ ϗ ἡ ὁμόθυμος, ὁ ϗ ἡ ὁμογνώμων, ονος, Xen.
Unanimitas, ἡ ὁμοθυμία, ἡ ὁμόνοια, Dem.
Unanimiter, ὁμοθυμαδὸν, Xen.
Uncia, τὸ δωδέκατημόριον, Plut. ἡ ἀγκία.
Uncialis, e, ἀγκιαῖος, αία, αῖον.
Unciatim, κατ' ἀγκίας.
Uncinulus, τὸ ἀγκιστρίδιον, ε.
Uncinus, ὁ σφιγκτὴρ, ῆρος, *Aquila*.
Unctio, ἡ χρίσις, Suid. τὸ ἄλειμμα, ατος, Diod. Sic. ἡ ἄλειψις, εως, Plut.
Unctor, ὁ ἀλείπτης, ε, Plut.
Unctorius, ἀλειμματικὸς, ἡ, όν.
Unctura, idem quod *Unctio*.
Uncus, τὸ ὄγκινον, ε, τὸ ἄγκιστρον, ε.
Unda, τὸ κῦμα, ατος, Lucian.
Undabundus, ὁ ϗ ἡ κυματώδης, εος, Aristot. undabundum reddo, κυματόω, Lucian. mare, κυματίζω τὴν θάλασσαν.
Unde, ὅθεν, inde ordiuntur, unde potissimum ista confici queant, ἐντεῦθεν ποιεῖνται τὴν ἀρχὴν, ὅθεν ἂν μάλιστα συχῆσαι ταῦτα δυνηθεῖεν, Dem. in hoc sunt intenti, unde vitam possunt sustentare, τοῦτο σκοποῦσιν, ὁπόθεν—— unde igitur istis commeatus suppeditabitur? πόθεν δὴ τούτοις ἡ τροφὴ γενήσεται; unde, nisi? πόθεν ἄλλοθεν, ἢ· unde illa fiant, docebo, ἀφ' ὅτου ταῦτα γίνεται, ἐγὼ διδάξω, id.
Undecies, ἑνδεκάκις.
Undecim, οἱ, αἱ, τὰ ἕνδεκα, Dem.
Undecimviri, οἱ ἕνδεκα, Dem.
Undecimus, ἑνδέκατος, άτη, ατον, Plut.
Undecumque, seu Undelibet, ὅθεν ἕν.
Undeviginti, ἑνὸς δέοντος εἴκοσι, seu εἴκοσιν ἑνὸς δέοντος· undetriginta, ἑνὸς δέοντος τριάκοντα· undequadraginta, ἑνὸς δέοντος τεσσαράκοντα, &c. *Viger*. Confer *Duodeviginti*.
Undevigesimus, ἑνὸς δέοντος εἰκοστὸς, ὴ, όν· undetrigesimus, a, um, ἑνὸς δέοντος τριακοστὸς, ὴ, όν, &c.
Undequaque, seu Undique, πανταχόθεν· utilia colligere, τὰ χρήσιμα συλλέγειν, Isocr. aliquem irretire, κυκλῷ πανταχῆ περιεσοιχίζεσθαί τινα, Dem.
Undo, κυμαίνω.
Undosus, ὁ ϗ ἡ κυματώδης, εος, Aristot.
Unedo, τὸ μιμαίκυλον, ε. Theophr.
Ungo, ἀλείφω, aliquid aliqua re, τί τινι, Xen. χρίω τί τινι, id.
Unguentarius, ὁ μυρεψὸς, Athen. ὁ μυροπώλης.
Unguentarius, μυρεψικὸς, ἡ, όν, Plut. μυρηρὸς, ὰ, όν, vas, ἄγγος, Poll.
Unguentum, τὸ μύρον, ε, Athen. τὸ χρίσμα, ατος, τὸ χρῖμα, ατος, Clem. Alex.
Unguiculus, τὸ ὀνύχιον, ε.
Unguis, ὁ ὄνυξ, χος, Gal. ungues præcido, ὀνυχίζω, id. ad unguem teneo, ἀκριβῶς ἐξεπίσταμαι, Aristoph.
Ungula, ἡ ὁπλὴ, ῆς, Xen.
Unice, μοναχῶς, Aristot.
Unicornis, ὁ μονόκερως, ωτος, Aristot.
Unicus, μόνος, η, ον, Xen. μοναχὸς, ἡ, όν, id.
Unigena, seu Unigenitus, ὁ ϗ ἡ μονογενὴς, ἐος, Plat.
Unio, ὁ μαργαρίτης, Ælian. τὸ μαργάριον, Paus.
Unitas, ἡ μονὰς, άδος, Plut. ἡ ἑνότης, ητος, Apoll. Tyan.
Universalis, καθολικὸς, ἡ, όν.
Universe, ὅλως, Dem.
Universitas, τὸ πᾶν, ἡ ὅλη, άδος, Theophr. Academia, ἡ Ἀκαδημία, Plut.
Universus, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, Dem. ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, id. σύμπας, ασα, αν· in universum, σύμπαν, Isocr.
Uniusmodi, ὁ ϗ ἡ μονότροπος, ε, Plut.
Unoculus, ὁ ϗ ἡ μονόφθαλμος, ε, Ammon. ὁ ϗ ἡ ἑτερόφθαλμος, ε, Plut.
Unquam, ποτέ· si unquam alias, nunc certe, εἴ τις ποτὲ, ϗ νῦν, Dem. alias unquam, ἄλλοτε πώποτε· omnia, quæ unquam speravi, ἅπαντα, ὅσα πώποτε ἤλπισα, id.
Unus, εἷς, μία, ἕν, Dem. aut alter, εἷς ἢ δεύτερος, Plut. volo unum atque alterum, ἓν ἢ δύο βούλομαι, Dem. tria encomia, unum, alterum, tertium, τρία ἐγκώμια, ἕν μὲν, δεύτερον δὲ, τρίτον δὲ, Isocr.
Unusquisque, Unusquislibet, Unusquivis, πᾶς ἕκαστος, πᾶσα ἑκάστη, πᾶν ἕκαστον, Aristot. εἷς ἕκαστος, μία ἑκάστη, ἓν ἕκαστον, Isocr.
Vocabularium, τὸ λεξικὸν, οῦ.
Vocabulum, ἡ λέξις, εως, Lucian.
Vocalis, φωνῆεις, ἐσσα, ἐν· animal, ζῶον, Xen. litera, γράμμα, Plat. ὁ ϗ ἡ εὔφωνος, ε, Dem.
Vocalitas, ἡ εὐφωνία, ας, Dem. Phal.
Vocaliter, εὐφώνως, Poll.
Vocatio, *ad cænam, in jus*, ἡ κλῆσις, εως, Xen. Aristoph.
Vocativus, κλητικὸς, ἡ, όν· casus, πτῶσις, Gramm.
Vocator, ὁ κλήτωρ, ορος, Lucian.
Vociferatio, ἡ κραυγὴ, Xen. ὁ κέκραγμὸς, Plut. ἡ ὑοή.
Vociferor, κράζομαι, Xen. κραυγάζω, N.T. βοάω, Dem. et clamito, βοάω ϗ κράζω, id.
Vocula, τὸ λεξίδιον, i. e. *parva vox*, τὸ φωνίδιον.
Vola, τὸ θέναρ, αρος, Al. Aphr. τὸ γύαλον, Eustath.
Volatilis, πτιτεινὸς, ἡ, όν, Aristot. πτερύτις, ισσα, ιν.
Volatus, ûs, ἡ ποτὴ, ῆς, ἡ πτῆσις, εως.
Volens, ἄσμενος, ένη, ενον, Isocr. ἑκούσιος, ία, ιον, Dem.
Volenter, ἀσμένως, Isocr.
Volo, as, πίτομαι, Plut. ἵπταμαι, trans seu per mare, πίτομαι κατὰ θαλάσσης, Ælian.
Volo, vis, βέλομαι, aliquid vehementer, σφόδρα τι, Dem. quod quis vult, ea sibi fingit, ὁ βέλεται, τοῦθ' ἕκαστος ϗ οἴεται, id. non ignarus esse alicujus rei, θέλω μὴ ἀπείρος εἶναί τινος, Isocr. mori, quam videre aliquid, ἑθέλω ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τῶ ἰδεῖν τι, Dem. bene alicui, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινα, Isocr.
Volsella, τὸ τριχολάβιον, ε, Aet.
Volubilis, e, ὁ ϗ ἡ εὔτροφος, ε, Plut.
Volubilitas, ἡ εὐτροφία, ας, Plut. ἡ εὐτροχία.
Volucer, seu Volucris, πτιτεινὸς, ἡ, όν, Aristot. celer, ὠκὺς, εῖα, ύ.
Volucris, *avis*, ὁ vel ἡ ὄρνις, θος, Dem.
Volumen, τὸ ἐνείλημα, ατος, Jos. liber, τὸ βιβλίον, ε, Plut.
Voluntarie, ἑκοντὶ, Isocr. ἑθελοντὴν, Herodot. ἑθελοντηδὸν, Thuc. ἑθελοντὶ, Plut. ἑκουσίως, Dem. ἑκουσίᾳ, id.
Voluntarius, ἑκούσιος, ία, ιον, Dem. ἑκὼν, όντος, *fœm.* ἑκοῦσα, ης, id.
Voluntas, ἡ βούλησις, εως, Dem. τὸ βούλημα, ατος, N.T. τὸ θέλημα, ατος, ἡ θέλησις, εως· bona et vita moderata, χρηστὴ προαίρεσις ϗ βίος σώφρων· recta, τὸ εὖ βούλεσθαι· voluntatem suam prodere, ἐνδείκνυσθαι τὸ βούλεσθαί τι· voluntatem ex re aliqua percipere, λαβεῖν τὸ βούλημά τινος παρά τι· concedere voluntati alicujus, συγχωρεῖν τῇ βουλήσει τινός· parere voluntati alicujus, πείθεσθαι τοῖς βουλήμασί τινος, id. adversari voluntati alicujus, ἐναντιοῦσθαι τῷ βουλήματί τινος, id.
Volvo, κυλινδίω, κυλίω, aliquid, τὶ, Xen.
Volupe, ἡδὺ, est possidere divitias, ἰσὶ τὸ ἔχειν χρήματα, Xen.
Voluptarie, ἡδονικῶς, ἀσώτως.
Voluptarius, ἡδονικὸς, ἡ, όν, Ceb. Theb.
Voluptas, ἡ ἡδονὴ, et delectatio, ϗ χάρις, Dem. ϗ ῥᾳθύμη, id. eximia, ὑπερβάλλουσα, Isocr. brevis, ἐπιπόλαιος, Dem. momentanea, ἡ παραυτίκα, id. utilitati prorsus contraria, τῷ συμφέροντι παντάπασιν ἐναντία, id. voluptates aliquas appetere, προαιρεῖσθαί τινας ἡδονὰς, Dem. amare, ἀγαπᾶν, id. sequi, sectari, venari, θηρεύειν, Isocr. creare alicui, ποιεῖν τινι, Dem. comparare sibi alicunde, πορίζειν ἄλλοθεν ἑαυτῷ, id. adferre alicui, φέρειν τινί· capere, percipere, habere, ἔχειν, id. negligere, adspernari, ἀμελεῖν τῶν ἡδονῶν, Isocr. frui voluptatibus, ἀπολαύεσθαι τῶν ἡδονῶν, Dem. servire voluptati, δουλεύειν ἡδονῇ, id.
Voluptuositas, ἡ φιληδονία, ας, Plut.
Voluptuosus, ὁ ϗ ἡ φιλήδονος, ε, Plut.
Voluta, ἡ ἕλιξ, ικος, Plut.

Volutabrum,

Volutabrum, ἡ κυλίστρα, ας, Poll. τὸ κύλισμα, ατος, N. T.
Volutatio, ἡ κυλίνδησις, Plut. ἡ κύλισις, id. in cœno, ἡ κυλίστησις ἐν πηλῷ, Lucian.
Voluto, κυλίω, κυλινδίω, Xen.
Vomer, ὁ ὖνις, ινος, Plut.
Vomica, τὸ ἀπόστημα, ατος, Galen.
Vomitio, idem quod *Vomitus*.
Vomitorius, ἐμετικὸς, ἡ, όν, Diosc.
Vomiturio, ἐμετιάω, Aristot.
Vomitus, ûs, ἡ ἔμεσις, Hipp. ὁ ἔμετος.
Vomo, ἐμέω, Lucian. ἀτμίω, id.
Voracitas, ἡ ἀδηφαγία, Ælian.
Vorago, τὸ βάραθρον, Xen. τὸ χάσμα.
Voratio, ἡ βρόχθισις, εως,
Vorax, ὁ ἀδηφάγος, Plut. ὁ πολυφάγος, id.
Voro, βρόχθίζω, Aristot. ἀδηφαγίω, Isocr.
Vortex, ἡ συστροφὴ, Hesych. ἡ δίνη, Philo.
Vorticosus, ὁ ᾖ ἡ δινώδης, ες, ὁ συστροφὰς πολλὰς ἔχων.
Votivus, εὐκτικὸς, ἡ, όν.
Votum, ἡ εὐχὴ, Dem. facio seu nuncupo Deo pro aliqua re, εὔχομαι εὐχὴν Θεῷ ἐπί τινι· persolvo, seu impleo, εὐχὴν ἀποδίδωμι, id. ἀποτελίω, Xen. voti compotem fieri, ἐπὶ τὸ πέρας ἀφικέσθαι τῆς εὐχῆς, Lucian. non fieri compotem voti, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος· voto excedere, ἄλλο θέλειν, ἄλλων τυχεῖν, Æl.
Voveo, εὔχομαι, Deo, τῷ Θεῷ, Thuc. πρὸς Θεὸν εὐχὰς ποιέομαι, Plut. Confer *Votum*.
Vox, ἡ φωνὴ, magna, μεγάλη, Dem. clara, λαμπρά· satis magna, ἱκανὴ, id. vocem edo, ἀφίημι φωνὴν, ῥήγνυμι φωνὴν, id. per nares, φθέγγομαι διὰ ῥινῶν, Lucian. acuere, ἀπαίρειν voce clarissima pronunciare, ἐπιτεῖν σαφέστατα τῇ φωνῇ, φθέγγεσθαι μέγιστον· orationi deest vox oratoris, ἀποστερεῖται ὁ λόγος φωνῆς τοῦ λέγοντος, id.
Upupa, ὁ ἔποψ, οπος, Aristot.
Urbane, ἀστείως, Plut.
Urbanitas, ἡ ἀστειότης, ητος, ἡ εὐτραπελία, sermonis urbanitate utor, ἀστίζομαι, Plut.
Urbanus, ἀστῖος, ία, εῖον, Isocr.
Urbicus, ἀστικὸς, ἡ, όν, Lucian.
Urbs, ἡ πόλις, εως, maxima, μεγίστη, Dem. populosa, πολυάνθρωπος, id. μυρίανδρος, Isocr. antiqua, ἀρχαία, Dem. invicta, ἀήττητος· insuperabilis, ἀνυπόστατος, id. parva, μικρά· infirma, ἀσθενὴς· desolata, ἔρημος, id. maritima, ἡ ἐπὶ θαλάσσῃ, Isocr. urbem condere, πόλιν κτίζειν, id. εἰκίζειν, Dem. instaurare, κατοικίζειν· munire, τειχίζειν· muro circumdare, τείχει περιβάλλεσθαι· ornare ædificiis, κοσμεῖν οἰκοδομήμασι· habitare, incolere, οἰκεῖν· adfligere, ἐνοχλεῖν, id. obsidere, πολιορκεῖν· subigere, περίεσθαι· subjicere sibi, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖν, id. capere, λαμβάνειν, ἁλίσκειν, αἱρεῖσθαι· evertere, ἀναιρεῖν· in servitutem redigere, ἀνδραποδίζεσθαι· vastare, ἀνάστατον ποιεῖν· diruere, κατασκάπτειν, Isocr. perdere, διαφθείρειν· tueri, φυλάττειν· servare, σώζειν· deserere, ἐκλείπειν· tradere alicui, παραδίδοναί τινι, ἐγχειρίζειν τινί· prodere, προδοῦναι· recipere, recuperare, κομίζεσθαι, id.
Urceolus, τὸ κεράμιον, ου.
Urceus, ὁ κέραμος, ου, Athen.
Uredo, ὁ καυθμὸς, οῦ, Theophr.
Ureter, ὁ ὀρητὴρ, ῆρος, Galen.
Urgeo, ἐπίκειμαι, N. T. ἐπίγω.
Urina, τὸ οὖρον, Aristot. τὸ ἔρημα, Hipp.
Urinarius, οὐρικὸς, ὰ, όν.
Urinator, ὁ κολυμβητὴς, οῦ, Thuc. ὁ κυδιστής.
Urinor, κολυμβάω, κυδιστάω.
Urna, ἡ ὑδρία, ας, N. T. ὁ vel ἡ χάμνος, ου, Aristoph. τὸ χάμνιον, ου, Plut. ἡ κάλπη.
Urnalis, χάμνιος, ία, ιον.
Urnula, τὸ χαμνάριον, Poll. ὁ χαμνίσκος, id.
Uro, καίω, omnia, πάντα, Plut. Confer *Cremo*.
Ursa, ἡ ἄρκτος, ου, Aristot.
Ursinus, ἀρκτῖος, ία, εῖον.
Ursus, ὁ ἄρκτος, ου, Aristot.
Urtica, ἡ ἀκαλήφη, Synes. ἡ κνίδη, LXX.
Urus, ὁ ὕρος, ου, Poll.
Usio, idem quod *Usus*.
Usitate, κατὰ τὸ ἰωθός.
Usitatus, ὁ ᾖ ἡ συνήθης, ες, institutum, πολιτεία, Dem.
Uspiam, ἐνιαχῆ.
Usquam, πῆ.
Usque, μέχρι, in hunc diem, τῆς σήμερον ἡμέρας, Dem. usque ad talos, ἄχρι τῶν σφυρῶν· usque ad satietatem, ἄχρι κόρου, id. usque nunc, μέχρι τοῦ νῦν· usque adhuc, μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου, Xen. usque adeo, ὥστε τελέως, Dem. usque eo, παρὰ τοσοῦτον· usquequaque, πάντῃ· quo, ἕως ἄν.
Ustio, ἡ καῦσις, εως, Diosc.
Ustrinum, τὸ καυτηρεῖον, ου.
Ustulo, καυτηριάζω, Strabo.
Usualis, χρηστὸς, ἡ, όν, Plut.
Usura, ὁ τόκος, Dem. usuram debeo alicui, τόκον ὀφείλω τινί· exigo ab aliquo, εἰσπράττω παρά τινος· dare, διδόναι· reddo, ἀποδίδωμι· solvo, τίθημι· pendo, τελέω· accipere, λαμβάνειν, νομίζεσθαι, id.
Usurpatio, ἡ χρῆσις, εως, Dem.
Usurpo, χρέομαι. Confer *Utor*.
Usus, ἡ χρῆσις, Dem. ἡ ἀπόλαυσις, id. usum habeo maximum rerum, ἐμπειρίτατός εἰμι, Isocr. usu edoctus scio, πεπειραμένος οἶδα, Dem. usum belli colligere, τὴν ἐμπειρίαν τοῦ πολέμου κτήσασθαι, id. habere, χρῆσθαι ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔχειν, Polyb. usu venire alicui, συμβαίνειν τινὶ, Isocr.
Usus fructus, ἡ ἐπικαρπία, ας, Dem.
Ut, *conjunct.* ἵνα, desinam dicere, παύσομαι λέγων, Dem. breviter dicam, ὡς συντόμως εἰπεῖν, Isocr. non ita demens sum, ut velim, οὐχ ὥτων ἄφρων εἰμὶ, ὥστε βούλεσθαι, Dem. elaborandum est, ut desistat, πράττειν προσήκει, ὅπως παύσεται, id.
Ut, *adverb.* ὡς, Dem. Confer *Quemadmodum*.
Utcumque, ὅπως ἄν, Dem.
Utensile, τὸ χρειῶδες, ους, τὸ σκεῦος.
Uter, πότερος, ἑρα, ερον, pater, an hic, ὁ πατὴρ, ἢ ὅτος; Xen. uter? πότερος ἄρα; Dem. tandem, πότερός ποτε, Xen. utra in parte, ποτέρωθι, Plat. utro modo, ποτέρως, Aristot. utram in partem, ποτέρωσε, Xen. ὁποτέρωσε, Thuc. utrum an, ὁπότερον ἤ, Diosc.
Uter, ris, ὁ ἀσκὸς, οῦ, Plut.
Utercumque, ὁτότερος ἄν, Xen. ἑκάτερος, ἑρα, ερον, Lucian.
Uterinus, ὁ ᾖ ἡ ὁμομήτριος, ου, Dem. seu ὁμομήτριος, ία, ιον, id.
Uterlibet, ὁτότερος ὕν, Thuc.
Uternam, ὁπότερος ἄν, Xen.
Uterque, ἑκάτερος, ἑρα, ερον, Plut. ἀμφότερος, ἑρα, ερον, Isocr. utroque modo, ἀμφοτέρως, Aristot.
Utervis, ὁτότερος ὕν, Thuc.
Uterus, ἡ μήτρα, ας, Lucian. ἡ δελφύς.
Uti, idem quod *Ut* adverb.
Utilis, ὁ ᾖ ἡ χρήσιμος, ου, multum alicui, πολλά τινι, Dem. et multitudini conducens, συμφέρων ᾖ ὠφέλιμος τοῖς πολλοῖς· consulere, τὸ σύμφορον παραινεῖν· ad nihil, μηδὲν χρήσιμος· sum alicui, χρήσιμος εἰμί τινι, id. ad nihil, χρήσιμος τυγχάνω ὢν πρὸς μηδὲν, Isocr. præbeo me utilem alicui, παρέχω ἐμαυτὸν χρήσιμόν τινι, id. utilis fio, γίγνομαι χρήσιμος, Dem. ὠφέλιμες, Isocr.
Utilitas, ἡ ὠφέλεια, Dem. τὸ ὠφέλημα, ατος· τὸ σύμφορον, ου, τὸ συμφέρον, οντος, τὸ χρήσιμον, ου, id. utilitatem appeto, ἐπιεύμαι τοῦ συμφέροντος, Isocr. spectare reip. σκοπεῖν πρὸς τὸ σύμφορον τῇ πόλει, Dem. alicujus quærere, ζητεῖν τὸ συμφέρον τινός· aucupari, αἱρεῖσθαι, id. præbere alicui, παρέχειν τινὶ· magnam habere, ὠφέλειαν μεγάλην ἔχειν· de utilitate alicujus solicitum esse, φροντίζειν ὧν συμφερόντων τινί· metiri aliquid utilitate, ἐξετάζειν τι πρὸς τὰ συμφέροντα· rationem habere utilitatis, χρῆσθαι τῷ συμφέροντι, id. adficere aliquem utilitate, πράττειν τι συμφέρον τινί· ποιεῖν τι τῶν συμφερόντων τινὶ, id. Confer *Commodum, Emolumentum*.
Utiliter, συμφερόντως, consulere alicui, συμβουλεύεσθαί τινι, Isocr. συμφέρως, Isocr. λυσιτελοῦντως, Dem. χρησίμως, Thuc.
Utinam, εἴθε, natus essem tunc, συνεγενόμην, Xen. scriberet, γράψειε, Plat. abscindantur, ὄφελον ᾖ ἀποκόψονται, N. T. Brutus viveret, ὄφελε ζῆν Βροῦτος, i. e. *debebat vivere*, Plut.
Utique, δῆτα, fluxerunt sermones, ἐῤῥύησαν λόγοι, Dem.
Utor, χράομαι, aliquo familiariter, τινὶ, Isocr. humanissime, φιλανθρώπως, Dem. familiarissime, οἰκειότατα, Isocr. aliquo amico, τινὶ φίλῳ, Liban. bene recteque re aliqua, καλῶς ᾖ νομίμως πράγματί τινι, Dem.
Utpote, οἱονεί, οἷα δὴ, Herodot.
Utricularis, ὁ ᾖ ἡ ἀσκώδης, ες.
Utricularius, ὁ ἀσκωδὸς, οῦ.
Utriculus, τὸ ἀσκίδιον, ου, Plut.
Utrimque, ἀμφοτέρωθεν, ἑκατέρωθεν, Isocr.
Utrobique, ἀμφοτέρωθι, ἑκατέρωθι.
Utrum. Vide *Uter*.
Utut, idem quod *Etsi*.
Uva, ἡ σταφυλὴ, ῆς, Plat. passa, ἡ σταφὶς, ίδος, Diosc. ἡ ἀσταφὶς, ίδος, Xenoph.
Uveus, ὁ ᾖ ἡ σταφύλινος.
Uvidus, ὑγρὸς, ὰ, όν, terra, γῆ, Theophr.
Vulgaris, ὁ ᾖ ἡ δημώδης, ες, Herodian. ὁ τυχὼν, ἡ τυχοῦσα, τὸ τυχὸν, Plut. εἷς τῶν τυχόντων, Isocr. ὁ ᾖ ἡ πάνδημος, ου, Plut.
Vulgariter, πάνδημον, Isocr. κοινῇ, Aristot. τυχόντως.
Vulgator, ὁ φημιστὴς, οῦ.
Vulgo, *adverb.* παντδημεὶ, κοινοδημεὶ, κοινῇ, Aristot.
Vulgo, as, φημίζω, Euripid. διαθρυλλεῖσθαι, aliquid quod tacendum erat, δημοσιεύω, ἀπόῤῥητον, Plut.
Vulgus, τὸ πλῆθος, Dem. οἱ πολλοὶ, id.
Vulnerarius, τραυματικὸς, ἡ, όν, Diosc.
Vulneratio, ἡ τρῶσις, εως.
Vulnero, τιτρώσκω, aliquem per thoracem, τινὰ διὰ θώρακος, Plut. aliquem, τραυματίζω τινὰ, Dem. Confer *Vulnus*.
Vulnus, τὸ τραῦμα, ατος, Dem. ἡ πληγὴ, ῆς, Xen. progredi ad vulnera, ἐλθεῖν εἰς τραύματα, id. mori ex vulnere, ἀποθανεῖν ἐκ τοῦ τραύματος, id. infligo alicui vulnus, προσεντείνω τινὶ πληγὴν, Dem. accipio ab aliquo, λαμβάνω παρά τινος, λαμβάνω τραῦμα ἀπό τινος, id. obligare, τραῦμα ἐπιδῆσαι, Gal. periculosum vulnus gladio in caput infligere, καταφέρειν τῷ ξίφει κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐκκίνδυνον πληγὴν, Diod. Sic.
Vulnusculum, τὸ τραυμάτιον.
Vulpecula, τὸ ἀλωπεκάριον, ου, τὸ ἀλωπεκίδιον, ου.
Vulpes, ἡ ἀλώπηξ, εκος, Aristot. ἡ κερδώ.
Vulpinaris, e, seu Vulpinus, ὁ ᾖ ἀλωπεκώδης, ες.
Vulpinor, ἀλωπεκίζω, Aristoph.
Vulsio, seu Vulsura, ἡ τίλσις, εως, ὁ τιλμὸς, οῦ, Eustath.
Vulticulus, τὸ προσωπίδιον.
Vultuosus, ὁ ᾖ ἡ προσωπώδης, ες, austerus, σκυθρωπὸς, ὴ, ον, Dem.
Vultur, ὁ γὺψ, γυπὸς, Plut.
Vulturinus, γύπινος, ίνη, ινον.
Vulturnus, ὁ εὐρόνοτος, ου, Aristot.
Vultus, τὸ πρόσωπον, Dem. vultum alicujus intueri, βλέπειν εἰς πρόσωπόν τινος· quo vultu eum adspicies? ποίοις προσώποις πρὸς αὐτὸν ἀναβλέψῃ; conjicere aliquid ex vultu, φυσιογνωμονεῖν· mores declarare per vultum, τὰ ἤθη ἐμφανίσαι διὰ τῆς ὄψεως σημείων, id.
Vulva, ἡ ὑστέρα, ας, Diosc. ἡ μήτρα.
Uxor, γυνὴ, αικὸς, Dem. ἡ παράκοιτις, ίδος, Lucian. ἡ συνοικοῦσα, ης, id. ἡ ἄλοχος, ου, Plat. uxorem duco, γαμέω γυναῖκα, Æschin. ἀνάγομαι τὴν σύνοικον, Herodot. ἄγομαι γυναῖκα, Isocr. γαμέω τινὰ γαμῷ, Dem. λαμβάνω γυναῖκα, Isocr. puellam duco, ἄγω κόρην, Plut. uxorem alteram, λαμβάνω γυναῖκα ἑτέραν, Dem. repudio, ἀποπέμπομαι γυναῖκα, id.
Uxoratus, γεγαμηκὼς, υῖα, ὸς, Bas.
Uxorcula, τὸ γυναικάριον, ου.

Uxorius,

Uxorius, γυναικεῖος, εία. εῖον· uxori nimium deditus, ὁ γυναικίας, ου, Lucian. fio, γυναικοκρατέομαι.

X.

XENIOLUM, τὸ ξενίδιον.
Xenium, τὸ ξένιον, Xen.
Xenodochium, τὸ ξενοδοχεῖον, Suid.
Xiphias, ὁ ξιφίας, Athen.
Xylobalsamum, τὸ ξυλοβάλσαμον, Diosc.
Xysticus, ξυστικὸς, ὴ, όν.
Xystus, ὁ ξυστὸς, ου, Xen.

Z.

ZEA, ἡ ζέα, seu ξειὰ, ᾶς, Diosc.
Zelotes, ὁ ζηλωτὴς, N. T.
Zelotypa, ἡ ζηλότυπος, γυνὴ ἀντίζηλος γυναικὶ, Sir.
Zelotypia, ἡ ζηλοτυπία, ας, Plut.
Zelotypus, ὁ ζηλότυπος, Lucian. sum, ζηλοτυπίω, Athen.
Zelus, ὁ ζῆλος, ου, N. T.
Zephyrius, ζεφύριος, ία, ιον, Aristot. Zephyricus, ζεφυρικὸς, ὴ, όν, Theophr.
Zephyrus, ὁ ζέφυρος, ου, Aristot.
Zeugma, τὸ ζεῦγμα, ατος, Gramm.
Zingiber, ἡ ζιγγίβερις, εως, Gal.
Zizanium, τὸ ζιζάνιον, LXX.
Zodiacus, ὁ ζωδιακὸς, οῦ, Poll.
Zographia, ἡ ζωγραφία, ας, Philostr.
Zographus, ὁ ζωγράφος, Lucian.
Zona, ἡ ζώνη, Plut.
Zonarius, ὁ ζωνιοπλίκος.
Zonula, τὸ ζώνιον, Poll.
Zoophthalmus, ὁ ζωόφθαλμος, Diosc.
Zoophyta, τὰ ζωόφυτα, ων.
Zythopœia, ἡ ζυθοποιΐα.
Zythopœus, ὁ ζυθοποιὸς.
Zythus, seu Zythum, ὁ ζῦθος, Diosc. τὸ ζύθος, ους, Theophr. οἶνος κριθίνος, Athen.

ΤΕΛΟΣ.

LONDINI
TYPIS ET CURA RICARDI ET ARTHURI TAYLOR
M·DCCC·XXI.